Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES

Google Livres

LUCIANI
SAMOSATENSIS
OPERA.
GRAECE ET LATINE.

Tomus Tertius.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ ΑΠΑΝΤΑ.

LUCIANI SAMOSATENSIS OPERA.

CUM NOVA VERSIONE
TIBER. HEMSTERHUSII, & IO. MATTHIAE GESNERI,
GRAECIS SCHOLIIS, AC NOTIS
omnium proximae editionis Commentatorum, additis
Io. BRODAEI, Io. IENSII, LUD. KUSTERI, LAMB. BOSII,
HOR. VITRINGAE, IOAN. DE LA FAYE, ED. LEEDES,
aliisque ineditis, ac praecipue
MOSIS SOLANI & I. M. GESNERI.

TOMUS III.

Curavit, notasque suas adjecit
IOANNES FREDERICUS REITZIUS.

BIBLIOTHEQUE
Les Fontaines
60 - CHANTILLY

AMSTELODAMI,
Sumptibus JACOBI WETSTENII.
CIↃ IↃ CC XLIII.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ ΣΑΜΟΣΑΤΕΩΣ
ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

LUCIANI SAMOSATENSIS
DIALOGI.

RHETORUM PRAECEPTOR.

QUAERIS, adoleſcens, quomodo fieri poſſis Rhetor, atque honeſtiſſimum illud & omnium ore celebratum nomen, Sophiſta ipſe eſſe vi-

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ.

ΕΡωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο καὶ [a] πάνδημον ὄνομα, [b] σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δο-

VARIANTES LECTIONES.

a Πάνδημον] Sic *Fl. Ald. B1.* & 2. *H.P.* &c. Πάντιμον *J. V2.* Mſ. *Graev.* & L. b Σοφιστὴς] Ὁ σοφιστὴς *J.* ſola.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΡΗΤΟΡΩΝ] Φασὶν ὡς τις * Πολυδεύκη ἢ ὀνοματολόγον λουξουρίμβρον Λυκιανὸν, τοῦτον γράψαι ἢ λέγον. τίχνῃ μὲ ἔδ' ὧν τινα † λέγῳ ὠδηδόντα, σαρὼν δὲ λέξεων ἀδιάκριτον ‡ ὑφιστάντα, κ. ἴσως οὖν λέγ σκοπῶ ταῦτα τοῖς ῥήτορσιν εἰρῆται· ἐπεὶ ἐ συγχρόνω ἄμφω Λυκιανὸς ἐ Πολυδεύκης. ἐπὶ δὲ Μάρκου τῦ Αὐτοκράτορος. *V.*

PHTOP.] Taxat Rhetores ſui temporis ut Luxuriosos nugacesque, & plenos oſtentationis & ampulloſes fluentesque deliciis. *G.* (Scholion hoc ego ad *Lexiph.* pertinere judico. *M. du S.*) Ideoque & illuc utrumque jam tranſtuli. *J. F. R.*

* Pollux non tantum ſcripſerat Onomaſticon, de quo hic Noſter, ſed etiam declamationes, aliosque ejusmodi libellos, inter quos fuit oratio contra Socratem, ut auctor eſt Suidas, unde ſibi Sophiſtae, quatenus in malam partem ea vox ſumitur, nomen meruit. At ſi eidem Suidæ crederemus, tempora non convenirent, cum Lucianus ſub Trajano, ut ait, vixerit; Pollux vero ſub Marco & Commodo Impp. Verum *Suidam* erraſſe oſtendit *Voſſius* de Hiſt. Graecis Lib. II. c. 15. cujus rationibus in poſterum addetur Scholiaſtae noſtri auctoritas. *J. Cler.*

† Λέγῳ] Ita dedit *Solan.* neſcio unde; obſecundavi tamen, quia vulgatum ſtare non poterat. Cl. *Hemſt.* in Praef. ad *Poll.* p. 31. pr. ἢ λέγειν corrigebat, quod praeferat cui lubet. *J. F. R.*

‡ Τοιοῦτα] Συνιστᾶσα, *corradentem* pro ὑφιστᾶσα corrigi jubet Cl. *Hemſt.* l. d. & pro ἀδιάκριτον ἀδιακρίτων malit; licet —ον non damnet. Ego quoque —ον praeferrem. Sed συνιστᾶσα & ὑποιστᾶσα ratione accentus eum ſcribere voluiſſe, tamen credo, qui lubens admiſiſſem correctionem, ſi ex Cod. firmaretur. *J. F. R.*

ADNOTATIONES.

ΡΗΤΟΡΩΝ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ] Scriptus videtur Dialogus in *Julium Pollucem*, cujus exſtat onomaſticum. Hinc illud (p. 453.) ἀλλ' ἤδη τοῦς Διὸς ἐ Λήδης. &c. Sic infra Dial. Ὑπνόλογ. in Polycnetum Sophiſtam (p. 814.) *Th. M.*

ΡΗΤΟΡΩΝ] In *J.* Pollucem ſcriptum hunc libellum ajunt Scholiaſtes & *Marcilius*, cum ſc. cujus hodieque Ὀνομαστικὸν extat: ſane quod extremo libro ſcribit de nomine c. 24. ut recte conjeciſſe videantur, facit. Ægyptium fuiſſe *Palmerius* inde elicit, quod Pater (eodem c. 24.) ſerviiſſe dicitur. Naucratites autem Pollux. *Philoſtr.* 592. quanquam Ἀρδύσσας σοφιστὴς aliquando audit. Vid. *Suid.* Πολυδ. & Ναυκρατ. In alia ſententia eſt Cl. *Hemſterhuſius* in praef. & ad c. 1. Pollucis, de quo optime meritus eſt. Haec ego obiter. Ille ex profeſſo, ideoque magis audiendus. *M. du S.*

1. Ἐρωτᾷς, &c.] Ἐρωτᾷς, ὦ μειράκιον, ὅπως ἂν ῥήτωρ γένοιο, καὶ τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα σοφιστὴς αὐτὸς εἶναι δόξῃς. *Sciſcitaris, adoleſcens, quo pacto Rhetor evadere, & venuſtiſſimum illud, vulgoque celebratum nomen ſophiſta ipſe cenſeri poſſis.* Sic interpres. Sed in Mſ. eſt πάντιμον ὄνομα vertendum, *illud & quod ab omnibus colitur nomen.* *J. G. G.*

2. Τὸ σεμνόταλον τοῦτο ἐ πάνδημον ὄνομα] Hæc duo in unam rem coire omnino nequeunt, & latet certe aliud, quod ex vetuſtis libris exſpectandum. Interim ſolitus fui hic legere πάνδιον, quod vocabulum in Philopſeude quidem uſurpat auctor ad malum πάνδεινα πάσχειν ἰφόντλον ὄντα, ſed in bonum occurrit, & quidem in hac ipſa materia in Rhetorum praeceptore πάνδιόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν. *J. G.*

3. Πάντιμον] Ita Mſ. Gr. L. & Ed. *J.* ac *V2.* recte; nec ulla amplius mutatione indiget locus. Reliqui Impr.

δόξῃς. ἀβίωτα γὰρ εἶναί σοι φῂς, εἰ μὴ τοιαύτην τινὰ ἢ δύναμιν περιβάλλοιο ἐν τοῖς λόγοις, ὡς ἄμαχον εἶναι, καὶ ἀνυπόστατον, καὶ θαυμάζεσθαι πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπιβλέπεσθαι, περισπούδαστον ἄχθος τοῖς Ἕλλησι δοκοῦντα. καὶ δὴ τὰς ἐπὶ τοῦτο ἀγούσας ὁδοὺς, αἵ τινές ποτέ εἰσιν, ἐθέλεις ἐκμαθεῖν. ἀλλὰ ἀδεὴς φθόνου, ὦ παῖ· καὶ μάλιστα ὁπότε νέου τις αὐτὸς ὢν ὀρεγόμενος τῆς ἀρίστων, οὐκ εἰδὼς ὅθεν ἂν ταῦτα ἐκπορίσαιτο, ἱερόν τι χρῆμα καὶ συμβουλὴν θεῖαν, καθάπερ νῦν σὺ, τοῦτο [a] αἰτοίη προσελθών. ὥστε ἄκουε τό γε ἐπ' ἐμοὶ, καὶ πάνυ θαρρῶν, ὡς [b] τάχιστα δεινὸς [c] ἀνὴρ ἔσῃ γνῶναί τε τὰ δέοντα, καὶ ἑρμηνεῦσαι αὐτὰ, ἢν τὸ μὴ τοῦτο ἐθελήσῃς αὐτὸς ἐμμεῖναι οἷς ἂν [d] ἀκούσῃς παρ' ἡμῶν, καὶ φιλοπόνως αὐτὰ μελετᾷν, καὶ προθύμως ἄνευ τοῦ ὀδὸν, ἕως ἂν ἀφίκῃ πρὸς τὸ τέρμα.

Τὸ μὲν δὴ θήραμα οὐ σμικρὸν, οὐδὲ ὀλίγης τοῦ σπουδῆς δεόμενον· ἀλλὰ ἐφ' ὅτῳ καὶ πονῆσαι πολλὰ, καὶ ἀγρυπνῆσαι, καὶ πᾶν

deāris. Nec vitam enim tibi dulcem esse ais, nisi talem quandam in dicendo facultatem assequaris, ut invictus fis, neque quisquam consistere te contra audeat, admirabilis porro apud omnes, & conspicuus, & quem audire Graeci omnes vehementer studeant. Vias ergo, quae ad hoc ducant, quaecumque tandem sint, studes edisce re. Verum nulla, puer, invidia est: in primis ubi juvenis aliquis, optimarum ipse rerum cupidus, ignarus autem unde haec petat, illud *tanquam* consilium, rem sanctam, uti tu modo, rogatum veniat. Audi ergo quod in mea potestate est, & cum fiducia, ut quam celerrime vir acer fias, tum ad cognoscendum quae opus est, tum ad explicandum, si postea manere in illis, quae a nobis audies, volueris, & diligenter ea meditari, & studiose viam pergere, donec ad metam perveneris.

2. Atque illud quod venaris non parvum est, neque parvae curae indigum, sed in quo multum laborare, & vigilare, & nihil non

a Αἰτοίῃ] Αἰτοίης *Fl.* sine commate post σὺ. b Τάχιστα] Ita dedit *Solan.* ex L. Μάλιστα Edd. priores. Τάχιστα etiam marg. *A1.* c Ἀνὴρ] Omittit *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσῃ *Fl.*

Impr. πάνδημον. *M. du S.*

Πάνδημον ἄνομα] Non possum damnare lectionem impressorum, credo, omnium. Ut in fine hujus libelli Venus πάνδημος, quam omnis populus veneratur; sic πάνδημον ἄνομα non minus mihi rectum videtur, quam πάντιμον. *J. M. G.*

Πάνδημον] *Solan.* πάντιμον praefert, ex *J.* & *Vr.* Ceterasque male habere πάνδημον, margini adscripsit. Ego, quia utrumque eodem redit, numerum Edd. potiorem sequor, & sine necessitate vulgatum movere non sustinui. Immo re accuratius examinata, πάνδημον veram esse lectionem video, quod ideo per πάνδημον Venerem juret in fin. hujus Dial. (vid. §. 25. f.) quod ipse voti hujus compos jam πάνδημος sibi factus videatur, & conclusio ita propositioni respondeat. His scriptis video Cl. *Gesnerum* mecum plane consentire. *J. F. R.*

14. Ἱερόν] (Ex Pythagoricorum schola haustum. V. *Jambl.* de V. Pyth. No. 85.) *Kust. Platonis* aetate jam inter proverbia numerabatur. Theag. p. Ed. *Bas.* 239. 1. Ad Menandri senarium alludit Ἱερὸν ἀληθῶς ἐστι ἡ συμβουλία. Vid. *Steph. gram.* p. 278. *M. du S.*

Ἱερόν τι χρ. τὴν συμβ.] Rursus infra *Adv. Ind.* c. 25. σκέπτεται πάντων ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. *Long. Past.* IV. pr. ὁ τῶν θεῶν πάγκαλόν τι χρῆμα. *Aristoph.* Plut. 895. πολὺ χρῆμα τιμιώτερον. *Aelian.* V. H. I. 3. σοφόν τι χρῆμα ἦν γοῦν βατράχιον. Plura Commentt. ad utrumque. At quis hoc loquendi genus ignorare potest? *J. F. R.*

16. Ἐπ' ἐμοὶ] Ἄκουε ἐπ' ἐμοὶ junxit *Bircheimer.* vertens: *audi ex me*, quod defendi posset ex *Phalar.* Ep. 18. ubi ἐπὶ σοὶ, *quem tibi commisi.* Sed rectius *Gesn.* cum *Benedicto.* τόγε ἐπ' ἐμοὶ jungit, pro κατὰ τό γε, i. e. *quantum in me.* *J. F. R.*

17. Τάχιστα] Sic L. In Impr. μάλιστα. Ex *Thucydide* autem verba haec mutuo accepit L. II. 60. quem & alibi eorum auctorem nominat; *Olymp.* c. 36. *M. du S.*

Τάχιστα] Non placebit haec emendatio illis, qui pr. c. 2. legerint, ubi multo labore opus esse ad hoc ipsum, videtur innui; sed placebit porro legentibus c. 3. ubi promittit, se non ordinaria ac difficili, sed compendiosissima ipsum via ducturum. Magisque probabitur conferentibus c. 5. ubi unius diei rhetorem illum futurum promittit, & c. 10. quo loco ταχεῖα καὶ πάνυ ῥᾳστώνης ὁδός, & τάχιστα — σὺ ῥᾳστώνῃ συνεῖναι itidem habemus. *J. F. R.*

33. Ἱδρῶτος μεστὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 290. *F. G.*

35. Ἐπὶ ὁδὸν] *L. Bos* de Ellipsi p. 108. vertit, *aliosqui — differremus*, quum ante versum esset: *si quidem*

non sustinere aequum sit. Vide enim, quos homines, qui antea nihil essent, nobiles, & divites, &, per Jovem, generosissimi, ob dicendi facultatem visi sint.

3. Interim tamen noli metuere, neque te magnitudo eorum, quorum spes proponitur, ipsa assequendi difficultate rejiciat, qui putes, infinitos tibi ante subeundos labores. Neque enim asperam te neque arduam & plenam sudoris viam ducemus, ut in media illa fatigatus retro eas: alioqui nulla parte meliores essemus reliquis, qui consuetae illius duces sunt, longae, & praeruptae, & laboriosae, & ut plurimum desperatae. Verum eximium in consilio nostro illud est, quod per jucundissimam simul & maxime compendiariam, & equos etiam capientem viam, atque declivem, multa cum voluptate atque oblectatione, per prata florida & umbram solidam, otiose incedens, sine sudore stabis in summo, & praedam nullo labore capies, &, ita me Jupiter, epulabere jam accumbens, cum anhelantes, quotquot alteram illam viam secuti sunt, ab alto videbis, circa imum

ὁτιῶν ἐπομένοις ἄξιον. σκόπει γὰρ ὁπόσους τέως μηδὲν ὄντες, ἔνδοξοι καὶ πλούσιοι καὶ, νὴ Δί', εὐγενέστατοι ἔδοξαν διὰ τὸν λόγον.

Ὅμως δὲ μὴ δείδιθι, μηδὲ πρὸς τὸ μέγεθος τῶν ἐλπιζομένων ἀποδυσπετήσῃς, μυρίους τινὰς τοὺς πόνους προπονήσειν οἰηθείς. οὐ γάρ σε τραχεῖάν τινα, οὐδὲ ὄρθιον, καὶ ἱδρῶτα μεστὴν ἡμεῖς γε ἄξομεν, ὡς ἐκ μέσης αὐτῆς ἀναστρέψαι καμόντα. ἐπεὶ οὐδὲν ἂν διαφέροιμεν τῶν ἄλλων, ὅσοι τὴν συνήθη ἐκείνην ἡγοῦνται, μακρὰν, καὶ ἀνάντη, καὶ χαμαίπρανῆ, καὶ ὡς τὸ πολὺ ἀπεγνωσμένην. ἀλλὰ τόνγε παρ' ἡμῶν ἐξαίρετον τῆς συμβουλῆς, τοῦτό ἐστιν, ὅτι ἡδίστην τε ἅμα καὶ ὀκυτομωτάτην, καὶ ἱππήλατον καὶ κατάντη, σὺν πολλῇ τῇ θυμηδίᾳ καὶ τρυφῇ, διὰ λειμώνων εὐανθῶν καὶ σκιᾶς ἀκριβοῦς, σχολῇ καὶ βάδην ἀνιὼν, ἀνδρατὶ ἐπιστήσῃ τῇ ἄκρᾳ, καὶ ἀγρεύσεις ἐπὶ καλῶν, καὶ, νὴ Δί', εὐσχήσῃ καλλικεράνῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἑτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἐν τῇ ὑπωρείᾳ τὸν ἀνάδην.

e Γε] Abest a *Fl.* *f* Τὸ πολὺ] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Ἐπὶ πολὺ *J.* *g* Ἀγρεύσεις] Ἀφήσεις L. & marg. *AIW.* *h* Ἐκείνους] Restitutum ex *Fl.* & *S.* Ἔκεινος cett. male. Ἔκεινος *Marcil.* frustra. Ἐκείνους etiam marg. *As.* Sed deletum deinde. *Gesner.* vulgatum tueri conatur.

dem differimus. Sed Cl. *Gesnerus* jam sua sponte emendavit. *J. F. R.*

40. Ὑππήλατον ἐς κατάντη] *Facilem & acclivem* reddiderat *Birkheimerus*, quum deberet: *equitabilem ac declivem* vel *pronam.* Cl. *Hemsh.* illud *equitabilem* superscripserat, quod Cl. *Gesn.* per circuitionem dedit. *J. F. R.*

44. Διήσεις] Ex Codice L. hoc, qui ἀφήσεις, pro vulgato ἀγρεύσεις, habet. *M. du S.*

45. Καὶ νὴ Δί', εὐσχήσῃ καλλικεράνῳ, ἐκείνους, ὁπόσοι τὴν ἑτέραν ἑτράποντο, ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν] Inducit hic Lucianus quempiam, qui faciliori & breviori via aliquem ad artis Rhetoricae scientiam suscipit perducere. Mirifice itaque in exordio commendat & extollit hic διδασκαλον, viae, qua discipulum suum ducturus esset, brevitatem, & commoditatem; ita ut sine ullo sudore & molestia ad summum pervenire discipulus possit: *quo cum veneris*, inquit, *hilariter profecto vives, decumbens, eos omnes, qui ad aliam se flexerunt viam, e summo despiciens, etiamnum haerentes in difficilibus & lubricis rupibus, aegre adscendentes, & subinde in eaque devolutos*, &c. *Marcilius* legit καλλικεράνῳ ἵππων pro ἐκείνους. Quae mutatio cur sit necessaria, equidem nullius video. Ipsum illud εὐσχήσῃ καλλικεράνῳ satis efficax est ad denotandum eum, qui omni labore immunis, & solutus vivat. Adde quod haec locutio, ἐκείνους, ἐκείνοι, &c. est nimis rotunda, & Luciano nostro familiaris, quam ut sit sollicitanda. Noster in *Hippiae* initio, Τῶν σοφῶν ἐκείνους μάλιστα ἄγαμαι φημι δῶ ἵππων, ἐκείνοι, &c. & eadem pag. Τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ἐκείνοι, &c. ac passim. *J. J.*

46. Ἔκεινος] Ἔκεινος ut ἵππος, ἵππιος, ἵππος, & id genus alia. Sic paucis interjectis, μουσικὴ καθεύδων λαθών. Et p. 440. ἄπνους. *Th. M.*

Ἐκείνους] Ante *Benedictum* jam *Fl.* Ed. recte habebat. Reliqui libri, quod mireris, ἵππους. *M. du S.*

Ἔκεινος, ἐκείνοι] Sanus mihi videtur locus, tentatus, ut videtur, propter verbum nondum relatum in Lexica. Ut ἄπνους est, qui non respirat, δύσπνους qui difficulter: sic ἴσπνους, qui labore, cursu, multum spiritus effudit, & nunc aegre eum recipit, verbo, *anhelus.* Jungo igitur ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ἐπισκοπῶν ἴσπνους & deinde ἀνάπαυλος κ. τ. λ. *J. M. G.*

δυ. ἔτι χῖ δυσβάτων χ' ὀλιθηρῶν τ' κρημνῶν μόλις ἀνέρπουσας, ἀποκυλιομένους ἐπὶ κεφαλὴν ἐνίοτε, χ' πολλὰ τραύματα λαμβάνοντας ἐν τραχείαις ταῖς πέτραις· σὺ δὲ πρὸ πολλοῦ ἄνω ἐστεφανωμένος, εὐδαιμονέστατος ἔσῃ, ἅπαντα ἐν βραχεῖ, ὅσα ἐστὶν ἀγαθὰ πρὸς τ' ῥητορικῆς μονονουχὶ καθεύδων λαβών.

adſcenſum, adhuc per difficilia & lubrica praecipitia vix repentes, devolutos nonnunquam in caput, & vulnera multa aſperis in rupibus accipientes: tu contra ea olim ſupra coronatus, feliciſſimus eris, qui brevi tempore, quaecumque bona ſunt a Rhetorice tantum non dormiens acceperis.

55

Ἡ μὴ δὴ ὑπόσχεσις ἔτω μεγάλη [a] ἀλλὰ πρὸς Φιλίου [b] Διὸς, μὴ [c] ἀπιστήσῃς, εἰ ῥᾷστά τε ἅμα χ' ἥδιστά σοι ταῦτα ἐπιδείξειν φαμέν. εἰ γὰρ Ἡσίοδος μὲ ὀλίγα φύλλα ἐκ τοῦ Ἑλικῶνος λαβὼν, αὐτίκα μάλα ποιητὴς ἐκ ποιμένος κατέστη, χ' ἤδε θεῶν χ' ἡρώων γένη, κάτοχος ἐκ Μουσῶν γενόμενος· ῥήτορα δὲ, ὃ πολὺ ἔνερθε τ' ποιητικῆς μεγαληγορίας ἐστὶν, ἐν βραχεῖ καλαστῆναι ἀδύνατον, εἴ τις ἐκμάθοι τ' ταχίστην ὁδὸν;

4. Promiſſio ſane quam magna; Sed per ego te amicitiae praeſidem Jovem rogo, ne fidem nobis deneges, ſi facillima ſimul & ſuaviſſima haec tibi nos oſtenſuros eſſe dicimus. Si enim Heſiodus, paucis ex Helicone ſumtis foliis, poëta ſtatim de paſtore factus eſt, & Deorum genera atque hominum, a Muſis obſeſſus cecinit: Rhetoremne, quod multum infra poëticam magniloquentiam eſt, brevi tempore fieri poſſe negabimus, ſi celerrimam quis viam ediſcat?

Ὡς ἔγωγε χ' διηγήσασθαί σοι βούλομαι Σιδωνίου τινὸς ἐμπόρου ὀπτίνου, δι' ἀπιστίαν ἀτελῆ γενομένην, χ' τῷ ἀκούσαντι ἀνόνητον. ἦρχε μὲν γὰρ ἤδη Ἀλέξανδρος Περσῶν, μετ' ἐν Ἀρβήλοις μάχην, Δαρείου καθηρηκώς. ἔδει δὲ πανταχόσε τ' ἐσχῆς διαθεῖν τοὺς γραμματοφόρους, τὰ ὀπτάγματα τοῦ Ἀλεξάνδρου κομίζοντας· ἐκ Περσῶν δὲ πολλὴ ἐς Αἴγυπτον ἐγίγνετο ἡ ὁδός· ἐκπερᾶσαι γὰρ

5. Quorſum ego etiam enarrare tibi volo Sidonii cujusdam mercatoris inventum, quod ob negatam illi fidem caruit ſucceſſu, & utilitatem audienti nullam attulit. Imperabat jam Perſis Alexander, poſt devictum praelio ad Arbela Darium. Opus autem erat per omnes imperii partes diſcurrere tabellarios, perferentes Alexandri imperia. Porro multum erat ex Perſis in Aegyptum viae. Circumeundi enim montes, deinde per

a Ἀλλὰ] Σὺ δὴ L. & marg. *A1.* b Διὸς] Non habet *Fl.* c Ἀπιστήσῃς] Ἀποστήσῃς marg. *A1W.*

57. Πρὸς Φιλίου Διὸς] Etſi ſupra *Tim.* c. 1. Ὦ Ζεῦ φίλιε neceſſario additur; hic tamen Διὸς cum *Fl.* omittere malim, vereorque ne ex interpretamento huc irrepſerit: nam & alibi ſolet ſine Jovis mentione *Philium* ſolum dicere, ut *Tox.* c. 11. fin. ἆρ' ἱκανὸς ὁ Φίλιος; & alibi. Quin vel in jurandi formulis omitti ſolet Ζεύς. *Ariſtoph.* Acharn. 730. Ναὶ τὸν Φίλιον, quod cum Scholiaſt. ibi exponat ναὶ τὸν φίλιον Δία, facile ex ſimili gloſſa illud Διὸς huc irrepſerit. *J.F.R.*

59. Εἰ γὰρ] Ἡ γὰρ. *An. F.G.* Non plane opus eſſe arbitror, quia ex ſequenti interrogatione ſenſus etiam τῷ *si* eſt apertus. *J.F.R.*

Ibid. Ἡσίοδος μὲ ὀλίγα φύλλα] *Heſiod.* Θεογ. 30. *M.du S.*

65. Ἀδύνατον] Subaudi ἔσται, niſi fortaſſe exciderit reponendum poſt τὸ ἀδύνατον. Vett. libri inſpiciendi. *F G.* Nihil in Codd. ſubſidii reperio; ſed nec adeo deſidero. *J.F.R.*

68. Σιδωνίου] Abſurda haec fabula, quam *Sidonio* mercatori ideo affingere puto, quia *Sidonium Sophiſtam* petebat, de quo in *Demon.* vita, c. 14. *M.du S.*

70. Ἤδη] Conf. ſupra Σκυθ. c. ult. verſus fin. *M. du S.* Nihil peculiare hoc habet; hac enim poteſtate τὸ ἤδη ſaepius occurrit, ut *Quom. Hiſt.* c. 1. Ἀνσιμάχου ἤδη βασιλεύοντος. Ne plura. *J.F.R.*

77. Ἐλαύνειν] Ἐλαύνειν γῆν pro *vagari*, *peragrare* regionem, etiam ſupra *Alex.* c. 46. γῆν πρὸ γῆς ἐλαύνεσθαι. Vide & *Gall.* c. 14. No. 8. ubi nonnulla addidi. *J.F.R.*

80. Διανύσαντας] Sic *J.* & *V2.* melius quam quod in

per Babyloniam pergendum in Arabiam, tum, deserta regione multa superata, pervenire denique in Aegyptum, viginti maximas expedito viro istas mansiones emensum. Molestе hoc ferebat Alexander, quia, audito, moliri aliquid Aegyptios, non poterat satis celeriter mittere ad Satrapas, quid de illis sibi placeret. Tum ergo Sidonius mercator, *Ego tibi*, inquit, *Rex, promitto me ostensurum viam non longam e Persis in Aegyptum. Si quis enim montes istos superet, superaverit vero triduo, ille statim est in Aegypto.* Et res ita se habuit. Verum non credidit Alexander, sed impostorem esse mercatorem putavit. Itaque quod praeter ipem promittebatur, incredibile visum vulgo.

6. Tibi vero ne tale quid in mentem veniat. Experimento enim scies, nihil obstare, quin Rhetor videaris, intra unum nec solidum diem alis trajecto monte ex Persia in Aegyptum. Volo autem tibi prius, ut ille Cebes, imagine verbis depicta utramque viam ostendere. Duae enim sunt, quae ducunt ad Rhetoricen, quam non mediocriter adamasse mihi videris. Nimirum ipsa

ἐδεῖ τὰ ὄρη, εἶτα ἀφ' ἧς Βαβυλωνίας εἰς τὴν Ἀραβίαν ἐλθεῖν· εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐλάσαντας, ἀφικέσθαι ποτὲ μόλις ἐς Αἴγυπτον, εἴκοσι μηκίστους ἀνδρὶ εὐζώνῳ ταθμοὺς διατεινούσας. ἤκθετο ὧν Ἀλέξανδρος ὅτι τοῦτο, διότι Αἰγυπτίους τι παρασκευὴν ἀκούων, οὐκ εἶχε ἀφθάστως ἐκπέμπειν τοῖς σατράπαις τὰ δοκοῦντα οἱ περὶ αὐτῶν. τότε δὴ ὁ Σιδώνιος ἔμπορος, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ βασιλεῦ, ὑπισχνοῦμαι δείξειν ὁδὸν, ἣ πολλὴν ἐκ Περσῶν εἰς Αἴγυπτον· εἰ γάρ τις ὑπερβαίη τὰ ὄρη ταῦτα, ὑπερβαίη δ' ἂν τριταῖος, αὐτίκα μάλα ἐν Αἰγύπτῳ ἐστὶν ὅστις· ἢ εἶχεν οὕτω πολλὴν ὄγε Ἀλέξανδρος οὐκ ἐπίστευσεν, ἀλλὰ γόητα εἶναι τὸν ἔμπορον ᾤετο. οὕτω τὸ παράδοξον τῆς ὑποσχέσεως ἄπιστον ἐδόκει τοῖς πολλοῖς.

Ἀλλὰ μὴ σύ γε πάθῃς τὸ αὐτό· εἴσῃ γάρ σε πειρώμενος ὡς οὐδέν σε κωλύσει ῥητορα δοκεῖν μιᾶς οὐδ' ὅλης ἡμέρας, ὑπερβαλόντα τὸ ὄρος ἐκ Περσῶν ἐς Αἴγυπτον. ἐθέλω δέ σοι πρῶτον, ὥσπερ ὁ Κέβης ἐκεῖνος, εἰκόνα γραφάμενος τῷ λόγῳ, ἑκατέραν ἐπιδεῖξαι τὴν ὁδὸν (δύο γάρ ἐστον, αἱ πρὸς τὴν ῥητορικὴν ἄγουσαι) ἣν ἐρᾷν οὐ μέτριός μοι δοκεῖς. καὶ δῆτα, ἢν μὲν ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω, πά-

d Διανύσαντας] Rescriptum ex *J.* & *V2.* Διανύσαντα enim cett. *e* Δὴ] Δὲ *Fl.* *f* Κωλύσει] Sic *Fl. Ald. H. P.* &c. Κωλύσει *J.* & marg. *AW.*

in reliquis διανύσαντα, nisi etiam quod praecessit διανύσαντας, mutes. *M. du S.*

88. Αὐτίκα μάλα] Si veram narrat historiam Lucianus, merito fides non est habita homini vano ab Alexandro, quem alia omnia edocere nempe poterant mensores sui. Inter fines occidentales Persidis & Orientales Aegypti intersunt gradus non minus xv, id est milliaria Germanica minimum cc, expedito etiam homini xx mansiones denorum milliarium. Itaque puto hanc ipsam narrationem vel fictam vel veram pertinere ad ironiam Luciani, demonstrandumque τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποσχέσεως potius, quam eo, quo verba, illa praesertim, καὶ εἶχεν οὕτω, ducunt. *J. M. G.*

98. Κέβης] Cebes Thebanus Philosophus fuit, discipulus Socratis, quem scripsisse dialogos tres, qui inscribuntur ἐδώμα, Φρούριον, Πίναξ, auctores sunt *Laërt.* L. 2. & *Suid.* Sed praeter πίνακα nihil extat. *G. C.*

3. Ἐφ' ὑψηλοῦ καθήσθω] Augent interpretes *in eminenti solio sedet.* At non utique, quum sic loquuntur Graeci, de solio intelligunt: & ipse paulo ante citatus Cebes, quum de Beatitudine agit, ὑψηλὸν agnoscit non de solio, sed de loco, ubi illa fingitur morari, & in illo ὑψηλῷ, quod statuit esse ἀκρότολιν τῆς εὐδαιμονίας, ista κάθη ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ. Denique Lucianus non respexit ad solium, sed ad situm loci, unde mox inquit, πρόσει δὴ τὸν ἰρατὸν, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ἐπιτάχιστα γενέσθαι ἐπὶ τῆς ἄκρας, quae quidem ἄκρα non est demonstrata nisi in solo hoc ὑψηλῷ, ita ut mihi certe videatur temere addi vox tertia. *J. G.*

πάνυ καλὴ, καὶ εὐπρόσωπος, τὸ δὲ Ἀμαλθείας κέρας ἔχουσα ἐν τῇ δεξιᾷ πανοίοις [a] καρποῖς ὑπόβρυον· ἐν δατέρᾳ δέ μοι δόκει τὸ πλοῦτον παρεστῶτα ὁρᾶν, χρυσοῦν ὅλον ὄντα, καὶ ἐπέραστον. καὶ ἡ δόξα δὲ, καὶ ἡ ἰσχὺς παρέστωσαν, καὶ οἱ ἔπαινοι δὲ πάντες αὐτῷ, ἔρωτες μικροῖς ἐοικότες, πολλοὶ ἀναπλαχθέντες περιπλεκόμενοι ἐπιστάμενοι. [b] εἶ που τὸ Νεῖλον εἶδες γραφῇ μεμιμημένον, αὐτὸν μὲν κείμενον ἐπὶ χροκοδείλου τινὸς ἢ ἱπποποτάμου, οἷον οἱ πολλοὶ γράφουσιν ἐν αὐτῷ· μικρὰ δέ τινα παιδία περὶ [c] αὐτὸν παίζοντα (πήχεις αὐτοὺς οἱ Αἰγύπτιοι καλοῦσι) τοιοῦτοι καὶ περὶ τὴν ῥητορικὴν οἱ ἔπαινοι. πρόσιθι δὴ σὺ ὁ ἐραστὴς, ἐπιθυμῶν δηλαδὴ ὅτι τάχιστα γενέσθαι τὸν γάμον, ὡς γαμήσειάς τε αὐτῷ ἀνελθὼν, καὶ πάντα ἐκεῖνα ἔχοις, τὸ πλοῦτον, τὴν δόξαν, τοὺς ἐπαίνους. νόμῳ γὰρ ἅπαντα γίγνεται τοῖς γεγαμηκόσιν.

jam in alto sedet, pulchra undique; Amaltheae cornu dextra gerens, fructibus abundans omnigenis: ad alteram vero manum imaginare adstantem Plutum, aureum totum atque amabilem: adstent vero etiam Gloria, & Vis, & Plausus circa illam undique, parvis Cupidinibus similes, multi, amplexi se mutuo, circumvolent. Si quando Nilum depictum vidisti, ipsum quidem jacentem in crocodilo quodam aut hippopotamo, ut plerique in eo *repraesentando* pingunt: parvos autem ludentes circa illum pueruli, Cubitos illos vocant Aegyptii: tales etiam circa Rhetoricam sunt Plausus. Accede jam tu, amator, cupiens nimirum quam celerrime in summo esse, ut & ipsam uxorem ducas ubi escenderis, & omnia illa habeas, Plutum, Gloriam, Plausus: lege enim fiunt omnia mariti.

7. Deinde

a Καρποῖς] Omisit *El.* b Εἶ που] Recte *El. Er. Ba H. S.* &c. Ἤτοι male *F.* cum *Fa.* c Αὐτὸν] Αὐτὼν *F.*

4. Ἀμαλθείας κέρας] Rhea Jovem enixa metu patris infantem in Creta occuluit, nutriendum a duabus Nymphis, Adrastea & Ida Melissi filiabus, hae nutricaverunt illum caprae cujusdam lacte, cujus nomen fuerat Amalthea, eam capram Jupiter jam adultus in sidera retulit, vocaturque a Graecis αἴξ ἀφικτός, hujus alterum cornu Nymphis nutricibus dedit, videlicet officii praemium, hanc adjiciens facultatem, ut, quidquid optassent, id illis ex eo suppullularet. Hinc adagium: Ἀμαλθείας κέρας. *G.C.*

12. Εἶ που] Ut Συγγρ. c. 23. ἰσχνόν τινα παιδὸς εἶ που Ἔρωτα &c. *Ven.* utraque ἔστι, prave. De Hippopotamo consule omnino *Spanh.* 172. . . qui in numenis formam ejus exhibet. De Crocodilis etiam eundem vide p. 175. At in nummis non insidet Nilus Crocodilo, sed adsidet. Πήχεις vero illi comparent recumbenti Nilo adstantes, in nummo *Hadriani* a *Spanhemio* memorato p. 174. Verba ipsa viri illustrissimi, cum nummum ipsum videre non licuerit, accipe. [Extat quoque in eadem *Gaza* (Regis Gallinae) hujus Adriani nummus, in quo *Nilus recumbens*, sphingi innixus, *circum autem pueruli quatuor*, quorum unus hippopotamo insidet. Haut aliter ac *circumstantes* etiam *pueros* praefert *statua Nili* Vaticana; & ejusdem fluvii, uti a *Diodoro* alicubi (I. 91) dicitur πολυγόνου, effigies apud *Philostratum* (Icon. I. p. 737. Ed. poster. p. 769.) traditur, quos alias *in Aegyptiis Nili picturis familiares* notavit *Heliodorus*. (l. IX.) Adde quod de dedicata a Vespasiano in templo Pacis insigni quadam Nili e basalte statua docet Plinius; ac ubi simul tangit, quid *liberi illi Nili famulaveris addi solisse*, & quos alibi Νάνους τοῦ Νείλου dictos legisse memini, denotarent (XXXVI. 7.) *Argumento NILI XVI. LIBERIS CIRCA LUDENTIBUS per quos totidem CUBITA summi incrementi augentis ſo annis intelliguntur.*] Quae omnia hunc locum mire illustrant; nam & res ipsa inde luculenter confirmatur; & simul vocis Πήχεις, quae apud Philostr. etiam occurrit, ratio manifeste aperitur. Vide omnino *Philostratum* l. c. & 525. ubi eo alludit. *M. du S.*

14. Ἐν αὐτῷ] Id est, in Nili fluminis descriptione, sive pictura, icone. *F.G.* Vid. Addenda.

Ἐν αὐτῷ] Absurde hae duae voces adduntur: nolui tamen, cum in omnibus inveniantur, expungere. *M. du S.*

16. Πήχεις] Amores dicti πήχεως a statura. *Philostrat.* tabula Nili, περὶ δὲ Νείλου οἱ πήχεις ἐοίκασι, παιδία ἐρωμένῳ τῷ ὀνόματι. *F.B.*

Πήχεις αὐτοὺς] Si quis inspicere velit *Philostrati* Icona 1, 5. & quae ibi dedit ὁ πάνυ Olearius, nihil ad explanationem hujus loci desiderabit. Caeterum Πήχεις ibi in versione Latina reliquit, *Peches*, Olearius; ego non dubitavi dare *Cubitos*, cum *Dactylos Manus Digitos* vocare non refugerint *Cicero* de Nat. Deor. 3, 16. at-

7. Deinde cum ad montem accedis, primo quidem desperas ascensum, & similis tibi res videtur, qualis Aornus visa Macedonibus, cum praeruptam undique cernerent, neque avibus adeo ad transvolandum facilem, Baccho quodam aut Hercule, si capienda sit, indigentem. Haec tibi primum videntur. Tum post paullo vides duas quasdam vias: quin altera semita modo est angusta & spinis obsita, & aspera, sitim multam ostentans ac sudorem. Et jam occupavit illam pulchre ostendere Hesiodus, itaque nihil mea opera indigebit. Altera autem lata, florida, irrigua, talis, qualem paullo ante dicebam; ne etiam eadem dicendo saepius retineam te, cum jam Rhetor esse possis.

Εἶτα ἐπειδὰν πλησιάσῃς τῷ ὄρει, τὸ μὲν πρῶτον ἀπογιγνώσκεις τ' ἄναντον, καὶ τὸ πρᾶγμα ἔμοιγέ σοι εἶναι δοκεῖ, οἷα ἡ Ἄορνος ἐφάνη τοῖς Μακεδόσιν, [d] ἀπότομον αὐτὴν ἁπανταχόθεν ἰδοῦσιν, ἀτεχνῶς οὐδὲ ἀφετέοις [e] καρτεῖναι ῥᾳδίαν, Διονύσου τινὸς, ἢ Ἡρακλέους, εἰ μέλλοι καθαιρεθήσεσθαι, δεομένην. ταῦτά σοι δοκεῖ τὰ πρῶτον· εἶτα μετ' ὀλίγον ὁρᾷς δύο τινὰς ὁδούς· μᾶλλον δὲ ἡ μὲν ἀτραπὸς ὅδε ἐστὶ, καὶ ἀκανθώδης, καὶ τραχεῖα, πολὺ τὸ δίψος ἐμφαίνουσα, καὶ ἱδρῶτα. καὶ ἔφθη γὰρ ἤδη Ἡσίοδος, οὐ μάλα ἐπιδεήσει αὐτοῦ, ὅστις [e] οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει· ἡ ἑτέρα δὲ πλατεῖα, [f] καὶ ἀνθηρὰ, καὶ εὐυδρος, τοιαύτη, οἵαν μικρῷ πρόσθεν εἶπον, ἵνα μὴ [g] καὶ τὰ αὐτὰ λέγων πολλάκις, ἐπέχω σε ἤδη ῥήτορα εἶναι δυνάμενον.

8. Verum illud modo adjiciendum puto, asperam illam atque arduam, non multa ha-

Πλὴν τό γε [h] τοσοῦτο προσθήσειν μοι δοκῶ, ὅτι ἡ μὲν τραχεῖα ἐκείνη, καὶ ἀνάντης,

[d] Ἀπότομον] Ἀπότμον *Fl.* male. [e] Οὐδὲν ἐμοῦ δεήσει] Οὐδὲν δεῖ ἐμοῦ δήσει *F.* & *L.* Quod edidimus est in reliquis. [f] Καὶ] Abest a *Fl.* [g] Καὶ τὰ] Pro καὶ πολλάκις hic habet *Fl.* postea τὸ πολλάκις omittens. [h] Τοσοῦτο] Ita *Fl. F. B. S.* Τοσοῦτον *P.* etiam recte.

atque *Arnobius* 3. p. 124. seq. Nempe utrobique ad significationem nominis respicitur, quod de Digitis docet *Pollux* 2, 156. Cubitos *Philostratus* l. c. πυγόνα vocat ξύμπυρα τῷ ὀνόματι. Et quod Noster de Aegyptiis dicit, sine dubio illi nomine suae linguae, cubitum notante, utebantur. [e] *F.M.G.*

18. Πρόσει] *Ades.* *F.G.*

19. Ὅτι τάχιστα &c.] Adfert haec *Th. Mag.* verbo βούλομαι. p. m. 31. ubi eum ὅτι τάχιστα recte sejungitur, uti & in Ed. Lucian. *H.* & ego sic dedi, cum ὁτιτάχιστα junctim exaratum invenirem in Edd. *P. F. S.* alisque. Pleonasmum autem hunc τῷ ὅτι esse frequentissimum, quid opus est multis confirmare. Vid. mox c. 15. φασὶν ὅτι μαγείρῳ. *Aesop.* Fab. 128. ὅτι πλείστῳ χρυσοῦ. Adde *Bud.* Comment. L. Gr. p. 688. Et ὡς ὅτι μάλιστα sive κάλλιστα, ap. *Aelian.* V. H. 2. 13. versus fin. ibique Cl. *Periz.* *F.F.R.*

26. Ἡ Ἄορνος] Confer *Philostr.* L. 2. vit. Apoll. p. 58. ibique *Olear.* No. 2. & 4. docentem *Aornum* esse, quam *Sisimithri petram* Plutarch. vocat in vita Alexandri, nomenque traxisse ab avibus, quibus careret, vel ad quas aves evolare nequirent. Adde *Curt.* VIII. c. 11. pr. narrantem qua ratione haec petra ab Hercule frustra obsessa, tamen a Macedonibus occupata fuerit, ibique *Cellarium*, docentem Ἄορνος & Ἄορνις scribi. Quare in re nota plura non congeram. Conf. si vis *Dial. Mort.* XIV. f. ubi jam demum video idem de diversa orthogr. jam traditum a Cl. *Hemst.* Ἄορνις etiam scribitur *Herm.* c. 4. *F.F.R.*

35. Ἡσίοδος] *Hesiod.* I. Ἔργ. ait asperam esse ad virtutem viam, cacumen vero molle; hinc Pythagorae litera, de qua *Virg.* *G.C.*

Ἡσίοδος] *Hesiod. Epy.* 290. *M. du S.*

38. Εὔυδρος] Sic jam constanter Edd. Ut supra quoque I. *Ver. Hist.* c. 28. Neque Codd. dissentiunt. Alias facile variari inter εὔυδρος & ὕδατος, alibi vidimus. Variatur & in *Diod. Sic.* V. c. 2. p. 332. pr. *F.F.R.*

41. Τό γε τοσοῦτο] An pro τοσοῦτό γε positum est? τὸ, τοσοῦτό γε magis hic placeret. *F.G.*

Τό γε τοσοῦτο] Τοσοῦτον quod *Par.* habet, fere usitatius est. *Phal.* Ep. 28. Τοσοῦτον ἀπέχω. Item 42. & alibi. *Epist.* Sent. 78. μὴ τοσοῦτον τῆς πολυτελείας φρόντιζε. *Aelian.* V. H. I. 8. τοσοῦτον πάνυ; Noster fere ubique. Sic πρὸς τοσοῦτον 2. *Ver. Hist.* c. 26. ubi plura in nott. Item in *Tim.* §. 41. χρυσίου τοσοῦτον. Et hoc ipsum τό γε τοσοῦτον in cod. *Tim.* §. 45. med. Quare nihil opus erit correctione *Gujetii*; nisi quis forte & cum *Paris.* 1. addere velit, nihil veritus κακοφωνίαν, cum & π. sequatur illic, τόγε τοσοῦτον δηλονότι enim legitur. Et sic τοσοῦτον quoque Nostro frequentius esse quam τοσοῦτο, non semel alibi vidimus. Atque ita τοσοῦτον & τοσοῦτο pro τοσοῦτο ac τοσοῦτο rursus infra hoc *Dial.* c. 23. *F.F.R.*

49. Τὸ

ὐ πολλὰ ἴχνη τ ὁδοιπόρων εἶχεν· εἰ δέ τινα, πάνυ παλαιά· ϗ ἔγωγε κατ' ἐκείνην ἀθλίως ἀνῆλθον, τοσαῦτα καμών, ὐδὲν δέον· ἡ ἑτέρα δὲ ἅτε ὁμαλὴ οὖσα, ϗ ἀγκύλον ὐδὲν ἔχουσα, πόρρωθέν μοι ἐφάνη, οἵά ἐστιν, ὐχ ὁδεύσαντι αὐτῷ. ὐ γὰρ ἑώρων νέος ἔτι ὤν, τὸ βέλτιον· ἀλλὰ τ ποιητὴν ἐκεῖνον ἀληθεύειν ὤμην, λέγοντα, ἐκ τ πόνων φύεσθαι τὰ ἀγαθά. τὸ δ' οὐκ εἶχεν οὕτως. ἀπονητὶ γὰρ ὁρῶ τοὺς πολλοὺς μειζόνων ἀξιωμάτων, εὐμοιρίᾳ τ αἱρέσεως τ τ λόγων ϗ ὁδῶν. [a] ἐπεὶ δ' ὖν εἰς τ ἀρχὴν ἀφικόμενος, εὖ οἶδα ὅτι ἀπορήσεις, ϗ ἤδη ἀπορεῖς ὁποτέραν χρὴ τραπητέον. [b] ὡς ὖν ποιήσας ἤδη, ῥᾷστα ὀπὶ τὸ ἀκρότατον ἀναβήσῃ, ϗ εὐδαιμονήσεις, καὶ γαμήσεις, ϗ θαυμαστὸς πᾶσι δόξεις, ἐγώ σοι φράσω· ἱκανὸν γὰρ τὸ [c] ἑαυτὸν ἐξαπατηθῆναι, ϗ ποιῆσαι. σοὶ δὲ ἄπορα ϗ ἀνήροτα φυέσθω πάντα, καθάπερ ὀπὶ τοῦ Κρόνου.

Εὐθὺς ὖν προσεισί σοι καρτερός τις ἀνὴρ, ϗ

buisse viatorum vestigia: si vero quaedam, ea omnino antiqua. Et ego etiam miser per illam ascendi, tot susceptis sine caussa laboribus. Altera vero, utpote aequabilis, anfractum habens nullum, e longinquo mihi, qualis sit, conspecta est: non qui ipse ea iverim, nec enim, juvenis cum essem, videbam, quod sit melius, sed vera dicere poëtam illum putabam, ex laboribus nasci bona, dicentem. At illud non ita habebat. Video enim sine labore plerosque majora consequutos quadam eligendarum rationum viarumque felicitate. Ad initium igitur *urinsque viae* delatus, dubitabis, scio, & jam dubitas in utram te vertas? Quid igitur jam faciendo facillime escendas in summum, & beatus sis, & *illam* ducas, & admirabilis omnibus videare, ego tibi dicam. Satis enim est, quod ipse deceptus laboravi. At tibi sine semine & aratro nascantur omnia, ut sub Saturno.

9. Statim ergo accedit ad te robustus vir qui-

a Ἐπὶ] Melius ita *Fl. J. Vr. P. S.* Ἐπὶ male L. *H. Fr. B*1. & 2. & *Ald.* Sed correctum in marg. Ἐπὶ δὲ τὴν *Pell.* b Ὡς ὖν] Ὡς ἂν *J.* sola. Ὅ ἂν L. c Ἑαυτὸν] Αὐτὸν marg. *A*1.

49. Τὸν ποιητὴν ἐκεῖνον] *Hesiod.* l. c. *M. du S.*

54. Ἐπὶ δ' ὖν εἰς τὴν ἀρχὴν] Ἐπὶ δ' ὖν σ' ἐπὶ τὴν ἀρχὴν. *Th. M.*

Ἐπὶ δ' ὖν εἰς] Haec corrupta esse bene vidit *Marcilius.* Sed ἐπὶ non habet, quo satis commode referatur: sequitur enim ὡς ὖν. Equidem aut ἔπειτ' ὖν legendum putem, aut dicam, τὴν εἰς esse glossam τ ἐπὶ, proinde omittendam. Atque hoc interpretando expressi. Forte certiora dabunt libri. *J. M. G.*

Ἐπὶ δ' ὖν &c.] Ἐπὶ jam habebant Edd. nostrae; sed quod *Marcil.* & σ' scribat, pro εἰς, si modo scripserit, nihili est. Interim cum *Gesnero* malim ἔπειτ' pro ἔπειθ'. & paullo post ἂν receperim, ne illud repetitum ὖν difficultatem pariat. *J. F. R.*

56. Ὡς ἂν] Ὅ ὖν L. In omnibus etiam, excepta *J.* ὖν. *M. du S.*

Ὡς ὖν ποιήσας] *Quemadmodum igitur.* &c. *F. G.* Recte; nisi ὅπως quis malit; quod tamen non opus esse credo, quia utrumque non semel confunditur. *J. F. R.*

60. Ἑαυτὸν] Praeter variationem αὐτὸν, quam in sola marg. *Aldinae Wess.* invenio, adscriptum erat eidem: ἐμαυτὸν legisse videtur Bilibaldus. Quod inde conjecit, quia priscus hujus Dialogi Interpres Latinus Bilibaldus dedit, *me ipsum.* Id quod licebat, servata etiam vulgata. Vid. ad *Paras.* c. 8. No. 68. *J. F. R.*

61. Ἄσπορα ἐ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed ἄσπαρτα ap. *Homer.* est, & sic apud Nostrum jam crebro quoque ante adlegatur hic versus. Vid. ad 2. *Phal.* c. 8. adde *Parasit.* §. 24. ubi etiam ἄσπαρτα: ita ut mirum videatur, cur id jam variaverit. *J. F. R.*

64. Ἀνδρώδης τὸ βάδισμα] Conf. supra *Tim.* c. 32. *M. du S.* Ex divisione *Hemsterhusii* jam est §. 54. *J. F. R.*

73. Φύσει] Non improbabit hanc mutationem vulgatae, qui sequens κελεύσει, & iterum sequens φύσει post ἀπαραίτητα conferet. *J. F. R.*

79. Εἰτά σε κελεύσει ζηλοῦν ἐκείνους τοὺς ἀρχαίους ἄνδρας, ἴσως παραδείγματα ὠφελιμωτάτοις τ λόγων, ὡ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ τ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν Ἡγησίου, ϗ τ ἀμφὶ Κράτητα, ϗ Νεωτέρου] Vertunt: *Inde te priscos illos viros imitari jubebit, inutilia orationum proponens exempla, nec imitatu facilia, qualia vetustae sunt constructionis, Hegesii, Cratetis, Nesiotae.* Primum vertendum *Hegesiae.* Ἡγησίας enim Magnesius intelligitur ille orator qui, ut Cicero de eo ait in Bruto de claris oratoribus, Charisii voluit similis esse, ac se ita putavit Atticum, ut viros illos prae se pene agrestes putaret. *At*, inquit Cic. *quid est tam fractum, tam imminutum, tam in ipsa, quam tamen consequitur,* con-

quidam, ſubdurus, virili inceſſu, multum in corpore ſolem oſtendens, maſculo vultu, vigilax, aſperae illius dux viae, nugas quasdam ſtolidus ille apud te enarrans, uti ſe ſequaris adhortans, monſtrans tibi Demoſthenis & Platonis, & aliorum quorundam veſtigia, magna illa quidem, & his, quae nunc ſunt, majora, ſed obſcura jam, & pleraque a tempore evanida: ac dicet, beatum te futurum, & lege ducturum eſſe Rhetoricen, per haec ſi incedas, ut qui per funes eunt; ſi vero vel pauxillum quiddam aut transgrediare extra lineam, aut in alterutram partem magis inclines veſtigium, futurum eſſe, uti ducente ad nuptias recta via excidas. Deinde imitari te jubebit antiquos illos viros: obſoletis orationum exemplis propoſitis, nec facilibus ad imitandum, qualia ſunt de illa veteri officina, Hegeſiae, & Cratetis, & Inſulani illius, adſtricta, & nervoſa, & aſpera, ἐπόσκληρος, ἀνδρώδης τὸ βάδισμα, πολὺν τ ἥλιον ἐπὶ τῷ σώματος δεικνὺς, ἀρρενωπὸς τὸ βλέμμα, ἐγρηγορὼς, ϛ τραχείας ἐκείνης ὁδῦ ἡγεμὼν, λήρους τινὰς ὁ μάταιος διεξιὼν πρός σὲ, ἕπεσθαί σοι παρακελευόμενος, ἐπιδεικνὺς τὰ Δημοσθένους καὶ Πλάτωνος, καὶ ἄλλων τινῶν, μεγάλα μὲ, καὶ ὑπὲρ τὰ νῦν, ἀμαυρὰ δὲ ἤδη, καὶ ἀσαφῆ τὰ πολλὰ ἐπὸ τῦ χρόνυ, καὶ [d] φήσει εὐδαίμονά σε ἔσεσθαι, καὶ νόμῳ γαμήσειν τ ῥητορικὴν, εἰ χῇ [e] τύτων ὁδεύσειας, ὥσπερ οἱ ἐπὶ τ κάλων βαίνοντες. εἰ δὲ καὶ μικρόν τι παραβαίης, ἢ ἔξω ϛ εὐθείας, ἢ ἐπὶ θάτερα μᾶλλον κλιθείης τῇ [f] βάσει, ἐκπεσεῖσθαί σε ϛ ὀρθῆς ὁδῦ, καὶ ἀγύσης ἐπὶ τ γάμον. εἶτά σε κελεύσει ζηλῶν ἐκείνυς τὺς παλαιὺς ἄνδρας, ἐώλα παραδείγματα παρατιθεὶς τ λόγων, ἃ ῥᾴδια μιμεῖσθαι, οἷα τὰ ϛ παλαιᾶς ἐργασίας ἐστὶν, Ἡγησίυ, καὶ τ ἀμφὶ [g] Κράτητα, καὶ Νησιώτυ, ἀπεσφιγμένα, καὶ νευρώδη, καὶ σκλη-

d Φήσει] Recepi ex *J.* Φησὶν cett. *e* Τούτων] Τοῦτον *Fl.* male. *f* Βάσει] Ῥοπῇ marg. *AIW.* *g* Κράτητα] Sic Edd. omnes. Κρίτιαν L. Κράτωνα male in nota *Graevii.*

12. Τῇ ῥοπῇ] Τῇ βάσει. *V.* Invorte.

concinnitate puerile? in Oratore dicit, eum Lyſiam voluiſſe imitari, ſed particulas incidiſſe, numeros infregiſſe, & concidiſſe, non minus ſententiis peccaſſe, quam verbis, ut non poſſit quaerere, quem appellet ineptum, qui illum cognorit. *Strabo* XIV. Geograph. tradit eum principem fuiſſe ſtyli Aſiatici, & corrupiſſe receptam conſuetudinem Atticorum oratorum. Fragmentum ex ejus oratione laudat idem *Strabo* lib. IX. Ὁρῶ τὴν Ἀκρόπολιν, καὶ τὸ περὶ τ τριαίνης ἔχει τὸ σημεῖον. ὁρῶ τὴν Ἐλευσῖνα, καὶ τ ἱερῶν γέγονα μύστης. Ἐκεῖνο Λεωκόριον. τοῦτο Θησεῖον. ἃ δύναμαι διηλθῶσαι καθ' ἓν ἕκαστον. *Video arcem, & quod in illo eſt tridentis ſignum. Video Eleuſinem, & ſacrorum ſum myſtes. Ibi eſt Leocorium, hic Theſeum. Non poſſum enarrare ſingula.* Dein legitur in Mſ. Καὶ τ ἀμφὶ Κράτωνα & Νησιώτυ. quod eſt verius. Fuit quidem Crates Tralianus Rhetor, cujus meminit inter decem hujus nominis claros viros *Diogenes Laërtius*, lib. IV. in Cratete, ſed is fuit obſcurus. Critias vero celebris fuit diſcipulus Socratis, corruptus a Theſſalis, & unus ex triginta tyrannis. *Cic.* de claris Oratoribus, cum diciſſet de Themiſtocle, Pericle, Cleone, *hinc*, inquit, *aetati ſuppares Alcibiades, Critias, Theramenes, quibus temporibus quod dicendi genus vigerit, ex Thucydidis ſcriptis, qui ipſe tum fuit, intelligi maxime poteſt. grandes erant verbis, crebri ſententiis, compreſſione rerum breves, & ob eam ipſam cauſam interdum ſubobſcuri.* Vide *Philoſtratum* lib. I. de vitis Sophiſtarum in Critia. Per Νησιώτυ vero intelligit Gorgiam Leontinum ex Sicilia, quae κατ' ἐξοχὴν νησῶτις dicitur, quia inſularum maris mediterranei fuit maxima, is fuit Empedoclis diſcipulus, & principatum inter antiquiſſimos Sophiſtas tenuit. Vide *Philoſtratum* lib. I. de Sophiſtis, & Plutarchum in vitis Rhetorum. *J. G. G.*

82. Παλαιᾶς ἐργασίας] Sic infra Ἰσπ. c. 5. f. *M. du S.*

83. Κράτητα] Ita L. etiam, quod probo. In Impr. Κράτωνα. Vide omnino φιλοψ. c. 18. Quo loco rite perpenſo patet, ni fallor, delendam eſſe conjunctionem καὶ, ut Critias hic etiam νησιώτης dicatur. *M. du S.*

84. Νησιώτυ] (I. e. Gorgiam.) *Kuſt.* Ego vero qui non de Rhetoribus haec dicta puto, ſed pictoribus aut potius ſculptoribus, ad Critiamque confugio, qui φιλοψ. c. 18. νησιώτης iterum vocatur, & inter ſculptores recenſetur. *M. du S.*

σκληρὰ, καὶ ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα ταῖς γραμμαῖς· πόνον δὲ καὶ ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ [a] λιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα, καὶ ἀπαραίτητα φήσει. ἀδύναλον γὰρ εἶναι ἄνευ τούτων ἐξελθεῖν τὴν ὁδόν. ὁ δὲ πάντων ἀνιαρότατον, ὅτι σοι καὶ τὸν χρόνον πάμπολυν ὑπογράψει τῆς ὁδοιπορίας, ἔτη πολλὰ, οὐ κατ' ἡμέρας, οὐ κατὰ τριακάδας, ἀλλὰ κατ' Ὀλυμπιάδας [b] ὅλας ἀριθμῶν, ὡς προαποκαμεῖν τὴν ἀκοὴν, καὶ ἀπαγορεῦσαι, πολλὰ χαίρειν φράσαντα τῇ ἐλπιζομένῃ ἐκείνῃ εὐδαιμονίᾳ· πρὸς δὲ τούτοις οὐδὲ μισθὸς ὀλίγος [c] ἀπαιτεῖ τὴν τοιούτων κακῶν· ἀλλὰ σὺ οὐκ ἂν ἡγήσαιτό σοι, εἰ μὴ μεγάλα πρότερον λάβοι.

Ὁ μὲν ταῦτα φήσει ἀλαζὼν, καὶ ἀρχαῖος ὡς ἀληθῶς, καὶ Κρονικὸς ἄνθρωπος, νεκροὺς εἰς μίμησιν παλαιοὺς [d] προλιθεὶς, καὶ ἀνορύττειν ἀξιῶν λόγους πάλαι καλορωρυγμένους, ὥς τι μέγιστον ἀγαθὸν, μαχαιροποιοῦ υἱὸν, καὶ ἄλλον Ἀτρομήτου τινὸς γραμματιστοῦ,

& accurate intentis *quaſi* lineis deſcripta: laborem porro & vigiliam, & potum aquae, & cultum neglectiorem, neceſſaria eſſe dicet, & quae deprecari non liceat; fieri enim non poſſe, ut viam abſque his emetiare. Quod vero omnium eſt moleſtiſſimum, *illud eſt*, quod plurimum etiam tibi temporis itineris hujus praeſcribet, annos multos, non ſecundum dies aut menſes, ſed ſecundum totas Olympiades numerans, adeo ut, qui audit, ante ſuccumbat & renunciet labori, & longum valere ſperatam illam felicitatem jubeat. Praeter haec etiam mercedes non exiguas poſcere auſit talium malorum, neque viae ſe ducem praeſtiterit, niſi magnum quiddam ante acceperit.

10. Ille quidem iſta dicet, inſolens homo & obſoletus vere & Saturnum olens, qui mortuos antiquos ad imitationem proponat, & eruere te poſtulet rationes olim ſepultas, tanquam maximum quoddam bonum gladiorum fabri filium, & alium Atrometi grammatiſtae, aemulari te jubens; id-

a Λιπαρὲς] Ex Mſ. *Graev.* & marg. *A1W.* Ἀλιπαρὲς Edd. priores. b Ὅλας] Deſideratur in *Fl.* c Ἀπαιτεῖ] Ex marg. *A1.* recepi pro vulgato ἀπαιτεῖν. d Προλιθεὶς] Προτίθησι *Fl.*

5. Μαχ. υἱὸν] Δημοσθένους λόγους. *G.*

6. Ἀτρομ.—γραμμ.] Αἰσχίνου λόγους. *G.*

85. Ἀκριβῶς ὑποτεταμμένα] A pictura ducta eſt metaphora. *F.G.*

86. Πόνον δὲ & ἀγρυπνίαν, καὶ ὑδατοποσίαν, καὶ τὸ ἀλιπαρὲς, ἀναγκαῖα ταῦτα & ἀπαραίτητα φήσει. Interpres: *Laborem autem, vigilias, aquae potum, & ſqualorem, haec omnia neceſſaria, & inevitabilia dicet.* Squalor non deſideratur in ſtudioſis eloquentiae. Mſ. λιπαρὲς *aſſiduitatem*, quod reponendum. ſuperius idem mendum ope codicis antiqui delevimus. *J.G.G.*

87. Λιπαρὲς] Hoc ex Mſ. Gr. In Impreſſis enim ἀλιπαρὲς legitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ λιπαρὲς] Supra T. 2. *Quom. Hiſt.* c. 1. λιπαρεῖ τῷ πυρετῷ *febri continua*, ſ. magna, ubi & ex *Abdic.* c. 4. προθυμία λιπαρεῖ adduxi, quod *Geſn.* reddidit, *multo ſtudio*. At quum hic dedit, *cultum neglectiorem*, credo ἀλιπαρὲς ei placuiſſe. Jam vero verterem, *adſiduitatem*, immo *indigentiam*, cum *Heſychio*, qui eadem ratione λιπαρὲς, τὸ δεόμενον exponit, καὶ τὸ παραδρολικὸν, ἀπὸ τῶν λίαν πιαινομένων; unde & λιπαροῦ δίκης, κολακευτικῆς. Non adeo per *indigentiam* hic intelligo paupertatem; ſed aliorum gratiam auxiliumve rogandi neceſſitatem. (Sed vid. Addenda.) *J.F.R.*

92. Τριακάδας] Conf. ſupra *de Luct.* c. 16. *J.F.R.*

97. Ἀπαιτεῖ] Puto ſcriptum fuiſſe ὑποτίνει, ut cum reliquis ad diſcipulum referatur. In Impr. nihil hic ſubſidii. *M. du S.*

Ἀπαιτεῖ] Nihil ſani poſſum exſculpere ex infinito, quod habent, quorum inſpiciendorum mihi fuit copia. Interpretatus ſum, quaſi legeretur ἀπαιτοῦ, tenui mutatione. *J.M.G.*

Ἀπαιτεῖ] Quia ἀπαιτῶν ſenſum commodum non fundit, quod & priſtinus Interpres ſenſit, *expetet mercedem* reddens, non dubitavi recipere ἀπαιτεῖ, nec invito, credo, Cl. *Geſnero*, cujus verſio eodem redit, licet ἀπαιτοῦ ab literis vulgati longius abeat. *J.F.R.*

2. Κρονικὸς ἄνθρωπος] Κρόνιος forte. *F.G.* Quare? Cum idem ſit. Nihil igitur mutandum. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Pl. vſ. 581. *J.F.R.*

5. Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Τὸν Δημοσθένη. *F.G.*

Μαχαιροποιοῦ υἱὸν] Demoſthenem deſignat, de cujus patre diximus ad Ἔνυπν. c. 7. *M. du S.*

6. Ἀτρομήτου] Τὸν Αἰσχίνου. *F.G.* Idem etiam adſcripſerat *M. V. La Croze.*

Ἀτρομήτου] Æſchinem, de cujus patre multa *Demoſthenes* in Oratione de Corona c. 40. p. m. 170. & ſeqq. quae cum leges, memento tamen paullo inclemen-

idque in pace, neque Philippo invadente, neque imperante Alexandro, ubi illorum ratio utilis tum videbatur; nescius quae nunc recens inventa sit, brevis, & minime laboriosa, & directa via Rhetorices. At tu noli credere, neque attendere illi, ne te forte assumtum evertat, aut denique ante tempus ut consenescas laboribus, efficiat. Verum si omnino amas Rhetoricen, & quam celerrime illa vis potiri, plena adhuc vigore dum frueris, ut etiam ab illa colare; videlicet hirsutum illum & ultra mediocritatem virilem, longum valere jube, escendere ipsum, & alios, quotquot decipere potest, educere; anhelantesque & multo sudore diffluentes relinque.

11. Ad alteram vero viam transgressus, cum alios multos invenies, tum in his omniscium quendam & usquequaque pulchrum hominem, fluctuante incessu, in-

ζηλῶν ἀξιῶν, καὶ ταῦτα ἐν εἰρήνῃ, μήτε Φιλίππου ὄντος, μήτε Ἀλεξάνδρου [e] ἐπιτάττοντος, ὅπου τὰ ἐκείνων τέως ἐδόκει χρήσιμα· οὐκ εἰδὼς ὁποία νῦν κεκαινοτόμηται, [f] ταχεῖα καὶ ἀπράγμων, καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς [g] ὁδός. σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι, μήτε προσέχειν αὐτῷ, [h] μή σε ἐκτραχηλίσῃ που βραδυλαβῶν, ἢ τὸ τελευταῖον, προγηράσαι τοῖς πόνοις βραδυνεύσῃ. ἀλλὰ εἰ πάντως ἐρᾷς, καὶ τάχιστα ἐθέλεις τῇ ῥητορικῇ συνεῖναι, ἀκμάζων ἔτι, [i] ὡς καὶ σπουδάζοιο πρὸς αὐτῆς, [k] ἴθι τῷ [l] δασεῖ τούτῳ, καὶ [m] πέραν τῆς μετρίου ἀνδρικῷ, μακρὰ χαίρειν λέγε ἀναβαίνειν αὐτὸν καὶ ἄλλους, ὁπόσους ἂν ἐξαπατᾷν δύνηται, ἀνάγειν, καλαλιπὼν [n] ἀσθμαίνοντας καὶ πολλῷ ἱδρῶτι συνόντας.

[o] Πρὸς δὲ τὴν ἑτέραν ἐλθὼν, εὑρήσεις [p] πολλοὺς μὲν καὶ ἄλλους, ἐν τούτοις δὲ καὶ πάνσοφόν τινα, καὶ πάγκαλον ἄνδρα, ἀσφαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπιχλασμῷον τὴν αὐχέ-

[e] Ἐπιτάττοντος] Nihil variant Edd. nec O. [f] Ταχεῖα καὶ ἀπρ.] Βραχία καὶ ἀπράγμων O. [g] Ὁδός] Ἡ ὁδὸς O. [h] Μή σε] Καί σε O. [i] Ὡς] Non habet O. [k] Ἴθι] Recepi ex O. Ἴσθι Edd. [l] Δασεῖ] Λασεῖ male O. [m] Πέραν] Et sic *Fl.* [n] Ἀσθμαίνοντας] Ἀσθμαίνοντα καὶ ἱδ. π. συνόντα O. & *Fl.* [o] Πρὸς δὲ] Σὺ δὲ πρὸς O. & marg. *Al.* [p] Πολλοὺς μὲν καὶ] Sic O. Μὲν in Edd. aberat.

12. Σὺ δὲ μήτε πείθεσθαι] Σωτῆρος τοῦτο καὶ ποιητοῦ καὶ λογογράφου ἀπαρεμφάτοις χρῆσθαι ἀντὶ προστακτικῶν, ὡς καὶ οὗτος ἀντὶ τοῦ μὴ πάθῃς, εἶπε πάθοις. τοῦτο δὲ οὐκ ὡς ἔτυχε γίνεται, ἀλλ' ὑπὸ μέν ἀπαγορεύσεως ἡ ἴσοια πρέπειν, οἷον ἀλλά σε κελεύω μὴ τοῦτο ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ τοῦτο ποιεῖ, καὶ ὡς τοῦ Θεολόγου Γρηγορίου, ἢ μὴ διδέσκειν τῷ τρόπῳ· ἀντὶ δὲ προσκτικοῦ τὰ ἀπαρέμφατα κεῖται. *V.*

* Καὶ] Non aderat in editis. Addidit *M. du S.*

mentius ab inimico dicta. Ibi autem Τρόμης verum ejus nomen fuisse dicitur, non Ἀτρομήτης, quod ab Æschine mutatum fuisse ait. Sed, ut ut sit, hoc obtinuit. Vid. *Philostr.* p. 506. *M. du S.*

Ibid. Γραμματίστου] Supra Mid. c. 4. *M. du S.*

10. Κεκαινοτόμηται] Τὸ καινοτομεῖν ἀπὸ τῶν σκυτοτομικῆς translatum videtur. *F.G. Viam secare*, ab aratoribus potius translatum puto. *J. J. Wetst.*

13. Ἐκτραχηλίσῃ] Ab equestri arte metaphora. *F.G.*

18. Ἴθι] Edd. & Ox. Mſ. ἴσθι, mendose. Vide etiam Ἀπαιδ. c. 28. *M. du S.*

19. Πέραν τῆς μετρίου] Πέρα sine dubio, propter sequentem consonam quaesivit *Solan.* quia sic tum scribi amat, ut *de Salt.* c. 21. & pro *Imag.* c. 17. Sed quia nihil varietatis invenio, nihil muto. *J.F.R.*

20. Ἐᾶσαι λέγε] An legendum λέγειν, ut sit, ἴσθι λέγειν. *F.G.* Jam vero invento ἴθι nihil indigemus τῷ λέγειν. Et quam belle sonarent tres illi infinitivi juncti χαίρειν ἀναβαίνειν λέγειν; ego commate sublato quod post χαίρειν erat, jam facile ita construo, λέγε μακρὰ χαίρειν, λέγε ἀναβαίνειν &c. *J.F.R.*

25. Μὲν] Ex Mſ. O. ante καὶ ἄλλους. *M. du S.*

Ibid. Πάνσοφον] Quem hisce designari credam, nota nostra ad Titulum hujus opusculi indicavit. *M. du S.*

26. Πάγκαλον — ἀσφ. — ἐπικεκλ. &c.] Jam eleganti rursus asyndeto haec enuntiat, de quo pauca monuimus ad 2. *Ver. Hist.* c. 35. Adde *Asin.* c. 16. m. *Icar.* 12. Conf. *Parasit.* c. 13. μάθησιν, πόνον, φόβον, πληγάς. Quod ideo moneo, ne semper accusetur nimis repetiti καὶ. *J.F.R.*

Ibid. Διασφαλιζόμενον] Sic supra *de Merced.* c. 33. f. Ἀσφαλιζόμενον τὸ βλέμμα. *J.F.R.*

χένα, γυναικεῖον τὸ βλέμμα, μελιχρὸν τὸ φώνημα, μύρων ἀποπνέοντα, τῷ δακτύλῳ ἄκρῳ τ' κεφαλὴν κνώμωνον. ὀλίγας μὲν ἔτι, ὑλας δὲ ϗ ὑακινθίνας τὰς τρίχας εὐθετίζοντα, πάναβρόν τινα Σαρδανάπαλον, ἢ Κινύραν, ἢ αὐτὸν Ἀγάθωνα, τ' τ' τραγῳδίας ἐπέραστον ἐκεῖνον ποιητήν. λέγω δὲ ὡς ἀπὸ τούτων γνωρίζοις αὐτὸν, μηδέ σε ἔτω θεσπέσιον χρῆμα, ϗ φίλον Ἀφροδίτῃ ϗ Χάρισι, ἀγαλλάθοι. καίτοι τί φημι; καὶν εἰ μούνῃ γάρ σοι προσελθὼν εἴποι τι, τὸ Ὑμήττιον ἐκεῖνο ἀνοίξας στόμα, ϗ τ' συνήθη φωνὴν ἀφίη, μάθοις ἂν ὡς οὐχὶ τ' καθ' ἡμᾶς [a] τίς ἐστιν, οἳ γεώργης καρπὸν ἔδομεν, ἀλλά τι ξένον φάσμα δρόσῳ ἢ ἀμβροσίᾳ τρεφόμενον. τούτῳ τοίνυν προσελθὼν ϗ ὡς δὲ [b] σεαυτὸν, αὐτίκα μάλα ῥήτωρ [c] ἔσῃ, ϗ βλεπτὸς, ϗ, ὡς ὀνομάζῃ αὐτὸς, βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις ἀπονητὶ καθεζήσῃ, τὰ τέ-

fracta cervice, vultu femineo, mellita voce, unguenta spirantem, summo digito scalpentem caput, paucos illos jam quidem, sed crispos ferrugineo colore capillos studiose componentem, delicatissimum quendam Sardanapalum, aut Cinyram, aut Agathonem ipsum, venustum illum poëtam Tragoediae. Dico autem ideo, ut his illum indiciis agnoscas, neque fugiat te res adeo divina, adeo Veneri cara atque Gratiis. Quamquam quid dico? Si enim ad te claudentem oculos accedens dicat aliquid, Hymettio illo aperto ore, & consuetam vocem emittat, statim agnoscas, non esse de nostro genere aliquem, qui terrae fructum edimus, sed peregrinum quoddam monstrum, rore pastum vel ambrosia. Ad hunc igitur si accesseris, huic te si tradideris, e vestigio Rhetor eris, & conspicuus, & ut ipse appellat, rex in dicendo sine labore constitueris, quadrigis orationis invectus: assum-

a Τίς] Abest ab O. b Σεαυτὸν] Ἑαυτὸν Fl. c Ἔσῃ] Non adest in O.

33. Ἀγάθωνα] Ἀγάθων τραγῳδίας ποιητὴς, εἰς μαλακίαν σκωπτόμενος. V.

31. Ὑακινθίνας τὰς τρίχας] Conf. supra *Amor.* c. 26. Adde Cl. *J. Arntzen.* de tinct. & colore comar. *J. F. R.*

32. Κινύραν] *Pindar.* in Nemæis & *Plat.* L. 2. de leg. meminerunt Cinyræ. Item *Suid.* in dict. καταγελάσω. *G. C.*

Κινύραν] Myrrhae patrem; alium enim famosum non novi: nec de muliere intelligi facile extorquebis. *M. du S.*

33. Ἀγάθωνα] Agathonis poëtæ tragici splendidi & liberalis meminit *Aristoph.* in Thesmoph. cujus carminum mollitiem multis modis deridet. Meminerunt *Suidas* & Plato. *G. C.*

Ἀγάθωνα] De hoc consule eruditissimi *Bentleji* Dissertationem de Epist. *Eur.* & *Philostr.* p. 493. cum not. Vid. etiam *Lil. Gyral.* 299. f. *Aristoph.* p. 766. *Athen.* XIII. c. 4. II. 21. Varia ejus vitia taxat *Arist.* de Poetic. c. 16. & Schol. *Aristoph.* Vide & *Vossium* de Poëtis Gr. *M. du S.*

41. Ἀρούρης καρπὸν ἔδομεν] *Homer.* Il. Z. 142. *M. du S.*

43. Σεαυτὸν] Florentinam male ἑαυτὸν habere adleverat *Solan.* Non adeo male; quin vel sic ederem, si plures addicerent. Vid. ad *Paras.* c. 8. *Asin.* 13. & modo ad c. 8. hujus Dialogi indicata; at quia vulgatum est ad normam, quis id moveret? *J. F. R.*

45. Βασιλεὺς ἐν τοῖς λόγοις] *Julium Pollucem*, Onomastici auctorem non tangi hoc libello, cum satis luculenter ostenderit V. Cl. *Hemsterhusius*, non opus est ut operam ea in re ponamus: sed illud tamen indicare placet, neque hanc formulam, neque illam alteram de τιθρίπποις τῷ λόγῳ in Onomastico exstare, ut scilicet nec reliqua, quae hic ridet Lucianus. Nec est quod quis dicat, in aliis libris iis verbis usum: non enim profecto talia omisisset in Onomastico. Illius porro singulorum librorum praefationes longissime absunt ab ea dicendi forma, quam Lucianus reprehendit. Sed praeclare actum a Viro doctissimo, non agimus. *J. M. G.*

53. Φαίη ἂν τοιγαροῦν πρὸς σὲ ὧδε πῶς ἀσπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης, ϗ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἰκανῶς] Vertunt: *Te igitur ita compellabit, reliquam adhuc tibi comam demulcens, & tenerum illud ac jucundum subridens.* Ubi est in Graeco *tibi?* *Theod. Marcilius* legit ἀποπασάμενος, *dimota nempe a fronte in tempora*, inquit. sed Mss. legit ἀπισπασάμενος, hoc est capillos promittens, pectendo scilicet & comendo, non discipuli, sed suos, ut pulchrior & comtior videretur, majoreque polleret auctoritate. Sic in Anthol. ἀπισπᾶν πώγωνα dicitur, qui barbam comit & expandit. Discipulus non multum comae amiserat, sed magister erat calvaster, ideoque dicit ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ' κόμης. Mox pro αὐτοθαίδα Mss. αὐτὸς θαίδα. *J. G. G.*

54. Ἀσπασάμενος] Ἀναψησάμενος legendum omnino

assumtum enim te prima statim ista docebit.

12. Potius vero ipse te alloquatur : ridiculum enim fuerit pro eo me Rhetore verba facere, malum forte talium tantorumque actorem, *ut metus sit* ne lapsus alicubi *personam* Herois quam ago, conteram. Dicat ergo ad te ita fere, ubi prius quantum adhuc supereſt comae demulserit, ac venustulum illud atque molle, ut solet, subriserit, Comicam Autothaidem, aut Malthacen, vel Glyceram quandam blanditia vocis imitatus : rusticus enim est virilis ille vultus, nec delicatum amabilemque Rhetorem decens.

13. Dicet igitur modeste admodum de se, *Numquid te, vir optime, Pythius misit ad me, quem Rhetorum vocarit optimum, ut Chaerephonti se interroganti ostendit, quis es-*

Θριπτα ἐλαύνων τῦ λόγυ. διδάξει γὰρ σὲ ὠφελαβὼν τὰ πρῶτα μὴ ἐκεῖνα.

Μᾶλλον δὲ αὐτὸς εἰπάτω πρὸς σέ. γελοῖον γὰρ ὑπὲρ τοιύτυ ῥήτορος ἐμὲ ποιεῖσθαι τὺς λόγυς, φαῦλον ὑποκριτὴν ἴσως τ τοιύτων καὶ τηλικύτων, μὴ καὶ συντρίψω πυ πεσὼν τ ἥρωα, ὃν ὑποκρίνομαι. φαίη [d] ἂν τοιγαρῦν πρὸς σὲ ὧδέ πως, [e] ἐπισπασάμενος ὁπόσον ἔτι λοιπὸν τ κόμης, καὶ ὑπομειδιάσας τὸ γλαφυρὸν ἐκεῖνο, καὶ ἁπαλὸν, οἷον εἴωθεν, [f] Αὐτοθαίδα τ κωμικὴν, ἢ Μαλθάκην, ἢ Γλυκέραν τινὰ μιμησάμενος τῷ προσηνεῖ τῦ φθέγματος. ἄγροικον γὰρ τὸ ἀρρενωπὸν, καὶ ὃ πρὸς [g] ἁβρῷ καὶ ἐρασμίῳ ῥήτορι.

Φήσει [h] δ' ἂν πάνυ μειρἀζων ὑπὲρ ἑαυτῦ· μῶν σε, [i] ὦ ἀγαθὲ, ὁ Πύθιος [k] ἐπεμψε πρὸς μὲ, ῥητόρων τ ἄριστον προσειπών, [l] ὅστις Χαιρεφῶντι ἠρέλο αὐτὸν, ἔδειξεν αὐ-

d Ἂν] Desideratur haec particula in O. *e* Ἐπισπασάμενος] Restitutum ex L. G. O. & marg. *A1.* Ἀσπασάμενος Edd. Ἐσπασάμενος *Fl.* etiam recte. *f* Αὐτοθαίδα] Αὐτὸς Θαΐδα G.O. *g* Ἁβρῷ] Τῷ ἁβρῷ O. *h* Δ' ἄν] Sic *Fl. B1.* & 2. *H. P. S.* Δ' ἐ male *J.* Τοίνυν O. *i* Ὦ ἀγαθὲ] Ὦ γαθὲ magis Attice O. *k* Ἐπεμψε πρὸς μὲ] Ἐπεμψεν ἐπ' ἐμὲ O. *l* Ὅστις] Ὁ O.

no videtur. *F.G.*

Ἐπισπασάμενος] Ita G. O. & L. In Impr. ἀσπ—, nisi quod *Fl.* ισπ— mendose habet. Confer Z. τρ. c. 16. *M.du S.*

Ἀσπασάμενος — τ κόμης] Est inter gestus eorum, qui dicere incipiunt. *Quintil.* II, 3, 158. *In hac cunctatione sunt quaedam non indecentes, ut appellant scenici, morae, caput mulcere, manum intueri, infringere articulos, simulare conatum, suspiratione solicitudinem fateri* &c. Retineo autem ἀσπάσασθαι, & refero ad primam & propriam notionem verbi, qua blandum aliquem manus vel oris contactum significat, quam declarat *Eustath.* ad Odyss. Γ, 35. χερσὶν ἠσπάζοντο, ἀντὶ τῦ ἐπισπῶντο καὶ εἶλκον ἑαυτοὺς πρὸς διξιώσεις εἰς ἑαυτούς κ. τ. λ. plusquam enim sunt p. 111, 11. Similia habet ad Od. T. p. 705, 8. *J.M.G.*

Ἀσπασάμενος] Ἀποσπασάμενος. Dimota nempe a fronte in tempora. *Th.M.* At jam invento ἐπισπασάμενος placati erunt *Marcilii* manes. Lubens quidem cum Cl. *Gesn.* retinuissem vulgatum ἀσπ— si ἀσπάζεσθαι κόμην aut κόμης dici posse, novissem; nam cum ablat. χερσὶν alia res est. Cumque vel quatuor Codd. probent ἐπισπ— nemo me temeritatis arguet ex iis adsumsisse id quod intelligo; nec enim ex libidine novandi sic egi. Florentinae quippe illud ἐσπασάμενος proxime quoque ad ἐπισπ— accedit; quia hoc ipsum poterit dici natum esse ex compendio scribendi τῦ ἐπισπ. Codicum ergo scripturam praeferre debui. *J.F.R.*

57. Αὐτοθαίδα] Conf. supra *Tim.* c. 54. ubi Αὐτοβοσίας, aliaque similia composita obiter indicantur. No. 86. *J.F.R.*

62. Δ' ἄν] Mss. O. τοίνυν. *Ven.* utraque mendose δ' ἔ. *M.du S.*

65. Ὅτι Χαιρεφῶν] *Diog. Laert.* p. 42. D. E. πρὸς τ Πυθίας ἐμαντεύσθη,

Χαιρεφῶντι ἀνιλούσης ἐκεῖνο δὴ τὸ ἀξιοθρύλητον,
Ἀνδρῶν ἀπάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Hujus Oraculi meminit & *Plato* in Apol. Minime tamen spernendum quod ex antiquo Scriptore *Aristophanis* Scholiastes observat ad Nub. τοῦτον τ χρησμὸν ὁμολογῶν ὁ τῇ κατὰ φιλοσόφων, ψεύδεσθαί φησι τὴν Πυθίαν τοὺς γὰρ Πυθικοὺς χρησμοὺς ἐξαμέτρους εἶναι. Idem integrum Oraculum sic exhibet:

Σοφὸς Σοφοκλῆς, σοφώτερος δ' Εὐριπίδης.
Ἀνδρῶν δὲ πάντων Σωκράτης σοφώτατος.

Emendare conatur *Menagius* verba haec Scholiastae ad *Diog. Laert.* p. 56. D. *M.du S.*

[a] αὐτῷ ὅστις ἦν ὁ σοφώτατος ἐν τοῖς τότε; εἰ δὲ μὴ τοῦτο, ἀλλὰ καὶ κλέος αὐτὸς ἥκεις ἀκούων ἁπάντων ὑπερπεπληγμένων τὰ ἡμέτερα, καὶ ὑμνούντων, καὶ τεθηπότων, καὶ [b] ὑποπεπληχότων, αὐτίκα μάλα εἴσῃ πρὸς οἷόν τινα δαιμόνιον ἄνδρα ἥκεις. προσδοκήσεις δὲ μηδὲν τοιοῦτον ὄψεσθαι, οἷον τῷδε ἢ τῷδε [c] παραβαλεῖν, ἀλλ' εἴ τις ἦν Τιτυὸς, ἢ [d] Ὦτος, ἢ Ἐφιάλτης, ὑπὲρ ἐκείνους πάνυ φανεῖταί σοι τὸ πρᾶγμα ὑπερφυὲς, καὶ τεράστιον. ἐπεὶ τούς γε ἄλλους τοσοῦτον ὑπερφωνεῖντα εὑρήσεις, ὁπόσον ἡ σάλπιγξ τοὺς αὐλοὺς, καὶ οἱ τέττιγες τὰς μελίττας, καὶ οἱ [d] χαραὶ τοὺς ἐνδιδόντας.

Ἐπεὶ δὲ καὶ ῥήτωρ αὐτὸς [e] ἐθέλεις γενέσθαι, καὶ τοῦτο οὐκ ἂν παρ' ἄλλου ῥᾷον μάθοις, ἔπου μόνον, ὦ [f] Κλυτίου μέλημα, οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλου πάντα, καὶ τοὺς νό-

set eorum, qui tum viverent, ſapientiſſimus? Si vero non iſtud, ſed gloria invitatus ſponte venis, cum omnes audias ſupra modum ad noſtra percelli, & decantare eadem, atque ſtupere, & faſces nobis ſubmittere: ſtatim ſane ſcies, ad quam divinum virum veneris. Expectabis vero nihil te eorum viſurum, quale huic vel illi queat comparari: ſed ſi quis aut Tityus, aut Otus, aut Ephialtes, ſupra illos omnino ingens tibi noſtrum opus & prodigioſum videbitur: quandoquidem ita ſuperari meis clamoribus invenies alios, quantum a tuba tibiae, & apes a cicadis, & a choris, qui tonos accinunt.

14. *Quando autem ipſe quoque Rhetor vis fieri, & ſane a nemine facilius hoc didiceris, ſequere tantum, o cura Clytii, ea quae dicam, & aemulare omnia. Et leges quibus te*

uti

a Αὐτῷ] Abeſt ab O. *b* Ὑποπεπληχότων] Ὑπεπτ. O. *c* Παραβαλεῖν] Adſcivi ex *J. Fl. S.* Παραλαβεῖν L. *Ald.* cett. male. *d* Χαραὶ] Χαρικοὶ *J.* Vulgato adſentitur O. *e* Ἐθέλεις] Ἐθελήσεις O. *f* Κλυτίου] Κλυτίε *Pell.* quod probo. In O. plane deeſt.

82. Ὦ μέλημα] Ἀντὶ τοῦ φρόντισμα. οἱονεὶ ὦ υἱὲ ἐμοὶ πολλὴ φροντὶς ἐσι. *V.*

Ὑιὲ ἐ] Ita ex V. reſtitutum, cum ante ederetur ἐπιφέρω.

66. Ὁ σοφώτατος] Σωκράτης. *F.G.*

73. Παραλαβεῖν] Παραβαλεῖν. *Th.M.*

Ibid. Ἀλλ' εἴ τις] *Si quis unquam fuit aut Tityus* &c. *F.G.*

74. Ὦτος] V. Ἐπισκ. c. 3. cum Schol. & *Odyſſ.* loco hic in margine citato. *M. du S.*

Ὦτος ἢ Ἐφιάλτης] *Homer.* Od. Λ. 307. Et Il. Ε. 385. *M. du S.* In Lucíani Edd. Ὦτος exarabatur: ego accentu circumflexo notavi, ut oportebat. *J.F.R.*

79. Χαραὶ τοὺς ἐνδιδόντας] Sola *J.* hic pro χαραὶ habet χαρικοί. Vid. *Diog. Laërt.* p. 146. B. *M. du S.*

Ibid. Τοὺς ἐνδιδόντας] *Ordientes cantionem, auſpicantes.* ἐνδύσιμον *auſpicatus*, ἀρχὴ τῆ ᾠδῆς. *F.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] Verſum eſt, *qui remiſſe canunt.* Et eſt ſane verbo ἐνδιδόναι etiam illa concedendi & remittendi notio, ſumta ab his qui poculum, ut hoc utar, miniſtrant & praebent bibenti, atque ad eum ſe accommodant, vid. *Xenoph.* Cyrop. I, 3. Unde deinde ἐνδιδόναι & ἐπιτείνειν opponuntur apud *Plut.* de diſcr. adul. p. 95. fin. *H. Steph.* 8. Verum haud paullo melius huc convenire videtur ille intellectus, quem monſtrat nomen τὸ ἐνδύσιμον, late a *Budaeo* explicatum. Nempe ἐνδιδόναι dicitur praecentor, cum ſubmiſſa voce choro tonum indicat, quo jam ſtatim utendum ſit. Etiam noſtri vocant den ton angeben / cum praecentor tenui voce, ut nemo praeter proxime adſtantes exaudiat, harmonicam tetractyn c, e, g, c, vel ſimilem accinit, quam illi deinde legem carminis habent. Hinc demum vis illa comparationis apparet. *J.M.G.*

Τοὺς ἐνδιδόντας] De tono muſico etiam dici, probavimus ſupra ad *Salt.* c. 10. Adde *Alex.* c. 19. ubi bis τὸ ἐνδύσιμον λαβεῖν eod. modo. Cl. *Hemſterh.* orae *Graevianae* adpinxerat, adeundum *L. Bos* Obſ. Crit. p. 78. Hujus igitur verba addam: „ Καὶ οἱ χοροὶ τοὺς ἐνδιδόντας, *& chori eos qui remiſſe canunt*, habet Inter„ pres. Significat quidem ἐνδιδόναι *remittere*; ſed „ quando de cantione & choro ſermo eſt, dicitur ἐν„ διδόναι & ἐνδύσιμον διδόναι de chorodidaſcalo, qui „ cantionis exordium faciebat, cui chorus accinebat. „ Exempla paſſim occurrunt. Malim itaque verba „ Luciani reddere: *& chori eos qui cantionem auſpi„ cantur*, vel *canendi exordium faciunt*. Facile enim „ totus chorus multitudine vocum ſuperabat unam „ magiſtri & chorodidaſcali vocem. Pari modo er„ rant ſaepe Interpretes reddendo vocem ἐνδύσιμον *re„ miſſum*, ubi reddenda erat *incentivum*, ut apud *Ar„ temidorum* ἄσματα ἐνδόλικὸν (vel ἐνδύσιμον) καὶ κελευ„ στικὸν πρὸς ὥραν, *cantilena incentiva & hortatoria ad*

„ *ope-*

mei jussero, accurate mihi observa. Quin potius jam procede, nihil cunctatus, neque perterritus, si non initiatus ante sis illis, quae ante Rhetoricen altera illa praevia disciplina dementibus & vanis hominibus multo cum labore tanquam viam substernit. Nihil enim iis opus erit. Sed illotis pedibus, ait proverbium, ingredere, nihilo propter hoc deteriore conditione futurus, etiam si neque communissimum illud scias scribere literas. Aliud enim quid Rhetor, supra ista omnia.

μεις, οἷς ἂν ὑπτάξω χρῆσθαι, ἀκριβῶς μοι παραφύλαττε. μᾶλλον δὲ ἤδη προχώρει, μηδὲν ὀκνήσας, μηδὲ πλοηθεὶς, εἰ μὴ προετελέσθης ἐκεῖνα τὰ πρὸ τῆς ῥητορικῆς, ὁπόσα ἡ ἄλλη παιδεία τοῖς ἀνοήτοις καὶ ματαίοις μετὰ πολλοῦ καμάτου ὑποτίθησιν· οὐδὲν αὐτοῖς ἡ δέησις. ἀλλ' ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν (ἡ παροιμία φησὶν) ἔμβαινε, μηδὲν ἧττον ἔχων ἐξ ἀνάγκης τοῦτο, μηδ' ἂν τὸ κοινότατον, μηδὲ γράφειν τὰ γράμματα εἰδῆς. ἄλλο γάρ τι πρὸ πάντα ταῦτα ὁ ῥήτωρ.

15. *Dicam vero prius, quae oporteat ipsum te viatici instar ad hoc iter domo afferre, & quomodo commeatum parare, ut quam celerrime emetiri illud possis. Tum ipse quoque partim progredienti in via ostendens, partim admonens ante solem occasum Rhetorem supra omnes efficiam, qualis ipse sum, qui extra*

Λέξω δὲ πρῶτον μὲν ὁπόσα χρὴ αὐτόν σε οἴκοθεν ἔχοντα ἥκειν ἐφόδια πρὸς τὴν πορείαν, καὶ ὅπως ὑποσιτίσασθαι, ὡς ἂν τάχιστα διανύσαι δυνηθείης. ἔπειτα καὶ αὐτὸς, ἅμα προϊόντι ὑποδεικνὺς καὶ τὴν ὁδὸν, ἅμα δὲ καὶ παραινῶν, πρὶν ἥλιον δῦναι, ῥητορά σε ὑπὲρ τοὺς πάντας ἀποφανῶ, οἷος αὐτός εἰμι, ἀναμ-

g Παραφύλαττε] Φύλαττε O. h Μηδὲ πτοηθεὶς] Μὴ δὲ πτοηθῆς O. Μὴ δὲ discretim etiam *F.* aliaeque quaedam, hic & fere ubique. i Δέησις] Δείσει O. k Τοῖς] Omittit O. l Παρὰ] Restitut. ex *Fl.* & O. Nam περὶ Edd. vulgo. In O. vero Παρὰ ταῦτα, omisso πάντα. m Ἔπειτα ϵ] Ἔπειτα δὲ ϵ *Thom. Mag.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] Ἀ μὲ, ἃ δὲ μὴ εἶπης· ἀλλά τινα μὲν, τινὰ δὲ. εἰ ϵ Λυκιαρὸς λέγει ἐνταῦθα σὺν αἷς αὖτε παίζω, εἴτε σπουδάζων. καὶ πάλιν τὸ Τίμωνι, δίδως ἅπασι τοῖς δεομένοις, ὧν μὲ πάντες δραχμὰς, ᾧ δὲ μίαν, ᾧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ἔτϵ ἐξελέγχει τοῦτο ἐν τῷ † Φιλοπλοίσιος αὐτῶ. *V.*

† Φιλοπλοίσιος] Lege Φιλοσοφισῇ, & sic *Th. Magister*, unde totum habet Scholion. *M. du S.* Recte quidem in *Th. Mag.* Φιλολογισῇ edidit *Blanch.* At in aliis *Thomae* exemplaribus male legi φιλολογισῇ, adscriptum habeo in marg. *Thomae*; quare & Scholiast. ex aliquo corrupto Cod. φιλολογισῃ quoque dedisse, suspicari licet. *F. F. R.*

„ *opera.* Perperam ibi Cornarius, *remissa.* *F. F. R.*

82. Ἔτι μόνον, ὦ Κλητίᾳ μείλημα οἷς ἂν εἴπω, καὶ ζήλα πάντα] Interpres insulse: *solum o gloriolae studiosum, ea, quae dico, sequere, ac omnia imitare.* Num κλήτιϵ est *gloriola?* Verte O *Clytii deliciae*, qui curae cordique eris Clytio. Sic & φιλότης amor, pro homine quem amamus tenerrime. sic μέλημα cura, pro qui nobis curae est. Clytius est Rhetoris nomen. *F. G. G.*

Ibid. Ὦ κλητίᾳ] An κλήτιϵ Mercurii, aut Dei cujuspiam nomen, ut ξύνιϵ, φύξιϵ, & simil.? Interpres κλήτιον a κλέος *gloriolam* exponit, sed qua analogia? *F. G.*

Ibid. Κλητίᾳ μείλημα] M— amatorium esse jam observavit *Casaub.* ad Ath. 845. *Mea cura.* V. *Eur.* Or. 478. & 481. κήδευμ' ἐμὸν, σύγγυμ' ἐμόν. Vid. etiam *Eur.* Ip. A. p. 309. A. *Anact.* Od. εἰς φίδω φίδω ἔαρϵ μέλημα. *Pind.* Pyth. X. ὔ τι παλαισταῖσιν Νεμείων τε πανθύμοισι μέλημα. Κέλτων μ— legere jubet *Kuhnius* praef. ad *Pollucem*; quod Cl. *Hemsterhusio* non placet praef. ad *Poll.* p. 26. *M. du S.*

90. Δείσῃ] Hoc praefero; licet & alterum imper-sonaliter, ut dicimus, acceptum, non fit absurdum. Vid. ad *Imag.* c. 5. & hic c. 18. *F. F. R.*

Ibid. Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] *Erasm.* Parœmiogr. *F. B.*

Ἀνίπτοις τοῖς ποσὶν] Latini, *illotis manibus.* Sed ἀνίπτοις γε ποσὶ habuimus etiam supra *Demon.* §. 4. pr. *F. F. R.*

94. Παρὰ πάντα] Παρὰ πάντα. *Th. M.* Idem praecipiunt schedae *F. Gujeti.*

Παρὰ] Ed. *Fl.* uti conjecerat *Marc.* Mf. Ox. etiam πρὸ, & πάντα omittit. Impr. περί. *M. du S.*

98. Ἀ μὲ — ἃ δὲ] *Th. Mag.* Lit. A. p. 1. Ἀ μὲ, ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, &c. totidem verbis habet ea quae Scholiastes noster. Sed vid. T. I. *Tim.* c. 57. ubi cum nemo *Th. Magistro* objecerit, & alios ita quoque solere, paucis id videamus. Evang. *Matth.* XXI. 35. ὃν μὲ — ὃν δὲ — ὃν δὲ. *Diod. Sic.* IV. 31. ὃς μὲ & ὃς δὲ. Item c. 50. No. 85. ubi Cl. *Wessel.* aeque ac loco superiore plura indicavit, ac modo ὃς μὲν, ὃς δὲ, modo τοὺς δὲ scribi ostendit. Quare addo tantum *Herodian.* VIII. 1. 8. Ἀ μὲ ἐκφοβήσαιλας, ἃ δὲ καθαπράξαιλας. Et V. 7. 11. ὃς μὲ ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. Item III. 8. 12.

ὃν

ἀναμφιλέκτως τὰ πρῶτα, καὶ μέσα, καὶ τελευταῖα τῶν λέγειν ἐπιχειρούντων [a] ἔχων. κόμιζε τοίνυν τὸ μέγιστον μὲν τῆς ἀμαθίας, εἶτα θράσος· ὅπι [b] τούτοις· καὶ ἄλλως δὲ τόλμαν καὶ ἀναισχυντίαν. αἰδῶ δὲ καὶ ἐπιείκειαν, καὶ μετριότητα, καὶ ἐρύθημα, οἴκοι κατάλιπε. ἀχρεῖα γάρ, καὶ ὑπεναντία τῷ πράγματι. ἀλλὰ [c] μὴν καὶ βοὴν ὅτι μεγίστην, καὶ μέλος ἀναίσχυντον, καὶ βάδισμα, οἷον τὸ ἐμόν. ταῦτα δὲ ἀναγκαῖα πάνυ, καὶ [d] μόνα ἔστιν ὅτε ἱκανά. [e] ἡ ἐσθὴς δὲ ἔστω εὐανθής, καὶ λευκή, [f] ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα· καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ [g] καὶ γυναικεία, τὸ πολυτελὲς· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία, πίλοις τοῖς λευκοῖς ὑπιπρέπουσα, καὶ ἀκόλουθοι πολλοὶ, καὶ βιβλίον ἀεί. ταῦτα μὲν αὐτὸν χρὴ συνελεῖν.

contraverſiam primas & medias & ultimas ferram eorum qui audent dicere. Affer igitur maximum quidem inſcitiam, deinde confidentiam poſt haec, & praeſertim audaciam atque impudentiam: pudorem vero, aut aequitatem, aut modeſtiam, aut ruborem domi relinque: inutilia enim & contraria negotio. Verum enimvero clamorem quam maximum affer, & modulationem impudentem, inceſſumque qualis meus eſt. Haec vero neceſſaria omnino, & quae ſola interdum ſufficiant. Veſtis autem ſit florida, & candida, de Tarentino textrino, ut corpus perluceat: crepida Attica, & muliebris, illa ſciſſilis: aut calceus Sicyonius, qui in albis coactilibus magis deceat. Sint etiam pediſſequi multi, & ſemper liber. Et haec ipſum te conferre oportet.

16. *Re-*

a Ἔχων. κόμιζε] Deeſt ἴσχων in O. & pro κόμιζε, legit νόμιζε. *b* Τούτοις· καὶ ἄλ. δή] Pro his τούτῳ ℭ tantum O. *c* Μὴν] Omittit O. *d* Μόνα] Et hoc deeſt in O. *e* Ἡ ἐσθὴς] Καὶ ἡ ἐσθὴς O. *f* Ἔργον] Ἔργα O. Et mox male Ταραντινίης. *g* Καὶ] Non habet O.

16. Πολυχιδὴς] Πολυχιδὴς, τὸ τῶν ῥητόρων. ἐμβάδις δὲ τὰ ὑφ' ἡμῶν καλλίγια. καὶ ἄλλον ἀφ' ὧν πίλοις αὐτὴν *ἐπιπρέπειν τοῖς λευκοῖς † ὅγ' οὐκ ἂν ἐπὶ ἄλλῳ γένοιτ' ἂν ὑποδήματος. *V.*

* Ἐπιπρέπειν] In Impreſſ. ϖεμπρέπειν erat. In textu Luciani recte legitur ἐπιπρέπουσα, unde legendum & hic ἐπιπρέπειν, ad quod propius accedit, quod in V. & Exc. *G.* legitur ἐπιτρέπειν. *M. du S.*

† Ὅ γ'] Ἢ edita. Correxit *M. du S.*

ὧν μὲ ἐπισολὰς προκομίζων — εἷς δὲ δῶρα ἐνειδίζων πεμφθέντα. Ergo non joci cauſſa ſic ſcripſit Lucianus; ſi non prorſus Attice, at κοινῶς, & uſitate. *J. F. R.*

5. Ἀμαθίαν] Simile quid infra (Δραπ. c. 12.) ubi pariter Sophiſtas & declamatores exagitat. *L. K.*

6. Τούτῳ καὶ] Ita Codex Ox. In *Fl.* Ed. τούτοις. In reliquis τούτοις. καὶ ἄλλως δή. *M. du S.*

14. Τῆς Ταραντίνης ἐργασίας] Sic *D. Meretr.* VII. commendat Ταραντῖνα δίδυα. Eſt autem Ταραντινίδιον, ὕφασμα διαφανὲς ℭ λεπτὸν τῶν Ταραντίνων διαφανέστερον τούτου κατασκευαζόντων. Sic ad oram Codicis Memmiani. *J. B.*

Ibid. Ταραντίνης ἐργασίας] *Pollux* 7, 77. τὸ Ταραντινίδιον διαφανές ἐστιν ἔνδυμα, ἀπομασσάμενον ἀπὸ τῶν Ταραντίνων χρήσεως ℭ τρυφῆς. Laudatus ibi *Mercer.* ad *Ariſtaen.* I, 25. qui alia ibi Luciani, *Alciphronis*, *Philoſtrati* loca adhibuit. *J. M. G.*

15. Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Dixi de his veſtibus ad illud *Petronii*,

Palam proſtare nudam in nebula linea?

J. B.

Ὡς διαφαίνεσθαι τὸ σῶμα] Similiter *Anacreon* Ode 28.

Στόλισον τὸ λοιπὸν αὐτὴν
Ὑπὸ πορφύρεοις πίπλοις·
Διαφαινέτω δὲ σαρκῶν
Ὀλίγον τὸ σῶμ' ἑλίγχον.

Plura ſimilia congeſſit in Animadv. ad *Anacr.* p. 81. non omiſſo hoc Luciani loco *L. Bos.*

16. Τὸ πολυχιδὴς] Vix dubium, idem eſſe genus calceamenti, de quo *Pollux* 7, 85. Σχισταὶ πολυτελὲς ὑπόδημα, καὶ θρυπτικὸν τοῦτας δὲ ℭ λειπολχιδὴς ἀπόμαζον. Porro ita interpungo hunc locum, καὶ ἡ κρηπὶς Ἀττικὴ καὶ γυναικεία, τὸ πολυχιδές· ἡ ἐμβὰς Σικυωνία κ. τ. λ. Κρηπίδας & ἐμβάδας uno tempore ut induat aliquis, non videtur poſſe fieri: quare pro ἡ ἐμβὰς legendum puto ἅ. Denique πίλους intelligo tibialia e lana condenſata vel conciliata. Unice huc facit *Pollux*, & quem is laudat Plato. Adſcribamus verba 7, 171. Οὐ μόνον δὲ ὁ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἐπιτιθέμενος πῖλος ἔτυς ἐκαλεῖτο, ἀλλὰ ℭ ὁ τοῖς ποσὶν, ὡς δηλοῖ Κρατῖνος ἐν Μαλθακοῖς (ut veriſimile eſt ergo, in deſcriptione hominis μαλθακοῦ, qualis hic noſter) λίνων, λάσιους (ut hic) ὑπὸ ποσὶν ἔχων πίλους. ὁ δὲ Πλάτων ἐν συμποσίῳ (ſub fin. p. m. 335. B.) — ἐνειλιγμένων τοὺς πόδας εἰς πίλους τι ℭ ἀραχνοειδάς. *J. M. G.*

17. Ἐμβὰς Σικυωνία] De hoc calceamenti genere, pag.

16. *Reliqua in via jam inter progredien-*
dum vide atque audi. Nimirum leges tibi ex-
plico, quibus utentem agnoſcet te Rhetorice at-
que admittet, neque averſabitur & jubebit
faceſſere, tanquam non initiatum & myſterio-
rum exploratorem. Sed primo maxima habi-
tus cura habenda eſt, & decentis amictus.
Deinde quindecim circiter, non plura certe
viginti, Attica nomina undecumque collecta,
eaque diligenti meditatione comprehenſa, in
promtu & extrema lingua habeto, illud ἄττα
& κᾶτα & μῶν, & ἀμηγέπη, & λῶτε, & ſi-
milia, & in unaquaque oratione, tanquam
condimentum illorum adſperge: reliquorum
vero nulla cura ſit, ſi diſſimilia his, & ex
alia quaſi tribu ſint, & abſona. Purpura mo-

Τὰ δ' ἄλλα καθ' ὁδὸν ἤδη προϊὼν, ὅρα
καὶ ἄκουε. καὶ [h] δή σοι τὰς νόμους δίειμι, οἷς
χρώμενόν σε ἡ Ῥητορικὴ γνωριεῖ καὶ προσήσε-
[i] ται δὲ ἀποφαήσε-ται καὶ σκοράκιει, καθάπερ
[k] ἀτέλεστόν τινα καὶ κατάσκοπον τῶν ἀπορρή-
[l] των. ἀλλὰ σχήματος μὲν τὸ πρῶτον ἐπι-
μεληθῆναι χρὴ μάλιστα, καὶ εὐμόρφου ἀνα-
βολῆς, [m] ἔπειτα πεντεκαίδεκά πως, [n] ἢ οὐ
πολλῷ γε τῶν εἴκοσιν [o] Ἀττικὰ ὀνόματα ἐκ-
λέξας ποθὲν, καὶ ταῦτα ἀκριβῶς ἐκμελετή-
σας, πρόχειρα ἐπ' ἄκρας τῆς γλώττης ἔχε,
τὸ ἄτα, [p] καὶ κᾶτα, καὶ μῶν, καὶ ἀμηγέ-
πη, καὶ λῶτε, καὶ τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐν ἅπαντι
λόγῳ, καθάπερ τι ἥδυσμα ὀπιπάτει αὐ-
τοῖς. μελέτω δὲ μηδὲν τῶν ἄλλων, [q] ἐὰν
ἀνόμοια τούτοις, καὶ [r] ἀσύμφυλα καὶ ἀπῳδά.

h Δή σοι] Σοὶ δὴ *Fl.* *i* Οὐ δή] Quaedam οὐδὲ ut ſolent. *k* Ἀτέλεστον] Ἀτελέστατον O. *l* Ἀλλὰ] Deeſt in *Fl.* *m* Ἔπειτα] Ἔπειτα δὲ O. *n* Ἢ οὐ] Omiſit *Fl.* *o* Ἀττικὰ ὀνόμ.] Ἀττικῶν ὀνομάτων O. *p* Καὶ κᾶτα &c.] Καὶ τὸ κᾶτα, καὶ τὸ μῶν O. *q* Ἐὰν] Εἰ O. & marg. *A1.* *r* Ἀσύμφυλα] Recte ſic *P. S. J.* Ἀσύμφηλα male *Fl. Ald. B1. H. Fr.*

pag. 989. (i. e. *D. Meretr.* XIV.) *J.B.*

Ἐμβὰς Σικυωνίαν] V. Ἐτ. Δ. XIV. & *Leopard.* 7. *M. du S.*

23. Σκοράκιεῖ] Quaſi tu dicas *incorvabit*, h. e. in corvorum praedam cedere jubebit, iracunde rejiciet, a vulgari illo ὡς κόρακας. Illuſtrat *Bergler.* ad *Alciphr.* p. 177. *J.M.G.*

Σκοράκιεῖ] *Alciphr.* I. Ep. 38. τί δὲ τὴν Αἰγυπτίων ἔμπορον ὡς ἀπισκοράκισον; vid. *Bergl.* p. 177. Sed video *Geſnerum* eodem jam remiſiſſe. *J.F.R.*

31. Ἄτα] Eundem vocum Atticarum uſum affectatum perſtringit *Themiſtius* Or. I. Vide plura eam in rem collecta a *Creſollio* Theat. Rhet. III. p. 335. & de λῶτε, *Philoſtr.* p. 497. cum notis. *M. du S.*

Ἄτα] Κᾶτα & ἄτα habuimus *Lexiph.* c. 21. Sed & ἄτα ibid. c. 5. Nec alibi abſtinet Lucianus, Ἄτα etiam utens *Tim.* c. 28. *Imag.* 13. *Icar.* 25. &c. Ἄττα vero *Amor.* c. 17. *Hermot.* 30. f. *Lexiph.* 14. 21. ac frequenter eod. Dial. adfectatum Atticarum vocum uſum etiam perſtringi a *Themiſtio*, Or. I. pluraque in eam rem collecta a *Creſoll.* in theatr. rhetor. jam notarat *Olear.* ad *Philoſtr.* Sophiſt. L. I. p. 497. No. 6. Quae *Solanus* ei ſublegit. *J.F.R.*

33. Ἐπίπατε] Supra *Reviv.* c. 22. f. ἐπίπατε δὲ ἐν ταῖς ἡδυπάθαις. *J.F.R.*

35. Ἀσύμφυλα ἢ ἀπῳδά] Λεξικοῤῥάφοι non ἀσύμφυλον legunt, ſed ἀσύφηλον. Proferunt *Homeri* locum ex Iliad. IX. & alterum Luciani ex Lib. *de Hiſt. ſcribenda*. Et quidem apud Homerum etiam *Cic.* ἀσύφηλον legiſſe videri poteſt, *Tuſc.* III. in Latina interpretatione illius loci *Homerici*. Sed verum ſi amamus, non nauci utraque vox ἀσύμφυλον & ἀσύφηλον, neque *Cicero* ἀσύφηλον magis quam ἀσύφυλον legiſſe, ex illa interpretatione argui poteſt. Scriptura vero illa ἀσύμφυλος & ἀσύφυλος ex Criticae gentis deliriis orta eſt, quas apud Etymologiſtam legere licet. Oratoria vox eſt ἀσύμφυλος, & Poëtica, neceſſitate carminis ἀσύφυλος, ὁ ἔξω τοῦ φύλου αὐτοῦ, ἢ οὐκ ὁ τῷ φύλῳ αὐτοῦ, qui extra gentem ſuam, ſive extraneus genti ſuae, ut nunc ἀσύμφυλα ἢ ἀπῳδὰ, quaſi quae extra gentem ſuam, atque extra chorum. Et vero etiam Luciani loco illo de hiſt. ſcribenda, rectius fuerit ἀσύμφυλον ἢ ἀνάρμοστον, quam ut nunc eſt, ἀσύφηλον, aut ἀσύφιλον, quia, ut praemonui, ἀσύφηλον non nauci vox, ἀσύφυλον poëtica. *Heſychius* tamen ἀσύφηλος inquit, ἀδόκιμος, μηδενὸς ἄξιος, ἄτιμος. Sed ea omnia etiam recte interpretamenta vocis ἀσύμφυλος. Etiam illud Iliadis XXIV. Ἀλλ' ἴτω σοι ἄκυρα κακὰ ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον, rectius legeris, οὐδ' ἀσύφυλον, quaſi dicat Helena, verbum erga me quaſi extraneam, aut quaſi peregrinam, neque gentis ejusdem. Pateſcet locum ipſum inſpectanti; & illud Iliad. IX. ἀσύφηλόν μ' ἤρεξε, melius ἀσύφυλόν μ' ἤρεξε, *infamem fecit me* nempe quaſi de gente mea ejectum, aut exulem. Vetus itaque ſcriptura illa fateor ἀσύμφηλος & ἀσύφηλος: ſed etiam Saturniae Lemae veteres ſunt. *Th. M.*

Ἀσύμφυλα] Lubens edoceri me paſſus ſum a viris doctis ad πῶς ἴσῳ c. 11. ἀσύμφυλον & illic & hic in bonis libris eſſe, idque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

ἡ πορφύρα μόνον ἔσω καλὴ, ἡ εὐανθὴς, καὶν σισύρα ᾖ τὸ παχεῖον τὸ ἱμάτιον ᾖ.

Μετὰ δὲ ἀπόρρητα ἡ ξένα ῥήματα, ἡ σπανιάκις ἔτω τ[a] πάλαι εἰρημένα. ἡ ταῦτα συμφορήσας ἀποτόξευε προχειρι-ζόμενος [b] ἐς τὺς προσομιλοῦντας. οὕτω γάρ σε ὁ λεὼς ὁ πολὺς ἀποβλέψονται, καὶ θαυμαστὸν ἡγήσονται, καὶ τ᾽ παιδείαν ὑπὲρ αὐτύς. εἰ ἀποσλεγγίσασθαι [c] μὴ τὸ ἀποξύσασθαι λέγοις, τὸ δὲ ἡλίῳ θέρεσθαι, εἰληθερεῖσθαι, τ᾽ [d] ἀρράβωνα δὲ [e] προτίμιον, τ᾽ ὄρθρον δὲ ἀκροκνεφές· ἐνίοτε δὲ ἡ αὐτὸς ποίει καινὰ ἡ ἀλλόκοτα ὀνόματα, ἡ [f] ὀνοματοθέτης τ᾽ μὴ ἐρμηνεῦσαι δεινὸν, εὔλεξιν [g] καλῶν, τ᾽ συνετὸν, σοφόνειν, τ᾽ ὀρχηστὴν δὲ χειρίσοφον. ἂν σολοικίσῃς δὲ, ἢ βαρβαρίσῃς, ἔν ἔστω φάρμακον, ἡ ἀναισχυντῆσαι

do pulchra ſit, & florida, licet craſſa de pellibus penula ſit ipſum veſtimentum.

17. *Poſtea abſtruſa ſunto & peregrina verba, & rarenter a veteribus dicta. Atque haec collecta in promtu habe, ut jaculari poſſis in eos, qui tecum loquuntur: ita enim vulgus te reſpicient, atque admirandum hominem putabant, cujus ſupra captum ſuum ſit eruditio, ſi ἀποσλεγγίσασθαι dicas pro deſtringi & pro ſole uti εἰληθερεῖσθαι, & arrhabonem, nomines προτίμιον, & dilueulum ἀκροκνεφές. Interdum vero & ipſe facies, ac pones rebus, nova & abſurda nomina, vocans eum, qui* eloquendo valet, *εὔλεξιν, & prudentem σοφόνουν, ſaltatorem vero χειρόσοφον. Si vero vel in jungendis verbis peccaveris, vel barbara ſingula protuleris; unum ſit remedium, im-*

a Πάλαι] Et ſic habere *Fl.* cum *J. Fr.* & Ox. notat *Solan.* b Ἐς] Πρὸς O. c Μὴ] Omittit O. d Ἀρραβῶνα] Recte ſic *Fl.* Ἀραβῶνα male *J. Ald. Bl. H. P. S.* e Προτίμιον] Προώμιον G. O. & marg. *A1.* In vulgato conſpirant Edd. f Ὀνοματοθέτης] Νομοθέτης O. g Καλῶν] Καλὼν O.

36. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάρφορ ſcilicet. Haec μαλακροφωνῶς accipienda. *F.G.*

Ἡ πορφύρα] Nimirum ad clavum illum purpureum tunicarum reſpicit, & ad praetextam togae purpuram, ſ. ἐσθῆτα ἀμφιφόρου. Abſurdam nempe hujus Praeceptoris orationem ſic declarat, ut dicat ſimilem centoni miſero, de levidenſi panno, filo craſſo, vel de pellibus adeo hirſutis, cui attexta vel aſſuta ſit purpura. Nempe σισύρας nomen non ſatis definitam habet notionem, & iſta complecti poteſt omnia; quod apparet, ſi quis conferre velit, quae ad *Ariſtoph.* Nub. 10. attulit *Spanhemius*, & antiquus Schol. ad Ejusd. Ran. 1507. *J.M.G.*

37. Σισύρα] Gl. Mſſ. σισύρα χιτὼν βαρβαρικὸς ἐκ δερμάτων. Ruſticorum indumentum, ſic *Long.* lib. 2. σισύρας ἐνδεδυμένος, penula ſcortea ex pellibus ovillis conſarcinata, de qua *Caſaub.* ad *Apol. Apul. Junger.* ad *Bong.* dicitur etiam σίσυς, & σισύρνα *Tzetz.* ad Lycophron. *J.B.*

44. Ἀποσλεγγίσασθαι] Ea vox, Xenophontis aetate proba, uſurpari jam deſierat. *M. du S.*

Ἀποσλεγγίσασθαι] Habet, verum eſt, hoc verbum *Pollux* 7, 179. illud vero alterum ἀποξύσασθαι non habet. Sed hoc nimis parvum argumentum eſt, quo nihil contra *Hemſterhuſianam* diſputationem, quam ante probavimus, efficitur. Caeterum niſi conſultum videretur in ipſa interpretatione ſignare, quorundam lectorum cauſa, voces damnatas, poſſit forte etiam effingendis de Latino fonte verbis oſtendi, quid de Graecis judicet Lucianus. Sic ἀποσλεγγίσασθαι eſſet *deſtrigilari*, εἰληθερεῖσθαι (quod tamen alias probum & Hippocratis verbum eſſe, Foeſiana oſtendit oeconomia) *ſolicalere*, προτίμιον *propretium*, ἀκροκνεφὶς *ſummicrepuſculum*, εὔλεξιν *benedicum*, σοφόνειν *doctanimum*, χειρόσοφον *manudoctum*. *J.M.G.*

46. Τὸν ἀρράβωνα δὲ προτίμιον] Mſ. τ᾽ ἀρράβωνα δὲ προώμιον. *pro arrabo dicunt* προώμιον. Προτίμιον, ἐπιτίμιον, προστίμιον, προστίμημα, eſt *mulcta*. ſed προνομία ἡ, & προώμιον τὸ eſt praerogativa, ut conſtat ex *Suida*, & *Heſychio*. Videtur tempore Luciani a male loquentibus acceptum eſſe pro ἀρράβων, quod tamen a politioribus improbabatur. Cum tamen τιμὴ ſit pretium, & ἐπιτιμᾶν pretium intendere, προτιμᾶν pluris aeſtimare, non repudiandam duco vulgatorum librorum ſcripturam; videntur enim tum temporis non emendate loquentes προτίμιον dixiſſe, quod penditur pro re emta ante τιμὴν, ante juſtum pretium. *J.G.G.*

49. Ὀνοματοθ.] Vox ab Oratore quem inducit procuſa. *M. du S.*

51. Χειρίσοφον] Ita Edd. hic unanimi conſenſu. Et ſic *de Salt.* c. 69. At *Lexiph.* c. 14. f. χειρόσοφον legas. Utrum igitur rectius? Utrumque analogia admittit, ſive a genit. χειρὸς vel dat. χειρὶ formatum velis; ſed in compoſitis uſus magis ſpectandus, qui ab analogia ſaepe recedit, ut bene monet Cl. *Caſaub.* ad Athen. VII. c. 9. p. notar. 322. docens, compoſitas voces originem ſaepe diſſimulare, mutatis, adjectis, detractis literis aliquot — Sic ἠμιτραφόμενον ait, dicimus, non ἠμιτραφόμενον: ſic ἠμιτάκτον, non ἠμιτάττον, δεξιόκερον, θαλασσοκόρον, & ſimilia multa.

Er-

impudentia, ac in promtu ſtatim nomen, alicujus, qui neque ſit, neque fuerit unquam, poëtae, vel ſolutae orationis ſcriptoris, qui ita dicendum probaverit, vir doctus, & linguae ad ſummam accurationem peritus. Verum leges etiam non tu quidem vetera, neque ſi quid nugator ille Iſocrates, aut expers Gratiarum Demoſthenes, aut frigidus Plato, ſcripſere: ſed libros paullo ante noſtram aetatem editos, & iſtas quas declamationes vocant, ut commeatu ab iis inſtructus habeas, quo in tempore abutaris, atque inde, tanquam e penu depromas.

τία· ἢ πρόχειρον εὐθὺς ὄνομα, ὅτε ὁτουοῦν τινὸς, ὅτε γενομένου ποτὲ [h] ἢ ποιητῆ, ἢ συγγραφέως, ὃς οὕτω λέγειν ἐδοκίμαζε σοφὸς ἀνὴρ, καὶ τὴν φωνὴν ἐς τὸ ἀκρότατον [i] ἀπηκριβωμένος. ἀλλὰ καὶ [k] ἀναγίγνωσκε τὰ παλαιὰ μὴ σύ γε, [l] μηδὲ εἴ τι ὁ λῆρος Ἰσοκράτης, ἢ ὁ χαρίτων ἄμοιρος Δημοσθένης, ἢ ὁ ψυχρὸς Πλάτων, ἀλλὰ τοὺς πρὸ ἡμῶν ὀλίγου λόγους, καὶ ἃς φασι ταύτας μελέτας, ὡς ἔχῃς ἀπ' ἐκείνων ἀποσείσασθαι ἐν χερσὶ [m] καλαχρῆναι, καθάπερ ἐκ ταμείου προαιρῶν.

18. *Si vero etiam dicendum ſit, & argumenta quaedam praeſentes ſubjiciant, atque dicendi materiem; quaecumque difficilia ſunt, facilia dicantur, & contemnantur, quaſi virile omnino nihil ipſi elegerint: tu vero nihil*

Ἐπειδὰν δὲ [n] καὶ δέῃ λέγειν, καὶ οἱ παρόντες [o] ὑποβάλωσι τινὰς ὑποθέσεις, καὶ ἀφορμὰς [p] τῶν λόγων, ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, [q] λεγέσθω, καὶ ἐκφαυλιζέσθω, ὡς ὑδὲν ὅλως ἀνδρῶδες αὐτῷ ἐλομένῳ,

b Ἢ] Abeſt ab O. *i* Ἀπηκριβωμένος] Ἠκριβωμένος O. & *Fl.* *k* Ἀναγίγνωσκε] Ἀναγίνωσκε O. *l* Μηδὲ εἴ] Μηδ' εἰ O. Μὴ δὲ εἰ *F.* & aliae quaedam. *m* Καλαχρῆσθαι] Καὶ χρίσασθαι marg. *A1.* *n* Καὶ] Deeſt in O. *o* Ὑποβάλωσι] Ὑπαλίβωσι male O. *p* Τῶν] Sine articulo *Fl.* *q* Λεγέσθω] An ἐκλεγέσθω *Pell.*

58. Τὰ παλαιὰ] Δρομέως ἄγαν ὁ βωμολόχος ἐγένετο τῷ λόγῳ καθίκετο τῆς θαυμασίου ἀοιδῆς, εἰς τὸ ἐναντίον τὴν ἐκάτου λοιδορησάμενος ἀρετήν. τῷ μὲν οὖν τὸ ἐπιμελὲς ἔπεσεν, λῆρον ἐκάλεσε τῷ δὲ τὸ γοργὸν ἐπυκνὸν, εἰς τὸ ἄχαρι ἀπέκλινε τῷ δὲ τὸ ἀφετόν τι ἐλλιθίριον κατὰ πᾶσαν ἰδίαν εὐμηλαχίμησον, εἰς ψυχρολογίαν διέβαλε. *V.*

Ergo contra hanc analogiam uſu receptum eſt, ut dicamus κορακῶδες, non κορακῆδες, ut & ἀγγελιαφόρος, non ἀγγελιοφόρος. Ita ἀργυραμοιβικὴ ſupra *Bis Accuſ.* 13. & 24. ubi Schol. ἀργυραμοιβικὴν. Utrum autem uſus magis comprobet, χειρίσοφος an χειρόσοφος non habeo dicere. Cetera certe a χείρ compoſita *o* praeferunt, ut χειρόγραφον, χειροδαρὴς, χειρόδοτος & reliqua omnia; nam quod *o* ſit in χειραγωγὸς & ſimil. aliud eſt. Βιβλιαφόρος & βιβλιοφόρος poſt dicetur. *F.F.R.*

53. Οὔτε ὁντινοῦν — ὅτε γ.] *Thucyd.* VI. 38. *J.J.Weſſ.*

63. Καὶ καλαχρῆσθαι] Vulgatum recte habere, nec opus eſſe καὶ χρήσασθαι legere, facile eſt viſu; nam & *malus uſus*, & *nimius*, eodem hic redit; ut Latini *abuti* pro multum uti, ita & hic τὸ καλαχρῆσθαι accipere licebit. Exempla darem, ſi quid neceſſe eſſet. *F.F.R.*

67. Ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ] Editi, quorum inſpiciendorum mihi copia fuit, miſere hic corrupti omnes: verſio nec cum Graecis conveniens, nec ſani ſenſus. Quomodo legendum cenſeam, jam interpretatio ſupra poſita indicat, nempe hunc in modum: Ἅπαντα μὲν, ὁπόσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, σύχνὴ λεγέσθω, καὶ — αὐτῶν ἐλομένων. Καὶ μὴ μελλήσας λέγε, ὅτι καν ἐπί γε γλῶτταν ῥῆμα ἔλθῃ. Sententiam ſic exiſtere bonam, & huic loco aptam, facile nobis, puto, viri docti conceſſerint. Videamus de mutationis ratione ſingulatim. Poſt δυσχερῆ ob ſimilitudinem maximam excidiſſe ajo σύχνὴ. Parum novit genus hominum, de quo hic ſermo, quod nondum totum κατὰ γαῖαν κάλυψε, qui neſciat, primam artem eſſe contemnere, facilia nimis dicere, quae ipſi neſciant: poſtulat hoc ſupplementum ſequens ἐκφαυλιζέσθω. Quam imperite divulſa ſint αὐτῶν & ἐλομένων, ita apertum mihi videbatur, ut reverentia quadam lectorum nihil ea de re dicendum putem. Sed admiſſa ſemel prava interpunctione, καὶ in δὲ facile abiit. Μελλήσας an ullo modo huc conveniat, valde dubito; μελλήσας aptum eſſe, apparet. Rhetor non permittit longum deliberandi ſpatium auditoribus, ſed fortiter occupat argumentum, de quo ipſe mavult dicere. Cui κε in γε mutatum audacius videtur, illum rogo, uti me doceat, ecquid poſſit κε poſt καν, proximae voci adjectum, orationi addere? Denique ῥῆμα eſſe nominativum caſum, & ab ἐπὶ regi γλῶτταν, dubio caret. Supereſt, ut ἐπὶ ad γλῶτταν admoveatur. Quemadmodum non auſim, niſi ſuffragantibus libris, aut uno certe antiquo, verba, quae propoſui, in contextum orationis Luciani referre: ſic non metuo, ne redux ab inferis Samaſotenus noſter, non malit legi, quod nos dedimus, quam quod adhuc editum eſt. *J.M.G.*

69. Ἐλομένων] Ἐλόμενον legiſſe videtur Interpres. *F.G.*

μθύσαι· ἢ [a]μὴ μελλήσας, λέγε ἅ, ἤτοι [b]ὀπί-
κε ῥῆμα γλῶτταν ἔλθῃ, μηδὲν ἐκείνων ὀπι-
μεληθείς, ὡς τὸ πρῶτον, ὅστις ἂν ἢ ἔστι
πρῶτον, ἐρεῖς ἐν ἡμέρᾳ [c]προσήκοντι, ἢ τὸ
δεύτερον μετὰ τοῦτο, ἢ τὸ τρίτον μετ' ἐκεῖ-
νο· ἀλλὰ τὸ πρῶτον ἐμπεσὸν, πρῶτον λε-
γέσθω, ἢ ἢν ἔτι τύχῃ, καὶ τῷ μετώπῳ
ᾖ ἡ κνημὶς, καὶ τῇ κνήμῃ δὲ ἡ κόρυς.
πλὴν ἀλλ' ἔπειγε, ἢ σύνειρε, ἢ μὴ σιώ-
πα μόνον. κἂν καὶ ὑβριστῇ τινι[d], ἢ μοιχῷ
λέγῃς Ἀθήνησι, τὰ ἐν Ἰνδοῖς, καὶ τὰ ἐν
Ἐκβατάνοις λεγέσθω. ὅπου πᾶσι δὲ ὁ Μα-
ραθὼν, ἢ ὁ Κυναίγειρος, οὗ ὄκνος ἄν τι
ἄνευ γένοιτο. ἢ ἀεὶ ὁ Ἄθως πλείσθω, ἢ ὁ
Ἑλλήσποντος[e] πεζευέσθω, ἢ ὁ ἥλιος[e] ὑπὸ
τῶν [d]Περσικῶν βελῶν σκεπέσθω, ἢ Ξέρξης
φευγέτω, ἢ [c]ὁ Λεωνίδας θαυμαζέσθω,
ἢ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα ἀναγιγνωσκέ-
σθω, ἢ ἡ Σαλαμὶς, ἢ τὸ Ἀρτεμίσιον, ἢ
αἱ [f]Πλαταιαὶ, πολλὰ ταῦτα ἢ πυκνά,
καὶ [g]ὀπίπαγα. [h]τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα ὀνό-

cunctatus dicito, quodcumque tandem verbum in linguam venerit, nihil curans ista, ut primum, ſicut nempe primum eſt, ſuo tempore dicas, & ſecundum poſt hoc, & poſt illud tertium: ſed quod ſubierit primum, primum dicatur; ac ſi ita uſu veniat, fronti ocrea circumdetur, & galea cruri. Verum inſta, & verba continua, & modo ne tace. Et ſi de ſtupratore aliquo aut adultero dicas Athenis, quae apud Indos aguntur & Ecbatanis, dicantur: praeter omnia vera Marathon & Cynaegirus, ſine quibus nihil fiat: & ſemper navigetur Athos, & pedibus tranſeatur Helleſpontus, tegaturque ſol a ſagittis Perſicis, & fugiat Xerxes, & Leonidas in admiratione ſit, & legantur ſanguineae Othryadis literae, & audiantur Salamis, & Artemiſium, ac Plataeae. Multa haec ſunto & crebra: tum adſperſa pauca illa nomina in ſummo quaſi na-

a Μὴ μελλήσας] Μηδὲν ἐπιμελήσας O. & marg. *A1.* δὲ μὴ μελήσας Edd. b Ἐπί κε] Sine κε *Fl.* c Προσήκοντι] Τῷ προσήκοντι O. d Περσικῶν] Μηδικῶν O. e Ὁ Λεωνίδας] Sine artic. *Fl.* Λεωνίδης marg. *A1.* f Πλαταιαὶ] Reſtitutum ex O. Πλατειαὶ Edd. ma e. g Ἐπίπαγα] Ἐπὶ πᾶσι *Fl.* & marg. *A1.* h Τὰ ὀλίγα] Articulum habent *F. Fl. Vr.* Omittunt cett. & O.

81. Ἐπὶ πᾶσι δὲ ὁ Μαραθὼν] Ταῦτα πάντα παρ' Ἡροδότου ἰσέρηται, ἡ ὃ Μαραθῶνι τῇ Πηρσῶν μάχῃ, Περσῶν μὲν Δάτιδι ἡγεμόνι, Ἀθηναίων δὲ Μιλτιάδῃ, ὃ ἦ ὁ Καλλίμαχος πολεμῶν, ἢ τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεθεὶς, ἐπὶ πολὺ νεκρὸς εἰσήκει ὑπὸ τῶν περὶ τὸ πολέμιον προθυμίας, ἐπὶ τι πάθει αἰδοίῳ. ἡ Ἐκφαντίππου ὑπὸ Πέρξου γυμνάσιον; ἢ ἡ τῆ Ἄθω διώρυξις, ἵν' ἡ θάλασσα ἀσφαλῶς πλοῖον ἀπεργάσαιτο τὸ ἰδρυθὲν τοῖς Πέρξου στόλοις, ἢ ὅσα ἄλλα. *V.*

* Ἀπεργάσαιτο] In editis ἀπεργάσαι. Mutavit *M. du S.*

70. Μὴ μελλήσας] Vide notam noſtram ad Ἀποκ. c. 9. Mſ. O. μηδὲν ἐπιμελήσας. Inepr. omnes hic μιλήσας, quod in alio illo ſupra laudato loco a *Benedicto* recte mutatum fuerat. *M. du S.*

Ibid. Ὅτιοῦν &c.] Haec verba ex aliquo poëta deſumta videntur. *F. G.*

Ὅτιοῦν] Vid. Not. ad Συγγρ. c. 32. *M. du S.*

81. Μαραθὼν] Vid. Not. ad Ζ. τρ. c. 32. *M. du S.*

86. Λεωνίδης] Non male Λεωνίδης marg. *A1.* quia idem eſt, credo, qui *Aeliano* III. 25. memoratur Lacedaemonius, cum trecentis ſuorum civium ad Pylas mortem vaticinio ſibi denuntiatam ſponte ſubiiſſe. Λεωνίδης eidem ib. c. 14. Dux Byzantiorum audit. Sed Λεωνίδης praepoſitus educando Alexandro ſcribitur *Plutarcho* in Al. p. 667. B. Item *Ag.* & *Cleom.* p. 797. A. & ubique ſic ap. eumdem; etſi non ubique idem homo deſignatur. *J. F. R.*

87. Καὶ τὰ Ὀθρυάδου γράμματα] *Plutarch.* in Parallelis c. 3. *Th. M.*

Ibid. Ὀθρυάδου] Vid. ſupra Ἐπισκ. c. ult. *M. du S.*

89. Αἱ Πλαταιαὶ] Orthographia, tritiſſimus ſaltem uſus, poſtulat Πλαταιαί· nobis ſane, hoc nomen aliter efferri, non compertum eſt. Accidit quidem ut ſicut ſaepe perperam diphthongus αι permutatur in ε, & contra, quemadmodum in ἑτερος, & ἑταῖρος, &c. ita inquam, accidit, ut etiam uſu conſtanti & ratione proba, utique uſitata, αι in ε mutetur: ſic notat Scholiaſtes *Theocriti* ad Eid. I. vſ. 12. pro γαῖα antiquos dixiſſe γέα, unde γεωλόφος, ἀνάγειον, κατάγειον, &c. E. contrario apud *Heſychium* legas Φαναιίζει, Φαι-

να-

nitent ; *& florum inſtar praeniteant : perpetuumque ſit illud ἄττα , atque δήπουθεν , licet nusquam illis ſit opus : pulchra enim ſunt , etiam cum dicuntur temere.*

19. *Si vero aliquando etiam cantandi tempus eſſe videatur , cantentur omnia & fiant cantilena. Et ſi quando non habeas , quod cantari aptum ſit , appellandis , flexa in cantum voce , judicibus impletam tibi harmoniam exiſtima. Atque illud hei malorum ! frequens eſto , & percutiatur femur , tum modulanti gutture pronuncia , & ſcreatu verba diſtingue , & inter agendum fluctuante podice ingredere. Et ſi te non laudent , indignator illis , & maledicito : ſine pudore quodam ſtent ſuſpenſi , ad abeundum parati , aſſidere illos jubeto , atque in univerſum , regnum quoddam exerceto.*

20. *Ut vero vulgus etiam admiretur orationem tuam , ab Iliacis inde temporibus facto initio , aut , per Jovem , a Deucalionis & Pyrrhae nuptiis , ſi videatur , ad illum qui*

μαλα ἐπιπολαζέτω , καὶ [i] ἐπανθείτω , καὶ συνεχὲς τὸ ἄττα καὶ τὸ δήπουθεν , κἂν [k] μηδαμοῦ αὐτῆς δέῃ· καλὰ γὰρ ὄντι καὶ εἰκῆ λεγόμενα.

Ἢν δέ ποτε καὶ ᾄσαι καιρὸς εἶναι δοκῇ , [l] πάντα ᾀδέσθω , καὶ μέλος γινέσθω. κἂν ποτὲ ἀπορήσῃς πράγματος ᾠδικοῦ , τοὺς ἄνδρας τοὺς δικαστὰς ὀνομάσας ἐμμελῶς , πεπληρωκέναι οἴου τὴν ἁρμονίαν. τὸ δὲ οἴμοι τῶν κακῶν , πολλάκις· καὶ ὁ μηρὸς παλαστέσθω , καὶ λαρύγιζε , καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις , καὶ βάδιζε μεταφέρων τὴν πυγήν. καὶ ἢν μή σε μὴ ἐπαινῶσιν , ἀγανάκτει , καὶ λοιδορῶ αὐτοῖς· ἢν δὲ ὀρθοὶ [m] ἑστήκωσιν , ὡσὰν τὸ αἰσχύνης ἤδη πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμοι , καθέζεσθαι κέλευε , καὶ ὅλως , τυραννὶς τὸ πρᾶγμα ἔστω.

Ὅπως δὲ καὶ τὸ πλῆθος θαυμάζωσι τὸν λόγον , ἀπὸ τῶν Ἰλιακῶν ἐξάμυνον , ἢ καὶ , νὴ Δία , ἀπὸ τῶν Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας γάμων , ἢν δοκῇ , καταβίβασε τὸν λόγον ὅπου τὰ

i Ἐπανθείτω] Συνανθείτω O. k Μηδαμοῦ] Sic Edd. omn. Μηδὲν O. l Πάντα ᾀδέσθω] Πάντα σοὶ ᾀδ. O. m Ἑστήκωσιν] Ἑστήκασιν male *El.*

1. Καὶ μηρὸς παλαστέσθω] Οὐκ ἔμοιγε ταυτὶ τὸ μιμεῖσθαι ἐκ κατάστυξιν ἴργον τὸ τὸν μηρὸν πατάσσειν , ἀρχαῖον εἶναι. *V.*

2. Καλάμυζε] Λαμύγιζε. *V.* Inverte. In altero *Voſſ.* hoc Scholion plenius legitur ſic: Λαμύγιζε] Λαμυγίζειν τὸ πλατύνειν τὸν φωνὴν ἐκ μὴ κατὰ φύσιν φθέγγεσθαι , ἀλλ' ἐπιτεταμένως ἐκπυγοτέρᾳ τῇ λαμυγι χρῆσθαι. Sequebantur ibid. quinque alia Scholia ad 2. *Ver. Hiſt.* pertinentia, quae eo retulimus.

ναιστὰς , Φοινικισμός· ubi tamen Φοινικίζω, &c. ſoleat vulgo dici. (In Luciani tamen *Amoribus* legitur Φοινικίζων , at in Mſ. *Wittii* extat Φοινικίζον.) *J. J.*

Ibid. Πλατεῖαι] Mſ. Ox. ut ſcribendum eſſe monuerat *Jenſius*. Reliqui corrupte Πλατεῖ. *M. du S.*

Πλατεῖαι] Πλατειαὶ hic omnino legendum videtur. *P. G.* Vid. Interpretes ad C. Nep. *Pauſan.* c. 1. §. 1. *J. F. R.*

90. Τὰ ὀλίγα] *Fl.* & *Ven.* utraque articulum habent. In reliquis abeſt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκεῖνα ἀνάμαλα] Supra dicta illa ἄττα , κἄτω, μὴν , &c. *F. G.*

92. Μηδὲν] Sic Mſ. Ox. In Impr. μηδαμοῦ. *M. du S.*

Μηδαμοῦ] *Solan.* μηδὲν ex Ox. recipi voluit , & recte credo ; ſic enim ſolet Noſter aliique verbum δεῖν vel δέομαι conſtruere cum οὐδὲν & μηδὲν. Ut modo c. 24. οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δέομαι. *Tim.* c. 48. οὐδὲν δέομαι &c. *Icar.* c. 14. οὐδὲν γε — ἐμοῦ δέομαι. Infra *Dial. Meretr.* 2. a. m. οὐδὲν δέομαι. *Alciphr.* III. Ep. 56. pr. Ἐπαίρεις σεαυτὸν, οὐδὲν δέον. At μηδαμοῦ proprie eſt *nusquam* , ut *Epiſt.* Man. c. 42. pr. Μηδαμοῦ σεαυτὸν εἰσῃς φιλόσοφον, ut alia obvia non addam. Interim quia non auſim improbam adfirmare vulgatam lect. nec enim abſurda eſt, intactam eam ſervavi. *J. F. R.*

1. Ὁ μηρὸς παλαστέσθω] Geſtus antiquus dicentium. Quid igitur ſibi vult hic Scholiaſtes? *Quintil.* II, 3, 123. *Femur ferire , quod Athenis primus feciſſe creditur Cleon , & uſitatum eſt* &c. *J. M. G.*

2. Λαμύγιζε] Vid. *Demoſth.* p. m. 195. BC. ubi vitio id Æſchini datur. *M. du S.*

Λαμύγιζε] Quod Aeſchini objicit *Demoſthenes* pro Coro. c. 90. repetit *Plinius* Epiſt. 4, 7, 6. Videtur autem λαμυγγίζειν , qui imum patulumque guttur, quantum poteſt, ad pronunciandum adhibet, & inde tanquam ex ἰχνίῳ quodam augere modulationemque reddere ſonum ſtudet. *J. M. G.*

τὰ νῦν καθεστῶτα. οἱ μὲν γὰρ συνιέντες, ὀλίγοι, [a] οἱ μάλιστα μὲν σιωπήσονται ὑπὸ εὐγνωμοσύνης· ἢν δὲ [b] καὶ λέγωσί τι, ὑπὸ φθόνου αὐτὸ δόξουσι δρᾶν· οἱ πολλοὶ δὲ [c] τὸ σχῆμα, τὴν φωνήν, [d] τὸ βάδισμα, τὸ περίπατον, τὴν μέλῳδον, τὴν κρηπῖδα, τὸ ἄθλα σὺ ἐκεῖνο [e] θαυμάσονται, τὴν τ' ἱδρῶτα ὁρῶντες, τὸ τὸ ἄθυμα, [f] οὐκ ἔξουσιν ὅπως ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ πάνδεινόν τινα ἐν τοῖς λόγοις ἀγωνιστὴν εἶναί σε. ἄλλως τε τὸ ταχὺ τοῦτο, τὸ [g] σμικρὰν ἔχει τὴν ἀπολογίαν, τὸ θαῦμα παρὰ τοῖς πολλοῖς· ὥστε ὅρα μήποτε γράψῃς, ἢ σκεψάμενος παρέλθῃς. ἔλεγχος γὰρ σαφὴς ταῦτά γε.

Οἱ φίλοι δὲ πηδάτωσαν ἀεί, τὸ μισθὸν [h] τῶν δείπνων ἀποτινέτωσαν, εἴ πού σε αἰσθοντό σε καλαπεσόμενον, χεῖρα ὀρέγοντες, τὸ παρέχοντες εὑρεῖν τὸ λεχθησόμενον ἐν τοῖς μέλαξιν τῶν ἐπαίνων ἀμελείμασι. χαὶ γὰρ αὖ τὸ τῶδε μελέτω σοι τὸν χορὸν ἔχειν [i] οἰκεῖον, τὸ συναδοῦλα. ταῦτα μὲν σοι τὰ ἐν τοῖς λόγοις. μὴ ταῦτα δὲ [k] προϊόντα σε δορυφορείτωσαν, ἐγκεχαλυμμένον αὐτὸν, τὸ πρὸς ὃν ἔφης μέλαξιν [l] ἀναλαμβάνοντα. τὸ ἢν τις ἐντύχῃ, θαυμάσια [m] ὑπὲρ σαυτοῦ λέγε,

nunc est ſtatus rerum orationem deducito. Nam qui intelligunt, pauci; iique maximam partem bonitate quadam reticebunt: ſi quid vero dicant etiam, invidia quadam videbuntur facere. Sed vulgus habitum, & vocem, & inceſſum, & inambulationem, & cantillationem, & crepidam, & illud tuum ἄθλα admirabuntur, ac viſo ſudore tuo atque anhelatione, non poterunt non credere, formidandum te in dicendo certatorem eſſe. In primis vero etiam illa extemporalitas excuſationem non parvam praeſtat, atque apud populum admirationem. Itaque vide, ne unquam ſcribas, aut poſt aliquam cogitationem ad dicendum prodeas: in iſta enim aperte deprehendaris.

21. *Amici autem ſemper plaudant pedibus, & mercedem ſolvant coenarum, ſi quando labare te ſentiant, praebentes manum, & inter moras laudationum inveniendi quid dicas occaſionem ſuppeditantes. Nam illud quoque tibi curae ſit, chorum tibi tuum uti habeas, qui concinat. Haec quidem obſervanda tibi in ipſis orationibus. Poſt ea vero prodeuntem te deducant, ſuo tectum ſatellitio, & de his, quae dixiſti, diſputantem. Et ſi quis forte ſiat obvium, admiranda de te dicito, & ſupra*

a Οἱ] Καὶ O. b Καὶ] Hic vero abeſt καὶ ab O. c Καὶ τὸ σχῆμα] Τὸ σχῆμα fine καὶ O. d Καὶ βάδισμα] Utrumque omiſit *Fl.* e Θαυμάσονται] Τεθήπασι O. f Οὐκ ἔξουσιν] Οὐκ ἴσχυσιν O. Vulgatum tuetur *Fl. J.* &c. g Σμικρὰν] Μικρὰν O. h Τῶν δείπνων] Τὸν δεῖπνον male O. *Fl.* i Οἰκεῖον] Omiſit O. k Προϊόντα] Προϊόντα male *Fl.* l Ἀναλαμβάνοντα] Nihil mut. Edd. nec O. m Ὑπὲρ] Sic *Fl. Ald. H. Bl. P.* &c. Περὶ *J.*

20. Ἀπιστήσουσι μὴ οὐχὶ] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* II. p. 165. No. 35. Ubi cum *Thucyd.* dicat, ἀπιστοῦντες αὐτὸν μὴ ἥξειν, ille ex Scholiaſte obſervat, μὴ poſt ἀπιστεῖν Atticos abundare, Lucianumque in *Rhet. Praec.* h. l. ei duas negationes adponere. Eumdem vero pleonaſmum poſt ἀπαγορεύω, κωλύω, ἀρνοῦμαι & εἴργω obſervare *Stephanum* ad Corinth. artic. 8. & 43. Addo etiam praemiſſa negatione poſt ἀπαρνοῦμαι ſequi negationem, ut *Soph.* Aj. 96. οὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή. *Non nego me feciſſe.* At in Dialecto communi abeſt μὴ, ut οὐ πάλαι ἠρνοῦντο εἰδέναι, ap. LXX. in Libro *Sap.* XII. 27. & paſſim. *J.F.R.*

23. Σμικρὰν] Etſi eodem redit, μικρὰν an σμικρὰν legas, hoc tamen ſervo, quia hoc *Dial.* c. 2. pr. alibique Cod. Ox. cum Edd. conſentit. At infra c. ult. μικρὰν Edd. pariter & Codd. Et Noſter promiſcue utitur. Faciunt idem alii nonnulli. Sed quis hoc neſcit? *J.F.R.*

30. Ἐν τοῖς μέλαξιν] *Sen.* Controv. IX. *Quid quod laudationibus crebris ſuſtinentur, & memoria illorum aſſuevit certis intervallis quieſcere?* *M. du S.*

31. Τῶν ἐπαίνων ἀμελείμασι] *Moras laudationum* vocat *Quintil* II, 3, 126. & 131. Illud artificium diſſimulandi haeſitationem tanto felicius procedebat non nunquam, quod ſolebant interdum oratores ejus notae, quam deſcribit noſter, *reſiſtere ſubito, & laudem ſilentio poſcere*, ut ait *Fabius* l. c. ſ. 121. Hoc ut ponerem, dedi amico meo *Fabio*, e quo etiam illud πηδήσασιν explicari poteſt, cum reprehendit 2, 2, 9. *aſſurgendi* exſultandique *in laudando licentiam.* Alioquin omnes hic Sophiſtarum rationes & fraudes perſequi longum fuerit, in quo juvare volentem poterit *Creſſolius* in Theatro Rhetorum, qui pleraque etiam hu-

pra modum te ipse landa, ut gravis ei sis: Quid enim ad me ille Paeanienſis? *Et*, Ad unum forte veterum mihi certamen eſt? *& id genus alia.*

22. *Quod autem maximum, & ad famam parandam in primis neceſſarium, fere praetermiſiſſem. Quicumque dicunt eos deride. Et ſi quis bene dixerit, aliena, non ſua, proferre videatur: ſi feratur mediocriter, reprehenſione digna ſint omnia. In recitationibus ultimus omnium ingredere; facit enim te conſpicuum: & tacentibus omnibus peregrinam quandam laudationem ſubjicere memento, quae aures praeſentium advertat & offendat, ut nauſeent omnes ad verborum inſolentiam, & aures obturent. Neque vero manum ſaepe ad laudandum moveas, vile enim id eſt: neque aſſurgas, niſi ſemel forte aut bis ad ſummum. Subride autem frequenter, & oſtende, non placere tibi, quae dicuntur. Ancipites autem ſunt reprehendendi occaſiones apud eos, qui pronas ad calumniandum aures habent. Caeterum confidendum eſt: audacia enim, & impudentia, & mendacium in promtu, & jusjurandum in extremis ſemper labiis, & invidia contra omnes, & odium, & maledicen-*

ὑ ὑποφεπαίνῃ, καὶ ἐπαχθὴς γίγνῃ αὐτῷ. τί γὰρ ὁ Παιανιεὺς πρὸς ἐμὲ; ἢ, πρὸς ἕνα ἴσως μοι τῶν παλαιῶν ὁ ἀγών; ἢ τὰ τοιαῦτα.

Ὁ δὲ μέγιστον, καὶ πρὸς τὸ εὐδοκιμεῖν ἀναγκαιότατον, ὀλίγου δεῖν παρέλιπον, ἁπάντων καταγέλα τῶν λεγόντων, ἢ ἂν μή τις καλῶς εἴπῃ, ἀλλότρια, ἢ οὐχ ἑαυτοῦ δεικνύειν [n] δοκεῖτε· ἂν δὲ μέτριος [o] ἐνέχθῃ, πάντα ἔστω ὑπολήψιμα. καὶ ἐν ταῖς ἀκροάσεσι μὴ πάντας εἰσιέναι χρὴ, ὕποπτον γάρ· ἢ σιωπησάντων ἁπάντων, ξένον τινὰ ἔπαινον [p] ἐπεισπεῖν, τὰς ἀκοὰς τῶν παρόντων ὑποτρέφοντα, καὶ [q] ἐνοχλήσοντα, ὡς ναυτιᾶν ἅπαντας ὑπὶ τῷ φορτικῷ τῶν ὀνομάτων, ἢ ὑποφράττειν τὰ ὦτα. [r] ὑποσείσῃς δὲ μὴ πολλάκις τὴν χεῖρα, εὐτελὲς γάρ, μηδ' ἀναστῇς, πλὴν ἅπαξ γε ἢ δὶς τὸ πλεῖστον· [s] ὑπομειδία δὲ τὰ πολλὰ, ἢ δῆλος γίγνῃ μὴ χρεσκόμενος τοῖς λεγομένοις. ἀμφιλαφεῖς δὲ αἱ ἀφορμαὶ [t] τῶν μέμψεων τοῖς συκοφαντικοῖς [v] τὰ ὦτα, τὰ δὲ ἄλλα, χρὴ θαρρεῖν· ἡ τόλμα γάρ, καὶ ἡ ἀναισχυντία, καὶ [x] τὸ ψεῦσμα πρόχειρον, ἢ ὅρκος ἐπ' ἄκροις ἀεὶ τοῖς χείλεσι, ἢ φθόνος πρὸς ἅπαντας, ἢ μῖσος, ἢ βλασφημία, ἢ

n Δοκεῖτε] Δόκει τῶν O. o Ἐνεχθῇ] Ἐνεχθέντων O. male. p Ἐπεισπεῖν] Εἰσπεῖν O. q Ἐνοχλήσοντα] Ἐνοχλήσαντα Fl. r Ὑποσείσῃς] Καὶ ὑποσ. O. s Γίγνῃ] Γίνῃ O. in Fl. t Τῶν μέμψεων] Τῆς μέμψεως O. v Τὰ ὦτα] Desunt in Fl. x Τὸ ψεῦσμα] Ψεῦδος, & ſine artic. O.

hujus libelli, dum adhibet, illuſtrat. Locus claſſicus de *choro* laudantium paraſitorum eſt *Plin.* epiſt. 2, 14. *J.M.G.*

36. Διαλαμβάνουσα] Forſan Δηλέγουσα. *M. du S.*

39. Ὁ Παιανιεὺς] Quid per hanc dictionem ſit intelligendum, nemo facile divinabit. Eſt tamen, qui Platonem intelligit, & fortaſſe recte, quum Παιανιεὺς tribus quaedam Athenienſis fuerit. *G.C.*

Ὁ Παιανιεὺς] *Gilbertus Cognatus* commentator miſere hoc loco prodit memoriae ſuae defectum, dum neſcire videtur Demoſthenem debere intelligi. *Plutarchus* in vitis decem Rhetorum & in Demoſthene nos docet, plebiſcita a Demoſthene promulgata ſemper ita coepiſſe: Δημοσθένης Δημοσθένους Παιανιεὺς τάδε εἶπεν, id eſt, *Demoſthenes Demoſthenis filius Paanius haec dixit.* *J.P. a G.*

Ὁ Παιανιεὺς] Demoſthenem intelligendum jam ſupra monuit *Solan. Bis Accuſ.* c. 31. *J.F.R.*

Ibid. Καὶ πρὸς ἕνα] Hæc interrogative pronuntianda videntur. F.G. Idem viſum Cl. *Gesnero*, ideoque ſignum interrogandi addidi. *J.F.R.*

48. Τινα ἔπαινον] Laudabant itaque, non plaudebant ſolum, & in ipſa etiam recitatione. *M. du S.*

50. Ἐπεισπεῖν] Ἀποσπεῖν legit Interpres. F.G.

52. Ἐπιφράττειν τὰ ὦτα] Idem ſupra *Imag.* c. 14. *M. du S.*

Ibid. Ἐπισείσῃς — τὴν χεῖρα] Supra Διν. c. 28. & Σκυθ. c. ult. *M. du S.*

56. Ἀμφιλαφεῖς] Et etymon hujus nominis, & rem ipſam praeclare explicat *Epictetus* Enchir. c. 65. Πᾶν πρᾶγμα δύο ἔχει λαβάς, τὴν μὲν φορτὸν, τὴν δὲ ἀφόρητον κ. τ. λ. Sed poteſt hic quidem ἀμφιλαφὲς ſimpliciter *opportunum* notare: qui reprehendere volunt, anſam ubique accipiunt. *J.M.G.*

57. Τοῖς συκοφαντικοῖς] Legend. *Plutarch.* de curios. *G.C.*

70. Ἰτὸ

καὶ ἀφροδισιάζειν. ταῦτά σε ἀοίδιμον ἐν βραχεῖ [a] καὶ φιλόλεπτον ἀποφανεῖ. τοιαῦτα μὲν τὰ φανερὰ καὶ τὰ ἔξω.

[b] Ἰδίᾳ δὲ πάντα πράγματα ποιεῖν σοι δεδόχθω, κυβεύειν, μεθύσκεσθαι, λαγνεύειν, μοιχεύειν, [c] αὐχεῖν [d] γε, κἂν μὴ ποιήσῃς, καὶ πρὸς ἅπαντας λέγειν, καὶ γράμματα [e] ὑποδεικνύναι ὑπὸ γυναικῶν δῆθεν γραφέντα· καλὸς γὰρ εἶναι θέλε, καὶ σοι μελέτω ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι δοκεῖν· ἐς [f] ῥητορικὴν γὰρ καὶ τοῦτο ἀνοίσουσιν οἱ πολλοί, ὡς ἀφ' οὗτός [f] σε καὶ ἄχρι τῆς γυναικωνίτιδος εὐδοκιμῆντος· καὶ [g] τὸ δεῖνα δὲ μὴ [h] αἰδεσθῇς, [i] κἂν πρὸς ἀνδρῶν ὀπὶ τῷ ἑτέρῳ ἐρᾶσθαι δοκοίης· καὶ ταῦτα γενείτης, ἢ καί, νὴ Δία, φαλακρὸς ἤδη ὤν. ἀλλ' ἔστωσαν οἱ καὶ ὀπὶ τούτῳ συνόντες· ἢν δὲ μὴ ὦσιν, [k] οἱ οἰκέται ἱκανοί. πολλὰ γὰρ καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης πρὸς τὴν ῥητορικὴν χρήσιμα προσγίγνεται. πλείων ἡ ἀναισχυντία, καὶ θράσος· ὁρᾷς ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες, καὶ λοιδορῶνται σφισιν, καὶ ὑπὲρ τοὺς ἄνδρας; εἰ δὲ τὰ ὅμοια [l] πάσχοις, [m] δοίσεις τὰ ἄλλων· καὶ μὴν καὶ πιττᾶσθαι χρὴ μάλιστα μὲ-

tia, & calumniae probabiles. Hunc celebrem te brevi & conſpicuum facient. Atque talia ſunto quae extra ſunt & apparent.

23. *In privato autem facinora omnia committere tibi decretum ſit, aleatorem eſſe, inebriari, libidinari, moechari, gloriarique etſi non feceris, idque apud omnes dicere, & literulas oſtendere ſcriptas a mulieribus. Etenim pulcher eſſe velle debes, & hoc agere, ut mulieres ſtudioſe videantur te ſectari. Nam hoc quoque ad Rhetoricen vulgo referent, quaſi ea cauſſa in ipſa quoque gynaeconitide gratioſus ſis. Verum nec illud, quod dicere nolo, tibi pudori ſit, etſi a viris alterius rei cauſſa amari videare, idque barbatus cum jam ſis, aut, ita me Jupiter, calvus. Sed ſint, qui etiam hac ipſa cauſſa ſemper tecum ſint. Si vero non ſint, ſervi certe ſufficient. Multa enim ex hac etiam re commoda facultati dicendi utilia accedunt: major certe impudentia atque audacia. Vides, ut loquaciores ſint mulieres, & abunde maledicant ac ſupra viros. Si ergo idem quod illae patiaris, praecelles reliquis. Verum etiam pice velli oportet maxime ſa-*

[a] Καὶ περιφόλεπτον] Omiſerat O. ſed in marg. additum. [b] Ἰδίᾳ] Bene ſic *Ald. H. P.* &c. Male ſine puncto *F.* & *Fl.* [c] Αὐχεῖν] Ἢ αὐχεῖν O. [d] Γε] Hoc repoſuit *Solan.* ex O. pro τε, quod Edd. habebant. [e] Ὑποδεικνύναι] Ἐπιδεικνύειν O. *f* Σε — ἐυδοκιμοῦντος] Σοι — ἐυδοκιμοῦντι male *Fl.* [g] Τὸ] Τὸν *Fl.* [h] Αἰδεσθῇς] Sic dedi ex *F. V2.* O. L. Αἰδεσθεὶς Edd. cett. [i] Κἂν] Εἰ καὶ O. [k] Οἱ] Caret artic. O. [l] Πάσχοις] Ex O. ſic dedi, cum πάσχεις Edd. [m] Διοίσεις] Καὶ καταυτίγε διοίσεις male *Fl.*

70. Ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι] Vid. ſi tanti eſt, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 120. ſimiles phraſes adferentem, quibus probet ὑπὸ τινὸς σπουδάζεσθαι dicendum, non ἀπό, ut in *Alciphr.* editum. *F. F. R.*

75. Τὸ δεῖνα] Scilicet τὸ πιραίνεσθαι. *F. G.*

76. Αἰδεσθεὶς] Lege αἰδεσθῇς. *F. G.*

Αἰδεσθῇς] Ox. L. & *Ven.* utraque. In reliquis αἰδεσθεὶς. *M. du S.*

82. Πλείων ἡ ἀναισχυντία ἐ θράσος] *Buchanan.* de concionatore Franciſcano:

Nec mihi diſplicent primo muliebria paſſus
Flore evi, hinc effrons audacia, &c.

F. G.

83. Ὡς λαλίστεραι αἱ γυναῖκες] *Liban.* *F. B.*

Ibid. Λαλίστεραι] Mulier animal natura loquax. *Plaut.* in Aulul. *Nam multum loquaces merito omnes habemur.* Idem in Ciſtell. *Largiloqua exemplo ſumus, plus loquimur quam fas eſt.* *Eurip.* in Phoeniſſ.

Φιλόψογον δὲ χρῆμα θήλειον ἔφυ,
Σωφρὰς δ' ἀφεμὰς ἢ λάβωσι τὸ λόγου,
Πλείους ἐπισφάραγον. ἡδὺ δέ τις
Γυναιξὶ, μηδὲν ὑγιὲς ἀλλήλαις λέγειν.

G. C.

85. Πάσχοις] Cod. Ox. In reliquis πάσχεις. Dein addit *Fl.* καὶ καταυτίγε. Legendum καὶ κατὰ ταυτίγε. *M. du S.*

86. Πιττοῦσθαι] Qui mos hodieque in Oriente obtinet. Factitant enim id ſedulo in Balneis plerique. Qua de re jam aliquid ad *Mort.* c. 33. dictum eſt. *M. du S.*

94. Ὑποτιλᾶν] *Fellare*, obſcoenae ſignificationis. *F. G.*

95. Ἔρωτας] Ἐρῶντας legit Interpres. *F. G.*

97. Γοητεύτρια] Τὸ τὴν γοητείαν ἐπιτηδεύειν ſcil. *F. G.*

Γοη-

ſane per omnia ; ſi vero minus , omnino quidem illa. . . Ipſum vero os tibi ad omnia hiet facile , & miniſtret lingua cum ad ſermones , tum ad alia quaecumque poterit. Poteſt autem non ſoloeciſmos tantum committere aut barbariſmos , neque nugari ſolum , aut pejerare , aut male dicere , aut calumniari ac mentiri ; ſed noctu aliud quoque ſubire miniſterium , in primis ad multos adeo amores ſi non ſufficias. Omnia quidem illa norit , & nativa magis fiat , neque quidquam averſetur.

24. *Haec ſi , puer , diligenter edidiceris , potes vero ; neque enim quidquam eſt in illis difficile : confidenter tibi polliceor , non longo interjecto tempore optimum te Rhetora & nobis ſimilem redditum iri. Quod ſequitur, non opus eſt uti ego dicam , quot brevi bona a Rhetorice adfutura tibi ſint. Vides enim me , qui ignobili patre natus ſim , & ne pure quidem libero , ut qui ultra Xoin & Thmuin ſervierit , matre autem ſarcinatrice triviali. Ipſe vero qui forma viderer eſſe non omnino con-*

τὰ πάντα· εἰ δὲ μή, πάντως ἐκεῖνα. ϗ αὐτὸ δέ σοι τὸ στόμα πρὸς ἅπαντα [n] ἡδέως κεχηνέτω , ϗ ἡ γλῶττα ὑπηρετείτω καὶ πρὸς τὰς λόγους , ϗ πρὸς τὰ ἄλλα , ὁπόσα ἂν δύνηται. δύναται δὲ ϗ σολοικίζειν μόνον , [o] οὐδὲ βαρβαρίζειν , οὐδὲ ληρεῖν , ἢ ὀπτορτεῖν , ἢ λοιδορεῖσθαι , ἢ ψεύδεσθαι , ἀλλὰ ϗ νύκτως τι ἄλλο ὑπολελεῖν· μάλιστα ἢν πρὸς οὕτω πολλὰς τὰς ἔρωτας μὴ [p] διαρκέσῃς , πάντα αὐτὴ [q] γε ἐπισάσθω , ϗ γοητικώτερα γιγνέσθω , ϗ μηδὲν ἀποτρεφέσθω.

[r] Ἢν ταῦτα , ὦ παῖ , καλῶς ἐκμάθῃς (δύνασαι δὲ οὐδὲν ἧττον ἐν αὐτοῖς βαρὺ) θαρρῶν ἐπαγγέλλομαι οὐκ εἰς μακρὰν σε ἄριστον ῥήτορα , ϗ ἡμῖν ὅμοιον ἀποτελεσθήσεσθαι. τὸ μὲν τοῦτο δὲ οὐκ ἐμὲ χρὴ λέγειν ὅσα ἐν βραχεῖ παρέσται σοι τὰ ἀγαθὰ πρὸς τὴν Ῥητορικῆς. ὁρᾷς [s] γὰρ ἐμὲ , ὃς πατρὸς μὲν ἀφανοῦς , ϗ οὐδὲ καθαρῶς ἐλευθέρου ἐγενόμην , ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν δεδουλευκότος , μητρὸς δὲ ἀκεστρίας , [t] ἐπ' ἀμφοδίῳ τινός· αὐτὸς δὲ τὴν ὥραν οὐ πανταπασιν [v] ἀδόκιμος εἶναι δό-

n Ἡδέως] Ὁμοίως O. *o* Οὐδὲ] Καὶ O. *p* Διαρκέσῃς] Διαρκέσῃ O. & marg. *A1*. *q* Γε] Τε *Fl*. *r* Ἢν] Ἐὰν male O. *s* Γὰρ] Omiſit O. *t* Ἐπ' ἀμφοδίῳ] Sic Edd. omn. Ἐπαφροδίτου G. Ἀμφοδίῳ O. Ἐπ' ἀφροδίτου marg. *A1*. *v* Ἀδόκιμος] Recepi ex *Fl*. quum ἀδόκιμον eſſet in cett.

Γοητικώτερα γιγνέσθω] Non eſt noſtrum , haec ἀπόῤῥητα & ἄῤῥητα declarare. Sed illud monemus, etiam apud *Longinum* ſ. 31. γόητος eſſe orationis virtutem, quam forte commodiſſime expreſſit Pearcius , cum *nativam* reddidit, *fecundam ſublimitatis* alii , alii *puram*, *genuinam*. *J.M.G.*

8. Ὑπὲρ Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Ex hoc loco patet Lucianum traducere quendam Rhetorem Ægyptium; ſunt enim *Xois* & *Thmuis* urbium nomina in inferiore Ægypto , unde nomi duo Ξοΐτης & Θμυΐτης nominabantur. *J.P.a G.*

Ibid. Ξόϊν ϗ Θμοῦϊν] Τοὺς Αἰγυπτίους δούλους. *F.G.*

Ξόϊν] Urbis nomen apud *Plut.* 656. 1. ſupra Ægyptum in Abyſſinia , ubi hodieque regio eſt idem ferme nomen retinens. *M.du S.*

Ibid. Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίῳ τινός] Vertitur: *Matre vero ſartrice, in bivio quodam natus ſum.* Haec *natus ſum* inferciunt interpretes , ut ſententiam conficiant. In Graecis , ut vides, non habentur. Dein ἄμφοδον & ἀμφοδὸν eſt δίοδον , *bivium* , non ἀμφοδίῳ. Sed moror. leg. ut Mſſ. ἀκεστρίας ἐπαφροδίτου τινὸς, *quae fuit ſartrix hominis venuſti.* *J.G.G.*

Μητρὸς δὲ ἀκεστρίας ἐπ' ἀμφοδίῳ τινός] Puto ab eodemerrore haec corrupta eſſe, qui Tom. I. *Piſc.* c. 19. fecit ἐπ' Εὐφρατιδίων pro ἐπαφρατιδίων. Certe enim vulgata non ſatis bene ſe habent , quae quidem fient optima , ſi legas ἀκεστρίας ἐπαμφοδίου τινός. Nam Lucianus gaudet quoque commentis talium vocum. Sic & initio Herculis Gallici agnoſcit ὑποταρταρίους , licet hi apud poëtas praecipuos quoque exſtent. Sed maxime miror , cur mox illa σωφῶν τινι παιδοδαίμονι ϗ γλίχρῳ ἱματῇ interpretentur *cum infelici , ſuavi tamen amatore* , quum certiſſime talis ſit inſuavis, & putidum eſt haec corrigere, quae nullius , niſi horum interpretum, oculos fugere poſſunt. *J.G.*

10. Ἀδόκιμος] Forſan & ſupra *Paraſit.* c. 5. praeſtiterit nominativus πολυπραγμοσύνη ὑμαί σοι δοκεῖ, ubi πολυπραγμοσύνῃ edi paſſus ſum , quia nulla editio praeibat, & quia tolerabilius erat, quam hic. Eſt quidem, ubi tam accuſativus quam nominativus infinito verbo adjungi queat , vid. *Jenſii* notata ad *Prometh.* Sive Lect. Lucian. p. 71-73. At hic ſi accuſativum

δόξας, τὸ μὲν πρῶτον ὅτι φιλῶ τῷ τρέφοντι συῶν τινι καλοδαίμονι, ἢ γλίσχρῳ ἐραστῇ. ἐπεὶ δὲ τὴν ὁδὸν ταύτην ῥᾳστην οὖσαν κατεῖδον, ἢ [a] διεκπεράσας, ἐπὶ τῷ ἄκρῳ ἐγενόμην (ὑπῆρχε γάρ μοι, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, πάντα ἐκεῖνα, ἃ πρεῖπον ἐφόδια, τὸ θράσος, ἡ ἀμαθία, ἡ ἀναισχυντία) πρῶτον μὲν οὐκ ἔτι [b] Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς καὶ Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι· ἔπειτα δὲ γραῒ [c] συνοικήσας, τὸ πρῶτον μὲν ἐγαστριζόμην πρὸς αὐτῆς, ἐρᾶν προσποιούμενος γυναικὸς [d] ἑβδομηκοντούτιδος, [e] τέτταρας ἔτι [f] λοιποὺς ἀδόντας ἐχούσης, χρυσίῳ καὶ τούτους ἐνδεδεμένους. πολλὴν ἀλλά γε ἀφ' ἧς τὴν πενίαν ὑφιστάμην ἀθλον, καὶ τὰ ψυχρὰ ἐκεῖνα τὰ ἐκ τοῦ σορροῦ φιλήματα, ὑπορρίζιά μοι ἐποίει

temnenda, primo ſolarum alimentorum pretio fui cum amatore miſero atque avaro. Cum autem viderem, hanc viam eſſe facillimam, eamque emenſus in ſummo jam eſſem, (Aderant mihi enim, parce cara Adraſtea! praeſidia illa, quae modo dicebam, omnia, confidentia, inſcitia, impudentia) primo quidem non amplius Pothinus nominor, ſed jam Jovis & Ledae pueris cognominis factus ſum. Deinde adjunxi me ad anum mulierem, a qua primum laute alebar, amare dum ſimulo mulierem ſeptuagenariam, dentes adhuc quatuor habentem reliquos, auro revinctos & ipſos. Verumtamen paupertatis cauſſa laborem ſuſtinui, cum frigida illa de capulo oſcula ſuaviſſima mihi fa-

a Διεκπεράσας] Διεκπαίσας O. b Ποθεινὸς] Bene *J. H. P. S.* &c. Ποτεινὸς male *B1.* & 2. c Συνοικήσας] Ἐκνοικίσας male O. d Ἑβδομηκοντ.] Ἑβδομηκοντίδος *Th. Mag.* V. τριακοντούτης. Vulgatum tuetur *Fl.* &c. e Τέτταρας] Τέσσαρας O. f Λοιποὺς] Λοιπὸν O.

15. Ὦ Φίλη Ἀδράστεια] Δαίμων ἡ Ἀδράστεια παρ' Ἕλλησι τοῖς μεγάλα καυχωμένοις ἐπιφυομένη. ἐπεὶ ἂν καυχώμενος εἰσάγῃ ὁ μιαρὸς ὅτι διδάσκαλος, ὥσπερ ἐκμισλοτόμος τὴν δυσμένειαν * ἀνδρίμασι τῶν ὅτας αὐτὸν, ἤτοι ἐπεδείσατο. *V.*

19. Ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς] Ἐπιτίθεται ἀναντιῤῥήτως ἤδη ὡς Πολυδεύκει ἀσχήμονι ὁ παρὼν λόγος, εἴγε Κάστωρ ὁ ἀδελφὸς Πολυδεύκης ὁ Λήδας, ᾧ ὅτος ὁμώνυμος ὁ ἀσυρόμενος ῥητόρων διδάσκαλος. *V.*

* Ἀνυφίμασι] Ita, pro vulgato *ἀνυφίμοσι* dedit *M. du S.*

admiſeris, ad ὦραν pertinebit, minus commoda ſententia. Ceterum nominativ. habes *Dial. Mort.* XVI. 2. ὡς αὐτὸς ἰκανὸς εἶναι. *Bis Accuſ.* c. 2. f. μόνῃ τῇ δεσπότῃ εἶναι δοκεῖν. &c. Accuſativum *Paraſ.* c. 5. δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. *Jov. Conf.* c. 7. f. ἢ ἦλθες χρῆσαι αὐτοῖς τὸ ἀδικεῖσθαι εἶναι. Notabilior contra nominativus eſt ap. *Dion. Hal.* Ant. VII. p. 473. 10. δι' αἰσχύνης λαβεῖν, ἀνὴρ αὐτουργὸς & γέρων ὀνείδεσι πρὸς τὴν βιαίαν ἐκφέρειν. Niſi ibi legendum ἐκφέρων. *J. F. R.*

11. Ἐπὶ ψιλῷ τῷ τρίφωτι] Non ſatis accuratus & hic fuit interpres, qui vertit *ob victus penuriam*, cum potius ſit *nudi* vel *ſolius victus gratia*. *H. V.*

12. Γλίσχρῳ] Vertunt *ſuavi*. Redde, *tenaci, parco*. *F. G.*

18. Οὐκ ἔτι Ποθεινὸς ὀνομάζομαι, ἀλλ' ἤδη τοῖς Διὸς & Λήδας παισὶν ὁμώνυμος γεγένημαι] Et ex hoc loco patet, Rhetorem, quem ſubſannat Lucianus, primum Ποθεινὸν (ſic enim legendum, non πολιτὸν.) Deinde Διόσκορον vel Διοσκορίδην vocatum fuiſſe. *J. P. a G.*

Ibid. Ποθεινὸς ὀνομάζομαι] Primo *Photinus* dictus fuit, deinde *Pollux*. *M. V. La Croze.* Sed jam ſub init. dictum contra Pollucem haec non ſcripta. *J. F. R.*

19. Διὸς & Λήδας π. ὁμών.] Pollux eatenus deſignari hic credi poterat, qui Naucratites erat, atque adeo Ægyptius. V. *Suid.* Ναυκρατικά. Sed Pater Pollucis *Rhetor*, non *ſervus*, Philoſtrato tradente, erat, p. m. 313. A. *M. du S.*

21. Ἐγαστριζόμην] Vertunt *laute accipiebar*, cum ſit, *in ventrem caedebar*, i. e. nimio coitu vexabar. *F. G.* Ἐγαστριζόμην] Recte Attici *Phrynichus*, *Thomas Magiſter*, ipſe etiam *Heſychius*, ac *Suidas*, cum ajunt ſignificare hanc vocem λαμπρύνεσθαι τρίφωσι, ἁπαλύνεσθαι, κορύνοις, χορτάσαι, λαμπρύσαι τρυφῆσαι. Sic certe hic Lucianus, in libello, ubi Sophiſticam licentiam reprehendit. Sed in hoc falluntur quidam eorum, quod hanc ſolam ſignificationem antiquorum eſſe ajunt, & prohibent adhibere hoc verbum de ventris percuſſione: cum nondum, quod ſciam, antiquioris Luciano (qui utitur etiam Ἑταῖρ. *Dial.* Chelid. & Drof. verſ. fin.) teſtimonium, pro hac ventris implendi notione, prolatum ſit; pluſcula autem ſint apud ipſum parentem Atticiſmi Ariſtophanem, ubi

vetus

fames redderet. Deinde parum aberat, quin heres constitutus essem, quae habebat, omnium, nisi servus exsecrabilis indicasset, venenum a me, quod illi darem, esse emtum.

25. Praeceps igitur ejectus, necessariis tamen ne sic quidem carui. Sed Rhetor esse videor, & in judiciis probandum me praebeo, praevaricans saepe, & judicum corruptionem imprudentibus pollicens. Et plerumque caussa equidem cado: sed palmae tamen in janua viridis, in coronam plexae. Illa enim ad infelices esca utor. Sed id ipsum quoque, quod odio sum omnibus, & quod insignis sum ob morum perversitatem, & prius etiam orationis, quodque digito ostendor, atque ipse princeps in omni malitia dicor, non parvum mihi

ὁ λιμός. εἶτα ὀλίγου δεῖν, κληρονόμος ὧν εἶχεν ἁπάντων κατέστην, εἰ μὴ κατάρατός τις οἰκέτης ἐμήνυσεν, ὡς φάρμακον εἴη ἐπ' [g] αὐτῷ ἐωνημένος.

Ἐξωθοῦμαι δὲ ἐπὶ κεφαλήν, ὅμως οὐδὲ τότε ἠπόρησα τῶν ἀναγκαίων, ἀλλὰ καὶ ῥήτωρ δοκῶ, [h] καὶ ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι, προδιδοὺς τὰ πολλὰ, καὶ τοὺς δικαστὰς τοῖς ἀνοήτοις καθυπισχνούμενος. καὶ ἥττωμαι μὲν τὰ πλεῖστα· οἱ φοίνικες δὲ ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ [i] ἐστεφανωμένοι· τούτοις γὰρ ἐπὶ τοὺς δυστυχεῖς χρῶμαι τοῖς δελέασιν. ἀλλὰ καὶ τὸ μισεῖσθαι [k] πρὸς ἁπάντων, καὶ ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου, καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων, καὶ τὸ δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ τοῦτον ἐκεῖνον τὸν ἀκρόταλον ἐν πάσῃ κακίᾳ λεγόμενον, ὀ μικρὸν [l] ἔμοιγε δο-

g Αὐτὴν] Αὐτῇ O. Sed vulgatum praestat. h Καὶν] Recte *J. Ald. Fr. H. S.* sine accentu; κἂν male *Fl. P. Bt.* i Ἐστεφανωμένοι] Καὶ ἐστεφ. O. k Πρὸς] Πρὸ male O. l Ἔμοιγε] Μοι tantum O.

ventrem vel alterius, laedendi caussa, vel suum inter saltandum, ferire significat. Vid. *Kuster.* ad Eq. 273. & quem laudat, *Menag.* ad *Laërt.* 7, 172. Sensit hoc jam *Eustathius* & contra dixisse videtur vulgo, ad Od. Υ. p. 720, 1. Bas. Ἰσέον, inquit, ὅτι γαστρίζεσθαι κατὰ τοὺς παλαιοὺς, οὐ μόνον ὡς ἐρρῆθη χορτάζεσθαι, ἀλλ' ὅτιν ὅτε καὶ τὸ κοινὸν γαστρὸς τίθεσθαι. Respicit nempe ad ea, quae dixerat ad Od. Σ. p. 656, 21. τὸ γαστρίσαι δηλοῖ μὲν καὶ τὸ χορτάσαι, σημαίνει δὲ φασι καὶ τὸ ὡς γαστέρα πλῆξαι. Nec alterius significationis, quam hujus mentionem facit *Sextus Empir.* M. l, 217. *J. M.G.*

Βγαστριζόμενον] Pro fagina ventris utitur etiam *Aristophr.* III. Ep. 45. f. Τίς ὅτι ἀνὴρ τὸν κακοδαιμόνων τούτων; εἰ τοσοῦτο τὸ γαστρίζεσθαι πολλόντων, ἀπέμοιγε κινδύνου τὸ ζῆν, & ne quisquam de hoc significatu dubitet, videat idem ab ipso auctore exponi per πλησμονὴν, nam illico subjungit, καὶ τὸν ἐκ λιμοῦ θάνατον διδότες, τὴν μὲν κινδύνου πλησμονὴν ἀσπαζόμεθα. Quare minime adsentior *Gujeto* pristinam versionem rejicienti. *J.F.R.*

26. Τῶν ἄθλων] I. e. laborem Venereum, coitum. *F.G.*

34. Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετάζομαι] Vertitur: *& in judiciis contendo*; mallem *in judiciis versor.* sic loquitur *Corn. Nep.* in Themistocle. *H.V.*

Καὶν ταῖς δίκαις ἐξετ.] Causidici illius aetatis Sophistae etiam fere erant. V. Ἀ. Μισθ. finem. *M. du S.*

Ibid. Ἐξετάζομαι] *Contendo* adscripsit. *F.G.* Quum in *Paris.* versum esset *me ostento.* Contra, cum *Bened.* dederit *contendo*, Cl. *Vitringa* vult *versor.* Tu vide an Cl. *Gesn.* melius rem tetigerit. *J.F.R.*

37. Οἱ φοίνικες δὲ] Advocatorum palmae aliquando sine lemniscis & corona, ut apud *Juvenal.* Sat. 7.

Ut tibi lasso
Figantur virides, scalarum gloria, palma.

Et *Martial.* Epig. 27. lib. 7.

Sic fora mirentur, sic te palatia laudent;
Excolat & geminas plurima palma fores.

Palmas coronatas ut hoc loci ἐπὶ τῇ θύρᾳ χλωροὶ ἐστεφανωμένοι, tangit *Arrianus* Epicteti cap. 12. lib. 3. *J.B.*

Οἱ φοίνικες δὲ] De palmis ad januas Rhetorum & caussidicorum *Casaub.* ad *Sueton.* Domit. 23. ubi ex hoc ipso loco lucem affundit *Juvenali* 7, 138. Caeterum cogitabam, an forte melius legatur ἐστεφανωμένη, ut ad θύρα referatur: sed necesse quidem non est. *J.M.G.*

42. Πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Ἐπὶ μοχθηρίᾳ scilicet τῶν λόγων. *M. du S.*

Ibid. Καὶ πολὺ πρότερον τῶν λόγων] Repeto ἀπὸ τοῦ κοινοῦ verba, ἐπίσημον ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ. Qui nondum vitam hominis norunt, odio tamen illum habent ob orationis perversitatem, cum primum audiere. Nescio cur maluerit Birckheimerus, *morum pravitate longe prius quam sermonum esse insignem.* *J.M.G.*

Ibid. Δείκνυσθαι τῷ δακτύλῳ] Habuimus hoc saepe, ut *Harmon.* pr. *Gymn.* c. 36. &c. *J.F.R.*

δοκεῖ. ταῦτά σοι τῷ ὄντι, [a] νὴ τὴν πάνδη-
μον, πολὺ πρότερον ἐμαυτῷ παραινέσας,
καὶ χάριν ἐμαυτῷ δὲ μικρὰν ἐπισπασά-
μενος.

Εἶεν· ὁ μὲν [b] γενάδας εἰπὼν ταῦτα [c] πε-
παύσεται· σὺ δὲ ἢν πειθῇς τοῖς εἰρημένοις,
καὶ δὴ παρεῖναι νόμιζε οὗπερ ἐξαρχῆς ἐπόθεις
ἐλθεῖν. καὶ οὐδέν σε κωλύσει ἑπόμενον [d] τῷ νό-
μῳ ἔντε τοῖς δικαστηρίοις [e] κρατεῖν, καὶ ἐν
τοῖς πλήθεσιν εὐδοκιμεῖν, καὶ ἐπέραστον εἶναι,
καὶ γαμεῖν δὲ γραῦν τινα τῶν κωμικῶν, καθ-
άπερ ὁ νομοθέτης καὶ διδάσκαλος, ἀλλὰ
καλλίστην γυναῖκα τὴν Ῥητορικήν, ὡς τὸ τοῦ
Πλάτωνος [f] ἐκεῖνο πλημμελὲς ἅρμα ἐλαύνοντα
φέρεσθαι, σοὶ μᾶλλον [g] πρέπειν περὶ σεαυ-
τοῦ εἰπεῖν, ἢ ἐκείνῳ περὶ τοῦ Διός· ἐγὼ δὲ
(ἀγεννὴς γὰρ καὶ δειλός εἰμι) ἐκχήσομαι ὑμῖν
τὴν ὁδόν, καὶ παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ὀπιπολά-
ζων, [h] ἀσύμβολος ὢν πρὸς αὐτὴν τὰ
ὑμέτερα. μᾶλλον δὲ ἤδη [i] πέπαυμαι.
ὥστε ἀκονιτὶ ἀνακηρύττεσθε, καὶ θαυμάζεσθε,
μόνον τοῦτο μεμνημένοι, ὅτι μὴ τῷ τάχει
ἡμῶν κεχρατήκατε, ὠκύτεροι φανέντες, ἀλ-
λὰ τῷ ῥᾴστην καὶ πρανῆ τραπέσθαι τὴν ὁδόν.

quidem videtur. Haec tibi, ita me popularis Venus! praecipio, quae multo prius ipse mihi praecepi, eaque ratione, gratiam mihi non parvam conciliavi.

26. Sint *ista satis!* Generosus ille post haec dicta tacebit. Tu vero si dictis ab illo moveare, etiam adesse te puta, quorsum venire initio desiderabas; neque quidquam te prohibebit, quo minus legi *illi* obsecutus eum in judiciis vincas, tum bene audias apud multitudinem, & amabilis sis, ducasque non anum quandam comicam, ut tuus ille legislator & magister, sed mulierem pulcherrimam Rhetoricen, adeo ut magis te deceat de te dicere, te Platonis illo volucri curru vectum ferri, quam ipsum de Jove *dicere desuit*. Ego vero, ignavus enim & timidus sum, de via vobis decedam, & desinam Rhetoricen sectari, qui consiliis ad eam *obtinendam* vestris uti non possim. Vel potius jam desii. Itaque sine pulvere praedicandos vos atque admirandos praebete, illud solum recordati, non celeritate vos vestra viciſſe, qui velociores judicati sitis, verum quod facillimam & declivem viam elegistis.

PHI-

a Νὴ] Μὰ O. *b* Γενάδας] Γενάσθας male Θ. *c* Πεπαύσεται] Πέπαυται male O. *d* Τῷ νόμῳ] Τοῖς νόμοις O. *e* Κρατεῖν] Κρατεῖ male O. *f* Ἐκεῖνο] Omissum in O. *g* Πρέπειν] Et hoc neglexit O. *h* Ἀσύμβολος] Restitui ex *V2*. Ἀσύμβολος cett. & O. *i* Πέπαυμαι] Πεπαύσομαι O. minus recte.

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Τὴν Ἀφροδίτην φησί. ὄμνυσι δὲ ταύτην οὖν, ἢ διὰ τὴν προηγησαμένην αἰσχρότητα τῆς γραὸς, ἢ διὰ τὸ ἀναιδὲς. ἐπεὶ καὶ τοῦτο μὴ τῶν ἄλλων κακῶν ἔχουσιν αἱ πόρναι, ὃ μιμεῖσθαι καὶ αὐτὸς ὑποβάλλει καὶ τοὺς ἄλλους διδάσκει. *V.*

47. Καὶ χάριν] Γράφεται καὶ χάριν δὲ σμικρὰν ἐπισπάσθαι αὐτοῖς. *V.*

• Προηγησαμένην] Non dubitavi cum eodem ita edere, pro vulgato προηγησαμένην, quod nihili erat. *J. F. R.*

45. Νὴ τὴν πάνδημον] Conf. supra c. 1. hujus *Dial.* ubi paucis disquiritur sitne & ibi sic legendum, an πάντιμον. Hic vero *Venerem* Deam quidem intelligi, notum est; at respicitur simul ad eam orationis venustatem, qua celebritatem per totum orbem, vel saltem universam suam nationem orator adipiscitur. Νὴ vero hic potius esse, quam μὰ, quod μὰ frequentius negationem adjunctam aut intellectam habet, dictum supra ad *Icar.* c. 14. Adde *Gall.* c. 11. Etsi μὰ quoque interdum adfirmat, ut *Gall.* c. 29. f. aliisque locis, supra jam indicatis. *J. F. R.*

49. Εἶεν] Hoc verbo excipit relatum a se sermonem Dioscoridis, s. Glytii, Lucianus. *Plato* de Rep. 1. p. 419. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ ταῖς [al. παῖς] γραυσὶ τοὺς μύθους λεγέσαις, εἶεν ἐρῶ καὶ καλαισύσομαι κ. τ. λ. Vid. ad princ. Κατέπλευσε. *J. M. G.*

51. Οἷπερ ἐξαρχῆς &c.] *Th. Mag.* v. Βέλομαι. *M. du S.*

58. Πτηνὸν ἅρμα] Supra Ἀνάχ. c. 22. Δίκ. 33. *Plat.* Phaed. 344. G. H. *M. du S.*

Ibid. Ἐλαύνοντα] Sic forte legendum: ἐλαύνοντί σοι μᾶλλον &c. *F. G.*

59. Φέρεσθαι] Glossema est. *F. G.* Non est glossema. Nam non modo etiam sic supra *Bis Acc.* c. 33. ὁ μέγας δὲ ἐραστὴς Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνων φέρεται, sed & hic φέρεσθαι ad sensum requiritur; constituendum enim, ὡς μᾶλλον πρέπειν σοὶ εἰπεῖν περὶ σεαυτοῦ τὸ ἐκείνου

τῷ

PHILOPSEUDES, SIVE INCREDULUS.

TYCHIADES AC PHILOCLES.

TYCH.

POtesne mihi, Philocles, dicere, quid sit tandem illud, quod ad mentiendi libidinem homines allicit, ut & ipsi gaudeant, cum nihil sani dicunt, & narrantibus talia maxime attendant? PHIL. Multa sunt, Tychiade, quae cogunt homines quosdam mendacia dicere, utilitatis suae respectu. TYCH. Nihil haec ad rem, neque de his ego rogabam, quotquot usus alicujus causa mentiuntur. Etenim venia hi potius, quidam etiam laude digni sunt, qui vel hostes deceperunt, vel ad salutem tali remedio in malis usi sunt, qualia etiam Ulysses multa fecit, dum vel suam vitam redimeret, vel reditum sociorum. Verum de illis dico, vir optime, qui praeter necessitatem longe mendacium veritati praepo-

ΦΙΛΟΨΕΥΔΗΣ, Η ΑΠΙΣΤΩΝ.

ΤΥΧΙΑΔΗΣ ΚΑΙ ΦΙΛΟΚΛΕΙΣ.

ΤΥΧ.

ΕΧεις μοι, ὦ Φιλόκλεις, εἰπεῖν, τί ποτε ἄρα τοῦτό ἐστιν, ὃ τοὺς πολλοὺς εἰς ἐπιθυμίαν τοῦ ψεύδεσθαι προάγει, ὡς αὐτούς τε χαίρειν μηδὲν ὑγιὲς λέγοντας, καὶ τοῖς τὰ τοιαῦτα διεξιοῦσι μάλιστα προσέχειν τὸν νοῦν; ΦΙΛ. Πολλὰ, ὦ Τυχιάδη, ἐστίν, ἃ τοὺς ἀνθρώπους ἐνίους ἀναγκάζει τὰ ψευδῆ λέγειν, εἰς τὸ χρήσιμον ἀποβλέποντας. ΤΥΧ. Οὐδὲν πρὸς ἐμὲ ταῦτα, φασὶν, οὐδὲ περὶ τούτων ἠρόμην, ὁπόσοι τῆς χρείας ἕνεκα ψεύδονται. συγγνώμης τοιγαροῦν οὗτοί γε μᾶλλον καὶ ἐπαίνου τινὲς αὐτοῖς ἄξιοι, ὁπόσοι ἢ πολεμίους ἐξηπάτησαν, ἢ ὅπου σωτηρίᾳ τῷ τοιούτῳ φαρμάκῳ ἐχρήσαντο ἐν τοῖς δεινοῖς, οἷα πολλὰ καὶ Ὀδυσσεὺς ἐποίει, τιμῶν τε αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἀγούμενον, καὶ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἀλλὰ περὶ ἐκείνων, ὦ ἄριστε, φημὶ, οἳ αὐτὸ ἄνευ τῆς χρείας τὸ ψεῦδος [a] περὶ πολλοῦ τῆς ἀληθείας

[a] Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] Nil mut. Edd. neque *Coll.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲν πρὸς τὸν λόγον, ὃν † ἠρόμην. *V.*

† Ἠρόμην] Sic dedit *M. du S.* pro edito ἠρόμην.

19. Περὶ πολλοῦ] Ἀντὶ τοῦ περὶ πλείονος. *G.*

τῷ Πλάτωνος, φήσεσθαι ἀλαζονείαν πονηρὸν ἅρμα. Jam age omittas φήσεσθαι, non habebit unde pendeat accusativus ἀλαζονείαν. *J. F. R.*

62. Παύσομαι] Haec Lucianus Rhetoricae jam valedicens. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιπολάζ.] Ἐπιπολάζων forsan legendum. *F. G.*

63. Ἀσύμβολος] Ita *V2.* recte. In reliquis ἀσύμβυλος. *M. du S.*

Ἀσύμβολος] Versionem Cl. *Gesneri* ad vulgatum ἀσύμβυλος esse factam, quilibet videt; nec ego eam immutavi; sed alterum potius esse credens, jam verterem: *qui vestra ad illam* spectata, (i. e. *cum illa*) *conciliare nequeam.* ἀσύμβολος enim a συμβάλλεσθαι *conjicio*, hic est, qui conjectura adsequi nequit; & licet ἀσύμβυλος quoque bonum esset, si solum poneretur; tamen haud adlequor, quo modo cum πρὸς αὐτὴν & ὑμέτερα construi possit; ideo id adripui quod intelligo. *J. F. R.*

8. Ἐς τὸ χρήσιμον] Dives ille apud Juvenalem: *quid enim salvis infamia nummis?* Oreft. in Elect. *Sophoclis*, δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῦμα σὺν κέρδει κακόν. *G. C.*

9. Οὐδὲν πρὸς ἔπος] Proverb. *J. B.*

15. Ὀδυσσεὺς — ἀρύμβολος] *Hom.* Od. A. 5. *M. du S.*

19. Περὶ πολλοῦ τ᾽ ἀληθείας τίθ.] An quaesivit aliam

θείας τίθεν), ἡδόμενοι τῷ πράγματι, καὶ ἐνδιατρίβοντες ἐπ' αὐτῷ πραπάσῃ ἀναγκαίᾳ. τούτους ἂν ἐθέλω εἰδέναι, τίνος ἀγαθοῦ τοῦτο ποιοῦσιν.

onunt, eaque re delectantur; & nulla cauſſa neceſſaria in ea verſantur. De his ſcire velim ego, cujus boni cauſſa hoc faciant.

ΦΙΛ. Ἦ που καλαγενόπας ἤδη τινὰς τοιούτους, οἷς ἔμφυτος ἔρως ἔστὸς ἐστὶ πρὸς τὸ ψεῦδος; ΤΥΧ. Καὶ μάλα πολλοί [a] εἰσιν οἱ τοιοῦτοι. ΦΙΛ. Τί δ' ἂν ἄλλο, ἢ ἄνοιαν χρὴ αἰτίαν εἶναι αὐτοῖς φάναι τοῦ μὴ ἀληθῆ λέγειν, εἴ γε τὸ χείριστον ἀντὶ τοῦ βελτίστου προαιροῦνται; ΤΥΧ. Οὐδὲν τοῦτο· ἐπεὶ πολλοὺς ἂν ἐγώ σοι δείξαιμι, συνετοὺς τἄλλα, καὶ τὴν γνώμην θαυμαστούς, οὐκ οἶδ' ὅπως ἑαλωκότας τούτῳ τῷ κακῷ, καὶ φιλοψευδεῖς ὄντας, ὡς ἀνιᾶσθαί με, εἰ τοιοῦτοι ἄνδρες ἄριστοι τὰ πάντα, ὅμως χαίρουσιν αὐτούς τε καὶ τοὺς ἐντυγχάνοντας ἐξαπατῶντες. ἐκείνους μὲν γὰρ τοὺς παλαιοὺς πρὸ ἐμοῦ σε χρὴ εἰδέναι, τὸν Ἡρόδοτον, καὶ Κτησίαν τὸν Κνίδιον, καὶ πρὸ τούτων, τοὺς ποιητὰς, καὶ τὸν Ὅμηρον αὐτόν, ἀοιδίμους ἄνδρας, ἐγγράφῳ τῷ ψεύσματι κεχρημένους, ὡς μὴ μόνον ἐξαπατᾶν τοὺς τότε ἀκούοντας.

2. PHIL. Numquid noſti tales quosdam, quibus infitus ſit talis amor mendacii? TYCH. Et plurimi quidem ſunt tales. PHIL. Quid ergo aliud cauſſae illis eſſe, quam amentiam, dicendum eſt, quod verum non dicunt, quando quod peſſimum eſt pro optimo eligunt? TYCH. Hoc nihil eſt: quandoquidem plurimos ego tibi oſtenderim, prudentes alioqui, & admirabili ſapientia, neſcio quomodo illo malo captos & mendaciorum ſtudioſos, adeo ut male me habeat, ſi tales viri, optimi *reliqua* omnia, tamen gaudent ſeque & illos, in quos incidunt, decipere. Illos enim antiquos prius quam ego, ut noveris, oportet, Herodotum, & Cteſiam Cnidium, & ante hos, poëtas, Homerumque adeo ipſum, viros celeberrimos, ſcripto uſos mendacio, adeo ut non modo, qui tum erant, auditores ſuos deceperint, ſed ad nos etiam

[a] Εἰσιν] Abeſt a *Fl.*

29. Εἴ γε τὸ χείριστον] Αὐτὸς καθ' ἑαυτοῦ *κόπτει ἅμα τῶνδε διαξιῶν. *V.*

* Κόπτει] Aut corrupta haec vox, aut verba aliquot exciderunt. *M. du S.*

ſtructuram *Solan?* an πρὸ τῆς ἀληθείας, quod quidem apertius, ſed non opus, quia τῆς ἀληθείας genitivus eſt a comparatione pendens, adeoque idem quod πρὸ, quod & Scholiaſtes videtur ſenſiſſe. Latini etiam poſitivo interdum utuntur pro comparativo, uti ex *Liv.* VII. 8. adfert Cl. *Fenſ.* in Obſ. ſtyli Lat. quas adjecit repetitis collectan. pur. & impur. latin. p. 38. *Multiplex quam pro numero damnum eſt*, ad quae Livii verba plura ſimilia indicant Cl. *Dukerus* ac *Drakenb.* Addo ex *Evang. Matth.* XVIII. 9. Καλόν σοι ἐστὶν — εἰσελθεῖν — ἢ βληθῆναι. Alia vid. ap. *L. Bos* de Ellipſi p. 327. v. μᾶλλον. Et nos ad *Quom. Hiſt.* c. 17. f. Ac *Gall.* c. 18. *Eurip.* Androm. vſ. 80. Γέρων ἰκνοῦμαι, ὥστε σ' ὠφελεῖν πάρα. *Senex eſt iſte*, pro *ſenior, quam ut te juvare poſſit praeſens.* Sed quid ſi πάρα cum *Euſtath.* accipias pro ἐξεστότερον; hoc diſquiram in Addendis. *J.F.R.*

22. Τούτους ἂν ἐθέλω] *Theophr.* Eth. Ch. c. περὶ λογοποιίας. Τῶν τοιούτων ἀνθρώπων τὰ μάλιστα, τί ποτε βούλονται λογοποιοῦντες, ἐ γὰρ μόνον ψεύδονται, ἀλλὰ & ἀλυσιτελῶς ἀπαλλάττουσι. *M. du S.*

33. Ἑαλωκότας] Hoc exemplum Cl. *Fenſ.* ad *Tyrann.* c. 12. adlegat, quo probet hoc particip. activum, aeque ac ἁλοὺς valere paſſive. Recte; & quidem perpetuo ap. alios etiam, vid. *Bud.* Comment. L. Gr. & *Scheidii* Indicem Herodiani, qui ſolus vel decem exempla adnotavit. Sic etiam ap. LXX. in *Ferem.* L. 2. Et LI. 31. Quare plura in re, quam & ipſe *Fenſius* fatetur notiſſimam, non addam, niſi & activum προσκρούσας itidem paſſive accipi ap. *Æſop* Fab. 128. προσκρούσας ἐν τῇ κυβείᾳ — ὑπὸ κλαστοῦ. *J.F.R.*

38. Τὸν Ἡρόδοτον] Herodotum verius mendaciorum, quam hiſtoriae parentem nuncupaveris. Mira enim ab eo de Xerxis expeditione & tranſitu, id Lucian. L. 2. *Ver. Hiſt.* inter mendaces Cteſiam, Cnidium & Herodotum ponit. *G.C.*

Τὸν Ἡρόδοτον] Notam *Cognati* ita exhibeo, ut in Ed. *Pariſ.* & *Graev.* erat, (excepto quod *mendacium*, pro mendaciorum haec habebat) quid autem deſit, faci-

etiam mendacium ſucceſſione quadam verbis, verſibusque pulcherrimis commendatum, pervenerit. Itaque ſaepe ſubit illorum vicem pudere, cum Caeli caſtrationem & vincula Promethei enarrant, & ſeditionem Gigantum, & totam inferorum tragoediam, & ut propter amorem Jupiter ſit taurus vel cycnus factus, & ut ex muliere in avem aut urſam aliqua mutata ſit. Ad haec vero Pegaſos, & Chimaeras, & Gorgones, & Cyclopes, & quae ſunt ex eo genere, abſurdae omnino & portentoſae fabellae, puerulorum mentes mulcere aptae, qui Larvam Lamiamque metuunt.

3. Quamquam poëtarum forte tolerabilia fuerint *mendacia*. Quod vero jam civitates & gentes multae, communiter, & publice, mentiuntur, quî non ridiculum? Si Cretenſes Jovis ſepulcrum oſtendentes non erubeſcunt, Athenienſes vero Erichthonium de terra exſtitiſſe ajunt, primosque homines, olerum inſtar, de Attico ſolo enatos: multo hi quidem ſpecioſius quam Thebani, qui de ſerpentis dentibus Spartos (*ſativos*)

αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ μέχρις ἡμῶν διϊκνεῖται τὸ ψεῦδος, ἐκ παίδων ἐν καλλίστοις ἔπεσι καὶ μέτροις φυλαττόμενον. ἐμοὶ γοῦν πολλάκις αἰδεῖται ὑπὲρ αὐτῆς ἔπεισιν, ὁπόταν ἱερανῦ τομὴν, καὶ Προμηθέως δεσμὰ διηγῶνται, καὶ Γιγάντων ἐπανάστασιν, καὶ τὰ ἐν Ἅιδου πᾶσαν τραγῳδίαν, καὶ ὡς διʼ ἔρωτα ὁ Ζεὺς ταῦρος ἢ κύκνος ἐγένετο, καὶ ὡς ἐκ γυναικός τις ἐς ὄρνεον ἢ ἐς ἄρκτον μετέπεσεν· ἔτι δὲ Πηγάσους, καὶ Χιμαίρας, καὶ Γοργόνας, καὶ Κύκλωπας, καὶ ὅσα τοιαῦτα, πάνυ ἀλλόκοτα, καὶ τερατώδη μυθίδια, παίδων ψυχὰς κηλεῖν δυνάμενα, ἔτι τὴν Μορμὼ, καὶ τὴν Λάμιαν δεδιότων.

Καίτοι τὰ μὲν τῶν παιδῶν ἴσως μέτρια· τὸ δὲ καὶ πόλεις ἤδη, καὶ ἔθνη πολλὰ, κοινῇ καὶ δημοσίᾳ ψεύδεσθαι, πῶς οὐ γελοῖον; εἰ Κρῆτες μὲν τοῦ Διὸς τάφον δεικνύουσιν οὐκ αἰσχύνονται, Ἀθηναῖοι δὲ τὸν Ἐριχθόνιον ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθῆναί φασι, καὶ τοὺς πρώτους ἀνθρώπους ἐκ τῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα· πολὺ σεμνότερον ἦσαν τῶν Θηβαίων, οἳ ἐξ ὄφεως ὀδόντων, Σπαρτούς τινας ἀναβε-

b Τῆς Ἀττικῆς] Τῆς γῆς Ἀττικῆς G. Γῆς etiam additum in marg. *A1.*

50. Καὶ ὡς ὅτι γυναικός τις] Ὡς Πρόκνη καὶ Φιλομήλα καὶ Καλλιστώ. ἡ μὲν εἰς ἄρκτον· Πρόκνη δὲ καὶ Φιλομήλα εἰς ὄρνεα μεταβληθῆναι. *V.*

cile eſt conjicere. Herodotus vero mihi non eſt mendaciorum pater, quando narrat ab aliis accepta, ipſeque praemonet, ſe non omnibus fidem adhibere. *J.F.R.*

Ibid. Ἡρόδοτον καὶ Κτ.] Ingens inter hos, quamquam hic conjuncti legantur, diſcrimen eſt. Herodotus enim, ſicubi a vero aberrat, non id agit ut mentiatur: Cteſias vero, qui multos in Perſia vixerat annos, ea ſcripſit quae ipſe quin falſa & vana forent, ignorare non poterat, certe non debuerat. *M. du S.*

55. Τὴν Μορμὼ καὶ τὴν Λάμιαν] Μορμὼ, οὖς ſ. μορμὼν, ὁ larvam eſſe, pueris terrendis confictam a nutricibus, unde μορμολύττεσθαι eſt, & μορμολύκειον, pervulgatum eſt, neque opus ut hic obſervetur. Sed illud videbatur paullo diſertius adnotandum, quod jam indicavit ad *Ariſtoph.* Equ. 690. Scholiaſtes, illa verba μορμὼ τὸ δρᾶμα: ſic eſſe accipienda, ut ἀπομαλάττουσι φόβῳ exclamatio, vel interjectio eſſe intelligatur. Et videtur ipſa illa vox adhibita ad terrorem injiciendum pueris, ſine reſpectu ad illam larvam: quod firmat locus jam laudatus ad *Ariſtophanem*; *Caſaubono*, ex dulciſſimo *Theocriti Idyllio* Ἀδωνιάζουσαι. vſ. 40. ubi mulier, ut deterreat puerulum, prodire una cupientem ad pompam, οὐκ ἄξω, inquit, τὸν τύφον. Μορμὼ, δάκνει, ὄττω. Hic certe, ut in illo Ariſtophanis nihil aliud ſpectatur quam ipſe ſonus quaſſo capite & turbato vultu proferendus. *J.M.G.*

60. Διὸς τάφον] Vide quae ad Τιμ. c. 4. obſervata ſunt. Non videtur credere Lucianus. *M. du S.*

61. Ἐριχθόνιον] Mira ſane ratione, quam tu, ſi lubet, apud *Orig.* c. Celſ. videas l. VIII. effuſo nempe in terram Vulcani Minervam petentis ſemine. V. & *Lactant.* I. 17. Fabulam tetigit Noſter Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

62. Τοὺς πρώτους] Rectius Mſ. τοὺς πρώτους ἀνθρώπους οὐκ ἐκ τῆς γῆς Ἀττικῆς ἀναφῦναι, καθάπερ τὰ λάχανα. *Primos illos homines ex Attica terra olerum inſtar provenisse.* Vulgo γῆς omittitur. itaque vertit interpres *in Attica.* ἐκ abſorpſerat γῆς. *J.G.G.*

65. Σπαρτούς τινας ἀναβεβλαστηκέναι] *Sativos quosdam pro-*

βεβλαστηκέναι διηγῆσθαι. ὃς δ' ἂν ἓν ταῦτα καταγέλαστα ὄντα, μὴ οἴηται ἀληθῆ εἶναι, ἀλλ' [a] ἐμφρόνως ἂν ἐξετάζων ταῦτα, Κοροίβου τινὸς, ἢ Μαργίτου νομίζοι τὸ πεῖθεσθαι, ἢ Τριπτόλεμον ἐλάσαι διὰ τοῦ ἀέρος ὑπὸ δρακόντων ἑταπτέρων, ἢ Πάνα ἥκειν ἐξ Ἀρκαδίας σύμμαχον ἐς Μαραθῶνα, ἢ Ὠρείθυιαν ὑπὸ τοῦ Βορέου ἁναρπασθῆναι, ἀσεβὴς ἂν ὅτος γε, καὶ ἀνόητος αὐτοῖς ἔδοξεν, ὅτω προδήλοις καὶ ἀληθέσι πράγμασιν ἀπιστῶν· ἐς τοσοῦτον ἐπικρατεῖ τὸ ψεῦδος.

ΦΙΛ. Ἀλλ' οἱ μὲν ποιηταὶ, ὦ Τυχιάδη, καὶ αἱ πόλεις δὲ συγγνώμης τυγχάνοιεν ἄν. οἱ μὲν τὸ ἐκ τοῦ μύθου τερπνὸν ἐπαγωγόταλον ὂν, ἐγκαλαμιγνύντες τῇ γραφῇ, ὅσῳ μάλιστα δέον πρὸς τοὺς ἀκροατάς· Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Θηβαῖοι, καὶ εἴ τινες ἄλλοι, σεμνοτέρας ἐπιφαίνουσι τὰς πατρίδας ἐκ τῶν τοιούτων. εἰ γοῦν τις ἀφέλοι τὰ μυθώδη ταῦτα ἐκ τῆς Ἑλλάδος, ὀδὲν ἂν κωλύσῃ λιμῷ τοὺς ἐξηγητὰς αὐτῆς ἀφανισθῆναι, μηδὲ ἁμιλλᾶσθαι τοῖς ξένοις τὰληθὲς ἀκριβοῦν

quosdam germinasse narrant. Si quis vero haec tam ridicula non putet vera esse, sed, iis prudenter examinatis, Coroebi cujusdam aut Margitae judicet, credere, aut Triptolemum per aëra vectum alatis draconibus, aut Panem venisse ex Arcadia auxiliatum in Marathonem, aut raptam a Borea Orithyiam: ille impius & amens illis videri solet, qui manifestis adeo & veris rebus fidem neget. Eo usque mendacium invaluit.

4. PHIL. Sed poëtae, Tychiade, & civitates veniam consequantur; alteri suavitatem ex fabulis, quae tantam habeat illecebram, suae scriptioni admiscentes, qua scilicet maxime, ad auditores suos opus habent: Athenienses vero ac Thebani, & si qui alii, augustiores talibus *commentis* reddunt patrias. Si quis enim tollat e Graecia fabulosa ista, nihil prohibuerit fame eorum monstratores perire, cum ne gratis quidem hospi-

[a] Ἐμφρόνως] Εὐφρόνως *Fl.*

68. Ταῦτα Κοροίβου τινὸς] Ὁ μὲ Κόροιβος μωρός τις λαπομημονεύει ἄνθρωπος καὶ ὕτος, ὡς γυναῖκα * ἀγαγόμενος μὴ ἂν ἐλίσθαι συγκαθεύδησαι αὐτῇ, διὰ τὸ εἰς τὴν πενθερὰν αὐτοῦ φόβον. καὶ ὕτως ἐχόμενον τούτου παρθενεύειν αὐτὸν, μάχρι; ἂν τὴ γυναικὶς † σκηψαμένης, τὸ ἄρθρον ὀδύνη σωίσχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως λυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθῆσαν, ὕτω τὴν κοινωνίαν τότε τῆς γάμου γενέσθαι. ὁ δὲ Μαργίτης μωρὸς ὢν αὐτὸς, τὰ κύμβαλα μετρεῖν ἐπιχειρῶν. *V.*

* Ἀγαγόμενος] Hoc recepi ex Exc. & C. ac G. pro vulgato ἀγαγών. *J. F. R.*

† Σκηψαμένης] Apud Cl. *Graevium* ἐψ— vid. not. *M. du S.*

progerminasse. Ita interpretes. Sed ab Latinis hos eosdem aeque ac ab Graecis Spartos appellatos fuisse discimus ex fragmento *Varronis*, & ideo non debuerunt boni viri appellationem celebrem & propriam sua versione obscurare. Idem occurrit Tom. I. *de Salt.* c. 41. *J. G.*

Σπαρτούς τινας] Vid. supra *de Salt.* c. 41. *J. F. R.*

69. Κοροίβου] De Coroebo in scholiis Mss. lepida legitur historia. Κόροιβος ὕτος μωρός τις λαπομημονεύει. ὡς γυναῖκα ἀγαγόμενος μὴ ἀνελίσθαι συγκαθευδῆσαι αὐτῇ διὰ τὸ πρὸς πενθερὸν αὐτοῦ φόβον, καὶ ὕτως ἐχόμενον παρθενεύειν αὐτὸν μέχρις ἂν τὴ γυναικὸς ἀψαμένης τὸ ἄρθρον ὀδύνη σωίσχεσθαι, καὶ οὐκ ἄλλως λυθῆναι, εἰ μὴ τοῦ μορίου τοῦ ἀνδρὸς καθαψηθῆσαν, ὕτω τὴν κοινωνίαν τῆ γάμου γενέσθαι. Nulla est causa cur haec interpretemur. Apud *Eustathium* in Odyss. K. p. 413. edit. *Basil.* eadem historia legitur, sed tribuitur Margitae. *J. G. G.*

Ibid. Μαργίτου] Conf. supra Ἑρμ. c. 17. *M. du S.*

70. Τριπτόλεμον] Adi T. I. Ἐνύπν. c. 9. (i. e. *Somn.* §. 15.) *M. du S.*

71. Πάνα] Pan, cum Athenienses duce Miltiade cum Persis essent dimicaturi in campo Marathonio, eo in loco Graecis auxilium tulit, atque repressit Persarum ferociam. Meminit *Theocr.* in Syring. *G. C.*

Πάνα] In Jove Tragoedo. *Long.* lib. 3. *J. B.*

Ibid. Ἡ Πάνα] Conf. Θ. Διαλ. XXII. versus fin. & Διπ. c. 9. *M. du S.*

92. Εὐκράτης τῶ πάνυ] (Ad *Palmerii* notam addidit *Kust.*) Sed is (ap. *Aristoph.*) vocatur Epicrates, non Eucrates. Dinonis filius dicitur c. 17. Si idem sit, de quo in Ἀλ. infanda illa narravit, quid de Luciano cen-

hoſpites audire verum velint. At qui nulla tali cauſſa inducti tamen gaudent mendacio, illi merito plane videantur ridiculi.

5. TYCH. Recte iſtuc dicis. Ego enim ab Eucrate tibi adſum, praeclaro viro, ubi incredibilibus multis & fabuloſis auditis; vel potius in media eorum enarratione diſceſſi, qui ferre egreſſam modum licentiam non poſſem. Sed tanquam Furiae quaedam me ejecerunt, illo portentoſa multa & abſurda enarrante. PHIL. Atqui, Tychiade, fide dignus Eucrates eſt, neque quisquam temere crediderit, illum, qui prolixam adeo barbam ſubmiſerit, hominem ſexagenarium, & in Philoſophia diu verſatum, vel ſuſtinere poſſe, ut audiat alium ſe praeſente mentientem, nedum ut ipſe tale quid audeat. TYCH. Nempe neſcis, ſodalis, qualia dixerit, quomodo fidem illis facere ſtuduerit, quomodo dejeraverit ad pleraque, pueros etiam ſuos (*per quorum caput juraret*) interponens, ut etiam vultu in illum defixo varia cogitarem: jam quidem furere hominem, & mente non conſtare; nunc, impoſtorem

ἐθελησάντων. οἱ δὲ μηδὲ μιᾶς ἕνεκα τοιαύτης αἰτίας ὅμως χαίροντες τῷ ψεύσμαλι, παγγέλοιοι εἰκότως δοκοῖεν ἄν.

ΤΥΧ. Εὖ λέγεις. ἐγὼ γὰρ τὸν Εὐκράτη ἦκω σοι τῦ πάνυ, πολλὰ τὰ ἄπιστα καὶ μυθώδη ἀκούσας· μᾶλλον δὲ μέλαξὺ λεγομένων ἀπιὼν ὠχόμην, ὑ φέρων τὸ πράγματ᾽ ἔτ᾽ ἐμβολήν, ἀλλά με ὥσπερ αἱ Ἐριννύες ἐξήλασαν, πολλὰ τεράτια καὶ ἀλλόκοτα [b] διεξιόντ᾽. ΦΙΛ. Καίτοι, ὦ Τυχιάδη, ἀξιόπιστ᾽ ὁ Εὐκράτης ὤν, καὶ ἰδεῖς ἂν ὑδὲ πιστεύσειεν, ὡς ἐκεῖν᾽, ὕτω βαθὺν πώγωνα καθειμένῳ᾽, ἑξηκοντούτης ἀνὴρ, ἔτι καὶ φιλοσοφίᾳ ξυνὼν τὰ πολλὰ, ὑπομείνειεν ἂν καὶ ἄλλυ τινὸς ψευδομένυ κἀκῦσαι παρὼν, ὑκ ὅπως αὐτός τι τολμῆσαι τοιῦτον. ΤΥΧ. Οὐ γὰρ οἶδα, ὦ ἑταῖρε, οἷα μὲ εἶπεν, ὅπως δὲ αὐτὰ ὀπιστώσαιτο, ὡς δὲ καὶ ἐπώμνυτο τοῖς πλείστοις, ὤμοσάμεν᾽ τὰ παιδία, ὥστε με καὶ ἀποβλέποντα ἐς αὐτὸν, ποικίλα ἐννοεῖν. ἄρτι μὲν ὡς μεμηνότα, καὶ ἔξω εἴη τῆ καθεκτικόν᾽, ἄρτι δὲ ὡς γόης ὢν, ἆρα τοσῦτον χρόνον ἐλε-

[b] Διεξιόντ᾽] Sic Edd. nec quidquam varietatis hab. Codd. Διεξιόντες vult *Solanus:* Et ſic textui *Ald.* ſuperſcriptum eſt.

cenſendum, qui talia efferat, aut de aetatis illius hominibus, qui talia ſine pudore & infamia audirent? *M. du S.*

98. Διεξιόντες] In omnibus Libris antea legebatur διεξιόντ᾽, nullo prorſus ſenſu. Vid. c. 29. eandem phraſin. *M. du S.*

Διεξιόντ᾽] Primo intuitu διεξιόντες blanditur, quaſi ad Ἐριννύς pertineret narrantes. Sed adcurate rem ponderanti vulgatum omnino ſervandum adparebit: nam neque Erinnyes quidquam narrant, nec alia multitudo; ſed *Eucrates*, ad hunc igitur ſpectat διεξιόντες abſolute poſitum; neque quisquam de populo Noſtrum expuliſſe refertur; ſed ipſa illa monſtroſa dicta illum abegerunt, eademque ei fuere quaſi Erinnyes; cumque ſollicitudines atque anxietates mentis re vera per furias deſignari docuit *Cicero*, recte & Noſter indignationem & averſionem ſuam hoc nomine vocat, quae non paſſa ſit ipſum diutius iſthic loci conſiſtere. *J. F. R.*

99. Ἀξιόπιστ᾽ ὁ Εὐκράτης ἐστὶ — πώγωνα βαθὺν καθειμένῳ᾽] Eucrates quidam Athenienſis olim fuit prolixa barba inſignis, & eo nomine traducitur ab *Ariſtophane* in Concionantibus, dum inducit mulierem barbam factitiam afferentem & dicentem: Καίγὼ γ᾽ Εὐκράτους οὐκ ὀλίγα καλλίονα. Ad quae ſic Scholiaſtes: ὅτ᾽ εἰς δυσὶ τρίχας κατωδῆται, ἦν δὲ ῥήτωρ ἐ δημαγωγὸς, ὅτ᾽ μάγειρα πώγωνα ἔχων ἐπαλαῖτο σακισφόρ᾽. Ergo ſi quendam Eucratem prolixa & ampla barba inſignem ſuo tempore noverat Lucianus, & in nomine, & in piloſitate cum antiquo illo conveniebat. Nam illum antiquum non debuit inducere, quando in eo dialogo de Peripateticorum ſectis & cum Eucrate diſſerentem Cleodemum Peripateticum inducit. At Peripateticae ſectae auctor Ariſtoteles poſt Ariſtophanem & Eucratem vixit. *J. P. a G.*

8. Παραστσάμβ᾽ τὰ παιδία] Rever. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Matth.* XXVII. 25. ubi legitur: Τὸ αἷμα αὐτοῦ ἐφ᾽ ἡμᾶς ἐ ἐπὶ τὰ τέκνα ἡμῶν, haec Luciani ita exponit: Eucrates ille ὁ φιλοψιόδης, ut dictis majorem fidem conciliaret, jurare ſolebat ὤμοσάμβ᾽ τὰ παιδία· *Admotis etiam liberis*, quos nempe diris devovebat, pluribusque teſtimoniis docet, in foro Athenienſi conſuetudinem obtinuiſſe, ut is, qui alium gravioris criminis reum ageret, ſe ac liberos ſuos diris de-

ἐλελήθη με ὑπὸ τὴν λεοντῆν γελοῖόν τινα πίθηκον φερόμενος, ὅτως ἄτοπα διηγεῖτο. ΦΙΛ. Τίνα ταῦτα πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη; ἐθέλω γὰρ εἰδέναι ἤν τινα τὴν ἀλαζονείαν ὑπὸ τηλικούτῳ τῷ πώγωνι ἔσκεπεν.

ΤΥΧ. Εἴωθα μὲν ἐγὼ ἄλλοτε, ὦ Φιλόκλεις, φοιτᾶν πρὸς αὐτὸν, εἴ ποτε πολλὴν τὴν σχολὴν ἄγοιμι. σήμερον δὲ Λεοντίχῳ συγγενέσθαι δέομενος (ἑταῖρος δέ μοι, ὡς οἶσθα) ἀκούσας παρὰ τοῦ παιδὸς ὡς παρ' Εὐκράτιλλα ἔωθεν ἀπέλθοι, νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος, ἀμφοῖν ἕνεκα, ὡς καὶ τῷ Λεοντίχῳ συγγενοίμην, κἀκεῖνον ἴδοιμι (ἠγνοήκειν γὰρ ὡς νοσοίη) παραγίγνομαι πρὸς αὐτόν· εὑρίσκω δὲ αὐτόθι τὸν μὲν Λεόντιχον οὐκ ἔτι (ἐφθάκει γὰρ ὡς ἔφασκον, ὀλίγον προεξελυλυθὼς) ἄλλους δὲ συχνούς, ἐν οἷς Κλεόδημός τε ἦν ὁ ἐκ τοῦ Περιπάτου, καὶ Δεινόμαχος ὁ Στωϊκὸς, καὶ Ἴων· οἶσθα τὸν ὅτι τοῖς Πλάτωνος λόγοις θαυμάζεσθαι ἀξιοῦντα, ὡς μόνον ἀκριβῶς καταμανθάνοντα τὴν γνώμην τοῦ ἀνδρὸς, καὶ τοῖς ἄλλοις ὑποφητεύσαι δυνάμενον. ὁρᾷς οἵους ἄνδρας σοι φημὶ, πανσόφους, καὶ πανάρετους; ὅ, τι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστου

esse ac tamdiu me fugisse, qui leonina pelle simium tegeret ridiculum; adeo absurda narrabat. PHIL. Quaenam ista? per ego te Vestam rogo, Tychiade. Volo enim scire, ecquam sub tanta barba tegat vanitatem.

6. TYCH. Solebam etiam alias, Philocles, ventitare ad illum, si valde otiosus essem. Hodie vero cum Leonticho convento mihi opus esset, qui meus, ut nosti, sodalis est, audissemque ab ejus puero, mane abiisse ad Eucratem, ut aegrotantem viseret; utriusque caussa, ut *nempe* & Leontichum convenirem, & viderem ipsum, ignarus aegrotum esse, eo venio. Ac Leontichum quidem non amplius ibi invenio, qui paullo ante, uti dicebant, discessisset: sed alios frequentes, in quibus Cleodemus erat Peripateticus, & Stoicus Dinomachus, atque Ion: nosti illum qui Platonicarum disputationum caussa admirationi esse postulat, tanquam qui solus accurate sententiam viri perceperit, & interpretari possit aliis. Vides, quos tibi viros narrem sapientia omni & virtute praeditos, quodque caput rei

15. Πρὸς τὴν Ἑστίαν, ὦ Τυχιάδη] Τὸν Ἑστίαν εἰς ὅρκον παραλαβών, ὡς κάτοπτον αὐτοῦ πεποιημένον, καὶ τὸ πρόχειρον κατὰ τὴν ἰφιτίου ἰχάρας αὐτὸν ἐρωτᾷ. *V.*

36. Καὶ πανάρετους; ὅτι περ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ ἐξ ἑκάστης πραιρίσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας] Haec *V.* Forsan ut restitueret integritati textum: Scholii vero nihil. *M. du S.*

devoveret, si falso accusasset. *J. F. R.*

13. Ὑπὸ τὴν λεοντῆν] Proverb. *J. B.*

Ὑπὸ τὴν λεοντῆν] Plane inaudita res, Simia cum leonis exuviis, ineptumque exiguo animali, quale simia, bene amplas aptare exuvias. Nempe ad duo simul Lucianus eo loco respicit proverbia. Alterum est ὄνος ὑπὸ λεοντῆν, alterum πίθηκος ἱρὸς προσωπεῖον φερόμενος. Luculenter rem firmat locus in *Piscatore*, ubi similiter conjungit utrumque, sed paulo clarius. (V. c. 32.) *Olearius* ad *Philostr.* p. 432. Idem Lucianus in eodem opusculo Ἀνάχ. c. 37. Proverbium ipsum affert, ad quod hic alludit, nempe si recte Codd. habent, Ἡρακλῆς δὲ πίθηκος. *M. du S.*

24. Νοσοῦντα ἐπισκεψόμενος] Ἐπισκέψασθαι proprie esse *invisere aegros*, hoc Luciani testimonio, aliisque docet Rev. *Jac. Elsner.* ad *Evang. Matth.* XXV. 36. ubi habemus, ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ μοι. *J. F. R.*

30. Κλεόδημος] V. de eodem, Συμπ. c. 6. *M. du S.*

31. Δεινόμαχος] Nomen videtur fictitium. *M. du S.*

32. Ἴων] Plura de eodem vid. Συμπ. c. 7. &c. *M. du S.*

Ibid. Οἶσθα] Cum in *Ampl.* male esset οἶσα, Cl. *La Croze* id emendarat. Sed recte οἶσθα jam habebant al. Edd. *J. F. R.*

48. Τί μᾶλλον ἱστίων ἐπήκουον] Sic rursus infra hoc *Dial.* c. 29. med. Quod ideo moneo; quia ibi ὑπήκουον nonnemo emendarat; quod jam nihil opus erit; vid. ibi dicenda. *J. F. R.*

Ibid. Καίτοι μᾶλλα περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ] Corrige, ut recte Basileensis, περιφυλαγμένος. *Et ego studiose cavens, ne pedes ejus attingerem.* *J. F.*

49. Περιφυλαγμένως] Receptam scripturam secutus sum; περιφυλαγμένος, uti περιφερόμενος usurpat *Aelianus*

H

rei eſt, de unaquaque ſecta, venerabiles omnes, ac tantum non adſpectu ipſo terribiles. Inſuper vero aderat Antigonus Medicus, morbi cauſſa, puto, advocatus. Ac jam mollius videbatur habere Eucrates, eratque familiaris illi morbus: defluxio enim iterum in pedes illi deſcenderat. Igitur aſſidere me apud ſe in lectulo juſſit Eucrates, ſubmiſſa paullum ad infirmitatem ſignificandam voce, cum me vidiſſet, quamquam clamantem illum, & contenta voce aliquid dicentem, in ipſo ingreſſu audirem. Et ego ſumma cautione adhibita, ne forte pedes illius attingerem, excuſatione illa vulgari prolata, me morbum ipſius ignoraſſe, audito autem, curſim ſtatim veniſſe; prope illum aſſedi.

7. Illi forte jam de morbo partim dixerant, partim adhuc diſputabant, inſuper vero etiam curationes unusquisque nonnullas ſubjiciebant. Nam Cleodemus, *ſi ergo*, inquit, *ſiniſtra aliquis humi tollat dentem muſtelae, ita uti dixi interfectae, & excoriati modo leonis pelle deliget, ac deinde circumponat cruribus; ſtatim ceſſat dolor. Non*

τῆς προαιρέσεως, αἰδεσίμους ἅπαντας, καὶ μονονυχὶ φοβερὸς τῷ πρόσωπον. ἔτι δὲ ὁ ἰατρὸς Ἀντίγονος παρῆν, κατ' ἀνάγκην, οἶμαι, τῆς νόσου ἐμπεπλεσθείς, καὶ ῥᾷον ἐδόκει ἤδη ἔχειν ὁ Εὐκράτης, καὶ τὸ νόσημα τῶν συνήθων ἦν. τὸ ῥεῦμα γάρ, ἐς τοὺς πόδας αὖθις αὐτῷ καταληλύθει. καθέζεσθαί με παρ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς κλίνης ὁ Εὐκράτης ἐκέλευεν, ἠρέμα ἐγκλίνας τῇ φωνῇ ἐς τὸ ἀσθενικόν, ὁπότε εἰδέ με, καίτοι βοῶντα αὐτῷ καὶ διατεινόμενόν τι μέλαξυ εἰσιὼν ἐπήκουον· κἀγὼ μάλα [a] περιφυλαγμένως μὴ ψαύσαιμι τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ἀπολογησάμενος τὰ συνήθη ταῦτα, ὡς ἀγνοήσαιμι νοσοῦντα, καὶ ὡς ἐπεὶ ἔμαθον, δρομαῖος [b] ἔλθοιμι, ἐκαθεζόμην πλησίον.

Οἱ μὲν δὴ ἐτύγχανον ἤδη [c] ὑπὲρ τοῦ νοσήματος τὰ μὲν ἤδη προειρηκότες, τὰ δὲ καὶ τότε διεξιόντες, ἔτι δὲ καὶ θεραπείας τινὰς ἕκαστος ἐπεβάλλοντες. ὁ γοῦν Κλεόδημος, εἰ τοίνυν, φησὶ, τῇ ἀριστερᾷ τις ἀνελόμενος καμόθεν τὸ ὀδόντα τῆς μυγάλης, οὕτω φονευθείσης, ὡς προεῖπον, ἐνδήσειεν εἰς δέρμα λέοντος, ἄρτι ἀποδαρέντος, εἶτα περιάψειε περὶ τὰ σκέλη, αὐτίκα παύεται τὸ

a Περιφυλαγμένως] Περιφυλαγμένος B2. ſola. b Ἔλθοιμι] Ἐξέλθοιμι marg. *AldW.* c Ὑπὲρ] Περὶ *Fl.* ſola.

H. Anim. I. 8. Mutavit tamen *B2.* Editor, fecitque περιφυλαγμένος. *M. du S.*

Περιφυλαγμένως] Non auſus ſum hoc mutare ob ſolam. *Baſil.* 2. Nam perſaepe non modo adverbia ex particip. praeterit. formantur, ut ἐγρηγόρως (de quo fruſtra dubitavi T. I. *Hermot.* c. 1. quandoquidem & *Alciphr.* III. p. 356. id habet.) aliaque ſimilia paſſim occurrentia, ut πεπλανημένως, πεπλασμένως, πεπλεγμένως, &c. Sed & adverbia ponuntur, ubi adjectivo locus eſſet, ut ap. *Phalar.* Ep. 34. Διὰ πάντα πολυπόνως ἐπιγνούς. *Omnia miſeriarum plena videns. Liban.* Ep. 28. pr. Οὐκ ἀγενῶς μοι πρακτέον τοῖς λόγοις. Pro ἀγενῶς, i. e. *Non ignobile mihi* (eſt, videtur) *incumbere in dicendi ſtudium.* Ita ibid. 29. ἄλλως pro ἄλλο. Nam ait: εἰ γὰρ ὄνομα ἄλλως, τὸ Ἀττικῶς. Quod Interpres recte: *neque enim aliud nomen habet, Atticum.* Ita & ἴσα adverbii more, pro adj. ἴσον, in N. T. *Epiſt. ad Philippenſ.* II. 6. οὐχ ἁρπαγμὸν ἡγήσατο τὸ εἶναι ἴσα θεῷ. Taceo vulgatiſſima illa ὁ αὐτὶ χρόνος, ἡ πάνυ τροφὴ, non plane huc pertinentia, de quibus ad *Amor.* c. 16. dictum, ad verba τὸν περὶ ἀστοχίων. Omitto alium adverbiorum cum adjectivis promiſcuum uſum, in ἄλλος & ἄλως εἰμὶ οὐ πράγματος, de quo Cl. *Jenſ.* etiam egit ad *Hermot.* ſub init. Sed & viciſſim adjectivum adhibetur, ubi uſitatius adverbio locus eſt, ut *Diod. Sic.* V. 13. f. Φυομένων τούτων διαφερόντων pro διαφερόντως, ad quae peritiſſimus *Weſſeling.* plura ſimilia producit, quem etiam vid. ad V. c. 21. No. 93. Interim non ſatis conveniens eſt Luciano exemplum quod *Solan.* ex *Aelian.* modo adduxit, legitur enim: τὰ δὲ τελευταῖα μονονυχὶ τοὺς παριόντας ἁρπάσαντα ἐς περισμὸν κατὰ τὴν ἰμερτίαν ἐκκυσθῆς. nec aliud demonſtrat, quam adverbia ſic a participio formari ſolere, dum ſtructura ap. Lucian. eſt alia. Nec ego, etſi dedi quae propius accedunt, περιφυλαγμένως eſſe ſanum adfirmo, propter illico adjunctum ἀπολογησάμενος, licet ad poſtremum ἐκαθεζόμην referendo ſtare queat, atque ideo nihil immutarim. *J. F. R.*

57. Κλεόδημος] Vid. *Reineſ.* Ep. ad Hofm. p. 381. *M. V. La Croze.*

τὸ ἄλγημα. Οὐκ εἰς λέοντα, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἐγὼ ἤκουσα ἐλάφου δὲ θηλείας, ἔτι παρθένου καὶ ἀβάτου· καὶ τὸ πρᾶγμα ὕστερον πιθανώτερον· ἀκὺ γὰρ ἡ ἔλαφος, καὶ ἔρρωται μάλιστα ἐκ τῶν ποδῶν· καὶ ὁ λέων ἄλκιμος μέν, καὶ τὸ λίπος αὐτοῦ, καὶ ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ, καὶ αἱ τρίχες ἐκ τοῦ στόγου αἱ ὀρθαὶ, μεγάλα δύναιντο, εἴ τις ἐπίστοιτο αὐτοῖς χρῆσθαι μὴ τὸ οἰκείας ἐπῳδῆς ἑκάστῳ. ποδῶν δὲ ἴασιν ἥκιστα [a] ἐπαγγέλλεται. καὶ αὐτὸς, ἦδ' ὃς ὁ Κλεόδημος, οὕτω πάλαι ἐγίγνωσκον ἐλάφου χρῆναι [b] τὸ δέρμα εἶναι, διότι ἀκὺ ἔλαφος. ἔναγχος δὲ Λίβυς ἀνὴρ σοφὸς τὰ τοιαῦτα, μεμεδίδαχέ με εἰπὼν ὠκυτέρους εἶναι τῶν ἐλάφων τοὺς λέοντας. ἀμέλει, ἔφη, καὶ αἱροῦσιν αὐτὰς διώκοντες. ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, ὡς εὖ εἰπόντα τοῦ Λίβυος.

Ἐγὼ δὲ, οἴεσθε γὰρ, ἔφην, ἐπῳδαῖς τισὶ τὰ τοιαῦτα παύεσθαι, ἢ τοῖς ἔξωθεν φαρμάκοις, τῷ κακῷ ἔνδον ἐνδρίβοντας; ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ δῆλοι ἦσαν καταγνόντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, ἐπεὶ μὴ ἐπιστάμην τὰ προδήλοτατα, καὶ ὧν ἂν οὐδεὶς φρονῶν ἀντείποι, μὴ οὐχὶ οὕτως ἔχειν. ὁ μὲντοι ἰατρὸς Ἀντίγονος ἐδόκει μοι ἥδεσθαι τῇ ἐρωτήσει μου· πάλαι γὰρ ἠμελεῖτο, οἶμαι, βοηθεῖν ἀξιῶν τῷ Εὐκράτει μὴ τέχνης, οἴνου τε ἀπέχεσθαι, καὶ λάχανα σιτεῖσθαι, καὶ ὅλως ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου. ὁ γοῦν Κλεόδημος, ὑπομειδιῶν ἅμα, Τί λέγεις, ἔφη, ὦ Τυχιάδη;

leonina, inquit Dinomachus; *audivi equidem, sed cervae virginis & nondum initae: & probabilior sic res est: celere enim cerva & robustum maxime pedibus. Et leo fortis ille quidem, atque adeps illius & manus dextra, & pili de barba recti, multum valeant, si quis cum suo quodque carmine adhibere possit. Pedum vero curationem minime promittit. Ipse quoque*, inquit Cleodemus, *ita olim putabam, cervae oportere pellem esse, propterea quod velox cerva. Sed nuper e Libya vir sapiens talium, aliter me docuit, cum diceret, veleciores esse leones cervis. Nimirum, dicebat, capiunt illos etiam persecuti.* Laudabant praesentes Libyn, qui recte dixisset.

8. At ego, *Putatis enim*, dicebam, *incantationibus quibusdam talia sedari, aut rebus extra appensis, cum tamen intus habitet malum?* Ridebant in hoc sermone meo, ac manifestum erat condemnari ab illis multam meam insciti, quando nescirem, quae essent manifestissima, ac de quibus nemo sanus contradiceret, quasi non ita se haberent. Verumtamen Antigonus Medicus videbatur delectari mea interrogatione, olim enim, puto, negligebatur, qui auxilium de arte sua afferre vellet Eucrati, & vino illum abstinere jubens, & vesci oleribus, & in universum de contentione remittere. Cleodemus ergo subridens, *Quid ais*, inquit, *Tychia-*

a Ἐπαγγέλλεται] Δύναται marg. *A1*. b Τὸ δέρμα] Διὰ τὸ δέρμα *f.* sola fruſtra, cum marg. *A1*.

84. Καταγνόντες μου] Καταγνόντες πολλὴν τὴν ἄνοιαν. αἰτιατικὴ ἀντὶ γενικῆς Ἀττικῶς. *V*.

74. Χρῆναι — εἶναι] Nonnihil incommodi praeferunt hi infinitivi; verum quia recte ἐστὶ χρῆναι *licet uti*, vel *utendum est*, dicitur; non offendet peritum, utrumque infinite, ut ſtructura poſtulabat, hic efferri. Difficilioris ſtructurae infinitivos tres videbimus infra c. 39. Et διὰ πάσης occurret mox *Hipp.* ipſo initio, atque alibi non ſemel. *f. F. R.*

77. Ἀμέλει] Conf. ſupra Συσσ. c. 29. med. *M. du S.*

84. Καταγνόντες μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν] Eadem ruſus infra c. 32. pr. *f. F. R.*

91. Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Videtur exprobrare tacite Eucrati intemperantiam, ut circa *vinum* & *carnes*, ſic etiam circa res venereas, quorſum τόνου hic reſpicere ſuſpicor, licet generalius nomen ad omnem contentionem vehementiorem pertinere non ignorem. *f. M. G.*

Ὑφαιρεῖν τοῦ τόνου] Vix dubito quin ſimul ad tenſionem Veneream adludat; interim vult videri Medice lo-

chiade? Incredibile tibi videtur, quasdam exiſtere e talibus utilitates ad morbos? *Mihi vero*, inquam; *niſi omnino pituita plenus mihi ſit naſus, ut credam, externa, & quae nihil communicent cum internis rebus, morbos excitantibus, cum voculis quibusdam, ut dicitis, praeſtigiisque operoſa eſſe, & ſanationem, ſi appendantur, immittere? Enimvero hoc non contigerit, neque ſi quis in pelle de Nemeaeo leone ſexdecim totas muſtelas deliget. Ego enim leonem ipſum ſaepe claudicantem prae dolore in integra ſua pelle vidi.*

9. *Omnino nimirum idiota es*, ait Dinomachus, *neque talia diſcere curaſti, quemadmodum, cum morbis adhibentur, proſint: ac videris mihi ne manifeſtiſſima quidem iſta recipere, febrium intermittentium depulſiones, & ſerpentium mulcedines, & tumorum inguinalium ſanationes, & reliqua, quae jam & anus faciunt? Si vero illa fiunt omnia, quidni & iſta putabis fieri a ſimilibus? Ea quae non conſequuntur*, inquam, *concludis, Dinomacho, & clavo, quod ajunt, clavum ejicis. Neque enim, quae dicis, ea tali potentia fieri manifeſtum eſt. Niſi enim prius eo converſa diſputatione perſuaſeris, quomodo fieri iſta poſſint, metuente febri aut tumore, vel divinum nomen, vel ſermonem Barbaricum, & pro-*

ἄπιστον εἶναί σοι δοκεῖ τὸ ἐκ τ̃ τοιούτων γίγνεσθαί τινας ὠφελείας ἐς τὰ νοσήματα; ἔμοιγε ἦν δ' ἐγώ· εἰ μὴ πάνυ τ̃ ῥῖνα κορύζης μεστὸς εἴην, ὡς πιστεύειν τὰ ἔξω κ̀ μηδὲν κοινωνοῦντα τοῖς ἔνδοθεν ἐπεγείρουσι τὰ νοσήματα μ̃ ῥηματίων, ὡς φατὲ, κ̀ γοητείας τινὸς ἐνεργεῖν, κ̀ τ̃ ἴασιν ὑποπέμπειν προσαρτώμενα. τὸ δ' [c] οὐκ ἂν γένοιτο, οὐδ' ἂν ἐς τὸν Νεμεῖον λέοντος τὸ δέρμα [d] ἐνδύσῃ τις ἑκκαίδεκα ὅλας μυγαλᾶς. ἐγὼ γοῦν ἑαυτὸν τ̃ λέοντα εἶδον πολλάκις χωλεύοντα ὑπ' ἀλγηδόνων, ἐν [e] ὁλοκλήρῳ τῷ αὐτοῦ δέρματι.

Πάνυ γ̀ ἰδιώτης, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, ἦ, κ̀ τὰ τοιαῦτα οὐκ ἐμέλησέ σοι ἐκμαθεῖν, ὅντινα τρόπον [f] ὠφελεῖ τοῖς νοσήμασι προσφερόμενα. καί μοι δοκεῖς, οὐδὲ τὰ προφανέστατα ἂν προδέξασθαι ταῦτα, τ̃ ἐκ Θεσσαλίας πυρετῶν τὰς ἀποπομπὰς, κ̀ τ̃ ἑρπετῶν τὰς καταθέλξεις, καὶ βουβώνων ἰάσεις, καὶ τἆλλα ὁπόσα κ̀ αἱ γραῦς ἤδη ποιοῦσιν. εἰ δὲ ἐκεῖνα γίγνεται ἅπαντα, [g] τί δὴ πολὺ οὐχὶ ταῦτα οἷόν τε γίγνεσθαι τ̃ ὁμοίων; ἀπέραντα, ἦν δ' ἐγὼ, ξυμπεραίνῃ, ὦ Δεινόμαχε, κ̀ ἥλῳ, φασὶν, ἐκκρούεις τ̃ ἧλον. οὐδὲ γὰρ ἃ φῂς, ταῦτα δῆλα μ̃ τοιαύτης δυνάμεως γιγνόμενα. ἦν γοῦν μὴ πείσῃς πρότερον ἐπάγων [h] τ̃ λόγον διότι φύσιν ἔχει γίγνεσθαι, [i] τῷ τε πυρετῷ, κ̀ τῷ οἰδήματος δεδιότος, ἢ ὄνομα θεσπέσιον, ἢ ῥῆσιν βαρβαρικὴν, καὶ λέγε τοῦτο ἐκ τοῦ βου-

ε Οὐκ ἂν] Οἷς ἂν male *F.* οὖν cett. Διὰ οἷς ἂν etiam marg. *A*1. ζ Ἐνδύσῃ] Ἐνδύσῃ *Fl* ſola, minus recte, vid. c. 7. Ἐνδύσεις pejus marg. *A*1. η Ὁλοκλήρῳ] Sic Edd. magno conſenſu. Ὁλόκλῳ male *F.* & marg. *A*1. θ Ὠφελεῖ] Ὁμιλεῖ *Fl.* ι Τί;] Ὅτι marg. *A*1. & *Fl.* male. κ Τὸν λόγον] Τῷ λόγῳ *Fl.* λ Τῷ τε] Οὕτω τε τῷ *F.* cum *V*2. & marg. *A*1.

19. Καὶ ἥλῳ φασὶν ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Παροιμία ἐπὶ τ̃ ἀσυμφόροις ἐσύμφορα πιστευόντων, ἄντικρ ⊖ ἐπὶ τ̃ ψευδῶν εἰρῆ τῷ λίθῳ λίθον συνάπτεις. *V.*

loqui, ut intelligatur *relaxatio toni*, ut hi loquuntur; i.e. quo tenſio fibrarum minuatur, ad ſedationem doloris podagrici, qui maxime in tenſione membranarum, perioſteorum atque fibrillarum conſiſtit, ac rigidos ineptosque ad motum reddit muſculos, & hinc ad ambulationem & curſum ineptos, unde relaxationem tenſionis ſanatio infert. *F. F. R.*

1. Ἐνεργεῖν] Hanc vocem interpretatur vir Cl. *Gilbert. Gaulminius* ad Pſellum. *F. B.*

19. Ἥλῳ — ἐκκρούεις τ̃ ἧλον] Habuimus idem ſupra *pro Merc. Cond.* c. 9. *F. F. R.*

βυθῶν δραπετεύοντα, ἔτι σοι γραῶν μῦθοι τὰ λεγόμενά ἐστι.

Σύ μοι δοκεῖς, ἦ δ' ὃς ὁ Διονόμαχος, τὰ τοιαῦτα λέγων, μηδὲ θεοὺς εἶναι πιστεύειν, εἴγε μὴ οἴει τὰς ἰάσεις οἷόν τε εἶναι ὑπὸ ἱερῶν ὀνομάτων γίγνεσθαι. τοῦτο μέν, ἦν δ' ἐγώ, μὴ λέγε, ὦ ἄριστε· κωλύει γὰρ οὐδέν, καὶ θεῶν ὄντων, ὅμως τὰ τοιαῦτα ψευδῆ εἶναι. ἐγὼ δὲ καὶ θεοὺς σέβω, καὶ ἰάσεις αὐτῶν ὁρῶ, καὶ ἃ εὖ ποιοῦσι τοὺς κάμνοντας, ὑπὸ φαρμάκων καὶ ἰατρικῆς, ὀνιστάντες. ὁ γοῦν Ἀσκληπιὸς αὐτὸς, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, ἤπια φάρμακα πάσσοντες, ἐθεράπευον τοὺς νοσοῦντας, οὐ λέοντας καὶ μυγάλας θεραπεύοντες.

Ἔα τοῦτον, ἔφη ὁ Ἴων, ἐγὼ δὲ ὑμῖν θαυμάσιόν τι διηγήσομαι. ἦν μὲ ἐγὼ μειράκιον ἔτι, ἀμφὶ τὰ τέτταρα καὶ δέκα ἔτη σχεδόν· ἦκε δέ τις ἀγγέλλων τῷ πατρὶ, Μίδαν τὸν ἀμπελουργὸν, ἐρρωμένον ἐς τὰ ἄλλα οἰκέτην, καὶ ἐργαλικόν, ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγοράν, ὑπὸ ἐχίδνης δηχθέντα, κνήμῃ ἤδη σεσηπότα τὸ σκέλος. ἀναδοῦντι γὰρ αὐτῷ τὰ κλήματα, καὶ ταῖς χάραξι περιπλέκοντι, προσαρπῦσαι τὸ θηρίον, δακεῖν τε μέγαν δάκτυλον, καὶ τὸ μὲ φθάσαι, καὶ καταδῦναι αὖθις ἐς [a] τὸν φωλεόν, τὸν

pterea de inguinibus aufugiente; adhuc quae dicis aniles sunt fabulae.

10. *Videris tu mihi*, ait Dinomachus, *talia qui dicas, neque Deos credere, si quidem non putas fieri posse, ut per divina nomina sanationes contingant. Illud quidem*, inquam, *noli dicere, vir optime. Nihil enim prohibet, etiam si Dii sunt, tamen talia esse mendacia. Ego vero & colo Deos, & curationes illorum video, & quae bene faciant laborantibus, quos medicamentorum & medicinae opera restituant. Aesculapius enim ipse, ejusque filii, medicamentis bonis miscendis sanabant aegrotos, non leonibus mustelisque alligandis.*

11. *Omitte istum*, inquit Ion. *Ego mirabile quiddam vobis enarrabo. Adolescentulus eram circa quatuor & decem fere annos. Venit autem aliquis patri nuntians, Midam vinitorem, robustum caetera servum, & efficacem, pleno foro a serpente morsum, jacere jam putrescente crure. Deligami enim palmites, & palis applicanti, adrepentem viperam, morsu appetiisse pollicem, ac subito suam rursus cavernam subiisse: illum vero plorare, qui*

a Τὸν] Recte sic *El. Fr. P.* &c. Τὸν *J.* & *Pz.*

37. Ἥπια φάρμακα πάσσοντες] *Homer.* Il. Δ. 218. *M. du S.*

45. Ἀμφὶ πλήθουσιν ἀγορὴν] Vertunt *circa forum plenum* Latine valde obscure. potius dicendum fuisset, *circa tempus fori pleni*, quo frequentissimum est forum, circa meridiem, nostris mercatoribus omnium de Beurstijdt. *J.G.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] Firmant *Gravianam* observationem *Kusterus* ad *Suid.* V. ἀγορᾶς ὥραν. Add. Venerab. *Wolfius* ad *Liban.* Epist. 1036. a. No. 4. qui Sophista accuratissime forte definit tempus, quod hac formula designant, Ep. 1084. Καὶ ταῦτα σὺ τετάρτῃ μόνῃ τετίλεσαι σοι τὰ ἡμέρας, ἀπὸ πληθούσης ἀγορᾶς εἰς μεσημβρίαν σαθρόν. Eo magis haec nota temporis forte posita est ab auctore, quia versus meridiem aucto calore irritantur magis, & plus proinde nocent, venenata. Vid. *Plin.* II, 25. f. 30. *J.M.G.*

Ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν] *Thucyd.* (quam conferendum in marg. suasit Cl. *Hemsterh.*) VIII. c. 92. pt. ὁ τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ ait, ibique Cl. *Duker.* „ *Suidas:* „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν. περὶ ὥραν τετάρτην, ἢ πέμπτην „ ἢ ἕκτην· τότε γὰρ μάλιστα πλήθει ἡ ἀγορά. Postremam „ interpretationem secuti Viri doctissimi in Luciani „ *Philops.* (h. l.) ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὰν, & in *Philostr.* „ vit. *Apollonii* II. 36. Ὁπότε ἀγορὰ πλήθοι. & VII. 29. „ περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vertunt: *circa meridiem.* Sed „ *Suidas* ipse deinde πλήθουσαν ἀγορὰν exponit ὥραν „ τρίτην. Et scriptor *Anonymus* apud *Phavorinum* in „ πλήθουσα ἀγορά· ὥρα τρίτη ἠκροβολίζοντο περὶ πλήθουσαν „ ἀγοράν. *Herald.* I. Adversar. 10. Interpretes *Aeliani* ad XII. V. Hist. 30. & *Kuhnius* in Indice *Aeliani* „ pluribus ostenderunt, his phrasibus designari tempus quod est inter mane & meridiem, & tempus „ quod πληθούσης ἀγορᾶς, & περὶ πλήθουσαν ἀγορὰν vocant Graeci, a μεσημβρίᾳ distingui. Itaque hoc „ recte inchoari potest ab hora tertia, quae, ut *Martialis* dicit, caussidicos exercere incipiebat; nec „ *Brodaeus* IV. Miscell. 33. satis adcurate illud cum „ Gal-

qui periret doloribus. Haec igitur nunciabantur : ac Midam videbamus ipſum in grabato adferri a conſervis , totum tumoribus inflatum , luridum , putreſcentem jam , quod oculis cerneres , aegre adhuc ſpirantem. Triſti autem patri amicorum aliquis , qui forte aderat, Bono es animo , inquit , ego enim tibi Babylonium hominem , de Chaldaeis , quos vocant , ſtatim arceſſo , qui ſanabit hominem. Et ne moras narrandi faciam , venit Babylonius , reſtituit Midam , carmine quodam ejiciens de corpore venenum , cum alligaret inſuper pedi illius lapidem , quem de columella ſepulcrali virginis defunctae exciderat. Atque hoc fortaſſis mediocre videatur : quamquam ipſe Midas , ſublato in quo portatus fuerat grabato , diſcedens rus abiit. Tantum carmen illud valuit & ille lapis de ſepulcro.

12. *At ille alia quoque patravit vere divina. In praedium enim cum abiiſſet , mane , pronunciatis ex veteri libro ſanctis ſeptem nominibus , loco per ſulphur & facem tribus circuitibus luſtrato , quotquot intra fines illos fuerant ſerpentes ejecit. Veniebant igitur velut tracti ad incantationem angues multi & aſpides , & viperae , ac ceraſtae , & jaculi ,*

δὲ οἰμώζων , ἀπολλύμενον ὑπ' ἀλγηδόνων· ταῦτά τε ἦν ἀπηγγέλλετο , καὶ τ Μίδαν ἐωρῶμεν αὐτὸν ὅτι σκίμποδος ἐπὶ τῆς ὁμοδέλων φορεομένου , ὅλον ᾠδηκότα , πελιδνὸν , μυδῶντα τ ὀπτφάνειαν , ὀλίγον ἔτι ἐμπνέοντα. λελυπημένῳ δὴ τῷ πατρὶ , τ φίλων τις [b] παρὼν , Θάῤῥει , ἔφη , ἐγὼ γάρ σοι ἄνδρα Βαβυλώνιον τ Χαλδαίων , ὡς φασιν , αὐτίκα μέτειμι , ὃς [c] ἰάσεται τ ἄνθρωπον. καὶ ἵνα μὴ μάτην λέγων ἥκειν ὁ Βαβυλώνιος , καὶ ἀνέστησε τ Μίδαν , ἐπῳδή τινι ἐξελάσας τ ἰὸν ἐκ τοῦ σώματος , ἔτι καὶ προσαναρτήσας τῷ ποδὶ τεθνηκυίας παρθένου λίθον ἀπὸ τ στήλης ἐκκόψας. καὶ τοῦτο μὲν ἴσως μέτριον , καίτοι ὁ Μίδας αὐτὸς ἀράμενος τ σκίμποδα , ἐφ' ᾧ ἐκεκόμιστο , ᾤχετο ἐς τ ἀγρὸν ἀπιών. τοσοῦτον ἡ ἐπῳδὴ ἐδυνήθη , καὶ ὁ στηλίτης ἐκεῖνος λίθος.

Ὁ δὲ καὶ ἄλλα ἐποίησε θεσπέσια , ὡς ἀληθῶς. ἐς γὰρ τ ἀγρὸν ἐλθὼν ἔωθεν , ἐπειτὰ [d] ἱερατικά τινα ἐκ βίβλου παλαιᾶς ὀνόματα ἑπτὰ , θείῳ καὶ δᾳδὶ καθαγίσας τ τόπον , περιελθὼν ἐς τρὶς , ἐξήλασεν ὅσα ἦν ἑρπετὰ ἐντὸς [e] τ ὅρων. ἦκον δὴ ὥσπερ ἑλκόμενοι πρὸς τ ἐπῳδὴν ὄφεις πολλοὶ , καὶ ἀσπίδες , καὶ ἔχιδναι , καὶ κεράσται , καὶ ἀκοντίαι ,

b Παρὼν] Παριλθὼν *Fl.* *c* Ἰάσεται] Ἰάσατο *Fl.* Ἰάσιτο marg. *AtW.* *d* Ἱερατικὰ] Ἱερὰ *Ven.* & marg. *At.* *e* Τῶν] Omittit articulum *Fl.*

„ Gallorum hora undecima componit. Adde *Kuſterum* „ ad *Suidam* in ἀγορᾶς ὥραν." Vid. etiam Cl. *Caſaub.* ad Athen. VI. c. 20. p. m. 292. qui jocum in πληθύσης ἀγορᾶς captatum exponit , & πρὶν ἀγορὰν λυθῆναι refert ad horam decimam , quo deſinerent homines eſſe frequentes in foro. Sed non adeo horam nobis indicare vult Lucianus , quam id actum eſſe in frequentiſſimo populi conſpectu , ut res coram tot teſtibus acta eo minus negari queat. *J.F.R.*

46. Ὑπὸ ἰχίδνης δηχθέντα — τὸ θηρίον] Cl. *Bos* ad Act. Ap. p. 90. quem admonitu Cl. *Hemſterhuſii* evolvi , haec Luciani comparat cum verbis Apoſtoli c. 28. 4. ἰδόντες οἱ βάρβαροι κρεμάμενον τὸ θηρίον ἐκ τ χειρὸς αὐτοῦ , aliaque ſimilia adfert. Quae non exſcribam , quia magis nota. *J.F.R.*

66. Αὐτὸς ἐράμενος] Ut paralyticus in Evangelio. *M.V. La Croze.*

72. Ἱερατικά τινα] Non poſſum quin adſcribam hic, quae in margine veteris Codicis hic ſunt adnotata ἱερατικὰ. οἷα εἰκὸς τὰ τελεστικὰ φησὶ Ἰουλιανοῦ , ἃ Πρόκλος ἐπομνηματίζει , οἷς ὁ Προκόπιος ἀντιφθέγγεται πάνυ δεξιῶς καὶ γενναίως. *J.G.G.*

73. Θείῳ & δᾳδὶ καθαγίσας] Vid. *C. Barthii* Adverſ. L. VII. c. 3. *Alm.* Nimirum ſulphur ad faſcinationes adhibitum aliquot poëtarum teſtimoniis ibi docet *Barthius*. Hodie vero & fures fumum ſulphuris adhibent in furandis porcis , qui eo ſtupefacti obmuteſcunt, & ſe quocumque abſtrahi patiuntur. Confer *Necyom.* c. 7. ibique notas 74. & 76. *J.F.R.*

74. Ἐς τρὶς] Vid. de hac locutione Fratris Conſultiſſ. *G.O. Reitzii* Belg. Graec. p. 464. Adde *Theocr.* Eid. I. 25. *J.F.R.*

77. Κεράσται] Vid. Διψ. c. 3. De phyſalo Rubri maris vide *Ælianum* de anim. III. 18. qui *piſcem* vocat. De ἀκοντίαις idem VI. 18. *M. du S.*

85. Συν-

τίαι, Φρῦνοί τε, καὶ Φύσαλοι· ἐλείπετο δὲ εἷς δράκων παλαιὸς, ὑπὸ γήρως, οἶμαι, ἑξερπύσαι μὴ δυνάμενος, παρῃτήσας τὸν προστάγματος· ὁ δὲ μάγος, οὐκ ἔφη παρεῖναι ἅπαντας, ἀλλ' ἕνα τινὰ τῶν ὄφεων τὸν νεώτατον χειροτονήσας, πρεσβευτὴν ἐπεμψεν ὅτι τὸν δράκοντα, καὶ μὴ μικρὸν ἦκε καλέσων. ἐπεὶ δὲ [a] συνηλίσθησαν, ἐνεφύσησε μὲν [b] αὐτοῖς ὁ Βαβυλώνιος, τὰ δὲ αὐτίκα μάλα κατεκαύθη ἅπαντα ὑπὸ τοῦ φυσήματος, ἡμεῖς δὲ ἐθαυμάζομεν.

Εἰπέ μοι, ὦ Ἴων, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ ὄφις, ὁ πρεσβευτὴς ὁ νέος, ἆρα καὶ ἐχειραγώγει τὸν δράκοντα ἤδη, ὡς φῂς, γεγηρακότα, ἢ σκίπωνα ἔχων ἐκεῖνος, ἐπεστηρίζετο; σὺ μὲν παίζεις, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἐγὼ δὲ καὶ αὐτὸς ἀπιστότερος ὢν σου πάλαι τὰ τοιαῦτα (ὤμην γὰρ οὐδενὶ λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι [c] ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι) ὅμως ὅτε τὸ πρῶτον εἶδον πετόμενον τὸν ξένον τὸν βάρβαρον (ἐξ Ὑπερβορέων δὲ ἦν ὡς ἔφασκεν) ὑπίστευσα, καὶ ἐνικήθην, ὑπὸλυ ἀντιχών. τί γὰρ ἔδει ποιεῖν, αὐτὸν ὁρῶντα διὰ τοῦ ἀέρος φερόμενον, ἡμέρας οὔσης, καὶ ἐφ' ὕδατος βαδίζοντα, καὶ διὰ πυρὸς διεξιόντα, καὶ σχολῇ, καὶ βάδην; σὺ ταῦτα, ἦν δ' ἐγὼ, εἶδες, τὸν Ὑπερβόρεον ἄνδρα πετόμενον, ἢ ὅτι τοῦ

& rubetae ac bufones. Remanſerat draco unus vetulus, qui prae ſenio, arbitror, non poterat erepere, ac propterea dicto audiens non fuerat. At Magus negat omnes adeſſe, atque unum ſerpentium minimum natu electum, legatum mittit ad draconem. Et venit paullo poſt iſte etiam. Cum vero congregati eſſent, afflavit illos Babylonius: at illi confeſtim ab illo ipſo flatu, nobis admirantibus, combuſti ſunt.

13. *Dic mihi, Ion,* dicebam ego, *ſerpens ille legatus, junior, numquid manu ducebat draconem vetulum, ut dicebas? an ille ſcipione nixus ingrediebatur? Tu quidem ludis,* Cleodemus inquit: *ego vero & ipſe magis etiam quam tu incredulus circa talia cum eſſem, (fieri enim nullo modo poſſe putabam, ut ea crederem) tamen, ut primum volantem vidi peregrinum, barbarum, erat autem, ut dictitabat ex Hyperboreis, credidi, & diu reluctatus tandem vinci me paſſus ſum. Quid enim facerem, qui viderem illum, ſudo die, per aërem ferri, ſuper aqua incedere, per ignem transire otioſe & gradatim. Tu haec,* inquam ego, *vidiſti, Hyperboreum hominem ve-*

a Συνηλίσθησαν] Ex emendatione *Solani* Συνηλίσθησαν Edd. Nec quidquam variet. ex Codd. notatum invenio. b Αὐτὰ] Αὐτοῖς *Fl.* & marg. *A1.* c Ἂν αὐτὰ πιστ.] Πιστεῦσαι αὐτὰ *Fl.* omiſſo ἂν. Deerant in uno Cod. Coll. Et pro γιγν. πιστ. erat. In margine *Ald. Weſſ.* duo haec adſcripta: δυνατῷ πιστεῦσαι αὐτὰ, additumque: *vel ſic*, λόγῳ δυνατὸν γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ.

95. Δυνατὸν πιστεῦσαι] Γρ. δυνατὸν γίγνεσθαι. *G.*

85. Συνηλίσθησαν] Sic emendandum omnino duximus, ut Πιθ. c. 7. Vid. *Kuſt.* Not. ad *Jambl.* No. 58. Incantationibus ſerpentes e latibulis vulgo elicitos tradit *Ælian.* de An. VI. 33. *M. du S.*

Συνηλίσθησαν] Pro correctione *Solani* non ſolum facit, quod & ſupra *de Luct.* §. 7. legas: ἐκειδὰν συναλισθῶσι πολλοί. Sed quia συνηλ— a συναυλίζομαι *commoror* hic ſenſum nullum exhibet. Aliud foret, ſi, quod neſcio, συναυλίσθησαν daretur a συναυλῶμαι, ſibilando congrego, vel fiſtula convoco, ut paſtores ſolent congregare oves; tum nihil ſine auctoritate Codd. immutaſſem. *J. F. R.*

95. Γίγνεσθαι ἂν αὐτὰ πιστεῦσαι] In Collectaneorum *Gal.* uno Codice deerant poſteriores duae voces, & pro γίγνεσθαι, πιστεῦσαι erat. Ego πιστεῦσαι prorſus ejiciendum cenſeo. *M. du S.*

15. Ἐν Γλαυκίᾳ τῷ Ἀλεξικλέους] Video verti *in Glaucia Alexiclis filio.* At tales hi interpretes debuerunt quoque lectori demonſtrare, quid in eo factum fuerit; quod quidem in hac relatione prorſus nihil dicitur. Quid enim aliud, quam retinuit ſemel conceptum amorem, donec potiretur amato. At haec omnia, quae narrantur, contigerunt in domo Glauciae, ut patet ex duobus locis, vel dum hic adjutor dicit

ſe

volare ; & ſuper aqua incedere ? Ego vero, inquit, *calceatum quidem crudo corio, ut plerumque illi calceantur. Nam parva illa quid dicere opus eſt, quae oſtendit, immittendis amoribus, daemonibus evocandis, mortuis veteribus revocandis in vitam, ipſa Hecate manifeſto ſiſtenda, at detrahenda Luna.*

14. *Ego enim enarrabo vobis, quae vidi ab eo fieri apud Glauciam Alexiclis. Glaucias enim cum patre vix mortuo adiiſſet hereditatem, amore captus eſt Chryſidis Demaeneti filiae. Me autem philoſophiae tum magiſtro utebatur : ac niſi amor illum detinuiſſet, omnia jam Peripateticae ſcholae placita didiciſſet, qui duodeviginti annorum adoleſcens jam analyſi uteretur, & acroamaticos de natura libros ad finem usque pertractaſſet. Attamen conſilii circa ſuum amorem inops, omnia mihi indicat. Ego vero, quod magiſtrum decebat, Hyperboreum illum magum ad eum deduco, quatuor in praeſens minarum mercede interpoſita ; oportebat enim ſtatim numerare aliquid ad ſacrificia : ſexdecim vero, ſi frui daretur Chryſide. Ille vero plenam cum ſervaſſet Lunam, tum enim plerumque talia ſacra perage-*

ὕδατος βεβηκότα ; καὶ μάλα, ἦ δ' ὅς, ὑποδεδεμένον γε καρβατίναις, οἷα μάλιστα ἐκεῖναι ὑποδοῦνται. τὰ μὲν γὰρ σμικρὰ ταῦτα, τί χρὴ καὶ λέγειν, ὅσα ἐπιδείκνυται, ἔρωτας ἐπιπέμπων, καὶ δαίμονας ἀνάγων, καὶ νεκροὺς ἐώλους ἀναπαλῶν, καὶ τὴν Ἑκάτην αὐτὴν ἐναργῆ παριστὰς, καὶ τὴν Σελήνην καθαιρῶν.

Ἐγὼ γὰρ διηγήσομαι ὑμῖν ἃ εἶδον γενόμενα ὑπ' αὐτῷ ἐν Γλαυκίᾳ τῷ [d] Ἀλεξικλέους. ἄρτι γὰρ ὁ Γλαυκίας, τοῦ πατρὸς ἀποθανόντος, τὴν οὐσίαν, ἠράσθη Χρυσίδος [e] Δημαινέτου θυγατρός. ἐμοὶ δὲ διδασκάλῳ ἐχρῆτο πρὸς τοὺς λόγους· καὶ εἰ γε μὴ ὁ ἔρως ἐκεῖνον ἀπηχόλησεν αὐτὸν, ἅπαντα ἂν ἤδη τὰ τῆς Περιπάτου ἠπίστατο· ὃς καὶ ὀκτωκαιδεκαέτης ὢν, ἀνέλυε, καὶ τὴν Φυσικὴν ἀκρόασιν μεμελετήκει εἰς τέλος· ἀμηχανῶν δὲ ὅμως τῷ ἔρωτι, μηνύει μοι τὸ πᾶν. ἐγὼ δὲ ὥσπερ εἰκὸς ἦν, διδάσκαλον ὄντα, τὸν Ὑπερβόρεον ἐκεῖνον μάγον ἄγω πρὸς αὐτὸν, ὅτι μναῖς τέτταρσι μὲν τὸ θεμιτόν. (ἔδει γὰρ προελέσθαι τι πρὸς τὰς θυσίας) ἑκκαίδεκα δὲ εἰ τύχοι τῆς Χρυσίδος. ὁ δὲ αὐξομένην τηρήσας τὴν σελήνην (τότε γὰρ ὡς [f] ἐπιτοπολὺ τὰ τοιαῦ-

[d] Ἀλεξικλέους] Ita Edd. hic, ſed paullo poſt Ἀνεξ— habent. [e] Δημαινέτου] Sic *Fl. J. Fr.* &c. Δημεας Schol. [f] Ἐπιτοπολὺ] Sic *J. P. H. S.* &c. Ἐπιτολὴ *Fl.*

7. Καρβατίναις] Καρβατῖναι τὰ τραχία ἢ ποιμενικὰ ὑποδήματα, ἃ ἢ ἀμφίλας φασίν. *V.*

18. Δημαινέτου] Γράφ. ἢ Δημόν. *V.*

ſe ἄγειν ἐκεῖνον μάγον πρὸς αὐτὸν, & quod tum hic dicitur βάθρον ἐρέσσειν τὸ πλοῖον τινι ἢ οἰκίας nempe ejusdem, vel quod tandem ipſa Chryſis ἐπέβη πέντε τῶν δύο ἢ ἡμιόλιον verſata eſt cum Glaucia. Itaque τὸν Γλαυκίαν nunc accipe, ut circa finem harum inſaniarum τὸν Ἀμφιλόχου, τὸν Εὐκράτους. Praeterea viri docti, qui Lucianum publico dederunt, vereor ut bene contemplati ſint libros ſcriptos, dum eum, quem nunc dicunt filium Ἀλεξικλέους, mox ab Luciano ſcribi faciunt, quaſi patrem habuerit Ἀνεξικλέα ; ex quibus verum eligere ſine auctoritate vetuſtatis nequimus. *J. G.*

Τὸν Γλαυκίαν] Sic infra c. 38. τὸν Ἀμφιλόχου, quod videat cui opus eſt. *J. F. R.*

Ibid. Ἀνεξικλέους] Aut ita hic, ut infra Ἀνεξ— legendum ; aut illic Ἀλεξ— quod hic in Impr. erat, reponendum. *M. du S.*

Ἀλεξικλέους] *Solan.* in nott. nihil definit. In *Junt.* vero Ἀλεξ— deleto, Ἀνεξ— reſcripſerat. Ego Ἀλεξικλέα γραμματέα invenio apud *Thucyd.* VIII. c. 92. num vero idem ſit, de quo hic, non habeo dicere. *J. F. P.*

23. Ἀνάλυε] Optimo ſane conſilio ſic apud veteres comparatum erat, ut priusquam Logicam docerentur, quae maturum jam, certe rerum cognitione inſtructum, judicium requirit, Phyſica audirent. Stoici vero non ſecundo tantum loco, ſed tertio & ultimo videntur Logicam docuiſſe. Vid. *Diog. Laërt.* p. 173. D. quanquam idem (174. A.) docet alios Stoi-

τοιαῦτα τελεσιεργεῖται) Βόθρον τε ὀρυξάμενος ἐν αἰθρίῳ τινὶ τῆς οἰκίας, ἐπὶ μέσας νύκτας ἀνεκάλεσεν ἡμῖν πρῶτον μὲν τὸν [a] Ἀναξικλέα τὸν πατέρα τῆς Γλαυκίου, πρὸ ἑπτὰ μηνῶν τεθνεῶτα· ἠγανάκτει δὲ ὁ γέρων ὅτι τῷ ἔρωτι, καὶ ὠργίζετο, τὰ τελευταῖα δὲ ὅμως ἐφῆκεν αὐτῷ ἐρᾶν. μετὰ δὲ τὸν Ἑκάτιλλον τε ἀνήγαγεν ἐπαγομένην τὸν Κέρβερον, καὶ τὴν Σελήνην κατέσπασε, πολύμορφόν τι θέαμα, καὶ ἄλλοτε ἀλλοῖόν τι φαινόμενον. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον γυναικείαν μορφὴν ἐπεδείκνυτο, εἶτα βοῦς ἐγένετο πάγκαλος, εἶτα σκύλαξ ἐφαίνετο. τέλος δὲ ὁ Ὑπερβόρεος ἐκ πηλοῦ ἐρωτύλον τινὰ ἀναπλάσας, Ἄπιθι, ἔφη, καὶ ἄγε Χρυσίδα. καὶ ὁ μὲν πηλὸς ἐξεπήδησε, καὶ μὲν μικρὸν δὲ ἐπέσχε κόπτουσα τὴν θύραν ἐκείνη, καὶ εἰσελθοῦσα περιέβαλλε τὸν Γλαυκίαν, ὡς δὲ ἐμεμανέστατα ἐρῶσα, καὶ συνῆν ἄχρι δὴ ἀλεκτρυόνων ἠκούσαμεν ᾀδόντων. τότε δὴ ἅτε σελήνη ἀνέπτατο εἰς τὸν οὐρανόν, καὶ ἡ Ἑκάτη ἔδυ κατὰ τῆς γῆς, καὶ τὰ ἄλλα φάσματα ἠφανίσθη, καὶ ἡ Χρυσίδα ἐξεπέμψαμεν περὶ αὐτὸ που ᾠδὴν τὸ λυκαυγές.

Εἰ ταῦτα εἶδες, ὦ Τυχιάδη, οὐκ ἂν ἔτι ἠπίστησας εἶναι πολλὰ ἐν ταῖς ἐπῳδαῖς χρήσιμα. [b] εὖ λέγεις, ἦν δ' ἐγὼ, ὅπι-

gantur, *fossa in subdivali domus depressa, circa mediam noctem evocavit nobis primo quidem Anaxiclem, patrem Glauciae, ante menses septem defunctum. Graviter autem ferebat senex amorem, atque irascebatur: denique vero tamen amare illi permisit. Post vero Hecaten evocavit, quae Cerberum secum duceret, & Lunam detraxit, multiforme spectaculum, diversamque prae se speciem ferens. Primo quidem muliebrem prae se formam gerebat: tum bos fiebat pulcherrima: deinde catella videbatur. Tandem Hyperboreus de luto cum finxisset parvulum Cupidinem*, Abi, *inquit*, adduc Chrysidem! *Avolat lutum, nec ita multo post adstitit illa pulsans januam: & ingressa Glauciam amplectitur, ut quae ad summum furorem usque amaret hominem, fuitque cum illo dum gallorum cantum audiremus. Tunc nempe Luna evolavit in caelum, & terram Hecate subiit, & reliqua spectra evanuere, & emisimus, circa ipsum fere diluculum, Chrysidem.*

15. *Haec si vidisses, Tychiade, non amplius fidem negares dicentibus, esse multa in incantationibus utilia. Recte*, inquam, *mones. Crede-*

[a] Ἀναξίκλεια] Sic jam *F. Fl. Fr. P. H. S.* &c. nec quidquam Codd. juvant. [b] Εὖ λέγεις] Aliam personam hic addendam monet marg. *AiW.*

cos primum docuisse Logicam, 2. Phys. 3. Mor. Phil. *M. du S.*

32. Βόθρον τε ὀρυξάμενος] *Hollad.* lib. 6. *F. B.*

42. Γυναικείαν μορφὴν] Nempe species humana pertinet ad Dianam, bos est Isis, canis Hecate, quae nomina ad Lunam referri constat. *F. M. G.*

49. Ἐμμανέστατα] Supra T. 2. Ἰσ. β. ἐπιμανῶς ἀγωνιῶσα. Infra Ἀποφ. c. 21. ἐπιμανέστερα. *M. du S.*

55. Τὸ λυκαυγὲς] I. e. τὸ λυκόφως, ex λύχνος seu λύχνη utrumque compositum λυκόφως, λυκαυγὲς, pro λυχνόφως, λυχναυγές. *F. G.*

58. Εὖ λέγεις] Paruissem hic margini *Aldinae*, personae novae nomen praemittere jubentis, quam Edd. omisere; sed quia idem plus triginta vicibus in uno hoc Dialogo jubet, & conjectura tantum est, non Codicis lectio, non tantum ei tribuendum duxi, ut nimia mutatione contra auctoritatem Edd. & Nostrorum Codd. grassarer. Immo re penitius inspecta, saepissime personarum nomina studio omissa ab Auctore video; quia sponte patet ubi incipiat nova persona, quando illud *inquam ego*, *inquit ille*, additur. Ita *Cicero* e contrario evitaturus illa repetita *inquam* & *inquit*, personarum nomina adscribit, quod disertis verbis monet de Amicit. c. 1. *Quasi enim ipsos induxi loquentes, ne*, inquam, *&*, inquit, *saepius interponerentur: atque ut tamquam a praesentibus coram haberi sermo videretur.* Quare terque quaterque insertionem illam marginis *Ald.* indicasse contentus, ceteras omitto. *F. F. R.*

75. Ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγος ὤν, Γλαυκίαν ἐπήρατον ἐργάζεται] Interpres, *Is quatuor minarum, tamilli lucri avidus, Glauciam amoris compotem fecerit.*

Me-

derem enim, ea si vidissem. Nunc autem ve-
nia, puto, parata est, si non ita acute ut vos vi-
dere talia possum. Verum enim vero, novi
enim Chrysidem, quam dicis, amatricem mu-
lierem, facilemque & promtam, non video
quam ob caussam opus habueritis legato ad il-
lam luteo, aut mago ex Hyperboreis, ipsaque
adeo luna; quam viginti drachmis ad ipsos
abducere licebat Hyperboreos. Omnino tali
carmini cedit mulier, & contrario spectris in-
genio est. Nam illa si strepitum audiant ae-
ris aut ferri, fugiunt; nempe & haec vos di-
citis: haec autem argentum si qua tinniat,
venit ad sonum. Alioquin ipsum quoque Ma-
gum admiror, si cum possit ipse amari a di-
tissimis mulieribus, & solida ab illis talenta
accipere; pro quatuor minis sordidus homo
Glauciam reddit amabilem. Ridicule facis,
inquit Ion, *qui fidem neges omnibus.*

16. *Itaque lubens interrogaverim te, de il-*
lis quid sentias, qui daemoniacos liberant terro-
ribus, aperte adeo ipsa quoque spectra excan-
tantes? Et haec me dicere nihil opus est: sed no-
runt omnes Syrum illum e Palaestina, talium
curationum Sophistam: quot ille traditos sibi

στεον· ἢν ἀν εἴγε εἶδον αὐτὰ, νῦν δὲ συγγνώ-
μην, οἶμαι, εἰ μὴ τὰ ὅμοια ὑμῖν ὀξυδερκεῖν
ἔχω· πλὴν ἀλλ' οἶδα γὰρ τὴν Χρυσίδα ἣν λέ-
γεις, [c] ἐρατὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον· ἐγὼ
ὁρῶ δὲ τίνα ἔγεκα ἐδεήθητε ἐπ' αὐτῷ τῷ
πηλίνῳ πρεσβευτῆ, καὶ μάγου τοῦ ἐξ Ὑπερ-
βορέων, καὶ σελήνης αὐτῆς, ἣν εἴκοσι δραχ-
μῶν ἀγαγεῖν ἐς Ὑπερβορέους δυνατὸν ἦν.
πάνυ γὰρ ἐνδίδωσι πρὸς ταύτην ἡ ἐπῳδὴν ἡ
γυνὴ, καὶ τὸ ἐναντίον τοῖς φάσμασι πέπον-
θεν. ἐκεῖνα μὲν γὰρ ἢν φόβον ἀχύου χαλκοῦ,
ἢ σιδήρου πέφευγε. καὶ ταῦτα γὰρ ὑμεῖς φά-
σκετε· αὐτὴ δὲ ἂν ἀργυρίου τινὸς φοβῇ, ἔρχε-
ται πρὸς τὸν ἦχον· ἄλλως τε καὶ θαυμάζω αὐτῷ τῷ
μάγῳ, εἰ δυνάμενον αὐτὸν ἐρασθῆναι πρὸς
τῶν πλουσιωτάτων γυναικῶν, καὶ τάλαντα
ὅλα παρ' αὐτῶν λαμβάνειν, ὁ δὲ τεττάρων μνῶν, πάνυ σμικρολόγον ὄντα, Γλαυ-
κίαν ἐπέρασεν ἐργάζεται. [d] γελοῖα ποιεῖς,
ἔφη ὁ Ἴων, ἀπιστῶν ἅπασιν.

Ἐγὼ γοῦν ἡδέως ἂν ἐροίμην σε τί περὶ
τούτων φῂς, ὅσοι τοὺς δαιμονῶντας ἀπαλ-
λάττεσθαι τῶν δεινῶν, εὖ σαφῶς ἐξαίφνη-
της καὶ τὰ φάσματα. καὶ ταῦτα οὐκ ἐμὲ
χρὴ λέγειν, ἀλλὰ [e] πάντες ἴσασι τὸν Σύ-
ρον τὸν ἐκ τῆς Παλαιστίνης, τὸν ὅτι [f] τούτων
σοφιστὴν, ὅσους παρελάβεν καλαπόδας
πρὸς

c Ἐρατὴν] Et sic *Fl.* cum cett. d Γελοῖα] Et hic personam inserendam ait marg. *A1.* e Πάντες] Abest a *Fl.* f Τούτων] Τούτῳ *Fl.*

Merae nugae. Ad historiam de amore Glauciae (qui nimirum Chrysidem quamdam amans, ea potitus dicitur esse ope Magi cujusdam, qui jactaret, se, si vellet, ab ditissimis feminis sollicitatum iri, & integra ab eis talenta accepturum esse, ubi tamen quatuor minis Glauciae Chrysidem conciliasset) respondet Tychiades inter alia, se mirari Magum ipsum, quod ille, dum possit ipse ditissimarum feminarum amore frui, & insuper integris talentis ab eis donari, tamen *quatuor minis, lucelli oppido exigui rationem habens, Glaucian reddiderit amabilem*, Chrysidi nempe. *J. J.*

80. Δαιμονῶντας] Vid. *Plut.* Symp. VIII. 5. p. 1257. *M. du S.*

Δαιμονῶντας] *L. Bos* (de quo adeundo Cl. *Hemst.* in marg. admonuit) in *Evang. Joan.* VII. 20. plura similia adfert, quibus demonstret δαιμονᾶν & κακοδαιμονᾶν profanis scriptoribus idem esse quod sacris δαιμόνιον ἔχειν. *J. F. R.*

83. Τὸν Σύρον ἦ] Christianum intelligere videtur. *F. G.*

Τὸν Σύρον — ἦ — σοφιστὴν] Non dubito quin per Syrum illum e Palæstina intellexerit aliquem ex Apostolorum discipulis Christianum: iis enim, ut Dominus *Christus* prædixerat, subjecta erant dæmonia, & talia miracula passim fiebant in prima illa ætate ecclesiæ. *J. P. a G.*

84. Ἐπὶ τούτων σοφιστὴν] Florentinum τούτῳ minus placet. Ἐπὶ enim cum secundo casu hic notat eum qui praeest, praepositus est illi negotio, ut in *Evang. Luc.* XII. 42. ὃν καταστήσει ὁ κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ. Ac fine verbo, ut hic, *Joseph.* Ant. XII. 1, 1 ὁ ἐπὶ βιβλιοθηκῶν, *Bibliothecarius*. Et apud Nostrum *Tox.*

πρὸς ἣ σελήνην, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ διαστρέφοντας, καὶ ἀφρῷ πιμπλαμένους τὸ στόμα, ὅμως ἀνίστησι καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ὅτι μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. ἐπειδὰν γὰρ ἐπίστῃ κειμένοις, καὶ ἔρηται ὅθεν εἰσεληλύθασιν εἰς τὸ σῶμα, ὁ μὲν νοσῶν αὐτὸς σιωπᾷ, ὁ δαίμων δὲ ἀποκρίνεται ἑλληνίζων, ἢ βαρβαρίζων, ἢ ὅθεν ἂν αὐτὸς ἦ, ὅπως τε καὶ ὅθεν ἐπῆλθεν ἐς τὸν ἄνθρωπον· ὁ δὲ ὅρκοις ἐπάγων, εἰ δὲ [a] μὴ πειθοίη, καὶ ἀπειλῶν, ἐξελαύνει τὸ δαίμονα. ἔγωγ' ὖν καὶ εἶδον ἐξιόντα μέλανα, καὶ καπνώδη τὴν χροιάν. [b] ἦ μέγα, ἦν δ' ἐγώ, τὰ τοιαῦτά σε ὁρᾶν, ὦ Ἴων, ὥγε καὶ αἱ ἰδέαι αὐταὶ φαίνονται, [c] ἃς ὁ πατὴρ ὑμῖν Πλάτων δείκνυσιν, ἀμαυρόν τι θέαμα, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἀμβλυώττοντας.

[d] Μόνος γὰρ Ἴων, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τὰ τοιαῦτα εἶδεν, οὐχὶ δὲ καὶ ἄλλοι πολλοὶ δαίμοσιν ἐντετυχήκεσαν, οἱ μὲν νύκτωρ, οἱ δὲ μεθ' ἡμέραν; ἐγὼ δὲ οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ μυριάκις ἤδη τὰ τοιαῦτα τεθέαμαι. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐταράττόμην πρὸς αὐτὰ, νῦν δὲ

cadentes ad Lunam, distorquentes oculos, spuma os repletum habentes, tamen suscitat, & sanos dimittit magna mercede malis liberatos. Cum enim adstat jacentibus, & interrogat, unde intraverint in corpus? ipse quidem tacet aegrotus: respondet vero Graece vel Barbare daemon, tum unde sit ipse, tum quomodo atque unde venerit in hominem: tum iste adjuratione, &, si non pareat, minis daemonem expellit. Atque ego vidi etiam exeuntem nigro colore & fumoso. Non erat magnum, inquam, talia te videre, Ion, cui ipsae etiam ideae appareant, quas Plato, pater vester, ostendit, evanidum ac tenue spectaculum, quantum ad nos qui caecutimus.

17. *Nempe solus talia*, Eucrates inquit, *vidit Ion? nonne etiam alii multi inciderunt in daemones, noctu partim, partim interdiu? Ego vero non semel, sed decies millies jam vidi talia. Ac primo quidem ad ea perterrebar.*

a Μὴ πειθοίη] Ἀπειθοίη *Fl.* fine μὴ b Οὐ μέγα] Et hic alius personae nomen praemittendum monet marg. *A*1. c Ἃς] Ὅσα *J.* & marg. *A*1. Vulgatum tenet *Fl. Fr. P.* &c. d Μόνος] Hic rursum aliam person. inserit. marg. *A*1.

c. 29. pr. *ὁ ἐπὶ δισμοῖς praefectus carceris*, ubi & alia dedimus. *J.F.R.*

88. Ὅμως ἀνίστησι, καὶ ἀποπέμπει ἀρτίους, ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν.] Sermo est de Syro quodam (Christiano forte, ut judicat *Palmerius*) qui eos, qui ad Lunam concidérent, oculos distorquentes, & os spuma impleti, tamen erigeret, sanosque ac integros dimitteret, non magna mercede malo isto liberatos. Sic enim suspicor, id potius exigua mercede fuisse praestitum, voluisse Auctorem, quam magna, ut vulgo legitur in Graecis; atque adeo intercidisse σὺν quod facile ex affinitate ultimae in ἀρτίους syllabae potuit evenire. Legendum itaque mea sententia, ἀποπέμπει ἀρτίους, σὺν ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ ἀπαλλάξας τῶν δεινῶν. *J.J.*

Ibid. Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Cave quicquam mutassis: genuina enim haec scriptura. Nec de Christianis labores, qui *gratis* miracula sua edebant. De aliis consule, si lubet *Orig.* c. Cels. p. 53, 2. quo in loco Ægyptios videbis & ipsos talia a se patrata jactasse. *M. du S.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] Haec verba faciunt, ut non credam de Christiano Exorcista sermonem esse, quos de Magistri sui voluntate χαρίσματα illa sua etiam gratis dedisse satis constat: nec unquam objecta illis, quod sciam, aut depulsa avaritia. Video, quid in mentem venerit Doctissimo *Jensio*: sed non ausim ei assentiri, cum praesertim ipsa nos Christi & Apostolorum historia doceat, fuisse in Palaestina etiam Exorcistas non Christianos. *J.M.G.*

Ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ] De phrasi egimus supra I. *Ver. Hist.* c. 19. De re haec tantum habeo monenda: emendationem Cl. *Jensii*, σὺν inserentis, etsi de Christiano sermo non fuerit, nondum improbo; quia fin. cap. proxime praemissi miratur magum exigua quatuor minarum mercede talia facere; idque novo jam exemplo confirmatum ire censeri potest. *J.F.R.*

93. Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Patriam daemonis ipsius linguam intelligit. V. *Bellum*, de op. daemonum, de daemone Armenice loquente. *M.V. La Croze.*

Ὅθεν ἂν αὐτὸς] Qui nobilissimi *Crozii* notulas descripsit, dilucide *Bellum* auctorem indicavit; cum ve-

bur. Jam vero ob conſuetudinem inuſitatum nihil videre mihi videor : & nunc maxime, a quo tempore anulum mihi dedit Arabs, de ferro patibulorum factum, & carmen me multorum nominum docuit : niſi forte nec mihi credis, Tychiade. Et quomodo, inquam, *non credam Eucrati Dinonis F. ſapientiſſimo viro, & libere quae ſibi videntur, & cum auctoritate, domi ſuae dicenti?*

18. *Illud enim de ſtatua*, inquit Eucrates, *quod domeſticis omnibus quot noctibus apparet, & pueris, & adoleſcentibus, & ſenibus, illud igitur non ex me ſolo audias, ſed ex noſtris omnibus. De qua*, inquam, *ſtatua? Non vidiſti*, inquit, *ingrediens, in aula ſtans ſignum pulcherrimum, Demetrii opus ſtatuarum humanarum artificis? Num diſcobolon*, inquam, *dicis, incurvantem ſe ad habitum emittendi jam diſci, reflexo vultu ad eam quae diſcum attulit, paullum ſubmiſſo genu altero, ut in ipſo ſtatim jactu ſurrecturus una videatur? Non*, inquit, *illud*

ἐπὶ τῷ ἔθει, οὐδέν τι θαυμάσιον ὁρᾶν μοι δοκῶ, καὶ νῦν μάλιστα, ἐξ οὗ μοι ὁ δακτύλιον ὁ Ἄραψ ἔδωκε, σιδήρου τοῦ ἐκ τῶν σταυρῶν πεποιημένον, καὶ τὸ ἐπῳδὴν ἐδίδαξε πολυώνυμον, ἐκτὸς εἰ μὴ καμοὶ ἀπιστήσεις, ὦ Τυχιάδη. καὶ πῶς ἂν, ἦν δ' ἐγὼ, ἀπιστήσαιμι Εὐκράτει τῷ Δείνωνος, σοφῷ ἀνδρὶ μάλιστα, καὶ ἐλευθερίως τὰ δοκοῦντα οἱ λέγουσι οἴκοι παρ' αὐτῷ μετ' ἐξουσίας;

Τὸ γοῦν περὶ τοῦ ἀνδριάντος, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἅπασι τοῖς ὅσοι τῆς οἰκίας, ὅσαι νύκτες φαινόμενον, καὶ παισὶ, καὶ νεανίαις, καὶ γέρουσι, τοῦτο δὲ παρ' ἐμοῦ μόνον ἀκούσεσθαι ἂν, ἀλλὰ καὶ παρὰ τῶν ἡμετέρων ἁπάντων. ποίου, ἦν δ' ἐγὼ, ἀνδριάντος; Οὐχ ἑώρακας, ἔφη, εἰσιὼν ἐν τῇ αὐλῇ ἑστηκότα παγκάλου ἀνδριάντα, Δημητρίου ἔργον τοῦ ἀνθροποποιοῦ; μῶν τὸν δισκεύοντα, ἦν δ' ἐγὼ, φῄς, τὸν ὀπισθεκυφότα καὶ τὸ σχῆμα τῆς ἀφέσεως, ἀπεστραμμένον εἰς τὸν δισκοφόρον, ὀπρέμα ὀκλάζοντα τῷ ἑτέρῳ, ἐοικότα ξυναναστησομένῳ μέντοι τῆς βολῆς· οὐκ ἐκεῖνον, ἦ δ' ὅς,

e Ἐκεῖθεν] Ἐπαυδῶν Fl. f Μάλιστα] Καὶ μάλιστα ἐλευθ. Fl. g Οἱ λέγουσι οἴκοι παρ' αὐτ. μ. ἐξ.] Σοὶ λέγουσι ἐν ἐξουσίᾳ Fl. h Φαινόμενον] Sic Edd. omnes. Φαινομένῳ corrigit Soulius. i Τῷ] Sic Edd. omnes. Excepta Amſt. quae τὸν. caſu magis, quam conſilio. k Ξυναναστησομένῳ] Συναιτησομένῳ Fl. male.

vero ſuſpicaret eum non bene adſecutum *Crotii* manum, Clariſſ. virum *J. Odé* conſului, qui eruditiſſimo libro de Angelis conſcripto, in hac materia eſt verſatiſſimus : isque mihi indicavit, ſine dubio *Pſellum* reſcribendum, qui de Daemonum operationibus libellum confecit, editum Pariſ. 1576. & an. 1615. notis illuſtratum a *Gilberto Gaulmino*, recuſumque Graece ac Latine in forma minore. *J.F.R.*

98. Οὐ μέγα] Sic ſupra Δημων. c. 30. f. *M.du S.*

12. Ἐκ τῶν σταυρῶν] Cave & hoc ad Chriſtianos referas, nondum eo fatuitatis dicam an ſuperſtitionis devolutos, ut ligno virtutem tribuerent. Circulatores iſti nempe faciebant quod hodieque fere a ſtultis hominibus fit, qui ſuſpenſorum adipi, & cui non rei, virtutem magicam affingunt. Pudet in tanta Chriſtianiſmi luce hujusmodi etiamnum ſuperſtitiones, ab ipſis deriſas Ethnicis, apud ipſos Reformatos multis in locis conſpici, quas Romanenſibus relinqui par erat, inter quos tot Monachis aliisque quaeſtui ſunt. *M.du S.*

21. Φαινομένου] In omnibus Libris erat Φαινόμενον. Ego audacter, quia ita ſententia poſtulabat, mutavi. *M.du S.*

Φαινόμενον] Etſi Φαινομένου non improbo, nihil tamen ſine auctoritate muto, quia τὸ φαινόμενον quaſi ſubſtantive, pro *adparitione* acceptum intelligi poteſt eod. modo, ut *Phaenomena* philoſophi ponere ſolent; & ſic τὸ φαινόμενον τοῦ ἀνδριάντος nihil habebit incommodi. *J.F.R.*

26. Δημητρίου] Ἀλωπεκήθεν otiundus dicitur, infra c. 20. *M.du S.*

28. Τῆς ἀφέσεως] Leg. *Caſaub.* ad lib. 1. *Athen. J.B.*

29. Τὸν δισκοφόρον] De manu diſcum geſtante & vibratura intellige. De ὀκλάζω vide Ζευξ. c. 4. *M.du S.*

Εἰς τὸν δισκοφόρον] Fuerint igitur ſtatuae duae, feminae miniſtrantis diſcum, & jaculantis viri. Sed non ſatis placet haec δισκοφόρος, cum ad certamina ejusmodi non admiſſae videantur mulieres. Itaque cogitabam, an ἡ δισκοφόρος poſſit eſſe via & quaſi linea, ad quam projiciendus eſt diſcus, ut dicatur hic diſcobolus tanquam metas reſpicere & ſuperare conari ſigna aliorum, qui ante ipſum projecere. Putabam ut ἡ λεωφόρος eſt via, qua commeat ὁ λεώς· ſic δισκοφόρος poſſe vocari viam, & lineam ad quam diſcus dirigitur. *J.M.G.*

Τὸν δισκοφόρον] Ignoſcet Cl. *Geſnerus*, ſi recte ſenſiſſe

ὃς, ἐπεὶ τ̃ Μύρωνος ἔργων ἐν ϗ τοῦτό ἐστιν ὁ δισκοβόλος, ὃν λέγεις· οὐδὲ τ̃ παρ' αὐτόν, φημι, τ̃ λελυμένον τ̃ κεφαλὴν τῇ ταινίᾳ τ̃ καλόν· Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο ἔργον. ἀλλὰ τὰς μ' ὅπη τὰ δεξιὰ εἰσιόντων, ἄφες, ἐν οἷς καὶ τὰ Κριτίου τοῦ Νησιώτου πλάσματα ἕστηκεν, οἱ τυραννοκτόνοι. σὺ δὲ εἴ τινα καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ἐπιῤῥέον εἶδες προγάστορα, φαλαντίαν, ἡμίγυμνον τ̃ ἀναβολὴν, ἠμεμυμένον τοῦ πώγωνος τὰς τρίχας ἐνίας, ὀπίσημον τὰς φλέβας, αὐτοανθρώπῳ ὅμοιον, ἐκεῖνον λέγω, Πέλιχος ὁ Κορινθίων στρατηγὸς εἶναι δοκεῖ.

Νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, εἶδόν τινα ὅπῃ [a] τὰ δεξιὰ τοῦ Κρόνου, ταινίας ϗ στεφάνους ξηρὰς ἔχοντα, [b] κεχρυσωμένον πετάλοις τὸ στῆθος. ἐγὼ δὲ, ὁ Εὐκράτης ἔφη, ἐκεῖνα ἐχρύσωσα, ὁπότε [c] μ' ἰάσατο ἀφ' τρίτης ἤδη τοῦ πυρετοῦ ἀπολλύμενον. ἦν γ̃ καὶ ἰατρὸς, ἦν δ' ἐγὼ, ὁ βέλτιστος Πέλιχος; ἔστι, ϗ μὴ σκῶπτε, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης· ἢ σε οὐκ εἰς μακρὰν μέτεισιν ὁ

quandoquidem Myronis operum & ipſum eſt, diſcobolus, quem dicis. Neque illud juxta ſtans dico, illud taenia redimitum caput, pubſchrum; iſtud enim Polycleti opus. Sed omitte, quae ſunt ad dextram introeuntium, in quibus Critiae Neſiotae opera ſtant, Tyrannicidae. Tu vero ſi quam vidiſti ſtatuam ad influentem aquam, ventre prominulo, calvam, ſeminudam amictu, cujus barbae pilos aliquot ventus videtur jactare, inſignes habentem venas, indiſcreta hominis ſimilitudine, illam dico: Pelichus Corinthiorum dux videtur.

19. *Per Jovem*, inquam, *vidi quandam ad dextram Saturni, vittas habentem & corollas aridas, cujus pectus bracteis inauratum eſt. At ego*, inquit Eucrates, *inauravi illa, cum me ſanaſſet, tertium jam febri querquera pereuntem. Fuit nempe medicus etiam optimus ille Pelichus? Eſt; & noli irridere*, inquit Eucrates, *aut non ita multo poſt ille te*

a Τὰ] Caret artic. *Fl.* ὁ Κεχρυσωμένον] Sic *P. H. B1. S.* Κεχρυσωμ. male *J. Fl. Ald.* c Μ' ἴασαι] Nihil mutant *Fl. J. Fr. P.* &c.

35. Πολυκλείτου γ̃] Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὐκοῦν ὁ Εὐφράνωρ ϗ πῶς ἀγαλματοποιὸς ὢν εἰκάγει; Θαυμάζω. *V.*

50. Ἠπιάλου] Ἠπίαλος εἶδος πυρετοῦ ἢ παροξυσμοῦ. *G.*

fiſſe *Solanum*, dixero; nam intellecto χεῖρα ſenſus eſt facilis. Id autem ſubſtantivi ſaepe intelligi, ſatis ipſe novit. Vid. *Bos* de Ell. p. 184. Vel p. 247. Ed. *Schoetg.* *J. F. R.*

32. Μύρωνος —— δισκοβ.] Hujus ipſius ſtatuae meminit *Quintilianus* II. 13. *Quid tam diſtortum & elaboratum, quam eſt ille DISCOBOLOS Myronis?* *M. du S.*

33. Δισκοβόλος] Barbarum hoc foret, ſi *Th. Magiſtro* fides, ſcribenti: ΔΙΣΚΟΒΟΛΟΣ ὁ δὲ λέγει, ἀλλὰ δισκευτής. *J. F. R.*

35. Πολυκλείτου γ̃ τοῦτο] Ubi mentio fit Polycleti, miror veterem Luciani Scholiaſten Mſ. notare Polycletum fuiſſe pictorem, non ſtatuarium, itaque ſe non intelligere, qui in ſtatuariorum numerum referatur a Luciano, niſi forte ſit alius Polycletus. Verba enim ſunt. Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὐκοῦν ὁ Εὐφράνωρ, ϗ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰκάγεται, Θαυμάζω ἢ μᾶλλον ἔστι καὶ ἔστι ὁ Πολύκλειτος. Verum quis neſcit Polycletum Sicyonium Angeladae diſcipulum, & ejus Canonem, & tot ſtatuas, quas in coelum extulerunt veteres. Vide *Plin.* XXXIV. c. 8. & de Canone ſive norma Polycleti, Galenum de Hippocratis & Platonis decretis, & in primo de temperamentis. Euphranor & pictor & fictor fuit, uti ex eodem *Plinio* conſtat. vide lib. XXXV, 11. Critiae quoque Plinius meminit. *J. G. G.*

Πολυκλείτου ϗ τοῦτο ἔργον] Statua nimirum illa, de qua in praecedentibus ſermo fuit. Ad hunc locum Scholiaſtes, Γραφεὺς ὁ Πολύκλειτος οὐκοῦν ὁ Εὐφράνωρ, ϗ πῶς ἀγαλματοποιὸς νῦν εἰκάγει; Θαυμάζω. Inſcitiſſime quidem hoc, ſi umquam ab ullo quidpiam, ab Scholiaſte ſcriptum eſt. Quid? Nonne fictor & revera ἀγαλματοποιὸς fuit Polycletus? *Cicero* certe III. de Oratore, *Una fingendi eſt ars*, inquit, *in qua praeſtantes fuerunt Myro, Polycletus, Lyſippus.* Idem *Plutarcho* in Sympoſio audit Πλάστης. Idem ab eodem hoc Luciano inter πλάστας nobiles memoratur in *Somnio* T. I. §. 9. & in *Sacrificiis* c. 11. Omitto quamplurima ex *Aeliano*, *Plinio*, aliis innumeris, loca, in quibus

te vir ulciſcetur. Novi ego quid poſſit iſta deriſa a te ſtatua. Aut non putas ejusdem eſſe immittere, quibus velit, querqueras, ſi expellere poteſt? Propitia, inquam, *ſit & placata virilis adeo ſtatua! quid igitur aliud quoque facientem quicunque in domo eſtis, videtis? Cum primum*, inquit, *nox oritur, deſcendens de ſua baſi, in qua ſtat, domum orbe quodam circumit, & omnes illi occurrunt, nonnunquam etiam cantanti, neque eſt, quem laeſerit: modo opus eſt, ut illi deceda-tur: ſic praeterit, nulla moleſtia afficiens videntes. Quin etiam lavat ſaepe, & tota nocte ludit, ut ſtrepitus aquae exaudiatur. Vide ergo*, dicebam, *ne non Pelichus ſit illa ſtatua, ſed Cretenſis Talus, Minois F. Nam & ille aeneus erat Cretae circuitor. Si vero non ex aere, ſed ex ligno factus eſſet, Eucrates, nihil prohiberet non Demetrii eſſe opus, ſed*

ἀνήρ· οἶδα ἐγὼ ὅσον δύνα[d]ται ὁ Ἀπο-
σῦ γελώμεν ἀνδριὰς, ἢ ὃ νομίζεις τῇ
αὐτῇ εἶναι καὶ ἐπιπέμπειν ἱππίαλος, οἷς ἂν
ἐθέλοι, εἴγε καὶ ἀποπέμπειν δυνατὸν αὐτῷ;
ἵλεως, ἦν δ' ἐγὼ, ἔστω ὁ ἀνδριὰς, καὶ ἵππιος
ὕτως ἀνδρεῖος ὤν, τί δ' ἂν καὶ ἄλλο[d] ποιοῦν-
τα ὁρᾶτε αὐτὸν ἅπαντες οἱ ἐν τῇ οἰκίᾳ;
ἐπειδὰν τάχιστα, ἔφη, νὺξ γένηται, ὁ δὲ
καταβὰς ἀπὸ τῆς βάσεως, ἐφ' ἧς ἕστηκε, περι-
ιὼν ἐν κύκλῳ τὴν οἰκίαν, καὶ πάντες ἐντυγ-
χάνουσιν αὐτῷ, ἐνίοτε καὶ ᾄδοντί· καὶ οὐκ ἔστιν
ὅντινα ἠδίκησεν, ἐκτρέπεται γὰρ χρὴ μόνον·
ὁ δὲ παρέρχεται, μηδὲν ἐνοχλήσας τοὺς ἰδόν-
τας· καὶ μὴν καὶ λούεται τὰ πολλὰ, καὶ παίζει
δι' ὅλης νυκτὸς, ὥστε ἀκούειν τοῦ ὕδατος ψο-
φοῦντος. ὅρα τοίνυν, ἦν δ' ἐγὼ, μὴ οὐχὶ
Πέλιχος ὁ ἀνδριὰς, ἀλλὰ Τάλως ὁ Κρὴς
ὁ [e] τοῦ Μίνω ᾖ. καὶ γὰρ ἐκεῖνος χαλκοῦς
τις ἦν, ὁ Κρὴς περίπολος. εἰ δὲ μὴ
χαλκοῦς, ὦ Εὐκράτες, ἀλλὰ ξύλου ἐπε-
ποίητο, οὐδὲν αὐτὸν ἐκώλυεν ὁ Δημητρίου ἔρ-
γον

[d] Πωῦντα] Bene *Fl. H. P. S.* &c. Πωῦντα male *J.* [e] Τοῦ] Τὸν Exc. Τοῦ *Fl. J.* &c. & L.

bus Statuarius memoratur Polycletus; quaeque, ut & opera ejus ab Auctoribus celebrata, diligenter congeſſit *Junius* in artificum Catalogo. Quid quod & Euphranor non Pictor tantum, ut hic ab Scholiaſte ſtatuitur, verum etiam Fictor fuit; ut ex eodem Catalogo ſtudioſus Lector poſſit diſcere. *J. J.*

Πελιχεύς] Vid. *Jonſ.* Et *Davis.* not. ad pag. 4. Tuſc. *M. du S.*

37. Κριτίου] Idem hic Critias cum eo qui Πρωτ. c. 9. memoratur. *M. du S.*

40. Φαλαντίων] Supra T. I. *Tim.* §. 47. ἀναφαλαντίας, *recalvaſter*, ubi vid. quae Cl. *Hemſterh.* notavit. *J. F. R.*

42. Αὐτοσυβώτῃ ὄμοιον] Vid. Cl. *Humberhuſius* ad T. I. *Tim.* §. 52. No. 86. ubi αὐτοσυβώτας occurrit, i. e. *verus & ipſiſſimus boreas*, aliaque obiter indicantur; at cum ibid. promiſit, ſe hic dicturum quid ſit αὐτάνθρωπος, nulla tum divinatione praevidit hanc ſibi faeultatem ereptum, & ſucceſſorem tam feſtinantem, ipſoque tanto inferiorem datum iri. Quare paucis tantum defungar: omnis ſtatua humana vel levi arte facta ſimilis eſt homini; talem ſi diceret hanc, ὅμοιον ἀνθρώπῳ πλάσμα dixiſſet; at jam vult eam ita referre vivum ac ſpirantem i. e. verum hominem, ut nihil differentiae adpareat, quin ſit *ipſe homo*. Talia autem praeter philoſophorum αὐταρχὴ, αὐτοσοφία etiam aliis frequentantur, ut αὐτόκλοπος, quod *Heſych.* adfert, αὐτόλυκος *fur* pecudes lupi inſtar furari ſolitus. Nec refert, num ab avo Ulyſſis *Autolyco* derives, an ab ipſo λύκος, quia & prior ille cognomen inde traxit. *Ovid.* Metam. XI. 313. *Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne: Qui facere adſuerat patrine non degener artis.* *J. F. R.*

43. Πέλιχος] Conſule *Thucyd.* I. 29. ubi ſaniores Codd. ita legunt. *M. du S.*

46. Στεφάνους] Honor divinus, inquit *Barthius*, 719. *M. du S.*

50. Ἱππίαλος] Vid. *Schol.* adde ſupra eumdem ad *Gall.* c. 9. ibique notata: item *Theogn.* vſ. 174. *J. F. R.*

70. Τάλως] V. Ὀρχ. c. 49. & *Platon.* Minoe verſus fin. p. m. 510. ὁ γὰρ Τάλως τρὶς περὶ τὴν ἰνιαυτοῦ κατὰ τὰς κώμας φυλάττων τοὺς νόμους ἐν αὐταῖς ἐν χαλκαῖς γραμματικαῖς ἔχων γεγραμμένους τοὺς νόμους, ὅθεν χαλκοῦς ἐκλήθη. *Athenaeus*, ex Ibyco, amatorem Rhadamanthi fuiſſe ait, 603. D. *M. du S.*

72. Τῆς Κρήτης περίπολος] Habuimus T. 2. *de Salt.* c. 49. & II. *Ver. Hiſt.* c. 6. *J. F. R.*

73. Χαλκοῦ — ἐποιήτο] Sic ſupra Ὑπ. Ἐπ. c. 23. *M. du S.*

γον εἶναι, ἀλλὰ τ Δαιδάλυ τεχνημάτων. δραπετεύει γῆν, ὡς φησ, ἀπὸ τ βάσεως ᾗ ὗτ.

unum de Daedali artificiis. Nam, ut dicis, fugit de ſua baſi hic quoque.

Ὅρα, ἔφη, ὦ Τυχιάδη, μή σοι μέλα-μελήσῃ τῦ σκώμματ ὕστερον. οἶδα ἐγὼ, οἷα ἔπαθεν ὁ τὺς ὀβολὺς ὑφελόμεν, ὃς κτ' τ νεμηνίαν ἑκάστῳ τίθεμεν αὐτῷ· ᾠάδεινα ἐχρῆν, ὁ Ἴων ἔφη, ἱερόσυλόν γε ὄντα. πῶς ἂν αὐτὸν ἡμύναλο, ὦ Εὔκρατες; ἐθέλω γὰρ ἀκῦσαι, εἰ καὶ ὅτι μάλισ᾽ α ὑτοσὶ Τυχιάδης ἀπισήσ. πολλοὶ, ἢ δ᾽ ὅς, ἐκειν̣ο ὀ-βολοὶ [b] πρὸς τοῖν ποδοῖν αὐτῦ, καὶ ἄλλα νομίσμαλα ἔνια [c]. ἐγγυρᾶ πρὸς τ μηρὸν, κηρῷ κεκολλημένα, καὶ πέταλα ἐξ ἐγγύ-ᾳ, εὐχαί τινος, ἢ μισθὸς ὅτι τῇ ἰάσ, ὁπόσοι δ᾽ αὐτὸν ἐπαύσαν̣το πυρετῷ ἐχόμε-νοι. ἦν δὲ ἡμῖν Λίβυς τις οἰκέτης, κατάρα-τ ἱπποκόμ. ὗτ ἐπεχείρησε νυκτὸς ὑφελέ καὶ πάντα ἐκεῖνα, καὶ ὑφείλε̣το καλα-βεβηκότα ἤδη τηνάσας τ ἀνδριάντα. ἐπεὶ δὲ ἐπανελθὼν τάχισ᾽ ἔγνω ἐσεσυλημέν ὁ Πέλιχ, ὅρα ὅπως ἠμύναλο, καὶ κατε-φώρασε τ Λίβυν. δι᾽ ὅλης γὰρ τ νυκτὸς ἔθει ἐν κύκλῳ τ αὐλὴν [d] ἄθλι, ἐξελ-θεῖν δ δυνάμ, ὥσπερ ἐς Λαβύρινθον ἐμ-πεσών, ἄχρι δὴ καλελήφθη ἔχων τὰ φώ-για, γενομένης [e] τ ἡμέρας. καὶ τότε μὲ

20. *At tu vide*, inquit, *Tychiade, ne dicti te poſtea poeniteat. Novi ego quid uſu venerit ei qui obolos furatus fuerat, quos ſingulis noviluniis ipſi offerimus. Graviſſima quidem oportuit evenire*, inquit Ion., *ſacrilego. Quomodo igitur ultus eſt illum, Eucrates? vola enim audire, etſi fidem vel maxime hic Tychiades negaturus ſit. Multi*, inquit, *oboli ad pedes illius jacebant, & nummi aliquot alii argentei ad femur ipſius cera agglutinati, & argenti bracteolae, votum cujusdam, aut ſanationis merces eorum, qui per ipſum febri erant liberati. Erat vero nobis ſervus e Libya, ſacer homo, equiſo. Hic auſus eſt nocte ſuffurari omnia illa, & ſuffuratus eſt, obſervato tempore, ubi deſcenderat ſtatua. Cum primum vero rediens cognovit ſe ſpoliatum eſſe Pelichus, vide quomodo ultus ſit Libyn, ac deprehenderit. Tota enim nocte in aula in orbem circumiit infelix, qui exire non poſſet, velut in Labyrinthum delapſus, dum die exorto deprehenderetur cum rebus furtivis. Ac tum quidem deprehenſus plagas accepit non pau-*

a Βάσεως] Στάσεως *Fl.* & marg. *A1.* b Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum *J.* ceterisque. c Ἀργυρᾶ] Omittit *Fl.* d Ἄθλι] Nihil mutare *Fl.* addidit *Solan.* e Τῆς] Abeſt a *Fl.*

75. Ἀλλὰ τ Δαιδάλυ τεχνημάτων] Τοῦτο ἐ μετὰ τὸν εἶπεν. ἀπ᾽ ἐκείνη † πρώτ Δαιδάλ ἄγαλμα εἰργάσα-το ἀφεστηκὸς, τ πρὸ αὐτοῦ πάντων τεχνιτῶν ‡ συμβεβη-κότα τὸν ποδὶ ἀκριβολόγων, πάροχε Φίμελε, ὡς § τὰ τῦ Δαιδάλυ ἀγάλματα κινῆται αὐτόματα ¶. *V.*

* Τῶν —— τεχνημάτων] Τὰ τεχνήματα ante edebatur.
† Πρώτ] Πάντων eſt in V. quo forſan Παντὸς voluit. In Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*
‡ Συμβεβηκότα] Συμβεβηκότα *Kuſterus* legi jubet. *M. du S.*
§ Τὰ] Non aderat in editis. Adjecit *M. du S.*
¶ Idem habet *Palaephatus* de Incredibilibus c. XXII. & Τζέτζης Chil. I. c. 19. *J. Chr.*

88. Κεφῷ] V. *Jani Rutg.* Var. Lect. V. p. 461. *M. du S.*
90. Πυρετῷ ἰχόμενοι] Πυρετῷ συνέχεσθαι uſitate dici, oſtendit Rev. *Jac. Elſn.* ad *Evang. Luc.* IV. 38. Sed & ἰχόμενος πυρετῷ Lucianum dixiſſe refert. At verbo ſimplici ἴχεσθαι *Hippocrates* ita utitur frequentiſſime, ut τὸν ὑπὸ πυρετοῦ ἰχόμενον, Sect. IV. aph. 34. & 35. &c. Aliisque locis ab *Foëſio* in Oecon. *Hippocr.* v. ἴχειν indicatis, cum praepoſ. ὑπὸ. Sed & ſine ea, ἀπὸ τούτου ἴχετο, idem ex V. Epidem. p. 335. Nolim plura adcumulare in re nimis nota. *J. F. R.*
12. Ἀλωπεκῶθεν] Ut Τοξ. c. 27. & Ἐτ. Δ. II. Quod ideo moneo, quia hic prave in omnibus Impreſſis antea ſcriptum erat Ἀλωπεκήθεν, quamvis iidem Libri recte in illis locis habeant. *M. du S.*
Ἀλωπεκῶθεν] Recte *Solan.* reſtituit, quia non ſolum ſic amat ſcribi locis ab eo indicatis, ſed & ap. alios, ut

ex

paucas. Non diu vero cum supervixisset, malus male periit, qui diceret, singulis se noctibus flagellari, adeo ut vibices etiam postridie illius in corpore apparerent. Post haec, Tychiade, & Pelichum deride, & me, ut Minois aequalem, delirare puta. Verum, Eucrates, inquam, *quam diu quod aes est, aes erit, & opus illud Demetrius Alopeciensis elaboraverit, non Deorum faber, sed hominum statuarius; nunquam ego statuam Pelichi timuero, quem, neque si vivus mihi minatus esset, valde metuissem.*

21. Post haec Antigonus Medicus ait: *Etiam mihi, Eucrates, aeneus Hippocrates est, cubitali circiter magnitudine, qui tantum, ubi linum lampadis exstinctum est, totam orbe domum circumit, perstrepit, pyxides evertit, medicamenta confundit, convertit januam, praesertim ubi rem sacram differimus, quam singulis annis ei facimus. Postulat ergo*, inquam, *modo etiam Hippocrates sacrificari sibi, & indignatur, si non suo tempore opimis epuletur hostiis? Quem contentum*

πληγὰς οὐκ ὀλίγας ἔλαβεν ἀλύς· ὃ δὲ πολὺν δὲ ὕστερον χρόνον, κακὸς κακῶς ἀπέθανε, μαστιγούμενος, ὡς ἔλεγε, κατὰ τὴν νύκτα ἑκάστην, ὥστε καὶ μώλωπας ἐς τὴν ἐπιοῦσαν φαίνεσθαι [f] αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ σώματος. πρὸς ταῦτα, ὦ Τυχιάδη, καὶ τὸν Πέλιχον σκῶπτε, καὶ ἐμέ, ὥσπερ [g] τὸν Μίνω ἡλικιώτην, οἰόμενον παίειν ἤδη δοκεῖ. ἀλλ', ὦ Εὐκράτες, ἕως δ' ἐγώ, ἐς ἂν ὁ χαλκὸς μὲν χαλκός, τὸ δὲ ἔργον Δημήτριος ὁ [h] Ἀλωπεκῆθεν εἰργασμένος ᾖ, καὶ θεοποιός τις, ἀλλ' ἀνθρωποποιὸς ὤν, ὑπόπτευε φοβήσομαι τὸν ἀνδριάντα Πελίχου, ὃν οὐδὲ ζῶντα πάνυ ἐδεδίειν, ἀπειλοῦντά μοι.

Ἐπὶ τούτοις [i] Ἀντίγονος ὁ ἰατρὸς εἶπε· καὶμοὶ, ὦ Εὐκράτες, Ἱπποκράτης ἐστὶ χαλκοῦς, ὅσον πηχυαῖος τὸ μέγεθος, ὃς μόνον ἐπειδὰν ἡ [k] Θρυαλλὶς ἀποσβῇ, σείει τὴν οἰκίαν ὅλην ἐν κύκλῳ ψοφῶν, καὶ τὰς πυξίδας ἀνατρέπων, καὶ τὰ φάρμακα συγχέων, καὶ τὴν θύραν θεὶς τρέπων, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν τὴν θυσίαν ὑποβαλώμεθα, ἣν κατὰ τὸ ἔτος ἕκαστον αὐτῷ θύομεν. ἀξιοῖ γοῦν, ἂν δ' ἐγὼ, καὶ Ἱπποκράτης ἤδη [l] ὁ ἰατρὸς θύειν αὐτῷ, καὶ ἀγανακτεῖ, ἂν μὴ κατὰ καιρὸν [m] ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ· ὃν ἔδει ἀγα-

f Αὐτοῦ] Τοῦ marg. *A1*. Forsan τῷ voluit. *g* Τὸν] Ita *Fl. P. H. B1. S.* Τῶ *J.* Sed eodem redit. *h* Ἀλωπεκῆθεν] Ἀλωπεκιῆθεν Edd. priores. *i* Ἀντίγονος] Ἀντίγων male *Fl.* *k* Θρυαλλὶς] Bene *Fr. S. Amst.* Θρυαλλὶς male cett. *l* Ὁ ἰατρὸς] Non habet *Fl.* Nec opus est. *m* Ἐφ'] Sic *J. V2.* marg. *A1.* & G. Ἀφ' Edd. cett. demta *Fl.* quae ὐφ'.

ex *Alciphr.* demonstravi ad *Tox.* c. 27. Adde *Suid.* Ἀλωπεκῆθεν quoque scribentem. *J. F. R.*

15. Ἐδεδίειν] Lege ἰδιδίειν ἄν. *M. V. La Croze.*

27. Ἀγανακτεῖ &c.] Scribe ἀγανακτεῖ ἂν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἑστιαθῇ indignatur *nisi* statо *tempore eximiis victimis pascatur.* Sic scribendus Mſ. volente hic locus & vertendus. Vulgo legitur ἀφ' ἱερῶν invito Graecae linguae genio. vertitur satis inepte: *nisi in tempore justorum sacrificiorum epulis excipiatur.* Ἱερὰ sunt victimae, hostiae & eorum exta, quae diis adolentur. Τέλεια ἱερὰ sunt eximiae hostiae, quod ἱερὰ ῥέζειν Homero est, hoc *Thucydidi* ἱερὰ θύειν, *sacra facere, victimas caedere.* apud quem etiam legitur ἱερὰ τέλεια. dicuntur & ἱερεῖα, hostiae, inde ἱερεῖα sunt quaevis animalia, quae mactantur. *Polyb.* lib. 2. οἰκὰ ἱερεῖα caro suilla, *Athen.* lib. 1. τροφὴ τῶν νεογνῶν ἱερείων *caro tenerarum pecudum.* Sic & ἱερεύειν & θύειν non tantum est sacrificare, sed & mactare. sic & *sacrificare* apud *Plinium* lib. 28, 19. *J. G. G.*

28. Ἐφ'] Sic *Ven.* utraque. Vid. & *Tim.* c. 5. Reliquae ἀφ'. nisi quod *Fl.* habet ὐφ'. *M. du S.*

Ἐφ' ἱερῶν — ἑστιαθῇ] Facile secutus sum, id quod verum est. Quod tamen Cl. *Graev.* dicit ἀφ' invito linguae Graecae genio scribi, hoc non plane perspicio; nam quum recte dicatur ἀπὸ τῶν θυομένων, & similia, quae *Stephan.* notavit; vel abundet interdum ἡ ἀπὸ, ut ἀπὸ μιᾶς ὁρμῆς, *uno impetu*, *Thucyd.* VII. c. 71. f. Et ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος *Diod. Sic.* III. 15. 67. ubi plura Cl. *Wessel.* non esset adeo contra analogiam ἑστιαθῆναι ἀπὸ ἱερῶν, quando ἀπὸ id significaret, *unde* excipiare; sed quia δεῖπνεῖν ἀπὸ τῶν τινος partitivum potius est, & ἐφ' hic melius satisfacit tempori, totumque sa-

ἀγαπᾶν, εἴ τις ἐναγίσειεν αὐτῷ, ἢ μελίκρατον ὑποσπείσειεν, ἢ στεφανώσειε τὴν κεφαλήν.

esse decebat, si quis inferias illi mittat, aut liberi mulsum, aut caput coronet.

Ἄκουε τοίνυν, ἔφη ὁ Εὐκράτης, τοῦτο μὲν ὑπὸ μαρτύρων, ὃ πρὸ ἐτῶν πέντε εἶδον. ἐτύγχανε μὲν ἀμφὶ τρυγητὸν τὸ ἔτος ὄν· ἐγὼ δὲ ἀμφὶ τὴν ἀγρὸν μεσούσης τὴμέρας τρυγῶντας ἀφεὶς τοὺς ἐργάτας, κατ' ἐμαυτὸν εἰς τὴν ὕλην ἀπῆειν, μέλαξιν φροντίζων τι, καὶ ἀνασκοπούμενος. ἐπεὶ δ' ἐν τῷ συκῆρεφεῖ ἦν, τὸ μὲν πρῶτον ὑλαγμὸς ἐγένετο κυνῶν· καίγε εἶχα ζον Μνάσωνα τὸν υἱόν, ὃς ἐθὼν εἰώθει, παίζειν καὶ κυνηγετεῖν εἰς τὸ λάσιον μετὰ τὴν ἡλικιωτικὴν παρελθόντα. τόδ' οὐκ εἶχεν ἔτως, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον σεισμῶ τινὶ γενομένῳ, καὶ βοῆς οἷον ἐκ βροντῆς, γυναῖκα ὁρῶ προσιοῦσαν φοβερὰν, ἡμιστα-

22. *Audi ergo*, inquit Eucrates, *idque sub testibus, quod ante quinque annos vidi. Erat tempus anni circa vindemiam: ego vero, relictis in agro circa meridiem operis, solus abii in silvam, cogitans interim aliquid & commentans. Jam in opaco eram, cum primo quidem latratus exoritur canum: & ego arbitrabar Mnasonem filium pro more ludere, & venatus causſa in densam silvae partem progressum. At illud non ita se habebat. Sed post paullo motu quodam terrae facto, & sono qualis est in tonitru, mulierem accedentem video terribilem, dimidii fere stadii altitudine. Habebat vero facem etiam in sinistra, & in dextra gladium, viginti circiter cubitorum. Ac quantum ad inferiora anguipes erat: supra autem Gorgoni similis, vultu inquam, & adspectu horribili: & pro coma dracones erant cincinnorum in modum circumjacentes, & implexi circa cellum, quidam etiam in humeris spirarum in modum se volventes.* Hic, *Videte*, inquit, *amici, quam inter narrandum perhorruerim!* & cum his verbis simul ostendit Eucrates omnibus pilos in brachio horrentes a terrore.

23. Ion igitur, & Dinomachus & Cleodemus hiantes atque intenti hominem audiebant, viri senes, qui naso se trahendos prae-

σίαν ὀφθὸν τὸ ὕψος· εἶχε δὲ καὶ δᾷδα ἐν τῇ ἀριστερᾷ, καὶ ξίφος ἐν τῇ δεξιᾷ, ὅσον εἰκοσάπηχυ· καὶ τὰ μὲν ἕνερθεν ὀφιώδεις ἦν, τὰ δὲ ἄνω γοργόνι ἐμφερὴς τὸ βλέμμα, φημὶ, καὶ τὸ [b] φρικῶδες τοῦ προσώπου, καὶ ἀντὶ τῆς κόμης τοὺς δράκοντας [c] βοστρυχηδὸν περιέχειτο, εἰλυμένους περὶ τὰ αὐχένα καὶ ὑπὲρ τῶν ὤμων ἐνίους ἐσπειραμένους. ὁρᾶτε, ἔφη, ὅπως ἔφριξα, ὦ φίλοι, μέλαξιν διηγούμενος; καὶ ἅμα λέγων, ἐδείκνυεν ὁ Εὐκράτης τὰς ὑπὸ τῷ πήχει τρίχας [d] πᾶσιν, ὀρθὰς ὑπὸ τοῦ φόβου.

Οἱ μὲν οὖν ἀμφὶ τὸν Ἴωνα, καὶ τὸν Δεινόμαχον, καὶ τὸν Κλεόδημον, κεχηνότες ἀτενὲς, προσεῖχον αὐτῷ γέροντες ἄνδρες, ἑλκόμενοι

a Ὁ] Ὦ male *Fl.* b Φρικῶδες] Φρικῶδης male *Fl.* c Βοστρ. περ.] Περιέκειτο βοστρυχηδὸν εἰλ— *Fl.* d Πᾶσιν] Sic Edd. πάσας *Solan.* Sed in nott. mutavit sententiam.

45. Ἡμισταδίαν] Πυτέκοιλα ἐργασίαν. *V.*

52. Περιέκειτο] Γράφεται, κατεῖτο. *V.*

sacrificium complectitur, id cum Viro Clariſſ. praetuli: ac tricari amplius nolim. *J.F.R.*

53. Ἐσπειραμένους] Conf. supra Συγγρ. c. 29. med. Infra Διψ. c. 6. m. Et Εὐχ. c. 2. f. *M.du S.*

Ἐσπειραμένους] Etsi in locis ab *Solano* indicatis non ἐσπειρ— sed ἐξεσπειρ. legas, tamen ad probandam hanc scripturam & versionem valent; nam a σπείρω *in gyrum contraho*, formatum est, pro quo *Th. Morus* Interpres Parisinae Ed. *sparsis* dedit, quasi ἐσπαρμένους a σπείρω legisset. Sed Cl. *Gesnerus* id sponte ad Graeca rectius composuit. *J.F.R.*

56. Πᾶσιν] De emendatione cogitaram; sed trajectio est, quamvis duriuscula, Luciano tamen familiaris. Neque adhuc dum aderant Eucratis filii. Vid.

c.

praeberent ; & tacite adorabant coloſſum plane improbabilem , mulierem dimidium ſtadium altam , giganteum quoddam terriculamentum. Ego vero interea cogitabam, quales hi homines & verſentur ſapientiae cauſſa cum adoleſcentulis , & multis admirationi ſint , qui tamen ſolo capillitio cano & barba diſtent a puerulis , quibus ipſis caeteroqui facilius mendacio ductari ſe patiantur.

24. Igitur Dinomachus , *Dic mihi*, inquit , *Eucrates , tanes Deae quanti erant ? Elephantis*, inquit ille, *Indicis altiores , nigri & ipſi , hirſuti , villis ſordidis ac ſqualidis. Ego itaque cum viderem , conſtiti , converſa ad interiorem partem digiti pala anuli , quem Arabs mihi dedit. Hecate vero , cum percuſſiſſet anguino pede ſolum , hiatum effecit maximum , Tartarea magnitudine : tum paullo poſt in illum deſiliens evanuit. Ego ſumto animo , protenſoque capite introſpexi , apprehenſa tamen arbore in proximo enata , ne vertigine oborta praeceps inciderem. Tum vidi , quae ſunt apud inferos omnia , Pyriphlegethontem , lacum , Cerberum , mortuos , adeo quidem , ut quosdam illorum agnoſcerem. Patrem quidem meum accurate noram , iisdem adhuc indutum , in quibus eum ſepeliveramus. Quid vero agebant* , inquit Ion , *animae , mi Eucrates ? Quid aliud* , inquit , *quam pergentes & tribus cum amicis & cognatis agunt, accumbentes in aſphodelo ? Contradicant ergo*

ῥιὸς , ἠρέμα προσχυπτόντες ἕτερος ἀπίθανον Κολοσσὸν , ἡμιστάδιαίαν γυναῖκα , γιγάντειόν τι μορμολύκειον. ἐγὼ δὲ ἐνενόουν μέλαξυ οἷοι ὄντες αὐτοὶ νέοις τε ὁμιλοῦσιν ὅπῃ σοφίᾳ , καὶ ὑπὸ πολλῶν θαυμάζονται , μόνῃ τῇ πολιᾷ καὶ τῷ πώγωνι διαφέροντες τῶν βρεφῶν· τὰ δ' ἄλλα καὶ αὐτῶν ἐκείνων εὐαγωγότεροι πρὸς τὸ ψεῦδος.

Ὁ γοῦν Δεινόμαχος , εἰπέ μοι, ἔφη, ὦ Εὐκράτες , οἱ κύνες δὲ τῆς θεοῦ πηλίκοι τὸ μέγεθος ἦσαν ; ἐλεφάντων , ἦ δ' ὅς, ὑψηλότεροι τῶν Ἰνδικῶν , καὶ μέλανες [c] καὶ αὐτοί, καὶ λάσιοι, [f] πανυρῷ καὶ αὐχμώσῃ τῇ λάχνῃ. ἐγὼ μὲν οὖν ἰδὼν ἔστην, ἀναστρέψας ἅμα τὴν σφραγῖδα, ἣν μοι ὁ Ἄραψ ἔδωκεν, εἰς τὸ εἴσω τοῦ [g] δακτύλου. ἡ Ἑκάτη δὲ πατάξασα τῷ δρακοντείῳ ποδὶ τὴν [h] ἀφὸν , ἐποίησε χάσμα πάμμεγεθες , ἡλίκον ταρτάρειον τὸ μέγεθος· εἶτα ὠχέλο μετ' ὀλίγον ἀλλομένη ἐς [h] τὸ αὐτό· ἐγὼ δὲ θαρσήσας ἐπέκυψα , λαβόμενος δένδρου τινὸς πλησίον πεφυκότος , ὡς μὴ σκολοδινιάσας ἐμπέσοιμι ὅπῃ κεφαλήν· εἶτα ἑώρων τὰ ἐν Ἅιδου ἅπαντα , τὸν Πυριφλεγέθοντα , τὴν λίμνην , τὸν Κέρβερον , τοὺς νεκρούς , ὥστε γνωρίζειν ἐνίους αὐτῶν. τὸν γοῦν πατέρα εἶδον ἀκριβῶς αὐτὰ ἐκεῖνα ἔτι ἀμπεχόμενον , ἐν οἷς αὐτὸν καθεθάψαμεν. τί δὲ ἔπραττον , ὁ Ἴων ἔφη , ὦ Εὐκράτες , αἱ ψυχαί; τί ἄλλο, ἦ δ' ὅς, ἢ κατὰ φυλὰ καὶ φρήτρας μετὰ τῶν φίλων καὶ συγγενῶν διατρίβουσιν ὅπῃ [i] τοῦ ἀσφοδέλου καθαχείμενοι, ἀντι-

[e] Καὶ αὐτοὶ] Sine καὶ *Fl.* [f] Πανυρῷ] Bene *Va.* Πανυρῷ reliquae. [g] Δακτύλου] Sic *Fl. B1. Alid. H. P. S.* Δακτυλίου *F.* [h] Τὸ] Deeſt in *Fl.* [i] Τοῦ] Omittit *Fl.*

c. 27. *M. du S.*

Πάνυ,] Ego comma adjeci , ut ad ἰδὼν referatur. Trajectiones nonnullas ejusmodi conſtructionis oportuiſſet additas ab eo, qui tam diu in evolvendo Luciano eſt verſatus. Nos dedimus aliquot ſupra, *Paraſit.* §. 16. Addimus hic *Imag.* c. XI. f. ἀλλ' ὡς πρώτων ἐκείνων. *Rhet. Praec.* c. 18. ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ ῥῆμα γλίσχραν ἴλλῃ. *Bis Accuſ.* 34. πάντα γοῦν μᾶλλον ἂν ἤλπισα ἢ Διάλογον, ἢ τοιαῦτα ἔργα περὶ ἐμοῦ. Plura ex aliis jam addere non vacat. *J. F. R.*

71. Ἐλεφάντων — Ἰνδικῶν] Magnitudine enim Indici Elephanti Africis praeſtant, teſte *Livio* XXXVII. 59. *M. du S.*

73. Πανυρῷ] Ita *Va.* Reliquae πανυρῶ. *M. du S.*

76. Ἑκάτη] Videnda hic Vita Marini a *Proclo* ſcripta p. 68. φάσκουσι μὲν Ἑκατικοὶ φαντασιοῦσιν αὐτοπτοῦντα ἀπόρρητα μυήσασθαι. *M. du S.*

89. Κατὰ φῦλα καὶ φρήτρας] *Homer.* Il. B. 362. *M. du S.*

ἀντιλεγέτωσαν ὧν ἔτι, ἦδ' ὃς ὁ Ἴων, οἱ ἀμφὶ τὸν Ἐπίκουρον τῷ ἱερῷ Πλάτωνι, καὶ τῷ περὶ τῆς ψυχῶν λόγῳ. σὺ δὲ μὴ καὶ τὸν Σωκράτη αὐτὸν, καὶ τὸν Πλάτωνα εἶδες ἐν τοῖς νεκροῖς; τὸν Σωκράτη ἔγωγε, ἦδ' ὃς, οὐδὲ τοῦτον σαφῶς, ἀλλὰ εἰκάζων, ὅτι φαλακρὸς, καὶ προγάστωρ ἦν· τὸν Πλάτωνα δὲ οὐκ ἐγνώρισα· χρὴ γὰρ, οἶμαι, πρὸς φίλους ἄνδρας τἀληθῆ λέγειν. ἅμα γοῦν ἔγωγε ἅπαντα ἀκριβῶς ἑώρακα, καὶ τὸ χάσμα συνέμυε, καί τινες τῶν οἰκετῶν ἀναζητοῦντές με, καὶ Πυρρίας οὗτος ἐν αὐτοῖς, ἐπέστησαν [a] ὅπου τέλεον μεμυκότος τοῦ χάσματος· εἰπὲ, Πυρρία, εἰ ἀληθῆ λέγω; νὴ Δί', ἔφη ὁ Πυρρίας, καὶ ὑλακῆς δὲ ἤκουσα διὰ τοῦ χάσματος, καὶ πῦρ τι ὑπολάμπειν ἀπὸ τοῦ δαδός μοι ἐδόκει. κἀγὼ ἐγέλασα, [b] ἐπιμείρησαντος τοῦ μάρτυρος τὴν ὑλακὴν καὶ τὸ πῦρ.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, Οὐ καινὰ, εἶπεν, οὐδὲ ἄλλοις ἀόρατα ταῦτα εἶδες, ἐπεὶ καὶ αὐτὸς ὑπὸ πολλοῦ νοσήσας, τοιόν δέ τι ἐθεασάμην. ἐπεσκόπει δέ με, καὶ ἐθεράπευεν Ἀντίγονος οὗτος. ἑβδόμη μὲν ἦν ἡμέρα, ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος [c] καύσωνος σφοδρότερος· ἅπαντες δέ με ἀπολιπόντες ἐπ' ἐρημίας, [d] ἀπεκλεισάμενοι τὰς θύρας, ἔξω ἐβεβήκεσαν. οὕτω γὰρ ἐκέλευσας, ὦ Ἀντίγονε, εἴ πως δυνηθείην εἰς ὕπνον τρέπεσθαι. τότε οὖν ἐφίσταταί [e] μοι νεανίας [f] ἐγρηγορότι

adhuc, inquit Ion, *Epicurei divino Platoni & libro de animis. Tu vero numquid ipsum etiam Socratem & Platonem vidisti inter mortuos? Socratem equidem*, inquit, *neque hunc dilucide, sed conjecturam inde faciens, quod calvus erat & ventricosus. Platonem vero non agnovi: oportet enim, arbitror, vera dicere apud amicos. Simul ergo ut omnia accurate ego vidi, & hiatus clausus est, & quidam servorum requirentes me, & in illis hic ipse Pyrrhias, adstitere, nondum plane clauso hiatu. Dic Pyrrhia, utrum verum dicam? Rer Jovem*, ait Pyrrhias, *etiam latratum audivi per hiatum, & ignis sublucere de face mihi videbatur.* Et ego risi, corollarium addente teste latratum atque ignem.

25. Cleodemus autem, *Non nova*, inquit, *neque non visa aliis haec spectasti: cum ipse quoque non ita pridem aegrotans tale quid viderim. Visebat me autem & curabat hic Antigonus. Dies erat septimus. Febris talis, ut ipsa ardentissima esset vehementior. Omnes autem, me solo relicto, clausis foribus extra expectabant: ita enim jusseras, Antigone, si qua possem somnum capere. Tunc igitur adstat mihi juvenis vigilanti undique pulcherri-*

a Οὕτω] Recte sic *Fl. Fr. P.* &c. Οὕτω *J.* b Ἐμμιμητήσαντος] Alii ἐπιμαρτυρήσαντος *Coll.* Vulgatam tenent *Fl. J.* &c. c Καύσωνος σφοδ.] Nihil mut. Edd. Καῦσος σφοδρότατος θερμότερος G. d Ἐπικλεισάμβοι] Ἐγκλεισ. marg. *A1.* e Μοι] Omittit *Fl.* f Ἐγρηγορότι] Ἐγρηγοροῦντι *Fl.*

2. Ἀκριβῶς ἑώρακα] Γράφε), ἱκανῶς ἑωράκειν. *V.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Ἀντὶ τοῦ προσθέντος. *V.* In G. vero Ἐπιμαρτυρήσαντος] Γραι. ἐπιμετρήσαντος.

* Ἐμμιμεῖ] Sic etiam Exc. *G.* Lege ἑωράκειν, vel ἑώρακα. *M. du S.*

93. Ἰερῷ Πλάτωνι] *Plat.* π. ψυχ. *M. du S.*
97. Εἰκάζων] Forsan εἰκάζον. Sed si per ellipsin accipias, ut intelligatur εἶδον ex praemisso εἶδες, mutatione non opus erit. *J. F. R.*
1. Πρὸς φίλους] *Lucilius: homini amico non est mentiri meum. Lact.* VI. 18. *Sed etiam inimico atque ignoto existimabit non esse mentiri suum.* *M. du S.*
9. Ἐπιμετρήσαντος] Quid proprie significet, patet ex *Dial. Mort.* V. *Plutonis & Mercur.* §. 1. ἐπὶ τοῖς ἀναπόδοτα ἔτεσιν, ἃ βιώσεσθαι, ἐπιμετρήσας ἄλλα τοσαῦτα. Hic igitur jocose usurpatum, pro *testimonio superfluo admetiris, superaddis*, idque magis placet, quam ἐπιμαρτυρήσαντος. *J. F. R.*
15. Ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καύσωνος σφοδρότερος] Be-

ne-

rimus, veſte candida indutus: deinde ſurgere me juſſum deducit per hiatum quendam ad inferos, ut ſtatim conſpectu primo agnoſcerem Tantalum, & Tityum, & Siſyphum. Ac reliqua quid vobis dicam? Cum vero eſſem apud tribunal (aderat autem Aeacus quoque & Charon, & Parcae, & Furiae) aliquis velut rex, Pluto ut mihi videtur, aſſidebat, pronuntians eorum, qui paullo poſt morituri eſſent, nomina, quos ultra diem ipſis dictum in vita manere contigerat. At juvenis me illi ſiſtebat. Sed Pluto indignabundus ad ductorem meum, Nondum, inquit, impletum illius filum eſt: abeat igitur. Tu vero jam ſabrum adduc Demylum: jam enim ſupra colum vivit. Et ego laetus recurrens ipſe quidem jam ſine febri eram, denuntiabam vero omnibus, moriturum mox eſſe Demylum: in vicinia autem noſtra habitabat, aegrotans ipſe quoque, ut nunciabatur. Et paullo poſt audiebamus planctum eorum, qui illum deplorarent.

26. Quid mirabile, ait Antigonus? Ego enim novi quendam viceſimo die poſt, quam ſepultus fuerat, revixiſſe, qui & ante mortem, & cum redïiſſet in vitam, hominem curaverim. Et quomodo, inquam, viginti diebus neque putruit corpus, neque alioquin fame periit? niſi forte tu Epimenidem quendam curaſti.

τί, πάγκαλον, λευκὸν ἱμάτιον ἐνδεδεβλημένος· εἶτα ἀναστήσας, ἄγει με διά τινος χάσματος ἐς τὸν Ἅιδην, ὡς αὐτίκα ἐγνώρισα Τάνταλον ἰδὼν, καὶ Τιτυὸν, καὶ Σίσυφον. καὶ τὰ μὲν ἄλλα τί ἂν ὑμῖν λέγοιμι; ἐπεὶ δὲ κατὰ τὸ δικαστήριον ἐγενόμην (παρῆν δὲ καὶ ὁ Αἰακὸς, καὶ ὁ Χάρων, καὶ αἱ Μοῖραι, καὶ αἱ Ἐριννύες) ὁ μέν τις ὥσπερ βασιλεὺς (ὁ Πλούτων μοι δοκεῖ) καθῆστο, ἐπελεγόμενος τῶν τεθνηξομένων τὰ ὀνόματα, ὃς ἤδη ὑπερημέρους τῆς ζωῆς συνέβαινεν εἶναι· ὁ δὲ νεανίσκος ἐμὲ φέρων παρέστησεν αὐτῷ· ὁ δὲ Πλούτων ἠγανάκτησε τότε, καὶ πρὸς τὸν ἀγαγόντα με, Οὔπω πεπλήρωται, φησὶ, τὸ νῆμα αὐτῷ, ὥστε ἀπίτω. σὺ δὲ δὴ τὸν χαλκέα Δημύλον ἄγε· ὑπὲρ γὰρ τὸν ἄτρακτον ἤδη βιοῖ. κἀγὼ ἄσμενος ἀναδραμὼν, αὐτὸς μὲν ἤδη ἀπύρετος ἦν, ἀπήγγειλον δ' ἅπασιν, ὡς τεθνήξει Δημύλος· ἐν γειτόνων δὲ ἡμῖν ᾤκει, νοσῶν τι καὶ αὐτὸς ὡς ἀπηγγέλλετο. καὶ μετ' μικρὸν ἠκούομεν οἰμωγῆς ὀδυρμῶν ἐπ' αὐτῷ.

Τί θαυμαστὸν, εἶπεν ὁ Ἀντίγονος; ἐγὼ γὰρ οἶδα τινὰ μετ' εἰκοστὴν ἡμέραν, ἤ ἐτάφη, ἀναστάντα, θεραπεύσας καὶ πρὸ τοῦ θανάτου, καὶ ἐπεὶ ἀνέστη, τὸν ἄνθρωπον. καὶ πῶς, ἦν δ' ἐγὼ, ἐν εἴκοσιν ἡμέραις οὔτε ἐμύδησε τὸ σῶμα, οὔτε ἄλλως ἀπώλετο διεφθάρη, εἰ μή τινά γε Ἐπιμενίδην σύ γε ἐθεράπευες.

Ἄμα

nedictus: *Febris, o qualis! incendio certe vehementior.* Mſſ. ὁ δὲ πυρετὸς, οἷος καῦσος σφοδρότατος, θερμότερος. *Febris, tanquam incendium vehementiſſimum, ardentior.* *J.G.G.*

24. Χάσματος] Conf. ſupra *de Luct.* c. 2. *J.F.R.*

30. Δοκεῖ] Mallem δοκεῖν. *M.du S.*

Ibid. Μοι δοκεῖ] Verum eſt, μοι δοκεῖν hic locum habere. Vid. ſupra notata *de Luct.* c. 5. At non plane opus eſt mutatione, quia & μοι δοκεῖ, intellecto ὡς, non incommodum ſenſum exhibet. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπιλεγόμενος] *Th. Mag.* v. ἀναλέγομαι haec eod. modo adfert. In quo tamen male admodum interpunctio facta in Ed. *Blankardi*, dum dedit: Λεκιανὸς σὺν τῷ φιλοψευδὴς ἢ ἀπιστῶν ἐπιλεγόμενος, quaſi ἢ ἀπιστῶν pertineret ad verba Luciani. Quare punctum quod poſt φιλοψευδὴς eſt, poſt ἀπιστῶν collocandum, jam quisque videt, vel me non monente. *J.F.R.*

35. Οὔπω πεπλ. φ. τὸ νῆμα] Divus *Auguſtinus* c. 12. De cura pro mortuis. *Caſarius Monachus* hiſtoriar. memorabil. c. 42. L. XII. *Th.M.*

50. Ἐπιμενίδην] Poëta hic Cretenſis, quem 50. annos perpetuos dormiſſe fama eſt; *Plut.* 1403. f. Vid. Τιμ. c. 4. *M.du S.*

g Μοι δοκεῖ] Conſtans lectio. h Ἤδη] Deeſt in *Fl.* i Ἀπήγγειλον] Ἀπήγγελον *Fl.* k Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* l Ἢ] Ἧς *Fl.* ac marg. *A1.* m Ἐθεράπευες] Ἐθεράπευσας marg. *A1.*

Ἅμα ταῦτα λεγόντων ἡμῶν, ἐπεισῆλθον οἱ τῦ Εὐκράτους υἱοὶ ἐκ τ παλαίστρας· ὁ μὲ ἤδη ἐξ ἐφήβων, ὁ δὲ ἕτερος ἀμφὶ τὰ πενταικαίδεκα ἔτη, καὶ ἀσπασάμενοι ἡμᾶς, ἐκαθέζοντο ὅπῃ τ κλίνης πρὸς τῷ πατρί· ἐμοὶ δὲ εἰσεκομίσθη θρόνος. καὶ ὁ Εὐκράτης, ὥσπερ ἀναμιμνῄσκων πρὸς τ ὄψιν τ [a] υἱέων, Οὕτως ὀναίμην, ἔφη, τούτων (ὀπιθαλὼν [b] αὐτοῖν τ χεῖρα) [c] ὡς ἀληθῶς, ὦ Τυχιάδη, πρός σε ἐρῶ. τ [d] μακαρίτιν μὲ γυναῖκα, τ τούτων μητέρα, πάντες ἴσασιν ὅπως ἠγάπησα, ἐδήλωσα δὲ οἷς αὐτῇ ἔπραξα οὐ ζώσαν μόνον, ἀλλ' ἐπεὶ καὶ ἀπέθανε, τόν τε κόσμον ἅπαντα συγκαλέσας καὶ τ ἐσθῆτα ἣ ζῶσα ἔχαιρεν. ἑβδόμῃ δὲ μετ τελευτὴν ἡμέρᾳ, ἐγὼ μὲ ἐνταῦθα ἐπὶ τ κλίνης, ὥσπερ νῦν, ἐκείμην πενθῶν τὸ γε πένθος· ἀνεγίγνωσκον γὰρ τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλάτωνος βιβλίον ἐφ' ἡσυχίας. ἐπεισέρχεται δὲ μέλαξις ἡ Δημαινέτη αὐτὴ ἐκείνη, καὶ [e] καθέζεται πλησίον, ὥσπερ νῦν Εὐκρατίδης οὗτοσί, δείξας τ νεώτερον τ υἱέων· ὁ δὲ αὐτίκα ἔρριζε μάλα παιδικῶς, καὶ πάλαι ἤδη ὠχρὸς ἦν πρὸς τ διήγησιν. ἐγὼ δέ, ἅτ' ὢς ὁ Εὐκράτης, ὡς εἶδον, περιπλακεὶς αὐτῇ ἐδάκρυον ἀναχω-

27. Haec dum loquimur, superveniunt filii Eucratis *redeuntes* de palaestra, quorum alter jam ex ephebis excessit, alter circa quintum decimum annum est. Hi, cum salutassent nos, assident in lecto apud patrem: mihi vero illata est sella. Et Eucrates, quasi admonitus ad conspectum filiorum, *Ita*, inquit, *hisce fruar*, injecta utrique manu, *ut vera tibi, Tychiade, narrabo. Uxorem meam, nunc felicem, horum matrem, norunt omnes quantum amaverim: declaravi autem iis, quae illius causa feci non viventis modo, sed etiam vita functae, qui mundum illius omnem una cremaverim, & eam, qua viva gaudebat, vestem. Septimo autem a morte illius die, ego hic in lectulo, uti nunc, jacebam, luctus solatia quaerens: silentio enim legebam Platonis de anima librum. Inter haec supervenit Demaeneta ipsa illa, & prope assidet, ut nunc Eucratides hic*, ostendens filium suum juniorem: qui statim puerili more cohorruit, pallidus jam ante ad hanc narrationem. *Ego vero*, pergit Eucrates, *cum viderem, complexus illam cum ejulatu lacrumа-*

a Υἱῶν] Nihil mut. *F. Fl. Fr. P.* b Αὐτοῦ] Αὐτοῖς *Fl.* c Ὡς] Abest a *Fl.* d Μακαρίτιν] Μακαρίτην *P.* male. e Καθέζεται] Καθίσει marg. *Mdw.* An καθέζει; adscripsit *F. F. Wetst.*

58. Υἱῶν] Sic pro υἱῶν etiam paullo post & alibi scriptum invenio. Alios amare υἱῶν, qui dubitat, adeat *Herodian.* III. 14. 17. *Evang. Matth.* XX. 20. *Luc.* I. 16. &c. *F. F. R.*

59. Οὕτως ὀναίμην — τούτων] Formula bene precandi & adfirmandi. *Alciphr.* III. Ep. 19. pr. Κοινωνὸς ὢν ἐ φιλέταιρος ἄνευ σαυτοῦ — *bene tibi sit ex te ipso.* Ubi plura exempla, non omisso hoc Luciani, dedit peritissimus Graeci idiomatis *Berglerus.* Sed in malam partem, per ironiam, idem habuimus T. 2. *Asin.* c. 36. f. ἄνευ τούτων τ καλῶν γάμων. Τούτων autem pertinere ad υἱῶν, monuit Rev. *Jac. Elsn.* in Epist. ad *Philem.* I. 20. ubi legimus Ναὶ ἀδελφὲ, ἐγώ σε ὀναίμην ἐν Κυρίῳ. Ad quae ille alia etiam similia adfert, *Majusque* merito reprehendit; qui illa ex Venerea phrasi, *frui aliquo*, interpretetur. *F. F R.*

70. Τὸ περὶ ψυχῆς τῦ Πλ.] Alio ordine infra *Musc. Enc.* c. 7. *M. du S.*

85. Κυνίδιον — Μελιταῖον] Vid. supra T. I. *Mort.* c. 34. Et infra *Somn.* c. 19. *M. du S.*

90. Σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς πυγὰς — παίουσι] De puerili, item servili & contumeliosa hac solearum ac sandaliorum castigatione veteribus usitatissima, multa habet *Gataker.* in Cinno c. 19. med. *F. F. R.*

95. Ἀρίγνωτος] De hoc nihil invenio. *M. du S.*

1. Πίλιον] Confer *Somn.* c. 6. ξίφος· αὐτὸν οἱ μαθηταὶ ἐ πίλον καλοῦσιν. Sed aliud hic est. *M. du S.*

4. Θεὸν λὰξ μηχανῆς] Proverb. *F. B.*

Ibid. Ἐπισκηλήσει] Ἐπισκηνλήσει legendum videtur. *F. G.*

Ἐπισκηνλήσει] Aliter antea hic in omnibus Libris nostris legebatur, nempe ἐπισκηλῆ —. Sed certa est Cl. *Kusteri* emendatio. Vid. Ἔκκλ. c. 9. ubi recte habet *Fl.* [Lego ἐπισκηνλήσει, aderat enim invocatus & inexpectatus. *Aristoph.* Thesmoph. vs. 272. ὥστε τὰς ὡς τάχιστα μ' ἐπισκηνλήσετε.] *L. K.*

Ἐπι-

mabar. Illa non paſſa me clamare, ſed acceſſit, quod reliquis in rebus omnibus ſibi gratificatus, alterum ſandaliorum, erant autem aurea, non cremaverim: deciſiſſe vero illud dicebat juxta arcam; ac propter hoc nos cum non inveniſſemus, alterum modo cremaveramus. Adhuc loquentibus nobis, exſecrabilis quaedam ſub lecto canicula Meliteníis latravit; ad quem illa latratum evanuit. Sandalium tamen, ſub arca repertum, poſtridie ejus diei crematum eſt.

28. *Adhuc ne fidem negare talibus, Tychiade, aequum cenſes, manifeſtis adeo, & quae ſingulis diebus apparent? Non per Jovem*, inquam: *quandoquidem digni fuerint, quorum aureo ſandalio naves, puerulorum inſtar, caedantur, ſi qui recuſent credere, & impudenter adeo veris repugnent.*

29. Inter haec Pythagoricus Arignotus intravit, comatus, vultu venerabili: noſti illum ſapientiae cauſſa celebrem, divini cognomine inſignem. Atque ego illo conſpecto reſpirabam, illud ipſum venire mihi ratus, ſecurim contra mendacia. *Os enim*, cogitabam, *iſtis hic obturabit vir ſapiens, prodigioſa adeo narrantibus.* Et, quod eſt in proverbio, e machina Deum advocatum

κύσας· ἡ δὲ οὐκ εἴα βοᾶν, ἀλλ' ἠτιᾶτο με ὅτι τἄλλα πάντα χαρισάμενος αὐτῇ, θάτερον τῶν σανδάλοιν χρυσοῦν ὄντοιν, ὃ καλαχαύσαιμι. εἶναι δὲ αὐτό, ἔφασκε, παρὰ τὴν κιβωτόν· καὶ διὰ τοῦτο ἡμεῖς οὐχ εὑρόντες, θάτερον μόνον ἐκαύσαμεν. ἔτι δὲ ἡμῶν διαλεγομένων, κατάρατόν τι κυνίδιον ὑπὸ τὴν κλίνην ὂν, Μελιταῖον, ὑλάκτησεν· ἡ δὲ ἠφανίσθη πρὸς τὴν ὑλακήν. τὸ μέντοι σανδάλιον εὑρέθη ὑπὸ τὴν κιβωτόν· καὶ κατεκαύθη ὕστερον.

Ἔτι ἀπιστεῖν τούτοις, ὦ Τυχιάδη, ἄξιον ἐναργέσιν οὖσι, καὶ κατ' ἡμέραν ἑκάστην φαινομένοις; μὰ Δί', ἦν δ' ἐγώ· ἐπεὶ σανδάλῳ γε χρυσῷ ἐς τὰς ναυγὰς, ὥσπερ τὰ παιδία, παίεσθαι ἄξιοι ἂν εἶεν οἱ ἀπιστοῦντες, καὶ ὕτως ἀναισχυντοῦντες πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

Ἐπὶ τούτοις, ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος εἰσῆλθεν, ὁ κομήτης, ὁ σεμνὸς ἀπὸ τοῦ προσώπου, οἶδα τὸν ἀοίδιμον ὑπὸ τῆς σοφίας, τὸν ἱερὸν ἐπονομαζόμενον. κἀγὼ ἰδὼν, ὡς εἶδον αὐτὸν, ἀνέπνευσα, τοῦτ' ἐκεῖνο ἥξειν μοι νομίσας, τέλεκύν τινα τῶν ψευσμάτων. ἀποστομεῖ γὰρ αὐτοὺς, ἔλεγον, ὁ σοφὸς ἀνὴρ, οὕτω τεράστια διεξιόντας· καὶ τὸ τοῦ λόγου, θεὸν ἀπὸ μηχανῆς [f] ἐπεισκληθῆναί μοι τοῦ-

τον

f Ἐπεισκληθῆναι] Ἐπεισκυκληθῆναι *Kuſt.* recte; ſed non addicunt Codd.

4. * Θεὸν ἀπὸ μηχανῆς] Ἐπὶ τῷ θεάτρου, ἴσως † τὸ παράδοξον ἐπιτελεῖσθαι ἔδει, καὶ πλέον ‡ ἔχειν πίστεως, ἄνωθεν ὑπὲρ τὰς παρ' ἑκάτερα τοῦ μέσου τοῦ θεάτρου θύρας, αὖται δὲ πρὸς τὴν αὐλαίαν τοῦ θεάτρου πλάσθαι ἀνήρτηνται, ἃ δὴ καὶ τὸ προσκήνιον δὲ μηχανῶν δύο μετεωριζομένων ἡ ἐξ ἑκατέρων θεὸς § ὥρας ἐπιφάνεια παρεσθὲ, ὥσπερ λύσιν φέροντες τοῖς ἀμηχάνοις, καὶ τοῦτο παραδηλοῦσιν, ὡς ἂ καὶ ἀστεῖῶν τοῖς θεωμένοις, ἐπεὶ Θεὸς πάρεστι τῷ ἔργῳ, ἅ μηδὲν ἀδύνατον ἐπιτελεῖν· ὃν τοῦτο δὲ ἐπὶ πάντων τὸν παρὼν § προσδυλίαν € συμφερόντως τινὶ συμβαινόντων ἐκπαίτησε τὸ ὃν μηχανῆς θεός. C.

* Θεὸν ἀπὸ] Ad alia verba ante relatum hoc ſcholion jam in ſedem ſuam retractum eſt.

† Τὸ παράδοξον] Lege τι. In C. enim eſt [παράδοξον quid.] Niſi malis παρὰ δόξαν τι. *M. du S.*

‡ Ἔχειν πίστιν] Lacuna pro his erat in Edd. in V. & G. quam ex C. ſupplevit *Solan.* Addiditque: „ Eaedem in Exc. „ G. quae in V. reperiuntur lacunae. Sed ſcholion extat integrum in C. unde ſupplevimus." Sexdecim quippe lacunis hiabant edita, quas jam impletas non indicabimus cum lectoris taedio. Ἔχον legit Cl. *J. J. Wttb.* *J. F. R.*

§ Προσδυλίαν] Sic V. προσδυλίας Exc. G.

Ἐπεισκληθῆναί μοι] Nihil equidem abſurdi video in vulgata lectione. Quid enim prohibet, quo minus ab ipſa Fortuna advocatus veniſſe dicatur Arignotus? Sed non diſſimulanda tamen oppido elegans doctiſſimi *Kuſteri* conjectura, qui ad *Ariſtoph. Θεσμοφορ.* 774. ſuſpicatur legendum ἐπεισκυκληθῆναι. Probaverat jam ad vſ. 102. ἐκκυκλεῖν eſſe theatralis machinationis verbum, qua Θεοὶ ἀπὸ μηχανῆς, in ſcenam deſcendentes de caelo Dii, repraeſentantur. Quod ſi admittamus; ita hic locus interpretandus fuerit, *tanquam Deum e ma-*

τον ὥμην [a] ἀπὸ τ τύχης. ὁ δὲ ἐπεὶ ἐκαθέζετο, ὑπεκστάντος αὐτῷ τῦ Κλεοδήμυ, πρῶτα μὲ ᾠετο τ νόσυ ἤρετο· κ̀ ὡς ῥᾷον ἤδη ἔχειν ἤκυσε πρὸς τῦ Εὐκράτυς, Τί δὲ, ἔφη, πρὸς [b] ἀλλήλυς [c] ἐφιλοσοφεῖτε; μέλαξυ γ' εἰσιὼν [d] ἐπήκυσα. κ̀ μοι δοκεῖτε εἰς καλὸν ἀφετεθήσεαδ τ ἀφετριβήν. τί δ' ἄλλο, εἶπεν ὁ Εὐκράτης, ἢ τυῖονι τ ἀδαμάντινον πείθομεν (δείξας ἐμὲ) ἡγεῖαδ δαίμονάς τινας εἶναι, κ̀ φαντάσματα, κ̀ νεκρῶν ψυχὰς ᾠειπολεῖν ὑπὲς γῆς, κ̀ φάνεαδ οἷς ἂν ἐθέλωσιν; ἐγὼ μὲ ὖν ἠρυθρίασα, κ̀ κάτω ἔνευσα αἰδεσθεὶς τ Ἀρίγνωτον. ὁ δὲ, ὅρα, ἔφη, ὦ Εὔκρατες, μὴ τῦτο φησὶ Τυχιάδης, τὰς τ βιαίως ἀποθανόντων μόνας ψυχὰς ᾠεινοστεῖν, οἷον εἴ τις ἀπήγξατο, ἢ ἀπετμήθη τ κεφαλὴν, ἢ ἀνεσκολοπίσθη, ἢ ἄλλῳ γέ τῳ τρόπῳ τοιύτῳ ἀπῆλθεν ἐκ τῦ βίυ, τὰς δὲ τ κτ' μοῖραν ἀποθανόντων ὐκέτι; ἦν γ' τῦτο λέγῃ, ὑ πάνυ ἀπόβλητα φήσῃ. μὰ Δί', ἦδ' ὃς ὁ Δεινόμαχος, ἀλλ' ὐδὲ ὅλως εἶναι τὰ τοιαῦτα, ὐδὲ συνεστῶτα ὁρᾶδ οἴεδ.

Πῶς λέγεις, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, δριμὺ ἀπιδὼν εἰς ἐμέ. ὐδέν σοι τύτων γίγνεαδ δοκεῖ, κ̀ ταῦτα πάντων, ὡς εἰπεῖν, ὁρώντων; [e] ἀπολελόγησθε, ἦν δ' ἐγὼ, ὑπὲς ἐμῦ, εἰ μὴ πιστεύω, διότι μηδὲ ὁρῶ μόνος τ ἄλλων· εἰ δὲ ἑώρων, κ̀ ἐπίστευον ἂν δηλαδὴ ὥσπες ὑμεῖς. ἀλλὰ, ἦδ' ὃς, ἤν ποτε ἐς Κόρινθον ἔλθῃς, [f] ἐρῦ ἔνθα ἐστὶν ἡ Εὐβατίδυ οἰκία, κ̀ ἐπειδάν σοι δειχθῇ πρὸς τὸ [g] Κράνειον, παρελθὼν ἐς ταύτιν λέγε

mihi hunc a Fortuna putabam. Ille vero cum assedisset, assurgente illi Cleodemo, primo quidem percontari de morbo, & cum mollius jam habere, ab Eucrate audisset, *Ecquid vero*, inquit, *inter vos philosophabamini? dum enim intro, audivi: & videtur mihi, bene vos esse disputationem collocaturos. Quid vero aliud*, inquit Eucrates, *quam adamantino huic*, me autem ostendebat, *persuadere studemus, uti putet daemones quosdam esse, & spectra, & vita functorum animas vagari in terra, & quibus velint apparere.* Igitur erubui equidem, & vultum Arignoti verecundia dejecit. *Atque is, vide*, inquit, *Eucrates, num hoc dicat Tychiades, solas eorum, qui violenta morte perierunt, animas oberrare, ut si quis se suspenderit, aut capite truncatus, aut palo fixus, aut alia qua simili ratione de vita egressus sit; fato autem suo mortuorum non item? Hoc enim si dicat, non plane rejicienda dixerit. Non ita est, per Jovem*, respondebat Dinomachus, *sed plane non esse talia, neque consistere ita, ut videri possint, arbitratur.*

30. *Quid ais?* inquit Arignotus, torvum me intuens: *nihil tibi horum videtur fieri, idque, cum omnes, pene dixero, videant? Jam caussam pro me dixistis*, inquam, *si non credo, quia solus inter alios non video: si vero vidissem, crederem nimirum, uti vos. Verum*, dicebat ille, *si quando Corinthum veneris, interroga, ubi sit Eubatidae domus: & cum ostensa tibi fuerit, ad Craneum, ingres-*

a Ἀπὸ] Et sic *Fl.* b Ἀλλήλυς] Αὐτοὺς marg. *A1.* cum *Fl.* c Ἐφιλοσοφεῖτε] Admisi ex *Fl* Φιλοσοφεῖτε cett. d Ἐπήκυσα] Sic Edd. Ὑπηκ. vult *Solan.* e Ἀπολελόγησθε] Ἀπολογήσομαι L. Ἀπολογῇ *Fl.* ac marg. *A1.* Vulgatum servant cett. f Ἐρῦ] Ἔρυ, accentu mutato marg. *A1.* g Κράνειον] Ita *Fl. Fr. J. B1. H. Ald. S.* Κράνιον P.

machina in hanc scenam a Fortuna demissum. Si unus codex addiceret in verbo paullo reconditiore, & captum librariorum superante, non dubitarem sic, ut jubet *Kusterus*, reponere. *J.M.G.*

11. Ἐπήκυσα] Forsan ὑπήκυσα legendum, adscripserat *Solan.* Nescio num ex suo ingenio, an monitu alterius. Verum quia supra c. 6. versus fin. etiam habuimus, τί μέλαξυ εἰσιὼν ἐπήκυσον; nihil hic quoque mutare consultius fuerit. Adde & *Prometh.* T. I. §. 20. μὴ ὖν ὁ Ζεὺς ταῦτα ἐπήκυσέ σε. Ac *de Salt.* c. 64. μὴ ἐπακούσῃς τ ἀδομένων. Et jam tanto minus de mutatione sollicitus erit. *J.F.R.*

27. Συνεστῶτα ὁρᾶσθαι] Συστῆναι etiam deinde c. 32. med. sic accipitur, ut significet idem fere quod ὑφεστάναι,

greſſus in eam dic ad janitorem Tibium, velle te videre unde daemonem Pythagoricus Arignotus, effoſſo loco, exegerit, & habitabilem ab eo inde tempore domum praeſtiterit?

31. *Quid vero hoc erat? o Arignote*, interrogabat Eucrates. *Deſerta fuerat*, inquit, *din propter terrores. Si quis vero immigraret, mox perculſus fugiebat, a terribili & tumultuoſo ſpectro ejectus. Ergo jam collabi domus, & defluere tectum; nec omnino quisquam erat, qui auderet in illam ingredi. At ego his auditis, ſumo mecum libros, ſunt autem mihi Aegyptii plures de talibus; ingredior domum circa primam quietem, dehortante meo hoſpite, ac tantum non manum injiciente, cum quorſum irem audiſſet, in praeſentem, ut ipſe putabat, perniciem. Ego vero ſumta lucerna ingredior ſolus, & in maximo conclavi depoſito lumine, lego tacite, humi ſedens. Adeſt daemon, ad unum ſe de multis venire putans, & futurum ſperans, ut me quoque ſicut reliquos perterreat, ſqualidus, comatus, caligine nigrior: atque adſtans tentat ab omni parte me invadere, ſi forte poſſet vincere: & nunc quidem canis, nunc taurus fit, aut leo. Ego vero depromta allocutione maxime horribili, Aegyptiorum ſermone uſus, incantando illum adegi in angulum quendam tenebricoſi conclavis. Animadverſo autem ubi ſubierat, reliquum noctis dormivi. Mane, cum deſperaſſent omnes, & mortuum me in-*

πρὸς τ᾽ θυρωρὸν Τίβιον, ὡς ἐθέλοις ἰδεῖν ὅθεν τ᾽ δαίμονα ὁ Πυθαγορικὸς Ἀρίγνωτος [h] ἀνορύξας ἀπήλασε, κ᾽ πρὸς τὸ λοιπὸν οἰκείας τ᾽ οἰκίαν ἐποίησε.

Τί δὲ τοῦτο ἦν, ὦ Ἀρίγνωτε; ἤρετο ὁ Εὐκράτης. ἀοίκητος ἦν, ἔφη, διὰ τοὺς ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δεημάτων. εἰ δέ τις οἰκήσειεν, εὐθὺς ἐκπλαγεὶς ἔφευγεν, ἐκδιωχθεὶς ὑπό τινος φοβερᾶς κ᾽ ταραχώδους φάσματος. συνέπιπτεν ἤδη, κ᾽ ἡ στέγη κατέῤῥει. κ᾽ ὅλως οὐδεὶς ἦν ὁ θαῤῥήσων παρελθεῖν εἰς αὐτό. ἐγὼ δὲ ἐπεὶ ταῦτα ἤκουσα, τὰς βίβλους λαβὼν (εἰσὶ δέ μοι Αἰγύπτιαι μάλα πολλαὶ περὶ τ᾽ τοιούτων) ἦκον ἐς τ᾽ οἰκίαν περὶ πρῶτον ὕπνον, παρακελευομένου τοῦ ξένου, κ᾽ μόνον οὐκ ἐπιλαμβανομένου, ἐπεὶ ἔμαθεν οἷ βαδίζοιμι, εἰς πρᾶγμα κακόν, ὡς ᾤετο. ἐγὼ δὲ λύχνον λαβὼν, μόνος εἰσέρχομαι. κ᾽ ἐν τῷ μεγίστῳ οἰκήματι καθεσθεὶς τὸ φῶς, ἀνεγίγνωσκον ἡσυχῇ, χαμαὶ καθεζόμενος. ἐφίσταται δὲ ὁ δαίμων, ἐπὶ τινὰ τ᾽ πολλῶν ἥκειν νομίζων, κ᾽ δεδίξασθαι καὶ μὲ ἐλπίζων, ὥσπερ τοὺς ἄλλους, αὐχμηρὸς, [k] κ᾽ κομήτης, κ᾽ μελάντερος τοῦ ζόφου. κ᾽ ὁ μὲν ἐπιστὰς ἐπειρᾶτό με παντάχοθεν προσβάλλων, εἴ πόθεν κρατήσειε, κ᾽ ἄρτι μὲν κύων, ἄρτι δὲ ταῦρος γιγνόμενος ἢ λέων. ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τ᾽ Φρικώδες ἄτιλον ἐπῴδησιν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, συνήλασα κατάδων αὐτὸν εἰς τινὰ γωνίαν σκοτεινοῦ οἰκήματος. ἰδὼν δὲ αὐτὸν, οἷ κατέδυ, τὸ λοιπὸν ἀνεπαυόμην· ἕωθεν δὲ πάντων ἀπεγνωκότων, κ᾽ νεκρὸν εὑρήσειν με οἰομένων, καθάπερ

h Ἀνορύξας] Recepi ex L. marg. *A1. Fl. & S.* Ἀνοίξας *Ald. J. H. P. &c.* i Μόνον οὐκ] Sic *J.* & marg. *A1. Mauro. Fl. P. H. S. Ald. B1. Fr.* k Καὶ] Abeſt ab *Fl.*

νίσται, φύσιν ἔχειν. Nimirum συνίστασθαι vel συνίστησι, quidquid poteſt cum aliis ſtare, quidquid nec ſibi nec aliis repugnat, non involvit, ut ajunt, contradictionem, vel implicat. Obſervata *Budaeo* verbi notio, ſed exemplis, quod ſciam, nondum firmata. *J. M. G.*

38. Κράνιον] Sic ſcribitur etiam N. Δ. I. ubi vid. not. *M. du S.*

Κράνιον] Hoc praeferendum eſſe vid. ad *Quom. Hiſt.* c. 3. & ultimum ibid. *J. F. R.*

39. Τίβιον] Vid. ſupra T. I. Τιμ. c. 14. (jam c. 22.) *M. du S.*

40. Ἀνορύξας] L. *Fl.* & *S.* cum *A.* Reliquae ἀνοίξας, abſurde. *M. du S.*

44. Ἀοίκητος ἦν, ἔφη, διὰ τοὺς ἐκ πολλοῦ ὑπὸ δεημάτων] C. *Plinius* epiſt. XXVII. L. VII. Scriptor vitae S. Germani Antiſiodorenſis Epiſcopi c. XVII. *D. Antoninus* Archiepiſc. Florentin. T. II. c. IX. Tit. XII. paragr. VIII. *Th. M.*

πρὸς τοὺς ἄλλους, προελθὼν ἀπροσδόκητος ἅπασι, [a] πρόσειμι τῷ Εὐβατίδῃ, εὐαγγελιζόμενος αὐτῷ, ὅτι καθαρὰν [b] αὐτῷ καὶ ἀδείμαντον ἤδη ἔξει τὴν οἰκίαν οἰκεῖν. καὶ παραλαβὼν αὐτόν τε, καὶ τῶν ἄλλων πολλοὺς (εἰπόντος γὰρ τοῦ παραδόξου ἕνεκα) ἐκέλευον ἀγαγὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ὃν καταδεδυκότα τὸν δαίμονα ἑωράκειν, σκάπτειν, λαβόντας δικέλλας καὶ σκαφεῖα· καὶ ἐπειδὴ ἐποίησαν, εὑρέθη ὡς ἐπ' ὀργυιὰν καταορυγμένου τις νεκρὸς ἔνλος, μόνα τὰ ὀστᾶ καὶ σχῆμα συγκείμενος. ἐκεῖνον μὲν οὖν ἐθάψαμεν ἀνορύξαντες, ἡ οἰκία δὲ τὸ ἀπ' ἐκείνου ἐπαύσατο ἐνοχλουμένη ὑπὸ τῶν φασμάτων.

ventum iri putarent, uti reliquos, progressus praeter spem omnium, accedo ad Eubatidem, bonum ipsi nuncium allaturus, puram & metus expertem domum habitare illi in posterum licere. Atque assumtis cum ipso tum aliis pluribus, sequebantur enim rei miraculo moti, deductisque ad ipsum locum, ubi subire daemonem videram, jussi rastris & ligonibus humum fodi. Quo facto inventum est ad passus altitudinem defossum cadaver antiquum, cujus sola ossa sua figura composita jacerent. Hoc igitur effossum sepelivimus. Caeterum domus ab eo inde tempore infesta spectris esse desiit.

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Ἀρίγνωτος, ἀνὴρ δαιμόνιος τὴν σοφίαν, καὶ ἅπασιν αἰδέσιμος, οὐδεὶς ἦν ἔτι τῶν παρόντων, ὃς οὐχὶ κατεγίγνωσκέ μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν, τοῖς τοιούτοις ἀπιστοῦντος, καὶ ταῦτα Ἀριγνώτου λέγοντος. ἐγὼ δὲ ὅμως οὐδὲν τρέσας οὔτε τὴν κόμην, οὔτε τὴν δόξαν τὴν περὶ αὐτοῦ, Τί τοῦτ', ἔφην, ὦ Ἀρίγνωτε, καὶ σὺ τοιοῦτος ἦσθα, ἡ μόνη ἐλπὶς τὴν ἀληθείας, καπνῷ μεστὸς καὶ ἰδαλμάτων; τὸ γοῦν τοῦ λόγου ἐκεῖνο, Ἄνθρακες ἡμῖν ὁ θησαυρὸς πέφηνας. σὺ δὲ, ἦδ' ὃς ὁ Ἀρίγνωτος, εἰ μήτε ἐμοὶ πιστεύεις λέγοντι, μήτε Δεινομάχῳ, ἢ Κλεομήδει τούτῳ, μήτε αὐτῷ Εὐκράτει, φέρε,

32. *Haec cum dixisset Arignotus divina vir sapientia & venerabilis omnibus; nemo jam erat praesentium, quin magnae me accusaret amentiae, qui fidem talibus non haberem, idque ipso dicente Arignoto. Ego vero nihil trepidans, neque ob comam, neque ob opinionem de viro, Quid istuc, inquam, Arignote, tune etiam talis es, sola spes veritatis, idem tamen fumi & spectrorum plenus? Ergo tu nobis, qui thesaurus eras, ut est in proverbio, carbones appares? Tu vero, inquit Arignotus, si neque mihi credis dicenti, neque Dinomacho, aut huic Cleodemo, neque ipsi Encrati; age dic, ecquem fide di-*

a Πρόσειμι] Προσήκομαι marg. *A*1. Sed glossa est. b Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.*

81. Ἔνλος] Τὸ ἴνλος λαμβάνει ἐπὶ τοῦ χθιζινοῦ, καὶ ἐπὶ τοῦ πάλαι διαφόρως. *V.*

73. Καθαρὰν] *Diod. Sic.* 2. c. 39. pr. καθαρὰν ποιῆσαι τὴν θηρίων γῆν τε καὶ θάλατταν. *Plutarch.* Thes. p. m. 3. C. ἤδη μὲν καθαρὸν ἤδη ἀκίνδυνον ὑπὸ λῃστῶν. Ibid. p. seq. A. καθαίρειν γῆν καὶ θάλατταν. *J.F.R.*

86. Δαιμόνιος τὴν σοφίαν] Facete ludit in duplici significatu; quum & pro *valde sapiens*, & quasi pro eo qui in spectrorum negotio callidus est, accipi queat. Sic δαιμονίως ἐκπεσόντι, *misere*, i. e. *valde cupiens*, *Aristoph.* Plut. vs. 675. Adde *Aelian.* V.H. II. 4. ἰσπουδακὼς δαιμονίως. Et *Spanh.* ad *Aristoph.* l. d. *J.F.R.*

5. Μῆμα] V. *Diog. Laert.* p. 246. F. & *Hesych.* v. σοφῶν. Sed pro ὅστις hic apud Nostrum lege ὅστις. *M.du S.*

9. Στειλάμενοι πυρικῶς] Ad ista verba στειλάμενοι πυρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, notat antiquus Scholiastes inditus, veteres solitos cadavera nigrae vesti insuere. Ὅτι, inquit, τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφίεννυσαν. & ad sequentia, μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς haec adjecit ὅτι οὐ τὰς ψυχὰς θνητὰς φασὶ εἶναι, ὥσπερ οὐ τὰ σώματα. *J.G.G.*

10. Καὶ προσωπείοις εἰς τὸ πρόσωπα μεμιμημένοις] In *Salmuriensi* editione simul & in hac ipsa vitiose edi video in Latinis *ac personis in capitis adfictis*, ignorans utrum sic praeses ejus & editionis & versionis de industria scripserit ac interpolare voluerit *Th. Mori* versionem, an eam ipsam retinere, quae est *in capita*, ut sit typorum error. Certe neutrum placet. Neque enim Graeca id modo volunt, adsumsisse eos personas vel

digniorem putas contraria nobis dicentem? Per Jovem, inquam, *admirabilem virum, Abderitanum illum Democritum, qui nempe adeo certus erat, nihil horum consistere posse, ut cum inclusisset se in monumentum extra portas, ibique perpetuo scriberet & commentaretur nocte atque interdiu; adolescentulis quibusdam ludificari illum & perterrere volentibus, quod mortuorum instar nigra veste ornati, & personis ad craniorum similitudinem effictis, illum circumstarent, crebris passibus exsultantes: nihil ipse hanc illorum assimulationem metuerit, nec omnino ad illos respexerit, sed inter scribendum illud solum dixerit*, Desinite ludere! *Adeo firmiter credebat, nihil amplius esse animas, cum sint extra corpora. Hoc ais*, inquit Eucrates, *amentem hominem etiam Democritum fuisse, si quidem ita statuit.*

εἰπὲ, τίνα δὲ τ τοιούτων ἀξιοπιστότερον ἰκηγῇ τἀναντία ἡμῖν λέγοντα; νὴ Δί', ἦν δ' ἐγὼ, μάλα θαυμαστὸν ἄνδρα τ Ἀβδηρόθεν ἐκεῖνον Δημόκριτον, ὃς ὕτως ἄρα ἐπέπειστο μηδὲν οἷόν τε εἶναι συστῆναι τοιοῦτον· [c] ὥσγε, ἐπειδὴ καθείρξας ἑαυτὸν ἐς μνῆμα ἔξω πυλῶν, ἐνταῦθα διετέλει γράφων ἢ συντάττων, νύκτωρ ἢ μεθ' ἡμέραν· καί τινες τ νεανίσκων, ἐπιχαλεῖν βουλόμενοι αὐτὸν, καὶ δυματῶν, σκιάμβοι νεκρικῶς ἐσθῆτι μελαίνῃ, ἢ προσωπείοις ἐς τὰ κρανία μεμιμημένοις θεσπάντες αὐτὸν, θεσεχόρευον ἔξω πυκνῇ τῇ βάσει ἀναπηδῶντες· ὁ δὲ ὅτε ἔδοιτο τ προσποίησιν [d] αὐτῶν, ὅτε ὅλως [e] ἀνέβλεψε πρὸς αὐτούς· ἀλλὰ μέλαν ξὺ γράφων, Παύσασθε, ἔφη, παίζοντες· ὕτω βεβαίως ὑπέστευε μηδὲν εἶναι τὰς ψυχὰς ἔτι, ἔξω γενομένας τ σωμάτων. τοῦτο φῄς, ἦ δ' ὃς ὁ Εὐκράτης, ἀνόητόν τινα ἄνδρα καὶ τ Δημόκριτον γενέσθαι, εἴ γε ὕτως ἐγίγνωσκεν.

33. *Ego autem vobis etiam aliud quid enarrabo, quod mihi usu venit, non auditum ab alio. Fortasse enim tu quoque, Tychiade, audiens vi quadam ad narrationis veritatem adigaris. Cum in Aegypto viverem juvenis adhuc, doctrinae caussa eo missus a patre, cupido incessit animum, Coptum inde adverso*

Ἐγὼ δὲ ὑμῖν καὶ ἄλλο διηγήσομαι, αὐτὸς παθὼν, ἃ παρ' ἄλλου ἀκούσας. [f] τάχα γὰρ ἂν καὶ σὺ, ὦ Τυχιάδη, ἀκούων, προσβαθείης πρὸς τ ἀλήθειαν τοῦ διηγήματος. Ὁπότε γὰρ ἐν Αἰγύπτῳ διῆγον, ἔτι νέος ὤν, ὑπὸ τοῦ πατρὸς ὑπὲρ παιδείας προφάσει ἀποσταλείς, ἐπεθύμησα ἐς Κοπτὸν ἀνα-

[c] Ὥσγε] Sic Edd. Lege ὥστε. [d] Αὐτῶν] Αὐτὸν male *J.* sola. [e] Ἀνέβλεψε] Hoc recepi ex *Fl.* idque etiam adpictum marg. *A1.* Ἐνέβλεψε vulgo. [f] Τάχα] Sic *Fl. Ald. Fr. B1.* & 2. *H. S.* recte. Ταχὺ *J. V2.* & L. cum marg. *A1.*

9. Ἐσθῆτι μελαίνῃ] Ὅτι τοὺς νεκροὺς οἱ παλαιοὶ μελαίναις στολαῖς ἀμφιέννυσαν. *V.*

27. Ἐς Κοπτὸν] Κοπτὸς πόλις Αἰγύπτου, ἐς ἣν φασι τὴν Ἶσιν ἀφικομένην Ὄσιριν τ υἱὸν ἀναζητεῖν· μαθοῦσαν δὲ αὐτὸν διασπαράξαι, τὴν κόμην * τὴν ἑαυτῆς ἐκκόψαι, παρ' ἣ ἡ Κοπτὸς ὀνομάσθη ἡ πόλις. ἐδείκνυτο δὲ ἡ πλόκαμος τοῖς ἐπιδημοῦσιν αὐτόθι, ἄκτις τις τριχῶν πλοκός, ὅσον ἐξ ἀνθρώπου κεφαλῆς ἀκμάσαι. † *V.*

* Τὴν ἑαυτῆς] Alterum hoc τὴν in editis non comparens inseruit *M. du S.*

† A Græculis hoc fictum, qui prius debuissent ostendere, Isidem Græce locutam. Sed solent etiam barbarorum nominum etymologias Græcas tradere. *J. Clar.*

vel larvas in capita, sed clare sumpsisse larvas tales, quæ in speciem simul & formam cranii vel calvariæ, vel diu mortui capitis fictæ essent. *J. G.*

22. Τάχα] L. & *Ven.* utraque ταχὺ, quod non placet. *M. du S.*

27. Κοπτὸν] Hinc *Coptica* lingua. Inde terrestri jam itinere Thebas petunt, ubi Memnonis statuam fuisse diximus ad Toξ. c. 27. V. *Plut.* de Iside p. 356. *Spanh.* *M. du S.*

ἀναπλεύσας, ἐκεῖθεν ὅτι τ Μέμνονα ἐλθὼν, ἀκοῦσαι τὸ θαυμαστὸν ἐκεῖνο ἠχοῦντα, πρὸς ἀνίσχοντα τ ἥλιον. ἐκείνου μὲν οὖν ἤκουσα, οὐχ τὸ κοινὸν τοῖς πολλοῖς ἄσημόν τινα φωνὴν, ἀλλά μοι καὶ ἔχρησεν ὁ Μέμνων αὐτὸς, ἀνοίξας τὸ στόμα ἐν ἔπεσιν ἑπτά. καὶ εἴ γε μὴ περιττὸν ἦν, αὐτὰ ἂν ὑμῖν εἶπον τὰ ἔπη.

Κατὰ δὲ τ ἀνάπλουν ἔτυχεν ἡμῖν συμπλέων Μεμφίτης ἀνὴρ τ [a] ἱερῶν γραμματέων, θαυμάσιος τ σοφίαν, καὶ τ παιδείαν πᾶσαν εἰδὼς τ [b] Αἰγύπτιον. ἐλέγετο δὲ τρία καὶ εἴκοσιν ἔτη ἐν τοῖς ἀδύτοις ὑπογείοις ὠκηκέναι, μαγεύειν παιδευόμενος ὑπὸ τ Ἴσιδος. Παγκράτιον, ἔφη, λέγεις, ὁ Ἀρίγνωτος, ἐμὸν διδάσκαλον, ἱερὸν ἄνδρα ἐξυρημένον, [c] ἐν ὀθονίοις, νοήμονα, [d] καθαρῶς ἑλληνίζοντα, ὀπιμήκη, σιμὸν, [e] προχείλου, ὑπολελοιπότα τὰ σκέλη. αὐτὸν, ἦδ' ὅς, ἐκεῖνον τ Παγκράτιον· καὶ τὰ μὲν πρῶτα ἠγνόουν ὅστις ἦν· ἐπεὶ δὲ εἶδον αὐτὸν, εἴποτε ὁρμίσαιμεν τὸ πλοῖον, ἄλλά τε πολλὰ τερατεύεσθαι ἐργαζόμενον, καὶ δὴ καὶ ὅτι κροκοδείλων ὀχούμενον, καὶ συννέοντα τοῖς

flumine petere, ad Memnonem audiendum, mirabiles illos ſonos oriente ſole edentem. Atque illius quidem audivi non, ut vulgus, vocem nullius ſenſus: ſed oraculum mihi ipſe aperto ore Memnon reddidit verſibus ſeptem: ac niſi ſupervacaneum eſſet, ipſos vobis recitarem verſus.

34. *In reditu autem navigabat forte nobiscum homo Memphiticus, de ſacris ſcribis unus, ſapientia admirabili, & doctrinae omnis Aegyptiae conſultus. Dicebatur autem tres & viginti annos in adytis ſub terra habitaſſe, Magicis artibus dum inſtruitur ab Iſide. Pancraten dicis, inquit Arignotus, meum praeceptorem, virum divinum, raſum, linea indutum, cogitabundum, pure loquentem Graece, procerum, ſimum, labioſum, extenuatis cruribus. Ipſum illum, inquit, Pancratem. Ac primo quidem, quis eſſet, ignorabam. Cum vero viderem illum, ſi quando appelleremus navigium, cum alia multa prodigioſe facere, tum inequitare Crocodilis, & natare inter belluas, has vero illi ſe ſub-*

a Ἱερῶν γραμματέων] Ita *F. Ald. H. P. B1. Fr. S.* Ἱερῶν γραμμάτων G. Ἱερογραμματέων *Fl.* b Αἰγύπτιον] Nil mutare *Fl. Fr.* addit *Solan.* Sed volens legi Αἰγυπτίων fruſtra. c Ἐν ὀθονίοις] Ἀεὶ pro his duobus verbis habet *Fl.* ſcribens ἐξυρημένον ἀεὶ νοήμονα. ἀεὶ καθαρῶς ἑλλ. &c. d Καθαρῶς] Οὐ καθαρῶς *El.* e Πρόχειλον] Προχειλῆ *Fl.*

28. *Μέμνονα*] Saxeus ille Memnon, a Germanico etiam viſus apud *Tac.* A. II. 61. Sed hic noſter ἐτιμωρεῖτο, cum voces ſibi ait prolatas, &c. Vid. & *Toz.* c. 27. Adde *Philoſtr.* p. 232. & *Strabonem*, qui ipſe ſtatuam vidit, ſtrepitumque audivit; ſed a quo editum, an nempe ab alio, ut credi ab incolis narrat, pulſatae ſtatuae, an vero ab aliquo qui tum adeſſet, aut ſub baſi lateret, a Sacerdotibus ei rei, quod ſubinnuere videtur, praefecto, non affirmat. XVII. p. 816. Audi etiam, ſi lubet, *Pauſaniam* (p. 40. 26.) *Strabone* judicio longe inferiorem. *M. du S.*

Μέμνονα —— *ἠχοῦντα*] Cl. *Hemſt.* adſcripſerat: vid. *Strab.* XVII. p. 1170. ubi *Caſaub* utitur hoc loco. Verba autem *Strabonis* ſunt: τὸ Μεμνόνιον —— Πετρίνῃ) ὅτι ἅπαξ καθ' ἡμέραν ἑκάστην ᾄδοντα —— ἀκοντιλῦται. Ad quae laudatus *Caſaub.*: „ *Plinius* ait quotidiano ſolis „ ortu contactum radiis crepare Lib. XXXVI. c. 7. „ & ita *Corn.* quoque *Tacitus* L. ſecundo c. 61. An„ nal. referens viſam fuiſſe Germanico hanc Memno„ nis ſaxeam effigiem (meminit & *Euſebius* in Chro„ nicis, & *Dionyſ. Periegeta* vſ. 250. Vid. omnino Lu„ cianum "Ἀπίων" p. 349. T. 2. Ed. *Amſt.*) Adde *Scalig.* Animadv. ad *Euſeb.* p. 25. Meminit & *Juvenal.* Sat. XIV. 5. *Dimidio Magicae reſonant ubi Memnone chordae*, ubi vet. Scholiaſt. ait: Memnonis ex aere ſtatua, citharam tenens, certis horis canebat. Hanc Cambyſes Rex juſſit aperiri, exiſtimans Mechanici aliquid eſſe quod intra ſtatuam lateret: nihilominus tamen aperta ſtatua, quae erat magice conſecrata, horis ſtatutis ſonum reddidit. Ideo *dimidio* dixit, id eſt aperto & diviſo. *J. F. R.*

32. *Ἀνοίξας τὸ στόμα σὺν ἕπεσιν ἑπτὰ*] Prorſus eadem locutio eſt in *Evang. Matth.* XIII. 35. ἀνοίξω τὸ στόμα σὺν παραβολαῖς. Et ad idem *Evang.* V. 2. ubi ἀνοίξας τὸ στόμα αὐτοῦ, ἐδίδαξεν αὐτοὺς, Rever. *J. Elſner.* phraſin ἀνοίγειν τὸ στόμα firmat ex *Æſchylo* aliisque. De pleonaſmo autem τ σὺν, vid. ſupra T. I. ad *Herod.* c. 5. Adde huc propius convenientem *Long. Paſt.* 2. p. 81. σύριγξ σὺν στόμασι παιδὸς ἡμπνευμένη. Et *Alciphr.* I. 31. p. 138. ἀμυνοῦμαι αὐτὸς, σὺν οἷς σκώμμασιν, ἐὰν σὺ βλα-

ſubmittere, & adulari caudis; divinum quendam hominem eſſe agnovi: & cum paullatim blanditiis ad illius amicitiam adſpirarem, opinione celerius ſodalis ipſius ac familiaris factus ſum. Itaque omnia mihi impertivit arcana, & tandem perſuaſit mihi, ut, ſervis omnibus Memphi relictis, ſolus ipſe ſe ſequerer, neque enim defuturos miniſtros. Ac poſtea ita viximus.

35. *Quoties in ſtabulum quoddam veneramus, ſumtum ille vir vectem de janua, aut ſcopas, aut piſtillum, veſtibus induebat, & carmine quodam pronuntiato, ut incederet efficiebat, ut aliis omnibus homo eſſe videretur: isque abiens & aquam hauriebat, & obſonabat, parabatque, omnibusque in rebus dextre operam nobis dabat, miniſtrabatque. Tum ubi ſatis miniſterio illius uſus eſſet, rurſus ſcopas ſcopas, aut piſtillum piſtillum, carmine alio pronunciato reddidit. Hoc ego maximo ſtudio non potui tamen impetrare ab eo uti diſcerem, illo enim invidebat, licet ad alia eſſet*

θηρίοις, τὰ δὲ ὑποπτήσσοντα, καὶ σαίνοντα ταῖς ὄψεσι, ἔγνων ἱερόν τινα ἄνθρωπον ὄντα, καὶ κατὰ μικρὸν φιλοφρονούμενος, ἔλαθον ἑταῖρος αὐτῷ, καὶ συνήθης γενόμενος. ὥστε πάντων ἐκοινώνει μοι τῶν ἀπορρήτων· καὶ τέλος πείθει με, τοὺς μὲν οἰκέτας ἅπαντας ἐν τῇ Μέμφιδι καταλιπεῖν, αὐτὸν δὲ μόνον ἀκολουθεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ γὰρ ἀπορήσειν ἡμᾶς τῶν ἀγαθῶν. καὶ τὸ μὲν τοῦτο οὕτω διήγομεν.

Ἐπειδὴ δὲ ἔλθοιμεν εἴς τι καταγώγιον, λαβὼν ἂν ὁ ἀνὴρ τὸν μοχλὸν τῆς θύρας, ἢ τὸ κόρηθρον, ἢ καὶ τὸ ὕπερον, φαιδρὸν ἱματίοις, ἐπειπών τινα ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν, τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄνθρωπον εἶναι δοκοῦντα· τὸ δὲ ἀπελθὸν ὕδωρ τε ἀπήντλει, καὶ ὀψώνει, καὶ ἐσκεύαζε, καὶ ἐς πάντα δεξιῶς ὑπηρέτει καὶ διηκονεῖτο ἡμῖν. εἶτα δὲ ἐπειδὴ ἄλλης ἔχοι τῆς ἀγωγείας, αὖθις κόρηθρον τὸ κόρηθρον, ἢ ὕπερον τὸ ὕπερον, ἄλλην ἐπῳδὴν ἐπειπών, ἐποίει ἄν. τοῦτο ἐγὼ πάνυ ἐσπουδακὼς, οὐκ εἶχον ὅπως ἐκμάθοιμι παρ' αὐτοῦ, ἐβάσκαινε γὰρ ἐξ αὐτοῦ, καίτοι πρὸς

f Ὑπηρέτει] Ὑπηρέτησεν *Th. Mag.* g Αὐτοῦ] Non adeſt in *Fl.*

βλασφημίαις. Permulta alia non abſimilia adferre liceret, ut ex *Homer.* Batrach. ante med. Κοσμήσασιν ὁ ἔντεσι δαιδαλέοισι. *Diod. Sic.* V. c. 57. pr. ὁ παιδιὰς διήγαγεν. Vel IV. 78. pr. ἐν ὑπερῴᾳ τῆς τέχνης θαυμαζόμενος Δαιδάλου. Item ex Noſtro, *Phalar.* I. c. 5. ἐν ὀφθαλμοῖς ἐρᾶν, ubi & alia jam dedi; nec non *Amor.* 29. pr. ἐν ὄμμασι· ὑποβλέπων. *Timon.* c. 15. ἐν θύραις καλακλείειν. *Evang. Matth.* V. 13. ἐν τίσι ἁλισθήσεται; ſed ſatis eſto. *J.F.R.*

36. Μεμφίτης ἀνὴρ τῶν ἱερῶν γραμματίων, θαυμάσιος τὴν σοφίαν] *Memphiticus vir, quidam ex ſacris illis ſcribis, mirabili ſapientia.* Sic *Benedictus.* Meminit & alibi ſcribarum Aegyptiorum, in libello de ſacrificiis, ubi cum Prophetis eos conjungit, & *Appul.* Metam. 11. *Tunc ex his unus, quem cuncti Grammatea dicebant, pro foribus aſſiſtens, coetu paſtophororum, quod ſacroſancti collegii nomen eſt, velut in concionem vocato,* ut fuerint inter ſacerdotes Aegyptios, qui reconditam illorum ſapientiam docebant, aliisque muneribus ſacris fungebantur. Sic & in libro de *Macrobiis* cap. 4. recenſet inter longaevos Aegyptios ἱερογραμματεῖς. Nec repudio lectionem editam. In Florentina tamen legitur ἱερογραμματέων, ſed in Mſ. ἱερῶν γραμμάτων, quod non puto faſtidiendum eſſe, ut ſit τῶν ἱερῶν γραμμάτων σοφίαν θαυμάσιος. admirabili ſacrarum litterarum ſapientia praeditus: ſacras litteras vocabat illam myſticam Aegyptiorum ſapientiam, quae non niſi initiatis tradebatur, & circumſectis, magiam ſcilicet, & litteras Hieroglyphicas, de quibus tam multa apud *Herodotum, Diodorum Siculum, Clementem Alexandrinum* aliosque habentur. *J.G.G.*

Ibid. Ἱερῶν γραμματίων] Infra *Macrob.* c. 4. pr. ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς. Adde & ſupra *Vit. Auct.* c. 14. Quare & hic rectius γραμματέων, quam γραμμάτων. Intelligi autem εἷς vel τις, in vulgus notum, & monuimus alibi, ex *Ariſtoph.* Plut. εἷς γὰρ τῶν φίλων, aliisque. *J.F.R.*

38. Αἰγύπτιον] Mallem Αἰγυπτίων. *M. du S.*

Αἰγύπτιον] Non modo ſic *Fl.* & *Fr.* Sed & *J.H.P. Bl.* &c. Et recte, nec opus Αἰγυπτίων legere; quia παιδία Αἰγύπτιος bene connectitur. *J.F.R.*

39. Ἀδύτοις] Conf. ſupra Ἀλεκτ. c. 18. *M. du S.*

67. Δεξιῶς ὑπηρέτει & διηκονεῖτο ἡμῖν] *Th. Mag.* ſic: ΔΙΑΚΟΝΟΥΜΑΙ καὶ ἀγαθοῖς. Λυκιανὸς ἐν τῷ Φιλοψευδεῖ, ἢ ἀπίστων δεξιῶς ὑπηρέτησεν & διηκονεῖτο ἡμῖν. *J.F.R.*

πρὸς τὰ ἄλλα προχειρότατον ὤν. μιᾷ δέ ποτε ἡμέρᾳ λαθὼν, ἐπήκουσα [a] τοῦ ἐπῳδοῦ, ἦν δὲ τρισύλλαβον, κεδνὸν ἐν σκότει νῷ ἑστάς. καὶ ὁ μὲν ᾤχετο εἰς τὴν ἀγοράν, ἐντειλάμενον τῷ ὑπέρῳ [b] ἤδη ποιεῖν.

Ἐγὼ δὲ, εἰς τὴν ὑστεραίαν ἐκείνου τινὸς τὴν ἀγορὰν πραγματευομένου, λαβὼν τὸ ὕπερον, σχηματίσας, ὁμοίως ἐπειπὼν τὰς συλλαβὰς, [c] ἐκέλευον ὑδροφορεῖν. ἐπεὶ δὲ ἐμπλησάμενον τὴν ἀμφορέα ἐκόμιζε, Πέπαυσο, ἔφην, καὶ μηκέτι ὑδροφόρει, ἀλλ' ἴσθι αὖθις ὕπερον. τὸ δὲ ἐκέτι μοι πείθεσθαι ἤθελεν, ἀλλ' ὑδροφόρει ἀεὶ, ἄχρι δὴ ἐνέπλησεν ἡμῖν ὕδατος, τὴν οἰκίαν [d] ἐπανιλῶν. ἐγὼ δὲ ἀμηχανῶν τῷ πράγματι (ἐδεδίειν γὰρ μὴ ὁ Παγκράτης ἐπανελθὼν ἀγανακτήσῃ, ὅπερ καὶ ἐγένετο) ἀξίνην λαβὼν, ἀφικόμην τὸ ὕπερον εἰς δύο μέρη· τὰ δὲ, [e] ἑκάτερον τὸ μέρος, [f] ἀμφορέα λαβόντα ὑδροφόρει, καὶ ἀνθ' ἑνὸς δύο μοι ἐγένοντο οἱ ἀφάκοροι. ἐν τούτῳ καὶ ὁ Παγκράτης ἐφίσταται, καὶ συνεὶς τὸ γενόμενον, ἐκεῖνα μὲν αὖθις ἐποίησε ξύλα, ὅσα ἦν πρὸ τοῦ ἐπῳδοῦ· αὐτὸς δὲ ἀπολιπών με λαθὼν, οὐκ οἶδ' ὅποι ἀφανὴς ᾤχετο ἀπιών. νῦν οὖν, ἔφη ὁ Δεινόμαχος, οἶσθα καὶ ἐκεῖνο ἄνθρωπον ποιεῖν ἐκ τοῦ ὑπέρου; νὴ Δί', ἦ δ' ὅς, ἐξ ἡμισείας γε· οὐκέτι γὰρ εἰς τὸ ἀρχαῖον οἷόν τέ μοι ἄγειν αὐτὸ, ἦν ἅπαξ γένηται ὑδροφόρον, ἀλλὰ δῆσαι

promtissimus. At certo tandem die clanculum sublegi incantationem, erat vero trium syllabarum, prope adstans in angulo tenebricoso. Atque ille in forum abiit, cum praecepisset pistillo, quid facto opus esset.

36. *Ego vero postridie illius diei, ipso aliquid in foro negotii habente, sumo pistillum, exornatumque, dictis similiter syllabis, aquam afferre jubeo. Cum vero plenam amphoram attulisset; desine, inquam, nec amplius adfer aquam, sed rursus esto pistillus. At ille non amplius parere mihi voluit, verum adferre aquam perrexit, donec aqua hauriendo domum opplevisset. Ego consilii inops (metuebam enim, ne aegre ferret rediens Pancrates, quod etiam factum est) securi arrepta bifariam pistillum disseco. Sed utraque illa pars, captis amphoris, aquam ferebat, ac pro uno duo mihi jam erant ministri. Inter haec adest etiam Pancrates, intellectoque quid actum esset, illos iterum ligna fecit, ut ante incantationem fuerant; ipse vero clam me relicto, subduxit se nescio quorsum, & conspici desiit. Nunc igitur, inquit Dinomachus, adhuc illud nosti certe, hominem facere ex pistillo? Per Jovem, inquit, ex dimidia quidem parte. Nec enim licet mihi in pristinam eum formam reducere, cum semel factus est aqua-*

a Τῆς ἐπῳδῆς] Τὴν ἐπῳδὴν *Fl.* b Ἔδει] Sic *P. S.* Ἔδοι *Fl. J. Ald. H.* &c. Lege igitur δέοι. c Ἐκέλευον] Ita *Fl. Ald. P. S.* aliaeque. Ἐκέλευσα *J.* d Ἐπανιλῶν] Ἀπανιλῶν male *Fl.* e Ἑκάτερον] Ἑκάτερα marg. *A1.* f Ἀμφορέα] Ἀμφορέας *Fl.* g Ἐπῳδῆς] Ἐπαοιδῆς marg. *A1.*

76. Ἐν σκοτεινῷ ὑποστὰς] Sic & *Tb. Mag.* v. ὑφίστασθαι. *M. du S.*

3. Ἀλλὰ δῆσαι ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπανταλαμβάνω] Et quae venustas in hoc Luciani ἐπιμυθίῳ, quod tamen nunquam his narrationibus nisi venustissimum subjicit, residebit, si claudatur domus aquâ referta? Immo an claudi potest? Periit omne auctoris ingenium, quod restitues scribendo ἐπικλυσθῆναι, sed, inquit, oportebit domum horum aquariorum hausta refertam mergi & inundari. Res ipsa dictat. *J. G.*

Ἀλλὰ δῆσαι ἡμῖν ἐπικλεισθῆναι τὴν οἰκίαν ἐπανταλαμβάνω] Certissima est meo judicio, Eruditissimi *Gronovii* mei emendatio, rescribentis ἐπικλυσθῆναι. Id namque verbi hic requiritur. Noster in *Timone* T. I. §. 18. φέρε βαλόμενον τὴν ἐπῳδὴν, μὴ ὑφαντὸν αὐτὸν, ἐπικλύσω αὐτόν. *J. J.*

4. Ἐπικλυσθῆναι] Secuti sumus Emendationem Cl. *Gronovii* omnino necessariam. *M. du S.*

Ἐπικλυσθῆναι] Sic legendum etiam probe monuit Cl. *Wess.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 51. No. 39. Quare tot Viris eruditis consentientibus ita edere, non exspectata Codd. auctoritate, nullus haesitavi. *J. F. R.*

24. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ἐκ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα ἐκτετυπώσης τῇ σφραγῖδι, καὶ ὅτι

aquarius: ſed eluceretur nobis illo ſemper hauriente domus.

37. *Non deſinitis*, inquam, *talia portenta loqui ſenes viri? Sin minus, at certe horum adoleſcentulorum cauſſa in aliud tempus differte incredibiles iſtas horribilesque narrationes, ne ſenſim impleantur terroribus, & abſurdis fabulis. Parcere igitur illis oportet, neque aſſuefacere talibus audiendis, quae per totam vitam turbabunt illos recenta animo, & ad unumquemque ſtrepitum meticuloſos facient, variaque ſuperſtitione implebunt.*

38. *Recte me mones*, inquit Eucrates, *ſuperſtitionem dum nominas. Quid enim, Tychiade, de talibus tibi videtur, de oraculis dico, & divinis vocibus, & quae a Deo agitati quidam proclamant, aut audiuntur ex adytis, aut virgo verſibus devincta loquens futura ſignificat? Nimirum etiam talibus fidem negabis? Ego vero, eſſe mihi ſacrum quendam annulum, cujus ſigillum Pythii Apollinis imaginem exprimat, eumque Apollinem loqui mecum, non dico, ne tibi incredibilia de me ipſe gloriari videar. Quae vero in Amphilochi templo audivi, in Mallo, Heroë praeterea mecum loquente, & de rebus mihi meis conſulente, quaeque ipſe vidi, dicere vobis volo:*

ἡμῖν [h] ἐπικλυσθῆναι τὴ οἰκίαν ἐπαύλυσμήν.

Οὐ παύεσθε, ἦν δ' ἐγὼ, τὰ τοιαῦτα τερατολογοῦντες γέροντες ἄνδρες; εἰ δὲ μὴ, ἀλλὰ κἂν τῶν μειρακίων τούτων ἕνεκα εἰς ἄλλον χρόνον ὑπερβάλλεσθε τὰς ἀπιθάνους ταύτας καὶ φοβερὰς διηγήσεις, μήπως λάθωσιν ἡμῖν ἐμπλησθέντες δεισμάτων, καὶ ἀλλοκότων μυθολογημάτων. φείδεσθαι οὖν χρὴ αὐτῶν, μηδὲ τοιαῦτα ἐθίζειν ἀκούειν, ἃ ἅπαντος τοῦ βίου ἐνοχλήσει συνόντα, καὶ ψοφοδεεῖς ποιήσει, ποικίλης τε δεισιδαιμονίας ἐμπιπλάσῃ.

Εὖγε ὑπέμνησας, ἦδ' ὃς ὁ Εὐκράτης, εἰπὼν τὴ δεισιδαιμονίαν. τί γάρ σοι, ὦ Τυχιάδη, περὶ τῶν τοιούτων δοκεῖ, λέγω δὴ χρησμῶν, καὶ θεσφάτων, καὶ ὅσα θεοφορούμενοί τινες ἀναβοῶσιν, ἢ ἐξ ἀδύτων ἀκούεται, ἢ παρθένος ἐμμέτρα φθεγγομένη, προφερόσπιζα τὰ μέλλοντα; ἢ δηλαδὴ καὶ τοῖς τοιούτοις ἀπιστήσεις; ἐγὼ δὲ ὅτι μὲ καὶ δακτύλιόν τινα ἱερὸν ἔχω, Ἀπόλλωνος τοῦ Πυθίου εἰκόνα [i] ἐκτυπώσεως τὴ σφραγίδος, καὶ ξυνεστὸς ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι [k] ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι· ἃ δὲ ἐν Ἀμφιλόχου τε ἤκουσα ἐν Μαλλῷ, τοῦ Ἥρωος ὑπερδιαλεχθέντος μοι, καὶ συμβουλεύσαντος ὑπὲρ τῶν ἐμῶν, καὶ ἃ εἶδον αὐτὸς, ἐθέλω ὑμῖν εἰπεῖν.

h Ἐπικλυσθῆναι] Ἐπικλισθῆναι Edd. priores. *i* Ἐκτυπώσεως τὴ σφραγίδος] Ἐκτυπώσεως τὸν σφραγίδα *El.* *k* Ἄπιστα] Ἀπιστοῦντι G. & L. Nihil mutant Edd.

24. Ἐν Μαλλῷ] Ἀμφίλοχος περὶ διεσπίζει περὶ τῶν μελλόντων ἐν Μαλλῷ. *V.*

* Διεσπίζει] Ἀμφίλοχός τι σπίζει antea lectum miſere. *J.F.R.*

ὁ Ἀπόλλων φθέγγεται πρὸς ἐμὲ, ἃ λέγω, μή σοι ἄπιστα δόξω περὶ ἐμαυτοῦ μεγαλαυχεῖσθαι] Benedictus: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſigillum exprimit Apollinis Pythii imaginem, nec mecum loqui Apollinem, ne videar ad gloriam meam res incredibiles narrare.* Pro ἄπιστα Mſ. ἀπιστοῦντι ſcribit. Sic autem interpretare hunc locum: *At non dico me ſacrum annulum habere, cujus ſignum Apollinis Pythii imaginem exprimat, qui Apollo mecum loquatur, ne tibi, qui haec non credis, videar de me ipſo elate loqui, ne tibi videar me oſtentare, & jactare.* *J.G.G.*

29. Ἀμφιλόχου] V. Ἀλεξ. c. 19. & not. &c. 29. & *Paus.* Att. p. 33. *Orig.* c. Celſ. 131. B. *M.du S.*

Ibid. Ἐν Ἀμφιλόχου] Scil. οἴκῳ. Dictum ſatis ante. Sic ſupra c. 14. ἐν Γλαυκίου. Vid. *Bos* de Ellipſ. *J.F.R.*

30. Ὑπερδιαλεχθέντος] Mira vox & mihi ſuſpecta. *M.du S.*

35. Τὸ

πεῖν. εἶτα ἐξῆς δὲ ἐν Περγάμῳ εἶδον, καὶ ἤκουσα ἐν Πατάροις. ὁπότε γὰρ ἐξ Αἰγύπτου ἐπανήκων οἴκαδε, ἀκούων τὸ ἐν Μαλλῷ τῆς τοῦ μαντείου ἐπιφανέστατόν τε, καὶ ἀληθέστατον εἶναι, καὶ χρᾶν ἐναργῶς πρὸς ἕπαστον ἀποκρινόμενον, οἷς ἂν ἐγγράψας τις εἰς τὸ γραμματεῖον ἐνδοθῇ τῷ προφήτῃ, καλῶς ἂν ἔχειν ἡγησάμην ἐν παρόδῳ πειραθῆναι τοῦ χρηστηρίου, καί τι περὶ μελλόντων συμβουλεύσασθαι τῷ θεῷ.

tum deinceps, quae Pergami vidi, & audivi Pataris. Cum enim ex Aegypto domum redirem, audito, illud Malli oraculum illustrissimum esse verissimumque, & dilucida fundere oracula, dum ad verbum respondeat his, quae in tabellis scripta Prophetae tradat aliquis; optimum factu putabam, ut obiter tentarem oraculum, & de futuris aliquid deliberarem cum Deo.

Ταῦτα ἔτι τοῦ Εὐκράτους λέγοντος, ἰδὼν [a] οἱ τὸ πρᾶγμα προχωρήσειν ἔμελλε, καὶ ὡς ὑπὲρ μικρᾶς ἐνήρχετο τὰ περὶ τὰ χρηστήρια τραγῳδίας, ὑπ' [b] ὀκνεῖν οἰηθεὶς δεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν, ἀπολιπὼν αὐτὸν ἔτι πλεονάζοντα ἐξ Αἰγύπτου εἰς τὸ Μαλλὸν (καὶ γὰρ [c] συνίην ὅτι μοι ἄχθοντο) παρόντι, καθάπερ ἀντισοφιστῇ τῶν ψευσμάτων) Ἀλλ' ἐγὼ ἄπειμι, ἔφην, Λεόντιχον ζητήσων· δέομαι γὰρ αὐτῷ τι συγγενέσθαι. ὑμεῖς δὲ ἐπεὶ οὐκ ἰκανὰ [d] ἡγεῖσθε τὰ ἀνθρώπινα εἶναι, καὶ αὐτοὺς ἤδη τοὺς θεοὺς καλεῖτε συνεπιλημψομένους ὑμῖν τῶν μυθολογημένων· καὶ ἅμα λέγων, ἐξῄειν. οἱ δὲ ἄσμενοι ἐλευθερίας λαβόμενοι, εἰστίων, ὡς τὸ εἰκός,

39. Haec adhuc dicente Eucrate, cum viderem quorsum res evaderet, utque inciperet non parvam illam oraculorum tragoediam; ratus, non decere me solum contradicere omnibus, relinquens illum navigantem adhuc ex Aegypto versus Mallum, (etenim sentiebam illos praesentiam meam gravari, ut qui contra illorum mendacia disputarem) *Ego vero*, inquam, *discedo requisiturus Leontichum: etenim illo mihi convento opus est. Vos vero, quandoquidem satis vobis non esse humana putatis, ipsos jam vocate Deos, fabulosarum disputationum vestrarum adjutores:* & cum dicto exivi. Illi vero libertatem eam lubenter arripientes, tanquam epulis, credibile est, se tractarunt invicem

& c

a Οἱ] Οἱ *F.* male. *b* Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Pro his tribus δοκιμάσας tantum *Fl.* Οὐ δοκιμάσας μόνος ἀντιλέγειν marg. *A1.* sine dubio ex *Fl.* *c* Συνίην] Sic & *Fl.* cum cett. Anne συνίειν; *d* Ἡγεῖσθε] Ἡγεῖσθαι *Fl.* male.

35. Τὸ ἐν Μαλλῷ — ἀληθέστ.] Huc facit *Pausaniae* locus (p. 33. in Att.) ἀψευδέστατον τῶν ἐμοῦ &c. De Alexandri Abonoteichitae Oraculo nihil habet, quia homo tum potentior erat, quam ut eum tangere Lucianus auderet. Maluit itaque silentio rem totam involvere. *M. du S.*

38. Ἐγγράψας] Quod Alexander Pseudomantis imitatus est. V. Ἀλεξ. c. 19. A Jove Heliopolitano etiam factitatum tradit *Macrob.* I. 23. *M. du S.*

46. Δοκεῖν οἰηθεὶς δεῖν] Florentinae lectio concinnior & facilior est vulgata, quae satis intricata tribus infinitis δοκεῖν δεῖν ἀντιλέγειν, tamen sic resolvi potest: οἰηθεὶς δὲ δεῖν δοκεῖν μόνος ἀντιλέγειν ἅπασιν *Existimans non oportere videri velle*, (vel *speciem praebere*) *ac si solus contradicerem omnibus.* Mallem tamen ejecto alterutro vel δοκεῖν vel δεῖν, stilum concinniorem reddere, vel Florentinae lectionem cum vulgata commiscendo scribere: ὑπὲρ δυσμενὰς δεῖν μόνος &c. Duplex infinitivus nihil habet incommodi, vid. supra c. 7. χρῆναι εἶναι. Cl. *J. J. Wetsten.* malin ἀντιλέγων. *J. F. R.*

67. ΦΙΛ.] Continuabantur haec antea in plerisque Impr. ego distinxi, suadente *Fl.* Ed. lacuna, *Bz.* & *S.* *M. du S.*

ΦΙΛ.] Interpres *Thomae Morus* latinae versioni personam *PHIL.* & mox *TYCH.* inseruerat, etsi in Graecis aberat. Necessitate igitur postulante etiam Graecis inserui, & ἀπίλαυσε quoque dedissem, si vel nulla Ed. praeisset. *J. F. R.*

68. Ἀπίλαυσε] Ita *Fl.* Ed. recte. In reliquis ἀπήλαυσε. *M. du S.*

69. Λυττᾶν] Λυσσᾶν supra *Nigr.* in fin. οὐκ αὐτοὶ μόνοι λυσσῶσιν. At λυττώντων κυνῶν contra rursus *Dial. Mort.* XVII. ad f. Sed eodem redire, quis nescit? *J. F. R.*

77. ΤΥΧ.] Et hic priore mutata, iterum nova reponenda fuit persona. *M. du S.*

80. Οὐ-

& ingurgitarunt mendaciis. Talibus tibi, Philocles, apud Eucratem auditis veniq, ut qui muſtum biberunt ventre inflato, vomitorii indigens. Lubens autem alicunde & magno emerim medicamentum oblivionem inducens eorum quae audivi, ne quid mali mihi faciat in me reſidens illorum memoria. Portenta enim, & Daemones, & Hecatas videre mihi videor.

αὐτὸς, ϗ ἐνεφορῆντο τ ψευσμάτων. τοιαῦτά σοι, ὦ Φιλόκλεις, παρὰ Εὐκράτ ἀκούσας ἦκω, νὴ τ Δία, ὥσπερ οἱ τὸ γλεύκινος πιόντες, ἐμπεφυσημένου τ γαστέρα, ἐμέτου δεόμενος. ἡδέως δ' ἂν πόθεν ὅτι πολλῷ ἐπριάμην λησμονόν τι φάρμακον, ὧν ἤκουσα, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. τέρατα γὰρ, ϗ δαίμονας, ϗ Ἑκάτας ὁρᾶν μοι δοκῶ.

40. PHIL. Ipſe etiam ego, Tychiade, tale quid de narratione tua abſtuli. Dicunt certe, non ſolum inſanire & aquam metuere, quos canes rabioſi momorderint; ſed etiam, ſi quem homo morſus mordeat, eandem quam canis, vim habere illum morſum, eademque illum quoque metuere. Et tu igitur morſus in Eucratis domo a multis mendaciis, mihi videris aliquid illius morſus impertiiſſe, ita daemonibus mihi mentem oppleviſti. TYCH. Sed bono ſimus animo, amice, magnum talibus noxis depellendis remedium habentes, veritatem, & rectam in omnibus rationem, qua uſos nos de vanis hiſce atque inanibus mendaciis nullum turbabit.

[c] ΦΙΛ. Καὶ αὐτὸς, ὦ Τυχιάδη, τοιοῦτόν τι [f] ἀπέλαυσα τ διηγήσεως. Φασὶ γέ τοι μὴ μόνον λυττᾶν, ϗ τὸ ὕδωρ φοβεῖσθαι, ὁπόσους ἂν οἱ λυττῶντες κύνες δάκωσιν, ἀλλὰ κἂν τινα ὁ δηχθεὶς ἄνθρωπος δάκῃ, ἴσα τῷ κυνὶ δύνασθαι τὸ δῆγμα· ϗ τὰ αὐτὰ κἀκεῖνον φοβεῖται. ϗ σὺ τοίνυν ἔοικας αὐτὸς ἐν Εὐκράτους δηχθεὶς ὑπὸ πολλῶν ψευσμάτων, μέλαδεδακέναι κἀμοὶ τὸ δήγματος. ὕτω δαιμόνων μοι τ ψυχὴν ἐνέπλησας. [g] ΤΥΧ. Ἀλλὰ θαῤῥῶμεν, ὦ Φιλότης, μέγα τ τοιούτων ἀλεξιφάρμακον ἔχοντες τ ἀλήθειαν, ϗ τ ὅτι πᾶσι λόγον ὀρθόν. ὦ χρωμένους ἡμᾶς, [h] εἰδὲν ὑ μὴ ταράξῃ τ κενὰ ϗ ματαίων τούτων ψευσμάτων.

40. ΦΙΛ.] Perſona haec omiſſa erat in Edd. At in *Fl.* deſignabatur lacuna, ut ſolet. *f* Ἀπέλαυσα] Reſtitui ex *Fl.* quod marg. *AIW.* etiam adſcivit. Ἀπέλαυσα cett. male. *g* ΤΥΧ.] Et haec perſona aberat tam ab Edd. cett. quam *Fl.* *h* Οἰδὲν ὑ] Μηδὲν ſine ὑ *Fl.*

80. Οἰδὲν ὑ μὴ] Nondum adſentior Florentinae. Triplex enim illa negatio intenſiſſime negat. Vid. modo ſupra *Rhet. Praec.* c. 20. οὐκ ἔξεστιν ἔστιν ἀπιστῆσαι μὴ οὐχὶ — ἀγνοεῖν ὑμᾶς ἐστι, ibique notata. *J. F. R.*

ΙΠΠΙΑΣ, Η ΒΑΛΑΝΕΙΟΝ. HIPPIAS, SEU BALNEUM.

Τῶν σοφῶν ἐκείνως μάλιστα ἔγωγέ φημι δεῖν ἐπαινεῖν, ὁπόσοι μὴ λόγως μόνον δεξιὼς παρέσχοντο ὑπὲρ τῶν πραγμάτων ἑκάστων, ἀλλὰ καὶ ἔργοις ὁμοίοις τοὺς τῶν λόγων ὑποσχέσεις ἐβεβαίωσαν. καὶ γὰρ τῶν ἰατρῶν ὄγε ἂν ἔχων ἐμὲ τοὺς ἄριστα ὑπὲρ τῆς τέχνης εἰπεῖν δυναμένους μελαγχολᾶν νοσῶν, ἀλλὰ τοὺς πράξαί τι κατ' αὐτὴν μεμελετηκότας. ἀμείνων δὲ καὶ μουσικὸς, οἶμαι, τῷ ἀκριβῶς ῥυθμοὺς καὶ ἁρμονίας ἐβεβαμένῳ, ὁ καὶ ψάλαι καὶ κιθαρίσαι αὐτὸς δυνάμενος. τί γὰρ ἄν σοι τῶν τραγῳδῶν λέγοιμι τοὺς εἰκότως ἀξίους κριθέντας, ὅτι ἐ τάττειν μόνον καὶ προμάχεσθαι ἦσαν ἀγαθοὶ, ἀλλὰ καὶ προμάχεσθαι τῶν ἄλλων, καὶ χειρὸς ἔργα ἐπιδείκνυσθαι; οἷον [a] τῶν πάλαι μὲν Αἰ-

I ERuditorum ex numero illos maxime laudandos ajo equidem, quotquot non disputationes modo acutas de negotio unoquoque attulerunt, sed operibus similibus firmarunt promissiones verborum. Etenim de medicis, si quis sapiat aegrotus non eos arcesset, qui optime dicere de arte possunt, sed qui ad faciendum ex arte exercitatione se paraverint. Melior etiam musicus, arbitror, eo, qui numeros & harmonias norit discernere, ille fuerit, qui cantare etiam & citharam pulsare ipse possit. Quid enim duces tibi narrem, qui merito suo optimi judicati sunt, non in ordinanda modo acie & adhortandis militibus praestantes, sed etiam ut in prima acie pugnarent & manu rem gererent? qualem ex

a Τῶν] Omisit *Fl.*

1. Τῶν σοφῶν ἐκείνως] Οὕτω δὲ Φαβουλίδης φησὶ, Τῶν σοφῶν σοφὸς οὗτος, τέχνας δ' ὁμόσχοος. *V.*

ΙΠΠΙΑΣ Η ΒΑΛΑΝ.] Προσλαλιὰ, ut aliae nonnullae, de quibus ante dixi. *Th. M.*

ΙΠΠΙΑΣ] Cl. *Olearius* eundem censet cum Platonico illo decantatissimo, ad *Philostr.* p. 495. Sed vide c. 3. unde longe alium multoque recentiorem esse luculenter patet. Sophista ille merus, (& ita audit eo ipso in loco) hic mathematicus summus, non oratione tantum, sed opere ipso probatissimus, in Geometria, Mechanica, Musica, Astronomia summus. Quod autem ibi Vir Eruditissimus de rebus ab eo Olympiae factis testem Nostrum adducere videtur, μνημονικὸν σφάλμα est. nisi forsan respiciat Ἡρ. c. 3. ubi primus inter eos numeratur, qui Olympiae declamando inclaruerunt. *M. du S.*

14. Ἀγαθοὶ] Ἀγαθός τι ποιεῖν, *aptus ad aliquid praestandum*, esse Graecissimum usitatissimum, ut *Aelian.* V. H. I. 10. Κρῆτες τοξεύειν ἀγαθοὶ, eo minus opus est dici, quo pluribus potest. Vid. *Homer.* sexcentis locis ἀγαθὸς βοὴν exhibentem, & Fratris *G. O. Reitzii* Belg. Graec. Lit. A. *J. F. R.*

16. Τῶν πάλαι] Male omissum in *Fl.* articulum quisque fatebitur, qui mox τῶν κάτω adspexerit, noverit que τοὺς πάλαι significare *antiquos*, quod vel ex Syntaxi sciunt pueri. Sic supra *de Gymn.* c. 21. τῶν ὕστερον *posterorum*. Quare in re tritissima plura adfe rendo Lectori gravis non ero. *J. F. R.*

19. Οὐ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βούλομαι] *Non quod aliter historiam edere velim.* Sic Salmuriensis. Sed per Musas! cui bono hic illud *aliter?* Immo, *non quod temere* & futiliter *historiae narratione me ostentare volo.* *J. G.*

28. Καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον τὸν τῷ Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν] Sostratus ille Cnidius fuit celeberrimus ille Architectus, qui turrim in Pharo insula aedificavit, de quo *Strabo* L. XVII. *Plin.* L. XXXVI. c. 12. Ipse vero Noster Lucianus supra, Lib. *Quom. Hist. Scrib.* Sed quod ait hoc loco Lucianus de Ptolemaeo & Memphi capta per Nili diversionem, exspecto, qui hoc me doceat: nullibi enim unquam legi hanc historiam, & quis fuerit ille Ptolemaeus, omnino me latet, & de ea Memphis rebellione silent historiae. Tentabam me extricare legendo: τῷ μὲν Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον τὴν Μέμφιν, id est, *qui Ptolemaeo subjecit Memphin.* Nam Ptolemaeus Philadelphus, cujus tempore vixit ille Sostratus, & quo imperante & sumptus suppeditante extruxit illam celebrem turrim in Pharo insula, inter amicos habuit illum Sostratum Cnidium, nec unquam, quod sciam, nec ab illo nec ab alio captus est. De Ptolemaeo Cerauno dicto incidit mihi quaedam suspicio haec intelligenda esse, sed sine auctoritate. Nam Ptolemaeus ille Ceraunus dictus vir praeceps fuit, & ad audacia facinora promptus,

&

ex antiquis Agamemnonem atque Achillem, sequioris autem aetatis Alexandrum & Pyrrhum fuisse cognovimus.

γαμέμνονα καὶ Ἀχιλλέα, τὸν δὲ ὕστερον Ἀλέξανδρον καὶ Πύρρον ἴσμεν γεγονότας.

2. Quorsum vero ista dixi? Non enim temere illorum mentionem feci, ut historiae peritum me ostenderem, sed hoc *ut ostenderem*, etiam inter mechanicos admiratione dignos esse, quotquot inspectione & scientia clari, tamen etiam monumenta artis & opera posteris reliquere. Quandoquidem sola in disputatione exercitati, sophistae potius quam sapientes dici meruerint. Talem audimus Archimedem fuisse, & Cnidium Sostratum, quorum hic Ptolemaeum subegerit atque Memphin, sine obsidione, aversione sola ac dispersione fluvii: ille vero triremes hostium arte sua combus-

Πρὸς δὴ τί ταῦτ' ἔφην; ὃ γὰρ ἄλλως ἱστορίαν ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος, ἐπεμνήσθην αὐτῶν, ἀλλ' ὅτι καὶ τῶν μηχανικῶν ἐκείνους ἄξιον θαυμάζειν, ὁπόσοι [b] ὅπῃ τῇ θεωρίᾳ λαμπροὶ γενόμενοι, καὶ μνημόσυνα ὅμως τῆς τέχνης, καὶ πράγματα τοῖς μετ' αὐτοὺς κατέλιπον. ἐπεὶ οἵ γε τοῖς λόγοις μόνοις ἐγγεγυμνασμένοι, σοφισταὶ ἂν εἰκότως μᾶλλον, ἢ σοφοὶ καλοῖντο. τοιοῦτον ἀκούομεν τὸν Ἀρχιμήδην γενέσθαι, καὶ τὸν Κνίδιον Σώστρατον· τὸν μὲν [c] Πτολεμαίῳ χειρωσάμενον, καὶ τὴν Μέμφιν, ἄνευ πολιορκίας, ἀποστροφῇ καὶ ἀφαιρέσει τοῦ ποταμοῦ· τὰς δὲ τῶν πολεμίων τριήρεις [d] καταφλέξαντα τῇ τέχνῃ. καὶ Θα-

[b] Ἐπὶ] Ἐν *Fl.* [c] Πτολεμαίου] Sic Edd. omnes, praeter *J.* quae Πτολεμαίῳ. [d] Καταφλέξαντα] Nihil abit *Fl.* nec *W.* id est *Wecheliana* Ed. aliquot Dialogorum.

32. Καταφλέξαντα] Ὁ Ἀρχιμήδης ἐν Σικελίᾳ ὢν κατεσκεύασεν ἐκ χαλκοῦ πυρεῖον κάτοπτρον, ἀπὸ ἀφύσεως ἀντικρὺ τοῦ ἑαυτοῦ τόλυς μηκυθὲν εἶτ' ἀναπύλωτος τῷ ὑλίῳ, καὶ προσβαλὼν τοῖς κατόπτροις τὰς ἡλιακὰς ἀνταναπλωμένας πρὸς τὸ τόλυς, ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῶν πῦρ, καὶ ἵφθισε τὰς ναῦς ἀπόντας τοῦ ἑαυτοῦ. *V.*

* Καὶ] Τῷ legebatur in Edd. Mutavit *M. du S.*

& qui, cum natu major filiorum Ptolemaei I. Soteris dicti esset, a minore natu Philadelpho supplantatus fuerat patre communi favente Philadelpho, non dubito, quin omnia tentaverit, ut Philadelphum expelleret. Itaque suspicor eum Memphin occupasse, in qua obsessus a fratre jam regnante fuit, & captus. Sed tamen, si captus fuit, credendum est patre adhuc vivente Ptolemaeo Sotere seu Lagi dicto, id accidisse, scilicet jam privato, & regnante Philadelpho, cui regnum reliquerat. Nam si patre jam mortuo rebellasset & captus fuisset, non est credibile Philadelphum eum vivum dimisisse, qui post patris mortem duos fratres Leontiscum & Argaeum (quorum hic ultimus ex eadem matre Berenice natus erat) occidi curavit, non tam praecipitis audaciae Viros, nec tanta injuria affectos. Si conjecturae credendum est, ista haec mea non est sine verisimilitudine. Si quis super hoc loco certiora docuerit, gratias agam lubentissime. *J. P. a G.*

29. Τὸν μὲν Πτολεμαίῳ] Donec lux major affulgeat, Πτολεμαίου legendum censeo, non ut in libris est, Πτολεμαίῳ. Narrat *Pausanias* in Att. sub Philadelpho defecisse Gallos mercenarios, & ab eo in Insula Nili fame consumptos. Vide an inde aliquid elici possit, quo hujus facti pateat veritas. *M. du S.*

32. Τριήρεις] *Combustas* ab Archimede hostium naves, nec *Plutarchus* in Marcello, nec *Livius* auctores sunt, qui tamen praeclara ejus facta data opera memorantes haud temere quicquam omissuri censendi sunt. Mendum esse hic in *κ*— suspicor. Ut ut sit, extare *Venetiis* audivi instrumentum ustorium ad quingentos usque passus vim suam exerens. Sed an veteribus speculi ustorii usus jam cognitus fuerit, ego sine ignorare me non invitus fateor; quanquam nuper concionatorem audierim, non infimi inter Gallos nostros nominis, de speculo ustorio locum *S.* Scripturae, qui excidit, intelligentem. Eo tamen non incommode referri posse videtur, quod alicubi apud *Aristophanis* Scholiastam de lapide *φιγγίτῃ* legere me memini, qua de re ad Ἀλεξ. c. 21. dictum est. *Lactantius* autem diserte ait lib. de ira Dei c. 10. p. m. 630. C. *orbem vitreum plenum aqua si tenueris in sole, de lumine, quod ab aqua refulget, ignis accenditur, etiam in durissimo frigore.* *M. du S.*

Τριήρεις καταφλέξαντα] De Archimede hoc puto primus omnium Lucianus dixit. *M. V. La Croze.* Mirandis ab se inventis machinis hostium naves repulisse atque demersisse narratur a *Plutarch.* in Marcello pluribus in locis. Ita ut *Marcellus* eum Geometricum Briarea vocarit, contra quem frustra Romani fabri machinas suas adhiberent. *J. F. R.*

Θαλῆς δὲ ὁ Μιλήσιος πρὸ αὐτοῦ, ὑποσχόμενος Κροίσῳ ἄβροχον διαβιβάσειν τὸν στρατὸν, ἐπινοίᾳ κατόπιν τῆς στρατοπέδου μιᾷ νυκτὶ τὸν Ἅλυν ἐξήγαγεν, οὐ μηχανικὸς ὢν γενόμενος, σοφὸς δὲ ἐπινοῆσαι, καὶ συνεῖναι πιθανώτατος. τὸ μὲν γὰρ τοῦ Ἐπειοῦ πάνυ ἀρχαῖον, ὡς οὐ μόνον τεχνήσαντα τοῖς Ἀχαιοῖς τὸν ἵππον, ἀλλὰ καὶ συγκαταβῆναι αὐτοῖς ἐς αὐτὸν λέγεται.

serit. Atque ante hos Milesius Thales, cum promisisset Croeso, se siccum trajecturum exercitum, commento quodam a tergo castrorum intra unam noctem circumduxit Halyn; non quod ipse machinandi artifex esset, sed homo acutus ad inveniendum, & in sermone vehementer probabilis. Nam illud de Epeo antiquum nimis, qui non tantum machinatus esse Achivis equum, sed etiam cum reliquis descendisse in illum dicitur.

Ἐν δὴ τούτοις καὶ Ἱππίου τουτὶ τοῦ καθ' ἡμᾶς, μεμνῆσθαι ἄξιον ἀνδρὸς, λόγοις μὲν ὅτου τινὰ βούλῃ τῶν πρὸ αὐτοῦ γεγυμνασμένου, καὶ συνεῖναί τε ὀξέως, καὶ ἑρμηνεῦσαι σαφεστάτου, τὰ δὲ ἔργα πολὺ τῶν λόγων ἀμείνω παρεχομένου, καὶ τῆς τέχνης ὑποσχέσεων ἀποπληροῦντος, οὐκ ἐν τοιαύταις μὲν ὑποσχέσεσιν, ἐν αἷς οἱ πρὸ αὐτοῦ γενέσθαι εὐτύχησαν, τὴν δὲ τοῦ γεωμέτρου λόγον,

3. In his vero Hippiae quoque hujus, qui nostra aetate fuit, mentionem injicere aequum est, viri literarum exercitatione cuivis antiquorum comparandi, in disputando acuti, disertissimi in explicando, opera autem verbis multo meliora praestantis, & artis suae professionem implentis, non in argumentis *modo* talibus, in quibus bona quadam fortuna superiores jam versati sunt; sed, ex Geometrico proverbio, in da-

a. Εὐτύχησαν] Εὐτύχησαν *El.*

33. Θαλῆς δὲ ὁ Μιλ. &c.] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum: idem *Laërtius* in vita Thaletis. Sed Cl. *Gesn.* locum jam indicavit, addam tantum verba *Diogenis.* Κροῖσον, ᾧ ἐπὶ τὸν Ἅλυν ὑποσχόμενος ἄνευ γεφύρας περάσειν, τὸ ῥεῖθρον παρατρέψαντα. *J. F. R.*

34. Ἄβροχον διαβιβάσειν] (Ante narrat *Herodotus* I, 75. & ita ut fidem se adjungere narrationi diserte neget: asseverate, ut videtur, *Apollodorus* apud *Diogenem Laërtium* I, 38. plane sine ulla dubitatione Schol. ad *Aristoph.* Nub. 180. Illud κατόπιν nostri diserte, ut solet, explicat Herodotus, ἄνωθεν τῆς στρατιῆς ἀρξάμενον, διώρυχα βαθὺν ἀρύσσειν, ἄγοντα μυρσινίδια, ὅπως ἂν τὸ στρατόπεδον ἱδρυμένον κατὰ τάττα λάβοι, κ. τ. λ. Etiam illud observandum. Qui narrabant *Herodoti* aetate, ii 1) non dicebant ἄβροχον traductum exercitum, sed divisum in duo brachia Halyn ob ipsam illam divisionem utrinque vadosum factum, ut pedibus transiri posset: 2) nec dicebant, una nocte id opus effectum esse. Et tamen Herodotum patrem fabularum vulgo appellamus: & noster dedit praecepta scribendae historiae. Gautius paullo ante de Archimede, cui incendia modo navium, non specula tribuat. *J. M. G.*

36. Οὐ μηχανικὸς] Atqui Mechanicum hinc probat *Aristoph.* Scholiastes. Sed hoc vult Lucianus, non eam fuisse Thaleti artem, sed virum industrium & sagacem, ingenii felicitate id assecutum quod earum rerum artifices non viderant. Narrat etiam Herodotus. *M. du S.*

42. Ἴσως] Nemone de hoc quicquam? Conf. *Voss.* de Mathem. Caeterum cave hunc cum Platonis Hippia confundas; quod miror a viro doctissimo factum in Catalogo Philosophorum. Hic enim Luciani aetate vixit, uti hoc ipso in loco vides, τοῦ καθ' ἡμᾶς. *M. du S.*

48. Οὐκ ἐν τοιούτοις — συνιστάμενον] Spuria haec videntur & insititia. *F. G.*

49. Ὑποσχέσεσιν] Repetit, puto, librarius improvide vocem, quae paullo ante adfuerat: legendumque ὑποθέσεσιν, ut non ita multo post, κοινὰ μὲν γὰρ ἡ ὑπόθεσις. Est duplex genus artificum. Alii, & major quidem pars, ad imitationem tota conversa, quae ab aliis elaborata sunt, quae magister ostendit, ea satis feliciter imitatione adsequuntur: sed nihil novi ipsi inveniunt, quoties non est, quod imitentur; tanquam deprehensi, haerent. Talis non est Hippias: non expectat exempla aliena: ipse sibi & aliis exemplum est. Non tantum designatam omnibus lineis figuram describere & transferre puerili industria potest, sed in data quacunque linea, ex praeceptis artis, quodcumque triangulum postulatum fuerit, construere. *J. M. G.*

50. Εὐτύχησαν] Etsi Florentinae scripturam probo, quod augmentum saepissime omitti soleat, secutus tamen sum numerum majorem illarum quae νὺν— habent. Vid. supra dicta ad *Alex.* c. 22. Pro *Imag.* c. 3. & c. 19. f. ubi εὐδοκίμουν. Item *Amor.* c. 6. pr. ubi & εὐτράπεζος, non νὺν— adde dicta ad *Gall.* c. 3. f. Ita εὐλόγως in *Evang. Matth.* XIV. 19. Et *Luc.* II. 28. atque ubivis. Εὐφράθη. *Act.* II. 26. ac passim. *J. F. R.* *Ibid.*

data quacumque recta triangulum accurate conſtruentis. Atqui reliquorum unusquisque, ſi in uno quodam artis opere, ſibi deſumto, bene rem geſſiſſet, tamen eſſe aliquid viſus eſt: hunc vero & mechanicorum principem, & geometrarum, & harmonicorum, muſicorumque eſſe apparet: & tamen unumquodque horum adeo perfecte *in ſe eſſe* oſtendit, quaſi illud ipſum unum modo ſciret. Scientiam de radiis & refractionibus & ſpeculis, inſuper etiam Aſtronomiam, in qua effecit ut pueri videantur ſuperiores, laudare, non parvi temporis fuerit.

4. Quae vero illius opera nuper cum ſtupore viderim, enarrare non pigrabor. Argumentum quidem commune, & in vita noſtra ſatis frequens balnei aedificatio, at ingenium, & intelligentia in re ita vulgari admirabilis. Locus erat non aequabilis planitiei, ſed acclivis admodum & erectus, quem cum accepiſſet ab una parte vehemen-

ὅτι ὁ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας τὸ τρίγωνον ἀκριβῶς [b] συνιστάμενος. καίτοι τό γε ἄλλων ἕκαστον ἔν τι τῶν ἐπιστήμης ἔργων ἀποτεμόμενον, ἐν ἐκείνῳ εὐδοκιμήσας, εἶναί τις ὅμως ἔδοξεν. ὁ δὲ μηχανικῶν τε ὢν τὰ πρῶτα, καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν, καὶ μουσικῶν φαίνεται· καὶ ὅμως ἕκαστον τούτων οὕτως ἐντελῶς δείκνυσιν, ὡς ἂν αὐτὸ μόνον ἐπιστάμενος. τὰ μὲν γὰρ περὶ ἀκτίνων καὶ ἀνακλάσεων, καὶ κατόπτρων θεωρίαν, ἔτι δὲ καὶ ἀστρονομίαν, ἐν ᾗ παῖδας τοὺς πρὸ αὐτοῦ ἀπέφηνεν, οὐκ ὀλίγου χρόνου ἂν εἴη ἐπαινεῖν.

Ἃ δὲ ἔναγχος ἰδὼν αὐτοῦ τὰ ἔργα κατεπλάγην, οὐκ ὀκνήσω εἰπεῖν. καινὴ μὲν γὰρ ἡ [c] κατάθεσις, καὶ τῷ καθ' ἡμᾶς βίῳ πάνυ πολλὴ, βαλανείου κατασκευή· θαυμαστὴ δὲ, καὶ ἐν τῷ κοινῷ τούτῳ [c] σύνεσις θαυμαστή. Τόπος μὲν γὰρ οὐκ ἐπίπεδος, ἀλλὰ πάνυ προσάντης, καὶ ὄρθιος, ὃν παλαιῶν τι

Διά-

[b] Συνιστάμενος] Et ſic *Fl.* cum *W.* ceterisque. [c] Σύνεσις] Σύστασις male *Fl.* cum marg. *A* 11

65. Περίοικα] Τίχη μηχανική. *V.*

Ibid. Κατὰ δὲ] Matheſin minime cultam fuiſſe a Luciano, alibi docuimus. V. Πτω. c. 5. & Ἐρω. c. 74. Hic autem vides & iniquum rerum earum aeſtimatorem & imperitum, ut qui primum omnium geometriae problema quaſi ſummum artis culmen afferat: quaſi quis dicat litterarum decus ſummum in eo verſari, ut quis elementum primum a ſcite pringat, niſi forſan Scholium inſulſum textui Luciani intruſum eſt. Certe niſi aliunde conſtaret hiſce in rebus Luciani & imperitia & iniquitas, ut ab eo haec profecta crederem, a me impetrare non poſſem. Ex his autem verbis ut aliquis ſenſus exprimatur, primo dele illud δὲ, deinde lege συνιστάμενος. *M. du S.*

51. Ἐπὶ τὰ δοθείσης, φασὶν, εὐθείας] Proverbiale fuiſſe videtur. *F. G.*

55. Ὁ δὲ μηχανικῶν — καὶ γεωμετρικῶν, ἔτι δὲ ἁρμονικῶν καὶ μουσικῶν &c.] De admiranda Hippiae peritia in artibus ac ſcientiis vid. *Philoſtr.* L. I. Vit. Soph. XI. ibique *Olearium*, qui ex Platone, & Luciano plura de eodem adfert, arteque ſibi memoriam comparaſſe docet, ita ut quinquaginta vocabula ſemel audita eodem ordine recitare poſſet, eſſeque inſigne memoriae argumentum, quod omnes fere artes percalluerit, oſtenderitque in Olympiis annulum, ſigillum, ſtrigilem, vaſculum unguentarium, ſoccos, pallium, interdum, cingulum, propriis manibus confecta, ex *Plat.* in Hippia majore p. 97. Cetera vid. ibid. & lege *Philoſtratum* opificia artesque ejus enumerantem. Verum magis ſtupenda, de memoria non arte parata, ſed a natura donata, legi quondam, ni fallor, in Epiſt. *Mureti*, de puero qui aliquot centena vocabulorum, peregrina, cujuscumque linguae, vel nihil etiam ſignificantia ſemel audita potuerit recitare eodem ordine, dein retro, denique per ſaltus, ut tertium, ſextum, nonum, & quomodocumque jusſeris. De arte autem mnemonica, de qua *Lamb. Th. Schenkelius* ac *Buno* in Idea hiſt. univerſalis aliique egere, nihil addam, quia ad delirium ſectatores ſuos adegit. *J. F. R.*

69. Ὃν παραλαβὼν κατὰ θάτερα τὰ ὑπερβολὴν ταπεινὸν] Reddunt interpretes, *quem ex utraque parte mirum in modum humilem accipiens*, ut apparet, non animadvertentes, quemadmodum ipſi evertant prorſus hanc ſuam narrationem. Si enim fuit talis, hoc eſt, ex utraque parte humilis, quomodo fuit acclivis? Utique ſic debuiſſet addere auctor acclivem fuiſſe in medio. Sed clarius ſe deſtruunt per ea, quae mox ſequuntur, quum ſtatuunt eum locum talem fuiſſe alteri aequatum: Cui illi alteri? an loco? non certe, nec enim plures loci agnoſcuntur, ſed unius modo facies deſcribitur. Quid quod in fine hujus ipſius paginae ἑκατέρωθεν interpretantur *ex utraque parte*, & recte. Nempe κατὰ θάτερα eſt in alterum partem. Na-

θάτερα εἰς ὑπόκολπα ταπεινὰ, ἰσόπεδον θατέρῳ ἀπέφηνε, κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτην ἅπασι τῷ ἔργῳ [a] βαλλόμενος, καὶ θεμελίων δίκῃ τὰ ἐπιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμποιῶν, [b] ὕψεσι δὲ πάνυ ἀποτόμοις, καὶ πρὸς ἀσφάλειαν συνεχομένοις τὸ ὅλον κραταιώτατος· τὰ δὲ ἐποικοδομηθέντα τῷ τε τοῦ τόπου μεγέθει σύμμετρα, καὶ τῷ εὐλόγῳ [c] τῆς καλασκευῆς ἁρμοδιώτατα, καὶ τῆς τῶν φώτων λόγον φυλάττοντα.

Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς, ἀναβάσεις πλατείας ἔχων, ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος πρὸς τὴν τῶν ἀνιόντων εὐμάρειαν. εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐκδέχεται κοινὸς οἶκος εὐμεγέθης, ἱκανὴν ἔχων ἀκολούθοις καὶ ὑπηρέταις διατριβήν· ἐν δεξιᾷ δὲ τοῦ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένων οἰκημάτων. βαλανείῳ δ' ἂν καὶ ταῦτα πρεπωδέστατα, χαρίσαιτο, καὶ φωτὶ πολλῷ καταλαμπόμενα εὐποιήσεις· εἶτ' ἐχό-

ter humilem, solo alterius aequavit, subjecta toti operi firmissima crepidine, eorumque quae imponenda erant securitate, positis rite fundamentis, stabilita. Altitudinibus autem *montium* praeruptis valde, & ad securitatem continuis, totum opus roboravit. Quae porro inaedificavit, ea cum ad loci magnitudinem congruunt, tum propter observatam in tota structura proportionem, maxime sunt concinna, & respondentem sibi fenestrarum rationem servant.

5. Vestibulum altum, gradus ad ascendendum latos habens, supinum magis quam arduum, ad ascendentium commoditatem. Per hoc qui ingressus fuerit, eum excipit Oecus communis, bene magnus, ubi morari commode pedissequi & ministri possint, situs ad sinistram paratorum ad delicias cubiculorum: balneo enim etiam haec pulchre conveniunt, secessus jucundi & multo lumine collustrati. Tum continens illis oecus,

a Βαλλόμενος] Βαλόμενος Fl. b Ὕψεσι] Ἄψεσι Pell. c Τῆς] Καὶ τῆ Fl.

ctus locum ab uno latere perquam humilem ac declivem, eum alteri lateri æquavit aggerando. In sequentibus Latine reddendis difficilior ratio est. Dicit Lucianus ample satis, Κρηπῖδα μὲ βεβαιοτάτην ἅπασι τῷ ἔργῳ βαλόμενος, καὶ θεμελίων δίκῃ τὰ ἐπιτιθεμένων ἀσφάλειαν ἐμποιῶν. Id describendi genus quum Salmurii proximum tautologiæ existimaretur, vide qui compegerit & contraxerit lua, *posito operi firmissimo fundamento, quo superstructi ædificii certitudinem confirmanes*. At religiotior in his Oplopœus æquare voluit Græca, *firmamentumque munitissimum omni futuro operi subjiciens, fundamentorum positione substruendi ædificii certitudinem confirmavit*. Sed nos liquido & merito censemus hos floccifaciendos. Locus hic balneis fabricandis electus videtur fuisse prope rivum aut fontem, ad quem spectans alterum latus fuit declive, ut solet. Hunc locum adeptus Hippias planavit, *crepidinem* (vel marginem ripæ, qui extollendus erat) *quidem firmissimam omni operi ponens, & fundamentorum positione stabiliens securitatem imponendæ ædificationis*. Crepidinis firmitas vel maxime requirebatur, ne deinde pressa ventrem faceret & extrinsecus paulatim cedens ruinam toti operi afferret. *J. G.*

70. Θάτερα — θ.] Alterum alteri aequavit. *Mi dus S.*

74. Ὕψεσι — πραϋνάμενος] Et haec insititia videntur. *F. G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Non accipio haec de tectorum fastigiis; de quibus si hic diceret, importunus mihi videretur: sed de montium jugis circumpositis, quae portu quasi quodam facto tutum a ventis undique praestarent balneum. Laudatur hic prudentia Hippiae in eligendo loco, & quatenus opus erat, accommodando. *J. M. G.*

Ὕψεσι δὲ πάνυ ἀπότ.] Adscripserat *Solan.* conferend. Διν. p. 236. Id est Διαπαρ. s. *Bis Accus.* c. 33. Ibi vero legas: κατὰ τὴν ἀψῖδα πιτύθμου, quod non video quid huc faciat, nec quidquam juvare ad emendationem arbitror, nisi pro ἀποτόμοις quoque aliud adjectivum substitueris. Nam etsi ὕψεσι — πραϋνάμενος non intelligo, & ἀψῖσι hac ratione melius conveniret, non tamen adsequor quid ἀποτόμοις, proprium celsi ac praerupti epitheton tum faciat. Quare in Cl. *Gesneri* expositione adquiescemus, donec melioros Codd. nacti verum apertius videamus. At si, quod jam suspicor, ἀψῖδες substructiones, sive murorum projectiones, magnis aedificiis sustinendis extrorsum adjectae, quas *contreforten* adpellamus, significent, belle procedet ἀψῖσι ἀποτόμοις. *J. F. R.*

80. Πυλὼν μὲ ὑψηλὸς] Consuetudo fere & sensus communis virorum insignium tutos ab reprehensione facit hos interpretes, dum πυλῶνα vertunt *vestibulum*: ita ubique id fieri deprehendo. Sed quae similitudo Graeci πυλῶνος ad Romanum vestibulum? & maxime hujus, qui dicitur fuisse ὑψηλὸς, & ἀναβάσεις ἔχων, & ὕπτιος μᾶλλον ἢ ὄρθιος, quae omnia ab Romano vestibulo sunt alieniissima. Res ipsa clamat. Sequentia sic distinguenda sunt, τὸ δὲ ἀριστερᾷ δὴ τοῦ ἐς τρυφὴν παρεσκευ-

cus, supervacaneus ille quidem quantum ad balneum, at necessarius, quatenus beatis hominibus recipiendis destinatum est. Post hunc ab utraque parte, quae sufficiant exuere se volentibus, spoliaria; & medius *inter ea* oecus altissimus & *multa* luce laetissimus, aquae frigidae descensiones habens tres, Lacedaemonio lapide exornatas. Statuae in illo de candido lapide vetusti operis Hygeae una, altera Aesculapii.

6. Progressos excipit oecus leniter tepidus, calore non molesto occurrens, longus, utrinque rotundus: post quem in dextra parte hilaris admodum oecus ungendi facultatem comiter praebens, januas utrinque habens Phrygio lapide politas, intrantes de palaestra recipiens. Tum post hunc oecus

μεν αὐτῷ οἶκος, τελειοῦσι μὲν ὡς πρὸς τὸ λιπαρὸν, ἀναγκαῖος δὲ ὡς πρὸς τὸ τὴν εὐδαιμονεστέραν ὑποδοχήν. μετὰ δὲ τοῦτον ἑκατέρωθεν ἀφαρκεῖς τοῖς ἀποδυομένοις ἀποθέσεις, καὶ μέσος οἶκος ὑψηλότατος, καὶ [d] φωτὶ φαιδρότατος, ψυχρὸν ὕδατος ἔχων τρεῖς κολυμβήθρας, λακαίνῃ λίθῳ [e] κεκοσμημένῳ, καὶ εἰκόνες ἐν αὐτῷ λίθου λευκοῦ τῆς ἀρχαίας ἐργασίας, ἡ μὲν Ὑγείας, ἡ δὲ Ἀσκληπιοῦ.

Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται πρέμα χλιαρὸν μῶλος οἶκος, σὺν ἀπηνεῖ τῇ θέρμῃ προαπαντῶν, ὑπαίθριος, ἀμφιστρόγγυλος, μεθ' ὃν ἐν δεξιᾷ οἶκος, εὖ μάλα φαιδρὸς, ἀλείπτας προσηνῶς παρεχόμενος, ἑκατέρωθεν εἰσόδους ἔχων, φρυγίῳ λίθῳ κεκαλλωπισμένας, τὰς ἀπὸ παλαίστρας εἰσιόντας δεχόμενος. εἶτ' ὀπὶ τούτῳ ἄλλος οἶκος,

[d] Φωτὶ] Bene *H. P. S.* male Φοτὶ *Fl. Fr. J. W.* [e] Κεκοσμημένῳ] Restitui ex *Fl. J. Ald. S.* Κεκομισμένῳ male *W. P.* Κεκομησμένῳ *H1.* & 2. Unde κεκομισμένῳ deinde natum videtur.

σκόασμένων οἰκημάτων (βαλανείῳ δ' ἂν ἓ ταῦτα πρεπωδέστατα) χαρίσεται ἓ φωτὶ πολλῷ καλλαμπόμενα ὑποχωρήσεις. Et vertes, *ad laetum vero conclaviorum ad delicias comparatorum (quippe & hac balneo aptissima) venusti & multa luce fulgentes recessus.* Vulgo enim vides areas sine calce. Et sicut nunc οἰκήματα non vertimus *aediculas*, (ut inepte interpretes, & jam alibi monere debuimus) sed *conclavia*; sic quoque οἶκος, quae vox frequenter ab Luciano in hac descriptione usurpatur, non *domus* aut *habitatio* verti debuit (& quaeso quot ab illis domus hic supponuntur?) sed cubiculum aut conclave, aut *aedes*, ut eam vocem in ista significatione propriam sibi vindicarunt Latini architecti, quod & ipsum passim non observatur. Denique quum dicit εἰκόνες λίθου λακωνοῦ utique non sufficit, si cum Salmuriensi reddas *marmorea imagines* (an credidit marmor non esse nisi candidum?) sed potius cum Opsopoeo *ex albo lapide*. *J. G.*

82. Εἰσιόντα δὲ τοῦτον] Intellige ἄνθρωπον. Ἄνθρωπον εἰσιόντα τοῦτον τὴν πυλῶνα ἐνδέχεται οἶκος. &c. *F. G.*

83. Οἶκος] *Oecos Plinius* etiam & *Vitruvius* vocant. Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 224. *M. du S.*

84. Ἐν ἀριστερᾷ δὲ] Oecus ille, (vid. noster περὶ τῆς οἰκίας) atrium illud magnum & commune, ita constitutum est, ut sinistrum sit conclavium, sive quod eodem redit, ad dextram ingredientium per vestibulum habeat conclavia illa voluptuaria. De his conclavibus primo dicit auctor, ea decere balneum, deinde laudat a jucunditate & multa luce. Nempe eadem sunt, nisi fallor, οἰκήματα & ὑποχωρήσεις, quae non recte distinxit doctissimus *Gronovius*, bene alioqui de hoc loco meritus. *J. M. G.*

85. Τῶν ἐς] Aut hic aliquid deest, aut legendum τὰ ἐς τρυφὴν παρεσκευασμένα οἰκήματα. *F. G.*

Τῶν ἐς] Adnecterior *Gujetus*, aut ex praemisso iterum intelligendum ἔχων ἀλατρίων, quo facto, vulgatum nondum rejicio, meliorem tamen lectionem quaero, quia ἀλατρίων non satis convenit alteri huic membro. *J. F. R.*

97. Τῆς ἀρχαίας ἐργασίας] Sic supra Prt. c. 9. *M. du S.*

99. Εἰσελθόντας δὲ ὑποδέχεται] Cum videatur non continuare descriptionem oeci, in quo adhuc versatus est, sed ad novum membrum transire; velim legeretur in libro bono ἐξελθόντας. *Exeuntes* ex oeco adhuc descripto *excipit* &c. Si hoc non placeat, certe εἰσελθόντας significare debet, *progressos* ad interiora: & hoc secuti sumus. *J. M. G.*

Εἰσελθόντας] Nihil varietatis invenio; nam si ἐξελθόντας reperirem, lubentissime id cum *Gesnero* reciperem; quod enim paullo ante dixit εἰσιόντα δὲ τοῦτον ἐνδέχεται, alia ratio est. *J. F. R.*

7. Ἐπὶ τούτῳ] *Supra hanc. Post. F. G.* I. c. *Benedictus* dederat: *supra hanc*, quod Noster recte corrigit, *post hanc*; sive quae deinceps sequitur. Nam ἐπὶ cum casu dandi saepissime τὸ sequens notare qui nescit, adeat *Hemst.* Il. H. 163.–64. 65. ubi vel quater ita positum est, Τῷ δ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἄρτο — Τοῖσι δ' ἐπ' Αἰάντεσσι — Τοῖσι δ' ἔπ' Ἰδομενῆϊ — Et 367. Τοῖσι δ' ἐπ'

Εὐ-

οῦ, οἴκων ἁπάντων κάλλιστος, στῆναί τε καὶ ἐγκαθέζεσθαι προσηνέστατος, καὶ ἐμβραδῦναι ἀβλαβέστατος, καὶ ἐγκυλίσασθαι ὠφελιμώτατος, Φρυγίῳ καὶ αὐτὸς εἰς ὀροφὴν ἄχραν ἀποστίλβων. ἔξης δὲ ὁ θερμὸς ὑποδέχεται λιθάδρομος, Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένος. ὁ δὲ ἔνδον οἶκος κάλλιστος, φωτός τε πολλοῦ ἀνάμεστος, καὶ ὡς πορφύρα διηθισμένος.

Τρεῖς καὶ ὅδε θερμὰς πυέλους παρέχει λουσαμένῳ δέ, ἔνεστί σοι μὴ τοῖς αὐτοῖς οἴκοις αὖθις ἐπανιέναι, ἀλλὰ ταχεῖαν τὴν διὰ τὸ ψυχρὸν, διὰ πρέμα θερμοῦ οἰκήματος, καὶ ταῦτα πάντα ὑπὸ φωτὶ μεγάλῳ, καὶ πολλῇ τῇ ἔνδον ἡμέρᾳ· ὕψη πρὸς τούτοις ἀνάλογα, καὶ πλάτη τοῖς μήκεσι σύμμετρα, καὶ παντάχοῦ πολλὴ Χάρις καὶ Ἀφροδίτη ἐπανθεῖ. κατὰ γὰρ τὸ καλὸν Πίνδαρον, [a] Ἀρχομένους ἔργου, πρόσωπον χρὴ θέμεν τηλαυγές. τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ [b] αὐγῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, καὶ τῆς [c] φαναγωγῶν μεμηχανημένου. ὁ γὰρ σοφὸς ὡς alius, oecorum omnium pulcherrimus, ad ſtationes ac ſeſſiones jucundiſſimus, ad commorandum minime noxius, ad volutationes commodiſſimus, Phrygio lapide & ipſe ad ſummum usque tectum fulgens. Deinde tranſitus excipit calidus, Numidico lapide incruſtatus. Interior deinde oecus pulcherrimus, luce multa plenus, & purpurae inſtar floridus.

7. Tria hic labra calida praebet. Cum vero laveris, licet tibi non per eosdem redire oecos, ſed celeri via ad frigidam per conclave mediocriter calidum, idque in multa luce, & multo intus die. Ad haec altitudines congruentes, & latitudines longitudinibus pro portione reſpondentes, & multa ubique Gratia atque Venus enitet. Etenim ex praeclari Pindari praecepto, *Qui opus incipiunt, faciem ponant e longinquo fulgentem.* Haec autem contigerit maxime, e ſplendore, & luce, & feneſtris, ſi quis machinetur. Sapiens enim vere Hip-

a Ἀρχομένους] Ἀρχομένου marg. *Ald.* Ἀρχομένου voluit. b Αὐγῆς] Reſtitui ex L. & *Fl.* Αὐτῆς Edd. cett. c Φαναγωγῶν] Φαναγ. male *S. A.* Recte *Fl. J. P.* &c.

Εὐρύπυλος — Addatque notata ad Noſtri *Aſin.* c. XI. *J. F. R.*

10. Ἐγκυλίσασθαι] Non jacebant tantum nudi, ſed & volutabantur. Nunc etiam in oriente a balnei miniſtro artus fricantur, extenduntur, premuntur, & quaſſantur. Quod ab eruditiſſ. Syro Theochari Dadichi nunc Hagae comitum (ann. MDCCXXII. deſinente) ſitim orbis viſendi explente; a quo viro aliquando, ſi Deus vitam & poſt labores tot itinerum ſtudiorumque exantlatos requiem conceſſerit, magna orbi literato & curioſa exſpectanda ſunt, quibus & veterum ſcriptis lux magna accedat, & artes hiſtoriaque recentiorum ſeculorum excolantur. *M. du S.*

13. Νομάδι λίθῳ λιθοκεκολλημένος] Sic vertit Obſopocus: *Nomadio lapide coagmentatus.* De Nomade lapide in Latinis auctoribus nihil legi. *Numidico lapide* debebat credo vertere; nam Numidae dicuntur Graece Νομάδες. Tum λιθοκεκολλημένος male vertitur *extructus*, melius, ſi incruſtatus dixiſſet. *J. P. a G.*

17. Πυέλους] Conf. ſupra Ις. β. c. XI. f. *M. du S.*

26. Ἀρχομένους ἔργου] *Pindar.* Ol. VI. 4. *M. du S.* Ubi in Ed. *Steph.* lego — ἀρχομένου δ' ἔργου &c. quod idcirco addo, ut adpareat non male marginem *Ald.* *Wesſelingi* habere ἀρχομένου, modo jam addas δ', ex quo male picto, in Luciani quodam Codice, vulgatum ἀρχομένους forſan eſt natum. Nec alienum eſt ἀρχομένου ſic abſolute poni, ut ἀρχὴ ἀνιαντός. *Annus incipitur*, vel *incipit ſe.* Vel ἀπὸ νυκτὸς ἀρχομένης, *ab incipiente usque nocte*, ſive *prima de nocte*, ut (monente *Steph.*) interpretatur *Cicero.* Cui addo *Theogn.* vſ. 586. Ποῖ χρόνου μᾶλλον, πράγματος ἀρχομένου. Sed quia accuſandi caſus ad χρὴ relatus, non eſt abſurdus, nihil ſine auctoritate Lucianeorum Codicum immutarim. *J. F. R.*

27. Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα] Cur ſic potiſſimum loquatur auctor, & non maluerit ἐκ τοῦ αὐτοῦ, plane non capio, quum nihil vel praecedat, vel ſequatur, unde iſtud fœmininum dependeat. Sed eſt vitium, legendumque ἐκ τοῦ αὐγῆς, orto errore, ut videtur, ex codice majuſculis literis ſcripto, & illic confuſo charactere Τ & Γ. *J. G.*

Τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλ.] Ubi legitur, τοῦτο δ' ἂν εἴη ἐκ τοῦ αὐτῆς μάλιστα, καὶ τοῦ φέγγους, ſagaciſſime pro αὐτῆς vidit Cl. *Gronovius* corrigendum eſſe αὐγῆς. Utique αὐγῆς clare habet editio Florentina. Sequitur continuo, καὶ τῆς φαναγωγῆς; corrige φαναγωγῶν, ut iſti-

Hippias oecum frigidarium fecit, ut in boream procurrat, nec meridiani tamen aëris expertem: eos autem qui tepore multo indigent, noto & euro atque zephyro subjecit.

8. Quid deinde tibi dicam Palaestras, & communes eorum, qui vestes custodiunt, commorationes, celerem habentes ad lavacra nec per ambages transitum, utilitatis pariter causſa & salubritatis? Et ne putet aliquis, parvum me opus oratione exornandum suscepisse. In communibus enim excogitare nova pulchritudinis specimina, non parvae sapientiae esse arbitror equidem. Quale sane hoc quoque opus nobis admirabilis ille Hippias eduxit, quod omnes habeat virtutes balnei, utilitatem, opportunitatem, claritatem, proportionem; quod loci ingenio accommodatum sit, quod usum sui securum praebeat: sellarum familiaricarum duo-

ἀληθῶς Ἱππίας τ̓ μ̓ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς [d] βορρᾶν προκεχωρηκότα ἐποίησεν, οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῦ μεσημβρινῦ ἀέρος· τὺς δὲ πολλῦ τῦ θάλπυς δεομένυς, νότῳ, καὶ εὔρῳ, καὶ ζεφύρῳ ὑπέθηκε.

Τί ἂν σοι [e] τὸ ὅτι τύτῳ λέγομι παλαίστρας, καὶ τὰς κοινὰς τ̓ ἱματιοφυλακούντων καλασκευὰς, ταχείαν τ̓ ὅτι τὸ λυτρὸν, καὶ μὴ ἀμφ̓ μακρῦ τ̓ ὁδὸν ἐχούσας, τῦ χρησίμυ τε καὶ ἀβλαβῦς ἕνεκα; καὶ μή με σχολάζη τις μικρὸν ἔργον προθέμενον, κοσμεῖν τῷ λόγῳ προαιρεῖσθαι. τὸ γὰρ ἐν τοῖς κοινοῖς, καινὰ ὑπονοῆσαι κάλλυς δείγματα, ὐ μικρᾶς σοφίας ἔγωγε τίθεμαι, οἷον καὶ τόδε τὸ ἔργον ὁ θαυμάσιος ἡμῖν Ἱππίας ἐπεδείξατο, [f] πάσας ἔχον τὰς βαλανείυ ἀρετὰς, τὸ χρήσιμον, τὸ εὔκαιρον, τὸ εὐφυγὲς, τὸ σύμμετρον, τὸ τῷ τόπῳ ἡρμοσμένον, τὸ τ̓ χρείαν ἀσφαλῆ παρεχόμενον· καὶ προσέτι τῇ ἄλλῃ ξενοίᾳ κεκοσμημένον, [g] ἀφόδων μ̓ ἀναγκαίων [h] δυσὶν ἀναχωρήσε-

d Βορρᾶν] Βορὰν Edd. priores male. *e* Τὸ] Omittit *Fl.* & merito. *f* Πάσας] Πᾶσας male *J.* *g* Ἀφόδων] Sic dedi ex *Fl.* & Schol. Ἀμφόδων Edd. cett. *h* Δυσὶν] Sic recte L. B1. P. Δυσὶν *Fl. J. Va. H. Fr. S.*

50. Ἀφόδων] Ἄφοδος ὁ ἀπόκατος. *V.*

itidem recte Florentina. Post paullo, τ̓ μ̓ ψυχροδόχον οἶκον, εἰς βορὰν προκεχωρηκότα ἐποίησεν. repone βαρεῖαν (vel βορρᾶν, siquidem & βορρᾶς dicitur) *fecit conclave frigori excipiendo aptum, in borean spectans.* Quod hic εἰς βαρεῖαν προκεχωρηκὸς, id infra in *De Syria Dea* c. 28. εἰς ἄνεμον βορέαν ἀποκεκριμένος dicitur. *J. J.*

Ibid. Τῆς αὐτῆς] Lege τ̓ αὐγῆς. *F. G.*

28. Φιλαγωγῶν] Quod Cl. *Jens.* monet sic scribendum, id praeter *Fl.* etiam recte habebat *J. H P.* aliaeque. *J. F. R.*

31. Βορειὰν] Cl. *Jens.* Prave antea in omnibus βορὰν legebatur. *M. du S.*

Βορρᾶν] Non potui quin hoc invitis Edd. mutarem. Βορὰ enim *esca* est, *Long. Past.* 2. p. 74. ἀλλ̓ ὑμᾶς βορὰν ἰχθύων θήσω. Vel *opsonia*, ut vertit Cl. *Hemst.* T. I. *Tim.* c. 8. med. *J. F. R.*

Ibid. Οὐκ ἄμοιρον ὑδὲ τῦ μεσημβρ.] Ut nempe non quiescens aër esset, sed copiose a Septentrionibus affluens, angustum versus meridiem exitum haberet, eaque ratione ventilatus esset salubrior. *J. M. G.*

50. Ἀμφόδων] *Fl.* Ed. & Schol. ἀφόδων. Mox L. & B2. δυσὶν pro corrupto ceterorum δυσίν. *M. du S.*

Ἀφόδων μ̓ ἀναγκαίων] Non tam Scholiastae auctoritas me movet, quamquam illa quoque, ut legendum sine dubio putem ἀφόδων μ̓ ἀναγκαίων δυσὶν ἀναχωρήσεων· quam attentior loci ipsius atque rei consideratio. *Bivium*, quod adhuc dederunt, plane ἀπροσδιόνυσον. *Circuitus* forte possit applicari ad balneum: sed repugnat quod ἀναγκαῖαι vocantur, quod ἀναχωρήσεις. Architecti laus non minima (*Cic.* de nat. Deor. 2, 56.) *avertere ab oculis & naribus dominorum, ea quae profluentia necessario tetri aliquid essent habitura.* Sed res est manifesta, & quae subolere unicuique potest. Nec minus δυσὶν legendum esse, non δυσὶ, quod libros occupavit. *J. M. G.*

Ἀμφόδων] Ego cum Schol. ἀφόδων legendum censeo; qui recte de secessibus ad exonerandam alvum interpretatur, idque suadet additum ἀναγκαίων. quo tamquam honestiore vocabulo, significari solere alvi dejectionem, notum arbitror ex *Epict.* Sent. 88. p. 134. καί τι τ̓ ἀναγκαίων ποιήσαιλε, διανίζων ἱκανὰ τὰ μέρη. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 297. pr. χρεία ἀναγκαία, ubi Cl. *Wess.* & illa Epicteti addidit. *J. F. R.*

σεσιν, ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον. [a] ὡρᾶν δὲ διττὰς δηλώσεις, ἢ μὲ δι' ὕδατος καὶ μυκήματος, ἢ δὲ δι' ἡλίου ὑποδεικνύμενον. ταῦτα ἰδόντα μὴ ἀποδέχεσθαι τὰ πρέποντα ἔπαινον τῷ ἔργῳ, οὐκ ἀνόητος μόνον, [b] ἀλλὰ καὶ ἀχάριστος, μᾶλλον δὲ βασκάνου [c] μοι εἶναι ἔδοξεν. ἐγὼ μὲν οὖν εἰς δύναμιν καὶ τὸ ἔργον, καὶ τὸν τεχνίτην, καὶ δημιουργὸν ἠμείψάμην τῷ λόγῳ. εἰ δὲ θεὸς εὐδιόχοι καὶ λούσασθαί πού με, πολλοὺς οἶδα [d] καὶ ἄλλους ἕξοντας κοινωνήσοντάς μοι τῶν ἐπαίνων.

bus feceſſibus, & januis pluribus, apertum horarum gemina indicia, alterum per aquam & mugitum, alterum per ſolem, exhibens. Haec ſi quis viderit, neque dignam operi laudem tribuerit, ille non ſtupidus modo, ſed ingratus etiam, vel invidus potius mihi videatur. Ego proinde pro viribus & opus, & artificem, atque auctorem muneris oratione remuneratus ſum. Si vero fortuna praebuerit, ut etiam lavare quandoque hic poſſim, multos novi & alios in partem laudum mearum venturos.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΔΙΟΝΥΣΟΣ.

Ὅτε ὁ Διόνυσος ἐπ' Ἰνδοὺς στρατιὰν ἤλασε (κωλύει γὰρ οὐδέν, οἶμαι, καὶ

PRAEFATIO, SEU BACCHUS.

CUm exercitum contra Indos duceret Bacchus, nihil enim, opinor, prohibet

[a] Ὡρᾶν] Bene *W. P.* Ὁρᾶν male cett. [b] Ἀλλὰ καὶ ἀχαρ. &c.] Ἀλλὰ καὶ βασκάνου καὶ ἀχαρίστου μοι μᾶλλον marg. *A*1. [c] Μοι] Μὴ male *J.* [d] Καὶ ἄλλους] Omiſit *Fl.* ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Sic Edd. Προλαλιὰ *Schol.* Index. *H.* & *Wech.* [*] Η] Sic *Fl.* &c. [*] Ο *Schol.*

51. Ἐξόδοις τε πολλαῖς τεθυρωμένον] Non notant haec verba, ut credidit Benedictus, *multis januarum egreſſibus munitum* (& quaeſo quid eſt *muniri egreſſibus januarum?*) ſed ut recte Opſopoeus, *multarumque januarum egreſſibus patens.* *F.G.*

Ibid. Τεθυρωμένον] *Pervium.* F.G. Bene; nam θυρόω eſt *januam* vel *januas facio*, *Ariſtoph.* Av. 614. — οὐδὲ θυρῶσαι χρυσαῖν θύρας. *F.F.R.*

52. Ὁρᾶν] Corrige ὁρᾶν. F.G. Idem Cl. *Jenſ.* quoque monet in Lect. Lucian. p. 362. Et vel ſine librorum auctoritate ſic edi curaſſem, adeo res eſt manifeſta. *F.F.R.*

Ὡρᾶν — μυκήματος] Non igitur ſimplex clepſydra hic indicatur, ſed operoſior & magis artificioſa machinatio Cteſibiana, de quo genere *Vitruvius* 9, 9. ubi inter *multa deliciarum genera etiam horologiorum ex aqua comparationes* memorat, in quibus praeter caetera etiam *buccinae canunt*, qui eſt ipſe μυκηθμὸς, bubulae vocis imitatio. *F.M.G.*

Ibid. Δι' ὕδατος καὶ μυκήματος] Qua ratione haec horologia aquatica fuerint conſtructa, ut murmure ac ſonitu ſimul horas indicarent, adcurate exponere nequeo, nec feſtinatio ſinit addere aut examinare quae ſuper his adnotavi. Quare videat curioſus Lector *Pancirol.* memorab. ab *H. Salmuth* converſa, T. 2. Tit. X. de *horologiis*, figurasque clepſydrarum antiquarum ap. *Peraltium* in *Vitruv.* Gallico. Item *Coſanb.* ad Athen. IV. c. 17. p. 294. *Philip. Carol.* animadv. 2. in *A. Gell.* III. c. 3. *Salmaſ.* ad Solin. a p. 447. ad 458. atque alibi; aliosque quos indicat *Pinellus* in additamentis Tom. IX. Theſauri *Graev.* inſertis p. 514. f. & ſeq. De horolog. Solari Romae in foro, *Memoir. de Literat.* T. II. p. 271. ac *Bargaeum.* de obeliſcis, Theſ. *Graev.* T. IV. p. 1905. & potiſſimum p. 1922. Et Interpretes *Petron.* ad Sat. 26. fin. & 71. fin. Ut alios omittam. Sonitum etiam excitatum fuiſſe a calculo ſingulis horis in pelvim decidente, cum *Pancirolla* Tit. X. de horologiis, probabile credo. *F.F.R.*

60. Πολλοὺς δ' ἄλλους] Male poſteriora in *Fl.* eſſe omiſſa, teſtatur Luciani conſuetudo. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 19. ubi & καὶ ante ἄλλα. Τί δ' ἂν δ' ἄλλο ποιοῦντα ὁρᾶτε; ſed πολλοὺς δ' ἄλλους plane uti hic, in *Rhet. Praec.* c. 11. ipſo init. ac ſaepe alibi. Item in *Tab. Cebet.* ſtatim in pr. ὡς μὲν πολλὰ μὴ δ' ἄλλα ἀνατρωσάμενοι ἴδωμεν. *F.F.R.*

9. Ὑπὲρ τ' στρατιᾶς] Etſi περὶ quod *Solan.* vult, uſitatius: tamen ὑπὲρ verum credo, quod reliquorum ὑπὸ idem ſuadeat, & περὶ longius a literarum ductu recedit, quod potius cum παρὰ confundi amat. Sed recte ὑπὲρ pro περὶ uſurpari, adeoque & hoc nomine nihil opus eſſe correctione, vid. ſupra dicta ad *Gall.* c. 18. med. Quin & *Homer.* ὑπὲρ cum accuſ. pro περὶ. Il. Z. 524. — Ὀΐω ὑπὲρ σέθεν αἶψα' ἀκούειν. *quando de te probra audio.* Sed praeter exempla ad *Gall.* l. d. adle-

bet etiam Bacchicam vobis fabulam enarrare; ita ajunt contemta esse ab illis hominibus ipsius principia, ut adventantem deriderent, vel potius ipsius audaciae misererentur, qui statim ab elephantis conculcandus esset, si aciem contra auderet instruere. Audierant enim, puto, exploratores absurda quaedam de illius exercitu narrare, Phalangem ipsius & ordines esse mulieres insanas & furentes, hedera coronatas, praecinctas hinnulorum pellibus, hastis quibusdam parvis instructas, sine ferro, hedera ornatis & ipsis, levibusque parmulis, bombos, si quis modo attingeret, reddentibus; nempe clypeis assimulabant etiam tympana: paucos autem quosdam inter eos versari rusticos juvenes, nudos, saltantes cordacem, qui caudas haberent, cornutos *corniculis*, qualia recens natis haedis subnascuntur.

μῦθον ὑμῖν διηγήσασθαι Βακχικὸν) Φασὶν ὅτῳ καταφρονῆσαι αὐτῷ τὰ πρῶτα τοὺς ἀνθρώπους τοὺς ἐκεῖ, ὥστε καταγελᾶν ὅτι βάδην ἐπ' αὐτὸν, μᾶλλον δὲ ἐλεεῖν ἢ τόλμαν, [a] ὡς αὐτίκα μάλα [b] συμπαληθησομένου ὑπὸ τῶν ἐλεφάντων, εἰ ἀντιτάξαιτο. ἦκουον γὰρ, οἶμαι, τῶν σκοπῶν ἀλλόκοτα [c] ὑπὲρ τῆς στρατιᾶς αὐτοῦ ἀγγελλόντων, ὡς ἡ μὲν Φάλαγξ αὐτῷ καὶ οἱ λόχοι γυναῖκες εἶεν ἔκφρονες καὶ μεμηνῖαι, κιττῷ ἐστεμμέναι, νεβρίδας ἐνημμέναι, δόρατά τινα μικρὰ ἔχουσαι, ἀσίδηρα, κισσοποίητα καὶ ταῦτα, καὶ τινα σφενδάμνια κῶφα, βομβοῦντα, εἴ τις μόνον προσάψαιτο (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα) ὀλίγους δέ τινας ἀγροίκους νεανίσκους ἑπέσθαι γυμνοὺς, κόρδακα ὀρχουμένους, οὐρὰς ἐχούσας, [d] κεράστας, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τέφυκε.

Καὶ

[a] Ὡς] Abest a *Fl.* [b] Συμπαληθησομένου] Sic recte *Fl. Fr. Ba. P. S.* Συμπατηθησομένου *J.* [c] Ὑπὲρ] Hoc dedi ex *J.* & L. Ὑπὸ *Fl. Ald. H. P. S.* &c. male. Περὶ vult *Solan.* [d] Κεράστας] Καὶ κέρατα *Marc.* & L. In vulgato conspirant Edd.

9. * Σκοπῶν] Τῶν κατασκόπων. *G.*
17. Ἀγροίκους νεαν.] Ed. Σατύρων. *G.*
18. † Κόρδακα] Ed. ἀπεπεῶς δ' αὖ καὶ ἀσχήμονος ὀρχήσεως ‡ τῇ συμφορᾷ. *V.*

* Titulus horum scholior. in Editis erat Προλαλιὰ ὁ Διόνυσος. In C. vero Προλαλιὰ ἢ Διόνυσος. *J. F. R.*
† Κόρδακα] Κόρδακος Edita male, quod ad Lucianum accommodavi. *J. F. R.*
‡ Τῇ συμφορᾷ] Ita ex C. correctum, quum in Editis esset συμφορᾶς, & sine articulo. In eodem C. autem additur: ἐν φασὶ ἰδιώμασι κόρδακα. *J. F. R.*

legata, non longe quoque abit hoc *Epicteti* p. 149. Ed. Rel. ἀμείνων ὑπὲρ ὑμῶν βουλεύσῃ), quod etsi *super nobis consuluit* recte ad verbum reddas, tamen revera ὑπὲρ in talibus significat, id quod ad nos spectat, & ita eumd. sensum haec Luciani admittunt. *J. F. R.*

14. Ἀσίδηρα] Contra *Diod. Sicul.* III. c. 64. ait ferrum latuisse sub hedera. Sed quis in hujusmodi fabulis consensum requirat? *J. F. R.*

16. Ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον] Interpositio (ἀσπίσι γὰρ εἴκαζον καὶ τὰ τύμπανα.) *Th. M.*

17. Νεανίσκους] Τοὺς Σατύρους. *Satyros.* *F. G.*

18. Οὐρὰς ἐχούσας κεράστας] Οὐρὰς ἐχούσας καὶ κέρατα. *Th. M.*

19. Κεράστας] In L. καὶ κέρατα, uti volebat vir Clarissimus; sed ego vulgatam genuinam puto; sic enim iterum infra Ἑκκλ. c. 4. f. de iisdem Satyris κεράστας οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ὑποφύεται. Sic autem loqui amat Noster. Vide Δικ. c. 3. ὑμενόπτερον δὴ, οἷα τοῖς — πτερύγιον τὸ πτερόν. *M. du S.*

Κεράστας, οἷα] Vereor, ut vera sit, quam *Marcilius* hic ex librone an ex ingenio? profert, lectio, καὶ κέρατα· & ob id ipsum vereor, quia nimis facilis est, quam nemo librarius in alteram, quae libros obtinet, mutaturus fuerat. Κεράστας jungendum cum accusativis reliquis: οἷα per synesin s. syllepsin dicere malis aut ellipsin adeo (omnia enim ista nomina huic figurae accommodari videas) refertur ad κέρατα quae in κεράστας latent: id qui concoquere non poterant, mutationem susceperunt. *J. M. G.*

Κεράστας οἷα] Optime judicat Cl. *Gesn.* sanum esse vulgatum; tacite enim respicitur ad κέρατα intellectum, qualibus gaudent Graeci pariter ac Latini. *Cic.* vel durius *ad Fam.* XII. 1. *Ut ego quidem & urbi & otio diffiderem urbano; sed ita COMPRESSA EST, ut videamur — tuti futuri.* Ubi post *compressa est* intelligitur turba vel seditio, cujus tamen nulla praecessit nec sequitur expressa mentio. *Philostr.* I. XXV. p. 536. pr. Πατρὶς Ἡράκλεια — ἐπαινοῦντες. Noster *Tim.* c. 9. ad Ἀθηναίων refert αὐτοῖς. Adde *Hemst.* ad *Nigr.* c. 1. pr. Nos ad 2. *Ver. Hist.* c. 37. No. 97. ubi πλατὺ κολοκύνθιον sequente αὐτῷ. *Pro Imag.* c. 9. Et Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* I. 93. No. 4. & XI. 25. No. 65. Ac mi-

Καὶ τὸ μὲν πρᾶγμα αὐτὸς, ἐφ' ἅρματος ὀχείας παρδάλεων ὑπεζευγμένων, ἀγένειον ἀκριβῶς, οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χνοῶντα ἢ παρειὰν, κερασφόρον, βοτρύοις ἐστεφανωμένον, μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι, καὶ χρυσῇ ἐμβάδι. ὑποστρηγεῖν δὲ δύο, ἕνα μὲν τινα [a] βραχὺν πρεσβύτην, σαπάχυν, προγάστορα, ῥινάσιμον, ὦτα μεγάλα ὄρθια ἔχοντα, σαύτρομον, νάρθηκι ἐπερειδόμενον, ἐπ' ὄνου τὰ πολλὰ ἱππεύοντα, ἐν [b] κροκωτῷ, καὶ τοῦτον πάνυ [c] πιθανόν τινα συνταγματάρχην αὐτοῦ. ἕτερον δὲ τεράστιον ἄνθρωπον, τράγῳ τὰ νέρθεν ἐοικότα, κομήτην τὰ σκέλη, κέρατα ἔχοντα, βαθυπώγωνα, ὀργίλον καὶ θυμικόν, θατέρᾳ μὲν σύριγγα φέροντα, τῇ δεξιᾷ δὲ ῥάβδον καμπύλην ἐπηρμένον, καὶ περισκιρτῶντα ὅλον τὸ στρατόπεδον. καὶ τὰ γύναια δὲ φοβεῖσθαι αὐτὸν, καὶ σείειν ἠνεμαμένας τὰς κόμας, ὁπότε προσίοι, καὶ βοᾶν, [d] εὖ οἰ-

2. Ac ducem quidem ipsum curru vehi junctis pardalibus, plane imberbem, ne parva quidem lanugine vestitum genas, cornutum, coronatum uvis, mitra revinctum comas, amictum purpura, & auro calceatum: duces sub ipso duos, unum brevem, senem, crassiusculum, ventricosum, simum naribus, auribus longis & erectis, tremulum, innixum baculo, asino vectum plerumque, crocota indutum, atque adeo congruentem plane agminis sub illo ductorem; alterum porro prodigiosum hominem, capro inferiori parte similem, cruribus hirsutis, cornutum, barba prolixa, iracundum & vehementem, qui altera manu ferat fistulam, dextra vero baculum incurvum intentans, exercitum totum circumsaltet: territas autem ab illo mulierculas, jactare permissos ventis capillos ad illius adventum, & clamare Evoe; suspicari autem, hac

a Βραχὺν] Sic *Fl. Ald. V2. Fr. H. B1. P. S.* Τραχὺν *J.* & marg. *A1.* b Κροκωτῷ] Recte *S.* sola. Κροκοτῷ media correpta cett. omnes male. c Πιθανὸν] Constans lectio. Ἀπιθανὸν vult *Solan.* d Εὖ οἰ] Sic *J. Ald. S. B1.* Εὐοῖ *Wech.* Εὖ οἵ. *Fl.* Εὖ οἱ *P. H.*

25. Μίτρα] Μίτρα ἡ ἐπὶ μετώπου ἄκρα χρυσοῦν ἔχουσα φύλλον, ἀρχῆς ἂν εἴη ἐν βασιλείας σύμβολον. *V.*

27. Τρ. πρεσβύτην] * Εἰδωλ. Ἰκαρίου. *V.*

28. Προγάστορα] Μεγαλοκοίλιον. *V.*

32. Ἕτερον δὲ τεράστιον] Εἰδωλ. Πανός. *V.*

* Εἰδωλ. Ἰκαρίου] Sic V. prave. Quem enim Icarium somniavit, is Silenus est. Vide & Scholion 2. ubi veram & genuinam scripturam habemus; & 9. ubi Scholiasten errasse patebit. *M. du S.*

rare *Stephanum* & *Rhodom.* talia corrigentes. *J.F.R.*

25. *Μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένον ἐν πορφυρίδι*] Fieri non potuit, quin dum hæc sic junguntur ab interpretibus, in iis intelligendis errarent. Et tamen quam ingenioſe ista verterunt *mitra purpurea comam revinctum?* Sed duo prædicantur ab auctore, cujus verba sic distingue *ἀναδεδεμένον, ἐν πορφυρίδι*, & verte *mitra comam revinctum, purpurea in veste.* *J.G.*

Ibid. Ἐν πορφυρίδι] Interpres: *mitra purpurea comam revinctum.* Verte: *in veste purpurea & aureo cothurno.* *F.G.*

27. Βραχὺν πρεσβύτην] Sileni imaginem & descriptiones persequitur, neque hoc loco praetermisso *Perizonius* ad *Aelian.* V. H. 3, 18. *J.M.G.*

Βραχὺν] Ne suspicere τραχὺν melius esse, quod barbatus senex intelligatur; nam id paullo post sequitur. Et quis demum ignorat brevitatem corporis in bello contemtui haberi solitam, qui *Tacitum, Curtium* ac *Caesarem* legerit; quare unum hoc tantum ex *Caes.* 2. B. *Gall.* c. 30. adferam: *quibus viribus, praesertim homines tantulae staturae (nam plerisque hominibus Gallis, prae magnitudine corporum suorum*, brevitas *nostra contemptui est) tanti oneris turrim in muros se collocare confiderent?* Ubi & Graecus Interpres priora reddidit: ἄλλως τε βραχύτατοι ἄνδρες. Sic τεῖχος βραχὺ *Thucyd.* VII. c. 29. *J.F.R.*

Ibid. Πρεσβύτην] Σειληνὸν. *F.G.*

28. Ὦτα μεγάλα &c.] Cauda non instruxit hunc Bacchi nutritorem Lucianus, quod tamen facit *Diod. Sic.* III. c. 71. ubi id observat *Wess.* eumque rarius conspici in nummis & gemmis, ait. Sed si hoc tanti est, adderem, conspici in marmoribus; At quum plurimum asino insideat, cauda non adparet. Ceteram formae Sileni, Panis ac Satyrorum descriptionem vid. etiam infra *Deor. Conc.* c. 4. & 5. Et supra T.J. *Deor. Dial.* XXII. *J.F.R.*

32. Ἀπι-

hac voce appellari ab illis dominum. Greges porro jam direptos a mulieribus, & dilaceratas vivas adhuc pecudes; esse enim illas crudivoras.

c τοῦτο δ' εἰχάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην· τὰς δ' ὃν ποίμνας, διηρπάας ἤδη ὑπὸ τ γυναικῶν, ϗ διεσπάας ἔτι ζῶντα τὰ θρέμματα· ὠμοφάγους γὰρ τινας αὐτὰς εἶναι.

3. Audientes ista Indi & rex illorum, ridebant, ut probabile est, neque contra educere exercitum, aut aciem struere, operae pretium censebant. Sed, (si modo *omnino educere contra eos placeat*) mulieres iis immittere, si prope venissent; ipsis autem *viris* etiam vincere indecorum videbatur, & interficere mulieres furentes, & mitratum muliebriter ducem, & ebrium parvum seniculum, & alium semimilitem, & saltatores nudos, omnes ridiculos. Cum vero nunciaretur jam igne vastare regionem Deus, & cum ipsis hominibus cremare urbes, & silvas incendere, & Indiam universam brevi tempore implere incendiis (nam Bacchi arma ignis, patrius illi & de fulmine) hic

Ταῦτα οἱ Ἰνδοὶ ϗ ὁ βασιλεὺς αὐτῶν ἀκούοντες, ἐγέλων ὡς τὸ εἰκὸς, ϗ οὐδ' ἀντεπεξάγειν, ἢ ὡσταπλέας ἠξίουν· ἀλλ' εἴπερ ἄρα τὰς γυναῖκας ἐπαφήσειν αὐτοῖς, οἱ πλησίον γένοιντο, σφίσι δὲ ϗ νικᾶν αἰσχρὸν ἐδόκει, ϗ φονεύειν γύναια μεμηνότα, ϗ f θηλύμιτριν ἄρχοντα, ϗ μεθύοντα σμικρὸν γεγόντιον, ϗ ἡμιστρατιώτην ἄλλον, ϗ γυμνήτας ὀρχηστὰς, πάντας γελοίους. ἐπεὶ δὲ g ἠγγέλλετο πυρπολῶν ὁ θεὸς ἤδη τ χώραν, ϗ πόλεις αὐτάνδρους καταφλέγων, ϗ ἀνάπλεων τὰς ὕλας, ϗ ἐν βραχεῖ πᾶσαν τ Ἰνδικὴν h πυρὸς ἐμπεπληκὼς (ὅπλον γὰρ τοι Διονυσιακὸν τὸ πῦρ πατρῷον αὐτῷ, ϗ κατὰ τὸ κεραυνῷ) ἐνταῦθα ἤδη σπεδῇ ἀνελαμ-

e Τοῦτο] Τούτου *Pell.* f Θηλύμιτριν] Nil mut. Edd. Sic *Fl. W. P.* &c. Φλογὸς *J.* & L. g Ἠγγέλλετο] Ἠγείλατο *Fl.* & marg. *Δ1W.* h Πυρὸς]

32. Ἀπιθανὸν] In omnibus libris nostris antea legebatur πιθανὸν, nullo aut absurdo sensu. Certissima est emendatio haec nostra; nihil enim tali legato *absurdius*. *M. du S.*

Πιθανὸν] Lubens dedissem ἀπιθανὸν, si ullus Cod. aut Ed. praeiret. Jam potest ironice intelligi, etsi paullo aegrius ita accipiam, quia primarium ducem aperte contemtum inducit, adeoque & alterum serio despectum proponi verisimile est. *J. F. R.*

Ibid. Ἕτερον δὲ] Τὸν Πάνα. *F. G.*

33. Τριάκοντα ἄνθρωπον] Sic infra Ἐκκλ. c. 5. γελοίους θεοὺς ϵ τριακοντα. *M. du S.*

34. Κέρατα] Cornua Pani ab antiquis afficta putat *Polyaenus*, quia is cornuum in exercitu inventor Strat. I. p. 9. *M. du S.*

Κέρατα ἴσχοντα] De Bacche cornuto vid. *Diod. Sic.* L. III. aliquoties. *J. F. R.*

35. Ὀργίλον] Sic de eodem Pane *Theocr.* I, 17. ἐντίγα πικρὸς Καὶ οἱ ἀεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ βίνι κάθηται. *J. M. G.*

40. Εὖοῖ — δεσπότην] Omissa viris summis *Bocharto* atque Huetio observatio, quam aeque facile ipsis fuisset exornare, ac reliquas conjecturas, quas proponunt, ille in Canaan I, 18. hic Demonstr. Evang. Prop. 4. 3. Nempe ipsum nomen יהוה hic latere, dicerent, tetragrammatum & ipsum, solis vocalibus & spiritibus constans, cui respondet apud septuaginta interpretes κύριος. Qui diviserunt hanc vocem & οὖ οἷ vel οὖ οἱ scripsere, quod factum video in editis, qui mihi patent, omnibus; illi votum forte, *Bene illi?* interpretati sunt, qua ratione cum nobili illo יהושע נון — conveniret, quod in Judaica illa thyriophoria (Βακχεῖαι & hanc vocat *Plutarchus* Sympos. 4, 5.) ingeminatum novimus. *J. M. G.*

Εὖ οἱ] Vid. *Redi* in notis ad Dithyramb. p. 17. *M. V. La Croze.*

36. Τοῦτο δὲ εἰκάζειν καλεῖας αὐτῶν τ δεσπότην] Miror, cur vertant, *quo nomine earum dominum vocari conjice*, quum non moneat vel jubeat auctor, sed narret speculatores conjicere ita vocari earum dominum. *J. G.*

48. Ἀλλ' εἶπερ] Ἀλλ' ἤπερ. *F. G.*

52. Θηλύμιτριν] Hinc emendandus *Suidas*, apud quem suo ordine Θηλύμιτρις legendum, pro Θηλύμητρις. Confer Ἐκκλ. c. 4. *M. du S.*

Θηλύμιτριν] Mitram ut effeminatum quid Rex Jarbas quoque exprobrat Aeneae ap. *Virg.* Aen. IV. 215. *Et nunc ille Paris cum semiviro comitatu Maeonia mentum mitra subnixus* — *J. F. R.*

λάμβανον τὰ ὅπλα, καὶ τοὺς ἐλέφαντας ὀξυσάξαντες, καὶ ἐγχαλινώσαντες, καὶ τοὺς πύργους ἀναθέμενοι, ἐπ' αὐτοὺς ἀντεπεξήεσαν, καταφρονοῦντες μὲν καὶ τότε, ὀργιζόμενοι δὲ ὅμως, καὶ συνερίψαι σπεύδοντες αὐτῷ τῷ πρὸ πέδῳ τὸν ἀγέρωχον ἐκεῖνον στρατηλάτην.

jam festinanter sumere arma, & ornatis elephantis, atque frenatis, impositisque in illos turribus, contra illos educere, contemnentes illi quidem tum quoque, sed irati tamen, & atterere festinantes suo cum exercitu imberbem istum imperatorem.

Ἐπεὶ δὲ πλησίον ἐγένοντο, καὶ εἶδον ἀλλήλους, οἱ μὲν Ἰνδοὶ [a] προτάξαντες τοὺς ἐλέφαντας, ἐπῆγον τὴν φάλαγγα, ὁ Διόνυσος δὲ τὸ μέσον μὲν αὐτὸς εἶχε, τῷ κέρατι δὲ [b] αὐτῷ τῷ δεξιῷ μὲν ὁ Σειληνὸς, τῷ εὐωνύμῳ δὲ ὁ Πὰν, ἡγεῖτο· λοχαγοὶ δὲ καὶ ταξίαρχοι Σάτυροι ἐγκαθειστήκεισαν. καὶ τὸ μὲν σύνθημα ἦν ἅπασι τὸ, [c] εὖ οἱ. εὐθὺς δὲ τὰ τύμπανα ἐπαλαγεῖτο, καὶ τὰ κύμβαλα τὸ πολεμικὸν [d] ἐσήμαινε, καὶ τῶν Σατύρων τις λαβὼν τὸ κέρας ἐπήυλει τὸ Ὄρθιον, καὶ ὁ τοῦ Σειληνοῦ ὄνος ἐνυάλιόν τι ὠγκήσατο, καὶ αἱ Μαινάδες σὺν ὀλολυγῇ ἐνεπίδνων αὐτοῖς, δρακοντίδας ὑπεζωσμέναι, καὶ τὰ θύρσων ἄκρων ἀποκυμινῶσαι τὸν σίδηρον. οἱ Ἰνδοὶ δὲ καὶ ἐλέφαντες αὐτοῦ αὐτίκα

Simul pulsantur tympana, & classicum cymbala sonant, ac Satyrorum aliquis cornu sumto incinit orthium, & Sileni asinus Martium quiddam rudit, & insultant illis cum ululatu Maenades, succinctae draconibus, & de summis thyrsis ferrum nudantes. At Indi & illorum elephantes, inclina-

a Προτάξαντες] Ita dedi ex *J. H. Ald. B1.* & *S.* Προστάξαντες *Fl. P.* quod & adscripsit marg. *A1.* b Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* & marg. *A1.* sine dubio ex eadem. c Εὖ οἱ] Sic jam & *P.* quae ante ὦ αἱ habebat. Εὖ αἱ *J.* etiam & *W.* aliaeque. Εὐοῖ. *Fl.* d Ἐσήμαινε] Ita *Fl. Fr. J. Wech. P.* &c. Ἐσήμηνε vult *Solan.*

61. Ἐπισάξαντες] * Στρώσαντες. *V.* Σάγμα τὸ ἰδιωτικῶς λεγόμενον σαμάριον. *G.*

71. † Σειληνὸς] Ἄτιμα τοὺς ὑποστρατηγοὺς, ὅσον λοιπὸν τῷ εἴδει ‡ εἰκάσαι τὸν Ἰκάριον ἴδιξε ὁ τὸν Πάνα· ἐνταῦθα ἀνεμαχεῖ τὸν Σειληνὸν παρισᾶ. καινὸν τοῦτο, εἰ μήπω τοιοῦτον εἶναι τὸν Σειληνὸν τῷ Ἰκαρίῳ (cur de Icario somniaret, nihil erat: quod & ipse sui Interpres optimus Lucianus hic ostendit. *M. du S.*)

* Στρώσαντες] Τρώσαντες Edit. *Cler.* Mutavit *M. du S.*

† Σειληνὸς] Ad alia verba relatum hoc scholion huc recte retraxit *M. du S.*

‡ Εἰκάσαι] Εἰκοθαι legebatur, quod correxit *M. du S.*

62. Ἐγχαλινώσαντες] Absurda haec omnino; nec cum haec scriberet, aut Elephantem viderat, aut usum rationemve regendi fando audiverat. *M. du S.*

75. Τύμπανα ἐπαλαγεῖτο] Alibi πλαταγῇ dicitur, vid. *Lampe* de cymbalis vett. c. 9. L. I. p. 48. seqq. Sed alias non utebantur veteres tympanis in bello; verum quia adparatus est Bacchicus, etiam Bacchica instrumenta ad pugnam adhibentur, cymbalis enim ac tympanis in festo Cybeles & Bacchi utebantur; & sic *Terentius* ridiculam aedium expugnationem describens coquum cum penicullo etiam inducit. *J. F. R.*

77. Τὸ Ὄρθιον] Conf. supra notata ad *Bis Accus.* c. XI. ubi *Pell.* τὸ ὄρθιον volebat, quod νόμον intelligatur; sed quia & μέλος potest intelligi, & saepius neutro gen. ab Nostro ponitur ὄρθιον, nihil mutandum. *J. F. R.*

78. Σειληνοῦ] Quamquam haec ad risum movendum comparata leviore cura sint tractanda; vid. tamen *Plut.* 646. 2. σάλπιγξιν ἢ χρῶ] τὸ παράκαιρον, ὡς ὅταν φθιγξομένοις ἐμφερές. *M. du S.*

95. Οἰόμεθα — ἀκούεσθαι] Quae ista est connexio: *dum putant a nobis audiri ridicula, talia credunt* quis, inquam, sic loquitur de una quadam re, *dum putant, credunt?* Corrupta haec esse, mihi non est dubium, ac leniissima mutatione unius prope apicis posse restitui, ἀϊόμενοι *dum audiunt* ex aliis, ut illi Indi ex suis exploratoribus, *credunt.* Quae audiunt, ab invidis forte sparsa, iis nimis temere assentiuntur. Audacter recipi inter indubia Luciani verba suaderem, si praesto esset vel libri unius auctoritas, vel succurreret saltem, Lucianum aut alium bonum scriptorem verbo

nato ſtatim agmine, ſine more & modo fugiunt, nec intra teli jactum venire auſi, ac tandem vi ſuperati captique abducuntur ab his, quos modo deriſerant, experimento docti, non eſſe ex prima fama deridendos externos exercitus.

ἐκκλίναντες, σὺν ὀδενὶ κόσμῳ ἔφευγον, ὑπ' ἐντὸς βέλους γενέσθαι οὐκ ἀναμείναντες, ἢ τέλος χειρὶ κράτει ἁλῶναι, ἢ αἰσχυνθῆναι ἀπήγοντο ὑπὸ τῶν τέως καταγελωμένων, ἔργῳ μαθόντες ὡς οὐκ ἐχρῆν ἀπὸ τῆς πρώτης ἀκοῆς καταφρονεῖν ξένων στρατοπέδων.

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, inone principium quidem attingunt; qui ſi eſſet Luciani ſenſus, ſaltem ſcripſiſſet εἰς τὴν ἀρχήν. Sed innuit *alii omnino non veniunt*. Et ſic rectius attenderunt in Fugitivis cap. 15. Ἀρχὴν δὲ μηδὲ τῆς ἀκροάσεως ἅψασθαι. Et in Sympoſio c. 28. fin. Ὥστε μηδὲ τὴν ἀρχὴν πειρᾶσθαι ἡδέως. *J.G.*

Διόνυσος; εἴποι τις ἄν. ὅτι μοι δοκεῖσι (καὶ πρὸς Χαρίτων, μή με κορυβαντιᾶν, ἢ τελέως μεθύειν ὑπολάβητε, εἰ τἀμὰ εἰκάζω τοῖς θεοῖς) ὅμοιόν τι πάσχειν οἱ πολλοὶ πρὸς τὰς καινὰς τῶν λόγων τοῖς Ἰνδοῖς ἐκείνοις, οἷον καὶ πρὸς τὰς ἐμάς. οἰόμενοι γὰρ Σατυρικά, καὶ γελοιά τινα, καὶ κωμῳδῇ κωμικὰ παρ' ἡμῶν ἀκούειν, τοιαῦτα πεπιστεύκασιν, οὐκ οἶδ' ὅ, τι δόξαν αὐτοῖς ὑπὲρ ἐμοῦ. οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται, ὡς οὐδὲν ἰδέσθαι παρέχειν τὰ ὦτα κώμοις γυναικείοις, καὶ σκιρτήμασι Σαλυρικοῖς, καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων· οἱ δὲ ὡς ἐπὶ τοιοῦτό τι ἥκοντες, ἀντὶ τοῦ κιττοῦ σίδηρον εὑρόντες, οὐδ' ὧδε ἕτοιμοι ἐπαινεῖν τολμῶσι τῷ παραδόξῳ τοῦ πρά-

5. Verum enim vero, *Quid ad Bacchum iſte Bacchus?* aliquis forte dixerit. Quod mihi videtur, (& per ego vos Gratias oro, ne me fanatico furore agi aut plane ebrium eſſe putetis, ſi me cum Diis comparem) ſimili ratione quosdam, atque Indos illos, ad novitatem diſputationum affectos eſſe, ut ad mearum quoque. Nam cum audiunt Satyrica, & ridicula quaedam, & plane Comica a nobis recitari, talia *ea eſſe* credunt, neſcio qua de me ſententia imbuti. Ac partim quidem eorum plane non veniunt, quaſi non oporteat deſcendentes de elephantibus aures praebere comiſſationibus muliebribus, & Satyricis ſaltationibus: alii vero cum ad tale quid veniant, invento pro hedera ferro, neque ſic redire audent, ino-

Διόνυσον] Λόγον *Fl.* Sed ex gloſſa natum. ἀκούειν] Ἀκούσεσθαι *Fl.* quod *Solan.* recipi voluit.

91. Κορυβαντιᾶν] Μαίνεσθαι. *K.*

bo ἀΐομαι, pro αἴω, quod ipſum poëticum eſt, uſum eſſe. Sed ideo non damno conjecturam; cum facile obſervationem eorum qui Lexicis ſcribendis poliendisve operam dedere, & meam, qui pauca nimis adnotare conſuevi, fugerit. Praeſto etiam cauſſa eſt, ob quam verbo alio quam ἀκούω uſus eſſe poteſt Lucianus; quia ſtatim ſequitur ἀκούειν. Ipſa deinde raritas verbi fecit, ut in οἴομαι mutaretur. *J.M.G.*

97. Ἀκούειν] Ego vulgatum ſervo; nec enim Florentina ſemper ſupra ceteras ſapit, ſed infra *Muſc. Enc.* c. 6. vel male, fatente ipſo *Solano*, ἀκροάσεται habet, pro ἀκούσεται. Nexus autem ipſe ſatis docet ἀκούειν bene procedere. Sed οἴομαι ſuſpectum. *J.F.R.*

98. Οὐκ οἶδ' ὅτι δόξαν] Leviculum eſt mendum, cui ſimilia jam in ſuperioribus notavimus. Inde tamen factum, ut Interpres quoque parem dederit verſionem, hoc eſt, mendoſam. Vertit ille, *neſcio, quod ita illis de me viſum eſſet.* Sed reſcribendum οὐκ οἶδ' ὅ, τι, &c. ac vertendum, *Neſcio quid illis de me viſum fuerit*, Neſcio quid illi de me ſenſerint, opinati ſint. *J.J.*

99. Οἱ μὲν οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται] Interpretes, *alii*

2. Καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφ.] Cum alluſione ad Indos intelligit ſuperbo quodam faſtidio quosdam venire nolle ad audiendas ſuas recitationes vel declamationes. *J.M.G.*

5. Ἕτοιμοι ἐπαινεῖν τολμῶσι] Non eſt hic ſermo de laudibus ac plauſu, ſed ſimpliciter de audiendi ſtudio. Videtur ſenex Lucianus forte ad primam fortunam Rhetoris, ex procuratore partis Aegypti, relapſus, (quod idem ſuadet proxima praefatio ſi, Hercules) denuo ſtudia audientium hac praefatione excitare voluiſſe. Queritur, quosdam, audito, ludicra a ſe dici, plane non venire: alios, qui ludicra audiendi conſilio veniant, ſeriis praeter ſpem turbatos, non audere!... quid expectamus? *laudare ne* an *redire? Redire* profecto, niſi vehementer me fallit animus. Illud unum agit hic, ut inauditum ſe contemni deprecetur. Legendum ex-

πράγματα τεθορυβημένοι· ἀλλὰ θαῤῥοῦν ἐπαγγέλλομαι αὐτοῖς, ὅτι ἢν καὶ νῦν ὡς πρότερόν ποτε τὰ [a] τελετὰ ἐθελήσωσιν ὀπιδεῖν πολλάκις, καὶ ἀναμνησθῶσιν οἱ παλαιοὶ συμπόται [b] κώμων κοινῶν τοῦ τότε χαρῶν, καὶ μὴ καταφρονήσωσι τῶν Σατύρων καὶ Σειληνῶν, πίωσι δὲ ἐς κόρον τοῦ κρατῆρος τούτου, [c] ἐκβακχεύσειν καὶ αὐτούς, καὶ πολλάκις μεθ' ἡμῶν ἐρεῖν τὸ, [d] εὖ οἱ.

pinata re perturbati. Verum audacter illis denuntio, si nunc etiam, ut prius olim, cerimoniam inspicere voluerint saepius antiqui nostri convivae, & recordati fuerint commissationum illius temporis communium, neque contemserint Satyros ac Silenos, biberintque ad satietatem de hoc cratere; futurum, ut ipsi quoque occupentur Baccho, & saepe nobiscum Evoe illud ingeminent.

Οὗτοι μὲν οὖν (ἐλεύθερον γὰρ ἀκοὴ) ποιούντων ὅ, τι καὶ φίλον. ἐγὼ δὲ, ἐπειδήπερ ἔτι ἐν Ἰνδοῖς ἐσμεν, ἐθέλω καὶ ἄλλο ὑμῖν διηγήσασθαί τι τῶν ἐκεῖθεν, [e] οὐκ ἀπροσδιόνυσον οὐδ' αὐτὸ, οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον. Ἐν Ἰνδοῖς τοῖς Μαχλαίοις, οἳ τὰ λαιὰ τοῦ Ἰνδοῦ ποταμοῦ, εἰ χρὴ οὕτω βλέπεις, ὀπισθεμόμενοι, μέχρι πρὸς τὸν Ὠκεανὸν καθήκουσι· παρὰ τούτοις ἄλσος ἔστιν ἐν περιφράκτῳ, οὐ πάνυ μεγάλῳ χωρίῳ, συνηρεφεῖ δὲ. κιττὸς γὰρ πολὺς, καὶ ἄμπελοι, σύσκιον αὐτὸ ἀκριβῶς ποιοῦσιν. ἐνταῦθα πηγαί εἰσι τρεῖς καλλίστου καὶ [f] διειδεστάτου ὕδατος, ἡ μὲν Σατύρου, ἡ δὲ Πανὸς, ἡ δὲ Σειληνοῦ. καὶ εἰσέρχονται εἰς αὐτὸ [g] οἱ Ἰνδοὶ ἅπαξ τοῦ ἔτους, ἑορτάζοντες τῷ θεῷ· καὶ πίνουσι τῶν πηγῶν οὐχ ἁπασῶν ἅπαντες, ἀλλὰ καθ' ἡλικίαν, τὰ μὲν μειράκια τῶν Σατύρων· οἱ ἄνδρες δὲ τοῦ Πανικοῦ· τοῦ δὲ Σειληνοῦ οἱ κατ' ἐμέ.

6. Atque hi quidem, liberum enim audire, faciant, quidquid placuerit. Ego vero, quando adhuc inter Indos versamur, volo etiam aliud vobis de illis rebus enarrare, nec ipsum abhorrens a Baccho, nec ab instituto nostro alienum. Apud Indos Machlaeos, qui ad siniſtra Indi amnis, si secundum flumen respicias, pascentes ad Oceanum usque perveniunt: apud hos *igitur* nemus est in consepto, regione non admodum magna, sed opaca, hedera enim multa & vites plane illam inumbrant. Hic fontes sunt tres, pulcherrimae & pellucidissimae aquae, Satyri unus, alter Panis, tertius Sileni. Intrant illud nemus Indi quotannis semel, sacrum facientes Deo, bibuntque de fontibus non omnibus omnes, sed pro *diversa* aetate, adolescentes nimirum de Satyrorum fonte, de Panico viri, de Sileni autem mei aequales.

7. Quae

a Τελετὰν] Bene *Fl. Fr. Wech. P.* &c. Τελευτὰν male *J.* b Κώμων] Κόμων male *J. sola.* c Ἐκβακχεύσειν] Ἐμβακχεύσειν male *Fl.* d Εὖ οἱ] Εὐοὶ rursus *Fl.* Εὖ οἱ *P.* e Οὐκ ἀπροσδιόνυσον] Restitutum ex *L.* & *B.* Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον cett. f Διειδεστάτου] Διειδεστάτου male *Ba.* Recte cett. g Οἱ] Male abest ab *J.*

6. Τεθορυβημένοι] Ἐκπλαγέντες. *V.*

go pro ἰπανεῖν levi discrimine ἰπανεύειν vel ἰπανεῦναι. Infiniti enim circumflexi, quale esset ἰπανεῖν, quod vix apice distaret ab ἰπανεῖν, exemplum desidero. Certe sine fraude fuerit interpretationem dedisse, quae non ex ἰπανεύω, sed ex ἰπάνειμι tracta sit. Reditum hic peti, ex frequentiore reditu demum laudem sperari, sequentia satis declarant. *J. M. G.*

18. Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Οὐκ ἀπροσδιόνυσον hic omnino legendum videtur. *F. G.*

Οὐχ ἀπροσδιόνυσον] Ita ut ego ante conjeceram, *Cod. L.* & *Bas.* Reliquae corrupte οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον. *M. du S.*

Οὐχ ἃ πρὸς τὸν Διόνυσον] Miror, qui sustinere se ita diu potuerit tam absurda lectio & ἀπροσδιόνυσον. Ausim ego vel contra omnes libros restituere, quod vix dubito quin in aliquo superſit, ἀπροσδιόνυσον. Verbum jam *Ciceronis* aetate (vid. Att. 16, 13.) ne de Athenaeo dicamus, notam adagii habebat: hic unice convenit, cum quae sequitur narratio, non minus, quam quae praecessit, ad Bacchi Comites & opera pertineat. *J. M. G.*

19. Οὐδ' ὧν ποιοῦμεν ἀλλότριον τοῦ Ἰνδοῦ] Οὐδ' ὧν ποιοῦσιν ἀλλ. τοῦ Ἰνδοῦ. Patescit narratione sequenti. *Th. M.*

Ibid. Ἐν Ἰνδοῖς] Conf. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* §. 5.

7. Quae igitur adoleſcentulis, cum biberunt, eveniant, aut quae viri audeant occupati a Baccho, longum fuerit dicere. Sed quae ſenes faciant aqua illa ebrii, narrare haud alienum. Cum bibit ſenex, & occupavit illum Silenus, primo aliquamdiu mutus eſt, & crapula laboranti atque bene madido ſimilis. Deinde ſubito vox ſplendida, & loquela vehemens, & ſpiritus modulatus illi contingit, & eſt ex plane muto loquaciſſimus, quem nec ore obturando ad quietem redigas, ne perpetuo loquatur, & longos ſermones continuet: prudentia tamen omnia, & decentia, &, ad Homerici illius oratoris exemplum, *nivibus ſimilia hibernis*, proferunt. Neque ſatis fuerit cycnis illos propter aetatem comparare, ſed cicadarum more confertum quiddam & volubile ad ſeram usque veſperam perpetuant. Inde autem, jam dimiſſa ebrietate, tacent, & ad priſtinam rationem redeunt. Verum, quod maxime admirabile eſt, nondum dixi. Si enim ſenex imperfectam abrumpat, quam explicare coepit, orationem, occidente ſole impeditus illam ad finem ſuum perducere: altero anno bibens rurſus illa adnectit, quae ſuperiore anno dicentem deſtituerat ebrietas.

8. Iſta Momi illius exemplo in me ipſum

Ἅ μὲ ὧν πάσχουσιν οἱ παῖδες ἐπειδὰν πίωσιν, ἢ οἷα οἱ ἄνδρες τολμῶσι καὶ ἐχόμενοι τῷ Πανὶ, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. ἃ δ' οἱ γέροντες ποιοῦσιν, ὅταν μεθυσθῶσι τοῦ ὕδατος, οὐκ ἀλλότριον εἰπεῖν· ἐπειδὰν πίῃ ὁ γέρων, καὶ κατάσχῃ αὐτὸν ὁ Σειληνὸς, αὐτίκα ἐπιπολὺ ἄφωνός ἐστι, καὶ [h] καρηβαρεῖντι καὶ βεβαπισμένῳ ἔοικεν, εἶτα ἄφνω φωνή τε λαμπρὰ, καὶ φθέγμα τορὸν, καὶ πνεῦμα λιγυρὸν ἐγγίνεται αὐτῷ, καὶ λαλίστατος ἐξ ἀφωνοτάτου ἐστὶν· ἤδ' ἂν ἐπιτομίας παύσειας αὐτὸν μὴ οὐχὶ συνεχῆ λαλεῖν, καὶ ῥήσεις μακρὰς συνείρειν. συνετὰ μὲν τοίνυν πάντα καὶ κόσμια, καὶ τὴν Ὁμήρου ἐκεῖνον ῥήτορα, νιφάδεσι γὰρ ἐοικότα χειμερίοις διεξέρχονται. ἤδ' ἐπιχρήσῃ σοι κύκνοις τὴν ἡλικίαν εἰκάσαι αὐτὰς, ἀλλὰ τεττιγώδές τι πυκνὸν καὶ ἐπίτροχον συνάπτουσιν ἄχρι βαθείας ἑσπέρας. τηνικαῦτα δὲ ἤδη ἀφεθείσης αὐτοῖς τῆς μέθης σιωπῶσι, καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνατρέχουσι. τὸ μὲν τοίνυν δοξόταλον ἤδη εἶπον. ἦν γὰρ ἀτελὴς ὁ γέρων μεταξὺ καταλίπῃ ὃν διεξίει [i] τὸν λόγον, [k] δύντος ἡλίου κωλυθεὶς ἐπὶ πέρας αὐτὸν [l] ἐπεξελθεῖν, ἐς νέωτα πιὼν αὖθις ἐκεῖνα συνάπτει, ἃ πέρυσι λέγων ἡ μέθη αὐτὸν κατέλιπε.

Ταῦτά μοι κατὰ τὸν Μῶμον εἰς ἐμαυτὸν ἀπε-

h Καρηβαρεῦντι] *Καρηβαρῶντι Fl.* *i* Τὸν] Deeſt in *Fl.* *l* Ἐπεξελθεῖν] Ἐξελθεῖν *Fl.* ſola.

k Δύντος] Recte *Fl. J. W. P.* Δύοντος Cod. *Abb.*

57. * Δύοντος ἡλίου] Πάνυ ψυχρὸν ἐστὶ τὸ ὅτι (lege ὁ) ψυχρομένους ὧν ἐστὶ κάτω ἀμφιφόρων. *G.* (In Cod. *Abb.* δύνατος erat, quod non placet. *M. du S.*)

* Δύοντος] In Luciano δύντος. Sed quia & δύοντος recte dicitur, nihil mutavi; nam forſan ita in ſuo Cod. legit Scholiaſtes. Ex errore autem Cod. *Abb.* qui δύνατος fecit, adparet eum δύντος quoque voluiſſe. *J. F. R.*

5. No. 94. ubi pauca quaedam de Bacchi expeditione ad Indos exorſus, plura hic dicere minabatur; ſed quae ille Vir acturus erat, ego non attingam. Poteſt interim curioſis adiri *Died. Sic.* non uno loco. *J. F. R.*

20. Τοῖς Μαχλαίοις] Ignorabile nomen Geographis: non puto tamen a Noſtro confictum. *J. M. G.*

42. Τοῦτον] *Perſant. F. G.* Conf. ſupra *Gall.* ſub init. Ἀμφίφορον eod. modo. *J. F. R.*

45. Αὐτὸν] Sic omnes libri. Recte olim legendum putabam αὐτῷ, ſed nunc ita alibi etiam a Noſtro uſurpari animadverto, ut in libris legitur. Vid. Z. τρ. c. 17. *M. du S.*

48. Νιφάδεσι] *Hom.* Il. Γ. 222. *M. du S.*

51. Τεττιγώδες τι &c.] *Hom.* Il. Γ. 151. *M. du S.*

Τεττιγῶδες] Quales Ucalegon & Antenor *Homer.* Il. Γ, 151. Ἀγορηταὶ ἠδὲ μύθων τεττίγεσσιν ὁμοῖοι κ. τ. λ. *J. M. G.*

ἀπεσκώφθω, ϗ, μὰ τ Δία, σὸκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον. ὁρᾶτε γ ἤδη καθότι τῷ μύθῳ ἔοικα. ὥστε ἢν μέν τι παραπαίωμεν, ἡ μέθη αἰτία· εἰ δὲ φανεται δόξειε τὰ λεγόμενα, ὁ Σειληνὸς ἄρα ἦν ἵλεως.

dicta sunto, nec ego, ita me Jupiter, quorsum pertineat fabula adjunxero: jam enim videtis qua in re similis illi sim. Itaque si quid deliremus, caussa ebrietas: si prudentia quae diximus videantur, Silenus erat propitius.

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ, Η ΗΡΑΚΛΗΣ.

Τὸν Ἡρακλέα οἱ Κελτοὶ Ὄγμιον ὀνομάζουσι φωνῇ τῇ ἐπιχωρίῳ· τὸ δὲ εἶδος τοῦ θεοῦ, πάνυ ἀλλόκοτον γράφουσι. γέρων ἐστὶν αὐτοῖς ἐς τὸ ἔσχατον, ἀναφαλαντίας, πολιὸς ἀκριβῶς, ὅσαι λοιπαὶ τ τριχῶν, ῥυσὸς τὸ δέρμα, ϗ μεμελανσμένος ἐς τὸ μελάντατον, οἷοί εἰσιν οἱ θαλαττουργοὶ γέροντες· μᾶλλον δὲ Χάρωνα, ἢ Ἰαπετόν τινα τ ὑποταρταρίαν, ϗ πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρακλέα εἶναι ἂν εἰκάσειας. ἀλλὰ ϗ τοιοῦτος ὤν, ἔχει ὅμως τ σκευὴν τοῦ Ἡρακλέους. ϗ γὰρ τ διφθέραν [a] ἐνῆπται τ τοῦ λέοντος, ϗ τὸ ῥόπαλον ἔχει ἐν τῇ δεξιᾷ, ϗ τ γωρυτὸν παρήρτηται, ϗ τὸ τόξον ἐντεταμένον ἡ ἀριστερὰ προδείκνυσι, ϗ ὅλως Ἡρακλῆς ἐστι.

1 HErculem Galli Ogmium sua voce appellant: sed figuram Dei plane monstrosam pingunt. Ultimae aetatis senex illis est, recalvus, plane canis qui supersunt capillis, rugosa cute, & ad nigerrimum colorem perustus, quales sunt senes, qui in mari opus faciunt. Potius Charontem quendam aut Japetum de tartareis specubus, & omnia potius quam Herculem, esse suspiceris. Verum talis cum sit, habet tamen paratum Herculis. Etenim pellem leonis suspensam gerit, & clavam dextra praefert, & pharetra appensa, & intentum arcum sinistra ostendit: atque in universum est Hercules.

2. Ita-

ΠΡΟΣΛΑΛΙΑ] Προλαλιὰ *Schol.* Prius Edd. Η] Ὁ *Schol.* Vulgatum servant *Fl. J. W. P.* &c. *a* Ἐνῆπται] Ἐνεῖται G. Vulgatam tenaciter servant Edd.

1. Ὄγμιον] Haec vox Graeca est, contrà quam multi censent, ab ὄγμος *sulco*; sic *Aelian.* V. H. L. IV. c. 8. p. 320. τ Ὤχον οἱ Αἰγύπτιοι τῇ ἐπιχωρίῳ φωνῇ ὄναν ἐκάλουν. *M. V. La Croze.*

Ὄγμιον] *Coel. Rhodig.* L. VI. p. 278. haec omnia ad verbum descripsit, addita hic illic de suo vocula. Pluraque de variis Herculis nominibus praemisit. *J. F. R.*

3. Εἶδος — γράφουσι] Hanc imaginem non ad solius vim eloquentiae, sed ad hanc, & ad rem militarem simul repraesentandam referunt auctores historiae literariae Galliae *Benedictini* 1, 1. p. 7. & commode huc referunt locum ex *Catonis originum* secundo, laudatum Charisio l. 2. p. 181. extr. Putsch. *Pleraque Gallia duas res industriosissime persequitur, rem militarem, & argute loqui.* *J. M. G.*

9. Πάντα μᾶλλον ἢ Ἡρ.] Sic supra *Deor. Dial.* XVIII. 1. ϗ ὅλως πανταχοῦ μᾶλλον ἔοικως ἢ σοί. *J. F. R.*

12. Καὶ γὰρ τὴν διφθέραν ἐνῆπται τὴν τοῦ λέοντος] *Ut qui leonis exuviis sit indutus*, bene interpres. Nec rejicio hanc scripturam. nam & sic alibi loquitur Lucianus. Non frustra tamen in antiquo codice Ms. legitur *ἐνεῖται*. Nam sicut apud Homerum est εἵματι *indutus est*, sic & *ἐνεῖται* hic accepit, si haec ejus manus est, Lucianus. Nam Poëticis verbis saepe, sed suo loco, uti hunc scriptorem nemini latet. *J. G. G.*

15. Ὅλως Ἡρακλῆς] *Sunt.* ϗ ὅλως, Ἡρακλῆς ἐστι. At supra *Dial. Mort.* XVI. §. 1. ὅλος Ἡρακλῆς ἐστι, & *Necyom.* 1. Μινίππου ὅλος. Adeoque & hic suspicari licet

3. Itaque ſuſpicabar, ut contumelia afficerent Graecorum Deos, talia Gallos in figuram Herculis deſignaſſe, quem tali pictura ulciſci vellent, qui ſuam quondam regionem invaſerit, ac praedas ibi egerit, cum quaerens Geryonis greges multas per occidentem gentes percurreret.

3. Verum quod inſolentiſſimum in illa pictura, nondum dixi. Nempe ſenex ille Hercules, hominum magnam multitudinem trahit, auribus omnes revinctos. Vincula autem illi ſunt tenues catenae, ex auro atque electro elaboratae, monilibus pulcherrimis ſimiles. Et tamen ab infirmis adeo *catellis* tracti, neque fugam moliuntur, cum poſſint facile, neque omnino contra tendunt, aut obnituntur pedibus, reſupinati in contrariam ei qua ducuntur partem: ſed ſequuntur hilares, & gaudentes, & ductorem ſuum laudant, atque urgent omnes, & dum praevenire ſtudent, laxant vinculum, quaſi aegre laturi, ſi ſolvantur. Quod vero omnium maxime portentoſum mihi videtur, non pigrabor ipſum quoque dicere. Cum non haberet pictor unde principia catenae ſuſpenderet, quippe cum dextra clavam, arcum vero ſiniſtra haberet: perfora-

[b] Ταῦτά γε ἄμην ἂν ἐφ' ὕβρει τῶν [c] Ἑλλήνων θεῶν τοιαῦτα φρονοῦμεν τὺς Κελτὺς ἐς τὴν μορφὴν τοῦ Ἡρακλέους, ἀμυνομένους αὐτὸν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅτι τὴν χώραν ποτὲ αὐτῶν ἐπῆλθε [d] λείαν ἐλαύνων, ὁπότε τὰς Γηρυόνε ἀγέλας ζητῶν, κατέδραμε τὰ πολλὰ, τὴν ἑσπερίων γενῶν.

Καίτοι τὸ πάνδοξόταλον οὐδέπω εἶπον εἰκόνος. ὁ γὰρ δὴ γέρων Ἡρακλῆς ἑκεῖνος ἀνθρώπων πάμπολύ τι πλῆθος ἕλκει ἐκ τῶν ὤτων ἁπάσας δεδεμένους. δεσμὰ δέ εἰσιν οἱ σειραὶ λεπταὶ χρυσοῦ καὶ ἠλέκτρου εἰργασμέναι, ὅρμοις ἐοικυῖαι τοῖς καλλίστοις. καὶ ὅμως ἀφ' ὕτων ἀθενῶν ἀγόμενοι, οὔτε δρασμὸν βουλεύουσι, δυνάμενοι ἂν εὐμαρῶς, οὔτε ὅλως ἀντείνουσιν, ἢ τοῖς ποσὶν ἀντερείδουσι, πρὸς τὸ ἐναντίον τῆς ἀγωγῆς ἐξυπτιάζοντες, ἀλλὰ φαιδροὶ ἕπονται καὶ γεγηθότες, καὶ τὴν ἄγουσαν ἐπαινοῦντες ἐπειγόμενοι ἅπαντες, καὶ τῷ φθάνειν ἐθέλειν τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες, ἐοικότες ἀχθεσθησομένοις, εἰ λυθήσονται. ὁ δὲ πάντων ἀτοπώτατον εἶναί μοι ἔδοξεν, οὐκ ὀκνήσω καὶ τοῦτο εἰπεῖν. ὁ γὰρ ἔχων ὁ ζωγράφος ὅθεν ἐξάψῃ ταῖς σειραῖς τὰς τῶν δεσμῶν ἀρχὰς, ἅτε τὴν δεξιᾶς μὲν ἤδη τὸ ῥόπαλον, τὴν λαιᾶς δὲ τὸ τόξον ἐχούσης, τρυπήσας τῷ θεῷ

b Ταῦτά γε] Haec priori §. connectere malit Cl. *J. J. Wetſtenius.* *c* Ἑλλήνων] Sic & *Fl.* cum *J. Fr. W. P.* &c. *d* Λείαν] Λίαν male *Wech.*

17. *Ταῦτά γε] Ἀντὶ τοῦ κατὰ ταῦτα. V.

* Titulus horum Scholior. in V. erat Ἡρακλῆς, ὁ Ἡρακλῆς. In C. φρακλεὶς ὁ Ἡρακλῆς. *J. F. R.*

ret ὅλῳ ſcribendum. Sed adeo indifferens eſt, & utrumque ſanum, ut quidnam praeferendum, non liqueat. *Liban.* Ep. 113. pr. χαίρει γὰρ ὅτῳ καλούμενος, pro ὅτῳ, quod non prorſus immerito ibi malit *Wolf.* Sed notum eſt, modo adjectivis, modo adverbiis uti Graecos aeque ac Latinos, in hujusmodi locutt. Sic infra *Adv. Indoct.* c. 9. ὅλῳ φιλομαθήματι, ubi multae Edd. ὅλως. Adde ſupra *Philopſ.* c. 6. ubi πυθολαγμένως pro πυθολαγμάτῳ, ſi proba lectio. qua occaſione tamen plura dedimus. Sed potius adi *Hermot.* §. 2. ubi ſimiliter in ὅλῳ & ὅλως variatur, & utrumque probum eſſe Cl. *Touſ.* No. 34. docet. *J. F. R.*

17. Ἑλλήνων] Miror nullam Ed. habere Ἑλλησιν, non quod ſic velim, ſed quia facilis eſt aberratio. At vulgatum recte habet. *Aelian.* V. H. XII. 1. ante med. Θεοὺς πάντας ἰσάλλως Ἕλληνάς τε καὶ Ἐλευθερίους τοὺς αὐτούς. atque alibi; quare plura non addam, niſi quod & Ἑλλάνιος Ζεὺς erat. V. *Ariſtoph.* Eq. 1250. *J. F. R.*

41. Ταῖς σειραῖς] Obſcura conſtructionis ratio, propter quam aliquando optabam legi τῶν σειρῶν. Sed plurali numero ante extulit: & poteſt Dativus hic intelligi poſitus pro Genitivo. Certe non opus eſſe putabam, interpretationem ad hanc difficultatem accommodari. *J. M. G.*

θεῦ τ' γλῶτταν ἄκραν, ἐξ ἐκείνης ἑλκομέ-
νους αὐτοὺς ἐποίησε, κ' ἐπέστραπταί γε εἰς
τοὺς ἀγομένους μειδιῶν.

Ταῦτ' ἐγὼ μὲν ὅτι πολὺ εἰστήκειν ὁρῶν,
κ' θαυμάζων, κ' ἀπορῶν, κ' ἀγανακτῶν· Κελ-
τὸς δέ τις παρεστὼς οὐκ ἀπαίδευτος τὰ ἡμέτερα, ὡς ἐδείξεν, ἀκριβῶς Ἑλλάδα φωνὴν ἀφιείς, φιλόσοφος, οἶμαι, τὰ ἐπιχώρια, Ἐγώ σοι, ἔφη, ὦ ξένε, λύσω τ' γραφῆς τὸ αἴνιγμα, πάνυ γὰρ ταραττομένῳ ἔοικας πρὸς αὐτῷ. τ' λόγον ἡμεῖς οἱ Κελτοὶ, οὐχ ὥσπερ ὑμεῖς οἱ Ἕλληνες, [a] Ἑρμῆν οἰόμεθα εἶναι, ἀλλ' Ἡρακλεῖ αὐτὸν εἰκάζομεν, ὅτι πολὺ τοῦ Ἑρμοῦ ἰσχυρότερός ἐστιν. εἰ δὲ γέρων παρεπόμην, μὴ θαυμάσῃς· μόνος γὰρ ὁ λόγος ἐν γήρᾳ φιλεῖ ἐντελῆ ἐπιδείκνυσθαι τ' ἀκμὴν, εἴγε ἀληθῆ ὑμῖν οἱ ποιηταὶ λέγουσιν,

Ὅπλοις μὲν αἰ τ' ὁπλοτέρων φρένες ἠρέθονται.
Τὸ δὲ γῆρας
Ἔχει τι λέξαι τ' νέων σοφώτερον.

Οὕτω γέ τοι κ' τοῦ Νέστορος ὑμῖν ἀπορρεῖ ἐκ τ' γλώττης τὸ μέλι, κ' οἱ ἀγορηταὶ τ' Τρώων τ' ὅπα τ' λειριόεσσαν ἀφιᾶσιν εὐανθῆ τινα. λείρια γὰρ καλεῖται, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἄνθη.

Ὥστε εἰ τ' ὤτων ἐκδεδεμένους τοὺς ἀνθρώπους πρὸς τ' γλῶτταν ὁ γέρων ἐστὶν Ἡρακλῆς [b] ὁ λόγος ἕλκει, μηδὲ τοῦτο θαυμάσῃς, εἰδὼς τ' τῶν ὤτων κ' γλώττης συγγένειαν· εὐδ' ὕβρις εἰς αὐτὸν, εἰ ταύτῃ τέτρυ-

ta Dei lingua extrema, tractos ex illa facit; & retorquet *Hercules* ad illos, qui ducuntur, vultum subridentem.

4. Haec ego ſtabam intuens nec ſine admiratione, dubius ſimul, & indignatus. Sed Gallus aliquis adſtans, non ineruditus etiam noſtris literis, quod declaravit, accurate loquens Graece, popularium ſuorum more, ut arbitror, philoſophus, *Ego vero*, inquit, *ſolvam tibi, hoſpes, picturae hujus aenigma, videris enim plane in illa perplexus. Vim dicendi nos Galli non, uti vos Graeci, Mercurium putamus eſſe, ſed Herculi illam aſſimilamus, quod hic Mercurio multum eſt fortior. Si vero ſenex repraeſentatus eſt, noli mirari. Sola enim eloquentia in ſenectute ſolet plenam vim & maturitatem oſtendere, ſi quidem verum dixere veſtri poëtae,*

Suſpenſa incerto eſt juvenum ſententia motu:
Dicit ſenex meliora junioribus.

Ita quidem etiam Neſtoris apud vos linguâ mel defluit. Et concionatores Trojanorum vocem emittunt liliaceam, *hoc eſt* floridam; (florum inſtar ſuavem) flores *enim*, *ſi recte memini*, *ſunt* lilia.

5. *Itaque neque illud mireris, ſi auribus revinctos hic Hercules, h. e. eloquentia trahit, qui noris illam aurium atque linguae cognationem. Neque vero contumelia in ipſum eſt, hac parte perforatum eſſe. Memini enim,*

pere-

a Ἑρμῆν] Et ſic Fl. cum cett. b Ὁ λόγος] Ὁ λόγος conjicit Cl. *J. J. Weiſtenius.*

63. Τὸ δὲ γῆρας] *Eurip.* K.

62. Ὅπλοις μὲν &c.] *Homer.* Il. Γ. 108. *M. du S.*

63. Τὸ δὲ γῆρας ἔχει] *Eurip.* Phoen. 533. *M. du S.* Immo, ſi Τὸ δὲ γῆρας abſcideris, quod male in unum verſum compactum eſt in P. in aliis plane non diſtinctum; tum ſenarius erit Euripideus, ut jam edi curavimus. *J. F. R.*

65. Νέστορος — γλώττης] *Hom.* Il. Α. 249. Et quod ſequitur vid. Γ. 152. *M. du S.*

67. Λειριόεσσαν] Reſpicit ad Il. Γ, 152. ubi, quod ad finem praecedentis opuſculi jam vidimus, laudantur Ucalegon & Antenor ſenes, comparanturque cicadis, οἵ τε καθ' ὕλλου Δάσῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσιν. Proxime itaque cicadis tribuit λειριόεσσαν vocem. Non puto autem generatim ἄνθος eſſe λείριον, ſed ut recte hic *Euſtathius*, εἶδος ἄνθους, & ſpeciatim *lilium*. *J. M. G.*

74. Ταύτῃ] I. e. *hac parte*, ſcil. τῇ γλώττῃ. *F. G.*

77. Τοῖς γὰρ λάλοις] Τοῖς γὰρ λάλοις ἐξ ἄκρας Ἡ γλ- &c.

pergebat, *etiam quorundam de comoedia jam-dorum, quos a vobis didici,*

Extrema enim loquacibus
Pertusa lingua est omnibus foramine.

6. *In universum autem putamus, oratione Herculem perfecisse omnia, sapientem virum, & eloquentiae viribus pleraque expugnasse. Et tela ipsius orationes puto sunt, acutae, collineantes ad scopum, celeres, quibusque vulnerentur animi. Alata nempe verba vos quoque esse dicitis.* Haec *tum* Gallus.

7. Mihi vero, cum apud me considerarem, deceretne huc me progredi, hoc aetatis hominem, quique hoc declamandi genus olim desiissem, & rursus de me calculum dare tot judicibus; opportune in mentem venit ejus imaginis memoria. Ante enim metuebam, ne cui vestrum viderer plane adolescentuli more istuc facere, & praeter aetatem juvenari; ac deinde Homericus aliquis juvenis increparet mihi illud,

Jam periit tua vis, gravis arripuitque senectus,
Invalidusque tibi famulus, tardique caballi,

In pedes hoc *ultimum* jaciens. Sed ubi recordor senis illius Herculis, ad agenda omnia provehor, nec me pudet talium ausorum, qui imaginis propositae aequalis sim.

75 πη). μέμνημαι γὰρ ἔφη ἡ κωμικῶν τινων ἰαμβείων, παρ' ὑμῶν μαθὼν,

Τοῖς γὰρ λάλοις
Ἐξ ἄκρου ἡ γλῶττα πᾶσιν [c] ὀπὴ τετρυπημένη.

80 Τὸ δ' ὅλον ἡ αὐτὸν ἡμεῖς τὸν Ἡρακλέα λόγῳ τὰ πάντα ἠγώμεθα ἐξεργάσασθαι, καὶ σοφὸν γενόμενον, καὶ πεῖσαι τὰ πλεῖστα βιάσασθαι. καὶ τά γε βέλη αὐτοῦ αἱ λόγοι εἰσὶν, οἷμαι, ὀξεῖς, καὶ εὐστοχοι, καὶ ταχεῖς, 85 καὶ τὰς ψυχὰς τιτρώσκουσες· πτερόεντα γοῦν τὰ ἔπη καὶ ὑμεῖς φατε εἶναι. τοσαῦτα μὲν ὁ Κελτός.

Ἐμοὶ δὲ ἡνίκα περὶ τοῦ δέους παρόδου ταύτης ἐσκοπούμην πρὸς ἐμαυτὸν, εἰ μοι καλῶς ἔχοι, τηλικῶδε ὄντι καὶ πάλαι τῶν ἐπιδείξεων πεπαυμένῳ, αὖθις ὑπὲρ ἐμαυτοῦ φῆφον διδόναι τοσούτοις δικασταῖς, καὶ χαλεπὸν ἐπῆλθεν ἀναμνησθῆναι τοῦ εἰκόνος. τέως μὲν γὰρ ἐδεδίειν, μή τινι ὑμῶν δόξαιμι κωμῳδῆ παῦτα ποιεῖν, καὶ παρ' ἡλικίαν νεανεύεσθαι· κατά τις Ὁμηρικὸς νεανίσκος ἐπιπλήξειέ μοι, εἰπὼν τὸ,

Σὴ δὲ βίη λέλυται. καὶ,
Χαλεπὸν γῆρας καλείληφέ σε,
Ἠπεδανὸς δὲ νύτοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·

ἐς τοὺς πόδας τοῦτο ἀποσκώπτων. ἀλλ' ὅταν ἀναμνησθῶ τοῦ γέροντος ἐκείνου Ἡρακλέους, πάντα ποιεῖν προάγομαι, καὶ οὐκ αἰδοῦμαι τοιαῦτα τολμῶν, ἡλικιώτης ὢν τοῦ εἰκόνος.

Ὥστε

[c] Ἐστιν] Ἔστι melius legas.

&c. *Casaub.* ad Theophr. Char. 203. *M. du S.*

Τοῖς γὰρ λάλοις] Facile suis pedibus restitues laborantes versiculos, si ita legas

— — τοῖς γὰρ λάλοισιν ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶττα πᾶσιν ἐστὶ τετρυπημένη.

J. M. G.

78. Ἡ γλῶττα — τετρυπημένη] Senarius cum dimidio, sic forte legendus:

Τοῖς λάλοις
Γὰρ ἐξ ἄκρου
Ἡ γλῶσσα πᾶσίν ἐστι τετρυπημένη.

F. G.

88. Παρόδου] Conf. supra *Alex.* c. 48. παρόδου τῶν πάρος. *M. du S.* Πάροδον etiam esse *aditum*, vid. *Diod. Sic.* III. c. 20. & XI. c. 12. pr. *J. F. R.*

97. Ἐπιπλήξει] Non ausim damnare hic futurum indicativi: sed melius cohaeret cum superioribus, & verbo δόξαιμι, aoristus optativi ἐπιπλήξαι. Versus ex Il. Θ, 103. seq. laudasse videtur ex memoria; prioris enim hemistichium posterius apud *Homerum* ita se habet, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ἐπέλθῃ. Usus sum horum versiculorum versione *Obsopoeiana*, qua meliorem a me dari posse desperabam. *J. M. G.*

98. Σὴ δὲ βίη λέλυται &c.] *Hom.* Il. Θ, 103. *M. du S.*

Ὥστε ἰσχὺς μὲ καὶ τάχος, καὶ κάλλος, καὶ ὅσα σώματος ἀγαθὰ χαίρετω, καὶ ὁ ἔρως ὁ σὸς, ὦ Τήϊε ποιητὰ, εἰσιδόν με ὑποπόλιον γένειον, [a] χρυσοφαέννων εἰ βύλοι πτερύγων, ἢ ἀετοῖς ὠκυπετέοιτο, καὶ ὁ Ἱπποκλείδης ἐ φροντιεῖ. τῷ λόγῳ δὲ νῦν ἂν μάλιστα ἀνηβᾶν, καὶ ἀνθεῖν, καὶ ἀκμάζειν καθ' ὥραν εἴη, καὶ ἕλκειν τ' ὦτων, ὅσους ἂν πλείστους δύνηι, καὶ [b] τοξεύειν πολλάκις, ὡς εὐδέν γε δέος, μὴ κενωθεὶς λάθοι ὁ γωρυτὸς αὐτῷ. ὁρᾷς ὅπως παραμυθοῦμαι τ' ἡλικίαν, καὶ τὸ γῆρας τὸ ἐμαυτοῦ. καὶ ἀφ' τοῦτο ἐτόλμησα, πάλαι γενεωλκημένον τὸ ἀκάτιον καθελκύσας, καὶ ἐκ τ' ἐνόντων ἐπισκευάσας, αὖθις ἀφεῖναι ἐς μέσον τὸ πέλαγος. εἴη δ', ὦ θεοὶ, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν ἐμπνεῦσαι δεξιὰ, ὡς νῦν γε μάλιστα πλησίου τε, καὶ εὐδίας, καὶ ἑταίρου ἀνέμου δεόμεθα. Sed quod addit ἢ ex Ioniſmo oriri potuiſſe: pro ἠίρι, nempe aliquem noraſſe ἠίρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀήρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba ſit, aptius ad ſenarium foret, ſi certum eſſet verſum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de ſuo intermiſcet. *F.F.R.*

8. Itaque robur, & celeritas, & pulchritudo, & quaecumque corporis bona ſunt, valeant: ac tuus, Teie Poëta, Cupido, *intuens me, ſenſim canente mento, anatis vectus*, ſi voluerit, *alis*, aut *aquilis praetervolato*: ac *non curabit Hippoclides*. At dicendi facultate vel maxime rejuveneſcere, & florere, & vigere tempeſtivum fuerit, & auribus trahere, quam *fieri* poſſit, plurimos, & ſagittas emittere ſaepius, cum metus non ſit, ne imprudenti vacua fiat pharetra. Vides, quomodo meam ipſe aetatem ſenectutemque conſoler. Et hac ipſa cauſſa auſus ſum ſubductum olim navigiolum iterum deducere, & pro copia inſtructum, in medium mare dimittere. Adſpiret modo a vobis, Dii, dextra aura! Nunc enim vel maxime implente vela, & bono, & ſecundo vento indigemus, ut, ſi quidem

a Χρυσοφαέων] Χρυσοφαών *Fl.* Idem adſcriptum margini *Ald.* b Τοξεύειν] Τοξεύει *Fl.*

9. Τήϊε ποιητὰ] Τὸν Ἀνακρέοντα λέγει τ λυρικόν. *V.*
12. Ἱπποκλείδης] διαφορᾶται ἐ φροντὶς * Ἱπποκλείδῃ, ἐπὶ τ μὴ πάνυ σπουδαίων ἡμῖν λεγομένη, ἀλλὰ κατὰ τὸ εὐπαλιβρόητον μεταχειριζομένων. *V.*

* Ἱπποκλείδῃ] In V. Ἱπποκλείδι prave; ſed in Impreſſis recte emendatum eſt. *M. du S.*

9. Εἰσιδόν με] An εἰσιδόν μοι ὑποπόλιον γένειον. Vel ſic potius; εἰσιδόν μοι ὑποπόλιον ita ut τὸ γένειον, quod gloſſema videtur, ejiciatur. Sed ἰσχύς. Lectio certe vulgata non placet. *F.G.*

Εἰσιδόν με] Si τὸ γένειον legeretur, forſan non quaeſiſſet mutationem *Gujetus*, planior enim foret ſententia, ſcuta intelligi. Verum anne eod. modo conſtrui poterit abſente articulo? quem tamen facile admitterem ſi alicubi invenirem. *F.F.R.*

10. Χρυσοφαέννων] Senarius ex *Anacreonte* aut alio quodam poëta. χρυσῷ φαεινῶν εἰ βυσσόλοι πτερῶν. Sed a Luciano interpolatus videtur. *F.G.*

Χρυσοφαέννων] *Anacreontis* eſſe ſatis indicat, cum Tejum poëtam vocat, ſed nullibi apud eum in iis, quae ſuperſunt, reperio. Vid. *Eur.* (p. 230. A. B.) *Hipp.* 1276. de cupidine dictum χρυσοφαής. *M. du S.*

Χρυσοφαέννων — πτερύγων] Non apparet, quomodo hic locus ſit genitivo. Fuit, credo, apud *Anacreontem* πτερύγων χρυσοφαέννων, ſic enim reſpondet dativus dativo ἀετοῖς. *F.M.G.*

Χρυσοφαέννων] Non legitur in carminibus *Anacreontis*, ſed ad fragmenta ejus retulit doctiſſ. Anacreontis Editor *F.C. de Paauw*, legendumque ſuſpicatur χρυσοφαέσσοις πτέροις, quod & ego malim, ac reciperem, ſi libri addicerent, vel potius χρυσοφαέννοιν, cum Cl. *Gefne-*

ro. Sed quod addit ἢ ex Ioniſmo oriri potuiſſe: pro ἠίρι, nempe aliquem noraſſe ἠίρι, adeoque pro ἢ ἀετοῖς quoque legendum ἀήρι, nondum video. Florentinae χρυσοφαέων modo vox proba ſit, aptius ad ſenarium foret, ſi certum eſſet verſum referri ab Luciano, quod minus credibile, quia nimia de ſuo intermiſcet. *F.F.R.*

17. Αὐτῷ] Τῷ λόγῳ ſcilicet. *F.G.*

27. Οἷον ὅτε] *Homer.* Odyſſ. Σ. 73. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ. Η ΤΩΝ ΚΥΚ.] Praefatiuncula eſt orationis alicujus habitae a Luciano in judicio, priusquam rhetoris ſive cauſidici perſona depoſita, induiſſet ſophiſticam. De qua verſione pallii narrat hiſtoriam ipſe in his accuſato. Propterea que orationem illam ipſam ſuppreſſit, ne inter declamationes & dialogos illa exſtaret, quaſi inter aviculas noctua, & priſtinae cauſidicinae veſtigium. Dicta vero illa apud Praeſidem provinciae cauſa videtur, & concilium ejus coronamque populi circumſtantis. Atque inde in numeris perſonarum evariatio illa in fine praefationis, cum modo ut multos, modo ut unum adfatur. Multos ut ὑμεῖς ἐλαττώσασθε, ὁρᾶτε &c. unum ut ἄρα ὁρᾷς &c. ἐλαττοῦς &c. σαυτόν. Judicialem vero diſtinctionem fuiſſe etiam illud arguit ἤδη ἔν σοι προλέγω ἐκχέας τὸ ὕδωρ. &c. Reſpicit nempe ad clepſydram. Signanter ve-

dem digni videamur, etiam nobis Homeri-cum illud inclamet aliquis,

Quod femur e pannis ſenior tam vilibus effert!

μεθα, ἵνα, εἰ ἄξιοι φαινόμεθα, καὶ [c] ἡμῖν τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο [d] ἐπιφθέγξηταί τις,

Οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγυνίδα φαίνει.

DE ELECTRO, SEU CYCNIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΥ, Η ΤΩΝ ΚΥΚΝΩΝ.

DE electro nimirum nobis etiam fabula perſuaſit, populos ad Eridanum flumen eam ſtillare lacrimam, quae deplorent Phaëthontem, & ſorores quidem eſſe populos illas Phaëthontis, deinde dum deflent adoleſcentulum mutatas eſſe in arbores, & ſtillare adhuc de illis lacrimam, nimirum electrum. Talia nempe ipſe quoque cum audiſſem poëtis canentibus, ſperabam, ſi quando eſſem ad Eridanum, me ſubiturum

ΗΛέκτρα περὶ καὶ [c] ἡμᾶς δηλαδὴ ὁ μῦθος ἔπεισεν, αἰγείρους ὅτι τῷ Ἠριδανῷ παλαμῷ δακρύειν αὐτὸ, θρηνήσας τὸν Φαέθοντα, καὶ ἀδελφὰς γε εἶναι τὰς αἰγείρους ἐκείνας τοῦ Φαέθοντος, εἶτα ὀδυρομένας τὸ μειράκιον, ἀλλαγῆναι ἐς τὰ δένδρα, καὶ ἀποτάζειν ἔτι αὐτοῖς δάκρυον δῆθεν τὸ ἤλεκτρον. τοιαῦτα γὰρ ἀμέλει καὶ αὐτὸς ἀκούων τῶν ποιητῶν ᾠόμην ὅτι τῷ Ἠριδανῷ, ὑπελθὼν μίαν τῶν αἰ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Bl.* *d* Ἐπιφθέγξηται] Ἐπιφθέγξοιτο *Bl.* *e* Ἡμᾶς] Reſcripſi ex *J.* marg. *A1.* & *Vz.* Ὑμᾶς cett. male cum *Ald.* & *Fl.*

27. Ἐπιγυνίδα] Ἐπιγυνὶς ἡ ἐπιτραφεῖσα δὲ παιδίων ἀντὶ τῆς γένητι. *G.*

vero, non dixit ἰγχίμις. Sed ἰκχίμις. *Tb. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΗΛΕΚ.] Neſcio quid in mentem fuerit viro docto cum iſta ſcriberet. Eſt προσλαλιὰ caeteris ſimilis, tota Sophiſtica. Illud de clepſydra infra videbimus. *J. M. G.*

1. Ἠλέκτρα] Vid. *Herod.* III. p. 128. f. & *Plin.* XXXVII. *M. du S.*

Ἠλέκτρα] Vid. ſi lubet, *Olear.* ad *Philoſtr.* Icon. I. p. 780. *J. F. R.*

Ibid. Ἡμᾶς] Ita L. & *Ven.* utraque, recte. In reliquis ὑμᾶς. *M. du S.*

Ἡμᾶς] Etſi ὑμᾶς quoque *Pariſ.* tamen ejus Interpres *Obſop. nobis fidem fecit* dederat. Et ſic ſolet in hoc pronomine ſequi quod verum exiſtimat, licet Graeca aliter edantur, quod non ubique repetemus. *J. F. R.*

7. Καὶ ἀποτάζειν — δάκρυον] Conf. ſupr. *Deor. Dial.* XXV. f. *M. du S.* Sed ibi legas, ἤλεκτρον ἐπ' αὐτῇ δακρύουσαι. Re quidem eodem redeunte; nihil tamen ad verba probanda faciente; nam ſuſpicio hic poſſit eſſe, δάκρυα legendum, quum & mox bis ter plur. numero efferatur; ſed nihil opus eſt; nam *electrum* ipſum vocatur δάκρυον, eodem modo, ut alibi *gummi* audit. Magis, ſi quid mutandum, ferret animus legere τινὰ τῶν δακρύων, ut conſtructio invertatur, & ἤλεκτρον fiat nominativus, plane ut infra c. 6. med. οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτοῖς ἀποτάζει τὸ λόγιον. *J. F. R.*

10. Ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ] Culpa tua factum eſt, Luciane, ut tua te ſpes falleret. Legiſſes *Plinium* 37, 3. & alia te docuiſſet. Quin tuum conſuluiſſes *Herodotum*, qui 3, 115. jam monuerat, eſſe qui dicant, Ἠριδανὸν καλέεσθαι πρὸς βαρβάρων ποταμὸν, ἐκδιδόντα ἐς τὴν θάλασσαν τὴν πρὸς βορέην ἄνεμον (loquitur autem de extremis Europae) ἀπὸ τοῦ τὸ Ἤλεκτρον φοιτᾶν λόγος ἐστὶ κτ. λ. Probabile eſt in illa vicinia litorum Pruſſicorum, ubi invenitur hodieque ſuccinum, fuiſſe appellationem, quae ob ſimilitudinem qualemcumque ſoni locum narrationi de *Eridano* faceret. Ac memini me legere *Radaunae* vel ſimile nomen, quod jam quaerere non vacat. Caeterum in Eridani arenis inveniri ἤλεκτρον αὐτόματον, ita ſimpliciter dicit *Pauſanias* Eliac. I. p. 159, 39. ut videri poſſit ipſe quoque hujus erroris, cujus ſe accuſat Lucianus, non immunis fuiſſe. Quod ut fatemur, ſic depellendam cenſuimus injuriam, qua affecit illum Gallicus interpres, cum e Latina verſione, male intellecta, illum confudiſſe inſimulat electrum ſ. ſuccinum gemmam, cum electro metallo factitio. Vid. *Act. Erud. Lipſ.* 1733, p. 109. ſeqq. *J. M. G.*

15. Ἠλέκ-

αἰγείρων, ἐκπετάσας τὸ πτοχόλπιον, ὑποδέξεσθαι τῶν δακρύων ὀλίγα, ὡς ἤλεκτρον ἔχοιμι.

Καὶ δὴ ὑπὸ πολλῶν, κατ' ἄλλο μέντοι χρέος, [a] ἦκον δὲ ὅμως ἐς τὰ χωρία ἐκεῖνα, καὶ ἔδει γὰρ ἀναπλεῖν κατὰ τὸν Ἠριδανὸν, ὅτ' αἰγείρους εἶδον, πάνυ περισκοπῶν, ὅτε τὸ ἤλεκτρον, ἀλλ' οὐδὲ τοὔνομα τοῦ Φαέθοντος ἤδεσαν οἱ ἐπιχώριοι. ἀναζητοῦντος γοῦν ἐμοῦ καὶ ἀπτυνθανομένου, πότε δὲ ὅπι τὰς αἰγείρους ἀφιξόμεθα, τὰς τὸ ἤλεκτρον [b] ἐκδιδούσας; ἐγέλων οἱ ναῦται, καὶ ἠξίουν σαφέστερον λέγειν ὅ, τι καὶ θέλοιμι· κἀγὼ τὸν μῦθον διηγούμην αὐτοῖς, Φαέθοντα γενέσθαι Ἡλίου παῖδα, καὶ τοῦτον ἐς ἡλικίαν ἐλθόντα, αἰτῆσαι παρὰ τοῦ πατρὸς ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ὡς ποιήσειε καὶ αὐτὸς μίαν ἡμέραν τὸν δοῦναι, τὸν δὲ ἀπολέσθαι ἐκδιφρευθέντα· καὶ τὰς ἀδελφὰς αὐτοῦ πενθούσας ἐνταῦθά που, ἔφην, παρ' [c] ἡμῖν, ἵνα περ καὶ κατέπεσεν ὅπι τῷ Ἠριδανῷ, αἰγείρους γενέσθαι, καὶ δακρύειν ἔτι αὐτῷ τὸ ἤλεκτρον.

Τίς ταῦτά σοι, ἔφασκον, διηγήσατο ἀπατεὼν καὶ ψευδολόγος ἄνθρωπος; ἡμεῖς δὲ οὔτε ἡνιόχον τινὰ ἐκπίπτοντα εἴδομεν, οὔτε τὰς αἰγείρους, ἃς φῂς, ἔχομεν. εἰ δὲ ἦν τι τοιοῦτον, οἴει ἡμᾶς δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα ἐρέτλειν ἂν, ἢ ἕλκειν τὰ πλοῖα πρὸς ἐναντίον τὸ ὕδωρ, οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας τὰ αἰγείρων τὰ δάκρυα; τοῦτο λεχθὲν ὑμῶν καθίκετο· καὶ ἐσιώπησα ἀχθεσθείς, ὅτι

populorum unam, & expanſo ſinu excepturum paucas lacrimas, ut electrum habeam.

2. Et ſane non ita diu eſt, cum alterius quidem rei cauſſa, ſed veni tamen in loca illa: oportebat enim adverſo Eridano navigare. ſed nec populos vidi, diligenter licet circumſpiciens, neque electrum. quin neque nomen Phaëthontis noverant incolae. Requirente enim me atque interrogante, quando veniremus ad populos, electrum reddentes? ridebant nautae, poſtulabantque, uti clarius, quid mihi vellem, dicerem. Hic ego fabulam ipſis enarro, Phaëthontem fuiſſe Solis filium, & hunc, adultus cum eſſet, petiiſſe a patre currus ipſius agendi facultatem, ut & ipſe diem unum faceret: illum dediſſe, hunc excuſſum curru periiſſe, & ſorores ipſius dum lugerent hic circiter, dicebam, apud nos, ubi etiam cecidit, apud Eridanum, populos factas eſſe, & lacrimari propter eum ſuccina.

3. *Quis haec tibi*, dicebant, *narravit impoſtor & mendax homo? Nos vero neque aurigam quemquam excidere vidimus, neque habemus, quas, ais populos. Si vero quid eſſet tale, putasne nos duorum obolorum cauſſa remigaturos, aut tracturos adverſo flumine navigia, cum divitibus nobis eſſe liceret, legendis populorum lacrimis?* Hic ſermo non mediocriter me momordit. Et tacui cum pude-

a ἦκον] Nihil mut. Edd. ἧκον vult *Solan.* ὁ Ἐκδιδούσας] Omittit *Fl.* c Ἡμῶν] Reſtitut. ex L. & *Venet.* ὑμῶν cett.

15. ἧκον] In omnibus libris noſtris antea ἦκον legebatur. Ego ſic neceſſario mutandum duxi. *M. du S.*

17. Αἰγείρους] *Populos nigras* etiam recte vertitur in *Diod. Sic.* V. c. 23. in quas illas mutatas is quoque refert, totamque fabulam enarrat, quam tamen & ipſe contemnit. *J. F. R.*

21. Ἐκδιδούσας] Male *Fl.* hoc omittere adpinxerat *Soulius* noſter. At quis dixerit adeo male omiſſum? nam quia ſatis ante jam dixerat has arbores electrum δακρύειν, & λιποῦσαι, forſan id jam per ellipſin vult intelligi, aut ἰχθύας tacite ſupplendum, quod frequentiſſime omitti, abunde oſtenſum ſupra. Vid. *Gall.* c. 14. ὁ τὰ πτηνὰ, *Bis Accuſ.* c. 9. & 20. ὁ τὰ ποικίλα, notasque ad *Mort. Dial.* X. §. 4. *J. F. R.*

30. Ἡμῶν] Ita L. & *Ven.* utraque optime. Vid. notam noſtram ad §. 1. in reliquis ὑμῶν. *M. du S.*

39. Οἷς ἐξῆν πλουτεῖν, ἀναλέγοντας] Tranſitus ille ab dativo ad accuſ. etiam eſt in *Diod. Sic.* XI. c. 9. p. 410. f. Τούτοις παρήγγειλε ταχέως ἀφιστασθαι, ὡς ὐ δέξε διαπορθμεύσ, quod fruſtra ſuſpectum eſſe *Stephano* & *Rhodomano* docet *Weſſel.* ex *Plutarch.* Apopht. p. 225. iisdem plane verbis utente. Addo *Thucyd.* IV. c. 2.

El.

deret me, cui re vera accidiſſet quod puero, ut poëtis crederem improbabilia adeo mentientibus, ut ſanum nihil illis placeat. Una igitur hac ſpe non parva falſus, aegre ferebam quaſi ex ipſis manibus electrum perdidiſſem, qui jam imaginatus fueram, ad quot res & quomodo illo uſurus eſſem.

παιδίῳ τινὸς ὡς ἀληθῶς ἔργον ἐπεπόνθει, πιστεύσας τοῖς ποιηταῖς ἀπίθανα οὕτω ψευδομένοις, ὡς μηδὲν ὑγιὲς λέγεσθαι αὐτοῖς. μιᾶς μὲν δὴ ταύτης ἐλπίδος καὶ μικρᾶς ἐψευσμένος ἠνιώμην, καθάπερ ἐκ τῶν χειρῶν τὸ ἤλεκτρον ἀπολωλεκώς· ὅσα γε ἤδη ἀνέπλαττον ὅσα καὶ οἷα χρήσομαι αὐτῷ.

4. Illud tamen, & quidem certo, putabam me apud illos reperturum, cycnos multos canentes in ripis fluvii: ac rurſus interrogabam nautas (nam adhuc adverſo flumine navigabamus) *Verum cycni certe quando nobis modulatum illud carmen canunt adſtantes hinc & hinc fluvio? Ajunt enim illos Apollinis comites, homines canendi peritos, hic aliquando in volucres abiiſſe, & propterea adhuc canere, non oblitos Muſicae.*

Ἐκεῖνο δὲ καὶ πάνυ [d] ἀληθῶς ᾠμην εὑρήσειν παρ' αὐτοῖς, κύκνους πολλοὺς ᾄδοντας ἐπὶ ταῖς ὄχθαις τῷ ποταμῷ. καὶ [e] αὖθις ἠρώτων τοὺς ναύτας (ἀνεπλέομεν γὰρ ἔτι) Ἀλλ' οἵ γε κύκνοι, πρίκα [f] ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο [g] ᾄδουσιν ἐφεστῶτες τῷ ποταμῷ, ἔνθεν καὶ ἔνθεν; Φασὶ γῦν Ἀπόλλωνος παρέδρους αὐτοὺς ὄντας, φιλοὺς ἀνθρώπους, ἐνταῦθά που ἐς τὰ ὄρεα μεταπεσεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ᾄδειν ἔτι, οὐκ ἐκλαθομένους τῆς μουσικῆς.

5. At illi cum riſu, *Tu homo*, inquiunt, *non deſines hodie mentiri de regione noſtra atque fluvio? Nos vero ſemper navigantes, & a pueris inde fere opus facientes in Eridano, paucos quidem cycnos interdum videmus in paluſtribus ripis fluminis, & crocitant hi quidem plane alienum a Muſis, & imbecillum, adeo ut corvi vel graculi Sirenes ſint ad illos. Canentes autem ſuaviter, atque ut tu ais, ne per ſomnium quidem audivimus. Itaque mirari ſubit unde iſta de nobis ad vos perveneriunt.*

Οἱ δὲ σὺν γέλωτι, Σὺ, ἔφησαν, ὦ ἄνθρωπε, καὶ σήμερον καταψευδόμενος τῆς χώρας ἡμῶν, καὶ τοῦ ποταμοῦ; ἡμεῖς δὲ ἀεὶ πλέοντες, καὶ σχεδὸν ἐκ παίδων ἐργαζόμενοι ἐν τῷ Ἠριδανῷ, ὀλίγους μὲν κύκνους ἐνίοτε ὁρῶμεν ἐν τοῖς ἕλεσι τοῦ ποταμοῦ, καὶ κρώζουσιν οὗτοι πάνυ ἄμουσον καὶ ἀσθενές, ὡς τοὺς κόρακας ἢ τοὺς κολοιοὺς Σειρῆνας [h] εἶναι πρὸς αὐτούς· ᾄδοντων δὲ ἡδύ, καὶ οἷον σὺ φῂς, οὐδὲ ὅταν ἀκηκόαμεν, ὥστε θαυμάζομεν πόθεν ταῦτα εἰς ὑμᾶς ἀφίκετο περὶ ἡμῶν.

Πολ-

a Ἀληθῆ] Ἀληθὲς *Fl.* e Αὖθις] Bene *Fl. Fr. W. P.* Κὖτις male *J.* f Ἡμῖν] Recte L. & *J.* Ἰμῖν *Fl.* cum cett. male. g Ἄδουσιν] *M.* ᾄδουσιν fine puncto ſubſcripto. h Εἶναι] Non habet *Fl.*

Ἔξεστι δὲ τούτοις — ὑπερβολῶντας ἐπιμελῶς. Ubi *Duker.* ex *Ariſtoph.* Eq. 1391. σοὶ δ' ὑπερβολῶμαι — ὥσπερ λαβόντα, tum & hoc Luciani adfert. Sed, ut verum fatear, non eſt ſemper ejusmodi diſſimilis caſus anomalus, quando duo verba adſunt, quae diverſum caſum admittunt; ita οἷς hic regitur ab ἔξεστι, & ἀναλογοῦντας ab infinito πλωτεῖν, propter conjunctionem omiſſam, i. e. οἷς ἀναλογοῦντες πλωτεῖσι. Idque patet itidem ex hoc *Lyſiae* pro Corinth. Sociis, p. Ed. *Lond.* 28. Ἄξιον δὲ πᾶσιν ἀνθρώποις παρεῖναι μαρτυροῦσαι, ὑμνοῦντας μὲν οὐ ταῖς ᾠδαῖς, λέγοντας δ' οὐ ταῖς τῶν ἀγαθῶν μνήμαις, τιμῶντας &c. Merentur interim talia obſervari, quia & continuatur alias dativus praemiſſus, ut ead. Orat. p. ſeq. Μόναις δ' αὐταῖς οὐκ ἔξεστι τὰ τῶν ὑμετερῶν μαθόντας παρὰ τῶν λοιπῶν ἄμεινον βεβιῶσθαι. *J. F. R.*

55. Ἀπόλλωνος παρέδρους] Cygnorum fabulam vulgo aliter narrant; prae luctu enim Phaëthontis mutatos ferunt. Vid. *Ovid.* Met. II. 367. & *Virgil.* Æn. X. 186: vid. *Plat.* Phaed. p. 387. g. & *Stob.* ſerm. CXIX. p. 607. *Cic.* Tuſc. I. 30. & *Davis.* not. *M. du S.*

56. Παιδίων] Addendi hi παίδρωι illis, quos magna diligentia, nec ſine felicis ingenii ſpeciminibus collegit Doctiſſ. *Ge. Arnaldus*, forte cap. 5. aut 25. *J. M. G.*

Πολλὰ τοιαῦτα ἐξαπαλῆσθαι [a] ἔνι, πιστεύοντας τοῖς πρὸς τὸ μεῖζον ἕκαστα ἐξηγουμένοις. ὥστε κἀγὼ νῦν δέδια ὑπὲρ ἐμαυτοῦ, μὴ ὑμεῖς ἄρτι ἀφιγμένοι, καὶ τοῦτο πρῶτον ἀκροασάμενοι ἡμῶν, ἤλεκτρά τινα καὶ κύκνους ἐλπίσαντες εὑρήσειν παρ' ἡμῖν, ἔπειτα μετ' ὀλίγον ἀπέλθητε καταγελῶντες τῶν ὑποσχομένων ὑμῖν, τοιαῦτα πολλὰ κεκμήλια ἐνεῖναι τοῖς λόγοις. ἀλλὰ μαρτύρομαι, ὡς ἐμοῦ τοιαῦτα μεγαλαυχουμένου οὔτε τῶν ἐμῶν οὔτε ὑμεῖς, οὔτε ἄλλῳ πω ἀκήκοεν, οὐδ' ἂν ἀκούσειε πώποτε. ἄλλοις μὲν γὰρ οὐκ ὀλίγοις [b] ἐντύχοις ἂν Ἠριδανοῖς τισι, παρ' οἷς οὐκ ἤλεκτρον, ἀλλὰ χρυσὸς αὐτὸς ἀποστάζει τῶν λόγων, πολὺ τῶν κύκνων τῶν ποιητικῶν λιγυροτέρους. τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ἤδη ὁποῖόν ἀπλοϊκόν τε [c] ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν. ὥστε ὅρα μὴ τοιοῦτό τι πάθῃς μεῖζω περὶ ἡμῶν ἐλπίσας, οἷόν τι πάσχουσιν οἱ τὰ ἐν τῷ ὕδατι ὁρῶντες· οἰόμενοι γὰρ τηλικαῦτα εἶναι αὐτὰ οἷα διεφαίνετο

6. Multum decipi in talibus poteſt, ſi quis credat iis, qui in majus extollunt narrando omnia. Itaque ego etiam pro me nunc ſum ſolicitus, ne qui modo veniſtis & jam primum nos auditis, electra quaedam & cycnos invenire apud nos cum ſperaretis, diſcedatis paullo poſt irridentes illos, qui pretioſa id genus multa ineſſe noſtris in orationibus, vobis fuerant pollliciti. At ego teſtor, talia me de meis rebus gloriantem neque vos, neque alium quemquam unquam audiviſſe, neque auditurum unquam eſſe. Alios quidem invenias non paucos, Eridanos quosdam, quibus non electrum, ſed aurum ipſum orationis ſtillat, multum poëticis cycnis modulatiores. Ego vero qualis ſim jam videtis, ſimplex, literarum expers; neque cantus adeſt. Igitur vide, ſi quis majora de nobis ſperas, ne tibi accidat, quod his, qui aquis ſubmerſa vident. Arbitrati enim, tanta eſſe illa, quanta deſuper adſpicientibus videbantur,

a Ἔνι] Ἔστι L. b Ἐντύχοις ἂν] Ἐντύχῃς ſine ἂν Fl. c Ἄμουσον] Sic G. L. marg. A1. & J. Ἄμουσον Fl. Wech. P. &c.

80. Ἀλλὰ μαρτύρομαι] Ἀντὶ τοῦ βεβαιῶ V. (Nota δοτικῇ συνταγμάτια. habet C.)

72. Ἔνι] Recte habere vulgatum, vix operae erit multis docere, adeo id eſt frequens. Noſter ſupra Pacaſ. §. 17. ἔστι γὰρ αὐλεῖν ἐν Ἀριστοφ. Plut. 348. ἔνι γάρ τις ἔνι κἀνδρὶ σὺ τῷ πράγματι, ubi Illuſtr. Spanh. ex Demoſth. aliisque idem adfert, quem etiam ad partes vocat Rev. J. Elſn. ad Galat. III. 28. Οὐκ ἔνι Ἰουδαίῳ — οὐκ ἔνι δούλῳ &c. Adde Theogn. vſ. 1000. — σὺ προμάχοισιν ἔνι, & frequenter alibi. Ita ἔνι pro ἔστι, vel ἔξεστι Ael. V. H. XII. 21. Item Diod. Sic. Athen. & Plato, quos adlegat Cl. Periz. in Addend. ad Ael p. 981. Ed. minor. J. F. R.

87. Τὸ δὲ ἐμὸν ὁρᾶτε ὁποῖόν ἀπλοϊκόν τε ἄμουσον, οὐδέ τις ᾠδὴ πρόσεστιν] *Mea vero dicendi ratio quam ſit ſimplex, & a fabulis aliena, videtis, neque ipſi inſit modulatio.* Haec eſt verſio Salmuriensis. Sed in Mſ. eſt ἄμουσον pro ἄμουσον, quod magis probo, & verto: *mea videtis oratio quam ſit ſimplex & inerudita, ſic ſua ipſe per modeſtiam elevat, & quam nihil in ipſa ſit canori.* Sic enim recte verti puto ᾠδή. Ut Craſſus apud Cic. III. de orat. de C. Carbone: *Proſluens quiddam habuit Carbo, & canorum.* Et Gellius de eodem in Bruto de claris oratoribus: *L. Gellius qui ſe illi contubernalem, in conſulatu fuiſſe narrabat, canorum oratorem, & volubilem, &c. fuiſſe dicebat.* Ubi *volubilis* eſt, cui facile profluit oratio. Plutarchus de audditione, ſic circumſcribit, τὴν φωνὴν ἐμμελείᾳ καὶ μαλακότητι καὶ τέρψεσιν ἡδοναῖς. *Vocem accuratis quibusdam ſonis ac mollitie & modulationibus edulcare.* Μέλη pertinent ad poëtas, non ad oratores. Quoniam tamen Sophiſtae ſuis orationibus adſpergebant fabulas, non contendam, ſi quis pro vulgata ſtet acrius. J. G. G.

93. Σκιᾶς — αὐγὴν] Non ſatis opticarum rationum, etiam in quantum illa aetate erant cognitae, peritum fuiſſe noſtrum, non negaverim. Sed nec obeſſe illi debet uſus horum nominum. Nempe σκιὰ eſt ſpecies in oculos incurrens, praeſertim, cui nihil ſolidi ſubeſt, ut illa εἴδωλα tum Opticorum, tum quae apud manes, quas etiam Latine *umbras* vocari, notum eſt. αὐγὴ ſunt radii varie reflexi & refracti, quibus augetur illa umbra, illa ſpecies. Sic poſuit αὐγὰς Euclides, vel quisquis eſt, in principio Opticorum: εἴδωλον autem & ἔμφασιν hic paritet & Heliodorus Lariſſaeus dicunt eam, quae hic σκιὰ eſt. Plin. 36. 26. 1. 67.

ima-

tur; dilatata a radiis umbra; cum extracta multo minora deprehendunt, indignantur. Jam igitur tibi praedico, effusa aqua, & denegans me, ne quid magni te hausturum speres; aut spei *vanae* culpam in te ipse conferas.

αὐτοῖς ἄνωθεν, εὐρυνομένης τὸ σκιᾶς τρὸς τὴν αὐγήν, ἐπειδὰν ἀναστάσωσι, πολλῷ μικρότερα εὑρίσκοντες, ἀνιῶνται· ἤδη σοι προλέγω, ἐκχέας τὸ ὕδωρ, καὶ ἀποκαλύψας τὰμὰ, μηδὲν μέγα προσδοκήσης ἀπ' ἐμοῦ, μηδὲ σαυτὸν αἰτιάσῃ τὸ ἐλπίδος.

MUSCAE ENCOMIUM.

NOn est minima volucrium musca, in quantum culicibus diversi generis, & minoribus etiam insectis comparatur: sed tantum istaec magnitudine superat, quantum ipsa ape minor est. Pennata est non eadem ratione, qua aliae volucres, ut plumis toto corpore velut comata sit, majores autem pennas habeat in aliis, veluti instar locustarum,

ΜΥΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

ΗΜυῖα ἔστι μὲ [d] οὐ τὸ σμικρόταλον τῶν ὀρνέων, ὅσον ἐμπίσι, καὶ κώνωψι, καὶ τοῖς ἔτι λεπτοτέροις προβάλλειν· ἀλλὰ τοσοῦτον ἐκείνων μεγέθει προέχει, ὅσον αὐτὴ μελίττης ἀπολείπεται. ἐπτέρωται δὲ μὲ κατὰ [e] αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἅπασι ταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι, τοῖς δὲ ἀκρυπτέροις χρῆσθαι· ἀλλὰ κατὰ τὰς ἀκρίδας,

d Οὐ τὸ] Sic *St. Fl.* cum *J. P.* &c. Οὔτω *L.* e Τὰ] Omisit *J.* Non item *Fl.* aliaeque.

2. Ἐμπίσι] * Ἔστιν κώνωψ ἐμπίδος. καίτοι Ἀριστοφάνης ὁ κωμικὸς τ' αὐτὸν φησὶ † κώνωπα ἐ ἐμπίδα· ὁ δὲ Νικήλαος. *V.* (Οἷον πῶλοι τὸν γνάφαλλον ἔχειν τοὺς ἐμπίδας κατὰ τὸ σῶμα· ἄδων ἢ κατ' ἐρεπτήγιον. *G.*). In V. altero legitur hic: Ἐμπίσι] Ἐμπὶς ἐν τοῖς ὕδασι κώνωψ. ὁ δὲ κώνωψ εἶδος ζωΐου.

* Ἔστιν] Ἔστιν *C.* Sed vulgatum praestat. *J. F. R.*

† Κώνωπα] Κώνωπας καὶ ἐμπίδας Edita. Mutavit *M. du S.*

imaginem, quam reddit Obsidianus lapis, *umbram* vocat, & magis diserte *Isidor.* Orig. 16, 4. *imaginum umbras.* *J. M. G.*

96. Ἐκχέας τὸ ὕδωρ] Nihil minus quam ad judicialem clepsydram hoc pertinet, quod cum putaret *Marcillius*, profecto dormitarit necesse est. Dixerat, quae sub aqua sint, ea apparere majora: ac simili ratione judicare quosdam de operibus ingenii. Jam subjicit, se hac ingenua de se professione, velut aquam illam effundere, quae hominum judiciis officere posset, & nudum se praebere spectandum. *J. M. G.*

2. Ἐμπίσι ἢ κώνωψι] Non inveniebam diversa nomina horum insectorum. Utrumque culicis genus esse video. *Muscellas*, quod dederunt interpretes, vel *musculas*, quo nomine Augustinus κώνωπας Aegyptiorum reddit, muscis adscribendas; *tabanos*, *asilos*, *oestros*, muscarum genera ipsa quoque esse, putabam. Igitur contentus fui *culicum genera* indiscretim dicere. Caeterum magnificentius aliquanto encomium futurum erat, si nostri aevi praesidiis, & *Leeuwenhoeckio* aliquo vel *Reaumurio* praemonstratore usus esset Lucianus, v. g. in oculorum numero & admirabili structura, in proboscide. *J. M. G.*

5. Ἔστιν] δὲ ὁ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις, ὡς τοῖς μὲ ἁπασι ταχόθεν κομᾶν τῷ σώματι· τοῖς δὲ ἀκρυπτέροις χρῆσθαι] Non accuratus satis fuit Interpres in hisce vertendis hoc modo: *est autem alata non eo modo quo ceterae volucres, quarum aliae pennas in toto habent corpore, aliae pernicibus alis utuntur.* Posteriorum verborum hic est sensus: *ut aliis pennis ab omni parte ornatum habeat corpus, aliis in volando utatur.* Ita *D. Bos*, in schedis Mss. Plura in Obs. Crit. p. 64. f. & 65. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὰ αὐτὰ] Male *Fl.* omisisse τὰ, patet ex c. 3. ubi & ipsa cum cett. κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἰλίφασι. *J. F. R.*

6. Ὡς τοῖς μὲ — χρῆσθαι] Haec insititia videntur. *F. G.* Mox pro *pennas* esse vertendum *plumas* monuit Idem. *J. F. R.*

8. Κατὰ τὰς ἀκρίδας] Confer Nostrum infra Διψ. c. 3. *L. K.*

καὶ τεττίγας, καὶ μελίττας, ἔστι [a] μὲν ὑμενόπτερα, τοσοῦτον ἁπαλώτερα ἔχοντα τὰ πτερὰ, ὅσον ἡ Ἑλληνικῆς ἐσθῆτος ἡ Ἰνδικὴ λεπτοτέρα, καὶ μαλακωτέρα· καὶ μὴν [b] διάνθισται καὶ τοὺς ταῶνας, εἴ τις ἀτενὲς βλέποι ἐς αὐτὸν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον, ἐκπερύσηται.

Ἡ δὲ πτῆσις οὔτε καθ' ὑπερίδας εἰλεσίᾳ συνεχεῖ τῶν πτερῶν, οὔτε κατὰ τὰς ἀκρίδας μετὰ πηδήματος, οὐδὲ ὡς οἱ σφῆκες μετὰ ῥοιζήματος, ἀλλ' εὐκαμπὴς πρὸς ὅ, τι ἂν μέρος ὁρμήσῃ τῷ ἀέρι. καὶ μὴν καὶ κενὸν πρόσεστιν αὐτῇ, τὸ μὴ κατὰ ἡσυχίαν, ἀλλὰ μετ' ᾠδῆς πέτεσθαι, οὐκ [c] ἀπηνῶς οἷα κωνώπων, καὶ ἐμπίδων, οὐδὲ τὸ βαρύβρομον τῶν μελιττῶν, ἢ τῶν σφηκῶν τὸ φοβερὸν, καὶ ἀπειλητικὸν ἐνδεικνυμένης· ἀλλὰ τοσοῦτόν ὅσῃ λιγυρώτερα, ὅσον σάλπιγγος καὶ κυμβάλων αὐλοὶ μελιχρότεροι.

Τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτοτάτῃ τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγον, καὶ συμπεφυκυῖα ὥστε μὴ ἀπὸ τῶν ἀκρίδων· ὀφθαλμοὶ δὲ προπαγεῖς, πολὺ τῆς κεράτος ἔχοντες ὄγκον εὐπαγές· καὶ ἐκπεφύκασιν αὐτῇ αἱ ὀδόντες, οὐ κατὰ τοὺς σφῆκας πάνυ ἐσφιγ-

& cicadarum, apiumque; pinnas habet membrana, tanto quidem molliores aliis aliis, quanto Graeca veste Indica est tenuior & delicatior. Et sane floreos pavonum instar colores habet, si quis intente illam respiciat, cum expansis ad solem pennis volatum meditatur.

2. Volatus illius est non qualis vesperti-lionum in perpetuo alarum remigio, neque locustarum instar cum saltu *conjunctus*, neque cum perstrepero impetu, ut vesparum, sed flexilis in quamcumque partem aëris tendat. Etiam hoc illi inest, quod non silentio, verum cum cantu quodam volat, non infesto, qualis est culicum, neque graves fremitus apum, aut terribiles ninacesque vesparum imitante, sed in tantum est modulatior, quantum tuba atque cymbalis tibiae sunt placidiores.

3. Quantum ad reliquum corpus, caput tenuissimo canali continetur cervicibus, & circumactu est facile, non adnatum quale locustarum: oculi autem solide eminentes multum habentes de cornu: pectus compactum, ϛ quo enati pedes non omnino ut in

[a] Μὲν] Non comparet in *Fl.* [b] Διάνθισται] Διάνθινται *Wech.* [c] Ἀπηνῶς] Sic Edd. constanter. Ἀπηνοῦς vult *Solan.*

9. Μελίττας] (Dele punctum) *Kust.* Non hoc tantum, sed dele etiam μὲν cum *Fl.* quod in reliquis odiose occurrit, & sensum perturbat. *M. du S.*

Ibid. Ἔστι μὲν] Recte abesse μὲν in *Fl.* adlevit *Solan.* idque in *J.* delerat. Ego etsi abesse posse credo, nondum tamen deleo, quum in al. Codd. non deleatur, atque & alibi implendae orationis gratia abundet, & vel hic durior sit pronuntiatio, si μὲν deleas. Abundat similiter μὲν ap. *Long. Past.* IV. p. 147. (vere 139.) Ed. *Moll.* Αἰγὶ δ' ἄρρεν μὲν παιδίον ἐπίθηκας, καὶ θηλύτερον γενόμενον θύτηρα. Neque opus esse ut δὲ semper sequatur, patet etiam ex *Aristoph.* Pl. 58. Ἐγὼ μὲν οὐμώζειν λέγω σοι — vid. reliqua. Non dissimile etiam est hoc *Diod. Sic.* XI. c. 39. τοὺς λόγῳ μὲν συμβουλεύσοντας κατὰ τὸ παρὸν μὴ τειχίζειν τὴν πόλιν &c. ubi δὲ quoque non sequitur, nisi post aliquot periodos, nec ad illud μὲν pertinens. Nec Apostoli in *Act.* c. XXVII. 21. Ἔδει μέν, ὦ ἄνδρες, πειθαρχήσαντάς μοι, μὴ ἀνάγεσθαι ἀπὸ τῆς Κρήτης, ubi nec adversativa sequitur, sed tacite intelligitur, in opposito verbo κερδῆσαι mox adjuncto. *Herodian.* I. 4. 2. Ἀχθεσθεὶς μὲν ὑπὸς — θανατοῦν ἐδόκει, & sic bis ter alibi. Interdum etiam simpliciter μὲν pro adseverationis nota poni, notum arbitror ex *Ael.* V. H. IV. 10. ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. Quin & μὲν praemisso μὲν habuimus haud semel, ut *Parasit.* c. 15. & 21. Nec tamen adeo abundare hic videtur, quin augeat aliquantum, ut Latinum *vel*, quando dicimus, ille *vel major* est, *vel centies*, & simil. Ita & ap. eosdem τὸ *quidem* nullo sequente *sed* adhiberi, hodie vix quemquam fugit, licet id male negarit *Sanctius* L. III. p. 514. f. quem permultis testimoniis probe refutavit Cl. *Perizon.* *J. F. R.*

22. Ἀπηνοῦς] Sic necessario corrigendum fuit, propter sequens οἷα. legebatur enim in omnibus ἀπηνῶς. *M. du S.*

30. Οὐ συμπεφυκυῖα ὥστε μὴ ἀπὸ τῶν ἀκρίδων] Vertunt *non cervici affixum, ut est locustarum*; quod unde potuerunt effingere? De cervice nihil est in Luciano. Et qualis qua-

in vespis adstricti. Alvus munita ipsa quoque est, thoraci similis, zonas latas & squamas habens. Ulciscitur se non circa novissimam alvi partem, uti vespa, & apis, sed ore ac proboscide, qua eo modo quo elephanti instructa & ante se pascitur, & comprehendit, & adhaerescens continet, quum acetabulo extrema parte sit similis. Ex illa vero dens emicat, quo ubi pupugit, potat sanguinem. Nam bibit quidem lactem quoque: sed suavis illi etiam sanguis, cum dolore non magno eorum, qui punguntur. Sex pedes cum habeat, quatuor solis incedit, anterioribus autem duobus, velut manibus utitur. Videas igitur illam quadrupedem ingredi, ferentem manibus sublatum esculentum quiddam humano plane more, atque ut nos.

4. Nascitur non statim talis, sed vermis primum, sive ex hominibus, sive animalibus aliis demortuis. Deinde paullatim & pedes profert, & pinnas gignit & ex repente fit volucris: fit etiam gravida & vermiculum parit, muscam paullo post futurum. Cum autem nutriatur cum hominibus, eo-

μένοι. ἡ γαστὴρ δὲ ὠχύρωται ἐν αὐτῇ, ἐν θώρακι ἔοικε ζώναις πλατείαις, καὶ φολίδας ἔχουσα. ἀμύνεται μὲν οὖν τὸ ἀπροπύγιον οὐκ σφηξὶ, οὐ μέλιτται, ἀλλὰ τῷ στόματι, καὶ τῇ προβοσκίδι, ἣν ἔχει τὰ αὐτὰ τοῖς ἐλέφασι καὶ αὕτη ἔχουσα προνομεύει τε καὶ ἀντιλαμβάνεται, καὶ προσφῦσα κατέχει, κοτυληδόνι ἔοικυῖα τὸ ἄκρον· ἐκ δὲ αὐτῆς ὀδὼς προκύπτει, ᾧ κεντήσασα πίνει τὸ αἷμα, πίνει μὲν γὰρ καὶ γάλακτος, ἡδὺ δὲ αὐτῇ καὶ τὸ αἷμα, εἰ μὴ μεγάλης ὀδύνης τῶν κεντηθέντων. ἑξάπους δὲ οὖσα, τοῖς μὲν τέτταρσι βαδίζει μόνοις, τοῖς δὲ προσθίοις δυσὶ καθάπερ χερσὶ χρῆται. ἴδοις ἂν οὖν αὐτὴν ὅτι τεττάρων βεβηκυῖαν, ἔχουσάν τι ἐν ταῖν χεροῖν μετέωρον ἐδώδιμον ἀνθρωπίνως πάνυ, καθ' ἡμᾶς.

Γίγνεται δὲ οὐκ εὐθὺς ταυτὴ, ἀλλὰ σκώληξ τὸ πρῶτον ἤτοι ἐξ ἀνθρώπων, ἢ ἄλλων ζώων ἀποθανόντων· εἶτα κατ' ὀλίγον πόδας τε ἐκφέρει, καὶ φύει τὰ πτερὰ, καὶ ἐξ ἑρπετοῦ ὄρνεον γίγνεται, καὶ κυοφορεῖ δὲ, καὶ ἀποτίκτει σκώληκα μικρὸν ἢ μυῖαν ὕστερον. σύντροφος δὲ ἀνθρώποις ὑπάρχουσα,

καὶ

d Προνομεύει] Προνομεύει *Wech.* male. e Ὀδὼς] Ὀδὼς adspirate *Fl.*

40. Κοτυληδόνι] Κοτυληδόνος αἱ τῶν πολύποδων πλεκτάναι. *P.*

quaeso cervix locustarum? Certe Lucianus ullam esse prorsus per has voces negat, quae verti debent, *non agnata* reliquo corpori, *ut os locustarum*, non est continuus tractus corporis a capite ad caudam, ut in locustis, sed post caput est velut intervallum, ita tamen, ut tenui fauce caput reliquo corpori annectatur, & sic possit converti alia parte corporis immota & quieta. Paulo post etiam potuit vocem φολίδας lenius interpretari, quam per vocem *cortices*, praecipue quum loricas squammatas dixerint, & laminas ex ferro in eis agnoverint. Tum & ἀ *nuca τὸ ἀπροπύγιον* reddidit inscite, *non aculeo*, quasi vocis hujus significatio & discrimen, quod inter muscam & alia insecta notat auctor, respiceret formam, & non potius locum ubi situs ejus, in extrema nempe parte diversa, quam est in vespis & apibus. *J. G.*

42. Ὀδὼς] Florentinam recte ὀδοὺς habere adpinxit *Solan.* nescio quare; nam si dentis significatum retinere voluit, cur scripturam ap. omnes receptam notaremus? Et quum dentes etiam vocentur aculei furcarum, quae ideo *tridentes* ac *bidentes* audiunt, nec τρίδους de fuscina Neptuni Graecis ignotum: item pinnae rastrorum, dentes vocantur, quid obstat quo minus & proboscidem muscae aculeatam dentis nomine insigniret Noster? Ita & vertebram primam colli ὀδόντα vocari *Hippocrati*, monet *Poll.* L. 2. S. 131. quem tamen refellit *Foes.* in Oecon. Hipp. secundam Hippocrati hoc nomine insigniri docens; sed nihil hic refert, dum a similitudine dentis canini aculeati tamen traxisse nomen fatetur. Et quamquam ὀδόντα quoque adspirate habet Mss. unum *Pollucis*, Editores id recte spreverunt. Ap. LXX. 1. *Sam.* 13. 21. ὀδόντες adhibentur de dentibus *falcium*; (nam dentatae falces veterum) aut de furcis, ut alii verterunt, (*Lutherus* omisit) Nostri *limas dentatas* dedere ex Hebraeo, quam recte, non inquiro. *J. F. R.*

56. Καὶ ἀποτίκτει σκώληκα] Non satis ex fide historiae. *Th. M.*

καὶ ὁμοδίαιτος, καὶ ὁμοτράπεζος ἀτάκτων γεύεται πλὴν ἐλαίου· θάνατος γὰρ αὐτῇ τοῦτο πιεῖν· καὶ μόνοι ἀχύμας ἅπασι (πάνυ60 γὰρ ἐς γῆρας ὁ βίος αὐτῆς συμμεμέτρηται) τῷ φωτὶ χαίρει μάλιστα, καὶ τούτῳ προλίλευε. νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει ἀλλ' ὑπέπτηκε, καὶ ἀτρεμεῖ.

rumque contubernio & mensa utitur, omnia gustat praeter oleum; quippe quod bibisse illi mors est. Verum brevis aevi (sit, omnino enim arctis vita illius terminis circumscripta est; lucè gaudet maximè, & in ea versatur: noctu autem quietem agit, & neque volat, neque canit, sed contrahit se & nusquam movet.

Σύνεσιν δὲ ὁ μακρὰν αὐτῆς εἰπεῖν ἔχω, ὁπόταν τὸν ἐπίβουλον καὶ πολέμιον αὐτῇ τὸν ἀράχνην ἀφοδιάσασα λοχαγητά τε καὶ ἐπιτηρεῖ, καὶ ἀντίον αὐτῷ ὁρᾷ, ἐκκλίνουσα τὴν ὁρμὴν ὡς μὴ ἁλίσκοιτο σαγηνευθεῖσα, καὶ ἐμπεσοῦσα ταῖς τοῦ θηρίου πλεκτάναις. τὴν μὲν ἀνδρίαν καὶ τὴν [a] ἀλκὴν αὐτῆς, οὐχ ἡμᾶς χρὴ λέγειν, ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος· τὸν γὰρ ἄριστον τῶν ἡρώων ἐπαινέσαι ζητῶν, οὐ λέοντι, ἢ παρδάλει, ἢ συὶ τὴν ἀλκὴν αὐτοῦ εἰκάζει, ἀλλὰ

5. Prudentiam illius non parvam in eo dico *inesse*, cum insidiatorem & hostem suum araneum effugiat. Insidiantem enim observat, & contra intuetur, devitans impetum, ne reti illius capiatur, & in cirros bestiae incidat. Fortitudinem illius & robur nos dicere nihil attinet, sed poëtarum magniloquentissimum. Nam laudate studens Heroum praestantissimum, non leoni, aut pardali, aut apro robur illius comparat, sed

4 Ἀλκὴν] Alii ἰχὼν, ajunt *Coll.* In nostris nihil varietatis est.

71 Ἰχὼν] Γρ. ἀλκήν. *G.*

62. Πολιτεύεται] Vertunt, *obversatur*. Verte, *negotiatur*. *F. G.* Idem addit ὑπέστηκε *subsidit* esse vertendum, ac dein pro *contrahit*, *subsidentes*. *J. F. R.*

63. Νυκτὸς δὲ εἰρήνην ἄγει, καὶ ὅτε πέτεται, ὅτε ᾄδει] Pugnat secum ipse fine encomii, nam cis pauca dicturus est, eam πᾶσι τοῖς κοιμωμένοις τὸ ὕπνῳ φθονῶν, &c. nempe quia turbat eis somnum morsu & cantu. Sed dici potest, generatim accepto muscae nomine, & muscas & culices contineri, & somni turbationem referri ad culices, noctis quietem ad muscas alias. *Th. M.*

64. Ἀτρεμεῖ] Supra T. I. *Prometh.* §. 7. (jam §. 11.) *Mads.*

71. Ἀλκήν] Si *Rhodomanno* credimus in addend. ad *Diod. Sic.* ἀλκὴν semper scribendum, & sic *Diod. Sic.* XI. c. 4. Sed quum ibid. c. 6. bis legatur ἀνδρίαν, atque alibi frequenter, nihil de hac in orthographia mutandum. Ἀλκὴ *Herodianus* ubique, item *LXX. Aelian. Epist. Thucyd.* etiam plerumque; sed & ἀνδρία idem III. c. 82. & Noster T. II. *de Salt.* c. 12. ubi ἀνδρίας quoque ex Edd. optimis servavimus. Ut igitur frustra Rhodomanus contendit ἀνδρία semper scribendum, ita jam minus etiam certam habeo observationem *Stephani* contrarium docentis; sed utrumque inveniri in editis libris video; ἀνδρία tamen multo frequentius. *J. F. R.*

72. Ἀλλ' ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν Ὅμηρος] Ὑποσόλοικον fuisset enim ἄλλα τὸν μεγαλοφωνότατον τῶν ποιητῶν ὁ Ὅμηρος τὸν γὰρ &c. Ὀλίσθημα stili properantis. *Th. M.*

Ἀλλ' εἰ. Vid. *Meinekii* notam, qui subscribo, quamquam delendo sequens γὰρ consuli sententiae possit. *M. du S.*

73. Τὸν γὰρ ἄριστον] Atqui Menelaum ibi laudat *Homerus*, ne cum Luciano erres, non Achillem; quod Clar. *Burnoufium*, ibi de Luciano aliquid monentem fugit. Turbatque is nonnihil, dum tragici c. 11. allata verba pro his affert, & apponit ad rem quidem suam ibi facientia, sed minime iudicanda ad hunc Homeri locum a Luciano allusum. *M. du S.*

76. Τῇ δόρυν ἐ μενέᾳ] *Hom.* Il. P. 570. *M. du S.*

77. Οὐδὲ γὰρ Θρᾴξ, ἀλλὰ Θρᾴξ] Firmat itaque etiam Lucianus discrimen inter Θρᾴξ & Θρήξ, idque ait antiquissimum esse, & *Homero* jam observatum Il. P. 570. ubi Menelao Minerva μενεᾴνοντι δὲ σάκος ἔσχεν ἐναίσιμον, κ. τ. λ. quam accurate, non dixerim. Certe ad Euripidis Alcestin 604. observat *Barnesius*, non nimis religiose id esse poëtis notatum, defenditque poëtam suum contra reprehensionem veteris scholiastae ad *Medeae* vs. 409. ubi Θρᾴξ vocatur ἀνιέτημα ἐν ψυχῆς μὴ λογισμοῦ, Θρᾴξ δὲ ἡ ὀλίγως τολμηρός. His similia *Eustath.* ad Il. E, 3. ubi Diomedi Minerva Δῖος μολὼν ἐς Θρῆκας. it. ad Od. Z. p. 547, 28. *Bas.* & *Pollux* 31. 135. atque *Ammonius* h. v. Cumque Θρᾴξ ſe pla-

sed audaciae muscae, & intrepidis illius improbisque conatibus. Neque enim audaciam ait illi ineſſe, ſed fortitudinem. Nam etiam repulſa, ait, tamen non deſiſtit, ſed morſum appetit. Ita autem omnino laudat atque amplectitur muſcam, ut non ſemel, neque paucis mentionem illius injiciat, ſed ſaepe: adeo commemoratione illius ornantur verſiculi. Nunc enim gregarium illius ad lac volatum enarrat; nunc Minervam cum defendit a Menelao telum, ne in vitalia illius labatur, comparans matri dormientem infantem ſuum curanti, muſcam rurſus comparationi inducit. Quin etiam appellatione pulcherrima eas ornavit, dum *frequentes* dixit, & turbam illarum vocavit *gentes*.

6. Adeo autem robuſta eſt, ut morſu

τῷ θάρσει † μυίας, ἢ τῷ ἀτρέστῳ, ἢ λυπηρεῖ † ἐπιχειρήσεως· οὐδὲ γὰρ θράσος ἀλλὰ θάρσος φησὶν αὐτὴν προσεῖναι. ἢ γὰρ εἰργασμένη, φησὶν, ὅμως οὐκ ἀφίστα, ἀλλ' ἐφίεται τῷ δήγματος. οὕτω δὲ πάνυ ἐπαινεῖ ἢ ἀσπάζεται † μυῖαν, ὥστε οὐχ ἅπαξ, οὐδ' ἐν ὀλίγοις μέμνηται αὐτῆς, ἀλλὰ πολλάκις, οὕτω κοσμεῖ τὰ ἔπη μνημονευομένη, ὥστι μὲ γὰρ † ἀγελαίαν φησὶν αὐτῆς ὅτι τὸ γάλα διέρχεται, ἄρτι δὲ † Ἀθηνᾶν ὁπότε τῷ Μενέλεω τὸ βέλος ἀποκρύεται, ὡς μὴ ὅτι τὰ χειρίστατα ἐμπέσοι, εἰκάζων μητρὶ κηδομένῃ κοιμωμένῳ αὐτῇ τῷ βρέφει, † μυῖαν αὖθις ἐπεισάγει τῷ παραδείγματι. ἢ μὴν ἢ ὑπαθέτῳ καλλίστῳ αὐτὰς ἐκόσμησεν, ἀθρόας προσειποῦσα, ἢ † ἀγέλην αὐτῆς ἔθνη καλοῦσα.

Οὕτω δὲ ἰσχυρά ἐστιν, ὥστ' ὁπόταν τι δά-

b τῷ] τὸ male *Ald.* c Ἀποκρύεται] Ἀποκρούεται Fl male, ex qua tamen idem adſcriptum marg. *Al.*

plane idem, quod θάρσος, huc pertinet etiam auctor περὶ ἐρωτικῆς, vulgo *Demetrius Phal.* ſ. 114. ubi παραίνεται, ait, φαῦλά τινα ἀτυχίας τινὶ εἶναι θάρσος μὲ τοῦ θράσους, ἢ δὲ αἰχύνη τῇ αἰδοῖ. Obſervavit hoc diſcrimen *Thucydides*, qui 1, 121. θράσει ἀπίστῳ ἐπαίροντα dicat, *fallaci audacia*, & nobile illud 2, 43. ἀφροσύνῃ μὲ θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει· contra ea 6, 68. θαρσεῖν de honeſta fiducia. Obſervavit *Ariſtophanes*, &, puto, ut quisque eſt accuratiſſimus. Iſta paullo copioſius non ad lucem modo Luciani, ſed ad emendandum *Plutarchum*, apud quem in comparatione Periclis & Fabii Maximi prope finem ſic legitur, in ipſa quoque ſplendidiſſima Briani editione p. 414. Ἀλλ' ὡς ἴδιόν ἐστιν ἀπειρία θράσος χρῆσθαι, καὶ θράσος ἀφαιρεῖται. Nulla ratione dubito, quin legendum ſit, καὶ θάρσος ἀφαιρεῖται. Pulchre ſententiam expreſſit interpres, *Una temeritatem gignit, & eripit militibus ſapientiam.* Eadem plane ſententia, cum *Hippocrates* in Νόμῳ extr. ἡ ἀπειρίη, inquit, κακὸς διδασκάλη — ἀνάγκης τε καὶ θρασύτητος τίθησι. Sic praeclare nuper Ven. *Wolfius* apud *Liban.* ep. 1036, b. No. 4. in varietate librorum, θράσος τῷ θάρσει praetulit. Ne quid ſuperſit apud Plutarchum dubitationis, ponamus unum alterumque locum ex ipſa vita Fabii. De Minucio ejusque inſolentia sic p. 184. extr. *H. Steph.* ὁ δὲ μᾶλλον εἰς φρόνημα καὶ θράσος ἀνοιμώδης. De eodem p. 325. poſt med. αὐτὸν τε μεγαλοψυχίας ἐμπεῖραι, καὶ θράσους τὸ χρήσιμον ἐμπεδῶσαι. Denique p. 328. extr. αὐτοῦ τε τῷ Μινουκίῳ τὸ θράσος καθελεῖν. Contra de vera fortitudine p. 332. extr. τοῦτο τοῖς Καρχηδονίοις ἰδοῦσι θάρρος ἐποίησε. Sed nimium forte diligentiae in re non dubia. *J. M. G.*

Ibid. Θράσος ἀλλὰ θάρσος] Vid. *Diod. Sic.* V. c. 29. ubi Cl. *Weſſel.* etiam profert diſtinguentem inter θράσος & θάρσος *Gregor. Naz.* Or. IV. p. 113. qui ait: ὅτι θάρσος μὲ θράσος, καὶ τὸ μὲν τοῖς ὀνόμασι πλησιάζει, πολὺ δὲ ἀλλήλων τῇ διαφορᾷ κεχώρισται — τὸ μὲν γὰρ ἐν τοῖς τολμητίοις θαρρεῖν ἀνδρείας ἐστὶν. — ὁ δὲ πλήξιππος ὁ κίνδυνος ὁμοίως χωρεῖ ἐν ἀβίοις — θράσους. Sed quia Cl. *Geſner.* hoc diligenter egit, plura non addo. *J. F. P.*

81. Οὐχ ἅπαξ — μίμνει &c.] Il. B. 469. Π. 641. Δ. 130. *M. du S.*

91. Ἀθρόας προσειπὼν] *Hom.* Il. B. 469. *M. du S.*

Ἀθρόας προσειπὼν] Vaga admodum eſt notio hujus epitheti. *Euſtath.* Od. ϕ. 326. p. 817, 35. *Baſ.* ad verba poetae Ἐυρήσιν ἀθρόοι, Ἐνθα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὸ ἀθρόοι ἀντὶ τοῦ ἀθρόως, ἀθρῶς· πάρα τὸ ἄθρον, ἢ μᾶλλον παρὰ τὸ ἰδεῖν. τάχα γὰρ φασὶ τὸ ἀθρόον σημαίνειν, ἀθρόον, ὡς ἐν τῷ μελισσῶν ἀθρόων. οἰκτρὸν, ὡς ἐν τῷ ἀθρόον ἐπαχθῆναι· ἥδιον, ἤγουν ἡδὺ γλυκύ, ὡς ἐν τῷ στεῖρον ἀθρόων πυκνὸν ἐχίνου, οἷον ἀμφ' ἀθρόον κῦρ. ἢ ἄμορφα, ὡς ἐν τῷ ἀθρῶς ἀνωκάλει φώτερόν τε. Inter haec ipſe *Euſtathius* ad locum, quem tractat Lucianus, nempe Il. B. 469. p. 194, 48. *Baſ.* eligit ἢ τὰς λιτὰς, ἢ τὰς πυκνὰς ἐν ἀθρόῳ πλήθει. Poſterior intellectus ad Luciani mentem aptior: niſi tamen malis *canoras*, quod praeferrem, niſi de fortitudinis laude ageretur, cujus etiam eſt denſare ordines. *J. M. G.*

δάκνῃ, τίλῃσι; οὐκ ἀνθρώπου δέρμα μόνον, ἀλλὰ καὶ βοὸς, καὶ ἵππου, καὶ ἐλέφαντα λυπεῖ ἐς τὰς ῥυτίδας αὐτῆς παρεισδυομένη, καὶ τῇ αὐτῆς προνομαίᾳ κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους ἀμύσσουσα. Μίξεως δὲ καὶ Ἀφροδισίων, καὶ γάμων πολλή τις αὐταῖς ἡ ἐλευθερία· καὶ ὁ ἄρρην οὐκ ἐπὶ τὰς ἀλεκτρυόνας ὄπισθεν εὐθὺς ἀπεπήδησεν, ἀλλ' ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ὄπιπολύ· καὶ εἰκεῖνη φέρει τὸν νυμφίον, καὶ συμπέτονται ἐναέριον ἐκείνην μίξιν τῇ πτήσει μὴ διαφθείρουσαι. Ἀποτμηθεῖσα δὲ τὴν κεφαλὴν μυῖα, ἐπιπολὺ ζῇ τῷ ἄλλῳ σώματι, καὶ ἔμπνους ἐστίν.

vulneret non hominis modo cutem, sed bovis etiam & equi. Quin elephantem dolore afficit intra rugas illius dum repit, & sua proboscide proportione magnitudinis suae sauciat. Coitus, & Veneris, & nuptiarum multa illis est libertas: ac mas non, ut in genere gallinaceo, cum inscendit, statim iterum desilit; sed diu inequitat feminae, atque illa fert sponsum, volantque una, neque illum in aëre coitum volatu disturbant. Praeciso capite musca diu vivit corpore reliquo, & spirat.

Ὃ δὲ μέγιστον ἐν τῇ Φύσει αὐτῶν ὑπάρχει, τοῦτο δὴ βούλομαι εἰπεῖν. καί μοι δοκεῖ ὁ Πλάτων μόνον [a] αὐτὸ παριδεῖν ἐν τῷ περὶ ψυχῆς καὶ ἀθανασίας [b] αὐτῆς λόγῳ. Ἀποθανοῦσα γὰρ μυῖα τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται, καὶ παλιγγενεσία τις αὐτῇ, καὶ βίος ἄλλος ἐξ ὑπαρχῆς γίγνεται· ὡς ἀκριβῶς πεπεῖσθαι χρὴ πάντας, ὅτι καὶκείνων ἀθάνατός ἐστιν ἡ ψυχὴ, εἴγε καὶ ἀπελθοῦσα ἐπανέρχεται πάλιν, καὶ γνωρίζει, καὶ ἐπανίστησι τὸ σῶμα, καὶ πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ· καὶ [c] ἐπαληθεύει τὸν περὶ Ἑρμοτίμου τοῦ Κλαζομενίου μῦθον, ὅτι πολλάκις [d] ἀφεῖσα αὐτὸν ἡ ψυχὴ ἀποδημεῖ καθ' ἑαυτόν· εἶτα ἐπανελθοῦσα ἐπλήρου αὖθις τὸ σῶμα, καὶ ἀνίστα τὸν Ἑρμότιμον.

7. Quod autem maximum in natura illarum est, hoc jam volo dicere. Ac videtur mihi solum illud Plato praetervidisse in suo de anima illiusque immortalitate libro. Mortua enim musca insperso cinere refurgit, & instaurata illi nativitas, atque alia de novo vita, contingit, adeo ut plane persuasum esse debeat, illarum quoque immortalem esse animam, siquidem etiam cum discessit, redit, & agnoscit & suscitat corpus, &, ut volet musca, efficit, & fidem conciliat illi de Clazomenio Hermotimo fabulae, animam illius saepe, ipso relicto, pro se peregrinatam: deinde reducem impleviſſe corpus, suscitasse Hermotimum.

8. Jam

a Αὐτὸ] Αὐτῷ male *Fl.* b Αὐτῆς] Αὐτοῦ *Fl.* recte, adjecit *Solan.* At nec vulgatum improbo. c Ἐπαληθεύει] Ἐπαληθεύοι male *Fl.* d Ἀφεῖσα] Sic *Fl. Ald. H. B1. P. S.* Ἀφιεῖσα *J.* & marg. *Ald.*

15. Ἀθάνατον] Ἐμψ. εἰς μυίας, βωμολόχ. *G.*

18. Πέτεται τὴν μυῖαν ποιεῖ] Ὥσπερ ἡ * περὶ τῶν ἐγκωμίων σφενδαμίνη μυῖα σὺν ἀφίσῃ τῷ δίσκῳ λιπαρῶς, ὅταν δὴ ἐ αὐτὸς σὺν ἀσπάζῃ, βωμολόχ., ἀδύνατα τῷ φλυαρῷ ἐ ἀποκάθαιρε εἰς ὄψεις τοὺς ἀγαθούς, ἀλλ' ἢ εἰς μυίας. *V.*

* Περὶ τῶν] Lege ἐπὶ σῶν, vel simile quid. *M. du S.* † Εἰς μυίας] Quid exciderit facile ex scholio praemisso perspicies. *M. du S.*

5. Ἀποτμηθεῖσα] Papilionem memini capite amputato ultra septiduum vitae signa dedisse, motis cum tangebatur, alis pedibusque humo firmiter haerentem. Adde quae *Aelianus* de testudinis marinae capite similia profert de anim. IV. 28. *M. du S.*

12. Τέφρας ἐπιχυθείσης ἀνίσταται] Narravit etiam *Aelian.* de Anim. L. 2. 29. Μυῖαν ἐμπεσοῦσαν εἰς ὕδωρ, καὶ δὴ καὶ (malim καὶ δὴ καὶ) ζώνην ἐπὶ θρασυτέτῃ — καὶ λαβὼν τοῦτο ἀποτίλας τὸ πτερὸν, καὶ τέφραν ἐμπάσας, καὶ καταθάψας ἐν ἡλίῳ αὐγῇ, ἀναβιώσεις τὴν μυῖαν. Cretae inspersione idem fieri, omnes norunt, quo citius humor exsiccetur; alioqui & sine hac inspersione id contingit ad solem & fornacem. Sed forsit. & τὸ πτερὸν legendum. Nisi ex *Genes.* 23. 4. prius probes. *J. F. R.*

13. Παλιγγενεσία] Vocabulum hoc in Epist. ad *Tit.* III. 5. occurrens, hoc Luciani alioque *Josephi* testi-

8. Jam ipsa musca vacua opere & solum alieno labore partis fruitur, ac plena illi ubique mensa. Nam & caprae illi mulgentur, & non minus muscis quam hominibus laborat apis: & coqui huic condiunt opsonia, & regibus ipsis praegustat, mensisque inambulans cum illis epulatur, & una fruitur omnibus.

9. Pullitiem vero suam aut nidum non uno loco constituit, sed volatum erraticum Scytharum more suscipiens, ubicumque a nocte deprehenditur, ibi & larem sibi & cubile facit. Verum noctu, uti dixi, nihil agit, neque occulte cupit agere quidquam; neque putat quidquam se turpe facere, quod in luce factum pudori esse sibi debeat.

10. Fertur etiam fabula, mulierem quandam, Muscam, olim fuisse, pulcherrimam, loquacem vero eandem atque argutam, & cantus amantem; rivalem autem Lunae in amando Endymione fuisse. Deinde cum dormientem adolescentem subinde ludibriis suis, & cantionibus, & comissationibus, excitaret, aegre tulisse illum; iratam vero Lunam in hoc illam *animal* mutasse: atque ideo omnibus illam nunc invidere somno,

ε Ἄργος δὲ αὐτὴ ἡ ἄνετος ἔσα, τὰ ἐκ τῶν ἄλλων πονήματα καρπᾶται, ἡ πλήρης αὐτῇ παλαχᾶ τράπεζα. ἡ γὰρ αἶγες αὐτῇ ἀμέλγονται, ἡ ἡ μέλιττα οὐχ ἧκιστα μυίαις ζ ἢ ἀνθρώποις ἐργάζεται, ἡ η οἱ ὀψοποιοὶ ταύτῃ τὰ ὄψα ἡδύνουσι, ἡ βασιλέων αὐτὴ προγεύεται, ἡ ταῖς τραπέζαις ἐμπεριπατοῦσα συνεστιᾶται αὐτοῖς, ἡ συναπολαύει πάντων.

Νεοττιὰν δὲ ἢ καλιὰν οὐκ ἐνὶ τόπῳ καλεσήσαλο, ἀλλὰ πλάνητα ἔ πᾶσιν κτᾶται Σκύθας ἐπαμηρημένη, ὅπου ἂν τύχῃ ἔσω ἔ νυκτὸς καλαληφθεῖσα, ἐκεῖ ἡ ἑστίαν ἡ εὐνὴν ποιεῖται. ἔσω σκότῳ μὴτοι, ὡς ἔφην, οὐδὲν ἐργάζεται, οὔτε ἀξιοῖ λανθάνειν τι πράττουσα, οὐδὲ ἡγεῖταί τι αἰσχρὸν ποιεῖν, ὃ ἐν φωτὶ θ δρώμενον αἰσχυνεῖ αὐτήν.

Φησὶ δὲ ὁ μῦθος ἡ ἄνθρωπόν τινα Μυῖαν τὸ ἀρχαῖον γενέσθαι πάνυ καλὴν, λάλον μὴτοι γε ἡ σοφήν, ἡ ᾠδικὴν, ἡ ἀντεραστῆναί γε τῇ Σελήνῃ ἔπ' τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας τῷ Ἐνδυμίωνι. εἶτ' ἐπειδὴ κοιμώμενον τὸ μειράκιον συνεχῶς ἐπήγειρεν ἐρεθίζουσα, καὶ ᾄδουσα, καὶ κωμάζουσα ἐπ' αὐτὸν, ἔ μὲ ἀγανακτῆσαι, ἔ δὲ Σελήνην ὀργισθεῖσαν, εἰς τοῦτο ἔ Μυῖαν μεταβαλεῖν ἡ ἀφ' τοῦτο πᾶσι νῦν τοῖς κοιμωμένοις αὐτὴν τῷ ὕπνῳ φθονεῖν, μεμνημένην ἔτι τῆς Ἐν-

ε Ἄργος] Sic Edd. & *Th. Mag.* ζ Ἢ] Ita dedit *Solan.* Καὶ Edd. priores. η Οἱ] Abest a *El.* θ Δρώμενον] Forsan ἰδόμενον, adpinxit *Solan.*

46. Ἐρεθίζουσα] Ἢ φαυλότης, ὅθεν καὶ ἔρως ὁ τοῖς χείλεσιν ἔχων. *V.*

monio probantem vid. *J. Elsnerum* in Obs. Phil. ad N. T. T. 2. p. 327. Adderem, si quid opus, *Long. Past.* III. p. 94. Ἐκ θανάτου παλιγγενεσία. *J. F. R.*

19. Ἑρμοτίμου] De eo *Plin.* VII. 52. & *Plut.* 1051, 2. ubi corrupte *Hermodorus* pro *Hermotimo* legitur. Historiam habet *Apollonius Dyscolus* c. 3. & *Orig.* c. Cels. p. 129. f. *M. du S.*

Ἑρμοτίμῳ τῷ Κλαζομ.] De hoc, & aliis, qui revixisse narrantur apud antiquos, quaerere volentem juvabunt, quae ad *Plin.* 7, 52. f. 53. dedit Harduinus: copiose in primis id jam egit *Huetius* demonstr. Evang. Prop. 9. c. 142. *J. M. G.*

28. Ἢ ἀνθρώποις] Antea in omnibus legebatur καὶ; quod cum ferri non posset, mutavi. *M. du S.*

35. Ἐπαμηρημένη] An ἐπαμημένη, sublato altero η; certe sic debet, si ab αἴρω compositum est; ita τοὺς ἐξημένους ab ἐξαίρω extollo, ap. LXX. in *Syr.* XVI. 10. & ἐπημένος elatus *Diod. Sic.* 2. c. 34. p. 147. f. & I. *Maccab.* 8. 5. Contra ἀφημένα ab ἀφαιρέω, in I. *Reg.* V. 4. Et ἀφημένος. *Esai.* XVI. 2. Quid multis? simplex αἱρέομαι facit ἠρημένος, vi t. *Herodian.* V. 5. 3. & VIII. 7. 6. Sed αἶρω, ἦρμαι, ἠρμένος, vid. *Aelian.* VI. 1. Ceterum ἐπαναιρεῖσθαι φιλίαν habuimus etiam in *Tox.* c. 8. at hoc aliud quid est. *J. F. R.*

43. Ἀντεραστῆναι] Include κατὰ τὸ αὐτὸ ἀμφοτέρας parenthesi, ut aliquatenus sensum consulas. *M. du S.*

Ἐνδυμίωνος, καὶ μάλιστα τοῖς νέοις, καὶ ἁπαλοῖς· καὶ τὰ δήγματα δὲ αὐτὸ, καὶ ἡ τοῦ αἵματος ἐπιθυμία, οὐκ ἀγριότητος, ἀλλ' ἔρωτός ἐστι σημεῖον καὶ φιλανθρωπίας. ὡς γὰρ δυνατὸν ἀπολαύει, καὶ τοῦ κάλλους τι ἀπαναλίσκεται.

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

Ἐγένετο δὲ καὶ τῶν παλαιῶν καὶ γυνή τις ὁμώνυμος αὐτῇ, ποιήτρια, πάνυ καλὴ καὶ σοφή· καὶ ἄλλη ἑταίρα τῶν Ἀθηνῶν ὀψοφαγὴς, περὶ ἧς καὶ ὁ κωμικὸς ποιητὴς ἔφη, Ἡ Μυῖα ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι τῆς καρδίας· οὕτως οὐδὲ ἡ κωμικὴ χάρις ἀπηξίωσεν, οὐδὲ ἀπέκλεισε τῆς σκηνῆς τὸ τῆς μυίας ὄνομα, οὐδ' οἱ γονεῖς ᾐδοῦντο τὰς θυγατέρας οὕτω καλοῦντες. ἡ μὲν οὖν τραγῳδία καὶ σὺν μεγάλῳ ἐπαίνῳ μέμνηται τῆς μυίας, ὡς ἐν τούτοις,

Δεινόν γε τὴν μυῖαν ἀλκίμῳ θέν̣ει
Πηδᾶν ἐπ' ἀνδρῶν σώματ', ὡς πληθὴ φόνου.

Ἀνδρας δ' ὁπλίτας πολέμιον ταρβεῖν δόρυ.

Πολλὰ δὲ εἶχον εἰπεῖν καὶ περὶ μυίας τῆς Πυθαγορικῆς, εἰ μὴ γνώριμον ἦν ἅπασιν ἡ κατ' αὐτὴν ἱστορία.

Γίγνονται δὲ καὶ μέγισταί τινες μυῖαι, ἃς στρατιώτιδας οἱ πολλοὶ καλοῦσιν, οἱ δὲ κύνας, τραχύταται τὸν βόμβον, καὶ τὴν ὀπτησιν ὠκύταται. αἴγε καὶ μακροβιώτατοί εἰσι, καὶ τοῦ χειμῶνος ὅλου ἄσιτοι διαχαρίεσσιν, ὑπέρπηχυῖαι τοῖς ὀρόφοις μάλιστα. ἐφ' ὧν

Endymionis nimirum memorem, maxime vero junioribus, tenerioribusque. Morsus autem ipse, & illa sanguinis cupiditas, non feritatis signum, sed amoris est, atque humanitatis. Quantum enim potest fruitur, & de pulchritudine decerpit aliquid.

11. Fuit autem apud antiquos etiam mulier quaedam illi cognominis Poëtria, pulchra sane, & docta; & alia nobilis apud Athenienses meretrix, de qua Comicus poëta dixit, *Istaec momordit Musca ad usque cor viri.* Ita neque Comica venustas dedignata est, aut scena excluſit nomen muscae, neque puduit parentes ita vocare filias. Quin tragoedia multa cum laude muscae memoriam usurpat, ut in illis

Proh dedecus, si musca forti robore
Corpus virorum amore caedis insilit:
Armatus hastam sed veretur hosticam.

Multa haberem dicere de Musca (Myia) etiam Pythagorica, nisi nota omnibus esset illius historia.

12. Nascuntur etiam maximae quaedam muscae, *militares* vulgo vocant, alii vero *canes*, bombo asperrimo, velocissimo volatu, quae etiam longaevae admodum sunt, & tota hieme sine cibo durant, lacunaribus se insinuantes maxime, in quibus illud prae-

71. Ταρβεῖν] Φοβεῖσθαι. *V.*

59. Ποιήτρια] De Myia poëtria & hoc ipso loco Luciani vid. *Olear.* Diss. de poëtriis Graecis §. 48. p. 166. editionis, quam debemus elegantissimi atque honestissimi ingenii, doctrinae autem solidae, viro, *Joh. Christ. Wolfio*, qui etiam cum *Menagii* libello de mulieribus Philosophis Muscae Pythagoricae vitam reddidit, non ille quidem *cineribus adspersis*, quod de vulgaribus muscis Lucianus modo dicebat, sed sale candido atque puro. Caeterum versiculus comici ita legendus est,

Ἡ Μυῖ' ἔδακεν αὐτὸν ἄχρι καρδίας.

J. M. G.

68. Δεινόν] *Euripidem* haec sapere videntur. *M. du S.*

72. Μυίας τῆς Πυθαγορικῆς] Pythagorae haec filia, de qua consule *Menag.* de mul. Phil. & *Phot.* Cod. CCXLIX. meminit *Jamblichus* in catalogo pag. 218. C. Milonis uxor. *Porphyr.* etiam No. 4. & *Anonym.* No. 2. Miror a Luciano omissum quod de muscis Pisatidibus ab *Aeliano* traditur de anim. V. 17. supra foeminas enim ille intelligentes facit. *M. du S.*

83. Ἐν τῷ μέσῳ] Pro *vicissim*, saepe utitur Noster, vid. ad *Gymn.* c. 19. Adde notam *Hemst.* p. 45. Edit. Luciani minoris. qui & aliorum testimonia addidit; nam non inserviit eadem huic Ed. Vid. tamen *Dial. Mort.* XII. 1. ἐκεῖνοι ἐν μέσῳ ἑκάστου εἰκάσαι. *J. F. R.*

15. Τοὺς σίας] Εἰ μὴ τοῦ Δημοσθένους ἐκαλακεύθη αὐτὰ τιμωρίοις, καὶ συμβούλους τοὺς σίας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν ὧν ἔχε-

praeſertim mirabile eſt, quod utrumque & marium opus & feminarum peragunt, mutuo ſe inſcendentes, ut Veneris ille & Mercurii *Hermaphroditus* filius, mixta natura, pulchritudine duplici. Multa cum ſuperſint quae dicam, deſinam, ne, quod eſt in proverbio, *elephantem facere ex muſca* videar.

καὶ ἐκεῖνο θαυμάζειν ἄξιον, ὅτι ἀμφότερα τὰ θήλεων καὶ τὰ ἀρρένων δρῶσι, [a] βαίνοντες ἐν τῷ μέρει, καὶ τὸν Ἑρμῆν καὶ Ἀφροδίτης παῖδα τὸν μικτὸν τὴν φύσιν, καὶ διττὸν τὸ κάλλος. πολλὰ δ' ἔτι ἔχων εἰπεῖν καταπαύσω τὸν λόγον, μὴ καὶ δόξω καὶ τὴν παροιμίαν, Ἐλέφαντα ἐκ μυίας ποιεῖν.

ADVERSUS INDOCTUM, ET LIBROS MULTOS EMENTEM.

QUin contrarium eſt conſilio tuo, quod nunc facis. Putas enim, in doctrina te ipſum quoque viſum iri eſſe aliquid, ſi ſtudioſe pulcherrimos quosque libros coëmas. At illud nequiter tibi evenit, & ipſum valet quodammodo ad convincendam ignorantiam tuam. In primis vero, *quod* nec emis optimos, ſed credis temere laudantibus: & Mercurio immolant te invento, qui talia mentiuntur de libris, ac theſaurus paratus es eorum mangonibus. Aut unde tu dignoſcere poſſes, qui ſint veteres & multi pretii, qui autem viles & temere futiles: niſi ex eo, quod exeſi & pertuſi ſunt, judices, & conſiliarias ad hanc inquiſitionem tineas adhibeas? Quan-

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ, ΚΑΙ ΠΟΛΛΑ ΒΙΒΛΙΑ ΩΝΟΥΜΕΝΟΝ.

ΚΑὶ μὴν ἐναντίον ἐστὶν ᾧ ἐθέλεις, ὃ νῦν ποιεῖς. οἴει μὲ γὰρ ἐν παιδείᾳ καὶ αὐτὸς εἶναί τις δόξειν, σπουδῇ συνωνούμενος τὰ κάλλιστα τῶν βιβλίων. τὸ δέ σοι πρὸς τὰ ἑκάτω χωρεῖ, καὶ ἔλεγχος γίγνεται τῆς ἀπαιδευσίας πως τοῦτο. μάλιστα δὲ οὐδὲ τὰ κάλλιστα ὠνῇ, ἀλλὰ πιστεύεις τοῖς ὡς ἔτυχεν ἐπαινοῦσι, καὶ Ἑρμαίου εἶ τῷ τὰ τοιαῦτα ψευδομένων τοῖς βιβλίοις, καὶ θησαυρὸς ἕτοιμος τοῖς καπήλοις αὐτῷ. ἢ πόθεν γάρ σοι διαγνῶναι δυνατὸν, τίνα μὲν παλαιὰ, καὶ πολλοῦ ἄξια, τίνα δὲ φαῦλα, καὶ ἄλλως σαπρὰ, εἰ μὴ τῷ διαβεβρῶσθαι, καὶ καταχεχόρθαι αὐτὰ τεκμαίροιο, καὶ συμβούλους τοὺς [b] σέας ἐπὶ τὴν ἐξέτασιν

[a] Βαίνοντες] Καὶ βαίνοντες marg. *AIW.* ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔ.] Πρὸς τὸν ἀπ— *Schol.* Non habent artic. *Fl. Fr. J. H. P. B.* &c. [b] Σέας] Conf. *Th. Mag.* h. v. Σῆς marg. *AIW.*

ΠΡΟΣ ΑΠΑΙΔΕΥΤΟΝ] Ὡς ἀτυχεῖ εἰκάσαι βιβλίον, αὐτήσας τινὰ, Λυκιανὲ, καὶ μὴ λαβὼν, καλῷ τούτῳ δικαίῳ δὲ αἰῶνος * ἡμιόλιον αὐτόν. *V.*

15. Καὶ συμβούλους τοὺς σέας] Ἀπὸ εὐθείας ὁ σεὺς, σημαίνει δὲ τοὺς † σῆτας. *V.*

* Ἡμιόλιον] Ita emendarat *Solan.* non addens unde, cum editum eſſet ἡμιόλιον. Obſecundavi tamen, ut fieret ſecund. perſ. ab ἡμιολέμαν. *J. F. R.*

† Σῆτας] Σῆτας miſere edita.

βαλαμβάνεις; Benedictus: *Niſi inde conjicias quod vermes ſint ac mutili: tineasque his dijudicandis in conſilium adhibeas?* Miror hoc vitii tolerari in omnibus editionibus. Atqui σέας non ſunt *tineae*, ſed σῆτες. Nam quod nonnulli ajunt σεὺς quoque inveniri, ſaltem in caſibus obliquis, falluntur, & videntur hoc loco corrupto eſſe decepti. Gloſſae veteres: Σὴς, ὁ σῆψις, *haec tinea*, *robigo*. In addendis adjecerat *J. G. G.*

Ibid. Σέας] Occurrit σέων gen. plur. apud *Ariſtoph.* in Lyſiſtr. vſ. 731. ubi σητῶν per verſum ſtare non poteſt. *L. K.*

* παραλαμβάνεις; ἐπεὶ τῷ ἀκριβῶς, ἢ τῷ ἀσφαλῶς ἐν αὐτοῖς, τίς, ἢ ποία ἀφάγνωσις;

doquidem curae exquisitae, & certae fidei, quae aut qualis a te proficiscatur dijudicatio?

Ἵνα δέ σοι δῶ αὐτὰ ἐκεῖνα κεκρικέναι, ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος, ἢ ὁ ἀοίδιμος Ἀττικὸς σὺν ἐπιμελείᾳ τῇ πάσῃ γράψαιεν, σοὶ τί ὄφελος, ὦ θαυμάσιε, τῶν κτήματος, ὅτε εἰδότι τὸ κάλλος αὐτῶν, ὅτε χρησαμένῳ ποτὲ ἰδεῖν μᾶλλον, ἢ τυφλὸς ἄν τις ἀπολαύσειε κάλλους παιδικῶν; σὺ δὲ ἀνεωγμένοις μὲν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὁρᾷς τὰ βιβλία, νὴ, νὴ Δία, καλαχόρως, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἔνια πάνυ ἐπιτρέχων, φθάνοντος τοῦ ὀφθαλμοῦ τὸ γόμα. ἰδέπω δὲ τοῦτό μοι ἱκανὸν, ἢν μὴ εἰδῇς τὴν ἀξιοῦν, καὶ κακίαν ἑκάστου τῶν ἐγγεγραμμένων, καὶ συνίῃς ὅστις μὲν ὁ νοῦς σύμπασι, τίς δὲ ἡ τάξις τῶν ὀνομάτων, ὅσα τε πρὸς τὸ ὀρθὸν κανόνα.

2. Ut autem tibi dem, ipsa illa te judicare posse, quae Callinus pulchre, aut celebris ille Atticus summa cura scripserint: quid tibi prodest, mirabilis homo, eorum possessio, qui nec pulchritudinem illarum noris, neque unquam illis usurus sis, non magis quam caecus forma fruatur amorum suorum? Tu vero apertis quidem oculis inspicis libros, & sane ad satietatem; alios etiam cursim oculos praeveniente perlegis. Illud vero mihi nondum satis est, nisi virtutem etiam vitiumque uniuscujusque eorum, quae scripta sunt agnoscas, atque intelligas, quae sit sententia universis, quis ordo verborum, quae ad rectam regulam scri-

* Παραλαμβάνεις] Et sic *Th. Mag.* cum Edd.

19. Κεκρικέναι] Κεκριμένα. *G.*

20. Ὅσα ὁ Καλλῖνος ἐς κάλλος] Καλλιγράφοι ὕστερον γεγόνασιν ἄμεινοι. *V.*

29. Φθάνοντος] *Προλαμβάνοντος. *V.*

* Προλαμβ.] Προσλαμβ. Edita. Bene correxit *M. du S.*

Τοὺς σίας] Parvula vox, parvuli animalis nomen, offendit hic magnum *Graevium*: & offenderat se eam ignorare etiam *Bisetus* ad *Aristoph.* Lysistr. 731. ubi sunt ἔριφοι ἐπὶ τῷ σίφ καλλικοττύφῳ, quo ipso verbo etiam Lucianus hic utitur. Reduxit utrumque in viam Doct. *Kusterus* ad l. c. *Bisetus* hic post Schol. *Hesiodi* Ἔργ. 420. collegit vermiculos varii generis, monosyllabos plerosque, suae quemque materiae hostes & destructores. Nempe lanas & vestes perdit σής, δὴξ ligna, cornua ἄψ, vineas ἶξ, τρὴξ legumina, ficus ψήν. Omissa ψὴν lignis infesta, σὴψ carnium vivarum pernicies, haec credo, quod non insectum, sed major serpens. *J. M. G.*

16. Παραλαμβάνεις] Παραλαμβάνοις. *F. G.* Adscisceram, si vel una Ed. praeiret. *J. F. R.*

20. Καλλῖνος] Nobiles illius aetatis librarii; certe ut vivorum meminisse videtur. De alio Callino legimus apud *Dieg. Laërt.* in *Theophrast.* p. 126. E. & Lycone p. 131. B. *M. du S.*

21. Ἀττικὸς] Conf. infr. c. 24. Supra Συλλ. c. 7. *M. du S.*

38. Κλῶπα] Vide *Hesiodum* Θεογ. 30. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ποιμὴν ἀνὴρ] *Hesiodus* Theog. vs. 29. seq. ad quem locum cum in Rhetorum magistro, non procul ab initio, respicit, tum infra in disput. cum Hesiodo princ. *J. M. G.*

41. Οὐδὲ ἀγαθοὺς τοιούτους] Τοὺς αὐτούς. sic paullo ante τὰ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῶν εἰδέναι. *Th. M.*

Ibid. Ἡμῶν γε ποιμὴν] Forsan ἦ μὴν. *Hesych.* ἦ μήν, ὄντως δή. Ita legisse Interpres videtur. *F. G.*

Ἡμῶν γε ποιμὴν] Τὸ ἡμῶν hic locum habere non videtur. An legendum ἦ μὴν id est *revera, omnino. Hesychius* ἦ μήν, ὄντως. *AE. M.*

Ἡμῶν γε ποιμὴν] Tuetur vulgatum Cl. *Jensius* in Lectt. Lucian. p. 62. contra *Menagium*, (cui semper concinit *Gujetus*) qui ἦ μὴν hic corrigit: exemplaque similia ex Nostri *Necyom. Contempl.* & *Sacrif. Jens.* adfert, aliosque pronominum pleonasmos producit, de quibus quum abunde viderimus alibi, & res sit notissima, hic nihil repetemus. Et video pleraque *Jensii* jam inserta T. I. hujus Ed. p. 168. No. 53. *J. F. R.*

42. Σοὶ γε μεμνῆσθαι] Σοὶ δὲ γε μεμνῆσθαι. *Th. M.*

46. Πρὸς τῆς Ἀφακιτίδος] Jurat Numen ei, quem hic lacerat, familiare, Venerem, & simul summa illius, quae deinde objecturus est, scelera complectitur, ut cum in *Pseudologista* c. p. 438. pr. per πάνδημον, & γυναικαλίδα & πάνδημον, inimicum obtestatur. Nimirum vix dubito, quin *Libanitis*, quod nondum alias inveni nomen, a loco sui cultus dicta sit Venus illa, *Aphacitidis* appellatione decantata ante, quam illius templum, in Libano monte positum, everteret Constantinus M. Locus classicus est *Eusebii* de Vita Constant.

ſcriptor exegerit, quae ſubleſtae fidei, parum genuina, adulterata.

3. Quid igitur ais? haeccine etiam, licet non didiceris, tamen nobis ſcire? Unde? niſi forte a muſis lauri ramum, ut ille paſtor, accepiſti. Nam Heliconem, ubi commorari Deae dicuntur, nec audiſti, puto, unquam, neque ibi puerili aetate moratus es. Tibi ne meminiſſe quidem Muſarum fas eſt. Illae enim paſtori apparere non ſunt dedignatae, duro homini & hirſuto, & multum in corpore ſolem prae ſe ferenti. Tali vero, qualis tu es, homini (& per ego te Libanitidem, permitte in praeſens, ne diſerte dicam omnia) ne prope quidem venire, bene novi, unquam dignentur: ſed pro lauro, murtea virga, aut malvae foliis, flagellatum relinquant, ne vel Holmeum, vel Hippocrenen polluant,

τῷ συγγραφεῖ ἀπηκρίβωϑ), καὶ ὅσα κίβδηλα καὶ νόθα, καὶ [b] παρακεκομμένα.

Τί οὖν φὴς, καὶ ταῦτα μὴ μαθὼν ἡμῖν εἰδέναι; πόθεν εἰ μή πόλε παρὰ τῶν Μουσῶν κλῶνα δάφνης, καθάπερ ὁ ποιμὴν ἐκεῖνος, λαβών; Ἑλικῶνα μὲν γὰρ, ἵνα διατρίβειν αἱ ϑεαὶ λέγονϑ), οὐδὲ ἀκήκοας, οἶμαί, πόλε, οὐδὲ διατριβὰς [c] τοιαύτας [d] ἡμῖν ἐν παισὶν ἐποιοῦ· σοὶ καὶ μεμνῆσϑαι Μουσῶν ἀνόσιον. ἐκείναις γὰρ τῷ ποιμένι μὲν ϑεὸς ἂν ὤκνησαν φανῆναι σκληρῷ ἀνδρὶ, καὶ δασεῖ, καὶ πολὺν τὸν ἥλιον ὅπου τῷ σώματι ἐμφαίνοντι, οἵῳ δέ σοι, καί μοι, πρὸς τὸν Λιβανίτιδονϑ, ἄφες ἐν τῷ παρόντι τὸ μὴ σύμπαντα σαφῶς εἰπεῖν, οὐδὲ ἐγγὺς γενέσϑαι πω τ' ἂν εὖ οἶδ' ὅτι καλιφίσαιεν, ἀλλ' ἀντὶ τῆς δάφνης μυρρίνην ἂν ἢ καὶ μαλάχης φύλλοις μαστιγοῦσαι, ἀπήλλαξαν ἂν τοιούτων, ὡς μὴ μιᾶναι μήτε τὸν [e] Ὀλμειὸν, μήτε τὸν ἵππου κρήνην, ἅ-

[b] Παρακεκομμένα] Et ſic *Coll.* cum Edd. [c] Τοιαύτας] Nil mut. *El. Fr. J. F.* &c. Τὰς αὐτὰς *Marcil.* [d] Ἡμῖν] Ἢ μὴν *Menag.* Nihil abit a vulg. *Fl.* [e] Ὀλμειὸν] Spir. leni *J. Fl.* & *Heſiod.* Sine ſpir. *Ald. P. S.* &c. Adſpirate *Geſn.* & *Strab.*

39. Ἑλικῶνα μὲ] Ὁρᾷ ὅτι αἱ Μοῦσαι διατρίβειν λέγονται. *V.*

46. † Λιβανίτιδον.] Ἔοικε Σόφῳ εἶναι ὁ βιβλιοκάπηλος ἔτος καὶ Δαμασκηνὸς, ὅσον λαὸ τὸν Λιβανίτιδονϑ ‡ εἰκάσαι. *V.*

52. § Ὀλμειὸν] Ποταμοί εἰσιν ἔτοι πρὸς αὐτῇ τῇ κορυφῇ τῆς Ἑλικῶνος· ὁ δὲ Ἑλικὼν, ὄρος ἐγγὺς Βοιώτιον, ἔ πρὸς τοὺς πρόποδας Θεσπιαὶ πόλις κατῴκηνται, ὃ ἡ ὁ Ἔρως, ὃν Ἀλκαμένης ἐξείργασαι, ϑαυμάσιόν τι ἔργον ἰδεῖν. περὶ τὸν Ἑλικῶνα δέ φησι ὁ Ἡσίοδονϑ νύμφων τὰς Μούσας ἰδεῖν, καὶ τὸν ποιητικὸν σοφίαν λαβεῖν. *V.*

† Λιβαν.] Huc retulit hoc Schol: Βιβλ. quum ante ad alia verba referretur.

‡ Εἰκάσαι] Εἶναι ante vulgatum fuit.

§ Ὀλμειὸν] Μυρίνην ἀν. Ed *Clev.* Et mox ἐξείργασαι, item τῆ Ἑλικῶνι. Quae monente *Solano* facile correxi, nec librorum fidem exſpectare neceſſe habui. *J. F. R.*

ſtant. 3, 53. de quo ponamus quaedam, unde & Libanitidis nomen intelligatur, & quantum in hac jurandi formula amaritudinis inſit. Erat ergo Ἄλσονϑ ὁ τόπονϑ — αἰσχρᾷ δαίμονι Ἀφροδίτῃ, ὃν ἀκρασίας μίσει τῆ Λιβάνου ἐν ἀφάκοις ἱδρυθέν. Σχολὴ τις ἦν αὐτῇ κακοεργίας πᾶσα ἀπολάσεως, πολλῇ τε ῥᾳστώνῃ (ſic Ro. *Steph.* Sed malim πολλά τε ῥᾳστώνη, ut referatur ad σχολὴ) διαφορᾶσι τὸ σῶμα. Γύπιδες γοῦν τινες ἄνδρες ὧν ἄνδρες, τὸ σεμνὸν τ' Φύσιος ἀπαρνησάμενοι, ϑηλείᾳ τόσῳ τὴν ἀνίμονα ἐλεῶντο. Γυναικῶν δ' αὖ παρόντων ὁμιλίαι, πλανώγαμοί τε ὁμιλίαι, ἄῤῥητά τε ἐπίῤῥητοι πράξεις, ὡς ἐν ἀνόμῳ ϑ λάτρείᾳ χώρᾳ κατὰ τόνδε τὸν νεὼν ἐπιχειροῦντο. Ἴφαρός τε ἀδὴς ἦν τῷ πρατῆρι ὧν, τῷ μηδένα σεμνῶν ἀνδρῶν αὐτόθι τολμᾶν παρεῖναι. Reliqua de hoc templo *Bochartus* Chanan. 2, 14. Videtur idem eſſe, de quo in libello de *Dea Syr.* c. p. 659. extr. *J. M. G.*

Ibid. Λιβανίτιδονϑ] Venus. *M. du S.*

Λιβανίτιδονϑ] An Veneris? *F. G.* Quidni? *J. F. R.*

49. Μυρίνῃ] An μυρίκῃ; *F. G.* Non male, ut ludibrii cauſſa major ſit oppoſitio inter laurum & vilem myricam atque malvam, quam quae jam eſt inter laurum & myrtum. *J. F. R.*

50. Μαλάχης φύλλοις] Nempe ferulacei generis eſt malva, de qua *Plin.* 19. 4. ſ. 22. *in Arabia ſeptimo menſe arboreſcere* baculorumque uſum *praebere extemple*, ex *Theophr.* hiſt. pl. 1, 5. Itaque adhibet ad eam remöſter etiam Δημητ. extr. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπήλλαξαν] Forſan ἀπήλκεσαν. *F. G.*

52. Ὀλμειὸν] De his fontibus *Heſiod.* Θ. 6. *M. du S.*

Ibid. Τὸν Ὀλμειὸν] Cum nullam fontis hujus & rivi mentionem fecerit Cellarius, juvat annotare eum ab *Heſiodo* Theogon. vſ. 5. & 6. jungi cum Hippocrene & Permeſſo. Etymon ex oriente arceſſit laudatus modo *Bochartus* Chanan. I, 16. *Strabo* lib. 9. p. 281. pr.

ᾗ ἢ ποιμνίοις διψῶσιν, ἢ [a] ποιμέσιν φόμασι καθαροῖς πότιμα. καίτοι εἰ καὶ ἀναίσχυντος εἶ, καὶ ἀνδρείως τὰ τοιαῦτα, τολμήσειας ἂν ποτε εἰπεῖν ὡς ἐπαιδεύθης, ἢ ἐμέλησέ σοι πώποτε ἢ ἐν χρῷ πρὸς τὰ βιβλία συνουσίας, ἢ ὡς διδασκάλου σοι ὁ δεῖνα, [b] ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας.

fontes gregibus ſitientibus alioquin, & puris oris paſtoribus opportunos. Verum quantumcumque impudens ſis, & eatenus virilis, non tamen audebis unquam dicere, te eruditum eſſe, aut unquam curae tibi fuiſſe arctiorem cum libris conſuetudinem, aut hunc magiſtrum tuum fuiſſe, aut illum condiſcipulum.

Ἀλλ' ἐνὶ [c] τούτῳ μόνῳ πάντα ἐκεῖνα ἀναδραμεῖσθαι νῦν ἐλπίζεις, [d] τῷ κτᾶσθαι πολλὰ βιβλία. [e] κτᾷ δὴ ταῦτα ἔχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε, καὶ τὰ τοῦ Θουκυδίδου, ὅσα πολλοῦ τοῦ Δημοσθένους, καὶ αὐτὰ ὀκτάκις μελεγγεγραμμένα εὑρέθη καλῶς. εἰ ἅπαντα ἐκεῖνα [f] κτήσῃ, ὅσα ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν εἰς Ἰταλίαν ἐξέπεμψε, τί ἂν ἐκ τούτου πλέον εἰς παιδείαν κτήσαιο; κἂν ὑποβαλλόμενα αὐτὰ ὑποκαθεύδῃς, ἢ ξυγκολλήσας, καὶ περιβαλλόμενος περιοστῇς; πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος, ἡ παροιμία φησὶ, κἂν χρύσεα ἔχῃ σύμβολα. καὶ σὺ τοίνυν βιβλίον μὲν ἔχεις ἐν τῇ χειρὶ, καὶ ἀναγιγνώσκεις ἀεί· ἃ δὲ ἀναγιγνωσκομένων οἶδα οὐδέν, ἀλλ' ὄνος λύρας ἀκούεις κινῶν τὰ ὦτα. ὡς εἴγε τὸ κεκτῆσθαι [g] τὰ βιβλία, καὶ πεπαιδευμένον ἀπέφαινε τὸν ἔχοντα,

4. Sed uno hoc ſolo omnia te illa jam emenſurum ſperas, multis libris comparandis. Hactenus ſane habe tibi collecta illa Demoſthenis *exemplaria*, quae ſua manu ſcripſit orator, & illa Thucydidis, quae a Demoſthene & ipſa octies deſcripta pulchre inventa ſunt. Si omnia illa habeas, quae Sulla Athenis miſit in Italiam: quae tandem ea ex re ad eruditionem tibi fiat acceſſio? etſi ſubſtratis tibi indormias, aut ea tibi agglutinata vel veſtis inſtar circumpoſita circumferas. *Simia enim ſimia eſt*, ait proverbium, *etiam ſi aurea geſtet crepundia.* Etiam tu igitur librum quidem habes in manu, & legis ſemper: eorum vero quae legis neſcis nihil, ſed aſinus lyram audis movens auricula. Nam ſi eruditum redderet dominum librorum poſſeſſio, quantivis certe

a Ποιμένων] Reſcripſi ex L. *Va. S.* Ποιμαίνων enim cett. male. b Ἢ τῷ] Ἢ σὺ τῷ *Th. Mag.* melius. c Τούτῳ] Τοῦτο male *Fl.* d Τᾷ] Τὸ male *Fl.* e Κατὰ] Καὶ *Graev.* Κάτα *Fl.* In vulgato conſpirant cett. mox ἴσχε recte *Fl. J. H. S.* εἶχε *P.* f Κτήσῃ] Omiſit *Fl.* g Τὰ] Abeſt a *Fl.*

70. Κἂν ὑποβαλλόμενα αὐτὰ] Οὕτω γάρ φασι τὸν Μακεδόνα Ἀλέξανδρον ὑποκοιμᾶσθαι τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν. *V.*

ὁ Περμησσὸς ᾧ ὁ Ὀλμειὸς ἐκ τῆς Ἑλικῶνος συμβάλλουσιν ἀκμήλοις εἰς τὴν αὐτὴν ἐμπίπτουσι λίμνην τὴν Κωπαΐδα τῆς Ἀλιάρτου πλησίον. *J. M. G.*

57. Ἐν χρῷ πρὸς] A coitu metaphora. *F. G.*

Ἐν χρῷ] Supra Ζεύξ. c. 6. f. &c. *M. du S.*

59. Ἢ τῷ δεῖνι ξυνεφοίτας] Ἢ σὺ τῷ δεῖνι ξ. *Th. M.*

62. Κατὰ δὴ ταῦτα, ἴσχε ξυλλαβὼν ἐκεῖνα τὰ τοῦ Δημοσθένους, ὅσα τῇ χειρὶ τῇ αὐτοῦ ὁ ῥήτωρ ἔγραψε] Vertunt: *ſi hoc es animo, age conquire quaecunque Demoſthenes orator propria manu ſcripſit.* Num κατὰ δὴ ταῦτα eſt Graecis, *ſi hoc es animo?* Videtur ſcribendum: καὶ δὴ ταῦτα ἴσχε, *Habe ſane iſta, conquiſitis quaecunque Demoſthenes propria manu ſcripſit.* Haec in addendis ſupplevit *J. G. G.*

66. Αὐτὰ ὀκτάκις] Thucydidis hiſtoria a Demoſthene octies deſcripta. *F. G.*

68. Σύλλας] Vid. ſupra Ζεύξ. c. 3. & quae ibi de ſtatuis a Sulla Romam miſſis annotata ſunt. *Plutarchus* de libris de quibus & hic Noſter; ſed Plutarchus rem tantam non ſatis docere videtur in *Imperatoris hujus vita*; cum enim narraſſet Apellicontis Teii bibliothecam ab eo Athenis ſepoſitam miſſis aliis, ait tantum *Ariſtotelis* & *Theophraſti* opera in ea fuiſſe multa ea aetate non ſatis nota, quae Romam ab eo translata & a Tyrannione grammatico compilata, ex iisque codicibus a Tyrannione comparatis deinde Rhodium Andronicum catalogos, qui Plutarchi aetate circumferebantur, concinnaſſe. p. 856. A. *M. du S.*

Ibid.

te illa poſſeſſio pretii eſſet, & veſtrum ſolorum qui eſtis divites; ſi nempe velut de foro liceret emere, atque pauperes nos ſuperare. Quis vero cum mercatoribus, ac bibliopolis de eruditione contenderet, tot libros habentibus vendentibusque? Verum ſi volueris examinare; videbis, neque illos multum quam tu es eruditione praeſtantiores, ſed lingua barbaros, velut te, & quantum ad cognitionem nihil intelligentes; quales eſſe credibile eſt, qui nihil vel turpium vel honeſtorum perſpiciunt. Quamquam tu duos forte aut tres *libros* ab illis ipſis emtos habes: at illi die pariter ac noctu manibus illos tractant.

5. Cujus igitur boni cauſa illos emis, niſi ipſas quoque librorum capſas eruditas eſſe putas, quae tot veterum virorum ſcripta contineant? Ac mihi reſponde ſodes: vel potius, cum hoc non poſſis, annue certe aut renue ad ea quae interrogabo. Si quis tibiarum inflandarum ignarus, Timothei tibias emat aut Iſmeniae, quas hic ſeptem talentis emit Corinthi; numquid propter ea tibiis etiam poterit canere? an nihil ipſi poſſeſſio profuerit, qui ex arte illis uti non poſſit? Recte tu quidem renuis. Ne-

τα, πολλῶ ἂν ὡς ἀληθῶς τὸ κτῆμα ἦν ἄξιον, ἢ μόνον ὑμῖν τ πλουσίοις, εἰ ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἦν πρίασθαι, τοὺς πένητας ἡμᾶς ὑπερβάλλοιτο. τις δὲ τοῖς ἐμπόροις, καὶ τοῖς βιβλιοκαπήλοις ἤρισεν ἂν περὶ παιδείας, τοσαῦτα βιβλία ἔχουσι καὶ πωλοῦσιν; ἀλλ' εἴγε διελέγχειν [h] ἐθέλοις, ὄψει μηδ' ἐκείνους πολύ σε τὰ εἰς παιδείαν ἀμείνους, ἀλλὰ βαρβάρους μὲν τ φωνὴν, ὥσπερ σὺ, ἀξυνέτους δὲ τῆ γνώσει, οἵους εἰκὸς εἶναι τοὺς μηδὲν τ καλῶν καὶ αἰσχρῶν καθεωρακότας. καίτοι σὺ μὲν δύο ἢ τρία παρ' αὐτοῖς ἐκείνων πριάμενος ἔχεις· οἱ δὲ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν ἀφὴ χειρὸς ἔχουσιν αὐτά.

Τίνος οὖν ἀγαθῆ ὠνῆ ταῦτα, εἰ καὶ μὴ τὰς ἀποθήκας αὐτὰς τ βιβλίων ἡγῆ πεπαιδεῦσθαι, τοσαῦτα περιεχούσας παλαιῶν ἀνδρῶν ξυγγράμματα; καί μοι, εἰ δοκεῖ, ἀπόκριναι· μᾶλλον δὲ ἐπεὶ τοῦτό σοι ἀδύνατον, ὑπάνευσον γοῦν, ἢ ἀνάνευσον πρὸς τὰ ἐρωτώμενα. εἴ τις αὐλεῖν μὴ ὀπισάμενος, κτήσαιτο τοὺς Τιμοθέου αὐλοὺς, ἢ τοὺς Ἰσμηνίου, οὓς ἑπτὰ ταλάντων ὁ Ἰσμηνίας ἐν Κορίνθῳ ἐπρίατο, ἆρα ἀφὴ τοῦτο καὶ αὐλεῖν δύναιτο; ἢ οὐδὲν ὄφελος αὐτῷ τοῦ κτήματος, οὐκ ὀπισαμένῳ χρήσασθαι τ τέχνῃ; εὖγε ἀνέ-

h Ἐθέλοις] Ἐθέλεις *Fl.* minus recte.

93. Ἀγαθοῦ ὠνῆ ταῦτα] Προσυπακουέσθω τὸ χάριν ἢ ἕνεκεν, ἵν' ᾖ τίνος ὂν ἀγαθοῦ χάριν, ἢ ἕνεκεν. *V.*

1. * Ἰσμηνίου] Ἰσμηνίας ἔστω καλούμενος ὁ αὐτὸς Κορίνθιος. καὶ αὐτὸς ἐλπίσας οὐκ τ ὀρθοεπείας, ἀ ὁ τοὺς αὐλοὺς κτήσαιτο Ἰσμηνίου, εὐθὺς αὐτοπρόσωπος ἔσεσθ Ἰσμηνίας. ἰάσηται μέ, ἐμοῦ ὁ πλέον τοῦ † ἐλπίσαι τετύχηκεν. *V.*

* Ἰσμηνίου] Ad Lucian. adcommodavi, cum ante ederetur Ὁ Ἰσμηνίας. *J. F. R.*

† Ἐλπίσαι] Ita ex C. reſcripſit *Solan.* In Editis erat ἀπελπίσαι. In V. ἐπελπίσαι.

Ibid. Ὁ Σύλλας Ἀθήνηθεν] Narrat *Plutarchus* in Sulla p. 856. *H. Steph.* Nimirum Apelliconis Teii bibliothecam Romam deportavit: in quibus Ariſtotelis praeſertim atque *Theophraſti* ſcripta. V. *Fabric.* Bibl. Gr. 3, 6. p. 175. ſeq. *J. M. G.*

72. Πίθηκος γὰρ ὁ πίθηκος] Proverb. *J. B.*

92. Διὰ χειρὸς] Conf. ſupra, ſi tanti eſt, T. I. *Nigr.* §. 2. p. 40. ibique *Hemſterh.* ex *Alciphr.* ἀφὴ χειρὸς adferentem. Adderem Noſtrum infra *Pſeudol.* c. 24. f. ὡς ἀφὴ χειρὸς ἴσχεις, niſi rem notam ſcirem. *Long. Paſt.* I. p. 19. ἀφὴ χειρῶν ἐπιβίσεται τῇ Χλόῃ. *Æl.* V. H. VII. I. ἀφὴ χειρὸς ἐγένοντο ἔχουσα πάντα. *J. F. R.*

1. Ἰσμηνίου] Dives is Thebanus, muſices cultor. Vid. *Plat.* Πολ. A. 5. Ed. *Ald.* & *Plutarchus* paſſim. Fuit & ejusdem nominis tibicen clarus. *Plut.* 595. 2. 839. f. 925. f. 1123. f. *Diog. Laërt.* p. 193. f. ſed is ab hoc diverſus. Vid. *Xen.* pag. 294, 13. & 326. & ſeqq. *Citharam* non *tibiam* vocat alicubi Vir doctiſſimus (*Spanh.* p. 4.) Conf. ſupra Ἀρμον. c. 1. *M. du S.*

6. Ὀλύμ-

ἀνένευσας, οὐδὲ γὰρ τὰς Μαρσύου ἢ Ὀλύμπου
κλησάμενος, αὐλήσειεν ἂν μὴ μαθών. τί δ' εἴ τις τῶ Ἡρακλέους τὰ τόξα κτήσαιτο, μὴ φιλοκτήτης ὢν, ὡς δύναται ἐντείνασθαί τε αὐτὰ, καὶ [a] ἐπὶ σκοπῶ τοξεῦσαι, τί σοι καὶ δοκεῖ; ἆρ' ἂν [b] ἐπιδείξασθαί τι ἔργον τοξότου ἄξιον; ἀνένευσας καὶ τοῦτο. κἂν ταῦτα δὴ καὶ ὁ κυβερνᾶν οὐκ εἰδὼς, καὶ ἱππεύειν μὴ μεμελετηκὼς, εἰ ὁ μὲν ναῦν καλλίστην ἅπασι καὶ ἀσφάλειαν κάλλιστα ἐξειργασμένην, ὁ δὲ ἵππον κτήσαιτο Μῆδον, ἢ κενταυρίδην, ἢ [c] κοππαφόρον, ἐλέγχοιτο ἂν, οἶμαι, ἑκάτερος οὐκ εἰδὼς ὅ, τι χρήσαιτο ἑκατέρῳ. [d] ἐπινεύεις καὶ τοῦτο; πείθου δὴ, καὶ τοῦτό μοι ἐπίνευσον, εἴ τις ὥσπερ σὺ ἀπαίδευτος ὢν ὠνοῖτο πολλὰ βιβλία, καὶ σκώμματα ἔστιν εἰς ἀπαιδευσίαν καθ' ἑαυτοῦ ἐκφέροι; τί ὀκνεῖς καὶ τοῦτο ἐπινεύειν; ἔλεγχος γὰρ, οἶμαι, σαφὴς ἔστιν, καὶ τὸ ὁρᾶν

que enim si vel Marsyae aut Olympi *tibias* quis possideat, canat, nisi didicerit. Quid vero si quis Herculis cum arcu sagittas habens, ipse non sit Philoctetes, qui possit contendere, & collineare ad metam; quid hic tibi videtur? an perfecturus opus sagittatore dignum? Renuis hoc quoque. Eadem ratione qui gubernare nescit, & equestrem rationem non exercuit, si iste quidem pulcherrimam navem accipiat rebus omnibus ad decus pariter ac firmitatem elaboratam pulcherrime; hic vero equum emat Medicum, aut centauri de stirpe, aut coppa insignem: deprehendatur, puto, uterque; qui neutra re recte uti possint. Annuis etiam hoc? Crede ergo, & hoc etiam mihi annue, si quis, qualis tu, indoctus homo, multos emat libros; nonne dicteria hic in ruditatem suam contra se ipsum *elicit*, & publicat? Quid annuere hic etiam cunctaris? Clarum enim istud est argumentum, videntiumque unusquisque statim

a Ἐπὶ σκοπῶ] Ἐπίσκοπα marg. *A*1. b Ἐπιδείξασθαι] Constanter ita legi addit *Solan.* c Κοππαφόρον] Ex emend. *Solan.* Κοππαφόρον *Fl. P. H.* marg. *A*1. Καππαφόρον *J. B*1. *S.* &c. d Ἐπινεύεις] Sic *El. Fr. B*1. *P. H. S.* Ἐπινεύσεις *J.* & marg. *A*1.

17. * Κενταυρίδην ἢ κοππαφόρον] Ἐπίσημον τοῦτο τὸ ἵππον ἐπὶ τῶ μηροῦ ἐγκαιόμενον παρὰ τῶ παλαιῶν, καὶ ὅσων ἵπποι οἱ ἵππα τὸ ϛ΄ ἐγγενῶν, οἷς ἐπὶ τῶ μηροῦ τὸ δ΄ δέκατον † κόππα τὸ ϛ΄ οἰκεῖον, ἢ ‡ σίγμα, ἀφ' ὧν ϵ΄ παρατρομάζοιτο λόγῳ τῶ κόππα κοππατίαι, λόγῳ δὲ τῶ § σίγμα σαμφόραι. Μῆδος δὲ ἵππος ὁ Νισαῖος ἢ Νίσα δὲ πεδίον Μηδίας, ἔνθα αἱ βασιλικαὶ ἱπποφορβάδες νεμόμεναι τοῖς Μήδων βασιλεῦσιν ἵππους ἄριστον γεννᾶσιν· κενταυρίδαι δὲ ἵπποι, οἱ ἀπὸ ¶ Λαρίσης τῆς Θεσσαλίας, τάχα λόγῳ τῆς Κενταύρων οἰκήσεως. *V.*

* Κενταυρ.] Et hoc ad alia verba relatum erat.
† Κόππα] Lege *κόππα*, utroque loco. *M. du S.*
‡ Σίγμα] Lege Σάμπι. *M. du S.*
§ Σίγμα σαμφόραι] Pro *σίγμα* iterum *σάμπι* legendum monet *Solan.* nil tamen mutavit; sed *σαμπόραι* in textum recepit ex C. cum *σαμπόραι* tantum editum esset. in V. vero ϡ. (pro ϡ) mox etiam Νισαῖος pro Νισαῖος, item Νῖσα pro Νίσα, ac Μαδίας pro Μαδίας legebatur, quod eodem duce mutavi. *J. F. R.*
¶ Λαρίσης] Λαρίσσης V.

6. Ὀλύμπου] Vid. *Plut.* de Mus. 2075... Marsyae hic discipulus, qui musicae sacrorum Graeciae fere omnium auctor, in quam primus musicam *Canonicam* invexit. De hujusce Olympi calamo seu tibia vid. *Eur.* Ἰφ. A. p. 267. B. Utriusque meminit *Basilius* de Leg. Graec. lib. (*Grot.* ed. 99.) *Philostr.* 574. Μαρσύας ἦρα Ὀλύμπου, καὶ Ὄλυμπος τῶ αὐλῶ. *M. du S.*

12. Κατὰ ταῦτα] Nihil mutare *Fl.* adscripsit *Solan.* An τ' αὐτὰ maluit? Conf. mox ad c. 7. ubi id potius requirerem, quam hic. *J. F. R.*

17. Ἵππον — Μῆδον, ἢ Κενταυρίδην, ἢ Καππαφόρον] Per equum Centauridem intelligit credo Thessalum: nam & equi Thessali olim in pretio, & Centauri Pelium Thessaliae montem & loca vicina habitabant. Cappophorum vero intelligit, cui insita erat nota K. talis *Aristophanes* Καππατίας vocabat in Nebulis, ad quem locum vide Scholiasten. *J. P.* a *G.*

18. Καππαφόρον] Omnes quos vidi libri Κοππαφόρον, nisi quod *Fl. P.* forte *κοππόφορον*. Ego cur mutaverim, audi. quia apud *Aristophanem* & *Philostratum* p. 334. etiam de equo, cui Καππατίας nomen est, legimus ipso fere *Nubium* initio; ubi Scholiastes, quamquam depravatissimus, inde dictos docet, quia signum *Coppa* gerebant; qua figura apud Graecos nonagenarius numerus signabatur. Ea autem figura erat P. inversum in hunc modum [q.] rem totam egregie enucleavit Doctissimus *Scaliger* in ea, quam de *litteris Ionicis* operi suo ad *Eusebii* Chron. inseruit *dissertatione*, poster.

tim illud, quod maxime in promtu esse solet, subjicit, *Quid commune cani & balneo?*

6. Et fuit non ita pridem in Asia aliquis vir dives, calamitate quadam utroque pede truncatus, qui ex frigore, puto, sphacelo essent corrupti, cum per nivem iter ei faciendum fuisset. Huic ergo miserabilis ille casus obvenit: quod infortunium uti consolaretur, ligneos sibi pedes fecerat: iisque subligatis, servis simul innixus, incedebat. At hoc factitabat ridicule, quod crepidas semper pulcherrimas emebat, recenti opere, & multum sibi negotii circa illas habebat, ut quam pulcherrimis semper calceis ornata haberet ligna illa, hoc est, suos pedes. Non igitur eadem tu facis? mentem qui habeas claudam & siculneam, aureos vero tibi cothurnos compares, in quibus vix rectis pedibus aliquis incedat.

των ἕκας· εὐθὺς τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο ἐπιφθέγγεσθαι, τί κοινὸν κυνὶ καὶ βαλανείῳ;

[e] Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀσίᾳ πλούσιος ἀνὴρ, ἐκ συμφορᾶς ἀποτμηθεὶς ἀμφοτέρους τοὺς πόδας, ἀπὸ κρύους, οἶμαι, ἀποσαπέντας, ἐπειδὴ πολὺ χιὼν ὁδοιπορῆσαι ξυνέβη αὐτῷ· ἔτι τοίνυν τοῦτο μὲν ἐλεεινὸν ἐπεπόνθει, καὶ θεραπεύων τὴν δυσχίαν ξυλίνους πόδας πεποίητο, καὶ τούτοις ὑποδήμενος, ἐβάδιζεν, ἐπιτηρίζομενος ἅμα τοῖς οἰκέταις· ἐκεῖνο δὲ γελοῖον ἐποίει, κρηπῖδας μὲν καλλίστας ἐωνεῖτο νεοτμήτους ἀεὶ, καὶ τὴν πλείστην πραγματείαν περὶ ταύτας εἶχεν, ὡς καλλίστοις ὑποδήμασι κεκοσμημένα εἴη αὐτῷ τὰ ξύλα, οἱ πόδες δή. Σὺ ταῦτα ἢν καὶ σὺ ποιεῖς; χωλὴν μὲν ἔχων καὶ συκίνην τὴν γνώμην, ἀνημένος δὲ [f] χρυσοῦς ἐμβάτας, οἷς μόλις ἄν τις καὶ ὀρθοῖς ἐμπεριπατήσειεν.

Ἐπεὶ

[e] Καὶ] Nil mut. Edd. Καίτοι vult *Morell.* [f] Χρυσοῦς ἰμβάτας] Legend. χρυσᾶς ἰμβάδας addit *Solan.*

ster. edit. p. 110. quam omnino consule. Quam in rem ut & ego aliquid de meo amplius conferam, accipe simul figurae illius descriptionem, si ulla, liquidissimam a *Quintiliano* exhibitam, & eadem opera in ejus textu non poenitendam emendationem. Is itaque lib. I. c. 4. *Inst. de litteris redundantibus* agens sic scribit. *Et* K. *quae & ipsa quorundam nominum nota est, &* Q. *cui similis effectus speciesque, nisi quod paulum a nostris obliquatur,* Κόππα *apud Graecos, nunc tantum in numero manet.* Hic si COPPA legas pro ΚΑΠΠΑ quod tamen omnes libri, quos quidem viderim, praeferunt, tam impressi quam Mss. habebis & mentem *Quintiliani*, & id quod volumus, hujus signi imaginem speciemque, quam limpidissime potuit descriptam, cum doceat *Coppa* Graecorum Romano Q simile, nisi quod a suis obliquetur, id est, pro recta linea, qua Graeci efformabant [q] Romanos curva uti [Q] unde liquido conficitur idem ab eo signum describi, quod Scholiastes *Aristophanis* optime etiam per P. inversum designavit, hanc nempe formam, q. Ne ultra te morer, duo haec observes velim; figuram litterae Latinae Q. antiquis illis temporibus a dextro latere caudam gestasse, quam nos fere scribentes a sinistro ducere incipimus. Deinde male & jam a prisco more longe diverso, istud ἐπίσημον in Graecis nostris libris pingi; cum vera forma ea sit, quam *Scaliger* primus restituendam docuit, nempe inversum Rho, P. seu circulus a cujus latere intuenti dextro ducitur, inferne recta linea tangens q, minusculo nostro q prorsus simile, in nummis tamen varia est hujus Epi-semi, literae etiam aliquando forma. Adi *Spanhem.* de usu & praest. numism. apud quem tres hae occurrunt ϙ. Ϙ. ϥ. Pro K in aliquot nummis invenitur (p. 92. 95.) deinde pro numero XC. (p. 92. & 97.) Hactenus de *Coppa*. Equorum autem femori inurebatur: vid. *Anacr.* Ed. *Steph.* p. 73.

Ἐν ἵππους μὲ ἔκαυσαν
Πυρὸς χαράγματ' ἔχοντας.

V. Ἀνακ. c. 47. πυροφόρους. *M. du S.*

28. Καὶ ἐγένετό τις πρὸ πολλοῦ] Καί τοι ἐγένετό τις πρὸ π. *Th. M.*

Καὶ ἐγένετο] Tollendum censeo illud καὶ. odiose hic, ut puto, initio sententiae affixum. V. *Plut.* 1216. C. & 1239. C. *M. du S.*

37. Νεοτμήτους] Non ausim damnare nomen, quod libri tuentur & analogia, cum praesertim τέμνειν esse proprium hac in re verbum σκυτοτόμοι doceant. Venit tamen in mentem, an non posuerit Lucianus verbum paullo generalius, νεοκμήτους. Certe Latine non ausus sum dicere crepidas *recens scissas*, cum a *suendo* potius *sutores* dicti sint, quam a *scindendo*. *J. M. G.*

41. Οὐ ταῦτα] Et ita habere *Fl.* adlevit *Solan.* Quare? quia forsan τἀυτὰ quaesivit, quod non improbarem, si alicubi invenirem, sed est ταῦτα etiam in cett. Conf. modo c. 5. ubi eadem suspicio. *J. F. R.*

42. Συκίνην] Proverbium est, de quo *Erasm. adagio ficulnus. G. C.* Conf. supra *Alex.* c. 47. Infra *Peregr.* c. 24. *J. F. R.*

43. Χρυσοῦς ἰμβάτας] Misere aberratum est supra in

Ἐπεὶ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸν Ὅμηρον ἐπρίω πωλλάκις, ἀναγνώτω σοί τις αὐτῶν λαβὼν τὰ Ἰλιάδος ῥαψῳδίαν, ἧς τὰ μὲν ἄλλα μὴ ἐξετάζειν· ἔδεσι γὰρ αὐτοῖς πρὸς σέ. πεποίηται δέ τις αὐτῷ δημηγορῶν παγγέλως ἄνθρωπος, ἀλλ' ἄγαν διεστραμμένος τὸ σῶμα καὶ λελωβημένος. ἐκεῖνος τοίνυν [a] ὁ Θερσίτης ὁ τοιοῦτος, εἰ λάβοι τὰ Ἀχιλλέως πανοπλίαν, οἴει ὅτι αὐτίκα ἅμα τῷ τὸ καλὸς ἅμα καὶ ἰσχυρὸς ἂν γένοιτο, καὶ ὑφαρπάσειε μὲν τὸν πολέμιον, ἐπιθαλάσσιος δὲ αὐτῶν τὸ ῥεῖθρον τῷ Φόνῳ τῶν Φρυγῶν διαπλεύσεται δὲ τὸν Ἕκτορα, καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸν Λυκάονα, καὶ τὸν Ἀστεροπαῖον, μηδὲ φέρειν δύνασθαι τὸν ὦμον τὴν μελίαν δυνάμενος; Οὐκ ἂν εἴποις. ἀλλὰ καὶ γέλοιος ἂν ὀφλισκάνοι χωλεύων ὑπὸ τῇ ἀσπίδι, καὶ δῆλον τὸ καταπίπτων ὑπὸ τοῦ βάρους, καὶ ὑπὸ τοῦ χρέους, ὁπόταν ἀναπνεύσειε, δεικνὺς τοὺς στρεβλοὺς ἐκείνους τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ τὸν θώρακα ἐπαίρων τῷ τῆς μεταφρένου κυρτώματι, καὶ τὰς κνημῖδας ἐπισυρόμενος, καὶ ὅλως αἰσχύνων ἀμφοτέρους, καὶ τὸν δημιουργὸν αὐτοῦ, καὶ τὸν δεσπότην.

7. Quandoquidem vero inter alios Homerum etiam emisti saepe, capiat aliquis & legat tibi secundum Iliadis librum, cujus reliqua examinare noli; nihil enim eorum ad te. Fingitur autem ab illo concionari ridiculus undique homo, distorto corpore atque debili. Ille ergo Thersites, talis, Achillis arma si capiat, putasne illum propterea statim & pulchrum simul & fortem futurum, & trajecti saltu fluminis aquas Phrygum caede infecturum? interfecturumque Hectorem, atque ante illum Lycaonem & Asteropaeum, qui neque humeris ferre fraxineam illam *Achillis hastam* possit? Non sane dixeris. Sed risum quoque debeat, claudicans sub scuto, & praegravitate pronus prolabens, ac sub galea, si quando suspiciat, strabos illos oculos ostendens, & illa dorsi curvitate thoracem elevans, trahensque ocreas, qua re pudorem & artifici & domino armorum objiciat. Idem

a Ὁ Θερσίτης] Non comparet in *Fl.* b Αὐτοῦ] Αὐτῷ marg. *Ar.*

34. Καὶ ὑπερπηδήσει] μὴ τὰ πόλεμον] Ταῦτα πάντα λέγει Ὅμηρος τὸν Ἀχιλλέα ποιοῦσαι. *V.*

Τυμπανίσεται] Τυμπανίσειεν Edita, mutavit *Mad.*

T. 2. *Jov. Trag.* c. 41. tam in textu Luciani, ubi p. 688. τοὺς ἐμβάδας ex *P.* editum, quum *F. Bt. H. S.* ut jam video, recte ἐμβάτας habent; quam in nota ad *Schol.* ubi & αἱ male exaratum pro οἱ ἐμβάται. In differentia τῶν ἐμβάδος & ἐμβάται, misere quoque sibi contradicunt Lexicogr. & Grammatici, sed genus tamen est certum; nam ὁ ἐμβάς dicendum, ὁ ἐμβάτης. *Ammonius* p. 49. Ἐμβάδες, ait, κωμικὰ ὑποδήματα ἐμβάτα (immo ἐμβάται) δὲ τὰ τραγικά. Idem ait *Th. Mag. Budaeus* contra ἐμβὰς *calceamentum tragic.* ἐμβάται *comica. Stephanus*, idem ἐμβάδες quod ἐμβάται, ait, ex Luciani *Gall.* (c. 26. f.) *Pollux* vero a se ipso dissentit, L. IV. c. 18. seg. 115. scribens: Κόθορνοι μὲν τὰ τραγικὰ & ἐμβάδες. Ἐμβάται δὲ τὰ κωμικά. Et VII. f. 91. Ἐμβάται δὲ, ὅταν μὲν τοῖς κωμικοῖς ὑποδήμασιν. Sed ibid. f. 85. Ἐμβάδες, αἱ τελεῖαι μὲν ὑποδήματα — κοθόρνοις ταπεινοῖς ἴσαι. Cl. *Hemsterh.* rem non expedivit ad T. I. *Necyom.* c. 16. f. ubi κατασεῖσαι τὰ ἐμβατῶν habemus, dum ad *Spanh.* nos ablegat. Nam is ad *Aristoph.* Plut. 759. eumdem Luciani ex *Necyom.* locum adlegat acsi ἐμβάδες legeretur, aeque ac in *Gall.* c. 26. f. dum tamen, ut modo vidimus, ipso volente Cl. *Hemsterh.* ἐμβατῶν ibi editum, inque eo Edd. vett. illic consentire video, veluti in ἐμβάδων consentiunt in altero loco, ubi tamen diserte de tragicis agit. At quia infra *Epist.* Sat. §. 19. τραγικαὶ ἐμβάται aeque ac in *Necyom.* l. d. Item *Jov. Trag.* sic quoque ex consensu Edd. optimar. legendum est; potius & in *Gall.* c. 26. f. forsan ἐμβατῶν jam corrigendum, etsi ibi Edd. ἐμβάδων praeferunt. Tumque non male *Solanus* conjecerit, hoc loco pro χρυσοῦς ἐμβάτας, legendum χρυσᾶς ἐμβάδας, quod calceos humiliores designet, non plane tragicos. Sic supra *Bacch.* §. 2. χρυσῆ ἐμβάδι. *Rhet. Praec.* c. 15. ἐμβὰς Σικυωνία. *Aristoph.* Plut. 759. ἐμβὰς γηρόντων. ubi *Spanhem.* eo usque recte consulitur, quo exempla alia tria ex *Aristoph.* adfert, ubi ἐμβὰς de so-

lea

Idem vero tibi quoque usu venire non vides, cum librum in manu habes pulcherrimum, pelle purpurea, aureo umbilico, ornatum; legis autem ita ut pronuntiatione barbara illum deformes atque distorqueas, derident eruditi, laudant autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridentibus eruditis, laudantibus autem, qui tecum sunt, adulatoribus, qui tamen & ipsi ad se invicem conversi frequenter ridentibus?

8. Volo tibi etiam narrare aliquid Pythone factum. Tarentinus quidam, Evangelus nomine, domi non ignobilis, animum adjecerat ad victoriam Pythiorum. Ac nudorum illud certamen statim supra se esse videbat, qui neque ad robur neque ad celeritatem natura aptus esset: cithara vero & cantu facile se victurum, persuaderi sibi a sacerrimis hominibus, familiaribus suis, passus fuerat, laudantibus, clamantibus, quoties vel minimum ille chordas attingeret. Venit ergo Delphos, cum cetera splendidus, tum quod intextam auro vestem sibi fecerat, & coronam ex aurea lauro pulcherrimam, ut pro fructu lauri sma-

ἀπόβλω. τὸ αὐτὸ δὴ καὶ σὺ πάσχων, οὐχ ὁρᾷς ὁπόταν τὰ μὲν βιβλίον ἐν τῇ χειρὶ ἔχῃς πάγκαλον, [c] πορφυρᾶν μὲν ἔχον τὴν διφθέραν, χρυσῆν δὲ τὸ ὀμφαλόν, ἀναγιγνώσκοις δὲ αὐτὸ βαρβαρίζων, καὶ καλασχίνων, καὶ διαστρέφων, τοὺς μὲν τὰ πεπαιδευμένα καταγελῶμεν, τοὺς δὲ τὰ ξυνήθη σοι σολοικίζειν ἐπαινέμενοι. οἱ δὲ αὐτοὶ πρὸς ἀλλήλους ἐπισκοπούμενοι, γελῶσι τὰ πολλά.

Θέλω δέ σοι διηγήσασθαί τι Πυθοῖ γενόμενον. Ταραντῖνος, Εὐάγγελος τοὔνομα, τὸν σὸν ἀφαιρῶν ἐν τῷ Τάραντι, ἐπεθύμησε νικῆσαι Πύθια τὰ μὲν ἐν τῇ γυμνῆς ἀγωνίας αὐτίκα ἐδόκει αὐτῷ ἀδύνατον εἶναι, μήτε πρὸς ἰσχύν, μήτε πρὸς ἀκύτητα εὐφυέστατος· κιθάρᾳ δὲ καὶ ᾠδῇ, ῥᾳδίως κρατήσειν ἐπείθετο ὑπὸ τῶν καλλιστῶν ἀνθρώπων, οἷς εἶχε περὶ αὐτὸν, ἐπαινέντων, καὶ βοώντων, ὁπότε καὶ τὸ σμικρότατον ἐκεῖνος ἀνακρούσαιτο. ἦλθεν οὖν εἰς τὸν Δελφοὺς τά τε ἄλλα λαμπρὸς, καὶ δὴ καὶ ἐσθῆτα χρυσόπαστον ποιησάμενος, καὶ στέφανον δάφνης χρυσῆς καλλιστον, ὡς αὐτὶ καρποῦ τῆς δάφνης σμαραγ-

a Πορφυρᾶν] Sic emendavit *Solan.* Πορφύρεον Edd. vulgo.

lea calceove senum adhibetur. Sed spatii angustia non finit haec fusius exponere; alioqui pluribus traderem, *ἰ ἰφεῖς* generalius esse, *ὁ ἰφεστὼς* tragicis cothurnis magis proprium, & *Ammonium* adeo melius sensisse, quam *Pollucem*. *J.F.R.*

47. Βῆτα — ῥαψῳδ.] Hinc usu receptam jamtum fuisse eam rationem constat, qua nos hodieque in dividendis *Homeri* carminibus utimur. *M. du S.*

Βῆτα τ' Ἰλιάδ.] Si certa est scriptura, patet hinc non solum libros Homericos jam tempore Luciani sic divisos, sed literas illas adpositas non mere numerales fuisse, verum elementarias. Et ita ap. *Eustath.* ad Il. A. Nota 1. δὲ τὰ εἴκοσι τέσσαρα στοιχεῖα τῆς Ὁμηρικῆς ποιήσεως — ἃ μόνον ἄλφα τὸ βῆτα καὶ γάμμα ὀνομάζονται, καὶ τὰ ἑξῆς. ἀλλὰ τὰ γράμματα καλοῦσι. atque apud alios Schol. non semel Ἰλ. ἄλφα, βῆτα, &c. plene legitur. Non tamen ab ipso *Homero* professam divisionem, satis norunt eruditi. A Grammaticis Homero posterioribus ortam monet Cl. *Duker.* in Latin. Vet. Jurisc. p. 203. Vulgo *Aristarcho* tribuitur, vid. quos ille adlegat *Casaub.* & *Fabric.* *J.F.R.*

49. Δημογερῶν, πυγγίλοις] *Hom.* Il. B. 212. *M. du S.*

54. Ὑπερμενέστατε] *Hom.* Il. Φ. 268. *M. du S.*

57. Ἔκτορα, — Αὐτ. — Ἀστ.] *Hom.* Il. Φ. 34. & seqq. it. 179. *M. du S.*

60. Γέλωτα δὲ ὀφλισκάνω] Supra T. I. *Deor. Dial.* XXII. §. 2. f. ἡ γέλωτα ὀφλίσω παρὰ πᾶσιν. Ac *Dial. Mort.* XV. f. Item *Bis Accus.* c. 15. Et persaepe alibi. *Dion. Hal.* VII. p. m. 473. μὴ ἐ γέλωτα ὄφλῃ. *Aristoph.* Nub. 1031. ἡ μὴ γέλωτ' ὀφλήσῃς. *J.F.R.*

70. Πορφυρᾶν — διφθέραν &c.] Supra *Συγγ.* c. 19. *M. du S.*

77. Πυθοῖ] Πυθοῖ & Πισαιοῖ non esse adverbia, uti vulgus Grammaticorum statuit, sed ablativos obsoletorum nominum Πυθὼ & Πισαιὼ, quae in tertio & sexto casu habent οῖ, contracte οῖ, ut Ληδοῖ, αἰδοῖ, atque in illis intelligi ὸν, contendit *L. Bos* de Ellipsi p. 282. & seq. ubi plura ex aliis exempla, & hoc Luciani quoque adfert. Adscripserat *Hemsterh.* adnotaveratque simul, quod versum erat *in Pythiis*, reddendum, *Delphis*. *J.F.R.*

78. Βούγλωσσ.] Similem Histor. vid. apud *Cic.* ad Heren. IV. 47. *M. du S.*

ράγδως εἶναι ἰσομεγέθεις τῷ καρπῷ. ἦ μὲν γε κιθάραν αὐτὴν, ἔργον φύσις τι χρῆμα εἰς κάλλος, καὶ πολυτέλειαν χρυσοῦ μὲ τῆς ἀκηράτου πᾶσαν, σφραγῖσι δὲ [a] καὶ λίθοις ποικίλαις κατακεκοσμημένην, Μούσων μὲν ἀλλαξύ, καὶ Ἀπόλλωνος, καὶ Ὀρφέως ἐντετορευμένων θαῦμα μέγα τοῖς ὁρῶσιν.

Ἐπεὶ δ' ἦν ποτε καὶ ἦλθεν ἡ τοῦ ἀγῶνος ἡμέρα, τρεῖς μὲν ἦσαν· ἔλαχε δὲ μέσος αὐτοῖς ὁ Εὐάγγελος ᾄδειν, καὶ μὲν Θέσπιν τὸν Θηβαῖον ὑπὲρ Φαύλου ἀγωνισάμενον. εἰσέρχεται οὖν [b] ὅλος καταλαμπόμενος τῷ χρυσῷ, καὶ τοῖς σμαράγδοις, καὶ βηρύλλοις, καὶ ὑακίνθοις· καὶ ἡ πορφύρα δὲ ἐνέπρεπε τῇ ἐσθῆτι, ἡ μεταξὺ τοῦ χρυσοῦ διαφαίνουσα. τούτοις ἅπασι προκατασχὼν τὸ θέατρον, καὶ θαυμαστῆς ἐλπίδος ἐμπλήσας τοὺς θεατὰς, ἐπειδὴ ποτε καὶ ᾆσαι καὶ κιθαρίσαι πάντως ἔδει, ἀνακρούεται μὲν ἀνάρμοστόν τι, καὶ ἀσύνταχτον, ἐπορρήγνυσι δὲ τρεῖς ἅμα χορδὰς, σφοδρότερον τοῦ δέοντος ἐμπεσὼν τῇ κιθάρᾳ, ᾄδειν δὲ ἄρχεται παρήμμενόν τι, καὶ λεπτὸν, ὥστε γέλωτα μὲν πάντων γενέσθαι τῶν θεατῶν· τοὺς ἀθλοθέτας δὲ ἀγανακτήσαντας ὅτι τῇ τόλμῃ, μαστιγώσαντας αὐτὸν, ἐκβαλεῖν τοῦ θεάτρου. ὅτε δὴ καὶ γελοιότατος ὤφθη δακρύων ὁ χρυσοῦς Εὐάγγελος, καὶ κατὰ τῶν μαστιγοφόρων συρόμενος διὰ μέσης τῆς σκηνῆς, καὶ τὰ σκέλη καθημαλωμένος ἐκ τῶν μαστίγων, καὶ συλλέγων

ragdi essent aequali fructus illius magnitudine. Citharam autem ipsam *fecerat* admirandum opus, pulchritudine & pretio, ex auro totam solido, sigillisque & gemmis variis ornatam, cum Musae inter alia & Apollo & Orpheus insculpti essent: ingens videntibus miraculum.

9. Cum vero tandem aliquando venisset dies certaminis, tres erant, quorum media canendi sors exiit Evangelo, & quidem post Thebanum Thespin, qui non male certaverat. Ingreditur ergo, auro relucens totus, & Smaragdis, & Beryllis, atque Hyacinthis. Decora quoque vestimenti purpura, inter aurum interlucens. His omnibus cum ante perculisset theatrum, & admirabili expectatione spectatores implevisset, ac tandem canere etiam & citharam pulsare omnino oporteret: pulsare incipit inconcinnum quiddam & incongruum; abrumpit autem chordas simul tres, vehementius justo in citharam dum irruit; incipitque cantare adeo alienum quiddam a Musis atque extenuatum, ut risus spectatorum omnium cooriretur, praesides autem certaminis indigne ferentes hominis audaciam, flagris caesum theatro ejicerent. Quo quidem tempore maxime ridiculus visus est aureus ille Evangelus, qui ploraret tractus a virgatoribus per mediam scenam, cruenta a flagellis crura habens, humi colligens sigi-

a Καὶ] Omisit *Pl.* b Ὅλος] Ὅλως *J.* & *P2.* Prius reliquae.

94. Σφραγῖσι] Conf. fin. c. seq. Et *Tragop.* vs. 79. Et *Ovid.* Met. XI. 167. *M. du S.*

2. Εἰσέρχεται — ὅλος] Nihil referre, ἅλος, ne an ὅλως recipias, vid. supra hoc Tom. *Herc.* c. 1. ὅλως Πρακλῆς. *J. F. R.*

30. Κατὰ τὸν νόμον τοῦ τείχους] Vide haec copiose illustrantem *Gataker.* in Cinno p. 246. Ed. minor. P. 303. Ed. major. *J. F. R.*

33. Σφραγῖσι] I. e. *gemmis.* F. G.

37. Ὤμου] Ὠκεανοῦ legisse videtur Interpres. F. G.

40. Περὶ πόδα] *Hesych.* Ἅτος· ἐκάλουν τὸ ἁρμόζον, μετρίως φέροντες ἀπὸ τοῦ συμμέτρου τοῖς ποσὶν ἐπιδήμασιν ἢ ἀκριβῶς. *J. M. G.*

45. Θρᾷττιαι] *Thraciae*, quas depingit *Ovid.* 2. Metam. *G. C.*

47. Εἰς τὸν Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν ἐμβολὴν εἶναι εἰς τὸν μέλανα πόντον] Exhibuit quoque interpres *in nigrum pontum*, nec intercedo, quo minus ab poëta aliquo sic scriptum credatur. Sed Lucianum nunc simpliciter narrantem non respexisse opinor ad talem quandam imitationem, & intellexisse Melan sinum, ut illam maris partem appellari novimus ab ingrediente eam *Mela* fluvio. Vide Geographos. *J. G.*

48 Μά-

gilla citharae, quae exciderant ſcilicet cum vapularet una cum ipſo etiam cithara.

10. Parvo autem poſt illum intervallo, Eumelus aliquis intrat Elienſis, citharam habens veterem, cujus lignei eſſent verticilli, veſtem vero vix cum ipſa corona drachmis decem dignam. At hic, qui dextre cantaſſet, & lege artis tractaſſet citharam, vicit, & praeconio ornatus eſt, & deriſit Evangelum, fruſtra ſibi placentem cithara illa ſua & ſigillis, ac dixiſſe illi fertur, *Tu quidem, Evangele, aurea lauro cinctus es, quippe dives: ego vero pauperculus Delphica. Ceterum illum ſolum tui apparatus fructum tibi habe, quod, neque miſerante quoquam te victum, hinc diſcedis, ſed exoſus omnibus propter artis illam expertem atque ſupervacuam luxuriem.* Apprime tibi Evangelus ille congruit, quatenus plane non curas riſum ſpectatorum.

11. Neque vero intempeſtivum fuerit Lesbiam tibi fabulam enarrare, antiquam. Cum Orpheum Threſſae mulieres diſcerpſiſſent, caput illius una cum lyra in Hebrum delapſum in ſinum Melana delatum eſſe, ajunt; atque innataſſe caput lyrae, canens, ut ferunt, threnum de Orpheo, cui lyra, ventis chordas impellentibus, ſuc-

χαμόθεν τ̀ κιθάρας τὰς σφραγίδας (ἐξεπεπτώκεισαν γάρ, καὶ εἶης [c] ξυμμαστιγωμένης αὐτῷ.)

Μικρὸν δὲ ὕστερον μετ' αὐτὸν Εὔμηλός τις Ἠλεῖος εἰσέρχεται, κιθάραν μὲν παλαιὰν ἔχων, ξυλίνους δὲ [d] κόλλοπας ἐπικειμένην· ἐσθῆτα δὲ καὶ μόγις σὺν τῷ στεφάνῳ δέκα δραχμῶν ἀξίαν· ἀλλ' ἔτός γε ἄσας δεξιῶς, καὶ κιθαρίσας κατὰ τ̀ νόμον τ̀ τέχνης, ἐκράτησε, καὶ ἀνεκηρύχθη, καὶ τῷ Εὐαγγέλῳ καλλίγελα, μάτην ἐμπομπεύσαντος τῇ κιθάρᾳ, καὶ ταῖς σφραγῖσιν ἐκείναις. καὶ εἰπεῖν γε λέγεται πρὸς αὐτόν· ὦ Εὐάγγελε, σὺ μὲν χρυσῆν δάφνην περίκεισαι, πλουτεῖς γάρ, ἐγὼ δὲ ὁ πένης τ̀ Δελφικήν· πλὴν τοῦτό γε μόνον ὄνησο τ̀ σκευῆς, ὅτι μηδ' ἐλεούμενος ὑπὸ τῆς ἥττης ἀπέρχῃ, ἀλλὰ μισούμενος προσέτι διὰ τ̀ ἄτεχνόν σε ταύτῃ καὶ περιττὴν τρυφήν. [e] ταῦτα μὲν δή σοι καὶ Εὐάγγελος ἔστω, πλὴν ὅσον σοί γε ὐδ' ὀλίγον μέλει τοῦ γέλωτος τ̀ θεατῶν.

Οὐκ ἄκαιρον δ' ἂν γένοιτο, καὶ Λέσβιον μῦθόν τινα διηγήσασθαί σοι πάλαι γενόμενον. Ὅτε τ̀ Ὀρφέα διεσπάσαντο αἱ Θρᾷτται, φασὶ, τ̀ κεφαλὴν αὐτοῦ σὺν τῇ λύρᾳ [f] εἰς τ̀ Ἕβρον ἐμπεσοῦσαν, ἐμβληθῆναι εἰς τ̀ μέλανα πόντον, καὶ ἐπιπλεῖν γε τ̀ κεφαλὴν τῇ λύρᾳ, τ̀ μὲν ᾄδουσαν θρῆνόν τινα [g] ὑπὲρ τοῦ Ὀρφέως, ὡς λόγος, τ̀ λύραν δὲ αὐτῷ ὑπηχεῖν τοῖς ἀνέμων ἐμπιπτόντων ταῖς

[c] Ξυμμαστιγωμένης] Συμμαστιγωμ. male *B1*. [d] Κόλλοπας] Recte Edd. praeter *J*. & *V2*. quae κόλλοπας. [e] Περὶ] Ita bene *Ald J. H. P B1. S.* Παρὰ *Fl.* L. & marg. *A1*. [f] Εἰς τ̀ Ἕβρον] Haec & ſeqq. a λύρᾳ ad λύρᾳ deſunt in *Fl.* [g] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖ, ὡς λόγος] Ἐπὶ τῷ Ὀρφεῖῳ λόγῳ marg. *A1*.

27. Κόλλοπας ἐπικειμένην] Κόλλοπες οἱ πασσαλίσκοι τ̀ κιθάρας, ὧν ἐκδέδεν) αἱ νόμαι. *V*.

37. Ὠνησο] Γρ. Ὤνησο. *G*.

40. Περὶ πόδα δή σοι] Περὶ πόδα, ἀντὶ τοῦ κατὰ πόδας, πλησίον, ἐγγύς. ἢ ἀληθέστερον ἴσως, περὶ πόδα ἀντὶ τοῦ καλλιτεφρονημένως ἐστὶ ☾ τὰ παρ' ἡμῖν εὐκαλαφρόπλα περὶ τοὺς πόδας ῥίπτει). *V*. (Ῥιπτεῖται C. Ῥιπτεῖται V.)

[h] Καλλιτεφρονημένως] Sic dedit *Solan.* pro vulgato καλλιτεφρονημένος, & παρ' ἡμῖν, pro edito παρ' ἡμῶν.

48. Μέλανα πόντον] Mare nigrum Luciano notum. Sed de Propontide hic intelligendum videtur. *F. G.*

Μέλανα πόντον] Quando ita appellari mare hoc coeperit, alii doceant. *M. du S.*

ταῖς χορδαῖς· ᾠδὴν προσενεχθῆναι τῇ Λέσβῳ· κἀκείνους ἀπολομένους τὴν κεφαλὴν καλαθάψαι, ἵναπερ νῦν τὸ Βακχεῖον αὐτοῖς ἐστι· τὴν λύραν δὲ ἀναθῆναι εἰς τοῦ Ἀπόλλωνος τὸ ἱερόν, καὶ ἐκεῖ πολὺν χρόνον σώζεσθαι αὐτήν.

cinuerit, & sic cum cantu appulsam Lesbo: illosque sublatum caput sepeliisse, ubi nunc Baccheum illis est, lyram vero Apollinis in templo dedicasse, ubi diu servata sit.

12. Χρόνῳ δὲ ὕστερον Νέανθον τὸν τοῦ Πιττακοῦ τοῦ τυράννου ταῦτα ὑπὲρ τῆς λύρας [a] πυθόμενον, ὡς ἐκήλει μὲν καὶ θηρία, καὶ φυτὰ, καὶ λίθους, ἐμελῴδει δὲ καὶ μετὰ τὸν Ὀρφέως συμφορὰν μηδενὸς ἁπτομένου, πρὸς ἔρωτα τοῦ κτήματος ἐμπεσεῖν, καὶ διαφθεῖραι τὰ ἱερεῖα μεγάλοις χρήμασι, πεῖσαι δὲ καὶ τὸν θέντα ἑτέραν ὁμοίαν λύραν, δοῦναι αὐτῷ τὴν τοῦ Ὀρφέως λαβόντα δὲ μεθ' ἡμέραν μὲν ἐν τῇ πόλει κρύπτειν, οὐκ ἀσφαλὲς οἰόμενον εἶναι· νύκτωρ δὲ ὑπὸ κόλπου ἔχοντα, μόνον προελθεῖν εἰς τὸ προάστειον, καὶ προχειρισάμενον κρούειν καὶ συνταράττειν τὰς χορδάς, ἄτεχνον καὶ ἄμουσον νεανίσκον, ἐλπίζοντα καὶ μέλη τινὰ θεσπέσια ὑπηχήσειν τὴν λύραν, ὑφ' ὧν πάντας καλλελέξειν καὶ κηλήσειν, καὶ μακάριον ἔσεσθαι, κληρονομήσαντα τὸν Ὀρφέως μουσικῆς· ἄχρι δὴ ξυνελθόντας τοὺς κύνας

12. Interjecto tempore Neanthum Pittaci tyranni filium, qui isthaec de lyra audisset, ut animalia, & plantas, & saxa demulserit, ac post Orphei mortem, nemine illam tractante cecinerit, in cupiditatem illius habendae incidisse, corruptoque magna vi pecuniae sacerdoti persuasisse, ut subjecta alia simili, Orphei sibi lyram daret. Cum vero accepisset, interdiu quidem in urbe ea uti non satis tutum putasse; noctu vero illa sinu condita solum progressum esse in locum suburbanum, eaque deprōmta, pulsasse & perturbasse fides adolescentem artis & Musarum expertem, qui speraret, carmina quaedam divina redditurum esse lyram, quibus delinire omnes ac mulcere cum posset, beatum se fore Musicae Orphei heredem; donec convenientes ad sonum

a Πυθωνόμου] Ita *Fl. Bl. H.* &c. Πυθανόμου *J.* & *Fr.* Forsan πυθόμενον volueris.

74. Κληρονομήσαντα] Κληρονομῶ σε Ἀττικῶς. *V.*

58. Νέανθον] De hoc Politianus *in Nutritia. M. du S.*

74. Κληρονομήσαντα τ' &c.] Attice cum genitivo ait Schol. bene. Ita & supra T. 2. *Quom. Hist.* c. 20. Verum & cum accusandi casu *Alciphr.* I. Ep. 39. p. 192. f. ἐνεγκὼν δὲ πλείστου κεκληρονόμηκε πατρὸς τὸ μοιχάκιον. *F. F. R.*

83. Τῶν ἄλλων βαρβίτων] Hinc videtur colligi posse, lyram & barbiton idem fuisse. *Longol.*

88. Τριχιλίων δραχμῶν] A solo Luciano hoc memoratur; sed facile fidem facit. Quoniam autem de lucerna fictili venerandi senis sermo incidit, operae pretium est ex ipso Epicteto apud *Arrianum* p. m. 72. B. cur fictili ea usus sit, audire. *Ego*, inquit, *nuper cum apud Lares ferream haberem lucernam, audito strepitu sublatam accurrens animadverti. Rem deinde reputans, furtique causam satis obviam; cras*, inquam, *fictilem invenies.* At, o bone, quam tu tam vilem comparabas, ut qui furaretur neminem inventum iri putares, inventus est eo usque fatuus, ut ter mille drachmis emeret. Libros Pythagoricos a Platone, Speusippi Philosophi ab Aristotele, immenso pretio emtos narrat *A. Gellius* III. 17. Sed horum alia prorsus ratio est. *M. du S.*

90. Τῶν τυχόντων] Subaudi τὸ δλά. *F. G.*

93. Τοῦ Ἐπικτήτου ἐκείνου γράφει] Serio Epictetum laudat: neque enim semper ridet Lucianus, neque omnia. Qui si Socratem ipsum aliquando inclementius tractarit, suspiciebat tamen. Senem fuisse docent & alii Scriptores, & ipse apud *Arrianum* p. 66. A. *Aul. Gell.* II. 18. *De Epicteto autem Philosopho nobili — recentior est memoria, quam ut scribi quasi obliteratum debuerit.* Ad *M. Aurelii* usque tempora vitam produxisse, auctor est *Suidas*. *M. du S.*

94. Χθὲς] Paulo post Peregrini mortem itaque haec scripta sunt. Vid. Περιγρ. c. 36. *M. du S.*

Ibid. Πρωτέως] I. e. Peregrini. *F. G.*

98. Τετιάται τῷ Καλυδωνίῳ] Memorat inter ἀναλέκτους ejus verbis etiam *Pausan.* Arcad. p. 275, 38. *Wech.*

Ἐτι

ſum canes, muleos autem ibi fuiſſe, miſerum laniaverint. Hactenus ergo Orphei ſimile fatum habuiſſe, ut ſolos in ſe convocaret canes. Ubi illud quidem manifeſtiſſime apparuit, non lyram fuiſſe, quae demulſerit, ſed artem & cantum, quae ſolis eximia Orpheo a matre contigerant. Caeterum lyra ſupellex erat non melior barbitis aliis.

πρὸς † ἦχον (πολλοὶ δὲ ἦσαν αὐτόθι) ἀγριωτάτους αὐτὸν ὡς τοῦτο γεῦν ὅμοιον τῷ Ὀρφεῖ παθεῖν, ἢ μόνους [b] ἐφ' ἑαυτὸν ξυγκαλέσαι τοὺς κύνας. ὅτι δὲ ἡ ταφὴς ἀτα ἄφθη, ὡς οὐχ ἡ λύρα θέλγουσα ἦν, ἀλλὰ ἡ τέχνη καὶ ἡ ᾠδή, ἃ μόνα ἐξαίρετα τῷ Ὀρφεῖ τῶν † μητρὸς ὑπῆρχεν. ἡ λύρα δὲ ἄλλως κτῆμα ἦν οὐδὲν ἄμεινον τῶν ἄλλων βαρβίτων.

13. Et quid Orphea tibi aut Neanthum narro, cum noſtra aetate fuerit, & forte adhuc ſit, qui Epicteti Stoici lucernam fictilem tribus drachmarum millibus emerit? Sperabat, puto, ille etiam, ſi noctu ad illam lucernam legeret, continuo ſapientiam Epicteti adſtituram ſibi per quietem, ſeque ſimilem ſeni admirabili futurum.

Καὶ τί σοι † Ὀρφέα, ἢ † Νέανθον λέγω, ὅπου καθ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐγένετό τις, καὶ ἔτι ἔστιν, οἶμαι, ὃς † Ἐπικτήτου λύχνον τοῦ Στωϊκοῦ, κεραμοῦν ὄντα, τριακοσίων δραχμῶν ἐπρίατο; ἤλπιζε γοῦν, οἶμαι, καθεύδοντος, εἰ † νυκτὸς ὑπ' ἐκείνῳ τῷ λύχνῳ ἀναγινώσκοι, αὐτίκα μάλα καὶ † Ἐπικτήτου σοφίαν ὅλην ὑπισήσεσθαι, καὶ ὅμοιον ἔσεσθαι τῷ θαυμαστῷ ἐκείνῳ γέροντι.

14. Heri vero & nudius tertius alius quis Cynici Protei baculum, quem depoſuerat, cum in ignem deſiliret, talento ipſe quoque emit, & habet pignus illud atque oſtentat, ut Tegeatae Calydonii *apri* exuvias, & Geryonis oſſa Thebani,

Χθὲς δὲ καὶ πρώην ἄλλος τις † Προτέως τοῦ Κυνικοῦ βακτηρίαν, ἣν καταθέμενος πάλαι εἰς τὸ πῦρ, ταλάντου κατεῖνος ἐπρίατο, καὶ ἔχει μὲ τὸ κειμήλιον τοῦτο καὶ δείκνυσιν, ὡς Τεγεᾶται τῆς Καλυδωνίδος τὸ δέρμα, καὶ Θηβαῖοι τὰ ὀστᾶ τοῦ [c] Γηρυόνου, καὶ

[b] Ἐφ'] Ὑφ' male *Fl.* [c] Γηρυόνου] Sic *Fl. Fr. Ald. J. Ha.* & 2. *Bs. P. S. Amſt.*

77. Διασπάσασαι αὐτὸν] Ἐπὶ κακίᾳ ὑπὸ † τινῶν διεστράφη. *V.*

82. † Παρὰ τῆς μητρὸς] Καλλιόπης δὲ † Μούσης μουσικὸν γενέσθαι τοῦτον. *V.*

94. Καὶ πρώην] Λέγεται δὲ ἄρτι πρώην, ὡς ἐχρήσατο δὲ Πλούταρχος. *V.*

Ibid. Προτέως] Περὶ τοῦ Περιγρίνου λέγει. *V.*

* Κυνῶν] Ita manus emendarat *Salm.* cum legeretur Κυνῶν.

† Παρὰ τῆς μητ.] Ante ad verba ἃ μόνα ἐξαίρετα male refebatur hoc Schol. & ſchiol. ſequens, ad Ἐκείνῳ γέροντι.

Ἔφη δέ, inquit, τὸ δέρμα τὸ τῆς Καλυδωνίου διεσπάσθαι ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ ὡς ὀπτὸν ἦν τριχῶν ἤδη ψιλόν. *J. M. G.*

99. Τὰ ὀστᾶ τοῦ Γηρυόνου] An factum de Geryonis oſſibus, quod Sanctorum reliquiis contigiſſe cum admiratione legimus, ut vel multiplicatae ſint, vel translatae? *Pauſanias* enim in Atticis p. 34, 20. in Lydiae urbe non magna, Τμῶλος Φάραις, inventa, narrat, poſt nudatum a tempeſtatibus collem, ὀστᾶ τὸ μέγεθος ἀξιόλογα ἐς πίστιν ὡς ἦν ποτε ἀνθρώπου ἐκεῖ ἀλλ' οὐ μείζονος ἢ ὅσου νῦν ἄνθρωποι. (conformatio ſuaſit humana eſſe, magnitudo elephantum potius aut cetum ſuaſiſſet) Αὐτίκα δὲ λίθος ἦλθε ἐς τοὺς πολλούς, Γηρυόνου τοῦ χρυσάορος εἶναι τὰ † νεκρὰ κ. τ. λ. Dicemusne lacunam eſſe poſt Θηβαῖοι, aut poſt ὀστᾶ adeo. Sed fariolari nolo. Magnam vim ejusmodi reliquiarum, (κειμήλια, θαύματα, ἀναθήματα pro diverſo reſpectu vocant Graeci) breviter indicat *Ex. Spanhemius* in ipſo ingreſſu magni operis p. 3. *J. M. G.*

Ibid. Γηρυόνου] Γηρυόνος diſerte ſcripſit Cl. *Geſn.* in nota ſua; an quia Latini amant *Geryon, onis?* Dubito tamen num & ſic in Luciano corrigi velit, quum etiam Γηρυόνου in *Ha.* qua utebatur, intactum reliquit. Et cum nihil varietatis notatum reperirem, Edd. decem evolvi, easque in Γηρυόνου conſentire deprehendi, nempe ab recto Γηρυόνης, quam formationem eſſe uſitatiſſimam, vel ex *Loydii* Lex. poët. notum, qui id vel quater ex *Paleph.* & Γηρυονῆα a Γηρυονίης ex aliis profert. Addo *Conon.* Apollodoro adnexum p. m. 247. τῶν Γηρυό-

καὶ Μεμφῖται τὸν Ἶσιδος τοὺς πλοκάμους. αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ θαύματος δεσπότης, καὶ αὐτὸν σὲ τῇ ἀπαιδευσίᾳ καὶ βδελυρίᾳ ὑπερήκοντισεν. ὁρᾷς ὅπως κακοδαιμόνως ἀφήκεισαι, βακτηρίας ἐς τὴν κεφαλὴν ὡς ἀληθῶς δεόμενος.

Λέγεται γὰρ καὶ Διονύσιον τραγῳδίαν ποιῆσαι Φαύλως πάνυ, καὶ γελοίως, ὥστε τὸν Φιλόξενον πολλάκις δὶ αὐτὸ ἐς τὰς λαυρεώτας ἐμπεσεῖν, ὑπὸ δυνάμενον κατέχειν τὸν γέλωτα. οὕτως τοίνυν πυθόμενος ὡς [a] ἐγγελᾶται, τὸ Αἰσχύλου πυξίον, εἰς ὃ ἐκεῖνος ἔγραφε, σὺν πολλῇ σπουδῇ κτησάμενος αὐτό, ὠήθη ἔνθεος ἔσεσθαι, καὶ κάτοχος ἐκ τοῦ πυξίου, ἀλλ' ὅμως ἐν αὐτῷ ἐκείνῳ μακρῷ γελοιότερα ἔγραφεν· οἷον καὶ ἐκεῖνο τὸ Δωρικόν, ἦκεν ἡ Διονυσίου γυνή, καὶ πάλιν· οἴμοι, γυναῖκα χρησίμην ἀπώλεσα. καὶ τοῦτο γὰρ ἐκ τοῦ πυ-

& Memphitae cincinnos Iſidis. Ipſe vero admirabilis rei dominus, vel ipſum te inſcitia atque impuritate vicerit. Vide quam infeliciter te habeas, baculo in caput (*inſcuſſo*) revera indigens.

15. Dicitur etiam Dionyſius tyrannus ſcripſiſſe tragoediam, male ſane & ridicule, adeo ut ſaepe propter eam in Lautumias inciderit Philoxenus, qui riſum continere non poſſet. Hic ergo derideri ſe audiens, pugillares Aeſchyli, in quibus ille ſcribere ſolitus fuerat, ſtudioſe emit, futurum ratus, ut divino quodam ad poëticen ſtudio inde animaretur. Verum enim vero in illis ipſis *tabellis* longe etiam magis ridicula ſcripſit, quale illud Doricum, *Advenit Dionyſii mulier*: & illud, *Hei conjugem quam commodam deperdidi*: nam iſtuc etiam de pu-

a Ἐγγελᾶται] Hoc pertinaciter ſervant Edd. Ἠγγέλται adſcript. marg. *J.*

ρώνα ἀξιοπαλλεῖς ὄσσα βόες. Et *Ptol. Hephaeſt.* p. 310. f. Ἥρα συνομαχοῦσα τοῖς Γηρύσι. *Parth. Nic.* c. 30. τὰς Γηρύσι βοῦς. Nec aliter *Suidas*, nec *Ariſtoph.* quem vid. Acharn. vſ. 1081. Ideoque jam nulla mendi ſuſpicio: nec ſcio ubi Γηρύσι aut Γήρυσι inveniatur. *J. F. R.*

7. Λέγεται — Διονύσιον] Ut Latini verbis paſſivis imperſon. poſitis nominativum addere magis amant, ita contra Graeci accuſativum iis frequentius adjungunt. *Diod. Sic.* I. c. 95. pr. Λέγεται προστελθεῖν Ἄμασιν τὸν Βασιλέα. Ib. med. λέγεται τὸν Σέσωστριν πατέρα — ἐπιστῆναι. I. 2. c. 21. λέγεται τὸν Μέμνονα, & millies ap. eumdem deinde. *Parth. Nic.* c. 30. Λέγεται δὲ ὁ Ἡρακλέα — ἀφικέσθαι. Et c. 31. Λέγεται δὲ ὁ Διομήδην. Item c. 36. Λέγεται δὲ ὁ Ῥῆσον εἶναι. *Aeſop.* f. 86. Λέγεται ταύτην. *Arrian.* Exp. Al. in praef. λέγεται Φίλιππον μὲν τελευτῆσαι, ubi Cl. *Gronov.* ſex, ſeptem alia ſimil. ex *Ael.* & *Xen.* Interdum tamen & nominativum reperias, ut *Dieg. Laërt.* T. 2. p. 582. Λέγεται ὁ Πλάτων υἱὸς γενέσθαι. *Died. Sic.* V. c. 55. Λέγεται δ', ὅτι ὁ γένους γενέσθαι. Mox ibid. Ζεὺς λέγεται ἐραστὴς γενέσθαι. *J. F. R.*

Ibid. Διονύσιον] Meminit *Cic.* ad Att. L. IX. unde proverbium factum eſt: Διονύσου ἐν Κορίνθῳ. *G. C.*

Διονύσιον] Dionyſius tyrannus. *F. G.*

Διονύσιον] *Seniorem* intelligit, qui tragoedias & comoedias edidit. Vid. *Plut.* 838. 2. 1276. 1532, 1. De tragoediis ejus vide *Suid.* & *Plut.* Timol. 442. 2. & 602. f. ubi fragmentum hoc etiam habet, ὁ γὰρ Τυραννὶς ἀδικίας μήτηρ ἴφυ, quod apud *Stobaeum* etiam reperitur, *Grot.* Flor. 187. B. adde *Philoſtr.* p. 499. *M. du S.*

Διονύσιον τραγῳδίαν ποιῆσαι φαύλως] Adleverat Cl. *Hemſterh.* adeundum *Daviſ.* ad *Cic.* Tuſc. Diſp. V. p. 350. Ed. 2. Ibi Cicero de eodem Dionyſio tyranno: *muſicorum vero perſtudioſo poëtae etiam tragico quam bono, nihil ad rem.* Daviſ. autem: „ *Themiſt.* Or. IX. p. 126. Τραγῳδίας δὲ, inquit, ἱκανῶς γράφων, καὶ Διονύσιος „ ὁ Τυραννος ἱκανὸς ὤν. De poëtica ejus facultate non „ tam bene ſentiunt reliqui, & in horum ſententia „ fuiſſe ſe non obſcure docet *Tullius*. *Ammian. Marcel.* L. XV. c. 5. *Legimus Dionyſium intentaſſe Poëtae Philoxeno mortem, cum eum recitantem* proprios „ verſus abſurdos & inconcinnos, *laudantibus cunctis, ſolus audiret immobilis.* Dein additis etiam his „ Luciani, pergit: alia de Philoxeno in lapicidinas conjecto teſtimonia corraſit *Jac. Perizon.* ad *Ælian.* V. „ H. L. X. c. 9. At de Dionyſii tragoediis vide *Scheffero* & *Kuhnium* ad L. XIII. c. 18. Haec *Daviſii* „ adſcribere non piguit. *J. F. R.*

8. Τὸν Φιλόξενον] Nota Philoxeni hiſtoria diſertiſſime enarrata a *Diodor. Sic.* l. 15. poſt pr. brevius a *Stobaeo* Serm. 13. περὶ παῤῥησίας. Tangit *Cic.* ad Att. 4. 6. med. Aliam cauſſam conjecti a Dionyſio in Lautumias Philoxeni, corruptam nempe ab illo Galateam, tyranni pellicem, indicat *Athenaeus* L. I. p. 6. F. & Schol. *Ariſtoph.* ad Plut. 290. Tragoedia ſunt Dionyſii nomina, & quae ad hoc argumentum alia pertinent, vid. apud *Fabric.* B. G. 2, 19. p. 675. in quo Catalogo Tragicorum etiam Philoxenus illuſtratur p. 686. Add. Viri docti ad *Aelian.* V. H. 10, 9. & 12, 44. *J. M. G.*

10. Οὐ δυνάμενον κατ. τὸν γέλωτα] Aliam cauſſam aſſignat

pugillaribus : & illud , *Stulti ſibi illudunt enim mortalium.* Atque hoc quidem apte dictum in te videri poteſt a Dionyſio , ac propter hoc carmen inaurare decebat illos pugillares.

16. Qua enim ipſe ſpe de libris concepta, eos volvis ſemper , & glutinas , & circumcidis , & croco cedroque inungis , & pelles circumdas , & apponis umbilicos , tanquam fructum aliquem illorum capturus ? Nempe melior omnino jam ipſa illa emtione factus es, qui ſic dicas , *ut libri praecipiunt ?* Quin piſcibus magis mutus es. Vivis autem ut neque dicere honeſtum ſit , ſed *immane* , ut in proverbio eſt , *odium* omnium ſuſtines propter impuritatem. Itaque ſi talem libri efficerent , curriculo quam longiſſime fugiendum ab illis erat.

ξίσι, ἢ τὸ, αὐτοῖς γὰρ ἐμπαίζουσιν οἱ μωροὶ βροτοί. τοῦτο μὲν γε πρὸς σὲ μάλιστα εὐστόχως ἂν εἰρημένον εἴη, [b] ἢ τῷ Διονυσίῳ. καὶ ἄλλο τοῦτο χρυσοῦσαι αὐτοῦ ἔδει ἐκεῖνο τὸ πυξίον.

Τίνα γὰρ ἐλπίδα καὶ αὐτὸς ἔχων εἰς τὰ βιβλία, καὶ [c] ἀνελίττεις ἀεὶ, καὶ ἀλοκολλᾷς, καὶ περικόπτεις, καὶ ἀλείφεις τῷ κρόκῳ, καὶ τῇ κέδρῳ, καὶ διφθέρας περιβάλλεις, καὶ ὀμφαλοὺς [d] ἐντίθεις, ὡς δή τι κερδαλεώτερον αὐτῶν; πάνυ γὰρ ἤδη βελτίων γεγένησαι ἀλλ' ἢ πρώην, ὃς τοιαῦτα μὲν φθέγγῃ μᾶλλον δὲ τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος εἶ, βιοῖς δὲ, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλόν· μισος δὲ ἄγριόν, [e] φασι, καὶ πάντων ἔχεις ὅπη τὴν βδελυρίαν· ὡς εἰ τοιοῦτος ἀπεργάζοιτο τὰ βιβλία, φυγῇ φευκτέον ἂν ἦν ὁτιποῤῥωτάτω ἀπ' αὐτῶν.

Δυοῖν

20. Μάλιστα εὖς. — ἢ τοῦ Διον.] Aut μᾶλλον ſcribi debuit, aut εὐστοχώτερον. *M. du S.*

25. Καὶ ἀνελίττεις] Hæc omnia *Perſ.* ejusque Interpretes ad Sat. 3. *J. B.*

Καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ] Perinde quidem eſt ſive legas, ut in editis habetur καὶ ἀνελίττεις ἀεὶ, ſive , ut in Mſ. extat, καὶ ἀνατυλίττεις ἀεὶ. Utrumque enim ſignificat *libros, verſus, evolvis* , utrumque verbum hunc apud ſcriptorem alibi quoque occurrit in hac notione. ſed cum ἀνατυλίττειν , quod hic codex vetuſtus prae ſe fert, ſit verbum rarius , credibile eſt librarios pro eo ſubſtituiſſe notius & tritius. Proprie ἀνατυλίττειν dicitur de voluminibus, quae evolvuntur. In ſequentibus mox ineptiſſime vertitur , καὶ ἀλοκολλᾷς ἢ περικόπτεις, *coagmentas, ſpolias* , cum vertendum ſit *conglutinas* , *circumcidis*. Chartae enim glutine jungebantur , deinde frontes librorum circumcidebantur, capiti vero voluminis adglutinabatur membrana purpurea, cui plerumque litteris aureis index libri inſcribebatur, ut erudite docuit maximus vir *Iſaacus Voſſius* ad Catullum pag. 52. vide quae ibi notavit, quae maxime faciunt huic loco illuſtrando. *J. G. G.*

Ibid. Καὶ ἀλοκολλᾷς, καὶ περικόπτεις] I. e. recidis. *tu le rognes.* *F. G.*

28. Ἐντίθεις] Ἐντίθης. *F. G.* Ni Atticum foret εἰς pro ης, ut c. 19. f. προτίθεις. *J. F. R.*

31. Τῶν ἰχθύων ἀφωνότερος] Proverb. *J. B.*

Ibid. Ἰχθύων ἀφωνότερος] Supra Z. Τρ. c. 35. Ἄλεκτ. c. 1. *M. du S.*

b Ἢ] ἢ delet *Geſn.* c Ἀνελίττεις] Et hoc Edd. conſtanter. Ἀνατυλίττεις *Graev.* & marg. *Aldi.* d Ἐντίθεις] Ἐντίθης vult *Gujet.* e Φασί] Sic *J. P.* aliaeque. Φασὶ *Fl.*

32. Ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν] Καινοπρεπὲς δὲ τοῦτο, ὡς οὐδ' εἰπεῖν καλὸν· τὸ γὰρ κοινὸν ὡς οὐδὲ καλὸν εἰπεῖν. *V.*

signat *Plut.* 595. f. Tragoedia nempe Tyranni ei ut emendaret data , a principio ad finem ab eo eſt obliterata. *M. du S.*

11. Ἐγγελᾶται] Lege ἤγγελλαι & vid. Παρασ. c. 40. vel potius ἠγελᾶτο, ut *Diog. Laërt.* p. 159. F. quamvis de alio illic ſermo. De hac veterum curioſitate vid. *Spanh.* p. 4. ed. ult. Adde his ob ſimilitudinem *Silii Italici* factum , qui in *Virgilii* monumento decubuiſſe fertur, quaſi eodem afflatu inſpirandus. Narrat *Jacob. Pontanus* 281. Philoc. *M. du S.*

16. Δωρικὸν] Ubinam hoc Doricum invenies? Corruptum cenſeo ; necdum quid reponam ſatis video. Aliquid tamen habeo quod afferam. Fuit altera Dionyſii uxor nomine Doris ; v. *Ælian.* V. H. IX. 8. & XIII. 10. *Val. Maxim.* IX. 14. de qua haud dubie hic ſermo eſt. Adde *Cic.* Tuſc. V. Locra erat, Xeneti viri civium ſuorum nobiliſſimi filia. ſed ibi Loris dicitur. Vid. not. ad *Cornel. Nep.* in Dione. *M. du S.*

Ibid. Ἦκεν ὁ Διονυσίῳ] Non puto, ridiculum quaerendum eſſe in his verſiculis , prout hic recitantur, in quibus humile quiddam forte videas , & minime Tragicum ; ridiculum neſcio an quis hodie obſervet? ſed citari arbitror carminum principia eorum , quae miſerum poëtam praeter caetera declarent. *J. M. G.*

Δυοῖν δὲ ὄντοιν, ἅττ' ἂν τῶν παλαιῶν τις κτήσαιτο, λέγειν τε δύνασθαι, καὶ πράττειν τὰ δέοντα ζήλῳ τῶν ἀρίστων, καὶ φυγῇ τῶν χειρόνων· ὅταν μήτε ἐκεῖνα, μήτε ταῦτα φαίνηταί τις παρ' αὐτῶν ὠφελούμενος, τί ἄλλο ἢ τοῖς μυσὶ διατριβὰς ὠνεῖται, καὶ ταῖς τίλφαις οἰκήσεις, καὶ πληγὰς ὡς ἀμελοῦσι τοῖς οἰκέταις;

17. Cum vero duo fere sint, quae a veteribus parare sibi possit aliquis, ut & dicere possit & facere quae oportet, optimorum aemulatione, & fuga deteriorum: si neque istuc neque hoc utilitatis percepisse aliquem inde appareat; quid aliud quam exercitationes muribus parabit, aut habitacula blattis, aut servis plagas tanquam istorum negligentibus?

Πῶς δὲ καὶ κεῖνο αἰσχρόν, εἴ τις ἐν τῇ χειρὶ ἔχοντά σε βιβλίον ἰδὼν (ἀεὶ δέ τι πάντως ἔχεις) ἔροιτό τινος, ἢ ῥήτορος, ἢ ξυγγραφέως, ἢ ποιητοῦ ἐστί; σὺ δὲ ἐκ τοῦ ἐπιγραφῆς εἰδὼς, πράως εἴποις τοῦτό γε· εἶτα ὡς φιλεῖ τὰ τοιαῦτα ἐν ξυνουσίᾳ προχωρεῖν ἐς μῆκος λόγων, ὁ μὲν ἐπαινοῖ τι, ἢ αἰτιῶτο τῶν ἐγγεγραμμένων, σὺ δὲ ἀπορήσεις, καὶ μηδὲν ἔχοις εἰπεῖν, οὐκ εὔξῃ[a] τότε χανεῖν σοι τὴν γῆν αὐτὸς σεαυτοῦ, ὡς ὁ Βελλεροφόντης ἀφιφέρων τὸ βιβλίον;

18. Quomodo vero turpe esse illud negabis, si quis te videns in manu librum habere, semper autem omnino habes aliquem, interroget, cujus aut oratoris, aut historici, aut poëtae sit? tu vero, qui ex titulo noris, placide illud certe respondeas: deinde vero, ut solent talia in consuetudine familiari ad longos sermones procedere, ille laudet aliquid aut vituperet de his, quae ibi scripta sunt; tu vero consilii inops non habeas quod dicas: non tibi tum dehiscere tellurem optabis, qui librum eo modo, ut *literas* Bellerophontes circumferas?

Δημήτριος δὲ ὁ Κυνικὸς, ἰδὼν ἐν Κορίνθῳ ἀπαίδευτόν τινα βιβλίον καλλίστου ἀναγινώσκοντα, τὰς [b] Βάκχας, οἶμαι, τοῦ Εὐριπίδου, ἦν δὲ ἄγγελος δὴ ὁ διηγούμενος τὰ τοῦ Πενθέως πάθη, καὶ τὸ τῆς Ἀγαυῆς ἔργον, ἁρπάσας διέσπασεν αὐτὸ, εἰπὼν, Ἀμεινόν ἐστι τῷ Πενθεῖ ἅπαξ σπαραχθῆναι ὑπ' ἐμοῦ, ἢ ὑπὸ σοῦ πολλάκις. Ζητοῦ

19. Cynicus Demetrius cum videret Corinthi indoctum quendam, qui librum legeret pulcherrimum, Bacchas, puto, Euripidis, esset autem *in ea parte fabulae* ubi nuncius Penthei factum enarrat, & opus Agavae: raptum *librum* discerpsit, dicens, *Melius est Pentheo semel a me lacerari, quam a te saepe.* Diu autem multum apud me quae-

a Τότε &c.] Τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε *Coll.* b Βάκχας] Βάκτας *Fl.* male, quod tamen & adscriptum marg. *Al.*

43. Καὶ ταῖς τιλφαις οἰκήσεις] Τίλφη ζωύφιόν τι τοῖς βιβλίοις ὡς ἐπίπαν ἐντίκτουσι πτερωτὸν, * ἐπιμήκη κεφαλὴν ἔχον, ὡς ἐν μικρῷ πατιδιῷ, λεπτὸν ἢ πίλιον εἴ τις † τοῦτο ‡ ἐγχρίψαιτο, κανιστρὸν § ἀποβάλλει. *V.*

53. Οὐκ εὔξῃ τὴν γῆν χανεῖν σοι τότε] *G.*

* Ἐπιμήκη] Ἐπίμηκες dederat *Solan.* non adjiciens unde. Ideo non satis causae cur vulgatum desererem videns, non obsecutus sum, nec enim comma addiderat: at si post ἐπίμηκες distinguas, construasque ζωύφιον ἐπίμηκες, κέρατα ἔχον, *Solani* conjectura non displicebit; non tamen certum erit, Scholiasten sic dedisse. *J. F. R.*

† Τούτου] Sic *Solan.* pro vulgato τοῦτο, quod ei facilius desidi, quia ex C. est, etsi neque *adhuc* vulgatum ab Scholiasta profectum. *J. F. R.*

‡ Ἐγχρίψαιτο] Legendum existimo ἐγχρίμψαιτο. *J. F. R.*

§ Ἀποβάλλει] Exc. *G.* eadem, nisi quod habent ἀποβάλλειν. C. etiam, nisi quod τούτου pro τοῦτο quod in reliquis est. Sed legendum πολλοῦ, non πίλιον. *M. du S.*

43. Τίλφαις] Lege σίλφαις, ut Ἀλ. c. 31. mutare tamen nolui, quia sic etiam usurpari notat Scholiastes ad illum locum. *M. du S.*

53. Χανεῖν σοι] *Hom.* Il. Θ. 150. *M. du S.*

56. Δημήτριος] Vide Ὀνειρ. c. 63. Δημων. 1. c. 3. & Τοξ. c. 27. *M. du S.*

Δημήτριος] De hoc aliisque XX. Demetriis vid. *Philostr.* IV. 25. notasque *Olear.* p. 163. b. 1. *J. F. R.*

58. Τὰς Βάκχας] *Eur.* Bacch. 1041. Quae fabula etiamnum extat. In *Fl.* βάκτας, prave. *M. du S.*

64. Τήμερον] *Usque ad hanc diem.* *F. G.*

73. Μὴ] Lege μῆ. *M. du S.*

76. Καὶ

quaerens, hodie nondum reperire possum, cujus rei causſa tantum ſtudii in emendis libris colloces. Utilitatis enim aut usus cujusquam ex illis percipiendi causſa *fieri*, nemo putaverit qui vel minimam tui notitiam habuerit; non magis, quam calvus pectinem emerit, aut ſpeculum caecus, aut ſurdus tibicinem, aut pellicem castratus, aut mediterraneus remum, aut aratrum gubernator. Verum ostentationem forte divitiarum ea res habet? & hoc vis declarari omnibus, te in ea etiam, quae nullam tibi utilitatem adferant, tamen de multa illa affluentia aliquid impendere? Verum enim vero, quantum ego etiam, Syrus homo, ſcire potui, niſi te ipſe in illas ſenis iſtius tabulas per fraudem inſcripſiſſes, jam periſſes fame, & auctionem librorum tuorum propoſuiſſes.

20. Relinquitur nempe illud te inductum ab adulatoribus, uti credas, non modo pulchrum te eſſe atque amabilem; ſed doctum atque oratorem, & hiſtoricum, qualis nemo alius, libros emere ideo, ut laudes illorum aſſeras. Ajunt vero te illis recitare in conviviis, atque illos terreſtrium ranarum inſtar prae ſiti clamare, aut non bibere, niſi dirumpantur clamoribus. Neſcio enim quomodo opportunus es, qui naſo ducaris, & credas illis omnia; qui aliquando illud etiam perſuaderi tibi paſſus ſis, regi te cuidam ſimilem vultu eſſe, ſic-

δὲ ἀεὶ πρὸς ἐμαυτὸν, ὕπω γὰ τήμερον εὑρεῖν δεδύνημαι τίνος ἕνεκα τὴν σπουδὴν ταύτην ἐσπούδακας περὶ τὴν ὠνὴν τῶν βιβλίων· ὠφελείας μὲν γὰ, ἢ χρείας τῆς ἀπ' αὐτῶν, οὐδ' ἂν οἰηθείη τις τῶν ἐπ' ἐλάχιστόν σε εἰδότων. ἢ μᾶλλον, ἢ φαλακρὸς ἄν τις πρίαιτο κτένιον, ἢ κάτοπτρον ὁ τυφλὸς, ἢ ὁ κωφὸς αὐλητρίδα, ἢ σαλλακὴν ὁ εὐνοῦχος, ἢ ὁ ἠπειρώτης κώπην, ἢ ὁ κυβερνήτης ἄροτρον. ἀλλὰ μὴ ἐπιδείξειν σοὶ τοῦτο πρᾶγμα ἔχει, γὰ βούλῃ τοῦτο ἐμφῆναι ἅπασιν, ὅτι γὰ εἰς τὰ μηδέν σοι χρήσιμα, ὅμως ἐκ πολλῆς τῆς οὐσίας ἀναλίσκεις; γὰ μὴν ὅσα γε κἀμὲ Σύρον ὄντα εἰδέναι, εἰ μὴ σαυτὸν φέρων ταῖς τοῦ γέροντος ἐκείνου ἐγκαθήκαις παρενέγραψας, ἀπολώλεις ἂν ἤδη, γὰ ἀγορὰν προὐτίθεις τῶν βιβλίων.

Λοιπὸν οὖν ἐκεῖνο πεπεισμένον ἔχουσί σε τῶν κολάκων, ὡς οὐ μόνον καλὸς εἶ, γὰ ἐράσμιος, ἀλλὰ σοφὸς, γὰ ῥήτωρ, γὰ συγγραφεὺς, οἷος οὐκ ἕτερος, ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία, ὡς ἀληθεύοις τοὺς ἐπαίνους αὐτῶν. φασὶ δέ σε γὰ λόγους ἐπιδείκνυσθαι αὐτοῖς ἐπὶ δείπνῳ, κἀκείνους χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντας, ἐκκεκραγέναι, ἢ μὴ πίνειν, ἢν μὴ διαῤῥαγῶσι βοῶντες. καὶ γὰ οὐκ οἶδ' ὅπως ῥᾳστός εἶ τὸ ῥινὸς ἕλκεσθαι, γὰ πιστεύεις αὐτοῖς ἅπαντα, ὅς ποτε κἀκείνου ἐπείσθης, ὡς βασιλεῖ τινι ὁμοιώθης τὴν ὄψιν,

c Κτένιον] Κτένας *Fl.* d Κἀμοὶ] Non habet *Fl.* e Δὴ] Reſtitui ex L. & *Fl.* Δεῖ Edd. cett. male. f Εἶ] Εἶναι *Fl.* & marg. *A1.* g Οὐχ ἕτερος] Sic pleraeque recte. Οὐδέτερος Schol. Οὐδ' ἕτερος *Fl.* h Ὡς ἀληθεύοις] Ὡς εἰ ἀληθεύοις marg. *A1.* i Ἐκκεκραγέναι] Κεκραγέναι *Fl.* k Ὡμοιώθης] Ὡμοιωθεὶς *Fl.*

84. Οὐδέτερος ὠνεῖσθαι τὰ βιβλία] Τὸ οὐδέτερος ἐπὶ δύο λαμβάνεται· πῶς οὖν τοῦτο; εἰ μήτε ἕτερος) τὸν τ' γραφῆς, γὰ ἀντὶ τοῦ οὐχ ἕτερος, γέγραπται) οὐδέτερος, ἢ ἐκτέθλιπται) τὸ Ε τῆς συνδέσμου. *V.* Exſtat etiam in C.

76. Κἀμοὶ Σύρον ὄντα] Syrus ergo & ille indoctus. *M. du S.*

88. Ἐκκεκραγέναι] Delerat *Solanus*, praeeunte *Fl.* Facerem idem, ſi plures addicerent, etſi poſſes ἐγκεκραγέναι conjicere, quod ſimilia frequentet Noſter, ut ἐμβοᾶν, ἐμφαγεῖν &c. Sed quia ſupra de *Merced. Cond.* §. 28. quoque χερσαίων βατράχων δίκην διψῶντα κεκραγέναι, neque compoſitum ἐκκεκραγέναι in Noſtro obſervavi, *Solano* adſentior. *J. F. R.*

Ibid. Ἢ μὴ] Καὶ μὴ. *F. G.* Probo; ſed ne ſine auctoritate librorum graſſari videar, vulgatum exhibui. *J. F. R.*

92. Βασιλεῖ τινι] *M. Aurelio*; *eruditum* enim paulo poſt dicit c. 22. Sapientem etiam &c. quod & a Scholiaſte probe fuerat animadverſum, quem vide a me emendatum. Praeterea poſt Peregrini mortem ſcripta; vide ſupra. *M. du S.*

ὄψιν, καθάπερ ὁ ψευδαλέξανδρος, ἢ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς, ἢ ὁ χθὲς προπάτορας ἡμῖν ψευδονέρωνα, ἢ εἴ τις ἄλλος τῶν ἐσχάτων τὸ ψεῦδος τελαγμώνων.

Καὶ τί θαυμαστὸν, εἰ τοῦτο ἔπαθες, ἀνόητος καὶ ἀπαίδευτος ἄνθρωπος, καὶ προΐεις ἐξυπιάζων, ἢ μιμούμενος βάδισμα, ἢ σχῆμα, ἢ βλέμμα ἐκείνου, ᾧ σεαυτὸν εἰκάζων ἔχαιρες, ὅπου καὶ Πύρρου φασὶ τὸν Ἠπειρώτην τὰ ἄλλα θαυμαστὸν ἄνδρα, ὕτως ὑπὸ κολάκων ὑπὸ τῶν ὁμοίων ποτὲ ἀφθαρῆναι, ὡς πιστεύειν ὅτι ὅμοιος ἦν Ἀλεξάνδρῳ ἐκείνῳ; καίτοι [a] τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· διὰς ἀφ' ἁπασῶν τὸ πρᾶγμα ἦν· εἶδον γοῦν καὶ τοῦ Πύρρου εἰκόνα, καὶ ὅμως ἐπέπειστο ἐκμεμάχθαι τοῦ Ἀλεξάνδρου τὴν μορφήν. ἀλλ' ἕνεκα μὲν δὴ τούτων ὕβριστάι μοι εἰς τὸν Πύρρον, ὅτι σε εἴκασα καὶ τοῦτο αὐτῷ. τὸ

ut commenticius ille Alexander; & fullo ille Pseudo-Philippus, & qui proavorum nostrorum memoria fuit, simulatus Nero, & si quis alius praefixam suo nomini mendacii notam gerit.

21. Et quid mirum, si hoc tibi usu venit, dementi atque indocto homini, si processisti supina cervice, incessum imitatus & habitum & vultum illius, cui assimilare te gaudebas; cum etiam Pyrrhum narrent Epirotam, admirabilem alioquin virum, adeo quondam ab adulatoribus, quantum ad similitudinis judicium, corruptum, ut Alexandro se illi similem putaret: cum tamen ea res, quantum Musicorum illud summum intervallum, distaret. Vidi enim Pyrrhi etiam imaginem. Et tamen putabat *in se* expressam Alexandri formam. Sed hactenus in Pyrrhum fui injurius, quod te illi, quantum ad hanc rem, com-

a Τὸ τῶν Μυσικῶν τοῦτο· διὰς διὰ πασῶν] Sic redditum Luciano ex L. & *V2.* quae διὰς tantum omisit. Cett. male: τῶν Μυσῶν τοῦτο, διὰ πάντων.

6. Καίτοι τὸ τῶν *Μυσῶν] Ἀντὶ τοῦ ὅμοιον τῇ παροιμίᾳ τῇ Ἀφροτευσύνῃ χωρὶς τὰ Μύσων ἐς Φρυγῶν ὁρίσματα. *V.*

* Μυσῶν] Ex interpretatione falsa vides corruptum etiam fuisse Luciani Codicem, quo Scholiasta utebatur. Ideoque ad Luciani textum nunc emendatum id accommodare non licuit. Vid. notas. *J. F. R.*

93. Ὁ ψευδαλέξανδρος] Ille *sorti extremae inventis, qui Syriae regnum velut paternum* (Antiochi Epiphanis filium mentitus) *armis repeteret* a Demetrio Sotere. Vid. *Justin.* 35, 1, 6. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ ψευδοφίλιππος ἐκεῖνος κναφεὺς] *Ammian.* L. XIV. c. 19. etiam hunc Pseudophilippum in fullonio natum testatur: *Haec*, inquit, *fortuna mutabilis & inconstans fecit Agathoclem Siculum ex figulo regem, & Dionysium gentium quondam terrorem, Corinthi literario ludo praefecit. Haec Adramyttenum Andriscum in fullonio natum, ad Pseudophilippi nomen evexit. L. Bos.*

Ibid. Ψευδοφίλιππος] Andriscus ille, *vir ultimae sortis* apud Flor. 2, 14, 3. sive *stirpis.* Vell. Pat. 1, 11, 1. qui quod vulgo *ex similitudine Philippi* (Persei Macedoniae Regis filii) *Pseudophilippus vocabatur, regiam formam, regium nomen animo quoque regio implevit.* In *fullonio natum* etiam *Ammianus Marcellinus* dicit 14, 11. *J. M. G.*

95. Ψευδονέρωνα] De Pseudoneronibus tribus vid. *Casaubonus* ad *Suetonii* Neronem extremum. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ εἴ τις ἄλλος τῶν ὑπὸ τὸ ψεῦδος ταττομένων] Benedictus, *qui mendacio subditi sunt.* Cedo, quos tales intelligam. Quin etiam quum conditionem hujusmodi innuit auctor, usurpat casum tertium; ut in principio Fugitivorum. ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι. Et rursus: Κράτησε ἐπιγραφομένων ἐ ὑπὸ τῷ νυνὶ τασσομένων. In Reviviscentibus. οἱ δὲ ὑπὸ τὴν ἐναντίαν τύχην τασσόμενοι. Anastasius apud Basileenses, *& si qui alii hoc modo mentiti sunt*, sententiam, ut videtur, non voces crassius considerans. Puto velle auctorem, *& si quis alius eorum, qui post vocem* ψεῦδος *nomen positum habent.* Tales enim sunt illi, qui praecedunt Pseudonero & Pseudophilippis. Similiter lusit in citato loco ex Reviviscentibus in verbo multis praepositio φίλος. *J. G.*

96. Ὑπὸ τὸ ψεῦδος τελαγμώνων] I. e. vocem ψεῦδος nomini proprio praepositum habentium, quales sunt isti, ψευδαλέξανδρος, ψευδοφίλιππος, & sim. *F. G.* Nam *Bened.* dederat, *qui mendacio subditi sunt. Anastasius: si qui alii mentiti sunt. J. F. R.*

6. Μυσικῶν τοῦτο· διὰς διὰ πασῶν] Emendationem hanc nostram firmat L. proxime etiam accedit *V2.* in qua tantum desideratur διὰς, in aliis depravate prorsus legitur Μυσῶν τοῦτο διὰ πάντων. Confer ἀ. μισθ. c. 11. si forte adhuc dubites: vide etiam, si lubet, *Plut.* 212. 2. ubi Μυσῶν ἐ Φρυγῶν ὁρίσματα. Proverbium quidem est, de rebus a se invicem discretis. Ita ut edidimus, emendasse etiam in suo codice Cel. *Kuste-*

rum.

comparavi. Quod autem sequitur, etiam tibi maxime conveniret. Cum enim ita animum induxisset Pyrrhus, eaque de se ipse crederet; nemo erat, quin accederet illius sententiae, & in societatem hujus morbi veniret, donec quaedam Larissae anus peregrina, verum dicendo, ista ipsum pituita liberavit. Pyrrhus enim postquam ostendisset illi imaginem Philippi, & Perdiccae, & Alexandri, & Cassandri, aliorumque regum, interrogabat, *cui ipse similis esset?* persuasum omnino habens venturam ad Alexandrum. At illa diu cunctata *Batrachiani*, inquit, *coquo*. Etenim erat aliquis in urbe Larissa Batrachion nomine, coquus, Pyrrho similis.

22. Tu sane cui de cinaedis illis, saltatorum libidini servientibus, similis sis, non equidem dixerim: te vero furorem robustum nunc adhuc furere videri omnibus ista

δὲ ἀπὸ τούτου, ᾗ πάνυ σοι πρέπον ἂν εἴη. ἐπεὶ γὰ οὕτω διέκειτο ὁ Πύρρος, καὶ ταῦτα ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἐπέπειστο, οὐδεὶς ὅστις οὐ ξυνετίθετο, καὶ ξυνέπαχεν αὐτῷ, ἄχρι δή τις ἐν Λαρίσῃ πρεσβύτις ξένη αὐτῷ τἀληθὲς εἰποῦσα ἔπαυσεν αὐτὸν τῆς κορύζης. ὁ μὲ γὰ Πύρρος ἐπιδείξας αὐτῇ εἰκόνα Φιλίππου, καὶ Περδίκκου, καὶ Ἀλεξάνδρου, καὶ Κασσάνδρου, ᾗ ἄλλων βασιλέων ἤρετο τίνι ὅμοιος εἴη, πάνυ πεπεισμένος ἐπὶ τ' Ἀλέξανδρον ἥξειν αὐτίκα· ἡ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισχοῦσα, Βατραχίωνι, ἔφη, τῷ μαγείρῳ· ᾗ γὰ ἦν τις ἐν τῇ πόλει Λαρίσῃ, Βατραχίων [b] ὄνομα, μάγειρος τῷ Πύρρῳ ὅμοιος.

Καὶ σὺ δὴ ᾧ τινι μὲ τ' τοῖς ὀρχηστοῖς συνόντων κιναίδων ἔοικας. οὐκ ἂν εἴποιμι· ὅτι δὲ μανίαν ἐρρωμένην ἔτι ᾗ νῦν μαίνεσθαι δοκεῖς ἅπασιν, ἐπ' ἐκείνῃ τῇ εἰκόνι πάνυ σα-

[b] Ὄνομα] Abest a *Fl.* Adest in cett. Forsan τὄνομα adscript. marg. *J.*

num video, qui proverbium de re, quae alteri, e diametro, ut ajunt, opposita est, dici notat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν Μυσῶν τοῦτο] Quae Scholiasta de Mysorum & Phrygum terminis dicit, declarari possunt e *Strabone* Lib. 13. p. 432, 33. τὰ δὲ ἐξῆς ἐπὶ τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὴν ἔχει μέχρι πρὸς τ' Ταῦρον, ὡς τὰ Φρύγια, ᾗ τὰ Λύδια, ᾗ τὰ Καρικὰ, ᾗ ἔτι τὰ τ' Μυσῶν δυσδιάκριτα εἶναι παραπίπτοντα εἰς ἄλληλα κ.τ.λ. ubi apparet, de rebus parum distinctis & ad discernendum difficilibus, dici potuisse illud proverbium. At noster de maxima & in sensus facile incurrente dissimilitudine hic agit. Deinde quis putet Lucianum scriptorem si quis alius disertum, & verborum minime parcum, quin περίεργον potius quam obscurum, ita abrupte ad illud proverbium allusurum fuisse? Quid ergo? corruptum jam olim putamus locum e compendio scribendi, pro μυσῶν legendum μυσικῶν. Nam illud alterum, quod λέγ' πάντων dictum putamus, pro vulgatiore λέγ' πασῶν, non habebit difficultatem, arbitror; cum etiam λέγ' πάντὸς (intell. λεγήματος) dici observaverimus ab *Hippocr.* de diaeta 1, 9, 17. *J. M. G.*

Τῶν Μυσικῶν τοῦτο· δὶς διὰ πασῶν] Vulgatum τ' Μυσῶν &c. non esse sanum, *Gujetus* quoque animadverterat, non vero qui sanandum. Sed jam inventa veritate ab *Solan.* & *Gesner.* aliis conjecturis non indigemus. Cumque & Cl. *Wessel.* in Observ. p. 35. eodem modo emendandum viderit, ἄμυσος forem, si his viris non auscultarem. Habuimus id proverbii supra in de *Merced. Cond.* T. I. p. 719. ubi ad *Ptolem. Harmon.* remisi. Item in *Prometh.* c. 6. p. 34. T. I. Et in *Quom. Hist.* c. 7. T. 2. Et expositum est de summa distantia, maximaque differentia. *J. F. R.*

8. Τῇ Πύρρου] Pyrrhus Alexandro similis. *F. G.*

17. Ἔπαυσεν αὐτὸν τ' κορύζης] *Obesae naris*, itemque contra ea *emunctae naris* homines, simili translatione dicunt Latini. Sed κόρυζαν satis ad verbum reddere num liceat, dubito. Frequentissime ludunt in hoc verbo Graeci ad infantiam exprobrandam & ἀσελγείαν. Antiquissimam esse eam rationem, ostendit *Plato*, apud quem de rep. 1. p. 416. C. Thrasymachus Socratem sic superbe tractat, Τί σοι ἐστί; cum respondisset Socrates τί δή; ὅτι τοι σὺ, inquit, κορυζῶντα φιλοσοφεῖς, ᾗ οὐκ ἀπομύττει δόμενον. Sed haec copiosissime jam olim & magno apparatu Cl. *Hemsterhusius* in dialogis nostri selectis p. 25. *J. M. G.*

Ibid. Κορύζης] Supra T. I. *Dial. Mort.* XX. §. 4. κεφαλῆς, ᾗ τύφου, ᾗ πολλῆ κόρυζα. Et *Dial.* IV. §. 2. κορύζης μὲ τὴν ῥῖνα, λήμης δὲ τοὺς ὀφθαλμούς ὄντα. Ubi *Hemsterh.* hoc paucis exponit, promittens se oppertuniore loco plura daturum; unde conjicio eum h. l. id acturum fuisse; quum loco priore non repetierit quae super κορύζῃ copiose dedit in Ed. Dialogor. Luciani minore, p. notar. 24—30. At quum & alibi similes minoris Edit. observationes non recudi in hacce curarit, nolim jam istam notam tam longam huc inserere, quia praescriptum foliorum numerum excedere non licet, & altera editio plurimorum in manibus versatur. Hoc solum repetam, prae aliis Lucianum κορύζῃ pro *stultitia* frequenter uti, ut praeter superiora,

σαφῶς οἶδα. ἔχειν θαυμαστὸν, εἰ ἀπίθανος ἔτω ζωγράφος ὢν, καὶ τοῖς πεπαιδευμένοις ἐξομοιοῦσθαι ἐθέλεις, πιστεύων τοῖς τὰ τοιαῦτά σε ἐπαινοῦσι. καὶ τί ταῦτα λῆρος; πρόδηλος γὰρ ἡ αἰτία τοῦ περὶ τὰ [a] τοιαῦτα βιβλία σπουδῆς, εἰ καὶ μέτρον νωθείας ἐγὼ μὴ πάλαι καλεῖδον. σοφὸν γὰρ, ὡς γοῦν οἴει, τὸ τ' ὀπτανόμενος, καὶ ἐλπίδας μικρὰς ἔχεις περὶ τῦ πράγματος, εἰ βασιλεὺς μάθοι ταῦτα σοφὸς ἀνὴρ, καὶ παιδείαν μάλιστα τιμῶν· εἰ δὲ ταῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνος ἀκούσειεν, ὡς ὠνὴ βιβλία, καὶ ξυνάγεις πολλὰ, πάντα ἐν βραχεῖ παρ' αὐτῦ ἔσεσθαί σοι νομίζεις.

Ἀλλ', ὦ καλαπύγων, οἴει τοσοῦτον μανδραγόραν καλαχεχύσθαι αὐτῦ, ὡς ταῦτα μὲν ἀκούειν, ἐκεῖνα δὲ μὴ εἰδέναι, οἷος μὲν σὺ ὁ μεθ' ἡμέραν βίος, οἷοι δέ σοι πότοι, ὁποῖαι δὲ νύκτες, καὶ οἵοις καὶ ἡλίκοις ξυγκαθεύδεις; Οὐκ οἶσθα ὡς ὦτα καὶ ὀφθαλμοὶ πολλοὶ βασιλέως; τὰ δὲ σὰ ἔτω πεφανῆ ὄντα, ὡς καὶ τυφλοῖς εἶναι καὶ κωφοῖς γνώριμα· εἰ γὰρ καὶ φθέγξαιο μόνον, εἰ γὰρ [b] καὶ λούμενος ἀποδύσαιο, μᾶλλον δὲ μὴ ἀποδύσῃ, εἰ [c] δοκεῖ, οἱ δ' οἰκέται μόνον ἵν ἀποδύσωνταί σε, τί οἴει, μὴ αὐτίκα ἔσεσθαι πάντα σὺ πρόδηλα τὰ τῆς νυκτὸς ἀπόρρητα; εἰπὲ γοῦν μοι καὶ τόδε, εἰ Βάσσος ὁ ὑμέτερος ἐκεῖνος

de imagine, illud plane scio. Itaque admirandum est, te malum adeo pictorem eruditis videri velle similem, & his fidem habere, qui eo te nomine laudant. Et quid ista nugor? Manifesta enim caussa tui circa tales libros studii, licet ego prae tarditate non olim perspexerim. Sapiens enim, ut quidem putas, hoc tuum commentum est, & spes non parvas ea de re concepisti, si Imperator ista audiat, vir sapiens, & in honore habens eruditionem maximo. Si vero ista de te ille audiat, ut emas libros & conducas multos, brevi te tempore ab ipso impetraturum speras omnia.

23. Sed putasne, impudice, tam copiose illum mandragora perfusum, ut haec quidem audiat, nesciat vero idem, qualis sit diurna vita tua, quales tuae potationes, quae noctes, cum qualibus & cujus aetatis hominibus cubes? nescis multas esse aures, oculos regis multos? Tua autem *facta* ita sunt aperta, ut caecis etiam atque surdis innotuerint. Si enim vocem modo mittas, si enim exuaris in balneo; quin, ne exuaris ipse, si videtur, si servi modo tui exuantur: quid putas? nonne statim manifesta futura tuarum secreta noctium? Dic igitur mihi hoc etiam, si vester ille, Bassus, Sophi-

a Τοιαῦτα] Et hoc omittit *Fl.* b Καὶ] Neglexit *Fl.* c Δοκεῖ] Δοκεῖ *J.* sola.

39. * Σοφὸς ἀνὴρ] Κατὰ † Μάρκον γὰρ ἔτος ὁ Λυκιανὸς ἦν. *V.*

* Σοφὸς ἀνὴρ] Σοφὸν γὰρ edebatur, quod ad Lucian. aptavit *M. du S.*

† Μάρκον] Μαρὸν Edita ridicule; sed & sic V. Recte Μάρκον C. & G.

de *Mort. Peregr.* sub init. & in *Navig.* §. 45. &c. *J. F. R.*

38. Εἰ βασιλεὺς μάθοι] Marcus Antoninus Philosophus. *F. G.*

57. Βάσσος] De quodam Basso legimus apud *Philostratum* p. 166. & ad quem Apollonii Epistolae extant XXXVI. & XXXVII. & apud *Suidam*, sed alius is videtur ab eo, qui hic notatur, de hoc vid. *Ovid.* Trist. II. 417. *M. du S.*

Βάσσος] Variorum quidem Bassorum meminit *Tacit.* nullius, quem hujus Sophistae nomine insignire queam; fuit & Bassus Neronis tempore, homo dicacissimus, qui *Asinus albus* vocabatur, ut refert *Quintil.* L. VI. c. 3. p. 545. *Asinumque* ob ineptias, *album* ob jucunditatem dictum vult *Turneb.* At *Burman.* ob stuporem vel magnas aures, & colorem cutis. Hunc designari non ineptum foret, si tempus conveniret. *J. F. R.*

58. Βάταλος] De hoc apud auctores ambigitur, aliis *Tibicinem*, *Poëtam* aliis facientibus. Vid. *Plut.* v. De-

phiſta, & Batalus tibicen, & cinaedus Sybaritanus Hemitheon, qui nobiles illas leges vobis ſcripſit, quomodo furere, velli, pati & agere iſta deceat; ſi, inquam, illorum aliquis leonina pelle indutus, cum fuſti ambulet; quid viſum iri putas ſpectantibus? Herculemne illum eſſe? Non, ſi totas etiam ollas lippiant. Sexcenta enim ſunt, quae teſtimonium adverſus illum habitum perhibeant, inceſſus, conjectus oculorum, & vox, & cervix infracta, & ceruſſa, & maſtiche, & fucus, quibus vos ornamini. Et omnino facilius, quod eſt in proverbio, quinque ſub axilla elephantos tegas, quam unum cinaedum. Tum leonina talem non tegat: tu vero ſperas futurum, uti libro tectus deliteſcas? Sed fieri id quidem non poteſt. Prodent enim te ac detegent reliqua indicia veſtra.

24. Quod caput eſt, ignorare mihi videris, bonas ſpes non a bibliopolis eſſe petendas, ſed a ſe ipſo unicuique, atque a quotidiana vita ſua, ſumendas. Tu vero putas advocatum tibi communem teſtemque futurum Atticum, & Callinum librarios? Non, ſed crudeles quosdam homines, qui te obterent, ubi Dis viſum erit,

σοφιστὴς, καὶ Βάταλος ὁ αὐλητὴς, ἢ ὁ κίναιδος Ἡμιθέων ὁ Συβαρίτης, ὃς τοὺς θαυμαστοὺς ὑμῖν νόμους συνέγραψεν, ὡς χρὴ μαίνεσθαι, καὶ ὠθιτίλλεσθαι, καὶ πάσχειν, καὶ ποιεῖν ἐκεῖνα, εἰ τούτων τις νυνὶ λεοντῆν περιβαλλόμενος, καὶ ῥόπαλον ἔχων βαδίζοι, τί οἴει φαίνεσθαι τοῖς ὁρῶσιν; Ἡρακλέα εἶναι αὐτόν; Οὐκ εἴ γε καὶ χύτραις λημῶντες τυγχάνοιεν. μυρία γὰρ ὅσα τὰ ἀντιμαρτυροῦντα τῷ σχήματι, βάδισμα, καὶ βλέμμα, καὶ φωνὴ, καὶ τράχηλος ὑπικκλασμένος, καὶ ψιμύθιον, καὶ μαστίχη, καὶ φῦκος, οἷς ὑμεῖς κοσμεῖσθε, καὶ ὅλως, κατὰ τὴν παροιμίαν, θᾶττον ἂν πέντε ἐλέφαντας ὑπὸ μάλης κρύψειας, ἢ ἕνα κίναιδον. εἶτα ἡ λεοντῆ μὲν τοιοῦτον οὐκ ἂν ἔκρυψε, σὺ δ' οἴει λήσειν [d] σκεπόμενος βιβλίῳ; ἀλλ' ὃ δυνατόν. προδώσει γάρ σε, καὶ ἀποκαλύψει τὰ ἄλλα ὑμῶν γνωρίσματα.

Τὸ δ' ὅλον ἀγνοεῖν μοι δοκεῖς, ὅτι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας οὐ παρὰ τῶν βιβλιοπωλῶν δεῖ ζητεῖν, ἀλλὰ παρ' αὐτοῦ, καὶ τῆς καθ' ἡμέραν βίου λαμβάνειν. σὺ δ' οἴει συνήγορον κοινὸν καὶ μάρτυρα ἔσεσθαί σοι τὸν Ἀττικὸν, καὶ Καλλῖνον τοὺς βιβλιογράφους; [e] Οὐκ ἀλλ' ὠμούς τινας ἀνθρώπους [f] ἐπιτρίψοντάς σε, ἢν οἱ θεοὶ ἐθέλωσι, καὶ πρὸς ἔσχατον πενίας ξυνε-

d Σκεπόμενος] Σκεπτόμενος male *Fl.* e Οὐκ] Omittit *Fl.* f Ἐπιτρίψοντάς] Ἐπιτρίψοντά *Fl.*

65. Οὐχί γε χύτραις λημῶντες] Χύτραις λημῶντες, ἀντὶ τῶν χύτραις ἴσως φθειρομένοις λήμοις. *V.*

Demoſth. 1554. I. qui monet ita dictum ab obſcaenitate Demoſthenem. *Libanius* in *vita Demoſth.* Tibicinem Epheſium fuiſſe ait ſupra modum mollem, a quo deinde molles omnes B. dicti ſint. Conſule etiam *Suidam*, & in eum Eruditiſſimi editoris notam. Ipſe Demoſth. ejus opprobrii meminit. p. m. 179. B. C. Poëtam mollem facit *Joſ. Barberius* AG.X.823. Vid. etiam *Brodaeum* Miſcell. I. 20. *M. du S.*

59. Ἡμιθέων] *Ovid.* Triſt. II. *Ep. ad Aug. Nec qui compoſuit nuper Sybaritida fugit.* Hujus, ut videtur, auctor Hemitheon. Alludit *Philo Hebraeus* in vita Moſis; *Comoedias*, inquit, *& Sybariticas nequitias componentes. Mart.* etiam XII. Theſ. Crit. *Grut.* p. 27. 1. *Lil. Gyrald.* p. 482. *M. du S.*

65. Χύτραις λημῶντες] Comicus in Nub. p. 144. εἰ μὴ λημᾷς κολοκύνταις. Ad quae verba vetus Schol. Ὁ δὲ Λυκιανὸς ἐν τῷ πρὸς ἀπαίδευτον ἓν πολλὰ βιβλία ἀνεύρηκεν, ὅτι ὤκησεν εἰκῆ χύτραις λημῶντες. *Heſych.* Κρονικαὶ λῆμαι, παρὰ τὴν παροιμίαν τῶν χύτραις λημῶσι, καὶ κολοκύνταις ἐπὶ τῶν ἀμβλυνττόντων. *L. Bos.*

Χύτραις λημῶντες] V. Scholiaſt. *Ariſtoph.* Νεφ. ad v. 326. p. 144. & *Heſych.* Κρονικαὶ λῆμαι. *M. du S.*

66. Μυρία γὰρ] Sic *de Calum.* c. 10. & 29. Sic apud *Ariſten.* Epiſt. 19. lib. 2. *J. B.*

69. Μαστίχη] Ad depilanda corpora adhibebant molles iſti; quod & hodieque factitant Aſiatici. Vide ſupra notam ad Μωδ. c. 33. *M. du S.*

81. Ἀττικὸν & Καλλῖνον] Supra cap. 2. pr. *M. du S.*

91. Κρί-

ξυνελάσονλας· δέον ἔτι νῦν [a] σωφρονήσαντα ἀποδόσθαι μού τινι τῶν πεπαιδευμένων τὰ βιβλία ταῦτα, καὶ σὺν αὐτοῖς τὸ [b] νεόκλιστον ταύτην οἰκίαν· ἀποδοῦναι δὲ τοῖς ἀνδραποδοκαπήλοις μέρος γοῦν ἀπὸ πολλῶν τῶν ὀφειλομένων.

& ad extremum paupertatis adigent : qui debebas vel nunc ad ſanitatem revocatus vendere eruditorum alicui libros iſtos, & cum his recens aedificatam illam domum, ac reddere mangonibus partem certe de multis, quae illis debentur.

Καὶ γὰρ κἀκεῖνα περὶ δύο ταῦτα δεινῶς ἐσπούδασας, βιβλίων τε τῶν πολυτελῶν κτῆσιν, καὶ μειρακίων τῶν ἐξώρων, καὶ ἤδη καρπερῶν ὠνὴν, καὶ τὸ πρᾶγμά σοι πάνυ σπουδάζεται, καὶ θηρεύεται. ἀδύνατον δὲ πένητα ὄντα, πρὸς ἄμφω δαρχεῖν. σκόπει τοίνυν ὡς ἱερὸν χρῆμα συμβουλή. ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον τῶν μηδὲν προσηκόντων, τὴν ἑτέραν νόσον θεραπεύειν, καὶ τοὺς ὑπηρέτας ἐκείνους ὠνῆ δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἴκοθεν, μεταπέμπουσί τινας τῶν ἐλευθέρων, οἷς [c] οὐδ' ἀκίνδυνον ἀπελθεῖν, ἢν μὴ λάβωσιν, ἅπαντα ἐξαγορεῦσαι τὰ πραχθέντα ὑμῖν μέχρι τόκου, οἷα καὶ πρώην αἴσχιστα περὶ σοῦ διηγεῖτο ἐξελθὼν ὁ πόρνος, ἔτι καὶ [d] δείγματα ἐπιδεικνύς. ἀλλ' ἔγωγε καὶ μάρτυρας ἂν παρασχοίμην τοὺς

25. Etenim in duobus iſtis ſtudioſiſſime elaboraſti, in libris magni pretii exquirendis & in adoleſcentulis exoletis, jamque robuſtis coëmendis : eamque rem calide admodum tractas & venaris. Fieri autem non poteſt, ut homo pauper utrique *ſtudio* par ſis. Vide ergo quam divina res ſit conſilium. Cenſeo enim te relictis, quae nihil ad te pertinent, alteri tantum morbo vacare, & illius miniſtros pretio emere, ne deficientibus ſervis, liberos homines arceſſas, quibus nempe non *aeque ac ſervis* periculoſum, niſi acceperint *quantum volunt*, eliminare omnia quae poſt compotationem a vobis fiunt. Qualia nuper turpiſſima de te ſcortum illud effutiebat, qui ipſa indicia *ſceleris* oſtenderet. Ac poſſum ego teſtes etiam praebere, qui tum aderant, quam indi-

a Σωφρονήσαντα] Ita dedit *Solan.* ex *Fl.* Habet & *S.* Σωφρονίσαντα *Bt. J. P.* Σωφονίσαντα *H.* b Νέοκτιστον] Νέοκτητον *Fl.* ſola. c Οὐδ'] Deeſt in *Fl.* d Δείγματα] Conſtans lect. Δήγματα *Marcil.*

91. Κἀκεῖνα] Non liquet. *M. du S.* In marg. *Junt.* notarat Idem, nihil variare Edd. Sed in phraſi καὶ γὰρ κἀκεῖνα nihil eſt vitii; tam ſaepe enim habuimus illud καὶ γὰρ καὶ, ut neque repetere velim, neque credere poſſim ad id haeſiſſe *Solanum*; verum aliud in ſenſu quaeſivit vitium; nam vel κἀκεῖνα, vel ſequens ταῦτα melius abeſſet. Scio quidem αὐτὸς ἐκεῖνος haud infrequens eſſe, ut *Ælian.* V. H. IV. 9. ἀλλ' ἐγώ, φησιν, αὐτὸς ἐκεῖνός εἰμι. *Herodian.* III. 13. 7. αὐτήν τε ἐκείνην τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς. *Ariſtot.* de Gen. Animal. III. 6. pr. τὸ δὲ αὐτὸ τοῦτο ποιεῖ & ſimilia Noſtro etiam familiaria, vid. ad *Abdic.* c. 6. Habeoque in promptu multos pleonaſmos, veluti hoc *Lyſiae* in Ἀπολ. δωροδοκ. p. 378. Ed. *Lond.* ἢ τῶν ἰδίων τῶν ὑμετέρων αὐτῶν, aliaque partim exhibita ad *Gall.* c. 20. *Icar.* c. 1. atque alibi, partim alia occaſione expromenda; non tamen ad verbum huic loco reſpondentia. Sed & prope accedentia adſeruntur a Viris doctis ad *Dial. Mar.* III. §. 1. p. 296. T. I. nec tamen mihi ſatisfacio; quare pro ταῦτα leviſſima mutatione legerim τἀυτὰ, tumque τἀυτὰ ἐκεῖνα idem erit quod αὐτὰ ἐκεῖνα, *illa ipſa*, ſ. *eadem illa*; nam qui oppoſita illa pronomina eodem ſpiritu jungantur, nondum capio, dum ταῦτα ἐκεῖνα idem ſonat atque : *haec illa*, & ſi δύο accedit, erit : *illa haec duo*, quod dici poſſe, nondum obſervavi. At ſi oratio poſſit fieri bimembris, & conſtrui, καὶ γὰρ κἀκεῖνα δεινῶς ἐσπούδακας, *& in iſta valide incubuiſti, περὶ δύο ταῦτα, circa haec duo*, ſalva res foret. At vix patiuntur ſequentia. *J. F. R.*

93. Ἐξώρων] *Validos* dederant, cum ſit *exoletos*. Vid. *Suid.* Et *Philoſtr.* Ep. 14. Οἱ ἱερώτικοι τῶν ποιητῶν ἀγαθὴ ἀκρόασις ἐξώροις. i. e. *ſenioribus, quam ut amatoria exerceant*. Generaliter enim ſignif. aetatem juſtam egreſſos, quod ſatis jam docuit *Steph.* *J. F. R.*

96. Ἱερὸν χρῆμα συμβουλὴ] Supra *Rhet. Praec.* §. 1. habuimus : Ἱερόν τι χρῆμα τὴν συμβουλὴν ἔσαν. *J. F. R.*

97. Ἀξιῶ γάρ σε ἀφέμενον] Longe hic a ſententia Luciani Latinus interpres. Locus enim hic totus ſic Latinus fieri debuit, *auctor enim tibi ſum, ut omiſſis quae nihil ad te attinent*, nempe librorum emptione, *alterum illum morbum tuum cures, & miniſtros illos*, nempe libidinis tuae, *dimittas, qui liberi ſunt, cum verna tibi non deſint, quibus, ſi fugerint, non ſit tutum, eliminare omnia quae poſt epulas & vinum agitis vos, etſi a te nihil acceperint*. Quare non tutum vernis potius quam liberis, aperta res. *Th. M.*

99. Τοὺς

digne tulerim, & tantum non plagis hominem mulcaverim, tuam vicem nimirum iratus. Praesertim cum alium quoque testem advocaret similium, & alium, eadem multis verbis enarrantes. Ad haec igitur, vir bone, repone tibi pecuniam, & serva, ut domi & secure talia facere & pati possis. Ut enim plane non amplius facias, quis ita in aliam te sententiam transducat? Nec enim canis desinat temere, corium semel docta rodere.

26. At alterum facile, ut libros non amplius emas. Satis eruditus es: satis tibi sapientiae: tantum non supremis in labiis habes antiqua omnia. Historiam nosti omnem: artes omnes dicendi, & elegantias, & vitia, & Atticorum nominum usum. Omnino sapiens quiddam, & summum in eruditione, librorum ista multitudine factus es. Nihil enim prohibet, quo minus ego quoque tempus in te *illudendo* fallam, quandoquidem imponi tibi gaudes.

27. Lubens autem te interrogem, tot li-

τότε παρόντας, ὡς ἠγανάκησα, ἢ ὀλίγου πληγὰς ἐνέτριψα αὐτῷ, χαλεπαίνων ὑπὲρ σοῦ. ἢ μάλιθ' ὅτε ἢ ἄλλον ἐπεκαλέσατο μάρτυρα τῶν ὁμοίων, ἢ ἄλλον, ταὐτὰ καὶ [e] λόγοις διηγουμένους. πρὸς δὴ ταῦτα, ὦ γαθὲ, ταμιεύου τὰργύριον, ἢ φύλαττε, ὡς οἵκοι καὶ κτᾶσθαι πολλὴν ἀσφάλειαν ταῦτα παυσεῖν ἢ πάσχειν ἔχης. ὥστε μὴ μηκέτι ἐργάζεσθαι, τίς ἂν μεταπείσειέ σε; ὑδὲ γὰρ κύων ἅπαξ παύσαιτ' ἂν, σκυτόδαγεῖν μαθοῦσα.

Τὸ δ' ἕτερον ῥᾴδιον, τὸ μηκέτι ὠνεῖσθαι βιβλία. ἱκανῶς πεπαίδευσαι, ἅλις σοι τῶν σοφίας, μόνον οὐκ ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει ἔχεις τὰ παλαιὰ πάντα, πᾶσαν μὲν ἱστορίαν οἶδα, πάσας δὲ λόγων τέχνας, ἢ κάλλη αὐτῶν, ἢ κακίας, ἢ ὀνομάτων χρῆσιν τῶν Ἀττικῶν· πάνυ σοφόν τι χρῆμα ἢ ἄκρον ἐν παιδείᾳ γεγένησαι, σχεδὸν τὸ πλῆθος τῶν βιβλίων· κωλύει γὰρ οὐδὲν κἀμέ σοι ἐνδιατρίβειν, ἐπειδὴ χαίρεις ἐξαπατώμενος.

Ἡδέως δ' ἂν ἢ ἐροίμην σε, τὰ τοσαῦτα βι-

e Λόγοις] Sic Edd. omn. *Λαπῶς Marcil.*

99. Τοὺς ὑπηρέτας] Sensum ex verbis Graecis ut nunc quidem se habent, haud facile elicias. Ego corruptissima existimo, sed absque Mss. Codd. ope quid reponam nondum satis video. *M. du S.*

Ibid. Ὧν δ' ὅμως μὴ ἐπιλειπόντων σε τῶν οἰκοθεν] Ut eis pauca, ἢ φύλαττε ὡς οἶκοι. *Th. M.*

Ὧν δ' ὅμως] Locus difficilis, quem interpretando magis obscuravit *Marcilius*. Nempe corruptum esse illud indicat, quod infinitum, postulante constructione, non sequitur. Ait, ἐξῶ σε ἀφέμενον — θαυμαστόν, ἢ τοὺς ὑπηρέτας — quid expectamus? non profecto ὧν δὲ, sed ἐπιθέσθαι, nec ὅμως, sed ὅπως. Blandissimam esse, utramque emendationem agnoscet, qui manus librariorum non ignorat. Denique ὑδὲ mutandum censeo in ὧν. Non mirum, plura in uno loco esse corrupta. Cum enim semel in illo ἐπιθέσθαι peccatum esset, nube objecta loco alioquin claro, reliquis quoque corrumpendis nata opportunitas. Sententiam huic loco aptissimam esse, quam in versione expressimus, nemo in dubium vocabit, arbitror. Suadet, ut servis ad malam libidinem abutatur potius, quam liberis; illos obnoxios, hos sine suo periculo enuntiare turpitudinem illius posse. Hoc satis declarant, quae sequuntur. *J. M. G.*

1. Μιλησίλλου] Μιλησίλλῳ forsan legendum. Sed locus mendosus videtur. *F. G.*

Μιλησίλλου] Ante hanc vocem excidisse puto μηδὲ *M. du S.*

3. Λάθωσι] Subaudi τι, δῆτα, aut quid simile. *F. G.*

6. Ἔτι δὲ διήγησιν ἐπιδικιῶν] Ἔτι δὲ διήγησιν ἐπ. Morsiunculas nempe amatorias. *Th. M.*

11. Ταῦτα δὲ λόγους διηγουμένους] Ταῦτα δὲ λοιποῖς. *Th. M.*

16. Οὐδὲ γὰρ κύων &c.] Utitur & *Alciphr.* III. Ep. 47. fin. verborum ordine aliter collocato. ὅτι γὰρ κύων σκυτοτραγεῖν μαθοῦσα τὴν τέχνης ἐπιλήσεται, ubi peritiss. *Bergler.* & haec Luciani addit, cetera ad *Erasmum* remittens. *J. F. R.*

17. Σκυτοτραγεῖν] Proverbium hoc expressit *Horat.* Sat. 5. L. II. vs. 8.

Ut canis a corio numquam abstterrebitur uncto.

M. du S.

27. Ἐνδιατρίβειν] Sumitur hic pro *celebrare, virtutes laudare*, uti *Oin. c.* 2. aut potius *palpare*, ut Ἀλεξ. c. 33. *M. du S.*

βιβλία ἔχων, τί μάλιστα ἀναγιγνώσκεις αὐτῶν; τὰ Πλάτωνος; τὰ Ἀντισθένους; τὰ Ἀντιλόχου; τὰ Ἱππώνακτος; ἢ τούτων μὲν ὑπερφρονεῖς, ῥήτορες δὲ μάλιστά σοι τούτων ἀφ' χειρός; εἰπέ μοι, καὶ Αἰσχίνου ἢ καὶ Τιμάρχου λόγον ἀναγιγνώσκεις; ἢ ἐκεῖνά γε πάντα οἶδα, καὶ γιγνώσκεις αὐτῶν ἕκαστον; ἢ δὲ Ἀριστοφάνην καὶ τὸν Εὔπολιν ὑποδέδυκας; ἀνέγνως καὶ τὰς Βάπτας τὸ δρᾶμα ὅλον; εἶτ' οὐδέν σε τἀκεῖ καθίκετο, οὐδ' ἠρυθρίασας γνωρίσας αὐτά; τοῦτο γοῦν καὶ μάλιστα θαυμάσειεν ἄν τις, τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων [a] ἅπτῃ τῶν βιβλίων, ὁποίαις αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις; πότε δὲ ἀναγιγνώσκεις; μεθ' ἡμέραν; ἀλλ' οὐδείς σε ἑώρακε ποιοῦντα τοῦτο; ἀλλὰ νύκτωρ; πότερον [b] ὀπτέλαμψον ἤδη ἐκείνοις; ἢ πρὸ τῶν λόγων, ἀλλὰ καὶ πρὸ σκότους, μηκέτι μὴ τολμήσῃς τοιοῦτο μηδέν.

obros cum habeas, quem potissimum inter eos legas? Platonisne, an Antisthenis, Antilochi, an Hipponactis? An hos quidem contemnis, sed oratores potius quam illi in manibus tibi sunt? Dic mihi, an Aeschinis etiam contra Timarchum orationem legis? An illa quidem nosti omnia, & unumquodque illorum agnoscis? Aristophanem & Eupolin egisti? legisti etiam fabulam totam Baptas? Tum nihil ea, quae ibi sunt, te movere, neque *in te* agnoscens illa erubuisti? Itaque vel maxime illud admiretur aliquis, quo tandem animo libros attingas? quibus illos evolvas manibus? quando illos legas? Interdiu? At nemo te vidit hoc facere? Sed noctu? utrum, cum jam istis intentus es? An ante studia, immo ante tenebras, nihil quidquam istorum audes?

28. Quin

a Ἅπτῃ] Ἅπτει *El.* & L. male. prius *Ald. J.* &c. Ἅπτῃ vult *Solan.* b Ἐπιτέλαμψόν] Ἐπιταγμόν *Fl.* sola, quod & adscivit marg. *A1.*

31. Ἀντισθένους] Periere haec omnia, non mala tamen, si rite hic cum Platonicis recensentur. *M. du S.*

32. Ἀντιλόχου] Forsan Ἀρχιλόχου. *F.G.* Idem adscripserat etiam *La Croze.*

34. Αἰσχίνου] Supra *de Merced.* c. 7. pr. *J. F.R.*

35. Τιμάρχου] Τῇ κατηγόρῳ scil. *F.G.*

Ibid. Κατὰ Τιμάρχου] Haec oratio hodieque extat. *M. du S.*

38. Ὑποδέδυκας] Cum omnium, qui modo laudabantur, auctorum commemoratio acerbum quid habeat, ut qui aspere invecti sint in ea flagitia, quae Indocto bibliothecae possessori objicit Lucianus; tum in *Aristophanis* atque Eupolidis comoediis utitur vocabulo ὑποδύεσθαι, puto ut indicet, eum personas turpes V. G. Hyperboli, & similium *subiisse*, & histrionis instar *egisse*; quem intellectum verbi hic tanto magis adnotandum putavi, quod adhuc nondum mihi observatus est. *J.M.G.*

Ibid. Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας esse nomen hujus comoediae evincit Platonius ille, cujus περὶ διαφορᾶς κωμῳδιῶν libellus *Aristophani* praefigi solet, post princ. Ἴσμεν γοῦν τὸν Εὔπολιν, ἐπὶ τῷ διδάξαι τοὺς Βάπτας, ἐκπεσόντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπ' ἐκείνων, εἰς ἃς καθῆκε τοὺς Βάπτας: & magis etiam *Juvenalis* 2, 92. *Cecropiam solliti Baptae lassare Cotyto.* Vetus Scholiastes ad h. l. supplet Platonii narrationem, & dubitationem, si qua esse poterat, eximit, simulque Lucianum unice declarat: Baptae *titulus libri, quo impudici describuntur ab Eupolide, qui inducit viros Athenienses ad imitationem feminarum saltantes, lassare psaltriam.* Baptae *ergo molles, quo titulo Eupolis comoediam scripsit, ob quam ab Alcibiade, quem inprimis perstrinxerat, necatus est.* An hi βάπται gestarunt βαπτά; de quibus Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* c. 40. *J.M.G.*

Τὰς Βάπτας] Τοὺς Βάπτας legend. videtur. Βάπται Eupolidis drama, in quo τῶν βαπτῶν τὴν Κοττυτοῦς sacerdotum libidinem exagitat. *Juven. F.G.* Recte conjicit *Gujet.* nam Baptae sacerdotes mares erant Deae Cotyttus, cui nocturnis & impudicis saltationibus sacra faciebant. *Juvenal.* Sat. 2. vs. 92. *Cecropiam soliti Baptae lassare Cotytto*, ubi vid. Interprett. quos non exscribo. Et quamvis *molles* eo nomine etiam insigniantur, adeoque per jocum femineus articulus addi posse videatur, tamen id hic locum habere nequit, ubi titulus dramatis ipse indicatur. *J.F.R.*

41. Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἔχων, ἅπτει τὸν βιβλίων, ὁποίαις, αὐτὰ χερσὶν ἀνελίττεις] Ridiculissime Latinus interpres, *quali animo, qualibus manibus libros versas.* Non intellecta locutione Attica, ἀπὸ ψυχῆς ἔχειν, ut ἀπὸ θυμοῦ ἔχειν, *aversari, avoir a contre coeur.* Hoc dicit Lucianus, *quem tu mollium tuorum aversatus, libros adtingis, aut quibus eos manibus evolvis?* Perinde ut si diceret, molles tui tibi tam προσθύμιοι, tam προσπόρδοι, manus tuae tam rebus obscoenis occupatae, ut libris vacare nullo modo possis. Haec intelligi non magni refert, sed neque ubi maxime βιωφελὴς Lucianus,

28. Quin tu relinquis libros & tuam solum rem agis! Quamquam nec istuc amplius oportebat, sed Euripidis illam Phaedram revereri, indignantem pro mulieribus ac dicentem:

Tenebras nec horret nulla lecti consctias,
Vocemve, si gravis prorumpat, parietum.

Sin omnino perseverare in morbo *tibi* decretum est, abi, eme libros, & domi conclusos tibi habe, & fruere gloria possessionis. Satis tibi hoc quoque. Sed noli unquam illos attingere, nec lege, nec linguae *istī tuae* veterum virorum orationes & poëmata subjicito, quae nihil tibi mali fecerint. Novi equidem frustra me ista nugatum esse, meque Aethiopem, quod est in proverbio, lavare conatum esse. Etenim tu emes, & nihil uteris, & deridebere ab eru-

Ἄφες δὲ τὰ βιβλία, καὶ μόνα ἐργάζου τὰ σαυτοῦ. καίτοι ἐχρῆν μηκέτι μηδ' ἐκείνα, αἰδεσθῆναι δὲ τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν, καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσαν, καὶ λέγουσαν,

Οὐδὲ σκότον φρίσσουσι συνεργάτιν,
Τέρεμνά τ' οἴκων μὴ ποτ' ἐκφοβηθῇ.

Εἰ δὲ πάντως ἐμμένειν τῇ ὁμοίᾳ νόσῳ διέγνωσται, ἴθι, ἀποῦ μοι τὰ βιβλία, καὶ οἴκοι καλαμελείσας ἔχε, καὶ κάρπου τὴν δόξαν τῶν κτημάτων. ἱκανόν σοι καὶ τοῦτο· προσάψῃ δὲ μηδέποτε, μηδὲ ἀναγνῶς, μηδὲ ὑπαγάγῃς τῇ γλώττῃ παλαιῶν ἀνδρῶν λόγους, καὶ ποιήματα, μηδέν σε εἰργασμένα. οἶδα ὡς μάτην ταῦτά μοι λελήρηκας, καὶ τὴν παροιμίαν, Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρεῖς. σὺ γὰρ ὠνήσῃ, καὶ χρήσῃ ἐς ὀδὲν, καὶ καταγελασθήσῃ πρὸς τῶν πεπαιδευμένων, οἷς ἐπὸ

χρῆ

c Δι] Sic Edd. omn. Δὴ vult *Marcil.* d Ἴθι] Bene *Fl. Fr. H. P.* aliaeque. Ἴσθι male *J.* e Οἴκοι] Οἶκαδε *Fl.*

nus, Interpretes Latini magnopere aliquid intellexere. *Th. M.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Pro *τίνα βιβλία ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων*, *ἄπτῃ τούτων.* Nam & *ἄπτῃ* pro *ἅπτεις* legendum. *F. G.*

Τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων] Etiam hic infeliciter rem cessisse arbitror *Marcilio.* Vult sine dubio hic dicere Lucianus *quo animo, qua mente?* Sed nimirum non scripsisse videtur *τίνα ἀπὸ ψυχῆς ἴσχων.* verum *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων*, vel *τί ποτε ψυχῆς ἴσχων.* Lysias in narratione, quam refert in ipsius vita Halicarnassensis Dionysius, ex persona mulieris pro filiis suis, contra suum patrem, agentis, interrogat, *τίνα ποτὲ ψυχὴν ἴσχων ἀξιοῖ περὶ τῶν παίδων τοιαύτην γνώμην κρῖναι; quo tandem animo?* Vid. p. 193. extr. *Ald.* *J. M. G.*

42. Ἄπτῃ] Sic emendare necesse duximus pro vulgato *ἅπτει*, quod ferri non poterat. In *Fl.* quidem & L. *ἅπτει.* sed quid hoc ad rem, quaeso? Contra aptissimum est illud *ἄπτῃ*, facillimusque librariorum lapsus, qui *ἅπτει* inde fecerant; quod tot Editorum diligentiam fugisse miror; cum statim recte *ἀνελίττεις* eodem halitu sequatur. Ut enim *ἅπτεις*, quod unum restat, scripserit, a me impetrare non possum, ut credam. *M. du S.*

Ἅπτει] Delerat posteriorem syllabam *Solan.* & *ἄπτῃ* sua auctoritate dederat. Fateor sensus perspicuitati ita consuli; verum quia ex seq. *ἀνελίττεις* facile intelligitur, etiam secundam pers. requiri, eaque Atticis saepe formatur in *ει* pro *η*, nihil mutem; nam ut *βούλομαι*, *οἴομαι*, *ὄψομαι* fere perpetuo faciunt *βούλει*, *οἶει*, *ὄψει* pro *ὄψῃ*, in secunda sing. forsan & *ἅπτομαι*, *ἅπτει* formavit Noster. In multis enim aliis quoque verbis id obtinere, ut *ἐπιτιθέντες sciscitaris* ap. *Aristoph.* Plut. 60. Item *τύπτει*, *ψιθύρει* ac permulta similia, vide larga manu indicata ap. Cl. *Maittair.* de Dial. p. 63. Et licet *Suid.* ad recentiores Atticos haec referat, tamen hoc ipsum *ἅπτει* quod hic occurrit, indicat ab iis usurpatum, dum ait: *ἅπτει, καὶ τὰ ἄλλα τὰ ἐπὶ τοῦ ἐνεστῶτος χρόνου διὰ τοῦ ει λεγόμενα τὸν πατέρα μᾶλλον Ἀττικῶν ἐστι.* *J. F. R.*

46. Ἤδη ἐκείνοις] Libidinibus illis probrosis. *F. G.*

47. Τῶν λόγων] Quid est? *F. G.*

Ibid. Λόγων] Mallem, si per Codd. liceret, *ἔργων.* Quorsum enim illud *λόγων*, nisi cum *Fl.* pro *ἐπιτεταμένου*, *ἐπιτηδευμένου* legas? quod ferri hic non posse ego quidem existimo. *M. du S.*

Ibid. Μηκέτι μὴ — μηδὲν] De triplici illa negatione vid. supra *Philops.* c. ult. *οὐδὲν ἂ μὴ ταράξῃ.* Et T. I. *de Merced. Cond.* §. 4. No. 33. Item *Reviv.* c. 18. *Οὐδὲν ἂ μὴ γένηται ἄδικον.* *J. F. R.*

49. Ἅφες δὲ τὰ βιβλία] Ἄφες δή. *Th. M.*

51. Τὴν τοῦ Εὐριπίδου Φαίδραν] Cum nondum satis probatum sit, fuisse fabulam Euripidis hoc nomine, de quo vid. *Barnesius*; hic autem locus sit in Hippolyto vs. 418. & ibi ex persona Phaedrae proferatur: nolim Luciani verba sic accipere, quasi is Phaedram, fabulae Euripideae nomen, laudare voluerit. *J. M. G.*

54. Οὐδὲ σκότον] *Eurip.* Hipp. 417. *M. du S.*

57. Ἴθι] Conf. supra Par. c. 10. *M. du S.*

61. Τῇ γλώττῃ] Lingua, supple impura, a fellatione scil. *F. G.*

64. Αἰθίοπα σμήχειν ἐπιχειρῶ] Paroemiogr. *J. B.*

χρὴ ὠφελῆσθαι, οὐκ ἐκ τῆς κάλλους τῶν βιβλίων, οὐδ' ἐκ τῆς πολυτελείας αὐτῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς φωνῆς καὶ τῆς γνώμης τῶν γεγραφότων.

ditis, quibus utilitatem percipere satis est; non e pulchritudine librorum, neque ex magno illorum pretio, sed e sermone & sententia auctorum.

Σὺ δὲ οἴει θεραπεύσειν ἢ ἀπαιδευσίαν, καὶ ὑπικαλύψειν τῇ δόξῃ ταύτῃ, καὶ ἐκπλήξειν τῷ πλήθει τῶν βιβλίων, οὐκ εἰδὼς ὅτι καὶ οἱ ἀμαθέστατοι τῶν ἰατρῶν τὸ αὐτὸ σοι ποιοῦσιν, ἐλεφαντίνους κάρθηκας, καὶ σικυίας ἀργυρᾶς ποιούμενοι, καὶ σμίλας χρυσοκολλήτους· ὁπόταν δὲ καὶ χρήσασθαι τούτοις δέῃ, οἱ μὲν οὐδὲ ὅπως χρὴ μεταχειρίσασθαι αὐτὰ, ἴσασι. παρελθὼν δέ τις εἰς τὸ μέσον τῶν μεμαθηκότων, φλεβότομον εὖ μάλα ἠκονημένον ἔχων, ἰᾷ τἄλλα μὲν ὀν, ἀπήλλαξε δὲ ὀδύνης τὸν νοσοῦντα. ἵνα δὲ καὶ γελοιοτέρῳ τινὶ τὰ σὰ εἰκάσω, τοὺς κυρέας τούτους ὁπίσκευασαι, καὶ ὄψει τοὺς μὲν τεχνίτας αὐτῶν, ξυρὸν καὶ [a] μαχαιρίδας, καὶ κάτοπτρον σύμμετρον ἔχοντας· τοὺς δὲ ἀμαθεῖς καὶ ἰδιώτας πλῆθος μαχαιριδίων πρόκειμένους, καὶ κάτοπτρα μεγάλα, ἃ μὴν λήσειν γε οὐδὲν ταῦτα εἰδότας. ἀλλὰ τὸ γελοιότατον ἐκεῖνο πάσχουσιν, ὅτι κείρουσι μὲν οἱ πολλοὶ τοῖς γείτοσιν αὐτῶν, πρὸς δὲ τὰ

29. Tu vero putas curari a te posse insciti am tegique ista opinione, percelliqueposse homines librorum multitudine, ignarus, idem, quod tu, facere etiam imperitissimos quosque medicos, qui eburneas medicamentorum capsulas, & cucurbitas argenteas sibi faciunt, & scalpra auro ferruminata: cum vero iis utendum est illi, neque quomodo tractanda sint, norunt. At progressus in medium aliquis eorum, qui didicere, scalpellum habens probe acutum, de caetero rubigine obsitum, dolore aegrum liberat. Ut vero ridiculae magis rei tuam rationem comparem, tonsores mihi istos considera, & videbis, eos, qui sunt in illo genere artifices, novaculam, & cultellos, & speculum modicum habere; imperitos autem atque indoctos multitudinem cultellorum exponere, & specula magna: nec tamen propterea obscurum esse, illos nihil scire. Sed illud ipsis usu venit, quod oppido ridiculum est, ut vulgo quidem homines apud vicinos illorum tondendos se current,

a Μαχαιρίδας] Μαχαιρίδων marg. *AIW.*

Αἰθίοπα σμήχειν] In Schotti *Adagio* legendum ἀνόητον. *M. du S.*

84. Μαχαιρίδας] Conf. supra Ἀναξ. c. 45. *M. du S.*

96. Τὸ τῆς κυνὸς] Supra idem Τιμ. c. 9. (jam §. 14.) nota Æsopi fabula. *M. du S.*

3. Αἴθις ἀκούσῃ πολλάκις] Ubinam? nisi forsan ἀνοφρ. eundem spectat. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ] Huic libello *Th. Mag.* titulum fecit περὶ ἀγνοίας. V. μὴ. *M. du S.*

ΔΙΑΒΟΛΗ] Haesi aliquantum in hac voce, utrum possit retineri pervulgatus titulus, *non credendum Calumniae.* Sed cum *calumnia* semper falsa sit, cui proinde non modo non temere, sed nunquam sit credendum; ac praeterea latius multo pateat quam διαβολὴ, & ad omne genus *cavillationum, pravarumque interpretationum* referatur: in titulo malui illud ponere, quod Apellis historia, & defaitio auctoris, ac tota disputatio maxime postulare videbatur. In contexto tamen orationis non abstinui interdum *calumniae* appellatione, quoties ea videbatur commodior. Nempe hic etiam experimur, quod singulis paginis, non satis sibi respondere voces singulas binarum linguarum, non esse temere nomina plane synonyma. *J. M. G.*

1. Δεινόν γε ἡ ἄγνοια] Ita ferme *Plato* in Philebo. *Οὐκοῦν τὴν ἄγνοιαν εἰποῦμεν ὅτι κακὸν πᾶσιν; Nonne igitur ignorantiam dicemus omnibus esse malum?* & huc forsan respiciens noster interpres vertit: *mala res est ignorantia:* sed vim vocis δεινὸν non satis expressit, quae diritatem innuit. malim igitur vertere, *Dira res est ignorantia.* Est enim ab illo Graeco hoc Latinum vocabulum derivatum, *r* in *r* mutato. *J. T.*

2. Ὥσπερ ἀχλύν τινα] Atque haec est ratio, cur anima nostra (aut eorum saltem, qui non penitus obbrutuerunt) quae lumen est, ut Philosophi voluere, ignorantiam non secus horreat, atque corpus mortem. Sunt enim lux & tenebrae ita inter se oppositae, ut altera alteram destruat, atque dissolvat. Hinc *Plutarchus* Graecos veteres hominem φῶτα, id est, lumen, dixisse existimat, ὅτι τῷ γινώσκεσθαι, καὶ γινώσκειν ἑαυτὸν διὰ συγγένειαν ἥρως ἐχυρὸς ἐμπέφυκεν αὐτῷ τε τὴν ψυχὴν ἔνιοι τῶν φιλοσόφων φῶς εἶναι τῇ ὑσίᾳ νομίζουσιν, ἄλλως τε χρώμενοι τεκμηρίοις, καὶ ὅτι τῶν ὄντων μάλιστα τὴν μὲν ἄγνοιαν ἡ ψυχὴ δυσαναχετῶ, καὶ πᾶν τὸ ἀφεγγὲς ἐκφεύγει, καὶ τὸ

rent, ad illorum vero ſpecula accedentes, diſponant comas.

30. Quare tu quoque alii roganti commodare poſſis libros, ipſe uti illis nequeas. Quamquam librum nemini unquam commodaſti, ſed facis quod canis incumbens praeſepio; quae nec ipſa edit de hordeo, nequę equum edere, qui poteſt, patitur. Haec in praeſens de ſolis libris libere apud te diſputo: de aliis quae deſpuenda & flagitioſa facis, ſaepe in poſterum audies.

ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες, τὰς κόμας εὐθετίζουσι.

Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι χρήσεως ἂν τὰ βιβλία· χρήσασθαι δὲ αὐτὸς οὐκ ἂν δύναιο. καίτοι οὐδὲ ἔχρησας οὐδενὶ βιβλίον πώποτε, ἀλλὰ τὸ τῆς κυνὸς ποιεῖς, ἣ ἐν τῇ φάτνῃ [b] καλαπειμήνῃ, ἣ ὅτε αὐτὴ τὰ κριθῶν ἐσθίει, ὅτε τῷ ἵππῳ δυναμένῳ φαγεῖν ἐπιτρέπει. ταῦτα, τόγε νῦν εἶναι, ὑπὲρ μόνων τῶν βιβλίων παῤῥησιάζομαι πρὸς σέ, περὶ δὲ τῶν ἄλλων ὅσα καταπύστα καὶ ἐπονείδιστα ποιεῖς, αὖθις ἀκούσῃ πολλάκις.

NON TEMERE CREDENDUM ESSE DELATIONI.

GRave ſane malum ignorantia, & incommodorum plurium cauſſa hominibus, quae velut caliginem quandam rebus offundat, & obſcuret verum, & umbram vitae uniuscujusque objiciat. Per tenebras enim oberrantibus ſimiles ſumus o-

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΜΗ ΡΑΔΙΩΣ ΠΙΣΤΕΥΕΙΝ ΔΙΑΒΟΛΗι.

ΓΔΕινόν γε ἡ ἄγνοια, καὶ πολλῶν κακῶν ἀνθρώποις αἰτία, ὥσπερ ἀχλύν τινα καλαχέουσα τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἀλήθειαν ἀμαυροῦσα, καὶ τὴν ἑκάστου βίον ὀπισκιάζουσα. ἐν σκότῳ γὰρ πλανωμένοις πάντες ἐοί-

κα-

b Καλαπειμένῃ] Κειμένῃ *Fl.* ΔΙΑΒΟΛΗι] Bene ſic *Fl.* Διαβολῇ etiam *Bt. S.* ΔΙΑΒΟΛΗΙ male *J. P. H. Ald. Fr.*

93. Καὶ σὺ τοίνυν ἄλλῳ μὲ δεηθέντι] Καλῶς ἂν εἶχε τῷ δυσχερεστάτῳ τούτῳ μειρακίῳ, μὴ παθ' ἓν βιβλίον, ἀλλὰ πᾶσαν τὴν βιβλιοθήκην παρεῖναι. Λυκινῷ τῷ πατρὶ ἐπιδοῦναι, ἢ τοιούτῳ σοφιστῇ καθ' ἑαυτοῦ κινῆσαι ἰὸν

* Ἐγκρατῆσαι] V. Codicis compendium obſcurum eſt. Forſan ἐγκρατίσαντα. *M. du S.*

† Ἐπιλυγάζουσα] In V. referebatur ad verba ἐν σκότῳ. Ex C. vero ἐπισκιάζουσα] repoſuerat *M. du S.* Sed addidit legendum ἐπιλυγάζουσα] „ Nam C. ἐπισκιάζουσα] γράφεται, ἐπιλυ„ γάζουσα. Deinde ex Cod. D. Marci, qui fuit Georgii Antonii Vespucii, hinc ſcholio praemittitur vox ἐπιλυγάζουσα, „ Unde etiam ἐλάχη repoſuimus, pro eo quod legebatur in „ V. & Impr. ἔχουσα". Ego recepi illud ἐπιλ—— etſi cum textu Luciani non convenit; ſed ſenſus Scholii neceſſario ſic poſtulabat; quid enim eſſet ἐπισκιάζουσα ponitur pro ἐπισκιάζουσα? *J. F. R.*

4. † Ἐπιλυγάζουσα] Ἀντὶ τῆς ἐπισκιάζουσα ἢ ἐπικρύπτουσα ἢ ἐπισκοτίζουσα. ἐλάχη δὲ ἡ νὺξ λέγεται. *V.*

παράττει] τὴν σκοτεινὴν, φθόνῳ ἢ ἀπιστίᾳ ὄντα πλήρη πρὸς αὐτόν. *Quod unicuique noſtrum ob cognationem cum lumine acris eſt inſitus amor cognoſcendi & innoteſcendi. Ipſam vero animam nonnulli Philoſophorum LUMEN ſuapte natura eſſe ſtatuunt, cum aliis utentes argumentis, tum quod nullam rem anima magis averſetur, quam ignorantiam; & omnia lucis expertia vitet, tenebrisque turbetur, eas metuat, ac ſuſpectas habeat.* Familiaris eſt autem illa ignorantiae cum tenebris & caligine comparatio. Sic *Lucretius* lib. II.

O miſeras hominum mentes! o pectora caeca!
Qualibus in tenebris vita, quantisque periclis
Degitur hoc aevi quodcunque eſt!

Phaedrus f. XI. l. III. de Auguſto:

Qui poſtquam tenebras diſſipulit calumniae.

Cicero lib. I. Tuſc. Qu. c. 26. *Philoſophia ab animo, tamquam ab oculis, caliginem diſpulit.* *J. T.*

χαμεν, μᾶλλον δὲ τυφλοῖς ὅμοια πεπόνθαμεν, τῷ μὲ προσπαίοντες ἀλόγως, [a] τὸ δὲ ὑποβαίνοντες ὐδὲν δέον, ϗ τὸ μὲ πλησίον [b] ϗ ὑπὸ ποδὰς ὐχ ὁρᾶντες, τὸ δὲ πόρρω [c] ϗ πάμπολυ διεστηκὸς, ὡς [d] ἐνοχλεῖν δεδιότες. ϗ ὅλως ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πραττομένων ὐ λείπομεν τὰ πολλὰ ὀλιβαίνοντες. τοιγάρτοι μυρίας ἤδη τοῖς [e] τραγῳδιοδιδασκάλοις ἀφορμὰς εἰς τὰ δράματα τὸ [f] τοιοῦτον παρέχηται, τὺς Λαβδακίδας, ϗ τὺς Πελοπίδας, ϗ τὰ τούτοις ὑπόπλησια. ὡς ἐδὸν γὰ τὰ πλεῖστα τῶν ἐν τῇ σκηνῇ ἀναβαινόντων κακῶν [g] εὕροι τις ἂν ὑπὸ τ ἀγνοίας, καθάπερ ὑπὸ τραγικοῦ [h] δαίμονός τινος κεχορηγημένα. λέγω δὴ ϗ ἐς τὰ ἄλλα μὲ ἀποβλέπων, μάλιστα δὲ εἰς τὰς ὐκ ἀληθεῖς ϗ τῶν συνήθων ϗ φίλων διαβολάς. ὑφ' ὧν ἤδη ϗ οἶκοι ἀνάστατοι γεγόνασι, ϗ πόλεις ἄρδην

mnes ; potius autem caecorum more affecti partim offendimus praeter rationem, partim ultra quam par est progredimur, non videntes quod ante pedes est ; quod vero procul est, & longe distat, tanquam molestum quiddam metuentes. Atque in universum, in unoquoque negotio labi multum non intermittimus ; licet infinita jam tragoediarum scriptoribus scribendarum fabularum argumenta haec res praebuerit, Labdaci Pelopisque progeniem, & horum similia. Pleraque enim fere, quae in scenam ascendunt, mala inveniat aliquis ab ignorantia, velut a tragico quodam daemone, submininistrata. Dico autem istuc cum ad alia respiciens, tum maxime ad alienas a vero contra familiares atque amicos delationes : quarum opera jam & eversae domus sunt, & urbes vastatae funditus, patresque in

a Τὸ δὲ] Ita *J. V2.* L. & Mſ. *Bar.* Τῷδὲ Edd. cett. *b* Καὶ] Abeſt in B. *c* Καὶ] Iterum abeſt in B. *d* Ἐνοχλοῦν] Ἐνοχλοῦντες B. male. *e* Τραγῳδιοδ.] Τραγῳδιδασκάλοις B. male. *f* Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. *g* Εὕροι] Εὕρῃ *Fl.* *h* Δαίμονός τινος] Τινος δαίμονος B.

6. Μᾶλλον δὲ τυφλοῖς] Ita paulo ante Lucretius : *ô pectora caca!* sic *Plato* τοῖς ἀγνοοῦσι κακὸν εἶναι dixit τὴν ἄγνοιαν, ὥσπερ τὴν τυφλότητα μὴ βλέπουσι; teste *Plutarcho* in Lysandro. Id est, *ignorantiam, ignorantibus haud minus esse malum, quam caecitatem non videntibus.* *J.T.*

7. Τῷ δὲ] Forsan τὸ δὲ. *F.G.*

Τὸ δὲ] Sic *Ven.* utraque, Mſ. Ox. & L. In Impr. reliquis τῷ δὲ. *M. du S.*

8. Τὸ μὲ πλησίον] *Tertullianus:* in Apologetico: *Sed caecitatis duae species facile concurrunt, ut, qui non vident quae sunt, videre videantur, quae non sunt.* *J.T.*

10. Ὡς ἐνοχλοῦν διδιότες] *Lucretius* l. II. & VI.

Num veluti pueri trepidant, atque omnia caecis
In tenebris metuunt: sic nos in luce timemus
Interdum, nihilo quae sunt metuenda magis, quam
Quae pueri in tenebris pavitant, finguntque futura.
J.T.

15. Τοὺς Λαβδακίδας] Notiſſima fabula eſt, e Mythologis & Poëtis, Oedipi patrem per ignorantiam interficientis, matremque ducentis uxorem : filiorum item ad Thebas mutuis vulneribus concidentium. *J.T.*

16. Τοὺς Πελοπίδας] Atrea & Thyeſten, eorumque filios. Adeantur Tragici Graeci & Latini, apud quos haec fusius. *J.T.*

Ibid. Πελοπίδας] Non repeterem, recte *Tollium* di-

oere, Atrea & Thyeſten intelligi, i. e. Pelopis filios, Tantali Nepotes ; niſi viderem aberraſſe Doct. *J. C. Schroderum*, qui in Epiſt. *Cic.* ſelectt. L. 2. Ep. 32. verba *Ciceronis* ad eosdem ſpectantia, quando ait : *ut ibi eſſes, ubi nec Pelopidarum*, ad Ducem Pelopidam Thebanum, de quo *C. Nepos* male refert. *J.F.R.*

23. Καὶ οἶκοι ἀνάστατοι] Ita fere & *Photius*, in praeſtantiſſima illa ad Michaëlem Bulgariae Principem epiſtola : χείλη δὲ, inquit, κατήγορα, ϗ συκοφαντίας λυτήρια· πολέμιος γὰ παῖδας κατὰ πατέρων, καὶ πατέρας ἐξέμπροσθεν κατὰ παίδων, ϗ βίᾳ ἔχιστα συζυγίας, ϗ συγγενεῖς ἐπανοίστους κατ' ἀλλήλων· ϗ τί λέγω; πόλεις ὅλας, ϗ οἰκίας ἀνέτρεψε μία φωνὴ συκοφάντου. *Labia accuſatoria & Sycophantica aſpernere : nam non raro & liberos furere in parentes, & parentes in liberos adegerunt, vitae vincula & connexiones diſruperunt, & in ſe invicem conſanguineos concitarunt. Quid autem illa minora commemoro? vel unica Sycophantae vox civitates & domos integras ſubvertit ſaepe.* Qui locus hinc deſumtus eſſe videtur ; ita omnia quadrant. Nec multum diverſa ſunt, quae apud *Themiſtium* in Orat. III. leguntur : ἀβουλία δὲ καλεῖται μὲ, inquit, ἀπαίδευτος ὁ πολέμιος πολέμιος, ὁ ἀντιπαρισταμένος, ϗ πρὸς παῖδα πατρὶ, ϗ πρὸς ἀδελφὸν ἀδελφῷ, ϗ τὸ δράμα ἐκείνης ὁ Ἰκτῖνος. *Calumnia porro ubique permoleſta eſt, rixasque & contentiones ubique provocat, quocunque ſe inſinuaverit : ac cum patre filium, cum fratre fratrem commit-*

in furorem acti contra liberos, & contra fratres germani, & liberi adversus parentes, & contra amatores suos amasii. Multae vero etiam amicitiae resciſſae, & confuſae domus ſunt ab illa calumniarum probabili ſpecie.

2. Ut igitur quàm minime in illas incidamus, hoc libello quaſi in tabula quadam oſtendere volo, quale quid ſit delatio, unde incipiat, quid efficiat. Quin Apelles Epheſius olim imaginem illam occupavit. Nam ipſe quoque delatus fuerat apud Ptolemaeum, ut qui conjurationis illius, quam Tyri conflaverat Theodotas, ſocius fuiſſet. At neque Tyrum unquam viderat Apelles, neque, quis eſſet Theodotas, noverat, niſi quatenus audierat Ptolemaei quendam Legatum eſſe, cui Phoenice commiſſa eſſet. Interim tamen aemulorum aliquis, Antiphi-

ἀπολώλασι, πατέρες τε καὶ παίδων ἐξεμάνησαν, καὶ ἀδελφοὶ καὶ τῶν ὁμογενῶν, καὶ παῖδες καὶ τῶν γεναμένων, καὶ ἐρασταὶ καὶ τῶν ἐρωμένων. πολλαὶ δὲ [i] καὶ φιλίαι συνεκόπησαν, καὶ οἶκοι συνεχύθησαν ὑπὸ τῆς καὶ τὰς ἀβολὰς πιθανότητος.

Ἵν' οὖν ὡς ἥκιστα [k] ἐμπίπτωμεν αὐταῖς, ὑποδείξαι βούλομαι τῷ λόγῳ, καθάπερ ὅτι τινος γραφῆς, ἀποῖόν τί ἐστιν ἡ ἀβολή, καὶ πόθεν [l] ἄρχεται, καὶ ὁποῖα ἐξεργάζεται. μᾶλλον δὲ Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος πάλαι ταύτην πρύλαβε τὴν εἰκόνα. καὶ γὰρ αὖ καὶ ἦν ἀβληθεὶς πρὸς [m] Πτολεμαῖον, ὡς μεμηχανῶς Θεοδότας τὴν συνωμοσίαν ἐν Τύρῳ· ὁ δὲ Ἀπελλῆς οὐκ ἑωράκει ποτὲ τὴν Τύρον, οὐδὲ τὸν Θεοδότην, ὅστις ἦν, ἐγίγνωσκεν, ἢ καθόσον ἤκουε [n] Πτολεμαίου τινὰ ὕπαρχον εἶναι, τὰ καὶ τὴν Φοινίκην ἐπιτετραμμένον· ἀλλ' ὅμως τις ἀντιτέχνων τῆς Ἀν-

i Καὶ] Omittit B. & mox iterum. *k* Περιπέσωμεν] Admiſi ex *Fl. J.* Περιπέπτωμεν vulgo cum CB. *l* Ἄρχεται] Ἔρχεται male B. & marg. *AIW.* *m* Πτολεμαῖον] Πτολεμαῖε B. *n* Πτολεμαίου] Πτολεμαῖον B.

42. Ἐπιτετραμμένον] Ἀντὶ τῆς ἐπιτροπὴν τῆς κατὰ Φοινίκην χώρας. *V.*

mittit : a qua illa eſt de Hippolyto Tragoedia excitata. Præclare igitur *Menander : Ψεύδους ἀβολὴ τὸν βίον λυμαίνεται. Mendacii calumnia vitam labefactat.* Exemplum præter cetera egregium eſt apud *Phaedrum* fab. 2. lib. v. ut ne quid de Philippis dicam Macedoniæ regibus, quorum alterius F. Alexandro exilii, alterius Demetrio necis cauſa fuit. Sed & ipſe Alexander vel ſolus poſſit ſufficere, ut, quantum mali mortalibus adferat calumnia, oſtendatur. *J. T.*

32. Καθάπερ ἐπί τινος γραφῆς] Velut in tabella. Sic *Velleius* lib. 11. *Nos memores profeſſionis univerſam imaginem principatus ejus oculis animisque ſubjecimus.* Ubi *animisque* ab aliena manu, adeoque inducendum videri poſſit; neque eſt tamen. *J. T.*

35. Ἀπελλῆς ὁ Ἐφέσιος] Ad diſtinctionem iſtius Apellis, qui ſub Alexandro & Ptolemæo Lagi vixit, maximi nominis & artis, Coi patria. Hic autem patria Colophonius, verum θέσει, id eſt adoptione, fuit Epheſius, teſte *Suida*, Pamphili Amphipolitæ diſcipulus. *J. T.*

37. Πρὸς Πτολεμαῖον] Φιλοπάτορα, Evergetæ filium, qui quartus Ptolemæorum Ægypti Rex fuit, *Gallus* dictus; uti ex Excerptis Chronici *Caſauboniani*, *Scaliger* in notis ad *Euſebium* docet. citat idem ibidem Etymologicon: ubi quum locus mihi videatur parum emendatus, una eum opera reſtituam: Γάλλος, inquit, ὁ Φιλοπάτωρ Πτολεμαῖος, ἀπὸ τοῦ φύλλα κισσοῦ καθιερίσθαι, ὡς οἱ Γάλλοι· διὸ καὶ ταῖς Διονυσιακαῖς τελεταῖς κισσῷ ἐστεφανοῦντο. Addit Scaliger: *& Gallos Magnæ Matris foliis hederæ, & Ptolemaum quoque compunctum fuiſſe, hoc eſt, ſtigmata foliorum hederæ inuſta ipſo fuiſſe.* Fateor me numquam tale quid de Gallis legiſſe: nec video quomodo aliquis foliis compungi poſſit, aut quomodo foliorum ſtigmata alicui inuri queant: niſi pejore, quam peſſimi σιγματίαι, conditione futuri ſint. Lego igitur, φύλλοις κατὰ καθιερίσθαι. Et hoc liquet e ſequenti voce ἐστεφανοῦντο. Nam, ſi vera erit futura ratio, illic quoque ἐστίζοντο legendum erit. *J. T.*

38. Ὡς μεμηχανῶς Θεοδότας τὴν συνωμοσίας] Quem hic vocat bis Θεοδότην; *Polybius* ſemper Θεοδότου vocat, Ætolum præcipitis audaciæ virum, eum vide libro 5. hiſtoriarum. *Palm.* *Theodotus* Polybio vocatur, qui hanc hiſtoriam lib. v. fuſe narrat. *J. T.*

Ibid. Θεοδότας] Aetolus qui a Ptolemaeo Philopatore deficiens Tyrum Antiocho prodidit, hiſtoriam habes apud *Polybium* L. V. p. 404. & ſeqq. Vide etiam *Prideaux* p. II. L. II. p. Angl. 100. Gall. T. III. p. 164. & ſeqq. *M. du S.*

39. Ἐν Τύρῳ] Quam per Panaetolum Theodotus occupaverat. *J. T.*

44. Ἀν-

Ἀντίφιλ@ τὸ ὄνομα, ὑπὸ φθόνου δ᾽ ὡς βασιλεῖ τιμῆς, καὶ τῆ τέχνη ζηλοτυπίας, καθεῖπεν αὐτῦ πρὸς τὸν Πτολεμαῖον, ὡς εἴη κεκοινωνηκὼς τῶν ὅλων, καὶ ὡς θεάσαιτό τις αὐτὸν ἐν Φοινίκῃ συνεστιώμενον Θεοδότᾳ; [a] καὶ πάρ᾽ ὅλον τὸ δεῖπνον πρὸς τὸ οὖς αὐτὸ κοινολογούμενον· καὶ τέλ@ ἀπέφηνε τὴν Τύρυ καὶ Πηλυσίου κατάληψιν ἐκ τῦ Ἀπελλῆ συμβυλῆς γεγονέναι.

lus nomine, qui invideret illi honorem, quo apud regem erat, & artis obtrectatione, illum Ptolemaeo detulerat, quasi omnium esset conscius, &, esse qui illum viderit in Phoenice coenantem cum Theodota, & quam diu duraret convivium, caput cum ipso conferentem. Breviter, defeciisse Tyrum & Pelusium captam de Apellis consilio, indicavit.

Ὁ δὲ Πτολεμαῖ@ ὡς ἂν [b] κάρτα, καὶ τἄλλ᾽ οὐ πάνυ φρενήρης τις ὢν, ἀλλ᾽ ἐν

3. Ptolemaeus, vir alioquin etiam non admodum prudens, sed adulationi innutritus

[a] Καὶ πάρ᾽] Haec & seqq. octo verba a καὶ ad καὶ omisit B. Sed margini inferiori adscripta sunt. ὁ Κάρτα, καὶ τἄλλ᾽ οὐ πάνυ] Κατα ἄλλ᾽ οὐ πάνυ Cod. B. Κάρτα ἀλλ᾽ οὐ πάντα Graev. In vulgato consentiunt Edd.

47. *Τῶν ὅλων] Δηλονότι πραγμάτων τῆ ἐπανεστάσεως τῆ Θεοδότας. V.

53. Κάρτα] Σημειοῦ πῶς τὸ κάρτα κεῖται. V. (Sed in V. altero: Κάρτα] λίγεται λίαν, μεγάλως.

54. Φρενήρης] Ὁ φρόιμ@. V.

* Τῶν ὅλων] Antea ad κεκοινωνηκὼς relatum legebatur, & seq. Scholion κάρτα ad οὐ πάνυ φρενήρης τις ὢν. utrumque absurde. Quare id sequi, detecto errore, non potui. In V. altero prius refertur ad Θεοδότας. J.F.R.

44. Ἀντίφιλ@] Non ignobilis pictor. Meminit ejus *Plinius* lib. XXV. cap. x. opera ejus aliquot recensent perquam eximia. J.T.

49. Παρ᾽ ὅλον τὸ δεῖπνον] Neglexit hæc interpres. Verte: *toto cœnæ tempore.* J.T.

Ibid. Πρὸς τὸ οὖς αὐτῷ κοινολογούμενον] Probabile sit mendacium oportet. ergo a consuetudine eorum, qui, quæ alios nescire volunt secreta, in aurem dicunt, desumta similitudo veri, qua calumnia exornaretur. Noster in Gallo, de regum curis: λυπεῖ δ᾽, ἄλλον Δίωνα πρὸς οὕς τινας τῶν Συρακουσίων κοινολογούμεν@. *Alium Dio angit, cum Syracusanorum quibusdam in aurem consilia communicans.* Sic *Homerus:*

Ἀγχι χὰν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πυθοίατο ἄλλοι.
Prope admovens caput, ne alii audirent.

Plura collegit *Erasmus* in Adagiis, qui respici poterit. J.T.

51. Πηλυσίου κατάληψιν] Non Pelusii, sed Ptolemaïdis: ut ex *Polybio* constat. nam Pelusii castrametatum Ptolemæum refert Polybius, cum adversus Antiochum proficiscereturus. J.T.

53. Ὁ δὲ Πτολεμαῖ@, ὡς ἂν κάρτα ἐ τἄλλ᾽ οὐ πάνυ φρενήρης τις ἂν] Salmuriensis: *Tum Ptolemaeus ut qui praeter cetera non esset admodum prudens.* In hac versione κάρτα omittitur, inepte, etiam si φρενήρης *prudens* exponas, opponuntur κάρτα & οὐ πάνυ, ineptius interponitur & sine sententia καὶ τἄλλα. Locus laborat, cui suffragante Ms. sic sanitatem reddes: ὡς ἂν κάρτα ἀλλ᾽ οὐ πάντα φρενήρης τις ἂν. *qui quidem valde, sed non in omnibus desipiebat.* Nam φρενήρης etiam est παραφρών, ut *Suidas* ostendit, frustra repugnante *Stephano*, quum & hic locus Suidae & Etymologici magis sententiam firmet. Nam si hic φρενήρης est prudens, quam quaeso sententiam ex Graecis verbis conficias? Quid enim est? *qui quidem summopere, & in aliis non omnino, aut non valde prudens erat.* Sic neminem sanum loqui, nec sanus juret Orestes. Vides igitur recte locum inquinatissimum esse purgatum, & φρενήρης esse *imprudens.* J.G.G.

Ibid. Ὡς ἂν — φρενήρης] Primo illud festinanter nimis affirmat vir magnus, φρενήρη etiam esse *imprudentem.* Apud *Suidam*, ubi etiam παράφρων esse dicitur, manifestus error est, forte nec ipsi auctori tribuendus, qui παράφρων voluit. Certe exempla Agathiae potius ad oppositum intellectum pertinere, praeclare vidit *Kusterus.* Quatuor locis *Homeri* (quae facile Index dabit) *Eustathius*, ita explicat, ut ἀμφότερα τὰς φρένας, ἀντίφρονα dicat. Quatuor locis sic utitur *Herodotus*, nempe 3, 30. & 35. 5, 42. & 9, 54. Sic Scholiastae *Eurip.* ad Heracl. 151. φρενήρης est ἀντίφρων, ἀρτίας φρένας ἔχων, φρένας ἀμφοτέρας@. Sic ipsum hunc locum Luciani interpretatur *Schol.* Φρόιμ@. Atque ad *Herodoti* locum aliquem respici hic etiam a Luciano, suadet etiam illud Ionicum & Herodoteum κάρτα. Quare optabam illum ipsum locum invenire, sperabamque inde aliquid ad hunc, quem tractamus, emendandum praesidii. Sed non licebat tantum ab aliis decerpere, ut totum legerem *Herodotum.* Itaque proponere interim placet conjecturam, quam forte serius ocius vel firmabit locus iste, vel nihili esse ostendet. Nempe appositisse aliquem puto glossam τῶ κάρτα, vocabulum πάνυ. Posteriorum aliquis eam forte assumsit, & eadem ordinem verborum aliquantum turbavit, sic restituendum, ὁ δὲ Πτολεμαῖ@, ὡς ἂν ἐ τἄλλα

tus tyrannicae; adeo ad absurdam calumniam exarsit & perturbatus est, ut nihil eorum, quae in mentem venire debebant, reputans, neque, aemulum esse delatorem, neque, minorem esse pictorem, quam qui tantam proditionem sustinere posset, eum praesertim, qui beneficio illius affectus, & omnibus artis ejusdem hominibus praelatus esset; quin neque explorato ante, navigassetne omnino Tyrum Apelles? furere statim vellet, & clamore impleret regiam, in-

55 σχολαικείᾳ δεσποτικῇ τεθραμμένος, ὕτως ἐξεκαύθη καὶ συνελαράχθη πρὸς τὸ ἀβέβαιον ταύτης διαβολῆς, ὥστε μηδὲν τῶν εἰκότων [c] λογισάμενος, μηδ' ὅτι ἀντίτεχνος ἦν ὁ διαβάλλων, μηδ' ὅτι μικρότερος ἢ τοσαύτην προδοσίαν ζωγράφος· καὶ ταῦτα, εὖ πεποιθὼς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ [c] παρ' ὀντινοῦν τῶν ὁμοτέχνων τετιμημένος, ἀλλ' οὐδὲ τὸ πρόσωπον, [f] ὡς εἰ ἐξέπλευσεν Ἀπελλῆς εἰς Τύρον, ἐξετάσας, εὐθὺς [g] ἔασε μηνίειν, καὶ βοῆς ἐνεπίμπλα τὰ βασίλεια, τῇ ἀχά-

c Λογισάμενος] Συλλογισάμενος B. d Τοιαύτην] Τηλικαύτην idem Cod. B. e Παρ' ὀντινοῦν] Παρά τιν' ὄν, B.
f Ὡς εἰ] Nil variat *Fl.* &c. g Ἔασε] Ἔαδε adspirat *Schol.* Non Edd. nostrae.

64. Ἔασε] Ἀντὶ τοῦ †ἤρεσκεν. *V.*

†Ἤρεσκεν] Ἤρεσ edita. Ἤρεσκε C. & V. unde ἤρεσκεν dedit *M. du S.*

λα δὲ κάρτα φρενήρης τις ἂν κ. τ. λ. Sic certe converti, eaque Interpretatione sententiam auctoris reddi, persuasum habeo. *F. M. G.*

Ibid. Καὶ τἄλλα] Ante has voces antea legebatur κάρτα in omnibus Impressis: sed in O. evanidis quidem litteris extat tantum κα τα ἄλλ', unde conjicio fuisse tantum καὶ τὰ ἄλλ', quod, misso odioso illo κάρτα, sequutus sum. Φρενήρης enim apud *M. Aur.* IX. 51. significat *prudentem*. Apud *Plutarchum* etiam in Alex. 487. 2. sic autem satis consultum esse hujus loci sanitati, exulare tantum jusso κάρτα, existimo. V. *Emr.* Ἄλλα. p. 261. A. *M. du S.*

Ibid. Κάρτα, καὶ τ' ἄλλ' ὐ πάνυ] Κάρτα delerat *Solan.* in *Junt.* adscripseratque: „ Cod. B. κα τα ἄλλ' υ πάν-„ νυ. Unde conjicio fuisse tantum, καὶ τὰ ἄλλ' ὐ πάν-„ νυ. Sed adeo evanida erat ejus loci scriptura, ut le-„ gere non valerem, an κάρτα vel καὶ τὰ scriptum es-„ set. Ego igitur in lectione tam incerta vulgatam retinere satis habui. *F. F. R.*

54. Οὐ πάνυ φρενήρης] Fatuitatem ejus, & socordiam, vitamque luxui, compotationibus, & insanis amoribus deditam cognoscis e *Polybio* lib. v. Historiarum, apud quem & aliud calumniae in Cleomenem, & stultitiae regis exemplum invenias. Item ex *Justino* lib. XXX. cap. 1. nec non *Plutarcho* in vita Cleomenis. Pro *praeter caetera*, verterim *alias*. *F. T.*

Ibid. Ἐν παλαικείᾳ διατρίβῃ] Quippe rex, & regis filius. Vide quae infra ad cap. VII. (nobis c. 10.) notavimus. *F. T.*

55. Τεθραμμένος] *Fractus* verterat Interpres Parisinae, quasi legerit τετριμμένος. Sed potius errante oculo sic vidit; nam inepta foret illa lectio. *F. F. R.*

56. Τῆς παραδόξου ταύτης διαβολῆς] Malim, *minimeque verisimili ista calumnia*. *F. T.*

57. Ὅστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Ut nihil eorum, quae reputare aequum fuerat, animo perpendens, non, quod aemulus illius esset auctor calumniae; non, quod ea proditio supra pictoris fortunam esset: non, quod & magnis a se beneficiis, & supra ceteros artis amulos honoribus auctus esset, &c.* *F. T.*

Ὅστε μηδὲν τῶν εἰκότων λογισάμενον] *Quoniam nihil rationis est, ubi semel affectus inductus est, jusque illi aliquod voluntate nostra datum est*: teste *Seneca* lib. 1. de ira cap. VIII. *F. T.*

58. Ὅτι ἀντίτεχνος] Acrius namque urit invidia eandem artem profitentes. Notum illud *Hesiodium*:

Καὶ κεραμεὺς κεραμεῖ φθονέει, καὶ ἀοιδὸς ἀοιδῷ.
Et figulus figulo invidet, & cantor cantori.

Themist. Orat. III. σφαλερὰ γὰρ ἡ ὁμοιότης ἔρωτα ἐντιθεῖσα τῶν αὐτῶν ἐπαίνων ῥᾳδίως ἀντεπαρεξάγειν εἰς ἄμιλλαν. *Periculosa enim res est similitudo, facileque, dum earundem laudum amorem occulte animis inserit, ad certamen & contentionem impellit.* *F. T.*

59. Ὅτι μικρότερος] Quid enim pictori cum re militari, praesertim tanti momenti, & periculi? tantam igitur caliginem hominum oculis ignorantia offundit, ut nihil plane cernant, sed velut in densissimis tenebris oberrent. *F. T.*

61. Εὖ πεποιθὼς] Quippe minime erat verisimile, ipsum in regem tam bene de se meritum eam fraudem, ac tantum scelus esse machinatum. Sed hoc dispicere irato regi non licebat. *F. T.*

63. Ὡς εἰ] Redundat ὡς in omnibus nostris libris. Vox ἔασε, quae mox sequitur, mihi valde suspecta est. *M. du S.*

Ὡς εἰ ἐξέπλ.] Παρέλκειν videtur ἡ ὡς. *F. M. G.*

64. Εὐθὺς ἔασε μηνίειν] Ex aliquo Poëta senarii dimidium videtur. F. G.

Ibid. Ἔασε μηνίειν] Ῥῆσις videtur e Dorico poëta sumta. *F. M. G.*

ἀχάριστον κεκραγὼς, καὶ τὸν ἐπίβουλον, καὶ συνωμότην. καὶ εἴγε μὴ τῶν συνειλημμένων τις, ἀγανακτήσας ἐπὶ τῇ τοῦ Ἀντιφίλου ἀναισχυντίᾳ, καὶ τὸν ἄθλιον Ἀπελλῆν καλεκέσας, ἔφη μηδενὸς αὐτοῖς κεκοινωνηκέναι τὸν ἀνθρωπον, ἀπετέτμητο ἂν τὴν κεφαλὴν, καὶ ὁ Πτολεμαῖος ὁ ἐν Τύρῳ κακῶν, οὐδεὶς αὐτὸς αἴτιος γεγονώς.

Ὁ μὲν οὖν Πτολεμαῖος οὕτω [a] λέγεται [b] μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ὥστε τὸν μὲν Ἀπελλῆν ἑκατὸν τάλαντοις ἐδωρήσασθαι· τὸν δὲ Ἀντίφιλον δουλεύειν αὐτῷ [c] παρέδωκεν. ὁ δὲ Ἀπελλῆς, ὧν παρεκινδύνευσε μεμνημένος, τοιάδε τινὶ εἰκόνι ἠμύναλο τὴν ἀβουλίαν.

gratum clamans, & insidiatorem, & conjuratum. Et nisi comprehensorum aliquis, indigne ferens illam Antiphili impudentiam, & miseri Apellis misericordia motus, dixisset, nihil quidquam causſae ipsi secum fuisse, capite plexus Tyriorum mala ipse luisset innocens.

4. Ptolemaeus itaque adeo dicitur actorum poenitentia tactus esse, ut centum talentis donaret Apellem, & in servitutem illi Antiphilum traderet. Apelles autem periculi sui memor tali pictura delationem illam ultus est.

5. Ad

a Λέγεται] An ἤρχετο; *Coll.* b Μεταγνῶναι] Αἰχυνθῆναι G. B. & marg. *A1.* c Παρέδωκεν] Παρέδωκεν B.

Ibid. Μηνίειν] Male hæc interpres verterat. quare nonnulla immutavi. *J.T.*

74. Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] *Isocrates* in Orat. de Permutatione, loquens de Athenienſibus: Οἶμαι δ' ὑμᾶς οὐκ ἀγνοεῖν, ὅτι τὴν πόλιν πολλάκις ἤδη μετεμέλησε τῶν πρίσεων τῶν μετ' ὀργῆς, καὶ μὴ μετ' ἐλέγχου γενομένων, ὡς ὑ πολὺν χρόνον ἀβελτεροῦσα, παρὰ μὲν τῶν ἐξαπατησάντων δίκην λαβεῖν ἐπεθύμησε· τοὺς δὲ ἀβελτέρους ἤδιον ἂν ἴδειν ἀμείνους ἢ πρότερον πράττοντας. *Arbitror autem vos non ignorare, noſtram urbem ſaepe poenituiſſe judiciorum, quae per iracundiam potius, quam re examinata facta fuerunt; adeo ut paulo poſt & impoſtores punire deſideraverit, &, calumniis oppreſſos rebus uti ſecundioribus quam prius, optaverit.* Longe aliter atque Piſo apud *Senecam* de Ira lib. I. cap. XVI. qui non modo falſo accuſatum militem, ac ſi commilitonem, qui deſiderabatur, occidiſſet; illoque in ipſo ſupplicii articulo reverſo, innoxium deprehenſum, duci juſſit, ſed & ipſum commilitonem, ut & centurionem, qui primum illum a ſupplicio ad Piſonem reduxerat, capitali poena affecit. *J.T.*

Οὕτω λέγεται μεταγνῶναι] Parum refert, utrum legas, quod editi prae ſe ferunt, ὥστω λέγει μεταγνῶναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere poenituiſſe eorum quae egerat*; an quod in Mſ. eſt, ὥστω λέγει αἰχυνθῆναι ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, *tantopere puduiſſe factorum.* nec tamen codicis antiqui ſcripturam teſtatam feciſſe lectoribus poenitet. *J.G.G.*

75. Μεταγνῶναι] *Tanta ſubiiſſe regem poenitentia dicitur.* *J.T.*

Μεταγνῶναι] Mſ. Ox. etiam αἰχυνθῆναι. ſed nihil muto; proba enim eſt & hic aptiſſima vulgata. *M. du S.*

78. Ὧν παρεκινδύνευσε] *Aditi periculi memor.* *J.T.*

82. Τοῖς τοῦ Μίδα] Aures Midae etiam adagio notatae ſunt. Perſius:

Auriculas Aſini Midae rex habet.

Fabulam habes apud *Ovid.* in Metamorph. XI. fab. IV.

— *Nec Delius aures*
Humanam ſtolidas patitur retinere figuram:
Sed trahit in ſpatium, villisque albentibus implet,
Inſtabilesque illas facit, & dat poſſe moveri.
Cetera ſunt hominis; partem damnatur in unam:
Induiturque aures lente gradientis aſelli.

Alii ad regum aures hujus fabellae referunt originem: qui per exploratores ſuos etiam procul audiant. Sunt autem aſini acriore hoc ſenſu quam cetera animalia praediti. Unde Apulejus, *quanquam graviter ſuccenſens errori Fotidis, iſto tamen vel unico ſolatio erumnabilis deformitatis ſuae recreabatur, quod auribus grandiſſimis praeditus cuncta longule etiam diſſita facillime ſentiebat*; lib. IX. Mileſiacorum. *J.T.*

85. Ἄγνοια] De qua in initio hujus libelli plura. *J.T.*

86. Ὑπόληψις] *Arnobius* lib. II. adv. gentes: *quid eſt autem ſuſpicio, niſi opinatio rerum incerta, & in nil expoſitum jaculatio mentis illata? Ergo, qui ſuſpicatur, non tenet, nec in lumine poſitus cognitionis incedit.* *J.T.*

88. Ὑπέρυθρον] Qualis iratorum ſolet eſſe vultus: quibus *flagrant & micant oculi, multus toto ore rubor, exaeſtuante ab imis praecordiis ſanguine*; ut eſt apud *Senecam* lib. I. de Ira, cap. I. *Nilus Monachus* in Narrationibus: τεθυμωμένοι, καὶ τὸ βλέμμα πυῤῥοῦν πλαγίως ὑπαλλάττοντες. *Ira accenſi, & micantes oculos obliqueque volventes.* *J.T.*

Ibid. Καὶ ὠδηγωνημένον] *Et commota.* *J.T.*

89. Τῶν λόγων] *Prudentius* in Pſychomachia, de ira:

Sana

3. Ad dextram vir ſedet, ingentes aures habens, parum abeſt quin Midae auriculis ſimiles, protendens manum e longinquo adhuc accedenti Delationi. Circa illum vero ſtant mulieres duae, Ignorantia, ut mihi videtur, & Suſpicio. Accedit ab altera parte Delatio, pulcherrima ultra fidem muliercula, ſed calidiuſcula, & emota, ut quae furorem atque iram oſtendat, ſiniſtra manu accenſam facem geſtans, alterа juvenem quendam trahens capillis, manus caelo tendentem, teſtantemque Deos. Praecedit vir pallidus & deformis, acutum

Ἐν δεξιᾷ τις ἀνὴρ κάθηται, τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων, μικρῷ δεῖν τοῖς τῦ Μίδυ προσεοικότα, τ χεῖρα προτείνων πόρρωθεν ἔτι προσιόσῃ τῇ Ἀγνοίᾳ. παρὶ δὲ ἑαυτὸν ἑστᾶσι δύο γυναῖκες, ἄγνοιά μοι δοκεῖ, ἡ ὑπόληψις· ἑτέρωθεν δὲ προσέρχεται ἡ Δηλοκολὴ, γύναιον ἐς ὑπερβολὴν θάρσαλον, ὑπόθερμον δὲ καὶ παροξυνημένον, οἷον δὴ τ λύτταν, καὶ τ ὀργὴν δεικνύουσα, τῇ μὲν ἀριστερᾷ δᾷδα καπνιζομένην ἔχουσα, τῇ ἑτέρᾳ δὲ νεανίαν τινὰ τ τριχῶν σύρουσα, τὰς χεῖρας ὀρέγοντα εἰς τ οὐρανὸν, καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς. ἡγεῖται δὲ ἀνὴρ ὠχρὸς, καὶ ἄμορ-

d Διὰ] Διὰ B.

81. Ἀνὴρ κάθηται τὰ ὦτα παμμεγέθη ἔχων] Περιεργότατον τῦ Μίδυ τῇ ἀρχῇ κεχρημένου, καὶ ὑπὲρ τὸ πάντα μακρὰ πολλῶν ἔχοντος κατὰ πᾶσης τ ἀρχῆς αὐτοῦ, ἐμυθολόγησάν τινες τ ἀρχομένων, ὡς ὄντα ἔχοι ὁ Μίδας ὦτα· ἢ ὅτι μακρὰ ὦτα ἔχει. Διὸ καὶ τὰ μάκιστα γινόμενα ἀκούει. ἢ ὅτι καὶ ὁ ὄνος τὸ ζῶον ὦτας ὑπέχων, ὡς καὶ τ λυθεισόττων ψόφων αἰσθάνεται. *V.

Ibid. Τὰ ὦτα — τῦ Μίδυ] Midas aures habuiſſe aſſelli dicitur, quod ut longas manus reges habere dicuntur, ſic & longas aures. Vel quod &c. Ita habent C. & G. Multas aures oculosque regibus tribuit *Xenoph.* Cyr. VIII. p. 144. Ed. *Baſ.* J.F.R.

* Similia legas apud laudatum jam Palæphatum. *J. Cler.*

Sanguinea intorquens ſuffuſo lumina felle. J.T.

Ibid. Τῇ μὲν ἀριστερᾷ] Huc mihi facere videntur illa Cypriani de Zelo & Livore: *Hinc vultus minax, torvus aſpectus, pallor in facie, in labiis tremor, ſtridor in dentibus, verba rabida, effrenata convicia, manus ad caedis violentiam promta, etiamſi gladio interim vacua, odio tamen furioſa mentis armata.* J.T.

90. Δᾷδα καιομένην] Non ſecus ac furiae ſolent. Queis in irritandis inflammandisque credulorum aut iratorum hominum animis perquam ſimilis eſt. *Apulejus* de Pſyches ſororibus Cupidinem calumniantibus: *Tali*, inquit, *verborum incendio flammata viſcera ſororis jam prorſus ardentis deſerentes, ipſa* &c. *protinus pernici ſe fuga proripiunt. Phaedrus* l. III. *Incenſus ille falſo uxoris crimine.* J.T.

91. Τῶν τριχῶν σύρουσα] *Apulejus* lib. VI. *Et audaciter in capillos ejus immiſſa manu, trahebat eam nequaquam renitentem*; de Conſuetudine Pſychen ad Venerem pertrahente. *Ariſtaenetus* lib. II. epiſt. 7. Καὶ ζηλοτυποῦσα τὴν παιδίσκην τ κόμης ἐξείλκυσεν. J.T.

Ibid. Τὰς χεῖρας ὀρέγοντα] Uti in indignatione fieri amat, ubi vis atque injuria plus, quam jus & æquum valent. Sic apud *Dion. Halicarn.* l. XI. Antiq. Rom. cum Appius Claudius Virginii filiam clienti ſuo addixiſſet, ὅσοι μὲν ὄσιον ἀκίρκιοι, καὶ τ τὰ δίκαια λεγόντων παράκλητοι, τὰς χεῖρας ἀραῖας εἰς τ ὐρανὸν, ἀνίκρυγον ὀδυρμῷ ἐ ἀγανακτήσει μεμιγμένῳ κραυγῇ. *Quotquot erant integris judiciis & juſta cauſa advocati, ſublatis in caelum manibus mixtum ploratu & indignatione clamorem ſuſtulerunt.* Sic *Juſtinus* lib. XIX. cap. 3. *Ipſe quoque* (Imilco) *manus ad caelum tendens, nunc ſortem ſuam, nunc publicam fortunam deflet; nunc Deos accuſat, qui tanta belli decora, & tot ornamenta victoriarum, quae ipſi dederant, abſtulerint.* J.T.

92. Καὶ μαρτυρόμενον τοὺς θεούς] Sic ſolent homines teſtes Deos invocare, quum nullum adverſus mendacium in innocentia praeſidium eſt. J.T.

93. Ἀνὴρ ὠχρὸς ἐ ἀμορφ- &c.] Deſcribitur eleganter ab *Ovidio* in Metamorph. ſub feminae habitu, quod Latinis femineo genere *Invidia* dicatur, uti contra Graecis maſculino φθόν-; ſicut & *Livor* Latinis:

Pallor in ore ſedet, macies in corpore toto.
Nusquam recta acies: livent rubigine dentes:
Pectore fella virent; lingua eſt ſuffuſa veneno, &c.

Syneſius in I. de providentia, ubi de invidia Typhonis agit: ὡς ἤδη τὸ πρᾶγμα παροιμίαν εἶναι, καὶ ἐρώτημα πρὸς τοὺς ἀχριῶντας, μή τι τῷ ἀδελφῷ σου καλόν; *ita ut jam res in proverbium abiret, & hac familiaris eſſet ad pallentes interrogatio, Numquid fratri tuo boni evenit?* Ideo autem macies in corpore, quia

Τήκει ἐ φθονερῶν ὄμματα, καὶ κραδίην.
Contabeſcere facit invidentium & oculos, & cor.

Uti eſt apud poëtam Graecum in *Anthol.* lib. I. c. 83. *Quid infelici viro praeſtat invidia*, inquit Auguſtinus ſerm.

ἄμορφος, ὀξὺ δεδορκὼς, καὶ ἐοικὼς τοῖς ἐκ νόσου μακρᾶς καλεσκληκόσι. τοῦτον [a] γοῦν εἶναι τὸν φθόνον ἄν τις εἰκάσειε. καὶ μὴν καὶ ἄλλαι τινὲς δύο [b] παρομαρτοῦσι, προτρέπουσαι, καὶ περιστέλλουσαι, καὶ καλλωπίζουσαι τὴν Ἀγωγὴν. ὡς δέ μοι καὶ ταύτας ἐμήνυσεν ὁ περιηγητὴς τοῦ εἰκόνος, ἡ μὲν Ἐπιβουλή [c] τις ἦν, ἡ δὲ Ἀπάτη· κατόπιν δὲ ἠκολούθει πάνυ πενθικῶς τις ἐσκευασμένη, μελανείμων, καὶ καλλιπαραγωγός, Μετάνοια [d] δὲ καὶ αὕτη ἐλέγετο. ἐπεστρέφετο γοῦν ἐς τὸ ὀπίσω δακρύουσα, καὶ μετ' αἰδοῦς πάνυ τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν ὑπέβλεπεν. οὕτω μὲν ὁ Ἀπελλῆς τὸ ἑαυτοῦ κίνδυνον ὑπὸ τοῦ γραφῆς ἐμιμήσατο.

cernens, similis eis, qui a magno morbo exaruerunt. Hunc Livorem esse facile aliquis conjecerit. Verum aliae quoque duae sequuntur hortantes, & componentes, ornantesque Delationem. Ut vero mihi illas quoque indicavit Mystagogus *atque interpres* imaginis, altera quidem Insidiarum quaedam erat, altera Fallacia. A tergo sequebatur lugubri quaedam habitu, pullata, lacera: Poenitentia haec dicebatur. Respiciebat enim retrorsum lacrumans, & cum pudore omnino intuebatur accedentem Veritatem. Atque ita suum periculum pictura expressit Apelles.

6. Age

a Γοῦν] Abest a B. b Παρομαρτοῦσι] Παρομαρτοῦσαι male B. c Τις] Adest in *Fl. Fr. J. P.* &c. d Δὲ] Non habet CB.

97. Δύο μαρτυροῦσαι] Γράφε) *ὀμαρτοῦσαι. V.*
99. Ὁ περιηγητὴς] Ἀντὶ τοῦ ὁ ἑρμηνεύς. *V.*
3. Μελανείμων] Ἢ μετάνοια μελανείμων. *V.*

* Ὀμαρτοῦσαι] Ὁ καρτοῦσαι misere edita, & pro δύο μαρτυροῦσαι etiam δύο καρτοῦσαι. utrumque emendante *M. du S.*

serm. 83. de Tempore, *quem in secretis conscientiae quibusdam angulis livor ipse discerpit, & alienam felicitatem tormentum illius facit, quam inquam mercedem ex odio suo recipiet, nisi horribiles animae tenebras, & confusa mentis horrorem, qui vultu semper animoque moerente voto, quo vult alii nocere, se cruciat: quem saevissimis exagitatum stimulis ab omni consilio, ac mentis sobrietate deturbat? quod malum laedit parum aliquid etiam eos, in quos intenditur, gravius tamen, & perniciosius, eos prius, a quibus procedit, affligit. Sicut enim arugo ferrum, ita invidia illam ipsam animam, in qua est, interimit & consumit. Horatius* l. I. Epist. 2. *Invidus alterius macrescit rebus opimis.* J.T.

94. Ὀξὺ δεδορκὼς] Ut enim paulo post dicit Auctor, invidi πάντες ἀλλήλους ὀξὺ δεδορκασι. *Invicem sese acute intuentur*: ut scilicet vitia aliqua in adversariis deprehendant. *Themistius* Orat. I. ὡς ὑδὲν ἄρα ἄλλο χαλεπώτερον τίκτει ψυχὴ νόσημα φθόνου τε & βασκανίας· καὶ μᾶλλον ὅσαπερ ὁ νοσῶν ὀξύτερον βλέπει μὴ τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον, καὶ τὰ ἐγγὺς, ἀλλὰ & τὰ πόρρω, καὶ τὰ μακρὰν ἀφεστῶτα. *Adeo nullus morbus invidia ac livore molestior gignitur: eoque magis, quo qui eo laborat, acutius pervidet; non ea tantum, quae juxta se atque in proximo sita sunt; verum etiam quae longinqua sunt, & magno a se intervallo semota. Plutarchus* lib. de Securitate: τί τ' ἀλλότριον ἄνθρωπε βασκαίνεις κακὸν ὀξυδερκὴς, τὸ δ' ἴδιον ὠφθαλμιᾷς: *Quid alienum malum homo invidentissime acute intueris, tuum vero pervides?* J.T.

96. Τὸν φθόνον] Recte sine livor calumniae comes additur, *Hesiodus* in Operib.

Ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν ὀϊζυροῖσιν ἅπασιν
Δυσκέλαδος, κακόχαρτος, ὁμαρτήσει συγγνάπτης.
Livor autem homines miseros omnes
Malos rumores spargens, malis gaudens, comitabitur invisa vultu.
J.T.

99. Ὁ περιηγητὴς τοῦ εἰκόνος] Περιηγηταὶ proprie sunt illi, qui hospites ad perlustranda urbis praecipua loca & monumenta circumducunt, iisque singula exponunt. Hinc per translationem de explanatoribus & interpretibus ea vox usurpatur. Familiare autem fuit istiusmodi tabellis vitam humanam describere, iisque interpretandis senem aliquem addere, aut affingere enarratorem. Ut in Tabula Cebetis factum, & in illa Herculis Prodicii fabula: quam aliquantulum immutans Themistius haud aliter Simulationem, & eodem ferme comitatu suffultam subnixamque descripsit, atque hic noster Calumniam. Nam & ipsa fucati medicamentis candoris & ruboris, pigmentisque aliis exornata, comtaque eleganter, fraudem & insidias, dolum & perjurium, & emissariam adulationem secum trahit, quas tandem tristis ac demissa consequitur poenitentia. Locus est in extrema oratione tertia perquam elegans, lectuque dignissimus. J.T.

1. Περιηγητὴς] Conf. supra *Dial. Mort.* XX. pr. περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου πάντα. Et infra *Navig.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Τις]

6. Age vero nos etiam, si videtur, secundum Ephesii pictoris artem ea, quae insunt delationi, persequamur, cum fine quodam illam ante descripserimus. Est ergo delatio accusatio quaedam, absente altera parte facta, ignota accusato, uni parti, nemine contradicente, credita. Hoc argumentum erit nostrae disputationis. Cum vero tres sint, velut in comoediis personae, delatoris, ejus, quem defert, & illius, apud quem delatio instituitur; singulatim eas inspiciamus, qualia ab iis fieri verisimile sit.

Φέρε δὲ κ᾽ ἡμεῖς, εἰ δοκεῖ, κατὰ τὴν Ἐφεσίου ζωγράφου τέχνην, διέλθωμεν τὰ προσόντα τῇ ἀβουλίᾳ, πρότερόν γε ὅρῳ τινὶ περιγράψαντες αὐτήν. ὅτω γὰρ ἂν ἡμῖν ἡ εἰκὼν γένηται. Ἔστι τοίνυν ἀβουλία κατηγορία τις, ἐξ ἐρημίας γιγνομένη, τοῦ κατηγορουμένου λεληθυῖα, ἐκ τοῦ μονομερῶς ἀνακρινόμενος πίστις. τοιαύτη μὲν ἡ ὑπόθεσις τοῦ λόγου. τριῶν δ᾽ ὄντων προσώπων, καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις, τοῦ βουλομένου, καὶ τοῦ βουλομένου, καὶ τοῦ πρὸς ὃν ἡ βουλὴ γίγνεται, καθ᾽ ἕκαστον αὐτῶν ἐπισκοπήσωμεν, οἷα εἰκὸς εἶναι τὰ γιγνόμενα.

Πρῶ-

a Γενήσεται] Γένηται B. In vulgato consentiunt Edd. f Τὸν καταγορούμενον]. Τοῦ καταγορευμένου B.

Ibid. Τις] Redundare videtur post ἐπιβουλὴ. *M. du S.*

4. Μετάνοια] *Nam judicia festinata*, inquit *Sarisberiensis* in Policratico, cap. XII. lib. v. *pœnitentiam pariunt.* Vel ut in *Anthologia* l. I. c. 88. Lucianus:

Ἡ βραδύπους βουλὴ μὲν ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἰεὶ ἰφιλχομένην τὴν μετάνοιαν ἔχει.

Id est,

Lento incedens pede consultatio multo praestat. Sed festinans
Semper pœnitentiam secum trahit.

P. Syrus,

Ad pœnitendum properat, cito qui judicat. *J. T.*

5. Ἐπεστρέφετο γοῦν] *Qua convertens retro vultum, flens, & pudore suffusa, accedentem veritatem respectabat.* *J. T.*

6. Τὴν Ἀλήθειαν προσιοῦσαν] Praeclare hoc Apelles. Namque, utut oppressa aliquamdiu, emergit tandem victrix veritas, & mendaciorum nebulas sua luce dissipat. O *magna vis veritatis*, (exclamat disertissimus Romuli nepotum) *quae se contra hominum ingenia, calliditatem, sollertiam, contraque fictas omnium insidias facile per se ipsa defendat!* Ita enim leg. uberius aliquanto *Polybius* lib. XIII. Καί μοι δοκεῖ μεγίστῳ θεὸν τοῖς ἀνθρώποις ἡ φύσις ἀποδεῖξαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ μεγίστῳ αὐτῇ προσθεῖναι δύναμιν· πάντων γοῦν αὐτὴν καταγωνιζομένων, ἐνίοτε δὲ καὶ πασῶν τῶν πιθανοτήτων μετὰ τοῦ ψεύδους ταττομένων, σὺν αὐτῷ ὅπως αὕτη δι᾽ αὐτῆς εἰς τὰς ψυχὰς εἰσδύῃ τῶν ἀνθρώπων· καὶ ποτὲ μὲν παραχρῆμα δείκνυσι τὴν αὐτῆς δύναμιν, ποτὲ δὲ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα, τέλος αὐτὴ δι᾽ ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ, καὶ καταγωνίζεται τὸ ψεῦδος. *Equidem existimo Naturam mortalibus Veritatem constituisse Deam maximam, maximamque illi vim attribuisse. Nam haec cum ab omnibus oppugnetur, atque adeo omnes nonnunquam verisimiles conjectura a mendacio stent: ipsa per se nescio quomodo in animos hominum sese insinuat, & modo repente illam suam vim exserit: modo, tenebris obtecta longo tempore, ad extremum suapte vi ipsa vincit, obtinetque, & de mendacio triumphat.* Ad hoc exemplum, apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor. quum novercae scelus falso insimulantis patefactum esset, *procedit in medium nuda veritas*, victrix scilicet intentatae calumniae. *J. T.*

11. Τὰ προσόντα τῇ ἀβουλίᾳ] Clarius aliquanto vertere potuisset interpres; *quae in calumnia spectanda sunt:* vel, *quae calumniae adsunt.* *J. T.*

14. Γενήσεται] Excidit hic haud dubie aliqua vox, quam absque Mss. Codd. ope inserere ex conjectura non ausim. *M. du S.*

18. Τριῶν δὲ ὄντων] Recte. Duo scilicet injuria afficientes, tertius autem, qui injuria afficitur, ut ait apud *Herodotum* lib. VII. c. 10. ad Xerxem Artabanus: Διαβολὴ γάρ ἐστι, inquit, δισσοῖσι· ἐν τῷ δύο μέν εἰσι οἱ ἀδικέοντες, τῷ δὲ ὁ ἀδικεόμενος· ὁ μὲν γὰρ ἀβούλως ἀδικέει, ὁ παρεὼν καταγορίην· ὁ δὲ ἀδικέει ἀναπεπταμένου, πρὶν ἢ ἀτρεκίης ἐπιμάθοι· ὁ δὲ δὴ ἄπεὼν τῷ λόγῳ τάδε ἐν αὐτοῖσι ἀδικέεται, ἀβεληθείς τε ὑπὸ τοῦ ἑτέρου, καὶ νομισθεὶς πρὸς τοῦ ἑτέρου κακὸς εἶναι. *Calumnia res est omnium pessima: in qua duo sunt, qui injuriam faciant; unus, cui fiat injuria. Nam qui calumniatur, ea de causa injurius est, quod absentem accusat: at qui calumniam audit, quia illi credit, priusquam rem certo cognoverit, atque exploraverit. Contra, qui absens accusatur, injuria afficitur, tum quod ab altero falso accusatur, tum quod ab altero vir malus esse judicatur.* *J. T.*

19. Καθάπερ ἐν ταῖς κωμῳδίαις] Unde apud *Horatium* in Arte:

— *Nec quarta loqui persona laboret.* *J. T.*

Πρῶτον μὲν δή, εἰ δοκεῖ, παραγάγωμεν τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος, λέγω δὲ τὸν ποιητὴν τῆς διαβολῆς. ὅτι δὲ δή, ὡς μὲν οὐκ ἀγαθὸς ἄνθρωπός ἐστι, πᾶσιν, οἶμαι, γνώριμον. οὐδεὶς γάρ, ὃν ἀγαθὸς, κακῶν αἴτιος γένοιτο τῷ πλησίον. ἀλλ' ἔστιν ἀγαθῶν ἀνδρῶν, ἀφ' ὧν εὖ ποιοῦσιν αὐτοὶ τοὺς φίλους, οὐκ ἀφ' ὧν τοὺς ἄλλους [a] ἀδικοῦντες αἰτιῶνται, καὶ μισείας παρασκευάζουσιν, εὐδοκιμεῖν, δόξαν εὐνοίας [b] προσλαβόντες.

Ἔπειτα δὲ ὡς ἄδικος ὁ τοιοῦτος, καὶ παράνομός ἐστι, καὶ ἀσεβὴς, καὶ τοῖς χρωμένοις ὑπόπτημος, ῥᾴδιον καταμαθεῖν. τίς γὰρ οὐκ ἂν ὁμολογήσειε τὸν μὲν ἰσότητα ἐν ἅπασι, καὶ τὸ μηδὲν πλέον, δικαιοσύνης ἔργα

7. Ac primo quidem, si videtur, inducamus primarum partium actorem, ipsum dico auctorem calumniae. Hunc sane virum bonum non esse, omnibus puto, manifestum est. Neque enim bonus quisquam malorum auctor alteri fuerit. At est bonorum virorum, suis in amicos benefactis, non accusandis aliorum injuriis, conciliandaque illis invidia, bene audire, & benivolentiae sibi parare opinionem.

8. Tum vero quam injustus sit talis homo, & iniquus, & impius, & noxius illis, qui se utuntur, discere facile est. Quis enim eat inficias, aequalitatem in unaquaque re, & nihil plus *sibi arrogandi moderationem*, justitiae munera esse; sed inaequa-

a Ἀδικοῦντες] Recepi ex B. Cod. & *Fl.* Ἀδικοῦντας Edd. cett. b Προσλαβόντες] Et hoc ex B. & *Fl.* restitutum, pro vulgato προσλαβόντας.

24. Τὸν πρωταγωνιστὴν τοῦ δράματος] Πρωταγωνιστὴς in fabula dicebatur, qui plurima recitabat: sive, qui *primas partes agebat*, ut in Phormionis prologo *Terentius* loquitur: *Quia primas partes qui aget, is erit Phormio Parasitus, per quem res geretur maxime.* Huic proximus vocabatur δευτεραγωνιστὴς; tertiarum vero partium τριταγωνιστὴς; quod Æschini quondam a Demosthene objectum fuit convicium. Erat autem τῆς πρωταγωνιστοῦ, clariore voce uti: sic ut ceteri, etiamsi clarius possent, tamen vocem suam summitterent, ut ille princeps quam maxime excelleret. Ita *Cicero* in Verrinis. *J.T.*

28. Οὐδεὶς γὰρ ἂν ἀγαθὸς] *Cicero* l. I. de offic. cap. 7. *In justitia virtutis est splendor maximus, ex qua viri boni nominantur.* Hujus *primum munus est, ut ne cui quis noceat, nisi lacessitus. Plato* in Gorgia: Οὐδεὶς γὰρ ἂν χρηστὸς μὴ ἀδικοῦντ' ἄνθρωπον αἰσχύνοι. *Nemo namque bonus hominem, a quo nullam acceperit injuriam, accusat.* *J.T.*

31. Ἀδικοῦντες — προσλαβόντες] Ita *Bar.* & *Fl.* In reliquis ἀδικοῦντας & προσλαβόντας, prave. *M. du S.*

Ἀδικοῦντες] Non obsecundassem *Solano* vulgatum ἀδικοῦντας rejicienti, quia in se spectatum, tolerabile erat; at quia mox εὐνοίας προσλαβόντας absurdum erat, & ad ἄλλους nullo modo referendum, sed ad αὐτοὶ, scil. ἄνδρες ἀγαθοὶ, ideo non amplius haesitavi etiam prius ex iisdem fontibus corrigere. *J.F.R.*

34. Ἄδικος ὁ τοιοῦτος] *Isocrates* in Oratione de Permutatione: Οὐ θαυμάζω τοὺς λεγόντων, ὡς ἴσι μέγιστον κακὸν διαβολή· τί γὰρ ἂν γένοιτο τούτης κακουργότερον; ἢ ποιεῖ τοὺς μὲν ψευδομένους εὐδοκιμεῖν, τοὺς δὲ μηδὲν ἀδικοῦντας δοκεῖν ἀδικεῖν, τοὺς δὲ δικάζοντας ἐπιορκεῖν ὅλως δὲ τὴν μὲν ἀλήθειαν ἀφανίζει, ψευδῆ δὲ δόξαν παρέστησε τοῖς ἀκούουσιν, ὧν ἂν τύχῃ τῶν πολιτῶν, ἀδίκως ἀπόλλυσιν; *Non miror illos, qui dicunt summum malum esse calumniam, quid enim ea fieri posse maleficentius? qua facit, ut de mentientibus bene existimetur; ut plane innocentes injurii esse videantur; ut judices pejerent: qua denique veritatis lucem extinguit, & caligine mendaciorum auditoribus involutis quemvis civium per injuriam interficit?* *J.T.*

35. Καὶ τοῖς χρωμένοις ἐπιζήμιος] *Themistius* Orat. III. καὶ ἅμα ἀδικεῖ ἀμφοτέρους, ὅτε ἐπιβουλεύει, καὶ ὃν ἐξαπατᾷ· τὸν μὲν ὅτι πάσχει ὑπὲρ δίκην, τὸν δὲ ὅτι ἐργάζεται ἀναγκάζει. *Et ex aquo utrumque laedit, tam eum, cui insidias molitur, quam qui ab eo decipitur: illum quod iniquе perpeti aliquid cogitur: hunc, quod inferre eam ipsam injuriam compellit.* *J.T.*

37. Τὴν μὲν ἰσότητα] Eam initium esse justitiae statuebat Pythagoras. Vide *Jamblichum* cap. 30. *Cicero* lib. II. de offic. cap. 12. *Jus enim semper quaesitum est aequabile. Neque enim aliter esset jus.* *J.T.*

38. Καὶ τὸ μηδὲν πλέον] Malim, *nec plura sibi appetere.* *J.T.*

Ibid. Τὸ μηδὲν πλέον] Definitur enim justitia, *quae suum cuique distribuit*, apud *Ciceronem* lib. III. de Natura Deor. cap. 15. *J.T.*

43. Ἀποφράξων] Mutant Commentatores interdum in ἐπιφράττων. Conf. mox ἀποφράξαντες — τὰ ὦτα, & *Themist.* ἀντιτιχιζίου, ἀποκρυσίου, ἀπελαύειν in not. *Toll.* adlegatum. Item Nostr. infra *Pseudol.* c. 27. ἀπόφραξί σοι ἐς τόμα. Ne plura. *J.F.R.*

48. Ἕνεκεν πειθοῦς] *Demosthenes*, in initio Orat. de Corona, rogat Deos, ut judicibus eam mentem dent, ut non adversarium suum, sed leges & *jusjurandum* in consilium adhibeant, ὡς πρὸς ἅπασιν τοῖς ἄλ-

aequalitatem, & plus *sibi sumendi audaciam* injustitiae? At qui delatione clanculum utitur contra absentes, quomodo non plus justo, totum nempe auditorem, sibi vindicat? cujus aures occupet, atque obturet, & alteri orationi plane reddat impervias, quippe ante jam a delatione oppletas? Extremae id quidem injuriae, ut optimi etiam Legislatorum dixerint, uti Solon & Dracon, qui juris jurandi religione obstrinxerint judices, ad similiter utrosque audiendos, aequalemque his qui judicantur tribuendam benivolentiam, donec comparata alterius causa, vel deterior altera vel melior appareat. Ante vero quam comparata esset cri-

εἶναι· τὸ δὲ ἄνισόν τε καὶ πλεονεκτικὸν, ἀδικίας; ὁ δὲ τῇ ἀκροάσει καὶ τῷ ἀπόντων λάθρα κρώμενος, πῶς οὐ πλεονέκτης ἔσται ἄλλου τοῦ ἀκροατοῦ σφέλεριζόμενος, καὶ προκαταλαμβάνων αὐτοῦ τὰ ὦτα, καὶ ἀποφράττων, καὶ τῷ δευτέρῳ λόγῳ παντελῶς ἄβατα καθαστεύαζων αὐτά, ἔπειτα τῆς ἀκροάσεως προεμπεπλησμένα; ἐκάστης ἀδικίας τὸ τοιοῦτον, ὡς φαίεν ἂν καὶ οἱ ἄριστοι τῶν νομοθετῶν, οἷον ὁ Σόλων, καὶ ὁ Δράκων, ἔνορκον ποιησάμενοι τοῖς δικασταῖς τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, καὶ τὸ τοῦ εὐνοϊκὸν ἴσην τοῖς χρινομένοις ἀπονέμειν, ἄχρις ἂν ὁ τοῦ δευτέρου λόγου παραστεθεὶς, θατέρου χείρων ἢ ἀμείνων φανῇ. πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι τὸ ἀπο-

ἄλλους δικαίους ἐστὶ τοῦτο γεγραπται; τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, *in quo praeter cetera, qua aqua forent, & illud adscriptum; ut utramque partem pari benevolentia audirent.* Qui & rationem paulo post subjungit, cur a judicibus legislator jusjurandum praestari voluerit, videns scilicet, ὅτι τὰς αἰτίας ἐστὶ τὰς ἀληθοῦς, αἷς οὐκ ἄν τῷ πρώτῳ λέγειν ὁ διώκων ἐχοίη, εἰ μὴ τὸ δικαζόντων ἅπασιν ὁμοίων τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσέβειαν ἀφυλάττων, καὶ τὸ τοῦ λέγοντος ὕστερον δίκαια εἰκότως προσδέξεται, καὶ παραχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἐπιστήσει, ὥστε τὴν διάγνωσιν ποιήσεται περὶ πάντων. *Fieri non posse, ut reus criminationes & calumnias adversarii, quibus, quod prior verba faciat, praevalet, superet; nisi vestrum quisque, qui judicaturi sedetis, pietatis erga Deum memores, & rei posteriore loco dicentis rationes benivolis auribus accipiat, & se ipsum aequum, & utrique parti communem auditorem exhibens, ita tandem de tota re sententiam ferat.* Senior ille e curia apud *Apulejum* lib. X. Milesiacor.: *Nec patiar falsis criminibus petito reo manifestum homicidium perpetrari: nec vos, qui jurejurando adstricti judicatis, inductos servuli mendacio pejerare.* Solebant autem Judices Athenis id jusjurandum quotannis repetere, quo sanctius judicarent. *Isocrates* in Orat. de permutatione: ἀλλ' ὀμνῦναι μὲν καθ' ἕκαστον τὸν ἐνιαυτὸν, ἢ μὴν ὁμοίως ἀκροᾶσεσθαι τοῦ καθηγορεύοντος, καὶ τῶν ἀπολογουμένων. *Quum quotannis jurotis, vos eadem aequitate audituros tam reos, quam accusatores.* Unde & *Plato* lib. XII. de leg. Νόμον δὲ κεῖσθω, δικαστὴν μὲν ὀμνῦναι δικάζειν μέλλοντα. *Lex autem sit constituta, ut judex de re quapiam cogniturus prius jusjurandum det.* Nec aliter Christiani. *Sarisberiensis* in Policratico lib. V. cap. 12. *Et quidem judices sacramento legibus alligantur jurati, quia omni modo judicium cum veritate & legum observatione disponent. Ipso quoque jure cautum est, ut sacrorum Evangeliorum scriptura terribiles ante sedem judicialem deponantur, ibique ab initio litium ad finem usque permaneant, nec amoveantur nisi sententia recitata: quo totius consistorii latitudo, Dei ipsius repleta praesentia, omnibus ad sacrosanctas scripturas metum incutiat & reverentiam; & ab inquisitione veritatis omnis iniquitas propulsetur.* Vide *Rittershus.* ad tit. Instit. de Oblig. Salvian. epist. 4. & de illis *A. Gell.* lib. 14. cap. 2. *J. T.*

Ἔνορκον] Extat ea de re locus apud *Demosth.* de Cor. ipso initio disertissimus, is nempe, quem *Tollius* exhibet. *M. du S.*

49. Ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι] *Aristophanes:*

Πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς, οὐκ ἂν δικάσαις.
Priusquam utramque audieris partem, ne pronuncies.

Item Euripides:

Τίς ἂν δίκην κρίνοιεν, ἢ γραῖ λόγῳ,
Πρὶν ἂν παρ' ἀμφοῖν μῦθον ἐκμάθῃ σαφῆ;
Quis autem litem dijudicet, aut sermonem cognoscat,
Qui non prius utriusque partis clare perceperit verba

Seneca Medea, v. 199.

Qui statuit aliquid parte inaudita altera,
Aequum licet statuerit, haud aequus fuit.

Unde Magistratus apud *Apulejum* l. X. *partim decuriones deprecari, partim populareis compescere, ut vite & more majorum judicio reddito, & utrimque secus allegationibus examinatis, civiliter sententia promeretur: ne ad instar barbaricae feritatis, vel tyrannicae impotentiae, damnaretur aliquis inauditus; & in pace placida tam dirum saeculo proderetur exemplum.* P. Syrus:

In judicando semper criminosa est celeritas.
J. T.

53. Πρὶν δέ γε ἀντεξετάσαι] *Menander:*

Ὁ παραλαγχάνων δὲ πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,

M.

ἀπολογίαν τῇ καληγορίᾳ, παντελῶς ἀσεβῆ καὶ ἀνόσιον ἡγήσαντο ἔσεσθαι τὴν κρίσιν. καὶ γὰρ ἂν αὐτοὺς ἀγανακτῆσαι τοὺς θεοὺς εἴποιμεν, εἰ τῷ [a] μὲ καληγόρῳ μετ' ἀδείας ἃ θέλει λέγειν ἐπιτρέποιμεν, ἀποφράξαντες δὲ τῷ καληγορουμένῳ τὰ ὦτα, ἢ τῷ στόματι σιωπῶντες, καταψηφιούμεθα τῷ πρότερῳ λόγῳ κεχειρωμένοι. ὥστε οὐκ ἐκ τοῦ δικαίου, οὐδὲ τοῦ νόμιμον οὐδ' ὅρκου τοῦ δικαστικοῦ, φαίη τις ἂν γίγνεσθαι τὰς ἐμβολάς. εἰ δέ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι δοκοῦσιν οἱ νομοθέται, παραινοῦντες οὕτω δικαίας καὶ ἀμερεῖς ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις, ποιητικόν μοι δοκῶ τὸ ἄριστον [b] ἐπαμῦναι τῷ μηδὲν ὑφ' ὑποψίας καλῶς ἔχοντι.

mini defensio, impium plane & profanum fore judicium arbitrati sunt. Etenim ipsos quoque indignari Deos dixerimus, si accusatori sine metu dicere permittamus, quae velit, obturatis vero defendenti auribus, vel ipso oris silentio calculum contra alterorum, priore oratione subacti feramus. Igitur non ex justo, neque ex lege, neque ex judicialis jurisjurandi religione, delationes fieri aliquis dixerit. Si cui vero non satis digni fide videantur legislatores, cum jubent sic justa & in neutram partem propensa judicia facere; Poëta optimus inducendus

a Μὲν] Non habet B. b Ἐπαγαγεῖν] Ἐπαγεῖν B.

65. Δικαίας καὶ ἀμερεῖς] Ἀντὶ τοῦ μηδὲν μέρος καθειλημμένας. V. Ἤτοι μὴ ἐτεροῤῥεπεῖς. G.

Αὐτὸς πονηρός ἐστι πιστεύσας κακῶς.
Qui prius damnat, quam causam recte cognoverit,
Is homo improbus est, ut qui temere crediderit.
J.T.

57. Εἰ τῷ μὲν κατηγόρῳ] Egregium est Juliani Imperatoris responsum apud *Ammianum Marcellin.* lib. XVIII. *Numerium*, inquit auctor, *Narbonensis paulo ante rectorem, accusatum ut furem, inusitato censorio rigore pro tribunali palam admissis volentibus audiebat: qui cum inficiatione defenderet objecta, nec posset in quoquam confutari, Delphidius orator acerrimus, vehementer impugnans, documentorum inopia percitus, exclamavit: Ecquis, florentissime Caesar, nocens esse poterit usque, si negare sufficerit? Circa quem Julianus: Ecquis, ait, innocens esse poterit, si accusasse sufficiet?* J.T.

58. Ἀποφράξαντες δὲ τὰ ὦτα] Contra Alexander M. apud *Plutarchum* in ejus vita: λέγεται δὲ καὶ τὰς δίκας ἀφαιρεῖσθαι τὰς ἀρχὰς τοὺς θανατικὰς, τὴν χεῖρα τοῦ ὠτὸς τῷ ἑτέρῳ προστιθέναι, τῷ κατηγόρῳ λέγοντι, ὅπως τοῦ κινδυνεύοντος καθαρὸν φυλάττῃ καὶ ἀδιάβλητον. *Jam initio, quum judicia capitalia disceptaret, fama tenet, manum eum alteri auri, dum diceret accusator, admovere solitum, eo ut alteram integram & intactam servaret a calumniis.* A qua tamen consuetudine postea desciscit. J.T.

63. Εἰ δὲ τῳ μὴ ἀξιόπιστοι] Hic non tam *fide dignos*, ut interpres voluit, quam *auctoritate pollentes*, quibus obtemperandum sit, τὸ ἀξιόπιστοι significat. Latini *idoneos auctores* dicerent. J.T.

66. Ποιητήν μοι δοκῶ τὸ ἄριστον] Paulo ante eadem ferme haec verba ex *Aristophane* citavimus, qui ea ab *Homero* accepit. J.T.

69. Φησὶ δὲ, Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς] Excidit particula ἄν. Sic enim integrum memini me (locus nunc non succurrit) hunc versum legere,

Μήτε δίκλω δικάσῃς πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς.

Corruptius hoc habet editio Florentina, πρὶν ἄμφω μῦθον ἀκούσις. Porro praecipuum, quod observare soleant Calumniatores, illud esse Noster ait, quod ubi in quempiam amici sui odium velint concitare, ea fingant, quae probe norint abhorrere a mente & inclinatione audientis. Puta, si quis sit pietati summopere addictus, ut tum eum, quem calumniari velint, dicant Atheum, & pietati infestum: quo ita exacerbent audientis animum, ut nullam amici sui defensionem auribus velit admittere; inopinato crimine tamquam vero praeoccupatus. Haec ultima Graece ita effert c. 15. (praecedit autem ὥσε) ἀλλὰ καὶ θέλῃ τις ἐπιλογισθαι, μὴ προσιέσθαι, τῷ δεδεγμένῳ δ' ἀκροάσασθαι (dictae calumniae) ὡς ἀληθεῖ προκαθειλημμένον. Cur hic haelitet *Tollius* pag. 417. edit. *Amst.* nihil caussae. Τὸ, ἀληθεῖ eodem, quo praecedens παραδέξῃ, modo se habet; satisque sensus patet; eumque recte interpretatus est Interpres. J.J.

Ibid. Μήτε δίκλω δικ.] Haec verba apud *Platonem* eadem prorsus leguntur in Demodoco suspecto. 737. C. apud *Plutarchum* etiam 1901, 2. Extant etiam, sed paulo aliter, apud *Aristophanem* in Vesp. 484. AB. ἦτοι σοφὸς ἦν, ὅστις ἔφασκε, πρὶν ἂν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς οὐκ ἂν δικάσαις; sunt etiam qui *Hesiodo* tribuant. V. *Muret.* Var. lect. VII. 18. *Eur.* paulo aliter idem effert. Ἡρ. p. 590. C. Vid. & *Demosth.* de Cor. ipso initio ex quo patet jurejurando adstrictos judices τὸ ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι, ex quo autem Poëta habeat, incertum esset, nisi Scholiastes Phocylideum esse doceret: nam quod in Phocylide hodierno non reperitur; cum genuinus non sit, movere nos non debet. Pro ea sententia Christianam hanc personatus hic Phocylides sup-

dus orationi videtur, qui praeclare de his pronuntiavit, vel legem tulit potius. Ait autem, *Judicium cave ferre, prius quam dixit uterque.* Noverat enim, puto, ille etiam, cum multa sint injusta in vita facinora, nullum inveniri posse deterius nec injustius, quam si sine judicio, & indicta caussa quidam damnentur, quod omni studio delator conatur efficere, indemnatum objiciens eum, quem petit calumnia, irae audientis, & clandestina accusatione caussae dicendae facultatem illi intercipiens.

9. Etenim fiduciae in dicendo expers &

γαγεῖν τῷ λόγῳ, οὗ μάλα δεῖ τούτων ἀπαφηνάμενον, μᾶλλον δὲ νομοθετήσαντα. φησὶ δέ, Μήτε δίκην δικάσῃς, πρὶν [c] ἀμφοῖν μῦθον [d] ἀκούσῃς. ἀπίστα γὰρ, οἶμαι, καὶ οὗτος, ὡς πολλῶν ὄντων ἐν τῷ βίῳ ἀδικημάτων, οὐδὲν ἄν τις εὕροι χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον, ἢ [e] ἀκρίτους τινὰς, καὶ ἀμοίρους λόγων καταδεδικάσθαι· ὅπερ ἐξ ἅπαντος ὁ διαβάλλων ἐπιχειρεῖ ποιεῖν, ἄκριτον ὑπάγων τὸν διαβαλλόμενον τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ, καὶ τὴν εὐλογίαν τῷ λαθραίῳ τῆς κατηγορίας ἀφαιρούμενος.

Καὶ γὰρ ἀπαρρησίαστος καὶ δειλὸς ἅπας ὁ τοιοῦ-

c Ἀμφοῖν] Ἄμφω B. Cod. *Schol.* & *Fl.* d Ἀκούσῃς] Ἀκούσας *Fl.* e Ἀκρίτους] Ἀμοίρους B.

69. Φησὶ δὲ] Φακυλίδης. *V.* Τὸν Φακυλίδου ποιητὴν μοι δοκεῖ. C.

Ibid. Ἀμφω μῦθον ἀκούσῃς] Ἀττικὸς σολοικισμός. *V.* Πλούταρχος· οὐ τῷ περὶ Στωϊκῶν ἐναντιωμάτων (p. m. 1901.) πρὸς τὸ εἰκότα. μηδὲν (*Plut.* μηδὲ) δίκην δικάσῃς, πρὶν ἀμφοῖν μῦθον ἀκούσῃς. ἀντέλεγεν ὁ Ζήνων (*Plut.* τοιοῦτον inserit) τινὶ λόγῳ χρώμενος, εἴτε ἀπέδειξεν ὁ πρότερος εἶπεν, οὐκ ἀκυρίον τὸ δευτέρου λέγοντος πίστας γὰρ ἔχει τὸ ζητούμενον. εἶτ' οὐκ ἀπέδειξεν, ὁμοίως γὰρ ὡς [si] μηδὲν ὑπήκουσε κληθείς, ἢ ὑπακούσας ἐτερότιουν. ἤτοι (δὲ *Plut.*) ἀπέδειξεν ἢ οὔ. (*Plut.* οὐκ ἀπέδειξεν.) οὐκ ἀκυρίον ἄρα τὸ

διυτέρου λέγοντος. Τοῦτον δὲ τὸν λόγον ἐρωτήσας αὐτὸς αὐτογράφου (Pl. αὐτόγραφα) μὲν πρὸς τὴν Πλάτωνος πολιτείαν. ἔλυε δὲ σοφισμάτια, καὶ τὴν διαλεκτικὴν, ὡς τοῦτο ποιοῦν δυναμένην, ἐκάλυπτε παραλαμβάνειν τοὺς μαθητάς. καίτοι ἀπέδειξε (Pl. ἢ ἀπέδειξε Πλάτων) ἢ οὐκ ἀπέδειξε τὰς ἐν τῇ πολιτείᾳ. κατ' ἐδίτερον ἦν ἀναγκαῖον ἀντιγράφειν, ἀλλὰ πάντως ἐδίττον ἐ μάταιον. G.

76. Ὑπάγων] Ὑποφαίνων. G.

Ibid. Τῇ τοῦ ἀκούοντος ὀργῇ] Αὐτό που τὸ ἢ φάσκειν, Λυκιανί. *V.*

suppositi; vs. 8. ἀδίκως μὲν κρῖναι πρόσωπον. [Ἦν εὖ κακῶς δικάσῃς, σὺ θεὸς μετέπειτα δικάσει.] *M. du S.*

Ibid. Πρὶν ἀμφοῖν] Nondum cum Cl. *Jensio* ἂν infero; nam vel sine eo versus constat, quum πρὶν etiam sit syllaba longa ap. *Homer.* Il. B. 348. Πρὶν Ἀργεῖον ἕλ' ἄστυ — Et Z. 81. Πάντη ἐπισχομένους, πρὶν αὖτ' ἐς χεῖρας ἰέναι γυναικῶν. Etsi brevis quoque B. 413. Μὴ πρὶν ἐπ' ἠματίῳ δῦναι — Et ap. *Theogn.* vs. 957. ubi & ἂν additur: Μή ποτ' ἐπαισίμης, πρὶν ἂν εἰδῇς ἄνδρα σαφηνῶς. Tamen quia *Plutarchus* loco scholiis hic inserto, qui in Ed. *Fr.* est p. 1034. E. non addit ἄν, etiam ego non ingero. *Solanus* noster in *Justina* ἄν quoque inseruerat, adleveratque ex scholiasta, *Phocylidis* esse; sed cum non inveniatur in ejus editis carminibus; quis dixerit quid is reliquerit? At quia in *Aristoph.* tamen additur, liberum esto legentis arbitrium in re nullius momenti. Sed ἄμφω forsan non contemnendum. *J.F.R.*

72. Χεῖρον οὐδὲ ἀδικώτερον] Cleanthus apud *Stobaeum* Serm. XL.

Κακουργότερον οὐδὲν διαβολῆς ἔστιν,
Λάθρα γὰρ ἀπατήσασα τὸ πιστεύοντα,
Μίαν ἀναπλάττει πρὸς τὸ ἰδὲν αἰτίαν.
Nihil fere tam est malignum, quam calumnia.
Haec enim ubi clam aliquem a se persuasum decepit,
Odium excitat adversum eum, qui nihil est commeritus. *J.T.*

73. Ἢ ἀκρίτους τινὰς] *Seneca* de Ira lib. II. cap. 29. *De parvula summa judicaturo tibi res sine teste non probaretur; sestis sine jurejurando non valeret. Utrique parti dares advocationem, dares tempus, ne semel audires. Magis enim veritas elucet, quo saepius ad manum venit. Amicum condemnas de praesentibus, antequam audias, antequam interroges? illi, antequam accusatorem suum nosse liceat, aut crimen, iraſceris?* Menander:

Ὁ προκαταγνώσεσθαι δὴ, πρὶν ἀκοῦσαι σαφῶς,
Αὐτὸς ποιεῖς ἐμὲ πιστεύσας κακῶς.

J.T.

79. Ἀπαρρησίαστος] Idem *Seneca* ibidem: *Hic ipse, qui ad te detulit, desinet dicere, si probare debuerit. Non est, inquit, quod me protrahas: ego productus negabo: alioqui nihil unquam tibi dicam. Eodem tempore & instiga, & ipse se certamini & pugnae subtrahit. Qui dicere tibi nisi clam non vult, pene non dicit.* Verumtamen ubi deprehensi jubentur incoram accusare, ab impudentia audaciam mutuantur. Uti Apelles fecit, cum a Philippo delatos falso Aratos cogeretur praesentes arguere. Historia est apud *Polyb.* lib. IV. *J.T.*

τοιοῦτος ἄνθρωπος, οὐδὲν ἐς [a] τὸ ἐμφανὲς ἄγων, ἀλλ' ὥσπερ οἱ λοχῶντες, ἐξ ἀφανοῦς πόθεν τοξεύων, ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι δυατὸν εἶναι, μηδὲ ἀνταγωνίσασθαι, ἀλλ' ἐν ἀπορίᾳ καὶ ἀγνοίᾳ τοῦ πολέμου διαφθείρεσθαι. ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον ὑγιὲς τοὺς διαβάλλοντας λέγειν. ἐπεὶ εἴ τις γε ταληθῆ καὶ ἡγεμονικῷ ἑαυτῷ συνειδὼς ἔστος, οἶμαι, καὶ εἰς τὸ φανερὸν [b] διελέγχει, καὶ διευθύνει, καὶ ἀντεξετάζει τῷ λόγῳ· ὥσπερ οὐδεὶς ἂν ἐκ τοῦ προφανοῦς νικᾶν δυάμενος, ἐνέδρᾳ ποτὲ καὶ ἀπάτῃ χρήσαιτο κατὰ τὸν πολεμίων.

Ἰδοι δ' ἄν τις τοὺς τοιούτους μάλιστα ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς, καὶ περὶ τὰς τῶν δυ-

80 metriculosus unusquisque hujus farinae homo nihil aperte molitur, sed, instar collocatorum in insidiis, ex obscuro alicunde jaculatur, ut neque contra consistendi in acie facultas sit, neque repugnandi; sed inopia consilii & belli ignorantia pereundum: quod quidem maximo est indicio, sani nihil a delatoribus proferri. Si quis enim vera a se accusari, sibi conscius sit, ille, puto, etiam aperte convincit, & ad rationem dicendam vocat, & oratione contra contendit: quemadmodum nemo, qui aperto Marte se vincere posse speret, insidiis unquam & fraude contra hostes temere utatur.

10. Videas vero tales maxime in Regum aulis, & principum atque potentium virorum

[a] Τὸ ἐμφανὲς] Τῷ ἐμφανεῖ B. magis Attice. [b] Διελέγχει] Ἐλέγχει B.

81. Ἐξ ἀφανοῦς] *Alcaeus*: τῷ δ' ἀφανεῖ πᾶς ἕπεται δόλος. *Obscuro quivis comitatur dolus.* *J.T.*

82. Τοξεύων] Ut Nisus apud *Virgilium* lib. VII. Æn. Unde

Sævit atrox Volscens, nec teli conspicit usquam
Auctorem, nec quo se ardens immittere possit.
J.T.

Ibid. Ὡς μηδὲ ἀντιτάξασθαι] Verte: *ut nec ex adverso consistere, nec repugnare detur.* *J.T.*

85. Ὃ μέγιστόν ἐστι σημεῖον] Ita & Caffander Alexandro nimium facili ad credendas de patre ejus Antipatro calumnias respondit, τοῦτο αὐτὸ σημεῖον εἶναι τῆς συκοφαντίας, ὅτι μάλιστα ἅπασι τὴν ἐλέγχον, *esse id ipsum calumniæ indicium, quod procul probationibus vacuissent:* ut est apud Plutarchum in ejus vita. *J.T.*

88. Εἰς τὸ φανερὸν διελέγχει] *Cicero* pro Cælio, cap. 3. *Accusatio crimen desiderat, rem ut definiat, hominem ut notet, argumento probet, teste confirmet.* *J.T.*

89. Διευθύνει δ' ἀντεξετάζει] Potius, *persequitur, sequique adversarium professus rem judicio committit:* vel, *judicio cum eo experitur.* *J.T.*

90. Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Nobile est Alexandri M. ad Parmenionem & Polysperchontem responsum apud *Curtium*, lib. IV. cap. 13. nam cum Parmenio furto, non prælio opus esse censeret, assentiente præ ceteris Polysperchonte, *Latrunculorum*, inquit, *& furum ista solertia est*, &c. *J.T.*

Ὥσπερ οὐδεὶς ἄν] Melius, ni fallor, vertisset interpres: *uti neminem tam ignavi abjectique animi reperias, qui, quum hostem aperto marte vincere possit, dolo eum ac insidiis circumvenire malit.* *J.T.*

91. Ἐνέδρᾳ ποτὲ] *Q. Calaber.* l. III. v. 76.

Κρύβδα δ' ἀπάλαιδος αἰὲν ἀγαυοτέρους λοχίοιο.

Clanculum autem imbelles semper præstantioribus insidiantur. *J.T.*

93. Ἐν τοῖς βασιλέων αὐλαῖς] *Sarisberiensis* in Policratico lib. VII. cap. 24. *Cæterum detractores & invidos sic in curia videbis abundare, ac si in eam, quasi totius orbis sentinam, confluxerint.* De adulatoribus autem *Plutarch.* in libello, de discrimine amici & adulatoris ita loquitur: ἔτι δὲ ὥσπερ ὁ Σιμωνίδης τὸν ἱπποτροφίων φησὶν ὁ λευκὸν ἱπποδῶν, ἀλλ' ἀγρόκοις πυροφόροις, ὅτω τῶν κολακικῶν ὀψωνίων ὁ πόνος, οὐδὲ ἀδέξιος, οὐδὲ ἀδυνάτους ἀκολουθῆσαι, ἀλλ' οἵους τε ἐν πραγμάτων μεγάλων ἐλπίδημα ἐν νόσημα γινομένῳ, πολλάκις δὲ ἐν βασιλείας καὶ ἡγεμονίας ἀναστρέψασι. *Atque ut Simonides ait, equos alendi studium non leyothos comitari, sed agros frugiferos: ita videmus adulatores non pauperibus se adjungere, aut ingloriis & plebeiis, sed magnarum familiarum rerumque amplarum ruinam hanc morbumque esse, qui sæpe etiam regna imperiaque subvertat.* Plato in epist. ad Dionysium: Ἐάσω γάρ ἐγώ, καὶ νῦν ἐῶ, τὰς μεγάλας οὐσίας, καὶ ἀνυφόγκους, ἃς τε ἰδιωτῶν, καὶ ἃς μοναρχῶν, οἷσιν ὕστερον ἂν μείζους ὦσι, τοσοῦτον πλείους ἐν μείζοις τοῖς ἀβελτερίαις, καὶ πρὸς ἡδονὴν μᾶλλον αἰκρὰς βλάβους ἐμπλεῶντας τριφούσας, ἃ καιροῦ ἤδη μείζων γεγονὼς πλοῦτός τε ἐν τ' ἄλλης ἐξουσίας δύναμις. *Videbam id temporis, & adhuc video, magnas & immensas opes tum privatorum hominum, tum monarcharum, quo fuerint abundantiores, eo plures majoresque calumniatores alere, quique cum turpi damno ad gratiam loquuntur: quo nihil deterius divitiæ, aliæque potentiæ generant.* Q. Curtius adulationem *perpetuum malum regum* vocat, *quorum opes sæpius assentatio, quam hostis everterit:* lib. VIII. cap. 5. Unde *Galenus* de Dignotione & Curat. proprior. affectuum, virum veridicum explorare docens: Καὶ πρῶτον, inquit, ἐν ἰδῇς αὐτὸν ἐπὶ τὰς

rum amicitiis florere, ubi invidia multa, suspiciones sexcentae, adulationumque & delationum argumenta quam plurima. Ubi enim spes semper majores, ibi etiam graviores invidiae, & odia periculosiora, & maleficentiores obtrectationes. Quare intentis se invicem speculantur oculis, & tanquam gladiatores observant, si quam nudam corporis partem conspiciant, dumque unusquisque primus esse cupit, detrudit & cubito dimovet alterum, eumque qui ante se est, si possit, detrahit & supplantat. Hic vir bonus statim videlicet eversus trahitur,

95 χόντων ἢ δυναστευόντων φιλίας εὐδοκιμεῖντας, ἔνθα πολὺς μὲ ὁ φθόνος, μυρίαι δὲ ὑποψίαι, πάμπολλαι δὲ κολακειῶν καὶ διαβολῶν ὑποθέσεις. ὅπου γὰρ ἀεὶ μείζους [c] ἐλπίδες, ἐνταῦθα καὶ οἱ φθόνοι χαλεπώτεροι, καὶ τὰ μίση ὀλισφαλέστερα, καὶ ζηλοτυπίαι κακοήθεστέραι. πάντες ἂν ἀλλήλους ὀξὺ δεδόρκασι, καὶ ὥσπερ οἱ μονομαχοῦντες ὀλίγου τηροῦσιν, εἴ που τι γυμνωθὲν μέρος θεάσαιντο τοῦ σώματος. καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος, παρωθεῖται, καὶ παραγκωνίζει [d] τὸ πλησίον, καὶ τὸ πρὸ [e] αὐτοῦ εἰ δύναιτο, ὑποσπᾷ, καὶ ὑποσκελίζει. ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς ἀτυχῶς σὺν-

a Ἐλπίδες] Deest in B. d Παρωθεῖται] Πάλιμον marg. A1. e Αὐτοῦ] Ἑαυτοῦ B.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] Οὕτω τοῦτο ἔχειν ἀληθέστατον. V.

ἢ πλουσίων τις ἢ πολὺ δυναμένων, ἢ ἐν τοῖς τῶν μοναρχῶν αὐλαῖς ἀπίστοις συνοχαῖς, γνώσεται μάτην ἀκηκοὼς ἢ ὑπὸ ἄνδρων τοῦτον ἀληθινὸν ἄκουσε· ταῖς γὰρ τοιαύταις κολακείαις ἔοικε ἐν τὸ ψεύδεσθαι. *At primum quidem, si eum videris divitum domos aut potentium, sive etiam regum, frequentantem, certo tibi persuadeas velim, frustra rumorem illum ad aures tuas accidisse, qui de ejus integritate in dicendo verum ferebatur. Hujusmodi enim adulationibus mentiri cognatum est.* J. T.

1. Ζηλοτυπίαι κακοηθέστεραι] Sed nulla versutior aut fraudulentior supplantandi calumniandique ratio, quam laudando. Nam & hanc invidia reperit aulicorum. Καινὸς γὰρ δή τις, inquit *Polyb.* IV. ἔτος ὑφῆπται τρόπος διαβολῆς, οὐ μὴ ψόγοις, ἀλλ' ἐπαινοῦντες λυμαίνεσθαι τοὺς πέλας· ὑφῆπται δὲ μάλιστα ἐν πρώτοις τοιούτοις κακοτεχνήμασι, καὶ βασιλικοῖς, καὶ δήλος ὢν ἢ περὶ τοὺς αὐλὰς διατριβόντων, καὶ τ' τούτων πρὸς ἀλλήλους ζηλοτυπίας καὶ πλεονεξίας. *Novus enimvero calumniandi modus hic est inventus, cum non obtrectando, sed laudando alicui nocetur. Qua malignitas, invidia, & fraus ab illis primo fuit excogitata, qui in aulis principum vitam degunt: ea est illorum hominum aemulatio inter ipsos, ea avaritia.* Quare jure *Tacitus* in Agricolae vita *pessimum genus* vocat *inimicorum, laudantes.* J. T.

4. Ἐπιτηρῶσιν εἴ που τι] *Homerus* de Achille cum Hectore pugnante, Il. X. v. 319.

Ὡς εἰπὼν ἀπέλαμπε· τὸν δ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλιν δεξιτερῆ, φρεσὶν ἀκὺν Ἕκτορι δῖῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπη εἴξειε μάλιστα, &c.
Sic ex cuspide fulgor splendebat bene acuta, quam
Achilles
Vibrabat dextera, cogitans malum Hectori divino.
Inspiciens corpus pulchrum, ubi cederet maxime.

Similiter fere *Virgil.* de Darete I. V. Æneidos:

Ille, velut celsam oppugnat qui molibus urbem,
Aut montana sedet circum castella sub armis,
Nunc hos, nunc illos aditus, omnemque pererrat
Arte locum, & variis assultibus irritus urget.
J. T.

5. Καὶ πρῶτος αὐτὸς ἕκαστος εἶναι βουλόμενος] *Seneca* lib. III. de Ira, cap. 31. *Nulli ad aliena respicienti sua placent. Inde diis quoque irascimur, quod aliquis nos antecedat, obliti quantum hominum retro sit; & paucis invidentes quantum a tergo sequatur immensa invidentia.* J. T.

7. Παραγκωνίζεται] *Alciphr.* I. p. 26. παραγκωνίσασθαι τοὺς ἀντιρρόπους βουλόμενον, ubi *Bergl.* idem verbum ex *Heliod.* & hoc Luciani loco adfert. J. F. R.

9. Ἔνθα ὁ μὲ χρηστὸς] *Plutarch.* de discrim. amici & adulatoris: ὅτος δὲ τοὺς ἀληθινοὺς ἀποσοβεῖ φίλους, καὶ οὐκ ἐᾷ πλησιάζειν· ἂν δὲ μὴ δύνηται, φανερὰς μὲ ὑποσαίνει, καὶ θεραπεύει, καὶ τίθηται, ὡς ἀμείνους, λάθρα δ' ὀφείσεί τινας ἐνοσπείρει ἀμφιβολὰς κρυφίους δὲ λόγους κίνησιν ἔλκοντος ἀκράτου, καὶ μὴ παύσηλως σύθις ἐξεργάσηται, τὸ τῆ Μηδὲ φυλάττει μεμηνὸς ἦν δὲ ὁ Μήδος τῶ περὶ τ' Ἀλέξανδρον χορῶ τ' καλάμων οἷον ἔμψυχος, καὶ σοφιστὴς κορυφαῖος ἐπὶ τοὺς ἀρίστους συκοφαγμάτων. ἐκάλυπτε δὲ θαρρύνοντας ἄντικρυς καὶ δάκνειν ταῖς διαβολαῖς, διδάσκων, ὅτι καὶ θεραπεύση τὸ ἕλκος ὁ διδηγμός, ἡ ὕλη μένει τ' διαβολῆς ταύταις μόνοις ταῖς ὕλαις, μᾶλλον δὲ γαυρωμένους ἐπαινάμασι διαβρωθεὶς Ἀλέξανδρος ἀπέλασε τὸν Καλλισθένη, καὶ Παρμενίωνα, καὶ Φιλώταν, &c. *Adulator autem veros amicos arcet, neque appropinquare sinit: aut, si hoc non potest, palam quidem eos demulcet, colitque, & admiratur, ut meliores: clanculum autem submittit aliquas & spargit calumnias. Ubi autem occultus sermo ulceris prurigo*

εὐθὺς ἀναπέτραν, καὶ κρατοῦντα, καὶ τὸ τελευταῖον ἀτίμως ἐξέωσαι. ὁ δὲ κολακικώτερος, καὶ πρὸς τὰς τοιαύτας κακοηθείας σοφώτερος, εὐδοκιμεῖ. καὶ ὅλως [a] ὁ φθάσας κρατεῖ. τὰ γὰρ τῆς Ὁμήρου τέχνης ἐπαληθεύουσιν, ὅτι

Ἄρεος ἐνυάλιος, καὶ [b] τ' ἀταρτηρὸν κατέπεφνε.

Τοιγαροῦν ὡς ἐν τοῖς μικροῖς τοῖς ἀγῶσιν ὄντος, ποικίλας κατ' ἀλλήλων ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν, ὧν ταχίστη καὶ ἐπισφαλεστάτη ἐστὶν ἡ διαβολή· τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ φθόνου [c] ἡμισυείλικος λαμβάνουσα· οἰκτροτέρα δὲ, καὶ τραγικὰ ἐπάγουσα τὰ τέλη, καὶ πολλῶν συμφορῶν ἀνάπλεα.

Οὐ μέντοι μικρὸν, οὐδὲ ἁπλοῦν ἐστι τοῦτο, ὡς ἄν τις ὑπολάβοι, ἀλλὰ πολλῆς μὲ-

excolliturque tandem cum ignominia: fiet contra ea, qui plus adulando valet, & ad malas id genus artes eſt probabilior. In univerſum vincit, qui alterum occupat, veraque deprehenduntur Homerica illa:

Nam communis amat caedentem caedere Mavors.

Igitur cum de rebus non parvis certamen ſit, varia comminiſcuntur contra ſe invicem compendia, quorum celerrimum & periculoſiſſimum eſt delatio, quae initium ſumit ab invidia bonae aliquid ſpei reliquum habente, ſed miſeriores longe tragicosque exitus, & multis refertos calamitatibus inferens.

11. Verum enim vero non parvum, neque ſimplex quiddam hoc eſt, ut ſuſpicetur

a Ὁ] Artic. addunt *J.* & *V2.* Omittunt B. Cod. & Edd. *Fl. Fr. P. S.* &c. b Τὸν] Τὸ *Homer.* c Ἡμισυείλικος] Nil mut. Edd. neque Cod. B. ἡ μισὸς ἡ ἑλκὶς forſ. legend. adpinxit aliquis margini.

tum excitavit, ſi non ſtatim rem perfecit, memoria tamen tenet atque obſervat Medii dictum. Fuit is Medius chori adulatorum, qui Alexandrum cingebat, veluti princeps, & calumniatorum ſummus, praeſtantiſſimis imminens. Jubebat autem ſuos audacter calumnias jacere, iisque mordere alios: docens, tametſi admorſus ulcus ſanaris, tamen calumniae cicatricem manſuram. His quidem cicatricibus, ac vomicis, aut gangraenis potius & cancris corroſus Alexander Calliſthenem perdidit, & Parmenionem & Philotam, &c. Cujus quidem Philotae hiſtoriam ab aemulo Cratero per calumniam ſubverſi operae pretium eſt legiſſe apud *Curtium* lib. VI. cap. 8. quae mirum in modum haec, & ſequentia illuſtrat. *J. T.*

13. Εὐδοκιμεῖ, καὶ ὅλως φθάσας κρατεῖ] Haec ita potius interpretarer: *primas tenet, & illum denique praevertens ſuperat: quandoquidem exemplo ſuo hujus Homerici dicti veritatem confirmant.*

Mars dubius ſaepe & victorem ſtravit ovantem.

J. T.

14. Ὁ φθάσας] *Ven.* utraque agnoſcunt hunc articulum; reliquae reſpuunt. *M. du S.*

Ibid. Τὰ γὰρ τῆς Ὁμήρου] Sic fere in Ep. ad *Roman.* 2. 14. Ὅταν — τὰ τοῦ νόμου ποιῶσι. quibus verbis *Elſner.* haec Luciani aliaque ſimilia addit. *J. F. R.*

16. Ἄρεος ἐνυάλιος] Hectoris verba ſunt *Iliad.* Σ. v. 309. *Livius* lib. XXVIII. cap. 19. *ubi Mars communis & victum ſaepe erigeret, & affligeret victorem. Propert.* II. 27. *Cum Mavors dubias miſcet utrimque manus. Ovid.* 1. Amor. el. 9. *Mars dubius*, &c. *J. T.*

Ἄρεος ἐνυάλιος] *Hom.* Il. Σ. 309. *M. du S.*

Ibid. Τὸν κτεν.] Adſcripſerat *Solan.* τὸ in *Homero* eſſe pro τὸν, recte; ſed quod etiam adleverat *B.* i. e. Baſilienſes, ſic habere, erravit; nam utraque *Baſ.* aeque τ' habet, ac reliquae. Forſan Codicem B. ſignificare voluit, quod credo, non tamen recipio, quia etiam τ' in ipſo Homero legi poteſt. *J. F. R.*

19. Ποικίλας — ὁδοὺς ἐπινοοῦσιν] Unde invidiam πολυμήχανον & πάντολμον θηρίον *Photius* vocat, epiſt. prima, commate ρς'. *J. T.*

22. Ἡμισυείλικος] Scriptum faiſſe ἡ μισὸς ἡ ἑλκὶς, minime dubito. Vulgatam tamen tuentur omnes libri & ipſe Codex Ox. *M. du S.*

26. Ἀλλὰ πολλῆς μὲ τέχνης] Vere. nam, ut ait *Plautus* Captiv. II. 1.

Doli non doli ſunt, niſi aſtu colas:
Sed malum maximum, ſi id palam provenit.

J. T.

30. Οὐδ' ἂν κατίσχυσε] *Cicero* pro Cluentio, cap. 65. *Hoc uno modo ſaepe multorum improbitate depreſſa veritas emergit, & innocentia defenſio intercluſa reſpirat; quod aut ii, qui ad fraudem callidi ſunt, non tantum audent, quantum excogitant: aut illi, quorum eminet audacia, atque projecta eſt, a conſiliis malitia deſeruntur. Quod ſi aut conſidens aſtutia, aut callida eſſet audacia, vix ullo reſiſti modo poſſet. J. T.*

35. Ὁ τιμώδης] *Sarisberienſis* lib. VII. Policratici, cap. 24. *Ubique tamen, qui illuſtrioribus clareſcunt meritis, acrius invidia toxicato dente roduntur. Vellejus Paterc.* lib. II. c. 40. *Numquam eminentia invidia carent.*

tur aliquis ; ſed arte multa , nec ingenio pauco , exquiſitaque cura indigens. Neque enim tantum noceret delatio, niſi probabili quadam ratione fieret : neque valeret aliquid , contra valentiorem omnibus veritatem, niſi allectamenti plurimum, & probabilitatis, & ſexcenta alia ad audientes machinaretur.

12. Defertur ergo ut plurimum ille, qui maximo in honore eſt , atque ob id ipſum eorum, quos poſt ſe reliquit, invidiae expoſitus. In hunc enim tela omnes dirigunt, tanquam obſtaculum quoddam atque impedimentum ipſum intuentes , dum putat unusquisque, primum ſe ſe futurum, expugnato illo principe , & de amicitia regis amoto. Quale quid in gymnico etiam certamine fit in curſoribus. Nam ibi quoque bonus curſor , ubi primum decidit repagu-

τέχνης, οὐκ ὀλίγης δὲ ἀγχινοίας, ἀκριβοῦς δέ τινος ἐπιμελείας δέομενον. εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἔβλαπτεν ἡ διαβολὴ, εἰ μὴ πιθανόν τινα τρόπον ἐγίγνετο. εἰδ' ἂν [d] κατίσχυε τῶν πάντων ἰσχυροτέραν ἀλήθειαν, εἰ μὴ πολὺ τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ πιθανὸν, καὶ μυρία ἄλλα παρεσκεύαστο καθ' ὑπόντων.

Διαβάλλεται μὲν εἰς τὸ πολὺ μάλιστα ὁ τιμώμενος, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ὑπολειπομένοις αὐτοῦ ἐπίφθονος· ἅπασι γὰρ τῷ δ' ἐπιτοξάζονται, καθάπερ τι κώλυμα καὶ ἐμπόδιον προορώμενοι. καὶ ἕκαστος οἴεται πρῶτος αὐτὸς ἔσεσθαι, τὸ κορυφαῖον ἐκεῖνον ἐκπολιορκήσας, καὶ τὴν φιλίας ἀποσκευασάμενος. οἷόν τι καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς ἀγῶσιν [e] ὑπὸ τὸν δρομέων γίγνεται. κἀκεῖ γὰρ ὁ μὲν ἀγαθὸς δρομεὺς, τὸν ὕσπληγγα εὐθὺς καλα-

[d] Κατίσχυσι] Κατίσχυ *Coll.* & Schol. [e] Ὑπὸ] Ἐπὶ Edd. priores, & B.

30. Κατίσχυσι] Καὶ διαβάσεσιν. *G.*
43. Τὸν ὕσπληγγα] Καὶ ὁ τόπος καὶ ὁ σ. ο. ν. λ. φ. ἐνταῦθα μὲν τὸν ἀφεστηκότα σημαίνει. σημαίνει δὲ καὶ φραγέλλιον, καὶ βούπαστον, καὶ μάστιγα. *G.*

rent. Livius lib. XLV. cap. 35. de Paulo Macedonico, cui triumphus negabatur : *Intacta invidia media ſunt; ad ſumma fere tendit.* Apollodorus Comicus:

Πρὸς γὰρ τὸ λαμπρὸν ὁ φθόνος βιάζεται.
Nam rebus obſtat praeluſtribus invidia.

Cyprianus de Zelo & Livore: *Quanto illo , cui invidetur , ſucceſſu meliore profecerit, tanto invidus in majus incendium livoris ignibus inardeſcit.* Philo περὶ Ἰωσήφ· φθόνος δὲ ἀεὶ ταῖς μεγάλαις εὐπραγίαις ἀντίπαλος. *Invidia ſemper magna felicitatis adverſaria eſt.* Lucret. lib. III.

Conſimili ratione ab eodem ſaepe timore
Macerat invidia, ante oculos illum eſſe potentem,
Illum adſpectari, clarus qui incedit honore:
Ipſi ſe in tenebris volvi, caenoque queruntur.

Infinita porro ſunt , quae in hanc ſententiam cum apud Graecos, tum apud Latinos Scriptores belle dicta reperias. *J. T.*

Ibid. Τοῖς ὑπολειπομένοις] *Nam qui invidet , minor eſt* , ut ait *Plinius* lib. VI. epiſt. 17. Et , ſecundum *Plautum* in Captiv. Act. III. Sc. 4.

Eſt miſerorum, ut malevolentes ſint, atque invideant bonis. *J. T.*

Τοῖς ὑπολειπομένοις] Melius, dignatione inferioribus. *J. T.*

37. Τῷ δ' ἐπιτοξάζονται] Ita recte pleraeque editiones. uti eſt apud *Homerum* Il. Γ. O. tamen & *Fl.* τὸν δὲ, prave. *M. du S.*

39. Τὸν κορυφαῖον ἐκεῖνον] Verto , *modo principem illum & in faſtigio dignationis collocatum, expugnaverit, ac de illo amicitiae gradu deturbaverit.* *J. T.*

41. Καὶ ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς] *Pindarus* Iſthm. Carm. IV.

Ἔστι δ' ἀφάνισμα τύχας
Καὶ μαρναμένων,
Πρὶν τέλος ἄκρον ἐκεῖν.
Τῶν τε γὰρ ἀνδρῶν τέλος,
Καὶ κρίσιος ἀνδρῶν χειρόνων
Ἔσφαλε τύχαν καλαμάψασα.

Id eſt,

Eſt tamen incertitudo fortunae etiam pugnantium, priusquam ad finem ſummum veniant. Horum enim dat finem , & virorum deteriorum ars corripiens praeſtantiorem ſupplantat. *J. T.*

42. Ὑπὸ] In omnibus Impreſſis & Mſſ. ἐπὶ, quod ego mutare non ſum cunctatus. *M. du S.*

Ἐπὶ τῶν δρομέων] Non ſuſtinui vulgatum ἐπὶ repetere, quod ex praemiſſo ἐπὶ, & ſcribendi compendio natum locum hic habere nequit. Quare audaciae veniam dabit ipſa neceſſitas. *J. F. R.*

43. Τὸν ὕσπληγγα εὐθὺς καλαπεσούσης] Ὑσπληγξ ſive βαλ-

καὶ ἀπεσύσης, μόνον τῷ πρόσω ἐφιέμενος, καὶ τὴν ἀφόρμειαν ἐπιτείνας πρὸς τὸ τέρμα, καὶ τοῖς ποσὶ τὴν ἐλπίδα τῆς νίκης ἔχων, τῷ πλησίον οὐδὲν κακουργεῖ, οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς πολυπραγμονεῖ. ὁ δὲ κακὸς ἐκεῖνος, καὶ ἄθλιος ἀνταγωνιστὴς, ἐπιγνοὺς τὴν ἐκ τῆς τάχους ἐλπίδα, ὅτι τὴν κατὰ σχολὴν ἐτράπετο· καὶ τοῦτο μόνον ἐξ ἅπαντος σκοπεῖ, ὅπως τὴν τρέχοντα ἐπισχὼν, [b] ἢ ἐμποδίσας, ἐπισκομεῖ, ὡς, εἰ τοῦτο ἁμάρτοι, οὐκ ἂν πώποτε νικῆσαι δυνάμενος. [c] ὁμοίως δὲ τοῦτο, καὶ ταῖς φιλίαις τῶν [d] εὐδαιμόνων γίγνεται· ὁ γὰρ πρόσχων, αὐτίκα ἐπιβουλεύεται· καὶ ἀφύλακτος ἐν μέσῳ

lum, ſolum anteriora petens, & ad metam intendens animum, ſuisque in pedibus ſpem victoriae reponens, nihil mali infert alii, neque quidquam adverſus certatores machinatur. At ille malus, abjecta ſpe celeritatis, ad malas artes converſus, illud ſolum omnino ſpectat, quomodo retentum impeditumve illum curſorem ſufflaminet, ut qui, ſi hoc non ſuccedat, vincere nunquam poſſit. Simile quid hiſce in amicitiis beatorum ſolet evenire. Qui enim primas tenet, inſidiantibus ſtatim expoſitus eſt, & ſi incautus deprehendatur inter medios inimicos,

a Καὶ] Recte *F. S.* Κᾶν male *P.* Καὶ etiam male *Cod. B.* b Ἢ] Καὶ *B.* c Ὁμοίως] Ὅμοιον male *Fl.* d Εὐδαιμο. γίγνεται] Εὐδαιμόνων τούτων γίγν. *B.*

βαλὶς, item γραμμὴ Polluci, repagula, quæ Latini *Carceres* vocabant, quibus apertis, non *frenis*, ut interpres habet, emittebantur currus. Videtur hic extentus funis fuiſſe, quo velut repagulo curſores continebantur; eoque remiſſo procurrebant. *F.T.*

Τῆς ὑσπληγὸς — καθαπτούσης] Conſtat jam ſatis, docente præſertim *Salmaſio* Plin. exercit. p. 648. ὑσπληγὰ eſſe *repagulum*, vectim transverſum, qui aequaret vel equos vel curſores, jam in linea ſtantes, ac paratos ad curſum. Haec ὑσπληγὴ ſubito utrinque laxata decidebat in ſubjectam γραμμὴν, βαλίδα, lineam cavatam, ad cujus modulum ita attemperate facta erat, ut decidens illam cavitatem impleret, & reliquo ſolo aequaret. Unice huc facit *Statii* locus Theb. 6, 593.

Ut ruit, atque aequum ſubmiſit regula limen,
Corripuere leves ſpatium.

ad quem caeteros laudat *Barthius*. Diſertus etiam *Harpocrationis* locus in βαλίδι. Haec faciunt etiam ad ſimilem locum noſtri, ſupra *Timon.* c. 20. *J.M.G.*

44. Μόνον τῷ πρόσω] Interpres vertit *primas affectare*, ac ſi τὴν πρωτεῖον legeretur. Τῷ πρόσω ἐφιέμενος, eſt: *tota mente intentus in ſpatium, quod curſu conficiendum reſtat, quo id abſolvat.* Nemo hunc locum melius interpretabitur, quam *Virgil.* lib. V. Æneidos:

—— Signoque repente
Corripiunt ſpatia audito, limenque relinquunt
Effuſi, nimbo ſimiles: ſimul ultima ſignant.

Quod ad verbum eſt, τὴν ἀφόρμειαν ἐπιτείνας πρὸς τὸ τέρμα. *J.T.*

47. Οὐδέ τι τῶν κατὰ τοὺς ἀγωνιστὰς] Οὐδέ τι κατὰ τῶν συναγωνιστῶν legendum videtur. *F.G.*

49. Καὶ ἄθλιος ἀνταγωνιστὴς] *Cicero* Philippica X. cap. 1. *Declaraſti enim verum eſſe id, quod ego ſemper ſenſi, Neminem alterius, qui ſua conſideret, virtuti invidere.* *J.T.*

53. Ἐπισκομεῖ] An in os cadere faciat? Supra *pro Imag.* c. 20. μὴ δὲ ὑπὲρ τὸ πρόσθεν ἴσα τὸ ὑπόθημα, μὴ ἐπισκομίσῃ μέ φησιν ἱμπεμπατοῦσαν. *F.G.* Alias eſſe *os obturo*, niſi notum, vid. notata ad l. d. & *Jov. Trag.* c. 35. ac *Liban.* Ep. 12. *F. J.F.R.*

56. Ὁ γὰρ πρόσχων] Peſſime interpres expoſuit, *qui prominet.* Repone, *qui ceteris antiſtat*: ut apud Catullum:

Veranii, omnibus e meis amicis
Antiſtans mihi millibus trecentis.

J. T.

57. Καὶ ἀφύλακτος] Cyprianus de ſimplicitate Prælatorum: *Facilior cautio eſt, ubi manifeſta formido eſt; & ad certamen animus ante praeſtruitur, quando ſe adverſarius confitetur.* Verum, ut bene Seneca, *Profeſſa perdunt odia vindicta locum.* *J.T.*

Ibid. Ἐν μέσῳ λυφθεὶς] Non ſatisfacit mihi interpres. Malim, *circumventus rapitur.* Eleganter Auſonius in Cupidine Crucifixo locum hunc illuſtrat:

—— Hoſtemque unum loca non ſua nactum
Facta nube premunt. Trepidantem, & caſſa parantem
Suffugia, in cautum media traxere caterva.
Eligitur moeſto, &c.

Contra apud *Ciceronem* pro Cluentio c. 65. *Innocentia defenſio ſaepe multorum improbitate intercluſa reſpirat.* *J.T.*

64. Ἢ ἐὰν ἀπόστροφον] Sic *Ven.* utraque: reliqui Impreſſi & Cod. Ox. μηδὲ vel μὴ δ'. *M. des S.*

Ibid. Μηδὲ ἀπόστροφον] Lege ἠδὲ, i. e. ἢ. Τὸ μηδὲ hic locum non habet. *F.G.* Adeo placet, ut putem in con-

ώς, abripitur. At isti amantur & videntur amici ob id ipsum, quod laedere visi sunt alios.

13. Fidem autem delationi non temere excogitant, sed in eo omni elaborant studio, veriti, ne quid absonum affingant aut alienum. Quare plerumque iis, quae insunt huic, quem calumniari volunt, in pejorem partem detortis, crimina faciunt non improbabilia: medicum, ut hoc utar, calumniantur veneficum, divitem vero tanquam dominationis appetentem; ministrum denique dominationis *suspectum* proditionis *faciunt*.

ληφθεὶς τῶν δυσμενῶν, ἀπηράθη· οἱ δὲ ἀγαπῶνται, καὶ [e] φίλοι δοκοῦσιν, ἐξ ὧν ἄλλους βλάπτειν ἔδοξαν.

Τό, τε ἀξιόπιστον τῆς διαβολῆς οὐχ ὡς ἔτυχεν ἐπινοοῦσιν, ἀλλ' ἐν τούτῳ τὸ πᾶν αὐτοῖς ἔστιν ἔργον, δεδοικότι τι [f] προσάψαι ἀπρεπὲς, [g] ἢ καὶ ἀλλότριον. ὡς γοῦν ὅτι πολὺ τὰ προσόντα τῷ διαβαλλομένῳ πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες, οὐκ ἀπιθάνους ποιοῦσι τὰς κατηγορίας, οἷον τὸν μὲν ἰατρὸν διαβάλλουσιν ὡς φαρμακέα, τὸν πλούσιον δὲ ὡς τύραννον, τὸν τυραννικὸν δὲ ὡς προδοτικόν.

Ἐπὶ-

[e] Φίλοι] Φίλον B. cetera desunt usque ad ἀξιόπιστον, ex quo πίστιν tantum adscivit. [f] Προσάψαι] Προσάψεται B. [g] Ἢ καὶ] Recepi ex marg. *A1.* & *Va.* & *J. Mad. P. S Amst.* Μὴ δὲ *Fl. Ald. Fr. H.* aeque male. *Mad.* B.

contextum recipiendum. *J.F.R.*

65. Τὰ προσόντα] Hic sunt vel fortunae, vel ingenii, vel quaecunque alia bona, commoda, conditio: quae alicui adsunt, quibusve conspicuus est. *J.T.*

66. Πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες] *Basilius Magnus* de Invidia: Δεινὸν δὲ τῆς ὑπ' ἐμπροσθῆς τὸ ἐπιτιμητὸν διαπτύσαι, καὶ οὐ μᾶλλον τὴν ἀρετὴν διαβαλεῖν. *Improbum autem est, in pejus deflectendo, quod laudabile est, culpare, & e malitia vicinia virtutem criminari.* *Sarisberiensis* lib. VII. Policratici, capite 24. de calumnia loquens: *Et nunc quidem*, inquit, *bona aliena pervertit, nunc minuit: mala autem fingit, quae non sunt; aut magnificat, & extollit, si qua sunt.* Contra ea *Quintilianus* lib. II. cap. 12. *Est praeterea quaedam virtutum vitiorumque vicinia, qua maledicus pro libero, temerarius pro forti, effusus pro copioso accipitur.* Sic & in amore, & in amicitia vitia proximarum virtutum appellationibus velantur. *Lucretius* lib. IV.

Nigra μελίχρως est, immunda & foetida ἄκοσμος.
Caesia παλλάδιον, nervosa & lignea δρυάς, &c.

Et apud *Theocritum* Battus Idyl. X.

Βομβύκα χαρίεσσα, σύραν καλέουσι τὸ πᾶντες,
Ἴσχεο, ἀλιόκαυστον. ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
O Bombyce venusta, omnes te Syram vocant,
Tostum, sole adustam. ego vero solus flavam mellis instar.

Est item apud *Aristaenetum* illius vitiorum in melius interpretationis amatorium exemplum, lib. I. epist. 18. Καὶ ὁ μὲν τις τὴν νύμφην, ὅτι τρυφᾷ, ἐπίχαρις παρὰ σοὶ πλουθυγᾷ· τῇ δὲ τὸ γραῶδες βασιλικὸν ἔφης· τὸ δὲ ἀλλ' οὐκ ἀστεῖον ἐρᾷς ἐμμετρότητι ἔχειν· μείλανας δὲ ἀνθρώπους ἐνορᾷς, λάμπους δὲ θεῶν παῖδας προσείρηκας· μελιχρώτους δὲ οὐκ εὐπρεπῆ τινα, ἀλλ' ἀστεῖον εἶναι. Ubi nisi & in Platone ita legeretur, & a Plutarcho in προστεθῆναι mutatum esset, χρῶμα pro ποιότητα legerem. Neque vel ita tamen Platonis mihi locus sanus esse videtur. Μελαγχλόους δὲ & τύπους οἶδε τινὰς ἄλλας ποιότητα, ἃ ἱμερτοῦ ὑποκαθιζούσης τε & ὑγρᾶς φύσεως τὴν ὀξύτητα, ἴσον ἐπὶ ὄρος ἦ. Lege, μελαγχλόους, (sive μελίχρως, ut alii malunt) δὲ καὶ τύπους οἶδε ἀλλ' ἃ χρῶμα εἶναι ἱμερτοῦ &c. ad plures illi sermo institutus est. Sic ut τὸ ἀστεῖον vitiosum esse, quivis facile deprehendat. Ceterae mendae manifestae sunt. Posset autem τὸ ποιότητα *facies* verti: nisi quis προστεθῆναι cum Plutarcho malit: cujus vocis vim *Cicero* pluribus explicat, lib. II. de Oratore cap. XIV. *ut cum in sole ambulem, etiamsi aliam ob causam ambulem, fieri natura tamen, ut colorer.* De Amicitia locus est eximius, sed prolixior, apud *Horatium* lib. I. Sat. 3. ubi tandem livorem nostrum, & animi aeruginem perstringit, dicens:

At nos virtutes ipsas invertimus; atque
Sincerum cupimus vas incrustare. probus *quis*
Nobiscum vivit? multum demissus homo. *illi*
Tardo *cognomen* pingui damus. *pro* bene sano,
Ac non incauto, fictum, astutumque *vocamus*, &c.

Plura ad Lucret. & Horatium *Lambinus* congessit, quae describere nolo, ne alienae fructum diligentiae videar velle intercipere. *J.T.*

69. Τὸν τυραννικὸν] Malim, *tyrannidis*, vel *tyrannī ministrum*, quam *tyrannum*, vertere. *J.T.*

Τὸν τυραννικὸν]. Mutuo se explicant ὁ βασιλικὸς apud *Joannem* Evangelistam 4, 46. & hic noster τυραννικός. Non est tyrannus ipse ὁ τυραννικὸς, sed minister tyrannidis, humilis apud tyrannum, ad opprimendos cives operam suam illi commodans, certe pollicens, atque opportunus ob id ipsum suspicioni, illum adeo sedulo agere omnia, uti proditionis consilium tegat:

ut

Ἐνίοτε μέντοι καὶ ὁ ἀκροώμενος αὐτὸς ἐπιβάλλει τὴν διαβολὴν τὰς διαφοράς. καὶ πρὸς τὰ ἐκείνων τρόπων οἱ κακοήθεις αὐτοὶ ἁρμοζόμενοι, εὐστοχῶσιν. ἢν μὲν γὰρ ζηλότυπον αὐτὸν ὄντα ἴδωσι, Διένευσέ, [a] φασι, τῇ γυναικί σου πρὸς τὸ δεῖπνον, καὶ ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν, [b] ἀπεστέναξε. καὶ ἡ Στρατονίκη πρὸς αὐτὸν ἐμάλα [c] ἀηδῶς, καὶ ὅλως ἐρωτικῶς. καί τινες καὶ μοιχικαὶ πρὸς αὐτὸν αἱ διαβολαί. ἢν δὲ ποιητικὸς ᾖ, καὶ ὅτι [d] τούτῳ μέγα φρονῇ, μὰ Δί', ἐχλευασέ σου Φιλόξενος τὰ ἔπη, καὶ διέσυρε, καὶ ἀμέτρα εἶπεν αὐτὰ, καὶ κακοσύνθετα. πρὸς δὲ τὸν εὐσεβῆ, καὶ Φιλόθεον, ἄθεος καὶ ἀνόσιος ὁ φίλος διαβάλλεται, καὶ ὡς τὸ θεῖον παρωθούμενος, καὶ τὴν πρόνοιαν ἀρνούμενος. ὁ δὲ

14. Interdum vero ipse, qui audit, diversam calumniandi rationem subjicit, ut maligni, ad ipsius se mores dum componunt, scopum feriant. Si enim Zelotypum esse videant, *In coena*, inquiunt, *innuit uxori tuae, & intuitus eam ingemuit: vicissim ad illum Stratonice respexit non sane injucunde, & vultu omnino amatorio.* Et *praesto sunt*, quaedam etiam aliae de ipsius adulteriis calumniae. Si vero valeat poëtica facultate, eaque in re sibi placeat, *Per Jovem*, ait, *risit versus tuos Philoxenus, & traduxit, & immodulatos esse dixit, & male compositos.* Apud religiosum autem atque pium, pro atheo & profano amicus defertur, qui Deum respuat, & neget providen-

a Φασι] Sic restituit *Solan.* Vulgo φησι. In B. erat φῆ per compend. pro φασι. b Ἀπιδὼν ἐς αὐτὴν ἀπεστέναξε] Sic Edd. Ἐστέναξε B. Forsan ἐπιστέναξε. c Ἀηδῶς] Sic B. Cod. ut *Toll.* voluit. Ἀηδῶς Edd. d Τούτῳ] Τοῦτο per compend. B.

77. Καὶ Στρατονίκη] Τὴν Σελεύκου Στρατονίκην λέγει, ἧς ὁ υἱὸς * Σελεύκου Ἀντίοχος † ἐρασθεὶς πεῖσαι τὸν πατέρα ‡ ταύτης ἀπαλλαγῆναι τῷ υἱῷ· πείθει δὲ νόσῳ ἁλοὺς καὶ § εἰς αὐτὸ γενομένους τὸ θαυμαστὸν λῦσαι τὸ εἰς τὴν Στρατονίκην ἔρωτα. τὸ δὲ μεμαχανῆσθαι τῷ πατρὸς γεγονότος Σελεύκου, λῦσαι τὸν υἱὸν Ἀντίοχον, εἶτα σοφίᾳ ¶ Ἐρασιστράτου τοῦ ἰατροῦ γεγενημένου τοῦ παραιτίου τὸ νόσου τοῦ ἔρωτος, ὑπεξέσῃ ταύτης ὁ πατὴρ τῷ υἱῷ. *V.*

* Σελεύκου] Καὶ Σελεύκου C. Sed errat Scholiastes; mater enim non erat. Pro καὶ ergo legendum τοῦ. *M. du S.*

† Ἐρασθεὶς] In C. ἐρᾶσθαι . . . εἰς γοῦν καὶ θανὼν ἀπιλεῖν τῷ πατρὶ.

‡ Ταύτης παραχωρῆσαι] C. D. male αὐτῇ παραχωρῆσαι. *M. du S.* In editis male etiam legebatur παραχωρησάσθαι. *J. F. R.*

§ Εἰς αὐτὸ γεγονὸς —] C. D. male πρὸς αὐτῷ γ. τῷ Σελεύκῳ διὰ τὸν πρός. *M. du S.*

¶ Ἐρασιστρ.] Omissum erat in editis: addidit *M. du S.*

ut ille Callicrates, qui dum se τυραννικὸν simulat apud Dionem Syracusanum, illum evertit. Vid. *Nepos* 10, 8. *J. M. G.*

75. Φασί] In omnibus libris nostris φησὶ, quamvis vertant, *inquiunt*, ego mutavi. *M. du S.*

77. Ἡ Στρατονίκη] Allusit partim ad historiam Antiochi Seleuci R. filii, qui novercae amore flagrans ope Medici voti compos fuit factus: partim ad calumniam, qua Combabus fuit impugnatus apud eundem Seleucum, ac si Stratonices manifestarius adulter esset. Utramque noster fuse exponit in libello de Dea Syria: illam *Plutarchus* in vita Demetrii Poliorcetae: quam breviter item noster attigit in Icaromenippo: Σελεύκου δὲ Ἀντίοχον ἐώρων Στρατονίκη λαθραῖα μητρυιᾷ. *Seleuci autem filium Antiochum videbam clam Stratonice novercae innuentem.* Ex hac historia effictam habes narratiunculam apud *Aristaenetum* lib. I. epist. XIII. Reposui autem, ejecta *uxoris* voce, nomen proprium, in quo ad historiam respicitur, quam exposuimus. Mox legam ἀηδῶς. Interpres non nimis bene vertit. *J. T.*

Ibid. Στρατονίκη] Adversantur haec fidei historiae; nemo enim vel tantillum Antiochi amorem subodoratus erat; quem ars Herasistrati sola detexit: sed & alibi noster in eundem incidit errorem. V. Ἰκαρ. c. 15. *M. du S.*

78. Ἀηδῶς] Mss. Ox. uti conjecerat *Tollius*. In reliquis ἀηδῶς. *M. du S.*

Ἀηδῶς] Cl. *Jens.* ad *Hermot.* sub init. vulgatam contra *Toll.* defendit, & potest mihi etiam ea ratione defendi, quod ἀχθῆ intelligi queat, vel aliud verbum, quale Cl. *Gesner.* addit. Verum quando Cod. bonae notae habemus conjecturae *Tollianae* faventem, & melius procedit oratio, id recepi. *J. F. R.*

79. Ἐρασίκη] Ἐρασικλέας. *F. G.*

81. Μὰ Δί'] *Th. Mag.* v. Μὰ haec adferens observat rarissime adfirmare τὸ μὰ. Sed vid. supra ad *Icarom.* c. 14. notata. *J. F. R.*

82. Φιλόξεν⟨ος⟩] Nobilis poëta Lyricus, qui cum Dionysii tyranni carmina liberius damnaret, ab eo in Latumias detrusus est: unde Tarentum aufugiens Dionysio revocanti epistolam misit una litera O, id est *o*,

no-

dentiam. Alter autem audiens, oestro statim in aure percussus, incenditur, ut facile est ad intelligendum, & aversatur amicum, non expectata accurata demonstratione.

15. Talia enim omnino excogitantque & dicunt, quibus maxime norunt ad iram provocari audientem. Cumque sciant, ubi quisque vulneri maxime sit opportunus, eo collineant, & feriunt: adeo ut praesenti ira turbatus, non amplius veritati inquirendae vacet; sed etiam si caussam dicere velit aliquis, non admittat, qui nec opinata auditione, tanquam vera, jam ante occupatus sit.

16. Efficacissimum enim profecto genus

ἀκούσας, εὐθὺς μύωπι λῃσθεὶς τῇ ὠτὸς τυπεὶς, λαχέκαυ ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ ἀπέστραπται τ φίλον, ὑ προσιμείνας τ ἀκριβῆ ἔλεγχον.

Ὅλως γὰρ τὰ τοιαῦτα ἐπινοοῦσι καὶ λέγουσιν, ἃ μάλιστα ἴσασιν ἐς ὀργὴν δυνάμενα προκαλέσασθαι τ ἀκροώμενον· καὶ ἔνθα [c]πρωτός ἐστιν ἑκάστῳ ἐπιστάμενοι, ἐπ' [f]ἐκεῖνο τοξεύουσι, καὶ ἀκοντίζουσιν ἐς [g]αὐτό, ὥστε τῇ παραυτίκα ὀργῇ τεθαραγμένον, μηκέτι σχολὴν ἄγειν τῇ ἐξετάσει τ ἀληθείας· ἀλλὰ κἂν θέλῃ τις ἀπολογεῖσθαι, μὴ προσιέσθαι τῷ ὠθισθέντι τ ἀκροάσεως, ὡς [h]ἀληθεῖ προκαλειλημμένον.

Ἀνυσιμώταλον γὰρ [i] ὂν τὸ εἶδος τ δια-

βο-

c Πρωτός] Ex emendatione *Toll.* quam recepit etiam *A.* Πρῶτός Edd. vulgo male. *f* Ἐκεῖνο] Recte sic Ed. *Toll.* & *A.* Ἐκεῖνον male cett. *g* Αὐτὸ] Bene sic *Pell.* Αὐτὸν Edd. male, ne *Tolliana* quidem excepta. *h* Ἀληθῆ] Ἀληθῆ *Fl.* ἀληθίᾳ *Toll.* *i* Ὂν] Omittit B. Ὄντως vult *Jens.*

2. Ἀνυσιμώτατον] Δυσάρμοστον αὐτῶν. *G.*

notatam. plura *Suidas*. Meminit & *Plutarchus* de fortuna Alexandri, Orat. II. in initio. *J.T.*

Ibid. Καὶ ἄμετρα] *Hiulca*, interpres. Rectius, *immodulata*, ut *Horatius* in Arte:

Non quivis videt immodulata poëmata judex.

J.T.

84. Ὁ φίλος λαλάσας] Hæc ad Lucianum ipsum spectare videntur impietatis accusatum. *M.V. La Croz.*

86. Ὁ δὲ ἀκούσας] Verte: *quo ille*, sc. amicus, *audito, statim velut œstro percitis auribus, uti par est, inflammatur, & moram accuratæ inquisitionis non ferens, aversatur amicum, repellitque. Plane enim ejusmodi mendacia confingunt, quæ maxime norunt audientis animum ad iram posse provocari.* *J.T.*

93. Καὶ ἔνθα πρωτός ἐστιν] Sic Alexander Parmenionis auctoritatem moleste ferens, a Cratero in Philotam, invidiosa illius & suspicionis commemoratione accenditur: *Curtius* l. VI. cap. 8. Sic Nero a Capitone Cossutiano in Thraseam inflammatus, quod non adfuisset in Poppeæ Sabinæ consecratione, quam Nero præ ceteris dilexerat: *Tacitus* lib. XVI. cap. 22. Sic apud Phædrum libertus ille,

Adjecit id, quod sentiebat maxime
Dolituram amanti.

Ceterum exemplorum ὅσα κόνις. Benedictus male legit πρῶτος, pro πρωτὸς, vertitque *& qua parte præstat.* nos emendavimus & contextum, & interpretationem, vertentes, *& qua quisque parte maxime vulneri patet.* *J.T.*

Ibid. Πρωτός] Certa est *Tollii* haec emendatio. Quid enim est, quod ante eum in omnibus Impr. & O. Mss. legebatur πρῶτος? *M. du S.*

94. Ἐπ' ἐκεῖνον] Ἐπ' ἐκεῖνο Interpres legisse videtur. *F.G.*

95. Ἐς αὐτὸν] Glossema videtur. *F.G.*

97. Μηκέτι σχολὴν ἄγειν] Verterim: *indaganda, seu perscrutanda, veritati non modo non vacet: verum etiam, si quis objectum crimen diluere voluerit, non admittat defensionem, insolentia audita criminationis, tamquam veritate præoccupatus.* *J.T.*

99. Ὡς ἀληθῆ] Nisi ἀληθῆ hic neutro genere accipitur pro substantivo, legendum hic vel ἀληθίᾳ, quod malim; vel ἀληθοῦς, ut ad ἀκροάσεως referatur. *J.T.*

1. Ἀληθῆ] Nescio quid *Tollius* haesitarit; ἀληθῆ enim certe neutrum est, & sanum, ac de mutatione ne cogitandum quidem. Vid. paullo supra notam *Jensii.* *J.F.R.*

2. Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὄν] Atticismus, pro ἀνυσιμώταλον γάρ ἐστι. Sic *Homer.* Iliad. Θ. v. 306.

Μίκνει δ' ὡς ὅτ' ἀρούρας κάρη βάλῃ, ἢ τ' ἐπὶ κέρᾳ
Καρπῷ βριθομένη, νοτίῃσί τε ἰαμύῃσιν.

Pro βρίθουσι. Pro ἐπότε malim, ὅς ποτε. *J.T.*

Ἀνυσιμώταλον γὰρ ὂν τὸ εἶδος τ ἀλγεινῆς, τὸ ὑπναντίον τ τῷ ἀκούοντος ἐπιθυμίας, ὅτε ἐν ᾧδῇ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, &c.] Pessime, nisi ve-

βολῆς, [a] τὸ ὑπεναντίον τῇ ἀκράτῳ ἐπιθυμίας, [b] ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι, ἐγένετό τις, ὃς διέβαλε τὸ Πλατωνικὸν Δημήτριον, ὅτι ὕδωρ τε πίνει, καὶ μόνῳ τῷ ἄλλων γυναικεία ὧν ἐνεδύσατο ἐν τοῖς Διονυσίοις. καὶ εἰ γε μὴ [c] κληθεὶς ἔωθεν ἔπινέ τε πάντων ὁρώντων,

calumniae, quod contrarium est audientis cupiditati: cum etiam apud Ptolemaeum illum qui Dionysus appellatus est, fuerit, qui deferret Platonicum Demetrium, quod aquam biberet, & solus muliebrem vestem non indueret Dionysiis. Et nisi ille vocatus postridie bibisset in conspectu omnium, &

a Τὸ ὑπεναντίον] Τῷ ὑπεναντίῳ B. b Ὁπότε] Ὡς πάλε vult *Toll.* Sed nil mut. Edd. nec B. c Κληθεὶς] Recte BC. *Fl. Pr. P.* &c. Κλαθεὶς male *J.* cum *V2.*

hementer me animus fallit, haec sese habent. Luxata est plane oratio, & male conjuncta, quae omnino est dividenda. Primo pro ὃν τρὸ, scripsisse Lucianum existimo ὄντως. Dein post ἐπιθυμίας ponenda τελείαν στιγμὴν nec aliter video fecisse Florentinos; recte. Quae sequitur, est nova historia. Primum horum verborum membrum pertinet ad superius memorata, quemadmodum nimirum quis apud muliebriter pium accusatus, licet falsissime, impietatis, nullius veniae, immo ne defensionis quidem locum obtinere queat. *Revera enim* (addit Lucianus pro caussa) *haec est efficacissima calumniae species, quae alienum quid ab animi affectione audientis contineat. Quin etiam cum apud Ptolemaeum*, &c. *J. J.*

Ἀνυπομόνητον γὰρ] Facile probaverim emendationem doctissimi *Jensii*. Sed in eo aliter mihi videtur, quod illud ὁπότε καὶ τῷ Πτολεμαίῳ κ. τ. λ. sejungit a praecedentibus, & interpretatur, *Quin etiam cum apud Ptolemaeum*. Immo, quod ipsa etiam relativa particula ὁπότε indicat, artissime ista connexa sunt. Exemplum subjicitur illius observationis, quod dixerat τὸ παραδόξου ἐς ἀπροσδόκητους movere beatulos illos, τὸ ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ. Nempe quod vehementer optant homines, illud facile credunt, V. G. amari se: at cum semel adversantis huic persuasioni suspicionis, paradoxae initio, scintilla in animum incidit; ilicet ardent toti, a zelotypia in furorem ruunt. Sic Ptolemaei ἐπιθυμία est, Bacchum videri: hinc facile credit, bacchaturos in suam gratiam suos amicos. Παράδοξον est, Demetrium huic cupiditati regis adversari, in ea re, quam cordi adeo regi esse norit. Sed cum illud παράδοξον, illud ὑπεναντίον τῇ ἐπιθυμίᾳ, semel percussit aliqua fidei specie animum: actum est, periit Demetrius, nisi praesenti & extemporali remedio sibi succurrat. Huc etiam alterum de Alexandro & Hephaestione exemplum convenit. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ εἰδὸς] Impressi omnes ὃν τὸ εἰδὸς. Cl. *Jensius* ὄντως scribendum putat; deinde post ἐπιθυμίας ponendam τελείαν στιγμήν. Ox. Cod. ὃν non agnoscit, recte. *M. du S.*

Ibid. Ὃν] *Solanus* ὃν delerat: ego certe non intruderem, si & in cett. abesset. At nondum rejicio, cum probabile non sit Librarios id quod difficilius est tam diligenter ingessisse; nam neque insolitus est Atticismus, sive πλεονάζειν putes, sive participium pro ἐὸν positum accipias, (cujus exempla satis dedimus alibi) adde *Herodian.* III. 12. 2. εἶδος δὲ ἀδύνατον ὂν δὸς διαχειρίζειν βασιλείας. Sed vel magis abundat verbum εἶναι ibid. V. 8. 8. εἶδον ἐν εἶναι αὐτὸν ἐλάνθανε, quod *Steph.* expungendum censet, vel mutand. in ἦν ἕ. At forsan eodem modo hic in Luciano abundat ὃν atque infra *Pseudol.* c. 6. ἡ ἀναισχυντία ἦσα, quod ibi expositum vide; aliaque etiam de abundante verbo εἶναι addita. Conf. mox c. 20. ἐσὶ — ἀδελφή τις ἦσα. *J. F. R.*

4. Πτολεμαίῳ] Δ. Νίκῳ v. not. *Toll.* & *Herodian.* I. qui Antigoni etiam meminit Bacchum imitantis. Adde de hoc cognomento *Spanh.* 435. qui ex *Euseb.* Chron. confirmat. 61. 73. 194. Diserte apud *Clem. Alex.* IV. Ptolemaeorum dicitur, p. 22. A. ubi plures memorantur Reges deorum nomina usurpantes. At neque *quartus* neque *undecimus*, sed *decimus* erat. Vid. Tabulam Chronol. Cl. *Humphr. Prideaux.* Idem enim est cum *Auleta*, cui successit Cleopatra Regum Ægypti ultima, primo tamen una cum Fratre regnans. Nisi forte hic Διόνυσος Νίκος ideo Νίκος dicatur, quia jam ante eum alius, nempe quartus ille, Διόνυσος dictus fuerit, qua de re nunc inquirere non vacat. Certe uterque Bacchi nomine non indignus, si id nominis non ab Ethnicis Bacchum ut numen colentibus, sed a nobis esset inditum, qui execramur. *M. du S.*

5. Τῷ Διονύσῳ ἐπικληθέντι] Qui undecimus fuit Ptolemaeorum. *J. T.*

6. Τὸν Πλατωνικὸν Δημήτριον] Cujus & Antoninus Imp. meminit lib. VIII. cap. 22. adeatur Jonsius in Histor. Philosophica. *J. T.*

Ibid. Πλατ. Δημήτρ.] Quis ille Platonicus Demetrius, de quo nihil Diogenes? Adi *Tollium*. *M. du S.*

7. Γυναικεῖα] De eo more multa apud *Euripidem* in Bacchis p. 545. & seq. *M. du S.*

9. Ἔωθεν ἔπινε] Quo nihil viro gravi turpius, nisi cum res poscit, aut jubet valetudo: antiquis autem tam rarum & inusitatum, ut etiam Apostolos illud diei tempus ab ebrietatis potuerit suspicione vindicare. Res igitur erat extremae luxuriae, quam & feminae adamabant nequiores. *Apulejus* lib. IX. *Quanto me felicior Daphne vicina, quae mero & prandio matutino saucia cum suis adulteris voluptatur.* Idem eodem libro: *matutino mero, & continuo stupro corpus emancipaverat.* *J. T.*

10. Ταραντινίδιον] *Pollux* lib. VII. cap. 47. καὶ μὴν τό γε ταραντινίδιον λέγουσίν ἐνίοι ὄνομα, ἀπομιμεῖσθαι λέγ ἐ Ταραν-

& Tarentinula indutus saltasset cum cymbalis; perierat homo, qui non delectaretur vita regis, sed aemulatione quadam ductus sententiis, vitae, luxuriae, Ptolemaei contradiceret.

17. Apud Alexandrum vero maximum omnium crimen dictum esset, si quis neque

10 ὑ λαῶν [d] ταραντῖνίδιον, ἐκυμβάλισέ [e] τε ὑ προσαρχήσαιο, ἀπολώλη ἂν, ὡς ἐγὼ ἡδόμην τῷ βίῳ τῦ βασιλέως, ἀλλ' ἀντισοφιστὴς ἦν, καὶ ἀντίτεχνος ὁ Πτολεμαίου τρυφῆς.

15 Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ, μεγίστη [f] τότε ἂν ἁπασῶν αἰτιολὴ λέγοιτο, εἴ τις ἔλοιτό τις μὴ

[d] Ταραντινίδιον] Ταραντινίδιον male B. [e] Τε] Omittit B. [f] Τότε ἂν ἁπ.] Ποτὲ πασῶν ἂν B. Ἂν ποτὲ ἁπ. *Fl.* Vulgatum tenent cett.

10. Ταραντινίδιον] Θέμιστον λαπτὸν ἐ διαφανῆ ἱμάτιον ἃ πάντως πορφυροῦν. *V.*

Ταραντίνων χρίσεως ἐ τρυφῆς. *Est autem pellucida vestis, Tarantinidion, ita a Tarentinorum usu luxuque appellata.* Hesychius: Ταραντῶν, sive, ut alii legunt, ταραντινίδιον, ἱμάτιον γυναικεῖον λεπτὸν, πρόσωπος ἔχον ἐπὶ τῦ ἰνὸς μόρυς. *Tarantinidium, vestimentum muliebre tenue, fimbrias, seu villas habens ab una parte.* Utebantur eo plerumque meretrices. Lucian. in *Dial. Meretr.* VII. Οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τῶν ἑταιρῶν ἐπὶ ἱλλοδίου, ἐχ ὅμοιον, ἃ ταραντινίδιον ἔχεσα. Apud *Pollucem* cap. XIII. lib. VII. fragmentum est veteris poëtæ, Παρθένῳ δ' ἐσθὴς διαῖ, φορᾶν πρόσωπος, ἣ γυναικεῖαν στολήν. *Virgo esse videtur, gerens fimbriatas vestes, & muliebrem stolam.* Muliebri autem veste Bacchus amiciebatur. Vide Senecam. Et Tragœdi, omnesque Dionysiaci artifices, quorum nota *Syrmata.* Apud eundem *Pollucem*, Λαῶν χιτών τις βασσάρα, διονυσιακὸς, σύρμα. Et apud *Hesych.* βασσάραι χιτῶνες, ἃς ἐφῦν αἱ Θρᾷσσαι βάκχαι. Hinc & Bacchus βασσαρεὺς dictus. Commentator vetus *Horat.* l. I. Od. XVIII. Bassareus *dictus est liber pater a genere vestis Baccharum:* unde & *Baccha* Bassarides *dicta Pers.* Bassaris & *Lyncem.* Bassaris *enim genus vestis est, ad pedes usque demissa, dicta a* Bassara, *loco Lydiæ*, ubi fit. Ubi *Bassara* pro *Bassaris* legendum videtur. Verum Etymologici auctor & in etymologia, & in ipsa nominis denotatione variat. Quamquam etiam *Bassaris* apud Persii Scholiasten inveni, ad Sat. I. v. 101. *Bassarides*, inquit, *Baccha. Quibusdam videtur a genere vestis, qua Liber pater utitur, demissa ad talos, quam Thraces* Bassarin. *Quidam a vulpibus, quarum pellibus Baccha succingebantur. Vulpes Thraces* Bassares *dicunt.* *J. T.*

Ibid. Ἐκυμβάλισέ τε] Cymbala namque cum saltatione jungebantur in Deorum effeminato cultu: præsertim in festis Bacchi, Herculis, & Matris Deûm Cybeles. *Justinus* de Ptolemæo Philopatore, lib. XXX. *addentur instrumenta luxuriæ, tympana & crepundia;* sive, ut alii malunt, *crepitacula.* Ubi tamen τὸ *crepundia* ab interprete esse censuerim. Nam de eodem loquens *Plutarch.* tympani tantum meminit. Sed, uti dixi, & cymbala in ejusmodi festis solemnia fuere. *Apulejus* de Gallis Cybeles, lib. VIII. Milet. *Qui per plateas & oppida cymbalis & crotalis personantes, Deamque Syriam circumferentes mendicare compellunt.* *Lucretius* lib. III.

Tympana tenta tonant palmis, & cymbala circum
Concava, raucisonoque minantur cornua cantu.
Et Phrygio stimulat numero cava tibia mentis.

Erant autem ea vel ex ære, vel e buxo, quæ mutuo collisu non ingratum sonum edebant. *Ausonius* in Epist. ad Paulinum XXV.

Cymbala dant flictu sonitum: dant pulpita saltu
Icta pedum: tentis reboant cava tympana tergis.

Propert. lib. III. el. XVI. ad Bacchum:

Levis odorato cervix manabit olivo,
Et fertur nudus veste fluente pedes.
Mollia Dircææ pulsabunt tympana Thebæ;
Capripedes calamo Panes hiante canent.
Vertice turrigero juxta Dea magna Cybelle
Fundet ad Idæos cymbala rauca choros.

Anthol. lib. IV. de Herc. & Baccho:

Ἀμφοῖν δὲ σῶλαι σωτήριοι· ἴκελα δ' ἔκλα
Νεβρὸς, λεοντὴ, κόμβαλα δὲ, πλαταγή.
Sudorumque pares metæ, paria arma: leonis
Exuviæ, hinnuleus, cymbala cum strepitu.

Eleganter ad rem *Tertullian.* de Pallio: *At quin alius & fericatus & crepidam eratus incessit, & ut digne quidem Bacchantibus indumentis aliquid subtimiret, cymbalo incessit.* *J. T.*

12. Ἀντισοφιστὴς] Exprobrator. *Lactant.* lib. V. cap. 6. *Et quoniam mores ac vitia regis imitari genus obsequii judicatur, abjecerunt omnes pietatem; ne exprobrare regi scelus viderentur, si aliter viverent.* Vid. *Tacit.* XVI. 22. Et *Lactant.* l. V. cap. 9. p. 482. *Isocr.* p. 10. *J. T.*

15. Παρὰ δὲ Ἀλεξάνδρῳ] Malim ita vertere: *Ita & apud Alexandrum hæc omnium maxime valebat calumnia, si quis neque colere ut Deum, neque adorare velle Hephæstionem deferebatur.* *J. T.*

μὴ σέβειν, μηδὲ προσκυνεῖν τὸν Ἡφαιστίωνα. ἐπεὶ γὰρ ἀπέθανεν Ἡφαιστίων, ὑπὸ τοῦ ἔρωτος Ἀλέξανδρος ἐβουλήθη προσθεῖναι καὶ τοῦτο τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ, καὶ θεὸν χειροτονῆσαι τὸν τελευτηκότα. εὐθὺς οὖν νεώς τε [a] ἀνέῳκτο αἱ πόλεις, καὶ τεμένη καθιδρύετο, καὶ βωμοὶ, καὶ θυσίαι, καὶ ἑορταὶ τῷ καινῷ τούτῳ θεῷ ἐπετέλουντο, καὶ ὁ μέγιστος [b] ὅρκος ἦν ἅπασιν, Ἡφαιστίων. εἰ δέ τις ἢ μειδιάσειε πρὸς τὰ γιγνόμενα, ἢ μὴ φαίνοιτο πάνυ εὐσεβῶν, θάνατος ἐπέκειτο ἡ ζημία. ὑπολαμβάνοντες δὲ οἱ κόλακες τὴν μειρακιώδη ταύτην τοῦ Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν, [c] προσεξέκαιον εὐθὺς, καὶ ἀνεζωπύρουν, ὀνείρατα διηγούμενοι τοῦ Ἡφαιστίωνος, ἐπιφανείας τινὰς, καὶ ἰάματα προσάπτοντες αὐτῷ, καὶ μαντείας ἐπιφημίζοντες. καὶ τέ-

colendum ſibi neque adorandum ſumſiſſet Hephaeſtionem. Cum enim deceſſiſſet Hephaeſtion, prae amore illius Alexander reliquae ſuae hoc etiam adſtruere magnificentiae voluit, & Deum ſuo ſuffragio facere defunctum. Statim ergo & templa excitare urbes, & loca conſecrari & arae, atque ſacrificia, feſtique dies novo Deo pararī, ſanctiſſimumque omnibus jusjurandum eſſe Hephaeſtion. Si quis vero ſubrideret ad iſta, aut non ſatis religioſus eſſe videretur; mortis illi poena erat propoſita. Excipientes porro puerilem hanc Alexandri cupiditatem adulatores, magis ſtatim eam incenderunt, excitaruntque, qui immiſſa ſibi ab Hephaeſtione inſomnia narrarent, praeſentiamque ſibi illius oblatam, & ſanationes quasdam illi tribuerent, vulgarentque edita ab illo oracula. Tandem ſacrificarunt velut

Aſ-

a Ἀνέῳκτο] Ἀνῆκτο marg. *Ar.* b Ὅρκος ἦν ἅπασιν] Ἅπασιν ἦν ὁ ὅρκος B. c Προσεξέκαιον] Ἐξέκαιον male B.

28. Ὑπολαμβάνοντες] Αὐτὸ τοῦτο * προλαμβάνοντες. *V.*

29. Τὴν Ἀλεξάνδρου ἐπιθυμίαν προσεξέκαιον] Ὡς ὁ Μάγιστρος †Συλοκάκας ‡ λέγεται Λέοντα τὸν βασιλέα ὅτι ἐξεβάκχευε περὶ Θεοφάνους πολλὰ § τερατώδη διὰ τῶν ἐνύπνια, § ἀστα καὶ ἄκυρα, ἵνα μόνον εὐδοκιμοίη ψευδόμαντις. *V.*

* Προλαμβάνοντες] Recepi ex C. Προσλαμβ—— *V.*

† Συλοκάκας] C. D. male Συλοκάκας λ. ὅντα τ. β. διακόνων. *M. du S.*

‡ Magiſtri fuit ſumma dignitas in aula Conſtantinopolitana, de qua vide *Meurſium* in Lexico Græco-barbaro. Quis autem hic Leo intelligatur, Thrax, Iſauricus, vel Coprony-

§ Ἀστα καὶ ἄκυρα] Exc. *G.* ἄτα καὶ ἄκυρα. Barbare. Sed tamen genuinam puto eſſe ſcripturam. In C. ἀστα καὶ ἄκυρα, ut in V. *M. du S.*

mi filius, quaerent quibus per otium licebit. Interea hinc liquet, Scholiaſtam noſtrum ſaltem ante 1229. annos non viviſſe, quandoquidem tum regnare coepit Leo Thrax. *J. Cler.*

19. Ἐβουλήθη προσθεῖναι ἐκ τούτου τῇ λοιπῇ μεγαλουργίᾳ] Præceſſit Melanchthon in vertendo *ad reliquam funeris magnificentiam additum voluit.* Et ſequitur prompte Benedictus verba hæc ipſa ſic exprimens, quod miror ab aliis, qui hunc dialogum & verſionem ejus tam accurate exegerunt, pro bono acceptum, quum nulla prorſus in Græcis fiat mentio illius funeris. Quin etiam μεγαλουργία non patitur, ut de impenſa pecuniaria intelligatur, Græcis ad eam exprimendam alia voce utentibus. Immo nec conſideratio magnificentiæ funeris poteſt hic locum habere. Majora deſiderantur, quæ habebis, ſi recte vertas mecum *ad reliquam rerum ſuarum magnitudinem addi voluit, ut & Deum crearet eum, qui erat mortuus.* Inter alia ingentia acta ſua referri voluit, ipſum ex mortuo feciſſe Deum. *J. G.*

20. Καὶ θεὸν χειροτονῆσαι] Pluribus haec Arrianus, Curtius, Plutarchus in vita Alex. M. *J. T.*

24. Καὶ ὁ μέγιστος ὅρκος] De Caligula *Suetonius* refert, eum inter cetera amoris erga Druſillam documenta nunquam deinceps niſi *per numen Druſillæ* dejeraſſe. Idem in morte Julii Cæſaris narrat, controverſias quasdam a plebe *interpoſito per Cæſarem jurejurando* diſtractas: & Claudium Imp. *jusjurandum* ſibi *neque ſanctius*, neque *crebrius* inſtituiſſe, quam *per Auguſtum*: quin & violata perjurio numina iſta gravius vindicata, quam ſi quis per ipſum Jovis numen, aut majorum gentium Deos pejeraret. Sicut vere dixerit *Tertullianus* in Apologetico: *Citius denique apud vos per omnes Deos, quam per unum genium Cæſaris pejeratur.* *J. T.*

31. Ὀνείρατα] Id enim inter divinitatis ſigna. Unde & ægrotantes, & futura praenoſcere cupientes, in Deûm, Æſculapii præcipue, & Serapidis, nec non Apollinis, ſeſe templa conferebant, per ſomnium illorum voluntatem, reſponſave expiſcaturi. *J. T.*

32. Ἐπιφανείας] Illuſtravit hanc vocem, locumque Luciani, Vir illuſtris *Ez. Spanhemius* in V. Diſſertatione de re Nummaria: quod opus a me juventuti nunquam non erit commendatiſſimum. *J. T.*

33. Μαντείας] Et oracula ad auctoritatem novo Deo conciliandam efficta. Æmulatus eſt in Antinoo Hadria-

Assessori Depulsorique malorum Deo. His audiendis delectari Alexander, ac tandem credere, & placere sibi, qui non Dei modo filius esset, sed facere etiam posset Deos. Quot ergo amicis Alexandri putamus eo tempore, male expetiisse Hephaestionis divinitatem? cum deferrentur, ut qui non colerent communem omnium Deum, ejiciendi ea caussa, atque benivolentia regis excidentes.

18. Tum etiam Agathocles Samius qui ordines duxerat apud Alexandrum, & in honore fuerat, parum abfuit quin cum leone concluderetur, delatus nempe, ut qui sepulcrum Hephaestionis praeteriens flevisset. Verum succurrisse illi dicitur Perdiccas, dejerans per omnes Deos, ipsumque

λῶ ἔθνον παρέδρῳ, ϗ ἀλεξικάκῳ θεῷ. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ἥδετό τε ἀκούων, ϗ τὰ τελευταῖα ὑπίστευε, ϗ μέγα [d] ἐφρόνει, ὡσανεὶ ϗ θεῶν παῖς ὢν μόνον, ἀλλὰ ϗ θεοὺς ποιεῖν δυνάμενος. [e] πόσους τοίνυν [f] οἰόμεθα τ' Ἀλεξάνδρου φίλων [g] παρ' τὸν καιρὸν ἐκεῖνον ἀπολαῦσαι τ Ἡφαιστίωνος θειότητος; ἀφαιρεθέντας, ὡς ὑ τιμῶσι τ κοινὸν ἁπάντων θεὸν, ϗ ἀφ' τοῦτο ἐξελαθέντας, ϗ τ τῆ βασιλέως εὐνοίας ἐκπεσόντας.

[h] Τότε ϗ Ἀγαθοκλῆς ὁ Σάμιος ταξιαρχῶν παρ' Ἀλεξάνδρῳ, ϗ τιμώμενος παρ' αὐτῷ, μικρῷ δεῖν συγκαλείρχθη λέοντι, ἀφαιρεθεὶς ὅτι δακρύσειε παριὼν τ Ἡφαιστίωνος τάφον. ἀλλ' ἐκείνῳ μ λέγεται βοηθῆσαι Περδίκκας, ἐπομοσάμενος πρὸς πάντων [i] τ θεῶν, ϗ πρὸς Ἡφαιστίωνα,

d Ἐφρόνει] Εὐφρόνει male P. e Πόσους] Ὅσους B. f Οἰόμεθα] Οἶμαι B. g Παρὰ] Et sic Fl. cum cett. h Τότε] Ὅτε B. recte, ait *Solan.* i Τῶν] Sine articulo B.

drianus, quem non secus ipse, ac Hephæstionem Alexander, dilexerat. *Spartianus* in ejus vita: *Et Graci quidem volente Hadriano eum consecraverunt, oracula per eum dari asserentes, qua Hadrianus ipse composuisse jactatur.* *J.T.*

34. Παρίδρῳ] *Servius* in VII. Æneid. *Revera Virbius est numen conjunctum Diana, ut matri Deûm Attis, Minervæ Erichthonius, Veneri Adonis.* Id est πάρεδρος. Πάρεδροι etiam σύνθρονοι dicti, teste *Hesychio*, quamquam viri docti τοὺς παρέδρους τοῖς συνθρόνοις inferiores existimant, & ordine, & dignatione. quin & Gallus sese apud nostrum in dialogo sui nominis πάρεδρον Ἑρμοῦ jactat. *J.T.*

Παρίδρῳ] *Ælianus* de Demade V. 12. ἐψηφίσαλο θεὸν τ Ἀλέξανδρον τμοκαιδίκαιον, id est πάρεδρον τ δικαίας θεῶν. Συνθρόνους etiam vocabant; *Salmasius*. Unicuique Deorum suos tribuebant παρέδρους. Matri Deûm Idæos Dactylos, Æsculapio Ὑγίειαν, Ἰασὼ & Τελεσφόρον. Et sic aliis alios assessores. *M. du S.*

Παρίδρῳ ϗ ἀλεξικάκῳ] Πάρεδρον hic esse praesentem auxilio, & tanquam *assidentem mortalibus ægris* Deum vel Heroëm, recte monuit Vir doctus *Ger. d'Arnaud* de Diis παρέδροις c. 27. cujus observatis adjiciendum, quod *Salmas.* docuit Exerc. *Plin.* p. 248, b, B. ex Justino M. & Eusebio, jungi etiam solere παρέδρους & ὁμοποιμνοὺς δαίμονας. Ἐπιφάνειαν etiam de somniis dici, ibidem monet vir summus. Verum de hac quidem omnia jam laudatus *Tollio*, *Spanhem.* diss. 7. divini operis p. 425. seq. *J.M.G.*

Ibid. Ἀλεξικάκῳ] Quod Herculi, quem æmulabatur Alexander, cognomen datum in Deorum numerum cooptato. Fuit item Apollinis cognomen, de quo videndus *Pausanias* in Atticis, pag. VI. *J.T.*

36. Ἐπίστευε] *Juvenal.* Sat. IV.

— *Quid apertius? Et tamen illi*
Surgebant cristæ. Nihil est, quod credere de se
Non possit, cum laudatur dis æqua potestas.
J.T.

41. Τὸν κοινὸν ἁπάντων θεὸν] Erant enim & peculiares vel populis, vel familiis, seu gentibus Dii; *Auson.* in Cæsaribus:

Æneadum generis qui sextus & ultimus heros,
Polluit, & clausit Julia sacra Nero.

Inprimis heroes in Deûm numerum relati; ut populo Romano Quirinus. Ceterum, qui plura Deorum nomina desiderat, uni tantum culta vel cognita populo, legat cap. XXIV. *Apologetici Tertulliani*, & lib. IV. *Augustini* de Civitate Dei, cap. 8. & passim. *Sermon.* VIII. *Theodoreti* ad infideles Græcos, &c. *J.T.*

44. Ταξιαρχῶν] Verte; *Ordinum ductor, quique magno apud Alexandrum in honore erat.* *J.T.*

46. Συγκατείρχθη λέοντι] Alludit ad historiam Lysimachi, quem Alexander Leoni objecerat. *J.T.*

49. Ἐπομοσάμενος] Eodem ferme dolo, quo Julius Proculus usus, interfecto, seu discerpto a Patribus Romulo, quo desiderium plebis leniret. Adi *Livium* lib. I. & Florum, cap. 1. *J.T.*

ν, ὅτι δὴ κυνηγετοῦντι οἱ, Φανέντα ἐναργῆ τὸν θεὸν ἐπισκῆψαι εἰπεῖν Ἀλεξάνδρῳ, Φείσασθαι Ἀγαθοκλέους. εἰ γὰρ ὡς ἀπιστοῦντα, οὐδὲ ὡς ὅτι νεκρῷ δακρύσαι, ἀλλὰ τὸ πάλαι συνηθείας [a] μνημονεύσαι.

adeo Hephaestionem, venanti sibi apparuisse manifestum Deum, ac jussisse dicere Alexandro, parceret Agathocli; neque enim quod fidem non haberet, vel tanquam de mortuo, sed veteris consuetudinis memoria, flevisse.

Ἡ γοῦν κολακεία καὶ ἡ διαβολὴ τότε μάλιστα χώραν ἔσχε πρὸς τὸ Ἀλεξάνδρου πάθος συντιθεμένη. καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ οὐκ ὅτι τὰ ὑψηλὰ, καὶ ἀπόκρημνα, καὶ ἀσφαλῆ τοῦ τείχους προσίασιν οἱ πολέμιοι, ἀλλ' [b] ἐν ᾗ ἀφύλακτόν τι μέρος ἢ σαθρὸν [c] αἴσθωνται, ἢ ταπεινὸν, ὅτι τοῦτο πάσῃ δυνάμει χωροῦσιν, ὡς ῥᾷστα παρεισδῦναι καὶ ἑλεῖν δυνάμενοι· οὕτω καὶ οἱ διαβάλλοντες, ὅ, τι ἂν ἀδυνεῖς ἴδωσι τῆς ψυχῆς, καὶ εὐπρόσαθρον, καὶ εὐεπίβατον, τοῦτῳ προσβάλλουσι, καὶ προσάγουσι τὰς μηχανὰς· καὶ τέλος ἐκπολιορκοῦσι, μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου, [d] μηδὲ τὴν ἔφοδον [e] αἰσθομένου. εἶτ' ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται, πυρπολοῦσι πάντα, καὶ καίουσι, καὶ σφάττουσι,

19. Adulatio igitur atque calumnia tum maxime locum invenere apud Alexandrum, cum ad illius se affectionem animi componerent. Quemadmodum enim in obsidione non ad excelsa, & praerupta, & tuta murorum accedunt hostes, sed si qua incustoditam partem aliquam corruptamve animadvertunt, aut humilem; hanc viribus omnibus invadunt, ubi nempe facillime subire, & capere urbem possint: sic delatores quamcumque imbecillam viderint animi, vitiosamque partem, & superatu facilem, hanc oppugnant, huic machinas adhibent, & expugnant denique, cum objiciat se nemo, quin oppugnationem neque sentiat. Deinde cum semel sunt intra moenia, igne vastant omnia, urunt, caeduntque & abigunt,

a Μνημονεύσαι] Μνημονεύσαιμι B. & Fl. b Ἐν] Etiam adest in Fl. c Αἴσθωνται] Αἰσθωνται B. d Μηδὲ] Μὴ δὲ Edd. vett. ut semper. e Αἰσθομένου] Et sic Fl. B1. P. &c. An αἰσθανομένου; adscripsit Solan.

51. Ὅτι δὴ] Legebam initio, ὅτι ἴδῃ. verum τὸ ὅτι eleganter saepe παρέλκει. J.T.

58. Καθάπερ γὰρ ἐν πολιορκίᾳ] Eadem in Halieuticis similitudine usus est Oppianus lib. V.

Ὡς δ' ὅτε δυσμενέων βιαρὸς λόχος ἀντιβίοισι
Λάθρῃ ἐμπελάσῃ μεσάτῳ ἐπὶ νύκτα δοκεύσας,
Εὐδούσας δὴ κίχησι φυλακτῆρας πρὸ πυλάων
Ἄρῃ νύμενέοντας, ἀπλήξας δ' ἐδάμασσεν.
Ἔνθεν ἔπειτ' ἄκρῳ τε πόλιν, καὶ τύρσιν ἐπ' αὐτὴν
Θαρσαλέοι στείνυσι, πυρὸς βέλος, ἄσπετον ἄτλον,
Δαλὸν ἐϋδμήτων μιγάδην αἰζηῶν φέροντες
Ὡς τότε &c.
Ac veluti insidiae media sub nocte propinquant
Hostibus occulto, & curis somnisque solutas
Excubias arcis nactae sub Marte quieto,
Cadunt; & sternunt custodum corpora passim:
Hinc propere vadunt summa ad vestigia muri,
Audacesque locant flammas in arce micantes,
Urbis casurae signum, torremque ferentes,
Qui sit robustus jam prensa malleus arcis:
Sic tunc &c.

Ut & *Apulejus* ex parte lib. V. Metam. *Tunc nocte jam portis patentibus nudatum sororis animum facinorosa mulieres, omissis tecta machina latibulis, destrictis gladiis fraudium simplicis puellae paventes cogitationes invadunt.* J.T.

61. Ἀλλ' οὐ φῂ] Non satis placere mihi fateor hoc οὐ φῂ. Possis quidem intelligere χώρᾳ· sed usum formulae hujus desidero: ac malim legi ἀλλ' ἔνθα, vel, quod magis probo, ᾗ ἂν vel εἴ πῃ, quod forte omnium proxime ad scripturam receptam accedit, ἀφύλακτόν τι μέρος κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. J.M.G.

65. Ὅτι ἂν ἀδυνεῖς] *Themistius* Orat. III. Καὶ ὅπου ἂν αἰσθῶνται αὐτὴν εὐπραγοῦσαν, ἠρέμα εἰσοικισαμένη κατὰ σμικρὸν ὑποφύττει ἐ ἐλέγχει τὸ ἄφρακτόν τι καὶ ἀδυνεῖν. *Quae ubi ad votum succedere sibi conatus suos senserit, perblande irrepens paulatim eum subruit, & scrutatur, qua parte minime munitus, ac minime valens est.* J.T.

67. Καὶ προσάγουσι τὰς μηχανάς] *Eique suas machinas admovent.* J.T.

76. Προσλιπάρησις] Non est *obsecratio*, uti reddidit interpres: sed est *assiduitas* in calumniando; aut si ita mavis, in assentando simul & calumniando, qua quasi obtunditur ille, quem in amicum veterem volunt concitare. J.T.

78. Συγχύσεις] Πρόδρομον ὑποκρίσεως vocat Themistius, *emissariam simulationis.* J.T.

82. Διατριβάς] Et hic secutus sum Ed. J. quod enim

gunt ; qualia nempe victo animo & in ſervitutem redacto, fieri probabile eſt.

20. Machinae autem illis contra abſentem fraus, & mendacium , & perjurium, & improba aſſiduitas , & impudentia & excenta alia maleficia. Maxima autem omnium adulatio eſt , cognata vel ſoror potius delationis. Nemo enim tam generoſus eſt , & adamantino muro ſic munitum pectus habet , quin concedat adulationis calumniis: cum praeſertim velut cuniculis quibusdam fundamenta ſubruat delatio.

21. Et extra quidem ſunt iſta. Intus vero proditiones multae *hoſtem* adjuvant, quae manum praebent , & portas aperiunt, & omni modo expugnationi audientis favent. Primo quidem novitatis amor , qui natura ineſt omnibus hominibus ; & illud celere eorum, quae vix attigimus, faſtidium: tum quod mirabiles auditiones ſectamur. Gaudemus enim, neſcio quomodo, univerſi

χὴ ἐξελαύνουσιν, οἷα εἰκὸς ἁλισκομένης ψυχῆς, χὴ ἐξηνδραποδισμένης ἔργα εἶναι.

Μηχανήματα δὲ αὐτοῖς χτὶ τῦ [f] ἀπόντος ἥτε ἀπάτη, χὴ τὸ ψεῦδος, χὴ ἡ ἐπιορκία, χὴ προσλιπάρησις, χὴ ἀναιδυντία, χὴ ἄλλα μυρία ῥαδιουργήματα· ἡ δὲ μεγίστη πασῶν ἡ κολακεία ἐστὶ, συγγενὴς, μᾶλλον δὲ ἀδελφή τις οὖσα τ Διαβολῆς. εὐδεὶς γοῦν ὕτω γενάδας ἐστὶ, χὴ ἀδαμάντινον τεῖχος τ ψυχῆς προβεβλημένος, ὃς οὐκ ἂν ἐνδοίη πρὸς τὰς τ κολακείας [g] Διαβολάς· χὴ ταῦτα ἐκπορυττούσης, χὴ τὰς θεμελίους ὑφαιρούσης τ Διαβολῆς.

Καὶ τὰ μὲ ἐκτὸς ταῦτα. ἔνδοθεν δὲ πολλαὶ προδοσίαι συναγωνίζονται, τὰς χεῖρας ὀρέγουσαι, χὴ τὰς πύλας ἀναπετῶσαι, χὴ πάντα τρόπον τῇ ἁλώσει τῦ ἀκούοντος συμπροθυμούμεναι. πρῶτον μὲ τὸ φιλόκαινον, ὃ φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, χὴ τὸ [h] ἀψίκορον. ἔπειτα δὲ τὸ πρὸς τὰ παράδοξα τ ἀκουσμάτων ἐπόμενον. ἃ γὰ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες [i] λαθρηδὰ, καὶ πρὸς

f Ἀπόντος] Sic *Fl. Fr. H. P.* &c. & B. Ἀκούοντος *J.* & *Vr.* *g* Διαβολάς] Sic B. cum *Fl. Fr. H. Vr.* &c. Διαπρεπῆς *J.* ſola, & marg. *A*1. *h* Ἀψίκορον] Sic *J. Ald. Fr. H. S.* Adſpirate *Fl. B. P.* *i* Λαθρηδὰ] Conſtans lectio, ait *Solan. Ald.* 2. tamen aliter, v. not. *Geſn.*

91. Τὸ ἀψίκορον] Παρὰ ἄψ, ὁ σημαίνει τὸ σύνδεσμος, χὴ τὸ κόρος, ὁ σύνδεσμος κόρον λαμβάνων, χὴ ταχέως πληρούμενος. καινοπρεπὴς τὸ χῆμα· * οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθομιλημένον. *V.*

92. Οὐ γὰ οἶδ' ὅπως] Καινοπρεπὴς τὸ χῆμα. οὐκ οἶδα ἢ ὅπως τὸ κοινὸν ἐκπαθομιλημένον. *V.* alter. (In Ed. ad Λαθρηδὰ relatum, & poſt χῆμα omnia omiſſa.)

* Οὐκ οἶδα] In C hic novum ſcholion conſtitutum, quod jam ſupra alicubi habuimus. In Editis vero ἂν omiſſum implevit aliaque menda correxit *M. du S.*

nim in aliis erat Διαβολὴς , ferri nequaquam poteſt, cum ſtatim ſequatur χὴ ταῦτα θεμελίους ὑφαιρούσης τ Διαβολῆς. *M. du S.*

89. Τὸ φιλόκαινον] *Plin.* lib. XII. Nat. Hiſt. cap. 1. *Eſt natura hominum novitatis avida. Plin.* Junior lib. VIII. epiſt. XVIII. *aures hominum novitate lasciviunt.* Hinc *Homerus:*

Τὴν γὰ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιπλείων' ἄνθρωποι,
Ἥτις ἀοιδοτάτη τυγχάνῃ ἀμφιπέληται.

J. T.

91. Τὸ ἀψίκορον] *Propert.* lib. II. eleg. 33.

Elevat aſſiduus copia longa viros.

Monetque *Iſocrates* ad evitandam illam ſatietatem, τὰς ἀκοὰς μὴ πυκνὰς ποιῶ τοῖς αὐτοῖς. *ne ſaepius eosdem alloquamur*, in orat. ad Demonicum. Eximium hac de re praeceptum eſt apud *Ciceronem* de amicitia cap. 19. *Non enim*, inquit, *amicitiarum eſſe debent , ſicut aliarum rerum, ſatietates. Veterrima quaque , ut ea vina , quae vetuſtatem ferunt , eſſe debent ſuaviſſima: verumque illud eſt , quod dicitur , multos modios ſalis ſimul edendos eſſe , ut amicitia munus expletum ſit, novitates autem, ſi ſpem afferunt, ut tamquam in herbis non fallacibus fructus appareat, non ſunt illa quidem repudianda: vetuſtas tamen ſuo loco conſervanda eſt. J. T.*

93. Λαθρηδὰ χὴ πρὸς τὰς λεγομένας] Locus depravatus. *F. G.*

Λαθρηδὰ ἐκ πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα χὴ μετὰ ὑποψίας ἀκ.] Ita locum hunc fere conclamatum refinxi fauſtis , ni vehementer divinatio me fallit , avibus. Vide quid in

[a] πρὸς τὰς λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας [b] ἀκούοντες. οἶδα γάρ τινας ἥτως ἡδέως γαργαλιζομένους τὰ ὦτα ὑπὸ τῶν [c] διαβολῶν, ὥσπερ [c] τοῖς πτεροῖς κινουμένους.

audire, quae clanculum atque ad aurem dicuntur, & plena sunt suspicionum. Novi enim quosdam, quorum aures non minus suaviter titillantur a calumniis, quam si plumis tangerentur.

Ἐπειδὰν τοίνυν ὑπὸ τούτων ἁπάντων συμμαχούμενοι προσπέσωσι, κἂν κράτος αἱρῶσιν, οἶμαι, καὶ οὐδὲ δυσχερὴς ἡ νίκη γένοιτο, μηδενὸς ἀντιπαρατασσομένου, μηδὲ ἀμυνομένου τὰς προσβολάς. ἀλλὰ τῷ μὲ ἀκούοντι ἐχόντι ἑαυτὸν ἐνδιδόντι· τῷ δὲ διαβαλλομένῳ τὸ ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦντι. ὥσπερ γὰρ ἐν νυκτὶ πόλεως ἁλούσης, καθεύδοντες οἱ διαβαλλόμενοι φονεύονται.

22. Cum igitur tantis undique auxiliis nixi ingruunt, vi vincunt, puto, nec difficilis victoria fuerit, cum nemo stet in contraria acie, nec impetum repellat; sed ille qui audit sua se sponte dedat; qui vero petitur, ignoret insidias. Velut enim capta noctu urbe, dormientes caeduntur quos petit delatio.

23. Et

[a] Πρὸς τὰς &c.] Sic Edd. omn. & B. Πρὸς τὸ ἕς λεγόμενα καὶ μετὰ vult *Solan.* ac *Geſn.* optime. [b] Ἀκούοντες] Ἀκοὰς *Ald.* 2. [c] Τοὺς] Τοῖς B.

in omnibus noſtris libris antea fuerit. ἐ. γ. ὁ. ὁ. ἡδόμεθα πάντες λαθραδὰ, καὶ πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μετὰς ὑπονοίας ἀκούοντες. Nullo prorſus ſenſu. Quid ad id Viri docti? quid *Tollius?* Conatus eſt quidem emendare; eo usque laudem meritus eſt; ſed friget ejus emendatio. Noſtra ſcribentis mentem ipſam jam liquido praeſtat. Nec ullus jam ſcrupulus, pauculis tantum litteris mutatis, ſupereſt. Quod jam Lucianus dicit, nemo eſt, qui non a ſe dictum, aut ſcriptum hoc in loco credat aut velit, quod certae emendationis ſignum eſt. Haec autem cum ſcriberet Lucianus, ob oculos hunc *Demoſthenis* l. habuiſſe videtur, π. στεφ. circa initium p. Ed. *Wolf.* 473. φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τὸ μὲ λοιδορίαν ἐ τὸ κατηγορίαν ἀκούειν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτοὺς ἄχθεσθαι. *Tacit.* Hiſt. I. 1. *Obtrectatio & livor pronis auribus accipiuntur.* *M. du S.*

Ibid. Καὶ πρὸς τὰς λεγομένας] Hunc locum eſſe corruptum ipſa inſignis varietas indicat. *Ald.* 2. ſic, ἡδόμεθα πάντες, λαθραδὰ καὶ πρὸς τὰς λαθραδὰ λεγομένας καὶ μετὰς ὑπονοίας ἀκοάς. Hanc lectionem exhibet etiam *Jo. Caſelius*, qui ſeparatim hunc libellum dedit Helmſtadii 1594. 4. Vertit autem anno proximo ſic: *Neſcio enim qui fiat, ut omnes clandeſtinis ſermonibus capiamur, & avide arripiamus, quaecunque ſuſpicionum plena ab aliis inſuſurrantur.* Melanchthon tranſtulerat, *Neſcio enim, qui fit, ut omnes amore ſui immodico admiratio furtim rapiat, & ſuſpicionibus illectet.* Benedictus: *Neſcio quo pacto gaudemus omnes clanculum, cum plenas ſuſpicione delationes accipimus.* Scilicet certi quid negat contextum Graecae orationis. Varietas illa orta, niſi fallor, ex quo τὸ ἕς vel τ' ἕς adeo obſcure ſcriptum, tranſiit in τάς. Nempe dediſſe puto, vel ita, vel non multo aliter, Lucianum Οὐ γὰ οἶδ' ὅπως ἡδόμεθα πάντες λαθραδὰ καὶ πρὸς τ' ἕς λεγόμενα, καὶ μετὰ ὑπονοίας ἀκούοντες. *J. M. G.*

94. Πρὸς τὰς λεγομένας ἐ μετὰς] Vix mihi tempero, quin *Solani* emendationem in contextum recipiam; ac miror cur ad confirmandam ſuam ſententiam non addiderit idem occurrere ſupra c. 2. καὶ παρ' ὅλον τὸ διῆνεν πρὸς τὸ ἕς αὐτῷ καινολογούμενον. Cumque Cl. *Geſnero* eadem emendatio in mentem venerit, iſte conſenſus magnum veritatis indicium. Proinde igitur habeat Lector, ac ſi πρὸς τὸ ἕς λεγόμενα ἐ μετὰ edi curaſſem, quamquam corruptam lectionem propter nonnullos retinui, quia in tribus verbis aliquid mutandum erat; quod me tamen non moraretur; nam cum τὸ ἕς vel τ' ἕς ſemel tranſiſſet in τὰς, quid mirum, ſequentes Librarios etiam genus adjectivorum ad id adcommodando corrupiſſe? *J. F. R.*

Ibid. Μετὰς ὑπονοίας] Gnome Gr.

Ὑπόνοια δεινὸν ἐστιν ἀνθρώποις κακὸν.
Suſpicio grave eſt hominibus malum.

Vide quae ad cap. 111. P. Syrus:

Ad triſtem partem ſtrenua eſt ſuſpicio.

J. T.

Ibid. Ὑπονοίας] Recte igitur *Seneca* in irae devitatione monet *tollendam ex animo ſuſpicionem & conjecturam, fallaciſſima irritamenta*; lib. II. de Ira, cap. XXIV. Idem lib. III. cap. XXX. *Taurum color rubicundus excitat: ad umbram aſpis exſurgit: urſos leonesque mappa proritat. Omnia, quae natura fera ac rabida ſunt, conſternantur ad vana. Idem inquietis & ſtolidis ingeniis evenit; rerum ſuſpicione feriuntur.* *Auſonius* in epiſt. ad Paulinum:

Nec qua compoſitis male ſuada & credula cauſis
Concinnat veriſimilis ſuſpicio culpas.

Ita

23. Et quod omnium miserrimum est, hic quidem, rerum omnium ignarus, accedit ad amicum hilaris, ut qui nullius mali sibi sit conscius, & consueta loquiturque ac facit, undique insidiis circumventus miser. Alter vero, si quid generosi pectoris habeat ac liberalitatis, & fiduciae, statim erumpit iram, & impetum animi effundit, tandemque admissa defensione intelligit, se frustra contra amicum incitatum fuisse.

Καὶ τὸ πάντων οἰκτιστον, ὁ μὲ οὐκ εἰδὼς τὰ γεγενημένα, προσέρχε) τῷ φίλῳ Φαιδρὸς, ἅτε μηδὲν Φαῦλον ἑαυτῷ [d] συνεπιστάμεν⊙, καὶ τὰ συνήθη λέγῳ, καὶ ποιεῖ, παντὶ τρόπῳ ὁ ἄθλι⊙ [e] ἐνηδρευμέν⊙. ὁ δὲ, ἢν μὲ [f] ἔχῃ τι γενναῖον, καὶ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησιαστικὸν, εὐθὺς [g] ἐξέῤῥηξε τ' ὀργὴν, καὶ τ' θυμὸν ἐξέχεε, καὶ τέλ⊙, τ' ἀπολογίαν [h] προαισθόμεν⊙, ἔγνω μάτην καὶ τῷ φίλῳ [i] παροξυμέν⊙.

24. Si vero minus generosus sit atque humilior, admittit ille quidem, & summis labris arridet; sed idem odit, & clanculum frendit dentibus, &, ut ait poëta, iram te-

Ἦν δὲ ἀγενέστερ⊙ καὶ ταπεινότερ⊙, προσίεται μὲ καὶ προσμειδιᾷ τοῖς χείλεσιν ἄκροις, μισεῖ δὲ, καὶ λάθρα τὸς ὀδόντας ᾳγρίαι, καὶ, ὡς ὁ ποιητὴς φησι, βυσσοδο-

[d] Συνεπιστάμ⊙] Ἐφιστάμ⊙ B. [e] Ἐνηδρευμέν⊙] Ita Edd. & B. Ἐνηδρινόμεν⊙ V2. [f] Ἔχῃ] Ἔχει B. [g] Ἐξέῤῥηξε] Διέῤῥηξε Coll. [h] Προαισθόμεν⊙] Nil mut. Edd. nec B. An προσεισόμεν⊙; marg. J. [i] Παροξυμέν⊙] Παροξυμμέν⊙ B. Nil mut. Edd.

12. Τὰ συνήθη] Πίστευε τοῦτο ἐγὼ, ὦ Θεία δίκη, καὶ πίστα, εἰ καὶ μὴ, πρὸς βραχὺ, νικᾶσα Ἀλήθεια. G.

Ita enim illic legendum: non, *male fusa credula causis*, uti partim Cel. *Graev.* vidit, partim nos emendandum judicamus. *Composita causa* sunt fictae calumniae. Sic *Phaedr.* f. 1.

Qui fictis causis innocentes opprimunt.

Hic autem lubens legam; ὑπ' πάντως πρὸς τὰς λαθραίας λογοποιίας, καὶ μ. ὑπ. ᾳγελάς. J.T.

6. Τῷ ἐπιβουλῶν ἀγνοοῦντ⊙] Egregie *Cicero* Verrina II. cap. 15. *Eum qui palam est adversarius, facile cavendo vitare possis: hoc vero occultum, intestinum, ac domesticum malum non modo non existit, verum etiam opprimit, antequam perspicere atque explorare potueris.* Facete Hispani,

Del agua mansa me guarde Dios, que
de la brava me guardaré.
Id est,
A flumine lenti ac placido me Deus tutum praestet:
A torrente facile me ipse tutabor.
J.T.

15. Ἐξέῤῥηξε τὸν ὀργὴν] *Seneca* de Ira l. II. cap. 29. *Quid est iniquius, quam secreto credere, palam irasci?* J.T.

17. Προσιέμ⊙] In omnibus libris nostris hic legebatur antea προαισθόμ⊙, quo quid absurdius dici potest? Immo vero προσιέμ⊙, ut c. 15. & 25. *M. du S.*

Προαισθόμ⊙] Si *praesentit*, *praecipit*, cur adjicitur τέλ⊙; Suspicor scripsisse Lucianum προσιόμενος, *admittens*, vel si quod verbum ejusdem potestatis pro-

pius ad literas verbi προαισθόμ⊙ accedit. J.M.G.

Προαισθόμ⊙] Et hic *Solani* emendationem recipiendam duco; verum quia & aliud verbum effingi potest, quod satisfaciat, vitiosam lectionem exhibeo, donec Codd. subsidio veniant. J.F.R.

20. Τοῖς χείλεσιν ἄκροις] Hoc est, non ex animo. Sic *summis labiis hospitem invitare*, dixit *Hieronymus*. Noster autem, ἐπ' ἄκρῳ χείλει φιλοσοφῶν, in *Apologia* & in *Dialog. Meretr.* ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχειν. plura *Erasm.* in Adagiis. J.T.

22. Ὡς ὁ ποιητὴς φησι] *Homer.* Ὀδυσσ. ρ.

Ἐσθλὰ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδομεύων.
Bona praedicantes, mala autem in pectoribus occultabant loquentes.

& Ὀδυσσ. θ. in adult. Martis & Ven. de Vulcano: κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων. Est & apud *Hesiod.* δόλον φρεσὶ βυσσοδομεύων. *Dolum mente occultens. Hesych.* βυσσοδομεύω, ἐνθυμοῦμαι, μηχανῶμαι, ἀπατεχνημονῶ, βουλεύω, καὶ σκάπτω. Noster in Philopatride, c. 1. μύχιον δὲ βυσσοδομεύεις, ἄνω ⊂ κάτω στρέφεις, καρδιαλγοῦντι ἐοικώς. J.T.

Ibid. Βυσσοδομεύει τὸν ὀργὴν] Namque, ut in Medea *Seneca*,

Ira qua tegitur, nocet:
Professa perdunt odia vindictae locum.
J.T.

Βυσσοδομεύει] Utitur hoc verbo *Hesiodus*, ἀ. 3. δόλον φρεσὶ —— ον. Utitur etiam *Homer.* Od. Δ. 676. & alibi. Sed apud neutrum tota occurrit phrasis. *M. du S.*

δομεύει ἢ ὀργήν. ὃ δὴ ἐγὼ οὐδὲν οἶμαι ἀδικώτερον, οὐδὲ δυλοπρεπέστερον, ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος ὑποτρέφειν ἢ χολήν, καὶ τὸ μὲν σῶμα ἐν αὐτῷ κατάκλειστον αὔξειν, ἕτερα μὲν κεύθοντα ἐνὶ φρεσίν, ἄλλα δὲ λέγοντα, καὶ ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ καὶ κωμικῷ προσώπῳ, μάλα δεινάθή τινα καὶ πένθους γέμουσαν τραγῳδίαν. μάλιστα δὲ τοῦτο

net alta mente repoſtam. Qua ſane re nihil equidem injuſtius eſſe arbitror, aut ſervilius; commorſo labio, clanculum alere bilem, & concluſum intra ſe augere odium, aliud ſub pectore tectum habere, aliud vero dicere, atque ſimulare, ſub hilari & comica perſona, triſtem plenamque tragoediam. Maxi-

a Ἐν αὐτῷ] Ἐαυτῷ fine ὁ Fl. b Ὑποκρινόμενον] Recepi ex V2. & B. & marg. A1. Ὑποκρινόμενον Edd. cett. c Πένθους] Reſtitui ex J. Omiſſum enim in cett. & B.

23. Ἀδικώτερον] Cæcilius apud *A. Gellium* lib. XV. cap. 9.

Nam ii ſunt inimici peſſimi, fronte hilari,
Corde triſti: quos neque ut apprehendas, neque ut
mittas, ſcias. J.T.

24. Ἐνδαχόντα τὸ χεῖλος] More indignantium. Vide *Eraſm.* in Adag. *Mordere Labium.* J.T.

26. Ἕτερα μὲν κεύθοντα] Achillis verba ſunt apud *Homerum* Iliad. I.

Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅστις ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Ille mihi inviſus, non ſecus ac inferni porta,
Qui aliud in animo verſat, aliud autem loquitur.

Hinc *Phocylides:*

Μηδ' ἕτερον κεύθῃς κραδίῃ νόον, ἀλλ' ἀγορεύων.
Neque aliam occultes in corde ſententiam, alia proloquens.

Et tamen, ut P. *Syrus* ait:

Homo ſemper in os fert aliud, aliud cogitat. J.T.

Ἕτερα μὲν κεύθοντα] *Iliad.* I. 312. M. du S.

28. Καὶ ὑποκρινόμενον] Non cepit hæc interpres. Repone igitur; & *hilari mimicoque vultu triſtia & tragica conſilia verſat.* Lege autem cum Cel. *Gravio* ὑποκρινόμενον. mox lego: καινὴν γέμουσαν. *Val. Flaccus:*

Fingit placidis fera pectora dictis. J.T.

Ibid. Ὑποκρινόμενον ἱλαρῷ & κωμικῷ προσώπῳ μάλα δεινάθή τινα & γέμουσαν τραγῳδίαν] Salmurienſis interpolator: *plenam affectibus tragoediam in ſe commovet.* Quanto rectius & elegantius Philippus Melanchthon: *agitque læta & comica facie tragoediam meram, & nihil non triſte patientem.* Sed tamen δεινάθης non eſt *triſte patiens*, ſed potius cum de homine loquuntur, eſt graviter commotus, & affectus. Ἠρινάθης ὑπὸ τοῦ ψόφου apud *Athenæum* lib. I. Dipnoſoph. eſt qui obſoniis valde movetur & delectatur, obſoniorum valde auidus. δεινάθης τραγῳδία eſt tragoedia acerba in eum, de quo agitur. ὑποκριτὴς τραγῳδίαν, Græcis eſt inſolens loquendi genus. Sed ſcribendum ſine dubio & mora, ut olim conjeceram, & nunc in Mſ. meam conjecturam veram eſſe deprehendi, ὑποκρινόμενον τραγῳδίαν *tragoediam agendam.* ὑποκριτὴς eſt propriam hiſtrionum fabulam agentium in ſcena, unde ὑποκριτὴς eſt hiſtrio. In *Pſeudologiſta* cap. 19. καίτοι μέμνησαι ὡς τὸ πρῶτον ὑπανιὼν, τῶν ὀρχηστῶν ὑποκρινόμενον, καὶ συνταγματάρχην ἀξιῶν εἶναι. Salmurienſis: *Ea etiam meminerunt, ut eſt conſentaneum, quæ in theatro juvenis agebas, cum ſaltatoribus reſpondebas, atque una chori dux eſſe cupiebas.* Ultima verba non recte vertuntur. ὑποκρίνομαι non eſt *reſpondeo*, ſed eſt hoc loco *ſecundas agere* ſeu *facere.* ſic interpretandum, *cum hiſtrionibus ſecundas faceres*, & *gregis dux eſſe cuperes.* Plautus Aſin. II, 1. *Fiam nunc ſecundas mihi facis.* Proprie autem *grex* de hiſtrionibus. *Petron.*

Grex agit in ſcena mimum, pater ille vocatur,
Filius his, nomen divitis ille tenet.

Grex Romanus in antiqua inſcriptione de pantomimis. Ὀρχησταὶ autem dicebantur pantomimi, ut *cantores* hiſtriones. Nondum tamen locus eſt ab omni mendo purgatus. Quid enim γέμουσα *plena tragoedia?* Cujus rei erat plena? Excidit vocula. Credo Lucianum ſcripſiſſe γέμουσαν μίσους *plenam odii.* Et ſic totum locum vertendum, *agentem ſub perſona læta & comica tragoediam valde aſperam & plenam odii. aſpera tragoedia* ut apud Sueton. in Auguſto: *aſperrimæ litteræ.* ſed *ſub perſona*, ut apud Mimum Syrum:

Heredis fletus ſub perſona riſus eſt.

Clariſſimus Vir *Jacob. Tollius*, conjecit legendum eſſe καινὴν γέμουσαν. quod non improbo. J.G.G.

Ὑποκρινόμενον] Mſ. Gr. & V2. In reliquis prave ὑποκρινόμενος. M. du S.

Ὑποκρινόμενον — προσώπῳ] Favet *Gravio* etiam Caſeliana lectio ὑποκρινόμενος. Ac de ſententia nullum eſt dubium. Illud non auſim negare, ὑποκριτὴς forte ipſum quoque aptum huic rei verbum, cui tanquam rariori ſubſtituerit aliquis alterum ſolenne. Ka-

Maxime vero ita afficiuntur, cum delator qui olim amicus videtur fuisse ejus quem defert, tamen hoc facit. Tum enim neque vocem audire amplius volunt eorum, quos calumnia petiit, dum causam dicunt: quod fide dignam accusationem ex longa, quam putant, amicitia praesumunt, neque hoc cogitant, multas saepe inter amicissi-

πάσχουσιν, ἐπειδὰν πάλαι φίλος ὁ ἐνδιαβάλλων δοκῶν εἶναι τῷ ἐνδιαβαλλομένῳ, ποιῆται ὁμοίως. τότε γὰρ [d] οὔτε φωνὴν ἀκούειν ἔτι θέλουσι τ̃ διαβαλλομένων, ἢ τ̃ ἀπολογουμένων, τὸ ἀξιόπιστον τ̃ κατηγορίας ἐκ τ̃ πάλαι δοκούσης φιλίας προειληφότες· οὐδὲ τοῦτο λογιζόμενοι, ὅτι πολλαὶ πολλάκις ἐν τοῖς φιλτάτοις μίσους ὑποπίπτουσιν

[d] Οὔτε] Οὐδὲ marg. *A1.*

37. Ὅτι πολλάκις] Οἷον ἐδὼ πηδᾷ, λυπεῖται, κατὰ τ̃ καρδίας, ὅπερ *ἀσφαλείας ἕ μᾶλλον ὑπόνοιαν τῶν ἀληθινῶν. *V.*

* Ἀσφαλείας καί] In editis fuit ἀναλείψει, quod emendavit *Salm.* addens: C. D. ἀσφαλείας καί, & sic V. quo nomine unguentum aliquod haud dubie designare voluit. Certe sic tacite mutare, & ἀναλείψει edere, ut in Impr. factum est, non decet.

σεσθαι certe ad saltantes referri, nemo, puto, dubitat. Sic *Aristoph. Nub.* 296. Μέγα γάρ τι θεῶν νεύει σεμνὸν ἀοιδαῖς, loqui videtur de modulato ingressu & saltatione, id est choro, nubium. Jam ὑποκρίνεσθαι ἱλαρᾷ προσώπῳ τραγῳδίαν videtur idem significare quod κινεῖσθαι ὑπὸ προσώπῳ τραγῳδίαν, motus tragicos edere sub persona ridente. Τραγῳδίαν γέμουσαν simpliciter verti *plenam*, quod probabilis videretur *Gronoviana* interpretatio, licet quibus argumentis atque exemplis usus est vir doctissimus, de illis non idem per omnia existimem. *J. M. G.*

Ὑποκρινόμενον] Hoc recepi, quia verissime respondet κωμικῷ προσώπῳ; nam comoedorum propria hypocrisis, cujus mentio etiam hoc *Dial.* frequens. Cl. *Gesner.* vulgatum ὑποκινούμενον verterat, *agere*: Ego *simulare* reposui. *J. F. R.*

Ibid. Ἱλαρᾷ ἕ κωμικῇ] *Claudianus* in 1. Cons. Stiliconis lib. II. v. 34.

Invisos odisse palam; non virus in alto
Condere; non laetam speciem praetendere fraudi:
Sed certum mentique parem componere vultum.
J. T.

29. Παροινοῦν τινα ἕ γέμουσαν τραγῳδίαν] Quum simpliciter & pari vocum ordine reddidisset Melanchthon *agitque laeta & comica facie tragoediam meram & nihil non triste patientem*: Benedictus illud nudum γέμουσαν gravatus *plenam affectibus tragoediam* dedit, abolito modo, quo per copulativam se extendit Lucianus. Id exemplum video placere aliis, qui putant supplendam orationem, ut legatur κακῶν γέμουσαν. Quod omnino nequeo probare, etsi videatur prima fronte blandiri. Nam quum dicit Lucianus καὶ γέμουσαν τραγῳδίαν, simul tacite intelligit *plenam* eorum casuum, qui solent esse proprii tragoediarum. Quod ipsum solent saepe omittere. Sic paulo ante dixit μισεῖς ὑποψίας, non addito quibus rebus essent repletae. Sic in Symposio. αἱ σοφαὶ δὲ ἀπάλγητοι, καὶ ἀναιδεῖς καὶ ὑπερηπίμπλανθ ἕ ἀκκισμάτων. Utique nec hic speciatim quidquam addit. Quin etiam *Polybius* libro I. de praelio ad Ægates dicit, nunc πρὸς Ἄνανκα ποιεῖσθαι τ̃ ἀγῶνα ἕ πρὸς αὐτὰς τὰς ναυτικὰς δυνάμεις καὶ προσίτε γέμοντας τὰς σκάφη, nunc οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πάνυ γέμουσαι δοκοῦσι πρὸς κίνδυνον. Idem fit apud Græcos in aliis verbis. *J. G.*

Ibid. Πάθους] Sic *Ven.* utraque; in reliquis omnibus omissum, tam Mss. quam impressis. Sed genuina omnino scriptura, ut Συγρ. c. 31. Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 301. B. ὁ δίκαιος ἀταραχότατος· ὁ δ' ἄδικος πλείστης ταραχῆς γέμων. Cl. *Bentlejus* reposuit, & pro γέμουσαν, γένοιτο, aut tale quid reponit. *M. du S.*

30. Γέμουσαι] Lege γένουσαι. *F. G.*

Ibid. Μάλιστα δὲ τοῦτο πάσχουσιν] Verte: *Hoc autem tum illis maxime evenit, cum hic, qui calumniam struit, illi, qui calumnia appetitur, antehac amicus esse visus, eodem modo facit.* *J. T.*

31. Ἐπειδὰν πάλαι φίλος] *Palladas* lib. I. Anthol. cap. 42.

Οὐχ οὕτω βλάπτει μισῶν ὁ λόγων ἀναφανδόν,
Ὡσπερ ὁ τὸν καιρὸν ψευδόμενος φιλίαν.
Τὸν μὲν γὰρ μισοῦντα προειδότες ἐκτρεπόμεθα.
Τὸν δὲ λόγοις φιλοῦντα προφυλασσόμεθα.
Ἐχθρὸν ἐγὼ κεῖνον κρίνω βαρύν, ὃς ποτε λάθρᾳ
Τῷ λύκῳ τ̃ φιλίας πίστιν ἔχων ἀδικεῖ.
Non ita nocet, qui odium suum pra se fert,
Atque ille, qui sinceram simulat amicitiam.
Nam inimicum praescientes evitamus.
At ab eo, qui se amicum profitetur, nobis non cavemus.
Illum ego gravem judico inimicum, qui clanculum
Per amicitia fidem injuriam facit.
J. T.

33. Ποιοῦσι ὁμοίως] Interpretatus sum, quasi legeretur ὅμως, quod placuit etiam Caselio. *J. M. G.*

Ibid. Τότε γὰρ οὔτε φωνὴν] *Seneca* de Ira lib. I. cap. 7. *Commota enim semel & concussa mens ei servit, a quo impellitur.* *J. T.*

φειν αἰτίαι, τὰς ἄλλας λαθάνσαι. καὶ ἐνίοτε οἷς αὐτός τις ἔνοχός ἐστι, ταυτὶ φθάσας καὶ κατηγόρησε τοῦ πλησίον; ἐκφυγεῖν οὕτω πειρώμενος τὴν διαβολήν. καὶ ὅλως, ἐχθρὸν μὲν οὐδεὶς ἂν τολμήσειε διαβάλλειν· ἀπιστος γὰρ [a] αὐτόθι ἡ κατηγορία, πρόδηλον ἔχουσα τὴν αἰτίαν· τοῖς δοκοῦσι δὲ μάλιστα φίλοις ἐπιχειροῦσι, τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν ἐμφῆναι προαιρούμενοι, ὅτι ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι οὐδὲ τῶν οἰκειοτάτων ἀπέχονται.

Εἰσὶ δέ τινες, οἳ καὶ μάθωσιν ὕστερον ἀδίκως διαβεβλημένους παρ' αὐτοῖς τοὺς φίλους, ὅμως ὑπ' αἰσχύνης, ὧν ἐπίστευσαν, [b] οὐδ' ἔτι προσίενται, οὐδὲ [c] προσβλέπειν τολμῶσιν [d] αὐτούς, ὥσπερ ἠδικημένοι, ὅτι μηδὲν ἀδικοῦντας ἐπέγνωσαν.

Τοιγαροῦν πολλῶν κακῶν ὁ βίος ἐπλήσθη τοῦ τε ὄντως καὶ ἀνεξετάστως πεπιστευμένων διαβολῶν. ἡ μὲν γοῦν Ἄντεια,

mos cauſſas odii incidere; quae fugiant alios. Nonnunquam etiam, quorum aliquis ipſe reus eſt, eorum accuſare occupat alium, effugere ita criminationem tentans. Atque in univerſum inimicum criminari nemo auſit. Fidem enim ſtatim amittit delatio, quae cauſſam manifeſtam habeat. Sed illos aggrediuntur, qui maxime videntur amici, qua re ſuam adverſus audientes benivolentiam oſtentatum eunt, qui ipſorum utilitatis cauſſa ne familiariſſimis quidem parcant.

25. Sunt vero qui etiam cum deinde dicerunt, injuria delatos apud ſe amicos, tamen verecundia quadam fidei temere habitae, neque admittere quidquam *excuſationis*, nec adſpicere illos audent, tanquam injuria affecti *eo ipſo*, quod nihil injuſte egiſſe illos deprehenderunt.

26. Itaque malis multis impleta eſt vita, a creditis ita temere & ſine examine delationibus. Antia enim,

Aut

a Αὐτόθι] Sic Edd. fere omnes & B. Αὐτόθεν *J.* & *V2.* ac marg. *A1.* b Οὐδ' ἔτι] Ex emendat. *Solan.* Οὐδέ τι Edd. priores. c Προσβλέπειν τολμῶσιν] Ita *Solan.* reſcripſit ex B. Vulgo inverſe: τολμῶσι προσβλέπειν. d Αὐτοὺς] Αὐτοῖς male *Fl.*

40. Οἷς αὐτὸς] Εἰς † Ἰωσὴφ κιθαρῳδοῦντι μοι δοκεῖ *V.* * Οὐ κακῶς σοι δοκεῖ, ὦ †ἑρμηνεῦ· ἢ γὰρ εἰς Ἰωσὴφ ὁ λόγος κεῖται, ἀλλ' εἰς Βελλεροφόντην, ὃς ‖ αὐτὸς παρόμοιον αὐτοῦ πέπονθεν εἰς τὴν τῆς Προίτου γυναῖκα Ἄντειαν, ὡς φησιν Ὅμηρος· οὐ ‡ Ζ, καὶ τὴν χάραξιν αὐτιγράφει αὐτὸς. ἐ πολὺ δὲ τὸ σὺν μάτην διάφορον. *V.*

* Οὐ κακῶς] Novum Scholium eſt; ſed ad eadem verba relatum. *M. du S.* Καλῶς legend. probe monet Cl. *Wetſtenius.*

† Ἑρμηνεῦ] Ἑρμηνεῦ edita, ad quae haec nota addita: ſic clare legitur in Mſſ. Videtur hoc ſcholion alterius eſſe Grammatici, qui auctori praecedentis ſcholii contradicat. Quid ſit ἑρμηνεῦ plane ignoro; niſi forte legendum ſit ἑρμηνεῦ, i. *interpres*, quo nomine praecedentem Scholiaſtam appellaret hujus ſcholii auctor. *J. Cler.* Immo ἑρμηνεῦ legitur, ε & ρ ita conjunctis, ut facile οι credas, non ερ. expreſſum. *M. du S.*

‡ Ζ] ζ V. male. (vid. Il. Z. 164.) *M. du S.*

40. Αὐτὸς τις ἔνοχος] Sic apud *Senecam* in Hippolyto v. 720.

Regeramus ipſi crimen, atque ultro impiam
Venerem arguamus. Scelere vincendum eſt ſcelus.
Tutiſſimum eſt inferre, cum timeas, gradum.

Ita & Antoninus Caracalla, quum Getam fratrem abtruncaſſet, per totam regiam currens, clamabat μέγαν κίνδυνον ἐκπεφευγέναι, μόλις τι σωθῆναι. *Magnum ſe effugiſſe periculum, vixque evaſiſſe incolumem*, parricidio immanem ſuperaddens calumniam, ut eſt apud *Herodian.* lib. IV. cap. 4. Sic Jugurtha, cum Hiempſalem interfici curaſſet, & Atherbalem bello invaſiſſet, ſcelere velabat ſcelus, mentitus, *Hiempſalem ob ſaevitiam ſuam ab Numidis interfectum: Atherbalem ultro bellum inferentem, poſtquam ſuperatus ſit, queri, quod injuriam facere nequiſſet*; teſte *Salluſtio* cap. XV. belli Jugurth. *J. T.*

46. Τὴν πρὸς τοὺς ἀκούοντας εὔνοιαν] *Themiſtius* Oratione III. φύονται δὲ τινες ἐν ἀνθρώποις ἀλώπεκες, μᾶλλον δὲ ἀνθρώπεια σκεμμά τε καὶ ἀνελεύθερα, τὰς ἀλώπεκας ὀπισθεν ἑλκόμενα· οἱ δὲ αὐτῶν οὐκ ἀλώπεκας, ἀλλὰ δράκοντας ἐκ χαλεποῦ ἐκτέτμηνται ἐκφυσίας, καὶ κρυπτομένους εὐκαίρως καὶ φιλαυθρωπίας ὑποκριτάσμασιν, ἐν οἷς ἀπελπόντων χρὴν καὶ ἀποσοβῶν παῤῥητόν τι. *Exiſtunt autem etiam inter homines Vulpecula quaedam, ſive homuncionis potius exigui & illiberales, pone vulpes ſecum attrahentes: alii vero non vulpes, ſed ſerpentes difficilis & horribilis veneni plenos, adrepentes, & benevolentiae & humanitatis involucris obtectos, qui longiſſime abigendi & expellendi ſunt.* Ita apud Syneſium Typhonis uxor ad uxorem praefecti peregrinae militiae ventitans, & per calumniam Oſiridi necem ſtruens, eorum

Aut morere, inquit, *o Proete, aut interfice Bellerophontem*
Qui noſtrum invitae voluit conſcendere lectum:

Τεθναίης, φησὶν, ὦ Προῖτε, ἢ κτάνε Βελλεροφόντην,
Ὃς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ·

cum tamen ipſa prius pudore illius tentato repulſam tuliſſet. Et parum abfuit quin in certamine cum chimaera periret juvenis, qui hanc mercedem retulit ſuae temperantiae, & pudoris adverſus hoſpitem, ut libidinoſae mulieris inſidiis peteretur. Phaedra autem ipſa quoque ſimilia cum detuliſſet contra ſuum privignum, effecit ut exſecrabilis fieret patri, nihil, Dii boni! nihil nefandum cum patraſſet.

αὐτὴ προτέρη ἐπιχειρήσασα, καὶ σωφρονέουσα. καὶ μικρῇ ὁ νεανίης ἐν τῇ πρὸς Χίμαιραν συμπλοκῇ διεφθάρη, ἐπιτίμιον σωφροσύνης ὑποδεχών, καὶ τὸ πρὸς τὸν ξένον αἰδοῖ σῷ[f] μάχλῃ γυναικὸς ἐπιβεβουλευμένου. ἡ δὲ Φαίδρα, κἀκείνῃ τὰ ὅμοια καλεπτῶσα τῷ προγόνῳ, ἐπάραλον ἐποίησε τὸν Ἱππόλυτον γενεᾷ, σὺν τῷ πατρὸς, οἶδεν, ὦ θεοὶ, οἶδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον.

27. *Sane quam!* dicet aliquis. *Sed fide dignus nonnunquam eſt delator, qui juſtus caetera & prudens eſſe videatur: & oportebat rationem illius habere, qui nunquam tale maleficium commiſerit.* Numquid ergo eſt aliquis Ariſtide juſtior? Sed tamen ille etiam coivit

Ναὶ, φήσῃ τις. ἀλλ' ἀξιόπιστός ἐστιν ἐνίοτε ὁ συκοφάντης ἀνὴρ, τότε ἄλλα δίκαιος, καὶ συνετὸς εἶναι δοκῶν, καὶ χρὴν προσέχειν αὐτῷ, ὅτε μηδὲν ἂν τοιοῦτο κακουργήσαι. ἆρ' ὃν τῷ Ἀριστείδῃ ἔστι τις δικαιότερος; ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος συνέστη

[f] Μάχλῃ] Μάχλης *Th. Mag.* [g] Ἐχρῆν] Χρὴν B. [h] Τοιοῦτο] Τοιοῦτον B.

58. Κάτθανε] Γρ. κάπτανε. *G.*

rum ſeſe fingit miſereri, quibus cum liberis & uxoribus certa immineret ab Oſiride pernicies; καὶ ἅμα ἐδάκρυσεν ὡς ὑποκλαίουσα τὰ παιδάρια, σύνοιαν οἰκτῳ προσποιουμένη. *Simulque ejus complexa tenellos liberos lacrumari coepit, benivolentiam hac commiſeratione aſſimulans.* *J.T.*

47. Ἐπὶ τοῦ ἰκάνου συμφέροντος] *Cicero* l. I. de Offic. cap. 13. *Totius autem injuſtitiae nulla capitalior eſt, quam eorum, qui tum, cum maxime fallunt, id agunt, ut viri boni eſſe videantur.* *Origines* lib. VI. contra Celſum: Τότε μάλιστα τὸ φαῦλον ἐν τῇ κύσει τῆς κακίας, καὶ τῇ ἀκρότητι αὐτῆς ὥσπερ χαρακτηρίζεται, ὅτε ὑποκρίνεται τὸ χρῆστον. *Tum maxime nequitia ad cumulum & culmen improbitatis perveniſſe notatur, cum ſpeciem ſibi virtutis induit.* P. Syrus:

Malus bonum ubi ſe ſimulat, tunc eſt peſſimus.
J.T.

52. Οὐδ' ὅτι] In omnibus antea ἐδί τι corrupte. Statim etiam ex Mſ. Ox. ordinem vulgatum Impreſſorum mutavimus, in quibus prave legebatur τολμῶσι προσβλέπειν. *M. du S.*

58. Τεθναίης] *Homer.* Il. Z. 164. *M. du S.*

60. Ἔθελε] Corrige ἤθελεν. *F.G.* Neceſſario, ideoque vel ſine auctoritate alia paruit. *J.F.R.*

Ἔθελεν] Ita apud *Homerum* legitur, melius quam ut in libris noſtris eſt ἤθελε. *M. du S.*

62. Αὐτὴ προτέρη ἐπιχειρ.] Nota Hippodamiae & Myrtili fabula; notiſſima Fauſtae & Criſpi Caeſaris; minus celebris illa Damaſippes & Hebri apud Plutarchum de flumin. eſt & aliud novercae privignum in amore immorigerum ad patrem deferentis exemplum apud *Heliodorum* in Æthiopicis, ut & apud *Apulejum* lib. X. Mileſiacor. Plura exempla *Muretus* congeſſit cap. XII. lib. I. Var. Lect. *J.T.*

64. Ἐπιτίμιον] Conf. T. I. Μωθ. c. 4. T. II. Ὀρχ. c. 4. Et Τοξ. c. 10. f. *M. du S.*

66. Μάχλῃ] *Thomas Magiſter* μάχλης in ſuo codice videtur legiſſe. Sic iterum uſurpat Noſter Ὀν. c. 4. *M. du S.*

Μάχλῃ] Pro vulgato facit, quod & ſupra, *Aſin.* c. 4. habuimus μάγος γάρ ἐστι δῆτα ὁ μάχλος. quare & hic nihil mutaverim. *J.F.R.*

70. Οὐδὲν ἀνόσιον εἰργασμένον] Unde ipſa Phaedra apud *Senecam:*

— *Falſa memoravi, & nefas,*
Quod ipſa demens pectore inſano hauſerum,
Mentita finxi. Vana puniſti, pater:
Juvenisque caſtus crimine inceſta jacet,
Puditus, inſom.
J.T.

76. Ἀλλ' ὅμως κἀκεῖνος] Unde hoc Lucianus acceperit, neſcio. *Plutarchus* certe, in Ariſt. dis vita, negat

ὅτι τ Θεμιστοκλέα, ὑ συμπαρώξυνε τ δῆμον, ἧς [a] φησιν ἐκεῖν@ πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινισμέν@. δίκαι@ μ γ ὡς πρὸς τὰς ἄλλας Ἀριστείδης, ἄνθρωπ@ δ καὶ αὐτὸς ἦν, ὑ [b] χολὴν εἶχε, ὑ ἠγάπα [c] τινὰς, ὑ ἐμίσ.

Καὶ εἴγε ἀληθής ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγ@, [d] ὁ συνετώτατος τ Ἀχαιῶν, καὶ τοῖς ἄλλοις ἄριστ@, τ ἐπιβουλὴν καὶ ἔνεδραν τοῦ φθόνου φαίνε συνιδεῖν οὐκ ἀνδρὸς ὁμαίμου, ὑ φίλου, ὑ ὅτι τ αὐτὸν κίνδυνον ἐκπεπλευκότ@ ἅπασιν ἀνθρώποις ἡ περὶ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτία.

contra Themiſtoclem; & concitavit una populum, eodem nempe, ajunt, quo iſte civilis ambitionis pruritu ſolicitatus. Scilicet juſtus, ſi cum aliis comparetur, Ariſtides: at homo erat ipſe quoque, & bilem habebat, & amabat quosdam atque oderat.

28. Et, ſi vera eſt illa de Palamede narratio, Graecorum ille prudentiſſimus, & aliis rebus optimus, machinationem illam atque inſidias invidia compoſuiſſe deprehenditur contra virum conſanguineum, & amicum, & qui ad ejusdem ſocietatem periculi una navigaverat. Adeo inſitum eſt hominibus omnibus in tali re peccare.

29. Quid

a Φησιν] Vulgo male φασιν, ſed φ̄ per compend. B. Fl. Fr. b Χολὴν] Bene ſic P. A. χολὴν male S. Fl. B1. & 2. χολὰς Ald. Fr. & H. ſine puncto ſubſcripto, item B. c Τινὰς] Τινὰ Fl. & B. d Ὁ] Sine artic. B.

78. Φιλοτιμίας ὑποκεκινισμένους] Τὸ λόγιον τοῦτο τοιοῦτόν ἐστιν ὑποκεκινισμένους ἀντὶ τοῦ λέγ τοιοῦτον λέγ φθονούμεν@ αὐτῷ. ἐχθρὸς δὲ ἦν [*] καὶ Θεμιστοκλῆς Ἀριστείδης. διὸ ἐν αὐτῷ περιεῖδεν πεμφθεὶς Ἀριστείδης, βούλι, φησὶ, ἐπὶ τῶν † ἐμῶν, Θεμιστοκλέους, τὴν ἐχθραν ἀπολίπωμεν, ἂν γὰρ δικῇ, πάλιν αὐτὴν ἐκκινήσ‡ ἀναλεψόμεθα. V.

[*] Καὶ Θεμιστ.] C. Θεμιστοκλῆς καὶ Ἀριστείδη δικ. At in C. D. M. eodem quo in Ed. A. modo legitur, niſi quod διὸ recte habet, non δικ, ut illa. M. du S.

† Ὁρίων] Nullo ſenſu hic antea legebatur ἐχθρῶν. Vox quam repoſui ex C. eſt, & V. ipſo. M. du S. Fors ὅρων.

‡ Ἀναλεψόμθα] Ἀναλεψ. editum antea. Emendavit M. du S.

gat ab eo Themiſtoclem vel dicto, vel facto læſum. J. T.

78. [e] Ἧς φασιν ἐκεῖν@ πολιτικῆς φιλοτιμίας] [e] Ἧς φασιν ἐκεῖν@ εἶχε πολιτικῆς φιλοτιμίας. Th. M.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖν@.] Vertendum fuerat: *ejusdem, cujus ille, ut ferunt, popularis gloriæ cupidus: vel eadem, qua ille, ut ajunt, ambitione populari flagrans.* J. T.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖν@.] Poſt inventum φησιν, quod jam ad ἐκεῖν@ referendum, commate quod ante & poſt φασιν in plerisque erat, ſublato, nihil opus eſt *Marciliana* τῦ εἶχε inverſione, *Aldina* & *H.* uno tenore ἧς φασιν ἐκεῖν@ π. φ. ὁ. quo facilius medicinam admittunt. J. F. R.

[e] Ἧς φασιν ἐκεῖν@ &c.] An ſic leg. videtur: Ὡς φασιν, ὑπὸ πολ. φιλ. κεκινισμέν@. Vel ſic: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑπο κεκινισμέν@. Sic *Electr.* 1. ἡλέκτρα πάρ. F. G. Sed dein vidit vulgatam ſanam eſſe, addens: πολιτικῆς φιλοτιμίας ὑποκεκινισμέν@. Sic infra: τὴν δὲ νῦν ἡρίμα διολισθαίνουσαν τ καμάτων. Plura adderem, ſi ſpatium daretur. J. F. R.

Ibid. Φησιν ἐκεῖν@.] Legebatur antea φασιν, ἐκεῖν@ in Impr. & Mſ. Ox. ſed verba haec, cum Luciani non ſint, ſed ſcriptoris Anonymi, ita reſcribendum fuit. De horum autem inimicitia *Polyaen.* Strat. I. p. 45. M. du S.

79. Ὡς πρὸς τοὺς ἄλλους] *Ad alios comparatus.* J. T.

81. Χολὴν εἶχε] An χολὴν εἶχε; F. G.

83. Εἴγε ἀληθὴς ἐστιν ὁ περὶ τῦ Παλαμήδους λόγος] In dubium etiam vocat *Strabo* VIII. p. 368. D. quia de eo filet *Homerus*: cui objectioni quid reſpondeatur, apud *Philoſtratum*, docebit te Caſaubonus in nota; nempe factum id ab Homero, ut honori Ulyſſis, cujus fraude perierat Palamedes, conſuleretur. M. du S.

84. Ὁ συνετώτατος] Qui tamen ὕστερος ψεύδεα πολλὰ λόγοις ἐτύμοισιν ὁμοια. *Noverat mendacia multa dicere veris ſimilia*, ut ait Poëta. Fecit autem has inſidias Palamedi, adjuvante Diomede. *Dictys Cretenſis* lib. II. *Per idem tempus Diomedes & Ulyſſes conſilium de interficiendo Palamede ineunt, more ingenii humani, quod imbecillum adverſum dolores animi, & invidia plenum, anteiri ſe a meliore haud facile patitur. Apulejus* lib. X. Mileſ. *Vel cum falſis inſimulationibus eruditione doctrinaque praepollens Palamedes proditionis damnatur.* J. T.

Ὁ συνετώτ.] Ulyſſes. Hiſtoriam hanc tangit etiam *Polyaen.* in Prooem. L. I. M. du S.

87. Ὁμαίμου] Quomodo conſanguinei Palamedes & Ulyſſes, alii doceant, ego ignoro. M. du S.

Ibid. Ἐπὶ τ αὐτὸν κίνδυνον] *In eandem expeditionem profecto.* vel: *ejusdem expeditionis ac periculorum ſocio.* J. T.

88. Ἔμφυτον — ἡ ἁμαρτία] Ita ex *Polyb.* τὸν ἔμφυτον ἀδικίαν, ut ex *Alciphr.* τὴν ἔμφυτον ἁμαρτίαν adfert Rev. J. *Elſn.* ad Ep. Divi *Jacobi* I. 21. ubi τ ἔμφυτον λό-

29. Quid enim de Socrate dicamus, injuste delato apud Athenienses pro impio atque insidiatore? vel de Themistocle aut Miltiade, post tantas victorias proditionis Graeciae suspectos? Infinita enim numero sunt exempla, & pleraque fere jam cognita.

Τί γὰρ ἄν τις ἢ τὸν Σωκράτην λέγοι, τὸν ἀδίκως πρὸς τῶν Ἀθηναίων διαβεβλημένον ὡς ἀσεβῆ καὶ ἐπίβουλον; ἢ τὸν Θεμιστοκλέα, ἢ τὸν Μιλτιάδην τοὺς μὴ τηλικαύτας νίκας ἐπὶ προδοσίᾳ τῆς Ἑλλάδος ὑποπτους γενομένους; μυρία γὰρ τὰ παραδείγματα, καὶ σχεδὸν τὰ πλεῖστα ἤδη γνώριμα.

30. Quid ergo facere par est prudentem, cum de *alicujus* virtute aut veritate disceptat? Quod, puto, Homerus etiam fabula de Sirenibus obscure significavit, praeternavigare jubens pernicioſas illas auditionum voluptates, & obturare aures, nec ita temere illas pandere iis qui perturbatione quadam

Τί οὖν χρὴ ποιεῖν τὸν γε νῦν [c] ἔχοντα, ἢ ἀρετῆς, ἢ ἀληθείας ἀμφισβητοῦντα; ὅπερ, οἶμαι, καὶ Ὅμηρος ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίττεται, παραπλέειν κελεύσας τὰς ὀλεθρίους ταύτας τῆς ἀκουσμάτων ἡδονὰς, καὶ ἐπιφράττειν τὰ ὦτα, καὶ μὴ ἀνεδην αὐτὰ [f] παθεῖ προειλημμένοις, ἀλλ'

[c] Ἔχοντα] Et hoc & ἀμφισβητοῦντα, esse in omn. Edd. ac B. adlevit *Solan.* [f] Παθεῖ] Πάθοις male *Fl.*

1. Ἐν τῷ περὶ Σειρήνων μύθῳ αἰνίζατο] Οὐκοῦν τὸ τῦ Ὀδυσσέως περὶ Σειρῆνας ἀλληγορικῶς λέγεται, ὃ μὲν αὐτὸς, ὡς φησιν Ὅμηρος. *V.* (v. Odyss. M.)

λόγων pluribus illustrat, non omisso etiam hoc Luciani testimonio. *J.F.R.*

92. Ἀδίκως] Neglexit vertere interpres: *immerito, injuria.* *J.T.*

93. Ὡς ἀσεβῆ] Quod per hircum, canem, gallum, quercum juraret. Sed nota satis haec sunt, nec indigent explanatore. At, sicubi poenitentia locum habuit, sicubi sera licet in irae locum successit, in hujus sanctissimi viri damnatione se totam ostendit. Non enim haec tantum rescissa est, sed & illius damnati sunt ab Atheniensibus accusatores, ipsiusque imago aurea in templo collocata. Vide quae *Plutarchus* in libello de odio & invidia, nec non *Tertullianus* in Apologetico. *J.T.*

Ibid. Ἐπίβουλον] Hoc vult, accusatum esse *corruptos ab eo juventutis.* *M. du S.*

98. Τί ἂν χρῶνται ποιεῖν] Legendum puto χρῶν, quod etiam dedit *Casolius*, & interpretes. *J.M.G.*

Ibid. Χρῶνται ποιεῖν] Adscripserat Vir Doct. χρῶν legendum; (forsan pro ἐχρῆν) *Gajetus* vero χρὴ adposuit legendum, non male. Ego tamen nihil mutem; nam alterum horum infinitivorum pendere quest a praemisso τις λέγοι. Ni malis χρὴ ἐ ποιεῖν. Vid. *Nov.* c. 1. *J.F.R.*

99. Ἀμφισβητοῦντα] Corruptum hunc locum censeo. Mihi certe, quid velit, non liquet. *M. du S.*

1. Ὅμηρος — περὶ Σειρήνων] Odyss. M. *M. du S.*

4. Ἀποφράττειν τὰ ὦτα] *Themistius* Orat. III. Ἀποτειχιστέον ἐν αὐτῷ, καὶ ἀπαρατείστον τῇ ἀπιστίᾳ, ἰσχυρὸν ἐν ταῖς ἀκοαῖς ἀποδημοκωλύμενος τὸ φυλακτήριον ὡς πείσεσθαι αὐτῶν ἀφιστάναι τὰς ἐπιβολάς. καὶ μάλιστα μὲν ἀπαλλοτριοῦν προσποιῶσαν, καὶ ἀπωθεῖσθαι· εἰ δ' ἄρα τι καὶ λάθρᾳ παρεισδύνοι, μήτοι καθαιρήσειν ἀσθενῆ, μηδὲ ἐντὸς ἔχειν ἐργαζόμενον, (Lego, ἐπιλογαζόμενον) ἀλλ' εἰς φανερὸν προάγειν, καὶ διελέγχειν· ὄψει γὰρ ἀλογίαν ἐπαισαν εὐθέως, καὶ λογισμόν, καὶ βασιλαρίζουσαν, καὶ σὺκ ἔχουσαν, ὅ, τι χρησάμενον καὶ εἰ τοῦτο ὑπομείνειεν ἅπαξ, εἰ μηδὲν ἐνοχλήσει λοιπὸν, ἀλλ' ἤδη ἂν ἀπιστιφάσειεν, ἤδ' ἂν προσίοιθε πλησίον ὅσοι δὴ αὐτῇ τῶν ἀνθρώπων ἡδονόν τι προσιούσῃ, καὶ τὸ θυρίον εὐμενῶς ἀνοίξαντες, ἔπειτα δὴ ἥκιστα λοιδωρήσουσι τὴ φιλανθρωπίας· ἐξίσασι γὰρ ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἀδὴν ἀμφίφωνον τὴ μαμμήτων, &c. *Obstruendus igitur illi est, atque incredulitate prohibendus aditus, valida in auribus nostris arce constructa, ut procul illius impetus arceantur. Atque ut maxime in ipso accessu rejicienda ac propulsanda sit, tamen si forte clam in interiora penetraverit, cave illam exceptam oculis, aut intra ades tuas admittere procures, sed in apertum illico profer, ac redargue. Videbis enim illam subita vertigine correptam, ac tergiversantem, & verbis haesitantem, ac prorsus attonitam. Quod si semel perpessa fuerit, in posterum molesta esse desinet, sed ne tentabit quidem, nec propius accedet. Quicunque vero accedente illa stolidi atque ineptì homines gaudent, benigneque suas illi fores aperiunt, fructum humanitatis suae minime ferunt. de potestate enim ab ea dejiciuntur, ut nihil ab furiosis dissideant, &c. P. Syrus* in mimis:

Difficilem oportet aurem habere ad crimina.

Nilus Epist. in Admonitionibus: Ἀσφαλίζου τὴν ἀκοὴν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς· δι' αὐτῶν γὰρ πάντα τὰ βέλη κακίας εἰσίρχεται. *Muni meditum & oculos: per ipsa enim omnia tela malitia ingrediuntur.* *J.T.*

ἀλλ' ὀπισήσαιλα ἀκριβῆ θυρωρὸν τ̃ λογισμὸν ἅπασι τοῖς λεγομένοις, τὰ μὲ ἄξια προσίεσθ, καὶ παραβάλλεσθ, τὰ φαῦλα δὲ ἀποκλείειν καὶ ἀπωθεῖν. εἰ γὰ ἀν εἴη γελοῖον, τ̃ μὲ οἰκίας θυρωρὸς [a] καθισ̃άναι, τὰ ὦτα δὲ καὶ τ̃ διάνοιαν ἀνεῳγμένα ἐᾶν.

dam ſunt occupati: ſed apponere curioſi janitoris inſtar rectam rationem his quae dicuntur omnibus, quae admittat digna *admiſſione*, atque adſumat, mala autem excludat repellatque. Ridiculum enim fuerit, domus quidem janitores conſtituere, aures autem ac mentem apertas ſinere.

Ἐπειδὰν [b] τοίνυν τοιαῦτα προσίη τις λέγων, αὐτὸ ἐφ' [c] αὑτῆ χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν· μήτε ἡλικίαν τῆ λέγοντ῀ ὁρῶντα, μήτε τ̃ ἄλλον βίον, μήτε τ̃ ἐν τοῖς λόγοις ἀγχίνοιαν. ὅσῳ γὰρ τις πιθανώτερ῀, τοσούτῳ [d] ἐπιμελεσ̃έρας δεῖται τ̃ ἐξετάσεως. καὶ δεῖ τοίνυν [e] πισ̃εύειν ἀλλοτρία κρίσ̃, μᾶλλον δὲ [f] μίσ̃ τῆ καλήγορ῀, ἀλλ' ἑαυτῷ τ̃ ἐξέτασιν φυλακτέον, καὶ τ̃ ἀληθείας ἀποδόντα καὶ τῷ διαβάλλοντι τ̃ φθόνον, καὶ ἐν φανερῷ ποιησάμενον τ̃ ἔλεγχον τ̃ ἑκατέρᾳ διανοίας, καὶ [g] μισεῖν ὕστω, καὶ ἀγαπᾶν τ̃ δεδοκιμασμένον. πρὶν δὲ τοῦτο ποιῆσαι ἐκ τ̃ πρώτης διατιο-

31. Cum igitur dicens talia aliquis acceſſerit, ipſum per ſe explorare negotium oportet, neque aetate conſiderata dicentis, neque vita alia, neque ea, quae in ſermonibus illius forte ineſt, ſolertia. Quo enim quis probabilior eſt, eo curioſiore exploratione opus habet. Non oportet igitur credere alieno judicio, vel odio potius accuſantis, ſed examen veritatis ſibi ſervare, ſuamque ſibi invidiam delatori reddere, & qua quisque mente ſit in claram lucem protrahere, ac ſic demum vel amare vel odiſſe, prout quemque probaveris. Prius autem hoc facere prima permotum dela-tio-

a Καθισάναι] Καθισάναι Fl. & B. b Τοίνυν] Omiſit B. c Αὐτῆ] Ἑαυτῆ B. d Ἐπιμελεσ̃έρας] Ἐπιμελέσ̃ερον B. e Πισ̃εύειν] Neglexit B. f Μίσ̃] Μίσυς B. g Μισεῖν] Μίσυς iterum B.

7. Τὰ μὲ ἄξια προσίεσθαι] *Photius* epiſt. 1. ſectione λή: ἔχει τὰ ὦτα τοῖς μὲ ἀδικουμένοις ἀνεῳγμένα, πρὸς δὲ τὰς τ̃ ἀδικούντων εἰσαγωγὰς ἐπὶ πιθανολογίας ἐπικλασμένα. *Aures prabe patulas injuria affectis; clauſas contra ad efficientium injuria lenocinia, & probabiles inductiones.* *J.T.*

8. Παραβάλλεσθ] Leg. ἐκβάλλεσθ, i. e. *amplecti, colligere.* πλοῦτον ἐκβάλλεσθ *Polybius.* *F.G.*

13. Αὐτὸ ἐφ' αὑτῆ] Interpres, *rem ipſam apud te.* malim: *rem ipſam per ſe expendas.* *J.T.*

Ibid. Χρὴ τὸ πρᾶγμα ἐξετάζειν] *Phaedrus* fab. XI. lib. III.

Quod ſi damnanda perſcrutatus crimina
Paterfamilias eſſet; ſi mendacium
Subtiliter limaſſet a radicibus,
Non evertiſſet ſcelere funeſto domum.
Ergo exploranda veritas multum prius;
Quam ſtulta prave judicet ſententia.

Et mox:

Nil ſpernat auris, nec tamen credat ſtatim.
Quandoquidem & illi peccant, quos minime putes,
Et, qui non peccant, impugnantur fraudibus.
Hoc admonere ſimplices etiam poteſt,
Opinione alterius nequid ponderent.

Ambitio namque diffidens mortalium
Aut gratia ſubſcribit, aut odio ſuo.
Erit ille notus, quem per te cognoveris.

Sic Aratus ſenior Philippum Regem Maced. monet, μηδενὶ τ̃ λεγομένων ἐξίας μηδ' ἀκρίτως μηδὲν πισ̃εύειν. ὅταν δὲ κατὰ τινὸς τ̃ φίλων ἐ συνιμάχων προσπίσ̃η τις αὐτῷ λόγ῀, τ̃ ἀκριβέσ̃ερον ἔλεγχον ποιεῖσθ, πρὶν ἢ δίκεσθαι τὸν ἀμβολήν. καὶ γὰρ βασιλικὸν εἶναι τὸ τοιοῦτο, καὶ πρὸς πᾶν συμφέρον. *Ne quicquam temere, aut inconſiderate equum, qua audiveris, credat: tum vero quoties aut amici, aut ſocii accuſatio aliqua delata fuerit, diligentiſſime ut omnia prius inquirat, quam accuſationi fidem habeat. nam & regium hoc eſſe, & ad omnia conducibile.* Polybius lib. IV. *Juſtinus Martyr.* Parænet. 1. ad Græcos: Ἡ γὰ τ̃ χρημάτων ἀκριβὴς ἐξέτασις, καὶ τὰ δίκαια καλῶς ἔχειν ποιοῦσα ἀλλοτρία δίκτυον, ἀκριβεσ̃έρα πίσ̃ει τὰληθὲς βασανίσασα. *Accurata namque rerum inquiſitio etiam ea, qua antea bene ſe habere videbantur, ſepe aliter affecta eſſe oſtendit, accuratiore experimento veritate indagata, exploratoque.* *J.T.*

22. Τὸν φθόνον] An λόγον. I.e. *dicendi facultatem.* *F.G.*

26. Κεκινημένον] Forte κεκινημένον εἶναι. Sic Interpres legiſſe videtur. *F.G.*

29. Ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴρηται] Hæc omiſſa ſunt ab interprete. Id eſt, *ut in initio diximus.* *J.T.*

tione ; quam puerile eſt , bone Hercules ! & humile , & non mipime inter omnia inhoneſtum.

32. At harum rerum omnium cauſſa , quam principio dicebamus , ignorantia , & quod mores uniuscujusque in obſcuro ſunt. Quae cum ita ſint , utinam Deorum aliquis vitas noſtras aperiat ! iret ſane fuga praeceps in barathrum delatio , locum nempe , rebus a veritate colluſtratis, non jam habitura.

ἀμαθολῆς κεκινημένον, Ἡράκλεις, ὡς μειρακιῶδες, καὶ ταπεινὸν, καὶ πάντων [h] οὐχ ἥκιστα ἄδικον.

Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων αἴτιον, ὅπερ ἐν ἀρχῇ ἔφημεν, ἡ ἄγνοια, καὶ τὸ ἐν σκότῳ τὰ τίνων τ' ἑκάστου τρόπον. ὡς εἴγε θεῶν τις ἀποκαλύψειεν ἡμῖν τοὺς βίους, οἴχοιτο ἂν φεύγουσα [i] ἐς τὸ βάραθρον ἡ ἀμαθολὴ, χώραν οὐκ ἔχουσα, ὡς ἂν πεφαλισμένων τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῆς ἀληθείας.

PSEUDOLOGISTA. *SIVE DE DIE NEFASTO. CONTRA TIMARCHUM.*

VErum enim vero ignotum tibi fuiſſe nomen Apophras, unicuique manife-

ΨΕΥΔΟΛΟΓΙΣΤΗΣ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ.

1 Ἀλλ' ὅτι μὲ ἠγνόεις τοῦτο τὸ Ἀποφράδα, παντί που δῆλον. πῶς γὰρ ἂν

[h] Οὐχ] Non comparet in B. [i] Ἐς] Καὶ ἐς B. ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] *Junt.* & *Va.* ſolae & *Schol.* haec addunt. Cett. non habent, nec M.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΠΟΦΡΑΔΟΣ ΚΑΤΑ ΤΙΜΑΡΧΟΥ] Ἀποφράδες ἡμέραι, καὶ ἀποφράδες * ἁπλῶς καλοῦσιν τὰς στυγνομένας. παρῆχθη δὲ ἡ λέξις ἀπὸ ἱστορίας τινὸς δεῦρο. ἦν τοῖς Ἀθηναίοις τοὺς κακούργους καθαίρειν ζημιώσαντας ἕνα φίλων ἢ πόλεως, καὶ διδόναι αὐτοῖς τὴν αἰτίαν ἀπὸ τῶν στεφανωμάτων πυλῶν, καὶ εἰσιέναι ἀπὸ τῶν συνήθων τοῖς ἄλλοις πολίταις, ἃς τινας ἐκάλουν ἀποφράδας. *V.* Romanis dicebatur porta ſcelerata & ſcelerata via. *G.*

* Ἁπλῶς καλοῦσι τὰς σ.] Exc. *G.* αὐθρώπους π. τὰς στεφανωμένας. Etiam C. niſi quod ἀνθρ. habet. *M. duS.*

† Αὐτὸς] Αὐτῶν edita. Emendavit *M duS.*

34. Ὡς ἂν πεφανισμένων] Menti namque , (ut ait Cicero lib. II. Academ. Qu. cap. 10.) *nihil eſt veritatis luce dulcius.* *J.T.*

ΨΕΥΔΟΛ. &c.] Scriptus in Polyeuctum Sophiſtam. L. *Suidas* in Ἰούλιος, & in Πολύευκτος. *Th. M.*

ΨΕΥΔΟΛ.] Quod titulo adjicit liber *Voſſianus* verba κατὰ Τιμάρχου, non eſt temere. Reſpicit enim illa, c. 27. Ἀθηναῖοι γράμματος ἴσως πρωτάτης τιμήσωνται σε Ἀτίμαρχον ὀνόμασαν, ubi vid. not. ſed quod *Marcilius* Polyeuctum eſſe, qui hic laceratur, pronunciat, in eo fefellit eum attentio. Polyeuctum aliquem ſuae aetatis hominem, (καθ' ἡμᾶς) ἀποφράδα, Luciani forte exemplo, ibi *Suidas* appellat. Neque video quid impediat, quo minus intelligatur ille Polyeuctus, qui Conſtantinopolitanus Patriarcha fuit ab A. C. 956. ad 970. Accuratiſſime ſane cum aetate *Suidae* a *Kuſtero* conſtituta convenit. Interim *Marcilius* in errorem etiam, parvum illum quidem, & ingentibus meritis redemtum, induxit *Fabricium* B. G. Vol. 9. p. 773. qui etiam p. 709. eadem forte ratione impulſus, negat credibile eſſe, Polyeuctum *Suidae* eſſe Conſtantinopolitanum illum Patriarcham. *J. M. G.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Haec verba in ſolis *Venetis* extant; niſi quod ſcholia etiam agnoſcunt ; v. c. 27. *Marcilius* de alio cogitavit in quem haec tam acerba quadrarent. *M. duS.*

ΚΑΤΑ ΤΙΜ.] Nolui omittere, licet in omnibus fere ablit, ſuſpicioque ſit, Editorem *Junctinae* id adjeciſſe ex cap. 27. ubi ipſe ſignificat in quem haec direxerit; quod etiam animadverterat Cl. *La Croze*, notae *Marcilianae* adſcribens: Immo in Timarchum, ut ipſe infra p. 446. Ed. *Graev.* *J. F. R.*

1. Ἀποφράδα] Apophradis vocabulum in uſu eſſe probat. Heniochus enim Comicus fabulam conſcripſit, cui titulus eſt ἀποφράς. i. dies inauſpicatus. Olim vocabantur inauſpicati , quibus publica non licebat agere. Ἀθηναῖοι ἀποφράδας τὰς βλαπτικὰς ἀπραξίας. *G. C.*

ἀν ἠτὸ βάρβαρον εἶναί με τ φωνὴν ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα [a] ὑπὲρ σοῦ, ὡς ἀποφράδι ὅμοιός εἰμι; ([b] τ γὰρ τρόπον σε ; μὴ Δία ; μέμνημαι, εἰκάσας τὴν τοιαύτην ἡμέραν) εἰ μὴ γὰρ παντάπασιν ἀήκοός ἦθα τὸ ὄνομα; ἐγὼ δὲ τ μὲ ἀποφράδα, ὅ, τι ἡ βούλει εἶναι, διδάξω σε μικρὸν ὕστερον· τὸ δὲ τῷ Ἀρχιλόχῳ ἐκεῖνο ἤδη σοι λέγω, ὅτι τέττιγα τὴν πτερῷ συνείληφας. εἴπερ τινὰ ποιητὴν ἰάμβων ἀκούεις Ἀρχίλοχον, Πάριον τὸ γένος, ἄνδρα κομιδῇ ἐλεύθερον, καὶ παῤῥησίαν συνόντα, μηδὲν ὀκνοῦντα ὀνειδίζειν, εἰ καὶ [c] ὅτι μάλιστα λυπήσειν ἔμελλε τοὺς [d] ἀβιώτους ἐσομβύους τὴν [e] χολὴν τ ἰάμβων αὐτοῦ, ἐκεῖνος τοίνυν πρός τινος τοιούτων ἀκούσας κακῶς, Τέττιγα, ἔφη, τ ἄνδρα εἰληφέναι τῷ πτερῷ, εἰκάζων ἑαυτὸν τῷ τέττιγι ὁ Ἀρχίλοχος, φύσει μὲ λάλῳ ὄντι καὶ ἄνευ τινὸς ἀνάγκης· ὁπόταν δὲ καὶ τῷ πτερῷ ληφθῇ, γεγωνότερον βοῶντι. καὶ σὺ δὴ, ἔφη, ὦ κακόδαιμον ἄνθρωπε, τί βουλόμενος ποιητὴν λάλον παροξύνεις [f] ὅτι

stum. Qui enim accuſares me hoc ipſo nomine barbariei circa linguam, qui dixerim, eſſe te Apophradi, *hoc eſt atro diei* ſimilem? (Memini enim profecto tuos me mores tali diei aſſimilare) ſi omnino nomen illud intelligeres? Ego vero Apophras quid ſibi velim, paullo poſt te docebo. Jam vero illud tibi Archilochi dicam, *Cicadam alis prehendiſti!* ſi quidem jamborum quendam poëtam noſti Archilochum, Parium genere, virum omnino liberum, & fiducia quadam uti ſolitum, nec cunctantem maledicere, ſi vel maxime laeſurus videretur eos, qui in bilem jamborum ſuorum incidiſſent. Hic igitur, cum male ipſi a quodam ex illo genere dictum eſſet, dicebat, alis prehenſam ab eo eſſe cicadam, ipſum ſe cicadae comparans Archilochus, ſtrepero natura ſua, etiam nemine cogente, *animali*, ſi vero etiam alâ prehendatur, clamanti ſonantius. *Sic tu*, inquiebat, *infelix, quid tibi vis, cum loquacem in te poëtam concitas, ac-*

a Ὑπὲρ] Hoc Fl. Et marg. A1. ex eadem, credo. b Τὸν γὰρ τρόπον] Reſtitui ex W. Fl. B1. Τῶν γὰρ τρόπων enim Ald. H. P. S. &c. minus recte. c Ὅτι μάλιστα] Sic P. J. Ὁτιμάλιστα junctim Fl. H. S. d Παμβιώτους] Περιπαθεῖς Menag. & Guiet. conjiciunt. Nihil mut. Edd. nec M. e Χολὴν] Recte W. & Schol. ut voluit Palm. ac res ipſa clamat. Σχολὴν Edd. miſere. f Ἐπὶ σεαυτὸν] Ἑαυτὸν ſine ἐπὶ Fl. quod etiam adſcivit marg. A1.

22. Γεγωνότερον] Τραυότερον. V.

3. Ἐπ' αὐτῷ] Gloſſema videtur. F.G.
Ἐπ' αὐτῷ εἰπόντα] Sententia manifeſta. Sed aliine etiam ita, pro ἐπ' αὐτῷ ὅτι εἶπον; J.M.G.
5. Τῶν γὰρ τρόπων] Lege τὸν γὰρ τρόπον. F.G.
Τὸν γὰρ τρόπον] Sic recte W. Fl. & B2. In reliquis prave legebatur τὸ γὰρ τρόπων. M.du S.
Τῶν γὰρ τρόπων σε] Aut legendum videtur τὸ τρόπον σε, aut τὸ τρόπων (ἐκεῖνα) σε κ. τ. λ. Certe accuſativus, ad εἰκάσας qui referatur; requiritur. J.M.G.
9. Βούλεταί εἶναι] De hac phraſi cum Belgiciſmo conveniente, frater Conſult. G.O. Reitz. in Belg. Graeciſſ. agens p. 447. Noſtrum adlegat in *Prometh.* T. I. c. 2. dicentem, ἡ εἰμὶ σοι τοῦτο βούλεσθαι εἶναι ὁ Προμηθεύς. Sed vid. ibi notam Cl. *Hemſterh.* ac rurſus fratrem eumdem in Θῶμ. p. 484. plura adferentem; addo tantum *Herodot.* Eut. p. m. 105. τάδε ἐστὶ τοῦτο βούλεται λέγειν. J.F.R.
11. Τέττιγα] Proverb. J.B.
16. Παμβιώτους] *Jambl.* N. 184. τοὺς παμβίους τε αὐτοῦ ἰσορυμβίους τ φθειριάσεως πάθει. & iterum n. 252. vid. *Suid.* Πολυνίκης νίκης & Τίμαρχος, & *Athen.* M.du S.
Ibid. Χολὴν] Ita W. Mſ. Hipponactis χολαὶ ἰάμβων ab antiquis memorantur; unde ſubierat fortaſſe hic a Luciano nominatos; at nunc Luciani acumine res indigna videtur. In omnibus Impreſſis prave ante hoc ſcriptum eſt χολῇ. M.du S.
22. Γεγωνότερον] Conf. ſupra *Gall.* c. 1. J.F.R.
27. Ταῦτά σοι] An τἀυτά? F.G. Bene, & quia tam levis eſt mutatio, ſic edi curavi. J.F.R.
29. Πόθεν;] Forſan Πόθεν δ quaeſivit *Solan.* Nec adeo immerito. Vid. de hac formula *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 23. p. 92. Et *Hemſterh.* T. I. *Tim.* §. 2. & 8. Nihil hic tamen adderem; nam & ſic infra, c. 29. πόθεν; τίς ἄτης σὺ λόγους μεγαλοτολμᾷς; J.F.R.
Ibid. Πολλοῦ γε δεῖ] Hujus phraſeos exempla compluria adfert Clar. J. Taylor in nota 2. ad *Lyſiae* Orat. adverſ. delationem, p. 405. & recte quidem exponit eam

occasiones & argumenta iambis quaeren-tem?

2. Haec ipse quoque tibi comminor, non profecto, quasi Archilocho me comparem. Unde *enim?* multum sane ab eo absum: sed quod novi sexcenta tua facinora jambis digna, quibus ne ipse quidem sufficere mihi Archilochus videtur, etiam si Simonidem & Hipponactem advocet, ut secum vel unum eorum, quae tibi insunt, malorum carmine describant: adeo tu pueros in omni impuritate ut videantur effecisti Orodoecides, & Lycambûs, & Bupalûs, jamborum illorum argumenta. Ac videtur Deorum aliquis in labia tum adduxisse tibi risum de dicta *a me* Apophrade, ut ipse quidem manifestius quam Scythae ruditatis omnium rerum convincereris, qui communia ista & quae ante pedes sunt ignores; occasionemque & principium praeberes contra te scribendi viro libero, quique te domo inde accurate novit, neque metuat quidquam, quo minus omnia proferat, vel praeconio vulget potius, quaecumque, praeσεαυτὸν, αἰτίας ζητοῦντα, καὶ ὑποθέσεις τοῖς ἰάμβοις;

β Ταῦτά σοι ϗ αὐτὸς ἀπειλῶ, ὦ, μὰ τὴν Δία, τῷ Ἀρχιλόχῳ εἰκάζων ἐμαυτόν· πόθεν; πολλοῦ γε ϗ δεῖ σοι δὲ μυρίᾳ συνειδὼς ἰάμβων ἄξια βδελυρία, πρὸς ἃ μοι δοκεῖ οὐδ' ἂν ὁ Ἀρχίλοχος αὐτὸς ἐξαρκέσαι, προσπαρακαλέσας ϗ τὸν Σιμωνίδην, ϗ τὸν Ἱππώνακτα συμπαιῆσαι μετ' αὐτοῦ κἂν ἕν τι τῶν προσόντων σοι κακῶν. οὕτω σύ γε παῖδας ἀπέφηνας ἐν πάσῃ βδελυρίᾳ, τὸν γ Ὀροδοικίδην, ϗ τὸν Λυκάμβην, ϗ τὸν δ Βούπαλον, τοὺς ἐκείνων ἰάμβους. ϗ ἔοικε θεῶν τις ὑπὸ χεῖλος ἀγαγεῖν σοι τότε τὸν γέλων ὑπὸ τῇ ἀποφράδι λεχθείσῃ, ὡς αὐτὸς ἐμὲ Σκυθῶν καλαφανέστερον γένοιο, κομιδῇ ἀπαίδευτον ὄντα, ϗ τὰ κοινὰ ταῦτα, ϗ τὰ ἐν ποσὶν ἀγνοοῦντα, δέχοιτο δὲ εὔλογον ἀποδόσεως τὴν πρὸς σὲ λόγων ἀνδρὶ ἐλευθέρῳ, ϗ οἰκόθεν σε ἀκριβῶς εἰδότι, ϗ μηδὲν ὑποφευ-γοντι λεμῶσαι τὸ μὴ οὐχὶ πάντα ἐξενεγκεῖν· μᾶλλον δὲ κηρύξαι δ' ἀπράξεις πάντας ϗ μεθ' ἡμέ-

β Ταῦτά] Ταῦτα Edd. priores. δ Πόθεν] Nihil mut. Edd. nec M. γ Ὀροδοικίδην] Ὀροιδίδην Fl. Ὀροδοκίδην W. Vulgatum tenent Edd. δ Βούπαλον] Βυπάλον male Fl. ε Ὑποφευγοντι] Ὑποτελεμῶν Fl.

eam significare, *longe absum*, veluti contra, ἐλίγου δὲ δεῖν λέγειν. *Parum abest quin dicam.* Verum frustra mihi videtur haerere in verbis *Lysiae*, quibus is orationem orditur, dicens: Πολλοῦ δεῖν χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγόρῳ. Quae verba certe ibi significare debent: *Plurimas gratias debeo accusatori*; (quod scilicet diu optatam occasionem praebuerit, meae vitae rationes exponendi) ut bene vidit ipse: quando autem addit: „ sed profecto πολλοῦ δεῖν & δεῖν tam est huic „ sententiae adversum, quam quod maxime", videtur non adtendisse eodem redire, si negative ad Graeca reddideris: *Non satis possum gratias habere adversario*, quo facto, nihil contrarii video. Nam qui profitetur, se multum abesse, non necessario dicit, se alienum esse ab illa re agenda, vel se nolle facere, verum, se *imparem*, sive, *non sufficientem* declarat: adeoque cum se numquam sufficientes gratias habere posse adversario declarat, eo ipso fatetur, se maximas ei debere. *J.F.R.*

32. Σιμωνίδην] A Ceïo hic diversus. *M. du S.*

33. Ἱππώνακτα] Hic in pictorem quendam tam atrociter scripserat, ut suspendio vitam finiverit. *M. du S.*

36. Ὀροδοικίδην] *Horat.* Epod. VI.

Qualis Lycambae spretis infido gener,
Aut acer hostis Bupalo.

Ubi quod de Bupalo habet, ad Hipponactem pertinet, cujus in eum Jambos nominat Tzetzes, non ad hunc. Vid. etiam *Orig.* c. Cels. 74. f. (ubi in margine perperam legitur Λυκάμβαιλα, laudato etiam Luciano) *H. Steph.* Lyr. 144. C. & Marm. Ox. 209. In W. scribitur Ὀροδοκίδην. In *Fl.* ὀροκίδην. *M. du S.*

37. Τοὺς ἐκείνων ἰάμβους] Jamborum illorum caussam, i.e. qui malitia sua jambos illorum provocarunt. Τὸ ἐπονείδιστον, objectum. *F.G.*

40. Σκυθῶν] Ridicule, lege σκυτέων. Vult enim dicere Lucianus, Pseudologistam ignorare etiam ea quae vel vilissimi opifices sciant; quod clare patet ex cap. seq. *L.K.*

41. Τὰ ἐν ποσὶν] Eadem phrasis supra T. 2. in *Quom. Hist.* c. 2. Et T. I. *Nigr.* c. 7. Item ap. *Long. Past.* I. p. 14. & H. p. 64. *J.F.R.*

43. Οἰκόθεν] Populares ergo erant. Vid. not. ad c. 10. *M. du S.*

ἡμέραν ἔτι καὶ νῦν, ὅτι πολλοῖς τοῖς πρὶν ἀκείνοις.

[a] Καίτοι μάταιον ἴσως, καὶ περιττὸν, ἐν παιδείας νόμῳ παρρησιάζεσθαι πρὸς σέ. ὅτῳ γὰρ ἂν αὐτὸς πολὺ βελτίων γένοιο πρὸς τὴν ὀπτιμησιν, ἢ μᾶλλον ἢ κάνθαρος μεταπαιδεύσαι ἂν, μηκέτι τοιαῦτα κυλισθεῖν, ἅπαξ αὐτοῖς συνήθης γενόμενος. ὅτ' εἶναί τινα νομίζω τὰ ἀγνοοῦντα ἔτι τὰ σὰ σοῦ τολμώμενα, καὶ ἃ γέρων ἄνθρωπος ἐς [b] ἑαυτὸν οὐδυνομεῖς. [c] οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς, οὐδὲ ἀφανὴς βδελυρὸς εἶ· οὐδὲ δεῖ τινος τοῦ ἐπιδύοντος τὴν λεοντῆν, ὡς φανερὸς γένοιο, καθηλίου ὢν, εἰ μή τις ἄρα ἐξ Ὑπερβορέων ἄρτι ἐς ἡμᾶς ἥκει, ἢ ἐς τοσοῦτον Κυμαῖος εἴη, ὡς μὴ ἰδὼν, εὐθὺς εἰδέναι ὄνων ἁπάντων ὑβριστότατόν σε ὄντα, μὴ θεὶς μείνας ὀγκωμένου προσέτι ἀκοῦσαι. ὕτω πάλαι καὶ πρὸς ἐμὲ, καὶ σοὶ πᾶσι καὶ πολλάκις κεκήρυκται τὰ σὰ, καὶ δόξαν ἐμπρὰν ἔχεις ἐπ' αὐτοῖς ὑπὲρ τὴν Ἀριφράδην, ὑπὲρ τὴν Συβαρίτιδα [d] Μίσθωνα, ὑπὲρ τὸν Χῖον

ter multa illa antiqua; nunc etiam noctu atque interdiu perpetras.

3. Quamquam vanum fortasse & supervacuum fuerit, libertate illa, quae eruditos decet, apud te uti: neque enim ipse unquam a reprehensione fias melior, non magis quam scarabaeus dediscat volvere talia, cum semel iis assueverit; neque puto quemquam esse, qui adhuc ignoret, quae audeas, quaeque senex homo in te ipsum designes. Non ita securus, non ita obscure impurus es: neque opus est, qui leoninam tibi detrahat, ut appareat te asinum esse, nisi quis forte ab Hyperboreis inde modo ad nos venerit, aut adeo sit Cumanus, ut non ad primum statim conspectum cognoscat, asinorum te omnium esse insolentissimum, neque exspecter, dum rudentem etiam audiat, adeo olim & a me, & apud omnes, & saepe, tua vita praeconio vulgata est; & famam eo nomine non parvam habes supra Ariphradem, supra Sybaritam Misthonem, supra Chium illum Bastam, il-

a Καίτοι] Καίτοι male F. b Ἑαυτὸν] Et sic Fl. cum cett. c Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Nihil mut. Edd. nec M. d Μίσθωνα] Sic Edd. & M. Forst. Ἡμιθίωνα.

67. Τὸν Ἀριφράδην] Ἀριφράδης ἔστω κωδωνίτης ἀνὴρ γυναικὶ σωφρονῶν, κιθαρῳδὸς δὲ ὢν Ἀριστοφάνης· Ἀριφράδης ἐστὶ μὲν πατρὸς, ἀλλὰ τοῦτο μὲν ἐβαίλιται· ἔστι δ', ἐ μόνον πατρὸς, ἀ γὰρ ἂν ἀθόμιλον ἀδὶ * πατπάτηρ, ἀλλὰ καὶ προσεξόρμησέ τι τῶν δ' αὐτὸ γλωττίων † αἰχρῶς ᾄδων. τυτίσκα τὰ αἰδοῖα τῷ ἀνθρώπῳ ἐ τὸ στόμα. Ἀριφράδης γε Πολέμωνος ἐ Οἰνίχου ‡ ἀρρητοποιός. καὶ πολυμηχανᾶται ἐ αὐτὴ καμψῳδῆσαι ἔτ' αἰσχρότερα. εἴ τις ἦν τοιοῦτον ἄνδρα καὶ σοφίαν φυλάττειν, μήποτε ἂν τῷ αὐτοῦ § πίνται πατρίδι, καὶ αὖθις. Ἀριφράδης παῦσαι λαλῶν. V.

* Πατπάτηρ] Exc. G. Πατπατρί.
† Αἰσχρῶς ᾄδων] Exc. G. αἰσχρὰ ἰδών.
‡ Ἀρρητοποιὸς] Lege ἀ—οί. M. du S.
§ Πίνται] Exc. G. πίνεται.

48. Ἐκείνους] Rebus turpibus. F.G.

52. Οὐ μᾶλλον ἢ κάνθαρος] Impurum animal, & turpitudinis, quam inimico objicit Lucianus, symbolum. *Arist.* Hist. anim. 5, 19. Οἱ κάνθαροι ὧν κυλίουσι κόπρον, ἐκ ταύτης φωλεύουσί τε καὶ τίκτουσι σκώληκας, ἐξ ὧν γίνονται κάνθαροι. Disertius etiam *Aelian.* Hist. Anim. 10, 15. Ὁ κάνθαρος ἄβολον ζῷον ἐστι σφόδρα δὲ αἰσχύνεται ὅταν δὲ ἐ εἴπωσι ἡμῶν τοῦτο δήσας, καὶ θάλψας αὐτὸν, εἶτα μέντοι τῇ ἐπιούσῃ, πρόωρος ἦν πετόμενος. Quo loco recte utuntur viri docti ad interpretandum illud *Ausonii* Epigr. 70, 7. *Perversae Veneris* &c. per μιξοπυγόχαιτα

Non taurus, non mulus erit, non hippocamelus,
Non caper, aut aries, sed scarabaeus erit.

J.M.G.

57. Οὐχ ὕτως ἀσφαλὴς] Οὔτως ἀσφαλὴς, delata negatione. *Th.M.*

Ibid. Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς omnino legendum videtur. Supra pluribus locis idem error sublatus. F.G.

Ἀσαφὴς] *Menagii* emendationem in textum recepi. Mss. tamen cum Impress. omnibus ἀσφαλὴς. M. du S.

Ἀσφαλὴς] Ἀσαφὴς memini jubere legere *Gujetum*, dum ad *Jov. Trag.* c. 28. ἀσφαλῶς ἀπρήκτων similiter in ἀσαφῶς mutaret. *Solan.* quoque ἀσαφὴς praefert, me hic non refragante, sed sine auctoritate nihil mutante. J.F.R.

59. Τὴν λεοντῆν] Conf. supra, Ἀναξ. c. 32. M. du S.

61. Κυμαῖος] I. e. ὁ Κύμης τῆς Αἰολίδος. Vid. *Erasm.* in proverb. *Sero sapiunt Cumani.* F.G.

Κυμαῖος] Vid. Ἀναξ. c. 32. & Δραπ. c. 13. In *Æsop.*

illum similibus in rebus doctum. Dicendum tamen, licet obsoleta dicere videar, ne reprehendar, qui solus ea ignorem.

4. Vel potius advocandus erit Menandri prologorum unus, Elenchus, amicus Veritati & Libertati in dicendo Deus, non obscurissimus eorum, qui in scenam prodeunt, solis vobis inimicus, qui linguam ipsius timetis, qui & novit omnia, & diserte, quae de vobis novit, eloquatur. Lepidum sane fuerit, si velit ille ad nos accedere, & enarrare spectatoribus totam fabulae rationem. Age igitur, Prologorum atque Geniorum optime, Elenche, vide ut diserte auditores edoceas, quam non temere, neque animo ad inimicitias prono, neque illotis, quod ajunt, pedibus ad hanc disputationem devenerimus, sed cum propriam injuriam ulciscentes, tum communi quodam odio hominem impuritatis caussa persequentes. Haec sola ubi dixeris, & aperte exposueris, propitius e vestigio discedere hinc poteris, & reliqua nobis permittere. ἐκεῖνον [e] Βάσαν, τ' ὅτι τοῖς ὁμοίοις σοφόν. ὀρητέον δὲ ὅμως, εἰ καὶ ἔωλα δόξω λέγειν, ὡς μὴ αἰτίαν ἔχοιμι μόνος αὐτὰ ἀγνοεῖν.

Μᾶλλον δὲ προσκλητέος ἡμῖν τ' Μενάνδρου προλόγων εἷς, ὁ Ἔλεγχος, φίλος ἀληθείᾳ καὶ παῤῥησίᾳ θεὸς, οὐχ ὁ ἀσημότατος τ' ὅτι τ' σκηνὴν ἀναβαινόντων, μόνοις ὑμῖν ἐχθρὸς τοῖς δεδιόσι τ' γλῶτταν αὐτῦ, πάντα καὶ εἰδότος, καὶ σαφῶς διεξιόντος, ὁπόσα ὑμῖν σύνοιδε. χάριεν γὰρ τῦτο γένοιτ' ἂν, εἰ ἐθελήσειεν ἡμῖν προελθὼν ὅτος διηγήσασθαι τοῖς θεαταῖς σύμπασαν τὴν δράματος τ' λόγον. Ἄγε τοίνυν, ὦ προλόγων καὶ δαιμόνων ἄριστε Ἔλεγχε, ὅρα ὅπως σαφῶς προδιδάξεις τὰς ἀκοάς, ὡς ἐ μάτην, ὑδὲ φιλαπεχθημόνως, ὐδ' ἀνίπτοις ποσὶ, καὶ τ' παροιμίαν, ὅτι τὸν δὲ τ' λόγον ἀπηντήκαμεν, ἀλλὰ καὶ ἴδιόν τι ἀμυνόμενοι, καὶ τὰ κοινὰ μισοῦντες τ' ἀνθρωπον ὅτι τῇ βδελυρίᾳ. ταῦτα μόνα εἰπὼν, καὶ σαφῶς προδιηγησάμενος, ἵλεως ἄπιθι ἐκποδὼν, τὰ δὲ ἄλλα, ἡμῖν [f] κατάλει-

[e] Βάσαν] Et hoc Edd. atque M. Βάσσον adscripsit *Solan.* [f] Κατάλειπε] Recepi ex W. Κατάλιπε Edd. priores.

85. Ἀνίπτοις ποσὶ] Ἀνίπτοις ποσὶ, ἀντὶ τῦ ¶ ἀνοσίοις, καὶ χωρὶς τινὸς ὑποκειμένης. παροιμία ἐπὶ τ' ἀμαθῶς ἐπί τινα ἔργα καὶ πράξεις ἀφικνυμένων. *V.*

¶ Ἀνοσίοις] Lege ἀνοσίοις. *M. du S.*

88. Βδελυρίᾳ] Λίχνευσίᾳ. *V.*

sop. quae hodie circumferuntur *fabulis*, Cumarum nulla mentio. Vid. Delect. fab. 123. & 157. *M. du S.*

65. Πρὸς ἐμαυτῦ] Quos nunc extantes libellos innuat, primo quidem ambigebam. Nunc ad *Rhetorem* suum respicere video. Sophistes enim hic audit c. 5. & 8. *Celebris Sophista* c. 9. *Rhetor & Sophista*. c. 19. *M. du S.*

67. Ἀμφάλλω] Impurus hic, teste *Aristophane* in Equit. & Lesbiorum morbo, quem adinvenisse videtur, infamis. V. p. 359. *M. du S.*

68. Μίσθωνα] Vid. not. ad *Ovid.* Trist. II. 417. & Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

69. Βάσαν] De hoc nihil invenio. Vide an non potius legendum sit Βάσσον, de quo ad Ἀπαιδ. c. 23. *M. du S.*

73. Προλόγων εἷς ὁ Ἔλεγχος] Sine dubio est, hic non indicari Comoediae nomen, non laudari versus ipsius Menandri, recte (quantum ad caussam, demta verborum asperitate) eo nomine reprehensum *Joh. Clericum* a Philel. Lipsi. ad Menandri reliqu. hoc tit. Ferro Elenchi, h. e. *convitiosionis*, personam jam adsibuit noster in fine *Piscatoris* c. 48. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγχος] Μενάνδρου πρόλογος. F. G.

Ἔλεγχος] Hinc in nupera fragmentorum Menandreorum editione p. 58. fragmentum hoc concinnatum est.

Ἔλεγχος γὰρ θεὸς
Τῇ παῤῥησίᾳ, τῇ τ' Ἀληθείας φίλος.

totique fabulae, si diis placet, nomen ΕΛΕΓΧΟΣ inditum. Parum feliciter utrumque, ut ab illius editionis censore Anonymo jam observatum est p. 26. sed ante Cl. *Clericum*, *Menagius*, ut in not. edit. *Amstel.* videre est. senarium esse pronunciarat, φίλος Ἀληθείας ἐ παῤῥησίας θεὸς. *M. du S.*

Ibid. Φίλος ἀληθείας ἐ παῤῥησίας θεὸς] Senarius. F. G.

89. Ἀνίπτοις ποσὶ] Habuimus supra *Dem.* c. 4. Et *Rhet. Praec.* c. 14. *J. F. R.*

90. Ἔκποδὼν] Conf. supra *pro Imag.* c. postremo. *J. F. R.*

λειπε· μιμησόμεθα γάρ σε, ἢ διελέγξομεν τὰ πολλὰ, ὡς παῤῥησίας τε ἢ ἀληθείας ἕνεκα, [a] μηδένα αἰτιάσασθαί σε. μήτε δὲ ἐμὲ πρὸς αὐτοὺς ἐπαινέσῃς, ὦ φίλταλε ἔλεγχε, μήτε τὰ ἐκείνῳ προσόντα προεκχέῃς αὖτως· ἐ γὰρ ἄξιον θεῷ ὄντι [b] στόμα σοι ἐλθεῖν τοὺς περὶ τῶν ὄντων καλαπύστων λόγους.

Ὁ γὰρ σοφιστὴς οὗτος εἶναι λέγων, ὁ πρόλογος ἤδη φησὶ ταῦτα, ἐς Ὀλυμπίαν ποτὲ ἦκε, λόγον τινὰ πρὸ πολλοῦ συγγεγραμμένον ἐπιδειξόμενος τοῖς πανηγυριστῶν. ἦν δὲ ὑπόθεσις τῷ συγγράμματι, ὁ Πυθαγόρας κωλυόμενός τινος Ἀθηναίων, οἶμαι, μετέχειν τῶν ἐν Ἐλευσῖνι τελετῆς, ὡς βάρβαρος, ὅτι ἔλεγεν αὐτὸς ὁ

tere. Te enim imitabimur, & convincemus *eum* in plerisque, ut libertatis veritatisque *neglectae* nemo te accusare possit. Neque vero me laudaveris apud illos, Elenche carissime, neque isti quae insunt, temere effundas. Neque enim dignum fuerit, tibi, qui Deus es, in os venire sermones de rebus adeo despuendis.

4. *Nimirum iste, qui Sophistam se esse* 1 *ait*, ista jam loquitur Prologus, *Olympiam venit aliquando, orationem olim conscriptam habiturus in panegyri. Erat autem argumentum libelli, Pythagoras prohibitus ab aliquo,* 5 *Athenienſium puto, Sacris Eleusiniis interesse, tanquam Barbarus, quod ipse dictitaverat* Py-

a Μηδένα αἰτιάσ. σε] Nil mutare Edd. nec M. addit *Solan.* b Στόμα] Recte sic M. *Fl. H. P. S.* &c. Στόματος *J.* & marg. *A1.* c Ἐν] Neglexit praepos. W.

96. Αὖτως] *Mercurius. V.* 99. Ὁ γὰρ σοφιστὴς] *Τίμαρχος. V.*

* Τίμαρχος] Lege Ἀντίμαρχος, quamvis etiam in C. reperiatur T—— *M. du S.*

93. Αἰτιασ. σε] Sic libri omnes impressi & Mſ. M. ideo autem repetit, ne de se intelligatur dictum. *M. du S.*

Αἰτιάσεσθαί σε] Obscuriusculum facit locum actio comica. *Nemo te, Elenche, accusabis veritatis & libertatis causſa*, h. e. nemo meam narrationem, qua in pudorem dare inimicum, & turpitudinis convincere studebo, ut parum veram, vel ut parum liberam accusabit. Ita, quae sequuntur, intelligenda: *non laudabis me, Elenche*, h. e. non admiscebo ego quidquam meae laudi. Ut res ipsa lectori festinanti fieret manifestior, ipsam Elenchi prosopopoeian Prologi instar argumentum & occasionem dramatis, ut ille apud Menandrum, narrantis, alio genere typorum curamus, in Latina interpretatione exprimi. *J. M. G.*

94. Πρὸς αὐτοὺς] Scil. τοὺς ἀκούοντας. *F. G.*

2. Λόγον τινὰ — ἐπιδ. τοῖς πανηγ.] Mos ea aetate frequens, cujus originem apud nostrum in *Herod.* habes. cap. 1. *Philostratus* passim meminit in vitis Sophistarum & Apoll. vita. *M. du S.*

10. Τὸν Αἰσχίνε κολοιὸν] Conf. Ἀπολ. μισθ. c. 4. *M. du S.*

12. Ἔωλα] I. e. *Vetera, meditata. F. G.* Conf. supra *Bis Accus.* c. 25. μὴ ἴωλον εἶναι τὴν κρίσιν. Et *Schol.* Io. No. 6. ἰώλους ἄρτους exponentem χθεσινούς. *J. F. R.*

15. Αἰτίαν τινὰς ὑποθέσεις] Sicut ille apud *Plinium* ep. 2, 3, 1. *Isaeus*, qui & ipse *poscebat controversias plures, electionem auditoribus permittebat. Poscebat*, inquam, non *ponebat*; quam sententiam nostram contra illustrem *Cuperum* nuper ibi defensam, mirifice confirmat hic locus, de quo in mentem tum nobis non veniebat. Nempe poscebant Sophistae plures controversias aut ὑποθέσεις, argumenta declamationum; & inter illas deinde optionem quoque auditoribus permittebant. Quidam forte bona fide. Hic noster quidem fraude usus, quae hic describitur. *J. M. G.*

18. Καὶ συνέπεσε τὸ διάφορον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκείνου λόγου] Quum nihil haberet T quo referretur, omnino censebam scribendum T, λόγου nimirum, quod perspicuum est. Sed non dissimulanda est scriptura Florentinae editionis, Καὶ συνέπεσε τὸ διάφορον ἀκούειν τοῦ ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρα ἐκείνου λόγου. In quibus verbis profecto nihil est, quod non probes; & ἐκείνου potest ἐμφάσεως causſa esse additum, quemadmodum notum est, hanc vocem de magnis & admiratione dignis viris sic adhiberi. Sed si locum ipsum, & praecedentia praesertim, inspicias, forte vulgatiorem scripturam, pro T lecto T, praeferas, quum ἐκείνου λόγου sic necessario videatur debuisse dici, quandoquidem spectat singularem quamdam de Pythagora historiam, cujus mentio supra fuerat facta. *J. J.*

Ibid. Τὸν] Ed. *Fl.* τοῦ ἐκείνου λόγου. Reliquae T —— ἐκείνου λόγου. Si *Fl.* sequaris, ἐκείνου non Pythagoram, sed stolidum illum oratorem notabit. Sed magis placet W. in quo T —— ἐκείνου λόγου. *M. du S.*

20. Ἀπίθανος ἐν τῇ ὑποκρίσει] Ita egit hic Sophi-

sta,

Pythagoras, ſe quondam Euphorbum fuiſſe. Eras porro oratio illa ad Aeſopicae corniculae inſtar conſarcinata ex multis pennis alienis. Cum autem vellet non antiqua videri dicere, ſed velut ex tempore proponere quae de libro edidicerat: rogat ſodalium aliquem (erat illa Patrenſis, in cauſſis multum verſatus homo) cum argumenta poſceret dicendi, Pythagoram ut ipſe deligeret. Idque facit homo, ac perſuadet theatro, ut audire vellent homines illam pro Pythagora orationem.

Πυθαγόρας πρὸ τούτου ποτὲ, ἢ Εὔφορβος γεγονέναι. ἐτύγχανε δὲ ὁ λόγος [d] αὐτῷ ὀχεῖ τ' Αἰσώπου κολοιὸν, συμφορητὸς ὢν ἐκ [e] ποικίλων ἀλλοτρίων πτερῶν. βουλόμενος δὴ μὴ ἔωλα δόξαι λέγειν, ἀλλ' [f] αὐτοσχεδιάζειν τὰ ἐκ τῆς βιβλίου, δεῖται τ' συνήθων τινός (ἦν δὲ ἐκ Πατρῶν ἐκεῖνος, ἀμφὶ δίκας ἔχων τὰ πολλὰ) ἐπειδὰν αἰτήσῃ τινὰς [g] ὑποθέσεις τοῖς λόγοις, τ' Πυθαγόραν αὐτῷ προελέσθαι. ἢ ἔπεισε ἀνὴρ ἐποίησε, ἢ συνέπεισε τὸ θέατρον ἀκούειν τ' ὑπὲρ τοῦ Πυθαγόρου ἐκεῖνον λόγον.

5. *Poſtea iſte in actione valde improbabilis, qui connecteret orationem, qualem videri neceſſe eſt a longo inde tempore commentatam & meditatam, etſi quam maxime praeſens hominis impudentia pro illo pugnaret, & manum*

Ἦν δὴ τὸ ἐπὶ τούτῳ, ὁ μὲν πάνυ ἀπίθανος ἐν τῇ [h] συνθήκῃ, συπείρων οἷον εἰκὸς ἐκ πολλοῦ ἐσκεμμένα, ἢ μεμελετημένα, εἰ ἢ ὅτι μάλιστα ἡ ἀναισχυντία ἔσα ἐπήμυνε, ἢ χεῖ-

d Αὐτῷ] Sic W. *J.* & marg. *A1.* Αὐτοῦ *H P. S. Fl. B1. Ald. Fr.* e Ποικίλων] Ποικίλλων *J.* & *Ald.* f Αὐτοσχεδιάζειν] Σχεδιάζειν Schol. & *Coll.* g Τῶν] Receptum ex W. Τῶν Edd. poſtmo, quum tamen λόγου non haberent. Τῶν — ἐκείνου λόγου *Fl.* Ἐκεῖνον Edd. cett. & M.

13. Σχεδιάζειν] Ἤτοι σχέδια λέγειν, τὰ μὴ μετ' ἐπιψηφίσεως γινόμενα. *V.* 23. Ἐπήμυνε] † Ἐπισοίθη. C.

† Ἐπισοίθη] Recepi ex C. Ἐπιβίνται V. & edita. Ἐπιβίνται Exc. *G.* quod propius accedit ad C.

ſta, ut actio ipſa fidem ſibi derogaret extemporalitatis: quod diverſis modis accidere poſſe conſtat. V. G. recitabat, ut adoleſcentuli cum penſa reddunt: aberat ille aeſtus, illa ſolicitudo, illa viciſſim quarundam rerum incuria, extemporalis orationis comites: plena omnia teſtimoniis, argutiis, ſententiolis &c. Porro illud *connectere*, quo reddidimus τὸ συνείρειν, debemus *Quinctiliano*. 10, 3, 20. *J. M. G.*

23. Ὅτι μάλιστα] Forſan μιγίστη *F G.* Non reprehendo. Sed nec vulgatum damnare auſim: nam licet ὅτι ſic per pleonaſmum amet adjectivis addi, ut ὅτι πλεῖστος χρυσὸς Aeſop. fab. 128. ὅτι μιγίστη φωνὴ apud Noſtr. c. 6. & 15. ubi nos vide; & *Thucyd.* VII. c. 69. vſ. 62. ὅπως ὅτιμιγίστη ἀφίλεια γένοιτο. tamen & adverbia ſaepe pro adjectivis poni, non ſolum in tritiſſimis illis locutionibus ὁ πάλαι λόγος, ἡ πρὸ ἀσοχίας, ſed & in aliis, ſatis jam ſaepe indicatum. Ὅτι μάλιστα quoque conjungi, notum arbitror, ut ſupra c. 1. & ap. *Thucyd.* V. c. 36. ὅτιμάλιστα una voce exaratur. Et ibid. c. 46. vſ. 13. ὅτι τάχιστα εὔρυμα εἶναι ἀγχιδιπλῶν. Quae tamen non ita ſimilia fateor, ut nihil regeri poſſit. *J. F. R.*

Ibid. Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Locus mihi, & Cl. *Kuſtero* ſuſpectus. *M. du S.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Niſi aliud quid hic deſit, V. G. nomen παράλογος, συνήγορος, vel tale quiddam; certe excidiſſe puto ſyllabam, ſ. praepoſitionem participio praemiſſam, legendumque παροῦσα, atque ita interpretatus ſum. *J. M. G.*

Ἡ ἀναισχυντία ἔσα] Etſi Cl. *Geſn.* non male παροῦσα conjicit, & ego quoque vellem in aliquo libro ſic invenire, nondum tamen vulgatum muto; quia poteſt pleonaſmus eſſe, ut ſupra *de Calum.* c. 16. ubi τὸ ἄν etiam abundare vidimus. Adde εἶναι abundans ap. *Alciphr.* Ep. 1. p. 1. χρηστὸν ἡμῖν ἡ θάλασσα τὸ τέμνεσθαι εἶναι τὴν γαλήνην ἱστόρησεν. ubi *Bergl.* plura ſimilia. Addo etiam *Long. Paſt.* l. p. 18. δίκην εἶναι δίδωσι. Noſtrumque infra hoc *Dial.* c. 25. σοφιστὴν εἶναι δικαίως ἱστόρησα. Omitto quae ſatis multa de hoc pleonaſmo notata ſervo. Sufficient, ſi addas duo illa, quae Cl. *Hemſh.* T. I. *Jud. Voc.* p. 98. dedit, ubi Noſter. ὁ δὲ ταμίας εἶναι ὑπὸ τούτου μὴ ἐδημιουργήθη. Sed ſi haec non eſſe prorſus ſimilia huic ἔσα, dixeris, ſuperius ἄν tamen *in Calumn.* vel eod. modo abundabat, vel videndum, an τὸ ἔσα, hic non efficax plane ſit, pro *vera*, uti ex *Demoſth.* ἡ ἔσω ἀρχὴ, *verus principatus*, & ὁ ἔσω, *falſus*, ab Lexicogr. adfertur, quodque aliis etiam auctoritatibus firmare poſſem, ſi liceret plura commentari. *J. F. R.*

35. Ἀλ-

χεῖρα ἄρεγε, καὶ συνηγωνίζετο αὐτῷ. γέλως δὲ πολὺς ἦν ἐπὶ τῶν ἀκουόντων. καὶ οἱ μέν, ἐς τὸν Πατρέα ἐκεῖνον μέλαξιν ἀποβλέποντες, ὑπεδήλωσαν ὡς ὁ λέληθε συμπράξας αὐτῷ τὴν ῥᾳδιουργίαν, οἱ δὲ καὶ αὐτὰ γνωρίζοντες τὰ λεγόμενα, πᾶσ' ὅλην τὴν ἀκρόασιν διετέλεσαν ἓν τοῦτο μόνον ἔργον ἔχοντες ἀλλήλων πειρώμενοι, ὅπως μνήμης [a] ἔχωσι πρὸς τὸ ἀναγιγνώσκειν, ὅτου ἕκαστον ἦν τῶν ὀλίγον πρὸ ἡμῶν εὐδοκιμησάντων ἐπὶ ταῖς καλαμῴαις μελέταις σοφιστῶν.

Ἐν δὲ τούτοις ἅπασι καὶ ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας ἦν ἐν τοῖς γελῶσι καὶ αὐτός. τί δ' οὐκ ἔμελλε γελᾶν ἐφ' ὅτῳ φαίνεται, καὶ ἀπιθάνῳ, καὶ ἀναισχύντῳ τολμήματι; καί πως (ἔστι δὲ [b] ἀκρατὴς γέλωτος) ὁ μὲν τὴν φωνὴν ἐντρέψας εἰς μέλος, ὡς ᾤετο, θρηνώδη τινὰ ἐπῳδὴν τῷ Πυθαγόρᾳ, ὁ δὲ τοῦτο δὲ τὸ τοῦ λόγου, ὄνον κιθαρίζειν [c] πειρώμενον ὁρῶν, ἀνεκάγχασε μάλα ἡδὺ ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμός· ὁ δὲ εἶδεν ὀπίσω ἀποστραφείς. τοῦτο [d] ἐξεπολέμωσε τότε αὐτοὺς ἐναγχος.

Ἐνθέν δὲ ἦν μὲν ἡ τοῦ ἔτους ἀρχή, μᾶλλον δὲ ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη, ἐν ᾗ οἱ Ῥωμαῖοι, κατὰ τὰ ἀρχαῖον, εὔχονταί τε αὐτοὶ ὑπὲρ ἅπαντος τοῦ ἔτους εὐχάς τι-

illi porrigeret & certamen illius adjuvaret. Risus interim multus apud auditores, cum alii in Patrensem illum intuentes, subindicarent, auxilium istius impostorae ab illo praestitum non latere: alii vero qui agnoscerent quae dicebantur, toto quo audiebant tempore illud unum agebant, ut alter alterius memoriam tentaret in agnoscendo cujus esset unumquodque eorum Sophistarum, qui paullo ante nostram aetatem in declamationibus floruerunt.

6. *Inter hos autem omnes, qui riderent, ipse quoque fuit, qui hunc libellum scripsit. Qui enim non rideret auso tam manifesto, & improbabili atque impudenti? Qui*, inquam? *Est autem alioqui risus impotens. Atque illa quidem inflexa ad modulationem voce, threnum quendam, uti putabat, accinebat Pythagorae: at hic poëta meus, in suaves cachinnos solvi, asinum videns citharam tractare cenantem. Verum iste conversus hoc observat. Hoc illos tum nuper inimicos reddidit.*

7. *Deinde fuit principium anni, vel potius dies a magnis illis Kalendis tertius, quo Romani prisco quodam more, & ipsi vota quaedam*

a Ἔχωσι] Ἔχουσι *Fl.* Nihil a vulgata abit M. b Ἀκρατὴς] Ἀκρατὴς male *Coll.* Vulgatum tuetur M. c Πειρώμενον] Recte M. *Fl. P.* &c. Πειρόμενον male *J. Ald.* d Ἐξεπολέμωσε] Ἐξεπολέμωσι male *Coll.* Vulgatum servant M. & *Fl.*

35. Ὁ τὸν λόγον] Λυκιανός. *G.*

39. Ἀκρατὴς γέλωτος] Γέλως γὰρ ἦν ἅλον τὸ σύγχυσιν. *G.*

45. Ἐξεπολέμωσεν. Πολεμίους ἐποίησεν. (ἴσως ἐξεπολέμωσεν) *G.*

35. Λόγον τόνδε συγγράψας] Lucianus scilicet. *F.G.*

39. Καί πως] Quo πως illud referri debeat, incertum est. *M. du S.*

43. Ὁ ποιητὴς οὗτος] I. e. Lucianus, cujus ego sum prologus. *F.G.*

Ὁ ποιητὴς οὗτος ὁ ἐμὸς] Hic est ipse Lucianus ὁ τὸν λόγον τόνδε συγγράψας, ut modo dicebat. Loquitur enim Prologus dramatis Elenchus, qui Lucianum *poëtam suum* vocat, ut Terentiani v. g. prologi Terentium. *J.M.G.*

45. Ἐξεπολέμωσε] V. *Th. Mag.* v. πεπολέμωσε), ait: πεπολέμωσε), ὁ εἰς ἔχθραν πράξας τινὶ, καὶ πολέμιος γενόμενος. Ἐξεπολέμωσε δὲ, ὁ πολέμιόν τινα ἑτέρῳ ποιήσας. πεπολέμωται δὲ ὁ πολεμικός. *J.F.R.*

48. Ἡ ἀπὸ τῆς μεγάλης νουμηνίας τρίτη] Romano stilo III Non. Jan. solennis ille *Votorum* dies, *Vota* etiam f. Βῶτα dictus in antiquis monumentis. Quae dici possunt ea de re, occupavit omnia, nec ipsum hunc locum praetermisit, felix diligentia *Ezech. Spanhemii* ad *Julian.* Orat. I. p. 276. seq. Caeterum quod hic ipse dies quoque ἱερομηνία vocatur, nihil insoliti. Vid. quae in fine *Icaromen.* ea de re annotavimus. *J.M.G.*

48. Τρί-

*dam pro toto anno, & ſacra faciunt, a Numa rege praeſcripta, credunt*que*, Deos illo maxime die operam dare precantibus. Hoc igitur feſto die atque ſacro, is qui riſerat Olympiae inſiticium illum Pythagoram, cum vi-*
deret accedere conſpuendum iſtum atque ſuperbum alienae orationis hiſtrionem, cujus etiam mores accurate noſſet, & reliquam vitae iſtius libidinem atque impuritatem, quaeque facere diceretur, & in quibus deprehenſus fuerat,
Suadeo, *inquit ad ſodalium quendam*, devitemus infelicis occurſus hoc ſpectaculum, qui ſua praeſentia jucundiſſimum nobis diem atrum (*Apophrada*) videtur facturus. *Hoc ipſum nomen* Apophrada *audiens Sophiſta, tanquam peregrinum & alienum Graecis nomen ſtatim riſit, & prioris illius riſus nomine virum ultus eſt, ut quidem ſibi videbatur, & apud omnes uſurpabat hoc ipſum,* Apophras! Quid vero id rei eſt? fructus ne aliquis? an herba quaedam? an vas? an eſculentorum quiddam vel poculentorum eſt *Apophras?* Equidem nec audivi unquam, neque intelligebam unquam, quid ſibi velit.

9. *Talia iſte contra hunc meum ſe diſputare opinabatur, multumque* Apophradi *riſum conflabat, ignarus nempe, ultimum ſe hoc ru-*

νας, ϗ [e] Θύσοι, Νυμᾶ τῦ βασιλέως καλαϛησαμθύε τὰς ἱερυργίας αὐτοῖς, ϗ πεπιϛεύκασι τὺς θεὺς ἐν ἐκείνῃ μάλιϛα τῇ ἡμέρᾳ χρηματίζειν τοῖς εὐχομθύοις. ἐν τοιαύτῃ τοίνυν ἑορτῇ ϗ ἱερομηνίᾳ, ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεινῳ [f] ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ, ἰδὼν, πϱοσιόντα τ καταπύϛον, ϗ ἀλαζόνα, τ τ ἀλλοτρίων λόγων ὑποκριτὴ (ἐτύγχανε δὲ ϗ τ τρόπον ἀκριβῶς εἰδὼς αὐτῦ, ϗ τ ἄλλην ἀσελγειαν, ϗ μιαρίαν τῦ βίυ, ϗ ἃ πϱοιεῖν ἐλέγετο, ϗ ἃ πϱοιῶν κατείληπτο) Ὥρα ἡμῖν, ἔφη πϱός τινα τ ἑταίρων, ἐκτϱέπεϛθ τὸ δυσάντηϛον τῦτο θέαμα, ὃς φανεὶς ἔοικε τ ἡδίϛην ἡμέραν ἀποφράδα ἡμῖν πϱοιήσειν. [g] τῦτ' ἀκυσας ὁ σοφιϛὴς τ ἀποφράδα, ὥς τι ξένον ϗ ἀλλότϱιον τ Ἑλλήνων ὄνομα, ἐγέλα εὐθὺς, ϗ τ ἄνδϱα τῦ πάλαι ἐκείνυ γέλωτ ἠμύνετο, ὡς γῦν ᾤετο, καὶ πϱὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ἀποφρὰς, τί [h] δὲ τῦτό ἐϛι; καϱπός τις, ἢ βοτάνη τις, ἢ σκεῦ; ἆϱα τ ἐδϳομένων ἢ πινομένων τί ἐϛιν ἀποφράς; ἐγὼ μὲ ὅτε ἤκυσα πώποτε, ὅτ' ἂν συνίην πϱοτὲ ὅ, τι ϗ [i] λέγει.

Ταῦθ' ὁ μὲ ᾤετο χϱ' τύτυ διεξιέναι, καὶ πολὺν ἐπῆγε τῇ ἀποφράδι τ [k] γέλων. ἐλελήθϵ δὲ [l] καθ' αὐτῦ τὸ ὕϛαλον τεκμήριον ἁπαι-

e Θύσοι Νυμᾶ] Θύσειν ἅμα W. male. f Ἐπὶ] Ita dedit *Solan.* ex *Graev.* Ἐπὶ etiam marg. *A*1. Ὑπὸ Edd. & M. g Τοῦτ'] Ταῦτ' marg. *A*1. h Δὲ] Δαὶ W. ſolus. i Λέγει] Ita dedit *Solan.* ex W. Λέγοι Edd. priores. k Γέλων] Conſtare lectionem notat *Solan.* l Καθ' αὐτοῦ] Sic dedi ex *P.* Κατ' αὐτοῦ cett. & M.

77. Ὕϛαλον τὸ μέγα] Euripides: αἰ αἰ' ὡς τάχις' ἤκυσαν ὑϛάτλω ὄπα, ἤτοι τὴν ὑπερίχυσαν, τὴν βασιλικήν. *G.*

48. Τρίτῃ] *Plutarchus* initio vitae *Ciceronis* p. 1578. f. ἡμέρᾳ τρίτῃ τ νέων Καλανδῶν ἐϛὶ ϗ νῦν αἱ ἀρχαιρεσίαις εὐχομένῳ ϗ θύσειν ὑπὲρ τῦ ἡγεμόνος. V. *Schol.* Obſ. 245. *Fab.* Mag. Rom. 198. *Herodian.* I. f. anni ineuntis diem primum ἱερομηνίαν vocat, ubi III. *Non.* accipit Lipſius, quod non probo, vid. *Lipſ.* excurſ. ad *Tac.* Ann. XVI. AB. Ubi virum ſumma & eruditione, & induſtria conſpicuum miror hunc Luciani locum fugiſſe, eo magis, quia nulli eorum quos laudat, ſcriptorum, hujus moris origo prima, a Luciano hic addita traditur. Vide *Strenarum orig.* *M. du S.*

55. Ὁ τότε γελάσας] Lucianus. *F. G.*

Ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ] *Is qui tunc in Olympia riſit ſuper ſuppoſititio Pythagora.* Vulgati ὑπὸ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθαγόρᾳ ſub *ſuppoſititio iſto Pythagora*, inquiunt interpretes, quod quid ſibi velit, nemo dixerit. *F. G. G.*

56. Ὑπὸ τῷ] Forte ἐπὶ. Sic autem diſtinguendum. ὁ τότε γελάσας ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐκεῖνος ἐπὶ τῷ ὑποβολιμαίῳ Πυθ. &c. I. e. *ſuper Pythagora.* *F. G.* Recte, ideoque ἐπὶ recepi, & comma poſt ἐκεῖνος ſuſtuli. *F. F. R.*

77. Καθ' αὐτοῦ] In omnibus libris noſtris κατ' αὐτοῦ. *M. du S.*

ἀπαιδευσίας ἐκφέρων, ἐπὶ τούτῳ [a] τόνδε τὸν λόγον συνέγραψεν, ἐμὲ προεισπέμψας ὑμῖν, ὡς δείξειε τὸν ἀοίδιμον σοφιστὴν τὰ κοινὰ τῶν Ἑλλήνων ἀγνοοῦντα, καὶ ὁπόσα καὶ οἱ ἐπὶ τῶν ἐργαστηρίων καὶ τῶν καπηλείων εἰδεῖεν. ταῦτα μὲν ὁ ἔλεγχος.

ditatis contra se indicium proferre. Hac igitur causſa hunc libellum conſcripſit ille Poëta omeus, qui me ad vos praemiſit, ut oſtendat nobilem Sophiſtam communia Graecorum ignorare, quaeque de officinis etiam & cauponis homines norunt. Iſta quidem Elenchus.

Ἐγὼ δὲ (ἤδη γὰρ αὐτός σοι παρείληφα τοῦ δράματος τὰ λοιπὰ) δίκαιος ἂν εἴην, τὰ μὲν ἐκ τοῦ Δελφικοῦ τρίποδος ἤδη λέγειν, οἷα μέν σε τὰ ἐν τῇ πατρίδι, οἷα δὲ τὰ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ, οἷα δὲ τὰ ἐν Αἰγύπτῳ, οἷα δὲ τὰ ἐν Φοινίκῃ, καὶ Συρίᾳ, εἶτα ἑξῆς τὰ ἐν Ἑλλάδι, καὶ Ἰταλίᾳ, καὶ ἐπὶ πᾶσι τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν, ἄνθος κεφαλαιωδέστατα τῆς ἀφροσύνης τῆς σῆς, καὶ κορυφὴν, καὶ κορωνὶς τοῦ τρόπου. ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἰλιεὺς ὤν, τραγῳδοὺς ἐμοὶ ὦσαι, χαμαὶ ἤδη σοι ἀκοῦσαι τὰ σαυτοῦ κακά.

10. Ego vero (jam enim ipſe ſuſcepi quod reliquum eſt fabulae) jure meo jam poſſem, iſta *velut* e Delphico tripode dicere, quid in patria egeris, quid in Palaeſtina, quid in Aegypto, quid in Phoenice & Syria, quid deinde in Graecia & Italia: ac ſuper omnia, quae nunc Epheſi, quae quidem maxime capitalia & faſtigium amentiae tuae, & *impoſita* moribus tuis coronis. Cum enim, quod eſt in proverbio, *Ilienſis ipſe tragoedos conduxeris*; jam decebat tua te mala audire.

Μᾶλλον δὲ ταῦτα μὲν μηδέπω· δεῖ

11. Sed potius iſta nondum: de *Apophra-*

[a] Τόνδε τὸν λόγον] Τὸν λόγον τόνδε W.

86. Ἐκ τοῦ Δελφικοῦ] Ὡς κεκρυμμένα μοι, ἀληθῆ δή. G. (Corrupte ſcriptum erat κεκριμένα)

79. Συνέγραψεν, ἐμοὶ] Legendum videtur συνέγραψεν ἐμοὶ προεισπέμψας ὑμῖν. F.G.

81. Καὶ ὁπόσα καὶ] Forſan καὶ ὁπόσα ἂν ἐ οἱ ἐπὶ τῶν, &c. F.G.

87. Πατρίδι] Infra c. 19. καλλίστῃ ἐ μεγίστῃ τῶν Φοινίκης ἁπασῶν vocat. Vide etiam Ἀναβ. c. 19. *M. du S.*

90. Ἐφέσῳ νῦν] Hinc eſt quod Epheſi hunc libellum ſcriptum fuiſſe colligo; vid. etiam c. 22. *M. du S.*

93. Ἰλιεὺς ὢν τραγῳδοὺς] Proverb. pag. 892. *J. B.*

Ἰλιεὺς] Vid. Ἀναβ. c. 38. *Polyaen.* Strat. III. p. 229. Ilienſium meminit. *M. du S.*

96. Εἰπὲ γάρ μοι πρὸς Πανδήμου, καὶ Γυνητυλλίδος, καὶ Κυβήβης] Benedictus: *Dic mihi per Pandemum, & Genetyllidem, & Cybiben*, abſurde. Recte vidit *Palmerius* πάνδημον eſſe Veneris epitheton, nimirum eſt quae Lucretio dicitur *Vulgivaga Venus*. Hinc & in Mſ. legitur πρὸς τὴν Πανδήμου, καὶ Γυνητυλλίδων. ſic ſane & *Ariſtoph.* in Θεσμοφοριαζούσαις.

Ὡς ἡδὺ μέλος, ὦ πότνια Γυνητυλλίς,
Καὶ θηλυδριῶδες, καὶ κατιγλωττισμένον.

Quam ſuavis cantilena, o venerandae Genetyllides, & effoeminata & laſciva. Sed tamen Γυνητυλλὶς etiam legitur apud eundem in Nubibus:

Ἢ σὺ μὲν οὐ μύρῳ, κρόκῳ καλαγλωττισμένων,
Δεπόμενος, λαφυγμοῦ, καλιάδος, Γυνητυλλίδος ſc. ὄζεις.

Haec vero unguentum, crocum obſcoena baſia.
Es ſumtus, & Crapulam, & Venerem, & Genetyllidem olet.

Dicuntur eſſe dii ſive Deae praeſides generationis. Vide antiqua ſcholia. Recte vero κυβήβη docti viri emendarunt. Non eſt Venus ſed magna mater, Cybele, quae & Graecis & Latinis *Cybebe* dicitur. Nam & in inſcriptionibus, & in antiquis membranis ſic appellatur, ut apud Phaedrum in codice Remenſi, ut olim mihi oſtendit vir dignitate & doctrina praecellens *Marquardus Gudius*, qui Regi Daniae eſt a conſiliis. Is etiam ubicunque *Cybele* legatur apud Poëtas ſecunda longa, aut *Cybelle* corrupte, libris antiquis auctoribus, reſcribendum affirmat *Cybebe*, aut *Cubebe*, quod veriſſimum, & in Prudentio jam emendavit *Nicolaus Heinſius*. Illius autem hic meminit propter ejus amorem erga Attin, & quia laſciviſſima fertur fuiſſe, ut ipſe Lucianus in dialogis Deorum indicavit. *J.G.G.*

Ibid. Πανδήμου] *Xenophontem* audi συμπος. p. St. Ed. 522. L. g. — Εἰ μὲν ἓν μία ἦν Ἀφροδίτη, ἡ δίκαιαι, Οὐρανία τε ἐ Πάνδημος, οὐκ οἶδα — ἀτὰρ μέντοι χωρὶς ἑκατέρᾳ βωμοί τε εἰσὶ ἐ ναοὶ ἐ θυσίαι, τῇ μὲν Πανδήμῳ ἐπιτετεχνήσθαι, τῇ δ' Οὐρανίᾳ ἀγιώτεραι, οἶμαι. De cujus templo Athenis vide *Athen.* XIII. p. 569. Confer & Noſtrum, Ἑτ. Δ. VII. & Δημοσθ. c. 13. *M. du S.*

97. Πρὸς Πανδήμου, καὶ Γυνητυλλ.] Eandem vim habet haec

phrade autem prius. Nam dic mihi, per ego te Vulgivagam, & Genetriculam, & Cybeben oro, quare tibi reprehenſione aut riſu dignum *Apophradis* nomen viſum eſt? Ita ſane. Nec enim erat Graecorum proprium; ſed alicunde quaſi comiſſatum venit illis a Celtarum, aut Thracum, aut Scytharum colluvie. Tu vero (noſti enim Athenienſium omnia) ſtatim hoc excluſiſti, & praeconio de Graeco *ſolo* ejeciſti. Hinc riſus, quod barbare loquor, & peregrinum in morem, & terminos Atticos egredior. Verum enim vero quod aliud ita Athenienſibus patrium ſit, atque hoc nomen, qui magis quam tu norunt talia, dixerint: adeo ut citius Erechtheum & Cecropem peregrinos atque advenas eſſe Athenis oſtendas, quam *Apophrada* demonſtres non domeſticam eſſe indigenamque Atticae.

δὲ τὸ ἀποφράδα πρότερον. εἰπὲ γάρ μοι πρὸς [b] Παυδήμου, τὴν [c] Γενετυλλίδα, καὶ [d] Κυβήβης, ἣν σοι μεμπτὸν, καὶ γέλωτος ἄξιον τὄνομα εἶναι ἔδοξεν ἡ ἀποφράς; νὴ Δί', οὐ γὰρ ἦν τῶν Ἑλλήνων ἴδιον, ἀλλά πόθεν [e] ἐπεισκωμάσαν αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ πρὸς Κελτοὺς ἢ Θρᾷκας, ἢ Σκύθας, ἐπιμιξίας. σὺ δὲ (ἅπαντα γὰρ οἶσθα τὰ τῶν Ἀθηναίων) ἐξέκλεισας τοῦτο εὐθὺς, καὶ ἐξεκήρυξας τοῦ Ἑλληνικοῦ. καὶ ὁ γέλως ὅτι τοῦτο, ὅτι βαρβαρίζω, καὶ ξενίζω, καὶ ὑπερβαίνω τοὺς ὅρους τοὺς Ἀττικούς. καὶ μὴν τί ἄλλο ἔστως Ἀθηναίοις ἐπιχώριον, ὡς τοῦτο τὄνομα, φαίεν ἂν οἵγε σοῦ μᾶλλον τὰ τοιαῦτα εἰδότες; ὥστε θᾶττον ἂν Ἐρεχθέα, καὶ τὸν Κέκροπα, ξένους ἀποφήναις, καὶ ἐπήλυδας εἶναι τῶν Ἀθηνῶν, ἢ τὸν ἀποφράδα δείξειας οὐκ οἰκεῖον καὶ αὐτόχθονα τῆς Ἀττικῆς.

Πολ-

b Παυδήμου] Τῆς addit *Solan.* non dicens unde. *c* Γενετυλλίδα] Γενετυλλίδων male *J.* & marg. *A1.* *d* Κυβήβης] Recte ſic *J.* Κυβέβης male Edd. cett. & M. *e* Ἐπεισκωμάσαν] Nil mut. Edd. & M.

97. Καὶ Γενετυλλίδων] Εἰς ἀφροδίσια σκώψαι βουλόμενος τὴν κακοδείμονα τοιαύτην, τοῖς τοιούτοις αὐτὸν ὁμοίωσιν ἁρπάσαι διέγνωκεν, ἃ προδήλως τῆς αἰσχρᾶς Ἀφροδίτης εἰσὶν ἐπίθετα. *V.*

Γενετυλλὶς διαφόρων ὧν ἔχει τὴν Ἀφροδίτην γενέσεως αἰτίας. ob quod & appellata ſic. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀρτεμιδώρου φασὶν τῆς τοκετῶν ἐφόρους. καὶ πάλιν ὧδε τὴν γένεσιν, *Ariſtoph.* ἀδὲ τὸ μέλος, ὦ πότνιαι Γενετυλλίδες, καὶ Θηλυδριῶδες ἐκλελογιστισμένον, καὶ μαινομενώτερον. Γενέτυλλις, ἤτοι ἡ Ἀφροδίτη, ὡς γενέσεως αἰτία. *G.*

12. Ἐπήλυδας] Ἔθνους, ἰσοίκους. *G.*

haec obteſtatio, ſeu adjurationem malis, quam in libello *contra Indoctum* c. 3. illa *Libaniidis* mentio. Videtur autem etiam Γενετυλλὶς parum honeſta jam *Ariſtophanis* aetate fuiſſe, cujus loca jam laudata *Graevio.* Hanc ipſam ob cauſſam auſus ſum non *Genetricem* hic reddere, quod honeſtum Romae, ac tantum non ſeverum numen eſt, ſed *Genetriculam.* *J.M.G.*

Πρὸς Παυδήμου] Non ſatis video cur articulum neceſſario inſertum velit *Solan.* Nam in his formulis articulus frequentius omitti amat, ut ſupra *Bacch.* c. 5. πρὸς Χαρίτων. infra c. 16. πρὸς Ἀδώνιδος, quae adſeveratio eadem eſt, atque hic. Dein c. 26. pr. Πρὸς Θεῶν. item c. 28. πρὸς Θεῶν αὐτά μοι. & c. 31. f. πρὸς Διός. Ac *Dipſ.* c. 9. πρὸς Φιλίας. Et crebro alibi. Verum & addi interdum articulum, quis inficiabitur? nam & paullo ſupra, *Adv. Indoct.* c. 3. Πρὸς τῆς Λιβανίτιδος. Sed ideo non inſerendus, ubi ab Libris abeſt. *J.F.R.*

Ibid. Γενετυλλίδα] In *J.* uti in Mſ. Gr. Γενετυλλίδων. quam ſcripturam ſciolus aliquis invexerit, qui cum Ἔρωτ. c. 42. Γενετυλλίδες plurali numero legiſſet, & hic ita legendum eſſe credidit: ſed longe alia ratio eſt; ſervandaque omnino vulgata, quamvis *Pauſanias* etiam plurali numero habeat p. 2. 3. *M. du S.*

98. Κυβήβης] Corrige Κυβέβης. *Heſych.* Κυβέβη, ἡ μήτηρ τῶν θεῶν, καὶ ἡ Ἀφροδίτη. Depravate apud *Heſych.* Κυβάκη legitur, pro Κυβέβη. *Suid. Euſt.* *F.G.*

Κυβήβης] Conf. infra Τραγοπ. vſ. 30. *M. du S.*

99. Νὴ Δία] Ἀποσιώπησις hic notanda eſt. *M. du S.*

5. Ἑλληνικοῦ] Ἔθνους aut ſimile quid ſubauditur. *F.G.*

13. Ἀποφράδα] Ad hoc verbum *J. Brod.* Miſc. p. 2. c. 17. p. m. 498. haec commentatur: Notatus eſt, (ait) a quodam Lucianus, ut ex ejus ſcriptis cognoſcimus, quod vocem hanc ἀποφράς, perinde ac barbaram uſurpaſſet: quam vel uno hoc argumento ἑλληνικωτάτην probare poſſem, quod eam *Plato* νόμων ζ. in ore habuerit: ἐπόταν ἡμέρας μὴ καθαραὶ τυγχάνωσιν, ἀλλ' ἀποφράδες ὦσιν. *Plutarch.* οὐκ ἂν ἔφη σήμερον ἀγωνισώμεθα προθύμως, ὅτι ἐκ ταύτην ἐξ ἀποφράδος ἐκ συνηθοῦς ἱλαρὰν, καὶ προσφιλῆ Ῥωμαίοις ποιήσαμεν. *Dionyſ. Halic.* Τὴν δὲ ἡμέραν ἐκείνην, ἐν ᾗ τὸ πάθος ἐγένετο, μιλιαιόν τε καὶ ἀποφράδα τίθεται. Id eſt atram, inauſpicatam & nefaſtam. Dicitur & ἀποφὰς ἄνθρωπος, meo judicio parum ſcite. *Aul. Gell.* L. IV. c. 19. *Religioſi dies dicuntur*

Πολλὰ γὰρ ἔστιν, ἃ καὶ αὐτοὶ κατὰ ταὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις ὀνομάζουσιν, ἀποφράδα δὲ μόνοι ἐκεῖνοι τὴν μιαρὰν, καὶ ἀπευκτέαν, καὶ ἀπαίσιον, καὶ ἄπρακτον, καὶ σοὶ ὁμοίαν ἡμέραν. ἤδη καὶ μεμάθηκας ἤδη ὁδῷ πάρεργον, τί βούλεται αὐτοῖς ἡ ἀποφρὰς ἡμέρα, ὅταν μήτε αἱ ἀρχαὶ χρηματίζωσι, μήτε εἰσαγώγιμοι αἱ δίκαι ὦσι, μήτε τὰ ἱερὰ ἱερουργῆται, μήθ' ὅλως τι τῶν αἰσίων τελῆται, αὕτη ἀποφρὰς ἡμέρα.

12. Multa enim sunt, quae ipsi eodem modo, ac reliqui homines, appellant. *Apophrada* autem soli isti, atrum, & abominandum, & infaustum, & inauspicatum, & similem tibi diem. Ecce jam obiter didicisti, quid sibi velit apud illos dies *Apophras*: cum neque magistratus sui copiam faciunt, neque in jure aliquis conveniri potest, neque sacra peraguntur, neque omnino rerum, quas faustas esse volumus, quidquam peragitur: illa dies *Apophras* est.

Ἐνομίσθη δὲ τοῦτο ἄλλοις ἐπ' ἄλλαις αἰτίαις, ἢ γὰρ ἡττηθέντες μάχαις μεγάλαις, ἔπειτα ἔταξαν ἐκείνας τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς τὰ τοιαῦτα ἐπεπόνθεισαν, ἀπράκτους καὶ ἀκύρους τῶν ἐνόμων πράξεων εἶναι, ἢ καὶ, νὴ Δία. καίτοι ἄκαιρον ἴσως, καὶ ἔξωρόν γε ἤδη, γέροντα ἄνδρα μέλλοντα παιδεύειν, καὶ ἀναδιδάσκειν τὰ τοιαῦτα, μηδὲ τὰ πρὸ τούτων εἰδότα. πάντα γοῦν τοῦτ' ἔστι τὸ λοιπὸν, κἂν ἐκμάθῃς αὐτὸ, πᾶν ἡμῖν εἰδὼς ἔσῃ. πόθεν γὰρ, ὦ οὗτος; τὰ μὲν γὰρ ἄλλα [a] κἂν ἀγνοῆσαι συγγνώμη, ὁπόσα ἔξω τοῦ πολλοῦ πάτου, καὶ ἄδηλα τοῖς ἰδιώταις· τὴν ἀποφράδα δὲ, εἰ δὲ βουληθεὶς ἂν, ἄλλως εἴποις. ἓν γὰρ τοῦτο καὶ μόνον ἁπάντων τοὔνομα ἔστω, [b] φησί τις.

13. Illud vero aliis aliisque de causis receptum est. Aut enim magnis superati praeliis, deinde dies hosce, quibus talia illis evenerant, nefastos esse constituerunt, quibus nihil legitimae actionis, ita quidem ut ratum deinde esset, posset suscipi: aut etiam per Jovem .... Quamquam intempestivum forte, & serum nimis jam, aliter instituere senem hominem, ac de novo docere talia, qui neque ea, quae praecedunt, noverit. Nimirum, *dicas forte*, hoc est *solum* reliquum: & hoc si discas, futurum ut omnia deinde noveris. Unde enim, mi homo? Reliqua enim si ignores, condonandum fuerit, quae extra communem *quasi* viam, & plebejis incognita: sed *apophrada*, ne si velis quidem, aliter dixeris. Unum nempe hoc & solum omnium nomen hoc esto, dicit *forte* aliquis.

Ἀλλὰ καὶ τῶν παλαιῶν ὀνομάτων τὰ μὲν

14. Sed de veteribus quoque nominibus alia

a Κἂν] Καὶ *Fl.* b Φησί] Nil mut. Edd. & M. Leg. φήσει.

tur tristi omine infames, impeditique, in quibus & res divinas facere, & rem quampiam novam exordiri temperandum est. Ego, pace Gellii, fastos dies voco, quibus fari licet praetori tria verba solemnia: *Do, dico, addico:* quorum primum ad actiones, quibus rem dari petimus: secundum ad facta vel rei vindicationem; postremum ad exsecutiones pertinet, sicut & *adjudico.* His contrarios *nefastos* recte Latineque nominari pugno. Ovid. *Ille nefastus erit, per quem tria verba silentur.* Horat. *Ille & nefasto te posuit die.* Varro: *vocantur dies nefasti per quos dies nefas fari praetorem, do, dico, addico.* &c. (*Horatii* ille locus est 2. Od. 13. 1. *Ovidii* 1. Fast. 47. Sed haec posteriora jam pueri sciunt. Addidi tamen, quia *Brodaeus* commentator primus Luciani dixit, & illo tempore nondum cuilibet nota erant. *J.F.R.*

30. Νὴ Δία] Hic aliquid desiderari videtur. *F.G.* Desideratur quidem; sed studio omissum, ἀποστόμωσις enim est. Et in marg. Parisinae additum: *Praecisio.* *J.F.R.*

Ibid. Ἔξωρον] Idem quod ἀφῆλιξ, de quo v. c. 15. *J.F.R.*

35. Κἂν ἀγνοῆσαι] Κἂν ἀγνοήσαις legendum videtur. *F.G.* Non male; sed non plane necessarium, si comma, quod feci, auferatur, ut construatur συγγνώμη τῷ ἀγνοῆσαι. *J.F.R.*

39. Τοὔνομα] Post τὸ, τοὔνομα, πάλαι σύγχυσιν ponenda videtur. *F.G.*

40. Φησί τις] Ita emendandum fuit, pro φησί, quod in omnibus libris nostris est, etiam in M. *M. du S.* Φησί] Φήσει *Solan.* edi voluit. Facerem, si auctoritas librorum accederet. Interea cum eo sentio, cum li-

alia dicenda ſunt, alia minus: quae nimirum non uſitata vulgo, ne perturbemus audientes, auresque eorum quibuscum verſamur, vulneremus. Ego vero, bone vir, peccaveram, ſi ad te iſta de te dixiſſem; oportebat enim, oportebat aut Paphlagonum, aut Cappadocum, aut Bactrianorum vernacula tecum agere, ut intelligeres, quae dicerentur, & auditu tibi eſſent jucunda. Sed apud Graecos reliquos Graeca, puto, lingua utendum eſt. Deinde cum Attici etiam diverſis temporibus multa in lingua ſua mutaverint, hoc inter praecipua nomen remanſit, ita ſemper dictum, & ab omnibus.

15. Dicerem etiam eos, qui ante nos hoc nomine uſi ſunt, niſi & ea ratione te perturbaturus eſſem, peregrina tibi & incognita poëtarum, ac rhetorum, & hiſtoricorum nomina recenſendo. Potius nec ego tibi, qui dixerint, nominabo. Omnes enim norunt. At tu mihi unum ſi oſtenderis antiquorum non uſum eo nomine, aureus, ajunt, ſtabis Olympiae. Etſi, quisquam ſenex & devexa aetate haec talia ignorat, idem mihi videtur ignorare, Athenas urbem eſſe in Attica, & in Iſthmo Corinthum, & Spartam in Peloponneſo.

16. Reliquum illud forte tibi fuerit, uti

λεκτέα, τὰ δ' οὔ, ὁπόσα αὐτῶν μὴ συνήθη τοῖς πολλοῖς, ὡς μὴ παράπλοιμεν τὰς ἀκοὰς, καὶ τιτρώσκοιμεν τὰ συόντων τὰ ὦτα. ἐγὼ δὲ, ὦ βέλτιστε, πρὸς μὲ σὲ ἴσως ταῦτα περὶ σοῦ εἶπον, ἥμαρτον, ἐχρῆν γὰρ, ἐχρῆν ἢ τὰ Παφλαγόνων, ἢ Καππαδοκῶν, ἢ Βακτρίων πάτρια διαλέγεσθαί σοι, [c] ἵνα ἐκμάθῃς τὰ λεγόμενα, καὶ σοὶ ἀκούειν ἡδέα. τοῖς δ' ἄλλοις Ἕλλησιν, οἶμαι, καθ' Ἑλλάδα γλῶτταν συνεῖναι χρή. εἶτα καὶ τῶν Ἀττικῶν κατὰ χρόνους τινὰς πολλὰ ἐντρέψάντων τὴν αὐτῶν φωνῆς, τοῦτο ἐν τοῖς μάλιστα τέθνηκε διετέλεσεν, ὅτως ἀεὶ, καὶ πρὸς ἁπάντων αὐτῶν λεγόμενον.

Εἶπον ἂν καὶ τοὺς πρὸ ἡμῶν κεχρημένους τῷ ὀνόματι, εἰ μὴ καὶ ταύτῃ σε παραράξειν ἔμελλον, ξένα σοι καὶ ἄγνωστα ποιητῶν, καὶ ῥητόρων, καὶ συγγραφέων ὀνόματα [d] διεξιών. μᾶλλον δὲ οὐδ' ἐγώ σοι τοὺς εἰπόντας ἐρῶ. πάντες γὰρ ἴσασιν. ἀλλὰ σύ μοι ἕνα τῶν πάλαι δείξας καὶ κεχρημένον τῷ ὀνόματι, Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ [e] στάθητι. χαίτοι, ὅστις γέρων ὢν, καὶ ἀφῆλιξ, τὰ τοιαῦτα ἀγνοεῖ, δοκεῖ μοι ὅτι καὶ Ἀθῆναι πόλις ἐστὶν ἐν τῇ Ἀττικῇ, καὶ Κόρινθος ἐπὶ τῷ Ἰσθμῷ, καὶ Σπάρτη ἐν τῇ Πελοποννήσῳ, μὴ εἰδέναι.

Λοιπὸν ἴσως ἐκεῖνό σοι λέγειν, ὡς τὸ μὲ ὄνο-

c Ἵνα] Sic Edd. & M. Ὡς emendat *Solan.* d Διεξιών] Bene ſic plurimae. Διεξιόν J. e Στάθητι] Στάχυσα W. male.

64. Ἀφῆλιξ] Προσώτης. V.

libroruм vulgo ſcribo. *J. F. R.*

42. Οὐ, ὁπόσα] Cur ſequente vocali adſpirata non ſcriptum eſt ὅχ; vid. Codd. vett. *F. G.*

Οὐ, ὁπόσα] Nihil varietatis reperio. Sed quia periodus clauditur, vel ſaltem vox quieſcit poſt οὔ, & vel punctum minus potuiſſet poni, ideo non opus erat οὐχ ſcribere, quia ſic adſpiratio ſequens non conjungitur cum οὔ. *J. F. R.*

48. Ὡς] In omnibus libris noſtris ἴως, quod cum ferri non poſſet, ego mutavi. *M. du S.*

51. Συνῆναι] A σύνειμι, unde συνουσία, non a συνίημι, συνῆκα &c. *converſor, converſatio.* *F. G.*

52. Ἐντρεψάντων] Sic T. II. *Quom. Hiſt.* c. 15. ὀλίγων ἐντρόπας. *M. du S.*

53. Ἐν τοῖς μάλιστα] Supra T. II. *Gall.* c. 24. κάλλει τῶν πόλεων οὐ τοῖς μάλιστα. Vid. de hac phraſi Cl. *Hemſterh.* T. I. p. 3. οὐ τοῖς μάλιστα εὐδόκιμον. *J. F. R.*

62. Χρυσᾶς, φασὶν, ἐν Ὀλυμπίᾳ στάθητι] Proverb. *J. B.*

Χρυσᾶς] Virg. *Et eris mihi magnus Apollo.* *M. du S.*

Χρυσᾶς &c.] Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. ep. 30. f. Nam habuimus crebro, ut plura addere nolim. *J. F. R.*

64. Ἀφῆλιξ] *Alciphr.* I. Ep. 6. etiam comparativo utitur ſcribens: ἀλλ' ὡς ἀφηλικέστερον, καὶ γυναικὶ παλαιᾷ συόν. *J. F. R.*

ὄνομα ἤδεις, τὸ δὲ χρῆσιν αὐτῷ ἄκαιρον ἠτιάσω· Φέρε δὴ κἀγὼ ὑπὲρ τούτου πρὸς σὲ ἀπολογήσομαι τὰ εἰκότα, σὺ δὲ πρόσεχε τὸν νοῦν, εἰ μὴ πάνυ ὀλίγου σοι μέλει τοῦ μηδὲν εἰδέναι. [a] εἰ οἱ πάλαι πολλὰ τοιαῦτα πρὸ ἡμῶν ἀπέρριψαν ἐς τοὺς σοὶ ὁμοίους ἕκαστοι τοὺς τότε· ἦσαν γὰρ κἀκεῖ τότε, ὡς τὸ εἰκὸς, βδελυροί τινες ἐς τὰ ἤθη, καὶ μιαροὶ, καὶ κακοήθεις τὸν τρόπον. καὶ ὁ μὲν Κόθορνόν τινα εἶπεν, εἰκάσας αὐτοῦ τὸν βίον, ἀμφίβολον ὄντα τοῖς τοιούτοις ὑποδήμασιν· ὁ δὲ Λυσπάνην, ὅτι τὰς ἐκκλησίας θορυβώδης ῥήτωρ ὢν, ἐπεταράττεν· ὁ δὲ Ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε, καὶ διεγέλα, καὶ παιδιὰν ἐποιεῖτο τὸ σπουδαῖον τοῦ δήμου· [b] μὴ δῶς ἂν καμοὶ, πρὸς Ἀδώνιδος, εἰκάσαι

odicas, nomen quidem te sciviſſe, ſed uſum intempeſtivum a te eſſe reprehenſum. Age igitur, pro hoc etiam, ut par eſt, cauſſam dicam, tu vero animum adverte, ſi non nimis parum tua referre putas, nihil ſcire. Si antiqui multa id genus ante nos jecerunt in tui ſimiles ſuae quisque aetatis: (fuerunt enim tum quoque, ut vero ſimile eſt, abominandi quidam moribus, & impuri, & malefica vita) & alius Cothurnum quendam appellavit, vitam illius depingens, quae talibus calceamentis comparari poſſet; alius Rabiem, quod conciones tumultuoſus orator perturbaret; alius ſeptimum, quod ut pueri ſeptimis *cujusque menſis* diebus, ſic ille in concionibus luderet, rideretque, ac ludibrio ſibi ſeriam rem populi haberet: nonne igitur mihi etiam hoc, per Adonidem, dederis, uti comparem hominem undi-

a Εἰ] Deeſt in *Fl.* & W. b Μὴ] Delet *Marcil.* adeſt in Edd. & M.

71. Ἠτιάσω] Ἐμέμψω. *V.*

77. Βδελυροὶ] Αἰχροποιοί. *G.*

78. Κόθορνον] Theramenem ita dictum fuiſſe veterum multi prodidere. V. *Suid.* & ſupra Ἔρωτ. c. 50. *M. du S.*

Κόθορνον] *Pollux* 7, 90. ſeq. inter genera calceorum, ὁ δὲ κόθορνος ἐκάστῳ ἀμφοῖν τοῖν ποδοῖν, ἴδιον δὲ τὸν θηραμένειον κόθορνον ἐκάλουν, ἀφ' οὗ τινὰ τὴν πολιτείαν ἀμφοτεριστὴν. *J. M. G.*

80. Λυπάλην] An Δυσάλην; quaſi δυσαλῆ ἄνθρωπον. Placet. *F. G.*

Λυπάλην] Quo hic reſpexerit, ut & in ſequenti exemplo, ignoratur. Legimus apud *Ælianum* de Deotimo Athenienſi, qui χόην etiam audiebat. V. H. II. 41. *M. du S.*

Λυπάλην] Quid rei aut vocis aut formae ſit λυπάλη, neſcio an aliquis temere dixerit. Illud ſatis docet orationis tenor, poſtulari primo nomen appellativum rei, non hominis; deinde tale nomen, quod ad ſignificandum hominem *turbulentum in concionibus* aptum ſit. Dum quis melius quid vel ex libris vel ex ingenio proferat, ſuſpicari licebit, fuiſſe a Luciani manu λύσσαν. Qui ad luxuriem librariorum circa ductus geminati figma & caſus in *ν* attendit, ei non improbabilis, puto, hac parte conjectura noſtra videbitur, quam reſpectu ipſius rei commendat ſimilitudo, quae intercedit, inter illud furoris genus, quod λύσσαν Graeci vocant, quod nempe levi morſus aut ſalivae contagio communicatur ac transfunditur; atque inter ſeditioſos demagogi alicujus aut tribuni *furores*, quibus implere & quaſi inficere velut contagione quadam alios ſolent. Vid. inſignis locus ſupra *Nigrin.* c. 38. it. alius in fine *Philopſeudis*, & tertius in *Philopatr.* c. 22. *J. M. G.*

81. Ὁ δὲ ἑβδόμην, ὅτι ὥσπερ οἱ παῖδες ἐν ταῖς ἑβδόμαις, καίπερ ἐν ταῖς ἐκκλησίαις ἔπαιζε] Interpres: *Rurſus alius Hebdomam, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ille etiam in concionibus luderet.* Hae ſeptimae dies non ſunt ſabbata, quorum *Sueton.* in Tib. meminit: *Diogenes Grammaticus diſputare ſabbatis Rhodi ſolitus, venientem, ut ſe extra ordinem audiret, non admiſerat: ac per ſervulum ſuum in ſeptimum diem diſtulerat*, ut exiſtimat vir magnus. ſed ſeptimos dies cujuscunque menſis, quos hebdomades lunae dixit *Gellius* XV, 2. Illi dies ſacri erant Apollini, quia ſeptima luna Thurgalionis natus erat, ut conſtat ex *Heſiodo* in ἔργοις καὶ ἡμέραις, v. 770. Vide ibi Proclum Convivia tum agitabant, & pueri ludebant. Septimus quoque dies poſt recens natum infantem a patribus familias celebrabatur, quippe quo nomen ei imponebatur, quamvis hoc alii decima facerent. Vide *Harpocrationem* in ἑβδομικόν. Sed haec ſeptima dies huc non pertinet, ſed illa ſeptima menſis. De qua vide viros doctiſſimum *Meurſium* Graecia feriata in ἑβδόμη, & *Seldenum* de jure naturae & gentium III, 17. *J. G. G.*

Ibid. Ἑβδόμην] Fruſtra ſunt, qui ex hoc Luciani loco, aliisve ſimilibus, morem per ſeptimanas numerandi elicere conantur. Septimus enim hic dies, menſis ſeptimus eſt, ut ex *Gellio* patet L. XV. c. 2. Apol-

dique malum, flagitio omni innutritum, inauſpicato diei atque infauſto.

17. Nos etiam claudos dextro pede averſamur, & maxime ſi mane illos videamus: & ſi quis aut exſectum videat aut caſtratum, aut ſimiam, ad primum domo egreſſum, in ſua veſtigia reverſus redit, auguratus non bonas ſibi futuras illius diei actiones, poſt malum illud atque obſcenum primum omen. In principio vero, atque in foribus, primoque egreſſu, ſummoque velut mane totius anni, ſi quis videat cinaedum, facientem infanda patientemque, notabilem hac ipſa re, ruptumque & vietum, & tantum non nomine ſuorum operum appellatum, impoſtorem, praeſtigiatorem, perjurum, perniciem, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ;

Ἡμεῖς ϗ τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ ἐκτρεπόμεθα, ϗ μάλιστα εἰ ἔωθεν ἴδοιμεν αὐτούς. κἂν εἴ τις βάκηλον ἢ εὐνοῦχον ἴδοι, ἢ σίβηχον, εὐθὺς ἐξιὼν ἐ οἰκίας, ὅπῃ πόδα ἀναστρέφει, ϗ ἐπανέρχεται, οὐκ ἀγαθὰς μαντευόμενος τὰς ἐφημέρους ἐκείνας πράξεις ἔσεσθαι αὐτῷ, ὥσπερ πωνηρῷ τῷ πρώτῳ ϗ δυσφήμῳ κληδονίσματι. ἐν δὲ ϗ ἐν θύραις, ϗ ὅπῃ τῇ πρώτῃ ἐξόδῳ, ϗ ἔωθεν τοῦ ἄπαντος ἔτους, εἴ τις ἴδοι κίναιδον, ϗ ἀπόρρητα ποιοῦντα, ϗ πάσχοντα, ὅπισθεν ἐπὶ c τούτῳ, ϗ ἀπερώτητα, ϗ μονονουχὶ τὸ ὄνομα τῶν ἔργων αὐτῶν ὀνομάζομενον, ἀπατεῶνα, γόητα, ἐπίορκον, ὄλεθρον, κύ-

c Τούτῳ] Τοῦτο W.

pollini ſacer; (v. *Graev.* not. ad Heſ. *ἔργ.* 770.) non in orbem recurrens ſeptimus quisque. Quod eo magis monitum oportuit, quia ſummo viro *H. Grotio* fraudi fuiſſe video. Adde *Plut. Συμπ.* VIII. 1. 1277, a. Et 1467. f. *Meurſ.* Gr. fer. in *ἑβδόμῃ*. Et *Spanh.* 657. Et Noſtr. *Δισ.* c. 12. *M. du S.*

85. *Μὴ δῆς ἐν καιροῖ*] *Δῶς ἐν καιροῖ*, extrita negatione. *Th. M.*

Μὴ δῆς &c.] *Non dederis?* &c. interrogative. *F.G.* Bene, & ſecutus ſum; adeoque *μὴ* jam ſervandum. *J.F.R.*

Μὴ δῆς ἔν καιροῖ πρὸς Ἀδώνιδα τοιούτου, παμπόνηρον ἄνθρωπον, ἁπάσῃ κακίᾳ σύντροφον, ἡμέρᾳ δυσφήμῳ ϗ ἀπαισίῳ] Vindicanda eſt prima hujus orationis vocula *μὴ*, quam exteri jubet *Marcilius*. Etenim ſi recte attendatur, adeo ea non exterenda eſt, ut ſi abeſſet, inculcanda neceſſario foret, ad fulciendum ſenſum. Diſputat Lucianus contra eum, a quo accuſatus fuerat, inepte & barbare locutus eſſe, qui ipſum appellaſſet *ἀνοφράδα*. Poſt multa tamdem dicta, ita pergit pag. praecedenti, D. *Tu vero animum adverte (niſi plane non curae tibi ſit, ignorantem eſſe) ſi veteres ante nos in eos, qui tibi ſimiles tum erant, talia multa, quale eſt ἀνοφράς, jactarunt (erant enim etiam tum, ut verosimile eſt, aliqui abominandis moribus, peſſima & ſiniſtra indole; atque alius quidem dixit quempiam Cothurnum, vitam ejus ambiguam comparans his calceamentis; alius vero dixit alium Lypaën, quod orator tumultuoſus conciones ſoleret turbare: alius dixit alium Hebdomen, quod perinde atque pueri ſeptimis diebus, ipſe etiam in concionibus luderet & rideret, ſeriumque populi ſtudium in ludum verteret) nonne itaque, per Adonin, & mihi conceſſeris, hominem, omni malitiae aſſuetum, comparare diei atro ac inauſpicato?* Operae fuit, totam hanc periodon ponere, ut ei univerſae lux accederet, quam non nimia interpretum diligentia offuſcarat. Duae, quarum notas inſerui, parentheſes inſunt, & eis conſideratis, ſenſus eſt planiſſimus. Liquet quoque, per ſignum interrogandi hanc orationem claudendam eſſe; quod & in Graecis fieri debet; idque diligenter obſervatum eſſe video a Florentinis. *J.J.*

86. *Πρὸς Ἀδώνιδα*] Similis obteſtatio iis, quas per *Πάνδημον* & Genetyllida conceptas, itemque per Libanitida, jam vidimus hic c. 11. *J.M.G.*

89. *Τοὺς χωλοὺς τῷ δεξιῷ*] Intell. *wodi.* *Plin.* 28, 3. f. 7. *Deſpuimus comitiales morbos, hoc eſt contagia regerimus. Simili modo & faſcinationes repercutimus*, & dextrae clauditatis occurſum. *J.M.G.*

Ibid. *Χωλοὺς τῷ δεξιῷ*] Sic libri omnes noſtri; haud ſane commode. *M. du S.*

Ibid. *Τῷ δεξιῷ*] An a dextra vel ad dextram, intellecto converſi, an dexteritate? *Ἐτέχν.* *F.G.*

91. *Ἢ εὐνοῦχον ἴδοι*] Vid. ſupra *Enn.* c. 6. *M. du S.* Adde *Brod* Miſcel. P. 2. p. 509. qui veterum de hac ſuperſtitione teſtimonia, Chryſoſtomi, Luciani, Appiani, Plutarchi, Senecae, Xenophontis, Juvenalis, Suetonii, ac Ciceronis, profert. *J. F.R.*

96. *Κληδονίσματι*] Nihil hic varietatis invenio. At ſupra *Amor.* c. 39. in *δυσκληδονίων* fluctuabat ſcriptura, quam ad hanc adcommodavi, quia & conſtans, & cum *Suida* aliisque convenit. *J.F.R.*

98. *Τοῦ ἄπαντος ἔτους*] Subaudi *τὸ*, *λοιπὸν*, i. e. *τὸ λοιπὸν ἔτος*. *F.J.*

4. Κύ-

κύφωνα, βάραθρον, μὴ φύγῃ, μηδ' εἰκάσῃ τοῦτον ἀποφράδι ἡμέρᾳ;

carcerem, barathrum, non fugiat? non atro hunc diei comparet?

Ἀλλ' οὐχὶ σὺ τοιοῦτος; οὐκ ἂν ἔξαρνος γένοιο, εἰ ἐγὼ τὴν ἀνδρίαν οἶδα τὴν σὴν, ὅσῳ καὶ μέγα φρονεῖν ἐπὶ τούτῳ μοι δοκεῖς, ὅτι μὴ ἀπόλλυταί σοι ἡ δόξα τῶν ἔργων, ἀλλὰ πᾶσι δῆλος εἶ καὶ ἐπίσημος. εἰ δὲ καὶ ὁμόσε χωρήσειας, καὶ ἐγήσαιο μὴ τοιοῦτος εἶναι, τίσι πιστὰ ἐρεῖς; τοῖς πολίταις τοῖς σοῖς (ἐκεῖθεν γὰρ ἄρχεσθαι δίκαιον) ἀλλ' ἴσασιν ἐκεῖνοι τὰς πρώτας σου [a] τροφὰς, καὶ ὡς ποθὲν [b] σεαυτὸν τῷ ὀλέθρῳ ἐκείνῳ συμπεριφθείρου πάντα ὑπηρετῶν, ἄχρι δή σε τὸ τοῦ λόγου τοῦτο, ῥάκος πολυχιδὲς ἐργασάμενος, ἐξέωσε.

Not negaveris, si fortitudinem tuam novi, qui etiam multum tibi ea in re placere videaris, quod non periit tibi fama operum, sed manifestus es omnibus & famosus. Si vero manum conferre velis ac negare te talem esse: quibus fidem dictorum facies? civibusne tuis? inde enim incipere aequum est. Sed norunt illi prima tua alimenta, & quomodo deditus tua voluntate perdito illi militi cum illo corruptus fueris, in omnibus ei subserviens, donec te lacerum, quod ajunt, pannum cum effecisset, exegit.

Κἀκεῖνα [c] μέμνηται, ὡς τὸ εἰκὸς, ἃ πρὸς τὸ θέατρον ἐνεανιεύου, τοῖς ὀρχησταῖς συγκρινόμενος, καὶ συνλαγματάρχης ἀξιῶν εἶναι. οὐδεὶς γὰρ πρὸ σοῦ ἂν εἰσῆλθεν εἰς τὸ θέατρον, οὐδ' ἂν ἐμήνυσεν, ὅ, τι τένομα τῷ δράματι· ἀλλὰ σὺ κοσμίως πάνυ, χρυσᾶς ἐμβάδας ἔχων, καὶ ἐσθῆτα τυραννικὴν, προ-

19. Etiam illa meminerunt, ut probabile est, quomodo in scena adolescentem te validum ostenderis, cum saltatoribus accommodares operam tuam, & dux gregis esse postularet. Nemo enim te prius in theatrum prodibat, neque quod nomen esset fabulae indicabat. Sed tu decenti habitu, aureis indutus calceis, vesteque tyrannica prae-

a Τροφὰς] Nil mut. Edd. nec M. Τρυφὰς C. b Σεαυτὸν] Ζαυτὸν W. c Μέμνηται] Bene Edd. longe plurimae & M. Μέμνηται male *Va.* ait *Solan.* sed fluctuante scriptura.

4. Κύφωνα] Κύφωνες ξύλα ἦσαν ἐπιτιθέμενα εἰς τοὺς τραχήλους τῶν καθεδικῶν, ἵνα μὴ ἀφῶσιν (1) ἀνακύψαι. Ἀριστοφάνης Πλούτῳ, ὦ τύμπανα, ὦ κύφωνες, οὐκ ἀρεῖτε; καθ' ὧν δὲ ἐφ' ὑσμοὺς ξύλινον, ὃν οἱ μὲ κλοιὸν, ὁ δὲ (2) καλοιὸν ὀνομάζουσιν. ὅθεν ὁ πανοῦργος ἄνθρωπος κύφων τέθαπται ἐπὶ πάντων δυσχερῶν καὶ ὀλεθρίων. καὶ (3) κυφωνισμοὺς ἐπὶ τῶν τιμωριῶν. (4) Ἀρχίλοχος δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλέθριος. εἴρηται κύφων παρὰ τὸ ἀναγκάζειν τοὺς δισμοὺς κύφειν. ἐάν δέ τις θρασυπόρος τὰ ἐκ τοῦ νόμου παρ' ὀλίγον (5) ποιήσηται, διδόσθω ὁ κύφωνι πρὸς τῷ ἀρχείῳ ἡμερῶν κ'. ἐπιῤῥιόμβος μίλιτι γυμνὸς ἐν γάλακτι, ἵνα ᾖ μιλίτιος καὶ μυίας διῆτον. (6) τοῦ δὲ χρόνου διελθόντος κατὰ κριμιτῶν ἀθεῖσθαι, φολὶν γυμναικίαν (7) ἐπεβάλοντα. *V.*

20. (8) Νεανιεύεται] Νέα ἔργα ποιεῖ, κομπάζεται, καινὰ (9) τολμᾷ, ἐγκαυχᾶται. *V.*

(1) Erat in Mf. prima duntaxat hujus vocis syllaba, sed reliquas ex *Suida* supplevimus, indidemque quaedam in sequentibus manifesto corrupta emendavimus: utrobique enim res iisdem verbis exprimebatur, exceptis pauculis, ut ex collatione satis liquebit. Superiora etiam de Ariphrade ex *Suida* emendata. *J. Cler.*

(2) Καλοιὸν] Exc. *G.* κλοιὸν, οἱ δὲ καλιὸν. C. κλοιὸν, οἱ δὲ κκλιὸν.

(3) Κυφωνισμοὺς] Exc. *G.* κυφωνισμὸς. Lege κυφωνισμούς. C. κιφωνισμούς.

(4) Ἀρχ. δὲ, ἀντὶ τοῦ κακὸς, καὶ ὀλ.] Κύφων δυσχερὴς καὶ ὀλέθριος καὶ πονηρός.

(5) Ποιήσηται] Ποιήσεται Edita, mutavit *T. H.*

(6) Τοῦ δὲ χρόνου] In Exc. *G.* Τὸν δὲ χρόνον ἀπ—— καὶ κριμιτῶν. nisi quod pro voce ultima legit κριμιτὸν, mendose *v. d. χ. διελθόντος*, *n. n.* C.

(7) Περιβαλόντα] Περιβαλόντας edita. Mutavit *M. de* & Περιβάλλοντες emendarat *T. H.*

(8) Νεανιεύεται] Νεανιεύεται edita; sed ex mendosa Codicis scriptura.

(9) Τολμᾷ] Ita dedit *Solan.* pro vulgato τολμᾶν.

4. Κύφωνα] Κύφων κυρίως est κυρτὸς seu τὸ κυρτὸν. a κύφω κυφὸς, κύφων, &c. Κύφων ab Etym. exponitur κύρτωμα. Ponitur pro catasta, seu numella, aut collari aliove instrumento, quo vinciebantur nocentes, aut etiam torquebantur. Hic μεταφορικῶς de scelerato dicitur & malefico; sic Latine *carcer*, *crux*, *scelus*, & sim. *F. G.*

Κύφωνα] De propria vocis significatione, in quantum

praemittebare; benevolentiam petiturus a theatro, coronas ferens, discedens cum plausu, jam tum honoratus ab illis; sed modo orator ac Sophista. Itaque cum audient quondam talia de te illi, illud sane quod est in Tragoedia, duo sibi soles videre videbuntur ac Thebas duplices: atque in promtu statim erit omnibus, *Istene? qui tum? post ista?* Itaque ipse, prudenti sane consilio, omnino non accedis ad illos, neque in ista regione versaris, sed sponte exulas e patria, nec mala per hiemem, neque gravi per aestatem, sed pulcherrima & maxima earum quae in Phoenice sunt omnium. Nempe redargui, & versari cum scientibus & recordantibus antiquorum illorum, vere tibi suspendium est. Verum quid ita deliro? Quem enim tu verereris? Quid ultimorum turpe putares? Audio vero etiam possessiones apud illos magnas tibi esse, miseram illam turriculam adeo, ut Sinopensis

εισπέμπω, εὐμένειαν αἰτήσων σοῦ τῷ θεάτρῳ, στεφάνους κομίζων, καὶ κρότῳ ἀπιὼν, ἤδη τιμώμενος πρὸς αὐτῶν. ἀλλὰ νῦν ῥήτωρ καὶ σοφιστὴς. καὶ ἆρα τοῦτο ἦν θύθωνίαι σοὶ τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ ἐκεῖνοι, τοῦτο δὲ τὸ ἐκ τραγῳδίας, δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν δοκοῦσι, διττὰς δὲ Θήβας. καὶ πρόχειρον ἅπασιν εὐθὺς τὸ, Ἐκεῖνος, ὁ τότε, καὶ μετ' ἐκεῖνα. τοιγαροῦν καὶ αὐτὸς εὖ ποιῶν, οὐκ ἐπιβαίνεις τὸ παράπαν, οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς, ἀλλὰ φεύγεις ἑκὼν πατρίδα, οὔτε χεῖμα κακὸν, οὔτε θέρος [d] δριμαλέην, ἀλλὰ καλλίστην καὶ μεγίστην τῶν ἐν Φοινίκῃ ἁπασῶν. τὸ γὰρ ἐλέγχεσθαι, καὶ τοῖς εἰδόσι καὶ μεμνημένοις τὰ πάλαι ἐκείνων συνεῖναι, βρόχος ὡς ἀληθῶς ἐστί σοι. καίτοι τί ταῦτα λήρῳ; τίνα γὰρ ἂν αἰδεσθείης σύ; τί δ' ἂν αἰσχρὸν ἡγήσαιο τῶν ὑστάτων; συνθάνομαι δὲ καὶ κτήματα εἶναί σοι μεγάλα παρ' αὐτοῖς, τὸ δύστηνον ἐκεῖνο πυργίον, ὡς τῆς [e] Σινωπέως πίθον,

[d] Ἀργαλέην] Ἀργαλίην W. Nil abit a vulgato *Fl.* [e] Σινωπίης] Consentiunt Edd. & M.

46. Τῆς Σινωπίης] Διογένους. *V.*

tum notat lignum, cui collum inseritur, ut κύφωνι cogatur, qui ita vinctus est, plura *Salmas.* de Mod. Usur. p. 814. seq. *J.M.G.*

15. Ὀλίθρῳ] Barbaro. *M.V.La Croze.*

Ὀλίθρῳ ἰκτίνῳ] Cur *Gujetus* jam non corrigit ὀλιθρίῳ? ut supra fecit T. 2. *Alex.* c. 11. ubi pro ὄλεθροι ἰκτῖνοι Παφλαγόνες malit ὀλέθριοι. An quia ibi pluralis intolerabilior erat, quam hic singularis? At substantivum hic ab Luciano adhibitum, non modo ex praemisso ὄλεθρον, κύφωνα, patet; sed & alibi sic solet, ut *de Salt.* c. 5. ὀλέθρου τινὸς ἀνθρώπου. *Jov. Trag.* c. 43. ὁ Σαρδανάπαλος ἰκτῖνος ὄλεθρος. Ac *Paras.* c. 42. Et quis nescit substantiva ejusmodi efficaciter adhiberi pro adjectivis, ut *pestis* pro homine pestilente *Act. Apost.* XXIV. 5. εὑρόντες γὰρ τὸν ἄνδρα τοῦτον λοιμὸν. Et sexcenta similia. *J.F.R.*

16. Συμπεριφθείρῃ] Scholium ad hanc vocem habet *Constantinus* in Lexico pro συμπεριφύσεις αὐτῷ μὴ φθορᾶς ἢ μιαρᾶς ἀφροσύνης. Ego tamen συμπεριφθείρῃ legendum censeo. *M.du S.*

18. Ῥάκος πολυχώνης ἰργασάμενος] Proverb. *J.B.*

Ῥάκος πολυχώνης] Conf. supra T. I. *Tim.* c. 32. ἀποδῶ πάλιν ἱμοὶ ῥάκος ἤδη γεγενημένον. De homine voluptatibus corrupto & ad nihil amplius apto, de qua proverbiali locutione vid. plura l. c. in nott. Cl. *Hemsterhusii* No. 38. *J.F.R.*

19. Μίμνηται] Sic necessario scribendum, non μίμνεται, quia non ad ἰκτῖνα, sed ad πολίτας pertinet, de quibus ἴσασιν plur. num. jam dixit. *J.F.R.*

30. Τὰ τοιαῦτα ὑπὲρ σοῦ] *Talia de te*, te rhetorem esse & Sophistam scilicet. *F.G.*

31. Δύο μὲν ἡλίους] Ex *Euripide* Baccho 915. unde & *Virg.* Aen. IV. 470.

Et solem geminum, & duplices se ostendere Thebas.

Adde *Plut.* T. II. p. 1083. E. Ed. Gr. *L. Xyl. M. du S.*

Δύο μὲν ἡλίους ὁρᾶν] Pentheus furens apud *Eurip.* Bacchis 916. seq. Καὶ μοι δοκοῦσι δύο μὲν ἡλίους δικᾶν, Διπλᾶς δὲ Θήβας κ. τ. λ. quod imitatus *Virg.* Aeneid. 4. 469. ubi reliquas imitationes dedit Lacerda. Add. *Ovid.* Artis 3, 764. ubi de ebrietate. Furiosos & ebrios hac in re jungit *Lactant.* de Opif. Dei 9, 1. *J.M.G.*

37. Πατρίδα] Phoenicius ergo hic, uti & *Indoctus*; de quo ad cap. 19. illius opusculi dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χεῖμα κακὸν] *Hesiod.* Ἔργ. 638. *M. du S.*

Χεῖμα κακὸν] Alludit ad *Hesiodi* Ἔργ. 640. qui patrem suum habitasse dicit, οὐκ ἐπὶ πλουτῷ οὐδὲ κακῷ γήραϊ λυγρῷ, ἀλλὰ Κύμην ἐπενάσσατο, χεῖμα κακῇ, θέρος ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ. *J.M.G.*

38. Καλλίστων] Ἀντιόχειαν scilicet. *F.G.*

ἢ Διὸς αὐλὴν εἶναι πρὸς αὐτό. τὸς μὲ δὴ πολίτας ἐδαμῆ ἐδαμῶς μέλαπείσειας ἂν, μὴ ἐχὶ τ ἀπάντων βδελυρώτατόν σε ἡγεῖσθαι, ὄνειδος κοινὸν ἁπάσῃ τῇ πόλῃ.

dolium cum illa comparatum Jovis aula esse videatur. Civibus ergo tuis nulla unquam ratione persuadeas, quo minus omnium te putent impurissimum, commune totius civitatis opprobrium.

Τάχα δ' ἂν τὸς ἄλλους τὸς ἐν τῇ Συρίᾳ προσλάβοις ὁμοψήφους, εἰ λέγοις μηδὲν πονηρὸν μηδὲ ἐπαίτιον βεβιῶσθαί σοι. Ἡράκλεις, ἡ μὰ Ἀντιόχεια χ τὔργον αὐτὸ εἶδεν, ὅτε τ Ταρσόθεν ἤκουλα ἐκεῖνον νεανίσκον ἀπαγαγών. ἀλλὰ χ [a] ἀναδέρειν αὐτὰ, αἰσχρὸν ἴσως ἐμοί. πλὴν ἀλλὰ ἴσασί γε, χ μέμνηνται οἱ τότε ὑμῖν ὀπιςάντες, χ σὲ μὲ ἐς γόνυ συγκαθήμενον ἰδόντες, ἐκεῖνον δὲ, οἶδα [b] ὅ, τι χ ποιοῦντα, εἰ μὴ πάντάπασιν ὀπιλήσμων τις εἶ.

20. Fortasse autem reliquorum in Syria suffragia feras, si dicas, nihil tibi malum neque obnoxium patratum esse? At Hercule ipsum opus vidit Antiochia, cum venientem illum e Tarso adolescentem abduxisti. . . . Verum etiam detegere ista turpe forte mihi fuerit. Interim norunt & meminere, qui tum adstiterunt, ac te conquiniscentem viderunt, illum autem, facientem illud, quod tu nosti, nisi omnino oblivioso es.

Ἀλλ' οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἴσως ἀγνοοῦσί σε, οἱ μὴ τὸς ἐν Συρίᾳ θαυμαςὸς ἄθλους ἐκείνους ὑποδεξάμενοι φεύγοντα, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπὸ τ ἱματιοκαπήλων διωκόμενον, πας' ὧν ἐωνῆτας πολυτελεῖς πριάμενος, ἐφόδια εἶχες. ἀλλ' οὐκ ἐλάττω σοι ἡ Ἀλεξάνδρεια σύνοιδεν, οὐδὲ, μὰ Δί', ἐχρῆν δευτέραν τ Ἀντιοχείας κεκρίσθαι αὐτῶ· ἀλλ' ἥτε ἀκολασία γυμνοτέρα, χ ἡ αἰσχρουργία σοι ἐκεῖ θρασυανεςέρα, χ τὔνομα ὀπὶ τούτοις μεῖζον, χ ὀπὶ πᾶσιν ἀκάλυπτος ἡ κεφαλή· εἷς μόνος ἂν ὀπίςευσέ σοι ἐξάρτῳ γιγνομένῳ μηδὲν τοιοῦτον [c] ἐργάσασθαι, [d] χ

21. Sed Aegyptii forte te ignorant, qui post praeclara illa in Syria certamina fugientem ob ea, quae dixi te, receperunt, cum vestiarii te mercatores persequerentur, a quibus emtas vestes pretiosas habebas pro viatico. Sed nec minorum tibi Alexandria conscia est, nec oportebat, ita me Jupiter, illam Antiochia inferiorem judicari. Verum libido magis nuda, & turpitudo flagitiorum furiosa magis, & major propter ista celebritas, & super omnia caput apertum. Unus solus neganti tibi credidit, nihil te tale fecisse; & auxilio tibi fuit,

a Ἀναδέρειν] Sic Edd. & M. b Ὅ, τι] Recte sic W. P. Ὅτι male pleraeque. c Ἐργάσασθαι] Εἰργάσθαι marg. A1. d Καὶ βοηθὸς] Τῆς male Amst. sola. Καὶ cum cett. etiam M.

56. Ἀπαγαγὼν] Verbum de industria suppressum videtur propter rei turpitudinem. F.G.

Ἀπαγαγὼν] Conf. supra Bis Accus. c. 16. Et Jens. ad T. I. Tim. §. 16. No. 84. J.F.R.

59. Ἐς γόνυ συγκαθήμενον] L. c. ἐς τὰ γόνατα. Infra: τὰ γόνατα κεκύφοτα dixit. F.G.

Ibid. Ἐκεῖνον δὲ, οἶδα ὅτι ὃ ποιοῦντα] Legendum & hic ὅ, τι. J.J.

71. Ἐπιμανεςέρα] (An forte ἐπιφανεςέρα? nam altera vox est insolens.) Kuß. Ἐπιμανῆς habes Is. β. 25. ἐπιμανία autem Philop. c. 14. Quare non est sollicitanda haec scriptura. Certe consentiunt Codices, & aptissima est vox. M. du S.

Ἐπιμανεςέρᾳ] Cum praecedat γυμνοτέρα ἀκολασία, sequatur τὔνομα μεῖζον, & ἀκάλυπτος κεφαλή, credibile mihi fit non ἐπιμανεςέρᾳ legendum, sed ἐπιφανεςέρᾳ. Caeterum ἀκάλυπτον κεφαλὴν refero ad notum morem obnubendi in turpitudine & pudore caput. Vid. interpretes Petronianos ad illud c. 7. operui caput. J.M.G.

74. Τῆς βοηθὸς ἂν πατάξῃ ὁ τελώνης] Καὶ βοηθὸς ἂν πατάξῃ ὁ τέλων. Illud autem εἷς μόνος ἂν ὀπίσευσέ σοι &c. accipe cum ironia. Unus ille solus, qui contra tibi unguis in ulcere, cujus tu domui. Th.M.

75. Μισθοδότης] Quaestorne an tantum, qui mercede nefas hoc emerit? Posterius verum esse existimo; nec ubi pro quaestore sumatur, reperio. M. du S.

87. Καθάρσιον] Supra Amor. c. 3. & 29. M. du S.

91. Καὶ

fuit, ultimus, qui te conduxit, vir inter principes Romanorum. Nomen ipsum tacere mihi permittes, idque cum sciant omnes, quem designem. Ille igitur quot alias res sustinuerit in *tua* consuetudine a te perpetratas, quid attinet dicere? Sed cum deprehendisset te pueri pocillatoris Oenopionis in genibus jacentem, quid putas? crediditne tibi, te non esse talem? ipsum opus cum videret? Non: nisi caecus omnino fuit. Verum indicavit nempe sententiam suam, qui statim domo te ejiceret, & purgamina quaedam, ut ajunt, post excessum tuum circumferret.

22. Ergo Achaia quidem & omnis Italia tuorum plena facinorum, & partae inde famae. Ac fruaris, opto, ista gloria. Itaque ad eos, qui mirantur, quae nunc fiunt Ephesi, illud equidem dico, quod est verissimum, quam non admiraturi tum essent, si priora tua nossent? Verum etiam novum quiddam hic, circa mulieres, addidicisti.

23. Nonne ergo tali homini convenit, dic mihi, *Apophrada* vocari. Sed quid, per Jovem, etiam osculum offerre nobis adhuc audes post isthaec facinora? hoc enim facis contumeliosissime, & illis maxime, quibus minime oportebat, tuis sodali-

75 Βοηθὸς ἂν κατέστη ὁ τελευταῖος μισοδό-
της ἀνὴρ ἐν τοῖς πρίστοις Ῥωμαίων. τὄνομα
δὲ αὐτὸ δώσεις ἀποσιωπῆσαί μοι, καὶ ταῦ-
τα πρὸς πάντας εἰδότας, ὃν λέγω ἐκεῖ-
νος· τοίνυν τὰ μὲν ἄλλα ὁπόσα ἔτλη ἐν τῇ
80 συνουσίᾳ τολμηθέντα ὑπὸ σοῦ, τί χρὴ λέ-
γειν; ἀλλ' ἡνίκα σε κατέλαβε τοῦ μειρακίου
τοῦ οἰνοχόου τοῦ Οἰνοπίωνος ἐν γόνασι κεί-
μενον, τί οἴει; πίστευσεν ἄν σοι μὴ εἶναι
τοιοῦτον, αὐτὸ τὸ ἔργον ὁρῶν; οὐκ, εἴγε
85 μὴ πανταπασι τυφλὸς ἦν, ἀλλ' ἐδήλωσε
τῇ γνώμῃ, αὐτίκα ἐξελάσας σου οἰκίας, καὶ
καθάρσιόν γε, ὡς φασι, περιενεγκὼν ὀπίσω
τῆς σῆς ἐξόδου.

Ἀχαΐα μὲν γοῦν καὶ Ἰταλία πᾶσα ἐμπέ-
90 πλησται σῶν ἔργων, καὶ τῆς ἐπ' αὐτοῖς
δόξης, καὶ ὄναιό γε τῆς εὐκλείας. ὥστε πρὸς
τοὺς θαυμάζοντας ἔγωγε τὰ ἐν Ἐφέσῳ νῦν
πραττόμενα ὑπὸ σοῦ, ἐκεῖνο λέγω, ὅπερ
ἀληθέστατον, πῶς οὐκ ἂν ἐθαύμαζον, εἰ
95 τὰ πρῶτά σου ἤδεισαν; καίτοι καινὸν ἐνταῦ-
θα καὶ τὸ πρὸς τὰς γυναῖκας προσέμαθες.

Οὐ δεῖ πόδα ἐν τῷ τοιούτῳ, εἰπέ μοι
ἀποφράδα ὀνομάζεσθαι; ἀλλὰ τί, πρὸς
Διὸς, καὶ φιλῆσαι τῷ στόματι προσέτι
ἀξιώσεις ἡμᾶς ἐπ' ἐκείνοις τοῖς ἔργοις;
τοῦτο γοῦν τὸ ὑβριστότατον ποιεῖς, καὶ μάλι-
στα πρὸς οὓς ἥκιστα ἐχρῆν, καὶ τοὺς ὁμιλη-
τὰς,

e Οἰνοπίων] Οἰνοπίου penultima brevi W. f Πῶς] Ὡς L. & Fl. Nil mut. cett. & Exc. g Περὶ] Παρὰ Schol. Fl. & Coll. Vulgatum tuetur M, qui & mox ἐν cum cett. h Ἀξιώσεις] Ἀξιώσῃς W. Fl. & marg. Ar.

97. Παρὰ πόδα] Ἐγγὺς, πλησίον. G.

91. Καὶ ὄναιό γε σ' εὐκλείας] *Grand bien te faſſe.* F.G. Conf. ſupra *Philopſ.* c. 27. J.F.R.

92. Ἐν Ἐφέσῳ] Ubi & hoc ſcriptum oportet; quod ſuperius jam ad cap. 10. annotatum eſt. M. du S.

95. Πρῶτά σου ἤδεισαν] Interpres σὺν ἤδεισαν legiſſe videtur. An legendum: πῶς ἂν οὐ ἐθαύμαζον &c. F.G. Πρῶτά σου] *Non noſſent* Bened. dederat. *Noſſent* Micyllus. Lectio quidem *Guieti* adjuvatur ſigno etiam interrogandi addito. Poteſt interim & σὺν ita accipi, quaſi: *quemodo non mirarentur, ſi priora noſſent?* (Et in interrogatione σὺν interdum additur, ſenſu eodem manente ac ſi omitteretur. Exempla dedi in libro *de Ambiguis*) ſed vulgata hic tamen rectius exponitur, *qui fieri poſſet, ut non admirarentur*, ut ap. *Herodian.* III. 6. 14. πῶς ἔχει νῦν, καὶ προσλοιδοροῦσι ἡμῖν τοσαῦτοι συμμάχοις ὀνήσασι, — ῥᾴστα πραττόμενα. *quis dubitet, quin nunc tantarum acceſſione virium — facile profligaturi ſitis?* Nec ibi poteſt abeſſe negativa, neque in vulgato illo τις σὺν ἂν ἀγωνιοῖτο τοῦ ἀρετῆς; quare neque hic in Luciano quidquam mutaverim. J.F.R.

97. Περὶ πόδα] Hoc verum eſſe, vid. ad *Aſin.* c. 20. Etſi & alibi cum παρὰ confunditur in Edd. ut ibi indicatum. J.F.R.

τὰς, οἷς ἱκανὰ ἦν ἐκεῖνα μόνα τὰ κακὰ τῆ σῆ στόματι ἀπολαύειν, τὸ βάρβαρον τῶν ὀνομάτων, τὸ τραχὺ τῆς φωνῆς, τὸ ἄκριτον, τὸ ἄτακτον, τὸ πάντη ἄμουσον, καὶ τὰ τοιαῦτα· φιλῆσαι δέ σε ὅπῃ τούτοις μὴ γένοιτο, ὦ ἀλεξίκακε· ἀσπίδα μᾶλλον ἢ ἔχιδναν φιλῆσαι ἄμεινον, δῆγμα ἐκεῖ τὸ κινδυνεῦνμα, καὶ ἄλγημα, καὶ ὁ ἰατρὸς εἰσκληθεὶς, ἐπήμυνεν· ἀπὸ δὲ τῆ σῆ φιλήματι, καὶ τῆ ἰῆ ἐκείνη, τίς ἂν ἢ ἱεροῖς ἢ βωμοῖς προσέλθοι; τίς δ' ἂν θεὸς ἐπακούσειεν ἔτι εὐχομένῳ; πόσων θεῤῥαντηρίων, πόσων ποταμῶν δεῖ;

bus, quos satis erat illa sola oris tui mala exhaurire, nomina barbara, vocem asperam, nihil discretum, nihil ordinatum, a musis aliena omnia, & quae his similia sunt. Osculum autem te ferre insuper, absit, Depulsor malorum! natricem aut viperam osculari potius est. Morsus hic periculum, & dolor, quem advocatus depellit medicus. A tuo vero osculo, & isto veneno, quis ad templa accedat vel altaria? Quis Deus amplius precantem exaudiat? quot adspersionibus, quot fluminibus opus erit?

Καὶ τοιοῦτος αὐτὸς ὢν, καὶ λεγέλας τῶν ἄλλων ἐπ' ὀνόμασι, καὶ ῥήμασιν, ἔργα τοιαῦτα καὶ τηλικαῦτα ἐργαζόμενος. καίτοι ἐγὼ μὲ ἀποφράδα μὴ εἰδὼς, ἠχυνόμην ἂν μᾶλλον, ἢ ὅπως εἰπὼν ἀγνοηθείην ἄν· σὲ δὲ οὐδεὶς πώποτε ἡμῶν βρομολόγους λέγοντα, καὶ τροπομάθλησας, καὶ ῥησιμελρεῖν, καὶ Ἀθηνᾶ, [a] τὸ Ἀθηνῶν ὀπιθυμῶ, καὶ [b] ἀνθοχαλεῖν, καὶ [c] σφενδικίζειν, καὶ χειροβλημάλῃς. κακὸν κακῶς σε ὁ λόγιος Ἑρμῆς

24. Ac talis ipse cum esses, risisti alios de nominibus ac verbis, facinora talia ac tanta perpetrans? Verum ego si nescissem *Apophrada*, pudore afficerer potius, tantum abest, ut me usum eo nomine, negem: at te nemo nostrum adhuc accusavit, cum *verbicrepos* diceres, & *morefutiles*, & *vocimetiri*, & *Athenario* h. e. Athenas cupio, & *floripotentem esse*, & σφενδικίζειν, & χειροβλημᾶσθαι. Male te malum hominem dicendi

a Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθ.] Absunt a *Fl.* b Ἀνθοκραλεῖν] Sic *J. B1. P. H. S.* &c. Ἀνθοκρανῶν *Fl.* ex qua se id quoque adsciviisse notat marg. *A1.* Ἀνθοκρανῶν W. c Σφενδικίζειν] Σφενδικίζειν *Fl.* Vulgato favet M.

4. Τὰ κακὰ ἀπολαύειν] De hoc verbo in bon. & mal. partem valente vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. ad *Nigr.* c. 30. p. 70. 71. Item ad *Tim.* c. 2. p. 201. Ac *Solani* notam ibi praemissam, vel potius *Jensii*, qui etsi refutatur ab *Hemsterhusio*, habet tamen exempla quaedam haud inepta. Adde *Philops.* T. 2. c. 40. ubi ἀπόλαυσα per *absumi* recte *Gesnerus* reddit; quum & ibi in mal. partem valeat. *J. F. R.*

22. Ἑρμολόγους] Forsan βρομολόγους. βρόμος *fremitus*, *fragor*. *F. G.*

Ἑρμολόγους] Tenui hanc in interpretando rationem, ut quae verba sola compositionis insolentia peccare viderentur, ea similibus, quoad possem Latinis redderem; ultima vero, quae plane barbara sunt, Graece scripta apponerem. Nempe pro σφενδονίζειν *funda emittere*, σφενδικίζειν dixerat homo, quasi esset nomen σφενδίκη, & χειροβλημᾶσθαι voluit esse *manus projicere*, quod formavit contra omnem analogiam ex βέβλημαι. Caeterum observo, verborum quae hic reprehenduntur, nullum apud *Pollucem* esse, quem alias singillari a Luciano, falso id quidem, creditum est. Vid. ad *Lexiphanem*. *J. M. G.*

23. Τροπομάθλησας] *Μάθλης lorum*, *flagrum*. *F. G.*

24. Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Glossema videtur. *F. G.*

Τὸ Ἀθηνῶν ἐπιθυμῶ] Omisit *Fl.* & sane Scholium sapit. Agnoscit tamen Codex M. cum Impr. omnibus. *M. du S.*

25. Χειροβλημᾶσθαι] Ψηλαφᾶν, *χειροτρίβειν*. *F. G.*

26. Ὁ λόγιος Ἑρμῆς] Habuimus non semel. Sed videri etiam potest Rev. *J. Elsn.* ad *Act. Apost.* XIV. 12. *J. F. R.*

28. Τῶν Ἰαλέμων] V. *Zenob.* IV. 39. & Pantin. *ad Apostol. adag.* X. 39. *Menandr.* Fr. p. 84. No. 3. ὡς τοὺς ἰαλέμους δὴ τοῦτον ἐγγράφω. *M. du S.*

Τῶν ἰαλέμων] Jalemum frigidum fuisse poëtam, facile credimus *Hesychio*, *Eustath.* ad Il. Z. p. 494, 43. *Bas.* atque adeo Ἰαλέμων ψυχρότερος, quod refertur etiam ab Apostolio 10, 39. Sed luctus etiam, θρῆνος, πένθος notionem illi nomini adjunctam negari non potest. Vid. *Eurip.* Orest. 1391. Supplic. 281. Troad. 600. it. *Eustath.* ad Il. Σ. p. 1223, 8. & Apostolius l. c. itemque 6, 54. Quare facile condono *Joh. Clerico*, etsi forte verum non vidit, cum ad *Menandr.* p. 85. putavit Ἰαλέμους in fragmento Comici esse *frigidos* i. e. lu-

di arbiter Mercurius ipsis tuis cum verbis conterat. Ubi enim librorum ista invenis? In angulo forte Ialemorum poëtarum cujusdam defossa, rubiginis & aranearum plena, aut forte de Philaenidis tabulis, quas prae manu habes; te tamen ac tuo ore dignissima.

25. Cum vero in mentionem oris incidi, quid dicas, si tecum in jus vocato lingua (ita enim ponamus) injuriae, aut minimum contumeliae agat, dicens: *Ego te, ingrate, pauperem & omnium inopem cum accepissem, & victus indigum, primo in theatris ut floreres effeci, quae modo Ninum te, modo Metiochum, & paullo deinde post Achillem constituerim. Postea syllabas colligere docentem pueros diu alui. Jam vero, alienas agens orationes, Sophista ut videreris, effeci, gloriamque tibi, quae nihil ad te pertineat conciliavi. Quid igitur tantum habes, quod mihi objicias, quod ita mecum agis, & imperia*

ἐπιτρίψειεν αὐτοῖς λόγοις. πῶς γὰρ ταῦτα τῶν βιβλίων εὑρίσκεις; ἐν γωνίᾳ πού τάχα τῶν Ἰαλέμων τινὸς ποιητοῦ καλοῤῥυγμένα, εὐ-
30 ρῶτος καὶ ἀραχνίων μεστὰ, ἢ που ἐκ τῶν Φιλαινίδος δέλτων, ἃς ἀφὰ χειρὸς ἔχεις· σοῦ μέντοι, καὶ τοῦ σοῦ στόματος ἄξια.

[d] Ἐπεὶ δὲ τοῦ στόματος ἐμνήσθην, τί φαίης ἂν, εἴ σε ἡ γλῶττα [e] εἰς δικαστήριον
35 προκαλεσαμένη (θᾶττον γὰρ ἔτως) ἀδικήματος, ἢ, τὸ μειλιχώτατον, ὕβρεως διώκοι, λέγουσα; Ἐγώ σε, ὦ ἀχάριστε, τέως καὶ ἄπορον ὄντα καὶ βίου δεόμενον, τὰ μὲν πρῶτα ἐν τοῖς θεάτροις εὐδοκιμεῖν
40 ἐποίησα, νῦν μὲν Νῖνον, νῦν δὲ [f] Μητίοχον, εἶτα μὲν μικρὸν Ἀχιλλέα τιθεῖσα, μετὰ ταῦτα δὲ, παιδὰς συλλαβίζειν διδάσκουσα, μακρῷ χρόνῳ ἔδοσκον, ἤδη δὲ καὶ τὰς ἀλλοτρίας τούτους λόγους ὑποκρινόμε-
45 νον, σοφιστὴν εἶναι δοκεῖν ἐποίησα, καὶ τὴν μηδὲν προσήκουσαν δόξαν περιῆψα· τί τοίνυν τηλικοῦτον ἔχων ἐγκαλεῖν, τοιαῦτά με λοιδορεῖς, καὶ ἐπιτάττεις ἐπιτάγματα αἰ-

χί-

d Ἐπεὶ] Bene M. & Edd. plurimae. Ἐπὶ male *F.* e Εἰς] Ἐς W. f Μητίοχον] Sic M. & Edd. excepta *Fl.* quae *Μητίχον*, cum marg. *A1.*

lugendos, quia mortui nimirum. *F.M.G.*

29. Ἰαλέμων] Καταδεδυμένων, δυσέων, ἀθλίων, ἀδικῶς ἀξίων. *Hesych.* *F.G.*

Ἰαλέμων] In Parisina Ἰαλέμων erat majusculo I exaratum, ut nomen proprium, atque ita etiam conversum: *Jalemo frigidioribus.* Adlusione facta ad Proverb. *Jalemo frigidior.* Sed cum transierit in adjectivum, servo ceterarum Edd. morem, etsi ab *Jalemo* Calliopes filio poëta ineptissimo, ortum traxisse videtur. *F.F.R.*

30. Φιλαινίδος] Τῆς ἑταίρας. *F.G.*

Φιλαινίδος] V. Ἐρωτ. c. 28. *M. du S.*

35. Ἀδικήματος] Subaudi ὕβρεως. *F.G.*

Ἀδικήματος ἢ τὸ μητριάτατον ὕβρεως] Si haec vera est lectio, oportet ἀδίκημα etiam speciale, & gravis quidem criminis, nomen fuisse, forte *impietatis*, ut in illa Socratis accusatione, ἀδικεῖ ὁ Σωκράτης κ. τ. λ. cujus respectu ὕβρις possit μητριάτατον videri. Linguae, res sancta ac divina, turpissime profanata &c. Alioquin transpositione levi ita concinnari possit hic locus, ut nihil, quod offendere quemquam possit, relinquatur, ὕβρεως, ἢ τὸ μητριάτατον ἀδικήματος, διώκοι. Caeterum ὕβρις ad impudicas praesertim & Venereas contumelias pertinere, monuerat *Casaub.* ad Athen. 6. 19. & pluribus docuit *Dan. Heins.* ad *Hesiod.* p. 210. seq. ubi etiam ἀδικίαι ead. ratione dictam observat. *J.M.G.*

40. Μητίοχον] Forsan Ἀντίοχον. Immo vero erat Athenis τὸ Μητίχου tribunal; de quo consule *Potterum.* Fuit & Metiochus Miltiadis filius, de quo hic locus intelligi non potest. *Fl.* Ed. Μητίχον. M. cum reliquis Impr. facit. Mihi quid decernam N. L. *M. du S.*

Μητίοχον] Ἀντίοχον. *M. V. La Croze.*

45. Εἶναι δοκεῖν] De εἶναι abundante dictum paullo supra ad c. 6. ad ἀναιρεῖται εἶναι. De duplici infinitivo ad *Philops.* c. 7. & 39. Item *Hipp.* c. 1. pr. δεῖν ἐπαινεῖν. *J.F.R.*

47. Τοιαῦτά με λοιδορεῖς] Eandem quam hic noster, turpitudinem tangit & *Lactantius* V. 9. cum de iis loquitur, *qui sanctissimam quoque sui corporis partem contra fas omne polluant & profanent.* Rursus L. VI. 23. *Quid dicam de iis, qui abominandam, non libidinem, sed insaniam potius exercent? Piget dicere: sed quid his fore credamus, quos non piget facere? Et tamen dicendum est, quia fit. De istis loquor, quorum teterrima libido & exsecrabilis furor, ne capiti quidem parcit. Quibus hoc verbis, aut qua indignatione tantum ne-*

ρχιτα, ἢ ὑπηργίας καλαπτύστης; οὐχ ἱκανά μοι τὰ ὅπη τ ἡμέρας ἔργα, ψεύδεσθαι, ἢ ἐπιορκεῖν, ἢ τὰς τοσούτους ὕθλους ἢ λήρους ἀφυλλεῖν, μᾶλλον δὲ τ βόρβορον τ λόγων ἐκείνων ἐμεῖν; ἀλλ' οὐδὲ νυκτὸς τ κακοδαίμονα σχολὴν ἄγειν ἐᾷς· ἀλλὰ μόνη σοι πάντα ποιῶ, ἢ πατοῦμαι, ἢ [a] μιαίνομαι, ἢ [b] ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας, ἢ ὥσπερ ἀλλοτρίαν ὑβρίζεις, ἢ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς. λαλεῖν μοι ἔργον ὅτι μόνον· τὰ δὲ τοιαῦτα ποιεῖν ἢ πάσχειν, ἄλλοις μέρεσι προσέτακται. ὡς ὤφελε κἀμέ τις, ὥσπερ τ τ Φιλομήλας, ἐκτεμεῖν. μακαριώτεραι γοῦν μοι αἱ γλῶτται τ τὰ τέκνα καταδηδοκότων.

Πρὸς θεῶν, ἢν λέγῃ ταῦτα ἡ γλῶττα, ἰδίαν αὐτῇ φωνὴν λαβοῦσα, ἢ τ πώγωνα συνήγορον ἐπικαλεσαμένη, τί ἂν ἀποκρίναιο αὐτῇ; ἐκεῖνα δηλονότι, ἃ ἢ πρὸς τ Γλαῦκον ἔναγχος εἴρηταί σοι, ὅτι πεπραγμένῳ ἤδη τῷ ἔργῳ αἰτιώμενον, ὡς ὅτι τούτῳ ἐνδόξῳ ἐν βραχεῖ, ἢ γνωρίμῳ ἅπασι γεγένησαι. πόθεν ἂν οὕτω πιθανὸν ὅτι τοῖς λόγοις γενόμενος; ἀγαπητὸν δὲ ὁπωσοῦν κλεινὸν ἢ ὀνομαστὸν εἶναι; εἶτα καθαρι-

mihi imperas ſpurciſſima, ac deſpuenda miniſteria? Nonne ſatis mihi erant diurna illa opera, mentiri, pejerare, tot nugas & deliramenta exhaurire, vel potius coenum orationum illarum vomere? At tu neque noctibus infelicem me otioſam eſſe pateris: ſed ſola tibi facio omnia & conculcor, & inſanio. Et pro eo quod lingua nata ſum, ut manu uti me decreviſti: meque tanquam alienam contumelioſe tractas, & tot malis obruis. Loqui meum opus unicum eſt: iſta vero talia & facere ac pati aliis membris a natura injunctum eſt. Itaque utinam me quoque aliquis, ut illam Philomelae exſecet! Beatiores enim me ſunt linguae eorum, qui ſuos ipſi pueros devorarunt.

26. Per Deos! ſi iſta dicat ſuum ſibi ſermonem ſumens lingua, & advocatam ſibi adſciſcat barbam tuam, quid illi reſpondeas? Illa nempe, quae etiam ad Glaucum nuper a te dicta ſunt, de perpetrato jam facinore expoſtulantem, te hac ipſa re nobilem brevi tempore & conſpicuum omnibus factum. Unde enim tantum celebritatis dicendo conſecutus eſſes? Optabile autem eſt, quacumque demum ratione celebrem eſſe atque nobilem. Tum enumerares

a Μιαίνομαι] Bene *S.* & *A.* ſolae. Μαίνομαι male *J. H P. B1. Fr. Fl. Ald.* b Ἀντὶ] Nil mut. Edd. nec M. Ἀν τί; vult *Gron.*

neſas proſequar. vincit officium linguae ſceleris magnitudo. *M. du S.*

Τοιαῦτά μοι λέγεται] Vid. ſupra T. I. *Nigr.* c. ult. τῷ αὐτὸ τοῦτο λέγεσθαι, notamque Cl. *Hemſterh.* 45. Et Noſtrum in locis ibid. ab *Solano* indicatis, qui fruſtra δοκῶσι ibi tentat, quum & eod. modo duplici accuſ. jungat Noſter *Gymn.* c. 6. ſcribens ἐμοὶ δ' εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι λέγοιτο, ubi alia quoque ſimilia dedi. *J.F.R.*

52. Διαντλῶ] An *exſequi?* *F.G.*

55. Μιαίνομαι] Exciditſſe in Edd. prius ι. errore typogr. facile quidem divinaveris; mirere tamen, qui tam diligenter propagetur error, etiam in iis Edd. ubi Latina verſio habet *contaminor*; nam nemo, credo, μαίνομαι *furo* hic volet legere, quando πατοῦμαι praemittitur, furentes enim ſe non ita conculcari ſinunt. *J.F.R.*

56. Καὶ ἀντὶ γλώσσης, ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας] An haec paria eſſe poſſunt illis, quae apponuntur ab Micyllo & Benedicto *ac lingua perinde ut manu uti decreviſti?* Certe ſic illi penitus omittunt vocalem ἀντὶ. Quae quidem ſane perincommoda eſt, niſi bene inſpexeris. Legendum enim καὶ ἂν τί γλώσσης ὅσα ἢ χειρὶ χρῆσθαι διέγνωκας; Eſt enim exprobratio per interrogationem excitatior, *& quid lingua aeque ut manu uti decreviſti?* *J.G.*

Ibid. Ἀντὶ γλώσσης] Verſionem *Benedicti* caſtigat Cl. *Gron.* Sed & ipſe alium errorem committit, vertens: *quid lingua aeque ut manu uti decr.* An γλώσσης & χερὶ igitur jungenda, & ad idem verbum χρῆσθαι referenda? Quin γλώσσῃ ſaltem etiam tum ſcribendum fuerat, ubi ἀντὶ mutaveris. At nihil opus erit, modo lectionem *Gronovianam* reddas: *Et quae pars linguae eſt, quae cum manu uti decreveris?* At vereor ut acutioribus adrideat iſta & verſio & emendatio. Mihi certe difficultas quaedam reſtare videtur, quam tollere in re tam turpi non laboro. *J.F.R.*

71. Πόθεν ἄν] Mallem πόθεν γάρ. *F.G.* Propius ad literas accederet, ſi πόθεν ἂν legas. *J.F.R.*

73. Καθαριεῖν αὐτῇ] Καθαριεῖσθαι αὐτὴ, ſubaudito

ius illi multas illas tuas appellationes, quas per gentes accepisti. Qua in re miror, te Apophrade audita indignatum esse, illis autem nominibus non fuisse offensum.

27. In Syria rhododaphne vocatus es: qua vero causa, ita me Pallas amet! enarrare pudet; itaque quantum ad me, obscurum porro sit: in Palaestina vero sepes, propter barbae spinas arbitror, quae interea pungeret, tum enim adhuc eam radebas: in Aegypto angina, quod manifestum est; parum enim abfuisse ajunt, quin suffocarere, cum in nautam quendam, de iis qui trium velorum naves habent, incidisses, qui irruens ipsum tibi os obturaverit. Athenienses quidem, viri optimi, nulla circuitione usi, sed unius te literae additione honorantes Atimarchum (*principem infamium*) appellabant: oportebat enim illo etiam amplius quiddam tibi inesse. In Italia autem vah! Heroicum illud cognomen adeptus es, Cyclops, cum supra veterem illum apparatum, ad Homericae fabulae imitationem peragere impuritatem velles. Atque ipse quidem jacebas ebrius jam, poculum illud manu tenens libidinans Polyphemus. Ado-

θήσειν αὐτῇ τὰς πολλάς σου προσηγορίας, ὁπόσας κτλ. ἔθνη προσείληφας, ὃ κἀγὼ θαυμάζω, ὅτι τὴν ἀποφράδα ἐδυσχέραναν ἀκούσας, ἐπ' ἐκείνοις δὲ τοῖς ὀνόμασιν οὐκ ἠγανάκτεις.

Ἐν Συρίᾳ μὲν ῥοδοδάφνη κληθείς, ἐφ' ᾧ δὲ, νὴ τὴν Ἀθηνᾶν, αἰσχύνομαι διηγεῖσθαι· ὥστε τόγε ἐπ' ἐμοὶ, ἀσαφὲς ἔτι ἔστω. ἐν Παλαιστίνῃ δὲ, φραγμὸς ἐς τὰς ἀκάνθας τῶν πώγωνος, οἶμαι, ὅτι ἔνυσσε μεταξύ· ἔτι γὰρ ἔξυρες αὐτόν. ἐν Αἰγύπτῳ δὲ συνάγχη, πρόδηλον τοῦτο· μικρῶν γεῖν φασιν ἀποπνιγῆναί σε ναύτῃ τινὶ τῶν τριαρμένων ἐντυχόντα, ὃς ἐμπεσὼν ἀπέφραξέ σοι τὸ στόμα. Ἀθηναῖοι μὲν γὰρ βέλτιστοι, αἰνιγματώδες εἶδεν, ἀλλὰ γράμματος ἑνὸς προσθήκῃ τιμήσαντές σε, Ἀτίμαρχον ὠνόμαζον· ἔδει γὰρ καὶ κείνῳ τι θειότερον προσεῖναί σοι. ἐν Ἰταλίᾳ δὲ, βαβαὶ, ἡρωϊκὸν ἐκεῖνο ἐπεκλήθης, ὁ Κύκλωψ, ἐπειδὴ πόλε καὶ πρὸς ἀρχαίαν παρασκευὴν παρ' αὐτὰ τὰ τοῦ Ὁμήρου ῥαψῳδῆσαι, καὶ σὺ τὴν αἰσχρουργίαν ἐπεθύμησας. καὶ αὐτὸς μὲν ἔκειτο μεθύων ἤδη, κισσύβιον ἔχων ἐν τῇ χειρὶ βιηθιῶν Πολύφημος, νεανίας

97. Βιηθιῶν] Συηθιάζων.

dito ἡ γλαῦσα. Sic autem cum superioribus connectitur: πρὸς θεῶν, ὦ λέγω ταῦτα ἡ γλαῦξ, &c. εἶτα καλαμιδμήσειεν αὐτὴ τὰς πολλὰς προσηγορίας, &c. Καλαμιδμήσειεν omnino legendum videtur pro καλαμιδμήσειν. *F.G.*

Καλαμιδμήσειεν] Non apparet, unde hoc infinitum, pendeat. Connexa est oratio cum illo τί δὲ ἀποφρὰς ναῦς; Itaque suspicor καλαμιδμήσαις vel καλαμιδμήσασα. *J.M.G.*

84. Ἔξυρες] Quia deinde barbam promisit; vide & c. 31. *M. du S.*

90. Ἀτίμαρχον] Nomen ergo *TIMARCHUS*; mirarique subit cur mutatum iverint, cum famosus Aeschinis *Timarchus*, qui vitam tandem laqueo finivit, satis notus esset. Vid. *Plut.* 1545. *M. du S.*

Ibid. Καίτοι τι θειότερον] Athenienses (dicit ad Timarchum) literae unius appositione te honorantes Atimarchum appellarunt; καίτοι γε καινόν τι θειότερον προσεῖναί σοι. h. e. *nam & illo amplius quid habere debebas.* obscurius Interp. *Nam hoc tibi illo insignius decebat esse.* Nihil aliud vult Auctor, quam, non satis erat, appellari te Timarchum; sed nomen tuum augeri debebat una litera, ut Ἀτίμαρχον appellareris. q. d. ἀτίμων ἄρχον. *H.V.*

Καίτοι τι θειότερον] Ambigua oratio, non satis clarum, quo referatur καίτοι. Nihil mihi videtur magis convenire, quam ut dicamus comparari hic inimicum Luciani cum Timarcho illo, contra quem habita exstat *Aeschinis* oratio, qua eadem fere illi, quae hic nostro objiciuntur, summa praesertim perversae libidinis impuritas. Dicit igitur, in mentem venisse Athenienses, cum spurcissimum hunc mortalem viderent, sui Timarchi illius antiqui: sed cum vellent indicare, hunc illo multum esse pestilentiorem, non Timarchum vocasse, sed aucto aliquantum nomine Atimarchum, ut simul πάντων τῶν ἀτίμων πρῶτον dicerent. Utrum autem nomen verum hujus hominis fuerit Timarchus, quod indicat *Vossiani* codicis inscriptio; an ex hoc ipso loco tracta suspicio ejus, qui illum titulum posuit; non facile dixerim: nisi quod melius apparet ratio auctoris nostri, si re vera Timarchus appellatus est, quem lacerat. *J.M.G.*

2. Κά-

νίας δὲ ἐπώμοσθον, ὀρθὸν ἔχων τὸ μοχλὸν, εὖ μάλα ἠκονημένον, ὅπως σε Ὀδυσεύς τις ἐπήλυς, ὡς ἐκκόψων τὸ ὀφθαλμόν·

Κἀκείνῳ μὲν ἅμαρτε, [a] παραὶ δὲ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος.

Αἰχμὴ δ' [b] ἐξελύθη ὑπὲρ νείατον ἀνθερεῶνα.

καὶ γὰρ οὐδὲν ἄτοπον ὑπὲρ σοῦ λέγοντα ψυχρολογεῖν· σὺ δὲ ὁ Κύκλωψ, ἀναπετάσας τὸ στόμα, καὶ ὡς ἐμπλατύτατον κεχηνὼς, ἀνείχου τυφλούμενος ὑπ' αὐτοῦ τοῦ γνάθου. μᾶλλον δὲ, ὥσπερ ἡ Χαρύβδις, αὐτοῖς ναύταις, καὶ πηδαλίοις, καὶ ἱστίοις, ὅλον ζητοῦσα καταπιεῖν τὸν Οὖτιν. καὶ ταῦτα εἰδότες καὶ ἄλλοι παρόντες. εἶτά σοι ἐς τὴν ὑστεραίαν μία ἦν ἀπολογία, ἡ μέθη, καὶ εἰς τὸ ἄκρατον ἐνέφευγες.

Τοιούτοις δὴ καὶ τοσούτοις ὀνόμασι πλουτοῦσα, αἰσχύνῃ τὴν Ἀποφράδα; πρὸς θεῶν εἰπέ μοι τί πάσχεις, ἐπειδὰν καὶ [c] λέγωσιν οἱ πολλοὶ, λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν; ἆρα καὶ ταῦτα ὥσπερ τὴν Ἀποφράδα ἀγνοεῖς, καὶ οἴει τάχα που ἐπαινεῖσθαι πρὸς αὐτῶν; ἢ

leſcens vero mercede conductus, rectum geſtans vectem probe acutum, te velut Ulyſſes aliquis invaſit, ut exterebraturus oculum:

Hinc at aberravit: aliorſum vertitur haſta,
Cuſpisque ad menti extremas effunditur oras.

Nec enim abſurdum eſt, de te qui dicat, frigide dicere. Tu vero Cyclops, aperto ore & quam poteras latiſſime hians, buccas tibi ab illo excoecari patiebaris, vèl potius ut Charybdis, ipſis cum nautis & gubernaculis ac velis, totum glutire Utin cupiens. Atque haec alii quoque videbant praeſentes. Deinde poſtridie illius diei ſola tibi pro defenſione ebrietas, confugiebasque ad merum.

28. His ergo talibus ac tantis cum nominibus abundes, *Apophradis* te pudet? Per Deos dic mihi, quid tibi eſt animi, cum etiam illa vulgus ait, Lesbio te & Phoenicio morbo laborare? Numquid iſta quoque, ut *Apophrada* ignoras, & putas forte illis te laudari? An iſta quidem, ut famili-

a Παραὶ] Sic dedi ex M. & *Homer.* Παρὰ Edd. Luciani. b Ἐξελύθη] Sic Edd. & M. Ἐξεχύθη *Hom.* v. not. Ἐξεσύθη marg. A1. male duplicato σ. c Λέγωσιν] Λέγωσιν W. quod verum credo.

2. Κἀκείνῳ] Parodia eſt ex variis *Homeri* locis concinnata. Vid. Iliad. N. 605. A. 233. & E. 293. *M. du S.*

Κἀκείνῳ μὲν ἅμαρτε] *Homer.* Il. Λ, 233.

Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος

Il. E, 293.

Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη ὑπὲρ νείατον ἀνθερεῶνα.

Verſus ſublimitate & magnitudine rerum, de quibus agitur, digni, dum ad rem ita ſpurcam ac deſpuendam adhibentur, ψυχρολογία inde oritur, quae nihil aliud eſt, quam μέγιστα ὀλιγοστῷ ῥήμασι, grandia ad ſpeciem verba intempeſtive rebus adhibita futilibus. Vid. *Demetrius* de Eloc. §. 114. Sed nimirum ψυχρολογία eo ipſo eſſe ratione ipſius Luciani deſinit, quod committitur a ſciente & volente. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ δὲ] Conf. infra *Lapith.* c. 44. *J. F. R.*

4. Ἐξελύθη] At in *Homer.* Il. E. l. d. legas ἐξεχύθη, quod verum eſſe, *Scholiaſt.* Homeri probat, qui id interpretatur ἐξώμοσε, δῆλον. Nam ſi ἐξελύθη invenisſet, non, credo, expoſuiſſet id eodem verbo. Sed quum in nonnullis *Homeri* libris ἐξεσύθη legatur, vide an hoc magis placeat; nam & ſic alibi ſolet, ut Il. O. 542. Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα. Verum quando nec ἐξελύθη abſurdum eſt, quid prohibet hoc ſervaſſe? *J. F. R.*

6. Ψυχρολογῶν] An αἰσχρολογῶν? Τὸ ψυχρολογεῖν hic non placet. *F. G.*

19. Λεσβιάζειν σε καὶ φοινικίζειν] *Heſych.* in voce σκόλαξ. Σκόλαξ χῆμα ἀφροδισιακὸν ὡς τὸ τὴν φοινικίζουσαν. *Gal.* ἀλλὰ καὶ τὴν αἰσχρουργῶν μᾶλλον βδελυττόμεθα τοὺς φοινικίζοντας καὶ λεσβιάζοντας. *Eraſm.* in Chiliadib. pro *phoeniciſſare*, memoria lapſus, *phicidiſſare*, & φικιδίζειν pro φοινικίζειν ſcribit. Ortum autem eſt adagium a ſpurciſſima Phoenicum libidine, quam Graeci merito ἄῤῥητον μίξιν nominant. *Plutarch.* in vita Caeſaris: ἐδύκει γὰρ αὐτὸς τῇ ἑαυτοῦ μητρὶ μίγνυσθαι τὴν ἄῤῥητον μίξιν. Haec in Miſcel. Crit. P. 2. p. 482. *J. Br.*

Ibid. Φοινικίζειν] Vid. *Cogn.* 633. T. III. *M. du S.*

Φοινικίζειν] Quod *Cognatum* adlegat *Solanus*, ſpectat Edit. *Baſil.* an. 1619. cui notae *Cognati* & *Sambuci* adnexae; ſed cum ex *Cognato* ſelectum tantum iniit

Pa-

liaria tibi; noſti, *Apophrada* autem ſolam ut ignotam reſpuis, & tuorum catalogo nominum excludis? Haec cum ita ſint, non leves nobis poenas luis, ſed ad Gynaeconitidem usque celebraris. Nuper enim cum nuptias quasdam Cyzici ambire audéres, bene edocta de omnibus optima illa mulier, *Non admiſerim*, inquit, *virum, qui virum ipſe quaerat.*

29. Deinde cum hic loci ſint res tuae, nomina curas, & rides, & deſpuis alios? Merito ſane. Nec enim, qualia tu, dicere omnes poſſumus. Unde? Quis ita audax in verbis, ut *contra tres moechos* pro gladio *tridentem* poſcat? aut ut Theopompum de Tricarano judicantem dicat, *tricuſpide oratione deſtruxiſſe eminentes urbes*: & rurſus, *extridentaſſe illum* (tridente illo expugnaſſe) *Graeciam*, & eſſe *in dicendo Cerberum*? Nuper quidem etiam *accenſa lucerna quaerebas* fratrem quendam, puto, perditum: & ſexcenta alia, quorum neque meminiſſe operae

ταῦτα δὲ ἀφ' τὸ σύντροφον οἶδα, τ' ἀπο-
φράδα δὲ ὡς ἀγνῶτα μόνην ἀτιμάζεις, ἢ
ἀποκλείεις τῦ καταλόγυ τ' ὀνομάτων; τα-
γαρῆν δ' μεμπτὰς ἡμῖν τίνεις τὰς δίκας,
ἀλλὰ μέχρι ἢ τ' γυναικωνίτιδ@ θεᾶσθαι
τ@ εἶ. πρώην γῶν ἐκυδή τινα γάμον ἐν
Κυζίκῳ μνᾶς ἐτόλμησας, εὖ μάλα ἐκ-
πεπυσμένη πάντα ἡ βελτίστη ἐκείνη γυνή,
Οὐκ ἂν προσείμην, ἔφη, ἄνδρα, ἢ αὐτὸν
ἀνδρὸς δεόμενον.

Εἶτα ἐν τοιούτοις ὄντι σοι, ὀνομάτων μέ-
λει, ἢ γελᾷς, ἢ τ' ἄλλων καταπτύεις;
εἰκότως. δ' ἂν ἅπασιν ὁμοιά σοι λέγειν
δυναίμεθα. πόθεν; τίς οὕτως ἐν λόγοις με-
γαλόταλμ@, ὡς ὅτι μὴ τὺς τρεῖς μοιχούς,
ἀντὶ ξίφους, τρίαιναν αἰτεῖν; τ' δὲ Θεόπομ-
πον ὅτι τῷ Τρικαράνῳ κρίνοντα φάναι,
τριγλώχιν λόγῳ καθηρηκέναι αὐτὸν τὰς
πρεχούσας πόλεις; ἢ πάλιν, ἐκτριαινῶσαι
αὐτὸν τ' Ἑλλάδα, ἢ εἶναι Κέρβερον ἐν τοῖς
λόγοις; πρώην γ' ἢ λύχνον ἅψας ἐζήτεις
ἀδελφόν τινα, οἶμαι, ἀπολωλότα· ἢ ἄλ-
λα μυρία, ὧν οὐδὲ μεμνῆσθαι ἄξιον, ἢ μόνα
ἐκεί-

38. Τριπάρῳ] Τριπάρῳ@ φρούριόν ἐστι τ' Ἀργείας ὕστερον λεγόμενον. *V.*

39. Τριγλώχινι] Τριγλώχινα τόξα, τρίγωνα. *V.*

Pariſ. eamque ſecutus *Graev.* plurima omittentes, poſſem haec addere; verum in re tam turpi nolim. *J.F.R.*

35. Πόθεν;] Item γὰρ ſuppreſſum, ut ſupra c. 2. *J.F.R.*

36. Ἐπὶ — τρεῖς μοιχούς] Nempe in declamatione finxerat, a marito tres uxoris ſuae moechos deprehenſos: maritum poſcere non gladium, ſed ita magnum tridentem, uti tres uno ictu poſſet confodere. *J.M.G.*

37. Θεόπομπον] V. Δραπ. c. 32. Tricaranum urbs, cujus meminit *Dem.* 43. A. *M. du S.*

Ibid. Τὸν δὲ Θεόπομπον] Locus obſcurus, cui tamen ſi non plenam lucem adferre, at tenebrarum aliquid diſcutere forte licebit. Theopompus hic eſſe videtur nobilis hiſtoricus Chius, qui Macedonicis temporibus Philippi, Alexandri, Ptolemaei vixit, & rebus gerendis interfuit. Hujus libros hiſtoriarum LIII. legit *Photius* Cod. 176. quinque jam tum ait fuiſſe perditos: multas ibi παραπλήσιας παλιωδίαις ἱστορίας idem commemorat. Reliqua *Fabric.* B. G. vol. 9. p. 434. ſeq. Add. Viri docti ad *Longin.* 42, 3. Huc praefertim facit, quod *Stephanus* in Τριπάρωνα, quod φρούριον eſſe ait τ' Ὀλυμπίας, laudat Θεόπομπον πεντεκαιδεκάτῳ πέμπτῳ. Videtur ergo in illo libro, (quo ſuae aetatis hiſtoriam tractavit, cum a fine *Thucydidis* incepiſſet) commemoraſſe actionem aliquam ſuam Theopompus, qua de Tricarano (quaſi tu *Tricipitem* dicas, quorſum & *tridens* deinde & *Cerberus* refertur) judicaverit: hanc porro illius actionem laudaſſe inimicus Luciani iis verbis, quorum ipſa eum τρίαινα modo commemorata admonere potuit: nam τριγλωχὶν & τρίαινα ejusdem ſignificationis ſunt: & ad tridentem illum piſcatorium pertinent, quo majores piſces percutiunt; a quo etiam fictum eſt illud ἐκτριαινῶσαι h. e. τριαίνῃ ἐκπολεμῆσαι, quod nos, ut id genus alia quaedam, ad verbum ideo reddidimus, ut etiam Graeci ſermonis non ſatis periti, quid reprehendatur ſentire melius poſſint. *J.M.G.*

42. Λύχνον ἅψας] Alludere videtur ad Diogenis hiſtoriam. *F.G.*

43. Ἀδελφόν τινα] An fratrem, i. e. amaſium? *Petronius.* *F.G.*

ἐκεῖνε, ἦσαν οἱ ἀκούσαντες ἀπεμνημόνευον. πλούσιός τις, οἶμαι, καὶ δύο πένητες ἦσαν ἐχθροί. εἶτα μεταξὺ περὶ τοῦ πλουσίου λέγων, Ἀπέκτεινεν, ἔφης, θάτερον τῶν πενήτων· γελασάντων δὲ, ὡς τὸ εἰκὸς, τῶν παρόντων, ἐπανορθώσω δὴ σὺ, καὶ ἀναθήσω τὸ ἁμάρτημον, Οὐκ ἐβουλόμην, ἔφης, ἀλλὰ θάτερον αὐτῶν ἀπέκτεινεν. ἐῶ τὰ ἀρχαῖα, τὸ τριῶν μηνοῖν, καὶ τὸ ἀνεμία, καὶ τὸ πέταμαι, καὶ τὸ [a] ἐκχύνειν, καὶ ὅσα ἄλλα καλὰ τοῖς σοῖς λόγοις ἐπανθεῖ.

pretium est, praeterquam istius solius, quod auditores referebant. *Dives aliquis*, puto, *& duo pauperes inimici erant.* Deinde, cum de divite diceres, *Interfecit*, ajebas, θάτερον *pauperum* (alterum, τὸν ἕτερον) Ridentibus autem, ut facile est ad credendum, qui aderant, emendaturus peccatum tuum, & repositurus in quo peccatum erat, *Non ita volebam*, dicebas, *sed interfecit* ἄτερον. Omitto antiqua illa τριῶν μηνοῖν, (*trium duorum mensium*) & ἀνεμία (pro γαλήνη tranquillitas a ventis) & illud πέταμαι (*volo*) & ἐκχύνειν, (*effundere*) & quae alia pulchra tuis in orationibus efflorescunt.

Ἃ μὲν γὰρ ὑπὸ τῆς πενίας ἐλαυνόμενος ποιεῖς, Ἀδράστεια φίλη, οὐκ ἄν τινι ὀνειδίσαιμι. συγγνωστὰ γὰρ, εἴ τις λιμῷ πιεζόμενος, ὀφλήσας παρ' ἀνδρὸς πολίτου λαβών, εἶτα ὀπιώρκησεν, ἢ μὴν μὴ παρειληφέναι· ἢ εἴ τις ἀναισχύντως αἰτεῖ,

30. Quae enim paupertate stimulante facis, illa ego, o save Adrastea! nemini exprobraverim. Ignoscendum enim, si quis fame subactus depositum a cive acceptum, deinde perjurio interposito abneget; aut si quis impudenter roget, vel mendicet potius,

a Ἐκχύνειν] Ἐκχύσεις *Coll.* Vulgatum tenet *Fl.* & M.

48. Θάτερον] Καλῶς τὸ θάτερον εἶπε. *V.*

Θάτερον τῶν πενήτων] Καλῶς γὰρ τὸ θάτερον εἶπεν, ἐπεὶ μηδὲ ἡ συνήθεια θάτερον, ἀλλ' ἄτερον λέγειν ἐστὶ γὰρ ὁ ἕτερος (1) συναλειφθὲν ἄτερος λέγεται, καὶ ἄτερον ἡ αἰτιατική. καὶ γὰρ αὕτη τῇ συνήθειᾳ ἀκολουθεῖ. τὸ δὲ τριῶν μηνοῖν, προδήλως βάρβαρον δίκην τῶν τριῶν ἐπαγόμενον. ἀσκώτως δύσφημον δὲ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρηνικοῦ, μηδὲν πλέον τοῦ (2) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν, καὶ ἀδιόρθωτον. ἐπεὶ χύσω μὲ ἐποίησε) ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις, χύνω δὲ οὐδέπω ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ, ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι. ἐγὼ γὰρ ἔχω πέτημι, ἀλλὰ πέτω βαρύτονον, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη. ὃ δὲ ἡ (3) μετοχὴ πετόμενος, ὡς δὲ Πλάτων Εὐθύφρονι, τί δαὶ πετόμενον τινὰ διώκεις; πέταμαι δὲ, ἐδιόμην, ἀλλ' ἡ ἄρα ἔπταμαι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπτημι, ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι λεχθείη ἂν ἵσαμαι. *V.* alter.

53. Τὸ τριῶν μηνοῖν] Τριῶν μηνοῖν προδήλως βάρβαρον (4) διὰκεῖν τὸ τριῶν ἐπαγόμενον· ὥσπερ πάλιν δύσφημον δὲ τὸ ἀνεμία. τίς γὰρ χρεία τοῦ στρηνικοῦ μηδὲν πλέον τοῦ (5) νὴ δηλοῦντος; τὸ δέ τοι ἐκχύνειν δὲ ἀδιόρθωτον, (6) χύνω γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ (7) Ἑλληνίζουσα χρῆσις. ὥσπερ οὐδὲ τὸ πέταμαι· ἐγὼ γὰρ ἔχω πέτημι, ἵν' ἐκ πέταμαι, ὡς ἵσταμαι ἵσαμαι, ἀλλὰ πέτω, ἀφ' οὗ πέτομαι ἴσως ἂν λεχθείη, ὃ δὲ ἡ μετοχὴ ὁ πετόμενος· ὡς δὲ Εὐθύφρονι Πλάτων, (8) τί δαὶ διώκεις; πετόμενόν τινα διώκεις; ἐγὼ μὲν πέταμαι, ἀλλ' ἡ ἄρα ἔπταμαι ὡς ἀπὸ τοῦ ἔπτημι ὡς δὲ ἀπὸ τοῦ ἵσταμαι ἵσαμαι. *V.*

54. Ἐκχύσεις] Καὶ ἀδιόρθωτον· χύνω (sic scriptum erat) γὰρ οὐκ ἐπίσταται ἡ Ἑλληνικὴ χρῆσις· χύνω δὲ οὐδέπω ἐγκέκριται τῇ Ἑλλάδι γλώσσῃ. *G.*

58. Ἀδράστεια] Δαίμονα εἶναι λίγυστι ταύτῃ τοῖς πάνυ μεγάλα ἐγκαυχωμένοις ὑπονοεῖσθαι. *V.*

(1) Συναλειφθὲν] Συλληφθὲν. C.

(2) Νὴ] In Schol. seq. legitur μὴ in Impr. & V. Sed legendum νὴ, quod in compositione privationem notat. Immo sic ibi C. & G. Cod. V. v. tantum habebat, ex quo νῦν in Impr. factum est. *M. du S.*

(3) Μετοχὴ] Μυτοχὴ V. quod in Impr. recte mutatum est ex Scholio sequenti. *M. du S.*

(4) Διὰκεῖν] Sic etiam C. Lege tamen διώκειν. *M. du S.* (vel τῷ pro τῶν.)

(5) Νὴ] Μὴ edita. Nὴ C. recte. Vid. Schol. praecedens. *M. du S.*

(6) Χύνω γὰρ ὦν] Ἐγὼ χίω μὲν M. ut Scholio praecedenti editum est.

(7) Ἑλληνίζουσα] Ita dedit *Sol.* pro vulgato Ἑλληνική. *J. F. R.*

(8) Τί δαί;] Sic rescriptum ex M. Τί δὴ Edita.

48. Θάτερον τῶν πενήτων] Abruptae nimis & ex parte falsa sunt, quae hic Scholiasta habet. Juvat itaque e *Thoma Magistro* regulam Atticorum hic ponere. Articulus cum pronomine ἕτερος coalescit hac lege, ut vocalis articuli quaecumque, & prima ε, contrahantur in α· τ vero articuli, ob adspiratam ε transeat in θ. Haec quoties articulus in vocalem exit. Sed ubi in τ vel σ, non fit crasis, verum integre declinatur. Dicitur ergo, ἄτερος, ἄτερα, θάτερον, θατέρᾳ, τἄτερα, τἄτερον κ. τ. λ. Hinc apparet, quam infeliciter errorem suum Sophista emendaverit. *J. M. G.*

54. Πέ-

tius; & ſpoliet alios veſtibus, & telonium *humile* exerceat. Non dico ſane talia. Nulla eſt invidia paupertatem omni ope depellere. At illud jam ferri non poteſt, pauperem te hominem in ſolas id genus libidines effundere impudentiae tuae lucra. Verum ſi quid etiam laudare mihi permittis, illud urbane admodum a te factum eſt, cum Tiſiae artem, noſti quomodo, bis Coracis (*corvi*) opus ipſe feciſti, triginta aureis illum imprudentem ſenem emungens: at ille propter Tiſiam pro libro quinquaginta & ſeptingentas *drachmas* aſtu circumventus exſolvit.

31. Multa cum dicenda adhuc habeam, reliqua tibi remitto lubens. Illud vero ſolum adjicio. Age iſtaec ut lubitum fuerit, ne deſine ebrios in te ipſum furores exercere. At illud, *quod dicere nolo*, ne

μᾶλλον. δὲ προσαιτεῖ, καὶ λωποδυτεῖ, καὶ τελωνεῖ. [b] εἰ δὴ λέγω ταῦτα. φθόνος ἡδὲ
65 ἐξ ἅπαντος ἀμύητος καὶ ἀπορίας· ἐκεῖνο δὲ ἐκέτι φορητὸν, πένητά σε ὄντα, ἐς μόνας τὰς τοιαύτας ἡδονὰς ἐκχεῖν τὰ ἐκ τῆς ἀναισχυντίας περιγιγνόμενα. πλὴν εἴ γέ τι καὶ [c] ἐπαινέσαι μοι δώσεις πάνυ ἀστείως
70 ἐκεῖνο σὺ πεπραγμένον, ὁπότε τῆς Τισίου τέχνην οἶδα, ὡς τὸ [d] δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας, ἐξαρπάσας τῷ ἀνοήτῳ ἐκείνῳ πρεσβύτῃ χρυσοῦς τριακοσίους· ὁ δὲ ἀφ' ἑτέρας Τισίαν, ἀντὶ τοῦ βιβλίου, πεν-
75 τηκοσίους καὶ ἑπτακοσίας ἐξέτισε, καλασοφιθείς.

Πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, τὰ μὲν ἄλλα ἐκὼν ἀφίημί σοι. ἐκεῖνο δὲ μόνον προσλέγω, πράττε μὲν ταῦτα, ὅπως σοι φίλον, καὶ μὴ
80 παύσαιο τὰ τοιαῦτα ἐς ἑαυτὸν παροινῶν, ἐκεῖ-

[b] Οὐ δή] Sic Edd. & M. Forſ. εἰδή, adlevit *Solan.* [c] Ἐπαινέσαι μοι] marg. *A1. Ven.* 2. & *J.* Ἐπαινέσαιμι, ſine μοι. ſed reliquae quod edidimus, cum M. [d] Δισκόρακος] Δυσκόρακος W. *Fl. B1.* & 2. Δισκ. cett.

63. Προσαιτεῖ] Πολλὰ αἰτεῖ. *G.*

70. Τισίου] Τισίου λόγου τῷ Κόρακος τῷ Σικελῷ μαθητοῦ. τύχα γάρ τι τοιοῦτον ἐκ αὐτὸς καλασοφισάμενος τοῦ πρεσβύτου ἐργάσαιο. *V.* Eadem habet *V.* alter, niſi quod pro λέγου τῷ Κόρακος, ſcribat: Τούτου λέγω τῷ Κορ. &c. & pro τύχα, τάχα, (ſed cui bono, corrupta repetere?)

54. Πέπαμαι] Τὸ πέπαμαι, *volo*, rectum eſt & uſitatum; ſed pro πεπάνυμαι inuſitatum videtur. *F.G.*

Ibid. Ἐκχύσειν] Τὸ ἐκχύσειν inuſitatum fuiſſe notandum. Ἐκχεῖν uſitatum. *F.G.*

64. Οὐ δή] Aut οὐδὲ legendum, aut ὁ δή, quod in Impr. aliquot & M. neglectum eſt. *M. du S.*

70. Ὁπότε τῇ Τισίου τῶν τέχνῃ οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος] An legendum, ἐπότε τῇ T. τῶν τέχνῃ οἶδας, τὸ Δ. &c. *F.G.*

Ὁπότε τῇ Τισίου τῶν τέχνῃ οἶδα, ὡς τὸ Δισκόρακος ἔργον αὐτὸς ἐποίησας] Tiſiae ars eſt Sophiſtice. Fuit enim Tiſias inter primos Sophiſtas, quem *Ariſtotel.* περὶ ἐλέγχων σοφιστικῶν cap. ult. cum dixiſſet omne omnis artis principium eſſe tenue ac difficile, ſed illo reperto, facile poſtea creſcere & augeri, quod & factum ſit in orationibus politicis, Τισίας μὲν μετὰ τοὺς πρώτους, Θρασύμαχος δὲ μετὰ Θισίαν, Θεόδωρος δὲ μετὰ τοῦτον. *Tiſias quidem poſt primos* ſc. *Sophiſtas*, *Thraſymachus autem poſt Tiſiam*, *Theodorus autem poſt hunc.* *F.G.G.*

Ibid. Τισίου] Adde *Quintil.* II. 17. p. 111, 1. & III. 1, p. 125. f. *Iſocr.* p. 525. & *Plut.* Alcib. Corax Tiſias. *Cic.* de Or. I. 2. & in Brut. 12. in W. *Fl.* & *B.* δισκ—— quod minime ſpernendum, quamvis (verum & genuinum putem δισκ——, ut alium illum nequitia antecedebat Timarchus. *M. du S.*

Ibid. Τῇ Τισίου τῶν τέχνῃ] Narrat intelligentibus, & ſcientibus aliunde hiſtoriam, quam nobis divinare difficile, ac ne tanti quidem, eſt. Modo hoc meminerint, qui acumen Luciani volunt aſſequi, *primo* fraudem commiſſam, circa Artem, h. e. librum de inſtitutione Rhetorica Tiſiae illius Siculi, qui diſcipulus fuit Coracis: *deinde* Coracem, κόρακα, eſſe *corvum* Graecis furax, ut notum, animal; cum itaque δισκόρακα vocat Lucianus inimicum ſuum, *bis-furem* appellare: *tertio* luſum verborum eſſe in τισίας & ἐξέτισε. *J.M.G.*

73. Χρυσοῦς τριακοσίους] Eadem ſumma in drachmis enunciata πεντήκοντα ἑπτακοσίας aequat. Inſignis locus ad confirmandam auri & argenti comparationem: nempe *aureus* Romanus continebat *drachmas* XXV., quod etiam docet Zonaras apud *Gronov.* 2, 8. p. 109. *J.M.G.*

ἐκεῖνο δὲ μηδέν, ἄπαγε. οὐ γὰρ ὅσιον ὅτῳ τὴν αὐτίκα ἑστίαν τὰς ταῦτα δεδιθέντας καλεῖν, καὶ φιλοφρόσυνον προπίνειν, καὶ ἅψασθαι τῶν αὐτῶν ἄπεσθαι. ἀλλὰ μηδὲ ἐκεῖνο ἔστω τὸ ἐπὶ τοῖς λόγοις, φιλήματα· καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς οὐ πρὸ πολλοῦ στόματα σοι ἐργασαμένους τὸ στόμα, κἀπειδὴ πρῶτον ἄπαξ φιλυκῆς ὑπεμείνατε, κἀκεῖνα, εἰ δοκεῖ, ἄφελε, τὸ μύρῳ χρίεσθαι τὰς πολιάς, καὶ τὸ σιττᾶσθαι μόνα ἐκεῖνα. εἰ μὲν γὰρ νόσος τις ἐπείγει, ἅπαν τὸ σῶμα θεραπευτέον· εἰ δὲ μηδὲν νοσεῖς τοιοῦτον, τί σοι βούλεται καθαρὰ, καὶ λεῖα, καὶ ἁλιαθῆρα ἐργάζεσθαι, ἃ μηδὲ ὁρᾶσθαι θέμις; ἐκεῖνό σοι μόνον σοφὸν, εἰ πολιαὶ, καὶ τὸ μηκέτι μελαίνεσθαι, ὡς προκάλυμμα εἶεν τῆς βδελυρίας. φείδου δὴ αὐτῆς πρὸς Διὸς, καὶ τούτῳ, καὶ μάλιστα τῇ πώγωνι αὐτῇ, μηδὲ μιάνῃς ἔτι, μηδὲ ὑβρίσῃς· εἰ δὲ μὴ, ἐν νυκτί γε, καὶ σὺν σκότῳ. τὸ δὲ μεθ' ἡμέραν, ἄπαγε, κομιδῇ ἄγριον καὶ θηριῶδες.

amplius. Apage. Neque enim fas eſt ad eandem menſam vocare, qui ita ſe inſtituunt, & amicitiae illis poculum propinare, & eosdem attingere cibos. Verum nec illud fiat *quod* poſt ſermones *ſolet*: oſcula: eaque apud illos, qui paullo ante ipſum tibi os ut *Apopheras* (*obſcenum*, *deteſtabile*) fieret, effecere. Et quando ſemel amice te cohortari coepi, etiam illa, ſi videtur, auſer, ut unguento ungas canos, ac vellas iſta ſola. Si quis enim morbus urget, totum corpus curandum eſt: ſin tale nihil aegrotas, quid ſibi vult quod pura, & levia, & lubrica facis, quae nec videri fas eſt? Illud ſolum in te ſapiens, cani, & quod non amplius niger es. Itaque velum ſit *patere* tuae impuritatis. Parce ſane illis, per Jovem, vel hactenus, & in primis barbae ipſi, nec amplius illam pollue, vel contumelioſe tracta. Si vero minus *hoc potes*, certe noctu & in tenebris *fac quae facis*: interdiu enim, apage, nimis ferum & belluinum eſt.

32. Vi-

90. *Μόνα ἐκεῖνα*] Barbam ergo promittebat. Vid. cap. 27. *M. du S.*

3. *Ἀκίνητον τὴν Καμπυλίνην ἰέναι*] Proverb. *J. B.*

6. *Ὡς τό γε ἐμοὶ*] Pro *κατὰ τὸ ἐμὸν μέρος*. *De ma part, quant à moi.* F. G.

8. *Τὴν ἄμυξιν ἐπισκύσαι*] Proverb. *J. B.*

Ibid. *Ὦ παιπάλημα, καὶ κύναιδος*] Irridet ſtultitiam hominis, qui aſtutus ſibi videretur, nominibus Atticis ab *Ariſtophane* repetitis, qui *Oper.* 429. ſeq. in deſcriptione magni rhetoris haec ita jungit, *πυκνόταλον κύναιδον, σόφισμα, κόμμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὅλον* qua notione etiam *παιπάλην* dixerat *Nub.* 259. Nempe *παιπάλημα* pollen eſt: eo nomine ſubtilitatem quandam a tritura fori & uſu rerum ortam indicant: qua re etiam nomen Latinum, ut *Friſchlinus* in Nubibus, ſervavi. *Κύναδος* vulpes eſt. Nempe *κύναδος* legendum, non *κύναιδος*, ex ipſo vocum Atticarum connubio jam ſuſpicaretur aliquis. Sed inſuper *τὸ κυναδ-* & caſus prodit, & praeſertim illud, quod ignotum aeque ac *παιπάλημα* imperito Sophiſtae nomen dicit: *κύναιδος* autem nimis quam notum omnibus: hinc etiam factum ut librarius illud ignotiori ſubſtitueret: cum praeſertim *operum* inimici ſui *nomina* ea paullo poſt appellet auctor: quae res etiam Scholiaſten videtur moviſſe, ut retineret *κύναιδος*, & *παιπάλημα* etiam ad obſcenum ſenſum traheret. Nos non tam ſententia hujus loci detinuit, quam ea moleſtia, quod non occurreret Latinum, idque abſtruſius paullo nomen, quod *τῷ κύναδος* ſatis reſponderet. *Cercops* veniebat in mentem: ſed nimis videbatur vel ambiguum vel incertum. Itaque *vulpem* retinui. *J. M. G.*

9. *Κύναιδος*] Forſan *κύναδος*. i. e. bellua. *Heſych.* *κύναδος, θηρίον, ὄφις. Suid. Κύναδος πᾶν μὲ θηρίον κύναδος ἀξιοῦσι καλεῖσθαι. ἰδίως δὲ τὸν ἀλύπεκα. κακοῦργον ὡς ἀλώπεκ.* &c. F. G.

Κύναιδος] Conjecturam *Gujeti* juvat *Alciphr.* III. Ep. 28. Ubi ancilla Heri graveolentis amores deteſtata ait: *ἐγώ σε, ὦ Γύλλι, φυγῶ, τοῦτο μὲ βδελυττόμενον τὸ βάρος τῆς σάρκος, καὶ ὥσπερ τι κύναδος ἐκφεύγουσα*, quae *Bergl.* vertit *velut aliquam tetram belluam aversans.* Et ap. *Ariſtoph.* frequenter inter convicia numeratur *κύναδος*. Quod etſi & ibi *Scholiaſt.* eodem modo exponit quo *Suid.* tamen pro *ἀλώπεκι* potiſſimum eidem ponitur. Sed & Lucianum dediſſe *κύναδος*, quia generale hoc veteratorum, & ſcortatorum opprobrium, non abſimile vero eſt: neque ideo ajo *κύναιδος* illico proſcribendum eſſe; verum id forſan a recentioribus ſcribis profectum, qui hoc aptius putarent, quod cum Latino hinc formato *cinaedus* conveniens, melius intelligerent. *J. F. R.*

12. *Παιπάλημα*] *Heſych. Παιπάλημα, ποικίλον εὐκαιρία.* F. G.

13. *Κύναιδος*] Forſan *Κύναδος*: F. G.

18. *Εὐριπίδης*] *Eurip.* Bacch. vſ. 385. *M. du S.*

Εὐριπίδης] Hodie ſic legitur *Bacch.* 385. ſeq. *Ἀχαλίνων γομφίων, Ἀνόμου τ' ἀφροσύνας, Τὸ τέλος δυστυχία.*

Et

32. Vides ; quanto melius tibi fuiſſet non moviſſe Camarinam, nec deteſtiſſe *Apophrada*, quae tibi, *apophrada*, *deteſtabilemque* totam vitam reddet? Aut deeſt forte adhuc *ad eam rem* aliquid? Quantum in me eſt, nunquam deficiet. Nondum enim ſcis, quam totum in te plauſtrum attraxeris, qui deberes, o pollen, o vulpes, metu trepidare, ſi quis vir hirſutus, &, ut veteres dicebant, nigro podice, vel torvum te intueretur? Forte jam haec etiam ridebis, cum illud *pollen* & illud *vulpes* tanquam aenigmata quaedam & griphos audieris. Incognita enim tibi ſunt operum tuorum nomina. Itaque haec etiam licet calumnieris, niſi jam tripli aut quadrupli poenas tibi dedit Apophras. Tibi nimirum imputabis omnia. Ut enim praeclarus Euripides docere ſolet, *Effrenis oris, & βυροris impii ſolet eſſe finis infortunium.*

Ὁρᾷς, ὡς ἄμεινον ἦν σοι ἀχίνηλον † Καμαρίναν ἐᾶν, μηδὲ καλαγελᾶν † ἀποφράδα, ἢ σοι ἀποφράδα † βίον ὅλον ἐργάσεται; ἢ ἔτι προσδεῖ τινος, ὡς τό γε ἐμὸν ὑπολείψει; οὐδέπω γὰρ οἶδα ὅς ὅλην † ἅμαξαν ἐπεσπάσω, δεῖον, ὦ παιπάλημα, καὶ [a] κίναιδος, ὑποπτήσσειν εἴ τις ἀνὴρ δασὺς, καὶ τοῦτο δὴ τὸ ἀρχαῖον, μελάμπυγος, δριμὺ μόνον εἰς σὲ ἀποβλέψειεν. ἴσως ἤδη καὶ ταῦτα γελάσῃ, τὸ παιπάλημα, καὶ τὸ κίναιδος, ὥσπερ τινὰ αἰνίγματα, καὶ γρίφους ἀκούσας. ἄγνωστα γάρ σοι τὰ σῶν ἔργων τὰ ὀνόματα. ὥστε ὥρα ἤδη καὶ ταῦτα συκοφαντεῖν, εἰ μὴ τριπλῆ καὶ τετραπλῆ σοι ἡ ἀποφρὰς ἐκτέτικεν. αἰτιῶ δ' ὧν σεαυτὸν ἐπὶ πᾶσιν. ὡς γὰρ ὁ καλὸς Εὐριπίδης λέγειν εἴωθεν, Ἀχαλίνων στομάτων, καὶ ἀφροσύνης, καὶ ἀνομίας τὸ τέλος δυστυχία γίγνεται.

a Κίναιδος] Sic & M. cum Edd.

3. Τὴν Καμαρίναν] Λίμνην φασὶ τῇ Καμαρίνῃ πόλει ἐξεκαιμένην, ὁμώνυμον αὐτῇ· ἣν βυλομένους Καμαριναίους ῥᾳδιοχρονῆσαι, ἔχρησεν ὁ Θεὸς, μὴ κινεῖ Καμαρίναν. Οἱ δὲ τῷ Θεῷ ὡς ἀμελοῦσι ἐπιλάβοντες, ἔδρασε τὰ παρηνομημένα ἐφ' ἑαυτοῖς ἐπὶ τοῖς καθ' ἑαυτῶν βλαβερῶς τι ποιοῦν μελλόντων. τινὲς δέ φασι φοτὸν δυσῶδες εἶναι τὴν Καμαρίνην, ὃ τοὺς κλήδας ἀφανιζομένους ἀνδίκτους ἄζειν. *V.*

8. Παιπάλημα] Παιπάλημα ὁ παιπάργος ὑφηπος

* Ὁ ἀστὴρ] Ὡς ἀστὴρ Edita: ex *Vaſſ.* utroque mutavit *M. du S.*

† Συπαλλισμόν] Sic V. & M. Συπαλλισμὸν Exc. *G.*

‡ Διαστιγμένον] Διαστιγμένον Exc. *G. V. M.*

Et ſic laudatur etiam ſupra Ἀδ. c. 3. *Y. M. G.*

19. Ἀχαλίνων] *Gell.* I. 15. *M. du S.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ.

DE OECO.

Εἶτα Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν ἐν τῷ Κύδνῳ λοῦσαι, καλόν τε ἡγησάμην τὸν ποταμὸν ἰδὼν, καὶ ἀσφαλῶς βαθὺν, καὶ προσηνῶς ὀξὺν, καὶ νήξασθαι ἡδὺν, καὶ θέρους ὥρᾳ ψυχρὸν, ὥστε καὶ ὑπὸ προθήλῳ τῇ νόσῳ, ἣν ἐνόσησεν ἀπ' αὐτοῦ, δοκεῖ μοι οὐκ ἂν τοῦ λουτροῦ ἀποσχέσθαι. οἶκον δέ τις ἰδὼν μεγέθει μέγιστον, καὶ κάλλει κάλλιστον, καὶ φωτὶ φαιδρότατον, καὶ χρυσῷ στιλπνότατον, καὶ γραφαῖς ἀνθηρότατον, οὐκ ἂν ἐπιθυμήσειε λόγους ἐν αὐτῷ λεχθέντας, εἰ τύχοι περὶ τούτων λεγθέντων, καὶ ἐπευδοκιμῆσαι, καὶ ἐλλαμπρύνασθαι, καὶ βοῆς ἐμπλῆσαι, καὶ ὡς ἔνι μάλιστα καὶ αὐτὸς μέρος τοῦ κάλλους αὐτοῦ γενέσθαι, ἀλλὰ περισκοπήσας ἀκριβῶς, καὶ θαυμάσας μόνον, ἄπεισι, κωφὸν αὐτὸν καὶ ἄλογον καταλιπών, μήτε προσειπών, μήτε προσομιλήσας, ὥσπέρ τις ἄναυδος, ἢ φθόνῳ σιωπᾶν ἐγνωκώς;

1 ERgo Alexander lavare in Cydno cupiit, cum pulchrum videret & pellucidum amnem, & ſine periculo profundum, & blande celerem, & ad natandum jucundum, & frigidum aeſtate; adeo ut videatur mihi ne praeſenti quidem morbi, quem inde nactus eſt, periculo a lavandi voluptate revocari potuiſſe: Oecum autem aliquis conſpicatus magnitudine ingentem, & ſpecie pulcherrimum, & luce multa hilarem, & fulgentem ab auro, & picturis floridum; non concupiſcat orationem (ſi haec forte illius ſit profeſſio) in eo habere, & in illo probari, & claritatem ſibi in eo parare, & clamoribus eum implere, & quantum licet, & ipſe pars illius pulchritudinis fieri? ſed perſpectis cum cura omnibus, & admiratus ſolum, abeat, ſurdum relinquens & orationis *ſuae* expertem, nec allocutus eum, neque ſermone cum illo habito, ut mutus aliquis, aut qui invidia tacere decreverit?

Ἡράκλεις, ὑ φιλοκάλου τινὸς, οὐδὲ περὶ τὰ εὐμορφόταλα ἐρασθεὶς τὸ ἔργον, ἀγροικία δὲ πολλὴ, καὶ ἀπειροκαλία, καὶ προσέτι γε ἀμουσία, τὸ ἡδίστων αὐτὸν ἀπαξιῶν, καὶ τὸ καλλίστων ἀποχρῆν, καὶ μὴ συνιέναι ὡς οὐχ ὁ αὐτὸς περὶ τὰ θεάματα νόμος ἰδιώταις τε καὶ πεπαιδευμένοις ἀνδράσιν, ἀλλὰ τοῖς μὲ ἀπόχρη τὸ κοινὸν τοῦτο ἰδεῖν μόνον, καὶ περιβλέψαι, καὶ τὼ ὀφθαλμὼ περιενεγκεῖν, καὶ πρὸς τὴν ὀροφὴν ἀνακύψαι, καὶ τὴν χεῖρα ἐπισεῖσαι, καὶ καθ' ἡσυχίαν ἡδῆναι, 3 otacite oblectari prae metu, ut quidquam di-

2. Non elegantis iſtuc, Hercules, neque amore pulcherrimorum capti fuerit, ſed ruſticitas multa, & ſtupor quidam circa pulchra, ipſasque inſuper muſas, rebus jucundiſſimis ſe indignum judicare, & alienum oſtendere a rebus pulcherrimis, nec intelligere, non eandem circa ſpectacula legem eſſe imperitis literarum, atque eruditis hominibus: cum illis ſufficiat commune illud, videre ſolum, & circumſpicere, & circumferre oculos, & ad lacunar ſuſpicere, & movere *ab admiratione* manum, &

1. Ἀλέξανδρος μὲ ἐπεθύμησεν] Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ τῷ Κύδνῳ λουσάμενος, ὑ μικρᾶς ἠρρώστησεν, ὡς φησιν Ἀρριανός. Στράβων δὲ ὁ γεωγράφος ἱστορεῖ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κύδνου, ὅτι διὰ ψυχρότητα τὰ * πλατυσθρούντα † ζώων ἴσται ἐμβαίνοντα τοῦ † ῥεύματος τούτου ἐγχρονίζοντα. V. (Sed & tu lege Q. *Curtium* ſuper hoc. C.)

* Πλατυσθρούντα] Sic V. C. & G. In Impreſſ. erat πλατυσθρούντα, uti apud *Strab.* XIV. p. 693. C. in Ed. Caſauboni editum eſt; cujus vide notas p. 241. emendationem ſuam firmantes. *M. du S.*

† Ῥεύματος] Ῥεύματος male edita, quod emendare non dubitavi. *J. F. R.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Προσλαλιά. *Th. M.*

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ] Non totam *domum* eſſe, quae hic

digmum iis quae ſpectantur proferre poſſint. Qui vero eruditus pulchrarum rerum ſpectator eſt, non, puto, ſatis habeat oculis tantum fructum illius jucunditatis percipere, neque ſuſtineat mutus pulchri ſpectator eſſe: ſed tentabit, quantum poteſt immorari ſpectaculo, & oratione illud *quaſi* penſare.

δέει τῶ μὴ ἂν δυνηθῆναι ἄξιόν τι τ βλεπομένων εἰπεῖν· ὅστις δὲ μὴ παιδείας ὁρᾷ τὰ καλὰ, οὐκ ἂν, οἶμαι, ἀγαπήσειεν, ὄψει μόνῃ καρπωσάμενος τὸ τερπνὸν, οὐδ' ἂν ἐθέλοι ἄφωνος θεατὴς τῶ κάλλους γενέσθαι. πειράσει δὲ, ὡς οἷόν τε, καὶ ἐνδιατρίψαι, καὶ λόγῳ ἀμείψασθαι τ θεάν.

3. Pretium vero illud non laus modo conclavis. Hoc forte inſulanum illum adoleſcentulum decuerit, ut admiratione domus Menelai percellatur, & cum caeleſtium rerum pulchritudine ebur atque aurum illius comparet, ut qui nihil in terra pulchrum aliud viderit. Sed ipſum illud dicere in eo, & convocatis praeſtantiſſimis hominibus, orationis facultatem oſtendere, id ipſum, inquam, pars forte laudis fuerit. Ac res meo judicio jucundiſſima, pulcherrimus oecus ad accipiendam orationem apertus, laude & faventium vocibus plenus, placide & ipſe antrorum inſtar reſonans, & ſubſequens quae dicuntur, & ultima vocis protendens, extremisque orationis immorans, vel potius ut docilis auditor memorans quae dicta ſunt, laudansque dicentem, & aliquid non alienum a Muſis reddens. Quale quiddam excelſis rupibus accidit, quae tibiarum paſtoriciarum cantum reſonant, redeunte per repercuſſionem voce, & in ſe ipſam revertente. Imperiti autem putant, virginem quandam eſſe, quae canentibus reſpondeat clamantibusve, in mediis alicubi praeruptis habitantem, & intus loquentem e rupibus.

Ἡ δὲ ἀμοιβὴ, οὐκ ἔπαινος τῶ οἴκου μόνου (τοῦτο μὲν γὰρ ἴσως ἐκείνῳ τῷ νησιώτῃ μειρακίῳ ἔπρεπε, τ Μενέλεω οἰκίαν ἐξεπεπλῆχθαι, καὶ πρὸς τὰ ἐν ὁρᾶσθαι καλὰ, τ ἐλέφαντα καὶ τ χρυσὸν αὐτῆς ἀπεικάζειν, ἅτε μηδὲν ἐν γῇ καλόν τι ἄλλο ἑωρακότι) ἀλλὰ καὶ τὸ εἰπεῖν ἐν αὐτῷ, καὶ τὺς βελτίστους συγκαλέσασθαι λόγων ἐπίδειξιν ποιήσασθαι, μέρος τῶ ἐπαίνου καὶ τοῦτο γένοιτο ἄν. καὶ τὸ πρᾶγμα ἐξαίρετον, οἶμαι, οἴκων ὁ κάλλιστος ἐς ὑποδοχὴν λόγων ἀναπεπταμένος, καὶ ἐπαίνου καὶ εὐφημίας μεστὸς ὤν, ἠρέμα καὶ αὐτὸς ὥσπερ τὰ ἄντρα συνεπηχῶν, καὶ τοῖς λεγομένοις ἐπακολουθῶν, καὶ ἐπατείνων τὰ τελευταῖα τ φωνῆς, καὶ τοῖς ὑστάτοις τ λόγων ἐμβραδύνων, μᾶλλον δὲ ὡς ἂν τις εὐμαθὴς ἀκροατὴς ἀπομνημονεύων τὰ εἰρημένα, καὶ τ λεγόμενα ἐπαινῶν, καὶ ἀντίδοσιν οὐκ ἄμουσον ποιούμενος πρὸς αὐτά· οἷόν τι πάσχουσι πρὸς τὰ αὐλήματα τ ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι, τ φωνῆς ἐπανιούσης καὶ τὸ ἀντίτυπον, καὶ πρὸς αὐτὸ ἀναστρεφούσης· οἱ δὲ ἰδιῶται νομίζουσι παρθένον τινὰ εἶναι τ ἀμειβομένην τὺς ᾄδοντας, ἢ βοῶντας, ἐν μέσοις που τοῖς χρημνοῖς καθοικοῦσαν, καὶ λαλοῦσαν ἐκ τ πέτρων ἔνδοθεν.

Ἔμοι

hic laudatur, i. e. *aedes* plurium conclavium; ſed eam quae proprie οἶκος vocatur, nomine etiam Latinis retento, *oecus*; tota deſcriptio loquitur. Conf. *Gronov.* ad Hippiam c. *J.M.G.*

5. Νέου ἢν δύσηται] Ita & *Ariſtoph.* Av. vſ. 31. Νέου νεοῦμαι. De repetitione hujusmodi verbi cognati conf. ſupra *Alex.* c. 32. *Gall.* c. 5. & alibi. Nam adeo eſt frequens, ut pluribus non opus ſit. *J.F.R.*

30. Καθ' ἡσυχίαν ἰδιῶται] Reſpondet Gallicum proverb. *Les plus grandes paſſions ſont muettes.* *J.F.R.*

36. Ἐνδιατρίψαι] Plus eſt, quam ſolo viſu immorari; ſed quaſi non poſſe ſatiari admirando atque laudando. Conf. ſupra *Adv. Ind.* c. 26. & *Alex.* c. 33. f. *J.F.R.*

39. Ναυσὶν μειρακίῳ] *Hom.* Od. Δ. 71. *M. du S.*

59. Πρὸς αὐτὸν] Lege αὐτὸν. *F.G.* Id ut fieret, curavi. *J.F.R.*

65. Ὁ

[a] Ἐμοὶ γοῦν δοκεῖ καὶ συνεξαίρεσθαι οἶκος πολυτελείᾳ ἡ τῷ λέγοντι γνώμη, καὶ πρὸς τοὺς λόγους ἐπεγείρεσθαι, καθάπερ τι ὑποβαλλούσης τῆς θέας. σχεδὸν γὰρ εἰσρεῖ τι διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ὅπη τὴν ψυχὴν καλόν. εἶτα πρὸς αὐτὸ κοσμήσαν ἐκπέμπει τοὺς λόγους. ἢ τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ πιστεύομεν, τὴν ὄψιν τῶν ὅπλων ὀπτεῖναι καὶ τὴν Φρυγῶν ὁρμὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐνέδυ αὐτὰ πειράσειν, ἐπαρθῆναι καὶ πτερωθῆναι πρὸς τὴν τοῦ πολέμου ἐπιθυμίαν· λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ὀπτεῖναι πρὸς κάλλη χωρίων; καίτοι Σωκράτει μὲν ἀπέχρησε πλάτανος εὐφυὴς, καὶ πόα εὐθαλὴς, καὶ πηγὴ διαυγὴς, μικρὸν ὑπὲρ τοῦ Ἰλισσοῦ· καὶνταῦθα καθεζόμενος, Φαίδρου τε τοῦ Μυῤῥινουσίου καλλωπευέτου, καὶ τὸν Λυσίου τοῦ Κεφάλου λόγον διήλεγχε, καὶ τὰς Μούσας ἐκάλει, καὶ ὑπέτρευεν ἥξειν αὐτὰς ὅπη τὴν ἐρημίαν, συμπεριληψομένας τὸν περὶ τοῦ ἔρωτος λόγον. καὶ οὐκ ἠκχύνετο γέρων ἄνθρωπος, παρθένους καλῶν παρθένους, ἢ συνεσομένας τὰ παιδερασικά. ἐς δὲ ἕτω καλὸν χωρίον, οὐκ ἂν οἰώμεθα καὶ ἀκλήτους αὐτὰς ἐλθεῖν;

Καὶ μὴν ἐ κατά γε σκιὰν μόνην, οὐδὲ καὶ πλατάνου κάλλος, ἡ ὑποδοχὴ, οὐδ'

65 4. Videtur enim mihi, cum pretioso conclavi efferri etiam animus dicentis & ad orandum excitari, quasi subjiciente aliquid spectaculo. Fere enim per oculos pulchrum quiddam in ipsum etiam animum influit, quod exornatam ad illud *exemplum* orationem deinde emittit. Nisi credimus, Achilli ab ipso conspectu armorum auctum esse impetum contra Phryges, & cum tentandi caussa illa induissent, elatum esse & quasi alatum ad belli cupiditatem; dicendi autem studium non intendi ad pulchritudines locorum? Verum Socrati satis ad hoc erat platanus bene nata, & herba florida, & fons pellucidus parum *distans* ab Iliisso: atque ibi assidens Phaedrum Myrrhinusium dissimulatae sermonibus sapientiae lusit, & Lysiae Cephali F. orationem redarguit, & Musas vocavit, ratus, in illud desertum venturas, adjuturasque illam de amore disputationem. Nec puduit hominem senem vocare virgines, audituras de puerorum amore sermones: in locum autem adeo pulchrum non putemus etiam non vocatas illas venire?

5. Atqui non umbram modo habet, aut platani pulchritudinem, hoc diversorium, etiam

[a] Ἐμοὶ] Rescripsi ex *Fl.* L. marg. *A1.* & *V2.* Ὅ μοι Edd. vulgo. Ὁμοίως *Pell.* [b] Συνεσομένας] Sic *Fl. Fr. P. M. B1.* & 2. Συνψομένας *J.* & *V2.* Συνεσομένας *Pell.* Forsan συνοψ— adlevit *Solan.*

65. Ὅ μοι γοῦν] In omnibus, praeter Florentinam, editionibus sine ullo sensu legas, Ὅ μοι γοῦν δοκεῖ ἐ ξυνεξαίρεσθαι οἶκος πολυτελείᾳ ἡ τῷ λέγοντι γνώμη. At plane sicut conjeceram, in antiquissima illa editione legitur, ἐμοί γ' ἂν δοκεῖ &c. *J.J.*

Ἐμοὶ] Antea legebatur ὅ μοι in omnibus Impr. excepta *Fl.* & *V2.* In L. etiam recte ἐμοί. *M. du S.*

Ὅ μοι] Ἐμοὶ legendum videtur. *F.G.* Omnino. Ideoque sic jam dedi. *J.F.R.*

70. Πρὸς αὐτὸ κοσμῆσαν] Lege πρὸς αὐτὸ κοσμήσασα. Infra: λόγου δὲ σπουδὴν μὴ ἐπιστῆναι πρὸς κάλλη χωρίων. *F.G.* Vellem libri addicerent, & prompte reciperem. Sed vel sine iis ita legendum. *J.F.R.*

71. Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] *Hom.* Il. T. 16. & 365. *M. du S.*

Τῷ μὲν Ἀχιλλεῖ] Il. T, 15. Attulerat Thetis arma filio suo. Reliqui fulgorem eorum ferre non possunt. Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς.

Ὡς ἰδὼν, ὡς μὲν μᾶλλον ἴδεν χόλῳ, ἐν δὲ οἱ ἔσπε

Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ἐστὺ σέλας, ἐϊκυῖαν. *J.M.G.*

77. Πλάτανος εὐφυὴς] Haec de platano, de Iliisso, de musis &c. omnia pertinent ad Platonis Phaedrum, in principio cum totius dialogi, tum ipsius disputationis Socraticae, quae Lysiae opposita est. *J.M.G.*

83. Συμπεριληψομένας] Lege συνεπιλημψομένας. *F.G.*

86. Συνψομένας] Impr. plerique συνεσομένας. Ad veram & genuinam Luciani vocem magis accedit scriptura *Fl.* & *V2.* quam secutus sum. Ab ejus enim manu credo fuisse συνοψομένας. *M. du S.*

Συνεσομένας τὰ παιδερασικά] Legendumne συνεσομένας, an συνίημι potest etiam esse futurum medium συνίσομαι; illud enim puto certum, ad hanc originem atque intellectum pertinere. *J.M.G.*

Συνεσομένας] Συνεσομένας a συνίημι legendum videtur. *F.G.* Recte; nam licet Cl. *Gesn.* & συνεσομένας a συνίημι forte formari posse suspicetur, malim tamen, vi-

etiam si relicta ista ad Iliſſum, illam Regis auream dicas. Istius enim in solo pretio inerat miraculum: ars vero, aut pulchritudo, aut delectatio, aut commensurata proportio, non una elaborata aut permixta auro erat: sed barbaricum spectaculum, divitiae solum, quibus inviderent spectantes, beati possidentes judicarentur. Laus autem inerat nusquam. Neque enim pulchra curabant Arsacidae, neque ad delectationem hominum visui exponere sua solebant, neque curabant, laudaturine essent spectatores; sed id solum, ut percellerentur. Neque enim elegantiarum, sed divitiarum studiosi sunt barbari.

6. Hujus autem pulchritudo oeci non ad barbaricos oculos *exacta est*, neque ad Persicam superbiam, aut jactationem regiam, neque pauperem solum sed ingeniosum spectatorem postulat, cui non in solis oculis sit judicium, sed ratiocinatio etiam dicta consequatur. Quod enim pulcherrimam diei partem spectat (est autem pulcherrima, & amabiliſſima pars principium) & tollentem statim caput solem excipit; quod valvis apertis luce ad satietatem repletur; quo positu templa faciebant antiqui: quod longi-

ἀν ἢ ὅτι τῷ Ἰλιατῷ καλαμπὸν, ἢ βασιλέως λέγῃς ἢ χρυσῆν. ἐκείνης μὲ γὰ ἐν τῇ πολυτελείᾳ μόνῃ τὸ θαῦμα· τέχνη δὲ, ἢ κάλλος, ἢ τέρψις, ἢ τὸ σύμμετρον, ἢ τὸ εὔρυθμον, ἢ συνειργασ̣το, οὐδὲ καταμέμικτο τῷ χρυσῷ, ἀλλ' ἦν βαρβαρικὸν τὸ θέαμα, πλοῦτος μόνον, καὶ φθόνος τῶν ἰδόντων, καὶ εὐδαιμονισμὸς τῶν ἐχόντων. ἔπαινος δὲ οὐδαμοῦ πρόσην· [c] οὐδὲ γὰ [d] ἔμελε τοῖς Ἀρσακίδαις τῶν καλῶν, οὐδὲ πρὸς τὸ τερπνὸν ἐποιοῦντο τὰς ἐπιδείξεις, οὐδὲ ἐφρόντιζον, εἰ ἐπαινέσονται οἱ θεαταί, ἀλλ' ὅπως ἐκπλάγήσονται. οὐ φιλόκαλοι γὰ, ἀλλὰ φιλόπλουτοί εἰσιν οἱ βάρβαροι.

Τούτου δὲ τοῦ οἴκου τὸ κάλλος, οὐ κατὰ βαρβαρικούς τινας ὀφθαλμοὺς, οὐδὲ κατὰ Περσικὴν [e] ἀλαζονίαν, ἢ βασιλικὴν μεγαλαυχίαν, οὐδὲ πένητος μόνον, ἀλλὰ εὐφυοῦς θεατοῦ δέομενον, καὶ ὅτῳ μὴ ἐν τῇ ὄψει ἡ κρίσις, ἀλλά τις καὶ λογισμὸς ἐπακολουθεῖ τοῖς λεγομένοις. τὸ γὰ τῆς ἡμέρας πρὸς τὸ κάλλιστον ἀποβλέπειν (κάλλιστον δὲ αὐτῆς καὶ σθεινότατον ἡ ἀρχὴ) καὶ τὸ ἥλιον [f] ὑπερκύψαντα εὐθὺς ὑποδέχεσθαι, καὶ τοῦ φωτὸς ἐμπίπλασθαι εἰς κόρον, ἀναπεπταμένων τῶν θυρῶν, καθ' ὃ καὶ τὰ ἱερὰ βλέπουσα ἐποίουν

[c] Οὐδὲ] Οὐδὲν *Pell.* [d] Ἔμελε] Sic *S.* & *A.* Ἔμελλε cett. [e] Ἀλαζονίαν] Et sic *Fl.* cum cett. [f] Ὑπερκύψαντα] Ὑποκύψαντα *Fl.*

99. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Ἀρσακίδας τοὺς τῶν Πέρσων φησὶ βασιλεῖς, ἀπὸ Ἀρσάκου τοῦ παλαιοτάτου τῆς γενεᾶς ἐκείνης. *V.*

Παλαιοτάτου] Παλαιστάτου. *V.*

vitandae ambiguitatis ergo, consueto more η adhibere; maxime cum & sic habeat *Pell.* Verum quia alii aliud suppeditant, vulgatum exhibeo. *J. F. R.*

91. Βασιλέως] Quam regiam designet, invenire non possum, cum Arsacidarum mox meminerit. *M. du S.*

Ibid. Τῶν βασιλέως — τῶν χρυσῶν] Haec est illa aurea platanus, quam cum vite ejus generis Dario, Xerxis patri, donarat Pythius Lydus. *Herod.* 7, 27. Bithynum pro Lydo facit *Plin.* 33, 10. s. 47. ubi reliquos qui hujus utriusque muneris mentionem fecere, laudat *Harduinus.* *J. M. G.*

99. Ἔμελλε] Sic *S.* & *A.* recte. In reliquis ἔμελλε, saepissime in hac voce peccatur. *M. du S.*

Ibid. Ἀρσακίδαις] De his vide *Tacit.* An. II. 1. & enarratores. *M. du S.*

Ibid. Τοῖς Ἀρσακίδαις] Anachronismus ingens. Neque enim Darius, cui oblata illa platanus, Arsacides. *J. M. G.*

8. Ἀλαζονίαν] Forsan ἀλαζονείαν quaesivit *Solan.* haud immerito. Nam sic scribi amat. At quia scribae ει & ι saepe promiscue in aliis exarant, nihil mutare sustinui. *J. F. R.*

14. Ἡ ἀρχὴ] Oriens. *F. G.* Quid mirum, quando ἡμέρας intelligitur, quod est praemissum? *J. F. R.*

17. Τῶν θυρῶν] An θυρίδων; *F. G.*

ἐποίουν οἱ παλαιοὶ, καὶ τὸ τῆ μήκους πρὸς τὸ πλάτος, καὶ ἀμφοῖν πρὸς τὸ ὕψος εὔρυθμον, καὶ τὴν φωταγωγῶν τὸ [a] ἐλεύθερον, καὶ πρὸς ὥραν ἑκάστην [b] εὔστοχον, πῶς οὐχ ἡδέα ταῦτα πάντα, καὶ ἐπαίνων ἄξια;

Ἔτι δὲ θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τὴν ὀροφῆς ἐν τῷ εὐμόρφῳ τὸ ἀπέριττον, [c] καὶ τῷ εὐκόσμῳ τὸ ἀπεπίληπτον, καὶ τὸ τῆ χρυσῆ ἐς τὸ εὐπρεπὲς σύμμετρον, ἀλλὰ μὴ [d] πρὸς τὰς χρείας ὄφθονον, ἀλλ' ὁπόσον ἂν γυναικὶ σώφρονι καὶ καλῇ δεχέσθαι ὀπισθιότερον ἐργάσαιτο τὸ κάλλος, ἢ περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος, ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος, ἢ ἐν τοῖν ὠσὶν ἑλλόβια, ἢ πόρπη τις, ἢ ταινία τὸ ἄφετον ἡ κόμης συνδέουσα, τοσοῦτον τῇ εὐμορφίᾳ προστιθεῖσα, ὅσον τῇ ἐσθῆτι ἡ πορφύρα· αἱ δέ γε ἑταῖραι, καὶ μάλιστα αἱ ἀμορφότεραι αὐτῶν, καὶ τὴν ἐσθῆτα ὅλην πορφυρᾶν, καὶ τὴν δειρὴν χρυσῆν πεποίηνται, τῷ πολυτελεῖ θηρώμεναι τὸ ἐπαγωγὸν, καὶ τὸ ἐνδεὲς τῷ καλῷ προσθέσει τῇ ἔξωθεν τερπνῇ προμυθούμεναι. [e] ἡγοῦνται γὰρ καὶ τὴν ἀλένην [f] αὐτῶν φιλοπιστέραν [g] φαίνεσθαι, συναπολάμπεσθαι τῷ χρυσῷ, καὶ τῇ σφυρᾷ τὸ μὴ εὐπερίγραφον, λήθειν ὑπὸ χρυσῷ περιθέλῳ, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτὸ ἐρασμιώτερον γενήσεσθαι, τῷ φαεινοτάτῳ συνορώμενον. ἀλλ' ἐκείναι μὲν ὅπως, ἡ δέ γε σώφρων γυνὴ χρυσῷ μὲν τὰ δεχόντα, καὶ μόνον τὰ ἀναγκαῖα προχρῆται, τὸ δ' αὐτῆς κάλλος, οὐκ ἂν αἰσχύνοιτο, οἶμαι, καὶ γυμνὸν δεικνύουσα.

tudo latitudini & utrisque altitudo decora proportione respondet: quod feneſtrae ſunt liberae, & ad unamquamque partem anni recte diſpoſitae: quî non jucunda haec omnia & digna laudibus?

7. Inſuper admiretur aliquis, quod in formoſo lacunari nihil ſuperfluum, in ornato nihil quod reprehendi poſſit, illa auri decora & commenſurata diſtinctio, nihil habens in uſu invidioſum; ſed quantum etiam in muliere pudica & pulchra ad formam inſigniorem reddendam ſufficiat, aut circa collum monile, aut in digito anulus habilis, aut inaures in auribus, aut fibula quaedam, aut cohibens comam fluctuantem taenia, quae tantum addat formae, quantum veſti purpura. At meretrices, praeſertim ſi qua eſt deformior, & veſtem totam purpuream, & collum ſibi faciunt aureum, ipſo pretio venantes illecebras, & quod pulchritudini deeſt, extra apponendis, quae aliquam ſuavitatem habent, ſolantes. Putant enim, & brachium ſibi candidius viſum iri, aurum ſi una refulgeat; & pes quod minus circumſcripte formoſus eſt, illud occultatum iri ſub aureo ſandalio; ipſam faciem viſum iri amabiliorem, ſi una cum eo, quod ſplendidiſſimum eſt, adſpiciatur. Atque iſtae quidem hoc modo. Verum modeſta mulier auro, quantum ſatis eſt, & ad neceſſaria tantum utitur: ſuam vero pulchritudinem neque nudam oſtendere erubeſcat.

8. Igi-

a Ἐλεύθερον] Forſan αἴρειν adpictum margini *F.* b Εὔστοχον] Recepi ex *F.* marg. *A1.* & L. Εὖ ἴσχον Edd. vulgo. c Καὶ τῷ] Nihil variant Edd. d Πρὸς] Et ſic *Fl.* cum reliquis. e Ἡγοῦνται] Ἡγοῦν male *Coll.* f Αὐτῶν] Αὐταῖς *Fl.* g Φαίνεσθαι] Ἔσεσθαι *Coll.* Vulgatum firmant *Fl. Fr. F. P.* &c.

40. Ἡγοῦν γὰρ ἡ τὴν ἀλένην αὐταῖς φιλοπιστέραν ἔσεσθαι σ. τ. χ. π. τ. *G.*

26. Περὶ τὰς χρείας] Non damno penitus hanc lectionem: ſed magis placeret, ſi reperiatur in libro bono πρὸς praeter uſus neceſſarios, certe decoros. *F.M.G.*

31. Εὔφορος] I. e. modicus, levis, non gravitate incommodus annulus. *F.G.*

34. Ἡ πορφύρα] Ἡ πάνυ πορφύρα ſcil. *F.G.*

47. Τὰ ἀναγκαῖα] Subaudi κατὰ. *F.G.*

56. Διαλείμματος] Lege ἀμφλείμματος. *F.G.* Non video quare. *F.F.R.*

69. Ὑψό-

8. Igitur lacunar oeci hujus, vel caput potius, formosum quidem per se quoque, auro eatenus ornatum est, quatenus etiam caelum noctu a stellis per intervalla collustratum, & ignibus per interstitia quaedam a se remotis floret. Si vero totum esset ignis, non pulchrum nobis, sed terribile videatur. Videat autem hic aliquis neque otiosum aurum, neque solius delectationis caussa reliquo ornatui adspersum; verum splendore etiam quodam jucundo relucet, totique domui rutilum quendam colorem adjicit. Cum enim incidens lumen attigit aurum, permistumque illi est, commune quiddam refulgent, ac duplicem ruboris serenitatem reddunt.

9. Excelsa ergo oeci & fastigio proxima talia sunt, Homero quodam laudatore indigentia, qui illam aut alte-fastigiatam, ut Helenae thalamum, aut splendidam, ut Olympum, forte dicturus esset. Ornatum vero reliquum, & picturas parietum, & colorum pulchritudinem, & evidentiam uniuscujusque, accurationemque, & veritatem, adspectui veris, & prato florido comparare rectum fuerit: nisi quod ista defloreant, marcescuntque, & mutantur, ac pulchritudinem amittunt; hoc vero perpetuum ver, & nunquam marcescens pratum, & flos aeternus, quem solus attingat visus, & spectaculi illam suavitatem demetat.

10. Haec igitur tanta ac talia quis non

Καὶ τοίνυν ἡ τῇδε τῇ οἴκῃ ὀροφὴ, μᾶλλον δὲ κεφαλὴ, εὐπρόσωπος μὲ καὶ καθ' ἑαυτὴν, τῷ χρυσῷ δὲ ἐς τοσοῦτον κεκόσμηται, ἐς ὅσον ὁ οὐρανὸς ἐν νυκτὶ ὑπὸ τῶν ἀστέρων ἐκ διαστημάτων διειλαμπόμενος, καὶ ἐκ διαλείμματος ἀνθῶν τῷ πυρί. εἰ δέ γε πῦρ ἦν τὸ πᾶν, οὐ καλὸς ἂν, ἀλλὰ φοβερὸς ἡμῖν ἔδοξεν. ἴδοι δ' ἄν τις οὐδ' ἀργὸν ἐνταῦθα τὸ χρυσὸν, οὐδὲ μόνον τῷ τέρποντι εἵνεκα τῷ λοιπῷ κόσμῳ συνεσπαρμένον, ἀλλὰ καὶ αὐγήν τινα ἡδεῖαν ἀπολάμπει, καὶ τὸν οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι. ὁπόταν γὰρ τὸ φῶς προσπεσὸν ἐφάψηται, καὶ ἀναμιχθῇ τῷ χρυσῷ, κοινόν τι ἀπαστράπτουσι, καὶ διπλασίαν τὴν ἐρυθήματος ἐκφαίνουσι τὴν αἰθρίαν.

Τὰ μὲν δὴ ὑψηλὰ καὶ κορυφαῖα τῆς οἴκης τοιάδε, Ὁμήρου τινὸς δεόμενα ἐπαινέτου, ἵνα αὐτὸν ἡ ὑψόροφον, ὡς τὸν Ἑλένης θάλαμον, ἢ αἰγλήεντα, ὡς τὸν Ὄλυμπον, εἴπῃ. τὸν δὲ ἄλλον κόσμον, καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα, καὶ τὴν χρωμάτων τὰ κάλλη, καὶ τὸ ἐναργὲς ἑκάστου, καὶ τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸ ἀληθὲς, ἔαρ ὄψει καὶ λειμῶνι δὲ εὐανθεῖ κατὰ πάντα ἂν ἴσοι ὀρθαλεῖν· πλὴν πᾶς ὅσον ἐκεῖνα μὲ ἀπανθεῖ, καὶ μαραίνεται, καὶ ἀλλάττεται, καὶ ἀποβάλλει τὸ κάλλος, τοῦτο δὲ τὸ ἔαρ ἀίδιον, καὶ ὁ λειμὼν ἀμάραντος, καὶ τὸ ἄνθος ἀθάνατον, ἅτε μόνης τῆς ὄψεως ἁπτομένης, καὶ ἀπτομένης τὸ ἡδὺ τῶν [h] ἀπτομένων.

Τὰ δὴ τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα, τίς οὐκ ἂν

b Δραπομένων] Δαπομένων *Marcil.* Nil mut. Edd. nec Codd. Leg. tamen βλεπομένων.

71. Καὶ τὰ τῶν τοίχων γράμματα] Τὰς γραφὰς φησιν, ἤτοι τὰς ζωγραφίας, ὑφ' αἷς ἀνθῶν καὶ φυτῶν μιμήματα εἴργασται, καὶ εἴ τι τοιοῦτο ἄλλο. *V.*

* Ἤτοι] In editis εἴ τι. Correxit *M. du S.*

69. Ὑψόροφοι] *Homer.* Od. Δ. 121. Et mox αἰγλήεντα, v. Iliad. A. 532. *M. du S.*

80. Τῶν ἁπτομένων] Δαπομένων. *Th. M.*

Ibid. Τὸ ἡδὺ τῶν ἁπτομένων] Legendum videtur βλεπομένων quod inter dictantem & excipientem facillime in δραπομένων mutari potuit. Eandem vim habet δραπομένων *Marcilii*; quod probo, si est ex libro: conjecturam non temere receperim; cum δραπέτης vix aliter quam apud poëtas, & significatione activa legere meminerim. *J. M. G.*

ἀν ἡδείᾳ βλέπων, ἢ τίς οὐκ ἂν προθυμηθείη καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν ἐν αὐτοῖς λέγειν, εἰδὼς αἴσχιστον ὂν ἀπολειφθῆναι τῶν ὁρωμένων; ἐπαγωγόταλον γάρ [a] τι ἡ ὄψις τῶν καλῶν, οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππος [b] ἥδιον ἂν, οἶμαι, δράμοι κατ' πρασιὰς πεδίου, καὶ μαλακῇ, προσηνῶς διεξιόντος τὴν βάσιν, καὶ ἡρέμα ὑπείκοντος τῷ ποδὶ, καὶ μὴ ἀντιλυποῦντος τῇ ὁπλῇ. ἅπασι γὰρ τότε χρῆται τοῖς δρόμοις· [c] καὶ ὅλον ὀπίσω ἑαυτὸν τῷ τάχει, ἁμιλλᾶται καὶ πρὸς τὸ πεδίου τὸ κάλλος.

Ὁ δὲ ταὼς, ἡνίκα ἐξέρχεται, πρὸς λειμῶνά τινα ἐλθὼν, ὁπότε καὶ τὰ ἄνθη πρόεισιν, οὐ πολυθρυλητότερα μόνον, ἀλλὰ καὶ ὡς ἄν εἴποι τις ἀνθηρότερα, καὶ τὰς βαφὰς καθαρώτερα, τότε καὶ ὅτε ἐκπετάσας τὰ πτερὰ, καὶ ἀναθείξας τῷ ἡλίῳ, καὶ τὴν ὑρὰν ἐπάρας, καὶ πάντοθεν αὐτῷ περιήσας, ὑποδείκνυ τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔαρ τῶν πτερῶν, ὥσπερ αὐτὸν προκαλούμενος τῇ λειμῶνι εἰς τὴν ἅμιλλαν. ὑπερφέρει γοῦν ἑαυτὸν, καὶ περιάγει, καὶ [d] ἐκπομπεύει τῷ κάλλει. ὅτε δὴ καὶ θαυμασιώτερος φαίνεται πρὸς τὴν αὐγὴν, ἀλλαττομένων αὐτῷ τῶν χρωμάτων, καὶ μεταβαινόντων ἡρέμα, καὶ πρὸς ἕτερον εὐμορφίας εἶδος τρεπομένων. πάσχει δὲ αὐτὸ μάλιστα ὑπὸ τῶν κύκλων, οὓς ἐπ' ἄκροις ἔχει τοῖς πτεροῖς, ἰριδός τινος ἕκαστον περιθέοντος. ὁ γὰρ τέως χαλκοῦς ἦν, τοῦτο ἐγκλίναντος ὀλίγον, χρυσοῦς ὤφθη, καὶ

cum voluptate videat? aut quis non cupiat, etiam praeter vires, inter haec verba facere? qui sciat turpissimum esse non paria facere his quae videmus. Est enim res illecebrarum plena pulchrarum rerum adspectus, non in hominibus modo, sed equus etiam lubentius, puto, decurrat per pronum campum ac mollem, placide accipientem gressus, & molliter pedi cedentem, nec repellentem ungulas. Omnibus enim tum utitur viribus ad currendum, totumque se celeritati impendit, eaque cum campi pulchritudine certat.

11. Ac pavo sub veris initia in campum veniens, cum flores etiam prodeunt non desiderabiliores tantum, verum etiam, ut dicat aliquis, floridiores, coloribusque purioribus; ipse quoque passis pennis ac soli ostensis, elata cauda & in orbem circa se erecta, suos itidem flores exponit, suarumque ver pennarum, prato velut ad certamen ipsum provocante. Convertit se itaque & circumagit, & pulchritudinis suae quandam velut pompam agit: ubi fane admirabilior etiam videtur, mutantibus subinde ad lucem coloribus, & sensim *in alios* transeuntibus, atque in aliam se pulchritudinis speciem vertentibus. Maxime hoc illi accidit in illis orbibus, quos in extremis habet pennis, quorum unumquemque velut iris quaedam circuit. Quod enim modo aes erat, hoc, modice illo inclinante, aurum videtur: atque ille caeruleus ad solem splen-

a Τι] Τοι *Fl.* & marg. *A1.* b Ἥδιον] Recepi ex L. & *S.* Ἴδιον Edd. cett. c Καὶ ὅλον] Ὀλίγον δὺς *Fl.* Al. ὀρθὸν. al. ὀλέγον. *Coll.* Sed nostrae Edd. in vulgato consentiunt. d Ἐκπομπεύει] Ἐμπομπεύει *Fl.* & marg. *A1.*

92. Καὶ ὀρθὸν ἐκιδοὺς ἑ.] Γρ. καὶ ὀλίγον. *G.*

9. Μεταβαινόντων] Μεταβαλλόντων forsan legendum. *F.G.*

10. Ὅτε] Mallem ἅτε. *M. du S.*

24. Ἀποστάσαι] Ἀποστᾶσ legendum videtur. τὸ ὑποστάσαι hic locum habere non videtur. *F.G.*

Ἀποστάσαι] Errat *Gujetus*; offenderunt ad id verbum etiam Cl. *Graev.* ac *Gron.* Vid. T. 2. *Icarom.* c. 11. πάμπολυ δ' πρὸς ὑποστάσεως, ubi ὑποστᾶν pro *recedere, abire* recte defenditur ab Clar. *Jens.* adde & a nobis ibi indicatam Cl. *Hemsterh.* notam ad *Deor. Dial.* XX. No. 63. aliaque. *J.F.R.*

28. Καὶ ταῦτα — ὡδηγημένα] Haec insititia videntur & spuria. *F.G.*

33. Ἰόγγος] V. *Xen. Anaben.* III. p. 457. Ed. *Steph.*

χρῶ-

ſplendor ſi inumbretur, viridem lucem ſpargit: ita alium atque alium ornatum pennae illius ad lucem induunt.

12. Quin ipſum etiam mare habere, quo nos alliciat, & cupidine quadam, cum tranquillum eſt, ad ſe trahat, vel me tacente noſtis; cum etiam ſi aliquis plane mediterraneus ſit & navigandi imperitus, tamen & ipſe conſcendere navim velit, & circumnavigare, & multum diſcedere de terra, idque in primis ſi videat ab aura ſecunda leniter inflari vela, navim autem blando levique motu per ſummos labi fluctus.

13. Itaque hujus etiam pulchritudo oeci apta eſt, quae impellat ad dicendum, & dicentem excitet, & plauſum illi omni ratione paret. Equidem his ipſis moveor, & jam ſum motus, & in oecum dicendi cauſſa ingreſſus ſum, tanquam ab iynge quadam aut Sirene tractus a pulchritudine, ſpe non parva fretus, etiamſi ad hunc diem informis noſtra fuit oratio, pulchram viſum iri, velut veſte honeſta ornatam.

14. Verum enim vero etiam alia non ignava oratio, ſed generoſa, ut videri vult, cum inter dicendum me interpellavit & abrumpere dictionem conata eſt, tum poſtquam deſii, non vera, ait, me dixiſſe, ſed mirari ſe, ſi aptiorem eſſe ad edenda eloquentiae ſpecimina dicam pulchritudinem

ἢ τὸ ὑπὸ τῷ ἡλίῳ κυαναυγὲς, εἰ σκιασθείη, χλοαυγές ἐστιν, ἔτω μεταχοσμεῖται πρὸς τὸ φῶς ἡ στέρνωσις.

Ὅτι μὲν γὰρ ἡ θάλαττα ἱκανὴ προσκαλέσασθαι, καὶ εἰς ἐπιθυμίαν ἐπισπάσασθαι ἐν γαλήνῃ φανεῖσα, ἴστε, κἂν μὴ εἴπω· [e] ὥστε, εἰ καὶ παντάπασιν ἀπειρόπλους τις εἴη, πάντως ἂν ἐθελήσειε καὶ αὐτὸς ἐμβῆναι, καὶ περιπλεῦσαι, καὶ πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἀποσπάσαι, καὶ μάλιστα εἰ βλέποι τὴν μὲν αὔραν κύφως ἐπιριάζουσαν τὴν ὀθόνην, τὴν δὲ ναῦν προσηνῶς τε καὶ λείως ἐπ' ἄκρων ἀφρέμα διολισθαίνουσαν τῶν κυμάτων.

Καὶ τοίνυν καὶ τῇδε τῇ οἴκῃ τὸ κάλλος ἱκανὸν καὶ παρορμῆσαι ἐς λόγους, καὶ λέγοντα ἐπεγεῖραι, καὶ πάντα τρόπον εὐδοκιμῆσαι παρασκευάσαι. ἐγὼ μὲν δὴ τούτοις πείθομαι, καὶ ἤδη [f] πέπεισμαι, καὶ ἐς τὸ οἴκημα τοῦτο λόγοις παρελήλυθα, ὥσπερ ὑπὸ ἴυγγος ἢ Σειρῆνος τῷ κάλλει ἑλκόμενος, ἐλπίδα μικρὰν ἔχων, εἰ καὶ τέως ἡμῖν ἄμορφοι ἦσαν οἱ λόγοι, καλοὺς αὐτοὺς φανεῖσθαι, καθάπερ ἐσθῆτι καλῇ κεκοσμημένους.

Ἕτερος δέ τις οὐκ ἀγεννὴς λόγος, ἀλλὰ καὶ πάνυ γενναῖος, [g] ὡς φησι, καὶ μεταξύ μου λέγοντος ὑπέκρυσε, καὶ διαλαβεῖν ἐπειράτο τὸν ῥῆσιν. καὶ ἐπειδὴ πεπαυμαι, οὐκ ἀληθῆ ταῦτα λέγειν φησί με, ἀλλὰ θαυμάζειν, εἰ φάσκοιμι ἐπιδεξιότερον εἶναι πρὸς λόγων ἐπίδειξιν οἶκος κάλλος, γρα-

e Ὥστε] Ex emendatione *Solan.* Ὅτι Edd. priores. *Marc.* Nil mut. Edd.

f Πέπεισμαι] Πέπυσμαι male *Fl.*

g Ὡς] Ὅς vult *Reiſk.*

27. * Διαλιθάσασθαι τὸν κυμάτων] Ὡς *nauta!* ὡς αἱ διαλιθάσεις, Δυκιανὲ *V.*

* Διαλιθάσασθαι] Sic erat in Editis *Schol.* at in textu Luciani διαλιθάνουσιν. Sed ita variatur & alias in hoc verbo. Conf. *Gymn.* c. 28. Verum recte eſſe in textu Luciani, nemo dubitet. Vid. *Contempl.* c. 8. *J. F. R.*

33. Ἀπὸ ἴυγγος] Ex Theocrito; ἴυγξ ἕλκει τὸ τῶν ἐμῶν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα. *G.*

χῶσόν μοι τὸν ἴυγγα, ἔνα. Scholiaſtes *Theocriti* filiam Ἡλιοῦς facit. Alius ibidem Πειθοῦς. ad Id. II. *M. du S.*

Ibid. Ἀπὸ ἴυγγος] Mirum, ni ὑπὸ hic legendum. Etſi memini ſupra dicta ad T. I. *Tim.* p. 103. 104. Et *Gymn.* c. 20. No. 51. ubi vidimus ἀπὸ ſaepe poni ubi ὑπὸ locum potius haberet. At quia ideo differentia non tollenda inter has praepoſitt. & facillima ſcribarum ac typothetarum in his eſt aberratio, ſuſpicio non eſt diſſimulanda, & hic ὑπὸ praeſtare. *J. F. R.*

39. Ὡς φησι] Ὅς φησι. *Th. M.*

Ὡς φησι] *Ut ait.* Immo, *ut ait ipſe.* *F. G.*

γραφῇ ϗ χρυσῷ κεκοσμημένον. αὐτὸ γὰρ τοῦτο τὐναντίον ἀποβαίνειν. μᾶλλον δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτὸς παρελθὼν ὁ λόγος ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καθάπερ ἐν δικαστηρίοις ὑμῖν, εἰπάτω, ὅπῃ λυσιτελέστερον ἡγεῖται τῷ λέγοντι εὐτέλειαν οἴκου, ϗ ἀμορφίαν. ἐμοῦ μὲ ἀκηκόατε ἤδη λέγοντος, ὥστε οὐδὲν δέομαι δὶς περὶ τῶν αὐτῶν εἰπεῖν. ὁ δὲ παρελθὼν ἤδη λεγέτω, κἀγὼ σιωπήσομαι, ϗ πρὸς ὀλίγον αὐτῷ μεταστήσομαι.

oeci pictura & auro ornatam. Contrarium enim quodammodo evenire. Quin, si videtur, ipsa in medium progressa oratio pro se apud vos, tanquam judices, dicat, quare commodiorem esse putet dicenti vilitatem loci atque deformitatem. Me quidem orantem jam audistis: ergo non opus est, me bis de eadem re verba facere. Ista vero jam progressa in medium dicat, tacebo interim ego, & paullulum illi decedam.

Ἄνδρες τοίνυν δικασταί, φησὶν ὁ λόγος, ὁ μὲ πρωτίστων ῥήτωρ, πολλὰ κἀ μεγάλα τόνδε τὸν οἶκον ἐπῄνεσε, ϗ τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ ἐκόσμησεν· ἐγὼ δὲ τοσοῦτον δέω ψόγον αὐτοῦ διεξελεύσεσθαι, ὥστε κἀ τὰ ὑπ' ἐκείνου παραλελειμμένα προσθήσειν μοι δοκῶ. ὅσῳ γὰρ ἂν ἡμῖν καλλίων φαίνηται, τοσῷ δὲ [a] ὑπεναντίως τῇ τοῦ λέγοντος χρείᾳ δεῦχθήσεται. ϗ πρῶτόν γε ἐπειδὴ γυναικῶν, ϗ κόσμου, ϗ χρυσοῦ ἐκεῖνος ἐμεμήσατο, καί μοι ἐπιτρέψατε χρήσασθαι τῷ παραδείγματι. Φημὶ γὰρ ἐγὼ ϗ γυναιξὶ καλαῖς οὐχ ὅπως συλλαμβάνειν εἰς τὸ εὐμορφότεραι, ἀλλὰ ϗ ἐναντίον εἶναι τὸν κόσμον τὸν πολὺν, ὁπόταν τὰς ἐντυγχανόντων ἕκαστος ὑπὸ τοῦ χρυσοῦ, ϗ τῶν λίθων τῶν πολυτελῶν ἐκπλαγεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν ἢ [b] χρόαν, ἢ βλέμμα, ἢ δυρεὰν, ἢ τραχηλον, ἢ δάκτυλον. ὁ δὲ ταῦτ' ἀφεὶς, εἰς τὸ σαρδὸν, ἢ [c] τὸ σμάραγδον, ἢ τὸν ὅρμον, ἢ τὸ φέλλιον ἀποβλέπει, ὥστε ἀχθοῖτο ἂν εἰκότως παρορωμένῃ, ἀφ' ὧν

15. Sic igitur oratio: *Qui modo dixit orator, Judices, multis & magno opere laudavit hunc oecum, suaque illum oratione ornavit. Ego vero tantum abest, ut reprehensionem illius velim dicere, ut etiam praetermissa ab illo additurus mihi videar. Quo enim ille vobis pulchrior videbitur, tanto magis contrarius dicentis usui ostendetur. Ac primum quandoquidem mulierum, & mundi & auri mentionem iste fecit, etiam mihi, ut ea similitudine utar, permittite. Ajo enim ego pulchris etiam mulieribus non modo nihil ad hoc, ut formosiores videantur, conferre, sed contrarium etiam esse mundum copiosum, cum videntium unusquisque ab auro & lapidibus pretiosis perculsus, pro eo quod laudare debebat aut colorem, aut oculorum conjectum, aut cervicem, aut brachium, aut digitum; relictis hisce ad Sardam aut Smaragdum, aut monile, aut armillam respicit; adeo ut illa habeat, quod indigne ferat, se propter mundum*

a Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος Pell. b Χρόαν] Χρὼν male Fl. c Τὸν] Τὼν L. & Fl.

54. Μεταστήσομαι] *Migrabo, secedam, ipsi locum dabo secedens.* F.G.

Μεταστήσομαι] Olim notavi ad hunc locum, non satis notam fuisse hanc significationem verbi docto Athenaei interpreti, qui 12, 5. p. 523, B. μεθίστασθαι τοῖς κρείττοσι reddiderit *ad praestantiores commigrare*, cum deberet, *cedere fortioribus*. Sed quis finis fuerit, si quis castigare velit optimorum etiam interpretum peccata? quot adnotationes in Lucianum scribendae essent? Caveamus nobis ea diligentius, in simili stadio qui decurrimus. J.M.G.

58. Ψόγον αὐτοῦ] Τῆ οἰκίᾳ scil. F.G.

59. Ὑπ' ἐκείνου] Τοῦ ῥήτορος πρωτίστου. F.G.

62. Ὑπεναντίως] Ὑπεναντίος legit Interpres. F.G.

73. Ἐς τὸν Σαρδὸν] Σάρδιον λίθον. *Sardam* Plinio. *carneolam vulgo. corgnivola* Italice. Σαρδὼ, σάρδιος λίθος, σάρδινος, & Sarda, πᾶσαι τὸν Σαρδὼ τόνον omnia, ut & Σαρδόνυξ, seu Σαρδόνυξ. F.G.

Ibid. Τὸν Σμάραγδον] Τὼν Σμ. P. H. & J. plene. Τὸν aliae per compendium, quod facile permutatur cum τὼν. Sed τὼν pleniſſime Fl. ſine compendio. At genus nondum muto, quia & Latinis ſaepe maſcul. eſt. Vid. Cl.

dum praetervideri, non habentibus otium ad eam laudandam ſpectatoribus, ſed obiter tantum ad ipſam reſpicientibus.

16. *Quod quidem neceſſario etiam accidere arbitror illi, qui inter opera adeo pulchra dicendi facultatem velit oſtendere. Deliteſcit enim quidquid dicitur in magna vi rerum pulcharum, & obſcuratur, atque una abripitur, quaſi lucernam quis magnum in incendium injiciat, aut formicam in elephanto vel camelo oſtendat. Hoc ergo cavendum dicenti. Ad haec vox etiam ipſa confunditur, in vocali adeo & ſonoro oeco dicentis. Reſonat enim, & reclamant & contra dicit, aut potius occultat clamorem, quale quid etiam tuba facit tibiae, ſi una canant, aut celeuſma canentibus mare, ſi per fluctus illum ſonum accinere remigio velint. Vincit nimirum ſonus magnus, & ad ſilentium illum qui minor eſt redigit.*

17. *Quin illud ipſum, quod dicebat adverſarius, excitari a pulchro oeco dicentem, & alacriorem reddi, illius, mea quidem ſententia, fit contrarium. Percellit enim ac terret, & cogitationem perturbat, facitque timidiorem; dum cogitat, omnium turpiſſimum eſſe, ſi in loco formoſo habita non ſimilis ei videatur oratio. Sic enim manifeſtiſſime aliquis deprehendatur. Velut ſi quis armis indutus pulchertimis deinde fugiat ante alios, cujus nempe ignavia ipſis ab armis fiat apertior. Hoc ipſum perpendens*

κόσμον, οὐκ ἀγόντων σχολὴν ἐπαινεῖν αὐτὸν τὸ θεατὴν, ἀλλὰ πάρεργον αὐτῆς ποιουμένων τὴν θέαν.

Ὅτῳ ἀνάγκη, οἶμαι, παθεῖν καὶ τὸν ἐν οὕτω καλοῖς ἔργοις λόγους δεικνύοντα. λανθάνει γὰρ ἐν τῷ μεγέθει τῶν καλῶν τὸ λεχθὲν, καὶ ἀμαυροῦται, καὶ συναρπάζεται. καθάπερ εἰ λύχνον τις εἰς πυρκαϊὰν μεγάλην φέρων ἐμβάλοι, ἢ μύρμηκα ἐπ' ἐλέφαντος ἢ καμήλου δεικνύοι. τοῦτο γοῦν φυλακτέον τῷ λέγοντι. καὶ προσέτι [d] γε μὴν καὶ τὴν φωνὴν αὐτὴν ἐπιπαράπτεσθαι, ἐν οὕτως εὐφώνῳ καὶ ἠχήεντι οἴκῳ λέγων. ἀντιφθέγγεσθαι γὰρ, καὶ ἀντιφωνεῖ, καὶ ἀντιλέγει, μᾶλλον δὲ ἐπικαλύπτει τὴν βοὴν, οἷόν τι καὶ σάλπιγξ δρᾷ τὸν αὐλὸν, εἰ συναυλοῖεν, ἢ τοὺς κελευστὰς ἡ θάλαττα, ὁπόταν πρὸς κῦμα τραχὺ ἔχον ἐπᾴδειν τῇ εἰρεσίᾳ θέλωσιν. ἐπικρατεῖ γὰρ ἡ μεγαλοφωνία, καὶ καθασιωπᾷ τὸ ἧττον.

Καὶ μὴν καὶκεῖνο, ὅπερ ἔφη ὁ ἀντίδικος, ὡς ἄρα ἐπεγείρει ὁ καλὸς οἶκος τὸν λέγοντα, καὶ προθυμότερον διασκευάζεσθαι ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον [e] ποιεῖ. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀναταράττει, καὶ δειλότερον ἐργάζεται ἐνθυμούμενον ὡς ἅπαντων αἴσχιστον ἐν εὐμόρφῳ χωρίῳ μὴ ὁμοίους φαίνεσθαι τοὺς λόγους. ἐλέγχων γὰρ οὗτός γε τὸν φανερώτατον, ὥσπερ ἂν εἴ τις φανὸν πλίαν καλὴν ἐνδὺς, ἔπειτα φεύγοι πρὸ τῶν ἄλλων, ἐπισημότερον ὢν δειλὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων. τοῦτο δέ μοι δοκεῖ λογισάμενον καὶ

[d] Γε] Omittit *Fl.* [e] Ποιεῖ] Reſcripſi ex *B2.* ac *Pell.* quum Edd. cett. ποιεῖν haberent.

Cl. *Burm.* ad *Ovid.* 2. Met. 24. Inveniri etiam ζμάραγδος, vid. ſupr. T. I. *Jud. Voc.* c. 9. p. 90. Veluti & *Burm. xmaragdis* edidit, vide ibid. ab Cl. *Hemſt.* notatum, cui tamen adſentior, euphoniam cum *Priſciano* ſervandam, neque conſonantes hic triplicandas. *J. F. R.*

98. Ἐμοὶ δοκεῖν — ποιεῖν] Vitioſe quoque ſcribitur, ἐμοὶ δοκεῖν, τὸ ἐναντίον ποιεῖν. ἐκπλήττει γὰρ, καὶ φοβεῖ, καὶ τὸν λογισμὸν ἀναταράττει. Vel δοκεῖ, vel ποιεῖ legendum omnino: potius ποιεῖ. Domum nimirum, quae ad artem exactiſſime exſtructa ſit, largam eloquenti ſpectatori praebere laudandi materiam, & admirationem ſuam eleganti oratione exponendi, dixerat alius quis: at hic, *Ut mihi videtur*, inquit, *contrarium facit* iſtiusmodi domus. *Percellit enim & terret, ac mentem conturbat*, &c. *J. F.*

99. Ποιεῖ] Ποιεῖν omnes fere libri noſtri, ſed ita emendarat jam *B2.* *M. du S.*

Ibid. Ἐκπλήττει] Subaudi τὸν λέγοντα. *F. G.*

καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος, εὐμορφίας ἐλάχιστον φροντίσαι, μᾶλλον δὲ καὶ παιδικῶς ἀίδρει φωτὶ ἑαυτὸν ἀπεικάσαι, ἵνα αὐτῦ τοῦ λόγου δοκῇ εὐπρεπέστερον φαίνεσθαι τὸ τῶν λόγων τὸ κάλλος, ἐκ τῦ πρὸς τὸ ἀμορφότερον ἐξετάσεως. ἄλλως τε ἀνάγκη πᾶσα καὶ τὸν τῦ λέγοντος αὐτῦ διάνοιαν ἀσχολεῖσθαι περὶ τὴν θέαν, καὶ τὸ φροντίδος τὸ ἀκριβὲς ἐκλύειν, τῦ ὄψεως ἐπικρατούσης, καὶ πρὸς αὐτὴν καλούσης, καὶ τῷ λόγῳ προσέχειν οὐκ ἐώσης. ὥστε τίς μηχανὴ μὴ οὐχὶ πάντως ἔλαττον ἐρεῖν αὐτὸν, τῦ ψυχῆς διατριβούσης περὶ τὰ τῶν ὁρωμένων ἔπαινον;

Homericus ille orator videtur minimam curam habuisse pulchritudinis; potius imperite omnium homini se assimilasse, ut ipsius pulchritudo orationis tanto admirabilior ex ipsa ad illam deformitatem comparatione appareret. Alioqui necesse est, ipsum dicentis animum occupari in spectaculo, & exquisitam illam curam remittere, cum vincat illa species & ad se vocet, atque attendere ad orationem non patiatur. Quomodo ergo fieri potest, ut non omnino dicat deterius, occupato circa laudem eorum, quae videntur, animo?

Ἐῶ γὰρ λέγειν, ὅτι καὶ οἱ παρόντες αὐτοὶ, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν παρειλημμένοι, ἐπειδὰν εἰς [a] τὴν τοιῦτον οἶκον παρέλθωσιν, ἀντὶ ἀκροατῦ θεαταὶ καθίστανται. καὶ οὐχ οὕτω Δημοδόκος, ἢ Φήμιος, ἢ Θάμυρις, ἢ Ἀμφίων, ἢ Ὀρφεύς τις λέγων ἐστὶν, ὥστε ἀποσπάσαι τὴν διάνοιαν αὐτῦ ἀπὸ τῦ θέας. ἀλλ' ἓν ἕκαστος, ἐπειδὰν μόνον ὑπερβῇ τὴν ὁδὸν, ἀθρόῳ τῷ κάλλει περιχυθεὶς, λόγων μὲ ἐκείνων, ἢ ἀκροάσεως, ἀλλ' οὐδὲ τὴν δέχην ἀίοντι ἔοικεν· [b] ὅλος δὲ πρὸς τοῖς ὁρωμένοις ἐστὶν, εἰ μὴ τύχοι τις παντελῶς τυφλὸς ὤν, ἢ ἐν νυκτὶ, ὥσπερ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ, πεποίηται τὴν ἀκρόασιν.

I18. Omitto dicere, quod ipsi etiam praesentes & ad audiendum assumti, cum intrant in talem oecum, spectatores fiunt pro auditoribus. Neque quisquam ita vel Demodocus est, vel Phemius in dicendo, vel Thamyris, vel Amphion, vel Orpheus adeo, qui abstrahere mentem illorum a spectaculo possit: verum unusquisque transmisso solum limine, conferta illa pulchritudine circumfusus, orationem illam, sive auditionem, nec omnino audire videtur: sed totus est in his, quae videntur, nisi quis forte plane caecus sit, aut noctu, ut illud Areopagitarum consilium, audiat.

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἀξιόμαχον λόγων ἰσχὺς ὄψει ἀνταγωνίσασθαι, καὶ ὁ Σειρήνων μῦθος παντελῶς

19. Neque enim satis valere vim verborum, quoties cum visu pugnandum est; Sirenum

a Τὴν] Omittit art. *Fl.* b Ὅλος] Ὅλως marg. *Al.*

9. Καὶ ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ ἐκεῖνος] * Εἰς Πάριν Ἀλέξανδρον, ὡς φησιν Ὅμηρος, Ἀλέξανδρον θεοειδῆ, ὁ λόγος φησί. *V.*

26. Δημοδόκος, καὶ Φήμ.] Ὀνόματα μουσικῶν τινα ἢ μελῳδῶν. *G.*

* Extat *Scholiast.* nisi ad fugientem, de quo paulo ante dixerat, referas. Haec enim de Ulysse sermo est. Vide l. c. in not. *M. du S.*

9. Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Ulysses. *F.G.*
Ὁ τῦ Ὁμήρυ ῥήτωρ] Nimis pulchri, nimis divini sunt versus de Ulysse *Homeri* Il. Γ, 217.

Στάσκεν, ἐπεὶ δὴ ἴδοσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' ὔτ' ὀπίσω ὕπτιος προσπρηνὴς ἐνέμιμα,
Ἀλλ' ἀτιμῆϊ ἴκτισκεν, ἀίδρει φωτὶ ἐοικώς.
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα μηνιέμεν, ἄφρονα δ' αὖτως.
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος εἶε,

Totos adscripsi, cum quod nimis mihi videntur amabiles, quos proinde dimittere statim quin lectori commendarem, non potui; tum propter ultimum praesertim versum, qui plane sententiam, quae hic proponitur confirmat: *Loquente Ulysse, nemo amplius speciem*

Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσι,
Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος·
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.

tem etiam fabula, cum altera Gorgonum compoſita, doceat. Nam illae quidem praeternavigantes mulcebant, canendo & adulando carminibus, detinebantque appulſos, & mora omnino quadam opus illarum indigebat. Et aliquando aliquis praeternavigavit, & inaudita praetermiſit illorum carmina. At Gorgonum pulchritudo, quae eſſet violentiſſima, & ad principes animae partes pertineret, ſtatim videntes extra ſe rapiebat, faciebatque mutos: ut vero vult fabula, ac dicitur, lapidei prae admiratione facti ſunt. Igitur & quae de pavone paullo ante ad vos iſte dixit, ea pro me dicta arbitror. Etenim illius quoque quod delectat in ſpecie ineſt, non in voce. Et ſi quis juxta collocatos hinc luſciniam & cygnum canere jubeat, hinc inter ipſum cantum tacentem oſtendat pavonem; novi ego transituram ad hunc mentem, longum valere juſſis illorum cantibus: alioo invictum quid eſſe videtur ea, quae per viſum voluptas contingit.

20. *Et ego, ſi vultis, teſtem ad vos allegabo virum ſapientem, qui ſtatim teſtimonium mihi perhibebit, multo, quae videntur, his quae auditu percipiuntur eſſe validiora. Et mihi tu jam, praeco, huc voca ipſum Herodotum Lyxi F. Halicarnaſſo. Et quando,*

τεθεὶς, τῷ δεῖ τ' Γοργόνων διδάξειν ἂν ἐκεῖναι μὴ γὰρ [c] ἐκήλουν τὺς παραπλέοντας, καὶ μελῳδοῦσαι, καὶ κολακεύουσαι τοῖς ᾄσμασι, καὶ καταπλεύσαντας ἐπιπολὺ κατεῖχον, καὶ ὅλως τὸ ἔργον αὐτῶν ἐδεῖτό τινος ἀγατριβοῦς· καί τις αὐτὰς καὶ παρέπλευσε, καὶ τῶν μέλους παρήκουσε. τὸ δὲ τ' Γοργόνων κάλλος, ἅτε βιαιότατόν τε ὂν, καὶ τοῖς κυριωτάτοις τ' ψυχῆς ὁμιλῶν, εὐθὺς ἐξίστη τὺς ἰδόντας, καὶ ἀφώνους ἐποίει· ὡς δὲ ὁ μῦθος βούλεται, καὶ λέγει, λίθινοι ἐγίγοντο ἀπὸ τοῦ θαύματος. ὥστε καὶ ὃν ὑπὲρ τοῦ ταὼ λόγον εἶπε πρὸς ὑμᾶς μικρὸν ἔμπροσθεν, ὑπὲρ ἐμαυτοῦ εἰρῆσθαι νομίζω. καὶ γὰρ ἐκείνου ἐν τῇ ὄψει, οὐκ ἐν τῇ φωνῇ τὸ τερπνόν. καὶ εἴ γέ τις παραγένοιτο [d] ἀηδόνα ἢ τ' κύκνου, ἄδειν κελεύοι, μεταξὺ δὲ ἀδόντων παραδείξειε τ' ταὼ σιωπῶντα, εὖ οἶδ' ὅτι ἐπ' ἐκεῖνον μεταβήσεται ἡ ψυχὴ, [d] μακρὰ χαίρειν φράσασα τοῖς ἐκείνων ᾄσμασιν. οὕτως ἄμαχόν τι ἔοικεν εἶναι ἡ δι' ὄψεως ἡδονή.

Καὶ ἔγωγε, εἰ βούλεσθε, μάρτυρα ὑμῖν παραστήσομαι σοφὸν ἄνδρα, ὃς αὐτίκα μὰλ μαρτυρήσει, ὡς πολὺ ἐπαρατέστερά ὄψει τ' ἀκουομένων τὰ ὁρώμενα. καί μοι σὺ ἤδη, ὁ κήρυξ, προσκάλει αὐτὸν Ἡρόδοτον τὸν [e] Λύξου Ἁλικαρνασσέα· καὶ πειθὴ καλῶς ποιῶν ὑπή-

[c] Ἐκήλουν] Ἐκήλουν marg. *A1.* & *Fl.* [d] Μακρὰ] Sic *F. P. H.* &c. Μακρὰν *Fl.* [e] Λύξου] Et ſic *Fl.* cum cett. Βόλου vult *Grev.*

38. Τῶν Γοργῶν κάλλος] Ὅτι αἱ Γοργόνες κάλλει ἐξαιρέτῳ ἐκόσμησαν οἱονεὶ ἀστεϊσμὸν τοὺς ἀνθρώπους. *V.*

ctem illam & habitum cogitat: toti ſunt in verborum ipſius conſideratione. *F. M. G.*

11. Αἰδοῖ φωτὶ] *Hom.* Γ. 216. *M. du S.*

17. Πρὸς αὐτὸν] Αὐτὸν. *F. G.* Itaque ſic edidi invitis Edd. *F. F. R.*

21. Ἔπαινον] Minus commode dictum; nam id agit quod in rem eſt, maxime, qui dicturus laudem de laude cogitat, in eoque totus eſt; pro ἔπαινον ergo dicere debuit θαῦμα vel tale quid. *M. du S.*

26. Ἀγαμεμνονικὸν] De hoc & ſequente *Suidas* in ἀοιδός. Hunc Agamemnon apud uxorem, Phernicum Ulyſſes apud Penelopen reliquerat. *M. du S.*

31. Ἀλλ' — ἔοικεν] E Poëta quopiam ſumpta videntur. *F. G.*

Ἀλλ' οἶδ' &c.] *Hom.* Il. Φ. 430. *M. du S.*

64. Λύξου] *Urſinus* apud *Gronovium* AG. II. 71. monet Herodoti Patrem *Xylum* nominatum, non *Lyxum*, quod ex epigrammate apud *Steph. Byz.* V. Θούριοι conficit. Illud enim epigramma integrum de vetere libro Tzetzae deſcripſiſſe ſe teſtatur, qui *Xylum* nominandum doceat, adductis multorum teſtimoniis, & imprimis Zenonis auctoritate, a qua id accepiſſe ſe Tzetzes ſcribit. Unde & Lucianum emendare jubent. *M. du S.*

ὑπήκουσε, μαρτυρείτω παρελθών, ἀναδέξα-
σθε δὲ αὐτὸν, Ἰαστὶ πρὸς ὑμᾶς λέγοντα,
ὥσπερ αὐτῷ ἔθος. Ἀληθέα τάδε ὁ λόγος
ὑμῖν, ἄνδρες δικασταὶ, μυθέεται, καὶ οἱ πείθεσθε
ὅσα ἂν λέγῃ τετέων πέρι, ὄψιν ἀκοῆς προ-
τιμέων. ὥτα μὲν τυγχάνει ἐόντα ἀπιστότε-
ρα ὀφθαλμοῦ· ἀκούετε τοῦ μάρτυρος, ἃ
φησιν, ὡς τὰ πρῶτα τῇ ὄψει ἀποδέδωκεν;
εἰκότως. τὰ μὲν γὰρ ἔπεα πτερόεντά ἐστι, καὶ
οἴχεται ἅμα τῷ προελθεῖν ἀποπτάμενα· ἡ
δὲ τῶν ὁρωμένων τέρψις, ἀεὶ παρεοῦσα, καὶ
ὁρωμένοισι, πάντως τι θεατὴν ὑπάγεται.

Πῶς οὖν ὁ χαλεπὸς τῷ λέγοντι ἀνταγω-
νιστὴς, οὐκ ἔτω καλὸς, καὶ προβλεπτὸς
ὦν; μᾶλλον δὲ τὸ μέγιστον οὐδέπω φημί·
ὑμεῖς γὰρ αὐτοὶ οἱ δικασταὶ, καὶ μελαξὺ λε-
γόντων [a] ἡμῶν, εἰς τὴν ὀροφὴν ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους [b] ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γρα-
φὰς [c] ἐξητάζετε, πρὸς ἑκάστην ἀποστρε-
φόμενοι. καὶ μηδὲν αἰσχυνθῆτε· συγγνώμη γὰρ,
εἴ τι ἀνθρώπινον πεπόνθατε, ἄλλως τε, καὶ
πρὸς ἔτω καλὰς καὶ ποικίλας τὰς ὑποθέ-
σεις. ἡ μὲν τέχνης τὸ ἀκριβὲς, καὶ ἡ ἱστορίας
μετὰ τῆς ἀρχαίης τὸ [d] ὠφέλιμον, ἐπαγωγὸν
ὡς ἀληθῶς, καὶ πεπαιδευμένων θεατῶν δεό-
μενον. καὶ ἵνα μὴ πάντα ἐκεῖσε ἀποβλέπητε,
ἡμᾶς ἀπολιπόντες, φέρε, ὡς οἷόν τε [e] γράψωμαι αὐτὰ ὑμῖν τῷ λόγῳ. ἡδήσεσθε γὰρ,

praeclare ille quidem, obſecutus eſt, in medium progreſſus jam dicat teſtimonium. Patiemini autem illum Ionice vobiscum pro more ſuo loqui: Vera iſta haec oratio apud vos, judices, loquitur, & credite illi, quae in hanc ſententiam dixerit, viſum eſſe praeferendum auditui, aures enim oculis fere ſunt infideliores. *Auditis teſtem, quae dicat, ut primas tribuat viſui. Merito ſane. Verba enim alata ſunt & abeunt, & ſimul dum prodeunt, avolant. Verum delectatio ex his, quae videntur, adſtans ſemper ac manens, ſubit omnino ſpectatorem.*

21. *Qui igitur non validus dicenti adverſarius ſit oecus adeo pulcher, adeo ſpectabilis? Quin quod maximum eſt nondum dico. Vos enim ipſi, judices, dum nos dicimus, lacunar reſpiciebatis, muros admirabamini, picturas examinabatis converſi ad ſingulas. Nec eſt, quod vos pudeat. Ignoſcendum enim, ſi quid humani vobis acciderit: praeſertim in argumentis ita pulchris ita variis. Ars enim exquiſita, & hiſtoriae cum antiquitate utilitas, illecebras habent vere, & eruditis ſpectatoribus indigent. Et ne omnino relictis nobis eo reſpiciatis, age, quantum ejus fieri poteſt, verbis illa vobis depingam. Delectabimi-*

a Ἡμῶν] Reſtitui ex *F. S. Fr.* nam ὑμῶν *Bl. Fl. P. H.* aliaeque male. b Ἐθαυμάζετε] Sic Edd. omn. recte. c Ἐξητάζετε] Ita erat in *Fr. Fl. P. Bl. H. S.* Ἐξιτάζετε *F.* d Ὠφέλιμον] Bene *Fl. Fr. P. S. Amſt.* Ὠφέλημον male *F. H.* &c. e Γράψωμαι] Et ſic *Fl.*

71. Ὥτα γὰρ &c.] *Herodot.* I. 8. p. 3. *M. du S.*

74. Ἔπεα πτερόεντα] *Homer.* paſſim. *M. du S.*

Ἔπεα πτερόεντα] Cur verba alata vocentur hanc rationem reddit *Julian* in Epiſt. ad Eugen. p. 141. Collectionis Epiſtt. Graecanic. πάντως καὶ ὁ Ὅμηρος — πτερόεντας ὀνομάζει, διότι δύνανται παραλαχοῦ φοιτᾶν, ἅπερ οἱ ταχύτατοι τῶν ὀρνίθων, ἢ ἂν ἴδοιμεν, ἄττοντες. Non addam quae Scholiaſt. *Hom.* atque *Euſtath.* habent. *J. F. R.*

83. Ἡμῶν] Ὑμῶν eſſe ſphalma typogr. ſuſpicor ex P. quae *nos diximus* tamen exhibuit in Latinis, etſi ὑμῶν Graece exhiberet. *J. F. R.*

Ibid. Ἀπεβλέπετε, καὶ τοὺς τοίχους ἐθαυμάζετε, καὶ τὰς γραφὰς ἐξητάζετε] Male profecto *Marcilius* corrigit Θαυμάζετε; quod per ſe, ut cuivis facile pateat, redarguitur. *Nam vos ipſi, judices, interea dum nos dicebamus, ad tectum ſuſpiciebatis, parietes mirabamini, picturasque examinabatis.* *J. F.*

84. Ἐθαυμάζετε] Θαυμάζετε. *Th. M.* Male, ut *Jenſ.* recte ſentit; nam praeterita imperfecta & praecedunt, & ſequuntur, & narrat quid factum ſit, fierique ſoleat. *J. F. R.*

93. Γράψωμαι] Lege Γράψομαι. *F. G.* Recte, & parum aberat, quin invitis Edd. ita dediſſem, licet ſciam aor. ſubjunct. habere vim futuri. *J. F. R.*

1. Σχημάτων ἓ τόπων] Σχ. ἓ τόπ. *Th. M.* Ego in

missi enim, puto, iis audiendis, quae spectantibus admirationi sunt. Ac forte illo ipso nomine me laudabitis, & adversario praeponetis, ut qui & ipse ostendam oecum, & voluptatem vobis geminem. Difficultatem autem incepti mei videte, qui audeam sine coloribus, & figuris, & loco, tot imagines constituere. Tennis nempe est verborum pictura.

22. *Igitur ad dextram intranti Argolicae fabulae Aethiopicus affectus permixtus est. Perseus cetum interficit, & liberat Andromedan, uxorem paullo post sibi habiturus, abitque illam ducens. Agit hoc obiter in suo ad Gorgonas volatu. In brevi autem tabella multa expressit artifex; pudorem virginis ac metum: inspicit enim pugnam desuper e scopulo: & ausum juvenis amatorium; & difficilem oppugnatu speciem belluae. Atque haec quidem irruit spinis horrens, ac terribilis victu: Perseus autem laeva Gorgonem objicit; dextra ferit gladio, & qua parte vidit Medusam cetus, jam lapis est; qua adhuc vivit, falce caeditur.*

23. *Deinde post hanc imaginem, alia tabula picta est plena justitiae, cujus animale exemplum ab Euripide vel Sophocle sumsisse pictor videtur, qui similem & ipsi pinxerunt imaginem: Juvenes duo sodales Pylades Pho-*

οἶμαι, ἀκούοντες, ἃ καὶ ὁρῶντες θαυμάζετε. καὶ ἴσως ἄν με καὶ δι' αὐτὸ [f] ἐπαινέσαιτε, καὶ τῇ ἀντιθέσει προλιμήσαιτε, [g] ὡς καὶ αὐτὸν ἐπιδείξαντα, καὶ διπλασιάσαντα ὑμῖν [h] ἡδονήν. τὸ χαλεπὸν δὲ τῇ τολμήματι ὁρᾶτε, ἄνευ χρωμάτων, καὶ σχημάτων καὶ τόπου, συστήσασθαι τοσαύτας εἰκόνας· ψιλὴ γάρ τις ἡ γραφὴ τῶν [h] λόγων.

Ἐν δεξιᾷ μὲν ἴοντι, Ἀργολικῷ μύθῳ ἀναμέμικται πάθος Αἰθιοπικόν, ὁ Περσεὺς τὸ κῆτος φονεύει, καὶ τὴν Ἀνδρομέδαν καθαιρεῖ, καὶ μέλλοντα μικρὸν γαμήσας, καὶ ἄπεισιν, αὐτὴν ἄγων· πάρεργον τοῦτο τῆς [i] ὁδοῦ Γοργόνας πτήσεως· ἐν βραχεῖ δὲ πολλὰ ὁ τεχνίτης ἐμιμήσατο, αἰδῶ παρθένου, καὶ φόβον· ἐπισκοπεῖ γὰρ [i] τὴν μάχην ἄνωθεν ἐκ πέτρας, καὶ νεανίου τόλμαν ἐρωτικὴν, καὶ θηρίου ὄψιν ἀπρόσμαχον· καὶ τὸ μὲν ἔπειτα πεφρικὸς ταῖς ἀκάνθαις, καὶ δεδιττόμενον τῷ χάσματι· καὶ ὁ Περσεὺς δὲ τῇ λαιᾷ μὲν προδείκνυσι τὴν Γοργόνα· τῇ δεξιᾷ δὲ καθικνεῖται τῷ ξίφει. καὶ τὸ μὲν ὅσον τοῦ κήτους εἶδε τὴν Μέδουσαν, ἤδη λίθος ἐστί· τὸ δ' ὅσον ἔμψυχον μένει, τῇ ἅρπῃ κόπτεται.

Ἐξῆς δὲ μία τῶνδε τὴν εἰκόνα, ἕτερον [k] γράμμα γέγραπται δικαιότατον, ὃ τὸ ἐξεχέτυπον ὁ γραφεὺς παρ' Εὐριπίδου ἢ Σοφοκλέους δοκεῖ μοι λαβεῖν. [l] ἐκεῖνοι γὰρ ὁμοίαν [m] ἔγραψαν τὴν εἰκόνα, τὼ νεανία τὼ ἑταίρω,

[f] Ἐπαινέσαιτε] Ἐπαινέσητε *Fl.* & προτιμήσαιτε. [g] Ὡς καὶ] Ὡς μὴ καὶ *Fl.* [h] Λόγων] Λόγου *Ald.* male. [i] Τὴν] Articulo caret *Fl.* [k] Γράμμα] Δράμα *Fl.* quod verum credo. [l] Ἐκεῖνοι] Sic Edd. ἐκείνω vult *Solan.* [m] Ἔγραψαν τὴν] Sic dedi ex *Fl.* ἐγραψάτην cett.

τίου Edd. consentire video, neque ex Codd. quidquam varietatis notatum reperio. *J. F. R.*

5. Αἰθιοπικὸν] Cepheus, Cassiope, & Andromede Aethiopes. *F. G.*

8. Πάρεργον τοῦτο τῆς ἐπὶ Γοργόνας πτήσεως] Benedictus, *atque ut extra institutum, volatus ad Gorgonas:* An credimus sic insignem virum distinxisse? Verius crediderim ortum errorem ab typis, & continuo ductu expressisse sententiam, quam largius ediderat Micyllus, *atque hoc parergon quoddam, sive extra propositam rem additum fuit ad eum, quo ad Gorgonas abiit volatum.* Ex Benedicto oportet certe tolli absurda commatis distinctio, ut *volatus* sit genitivo casu. *J. G.*

23. Ἐκεῖνοι] Verbum in Duali numero positum in omnibus, excepta *Fl.* quae ἔγραψαν τὴν habet, hoc etiam pronomen in duali esse cum postularet, in omnibus libris nostris antea legebatur tamen ἐκεῖνοι. *M. du S.*

Ἐκεῖνοι — ἔγραψαν τὴν] *Fl.* lectionem veram arbitror, quam exhibeo; nam si ἐγραψάτην cum cett. legis, ἐκεῖνοι cum *Solano* in ἐκείνω mutandum fuisset; licet mox ἄμφω φοινίσσω recte legatur; dualis enim nominis recte admittit pluralem verbi, non vicissim. Etsi αἰ κῆρες ἐξέσθην *Hom.* Il. Θ. 73. Melius ergo erat lectionem bonam sequi, quae a *Fl.* suppeditatur, quam

ξω, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης, δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθόντε, φονεύσουσιν ἄμφω τ' Αἴγισθον. ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα ἤδη ἀνήρηται, καὶ ἐπ' εὐνῆς τινος ἡμίγυμνος πρόκειται, καὶ θεραπεία πᾶσα, ἐκπεπληγμένοι τὸ ἔργον, οἱ μὲν ὥστε βοῶσιν, οἱ δέ τινες, ὅπη φύγωσι, περιβλέπουσι. σεμνὸν δέ τι ὁ γραφεὺς ἐπεκόσμησε, τὸ μὲν ἀσεβὲς τ' ἐπιχειρήσεως δείξας μόνον, καὶ ὡς ἤδη πεπραγμένον παραδραμών, ἐμβραδύνοντας δὲ τοὺς νεανίσκους ἐργασάμενος τῷ τοῦ μοιχοῦ φόνῳ.

censis atque Oreſtes, qui jam putabantur eſſe mortui, atque ſic latentes, in regiam intrant, interficiuntque ambo Aegiſthum. Clytaemneſtra vero jam occiſa in cubili quodam ſeminuda jacet, ac miniſterium omne circumſtat, conſternati facinore, alii clamant, alii quorſum fugiant, circumſpiciunt. Speciose illud commentus eſt pictor, cum impium quod fuit in hoc facinore oſtendit modo, & tanquam perpetratum jam praetercucurrit: ſed immorantes pinxit juvenes in caede adulteri.

Μετὰ δὲ τοῦτο θεὸς ἐστὶν εὔμορφος, καὶ μειράκιον ὡραῖον, ἐρωτική τις παιδιά· ὁ Βράγχος ἐπὶ πέτρας καθήμενος, ἀνέχει λαγών, καὶ προσπαίζει τ' κύνα. ὁ δὲ πηδη-

24. Poſt haec vero formoſus Deus eſt, & adoleſcentulus pulcher, luſus quidam amatorius. Branchus in petra ſedens, leporem retinet, & alludit cani: hic vero aſſilientis ad ipſum

a Δοκοῦντε] Δοκῶντε Edd. priores male.

corrigendo aliam formare. Et licet alias permutationes dualis ac pluralis non ſemel viderimus, hic minus tamen convenit ἐκεῖνος. *J.F.R.*

26. Δοκοῦντε] Δοκοῦντε legendum omnino videtur: totus autem locus ſic corrigendus, Πυλάδης τε ὁ Φωκεὺς, καὶ Ὀρέστης δοκοῦντε ἤδη τεθνάναι, λαθόντε τὰ βασίλεια παρελθόντε φονεύσουσιν ἄμφω. &c. *F.G.*

Ibid. Λαθόντε τὰ βασίλεια, καὶ παρελθ.] Verti ac ſi legeretur καὶ παρελθόντε τὰ λαθόντε εἰς τὰ βασίλεια. Caſus ſimiles fecerunt, opinor, ut λαθόντε praeponeretur, inde reliqua confuſio. *J.M.G.*

38. Ὁ Βράγχος] Branchus Apollinis Amaſius, alias filius. *F.G.*

48. Τὸ δὲ ἔργον] Corruptus hic locus eſt; quem, ſi pro πως, legas οὐ μὴ vel ſimile quid, forſan ſanitati reſtitues. Ulterius abſque Mſſ. ope mihi progredi non licet. *Fl.* τὸ δὲ ἔργον οὐχ ἅπαξ σκέπειν ἀλλ' ἐστὶ &c. Unde nondum, quid ſcripſerit Lucianus, ſatis patet. Quin & ante haec verba pro τόλμαν, ego τὸ μὴν ſcriptum fuiſſe non dubito. Totum refingant quibus meliores obtigerint Codices, aut felicior erit conjiciendi facultas. *M. duS.*

49. Οὐχ ἁπαξ πω ἐστὶ τ' ἀστοῦ] Qui non ignorat hiſtoriam facti, ille hic aliquid deeſſe ſentit. Pherecydes apud *Schol. Apollo.* Argon. 4, 1515. de Mercurio & Minerva, Perſei in hoc facto adjutoribus, ὑποτίθενται αὐτῷ ὅτι οἱ θεοὶ, ὅπως χρὴ τὸν καφαλῆν ἀποτεμεῖν ἀπίσημμένον καὶ διανύσαν τὸ τοῦ κατόπτρου (ipſo nimirum clypeo politiſſimo) τὸν Μέδουσαν κ. τ. λ. Ipſe Perſeus narrat apud *Ovid.* Met. 4, 781.

Se tamen horrendae clypei, quod laeva gerebat,
Aere repercuſſo formam adſpexiſſe Medusae &c.

Itaque omiſſam apparet particulam exceptivam, quae hoc forte modo explerí poterit, οὐχ ἁπαξ πω, ἢ μὴ ἐστὶ τ' ἀστοῦ. Atque ita interpretatus ſum. *J.M.G.*

51. Τὸ πρόσιμον] Τῷ λοχαγίσαντι ſcil. *F.G.*

52. Ἄνω τ' ἀντίβυρ] Leg. videtur τ' ἀντίβυρα, ſeu potius τῷ ἀντίβυρα. ἀντίβυρ ἐλλιπτικῶς pro ἀντίβυρα τοίχου. Infra p. 848. (Ed. Bened.) ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πλησίος. &c. vide locum. *F.G.*

Ἄνω τ' ἀντίβυρ, Ἀθηνᾶς ναὸς πεπαλγται] Sane quidem poſt vocem tertiam video in editionibus poni parvam diſtinctionem, non ſecus acſi inde ſupponere deberemus viros doctos, qui vel ediderunt vel interpretati ſunt, in Graeco ſermone agnoviſſe ἡ ἀντίβυρ, cujus ſecunda inclinatio foret τ' ἀντίβυρ. Sed nunquam eo vecordiae progredi potui, credens illos ſatis bene voces Luciani conſideraviſſe. Itaque quum puer eſſem, inſiſtens illorum veſtigiis conſui ſcripſiſſe auctorem ἄνω τις ἀντίβυρ Ἀθηνᾶς ναὸς, *in mediis parietis ſuperiore parte obverſum oſtio templum Minervae poſitum eſt.* Neque hujus cogitationis nunc poenitet, eo magis quod hunc locum videam ab viro doctiſſimo infra *Symp.* c. 8. ſic tractari, quaſi vel ἄνω τ' ἀντίβυρ aut potius τῷ ἀντίβυρ legendum eſſet: quorum utrumque non eſt immune vitii; quum nec prius bonam efficiat ſententiam aut ſyntaxin, nec etiam poſterius, quum ſi μέσου fuerit ἀντίβυρος, non fuerit neceſſe id rurſus exprimi; ſed recte dicit in medio pariete fuiſſe ἄνω aedem Minervae ἀντίβυρον. Quin etiam quum illic ſcribit Lucianus ἐς δὲ τ' ἀντίβυρον ἡ ἄλλη πλησίος, non debet ſupponi ellipſis pro ἀντίβυρον τοῖχον, qui nullus illic legitur, ſed ἐς δὲ τ' ἀντίβυρα ſcilicet πλευρᾶς, quarum alium ad dexteram ingredientibus praeceſſiſſe illic manifeſte legimus. *J.G.*

Ἄνω

ipſum in altum ſpeciem habet. Atque adſtans Apollo ſubridet delectatus utroque, & puero ludente, & tentante capturam cane.

σομβῷ ἔοικεν ἐπ' αὐτὸν εἰς τὸ ὕψος· καὶ Ἀπόλλων παρεστὼς μειδιᾷ, τερπόμενος ἀμφοῖν, καὶ τῷ παιδὶ παίζοντι, καὶ πειρωμένῳ τῆς κυνός.

25. *Poſt iſta iterum Perſeus, auſus illa, quae ante cetum geſta ſunt, & Meduſa cui caput praecidit ur, tegensque Perſeum Minerva. At ille peregit facinus, ut opus ipſe ſuum non videret, praeterquam Gorgonis in clypeo ſuo imaginem: noverat nimirum quanti conſtaret directo viſus illam adſpexiſſe.*

Ἐπὶ δὲ τούτοις ὁ Περσεὺς πάλιν τὰ πρὸ τῆς κήτους ἐκεῖνα τολμᾷ, καὶ ἡ Μέδουσα τεμνομένη τὴν κεφαλὴν, καὶ Ἀθηνᾶ σκέπουσα τὸν Περσέα· ὁ δὲ τὸ μὲν τόλμαν εἴργασται, τὸ δὲ ἔργον οὐκ ἑώρακέ πω, [b] ἀλλ' ὅτι ἡ ἀσπὶς, καὶ Γοργόνος εἰκόνα. οἶδε γὰρ τὸ πρόσιμον τῆς ἀληθοῦς ὄψεως.

26. *In medio pariete, ſuperne, e regione januae aedicula Minervae facta eſt. Dea e candido marmore: habitus non bellicus; ſed qualis fuerit pacem agente Dea bellica.*

Κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἄνω [c] τῆς ἀντίθυρος, Ἀθηνᾶς ναὸς πεποίηται, ὁ θεὸς λίθου λευκοῦ, τὸ σχῆμα οὐ πολεμιστήριον, ἀλλ' οἷον ἂν γένοιτο εἰρήνην ἀγούσης θεοῦ πολεμικῆς.

Εἰ-

[b] Ἀλλ'] Inſerui ex *Fl.* omiſſum erat in cett. Sed pro *ἑώρακέ πω* eadem *Fl.* habet *ἑώρα σκέπων*, quod etiam adſcivit marg. *A1*. At nihili eſt. Pro *πω B1, & 2. πωτ.* [c] Τῆς ἀντίθυρος] Nihil mut. Edd. & *Coll.*

52. * Τῆς ἀντιθύρου] Ὡς λεὶ τ' εἰθύας †ἡ ἀντίθυρ. *V.*

* Τῆς ἀντίθυρος] Ἀντίθυρε male *V.*
† Ἡ ἀντίθυρ] In Impreſſis ὁ ἀντίθυρος, quod plane abſtindum. Sed in *V. C.* & *G.* ἀντίθυρ, quod rem totam aperit. Τῆς ἀντίθυρος, inquit, a nominativo ὁ ἀντίθυρ, ut σπῆλε a σπῆλος. *Mal. ann. Ed.*

Ἄνω τῆς ἀντιθύρου] Huc usque de parietis dextri imaginibus a c. 21. pergit nunc ad cubiculi latus intrantibus adversum, & quod supra januam priori oppositam erat, describit. Vide autem Ἀλεξ. c. 6. & Συμπ. c. 8. ubi priore in loco videbis τὸ ἀντίθυρον in omnibus libris Noſtris ſcriptum inveniri; in poſteriori autem in Mſ. O. ſolo; at reliquos prae ſe ferre τὴν ἀντίθυρον. Hic vero omnes τῆ ἀντίθυρος; quod mutavimus. Fateor tamen eo inclinare animum, ut putem hic τῆ ἀντιθύρῳ ſcriptum fuiſſe; ſicuti ὁ ὠροθύρος *Plut.* 1096, 1. eſt poſticum. Cum enim neutro genere uſurpatur, ſubauditur ſemper τοῖχος. *M. du S.*

Ἄνω τῆς ἀντίθυρος Ἀθηνᾶς ναός] Sine ulla dubitatione recipienda conjectura *Gronovii*. Ἀντίθυρος ναὸς Ἀθηνᾶς eſt aedicula Minervae, in medio pariete, ex adverſo januae, ad ſymmetriam nimirum obtinendam, poſita. Ναὸν vel νεὼν non ſemper eſſe juſtum templum & aedem, ſed machinationem auguſtam, recipiendo ſigno Dei alicujus factam, eum viri docti, *Priceus* praeſertim, ad Actuum Apoſtolicorum 19, 24. oſtenderunt, tum luculenter ipſe Lucianus docet ſupra *Amor.* c. 13. f. ubi ἀμφίθυρος, quemadmodum hic ἀντίθυρος, Veneris νεὼς deſcribitur. *Aediculam* e Plinii narratione ibi reddidimus: qui etiam alias illa appellatione petitur. V. G. de *Lyſiae opere quodam, quod in Palatio ſuper arcum. Divus Auguſtus dicavit in aedicula eburnis adornata* lib. 36, 7. f. 4, 10. Add. 36, 13. f. 19, 2. Non dubito quin illa opera altaribus Chriſtianorum ſuperpoſita, ubi intra thecas quasdam & valvas vel ſigna Divorum, vel reliquiae aſſervantur, itemque illa quae vocantur *tabernacula*, ſtructurae interdum inſignes & magni operis, ab ναοῦς hiſce gentilium originem duxerint. *J. M. G.*

Ἄνω τῆ ἀντίθυρος] Τῆ ἀντιθύρῳ *Solan.* Τῆς pro τῆς *Gron.* ac *Geſn.* quibus adſentior, cum emendatio ſit facilior. Edi tamen paſſus ſum vulgatum, quum & alii conjicere queant, articuli tranſpoſitione haec ſanari poſſe, legendo ἀντίθυρος τῆ Ἀθηνᾶς. Niſi vel ſine tranſpoſitione ita conſtruere velis (quod tamen durius) Neutro gen. τὸ ἀντίθυρον habuimus ſupra, T. 2. *Alex.* c. 16. ubi *Soulius* noſter animadvertit, hic loci idem feminino genere occurrere. Sed qui τῆς ad nominativum ἀντίθυρος pertinere poterit? Maſcul. genere, & uſitatiore, legitur infra *Symp.* c. 8. ὡς δὲ τὸ ἀντίθυρον. Sed & pro ἄνω ἀντὶ legat quis, qui verſionem priſtinam eo tendere viderit, quae dedit: *In medio autem pariete, ex adverſo januae Minervae aedicula quaedam eſt.* At quorſum tot conjecturas? Cedamus *Gronovio*, donec Mſſ. emendatiores nanciſcamur. *J. F. B.*

Εἶτα μετὰ ταύτην ἄλλη Ἀθηνᾶ, ὑπὸ λίθου αὐτη γε, ἀλλὰ γραφὴ [a] πάλιν. Ἥφαιστος αὐτὴν διώκει ἐρῶν, ἡ δὲ φεύγει· καὶ ἐκ τῆς διώξεως Ἐριχθόνιος γίγνεται.

27. *Tum post hanc Minerva alia; non marmor illa quidem, sed pictura rursus. Persequitur illam Vulcanus amator, illa se subducit, atque ex illa persecutione nascitur Erichthonius.*

Ταύτην ἑπέλαι παλαιά τις ἄλλη γραφή. Ὠρίωνα φέρει τὴν Κηδαλίωνα, τυφλὸς ὤν. ὁ δὲ αὐτῷ σημαίνει τὴν πρὸς τὸ φῶς ὁδόν, ἐποχούμενος.

28. *Hanc sequitur vetus quaedam alia pictura. Caecus Orion fert Cedalionem, hic vero insidens illi viam ad lucem monstrat.*

Καὶ ὁ Ἥλιος φανεὶς ἰᾶται τὴν πήρωσιν, καὶ ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν ἐπισκοπεῖ τὸ ἔργον.

29. *Oriensque Sol caecitati illius medetur. At Vulcanus e Lemno rem inspicit.*

Ὀδυσσεὺς τὸ μὲν τοῦτο, δῆθεν μεμηνώς, [b] ὅτε συστρατεύειν τοῖς Ἀτρείδαις μὴ θέλων· πάρεισι δὲ οἱ πρέσβεις ἤδη καλοῦντες. καὶ τὰ μὲν τῆς ὑποκρίσεως, πιθανὰ πάντα, ἡ ἀπήνη, τὸ τῶν ὑπεζευγμένων ἀσύμφωνον, ἄγνοια τῶν δρωμένων· ἐλέγχει δὲ ὅμως τῷ βρέφει. Παλαμήδης γὰρ ὁ τοῦ Ναυπλίου, συνεὶς τὸ γιγνόμενον, ἁρπάσας τὸν Τηλέμαχον, ἀπειλεῖ φονεύσειν, πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, καὶ πρὸς τὴν τῆς μανίας ὑπόκρισιν, ὀργὴν καὶ θυμὸν ἀνθυποκρίνεται. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς πρὸς τὸν φόβον τοῦτον σωφρονεῖ, καὶ πατὴρ γίγνεται, καὶ λύει τὴν ὑπόκρισιν.

30. *Ulysses post ista, nempe furens, ut qui expeditionem suscipere cum Atridis nolit. Adsunt autem legati jam vocantes. Et simulatio ipsius satis illa quidem probabilis: currus, discrepantia jumentorum, eorum quae agerentur ignorantia. At deprehenditur tamen in puero. Palamedes enim Nauplii F. intelligens quid ageretur, raptum Telemachum interfecturum se minatur, stricto jam gladio, & adversus furoris simulationem iram & ipse vicissim simulat. At Ulysses ab hoc metu respicit, & fit pater, & simulationem solvit.*

31. *Ul-*

[a] Πάλιν] Interpunctio *Gesneri*. Ante edebatur: ἀλλὰ γραφή. πάλιν Ἥφ—. [b] Ὅτι — θέλων] Ὅτι — θέλει *Pell.* In vulgato consentiunt *F. Ald. Bl. El. Fr. H. P. S.* πότι *Ba.*

58. Πάλιν] Aut tertia est Minerva, aut surreptitium est istud πάλιν. *M. du S.*

Ibid. Γραφὴ πάλιν. Ἥφαιστος] Sic interpungendum. πάλιν indicat, seriem picturarum interceptam ab aedicula Minervae rursus continuari. *F. M. G.*

60. Καὶ ἐκ τῆς διώξεως] Fabulam habes apud *Lactantium* I. 17. cujus haec extrema verba sunt: *In illa*, inquit, *colluctatione, Vulcanum profudisse aiunt semen, unde sit Erichthonius natus.* Ad quem locum *Lindenbrogius* Luciani *Philopseuden* pro hoc opusculo adfert; quod ideo moneo, ne frustra illud evolvas; nam ibi quidem cap. 3. *e terra natus Erichthonius* dicitur, sed nihil aliud. Confer etiam Ὀρχ. c. 39. ubi tangitur fabula, non ut hic, narratur. *M. du S.*

62. Ὠρίωνα φέρει τὴν Κηδαλίωνα] Quia haec fabula non est vulgo nota, non erit, credo, ingratum meo lectori, si aliquid de ea dixero. Orion ab Oenopione, qui in Chio regnabat, excaecatus & in littus maris expositus, Cedaliona puerum fabrum rapuit, & humeris impositum eo ductore usus est, ut ad orientem solem ab eo duceretur, ubi solis calore visum recepit. Naxius autem fuit, & ei Juno Vulcanum tradidit, ut fabrilem artem eum doceret. De eo *Eustathius* ad Iliad. Ζ, & *Apollodor.* L. I. qui tamen eum non nominat, sed hanc historiam narrat. *J. P. a G.*

66. Ὁ Ἥφαιστος Λημνόθεν] Fuerit itaque pictura talis, ut e Lemno, sua officina, prospiciens Vulcanus oculis prosequi videretur Orionem. Cur autem hoc quod Orion agit, *Vulcanus inspexerit*, Hyginus explicat poët. astron. 2. 34. Excaecatus ob vitiatam Meropen & de insula Chio ejectus, *existimatur Lemnum ad Vulcanum pervenisse, & ab eo quendam ducem, Cedalionem nomine accepisse* &c. *J. M. G.*

68. Ὅτι συστρατ. — μὴ θέλων] Legendum est, nisi vehementer fallor, ἅτε μὴ θέλων. *J. M. G.*

Ὅτι] Ἅτι legendum videtur. *F. G.* Recte, cumque Cl. *Gesn.* idem divinarit, cui multum tribuo, id potius habeo, quam *Pelleti* ὅτι θέλει. *J. F. R.*

71. Ὑπεζευγμένων] Subaudi ζώων, βοῶν, aut sim. *F. G.*

75. Πρόκωπον] Πρόκωπος idem est quod πρόσκωπος Grammaticis; sed τὸ πρόσκωπος magis placet. *F. G.*

Πρόκωπον] Cur *Gesn.* πρόσκωπον malit, non intelligo;

31. *Ultima Medea picta est zelotypia inflammata, pueros duos torvum adspiciens, & dirum quiddam animo agitans. Jam enim habet gladium. At miselli sedent ridentes, futurorum ignari, idque cum in manu videant gladium.*

32. *Haec omnia, judices, nonne, ut abducant auditorem, videtis, & ad spectaculum avertant, solumque eum qui dicit relinquant? Atque ego ista persecutus sum, non ut adversarium meum, audacem rati ac temerarium, qui difficilibus adeo rebus volens ipse se ingesserit, damnatum habeatis odio, atque in ipsa oratione destituatis: sed mei potius adjuvetis ipsi certamen, & connivetes, quantum ejus fieri potest, verba illius audiatis, perpensa nimirum operis difficultate. Vix enim vel sic potuerit, etiam si non judicibus vobis sed sociis utatur, non usquequaque indignus magnifico isto oeco putari. Quod vero pro adversario ista peto, nolite mirari; Ob amorem enim hujus oeci, quisquis est, qui in eo dicit, velim probari.*

Ὑστάτη δὲ ἡ Μήδεια γέγραπται, τῷ ζήλῳ ἀμηχανὴς, τὼ παῖδε ἐποπτεύουσα, καί τι δεινὸν ἐννοοῦσα· ἔχει γὰρ ἤδη τὸ ξίφος, τὼ δ' ἀθλίω καθῆσθον γελῶντε, μηδὲν τῶν μελλόντων εἰδότε, καὶ ταῦτα ὁρῶντε τὸ ξίφος ἐν ταῖν χεροῖν.

Ταῦτα πάντα, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, οὐχ ὁρᾶτε ὅπως ἀπάγει τὸν ἀκροατὴν, καὶ πρὸς τὴν θέαν ἀποτρέφει, μόνον δὲ καταλείπει τὸν λέγοντα; κἀγὼ διεξῆλθον αὐτὰ, οὐχ ἵνα τὸν ἀντίδικον τολμηρὸν ὑπολαβόντες, καὶ θρασὺν, εἰ τοῖς οὕτω δυσκόλοις ἑαυτὸν ἐκὼν φέρων ἐπέβαλε, καταγνῶτε, καὶ μισήσητε, καὶ ὅπως τῶν λόγων ἐγκαταλίπητε, ἀλλ' ἵνα μᾶλλον αὐτῷ συναγωνίσησθε, καὶ ὡς οἷόν τε καταμύοντες, ἀκούητε τῶν λεγομένων, λογιζόμενοι τοῦ πράγματος τὴν δυσχέρειαν. μόλις γὰρ ἂν οὕτω δυνηθείη δικαστὴς, ἀλλὰ συναγωνισταῖς ὑμῖν χρησάμενος, μὴ πανταπάσιν ἀνάξιος τοῦ οἴκου πολυτελείας νομισθῆναι. εἰ δὲ ὑπὲρ ἀντιδίκου ταῦτα δέομαι, μὴ θαυμάσητε· ἕνεκα γὰρ τοῦ οἴκου φιλεῖν, καὶ τὸν λέγοντα, ὅστις ἂν ᾖ, βουλοίμην ἂν εὐδοκιμεῖν.

go; πρόκωπος enim *remex* est, ὁ πρὸς κώπην. *Thucyd.* I. c. 10. *Long. Past.* II. p. 41. ταῖν ῥιπαῖν καθελκόντων, καὶ οἰάκας προσπάσας καθίσταμεν, ubi frustra *Mollius* conjicit προκώπας forsan legendum. Noster T. I. *Contempl.* §. 1. ἀντλεῖν ἀκάλαυτα ἢ πρόκωπον ἰθύειν. ibid. §. 7. ταύτας ἀεὶ ἐ πρόκωπος ἄν. Quum πρόκωπος sit, *promptus, strictus, nudus*, ut notum ex *Herodian.* VII. 6. 19. προβαλόντες τὰ ξιφίδια — φονεύουσιν, ἔχοντές τε αὐτὰ πρόκωπα, προτεθύκασι. Ibid. c. 5. 10. ἔχων πρόκωπον τὸν δεξιὸν. *manu capulo admota.* Quinam vero Grammatici idem esse dicant, πρόκωπος & πρόκωπος, nescio; nisi quod male ap. *Poll.* I. S. 95. πρόκωπος *remex* legas, ubi πρόκωπος recte corrigunt Commentt. *J.E.R.*

MAI-

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ. LONGAEVI.

Ὄναρ τί τοῦτο, λαμπρότατε Κυϊντίλλε, [a] κελευσθεὶς [b] προσφέρω σοι δῶρον, τοὺς μακροβίους, πάλαι μὲ τὸ ὄναρ ἰδὼν, καὶ ἱστορήσας τοῖς φίλοις, ὅτε ἐτίθεσο τῷ δευτέρῳ σου παιδὶ τὸνομα· συμβαλεῖν δὲ οὐκ ἔχων, τίνας ὁ θεὸς κελεύει μοι προσφέρειν σοι τοὺς μακροβίους, τότε μὲ [c] ηὐξάμην τοῖς θεοῖς [d] ὅπως μήκιστον ὑμᾶς βιῶναι, σέ τε αὐτὸν, καὶ παῖδας τοὺς σούς· τοῦτο συμφέρειν νομίζων καὶ σύμπασι μὲ τῷ τῶν ἀνθρώπων γένει, πρὸ δὲ τῶν ἁπάντων αὐτῷ τε ἐμοὶ, καὶ [e] πᾶσι τοῖς ἐμοῖς. καὶ γὰρ καί μοί τι ἀγαθὸν ἐδόκει προσημαίνειν ὁ θεός.

I SOmnio monitus hoc facere, o Quintille clariſſime, munus ad te defero Longaevos: *ſomnio*, *inquam*, quod olim vidi, cum nomen poneres filio tuo ſecundo, ac narravi amicis. Sed quod conjicere non poſſem, quosnam Longaevos tibi offerri Deus juberet: tum quidem vota Diis nuncupavi, ut quam longiſſime & tu vivas & tui filii; utile id eſſe ratus cum univerſo hominum generi, tum praeter caeteros & ipſi mihi & meis omnibus: etenim mihi quoque bonum quiddam praeſignificare videbatur Deus.

2. Re

a Κελευσθεὶς] Κελευθεὶς *Fl.* b Προσφέρω σοι] Bene *P. B. J.* &c. Προσφέρωι *H.* c Ηὐξάμην] Sic pleraeque. Εὐξάμην *Fl.* d Ὅπως μήκιστον] Sic *Fl.* & *B* 1. 2. 3. Ὅτι μήκιστον *J.* Ὅτι μήκιστον junctim aliae. e πᾶσι] Nil mut. Edd. neque Codd.

5. Συμβαλεῖν] Διαφέρειν, τοῦτο. *V.*

ΜΑΚΡΟΒΙΟΙ] Ante mortuum Demonactem ſcriptus videtur hic liber, quem, quo erat in eum favore, catalogo longaevorum non annumerare nefas duxiſſet. De eodem argumento ſcripſit etiam *Philagon*, cujus liber extat. vide etiam Laevinum Lempium *de occult. nat. mir.* & Merc. *Hiſt.* 1696. p. 317. & ſeqq. & alibi paſſim. *M. du S.*

1. Ὄναρ τι] Ex ipſa ſomnii commemoratione conjicit *Joh. Clericus* Bibl. Anc. & Mod. T. 22. p. 226. auctorem non eſſe Lucianum; ſed forte Ariſtidem, cujus ſuperſtitio nota eſt. Argumentum nimis imbecillum, quod vel ipſo primo libellorum Luciani refutetur. Caeterum legendum puto non ὄναρ τι, quod libros occupavit; ſed ὀνείρατι. *J. M. G.*

Ὄναρ] Pro κατ' ὄναρ, *per ſomnium*, frequens aliis, frequens Noſtro. T. I. *Tim.* §. 20. f. ὅτι μοι ὄναρ πλουτεῖν. T. 2. *Gall.* c. 1. f. ὦρα ἄπνος μοι, ὄναρ πλουτῶν, λιμώττης ἀνηγόρευσα. & vel centies alibi. Probe ſcivit hoc vir Doctiſſ. probe etiam meminit; quare igitur ὀνείρατι malit, neſcio; niſi quod τι forſan alibi non addat Noſter. De accentu V. Κυϊντ. vid. fin. huj. *Dial. J. F. R.*

Ὄναρ] In marg. verſionis *Geſnerianae* moneor, ut notas Clar. *J. Henr. Maji* inſeram, quas ille in *Diſſert.* ſuper hoc Luciani libello, Gieſſae Ao. 1724. defendente Doct. *J. Herm. Bonnero*, nunc ibid. Profeſſore Clariſſ. edidit. Sed cum Bibliopolae ſerio monuere, curarem, ne ultra tertium tomum haec editio excurreret; ut utriusque petitioni aliquid dem, potiſſima ſaltem indicando, vel excerpendo, inſeram. Ὄναρ igitur *Majus* hic notat de *vero*, ἐνύπνιον de falſo dici, ex *Macrob.* ad Somn. Scip. I. 3. *Suid. Heliod.* & *Artemid.* Id vero diſcrimen haud eſſe perpetuum, ex *Luciani Somn.* aliisque recte probat. Dein phraſin ὄναρ πλουτεῖν pro κατ' ὄναρ Noſtro adſerit ex *Pſeudom. Gall. Chrysoſol. Theophyl. Ælian.* & *Aeb. Tat. J. F. R.*

Ibid. Κυϊντίλλε] [Altercatio fuit inter Herodem Atticum & Quintilios fratres tum Graeciae praefectos (*Philoſtr.* p. 545. & 559.) ea autem coepta eſt circa annum Chr. CLXXI. Pythiaque CLXXXIX. eo anno celebrata; ſiquidem, referente *Philoſtrato* p. 545. l. c. nonnulli dicebant initium illius altercationis fuiſſe Pythiorum ſolemne, quod diverſo judicio concentum muſicum auſcultaſſent. Id enim Pythium ſolemne ad annum CLXXV, quo ſubſequens ſolemne CXC. celebratum, referri nequit; uti ex ſequentibus liquebit. *Philoſtratus* enim veram altercationis hujus cauſam enarrans ibi ſcribit, Herodem tyrannidis apud Imperatorem, Quintilliorum literis accuſatum: poſtea ipſum atque adverſarios Imperatorem, tum in Pannonia bellum gerentem, & Sirmii degentem, adiiſſe; atque coram eo cauſſam egiſſe (558. A.) vivente adhuc *M. Aurelii* uxore, ac filiola adhuc balbutiente, (& modo trienni p. 561.) 558. D. Jam vero Fauſtina A. C. CLXXV. ſub hiemem obiit; atque paulo poſt Marcus epiſtolam ad Herodem ſcripſit, in qua cum de belli hibernis verba feciſſet, in quibus tum erat, & uxorem defleviſſet *recens mortuam*, addebat ἀπολογίαν pro judicio, quod ante adverſus eum in Pannonia

2. Re autem mecum considerata, in cogitationem veni, vero esse simile, Deos, quum viro doctrinae studiis operato haec imperent, jubere, de arte tibi *mea* aliquid ut offeram. Hunc igitur auspicatissimum ratus natalicorum tuorum diem, dono tibi eos, qui ad longam senectutem perveniisse, cum sana mente & corpore integro, memorantur. Etenim duplex quaedam tibi utilitas ex hoc libello nascatur: hinc animus alacris & bona spes, fieri posse ut ipse quoque vivas quam diutissime, hinc quaedam *petita* ab exemplis disciplina, si cognoscas, ut quique maxime & corporis sui & animi curam gesserit, ita ad longissimam senectutem, cum valetudine integra, perveniisse.

Σκεπτόμενος δὲ κατ' ἐμαυτὸν, εἰς σύνοιαν ἦλθον, εἰκὸς εἶναι τὺς θεὺς, ἀνδρὶ ἐς παιδείαν ἔχοντι ταῦτα προστάσσοντας, κελεύειν τί προσφέρειν σοι ἀπὸ τέχνης. ταύτην ἐν αἰσιωτάτην νομίζων τὴν γε τῶν γενεθλίων ἡμέραν, δίδωμί σοι τὺς ἐς ὀγδόας εἰς μακρὸν γῆρας ἀφικέσθαι ἐν ὑγιαινούσῃ τῇ ψυχῇ, καὶ ὁλοκλήρῳ τῷ σώματι. καὶ γὰρ ἂν καὶ ὄφελός γένοιτό τί σοι ἐκ τοῦ συγγράμματος διπλοῦν. τὸ μὲν εὐθυμία τις, καὶ ἐλπὶς ἀγαθὴ, καὶ αὐτὸν [f] ἐπιμήκιστον δύνασθαι βιῶναι. τὸ δὲ διδασκαλία τις ἐκ παραδειγμάτων, εἰ ἐπιγνοίης ὅτι οἱ μάλιστα ἑαυτοῦ ἐπιμέλειαν ποιησάμενοι κατά τε σῶμα, καὶ κατὰ ψυχὴν, οὗτοι δὲ εἰς μακρότατον γῆρας ἦλθον, σὺν ὑγείᾳ παντελεῖ.

Né-

[f] Ἐπιμήκιστον] Sic pleraeque. Ἐπὶ μήκιστον *Fl. Bl.* ac 2.

nia tulerat (p. 562. coll. cum 560. D.) *J. Masson.* Exc. ined.] Graeciae Praefecti erant sub *M. Aurelio* Clarissimi fratres *Quintillii*, quorum inter ceteros meminit *Lamprid* in Commodo c. 4. quem vide, & in eum *Casaub.* not. De fratre tam Charo nihil habere Lucianum, miror. Horum alter consul fuit Anno C. 177. alter 180. Prior etiam anno 159. V. etiam *Dion. Cass.* L. LXXII. p. 819. & not. ad *Philostr.* l. c. Κωντίλλιοι vulgo scribitur. Ed. postrema ex Mss. Κυντίλιοι habet. *Cardianum* & *Maximum Dio* nominat l. c. Pro Cardiano *Wottonus* p. 251. *Sext. Q.* Condianum vocari debere docet. *M. du S.*

Κωντίλλα] De hujus nominis formatione plura *Majus* & *Bennerus* Diss. dicta, qui demonstrant *Quintillus* & *Quintilius* non discrepare; sed quia nimis multa, & *Solanus* potissima jam dixit, non infero. *J. F. R.*

2. Προσφέρωσι δῶρον] Προσφέρω σοι δῶρον. *Th. M.*

Προσφέρωσι δῶρον] Libros etiam diebus natal. aliaque occasione donari solitos, ex Lucian. Cronos. *Ipsor.* ad Demon. observat Cl. *Majus*. *J. F. R.*

3. Ὅταν ἴδωσι] Sic *Alciphr.* III. Ep. 10. *Theophr.* char. c. 3. & 16. Et Latini: *Somnium videre*. *J. H. Majus.*

4. Ἐτέθεσο τῷ δεκάτῳ] Nominalibus filii tui secundo geniti. *F. G.* Vid. *Elsn.* ad Evang. *S. Luc.* I. 62. *J. F. R.*

5. Συμβαλεῖν] *Divinando adsequi*. De qua significat. leg. Cl. *Jac. Elsn.* ad Evang. *Luc.* 2. 19. qui nec praesentem Auctoris locum indictum praetermisit. *J. H. Maj.*

6. Ὁ θεὸς] *Homer.* Il. A. 63. — καί ῥ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν. Et ex illo *Plin.* I. Ep. 18. *Synes.* initio Lib. de Insomniis. *J. H. Majus.*

12. Πᾶσι] Utique scriptum hoc circa *M. Aurelii* extrema necesse est. Vid. not. ad Ἀλεξ. c. 56. *M. du S.*

17. Ἀπὸ τέχνης] Scil. *litterarum*, ut recte appinxit *Ant. Aemilius* Aquensis in nott. Mss. & res clamat ipsa. *J. H. Majus.*

20. Ἐν ὑγιαν. τῇ ψυχῇ] *Juven.* X. 356. *Orandum est, ut sit mens sana in corpore sano.* *M. du S.*

24. Αὐτὸν] Ita dedi pro vulgato αὐτὸν, quod ut saepissime feci, ita ne monerem quidem; nisi Cl. *Majus* id animadverti jussisset, qui de αὐτὸν pro ἑαυτὸν suadet videndum *Eustath.* ad Il. E. p. 522. Ed. Roman. & Cl. *Hemsterhuis* ad Dial. Luciani p. 23. ubi indicat, nihil hoc leviculo errore in Luciano aliisque frequentius. *J. F. R.*

Ibid. Ἐπιμήκιστον] Cl. *Majus* in Differt. super hoc *Dial.* duplici nomine reprehendit *Stephanum*, quod ἐπὶ μῆκιστον rectius discretim scribi, & χρόνον intelligi conjiciat. Ego, etsi μήκιστον adverbii vice fungi, *Majo* concedam, immeritam tamen alteram censuram existimo. Nam licet & alia sic juncta invenias, ut ἐπιδιότι & similia; eadem tamen in Edd. vetustissimis disjuncta reperias, ut jam nonnavimus in variantt. lectt. & in ἐπεσθαι, quod & ἐπ' ἕσθαι scribitur, non semel vidimus. Talia connectuntur, separantur, pro arbitrio describentis, & de his litigare non majoris est momenti, quam si ambigas *prius quam*, *antequam*, *quomodo*, & sexcenta simil. junctim an separatim sint exaranda. Quod vero *Majus* pro argumento adsumat, etiam *Amstelodamens.* edit. ἐπιμήκιστον jungere, id nihil omnino ad rem facit, ex hac enim omnium vitiosissima & novissima, de vetere orthographia nihil recte concluditur. Nobis placeret analogiam sequi, & *Fl.* lectionem servare, nisi jam alibi ἐπιμήκιστον edi passi simus. Vid. *Gymn.* c. 26. pr. & recte notantem *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. 5. quo vetustiores sint membranae, eo magis talia separare; sed nihil referre, utrovis more scribas. Ita & ὅτιμάλιστα & ὅτι μάλιστα pro-

Νέστορα μὲν οὖν τὸν σοφώτατον τῶν Ἀχαιῶν ὅτι τρεῖς ἀνδρῶν γενεὰς Ὅμηρος λέγει, ὃν συνίστησιν ἡμῖν γεγυμνασμένον ἄριστα τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα. καὶ Τειρεσίαν δὲ τὸν μάντιν ἡ τραγῳδία μέχρις ἓξ γενεῶν ἀνδρῶν εἶναί φησιν. εὐθανὸν δ' ἂν εἴη ἄνδρα θεοῖς ἀνακείμενον, [a] καὶ καθαρωτέρᾳ διαίτῃ χρώμενον τὸν Τειρεσίαν, [b] ὅτι μήκιστον βιῶναι.

Καὶ γένη δὲ ὅλα μακρόβια ἱστορεῖται διὰ τὴν δίαιταν, ὥσπερ Αἰγυπτίων οἱ καλούμενοι ἱερογραμματεῖς, Ἀσσυρίων δὲ καὶ Ἀράβων οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων· Ἰνδῶν δὲ, οἱ καλούμενοι Βραχμᾶνες, ἄνδρες ἀκριβῶς φιλοσοφίᾳ σχολάζοντες, καὶ οἱ καλούμενοι δὲ μάγοι, γένος τοῦτο μαντικὸν, καὶ θεοῖς ἀνακείμενον, ὡσαύτως Πέρσαις, καὶ Πάρθοις, καὶ Βάκτροις, καὶ Χωρασμίοις, καὶ Ἀρείοις, καὶ Σάκαις, καὶ Μήδοις, καὶ ὡσαύτως πολλοῖς ἄλλοις βαρβάροις ἐρρωμένοι τέ εἰσι, καὶ πολυχρόνιοι, διὰ τὸ μαγεύειν διαιτώμενοι καὶ αὐτοὶ ἀκριβέστερον.

3. Itaque Neſtorem, Achivorum ſapientiſſimum, ad tria ſaecula extendiſſe *aetatem*, Homerus narrat, quem proponit nobis corpore pariter atque animo exercitatum optime: Tireſiam vero vatem ad ſex usque ſaecula produxiſſe *vitam* ait Tragoedia. Probabile autem fuerit, virum Diis dicatum, & puriore uſum victu, Tireſiam, vixiſſe longiſſime.

4. Commemorantur autem genera quoque hominum integra longaeva propter victus rationem fuiſſe, ut Aegyptiorum, qui ſacri ſcribae vocantur; Aſſyriorum autem & Arabum, qui interpretes fabularum; Indorumque, qui vocantur Brachmanes, viri in ſolidum vacantes philoſophiae; & qui dicuntur magi, genus hominum fatidicum & dicatum Diis, apud Perſas, & Parthos, & Bactros, Choramiosque, & Arios, atque Sacas, & Medos, Barbaros denique multos alios, valentes ſunt ac longaevi, cum ob magiae exercitium exquiſitiore vivendi ratione ipſi quoque utantur.

5. Jam

a Καὶ] Omittit *Fl.* & punctum poſt ἀνακείμενον ponit. b Ἐπὶ μήκιστον] *H.* & *B1.* diſpeſcunt.

promiſcue invenimus, aliaque de quibus in praefatione forſan monebimus. *J. F. R.*

31. Ὅμηρος λέγει] Il. A. 250. *M. du S.* Addit Od. Γ. 245. *Majus*, & *Martial.* VIII. 6. *Gell.* XIX. 7. *Ovid.* Met. XII. *J. F. R.*

34. Ἓξ γενεῶν] V. *Spanh.* ad Callim. p. 638. *M. du S.* Ἓξ γενεῶν] Sex, ſeptem, immo novem duraſſe aetates Tireſiam, fabulae volunt. Lege *Phleg. Trallian.* c. 4. *Iſ. Tzetz.* ad *Lycophr.* p. 76. *Barnes.* ad Eurip. Bacch. 175. *Barth.* ad Stat. Theb. IV. p. 1066. De varia notione vocabuli γενεᾶς vid. *J. Alb. Fabric.* Bibl. Gr. I. c. 30. §. 15. *Schmid.* ad *Matth.* XI. 16. *Euſtath.* Il. A. p. 97. & *Cenſorin.* c. 5. *J. H. Majus.*

35. Θεοῖς ἀνακείμενον] Verte: *religioſum, Diis devotum*, auctoritate *Pollucis* I. ſ. 20. Unde ſimul conſtat, quare ſtatim Noſter de magis ſcribat: γένος — θεοῖς ἀνακείμενον. *J. H. Majus.*

40. Ἱερογραμματεῖς] Vid. Cl. *H. Steph.* ad *Died. Sic.* I. c. 16. No. 26. Et Conſultiſſ. *Tretz.* Differt. de ſcribis, *Hugoni* de prim. ſcrib. orig. adnexam. Multa quoque Cl. *Majus* in diſſert. ſaepe dicta hic adfert ex *J. Gul. Steinbeilii* nott. Mſſ. ad *Heliod.* II. 28. p. 109. Magicasque in horum libris diſciplinas traditas fuiſſe, item de arte conjectandi atque amuletis. Sed nimia quam ut inſerantur. *J. F. R.*

Ibid. Ἀσσυρ. δὲ & Ἀρ. οἱ ἐξηγηταὶ τῶν μύθων] Hi enim aeque ac Chananaei & Idumaei, fabulatores nuncupantur, quod parabolice ſolerent diſputare, ut ex *Theodoreto* in Baruchi c. 3. notat *Bern. Aldrete* in *Antiguedades de Eſpanna* &c. qui h. l. Luciani proferens ἐξηγητὰς *doctores, commentatores, gloſſularios* exponit; qua ratione opus haud eſt receptam ſollicitare lectionem, & pro μύθων ſubſtituere μυστηρίων, cum *J. Clerico* comment. ad *Geneſ.* V. 27. p. 46. in primis cum conſtet, ipſa rerum & naturalium & ſacrarum myſteria fabulis cooperta fuiſſe ap. Orientales. *J. H. Majus.*

42. Βραχμᾶνες] Centum annos vivere modicum eos putaſſe, ex *Ambroſ.* p. 59. Centum quinquaginta ordinarium, ex *Palladio* de Gentib. Ind. & Brachmanib. p. 3. probat Cl. *J. H. Majus.* *J. F. R.*

43. Μάγοι] Magorum Aegypti longaevorum meminit *Iſocr.* Buſir. p. 534. & Phoeniciae in *Olympiodori vita* Platonis p. 587. Adde *Plin.* hiſt. nat. XXV. 2. Haec ex *Majo*, cetera omitto. *J. F. R.*

50. Ἔθνη ὅλα μακρόβ.] Sic *Homeritae* μακρόβιοι dicti ap. *Phot.* cod. 64. p. 38. *Hyperborei*, teſte *Plinio* IV. 12. *Numidae*, fide *Appian.* p. 64. *Arcadum* Reges. vid. *Cenſor.* c. 5. *Serv.* ad Æn. VIII. *Britanni* ſenium anno CXX. inchoantes, *Plut.* de placit. philoſ. V. 30. *Cyrnaei*, *Steph. Byz.* in Κύρνος, aliique ap. *Gurtler.* origg. mundi I. c. 20. S. 7. *Eſſeni* olim inter Judaeos, quos ob frugalem vitam centeſimum ut plurimum annum exceſſiſſe ſcribit *Joſephus* de bello Jud. L. 2. p. 729. Ed. *Gr. Baſ.* fuitque illis potus ὕδωρ καθαρώτατον, ſe-

5. Jam vero gentes etiam totae diutiſſime vivunt, ut Seres referunt ad trecentos usque annos vitam proferre, cujus longae ſenectutis cauſſam alii aëri, terrae alii imputant, alii vero etiam rationi victus; aquam enim bibere univerſam gentem, ajunt. Athotes etiam ad triginta & centum annos vivere literis proditum eſt; & Chaldaeos ſupra centum annos fertur vivere, hos etiam pane hordeaceo uti, acuti viſus remedio: quibus nempe dicant ob talem victum reliquos etiam ſenſus ſupra reliquos homines vigere.

6. Sed haec de longaevis & generibus hominum & gentibus, quos longiſſimo durare tempore ajunt, partim propter terram & aërem, partim propter rationem victus, partim propter utrumque. Aequum autem eſt, ut facilem tibi ſpem injiciam, narrando, in omni ſolo, in aëre omni, lon-

50 Ἤδη δὲ καὶ ἔθνη ὅλα μακροβιώτατα, ὥσπερ Σῆρας μὲν ἱστοροῦσι μέχρι τριακοσίων ζῆν ἐτῶν. οἱ μὲν τῷ ἀέρι, οἱ δὲ τῇ γῇ τὴν αἰτίαν τοῦ μακροῦ γήρως προστιθέντες, οἱ δὲ καὶ τῇ δίαιτῃ. ὑδροποτεῖν γὰρ φασι τὸ ε ἔθνος

55 τοῦτο σύμπαν. καὶ Ἀθῶτας δὲ μέχρι τριάκοντα καὶ ἑκατὸν ἐτῶν βιῶναι ἱστόρηται, καὶ τοὺς Χαλδαίους ὑπὲρ τὰ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγουσι. τούτους μὲν καὶ κριθίνῳ ἄρτῳ χρωμένους, ὡς ὀξυδορκίας τοῦτο φάρμακον·

60 οἷς γε φασὶ διὰ τοιαύτην δίαιταν, καὶ τὰς ἄλλας αἰσθήσεις ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους ὀξυτέρους εἶναι.

Ἀλλὰ ταῦτα μὲν περί τε τῶν μακροβίων γενῶν, καὶ τῶν ἐθνῶν, ἃ τινά φασιν ὡς ὀλιγίστου

65 πλείστου διαγίνεσθαι χρόνου. οἱ μὲν διὰ τὴν γῆν, καὶ τὸν ἀέρα, οἱ δὲ διὰ δίαιταν, οἱ δὲ καὶ δι' ἄμφω. ἐγὼ δ' ἂν σοι δικαίως τὴν ἐλπίδα ῥᾳδίως ἐμβάλοιμι, ἱστορήσας ὅτι καὶ κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ κατὰ πάντα ἀέρα, μακρόβιοι

ε Ἔθνος] Sic *Fl.* &c. praeter *J.* quae γένος cum *Graev.* Γένος etiam marg. *A IV.*

ſecundum *Philonem Judaeum* de vit. contempl. p. 894. quod mox Noſter de Seribus etiam refert. Excerpſi ex Differt. Cl. *Maji*, nonnulla omittens. *J. F. R.*

51. Σῆρας] De his dicenda praeripuit *G. H. Urſinus* Differt. miſcellaneis paternis adnexa, p. 360. ſeqq. *J. H. Majus.*

Ibid. Τριακοσίων] Geographus Graecus incertus in Antiq. orb. deſcript. ita de Seribus p. 4. Διαφέρει δὲ πολλῶν ἑκατὸν ἔτων ὁ ἐκτὸς, καὶ ἑκατὸν εἴκοσι ἐτῶν. *J. H. Majus.*

52. Οἱ μὲν τῷ ἀέρι &c.] Vid. *Amm. Marcel.* L. XVI. & XXVII. Addatur *Hippocratis* Liber de aëre, aquis & locis, & *H. Meibomii* epiſt. de Longaevis ad Sereniſſ. ducem *Auguſtum* Brunsvic. *J. H. Majus.*

54. Ὑδροποτεῖν γάρ φασι τὸ ἔθνος] Mſ. γένος ut paulo ante γένη ὅλα μακρόβια. totae gentes. Sic apud Latinos *genus* frequenter pro populo. *Velox genus* apud Florum de Gallis, & alibi, quin & interdum accipitur pro genere humano, ut docti viri ad *Senecam* Tragicum notarunt. *J. G. G.*

Ὑδροποτεῖν] Theae uſum huic genti hodieque familiarem reſpexiſſe videtur; quamvis non invitus conceſſerim, hac voce vulgo abſtinentiam a vino tantum deſignari. *M. du S.*

55. Καὶ Ἀθῶτας] *Plin.* VII. 2. eos qui in Atho monte habitant, centenis quadragenis vivere, teſtis eſt. Mirum, ſi Noſter hic in mendo non jacet, ac pro Ἀθῶτας, legendum Ἀθώους. Ita enim *Steph. Byzant.* in Ἄθως. τὸ τοπικὸν Ἄθωος, χωρὶς τοῦ ι, καὶ Ἀθώους τοὺς ἐνοικοῦντας. *J. H. Majus.* Cetera omittere cogor. *J. F. R.*

57. Χαλδαίους] Ecce, quam adcurate magos a Chaldaeis ſejungat, quod & *Strabo* XVI. p. 723. & *Curt.* V. 1. fecere; illi enim ſacris operabantur, *aruſpicum fratres* ideo ab *Arnobio* L. IV. p. 134. dicti: hi aſtrologiae vacabant. V. *Th. Gale* ad *Jamblich.* de myſt. p. 287. & *Cleric.* indice ad *Stanl.* Hiſt. Philoſ. Orient. voce *Magus.* *J. H. Majus.*

59. Ὀξυδορκίας — φάρμακον] Vir inſignis *J. Clericus* art. crit. part. 2. ſ. 1. c. 12. §. 9. ambiguam hanc ait conſtructionem, quia ſignificat *medicamentum, quo perſpicaciores fiant*, non quo dematur perſpicacia; recte quidem, ſed mens Noſtri ex ſeqq. ſatis perſpicitur, & eod. modo *Diod. Sic.* ἀλυσιτελίας φάρμακον nominat L. I. c. 25. *J. H. Maj.* Omitto quae addidit de medio voc. φάρμακον ſignificatu, ſatis noto; ſed ad conſtructionem reciprocam nihil faciente, quae in genitivo potius latet, de cujus conſtructione ambigua ſatis egi in libello *de Ambigg.* ut: *caedes, vulnus illius*, in utramque partem, &c. Adde hic potius *Diod. Sic.* 3. c. 3. f. καὶ τὴν Αἰγυπτίων ἀποικίαν. quod & ibi plane oppoſito more, quam alias exponendum, nempe *colonias in Aegyptum deductas.* *J. F. R.*

βιοι γεγόνασιν ἄνδρες, οἱ γυμνασίοις τοῖς [a] καθήκουσι, καὶ ἀφθίτῳ τῇ ὀπτηδειοτάτῃ πρὸς ὑγίειαν χρώμενοι.

Διαίρεσιν δὲ τοῦ λόγου ποιήσομαι τοῦ πρώτου κατά γε τὰ ὀπτηδεύματα τῶν ἀνδρῶν· καὶ πρῶτον γέ σοι τοὺς βασιλικοὺς καὶ [b] στρατηγικοὺς ἄνδρας ἱστορήσω, ὧν ἕνα [c] καὶ εὐσεβεστάτῃ μεγάλου θειοτάτου αὐτοκράτορος τύχῃ εἰς τὸ τελειοτάτου ἀγαγοῦσα τάξιν, εὐηργέτηκε τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης τοῦ ἑαυτοῦ· οὕτω γὰρ ἂν ἀπιδὼν καὶ σὺ τῶν μακροβίων ἀνδρῶν πρὸς τὸ ὅμοιον τῆς ἕξεως καὶ τῆς τύχης, ἑτοιμότερον ἐλπίσειας γῆρας ὑγιεινὸν, καὶ μακρὸν, καὶ ἅμα ζηλώσας, ἐργάσαιο σεαυτῷ τῇ ἀφθίτῳ μέγιστόν τε ἅμα καὶ ὑγιεινότατον βίον.

Πομπίλιος Νομᾶς ὁ εὐδαιμονέστατος τῶν Ῥωμαίων βασιλέων, καὶ μάλιστα περὶ τὴν θεραπείαν τῶν θεῶν ἀσχοληθείς, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη βιώσας, ἐπὶ τοῦ ἀφθίτου τοῦ ἑαυτοῦ ἐβασίλευσε.

70 gaevos fuisse viros, exercitationibus convenientibus, & aptissima ad sanitatem victus ratione usos.

7. Distribuam vero orationem primo pro vitae generibus virorum, & initio quidem regii fastigii viros, aut exercituum duces, commemorabo (quorum uno etiam pia magni augustique Imperatoris nostri Fortuna in supremum ordinem evecto, maximum beneficium suo terrarum orbi tribuit). Sic 80 enim respiciens tu quoque ad longaevorum similes habitus ac fortunas, senectutem sanam longamque speraveris facilius; simulque aemulatus eos, longissimam pariter atque saluberrimam tibi vitam *eadem servata* victus ratione paraveris. 85

8. Pompilius Numa felicissimus Romanorum regum, & maxime circa Deorum cultum occupatus, supra octoginta annos vi-

a Καθήκουσι] Προσήκουσι marg. *Ar.* b Στρατηγικοὺς] Στρατιωτικοὺς *Marcil.* Nil mut. Edd. c Καὶ] Ἡ *Mars*, καὶ postea posito. Non addicunt libri.

73. Τῷ πρώτῳ] *Aemil.* in nott. Mss. τὸ πρώτῳ hic adverbii more accipiendum recte docet &c. *J. H. Maj.*

75. Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατηγικοὺς ἄνδρας] Τοὺς βασιλικοὺς ἢ στρατιωτικοὺς ἀνδ. *Th. M.*

Ibid. Βασιλικοὺς] Eos Noster innuit, qui aut regio sanguine orti, aut regiam dignitatem adepti fuere. Sic *de Salt.* c. 64. βασιλικός τις ἀνὴρ πόρνος. Vid. *Raphel. ex Polyb.* ad *Joan.* IV. 46. & *Perizon.* ad *Aelian.* II. 20. p. 100. *J. H. Maj.* Adde notam *L. Bos* ad *Salt.* l. d. *J. F. R.*

76. Ὧν ἕνα ἢ εὐσεβεστάτῃ] Ὧν ἕνα ἡ εὐσεβεστάτη ἢ μεγ. *Th. M.*

Ὧν ἕνα] Vixit *M. Aurelius*, de quo haud dubie hic sermo est, annos LIX. cum haec scriberet Lucianus, annum agebat circiter... *M. du S.*

Ὧν ἕνα] Quis ille *unus*? Neglectum hoc a commentatoribus. Forte *Avidius Cassius* erit strenuus sub M. Antonino Philosopho belli dux. Vel potius *Claudius Pompejanus* gener M. Antonini, qui πρωτοστάτης vocatus ab *Herodiano* I. 6. addente, ejus dicta ipsum Commodum reveritum fuisse. Et haec vivente ac florente adhuc illo *suo* scripta sunt, quem divellit ab Imperatore Noster, ejusque favore ad supremam dignitatem evectum fuisse scribit. (Cetera quae *Majus* ex *Steinheila* suo insruit, addere non licet.) *J. H. Maj.*

Ibid. Καὶ εὐσεβεστάτῃ] Mallem cum *Marcil.* ἡ εὐσεβεστάτου τύχῃ, *benignissimam* fortunam, quia εὐσεβὴς quandoque *benignum*, *clementem*, denotat. v. *G. Cuper.* append. ad *Hom.* apotheosin p. 286. f. Nisi potius legend. ὧν ἕνα ἢ εὐσεβεστάτου ἡ μεγάλη. Porro αὐτοκράτωρ τύχη est periphrasis pro *imperator fortunatissimus*. Vid. *Vechn.* Hellenolex. L. 2. c. 8. *Sciopp.* ad carm. *Priap.* p. 39. *Phil. Carolum* ad Gell. p. 355. *Muretum* var. lect. III. 4. *J. H. Maj.* Sed quid si solo ἢ transposito sanetur locus? *J. F. R.*

77. Εὐσεβεστάτῃ μεγάλῃ] Potest fieri ut hoc nomen speciatim ad *Antoninum Pium* respiciat. Nihil tamen prohibet, quin hic periphrasin esse dicamus tralaticii tituli, *Pius*, *Felix*, *Augustus*. Nam cum μεγάλη τύχη ei tribuitur, potest quidem locum habere illa itidem usrata ratio, qua Fortunam Imperatoris pro ipso Imperatore poni constat; sed neque est, quod impediat, quin ad illam Felicis appellationem referatur. Θειότατον, de vivo acceptum, respondere Augusto, non est dubitandum. Nempe non versamur hic in Plutarcho aliquo aut Dione, qui Romanarum rerum, quas accurate norunt, servant etiam certa nomina: sed in Sophista, quem alias quoque multum sibi indulgere in his novimus, qui ἀρωστὴν dicat Praefidem provinciae, qui νεομηνίαν μεγάλην Kalendas Januarias &c. Verbo, qui non Graecis commendare Romana, sed Romanis Graeca studeat. *J. M. G.*

81. Ἕξεως] *Habitudo corporis* hic videtur notari, dicit *Aemil* in not. Mss. nec repugnamus. *J. H. Majus.*

86. Ὁ εὐδαιμονέστατος] Nullum enim bellum gessit, con-

vixiſſe memoratur. Servius Tullius, rex & ipſe Romanorum ſupra octoginta itidem vixiſſe refertur. Tarquinius vero ultimus Romanorum rex, exul Cumis cum ageret, ultra nonageſimum annum firmiſſima valitudine dicitur perveniſſe.

9. Hi Romanorum reges, quibus adjungam reliquos etiam reges longam ſenectutem adeptos, & unius cujusque ſtudia. In fine autem Romanos adſcribam reliquos, qui ad longiſſimam ſenectutem pervenere, additis etiam, qui in reliqua Italia diutiſſime vixerunt. Digna enim literis ratio refutandi eos, qui iſtum aërem criminantur, hiſtoria. Quo meliorem nos quoque ſpem habemus, rata futura vota noſtra, ut in longiſſimamque & pinguem ſenectutem per-

κοσία ἔτη βεβιωκέναι ἱστορεῖται. Σέρβιος δὲ Τύλλιος Ῥωμαίων καὶ ὅτος βασιλεὺς, ὑπὲρ τὰ ὀγδήκοντα ἔτη καὶ αὐτὸς βιῶσαι ἱστορεῖται. Ταρκύνιος δὲ ὁ τελευταῖος Ῥωμαίων βασιλεὺς, φυγαδευθεὶς, καὶ ἐπὶ Κύμης ἀλατρίζων, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται γεγηρακέναι βιῶσαι.

Οὗτοι μὲν ὧν Ῥωμαίων βασιλεῖς, οἷς συνάψω καὶ τοὺς λοιποὺς βασιλέας, τοὺς εἰς μακρὸν γῆρας [d] ἀφικομένους, καὶ τὰ ἐπιτηδεύματα ἑκάστου. ἐπὶ τέλει δέ σοι καὶ τοὺς λοιποὺς Ῥωμαίων, τοὺς εἰς μήκιστον γῆρας ἀφικομένους προσαναγράψω, προσθεὶς ἅμα καὶ τοὺς κατὰ τὴν λοιπὴν Ἰταλίαν ἐπὶ πλεῖστον βιώσαντας. ἀξιόλογος γὰρ ἔλεγχος ἡ ἱστορία τῶν ἀβασκάλλειν πειρωμένων τὸν ἐνταῦθα ἀέρα, ὥστε καὶ ἡμᾶς χρηστοτέρας ἔχειν τὰς ἐλπίδας, τελείους ἡμῖν τὰς εὐχὰς ἔσεσθαι πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε καὶ λιπαρὸν, τὸν πάσης

d Ἀφικομένους] Καὶ μετ' αὐτοὺς inſerit *Fl.*

91. *Αὐτὸς βιώσας ἱστορεῖται*] Ἀντὶ τοῦ βιῶναι. Participium pro infinitivo. *G.*

contentus domi res ſuas agere, & ſacra in ordinem cogere. *J. H. Majus.*

88. Ὀγδήκοντα] Conſentit *Plutarch.* in vita ejus p. 74. Tres & quadraginta annos regnaſſe, vult *Livius* l. 21. ac *Eutrop.* I. 2. Quadraginta vero & unum, *Paullus Diac.* l. pag. 42. & *Caſſiod.* in Chronico, p. 1322. *J. H. Majus.*

89. Σέρβιος δὲ Τύλλιος] Collige annos vitae ex imperii. *Dion. Halic.* IV. p. 242. quadraginta annis circumſcribit magiſtratum ejus. *Liv.* I. 48. adjicit quatuor annos cum *Eutr.* I. 6. & *Sext. Ruf.* Breviar. p. 3. Ex quibus emendandi *Paulus Aquilegienſis* diaconus L. I. p. 44. Et *Caſſiod.* l. d. annos 33. tantum tribuentes. *J. H. Majus.*

94. Ἐνενήκοντα] Conſentit *Dion. Halic.* VI. p. 358. *J. H. Majus.*

98. Καὶ τὰ ἑξῆς. ἀ.] Excidit hic pars magna ſententiae. *Fl.* quidem habet aliquid; ſcilicet καὶ μετ' αὐτοὺς, ſed nondum ſic expletur lacuna. *M. du S.*

5. Τὸν ἐνταῦθα ἀέρα] Hinc colligere licet, ſcriptum hoc Romae. *M. du S.*

Ibid. Ἐνταῦθα ἀέρα] De Romani coeli qualitatibus ſcripſerunt *Jo. Baptiſta Donus*, *Marcilius*, *Cognatus*, *Alex. Petronius*, & noſtra memoria *Jo. Maria Lancifius* in ampla Diſſert. edita Rom. 1711. qua ſalubritatem aëris iſtius adſtruit. *J. H. Majus.*

7. Τελείους — εὐχὰς] Curavimus excudi τελείας, ait *Majus.* Ego nondum. Vid. ἀναγναῖα τροφὴ, item γυναικεῖοι σύνοδοι, & ſimilia defenſa T. 2. *Amor.* c. 27. *J. F. R.*

8. Πρὸς τὸ εἰς μήκιστόν τε, καὶ λιπαρὸν τὸν πάσης γῆς, καὶ βαλάττης δεσπότην, γῆρας ἀφικνεῖσθαι, τῇ ἑαυτοῦ αἰκυμφίᾳ βασιλικῶς ἥδη, καὶ γήρᾳ] Sic diſtinxit Benedictus, addita ineptiſſima verſione, *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuo ſolo regnantem & ſeneſcentem aſſequuti.* Quid enim? an Lucianus, terſus ille & liquidus, dicit ſenectutem dominantem terra marique? Porro cur jam in ſuo ſolo regnat? an etiam ante regnavit in alieno? Nihilo melius prior Obſopoeus & *longiſſimam ac pleniſſimam tota terra marique dominantem ſenectutem, jamque in ſuis locis regnantem & ſeneſcentem conſequamur.* Fatue de ſe vel aſſequutis vel conſequentibus loquuntur uterque. Verte, ut clare ſonant verba, & ratio inculcat: *quo ad longiſſimam ac plenam ſenectutem veniat terra univerſa ac maris dominus, orbi ſuo imperans nunc jam ſenex.* Hoc enim intelligit votum, ut princeps, qui jam erat ſenex, maturam quoque adepturus eſſet ſenectutem. *J. G.*

Ibid. Λιπαρὸν, &c.] Ita hunc locum per inciſa diviſimus (uti & ego jam feci) qui ſine ſenſu vertebatur: vidit aliquid *Fuſ. Gronov.* in totam vero textus diſpoſitio-

σης γῆς καὶ θαλάττης δυσπότμῳ, γῆρας ἀφικέσθαι, τῇ ἑαυτοῦ οἰκουμένῃ βασιλεύοντα ἤδη, καὶ γέροντα.

veniat terrae totius atque maris domitonus, qui jam senex suum terrarum orbem regit.

Ἀργανθώνιος μὲν οὖν [a] Ταρτησίων βασιλεὺς, πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἔτη βιῶναι λέγεται, ὡς Ἡρόδοτος ὁ λογοποιὸς, καὶ ὁ μελοποιὸς Ἀνακρέων· ἀλλὰ τοῦτο μὲν μυθῶδες τισὶ δοκεῖ· Ἀγαθοκλῆς δὲ ὁ Σικελίας τύραννος, ἔτη ἐνενηκοντα πέντε τελευτᾷ, καθάπερ Δημοχάρης καὶ Τίμαιος ἱστοροῦσιν· Ἱέρων δὲ ὁ Συρακουσίων τύραννος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἔτη γενόμενος, ἐτελεύτα νοσῶν, βασιλεύσας ἑβδομήκοντα ἔτη, ὥσπερ Δημήτριός τε ὁ [b] Καλατιανὸς, καὶ ἄλλοι λέγουσιν. [c] Ἀντέας δὲ Σκυθῶν βασιλεὺς,

10. Arganthonius ergo Tarteſſiorum rex quinquaginta & centum annos vixiſſe dicitur, ut volunt Herodotus hiſtoricus, & poëta Anacreon. Verum iſta quibusdam videtur fabula. Agathocles autem Siciliae tyrannus *cum eſſet* annorum quinque & nonaginta, mortuus eſt, ſicut Democharis ac Timaeus tradunt. Hiero Syracuſanorum tyrannus, duo & nonaginta annos natus morbo finiit vitam, cum ſeptuaginta annos regnaſſet, ut Calatianus Demetrius & alii perhibent. Anteas Scytharum rex, pugnans com-

a Ταρτησσίων] Ταρτησίων Edd. priores. *b* Καλατιανὸς] Ex emendat. *Solan.* & *Gujeti.* Καλλατιανὸς Edd. priores. *c* Ἀντέας] Ἀτέας *f.* ſcla, & marg. *A1.* quod verum credo.

ſitionem non penetravit, vidit quoque *Æmil.* in Mſ. monens: refer ad ἰλιάδας vel ὠχας. πρὸς τὸ ἀφικέσθαι τ' διοπότμου καὶ μάκιστον. Ceterum phraſis λιπαρὸν γῆρας Homerica eſt, quam illuſtrat *Euſtath.* ad Odyſſ. A. p. 1676. *J. H. Majus.*

9. Διοπότμου] *M. Aurelium* jam ſenem, paucos ante mortem annos, cum ad ſexageſimum vix perveniſſe tradatur. *M. du S.*

10. Ἑαυτοῦ οἰκουμένης] Roman. denotat orbem, qui ſic paſſim vocatur ab Hiſtoricis, *Polyb.* VI. 48. *Zoſim.* II. 7. *Herodian.* V. 2. ab Oratoribus, *Libanio* Or. fun. in *Julian.* p. 290. & 366. *Athenag.* in Legatione pro Chriſtianis ſub init. ac p. 14. Adde Commentt. ad *S. Lucae* II. 1. Noſter paullo ante: τὸν αὐτοκράτορα οἰκουμένης. Imperatorem vero innuit *M. Ant.* Philoſ. ſub cujus imperio extremo ſcripſiſſe videtur hunc tractatum, eoque γέροντα eum adpellat &c. *J. H. Majus.*

12. Ἀργανθώνιος] *Herod.* I. p. 42. *M. du S.*

Ibid. Ταρτησίων] Ita ex *Herodoto* emendandum fuit, pro Ταρτησσίων, quod in omnibus Impreſſis reperio. *M. du S.*

Ταρτησσίων] Sic ſcribendum etiam probavit Cl. *Majus.* Ex *Plin.* III. 1. Ex *Steph. Byz.* *Avien.* *Strab.* & *Appian. Al.* cui addit de ipſa Tarteſſo fuſe differentem *Aldrete*, L. III. c. 12. *Del Origen, y principio de la lengua Caſtillana.* *J. H. Majus.*

13. Πεντήκοντα] Atqui *Herodotus*, quem auctorem adducit, CXX. tantum annos in Impreſſis hodiernis ait vixiſſe. *Anacreon* vero in fragm. CL. ei annos tribuit; *Val. Maxim.* VIII. 14. Octoginta annis patriam rexiſſe ait, cum ad imperium ſexaginta annos natus acceſſiſſet. Cujus rei certos eſſe auctores ait. Aſiniam tamen Pollionem affert, qui eum CXXX. tantum annos impleviſſe commemorat. *M. du S.*

14. Ὡς Ἡρόδοτος] Sed qui CXX. annis vitam Arganthonii metitur, L. I. S. 163. ex quo *Cic.* de Senect. & *Valer. Max.* VIII. eundem annor. numerum 120. repetunt. *Benſter.*

15. Ἀνακρέων] Teſtes adducit non exempla, ne erres; quippe qui hic de regibus agat, non hiſtoricis aut poëtis. De Herodoti loco jam dictum eſt. Extat Anacreontis fragmentum Ed. *Steph.* p. 77. B. C. ubi CL. numerus reperitur. *M. du S.*

Ἀνακρέων] Od. 68. Adde *Strab.* & *Plin.* qui eundem annor. numerum tuentur. *Aſin. Pollio* centum & triginta annos ei tribuit. *Bemer.* Plura *Majus* ex *Phleg. Trall.* c. 4. additque: ipſum *Arganthonii* nomen habere quid omiais alludens ad עֶרֶשׁ עַנָּה, quod ſonat πολυχρόνιον, ex *Sam. Boch.* Geogr. Sacr. part. 2. L. I. c. 34. Adſcripſit *Bemer.* Trecentos ei aſſignat *Sil. Ital.* 3. 396. *Vinetus* malit ter quinos, ut ita Silio cum Anacreonte conveniat. *J. F. R.*

16. Ἀγαθοκλῆς] Senem vocat *Juſtin.* 23. 2. *Ael.* V. H. XI. 4. Non niſi 72. annos vixiſſe contendit *Diod. Sic.* in eclogis lib. XXI. *J. H. Majus.*

18. Δημοχάρης] Vid. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. I. 11. p. 68. *Perix.* ad *Aelian.* III. 7. *Meurſ.* Biblioth. Att. T. X. Theſaur. Ant. Gr. *Gronov.* col. 1479. *J. H. Majus.*

Ibid. Τίμαιος] Meminit Noſter iterum infra, & *Schol.* ad Aſin. ac *Polyb.* XV. 33. p. 1003. Tauromenii in Sicilia natus, ſcripſit Athenis, *Plut.* de exſilio. p. 605. Vid. omnino *Diod. Sic.* princ. L. V. Sed quid in eo laudandum, quid reprehendendum, vid. *Longin.* de ſublim. S. IV. Conſule & *Voſſ.* & *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 203.—4. *J. H. Majus.*

19. Ἱέρων] Nonageſimo obiiſſe anno teſtatur *Liv.* XXIV. 4. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

22. Δημήτριος — Καλατιανὸς] Mendum eſt in nomi-

contra Philippum circa Istrum flumen cecidit, supra nonaginta annos natus. Bardylis rex Illyriorum ex equo dicitur pugnasse in bello contra Philippum, annos natus nonaginta. Teres Odrysarum rex, ut refert Theopompus, duorum & nonaginta annorum *cum esset*, obiit.

μαχόμενος πρὸς Φίλιππον περὶ τὸν Ἴστρον ποταμὸν, ἔτεσιν ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη γεγονώς. [d] Βάρδυλις δὲ ὁ Ἰλλυριῶν βασιλεὺς, ἀφ' ἵππου λέγεται μάχεσθαι ἐν τῷ πρὸς Φίλιππον πολέμῳ, εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη. Τήρης δὲ [e] Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, καθά φησι Θεόπομπος, δύο καὶ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτησεν.

11. Antigonus Philippi F. Cocles, rex Macedonum, in Phrygia pugnans cum Seleuco & Lysimacho, vulneribus multis confectus cecidit, annorum cum esset unius & octoginta, ut narrat, qui expeditionis illius socius fuit, Hieronymus. Etiam Ly-

Ἀντίγονος δὲ ὁ Φιλίππου ὁ μονόφθαλμος, βασιλεύων Μακεδόνων, περὶ Φρυγίαν μαχόμενος Σελεύκῳ καὶ Λυσιμάχῳ, τραύμασι πολλοῖς περιπεσὼν, ἐτελεύτησεν ἐτῶν ἑνὸς καὶ ὀγδοήκοντα, ὅσων ὁ συστρατευόμενος αὐτῷ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ. καὶ Λυσί-

d Βάρδυλις] Sic omnes, praeter *J.* quae Βαρδύλλιος. quod etiam adscript. marg. *Al.* *Vr.* Βάρδυλος. e Ὀδρυσῶν] Ita marg. *Al.* G. *Vr.* & *J.* Ὁ δρυσῶν reliquae.

28. Ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Τελεῖ εἰς τοὺς Ἕλληνας, ἀντὶ τοῦ Ἕλλην ὄντι. τελῶ εἰς τοὺς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ ἀνὴρ ὢν. τελεῖ δὲ εἰς ἐννενήκοντα ἔτη, ἀντὶ τοῦ ἐνενήκοντα ἐτῶν ἐστι, ὥτως γάρ φασιν οἱ Ἀττικοί. *V.*

* Δὲ] Non aderat in Editis. Addidit *M. du S.*

mine hujus Demetrii: nullibi enim de Calliste urbe, nec de historico illo Callistiano mentio facta est. Lege confidenter Καλατιανὸς, de quo *Dion. Halic.* περὶ συνθέσεως ὀνομάτων, *Diog. Laërt.* in Demetrio, ubi ait eum scripsisse de Asia & Europa, L. 20. *Theocriti* Schol. ad Idyll. 1. ubi eum de Siciliæ rebus scripsisse patet, alii plures. Calatis vero seu Calatia (nam utrumque invenitur) urbs fuit Thraciæ ad Pontum Euxinum, de qua Scylax, Diodor. Strabo, Memnon, *Steph.* & alii. *J. P. a G.* Corrigendum Καλατιανός. Vide nos ad *Laërt.* *AE. M.*

Ibid. Καλατιανὸς] Variant hic emendatorum sententiae. *Vossius* Καλαττιανὸς legit, de Hist. Gr. 552. vide eundem de Poëtis Gr. ubi Καλατιανὸς, monente *J. de la Faye*, legitur. Et omnino apud *Diog. Laërt.* in Edd. *Steph.* ita scribitur. Vide *Men.* not. p. 131. & p. 13: A. B. Quod & sequuti sumus. In libris enim nostris omnibus hic legebatur Καλατιανός. De eo *Diog. Laërt.* p. 134. D. Vid. *Dion. Hal.* π. συνθ. Et *Steph. Byzant.* in Ἀττικύρα. *M. du S.*

23. Ἀτίας] Ἀτίας nondum ausus sum edere, etsi omnino sic legend. credo cum doctiss. *Steinheil.* id etiam in Dissert. *Maji* probante ex *Plut.* Apopht. p. 128. & *de fort. Alex. ferm.* p. 248. ac *Justin.* 3. 2. eundemque esse cujus epistolam satis Laconicam profert *Clem. Alex.* L. V. p. 561. licet Ἀτοίας ibi vocetur; nam & ibi quidam Codd. Ἀτίας habent, ut monet Ed. Oxon. *J. F. R.*

26. Βάρδυλις] Ita plerique Impressi. *J.* Βαρδύλιος. *Vr.* Βάρδυλος. *M. du S.*

Βάρδυλις] Geminato λ. *Plut.* Vit. Pyrrh. p. 387. & in *Hellad.* Chrestom. col. 955. Βράδυλλις, quod tamen in Βάρδυλλις mutandum. *J. H. Majus.*

28. Εἰς ἐνενήκοντα τελῶν ἔτη] Hoc est *nonagenarius*, ut recte Scholiasta, & locutio τελῶ εἰς ἄνδρας, quam adfert, exstat ap. Nostrum in *Fugit.* c. 12. *J. H. Maj.* Adde T. I. *Tim.* §. 20. τελῶν ἐπὶ τὸ τίμιον. *J. F. R.*

29. Τήρης δὲ ὁ Δρυσῶν] Ὀδρυσῶν. *Th. M.*

Ibid. Ὀδρυσῶν] Uti legendum censuerant viri doctissimi Ὀδρυσῶν βασιλεὺς, sic legitur. ut tam foeda menda diutius non sit toleranda. *J. G. G.*

Ὀδρυσῶν] Ita recte in *Veneta* utraque legitur, ut Ἐν. Δ. IX. In reliquis prave ὁ Δρυσῶν. *M. du S.*

Ὀδρυσῶν] Firmat hanc lect. etiam *Majus*, Odrysarumque regem *Teren* nominari a *Xenoph.* Cyr. VII. p. 411. ἀλλὰ Τήρης τῆ Ὀδρύσῶν ἀρχείῳ τυὸς. Firmavit *Palm.* ex *Thucyd.* L. 2. ac *Menag.* ad *Diog. Laërt.* L. 2. Ed. I. p. 62. E. Conjecerat etiam *Gujetus.* *J. F. R.*

30. Θεόπομπος] De hoc historico vid. commentt. ad *Longini* Sect. 43. *Meurs.* ad *Hesych.* Milet. p. 185. *Perix.* ad Æl. III. 18. p. 223. *Voss.* de Hist. Gr. I. 7. De ejus opere Θαυμάσια inscripto *Mauss.* Diss. Crit. p. 387. *J. H. Majus.*

32. Ἀντίγονος —— μονοφθ.] Unde & Cyclops cognominatus fuit. *Cael. Rhodig.* ant. Lect. XXI. 38. p. 838. *J. H. Majus.*

37. Ἱερώνυμος] Et miles, & legatus, & historicus fuit *Diod. Sic.* XVIII. p. 650. Antigoni legatum ad Eumenem fuisse discimus ex *Plut.* Eum. p. 590. Scripsisse de successionibus tradit *Joseph.* I. Adv. Apion. p. 1050.

σίμαχος δὲ Μακεδόνων βασιλεὺς ἐν τῇ πρὸς Σέλευκον ἀπώλετο μάχῃ, [a] ἔτος ὀγδοηκοστὸν τελῶν, ὡς ὁ αὐτός φησιν Ἱερώνυμος. Ἀντίγονος δὲ, υἱὸς μὲν ἦν Δημητρίου, υἱωνὸς δὲ Ἀντιγόνου τοῦ μονοφθάλμου, ἔτος τεσσαρακοστὸν καὶ τεσσαράκοντα Μακεδόνων ἐβασίλευσεν ἔτη, ἐβίωσε δὲ ὀγδοήκοντα, ὡς [b] Μήδιός τε ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου μέγιστον δυνηθεὶς, καὶ ἐπιτροπεύσας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας, ὑπὲρ ὀγδοήκοντα ἔτη ἔτος ζήσας, ἐτελεύτα τὸν βίον.

simachus Macedonum rex in praelio contra Seleucum periit annum agens octogesimum, ut idem ait Hieronymus. Antigonus filius Demetrii, Antigoni Coclitis nepos, quatuor & quadraginta annos imperavit Macedonibus, vixit autem octoginta, ut Medius refert, & scriptores alii. Sic etiam Antipater Iolai F. potentissimus vir, aliquot Macedoniae regum tutor, cum supra octoginta annos vixisset, vitam finiit.

Πτολεμαῖος δὲ ὁ Λάγου, ὁ τὸν καθ' ἑαυτὸν εὐδαιμονέστατος βασιλέων, Αἰγύπτου μὲν ἐβασίλευσε, τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα βιώσας ἔτη, ζῶν δὲ παρέδωκε τὴν ἀρχὴν πρὸ [c] δυοῖν ἐτοῖν τὸν τελευτῆς τῷ Πτολεμαίῳ τῷ υἱῷ, Φιλαδέλφῳ δὲ ἐπίκλησιν, ὅστις [d] δεδέξατο τὴν πατρῴαν βασιλείαν. ἀδελφῶν δὲ [e] Φιλέταιρος, πρῶτος μὲν ἐκτήσατο τὴν περὶ

12. Ptolemaeus Lagi, regum suae aetatis felicissimus, Aegypti regnum tenuit ad quartum & octogesimum vitae annum: idque duobus ante mortem annis tradidit Ptolemaeo filio, qui Philadelphi cognomen habuit, qui *solus* fratrum in paterno regno successit. Philetaerus, eunuchus, primus Per-

a Ἔτος] Εἰς ἔτος *Pell.* b Μήδιος] Sic omnes libri nostri. c Δυοῖν] Δύο *Fl.* d Δεδέξατο] Διεδέξατο male P. e Φιλέταιρος] Ex emend. necessaria; nam Edd. priores: βασιλείων ἀδελφῶν. Φιλαιτέρος δὲ, πρ.

1050. centum & XL. annos a tergo posuisse Noster intra innuit. *J. H. Majus.* Immo de *successoribus* Alex. M. περὶ τῶν διαδόχων. Vid. *Voss.* de Hist. Gr. I, 11. I. *J. M. G.*

Ibid. Λυσίμαχος—ἔτος ὀγδοηκοστὸν] *Justinus* XVII. 1. *quatuor* & LXX. tribuit. LXX. tantum *App. Alex.* in Syr. p. 209. *J. H. Majus.*

45. Μήδιος] Scias, Medium notari Larissaeum, historicum, & cum Alex. M. militantem. *Strab.* XI. p. 509. Ἀντιγόνου φίλον *Plut.* in Demetr. p. 896. *J. H. Majus.*

46. Ἀντίπατρος ὁ Ἰολάου] Probo magis Opsopoeum vertentem *Antipater patre Iolao genitus*, quam Benedictum posteriora omittentem, ut apparet, quia & filium Antipatri Iollam vel Iolaum in historia Macedonica audierat. Nam licet id ita sit, & habuerit eo nomine filium, utique & potuit patrem eo nomine habuisse, quod in ejus nepote, filio suo renovavit. *J. G.*

53. Ζῶν δὲ] Idem asserit & *Plut.* 607, 2. sed de duobus Luciani annis, ad rem suam non facientibus, nihil habet. Quod ideo observo, quia, ni me memoria fallit, id inter eos qui de versione LXX. Interpretum litigant, controverti vidi. *M. du S.*

Ibid. Δυοῖν] Non sperno *Fl.* lectionem; nam δύο saepe indeclinabile est, ut T. 2. *Asin.* c. 9. δύο μηδὲ στάσεις. At si quis hoc aliter construendum velit, videat *Aesop* fab. 145. ἀλεκτόρων δύο μαχομένων. *Long. Past.* I. p. 33. δύο βοῶν, δύο ταύρων, ταῖς δύο χερσὶ λαβόμενος. Noster rursus *Alex.* c. 53. ἐν δύο βυβλίοις. & 55. πρωτίστας δύο. 2. *Ver. Hist.* c. 37. δύο πλημμυράτων. Iterum *Asin.* 12. δύο χόνδρους λαβοῦσα. *J. F. R.*

56. Ἀδελφῶν δὲ Φιλέταιρος] Vide *Spanh.* 511. qui recte emendat. Prave enim antea in omnibus nostris libris legebatur Ἀδελφῶν. Φιλαίτερος δὲ, duplici, ut vides, mendo. *M. du S.*

Ibid. Φιλαίτερος] Quod si Illustr. *Spanh.* de Us. & praest. num. Diss. VIII. p. 511. ed. *Lond.* vel maxime non monuisset, mutandum hoc nominis in φιλέταιρος, tamen hoc ex *Strab.* XIII. p. 595. *Appian.* de bell. Syr. p. 209. aliisque constaret. *J. H. Majus.* Idem jam vidit *Almelov.* in Ed. *Amst.* eundem advocans *Spanh.* Adde supra scholion secundum ad *Tox.* & *Thucyd.* III. c. 82. No. 48. ubi recte editum φιλέταιρος, licet tres Codd. habeant φιλαίτερος. *J. F. R.*

57. Περὶ Πέργαμον ἀρχὴν] Ἡ περὶ Πέργαμον ἀρχὴ est ipsum imperium Pergamenum. Sic τὸ περὶ τὸ ἱερὸν, *templum*, in *Heliod.* VII. 11. p. 329. τὰ περὶ τὴν χώραν *regio*, ap. *Isocr* in Areop. ab init. &c. *J. H. Maj.*

60. Ἄτταλος] De variis Pergamenor. regibus Attali nomen gerentibus, vid. magnum *Scalig.* can. Isag. XIII. p. 320. 321. & Cl. *Cellar.* hist. antiq. p. 50. seq.

Pergami imperium peperit pariter ac tenuit, annos natus octoginta vitam cum morte commutavit. Attalus is, qui Philadelphi cognomen habuit, Pergamenorum & ipse rex, ad quem etiam Scipio ille Dux Romanus venit, annorum octoginta duorum cum esset, e vita discessit.

Πέργαμον ἀρχὴν, καὶ κατέσχεν, εὐτυχῶν. κατέστρεψε δὲ τὸν βίον, ὀγδοήκοντα ἐτῶν γενόμενος. Ἄτταλος δὲ ὁ ἐπικληθεὶς Φιλάδελφος, τῶν Περγαμηνῶν καὶ αὐτὸς βασιλεύων, πρὸς ὃν καὶ Σκηπίων ὁ τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸς ἀφίκετο, δύο καὶ ὀγδοήκοντα ἐτῶν ἐξέλιπε τὸν βίον.

13. Mithridates Ponti rex, cognomine Conditor, Antigonum Coclitem fugiens in Ponto mortuus est, cum vixisset quatuor & octoginta annos, ut refert Hieronymus, & scriptores alii. Ariarathes Cappadocum rex, duo & octoginta vixit annos, ut narrat Hieronymus. Poterat forte diutius superstes esse: sed captus in praelio contra Perdiccam, & in crucem actus est.

Μιθριδάτης δὲ ὁ Πόντου βασιλεὺς, ὁ προσαγορευθεὶς Κτίστης, Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας ἔτη τέσσαρα καὶ ὀγδοήκοντα, ὥσπερ Ἱερώνυμος ἱστορεῖ, καὶ ἄλλοι συγγραφεῖς. Ἀριαράθης δὲ ὁ Καππαδοκῶν βασιλεὺς, δύο μὲν καὶ ὀγδοήκοντα ἔζησεν ἔτη, ὡς Ἱερώνυμος ἱστορεῖ· ἐδυνήθη δὲ ἴσως καὶ ἐπὶ πλέον ζῆσαι γενέσθαι, ἀλλ' ἐν τῇ πρὸς Περδίκκαν μάχῃ ζωγρηθεὶς, ἀνεσκολοπίσθη.

14. Cyrus, Persarum rex, antiquus ille, ut indicant Persarum atque Assyriorum

Κῦρος δὲ ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ὁ παλαιὸς, ὡς δηλοῦσιν οἱ Περσῶν καὶ Ἀσσυρίων ὅροι,

59. Κατέστρεψε] Ἐτελεύτησε. *V.*

seq. *J. H. Majus.*

Ἄτταλος δὲ — Φιλάδελφος] Non confundendum hunc, quod factum a *Scaligero*, cum Philometore Attalo Eumenis filio, cujus hic Philadelphus frater fuit, ostendit *Spanhem.* Diss. 8. p. 512. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάδελ.] Vide eundem *Spanh.* 512. *M. du S.*

66. Κτίστης] Vide *Spanh.* 479. *M. du S.*

Κτίστης] Hunc titulum egregie illustravit laudatus modo *Spanh.* diss. 9. p. 561. seq. *J. M. G.*

Ibid. Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον φεύγων, ἐπὶ Πόντου ἐτελεύτησε, βιώσας] Sic distinguunt viri docti, & ad hunc distinctionis canonem formant quoque versionem, quasi Lucianus annotari vellet eum in Ponto mortuum fuisse, quod mihi ab hoc sermone alienum videtur, & distinguendum esse *φεύγων ἐπὶ Πόντου, ἐτελεύτησε βιώσας* &c. *Antigonum Coclitem fugiens in Pontum, mortuus est.* Quam fugae viam quum adnotat, tacite dat intelligendum, qua occasione regni Pontici conditor exstiterit. Et sane sic loquitur rursus auctor in *Navigio*: Προὐβημεν δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου ἀγὸν τὸν ἰσθμικὸν. Et alibi plura de hac constructione dicentur, quum persuaserint sibi viri docti debere hanc poni in quarto casu, sed temere. *J. G.*

67. Φεύγων ἐπὶ Πόντου] Haec jungere & interpretari *fugiens in Pontum*, suasit *Gronov.* non satis recte, cum Graeca vix eum sensum patiantur. Nec juvat virum doctum loc. ex Nostro, ubi προὐβημεν δὲ ἤδη τὸν ἐπὶ Κορίνθου. Ibi enim ne verbum quidem *φεύγειν* occurrit, & reticetur *ὁδὸν*, & syntaxis tota alia est, & haec verborum mens: *procedamus via ad Corinthum ducente*, quo pacto bene *ἐπὶ* cum genit. effertur; at nostrae constructionis alia est necessitudo, ac *φεύγειν* cum *ἐπὶ*, quando motum ad locum involvit, post se habet accusandi casum. Sic, *ἐπὶ τὰ ὄρη ἀναφεύγειν* in *Arr.* ἀναβάσει L. III. p. 201. & *S. Matth.* XXIV. 16. quod alias & *εἰς* & *πρὸς τὰ ὄρη φεύγειν* dicitur. De ipsa Mithridatis fuga videndus *Appian. Al.* l. c. p. 303. *J. H. Maj.* At possem pro *Gron.* alia adferre, ut *Thucyd.* V. c. 54. ἀπῆλθον ἐπ' οἴκου. *Domum abierunt*, & c. 55. διελύθησαν ἐπ' οἴκου, aliaque, si opus foret hic ita construere; jam nolim. *J. F. R.*

74. Ἀνεσκολοπίσθη] Creberrime hoc verbo uti Lucianum, in *Jud. Voc.* in *Tim. Contempl. Jov. Conf. Jov. Trag. Philops.* Ac *de mort. Per.* idemque esse quod *ἀνεσκολόπισεν*, ostendit *J. H. Maj.* quum *Appian* p. 302. in eadem historia vice ejus ponat *ἀνεσκόλοπισε*, quod idem valere monstrat *Lips.* de cruce I. 4. p. 16. 17. Conf. *Jov. Conf.* c. 16. ubi *Gesn.* id reddidit *in palum agi*. *J. F. R.*

76. Κῦρος] Obiit *μάλα πρεσβύτης*, dixit *Xenoph.* Cyrop. VIII. p. 233. Verum de ejus morte varia narrant scriptores. Adi *Cellar.* Hist. antiq. p. 14. *J. H. Majus.*

ὅροι, οἷς ἡ Ὀνησίκριτος ὁ τὰ περὶ Ἀλεξάνδρου συγγράψας, συμφωνεῖν δοκεῖ, ἑκατοντούτης γενόμενος ἐζήτει μὲ ἕνα ἕκαστον τῶν φίλων· μαθὼν δὲ τοὺς πλείστους διεφθαρμένους ὑπὸ Καμβύσου τοῦ υἱέος, καὶ φάσκοντος Καμβύσου κατ' πρόσταγμα τὸ ἐκείνου ταῦτα πεποιηκέναι, τὸ μὲν τι πρὸς τὴν ὠμότητα τοῦ υἱοῦ ἀχθεληθεὶς, τὸ δέ τι, ὡς [a] παρανομοῦντα αὐτὸν αἰτιασάμενος, ἀθυμήσας ἐτελεύτα τὸν βίον.

cippi, quibus etiam Oneſicritus, vitae Alexandri ſcriptor, conſentire videtur, centotum annorum cum eſſet, amicorum unumquemque requiſivit. Comperto autem, plerosque interfectos a Cambyſe filio ſuo, qui ipſius ſe imperio feciſſe diceret, contriſtatus partim, quod male audiret propter crudelitatem filii, partim, quod facinora ipſius coarguiſſet, vitam finiit.

Ἀρταξέρξης ὁ Μνήμων ἐπικληθεὶς, ἐφ' ὃν Κῦρος ὁ ἀδελφὸς ἐστρατεύσατο, βασιλεύων ἐν Πέρσαις ἐτελεύτησε νοσῶν, ἐξ καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη γενόμενος· ὡς δὲ Δείνων ἱστορεῖ, τεσσάρων καὶ ἐνενήκοντα. Ἄλλος Ἀρταξέρξης, ἕτερος Περσῶν βασιλεὺς, ὃν φησιν ἐπὶ τῶν πατέρων τῶν ἑαυτοῦ Ἰσίδωρος ὁ Χαραχηνὸς συγγραφεὺς βασιλεύειν, ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα βιοὺς, ἐπιβουλῇ τοῦ ἀδελφοῦ [b] Γωσίθρου

15. Artaxerxes Memorioſi cognomine notus, contra quem Cyrus frater expeditionem moverat, regnans in Perſis, morbo finiit annos natus ſex & octoginta: ut vero Dino prodidit, quatuor & nonaginta. Artaxerxes Perſarum rex alius, quem patrum ſuorum aetate regnaſſe dicit Iſidorus Characenus hiſtoricus, tres & nonaginta annos cum vixiſſet, inſidiis fratris ſui Gosithris

a Παρανομοῦντα] Παρανοοῦντα *Fl.* b Γωσίθρου] Γοσθρου *J.* cum *V2.*

78. Ὅροι] Quid hoc ſit, haud facile credo adſtruent, qui hic ad *Cippos* confugiunt. Ego, ſi ſcriptura haec genuina ſit, malo *Chronologiam* intelligere, quam *Cippos*. *M. du S.*

Ὅροι] *Ant. Æmil.* in nott. Mſſ. *Ipſi cippi, qui limites deſignabant, hic intelliguntur.* Tu vero lapides aut columnas intellige, λίθους, στήλας, exponente *Jul. Polluce* III. S. 85. Nam his, aeque ut tabulis aeneis, inventa artium, resque notatu dignas inſcribebant veteres Babylonii, Aegyptii, Graeci, Romani; vid. *Holſtenium* ad Porphyr. de vit. Pythag. p. 5. ſeq. *Reineſ.* var. lectt. I. 22. p. 97. *Huet.* demonſtr. Evang. prop. IV. c. 2. §. 14. *Marſh.* can. chron. ad ſecul. XV. p. 418. *Fabric.* Bibl. Gr. I. 11. p. 73. &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Ὀνησίκριτος] Hujus hiſtoria extabat, ut vides, Luciani aetate, ex qua confirmatur Xenophontis de morte Cyri narratio a vulgari tantopere abhorrens, quae a Tomyri obtruncatum tradit. De hoc ſupra ad Συγγρ. c. 40. & infra Πφ. c. 25. *M. du S.*

Ὀνησίκριτος] Philoſophus fuit ex Diog. Cynici contubernio, *Plut.* in Alex. p. 701. etiam hiſtoricus, ibid. p. 691. nec non gubernator naviculae, oſtendente *J. Gron.* ad Arr. VI. 2. p. 237. *J. H. Maj.* De Oneſicrito Aeginenſi vid. *Laërt.* 6, 75. & de hoc noſtro (niſi idem eſt) Aſtypalenſi, *Menag.* ad *Laërt.* 6, 84. In ignem ſe conjeciſſe & periiſſe docet Lucian. *Mort. Peregr.* *Benner.*

91. Δείνων] Scripſerat hic *Perſica*; eique plurimum ſeſe de Perſicis rebus credere ait *Corn. Nepos* in Cononе. Meminerunt *Athenaeus* & *Diog. Laërt.* *Muret.* Var. Lect. XI. 14. Addit etiam his *Ciceronem* a ſe ex Mſ. codice emendatum de Divin. I. p. m. 228. A. recte, ut mihi quidem videtur. V. *Voſſ.* de Hiſt. Gr. & *Perix.* ad *Ælian.* VII. 1. *M. du S.*

94. Ἰσίδωρος ὁ Χαραν.] Accuratiſſime de hoc agit *Dodwell.* peculiari Diſſert. inſerta T. 2. Geogr. minor. cura *Hudſoni* editorum. *J. H. Majus.*

97. Σωφολλῆς] Quod de hoc Parthorum rege, & ſtatim de *Mnaſcire* habet Noſter, alibi vix reperias, immo vix nomina eorum deprehenduntur. Adeo verum eſt quod *Scalig.* can. Iſag. l. 3. p. 316. pronunciat, multa ex ingenio divinare *Onuſr. Panvinium* in texenda Parther. regum ſucceſſione, quam ſatis exploratam non habemus &c. *J. H. Majus.*

Ibid. Παρθυαίων] Breviter *Suid.* Παρθυαῖοι, λαὸι τόπου. Plenius *Steph. Byz.* Παρθυαῖοι ἔθνος πάλαι μὲν Σκυθικὸν, ὕστερον δὲ φυγὴν ἢ μεταστάσεων ἴσχυσε Μήδων &c. Mox ait: *Parthyaeos* a Parthis alios haud eſſe, quod uberius probat *Salmaſ.* ad Solin. p. 1196. ſaepe Παρθυαῖοι ap. *Arrian.* Exp. Al. M. p. 179. 205. 207. 208. & ſeqq. itemque p. 352. ed. *Blancard.* *J. H. Majus.*

99. Ἀπὸ Σαγαρτίων] Si non poenitet conjecturarum in re obſcura, cogitemus, an non huic populo nomen fecerint forte Graeci σαγηνεύειν, qui *in Sarracis* ſ. plauſtris *pernoctare*, & habitare adeo atque vivere, ſolent. Fuerint itaque τῶν ἀμαξοβίων cognati. Barbarum plauſtrum *Sarracum*, cujus hunc eſſem uſum oſtendit *Scheffer.* 2, 31. Firmat praeſertim de Alanis, quo

sithris periit. Sinarthocles Parthorum rex, annum jam agens octogesimum, ab Sacauracis Scythis reductus, regnare coepit, regnavitque annos septem. Tigranes Armeniorum rex, quicum Lucullus bellum gessit, quinque & octoginta annos natus fuit, cum morbo decederet.

16. Hyspasines, Characis, & locorum Erythraeo mari vicinorum rex, quinto & octogesimo anno ex morbo decessit. Teraeus, tertius ab Hyspasine rex duo & nonaginta annos cum vixisset, morbo finiit. Artabazus a Teraeo septimus qui Characem regnavit, sexto & octogesimo anno deductus a Parthis, regnum tenuit. Et Mnascires rex Parthorum sex & nonaginta annis vixit.

17. Massinissa Maurorum rex nonaginta

ἐδολοφονήθη. Σιναρθοκλῆς δὲ ὁ Παρθυαίων βασιλεὺς, ἔτ' ὀγδοηκοστὸν ἤδη γεγονὼς, ὑπὸ Σακαυράκων Σκυθῶν καλαχθεὶς, βασιλεύειν ἤρξατο, καὶ ἐβασίλευσεν ἔτη ἑπτά. Τιγράνης δὲ ὁ Ἀρμενίων βασιλεὺς, πρὸς ὃν [c] Λεύκυλλος ἐπολέμησε, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν ἐτελεύτα νόσῳ. [d] Ὑσπασίνης δὲ ὁ Χάρακος, καὶ τῶν κατ' Ἐρυθρὰν τόπων βασιλεὺς, πέντε καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν νοσήσας ἐτελεύτησε. [e] Τήραιος δὲ ὁ μετ' Ὑσπασίνην τρίτος βασιλεύσας, δύο καὶ ἐνενήκοντα βιὺς, ἐτελεύτα νόσῳ. Ἀρτάβαζος δὲ ὁ μετ' [f] Τήραιον ἕβδομος βασιλεύσας Χάρακος, ἓξ καὶ ὀγδήκοντα ἐτῶν καλαχθεὶς ὑπὸ Πάρθων ἐβασίλευσε. καὶ Μνασκίρης δὲ βασιλεὺς Παρθυαίων ἓξ καὶ ἐνενήκοντα ἔζησεν ἔτη.

15 Μασσινισσᾶς δὲ Μαυρουσίων βασιλεὺς, ἐνε-

c Λεύκυλλος] Λεύκολλος *Fl.* Λεύκολλος *Fr.* Nil mut. cett. *d* Ὑσπασίνης] Σπασίνης, & paullo post Σπασίνην rursus P. Recte cett. Ὑσπ—. *e* Τήραιος] Τήραος male *Amst.* *f* Τήραιον] Sic *Amst. Fr. B1. P. S. H.* Τήραον *Fl.* Τήρεον *J. Ald. V2.*

12. Καλαχθεὶς] Συνοδοχθεὶς. *V.* Καλαστλεύσας. C.

quo nomine fere totam illam Scytharum barbariam comprehendit, *Ammian. Marcell.* 31, 2. p. 671. seq. *Gron.* Sed est etiam *Saraca* Sarmatiae Asiaticae civitas, ab eadem forte origine dicta, e Ptolemaeo apud *Cellarium* p. 756. *J. M. G.*

Ibid. Σακαυράκων] Rara aut nulla hujus populi Scythici alibi mentio. Sed *multitudo Scyth. popular. innumera*, ut ait *Plin.* VI. 17. Sin vero medica manu indiget locus, forsan legas Σακῶν Θ' Ἀριάκων, vel uno nomine Χαυρακῶν. Vel, ut *Steinheil.* Σακαραύλων, de quibus *Strab.* L. XI. p. 593. *J. H. Majus.*

Ibid. Καλαχθεὶς] *Marini* vita Procli. *M. du S.*

Καλαχθεὶς] Quid sibi velit hoc verbum, in ipsius historiae obscuritate, incertum est. Videtur tamen notare *reditum ab exilio.* Notum est saepe exulare, qui propter spem imperii suspecti aut exosi sunt imperantibus. Puto igitur hunc Parthorum regem exulasse apud Scythas; ut paullo post Artabazum Characenum regulum apud Parthos; utrumque suorum hospitum opera in regnum patrium deductum. *J. M. G.*

5. Ὑσπασίνης] *Leopard.* p. 153. Σπ— legere jubet. *M. du S.*

Ὑσπασίνης] Non ausim damnare diversam Orthographiam nominis Barbari. Cui ignotum, *Hispaniae, Spaniae, Espagnae* idem nomen? Quot verbis ab *Sp, Sb, Sch*, incipientibus *I* suum praeposuere Itali? Itaque servet per nos *Hyspasines* spiritum illum suum barbarum, quem Graeci primo per ὁ expressere; alii deinde omiserunt propter asperitatem, quale quiddam in *Hlodovaeo, Chlodovaeo, Ludovico*, factum novimus. *J. M. G.*

Ὑσπασίνης] Sic etiam, pro vulg. Σπασίνης legendum, permultis vincit *Majus* in Differt. saepe laudata. *Menag.* vero in Ed. *Amst.* addiderat: Χάρακ Πασίνου. Ptolemaeo Susianae oppidum ad Sinum Arabicum, inter Tigrim & Eubaeum flumina situm. Male Interpres, *Characus.* De Isidoro Characeno mox sermo erit. *J. F. R.*

6. Ἐρυθρὰν] Recte docere *Reland.* Miscel. part. I. Diss. 2. & Arabicum sinum ita nominari, & vastum id mare, quod Arabiam, Persiam, Indiam, totamque Asiam alluit. Et sinum Persicum, cui *Charax* includebatur, esse maris rubri sinum, contendit *J. H. Majus.*

10. Ἀρτάβαζος] Qui XCV. annum agens tradidit se Alexandro M. *Curt.* VI. 5. *J. H. Majus.*

15. Μασσανισσᾶς] *Valerius Maximus* ad centesimum usque deducit. V. 2. alibi tantum nonagenarii modum excessisse ait, VIII. 14. *M. du S.*

Μασσανισσᾶς] Μασσανάσσης scribitur ap. *Appian.* in Pun. saepissime, & Μασσανάσσης ap. *Suid. Plin.* inter longaevos enumerat, quia LX. annis imperio praefue-

ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη. Ἀσανδρος δὲ ὁ ὑπὸ τῷ θεῷ Σεβαστῷ ἀντὶ ἐθνάρχου, βασιλεὺς ἀναγορευθεὶς Βοσπόρου, περὶ ἔτη ὢν ἐνενήκοντα, ἱππομάχων καὶ πεζομάχων ὐδενὸς ἥττων ἐφάνη· ὡς δὲ εἶδε τοὺς [a] ὑπὸ τῇ μάχῃ Σκριβωνίῳ προσθεμένους, ἀποχόμενος σιτίων, ἐτελεύτησε, βιοὺς ἔτη τρία καὶ ἐνενήκοντα. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος ὁ Χαρακηνὸς, ὅτι τῆς ἑαυτοῦ ἡλικίας [b] Ὁμανῶν τῆς θουριαλοφόρου βασιλεύσας, πενταεκαίδεκα καὶ ἑκατὸν γεγονὼς ἔτη, ἐτελεύτησε νόσῳ. Βασιλέας μὲν οὖν τοσούτους ἱστορήκασι μακροβίους οἱ πρὸ ἡμῶν.

annos implevit. Aſander ille, qui a Divo Auguſto pro Ethnarcha rex Boſpori renunciatus fuerat, circa annum nonageſimum nullo neque equite neque milite deterior viſus eſt. Cum vero videret ſuos cives ad Scribonii ſe partes conferre, inedia de vita exiit, quam ad tres & nonaginta annos produxerat. Goaeſus, auctore Iſidoro Characeno, ipſius aequali, Omanorum in tu-rifera regione rex, quindecim ſupra centum annos cum haberet, e morbo obiit. Tot reges longaevos nobis tradiderunt, qui ante nos ſcripſere.

Ἐπεὶ δὲ καὶ φιλόσοφοι, καὶ πάντες οἱ περὶ

18. Quando vero etiam Philoſophi, & omni-

a Ὑπὸ τῇ μάχῃ] Et ſic *Fl.* b Ὁμανῶν] Ex emendat. *Kuſt.* Ὁ Μάνων Edd. priores.

fuerit. Per XC. an. mundi incolam cum Noſtro facit *Appian.* p. 107. Et *Suid.* Majorem XC. annis epit. *Liv.* L. Vid. & *Val. Max.* VIII. 13. *J. H. Majus.*

16. Ἀσανδρ] *Spanhem.* 488. *M. du S.*

17. Θειοῦ Σεβαστοῦ] Multa hic *Majus* de nefanda illa adulatione Auguſtos *Dei* titulo ornandi in inſcriptt. & ſermone etiam, dum viverent; ſed quae exſcribere non licet. Adde mox c. 21. *J. F. R.*

20. Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] An ſic legendum. ὡς δὲ εἶδε τοὺς ἑαυτοῦ ὑπὸ τὸν μάχλον Σκριβ. &c. *F. G.*

Ὡς δὲ εἶδε τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ &c.] Verti debebat; *ut autem vidit eos, qui ſub ipſum pugnae tempus ad Scribonium deficiebant.* Ea hiſtoria extat ap. *Dio. Caſſ.* L. 54. Scribonius qui ſe a Mithridate ortum gloriabatur, regnum Boſpori adfectavit, & ut ex hoc loco colligitur, defectione militum ad anguſtias maximas redactus Aſander rex Boſpori inedia mortem ſibi conſcivit, in cujus locum regnavit Scribonius, qui expeditionis ſuae & regni affectati Auguſtum auctorem mentiebatur. Sed paullo poſt a Boſporanis ipſis, qui dolum deprehenderant, caeſus eſt; & in ejus locum regnavit Polemo, quem Vipſanius Agrippa contra Scribonium adornaverat. *J. P. a G.*

Ibid. Τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ] Non puto Graece dici poſſe τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ *milites in procinctu ſtantes*, vel *praelium jam ingreſſos*, quod poſtulat *Palmeriana* interpretatio: neque, quod *Spanhemio* placebat, Diſſ. 8. p. 488. *rem militarem Scribonio creditam.* Neque bene junguntur iſta, *cum videret milites in praelio a ſe deficere; inedia vitam finivit.* Bene jungas, *manus ſibi intulit*, vel aliud celeris mortis genus. Auſim confirmare, neque hic de fortuna unius praelii ſermonem eſſe: neque oſtendi poſſe, qui ſic vel *aciem*, vel *rem militarem* deſcripſerit, οἱ ὑπὸ τῇ μάχῃ. Quid ſi igitur pro μάχῃ, quod profecto huc non convenit, legamus ἀρχῇ; Angebat ſenem τοὺς ὑπὸ τῇ ἀρχῇ *cives ſuos, imperio ſuo ſubjectos*, paullatim ſe conferre ad Scribonium, ventoſum hominem, & ementitis Auguſti promiſſis homines, forte ipſam quoque conjugem Aſandri, Dynamin, ſollicitantem, quod facile colligas e *Dionis* verbis lib. 54. p. 538. B. Sic certe poſuiſſe in translatione, ſine fraude fuerit. *J. M. G.*

23. Γόαισος δὲ, ὥς φησιν Ἰσίδωρος] Iſidorus hiſtoricus, ut occupavit *Benedict.* vocatur Characenus, quia Charace oriundus fuit: ſed deinde, mea ex ſententia, ſcribendum Ὁμάνων, ita ut *Goaeſus Omanorum*, qui regionem Thuriferam (hoc additur, ut ab aliis ejusdem nominis populis diſtinguantur, quomodo & *Plin. Canam thuriferae regionis* dixit) inhabitans fuerit rex: totusque locus ita vertendus ſit: *Goaeſus vero, Iſidori Characeni, ut ipſe narrat, tempore Omanorum, qui regionem Thuriferam colunt, rex.* Sic ſenſus clariſſimus, qui alioqui nullus. *G. Cuper.* Obſ. L. 4. c. 18. *Almel.*

25. Ὁμανῶν] In Impreſſis ὁ Μάνων, *Kuſterus* Ὁμανῶν reponit Omanenſium, & adire jubet *Steph. Byzant.* V. Ὄμανα, quod ego ſequutus ſum. *M. du S.*

Ὁ Μάνων] An legendum Ὁμάνων plur. genitivo? *AE. M.* Idem habet *Gujet.* in notis Mſſ. *J. F. R.*

27. Βασιλέας] Atticos antiquos eos caſus nominum in ις non contraxiſſe, nimis multis hic probat Cl. *Majus.* Adde Cl. *Graev.* ad Soloec. c. 8. ubi ἱππεῖς ſoloeciſmus pronuntiatur. *J. F. R.*

29. Πάντες οἱ περὶ τ. ἴσχοντες] Nimis aperte falſum, *omnes* literarum ſtudioſos longaevos fuiſſe. Suſpicor itaque legendum πάντας, quo adverbio oſtendat auctor, non philoſophos modo arctiore appellatione ita dictos, verum *omnino*; vel *in univerſum* homines literatos, ſe commemoraturum. Si tamen mutare quis quid dubitet; poteſt πάντας ſumere πανταχοῦς, ut πᾶσαν νόσον ſanaſſe Dominus noſter dicitur *Matthaei* IV. 23. &c. *J. M. G.*

32. Ἰσ-

omnino literarum cultores, qui curam & ipſi ſui ipſorum *exquiſitiorem* habent, ad longam ſenectutem pervenere; ſcribamus etiam de his quotquot in literarum monumenta relati ſunt, & primos quidem Philoſophos. Democritus Abderitanus, annos natus quatuor ſupra centum, abſtinens a cibo vitam finiit. Xenophilus muſicus, eminens, ut ait Ariſtoxenus, philoſophia Pythagorae, ſupra quinque & centum annos Athenis vixit. Solon, & Thales, & Pittacus, qui de ſeptem illis qui ſapientes vocantur, fuere, centum quisque annos vixerunt.

19. Zeno, Stoicae philoſophiae princeps, octo & nonaginta, quem ajunt, cum

παιδείαν ἔχοντες, ἐπιμέλειάν πως ἢ ἕξιν ποιούμενοι ἑαυτῷ, εἰς μακρὸν γῆρας ἦλθον, καὶ ἀναγράψωμεν καὶ τούτων τὰς ἱστορημένας, καὶ πρώτους γε φιλοσόφους. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβδηρίτης, ἐτῶν γεγονὼς τεσσάρων καὶ ἑκατόν, ἀποχόμενος τροφῆς ἐτελεύτα. Ξενόφιλος δὲ ὁ μουσικὸς, ὥς φησιν Ἀριστόξενος, προσχὼν τῇ Πυθαγόρᾳ φιλοσοφίᾳ, ὑπὲρ τὰ πέντε καὶ ἑκατὸν ἔτη Ἀθήνησιν ἐβίωσε. Σόλων δὲ, καὶ Θαλῆς, καὶ Πιττακὸς, οἵ τινες τῶν λεγομένων ἑπτὰ σοφῶν ἐγένοντο, ἑκατὸν ἕκαστος ἔζησεν ἔτη.

Ζήνων δὲ ὁ τῆς Στωϊκῆς φιλοσοφίας ἀρχηγὸς, ὀκτὼ καὶ ἐνενήκοντα, ὃν φασιν εἰσερχό-

ε Ἀναγράψωμεν] Ἀναγράψομεν marg. *AIW.*

32. Ἱστορημένους] Audis profitentem ſe dicturum de philoſophis *Longaevis* ἱστορημένους, quod hic ideo de iis intelligo, qui ex hiſtoria jam noti erant, quia Demonactis, quem mirabatur Lucianus, nulla mentio, cum tamen ad centeſimum ferme annum vitam produxerit. *Δημων.* c. 63. Immo in vivis adhuc, cum haec a Luciano ſcriberentur, fuiſſe exiſtimo. *M. du S.*

Ἱστορημένους] Ἱστορούμε— ſcripſ. *Solan.* neſcio num caſu an de induſtria. *J. F. R.*

33. Δημόκριτος μὲν ὁ Ἀβ.] Qui omnia ridebat, quemque Noſter viciſſim ridet in *Vit. Auct.* c. 13. quem toties laudat *Aelian.* & V. H. IV. 20. & de an. XII. c. 16. 17. 18. 19. 20. ejus abſque dubio ſcriptum περὶ φύσεως in animo habens. Ab Hippocrate liberatum inſania, relatum in fabulas a *V. C. Heumanno*, in Act. Philoſ. part. IV. p. 670. *J. H. Majus.*

34. Τεσσάρων ἐ ἑκατ.] Alia de hujus morte fama eſt apud *Diog. Laërt.* p. 248. B. apud quem etiam mendum eſſe in numeris, ubi ϱθ', pro ϱδ', legitur, monuit *Meurſius*, qui obſervat corruptum etiam *Diodorum*, cum annos tantum XC. eidem Democrito tribuit L. XIV. Et male referri in *Chron. Alex.* ad Ol. CV. annum ſecundum, vid. *Lactant.* p. 298. *M. du S.*

36. Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Et quidem ſine ullo corporis incommodo: quod ſolitarium eſſe, & id ſolitarium reperiri exemplum, ait *Plin.* *AE. M.*

Ξενόφιλος — πέντε ἐ ἑκατὸν] Idem de eo tradit *Val. Max.* VIII. 14. eundemque Ariſtoxenum auctorem affert, de quo vide *Ciceronem* Tuſc. I. 10. & in eum emend. Cl. *Bentleji*, cui illuſtrandae miror non eſſe additam ſcriptoris aetatem. Vixit autem circa Olymp. CXII. In Pythagoraeorum indice comparet, quem ab *Jamblicho* concinnatum habemus, & inter Cyzicenos recenſetur. p. Ed. *Kuſt.* 218. cum alibi, No. 251. Chalcidenſem dixiſſet. Quin ipſe Pythagoras CIV. annos vixiſſe traditur. Vide *Phot.* Cod. CCXLIX. *M. du S.*

Ξενόφιλος] Praeter *Val. Max.* VIII. 13. Vid. *Plin.* VII. 50. & *Aelian.* de an. II. 11. p. 87. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἀριστόξενος] Muſicus & hiſtoricus, de quo, ut alios taceam, videndus eſt *Ritterſh.* ad *Malchi* vit. Pythag. p. 5. *J. H. Majus.*

39. Σόλων] LXXX. tantum tribuunt *Diogen. Laërt.* p. 15. E. & *Suidas.* *M. du S.*

Σόλων] *Meurſii* conſule libellum de Solone, ubi c. 30. de longa ejus vita, cumularis veterum teſtimoniis diſſerit. *J. H. Majus.*

Ibid. Θαλῆς] LXXVII. vel XC. tribuit *Diogenes* p. 9. E. haud plures. *M. du S.*

Θαλῆς] Conſpirat cum Luciano *Syncellus* in Chronico. Verum *Apollod.* anno LXXVIII. & Soſicrates nonageſimo ad plures eum abiiſſe volunt ap. *Laërt.* I. 38. Attigiſſe annum XCII. contendit *Stanl.* in Solone c. 12. *J. H. Majus.*

Ibid. Πιττακὸς] Non ultra LXXX. concedit *Suidas.* Ultra LXX. *Laërt.* I. 79. *M. du S.*

40. Κληθέντων ἑπτὰ σοφῶν] Itaque de iſtis ſapientibus dubitaſſe videtur Noſter. Nec paria de numero, nomine arteque illorum tradunt auct. v. *Phil. Carol.* ad *A. Gell.* p. 27. *S. Larraeus* in hiſt. VII. Graec. ſapientum, Gallice edita 1713. pr. part. I. *J. H. Majus.*

42. Ζήνων] Conſentit *Laërt.* VII. 28. quamvis aliter Perſaeum exiſtimare indicet, quem proinde confutavit *Stanlej.* *J. H. Majus.*

43. Ὀκτὼ ἐ ἐνενήκοντα] *Diog. Laërt.* eundem numerum agnoſcit p. 171. B. Quamquam & alium auctorem adducit LXXII. tribuentem. *M. du S.*

Ibid. Εἰσερχόμενον] Aliquantulum diſcrepat *Diog. Laërt.* loc. cit. e ſchola enim prodeunti id accidiſſe, ait, exclamaſſeque ex fabula *Niobe*, ἔρχομαι τί μάλιστα; ſed idem in Epigrammate F. eodem modo mortem ejus tradi ait, quo a Luciano hic narratur, niſi quod de concione nihil habet. *M. du S.*

χόμενον εἰς τ̃ ἐκκλησίαν, ϗ προσπταίσαντα, ἀναφθέγξασθ, τί με βοᾶς; ϗ ὑποστρέψαντα οἴκαδε, ϗ ἀποχόμενον τροφῆς, τελευτῆσαι τ̃ βίον. Κλεάνθης δὲ ὁ Ζήνωνος μαθητὴς, ϗ διάδοχος, ἐννέα ϗ ἐνενήκοντα ἔτ̃ γεγονὼς ἔτη, [a] φῦμα ἔσχεν ὑπὸ τῷ χείλει, ϗ ἀποκαρτερῶν, ἐπελθόντων αὐτῷ πᾶς' ἑταίρων τινῶν γραμμάτων, προσενεγκάμενος τροφὴν, ϗ πράξας ὧν ἠξίουν οἱ φίλοι, ἀποχόμενος αὖθις τροφῆς, ἐξέλιπε τ̃ βίον.

in concionem prodiret, & *lapsus* offenderet, exclamasse, *Quid me vocas?* (o terra!) reversumque domum, inedia vitam finiisse. Cleanthes autem discipulus Zenonis & successor novem & nonaginta annos natus, tuber in labio nactus est, jam suscepto moriendi consilio, cum supervenirent ipsi a sodalibus quibusdam literae, cibo assumto perfecit, quae rogaverant amici, tum denuo a cibis se abstinens de vita exiit.

Ξενοφάνης δὲ ὁ [b] Δεξίνου μὲ υἱὸς, Ἀρχελάου δὲ τῦ Φυσικῦ μαθητὴς, ἐβίωσεν ἔτη ἐν ϗ ἐνενήκοντα. Ξενοκράτης δὲ Πλάτωνος μαθητὴς γενόμενος, τέσσαρα ϗ ὀγδήκοντα. Καρνεάδης δὲ ὁ τ̃ νεωτέρας Ἀκαδημίας ἀρχηγὸς, ἔτη πέντε ϗ ὀγδήκοντα. Χρύσιππος ἐν ϗ ὀγδήκοντα. Διογένης δὲ ὁ Σελευκεὺς ὁ πὸ Τίγριος, Στωϊκὸς φι-

20. Xenophanes Dexini filius, Archelai Physici discipulus, annos vixit nonaginta unum. Xenocrates Platonis auditor, quatuor & octoginta: Carneades, junioris Academiae princeps, annos quinque & octoginta: Chrysippus unum & octoginta: Diogenes Seleuciensis ad Tigrim, Stoicus phi-

a Φῦμα] Φύμα Edd. vulgo. b Δεξίνου] Δεξίου *Diog. Laërt.* & *Clem. Alex.*

49. Φῦμα] Ῥυφάκιον, * ψάρα. *V.*

50. Καὶ ἀποκαρτερῶν] Ἑαυτὸν λιμῷ † ἢ ἀγχόνῃ ἀπέκτεινε. *V.*

62. Ὁ Σελευκεὺς] Ἐπὶ ἡ Σελεύκεια ϗ ἐπὶ Τίγριδι τῷ ποταμῷ. *V.*

* Ψάρα] Ψύρα edita. Emendavit *M. du S.* † Ἢ ἀγχόνῃ] Absurde hoc additur. Exstat tamen etiam in C.

48. Ἐνέα] LXXX. tantum tribuit *Diog. Laërt.* p. 206. F. mortemque aliter narrat. *Valer. Max.* VIII, 7. eundem cum nostro numerum annorum tradit. *M. du S.*

50. Ἀποκαρτερῶν] Quod *Schol.* & *Suid.* de laqueo dicunt, in dubium merito vocat *H. Steph.* Thes. T. 2. 1598. Exstabat titulo ἀποκαρτεροῦντος olim *Philemonis* comoedia, v. ejus fragm. p. 292. Utitur & *Polyaen.* VIII. 32. p. 769. Πορκία — ἀποκαρτερῶν ἐπειρᾶτο, vertente *Vultejo*; *Porcia — inedia vitam finire conabatur.* Eod. sensu est ap. *Dionem* p. 440. διέφθειρεν ἑαυτὴν ἀποκαρτερήσασα. *J. H. Majus.*

54. Ἐξέλιπε τ̃ βίον] Sic plene supra c. 12. f. Et infra de *Isocr. Alciphr.* III. ep. 28. Nonnumquam reticetur βίος, *Dion. Hal.* IV, p. 238. *Arrian.* Exp. Al. VI. 25. *Zosim.* I. 70. *J. H. Majus.*

55. Ξενοφάνης δὲ ὁ Δεξίου] Vid. *Diog. Laërt.* p. 241. & *Clem. Alex.* apud quos Δεξίου dicitur pater vel Ὀρθομένης. *M. du S.*

Ξενοφάνης] C. amplius annis vixisse quorundam auctoritate nixus arbitratur *Fabric.* Bibl. Gr. II. 23. p. 757. qui tamen in nott. ad *Sext. Emp.* I. 12. p. 270. XC. amplius annos ex mente *Laërt.* & Luciani eidem tribuit. *J. H. Maj.* Sed in nott. ad *Sext. Emp.* I. p. 58. ait: „ Lucian. in *Macrob.* annos ei tribuit unum „ & nonaginta. At hoc refellit ipse Xenophanes „ XCII. aetatis suae annum commemorans in versi„ bus quos servavit *Laërt.* IX. 19. Itaque in Codd. „ Luciani forte perperam scriptum a Librariis ηά pro ϙβ. *J. F. R.*

Ibid. Δεξίου] Δεξίου scriptum est ap. *Laërt.* *M. E. M.* Vid. *Diog. Laërt.* in vita Xenophanis, & in eam Commentator eruditissimus *Aegid. Menag.* *Alm.*

Ibid. Ἀρχελάου] Sunt qui nullum ei fuisse praeceptorem tradant, qui concedunt, a Botone Athenienси doctum volunt. *Diog. Laërt.* ib. D. *M. du S.*

57. Ἐν ϙ ἐνὶ νίκ.] *Censorinus* de die natali ultra centesimum vitam produxisse tradit; [Certe Xenophanes ipse in versibus apud *Laërtium* ib. E. ait se vixisse LXVII. & XXV. hoc est XCII. *J. de la Faye.*] Consule *Scalig.* ad *Euseb.* Chron. *M. du S.*

Ibid. Ξενοκράτης] *Diog. Laërt.* LXXXII. tribuit Xenocrati L. IV. p. 99. E. *Meursius* neutrum probat, quem consule de Arch. Ath. IV. c. 12. 113. & 167. Is enim

philoſophus ; octo & octoginta : Poſidonius Apameenſis Syriae , lege autem Rhodius , Philoſophus , & idem Hiſtoricus, quatuor & octoginta : Critolaus Peripateticus , ſupra duos & octoginta.

λόσοφος, ἐκτὼ καὶ ὀγδήκοντα. Ποσειδώνιος ὁ Ἀπαμεὺς τὴ Συρίας, νόμῳ δὲ Ῥόδιος, φιλόσοφός τε ἅμα, καὶ ἱστορίας συγγραφεὺς, τέσσαρα καὶ ὀγδήκοντα. Κριτόλαος ὁ Περιπατητικὸς, ὑπὲς δύο καὶ ὀγδήκοντα.

21. Plato Divinus , unum & octoginta. Athenodorus Sandonis F. Tarſenſis , Stoicus , qui Divi quoque Caeſaris Auguſti praeceptor fuit , a quo etiam tributis levata eſt Tarſenſium civitas , duo & octoginta annos natus in patria mortuus eſt , cui honorem quotannis habet Tarſenſium populus , tanquam Heroi. Neſtor Stoicus e Tarſo Caeſaris Tiberii praeceptor , annos duo & nonaginta : Xenophon Grylli F. ſupra nonaginta vixit annos.

Πλάτων δὲ ὁ ἱερώτατος, ἓν καὶ ὀγδήκοντα. Ἀθηνόδωρος, Σάνδωνος, Ταρσεὺς, Στωϊκὸς, ὃς καὶ διδάσκαλος ἐγένετο Καίσαρος Σεβαστῦ θεῦ, ὑφ' ᾧ ἡ Ταρσέων πόλις καὶ φόρων ἐλευθερία ἐτιμήθη, δύο καὶ ὀγδήκοντα ἔτη βιὺς, ἐτελεύτησεν ἐν τῇ πατρίδι, καὶ τιμὰς ὁ Ταρσέων δῆμος αὐτῷ κατ' ἔτος ἕκαστον ἐπονέμει ὡς ἥρωϊ. Νέστως δὲ Στωϊκὸς ἀπὸ Ταρσῦ, διδάσκαλος Καίσαρος Τιβερίυ, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα. Ξενοφῶν δὲ ὁ Γρύλλυ, ὑπὲς τὰ ἐνενήκοντα ἐβίωσεν ἔτη.

22. Hi philoſophi nobiles. Inter Hiſto-

Οὗτοι μὲ φιλοσόφων οἱ ἔνδοξοι, συγγραφέων

enim CIII. vixiſſe contendit. *M. du S.*

59. Καρνεάδης] Eundem annorum numerum & *D. Laërt.* habet in ejus vita ; p. 112. E. apud *Ciceronem* & *Val. Max.* VIII. 7. ampliatum ferunt ad XC. usque. *M. du S.*

61. Χρύσιππος] LXXIII. Apud *Dieg. Laërt.* p. 209. A. Octogeſimo anno relictam ab eo Logicam , quam ante quadrageſimum inchoaſſet. *Valer. Maxim.* tradit. VIII. 7. *M. du S.*

Ibid. Διογένης δὲ ὁ Σελευκ.] Babylonium vocat *Diog. Laërt.* p. 157. C. ſed de aetate, cum de eo obiter tantum dicat, tacet. *Diogenes* autem Sinopenſis nonagenarius prope deceſſit ; vide eundem p. 156. A. quod miror a Luciano praetermiſſum. *M. du S.*

Διογένης ὁ Σελ.] *Fabr.* Bibl. Gr. III. 15. p. 402. De memorabili ejus ſenecta nihil aſſervatum eſt in antiquis, qui ad nos pervenerunt, auctoribus. *J. H. Maj.*

63. Ποσειδώνιος] *Strabo* XIV. De aetate ſilent. ſed fuit is Ciceronis & Pompeji M. Magiſter, quem cum Alexandrino confundit *Suidas* , vid. *Voſſ.* I. 24. Fuit etiam alius Poſidonius Stoicus Alexandrinus Zenonis diſcipulus, de quo *Diog. Laërt.* p. 173. *M. du S.*

Ποσειδώνιος] Conſulendos de Poſidonio, patria Syro , ex Apamea , ſed Rhodio habito dictoque, quia Rhodi & philoſophiam profeſſus eſt Stoicam , & Remp. rexit, magno numero indicabit *Fabric.* d. l. p. 409. *J. H. Majus.*

66. Κριτόλαος] De quo Plutarchus , Cicero , Clemens Alexandrinus , & S. Empiricus. *M. du S.*

Κριτόλαος] V. eumd. *Fabric.* L. III. 11. p. 294. & *Periz.* ad *Aelian.* III. 17. p. 210. *J. H. Majus.*

69. Πλάτων] Hinc luſus de quadrato humeri novenarii apud *Diog. Laërt.* p. 70. C. *M. du S.*

70. Ἀθηνόδωρος, Σάνδ.] Male Interpres , *Athenodorus Santonius.* Verte, *Sandonis filius* , & vid. nos ad *Laërt.* p. 15. *AE. M.*

Ἀθηνόδωρος] De hoc apud *Suetonium* nihil. Sandonis filium vertendum eſſe monuit *Menagius* ad *Laërt.* XV. I. Apud *Clem. Alex.* p. 20. A. ὁ τῦ Σάνδωνος dicitur. Meminit hujus etiam *Plut.* Publicol. . ubi prave Σάνδων legitur pro Σάνδωνος. De ſeceſſu hujus in patriam locus eſt *Dion. Chryſoſt.* illuſtris ſane ; in Or. ad Tarſ. fol. Ald. Ed. 274. *M. du S.*

Ἀθηνόδ. Σάνδ. Ταρσ. Στ.] Cuncta ap. *Strab.* XIV. p. 641. *J. H. Majus.*

76. Νέστως] Cujus meminit *Strabo*, l. d. *J. H. Majus.*

78. Ξενοφῶν] Aetatis non meminit *Diog. Laërt.* mortuum tantum dicit anno primo Ol. CV. Haec autem Luciani verba omnes rationes *Caſauboni* ad Athen. V. 17. conturbant, Xenophontemque a calumniis Athenaei abunde vindicant , ſi *Caſauboni* emendationem admittas. *M. du S.*

Ξενοφῶν] Noſtrum ſequitur, quod ad aetatis annos, *Stanlej.* ac *Fabr.* Bibl. Gr. III. 4. p. 71. A *Diod. Sic.* XV. p. 497. ἰσηκόεμος vocatur. *J. H. Majus.*

80. Οὗτοι μὲ φιλοσόφων] Omiſit inter alios philoſophos Theophraſtum, qui teſte *Hieronymo* Ep. ad Nepot. ultra ſeptem & centum annos vixit. Quamquam & aliter *Diog. Laërt.* tradit , qui LXXXV. annos ei aſſignat. ſed optime conjecit *Caſaubonus* pro οϛ' ſcrib. ϙϛ'. ad *Theophr.* Char. p. m. 97. Conſule *Cenſorinum* , qui plerosque longaevos Philoſophos (de die natali c. 15.) nominat. *M. du S.*

81. Κτη-

Φίων δὲ Κτησίβιος μ̄, ἑκατὸν εἰκοσιτεσσάρων ἐτῶν ἐν τῷ Περιπάτῳ ἐτελεύτησεν, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς ἱστορεῖ. Ἱερώνυμος δὲ ἐν πολέμοις γενόμενος, καὶ πολλοὺς καμάτους ὑπομείνας καὶ τραύματα, ἔζησεν ἔτη τέσσαρα καὶ ἑκατὸν, ὡς Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐννάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίας ἱστοριῶν λέγει, καὶ θαυμάζει γε τὸν ἄνδρα, ὡς μέχρι τῆς τελευταίας ἡμέρας ἄρτιον ὄντα ἐν ταῖς συνουσίαις, καὶ πᾶσι τοῖς αἰσθητηρίοις μηδενὸς γενόμενον τῶν πρὸς ὑγίειαν ἐλλιπῆ. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος, ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. καὶ Φερεκύδης ὁ [a] Σύριος, ὁμοίως ὀγδοήκοντα καὶ πέντε. Τίμαιος ὁ Ταυρομενείτης, ἓξ καὶ ἐνενήκοντα. Ἀριστόβουλος δὲ ὁ Κασανδρεὺς, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα ἔτη λέγεται βεβιωκέναι· τὴν ἱστορίαν δὲ τέταρτον καὶ ὀγδοηκοστὸν ἔτος γεγονὼς ἤρξατο συγγράφειν, ὡς αὐτὸς ἐν ἀρχῇ τῶν πραγμα-

ricos Cteſibius centum viginti quatuor annos natus in Peripato obiit, ut auctor eſt in Chronicis Apollodorus. Hieronymus in bellis verſatus, multos labores perpeſſus & vulnera, annos vixit quatuor ſupra centum, ut ait Agatharchides nona hiſtoriarum Aſiae, atque admiratur virum, qui ad ultimum vitae diem aptus fuerit conſuetudini hominum, nec in ullius ſenſus uſu aut ſanitate quidquam deſideraverit. Hellanicus Lesbius octoginta & quinque, & Pherecydes Syrus ſimiliter octoginta & quinque. Timaeus Tauromenites ſex & nonaginta: Ariſtobulus Caſſandrinus ſupra nonaginta annos dicitur vixiſſe: hiſtoriam autem quatuor & octoginta annos natus coepit ſcribere, ut ipſe refert in principio ope-

[a] Σύριος] Σάμιος vult *Daviſ.* & *Gujet.* in nott. Mſſ. Nihil mut. libri noſtri. Λέριος *Majus.*

81. Κτησίβιος] Ex *Phlegonte Trallieno* patet, hic legi debere ἑκατὸν τεσσάρων, omiſſo ἔτεσιν, p. 167. (A. G. VIII. 2730.) *M. du S.*

Κτησίβιος &c.] Nemo omnium ex longaevis a Noſtro recenſitis, (ſi Neſtorem, Arganthonium, ac Tireſiam, ad fabulis conſecrata ſaecula pertinentes demas) vivendo Cteſibium ſuperavit, qui ultra CXX. annos ſuperſtes fuit. Eſtque is terminus vitae longiſſimus. *Pollio* in vita D. Claudii poſt init. *Moſen ſolum* CXXV. *an. vixiſſe: qui cum quereretur, quod juvenis interiret, reſponſum ei, neminem plus eſſe victurum.* Adde *Lactant.* Inſt. 2. 12. f. *Serv.* ad Æn. IV. 653. *Auſon.* in Gripho, & in idyllio de aetatibus animalium, item Solonis & Mimnermi verſus ap. *Laërt.* I. 60. At vero haec felicitas non contigit *Cteſibio*, nec ſupergreſſus eſt CIV. annos. Diſerte *Phleg. Trallian.* c. 2. de Longaevis: Κτησίβιος ὁ ἰσομεγέθης, ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὧν περιπάτῳ δὲ ἐτελεύτα, ὡς Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διδάσκει. Ad quae *Meurſ.* „ Uterque „ ecce *Apollodorum* auctorem laudat; ergo mendum „ in alterutro. Ac Phlegontem quidem noſtrum lemma capitis tuetur: οἱ δὲ ἑκατὸν τεσσάρων ἐτῶν μέχρι „ ἑκατὸν ἕκτα ἀπογραψάμενοι. itaque ſine ullo dubio „ corrigendus Lucianus, ſcribendumque: ἑκατὸν τεσ„ σάρων ἐτῶν." De Apollodori χρονικῶν libris evolve *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 668. *J. H. Majus.*

84. Ἱερώνυμος] Conf. ſupra c. XI. Nunc *Phlegontem* addo l. c. ſcribentem: Ἱερώνυμος ὁ συγγραφεὺς πολλοὺς μὲν χρόνους ἐν ταῖς στρατείαις ἀνατλήσας, πλείστοις δὲ τραύμασιν ἐν πολέμοις περιπεσὼν ἐτελεύτησεν, βιώσας ἔτη ἑκατὸν τέσσαρα, ὡς φησιν Ἀγαθαρχίδης ἐν τῇ ἐνάτῃ τῶν περὶ τὴν Ἀσίαν ἱστοριῶν, de quo Agatharchidis opere vid. Bibl. Gr. *Fabric.* III. 8. p. 207. ſeq. *J. H. Majus.*

92. Ἑλλάνικος ὁ Λέσβιος] Ab *Agathemere* Geogr. I. pag. 2. ἀνὴρ πολυίστωρ vocatur; & talem fuiſſe, conjicimus ex innumeris ejus ſcriptis, quae ubivis laudantur, de quibus fuſe *Voſſ.* de Hiſt. Gr. IV. 5. in compendio autem *Wilhelmus Worth* in Tatiani orationem ad Graecos, pag. 5. *J. H. Majus.*

93. Φερεκύδης] *Voſſius* confundi hic duos Pherecydas a Luciano contendit. Unicum ſtatuit *G Worth.* ad Tatian. 14. Vid. *Salmaſ.* in Solinum 841. Ed. Par. *Dieg. Laërt.* I. S. 119. p. 31. & *Fabricius* in Bibl. Gr. 779. Pythagorae praeceptor. *Lactant.* VII. 7. & 8. *Porphyr.* Vit. Pyth. No. 1. & not. *Dieg. Laërt.* p. 214. 6. & 31. *Plut.* 1539. f. rem aliter narrat. Adde Cl. *Daviſium* ad Tuſc. I. c. 16. cum add. Et *Bentl.* emend. uterque Σύριος legi debere contendit. *M. du S.*

Φερεκύδης ὁ Σύριος] Vid. *Meurſ.* ad *Heſych.* p. 212. & ad *Hellad.* Chreſtom. 969. Unde conjici poteſt pro Σύριος vel Σάμιος (nam utrumque occurrit) in textu noſtro legi poſſe Λέριος. *J. H. Majus.*

96. Κασανδρεὺς] Omnino ſcribendum Κασσανδρεύς, quamvis vulgata lectio *Aldinam* quoque edit. occuparit. De Ariſtobulo illo vid. *Voſſ.* I. 10. p. 54. 55. Et *Fabric.* Bibl. Gr. III. 8. p. 210. *J. H. Maj.* Nihil repu-

operis. Polybius Lycortae F. Megalopolitanus rure rediens ex equo cecidit, unde morbum nactus diem obiit annorum cum esset duorum & octoginta. Hypsicrates Amisenus scriptor, multiplici doctrina eruditus, *vixit* annos duo & nonaginta.

23. Inter Oratores Gorgias, quem Sophistam quidam nominant, annos octo & centum. Abstinentia vero cibi finiit: quem ajunt interrogatum de caussa longae senectutis, & omnibus sensibus sanae, respondisse, quod nunquam ab aliorum se conviviis passus sit auferri. Isocrates sex & nonaginta annorum cum esset, Panegyricam orationem scripsit: circa annum vero undecentesimum, audito, Athenienses a Philippo pugna ad Chaeroneam victos, lamentabili

Ιτείας λέγ{. Πολύβι@ δὲ ὁ Λυκόρτα, Μεγαλοπολίτης, ἀγρόθεν ἀνελθὼν, ἀφ' ἵππου κατέπεσε, ᾧ ἐκ τούτου νοσήσας, ἀπέθανεν ἐτῶν δύο καὶ ὀγδοήκοντα. Ὑψικράτης δὲ ὁ [b] Ἀμισηνὸς συγγραφεὺς, ἀφ' ὧν πολλῶν μαθημάτων γενόμεν@, ἔτη δύο καὶ ἐνενήκοντα.

Ῥητόρων δὲ Γοργίας, ὃν τινες σοφιστὴν καλοῦσιν, ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ. τροφῆς δὲ ἀποχόμεν@, ἐτελεύτησεν· ὃν φασιν ἐρωτηθέντα τ[11] αἰτίαν τοῦ μακροῦ [c] γήρως, ᾧ ὑγιεινῷ ἐν πάσαις ταῖς αἰσθήσεσιν, εἰπεῖν, ἀφ' τὸ μηδέποτε συμπεριενεχθῆναι ταῖς ἄλλων εὐωχίαις. Ἰσοκράτης ἐνενήκοντα καὶ ἓξ ἐτῶν γεγονὼς, τ[11] παννηγυρικὸν ἔγραφε λόγον· ᾧ ἔτη δὲ ἐνὸς δεόντα ἑκατὸν γεγονὼς, ὡς ἤκουσε τὸν Φιλίππου ἐν τῇ ᾧ Χαιρώνειαν μάχῃ νενικημένους, πο-

b Ἀμισηνὸς] Ἐμισ— conjicit *Bochart.* Nil a vulgato abit *Fl.* *c* Γήρως] Γήρους *Fl.*

pugno; at nihil muto, quia & Καστάνδραν ap. Nostrum supra *Imag.* c. 7. & alibi, item Καστάνδρῳ uno σ. ap. *Diod. Sic.* p. 297. Ed. *Baf.* ac saepe alibi. Licet Κασσάνδρη *Homer.* ubique. item *Apollod.* XIII. p. 210. &c. *J.F.R.*

1. Πολύβι@] *Voss.* prae aliis adeundus I. 29. ubi hoc confirmatur. *J.H Majus.*

5. Ἀμισηνὸς] Phoenicii Hypsicratis meminit *Tatianus* p. 128. Quem res Phoenicum lingua Ph. scripsisse narrat. Unde conjicit *Bochartus*, legendum hic Ἐμισηνός. vid. Geogr. S. p. 862. A. cum *Emisa* urbs sit Phoenices notissima. *M.du S.*

8. Γοργίας] Novem & centum tribuunt *Quintilianus* III. 1. p. 125. C. & *Suidas*. *Censorinus* cum nostro CVIII. (de die nat.) add. *Val. Max.* VIII. 14. CV. *Pausan.* Ed. poster. c. 17. *M.du S.*

Γοργίας] Vid. *Philostr.* in vitis Sophistar. I. 29. & *Olear.* p. 494. a. *J.F.R.*

9. Ἔτη] Octavum & nonagesimum impleviss annum, a *Quintiliano* dicitur III. 1. p. 126. B. *Suidas* ad CVI. usque perveniss ait. *Philostratus* fere centenarium obiisse p. 506. *Pausanias* XCVIII. Att. I. qui & cetera confirmat. *M.du S.*

Ἔτη ἑκατὸν ὀκτώ] Inter senes collocatur ab *Ælian.* II. 35. *Fulgentio* p. 171. *Cic.* in Cat. Maj. p. 156. CV. an. ei adlignat *Pausan.* Eliac. poster. c. 17. f. CVII. autem *Cic.* l. d. p. 152. & *Val. Max.* VIII. 13. CVIII. *Censorin.* c. 4. *Plin.* VII. 48. *Philostr.* p. 494. Novem supra centum, *Suid.* v. Γοργίας, & *Quintil.* Inst. III. 1. *J.H.Majus.*

14. Ἐνενήκοντα ἓξ ἔτη] Discrepat *Valer. Max.* qui L. VIII. c. 7. ita scribit: [Isocrates nobilissimum librum, qui inscribitur παναθηναϊκὸς, quartum & octogesimum agens, ita ut ipse significat, composuit . . . neque hoc stylo terminos vitae suae clausit: namque admirationis ejus fructum quinquennio percepit.] Sed ibi error est in numeris, *nonagesimum* enim pro *octogesimo* legendum esse, ex ipso Isocrate patet; quam veram esse scripturam *Ciceronis* de eo locus confirmat, de senectute. Quid ergo Luciano in mentem venit, ut XCVI. diceret, quem ipse *Isocrates* disserte XCIV. edidit? Dicam. Ex initio ejus libri XCIV. inceptum, ex fine autem ejusdem post exactum XCVI. editum esse, constat. *M. du S.*

Ibid. Ἰσοκράτης &c.] Adi *Photium* Cod. CCLX. p. 793. *Longinum* p. 12. *Voss.* de imit. Poët. p. 96. *Perizon.* ad *Ælian.* XIII. 11. *J.H.Majus.*

16. Ἑνὸς δεόντα ἑκατὸν] Ultra XC. annos vixisse haud dubitandum. Quum enim nonagesimum ageret annum interrogatus ut viveret? dixisse fertur, *veluti ille, qui jam nonagenarius mortem judicaret malorum extremum*, referente *Stob.* Serm. CXIV. fol. 108. annos XCVIII. ei adscribit *Plut.* vit. decem orator. p. 837. Junge *Philostr.* vit. Soph. I. 17. p. 506. ἀπίθανα — ἀμφὶ τὰ ἑκατὸν ἔτη, & *Tollium* dicto libro, p. 152. Solus *Suidas* CVI. annos ei tribuit, quem cum secutus fuisset *Dan. Nesselius*, censuram experiri debuit Cl. *Reimmanni* in dissert. praeliminari ad Commentarios *Lambecii* contractos p. 97. *J.H Majus.*

ποτνιώμενον, τ' Εὐριπίδειον στίχον προσηνέγκατο, εἰς ἑαυτὸν ἀναφέρων·

Σιδώνιόν ποτ' ἄστυ Κάδμον ἐκλιπών.

καὶ ἐπειπὼν ὡς δουλεύσῃ ἡ Ἑλλὰς, ἐξέλιπε τὸν βίον. Ἀπολλόδωρος δὲ ὁ Περγαμηνὸς ῥήτωρ, θεῖ Καίσαρι σεβαστῷ διδάσκαλος γενόμενος, καὶ σὺν Ἀθηνοδώρῳ τῷ Ταρσεῖ φιλοσόφῳ παιδεύσας αὐτὸν, ἔζησε [a] ταὐτὰ τῷ Ἀθηνοδώρῳ, ἔτη ὀγδοήκοντα δύο. Ποτάμων δὲ οὐκ ἄδοξος ῥήτωρ, ἔτη ἐνενήκοντα.

voce Euripidis versiculum protulit, quem ad se referebat,

Quondam Sidonis urbe Cadmus excitus:

Cumque subjecisset, serviturum esse Graeciam, e vita discessit. Apollodorus Pergamenus rhetor Augusti Caesaris praeceptor, qui cum Athenodoro Tarsensi philosopho illum instituerat, sicut Athenodorus annos vixit octoginta duos: Potamo rhetor non ignobilis annos nonaginta.

Σοφοκλῆς ὁ τραγῳδοποιὸς, ῥᾶγα σταφυλῆς καλαπιὼν, ἀπεπνίγη, πέντε καὶ ἐνενήκοντα ζήσας ἔτη. ὃν ὡσαύτως Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ ἐπὶ τέλει τοῦ βίου παρανοίας κρινόμενον, ἀνέγνω τοῖς δικασταῖς Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ, ἐπιδεικνύμενος, ᾗ μὲ τοῦ δράματος, ὅπως τὸν νοῦν ὑγιαίνει· ὡς τὸν

24. Sophocles Tragicus poëta, glutito uvae acino suffocatus est, quinque & nonaginta annos cum vixisset. Hic ab Iophonte filio sub finem vitae accusatus dementiae, recitavit judicibus Oedipum in Colono, ostendens illa fabula, quam sibi mente constaret, adeo ut judices ipsum qui-

a Ταὐτὰ] Sic *Fl. Tautà J. P.* aliaeque.

19. Ποτνιώμενον] Ἀντὶ τοῦ, ποτνιῶμαι τὸ δυσφορῶ, καὶ τὸ μὴ δυνησόμενος ἐκτεῖναι. *V.*

19. Εὐριπίδειον] Versus hic etiam adducitur ab *Aristoph.* Ran. vs. 1255. *Hesych.* v. γλυκαφῶ. & *Plut.* T. II. p. 837. E. *Kust.* Quatridui inedia vitam hac clade perculsum finiisse, tradit *Plutarchus* in vita ejus. idemque non hunc versum tantum Euripidis ab eo tum prolatum, sed & duo alia fabularum ejusdem initia p. Ed. *Steph.* 1539. Extat inter *Euripidis fragmenta* in Phryx. vs. 1. Habetur etiam apud *Plut.* 1539. f. qui haec paulo aliter narrat. Adi etiam *Dionys.* *M. du S.*

21. Σιδώνιον] Legitur στίχος ille Euripideus in fragm. fabulae, cui nomen *Phrixus*, p. 503. Ed. *Barnes.* addantur ejusd. Bacch. 170. *J. H. Majus.*

23. Ἀπολλόδωρος] Vid. *Fabr.* Bibl. Gr. III. 27. p. 670. *J. H. Majus.*

28. Ποτάμων] Multa scripsit, etiam περὶ τελῶν ῥητορ. Vid. *Suid. Hesychium Milesi.* & *Senec.* Suasor. 2. p. 676. qui *magni nominis declamatorem* appellat. Cave misceas illum cum Potamone Alexandrino philosopho, de quo in Act. philos. *Heumannianis* part. 2. p. 330. & part. 5. p. 848. seqq. *J. H. Majus.*

30. Σοφοκλῆς — π. ἐτ.] Vid. *Marm.* Ox. 150. n. 78. ubi XCI. tantum tribuuntur. Sed pro I. legendum videtur Π. Cujus latere uno obliterato, facile ex quinario unitas facta est. V. *Plut.* 1405. 2. f. *Scaliger* Diodorum secutus, XC. solum tribuit not. ad *Euseb.* Chron. 108. b. Hoc modo observari velim ex *Plut.* L. c. LV. egisse annum Sophoclem, cum mortuus est Herodotus. *Val. Max.* VIII. 7. prope centesimum attigisse tradit; vid. *fragm. Satadis* apud *Gron.* Flor. p. 399. *M. du S.*

Σοφοκλῆς — ῥᾶγα σταφυλῆς] *Anthol.* III. 25. p. 396. Ἐσθίουσ' ὑγραὶ Σοφοκλῆς, ὦνθ' ἁσθῶν, Οἰνωπὸν Βάκχε βότρυν ἱμερτόρμῳ. Alii aliter narrant, & mortuum gaudio, ob victoriam Tragicam. *J. H. Majus.*

31. Πέντε καὶ ἐνενήκοντα] Annorum hunc numerum firmat *Faber* in vitt. poët. Graec. T. X. Thes. *Gron.* col. 775. *J. H. Majus.*

32. Οὗτος (Σοφοκλῆς) ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ &c.] Hujus Iophontis meminit Comicus in *Ran.* p. 214. (i. e. vers. 73.) ubi Bacchus, δίκαιον ποιητὴν δέξασθαι. Οἱ μὲν γὰρ σόν ἐστ' ἀγαθὸν, οἱ δ' ὄντες κακοί. Ad quae Hercules: Τί δ', σὸν Ἰοφῶν ζῇ; illustrare possunt hunc Luciani locum, quae Scholiastes vetus ibi habet de Iophonte: Ἰοφῶν, inquit, υἱὸς ἦν Σοφοκλέους ὁ Νικοστράτης, ὃς δοκεῖ παραλύειν, ὅτι τοῖς τοῦ πατρὸς ἐχρῶτο ποιήμασιν ὡς οἰκείοις. εἰσήγαγε δέ ποτε Σοφοκλῆς τὸν Ἰοφῶντα φθονοῦντα, καὶ πρὸς τοὺς φράτορας ἐγκαλοῦντα τῷ πατρὶ ὡς ὑπὸ γήρως παραφρονοῦντι. οἱ δὲ τῷ Ἰοφῶντι ἐπετίμησαν. Σάτυρος δέ φησιν αὐτὸν εἰκότως· Εἰ μὲν εἶμι Σοφοκλῆς, οὐ παραφρονῶ, εἰ δὲ παραφρονῶ, Σοφοκλῆς οὐκ εἶμι. καὶ τότε τὴν Οἰδίποδα παρεγράψατο. *L. Bos.*

Οὗτος ὑπὸ Ἰοφῶντος &c.] Conf. *Cic.* de Senect. p. 255. *Val. Max.* III. 7. & IX. 12. *Camerar.* prolegom. ad Sophocl. p. 16. & in commentar. ad ejusd. Oed. Colon. p. 352. *J. H. Majus.*

34. Οἰδίπουν τὸν ἐπὶ Κολωνῷ] Quae etiamnum supersunt

quidem vehementer admirarentur, filii autem furorem damnarent.

25. Cratinus Comicus poëta ſeptem ſupra nonaginta annis vixit, cumque verſus finem vitae Pytinen docuiſſet, viciſſetque, non ita multo poſt obiit. Etiam Philemon Comicus, non minus quam Cratinus, ſeptem & nonaginta annos natus, decumbebat quieſcens in lectulo. Cum vero videret aſinum paratas ſibi ficus devorantem, in cachinnos effunditur; vocatoque ſervo cum multo *itidem* confertoque riſu imperat, ut aſino etiam merum ſorbendum addat: atque ipſum per riſum intercluſo ſpiritu moritur. Etiam Epicharmus Comicus ſeptem & nonaginta annos dicitur vixiſſe.

26. Anacreon canticorum poëta vixit

δικαστὰς, τ' ἐθαυμάσαι, καλαφηφίσαντο δὲ τὸν υἱὸν αὐτοῦ μανίαν.

Κρατῖνος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, ἐπτὰ πρὸς τοῖς ἐνενήκοντα ἔτεσιν ἐβίωσε, καὶ πρὸς τῷ τέλει τοῦ βίου διδάξας τὴν Πυτίνην, καὶ νικήσας, μετ' ὀλίγον ἐτελεύτα. καὶ Φιλήμων δὲ ὁ κωμικὸς, ὁμοίως τῷ Κρατίνῳ, [c] ἑπτὰ καὶ ἐνενήκοντα ἔτη βιὺς, κατέκειτο μὲν ὅτι κλίνης ἠρεμῶν, θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ [d] παρεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα, ὥρμησε μὲν εἰς γέλωτα, καλέσας δὲ τὸν οἰκέτην, καὶ σὺν πολλῷ καὶ ἀθρόῳ γέλωτι εἰπὼν προσδοῦναι τῷ ὄνῳ ἀκράτου ῥοφεῖν, ἀποπνιγεὶς ὑπὸ τοῦ γέλωτος ἀπέθανε. καὶ Ἐπίχαρμος δὲ ὁ τῆς κωμῳδίας ποιητὴς, καὶ αὐτὸς ἐνενήκοντα καὶ ἑπτὰ ἔτη λέγεται βιῶναι.

Ἀνακρέων δὲ ὁ τῶν μελῶν ποιητὴς, ἔζησεν ἔτη

b Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *c* Ἑπτὰ] Τέσσαρα *Fl.* *d* Παρασκευασμένα] Sic *B1.* & 2. Παρασκευασμ— ceterae.

ſtes eſt. *M. du S.*

37. Ὑπερθαυμάσαι] Fruſtra id verbum quaeras in Lexicis, & tamen ſumtum illud eſt ex hominum doctorum ſermonibus. Utitur eo Noſter in *Zeux.* c. 3. f. *Ver. Hiſt.* I. c. 34. pr. Pro *Imag.* c. 18. f. *Polyaen.* VIII. 8. p. 708. *Achill. Tat.* VIII. p. 503. *Heliod.* VII. 15. p. 331. *J. H. Majus.*

38. Μανίαν] *Camerarius* in Sophocl. f. 40. hoc rejicit, vid. *Val. Max.* VIII. 7. *M. du S.*

39. Κρατῖνος] Vid. *Meurſ.* Bibl. Attic. II. col. 1471. *J. H. Majus.*

40. Ἑπτὰ] Eundem ferme numerum habet *Suidas*, nempe XCVI. ſed idem addit, ab aliis CI. ei tradi. *M. du S.*

43. Φιλήμων] Vixiſſe annos XCIV. *Suid.* ait, & riſu ſuffocatum obiiſſe, & mortuum in lectulo jacentem fuiſſe repertum. Poſterius confirmat *Apul.* florid. XVI. quamvis de mortis genere variet. In ſcena certantem clauſiſſe diem ultimum refert *Plut.* tractatu an ſeni ſit gerenda Reſp. p. 785. *J. H. Majus.*

46. Παρεσκευασμένα] Perperam in omnibus aliis editionibus legitur, Θεασάμενος δὲ ὄνον τὰ Θερεσκευασμένα αὐτῷ σῦκα κατεσθίοντα. Recte Baſileenſis παρεσκευασμένα. *J. J.*

Παρεσκευασμένα] Corruptiſſime omnes, praeter *B.* habere Θερεσ— adpinxerat etiam *Solan.* Parui igitur, quia facilis in eo librariorum aut editorum aberratio: at ſi integra augmenti ſyllaba abjecta fuiſſet, nihil mutaſſem; exempla enim tam indubitata & crebra dedimus jam terque quaterque, vid. Indicem, tit. *augmentum.* *J. F. R.*

49. Ἀνακρέων] *Tan. Faber* & *Kenettus* nolunt hic Luciano fidem haberi; quorum ego rationem non aſſequor. Non ignoro tamen aliter etiam ab aliis narrari ejus mortem. Vide Teſtimonia de *Philemone* fragmentis ejus, quae nuper prodierunt, praemiſſa. *Val. Max.* eodem, quo Noſter, modo mortem ejus tradit IX. 12. *M. du S.*

51. Ἐπίχαρμος] XC. tribuit *Diog. Laërt.* p. 232. F. *M. du S.*

Ἐπίχαρμος] *Aeliano* V. H. 2. 34. πάνυ σφόδρα πρισβύτης audit. *Laërt.* VIII. 78. annos XC. ei tribuit. Comoedias illius percenſet & *Meurſ.* ad *Hellad.* Chreſtom. col. 973. ſeqq. *J. H. Majus.*

54. Ἀνακρέων] Veterum recentiorumque teſtimonia de numero annor. morteque ejus, congeſſit praeſantiſſ. *J. Barneſ.* in ejus vita §. XL. *J. H. Majus.*

Ibid. Μελῶν] Τὰ μέλη ſpeciatim aliquando notant Lyricum carmen, ut in *Arrian.* Exp. Alex. I. c. 12. ὅτ' ἂν καλλιλογάδην, ὅτε τις τὸ μέτρον ἐποίησεν, ἀλλ' ὅλῃ τὸ μέλει ᾠδῇ Ἀλέξανδρος. Conjunctim μέλος & τὰ λόγια dixit *Himerius* init. Orat. εἰς βασιλέα, in catalogo *Uffenbachiano*, part. 2. col. 631. & ibid. col. 633. μέλος Τῶν, carmen eſt Anacreonticum, ſive Lyricum. De Anacreonte *Julian.* Miſopog. ipſo exordio: Ἀνακρέοντι τῷ ποιητῇ πολλὰ ἐποιήθη μέλη σεμνὰ & χαρίεντα. Thaletem ποιητὴν λυρικῶν μελῶν nuncupat *Plutarch.* vit. Lycurg. p. 41. Unde μελοποιὸς Lyricus, quomodo ſupra Noſter Sect. IX. p. 26. ipſum Anacreontem & ſtatim adpellat Steſichorum, quem alii

ἔτη πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ Στησίχορος δὲ ὁ μελοποιὸς, [a] ταὐτά. Σιμωνίδης δὲ ὁ Κεῖος, ὑπὲρ τὰ ἐνενήκοντα.

Γραμματικῶν δὲ, Ἐρατοσθένης ὁ Ἀγλαοῦ Κυρηναῖος, ὃν οὐ μόνον γραμματικὸν, ἀλλὰ καὶ ποιητὴν ἄν τις ὀνομάσειε, καὶ φιλόσοφον, καὶ γεωμέτρην, δύο καὶ ὀγδοήκοντα οὗτος ἔζησεν ἔτη.

Καὶ Λυκοῦργος δὲ ὁ νομοθέτης τῶν Λακεδαιμονίων, πέντε καὶ ὀγδοήκοντα ἔτη ζῆσαι ἱστορεῖται.

Τοσούτους ἐδυνήθημεν βασιλέας, καὶ πεπαιδευμένους, ἀθροῖσαι· ἐπεὶ δὲ ὑπεσχόμην καὶ Ῥωμαίων τινὰς, καὶ τῶν ἐν Ἰταλίαν οἰκησάντων μακροβίων ἀναγράψαι, τούτους σοι, θεῶν βουλομένων, ἱερώτατε Κυϊντίλλε, ἐν ἄλλῳ δηλώσομεν λόγῳ.

55 annos quinque & octoginta; & Steſichorus melicus totidem: Simonides autem Ceus ſupra nonaginta.

27. Inter Grammaticos Eratoſthenes Aglai F. Cyrenaeus, quem non Grammaticum ſolum, ſed etiam poëtam aliquis nominaverit, & Philoſophum, & Geometram; duo & octoginta hic vixit annos.

28. Lycurgus Lacedaemoniorum legislator quinque & octoginta annos vixiſſe narratur.

29. Tot potuimus reges & eruditos homines colligere. Cum vero promiſerim etiam Romanorum quosdam, & Italicorum longaevorum referre, eos tibi, Diis volentibus, Quintille ſanctiſſime, alio libello indicabimus.

PA-

a Ταὐτὰ Bene *F.* Ταυτὰ cett.

λυρικὸν vocitant. Adde de hoc τῶν μελῶν ſignificatu Cl. *Perizon.* ad *Aeliani* IV. 26. p. 359. *J. H. Majus.*

55. Στησίχορος] Vid. de eo commentt. ad *Longin.* Sect. 13. *Meurſ.* ad *Heſych.* Mileſ. p. 193. ſeqq. *Voſſ.* de poët. Graec. *J. H. Majus.*

56. Σιμωνίδης] Vide *Marm.* Ox. p. 168. Ep. 68. ubi XC. tribuuntur. *Suidas* LXXXIX. Ceium fuiſſe docent etiam *Strabo* X. & *Suidas*, & ipſe Simonides apud *Steph.* Lyr. p. 149. b. B. *Euſebius* inconſtans eſſe videtur vid. *Val. Max.* *M. du S.*

Σιμωνίδης] Octogeſimo anno docuit adhuc carmina, & in eorum certamina deſcendit, *Val. Max.* VIII. 7. teſte. Attigiſſe annum LXXXIX. ſcribit *Suidas.* *J. H. Majus.*

58. Ἐρατοσθένης] Praefuit hic Bibliothecae Alexandrinae poſt Zenodotum, unde & *Beta* audit, ſive *ſecundus* vid. *Prideaux.* an. ante Chr. 239. Longaevorum exempla haec addenda ſuppeditat *J. de la Faye. Andreas Alciat.* Hiſt. med. col. 51. narrat ſe *in Verbani pago Malcorabia fabrum vidiſſe* CXVI. *annos agentem, non integris ſolum ſenſibus, ſed & tam vegetum, ut ferream quadrupedi ſoleam parvo negotio apponeret; cujus rei etiam univerſa illa regio*, inquit, *teſtis eſt.* Johannes de temporibus, qui Carolo Magno militaſſe dicitur, & CCCLX. annos vixiſſe, anno Chr. 1139. obiiſſe traditur. Addi meretur qui hoc ipſo menſe Febr. (dum notas haſce tandem aliquando edendas relego, deceſſit an. MDCCXXIII.) *Joh. Erneſtus Scholtz* eques, qui olim ſub Carolo Guſtavo Sueciae Rege inter ejus Praetorianos militavit, is in Soxonia natus Martii XII. anni 1608. Riſvici prope Hagam comitum degens, ad extremum usque proſpera uſus valetudine, die quaque dominica pedes Hagam, ubi haec ſcribo, veniebat & remeabat, ut ſacris intereſſet more Lutheri reformatorum. Ultra L annos rude donatus & ſtipendio publico gaudens ad CXIV. usque annum vitam produxit. *M. du S.*

Ἐρατοσθένης] Pretium operae erit *Conſorinum* adire, qui c. 4. & hujus aetatem, & aliorum quorundam a Luciano hactenus expoſitorum enarrat. *J. H. Majus.*

59. Οὐ μόνον γραμμ. &c.] Ex vero hoc ipſum elogio ornari conſtabit evolventibus teſtimonia, quae virorum doctiſſimus — inſignis ille *Fabric.* Bibl. Gr. III. 18. p. 471. ſeq. plena manu collecta ſubminiſtrat. *J. H. Majus.*

63. Λυκοῦργος] Ne mirere, hunc ultimum inter doctos Graecos hic obtinere locum. Ipſe enim Lycurg. *Strabone* teſte X. 464. cum *Homero* in Chio inſula congreſſus eſt, ejus certe poëmata deſcripſit, ac primus vulgavit integra, ut *Plut.* in ejus vita, & *Heraclid. Pont.* libello de politiis Graecor. poſt init. memoriae produnt. Spartanis per XLII. annos praefuit, ſecundum *Suid.* T. 2. p. 472. Vitae annos *Plutarchus* non exprimit, refert tamen obiiſſe ea aetate, *qua & vivere & quieſcere volentibus maturum eſt.* *J. H. Majus.*

70. Θεῶν βουλομένων] *Xenoph.* frequenter uſurpavit hanc formulam, indicante Cl. *Raphel.* ad Ep. S. Jacobi IV. 25. Item *Lucian.* Tim. *Heliod.* VI. 282. & VII. 5. p. 306. Plura *Grot.* ad I. Corinth. XVI. 7. *Rittersh.* ad Salv. Maſſil. p. 262. & in ſacr. lect. I. c. 1. p. 5. ac *Briſſon.* form. I. p. 69. *J. H. Majus.*

Ibid. Ἱερώτατε] Ἱερὸς etiam ſignificare εὐσεβῆ, hic probat Cl. *Majus* ex Inſcript. Grut. col. 680. 660. & 1027. Concedit tamen, hic reddi poſſe: *maxime Quintille*, cum omne praeclarum quandoque vocetur ἱερὸν. Vid. *Schol. minora* ad *Hom.* Il. A. 366. Auctor Etymol.

PATRIAE ENCOMIUM. ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

Sua cuique patria nihil esse dulcius, olim illud quidem tritum est. Numquid autem dulcius quidem nihil; sed *tamen* augustius aliud quid est ac divinius? Quin quaecumque augusta & divina putant homines, eorum caussa & magistra patria est, quae genuerit ea, nutriverit, instituerit. Itaque magnitudines urbium & claritates, & sumtus aedificiorum, multi admirantur, patrias vero amant universi. Atque in tantum se errorem abduci nemo passus est eorum etiam, qui valde spectaculorum voluptatibus deliniuntur, ut propter excellentiam spectaculorum apud alios, suae patriae oblivionem caperet.

2. Ac si quis beatae se civitatis civem esse gloriatur, ille, quis honos habendus sit patriae, ignorare mihi videtur, manifestumque est, aegre fuisse laturum, si mediocrem magis patriam sortitus esset. At mihi ipsum nomen honorare patriae dulcius est. Ipsas enim comparare urbes si quis ve-

1 Ὅτι μὲν ἡδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος φθάνει προλεθρυλλημένον. ἆρ' οὖν ἥδιον μὲν ἡδὲν, σεμνότερον δέ τι καὶ θειότερον ἄλλο; [a] καὶ μὴν ὅσα σεμνὰ καὶ θεῖα νομίζουσιν ἄνθρωποι, τούτων πατρὶς αἰτία, καὶ διδάσκαλος γεννησαμένη, καὶ [b] ἀναθρεψαμένη, καὶ παιδευσαμένη. [c] πόλεων μὲν οὖν μεγέθη, καὶ λαμπρότητας, καὶ πολυτελείας καλασκευῶν, θαυμάζουσι πολλοὶ, [d] πατρίδας δὲ σέβουσι πάντες· καὶ τοσοῦτον ἡδεῖς ἐξηπατήθη τις [e] καὶ πάνυ κεκραλημένων τοῦ τε καθ' ἡδονὴν θέας, ὡς τοῦ τε καθορᾶν τὴν παρ' ἄλλοις θαυμάτων λήθην ποιήσασθαι τὴν πατρίδα.

15 Ὅστις μὲν οὖν σεμνύνεται πολίτης ὢν εὐδαίμονος πόλεως, ἀγνοεῖν μοι δοκεῖ τίνα χρὴ τιμὴν ἀπονέμειν τῇ πατρίδι· καὶ ὁ τοιοῦτος, δῆλός ἐστιν ἀχθόμενος ἄν, εἰ μέτριωτέρας ἔλαχε τὴν πατρίδα. ἐμοὶ δὲ ἥδιον αὐτὸ τιμᾶν τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα· πόλεις μὲν γὰρ πα-

a Καὶ μὴν] Ἀλλὰ μὴν *Marcil.* Non addicunt Edd. b Ἀναθρεψαμένη] Sic *Fl.* & pleraeque. Ἀνατρ— *F.* c Πόλεων] Et hoc est in *Fl. H. P. B. S.* Πόλεως *F.* d Πατρίδας] Πατρίδα *F.* sola. e Καὶ] Omittit *Fl.*

1. Ὅτι μὲν ἡδὲν] Τὸ παρὸν ἀναπόδοτον ὃν ἰσφάλθαι δοκῶ. *G.* Errat. Nam est pleonasm. notus. V. ad *Musc. Enc.* c. 1. *F.F.R.*

mol. in ἱερὸν ἰχθύν, ac *Fuchs.* ad Nic. Myrepsium de antidot. Sect. I. c. 208. Contraxi ex diss. *Maji. F. F. R.*

Ibid. Κωνίτιλλος] Hoc accentu Edd. omnes etiam supra, initio hujus *Dial.* Et sic Περίλλος ap. *Suid.* & *Harpocrat.* Mallem tamen Κωντίλλος, ut Πέρίλλος ap. *Plutarch.* recte, de fortuna Rom. p. m. 315. méd. *F.F.R.*

Ibid. Ἐν ἄλλῳ — λόγῳ] Iste liber vel periit, vel a Luciano non est scriptus, ut rectissime censet Cl. *Fabric.* Bibl. Gr. IV. part. I. c. 16. p. 497. Quem defectum ex parte supplere potest *Phlegon Trallianus*, qui potissimum μακροβίους Romanos recensuit, nec non *Plin.* VII. 48. & *Val. Max.* VIII. 7. ac 13. Ex recentioribus *Zwingerus* in theatro vitae humanae, vol. XVII. L. 2. p. 2455. seqq. & *Jul. Barbaranus* in officina, sive promtuario rerum electarum T. I. tit. 22. p. 297. ff. Ed. *Venet.* An. 1569. *J.H Majus.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ] Vid. etiam *Eur. Phoen.* 409. *M. du S.*

ΠΑΤΡΙΔΟΣ ΕΓΚ.] Antiquiorem Luciano hunc esse Dialogum existimat *Huët.* in praep. Evang. prop. IV, 51. p. 94. (monente Cl. *J. H. Majo*, in dissert. ad Luciani *Macrob.*) Additque consulendum etiam Athenagoram in extremo legationis pro Christianis. *F. F. R.*

1. Οὐδὲν γλύκιον] *Hom.* Od. I. 28. 34. In posteriore cujus versu etiam est ἧς πατρίδος, ne putes γῆς forsan in Luciano legendum. *F.F.R.*

3. Θειότερον ἄλλο; μὴν ὅσα] Καὶ θειότερον ἄλλο; ἀλλὰ μὴν ὅσα. *Th. M.*

9. Πατρίδας δὲ σέβουσι] Etsi *Juntinae* lectio eo blandiatur, quod singularem exhibeat, quali in hoc Encomio plurimum utitur; non tamen recedo ab vulgata, quia τῷ σέβω accusandi casum addere amat. Sic mox infra c. 10. ὄνομα σέβουσι. Nec a plurali abstinuit c. 5. bis, item 10. atque alibi, nec pluralis inusitatus aliis, ut *Diod. Sic.* XI. c. 5. *Herodian.* VII. 6. 7. &c. quare non auscultandum *Juntinae*. *F.F.R.*

ἀμβαλεῖν [a] πειρωμένῳ, προσήκει μέγεθος ἐξετάζειν, καὶ κάλλος, καὶ τὴν τῶν ὠνίων ἀφθονίαν. ὅπου δ' αἵρεσίς ἐστι πόλεων, οὐδεὶς ἂν ἕλοιτο τὴν λαμπροτέραν, ἐάσας τὴν πατρίδα, ἀλλ' εὔξαιτο μὲν ἂν εἶναι καὶ τὴν πατρίδα ταῖς εὐδαίμοσι προσήκουσαν, ἕλοιτο δ' ἂν τὴν ὁποιανοῦν.

Τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ οἱ δίκαιοι τῶν παίδων πράττουσι, καὶ οἱ χρηστοὶ τῶν πατέρων. ὅτε γὰρ νέος καλὸς κἀγαθὸς, ἄλλον ἂν προτιμήσαι τοῦ πατρὸς, ὅτε πατὴρ καλαμελήσας τοῦ παιδὸς, ἕτερον ἂν στέρξαι νέον, ἀλλὰ τοσοῦτόν γε οἱ πατέρες νικῶμενοι, προσνέμουσι τοῖς παισὶν, ὥστε καὶ κάλλιστοι, καὶ μέγιστοι, καὶ τοῖς πᾶσιν ἄριστα φαίνονται κεκοσμημένοι οἱ παῖδες αὐτοῖς. ὅστις δὲ μὴ τοιοῦτός ἐστι δικαστὴς πρὸς τὸν υἱὸν, ὁ δοκεῖ μοι πατρὸς ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

[b] Πατρίδος τοίνυν τὸ ὄνομα, πρῶτον, καὶ οἰκειόταλον πάντων· οὐδὲν γὰρ ὅ, τι τοῦ πατρὸς οἰκειότερον. εἰ δέ τις ἐπονεῖται τῷ πατρὶ τὴν δικαίαν τιμὴν, ὥσπερ καὶ ὁ νόμος, καὶ ἡ Φύσις κελεύει, προσηκόντως ἂν τὴν πατρίδα προλιμήσαι. καὶ γὰρ ὁ πατὴρ αὐτὸς τῆς πατρίδος κτῆμα, καὶ ὁ τοῦ πατρὸς πατὴρ, καὶ οἱ ἐκ τούτων οἰκεῖοι πάντες ἀνωτέρω, καὶ μέχρι θεῶν πατρώων πρόεισιν ἀναβιβαζόμενον τὸ ὄνομα.

Χαίρουσι καὶ θεοὶ πατρίοις, καὶ πάντα ἅμα, ὡς εἰκὸς, ἐφορῶσι τὰ τῶν ἀνθρώπων, αὐτὴν ἡγεμόνα κτήματα πᾶσαν γῆν, καὶ θάλασσαν· ἐφ' ἧς δὲ ἕκαστος αὐτὴν ἐγένετο, προτιμᾷ τῶν ἄλλων ἁπασῶν πόλεων. καὶ πόλεις σεμνότεραι θεῶν πατρίδες, καὶ νῆσοι

lit, conveniens est, ut magnitudinem exigat, & pulchritudinem, & rerum venalium abundantiam: at de optione urbium ubi agitur, nemo sane, relicta sua patria, splendidiorem elegerit: sed optaverit ille quidem esse suam patriam beatis illis proximam; caeterum ipsam qualiscumque demum sit, praetulerit.

3. Idem nempe liberi faciunt, si sunt justi, ac boni parentes. Neque enim honestus bonusque juvenis alium quemcumque patri praetulerit; neque suo neglecto filio pater juvenem alium complectatur. Sed tantum *amore* victi patres ex se natis tribuunt, ut & pulcherrimi, & maximi, & rebus omnibus ornatissimi, sui illis liberi videantur. Si quis vero talis non est filii sui judex, ille non patris mihi oculos videtur habere.

4. Ergo nomen patriae primum omnium & familiarissimum: neque enim patre quidquam familiarius. Si quis vero justum suo patri honorem habet, quod lex pariter ac natura praecipit, convenienter ille patriam praetulerit: quando ipse quoque pater res patriae est, & patris pater, & qui propter hosce ad nos pertinent sursum omnes: atque ad patrios usque deos retro ascendens illud nomen progreditur.

5. Gaudent ipsi quoque *suis* Dii patriis, & cum omnia inspiciant humana, ut credere fas est, qui suae ditionis & terram & mare esse arbitrentur: tum in qua quisque illorum natus est, eam urbibus praefert aliis omnibus. *Itaque* & urbes augustiores, quae Deorum patriae sunt, & diviniores in-

a Πειρωμένῳ] Πειρωμένων *Fl.* b Πατρίδος] Πατρίδος male *F.*

33. Νικώμενοι] Subaudi τῇ στοργῇ. *F.G.*

71. Διὰ τὴν πατρίδα] Vulgatum non contemno, quia non modo διὰ cum genit. etiam causam instrumentumve notat, ut *Herodian.* I. 3. 5. ὕδωρ τι διὰ βίας, δι' ὧν τὸν ἐκείνου ἀρχὴν κατήχνησαν. *Ptolem.* Harm. c. 3. pr. δι' ἣν ἡ πλαγή. *per quem percussio facta.* Sed quia locum potissimum hic significari credo, ubi didicerit, i. e. *in patria*, quod exemplis haud indiget: ideoque Florent. lectionem non recepi, etsi & illa defendi potest, διὰ τὴν πατρίδα exponendo *patriae beneficio, ope*, ut *Long. Past.* 2. p. 48. f. διὰ τοῦτον ἐκ πολέμου ῥύσει. I. e. *per hunc Cupidinem flumina fluunt.* sive, ille auctor est. Idem 2. 77. διὰ τὰς Νύμφας ζῴη. *Nympharum beneficio vixisset.* Atticis autem frequens esse διὰ accusativum

insulae, in quibus natales celebrantur Deorum. Sacra quippe ea demum grata Diis putantur, quae in domestica illis loca delatus quisque peregerit. Si vero Diis carum est nomen patriae; quid ni multo magis hominibus?

6. Etenim vidit solem primum e sua quisque patria: ut hic quoque Deus, licet communis sit, patrius ille tamen unicuique videatur ideo, quod primum ex illo *sibi* loco conspectus sit. Et vocem mittere ibi auspicatus est, patria loqui lingua cum disceret; & Deos agnovit. Talem vero si quis patriam sortitus est, ut alia quoque ad majorum rerum institutionem opus habuerit: habeat ille sane hujus etiam institutionis patriae gratiam. Neque enim vel nomen illius *alterius* urbis sciviſſet, nisi patriae beneficio, urbem *ejusmodi* esse didicisset.

7. Caeterum eruditionem, puto, doctrinamque omnem colligunt homines, ut ea se utiliores praestent *suis quique* patriis. Opes sibi parant iidem ambitione quadam ad publicas patriae impensas. Idque merito, arbitror. Oportet enim non ingratos esse, qui maximis affecti sunt beneficiis. Verum si quis singulis etiam gratiam, prout justum est, refert obligatus beneficio, multo magis patriae rependere justa convenit. Etenim malae tractationis parentum leges sunt in civitatibus: communem autem parentem putare patriam convenit, & praemia pro alimentis, ipsaque adeo legum cognitione, rependere.

ἱεραὶ γῆν κεχαρισμένα ταῦτα νομίζε) τοῖς θεοῖς, ἐπειδὰν εἰς τὰς οἰκείας ἕκας@ ἀφικόμεν@ ἱερουργῇ τόπους. εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ@ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον;

Καὶ γὰρ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας@ ἀπὸ τ πατρίδ@· ὡς ἀ τοῦτον τ θεὸν, εἰ ἀ κοινός ἐστιν, ἀλλ' ἓν ἑκάστῳ νομίζε) πατρῷον, διὰ τ πρώτιμον ἀπὸ τοῦ τόπου θέαν· ἀ φωνῆς ἐνταῦθα ἤρξατο, ἐπιχώρια [c] πρῶτα λαλεῖν μανθάνων, ἀ θεοὺς ἐγνώρισεν. εἰ δέ τις τοιαύτης ἔλαχε πατρίδ@, ὡς ἑτέρας δεηθῆναι πρὸς τ τ μειζόνων παιδείαν, ἀλλ' ἓν ἐχέτω ἀ τούτων τ παιδευμάτων τῇ πατρίδι τ χάριν· ἐ γὰρ ἂν ἐγνώρισεν οὐδὲ πόλεως ὄνομα, μὴ διὰ [d] τ πατρίδ@, πόλιν εἶναι μαθών.

Πάντα δὲ, οἶμαι, παιδεύματα ἀ μαθήματα συλλέγουσιν ἄνθρωποι, χρησιμωτέρους αὐτοὺς ἀπὸ τούτων ταῖς πατρίσι παρασκευάζοντες. κτῶν) δὲ ἀ χρήματα, φιλοτιμίας ἕνεκεν τ εἰς τὰ κοινὰ τ πατρίδ@ δαπανήματα. καὶ εἰκότως, οἶμαι· δεῖ γὰρ οὐκ ἀχαρίστους εἶναι τοὺς τ μεγίστων τυχόντας εὐεργεσιῶν. ἀλλ' εἰ καὶ τοῖς καθ' ἕνα τις [e] ἀπονέμοι χάριν, ὥσπερ ἐστὶ δίκαιον, ἐπειδάν εὖ πάθῃ πρός τινος, πολὺ μᾶλλον προσήκει τ πατρίδα τοῖς καθήκουσιν ἀμείβεσθαι. κακώσεως μ γὰρ γονέων εἰσὶ νόμοι παρὰ ταῖς πόλεσι· κοινὴν δὲ προσήκει πάντων μητέρα τ πατρίδα νομίζειν, καὶ χαριστήρια τροφῶν ἀποδιδόναι, ἀ τ τῶν νόμων αὐτῶν γνώσεως.

Ὤφθη

[c] Πρῶτα] Πρῶτον Fl. [d] Τῆς πατρίδ@] Τὴν πατρίδα Fl. [e] Ἀπονέμοι] Ἀπονέμει Fl.

tivum etiam pro genitivo addere, vid. apud *Kuster.* ad *Aristoph.* Plut. 93. 130. & 143. *δι' ἃ μὲ θύουσιν αὐτῷ. Per me* (Plutum) *ei sacrificant.* Ac plura de illa permutatione, in Obsservatt. *Eckhardi*, ad ejusd. *Plut.* p. 12. & 13. *J.F.R.*

84. Κακώσεως — γονέων] Conf. T. 2. *Bis Accus.* c. 29. ubi de injuria quam uxor a marito passa est. Hic vero constructio illa cum genitivo in se spectata est ambigua, vel reciproca, potestque tam significare injurias a parentibus commissas, quam quas illi patiuntur. Sed si nexum spectes, posterius significari, patebit. *J.F.R.*

5. Ἀ-

Ὤφθη δὲ ὐδεὶς ὕτως ἀμνήμων τ πατρίδ, ὡς ἐν ἄλλῃ πόλ γενόμν, ἀμελεῖν. ἀλλ' οἵ τε κκοπραγοῦντες ἐν ταῖς ἀποδημίαις, συνεχῶς ἀνακαλοῦσιν ὡς μέγιστον τ ἀγαθῶν ἡ πατρίς· οἵ τε εὐδαιμονοῦντες, ἂν κ τὰ ἄλλα εὖ πράτ̃ωσι, τοῦτο γοῦν αὐτοῖς μέγιστον ἐνδεῖν νομίζουσι, τὸ μὴ τ πατρίδα οἰκεῖν, ἀλλὰ ξενιτεύειν. ὀνειδ γ τὸ τ ξενιτείας· κ τὺς κ τ τ ἀποδημίας χρόνον λαμπρὺς γενομν, ἢ ἀφ' χρημάτων κτῆσιν, ἢ ἀφ' τιμῆς δόξαν, ἢ ἀφ' παιδείας μαρτυρίαν, ἢ δι' ἀνδρίας ἔπαινον, ἔστιν ἰδεῖν ἐς τ πατρίδα πάντας ἐπειγομν, ὡς οὐκ ἂν ἐν ἄλλοις βελτίοσιν ἐπιδειξομν τὰ αὐτ καλά. κ τοσούτῳ γε μᾶλλον ἕκας σπεύδει λαβέ τ πατρίδ, ὅσῳπερ ἂν φαίνῃ μειζόνων παρ' ἄλλοις ἠξιωμέ. πρόθυμη μὲν κ νέοις πατρίς.

Τοῖς δὲ ἤδη γεγηρακόσιν, ὅσῳ πλέον τ φρονεῖν ἢ τοῖς νέοις μέτεστι, τοσούτῳ κ πλείων ἐγγίνε πόθ ὁ τ πατρίδ. ἕκας γῆν τ γεγηρακότων, κ σπεύδει κ εὔχε καλαῦσαι τ βίον ὅπῃ τ πατρίδ, ἵν', ὅθεν ἤρξατο βιῶν, ἐνταῦθα πάλιν κ τὸ σῶμα προσκατάθ τῇ θρεψαμν γῇ, κ τ πατρῴων κοινωνήσῃ τάφων. δεινὸν γ ἑκάστῳ δοκεῖ ξενίας ἁλίσκεσθ, κ μ θάνατον ἐν ἀλλοτρίᾳ κειμένῳ γῇ.

8. Visus autem est nemo adeo immemor patriae, qui in alia civitate constitutus illius curam abjiciat. Sed cum ii quibus adversa in peregrinatione obveniunt, perpetuo in animum revocent, maximum bonorum esse patriam, tum quibus secunda sunt omnia, quantumvis reliquis rebus felices, tamen hoc sibi maximum putant deesse, quod patriam non inhabitant, sed peregrinantur. Ipsa enim crimen *habet* peregrinitas. Ac videre licet ipsos, qui peregrinationis suae tempore, vel bonorum possessione vel honorum gloria, vel eruditionis testimonio, vel laude fortitudinis, illustrati sunt, in patriam tamen festinare omnes; ut qui inter meliores sua ostendere bona non possint. Ac tanto magis festinat unusquisque ad suam complectendam patriam, quo majoribus rebus dignati ipsum sunt alii. Igitur junioribus etiam amabilis est patria.

9. His vero qui pervenere ad senectutem, quanto major quam juvenibus prudentiae portio obtigit, tanto etiam vehementius inest patriae desiderium. Senum enim unusquisque in patria finire vitam & studet & optat, ut unde coepit vivere, ibi rursus & altrici terrae corpus commendet, & majorum suorum monumentis inferatur. Durum enim unicuique videtur, peregrinitatis damnari in terra aliena jacenti.

10. Quan-

1. Ἀνδρίας] Sic etiam scribitur supra *Musc.* c. 5. atque alibi apud Nostrum, item *Diod. Sic.* ut ibi, ni fallor, indico. Aliis ἀνδρεία, ut *Herodian.* plurimis locis, ac *Thucyd.* 2. c. 39. f. ubi tamen Cod. unus ἀνδρίας etiam. Sed ἀνδρίας frequentius eidem; licet III. c. 82. ἀνδρία vicissim in textu, ubi Cod. quidam ἀνδρεία. *J.F.R.*

17. Ξενίας ἁλίσκεσθ] Subaudi αἰτίᾳ, κρίσει. *F.G.*

32. Ἀλλὰ κ — ἀνειμένους — ἐπαινοῦσι] Haec subditicia videntur. *F.G.*

33. Πεδίοις ἀνειμένοις] Nescio cur *interquiescentes agros* dederint interpretes. Certe ea laus non est regionis; major virtus irrequieta fertilitas. Itaque *laxos* & quasi effusos, id est, ampliissimos campos intelligere malui. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνειμένοις] Ἀνειμένη γῆ, terra inculta, pascua Diis consecrata. *F.G.*

36. Τὴν δὲ ἱππότροφον ὑπερφέρ, κ κυνοτρόφον ἐπαινοῦντες] Adscribam verba *L. Bos* Obs. Crit. p. 79. pessime, ait, haec translata, *sed equorum juvenumque altricem suspicientes laudant.* Sensus enim est: *Spernunt autem equorum altricem* (regionem) *juvenumque altricem laudant.* Oppositа sunt ὑπερφέρ & ἐπαινοῦσι, quae Interpres pro Synonymis sumsit. ὑπερφέρ est *contemnere*, ὑπεριδεῖν. Similiter oppositae sunt regiones ἱππότροφος & κυνοτρόφος. & dum dicit auctor ἱππότροφος, respicit ad ea quae paullo ante dixerat, σμικρομένους πεδίοις ἀνειμένοις. Sunt autem πεδία ἀνειμένα, *campi patentes*, equis pascendis habiles, non vero *agri interquiescentes*, uti vertit Interpres. Haec ille. Quibus addo; illud κ non suspectum fore, si pro ἐπαινοῦσι legas ἐπαινοῦντες. Nam κ sic positum inter duo

10. Quantum porro benevolentiae in patriam germanis vere civibus insit, ex indigenis aliquis intelligat. Nam advenae, velut spurii, migrationes facile suscipiunt, qui neque intelligant nomen patriae, neque ament; sed, necessariarum rerum copiam praesto sibi ubique futuram rati, mensuram voluptatis in ventris voluptatibus collocent. Quibus vero parens etiam est patria, hi amant in qua nati sunt & alibi terram, licet parvam habeant, licet asperam, & tenuem: & licet non habeant quam terrae virtutem commendent, laudes certe non desunt illis, quibus ornent patriam. Verum etsi videant gloriantes alios campis laxis, pratisque vario plantarum genere distinctis; ipsi tamen patriae laudum non oblivisc-untur, despectaque equorum altrice terra, laudant suae nutriculam pueritiae.

11. Ac festinat in patriam aliquis insulanus etiam, etiam cum felicem apud alios vitam licet agere, nec oblatam sibi immortalitatem admittit, sepeliri praeoptans in patria, fumusque patriae igni apud alios ei clarior videbitur.

12. Adeo autem carum super omnia videtur patria, ut, qui ubique fuere legum

Ὅσον δὲ ἡ εὐνοίας ἡ πρὸς τὰς πατρίδας ομέτεστι τοῖς ὡς ἀληθῶς γνησίοις πολίταις, μάθοι τις ἐκ τῶν αὐτοχθόνων. οἱ μὲν γὰρ ἐπήλυδες, καθάπερ νόθοι, ῥαδίας ποιοῦνται τὰς μεταναστάσεις, τὸ μὲν τῆς πατρίδος ὄνομα μήτε [a] εἰδότες, μήτε σέργοντες· ἡγούμενοι δ' [b] ἀπαυλαχῆ τοῦ ὀπιτηδείων εὐπορήσειν, μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τοῦ γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι. οἷς δὲ καὶ μήτηρ ἡ πατρὶς, ἀγαπῶσι τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐγένοντο, καὶ ἐτράφησαν, κἂν ὀλίγην ἔχωσι, κἂν τραχεῖαν, καὶ ολεπτόγεων· κἂν ἀπορῶσι τῆς γῆς ἐπαινέσαι τὴν ἀρετὴν, τοῦ γε ὑπὲρ τῆς πατρίδος οὐκ ἀπορήσουσιν ἐγκωμίων. ἀλλὰ κἂν ἴδωσιν ἑτέρους σεμνυνομένους, πεδίοις ἀνειμένοις, καὶ λειμῶσι φυτοῖς παντοδαποῖς [c] διειλημμένοις, καὶ αὐτοὶ τὴν πατρίδος ἐγκωμίων οὐκ ἀπολανθάνονται· τὴν δὲ ἱππολρόφον ἀναφορῶντες, καὶ καλλιτρόφον ἐπαινοῦσι.

Καὶ σπεύδει τις ἐς τὴν πατρίδα, κἂν νησιώτης ᾖ· κἂν παρ' ἄλλοις εὐδαιμονεῖν δύνηται, καὶ διδομένην ἀθανασίαν ὑ προσήσε[d], προτιμᾷ τὸ ὀπὶ τῆς πατρίδος τάφον· καὶ ὃ τῆς πατρίδος αὐτῷ καπνὸς λαμπρότερος ὀφθήσε[d] τοῦ παρ' ἄλλοις πυρός.

Οὕτω δὲ ἄρα τίμιον εἶναι δοκεῖ [d] πᾶσι ἡ πατρίς· ὥστε καὶ τοὺς πανταχοῦ νομο-

a Εἰδότες] Ἰδόντες *Fl.* b Ἀπαυλαχῆ] Ἀπαυλαχοῦ marg. *Ald.* c Διειλημμένους] Nihil variant Edd. d Παρὰ] Restitui ex *Fl.* & *Venet.* utraque. Περὶ male cett. Ἐπὶ *S.* & *Amst.*

38. Σπεύδει] De Ulysse. *G.*

duo opposita pro *adversativa* valet. *Demosth.* Init. Or. pr. Coron. τὸ μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν, καὶ πάντα καλῶς θεῖν. Quin & in aliis locutionibus recte *sed* vertitur. *Long. Past.* III. p. 87. πεῖσον — μηδὲν αἰτεῖν μέγα, καὶ γαμεῖν πάντως. *Persuade* — *te nihil magni petere, SED ducere velle.* Conf. eumd. L. 2. p. 42. notasque *Mollii* p. 50. a. Sed quia Cl. *Gesneri* emendatio aeque est facilis, ei cedo. *J. F. R.*

37. Καὶ καλλιτρόφον] *Homer.* Od. Δ. 601. & I. 27. *M. du S.*

Καὶ καλλιτρόφον ἱππασοῦσι] Legendum τὴν καλλιτρόφον. Opponuntur enim sibi ἱπποτρόφος & καλλιτρόφος illud Argorum epitheton, & aliarum urbium, quae latos ac laetos campos habent: hoc Ithacae, quae ab Ulysse suo vocatur Od. I, 27. Τραχεῖ' ἀλλ' ἀγαθὴ καλλιτρόφος. *J. M. G.*

38. Καὶ σπεύδει] *Hom.* Od. E. 219. *M. du S.*

42. Καπνὸς] Quo respexerit, satis indicat locus *Homeri* Odyss. A. 58. *Clementis Alex.* locus est huc apprime faciens πρότρ. p. m. 32. B. οἱ δὲ ἄλλοι ἀφειπόντες τῷ κόσμῳ, οἷα φυκιάς τινα ἰνάλιος πέτραις ἀθανασίας ὀλιγωροῦσιν, καθάπερ ὁ Ἰθακήσιος γέρων, ὑ τὴν ἀληθείας ἐν τῇ οὐρανῷ πατρίδος, πρὸς δὲ καὶ τὸν ἐντεῦθεν ἰμειρόμενος φῶτος, ἀλλὰ τὸν καπνόν. Alludunt & alii ad hunc *Homeri* locum, *Ovid.* de Ponto I. & *Philostratus* 786. *M. du S.*

μοθέτας ἴδοι τίς ἂν ὅτι τοῖς μεγίστας ἀδικήμασιν ὡς χαλεπωτάτην ὑπεθεῖλητο τὴν φυγὴν τιμωρίαν. καὶ οὐχ οἱ νομοθέται μὲν οὕτως ἔχουσιν, οἱ δὲ στρατηγοῦντες ἑτέρως, ἀλλ' ἐν ταῖς μάχαις τὸ μέγιστόν ὅτι τῶν παρακελευμάτων τοῖς παρατεθωμένοις, ὡς ὑπὲρ πατρίδος [a] αὐτοῖς ὁ πόλεμος. καὶ οὐδεὶς ὅστις ἂν [b] ἀκούσας τοῦτο, κακὸς εἶναι [c] θέλει. ποιεῖ γὰρ καὶ τὸν δειλὸν ἀνδρεῖον τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα.

latores, eos videas maximis quibusque criminibus gravissimam imposuisse poenam; exilium. Nec vero legum modo latores in ea sunt sententia; aliter animatis exercituum ducibus: quin sub ipsa praelia ad eos, qui stant jam in acie, maximum illud adhortamentum est, bellum ipsis esse pro patria: neque quisquam est, qui hoc audito ignavus esse velit: virtutem enim timido etiam addit nomen patriae.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨΑΔΩΝ.

Τῆς Λιβύης τὰ νότια ψάμμος ὅτι βαθεῖα, καὶ γῆ ἀφειλκυσμένη, ἔρημος ὅτι πολύ, ἀκριβῶς ἄκαρπος, [d] πᾶσα ἀδίνη ἄπασα, καὶ χλόην, καὶ πόαν, καὶ φυτόν, οὐχ ὕδωρ ἔχουσα, ἢ εἴπερ ἄρα ἐν κοίλοις συνεστηκὸς ὑετῶν ὀλίγων λείψανον, ταχὺ καὶ τοῦτο, καὶ δυσῶδες, ὀδὰξ πάνυ διψῶντι ἀνθρώπῳ πότιμον. ἀοίκητος γῆν ὅτι ἀφ' ταῦτα. ἢ πῶς γὰρ ἂν οἰκοῖτο, ἀνήμερος οὖσα, καὶ ξηρά, καὶ ἄφορος οὖσα, καὶ πολλῷ τῷ αὐχμῷ συνεχομένη; καὶ τὸ θάλπος [e] δὲ αὐτό, καὶ ὁ ἀὴρ, κομιδῇ πυρώδης, καὶ φλογερὸς ὤν, καὶ ἡ ψάμμος ὑποζέουσα, παντελῶς ἄβατον τὴν χώραν τίθησι.

Γαράμαντες μόνοι πρόσοικοι ὄντες, εὐσταλὲς καὶ κοῦφον ἔθνος, ἄνθρωποι σκηνῖται,

DE DIPSADIBUS.

1 QUae ad austrum spectant Libyae, arena sunt profunda, adusta tellus, deserta majorem partem, infecunda plane, universa campestris, quae non herbam, non gramen, non plantam, non aquam habeat; aut si quae etiam consistentes locis cavis pluviarum tenues reliquiae, crassum & hoc atque odoris mali, nec sitienti licet homini potabile. Ergo propter ista inhabitabilis est: aut quomodo habitetur, quae immanis adeo atque arida sit & sterilis, multoque squalore obsita? cum vapor ipse & aër igneus vehementer atque aestuosus sit, & arena ferviditissima, inviam omnino regionem reddit.

2. Garamantes soli accolae, gens succincta & levis, in tabernaculis vivere soliti ho-

a Αὐτοῖς] Bene sic Fl. P. aliaeque. Αὐτῶν male F. b Ἀκούσας] Ἀκούσῃ Fl. Forsan melius, etsi vulgatum non malum. c Θέλῃ] Θέλει Fl. d Πᾶσα] Πᾶσαν W. Cod. e Δὲ] Additum ex W. & Fl. Aberat ab cett. Edd.

53. Ἀκούσας] Non improbo vulgatum, quod sensum quidem commodum sic exhibet, εἰδὼς, scil. ἐστὶ, ὃς τις ἂν ἀκούσας — θέλῃ. Sed nec Florentina lectio displicet. Quum vero utrumque bonum, numerum sequimur majorem. F. F. R.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΨ.] Προσλαλιὰ περὶ τῶν διψάδων. Th. M.

3. Ἀκριβῶς ἄκαρπος &c.] Sterilitatem Lybiae eodem modo describit Diod. Sic. L. III. c. 50. pr. nisi quod nitrum ibi provenire dicat, quod tamen suspectum, neque constantis lectionis est. Vid. Commentatores id varie illic tentantes. F. F. R.

19. Ὑπαὶ τὴν ζώνην] Nota phrasin poëticam: ὑπὲ τὸν ζωνὸς &c. F. G.

22. Βατὰ] Mallem βατοὺς, ut ad ψάμμος vel χώραν referatur. si vero, quod in omnibus libris est, βατὰ retineas, ad τὴν Λιβύης τὰ νότια referendum, quod valde remotum. Supra v. τὴν χώραν τίθησι. c. 1. & mox ἡ ψάμμος ὑπέζουσα. M. du S.

37. Ἀκτῶν

homines, venatu viventes plerumque; hi igitur per venatus cauſſam irruunt interdum circa ipſam brumam, obſervato tempore maxime pluvio, cum ardoris major pars exſtincta eſt, & conſperſa arena, itineris copia utcumque contingit. Venatus autem eſt aſinorum agreſtium & marinorum paſſerum, ingentium illorum, qui humo tollere ſe non poſſunt, & ſimiorum maxime, & interdum elephantorum. Haec enim ſola durant ad ſitim, & vexationem a multo acutoque ſole ſuſtinent. Et tamen Garamantes conſumtis cibariis, quibuscum venerant, celeriter revertuntur, veriti, ne ſibi accenſa rurſus arena tranſitum vel difficilem reddat, vel plane neget, ac deinde velut intra retia deprehenſi cum captura ipſi ſua pereant. Neque enim ulla ſupereſt effugiendi ratio, ubi ſol ſurſum tracto humore, exſiccataque celeriter regione, vehementer exarſit, radios jaculatus fortiores, tanquam ab ipſo humore acutos, qui alimentum igni praeſtet.

3. Quamquam iſta quae adhuc commemoravi omnia, vapor, ſitis, ſolitudo, inopia copiarum terreſtrium, minus vobis difficilia videbuntur eo, quod jam dicam: & propter hoc fugienda omnino iſta regio. Serpentes nempe varii, magnitudine ingentes, plurimi numero, formis peregrini, veneno *armati* invicto, terram paſcuntur;

ἀπὸ θήρας τὰ πολλὰ ζῶντες, ἐνίοτε ὅτοι ἐσβάλλωσι, [f] θηρεύοντες ἀμφὶ τροπὰς τὰς χειμερινὰς, μάλιστα [g] ὕσαντα τ' θεὸν τηνικαῦτα, ὁπότε τὸ πολὺ τῆ καύματος σθεναρὸν, καὶ ἡ ψάμμος νοτιδεία, καὶ ἀμηγέπη [h] βατὰ γένοιτο. ἡ θήρα δέ ἐστιν ὄνων τε τ' ἀγρίων, καὶ στρουθῶν τ' μεγάλων [i] χαμαιπετῶν, καὶ πιθήκων μάλιστα, καὶ ἐλεφάντων ἐνίοτε. ταῦτα γὰρ μόνα [k] ἀφαρκεῖ πρὸς τὸ δίψος, καὶ ἀνέχεται ὅτι πολὺ ταλαιπωρούμενα ὑπὸ πολλῷ καὶ ὀξεῖ τῷ ἡλίῳ. καὶ ὅμως οἱ Γαράμαντες ἐπειδὰν τὰ σιτία καταναλώσωσιν, ἅτε ἔχοντες ἀφίκοντο, ἀπελαύνουσιν εὐθὺς ὀπίσω, δεδιότες μὴ [l] σφίσιν ἡ ψάμμος ἀναφλεγεῖσα δύσβατος καὶ ἄπορος γένηται, εἶτα ὥσπερ ἐντὸς δεκτύων ληφθέντες, καὶ αὐτοὶ ἀπόλωνται μὲν καὶ ἄγρας. [m] ἄφυκτα γάρ ἐστιν, ἢν ὁ ἥλιος ἀνασπάσας τὴν ἰχμάδα, καὶ τάχιστα ξηράνας τὴν χώραν, ὑπανθρακίσῃ, ἀκμαιοτέραν τὴν ἀκτῖνα προσκαλῶν, ἅτε πρὸς τὴν νοτίδα προσκεκτεθηγμένην· τροφὴ γὰρ αὕτη τῷ πυρί.

Καίτοι ταῦτα πάντα ὁπόσα εἶπον, τὸ θάλπος, τὸ δίψος, ἡ ἐρημία, τὸ μηδὲν ἔχειν ἐκ τῆς γῆς λαβεῖν, ἧττον ὑμῖν δυσχερῆ εἶναι δόξει τῆ λεχθησομένῳ· καὶ [n] διὰ τοῦτο φευκτέα πάντως ἡ χώρα ἐκείνη. ἑρπετὰ γὰρ ποικίλα, μεγέθει τε μέγιστα, καὶ πλήθει πάμπολλα, καὶ τὰς μορφὰς ἀλλόκοτα, καὶ τὸ ἰὸν ἄμαχα, ὀπινέμεται τὴν γῆν.

f Θηρεύοντες] Θηράσοντες *Fl.* *g* Ὕσαντα] Sic *Fl.* cum cett. Ὑσσᾶντα *J.* & marg. *A1.* *h* Βατὰ] Forſan βατὸς. At nil mut. Edd. nec M. Βατὴ conjicit *Gujet.* *i* Χαμαιπετῶν] Χαμαὶ τούτων W. & *Fl.* *k* Διαρκεῖ] Διαρκῆ *Fl.* *l* Σφίσιν] Σφὶν W. *m* Ἄφυκτα] Nil mut. Edd. & M. *n* Διὰ τοῦτο] Διὰ τὸ *Fl.*

38. Τροφὴ] Ὥσπερ γὰρ τις τροφὴ ἐ τῷ θερμῷ ἐ τῷ ψυχρῷ τὸ ὑγρόν. ἀλλὰ τῷ ψυχρῷ μὲ ἅττα συγγενέσθαι μᾶλλον κρατύνεται ἐ ἐπιδίδωσιν· τῷ δὲ θερμῷ μαραίνεταί τε καὶ ἀφανίζεται συναπεφθέντα τὸ ὡς ἐφ' ἑαυτῷ τὸ θερμόν. ἀεὶ γὰρ πρὸς ὀλίγον αὐτὴ μὲ ἡ ὑγρότης ὀλιγομένη ἀκμάζειν ὑπενδίδωσιν, ὡς οἷα τρέφουσα τῷ θερμῷ. τέλος δὲ ἐξικμαζομένη καὶ πρὸς τὸ μὴ εἶναι χαροῦσα, ὑστερεῖ παραθραύει καὶ θερμαίνειν ποιεῖ ἐ αὐτὴ τὸ θερμόν. εἰ ἐ μὴ τοῦτο πάσχειν δοκεῖ. ἄτοπον τ' ἤδη κεκρατηκέναι τῶν τῶν ἐνίκμων τόπων. M.

37. Ἀκτῖνα — διακεκτεθηγμένην] Mirum dicendi genus, *acui ab humore ſolis radios.* Sed, ſi tollas metaphoram, illud relinquitur, intenſiorem ſentiri aeſtum poſt pluviam, ſive quod deſueverunt, per ipſum refrigerationis tempus, corpora, aeſtum ferre: ſive quod vapores copioſius ſane, quam de ſiccis arenis, ſurgentes, ſulphurei praeſertim, magis angunt praecordia. *J. M. G.*

γῆν. τὰ μὲν ϛαφυλίνια, φωλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμυ· τὰ δὲ ἄνω ὀπιπολάζοντα, φύσαλλοι, καὶ ἀσπίδες, καὶ ἔχιδναι, καὶ κεράσται, καὶ βυπρήσεις, καὶ ἀκοντίαι, καὶ [a] ἀμφίσβαιναι, καὶ δράκοντες, καὶ σκορπίων γένος διττὸν, τὸ μὲν ἕτερον ὀπίγειόν [b] τε καὶ πεζὸν, ὑπέρμεγα, καὶ πολυσφόνδυλον, θάτερον δὲ ἐναέριον, καὶ πτηνὸν, ὑμενόπτερον δὲ οἷα ταῖς [c] ἀκρίσι, καὶ τέττιξι, καὶ νυκτερίσι τὰ πτερά. τοιαῦτα ὄρνεα πολλὰ [d] ὀπιπτόμενα, οὐκ εὐπρόσιτον ἀπεργάζεται τὴν Λιβύην ἐκείνην.

partim ſubmerſi, nido in arenae receſſibus defoſſo; alii in ſummo verſantur; bufones, & aſpides, & viperae, & ceraſtae, & bupreſtae, & jaculi, & amphisbaenae, & dracones, & ſcorpionum genus duplex, terreſtre alterum, pedeſtre, ingens, vertebras (*in cauda*) habens plures; aërium alterum & volucre, membranaceis quidem alis, quales ſunt locuſtis, & cicadis & veſpertilionibus alae. Id genus volucres oberrantes multae difficilem acceſſu reddunt illam Libyam.

Τὸ δὲ δὴ πάντων ἑρπετῶν δεινότατον, ὧν ἡ ψάμμος τρέφει, ἡ διψάς ἐστιν, ὄφις ὑπὸ πάνυ μέγας, ἐχίδνῃ ὅμοιος, τὸ δῆγμα βίαιος, ἦ ἰὸν [e] ταχὺς, ὀδύνας μὴ [f] ἀλήκτους ἐπάγων εὐθύς· ἐκκαίει τε γὰρ, καὶ σήπει, καὶ πίμπρασθαι ποιεῖ, καὶ βοᾶσιν, ὥσπερ οἱ ἐν [g] πυρὶ κείμενοι. τὸ δὲ μάλιστα καλαπονῆσαν, καὶ καλατρύχον αὐτὸς, ἐκεῖνό ἐστιν, ὁμώνυμον πάθος τῷ ἑρπετῷ. διψῶ-

4. Beſtiarum vero, quas ea nutrit arena, importuniſſima eſt dipſas, ſerpens non ita magnus, viperae ſimilis, morſu violento, veneno craſſo, immedicabiles ſtatim dolores adferens. Nam exurit, & putredinem inducit, & ut ardeant *morſi* efficit. Itaque clamant, ut qui in igni jaceant. Quae autem maxime illos conficit atque atterit, illa eſt affectio, a qua nomen accepit be-

a Ἀμφίσβαιναι] Ἀμφίσσαιναι W. b Τε] Τι W. c Ἀκρίσι] Ex emendatione *Soulii*, Ἰκτῖσι Edd. & M. d Ἐπιπτόμενα] Bene *S.* Ἐπιπτάμενα Edd. illa priores. e Ταχὺς] Sic Edd. omn. & M. ταχὺς. *Solan.* f Ἀλήκτους] Ἀλάστους W. ſed ſupra eſt ὀ. g Πυρὶ] Πυρᾷ W. L. Ἐν πυρᾷ *Fl.*

47. Φαλεύοντα ἐν μυχῷ τῆ ψάμμυ] Credo, hic eſt ille apud *Lucanum* 9, 715. *Concolor exuſtis atque indiſcretus arenis Ammodytes*, quem in Hammoditen quaſi poſtliminio mutatum nuper nolim. Eſt omnino *Troglodytis* analogus *Ammodytes*, ὑποδὺς τὴν ἄμμον. Quod ὀδύνας dicas, poſteriore parte compoſiti, quaſi *viatorem arenae*, nimis generale eſt, & omnibus commune harum regionum ſerpentibus. *J. M. G.*

50. Βυπρήσεις] Βέπρησις eſt animalculum ex cantharidum genere, ſic dictum, quod in herba a bobus devoratum eos tacto felle ita inflammet, ut rumpat. *Nicand. Plin.* *F. G.*

55. Ἰκτῖσι] Notandum eſt *ἰκτῖδας* ſeu viverras abſurde poni inter animalia. Itaque pro *ταῖς ἰκτῖσι καὶ τέττιξι*, i. e. *viverris & cicadis*, omnino legendum *ταῖς ἀκρίσι & τέττιξι*, *locuſtis & cicadis*, quod miror vidiſſe neminem. *Bochartus* de Animal. Sacr. ſcript. part. 2. L. IV. c. 29. *Almel.*

Ἰκτῖσι, καὶ τέττιξι] Si *ἰκτὶς* non alius animalis quam viverrae nomen eſt; non poteſt profecto hic locum habere. *Bochart.* ſummi ſane viri, *ἀκρῖσι*, nimis a ſcriptura & ſono vocis *ἰκτῖσι* recedit. Spem inveniendi melius quidlam videtur prope intercipere *Plinius* 10, 61. f. 81. *Veſpertilioni membranaceae pinnae uni.* Sed ſcilicet conferendus etiam eſt alter locus II, 39. f. 94. *Membranis volant* (i. e. *ὑμενόπτερα* ſunt) *fragilibus inſecta, humentibus hirundines in mari, ſiccis inter tecta veſpertilio.* Nimirum *hirundines* illae *in mari*, & *piſces* alii plures volant & ipſi: vid. *Aelian.* de Animal. 9, 52. Πέτονται ἰχθύες ὅταν διώκωσι, καὶ ἐξάλλου τῆ θαλάττης, οἵ τε τοξότης & οἱ ἱέρακες οἱ θαλάττιοι, καὶ ἡ χελιδὼν ἡ περιωγία κ. τ. λ. Quae cum ita ſint, puto Lucianum dediſſe *τοῖς ἰχθῦσι, καὶ τέττιξι & νυκτερίσι*. Corruptio contigiſſe potuit inter dictantem, qui adſpiratas tenuius juſto pronuntiaret, & exeipientem. Tolle enim adſpiratas, & *o* pronuntia exilius, ut ſolent Jotaciſtae, & pro *ἰχθῦσι* exiſtet *ἰκτῖσι*. Ita in Ἑταιρ. VH. poſt med. *ἀπεμύκτισας* legitur, quod *ἀπεμύχθισας* fuiſſe, non ſine cauſſa ſuſpicatur V. C. *Jenſius.* *J. M. G.*

Ἰκτῖσι] *Viverris* Bened. verte *milvis*. *F. G.* Certe ridiculum erat viverris alas tribuere. Sed nec milvorum alae hic conveniunt; vid. notam noſtram ſeq. *J. F. R.*

Ἀκρῖσι] (*Bochartus* recte emendat *ἀκρῖσι*. vide omnino noſtrum ſupra Mus. C. 1. *Kuſt.*) In omnibus Impr. & ipſo M. legebatur *ἰκτῖσι*. *M. du S.*

Ἀκρῖσι] Dedi *Solano*, & conſuetudini *ἀκρῖσι* ac *τέττιξι* conjungendi; nam ut *ἰχθῦσι* non poſſim recipere,

bestia. Sitiunt nempe supra modum: quodque maxime mirum est, quo plus biberint, tanto magis potum appetunt, multoque magis inteditur eorum bibendi cupiditas: nec unquam sitim exstinxeris, neque si Nilum ipsum, totumve Istrum ebibendum iis praebeas; sed ipsa illa irrigatione morbum accendas, velut si quis oleo exstinguere ignem tentet.

5. Ajunt medicorum filii istam esse caussam, Venenum illud crassum potu deinde dilutum, moveri celerius, quippe quod liquidius sic fiat, & diffundatur maxime.

6. Equidem neminem vidi, cui hoc acciderit, neque, Di boni! videam hominem talibus cruciatum suppliciis. Sed, bono consilio, pedem nunquam omnino intuli in Libyam. Sed Epigramma audivi, quod in ipso se legisse cippo viri hoc modo defuncti sodalium aliquis mihi dixit, qui e Libya, sic narrabat, dum Aegyptum transit, iterque facit ad Syrtim majorem,

οτι γὰρ εἰς ὑδρωπικὴν καὶ τὸ ὑδροποτικώτατον, ὅσῳπερ ἂν πίνωσι, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγονται τοῦ ποτοῦ. καὶ ἡ ἐπιθυμία πολὺ πλέον ἐπιτείνεται αὐτοῖς. ὑδ' ἂν σβέσειάς ποτε τὸ δίψος, οὐδ' ἢν τὸν Νεῖλον αὐτὸν, ἢ τὸν Ἴστρον ὅλον ἐκπιεῖν παράσχῃς, ἀλλὰ προσεκκαύσεις ἐπάρδων τὸ νόσημα, ὥσπερ ἂν εἴ τις ἐλαίῳ πῦρ καλασβεννύοι.

Λέγουσιν ἰατρῶν παῖδες ἐκείνην τὴν αἰτίαν εἶναι, ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπεὶτα δευόμενον τῷ ποτῷ, ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον, ὡς τὸ εἰκὸς, καθιστάμενον, καὶ ὅτι πλεῖστον διαχεόμενον.

Ἐγὼ μὲν οὐδένα τοῦτο πεπονθότα εἶδον, μηδὲ, ὦ θεοὶ, ἴδοιμι οὕτω κολαζόμενον ἄνθρωπον, ἀλλ' οὐδὲ ἐπέβην τῆς Λιβύης τὸ παράπαν, εὖ ποιῶν. Ἐπίγραμμα δέ τι ἤκουσα, ὅ μοι τῶν ἑταίρων τις ἔλεγεν αὐτὸς ἐπὶ στήλης ἀνεγνωκέναι, ἀνδρὸς ὅτου ἀποθανόντος, ὃς ἐκ Λιβύης, ἔφη, ἀπιὼν εἰς Αἴγυπτον, καὶ τὴν μεγάλην Σύρτιν ἐποι-

b Ἐπεὶτα δευόμενον] Ἐπενδυσιλυόμενον marg. *A1.* L. & G. Vulgatum servant: Edd. & M. i Ὃς] Sic Edd. omn. In M. omiss. sed ὃς supra scriptum a recentiore manu.

pere, suadet tam articulus ταῖς, jam recte respondens tribus femininis; quam quod sequitur, his avibus infestam Lybiam; quod de *piscibus* minime praedicari potest. *J.F.R.*

62. Ταχὺν] Quid hoc sit, quave ratione cum sequentibus conciliari possit, medicis quorum ea est provincia, inquirendum relinquo. Ego interim lego ταχὺς; nec me movet quod mox c. 5. dicerte ταχὺν dicat; ibi enim alia ratio est. Hic celeritatem, illic naturam veneni notat. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἰὸν ταχὺν] Etsi c. seq. ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα omnino recte legitur, quod expressis verbis addit, id potu dilui, & ταχὺς etiam aliter defendi potest, ut exponatur *tumens veneno*, veluti Ovid. de *Pythone* serpente III. Met. 33. — *corpus tumet omne veneno*; tamen ταχὺς hic praeferrem, propter adjuncta βιαίως, & ὠθοῦς, inter quae ταχὺς positum languet. Nihil tamen contra libros ausus sum, ut *Solanus* v. jam delerit. *J.F.R.*

64. Πίμπραται ποσὶ] Conf. Rev. *Jac. Elsn.* ad *Act. Ap.* XXVIII. 16. Et Cl. *L. Bos* ad eadem Acta, p. 90. *J.F.R.*

77. Ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα] De dipsadibus, caussam inextinguibilis sitis esse, quae ex morsu dipsadis oriatur, ait Lucianus ex sententia medicorum, ταχὺν τὸν ἰὸν ὄντα, ἐπεὶτα διυόμενον τοῦ ποτοῦ ὀξυκίνητον γίγνεσθαι, ὑγρότερον ὡς τὸ εἰκὸς καθιστάμενον, καὶ ἐπὶ πλεῖστον διαχέομενον. *Quod crassum cum sit venenum, quando postea potu madescit, celeriter movetur, humidius, ut verosimile est, redditum, & latissime diffusum.* sic interpres, nec male. Sed pro ἐπεὶτα διυόμενον, elegantius vetus codex, ἐνδιαψιλευόμενον ποτῷ, *abundanter potu irrigatum.* Nam ἐνδιαψιλεύω est largiter & copiose praebeo. *J.G.G.*

86. Ἐπὶ στήλης] Columna sive basis cui affixa statua: in basi planicies apta inscriptioni quam planiciem *Strabo* lib. 14. vocat τὸ πλάτος τῆς βάσεως. Tangit *Theophr.* Char. περὶ μικροφιλοτιμίας. *J.B.*

87. Ὡς ἐκ Λιβύης] In M. omissum prius fuerat, sed additum est ὡς a recentiore manu, quod & Impr. omnes praeferunt. Corrupte omnino; nam de *sodali Luciani* sermo est, non de *viro morsu dipsadis confecto*: unde ego ὡς reponendum duxi. *M. du S.*

Ὃς ἐκ Λιβύης] Recepissem ὡς vel contra libros, si summa necessitas id postularet; at quum ὃς sic satis commode intelligi queat, non statim cum *Soulio* ὡς rescripsi sine auctoritate; sed quum nonnulli mox etiam ποσὶν habeant, suspicio tamen subest eosdem & ὡς voluisse; quod si itaque ποσὶν adripias, tum ὡς quoque necessario recipiendum erit. *J.F.R.*

[a] ἐποιεῖτο ἡ πορείαν· οὐ γὰρ εἶναι ἄλλως. ἔνθα δὴ τάφῳ ἐντυχεῖν, ὡς δοκεῖ ἡ νίόνα, ἐπ' αὐτῷ τῷ χλύσματι, καὶ στήλην ἐφεστάναι, δηλοῦσαν τῇ ὀλέθρῳ ἡ τρόπον. κεκολάφθαι γὰρ ἐπ' αὐτῇ ἄνθρωπον μάν τινα, οἷον ἡ Τάνταλον γράφουσιν ἐν λίμνῃ ἑστῶτα, καὶ δρυόμενον τῷ ὕδατος, ὡς πίοι [b] δῆθεν τὸ θηρίον [c] δέ, ἡ δι ψάδα, ἐμπεφυκὸς αὐτῷ [d] περιεσπειραται τῷ ποδί, καὶ τινας γυναῖκας ὑδροφορούσας ἅμα πολλὰς καταχεῖν τὸ ὕδωρ αὐτοῦ. πλησίον δὲ [e] ὠὰ κεῖται οἷα ἡ στρουθῶν ἐκείνων, οὓς ἔφην θηρᾶν τοὺς Γαραμάντας. γεγράφθαι δὲ πρὸς τοῦπίγραμμα, ὡ χεῖρον δὲ καὶ αὐτὸ εἰπεῖν,

Τοῖα παθόντ', οἶμαι, καὶ Τάνταλον αἰνῶς ἰδοντος ἰοῦ

Μηδαμὰ [f] κοιμίσαι δι ψαλέην ὀδύνην.

Καὶ Δαναοῖο κόρας [g] τοῖον πίθον οὐκ ἀναπλῆσαι,

Αἰὲν ἐπαντλεύσας ὑδροφόρῳ καμάτῳ.

ἔτι καὶ ἄλλα ἔπη τέτταρά ὅτι φεὶ ἡ ὠὸν, καὶ ὡς ἀναιρούμενον αὐτὰ, ἐδήχθη. ἀλλ' οὐκ ἔτι μέμνημαι ἐκείνων.

Συλλέγουσι δὲ ἄρα τὰ ὠὰ, καὶ ἐσπυδάκασι φεὶ αὐτὰ οἱ φείοικοι, οὐχ ὡς φαγεῖν μόνον, ἀλλὰ καὶ σκεύεσι χρῶνται κεκο-[1]σμένοις, καὶ ἐκπώματα ποιοῦνται ἀπ' αὐτῶν.

(neque enim posse aliter) ibi in monumentum incidit, ad oram maris, in ipso litore: hic adstare, ait, columellam, quae rationem interitus declaret. Insculptum enim in illa hominem, qualem pingunt Tantalum stantem in litore, haurientemque de aqua, bibendi nempe gratia. Bestiam vero dipsada adhaerescentem ac pedi implexam, & mulieres quasdam, aquam adferentes simul multas, ea hominem perfundere. In proximo autem ova jacere, qualia illorum struthiocamelorum, quos venantur, ut dixi, Garamantes. Adscriptum autem esse epigramma . . nihil vero prohibet ipsum recitare,

Fallor, an haec talis de nigro accensa veneno,

Tantale, vexavit te sine fine sitis.

Tale olim, proles Danai numerosa, replere

Frustrato te haustu vas voluisse, reor.

Adhuc alii versiculi quatuor sunt de ovis, & ut, dum tollit illa, morsus sit; sed eorum non amplius memini.

7. Colligunt nimirum ova illa accolae non cibi modo caussa, sed evacuatis etiam tuntur in supellectile, & pocula sibi inde faciunt, cum fingere de luto non possint, quod

a Ἐποιεῖτο] Ποιεῖται W. & *Fl.* idque etiam adscriptum marg. *A1.* b Δῆθεν] Δὴ marg. *A1.* c Δὲ] Δὴ W. d Περιεσπειραται] Sic *F. Ald. Fr. B. H. P. S.* Περισπείρασθαι *Fl.* e Ὠὰ] W. ὠὰ cum puncto subscripto, & sic semper. f Κοιμίσαι] Κοιμῆσαι W. Vulgatae favent *F. Fl.* g Τοῖον πίθον] W. aliter, vid. notas.

89. Οὐ γὰρ εἶναι] I. e. ἐξεῖναι, *licere.* *F.G.*

97. Περιεσπειραται] Περισπειράσθαι augmento deleto dederat in *F. Solan.* & sic etiam scribit *Steph.* hunc Luciani locum adferens; unde tamen minime conficio, *Stephanum* quoque ita corrigere; quia forsan praesenti infin. usus est ad phrasin indicandam, non ipsa Luciani verba; nam ne Dialogum quidem addit. Quare, quum praeteritum infinitivi hic nihil habet absurdi, quandoquidem & κεκολάφθαι praecessit, & mox γεγράφθαι etiam sequitur, ego nihil mutaverim. Sic vero praeteritum verbi σπειράω formari, vid. infra *Navig.* c. 2. f. ubi συνεσπειραμένος, & supra *Philops.* c. 22. ἐσπειραμένος. *F.F.R.*

4. Τοῖα] Interpres dum legit *viοῦ* pro *ἰοῦ*. nescio quem patrem Tantali facit. Rectius *Tantalus hoc patitur nigri pravitate veneni.* *F.B.* Versus *Bourdelotii* in *pravitate* claudicat. *F.F.R.*

7. Τοῖον πίθον] W. Τὰς ἡ πίθον οὐκ ἀναπλήσειν ἐπαντλοῦσας (sed exstitit puto in Ms. ἐπαντλούσας: nam alia manus jota fecit, extrita alia litera) Haec in ferculo literario *F. Fens.* *F.F.R.*

28. Νίκανδρον] Hujus opera ad nostram usque aetatem pervenerunt. *M. du S.*

Ibid. Πρὸς Νίκανδρον] Cujus versiculi in Theriacis a 339. inde conferri cum hoc libello merentur, ut & *Lucani* 9, 738. seqq. Pluscula sane sunt, de quibus nec inter poëtas, nec ipsis cum nostro satis convenit. *F.M.G.*

31. Φύσεις] Sic *Polyaen.* plur. num. Strat. IV. p. 267. B. W. tamen φύσιν habet. *M. du S.* Ac *Diod. Sic.* centies,

quod nova arena illitum folium eſt. Si vero ſatis magna inveniantur, etiam pilei ex unoquoque ovo bini parantur. Dimidiatum enim ovum unumquodque capiti cum ſufficiat, pileus eſt.

8. Ibi ergo inſidiantur apud ova Dipſades: & cum accedit homo, prorepentes de arena, mordent miſerum: at illi eveniunt illa quae paullo ante dicta ſunt, ut bibat ſemper, & magis ſitiat, & nunquam ſatietur.

9. Haec, ita me Jupiter, non contendendi quodam adverſus Nicandrum Poëtam ſtudio a me dicta ſunt, neque uti vos cognoſceretis, non nihil me curae in diſcendis ſerpentium Libycorum ingeniis poſuiſſe. Iſta enim Medicorum magis laus fuerit, quibus ſcire talia neceſſe eſt, ut etiam depellere illa ex arte poſſint. Verum ego mihi videor, ac, per ego vos amicitiae praeſidem *Jovem rogo*, nolite offendi transſumta a beſtiis imagine, ſimiliter erga vos affectus, atque illi a dipſade morſi ad potum affecti ſunt. Quo frequentius enim prodeo in conſpectum veſtrum, tanto magis ejus rei ſum cupidus, ſitisque me urit, quae reprimi nullo modo poteſt, nec unquam illo ſatiari potu mihi poſſe videor. Nec injuria.

ἐὰν μὴ ἔχωσι κεφαλήν, ἀλλὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴ γῆ. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ φῶλα γίγνοιτο· δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, φῶλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἀμφὶ τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν καταδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα δέ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [b] Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τέχνης ἔχοντα. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα ἀπὸ θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς πεπονθέναι πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆ διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ὀφθαλμοῦ πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τῆ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχαλον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τῆ τοιούτου ποτῆ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ὕστατον

[illegible]

h Φύσεις] Φόσν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *Vt.* & *a.* *l* Ἄχιτον] Bene M. *El.* &c. Aliis ἄπιλον, ajunt *Coll.*

19. Πῶλος] Εἶδον τεμάχια. καὶ ὁ ψάλλις τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δώσεται * καὶ ὕστας εἶναι, ἵν' ἡ ὕστας] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γέγονέ μοι. δυσχεράνητε Ν. Μ.

41. Ἄχαλον] Ἄπιλον habent C. Γρ. ἄχθος. G.

* Quae his uncinulis incluſa ſunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid ſibi velint ſatis ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurum magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J.G.G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Venetus* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἔοικα

ἐὰν μὴ ἔχωσι κεφαλήν, ἀλλὰ τὸ ψάμμον εἶναι τὴ γῆ. εἰ δὲ καὶ μεγάλα εὑρεθείη, καὶ φῶλα γίγνοιτο· δύο ἐκ τοῦ ὠοῦ ἑκάστου· τὸ γὰρ ἡμίτομον ἑκάτερον ἀποχρῶν τῇ κεφαλῇ, φῶλός ἐστιν.

Ἐκεῖ τοίνυν λοχῶσιν αἱ Διψάδες ἀμφὶ τὰ ᾠά, καὶ ἐπειδὰν προσέλθῃ ὁ ἄνθρωπος, ἐκ τῆ ψάμμου ἐξερπύσασαι, δάκνουσι τὸν καταδαίμονα· ὁ δὲ πάσχει ἐκεῖνα τὰ μικρὸν ἔμπροσθεν εἰρημένα, πίνων ἀεὶ, καὶ μᾶλλον διψῶν, καὶ πιμπλάμενος οὐδέποτε.

Ταῦτα δέ, μὰ Δία, πρὸς Νίκανδρον τὸν ποιητὴν φιλοτιμούμενος διεξῆλθον, οὐδ' ὅπως ὑμεῖς μάθοιτε ὡς οὐκ ἀμελὲς γεγένηταί μοι, [b] Φύσεις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν εἰδέναι, ἰατρῶν γὰρ ἂν μᾶλλον ὁ ἔπαινος εἴη, οἷς ἀνάγκη εἰδέναι ταῦτα, ὡς καὶ ἀμύνασθαι αὐτὰ μὴ τέχνης ἔχοντα. ἀλλά μοι δοκῶ (καὶ πρὸς [i] Φιλίου μὴ [k] δυσχεράνητε τὴν εἰκόνα θηριώδη οὖσαν) ὅμοιόν τι καὶ αὐτὸς πεπονθέναι πρὸς ὑμᾶς, οἷον ἐκεῖνοι πάσχουσι πρὸς τὸ ποτὸν οἱ δηχθέντες ὑπὸ τῆ διψάδος. ὅσῳ γὰρ ἂν ὀφθαλμοῦ πλέον παρίω ἐς ὑμᾶς, τοσούτῳ μᾶλλον ὀρέγομαι τῆ πράγματος, καὶ τὸ δίψος [l] ἄχαλον ὑπεκκαίεταί μοι, καὶ ἔοικα οὐδ' ἐμπλήσεσθαί ποτε τῆ τοιούτου ποτῆ, καὶ μάλα εἰκότως. τοῦ γὰρ ἂν ὕστατον

h Φύσεις] Φόσν W. Vulgatum tenet *Fl.* cum cett. M. male. *k* Δυσχεράνητε] Sic Edd. recte cum M. Δυσχέρητε male *Vt.* & *a.* *l* Ἄχιτον] Bene M. *El.* &c. Aliis ἄπιλον, ajunt *Coll.*

19. Πῶλος] Εἶδον τεμάχια. καὶ ὁ ψάλλις τὸ λεγόμενον. M.

31. Φύσεις] Δώσεται * καὶ ὕστας εἶναι, ἵν' ἡ ὕστας] ὡς οὐκ ἀμελὲς πρὸς τὸ εἰδέναι ἡ φύσις τῶν Λιβυκῶν ἑρπετῶν γέγονέ μοι. δυσχεράνητε Ν. Μ.

41. Ἄχαλον] Ἄπιλον habent C. Γρ. ἄχθος. G.

* Quae his uncinulis incluſa ſunt ad compendia codicis quam proxime potui accommodavi: nec quid ſibi velint ſatis ſtatuarium juravit? Mſ. optime & certiſſime πρὸς Φιλίου, per Deum amicitiae & amoris praeſidem. Oſtenſurum magnitudinem ſui erga eos ſtudii per Φιλίου Ζῆνα, cujus & alibi meminit, jurat, ſe illorum majore indies flagrare ſtudio, quo ſaepius eos videat, eo ſaepius videre deſideret. vide *Suidam* in Φίλιος. At εἰκὼν θηριώδης eſt ſimilitudo a feris ſumpta. *J.G.G.*

35. Φιλίου] Sic praeter Mſ. Gr. L. & *Venetus* ſecunda. In M. & reliquis Edd. prave legitur Φειδίου, niſi quod in *J.* eſt Φιλίου. *M. du S.*

2. Ἔοικα

διεδεῖ τε ϗ καθαρῷ ὕδατι ἐντύχοιμι; ὥστε σύγγνωτε, εἰ δηχθεὶς ϗ αὐτὸς τ ψυχὴν ἡδίστῳ τούτῳ ϗ ὑγιεινοτάτῳ τῷ δήγματι ἐμφορεῖμαι χανδόν, ἐπαθεῖς τῷ κρουνῷ τ κεφαλήν· εἴη μόνον μὴ ἀπολείπειν τὰ παρ' [a] ὑμῶν ἀπῤῥέοντα, μηδὲ ἐκθεῖσαν τ σπουδὴν τ ἀκροάσεως, κεχηνότα ἔτι ϗ διψῶντα [b] καταλείπειν· ὡς δίψυς γε ἕνεκα τοῦ μὴ πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲν ἂν ἐκώλυε πίνειν ἀεί. ϗ γὰ τ σοφὸν Πλάτωνα, Κόρος οὐδεὶς τ καλῶν.

Ubi enim in aquam pellucidam adeo & puram incidam? Itaque ignoscite, si morsus & ipse in animo meo morsum istum suavissimum saluberrimumque, pleno me haustu, caput salienti supponens, ingurgitem. Modo illud mihi contingat, ne, quae a vobis adfluunt, deficiant, nec exhaustum vestrum audiendi studium hiantem me & sitientem destituat. Quantum quidem ad meam vestri sitim attinet, nihil obstat, quo minus semper bibam. Platone enim auctore sapientissimo, Pulchrorum nulla satietas.

ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΠΡΟΣ ΗΣΙΟΔΟΝ.

Ἀλλὰ ποιητὴν μὲ ἄριστον εἶναί σε, Ἡσίοδε, ϗ τοῦτο παρὰ Μουσῶν λαβεῖν μετὰ τ δάφνης αὐτός τε δεικνύεις ἐν οἷς ποιεῖς, ἔνθεα γὰ, ϗ σεμνὰ πάντα, ϗ ἡμεῖς πιστεύομεν ἔτως ἔχειν· ἐκεῖνο δὲ ἀπορῆσαι ἄξιον, τί δήποτε προειπὼν ὑπὲρ σαυτοῦ, ὡς ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτο λάβοις τ θεσπέσιον ἐκείνην ᾠδὴν παρὰ τ θεῶν, ὅπως κλείοις ϗ ὑμνοίης τὰ παρεληλυθότα, ϗ θεσπίζοις τὰ ἐσόμενα, θάτερον μὲ ϗ πάνυ ἐντελῶς ἐξεπόνησας,

DISPUTATIO CUM HESIODO.

VErum enimvero poëtam quidem optimum esse te, Hesiode, idque a Musis te una cum lauro accepisse, ipse quoque tuis in carminibus ostendis: divina enim omnia atque augusta: & nos, ita rem se habere, credimus. De illo vero disceptare fas fuerit, quid tandem sit, quod cum de te ipso praedixisses, hanc te ob caussam divinum illud a Dis carmen accepisse, uti celebrares cantaresque praeterita, ac divinares futura; alterum quidem, idque perfecte omnino perfeciisti, Deorum ge-

a Ὑμῶν] Sic *Fl. H. P. B.* &c. Ἡμῶν male *J.* & *V2.* b Καταλείπειν] Rescriptum ex W. Καταλαμπὼ Edd. ΔΙΑΛΕΞΙΣ] Διάλογος *Fl.* & *Schol.* Vulgatum tenet ceteras & *Coll.*

ΗΣΙΟΔΟΝ] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τ τῶ Λυκιανοῦ ἰδίας οὐ ἀγχωμίας. *G.*

4. Ἔνθεα] Θεῖα πνεύματι κινούμενα. *V.*

2. Ἡσίοδε] *Hesiod.* Theogn. 30. *M. du S.*

3. Μετὰ τ δάφνης] Vid. *Hesiod.* Theogn. p. 30. & seqq. de qua tamen, an Hesiodea sit, fuere, qui dubitarent. (*Pauw.* IX. p. 581.) sed genuinam probat Cl. *Clericus* ex *Herod.* II. 53. quem vide ad titulum operis, & vs. 211. *M. du S.*

8. Κλείοις] Hinc patet Lucianum legisse κλείοιμι pro κλύοιμι vid. vs. 105. Totum autem versum ut nothum, nulla ratione reddita, respuit *Gujetus. M. du S.*

Ibid. Ὅπως κλείοις] Apud *Hesiodum* legitur κλύειν, suadente etiam metri ratione. Sed praestat totum locum apponere Θεογ. 30. seq.

Καί μοι σκῆπτρον ἔδον, δάφνης ἐριθηλέος ὄζον
Δρέψασαι θητόν, ἐνέπνευσαν δέ μοι αὐδὴν
Θείην, ὡς κλείοιμι τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα
Καί με κέλονθ' ὑμνεῖν κ. τ. λ.

J. M. G.

23. Τήλεφον] Quis unquam fando audivit Telephum inter *vates* habitum? Corrupta itaque haec vox. sed quid reponendum sit, non aeque proclive est divinare. De *Polyido* vel ex Nostro constat vaticinatum esse; vide

generationibus enarrandis, usque ad prima illa Chaos, Tellurem, Caelum, & Amorem: insuper etiam mulierum *commemorandis* virtutibus, & praeceptis agriculturae, & quae de Pleiadibus, ac de temporibus arandi, messis, navigationis, reliquarumque rerum omnium, *dici possunt*: alterum vero, quod multo utilius futurum erat vitae, & Deorum muneribus magis simile, dico autem futurarum rerum praedictionem, plane non ostendisti, sed parte illa simpliciter oblivioni tradita, nusquam tua in poësi vel Calchantem, vel Telephum, vel Polyidum, vel Phineum adeo imitatus es, qui non consecuti illud a Musis, tamen divinarunt, nec oracula reddere consulentibus dedignati sunt.

2. Itaque trium horum criminum in uno adhaerescas omnino necesse est. Aut enim, quantumvis id dictu amarum sit, mentitus es, cum non promiserint tibi Musae futura praedicendi facultatem: aut illae dederunt, sicut fuere pollicitae, at tu prae invidia occultas, in sinuque *absconditum* servas munus, non impertiens illud indigentibus: aut scripta quidem tibi sunt etiam in hoc genere multa; tu vero nondum ea saeculo tradidisti, cum usum eorum ad nescio quod aliud tempus reponas. Illud enim neque ausim dicere, Musas, duo tibi praestare

χας· θεῶν τε [a] γενέσεις διηγήμενον, ἄχρι καὶ τῶν πρώτων ἐκείνων, χάους, καὶ γῆς, καὶ οὐρανοῦ, καὶ ἔρωτος· ἔτι δὲ γυναικῶν ἀρετὰς, καὶ ὑποθήκας γεωργικάς· καὶ ὅσα περὶ Πλειάδων, καὶ ὅσα περὶ χειμώνων δρύτου, καὶ ἀμήτου, καὶ πλοῦ, καὶ ὅλως τῶν ἄλλων ἁπάντων. Θάτερον δὲ, καὶ ὁ χρησιμώτερον ἦν τῷ βίῳ πολὺ, καὶ θεῶν δωρεαῖς μᾶλλον ἐοικὸς, λέγω δὲ τῶν μελλόντων προαγόρευσιν, οὐδὲ μνείαν ἐξαπέφηνας, ἀλλὰ τὸ μέρος τοῦτο πᾶν λήθῃ παραδέδωκας, οὐδαμοῦ ποιήσεως ἢ τοῦ Κάλχαντα, ἢ τοῦ Τήλεφον, ἢ τοῦ [b] Πολύϊδον, ἢ καὶ Φινέα μιμησάμενος, οἳ μηδὲ παρὰ Μουσῶν τούτου τυχόντες, ὅμως προεθέσπιζον, καὶ οὐκ ἄκριτον χρῆν τοῖς δεομένοις.

Ὥστε ἀνάγκη σοι τῶν τριῶν τούτων αἰτιῶν μιᾷ γε πάντως ἐνέχεσθαι. ἢ γὰρ ἐψεύσω, εἰ καὶ σμικρὸν εἰπεῖν, [c οὐχ] ὡς ὑποσχομένων σοι τῶν Μουσῶν καὶ τὰ μέλλοντα προλέγειν δύνασθαι· ἢ αἱ μὲν ἔδοσαν ὥσπερ ὑπέσχοντο, σὺ δὲ ὑπὸ φθόνου ἀποκρύπτεις, καὶ ὑπὸ κόλπον φυλάττεις τὴν δωρεὰν, ἐπιλαθόμενος αὐτῆς τοῖς δεομένοις· ἢ γέγραπταί μοι καὶ τὰ τοιαῦτα πολλὰ, οὐδέπω δὲ αὐτὰ τῷ βίῳ παραδέδωκας, οὐκ οἶδα εἰς ὃν χρόνον τινὰ ἄλλον ταμιευόμενος τὴν χρῆσιν αὐτῶν. ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐδὲ τολμήσαιμ' ἂν εἰπεῖν, ὡς αἱ Μοῦσαι δύο σοι παρέξειν ὑποχόμεναι, τὸ

a Γενέσεις] Γένεσιν W. Vulgatae adsentitur *Fl.* b Πολυΐδου] Πολυΐδου W. male. c Οὐχ ὡς] Sic Edd. Οὐκ pejus *P. H.* In W. abest οὐχ.

36. Εἰς ὃν καιρόν τινα] Ὑπέθεσις τοῦ εἰς ὅντινα ἄλλον καιρὸν, ἵνα παραλλάξῃ τὸν λόγον ποιήσῃ, ὡς ἐν τῷ, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο. ὁπόταν οἱ ῥήτορες εἰ καὶ μὴ δι' ἓν ἄλλο ὑπερθέντες εἴπωσιν, εἴτε χρὴ Ἑρμογένει πιστεύειν. *V.*

de Ὀρχ. c. 49. De *Phineo* narrant etiam Poëtae in caecitatis solatium concessam ei fuisse divinandi peritiam. *M. du S.*

Ibid. Πολυΐδου] Conf. supra *de Salt.* c. 49. ubi quoque sic scribitur. *J. F. R.*

29. Ὡς ὑποχομένων] Locus corruptus in Impr. οὐχ ὡς . . . In W. deest οὐχ, & a recentiore manu super inductum ὡς. Donec aliquid melius inveniatur, dele illud οὐχ. *M. du S.*

Ibid. Οὐχ ὡς ὑποχομένων] Aut abundare ὑ ὡς videtur, aut deficere post ὡς verbum εἶπας vel simile. *J. M. G.*

Οὐχ ὡς] Si οὐχ deleas, salvum erit ὡς, quod saepissime πλεονάζειν, ac vel vehementius adfirmare, satis notum. At si tamen aliqua ratio habenda particulae οὐχ vel οὐκ, lege ὕστως, & sic forsan adparebit, unde οὐκ natum sit. Interim ut medicinae certiori locus relinquatur, servavi suspectam lectionem, sed uncis seclusi negationem. *J. F. R.*

32. Ὑπὸ κόλπου] Et sic esse in *Fl.* aliisque, adscripserat *Solan.* Sed bene habet vulgatum, etsi ὑπὸ κόλπῳ frequentius alibi, ut *Alex.* c. 26. & 39. p. med. ac *Hermot.* c. 37. med. & 81. a. m. Nec non *Adv. Indoct.*

τὸ μὲ ἔδοσαν, ἐξ ἡμισείας δὲ ἀνεκαλέσαντο τὴν ὑποσχεσιν. λέγω δὲ τὴν τῶν μελλόντων γνῶσιν. καὶ ταῦτα πρότερον αὐτὸν ἐν τῷ ὕπνῳ [a] ὑπεσχημένον.

Ταῦτα οὖν πόθεν τίνος ἄλλου, Ἡσίοδε, ἢ παρ' αὐτοῦ σοῦ μάθοι τις ἄν; [b] πρέποι γοῦν ἄν, ὥσπερ οἱ θεοὶ δοτῆρες ἐάων εἰσὶν, οὕτω δὲ καὶ [c] ὑμῶν τοῖς φίλοις καὶ μαθηταῖς αὐτῶν, μὴ πάσης ἀληθείας ἐξηγεῖσθαι περὶ ὧν [d] ἴστε, καὶ λύειν ἡμῖν τὰς ἀπορίας.

ΗΣΙΟΔ. Ἐξῆν μοὶ μοι, ὦ βέλτιστε, ῥᾳδίαν ἀπόκρισιν ἀποκρίνεσθαί σοι περὶ ἁπάντων, ὅτι μηδέν ἐστι τῶν ἐρραψῳδημένων ὑπ' ἐμοῦ, ἴδιον ἐμὸν, ἀλλὰ τῶν Μουσῶν. καὶ ἐχρῆν σε παρ' ἐκείνων τὸν λογισμὸν τῶν τε εἰρημένων καὶ τῶν παραλελειμμένων ἀπαιτεῖν· ἐγὼ δὲ ὑπὲρ μὲν ὧν ἰδίᾳ ἠπιστάμην, λέγω δὲ τοῦ νέμειν, καὶ ποιμαίνειν, καὶ ἐξελαύνειν, καὶ βάλλειν, καὶ τῶν ἄλλων, ὅσα ποιμένων

opollicitas, alterum quidem dediſſe, ex dimidia vero parte promiſſionem ſuam, de futurorum cognitione loquor, revocaſſe, cum tamen prius illam in verſu pollicitae eſſent.

3. Iſta ergo numquid ab alio, Heſiode, quam ab ipſo te, aliquis poteſt diſcere? Decuerit enim, quemadmodum ipſi Dii bonorum ſunt auctores; ita etiam vos illorum amicos atque diſcipulos, cum veritate omni, quae noſtis enarrare, & ſi qua nobis videntur dubia, ea reſolvere.

4. HES. Licebat mihi, vir optime, facili reſponſione defungi de omnibus, nihil eſſe eorum carminum, quae a me conſuta ſunt, mihi proprium, ſed Muſarum: ab his proinde rationem dictorum pariter & praetermiſſorum eſſe poſcendam: me vero de his, quae per me ſciebam, de paſcendo, inquam, curandoque grege, & exigendo, & mulgendo, reliquisque, quae paſtorum ope-

a Ὑπεσχημένον] Nil mut. *Fl. Ald.* Ὑποσχόμενον *Pell.* b Πρέποι] Πρέποι W. c Ὑμῶν] Sic *S. A. M. Cett.* ἡμῶν, male. d Ἴστε] Ἶσθε *B1.* Ἴσθι adpictum ejus margini.

50. Ἐξῆν μέν μοι] Δυνατὸν ἦν. *V.*

58. Καὶ βάλλειν] Ἀμέλγειν. καὶ βάλλειν τὰ * ἀμολγῶν. *V.*

* Ἀμελγῶν] Ἀμοργῶν C.

doct. c. 12. Sed *Piſcat.* c. 36. etiam ut hic, ὑπὸ κόλπων ἔχων. Item infra *Navig.* c. 20. Θησεῶς ὑπὸ τὸν Ἑρμῶν. *Alciphr.* l. Ep. 38. p. 196. ὑπὸ τύμβῳ ἠγάπα κοιμώμενον χλανίσκιον. *Herodian.* III. 5. 11. μή τι ξίφος φέροι ὑπὸ κόλπου. *J.F.R.*

46. Δοτῆρες ἐάων] *Heſiod. Theog.* 46. 633. *M. du S.*

Δοτῆρες ἐάων] Δοτῆρες eſt *Theogoni.* 46. & *Homer.* Od. Φ, 325. Memineramus ſubtilis doctrinae *Dan. Heinſii*, qui in Heſiodi opp. & dies c. 15. p. 154. *Artem*, inquit, *tradidit ipſe Prometheus. Ita dicuntur proprie in veteri Theologia Dii ſinguli, cum dona* ſua *largiuntur, quae alio nomine ea* (id ipſum nempe eſt *(ua) dicuntur, & ipſi* δοτῆρες ἐάων. Non excogitaſſe hoc videtur *Heinſius.* Sic enim *Euſtathius* ad Il. Ω, 528. Ἔοικε γένος ἰδιτέρῳ ἡ λέξις (ἐάων) εἶναι ὡς λαὸ τοῦ ἰὸν, τὸ ἴδιον. *J.M.G.*

47. Ὑμῶν τοῖς φίλοις] *Salm.* editor recte emendavit quod in Impr. ante eum erat, ἡμῶν. M. ὁμῶν, optime. *M. du S.*

63. Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω — ἀσυνολογίας] Haec verba non agnoſcit Interpres, vel, quod potius credo, eo quod illa non intellexerit, de induſtria ſuppreſſit. Sed procul dubio legendum eſt ἀπολογίας. *J.P.a G.*

Ibid. Οὐκ ἀπορήσω &c.] *Palmerius* conjecit legendum eſſe οὐκ ἀπορήσω πρός σε ποιητικῆς ἀπολογίας. ſic editio Florentina: male in Mſ. & editis ἀσυνολογίας, ut recte doctiſſimus *Palmerius* vidit. *J.G.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Recte aggreſſus eſt hunc locum *Palmerius*; ſed an procul dubio tetigerit verum, quod putat, valde ambigo. Negari enim nequit, quin ad vulgatam ſcripturam propius accedat αἰτιολογίαν, quomodo ipſe diu eſt quum corrigendum ſuſpicatus fui, quam ἀπολογίαν, quod ille ſupponebat. Quin & ſignificatio vocis meae huc melius convenit, ſi modo examines, & ejus efficaciam ex Quintiliano huc compares. *J.G.*

Οὐκ ἀπορήσω πρός σε ἐ ποιητικῆς ἀσυνολογίας] Jure ad hoc ἀσυνολογίας offenderunt Eruditi, quorum *Palmerius* conjecerat legendum ἀπολογίας, veram profecto aſſecutus ſcripturam. Prorſus enim ita habet editio Florentina. *J.J.*

64. Ἀσυνολογίας] Ἀπολογίας legendum videtur. Infra c. ult. ὥστε τὰς μὲ τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μανίτείας ἄφες. *F.G.*

Ἀπολογίας] Ex W. & Ed. *Fl.* uti legendum conjecerat *Palmerius*. In reliquis ἀσυνολογίας. Confer tamen

opera ſunt ac diſciplina, cauſſam dicere merito: Deas quidem ſua munera, quibuscumque voluerint, & in quantum decere putent, impertiri.

5. Interim tamen neque poëtica mihi apud te defenſio defuerit. Neque enim, puto, decet, a poëtis tenuiter nimis & minuto ſtudio repoſcere, ſyllabarum tenus omnium, perfecta omnino quae dixere, & ſi quid in ipſo poëſeos curſu non animadverſum effluat, acerbe illud exigere; verum ſcire, multa nos & modulorum cauſſa & ſoni inculcare. Quaedam autem carmen ipſum ſaepe, utpote levia *ac polita*, neſcio quomodo adſumit. At tu maximo nos noſtro bono is privatum, libertatem dico, & in fingendo poteſtatem. Et reliqua in poëſi pulchra non vides; ſed ramenta quaedam & ἔργα, καὶ μαθήματα, δίκαιον ἂν εἴην ἀπολογεῖσθαι. αἱ θεαὶ δὲ τὰς αὑτῶν δωρεὰς, οἷς τε ἂν ἐθέλωσι, καὶ ἐφ' ὅσον ἂν οἴωνται καλῶς ἔχειν, μεταδιδόασιν.

Ὅμως δὲ οὐκ ἀπορήσω πρός σε καὶ ποιητικῆς [e] ἀπολογίας· εἰ γάρ, οἶμαι, χρὴ τοῖς τῶν ποιητῶν ἐς τὸ λεπτότατον ἀκριβολογουμένοις, ἀπαιτεῖν χρὴ [f] τὴν συλλαβὴν ἑκάστην ἐντελῆ πάντως τὰ εἰρημένα. κἂν εἴ τι ἐν τῷ τῆς ποιήσεως δρόμῳ παραῤῥυὲν λάθῃ, σμικρῶς τοῦτο ἐξετάζειν, ἀλλ' εἰδέναι ὅτι πολλὰ ἡμεῖς, καὶ τῶν μέτρων ἕνεκα, καὶ τῆς εὐφωνίας, ἐπεμβάλλομεν. τὰ δὲ καὶ τὸ ἐπὶ αὐτὸ πολλάκις λεῖα ὄντα οὐκ οἶδ' ὅπως παρεδέξαλο. σὺ δὲ τὸ μέγιστον ὧν ἔχομεν ἀγαθῶν, ἀφαιρῇ ἡμᾶς, λέγω δὲ τὴν ἐλευθερίαν, καὶ τὴν ἐν τῷ ποιεῖν ἐξουσίαν· καὶ τὰ μὲν ἄλλα, οὐχ ὁρᾷς ὅσα τῆς ποιήσεως καλά. [g] σκινδαλάμους δὲ, καὶ ἀκάνθας τινὰς ἐκ-

60 65 70 75

[e] Ἀπολογίας] Reſtitui ex W. marg. *Al.* & *Fl.* Ἀσυλογίας male G. & Edd. vulgo. [f] Τὴν] Omittit *El.* [g] Σκινδαλάμους] Sic Edd. omnes & M. Σκινδάλμους corrigit *Solan.* aliique.

77. Σκινδαλάμους] Σκινδάλαμοι τὰ τῶν καλάμων ἀπόξυσματα ἢ σκόλοπες, ἢ ἐπιξηραντία τῶν ἀκριβῶν. σκινδαλαμῶ. † τοῦτο δὲ ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται ‡ σκινδαλάμους ὧν λεπτολογίας. Ἀριστοφάνης δὲ τὸ τελευταῖον, λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσεται. *V.*

† Videtur hic omiſſum quod extat apud *Suidam*: ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. *J. Cler.* Quod etiam agnoſcunt C. G. *M. du S.*

‡ Σκινδαλμοὺς] Exc. *G.* σκινδαλμούς. In C. vero uti & his ſcribitur.

men cum Ἀναξ. c. 3. ubi ἀσυλογίαν ſcribitur. *Kuſterus* αἰτιολογίας *Gronovii* probat. *M. du S.*

68. Παραῤῥυὲν λάθῃ] Cl. *Hemſt.* margini adleverat videnda *L. Bos* ad N. T. p. 273. Is igitur ad *Hebr.* 2. 1. ubi legas: μήποτε παραῤῥυῶμεν, docet id reddi non poſſe *perfluere*, quod de garrulis dicitur, & quod verbo ἀλῤῥεῖν vel ἀλῤῥυεῖν exprimi ſolet, ut *Plutarch.* habet de Garrul. p. 502. Dein ex hoc Luciani loco, εἴ τι — παραῤῥυὲν λάθῃ. i. e. *Si quid in poëſeos curſu per imprudentiam omiſſum fuerit*, aliisque, monet, idem eſſe quod ἁμαρτεῖν & παραπεσεῖν, oppoſitum τῷ προσέχειν. idque ap. LXX. *Proverb.* III. 21. opponi τῷ τηρεῖν, ubi legimus: υἱὲ, μὴ παραῤῥυῇς, τήρησον τὴν ἐμὴν βουλήν. Haec per compendium. *J. F. R.*

77. Σκινδαλάμους] Alias σκινδάλμους. F. G.

Σκινδάλμους] Antea ſcribebatur σκινδαλάμους. Ut emendationis ratio pateat, adi *Ariſtoph.* Nub. p. 130. E. & *Ran.* 250. D. *M. du S.*

Σκινδαλάμους] Σκινδαλμοὺς vocat *Ariſtoph.* Νεφ. 130. ubi docet Schol. proprie ſic dici τὰ λεπτοτάτα τῶν ξύλων καὶ τὰ τῶν καλάμων ξύσματα. Utitur etiam Βατραχ. 835. eadem orthographia & notione, pro ſubtilibus nugis. Poterat itaque alicui videri, forte hic etiam σκινδαλμοὺς eſſe reſtituendos. Verum non modo utriusque formae mentionem facit *Heſychius*: ſed eſt etiam, quod huc forte pertineat, in *Schol.* ad Νεφ. l. c. Τοῦτο δὲ (loquitur de nomine σκινδαλμὸς) ἐπὶ μὲν εὐθείας ὀξύνεται, ἐπὶ δὲ τῶν πλαγίων παροξύνεται. Haec ad verbum ſignificant, dici σκινδαλμὸς & σκινδαλμοὶ ſed σκινδάλαμον &c. τ. λ. Verum poteſt fieri ut de σκινδάλαμον & σκινδαλμὸς aliquid dicere voluerit *Scholiaſtes*, quod vel ipſe male explicaverit, vel corruperit alius. Caeterum eadem leguntur apud *Suidam* h. v. *J. M. G.*

Σκινδαλάμους] *Solani* emendationi adverſatur ſcriptura Scholiaſtae. Sed ſi & *Ariſtoph.* & ejus *Schol.* ad Nub. vſ. 130. inſpicias, videbis in *Ariſtoph.* σκινδαλμοὺς quidem ob metrum recte legi, omiſſo altero α. Verum *Biſetus* indicat ap. *Suid.* etiam σκινδάλαμοι legi; quod pro vulgata facit. *Heſych.* triplicem ſcriptu-

ἐκλέγεις, ᾗ λαβὰς τῇ συκοφαντίᾳ ζητεῖς. ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ, οὐδὲ κατ' ἐμὲ μόνον, ἀλλὰ πολλοὶ ᾗ ἄλλοι τὰ τῆς ὁμοτέχνου τῇ ἐμῇ Ὁμήρου καλακιζουσι, λεπτὰ οὕτω κομιδῇ, ᾗ μάλιστα μικρὰ ἄπαντα διεξιόντες.

spinas eligis, ansasque quaeris calumniae? Neque vero solus tu talia, neque contra me solum, sed multi etiam alii sunt, qui Homeri, eandem artem professi, carmina vellicant, ita minuta omnino & valde exigua disputantes.

Εἰ δὲ ᾗ χρὴ ὁμόσε χωρήσαντα τῇ αἰτίᾳ τὴν ὀρθοτάτην ἀπολογίαν ἀπολογήσασθαι, ἀνάγνωθι, ὦ οὗτος, τὰ ἔργα μου, ᾗ τὰς ἡμέρας. εἴσῃ γὰρ ὅσα ἐν τῷ ποιήματι τούτῳ, μαντικῶς ἅμα ᾗ προφητικῶς προειθέσπισταί μοι, τὰς ἀποβάσεις προαληθεύοντα τῆς γε ὀρθῶς ᾗ κατὰ καιρὸν πραττομένων, ᾗ τῶν παραλελειμμένων τὰς ζημίας. ᾗ τὸ,

6. Si vero opus est cominus congredi cum crimine, & eam dicere causam quae verissima est, lege, tu homo, Opera mea ac dies. Intelliges enim, quot res in illo carmine, divine & tanquam a vate praedictae a me sint, quae exitus praesignificent cum eorum, quae recte & suo tempore peraguntur, tum illorum quae praetermissa sunt, noxas. Jam illud:

Οἴσεις δ' ἐν Φορμῷ, παῦροι δέ σε θήσονται,

Corbe feres raro, rarus tibi & accola plaudet:

ᾗ πάλιν, ὅσα ἀγαθὰ πρόσεισι τοῖς ὀρθῶς γεωργοῦσι, [a] χρησιμωτάτη ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο.

& rursus, quae bona recte colentibus agrum superfutura sint, utilissima vitae divinatio jure habeatur.

ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν, ὦ θαυμασιὲ Ἡσίοδε, ᾗ πάνυ ποιμενικὸν [b] εἴρηταί σοι, ᾗ ἀπαληθεύειν ἔοικας τὴν τῶν Μουσῶν [c] ἐπίπνοιαν, αὐτὸς οὐδ' ἀπολογεῖσθαι ὑπὲρ τῶν ἐπῶν δυνάμενος· ἡμεῖς δὲ, ᾗ ταύτην τὴν μαντικὴν οὐδὲ σοῦ καὶ τῶν Μουσῶν [d] προσεμόμεθα· ἐπεὶ τά γε τοιαῦτα πολὺ μαντικώτεροι

7. LYC. Istuc quidem, vir admirabilis Hesiode, plane pro pastore a te dictum est, viderisque confirmare illum Musarum adflatum, qui neque causam dicere pro versibus possis. At non istam nos quidem divinationem a te ac Musis expectabamus: cum ad talia multo vobis diviniores sint rustici,

a Χρησιμ. — ΛΥΚ. Τοῦτο] Sic etiam M. cum Edd. *Gronovius* ΛΥΚ. transponit. b Εἴρηται] Εἰρῆσθαι *Fl.* Sed vulgatum praestat. c Ἐπίπνοιαν] Ἐπόνοιαν *Fl.* male. Id tamen & adscriptum marg. *Alw.* d Προσεμόμεθα] Περιμένομεν *Fl.* male.

81. Καλακιζουσι] Κιττῶσι. *V.* Καλαστίμουσι, καλαλοπῶσι. C.

82. Ἄντα] Τυά. ᾗ ἄστυ. ᾗ ὡραιολόγια. ᾗ ὀλίγα. *G.*

92. Φορμῷ] Φορμὸς, παραπαλυμόνου ᾗ πλακτὸν ἀγγεῖον ἐκ φλοιοῦ, ἐν ᾧ οἱ ἀγρόται τοὺς ἀκάνθας κομίζουσι. *G.*

98. Καὶ πάνυ ποιμενικὸν εἴρηταί σοι] Ἀντὶ τοῦ ἁπλούστατον ἢ κατὰ ποιμενικὸν ἦθος. *V.*

ram adfert, dicens: Σκινδάλαμος, σκόλοψ, τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ χ. χινδάλαμος (χυδάλομος Ed. *Hag.* male, credo) ἄλλοι σκινδαλμούς. Quare nil hic mutavi, etsi σκινδαλμοὺς usitatius. Habet nonnihil de hoc vocabulo *L. Bos* Obs. Crit. p. 186. Sed orthographiam etiam in medio relinquit. *J. F. R.*

79. Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σὺ] Ἀλλ' ὁ μόνος ταῦτα σύ. Th. M. Οὐ jam erat in Edd. nostris. *J. F. R.*

86. Ἔργα μου ᾗ τὰς ἡμ.] Antiquus ergo hic titulus. *M. du S.*

92. Οἴσεις &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 480. *M. du S.*

95. Χρησιμωτάτη. ἐν τῷ βίῳ μαντικὴ νομίζοιτο, ΛΥΚ. Τοῦτο μὲν οὖν &c.] Sic procedit is locus in editionibus. Sed quid priora verba faciant ad praecedentem periodum, haud facile quis dixerit. Necessum est omnino, ut persona Luciani his omnibus praeponatur, quippe cujus manifeste apparet has voces esse, qui vult concedere vaticinationem esse utilissimam hominibus, sed longe contendit ab ea abesse Hesiodum, quum pastoralia quaedam monita conscriberet. Sic igitur posthac mutandae editiones. ΛΥΚ. χρησιμωτάτη· ἐν τ. β. μ. νομίζοιτο. τοῦτο μὲν οὖν &c. Paulo ante etiam interpres vocem προσλοῦνται vitiose accepit pro singulari accusativo *quum praesignificavi*, quae tamen est

ftlei ; & optime nobis de illis rebus vaticinentur , ſi pluat Deus , florentes futuros eſſe manipulos : (*meſſem copioſam*) ſi vero aeſtus invaleſcat, ſitiantque arva, fieri non poſſe , quin fames ſitim illorum conſequatur : nec oportere media aeſtate arare , alioquin nihil inde utilitatis exoriturum , fuſis fruſtra feminibus ; neque metendum ſpicam adhuc viridem , alioquin vanum inventum iri fructum. Neque ſane divinatione ad illud opus eſt , niſi obruas ſemina , & ligone armatus ſervus terram iis inducat , devolaturas aves , omnemque ſpem aeſtatis interceptam devoraturas.

5 ὑμῶν οἱ γεωργοὶ, ᾗ ἄριστα μαντεύσαιντ' ἂν ἡμῖν περὶ αὐτῶν, ὅτι ὕσαντος μὲ τοῦ Διὸς, εὐθαλῆ ἔσται τὰ δράγματα· ἢν δὲ αὐχμὸς [f] ἐπιλάδῃ, ᾗ [g] διψήσωσιν αἱ ἄρουραι, ἠδέμια μηχανὴ μὴ οὐχὶ λιμὸν ἑπακολουθῆσαι τῷ δίψει αὐτῶν. ᾗ ὅτι οὐ μεσοῦντος θέρους χρὴ σπεῖρειν, ἢ οὐκ ἄν τι ὄφελος γένοιτο, εἰκῆ ἐκχυθέντων τῶν σπερμάτων· οὐδὲ ἀμᾶν χλωρὸν ἔτι τὸ τάχυ, ἢ κενὸν εὑρεθήσεται τὸ καρπόν. οὐ μὴν οὐδ' ἐκείνου μαντείας δεῖται, ὡς ἢν μὴ καλύψῃς τὰ σπέρματα, ᾗ θεράποντα μακέλλην ἔχοντα διαφορεῖν τὰς γῆς αὐτοῖς, καλαπτήσεται τὰ ὄρνεα, ᾗ προκαλεδεῖται τὴν ἅπασαν τοῦ θέρους ἐλπίδα.

8. Talia enim ſi quis praecepta dicat aut monita, non peccaverit; a divinatione autem multum abeſſe mihi hoc opus videtur, cujus ſit obſcura & nusquam nullo modo manifeſta ante cognoſcere. Quale eſt illud cum Minoi praedictum eſt, in dolio mellis ſuffocatum iri illius filium , & cum praeſignificata Achivis cauſſa irarum Apollinis, itemque anno decimo captum iri Ilium. Haec enim ſunt divinatio. Alioqui ſi iſta quoque *ſuperiora* ad divinationem aliquis re-

Τὰ μὲν τοιαῦτα προδιδόντος μὲ, ᾗ ὑποθήκας λέγων, οὐκ ἂν τις ἁμαρτάνοι. μαντικῆς δὲ πάμπολυ ἀποδεῖν μοι δοκεῖ, ἧς τὸ ἔργον τὰ ἄδηλα, ᾗ ἐδαμῇ ἐδαμῶς φανερὰ προγιγνώσκειν· ὥσπερ τὸ τῷ Μίνωϊ προειπεῖν, ὅτι ἐν τῷ τοῦ μέλιτος πίθῳ ὁ παῖς [h] ἔσται [i] αὐτῷ [k] ἀποπεπνιγμένος, ᾗ τὸ τοῖς Ἀχαιοῖς προμηνύσαι τὴν Ἀπόλλωνος ὀργῆς τὴν αἰτίαν, ᾗ τῷ δεκάτῳ ἔτει ἁλῶσαι τὸ Ἴλιον. ταῦτα γὰρ ἡ μαντική. ἐπεὶ ᾗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ

f ἐπιλάδῃ] Recte M. *Fl. H. Fr. P.* Ἡμῶν male *J.* f Ἐπιλάδῃ] Λάδῃ W. g Διψήσωσιν] Sic & *Fl* cum cett. Διψήσουσιν W. h Ἔσται] Recepi ex L. & W. in quo ἔσαι tamen ab altera manu, cum ἐσ ante legeretur, quod & Edd. obſidet. i Αὐτῷ] Αὐτοῦ *Fl.* k Ἀποπεπνιγμένος] Sic reſcriptum ex W. & *Fl.* Ἀποπνιγμένον Edd. cett.

eſt pluralis & referenda ad ὅσα. Opſopoeus ad ipſum poema qui retulit *poëmate ſucceſſus manifeſtante laborum.* *J.G.*

Χρησιμωτάτη] Nihil mutandum eſſe circa interpunctionem hujus loci, ſatis, puto, interpretatio noſtra oſtendit. *J. M. G.*

14. Κενὸν ἀφιεὶ. τὸ καρπόν] Poſſit aliquis ſuſpicari κενὸν (τὸ τάχυ) τοῦ καρποῦ, quod ſane ex libro allatum non reſpuerim. Sed nec alterum damnaverim : κενὸς καρπὸς *vanus*, *inanis*, qui ſpeciem quidem habet, ſed ob mollitiem & teneritatem paullo poſt exareſcens & corrugatus nihil relinquit praeter cuticulam. *J. M. G.*

24. Μίνωϊ] Fabulam hanc alibi me legere non memini. Confer Ὀρχ. c. 49. unde conjecturam facere licet, praedictum hoc Minoï a Polyido. *M. du S.*

26. Ἔσαι αὐτῷ ἀποπεπνιγμένος] Ἔσαι invenitur in W. & L. pro quo in Impr. eſt ἔσω. Ἀποπεπνιγμένος vero in W. & *Fl.* melius quam ut in Impr. ἀποπνιγόμενον. *M. du S.*

27. Ἀπόλλωνος ὀργῆς] *Hom.* Il. A. 93. Et ad ſtatim ſequentia conf. Il. B. 300. 332. *M. du S.*

30. Ἐπεὶ ᾗ τὰ τοιαῦτα εἴ τις αὐτῇ ἀνατιθείη, οὐκ ἂν φθόνου ᾗ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν ἔφθιτο, *facere non poteris*, quin Empedoclem ante ipſum

οὐκ ἂν φθάνοι κἀμὲ μάντιν λέγων. προφῶ γὰρ, καὶ προθεσπιῶ, καὶ ἄνευ Καστalίας, καὶ δάφνης, καὶ τρίποδος Δελφικῆς, ὅτι ἂν γυμνὸς τῇ κρύᾳ περίοιστή τις, ὕοντος προσέτι ἢ χαλαζῶντος τοῦ θεοῦ, ἠπίαλος ὁ μικρὸς ἐπιπεσεῖται τῷ τοιούτῳ· καὶ τὸ ἔτι γε τούτου μαντικώτερον, ὅτι καὶ θέρμη μετὰ ταῦτα, ὡς τὸ εἰκὸς, ἐπιγενήσεται, καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα, ὧν γελοῖον ἂν εἴη μεμνῆσθαι.

Ὥστε τὰς μὲν τοιαύτας ἀπολογίας καὶ μαντείας ἄφες· ἐκεῖνο δὲ ὃ εἴρηκας ἐν ἀρχῇ, ἴσως πρόσδεκτον ἄξιον, ὡς οὐδὲν ἥδεις τῶν λεγομένων, ἀλλά τις ἔμπνοια δαιμόνιος ἐνεποίει σοι τὰ μέτρα, καὶ πάνυ οὐδὲ ἐκείνη βέβαιος ἅπαξ. καὶ γὰρ ἂν τὰ μὲν ἐπετέλει τῶν ὑπεσχημένων, τάδ' ἀτελῆ ἀπελίμπανεν. *

ferat, effugere non poterit, quin me quoque vatem dicat. Praedicam enim ac divinabo, idque sine Castalia, & lauru & tripode Delphico, si quis nudus in frigore obambulet, pluvias insuper aut grandines fundente Deo, hunc talem rigor cum tremore non parvus invadet: & quod magis adhuc divinum est, etiam calor postea, ut probabile est, supervenier, & multa in hoc genere, quorum meminisse ridiculum fuerit.

9. Itaque hoc genus defensionis & divinationum omitte. Illud vero, quod initio dicebas, forte dignum fuerit quod recipiatur, nihil te sciviſſe eorum quae diceres, sed afflatu quodam divino subjecta tibi carmina, quamquam ne illud quidem satis firmum est: neque enim ille alia quidem promissorum impleturus erat, alia vero imperfecta relicturus.

NA-

a Ἥδις] Ἤδιστθα W. & *Fl.* b Ὑπεχημένων] Ὑπιχημίνων W.

35. Ἠπίαλος] Ριγοπύρετος. *V.*

Ipsum crimineris. Et rursus ibid. c. 26. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων, *ne igitur praeconium enunciare cunctaris.* In Symposio c. 2. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐπιὼν ἡμᾶς, *Itaque omnino nos excipies.* *F.G.*

31. Οὐκ ἂν φθάνοι] *Non effugiet me vatem dicere.* i.e. *quin me vatem dicat.* *F.G.*

44. Ἥδις] In W. & *Fl.* ἤδιστθα. quod observatu dignum est. *M.du S.*

48. *] Si quis illam de divinandi facultate Hesiodi disputationem, an fabellam? tractare velit; illi excutiendus ante omnia fuerit locus *Pausaniae* Boeot. p. 306, 7. *Wechel.* Οἱ δὲ αὐτοὶ τοῦτοι (Heliconis incolae) λέγουσι καὶ ὡς μαθὼν Ἡσίοδος διδαχθείη ὑπὸ Ἀκαρνάνων καὶ ἔστιν ἅπερ μαθὼν, ὁπόσα τε ἐπιλεξάμενος καὶ ἡμῖν, καὶ ἐξηγήσεις ἐπὶ τέρασιν. De his aliquid nos docuisse, Lycine. *J.M.G.*

5. Ἀπιέναι ἀλλὰ τοῦτο ἔτω] Aut ut fecimus interpungendum, aut ἀλλὰ τοῦτο prorsus exterminandum fuit. In *Ven.* 2. pro ἀπιέναι, παρίναι est. *M.du S.*

Ibid. Διὰ τοῦτο ἔτω] Sic legendum & distinguendum videtur: ἀλλά τί ἔτω φιλοθεάμων σύγε καὶ τοιαῦτα; *F.G.*

Διὰ τοῦτο] Haec verba superioribus esse adjungenda; nec, ut adhuc factum est, trahenda ad membrum sequens, apertum, nisi fallor, nostra facit interpretatio. *J.M.G.*

7. Ἐδεῖ σε ποιεῖ] Etsi commode abesse potest γε, minime tamen id cum Ox. omitto, quia ita saepissime abundat ap. Nostrum. Supra *Pseudol.* c. 8. f. ὅτ' ἐν σιτίῳ ποτέ γ', τι γε λέγει. Ibid. c. 20. f. οἶσθα γ', τι γε ποιοῦντα. Plura jam notata vid. ad *Quom. Hist.* c. 60. Adde *ibid.* c. 46. Et *Paras.* c. 51. f. Item *Long. Past.* III. 106. καὶ ἐζητεῖτο καὶ αὐτοὶ, *Aelian.* V. H. I. 2. *Phalar.* Ep. 8. δεδιὼς ἐγχωρῶν — ᾧ τάχα ἂν καὶ ἐπεσθην. Et alia quae Cl. *Hemsterh.* jam dedit T. I. *Somn.* c. 7. ubi καὶ τὸν θεῖον ἀμφοτέρων καὶ μάλα εὐδοκιμεῖτον δι' ἡμῶς. Et sic virorum doctorum conjecturae facile cum scriptura vulgata conciliarentur, si de *Calumn.* c. 30. pr. pro Τί ἂν χρῆναι ποιεῖν; legas, Τί ἂν χρὴ καὶ ποιεῖν; modo mutatione ibi opus fuerit. *J.F.R.*

10. Ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν] Ex Ægypto & tota Africa Romam frumentum advehebant. Inde Λιβύη πυροφόρος *Pindar.* Isthm. Odyss. 1. *Rutilius* Itiner. lib. 1.

Quin & fecundas tibi conferat Africa messes.

Sic Africa cum spicis. *Claudian.* lib. 2. de laudib. Stilic. Ex aliis etiam provinciis, e Sicilia, Gallia Narbonensi. *J.B.*

11. Σιταγωγῶν] Vid. cap. 13. & vitam Commodi a *Wottone* Anglice scriptam, 211. ubi de classe frumentariarum navium plura. *M.du S.*

15. Εἶπατε μεθ' ἡμῶν] Phrasis *Aristophanis* Pl. 814. Ἕπου μετ' ἐμοῦ παιδάριον. Ubi *Girard.* existimat servum tamen non respici, sed filium, quia de servo dixisset ἕπου μοι, *sequere me*, *non mecum.* Sed vellem hanc differentiam exemplis probasset, cui quidem favet

NAVIGIUM, SEU VOTA.

LYCINUS, TIMOLAUS, SAMIPPUS, ET ADIMANTUS.

L Y C.

NOnne dicebam ego, facilius posse fieri, ut vultures effugiat jacens in propatulo antiquum cadaver, quam Timolao mirabilis spectaculi aliquid *subducatur*, etsi uno spiritu Corinthum abire curriculo propter illud oporteat; adeo tu spectaculorum avidus, & impiger ad talia. T I M. Quid enim agendum erat, Lycine, homini otioso, qui audisset, ingentem adeo, vel immensam potius navem in Piraeeo appulsam, de illarum numero unam, quae annonam ex Aegypto in Italiam advehunt. Puto autem vos quoque, te, *inquam*, & Samippum hunc, non alia, quam spectandae hujus navis caussa ex urbe venire. L Y C. Sic est, per Jovem. Etiam Adimantus nos sequebatur Myrrhinusius. Verum ubi ille nunc sit, nescio, in spectatorum turba errore quodam a nobis distractus: ad navim quidem usque una venimus: cumque in illam ascenderemus, tu quidem, puto, Samippe, praecedebas: post te erat Adimantus, tum ego post illum utraque illum manu tenens, quippe ille me per totum ponticulum manu prehensum ducebat calceatum discalceatus ipse. Abhinc autem illum non

ΛΥΚΙΝΟΣ, ΤΙΜΟΛΑΟΣ, ΣΑΜΙΠΠΟΣ, ΚΑΙ ΑΔΕΙΜΑΝΤΟΣ.

Λ Υ Κ.

1 Οὐκ [a] ἐγὼ 'λεγον ὅτι θᾶττον τὰς γύπας ἴωλον νεκρὸν ἐν φανερῷ κείμενον, ἢ θεαμά τι τῶν ἀγαθῶν Τιμόλαον λαθεῖν, καὶν [b] εἰς Κόρινθον δέοι ἀπνευστὶ θέουσα [c] ἀπιέναι διὰ τοῦτο; ὥτω φιλοθεάμων σύ γε καὶ ἄοκνος τὰ τοιαῦτα. Τ Ι Μ. Τί γὰρ ἔδει [d] χρῆν ποιεῖν, ὦ Λυκῖνε, σχολὴν ἄγοντα, πυθόμενον ὅτως ἐφορμεῖται ναῦν, ἢ πέρα τοῦ μέτρου ἐς τὸν Πειραιᾶ καλαπεπλευκέναι, μίαν τῶν ἀπ' Αἰγύπτου εἰς Ἰταλίαν σιταγωγῶν; οἶμαι δὲ καὶ σφὼ, [e] σέ τε καὶ Σάμιππον τουτονί, μὴ κατ' ἄλλο τι ἐξ ἄστεος ἥκειν, ἢ ὀψομένους τὸ [f] πλοῖον. Λ Υ Κ. Νὴ Δία, καὶ Ἀδείμαντος [g] ὁ Μυρρινούσιος εἵπετο μεθ' ἡμῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδ' [h] ὅπου νῦν ἐκεῖνός ἐστιν, ἀποπλανηθεὶς ἐν τῷ πλήθει τῶν θεατῶν. ἄχρι μὲν γὰρ τοῦ νεὼς ἅμα ἤλθομεν, καὶ ἀνιόντες εἰς αὐτὸν, σὺ μὲν, οἶμαι, Σάμιππε, προῄεις· μετὰ σὲ δὲ [i] ὁ Ἀδείμαντος ἦν εἶτ' ἐγὼ μετ' ἐκεῖνον ἐχόμενος αὐτοῦ ἀμφοτέραις. καί με λαβὼν τοῦ ἀποβάθρας ὅλης παρέπεμψε χειραγωγῶν, ὑποδεδεμένον, [k] ἀνυπόδητος αὐτὸς ὤν. τὸ ἀπὸ τούτου δὲ οὐκ ἔτι αὖ-

a Ἐγὼ 'λεγον] Sic etiam *Fl.* cum *F. B. P. H.* b Εἰς] Ἐς O. c Ἀπιέναι] Sic *Fl. Bt. P.* &c. Παριέναι *F.* eum *V2.* d Καὶ] Omittit *F.* e Σέ τε] Σφᾶς ἔτι O. f Πλοῖον] Πλοῖον male *F.* sola. g Ὁ] Abest artic. in O. h Ὅπου] Ὅποι *Fl.* i Ὁ] Sine artic. O. & *Fl.* k Ἀνυπόδητος] Nil mut. Edd. nec O.

1. Οὐκ ἐγὼ 'λεγον] Κρᾶσις τοῦ ω καὶ τοῦ ε εἰς τὸ ω τῆς ἐγὼ καὶ τοῦ ἔλεγον. *V.*

vet *Hom.* Il. K. 516. Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕποντα. At nihil certi inde conficias; quum ἀκολουθεῖ μοι δ' ἡμῖν, in *Evang. Luc.* IX. 49. Et ἀκολουθεῖ μετ' αὐτοῦ & αὐτῶν in *Apocal.* VI. 8. item XIV. 13. quoque legas eodem sensu quo ἀκολουθῶν τινι in eadem Apocal. plus decies occurrit. Exempla alia ex Lexico gr. ubi ἕπεσθαι μετά τινος pro τινι, jam dedit Cl. Bos ad *Evang. Luc.* l. d. *J. F. R.*

22. Καί με] Pro ὡς με usurpari, pluribus monet Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Luc.* XV. 15. *J. F. R.*

23. Ἀνυπόδητος] Alibi ἀνυπόδητος penult. brevi. Vid. ad *Asin.* c. 16. ubi utrumque probatur. *J. F. R.*

29. Οὐκ-

αὐτὸν εἶδον, ὅτε ἔνδον ὅτε ἐπεὶ [a] καλελη-
λύθειμεν.

ΣΑΜ. [b] Οἶδα, ὦ Λυκῖνε, ὅπου ἡμᾶς ἀπέλειπεν, ὁπότε, οἶμαι, τὸ ὡραῖον ἐκεῖνο μειράκιον ἐκ τῆς Θαλάμης προῆλθε, τὸ ἡ καθαρὰν ὀθόνην ἐνδεδυκὸς, ἀναδεδεμένον ἐς τὸ ὀπίσω τὴν κόμην, ἐπ' ἀμφότερα τῆς μετώπου ἀπηγμένην. εἰ τοίνυν ἐγὼ Ἀδείμαντον οἶδα, οἶμαι, γλαφυρόν οὕτω [c] ἐκεῖνον θέαμα ἰδὼν, [d] μακρὰ χαίρειν φράσας [e] τῷ Αἰγυπτίῳ ναυπηγῷ, [f] περιηγμένῳ τὸ πλοῖον, παρέσχηκε δακρύοντα, ὥσπερ εἰώθει· ταχύδακρυς γὰρ ὁ ἀνὴρ ἐς τὰ ἐρωτικά. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ὑπάνυ καλὸς, ὦ Σάμιππε, ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι, ὡς ἂν καὶ Ἀδείμαντον ἐκπλῆξαι, ᾧ τοσοῦτοι Ἀθηναίων καλοὶ ἔπονται, πάντες ἐλεύθεροι, σωμάτων τὸ φθέγμα, παλαίστρας ἀποπνέοντες, οἷς καὶ τὸ δακρύσαι οὐκ ἀγεννές· ὅτῳ δὲ πρὸς τῷ μελάγχρως εἶναι, καὶ πρόχειλός

vidi, neque intus, neque postquam descendimus.

2. SAM. Nosti, Lycine, ubi nos reliquerit? puto *ego ibi*, ubi formosus ille puer de diaeta progrediebatur, ille puro linteo indutus, retro comam revinctus, utrinque a fronte abductam. Si ergo Adimantum ego novi, puto *hominem* eleganti adeo spectaculo viso, longum valere jusso naupego Aegyptio, qui monstrabat navim, adstitisse lacrimantem, ut solet. Facilis enim vir est, ubi amat, ad lacrimas. LYC. Quin non admodum pulcher mihi, Samippe, puer videbatur, ut Adimantum etiam percelleret, quem tot Athenis formosi sectantur, liberi omnes, jucundi sermonis, olentes palaestram, apud quos forte lacrimari etiam non ignavum fuerit. At iste, praeterquam quod niger, labiosus etiam est,

a Καλελη-λύθειμεν] Κατελη-λύθαμεν O. b Οἶδα] Οἶσθ' ὅν O. c Ἐκεῖν- θέαμα] Θέαμα ἐκεῖν- O. d Μακρὰ] Μακρὸν Fl. e Τῷ Αἰγυπτίῳ] Τῶν Αἰγυπτίων O. f Περιηγμένῳ] Περιηγμένου male O.

29. Θαλάμης] Θαλάμη τῇ θαλαμ- , οἷον ἡ κοιτών. V.

30. * Ἐνδεδυκὸς] Σημειοῦ τὸ ἐνδεδυκὸς, ἀντὶ τοῦ ἐνδεδυμένον. V.

* Ἐνδεδυκὸς] Mendosa scriptura scholio huic ansam, ut & multis aliis, dedit. *M. du S.*

29. Θαλάμης] De navis cubiculo dictum vides, cui proximi remiges θαλάμιοι audiebant; consule *Poll.* & *Raif.* 140. *M. du S.*

34. Μακρὰ χαίρειν] Nondum probo illud μακρόν. Vid. supra T. 2. p. 820. *Bis Accus.* c. 21. ibique adlegata. Adde *Rhet. Praec.* c. 10. ubi praeter cetera jam indicata, recte etiam μακρὰ χαίρειν legitur. *J. F. R.*

35. Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] Benedictus *navim circumagenti*. Quod quis intelligat? & quanto melior Micyllus, *per navigium circumcirca prerunte*. *J. G.*

Περιηγμένῳ τὸ πλοῖον] (Similis phrasis supra Διωξ. c. 5. περιηγητὴς τῆς εἰκόνος, ubi vide *Tollium*. *Kust*.) vid. N. Δ. XX. ipso initio. *M. du S.*

46. Ἐπεστενυμένον] Puto hunc locum illustrari posse ex *Philopatride* c. 16. ubi junguntur ἐπίσταλτο μύχιον, & ἐχρήματο ἐπεστενυμένον. Sine dubio ibi significat, *de imo pulmone tractam pituitam emoliri*: itaque hic etiam ad *vocem ex imo quasi recessu attractam & prolatam* refero. Illud quidem video, tarditatis aut languoris notionem plane huc non convenire; quid enim sibi vellet τὸ ἐπίτροχον; Neque tamen *confusionis* notionem ausim excludere, cum videam in Ἐτυμ. X. p. 540. ἐπεστενυμένα γράμματα, per festinationem varie tractas & sibi permistas. *J. M. G.*

49. Συνεστενυμένους] Conf. supra hoc Tom. ad *Dips.* c. 6. *J. F. R.*

50. Ἐλεύθεροι] Sic omnino legendum, non ut in omnibus libris nostris erat, ἐλεθερίων. De coma Athenienstium. *M. du S.*

54. Ἐν Παλλάδι] Γρ. ἔμπαλιν. *F. G.*

Ἔμπαλιν ἦ] Genuina haec scriptura, quam *Ven.* Edd. debemus. Reliquae depravatissime ἐν Παλλάδι, quod & Interpreti & *Bourdelotio* fraudi fuit. De Pallene vid. *Polyaen.* Strat. VII. p. 537. Apud veteres autem illos Athenienses senes comam alebant, & ornabant, quod locus *Thucydidis* a Nostro indicatus docet καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτοῦς τὰ εὐθυμώτατα, ἀφ' τὸ ἀκροδίαιτον, ἐ πολὺς χρόνος ἐπιὸν χιτῶνάς τε λινοῦς ἐπαύσαντας φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ὀλίγοις κρωβύλοις ἀναδούμενοι τὰ ἐν τῇ κεφαλῇ τριχῶν. ἀφ' ἧς ἔτι Ἰάονων τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὖτα ἡ σκιὴ κάτοχε. Quo in loco *Stephanus* ἐνίρεσι conjunctim legere jubet, ut apud *Suidam* legitur, & Etym. m. auctorem; quod etiam Clarissimo *Hudsonio* placet, & confirmari luculen-

est, & tenui nimis crure, & tractum quiddam *de imo gutture*, continuatumque nimis & volubile loquitur, Graece ille quidem, sed *ita ut* patrium quiddam sibilo atque tenore vocis *prodat*. Coma vero, & actus ille retro tortusque in spiram cincinnus, non liberalem esse indicat.

3. TIM. Quin illud nobilitatis Aegyptiae signum est, coma, Lycine. Omnes quippe apud illos ingenui eas implectunt, usque dum pubertatem attigerint. Contra ea majores nostri: quibus pulchrum visum est, comam alere seniores, revinctam in cincinnum aurea cicada comprehensum. SAM. Bene *facis*, Timolaë, quod Thucydidis nos scriptorum admones, quae in prooemio dixit de veteri luxu nostro, *ubi* & de Ionibus, quandó, qui tum erant, una inde deducti sunt.

4. LYC. Verum, Samippe, jam recor-

ἐστι, καὶ λεπτὸς ἄγαν τοῖν σκελοῖν, καὶ ἐφθέγξετο ὑπισεσυρμένον τι, καὶ συνεχὲς, καὶ ὑπίτροχον, Ἑλληνιστὶ μὲν, ἐς τὸ πάτριον δὲ τῷ φόφῳ, καὶ τῷ τῆς φωνῆς τόνῳ. ἡ κόμη δὲ, καὶ ἐς τὐπίσω ὁ πλόκαμος συνεσπειρόμενος, οὐκ ἐλευθέριόν φησιν αὐτὸν εἶναι.

ΤΙΜ. Τοῦτο μὲν εὐγενείας, ὦ Λυκῖνε, σημεῖόν ἐστιν [g] Αἰγυπτίας, ἡ κόμη. ἅπαντες γὰρ αὐτοῖς οἱ ἐλεύθεροι [h] παῖδες ἀναπλέκονται, ἕως τε πρὸς τὸ ἐφηβικόν· [i] ἔμπαλιν ἡμῖν οἱ πρόγονοι ἡμῶν, οἷς ἐδόκει καλὸν εἶναι κομᾶν τὰς γέροντας, ἀναδουμένους [k] κρώβυλον ὑπὸ τέττιγι χρυσῷ ἀνειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε, ὦ Τιμόλαε, ὅτι ἡμᾶς ἀναμιμνήσκεις τῶν Θουκυδίδου συγγραμμάτων, ἃ ἐν τῷ προοιμίῳ περὶ τῆς ἀρχαίας ἡμῶν τρυφῆς εἶπεν ἐν τοῖς Ἴωσιν, ὁπότε οἱ τότε συναπῳκίσθησαν.

[l] ΛΥΚ. Ἀτὰρ, ὦ Σάμιππε, νῦν ἀνεμνή-

[g] Αἰγυπτίας] Αἰγυπτιακῆς O. [h] Παῖδες] Non est in *Fl.* [i] Ἔμπαλιν ἡμῖν] Recepi ex *J. V2.* & marg. *A1.* Ἐν Παλλήνῃ οἱ cett. misere. [k] Κρώβυλον] Recte O. Schol. *Fl. V2.* Κρώβυλλον cett. [l] ΛΥΚ.] Sic *Solan.* dedit cum ΤΙΜ. ante ederetur.

49. Συνεσπειράθω] Συνεσπαμμένον. *G.*
56. Κρώβυλον] Κρώβυλον εἰδος πλέγματος τῆς τριχῶν,

lenter potest ex *Clem. Alex.* p. m. 58. A. Ubi ad hunc Thucydidis locum palam alludit. Praeter Thucydidem cum Scholiis vid. etiam *Eustath.* ad *Homer.* Il. Γ. De cicadis istis, & *Meurs.* lect. Att. I. 1. & de fort. Athen. p. 6. *Philostr.* 837. *M. du S.*

Ἔμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν] Si dicam ita emendandum hunc locum necessario; importunam hic esse Pallenen tum Thraciam, tum eam, quae fuit pagus Atticae; laborare constructionem; pessime interpunctum esse: vera dicam equidem, sed idem verear, ne nimium audax videar. Itaque vehementer delectatus sum, cum ipsum illud ἔμπαλιν reperirem in Aldi editione 1522. ubi caeteroquin aeque imperite interpunctum est, ut appareat, non esse a correctore, sed sumtum ab archetypo. Nempe sic optime sibi constant omnia. Apud Aegyptios comas implexas habent ingenui ad pubertatem; contra ea apud Athenienses antiquos id faciebant senum lautiores. Res manifesta nimis. Itaque nihil opus est, quam ut adscribamus verba, ad quae hic respicitur *Thucydidis* I, 6. Καὶ οἱ πρεσβύτεροι αὐτῶν (de Athenien sibus loquitur) τὴν τόδυσιν ἐποιοῦντο, καὶ τὸ ἀβροδίαιτον, ἐς πολὺς χρόνος ἔτι καὶ ἐς τοὺς γέροντας τε λιπαρῶς (observa hoc quoque Aegyptium) ἐπιτήδευμα

σαντο φορεῖντες, καὶ χρυσῶν τεττίγων ἐνέρσει κρωβύλον ἀναδούμενοι τῆς τῆς κεφαλῆς τριχῶν. ἀφ' ὧν καὶ τοὺς Ἴωνας τοὺς πρεσβυτέρους κατὰ τὸ ξυγγενὲς ἐπὶ πολὺ αὐτὴ ἡ σκευὴ κατέχει. Haec ultima de Ionibus etiam utcumque illustrant obscura sane Luciani verba, τὸ τοῦς Ἴωσιν, quorum an vera sit lectio, an ego sententiam assecutus sim, asseverate nolim dicere. Iones antiquam Athenienſium coloniam esse constat, vel ex ipso Thucydidis loco. *J. M. G.*

56. Κρώβυλλον] Crobylus crinium plexus in acumen definens, de quo *Thucydides* in primo. *Plutarch.* in libello de tacente Pythia. *Tertull.* Lib. de velandis virginibus. De cicada Athenienſium *Greg. Nazianzen.*

Κικροπίδαι τέττιγα πλόκοις ὑπὸ χαίτης ἰθὺν γαίης
Γηγενίης. —

G. C.

Κρώβυλλον ὑπὸ τέττιγι] Legend. Interpr. *Aristophan.* ad Nub. *Tzetz.* histor. 301. Chil. 10. *J. B.*

Κρώβυλλον] Κρώβυλον seu κρωβύλον legendum. *F. G.*

63. ΑΥΚ.] Luciano haec, non Timolao, cui vulgo tribuuntur, conveniunt. *M. du S.*

μνήσθην ὁπόθεν ἡμῖν ἀπελείφθη Ἀδείμαντος, ὅτε ὠδὶ τὸ ἱστὸν ὑπιόλὺ ἐσημεν[65] ἀναβλέποντες, ἀριθμοῦντες τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας, καὶ θαυμάζοντες ἀνιόντα τὸ ναύτιλον ἀφὶ τὸ κάλων, εἶτα ὑπὶ τὸ κεραίας ἄνω ἀσφαλῶς ἀφαθέοντα, τῶν κεροιάκων [a] ἐπειλημμένον. ΣΑΜ. Εὖγε λέγεις· τί[70] δ' ἂν χρὴ ποιεῖν ἡμᾶς ἐνταῦθα; καραδοκεῖν αὐτὸν, ἢ ἐθέλεις ἐγὼ αὖθις ἐπάνειμι ἐς τὸ πλοῖον; ΤΙΜ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ προϊωμεν. εἰκὸς γὰρ ἤδη παρεληλυθέναι ἐκεῖνον ἀποσοβῆντα ἐς τὸ ἄστυ, ἐπεὶ μηκέθ' ἡμᾶς εὑ-[75]ρεῖν ἐδύνατο· εἰ δὲ μὴ, ἀλλ' οἶδε τὴν ὁδὸν Ἀδείμαντος, καὶ δέος οὐδέν, μὴ ἀπολειφθεὶς ἡμῶν ἀποδυσκοληθῇ. ΛΥΚ. Ὁρᾶτε μὴ σκαιὸν ᾖ, φίλον ἀπολιπόντας αὐτὸς ἀπιέναι· βαδίζωμεν δ' ὅμως, εἰ καὶ Σαμίπ-[80]

dor, ubi relictus nobis sit Adimantus, cum ad malum staremus multum suspicientes numerantesque conjectus *telorum* in coriis, atque admirantes ascendentem per rudentes nautam, deinde per antennam in alto prehensis ceruchis transcurrentem. SAM. Recte istuc dicis. Quid ergo hic nobis faciendum est? expectandusne est, an vis in navem ego redeam? TIM. Nequaquam; sed pergamus. Credibile enim est illum per tumultuariam festinationem praeteriisse jam nos in urbem, cum non amplius invenire nos posset. Sin minus; at novit certe viam Adimantus, nec metus est, ne relictus a nobis in devium errorem incidat. LYC. Videte, ne siniſtrum sit, nos relicto amico abire. Abeamus tamen, si idem etiam

a Ἐπειλημμένον] Recte sic *B. S.* & marg. *A1.* Ἐπειλημμένον male cett. Ἀπειλημ— *Fl.*

69. Τῶν κεροιάκων ἐπειλημμένον] Τὰ νῦν * κάρια λεγόμενα ὠδὶ τοῖς ναύλοις, ἃ δὴ κρίκους καλοῦσιν οἱ παλαιοί. *V.*

* Κάρια] C. Κάρυα. quod & adscripsit *Vossius*, citato etiam Apollod. in Poliorc. teste *Gronovio*. *M. du S.* Immo κάρυα sine dubio hic legendum. *J. F. R.*

66. Τῶν βυρσῶν τὰς ὑπιόλας] Quo instructior navis, tanto plures habuit pelles & coria ad usum, quem Pollucis verbis licet describere I, 120. Τὰ δὲ ὅπλα τῶν νεῶν διῄρηται δὲ διφθέραι — πρὸς τὰς ὑπιόλας (contra tela varia) ἀντεσοφίζοντο, βύρσας προσηλοῦντες πρὸς τὰ τειχίσματα τῶν νεῶν, ὅπως ὁ σίδηρος ὀλισθάνῃ πρὸς τὸ ἀντίτυπον ἀντιλαβὴν οὐκ ἔχων. Irritum cadit & aberrat a destinatione ferrum, cum irruit in oppositum sibi quiddam, quod contra niti non potest, sed cedit, vimque adeo teli illati frangit. Interim videri & numerari in coriis istis possunt *ai* ὑπιόλαι vestigia impetuum, ipsique adeo ictus, ut in scuto scilicet vestigia, quae in iis haesere, telorum. Quod si cui nimis hoc durum videatur, praesertim in navi στιταγωγῷ, non bellica: ille ὑπιόλας, per nos licet, intelligat simpliciter injectiones vel impositiones coriorum, ipsaque adeo injecta & affixa ad navim tuendam coria. Sic accepisse *Micyllum* video. Sed neque dissimulanda *Schefferi* sententia de mil. nav. 2, 5. p. 141. qui intelligit ipsa vela e pluribus pellibus consuta, quibus proinde numerandis magnitudo navis aestimaretur. Eligat, quod quisque voluerit. Me praesertim movit solennis illa in nautica re τὸ ὑπιόλης & ὑμβολῆς significatio, quam illustrat etiam *Scheffer.* p. 235. *J. M. G.*

69. Τῶν κεροιάκων] Hic certe κεροίακες non sunt extrema s. cornua antennarum, ut interpretantur cum *Micyllo* in Lexicis; nisi putamus posse aliquem percurrere ipsas antennas, & eadem earum extrema comprehendere: quasi tu dicas funambulum extrema ejus funis per quem currit, manibus tenere. Sed sunt ii quos etiam *Lucanus* 8, 177. & 10, 495. Graeca voce *ceruchos* vocavit, rudentes, quibus ab utroque suo cornu suspensa antenna libratur & ad malum alligatur: quod videre licet apud *Scheffernm* de mil. nav. lib. 2, 5. p. 145. itemque p. 168. Neque vero notatio vocis repugnat huic significationi, neque enim ipsa tantum extrema s. cornua antennarum sunt οἶακες quidam, clavus, s. gubernaculum: verum vel maxime ille transversus funis ad utrumque cornu alligatus duobus extremis, media autem parte sic adnexus ad malum, ut triangulum efficiatur, cujus basis sit in ipsa antenna, angulus autem vehementer obtusus, unde brevissimum perpendiculum demitti queat, ad malum. Quae quidem luculenter omnia ἀφγραφὴ *Schefferiana* ostendit. *J. M. G.*

74. Ἀποσοβοῦντα] Subaudi τὰς χεῖρας, i. e. σπεύδοντα. Sic φύγειν παρασιώπα, scil. τὰς χεῖρας. *Casaub.* ad Char. Theophr. *F. G.*

Ἀποσοβοῦντα] Hic locus ostendit, apud *Suidam* non male legi ἀποτρίχωμαι, ubi ἀποσοβῶμαι exponit; quamquam aliter Doctissimus editor sentiat. *M. du S.*

Ἀποσοβοῦντα] Non video quid hic χεῖρας intelligi opus sit, etsi id in σοβεῖν, & in παρασιώπα interdum lateat. Nam ἀποσοβεῖν εἰς, pro *facessere*, *abire*, non in-

tre-

etiam Sampippo videatur. SAM. Omnino ita videtur, si qua apertam adhuc Palaestram inveniamus.

πῳ τοῦτο δοκεῖ. ΣΑΜ. Καὶ μάλα δοκεῖ, ἤν πως ἀνεῳγυῖαν ἢ παλαίστραν ἔτι καλαλάβωμεν.

5. Verum, ut interim aliquid loquamur, quanta haec navis! centum & viginti cubitorum longitudinem esse dicebat Naupegus, latitudinem autem supra quartam hujus partem; ac de constrato navis in fundum, ubi profundissima est, ad sentinam, undetriginta. Caeterum quantus est malus! quantam vero sustinet antennam, quanto opus habet & continetur protono! Ut vero puppis adsurgit sensim incurva, cui cheniscus impositus est aureus; ab altera parte justa proportione prora extollitur in adversum porrecta, habens ab utraque parte cognominem navis Deam Isidem.

Ἀλλὰ μεταξὺ [b] τῶν λόγων, ἡλίκη ναῦς, πέντε καὶ εἴκοσι καὶ ἑκατὸν πήχεων ἔλεγεν ὁ ναυπηγὸς τὸ μῆκος, εὖρος δὲ ὑπὲρ τὸ τέταρτον μάλιστα τούτου· καὶ ἀπὸ τῆς καταστρώματος ἐς τὸ σωθμόν, ἢ βαθύταλον κεῖται [c] τὸ ἄντλον, ἐννέα πρὸς τοῖς εἴκοσι. τὰ δ' ἄλλα ἡλίκος μὲν ὁ ἱστὸς, ὅσην δὲ ἀνέχει τὴν κεραίαν, οἵῳ δὲ [d] πρωτόνῳ συνέχεται, ὡς δὲ ἡ πρύμνα μὲν ἐπανέστηκεν ἠρέμα καμπύλη, χρυσοῦν [e] χηνίσκον ὀπίσειμμένη, καλαυλικρὺ δὲ ἀνάλογον [f] ἡ πρῴρα ὑπερέβηκεν, ἐς τὸ πρόσω ἀπομηκυνομένη, καὶ ἐπώνυμον τῆς νεὼς θεὸν ἔχουσα τὴν Ἶσιν ἑκατέρωθεν.

[b] Τῶν] Sine artic. O. & *Fl.* [c] Τὸν ἄντλον] Recte *Fl. P.* aliaeque. Τὰ ἄντλον *J.* [d] Πρωτόνῳ συνέχεται] Vulgo πρωτόνῳ πέχρηται, καὶ συνέχεται. Nos medias duas voces cum *Solan.* duce O. & *Fl.* delevimus. [e] Χηνίσκον] Sic O. Χοινίσκον Edd. hac priores. [f] Ἡ πρῴρα] Omissa in O.

frequens. Vid. supra ad pr. *Imag.* c. ult. Adde *Long. Past.* I. p. 73. f. Ed. *Moll.* ὁρᾷ τὸ Δάφνιν ἀκατεθειμένον ἐπὶ τοὺς ὤμους τὴν ἄγραν, καὶ ἀποσοβῶν ἐγνωκότα, quod recte ibi conversum: *citato abire gradu decreverat. Mollius* id rarum ait, & ex *Suid.* tantum addit: καὶ ἀποσοβῶμαι Μένανδρος. Adde nostrum infra *Sympos.* & *Thom. Mag.* tria haec Luciani testimonia adferentem, exponentemque ἀποσοβῶ — θαμβαλέως ἀπέρχομαι. Sed & σοβεῖτω παῖς τοὺς ποτηρίους συχνούς, *properat puer* &c. aliaque de ἀποσοβοῦσι κύλικας habet *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 87. *J.F.R.*

85. Εἴκοσι & ἑκατὸν] *Plut. Dem.* navem memorat CCLXXX. &c. (*Baif.* 42.) de qua & *Athen.* V. *M. du S.*

Ibid. Ἔλεγεν] Ἔλαχεν corrigit Rev. *Hasaeus* in nov. Thes. Theol. Philol. T. 2. p. 718. col. 2. (quod mihi humanissime indicavit Clar. Noster *Jac. Odé*) ac plane persuadet; quia navis faber haec Luciano enarrare non potuit, cum navis haec esset Athenis, illa in Aegypto sit fabricata; nec Lucianus cum ναυπηγῷ sed cum ναυκλήρῳ & *nautis* sermocinetur, ut patet deinde. Jam igitur vertendum: *sed interea, dum sermones caedimus, quanta navis? Longitudinem constituit* (tribuit, dedit) *navis fabricator viginti & centum cubitorum* &c. Parisinae Interpres *Micyllus* verba illa: *ajebat navis fabricator*, plane omisit, forsan quia sensum non inesse vidit. *J.F.R.*

91. Πρωτόνῳ] Mirum sane tantae navis malum ita aptatum, ut demitti & restitui posset; sed non aliter veteres. *M. du S.*

Ibid. Συνέχεται] In plerisque Impr. ante hanc vocem legitur πέχρηται καὶ. Sed neque Ox. nec *Fl.* agnoscunt. *M. du S.*

93. Χρυσοῦν χοινίσκον] Sic omnes omnino editiones, legendum tamen est χηνίσκον. De cheniseo multa *Colvius* ad Apul. *J.B.*

Ibid. Χηνίσκον] Pro χοινίσκον, quod plerique Impr. praeferunt, facere videtur, quod frumentariae navis aptum esset insigne. Sed Ox. Cod. χηνίσκον agnoscit, uti emendare jusserant bene multi. Vid. *Salmas.* 404. C. *Plin.* Exerc. *M. du S.*

Χηνίσκον] Invitis Edd. sic dudum edi volui; hae enim male, χοινίσκον, cum versiones tamen recte: *anserculum.* Qui dubitat, conferat modo supra, 2. *Ver. Hist.* c. 41. Viderat jam *Brod.* vulgatam sic corrigendam, Thes. Crit. part. 2. p. 457. Jam vero, quum & χηνίσκον in Ox. reperiatur, nullus haesitationi amplius locus. *Gujetus* adscripserat: i. e. ἢ ἐπέκειται χρυσοῦς χηνίσκος. Sed de illa constructione nemo ambigit. *J.F.R.*

95. Τὴν ἐπώνυμον & νεὼς] In hac navi & tutela & παράστημον videtur fuisse Isis, quae duo alias distinguuntur. Vid. *Salmas.* Exerc. Plin. p. 403. & de tutelis navium collecta a *Meursio* ad Lycophr. p. 131. seq. Sed omnium disertissime *Scheffer.* de mil. nav. 3, 1. qui neque hunc locum praetermittit p. 175. pr. *J.M.G.*

96. Ἔχουσα] Non agnoscit Ox. Cod. voces ἡ πρῴρα, quae in Impr. omnibus cernuntur; sed abesse sine sententiae damno non possunt; unde conficitur, in prora quandoque signum navis fuisse, & quidem ita positum, ut aut duplex esset, aut ita emineret, ut utrinque facile agnosci posset; quod vulgari ea de re

ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου τὸ [a] παράσημον πυραυγὲς, [b] καὶ πρὸ τούτων αἱ ἄγκυραι, καὶ τροφεῖα, καὶ παραγωγεῖς, καὶ αἱ μὴ τ πρύμναν οἰκήσεις, θαυμάσια πάντα μοι ἔδοξε.

Καὶ τὸ τ ναυτικὸν πλῆθος τραλοπέδῳ ἄν τις εἰκάσειεν. ἐλέγετο δὲ καὶ τοσῦτον ἄγειν σῖτον, ὡς ἱκανὸν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἐνιαύσιον πρὸς τροφήν. καχεῖνα πάντα μικρός τις ἀνθρωπίσκος γέρων ἤδη ἔσωζεν, ἐπὶ λεπτῇ κάμακι τὰ τηλικαῦτα πηδάλια διατρέφων. ἐδείχθη γάρ μοι ἀναφαλαντίας ἦλος, [c] Ἥρων, οἶμαι, τὄνομα. TIM. Θαυμάσιος τ τέχνην, ὡς ἔφασκον οἱ ἐμπλέοντες, καὶ τὰ θαλάττια σοφὸς ὑπὲρ τ Πρωτέα.

Ἠκούσατε δὲ ὅπως δεῦρο [d] κατήγαγε τὸ

Ornatus enim reliquus, picturae, & fupparum veli colore flammeo, & ante iſtaec ancorae, & verſoria, & circumactoria, & illae ad puppim habitationes, admirabilia mihi videbantur omnia;

6. Et nautarum multitudinem exercitui aliquis comparaverit. Dicebatur vero tantam etiam frumenti vim vehere, quae omnibus Atticae incolis ad annua alimenta ſufficeret. Atque haec omnia parvus aliquis homuncio, jam ſenex, ſervabat, parva pertica tantae molis gubernacula torquens. Oſtenſus enim mihi eſt recalvaſter aliquis, *caetera* criſpus, Heron nomine, arbitror. TIM. Admirabilis artis nomine, uꝫ vectores dicebant, & doctus *circa* maritima ſupra Proteum.

7. Audiſtis autem, quomodo huc deduxerit

a Παράσημον] Sic *Fl.* & *Schol.* Παράστιον Edd. O. & Ex. Πράσιον B2. Ἴσως παράσημον adſcript. B1. Καρχήσιον L. b Καὶ πρὸ] Abeſt καὶ ab O. c Ἥρων] In O. ἥρων. d Κατήγαγε] Κατήγαγον *Fl.* & marg. A1.

98. Τῦ ἱστῦ τὸ * παράσημον] Τὸ καρχήσιον. *V.*

* Παράστιον] Sic etiam legitur in Exc. *G.*

8. Κάμακι] Κάμακ, χάμακ· ἐρῶ ξύλον. λέγεται θαλαττῶς. *V.*

ſententiae adverſatur. Vid. omnino *Virg.* Æn. X. 156.

— — — *Aenēia puppis*
Prima tenet, roſtro Phrygios ſubjuncta leones;
Imminet Ida ſuper profugis gratiſſima Teucris.
M. du S.

97. Ὁ μὲν γὰρ ἄλλος κόσμος αἱ γραφαὶ, καὶ τῦ ἱστίου παράσημον πυραυγὲς] Salmurienſis, *Cetera enim ornamenta, picturae, veli paraſium flammeum.* Quid παράσημον Graecis, Latinis *paraſium* ſit, quaerant quibus libet horas bonas perdere. Ego ex Florentina editione reſcribendum cenſeo τῦ ἱστίου καρχήσιον παραυγές. Nam καρχήσιον fuit ſumma pars mali, per quam funes traducuntur teſte *Servio.* Paullo poſt in hoc ipſo dialogo: καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τ ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, *Stellam quandam ſplendidam, Dioſcurorum videlicet alterum, in carcheſio conſedisſe.* vide *Pollux.* l. 9. *Macrob.* lib. 10. *Navalis mali partem inferiorem pternam vocari. At circa mediam ferme partem τράχηλον dici, ſummam vero partem carcheſium nominari.* De τῷ πτίσματι & καρχησίῳ idem notavit Pollux, ſed de carcheſio addit, illud aliter etiam dici ἀλκυόνιον, & θυρώνιον. Fuerant autem carcheſia picta & minio illita, ut flammei eſſent ſplendoris. *Apul.* XI. Metam. *Malus inſurgit, pinus rotunda, ſplendore ſublimis, inſignis, carcheſio conſpicua.* Sic edit. veteres. Sed recentiores: *ſplendore ſublimis, inſigni carcheſio conſpicua.* ſed quid ſplendor facit ad ſublimitatem? Puto legendum: *ſplendore ſublimi inſignis, carcheſio conſpicua.* h. e. qui malus in ſublimitate, ſeu in cacumine ſplendet, conſpicuum carcheſium ferens. Catullus:

Lucida quae ſplendent ſummi carcheſia mali.
J. G. G.

Ibid. Αἱ γραφαὶ] Adſcripſit Cl. *Hemſterh.* vid. *Dukerum* ad *Thucyd.* p. 397. No. 48. Sed nihil aliud ibi agitur, quam quod Scholiaſt. Thucydideum σημείοις interpretetur καλλιγραφίαις τ τριήρων, quod ex hoc Luciani loco confirmari, ſed & de παρασήμοις ac tutelis naviums cogitari poſſit. *J. F. R.*

98. Ἰστίου τὸ θαυμάσιον] Nomen ignorabile nobis παράσημον, neſcio an ſatis cognitum *Scheffero*, qui *Paraſiam* appellat de Mil. Nav. 3, 1. p. 170. ac 175. quod alias παράσημον eſt. Sed licet ipſum nomen ignoremus, res tamen non videbatur plane obſcura. Παράστιον ergo puto illud eſſe quod alias vocatur σιφάριον, ſupparum, velum minus, ſplendidi coloris, majori impoſitum, quo in portum Puteolanum invehentibus uti licebat ſolis navibus, ut haec eſt, Alexandrinis. *Seneca* ep. 77. pr. *Subito hodie nobis Alexandrinae naves apparuerunt — Omnis in pilis Puteolorum turba conſiſtit, & ex ipſo genere velorum Alexandrinas, quamvis in magna turba navium intelligit. Satis enim*

b

xerit navem, quae illis inter navigandum accideriant, & quomodo ſtella ipſos ſervarit. LYC. Non, Timolae, ſed jam libenter ex te audiverimus. TIM. Nauclerus ipſe mihi narrabat, vir bonus, & conſuetudini aptus. Dicebat autem, cum ſolviſſent Pharo vento non valde vehementi, ſeptimo die vidiſſe Acamantem: tum reflante Zephyro obliquos Sidonem usque eſſe delatos. Inde autem magna tempeſtate die decimo per Aulonem veniſſe ad Chelidoneas. Hic vero parum abfuiſſe quin ſubmerſi omnes perirent.

8. Novi autem, cum ipſe aliquando Chelidoneas circumnavigaverim, quantus ibi locorum fluctus ſurgat, & maxime ſpirante Africo, cum Notum etiam aſſumſit.

πλοῖον, οἷα ἔπαθον πλέοντες, ἢ ὡς ὁ ἀστὴρ αὐτοὺς [c] ἔσωσεν; ΛΥΚ. Οὐκ, ὦ Τιμόλαε, ἀλλὰ νῦν ἡδέως [f] δ' ἂν ἀκούσαιμεν. ΤΙΜ. Ὁ ναύκληρος αὐτὸς διηγεῖτό μοι, χρηστὸς ἀνὴρ, καὶ προσομιλῆσαι δεξιός. ἔφη δὲ ἀπὸ τοῦ Φάρου ἀπάραντας ὑπὸ πάνυ βιαίῳ πνεύματι, ἑβδομαίους ἰδεῖν τὴν Ἀκάμαντα· εἶτα ζεφύρου ἀντιπνεύσαντος, ἀπενεχθῆναι πλαγίους ἄχρι Σιδῶνος· ἐκεῖθεν δὲ χειμῶνι μεγάλῳ δεκάτῃ ὕστερον Χελιδονέας τῇ Αὐλῶνος ἐλθεῖν· ἔνθα δὴ [g] σχεδὸν μικρὸν ἐπιβρυχίους δῦναι ἅπαντας.

Οἶδα δέ ποτε καὶ αὐτὸς πλεύσας περὶ Χελιδονέας, ἡλίκον ἐν τῷ τόπῳ ἀνίσταται τὸ κῦμα, καὶ μάλιστα ὑπὸ τὴν Λίβα, ὁπόταν ἐπιλάβῃ καὶ τοῦ Νότου. [h] κατ' ἐκεῖνο γὰρ δὴ

[c] Ἔσωσεν] Ἔσπασεν O. Ἔσωζεν B1. & 2. [f] Δ'] Abeſt ab O. [g] Παρὰ] Recepi ex O. Fl. J. & V2. Περὶ cett. male, quod Gujet. etiam correxit. [h] Κατ'] Et hoc receptum ex Fl. & L. pro μετ' quod eſt in Edd. cett. Reſtituta lectio etiam eſt in marg. A1.

licet ſupparum *intendere*, *quod in alto omnes habent naves. Nulla enim res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli; illinc maxime navis urgetur — cum intravere Capreas — ceterae velo jubentur eſſe contentae:* ſupparum *Alexandrinarum inſigne eſt.* Convenit color ſuppari: Seneca Medea vſ. 325. *Albo rubicunda tremunt ſuppara velo.* Convenit ſitus in ipſo velo, quod declarat idem locus *Senecae*, & ille alter *Lucani* 5, 429. *Summaque pandens Suppara velorum*, ut hic ἰσίῳ τὸ παράσιον. Videtur autem velo ita fuiſſe impoſitum, ut antennam communem haberet, *pede* autem, h. e. extremo ſ. angulo *imo*, ſuperius ad malum alligaretur. Suadet hoc non iſta modo perpetua cum velo ſocietas, (quin *ſummam partem veli* videtur appellare *Seneca* l. c.) ſed illud quoque, quod *Iſidorus* etym. 19, 3. *unum illi pedem* diſerte tribuit, & Scholiaſtes ad *Lucani* l. c. deſcribit ſuppara, *vela minora in modum deltae literae.* Hinc judicabunt viri maritimi, in quantum conveniat *ſupparis* cum Τοξεϊλῃ. Unum illud addo, ex hoc ipſo forte loco hauſiſſe *Scheffernm*, ut *Paraſiam* pro παρασήμῳ diceret, quod acciperet aliquam ſpeciem, ſi in *ſupparo*, ut hodie in vexillis ſ. *vlaggis* inſigne quoddam, unde noſci poſſet navis, intextum pictumve fuiſſe, conſtaret. *J. M. G.*

Ibid. Τὸ παράσιον] Cl. *Haſaeus* Theſ. Theol. Phil. T. 2. p. 719. Clar. *Graevium* reprehendit, qui Florentinae καρχήσιον amplectatur; cum id ſit gloſſema vocum τῷ ἰσίῳ παράσιον, nec facile dici ἰσίῳ καρχήσιον, ſed ſolum καρχήσιον, ut Lucian. ipſe mox dicat, & nusquam ſit in navi καρχήσιον, niſi ἐν τῷ ἰσίῳ. Adeoque pro vulgato παράσιον, docet legendum τὸ παράσημον, intellecto μέρος, i. e. *verſatilem mali partem*, verbaque Luciani eſſe periphraſin τῷ καρχησίῳ, ut *Scholiaſt.* bene ceperit. Quare de ſcriptura *Haſaeo* adſentior, qui eam ex ingenio vidit, licet deceptus fuerit a Cl. *Graev.* plane aberrante, in prodenda *Fl.* ſcriptura, quae non καρχήσιον, ſed παράσιον, aeque ac *Schol.* omnino habet, quod recepi. Plura de navibus Alexandrinis earumque magnitudine & partibus vid. ap. laudatum *Haſaeum* l. d. *J. F. R.*

99. Στροφῶσι] Nolunt grammatici hanc vocem de Cylindris uſurpari, quorum ope Anchorarum funes, & ipſa demum Anchora tollitur; ego tamen qua ratione de alia re hic uſurpetur, non video. *M. du S.*

3. Στρωσεῖσθε ἂν τις ὑπάσιον] Nihili ergo eſt ſcrupulus, quem mihi movebant nuper ad *Plinii* Paneg. 31, 2. homines CCLXXVI. in una navi frumentaria. Potuit ergo etiam cum tanto hominum numero Alexandrina Paulli navis fuiſſe σιταγωγός. *J. M. G.*

8. Πηδάλια] Plur. num. Conf. ſupra *Toxar.* c. 6. *J. F. R.*

21. Ἀκάμαντα] Cypri promontorium. *Ptol. Ortel.* *F. G.*

Ἀκάμαντα] Mons & promontorium Cypri Occidentale, quod nunc Italis nautis *Capo di San Piphano* dicitur, quod a dextris videtur iis, qui ab Alexandria vel Ægypto verſus Rhodum & Aſiam tendunt. *J. P. a G.*

24. Χελιδονίας] Χελιδονίας νῆσους *Steph.* vocat. *F. G.*

30. Κατ'] Sic L. & *Fl.* optime. In reliquis Impr. μετ'. *M. du S.*

δὴ συμβαίνῃ μερίζεσθαι τὸ Παμφύλιον ἀπὸ τῆς Λυκιακῆς θαλάσσης· καὶ ὁ κλύδων ἅτε ἀπὸ πολλῶν ῥευμάτων περὶ τῷ ἀκρωτηρίῳ σχιζόμενος. (a ἀπόξυροι δέ εἰσι πέτραι, καὶ ὀξεῖαι, προσαθηγόμεναι τῷ κλύσματι,) καὶ φοβερωτάτῳ ποιεῖ τὸν b κυμαίωγὴν, καὶ τὸν ἦχον μέγαν. καὶ τὸ κῦμα πολλάκις αὐτῷ ἰσομέγεθες τῷ σκοπέλῳ.

Ποst hoc enim evenire ſolet, ut a Lycio mari dividatur Pamphylium: fluctusque, utpote ab undis pluribus circa ipſum ſciſſus promontorium, (ſunt autem petrae abruptae & ab alludentibus aquis acutae) terribili cum ſonitu frangitur: atque ipſi ſaepe ſcopulo magnitudine aequalis eſt.

Τοιαῦτα καὶ σφᾶς καλαλαβεῖν ἔφασκεν ὁ ναύκληρος, ἔτι καὶ νυκτὸς οὔσης, καὶ ζόφου ἀκριβοῦς· ἀλλὰ πρὸς τὸν οἰμωγὴν αὐτῶν ἐπικλασθέντας τοὺς θεοὺς, πῦρ τε ἀναδεῖξαι ἀπὸ τῆς Λυκίας, ὡς γνωρίσαι τὸν τόπον ἐκεῖνον, καί τινα λαμπρὸν ἀστέρα, Διοσκούρων τὸν ἕτερον, ἐπικαθίσαι τῷ καρχησίῳ, καὶ καλευθῦναι τὴν ναῦν ὀπὶ τὰ λαιὰ c ἐς τὸ πέλαγος, ἤδη τῷ κρημνῷ προσφερομένην. τὐντεῦθεν δὲ ἅπαξ τὸν ὀρθὸν ἐκπεσόντας, ἀφ' τῆς Αἰγαίου πλεύσαντας, ἑβδομηκοστῇ ἀπ' Αἰγύπτου ἡμέρᾳ πρὸς ἀντίους τοὺς d Ἐτησίας παλαιάζοντας, ἐς Πειραιᾶ χθὲς καθορμίσασθαι, τοσοῦτον ἀποσυρέντας ἐς τὸ κάτω, ὡς ἔδει τὴν Κρήτην δεξιὰν λαβόντας, ὑπὲρ τὴν e Μαλέαν πλεύσαντας, ἤδη εἶναι ἐν Ἰταλίᾳ. ΛΥΚ. Νὴ Δία, θαυμάσιόν f τινα φὴς κυβερνήτην τὸν Ἥρωνα, ἢ

9. Ab his ſe etiam deprehenſos naucle-rus dicebat, cum nox adhuc eſſet & merae tenebrae. Sed ad ipſorum ploratum fractos *miſericordia* Deos, cum ignem oſtendiſſe de Lycia, ut oram illam agnoſcerent, lucidamque ſtellam quandam, Dioſcurorum alterum, inſedidiſſe carcheſio, ac direxiſſe navim ſiniſtrorſum in mare, cum jam jam ferretur ad ſcopulum. Inde, cum recta via ſemel excidiſſent, transnavigato Aegeo, ſeptuageſimo ab Aegypto die, obliquo ad tenentes ſibi adverſum Eteſias curſu, in Piraeeum heri appuliſſe, tantum ad inferiora detractos, quos oportuerit dextram legentes Cretam, Malea ſuperato, jam eſſe in Italia. LYC. Admirabilem, ita me Jupiter, mihi gubernatorem narras Heronem, aut aequa-

a Ἀπόξυροι] Ἀπόξηροι O. & *Fl.* ſolemni ſcribarum errore. b Κυμαίωγὴν] Al. κυμαγωγὴν *Coll.* At Noſtrae Edd. in vulgato conſpirant. c Ἐς τὸ πέλαγος] Omiſſa in O. d Ἐτησίας] Sic *J. P. H. S.* Ἐτησίους O. & *Fl.* e Μαλέαν] Sic O. *Fl. P.*, & marg. *A1. Μαλέα J. Ald. H. Fr. B1. S.* In articulo autem maſc. *Fl.* conſentit. f Τινα] Τι O.

36. Κυμαίωγὴν] Γρ. κυμαγωγήν. *G.*

34. Ἀπόξυροι] Conf. ſupra T. I. *Prometh.* ſub init. ubi ἀπότομοί τε — πέτραι Edd. Ἀπόξυροι vero Codd. A. P. L. quam varietatem Cl. *Hemſterh.* non retulit in ſuum locum; quia in nota *Solani* indicatur, qui addit etiam ἀπόξυροι eſſe in *Rhet. c. 7.* *J.F.R.*

44. Διοσκούρων — ἐπικαθίσαι] Et ſupra hoc ridens narraverat, *pro Merced. c. 1.* *J.F.R.*

54. Τὸν Μαλέαν] In Impr. ferme omnibus erat τὴν Μαλέα. In O. vero, & *Fl.* τὸ Μαλέαν, quod ſecuti ſumus. *M. du S.*

Ibid. Μαλέαν] *Guiet.* Μαλέα legens adſcripſit eſſe ab ὁ Μαλύς. Ego Μαλέαν cum *Thucyd.* III. 4. & 6. ſervavi, quod indicat *Caſaub.* ad *Strab.* XIII. 916. Apud *Strab.* Μαλέαν frequenter, interdum & Μαλέαν. *J.F.R.*

56. Ἢ τῷ Νηρέως υἱ.] Mentem Luciani hic non ſatis aſſequor, aut cur Nereum hic adſciſcat. *M. du S.*

61. Ἐμβοήσωμεν] Ex Cod. Ox. qui ἰμβοήσωμεν praefert, cum prave, in omnibus Impr. ſit ἐκβοήσωμεν. Vid. Ἔπισχ. c. 21. & πενθ. c. 15. *M. du S.*

Ἐμβοήσωμεν] In O. quidem ἰμβοήσωμεν, penultima brevi. Verum ideo non haeſitavi ἰμβ. ſaltem pro ἐκβ. inde arripere, quia *inclamare* hic poſtulatur, non *exclamare*, idque firmatur etiam locis Noſtri ab *Solano* indicatis, quibus adde mox c. 11. ἰμβοῶσιν. *J.F.R.*

63. Ἡ δυχερείᾳ] Infra *Philopatr.* c. δυχερείαις καθ' ἡμῶν,

qualem Nerei, qui tantum de via aberraverit.

10. Sed quid istuc? Nonne iste Adimantus est? T I M. Omnino ipse est Adimantus, inclamemus igitur. Adimante, te volo, Myrrhinusium, Strobichi filium. L Y C. Alterutrum horum, aut iratus nobis est, aut aurium usum amisit. Adimantus enim est, non alius. Satis jam clare video: & vestimentum ipsius est, & incessus, & brevis ad ipsam cutem tonsura. Acceleremus tamen gradum, ut ipsum adsequamur.

11. Nisi veste te prehensum advertamus, Adimante, non exaudies nos inclamantes; sed videris etiam profundae cogitationi immersus, non parvum neque contemtibile negotium animo agitare ac revolvere. ADIM. Nihil, Lycine, sinistrum: sed nova me inter eundum cogitatio subiens, ut inaudi-tam praetermitterem vestram vocem effecit, qui defixum totum in illa animum haberem. L Y C. Quaenam est illa? Ne enim cunctaris dicere, nisi est de valde secretis. Quamquam initiati, ut nosti, sumus, ac celare *commissa* didicimus. A D I M. Sed pudet me nimirum apud vos dicere, adeo pue-

τῆ Νηρέως ἡλικιώτιδι, ὃς τοσοῦτον ἀπεσφάλη τῆς ὁδοῦ.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐκ Ἀδείμαντος ἐκεῖνός ἐστι; T I M. Πάνυ μὲν οὖν Ἀδείμαντος αὐτός. [g] ἐμβοήσωμεν οὖν· Ἀδείμαντε, σέ φημι τὸν [h] Μυῤῥινούσιον, τὸν [i] Στροβίχου. Λ Υ Κ. [k] Δυοῖν θάτερον, ἢ δυσχεραίνει καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται· Ἀδείμαντε γοῦν, οὐκ ἄλλος τίς ἐστι, πάνυ ἤδη σαφῶς ὁρῶ, καὶ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ τὸ βάδισμα ἐκεῖνο, καὶ ἐν χρῷ [l] ἡ κυρά. ἐπιτείνωμεν δὲ ὅμως τὸ βάδισμα, ὡς καταλάβωμεν αὐτόν.

Ἢν μὴ τῷ ἱματίῳ λαβόμενοί σε ἐπιστρέψωμεν, ὦ Ἀδείμαντε, οὐκ ὑπακούσεις ἡμῖν [m] ἐμβοῶσιν; ἀλλὰ καὶ φροντίζειν ἔοικας ὅτι συννοίας τινὸς οὐ μικρὸν οὐδ' εὐκαταφρόνητον πρᾶγμα, ὡς δοκεῖς, ἀνακυκλῶν. Α Δ Ε Ι Μ. Οὐδέν, ὦ Λυκῖνε, χαλεπόν, ἀλλά με ξυμῆ τις ἔννοια μεταξὺ βαδίζοντα ὑπελθοῦσα, τοῦ μὴ οὐκ ἐᾶσαι ὑμῶν ἐποίησεν, ἀτενὲς πρὸς αὐτὸν ἅπαντι [n] τῷ λογισμῷ ἐμβλέποντα. Λ Υ Κ. Τίς αὕτη; μὴ γὰρ ὀκνήσῃς εἰπεῖν, εἰ μή τις ἐστὶ τῶν πάνυ ἀπορρήτων. καίτοι ἐτελέσθημεν, ὡς οἶσθα, καὶ [o] σιγᾶν μεμαθήκαμεν. Α Δ Ε Ι Μ. Ἀλλ' αἰσχύνομαι ἔγωγε εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς· οὕτω γὰρ

[g] Ἐμβοήσωμεν] Recepi ex O. Ἐμβ— Edd. [h] Μυῤῥινούσιον] Μυρρινούσιον O. [i] Στροβίχου] Στρομβίχου O. Στροβίχου *Fl.* & *Fr.* [k] Δυοῖν] Δυοῦν *Fl.* magis Attice! Sed parvi refert. [l] Ἡ] Omittit *H2.* [m] Ἐμβοῶσιν] Βοῶσιν sola *J.* [n] Τῷ] Omittit O. [o] Σιγᾶν] Σίγ' ἂν male O. pro σιγῶν. In vulgato consentiunt Edd.

80. Ἐτελέσθημεν] Ὡς * μόνον ἀπορρήτου ὄντος † τῷ τὰ μυστήρια ἀμυήτῳ ἐξειπεῖν. τοῦτο δὴ αὐτοῦ ἀποκλείοντος, ‡φησὶν ὡς οὐκ ἐξὸν σοι ὑμῖν πρὸς ὑμᾶς ἴσχειν ἀπόῤῥητον, εἰ-

* Μόνον] Μόνα antea edebatur, & mox *μυστήρια* male pro *μυστήρια*. *J. F. R.*

† Τῷ] Τὰ V.

‡ Φησὶν] Φασὶν edita. Emendavit *M. du S.*

γε ἐὰν δεῖ § τοῖς ἄλλοις ἀποκρύπτειν, οὐ ἀκινδύνως σοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἐμφέρειν καθίσταται, μεμνήμεθα γὰρ ἐκ αὐτοῦ, καὶ τοῦτο δὴ τὸ τῆς τραγῳδῶν πρὸς οἰκείων χορὸν ἰρᾶς. *V.*

§ Τοῖς ἄλλοις] Τὰς ἄλλας ἀπ. ἐν ἀκινδύνῳ σοι habent V. C. D. M. Quare posteriora inde adscivi, quum antè ederetur ἀκινδυνῶσαι. Sed pro ἐὰν δεῖ leg. ἃ δεῖ, & pro τὰ l. αὐτά. *J. F. R.*

ὑμῶν, ἢ ἐκκεκώφωται. *J. F. R.*

66. Ἐκεῖνος] Glossema videtur. *F. G.* Optime. Ejiciendum ergo. *J. F. R.*

67. Ἐν χρῷ ἡ κυρά] Vid. notam ad B. πρ. c. 20. *M. du S.*

71. Ἐμβοῶσιν] Quod *J.* praefixum ἐμ. omisit, operarum tantum culpam non Editoris, credo, quia βοῶσιν novum ibi versum inchoat. *J. F. R.*

72. Οὐ μικρὸν — ἀνακυκλῶν] Eadem phrasis totidem verbis infra *Philopatr.* c. 2. Sic ἀνακυκλῶν πρὸς ἑαυτὸν τὰ εἰρημένα. T. I. *Nigrin.* §. 6. f. *J. F. R.*

80. Ἐτελέσθημεν] Initiatus ergo Lucianus; nam etsi jocetur, hoc veri subesse oportet. *M. du S.*

81. Σιγᾶν] Mſ. Ox. σίγ' ἂν, pro σιγᾷν. Sed nihil mutato opus est. *M. du S.*

γὰρ μειρακιῶδες ὑμῖν [a] δόξει τὸ φρόντισμα. ΛΥΚ. [b] Μῶν ἐρωτικόν τί ἐστιν; οὐδὲ γὰρ οὐδὲ τοῦτο ἀμυήτοις ἡμῖν ἐξαγορεύσεις, ἀλλ' ἐπὶ λαμπρᾷ τῇ δᾳδὶ καὶ αὐτοῖς τελεσμένοις.

ΑΔΕΙΜ. Οὐδέν, ὦ θαυμάσιε, τοιοῦτον, ἀλλά τινα πλοῦτον ἐμαυτῷ ἀνεπλαττόμην, ἣν κενὴν μακαρίαν [c] οἱ πολλοὶ καλοῦσι· καί μοι ἐν ἀκμῇ τῆς οὐσίας καὶ τρυφῆς ἐπέστης. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὸ προχειρότατον τοῦτο, κοινὸς [d] Ἑρμᾶς, φασὶ καὶ εἰς μέσον καταθεῖναι φέρων τὸν πλοῦτον· ἄξιον γὰρ ἀπολαῦσαι τὸ μέρος φίλους ὄντας, τὸν Ἀδείμαντον τρυφῆς. ΑΔΕΙΜ. Ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ εἰς τὴν ναῦν ἐπιβάσῃ, ἐπεί σε, ὦ Λυκῖνε, κατέστησα εἰς τὸ ἀσφαλές. διαμετροῦντος γάρ μου τὰ ἀγκύρας τὸ [e] μέγεθος, οὐκ οἶδ' ὅπου ὑμεῖς ἀπέστητε.

Ἰδὼν δ' ὅμως τὰ πάντα, ἠρόμην τινὰ τῶν ναυτῶν ὁπόσην [f] ἀποφέρει ἡ ναῦς τῷ δεσπότῃ ὡς ἐπιτοπολὺ κατ' ἔτος ἕκαστον τὴν διαφοράν. ὁ δέ μοι, Δώδεκα, ἔφη, Ἀττικὰ τάλαντα, εἰ πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο. τοιγαροῦν ἐνταῦθεν ἐπανιὼν, ἐλογιζόμην, εἴ τις θεῶν τὴν ναῦν ἄφνω ἐμὴν ποιήσειεν εἶναι, οἷον ἂν ὡς εὐδαίμονα βίον ἐβίωσα, εὖ ποιῶν τοὺς φίλους, καὶ ἐπιπλέων ἐνίοτε μὲν αὐτὸς, ἐνίοτε δὲ οἰκέτας ἐκπέμπων· εἶτα

rilis vobis videbitur cogitatio. LYC. Numquid amatorium quid est? neque enim hoc etiam profanis nobis enarraveris, sed *hominibus* ad claram facem ipsis quoque initiatis.

12. ADIM. Nihil tale, o noster. Sed divitias mihi quasdam ipse fingebam animo, quam ficticiam Beatam *insulam* omnes vocant; vosque in ipso mihi divitiarum & voluptatis fastigio superveniistis. LYC. Itaque illud *hic valeat* expeditissimum, communis esto Mercurius! ajunt: atque in medium allatas depone divitias: aequum enim est, in partem venire nos, qui amici sumus, voluptatum Adimanti. ADIM. A vobis quidem relictus sum in primo statim in navim ingressu, cum te, Lycine, in tuto collocassem. Dimetiente enim me anicorae magnitudinem, vos nescio quo discesseratis.

13. Tamen visis omnibus, quaerebam ex nautarum aliquo, *Quantum plerumque mercedis domino singulis annis ea navis refert?* At ille, *Duodecim*, inquit, *talenta Attica, si quis quod minimum est computet.* Hinc ergo rediens ita cogitabam, *Si quis Deorum, hanc navem subito, ut mea sit, faciat; quam ego, quam felicem vitam agam! bene faciens amicis, interdum ipse navigans, emittens non nunquam servos.* Deinde de duo-

a Δόξει] Δόξῃ O. b Μῶν ἐρωτικόν] Τῶν ἐρωτικῶν O. c Οἱ πολλοὶ] Οἱ παλαιοὶ marg. *AIW.* Idque placet. d Ἑρμᾶς] Nil var. Edd. e Μέγεθος] Πάχος O. & *Fl.* f Ἀποφέρει] Deest in O.

90. Κενὴν μακαρίαν] Τὰ πρὸς ῥᾳστώνην ἢ εὐημερίαν τείνοντα, εἴτε ἐγρηγορότων ἢ εὐθυμία, εἴτε ἢ καθευδόντων ἐνύπνια, κενὴν μακαρίαν οἱ παλαιοὶ κατεφήμισαν. *V.*

7. Πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο] † Ναυλικά. *V.*

* Εὐθυμία] Εὐθύμια legend. Cl. *Weissen.* bene monuit. *J. F. R.* † Ναυλικά] Quid respiciat, incertum. *M. du S.*

93. Κοινὸς Ἑρμᾶς] *Phrunus.* cap. de Mercer. *Theoph.* Charact. 24. Latini *in commune. Seneca* Epistola 120. *Quoties aliquid inveni, non exspecto donec dicas in commune, ipse mihi dico.* *J. B.*

Κοινὸς Ἑρμᾶς] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. p. 250. *M. du S.*

Ibid. Ἑρμᾶς] Nil quoque Codd. variare video. Alias Ἑρμῆς postularetur. *Casaub.* ad Theoph. l. d. explicat quidem proverbium; sed haec Luciani adlegans Ἑρμᾶς quoque scribit. Ego, etsi Doricum est Ἑρμᾶς, nihil muto, quia ex nautarum pronuntiatione sic dedisse videtur. *J. F. R.*

6. Δώδεκα — Ἀττ. τάλ.] Ultra duo millia librarum Anglicanarum, nempe 2335. *M. du S.*

7. Εἰ πρὸς τελάχιστόν τις λογίζοιτο] Benedictus, *si quis ad minima usque supputaret.* Ergo putavit ille maxi-

duodecim illis talentis domum jam aedificabam loco opportuno, paullo supra Poecilen, relicta illa ad Iliſſum paterna: & ſervos emebam, & veſtes, currusque, & equos. Jamque & navigabam felixque praedicabar a vectoribus omnibus, metuendus nautis, ac tantum non rex *ab illis* habitus. Verum adhuc componenti mihi rem navalem, & in portum proſpectanti e longinquo, *tuo*, Lycine, adventu demerſiſti divitias, evertiſti, dum bene & ſecundo votorum flatu fertur navigium.

14. LYC. Igitur, vir fortis, prehenſum me ad Imperatorem abducito, ut piratam aliquem, aut perniciem navium, qui tanti tibi naufragii cauſſa fuerim, idque in terra, ipſaque inter Piraeea atque urbem via. Sed vide, quomodo caſum tuum ſolaturus ſim. Habe enim tibi, ecce, quinque, ſi volueris, pulchriora majoraque Aegyptio illo, navigia, & quod maximum eſt, quae mergi non poſſint: ac celeriter tibi, quinquies ſingulis annis, frumenta unumquodque advehat: te vero, naucleroorum praeſtantiſſime, intolerabilem nobis tum futurum apparet. Qui enim modo unius hujusce navigii dominus cum eſſes, inclamantes non audieris, ſi quinque poſſideas, praeter hanc, trium omnes velorum, quae perire non poſſint, nec reſpicies ni-

ἐκ τ δώδεκα ἐκείνων ταλάντων, οἰκίαν τε ἤδη ᾠκοδομησάμην ἐν ἐπικαίρῳ μικρὸν ὑπὲρ τ ποικίλην, τ δὲ τ Ἰλισοῦ ἐκείνην τ πατρῴαν [g] ἀφεὶς, καὶ οἰκέτας ὠνούμην καὶ ἐσθῆτας, καὶ ζεύγη, καὶ ἵππους. νυνὶ δὲ [h] ἤδη καὶ ἔπλεον, ὑφ' ἁπάντων εὐδαιμονιζόμενος τ ἐπιβατῶν, φοβερὸς τοῖς ναύταις, οὐ μονονυχὶ βασιλεὺς νομιζόμενος. ἔτι δέ μοι τὰ κατ' τ ναῦν εὐθετίζοντι, καὶ ἐς λιμένα πόρρωθεν ἀποβλέποντι, ἐπιστὰς, ὦ Λυκῖνε, κατέδυσας τ πλοῦτον, καὶ ἀνέτρεψας εὖ φερόμενον τὸ σκάφος [i] ὑρίῳ τ εὐχῆς [k] τῷ πνεύματι.

ΛΥΚ. Οὐκοῦν, ὦ γενναῖε, λαβόμενός μου, ἄπαγε πρὸς τ στρατηγόν, ὡς τινα [l] πειρατὴν, ἢ καταπορίστην, ὃς τηλικοῦτον ναυάγιον εἴργασμαι, καὶ ταῦτα ἐν γῇ κατ' τ ἐκ Πειραιῶς ἐς τὸ ἄστυ. ἀλλ' ὅρα ὅπως μοι μυθήσομαί σου τὸ πταῖσμα. πέντε γὰρ, εἰ βούλει, καλλίω καὶ μείζω τῶν Αἰγυπτίου [m] πλοῖα ἤδη ἔχεις, καὶ τὸ μέγιστον, οὐδὲ καταδῦναι δυνάμενα. καὶ τάχα σοι πεντάκις ἐξ Αἰγύπτου κατ' ἔτος ἕκαστον [n] σιταγωγείτω σιταγωγίαν, [o] εἰ καὶ, ὦ ναυκλήρων ἄριστε, δῆλος εἶ ἀφορητος ἡμῖν τότε γενησόμενος. [p] ὡς γὰρ ἔτι ἑνὸς πλοίου τυτουὶ δεσπότης ὤν, παρήκουες βοώντων, εἰ πέντε κτήσαιο πρὸς τούτῳ τριάρμενα πάντα, καὶ ἀνώλεθρα, οὐδὲ ὄψει δηλαδὴ τοὺς φίλους.

[g] Ἀφοὺς] Ἀφ' οὗς *Fl.* [h] Ἤδη] Omittit O. [i] Οὐρίῳ] Recepi ex O. Οὐρίῳ Edd. [k] Τῷ] Omittit O. [l] Πειρατὴν] Πειρατὴν O. male. [m] Πλοῖα] Sic *Fl. H. P.* &c. Πλοῖ' *J.* [n] Σιταγωγείτω] Sic O. *Fl. Fr. P.* aliaeque Σιταγωγείτωσαν *J.* & marg. *A*1. [o] Εἰ καὶ] Sic *Solan.* non habent *ut* Edd. nec O. [p] Ὡς] Ὅς *Fl.*

maximam eam ſummam eſſe, quousque aſcendere queant reditus ejus, &, ſi omnino nihil, ne minimum quidem, ex lucris in ſupputatione omittas, nunquam fore ultra duodecim talenta. Aliter cenſuit Micyllus, qui vertit *etiamſi quis communiora tantum computaret*: quae tamen verſio ſubobſcura eſt, dum vix dicas utrum *communiora* intellexerit talenta, an ſubintellecto *lucra*. Certe videntur Graeca ſignificare duodecim redigi talenta, ſi quis craſſo modo colligat; ſi ad minimum, non ſummum quis ſubduxerit, ſi non accuratiſſime ſingula in rationem mittantur, ſed rudius generaliusque ediderit. *J.G.*

24. Οὐρίῳ] Hanc emendationem noſtram confirmat Cod. Ox. In reliquis enim ſcribitur ὑρίῳ. *M. du S.*

Οὐρίῳ] Sic reſcripſi, quia ſic ſolet ſcribi ap. alios, & ap. Noſtrum. Supra T. 2. I. *Ver. Hiſt.* c. 5. Οὐρίῳ ἀνέμῳ &c. *J.F.R.*

36. Εἰ καὶ] Vocula *ut* quam hic vides, in omnibus maximo ſententiae damno, hactenus omiſſa, a me addita eſt. *M. du S.*

38. Ὡς γὰρ] Ὅς leg. videtur. *F.G.* Et quia *Fl.* ſic bene habet, id omnino recipiendum duco, etſi id non feci, quod & vulgata ſuos defenſores eſt repertura. *J.F.R.*

40. Τριάρμενα] I. e. μεγάλα. *F.G.*

λυς. σὺ μὲν οὖν εὐπλόει, ὦ βέλτιστε· ἡμεῖς δὲ ἐν Πειραιεῖ καθεδούμεθα· καὶ τοὺς ἐξ Αἰγύπτου ἢ Ἰταλίας καταπλέοντας ἀναχρίνοντες, εἴ που τὸ μέγα Ἀδαμάντου πλοῖον, Ἴσιν, τις οἶδεν.

mirum amicos. Itaque feliciter, amice, naviga, Nos in Piraeeo ſedebimus rogantes qui ex Aegypto aut Italia appellent, Num forte magnum Adimanti navigium, Iſidem, aliquis viderit.

ΑΔΕΙΜ. Ὁρᾷς, ἀφ' τούτου ὤκνουν εἰπεῖν ἃ ἐνενόουν, εἰδὼς ὅτι ἐν γέλωτι καὶ σκώμμασι ποιήσεταί με τὴν εὐχήν. ὥστε ὀλίγας μικρὸν, ἕως ἂν ὑμεῖς προχωρήσητε, [a] ἀποπλευσοῦμαι πάλιν ὀπίσω. πολὺ γὰρ ἄμεινον τοῖς ναύταις [b] προσλαλεῖν, ἢ ὑφ' [c] ὑμῶν καταγελᾶσθαι. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ἐπεὶ [d] συνεμβησόμεθά σοι καὶ αὐτοὶ ἀνασπάντες. ΑΔΕΙΜ. Ἀλλὰ ὑφαιρήσω τὴν [e] ἀποβάθραν, προεισελθών. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ἡμεῖς γε προσνηξόμεθα ὑμῖν. μὴ γὰρ οἴει σοὶ μὲν εἶναι ῥᾴδιον τηλικαῦτα πλοῖα κτᾶσθαι, μήτε πριαμένῳ μήτε ναυπηγησαμένῳ· ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν παρὰ τῶν θεῶν ὀλίγους σταδίους ἀκμῆτες δύνασθαι νεῖν. καίτοι [f] πρώτην καὶ ἐς Αἴγιναν ὀπίσω τὴν [g] τελετὴν, οἶδα ἐν ἡλίκῳ σκαφιδίῳ πάντες ἅμα οἱ φίλοι τεττάρων ἑκάστου ὀβολῶν διεπλεύσαμεν, καὶ οὐδὲν ἐνωχλήσαμεν ἡμᾶς συμπλέοντας· νῦν δὲ ἀγανακτεῖς, εἰ συνεμβησόμεθά σοι, καὶ τὴν ἀποβάθραν προεισελθὼν

15. ADIM. Vides? Propterea dicere, quae cogitabam cunctabar, qui ſcirem, riſui vos & ludibrio votum meum habituros. Itaque reſiſtam paullulum, dum vos proceſſeritis, ac navim deinde rurſus ſolvam. Praeſtat enim cum nautis agere, quam a vobis derideri. LYC. Nequaquam, reſiſtemus & ipſi, ut conſcendere tecum poſſimus. ADIM. At ego praegreſſus tollam ponticulum. LYC. Nos itaque ad vos adnatabimus. Numquid enim putas, facile tibi eſſe tot ac tantas poſſidere naves, quas nec emeris neque aedificaveris: nos vero votis non impetraturos a Diis, ut multa ſtadia nihil fatigati natare poſſimus? Quamquam nuper etiam Aeginam ad Hecates cerimonias, noſti, quam parva in ſcaphula omnes ſimul amici quaternis quisque obolis trajecerimus, nec moleſtum tibi tum erat nobiſcum navigare: nunc autem fers graviter, ſi tecum inſcendamus, & praegreſſus au-

a Ἀποπλευσοῦμαι] Nil var. Edd. nec O. b Προσλαλεῖν] Male B2. προσμαλεῖν. c Ὑμῶν] Ἡμῶν male B1. 2. d Συνεμβησόμεθα] Συμβησ. male Fl. e Ἀποβάθραν] Ὑποβάθραν male O. f Πρώτην] Sic Edd. Lege πρὸ τῦ. g Τελετὴν] Ἑορτὴν O.

62. Καὶ ἐς Αἴγιναν] Ἑορτὴ ἐν Αἰγίνῃ. V.

43. Ἐν Πειραιεῖ] Sic & infra *Dial. Meretr.* VI. recte. Et *Ariſtoph.* Pac. 144. licet metri cauſſa detracto jota, Ἐν Πειραεῖ. Eſt enim caſ. rectus ὁ Πειραιεύς. vid. *Strab.* IX. ſub init. *Alciphr.* I. p. 258. ne credas Πειραιεῖ legendum, ut Ἰδμοῖ ἐ Πυθοῖ c. 20. & alibi. Sed & Πειραιεῖ ſine praepoſ. *Alciphr.* III. Ep. 7. f. ἐς Πειραιᾶ βαδιοῦμαι. *F.F.R.*

48. Ἐν γέλωτι — ποιήσεται] Sic ſupra *Quom. Hiſt.* c. 32. *Tox.* 22. &c. *F.F.R.*

50. Ἀποπλευσοῦμαι] Fut. 1. circumflexum Attice, cujus exempla frequentia vide ap. Cl. *Maitt.* de Dial. p. 359. Qui ea uſui promiſcuo Dialecti Doricae adſcribens, tamen ex *Thucyd.* & *Xenoph.* multa adfert. *F.F.R.*

54. Ὑποστάντες] L. e. *ſubſidentes.* An ἐπιστάντες; ut reſpondeat τοῦ ὄκνου ἐπίστας μικρόν. *F.G.*

59. Ἡμεῖς δὲ οὐκ αἰτήσομεν] An ſic legend. ἡμᾶς δὲ οὐκ αἰτησομένους — ἀκμῆτας δύνασθαι νεῖν. *F.G.* Non opus eſt mutato. Vidimus ejusmodi nominativos non ſemel. Adde & infra *Geſner.* ad *Philopatr.* c. 23. pr. *F.F.R.*

62. Πρὸ τῦ] Legebatur antea in omnibus Impr. πρῶτον. Sed ſcribendum eſt aut πρὸ τούτου, aut πρὸ τῦ ut c. 30. & *Mm.* c. 2. *M. du S.*

Ibid. Ἐπόδιος τελετὴν] Horum myſteriorum meminit *Pauſan.* p. 72. 23. non quidem titulo Ἐποδίας, ſed *Hecates* tantum. *M. du S.*

68. Ὑπημαζᾶς] *Th. Mag.* h. v. haec Luciani adferens habet: ὑπημαζᾶς γὰρ, ὦ Ἀδίμαντε. Sed γὰρ non movendum. Ceterum de phraſi confer *Alciphr.* I. Ep. 18.

auferre vis ponticulum : nimis enim intumescis, Adimante, & in sinum tuum non despuis, neque, quis homo sis, tantus jam nauclerus cogitas. Ita te elatum fecit etiam domus pulcherrimo urbis loco aedificata, & multitudo pedissequorum. Sed per Isidem, amice, certe Nilotica illa salsamenta, illa tenuia adferre nobis ex Aegypto memento, aut unguentum de Canopo, aut ex Memphide Ibin; si vero navis possit, unam etiam pyramidum.

16. TIM. Satis joci, Lycine. Vides ut ruborem Adimanto injeceris; multo risu ita perfudisti navigium, ut exhauriri jam non possit, nec undarum vim sustinere. Et quando adhuc multum nobis viae ad urbem supereſt, divisa in quatuor partes via, per stadia quisque sibi assignata, quod cuique visum fuerit, a Dis optemus. Sic enim & laborem fefellerimus, & oblectaverimus animum, tanquam in suavissimum voluntate nostra somnium delapsi, quod, quam diu voluerimus, voluptatem nobis adferat. Penes unumquemque enim votorum erit mensura, ponemusque praebituros omnia Deos, licet natura sua ab omni veri similitudine abhorreant. Quod vero maximum est, documento ipsum hoc fuerit, ecquis

ἀφαιρεῖς. ὑπερμαζᾷς [h] γε, ὦ Ἀδείμαντε, καὶ ἐς τ' κόλπον ὑ πτύεις, οὐδὲ οἶσθα ὅστις ὢν ναυκληρεῖς. οὕτως ἐπῆρέ σε [i] καὶ ἡ οἰκία, ἐν καλῷ τ πόλεως οἰκοδομηθεῖσα, καὶ τ [k] ἀκολούθων τὸ πλῆθος. ἀλλ', ὦ γαθὲ, πρὸς τ Ἰσιδος, κἂν τὰ Νειλῶα ταῦτα ταρίχη τὰ λεπτὰ μέμνησο ἡμῖν ἄγειν ἀπ' Αἰγύπτου, ἢ μῦρον ἀπὸ τῦ Κανώπου, ἢ Ἶβιν ἐκ Μέμφιδος· εἰ δὲ [l] καὶ ἡ ναῦς ἐδύνατο, καὶ τ πυραμίδων μίαν.

TIM. Ἄλις παιδιᾶς, ὦ Λυκῖνε· ὁρᾷς ὡς ἐρυθριᾷν Ἀδείμαντον ἐποίησας, πολλῷ τῷ γέλωτι ὑπεκλύσας τὸ πλοῖον, ὡς ὑπέραντλον εἶναι, καὶ μηκέτι ἀντέχειν πρὸς τὸ ὑπορρέον· καὶ ἐπεὶ ἔτι πολὺ ἡμῖν τὸ λοιπόν ἐστι πρὸς τὸ ἄστυ, διελόμενοι τέτραχῆ τ ὁδὸν κατὰ τὰς ὑπαλλαγὰς ἕκαστος τα-δίους, αἰτῶμεν ἄνδρα ἂν δοκῇ τῶν τ θεῶν· οὕτω γὰρ ἂν ἡμᾶς ὅ, τε κάματος λάθοι, καὶ ἅμα εὐφραινόμενα, ὥσπερ ἡδίστῳ ὀνείρατι ἐκουσίως ἐμπεσόντες, ἐφ' ὅσον βουλόμεθα εὖ ποιήσουσι ἡμᾶς. παρ' αὐτῷ γὰρ ἑκάστῳ τὸ μέτρον τ εὐχῆς, καὶ οἱ θεοὶ πάντα [m] ὑποχείριον παρέξονται, εἰ καὶ τῇ φύσει ἀπίθανα ἔσται. τὸ δὲ μέγιστον, ὑπόδειξις [n] ἔσται τὸ πρᾶγμα, ὅστις [o] ἂν ἄριστα [p] χρήσαιτο τῷ

h Γε] Γὰρ *Th. Mag.* *i* Καὶ] Abest ab O. *k* Ἀκολούθων] Ἀκολουθούντων *Fl.* *l* Καὶ] Omisit O. *m* Ὑποχειρίθωσαν] Ἀγωνίσθωσαν O. *n* Ἔσται] Ἔστω marg. *AtW.* *o* Ἂν] Deest in O. *p* Χρήσαιτο] Χρήσεται O. & *Fl.* & marg. *At.*

68. Ὑπερμαζᾷς * γὰρ] Λέγεται τοῦτο ἐπὶ τ λίαν τ ἄγαν πυΐας ἀρξαμένων πλεῖν, ἔπειτα σοβαρόν τι τοῖς συνήθεσι τίνας ἐνεφάνων ἐ ὑπερφυῶν, ὅθεν ἐ ὑπερμαζᾷν λέγεται, ὡς μὴ πλέον μάζης πρὸ τῦ ὑπερηπάτου. Ταύτῃ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον ἔταξε λόγιον ἐ αὐτὸ ἐπὶ τ κούφως φερομένων, καὶ † ἀλαζόνων φησὶ τὸ μηδὲ πῦς τ κόλπον πτύειν, ὃς ἐ ἀφ' τούτου ἡ συνήθεια μακροπτύστας σκαπτικῶς ὀνομάζει. *V.*

* Γὰρ] Sic V. Sed in textu melius γε. *M. du S.*

† Ἀλαζόνων] Sic V. Ἀλαζονευόντων edita. ἀλαζόνων φασί. Exc. *G.*

18. pr. *J. F. R.*

69. Ἐς τ κόλπον] Vid. Ἀ. μυθ. c. 6. cum nota nostra, & *Theocrit.* Schol. VI. ἀείδασιν αἱ γυναῖκες . . . ἐς τ κόλπον πτύειν τὸ νεμεσητὸν ἐκτρανόμεναι. Vid. *Hartung.* 657. *M. du S.*

Ἐς τ κόλπον ὑ πτύειν] Conf. idem supra T. I. *Pro Merc. c.* 6. f. notamque *Solanè*, id de averruncantibus rem odiosam dici, exponentem. *J. F. R.*

85. Τὸ ἐπιφέρον] Subaudi κῦμα. *F. G.*

84. Σταδίους] Quadraginta stadiis distabat Piraeeus ab urbe. *Diog. Laërt.* p. 138. C. Unde liquet, decem unicuique, si totum iter ab ipso initio divisissent, assignanda fuisse; sed audis jam magnam partem emensos, antequam id consilii initum est. Triginta jam erant confecta, cum secundus finem dicendi fecit, tamdiuque locutus est tertius, ut Luciano nihil reliqui fuerit. c. 46. eodem ergo res redit, ac si inter quatuor totum esset ab initio divisum. Una nempe

τῷ πλούτῳ, καὶ τῇ εὐχῇ. δηλώσει γὰρ οἷος ἂν καὶ πλουτήσας [a] ἐγένετο.

ΣΑΜ. Καλῶς, ὦ Τιμόλαε, καὶ πείθομαί σοι, καὶ ὅταν ὁ καιρὸς [b] καλῇ, εὔξομαι ἅπερ ἂν δοκῇ. εἰ μὲν γὰρ Ἀδείμαντος βούλεται, οὐδὲ ἐρωτᾶν οἶμαι, ὅς γε [c] δὴ ἐν τῇ νηὶ τὸ ἕτερον πόδα ἔχει· χρὴ δὲ καὶ Λυκίνῳ δοκεῖν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ πλουτῶμεν, εἰ τοῦτο ἄμεινον, μὴ καὶ βασκαίνειν [d] ὅτι ταῖς κοιναῖς εὐτυχίαις δοκῶ. ΑΔΕΙΜ. Τίς γοῦν πρῶτος ἄρξει; ΛΥΚ. Σύ, ὦ Ἀδείμαντε, εἶτα μέν σε, οὗτοι Σάμιππος, εἶτα Τιμόλαος, ἐγὼ δὲ ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψομαι τῇ εὐχῇ, καὶ τοῦτο ὡς οἷόν τε θᾶττον δραμών.

ΑΔΕΙΜ. Οὐκοῦν ἐγὼ μὲν οὐδὲ νῦν ἀποστήσομαι τῆς νεώς. ἀλλ', [e] εἴπερ ἔξεστιν, ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ. ὁ δὲ Ἑρμῆς ὁ κερδῷος ἐπινευσάτω ἅπασιν. ἔστω γὰρ τὸ πλοῖον, καὶ τὰ ἐν αὐτῷ πάντα, ἐμά, καὶ ὁ φόρτος, οἱ ἔμποροι, αἱ γυναῖκες, οἱ ναῦται, καὶ ἄλλο [f] εἴ τι ἥδιστον κτημάτων ἁπάντων. ΣΑΜ. Λέληθας σεαυτὸν ἔχων ἐν τῇ νηΐ. ΑΔΕΙΜ. Τὸν παῖδα φῂς, ὦ Σάμιππε, τὸν κομήτην; καλὸν μὲν οὖν ἔστω ἐμός· ὁπόσος δὲ ὁ πυρὸς [g] ἔνδον ἐστίν, οὗτος [h] ὁ ἀριθμὸς ἅπας, χρυσοῦν ἐπίσημον [i] γενέσθω, τοσοῦτοι Δαρεικοί.

ΛΥΚ. Τί τοῦτο, ὦ Ἀδείμαντε, καταδύσεταί σοι τὸ πλοῖον, οὐ γὰρ ἴσον βάρος optime usurus sit divitiis, atque voto: ostendet enim qualis homo esset, si dives esset.

17. SAM. Praeclare *istuc*, Timolaë, equidem tibi obtempero, & cum tempus me vocaverit, quae videbuntur optabo. Utrum enim velit Adimantus, ne quaerendum quidem puto, qui jam alterum in navi pedem habeat. Oportet vero Lycino etiam *idem* videri. LYC. Divites ergo simus, si hoc videtur melius, ne invidere etiam communi felicitati videar. ADIM. Quis ergo primus incipiet? LYC. Tu, Adimante, deinde post te hic Samippus, deinde Timolaus; ego vero parvi semistadii spatio ante portam geminam votum aggressus, quantum potero percurram.

18. ADIM. Proinde ego ne nunc quidem a nave discedam: verum quandoquidem licet, corollarium voto meo adjiciam. Mercurius autem lucrificus ille omnibus annuat. Sit ergo navis mea, & quidquid in illa est, sarcinae, vectores, mulieres, nautae, & si qua ibi alia possessionum omnium suavissima. SAM. Obliviscaris te in navi esse. ADIM. De puero, Samippe, loqueris, comato illo. Et ille ergo meus esto. Quantum vero est tritici, universus ille numerus, aurum signatum fiat, Darici totidem.

19. LYC. Quid hoc, Adimante, mergetur tibi navigium, nec enim idem pondus

a Ἐγένετο] Ἐγένητο O. b Καλῇ] Καλῶ Fl. & marg. A1. Forsan ex eadem. c Δὴ] Leg. ὦδε. d Ἐπὶ] Sic O. & Edd. plurimae. Ἐν J. e Εἴπερ] Ἐπείπερ J. forte melius. f Εἴ τι] Ὅτι O. & Fl. g Ἔνδον] Additum ex O. Aberat in Edd. h Ὁ] Omittit O. ut saepe solet. i Γενέσθω] Γινέσθω O.

pars ante vota, tres reliquae tribus Luciani sodalibus somnia sua enarrantibus. M. du S.

7. Ὀλίγον ὅσον ἡμιστάδιον τὸ πρὸ τοῦ Διπύλου ὑπολήψ.] Benedictus, *paullo ante dimidium stadium quod usque ad Dipylum supereſt.* Micyllus, *paulo ante quam ad Dipylum perveniemus, circa extremum hemistadium.* Nescio cur illis sic placeat obscuris esse & vagari; quum clare dicat *vel exiguum semistadium, quod ante Dipylum* erit nobis progredientibus reliquum, *adsumam.* De morte Peregrini. οὐδ' ὅσον ὀλίγον ὑπερίψασθαι τὸ καταλειπόμενον. J. G.

11. Ἐπιμετρήσω] Conf. *Philops.* c. 24. f. J. F. R.

16. Εἴ τι] Praeferrem ὅτι, sed divisum ὅ, τι, ut sit *aliud quodcumque suavissimum*; nam εἴ τι comparativum potius requireret: *si quid suavius.* Verum ideo non illico in contextum recepi; possit tamen recipi, quia ex Codice est. J. F. R.

32. Τὰ μὲν ἡμέτερα] Nimis mihi videbatur rusticus Lycinus, si dicat ἡμέτερα· vos animae viles, in vobis jactura & periculum exiguum. Sed de omnibus qui una erant, loquitur: omnes se navim Adimanti conscensuros praedixerant. Itaque ἡμέτερα legendum pu-

ta,

dus tritici, & pari numero auri. ADIM. Noli invidere mihi, Lycine: sed cum ad te optandi fors delata fuerit, Parnetha illum totum aureum factum tibi habe, & ego tibi praestabo silentium. LYC. Verum pro tua ego hoc securitate feci, ne cum auro pereamus omnes. Ac quantum ad nos attinet, mediocre illud *periculum* fuerit: at formosus ille adolescentulus periret, qui nare nesciat. TIM. Bono es animo, Lycine. Delphini enim subeuntes illum in terram deportabunt. Aut putas, citharoedum quendam ab iis servatum cantus sui mercedem percepisse; & mortuum adolescentulum alium in Isthmum Delphini tergo similiter exportatum, Adimanti autem servulo recens emto, amatorium delphinum esse defuturum? ADIM. Tu etiam, Timolae, Lycinum imitaris, & adjicis ludibria, ipse auctor *hujus sermonis* cum fueris.

20. TIM. Nempe melius erat, majori cum probabilitate hoc facere, ac thesaurum quendam invenire sub lecto, ne tantum negotii tibi faceſſat transferendus e navi in urbem thesaurus. ADIM. Recte mones. Effossus esto thesaurus sub Mercurio lapideo, quem in aula habemus, medimni mille auri signati. Statim ergo de sententia Hesiodi, *Prima domus*, ut splendidissime habitem: jam quae circa urbem sunt emam omnia:

πυρῶ, καὶ τῷ ἰσαρίθμῳ χρυσίῳ. ΑΔΕΙΜ. Μὴ φθόνει, ὦ Λυκῖνε, ἀλλ' ἐπειδὰν εἰς σὲ παρέλθῃ ἡ εὐχὴ, τὴν Πάρνηθα ἐκείνην, εἰ θέλοις, ὅλην χρυσῆν ποιήσας ἔχε, κἀγὼ σιωπήσομαί σοι. ΛΥΚ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἀσφαλείας τοῦτο ἔγωγε τῆς σῆς ἐποιησάμην, ἵνα μὴ ἀπολέσῃ ἅπαντας μετὰ τοῦ χρυσίου· καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα, μέτρια, τὸ μειράκιον δὲ τὸ ὡραῖον, ἀποπνιγήσεται ἄθλιον, νεῖν οὐκ ἐπιστάμενον. TIM. Θάρρει, ὦ Λυκῖνε· οἱ δελφῖνες γὰρ αὐτὸ ὑποδύντες ἐξοίσουσιν ἐπὶ τὴν γῆν. ἢ νομίζεις κιθαρῳδόν τινα σωθῆναι παρ' αὐτῶν, καὶ ἀπολαβεῖν τὸν μισθὸν ἀντὶ τῆς ᾠδῆς, καὶ νεκρόν τι ἄλλο παιδίον εἰς τὸν Ἰσθμὸν ὑπὸ δελφῖνος ὁμοίως προκομισθῆναι, τὸν δὲ Ἀδειμάντου οἰκέτην νεώνητον, ἀποῤῥήσειν δελφῖνος ἐρωτικῶς; ΑΔΕΙΜ. Καὶ σὺ γὰρ, Τιμόλαε, μιμῇ Λυκῖνον, καὶ ὑπομένεις τὰ σκώμματα, καὶ ταῦτα εἰσηγητὴς αὐτὸς γενόμενος.

TIM. Ἄμεινον γὰρ ἦν πιθανώτερον αὐτὸ ποιεῖν, καί τινα θησαυρὸν ὑπὸ τὴν κλίνην ἀνευρεῖν, ὡς μὴ πράγματα ἔχοις ἐκ τοῦ πλοίου, μεταθεὶς χρυσίον ἐς τὸ ἄστυ. ΑΔΕΙΜ. Εὖ λέγεις. [k] ἀνορωρύχθω θησαυρὸς ὑπὸ τὸν Ἑρμῆν τὸν λίθινον, ὃς ἔστιν ἡμῖν ἐν τῇ αὐλῇ, μέδιμνοι χίλιοι ὑπισήμου χρυσίου. εὐθὺς οὖν, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, οἶκος μὲν πρῶτον, ὡς ἂν [l] ὑπισημόταλα οἰκοίην· καὶ τὰ περὶ τὸ ἄστυ πάντα ὠνησάμην ἤδη, πλὴν

k Ἀνορωρύχθω] Καὶ ἀνορωρύχθω O. l Ὑπισημόταλα] Ἐπισημότατον Fl. & marg. A1.

38. Καὶ παρά τι ἄλλο παιδίον] Μελικέρτου φησὶ τὸν τοῦ Ἰνοῦς παῖδα, ἐπιδιάκοντος τῷ Ἀθάμαντος αὐτόν. V.

to, vel contra omnes libros, in lapsu adeo facili, & pronominum horum solemni fere confusione. J. M. G.

36. Κιθαρῳδὸν] Amphion hic est, cujus historiam habes Ev. Δ. VIII. Vid. etiam *Plut.* de Delphinibus 282. f. & *Ælian.* de an. XII. 45. M. du S.

38. Ἄλλο παιδίον] Melicertam designat, qui Deus factus Palaemon vocitatus est. Vid. Ev. Δ. IX. & *Philostr.* in Herode p. 551. de statuis Isthmi ab eo positis, ὅθι τοῦ Μελικέρτου παρελθὼν δελφῖνα. Quia cum in ea ora appulisset Melicertus, in ejus honorem Isthmia Sisyphus Corinthiorum Rex instituerat. Add. *Spanh.* qui haec & alia ex nummis illustrat. M. du S.

49. Ἀνορωρύχθω θησ.] Respicit hic Thesaurum ab Attico Herodis patre repertum, de quo *Philostr.* Herod. p. 547. Uti ex quibusdam manifesto in sequentibus liquebit. M. du S.

52. Ἡσίοδον] Jubet *Hesiodus* Ἔργ. 405. Οἶκον μὲν πρώτιστα, γυναῖκά τε, βοῦν τ' ἀροτῆρα comparare. M. du S.

Ibid. Οἶκος] Οἶκον forsit. legend. *Hesiod.* Οἶκον μὲν πρώτιστα, &c. F. G.

πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ καὶ [a] Πυθοῖ, καὶ ἐν Ἐλευσῖνι· ὅσα ὅπη θαλάττη, καὶ περὶ τὸ Ἰσθμὸν ὀλίγα, τῶν ἀγώνων εἵνεκα, εἴ ποτε [b] δὴ τὰ Ἴσθμια ἐπιδημήσαιμι, καὶ τὸ Σικυώνιον πεδίον, καὶ ὅλως εἴ που τι ἢ συμπρεφὲς, ἢ [c] ἔνυδρον, ἢ εὔκαρπον ἐν τῇ Ἑλλάδι, πάντα ἐν ὀλίγῳ Ἀδειμάντῳ ἔστω. ὁ χρυσὸς δὲ κοινὸς ἡμῖν ἐμφαγεῖν· τὰ δὲ ἐκπώματα οὐ κύφα, ὡς τὰ Ἐχεκράτους, ἀλλὰ διτάλαντον ἕκαστον τὸ ὀλκήν.

55 quin etiam quae Isthmi, & Pythone; & Eleusines maritima, & pauca circa Isthmum, ludorum causſa, ſi quando ad Isthmia ſpectanda ibi commorer; & campum Sicyonium, & in univerſum, ſi quid usquam aut opacum aut irriguum, aut foecundum in Graecia, brevi tempore Adimanti ſunto omnia. Aurum nobis eſto factum in quo edamus: pocula non levia, qualia Echecratis, ſed talentorum duorum unumquodque pondere.

ΛΥΚ. Εἶτα πῶς [d] ὁ οἰνοχόος ὀρέξει πλήρες οὕτω βαρὺ ἔκπωμα; ἢ σὺ δέξῃ παρ' αὐτοῦ ἀμογητὶ οὐ σκύφον, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρος ἀναδιδόντος; ΑΔΕΙΜ. Ἄνθρωπε, μή μ' ἀνάλυε τὴν εὐχήν. ἐγὼ δὲ καὶ τραπέζας ὅλας χρυσᾶς [e] ποιήσομαι, καὶ τὰς κλίνας χρυσᾶς· εἰ δὲ μὴ σιωπήσῃ, καὶ τοὺς θεραπόντας αὐτούς. ΛΥΚ. Ὅρα μόνον μὴ, ὥσπερ τῷ Μίδᾳ, καὶ ὁ ἄρτος σοι, καὶ τὸ ποτὸν χρυσὸς γένηται, καὶ πλουτῶν ἄθλιος ἀπόλῃ, λιμῷ θεραφθαρεὶς πολυτελεῖ. ΑΔΕΙΜ. Τὰ σὰ ῥυθμιεῖς σωφρονέστερον, ὦ Λυκῖνε, μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν αὐτὸς αἰτῇς.

Ἕδῃς ὅπη τούτοις ἀλυργὶς, καὶ ὁ βίος οἷος ἁβρότατος· ὕπνος, ἐφ' ὅσον ἥδι-

21. LYC. Tum quomodo pincerna tibi praebebit plenum grave adeo poculum? aut tu quomodo ab illo capies ſine moleſtia non ſcyphum, ſed Siſyphium quoddam onus tibi praebente? ADIM. Heus tu! noli mihi turbare votum meum. Ego vero menſas etiam ex auro ſolidas mihi faciam, & lectos aureos, ac, niſi tacueris, ipſos quoque famulos. LYC. Vide modo, ne velut Midae etiam panis tibi & potus aurum fiant, atque inter divitias pereas miſer, fame ſumtuoſa enectus. ADIM. Tua paullo poſt probabilius ordinare, Lycine, licebit, cum optabis ipſe.

22. Veſtis poſthaec *mihi erit* purpurea, & victus quam molliſſimus, ſomnus quam diu

a Πυθοῖ] Λιθοῖ male *Fl.* & O. qui Ἰσθμοῖ etiam omiſit. b Δὴ] Δὲ *Fl.* c Ἔνυδρον] Nil mut. Edd. nec O. d Ὁ οἰνοχόος] Artic. ex O. inſerui. Aberat ab Edd. e Ποιήσομαι] Omiſit O.

67. Οὐ σκύφον, ἀλλὰ σισύφιόν τι βάρος] Τῷ ὄντι * Σισύφου πίτνων οὐ φέρει † ἀνοχλίζειν ὁ μῦθος ποτε. *V.*

* Σκύφου] Σκύφῳ male V. quod recte in Impreſſis mutatum eſt. *M. du S.*

† Ἀνοχλίζειν] Sic V. Immo C. mutant in ἀν— quod inochlizin ſcriptum inveneram, & omnino eo ſenſu apud Apollonium Rhodium ajunt reperiri, pro ἀκμοχλίσαι. *M. du S.*

55. Ἰσθμοῖ & Πυθοῖ] Abſurdum hoc; de Attica enim ſermo eſt. In Ox. Mſ. καὶ λιθοῖ, ſine Ἰσθμοῖ. In *Fl.* Ἰσθμοῖ quidem, ſed etiam λιθοῖ pro πυθοῖ, etiam depravate. Sed quis ejusmodi vulnera abſque Mſſ. Codd. ope ſanare poſſit? *M. du S.*

Ibid. Πλὴν ὅσα Ἰσθμοῖ] Locus obſcurus, forte corruptus. Si πλὴν exceptivum eſt; an Iſthmus, Pytho, ſuburbana ſunt, & comprehendi poſſunt ſub appellatione τῶν περὶ τὸ ἄστυ πάντων; nam de Eleuſi nihil morer: vicina eſt, Dis ſacrata eſt. Si πλὴν ſuperioribus adjicit plura, ut vertendum putavi; cur deinde memorat περὶ τὸν Ἰσθμὸν ὀλίγα; nimirum vix eſt, ut ſanum putem hunc locum. Sed blandam medicinam non habeo: urere & ſecare nolim. *J. M. G.*

60. Ἔνυδρον] Forſan εὔυδρον, quod & *Gujet.* adſcripſit, pro quo tamen crebro ἔνυδρον reperias exaratum, ut vix ſtatuas quid ab Luciani manu ſit profectum. εὐ— tamen hic praefero propter additum εὔκαρπον. Ut recte εὔυδρος ſupra I. *Ver. Hiſt.* c. 28. & *Rhet. Praec.* c. 7. Sed & alibi notavimus ea ſaepe permutari. *J. F. R.*

84. Δημοκράτης] Demoſtratum innuere videtur Herodis inimicum *Philoſtr.* p. 554. & alibi ut 559. . . (ubi quidem Δημοκράτους habent) *M. du S.*

87. Εὐμαγίδας βάρβαροι] Syri, Medi, ſic enim illos vocabant. Habes praecipuam partem pag. 939. apud *Athen.* lib. 1. *J. B.*

93. Τῷ ὄντι] Subaudi κατὰ, niſi forte ſcribendum ὄντως

diu erit jucundus ; ſalutationes amicorum & preces, atque illud, ut revereantur omnes ac ſupplicent. Atque alii a ſummo mane ad januas inambulabunt ſurſum deorſum, inter illosque Cleaenetus & Democrates, ſummi viri: & accedentibus illis, intromittique ante alios voleatibus, adſtantes janitores ſeptem bene magni, barbari, in ipſam frontem jam impingant januam, ut nunc ipſi faciunt. Ego vero, ubi viſum fuerit, ſolis inſtar exoriens quosdam illorum neque adſpiciam. Si quis vero pauper *adſtet*, qualis ego ante theſaurum fueram, hunc tractabo humaniter, & poſt balneum juſto tempore venire ad coenam jubebo. Iſti vero rumpentur divites, cum videbunt currus, equos, pueros formoſos bis mille circiter, quod ex omni aetate erit florentiſſimum.

23. Tum coenae in auro; vile enim nimis argentum, nec me dignum: ſalgama ex Iberia; ex Italia vinum; oleum ipſum quoque ex Iberia; mel autem noſtras illud ſine igne depuratum; & opſonia undique, & apri, & lepores; & quod ad volucria gallina e Pha-

Φίλων πρόσοδοι, καὶ δέησεις, καὶ τὸ ἅπαντας ὑποπτήσσειν, καὶ προσκυνεῖν· καὶ οἱ μὲν ἕωθεν πρὸς ταῖς θύραις ἄνω καὶ κάτω περιπατήσουσιν, ἐν αὐτοῖς δὲ καὶ Κλεαίνετος, καὶ Δημοκράτης οἱ πάνυ. καὶ προσελθοῦσί γε αὐτοῖς, καὶ πρὸ τῶν ἄλλων εἰσδεχθῆναι ἀξιῶσι, θυρωροὶ ἑπτὰ [f] ἐφεστῶτες, εὐμεγέθεις βάρβαροι προσαραξάτωσαν ἐς τὸ μέτωπον εὐθὺ τὴν θύραν, οἷα νῦν [g] αὐτοὶ ποιοῦσιν. ἐγὼ δὲ, ὁπόταν δόξῃ, προκύψας ὥσπερ ὁ ἥλιος, ἐκείνων μὲν οὐδ' ἐπιβλέψομαι ἑνός· εἰ δέ τις πένης, οἷος ἦν ἐγὼ πρὸ τοῦ θησαυροῦ, φιλοφρονήσομαι τοῦτον, καὶ λουσάμενον ἥκειν κελεύσω τὴν ὥραν ὅτε τὸ δεῖπνον. οἱ δὲ ἀποπνιγήσονται [h] οἱ πλούσιοι, ὁρῶντες ὀχήματα, ἵππους, καὶ παῖδας ὡραίους, ὅσον [i] διχιλίους ἐξ ἁπάσης ἡλικίας, ὅ, τι ἦν τὸ ἀνθηρότατον.

Εἶτα δεῖπνα ὅτι χρυσοῦ (εὐτελὴς γὰρ ὁ ἄργυρος, καὶ ὃ κατ' ἐμὲ) τάριχος μὲν ἐξ Ἰβηρίας, οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας, ἔλαιον δὲ ἐξ Ἰβηρίας καὶ τοῦτο, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, καὶ ὄψα πανταχόθεν, καὶ σῦες, καὶ λαγῶς, καὶ ὅσα πτηνὰ, ὄρνις ἐκ Φάσιδος,

καὶ

[f] Ἐφιστῶτες] Ἑστῶτες marg. *Ar.* [g] Αὐτοὶ] Εὐθὺ male O. [h] Οἱ] Omittit *Ha.* [i] Διχιλίους] Recte ſic O. *Fr. S. Amſt.* Δυχιλίους *J. P. H. Fl.* male.

1. Οἶνος δὲ ἐξ Ἰταλίας] ‡ [a] Ὁν Φαλερνον φασὶ. τὸ κάτω δὲ Ἰβηρίας τὸ πρὸς τὰ Γάδειρα λέγει, πολλὰ γὰρ ἐκεῖθεν ἰχθύσια ταρίχη ἐκομίζετο, ἰχθύας φυούσης ἡ κατὰ τὴν ἄλλην θάλασσαν, ἀλλὰ πολλῷ καὶ τῷ μεγέθει & τῷ λίπει τοὺς ἄλλους παραδιαφέροντας. *V.*

‡ [a] Ον Φαλ. φ.] In C. non reperio. *M. du S.*

ἐκεῖνον κιλιόσιον κατὰ τὴν ὥραν. *F.G.*

1. Ἔλαιον] Antiphanes μόρον ἐξ Ἀθηνῶν apud *Athenaeum.* 27. E. Melius conveniret ἄκαπνον quam iſtud ἄπυρον, quod quam recte melli tribuatur, alii viderint, conf. *Athen.* l. c. *M. du S.*

2. Μέλι — ἄπυρον] Dicit Adimantus, ſe, ſi ex voto diteſcat, curaturum ſibi ut in promtu ſint ſalſamenta ex Hiſpania, vinum ex Italia, oleum ex Hiſpania, μέλι δὲ ἡμέτερον τὸ ἄπυρον, *mel vero noſtras ſine igne*, ut non male Interpres, hoc eſt mel Atticum quod ſine fumo colligebatur in argenti metallis Atticis, ut Auctor eſt *Strabo* L. XI. qui id vocat ἀκάπνον, & *Plin.* L. XI. 15. *Cum eximuntur mella, apes abigi fumo utiliſſimum, ne iraſcantur, aut ipſae avide vorent* &c. *Rurſus nimio fumo inficiuntur, quarum injuriam ſentiunt mella, vel minimo contactu roris acceſcentia. Et ob id inter genera ſervatur quod acapnon dicitur.* Latini ſcriptores poſteriores appellarunt *mel ſine fumo*, ut docuit ὁ πάνυ *Reineſius* L. III. Var. Lect. 4. hoc vero Noſtro eſt μέλι ἄπυρον. *J.G.G.*

3. Καὶ λαγῶς] Λαγὼ ſcribend. plur. num. Idem erratum c. 40. *F.G.* I. c. ubi νεὼ quoque pro νεῶς legi vult Idem. Ego vero, quia reliqua animalia, ὄρνις, ταὼς, ἀλεκτρυὼν ſingulari num. proponuntur, λαγὼς quoque ut ſingulare ſervari, & σῦς quoque in σῦς contrahi poſſe putabam; at quia ſequentia ſingularia tamen conſtituunt plurale πτηνὰ, jam *Gujeto* adſentior. *J.F.R.*

9. Ἀπο-

καὶ ταὼς ἐξ Ἰνδίας, καὶ ἀλεκτρυὼν Νομαδικός· οἱ δὲ σκευάζοντες ἕκαστα, σοφισταί τινες, δεῖ πέμματα καὶ χυμοὺς ἔχοντες. εἰ δέ τινι προπίοιμι, σκύφον ἢ φιάλην αἰτήσας, ὁ ἐκπιὼν ἀποφερέτω καὶ τὸ ἔκπωμα.

Οἱ δὲ νῦν πλούσιοι πρὸς ἐμὲ Ἶροι καὶ [a] προσαίται δηλαδὴ ἅπαντες. καὶ οὐκ ἔτι τὸ ἀργυροῦν πινάκιον, ἢ τ' σκύφον ἐπιδείξεται Διόνικος ἐν τῇ πομπῇ, καὶ μάλιστα ἐπειδὰν ὁρᾷ τοὺς οἰκέτας τοὺς ἐμοὺς ἀργύρῳ τοσούτῳ χρωμένους. τῇ πόλει δὲ ταῦτα παρ' ἐμοῦ ἐξαίρετα [b] ὑπῆρξεν ἂν, αἱ μὲν δραγμαὶ, κατ' μῆνα ἕκαστον δραχμαὶ τῷ μὲν ἀστῷ ἑκατὸν, τῷ δὲ μετοίκῳ [c] ἥμισυ τούτων· δημόσια δὲ εἰς κάλλος θέατρα, καὶ βαλανεῖα· καὶ τ' θάλατταν ἄχρι πρὸς τὸν Δίπυλον ἥκειν, κἀνταῦθά που λιμένα εἶναι, ἐπαχθέντος ὀρύγματι μεγάλῳ τοῦ ὕδατος, ὡς τὸ πλοῖόν μου πλησίον [d] ὁρμεῖν, [e] καλαφανὲς ὂν ἐκ τοῦ Κεραμεικοῦ.

Τοῖς φίλοις δὲ ὑμῖν, Σαμίππῳ μὲν εἴκοσι μεδίμνους [f] ἐπισήμου χρυσίου ἀπομετρῆσαι τ' οἰκονόμον ἐκέλευσα ἄν, Τιμολάῳ δὲ πέντε χοίνικας, Λυκίνῳ δὲ χοίνικα, ἀπομεμαγμένην καὶ ταύτῃ, ὅτι λάλος ἐστὶ, καὶ ἐπισκώπτει μου τ' εὐχήν. τοῦτον

side, & ex India pavo, gallus autem Numidicus: qui vero parent singula, sophistae quidem *sunto* in coquendo & succis parandis occupati. Si cui vero propinem scypho postulato aut phiala, qui ebibit, poculum quoque ipsum auferat.

24. Qui vero jam sunt divites, Iri ad me & mendici nimirum *sunto* omnes: nec amplius parvulam illam lancem argenteam, aut poculum, in pompa ostentabit Dionicus; praesertim ubi viderit, servos meos tanto uti argento. Civitati vero haec a me insignia *munera* contigerint. Divisiones menstruae, drachmae civi unicuique centum; inquilino harum dimidium: publica ad pulchritudinem *culta* theatra, & balineae, & ut mare ad Dipylum (*geminam portam*) usque perveniat, atque hic circiter portus sit adducta per magnam fossam aqua, ut prope appellere navis mea possit, ab ipso inde Ceramico jam conspicua.

25. Amicis autem meis, Samippo quidem viginti medimnos auri signati dispensatorem meum admetiri jubeam; Timolao choenices quinque; Lycino autem choenicem, abrasam ipsam quoque, quod garrulus est, meumque votum irridet. Hanc, ego

a Προσαίται] Πτωχοὶ O. quod ex glossa natum videtur. b Ὑπῆρξεν] Ὑπῆρχεν O. & Fl. c Ἥμισυ] ϟ ϛ O. d Ὁρμεῖν] Ὁρμεῖν ἂν male O. ὂν male J. f Ἐπισήμου] Deest in O.

9. Ἀποφερέτω] Sic Verus factitavit, teste *Capitolino*, in magno illo convivio, de quo cap. 5. loquitur. *M. du S.*

13. Διόνικος] Nominatur quidam Dionicus in Συμπ. vid. an idem fit aut nomen fictitium. *M. du S.*

16. Ὑπῆρξεν] Sic Impr. fere omnes. At in Ox. & Fl. ὑπῆρχεν. Ego tamen nihil muto. *M. du S.*

Ibid. Αἱ μὲν δραγμαὶ] Attici Testamentum fugillare hic videtur, qui Herodis pater fuit; is enim minam civibus Atticis viritim distribuendam quotannis reliquerat. vide *Philostr.* v. Herodis p. 549. Quae de publicis aedificiis & de fossa ipsa ad Dipylum continuanda adduntur, eodem spectare puto, lectis iis quae de nave, machinarum latentium ope, super terram navigante apud eundem narrantur p. 550. mecum credo senties. *M. du S.*

29. Ἀπομεμαγμένην] *Theocr.* in Ἀδωνιάζ. σὺν ἀλίγῳ μή μοι κατὰν ἀπομάξῃς, subaudi χοίνικα. *F. G.*

Ἀπομεμαγμένην] Vid. *Casaub.* ad Theophr. Char. 253. *M. du S.*

35. Οἶσθα ἄν, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πόθεν σοι λῆρος κρόκης ὁ παῖς οὗτος πλοῦτος ἀπήρτηται, καὶ ἢν ἰσχνὴ διαῤῥαγῇ, πάντα οἰχήται] Interpres: *ergo scis Adimante, quam tenui de filo puer iste Plutus dependeat, quod si rumpatur, omnia evanescent.* Mendum est insigne in his verbis, quod tamen ab interpretum nullo est animadversum. Nam quid, amabo, est παῖς πλοῦτος? Quis unquam fando audivit de *puero Pluto*. Nescio sane, quem sibi interpretes finxerint puerum Plutum, quem nemo Poëta, nemo fabularum architectus unquam novit. At mendum turpissimum unius literulae litura tolli potest, & necessario debet, quod me docuit Vir Celeberrimus *Antonius Schultingius* Juris Antecessor ordinarius, Collega mihi conjunctissimus, ni-

ego vellem vitam vivere, divitiis supra modum affluens, & deliciis voluptatibusque omnibus fruens liberrime. Dixi: ac perficiat ista mihi Mercurius.

ἐβουλόμην βιῶναι τ βίον, πλουτῶν ἐς ὑπερβολὴν, ἡ τρυφῶν, ἡ πάσαις ἡδοναῖς ἀφθόνως χρώμενος. εἶρηκα. καί μοι ὁ Ἑρμῆς τελεσιουργήσειεν αὐτά.

26. LYC. Nosti ergo, Adimante, quam a tenui tibi filo universae istae divitiae suspensae sint, quo rupto, perierint omnia, & carbones tibi pro thesauro relinquantur. ADIM. Quid ais, Lycine? LYC. Quod obscurum est, vir bone, quam diu sis in istis divitiis victurus. Quis enim novit, annon apposita adhuc mensa illa aurea, ante etiam quam manum injicias, ac gustes de pavone, vel de gallo Numidico, efflata animula hinc abeas, vulturibus & corvis relinquens ista omnia? An vis, ut eos tibi recenseam, qui statim, ante quam fruerentur divitiis, mortui sunt; quosdam vero, dum viverent, iis, quae habebant, ab invido quodam ad talia daemone privatos? Audis enim forte Croesum & Polycratem, multum te ditiores, bonis omnibus brevi tempore excidisse?

ΛΥΚ. Οἶδα ἔγ, ὦ Ἀδείμαντε, ὡς πάνυ σοι ἀπὸ λεπτῆς κρόκης ὁ [g] πᾶς ὑτοσὶ πλοῦτος ἀπήρτηται, ἡ ἢν ἐκείνη ἀποῤῥαγῇ, πάντα οἴχεται, ἡ ἄνθρακές σοι ὁ θησαυρὸς [h] ἔσται; ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; [i] ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄριστε, ἄδηλον ὁπόσον χρόνον βιώσεις πλουτῶν. τίς γὰρ οἶδεν εἰ ἔτι παρακειμένης σοι τ χρυσῆς τραπέζης, πρὶν ἐπιβαλεῖν τ χεῖρα, ἡ ἀπογευσάμενος τοῦ ταὼ, ἢ τοῦ Νομάδος ἀλεκτρυόνος, ἀποψυσήσας τὸ ψυχίδιον ἄπει, γυψὶ ἡ κόραξι πάντα ἐκεῖνα καταλιπών; ἢ ἐθέλεις καταριθμήσωμαί σοι τοὺς μὴ αὐτίκα πρὶν ἀπολαῦσαι τοῦ πλούτου ἀποθανόντας, ἐνίους δὲ ἡ ζῶντας ἀποστερηθέντας ὧν εἶχον, ὑπό τινος βασκάνου πρὸς τὰ τοιαῦτα δαίμονος; ἀκούεις γάρ που τ Κροῖσον ἡ τ Πολυκράτη, πολὺ σοῦ πλουσιωτέρους γενομένους, ἐκπεσόντας ἐν βραχεῖ τ ἀγαθῶν ἁπάντων;

27. Ut autem hos etiam tibi remittam, an valetudinem tibi tanquam sponsore quodam certam firmamque futuram arbitraris? aut non vides multos divitum misere a do-

Ἵνα δέ σοι ἡ τούτους ἀφῶ, τό, τε ὑγιαίνειν ἐχέγγυον οἴει σοι γενήσεσθαι, ἡ βέβαιον; ἢ οὐχ ὁρᾷς πολλοὺς τ πλουσίων κακοδαιμόνως

[g] Πᾶς] Recepi ex *P. Fl. V2.* pro Παῖς quod male *H. F. S. Amst.* &c. [h] Ἔσται] Ἔστιν O. [i] ΛΥΚ.] Omisit *F. Ald. H. Fl.* Addidit *P. S.* ceteraeque. Inseruit & marg. *A1.*

nimirum si pro παῖς legas πᾶς, hoc sensu; *quam tenui de filo omnes ha divitiae pendeant.* Atque sic sensus planus est & facilis; addam quem ego observavi similem ex *Herodoto* locum, qui est lib. III. cap. 19. ἡ πᾶς ἂν Φοινίκων ἤρτητο ὁ ναύτικος στρατός; quam ineptum & ridiculum foret, si isthic legas παῖς στρατὸς; sed aeque ridiculum est illud apud Lucianum παῖς πλοῦτος. *L. BOS.*

36. Ὁ παῖς] Lege ὁ πᾶς. *M. V. La Croze.* Optime; idem & adscripserat *Gujet.* quare id recepi; nec opus est magno conatu ad id probandum, adeo se id sponte probat. *J. F. R.*

39. ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ὅτι, ὦ ἄριστε] ΑΔΕΙΜ. Πῶς λέγεις, ὦ Λυκῖνε; ΛΥΚ. Ὅτι, ὦ ἄρ. *Th. M.*

42. Εἰ ἔτι] Ἄρτι legendum videtur. *F. G.* Immo si ἔτι simpliciter pro *adhuc* acceperis, locum hic non haberet ἔτι. At si pro *jam tum*, nihil mutato opus erit. Vel, vulgari significatu retento, *ipso momento; quo accubas*, sive *coena nondum peracta*, veluti ἔτι αὐτοῦ λαλοῦντος in Nov. Foed. centies, *eo adhuc loquente*, i. e. *inter loquendum.* Ἄρτι tamen non respuerem, ficubi invenirem. Sed possis & ἤδη conjicere, quod dictantes ἴδη pronuntiabant. *J. F. R.*

53. Ἐκπεσόντας] De hac phrasi agit Rev. *J. Elsner.* Obs. ad *Galat.* V. 4. *J. F. R.*

55. Τό, τε] Τὸ ὑγιαίνειν ἐχέγγυον placet. ἐχέγγυον i. e. ἀσφαλὲς, firmum, constans; sed forte τόγε ὑγιαίνειν legendum. *F. G.* Hoc probem: etsi enim τό, τε cum seq. ἡ bene convenire videtur ad sonum, non tamen adnexum est τε ei verbo, cui debebat; sic enim ὑγιαίνειν τε ἡ βέβαιον requireretur. *J. F. R.*

τους ἀφύγοπας ὑπὸ τ ἀλγηδόνων, τὸς μὲ ἐδὲ βαδίζειν δυναμένους, ἑνίους δὲ τυφλούς, ἢ τ [a] ἐντοσθίων τι ἀλγοῦντας; ὅτι μὲ γὰρ σὲ οὐκ ἂν ἔλοιο, πλουτῆν δὶς τοσοῦτον πλοῦτον, ὅμοια πάσχειν Φανομάχῳ τῷ πλουσίῳ, καὶ ἁπαλύνεσθαι ὡς ἐκεῖνον, εὖ οἶδα καὶ μὴ εἴποις. ἐῶ λέγειν ὅσας ἐπιβουλὰς [b] οἶδα μετὰ τοῦ πλούτου, [c] καὶ λῃστὰς, καὶ φθόνον, καὶ μῖσος παρὰ τοῦ πολλοῦ. ὁρᾷς οἵων σοι πραγμάτων αἴτιος ὁ θησαυρὸς γίγνεται; ΑΔΕΙΜ. Ἀεὶ [d] σύ μοι, ὦ Λυκῖνε, ὑπεναντίος· ὥστε οὔτε τ [e] χοινικίδα ἔτι λήψῃ, ἐς τέλος με τὴν εὐχῆς ἐπηρεάζων. ΛΥΚ. Τοῦτο μὲ ἤδη κατὰ τὸς πολλοὺς τ πλουσίων ἀναδύῃ, καὶ ἀναχαλεῖς ἃ ὑπόσχεσιν. ἀλλὰ σὺ ἤδη, ὦ Σάμιππος, εὖχου.

ΣΑΜ. Ἐγὼ δὲ (ἀπειρώτης γὰρ εἰμι, Ἀρκὰς, ἐκ Μαντινείας, ὡς ἴστε) ναῦν μὲ οὐκ αἰτήσομαι γενέσθαι, ἵν γε τοῖς πολίταις ἐπιδείξασθαι ἀδύνατον, οὐδὲ μικρολογήσομαι πρὸς τὸς θεούς, θησαυρὸν αἰτῶν, καὶ μεμεδιμνωμένον χρυσίον· ἀλλὰ (δύνανται γὰρ [f] ἅπαντα οἱ θεοὶ, καὶ τὰ μέγιστα εἶναι δοκοῦντα, καὶ [g] ὁ νόμος τ εὐχῆς, ὃν Τιμόλαος ἔθηκε, φήσας μηδὲν ὀκνεῖν αἰτεῖν, ὡς ἐκείνων πρὸς οὐδὲν ἀνανευόντων) αἰτῶ δὴ βασιλεὺς γενέσθαι, οὐχ οἷος Ἀλέξανδρος ὁ Φιλίππου, ἢ Πτολεμαῖος, ἢ Μιθριδάτης, ἢ εἴ τις ἄλλος ἐκδεξάμενος τ βασιλείαν παρὰ πατρὸς, ἦρξεν· ἀλλά μοι τὸ πρῶτον ἀπὸ ληστείας δεξαμένῳ, ἑταῖροι καὶ συνωμόται ὅσον τριάκοντα, πιστοὶ μάλα καὶ πρόθυμοι γενέσθωσαν· εἶτα κατ' ὀλίγον, τριακοσίους

loribus habere, quosdam ne incedere quidem valentes, aliquos caecos, aut inteſtino quodam dolore laborantes. Te enim nec cum altero tanto divitiarum optaturum eſſe ea pati, quae dives ille Phanomachus, atque ita, ut iſte effeminari, etiam te tacente bene novi. Mitto dicere, quot inſidias novi cum divitiis *conjunctas*, & latrones, & invidiam, & odium multitudinis. Vides quot tibi negotia faceſſat theſaurus? ADIM. Semper tu mihi, Lycine, adverſaris. Itaque nec choenicem jam accipies, qui perpetuo votum meum calumnieris. LYC. Iſtuc jam pro more vulgi divitum *facis*, *quod* retractas & revocas promiſſum. Sed tu jam, Samippe, opta.

28. SAM. Ego autem, (quippe mediterraneus homo, Arcas, ut noſtis, ex Mantinea,) navem mihi obtingere non optabo, quippe quam oſtendere civibus meis nequeam: neque ita minute cum Dis rationes putabo, uti theſaurum optem ac dimenſum aurum. Verum, (poſſunt enim omnia Dii, etiam quae maxima videntur, & lex optandi *haec eſt*, quam Timolaus poſuit, cum dixit, ne quid verecundemur optare, tanquam nihil illis renuentibus:) opto igitur rex fieri, non qualis Alexander Philippi, aut Ptolemaeus, aut Mithridates, aut ſi quis alius acceptum a patre regnum tenuit. Sed mihi primum a latrociniis auſpicanti ſodales contingant & conjurati circiter triginta, fideles maxime atque alacres. Tum accedentes paullatim trecen-

a Ἐντοσθίων] Sic O. *Fl. Fr.* P. aliaeque. Ἐντοσθιδίων *J.* b Οἶδα] Deeſt in O. c Καὶ] Ἢ O. & *Fl.* d Σύ] Σοὶ male P. e Χοινικίδα] Sic O. & Edd. excepta *J.* quae χοίνικα. f Ἅπαντα] Πάντα O. g Ὁ] Omittit artic. O.

64. Οἶδα μὴ] Non agnoſcit Ox. Et ſane odioſum eſt. *M. du S.*

69. Χοινικίδα] Sic Impr. plerique & Ox. quae vox paullo inſolentior Editori *J.* viſa eſt, adeoque χοίνικα repoſuit. *M. du S.*

70. Τῆς εὐχῆς] Ταῖς εὐχαῖς legend. videtur. τὸ ἐκπεράζω dativo non genitivo jungitur. F.G. Laudo, & εὐχῆς ex mala pronuntiatione dictantis ortum arbitror. *J.F.R.*

94. Πεντακισχιλίους] *Quinquaginta millia* pro *quinque m.* dederat Bened. *J.F.R.*

96. Ἄρχων] Interpunctionem mutavi, cum legeretur πρακτικὸς, ἄρχων ἄριστος &c. *J.F.R.*

4. Ὅμοιος] An ὁμοίως? F.G.

Ὁμοίως]

centi alii poſt alios; tum mille, & non ita multo poſt, decies mille. Et in univerſum ad quinquaginta millia armatorum, equites vero circiter quinquies mille.

κόσιοι προσιόντες ἡμῖν, [h] ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις· εἶτα χίλιοι, καὶ μετ' ὀλίγον, μύριοι· καὶ τὸ πᾶν εἰς πέντε μυριάδας [i] τὸ ὁπλιτικόν, ἱππεῖς δὲ ἀμφὶ τοὺς πεντακισχιλίους.

29. Ego vero ſuffragiis omnium praelatus imperator, qui optime videar hominibus praeeſſe, & tractare negotia: ut eo ipſo jam major ſim regibus caeteris, tanquam virtute praelatus ad regendum exercitum, non heres factus alterius, qui in regno *parando* elaborarit: quando hoc theſauro Adimanti valde ſimile eſt, neque res aeque jucunda, quam ſi quis per ſe ſibi partum imperium videat. LYC. Papae, Samippe, nihil parvum, ſed ipſum caput bonorum tu quidem petiiſti, tantae multitudini armatorum imperare, praeſtantiſſimum judicatum a quinquaginta millibus. Talem nobis, tam admirabilem regem a Mantinea enutritum, neſciebamus. Verum regna jam, & duc milites, adorna equitatum, & viros ſcutatos. Volo enim ſcire, quo ituri ſitis tot homines ex Arcadia, aut ad quos miſeros primum acceſſuri.

95 Ἐγὼ δὲ χειροτονητὸς ὑφ' ἁπάντων προκριθεὶς ἄρχων, ἄριστος εἶναι δόξας ἀνθρώπων ἡγεῖσθαι, καὶ πράγμασι χρῆσθαι. ὡς τοῦτό [k] γε αὐτὸ ἤδη [l] μεῖζον εἶναι τῶν ἄλλων βασιλέων, ἅτε δεομένῃ προχειρισθέντα [m] τῶν στρατιᾶς ἄρχειν, καὶ κληρονόμον γενόμενον, [n] ἄλλου πονήσαντος εἰς τὴν βασιλείαν. ἐπεὶ τῷ Ἀδαμάντος θησαυρῷ παραπλήσιον τὸ τοιοῦτο, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐχ [o] ὅμοιον ἡδύ, ὥσπερ ὅταν ἴδῃ τις αὐτὸς δι' αὑτοῦ κτησάμενος τὴν δυναστείαν. ΛΥΚ. Παπαῖ, ὦ Σάμιππε, οὐδὲν μικρὸν, ἀλλὰ τὸ κεφάλαιον αὐτὸ τῶν ἀγαθῶν ἁπάντων σύγε ᾔτησας, ἄρχειν ἀσπίδος τοσαύτης, ἄριστος ὢν ὑπὸ τοσούτων προκριθεὶς ὑπὸ τῶν πεντακισμυρίων. τοιοῦτον ἡμῖν ἡ Μαντίνεια θαυμαστὸν βασιλέα καὶ στρατηγὸν ἐλελήθει ἀνατρέφουσα. πλὴν ἀλλὰ βασίλευε, καὶ ἡγοῦ τοῦ στρατοῦ, καὶ ἀγόμεθά τοι, τό, τε ἱππικὸν, καὶ τοὺς ἀνέρας τοὺς ἀσπιδιώτας. ἐθέλω γὰρ εἰδέναι οἳ βαδιεῖσθε τοσοῦτοι ὄντες [p] ἐξ Ἀρκαδίας, ἢ ὅπῃ τίνας ἀθλίους πρώτους ἀφίξεσθε.

30. SAM. Audi, Lycine, vel potius nos ſi volueris comitare. Quinque enim te millibus equitum praeficiam. LYC. Verum ego honoris tibi, Rex, gratiam facio, inclinatusque Perſarum in morem te adoro, reductis in tergum manibus, tiaram illam

ΣΑΜ. Ἄκουε, ὦ Λυκῖνε, μᾶλλον δὲ, εἴ σοι φίλον, ἀκολούθει μεθ' ἡμῶν, ἵππαρχον γάρ σε τῶν πεντακισχιλίων ἀποφαίνω. ΛΥΚ. Ἀλλὰ σὲ μὲν τιμῆς, ὦ βασιλεῦ, χάριν οἶδά σοι, καὶ ὑποκύψας εἰς τὸ Περσικὸν, προσκυνῶ σε, διαγαγὼν εἰς τὰ ὀπίσω τὼ χεῖρε, [q] τιμῶν τὴν τιάραν ὀρθὴν οὖσαν, καὶ

[h] Ἄλλοι ἐπ' ἄλλοις] Ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ O. [i] Τὸ] Sine artic. O. [k] Γε] Non habet O. [l] Μεῖζον] Nil mut. Edd. nec O. [m] Τῶν] Ὑπὸ τῶν O. male. [n] Ἄλλου πον. εἰς τὴν βασ.] Quinque haec deſunt in O. [o] Ὅμοιον] Sic Edd. & O. Leg. ὁμοίως. [p] Ἐξ Ἀρκαδίας] Ἐξαρδίας male O. [q] Τιμῶν] Τιμῶν male O.

Ὁμοίως] In omnibus ſcriptum eſt ὅμοιον, prave haud dubie, ego mutavi. Vid. Προμ. c. 10. *M. du S.*

15. Ἀνίρας] Cur hic a vulgato recederet, olim non videbam. Nunc tandem apud *Homerum* invenio Il. B. 554. *M. du S.*

16. Ἐξ Ἀρκαδίας] Aſini nempe, Arcadiae pecuaria Perſio. *M. V. La Croze.*

22. Ἐς τὸ Περσικὸν] *A la Perſane. F. G.* Sic εἰς τὸ κρῆττον optimo modo. Et ſic fere *Aelian.* IV. 4. Εἰς τὸ χεῖρον τινος, vel εἰς ζῆλον τινος ποιεῖν. *ad imitationem, figuram, modum quemdam quid facere*, Herodiano frequens. *J. F. R.*

23. Περιαγαγὼν — τὼ χεῖρε] Vid. *Xenoph.* Cyrop. VIII. 127. 20. & Exc. II. p. 266. 30. quo alludere videtur;

καὶ τὸ διάδημα· σὺ δὲ τῶν ἐρρωμένων τούτων τινὰ ποίησον ἵππαρχον. ἐγὼ γάρ σοι [a] δεινῶς ἄφιππός εἰμι, καὶ οὐδὲ ὅλως ἐπέβην ἵππου ἐν τῷ [b] πρὸ τοῦ χρόνῳ. δέδια τοίνυν μὴ τῇ σαλπιγκτῇ ἐποτρύνοντι, καταπεσὼν ἔγωγε, συμπατηθῶ ἐν τῇ τύρβῃ ὑπὸ τοσαύταις ὁπλαῖς, ἢ καὶ θυμοειδὴς ὁ ἵππος [c] ὤν, ἐξενέγκῃ με, τὰ χαλινὸν ἐνδακὼν, εἰς μέσους τοὺς πολεμίους, ἢ δέησά με πρὸς τὸ [d] ἐφίππειον, εἰ μέλλω μένειν τε ἄνω, καὶ ἔξεσθαι τοῦ χαλινοῦ.

ΑΔΕΙΜ. Ἐγώ σοι, ὦ Σάμιππε, ἡγήσομαι τῶν ἱππέων· Λυκῖνος δὲ τὸ δεξιὸν κέρας ἐχέτω. δίκαιος δ' ἂν εἴην τυχεῖν ὧν σοῦ τῶν μεγίστων, τοσούτοις σε μεδίμνοις δωρησάμενος ἐπισήμου χρυσίου. ΣΑΜ. Καὶ αὐτοὺς ἐρώμεθα, ὦ Ἀδείμαντε, τοὺς ἱππέας, εἰ [e] δέξονταί σε ἄρχοντα σφῶν γενέσθαι. ὅτῳ δοκεῖ, ὦ ἱππεῖς, Ἀδείμαντον ἱππαρχεῖν, ἀνατεινάτω τὴν χεῖρα· πάντες, ὡς ὁρᾷς, ὦ Ἀδείμαντε, ἐχειροτόνησαν. ἀλλὰ σὺ μὲν ἄρχε τοῦ ἵππου, Λυκῖνος δὲ ἐχέτω τὸ δεξιόν· εὐτοσὶ δὲ Τιμόλαος ἐπὶ τοῦ εὐωνύμου τεταξέσθω. ἐγὼ δὲ κατὰ μέσον, ὡς νόμος βασιλεῦσι τοῖς Περσῶν, ἐπειδὰν αὐτοὶ συμπαρεδρεύειν αὐτοῖς [f] βούλωνταί τινας.

[g] Προϊόμεν δὲ ἤδη τὴν ἐπὶ Κορίνθου ἀγὼν τὴν

tuam rectam veneratus ac diadema: at tu de robustis hisce unum fac Praefectum equitum. Ego enim vehementer a re equestri abhorreo, nec omnino equum superiori tempore conscendi. Metuo igitur, ne classicum canente tubicine, delapsus ego in turba conculcer a tot ungulis, aut etiam ne acer equus frena mordens in medios me hostes inferat, aut ne ad ephippium deligandus sim, ut supra manere ac retinere frena possim.

31. ADIM. Ego tibi, o Samippe, equitatum ducam, dextrum vero cornu Lycinus teneat; dignus autem esse videor qui maxima a te consequar, tot tibi auri signati largitus modios. SAM. Ipsos etiam interrogemus, Adimante, equites; utrum te recipiant suum Praefectum futurum. *Quid censetis, equites, Adimantum equitatui praefici, manum tollitote.* Omnes, ut vides, Adimante, sustulerunt. Verum habe tibi equestre imperium. Lycinus vero dextrum *cornu* habeat. At hic Timolaus sinistro praeficietur. Ego ero in media acie, ut mos est Persarum regibus, cum sibi Legatos adesse, fastigio fere aequato, volunt aliquos.

32. Jam vero progrediamur Corinthum ver-

a Δεινῶς] Δεινὸς O. prave. b Πρὸ τοῦ] Bene *B. P. V2.* Προτοῦ *J. Fr. H. S.* c Ὢν] Ὂν O. d Ἐφίππειον] Et sic *Fl.* cum *J. H. P.* &c. e Δέξονται] Δέξοντοι *Fl.* f Βούλονταί τινας] Τινὰς βουλονται O. g Προϊόμεν] Προϊόμην marg. *Ar.*

34. Πρὸς τὸ ἐφίππιον] Τὸν ἀσφάλειαν φησὶν, ἤτοι τὴν ἐφεδρίδα, ἣν νῦν σέλλαν * καλοῦσι. *V.*

* Καλοῦσι] Sic dedit *M. du S.* quum ederetur *καὶ.* nescio unde emendationem hauserit. *J. F. R.*

tur; & *Brisson.* Persic. I. Hunc autem morem aperuit mihi Clarissimus vir *Joh. Chardinus*, qui cum apud Persas esset, praetereunte Rege, vidit hodiernos Persas manus ita manicis inserentes, ut altera alteri applicetur. Non assecutus est *Lydiat.* Marm. Ox. p. 68. *M. du S.*

27. Οὐδὲ ὅλως] Mirum sane in tot peregrinationibus equo nunquam usum. *M. du S.*

50. Συμπαρεδρεύειν] Paraphrasi explicandum putavi verbum, cujus hanc vim esse sentio. Forte jam adscripsit hunc locum vir Doctissimus *Ger. d'Arnaud* capiti octavo elegantis opusculi sui de Dis παρέδροις. *J. M. G.*

56. Τὰ ὅπλα] Subaudi κατὰ. *F. G.*

59. Κεγχρειᾶς] Sic Edd. Κεγχρειᾶς emendat *Solan.* vid. ejus rationes supra *Quom. Hist.* c. 29. At Κεγχρειᾶς sine diphthongo adfert *Wass.* ad *Thucyd.* VIII. c. 10. No. 21. ex *Polyb.* ubi sic semper. Quamvis ap. *Thucyd. Scylac. Strab.* & *Philostr.* ubique recte cum diphthongo reperias. Ego itaque non movi vulgatam scripturam, quia & supra l. d. in *Quom. Hist.* Κεγχρεῶν cum

versus per montana, votis antea Jovi regum custodi nuncupatis. Cumque Graeciam omnem subegerimus, (neque enim quisquam nobis armatus, qui tanto numero simus, occurret, sed citra pulveris jactum superabimus) conscensis triremibus, impositisque in hippagines equis (paratum autem est Cenchreis frumenti multum, & navium quod satis est, & reliqua omnia) per Aegeum navigemus in Ioniam. Deinde ibi sacro Dianae facto, captisque facile urbibus non munitis, relictisque earum praefectis, in Syriam tendemus per Cariam, tum Lyciam, & Pamphyliam, & Pisidas, & maritimam montanamque Ciliciam, donec perveniamus ad Euphratem.

ὀρεινῆς, ἐπευξάμβοι τῷ βασιλείῳ Διὶ καὶ πειδὰν τὰ ἐν τῇ Ἑλλάδι πάντα χειρωσώμεθα (οὐδεὶς γὰρ ὁ ἐναντιωθησόμενος ἡμῖν τὰ ὅπλα τοσούτοις ὦσιν, ἀλλ' [h] ἀκοντὶ [i] κρατήσομεν) ἐπιβάντες ἐπὶ τὰς τριήρεις, καὶ τοὺς ἵππους εἰς τὰς ἱππαγωγοὺς ἐμβιβάσαντες (παρεσκεύασται δ' ἐν Κεγχρεαῖς καὶ σῖτος ἱκανὸς, καὶ τὰ πλοῖα [k] ἀφορκῆ, καὶ τἄλλα πάντα) [l] ἀφαλλόμεθα τὸ Αἰγαῖον [m] ἐς τὴν Ἰωνίαν. εἶτα ἐκεῖ τῇ Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολιπόντες, προχωροῦμεν ἐπὶ Συρίας διὰ Καρίας, εἶτα Λυκίας, καὶ Παμφυλίας, καὶ Πισίδων, καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας, ἄχρις ἂν ἐπὶ τὸν Εὐφράτην ἀφικώμεθα.

33. LYC. Me, rex, si videtur, Satrapam relinque Graeciae. Meticulosus enim sum, & longe discedere domo non facile sustinuerim. At tu videris ducturus in Armenios atque Parthos, gentes pugnaces, & sagittis bene collineantes. Igitur dextrum cornu trade alii, me Antipatrum quendam relinque in Graecia, ne me, dum phalangem tibi duco, sagitta aliquis miserum, circa Susa aut Bactra, qua parte intectus sum, trajiciat. SAM. Fugis delectum, Lycine, metu.

ΛΥΚ. Ἐμὲ, ὦ βασιλεῦ, εἰ δοκεῖ, Σατράπην τὴν Ἑλλάδος κατάλιπε. δειλὸς γάρ εἰμι, καὶ τὸν οἶκοι πολὺ ἀπελθεῖν οὐκ ἂν ἡδέως ὑπομείναιμι· σὺ δὲ ἔοικας ἐπὶ Ἀρμενίους καὶ Παρθυαίους ἐλάσειν, μάχιμα φῦλα, καὶ τὴν τοξικὴν εὖ στοχα, ὥστε ἄλλῳ παραδοὺς τὸ δεξιὸν, ἐμὲ Ἀντίπατρόν τινα ἔασον ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, μή με καὶ ἀφανείρη τις οἰστῷ, ἄθλιον βαλὼν ἐς τὰ γυμνὰ, [n] περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα [o] ἡγεμένον σοι τὴν φάλαγγα. ΣΑΜ. Ἀποδιδράσκεις, ὦ Λυκῖνε, τὸν κατάλογον, δειλὸς ὤν. ὁ δὲ νό-

h Ἀκοντὶ] Bene *S.* & *Amst.* Ἀκοντὶ male cett. *i* Κρατήσομεν] Κρατοῦμεν O. & *Fl.* Item marg. *Al.* *k* Διαρκῆ] Διαργῆ O. male. *l* Διαβάλλομεν] Ex emendat. *Solan.* Διαλάβωμεν Edd. & O. *m* Ἐς] Καὶ O. *n* Περὶ Σοῦσα ἢ Βάκτρα] Περὶ ἢ Βάκτρα male O. *o* Ἡγούμενόν σοι] Ἡγεμόνα σε male O.

75. Ἀντίπατρόν τινα ἔασον] Ἀλεξάνδρου τοῦτο τὸ ἰσοφάες, κακοῦ δὲ πειρωμένου τὸ Ἑλληνοπρεπὲς, ἐπὶ τὴν Εὐρώπης Ἀντίπατρον ἀντ' αὐτοῦ καθιλαύσει. *V.*

cum vulgo librorum servavi, & *Th. Mag.* indicante ibid. Cl. *Jensio*, utrovis more scribi, etiam observat. *J.F.R.*

61. Διαλάβωμεν] Corrige Ἀφαλάβωμεν. *F.G.*

Διαβάλλωμεν] Sic visum mutare pro Ἀφαλάβωμεν, quod in omnibus Impr. & Ox. erat. *M. du S.*

62. Ἀρτέμιδι θύσαντες, καὶ τὰς πόλεις ἀτειχίστους λαβόντες, ῥᾳδίως ἄρχοντας ἀπολιπόντες] Sic quoque Benedictus *captis civitatibus immunitis, & praefectis ibidem facile relictis*, quum Micyllus pariter dedisset *ac civitatibus nullo defendente captis, praefectisque ibidem facile relictis.* Mihi ea ratio loquendi videtur absurda, & distinguendum esse λαβόντες ῥᾳδίως, ἄρχοντας ἀπολ. Sic enim & solent scriptores loqui & sensus communis fert. Mox longe ineptius vertuntur illa καὶ τὴν παράλιον καὶ ὀρεινῆς Κιλικίας *utramque Ciliciae oram maritimam videlicet & montanam.* Si enim ὀρεινὴ non est παράλιος, non potest ferri *ora*: & cur non simpliciter *maritimamque ac montanam Ciliciam?* *J.G.*

79. Ἀποδιδράσκεις — τὸν κατάλογον] Hanc phrasin alibi observare me non memini. *M. du S.*

80. Κατάλογον] Κατάλοχον legit Interpres. *F.G.*

νόμος ἀποτετμῆσθαι τὴν κεφαλήν, εἴ τις λιποίη φάινοιτο τὴν τάξιν. ἀλλ' ἐπεὶ καὶ τὴν [a] Εὐφράτῃ ἤδη ἐσμὲν, καὶ ὁ πόλεμος ἔξεισι, καὶ κατόπιν ὁπόσα διεληλύθαμεν ἀσφαλῶς ἡμῖν ἔχει, καὶ πάντα ὕπαρχοι κατέχουσιν, ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες, οἱ δὲ καὶ ἀπίασι, τὴν Φοινίκην ἡμῖν ἐν τοσούτῳ, καὶ τὴν Παλαιστίνην, εἶτα καὶ τὴν Αἴγυπτον προσαξόμενοι. σὺ πρῶτος, ὦ Λυκῖνε, ἄφιππος, [b] τὸ δεξιὸν ἄγων, εἶτα ἐγὼ, καὶ μετ' ἐμὲ ὑτοσὶ Τιμόλαος. ὅπη πᾶσι δὲ τὸ ἱππικὸν ἄγε σὺ, ὦ Ἀδείμαντε.

Καὶ ἄφαρ μὲν τῆς Μεσοποταμίας οὐδεὶς ἀπήντησεν ἡμῖν πολέμιος, ἀλλ' ἑκόντες αὐτούς τε καὶ τὰς ἀκροπόλεις ἄνθρωποι [c] ἐνεχείρισαν, καὶ ὅτι [d] Βαβυλῶνα ἐλθόντες ἀπροσδόκητοι παρήλθομεν εἰς τὸ εἴσω τοῦ τείχους, καὶ ἔχομεν τὴν πόλιν. ὁ βασιλεὺς δὲ περὶ [f] Κτησιφῶντα ἄφατρίβων, ἤκουσε τὴν ἔφοδον· εἶτα εἰς Σελεύκειαν παρελθὼν, παρασκευάζεται ἱππέας τε ὅτι πλείστους μεταπεμπόμενος, καὶ τοξότας, καὶ σφενδονήτας. ἀπαγγέλλουσι δ' ὧν οἱ σκοποὶ ἀμφὶ τὰς ἑκατὸν [g] ἤδη μυριάδας τῷ μαχίμῳ συνειλέχθαι, καὶ τούτων εἴκοσιν [h] ἱπποτοξότας· καίτοι ὅπω ὁ Ἀρμένιος [i] πάρεστιν, οὔτε οἱ τὴν Κασπίαν θάλατταν οἰκοῦντες, οὔτε οἱ ἀπὸ Βάκτρων, ἀλλ' ἐκ τῶν [k] πλησίων καὶ προαστείων τῆς ἀρχῆς οὕτω ῥᾳδίως τοσαύτας μυριάδας [l] κατέλεξε.

At lex est, capite plecti, si quis ordines deseruisse deprehendatur. Sed quando jam sumus ad Euphratem, & junctus est *ponte* fluvius, & a tergo quae reliquimus, tuta sunt omnia: atque omnia tenent praefecti, unicuique populo a me dati: alii vero discesserunt, qui Phoenicen nobis interea, & Palaestinam, deinde etiam Aegyptum reducant. Ac tu primus, Lycine, dextro cornu inducto, transjice: tum ego: & post me hic Timolaus: post omnes autem tu equitatum, Adimante, ducito.

34. Atque per Mesopotamiam nullus nobis obviam venit hostis, sed sponte se cum arcibus viri nobis dediderunt: progressique ad Babylonem, ex improviso intra muros delati urbem habemus. Rex autem qui circa Ctesiphontem haeret, audita impressione progressus ad Seleuciam parat se, equitatu arcessito quam plurimo, & sagittariis funditoribusque. Renunciant ergo exploratores, circa millies mille jam viros pugnae aptos collectos esse, in his ducenta millia jaculantium ex equis, quamquam Armenius nondum adest, neque qui Caspium mare accolunt, neque Bactriani, sed de partibus modo vicinis & suburbanis quasi imperii: adeo facile tot millia coegit. Itaque tem-

a Εὐφράτῃ] Ἐφράτῃ prave O. b Τὸ] Τὸν male O. c Ἐνεχείρισαν] Ἐνεχείρησαν O. rursus male. d Βαβυλῶνα] Βαβυλῶνι O. prave. e Δὲ] Omisit *Fl.* f Κτησιφῶντα] Κτησιφῶντος O. g Ἤδη] Neglectum in O. h Ἱπποτοξότας] Ἱπποτοξόται O. i Πάρεστιν] Πω πάρεστιν O. k Πλησίων] An πλησίον; adscripsit *Solan.* l Κατέλεξε] Recte sic *Pell.* Κατέλεξε male Edd. & Codd. nostri.

87. Οἱ δὲ] Pro *alii vero* usitatum esse, permultis docet Rev. *J. Elsn.* Obs. ad N. T. I. p. 347. *J. F. R.*

6. Εἴκοσιν] Μυριάδας scil. *F. G.*

9. Τῶν πλησίων] Etsi οἱ πλησίον alibi rectius & usitatius, ut supra T. I. *Necyom.* c. 16. med. μηδὲν τῶν πλησίον ἀμφίων, atque alibi, ut indico T. III. *Philopatr.* c. 16. hic tamen nihil mutem, propter nexum cum προαστείων. *J. F. R.*

11. Κατέλεξε] Κατέλεξε legendum videtur. *F. G.*

Κατέλεξε] Neque κατάγειν esse exercitum cogere vel conducere, novi; neque formam illam Atticam, quam habet ἄγω vel ἄγνυμι aliter frangendi intellectu positam memini. Solicitor proinde levicula mutatione legere κατέλεξε, *CONSCRIPSIT, DELEGIT*, quod solenne in hac re verbum est, unde paullo ante κατάλογον dixerat. A facile in A transiit, post quod Ε sequens librarii stilo forte confossum est, factumque ex ΚΑΤΕΛΕΞΕ, ΚΑΤΕΑΞΕ. *J. M. G.*

29. Τριάκοντα] Aberat Pyraeeus portus XL. stadiis ab urbe, quorum in quatuor partes divisorum tres jam emensi

tempus est, ut nos etiam, quid nobis agendum sit, circumspiciamus.

35. ADIM. Nimirum ego ajo oportere vos pedites Ctesiphontem petere; nos autem, equitatum, hic manere ad Babylonem tuendam. SAM. Etiam tu, Adimante, metuis constitutus prope periculum. Tibi vero, Timolae, quid videtur? TIM. Omni cum exercitu hostes aggredi, nec exspectare, donec parent se melius, adfluentibus undique auxiliis. Sed dum adhuc in via sunt hostes, illos aggrediamur. SAM. Bene mones. Tu vero, Lycine, quid censes? LYC. Ego tibi dicam. Quandoquidem a contentione itineris fatigati fumus, qui hodie mane descenderimus in Piraeeum, nunc vero jam triginta circiter stadia progressi simus; & sol (ardor) multus: (circa meridiem enim est) ut hic alicubi sub oleis, in eversa illa columella assidentes, requiescamus, ac deinde surgentes, studiose redeamus in urbem. SAM. Scilicet Athenis tibi adhuc esse, bone vir, videris, qui circa Babylonem in campo ante muros sedeas tot inter milites, disputans de bello. LYC. Reposuisti me in memoriam. At ego putabam me sobrium esse. Jam tuum est dicere sententiam.

χαιρὸς ἦν ἤδη σκοπεῖν ἡμᾶς ὅ, τι χρὴ ποιεῖν.

ΑΔΕΙΜ. Ἀλλ' ἐγὼ μὲν φημι δεῖν ὑμᾶς τὸ πεζὸν ἀπιέναι τὸν ἐπὶ Κτησιφῶντα, ἡμᾶς δὲ τὸ ἱππικὸν αὐτοῦ μένειν, τὴν Βαβυλῶνα διαφυλάξοντας. ΣΑΜ. Ἀποδειλιᾷς γὰ σὺ, ὦ Ἀδείμαντε, φοβούμενος τὸν κίνδυνον γενόμενον. σοὶ δὲ τί δοκεῖ, ὦ Τιμόλαε; ΤΙΜ. Ἁπάσῃ τῇ στρατιᾷ βαδίζειν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, μηδὲ περιμένειν ἕως ἂν ἄμεινον παρασκευάσωνται, παραχόθεν αὐτοῖς συμμάχων προσγενομένων, ἀλλ' ἕως ἔτι κατὰ ὁδὸν εἰσὶν οἱ πολέμιοι, ἐπιχειρῶμεν αὐτοῖς. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις· σὺ δὲ τί, ὦ Λυκῖνε, δοκιμάζεις; ΛΥΚ. Ἐγώ σοι φράσω. ἐπειδὴ κεκμήκαμεν συντόνως ὁδεύοντες, ὁπότε κατήειμεν ἔωθεν ἐς τὸν Πειραᾶ, καὶ νῦν δὲ ἤδη τριάκοντά που σταδίους προκεχωρήκαμεν, καὶ ὁ ἥλιος πολὺς, καὶ μεσημβρίαν γὰρ ἤδη μάλιστα, ἐνταῦθά που ὑπὸ τὰς ἐλαίας ὑπὸ τὴν ἀναγεγραμμένης στήλης καθισάντας ἀναπαύσασθαι, εἶτα ὕστερον ἀναστάντας πορεύεσθαι, καὶ ἀνύειν τὸ λοιπὸν ἐς τὸ ἄστυ. ΣΑΜ. Ἔτι γὰρ Ἀθήνησιν, ὦ μακάριε, εἶναι δοκεῖς, ὃς ἀμφὶ Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸ τῶν τειχῶν ἐν τοσούτοις σταλιώταις κάθησαι περὶ τοῦ πολέμου διασκοπούμενος. ΛΥΚ. Ὑπέμνησας· ἐγὼ δὲ νήφειν ᾠόμην, καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην.

ΣΑΜ.

---

m Αὐτοῖς] Αὐτῶν *Fl.* *n* Ἐπὶ τὰς ἐλαίας] Omissa in O. *o* Ἐπὶ] Ὑπὸ *Marc.* Nil mut. Edd. & O. *p* Ἀναπαύσασθαι] Ἀναπαύεσθαι O. *q* Πορεύεσθαι καὶ] Desunt in O. *r* Κάθησαι] Καθίσαι O. *s* Περὶ] Lege περί.

emensi erant; quarta restabat Luciano vid. c. 16. & notam nostram. *M. du S.*

32. Ἐπὶ τὴν ἀναγεγρ.] Ὑπὸ στήλης leg. omnino. Sic ὑπὸ γῆς, ὑπὸ μοίλης & sim. *F.G.* Eadem habet *Æ.M.*

Ibid. Ἀναγεγραμμένης] Quid sibi velit ἀναγεγραμμένη στήλη, non est facile dictu. Leges quidem aut verba alia ἀναγεγραμμένα dici possunt, στήλη forte ἐπιγεγραμμένη, i. e. *literata*, *inscripta*, ut adhuc dederunt interpretes. Quid vero ad assidendum commoditatis habet, & quidem, ut quatuor homines sedeant, στήλη, *columella*, *cippus*, altum magis opus, quam longum aut latum? & quid ad eam partem, qua sedetur, literae? Scilicet imposuit antiquo alicui librario similitudo maxima quae intercedit inter Τ & Γ literas: viderat idem literata saxa frequentia: dedit ergo ἀναγεγραμμένης pro ἀνατετραμμένης. *Columella*, *cippus*, *pila*, cum stant, scriptis servandis, & ingerendis in praetereuntium oculos, idonea: cum eversa jacent, sive literata sint, sive minus, sessionem praebent commodam fatigatis. *J.M.G.*

35. Τὸ λοιπὸν] Subaudi τὴν ὁδὸν. *F.G.*

40. Καὶ σὺ παρὰ τὸ φανεῖσθαι τὴν γνώμην] Non sine menda. *Th.M.* Additamentum videtur. An ὠφθαι περὶ τὴν γνώμην. ἢ δὴν ἰγκύε. *F.G.*

Καὶ

ΣΑΜ. [a] Πρόσιμεν δή, εἴ σοι δοκεῖ, καὶ ὅπως ἄνδρες ἀγαθοὶ ἐν τοῖς κινδύνοις ἔσεσθε, μηδὲ προδώσετε τὸ πάτριον φρόνημα· ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν. ὥστε τὸ μὲν σύνθημα ἔστω, Ἐνυάλιος. ὑμεῖς δὲ ἐπειδὰν σημήνῃ ὁ σαλπιγκτὴς, ἀλαλάξαντες, καὶ τὰ δόρατα κρούσαντες πρὸς τὰς ἀσπίδας, ἐπείγεσθε συμμίξαι τοῖς ἐναντίοις, καὶ ἐντὸς γενέσθαι τῶν τοξευμάτων, ὡς μηδὲ πληγὰς λαμβάνωμεν, ἀκροβολίζεσθαι αὐτοῖς διδόντες. καὶ ἐπειδὴ ἐς χεῖρας ἤδη συνεληλύθαμεν, τὸ μὲν εὐώνυμον, καὶ ὁ Τιμόλαος, [b] ἐτρέψαντο τοὺς καθ' αὐτούς, Μήδους ὄντας, τὸ δὲ κατ' ἐμὲ ἰσόπαλον ἔτι. Πέρσαι γάρ εἰσι, καὶ ὁ βασιλεὺς ἐν αὐτοῖς· ἡ δὲ ἵππος ἅπασα τῶν βαρβάρων ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἡμῶν ἐλαύνουσιν, ὥστε, ὦ Λυκῖνε, αὐτός τε ἀνὴρ ἀγαθὸς γίγνου, καὶ τοῖς μὴ σαυτοῦ προθυμοτέροις δέχεσθαι τὴν ἐπέλασιν.

36. SAM. Aggredimur ſane, ſi tibi videtur. Et *mementote*, ut viri fortes ſitis in periculis, nec prodatis ſenſum illum patrium: jam enim alicubi invadunt hoſtes. Itaque teſſera erit *Mars!* Vos vero cum claſſicum cecinerit tubicen, clamore ſublato, incuſſis in clypeos haſtis, urgete manus conſerere cum hoſtibus, & intra teli jactum venire, ut nec excipiamus ictus jaculandi facultate illis data: & cum ad manus jam venerimus, ſiniſtrum *cornu* & Timolaus jam in fugam verterunt ſibi oppoſitos Medos, ſed meum agmen aequo adhuc marte pugnat: ſunt enim Perſae & rex inter ipſos. Equitatus autem barbarorum univerſus in dextram *aciem* noſtram invehitur: itaque, Lycine, & ipſe vir fortis eſto, & tuis, ut impetum excipiant, impera.

ΛΥΚ. Ὢ τῆς τύχης, ἐπ' ἐμὲ γὰρ οἱ ἱππεῖς ἅπαντες, καὶ μόνῳ ἐπιτήδειόν μοι δοκῶ, ἣν βιάζωνται, αὐτομολῆσαι, προσδραμὼν ἐς τὴν παλαίστραν, ἔτι πολεμοῦντας ὑμᾶς καταλιπών. ΣΑΜ. Μηδαμῶς. κρατεῖς γὰρ αὐτοῦ καὶ σὺ ἤδη τὸ μέρος· ἐγὼ δὲ ὡς ὁρᾷς, καὶ μονομαχήσω πρὸς τὸν βασιλέα, [d] προκαλεῖται γάρ με, καὶ ἀναδῦναι πάντως αἰσχρόν

37. LYC. Vah fortunam! In me enim equites univerſi: & ſolus idoneus ſum viſus, in quem irruant. Videor mihi, ſi vim faciant, fugere curriculo in palaeſtram, & adhuc pugnantes vos deſerturus. SAM. Nequaquam. Vinces enim jam tu quoque tua in parte. Ego autem, ut vides, jam ſolitariam cum rege pugnam pugnabo. Etenim me provocat, & retrocedere omnino tur-

a Πρόσιμεν] Πρόσιμεν O. b Ἐτρέψαντο] Ἔτρεψαν O. c Ἐπελαύνεσθαι] Ἀπελαύνεσθαι male O. d Προκαλεῖται] Recepi ex *J.* & *V2.* Προσκαλεῖται cett. male.

Καὶ σὺ . . .] Corruptus haud dubie locus, ad quem emendandum nihil in libris auxilii, quippe qui omnes conſentiant; forſan ἐμὲ ϵ σίγε vel ſimile quid, ſcriptum fuerat, & πρὸ τοῦ, pro ὦ θεοί τό. *M. du S.*

42. Καὶ ὅπως] Subaudi ὁρᾶτε, σκοπεῖτε & ſim. *F. G.* Exempla vid. ap. *L. Bos* de Ellipſ. V. ΣΚΟΠΕΙΝ. Adde infra c. 41. *J. F. R.*

69. Προκαλεῖται] Genuina haec lectio, quam ex Mſſ. Ox. & *Ven.* 2. habemus, vulgata προσκαλεῖται nihili eſt. *M. du S.*

82. Προσκυνήσουσιν ἡμῖν] Προσκυνήσουσιν ὑμῖν. *Th. M.*

Προσκυνήσουσιν. ὑμῖν] *Marcilii* emendationem omnino neceſſariam hic amplector, nemo enim dandi caſum cum verbo προσκυνέω conjunctum aut apud hunc alibi, aut apud ullum ſcriptorem Graecum oſtendat. Sed ὑμῖν non ὑμῶν poſtulat ἄρξω, moris autem quem tangit, illuſtre habes apud *Xenophontem* exemplum, quod vid. Anab. 1. p. 154. 17. *M. du S.*

Προσκυνήσουσιν. ὑμῶν] Relinquo *Marcilio* ſuum προσκυνήσουσιν, etſi προσκυνήσουσιν forſan dare voluit, pro eo quod aliter alicubi ſcript. invenit. In ὑμῶν autem pro ὑμῖν ei adſentior, modo ὑμῶν dediſſet. *J. F. R.*

Ibid. Κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον] Oppoſitionis ratio ſuadet, aliquid hic omiſſum; forte quod nollet librarius Ἑλλήνων bis ponere. Nam ita cenſeo dediſſe Lucianum, Ἑλλήνων δὲ κατὰ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω. *J. M. G.*

86. Αἰ ἄν] Etſi aliquis ſenſus ineſt vulgatae, conjicio tamen εἰ delendum. *J. F. R.*

88. Μετὰ-

turpe eſt. LYC. Per Jovem etiam mox ab illo vulneraberis, regium enim hoc etiam, vulnerari in pugna pro imperio. SAM. Bene mones. Leve quidem mihi vulnus, minimeque aperto corporis loco, adeo ut neque cicatrix in poſterum deformis futura ſit. Verum vides, ut invectus ego ictu uno ipſum cum equo emiſſa haſta trajeci, ac deinde capite abſciſſo, ablatoque diademate rex jam factus ſum.

38. Ac barbari quidem nos adorent: *Graecis autem* Graeco more unici Praetoris nomine imperabo. Poſt haec igitur cogitate, quot urbes de meo nomine appellatas conditurus ſim, quot contra vi captas ſim vaſtaturus, ſi qua injuria imperium meum affecerint. Omnium vero maxime Cydiam divitem mulcabo, qui, vicinus meus cum eſſet, agro me, ingreſſus paullatim intra fines, expulit.

39. LYC. Deſine jam Samippe. Tempus enim eſt, te jam, qui talem pugnam viceris, Babylone epulari victoriae cauſſa; (extra ſtadia enim puto tibi eſſe imperium) ac Timolaum jam ſuo loco optare, quidquid voluerit. SAM. Quid ergo, Lycine, qualia optaſſe tibi videor? Multum, maxime admirabilis regum, laborioſiora & magis violenta *votis* Adimanti, quatenus illo χρόν. ΛΥΚ. Νὴ Δία, ᾗ τετρῶσθαι αὐτίκα μάλα πρὸς αὐτῷ, βασιλικὸν γὰρ ᾗ τὸ τρωθῆναι περὶ τὴν ἀρχῆς μαχόμενον. ΣΑΜ. Εὖ λέγεις, ἐπιπόλαιον μὲν μοι τὸ τραῦμα, ᾗ οὐκ εἰς τὰ φανερὰ τοῦ σώματος· ὡς μηδὲ τὴν ὕλην ὕστερον ἄμορφον γενέσθαι πλὴν ἀλλὰ ὁρᾷς [c] ὅπως ἐπελάσας, μιᾷ πληγῇ αὐτόν τε ᾗ τὸν ἵππον διέπειρα, τὴν λόγχην ἀφείς; εἶτα τὴν κεφαλὴν ἀποτεμών, ᾗ ἀφελὼν τὸ διάδημα, βασιλεὺς ἤδη γέγονα, προσκυνούμενος ὑφ' ἁπάντων.

Οἱ βάρβαροι προσκυνείτωσαν· [f] ὑμῶν δὲ τὴν Ἑλλήνων νόμον ἄρξω, εἰς στρατηγὸς ὀνομαζόμενος. Ὅπη τούτοις ἄρα ἐννοεῖτε ὅσας μὲν πόλεις [g] ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ οἰκιῶ, ὅσας δὲ ᾗ καθαιρήσω ἐλὼν χὴ κράτος, [h] αἳ δὲ ὑβρίσασί τι εἰς τὴν ἀρχήν· ἁπάντων δὲ μάλιστα Κυδίαν τὸν πλούσιον μελελεύσομαι, ὃς ὅμορος ἤδη ὢν μοι, ἐξέωσε τῆς ἀγρῆς, ἐπιβαίνων κατ' ὀλίγον ἐς τὸ εἴσω τοῦ ὅρου.

ΛΥΚ. Πέπαυσο ἤδη, ὦ Σάμιππε, καιρὸς γάρ σε ἤδη μὲν νενικηκότα τηλικαύτῃ μάχῃ, ἐν Βαβυλῶνι εὐωχεῖσθαι τὰ ἐπινίκια, (ἐντὸς [i] σταδίων γὰρ, οἶμαί, σοι ἡ ἀρχὴ) Τιμόλαον δὲ ἐν τῷ μέρει εὔχεσθαι ὅτῳ ἂν ἐθέλῃ. ΣΑΜ. Τί δ' ἂν, ὦ Λυκῖνε, οἷά σοι ἠτιμάσθαι δοκῶ; ΛΥΚ. Παραπολὺ, ὦ θαυμασιώτατε βασιλέων, ἐπιπονώτερα ᾗ βιαιότερα τὰ Ἀδειμάντου, πρὸς ὅσοις ἐκεῖ-

e Ὅπως ἐπελάσας] Ὅσον ἐπιπελάσας O. f Ὑμῶν] Ἡμῶν, Edd. g Ἐπωνύμους ἐμαυτοῦ] Ἐπωνύμους ἐπ' ἐμαυτοῦ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* h Αἳ] Οἳ male O. & *Fl.* Οἳ ſine accentu marg. *A1.* i Ἐντάδιοι] Recte *B1.2. P.* Ἐνταῦθοι adſpirate *F. B1. Fr. H. S. Ald.* Ἐξτάδιοι pejus L. *Schol.* & *Fl.*

94. Ἐξτάδιοι γὰρ οἶμαι σοι] Ἐξτάδιον, ἅπαν γὰρ ἤδη αὐτῶς ἐπόσον σταδίων • ἀπίχει ἂν ἀφικομένου ἡ κατὰ μακαρία. *F.*

• Ἀπίχει] Ἐπίχει V.

88. Μετελεύσομαι] Negat *Pollux* in ἵημι, ἐλεύσομαι dici, quod tamen habet *Dion. Halic.* Ant. III. p. 151. f. *Hom.* Il. Θ. 12. & alibi. & compoſitum μετελεύσομαι etiam Noſter non ſemel, ut forſan parebit ex Indice, ne alios addam, quia nemo negat, quod ſciam. Sed ἀπελεύσομαι negat etiam *Th. Mag.* V. ΑΠΕΙΣΙΝ, aliquanto meliore jure, vid. *Hemſt.* T. I. p. 10. *F. F. R.*

94. Ἐξτάδιοι] *Extra ſtadia tua jam es, ſtadia imperii tui peracta ſunt.* Male Interpres cum ἐξτάδιοι confundit, *ſex ſtadiorum* vertens. *F. G. Sex ſtadiorum* etiam Cl. *Geſn.* quod mutavi. *F. F. R.*

Ἐντάδιοι] Lege omnino uti edi curavimus, ἐντάδιοι, uti recte ſcribitur in *Ven. 2. B1.* & 2. & *P.* ut ἐντόσδοι. Ἐκπρόθυρος &c. In L. *Schol.* & *Fl.* ἐξ— In O. vero & reliquis ἐκς— neque Graece neque vere, cum unicuique *decem ſtadia*, ex ratione ſupra ad c. 16. inita, aſſignari oporteat. Et re ipſa aſſignata ex 35. pateat, cum Luciano remanſerint *Decem. M. du S.*

ἐκεῖνος μὲ ἐτρύφα, δισάλαντα χρύσια ἐκπώματα προτείνων τοῖς [a] συμπόταις, σὺ δὲ, ὁ ἐτιτρώσκου μονομαχῶν, ὁ ἐδεδίεις, ὁ ἐφρόντιζες νύκτως, ὁ μεθ' ἡμέραν· οὐ μόνον γὰρ σοι τὰ παρὰ τῶν πολεμίων φοβερὰ ἦν, ἀλλὰ ὁ ἐπιβουλαὶ μυρίαι, ὁ φθόνος παρὰ τῶν συνόντων, ὁ μῖσος, ὁ κολακεία, φίλος δὲ οὐδεὶς ἀληθὴς, ἀλλὰ πρὸς τὸ δέος ἅπαντες, ἢ πρὸς τὴν ἐλπίδα εὖνοι δοκοῦντες εἶναι. ἀπόλαυσις μὲν γε, οὐδὲ ὄναρ τῶν ἡδέων, ἀλλὰ δόξα [b] μόνον, ὁ πορφυρὶς χρυσῷ ποικίλη, ὁ ταινία λευκὴ περὶ τῷ μετώπῳ, ὁ δορυφόροι προιόντες. τὰ δ' ἄλλα κάματος ἀφόρητος, ὁ ἀνδία πολλὴ· ὁ ἢ χρηματίζειν τοῖς παρὰ τῶν πολεμίων ἥκουσι δεῖ ἢ δικάζειν, ἢ καταπέμπειν τοῖς ὑπηκόοις ἐπιτάγματα. ὁ ἤτοι ἀφέστηκέ τι ἔθνος, ἢ ἐπελαύνουσί τινες τῶν ἔξω τῆς ἀρχῆς. δεδιέναι οὖν δεῖ πάντα, ὁ ὑφορᾶσθαι. ὁ ὅλως ὑπὲρ πάντων μᾶλλον ἢ ὑπὲρ σεαυτοῦ εὐδαιμονίζεσθαι.

Καὶ γὰρ οὖν ὁ τόδε πως ὑπὲρ ταπεινὸν, ὅτι ὁ νοσεῖς τὰ ὅμοια τοῖς ἰδιώταις, ὁ ὁ πυρετὸς σε [c] ἀγνοεῖ βασιλέα ὄντα, οὐδὲ ὁ θάνατος δέδιε τοὺς δορυφόρους, ἀλλ' ἐπιστὰς ὁπόταν αὐτῷ δοκῇ, ἄγει οἰμώζοντα, οὐκ αἰδούμενος τὸ διάδημα; σὺ δὲ ὁ ὕστως ὑψηλὸς καταπεσὼν, ἀνάσπαστος ἐκ τοῦ βασιλείου θρόνου τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἄπει, τοῖς πολλοῖς ἰσότιμος, ἐλαυνόμενος ἐν τῇ ἀγέλῃ τῶν νεκρῶν, χῶμα ὑψηλὸν ὑπὲρ γῆς, ὁ στήλην μακρὰν, ἢ πυραμίδα εὐγραμμον τὰς γωνίας ἀπολιπὼν, ἐκπρόθεσμα ὁ ἀνεπαίσθητα φιλοτιμήματα· εἰκόνες δὲ ἐκεῖναι, ὁ νεὼς, ὡς ἀνέστασαι αἱ πόλεις θεραπεύουσαι, καὶ τὸ μέγα ὄνομα, μα-

le quidem luxurioſe vivebat, aurea binorum talentorum pocula propinans convivis: at tu & vulneratus es in pugna ſolitaria, & metuiſti, & ſolicitus noctes diesque fuiſti. Neque enim ab hoſte tibi ſolo metuendum erat, ſed inſidiae ſexcentae, & invidia a familiaribus, & odium, & adulatio: amicus autem nemo verus, ſed ad metum omnes aut ad ſpem benevoli qui eſſe videantur. Fructus rerum ſuavium ne per ſomnum quidem, ſed gloria ſola, & diſtincta auro purpura, & taenia circa frontem alba, & praecedentes ſatellites: caeterum labor intolerabilis & multum injucunditatis; cum aut opera danda ſit his qui ab hoſtibus veniunt, aut jus dicendum, aut mittenda civibus imperia. Et aut defecit gens aliqua, aut externi quidam imperium invadunt. Metuere ergo oportet omnia & ſuſpicari, atque in univerſum omnibus potius, quam tibi ipſi, videri beatum.

40. Etenim illud etiam qui non humile, quod aegrotabis non minus quam privati, nec febris te regem eſſe internoſcit, neque metuit mors ſatellites; ſed cum ipſi viſum fuerit ſuperveniens, plorantem nihil diadema reveritus abducit. Tu vero de loco ita excelſo delapſus detractusque de throno regio, eandem abis viam, aequatus vulgo, abactus cum grege mortuorum, tumulum in terra relinquens excelſum, & columnam longam, aut accurate deſcriptam angulis pyramidem, in quibus ſero homines, cum nihil jam inde ad ſenſum ipſorum perveniat, ſuperbiunt. Statuae autem illae & templa, quae excitant colendi cauſſa civitates, & ma-

a Συμπότοις] Συμποτίοις male O. b Μόνον] Ita Ox. Fl. Fr. &c. Μόνη J. cum Va. c Διαγιγν.] Διαγιν. O.

12. Ταινία λευκὴ] Hoc erat, quod Diadema vocabant, inſigne Regium. M. du S.

35. Νεὼς] Νεὼ plurale corrigit Guyet. certiore jure, quam ſupra c. 23. λαγὼς pro λαγὼς. Nam quum ἐς hic addatur, facile ſuſpiceris etiam νεὼ plurale dediſſe auctorem. Et quamvis maſcul. plurale ἐς per ſyllepſin alii dicent accipiendum, comprehenſo πόλεις, eos hic non audio, quia plures civitates non erexere unum ſed plura templa. Adeoque vix a me impetro, quin Guyeti emendationem, invitis Edd. recipiam. J. F. R.

38. Καὶ

magnificum illud nomen, paullatim defluunt omnia, & neglecta abeunt. Si vero vel maxime ad longissimum tempus permaneant, quis adhuc fructus ad eum pervenire potest, qui nihil sentiat? Vides, quas molestias vivus adhuc sis habiturus, metuens, solicitus, laborans; & quis post mortem status futurus sit?

41. Sed jam optare tuum est, Timolae, & ut illos superes, ut *facturum* probabile est virum prudentem, & uti rebus scientem. TIM. Vide igitur, Lycine, si quid reprehensione dignum optaturus sim, & quod corrigere aliquis possit. Aurum proinde ac thesauros; & modios numûm, aut regna, & bella & metus pro imperio, quae merito reprehendisti, non poscam. Nam ista quidem infirma, & insidiis exposita multis, & plus, quam suavitatis, in iis molestiarum inest.

42. Ego autem optem ab occurrente mihi Mercurio anulos dari quosdam, qui virtutem habeant hujusmodi: unum, ut valeat semper corpus & salubre sit, & vulneri nulli, aut morbo penetrabile; alterum, cujus auxilio non videatur qui induit, qualis erat ille Gygis: alium rursus, ut plus decies mille hominum robur habeam, & quod onus vix decies mille homines moliri simul queant, hoc ut facile solus transferre possim: insuper volare ut possim, multum elatus de terra, ad hoc quoque sit mihi anulus. Verum somno sopire *aut querens* quoscumque voluero, & janua mihi unaquaeque accedenti sua sponte ut aperiatur, laxato claustro, remoto pessulo; ad hoc utrumque unus idemque valeat anulus.

πάντα κατ' ἀλίγων [d] ἀποῤῥεῖ, καὶ ἄπρακτα ἀμελούμενα. ἢν δὲ καὶ ὅτι μάλιστα ὅλβιον [e] παραμείνῃ, τίς ἔτι ἀπόλαυσις ἀνατεθήσεται [f] αὐτῷ γενομένῳ; ὁρᾷς οἷα νῦν ζῶν ἔτι ἔξεις πράγματα δεδιὼς, καὶ φροντίζων, καὶ κάμνων, οἷα δὲ καὶ μὴ ἀπαλλαγὴν ἔσται.

Ἀλλ' ἤδη σὸν αἰτεῖν, ὦ Τιμόλαε, καὶ ὅπως ἐξελᾷ τούτους, ὥσπερ εἰκὸς ἄνδρα συνετὸν, καὶ πράγμασι χρῆσθαι εἰδότα. ΤΙΜ. Σκόπει γῦν, ὦ Λυκῖνε, εἴ τι ὀπτιλήψιμον εὔξομαι, καὶ ὅ, τι ἂν εὐθύναι τις δυνηθείη. χρυσὸν μὲν οὖν, καὶ θησαυρὸς, καὶ μεδίμνους νομίσματος, ἢ βασιλείας, καὶ πολέμους, καὶ δείματα ὑπὲρ ἀρχῆς, ἃ εἰκότως διέβαλες, [g] οὐκ αἰτήσομαι, ἀβέβαια γὰρ ταῦτά γε, καὶ πολλὰς τὰς ὀπτιβελὰς ἔχοντα, καὶ πλέον τῷ ἡδέϊ τὸ ἀπρεπὲς ἐν αὐτοῖς ἔνι.

Ἐγὼ δὲ βούλομαι τὸν Ἑρμῆν ἐντυχόντα μοι δοῦναί τινας δακτυλίους τοιούτους τὴν δύναμιν, ἕνα μὲν, ὅστε ἀεὶ ἐῤῥῶσθαι καὶ ὑγιαίνειν τὸ σῶμα, καὶ ἄτρωτον εἶναι, καὶ ἀπαθῆ· ἕτερον δὲ, ὡς μὴ ὁρᾶσθαι τὸν τεθέμενον, οἷος ἦν ὁ τοῦ Γύγου· τὸν δέ τινα, ὡς ἰσχύειν ὑπὲρ ἄνδρας μυρίους, καὶ ὅ, τι ἂν ἄχθος ἅμα μυρίοι κινῆσαι μόλις δύναιντο, τοῦτό με ῥᾳδίως μόνον ἀνατίθεσθαι· ἔτι δὲ καὶ πέτεσθαι, πολὺ ἀπὸ τῆς γῆς ἐπαιρόμενον· καὶ πρὸς [h] τούτῳ μοι εἶναι δακτύλιόν τινα, καὶ μὴν καὶ ἐς ὕπνον καλασπᾶν, ὁπόσους ἂν ἐθέλω, καὶ ἅπασαν θύραν προσιόντι μοι ἀνοίγεσθαι, χαλωμένου τοῦ κλείθρου, καὶ τοῦ μοχλοῦ ἀφαιρουμένου. ταῦτα ἀμφότερα εἰς δακτύλιον δυνάσθω.

Τὸ

d Ἀποῤῥεῖ] Ὑποῤῥεῖ male *Fl.* *e* Παραμείνῃ] Παραμένει O. *f* Αὐτῷ] Αὐτῷ O. & *Fl.* cum marg. *A1.* Sed vulgatum bonum. *g* Οὐκ αἰτήσομαι] Omisit O. *h* Τοῦτό μοι] Τούτῳ male O. & fine μοι.

38. Ἐπὶ πλεῖον] Glossema videtur τῷ ὅτι μάλιστα. F.G.

42. Ἀπαλλαγὴν] *Mutationem* dederunt. Redde, *decessum.* F.G.

44. Καὶ ὅπως] Subaudi ὄψει, σκόπει, & sim. F.G. Habuimus supra, c. 36. pr. *J F.R.*

57. Δακτυλίους] Veterum ea erat superstitio, ut annulis magicis multas & miras virtutes inesse putarent; vid. & Φιλοψ. *M. dus.*

Τὸ δὲ μέγιστον, ἄλλος τις ἔγω ἢ πᾶσιν ὁ ἥδιστος, ὡς ἐράσμιον εἶναί με, ἀμφιεσθέντα παισὶ τοῖς ὡραίοις, καὶ γυναιξὶ, καὶ δήμοις ὅλοις, καὶ [a] μηδένα εἶναι ἀνέραστον, καὶ [b] ὅτῳ μὴ προθυμότατος ἐγὼ, [c] καὶ ἀνάγκη· ὥστε πολλὰς γυναῖκας ὑπὸ φερομένας τῆς ἔρωτος, καὶ ἀναρτᾶν ἑαυτὰς, καὶ τὰ μειράκια ἐπιμεμηνέναι μοι, καὶ εὐδαίμονα [d] εἶναι δοκεῖν, εἴ τινα καὶ μόνον προσβλέψαιμι αὐτῶν, εἰ δ' ὑπερορῴην, κἀκεῖνα ὑπὸ λύπης ἀπολλύσθω. καὶ ὅλως, ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον, ἢ [c] Ὕλαν, ἢ Φάωνα τὸν Χῖον εἶναί με.

Καὶ ταῦτα πάντα ἔχειν, μὴ ὀλιγοχρόνιον ὄντα, μηδὲ κατὰ μέτρον ζῶντα τὸν ἀνθρωπίνης βιοτῆς, ἀλλ' ἔτη χίλια νέον ἐκ νέου [f] γιγνόμενον διαβιῶναι, ἀμφὶ τὰ ἑπταικαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἀποδυόμενον τὸ γῆρας, ὥσπερ οἱ ὄφεις. [g] οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα· πάντα γὰρ ἐμὰ ἦν ἂν τὰ τῶν ἄλλων, ἐς ὅσον ἀνοίγειν τε τὰς θύρας ἐδυνάμην, καὶ κοιμίζειν τοὺς φύλακας, καὶ ἀθεάτους εἶναι εἰσιών. εἰ δέ τι ἐν Ἰνδοῖς ἢ Ὑπερβορέοις θέαμα περιδόξον, ἢ κτῆμα τίμιον, ἢ ὅσα ἐμφαγεῖν ἢ πιεῖν ἡδέα, οὐ μελλησάντων, ἀλλ' αὐτὸς ἐπιπετόμενος, [h] ἀπέλαυον ἁπάντων ἐς κόρον. καὶ ἐπεὶ γρὺψ, ὑπόπτερον θηρίον, ἢ φοῖνιξ, ὄρνεον ἐν Ἰνδοῖς ἀθέατον τοῖς ἄλλοις, ἐγὼ δὲ καὶ

43. Quod vero caput est, sit etiam alius omnium ille jucundissimus, quo induto amabilis sim formosis pueris, & mulieribus, & totis populis, ut nemo sit quin me amet, desideret, in ore habeat; adeo ut multae mulieres amoris impatientia se suspendant, & prae amore mei insaniant adolescentuli, beatusque videatur, si quem illorum modo adspiciam; si vero negligentius tractem, hi quoque prae dolore pereant: atque in universum supra Hyacinthum, aut Hylan, aut Chium Phaonem ego sim.

44. Et omnia haec habeam, non parvae aetatis homo, neque ad mensuram vitae humanae vivens; sed annos mille juventutem unam post alteram vivam, interjectis septendecim quibusque annis exuens senectutem instar serpentum. Haec si habeam, nihil mihi defuerit. Mea enim fuerint, quae aliorum sunt omnia, in quantum aperire possem januas, & custodes sopire, & oculos omnium effugere dum intro. Si quod vero apud Indos aut Hyperboreos spectaculum nobile, aut pretiosa possessio, aut quaecumque in cibo vel potu jucunda sunt, ea non adferri demum curarem, sed advolans ipse ad satietatem illis fruerer. Et quando Gryps alata belua, aut Phoenix avis apud Indos spectata nemini; ego etiam ista

a Μηδένα] Μηδένι. ἴσως L. b Ὅτῳ] Εἴτῳ L. O. Nil mut. Edd. c Καὶ] Non est in O. d Εἶναι] Non habet Fl. e Ὕλαν] Ὑλᾶν male O. f Γιγνόμενον] Γινόμενον O. g Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Sic Edd. omn. & O. h Ἀπέλαυον] Ἀπέλαυσον Fl. male.

75. Μηδένα] In L. ἴσως μηδένι. Quocumque modo legas, aliquid in sequentibus erit mutandum. Ego μηδένα ὕτως εἶναι ἀνέραστον ὅτῳ &c. existimo a Luciani manu profectum. Quamvis enim raro ἀνέραστος activve ponatur, sic etiam usurpari monent grammatici. *M. du S.*

79. Εἶναι] Non adderem, si in pluribus abesset. Jam vero non omittendum duxi; quia vel magis abundat alibi, ut T. I. *Necyom.* §. 16: τὸ δὲ τοσα πολλὰ εἶναι ἰκόσμησε. Conf. & *de Calum.* hoc T. c. 16. ac 20. & *Pseudol.* c. 6. ubi ὃν, ὅσα, & εἶναι redundare, pluribus vidimus. *J. F. R.*

82. Ὑπὲρ τὸν Ὑάκινθον] His utitur Rev. *Jac. Elsner.* ad exponenda D. Apostoli verba in 2. Ep. ad *Corinth.* XI. 23. ubi ὑπὲρ ἐγὼ, interpretatur ἐγὼ ὑπὲρ αὐτούς. Sed ut ellipsis ista rarior, ita Lucianeum illud ubique obvium. *J. F. R.*

90. Δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Corrupta sunt haec verba; qua enim ratione quaeso qui Graece scit, inde eliciat, quod dici oportuit, *hoc enim unum supereſt, cum alia suppetant omnia?* *M. du S.*

Ibid. Οὐδὲν γὰρ δεήσει με ταῦτα ἔχοντα] Conf. μηδὲν δεῖν ad *Rhet. Praec.* c. 18. f. Et οὐδὲν δεῖσθαι *Dial. Meret.* 2. *Aelian.* V. H. 2. c. 14. κατίμησεν οὐδέν τι δεόμενον com-

ista viderem: & fontes Nili viderem solus, & quantum telluris inhabitabile est; & si qui conversis ad nos vestigiis australe telluris hemisphaerium habitant. Insuper vero stellarum naturam & Lunae, ipsiusque adeo Solis facile cognoscerem, in quem nihil ignis valeat. Quodque omnium suavissimum, eodem die nunciare possem Babylonem, Olympia quis vicerit; & pransus forte in Syria, in Italia coenare. Si quis vero inimicus sit, ulcisci eum quoque ex occulto liceret, impacto in caput illius saxo, quo conteratur ipsi cranium; contra benefacere amicis, affuso dormientibus auro. Quin si quis contemtor sit, aut tyrannus, dives, contumeliosus, sublatum ad viginti stadia, demitterem casurum per praeceps. Amoribus autem meis frui nemine prohibente liceret: ingressus quippe nemine vidente sopirem omnes, praeter illos solos. Quale autem illud fuerit, inspectare praeliantes ultra jactum teli sublatum? Et, si videretur mihi, accedens ad victos, sopitis victoribus, victoriam fugientibus tribuerem de fuga reversis. Atque in universum, lusum mihi haberem vitam hominum, mea essent omnia, & Deus reliquis viderer. Haec summa est felicitas, quae perire, quae

τῦτο ἑώρων ἂν, καὶ τὰς πηγὰς δὲ τὰς Νείλε μόνος ἂν ἠπιστάμην, καὶ ὅσον τ γῆς [i] ἀοίκητον, καὶ εἴ τινες ἀντίποδες ἡμῖν οἰκῦσι, τὸ νότιον τ γῆς ἡμίτομον ἔχοιλες. ἔτι δὲ καὶ ἀστέρων φύσιν, καὶ σελήνης, καὶ αὐτῦ ἡλίυ, ῥαδίως [k] ἂν ἔγνων, ἀπαθὴς ὢν τῷ πυρί. καὶ τὸ πάντων ἥδιστον, αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι [l] ἐς Βαβυλῶνα τίς ἐνίκησεν Ὀλύμπια· καὶ ἀριστήσαιλα, εἰ [m] τύχοιμι ἐν Συρίᾳ, δειπνῆσαι ἐν Ἰταλίᾳ. εἰ δέ τις ἐχθρὸς εἴη, ἀμύναιλο καὶ τῦτον ἐκ τῦ ἀφανῦς, πέτρον ἐμβαλόντα τῇ κεφαλῇ, ὡς διαπτερίφθαι τὸ κρανίον. τύς τε αὖ φίλυς εὖ ποιεῖν, [n] ἐπιχέαιλα κοιμωμένοις αὐτοῖς τὸ χρυσίον. καὶ μὴν εἴ τις ὑβρόπης εἴη, ἢ τύραννος πλύσιος ὑβριστὴς, κάμψας αὐτὸν ὅσον ἐπὶ σταδίυς εἴκοσιν, ἀφῆκα φέρεσθαι κατ' τ κρημνῶν. τοῖς παιδικοῖς δὲ ὁμιλεῖν ἀκωλύτως ἂν [o] ἐξῇ, εἰσιόντα ἀθέατον, [p] κοιμίσαιλα ἅπαντας, ἄνευ ἐκείνων μόνων. οἷον δὲ καὶ ἐκεῖνο ἦν, τὺς πολεμίυντας ἐπισκοπεῖν ἔξω βέλυς ὑπεραιρόμενον, καὶ εἰ δόξειέ μοι προσέμενος ἂν τοῖς ἡττημένοις, κοιμίσας τὺς κρατῦντας, νικᾶν παρεῖχον τοῖς φεύγυσιν, ἀναστρέψασιν ἀπὸ τ τροπῆς. καὶ τὸ ὅλον, παιδιὰν ἐποιούμην ἂν τ τ ἀνθρώπων βίον, καὶ πάντα ἐμὰ ἦν, καὶ θεὸς ἐδόκων τοῖς ἄλλοις. τῦτο ἡ ἄκρα εὐδαιμονία ἐστί, μήτε ἀπολέσαι, μήτε ἐπιβυλευθῆναι δυ-

i Ἀοίκητον] Εὐοίκητον O. k Ἂν ἔγνων] Ἔγνων ἂν O. l Ἐς] Ἐν O. prave. m Τύχοιμι] Τύχοι O. melius. n Ἐπιχέαιλα] Ἐπιχέοιλα O. o Ἐξῇ] Ἔξειν O. & Fl. p Κοιμίσαιλα] Κομίσαιλα male O.

commoratus est sine ulla necessitate; structura quidem ab hac diversa. At vide anne propius accedat, quod *Dial. Meretr.* 2. ante med. est, ὑδὲν δίκαιος τὴν θυγατέρα ἰδεῖν. Nondum enim persuadet *Solan.* vulgatum hic esse corruptum; ut enim Latini, *dies deficit me*, id est destituit, aeque dicunt, ac *tela nostris deficiunt*, ap. Caes. legimus, ita δεῖ & δεῖσθαι quoque interdum cum accusativo personae construi, non ἀδύνατον videtur. Sensus certe ex analogia perspicuus, *nihil me destituet haec habentem*; cum accusativo person. *Steph.* ex *Eurip.* notavit: Δεῖ σε μακροῦ λόγυ, & accus. rei, ex eod. ἓν δεῖ μόνον μοι. Certe dativus personae non insuetus, Noster *de Salt.* c. 3. pr. σοι δοκεῖ. *Amor.* c. 3. f. Ἀλλὰ σοὶ — δόκει & δεῖ τοῖς γάμοις *Alciphr.* III. Ep. 49. f. *Lys.* p. 53. Ed. *Lond.* ὑδ' ἐκείνους δίκαιον χιλίων ναῶν. Quod si quis igitur hic legat: μοι ἔχοιλο, nihil quidem difficultatis reliquum esset; sed quia & accus. pers. & accus. rei vidimus separatim, nihil analogiae repugnat, hic utrumque conjungi. *J.F.R.*

99. Γρῦψ] De gryphis supra dictum est ad ultima verba *Dial.* ut *Marin.* *M. du S.*

8. Αὐθημερὸν ἀγγεῖλαι ἐς Βαβυλῶνα] Τὸ, βούλομαι repetendum ex superioribus. *F.G.*

10. Εἰ τύχοι] Sic Mss. Ox. uti conjeceram; reliqui εἰ τύχοιμι. *M. du S.*

20. Ἂν ἐξῇ] Legendum ἐξῆν. *F.G.*

δυναμβή, ἢ μάλιστα μεθ' ὑγείας ἐν μακρῷ τῷ βίῳ.

Τί ἂν αἰτιάσαιο, ὦ Λυκῖνε, τὴν εὐχῆς; ΛΥΚ. Οὐδέν, ὦ Τιμόλαε, οὐδὲ γὰρ ἀσφαλὲς ἐναντιοῦσθαι ἀνδρὶ ὀρνέῳ, ἢ ὑπὲρ μυρίους ἰσχύν. πλὴν ἀλλὰ ἐκεῖνο ἐρήσομαί σε, εἴ τινα ἄλλον εἶδες ἐν τοσούτοις ἔθνεσιν, ὅσα ὑπέπτης, γέροντα ἤδη ἄνδρα, ὕτω δυσκεκινητότα τὴν γνώμην, ὅστις δακτυλίῳ μικρῷ ὀχυμβύον, ὄρη ὅλα κινεῖν ἄκρῳ τῷ δακτύλῳ δυνάμβον, ἐπέραστον πᾶσι, καὶ ταῦτα φαλακρὸν ὄντα, καὶ τὴν ῥῖνα σιμόν; ἀτὰρ εἰπέ μοι καὶ τόδε, τί δὴ πολὺ εὐχ εἷς δακτύλιος ἅπαντα ταῦτα δύναταί σοι, ἀλλὰ τοσούτους ἐνημμένος βαδίζῃ, τὴν ἀριστερὰν περιφορισμένος χειρὶ δάκτυλον ἕνα; μᾶλλον δὲ ὑπαίει ὁ ἀριθμὸς, καὶ δεῖσθαι καὶ τὴν δεξιὰν [a] συνεπιλαβεῖν. καίτοι ἑνὸς τοῦ ἀναγκαιοτάτου [b] προσδεῖ, [c] ὃς περιθέμενόν σε παύσει μωραίνοντα, καὶ πολλὴν ταύτην κόρυζαν ἀποξύσας. [d] ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι, ζωρότερος πιθείς.

ΤΙΜ. Ἀλλὰ πάντως, ὦ Λυκῖνε, καὶ αὐτὸς [e] εὔξῃ τί ἤδη ποτὲ, ὡς ἂν μάθωμεν οἷα αἰτήσεις ἀνεπίληπτα καὶ ἀνέγκλητα, ὁ συκοφαντῶν τοὺς ἄλλους. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐ δέομαι εὐχῆς ἐγώ. ἥκομεν γὰρ ἤδη πρὸς τὸ Δίπυλον, καὶ ὁ βέλτιστος οὑτοσὶ Σά-

insidiis peti nequeat, cum valetudine praesertim in vita adeo longa.

45. Quid habes, Lycine, in quo votum hoc reprehendas? LYC. Nihil quidquam, Timolae: neque enim tutum fuerit adversari volucri viro, & supra decies mille alios robusto. Verum illud tamen ex te quaeram, Numquid alium vidisti in tot, quas supervolasti, gentibus, senem hominem adeo mente non constantem, qui veheretur parvo anulo, totos qui montes extremo movere digito posset, amabilem omnibus, idque calvus cum sit & simo naso? Verum hoc quoque mihi dicas. Quid tandem est, quod non unus anulus haec tibi potest omnia? Sed tot indutus ambulabis, oneratae sinistrae unoquoque digito; quin excedit numerus, ut dextram subvenire oporteat. Quamquam tamen unus deest maxime necessarius, quo induto ineptire, detersa illa multa coryza, desinas. An hoc idem praestabit potus meracior hellebori?

46. TIM. Sed omnino, Lycine, ipse quoque jam tandem aliquando optabis aliquid, ut videamus quam tu irreprehensibilia, & crimine omni vacantia, petiturus sis, calumniator reliquorum. LYC. Quin nihil voto mihi opus est. Venimus enim jam ad portam geminam: & optimus hic Sa-

a Συνεπιλαβεῖν] Συναπολαῦν O. b Προσδεῖ] Πρὸς Διὸς O. c Ὃς] Οὗς male Fl. d Ἢ τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἑλλ.] Ἢ μὴν καὶ ἑλ. O. e Εὔξῃ τί] Ἔξῃ J. sola. Εὔξῃ τι O. solo accentu mutato, scribit Solan.

39. Παρακεκινηκότα τὴν γνώμην] Οἷον μωραίνοντα. V. δακτυλιοφοροῦσι. V. (δακτύλιον φοροῦσι C. D. M.)
45. Τὴν ἀριστερὰν περιφορισμένος] Ἐπὶ ᾧ δὲ τὴ ἀριστερᾷ

καὶ ῥῖνα] Non aderat in Edd. Addidit M. du S.

38. Γέροντα] Non ergo a juniore Luciano hoc scriptum est; aequales enim esse, qui colloquuntur, omnia suadent. M. du S.
45. Κατὰ δάκτυλον ἕνα] Suspecta videntur. F. G.
49. Ὃς περὶ σὲ μὲν σε παύσει μωραίνοντα] Nescio quid velit Benedictus *qui obductus te a stultitia cohibeat*. Interim probo Micyllum, *qui te indutum a stultitia cohibeat*. F. G.

51. Κόρυζαν ἀποξύσας] Vid. ad *Indoct.* c. 21. & de ἀποξύσας notata Cl. *Hemsterh.* in Edit. minore Dial. Lucian. p. 26. quae in majore non repetiit, quia augere, mutare, alio transponere in animo habuerat, ut mihi nuper indicavit. Ideoque ego manum abstineo. F. F. R.
56. Ἀνεπίληπτα] Hoc Luciani, item ex ejusd. *Pseudom.* & *Reviv.* & ex *Xenoph.* atque Simpl. in *Epict.* idem

Samippus, dum circa Babylonem depu-
gnat, & tu, Timolae, dum pranſus in Sy-
ria, in Italia coenas, his etiam quae mihi
aſſignata erant ſtadiis, quod gaudeo, abuſi
eſtis. Alioqui nolim ego poſt brevem fru-
ctum irritarum inaniumque divitiarum mo-
leſte ferre paullo poſt, cum miſera puls de-
voranda eſt: quale quid vobis paullo poſt
eveniet, cum illa vobis felicitas & multae
divitiae avolaverint, vos autem a theſauris
illis diadematisque delapſi, & tanquam e
ſuaviſſimo ſomnio excitati, diſſimilia omnia
domi inveneritis, ut illi qui reges egerant
Tragoedi, egreſſi de theatro plerumque
eſuriunt, idque cum Agamemnones paullo
ante aut Creontes fuerint. Delebitis ergo,
ut credibile eſt, & diſplicebunt vobis do-
meſtica, tibi praeſertim, Timolae, cum
idem tibi quod Icaro eventurum ſit, ut ſo-
lutis alis de caelo delapſus humi incedas,
perditis illis omnibus, qui de digitis deflu-
xerint anulis. Mihi vero hoc etiam pro
theſauris omnibus, ipſaque Babylone, ſatis
eſt, quod ſuaviter ridere poſſum, quae vos
petiiſtis, cum ſint talia! eaque *homines*,
qui Philoſophiam laudatis.

60 μιπτ@, ἀμφὶ Βαβυλῶνα μονομαχῶν, ϗ
σὺ, ὦ Τιμόλαε, ἀριστῶν μὲν ἐν Συρίᾳ, δει-
πνῶν δὲ ἐν Ἰταλίᾳ, καὶ τοῖς ἐμοὶ ἐπιβάλ-
λουσι ϗ σταδίοις καλεχρήσασθε, καλῶς
ποιοῦντες· ἄλλως τε οὐκ ἂν δεξαίμην πλου-
65 τήσας ἐπ' [f] ὀλίγον, ὑπημέριόν τινα πλοῦ-
τον, ἀναβῆναι μετ' ὀλίγον ψιλὴν ἢ μάζαν
ἐδίων, οἷα ὑμεῖς πείσεσθε μετ' ὀλίγον,
ἐπειδὰν ἡ εὐδαιμονία μὲ ὑμῖν, καὶ ὁ πολὺς
πλοῦτ@ οἴχηται ἀποπτάμεν@· αὐτοὶ δὲ
70 καταβάντες ἀπὸ τ θησαυρῶν τε ϗ διαδη-
μάτων, ὥσπερ ἐξ ἡδίστου ὀνείρατ@ ἀνε-
γρόμενοι, ἀνόμοια τὰ ὑπὸ τ οἰκίας εὑρήσετε·
ὥσπερ οἱ τὺς βασιλεῖς ὑποκρινόμενοι
τραγῳδοὶ, ἐξελθόντες ἀπὸ τοῦ θεάτρου, λι-
75 μάττονται οἱ πολλοὶ, ϗ ταῦτα πρὸ ὀλίγου
Ἀγαμέμνονες ὄντες ἢ Κρέοντες. λυπήσεσθε
οὖν, ὡς τὸ εἰκὸς, καὶ δυσάρεστοι ἔσεσθε τὰ
ὑπὸ τ οἰκίας, ϗ μάλιστα σὺ, ὦ Τιμόλαε,
ὅταν δὴ σε τὸ αὐτὸ παθεῖν τῷ Ἰκάρῳ
80 τ πτερώσεως ἀφαιθείσης, καλαπεσόντα ἐκ
τοῦ ἀέρος χαμαὶ βαδίζειν, ἀπολέσαντα
τὺς δακτυλίους ἐκείνους ἅπαντας ἀπορρύντας
τ δακτύλων. ἐμοὶ δὲ ϗ τοῦτο ἱκανὸν, ἀντὶ
πάντων θησαυρῶν, ϗ Βαβυλῶν@ αὐτῆς,
85 τὸ γελάσαι μάλα ἡδέως ἐφ' οἷς ὑμεῖς
[g] ἠπόρησθε, τοιοῦτοι ὄντες, καὶ ταῦτα φιλο-
σοφίαν ἐπαινοῦντες.

[f] Ὀλίγου] Hoc & ſequentia, ad alterum usque *ὀλίγου*, omiſſa in O. [g] Ἠπόρησθε] Ἠπόρησθε male O.

idem adjectiv. adfert *Elſn.* quo probet id in I. ad Timoth. 2. 15. ſignificare cum *Heſych.* ἄμεμπτον, ἀνεπίλημπτον, *quod reprehenſione caret.* Sed quis de eo dubitat? *J. F. B.*

63. Καὶ ταδίοις] An δίκα ταδ. Bene monuit Cl. *J. Weſſelius.*

65. Ὑπημέριον] Metaph. ab ovis ſubventaneis. *F. G.*

69. Οἴχηται] *Hom.* Il. B. 72. *M. du S.*

ETAI-

ΕΤΑΙΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ. DIALOGI MERETRICII.

I.

ΓΛΥΚΕΡΑ ΚΑΙ ΘΑΙΣ. GLYCERA ET THAIS.

ΓΛΥΚ. GLYC.

Τὸν στρατιώτην, Θαΐ, τὸν Ἀκαρνᾶνα, ὃς πάλαι μὲν [a] Ἀβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἠράσθη ἐμοῦ, τὸν εὐπάρυφον λέγω, τὸν ἐν τῇ χλαμύδι, οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπελέλησαι τὸν [b] ἄνθρωπον; ΘΑΙΣ. Οὐκ, ἀλλὰ [c] οἶδα, ὦ Γλυκέριον, καὶ [d] συνέπιε μεθ' [e] ἡμῶν πέρυσιν ἐν τοῖς Ἀλῴοις. τί δὲ τοῦτο; ἐφκεις γάρ τι περὶ αὐτοῦ διηγεῖσθαι. ΓΛΥΚ. Γοργόνα αὐτὸν ἡ πανοῦργος, φίλη δοκοῦσα εἶναι, ἀπέσπασεν ἀπ' ἐμοῦ ὑπαγαγοῦσα. ΘΑΙΣ. Καὶ νῦν σοι μὲν ἐκείνου ὁ πρόσεστι, Γοργόναν δὲ ἑταίραν πεποίηται; ΓΛΥΚ. Ναί, ὦ Θαΐ, καὶ τὸ πρᾶγμα οὐ μετρίως με ἤλγησε. ΘΑΙΣ. Πονηρὸν μέν, ὦ Γλυκέριον, οὐκ ἀδόκητον δὲ, ἀλλὰ εἰωθὸς γίγνεσθαι ὑφ' [f] ἡμῶν τῶν ἑταιρῶν. ἐκεῖνο χρὴ ὅτε ἀνιᾶσθαι ἄγαν, ὅτε μέμφεσθαι τῇ Γοργόνῃ. οὐδὲ γὰρ σὲ Ἀβρότονον ἐπ' αὐτῷ πρότερον ἐμέμψατο, καίτοι φίλαι ἦτε. ἀτὰρ ἐκεῖνο θαυμάζω, τί ποτὲ ἐπήνεσεν αὐτῆς ὁ στρατιώτης οὗτος, ἐκτὸς εἰ μὴ πάντάπασι τυφλός ἐστιν, ὃς οὐχ ἑωράκει, τὰς μὲν τρίχας αὐτοῦ ξηρὰς ἔχουσαν, καὶ ἐπιπολὺ τοῦ μετώπου ἀπηγμένας· τὰ χείλη

MIlitemne istum, Thais, Acarnanem, qui Abrotonum quondam habuit, postea autem me amavit, purpuratum illum dico, cum chlamyde, illum ergo nosti, an hominis oblita es? THAIS. Quin novi, Glycerium, & potavit nobiscum superiore anno, sacris arealibus. Quorsum autem hoc? Videris enim aliquid de illo narratura. GLYC. Gorgona illum scelestissima, quae amica tum videbatur esse, dolo subductum a me abstraxit. THAIS. Nunc igitur tecum non est, sed amicam sibi adscivit Gorgonam? GLYC. Ita sane, Thais, nec mediocriter illa me res movit. THAIS. Malum istuc quidem, Glycerium, at nihil praeter opinionem: sed quod fieri a nobis meretricibus soleat. Quare nec aegre nimis ferre par est, nec accusanda Gorgona; quippe nec te Abrotonum illius caussa accusavit olim; quamvis essetis amicae. Verum illud miror, quod probaverit in illa hic miles, nisi plane caecus est: qui non viderit capillos illam raros habere, & multum a fronte abductos. Labia au-

a Ἀβρότονον] Ἀβροτόνην marg. *A*1. b Ἄνθρωπον] Ἀνῶν *J*. per compend. c Οἶδα] Εἶδα *J*. d Συνέπιε] Συνέπινε *Fl*. e Ἡμῶν] Recte *P*. Ὑμῶν *Fl. Fr. H. J. Ald. B*1. *S*. f Ἡμῶν] Bene sic *P*. ceteraeque. Ὑμῶν male *J*. cum *V*2.

ΓΛΥΚ.] Nomen personae loquentis initio horum Dialogorum in plerisque Impressis omissum sedulo addendum duximus. *M. du S.*

4. Ἐπιλέλησαι] *Th. Mag.* v. ἐπιλ. *M. du S.*

7. Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] Ἀλῷα Festum Athenienssium agricolarum dictum quod in areis hac die convivium personabat, ἑορτὴ Ἀθήνησι μυστήριον σύνιχνσα Δήμητρος. Tangit (*Dial. Mer.* VII. f.) Cætera hujus Dialogi diligenter expossui ad *Petron.* *J. B.*

Ibid. Ἀλῴοις] Vide Scholia ad *Dial.* VII. Fecerat Euripides fabulam cui Ἀλῳάδες titulus. *Grot.* Flor. 54. *M. du S.*

Ἐν τοῖς Ἀλῴοις] De hoc festo mysteria Cereris, Proserpinae & Bacchi complectente, vid. Scholiast. ad *Dial.*

autem livida *ei sint* atque cadaverosa, cervix tenuis eminentibus in ea venis, & nasus longus. Unum modo *habet*, *quod* procera est, & recta, & illecebrosum quiddam ridet. GLYC. Nempe putas, Thais, forma captum Acarnanem? Non nosti venificam esse Chrysarium illius matrem? Thessalas quasdam incantationes quae sciat, ac deducat Lunam? Ajunt vero, illam etiam volare noctu. Ista in furorem vertit hominem, temperatis quae biberet venenis. At nunc ipsam sibi habent vindemiam. THAIS. Nempe tu, Glycerium, ipsa quoque alium vindemiabis. Hunc quidem valere jube.

25 λη δὲ πελιδνὰ, ϗ ναρκικὰ, ϗ τράχηλος λεπτὸς, ϗ ὀφθαλμοὶ ἐν αὐτῷ αἱ φλέβες, ϗ ῥὶς μακρά· ἓν μόνον εὐμήκης ἐστὶ, ϗ ὀρθὴ, ϗ μειδιᾷ πάνυ ἐπαγωγόν. ΓΛΥΚ. Οἶσθ' ὦ, ὦ Θαΐ, τῷ κάλλει ᵍ ἡρῆσθαί τ' Ἀκαρνᾶνα; οὐκ οἶσθα, ὡς φαρμακὶς ἡ Χρυσάριον ἡ μήτηρ αὐτῆς, Θεσσαλάς τινας ᾠδὰς ὀπίσταμένη, ϗ τ' σελήνην κατάγουσα; φασὶ δὲ αὐτὴν ϗ πέτεσθαι τ' νυκτός· ἐκείνη ἐξέμηνε τ' ἄνθρωπον, ποιοῦσα τοῖς φαρμάκοις ἐγχέασα, ϗ νῦν τρυγῶσιν αὐτόν. ΘΑΙΣ. Καὶ σὺ, ὦ Γλυκέριον, ἄλλον τρυγήσεις, τοῦτον δὲ χαίρειν ἔα.

II.

MYRTIUM, PAMPHILUS, ET DORIS.

ΜΥΡΤΙΟΝ, ΠΑΜΦΙΛΟΣ, ΚΑΙ ΔΩΡΙΣ.

M Y R T.

DUcis, Pamphile, Philonis naucleri filiam: & jam duxisse te ajunt: repetitum autem toties jusjurandum, & lacrumae, momento temporis abierunt omnia, & Myrtii nunc oblitus es, idque eo tempore, cum octavum jam mensem fero uterum. Hoc nempe solum amoris tui pretium habeo, quod tantum mihi ventrem conciliasti, & paullo post alendus erit infans, negotium meretrici molestissimum. Neque enim quod natum erit exponam, in primis

M Y P T.

ΓΑμεῖς, ὦ Πάμφιλε, τ' Φίλωνος τοῦ ναυκλήρου θυγατέρα, ϗ ἤδη σε γεγαμηκέναι ʰ φασίν. οἱ ⁱ τοσοῦτοι δὲ ὅρκοι, οὓς ὤμοσας, ϗ τὰ δάκρυα ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται, ϗ ἐπιλέλησαι Μυρτίου νῦν, ϗ ταῦτα, ὦ Πάμφιλε, ὁπότε κύω μῆνα ὄγδοον ἤδη. τοῦτο γοῦν ϗ μόνον ἐπριάμην τοῦ σοῦ ἔρωτος, ὅτι μοι τηλικαύτῃ ποιήσας τ' γαστέρα, ϗ μὴ μικρὸν παιδοτροφεῖν δέησε, πρᾶγμα ἑταίρᾳ βαρύταλον. ἐγὼ γὰρ ἐκθήσω τὸ τεχθὲν, ϗ μάλιστα εἰ ἄρ-

ρ

g Ἡρῆσθαι] Ἡρᾶσθαι *Fl.* h Φασὶν] Φασὶν ἐγγύην *Fl.* i Τοσοῦτοι] Τοσοῦτοι male *J.*

Dial. Mer. VII. Et *Alciphr.* II. ep. 3. p. 224. — ὃν ἄγει μυσίαν ἀφ' τὴν Ἀλῶαν τ' Θεοῦ. Ubi in textu ac nota *Bergleri* laevigatur ἀλῶαν, in exemplis autem ab eodem adlatis adspiratur, non addita ibi varietatis caussa. Verum quum etymon a Scholiaste traditum, quod homines tunc in areis, περὶ τὰς ἅλως commorarentur, adspirationem requirat, & ap. Nostrum *Dial. Mer.* VII. aliosque sic inveniam, eam servavi, etsi ex Luciani editt. prioribus non perspicias quo spiritu id scripserint, quia ab A quadrato vocem inchoantes nullum spiritum addunt. Sed ecce ad *Alciphr.* I. ep. 33. Cl. *Bergler.* ἀλῶα δ' ἣν. haec bene jam monuit; dicens: „ Festum Cereale. ἀπὸ τ' ἅλω, *ab area horrei.* „ Tunc ubi venerabantur Cererem Ἀλωάδα. de qua „ *Theocr.* in Thalysiis, quae sunt itidem *Haloa*, v. „ 155. Βαμῷ παρ' Δάματρος Ἀλωάδος. Meminit „ noster (*Alciphr*) aliquoties hujus festi. Sed semper „ spiritu leni scriptum. ut saepe & alibi. *J. F. R.*

35 Καὶ νῦν τρυγῶσιν αὐτὸν] Sic *Aristoph.* in fine *Pacis.* Τρυγήσομεν αὐτὴν, τρυγήσομεν αὐτήν. *L. Bos.*

Ibid. Τρυγῶσιν αὐτόν] Gallice *plumer.* *M. du S.*

41. Ἐν ἀκαρεῖ πάντα οἴχεται] Proverb. *J. B.*

ρεν γένοιτο, ἀλλὰ Πάμφιλον ὀνομάσασα, ἐγὼ μὲ ἔξω τοῦ θυμοῦ τῦ ἔρωτος· σοὶ δὲ ὀνειδιεῖ ποτε προσελθὼν ἐκεῖνος, ὡς ἄπιστος γεγένησαι καὶ τ' ἀθλίαν αὐτῦ μητέρα. γαμεῖς δ' ὁ καλὴν παρθένον. εἶδον γὰρ αὐτὴν ἔναγχος ἐν τοῖς Θεσμοφορίοις μετ' τ μητρὸς, ὑδέπω εἰδυῖα ὅτι δι' αὐτὴν οὐκ ἔτι ὄψομαι Πάμφιλον. ἀλλ' σὺ δ' ἤν πρότερον ἴδῃ αὐτὴν, καὶ τὸ πρόσωπον, καὶ τὼς ὀφθαλμὼς ἴδε, μή σε ἀνιάτω, εἰ πάνυ γλαυκὼς ἔχει αὐτὼς, μηδὲ ὅτι ἀλφάστροφοί εἰσι, καὶ ἐς ἀλλήλους ὁρῶσι· μᾶλλον δὲ τ Φίλωνα ἑώρακας τ πατέρα τ νύμφης, τὸ πρόσωπον αὐτῦ οἶδα, ὥστε ὐδὲν ἔτι δεήσει τ θυγατέρα ἰδεῖν. ΠΑΜΦ. Ἔτι σὺ ληρύσης, ὦ Μύρτιον, ἀκούσομαι, παρθένους καὶ γάμους ναυκληρικὼς διεξιούσης. ἐγὼ δὲ [a] ἢ σιμήν τινα ἢ καλὴν νύμφην οἶδα; ἢ ὅτι Φίλων ὁ Ἀλωπεκῆθεν (οἶμαι γὰρ ἐκεῖνον λέγειν σε) θυγατέρα ὅλως εἶχεν ὡραίαν ἤδη γάμου, ἀλλ' ὐδὲ φίλος ὄστις τῦτον τῷ πατρί. μέμνημαι γὰρ ὡς πρώην ἐδικάσατο περὶ συμβολαίου ναυλικῦ. τάλαντον γάρ, οἶμαι, ὀφείλων τῷ πατρὶ, οὐκ ἤθελεν ἐκτίνειν· ὁ δὲ τοὺς ναυλοδίκας ἀπήγαγεν αὐτὸν, καὶ μόλις ἐξέτισεν αὐτὸ, ὐδ' ὅλον, ὡς ὁ πατὴρ ἔφασκεν. εἰ δὲ καὶ γαμεῖν [b] ἐδέδακτό μοι, τ τῦ Δημέου θυγατέρα τ [c] τῦ πέρυσιν ἐκπαλαιγκότος ἀφεὶς, καὶ ταῦτα πρὸς μητρὸς ἀνεψιὰν ὖσαν, τ Φίλωνος ἐγάμουν ἄν; σὺ δὲ πόθεν ταῦτα ἤκουσας; ἢ συντέθηκας αὐτὴ, ὦ Μύρτιον, καινάς τινας ζηλοτυπίας σκιαμαχῦσα; ΜΥΡΤ. Οὐκοῦν [d] ὐ γαμεῖς, ὦ Πάμφιλε; ΠΑΜΦ. Μέμηνας, ὦ Μύρτιον, ἢ κραιπαλᾷς. καίτοι χθὲς ὐ πάνυ ἐμεθύσθημεν. ΜΥΡΤ. Ἡ Δωρὶς αὕτη ἐλύ-

si virile secus erit: sed Pamphilum nomina-
bo, habitura illum amoris mei solatium:
tibi vero aliquando ad te accedens objiciet,
quam perfidus in miseram ipsius matrem
fueris. Duces autem non pulchram tu
quidem virginem. Vidi enim illam nuper
Thesmophoriis cum matre, cum nondum
scirem, illius me opera non amplius visuram
Pamphilum. Igitur tu quoque prius illam
contemplare, & faciem, & oculos adspice;
nec aegre ferto, si plane caesios habet, ne-
que quod strabi sunt, & se invicem respi-
ciunt. Quin Philonem vidisti, patrem
sponsae: faciem illius nosti: itaque nihil
opus erit videre filiam. PAMPH. Adhuc
te delirantem, mea Myrtium, audiam,
virgines mihi & nauclericas nuptias narran-
tem? Ego vero simamne an pulchram spon-
sam novi? aut Philoni Alopecia, illum
enim puto te dicere, filiam esse maturam
nuptiis scio? Sed neque amicus est patri.
Memini enim nuper illum de nautico negotio
litem cum ipso habere. Cum enim ta-
lentum, credo, deberet patri, solvere no-
luit. At ille ad eos, qui nautis jus dicunt,
traxit hominem, & aegre solvit; ac ne sic
quidem totum, ut pater dicebat. Si vero
uxorem ducere mihi decretum esset, relicta
nempe Demeae filia, ejus, qui superiore
anno duxit exercitum, eaque consobrina
mea, Philonis *puellam* ducerem? Tu vero
unde ista audisti; an ipsa tibi, Myrtium,
finxisti novas, quibus cum zelotypia tua
deinde pugnet, larvas? MYRT. Igitur
uxorem non ducis, Pamphile? PAMPH.
Furis, Myrtium, an ebria es? Certe heri
non plane fuimus ebrii. MYR. Doris me
ista

a Ἢ] Omittit *J.* addit *H. P. Fl.* b Ἐδέδακτο] Ἐδήδεκτο marg. *AuW.* c Τῦ] Artic. caret *Fl.* d Οὐ] Abest a *Fl.* Adest in aliis.

67. Ὁ Ἀλωπεκῆθεν] Δῆμος τ' Ἀντιοχίδος φυλῆς. Δῆμος Ἀτηλῆς ἢ Ἀλωπεκίς. *V.*

62. Οὐδὲ — δόκει] Conf. de hac structura *Rhet. Praec.* c. 18. f. & *Navig.* c. 44.

J. F. R.

70. Πε-

ista in dolorem conjecit. Missa enim, ut lanas mihi emeret ad ventrem, & votum pro me Lucinae nuncuparet, Lesbiam ait sibi obviam factam . . . Quin tute huic, Doris, quae audiisti dicito, nisi ea confinxisti. DOR. At ego disperem, hera, si quid mentita sum. Cum enim prope Prytaneum essem, obviam mihi fuit Lesbia, quae subridens dicebat, *Amator vester Pamphilus Philonis ducit filiam.* Si vero non crederem, jubebat me vestrum in angiportum inspicere, ac videre sertis exornata omnia, & tibicinas, ac tumultum, & Hymenaeum canentes aliquos. PAMPH. Quid ergo? Num inspexisti, Doris? DOR. Omnino, &, vidi omnia, ut praedixerat. PAMPH. Disco, quid erraveritis. Non omnia apud te, Dori, mentita est Lesbia: & tu vera narrasti Myrtio. Verum turbatae frustra estis. Neque enim apud nos nuptiae. Verum jam recordor quod heri e matre audivi, cum a vobis domum redissem. Dicebat enim, *Tuus, Pamphile, aequalis, Charmidas, vicini nostri Aristaeneti filius, uxorem jam ducit, & frugi est. Tu vero quam diu es cum meretrice?* Haec aure parum attenta cum ex illa audissem, obdormivi: deinde mane domo egressus sum: itaque nihil eorum vidi, quae Doris deinde vidit. Si vero fidem mihi non habes, rursus abi, Dori, & accurate inspice, non angiportum, sed januam, utra coronata sit. Invenies enim *esse* vicinorum. MYRT. Servasti me, Pamphile. Suspenderem enim me, si quid tale fieret. PAMPH. Sed nihil factum est. Neque ita ego insaniam, ut obliviscar Myrtii, idque ferentis ex me uterum.

85 πησέ με. πεμφθεῖσα γὰρ ὡς ἔρια ὠνήσαιτό μοι ὅπως τὴν γαστέρα, καὶ εὐξαίτο τῇ λοχείᾳ ὡς ὑπὲρ ἐμοῦ, Λεσβίαι ἔφη ἐντυχοῦσαν αὐτῇ.... μᾶλλον δὲ σὺ αὐτῷ, ὦ Δωρὶ, λέγε, ἄνωθεν ἀκήκοας, εἴ γε μὴ ἐπλάσω αὐτά.

90 ΔΩΡ. Ἀλλ' ὑπερβείην, ὦ δέσποινα, εἴ τι ἐψευσάμην· ἐπεὶ γὰρ κατὰ τὸ Πρυτανεῖον ἐγενόμην, ἐνέτυχέ μοι ἡ Λεσβία μειδιῶσα, καί φησιν, ὁ ἐραστὴς ὑμῶν ὁ Πάμφιλος γαμεῖ τὴν Φίλωνος θυγατέρα· εἰ δὲ ἀπιστοίην, ἠξίει με παρακύψασαι εἰς τὸν γείτονα ὑμῶν ἰδεῖν πάντα καλῶς ἐστεμμένα, καὶ αὐλητρίδας, καὶ θόρυβον, καὶ Ὑμέναιον ᾄδοντάς τινας. ΠΑΜΦ. Τί οὖν; παρέκυψας, ὦ Δωρί; ΔΩΡ. Καὶ μάλα, καὶ εἶδον ἅπαντα, ὡς ἔφη. ΠΑΜΦ. Μανθάνω τὴν ἀπάτην. ὅτε πάντα ἡ Λεσβία, Δωρὶ, πρὸς σὲ ἐψεύσατο, καὶ σὺ ταληθῆ ἀπήγγελκας Μυρτίῳ· πλὴν μάτην γε ἐταράχθητε· ὅτε γὰρ παρ' ἡμῖν οἱ γάμοι· ἀλλὰ νῦν ἀνεμνήσθην ἀκούσας τὴν μητρὸς, ὁπότε χθὲς ἀνέστρεφα παρ' ὑμᾶς· ἔφη γὰρ, ὦ Πάμφιλε, ὁ σὸς ἡλικιώτης σοι Χαρμίδης, ὁ τοῦ γείτονος Ἀρισταινέτου υἱὸς, γαμεῖ ἤδη, καὶ σωφρονεῖ, σὺ δὲ μέχρι τίνος ἑταίρᾳ σύνει; τοιαῦτα παρακύψαν αὐτῆς, ἐς ὕπνον καλῶς ἐχώρησα· εἶτα ἔωθεν προῆλθον ἀπὸ τῆς οἰκίας, ὥστε οὐδὲν εἶδον ὧν ἡ Δωρὶς ὕστερον εἶδεν· εἰ δὲ ἀπιστεῖς, αὖθις ἀπελθοῦσα, ὦ Δωρὶ, ἀκριβῶς ἰδὲ, μὴ τὸν γειτονα, ἀλλὰ τὴν θύραν, ποτέρα ἐστὶν ἡ καλῶς ἐστεμμένη· εὑρήσεις γὰρ τὴν τῶν γειτόνων. ΜΥΡΤ. Ἀπέσωσας, ὦ Πάμφιλε· ἀπηγξάμην γὰρ ἄν, εἴ τι τοιοῦτο ἐγένετο. ΠΑΜΦ. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγένετο, μηδ' οὕτω μανείην, ὡς ἐκλαθέσθαι Μυρτίου· καὶ ταῦτα ἤδη μοι κυούσης παιδίον.

e Ἦσαν] Ἐσὶ male *F.* sola. *f* Ὁ] Omittit *Fl.* g Ἰδὲ] Edd. marg. 41.

70. Περὶ συμβολαίου γαμικοῦ] Leg. Ulp. ad *Demosth.* περὶ Ἀλοννήσ. *F.B.*

79. Σωστίθεως] Malim σωσίθεως, aut σωστίθεους.

86. Τῇ λοχείᾳ] Ἀρτέμιδι, quae praeſidet λοχείαις ἢ γενέσεσι. *F.B.*

F.F.R.

III.

ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΦΙΛΙΝΝΑ.

MATER ET PHILINNA.

Μ Η Τ.

Ε Μάνης, ὦ Φίλιννα, ἢ τί ἔπαθες ἐν τῷ ξυμποσίῳ χθές; ἦκε γὰρ πρωΐ παρ' ἐμὲ Δίφιλος ἔωθεν δακρύων, καὶ διηγήσατό μοι ἃ ἔπαθεν ὑπὸ σοῦ. μεμεθύσθαι γάρ σε, καὶ ἐς τὸ μέσον ἀναστᾶσαν, ὀρχήσασθαι αὐτῷ ἀφαιρουμένου, καὶ μὴ ταῦτα φιλῆσαι Λαμπρίαν τὴν ἑταίρον αὐτοῦ, καὶ ἐπεὶ ἐχαλέπηνέ σοι, καλαλιπεῖν αὐτὸν, ἀπελθεῖν πρὸς τὴν Λαμπρίαν, καὶ προσβαλεῖν ἑκεῖνον, ἑαυτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι, τούτων γιγνομένων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες. καλαλιποῦσα δὲ δακρύουσα, μόνη ὅπου τοῦ πλησίον σκίμποδος κατέκεισο ἄδουσα, καὶ λυπεῖσα ἐκεῖνον. ΦΙΛ. Τὰ γὰρ αὐτοῦ σοι, ὦ μῆτερ, οὐ διηγήσαλο. οὐ γὰρ ἂν [a] συνηγόρευες αὐτῷ ὑβριζῇ γε ὄντι, ὃς ἐμοῦ γε [b] ἀφέμενος ἐκαινολογεῖτο Θαΐδι τῇ Λαμπρίου ἑταίρᾳ, μηδέπω ἐκείνου παρόντος· ἐπεὶ δὲ χαλεπαίνουσαν εἶδέ με, καὶ δίνευσα αὐτῷ οἷα ποιεῖ, τοῦ ὠτὸς ἄκρου ἐφαψάμενος, ἀνακλάσας τὸν αὐχένα τῆς Θαΐδος ἐφίλησεν οὕτω προσφυῶς, [c] ὥστε μόλις ἐπέσπασε τὰ χείλη, εἶτ' ἐγὼ μὲν ἐδάκρυον, ὁ δὲ ἐγέλα, καὶ πρὸς τὴν Θαΐδα πολλὰ πρὸς τὸ οὖς ἔλεγε, κατ' ἐμοῦ δηλαδὴ, καὶ ἡ Θαὶς ἐμειδία, βλέπουσα πρὸς ἐμέ· ὡς δὲ [d] προσιόντα ἤσθον-

FUrebas ne, Philinna, aut quid tibi erat heri in convivio? Venit enim ad me Diphilus mane plorans, & quae perpessus a te esset, narravit. Ebriam te fuisse, progressamque in medium, se licet prohibente, saltasse: ac deinde osculum dedisse sodali ipsius Lampriae: cumque graviter id ferret, se relicto, abiisse ad Lamprian eumque amplexatam esse: se vero hisce factis enecari. Verum neque noctu, puto, cum ipso cubuisti, sed plorantem relinquens sola jacuisti in proximo lectulo, canens, molestia illum afficiens. PHIL. Nimirum quae ipse fecerit, mater, non enarravit. Neque enim caussam illius, contumelioſi hominis, ageres: qui me relicta sermones misceret cum Thaide, amica Lampriae, cum ille nondum adesset. Cum vero aegre me ferre videret, nutu, quid ageret? significantem: extrema Thaidis aure prehensa, reflexaque cervice, ita arcte illam osculatus est, vix ut labia retraheret. Tum plorare ego; at iste ridere, & multa in aurem dicere Thaidi, contra me scilicet. Ac subridebat Thais ad me respiciens. Cum vero adve-

nien-

a Συνηγόρευες] Sic P. &c. Συνηγόρεις alios habere ajunt *Coll.* b Ἀφίλου] Ἀφιλοῦ marg. *A1.* c Ὥστε] Ὅς τε *J.* d Προσιόντα] Recepi ex *Pell.* Προϊόντα Edd.

29. *Καλαλιποῦσαν αὐτὸν ἐπελθεῖν ἐς τὴν Λαμπρίαν καὶ προσβαλεῖν ἑκεῖνον. αὐτὸν δὲ ἀποπνίγεσθαι † τούτων γινομένων. ἀλλ' οὐδὲ τῆς νυκτὸς, οἶμαι, συνεκάθευδες (μετ' αὐτοῦ) καταλιποῦσα. V.*

36. Συνηγόρευες] *Gm.* συνηγόρεις. *G.*

37. Ἀφίλου] Ἀπολοῦς. *G.*

*Καλαλιποῦσαν] Nihil de suo hic Scholiastes, nisi quod textum restituisse videtur, & post *συνεκάθευδες* voculas duas interserit, quas ideo uncinulis inclusi. *J. F. B.*

† Τούτων] Ita dedit *Salm.* pro edito τοῦτον γινόμενον.

42. Ἀνακλάσας] De potestate hujus verbi interdum non bene intellecta, vid. supra ad *Gymn.* c. 7. Ad-

nientem sentirent Lamprian, & satiati tandem essent osculis mutuis: ego tamen apud ipsum accubui, ne quid deinde haberet obtentui. Surgens vero Thais saltabat prima, nudatis multum talis, quasi pulchros sola habeat; cumque desisset, tacente Lampria, & nihil dicente, Diphilus laudare numerosam saltationem & accommodatam choro, quamque bene ad citharam pes *congrueret*, quam pulcher talus, & sexcenta alia, quasi qui Sosandram laudaret Calamidis, non Thaida, quam tu quoque, qualis sit, nosti, cum lavet nobiscum. Thais vero qualia statim in me jecit? *Si quam*, inquit, *non pudet crurum exilitatis, saltatum & ipsa surgat!* Quid dicerem, mater? Surrexi nimirum & saltavi. Quid enim facerem? ferrem, & confirmarem illius dictum, Thaida tyrannidem habere convivii paterer? MAT. Ambitiosius quidem istuc, filia: nec enim curare oportebat: sed dic tamen quid postea factum sit. PHIL. Alii laudabant. Solus Diphilus supinum se abjecerat lacunar respiciens, dum fatigata desinerem. MAT. Illud autem verum erat, quod Lamprian osculata es, & transiens ad eum, amplexa? Quid taces? Haec jam venia indigna sunt. PHIL. Vicissim, quod illum morderet, volebam facere. MAT. Deinde neque cubuisti cum illo, sed illo plorante etiam ceciniſti? Nonne cogitas, filia, nos esse pauperes; neque, quantum ab illo acceperimus, meministi, aut quomodo hiemem superiorem acturae fueramus, nisi hunc nobis Venus misisset? PHIL. Quid

το τ Λαμπρίαν, ϗ ἐχορέσθησάν πω̃ς φιλοῦντες ἀλλήλους, ἐγὼ μ̀ ὅμως παρ' αὐτὸν κ[a]ὶ ἐκλίθην, ὡς μὴ ϗ τοῦτο προφασίζοιτο ὕστερον· ἡ Θαὶς δὲ ἀναστᾶσα, ὠρχήσατο πρώτη ὀπογυμνοῦσα ὑπερβολὴ τὰ σφυρὰ, ὡς μόνη καλὰ ἔχουσα. ϗ ἐπειδὴ ἐπαύσατο, ὁ Λαμπρίας μ̀ ἐσίγα, ϗ εἶπεν οὐδέν· Δί- Φιλ. δὲ ὑφεπήνει τὸ εὔρυθμον, ϗ τὸ κεχορηγημένον, ϗ ὅτι εὖ πρὸς τ κιθάραν ὁ πο̃ς, ϗ τὸ σφυρὸν, ὡς καλὸν, ϗ ἄλλα μυρία, καθάπ[e]ρ τ Καλάμιδ. Σωσάνδραν ἐπαινῶν, ἀλλ' οὐχὶ Θαΐδα, ἣν ϗ σὺ οἶδα συλλουομένην ἡμῖν, οἷά ἐστι. Θαὶς δὲ οἷα ϗ ἔσκωψεν εὐθὺς ἐς ἐμέ; εἰ γάρ τις, ἔφη, μὴ αἰσχύνε. λεπτὰ ἔχουσα τὰ σκέλη, ὀρχήσεται ϗ αὐτὴ [f] ἐξαναστᾶσα. τί ἂν λέγοιμι, ὦ μῆτερ; ἀνέστην γὰ, ϗ ὠρχησάμην, τί γὰ ἔδει ποιεῖν; ἀναγκαῖον, ϗ ἐπαληθεύειν τὸ σκῶμμα, ϗ τ Θαΐδα ἐᾶν τυραννεῖν τὸ συμπόσιον; ΜΗΤ. Φιλοτιμότερον μ̀, ὦ θύγατερ, οὐδὲ φροντίζειν γὰ ἐχρῆν· λέγε δ' ὅμως τὰ μ̀ ταῦτα. ΦΙΛ. Οἱ μ̀ ὖν ἄλλοι ἐπῄνεν, ὁ Δίφιλ. δὲ μόν. ὕπτιον καλαβαλὼν ἑαυτὸν, εἰς τ ὀροφὴν ἀνέβλεπεν, ἄχρι δὴ καμοῦσα ἐπαυσάμην. ΜΗΤ. Τὸ Φιλῆσαι δὲ τ Λαμπρίαν ἀληθὲς ἦν, ϗ τὸ μεταβᾶσαν περιπλέκεσθαι αὐτῷ; τί σιγᾷς; οὐκ ἔτι γὰ ταῦτα συγγνώμης ἄξια. ΦΙΛ. Ἀντιλυπεῖν ἐβουλόμην αὐτόν. ΜΗΤ. Εἶτα οὐδὲ συνεκάθευδες, ἀλλὰ ϗ ἧδες, ἐκείνου δακρύοντ.; οὐκ αἰσθάνῃ, ὦ θύγατερ, ὅτι πτωχαί ἐσμεν, οὐδὲ μέμνησαι ὅσα παρ' αὐτοῦ ἐλάβομεν, ἢ οἷον δὴ τ πέρυσι χειμῶνα διηγάγομεν ἂν, εἰ μὴ τοῦτον ἡμῖν ἡ Ἀφροδίτη ἔπεμψε; ΦΙΛ. Τί ὖν ἀνέχωμαι;

ἀλγῶ;

[a] Καλαλλίδ.] Sic *Fl. J.* &c. Καλαλλιθίδ. *P. H.* [f] Ἐξαναστᾶσα] Al. ἀναστᾶσα *Coll.*

63. Αὐτὴ ἀναστᾶσα] Γρ. ἐξαναστᾶσα. *G.*

65. Ἐπαληθεύειν] Ἀληθοῦν πω̃ς. *G.*

Adde hic *Aleiphr.* I. Ep. 28. ἐπιμῆ τὸν δίφιλον ἀνακλᾶσθαι κῦναι, ibique *Bergl.* p. 115. docentem errasse *Budaeum* & *Stephanum*, quia ἀνακλάσθαι ap. *Athenaeum* pro ἀνακλασθεὶς poni putarint. *J. F. B.*

66. Τυραννεῖν τὸ συμπ.] *Ter.* Adelphor. : *Ain, quaesso, Aeschine, tu hic regnum obtines?* *Barth.*

ἀφ' τοῦτο, ὑβριζομένη ὑπ' αὐτοῦ; ΜΗΤ. Ὀργίζου μὴ, μὴ ἀνθύβριζε δὲ· οὐκ οἶδα ὅτι ὑβριζόμενοι παύονται οἱ ἐρῶντες, καὶ ὅπως τιμῶσιν ἑαυτοῖς; σὺ δὲ πάνυ χαλεπὴ ἀεὶ τῷ ἀνθρώπῳ γεγένησαι, καὶ ὅρα μὴ κατὰ τὴν παροιμίαν, Ἀπορρήξωμεν πάνυ τείνουσαι τὸ καλώδιον.

ergo, patiarne propter hoc me contumelioſe ab illo tractari? MAT. Iraſcere, ſed noli contra contumelioſa eſſe. An ignoras, qui amant, eos mox deſiſtere a contumelia, ac ſe ipſos reprehendere? Tu vero aſpera nimis ſemper in hominem fuiſti. Et vide, ne, quod eſt in proverbio, nimium contendendo funem rumpamus.

IV.

ΜΕΛΙΤΤΑ ΚΑΙ ΒΑΚΧΙΣ.

ΜΕΛ.

Εἴ τινα οἶδα, Βακχί, γραῦν, οἵαι παλαὶ Θετταλαὶ λέγονται ἐπᾴδουσαι, καὶ ἐρασμίους ποιοῦσαι, εἰ καὶ πάνυ μισουμένη γυνὴ τυγχάνοι (ὅτως ὅναιο) φαρμακεύσασα ἥκέ μοι. Ἱμάτια μὲν ὅλα, καὶ τὰ χρυσία ταυτὶ προείμην ἡδέως, εἰ μόνον ἴδοιμι ἐπ' ἐμὲ αὖθις ἀναστρέφουσα Χαρῖνον, μισήσασα Σιμμίχην, ὡς νῦν ἐμέ. ΒΑΚΧ. Τί φῄς; Οὐκ ἔτι [a] σύνεστιν, ἀλλὰ πρὸς τὴν Σιμμίχην, ὦ Μέλιττα, οἴχεται Χαρῖνος, δι' ἣν τοσαύτας ὀργὰς τῶν γονέων ἐνέσχεθε, καὶ βληθεὶς τῆς πλησίον ἐκείνην γῆμαι, πέντε προικὸς τάλαντα, ὡς ἔλεγον, ὑπισχνουμένην; μέμνημαι γὰρ ταῦτά σου ἀκούσασα. ΜΕΛ. Ἅπαντα ἐκεῖνα οἴχεται, ὦ Βακχί, καὶ πέμπτην ταύτην ἡμέραν ὑδ' ἑώρακα ὅλως αὐτὸν, ἀλλὰ πίνουσι πρὸς τὸν συνέφηβον Παμμένη αὐτός τε καὶ Σιμμίχη. ΒΑΚΧ. Δεινὰ, ὦ Μέλιττα, πέπονθας. ἀλλὰ τί καὶ ὑμᾶς διέστησεν; ἔοικε γὰρ οὐ μικρόν τοῦτ' εἶναι. ΜΕΛ. Τὸ μὲν ὅλον οὐδὲ εἰπεῖν ἔχω. πρώην δὲ ἀνελθὼν ἐκ Πειραιῶς (καλελήλυθει γάρ, οἶμαι, χρέος τι ἀπαιτήσων πέμψαν-

SI quam noſti, mea Bacchis, anum, quales eſſe in Theſſalia multae dicuntur, quae incantent & amabiles praeſtent, ſi qua etiam valde exoſa ſit mulier; illa aſſumta, ita beata ſis! ad me venito. Veſtes enim integras & hoc aurum lubens abjiciam, modo videam redeuntem ad me Charinum odio Simmichen, uti nunc me, habere. BACCH. Quid ais? Non amplius tecum eſt, ſed ad Simmichen, mea Meliſſa, tranſiit Charinus, propter quam tantas parentum iras ſuſtinuit, divitem illam recuſans ducere, quinque dotis talenta, uti dicebant, adferentem? Iſta enim ex te audire memini. MEL. Abierunt iſta, Bacchis, omnia: & quintus hic dies eſt, quod omnino illum non vidi: ſed apud ſodalem ipſius Pammenen bibunt ipſe pariter ac Simmiche. BACCH. Indigna perpeteris, Meliſſa. Sed quid vos disjunxit? videtur enim non parvum quiddam illud eſſe. MEL. Totum nec ipſa habeo dicere. Sed nuper reverſus ex Piraeeo (deſcenderat enim miſſu patris, debiti puto cujusdam exigendi

[a] Σύνεστιν] Σύνεστι male *Fl.*

38. Ἀπορρήξωμεν] Idem Proverbium apud *Ariſtaenet.* Epiſt. 1. lib. 2. *J. B.*

49. Καμαρισκῷ] Duo Athenis fuiſſe Ceramica docet *Meurſius*; unum intra urbem, de quo hic ſermo, in quo proſtabant ſcorta; alterum extra urbem, ubi ſepeliri ſolebant, qui in bello occubuiſſent, *idem*, cum Academia de pop. Att. & alibi de Ceramico. *M. du S.*

49. Ἀλλ' οἶμαι τινα εὑρόμην — γραῦν] Non opinor iſta

di cauſſa) nec adſpexit me intrans, nec admiſit meo more accurrentem, ſed amplecti volentem repellens, *Abi*, inquit, *ad nauclerum Hermotimum, aut ſcripta in parietibus in Ceramico lege, ubi nomina veſtra ignominiae cauſſa in pila proſcripta ſunt. Quem tu mihi*, inquam, *Hermotimum, aut quam pilam narras?* At ille nihil reſpondens, nec coenatus, averſus jacuit. Quas tu me putas admoviſſe illi machinas? amplexa ſum illum, convertere ad me ſtudui, dorſum averſi oſculata ſum. Ille vero ne qualitercumque quidem emolliri ſe paſſus, *At ſi mihi*, inquit, *diutius moleſta fueris, jam ſtatim, media licet nocte, abeo.* BACCH. Tamen noſti Hermotimum. MEL. At miſerius me viventem, quam nunc habeo, videas, ſi quem ego nauclerum novi Hermotimum. Verum ille ſub galli cantum ſurgens mane abiit. Ego memineram illum dicere in pariete ſcriptum nomen in Ceramico. Miſi ergo viſuram Acidem. At illa nihil invenit aliud, praeterquam hoc ſolum ſcriptum ad dextram introeuntium verſus portam geminam, *Meliſſa amat Hermotimum*, & paullo inferius iterum, *Nauclerus Hermotimus amat Meliſſam.* BACCH. Male ſedulos iſtos adoleſcentulos! Intelligo enim. Aegre aliquis volens Charino facere, inſcripſit, qui zelotypia ipſum laborare ſciret. Atque ille ſtatim credidit. Sicubi vero illum videro, alloquar. Puer adhuc eſt atque imperitus. MEL. Ubi autem illum tu videas? qui ſe cum Simmiche incluſerit? Parentes vero illum apud me adhuc quaerunt. Sed utinam, Bacchis, anum aliquam inveniam, uti dixi. Illa enim ſua

τοῦ τοῦ παιδὸς) ἤτε με προσέβλεψεν ἐσελθόν, ἤτε προσήκαλο ὡς ἔθος προσδραμοῦσαν, ἀποσεισάμενος δὲ προσπλακῆναι θέλουσαν, Ἄπιθι, φησὶ, πρὸς τὸν ναύκληρον Ἑρμότιμον, ἢ τὰ ὑπὲρ τῶν τοίχων γεγραμμένα ἐν τῷ Κεραμεικῷ ἀνάγνωθι, ὅπου καλεῖται ὑμῖν τὰ ὀνόματα. τίνα Ἑρμότιμον, τίνα, ἔφην, ἢ ποίαν πίνην λέγεις; ὁ δὲ οὐδὲν ἀποκριναμένος, οὐδὲ δειπνήσας, ἐκάθευδεν ἀποστραφείς. πόσα οἴει ὑπὲρ τούτου μεμηχανῆσθαί με προβάλλουσαν, ἐπιστρέφουσαν, φιλοῦσαν. ἀπεστραμμένου τὸ μετάφρενον; ὁ δ' οὐδ' ὁπωστιοῦν ὑπεμαλάχθη, ἀλλ' εἰ μοι, φησὶν, πλέον ὀχλήσεις, ἄπειμι ἤδη, εἰ καὶ μέσαι νύκτες εἰσίν. BAK. Ὅμως ἤδεις τὸν Ἑρμότιμον. ΜΕΛ. Ἀλλά με ἴδοις, ὦ Βακχὶ, ἀθλιώτερον ζῶσαν ἢ νῦν ἔχω, εἴ τινα ἐγὼ ναύκληρον Ἑρμότιμον οἶδα, πλὴν ἀλλ' ὁ μὲ ἔωθεν ἀπελθὼν θεὶ, τοῦ ἀλεκτρυόνος εὐθὺς ᾄσαντος ἀνεγρόμενος· ἐγὼ δὲ ἐμεμνήμην ὅτι κατὰ τοίχου τινὸς ἔλεγε καλαγεγράφθαι τοῦνομα ἐν Κεραμεικῷ· ἔπεμψα οὖν Ἀκίδα κατασκεψομένην· ἣ δ' ἄλλο μὲν οὐδὲν εὗρε, τοῦτο δὲ μόνον ὑπογεγραμμένον εἰσιόντων ὅτι τὰ δεξιὰ πρὸς τῇ Διπύλῳ, Μέλιττα φιλεῖ Ἑρμότιμον, καὶ μικρὸν αὖθις κατωκάτω, Ὁ ναύκληρος Ἑρμότιμος φιλεῖ Μέλιτταν. BAKX. Ὦ τῶν πεπόνων νεανίσκων. συνίημι γάρ. λυπῆσαί τις θέλων τὸν Χαρῖνον, ἐπέγραψε ζηλότυπον ὄντα εἰδώς· ὁ δὲ αὐτίκα ὑπίστευσεν. εἰ δέ που ἴδοιμι αὐτὸν, προσκαλέσομαι. Ἄπειρός ἐστι, καὶ παῖς ἔτι. ΜΕΛ. Πῇ δ' ἂν ἴδοις ἐκεῖνον ὃς ἐγκλεισάμενος ἑαυτὸν, σύνεστι τῇ Σιμμίχῃ; οἱ γονεῖς δὲ ἔτι παρ' ἐμοὶ ζητοῦσιν αὐτόν. ἀλλ' εἴ τινα εὕροιμι, ὦ Βακχὶ, χρεών, ὡς ἔφην, ἀπασώ-

ᵇ Τοῦτο] Τούτῳ Fl.

notare aut bene verti ab utroque interprete *Sed ſi quam anum invenire poſſem*, aut ut alter, *habere*, quod nullius ponderis eſt in hac oratione; verum *ſed mihi nam invenirem vetulam!* quo ſenſu frequenter ea particula etiam ab Luciano ſumitur. In Prometheo. Εἰ γοῦν γέλλοι, ὦ Προμηθεῦ, ταῦτα. J. G.

52. Ο, τι

σώσοι γὰρ ἂν φανεῖσα. BAKX. Ἔστιν, ὦ φιλτάτη, ὅτι χρησίμη φαρμακὶς, Σύρα τὸ γένος, ὠμὴ ἔτι καὶ συμπεπηγυῖα, ἣ μοί ποτε Φανίαν χαλεπαίνουσα κἀκεῖνον εἰκῇ, ὥσπερ Χαρῖνος, διήλλαξε μὴ μῆνας ὅλους τέσσαρας, [a] ὅτε ἐγὼ μὲ ἤδη ἀπεγνώκειν· ὁ δὲ ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἦκεν αὖθις ἐπ' ἐμέ. ΜΕΛ. Τί δὲ ἔπραξεν ἡ γραῦς, εἴπερ ἔτι μέμνησαι; BAKX. Λαμβάνει μὲ ὐδὲ [b] πολὺν, ὦ Μέλιττα, τὸν μισθὸν ἀλλὰ δραχμὴν, καὶ ἄρτον, καὶ ὀπτείας δὲ δεῖ μὲν τῶν ἁλῶν, καὶ ὀβολοὺς ἑπτὰ, καὶ [c] θεῖον, καὶ δᾷδα. ταῦτα δὲ ἡ γραῦς λαμβάνει, καὶ κρατῆρα κεχεράσθαι δεῖ, καὶ πίνειν ἐκείνην μόνην. δεῖσθαι δέ τι αὐτῆς τῆς ἀνδρὸς εἶναι οἷον ἱμάτια, ἢ κρηπῖδας, ἢ ὀλίγας τῶν τριχῶν, ἤ τι τῶν τοιούτων. ΜΕΛ. Ἔχω τὰς κρηπῖδας αὐτοῦ. BAKX. Ταύτας κρεμάσασα ἐκ παττάλου ὑποθυμιᾷ τῷ [c] θείῳ, πάσασα καὶ τῶν ἄλλων ὅπη τὸ πῦρ· ὑπολέγει δὲ ἀμφοῖν τὰ ὀνόματα, καὶ τὸ ἐκείνου, καὶ τὸ σόν. εἶτα ἐκ τοῦ κόλπου προκομίσασα ῥόμβον, ὅπερ φέρει ἐπῳδήν τινα λέγουσα, ὑπερτρόχῳ τῇ γλώσσῃ, βαρβαρικὰ καὶ φρικώδη ὀνόματα. ταῦτα ἐποίησε τότε. καὶ μετ' οὐ πολὺ Φανίας ἅμα, καὶ τῶν συνεφήβων ἐπιτιμησάντων αὐτῷ, καὶ τὴν Φοιβίδα, ἦν συνῆν, πολλὰ αἰτιάσης, ἦκέ μοι τὸ πλέον ὑπὸ τῆς ἐπῳδῆς ἀγόμενος. ἔτι δὲ καὶ τοῦτό με σφόδρα ἐπῆρε τὴν Φοιβίδα τὸ μίσηθρον ἐδιδάξατο, τηρήσασαν τὸ ἴχνος ἐπὰν ἀπολίποι ἀμαυρώσασαν ἐπιβῆναι μὲ τῷ ἀριστερῷ ἐκείνης [f] τὸν ἐμὸν δεξιὸν, τῷ δεξιῷ δὲ τὸν ἀριστερὸν ἔμπαλιν

me praesentia servaret. BACCH. Est, carissima, praestantissima venefica, Syra genus, cruda adhuc & compacta, quae mihi Phaniam, cum asperum se & ipse, ut nunc tibi Charinus, temere mihi praeberet, reconciliavit post quatuor integros menses, ubi ille incantationum beneficio ad me jam desperatam rediit. MEL. Quid vero fecit anus, si adhuc meministi? BACCH. Capit mercedem non multam, Melissa, sed drachmam & panem. Et appositos esse oportet cum salibus etiam septem obolos & odores sacros, & facem. Haec quoque anus sibi aufert. Et poculum temperatum esse oportet, eamque solam illud ebibere. Oportet autem ipsius viri praesto esse aliquid, velut vestes, aut soleas, aut pilos paucos, aut quid ex eo genere. MEL. Habeo illius soleas. BACCH. Has de clavo suspensas suffitu ex odoribus facto imbuit, de sale etiam aliquid in ignem conjicit, pronuncians simul nomina utriusque, & ipsius, & tuum. Tum prolatum de sinu rhombum intorquet, carmen simul volubili lingua dicens, barbarica horribiliaque nomina. Haec tum fecerat, cum non ita multo post Phanias, sodalibus licet illum reprehendentibus, & multum rogante, quicum adhuc fuerat, Phoebide, ad me venit ab illo maxime incantamento adductus. Insuper vero illud mihi valde odii contra Phoebidem excitandi remedium commendavit, ut observatum illius vestigium, cum primum illud reliquisset, ipsa delerem, ita ut sinistro illius meus dexter *pes*, sinister autem contra dextro *vestigio* insisteret, dice-

a Ὅτε] Recte *J. B1.* Ὅτι *H.* Ὅ, τι *P.* b Πολὺν] Πολλὺν *J.* male. c Θεῖον] Restitui ex *Fl.* & *Barthio.* Θύον cett. male. d Μόνην] Μόνον *J.* & *V2.* Cett. in vulgato consentiunt. e Θείῳ] Sic *Fl.* Θόῳ cett. f Τὸν] Τὸ *Fl.* male.

52. Ὅ, τι χρησίμη] Ita distincte ex praecepto Grammaticorum scribere jubemur. Phrasis est cum superlativo tritissima, cum positivo rarissima. *M. du S.*

53. Ὠμὴ ἔτι] Vide notam nostram ad *Mer.* c. 21. *M. du S.*

61. Ἐπικῶς] Forsan ὑποκῶς. *F. G.*

62. Θεῖον] Sic *Fl.* uti *Barthius* emendare jubet Adverss. p. 316. laudato loco, qui occurrit in Φιλοψ. c. 12. In reliquis libris Θύον. *M. du S.*

Θεῖον] Conf. supra *Philops.* c. 12. & infra f. hujus Dial. *J. F. R.*

78. Αἰτιούσης] Αἰτιάσης legendum videtur. *F. G.*

Αἰτιούσης] Mendose, ni fallor, in omnibus legitur hic αἰτιούσης, aut certe aliqua vox excidit; nam πολλὰ *ad-*

ceremque, *conſcendi te, & ſuperior ſum!* ac feci quod praeceperat. MEL. Noli, noli cunctari, Bacchis. Voca mihi jam Syram. Tu vero, Acis, panem & odores, & reliqua omnia ad incantationem compara.

λιν, ϗ λέγειν, Ἐπιβέβηκά σοι, ϗ ὑπερ-
ϛάνω εἰμὶ, ϗ ἐποίησα ὡς προσέταξε. ΜΕΛ.
Μὴ μέλλε, μὴ μέλλε, ὦ Βακχὶ, κάλει
ἤδη τ Σύραν, σὺ δὲ, ὦ Ἀχὶ, τ ἄρτον ϗ
τὸ f θεῖον, ϗ τὰ ἄλλα πάντα πρὸς τ
ἐπῳδὴν εὐτρέπιζε.

V.

CLONARIUM ET LEAENA.

ΚΛΩΝΑΡΙΟΝ ΚΑΙ ΛΕΑΙΝΑ.

CLON.

NOva de te, Leaena, audimus, Lesbiam Megillam, divitem, tui ut virum amore incenſam, & coire vos, neſcio quid inter vos peragentes. Quid hoc? erubuiſti? verum dic an vera ſint iſta? LEA. Vera, Clonarion, ſed pudet me: eſt enim abſurdum quiddam. CLON. Per matrem Liberae, quid negotii eſt, aut quid ſibi vult mulier? Quid vero facitis, cum una eſtis. Vides? non amas me: neque enim talia celares. LEA. Amo equidem, ſi quam aliam. Illa vero mulier vehementer maſcula eſt. CLON. Nondum quid dicas intelligo, niſi forte quaedam maſcula amica eſt. Tales enim Lesbi eſſe ajunt mulieres, quae viros quidem pati recuſent, ipſae vero mulieribus fruantur ut viri. LEA. Tale quid eſt. CLON. Ergo, mea Leaena, illud ipſum quoque narra, quomodo tentaverit primum, quomodo ti-

ΚΛΩΝ.

ΚΑινὰ περὶ σῦ ἀκούομεν, ὦ Λέαινα, τ
Λεσβίαν Μέγιλλαν τ πλουσίαν,
ἐρᾶν σῦ ὥσπερ ἄνδρα, ϗ συνεῖναι ε ὑμᾶς
ϑὐκ οἶδ' ὅ, τι ποιοῦσας μετ' ἀλλήλων. τί
τοῦτο; ἠρυθρίασας; ἀλλ' εἰπὲ εἰ ἀληθῆ
ϛαῦτά ἐϛιν. ΛΕΑΙ. Ἀληθῆ, ὦ Κλωνάριον·
αἰσχύνομαι δὲ, ἀλλόκοτόν γ τί ἐϛι. ΚΛΩΝ.
Πρὸς τ κυροτρόφου τί τὸ πρᾶγμα, ἢ τί
βούλεϑ' ἡ γυνή; τί δὲ ϗ πράτ̃τετε ὅταν συν-
ἦτε; ὁρᾷς; ϑ φιλεῖς με, ϑ γ ἂν ἀπεκρύ-
πτου τὰ τοιαῦτα. ΛΕΑΙ. Φιλῶ μὲ, εἰ ϗ
τινα ἄλλην· ἡ γυνὴ δὲ δεινῶς ἀνδρική ἐϛιν.
ΚΛΩΝ. Οὐ μανθάνω ὅ, τι ϗ λέγεις, εἰ
μή τις ἑταιρίϛρια τυγχάνει ϑσα· τοιαύτας
ϛγ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας, ὥσπερ ἀν-
δρῶν μὲ ϑὐκ ἐθελούσας αὐτὸ πάσχειν, γυναι-
ξὶ δὲ αὐτὰς πλησιαζούσας, ὥσπερ ἄνδρας.
ΛΕΑΙ. Τοιοῦτό τι. ΚΛΩΝ. Οὐκοῦν, ὦ
Λέαινα, τοῦτο αὐτὸ ϗ διήγησαι, ὅπως μὲ
ὀπείρα τὸ πρῶτον, ὅπως δὲ ϗ συνεπείσθης,
ϗ

f Θεῖον] Rurſus ex *Fl.* pro vulg. Θύον. g Ὑμᾶς] Recte *Fr. Fl. P.* Ἡμᾶς *J.*

αἰτούσης eſt Graece *magna petere*, cum dicere debuerit, *enixe, ut apud ſeſe maneret, orante.* *M. du S.*

80. Μίσηθρον] Aliud odii poculum eſt apud *Origenem* lib. 7. contra Celſum. De utroque a me dictum alibi. *J. B.*

87. Τὸν ἄρτον, ϗ τὸ Θεῖον] *Caſp. Barthius* putat legendum eſſe Θεῖον, & *ſulphur* capiendum quod in luſtrationibus & incantationibus prorſus uſitatiſſimum erat veteribus, &c. vid. c. III. L. VII. Adverſar. *Almel.*

88. Θεῖον] *Fl.* &c. *M. du S.*

97. Πρὸς τ κυροτρόφου] *Per Cererem. Heſych.* in κυροτρόφῳ· ὑφ' ἑτέρων δὲ ἡ Δημήτηρ. *AE. M.*

4. Ἑταιρίϛρια] *Heſych.* Ἑταιρίϛρια, τριβάδες. *F. G.* Idem etiam habebat *AE. M.*

Ἑταιρίϛρια] Vid. *Suid.* *M. du S.*

καὶ τὰ [a] μὴ ταῦτα. ΛΕΑΙ. Πότον τινὰ συγκροτοῦσα αὐτὴ, ἡ Δημώναξα ἡ Κορινθία, πλουσία δὲ ἡ αὐτὴ, καὶ ὁμότεχνος τῇ Μεγίλλῃ, παρειλήφασί με κιθαρίζειν αὐταῖς· ἐπεὶ δὲ ἐκιθάρισα, καὶ ἀωρὶ ἦν, ἡ ἔδει καθεύδειν, ἡ ἐμέθυον, Ἄγε δὴ, ἔφη, ὦ Λέαινα, ἡ Μέγιλλα, κοιμᾶσθαι γὰρ ἤδη καλὸν, ἐνταῦθα κάθευδε μεθ' ἡμῶν μέση ἀμφοτέρων. ΚΛΩΝ. Ἐκάθευδες; τὸ μὴ [b] ταῦτα τί ἐγένετο; ΛΕΑΙ. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον ὥσπερ οἱ ἄνδρες, οὐκ αὐτὰ μόνον προσαρμόζουσαι τὰ χείλη, ἀλλ' ὑπανοίγουσαι τὸ στόμα, ἡ περιέβαλλον, ἡ τοὺς μαστοὺς ἔθλιβον· ἡ Δημώναξα δὲ ἡ ἔδακνε μέλαξυ καλαφιλοῦσα· ἐγὼ δὲ οὐκ εἶχον εἰκάσαι ὅ, τι τὸ πρᾶγμα εἴη. χρόνῳ δὲ ἡ Μέγιλλα ὑποθερμος ἤδη οὖσα, τὴν μὲν [c] περικην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς, ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία, ἡ προσφυὴς, ἡ ἐν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκαρμένη· καὶ ἐγὼ ἐταράχθην ἰδοῦσα. ἡ δὲ, Ὦ Λέαινά, φησιν, ἑώρακας ἤδη οὕτω καλὸν νεανίσκον; ἀλλ' οὐχ ὁρῶ, ἔφην,

bi perſuaſum ſit, & quae ſequuntur. LEA. Convivium inſtituerat cum Corinthia Demonaſſa, divite & ipſa, atque eandem artem quam Megilla exercente: adſumſerant autem me, quae cithara ipſas oblectarem. Cum autem ceciniſſem, & ſerum eſſet, atque tempus eundi cubitum, eſſentque bene potae, *Age ſane, mea Leaena*, inquit Megilla, *dormiendi jam tempus eſt, hic apud nos cuba utrarumque media.* CLON. Accubuiſti ergo: deinde quid actum eſt? LEA. Oſculabantur me primum ut viri, non ipſa modo applicantes labia, ſed os etiam aliquantum aperientes: amplexabantur, opprimebant papillas: Demonaſſa autem inter oſculandum etiam mordere. Ego vero, quid res ſibi vellet nondum conjicere. Tandem Megilla, quae jam incaluiſſet ficticiam de capite comam aufert: impoſitam autem habebat valde ſimilem & bene applicitam: atque apparet accurate ad ipſamque cutem, ut viriliores athletae, detonſa; ut ego ipſo adſpectu perturbarer. At illa, *Mea Leaena*, inquit, *vidiſtine jam pulchrum adeo juvenem? Ego vero*, inquam, *non video hic*

a Μετὰ ταῦτα] Sic *Fr. S. H. Fl.* &c. *Μετὰ τοῦτο P. Μὴ ταῦτα J.* b Ταῦτα] Abeſt in *J.* Adeſt in cett. c Περικην] Recte *Fl. P. Fr. H. S.* Περίκλω male *Ven.* utraque. Alibi περίκλω.

11. Πότον] Πότος ὁ, *compotatio.* ποτὸς *potulentus, potabilis.* ποτὸν, τὸ, πόμα *potus.* F.G.

Πότον — συγκροτοῦσα] Supra T. 2. *Gall.* c. 12. Ὁ πότος συγκροτεῖτο, ubi & de differentia nonnihil dictum. J.F.R.

20. Ἐφίλουν με τὸ πρῶτον] Hæc & cætera hujus Dialogi interpretata ſunt ad *Petronium* ad hæc verba: *commovebat valgiter labra.* J.B.

23. Μαστοὺς ἔθλιβον] *Plaut.* Pſeud.

Teneris labellis molles morſiuncula
Papillarum horridularum oppreſſiuncula.

Ovid. 1. Amor.

Forma papillarum qua fuit apta premi.

J.B.

24. Καὶ ἔδακνε] *Plaut.* loc. cit. J.B.

27. Τὴν μὲν περικην ἀφείλετο τῆς κεφαλῆς· Ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία ἡ προσφυὴς· ἡ ὃν χρῷ ὤφθη αὐτὴ, καθάπερ οἱ σφόδρα ἀνδρώδεις τῶν ἀθλητῶν ἀποκαρμένη] Auctoris mentem minime percepit interpres in his verbis: quae ſic Latina fecit: *galericulum quidem a capite removit, ipſa autem incumbebat ſimilis & aquiparanda athleta alicui vehementer virili & robuſto, & cute ad vivum detonſa.* deceptus fuit verbis: ἐπέκειτο δὲ πάνυ ὁμοία ἡ προσφυὴς. quae de ipſa muliere intellexit, quum tamen de ejus coma adſcititia ſint intelligenda, & parentheſi potius includenda, hoc ſenſu: capiti demſit comam adſcititiam, quam impoſitam habebat valde ſimilem & aptam: *atque ipſa viſa eſt inſtar robuſtiſſimorum athletarum ad vivam usque cutem detonſa.* L.BOS.

Ibid. Περίκλω] De comis adſcititiis copioſe dixi alibi, junge Cl. *Alexand.* Pæd. lib. 2. c. 11. *Artemid.* lib. 1. *Firmic.* Aſtro. c. 1. lib. 1. vide *Herald.* ad *Martial.* J.B.

Περίκλω] Περίκλω *La perruque.* F.G.

Περίκλω] Ut *Sunt.* περίκλω, ita Lexicogr. viciſſim etiam adferunt περικην hoc ſenſu; ſed & περικην infra *Dial. Mer.* XII. ad fin. in plurimis & recte, ut credo, ſcribitur. Et ſic ap. *Poll.* bis ſine varietate reperio. J.F.R.

28. Ὁμοία] Ἡ περικην ſcilicet. F.G.

41. Τὸ ἀνδρῶν] *Catullus: Et quaerendum unde, unde*

hic juvenum, Megilla. Noli me, inquit, *facere feminam. Megillus enim vocor, & olim duxi hanc Demonaſſam, & mea uxor eſt.* Riſi ego hoc, Clonarium, &, *Tu igitur, Megille*, inquam, *quum vir ſis, imprudentibus nobis, ſicut de Achille dicunt, inter virgines delituiſti? & illud habes quo viri cenſentur, & Demonaſſae facis, quod viri? Illud equidem*, inquit, *Leaena, non habeo: ſed neque omnino illo indigeo: ſed proprio quodam modo & multum jucundiore coëuntem me videbis. Ego, Numquid ergo*, inquam, *Hermaphroditus es, quales multi eſſe dicuntur, habens utraque?* Nempe adhuc, mea Clonarium, quid rei eſſet, ignorabam. *Non*, inquit, *ſed omnino vir ſum.* Hic ego: *Audivi*, inquam, *Boeotiam tibicinam, Ismenodoram, res patriae ſuae narrantem, cum diceret, fuiſſe quendam Thebis ex femina virum: fuiſſe eundem etiam vatem optimum: puto Tireſiam nomen illi fuiſſe. Numquid ergo tibi ſimile quid uſu venit?* Neutiquam, ait, *mea Leaena: ſed ita nata ſum ut vos reliquae: ſed animus, & libido, & reliqua*

ἐνταῦθα νεανίσκων, ὦ Μέγιλλα. Μὴ καλλαβήλυνέ με, ἔφη, Μέγιλλος γὰρ ἐγὼ λέγομαι, καὶ γεγάμηκα πρόκαλαι ταύτῃν Δημώνασσαν, καί ἐστιν ἐμὴ γυνή. ἐγέλασα, ὦ Κλωνάριον, ὅτι τοῦτο, καὶ ἔφην, Οὐκοῦν σὺ, ὦ Μέγιλλε, ἀνὴρ τις ὢν ἐλελήθεις ἡμᾶς, καθάπερ τὸν Ἀχιλλέα φασὶ [d] κρυπτόμενον ἐν ταῖς παρθένοις· καὶ τὸ ἀνδρεῖον ἐκεῖνο ἔχεις, καὶ ποιεῖς τὰ Δειμώνασσαν ἅπερ οἱ ἄνδρες. Ἐκεῖνο μὲν, ἔφη, ὦ Λέαινα, οὐκ ἔχω· [e] δέομαι δὲ οὐδὲ πάνυ αὐτοῦ. ἴδιον δέ τινα τρόπον ἡδίω παραπολὺ ὁμιλοῦντα ὄψει με. ἀλλὰ μὴ Ἑρμαφρόδιτος εἶ, ἔφην, οἷοι πολλοὶ εἶναι λέγονται ἀμφότερα ἔχοντες; ἔτι γὰρ ἠγνόουν, ὦ Κλωνάριον, τὸ πρᾶγμα. Οὔ, φησιν, ἀλλὰ τὸ πᾶν ἀνὴρ εἰμι. Ἤκουσα, ἔφην ἐγὼ, τὴν Βοιωτίας αὐλητρίδα Ἰσμηνοδώρας, διηγουμένης τὰ [f] Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς, ὡς γένοιτό τις ἐν Θήβαις ἐκ γυναικὸς ἀνήρ· ὁ δ' αὐτὸς καὶ μάντις ἄριστος, οἶμαι, Τειρεσίας τοὔνομα. μὴ ὃν τι καὶ σὺ τοιοῦτο πέπονθας; ἔχειν, ὦ Λέαινα, ἔφη, ἀλλὰ ἐγεννήθην μὲν ὁμοία ταῖς ἄλλαις ὑμῖν· ἡ γνώμη δὲ, καὶ ἡ ἐπιθυμία, καὶ τἄλλα

d Κρυπτόμδμον] Κρυπτόμδρ⊙ Geſn. e Δέομαι] Δέωμαι *J.* male. f Ἐφέσια] Nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.*

de foret nervoſius illud. AE.M. Idem habet *Gaſet.* ex quo omnia ſurripuiſſe *Menagium* video. *J.F.R.*

51. Ἐφέσια] Quid intellexerit per τὰ ἐφέσια, non facile eſt divinare, ea vox alibi non legitur. Nihil igitur certi a me exſpectes, conjecturas nudas tibi proponam. Si bene ſe habet ea lectio, videtur ab ἐφεσὶς ea vox deduci debere: eſt autem veſtis quaedam ſpecies, quae ſuperinduebatur. *Suidas* μανδύαν & βίρρον interpretatur, & ὕφασμα ἐξ αἰγείων τριχῶν, alii χλαμύδα, alii χλανὶς vertunt. Quidquid tamen fuerit, quoniam ab eo genere veſtis τὰ ἐφέσια dicuntur, ſuſpicor eas veſtes texi ſolitas a mulieribus ſimul adunatis, quae texendo fabulas lepidas ad vices narrabant, ut fallerent tempus, & laborem, quae ob id ἐφέσια διηγήματα dicebantur. Sic Noſtrates dicunt *les contes du veilleri*: at forte mendoſa eſt ea vox, & legendum vel ἐφ' ἑστία, i. e. *ad lares, ad focum*, vel Ἡφαίστια ob eandem rationem, i. e. quae ad ignem hyeme narrantur, nam (ut notum eſt) Ἥφαιστος ſaepe pro igne ſumitur, & erant Ἡφαίστια fabulae, quae ad Vulcanum ſeu ignem aſſidentes foeminae nendo vel texendo narrabant in Vulcani feſto, quod Athenis Ἡφαίστια, ut ex Andocide patet in ſermone de myſteriis. Haec ego tentabundus ut in tenebris. Tu forte meliora, Lector, cogitabis, utinam & nobis impertiaris. *J.P.a G.*

Ἐφέσια] Vide an feſtum notet. *M.du S.*

Ἐφέσια] Feſta fortaſſe. *F.G.* Marg. *Pariſ.* „ *Ephe-* „ *ſtris* veſtimenti genus militaris eſt, unde Epheſtria „ derivari videntur. Utrum autem poëma, aut can- „ ticum, aut etiam feſtum aliquod apud Thebanos „ fuerit, dubitari poteſt. *J.F.R.*

Ibid. Τὰ Ἐφέσια παρ' αὐτοῖς] Cum illud παρ' αὐτοῖς vix poſſit aliorſum referri, quam ad Boeotos in Βοιωτίᾳ comprehenſos; idque ipſum παρ' αὐτοῖς ad ἐφέσια adjunctum ſit proxime, neque trahi ad aliud poſſit: putavi nihil eſſe commodius, dum quid melius adferatur, quam legere τὰ ἑφέστια, & intelligere *domeſtica, patria, memorabilia & ſingularia patriae ſuae.* Ἑφέστιον eſſe, qui eandem nobiſcum Veſtam colat, eosdem lares, penates &c. habeat, notum *J.M.G.*

λα πάντα, ἀνδρός ἐστί μοι, καὶ ἱκανὴ γῦν σοι, ἔφην, ἐπιθυμία. πάρεχε γῦν, ὦ Λέαινα, εἰ ἀπιστεῖς, ἔφη, καὶ γνώσῃ ὐδὲν ἐνδεέστερόν με τῶν ἀνδρῶν. ἔχω γάρ τι καὶ ἀντὶ τοῦ ἀνδρείου, ἀλλὰ πάρεχε, ὄψει γάρ. παρέσχον, ὦ Κλωνάριον, ἱκετεύσαντι πολλὰ, καὶ ὅρμόν τινά μοι δόντι τῶν πολυτελῶν, καὶ ὀθόνας τῶν λεπτῶν. εἶτα ἐγὼ μέν, ὥσπερ ἄνδρα [a] περιελάμβανον· ἡ δὲ ἐποίει τε, καὶ ἐφίλει, καὶ ἠδέσθη, καὶ ἐδόκει μοι ἐς ὑπερβολὴν ἥδεσθαι. ΚΛΩΝ. Τί ἐποίει, ὦ Λέαινα; ἢ τίνα τρόπον; τοῦτο γὰρ μάλιστα εἰπέ. ΛΕΑΙ. Μὴ ἀνάκρινε ἀκριβῶς, αἰσχρὰ γάρ· ὡς ἐμὰ τὴν Οὐρανίαν, οὐκ ἂν εἴποιμι.

omnia in me viri sunt. Igitur satis tibi est, inquam, *libido? Quin tu praebe*, inquit, *Laena, si fidem mihi non habes, & nihil me inferiorem esse viris, intelliges. Habeo enim pro illo virili aliquid: sed praebe: videbis enim.* Praebui, Clonarium, multum supplicanti, & monile mihi donanti pretiosum, atque lintea tenuissima. Tum ego illam uti virum complexa sum: illa fecit, basiavit, anhelavit, atque supra modum delectari mihi visa est. CLON. Quid ergo fecit, aut quomodo? Hoc enim dic maxime. LEA. Noli curiose exquirere: turpicula enim. Quare, ita me Caelestis Venus, non dixerim.

VI.

ΚΡΩΒΥΛΗ ΚΑΙ ΚΟΡΙΝΝΑ.

Κ Ρ Ω. Β.

Ω Κόρινν, ὡς μὲ ὑ πάνυ δεινὸν ἦν [b] ὃ ἐνόμιζες, τὸ γυναῖκα γενέσθαι ἐκ παρθένου, μεμάθηκας ἤδη, μὴ μειρακίῳ μὲ ὡραίῳ γενομένη, μνᾶν δὲ τὸ πρῶτον μίσθωμα κομισαμένη, [c] ἐξ ἧς ὅρμον αὐτίκα ὠνήσομαί σοι. ΚΟΡ. Ναὶ [d] μαννάριον. ἐχέτω δὲ καὶ ψήφους τινὰς πυραυγεῖς, οἵου ὁ Φιλαίνιδός ἐστιν. ΚΡΩΒ. Ἔσται τοιοῦτον· ἄκουε δὲ καὶ τἄλλα παρ' ἐμοῦ, ἃ σε χρὴ ποιεῖν, καὶ ὅπως προσφέρεσθαι τοῖς ἀνδράσιν. ἄλλη μὲν

CROBYLE ET CORINNA.

C R O B.

IGitur, mea Corinna, quam non valde formidandum fuerit, quod putabas, mulierem fieri ex virgine, jam didicisti: quae cum pulchro adolescentulo fueris, & minam mercedem primam abstuleris, de qua monile jam statim tibi emam. C O R. Ita sane mea matercula. Habeat vero etiam lapillos aliquot ignei coloris, quale est Philaenidis. C R O B. Erit tale. Audi vero ex me, quae facienda tibi sunt reliqua, & quomodo viri tractandi sint. Nec alia enim no-

a Περιελάμβανον] Περιελάμβανον *J.* male. b Ὃ] Constans lectio. c Ἐξ] Ἐς male *J.* sola. d Μαννάριον] Μναννάριον marg. *A1*.

62. Πάρεχε] *Aristoph.* Καλὸς παρέχω, καὶ οὐκ προσκρούσομαι. *AE.M.*

71. Οὐρανίαν] Subaudi Ἀφροδίτην. Infra (*Dial.* VII. init.) Θύσαι μὲ τῇ Παυθήμῳ δύσει λευκὴν μηκάδα· τῇ Οὐρανίᾳ δὲ οὐ κάπροις διάκελε. *F.G.*

Οὐρανίαν] Venerem. V. notam ad *Dial.* VII. *M.du S.*

72. Ὡς ἰνόρωζις] In omnibus libris nostris legebatur hic ὑ, quod necessario sic mutandum fuit. *M.du S.*

Ὃ ἰνόμιζες] Ὡς ἰνόμ. edi voluit *Solan.* me non obtemperante, neque Codd. addicentibus. *quod putasti* enim aeque rectum ac *ens putasti*, eoque magis rectum, quum tam prope ὡς praecedat. *J.F.R.*

77. Μαννάριον] A μάννα, i. e. μάμμη, ut videtur, ductum est μαννάριον. Τῇ μάννᾳ autem cognatum videtur τοῖς νάννας, νάννη, ἀννὶς, *Hesych.* Νάννας, ἢ τὴν μητρὸς ἢ τὴν πατρὸς ἀδελφόν. οἱ δὲ τὴν τούτων ἀδελφήν. Νάννη μητρὸς ἀδελφή. Ἀννὶς μητρὸς ἢ πατρὸς μήτηρ. Νάννη & ἀννὶς κορίως *matrem* notare videtur, & νάννας *patrem*, ut & νάνν, unde Italicum *Nonno*. *F.G.*

Μαννάριον] Sic iterum *Dial.* VII. usurpat. *M.du S.*

82. Ἀποφορὴν] Ex utraque *Ven.* Reliqui libri impressi:

nobis est, filia, vitae tolerandae ratio. Sed hos jam duos annos, ex quo pater tuus, jam felix, obiit, non nosti quam tenuiter ac misere vixerimus? cum autem ille vive-85ret, omnium rerum nobis erat copia: aeratiam enim officinam exercebat, magnumque ipsius erat in Piraeeo nomen: estque audire dejerantes omnes, non futurum post Philinum fabrum alium. At post mortem90illius, primo quidem forcipes & incudem, & malleum duabus minis vendidi, de quibus viximus. Deinde nunc texendo, nunc deducendo subtemen, aut stamen nendo, aegre paravi nobis cibaria. Te autem, filia95mea, alui, spem expectans. COR. De mina dicis? CROB. Non. Sed ita rationes subducebam, te ubi ad hanc aetatulam pervenisses, me quidem alituram esse, te ipsam vero exornaturam facile, & futuram divitem, & vestimenta habituram purpurea, atque ancillas. COR. Quomodo dicebas mater? aut quid tibi vis? CROB. Si cum adolescentulis una sis, & bibas cum illis, & mercede concumbas. COR. Ut Lyra illa, filia Daphnidis? CROB. Ita sane. COR. At illa meretrix est. CROB. Nihil istoc mali. Nam tu quoque dives eris ut ista, & multos amatores habebis. Quid ploras, Corinna? Non vides, quot, & quanto in honore sint meretrices, & quas opes accipiant? Daphnidem enim ego novi, o bona Adrastea! pannis ante vesti-

ἡμῖν [a] ἀποστροφὴ τοῦ βίου ὁδὸς ἔστιν, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ δύο ἔτη ταῦτα ἐξ οὗ τέθνηκεν ὁ μακαρίτης σου πατὴρ, οὐκ οἶδας ὅπως ἀπεζήσαμεν; ὅτε δὲ ἐκεῖνος ἔζη, πάντα ἦν ἡμῖν ἱκανά. ἐχάλκευε γάρ, καὶ μέγα ἦν ὄνομα αὐτοῦ ἐν Πειραιεῖ, καὶ πάντων ὅστις ἀκοῦσαι διομνυμένων, ἢ μὴν μὴ Φιλίνου μηκέτι ἔσεσθαι ἄλλον χαλκέα. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τὸ μὲν πρῶτον ἀποδομήν τὰς πυράγρας, καὶ τὴν ἄκμονα, καὶ σφῦραν δύο μνῶν, ἀπὸ τούτων διετράφημεν. εἶτα νῦν μὲν ὑφαίνουσα, νῦν δὲ κρόκην κατάγουσα, ἢ γῆμονα κλώθουσα, ἐπορίζομεν τὰ σιτία μόλις, ἔδοσκον δέ σε, ὦ θύγατερ, τὴν ἐλπίδα θρεμμύουσα. ΚΟΡ. Τὴν μνᾶν λέγεις; ΚΡΩΒ. Οὔκ· ἀλλὰ ἐλογιζόμην ὡς τηλικαύτη γενομένη, θρέψεις μὲ ἐμὲ, σεαυτὴν δὲ καλλωπίσεις ῥᾳδίως, καὶ πλουτήσεις, καὶ ἐσθῆτας ἕξεις ἁλουργεῖς, καὶ θεραπαίνας. ΚΟΡ. Πῶς, ἔφης, μῆτερ, ἢ τί λέγεις; ΚΡΩΒ. Συνοῦσα μὲν τοῖς νεανίσκοις, καὶ συμπίνουσα μετ' αὐτῶν, καὶ συγκαθεύδουσα ὀβολιαίῳ. ΚΟΡ. Καθάπερ ἡ Δάφνιδος θυγάτηρ Λύρα; ΚΡΩΒ. Ναί. ΚΟΡ. Ἀλλὰ ἐκείνη ἑταίρα ἐστίν. ΚΡΩΒ. Οὐδὲν τοῦτο δεινόν. καὶ σὺ γὰρ πλουτήσεις ὡς ἐκείνη, καὶ πολλοὺς ἐραστὰς ἕξεις. τί ἐδάκρυσας, ὦ Κόρινν[e]α; ἆρ' οὐχ ὁρᾷς ὁπόσαι, καὶ ὡς θεσπέσιαι εἰσὶν αἱ ἑταῖραι, καὶ ὅσα χρήματα λαμβάνουσι; τὴν Δάφνιδα γὰρ ἐγὼ οἶδα, ὦ φίλη Ἀδράστεια, ῥάκη, πρὶν αὐτὴν ἀκμάσαι

[a] Ἀποστροφὴ] Recepi ex *J.* & *V2.* Ἀποστροφὴ cett. [e] Αἱ ἑταῖραι] In *J.* αἱτταῖραι.

pressi corrupte ἀπστροφὴ. Sic *Dem.* Phil. 1. 104. C. *M. du S.*

91. Σφῦραν] Σφῦρας forte. *F.G.*

93. Κρόκην κατάγουσα] *Lanam trahens*, unde *trahum* τολύπη. *Gl. Ph.* *F.G.*

95. Ἐλπίδα θρεμμύουσα] Hanc phrasin probaturus *L. Bos* in Ep. ad *Hebr.* 2. 13. & haec Luciani adferens, παραμύειν ἐλπίδα, scribit, errante calamo; nam θρεμμύουσα ego in omnibus reperio, & si θαρρύνουσα legi voluisset, id indicasset. Sed de θρεμμύειν movendo ne cogitare quidem debuit aut potuit. *J.F.R.*

96. Τὴν μνᾶν] Τὸ πρῶτον μίσθωμα. *F.G.*

12. Δάφνιδα] Δαφνίδα scribendum videtur. *F.G.* Quare? quia ὁ Δάφνις viri nomen, ac differentiae caussa femineum nomen ἡ Δαφνὶς vult formari, uti ἡ δαφνὶς, *laurea*, vel *bacca lauri*; quod probo; licet obconsensum Edd. nil mutarim. Alias Δάφνη Nymphae nomen ubique obvium, Δαφνὶς minus frequentatum: sed solent illa mulierum in ις. esse oxytona, ut Θρυαλλὶς, Θαῒς, Βακχίς. Vid. *Alciphr.* I. Ep. 39. quare *Guyeto* omnino adsentior, ut res sit parvi. *J.F.R.*

σαι τ' ὥραν, ἀλλὰ νῦν ὁρᾷς οἷα προέισι, χρυσὸς, καὶ ἐσθῆτες εὐανθεῖς, καὶ θεράπαιναι τέσσαρες. KOP. Πῶς δὲ ταῦτα ἐκτήσατο ἡ Λύρα; KPΩB. Τὸ μὲν πρῶτον καλλωπισαμένη ἑαυτὴν εὐπρεπῶς, καὶ εὐθαλὴς οὖσα, καὶ φαιδρὰ πρὸς ἅπαντας, οὐκ ἄχρι τοῦ καγχάζειν ῥᾳδίως, καθάπερ σὺ εἴωθας, ἀλλὰ μειδιῶσα ἡδὺ καὶ ἐπαγωγὸν, εἶτα προσομιλοῦσα δεξιῶς, καὶ μήτε φενακίζουσα εἴ τις προσέλθοι ἢ προπέμψειε, μήτε αὐτὴ ἐπιλαμβανομένη τῶν ἀνδρῶν. ἢν δέ ποτε καὶ ἀπέλθῃ ὅτι δεῖπνον λαβοῦσα μίαν μα, ὅτε μεθύσκει (καταγέλαστον γὰρ, καὶ μισοῦσιν οἱ ἄνδρες τὰς τοιαύτας) ὅτε ὑποφορεῖται τῷ ὄψῳ ἀπειροκάλως, ἀλλὰ προσάπτεται μὲν ἄκροις τοῖς δακτύλοις, σιωπῇ δὲ τὰς ἐνθέσεις οὐκ ἐπ' ἀμφοτέρας ποιεῖται τὰς γνάθους, πίνει δὲ ἥρεμα, καὶ κανδὸν· ἀλλ' ἀναπαυομένη. KOP. Κἂν εἰ διψῶσα, ὦ μῆτερ, τύχοι; KPΩB. Τότε μάλιστα, ὦ Κόριννα, καὶ ὅτε πλέον τοῦ δέοντος φθέγγεται, ὅτε ἀποσκώπτει τινὰ τῶν παρόντων, ἐς μόνον δὲ τὸν μισθωσάμενον βλέπει· καὶ λέγει τοῦτο ἐκεῖνος φιλοῦσιν αὐτόν. καὶ ἐπειδὰν κοιμᾶται δέοι, ἀσελγὲς οὐδέν, οὐδὲ ἀμελὲς ἐκείνη ἄν τι ἐργάσαιτο, ἀλλὰ ἐξ ἅπαντος ἓν τοῦτο θηρᾶται, ὡς ὑπαγάγοιτο, καὶ ἐραστὴν ποιήσειεν ἐκείνον· ταῦτα γὰρ αὐτῷ ἅπαντες ἐπαινοῦσιν. εἰ δὴ καὶ σὺ ταῦτα ἐκμάθοις, μακάριαι καὶ ἡμεῖς ἐσόμεθα. ἐπεὶ τά γε ἄλλα πολὺ αὐτῆς.

tam, quam ad maturam viris aetatem perveniſſet. Sed nunc vides, qualis prodeat; aurum, veſtis florida, ancillae quatuor. COR. Quomodo vero illa ſibi Lyra paravit? CROB. Primo quidem decenter ſe ornavit, bene compoſita, & jucunda ad omnes, non eo usque ut in cachinnos facile ſolveretur, quod tu ſoles, ſed ſuave quiddam & illecebroſum ſubridens: deinde dextre verſata eſt *cum hominibus*, ut nec illuderet plane, ſi quis adiret ipſam vel deduceret, nec vero ipſa viros invaderet. Si quando autem mercede conducta eat in convivium, nec inebriatur (deriſui enim illud opportunum, & oderunt viri ſi qua talis ſit) neque cibis, tanquam inſueta bonarum rerum, ſe ingurgitat; ſed extremis modo digitis attingit, ac ſilentio *ſumit* buccas, non in utramque malam infercit: bibit autem placide, non uno hauſtu, ſed interquieſcens. COR. Etiam ſi forte ſitiat, mater? CROB. Tum vel maxime, mea Corinna. Neque plus quam opus eſt loquitur, neque in praeſentium quemquam dicta jacit, ſed ſolum illum qui ſe conduxit, adſpicit. Et ob haec illi amant ipſam. Et cum cubitum eundum eſt, nihil illa laſcivum, nihil indecens egerit, ſed unum illud venatur undique, ut in poteſtatem illum redigat, & ſuum faciat amatorem. Propter haec enim omnes illam laudant. Si ergo tu etiam iſta diſcas, beatae nos quoque erimus: quandoquidem quod ad reliqua, multum

23. Προπίμψειε] Miſcuit πίμψει forte. F.G.
24. Ἐπιλαμβ.] An prenſans? F.G.
41. Ταῦτα γὰρ] Subaudi λέγ. F.G.
44. Παραπολὺ αὐτῆς. ἀλλ' οὐδὲν] Apoſiopeſis eſt. Volebat laudare pulchritudinem filiae ſuae, qua multum Daphnidem ſuperet. Sed in mentem venit Adraſtea, Nemeſis, Rhamnuſia, invida laudibus. Itaque abrumpit orationem. Eodem pertinere puto, ut non legamus ἄλλο, ſed ἀλλ' id eſt ἀλλά. Sed non multum refert. J.M.G.

Παραπολὺ αὐτῆς] I. e. πλέον αὐτῆς, ſ. πλείονα ἔχεις ἢ αὐτή. F.G. Immo καλλίων ſupplendum, quod ſtudio ſupprimit mater: & ab comparativo illo pendet genitivus, alioqui πολὺ ſimpliciter cum genitivo junctum ſignificare fere contrarium, ut πολὺ ἐλπίδος, ſpe minus, vid. *Viger.* de Idiotiſm. p. 520. vel potius *Budd.* Comm. p. 129. J. F.R.

64. Ἀντὶ τοιούτου] Totus hic Dialogus plane ſimilis epiſtolae 36. L. I. *Alciphronis*, quod non fugit doctiſſ. *Berglerum*, qui poteſt conſuli p. 160. ſeqq. J.F.R.

66. Τῇ Πανδήμῳ] Cognomenta Veneris, Pandemus & Uranía. ἀμφοτέραι πάρεισι, ἡ μὲν Πάνδημος, ἡ δὲ Οὐρανία. ἢ τινι Οὐρανία τετίμηκε σὺ κύπρις. αὕτη δὲ Πανδήμου, ἀφ' τὸ τῆς ζωῆς συμπαρεκτικόν τε καὶ πολιτικὸν τὰ Ἀφροδίσια ἀκρατές. δήμιος δὲ τῇ Οὐρανίᾳ, ἀφ' τὸ σωφρονίστερον, καὶ ὅτι ὑπὸ ζυγὸν ἄγεται τὸ ζῆν καὶ σεμνὸν ἄφετον, ὁ τὸν νόμιμον τῆς γαμικῆς ὑπαινίττεται συζυγίαν. ὡς πλουσιώτερα δὲ

tum tu ista .... Verum nihil, cara Adrastea! dico: vivas solum! COR. Dic mihi, mater, qui nos conducunt, omnesne tales sunt, qualis Eucritus, quicum heri cubui? CROB. Non omnes, sed alii quidem meliores, alii vero jam viriles; alii forma non satis a natura felici. COR. Etiam cum his cubare oportebit? CROB. Ac maxime, filia; hi quidem plura etiam largiuntur. Formosi vero solum illud, formosi volunt esse. Tibi vero semper sit cura majoris lucri, si vis brevi tempore mulieres omnes dicere digito te monstrata, *Nonne vides Crobyles Corinnam filiam? Quam supra fidem dives est, ut ter beatam matrem praestitit.* Quid ais? facies ista? facies, novi ego; & facile principatum tenebis omnium. Nunc vero lotum abi, si forte hodie quoque venerit adolescentulus, Eucritus: certe promisit.

45 ἄλλο οὐδέν, ὦ Φίλη Ἀδράστεια, φημι, ζῴης μόνον. ΚΟΡ. Εἰπέ μοι, ὦ μῆτερ, οἱ μισθάρμοι πάντες τοιοῦτοί εἰσιν, οἷος ὁ Εὔκριτος, μεθ' ἧς χθὲς ἐκάθευδον; ΚΡΩΒ. Οὐ πάντες, ἀλλ' ἔνιοι μὲν ἀμείνους, οἱ δὲ 50 καὶ ἤδη ἀνδρώδεις. οἱ δὲ καὶ ἀπὸ παντὸς μορφῆς εὐφυῶς ἔχοντες. ΚΟΡ. Καὶ τούτοις συγκαθεύδειν δεήσει; ΚΡΩΒ. Μάλιστα, ὦ θύγατερ· ὅτοι μοῦτοι καὶ πλείονα διδόασιν· οἱ καλοὶ δὲ αὐτὸ μόνον καλοὶ θέλουσιν εἶναι. 55 καὶ σοὶ δὲ μελέτω ἀεὶ τοῦ πλείονος, εἰ θέλεις ἐν βραχεῖ λέγειν ἅπασας, ἐνδειξάσασε τῷ δακτύλῳ, οὐχ ὁρᾷς Κόιννανα Κρωβύλης θυγατέρα, ὡς ὑπερπλουτεῖ, καὶ τρισευδαίμονα πεποίηκε μητέρα; τί φής; 60 ποιήσεις ταῦτα; ποιήσεις, οἶδα ἐγώ, καὶ [a] προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως· νῦν δ' ἄπιθι [b] λουσομένη, εἰ ἀφίκοιτο καὶ τήμερον τὸ μειράκιον ὁ Εὔκριτος, ὑπισχνεῖτο γάρ.

VII.

MATER ET MUSARIUM. ΜΗΤΗΡ ΚΑΙ ΜΟΥΣΑΡΙΟΝ.

M A T.

SI talem adhuc unum amatorem inveniamus, Musarium, qualis est Chaereas, immolare oportebit Populari *Veneri* albam capellam, Caelesti vero & Hortensi buculam unicuique, & coronare divitiarum do-

Μ Η Τ.

65 ΑΝ [c] ἔτι τοιοῦτον ἐρασθὴν εὕρωμεν, ὦ Μουσάριον, οἷος ὁ Χαιρέας ὅδι, θῦσαι μὲν τῇ Πανδήμῳ δεήσει λευκὴν μηκάδα, τῇ Οὐρανίᾳ δὲ, καὶ τῇ ἐν κήποις δάμαλιν ἑκατέρᾳ, στεφανῶσαι δὲ καὶ τὴν πλουτοδότειραν,

a Προέξεις ἁπασῶν] Πράξεις ἁπασῶν *Coll.* b Λουσομένη] Λουσαμένη *Fl.* c Ἔτι] Δ' ἴτι *Fl.* recte, credo, ut init. Dial. seq. & XIII.

45. Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν λέγουσι δαίμονα εἶναι τῶν μεγάλα ἐγκαυχωμένων ἀτυχημάτων. *V.*

61. Προέξεις ἁπασῶν ῥᾳδίως.] *G.*

68. Πλουτοδότειραν] Γῆν. *G.*

ἤδη ἰσχύ. Sic ad oram Mss. Regii, quam notam sequitur Cod. Memmian. dum dicit μυκάδα esse sacrificium τῇ Πανδήμῳ, διὰ τὸ πρὸς συνουσίαν καλλιφωνῆς, καὶ δάμαλιν τῇ Οὐρανίᾳ, διὰ τὸ ὑπὸ ζυγὸν τετάχθαι. *J. B.*

Ibid. Πανδήμῳ] Vide notam nostram ad Διάλογ. c. 11. & Δημ. c. 13. *M. du S.*

67. Οὐρανίᾳ] Itane? Uraniae etiam faciebant meretrices? Atqui castior illa Venus perhibebatur. V. supra finem Dial. V. de utraque Ven. *Pausanias* p. 203. 34. *M. du S.*

Ibid. Τῇ ἐν κήποις] Veneri, de qua dictum est supra ad Εἰκ. c. 4. & 6. *M. du S.*

68. Πλουτοδότειραν] An Aphroditen? *F. G.* Immo *Cererem.* Vid. Cl. *Hemsterh.* T. I. *Tim.* c. 21. N°. 58. ubi

ϕαν, καὶ ὅλως μακάριαι καὶ τρισευδαίμονες ἐσόμεθα. νῦν ὁρᾷς γῆν ὡδὶ τῷ νεανίσκῳ ἡλίκα λαμβάνομεν, ὃς ὀβολὸν μὲ ὐδεπώποτέ σοι δέδωκεν, οὐκ ἐσθῆτα, οὐχ ὑποδήματα, ὐ μῦρον ἀλλὰ προφάσεις ἀεὶ, καὶ ὑποχέσεις, καὶ μακραὶ ἐλπίδες, καὶ πολὺ τὸ ἐὰν ὁ πατὴρ, καὶ εἰ κύριος γένωμαι τῶν πατρῴων, καὶ πάντα σά. σὺ δὲ καὶ ὀμωμακέναι αὐτὸν φὴς, ὅτι νόμῳ [a] σε γαμετὴν ποιήσεσθαι. ΜΟΥΣ. Ὤμοσε γὰρ, ὦ μῆτερ, κατὰ τῶν θεῶν, καὶ τὴν [b] Πολιάδα. ΜΗΤ. Καὶ πιστεύεις δηλαδή; καὶ ἀφ' οὗτο πρώην οὐκ ἔχοντί οἱ αὐτῷ καλαθεῖναι συμβολὴν, τὸ δακτύλιον δέδωκας ἀγνοούσης ἐμοῦ· ὁ δὲ ἀποδόμενος κατέπιε, καὶ πάλιν τὰ δύο ταῦτα περιδέραια τὰ Ἰωνικὰ, ἕλκοντα ἑκάτερον δύο Δαρεικούς, ἃ σοι [c] ὁ Χῖος Πραξίας ὁ ναύκληρος ἐκόμισε [d] ποιησάμενος ἐν Ἐφέσῳ. ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας ἔρανον σὺν ἑφήβοις ἀπενεγκεῖν. ὀθόνας γὰρ καὶ χιτωνίσκους, τί ἂν λέγοιμι; καὶ ὅλως Ἑρμαιόν τι ἡμῖν, καὶ μέγα ὄφελος συμπέπλωκεν ὅτου. ΜΟΥΣ. Ἀλλὰ καλὸς, καὶ ἀγένειος, καὶ φησὶν ἐρᾶν, καὶ δακρύει, καὶ Δεινομάχης καὶ Λάχητος υἱὸς ὢν τῆς [e] Ἀρεοπαγίτης, καὶ φησὶν ἡμᾶς γαμήσειν, καὶ μεγάλας ἐλπίδας ἔχομεν

natricem *Junonem* : atque in universum beatae ac ter felices erimus. Nunc enim vides quantum accipiamus ab hoc juvene, qui obolum nondum unum tibi dederit, non vestem, non calceos, non unguentum; sed *apud illum* excusationes semper, & promissiones, & longae spes, & multum illud *Si pater* , & *Si dominus paternorum fuero!* & , *Tua erunt omnia !* Tu vero etiam jurasse illum tibi dicis , se legitimam sibi uxorem te ducturum. MUS. Juravit enim, Mater, per Liberas & Custodem urbis. MAT. Tu credis nimirum ! & propterea nuper symbolam quam daret non habenti anulum imprudente me dedisti? quem ille venditum abliguriit ; & rursus duo illa monilia Ionica Daricos unumquodque duo pendentia, quae tibi Chius ille Praxias nauclerus attulerat , cum fieri ea Epheſi curasset : oportebat enim Chaeream eranum conferre cum sodalibus. Vela enim & tunicas quid dicam ? Sane missus a Mercurio thesaurus , & magnum lucrum hic nobis homo oblatus est. MUS. Sed pulcher est, & imberbis, & amare se dicit, & lacrimatur, & Dinomaches Lachetisque Areopagitae filius est : & se ducturum nos promittit, & magnas ab eo spes habemus , modo senex

[a] Σε] Neglexit *Fl.* [b] Πολιάδα] Sic *Fl. J. P. B1.* &c. Πολιάδος *B2.* [c] Ὁ Χῖος] Omisit O. [d] Ποιησάμενος] An πριάμενος; *Pell.* [e] Ἀρειαγ.] Ἄρειος. hic Edd. omnes, quae alias o praeferunt.

81. Συμβολὴν] Ὁ ἔρανος. *V.*

ubi id ex *Orphei* H. 39. addito & hoc Luciani , probat. *J.F.R.*

75. Ἐὰν ὁ πατὴρ] Subaudi θήσεται, θάνῃ. *F.G.*

79. Κατὰ τῶν θεῶν] Ad oram Mſ. Regii ſcriptum erat κόρη Ϲ Δήμητρα καὶ θεαὶ, ὐ δὶ Ἀθηνᾶ ἡ Πολιὰς, ὅρκος δὲ τοῦτο Ἀθηναίων ἐς Ϲ Λακεδαιμονίων οἱ Διόσκουροι οἵ Ϲ ὀμνύουσιν, ἢ τὸν Σία. *J.B.*

Κατὰ τῶν θεῶν] Cererem & Proserpinam intelligi, idque mulierum non virorum jusjurandum fuisse, docet *Spanh.* ad Callim. p. 658. f. & seq. Sic ὐ μὰ τὸν Θεὸν. *Non, per Cererem & Proserpinam*, Chorus mulierum ap. *Aristoph.* in Thesm. vſ. 725. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν θεῶν] Vide *Spanh.* ad Callim. 655. *M.du S.*

Ibid. Πολιάδα] An meretriciam etiam Deam cum Scholiaſte Minervam faciemus ? V. 16. *Spanh.* Ego mallem Κωλιάδα. Vide tamen *Συμπ.* c. 32. neque meretriciam Deam ſtatuere neceſſe eſt. *M.du S.*

Πολιάδα] Sic recte etiam infra *Convіv.* c. 32. *J.F.R.*

81. Καλαθεῖναι συμβολὴν] Hac de re copioſe vir Clar. *Isaacus Caſaubonus* ad Athen. *J.B.*

83. Καὶ πάλιν τὰ δύο] Subaudi δίδυκας, ἀπὸ κοινοῦ. *F.G.*

85. Ὁ Χῖος] Deeſt a Mſſ. *J.B.*

86. Ποιησάμενος] Πριάμενος legit Interpres. *F.G.*

87. Ἐδεῖτο γὰρ Χαιρέας] Interpres legit, ἤδη γὰρ Χαιρέαν. *F.G.* Scilicet *debebant coenam — dependere* , dederat *Micyl.* Sed non abit inde Cl. *Geſn.* Neque video quin ἐδεῖτο hic eodem redeat. Si enim *indigebat* (ſcil. his donis) *ad coenam* reddideris, vel, ſimpliciter, *indi-*

nex *moriens* conniveat. MAT. Ergo, Mu-
ſarium, cum opus erit ſoleis, & poſtulabit
ſutor didrachmum, dicemus illi, *Pecuniam quidem non habemus, habe tibi vero aliquantum ſpei a nobis:* & ad piſtorem eadem: & cum mercedem habitationis exigemur, *Expecta*, dicemus, *dum Laches Colyttea* (tribu) *moriatur: ſolvemus enim tibi poſt nuptias.* Nonne te pudet, quae ſola meretricum nec inaurem, nec monile, nec Tarentinulam habeas? MUS. Quid ergo, Mater, num illae feliciores me aut pulchriores ſunt? MAT. Non: ſed prudentiores, & norunt artem meretriciam: neque verbulis credunt & adoleſcentulis, in extremis labris jusjurandum habentibus. Tu vero fidelis es, & viri amans, neque admittis quemquam, ſolum praeter Chaerean: & nuper ille ex Acarnania ruſticus cum veniret, imberbis & ipſe, minas ferens duas (vini enim pretium patris miſſu acceperat) tu illum quidem ſuperbe rejeciſti, cubas autem cum tuo Chaerea Adonide. MUS. Quid ergo? oportebat relicto Chaerea recipere operarium iſtum, hircum olentem? Laevis mi-

95 παρ' αὐτῆ, ἣν ὁ γέρων μόνον καλαμύσῃ.
ΜΗΤ. Οὐκοῦν, ὦ Μυσάριον, ἐὰν ὑποδήσασθαι δέῃ, ᾖ ὁ σκυτοτόμος αἰτῇ τὸ δίδραχμον, ἐροῦμεν πρὸς αὐτόν, Ἀργύριον μὲν οὐκ ἔχομεν, σὺ δὲ τῶν ἐλπίδων [f] ὀλίγας
100 παρ' ἡμῶν λάβε· ᾖ πρός τ' ἀλφιτοπώλην τὰ αὐτά· ᾖ ἢν τὸ ἐνοίκιον αἰτῶμεθα, Περίμεινον, φήσομεν, ἐφ' ἂν Λάχης ὁ Κολυτῆεὺς ἀποθάνῃ· ἀποδώσομεν γάρ σοι μετὰ τὸν γάμον. οὐκ αἰσχύνῃ μόνη τ' ἑταιρῶν οὐκ ἐλλόβιον, οὐκ ὅρμον, οὐ Ταραντινίδιον
105 ἔχουσα; ΜΟΥΣ. Τί οὖν, ὦ μῆτερ, ἐκεῖναι εὐτυχέστεραί μου, ᾖ καλλίους εἰσίν;
ΜΗΤ. Οὐκ, ἀλλὰ συνετώτεραι, ᾖ ἴσασιν ἑταιρίζειν. οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις, ᾖ νεανίσκοις ἐπ' ἄκρῳ τῷ χείλει τοὺς ὅρκους ἔχουσι· σὺ δὲ εἰ πιστὴ, ᾖ φίλανδρος, οὐδὲ προσίῃ ἄλλον τινὰ, ὅτι μὴ μόνον Χαιρέαν· ᾖ πρώην ὅτε ὁ γεωργὸς ὁ [g] Ἀχαρνανεὺς ἦκε
110 δύο μνᾶς κομίζων, ἀγένειος ᾖ αὐτὸς (οἶνον δὲ τιμὴν ἀπειλήφει τοῦ πατρὸς πέμψαντος) σὺ δὲ ἐκεῖνον μὲν [h] ἀπεμύκτισας, καθεύδεις δὲ μετὰ τοῦ Ἀδώνιδος Χαιρέου.
ΜΟΥΣ. Τί οὖν; ἐχρῆν Χαιρέαν καλαλείψασαν παραδέξασθαι τ' ἐργάτιν ἐκεῖνον
115 κινάδρας ἀπόζουσα; λεῖός μοι, φασὶ,

Χαι-

f Ὀλίγας] Omiſit O. *g* Ἀχαρνανεὺς] Sic Fl. *Ald. H. P.* Ἀχαρνανεὺς *J.* & V2. Ἀκαρνὶς marg. *A1.* Ἀχαρνὼς *Guiet.* & *Menag.* *h* Ἀπεμύκτισας] Ἀπεμυκτήρισας *Pell.*

digebas conferre, i. e. opus ei erat ſymbolam conferre, quid intererit? Et ſi ἴδι legas, idne impersonale cum nominativo conſiſtere poteſt? *J.F.R.*

88. Ὀθόνας γὰρ] Subaudi ὡς δώσειας, ut ſupra. *F.G.*

Ὀθόνας γὰρ] Malim δὲ pro γὰρ, quia eodem ſpiritu jam dixit γὰρ. Sed eſto muliebris ſermo, per me licet. At alibi ſatis eleganter Noſtro loquuntur mulieres. *J.F.R.*

97. Δίδραχμον] Vide *Dial.* XIV. Ubi bis pretium idem notatur. *M. du S.*

99. Ὀλίγας] Deeſt in Mſſ. *J.B.*

6. Ταραντινίδιον] Vid. rurſus, ſi operae exiſtimas, *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 160. *J.F.R.*

13. Προσίῃ] Pro προσιέναι Attice. *F.G.*

14. Ἀχαρνανεὺς] Ἀχαρνὶς omnino leg. videtur. *F.G.* & *A E. M.* Quare? An quia ſyllaba abundat, aut Ἀκαρνάνια adſpirate ſcribendum Ἀχαρνάνια? minime. Nam Ἀκαρνάνας vocatos ἀφ' τὸ ἀκούρους φυλάττειν τὰς κεφαλὰς, quod caput non tonderent, tradit *Strabo* X. p. 465. (714.) quid ergo? Ἀχαρνεὺς volunt hunc vocari ab Atticae δήμῳ vel oppido Ἀχαρναὶ dicto, unde certe Ἀχαρνεὺς formandum, vid. *Cellar.* Geogr. Ant. p. 937. Quod ut recte judicant *Guiet.* & ejus compilator *Menagius*, ita ſine Codd. ope mihi nihil mutare licet. *J.F.R.*

17. Ἀπεμύκτισας] Nondum, puto, alias obſervatum verbum. Suſpicatur Cl. *Jenſius* legendum eſſe ἀπεμύχθισας cum μυχθίζω ſit apud *Heſychium*, μυκτίζω nusquam compareat. Ita ἰχθῦσι τοῖς ἰκτῖσι ſubſtitutum ivimus ſupra in Διψαδ. c. 3. Sed quidquid ſit de forma verbi: cognatum eſſe τῷ μυκτῆρι & τῷ ἀπομύττειν, non dubito, & ſignificare *ſuperbe & cum ſtrepitu quodam inflatarum exploſarumque narium aliquem rejicere.* *J.M.G.*

21. Κινάδρας] *Heſych.* κινάδραν, δυσωδίαν τῆ τράγου. *F.G.*

Χαιρέας, καὶ χοιρίσκος [a] Ἀχαρνάνιος. ΜΗΤ. Ἔστω. ἐκεῖνος ἀγροῖκος, καὶ σφόδρα ὀσφραίνεται· τί δὲ καὶ Ἀντιφῶντα τὸν Μενεκράτους μνᾶν ὑπισχνούμενον, οὐδὲ τοῦτον ἐδέξω, καλὸς ἦν, καὶ ἀστεῖος ἡλικιώτης Χαιρέᾳ; ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἠπείλησε Χαιρέας ἀποσφάξειν ἀμφοτέρους, εἰ λάβοι με ποτὲ μετ' αὐτοῦ. ΜΗΤ. Πόσοι δὲ καὶ ἄλλοι ταῦτα ἀπειλοῦσιν; ἦκεν ἀνέραστος σὺ μενεῖς διὰ τοῦτο, καὶ [b] σωφρονήσας, καθάπερ οὐκ ἑταίρα, ἡ δὲ Θεσμοφόρου ἱερειά τις οὖσα; ἐῶ τἄλλα, σήμερον Ἀλῶα ἐστί· τί δέ σοι δέδωκεν ἐς τὴν ἑορτήν; ΜΟΥΣ. Οὐκ ἔχει, ὦ μαντάριον. ΜΗΤ. Μόνος οὗτος ὁ τέχνην εὑρηκὼς ὅπως τὸν πατέρα, οὐκ οἰκέτην καθήκεν ἐξαπατήσουσα, οὐκ ἀπὸ τῆς μήτρὸς ᾔτησεν ἀπειλήσας ἀποπλευσεῖσθαι στρατευσόμενος, εἰ μὴ λάβοι; ἀλλὰ κάθηται ἡμᾶς ὀπτρίβων, μήτε αὐτὸς διδοὺς, μήτε παρὰ τῶν διδόντων ἐῶν λαμβάνειν; σὺ δὲ οἴει, ὦ Μυσάριον, ὀκτωκαίδεκα ἔτη ἀεὶ ἔσεσθαι; ἢ τὰ αὐτὰ φρονήσειν Χαιρέαν, ὅταν πλουτῇ μὲν αὐτὸς, ἡ δὲ μήτηρ γάμον πολυτάλαντον ἐξεύρῃ αὐτῷ; μνησθήσεται [c] οἴει τότε τῶν δακρύων, ἢ τῶν φιλημάτων, ἢ τῶν ὅρκων, πέντε ἴσως τάλαντα προικὸς βλέπων; ΜΟΥΣ. Μνησθήσεται ἐκεῖνος· δεῖγμα δὲ, ὡς οὐδὲ νῦν γεγάμηκεν, [d] ἀλλὰ καλαναγκαζόμενος καὶ βιαζόμενος ἠρνήσατο. ΜΗΤ. Γένοιτο μὴ ψεύδεσθαι, ἀναμνήσω δέ σε, ὦ Μυσάριον, τότε.

hi Chaereas, & porcellus, quod est in proverbio, Acarnanius. MAT. Esto. Agrestis iste, & male olet. Cur etiam Antiphontem Menecratis F. qui minam pollicebatur, neque hunc recepisti? non pulcher erat, & urbanus, aequalis Chaereae? MUS. At minatus erat Chaereas, se interfecturum utrumque, si quando me cum illo deprehendisset. MAT. Quot vero alii minantur eadem? Num igitur tu amatorum expers manebis propterea, & pudica eris, quasi non meretrix esses, sed legiferae *Cereris* sacerdos. Mitto reliqua: sunt arealia hodie: quid vero dedit tibi diei festi caussa? MUS. Non habet, *quod det*, Matercula. MAT. Solus ille non invenit aliquam ad patrem machinam? non servum immisit deceptorem? non a matre petiit minatus se militatum enavigaturum, nisi accipiat? Sed desidet, nos atterit, neque dans ipse quidquam, neque accipere ab his, qui offerunt, patiens. Tu vero putas, Musarium, duodeviginti annorum te semper futuram? aut eundem animum fore Chaereae, cum dives ipse erit, mater autem multorum illi talentorum nuptias inveniet? Memor erit tum, putas, lacrumarum, & basiorum, jurisjurandi, quinque forte dotis talenta ubi viderit? MUS. Memor sane erit. Argumentum ejus rei hoc est, quod nondum duxit uxorem, sed urgentibus, vim quasi parantibus, negavit. MAT. Utinam non mentiatur. Sed tum te, Musarium, admonebo.

AM-

a Ἀχαρνάνιος] Et sic *Fl.* notante *Solan.* b Σωφρονήσας] Sic *P. S.* aliaeque. Σωφονήσας *H.* Σοφρονήσας *J.* & *Fr.* Σωφρονεῖς *Fl.* Σωφρονήσεις *Pell.* c Οἴει] Ἔτι οἴει O. d Ἀλλὰ] Ὅσα marg. *A1.*

33. Σήμερον Ἀλῶα ἐστί] Ἀλῶα, ἑορτή ἐστιν Ἀθήνησιν, μυστηρίοις ἐοικυῖα, Δήμητρος καὶ Κόρης καὶ Διονύσου, ἐπὶ τῇ τομῇ τῆς ἀμπέλου, καὶ τῇ γεύσει τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων καρπῶν. Φιλόχορος δέ φησιν ὀνομασθῆναι ἀπὸ τοῦ τότε τοὺς ἀνθρώπους τὰς ἀλετρίδας περὶ τὰς ἅλως ποιεῖσθαι. *V.*

Δήμητρος] Emendante *Solano*, Δήμητρες Edita. Idem τὸν ante ἀνθρώπους inseruit, & verbum ultimum ποιεῖσθαι restituit, quod ποιῶσθαι male legebatur.

Ibid. Λαῖος μοι] De hoc Proverb. *Erasm.* *J. B.*
Λαῖος — Χαιρέας] Vid. Diction. *Baylii* T. I. p. 41. col. 1. *M. V. La Croze.*
22. Ἀχαρνάνιος] Ἀχαρνεὺς forte. *F. G.*
24. Ἀποπνεῖ] Ἀποπνέοντα legendum. *F. G.*
32. Θεσμοφόρου ἱερεία] I. e. quia Cereris sacerdotes caste vivere debebant, vid. Illustr. *Spanh.* ad Callim. p. 652. *J. F. R.*
33. Ἀλῶα]

VIII.

AMPELIS ET CHRYSIS.

ΑΜΠΕΛΙΣ ΚΑΙ ΧΡΥΣΙΣ.

A M P.

SI quis vero, mea Chryſis, neque zelotypus eſt, neque iraſcitur, neque alapam inflixit unquam, aut comam abſcidit, aut diſcidit veſtem; illene adhuc amator eſt? CHRYS. Numquid ergo, Ampelis, haec ſola amantis argumenta? AMP. Sane quam calidi viri haec *ſunt*. Nam reliqua, oſcula & lacrimae, & jusjurandum frequens, & adventus creber, incipientis amoris ſignum & adhuc naſcentis: at ignis totus a zelotypia eſt. Itaque ſi te quoque, ut ais, colaphis mulcat Gorgias, & zelotypus eſt, bona ſpera, & ſemper eadem facere illum, opta. CHRYS. Eadem? Quid ais? ſemper eum mihi dare alapas? AMP. Non iſtuc: ſed indigne eum ferre, niſi ad ipſum ſolum reſpicias. Quandoquidem ſi non amaret, quid tandem, alium te amatorem habente, iraſceretur? CHRYS. Sed neque habeo equidem alium. At ille temere ſuſpicatus eſt, amari me a divite, eo quod caſu quodam illius aliquando mentionem injeci. AMP. Etiam hoc jucundum, ſi a divitibus coli te ſuſpicetur: ita enim magis etiam aegre ferret, & honorem ſuum in eo putabit agi, ne rivales ipſum ſuperent. CHRYS. Verum enim vero hic ſolum iraſcitur, & infligit alapas, caeterum dat nihil. AMP. At dabit. Zelotypis enim vel maxime dolet. CHRYS. Neſcio

Α Μ Π.

[e] ΕΙ τις δὲ, ὦ Χρυσὶ, μήτε ζηλόλυπεῖ, μήτε ὀργίζεται, μήτε ἐῤῥάπισέ πώποτε, ἢ ἐθιέχειρεν ἢ τὰ ἱμάτια ἔθιε ἔσχισεν, ἔτι ἐραστὴς ἐκεῖνός ἐστιν; ΧΡΥΣ. Οὐκοῦν ταῦτα μόνα ἐρώντος, ὦ Ἀμπελί, δείγματα; ΑΜΠ. Ναὶ, ταῦτ' ἀνδρὸς θερμοῦ. ἐπεὶ τἄλλα, φιλήματα, καὶ δάκρυα, καὶ ὅρκοι, καὶ τὸ πολλάκις ἥκειν, ἀρχομένου ἔρωτος σημεῖον, καὶ φυομένου ἔτι· τὸ δὲ πῦρ ὅλον ἐκ τῆς ζηλοτυπίας ἐστίν. ὥστε εἰ καὶ σὲ, ὡς φὴς, ὁ Γοργίας ῥαπίζει, καὶ ζηλοτυπεῖ, χρηστὰ ἔλπιζε, καὶ εὔχου ἀεὶ τὰ αὐτὰ ποιεῖν. ΧΡΥΣ. Τὰ αὐτά; τί λέγεις ἀεὶ ῥαπίζειν με; ΑΜΠ. Οὐχὶ, ἀλλ' ἀνιᾶσθαι, εἰ μὴ πρὸς μόνον αὐτὸν βλέποις. ἐπεὶ εἰ μὴ ἐρᾷ γε, τί ἂν ἔτι ὀργίζοιτο, εἰ σύ τινα ἕτερον ἐραστὴν ἔχοις; ΧΡΥΣ. Ἀλλ' οὐδὲ ἔχω ἔγωγε. ὁ δὲ μάτην ὑπέλαβε τὸν πλούσιόν με ἐρᾶν, διότι ἄλλως ἐμνημόνευσά ποτε αὐτοῦ. ΑΜΠ. Καὶ τοῦτο ἡδὺ τὸ, ὑπὸ πλουσίων οἴεσθαί σε. οὕτω γὰρ ἀνιάσεται μᾶλλον, καὶ φιλοτιμήσεται, ὡς μὴ ὑφ' ἁλοίη αὐτὸν οἱ ἀντερασταί. ΧΡΥΣ. Καὶ μὴν οὗτός γε μόνον ὀργίζεται, καὶ ῥαπίζει· δίδωσι δὲ οὐδέν. ΑΜΠ. Ἀλλὰ δώσει· ζηλότυποι γὰρ καὶ μάλιστα [f] λυπηθήσονται. ΧΡΥΣ. Οὐκ οἶδ' ὅπως

[e] Εἴ τις] Ὅς τις *Fl.* [f] Λυπηθήσονται] Sic legi in omnibus, addit *Solan.*

33. Ἀλλᾶ] Conf. ſupra *Dial. Meretr.* I. pr. *J.F.R.*
34. Μαινάριον] Leg. fort. ναινάριον, ut ſupr. (*Dial.* VI.) An μαινάριον eſt a μάω, μάσπω, μάπτω, quod idem eſt τῷ μάμμα. *F.G.*
41. Οἶει] In Mſſ. ἴστι. *J.B.*
55. Περιέκειρεν] Vid. Cl. *Hemſterh.* ad T. I. *Tim.* §. 4. p. 107. *J.F.R.*
68. Ἐρᾷ γε] Ἔρα γε legend. videtur. *F.G.*
71. Πλούσιον] Aut nomen ipſum hoc ſtatuendum, aut excidit aliud nomen ante πλούσιον. *M. du S.*
73. Ὑπὸ πλουσίων — σπουδάζεσθαι] Pluribus hanc phraſin probat Doctiſſ. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. Ep. 29. p. 120. perſuadetque & illic σπουδασθῆναι ὑπὸ σοῦ, non ut vulgo, ὑπὸ σοῦ legendum. Habuimus idem ſupra, *Rhet. Praec.* c. 23. ὑπὸ τῶν γυναικῶν σπουδάζεσθαι. *J.F.R.*
78. Ζηλότυποι] Corrupta haec verba cenſeo. *M. du S.*

ὅπως ῥαπίσματα λαμβάνειν βούλει με, ὦ Ἀμπελίδιον. ΑΜΠ. Οὐκ, ἀλλ', ὡς οἶμαι, μεγάλοι ἔρωτες γίγνονται, ἢν εἰ [a] πύθοιτο ἀμελεῖσθαι· εἰ δὲ πιστεῦσαι μόνον ἔχειν, παραινεται πως ἡ ἐπιθυμία. ταῦτα λέγω πρὸς σέ, εἴκοσιν ὅλοις ἔτεσιν [b] ἑταιρίσασα· σὺ δὲ [c] ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον, ὅσα τυγχάνεις. εἰ βούλει δὲ, κἀγὼ διηγήσομαί σοι ἃ ἔπαθόν ποτε, οὐ πάνυ πρὸ πολλῶν ἐτῶν. ἦρα μὲν Δημόφαντον ὁ δανειστὴς, ὁ κατόπιν οἰκῶν τὴν Ποικίλης. οὗτος οὐδὲ πώποτε πλέον πέντε δραχμῶν δέδωκε, καὶ ἠξίου δεσπότης εἶναι. [d] ἦρα δὲ, ὦ Χρυσὶ, ὀπτόλαιόν τινα ἔρωτα, οὔτε ὑποστένων, οὔτε δακρύων, οὔτε ἀωρὶ παραγιγνόμενον ἐπὶ τὰς θύρας, ἀλλ' αὐτὸ μόνον συνεκάθευδέ μοι ἐνίοτε, καὶ τοῦτο ἀφ' μακρῷ. ἐπειδὴ δὲ ἐλθόντα ποτὲ ἀπέκλεισα (Καλλιάδης γὰρ ὁ γραφεὺς ἔνδον ἦν, δέκα δραχμὰς πεπομφώς) τὸ μὲ πρῶτον ἀπῆλθέ μοι λοιδορησάμενον. ἐπεὶ δὲ πολλαὶ μὲ διῆλθον ἡμέραι, ἐγὼ δὲ οὐ προσέπεμπον, ὁ Καλλιάδης δὲ ἔνδον ἦν [e] αὖθις, ὑποθερμαινόμενον ἤδη τότε ὁ Δημόφαντος, καὶ αὐτὸς ἀναφλέγεται εἰς τὸ πρᾶγμα, καὶ ἐπιστὰς πόλε, ἀνεῳγμένην τηρήσας τὴν θύραν, ἔκλαεν, ἔτυπτεν, ἠπείλει φονεύσειν, διερρήγνυτο τὴν ἐσθῆτα, ἅπαντα ἐποίει, καὶ τέλος τάλαντον δοὺς, μόνος εἶχεν ὀκτὼ ὅλους μῆνας· ἡ γυνὴ δὲ αὐτοῦ

ocur alapas accipere me velis, mea Ampelidium. AMP. Non. Sed ut arbitror magni amores etiam sic fiunt, si se putet *amator* negligi. Si vero solus potiri se credat, marcescit quodam modo cupiditas. Haec ad te dico, quae viginti totos annos meretriciam vitam colui, tu vero duodeviginti annos, aut minus etiam vixisti. Si vis, narrabo tibi quae quondam mihi ante annos non ita multos acciderunt. Amabat me Demophantus danista, qui post Poecilen habitat. Hic neque unquam plus quinque drachmis dederat, & herus esse postulabat. Amabat autem, Chrysis, amorem quendam in summo tantum innatantem, nec ingemiscens, neque lacrimans, neque intempesta nocte veniens ad fores; sed solum hoc agebat, ut interdum mecum cubaret, idque sat longis intervallis. Cum vero advenientem aliquando excluſissem, Calliades enim pictor intus erat, qui drachmas decem miserat, primo quidem conviciatus mihi abiit. Cum vero multis interjectis diebus non mitterem ego; Calliades autem intus esset rursus: tum demum incalescens Demophantus & ipse ad eam rem inflammatur: & cum adstans aliquando apertam observasset januam, ploravit, pulsavit, interfecturum se minatus est, vestem discidit, fecit omnia: ac tandem talento dato, solus me habuit omenses octo integros. Uxor autem ipsius di-

a Πύθοιτο] Πείθοιτο *Fl.* sola. b Ἑταιρίσασα] Ἑτερήσασα *Fl.* c Ὀκτωκαιδεκαέτης] Nil mut. Edd. d Ἦρα δὲ] Ἦρα μὲν marg. *Al.* e Αὖθις] Omittit *Fl.*

82. Μεγάλοι] Corruptum etiam hunc locum censeo. *Fl.* quidem πεῖθοιτο habet, sed neque sic sana erant omnia. *M. du S.*

86. Σὺ δὲ ὀκτωκαιδεκαέτης, οἶμαι, ἢ ἔλαττον ὅσα τυγχάνεις] Perspicue legendum ὀκτωκαιδεκαέτις. Fit sermo ad meretricem. *J. F.*

Ὀκτωκαιδεκαέτις] Recte monuit Cl. *Jensius*, hanc vocem emaculandam, quod nos sedulo fecimus. *M. du S.*

93. Ἦρα δὲ] Ἦρα μὲν esse in *Fl.* additum erat in marg. *Ald.* Falso; nam *Fl.* ἦρα δὲ differre habet cum aliis. Ergo aliunde illam varietatem accepit, aut aberravit, verba ex versu praeced. huc festinanti oculo referens. At mutato nihil opus esse patet ex jam praemisso ἦρα μὲν Δημόφ. Cui μὲν iterato subjicere minus hic elegans quam δὲ. *J. F. R.*

98. Ἀπέλασα] *Olear.* ad *Philostr.* I. p. 20. n. 20. *J. F. R.*

Ibid. Καλλιάδης] Quanquam ficta fere haec nomina sunt, Callinum petere videri potest, de quo Ἀπαιδ. c. 2. *M. du S.*

5. Ἀναφλέγεται] Sic excludendo & aemulatione languidum adolescentis amorem resuscitat meretrix ap. *Alciphr.* I. 37. p. 168. ubi de hoc artificio plura

Bergl.

dictare omnibus, me venenis in furorem illum egiſſe : nempe venenum illud zelotypia fuit. Itaque tu etiam, Chryſis, utere eodem in Gorgiam veneno ; dives enim erit adoleſcentulus, ſi quid patri illius accideriti.

πρὸς ἅπαντας ἔλεγεν, ὡς ὑπὸ Φαρμάκων ἐκμήναιμι αὐτόν. τὸ δὲ ἦν ἄρα ζηλοτυπία, τὸ φάρμακον. ὥστε, ὦ Χρυσὶ, χὴ σὺ χρῶ ὅπῃ τ Γοργίαν τῷ αὐτῷ φαρμάκῳ. πλούσιος δὲ ὁ νεανίσκος ἔσται, ἤν τι ὁ πατὴρ αὐτῦ πάθῃ.

IX.

DORCAS, PANNYCHIS, PHILOSTRATUS, POLEMO.

ΔΟΡΚΑΣ, ΠΑΝΥΧΙΣ, ΦΙΛΟΣΤΡΑΤΟΣ, ΠΟΛΕΜΩΝ.

D O R C.

PEriimus, hera, periimus! E bello rediit Polemo, dives, ut ajunt. Vidi autem illum ipſa quoque: ſagum purpura praetextum fibula confixum habet, & pediſſequos ſimul multos. Et amici ut viderunt, ſalutandi cauſſa ad ipſum concurrere: interea famulum conſpicata a tergo ſequentem, qui cum illo peregre abfuerat, interrogavi, & cum ſalutaſſem prius, *Dic mihi*, inquam, *Parmeno, ut egiſtis nobis, & utrum dignum quidpiam bellis habentes reverſi eſtis?* PAN. Non oportebat hoc ſtatim: ſed iſta, *Cum ſalvi rediiſtis, multas gratias agimus Diis, & hoſpitali praeſertim Jovi, & Minervae bellicae. Hera autem ſemper in-*

Δ O P K.

Ἀπολώλαμεν, ὦ κεχλημμένη, ἀπολώλαμεν, ὁ Πολέμων ἀπὸ f τ στρατείας ἀνέστρεψε πλουτῶν, ὡς φασιν· ἑώρακα δὲ κἀγὼ αὐτὸν, ἐφεστρίδα περιπόρφυρον ἐμπεπορπημένον, καὶ ἀκολούθους ἅμα πολλούς. καὶ οἱ φίλοι, ὡς εἶδον, συνέθεον ἐπ' αὐτὸν ἀσπασόμενοι. ἐν τοσούτῳ δὲ τ θεράπαινα ἰδοῦσα κατόπιν ἑπόμενον, ὃς συναποδεδημήκει μετ' αὐτῦ, ἠρόμην, g καὶ, εἰπέ μοι, ἔφην, ὦ Παρμένων, ἀσπασαμένη πρότερον αὐτὸν, πῶς ἡμῖν ἐπράξατε, καὶ εἴτι ἄξιον τ πολέμου ἔχοντες h ἐπανεληλύθειτε; ΠΑΝ. Οὐκ ἔδει τοῦτο εὐθὺς, ἀλλ' ἐκεῖνα, Ὅτι μὲν ἐσώθητε, πολλὴ χάρις τοῖς θεοῖς, καὶ μάλιστα τῷ ξενίῳ Διΐ, καὶ Ἀθηνᾷ i στρατείᾳ· ἡ δέσποινα δὲ ἐπυνθάνετο ἀεὶ, τί πράτ-

ΔΟΡΚΑΣ] Bene *B. Fl. P. S.* &c. ΔΟΡΙΣ. ΠΑΝ. ΔΟΡΚΑΣ &c. *J. Fr.* & *H.* *f* Τῆς στρατείας] Στρατιᾶς *Fl.* & ſine artic. *g* Καὶ] Abeſt a *Fl.* *h* Ἐπανεληλύθειτε] Ἐπανεληλύθατε *Fl.* *i* Στρατείᾳ] Στρατίᾳ *Fl.*

Bergl. *J.F.R.*

9. Ἄπαντα ἐκοίει] De irrito conatu, ut apud Martialem, *omnia cum fecit.* *J.B.*

ΔΟΡΚΑΣ] Cum quatuor tantum illas quas exhibemus perſonas habeant Edd. optimae, & in ipſo Dialogo non adpareat, duas ancillas ΔΟΡΙΔΑ & ΔΟΡΚΑΔΑ adeſſe, priorem in inſcriptione omiſi. *J.F.R.*

27. Πῶς ἡμῖν ἐπράξατε] Lege ὑμῖν. *F.G.* Tu nihil mutabis Lector, ſi illud μοὶ & ἡμῖν ferme πλεονάζον, ſed tamen familiaritatis ſignum, & creberrime occurrens attenderis. Ceterum ſi cui πράττειν pro degere, vivere, non ſatis notum, adeat praeter *Bud.* Comm. & *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. 341. etiam *J. Elſn.* ad Epiſt. ad *Eph.* VI. 21. *J.F.R.*

Ibid. Τῶν πολέμων] Conjiceres forte πολεμίων; ut ſit: *num quid ab hoſtibus reportaſtis ſpoliorum?* At nihil eſt mutandum; nam ἄξιον cum πολέμων recte cohaeret; aegre jungeretur cum πολεμίων. *J.F.R.*

31. Ἀθηνᾷ στρατείᾳ] Hujus cognominis *Pauſanias*, qui ultra triginta alia paſſim affert; nusquam, quod quidem ſciam, meminit. *M. du S.*

πράττοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν καὶ πολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡμῶν κεκλημένη μὲν δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέσθει πρὸς ἕκαστον ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκείνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶκεῖνος οὐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καλαλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γὰρ κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολουθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὑπόπολης. εἰάσας δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι, ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελοῦσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, *ut ageretis? & ubi essetis?* Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

[a] Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. [b] Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Fl.* quae Τηριδάταν. [c] Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολίμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μηδὲ ἀριθμῷ τ' ἀργύριον ἀπομετρῶν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stirienſis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas disposuerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὗρε τὸν Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· οὔτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἔναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ παραδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὡς καὶ πεινόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος· ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκὰς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [c] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ χαλαπίοι; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἂν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχε, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ὅτι τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μὰ τοὺς θεούς πεπονθα, καὶ σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἁρπασθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμάζεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πεντακισχιλίαν ἀσπίδα, ἐραστὴς Παννυχίδος, ὅτε ὤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξενάγε, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεται δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἁρ-

d Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* e ΠΑΝ.] Omiſſ. in *B. P. H.* Adeſt in marg. *A*1. *F. S.* In *Fl.* uno Π. duae diverſae perſonae ſignantur. f Ὑμῖν] Ἴσως ἡμῖν L. Idque recipiend. credo. g Οἶχε] Non habet *Fl.*

compendio forſan πάντων eſt natum. Neque mihi quisquam *de ſumma rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixiſſet. Sed de *praeſenti rerum ſtatu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum ſatis ſanum videbitur. Reſponſum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipſum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *F. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philoſtratus, ſi *Joh. Jenſio* credas, (de Script. Hiſt. Philoſ. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris eſt ſcriptor vitarum ſophiſtarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Ariſtaen.* Epiſt. 28. lib. 1. *F. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀγαθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανnυχί. τοῦτον δὲ πρᾶε Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ἔστι, καὶ ἀκολουθήσει, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ οὐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ στενωπὸν τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικόν, πρὸς ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. *(ad Philoſtratum)* Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἦκον] Ἥκετωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθωφόρε *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τοῦτο ἴσως τὸ τριάκοντα λοχαγίαν ἐπεδιδάκασιν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τῆς ἑξακοσιοστῆς. ὁ δὲ τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ καὶ παρ' ἄλλοις στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τῆς δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τῶτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχείαν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ὦδε, i. e. huc age, adduc. ἰσχω. *F. G.* Parum interest quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel κάλει intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ὦδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adſit, peccaverit, qui ὦδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum), tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὑ γὰρ ἑώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν πάλαι. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ὗτος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὔκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἁπάντων Ἀριστοίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλοίμην ἀπολόμενον, ἑλκόμενον τῷ πώγωνι ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνον, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέπω ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἑξῆς ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησε *f.* & *Vs.* *h* Τριῶν] Τριῶν *f.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chromat.* c. 15. ita vocatur ὁ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνων., dicitur & διμοιρίτης ὁ διμοιρεῖος. *J. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης ἀπὸ διμοιρίας, quam eandem & ἡμιολιχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi τριετίτης, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοίρα. *J. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quasi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter ὑπαγγέλματα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextrum!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *J. M. G.*

23. Τίους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίφης. a. τίβις, τίβερ. *Tibur Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίους] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίνος. Vide de eo nomine quid ad Τίμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἦν σὺν ἐμοὶ. *J. F. R.*

ᾠῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γενοπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τὴν [a] Νεβρίδα προσκεψομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ παλαιστρίσοντα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ προσιπατῶντα ἔφη ἰδοῦσα μετὰ τοῦ Ἀριστοινέτου, πόρρω ἑκάτερον ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παρεμβαλεῖν τὸ ὄμμα· εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὸ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τῆς Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἔστε μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἐπαύσατο, οὐδὲ σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει λέγειν τὸ μετὰ ταῦτα, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ περὶ δείλην ὀψίαν ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τοῦτο παρ' αὐτῆς κομίζων. ἀνάγνωθι λαβὼν, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑπεσυρμένα, δηλοῦντα ἔπειξίν τινα τῆς γραφούσης. λέγε δή, Πῶς μὲ ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰαῖ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσος, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστοινέτῳ παρέδωκέ με φιλοσοφεῖν αὐτῷ. κἀκεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶναι

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim fane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drosi, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *A*1. cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νευρίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδικῇ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic B. alineque. Ὅλῳ *F.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησεν *Fl.* quod & adscivit marg. *A*1. g Ὑπεσυρμένα] Παρεσυρμένα O.

55, Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49, Νεβρίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F.G.* & *AE. M.*

51, Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδικῇ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum παιδίᾳ vel παλαίστρᾳ legendum puto: Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se παιδίᾳ odi. velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *F.F.R.*

52. Ἀριστοινέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Σοφιστ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *F.B.*

63. Ἐστρεφον] Subaudi κατὰ τοῦν. *Animo versabam. K. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *F.F.R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere Architelis & Erasicleae filium: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia docear adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromonai λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμεθαι τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς καὶ φυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [h] σωφρονοῖμι, καὶ πάντα πειθήνιον αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάσης εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἐναρέτου καλεσθήσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, ὑποκλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίου. ΔΡΟΣ. [i] Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίου, ἔχει τινὰ ὑπολοιπον ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Καὶμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ὑπὸ τοῦ ἔρωτος. ὁ μὲν οὖν Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστάινετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ [k] ὅλως ἐκεῖ τὸ μειράκιόν ἐστιν· ἠπείλει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τῷ Κλειτίου καλέσειν ταῦτα. ΧΕΛ. Ἔχρῃν, ὦ Δρόσιον, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

[h] Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* [i] Τί σοι δ.] Omisit *O.* [k] Ὅλως] Nil mut. *J. Fr. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι, *G.*

68. Ἐπιστομμένα] Mſ. ἐξεστ. *A B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharsi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιλο] Conf. supra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemsterh.* Ac *de Salt.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχυ aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 16. E. sed minus veram. *M. du S.*

6. Ὅλως] Forsan ἁλῶς. Sed non tanti refert. Sacpissime enim eodem redire, aut certe saepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jens.* ad *Hermet.* c. 2. Cum ἐστὶ tamen ὅλως frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ὅλως ἐμοὶ τοῦ πάθους. Item III. XI. pr. ὅλη σὺ τοῦ ἔρωτος. Ib. Ep. 12. ὅλως τοῦ μέλους ἐγένου. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res est. Nam sine περὶ vix aliter potest quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Γαστρίζειν explere ventrem, *saburare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάσρσα, ϗ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέκνισται γὰρ καὶ εἰς Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ϗ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπι τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον ἀφανθείρᾳ Κλεινίαν, ὥστε ϗ ἐκ τούτου τι συνδραμεῖν τὴν φοδὸν τοῦ Δρόμωνος ἀφαίρεσιν. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δροσὶ, ἄνθρακα πόθεν λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συρράτευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, ϗ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινέτου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bone animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. TRYPH.

ΕΤαίραν δέ τις φιλαβὼν, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δοὺς, καθεύδει ἀποτραφεὶς, δακρύων ϗ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δεῖπνησαι μόνη ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ ϗ φιλὶ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. ϗ νῦν δὲ ὑ ἀφαλέλοιπας ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν ϗ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μεθ' σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, ϗ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. ὑ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, ϗ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, ϗ τέλος διετείχιζες τὸ μέσον ἡμῖν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστὶν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι ϗ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεμέα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀφοῦ *P. B1. & 2.* d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Expenitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F.G.*

Γαστρίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem perentio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρεθισμὸς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων κάμπτεσθαι καὶ στρέφεσθαι. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ? συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀγχινοεῖν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδά γ' πάνυ ἀκριβῶς αὐτὴν, κἀκείνη σέ. εὖ γ' ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τοὔνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γάρ εἰσι· ἡ ἐκ Πειραιῶς, ἡ ἄρτι ἀγχεχορευμένη, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γὰρ ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, καὶ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δι' ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, [f] ἃ εἶδες, Φιληματίῳ, καὶ ὡς [g] ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεταράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τὴν ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ὑπόσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τοῖς κροτάφοις αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· ὅταν δὲ τοὺς κροτάφους ὑπόταν ἀποτρίψῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπαλειφῇ τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι πόλιν καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνέδωκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίστατο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτῃ

e Ἐτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταίραν *f. P. H, B1. Ald. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* f Ἃ εἶδες] Ἃ εἰ εἶδες *Fl.* g Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελής] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *f. F. R.*

14. Κεραμεικῷ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἃ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & ineptа. *F. G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F. G.*

τη μὴ συνῶν; ἴσως τάχα καὶ ἐλύπει σε, καὶ ἀφειώρα; ΧΑΡΜ. Ναί, ὦ Τρύφαινα, καίτοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. καὶ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥᾳδίως, ἅτε τοῦ πατρὶ Φειδομένου τρεφόμενον, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι καὶ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προεῖπέ τις, ὡς ὅτι τούτους παραλαμβανούμην λυπῆσαι ἄλλην, καὶ ταῦτα Φιλημάτιον τὸν σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, καὶ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ἤσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φῂς περὶ Φιληματίου, τὴν Φενάκην, καὶ ὅτι βάπτει, καὶ τὸ τῶν ἀλφῶν, οὐδὲ προσλέπειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλουται μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τῶν ἐτῶν καὶ ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἡμιτείχισμα, περιβαλλώμεθα δὲ ἀλλήλους, καὶ φιλῶμεν, καὶ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit, & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laverit: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ

ΘΡύπτῃ, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; καὶ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτε ἤτησά σε, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἑτέρῳ, εἰποῦσα· μήτε προλογισάμενον τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πηνάκην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine καὶ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτῃ] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B.
Θρύπτῃ &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet I. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti hac oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ̀ μητρὸς, ἠνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ̀ πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Παυσίωνα τ̀ ναύκληρον, καὶ τ̀ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἐναγχὸς ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τ̀ οὐσίας· ἐγὼ δὲ σὲ τ̀ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσκλέπτουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ· ὤμην γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ λέγ' τοῦτό σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπιθουμένης τ̀ μητρὸς, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπείπερ ἔμαθες εὐχερίων ἔχων με τέλησιν ὅτι σοὶ, ἄρτι μὲ Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυπρὸν ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμῳ, ἐπῄνεις Μαγίδιον τ̀ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὅτι τοῦτο δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνεθ', Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὖσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ̀ Κυμβάλιον μὲ ὅ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὕβριζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ ποτὲ ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὖς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] δῶ ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ̀ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσκόπτισας ἐς τ̀ κόλπον αὐτῆς, ὡδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίνευες *Fl.* & marg. *Ai.* e Ὑπέδειξας] Ἀνέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Δῶ] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii.* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μῆλα ἀποδακὼν] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 15. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laert.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

πράξοιτε; καὶ ἔνθα εἴητε; εἰ δὲ καὶ τοῦτο προσέθηκας, ὡς καὶ ἐδάκρυε, καὶ ἀεὶ ἐμέμνητο Πολέμωνος, ἄμεινον ἦν σοῦ πολύ. ΔΟΡΚ. Προεῖπον εὐθὺς ἐν ἀρχῇ ἅπαντα· πρὸς δέ σε οὐκ ἂν εἶπον, ἀλλὰ ἃ ἤκουσα, ἐβουλόμην εἰπεῖν. ἐπεὶ πρός γε [a] Παρμένωνα ὕτως ἠρξάμην. ἦ που, ὦ Παρμένων, ἐβόμβει τὰ ὦτα ὑμῖν; ἀεὶ γὰρ ἐμέμνητο ἡ κεκλημένη μοι δακρύων, καὶ μάλιστα εἴ τις ἐληλύθει ἐκ τῆς μάχης, καὶ πολλοὶ τεθνάναι ἐλέγοντο, ἐσπάραττε τότε τὰς κόμας, καὶ τὰ στέρνα ἐτύπτετο, καὶ ἐπέκειτο πρὸς τὴν ἀγγελίαν ἑκάστην. ΠΑΝ. Εὖγε, ὦ Δορκὰς, οὕτως ἐχρῆν. ΔΟΡΚ. Εἶτα ἐξῆς μετ' οὐ πολὺ ἠρόμην ἐκεῖνα. ὁ δὲ πάνυ λαμπρῶς, φησὶν, ἀνεστρέψαμεν. ΠΑΝ. Οὕτω καὶκεῖνος ἐδὲν προειπὼν, ὡς ἐμέμνητό μου ὁ Πολέμων, ἢ ἐπόθει, ἢ ηὔχετο ζῶσαν καλαβεῖν; ΔΟΡΚ. Καὶ μάλα πολλὰ τοιαῦτα ἔλεγε. τὸ γοῦν κεφάλαιον ἐξήγγειλε, πλοῦτον πολὺν, χρυσὸν, ἐσθῆτα, ἀκολουθους, ἐλέφαντα. τὸ μὲν γὰρ ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ ἄγειν αὐτὸν, ἀλλὰ μεδίμνῳ, ἀπομεμετρημένον πολλοὺς μεδίμνους. εἶχε δὲ καὶ αὐτὸς Παρμένων δακτύλιον ἐν τῷ μικρῷ δακτύλῳ, μέγιστον, πολύγωνον, καὶ ψῆφον ἐνεβέβλητο τριχρώμων, ἐρυθρά τε ἦν ὁπωπολῆς. εἴασα δ' ἂν αὐτὸν ἐθέλοντά μοι διηγεῖσθαι, ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν, καὶ ὡς ἀπέκτειναν [b] Τηριδάταν τινὰ, καὶ ὡς διέτριψεν ὁ Πολέμων ἐν τῇ πρὸς Πισίδας μάχῃ· καὶ ἀπέδραμόν σοι ταῦτα προσαγγελῶσα, ὡς περὶ τῶν [c] πάντων σκέψαιο. εἰ γὰρ ἐλθὼν ὁ

terrogavit, ut ageretis? & ubi essetis? Si vero illud etiam addidisses, *Lacrimavit etiam, & semper memoriam usurpavit Polemonis*, multo fuerat melius. DOR. Praedixi initio statim haec omnia: apud te vero nolebam *iterum* dicere, sed ea solum quae audivi. Nempe apud Parmenonem sic inceperam, *Numquid, Parmeno, tinniebat vobis auris? Semper enim cum lacrimis hera mea meminerat, & maxime si quis rediisset e praelio, ubi caesi esse multi dicerentur, tum illa comas lacerare, & pectus plangere, & ad unumquemque nuncium lugere.* PAN. Euge, Dorcas, ita oportebat. DOR. Tum deinde non ita multo post ista rogavi. At ille, *Magnifice omnino*, inquit, *rediimus.* PAN. Itane ille quoque sine prooemio, quam meminisset mei Polemo, aut desiderasset, aut vivam invenire optasset? DOR. Omnino multa id genus dixit. Verum caput rei hoc mihi renunciavit, divitias multas, aurum, vestem, pedissequos, ebur; argentum enim nec numero illum advehere, sed dimensum modio, modios multos. Habebat autem ipse quoque Parmeno anulum parvo in digito maximum, multiangulum, & gemma in eo de tricoloribus illis, suprema quidem facies rubicunda. Passa ergo sum volentem mihi enarrare, ut Halye trajecto Teridatem quendam interfecerint, & ut in praelio contra Pisidas se gesserit Polemo, & haec tibi nunciatura transcucurri, uti de omnibus deliberes. Si enim adveniens Polemo, (omni-

[a] Παρμένωνα] Sic *Jens.* correxit. Παρμένοντα Edd. hac priores. [b] Τηριδάτην] Sic omnes praeter *J. Ald.* & *Fl.* quae Τηριδάτην. [c] Πάντων] Παρόντων melius *Fl.*

38. Πρός γε Παρμένοντα, &c.] Sed scribendum Παρμένωνα, ut recte pag. 730. nec aliter usus & Grammaticus canon postulat. *J. J.* Bene emendat, sed Πολίμωνα altero illo loco legas, non Παρμένωνα. *J. F. R.*

Ibid. Παρμένωνα] Cl. *Jensius* sic recte scribere jussit, cum in libris omnibus esset Παρμένοντα. *M. du S.*

40. Ἐβόμβει τὰ ὦτα] Vides quam vetustus ille error, qui nostra etiam aetate multorum mentes insidet. *M. du S.*

54. Ἀργύριον μηδὲ ἀριθμῷ] Specie Proverbii pro immensis divitiis, sic in Epistol. *Saturnal. Xenoph. Hellenic.* lib. 3. *Suid.* μεδίμνῳ τ' ἀργύριον ἀπομετρῶν. *Horatii* & *Petronii* Interpretes. *J. B.*

61. Ὡς τὸν Ἅλυν διέβησαν] Hoc etiam specie proverbii, patet apud *Herodot.* & *Diodor. Sic.* *J. B.*

65. Πάντων] Florentinum παρόντων placet, ex cujus com-

(omnino equidem dimotis familiaribus veniet;) resciverit, & intus apud nos esse Philostratum invenerit; quid facturum esse existimas? PAN. Inveniamus, Dorcas, e re praesenti auxilium. Neque enim dimittere hunc honestum est, qui nuper admodum talentum dederit, mercatorem alioquin & multa pollicitum: neque utile non recipere redeuntem hunc Polemonem. Insuper zelotypus est, qui cum egeret adhuc, plane erat intolerabilis. Jam vero quid non iste audeat? DOR. Sed accedit. PAN. Deficio animi, Dorcas, prae consilii inopia & tremo. DOR. Verum etiam accedit Philostratus. Quid me fiet? Quid si terra mihi dehiscat! PHIL. Cur non potamus, mea Pannychis. PAN. Perdidisti me, homo. Tu vero salve, Polemo. Tarde advenis! POL. Iste ergo quis est qui ad vos accessit? Taces? Euge! periisti Pannychis! At ego quinto die e Pylis huc advolavi ad talem festinans mulierem. Verum merito hoc mihi accidit. Et gratiam tibi habeo: nec enim amplius a te dispoliabor. PHIL. Tu vero quis es, mi homo? POL. Polemo Stiriensis, tribu Pandionia, audin? qui primum mille armatos duxi, jam quinquies mille hominum agmen ago, amator Pannychidis, cum putarem illam adhuc humanum sapere. PHIL. Sed ut nunc habet, Dux mercenariorum, mea est Pannychis, & talentum accepit; accipiet autem jam etiam alterum, cum sarcinas dispoluerimus.

Πολέμων (ἥξει γὰρ πάντως ἀποσεισάμενος τοὺς γνωρίμους) ἀναπυθόμενος, εὑρὼν τὸν Φιλόστρατον ἔνδον παρ' ἡμῖν, τί οἴει ποιήσειν αὐτόν; ΠΑΝ. [d] Ἐξευρίσκωμεν, ὦ Δορκάς, ἐκ τῶν παρόντων σωτήριον· οὔτε γὰρ τοῦτον ἀποπέμψαι καλὸν, τάλαντον ἐναγχος δεδωκότα, καὶ τἄλλα ἔμπορον ὄντα, καὶ πολλὰ ὑπισχνούμενον· οὔτε Πολέμωνα τοιοῦτον ἐπανήκοντα, χρήσιμον μὴ παραδέχεσθαι. προσέτι γὰρ καὶ ζηλότυπός ἐστιν, ὃς καὶ πεινόμενος ἔτι, πολὺ ἀφόρητος ἦν· νῦν δὲ τί οὐκ ἂν ἐκεῖνος ποιήσειεν; ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ προσέρχεται. ΠΑΝ. Ἐκλύομαι, ὦ Δορκάς, ὑπὸ τῆς ἀπορίας, καὶ τρέμω. ΔΟΡΚ. Ἀλλὰ καὶ Φιλόστρατος προσέρχεται. [e] ΠΑΝ. Τίς γένωμαι; πῶς ἄν με ἡ γῆ χάλασποι; ΦΙΛ. Τί δ' οὐ πίνομεν, ὦ Παννυχί; ΠΑΝ. Ἄνθρωπε, ἀπολώλεκάς με. σὺ δὲ χαῖρε Πολέμων, χρόνιος φανείς. ΠΟΛ. Οὗτος ἦν τίς ἐστιν ὁ προσιὼν [f] ὑμῖν; σιωπᾷς; εὖγε [g] οἶχυ, ὦ Παννυχί· ἐγὼ δὲ πεμπταῖος ἐκ Πυλῶν διέπτην, ἐπειγόμενος ἐπὶ τοιαύτῃ γυναῖκα. καὶ δίκαια μύτοι πέπονθα, καί σοι χάριν ἔχω, οὐκ ἔτι γὰρ ἀρπασθήσομαι ὑπὸ σοῦ. ΦΙΛ. Σὺ δὲ τίς εἶ, ὦ βέλτιστε; ΠΟΛ. Ὅτι Πολέμων ὁ Στειριεὺς, Πανδίονος φυλῆς ἀκμάζεις, χιλιαρχήσας τὸ πρῶτον, νῦν δὲ ἐξαναστήσας πενταχιλίαν ἀσπίδα, ἐρασθεὶς Παννυχίδος, ὅτε ὤμην ἔτι ἀνθρώπινα φρονεῖν αὐτήν. ΦΙΛ. Ἀλλὰ τὰ νῦν, ὦ ξεναγὲ, Παννυχὶς ἐμή ἐστι, καὶ τάλαντον εἴληφε, λήψεσθαι δὲ ἤδη καὶ ἕτερον, ἐπειδὰν τὰ φορτία ἀφ-

[d] Ἐξευρίσκωμεν] Ἐξευρίσκω *Fl.* [e] ΠΑΝ.] Omiss. in *B. P. H.* Adest in marg. *A*1. *J. S.* In *Fl.* uno Π. duae diversae personae signantur. [f] Ὑμῶν] Ἵσως ἡμῶν L. Idque recipiend. credo. [g] Οἶχυ] Non habet *Fl.*

compendio forsan πάντως est natum. Neque mihi quisquam *de summa rerum* vertendo, defendat vulgatum; nam id huc non convenit, & περὶ τῶν ὅλων tum potius dixisset. Sed de *praesenti rerum statu* deliberandum erat. Interim nondum recepi παρόντων, quia aliis vulgatum satis sanum videbitur. Responsum vero Pannychidos ἐκ τῶν παρόντων ad id ipsum videtur alludere; ideo eo magis velim παρόντων etiam priore loco legi. *J. F. R.*

67. Φιλόστρατος] Hic Philostratus, si *Joh. Jensio* credas, (de Script. Hist. Philos. I. III. c. 13. p. 279. & 283.) celebris est scriptor vitarum sophistarum, quae extant. Ridiculum! *M. du S.*

78. Ἐκλύομαι] Idem quod ἀδημονῶ, leg. *Aristaen.* Epist. 28. lib. 1. *J. B.*

3. ΠΑΝ.]

ἀριθώμεθα. καὶ νῦν ἀκολούθει μοι, ὦ Πανυχί. τοῦτον δὲ παρ' Ὀδρύσαις χιλιαρχεῖν ἔα. ΔΟΡΚ. Ἐλευθέρα μὲν ὅδι, ἢν ἀκολουθήσῃ, ἢν ἐθέλῃ. [a]ΠΑΝ. Τί ποιῶ, Δορκάς; ΔΟΡΚ. Ἐσιέναι ἄμεινον, ὀργιζομένῳ ἐκ οἷόν τε παρεῖναι Πολέμωνι, καὶ μᾶλλον ἐπιταθήσεται ζηλοτυπῶν. ΠΑΝ. Εἰ θέλεις, εἰσίωμεν. ΠΟΛ. Ἀλλὰ προλέγω ὑμῖν, ὅτι τὸ ὕστατον πίεσθε τήμερον, ἢ μάτην ἐγὼ τοσούτοις φόνοις ἐγγεγυμνασμένῳ πάρειμι, τοὺς Θρᾷκας, ὦ Παρμένων. [b]ΠΑΡ. Ὡπλισμένοι [c]ἦκον, ἐμφράξαντες τὸ γενύπον τῇ φάλαγγι· ὅπλα μετώπου μὲν τὸ ὁπλιτικόν, παρ' ἑκάτερα δὲ οἱ σφενδονῆται, καὶ τοξόται, οἱ δὲ ἄλλοι κατόπιν. ΦΙΛ. Ὡς βρεφυλλίοις ταῦτα, ὦ [d]μισθοφόρε, ἡμῖν λέγεις, καὶ μορμολύττεις· σὺ γὰρ ἀλεκτρυόνα πώποτε ἀπέκτεινας, ἢ πόλεμον εἶδες; ἐρυμάτιον ἐφρύρεις, τάχα δημοιρίτης ὤν, ἵνα καὶ τοῦτο προσχαρίσωμαί σοι. ΠΟΛ. Καὶ μὴν εἴσῃ μετ' ὀλίγον, ἐπειδὰν προσιόντας ἡμᾶς ὄψει δόρυ θεάσῃ, στίλβοντας τοῖς ὅπλοις. ΦΙΛ. Ἥκετε μόνον συσκευασάμενοι. ἐγὼ δὲ, καὶ [e]Τίβιος οὗτος (μόνος γὰρ οὗτος ἕπεταί μοι) βάλλοντες ὑμᾶς λίθοις τε, καὶ ὀστράκοις, οὕτω διασκεδάσομεν, ὡς μηδὲ ὅποι οἴχοισθε, ἔχοιτε εἰδέναι.

Et jam ſequere me, Pannychis: hunc vero mille hominibus praeeſſe apud Odryſas jube. DOR. Libera quidem eſt, & ſequetur, ſi voluerit. PAN. Quid agam, Dorcas? DOR. Intraſſe melius erit. Irato enim adeſſe Polemoni non convenit: & magis ipſa zelotypia intendetur. PAN. *(ad Philoſtratum)* Si vis, intremus. POL. Sed praedico vobis, vos ultimum hodie potaturos, aut fruſtra ego tot caedibus exercitatus adſum. Heus Parmeno, Thraces *adduc*. PAR. Armati venerunt, phalange obſepſere angiportum: in fronte gravis armatura, in utroque cornu funditores & ſagittarii, reliqui in ultima acie. PHIL. Tanquam parvis infantibus iſta, mercenarie, dicis? & larva quaſi terrere nos poſtulas? Tu enim gallum gallinaceum an interfeciſti unquam? aut bellum vidiſti? caſtellum forte inſediſti, dimidii dux manipuli, ut etiam hoc tibi largiar. POL. Quin ſcies paullo poſt, ubi accedentes nos protenſis haſtis videbis, armis fulgentibus. PHIL. Venite modo inſtructi. Ego autem & Tibys iſte (ſolus enim hic me ſequitur) lapidibus vos ac teſtis ita diſpergemus, ut neque, quorſum effugiendum ſit, reperiatis.

CHE-

a ΠΑΝ.] Recepi ex *V2. B1.* & 2. & *S.* Nam ΠΟ. in *P. H. J.* erat, Π. tant. in *Fl.* b ΠΑΡ.] Ex emendat. *Solan.* ΠΑΝ. Edd. priores. In *Fl.* omiſſa perſona. c Ἦκον] Ἥκιτωσαν *Pell.* d Μισθοφόρε] Recte ſic pleraeque Μισθωφόρε *J.* e Τίβιος] Emendavi ex *Fl.* & aliis Luciani locis. Nam Τίβυς hic habebant Edd. cett.

18. * Δημοιρίτης ὤν] Δημοιρίτης, † τοῦτο ἴσως τὸ τριβολεν λαμβάνειν, ἐπειδὴ τοῦτο δίμοιρον ἐστὶ τ' ἀρχαιοῦς. ὁ ἐν τοῦτο λαμβάνων στρατιώτης δημοιρίτης ἐλέγετο. ἔστι δέ τις ‡ στρατιωτικὴ ἀρχὴ ὁ λοχαγός, ἀφ' οὗ παρ' ἄλλους στρατιώτας δύο μοίρας λαμβάνειν. οἱ δὲ δημοιρίαν καὶ § ἡμιλοχίαν ¶ ταὐτὸ φασι. καὶ δημοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἀρχὴν τ' δημοιρίας, καὶ ἡμιλοχίας. *V.*

* Δημοιρίτης] Δημοιρίτης male edita.
† Τοῦτο] Τοῦτο V.
‡ Ὁ λοχαγός] Ὡς ὁ λοχ— edita. Sed ὡς duce V. delevit *M. du S.*
§ Ἡμιλοχίαν] Ita ſcripſit *Solan.* ἡμιλοχιάν edita.
¶ Ταὐτὸ] Αὐτὸ V. quod in Impreſſis ſic mutatum eſt. *M. du S.*

3. ΠΑΝ.] Pro *Panychide* inepte in quibusdam legebatur antea Polemon. *M. du S.*

10. Τοὺς Θρᾷκας] Subaudi ἄγε, aut quid ſimile, an ἄδε, i. e. huc age, adduc. ἴσχε. *F. G.* Parum intereſt quid ſuppleas, eſt ille accuſativus ſubito imperantis, poſcentis, ubi varia verba ſubaudiri, pro re nata, queunt. Quin ergo vel πάλιν intelligas, licet; nam illico advenerunt. Nec tamen improbarem, ſi pro ὦ Παρμ. invenirem ἄδε. Verum quo brevior locutio, eo imperioſior. Sed quum vel ipſum ὦ ſic abeſſe poſſit, non jam, cum adiit, peccaverit, qui ἄδε pro eo legat. *J. F. R.*

Ibid. ΠΑΡ.] Quamvis in titulo non compareat Parmenonis perſona; neceſſario hic requiritur, neque enim

X.

CHELIDONIUM ET DROSE.

ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΝ ΚΑΙ ΔΡΟΣΗ.

CHEL.

NOn amplius ad te ventitat, mea Drose, adoleſcentulus ille Clinias? Diu enim eſt, cum illum apud vos non vidi. DROS. Non amplius, mea Chelidonium: Magiſter enim interdixit, ne amplius ad me accedat. CHEL. Quis eſt iſte? Diotimum ne dicis ludi gymnici magiſtrum? nam ille quidem mihi amicus. DROS. Non: ſed *eſt* perditiſſimus ille Philoſopho-rum Ariſtaenetus. CHEL. Triſtem illum dicis, hirſutum, barba prolixa, qui cum adoleſcentibus inambulare ſolet in Poecile? DROS. Illum dico impoſtorem, quem utinam videam peſſime perire, barba tractum a carnifice. CHEL. Sed quid in mentem illi venit, quod iſtuc perſuaſit Cliniae? DROS. Neſcio, Chelidonium. Sed qui nondum a me abnoctaverit, a quo tempore uſum habere mulieris coepit (primum autem fuit mecum) tribus hiſce deinceps

ΧΕΛ.

Οὐκ ἔτι φοιτᾷ πρὸς σὲ, ὦ Δροσὴ, τὸ μειράκιον ὁ Κλεινίας; ὃ γὰρ ἐώρακα, [f] πολὺς ἤδη χρόνος, αὐτὸν παρ' ὑμῖν. ΔΡΟΣ. Οὐκ ἔτι, ὦ Χελιδόνιον. ὁ γὰρ διδάσκαλος αὐτὸν εἶρξε μηκέτι μοι προσιέναι. ΧΕΛ. Τίς ἔστος; μή τι τὸν παιδοτρίβην Διότιμον λέγεις; ἐπεὶ ἐκεῖνός γε φίλος μοι. ΔΡΟΣ. Οὐκ· ἀλλ' ὁ κάκιστα φιλοσόφων ἀπολούμενος Ἀριστοίνετος. ΧΕΛ. Τὸν σκυθρωπὸν λέγεις; τὸν δασύν; τὸν βαθυπώγωνα; ὃς εἴωθε μετὰ τῶν μειρακίων περιπατεῖν ἐν τῇ Ποικίλῃ; ΔΡΟΣ. Ἐκεῖνόν φημι τὸν ἀλαζόνα, ὃν κάκιστα ὀλοίμην ἀπολούμενον, ἕλκόμενον τῷ κρεμαστῷ ὑπὸ δημίου. ΧΕΛ. Τί ποθὲν δὲ ἐκεῖνο, τοιαῦτα ἔπεισε τὴν Κλεινίαν; ΔΡΟΣ. Οὐκ οἶδα, ὦ Χελιδόνιον, ἀλλὰ μηδέπω ἀπόκοιτός μου γενόμενος, ἀφ' ἧς γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, (πρῶτον δὲ [g] ὡμίλησέ μοι) [h] τριῶν τούτων ἐξῆς ἡμερῶν,

f Πολὺς ἤδη χρόνος] Conſtans lectio, niſi quod commata tant. addidi. *g* Ὡμίλησε] Recte plurimae. Ὡμίλησε *F.* & *Vr.* *h* Τριῶν] Τρίων *F.*

nim ut cum plerisque libris Pannychidi haec tribuas committendum eſt. *Fl.* novam perſonam non inducit. *P.* & *S.* Quod mireris, Parmenoni quidem in verſione tribuunt, in Graeco textu Pannychidi. *M. du S.*

18. Διμοιρίτης] Sic *Chromat.* c. 15. ita vocatur οἱ διπλοῦν μισθὸν λαμβάνοντες, dicitur & δίμοιρις ὁ δίμοιρος. *F. B.*

Διμοιρίτης] Nauticum eſt vocabulum, ſed ideo adhibet, quia nautam loquentem inducit cui ſua ſola nota. *M. du S.*

Διμοιρίτης] In marg. Pariſ. additum: διμοιρίτης ἀπὸ διμοιρίου, quam eandem & ἡμιολιχίαν *Suidas* vocat. *Gujetus* autem ſic: ſubaudi τριετίστην, i. e. cui duplex annona datur, διπλῆ μοῖρα. *F. F. R.*

21. Ἐπὶ δόρυ] Verti, protenſis haſtis, ut haſtas ſuas quaſi ſequantur milites, parati ad praelium. Non ignoro ἐπὶ δόρυ illud, quod eſt inter στρατιώτικα ſ. imperia militaria V. G. apud *Arrian.* Tact. p. 71. ſeq. ubi ἐπὶ δόρυ *in dextrum!* ἐπ' ἀσπίδα *in ſiniſtram!* ſignificat. Sed huc convenire non arbitror. *F. M. G.*

23. Τίτους] Cognatum videtur eſſe τῷ τίτυς. a. τίτυος, τίτυϊ. *Titus Argeo poſitum colono.* *F. G.*

Τίτους] Sic *Fl.* optime. In reliquis Τίτους. Vide de eo nomine quid ad Τιμ. c. 14. dictum ſit; quae nota loca innumera profert, ubi ita ſcribitur. *M. du S.*

29. Πολὺς] Alibi fere πολὺν χρόνον. *M. du S.*

Πολὺς ἤδη χρόνος] Nihil analogiae repugnat, nam ἐπὶ intelligendum. Rarius tamen Noſter ita loquitur; ſed videtur eſſe locutio communi vitae familiarior, quali mulieres uti ſolent. Ἐπὶ autem additur deinde *Dial.* XI. ante med. πολὺς δὲ χρόνος ἐπὶ σοὶ ἐμοῦντι. *F. F. R.*

ρῶν, οὐδὲ προσῆλθε τῷ γεωπῷ· ἐπεὶ δὲ ἠνιώμην (οὐκ οἶδα δὲ ὅπως τί ἔπαθον ἐπ' αὐτῷ) ἔπεμψα τ[a] Νεβρίδα θεασομένην αὐτὸν, ἢ ἐν ἀγορᾷ περιβολα, ἢ ἐν [b] ποικίλῃ· ἡ δὲ θεασαμένη ἔφη ἰδοῦσα μὲν τὸν Ἀριστανέτου, πῦσαι τὸ πρόσωπον, ἐκεῖνον δὲ ἐρυθριάσαντα κάτω ὁρᾶν, καὶ μηκέτι παραβαλεῖν τὸ ὀφθαλμόν. εἶτ' ἐβάδιζον ἅμα εἰς τὸ [c] πόλιν· ἡ δὲ ἄχρι τοῦ Διπύλου ἀκολουθήσασα, ἐπεὶ μηδ' [d] ὅλως ἐπεστράφη, ἀπῆλθεν, οὐδὲν σαφὲς ἀπαγγεῖλαι ἔχουσα. πῶς με οἴει μέχρι τοῦ τότε, οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι [e] ὅ, τι μοι πέπονθεν ὁ μειρακίσκος; ἀλλὰ μὴ [f] ἐλύπησά τι αὐτὸν ἔλεγον, ἢ τινὸς ἄλλης ἠράσθη, μισήσας ἐμέ; ἀλλ' ὁ πατὴρ διεκώλυσεν αὐτόν; πολλὰ τοιαῦτα ἐστρεφον. ἤδη δὲ δείλης ὀψίας ἦκεν ὁ Δρόμων, τὸ γραμμάτιον τουτὶ παρ' αὐτοῦ κομίζων. ἀνάγνωθι λαβοῦσα, ὦ Χελιδόνιον, οἶδα γὰρ δήπου γράμματα. ΧΕΛ. Φέρ', ἴδωμεν τὰ γράμματα· οὐ πάνυ σαφῆ, ἀλλ' [g] ὑποσυρίγματα, δηλοῦντα ἔκπληξίν τινα τῆς γεγραφότος. λέγει δὲ, Πῶς σέ μ' ἐφίλησά σε, ὦ Δροσὶ, τοὺς θεοὺς ποιοῦμαι μάρτυρας. ΔΡΟΣ. Αἰαῖ, αἰαῖ τάλαν, οὐδὲ τὸ χαίρειν προσέγραψε. ΧΕΛ. Καὶ νῦν δὲ οὐ χ' μῖσῶ, ἀλλὰ χ' ἀνάγκην ἀφίσταμαί σου. ὁ πατὴρ γὰρ Ἀριστανέτῳ παρέδωκέ με Φιλοσοφεῖν αὐτῷ. καὶ-κεῖνος (ἔμαθε γὰρ τὰ καθ' ἡμᾶς ἅπαντα) πάνυ πολλὰ ἐπετίμησέ μοι, ἀπρεπὲς εἶ-

diebus neque accessit ad angiportum. Cum vero aegre ferrem, (nescio vero quid de illo mihi praesagiebat animus,) misi Nebridem quae circumspiceret illum in foro versantem, vel in porticu. Illa vero inambulantem ait se vidisse cum Aristaeneto, & innuisse ei e longinquo. Ipsum vero cum rubore dejecisse vultum, nec amplius eo oculum adjecisse. Illa ad portam usque geminam prosecuta, cum nec omnino se converteret, rediit nihil certi habens, quod renunciaret. Quid animi mihi putas ab eo inde tempore fuisse, quae conjectare non possem, quid factum esset adolescentulo? Sed, *numquid aliqua in re ipsum offendi?* dicebam: *an alterius amore captus me odit? At pater prohibuit?* Multa talia versabam in animo. Jam vero sero vespere venit Dromo, hanc ab illo epistolam ferens. Sume, lege, Chelidonium: nosti enim fane literas. CHEL. Age videamus literas, non valde disertas, sed sibi implicitas, festinationem quandam scribentis indicantes. Dicunt autem, *Quam te amaverim, mea Drosse, Deos facio testes.* DROS. Hei, hei, miser ne salutem quidem adscripsit. CHEL. *Et nunc non odio, sed necessitate discidium a te facio. Pater enim Aristaeneto me commendavit, apud quem philosophiae dem operam. Et ille (comperit enim nostra omnia) multum sane me increpuit, indignum esse dicens, cum me-*

a Νεβρίδα] Sic marg. *Ar.* cum *Fl.* ut *Menag.* voluit. Νεμφίδα cett. male. b Ποικίλῃ] Hic sequor Ed. *Amst.* Nam cett. παιδιᾷ male. Ποικίλῃ ἴσως L. c Πόλιν] Al. Ἀκαδημίαν *Coll.* Nil variat *Fl.* d Ὅλως] Sic B. aliaeque. Ὅλῳ *F.* e Ὅ, τι] Sequentia a μοι ad τι omisit O. f Ἐλύπησα] Ἐλύπησε *Fl.* quod & adscivit marg. *Ar.* g Ὑποσυρίγματα] Παρασυρίγματα O.

55. Τὴν Ἀκαδημίαν] Γρ. τὴν πόλιν. *G.*

49. Νεμφίδα] Νεβρίδα scribendum videtur. *F. G.* & *AE. M.*

51. Ποικίλῃ] In *Par.* quae *palaestra* converterat, haec glossa *Micylli* addita: alias *porticu*, παιδιᾷ enim Graece habetur, quod ut corruptum puto, sic rursum ποικίλῃ vel παλαίστρᾳ legendum puto: Cumque *Solan.* in marg. quoque indicarit se ποικίλῃ edi velle, nihil haesitavi quin veritati parerem. *J. F. R.*

52. Ἀριστανέτου] Occurrit hoc nomen saepius apud Nostrum, vide *Dial.* II. & Σοφιστ. c. 1. *M. du S.*

58. Οὐκ ἔχουσαν εἰκάσαι] Deerant in Mss. *J. B.*

63. Ἔστρεφον] Subaudi κατὰ τὸν. *Animo versabam. F. G.* & *AE. M.* Habuimus idem supra *Alex.* §. 8. *J. F. R.*

68. Ἐπι-

meretrice me vivere. Architelis & Erasicleae filiolum: multo enim melius esse virtutem praeferre voluptati. DROS. Male pereat nugator ille, qui talia docear adolescentulum. CHEL. *Itaque necesse est illi parere. Accurate enim me sequitur & custodit: nec adspicere licet quidquam, praeter ipsum. Si vero modestus sim, & per omnia sibi obsequar; pollicetur, beatum me futurum, & virtutis compotem, laboribus ante exercitum. Haec aegre tibi ut scriberem me subduxi. Tu vero felix mihi esto, ac memento Cliniae.* DROS. Quid tibi videtur haec epistola, Chelidonium? CHEL. Caetera *velut* Scytharum dictio: at illud, *Memento Cliniae!* habet spei aliquid reliquum. DROS. Etiam mihi ita videbatur. Pereo igitur prae amore. Verum dixit mihi Dromo, paediconem esse Aristaenetum, & disciplinae obtentu rem habere cum formosissimis adolescentulis, & privatim sermones habere cum Clinia, promissa quaedam illi pollicentem, quasi Dis parem facturus sit. Verum etiam legit cum illo amatorios quosdam antiquorum Philosophorum suis cum discipulis sermones, & totus est in hoc adolescentulo. Minatus autem est *Dromo*, se patri Cliniae denunciaturum ista. CHEL. Oportebat, Drose, cibo corruptum impellere Dromonem ut taceret.

ναι λέγων ἑταίρᾳ συνεῖναι, Ἀρχιτέλους καὶ Ἐρασικλείας υἱὸν ὄντα· πολὺ γὰρ ἄμεινον εἶναι τὴν ἀρετὴν προίμασθαι τῆς ἡδονῆς. ΔΡΟΣ. Μὴ ὥραισιν ἴκοιτο ὁ λῆρος ἐκεῖνος, τοιαῦτα παιδεύων τὸ μειράκιον. ΧΕΛ. Ὥστε ἀνάγκη πείθεσθαι αὐτῷ· παρακολουθεῖ γὰρ ἀκριβῶς καὶ φυλάττων, καὶ ὅλως οὐδὲ προσβλέπειν ἄλλῳ οὐδενὶ ἔξεστιν, ὅτι μὴ ἐκείνῳ· εἰ δὲ [b] σωφρονοῖμι, καὶ πάντα παιδεύειν αὐτῷ, ὑπισχνεῖται πάνυ εὐδαίμονα ἔσεσθαί με, καὶ ἀπαρέλκτως χαλάσεσθαι, τοῖς πόνοις προγεγυμνασμένον. ταῦτά σοι μόλις ἔγραψα, κατακλέψας ἐμαυτόν. σὺ δέ μοι εὐτύχει, καὶ μέμνησο Κλειτίας. ΔΡΟΣ. [i] Τί σοι δοκεῖ ἡ ἐπιστολή, ὦ Χελιδόνιον; ΧΕΛ. Τὰ μὲν ἄλλα ἡ ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις, τὸ δὲ μέμνησο Κλειτίας, ἔχει τινὰ καὶ λοιπὸν ἐλπίδα. ΔΡΟΣ. Κἀμοὶ οὕτως ἔδοξεν· ἀπόλλυμαι δ' ἤδη καὶ τῷ ἔρωτι. ὁ μὲντοι Δρόμων ἔφασκε παιδεραστήν τινα εἶναι τὸν Ἀριστάινετον, καὶ ὅτι προφάσει τῶν μαθημάτων, συνεῖναι τοῖς ὡραιοτάτοις τῶν νέων, καὶ ἰδίᾳ λογοποιεῖσθαι πρὸς τὸν Κλειτίαν ὑποσχέσεις τινὰς ὑπισχνούμενον, ὡς ἰσόθεον ἀποφανεῖ αὐτόν. ἀλλὰ καὶ ἀναγιγνώσκει μετ' αὐτοῦ ἐρωτικούς τινας λόγους τῶν παλαιῶν φιλοσόφων πρὸς τοὺς μαθητάς, καὶ [k] ὅλως ἐκεῖ τὸ μειράκιόν ἐστιν ἠπειλήκει δὲ καὶ τῷ πατρὶ τῷ Κλειτίᾳ καταφρᾶσαι ταῦτα. ΧΕΛ. Ἔχρῃν, ὦ Δρόσιον, γαστρίσαι τὸν Δρόμωνα. ΔΡΟΣ.

b Σωφρονοῖμι] Recte *H. Fl. P.* &c. Σοφρονοῖμι *J.* i Τί σοι δ.] Omisit *O.* k Ὅλως] Nil mut. *J. Er. Fl. P.*

9. Γαστρίσαι] Λαμπρότερον τρίψαι. *G.*

68. Ἐπιστομώσαι] Mſ. ἐπισ. *A B.*

82. Μὴ ὥραισιν ἴκοιτο] Proverb. Atticum de quo antea *Casaub.* ad Athen. *J. B.*

Μὴ ὥραισιν] Proverb. de quo nos pluribus ad *Diog. Laërt.* in Anacharſi, p. 37. *AE. M.*

Μὴ ὥραισιν ἴκοιτο] Conf. ſupra ad *Dial. Deor.* VI. f. cum nota Cl. *Hemſterh.* Ac *de Sals.* c. 5. f. *J. F. R.*

93. Τί σοι] Usque ap ἴχνη aberant a Mſſ. *J. B.*

94. Ἀπὸ Σκυθῶν ῥῆσις] Conf. AG. X. Praef. p. 14. & *Athen.* 524. E. Quia crudeles in captivos. aliam hujus proverbii rationem indicat *Diog. Laërt.* p. 26. E. ſed minus veram. *M. du C.*

6. Ὅλως] Forſan ἁλῶς. Sed non tanti refert. Sacpiſſime enim eodem redire, aut certe ſaepe a Librariis permutari, vid. nos ad *Herc. Gall.* §. 1. *Jenſ.* ad *Hermet.* c. 2. Cum ἐς τὸ tamen ἁλῶς frequentius. *Alciphr.* I. 13. p. 54. ἁλῶς ἐμοὶ τῶ πάθους. Item III. XI. pr. ὅλη εἰ τῶ ἄστεος. Ib. Ep. 12. ὅλως τῶ μέλιτος ἐγίνεθε. Sed quando περὶ additur, ut hic, alia res eſt. Nam ſine περὶ vix aliter poteſt quam adjective enunciari. *J. F. R.*

9. Γαστρίσαι] Ἐκγαστρίζειν explere ventrem, *ſaburrare* ven-

ΔΡΟΣ. Ἐγάγρισα, ᾗ ἄνευ δὲ τούτου ἐμός ἐστι. κέχνισται γὰρ καὶ εἰς τὴν [a] Νεβρίδα. ΧΕΛ. Θάρρει, πάντα ἔσται καλῶς. ἐγὼ δὲ ᾗ ὑπογράψειν μοι δοκῶ ὅπου τοῦ τοίχου ἐν Κεραμεικῷ, ἔνθα ὁ Ἀρχιτέλης εἴωθε περιπατεῖν, Ἀριστάινετον διαφθείρει Κλεινίαν, ὥστε ᾗ ἐκ τούτου [b] τι συνδραμεῖν τῇ Δρόμωνος διαβολῇ. ΔΡΟΣ. Πῶς δ' ἂν λάθοις ὑπογράψασα; ΧΕΛ. Τῆς νυκτός, ὦ Δρόση, ἄνθρακα σοῦ λαβοῦσα. ΔΡΟΣ. Εὖγε. συμπράττευε μόνον, ὦ Χελιδόνιον, καὶ τοῦ ἀλαζόνος Ἀριστάινετου.

onem. DROS. Feci: & praeterea meus est, prurit enim & ille in Nebridem. Bono animo esto. Bene succedent omnia. Ego vero etiam inscribere cogito in pariete in Ceramico, ubi inambulare solet Architeles, *Aristaenetus corrumpit Cliniam!* ut etiam ex hac parte adjuvem Dromonis delationem. DROS. Quomodo vero satis occulte poteris scribere? CHEL. Noctu, Drose, sumto alicunde carbone. DROS. Euge, juva modo, Chelidonium, pugnam adversus impostorem Aristaenetum.

XI.

ΤΡΥΦΑΙΝΑ ΚΑΙ ΧΑΡΜΙΔΗΣ. TRYPHAENA ET CHARMIDES.

ΤΡΥΦ. ΤΡΥ PH.

ΕΤαίραν δέ τις ἀγαλλέων, πέντε δραχμὰς τὸ μίσθωμα δούς, καθεύδει ἀποτραφείς, δακρύων καὶ στένων; ἀλλ' οὔτε πέπωκας ἡδέως, οἶμαι, οὔτε δεῖπνησαι μόνον ἠθέλησας, ἔκλαες δὲ καὶ ἐν δείπνῳ τὸ δεῖπνον, ἑώρων γάρ. καὶ νῦν δὲ οὐ παύῃ ὀλολύζων, ὥσπερ βρέφος. ταῦτα οὖν, ὦ Χαρμίδη, τίνος ἕνεκα ποιεῖς; μὴ ἀποκρύψῃ με, ὡς ἂν ᾗ τοῦτο ἀπολαύσω τῆς νυκτὸς ἀγρυπνήσασα μεθ' σοῦ. ΧΑΡΜ. Ἔρως με ἀπόλλυσιν, ὦ Τρύφαινα, καὶ οὐκέτ' ἀντέχω πρὸς τὸ δεινόν. ΤΡΥΦ. Ἀλλ' ὅτι μὲν οὐκ ἐμοῦ ἐρᾷς, δῆλον. οὐ γὰρ ἂν ἔχων με ἠμέλεις, καὶ [c] ἀπωθοῦ με [d] περιπλέκεσθαι θέλουσαν, καὶ τέλος διετείχιζες τὸ μεταξὺ ἡμῶν τῷ ἱματίῳ, δεδιὼς μὴ ψαύσαιμί σου. τίς δὲ ὅμως ἐκείνη ἐστίν, εἰπέ. τάχα γὰρ ἄν τι καὶ

MEretricem autem aliquis quinque drachmarum mercede conductam ubi habet, aversus deinde jacet lacrimans & ingemiscens? Sed neque bibisti puto jucunde, neque coenare solus voluisti. Ploraſti autem in coena etiam, vidi enim: & nunc non desinis pueruli instar ejulare. Ista ergo, Charmides, cur facis? Noli apud me celare, ut hunc certe fructum vigilatae tecum noctis capiam. CHARM. Perdit me, Tryphaena, amor, nec amplius durare ad vim illius possum. TRYPH. Sed me non esse, quam amas, illud quidem satis appareret: nec enim, quam habes, negligeres, & amplexari te volentem repelleres, & tandem quasi murum inter nos quendam veste interposita fecisses, metu, ne forte te attingam. Quae tamen est illa? dic mihi. Forte

a Νεβρίδα] Ex *Pell.* admisi. Νεφρίδα Edd. b Τι] Omittit *Fl.* c Ἀπωθοῦ] Sic scripsi cum *J. Fl. H. S. Ald. Fr.* Ἀφίδι *P. B1.* & 2. d Περιπλ. θέλουσαν] Περιπλέκουσαν *Fl.*

ventrem saturare. Exponitur & laute accipere. Sed hic τὸ *saturare* placet. *F.G.*

Γεμίσαι] Pro *saginare*, *Alciphr.* III. p. 374. Sed & pro *ventrem perentio* interdum accipi, vid. *Gesn.* ad *Rhet. Praec.* c. 24. *J.F.R.*

11. Κέκνισται] In margine Mss. Codd. κέκνισται, ἀντὶ ἐρεθισθῆς ἔχει, εἰώθασι γὰρ οἱ ἐρῶντες ὑπὸ τῶν ἐρωμένων λογισμῶν κάμνοντες κρεμαννύναι. *J.B. Ibid.*

te enim aliquid illum tibi amorem adjuvero : certe ut miniſtranda ſint talia, novi. CHARM. Quin noſti illam, & accurate quidem, & illa te. Nec enim obſcura eſt meretrix. TRYPH. Dic nomen, Charmides. CHARM. Philematium ? mea Tryphaena. TRYPH. Utram dicis ? Duae enim ſunt : illam ex Piraeeo, quae nuper demum devirginata eſt, quam Damyllus amat, ejus, qui nunc Praetor eſt, filius : an illam alteram, cui Pagidis (*Laquei*) nomen eſt. CHARM. Hanc ipſam. Equidem captus ab illa atque irretitus ſum. TRYPH. Propter hanc ergo ploraſti ? CHARM. Omnino. TRYPH. Multumne tempus eſt ex quo amas, an nuper demum initiatus es ? CHARM. Non nuper initiatus : ſed menſes fere ſeptem ſunt a Bachanalibus inde, cum primum illam vidi. TRYPH. Verum vidiſtine totam accurate ; an facies ſola *eſt*, & partes corporis apertae, quae vidiſti in Philematio, ut nempe conveniebat mulieri quinque & quadraginta annos jam natae. CHARM. At illa dejerat duo & viginti ſe Februario proximo annos impleturam. TRYPH. Tu vero utri credendum putas, illine dejeranti an tuis oculis ? Accurate enim adverte oculos conſiderandis illius temporibus, ubi ſolum ſuos ipſius capillos habet, reliqua omnis coma prolixa adſcititia. Circa tempora autem, ubi medicamentum defecit quo tingitur, multum cana eſt. Quamquam quid hoc eſt ? Urge aliquando ut nudam videas ? CHARM. Nunquam eo usque mihi indulſit. TRYPH. Merito illa quidem. Sciebat enim nauſeaturum te illius vitiligines. Tota autem a cervice inde ad genua pardali ſimilis eſt. Sed tu lacrimatus es, quod cum hac tibi eſſe non licuit ?

συνελέσαιμι πρὸς τ' ἔρωτα. οἶδα γὰρ ὡς χρὴ τὰ τοιαῦτα ἀφροδισιάζειν. ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν οἶδα κἀγὼ πάνυ ἀκριβῶς αὐτίκα, κἀκείνη σέ. ἐ γὰρ ἀφανὴς ἑταίρα ἐστίν. ΤΡΥΦ. Εἰπὲ τὄνομα, ὦ Χαρμίδη. ΧΑΡΜ. Φιλημάτιον, ὦ Τρύφαινα. ΤΡΥΦ. Ὁποτέραν λέγεις ; δύο γάρ εἰσι· ἥ τε ἐκ Πειραιῶς, καὶ ἥ ἄρτι ἀφθεκορευμένη, ἧς ἐρᾷ Δάμυλλος ὁ τοῦ νῦν στρατηγοῦντος υἱός ; ἢ τὴν ἑτέραν, ἣν Παγίδα ὀνομάζουσιν; ΧΑΡΜ. Ἐκείνην γὰρ ἐάλωκα ὁ κακοδαίμων, κἀγὼ συνείλημμαι πρὸς αὐτῆς. ΤΡΥΦ. Οὐκοῦν δὴ ἐκείνην ἔκλαες ; ΧΑΡΜ. Καὶ μάλα. ΤΡΥΦ. Πολὺς δὲ χρόνος ἔστι σοι ἐρῶντι, ἢ νεοτελής τις εἶ; ΧΑΡΜ. Οὐ νεοτελής, ἀλλὰ μῆνες ἑπτὰ σχεδὸν ἀπὸ Διονυσίων, ὅτε πρῶτον εἶδον αὐτήν. ΤΡΥΦ. Εἶδες δὲ ὅλην ἀκριβῶς, ἢ τὸ πρόσωπον μόνον, καὶ ὅσα τοῦ σώματος φανερὰ, ἃ εἶδες, Φιλητίῳ, κἀγὼ ἐχρῆν γυναῖκα πέντε καὶ τεσσαράκοντα ἔτη γεγονυῖαν ἤδη; ΧΑΡΜ. Καὶ μὴν ἐπόμνυ δύο καὶ εἴκοσιν εἰς τ' ἐσόμενον Ἐλαφηβολιῶνα τελέσειν. ΤΡΥΦ. Σὺ δὲ ποτέροις πιστεύσειας ἄν, τοῖς ἐκείνης ὅρκοις, ἢ τοῖς σεαυτοῦ ὀφθαλμοῖς; ἐπίσκεψαι γὰρ ἀκριβῶς, ἐπιβλέψας ποτὲ τοῖς κροτάφοις αὐτῆς, ἔνθα μόνον τὰς αὐτῆς τρίχας ἔχει· τὰ δὲ ἄλλα φενάκη βαθεῖα· περὶ δὲ τοὺς κροτάφους ὁπόταν ἀποσμήσῃ τὸ φάρμακον, ᾧ βάπτει, ἐπιλευκαίνει τὰ πολλά· καίτοι τί τοῦτο βιάσαι ποτὲ καὶ γυμνὴν ἰδεῖν; ΧΑΡΜ. Οὐδὲ πώποτέ μοι πρὸς τοῦτο ἐνένευκεν. ΤΡΥΦ. Εἰκότως· ἠπίσταλο γὰρ μυσαχθησόμενόν σε τὰς αὐτῆς λευκάς· ὅλη δὲ ἀπὸ τοῦ αὐχένος ἐς τὰ γόνατα παρδάλει ἔοικεν· ἀλλὰ σὺ ἐδάκρυες, τοιαύτῃ

e Ἑτέραν] Scripſi cum *S.* Ἑταίραν *f. P. H, B1. Abd. Fr.* Ἑταίραν accentu acuto *Fl.* f Ἀ εἶδες] Ἀ εἰ εἶδες *Fl.* g Ἐχρῆν] Χρὴν *Fl.*

Ibid. Νεοτελὴς] Quia id ſupra hoc *Dial.* recepi, etiam hic admittendum fuit. *F.R.*

14. Κεραμεικοῦ] Intra urbem. V. *Meurſ.* AG. IV. 999. *M. du S.*

57. Ἀ εἶδες Φιληματίῳ] Inſititia videntur & ineptа. *F.G.*

74. Παρδάλει ἔοικεν] Maculis diſtincta eſt, i. e. τοῖς ἀλφοῖς, inferius. *F.G.*

τη μὴ συνῶν; ἵππε τάχα ϗ ἐλύπ{ σε, ϗ ὑβρεώρα; ΧΑΡΜ. Ναί, ὦ Τρύφαινα, χμ́τοι τοσαῦτα παρ' ἐμοῦ λαμβάνουσα. ϗ νῦν ἐπειδὴ χιλίας αἰτήσῃ οὐκ εἶχον διδόναι ῥαδίως, ἅτε τοῦ πάλαι Φειδομένου, Μοσχίωνα ἐσδεξαμένη, ἀπέκλει-σέ με, ἀνθ' ὧν λυπῆσαι ϗ αὐτὸς θέλων αὐτῷ, σὲ παρείληφα. ΤΡΥΦ. Μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ ἂν ἦκον, εἴ μοι προείπέ τις, ὡς ὅτι τούτοις ἐγκαλαμβανοίμην [a] λυπῆσαι ἄλλην, ϗ ταῦτα Φιλημάτιον τὸν σοφόν. ἀλλ' ἄπειμι, ϗ γὰρ ἤδη τρίτον τοῦτο ᾖσεν ἀλεκτρυών. ΧΑΡΜ. Μὴ σύγε οὕτω ταχέως, ὦ Τρύφαινα. εἰ γὰρ ἀληθῆ ἐστιν ἃ φὴς περὶ Φιλήματίου, τὴν [b] Φενάκην, ϗ ὅτι βάπτει, ϗ τὸ τὰ ἀλφῶν, οὐδὲ προσλέ-πειν ἂν ἔτι δυναίμην αὐτῇ. ΤΡΥΦ. Ἐρῶ τὴν μητέρα, εἴ ποτε λέλου μετ' αὐτῆς· περὶ γὰρ τὰ ἑπτὰ καὶν ὁ πάππος διηγήσεταί σοι, εἴγε ζῇ ἔτι. ΧΑΡΜ. Οὐκοῦν ἐπειδὴ τοιαύτη ἐκείνη, ἀφῃρήσθω μὲν ἤδη τὸ ἀμφ-τείχισμα, περιβάλλωμεν δὲ ἀλλήλους, ϗ φιλῶμεν, ϗ ἀληθῶς συνῶμεν· Φιλημάτιον δὲ πολλὰ χαιρέτω.

Numquid fortaſſe etiam male te tractavit; & contemtim habuit? CHARM. Ita ſane, mea Tryphaena, licet tantum a me acceperit. Et nunc, quando mille poſcenti non facile unde darem inveniebam, quem parcus pater alat; Moſchione recepto me excluſit; pro quo dolorem ipſi ut regeram, te adſumſi! TRYPH. Ita me Venus, non veniſſem, ſi quis mihi praedixiſſet, ideo me arceſſi, uti aegre alii fieret: idque Philematio illi capulari. Sed diſcedo. Jam enim tertium hoc gallus cecinit. CHARM. Ne ita celeriter, mea Tryphaena. Si enim vera ſunt, quae narras de Philematio, de coma adſcita, & quod tingitur, & illud de vitiliginibus: nec adſpicere illam poſſim amplius. TRYPH. Matrem interroga, ſi quando cum illa laveris: de annis enim vel tuus tibi avus narrabit, ſi adhuc vivit. CHARM. Cum igitur illa talis ſit: auferatur jam murus, complectamur nos invicem, & amemus, & bona fide una ſimus: longum vero valeat Philematium!

XII.

ΙΟΕΣΣΑ, ΠΥΘΙΑΣ ΚΑΙ ΛΥΣΙΑΣ.

IOESSA, PYTHIAS ET LYSIAS.

ΙΟΕΣ.

ΘΡύπτη, ὦ Λυσία, πρὸς ἐμέ; ϗ καλῶς, ὅτι μήτε ἀργύριον πώποτέ σε ἠτησά τι, μήτ' ἀπέκλεισα ἐλθόντα, ἔνδον ἑτέρου, εἰποῦσα· μήτε ἐγκαλοῦντα τὴν

IOES.

DElicatus es, Lyſia, adverſus me? & jure quidem, quae neque argentum unquam te popoſcerim, neque excluſerim venientem dicens, *intus jam alius!* neque te ſubegerim, quod faciunt aliae, ut

a Λυπῆσαι] Ἵνα λυπήσῃς Fl. b Φενάκην] Πτήνην marg. A1. In vulgato vero conſentiunt Fl. Fr. J. Ald. P. &c. ΠΥΘ.] ΚΑΙ ΠΥΘ. J. V2. Fr. H. P. S. ſine ϗ Fl. B1. & 2. melius.

85. Τὸν σοφὸν] *Capularem ſenem.* F.G.
99. Θρύπτη] Ex eo *Ariſten.* Epiſtol. 16. lib. 2. J.B. Θρύπτη &c.] *Alciphron*, a quo Lucianum ſua mutuatum ſuſpicatur Doctiſſ. *Bergl.* fere eadem habet T. Ep. 36. p. 162. J.F.R.
13. Τὸν Φάωνα] Nimirum in proverbium emendatiſſi-

ut patre circumſcripto, aut ſpoliata clanculum matre, mihi ferres aliquid; ſed ſtatim ab initio ſine mercede te, ſine ſymbola receperim. Noſti, quot amatores rejecerim, Ethoclen, qui nunc in magiſtratu eſt, & Paſſionem nauclerum, & aequalem tuum Meliſſum, licet mortuo ipſius nuper patre, ſuarum rerum poteſtatem ipſe adeptus ſit. At ego te mihi Phaonem ſolum habui, nec adſpiciens quemquam, neque admittens praeter te: putabam enim demens ego, vera eſſe quae jurabas, atque ideo tibi dedita, velut Penelope frugi eram, increpante matre, & apud amicas me accuſante. Tu vero ubi ſenſiſti, me tibi obnoxiam, tibi intabeſcere; modo Lycaenae alludebas, me vidente, ut aegre mihi faceres; modo apud me jacens laudabas Pſaltriam Magidium. Ego autem ob iſta ploro, & contumelia me affici intelligo. Nuper autem cum una biberetis Thraſo, tu, & Diphilus, aderant quoque Cymbalium tibicina, & Pyralis mihi inimica. Tu vero haec cum ſcires, Cymbalium quidem quod quinquies oſculatus es, non vehementer curavi, tibi enim feciſti haec oſculanda contumeliam: Pyrallidi vero quoties innuebas? & cum biberes illi occulte monſtrabas poculum, tradens autem ſervulo, ad aurem illi imperabas, niſi Pyrallis poſtularet, alii ne infunderet. Tandem vero pomum a te demorſum, obſervato, Diphilum aliud agere, qui cum Thraſone loqueretur, antrorſum inclinatus, accurateque collineans in ipſius ſinum conjiciebas, ita ut ne ſtuderes quidem meum

πατέρα, ἢ ὑφελόμενον τ μήτηρος, ἀνάγκασα ἐμοί τι κομίσαι, ὁποῖα αἱ ἄλλαι ποιοῦσιν, ἀλλ' εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἄμισθον, ἀξύμβολον εἰσεδεξάμην. οἶδα ὅσους ἐραστὰς παρεπεμψάμην; Ἠθοκλέα τ πρυτανεύοντα νῦν, καὶ Πασίωνα τ ναύκληρον, καὶ τ συνέφηβόν σου Μέλισσον, καίτοι ἔναγχος ἀποθανόντος αὐτῷ τοῦ πατρὸς, καὶ κύριον αὐτὸν ὄντα τ οὐσίας· ἐγὼ δέ σε τ Φάωνα μόνον εἶχον, οὔτε τινα προσβλέπουσα ἕτερον, οὔτε προσιεμένη, ὅτι μὴ σέ. ὤμνυ γὰρ ἡ ἀνόητος ἀληθῆ εἶναι ἃ ὤμνυες, καὶ ἕνεκα τούτου σοι προσέχουσα, ὥσπερ ἡ Πηνελόπη, ἐσωφρόνουν, ὀπτωσομένης τ μήτρος, καὶ πρὸς τὰς [c] φίλας ἐγκαλούσης· σὺ δὲ ἐπεὶ ἔμαθες εὐχείριον ἔχων με τέλειαν ὀπτὴ σοί, ἄρτι μὲν Λυκαίνῃ προσέπαιζες, ἐμοῦ ὁρώσης, ὡς λυποίης ἐμὲ, ἄρτι δὲ σὺν ἐμοὶ καλαχείμενος, ἐπῄνεις Μαγίδιον τ ψάλτριαν· ἐγὼ δ' ὀπὶ τούτοις δακρύω, καὶ συνίημι ὑβριζομένη. πρώην δὲ ὁπότε συνεπίνετε, Θράσων, καὶ σὺ καὶ Δίφιλος, παρῆσαν καὶ ἡ αὐλητρὶς Κυμβάλιον, καὶ Πυραλλὶς, ἐχθρὰ ὄσα ἐμοί. σὺ δὲ τοῦτ' εἰδὼς, τ Κυμβάλιον μὲν ἔ μοι πάνυ ἐμέλησεν ὅτι πεντάκις ἐφίλησας, σεαυτὸν γὰρ ὑβρίζες τοιούτῳ φιλῶν· Πυραλλίδα δὲ ὅσον [d] ἔνευες, καὶ ποτὸν ἂν ἐκείνῃ μὲ [e] ὑπέδειξας τὸ ποτήριον, ἀποδιδοὺς δὲ τῷ παιδὶ πρὸς τὸ οὗς ἐκέλευες, εἰ [f] μὴ Πυραλλὶς αἰτήσειε, μὴ [g] ἄν ἄλλῳ ἐγχέαι· τέλος δὲ τοῦ μήλου ἀποδακὼν, ὁπότε τ Δίφιλον εἶδες ἀσχολούμενον (ἐλάλει γὰρ Θράσωνι) προκύψας πως, εὐστόχως προσνεύσας ἐς τ κόλπον αὐτῆς, ὡδὲ λαθεῖν γε πειρώμενος ἐμέ.

c Φίλας] Φιλίας male *Fl.* d Ἔνευες] Ἐνίνευες *Fl.* & marg. *Ai.* e Ὑπέδειξας] Ἀπέδωκας *Fl.* & marg. *Ai.* f Μὴ] Deeſt in *Fl.* g Ἄν] Omittit *Fl.*

tiſſimae formae abiit ille Sapphûs amaſius, de quo nihil opus eſt dicere, poſt ea, quae ingenioſa Cl. *Wolfii* diligentia conducta ſunt ad Sapph. n. 124. ſeq. *J. M. G.*

35. Μήλου ἀποδακών] Conf. ſupra T. 2. *Tox.* c. 15. Sed & malis puellas petere amatorium fuiſſe, ter quater indicatur a *Diog. Laërt.* L. III. vit. Plat. S. 32. p. 183. ſeq. *Long. Paſt.* I. p. 19. *J. F. R.*

39. Τῶν

ἐμέ. ἡ δὲ Φιλήσασα μέλαξυ τὴν μαζῶν ὑπὸ τῷ ἀποδέσμῳ παρεδύσαλο. ταῦτα ἐν τίνος ἕνεκα ποιεῖς; τί σε ἢ μέγα ἢ μικρὸν ἠδίκησα; ἢ λελύπηκα ἐγώ; τίνα ἕτερον εἶδον; ἢ πρὸς μόνον σε ζῶ; ἢ μέγα, ὦ Λυσία, τῦτο ποιεῖς, γύναιον ἄθλιον λυπῶν, μεμηνὸς ὅλη σοί; ἔστι τίς θεὸς ἡ Ἀδράστεια, καὶ τὰ τοιαῦτα ὁρᾷ· σὺ [a] δὲ πόλε λυπήσῃ, τάχα ἂν ἀκούσῃς τί περὶ ἐμῦ κειμήλιόν με, ἢ τοι βρόχῳ ἐμαυτὴν ἀποπνίξασαν, ἢ ἐς τὸ φρέαρ ὅλη κεφαλὴν ἐμπεσῦσαν· ἢ ἕνα γέ τινα τρόπον εὑρήσω θανάτυ, ὡς μηκέτ' ἐνοχλοίην βλεπομένη. πομπεύσεις τότε, ὡς μέγα τι λαμπρὸν ἔργον ἐργασάμενος. τί με ὑποβλέπεις, καὶ πρίν τὺς ὀδόντας; εἰ γάρ τι ἐγκαλεῖς, εἰπέ, Πυθιὰς ἡμῖν αὕτη δικασάτω. τί τῦτο οὐδὲ ἀποκρινάμενος ἀπέρχῃ καταλιπών με; ὁρᾷς, ὦ Πυθιὰς, οἷα πάσχω ὑπὸ Λυσίυ; ΠΥΘ. Ὦ τ' ἀγριότητος, τὸ δὲ μὴ δακλαδῆναι δακρύσης, λίθος οὐκ ἄνθρωπός ὅλι· πλὴν ἀλλ' εἴγε χρὴ τἀληθὲς εἰπεῖν, σὺ, ὦ Ἰόεσσα, διέφθειρας αὐτὸν ὑφαγαπῶσα, καὶ τῦτο ἐμφαίνυσα. ἐχρῆν δὲ μὴ πάνυ αὐτὸν ζηλῦν, φρόπαι γὰρ αἰδανόμενοι γίγνονλ). παῦε, ὦ τάλαινα δακρύσα, καὶ ἴν μοι πείθῃ, ἅπαξ ἢ

consPectum effugere; quod illa oſculata intra papillas ſub ſtrophio abſcondidit. Haec igitur qua cauſſa facis? qua vel parva ego te vel magna injuria affeci? quem tibi objeci dolorem? Quem adſpexi alium? nonne ſoli tibi vivo? Non magnum eſt, quod facis, Lyſia; miſeram mulierculam dolore cum afficis, inſano tui amore flagrantem. Eſt aliqua ultrix Dea, & videt talia. Forte audies de me aliquid, jacere me, vel laqueo gula eliſa, aut praecipitem deſiliiſſe in puteum, aut unam certe mortis viam inveniſſe, ne meo tibi conſpectu amplius moleſta ſim. Triumphabis nempe tum tanquam magno claroque patrato facinore. Quid furtim ad me reſpicis & dentibus infrendes? ſi quid enim me accuſas, dicito. Pythias haec nobis litem judicabit. Quid hoc? ne reſpondens quidem me relicta diſcedis? Vides, Pythias, quomodo tractet me Lyſias? PYTH. Hem feritatem! Ne lacrimis quidem illum fractum eſſe? Lapis, non homo eſt. Verum, ſi quod res eſt dicendum eſt, tute ipſum, Ioëſſa, corrupiſti, quae nimis illum amaris, idque ipſum oſtenderis. Oportebat vero non nimis illum ſtudioſe colere. Superbi enim, eo animadverſo, fiunt. Deſine plorare, miſella, & ſi me audis, ſemel aut bis venientem exclu-

a Δί ποτε] Δὶ τότε *Fl.*

39. Τῶν μαζῶν] Quin μασοὶ de feminis dicatur, nemini eſt dubium. *Eurip.* Androm. 223. Καὶ μασὸν — νόθοισι σοῖς ἔπεσχον. Et ſic idem perpetuo, vid. ib. vſ. 511. & 629. *Hecub.* 424. *Oreſt.* 842. *Phoeniſſ.* 313. &c. At ſupra *Amor.* c. 41. μαζῶν etiam de mammis muliebribus; quod nonnemo mutabat in μασῶν, quia μαζοὶ virorum, μασοὶ mulierum eſſent. Quumque ibi promiſerim, me hic de illa differentia acturum, en pauca: *Ammonius*, Μασὸς μαζοῦ διαφέρει. Μασὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. — Μαζὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. Idque ex *Hom.* Il. Δ. 123. probari putat, ubi μαζῷ πίλασεν de viro dicitur. Poſſem & alia ſimilia *Homeri* addere, ut Il. Θ. 121. ubi Eniopeus vulneratur ὄμμα μαζόν. Item ib. 318. Ac Δ. 490. & 537. &c. Eandem differentiam ſtatuunt *Thom. Mag.* & *Suid.* Sed ex iſtis *Homeri* nihil probatur, quia inde non ſequitur; etiam μαζοὺς ideo de feminis non dici (contrarium patet in *Amazonum* vocabulo, quod veteres a privatione mamillae derivant; licet falſo; tamen videmus eos ab ſignificatus ratione non abhorruiſſe.) Immo *Long.* in *Paſt.* θηλὴ ſemper adhibet de ubere caprae orisque, an hinc ſtatim ſequitur, non etiam θηλὴ de mulieribus quoque dici? Sed μαζοὺς, quod agimus, & feminis tribui, vid. bis ap. *Ach. Tat.* I. p. 4. qui de Virgine Europa, μαζοὶ δὲ τέρεν ἠρέμα προκύπτοντες· ἡ τυτθεύσα, ζώνη τοὺς μαζοὺς — ἔκλινεν. Rurſus p. 15. generaliter de omnibus recens natis: τὰ ἀρτίτοκα τῶν βρεφῶν — οἶδεν οὐ τοῖς μαζοῖς ἧσσον τὴν τράπεζαν. *Callim.* Hymn. in Del. 274. De Apolline nutricis mammam ſugente, — ὁ δὲ γλυκὺν ἵσπασε μαζόν. Item in *Dian.* 214. de Nympha — καὶ γυμνὸς ἀεὶ παριφαίνεσθε μαζός. *Aelian.* XII. 1. med. de Cyro Aſpaſiam amante: ἐπεὶ δὲ τῶν μαζῶν ἠρόσηψατο. Ne plura congeram. Verum & viciſſim μασοὺς de puero, Noſter ſupra, *Amor.* c. 53. f. adeo ut vana ſit Grammaticorum diſtinctio; niſi, quod ſuſpicor, de paucis tantum ſcriptoribus intel-

clude. Videbis enim illum plane accendi, & mutatis vicibus in te furere. IOES. Tu vero ne quid *tale* dicas : apage : ego Lysiam excludam? utinam ne ille prior discessionem faciat. PYTH. Sed redit iterum. IOES. Perdidisti nos Pythias : audivit forte, de exclusione cum diceres. LYS. Non propter istam redii, Pythias, quam nec adspicere amplius, talem *mulierem*, dixerim : sed propter te, ne me condemnes, aut dicas, nimium iracundus homo est Lysias. PYTH. Quin hoc ipsum modo dicebam, Lysia. LYS. Ferre igitur me jubes, Pythias, istam plorantem modo Ioëssam, qui juxta adstiterim aliquando ipsi dormienti cum adolescentulo, me deserenti? PYTH. Lysia, ut in summa dicam, meretrix est! quando vero illos una cubantes deprehendisti? LYS. Sextus fere hic dies est. Recte, sextus ipse, secundo mensis die: hodie autem est septimus. Pater cum sciret, me olim amore bonae istius captum, me incluserat, & ne aperiret, janitori interdixerat. Ego vero, qui ferre non possem, nisi cum illa essem, Dromonem jussi ad conseptum aulae, qua parte humillimum est, acclinatum adstare, meque recipere tergo, qua ratione facile transcendere mihi

δὶς ἀπόκλεισον ἐλθόντα. ὄψει γὰρ ἀνακαιόμενον αὐτὸν πάνυ, καὶ ἀντιμεμηνότα ἀληθῶς. ΙΟΕΣ. Ἀλλὰ μηδ' εἴπῃς, ἄπαγε· ἀποκλείσω Λυσίαν; εἶθε μὴ αὐτὸς ἀποστήσῃ φθάσας. ΠΥΘ. Ἀλλ' ἐπανέρχεται αὖθις. ΙΟΕΣ. Ἀπολώλεκας ἡμᾶς, ὦ Πυθιάς, ἠκροάταί σου ἴσως, ἀποκλείσαντος, λεγούσης. ΛΥΣ. Οὐχὶ ταύτης ἕνεκεν, ὦ Πυθιάς, ἐπανελήλυθα, ἣν οὐδὲ προσβλέψαιμι ἔτι τοιαύτην οὖσαν, ἀλλὰ σοῦ, ὡς μὴ [b] καλαγγιώσκῃς ἐμοῦ, καὶ λέγῃς ἂν [c] ἄτεγκτος ὁ Λυσίας ἐστίν. ΠΥΘ. Ἀμέλει καὶ ἔλεγον, ὦ Λυσία. ΛΥΣ. Φέρειν οὖν ἐθέλεις, ὦ Πυθιάς, Ἰόεσσαν ἥν νυν δακρύουσαν, αὐτὸν ὀπτῶντα αὐτῇ παλαι μὲν νεανίᾳ [d] καθευδόσῃ, ἐμοῦ ἀποστάσῃ; ΠΥΘ. Λυσία, τὸ μὲν ὅλον ἑταίρα ἐστί. [e] ποτὲ δ' ὧν κατέλαβες αὐτὼς συγκαθεύδουσας; ΛΥΣ. Ἕκτην σχεδὸν ταύτην ἡμέραν, νὴ Δί', ἕκτην γε, δευτέρᾳ ἱσταμένου· τὸ σήμερον δὲ ἑβδόμη ἐστίν. ὁ πατὴρ εἰδὼς ὡς πάλαι ἐρῴην ταυτησὶ τῆς χρηστῆς, ἐκέκλεισέ με, προσαγείλας τῷ θυρωρῷ μὴ ἀνοίγειν· ἐγὼ δέ, ἐπεὶ μὴ ἐφερον μὴ οὐχὶ συνεῖναι αὐτῇ, τὸν Δρόμωνα ἐκέλευσα προσκυλίσαι [f] τῷ θριγκῷ τῆς αὐλῆς, ᾗ ταπεινότατόν ἦν ἀναβήσεσθαί με ὅθεν τὸ πρῶτον· [g] ῥᾷον γὰρ ἔτως ἀναβήσεσθαι ἔμελλον. τί

b Καλαγγιώσκῃς] Καλαγγιάσκῃς male Edd. priores. habent. *c* Ἔγκοτος hic Edd. cett. Ἄτεγκτος marg. *A1*. *d* Καθευδούσῃ] Καθευδούσης, ἐμοῦ ἀποστάσης *Fl*. *e* Πότε] Al. πῶς, *Coll*. *f* Τῷ θριγκῷ] Παρὰ τὸν θριγκὸν *Fl*. *g* Ῥᾷον] Ὁρᾶν male *J*.

82. Πότε δ' ὧν κατέλαβες αὐτούς] Γρ. πῶς. *G*.

90. Τῷ θριγκῷ] Θριγκοὶ λέγονται οἱ ἐπικύρτιοι ταῖς τῶν οἰκιῶν ἐξοχαῖς λίθοι. τὰ αὐτὰ καὶ γύσσα. *G*.

* Θρίγκου] Θρίγκος ἐπικύρτιος λίθος ταῖς ἐξοχαῖς τῶν οἰκιῶν. *V*.

* Θρήκου] Θρίγκου & Θρίγκος edidérat *Cler.* cum Cod. V. Restituit orthographiam *M. du S.* accentu diverso servato.

telligenda sit. *J.F.R.*

40. Ἀποδέσμου] (Intellige vinculum mammillarum.) *Kuß*. Vid. omnino Ἔρωτ. c. 42. *M. du S.*

46. Ἔστι τις θεὸς ἡ Ἀδράστια] *Catull*. *J.B.*

59. Λίθος σὺν ἀνθρώπῳ] Proverb. *J.B.*

Λίθος] Sic *Aristophanem* in Nub. vulgus stupidum vocare — ὄντες λίθοι, *Terentiumque* in Heaut. V. 1. *Quid stas lapis?* addito & hoc Luciani loco, notat Cl. *L. Bos* in Obs. Crit. p. 75. 76. Sed res nimis nota. *J.F.R.*

76. Καλαγγιώσκῃς] Emaculavi mendum omnium impressorum, qui hic καλαγγιάσκῃς habent. *M. du S.*

Ibid. Ἄτεγκτος] Sic sola *J*. Ed. optime. Reliquae ἔγκοτος *V2*. quae *J*. fere κατὰ πόδα sequitur, venustatem hujus scripturae non assequuta, neglexit. Lege Ἀλεξ. c. 25. & plaude. *M. du S.*

87. Τῆς χρηστῆς] Εἰρηνικῆς. *F.G.*

τί ἂν μακρὰ λέγοιμι; ὑπερέβην, ἦκον, τὴν αὔλιον εὗρον ἀποκεκλεισμένην· ὀπιμελῶς μέσαι γὰρ νύκτες ἦσαν. Οὐκ ἔκοψα δ' ἐν, ἀλλ' ἐπάρας ἠρέμα τὴν θύραν, ἤδη δέ ποτε ἄλλοθι ἐπεποιήκειν αὐτὸ, παρεγαγὼν τὸ τροφεῖα παρῆλθον ἀψοφητί, ἐκάθευδον δὲ πάντες, εἶτα ἐπαφώμενος τοῦ τοίχου, ἐφίγμαι τῇ κλίνῃ. ΙΟΕΣ. Τί ἐρεῖς, ὦ Δάματες; ἀγωνιῶ γάρ. ΛΥΣ. [a] Ἐπειδὴ δὲ [b] οὐκ ἐώρων τὸ ἄθυμα ἔν, τὸ μὲ πρῶτον ᾤμην τὴν Λυδὴν [c] αὐτῇ συγκαθεύδειν, τόδ' οὐκ ἦν, ὦ Πυθιάς· ἀλλ' ἐφαψάμενος εὗρον ἀγένειόν τινα πάνυ ἁπαλὸν, ἐν χρῷ κεκαρμένον μύρων τε αὐτὸν ἀποπνέοντα· τοῦτο ἰδὼν, εἰ μὴ τὸ ξίφος ἔχων ἦλθον, οὐκ ἂν ἔκτεινα, εὖ ἴστε. τί γελᾶτε, ὦ Πυθιάς; γέλωτος ἄξια δοκῶ σοι διηγεῖσθαι; ΙΟΕΣ. Τοῦτό σε, ὦ Λυσία, λελύπηκεν; ἡ Πυθιὰς αὕτη μοι συνεκάθευδε; ΠΥΘ. Μὴ λέγε, ὦ Ἰόεσσα, πρὸς αὐτόν. ΙΟΕΣ. Τί μὴ λέγω; Πυθιὰς ἦν, φίλταλε, μεθυσθεῖσα ὑπ' ἐμοῦ, ὡς ἅμα καθεύδοιμεν. ἐλυπούμην γὰρ σὲ μὴ ἔχουσα. ΛΥΣ. Πυθιὰς, ὁ ἐν χρῷ κεκαρμένος; εἶτα δὲ ἔκτης ἡμέρας ἀνεκόμησε τοσαύτῃσι κόμῃσι; ΙΟΕΣ. Ἀπὸ τοῦ νόσου ἐξυρήσατο, ὦ Λυσία· ὑπέρρεον γὰρ αὐτῇ αἱ τρίχες, νῦν δὲ ἤδη [d] πυκνὴν ἐπέθετο. Δεῖξον, ὦ Πυθιὰς, δεῖξον ὅτως ἦν, πεῖσον αὐτόν. ἰδὲ τὸ μειράκιον ὁ μοιχὸς, ὃν ἐζηλοτύπεις. ΛΥΣ. Οὐκ ἔχρην ἦν, ὦ Ἰόεσσα, ἢ ταῦτα ἐρῶντα, ἐφαψάμενον αὐτόν; ΙΟΕΣ. Οὐκοῦν σὺ μὲ ἤδη πέ-

licebat. Quid multa dicam? Transcendi, veni: januam atrii cum cura clausam reperi: media enim nox erat. Non pulsavi igitur, sed sublata silentio janua, quod alias jam feceram, supra cardinem, intravi sine strepitu. Dormiebant omnes: tum palpando murum ad lectum adsto. IOES. Quid dices, Sancta Ceres! vehementer enim laboro! LYS. Cum autem simplicem spiritum non duci sentirem: primo putabam equidem, dormire cum ista Lyden. At hoc non erat, Pythias. Sed palpando deprehendi imberbem quendam, molliculum, ad cutem detonsum, unguenta redolentem & ipsum. Hoc videns, si quidem cum gladio venissem, non cunctatus essem, ... jam scitis ... Quid ridetis, Pythias? Ridiculane tibi narrare videor? IOES. Hoc igitur te, Lysia, male habuit? Haec ipsa mecum dormiebat Pythias. PYTH. Noli hoc illi, Ioëssa, dicere. IOES. Quidni dicam? Pythias erat, carissime, vocata a me, ut una dormiremus. Tristis enim eram, quae te non haberem. LYS. Pythias, ille ad cutem detonsus? tum deinde intra sex dies tanta illi coma renata est? IOES. Ob morbum radi se curavit, mi Lysia: defluebant enim illi comae. Jam vero etiam capillamentum imposuit. Ostende, Pythias, ostende, rem ita se habere: fidem fac viro: en tibi adolescentulum, moechum illum, propter quem eras zelotypus! LYS. Nonne vero oportebat, Ioëssa, idque amantem, qui *suis ipse manibus* illum palpasset? IOES. Ergo tibi quidem jam satisfactum est. ... Visne autem,

a Ἐπειδὴ] Ἐπεὶδὲν P. b Οὐκ ἐώρων] Sic Fl. Fr. Vr. P. S. &c. Οὐκ ἰώρων male J. Forst. οὐχ ἰῶρον. c Αὐτῇ] Αὐτὴν male Fl. Id tamen & adscript. marg. Al. d Πυκνὴν] Sic Ald. Fl. J. Fr. H. S. & Schol. Πυκνὸν B. P.

20. Τὴν πυκνὴν] Πυκνὴ, τὸ κιφαλοδύσμιον ☾ ἡ *πυρίθετος κόμη †ἀπατῶσα τοὺς πολλούς. V.

* Πυρίθετος] Sic esse in C. notabat Salm. quasi id recepi pro vulgato ὑπέρθετος. In V. ὑπερθέτους. J. F. R.

† Ἀπατῶσα] Ἀπατῶσα edita. Ἀπατῶσα C. recte. M. du S.

93. Τὴν αὔλιον] Sic Edd. non hic modo, sed & infra *Dial* XV. sive *Meretr.* ultimo, in med. ἡ αὔλιος ἡράσθη. Conf. & supra T. 2. *Toxar.* c. 17. Nam aliis αὔλιος vulgo scribitur. J. F. R.

3. Οὐκ ἐώρων] Mallem οὐχ ἰῶρον. M. du S.

6. Ἐν χρῷ κεκαρμένον] Paulo post quid hoc sit docet, cum ait morbo defluente coma, *caput* eam *rasisse*. Disce etiam hic morem fuisse, ut juvenes εὐ χρῷ

tem; ut viciſſim ego tibi dolorem objiciam, juſte ipſa viciſſim tibi iraſcens. LYS. Minime vero; ſed bibamus jam, & nobiscum Pythias, aequum enim eſt, illam noſtro federi intereſſe. IOES. Aderit. Quid ego propter te perpeſſa ſum, generoſiſſime juvenum, Pythias? PYTH. Verum etiam idem ego vos conciliavi. Itaque noli mihi irata eſſe. Verum illud . . . vide, Lyſia, ne cui dicas, illud de coma!

πεισαι, βέλει δὲ ἀντιλυπήσω σε ᾗ αὐτὴ ὀργιζομένη δικαίως ἐν τῷ μέρει; ΛΥΣ. Μηδαμῶς, ἀλλὰ πίνωμεν ἤδη, ᾗ Πυθιὰς μεθ' ἡμῶν. ἄξιον γὰρ αὐτὴν παρεῖναι ταῖς σπονδαῖς. ΙΟΕΣ. Παρέσται. οἷα πέπονθα δι' σὲ, ὦ γενναιότατε νεανίσκων Πυθίας. ΠΥΘ. Ἀλλὰ γὰ διήλλαξα ὑμᾶς ὁ αὐτός. ὥστε μή μοι χαλέπαινε. πλὴν τὸ δεῖνα ὅρα, ὦ Λυσία, μή τινι εἴπῃς τὸ περὶ τὴν κόμης.

XIII.

LEONTICHUS, CHENIDAS ET HYMNIS.

ΛΕΟΝΤΙΧΟΣ, ΧΗΝΙΔΑΣ ΚΑΙ ΥΜΝΙΣ.

LEONT.

IN pugna vero contra Gallograecos dic, Chenida, quomodo ante reliquos equites eruperim in equo albo, & quomodo Gallograeci, fortes licet, ſtatim ad meum conſpectum pertimuerint, & nemo amplius reſtiterit. Tum igitur ego emiſſa haſta ducem equitatus illorum ipſo cum equo trajeci. In reliquos autem, qui conſtiterant adhuc (erant enim quidam qui manerent, ſoluta quidem phalange, ſed contracti in quadratum oblongum) in hos igitur ſtricto gladio animoſe invadens, ipſa equi impreſſione ſeptem duces everto; tum gladio im-

ΛΕΟΝΤ.

ΕΝ δὲ τῇ πρὸς τὺς Γαλάτας μάχῃ εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, ὅπως μὲ προεξήλασα τῶν ἄλλων ἱππέων ὅτι τῷ ἵππῳ τῷ λευκῷ, ὅπως δὲ οἱ Γαλάται, καίτοι ἄλκιμοι ὄντες, ἔτρεσαν εὐθὺς ὡς εἶδόν με, ᾗ ἀθεὶς ἔτι ὑπέσχη. τότε τοίνυν ἐγὼ, τὸ μὲ λόγχην ἀκοντίσας, διέπειρα τὸν ἵππαρχον αὐτῶν, ᾗ τὸν ἵππον, ὅτι δὲ τὸ συνεσχηκὸς ἔτι αὐτῶν (ἦσαν γάρ τινες, οἳ ἔμενον ἀναλύσαντες μὲ τὸ φάλαγξ, εἰς πλαίσιον δὲ συναγαγόντες αὐτὺς) ὅτι τούτους ἐγὼ σπασάμενος τὸν σπάθην, ἅπασι τῷ θυμῷ ἐπελάσας, ἀνατρέπω μὲ ὅσον ἑπτὰ τὺς προεστῶτας αὐτῶν τῇ ἐμβολῇ τοῦ ἵππου· τῷ ξίφει δὲ καθενεγκὼν, διέτεμον τὸν λοχαγὸν ἑνὸς

* Οὐθὺς] Nil varietatis invenio.

χρῶ κεκαρμένοι eſſent, cum juvenem eſſe crediderit, quem ita habere palpando ſentiebat. *M. du S.*

20. Πινέτω] Conf. ſupra *Dial. Mer.* V. med. ubi cum πινέτω dederim, & hic ita ſcribendum erat. Πινέτω vult *Guj.* cum Lexicograph. *J.F.R.*

33. Τὸ δεῖνα] Τὸ δεινὸν ſcribendum videtur. *F.G.*

35. Ἐν δὲ] Illud δὲ initio Dialogi, ſine adparente relatione vid. etiam *Dial.* VII. & VIII. pr. *J.F.R.*

40. Οὐθὺς] Etſi frequentius ὐθὺς ſcriptum invenio ap. Noſtrum, nihil tamen obſtat, quin & οὐθὺς hic

ſervem, quia & promiſcue ap. alios, ut ſatis dictum ad T. 2. *Paraſ.* c. 3. p. 840. *J.F.R.*

41. Διέπειρα] Conf. *Alciphr.* III. Ep. 36. p. 352. Item p. 350. & 351. *J.F.R.*

44. Ἐς πλαίσιον] Hanc vocem interpretatur Codex Memmianus πλαίσιον, παράταξις ὡς τετραπλεύρου τοῦ σχήματος, ταύτην δὲ ἐκτάσσουσιν ἐπὶ τὸ ὀλίγοι πρὸς πλείους ἀγωνίζονται. Hanc habent interpretationem *Pollux*, *Heſych.* *J.F.*

ἑνὸς ἐς δύο τ' κεφαλὴν αὐτῷ κράνει· ὑμεῖς δὲ, ὦ Χηνίδα, μετ' ὀλίγον ἐπέστητε ἤδη φευγόντων. ΧΗΝ. Ὅτε γὰρ, ὦ Λεόντιχε, καὶ Παφλαγονίαν ἐμονομάχησας τῷ Σατράπῃ, ἡ μεγάλα ἐπεδείξω καὶ τότε; ΛΕΟΝΤ. Καλῶς ὑπέμνησας οὐκ ἀγεννῆς καὶ ἐκείνης τ' πράξεως. ὁ μὲν γὰρ Σατράπης μέγιστος ὢν, ὁπλομάχων ἄριστος δοκῶν εἶναι, καταφρονήσας τῶν Ἑλληνικῶν, προπηδήσας ἐς τὸ μέσον, προὐκαλεῖτο εἴ τις ἐθέλοι αὐτῷ μονομαχῆσαι. οἱ μὲν οὖν ἄλλοι [a] καλεπεπλήγεσαν, οἱ λοχαγοὶ καὶ οἱ ταξίαρχοι, καὶ ὁ ἡγεμὼν αὐτὸς, καίτοι οὐκ ἀγεννὴς ἀνθρωπος ὤν. Ἀρίσταιχμος γὰρ ἡγεμὼν ἡγεῖτο Αἰτωλὸς, ἀκοντιστὴς ἄριστος, ἐγὼ δὲ ἐχιλιάρχουν ἔτι, τολμήσας δ' ὅμως, καὶ τοὺς ἑταίρους ὁπλαμβανομένους ἀποσοβήσας, ἐδεδοίκεσαν γὰρ ὑπὲρ ἐμοῦ ὁρῶντες ἀποστίλβοντα μὲν τ' βάρβαρον ὁπλοις χρύσοις τοῖς ὅπλοις, μέγαν τε, καὶ φοβερὸν ὄντα τ' λόφον, καὶ κραδαίνοντα τ' λόγχην. ΧΗΝ. Κἀγὼ ἔδεισα τότε, ὦ Λεόντιχε, καὶ οἶδα ὡς εἰχόμην σου δεόμενος, μὴ προκινδυνεύειν, ἀβίωτα γὰρ ἦν μοι σοῦ ἀποθανόντος. ΛΕΟΝΤ. Ἀλλ' ἐγὼ τολμήσας, παρῆλθον ἐς τὸ μέσον, καὶ χεῖρον τοῦ Παφλαγόνος [b] ὡπλισμένος, ἀλλὰ πάγχρυσος καὶ αὐτός. ὥστε βοὴ εὐθὺς ἐγένετο καὶ παρ' ἡμῶν, καὶ αὖ τ' βαρβάρων· ἐγνώρισάν μου γὰρ κἀκεῖνοι ἰδόντες ἀπὸ τ' πέλτης μάλιστα, καὶ τ' φαλάρων, καὶ τοῦ λόφου. εἰπὲ, ὦ Χηνίδα, τίνι με πάντες τότε εἰκάζον; ΧΗΝ. Τίνι δὲ ἄλλῳ, ἢ Ἀχιλλεῖ, νὴ Δία, τῷ Θέτιδος καὶ Πηλέως; οὕτως ἔπρεπε

pacto unius decurionis cum ipso cranio caput dissecui: vos autem, Chenida, paullo post aderatis, illis jam fugientibus. CHEN. Cum autem, Leontiche, apud Paphlagoniam solitaria pugna depugnares cum Satrapa, nonne magnifica tum quoque opera edidisti? LEONT. Bene admones me actionis & ipsius non ignavae. Satrapa enim, vir maximus, qui armatorum videretur esse praestantissimus, Graeci nominis contemtor, in medium progressus provocabat si quis pugnare secum vellet. Reliqui ergo perturbari, decuriones, & ductores ordinum, & ipse adeo imperator, quamquam vir minime ignavus. Aristaechmus enim ducebat Imperator Aetolus, jaculator optimus, ego tum tribunatu adhuc fungebar: audacia tamen sumta, dimotis, qui me retinere vellent, sodalibus: timebant mihi nimirum, videntes fulgentem aureis in armis barbarum, magnum, cristaque & vibrata hasta terribilem . . . CHEN. Ego quoque tum, Leontiche, timebam, & nosti, quam retinuerim te, rogans, ne periculum pro aliis subires: neque enim, te mortuo, vivendum mihi putabam. LEONT. Sed ego audacia sumta in medium progredior, non deterius Paphlagone armatus, sed totus ipse etiam aureus. Itaque clamor statim elatus a nostris pariter atque a barbaris. Nam hi quoque ad primum me conspectum noverant a pelta maxime & phaleris, & crista. Dic, Chenida, cui me omnes tum assimilabant? CHEN. Cui vero alii, quam Achilli, per Jovem, Thetidis illi atque Pelei filio? adeo

a Καλεπεπλήγεσαν] Καλεπεπήγεσαν Fl. b Ὡπλισμένος] Sic F. sola cum marg. Ar. Ὁπλισμένος Ald. J. Fl. H. Br. B. S.

89. Σαρίσσῃ] Ita scribenda haec vox M. A. XXVII. Quae tamen hic & duobus sequentibus in locis simplici sigma in omnibus Impressis scripta est. M. du S.

Σαρίσσῃ] Bergl. ad Alciphr. III. p. 351. recte quoque adfirmat, usitatius gemino σ. scribi, sed quia mox ter quater se obfert uno σ exaratum in omnibus, ego nihil mutare volebam. Cum & in Epp. L. I. & X. σάρισσα recte quidem editum; sed Jungerm. ad I. S. 138. testetur in Mss. σάρισαν legi. Quin vel σαρίσας ap. Alciphr. l. d. edi passus est Bergl. quod sic scriptum invenerit, etsi σαρίσσας legendum, vidit. Verum quum in Dial. Mort. XXVII. §. 3. σάρισσαν & §. 4. σαρίσσῃ Edd. constanter habere recognovi, nil amplius haesitavi & hic ita edere. J. F. B.

91. Ἀκτα-

eo decebat te galea, adeo floridum colorem ſpargebat paludamentum, adeo pelta ſplendebat. LEONT. Cum vero congreſſi eſſemus, leviter primo vulnerat me barbarus, aliquantum haſta perſtringens paullum ſupra genu. Ego vero clypeo illius ſariſſa mea perfoſſo, mediam pectoris compagem trajeci, tum accurrens facile caput gladio amputavi: ſic cum armis viri redeo, caput ſimul ſariſſa fixum gerens, caede illius madidus. HYMN. Apage, Leontiche, foeda iſtaec & terribilia de te narras, nec te ulla amplius adſpicere ſuſtineat, adeo gaudentem cruore, nedum ut bibat una aut cubet: equidem hinc diſcedo. LEONT. Duplam tibi mercedem habe. HYMN. Non ſuſtineo ego jacere cum homicida. LEONT. Noli, mea Hymnis, metuere. Inter Paphlagones iſta acta ſunt: jam quidem pacem ago. HYMN. At impiatus tamen homo es, ſtillavitque in te ſanguis de capite barbari, quod ferebas in ſariſſa. Deinde talem ego hominem complectar, & oſculer? Abſit hoc, o Gratiae! Nihil enim hic homo carnifice melior. LEONT. Quin ſi in armis me videres, bene novi me amares. HYMN. Cum audierim modo, Leontiche, nauſeo, & horreo, & umbras mihi videre videor ac ſpectra interfectorum, & miſeri praeſertim decurionis, cui in duas partes caput a te diſſectum eſt: quid putas, ipſum opus & ſanguinem ſi viderem, & jacentes mortuos? moritura enim mihi

πε μὴν σοι ἡ χόρυς, ἡ φοινικὶς δὲ ἐπήνθει, καὶ
πέλτη ἐμάρμαιρεν; ΛΕΟΝΤ. Ἐπεὶ δὲ
συνέμιξεν, ὁ βάρβαρος [c] πρότερος τι-
τρώσκει με, ὀλίγον ἔσω ὀπτῆλαύσας τῷ δό-
ρατι, μικρὸν ὑπὲρ τὸ γόνυ· ἐγὼ δὲ διελά-
σας τὴν ἀσπίδα τῇ [d] σαρίσῃ, πλαίω
ἔμπαλιν εἰς τὸ στέρνον, εἶτ' ὀπισθαμιὸν
[e] ἀπεδειροτόμησα τῇ σπάθῃ ῥᾳδίως, καὶ τὰ
ὅπλα ἔχων ἐπανῆλθον, ἅμα καὶ τὴν κεφαλὴν
ὀπὶ τῆς σαρίσης πεπηγυῖαν κομίζων, λε-
λουμένος τῷ φόνῳ. ΥΜΝ. Ἄπαγε, ὦ
Λεόντιχε, μιαρὰ ταῦτα καὶ φοβερὰ περὶ
σαυτοῦ διηγῇ, καὶ οὐκ ἂν ἔτι σε ὑδὲ πρόσ-
βλέψειέ τις, οὕτω χαίροντα τῷ λύθρῳ, [f] ἢ μὴ
ὅπως συμπίοι, ἢ [g] συγκοιμηθείη. ἔγωγε
ἐν ἄπειμι. ΛΕΟΝΤ. Διπλάσιον ἀπόλαβε
τὸ μίσθωμα. ΥΜΝ. Οὐκ ἂν ὑπομείναι-
μι ἀνδροφόνῳ συγκαθεύδειν. ΛΕΟΝΤ. Μὴ
δέδιθι, ὦ Ὑμνί· ἐν Παφλαγόσιν ἐκεῖνα πέ-
πραχθη, νῦν δὲ εἰρήνην ἄγω. ΥΜΝ. Ἀλλ'
ἐναγὴς ἄνθρωπος εἶ, καὶ τὸ αἷμα κατέσ-
ζέ σου ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ βαρβάρου, ἣν
ἔφερες ὀπὶ τῇ [h] σαρίσῃ, εἶτ' ἐγὼ τοιοῦτον
ἄνδρα φιλαλῶ, καὶ φιλήσω; μὴ, ὦ Χά-
ριτες, γένοιτο. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀμείνων τοῦ
δημίου. ΛΕΟΝΤ. Καὶ μὴν εἴ με εἶδες ἐν
τοῖς ὅπλοις, εὖ οἶδα, ἠράσθης ἄν. ΥΜΝ.
Ἀκούσα μόνον, ὦ Λεόντιχε, ναυτιῶ, καὶ
φρίττω, καὶ τὰς σκιάς μοι [i] δοκῶ ὁρᾶν, καὶ
τὰ εἴδωλα τῶν τεθνεωμένων, καὶ μάλιστα
τοῦ ἀθλίου λοχαγοῦ, ἐς δύο [k] κεφαλὴν δι-
ηρημένου· τί οἴει τὸ ἔργον αὐτὸ καὶ τὸ αἷμα εὐ
θεασάμην, καὶ νεκροὺς τοὺς νεκρούς; ἐκθα-

κεῖν

c Πρότερος] Hoc praeferunt *Fl. P.* aliaeque. Πρότερον *J.* *d* Σαρίσῃ] Σαρίσῃ Edd. omnes, ut mox quoque σαρίσης. *e* Ἀπεδειροτόμ.] Reſcripſi ex *V2. S.* & marg. *A1.* Ἀποδειροτόμ. cett. male. *f* Οὐκ] Οὐκ *J.* *g* Συγκοιμηθείη] Συγκοιμηθείη marg. *Ad.* *h* Σαρίσῃ] Σαρίσῃ rurſus Edd. *i* Δοκῶ] Bene ſic *Fl. P.* &c. Δοκῶ *J.*

91. Ἀποδειροτόμησα] Ita ſcribendum cum *Ba.* & *S.* ut apud *Heſiod.* Scut. non ut in pleriſque ſcribitur ἀπεδειροτόμησα. *M. du S.*

95. Ἐς δύο] De hac phraſi Germanis Belgisque familiari, vid. Fratris *G. O. Reizii* Belg. Graeciſſ. p. 459. Et ſupra Tox. c. 54. ac Rev. *J. Elſner.* ad Dial. meretr. XV. 38. qui & alia Luciani loca indicat. *J. F. B.*

17. Κειμένους] Laudatus modo *Elſn.* ad *Evang. Luc.* XXIII. 53. τοὺς κειμένους interdum ſimpliciter de mortuis dici, ex *Ariſtoph.* Neb. 530. Eur. Rheſ. 670. Et *Heliod.* II. p. 66. Sed a Luciano hoc loco conjungi, quod poſterius tamen nihil mirum, & in enarratione ejuſmodi vix aliter fieri debebat. *J. F. B.*

νεῖν γάρ μοι δοκῶ, εἰδ' ἀλεκτρυόνα πώποτε φονευόμενον εἶδον. ΛΕΟΝΤ. Οὕτως ἀγεννὴς, ὦ Ὑμνὶ, καὶ μικρόψυχος εἶ; ἐγὼ δὲ ὤμην ἡδήσεσθαί σε ἀκούσαν. ΥΜΝ. Ἀλλὰ τέρπε τοῖς διηγήμασι τούτοις, εἴ τινας [a] Λημνιάδας ἢ Δαναΐδας εὕροις· ἐγὼ δ' ἀποτρέχω πρὸς τὴν μητέρα, ἕως ἔτι ἡμέρα ἐστὶν, ἕπου καὶ σὺ, ὦ Γραμμή· σὺ δὲ ἔρρωσο, χιλιάρχων ἄριστε, καὶ [b] φονεῦ, [c] ὁπόσων ἂν ἐθέλῃς. ΛΕΟΝΤ. Μεῖνον, ὦ Ὑμνὶ, μεῖνον. ἀπελήλυθε. ΧΗΝ. Σὺ γὰρ, ὦ Λεόντιχε, ἀφελῆ παιδίσκην [d] καλεφόβησας, ἐπισείων λόφους, καὶ ἀπιθάνους ἀριστείας διεξιών· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ὁρῶν ὅπως χλωρὰ ἐγένετο, ἔτι σου τὰ λοχαγὸν ἐκεῖνα διηγουμένου, καὶ συνέστειλε τὸ πρόσωπον, καὶ ὑπέφριξεν, ἐπεὶ καὶ ἀφαχόψαι τὴν κεφαλὴν ἔφης. ΛΕΟΝΤ. Ὤμην ἐρασμιώτερον αὐτὴν [e] φανεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σύ με [f] προσαπολώλεκας, ὦ Χηνίδα, τὸ μονομάχιον ἐκβαλών. ΧΗΝ. Οὐκ ἔδει γὰρ συνεπιψεύδεσθαί σοι, ὁρῶντα τὴν αἰτίαν τῆς [g] ἀλαζονείας; σὺ δὲ πολὺ φοβερὸν αὐτὸ ἐποίησας. ἔστω γὰρ ἀπέτεμες τῷ κακοδαίμονι Παφλαγόνι τὴν κεφαλὴν, τί καὶ κατέπηξας αὐτῷ ὅλῃ τῇ [h] σαρίσσῃ, ὥστε σε καλαρρεῖν τὸ αἷμα; ΛΕΟΝΤ. Τοῦτο μιαρὸν, ὡς ἀληθῶς, ὦ Χηνίδα, [i] ἐπεὶ τά γε ἄλλα οὐ κακῶς συνεπέπλαστο. ἄπιθι δ' οὖν, καὶ πεῖσον αὐτῷ συγκαθευδῆσουσαν. ΧΗΝ. Λέγω οὖν ὡς ἐψεύσω ἅπαντα, γενναῖον αὐτῇ δόξαι βουλόμενον; ΛΕΟΝΤ. Αἰσχρὸν,

videor, quae neque gallinaceum gallum necari viderim. LEONT. Adeo ignava, Hymnis, & pusilli es animi? Ego autem auditu te delectatum iri sperabam. HYMN. At tu oblecta illis tuis narrationibus, si quas Lemniadas inveneris aut Danaidas. Ego autem ad matrem decurro, dum adhuc dies est. Sequere tu quoque, Gramme. Tu vero vale tribunorum fortissime, & interfector, quotcumque hominum volueris. LEONT. Mane, Hymnis, mane . . . Discessit. CHEN. Tu enim, Leontiche, puellam simplicem perterruisti, quatienda crista, & incredibilibus facinoribus enarrandis. Ego vero statim videbam quomodo expalleseeret, te adhuc illa de decurrione narrante, & vultum mutaret, & perhorresceret, cum diffidisse te caput diceres. LEONT. Putabam me amabiliorem illi visum iri. At tu insuper me, Chenida, perdidisti, subjicienda mihi illa pugna solitaria. CHEN. Nonne igitur oportebat tua adjuvare mendacia cum tuae illius gloriationis caussam viderem? Tu vero ita terribile illud fecisti. Esto enim. Abscideris caput misero Paphlagoni, quid etiam opus fuit hasta illud figere, ut sanguis in te defluere? LEONT. Hoc re vera foedum, Chenida, nam reliqua non male erant conficta. Abi ergo, & illi persuade, mecum ut cubet. CHEN. Dicam ergo, te mentitum esse omnia, cum fortis ipsi velles videri? LEONT. Turpe hoc, Chenida.

a Λημνιάδας] Λυμνιάδας *J.* & *V2.* non reliquae. b Φονεῦ] Nil variet. invenio. Φονεῦ emendat *Solan.* Sed Φόνευ voluit. c Ὁπόσων] Ὁπόσον *Fl.* d Καλεφόβησας] Καλιφόβισας *J.* e Φανεῖσθαι] Φανῆναι male *Fl.* f Προσαπώλεσας] Ἀπολώλεκας *Fl.* g Ἀλαζονείας] Ἀλαζονίας *Fl.* h Σαρίσσῃ] Σαρίσῃ Edd. i Ἐπεὶ] Recte plurimae. Ἐπὶ male *J.* & *V2.*

23. Λημνιάδας] De his dictum est ad Ἔρωτ. c. 2. *M. du S.*

26. Φονεῦ] Mallem φονεύς, si per sequentia liceret: certe in *Fl.* ὁπόσον est. *M. du S.*

Φονεῦ] Si olim φόνευ scriptum fuisset, ultima per compendium exarata, id, accentu omisso, facilius migrare potuit in φονεῦ, quam ut ς imperativi omitteretur. Sed eod. redit φόνευ a φονεύω, an φόνευ a φονεύω eligas, modo tum ὁπόσον cum *Fl.* legas. At neutrum plane egebit mutatione; cum φονεῦ vocativus sit ab substantivo φονεύς, & ὁπόσων genitivus inde pendens. Sed vide notam seq. *J. F. R.*

Ibid. Ὁπόσων] Florentina lectio magis placet; modo φόνευ tum simul legas; nam etsi vocativus φονεῦ cum

da. CHEN. Verum aliter non venerit. Elige ergo alterutrum, ut aut odio illi fis cum viri fortis opinione, aut cum Hymnide cubes, mentitum te faſſus. LEONT. Ambo quidem difficilia. Praeopto tamen Hymnidem. Abi ergo, & me mentitum eſſe, Chenida, dicito, non tamen omnia.

ὦ Χηνίδα. ΧΗΝ. Καὶ μὴν οὐκ ἄλλως ἀφίκοιλο. ἐλῦ τοίνυν θάτερον, ἢ μισεῖθαι χρηςεὺς εἶναι δοκῶν, ἢ καθεύδειν μὲ Ὑμνίδῳ, ἐψευϛὴς ὁμολογῶν. ΛΕΟΝΤ. Χαλεπὰ μὲν ἄμφω· αἱρῶμαι δ' ὅμως τ' Ὑμνίδα. ἄπιθι ὦν, καὶ λέγε, ὦ Χηνίδα, ἐψεῦϛαι μὲ, μὴ πάντα δέ.

XIV.

DORIO ET MYRTALE.

ΔΩΡΙΩΝ ΚΑΙ ΜΥΡΤΑΛΗ.

D O R.

NUnc me excludis, Myrtale, nunc, poſtquam pauper per te factus ſum? Cum vero tot tibi res adferrem, amaſius, vir, dominus, omnia ego fui. Poſtquam vero ego jam plane exhauſtus; tu vero amatorem Bithynum illum mercatorem inveniſti; ego excludor, & ad fores ſto lacrimans: ille vero noctibus amatur, & ſolus intus eſt, & pervigilia agit, & ex illo ferre te dicis uterum. MYRT. Iſta me, Dorio, enecant, & maxime cum multa te dediſſe, dicis & paupérem propter me factum eſſe. Computa enim ab initio inde omnia, quaecumque mihi attuliſti. DOR. Recte, Myrtale, computemus. Calceos e Sicyone primum duarum drachmarum. Pone drachmas duas. MYRT. Sed cubuiſti *apud me* noctes duas. DOR. Et cum venirem ex Syria, unguenti alabaſtrum e

Δ Ω Ρ.

ΝΥν με ἀποκλείεις, ὦ Μυρτάλη; νῦν ὅτε πένης ἐγενόμην ἀφ' σέ; ὅτε δέ σοι τὰ τοσαῦτα ἐκόμιζον, ἐρώμενός, ἀνήρ, δεσπότης, πάντ' ἦν ἐγώ. [k] ἐπεὶ δ' ἐγὼ μὲ αὖ ἤδη ἀκριβῶς, σὺ δὲ τ' Βιθυνὸν ἔμπορον εὕρηκας ἐρασ'ὴν, ἀποκλείομαι μὲ ἐγὼ, καὶ πρὸ τ' θυρῶν ἕστηκα δακρύων, ὁ δὲ τ' νυκτὸς φιλεῖται, καὶ μόνος ἔνδον ἕϛηκε, καὶ παννυχίζει, καὶ κυεῖν φὴς ἀπ' αὐτοῦ. ΜΥΡΤ. Ταῦτά με ἀποπνίγει, Δωρίων, καὶ μάλιϛα ὁπόταν λέγῃς ὡς πολλὰ ἔδωκας, καὶ πένης γεγένησαι δι' ἐμέ. λόγισαι γὰρ ἄπαντα ἐξ ἀρχῆς, ὁπόσα μοι ἐκόμισας. ΔΩΡ. Εὖγε, ὦ Μυρτάλη, λογισώμεθα· ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος [l] τὸ πρῶτον δύο δραχμῶν· τίθει δύο δραχμάς. ΜΥΡΤ. Ἀλλ' ἐκοιμήθης νύκλας δύο. ΔΩΡ. Καὶ ὁπότε ἦκον ἐκ Συρίας, ἀλάβαϛρον μύ-

k Ἐπεὶ] Ἐπὶ male *J.* l Τὸ πρῶτον] Sic P. Τετρῶτον *J.* aliaeque.

cum ἄρισ' convenit; melius quadrat imperativus cum ἴφηνσο jungendus. *J.F.R.*

61. Βιθυνὸν ἔμπορον] *Thyna merce beatum.* Hor. *F.G.* & *AE.M.*

71. Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] Γυναικεῖα haec ὑποδήματα, ut vult *Heſych.* De his *Cic.* 1. de Orat. *Ut ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem, quia non eſſent viriles.* In Memmiano Cod. erat Σικυωνικὰ ὑποδήματα ἀφ' Φρύγια τ' ἄλλα ἦσαν, ὡς καὶ αἱ ἰφικρατίδες, ἀπὸ τῦ Ἰφικράτους πολλὰ περὶ ταῦτα φιλοκαλήσαν ἐκπεδήσαμένου, dicuntur hi calcei etiam ἰφικρατῖδες. *J.F.*

Ὑποδήματα ἐκ Σικυῶνος] *Heſych.* Σικυώνια ὑποδήματα, γυναικεῖα, καὶ ψίλλια. *Cic.* L. I. de Or. *Ut ſi mihi calceos Sicyonios attuliſſes, non uterer, quamvis eſſent habiles & apti ad pedem: ſed non viriles.* *AE.M.*

74. Ἀλάβαϛρον] Hinc lux Hiſtoriae Euangelii. *M.du S.*

Ἀλάβαϛρον μύρου] *Evang. Matth.* XXVI. 7. γυνὴ ἀλάβαϛρον μύρου εἶχεν. *Luc.* VII. 37. &c. *J.F.R.*

80. Παρ-

μύρτε ἐκ Φοινίκης, δύο ϗ τοῦτο δραχμῶν, ϗ 75
νὴ τὸν Ποσειδῶ. ΜΥΡΤ. Ἐγὼ δέ σοι ἐκ-
πλέονσι τὸ μικρὸν ἐκεῖνο χιτώνιον, τὸ μέ-
χρι τῶν μηρῶν, ὡς ἔχοις ἐρέτῃσιν, Ἐπίκυρε
τῆς πρῳρέως [a] ἐκλαθομένῳ αὐτὸ παρ' ἡμῖν,
ὁπότε ἐκάθευδε παρ' ἐμοί. . . ‖ ΔΩΡ. 80
Ἀπέλαβεν αὐτὸ γνωρίσας ὁ Ἐπίκυρος
πρώην ἐν Σάμῳ μετὰ πολλῆς γε, ὦ θεοί,
τῆς μάχης. κρόμμυα δὲ ἐκ Κύπρου, ϗ σα-
πέρδας πέντε, ϗ πέρκας τέτταρας ὁπότε
καὶ ἐπλεύσαμεν ἐκ Βοσπόρου, ἐκόμισά σοι. 85
τι οὖν; ϗ ἄρτους ὀκτὼ ναυϊκοὺς ἐν γυργάθῳ
ξηρούς, ϗ ἰσχάδων βίκον ἐκ Καρίας, ϗ ὕστε-
ρον ἐκ Πατάρων σανδάλια ὀπίχρυσα, ὦ
ἀχάριστε. ϗ τυρόν πού μέμνημαι τὸ μέγαν
[b] ἐκ Γυθίου. ΜΥΡΤ. Πέντε ἴσως δραχμῶν, 90
ὦ Δωρίων, ταῦτα πάντα. ΔΩΡ. Ὦ
Μυρτάλη, ὅσα ναύτης ἄνθρωπος ἐδυνάμην,
μισθῷ ἐπιπλέων· νῦν μὲν ἤδη τοίχου ἄρχω
τῆς δεξιᾶς, ϗ σὺ ἡμᾶς ὑπερορᾷς; πρώην δὲ
ὁπότε Ἀφροδίσια ἦν, οὐχὶ δραχμὴν ἔθηκα 95
πρὸς τοῖν ποδοῖν Ἀφροδίτης σοῦ ἕνεκεν ἀρ-
γυρᾶν, ϗ πάλιν τῇ μητρὶ εἰς ὑποδήματα
δύο δραχμὰς, καὶ Λυδῇ ταύτῃ πολλάκις
εἰς τὴν χεῖρα νῦν μὲν δύο, νῦν δὲ τέτταρας
ὀβολούς; ταῦτα πάντα συνιεμένα, οὐσία
ναύτου ἀνδρὸς ἦν. ΜΥΡΤ. Τὰ κρόμμυα,

Phoenice, duarum & hunc ita me Neptunus, drachmarum. MYRT. At ego tibi naviganti parvum illud amiculum ad femora modo pertinens, ut dum remigas haberes, quod oblitus fuerat apud me Epiurus proreta, cum mecum cubuisset. DOR. Abstulit illud agnitum Epiurus nuper in Samo, post multam, o Dii, rixam. Cepas autem ex Cypro & saperdas quinque, & percas quatuor; cum e Bosporo appellere-mus, tibi attuli. Quid ergo? & panes octo nauticos, in reticulo siccos, & ficuum orcam e Caria, & nuper e Pataris inaurata sandalia, ingrata *mulier*. Casei tandem recordor magni e Gythio. MYRT. Quinque forte drachmarum ista, Dorio, omnia. DOR. Quantum nempe, Myrtale, vir nauta potui, mercede conductus navigans. Nunc enim demum lateri *remigum* dextro praefectus sum: & tu nos contemnis? Nuper vero Aphrodisiis, nonne drachmam posui tua causa ad pedes Veneris argenteam? & iterum matri tuae ad calceos drachmas duas: & huic Lydae saepe in manum nunc duo, nunc autem tres obolos. Haec omnia in summam collecta substantia nautae erat. MYRT. Cepae &

a Ἐκλαθομένῳ] Ἐκλανθομένῳ male *Fl.* b Ἐκ Γυθίου] *Luc. Holst.* Γύθιον. Nil mut. Edd. vett. recentioresque.

81. Ἐπίκυρος] Proprium nomen. *G.*

80. Παρ' ἡμῖν] Spatium vacuum *F.* hic reliquit, ἀποσιωπήσεως notam, quam imitati sumus. *F.F.R.*

83. Σαπέρδας] Quid saperdae, notum ex Interprete *Aristophanis*, *Pollucе*, *Suid. Hesych.* & Interpretib. Persii. In Cod. Memmiano saperdae sunt ἀφύαι τάριχευόμεναι διεῤῥωγότα παλάρῳ, ἢ οὐδὲ τεμάχη τάριχευόμενα. *F.B.*

84. Καὶ πέρκας] In eod. Memmii Cod. πέρκαι εἶδος ἰχθύος τάριχευόμενον. *F.B.*

87. Βίκον] *Hesych.* Βίκος· τάμνος· ὅτου ἔχον. *AE.M.*

89. Τυρόν] Casei ex Cythera meminit Epicurus apud *Diog. Laërt.* p. 269. E. F. Vid. Men. not. p. 263. *M. du S.*

Τυρὸν — τὸν Γυθίου] Non ausim mutare quidquam ea sola causa, quod νῆσος τυρὸς celebratur a *Stephano Byzantino*, in primis cum ter idem nomen repetatur; nec varietatis quidquam adnotatum videam. Γύθιον & Γύθειον urbs Laconicae maritima, navale celeberrimum, unde certissimus in Cretam cursus &c. quidni potuerint etiam inde caseï celebres advehi ad alios? *F.M.G.*

Τυρὸν — τὸν Γυθίου] Vide nos ad *Laërtii* Epicurum. *AE.M. Luc. Holsten.* in notr. ad *Stephanum* de Urb. in voce Γύθιον emendat hunc Luciani locum, docetque hoc & mox in seq. binis locis legendum esse Γύθιον. *Almelov.* Conf. mox ad Γυθιακὸν. *F.F.R.*

93. Τοίχου ἄρχω τῆς δεξιοῦ] *Turnebus* XXVIII. 43. de nautis intelligit. *Potterus* de Remigibus. Videndus etiam *Pollux*, qui τοίχαρχον appellat. *Baif.* 118, 1. Meminit Noster etiam Z. τρ. c. 49. sed idem quem nau-

& ſaperdae, Dorio? DOR. Omnino: nec enim plura, quae adferrem, habui: nempe nec navigarem, ſi dives eſſem. Matri vero neque caput allii unquam attuli. Lubenter autem ſciam, quaenam tibi a Bithyno munera *venerint*. MYRT. Hanc primum vides tunicam? Ille emit, & monile hoc craſſius. DOR. Ille? Quin olim te habuiſſe, novi. MYRT. Quin, quod tu vidiſti, multo erat tenuius, & Smaragdos non habuit: tum *emit* inaures haſce, & tapetem: & nuper minas duas, & domus mercedem ſolvit pro nobis; non ſandalia de Pataris, & caſeum Gythiacum, & *id genus* nugas. DOR. Sed illud non dicis, quali cum homine cubes? uxorem duxit: ſupra quinquaginta omnino natus eſt, recalvaſter, & colore inſtar ſcarabei. Neque dentes illius vides? Nam gratiae, boni Dioſcuri! illius multae, praeſertim cum canit & bellus eſſe vult, aſinus ad lyram, ajunt. Sed fruaris illo; digna quidem es: & naſcatur vobis puer patri ſimilis. Ego vero & ipſe inveniam Delphidem, aut Cymbalium quandam, mei ordinis *mulierculam*, aut vicinam noſtram tibicinam, aut aliquam omnino. Tapetes vero, & monilia, & binarum minarum mercedes, non omnes habe-

ἢ οἱ σαπέρδαι, ὦ Δωρίων; ΔΩΡ. Ναὶ, ὡ γὼ εἶχον πλείω κομίζειν, ὡ γὼ ἂν ἤρεσθον, γ' ἂν πλουτοῦντ' ἐτύγχανον· τῇ μητρὶ δὲ ὐδὲ κεφαλίδα μίαν σκορόδου ἐκόμισα πώποτε· ἡδέως δ' ἂν ἔμαθον ἃ τινά σοι πρὸς τοῦ Βιθυνοῦ τὰ δῶρα. ΜΥΡΤ. Τουτὶ πρῶτον ὁρᾷς τὸ χιτώνιον; ἐκεῖνος ἐπρίατο, ἢ τὸ ὅρμιον τὸ παχύτερον. ΔΩΡ. [c] Ἐκεῖνος; ἤδειν γάρ σε πάλαι ἔχουσαν. ΜΥΡΤ. [d] Ἀλλ' οὐκ ἤδεις, πολὺ λεπτότερος ἦν, ἢ σμαράγδους οὐκ εἶχε. καὶ ἑλλόβια ταυτί, ἢ δάπιδα· ἢ πρώην δύο μνᾶς· καὶ τὸ ἐνοίκιον [e] κατέβαλεν ὑπὲρ ἡμῶν, ὡ σάνδαλα Παταρικὰ, ἢ τυρὸν [f] Γυθιακὸν, ἢ φλυάφους. ΔΩΡ. Ἀλλὰ ἐκεῖνο ὡ λέγεις, οἵῳ ὄντι συγκαθεύδεις αὐτῷ; [g] ἔτη μὲν ὑπὲρ τὰ πεντήκοντα πάντως ἀναφαλαντίας, καὶ χροιὰν οἷος χαράβου· ὐδὲ τοὺς ὀδόντας αὐτοῦ ὁρᾷς; αἱ μὲν γὼ χάριτες, ὦ Διοσκόρω, πολλαὶ, ἢ μάλιστα ὁπόταν ᾄδῃ, ἢ ἁβρὸς εἶναι θέλῃ, ὅν αὐτολυρίζων φασίν. ἀλλὰ ὅμως αὐτῷ, ἀξία γε ὔσα, καὶ γένοιτο ὑμῖν παιδίον ὅμοιον τῷ πατρὶ, ἐγὼ δὲ ἢ αὐτὸς εὑρήσω Δελφίδα, ἢ Κυμβάλιόν τινα τῶν κατ' ἐμὲ, ἢ γείτονα [h] ἡμῶν αὐλητρίδα, ἢ πάντως τινά. δάπιδας δὲ, ἢ ὅρμους, καὶ δωδεκάλια μισθώματα, ὡ πάντες ἔχο-

[c] Ἐκεῖνος] Omittit *Fl.* [d] Ἀλλ' οὐ] Ἄλλον *Fl.* [e] Κατέβαλεν] Κατεβάλλον *Fl.* [f] Γυθιακὸν] Γυθιακὸν *Holſt.* [g] Ἔτη μὲν] Ἔγημεν Edd. priores male. Ἔτη recepi ex L. Ἔτη μὲν bene marg. *A1.* [h] Ἡμῶν] Nihil mut. Edd.

21. Ὦ Διοσκόρω] Ὡς ναὶ τοὺς Διοσκόρους καλῶ. ἔτυ ἢ σωτῆρας ἐλέγοσθο τοῖς πάλαι. *V.*

28. Δάπιδας] Τάπητας. ΒΔΖ τὸ οὐ δαπίδ' ἐρώτησθαι. *V.*

nautam hic vocat, *remigare* ait. *M. du S.*

94. Ἡμῶν ὑπερφᾶς] Sic antea ὑπερφίλει ἢ αἰδοιόμενοι γίνεται. Sic apud *Petronium*, *poſtquam amari ſe ſenſit, ſupercilium altius tulit.* *J. B.*

95. Ἀφροδίσια] Nautarum celebritate maxima, agebantur. Vid. *Pluſ.* 1406. 2. *M. du S.*

96. Πρὸς τοῦ πωδοῦ] Πρὸ— *F. G.* Sed habuimus etiam ἱκετεύω σοῦσαι πρὸς τοῦ πωδοῦ, ſupra hoc Tom. *Philopſ.* c. 20. quam lectionem conſtanter utroque loco retinent libri; quare nihil corrigere auſim, cum πωδοῦ dativi caſus ſit, cui πρὸς adjunctum ſignificare *apud*, *ad*, nihil opus erit exemplis docere. Non ſpernerem πρὸ, ſed non ita neceſſarium ducerem, ut vulgata ſit movenda. *J. F. R.*

14. Τὸ ἐνοίκιον] Sic in *Cronoſol. Plutarch. Theophraſt.* Dico cetera ad *Pauſan.* *J. B.*

16. Γυθιακὸν] In Exemplari *Aldino* haec omnia cum *Peregrini morte* amputata eſſe, adſcripſit *Solan.* At in mea Ed. *Ald.* 1. qua beneficio Cl. noſtri *P. Weſſelingi* utor, nihil amputatum eſt, legiturque Γυθιακὸν, tam hic, quam οἱ Γυθῆς paullo ſupra, & rurſus infra verſu hujus Dial. ultimo, aeque ac in ceteris. Sed Γυθιακὸν vult etiam *Almelov.* *J. F. R.*

18. Ἔγημεν] Lege Ἔτη μὲν. *M. du S.*

21. Διοσκόρω] Sic Libri omnes noſtri, uti & Ἀλ. c. 20. Videntur ſic obſervaſſe, ut in exclamatione ſic effer-

ἔχομεν. ΜΥΡΤ. Ὦ μακαρία ἐκείνη, ἥ τις ἐρασθήν σε, ὦ Δωρίων, ἕξει. κρόμμυα γὰρ αὐτῇ οἴσεις ἐκ Κύπρου, καὶ τυρὸν, ὅταν ἐκ [a] Γυθίου καλαπλέῃς.

omus. MYRT. Beatam illam, quae amatorem te habebit, Dorio! Cepas enim illi adferes ex Cypro, & caseum, cum redibis e Gythio.

XV.

ΚΟΧΛΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΘΕΝΙΣ. COCHLIS ET PARTHENIS.

ΚΟΧΛ. COCHL.

Τί δακρύεις, ὦ Παρθενὶ, ἢ πόθεν καλεαγότας τὰς αὐλοὺς φέρεις; ΠΑΡΘ. Ὁ στρατιώτης ὁ Αἰτωλὸς ὁ μέγας, ὁ Κροκάλης ἐρῶν, ἐπράπισέ με, [b] αὐλήσασαν εὑρὼν παρὰ τῇ Κροκάλῃ, ἐπὶ τὸ ἀντεραστοῦ αὐτῷ Γόργου μεμισθωμένην, καὶ τοὺς τε αὐλοὺς μου συνέτριψε, καὶ τὴν τράπεζαν μεθ' ἁλῶν δειπνούντων ἀνέτρεψε, καὶ τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν [c] ἐπεισπαίσας· καὶ τὸν μὲν ἀγροῖκον ἐκεῖνον τὸν Γόργον ἀπὸ τοῦ συμποσίου καλασπάσας τῶν τριχῶν, ἔπαιον περιστάντες αὐτός τε ὁ στρατιώτης (Δεινόμαχος, οἶμαι, καλεῖται) καὶ ὁ συστρατιώτης αὐτοῦ. ὥστε οὐκ οἶδα εἰ βιώσεται ὁ ἄνθρωπος, ὦ Κοχλὶ, αἱμά τε γὰρ ἔρρυη πολὺ ἀπὸ τῶν ῥινῶν, καὶ τὸ

QUid ploras Parthenis, aut unde fractas fers tibias? PART H. Miles Aetolus, ille magnus amator Crocalae pulsavit me, quum deprehendisset tibiis canentem apud Crocalen, conductam a rivali ipsius Gorgo, & tibias mihi fregit, & mensam inter coenandum evertit, & craterem irruens effudit. Et rusticum illum Gorgon de convivio detractum crinibus, pulsarunt circumstantes tum ipse miles, Dinomachus puto vocatur, tum illius commilito, ut nesciam vivere ne homo possit, mea Cochlis. Nam copiosus de naribus pro-

a Γυθίου] Sic omnes. Γύθιον *Holst.* emendat. b Αὐλήσασαν] Αὐλοῦσαν marg. *A*1. non male. c Ἐπεισπαίσας] Ita recte Edd. & constanter. Sed *Coll.* al. ἐπεισπισὼν, al. ἐπεισπίσας, male. *Pell.* ἐπεισπάσας.

42. Ἐπεισπισὼν] Γρ. ἐπεισπίσας. *G.* Lege ἐπεισπαίσας. Hoc addiderat *Solan.* continuo, adeoque dubie, num a se, an id in *G.* invenerit.

efferretur, quamvis Διόσκυροι aliter vulgo audirent; ut Εὐχ. c. 9. & Καθ. c. 6. *M. du S.*

Διοσκύρω] Constans Edd. Lect. ut supra *Gall.* c. 20. pr. ubi *Coll.* tamen Διοσκούρω, quod ulitatius, ut illic indicatum. Sic Διοσκούρων. *Navig.* c. 9. Διοσκούροις pro *Merced.* c. 1. &c. Sed quia & alias utrumque invenitur, nihil muto. *J. F. R.*

33. Γυθίου] Lege Γυθίου, *Gythio.* *Almelov.*

42. Ἐπεισπαίσας] Sic Libri omnes nostri. *Coll.* tamen monent ab aliis ἐπεισπισὼν, ab aliis rursus ἐπεισπίσας legi. *M. du S.*

47. Ὦ Κοχλὶ] De his meretricum nominibus, & quam aliquando recte personis conveniant, dictum alibi a me: lege interim doctissimum Interpretem *Aristaneti*, nam *Aristaenetus* Epistolarum suarum nomina mutuatus est a Luciano, quod *Alciphro*, aliique plurimi amatorii scriptores fecere. *J. B.*

62. Ὑπέρμικρόν τι τῶν Λυδίων] De tonis dictum antea, dixit autem ὑπέρμικρον, ἀντὶ τῆς χορδῆς διηψηλάφων, ἀναβαλλομένην τὴν Λυδίαν ἁρμονίαν, ἥτις ἡδίστη τῶν ἄλλων καὶ πάσῃ προσφορωτάτη. κρόκη metaphora ducta a lanificio, ut apud *Sapphon.* γλυκεῖα μήτηρ οὐ δύναμαι κρόκαν τῶν ἴσων. *J. B.*

Ibid. Λυδίων] Gravissimus hic, ni fallor, omnium modus; qui fit ergo, ut ad eum tam lascive hic saltetur? *M. du S.*

66. Ἡ αὐλίσκη] Ἡ αὐλίσκη dicitur, vel ἡ αὐλίσκη θύρα. Τὸ αὐλίσκη non placet. *F. G.*

Ἡ αὐλίσκη] Sic & supra *Dial.* XII. post med. *Solanus* addit: „ Desunt haec (praeter *Aldinam*, de qua „ su-

profluxit ſanguis & facies illius tota intumuit, & livida eſt. COCHL. Furit ne homo an ebrietas erat & vinolenta inſania? PARTH. Zelotypia quaedam, Cochlis, & amor immoderatus. Crocale autem duo, puto, talenta cum poſtulaſſet, ſi ſolus habere ipſam vellet, non dante Dinomacho, illum excluſit venientem, impacta, uti dicebatur, illi janua. Gorgum vero, Oenoënſem quendam ruſticum divitem, ſuum olim amatorem, & bonum virum, admiſit, quî cum biberet, me quoque ad canendum adhibita. Jam vero proceſſerat compotatio; ego Lydium quoddam ſonabam; ſaltandi cauſſa jam ſurgere parabat, plaudente Crocale, ruſticus; laeta erant omnia: cum tibi ſubito exauditur tumultus & clamor, & aulae porta effringitur. Et paullo poſt irruunt octo juvenes ſane robuſti, & inter illos iſte Megarenſis. Statim ergo everſa omnia, Gorgos ipſe, uti dixi, pulſatus, & humi jacens conculcatus eſt. Crocale, neſcio quomodo, fuga ſe ad vicinam Theſpiadem ſubduxerat. Me vero colaphis caeſam Dinomachus jubet in malam

πρόσωπον ὅλον ἐξώδηκεν αὐτῆ, καὶ πελιδνόν ἐστιν. ΚΟΧΛ. Ἐμάνη ὁ ἄνθρωπος, ἢ μέθη τίς ἦν καὶ παροινία τὸ πρᾶγμα; ΠΑΡΘ. Ζηλοτυπία τις, ὦ Κοχλί, καὶ ἔρως ἔκτοπος· ἡ Κροκάλη δέ, οἶμαι, δύο τάλαντα αἰτήσασα, εἰ βούλοιτο μόνος ἔχειν αὐτήν· ἐπεὶ μὴ ἐδίδου ὁ Δεινόμαχος, ἐκεῖνον μὲν ἀπέκλεισεν ἥκοντα, προσαράξασά γε αὐτῷ τὰς θύρας, ὡς ἐλέγετο· τὸν Γόργον δὲ Οἰνοέα τινὰ γεωργὸν εὔπορον ἐκ πολλοῦ ἐρῶντα, καὶ χρηστὸν ἄνθρωπον προσιεμένη, ἔπινε μετ' αὐτῆς, κἀμὲ παρέλαβεν αὐλήσουσαν παρ' αὐτοῖς. ἤδη δὲ προχωρούντος τοῦ πότου, ἐγὼ μὲν ὑπέκρεκόν τι τὸν Λυδίων, ὁ γεωργὸς δὲ ἤδη [d] ἀνίστατο ὀρχησόμενος· ἡ Κροκάλη δὲ ἐκρότει, καὶ πάντα ἦν ἡδέα· ἐν τοσούτῳ δὲ κτύπος ἠκούετο, καὶ βοή, καὶ ἡ αὐλὶς ἠράσσετο, καὶ μοι μικρὸν [e] ἐπεισέπαισαν ὅσον ὀκτὼ νεανίσκοι μάλα καρτεροί· καὶ ὁ Μεγαρεὺς ἐν αὐτοῖς· εὐθὺς οὖν ἀνετέτραπτο πάντα, καὶ ὁ [f] Γόργος, ὥσπερ ἔφην, ἐπαίετο, καὶ ἐπατεῖτο χαμαὶ κείμενος. ἡ Κροκάλη δὲ, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἔφθη ὑπεκφυγοῦσα πρός τὸν γείτονα Θεσπιάδα. ἐμὲ δὲ ῥαπίσας ὁ Δεινόμαχος, Ἐκφθείρου, φη-

d Ἀνίστατο] Ἀνίσταται marg. *A1.* e Ἐπεισέπαισαν] Ex emend. *Kuſteri.* Ἐπεισέπεσον Edd. priores. f Γόργος] Γοργὸς marg. *A1.*

", ſupra) etiam in exemplari *Venetae ſecundae*; in eo ", enim *pors Peregrini* ab Inquiſitoribus aut ſuperſti- ", tioſis hominibus reſciſſa eſt". In mea *Aldina* 1. nihil deeſſe, jam dixi ad *Dial.* XIV. *J.F.R.*

Ibid. Ἐπεισέπαισαν] (Ab ἐπισπαίω. Vid. pag. praeced. ubi ἐπισπαίσας. Confer etiam infra p. 638. (Ed. A.) *Kuſt.*) In omnibus noſtris libris ἐπεισέπεσον legebatur, ſed Cl. *Kuſteri* emendatio placuit. *M. du S.*

Ἐπεισέπαισαν] Dedi hoc *Solano* atque *Kuſtero*, ut reciperem, quia ſic paullo ſupra bene legebatur, & nil facilius quam αι, η & ε inter dictantem & excipientem confunditur; & ſupra T. 2. *Tox.* c. 61. διεκπαίσας in plerisque recte, ubi tamen quaedam etiam διασπάσας. vid. ib. No. 99. Poſſet quidem pro vulgato adferri ἐσπίπτω tamen & pro *irruere* dici, ut apud *Diog. Laërt.* invenio, L. I. S. 46. σιφωνοκάμψ ἐσπίπτειν εἰς τὴν ἀγορήν. Et ap. *Herodian.* IV. 4. 12. ἐσπίπτειν εἰς τὸ στρατόν. Sed haec aliquanto minus violentam irruptionem ſignificant, & non male ibi verſum: *caſtra attigit.* Conf. & infra *Sympoſ.* c. 12. ubi forſan ſimiliter ἐπισέπαισεν dabimus pro vulg. ἐπισέπεσεν, quum ἐσπαίω & ἐπισπαίω aptiſſimum, Lucianoque proprium, *Ariſtophani* aliisque hoc ſenſu uſitatum ſit; Vid. tamen παρεισπεσεῖν probatum ad *Ep. Satur.* c. 23. *J.F.R.*

68. Ὁ Μεγαρεύς] Aetolum ſupra dixerat. Megaram Aetoliae nemo, puto, novit. Quid ſi fuit Μιλησίους; certe in literis majuſculis quam facile confundantur ΜΕΓΑΡΕΥΣ & ΜΕΤΑΠΕΥΣ, dextro crure literae πῖ, ut ſolenne eſt correpto; cuivis apparet. Porro οἱ Μεγαρεῖς ſunt ſine dubio notiores, quam οἱ Μεταπεῖς. Sed nec hi plane ignoti, *Polybii* opera & *Stephani*: quamquam hic in Acarnania non recte collocat, ut jam obſervatum *Berkelio.* *J.M.G.*

73. Ἐκφθείρου] *Faceſſe hinc, abi in malam rem.* Vid. *Bergl.* ad *Alciphr.* I. p. 57. 62. 66. & 142. ubi & προσφθείρεται, *abit ad* — in mal. partem. Conf. Noſtrum ſupra *Aſin.* c. 56. *J.F.R.*

φησὶ, καλεαγότας μοι τὰς αὐλὰς προσρίψας. ἡ νῦν ἀποτρέχω φράσουσα ταῦτα τῷ δεσπότῃ· ἀπέρχεται δὲ καὶ ὁ γεωργὸς ὀφόμενός τινας φίλους τῶν ἀστικῶν, οἳ παραδώσουσι τοῖς πρυτανεῦσι τῶν Μεγαρέα. ΚΟΧΛ. Ταῦτ' ἔστιν ἀπολαῦσαι τῶν στρατιωτικῶν τούτων ἐρώτων, πληγὰς καὶ δίκας· τὰ δὲ ἄλλα ἡγεμόνες εἶναι καὶ χιλίαρχοι λέγουσιν, ἤν τι δοῦναι δέῃ, Περίμενον, φασὶ, τὴν σύνταξιν, ἐξ' ἂν ἀπολαύω τὰς μισθοφορὰς, καὶ ποιήσω πάντα. Ἐπιτριβείην δ' ἂν ἀλαζόνες ὄντες· ἔγωγ' οὖν οὐ δέχομαι, μὴ προσιεμένη αὐτοὺς τὸ παράπαν· ἁλιεύς τις ἐμοὶ γένοιτο, ἢ ναύτης, ἢ γεωργὸς ἰσότιμος, κορem abire, & cum dicto impingit mihi fractas tibias: & nunc aufugio, nunciatura haec meo hero. Abit vero etiam ruſticus, urbanos quosdam amicos viſurus, qui tradant Megarenſem magiſtratibus. COCHL. Iſti fructus amorum iſtorum militarium, plagae & lites. Caeterum duces ſe ac tribunos cum dicant, ſi quid dandum ſit, *Expecta*, ajunt, *collectionem tributi militaris, dum ſtipendium percipiam, & faciam omnia.* Male pereant igitur ſuperbi impoſtores. Recte ſane ego iſtos omnino non admitto. Piſcator mihi aliquis obtingat, aut nauta, aut ruſticus, aequus homo, parum

a Ἐξ' ἂν] Ὁπόταν Fl. b Ἀπολαύω τὰς μισθοφορὰς] Ἀπολάσω τὴν μισθοφορὰν Fl.

82. Τὴν σύνταξιν] Quid ſit σύνταξις eod. ore interpretantur Grammatici, ſc. eſt αὐτοφορὰ ἐν ταῖς στρατιώταις διδομένη· παρέμεινον τὴν σύνταξιν, Gallis, *Je vous payerai à la monſtre.* *J.B.*

Ibid. Σύνταξιν] *La Monſtre.* *F.G.*

90. Ψόφοι] *Alciphr.* 2. 3. p. 236. συμβιοῦν Πτολεμαίῳ Σατράπαις τοιούτοις ψόφοις, quod Cl. *Bergl.* convertit: *Satrapas & ejusmodi inania nomina*, & hoc Luciani, alterumque ex *Athen.* exemplum adfert. Sed forſan hic ψόφους praeferret aliquis, ut referatur ad verba illa glorioſa, quae ſunt inanes ſonitus; at poteſt ſtare ψόφοι relatum ad ἄστοι, ut ipſi thraſones dicantur ψόφοι eſſe, veluti & ap. *Alciphr.* de perſonis dicitur. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] *Athenagoras* Apologia pro Chriſtianis. *A. Gellius* cap. XI. L. XII. *Ammian. Marcellin.* L. XXIX. *Th.M.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡ. ΤΕΛ.] Peregrinus, cognomento Proteus, cujus inſignem λιμοδείαν tam facete exagitat Lucianus, Philoſophus Cynicus fuit (ſi tamen hujusmodi palliata mendicabula tanto nomine debent eohoneſtari) imperante *M. Antonino* deſiit vivere. De quo viro diverſa prorſus fuere veterum judicia; nam *laudatur ab his, culpatur ab illis.* Hujus meminerunt *A. Gellius, Athenagoras, Tertullianus*, & *Ammianus Marcellinus.* At Lucianus noſter, vir, ſi quis alius, in deprehendendis hominum moribus ſagax, illum graphice depinxit, quippe quem penitiſſime noverat. Navem enim cum eo, ex Troade ſolvens, conſcenderat, ibique γυναῖς Περιγρίνου maſculas nuptias ſubodoratus eſt; illum mortis formidine expalleſcentem vidit; illum oborta nocte tempeſtate muliebriter exclamantem audiit. Qui Stoïcum faciunt, unde id conjecerint, non poſſum expiſcari. Quid enim? Quia tunc in aula multum dignationis habebant Stoïci (id quippe conſtat) non auſus fuerit Lucianus Stoïcum appellitare, qui eſſet tamen? Quaſi non alibi paſſim totam illam familiam acri aceto perfuderit. Itaque meræ nugæ; neque id vero dixeris, ubi a te libellus hic perlectus fuerit. Ceterum non hic tantum Peregrini meminit Lucianus, ſed & in libello πρὸς ἀπαίδευτον c. 14. ubi ſimpliciter Proteum Cynicum vocat. Meminit quoque illius in vita *Demonactis* c. 21. ubi haec leguntur. Περιγρίνῃ τῷ Πρωτέως ἐπιτιμῶντος αὐτῷ, &c. Ubi interpres, *Peregrino autem Protei filio ipſum objurgante*; ſed ibi, ut ſexcentis aliis locis lapſus eſt. Peregrinus enim & Proteus, idem. Itaque fuerat aliter vertendum. *T.F.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ] (Invenio apud *Reginonem* in Chron. ad ann. Ch. 125. inter Martyres *Peregrinum* quendam; ſub M. Antonino vero; cujus tempora optime huc quadrarent; ſi ampliori teſtimonio, & circumſtantia fata ejus conſignata fuiſſent) *Vindingius* ann. 1682. *Suid.* ὡς τὸν Περιγρίνου βίον καθάπτεται τοῦ χριστιανισμοῦ. Cave, autem, Lector, credas *T. Fabro*, hic aſſerenti non integrum ad nos perveniſſe hoc opuſculum; erraſſe enim eum oſtendam ad c. 11. ultima verba. Repertus eſt, qui ſuſpicaretur hoc nominis a Luciano ei inditum, ut Chriſtianam Religionem, *Peregrinam*, ſcilicet & a ſacris Graecorum alienam, deridendam proponeret. (vide *Pauli Vindingii* &c. p. 3.) abſurde. V. *A. Gell.* VIII. 3. & XII. 11. Natus erat in oppido Helleſponti Pario; ut ex noſtro liquet. Meminerunt honorifice tum *Gellius* l. c. tum *Maximus Tyrius* Diſſ. III. V. & *Tertull.* ad Martyr. c. 8. *Euſeb.* in Chron. Ol. CCXXXVI. *Tatian.* ſerm. ad Graec. Ad hunc Proteum reſperiſſe Pollucem apud *Philoſtratum* p. 593. Vix dubito, Peregrinum quendam inter Martyres ſub M. Antonino Vero recenſeri in Reginonis Chronico teſtatur *Vindingius* p. 4. vid. apud *Xiph.* in Adr. 206. C. Euphratem Philoſophum veneno ultro hauſto vitam finientem. *M. du S.*

HE-

rum adulandi gnarus, & multum adferens. At iſti qui ſuas criſtas quatiunt, & enarrant pugnas, *inanis ſint*, Parthenis mea, ſtrepitus.

λαχείων εἰδὼς μικρὰ, καὶ κομίζων πολλά· οἱ δὲ τὰς λόφους ἐπισείοντες ὕτοι, καὶ μάχας διηγούμενοι, c ψόφοι, ὦ Παρθενί.

DE MORTE PEREGRINI.

LUCIANUS CRONIO SALUTEM.

INfelix ille Peregrinus, aut, ut ipſe nominare ſe gaudebat, Proteus, ipſum

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡΕΓΡΙΝΟΥ ΤΕΛΕΥΤΗΣ.

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩι ΕΥ ΠΡΑΤΤΕΙΝ.

Ο Καχοδαίμων Περεγρῖν@-, ἢ (ὡς αὐτὸς ἔχαιρεν ὀνομάζων ἑαυτὸν) Πρωτεύς,

c ψόφοι] Nihil mut. Edd.

ΠΕΡΕΓΡ.] Peregrini meminit in *Demonactis vita*, & in ſequenti ſermone. In hoc Dialogo Chriſtianum nomen taxatur, quemadmodum etiam in *Philopatris*. Sed ille ſermo alterius quam Luciani eſſe videtur. *Peregrinum* Gellius ſe Athenis vidiſſe ait, qui poſtea cognominatus eſt *Proteus*. L. XII. c. 11. virum *gravem & conſtantem* vocat. Immo meminit & *Ammianus Marcellinus* L. XXIX. de qua ejus morte ait, eum Olympiis quinquennali ſpectaculo, pyra, quam ſibi ſubſtruxerat, incenſa, interiiſſe. Vocat ter *Protea*. G.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΕΡ.] *Stephano Le Moyne* in Proleg. ad Var. Sacra fol. 10. videtur Lucianus *illudere voluiſſe* hoc libello *martyrio Polycarpi*, hoc ipſo forte anno cremati; atque *eo tantum fine & conſilio traducendum ſuſcepiſſe* Peregrinum, *ut Chriſtianos eodem argumento traduceret, qui ad martyrium ſponte ruere videbantur, & qui de martyrum ſuorum*, Polycarpi praeſertim, *fortitudine gloriabantur & triumphabant*. Hunc Peregrinum non minus quam Simonem Magum, Apollonium Tyanenſem, Satanae artibus ſuſcitatum, qui invidiam Chriſtianis faceret &c. Neſcio quantum tribui debeat conjecturae viri ingenioſiſſimi. Certe hoc video, non per cuniculos aggredi nos ſolere Lucianum. Dicamus deinde aliquid de *vulture Peregrini* cum *Polycarpi columba* comparato. *J. M. G.*

ΛΟΥΚΙΑΝΟΣ ΚΡΟΝΙΩ &c.] Hinc cuivis apparet Epiſtolam eſſe πραγματείαν hanc. In Mſ. tamen λόγ@- dicitur, id eſt hiſtoria ſive narratio, quemadmodum *Herodotus* libros ſuos λόγους vocat. lib. V. ἐς δυηλατεί μοι ὁ πρώτῳ λόγῳ. Ita & lib. VI. *Hecataeum* citans. Ita & alii paſſim. Ceterum in plerisque Mſſ. hanc ſive hiſtoriam ſive narrationem fruſtra quaeſieris. Qua cauſa id factum, ſi lubet ſcire, audi, quaeſo, quod in uno ex Mſſ. reg. adſcriptum eſt: Ἐνταῦθα παριδὼν ἐκεῖ ἐκ τοῦ Περεγρίνου τελευτῆς λόγον, ἀλλὰ τὸ ὁ τούτου ἀποστάντων εἰς τ Χριστιανισμόν. Conſulto ſcilicet omiſſum fuiſſe huncce tractatum, quod in eo Lucianus derideat Chriſtianiſmum. Sed Muſis Graecis & bonarum literarum Genio lubet gratulari, quod non omnes majores noſtri fatui & muliebriter pii fuerint, neque tam inconſultam pietatem coluerint. Oſtendam tamen infra (ad c. 11.) non plane ad nos integrum perveniſſe hunc libellum. *T. F.*

ΚΡΟΝΙΩ] Graecus hic, Epicureus, Luciano familiaris, de quo alibi non legitur. *M. du S.*

ΚΡΟΝΙΩ] Si hic idem ſit Cronius Philoſophus, quem Numenii ἑταῖρον, & allegoriarum Homeri interpretem, laudat *Porphyrius* de antro Nymph. p. 119. *Barneſ.* poterit ex hac ipſa inſcriptione aetas utriusque paullo accuratius definiri. *J. M. G.*

1. Περεγρῖν@-] De hoc impoſtore multi Chriſtiani & profani ſcripſerunt. *J. B.*

Περεγρῖν@-] In marg. *A*1. adſcriptum: meminit Peregrini hujus *Tertullian.* in libello ad martyres. *J. F. R.*

2. Πρωτεὺς] Apollonius etiam Tyaneus, *Proteus* haberi voluerat. Vid. *Philoſtrat.* I. p. 6. De hoc *A. Gellius* XII. 11. Proteus audit apud *Philoſtrat.* p. 763. τὰ πρὸς τ κύνα Πρωτέα λεχθέντα. Deinde addit & ejus mortem. Inter *Philoſtrati* primi opera apud *Suidam* legitur Πρωτέα. Κύνα ἢ σοφιστήν; legi vero, ut unicus ſit liber, Πρωτέα κύνα, ἢ σοφιστήν. uti mox a *Meurſio* in Νύμφα θεατὴν feliciter factum eſt, prave antea disjunctis. unde novum orietur de aetate illius ſcriptoris argumentum, quo ſententia Cl. *Olearii* juvabitur, climinantis illud γεγονὼς ἐπὶ Νέρων@-. Vid. Praef. ad *Philoſtr.* p. 11. *M. du S.*

τὴς, αὐτὸ δὴ ἐκεῖνο τὸ τῦ Ὁμηρικῦ Πρωτέως ἔπαθεν· ἅπαντα γὰρ δόξης ἕνεκα γενόμενος, καὶ μυρίας τροπὰς τραπόμενος, τὰ τελευταῖα ταῦτα καὶ πῦρ ἐγένετο· τοσῦτῳ ἄρα τῷ ἔρωτι τῆς δόξης εἶχε. χαὶ νῦν ἐκεῖνος ἀπηνθράκωταί σοι ὁ βέλτιστος τῇ τῆ Ἐμπεδοκλέα, πλὴν ὅσον ὁ μὲν καλὸν ἁλαθεῖν ἐπειράθη ἐμβαλὼν ἑαυτὸν εἰς τὸς κρατῆρας· ὁ δὲ γεννάδας ὅτος τῇ τολυανθρωποτάτῳ τῆ Ἑλληνικῶν πανηγύρεων τηρήσας, πυρὰν ὅτι μεγίστην νήσας ἐνεπήδησεν, ὅπι τοσύτων μαρτύρων, καὶ λόγυς τινὰς ὑπὲρ τύτυ εἰπὼν πρὸς τὸς Ἕλληνας, ὀλίγῳ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν τῦ τολμήματος.

illud Homerici Protei factum ſubiit; gloriae enim cauſſa cum fuiſſet omnia, & in mille ſe formas vertiſſet, denique etiam in ignem abiit: tanto nempe gloriae amore tenebatur. Jamque in carbones tibi vir optimus verſus eſt Empedoclis exemplo, niſi quod ille effugere hominum oculos voluit, cum in crateras ipſe ſe injiceret; at hic generoſus homo, obſervata celebritatum Graecarum frequentiſſima, rogo exſtructo maximo, tot teſtibus inſiliit, cum rationem conſilii ſui non multis ante ipſum factum diebus apud Graecos reddidiſſet.

Πολλὰ τοίνυν δοκῶ μοι ὁρᾶν σε γελῶντα ὅπι τῇ κορύζῃ τῦ γέροντος· μᾶλλον δὲ καὶ ἀκύω βοῶντος, οἷά σε εἰκὸς βοᾶν, ὦ τῆς ἀβελτηρίας, ὦ τῆς δοξοκοπίας, ὦ τῆ ἄλλων ὀρυμνοσάμ

2. Quare te videre mihi videor multum ridentem obeſas viri ſenis nares: vel potius audire clamantem, vah ineptias! vah aerumnoſam gloriae cupiditatem! vah reliqua, quae

13. Νίσας] Σωσιύσας. G.

3. Ὁμηρικῦ Πρωτέως] Eos verſus reſpicit qui leguntur Od. Δ.

Πάντα δὲ γινόμενον πειράσεται, ὅσα' ἐπὶ γαῖαν
Ἕρπετὰ γίνεται, καὶ ὕδωρ καὶ θηρσὶ δεινὰς πῦρ.

Fabulam explicat *Diodorus* ſane ὑφυᾶς, ut & Lucianus in libello *de ſaltatione* (c. 19.) neque ſane infeliciter *Euſtathius*, qui illum cenſet θαυματοποιὸν fuiſſe, quales olim accepimus Calliſthenem Phliaſium, Scymnum Tarentinum, Xenophontem quemdam, Philiſpidem, atque alios, quorum meminit *Athenaeus* lib. I. *T.F.*

4. Ἅπαντα — γινόμενον] Diceres traduci verba Apoſtoli I. *Cor.* IX. 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα. Sed locutio eadem, res alia. *J.F.R.*

6. Καὶ πῦρ ἐγένετο] V. Ἐν Δ. IV. Tempus vide infra ad cap. 35. Et *Hom.* Od. Δ. 418. *M. du S.*

9. Ἐμπεδοκλέα] Quod ait hoc loco Lucianus, Empedoclem ſe in Ætnæ flammas dediſſe præcipitem, ab aliis item & Graeci & Latini nominis ſcriptoribus aſſeritur; verum more ſuo faciunt, dum aliquid circa ſummos viros τραγῳδῦσι; illum & ſua ſapientia & Lucretii præſtantiſſimi Philoſophi & Poëtae teſtimonium facile tutantur, cum præſertim ſcripſerit olim Timæus eum in Peloponneſo diem ſuum obiiſſe, & Neanthes Cyzicenus auctor fuerit, eum e curru prolapſum crus ſibi perfregiſſe, contractoque ex eo caſu morbo, periiſſe. Quorſum igitur & crateres Ætnæ, & crepidarum altera? γυργάθου λόγου. De Pythagora quot præſtigias ubique legas? de Ariſtotele autem & Euripo Boeotiae, quid? Ea certe refellere nemo quisquam poſſit, niſi & otio ſuo abutatur, & τὸ σὸ παιδιᾶς ὀψιμαθὲς prodat. *T.F.*

Ibid. Παρ' ὅσον] *Niſi quod*, verte: *praeterquam quod.* *F.G.*

11. Κρατῆρας] Ita vocabant Ætnæ montis ἀναχοάς. *T.F.*

15. Οὐ πρὸ πολλῶν] Quam Peregrini orationem reſpiciat, c. 32. videbis. *M du S.*

18. Κορύζῃ] Malim verti *dementiam* & *ſtoliditatem*, quam *arrogantiam*. Ita τὸ νικηρικὸς (D. XX. c. 3.) dixit: κενοδοξία καὶ τύφος ἐ πολλὴ κόρυζα. Et in *Pſeudomanti* (c. 20.) ἰδιώτης ἐ κορύζης μισθὸς τὴν ῥῖνα. *T.F.*

Κορύζῃ] Quid proprie ſignificet, diſce ex v. Δ. VI. Translatum quid valeat optime te docebit Scholium novum. vide Dial. XX. c. 3. & Ἀλεξ. c. 20. locis a *T. Fabro* allatis; quibus adde Συγγρ. c. 31. ubi πόλις κορύζης συγγραφικῆς γέμουσαν pronuntia urbem ab inſulſo hiſtorico conditam, & Ἀπολ. c. 21. ἔπαυσεν αὐτὸν τῆ κορύζης. *M. du S.*

23. Παρὰ τὸ πῦρ] Vid. infra c. 37. Sed ubi oratio illa Luciani praecedens? ea nempe quam ſe non nominato habitam a quodam refert capite 7. & ſequentibus. *M. du S.*

31. Τῇ πράγματος ἀμαυρᾷ] Corrig. δράματος. Metaphora enim perpetua a theatris, & artificibus ſcenicis, ducta utitur; quippe ſubjungit, τὴν μὲν πομπὴν οἶδα, & mox, ἐπαγωγὸν ὑπὲρ Σοφοκλέα, & inferius paulo, καὶ γὰρ τοῦτο πρὸς τὴν παγωδίαν ἦν, ἡ μισημβρία, & ſub finem libelli (c. 37.) αὖθις ὁρῶ γελᾶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταγροφὴν τῆ δράματος. Itaque adeo

quae dicere de talibus solemus. Ac tu quidem e longinquo ista & multo securius: at ego apud ipsum ignem, & prius adhuc in magna audientium multitudine ista dixi, graviter ferentibus quibusdam, quotquot amentiam senis admirarentur. Erant autem, qui & ipsi illum riderent. Sed parum abfuit, quin discerptus tibi fuissem a Cynicis, ut a canibus Actaeon, aut ipsius Pentheus consobrinus a Maenadibus.

3. Totus autem actionis apparatus hic fuit. Ipsum auctorem fabulae nosti, qualis fuerit, quasque tota vita dederit Tragoedias, supra Sophoclem & Aeschylum. Ego vero cum primum veni in Elidem, statim audiebam per Gymnasium illorum Cynicum quendam, magna atque aspera voce, consueta illa, & istam de trivio vir-

ἀ λέγειν εἰώθαμεν περὶ αὐτῶν. σὺ μὲν ἐν πόρρω ταῦτα, καὶ μακρῷ ἀσφαλέστερον. ἐγὼ δὲ παρὰ τὸ πῦρ αὐτὸ, καὶ ἔτι πρότερον ἐν πολλῷ πλήθει τῶν ἀκροατῶν εἶπον αὐτά· ἐνίων μὲν ἀχθομένων, ὅσοι ἐθαύμαζον τὴν ἀπόνοιαν τοῦ γέροντος. ἦσαν δέ τινες, οἱ καὶ αὐτοὶ ἐγέλων ἐπ' αὐτῷ, ἀλλ' ὀλίγου δεῖν, ὑπὸ τῶν Κυνικῶν ἐγώ σοι διεσπάσθην, ὥσπερ ὁ Ἀχταίων ὑπὸ τῶν κυνῶν, ἢ ὁ ἀνεψιὸς αὐτοῦ ὁ Πενθεὺς ὑπὸ τῶν Μαινάδων.

Ἡ δὲ πᾶσα τοῦ [a] δράματος παρασκευὴ, τοιάδε ἦν· τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα οἷός γε ἦν, καὶ ἡλίκα ἐτραγῴδει πᾶς' ὅλον τὸν βίον, ὑπὲρ τὸν Σοφοκλέα, καὶ τὸν Αἰσχύλον. ἐγὼ δ' ἐπεὶ τάχιστα εἰς τὴν Ἦλιν ἀφικόμην, παρὰ τοῦ γυμνασίου αὐτῶν ἐπήκουον ἅμα Κυνικοῦ τινος, μεγάλῃ καὶ τραχείᾳ τῇ φωνῇ τὰ συνήθη ταῦτα, καὶ [b] ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν βοω-

a Δράματος] Πράγματος Edd. hacc priores. b Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Τὴν ἐκ τρ. ἀρ. T. Fabr. Nihil juvant libri.

32. Τὸν μὲν ποιητὴν οἶδα] Οὐχ ὅτι ποιητὴς ἦν Περεγρῖνος, παρὰ τοῦτο ποιητὴν τῶν αὐτοῦ καλεῖ. ἀλλ' ἐπειδὴ τραγικόν τι πρᾶγμα διήργασαι μεγάλης συμφορᾶς αἴτιον ἑαυτῷ, καὶ οἷα οἱ τραγῳδοποιοὶ γράφουσι· παρὰ τοῦτο δὲ παρασκευὴν ἐμνημόνευσε σκηνικοῦ πράγματος, καὶ αὐτὸν ποιητὴν εἶπεν, ὡς τοιαύτης τραγῳδίας εἰσαγωγέα. V.

adeo non est quod quis de emendatione nostra possit dubitare. T.F.

Ibid. Δράματος] Hanc T. Fabri emendationem in textum, invitis libris nostris omnibus recepimus, in quibus est πράγματος vid. c. 37. M. du S.

35. Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] Διὰ τῶν γυμνασίων αὐτοῦ. Αὐτῆς pro ἐκεῖ. Sic inferius p. 741. Ἀγῆσιν ὀψόμενος τοὺς ἀθλητάς. Th. M.

Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] *Illorum gymnasio illecto*, ait interpolator veteris interpretis, doctus, Jupiter, τὴν ἀρπακίδα. Sed fallitur μανικὸν ὅσον. Non vidit, Lucianum, dum Olympiam venit, *per Eleorum gymnasium transisse*. Pausanias in Eliacis (p. 201. 44.) inter ea quae ἄξια μνήμης putat, hujus gymnasii, quod ipse vetus gymnasium vocari ait, mentionem facit, additque, καὶ ὅσα ἐς τοὺς ἀθλητὰς περὶ ἢ ἐς Ὀλυμπίαν ἀφικνεῖται, ἐν τούτῳ σφίσι τῷ γυμνασίῳ δρᾶν καθίστηκε. T.F.

Διὰ τῆς γυμνασίης αὐτῶν] Suspecta videntur. Scribendum erat alioquin παρὰ τὸ γυμνάσιον αὐτῶν, seu potius παρὰ τὰ γυμνάσια αὐτῶν. F.G.

Διὰ τῆς γυμν. &c.] Pag. ad quam *Marcil.* remittit, aut male est expressa, aut ex Edit. desumta, quam nos non possidemus; sed invenitur hac Differt. c. 31. J F.B.

38. Ἐκ τριόδου τὴν ἀρετὴν] Emenda, τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, longe enim aliud est, ἐπιδεῖξαι τὴν ἀρετὴν ἐκ τριόδου, & τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν ἐπιδεῖξαι. Prius illud nihil ad hunc locum facit. Vocat autem Lucianus τὴν ἐκ τριόδου ἀρετὴν, quia nil nisi de virtute loquebantur istaec ἐκτρώμαλα σοφίας. Inde est quod in *Timone* (c. 9. f.) Jupiter perquam facetissime dicit, ὡς ἢ ἐπιδωσόμεθα χρὴ τὰ ὦτα καθικέσθαι, ἢ ἐπιτρέψαι πρὸς αὐτῶν (φιλοσόφων) ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ, καὶ ἀσώματα, καὶ λήρους μεγάλῃ φωνῇ ξυνειρόντων. Quo loco vocula haec ΤΙΝΑ innuit tritum quid & tralatitium. Ita & in *Gallo* (c. 11.) Micyllus de Philosopho nescio quo loquens ait: καὶ ΑΡΕΤΗΝ ΤΙΝΑ πρός μὲ διέξιὼν ἐδίδασκεν, &c. Nisi quod non lubet ἐν ᾧ διατρίβουσι σοφίζεσθαι, locum illustrissimum *Plauti*, qui a nemine hactenus intellectus est, possem emendare:

— *conferunt sermones inter sese drapeta,*
Obstant, obsistunt, incedunt cum suis sententiis;

Verum id alibi a me praestitum est. Quippe legendum demonstravi,

— *conferunt sermones inter sese de arete.*

T.F.
Ibid.

βοωμένῳ, καὶ ἅπασιν ἁπαξαπλῶς λοιδορουμένῳ, εἶτα κατέληξεν αὐτῷ ἡ βοὴ ἐς τὸν Πρωτέα· καὶ ὡς ἂν οἷός τε ὦ, πειράσομαί σοι αὐτὰ ἐκεῖνα ἀπομνημονεῦσαι, ἃς ἐλέγετο. σὺ δὲ γνωριεῖς δηλαδὴ, πολλάκις αὐτοῖς ἐκείνοις παρατὰς βοῶσι.

tutem inclamantem, maledicentemque simpliciter omnibus. Tum exibat illi clamor in Proteum: & quantum potero, ſtudebo ipſa tibi illa, uti prolata ſunt, referre. Tu vero agnoſces nimirum, qui ſaepe clamantibus adſtiteris.

Πρωτέα γάρ τις, ἔφη, κενόδοξον τολμᾷ λέγειν, ὦ γῆ, καὶ ἥλιε, καὶ θάλαττα, καὶ θάλαττα, καὶ πατρῷε Ἡράκλεις; Πρωτέα, τὸν ἐν Συρίᾳ δεθέντα, τὸν τῇ πατρίδι ἀνέντα πεντακισχίλια τάλαντα, τὸν ἀπὸ τῆς Ῥωμαίων πόλεως ἐκβληθέντα, τὸν τῶν Ἡλίου ὀπισθοφύλακα, τὸν ἀνταγωνίσασθαι καὶ αὐτῷ τῷ Ὀλυμπίῳ δυνάμενον. ἀλλ' ὅτι καὶ πυρὸς ἐξάγειν τοῦ βίου διέγνωκεν ἑαυτὸν, εἰς κενοδοξίαν τινὲς τοῦτο ἀναφέρουσιν. εἰ γὰρ Ἡρα-

4. *Proteum ergo*, inquit, *vanae cupidum gloriae dicere quisquam audet? o terra, & ſol, & flumina, & mare, & familiaris Hercules! Proteum illum vinctum in Syria, illum condonantem patriae ſuae quinquies mille talenta? illum Romanorum urbe ejectum, ſibile illum inſigniorem, illum qui cum ipſo certare poſſit Olympio. Sed quod per ignem educere ſe de vita decrevit; ad vanam gloriam nonnulli hoc referunt. Nonne enim ſic Hercu-*

Ibid. Ἀρετὴν] Adde locis a *T. Fabro* allatis, Διατ. c. 11. ἀκούω γε αὐτῶν ἀεὶ κεκραγότων, καὶ ἀρετήν τινα, καὶ ἰδέαν, καὶ φύσιν, καὶ ἀσώματα διεξιόντων, ἄγνωστα ἡμοὶ ἔτι ὄντα ἀκριβῶς. Pan autem loquitur. *M. du S.*

43. Σὺ δὲ γνωριεῖς] Interpres, *Tu vero hac plane ita ſe habere cognoſces.* Atqui non ita eſt, ſed uti dicam. Metuit Lucianus ne ſibi a quoquam oratio Cynici adſcribatur; id quo ne fiat, ait, ἃς ἐλέγετο, additque, *Quam orationem facile agnoſces, qui hujusmodi canes ſaepe latrantes audieris.* Quae ſententia longe alia eſt. *T. F.*

46. Ὦ γῆ καὶ ἥλιε] Ridet Lucianus, τὸν ἀγκυρὸν φλυαρίᾳ τῇ ἐκφαυλισμάτῳ. *T. F.*

47. Πατρῷε Ἡράκλεις] Videlicet Herculem quaſi πατριάρχην, ſeu familiae ſuae principem haberi volebant Cynici, ſeque veluti Ἡρακλείτας τινὰς jactitabant. *T. F.*

48. Διώκτα] Ob Chriſtianiſmum. vid. c. 11. & 12. *M. du S.*

Ibid. Τῇ πατρίδι] Vide c. 15. & veram ſummam c. 14. Haec autem Cynici ſumma efficit fere integrum quem vocant *millionem* librarum Anglicanarum, id eſt, decies centena millia. *M. du S.*

49. Πεντακισχίλια τάλαντα] Ἐπιτραγῳδῶν Theagenes. Peregrini enim facultates, ut ea τῶν μὴ τοῦτο conſtabit, XV. talenta non exſuperabant. *T. F.*

Πεντακισχίλια] Ἰσοβαλικῶς. Inferius Lucianus c. 14. πεντακόσχιλια τάλαντα dixit. *F. G.*

Ibid. Ἀπὸ — ἐκβλ.] Vide cap. 18. *M. du S.*

51. Τῷ Ὀλυμπίῳ] Subaudi Διΐ. *F. G.*

54. Οἱ γὰρ Ἡρακλῆς ὄντως;] Igne mori multi glorioſum putarunt, inter quos etiam fuit Calanus, qui ſe ultro incendio obtulit, cum jam mori decreviſſet. *Nicolaus Damaſcenus* & Philoſophus & Hiſtoricus ſcribit a ſe viſum Zarmanochegam Indum, qui ſatis fortunatus Athenis ſe cremavit, quod abunde vixiſſet, in cujus tumulo ita inſcriptum fuit. Ζαρμανοχηγὰς Ἰνδὸς ἀπὸ Βαργόσης κατὰ τὰ πάτρια Ἰνδῶν, αὐτὸν ἀπθανατίσας κεῖται. *G. C.*

55. Διόνυσον] Unde Antipater Sidonius de Hercule & Baccho,

— οἱ δ' ἀπὸ γαίης
Ἤλθον ἐς ἀθανάτους οὐ πυρὸς ἀμφίτροφοι.

T. F.

Διόνυσον] De Aeſculapio vid. Θ. Δ. XIII. De Baccho quid adferat *T. Faber* legiſti. Ego alibi de eo me legere nihil memini, praeter combuſtam fulmine matrem ſervatumque a Jove infantem; nec ad aliud alludi exiſtimo. *M. du S.*

58. Θεαγένης] Philoſophus Cynicus. *T. F.*

Ibid. Τοῦτο γὰρ — ἐκαλεῖτο] Sic & *Long. Paſt.* 2. p. 74. Ed. *Jung.* & IV. 112. Ed. *Moll.* Item *Alciphr.* III. p. 406. *J. F. R.*

64. Πᾶς] Haud facile crediderim Lucianum tam curioſum & jam Philoſophorum acrem ſpectatorem, ignoraſſe quae Olympiade proxime antecedente a Peregrino deſignata eſſent & promiſſa, etiamſi ludis ipſe non interfuiſſet, quod tamen haud temere ſtatuendum eſt ob rationes deinde adducendas. Quid ergo? Nempe, ut ſcenae ſerviat haec nunc quaerit, ut res tota melius & plenius ob oculos Lectorum mox ponatur. Quod & adhibito mox larvato oratore, ſub quo ipſe latere voluit, abunde praeſtitum leges. *M. du S.*

66. Ἐπῄνουν δὲ τὰ λοιπὰ] Verba haec plane amittunt elegantiam, ſi reddantur cum interprete *verum audiebam reliqua cum verba funderet, ac mirificis laudibus Proteum extolleret.* Narrat hic Lucianus, ſe audiviſſe quendam Theagenem φωνῇ μιγάλῃ ἐν τριχίῃ in trivio virtutes latrantem, & deinde de Proteo ſeu Peregrino dixiſſe, ſane qui clamat voce magna & aſpera, gravate verba, & non niſi magno cum labore niſuque pronuntiat; *fundere verba* ii dicuntur qui prompta, facili, atque plena oratione utuntur; ſic *fluentia* ver-

cules? Non enim Aeſculapius ac Bacchus fulmine? Non enim ultima aetate in crateras Empedocles?

κλῆς ὕτως; ὁ γὰρ Ἀσκληπιὸς ϗ Διόνυσος κεραυνῷ; ὁ γὰρ τὰ τελευταῖα Ἐμπεδοκλῆς εἰς τὺς κρατῆρας;

5. Cum vero dixiſſet iſta Theagenes, hoc enim clamoſo illi nomen erat, interrogo adſtantium aliquem, *Quid vellet ſibi illud de igne, aut quid ad Proteum Herculem atque Empedocles?* Ille, *Non ita multo poſt*, inquit, *cremabit ſe ipſe Proteus Olympiis. Quomodo*, inquam, *aut, qua de cauſſa?* Tum ille reſpondere parabat; clamabat autem Cynicus, ut alium exaudire non poſſes. Audivi igitur profundentem reliqua, & admirabiles quosdam dicendi exceſſus de Proteo proferentem. Nam Sinopenſem il-

Ὡς δὲ ταῦτα εἶπεν ὁ Θεαγένης (τοῦτο γὰρ ὁ κεκραγὼς ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο) ἠρόμην τινὰ τῶν παρεστώτων, τί βούλεται τὸ περὶ τοῦ πυρὸς, ἢ τί Ἡρακλῆς ϗ Ἐμπεδοκλῆς πρὸς τὸν Πρωτέα; ὁ δὲ, Οὐκ εἰς μακρὰν, ἔφη, καύσει ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς Ὀλυμπιάσι. Πῶς, ἔφην, ἢ τίνος ἕνεκα; εἶτα ὁ μὲν ἐπειρᾶτο λέγειν· ἐβόα δὲ ὁ Κυνικὸς, ὥστε ἀμήχανον ἦν ἄλλου ἀκοῦσαι. ἐπήκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ, καὶ θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος περὶ τοῦ Πρωτέως· τὸν μὲν γὰρ Σινωπέα, ἢ τὸν διδάσκαλον

verba apud Auctorem carminis ad Piſon. Et *fluens cantus* apud *Valer. Flacc.* lib. 3. Argonaut. v. 158. ῥοῦν λόγων apud *Ælian.* lib. 8. c. 12. ποικ. occurrunt. vix habent Latini, quo elegantiam illam, quæ in verbis Luciani eſt, exprimant; niſi circumlocutione utantur, ut, exaudiebam *cum magno conatu reliqua dicentem.* Quo reſpiciunt etiam illa quæ ſequuntur: ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν ἐβάκχευε γελοίως. Et p. 43. ἐγὼ δ' ἀφεὶς αὐτὸν ἀλῳήγυύμην. *ego relinquens illum, qui ſe vociferatione rumpebat.* Adde quod ἐξαντλεῖν ſemper de re moleſta & gravi dicatur. *Euripid.* Med. v. 79.

Ἀπολόμεθ' ἆρ' εἰ κακὸν προσοισόμεσθ'
Νέον πολλοῖς, πρὶν τὸ δ' ἐξαντληθέν.

Priusquam illud malum exhauſtum ſit. Et *Alceſt.* v. 354.

— ἀλλ' ὅμως βάρος ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν.

Quomodo *exhaurire dolorem* & alia apud Latinos paſſim leguntur. *Gisb. Cuperus* Obſerv. l. 3 c. 2. *Almel.* Ἐπῆκουον οὖν τὰ λοιπὰ, ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ & θαυμαστάς τινας ὑπερβολὰς διεξιόντος κατὰ Πρωτέως.] Clariſſimus quidam & Ampliſſimus Vir, ut patet ex ejus nota *Amſt.* editioni pag. 562. allita, videtur in Luciano legiſſe ἐξαντλοῦντος, cujus cauſſam nullam video. Et tamen tota Viri Cl. animadverſio in ἐξαντλέω eſt poſita. At ἐξαντλέω & ἐπαντλέω ſunt diverſiſſima; illud eſt *exhaurio*, hoc *infundo*. Id quod patet ex triſſimo proverbio, εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. quo & utitur Noſter; apud quem etiam in *Timone* c. 18. ait Plutus, ὥστε εἰς τὸν Δαναΐδων πίθον ὑδροφορήσειν μοι δοκῶ, ϗ μάτην ἐπαντλήσειν, τοῦ κύτους μὴ σίγοντος. *Quare in Danaidum dolium aquam ingeſturus mihi videor, & incaſſum infuſurus, fundo non continente.* Male quoque culpatur hic Interpres, qui ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ vertit, *quum verba funderet.* Interpretem ſatis defenderit *Budaeus*, ex *Syneſio* proferens ἐπαντλεῖν τὸν λόγον, idque cum Cicerone *fundere*; cum Plauto *funditare verba* interpretans. Caeterum nimis crebro hæc loquendi forma, ἐπαντλεῖν λόγους, *verba fundere, copioſe de re quapiam dicere*, ab ipſo Luciano noſtro eſt uſurpata, quam ut ea ignorari, multo minus damnari debuerit. In *Jove Tragoedo* c. 50. Τιμοκλῆς τὰ καινὰ ταῦτα & καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρητα πάντα ἐπαντλεῖ. *Timocles vulgaria haec & quotidiana, alia ſuper alia, omnia refutatu neutiquam difficilia, ingerit.* Sic Charon ſermoni ſuo multos immiſcens verſus Homeri, dicitur πολλὸν τὸν Ὅμηρον ἐπαντλεῖν, in *Contemplantibus* c. 23. Pro ἐπαντλέω eodem uſu poſuerunt Graeci & καταντλέω. in *Demoſthenis Encomio* c. 16. ἢ πού γε λήθην καλαχεῖν μου τῶν ὤτων, ὥσπερ βαλανεὺς καταντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον; *Num in animum inducis implere mihi aures, inſtar balneatoris, reliquum ſermonem exhauſtum in me fundens?* In *Lexiphane* c. 17. τοσοῦτον βόρβορον συνῳκίσας, κατήντλησάς μου μηδὲν σε δίνει σίγασμόν. (male in Salmurienſi hic σίγασμόν excuſum.) *Tantum coeni undiquaque corraſum in me, qui nullam tibi intuli injuriam, effudiſti.* Paullo ante pro eo dixerat κατασκεδάσαι· ait enim illic, Καὶ ἢν μὴ τάχιστα ἐξεμέσω ταῦτα πάντα, ὁπόσα διεξεληλύθας, εὖ ἴσθι, παραυτίκα σοι δοκῶ, ὑφ' ὧν κατεσκέδασάς μου ὁμοιάτων. *Ac niſi quamprimum omnia illa, quae recitaſti, evomuero, certo ſcias, videor mihi mox inſania fore correptus, circumſtrepentibus me illis nominibus, quae in me modo effudiſti.* Sic in *Eunucho* c. 2. ὅλας ἀμάξας βλασφημιῶν κατεσκέδασαι ἀκάλων. *Integra convitiorum plauſtra invicem in ſe effuderunt.* Caeterum τὸ ἐπαντλέω verbum reſtituendum eſt Scholiaſtae anonymo *Homeri*: apud quem quum ad Il. A. vſ. 176. ἀφύξειν exponitur per ἀπαντλήσειν, lege ἐπαντλήσειν. idque congruens eſt cum verbo ſequenti προσαυξήσειν, *accumulaturum eſſe*, quod ab Scholiaſta expoſitionis cauſa additur. *J. J.*

67. Ἐπαντλοῦντος] Ἐπαντλεῖν contrarium eſt τῷ ἐξαντλεῖν. Alibi εἰς Δαναΐδων πίθον ἐπαντλεῖν. *F. G.*

69. Σινωπέα] Diogenem. *M. du S.*

71. Σω-

λον αὐτῷ Ἀντισθένη, οὐδὲ προσκάλλειν ἠξίου αὐτῷ, ἀλλ' οὐδὲ τὸν Σωκράτη αὐτόν· ἐκάλει δὲ τὸν Δία ἐπὶ τὴν ἄμιλλαν. εἶτα μμύτοι ἔδοξεν αὐτῷ ἴσως πως φυλάξαι αὐτὸς, καὶ οὕτω κατέπαυσε τὸν λόγον.

Δύο γὰρ ταῦτα, ἔφη, ὁ βίος ἄριστα δημιουργήματα ἐθεάσατο, τὸν Δία τὸν Ὀλύμπιον, καὶ Πρωτέα· πλάσται δὲ καὶ τεχνῖται, τοῦ μὲν Φειδίας, τοῦ δὲ ἡ φύσις· ἀλλὰ νῦν ἐξ ἀνθρώπων εἰς θεοὺς τὸ ἄγαλμα τοῦτο οἰχήσεται, ὀχούμενον ἐπὶ τοῦ πυρὸς, ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπόν. ταῦτα ξὺν πολλῷ ἰδρῶτι διεξελθὼν, ἐδάκρυε μάλα γελοίως, καὶ τὰς τρίχας ἐτίλλετο, ὑποφειδόμενος μὴ πάνυ ἕλκειν, καὶ τέλος ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μεταξὺ τῶν Κυνικῶν τινες, παραμυθούμενοι.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος εὐθὺς ἀναβαίνει, ὁ Φειμείνας ἀφαλυθῆναι τὸ πλῆθος, ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις τοῖς πρατέροις ἱερείοις ἐπέχει τὰ σπονδῶν. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἐπὶ πολὺ ἐγέλα, καὶ δῆλος ἦν γειόθεν αὐτὸ ἁρπάσων· εἶτα ἤρξατο κἀδέ πως· ἐπεὶ ὁ κατά-

lum, aut illius magistrum Antisthenem, ne comparare quidem illi dignabatur, sed nec ipsum Socratem: Jovem potius ad certamen illud provocabat. Deinde tamen visum illi est aequo aliquatenus fastigio utrumque servare, atque ita orationem finiit: 6. *Haec nempe duo*, inquit, *opera praestantissima spectavit orbis, Olympium Jovem & Proteum. Fictores & artifices alterius Phidias, alterius vero natura. At nunc de hominibus ad Deos hoc simulacrum abibit, invectum igni, nobis relictis orphanis.* Ista multo cum sudore ubi pronunciasset, ploravit ridicule, & crines sibi vellit, *aliquantum* tamen parcens, ne nimis traheret. Tandem gannientem adhuc Cynicum quidam velut consolantes abducunt.

7. Post hunc vero alius statim escendit, dilabi multitudinem non passus, sed ardentibus adhuc prioribus extis infundens libamina. Ac primo quidem multum risit, quod ex imis illum praecordiis facere, appareret. Tum ita fere exorsus est: *Quando-*

71. Σωκράτη] Nihil variare Edd. addiderat *Solan.* An quia Σωκράτου quaesivit? Ut supra *Paras.* c. 19. (ubi tamen *Fl.* etiam Σωκράτη) sed utramque terminationem probam esse ostendimus l. d. *J. F. R.*

76. Δία τὸν Ὀλύμπιον] Opus Phidiae, ex ebore & auro. Describitur a Pausania. *T. F.*

79. Τὸ ἄγαλμα τοῦτο] Nota duriorem metaphoram, sed Cynico convenientem. Peregrinum enim intelligit, quem cum Jovis Olympii simulacro comparavit. Ita & mox. *T. F.*

80. Ὀρφανοὺς ἡμᾶς καταλιπ.] Respondent haec verbis *Evang. Joan.* XIV. 18. Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς: ad quae Rev. *Elsner.* ὀρφανοὺς tam parentes quam liberos *orbos* dici probat. *J. F. R.*

83. Τὰς τρίχας ἐτίλλετο] *Th. Mag.* v. τίλλω. *M. du S.*

87. Μετὰ δὲ τοῦτον ἄλλος] Hic anonymus, quo vehit ὑποκριτῇ utitur Lucianus, ὁ τῷ δράματι διδάσκαλος, Peregrinum suis coloribus depinget. *T. F.*

88. Ἀλλὰ ἐπ' αἰθομένοις] Metaphora a sacris ducta: non poterat χαριέστερον hic noster. *T. F.*

89. Ἐπ' αἰθομένοις] Μεταφορικῶς. *F. G.*

Ἐπ' αἰθομένοις] Non damnaverim repetitionem Praepositionis, ἐπ' αἰθομένοις ἐπέχει sed sine fraude etiam fuerit, quod interpretatus sum, ac si legeretur mutatione tenuissima ἐπὶ αἰθομένοις. *J. M. G.*

90. Ἐπὶ πολὺ] Delerat *Solan.* ἐπὶ. Ego nondum, nisi auctoritas accesserit; etsi ἐπὶ πολὺ, *diu*, hic revera minus placet, quam simplex πολὺ, multum, i. e. *effuse* risit. *J. F. R.*

91. Νειόθεν] Homericum. *J. B.*

Νειόθεν] Poëtica vox est. Videlicet alludit ad locum *Homeri*, primulo initio Iliad. K.

Νειόθεν αὖτ' ἀνιδρείῃσι — *T. F.*

Νειόθεν] *Homer.* Il. K. 10. *M. du S.*

94. Τὰ Ἡρακλείτου δάκρυα] *Juvenalis* X. de Democrito & Heraclito,

Jamne igitur laudas, quod de sapientibus alter
Ridebat, quoties de limine moverat unum
Protuleratque pedem; flebat contrarius alter?

T. F.

5. Οἷόν τι τὸ ἄγαλμα] Iterum ridet φορτικὴν illam metaphoram Theagenis. Eodem mox spectat, cum de Canone Polycleti loquitur. *T. F.*

11. Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν Ἐπεὶ] Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν, ἐπεὶ. *Th. M.*

Ὁ τοῦ Πολυκλείτου κανὼν] *Plinius* XXIV. *Idem* (Polycletus) & *Doryphorum viriliter puerum fecit, & quem Canona artifices vocant, lineamenta artis ex eo petentes, velut a lege quadam.* Hujus Canonis meminit quo-

doquidem execrabilis ille iſte Theagenes finem impuriſſimae orationis ſuae Heracliti fecit lacrimas ; ego e contrario a Democriti riſu incipiam , & denuo riſit tantum , ut etiam noſtrum plures ad riſus ſocietatem pertraheret.

ξατο Θεαγένης τέλος τ μιαρωτάτων αὐτῦ λόγων τὰ Ἡρακλείτυ δάκρυα ἐποιήσαλο , ἐγὼ χ τὸ ἐναντίον ἀπὸ τῦ Δημοκρίτυ γέλωτος ἄρξομαι· καὶ αὖθις ἐγέλα [a] ὄπιπολὺ , ὥστε κ ἡμᾶς τὺς πολλὺς ὄπὶ τὸ ὅμοιον ἐπεσπάσαλο.

8. Dein ſe convertens , *Aut quid enim aliud* , inquit , *viri , faciendum eſt , ubi audimus dictiones adeo ridiculas , videmus autem viros ſenes deſpuendae cujusdam gloriolae cauſſa tantum non ſaltare in caput in publico. Ut autem ſciatis , quale ſimulacrum ſit jam comburendum , me audite , qui diligenter obſervavi illius animum , & vitam exploravi : quaedam vero de civibus iſtius exquirendo cognovi , iisque , qui neceſſitate quadam recte iſtius noſſe debebant.*

Εἶτα ὄπιστρέψας ἑαυτὸν , Ἤ τί γὰρ ἄλλο , ἔφη , ὦ ἄνδρες , χρὴ ποιεῖν ἀκούονταας μὲ ἕτω γελοίων ῥήσεων , ὁρῶνταας δὲ ἄνδρας γέροντας δοξαρίυ καλαπτύστυ ἕνεκα , μονονυχὶ κυβιστῶνταας ἐν τῷ μέσῳ ; ὡς δὲ εἰδείητε οἷόν τι τὸ ἄγαλμά ὄστι τὸ καυθησόμενον , ἀκούσατέ μυ , ἐξαρχῆς ὧν φυλάξαντος τ γνώμην αὐτῦ , κ τ βίον ὄπιτηρήσαντος· ἕνια δὲ καὶ τ πολιτῶν αὐτῦ ἐπυνθανόμην , κ οἷς ἀνάγκη ἦν ἀκριβῶς εἰδέναι αὐτόν.

9. *Hoc enim fictum naturae manibus ſimulacrum , hic Polycleti canon , cum ad virilem aetatem perveniſſet , in Armenia deprehenſus in adulterio plagas accepit ſane multas , ac tandem ſaltu de tegulis effugit , obturatum raphano podicem auferens. Deinde adoleſcen-*

Τὸ γὰρ τ φύσεως τῦτο πλάσμα κ δημιύργημα , ὁ τῦ Πολυκλείτυ κανὼν , [b] ἐπεὶ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαλο , ἐν Ἀρμενίᾳ μοιχεύων ἁλὺς , μάλα πολλὰς πληγὰς ἔλαβε , κ τέλος χ τῦ τέγυος [c] ἁλόμενος διέφυγε , ῥαφανίδι τ πυγὴν βεβυσμένος ἐ-

a Ἐπιπολὺ] Jam & ſic P. cum ante divideret. b Ἐπεὶ] Recte B. S. Aliae Ἐπεὶ, quaſi nova periodus inciperet. c Ἁλόμενος] Sic omnes. Malim ἁλάμενος.

4. Κυβιστῶντας] Κυβεύοντας. G. Lege κολυμβῶντας.

15. Διέφυγε, ῥαφανίδι] Τὺς μοιχοὺς γὰρ τοιαύτῃ λάπτειν τῶν παλαιῶν ἔθος ποιῆ. ἐτὸν γὰρ ἰάλῳ μὴ * πολλὰς τὰς † ἄλλας , τιλάντῶντας , ῥαφανίδι τῇ πυγῇ τὸ μοιχοῦ πάνυ ἀδρὸν ἔτυμον. V.

* Πολλὰς] Lege σωπὰς. J. Gron. Sed ſi ita legas, poſt ἄλλας reponito. M. du S.

† Ἄλλας] Ἄλλας alias Voſſ. ad Catull. p. 42. ubi non intellexit τοιαύτῶντας. J. Gron.

quoque in lib. *de Saltatione* (c. 75.) Lucianus. τὸ δὲ σῶμα κατὰ τ Πολυκλείτυ κανόνα πᾶν ἐπιδείξειν μοι δοκῶ. T. F.

15. Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Supplicium deprehenſorum in adulterio. τὺς μοιχοὺς ταῖς ῥαφανίσιν ἐλαύνειν κατὰ τὰς ἑόρτας. *Heſych.* huic ſupplicio inſuper addit depilationem & cineris calidi aſperſionem Scholiaſt. *Ariſtophan.* ad nubes. J. B.

Ῥαφανίδι τὴν πυγὴν βεβυσμένος] Catullus:

At tum te miſerum , malique fati ,
Quem attractis pedibus , patente porta

(hoc loco idem eſt ac πρωκτὸς)

Percurrent raphanique mugilesque.

Sed rem omnem optime deſcribit *Ariſtophanis* Schol. in νεφέλαις ad hunc verſum,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδόμῆς σου , τέφρα τε τιλθῇς

ἅτω γὰρ , ait ἅτος , &c. Neque enim vacat tranſcribere. Ceterum mihi obiter monendus eſt lector, verſum illum corruptum eſſe. Qui pote , inquies, cum ita planus ſit ; ita facilis ſit? Atqui ita eſt. Nonne unâ ſyllabâ modulum ſui generis excedit ? Lege itaque,

τί δ' ἢν ῥαφανιδωθῇ γε πυιδάς σου , τέφρα τε τιλθῇς

T. F.

εἶτα μειράκιόν τι ὡραῖον διαφθείρας, τριχιλίων ἐξωνήσαλο τοὺς τ γονέων τῦ παιδὸς, πενήτων ὄντων, μὴ ὅπι τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας.

tulum formosum cum corrupisset, tribus millibus redemit se à parentibus pueri pauperculis, ne ad Praesidem Asiae deduceretur.

Ταῦτα χὴ τὰ τοιαῦτα ἐάσειν μοι δοκῶ· πηλὸς γὰρ ἔτι ἄπλαστος ἦν, χὴ οὐδέπω ἐντελὲς ἄγαλμα ἡμῖν ἐδεδημιούργηλο. ἃ δὲ τ πατέρα ἔδρασε, χὴ πάνυ ἀκῦσαι ἄξιον, χήτοι πάντες ἴστε, χὴ ἀκηκόαλε ὡς ἀπέπνιξε τ γέροντα, οὐκ ἀναχόμενος αὐτὸν ὑπὲρ ἑξήκονλα ἔτη ἤδη γηρῶντα. εἶτα ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα διεβεβόητο, φυγὴν ἑαυτῦ

10. *Haec, & quae sunt in hoc genere, placet omittere: argilla enim adhuc erat informis, nondum inde perfectum nobis simulacrum effictum fuerat. Quae autem patri fecerit, audire omnino operae pretium est. Quamquam nostis omnes & audiistis, ut senem suffocaverit, non passus illum ultra sexaginta annos jam senescere. Deinde cum pervulgatum esset facinus, exilio*

16. Τριχιλίων] Subaudi δραχμῶν. F.G.

Τριχιλίων ἐξωνήσαλο] Vertunt *tribus nummorum millibus redemit*, in quibus vocem secundam subducta linea notavit Pater, qui haud dubie voluit intelligi τριχιλίων δηναρίων. Et merito. Quum manifeste sic intelligere appareat ipsum Lucianum ex *D. Meretr.* XI. ubi Charmides ait, καί τοι τοσαῦτά πωρ' ἐμοῦ λαμβάνοντα, χὴ νῦν ἐπιδὴ χιλίας αὐτούς οὐκ εἶχον δοῦναι, ubi interpres simpliciter *mille petenti*, quum intelligat δραχμὰς, quomodo vertit in *Pseudologista* cap. 30. πεντήκονλα δ' ἑπλακοσίας ἑβδόμας *septingentas & quinquaginta drachmas:* & ex Asini loco manifestiore, χὴ πεντήκονλα μὲν πάντε δ' εἴκοσιν Ἀττικῶν, ubi idcirco vertere etiam potuerunt *quinque & viginti drachmis Atticis.* Sic ergo debuerunt quoque cap. 8. in *Saturnalibus*, περὶ ταλάντων γε δ' μυριάδων, ubi vertunt *talentis & decem nummum millibus.* J.G.

18. Ἐπὶ τ ἁρμοστὴν ἀπαχθῆναι τ Ἀσίας] Vox ἁρμοστὴς olim nomen fuit magistratus apud Spartiatas, qui mittebatur praefectus alicujus urbis aut regionis. At tempore Luciani pridem desierat usus ejus magistratus & vocis, nam ἀνθύπατος a Graecis, *Proconsul* a Latinis vocabatur magistratus, qui Roma missus Asiam regebat. Nec video, quare hanc vocem a tanta antiquitate revocaverit Lucianus, ut designaret Romanum proconsulem, penes quem erat jus gladii ad punienda crimina. *Palm.* Intelligit Proconsulem. *Diodorus Siculus* lib. 13. existimavit vocem esse Laconicam, vel Laconibus peculiarem. ὁ δ' ἐν τῇ πόλει καθιστάμενος ὑπὸ Λακεδαιμονίων ἁρμοστὴς (οὕτω γὰρ Λάκωνες ἁρμοστὴν ἐκάλουν) &c. At ego de Laconibus dici ἁπλῶς non puto. *Xenophon* enim de Thebanis lib. VII. Ἑλληνικῶν usurpavit, ut & *Plutarchus* in vita Demetrii, ubi Hieronymum historicum ait ἐπιμεληλὴν δ' ἁρμοστὴν Thebarum ab eo fuisse constitutum. Harmostae aliter dicebantur ἁρμοστῆρες. *Xenoph.* lib. IV. alibi autem ἁρμόζοντες, quemadmodum ὁ πειράζων pro πειρατὴς, & sexcenta alia. T.F.

21. Πηλὸς] Legend. *Casaub.* ad illud Persii, *udum & molle lutum es.* J.B.

28. Ἄλλο ἄλλοτε ἀμείβων] Id aliter Graeci dicunt, ἄλλο πρὸ ἄλλης ἐλαύνειν. T.F.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τ Χριστιανῶν ἐξέμαθε] Athenagoras Apologia. *Th. M.* Εὐφυεῖς. T.F.

Θαυμαστὴν σοφίαν τ Χριστιαν.] Ironice hoc dici, non est, quod moneam. sed vel sic sanctitatem Christianae Religionis huic scurrae agnitam satis patet, qui neque hic neque in sequentibus ullius eam sceleris cum ignaro illius aetatis vulgo ream arguat. Non, ut *Tacitus, per flagitia invisos, & odio humani generis noviſſima meritos*, dicit, (Ann. XV. 44.) aut *exitiabilem superstitionem.* Ipsi postea Christiani suam religionem *Philosophiae* nomine saepe appellarunt, uti apud Chrysostomum passim, aliosque Patres, videre est. M. du S.

32. Ἱερεῖσι δ' γραμμ.] Christianorum Doctores Judaeorum titulis, vir apud priores minime vulgatus ornat; quorum posteriorem Aegyptiis etiam alibi tribuit B. πρ. c. 14. Φιλοψ. 34. & Μακρ. c. 4. Γραμματεῖς nullos apud nostros ilia aetate invenimus. Apud Christianos illius temporis *Presbyteri*, vel *Episcopi* tantum audiebant. M. du S.

33. Καὶ τί γὰρ] Non vidit Interpres harum vocularum venustatem. T.F.

Ibid. Παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε] Ita *Xenophon* in luculentissima illa de Agesilao rege oratione, παῖδα ἀπέδειξε τ Τισαφέρνη τῦ ἀπάτη. T.F.

34. Προφ. χὴ διαπάρχας, χὴ ξυναγ.] Et hi, excepto secundo, a Judaeis petiti tituli. De quibus singulis haec paucis accipe. Duplex apud Christianos *Prophetarum* genus fuit; priores quibus a Spiritu sancto actis futura praedicere dabatur. Cessasse hi cum Apostolis videntur. Posteriores, doctores tantum, nullis extraordinariis spiritus donis instructi, quibus illi priores. Utrumque genus hoc prophetandi agnoscunt, non perfunctorie legenti, sacrae novi Testamenti scripturae. Quosnam, cum secundo loco διαπάρχας dicitur, indicare voluerit, incertum; vox enim a sacris Ethnicorum desumpta, in quod Christianum munus quadret, non satis constat. Cum tamen ipsi Christiani nomen θίασος de suis conventiculis non respuerint, *principem Ecclesiae*, sive *Episcopum* voluisse, vero absimile non est. Συναγωγὰς idem ferme ei sub alio nomine designat. M. du S.

35. Πέν-

exilio a ſe damnatus oberravit aliam alia terra permutans.

11. *Quo quidem tempore etiam admirabilem Chriſtianorum ſapientiam edidicit, in Palaeſtina cum ſacerdotibus illorum & ſcribis verſatus. Et, quid multa? Brevi tempore, ut pueri juxta ſe viderentur omnes, effecit, Propheta ipſe, & chori illorum praeſul, & concionator, & ſolus omnia. Ac librorum alios interpretatus eſt, ac declaravit, multos ipſe conſcripſit: itaque Dei inſtar ipſum habebant, & utebantur legiſlatore, & ſuum ſcribebant antiſtitem. Nempe magnum illum adhuc*

καὶ ἀδικάσας ἐπλανᾶτο, ἄλλην ἄλλοσε ἀμείβων.

Ὅτε δὴ καὶ τὴν θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν ἐξέμαθε, καὶ τὴν Παλαιστίνην τοῖς ἱερεῦσι καὶ γραμματεῦσιν αὐτῶν ξυγγενόμενος. καὶ τί γάρ; ἐν βραχεῖ παῖδας αὐτοὺς ἀπέφηνε, προφήτης, καὶ θιασάρχης, καὶ ξυναγωγεύς, καὶ πάντα μόνος αὐτὸς ὤν. καὶ τῶν βίβλων τὰς μὲν ἐξηγεῖτο, καὶ διεσάφει, πολλὰς δὲ αὐτὸς καὶ ξυνέγραφε, καὶ ὡς θεὸν αὐτὸν ἐκεῖνοι [a] ἡγοῦντο, καὶ νομοθέτην ἐχρῶντο, καὶ προστάτην ἐπέγραφον. τὸ μέγαν γοῦν

a Ἡγοῦντο] Sic Mſ. RG. Ἐδηγοῦντο Edd. male.

30. Θαυμαστὴν σοφίαν τῶν Χριστιανῶν] Θαυμαστὴν μὲν οὖν, ὦ μιαρὲ, καὶ παντὸς • ἐπίκεινα θαύματος εἰ ἐστὶ σοὶ τοσοῦτον ὅτι ἐν ἀλαζόσι τὸ πάλλον αὐτῆς ἀνεπίσκεπτον καὶ ἀδόκητον. *V.*

• Ἐπίκεινα] Scripſit, credo, ἐπινοῆσαι. *M. du S.*

35. Πάντα μόνος] Dixerunt ad *Petron.* Apparet ex hoc Dialogo, fruſtra eos eſſe qui Lucianum noſtrum contenduut olim fuiſſe Chriſtianum. *J. B.*

Πάντα μόνος αὐτὸς ὤν] *Alciphr.* II. 3. p. 236. ἐγὼ γὰρ αὐτῆς εἰμι πάντα. Ubi *Bergl.* plura ſimilia. Sed habuimus etiam ap. Noſtrum in *Tyrannicid.* c. 4. *J. F. R.*

36. Τῶν βίβλων] Hinc diſce quanta veneratione ſacros tum proſequerentur Libros; quibus explicandis tam inſignem ſui cultus partem, ut vel alienis res innoteſceret, tribuerent. De *ſacris* enim *cum veteris tum novi Teſtamenti libris* hoc intelligendum minime dubium videri debet. At, inquies, nullo diſcrimine libros Peregrini ipſius mox his annumerat, cum addit, *& ab eo multos ſcriptos.* Quid mirum ſi vir ab his ſacris prorſus alienus diſcrimen illud ignorarit? Nec tamen eodem loco a Chriſtianis habitos diſerte ait: aut, ſi diceret, tam imperito harum rerum facile credendum fuit. Libros a ſe conſcriptos Peregrinus, hoc palam auctore, ut ſuos edidit; nec, ſi pro ſacris obtrudere voluiſſet, tam oſcitanter circa has res verſabantur Chriſtiani, quin mox fraudem & ſenſuri fuiſſent, &, ut par erat, reſpuituri. Nam quod liber unus aut alter ad tempus eis pro ſacro obtruſus eſt, paulo poſt, re rite ad examen revocata, rejectos ſcimus; nec quemquam in Canonem admiſſum, de quo non abunde Divinum eſſe conſtaret. *M. du S.*

37. Καὶ ὡς θεὸν αὐτ. ἐκ. ἡγοῦντο] Ultima vox ex Mſ. R. G. eſt; omnes enim impreſſi ἐδηγοῦντο corrupte. Genuinam eſſe quam ſequimur ſcripturam, ex ſequentibus patet. Putavit enim levis homuncio, Chriſtianae fidei prorſus ignarus, omnes a Chriſtianis pro Diis cultos, qui Religionis ſuae ſtrenuos ſe gererent aſſertores; quia conditorem ejus Chriſtum adorari ab iis compertum erat. Qua in re ratio eum & conjectura mirum quantum fefellit. *M. du S.*

38. Ἐκεῖνοι ἐδηγοῦντο] Reſtitue ad fidem Mſ. R. ἡγοῦντο. Res per ſe patet. *T. F.*

39. Προστάτην ἐπέγραφον] Veri hic aliquid dictum puto. Sed cum Chriſtianis fere ignota ſit vox προστάτης, deceptum credo Lucianum προστάτην audiviſſe, quem illi προφῆτα dixerant; quo titulo inſignitos ſcimus illius aetatis Epiſcopos. Retinenda itaque vulgata ſcriptura, ſi genuinam Luciani ſcripturam velis; ſed de iis quos dixi, praeter uſum, intelligenda mens ſcribentis. Occurrit quidem προστάτις *Rom.* XVI. 2. & apud *Cyrillum* Cat. 6. Petrus & Paulus, τῆς Ἐκκλησίας προστάται, dicuntur. *M. du S.*

Ibid. Τὸν μέγαν γοῦν] Iſtæc vocula γοῦν, & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quæ a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat *Suidas*, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν ἐν τῷ τοῦ Περιγρίνου βίῳ, (melius dixiſſet ἐν τῇ τοῦ Περιγρίνου τελευτῇ) hinc factum, ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus. Bene tamen, quod hic non itidem fecere, ut apud Joſephum, quem (quod mirere) Origenes duobus tribusve locis aſſerit contra Chriſtum ſcripſiſſe, & tamen hodie laudat. Qui factum? Nil enim facilius. In locum κακηγορίας ſuffecere ἐγκώμια. O timidam pietatem! *T. F.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Lege γὰρ. *F. G.*

Τὸν μέγαν γοῦν] De hujus loci integritate dubitat vir inter Criticos nobilis, cujus notam praemiſimus, eo praecipue inductus quod vocula γοῦν, nexum orationis indicare ſolita, nihil quo referatur habere ei viſa eſt. Non ego is ſum qui de rebus levſusculis ultro con-

γῶν ἐκεῖνον ἔτι σέβουσιν ἄνθρωπον, ἢ ἐν τῇ Παλαιστίνῃ ἀνασκολοπισθέντα, ὅτι καινὴν ταύτην τελετὴν εἰσήγαγεν ἐς τὸν βίον.

huc venerantur hominem, illum crucі in Palaestina, ob introducta in vitam haec mysteria, affixum.

Τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου ὁ Πρωτεὺς, ἐνέπεσεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ὅπερ καὶ αὐτῷ οὐ μικρὸν αὐτῷ ἀξίωμα περιεποίησε πρὸς τὸν ἔξης βίον, καὶ τὴν περατείαν, καὶ δόξοκοπίαν, ὧν ἐρῶν ἐτύγχανεν. ἐπεὶ δ' ἐν ἐδέδετο, οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποιούμενοι τὸ πρᾶγμα, πάντα ἐκίνουν, ἐξαρπάσαι πειρώμενοι αὐτόν. εἶτ' ἐπεὶ τοῦτο μὴ ἐδύνα-

12. *Tum quidem deprehensus eo in crimine Proteus in vincula conjectus est: quae ipsa res non parvam illi futurae vitae dignitatem conciliavit, & praestigiarum gloriaeque studium, quae jam ante amabat. Cum igitur in vinculis esset, communem eam calamitatem rati Christiani, nihil intentatum relinquunt, ut illum eripiant. Deinde ubi hoc fieri non poterat, mi-*

40. Σέβουσι ἢ ἄνθρωπον] Τὸν ἀληθῆ θεὸν, καὶ τέλειον ἄνθρωπον, ἢ τῷ σταυρὸς, ὃ λῦρα, ποιητήν. *V.*

controversiam movere amem: sed in re praesenti, ne cui fraudi sit Viri Docti auctoritas, in sententiamque non veram de hocce Luciani loco abripiantur, cavere hisce visum est. Duo ferme praestat, pro loco, vocula γοῦν. Aut enim dictum novo exemplo argumentove confirmat; aut artificiose rem quasi in medio relinquens, partem aliquam causae suo sibi jure vendicat. Utrumlibet delige; quadrabit hic. Nam sive argumentum inde peti velis; quia Christum colunt Christiani, vero simile fiet cultum etiam ab eisdem Peregrinum: quamvis enim dispar sit, longe dispar! cauta, nescivere id Ethnici, similemque ab omni parte putarunt. Sive rem quasi in medio relinquens, id saltem de Christianis asserere, in alio factitatum, voluerit; & sic etiam optime sibi constat oratio. Duplicem autem hunc vocis γοῦν usum, apud nostrum, ne longius abeam, facile in iis locis deprehendes quae numeri sequentes indicabunt (Θυσ. c. 1. ἀλ. c. 14. & Κρον. c. 4. & alibi passim.) Nihil ergo a nexu cum praecedentibus laborat hic locus. An & sequentia apte cohaereant, restat ut expendamus. Negotium autem facessere videtur, quod mox ab exemplo Christi a suis culti ad historiam Peregrini rediens sic infit; τότε δὴ καὶ συλληφθεὶς ὑπὲρ τούτου &c. Quae verba qui festinantius legunt, mox aliquid desiderant, ad quod illud ὑπὲρ τούτου referatur; quasi de Peregrino facinus aliquod insigne narrasset, quod simul cum aliis nonnullis (de Christo, ut ille suspicatur) e medio sit a superstitiose piis hominibus sublatum. Verum ut non abnuo, in aliis scriptoribus talia ab iis, quos dixi, male feriatis hominibus designata, quorum opera prorsus e medio sustulerunt, aut manca, imo & quaedam dolo malo subfarcinata, reliquerunt; ita hic sane nihil tale patratum pertendo. Nam quod illud ὑπὲρ τούτου, ad scelus aliquod Peregrini, quod nunc exciderit, referri volunt, mox diluemus. Quaestionibus de Christianis habendis uno opus erat hoc crimine, si *Christiani* deferrentur; seu quod adeo invaluissent calumniae, quibus nefanda vulgo perhibebantur inter se scelera patrare; seu quod religionum ubique receptarum subversio, & adeo atheismus falso iis affictus, omnia exsuperans scelera, nefas habebatur. Consule, si lubet, de calumnia quam dixi, *Min. Felicem.* De quaestionibus vero, Plinii *epistolas.* Ἐπὶ τούτῳ, ergo & hic id solum designat quod supra dixit, nempe quod Christianus & Christianorum doctor maximi nomiais: quod per se jam liquidum, ex abundanti tamen lubet confirmare ex sequentibus; dimissus enim a Syriae Praefecto Peregrinus dicitur, quippe cui nihil aliud, quam quod Christianus esset, crimini tunc datum est. *M.du S.*

Τὸν μέγαν γοῦν] Non apparet mihi hic lacunae indicium. Particula γοῦν commode lectorem revocat a Peregrino ad ea, quae de Christianis dicere Lucianus voluit. Et quid poterant eradere homines magis contumelioſum his, quae adhuc legimus? Caeterum viderint, qui possunt, an non μέγαν hic dederit Lucianus, sed μάγον, pervulgatum crimen, a Judaeis ortum, ut alia. *J.M.G.*

48. Οἱ Χριστιανοὶ συμφορὰν ποι. τὸ πρ.] Quam observantes fuerint praecepti, quod Apostol. I. ad *Hebr.* XIII. 3. verbis, μιμνήσκεσθε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, dedit, luculentissimo hic Lucianum declarare testimonio, monet Rev. *J. Elsn.* in Obs. Philol. ad h. l. N. T. Conf. & c. 16. hujus Narrationis. *J.F.R.*

49. Πάντα ἐκίνουν] Subaudi λίθον. *F.G.* Nam πάντα λίθον & πέτραν κίνει esse Proverb. a Graecis ortum, vid. in *Erasmi* Chiliad. p. 120. Sed & κινεῖν pro moliri, tentare, in aliis locutionibus usitatum, ut κινεῖν τέχνην, *artem adhibere*, *Aphthon.* Fab. 4. pro *admonere* Noster *Asin.* c. 48. Κινεῖν παιδευτήν. *Magistrum urguere*, *Liban.* Ep. 18. *J.F.R.*

54. Γραῖδια, χήρας τινὰς] Duplex hic, & utrumque sane insigne, Christianae tum fortitudinis tum charitatis, documentum ex ipso inimicorum ore audis. Haud exiguum enim erat periculum, cui se sic offerebant Christiani, cum Christianum esse vulgo capitale esset. Immemores tamen periculi accedebant, pars audituri docentem, alii consolaturi, aut necessaria praebituri. Ut nisi superstitio mentes excaecasset, laudaturi fuissent vel ipsi Ethnici Religionem Christianam, quae quod ipsi in perquam paucis, iisque exi-

miis

miniſterium omne reliquum non obiter, ſed ſummo ſtudio peragebatur. Et mane quidem ſtatim videres praeſto eſſe ad carcerem vetulas, viduas quasdam & orphanos. Qui vero honoratiores illorum, ii etiam corruptis carceris custodibus intra apud iſtum pernoctabant. Deinde coenae inferebantur collaticiae, & ſacri illorum libri recitabantur, & praeclarus ille Peregrinus (hoc enim adhuc tum nomine censebatur) novus ab illis dicebatur Socrates.

τον, ἦγε ἄλλη θεραπεία πᾶσα ὐ παρέργως ἀλλὰ ξὺν σπουδῇ ἐγίγνετο· ϗ ἕωθεν μὲν εὐθὺς ἦν ὁρᾶν πρὸ τῷ δεσμωτηρίῳ πρεσβύτιδάς τινας γραΐδια, χήρας τινὰς, ϗ παιδία ὀρφανά· οἱ δὲ ἐν τέλει αὐτῶν ϗ συνεχάθευδον ἔνδον μετ' αὐτῶν, διαφθείροντες τὺς δεσμοφύλακας· εἶτα δεῖπνα ποικίλα εἰσεκομίζετο, ϗ λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν ἐλέγοντο, ϗ ὁ βέλτιστος Περεγρῖνος (ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο) χαμὸς Σωκράτης ὑπ' αὐτῶν ὠνομάζετο.

Καὶ

miis amicis, mirati ſunt, viliſſimorum in ſpeciem hominum mentibus Fortitudinem tantam, tantamque amicitiam ingeneraverit. Vide quantis ipſe Lucianus officia ejusmodi amicis praeſtita in ſuo *Toxari* laudibus extulerit! Qui fit, ut quae in aliis admirantur, in aliis rurſus rideant & exſibilent? Summique heroes videantur qui amico in carcere adſint malorum participes, Chriſtiani, eadem aut majora praeſtantes, dementes habeantur? His autem lectis, quis vecordiam nuperorum quorundam hominum ſatis mirari poſſit, qui inter alias multas ejusdem farinae Calumnias, hanc Operi ſuo inſeruerunt, *Quod Chriſtiana Religio nullibi ad Amicitiam hortetur?* Vetulae autem, quas memorat, *Diaconiſſae* videntur fuiſſe, de quibus conſule *G. Cavum* in libro quem *de primis Chriſtianis* ſcripſit, quique omnium manibus merito teritur p. 246. Adde *Orig.* c. Celſ. II. p. 141. & 144. *M. du S.*

57. Δεῖπνα ποικίλα] Quas coenas vocat varias? an dapſiles, opiparas, & quas Terentianus paraſitus, &, poſt illum, *Horatius*, dubias appellat? Nil tale. Δεῖπνα ποικίλα nil aliud ſunt, quam quod primi Chriſtiani ἀγάπας vocitabant; *coenas ſacras* recte, opinor, dixeris. Cur autem ſit ita intelligendus hic locus, perquam facile poteſt demonſtrari vel hoc uno argumento, quod mox ſubjungit, ϗ ἱεροὶ λόγοι αὐτῶν ἐλέγοντο, *Sacras ibi conciones habitas fuiſſe.* Notandus hic locus ab iis fuerat, qui de naſcentis Eccleſiae temporibus ſcripſere. Ridicule vero *Baronius*, qui, dum de Peregrino ageret, vertit, *omnis generis coenas dubias.* T. F.

Δεῖπνα ποικίλα] De Chriſtianorum Agapis haec vulgo intelliguntur: merito; ſi ſimul obſervetur, oratorem illum Lucianeum ſeu Lucianum ipſum ſub larva illa, in malam id trahere partem, quippe cui non ſatis perſpecta Chriſtianorum inſtituta eſſent. Arrepta ergo *epularum* occaſione, in *comeſſationes* mox, qui carpendi erat animus, verterit; & nimis laute habitum ab iis Peregrinum palam narrat. Quod a *Baronio* rite obſervatum qui carpunt, nae illi in clara luce caecutire cenſendi ſunt. Frugi, omnino, ſobrii, minimeque luxui dediti primaevi illi Chriſtiani fuere; quis dubitet? At hic, quisquis eſt, nimis lautos fuiſſe etſi falſo aſſerat, ut non aſſeruerit, nemo efficiet. Non ſecus ac ſi caſtam aliquis, homo nequam, ſtupri inſimulaverit; probam, pudicamque eſſe evincas, mendacii arguas hominem: non ideo efficies, ut ille pudicam caſtamque dixerit. *Tertullianus* (ad Martyr. c. 1.) alimenta memorat a fidelibus ad eos miſſa. Quin *Julianus* ipſe Apoſtata (apud *Sozom.* V. 16.) Epiſtola ad Arſacium Sacerdotem Galatiae οὐχρὸν γὰρ, οἶμαι τὸ μὴ Ἰουδαίων ἰδίως μιλαττεῖ, τρέφουσι δὲ οἱ δυστυχεῖς Γαλιλαῖοι πρὸς τοῖς ἑαυτῶν καὶ τοὺς ἡμετέρους. (Cit. *Vinding.* p. 12.) *M. du S.*

Δεῖπνα ποικίλα] Agapas', adferente unoquoque aliquid, quod una conſumerent: hinc ποικίλα, non a luxu. *J. M. G.*

58. Λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν] Latius haec verba patent; nec ſermonem tantum aut inter familiares ſolitas confabulationes notant, ſed cultum religioſum Luciano alibi etiam deſignant. (V. *de Dea Syr.* c. 11. ubi *myſterioſum.*) De Chriſtianis itaque hoc loco dicta, ſermones primo connotent neceſſe eſt, quibus ſpem vitae melioris alunt, patientiam, fortitudinemque iis dignam, quos Deus ſuos agnoſcat, ingenerent. Deinde preces, hymnos, verbi Divini meditationes, caeteraque quibus, orationis ope, cultus continetur divinus. His ſolabantur ſcilicet Chriſti cauſa vinctos; his taedium carceris fallebant. Quo quid praeſtantius aut laudabilius excogitari potuit? Quid inſignius Socratis habuit carcer, Paganiſmi totius admiratio? Quod ergo huic unico Philoſopho eximium fuit, id a Chriſtianis vulgo factitatum videmus; tantoque praeſtantius, quanto quae hi de immortalitate animae, beatitudineque futura afferebant, certiora iis & majora, quae ille in hanc rem differebat, fuerunt. At eodem loco habet ridetque Epicureus & Socratem & Chriſtianos. Adde quod Peregrinus iſte impoſtor erat inſignis. Sed cur hoc Chriſtianis crimini detur, nulla ratio eſt. Quaſi vero nunquam alias bonis verba dederint callidi & ſceleſti homines? Nec diu tamen eos, ut ex ſequentibus patebit, fefellit. *M. du S.*

59. Ἔτι γὰρ τοῦτο ἐκαλεῖτο] Poſtea enim Proteus pro Peregrino dici coeptus, & adoptivo cognomine venerabilior factus, & quodammodo θειότερος. T. F.

60. Καινὸς Σωκράτης] Vix quisquam factum credet, qui Chriſtianos illius aetatis norit, qui ſuos martyres confeſſoresve longe Philoſophis praeſtantiores ducebant.

Καὶ μὴν ϗ τῶ ἐν Ἀσίᾳ πόλεων ὄφιν, ὧν ἥκόν τινες τῶ Χριστιανῶν ϕελλόντων ἀπὸ τοῦ κοινοῦ, βοηθήσοντες, ϗ ξυναγορεύσοντες, ϗ παραμυθησόμενοι τὸν ἄνδρα. ἀμήχανον δὲ τιὸς τὸ τάχος ἐπιδείκνυσθαι, ἐπειδάν τι τοιοῦτον γένηται, δημόσιον. ἐν βραχεῖ γὰρ, ἀφειδῶσι πάντων. ϗ δὴ ϗ τῷ Περεγρίνῳ πολλὰ τότε ἦκε χρήματα παρ' αὐτῶν ὑπὲρ προφάσει τῶν δεσμῶν, ϗ πρόσοδον οὐ μικρὰν τοῦτο [a] ἐποιήσατο. πεπείκασι γὰρ αὐτοὺς

13. *Quin etiam ex Asiaticis quibusdam urbibus, Christianorum missu publico, venere quidam, adjuturi virum, & advocati ejus futuri, consolaturique. Incredibilem enim alacritatem ostendunt, si quid tale fiat publice. Ut enim breviter dicam, nulli rei parcunt. Itaque etiam Peregrino tum multae ab illis venere vinculorum caussa pecuniae, eumque reditum habuit sibi non mediocrem. Persua-*

a Ἐποιήσατο] Ἐποιήσαντο Edd. male.

se-

bant. Sed viro alioquin erudito & eloquenti in mentem non potuit hic non venire Socrates; cujus comparatione apud Ethnicos homines haud magno conatu risum erat in Peregrinum conflaturus. *M. du S.*

62. Τῶν ἐν Ἀσίᾳ πόλεων] In Syria erat Peregrinus in vincula conjectus, ut liquido patet ex c. 4. & 11. & mox a Syriae Praefecto emissum audies: quod ideo observo, ne quem itineris ab eis ea causa susceptI fugiat magnitudo, utque, quae deinde de Christianorum celeritate & in universum cura adduntur, melius intelligantur. *M. du S.*

63. Ἀπὸ τοῦ κοινοῦ βοηθ.] Nihil sane magnificentius de Christianorum charitate praedicari potuit, cujus cura ac solicitudo non corpori tantum, etsi corporeis etiam necessitatibus subvenit, sed animo potissimum consulit; quem ratione & consolationibus adversus mala instruit & armat. Quin, quod majus est, ex ore hoc audis hominis id ipsum agentis, ut cum Peregrino Christianos ludum jocumque habeat. Pausanias in *vita Aristomenis* eadem ferme verba usurpat p. 236. Ed. Ox. *Corn. Nep.* cui ea vita subjuncta est. ἄνδρας δὲ τῶν ἐν τέλει πέμψαντες παραμυθίας. &c. *Praemissis civitatum Principibus, qui socios consolarentur.* *M. du S.*

65. Ἀμήχανον] Hoc propter susceptum ab iis iter tam longum nunc addit; ut facilitatem Christianorum, ad suam historiam magnopere facientem, ostendat. Qua in re, dum prae studio detrectandi, ut fit, res in medio positas male interpretando corrumpere enixissime conatur, eximium imprudens Christianorum decus praedicat; & *ut sapere videatur, coelum ipsum*, ut ait ille, *vituperat.* *M. du S.*

67. Γάστας, δημόσιον] Commate haec distinxit *Solan.* quod aberat ab Edd. *J. F. R.*

Ibid. Ἐν βραχεῖ γὰρ ἀφειδοῦσι πάντων] *Illico enim nulli rei parcunt.* Interp. Male. Vertendum enim fuerat: *Nam, ut paucis absolvam, nulli rei parcunt.* Id παιδείων ἕνεκα monemus, nisi tamen ipsi per se viderent. *T. F.* Ego commate post γὰρ addito sensui consului. *J. F. R.*

70. Πρόσοδον οὐ μικρὰν τοῦτο ἐποίησαντο] Corruptus locus, sed qui facile potest emendari. Legi quippe debet, ἐποιήσατο, referrique ad Peregrinum, qui ex Christianorum caritate *lucrum uberrimum fecit*; cujus causam mox affert, πεπείκασι γὰρ, &c. Cum haec scripsissem, animadverti, non aliter fuisse in codice veteris interpretis: vertit enim, *nec vulgarem rerum proventum lucrifaciebat.* Viden' tu interpolatio quid faciat? *T. F.*

71. Ἐποιήσαντο] Corrige ἐποιήσατο. *F. G.*

Ἐποιήσαντο] Emendationem *T. Fabri* ut necessariam in textum admisimus. Quid enim est, quod omnes Libri nostri praeferunt ἐποιήσαντο? *M. du S.*

Ibid. Πεπείκασι γὰρ &c.] Christianorum dogma. *F. G.*

Πεπείκασι] Christianos hucusque levi quasi armatura adortus, totis jam viribus cominus aggreditur; quippe quos primo dementes ac furiosos; mox callido & nequissimo cuique ad fraudem patentes facit. Incipit jam hinc totius Antiquitatis Ethnicae gravissima in speciem Christianorum insectatio, re ipsa praestantissimum testimonium. Quae enim duo ut dementiae stultitiaeque summa proponit argumenta, ea ipsa, rem recte putantibus, summa laus & eximia videbuntur merito sapientia. Prius enim illud de Fide Christianorum quantum sit vide; quos ait *mortem ideo contempsisse.* Non id agam sane nunc, ut Fidei nostrae sanctissimae certissimaeque fundamenta, quam solide jacta sint, ostendam: majoris id quam harumce notarum est molis, neque hujus instituti; id modo mecum observes velim, nihil a nostris magnificentius de Fide, Patientia, ac Fortitudine suorum unquam dici aut praedicari potuisse, quam ea sunt quae huic veritatis extorsit vis, cum dicit *adeo mente captos, ut mortem immortalitatis spe contemnerent, eique ultro ferre sese offerrent.* (Hujus Constantiae meminit & *Plinius* ad Trajanum X. & Antoninus etiam Imp. apud *Euseb.* IV. 13. Nostros enim hic non allegabimus.) *Vinding.* p. 13. *M. du S.*

74. Ἐκόντες ἑαυτοὺς παραδιδόασιν] Martyres nostros designat, quos Epictetus vel Arrianus ajebat id facere ὑπὸ μανίας ἢ ὑπὸ ἔθους; quos enim ibi Galilaeos vocat, nullus dubito quin sint Christiani, lib. IV. c. VII. *T. F.*

Ἐκόντες] Non itaque verbis tantum, ut vani Sophistae, & ipsi graviores Philosophi, contemptum mortis prae se ferebant; quorum pauci cum in rem praesentem ventum est, erectum illum atque imper-

ter-

ferunt enim sibi miseri in universum quidem se futuros esse immortales, & perpetuo tempore victuros: unde etiam contemnunt mortem vulgo, suaque se sponte occidendos praebent. Deinde vero primus illis legislator persuasit, omnes esse invicem fratres, postquam semel transgressi, Graecos Deos abnegaverint, adoraverint autem affixum illum cruci suum Sophistam, atque ex ipsius legibus vivant.

οἱ κακοδαίμονες, τὸ μὲν ὅλον ἀθάνατοι ἔσεσθαι, καὶ βιώσεσθαι τὸν ἀεὶ χρόνον. ὅθεν οὐ καταφρονοῦσι τοῦ θανάτου, καὶ ἑκόντες [b] αὐτοὺς ἐπιδιδόασιν οἱ πολλοί. ἔπειτα δὲ ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος ἔπεισεν αὐτοὺς, ὡς ἀδελφοὶ πάντες εἶεν ἀλλήλων· ἐπειδὰν ἅπαξ παραβάντες, θεοὺς μὲν τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται, τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον ἐκεῖνον σοφιστὴν αὐτοῦ προσκυνῶσι, καὶ κατὰ τοὺς ἐκεί-

[b] Αὐτοὺς] Ἑαυτοὺς *Fab.* Αὐτοὺς Edd.

78. Τοὺς Ἑλληνικοὺς ἀπαρνήσωνται] Μιαρὰ κεφαλή, ὃς πρὸ βραχέος αὐτοὺς ἐν ταύρῳ * καὶ χρυσοῦς θυσιῶν ἐν ὄρεσιν ἀξίους, καὶ μὲν ἐν τῷ ἄλλον ὃν κατίσχυσε λόγον περὶ τῶν † Ἑλληνικῶν θεῶν, νῦν τοὺς τοιούτους οἷος ἀξίους φῆς παραβάσεως. *V.*

79. Τὸν δὲ ἀνεσκολοπισμένον] Οἷα λῆρος, ὦ κατάρατε, κατὰ τὸν σωτῆρα Χριστοῦ; ὃς ‡ ὅτι ἐν τούτῳ ἴσχυεν, § ἀθανάτῳ κολάσει κολάσει, ὡς ¶ παιδεύσει καὶ τὰ ἡμέτερα λεπτύνοντα. ὦ τῆς ἀπειράντου συγχύσεως ἐν βδελυρίαις πάσης γεμούσης ὑστερολίας, μιαρὲ, καὶ ἀκάθαρτε, ἀλλότριε τῆς ζωῆς, καὶ μέτοχε τῆς αἰωνίου κολάσεως. *V.*

* Καὶ χρυσῶν θυσ.] Haec corrupta censeo. Respicit autem inprimis c. 5. Dyn. *M. du S.*

† Ἑλληνικῶν Ἑλληνων. V.

‡ Ὃς ὅτι] Ὅτι huc inseruit *Solan.* cum id ante editum legeretur post ἀθανάτῳ.

§ Ἀθανάτῳ — κολάσει] Ἀθανάτου - κολάσεως V.

¶ Παραβάντων &c.] Παραβάντα - διαστροφὴς V. Sed emendationem primi Editoris secutus sum. *M. du S.*

territum obtinuerunt animum. Non ita, inquam, Christiani; apud quos mortis contemptus ex ipsa morte conspiciebatur, non ex sermonibus orationibusve ad pompam fere & a periculo procul habitis: quibus scilicet inimicorum insana & impotenti prorsus rabie, supplicia omnisque generis tormenta imminebant. His non delati solum ac deprehensi cervices alacriter subdebant; facile, si libuisset, abnegando Christum subtracturi; verum reperti etiam qui sese morti ultro, ut hic vere ait, offerrent. Cujus rei exempla apud Christianos qui illius aetatis historiam proximi ipsi scripsere, invenias non pauca; unum tamen in his eximium, ad quod respexisse hunc nostrum putem, narrat in *Apologia priore*, (anno uno aut altero ante hoc opus edita) *Justinus Martyr*, quem vide. De eodem argumento consule etiam *M. Aurelium Anton.* XI. 3. & in eum locum *Gatakeri* notas, qui ex *Clemente Alex.* allato loco probare nititur, hoc ab iis factitatum quos Ecclesia ut temerarios respuebat. Sed caute hic, si usquam alibi, judicandum censeo: ut enim temeritatis culpa absolvi non posse arbitror, qui se ultro, nulla cogente necessitate, morti offerant: ita, ut heroicam quorumdam non possum quin suspiciam fidem, qui se palam Christianos, nullo cogente, professi ad supplicia mox rapti sunt. *M. du S.*

75. Ἔπειτα] Quemnam voluerit *primum Christianorum Legislatorem* esse, qui verba hic facit, aut sub ejus persona Lucianus, haud multum sane nostra interest; cum utrique parum nota fuerit Christianorum disciplina. Sive enim *Mosem* sive *Christum* innuere voluerit, quos solos Legislatores agnovere unquam Christiani, aut imperitum se prodiderit, aut sibi non satis constabit. Moses enim *pro fratribus habendos* eos solos sanciyit, qui ex eodem genere oriundi, aut, per circumcisionem aliosque Christianis jam abrogatos ritus, insititii essent: Christus autem hujus dogmatis *verus Auctor*, idem ille est qui adorandus Christianis proponitur; cum ille diversos faciat. Unde & nonnullis Paulum designare visus est. Sed frustra laborant qui quod nescivit qui dicebat, facere volunt ut sciverit. Sed pergamus. Christianorum eam fuisse dicit disciplinam, ut se pro fratribus mutuo haberent, idque legislatoris sui, quisquis demum ille fuerit, charitatis mutuae jactum fundamentum. Hoc qui ait fando inaudierat; ut fors tulit, verissime. Quid dixerit vides: quid veri subsit minime monendus, quisquis Christianus haec legis. *M. du S.*

Ibid. Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος] Quis hic primus legislator Christianorum? ipsemet Christus, inquies. At non ita sentit Lucianus. Quippe legislatorem hunc alium esse vult ab ἀνεσκολοπισμένῳ ἀνθρώπῳ, quod sane in primis considerandum videtur. Paulum Apostolum designari existimo, rationibus iis adductus, quae neminem latent, hac etiam non leviter commotus, quod toties apud Paulum fratrum appellatio, qua de hic agitur, occurrit. Aliud si intelligat Lucianus, fortasse alluserit ad aliquod Pseudo-Euangelium, ex eorum numero; quorum nomina, & aliquando testimonia, memini me apud Epiphanium legere. *T. F.*

78. Παραβάντες] Quid facias homini sibi tam turpiter obloquenti? En tibi Lucianum illum, tam acrem Deorum suorum in omnibus opusculis insectatorem, nunc sub nescio cujus persona Christianos in invidiam summam idem ob factum adducentem? *M. du S.*

79. Ἀνεσκολοπ. — σοφιστὴν] Duplex his verbis crimen continetur; quod *Sophista*, quod *ut maleficus crucifixus*. Ad prius quod attinet; toto coelo, quod ajunt,

ἐκείνῳ νόμῳ βιῶσι. καὶ ἀφρονῶσιν οὖν ἅπάντων ἐξίσης, καὶ [a] κοινὰ ἡγοῦνται, ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως τὰ τοιαῦτα προδεξάμενοι. ἦν τοίνυν παρέλθῃ τις εἰς αὐτοὺς γόης, καὶ τεχνίτης ἄνθρωπος, καὶ πράγμασι χρῆσθαι δυνάμενος, αὐτίκα μάλα πλησίον ἐν βραχεῖ ἐγένετο, ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχαλκεύων.

Quare omnia reliqua aeque contemnunt, & arbitrantur communia, quae quidem nullo idoneo argumento receperunt. Si quis ergo ad illos veniat impostor, & callidus homo, & uti rebus qui sciat, ilicet brevi statim tempore dives factus homines imperitos albis dentibus deridet.

Πλὴν ἀλλ' ὁ Περεγρῖνος ἀφείθη ἔτι τοῦ τότε τῆς Συρίας ἄρχοντος, ἀνδρὸς φιλοσοφίᾳ χαίροντος, ὃς συνεὶς τὴν ἀπόνοιαν αὐτοῦ, καὶ ὅτι δέξαιτ' ἂν ἀποθανεῖν, ὡς δόξαν ἐπὶ τούτῳ ἀπολίποι, ἀφῆκεν αὐτὸν,

14. *Verum Peregrinus ab eo, qui tum praesidebat Syriae, dimissus est, viro, qui Philosophiam amaret, quique intellecta istius amentia, eumque mortem optaturum, uti famam eo nomine relinqueret, hominem, ne di-*

a Κοινὰ] Sic & *Fl.* cum cett. Κενὰ *T. Fab.* male.

ajunt, errat Orator iste, qui *Sophistae* titulum Christo affingat, ab iis artibus alieniſſimo, quibus Sophistarum natio hominibus imponit: nec doctus, nec eruditus humanave facundia spectandus noster Jesus fuit, ut in invidiam hac de causa adducatur. At id cum ignorarent isti, simulque Christianis orbem jam plenum conspicerent, nec qua ratione tot hominibus persuaderi doctrina, a recepta immane quantum abhorrens, intelligerent, ad id quod promptum erat decucurrere, ut dicerent Auctorem illius doctrinae *Sophistam insignem.* Quibus si notior paulo fuisset, miracula potius, quibus fere suam invexit religionem, carpenda fuissent: carpendae prophetiae, quasum implemento se Messiam esse, tot ante seculis humano generi a Deo promissum, demonstravit: carpenda praeceptorum sanctitas, quae, lenociniis verborum procul, mentes hominum suo splendore illustrat & trahit. Haec Celsus aliique, sed frustra, tentarunt, a Christianis doctoribus solidissime, & a rebus ipsis refutati. *M. du S.*

82. Κοινὰ ἡγοῦνται] Etsi verti potest, eo significatu accipiendo κοινὸς, quo locis aliquot novi fœderis usurpatur, mihi tamen sese probat emendatio, nempe κενὰ ἡγοῦνται, *vana & futilia esse existimant.* Neque enim Græci, quod quidem commeminerim, ita usurpant κοινός. *T. F.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Hujus loci sensum, scripturaeque hujus veritatem jam pridem in dissertatiuncula asserui, quam *de stylo novi Testamenti* in Academia Franequerana editam, aliis ejusdem argumenti adsuere dignatus est Cl. *Jac. Rhenferdius* in eo *syntagmate*, quod ejus opera an. 1701. prodiit. Quo cum amandare lectorem possem, ne tamen hac in parte operam nostram desideret, in pauca conferam quae fusius illic a me sunt jam dudum observata. De emendatione, ut vides, cogitavit *Tan. Faber*; quibus inductus rationibus, vix satis adsequor; nihil enim huic loco voce κοινὸς convenientius. Misso namque priore illo accusationis capite, ad posterius se jam accingens, a legislatore monet edoctos Christianos, sese mutuo *pro fratribus* habere. IDCIRCO, inquit jam, *omnia contemnunt*, (sua bona, scilicet, suas facultates) & eadem illa omnia COMMUNIA *habent* vel *ducunt* (ut inter *fratres* decet.) Egregium sane encomium primis illis Ecclesiae temporibus debitum, & ab infensissimis Christianae Religionis hostibus vi veritatis extortum. Agnoscis jam germanam eorum progeniem, quos in *Act. Apost.* II. 44. *omnia habuisse communia* legis. (Inter Ethnicos primus Pythagoras κοινὰ τὰ τῶν φίλων esse pronuntiavit, & reapse inter suos comprobavit. Vide *Porphyr.* No. 33.) At in sequiorem id mox partem infectator trahit noster, cum continuo ait; *si itaque transeat ad ipsos impostor, callidus, versutus, quique foro sciat uti & suis consulere rebus, repente dives fiet, usus hominibus facilibus, largis, & simplicibus.* Quae cum ita sint, & omnia usque adeo liquida & aperta, quid emendatione opus fuit, qua depravatur textus, non juvatur? Fuit etiam repertus qui vocem κοινὸς hoc in loco de *impuritate* contenderet intelligendam. Quo quid absurdius aut insscitius excogitari possit, non video. In G. tamen Pasoris codice qui forte ad manus pervenit meas, notatum video, κοινὰ *impura.* Hujus discipulus *Pfochenius* arripuit. Sed his missis de re ipsa vide *Just. mart.* dial. cum Tryph. 308. *M. du S.*

Κοινὰ ἡγοῦνται] Propter spem immortalitatis, propter amorem mutuum, *contemnunt reliqua*, opes, divitias, & *communia putant*, ut aquam, ut aërem. Nimis nota est vetus illa bonorum communio, nimis aperte eodem referuntur sequentia, quam ut vel de illa Helleniſtica notione τῶ κοινοῦ h. e. *profani*, vel de emendatione in κενὰ, in mentem venire nobis debeat. *J. M. G.*

Ibid. Ἀπὸ τινὸς ἀκρ. πίστ.] Christianorum tam effusam in suos beneficentiam cum elevare aliter non posset, stultam fuisse ex eo ostendere conatur, quod quae-

dignum quidem poena ratus, dimisit. At ille in patriam reversus deprehendit flagrantem adhuc illam de patre interfecto famam, & multos accusationem intentantes. Verum etiam pleraeque ipsius opes per illam peregrinationem direptae fuerant, solis relictis agris quindecim circiter talentorum. Tota enim, quam reliquerat senex, substantia triginta forte talentorum fuerit; non quinquies mille, ut ridiculus iste dixit Theagenes. Tanti enim nec universa Parianorum urbs, si vicinas sibi quinque alias assumat, forte vendatur, ipsis cum

ὐδὲ τ κολάσεως ὑπολαβὼν ἄξιον. ὁ δὲ εἰς 95
b οἰκείαν ἐπανελθὼν, καταλαμβάνῃ τὸ περὶ τοῦ πατρῴου φόνου ἔτι φλεγμαῖνον, καὶ πολλοὺς τοὺς ἐπαναλεινομένους τ κατηγορίαν. διήρπαστο δὲ τὰ πλεῖστα τῶν κτημάτων ὑπὸ τ ἀποδημίαν αὐτοῦ, καὶ μόνοι ὑπελείποντο οἱ ἀγροὶ ὅσον εἰς πεντεκαίδεκα τάλαντα· ἦν γὰρ ἡ πᾶσα οὐσία τριάκοντά που ταλάντων ἀξία, ἣν ὁ γέρων κατέλιπεν, οὐχ ὥσπερ ὁ παγγέλοιος Θεαγένης ἔλεγε, πεντακισχιλίων. τοσούτου γὰρ οὐδὲ ἡ πᾶσα τ Παριανῶν πόλις, πέντε σὺν αὐτῇ τὰς γειτνιώσας ὑπολαβοῦσα, πραθείη ἄν, αὐτοῖς ἀν-

b Οἰκείαν] Sic Mſ. RG. Οἰκίαν Edd.

6. Τῶν Παριανῶν πόλις] Παριανὸς ὡς ἔοικεν Περιγρῦν, λὸ Πάρι τ πόσε. V.

quaestoribus aerarii sui temere pecuniam publicam committant, neq; satis sibi ab eorum fraude caveant. Qua in re quamquam a Christianis peccatum fuisse nullibi lego, caviſse tamen videntur Apostoli ne committerent ut huic crimini unquam ipsi paterent, cum mensarum a se ablegata cura, verbi sibi sollus ministerium reservarunt; Ecclesiisque, ut sibi viros quam probatissimos in eam rem quaeque praeficerent, auctores fuerunt. V. *Act.* VI. V. *Cels.* ap. *Orig.* I. 8. & *Cav.* *Praef.* a 3. *M. du S.*

86. Αὐτίκα μάλα σὺν βραχεῖ] Nemo non videt istud σὺν βραχεῖ posse esse glossema τῷ, αὐτίκα μάλα: sed ut Graeci dicunt αὖ πάλιν & βάσκ' ἴθι, &c. ita hoc quoque stare potest. *T. F.*

87. Ἰδιώταις ἀνθρώποις ἐγχανὼν] *Simplicibus hominibus inhians*, ait Interpolator, sed plane simpliciter. Vertere enim debuerat, *Simplices homines illudens.* Ita *Aristophanes* ὁ Νεφέλαις.

Μάτην ἐμοὶ κεκλαύσετ', οὐδ' ἐγχανὼν τεθνήξει.

quo loco quia, si satis memini, nil Graecus Scholiastes dixerat, turpiter vero se dedit *Nicodemus Frischlinus*, *tum neque a me flebitur, tu vero morieris ore hianti.* bis peccat. Verte. *Frustra ego tum flevero, tu enim me illuso morieris.* Locum ipsum adire operae pretium erit. Eum si legisset *H. Stephanus*, non credidisset lexicographis quibusdam male conciliatis, imo eos refutasset. Ceterum non hic tantum ea vox est ab *Aristophane* usurpata, sed in Ἱππεῦσι quoque tribus ante act. v. versibus,

— ἐγχανεῖται τῇ πόλει.
— *urbem illuserit.*

ubi Schol. ἐνυβρίσαι. Iterum ὁ Σφηξίν

Κ' οὐκ ἐγχανεῖται —

Scholiastes ἐγελάσει. Ita enim usurpasse τὸ ἐγχάσκειν arbitror. Locus non succurrit. Ceterum interpretem depravavit interpolator; ille enim sensum viderat. *Quippe qui*, ait, *hominum idiotarum simplicitate abuti queat.* Eat nunc juventus & speciosae librorum fronti credat. *T. F.*

Ibid. Ἐγχανὼν] Credebam olim eodem sensu hic usurpasse, quo N. Δ. VI. ἀποστρίοις ἐπιχαίνετε dixit, & hic ἐπιχανὼν scribendum esse; sed emendatione opus non est, vide quid ex *Aristophane* ad eam rem attulerit *T. Faber*, & confer Μισθ. c. 14. ἀπιστί σοι πλατὺ ἐγχανὼν, emuncta sc. pecunia. *M. du S.*

94. Οὐδὲ τ κολάσεως] Humanitati Praesidis tribuit, quod fortasse rescripto imperatoris referri debuit. Consule *Euseb.* IV. 13. qui mihi ad manum nunc non est. *M. du S.*

95. Οἰκίαν] In Mſ. Cod. Bibl. Reg. legitur planissime, οἰκείαν, *patriam*, scil. γῆν. *T. F.*

Οἰκίαν] Ex Mſ. Reg. G. In Impressis enim omnibus erat οἰκείαν. Vid. c. 30. *M. du S.*

6. Παριανῶν πόλις] Στέφαν. Πάριον, πόλις ὑ Ἑλλησπόντου &c. τὸ ἐθνικὸν Πάριος. ὁ πολίτης Παριανός. *F. G.*

Παριανῶν πόλις] Peregrini haec itaque patria, quod & *Athenagoras* confirmat, quem vid. p. 72. & 73. & *Scaligeri* notas, ad *Euseb.* Chron. p. 220. & 221. Ubi errat vir summus, dum oblatam eam Apologiam *M. Aurelio* & L. Vero adstruere conatur; eo ipso quo se Peregrinus combussit anno. Vid. Ἀλεξ. cv2. Optime autem hic ridet magnitudinem summae a Theagene dictae, quae, ut supra monitum est, ad decies ferme centena millia librarum Anglicanarum redibat: cum verus ejus Census octo ad summum millia efficeret. *M. du S.*

ἀνθρώποις, καὶ βοσκήμασι, καὶ τῇ λοιπῇ σκευῇ.

Ἀλλ' ἔτι γε ἡ καὶ κατηγορία καὶ τὸ ἔγκλημα θερμὸν ἦν, καὶ ἐῴκει οὐκ εἰς μακρὰν ἐπανασήσεσθαί τις αὐτῷ. καὶ μάλιστα ὁ δῆμος αὐτὸς ἠγανάκτει, χρηστὸν, ὡς ἔφασαν οἱ ἰδόντες, γέροντα νενθέντες, ὅτως ἀσεβῶς ἀπολωλότα. ὁ δὲ σοφὸς οὗτος Πρωτεὺς πρὸς ἅπαντα ταῦτα σκέψασθε οἷόν τι ἐξεῦρε, καὶ ὅπως τὸν κίνδυνον διέφυγε. παρελθὼν γὰρ εἰς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Παριανῶν (κόμα δὲ ἤδη, καὶ τρίβωνα μιναρὸν ἠμπείχετο, καὶ πήραν παρήρτητο, καὶ τὸ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἦν, καὶ ὅλως μάλα τραγικῶς ἐσκεύαστο.) τοιοῦτος ὢν ἐπιφανεὶς αὐτοῖς, ἀφεῖναι ἔφη τὴν οὐσίαν, ἣν ὁ μακαρίτης πατὴρ αὐτῷ κατέλιπε, δημοσίαν εἶναι πᾶσαν. τοῦτο ὡς ἤκουσεν ὁ δῆμος, πένητες ἄνθρωποι, καὶ πρὸς ἀφθονίας κεχηνότες, ἀνέκραγον εὐθὺς ἕνα φιλόσοφον, ἕνα φιλόπατριν, ἕνα Διογένους καὶ Κράτητος ζηλωτήν. οἱ δὲ ἐχθροὶ ἐπεφίμωντο. καὶ εἴ τις

hominibus, & pecudibus, & apparatu reliquo.

15. *Verum tamen accusatio illa & crimen adhuc calebat, videbaturque futurum, ut non ita multo post aliquis contra illum consurgeret. Et maxime ipse indigne ferebat populus, bonum senem, uti dicebant, qui viderant, impie adeo periisse lugentes. At sapiens iste Proteus ad haec omnia videte quid invenerit, & qua ratione effugerit periculum. Progressus nempe in Parianorum concionem (jam autem comam aluerat, & pallium induerat sordidum, & suspenderat peram, & in manu fustis erat, & tragicum omnino habitum sumserat.) Sic ergo in conspectum illorum prodiens, permittere se ait, ut universa patris sui felicis memoriae substantia sit publica. Hoc ut populus audivit, homines pauperes & inhiantes largitionibus, statim exclamant, Unum Sapientiae, unum patriae amatorem! unum Diogenis & Crateris aemulum! Inimicis autem os jam obturatum erat, & si quis caedis*

18. Παριανῶν] Πάριον urbs in Hellesponto. vid. *Steph.* περὶ πόλεων. *M. V. La Croze.*

19. Κόμα δὲ ἤδη] Corrupta esse haec verba existimo. Reliqua enim omnia Cynicum sapiunt, sola illa *coma* abhorret a reliquo cultu. In descriptione autem caetera huic simili σὺν χρῷ κυρίας differre dicitur, *Apat.* c. 27. cui statim additur σὺν γενείῳ βαθεῖ. Mox ibidem cap. 28. additur κόμα δὲ καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, sed ego levi mutatione scrupulum illum sustuli, dum, ut illic ostendam, doceo legendum esse κόμα δὲ τὸ γένειον, καὶ ἐτίλλετο. Certe apud nullum scriptorem κομᾶν simpliciter prolatum de barba, quod hic oportuit, dictum invenietur. Apud *Xenoph.* quidem, quod huc apprime facere mihi videtur, haec verba extant p. Ed. *Steph.* 516. l. 15. πρὶν ἂν τὸ γένειον τῇ κεφαλῇ ὁμοίως κομήσῃ. Et hic itaque de barba aliquid additum oportuit, quod sine Mss. ope ut conjicere non adeo difficile est, ita cum aliqua audacia conjunctum, si frequenter id fiat, videri possit. De locis ex *Cynico* ad hanc rem spectantibus vide nos ad illius opusculi cap. 1. *M. du S.*

23. Ἀφεῖναι — τὴν οὐσίαν] Gymnosophistas aliosque, ut liberius philosopharentur, itidem interdum reliquere suas opes solitos, quod & discipuli Christi facitarunt, ad *Evang. Matth.* XIX. 27. compluribus exemplis, non omisso hoc Luciani, probat Rever. *J. Elsner.* l. d. p. 90. 91. *J. F. R.*

24. Εἶναι] Ἀφεῖναι εἶναι. Hunc pleonasmum verbi εἶναι vide etiam supra *de Calum.* c. 20. & 16. Et *Pseudol.* c. 6. & 25. *Necyom.* §. 16. *Eustath.* ad *Hom.* Il. A. 20. *Hemst.* ad Judic. vocal. fin. *Diog. Laërt.* vit. *Plat.* p. 168. φάναι — ἰατροὺς εἶναι. *J. F. R.*

33. Ἐφόδια τοὺς χριστ. ἴσχον] Quam memores Christiani fuerint hospitalitatis, ex acerbissimorum hostium *Juliani* & Luciani testimoniis adparere, tradit Rev. *J. Elsner.* in Ep. ad *Hebr.* XIII. 2. *J. F. R.*

34. Δορυφορούμενον] Ut *Nigr.* c. 14. & N. Δ. VI. sic etiam usus est *Philostratus* V. Soph. p. 582. in *Aristid.* *M. du S.*

Ibid. Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Optime. Sed hinc emendandus locus qui in *Fugitivis* (c. 17.) occurrit, σὺ ἅπασιν ἀφθόνως βιοῦντας. leg. ἀφθόνοις. *T. F.*

Ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν] Conf. infra *Saturn.* c. 19. σὺ οἷς εἶην. *J. F. R.*

35. Εἶτα παραμυθούμενός τι ἐς ἐκείνους (ἄφθη γάρ τοι, ὡς οἶμαι, ἰδιῶν τῶν ἀπορρήτων αὐτοῖς)] Impius Lucianus & qui Christianos saepe suggillat, licet eos & eorum legem sanctissimam non noverit. Hoc loco manifeste confundit Judaicos ritus cum Christianorum lege. Judaei enim erant ii, qui offendebantur quodam ciborum genere, at Christianis (ut Petrus Apostolus docet) cibi nulli polluti existimabantur. *J. P. a G.*

Ibid. Παραμυθούμενός] Tandem ergo vanum hunc & sceleatum hominem deprehenderunt Christiani. *M. du S.*

36. Ὤφθη

dis injicere mentionem conaretur, lapidibus ſtatim petebatur.

16. *Iterum ergo in alind exilium atque errorem egreſſus eſt, ſatis luculenti viatici inſtar habens Chriſtianos, quorum ſatellitio inſtructus copiis omnibus abundabat. Atque aliquamdiu ita alebatur: Deinde migratis etiam illorum legibus, viſus enim, puto, fuerat prohibito illis cibo uti; cum non amplius eum admitterent, ad indigentiam redactus aequum cenſebat, retractata donatione, a civitate repetere bona ſua: datoque libello recipere illa Imperatoris juſſu poſtulabat. Deinde, miſſis contra ipſum a civitate Legatis, fruſtra fuit, juſſusque in his, quae nemine cogente conſtituiſſet, manere.*

17. *Poſt haec tertia ab illo ſuſcepta in Aegyptum peregrinatio ad Agathobulum, ubi admirabilem illam exercitationem ſuſcepit, ut raſa dimidia capitis parte, oblita luto facie, in multo circumſtantium populo, fricando mendo, illud quod indifferens ab iſtis vocatur,*

ἐπιχειρήσειε μεμνῆσθαι τοῦ Φώτος, λίθοις εὐθὺς ἐβάλλετο.

Ἐξῆει οὖν τὸ δεύτερον πλανησόμενος, ἱκανὰ ἐφόδια τὴν Χριστιανὴν ἔχων, ὑφ' ὧν δορυφορούμενος, ἐν ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. καὶ χρόνον μέν τινα οὕτως ἐβόσκετο. εἶτα νομίσας τι καὶ ἐς ἐκείνους (ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς) οὐκ ἔτι προσιεμένων αὐτὸν ἀπορούμενος, ἐκ παλινῳδίας ᾤετο δεῖν ἀπαιτεῖν πάλιν τὰ πόλεως τὰ κτήματα, καὶ γραμματεῖον ἐπιδὺς, ἠξίου ταῦτα κομίσασθαι, κελεύσαντος βασιλέως. εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρεσβευσαμένης, οὐδὲν ἐπράχθη, ἀλλ' ἐμμένειν ἐκελεύσθη, οἷς ἅπαξ διέγνω, μηδενὸς κατανάγκασαντος.

Τρίτη ὅτι τούτοις ἀποδημία εἰς Αἴγυπτον πάλιν τὸν Ἀγαθόβουλον, ἵνα καὶ τὴν θαυμαστὴν ἄσκησιν διήσκησε, ξυρόμενος μὲν τῆς κεφαλῆς τὸ ἥμισυ, χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον, ἐν πολλῷ δὲ τῷ περιεστώτων δήμῳ ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον, καὶ [a] τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο

[a] Τὸ ἀδιάφορον] Sic Edd. omnes. Τῶν ἀδιαφόρων — καλυμμάτων *Tan. Fab.* Ἀδιάφθορον Mſ. RG. male.

42. Εἶτα τῆς πόλεως ἀντιπρισβευσαμένης] Καὶ πῶς, εἰ πατραλοίας Περεγρῖνος, οὐκ ἀντινεκλήθη τοῦ Περιαιτοῦς * τῆς παιδροκτονίας, ἀπαιτημένων τὸν λεγόμενον τὴν παιδροκτονίαν, ὡς ἔφης, ἀφιεμένων τούτοις ἀγρῶν; ἀλλ' εἰς πάντας συκοφαντεῖς, πάσης ἀρετῆς σκῶπτα, καὶ λοιδορεῖ. *V.*

* Τῆς πατροκτονίας] Τὴν πατροκτονίαν. *V.*

51. Ἀναφλῶν] Ἀναφλᾶν λέγεται μαλάττειν τὸ αἰδοῖον, καὶ ὑποσύρειν τὸ καλύπτον τὴν βάλανον δέρμα. i. e. masturbari. *G.*

36. Ὤφθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐθίων τὰ ἀπόῤῥητα αὐτοῖς] Accuſat hic *Tanaq. Faber* Auctorem, quod Chriſtianorum legem non noverit, & confuderit Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Verum ego quidem illud heic non video: quoniam per illa ἀπόῤῥητα τοῖς Χριστιανοῖς, quae ederit Peregrinus ille, intelligi poſſunt εἰδωλόθυτα, aut αἷμα, aut πνικτόν: quae a primis Chriſtianis ex decreto Apoſtolorum erant ἀπόῤῥητα. Et ab illis diligentiſſime ſeſe abſtinuiſſe Chriſtianos primævos, docent Patres veteres. Certe *Juſtinus*, *Minutius Felix*, *Tertullianus* aliique ab εἰδωλοθύτοις ſedulo ſibi caviſſe Chriſtianos, tradunt. *L. Bos.*

42. Βασιλέως] Imperatorem Romanum intellige, non regem aliquem, quod quidam facit. *T. F.*

47. Ἀγαθόβουλον] Eundem eſſe exiſtimo, cujus in *Demonactis* vita meminit cap. 3. vid. Chron. *Euſeb.* A. C. 122. *M. du S.*

48. Εὐρόμῳ] *Plut.* 627. f. *M. du S.*

49. Χριόμενος δὲ πηλῷ τὸ πρόσωπον] Sic de Creſcente Cynico *Tatianus* orat. ad Græcos: καὶ πηλίνης ὄψεως δεισιδαίμονα. Sordidi enim erant Cynici. *L. Bos.*

Χριόμενος δὲ πηλῷ] Meminit & *Tatianus* πηλίνης ὄψεως de creſcente Cynico loquens, p. 81. Quo vero conſilio id egerint Cynici, non ſatis aſſequor, non enim *ſordes* tantum notant. *M. du S.*

51. Ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον] Qui id faciunt, Cynicam Venerem exercere dicuntur, ii videlicet, *qui pellice lava utuntur*, ut ait hominum omnium impudentiſſimus *Martialis*. Alluſio facta ad Ἀναφλᾶν locum dedit joco *Ariſtophanis* ἐν Ἐκκλησιαζούσαις,

Ἀναφλύσιον ζητῶν τιν' ἄνθρωπον ——

quem optime animadvertit Græcus Interpres; ait enim, Ἀναφλύσιον, παρὰ τὸ, ἀναφλᾶν, πάσχειν. Quod equidem non video cur *Meurſio* diſplicuerit. *T. F.*

τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος. εἶτα παίων, ἢ παιόμενος νάρθηκι εἰς τὰς φυγὰς, ἢ ἄλλα πολλὰ νεανικώτερα θαυμαλοποιῶν.

in se ostenderet; deinde vel pulsaret ipse, vel pulsandas ferula nates aliis praeberet, aliaque vehementiora etiam spectacula ederet.

55

Ἐκεῖθεν δὲ οὕτω παρεσκευασμένος, ὅπι Ἰταλίαν ἔπλευσε, ἢ ἀποβὰς τὸ νεὼς, εὐθὺς ἐλοιδορεῖτο πᾶσι, ἢ μάλιστα τῷ βασιλεῖ, πραότατον αὐτὸν ἢ ἡμερώτατον εἰδώς· ὥστε ἀσφαλῶς ἐτόλμα. ἐκείνῳ γὰρ, ὡς εἰκὸς, ὀλίγον ἔμελε τῶν βλασφημιῶν, ἢ οὐκ ἠξίου φιλοσοφίαν ὑποδυόμενόν τινα κολάζειν ὅπι ῥήμασι, ἢ μάλιστα τέχνην τινὰ τὸ λοιδορεῖσθαι ποιούμενον. τοῦτο δὲ ἢ ἀπὸ τούτων τὰ τὸ δόξης ηὐξάνετο· πᾶσι γὰρ τοῖς ἰδιώταις ἢ θεάτρου ἦν ὅπι τῇ ἀνοίᾳ, μέχρι δὴ ὁ τὸ πόλιν ὑπατεύσας ἀνὴρ σοφὸς ἀπέπεμψεν αὐτὸν ἀμέτρως ἐντρυφῶντα τῷ πράγματι, αὐτῶν μὴ δεῖσθαι τὸ πόλιν τοιοῦτο φιλοσόφου.

18. *Hinc autem sic instructus navigavit in Italiam, & egressus navi maledicere statim coepit omnibus, Imperatori maxime, quem mitissimum sciret mansuetissimumque: quo majori confidentia ausus est. Parum enim ille, ut par erat, curabat maledicta, neque dignum se censebat, hominem philosophiae larvam indutum propter verba punire, eum praesertim, qui sibi artem ipsum illud maledicere fecisset. Isti vero etiam inde fama crevit. Apud imperitos enim propter ipsam hanc amentiam erat conspicuus, donec Praefectus urbis, vir sapiens, nimis se petulanter ea in ore gerentem ejecit, praefatus, non indigere urbem*

58. Καὶ μάλιστα τῷ βασιλεῖ] Βέρον ἢ Μάρκον Ἀντωνῖνον, οἶμαι, λέγει. *V.*

Ibid. Καὶ τὸ ἀδιάφορον δὴ τοῦτο καλούμενον ἐπιδεικνύμενος] Corrigendus Interpres, sed Graeca prius. Legendum enim ἢ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλυμμένων ἐπιδεικνύμενος, *oratione habita probans* (id enim est ἐπιδεικνύμενον) *hoc esse ex eorum numero quae ἀδιάφορα, seu indifferentia apud Philosophos vocantur.* Quod autem in Mſ. Regio legitur ἀδιάφθορον, neminem sanae mentis morari debet. *T.F.*

Καὶ τὸ ἀδιάφορον] An scribendum ἢ τὸ ἀδιαφόρων δὴ τοῦτο καλυμμένων ἐπιδεικνύμενος; *F.G.*

Ibid. Τὸ ἀδιάφορον] Cynicum illud ἀδιάφορον ea sententia accipiendum, qua *Sext. Empir.* Pyrrh. I, 152. Καὶ παρ' ἡμῖν μὲ τὸ μοιχεύειν ἀπειρηται, τοῖς δὲ Μασσαγέταις ἀδιαφορίας ἔθει παραδέδοται. Caeterum foedissimum illud ἀναφλῆν ipsi habitum esse ἀδιάφορον, disertius quam vellem ostendit Dio ille hac parte κοπρόσημος, non *Chrysostomus*, Orat. VI, f. de Tyrannide p. 96. *J.M.G.*

53. Νάρθηκι] *Hieronymus* in Marcellae viduae Epitaphio; *nec, mirum si in plateis & in foro rerum venalium fictus ariolus fluitorum verberet nates, &c.* sed hoc prorsus diversum. *M. du S.*

54. Νεανικώτερα] Dedi *vehementiora*. Haec saepe verbi vis est, illustrata a Gevartio ad *Statii Sylv.* I, 4, 51. f. Papin. lectt. I, 32. itemque a *Joh. Andr. Bosio* Diss. ad 2. *Tim.* II, 22. f. νεωτερικὰς ἐπιθυμίας. *J.M.G.*

Ibid. Θαυμαλοποιῶν] Adi *Casaub.* ad Athenaeum & *Theophr.* Id vocat θαυματουργεῖν Xenophon ὠν Συμποσίῳ. *T.F.*

58. Βασιλεῖ, πραότατον] Temporis ratio de *M. Aurelio* ut intelligatur, non finit, cui haec alioquin optime conveniant; nam octo utique anni interceſſerint oportet, cum duas ante hanc Olympiades memoret praeter tempus, quod Romae ab eo actum incertum est. Antoninum ergo Pium designat, in quem etiam optime quadrant. *M. du S.*

59. Πραότατον] Designat imperatorem Marcum. Alii Vespasianum esse volunt. Mihi non placet. *T.F.*

62. Φιλοσοφίαν ὑποδυόμενον] I. e. induentem, suscipientem philosophiam. *F.G.*

63. Τέχνην] Cynicorum enim ars erat conviciari. De Phrasi vide Mich. c. 30. Ὀρχ. 9. & 21. *M. du S.*

67. Ἀνοίᾳ] *Astutiam* Interp. pessime, alioqui esset σοφίᾳ. *T.F.*

Ibid. Ὁ τὸν πόλιν ὑπατεύσας] *Reipublicae Procurator.* Interpr. sed ridicule. Quippe vertendum fuit; *Praefectus urbis.* Si sub Vespasiano factum hoc intelligas, de Muciano loquitur. Sed mihi secus videtur. *T.F.*

Ibid. Τὸν πόλιν] Romanam rempubl. fortasse. Nam τὴν πόλιν ὑπατεύσας, *urbis praefectus.* *F.G.*

Τὸν πόλιν ὑπατ.] Quis ille ex Historia, mihi non constat. *M. du S.*

74. Καὶ προσήλαυνε κατὰ τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ] *Et tunc temporis profectus est ad Musonium*, &c. Interp. Sed longe a vero abit. Videlicet ignoratio τῦ προσελαύνειν homini imposuit. Sic autem intelligendus est locus: κατὰ τοῦτο (scilicet τὸ πόλεως ἐκβληθῆναι, id est, ex-

ilium,

bem tali Philoſopho. Verum enim vero hoc ipſum celebriorem reddidit, cum in ore eſſet omnium Philoſophus propter dicendi fiduciam & nimiam libertatem urbe exactus: idque ipſum admovit hominem ad Muſonium, & Dionem, & Epictetum, & ſi quis alius ſimili conditione fuit.

19. *Ita certe in Graeciam cum veniſſet, jam Elienſibus maledicebat: jam ſuadebat Graecis, uti arma contra Romanos caperent: jam virum doctrina pariter & dignitate eminentem, quod praeter caetera hoc beneficium Graeciae praeſtiterat, ut aquam perduceret Olympiam, & prohiberet ne porro ſibi perirent ſpectatores, maledictis inceſſebat, velut qui effeminaret Graecos; cum deceret ſitim ferre ſpectatores Olympiorum, quin, ita me Jupiter, perire multos illorum a morbis vehementibus, qui tum propter regionis ſiccitatem, in*

πλὴν ἀλλὰ καὶ τοῦτο κλεινὸν αὐτῷ, καὶ μᾶλλον τόματος ἦν ἅπασιν, ὁ φιλόσοφος διὰ τὴν παῤῥησίαν, καὶ τὴν ἄγαν ἐλευθερίαν ἐξελαθείς. καὶ προσήλαυνε κατ' [a] τοῦτο τῷ Μουσωνίῳ, καὶ Δίωνι, καὶ Ἐπικτήτῳ, καί εἴ τις ἄλλος ἐν τοιαύτῃ ἐγένετο.

Οὕτω δὴ ὅτε τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν, ἄρτι μὲν Ἠλείοις ἐλοιδορεῖτο, ἄρτι δὲ τοὺς Ἕλληνας ἔπειθεν ἀντάρασθαι ὅπλα Ῥωμαίοις, ἄνδρα τοιοῦτον δὲ ἄνδρα παιδείᾳ καὶ ἀξιώματι προέχοντα, διότι καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις εὖ ἐποίησε τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ, καὶ ἔπαυσε δίψῃ ἀπολλυμένους τοὺς πανηγυριστὰς, κακῶς ἠγόρευεν ὡς καλαθηλύναντα τοὺς Ἕλληνας, δέον τοὺς θεατὰς τῶν Ὀλυμπίων μακαρίζειν διψῶντας, καὶ νὴ Δία γε καὶ ἀποθνήσκειν πολλοὺς αὐτῶν ἔτι σφοδρῶν τῶν νόσων, αἱ τέως μὲν τὸ ξηρὸν τῆς χω-

[a] Τοῦτο] Τούτῳ *Schol.* Ταὐτὸ *Guj.* melius.

74. Τούτῳ τῷ Μουσωνίῳ] Κυνικοὶ μὲν οὗτοι, ἢ καὶ ἄλλως φιλόσοφοι ἐλέγχειν ἔργον πεποιημένοι. Ἐπίκτητον μὲν οἶδα Στωϊκὸν ὄντα, Δίωνα δὲ τὸν Πρυσαέα, ᾧ μὲν *ἐπαίνυμον ὁ Χρυσόστομος, ὃς δὲ λόγους ἐκδίδωκε †ἰκανοὺς, σπουδαίους τῷ ὄντι καὶ παντοίας ὠφελείας μετεχούς. *V.*

* Ἐπαίνυμον] Hoc recepi ex V. cum *Solano*; nam ἐπαίνυμος male Edit. *Cler.* eſt enim ᾧ καὶ ἐπαίνυμον, *cui etiam cognomentum erat.* *J. F. R.*

† Ἱκανὸς) Et hoc recepi ex V. pro edito ἱκανῶς. *J. F. R.*

ilium, de quo loquitur) προσήλαυνε τῷ Μουσωνίῳ, &c. *hac re fiebat ut ad gloriam Muſonii* (qui ſub Nerone pulſus in exilium fuerat) *acceſſiſſet aut perveniſſe videretur*, vel, ſi ita mavis, *Has res adaequabat Muſonios, Dionas*, &c. Ne quis autem dubitandi locus ſit, conſtat ea tempeſtate Muſonium exulem non fuiſſe. Teſtem ſi vis, *Xiphilinum* dabo, qui nominatim Muſonium excipit, Καὶ πάντας αὐτίκα τοὺς φιλοσόφους ὁ Οὐεσπασιανὸς, πλὴν τοῦ Μουσωνίου, ἐκ τῆς πόλεως ἐξέβαλεν. *T. F.*

Ibid. Κατὰ τοῦτο] Ταὐτὸ ſcribend. videtur, i. e. & eodem tranſibat quo Muſonius, Dio, Epictetusque & ſi quis alius, &c. *eodem*, i. e. in eundem ſtatum veniebat. *F. G.*

Ibid. Μουσωνίῳ] Apollonio Tyaneo hic coætaneus. Vid. infra Ner. c. 1. & *Philoſtr.* p. 125. cum notis, & 187. *M. du S.* Muſonius Rufus Epicteti praeceptor fuit, de quo multa *Tacit. Arrian. Stob.* *J. J. Wetſt.*

75. Δίωνι] Sub Domitiano etiam hic notus, exul, quamvis ſponte exulaſſe dicatur a *Philoſtr.* p. 488. *M. du S.*

Ibid. Ἐπικτήτῳ] Cujus etiamnum ſcripta ſuperſunt. *M. du S.*

77. Ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα ἐλθὼν] Poſt iter in Italiam in Graecia quae mox ſequuntur geſta ſunt, VIII. annis ante ultimam illam qua ſe combuſſit Olympiadem, unde conficitur de *Antonino Pio* intelligenda ſuperiora. *M. du S.*

80. Ἄνδρα] Herodem Atticum deſignat. Adi omnino *Philoſtratum* vit. Soph. p. 551. ubi inter alia ejus opera magnifica ait Ἀνέθηκε δὲ καὶ τῷ Πυθίῳ τὸ Πυθοῖ στάδιον, καὶ τῷ Διὶ τὸ ἐν Ὀλυμπίᾳ ὕδωρ. unde huic loco lux magna affulget. Ex *Aeliano* etiam diſcas, quam gravis Olympiae ſpectantibus fuerit ſol; apud quem herus ſervo cum minari graviſſima vult, ſpectatum ſe Olympiam miſſurum dicit; V. H. XIV. 18. Idem *Philoſtratus* diſertis verbis ait, ἐπιχολοῦσι δὲ τῷ Ἡρώδῃ κακῶς ἀγορεύουσιν αὐτὸν ἡμιβαρβάρῳ γλώττῃ p. 563. *M. du S.*

Ἄνδρα — προέχοντα] Herodes Atticus. Vid. *Philoſtr.* vit. Sophiſt. L. 2. §. 5. p. 551. 13. it. ibid. §. 13. p. 563. Vide notas *Olearii.* *M. V. La Croze.*

82. Ὕδωρ ἐπήγαγε τῇ Ὀλυμπίᾳ] Qui vertunt, *Adduxit aquam in Olympiam*, poterant illi eadem ratione dicere, *venit in Romam, in Athenas ivit.* Delicias & lautitias hominum! *T. F.*

95. Τὸν

χωρίῳ, ἐν πολλῷ τῷ πλήθει ἐπεπόλαζον· ἃ ταῦτα ἔλεγε, πίνων τὸ αὐτὸ ὕδατ. ὡς δὲ μικρῷ κατέλευσαν αὐτὸν, ὀπιδραμόντες ἅπαντες, τότε μὲ ὀπὶ τ Δία καλαφυγὼν ὁ γενναῖ, εὗρε τὸ μὴ ἀποθανεῖν.

magna multitudine frequentes erant. Et haec dicebat bibens, ipse de eadem aqua. Cum vero parum abessent, quin lapidibus illum, concursu omnium facto, obruerent: tum ad Jovem confugiens vir fortis, mortem evitavit.

Ἐς δὲ τ ἑξῆς Ὀλυμπιάδα, λόγον τινὰ μετὰ τεττάρων ἐτῶν συνθεὶς τ μετὰ μέσον, ἐξήνεγκε πρὸς τοὺς Ἕλληνας ἔπαινον ὑπὲρ [a] τοῦ τὸ ὕδωρ ἐπαγαγόντ, καὶ ἀπολογίαν ὑπὲρ τοῦ τότε φυγῆς. ἤδη δὲ ἀμελούμεν ὑφ' ἁπάντων, καὶ μηκέθ' ὁμοίως θεώμενοπτ ὤν, ἔωλα γὰρ ἦν ἅπαντα, καὶ οὐδὲν ἔτι καινουργεῖν ἐδύναλο, ἐφ' ὅτῳ ἐκπλήξῃ τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ θαυμάζειν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλέπειν ποιήσῃ, ὧν ἐξαρχῆς δρμήν τινα ἔρωτα ἐρῶν ἐτύγχανε, τὸ τελευταῖον τοῦτο τόλμημα ἐβουλεύσαλο θεῖναι τ πυρᾶς, καὶ διέδωκε λόγον ἐς τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς ἀπ' Ὀλυμπίων τ ἔμπροσθεν, ὡς ἐς τὸπιὸν καύσων ἑαυτόν.

20. *Olympiade proxima, orationem quatuor interjectis annis a se compositam ad Graecos attulit, laudem ejus qui aquam perduxit, & fugae superioris excusationem. Sed cum jam negligeretur ab omnibus, nec amplius ita conspicuus esset; obsoleta quippe erant omnia, nec novum quidquam poterat proferre, quo percelleret audientes, atque admirandum se conspiciendumque praeberet, cujus rei ab initio inde vehementer cupidus fuerat: ultimum hoc de rogo facinus meditari coepit: sparsitque famam inter Graecos a superioribus statim Olympiis, se futuro tempore se crematurum.*

Καὶ νῦν αὐτὰ ταῦτα θαυμαλοποιεῖ, ὥς φασι, βόθρον ὀρύπων, καὶ ξύλα συγκομίζων, καὶ δεινήν τινα τ καρλερίαν [b] ὑπιχνούμενο. ἐχρῆν δὲ, οἶμαι, μάλιστα μὲ θεωμένειν τ θάνατον, καὶ μὴ δραπετεύειν ἐκ τοῦ βίου. εἰ δὲ καὶ πάντως διέγνωστό οἱ ἀπαλλάτεσθ,

21. *Et nunc eadem portenta agitat, fodienda, ut ajunt, fossa, comportandis lignis, & mirifica quadam fortitudine pollicenda. Oportebat autem, arbitror, primum quidem expectare mortem, non aufugere de vita: Sin vero omnino mori illi decretum sit, non igne uti,*

a Τοῦ τὸ] Divisimus monente *Fabro*, & *Guj.* Τοῦτο Edd. priores male. b Ὑπιχνούμενο] Ἐπιδικνύμενο *Tan. Fab.* Nihil mut. Edd.

95. Τεττάρων ἐτῶν] Bene, neque enim plurium annorum est Olympias. Inde illud Agidis dictum de Eleis apud *Plutarchum* in apoph. τί δὲ ποιοῦσι θαυμαστὸν, εἰ δι' ἐτῶν τεττάρων μιᾶς ἡμέρας, &c. Alibi autem hoc ipsum dictum referens, καὶ τί μέγα, inquit, εἰ θαυμαστὸν ποιοῦσιν, εἰ οὐ ἔτεσι πάντε μιᾶς μόνον ἡμέρας δικαιοσύνῃ χρῶνται; ita & *Pindarus* Olympia vocavit πεντετηρίδα ἑορτὴν, quae tu facile conciliabis, si *Scaligerum* in opere magno legeris. Ceterum qui Olympiadem & lustrum confundunt, peccant. *T.F.*

97. Τοῦτο ὕδωρ ἐπαγαγόντ] Leg. τῷ τὸ ὕδατ, &c. *T.F.*

Τοῦτο ὕδωρ] Lege τῷ, τὸ. *F.G.*

Τῷ τὸ] Emendationem *T. Fabri* secuti sumus. In Impressis omnibus τοῦτο antea erat. *M. du S.*

12. Δεινήν τινα καρτηρίαν ὑπιχνούμενο] Legendum est, ἐπιδικνύμενο, quod probari non est necesse. *T.F.*

Ibid. Ὑπιχνούμενο] Hic quidem *T. Fabro* obsecuti non sumus, quia ratio mutationis etsi aliqua sit, non est tamen necessaria. Ferri enim vulgata potest, cum nondum in rem ipsam ventum sit. Si autem omnia sic levibus de causis apud veteres scriptores ex ingenio mutentur, quid tandem reliqui erit, quod ab iis vere profectum sit? *M. du S.*

22. Φιλοκτήτῃ] Res ex fabulis nota est. *T.F.*

24. Μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσει ἑαυτὸν] *Solum non in tabernaculo torrebit seipsum.* Interp. Sed vertendum fuit, *Quodammodo se* (vel *fere se*) *in theatro cremabit.* Arguit φιλοδεξίαν ventosi hominis, qui frequentem adeo panegyrin elegerat, in qua finem vitae imponeret. Cur non in solitudine potius, & in remoto aliquo saltu, ut infra dicet Lucianus? Quid enim aliud facit Peregrinus, quam qui theatrum conscendit ut ab omnibus videatur? *T.F.*

28. Καὶ κατὰ τοῦτο] *Hoc modo.* Interp. nescit quid sit. Gallice diceres, *& en cette qualité il devoit être bru-*

ui, neque tragico illo apparatu, ſed alio mortis genere, cum ſexcenta ſint, delecto, diſcedere. Si vero ignem etiam ut Herculeum quiddam amat, quid tandem non ſilentio eligens ſilvoſum montem, in illo ſe cremat ſolus, uno quodam Philoctete, verbi cauſſa hoc Theagene, aſſumto? At ille Olympiae, plena celebritate, tantum non in ſcena ſe aſſabit, non indignus Mehercule! ſiquidem patricidas atque atheos poenas dare facinorum fas eſt, & hoc quidem reſpectu tarde ſane illud facere videtur, quem olim oportebat Phalaridis tauro incluſum digna dediſſe ſupplicia, non ſemel hauſta ore flamma, momento uno mori. Nam rurſus hoc quoque multi mihi dicunt, non eſſe aliud celerius igni genus mortis. Licet enim os aperire, & ſtatim mori.

22. *Verum ideo, puto, hoc excogitat ſpectaculum, quaſi magnificum ſit homo in loco ſacro combuſtus, ubi neque ſepelire alios mortuos per religionem licet. Sed noſtis, puto, etiam olim aliquem, qui nobilis cuperet fieri,*

μὴ πυρὶ, μηδὲ τοῖς ἀπὸ τ̃ τραγῳδίας τύτοις χρῆσθ, ἀλλ' ἕτερόν τινα θανάτυ τρόπον, μυρίων ὄντων, ἐλόμενον ἀπελθεῖν. εἰ δὲ καὶ τὸ πῦρ ὡς Ἡράκλειόν τι ἀσπάζεται, τί δήποτε οὐχὶ κατ' σιγὴν ἐλόμενος ὄρος εὔδενδρον, ἐν ἐκείνῳ ἑαυτὸν ἐνέπρησε μόνος, ἕνα τινὰ οἷον Θεαγένη τῦτον, Φιλοκτήτ̃ πλασάμενος; ὁ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ, τ̃ πανηγύρεως πληθύσης, μόνον οὐκ ἐπὶ σκηνῆς ὀπτήσας ἑαυτὸν, οὐκ ἀνάξιος ὢν, μὰ τ̃ Ἡρακλέα, εἴγε χρὴ καὶ τὺς πάλαι λοίας, καὶ τὺς ἀθέυς, δίκας διδόναι τ̃ τολμημάτων· καὶ κατ' τῦτο πάνυ ὀψὲ δρᾶν αὐτὸ ἔοικεν, ὃν ἐχρῆν πάλαι ἐς τ̃ τ̃ Φαλάριδος ταῦρον ἐμπεσόντα τ̃ ἀξίαν ἀποτετικέναι, ἀλλὰ μὴ ἅπαξ [c] χανόντα πρὸς τ̃ φλόγα, ἐν ἀκαρεῖ τεθνάναι. καὶ γὰρ αὖ καὶ τόδε οἱ πολλοί μοι λέγυσιν, ὡς ἁδεῖς [d] ὀξύτερον ἄλλον θανάτυ τρόπον τ̃ πυρός· ἀνοῖξαι γὰρ δεῖ μόνον τὸ στόμα, καὶ αὐτίκα τεθνάναι.

Τὸ μὲν τοι θέαμα ἐπινοεῖται, οἶμαι, ὡς σεμνὸν, ἐν ἱερῷ χωρίῳ καμόμενον ἄνθρωπον, ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον τὺς ἄλλυς ἀποθνήσκοντας. ἀκύετε δὲ, οἶμαι, ὡς καὶ πάλαι θέλων τις ἔνδοξος γενέσθ, ἐπεὶ κατ' ἄλλον

[c] Χανόντα] Al. χανύτα *Coll.* Nihil mut. *Fl.* [d] Ὀξύτερον] Sic Edd. Forſ. ὠκύτερον, adſcripſit *Solan.*

31. Ἅπαξ χανόντα] Γρ. χανύτα. *G.*

brulé il y a long tems. Senſus eſt; Cremari debuiſſe Peregrinum non ſponte & ultro in flammas inſilientem, falſa quadam Philoſophicae mortis imitatione, ſed unco trahi in ignem, ut impium in Deos & in parentem. *T. F.*

31. Χανόντα] *Hom.* Odyſſ. M. 350. *M. du S.*

34. Ὀξύτερον] Corruptam vocem opinor; forſan ſcripſerit ταχύτερον, vide Δραπ. c. 22. Nam ὀξέως quidem uſurpant *de Tempore*, ὀξὺς vero raro aut nunquam probi ſcriptores. Vide tamen Nεκρ. c. 5. ſed & quid ὀξέως ἡδονὴ ſibi velit Ἔρωτ. c. 25. memento. *M. du S.*

Ὀξύτερον] Non opus erit ὠκύτερον emendare; quandoquidem ὀξὺς celeritatem ſaepiſſime notare novimus omnes. *Hippocr.* Aphor. I. 1. ὁ δὲ καιρὸς ὀξύς. Noſter *Amor.* c. 25. ὀξέως γὰρ ἡδονὴ ὠφθαρτώσατο φθάνει πρὶν ἢ γνωσθῆναι, παραμύθιον. Ne plura, in re, cujus exempla ὅσα κόνις nobis obvia. At forſan quia & dolor ὀξὺς *acutus* Graecis dicitur, i.e. *vehemens*, ideo ὠκὺς hic praetulerit aliquis, ut ambiguum vitetur. Sed nihil opus eſt, quum ſeqq. ſatis declarent de celeritate ſermonem eſſe. *J. F. R.*

39. Ἔνθα μηδὲ θάπτειν ὅσιον] Itidem olim apud Delum factum accepimus. *Thucydides* lib. III. *T. F.*

Ἔνθα μηδὲ θάπτειν] Duo hic ſedulo obſervanda; agrum Olympicum ſacrum fuiſſe; vid. *Pauſan.* 202, 5. ubi nominatim ibi locus quidam ἱερὸς dicitur; 2. non licuiſſe illic quemquam ſepelire, *Clem. Alexandrinus* p. 18. C. pluribus oſtendit multa templa ſepulchra fuiſſe virorum inſignium. *M. du S.*

40. Πάλαι] Hiſtoria nota; tempus etiam notum; eo enim ipſo die, quo Alexander Magnus natus eſt, conflagraſſe hoc orbis miraculum traditur. *M. du S.*

41. Τις ἔνδοξος γενέσθ] Heroſtratum innuit, cujus nomen oblivione fuiſſet obrutum, niſi Theopompus

λον τρόπον οὐκ εἶχεν ὅπως τυχεῖν τούτου, ἐνέπρησε τὴν Ἐφεσίαν Ἀρτέμιδος τὸν νεών. τοιοῦτόν τι καὶ αὐτὸς ἐπινοεῖ, τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ.

cum aliam ejus rei consequendae rationem non haberet, Ephesiae Dianae aedem incendisse. Tale quid & iste excogitat: tantus illi famae amor insedit.

Καίτοι, φησὶν, ὅτι ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων αὐτὸ δρᾷ, ὡς διδάξειεν αὐτοὺς θανάτου καταφρονεῖν, καὶ ἐγκαρτερεῖν τοῖς δεινοῖς. ἐγὼ δὲ ἡδέως ἂν ἐροίμην οὐκ ἐκεῖνον, ἀλλ' ὑμᾶς, εἰ καὶ τοὺς κακούργους βούλοισθε ἂν μαθητὰς αὐτοῦ γενέσθαι τῆς καρτερίας ταύτης, καὶ καταφρονεῖν θανάτου, καὶ [a] καύσεως, καὶ τῶν τοιούτων δεινῶν. ἀλλ' οὐκ ἂν εὖ οἶδ' ὅτι βουληθείητε. πῶς οὖν ὁ Πρωτεὺς τοῦτο διακρίνει, καὶ τοὺς μὲν χρηστοὺς ὠφελήσῃ, τοὺς δὲ πονηροὺς οὐ φιλοκινδυνοτέρους καὶ τολμηροτέρους ἀποφανεῖ;

23. *Quamquam dicit, se hominum gratia hoc facere, ut mortem contemnere illos doceat, & terribilia sustinere. Ego vero lubens interrogaverim non illum, sed vos*, Num maleficos etiam velitis imitatores illius fortitudinis fieri, & mortis contemnendae, & vivicomburii, & terrorum similium? *Verum non vos, bene novi, hoc velitis. Quomodo ergo discernit illud Proteus, ut bonos juvet, malos non amantiores periculorum & audaciores faciat?*

Καίτοι δυνατὸν ἔστω εἰς τοῦτο μόνους ἀπαντήσεσθαι τοὺς πρὸς τὸ ὠφέλιμον ὀφθήσεσθαι τὸ πρᾶγμα· ὑμᾶς δ' ἂν αὖθις ἐρήσομαι, [b] δέξαισθ' ἂν ὑμῶν τοὺς παῖδας ζηλωτὰς

24. *Quamquam ponamus fieri posse, huc ut soli veniant, qui cum publica utilitate rem visuri sint. At ego vos rursus interrogabo*, Velitisne vestros liberos imitatores hujusmo-

a Καύσεως] Receptum ex Mss. RG. καυσώσεως Edd. recta, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

b Δέξαισθ'] Ita recte B2. Δέξασθ' cett. oratione directa, & nova quasi periodo. Εὐξαισθε *Kusterus.*

in historias suas illud retulisset. *Strabo. Plin. Agell. T.F.*

44. Τοσοῦτος ἔρως τῆς δόξης ἐντέτηκεν αὐτῷ] *Adeo inexpiabili amore gloriae tenebatur.* Interpolator pessime. Retulit enim ad Herostratum, quod de Peregrino dixerat Lucianus. Dein, quod *inexpiabili amore* dixit, fugit illum ratio; debuit enim *inexplebili* dicere. Verum imperitis lexicographis credidit, & interpretem corrupit. Verte: *Tantus ei gloriae amor inest.* Loquitur enim ille anonymus de Peregrino etiamnum vivente. *T.F.*

51. Καὶ καταφρονεῖν θανάτου καὶ καυσώσεως] Interpolator. *Et mortis contemptum & arumnam, & id genus metus non horrere disceretis*; plane contra mentem scriptoris; neque enim istæc ad patres & dominos sunt referenda, verum ad liberos & servulos eorum qui ibi aderant. Sententia est: *Vos ego, Viri Graeci, lubens perconter, non παιφορίαρον illum Peregrinum, velitisne sceleratos homines, qui usquam sint, hujuscemodi praeceptori tradi? Ah! Cavete istuc dicatis; ita enim fieret, ut in jugulum vestrum involarent, nullo metu impendentis mortis à tanto scelere deterriti. Quid autem? an & ii, qui in hoc coetu patres sunt, liberos suos in disciplinam vellent tradere hujuscemodi magistro?* &c. Ceterum interpolator depravavit interpretem. *Numquid etiam*, ait, *maleficos & facinorosos, ejus discipulos fieri cupiatis in ejusmodi tolerantia perdiscenda & morte contemnenda?* Paene omiseram legi in MS. R. καυσώσεως, non καυχώσεως, quod in primis observandum. *T.F.*

52. Καύσεως] Ita Mss. R.G. quod arripio, quia nullibi κάυσωσις, quae vox in omnibus Impressis erat, eo sensu a probatis scriptoribus adhibitam reperio. *M.du S.*

Καύσεως] Etsi καυσώσεως per se commodum sensum exhibere videtur; tamen quia sic supervacuum fere foret τῶν δειμάτων addere; meliorem lectionem inventam recipere non haesitavi. *J.F.R.*

60. Τὸ πρᾶγμα] Τὴν καῦσιν. *F.G.*

61. Δέξασθ'] An δέξαισθ'; placet. *F.G.*

Δέξαισθ' ἄν] Εὐξαισθ' ἄν. *Kust.* Nihil emendatione opus est, quam hic offert Vir Doctissimus. Hoc tantum a me hic praestitum, quod cum in plerisque Impressis legeretur δέξασθ'. Ego B2. sequutus δέξαισθε restitui, quod elegantius visum est. *M.du S.*

Δέξασθ' ἄν] In mentem veniebat aliquando emendare hunc locum, & legere εὐξαισθ' s. εὔξαισθε. Blandiebatur maxima similitudo, quae inter compendia literarum δ & υ in Mss. intercedit. Sed cum δέχεσθαι verbum eo intellectu saepius occurrat, qui commode ad hunc locum accidit, quod in vulgaribus quoque Lexicis adnotatum, & exemplis probatum est: retineamus primam syllabam; sed in altera diphthongum admittamus optativi indicem δέξαισθε, ut modo βούλοισθε. *J.M.G.*

67. Παρὰ

modi actionis fieri? *Non ſane dixeritis. Et quid ſic interrogavi, cum neque diſcipulorum ipſius quisquam hoc imitaturus ſit? Ac Theagenem iſtum merito quis accuſet, quod caetera viri imitatus, non ſequitur hac parte magiſtrum, & ad Herculem, ut ait, abeunti ſe adjungit comitem, cum poſſit brevi tempore beatus undique fieri, modo praeceps in ignem ſe dejiciat. Neque enim in pera & baculo, & pallio aemulatio ineſt; ſecura iſta, facilia, & uniuscujusque fuerint. At finem & caput aemulari oportet, & rogo e ficulneis codicibus quantum poteſt viridibus compoſito, ſuffocandum ſe fumo praebere. Nam ignis ipſe non Herculis modo eſt & Aeſculapii, ſed ſacrilegorum etiam & homicidarum, quos videre licet judicio damnatos iſtuc pati. Quare fumo melius eſt: proprium enim veſtrum fuerit.*

25. *Alioquin ipſe Hercules, ſiquidem tale*

λωτὰς τῶ τοιούτω γενέσθ; οὐκ ἂν εἴποιλε· ἐγὼ τί τοῦτο ἠρόμην, ὅπως μηδ' αὐτοῦ τις τῶν μαθητῶν αὐτῶ ζηλώσειεν ἄν; ἢ ἐν Θεαγένη τοῦτο μάλιστα αἰτιάσαιλο ἄν τις, ὅτι τἆλλα ζηλῶν τἀνδρὸς, οὐκ ἕπεται τῷ διδασκάλῳ, ἐγὼ συνοδεύει ἐκείνῳ τῷ Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι, δυνάμενον ἐν βραχεῖ πανευδαίμων γενέσθ, συμπεσὼν ὅτι κεφαλῆς ἐς τὸ πῦρ. ἐγὼ μὲν ἐν πήρᾳ, ἐγὼ βακτηρίᾳ, ἐγὼ τρίβωνι ὁ ζῆλος, ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἀσφαλῆ ἐγὼ ῥᾴδια, ἐγὼ παντὸς ἂν εἴη· τὸ τέλος δὲ, ἐγὼ τὸ κεφάλαιον χρὴ ζηλοῦν, ἐγὼ πυρὰν συνθέντα κορμοῖς συκίνοις, ὡς ἔγι μάλιστα χλωρῶν, ἐναποπνιγῆναι τῷ καπνῷ. τὸ πῦρ γὰρ αὐτὸ ἐ μόνον Ἡρακλέους, ἐγὼ Ἀσκληπιοῦ, ἀλλὰ καὶ τ ἱεροσύλων, ἐγὼ ἀνδροφόνων, οὓς ὁρᾶν ἔστιν ἐκ καλαδίκης αὐτὸ πάσχοντας. ὥστε ἄμεινον τὸ ἀπὸ τοῦ καπνοῦ. ἴδιον γὰρ ἐγὼ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο.

Ἄλλως τε ὁ μὲν Ἡρακλῆς, εἴπερ ἄρα ἐγὼ ἐτόλ-

c Συμπεσὼν] Καὶ συμπεσὼν Edd. Abeſt ἐγὼ a Mſ. RG. quod hoc duce delevit *Solan.* *d* Συκίνων] Bene ſic B1. & 2. Σικύων perverſe cett. *e* Ὑμῶν] Ἡμῶν male *J.* Forſan κυνῶν, adſcriptum ejus margini.

67. Παρὰ τὸν Ἡρακλέα, ὡς φησιν, ἀπιόντι] In tribus verbulis bis peccat interpolator: *Ad Herculem, ut ajunt, profecto.* Peſſime. Vertendum enim fuit, *ut ipſe ait, proficiſcenti. Ipſe*, inquam, non, *illi ajunt.* Praeterea *proficiſcenti*, non *profecto*; quippe ea narrat quae nondum evenerant. Neque enim quisquam eſt omnium, qui iſtuc ἀπιόντι ad ſignificationem elapſi temporis hoc loco traduci poſtulet. Ceterum & ratio & MS. Regii auctoritas me admonent, ut ex his verbis πανδαίμων ἐ συμπεσὼν ἐκὶ κεφαλῆς, ejiciam iſtud καὶ, & emendem verſionem, *poſſet brevi* feliciſſimus evadere, ſe in ignem cum ipſo praecipitem mittens. *T.F.*

69. Συμπεσὼν] Dele ἐγὼ, ante συμπεσὼν.) *M.du S.*

74. Σικύων] Corrige συκίνων. *F.G.*

Συκίνων] Corrupte antea legebatur σικύων, non in uno aut altero, ſed in omnibus, excepta ſola B2. Ἀλεξ. c. 47. & tranſlate Ἀπολ. c. 6. Apud *Ariſtophanem* Veſp. 146...p. 291, 1. δημόσιος κυνὸς dicitur. *M.du S.*

80. Ἴδιον γὰρ ὑμῶν μόνων ἂν γένοιτο] Locus eſt corruptiſſimus. Quid enim? Dicit hoc loco rhetor anonymus aſtantes omnes dignos eſſe qui fumo pereant. ridiculum. itaque adeo miror reperiri potuiſſe & interpretes & lectores, quibus haec placerent. Legendum eſt non ὑμῶν, ſed κυνῶν, id eſt κυνικῶν φιλοσόφων. Lucianus Philoſophos Cynicos, in quibus eſt Peregrinus, dignos deputat qui fumo pereant. κύνες enim paſſim ſunt κυνικοί. Sed, (ut ſemper doctus eſt Lucianus, & quod de illo ait *Eunapius Sardianus*, ἀνὴρ σπουδὴν ἐς τὸ γελοιοῦσθαι,) hoc loco facetiſſime dicit Cynicos dignos eſſe qui ἀπὸ καπνοῦ pereant; videlicet Attici τοὺς ἀλαζόνας ἐ ἀδημιουδς, quales hic deſcribuntur Cynici, καπνοὺς vocabant. Id docebit Scholiaſtes *Ariſtophanis* ad Σφῆκας, & *Suidas* in καπνὸς, inde *Æſchines* cognomento Capnus. Vide, ſi te amas, *Ariſtophanem.* *T.F.*

Ibid. Ὑμῶν μόνων] An fumivendulos Cynicos eſſe ſignificat? Videtur autem ſcribendum ἴδιον γὰρ ἐ κυνῶν μόνον ἂν γ. *F.G.*

Καὶ κυνῶν] *T. Fabri* emendationem in textum recepimus; quamvis in omnibus libris noſtris ὑμῶν aut ἡμῶν, pro κυνῶν extet. *M. du S.*

Ὑμῶν μόνον] Quod κυνῶν legi vult *Faber*, audirem, ſi relatio quaedam eſſet inter fumum, & Canes vel proprie dictos, vel metaphoricos ſ. philoſophos Cynicos. Quidni per apoſtrophen quandam hic dirigatur ſermo ad Theagenem & Protea? Caeterum forte ad hunc locum aliquid facit, quod de Theagene aliquo habet *Suidas*, ἐκαλεῖτο δὲ καπνὸς, ὅτι πολλὰ ὑπισχνούμενος ἐδὲν ἐτέλει. Quod ſi hic *Suidae* Theagenes antiquior fuit Lucianico, ratio foret in promtu, cur ei ſuadeatur, ut fumo ſe potius quam igne interimat. *J.M.G.*

ἐτόλμησέ τι τοιοῦτον, ὑπὸ νόσου αὐτὸ ἔδρασεν, ὑπὸ τῆς Κενταυρίου αἵματος, ὡς φησιν ἡ τραγῳδία, καλεσθιόμενος. ὅτῳ δὲ, τίνος αἰτίας ἕνεκεν ἐμβάλλει φέρων ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ; νὴ Δί', ὅπως τὴν καρτερίαν ἐπιδείξηται, καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες. ἐκείνοις γὰρ [a] αὐτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν, ὥσπερ οὐκ ἐνὸν ἢ ἐν Ἰνδοῖς εἶναί τινας μωρὰς καὶ κενοδόξους ἀνθρώπους. ὅμως δ' ἂν καὶν ἐκείνους μιμείσθω. ἐκεῖνοι γὰρ οὐκ ἐμπηδῶσιν εἰς τὸ πῦρ, ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης, ἰδὼν Κάλανον καόμενον, φησιν, ἀλλ' ἐπειδὰν νήσωσι, πλησίον προσστάν-

quiddam ausus est, a morbo impulsus fecit, cum a Centauri sanguine, ut ait tragoedia, exederetur. At hic cujus rei causſa in ignem se conjicit? Per Jovem! ut patientiam suam ostendat, sicuti Brachmanes: illis comparandum Theagenes judicavit, quasi non possent in India etiam esse stulti quidam & inanis gloriae cupidi homines. Attamen vel hosce aemuletur. Illi enim non insiliunt in ignem, ut Onesicritus narrat Alexandri gubernator, qui ardentem vidit Calanum, sed rogo exstructo prope adstantes immoti ustulari se patiuntur: tum

a Αὐτὸν] Ex emend. *Fabri* & *Guj.* Ἑαυτὸν Edd. priores.

83. Κενταυρίου αἵματος] Intelligit cruorem Nessi Centauri. *T. F.*

85. Ἐμβάλλει φέρων] De hac locutione confer quae dixi ad T. I. *Merced. Cond.* c. 24. Vel potius, (quod illic nondum resciveram) *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* VI. §. 3. p. 349. *J. F. R.*

87. Καθάπερ οἱ Βραχμᾶνες — Κάλανον καόμενον] *Cic.* Tusc. D. V. c. 27. *Quae barbaria India vastior aut agrestior? In ea tamen gente primum ei, qui sapientes habebantur, nudi aetatem agunt, & Caucasi nives hiemalemque vim perferunt sine dolore; cumque ad flammam se adplicaverunt, sine gemitu aduruntur.* Consule ibi *Davis.* p. 360. qui & *Valer. Max.* III. 3. 6. Ext. Et Luciani hunc locum, item *de Fugit.* c. 6. ac *Plutarch.* T. 2. p. 499. cum *Philone* p. 680. aliosque similia confirmantes adducit. *J. F. R.*

87. Βραχμᾶνες] De Calano vide quid *Cicero* scripserit Tusc. II. 21. & Cl. *Davisii* not. & de Brachmanis c. 27. Adde & Δραπ. c. 7. Magi autem, ut id obiter moneam, cum Brachmanis minime sentiebant. Vid. *Jambl.* No. 154. & *Diog. Laërt.* 2. D. *M. du S.*

88. Ἐκείνοις γὰρ ἑαυτὸν ἠξίου Θεαγένης εἰκάζειν] Falsum est. Neque enim se Theagenes cum Hercule & Æsculapio comparavit, sed Peregrinum, quod ex superioribus patet. Emenda ἐκείνοις γὰρ αὐτόν. Interpolator non vidérat, interpretemque corruperat, a quo hic locus ita fuerat conversus, *illis enim praeceptorem suum assimilare contendit.* *T. F.*

Ibid. Ἑαυτὸν ἠξίου] Αὐτὸν scribendum videtur, i. e. *Peregrinum.* *F. G.*

92. Ὀνησίκριτος] Is est quem in hac narratione sequutus est *Plutarchus* & *Strabo* in XV. Quae enim ab illo in vita Alexandri de Calano Indo scripta fuere, his plane ἀδιάφορα sunt. Erit itaque operae pretium locum ipsum apponere. Ταῦτα δὲ εἰπὼν, καλαυλιβὶς, καὶ συγκαλυψάμενος, οὐκ ἐκινήθη τῷ πυρὶ πλησιάσαντος, ἀλλ' ὡς μὲν καλαυλίδη χήμαλι, τοῦτο Δάτυφος, &c. Id est, *Ita cum esset loquutus, decubuit, seque operuit, neque, appropinquante igne, sese movit, sed eum servans habitum quo decubuerat*, &c. quem *Plutarchi* locum si quis diligenter considerabit, facile ei fuerit intelligere, quid sibi hoc Luciani velit, κατὰ χῆμα κείοντας, quod ignoravit Interpolator, cum scripsit, *deinde ordine dignitatis ingressi uruntur.* At non ita vertendum fuerat, sed, *cremantur immoti & corporis habitu servato*; quod *Plutarch.* dixit de Calano, ὡς μὲν καλαυλίδη χήμαλι, τοῦτο Δάτυφος. Sed ne quis dubitet, adscribam Luciani ipsius locum ex libello sequenti, ubi de his ipsis Brachmanibus agit, ἀκούω δὲ, inquit, (c. 7.) τά τε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μυγίσκου ἀναβάντες, ἀνέχουσι καόμενοι, ὑδὲν τῷ χήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. *T. F.*

Ibid. Ὡς Ὀνησίκριτος ὁ Ἀλεξάνδρου κυβερνήτης ἰδὼν Κάλανον καόμενον φησιν] Egregias hic agnosce interpretationes. Opsopœus: *veluti Onesicritus classis Alexandrinae gubernator ait, cum Indum ardentem, sicut fama est, conspexisset.* Benedictus: *at Onesicritus Alexandri gubernator, cum Calanum, ut ajunt, conflagrantem vidisset.* Vidit ergo *Benedictus*, Opsopœum largiorem esse, quam patiuntur Græca, & verbum φησὶν notare non nisi alterutrum posse, vel *ait*, vel *sicut fama est.* Quid decrevit ergo is ipse? nempe accepit pro *ut ajunt*, pravo sane judicio. Non enim magis ajunt Calanum conflagrasse, quam Onesicritum id vidisse. Sed & vide, unde comparativa loquutio pendeat. Scribit Benedictus: *Illi enim non insiliunt in ignem ut Onesicritus Alexandri gubernator*, quasi vero & Onesicritus insiluisset. Quin immo Lucianus Onesicritum unum auctorem hujus historiae citat, & ideo non potest imperfecta multitudinis ac rumoris citatio locum habere, & plane sufficere debet, si vertas, *ut Onesicritus Alexandri gubernator viso Calano ardente refert.* Maxime miror *Benedicti* istam versionem placuisse *Tan. Fabro*, tam minute singula hæc quondam recognoscenti. *J. G.*

93. Φησὶν] Hanc vocem vir Doctissimus dum oscitans

tum conſcenſo rogo, ſervato eodem habitu cremantur, ne paullum quidem immutantes de ſuo decubitu. Iſte vero, quid magnum, ſi injectus ſtatim moriatur, ubi correptus ab igne fuerit? Nec illud non licet ſperare, futurum, ut reſiliat vel ſemiuſtulatus, niſi illud machinetur, quod facere illum ajunt, ut profundus fiat atque in foſſa rogus.

26. *Sunt autem qui dicant, illum mutare velle ſententiam, & ſomnia enarrare quaedam, quaſi non ſinat Jupiter locum ſacrum pollui. Sed bono poteſt eſſe animo ad hoc quidem quod attinet. Ego enim ſacramentum dare paratus ſum, Deorum indignaturum eſſe*

95 τες ἀκίνητοι, ἀνέχον᾽ παροπτώμενοι, εἶτ᾽ ἐπιβάντες χτ᾽ ὀχῆμα, καίονται, ὐδ᾽ ὅσον ὀλίγον [b] ἐκτρέψαντες τ̃ καλακλίσεως. ὅτῳ δὲ τί μέγα, εἰ ἐμπεσὼν τεθνήξε᾽ συναρπαδεὶς ὑπὸ τ̃ πυρός; οὐκ ἀπ᾽ ἐλπί-
1 δῳ [c] μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς αὐτὸν, καὶ ἡμίφλεκτον, εἰ μὴ ὅπῳ φασί, μηχανήσε᾽ βαθεῖαν γενέᾳ̃ς ἡ ἐν βόθρῳ τ̃ πυράν.

Εἰσί δ᾽ οἱ ἡ μεταβάλλεσθαί φασιν αὐτὸν, ἡχή τινα ὀνείραλα διηγεῖᾳ̃ς, ὡς τ̃ Διὸς οὐκ ἐῶντῳ μιαίνειν ἱερὸν χωρίον. ἀλλὰ θαῤῥείτω τύτ γε ἕνεκα. ἐγὼ γ᾽ διομοσαίμην ἄν, ἢ μὴν μηδένα τ̃ θεῶν ἀγαναχτήσειν, εἰ Περε-

b Ἐκτρέψαντες] Ex emend. *Fabri.* Ἐντρέψαντες Edd. *c* Μὴ ἀναπηδήσ.] Nihil mut. Edd. Mſſ. vult *Gron.*

tans legere omittit, mortis genus Oneſicriti doceri hic affirmat not. ad *Diog. Laërt.* p. 151. B. *M. du S.*

94. Ἐπιδὼν πήσωσι] Ἐπιδὼν πυρὰν πήσωσι ut ſupra legend. videtur. τὸ πήσωσι ſolitarium non placet. *F.G.*

95. Εἶτ᾽ ἐπιβάντες κατὰ χῆμα, καίονται] Aliena videntur & inſititia, ut ex praecedentibus & ſeqq. videre eſt. *F.G.*

97. Ἐντρέψαντες] Ex iis quae modo attulimus legendum ἐκτρέψαντες. *T.F.*

Ἐντρέψαντες] I. e. immutantes. An ἐκτρέψαντες legendum. Infra *Fugitiv.* c. 7. de iisdem: ὐδὲν τ̃ χήματῳ, ἢ τ καλύβρας ἐκτρέποντες. Vide locum. *F.G.*

Ἐντρέψαντες] Ego cum *Tan. Fabro* malim ἐκτρέψαντες, ut Δραπ. c. 7. in omnibus recte ſcribitur. *M. du S.*

Ἐκτρέψαντες] Ita quoque correctum inveni in marg. B1. Sed & firmatur emendatio, quod Dial. ſeq. *Fugit.* c. 7. ὐδὲν τ̃ χήματῳ ἐκτρέποντες, conſtanter legitur. *J. F. R.*

Ibid. Οὕτῳ δὴ τί μέγα] Locus mire depravatus videtur. An ſic reſcribendus? Οὕτῳ δὴ τί μέγα ποιεῖ; εἰ ἐμπεσὼν ὑ τεθνήξεται, συναρπαδεὶς ὑπὸ τ̃ πυρὸς· οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ ὧν ἀναπηδήσεᾳ̃ς αὐτὸς ἡμίφλεκτῳ. *F.G.*

98. Τί μέγα] Commate adpoſito ſenſum adjuvi, ut intelligatur, *quid magni* ſcil. *eſt*, veluti τί θαῦμα; *quid mirum?* Tumque non opus erit cum *Guj.* ποιεῖ infercire. Sed nec in reliqua ejus emendatione adquieſco; nec *Gronovianum* μεταναπηδήσεᾳ̃ς ſatisfacit, niſi auctoritate verbum firmetur. Tamen verum eſt, *ſpem exſiliendi* requiri, & negationem abundare; niſi μὴ hic valeat *numquid*, ut in interrogandi formulis ſolet, vel pro *quin* valere poſſit, i. e. *non deſperabat quin exſilire poſſit.* Quod pluribus indagare temporis anguſtia prohibet. *J. F. R.*

99. Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς αὐτὸν ἡμίφλεκτον! *Non a ſpe non reſiliturum ipſum & ſemiuſtum.* Interpol. Hoc quid ſit, intelligere arbitror hominem natum neminem. Interpretandum fuerat, *cum extra ſpem non ſit, quin ſemiuſtus quoque* (aut, *quin vel ſemiuſtus*) *ex igne ſit reſiliturus.* Mihi tamen Graeca oratio magis facta magisque elegans videretur, ſi legeres μὴ οὐκ ἀναπηδήσεᾳ̃ς. *T.F.*

Οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδῳ μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς αὐτὸν] Certe *Benedictus*, etſi in priorum ſententia aberrarit, in poſterioribus voces, prout ſunt, expreſſit, quod *Tan. Faber* prorſus non facit, cujus verſio plane par foret Graecis ita conceptis οὐκ ἀπ᾽ ἐλπίδος ἀναπηδήσισθαι αὐτὸν, cum extra ſpem non ſit, quin ex igne ſit reſiliturus. Nedum ut admitti poſſit, quod tentat, gemina negatio ante verbum ἀναπηδήσεᾳ̃ς. Sed ut habeas expedita omnia, apparet errorem ſcripturae corrigendum eſſe, & pro μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς, reponendum μεταναπηδήσεᾳ̃ς. Nam in ſententia verbi μεταβάλλεᾳ̃ς idem *Faber* toto caelo errat, quum rectiſſime *Benedictus* reddiderit. *J. G.*

1. Μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς] Δὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς. *F.G.*

Μὴ ἀναπηδήσεᾳ̃ς] Phraſin apud Noſtrum huic ſimilem fruſtra quaeſivi. Vid. *Mort.* c. 33. οὐκ ἀνέλπιστον ὡς ἂν ἡ ἄλλῳ ταυτὸν συμβαίη. *M. du S.*

4. Μεταβάλλεᾳ̃ς] *Mutatum iri.* Interpolat. male. Vertendum fuit, *Mutare ſententiam.* De re praeſenti loquitur: jam enim tergiverſabatur Peregrinus. *T.F.*

5. Διηγεῖᾳ̃ς] An ſcribendum διηγοῦνται; *F.G.* Placet conjectura. *J. F. R.*

8. Ἢ μὴν] Lege ἦμὸν. *F.G.* Nihil muto: nam disjunctim apud Noſtrum aliosque ſcribi amat, licet parum intereſſe putem, utro more ſcribas (Vid. ſupra T. 2. *Toxar.* c. 50. No. 14.) Et pro lubitu ſcribas modo ἢ μὴν, modo junctim ἤμὴν dedilit; quare vulgatum ſervandum; ſed ne ὀξυτόνως quidem, ut *Gujetus* voluit, apud Noſtrum alibi reperio. Cl. *Periz.* ad *Aelian.* 2. 7. ridet eos qui jungunt & ab Hebraeo ἀμὴν derivant, exemplaque τ̃ ἢ μὴν in jurandi formulis uſitati, quaedam adfert. Apud *Hom.* Il. I. 57. Ἦ μὴν τῷ νίῳ ἐστὶ, recte Edd. licet *Seber.* ἦμὴν indicet. *J. F. R.*

ξεγρῖν@ κακῶς [a] ἀποθάνοι. ὃ μὴ ῥᾴδιον αὐτῷ ἔτ' ἀναδῦναι. οἱ γὰρ συνόντες κύνες παρορμῶσι, καὶ συνωθοῦσιν ἐς τὸ πῦρ, καὶ ὑπεκκαίουσι τὴν γνώμην, οὐκ ἐῶντες ἀποδειλιᾶν· ὧν εἰ δύο συγκαλασπάσας ἐμπέσοι εἰς τὴν πυρὰν, τοῦτο μόνον χάριεν ἐργάσαιτο.

Ἤκουον δὲ ὡς οὐδὲ Πρωτεὺς ἔτι καλεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀλλὰ Φοίνικα μεταονόμασεν ἑαυτὸν, ὅτι καὶ Φοῖνιξ τὸ Ἰνδικὸν ὄρνεον ἐπιβαίνειν πυρᾶς λέγεται, παρρωτάτω γήρως προβεβηκώς. ἀλλὰ καὶ λογοποιεῖ, καὶ χρησμούς τινας διέξεισι παλαιοὺς δή, ὡς χρεὼν εἴη δαίμονα νυκτοφύλακα γενέσθαι αὐτόν. καὶ δῆλός ἐστι βωμοῦ ἤδη ἐπιθυμῶν, καὶ χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων.

Καὶ, μὰ Δία, οὐδὲν ἀπεικὸς ἐν τοῖς πολλοῖς τοῖς ἀνοήτοις εὑρεθήσεσθαί τινας τοὺς καὶ τεταρταίων ἀπηλλάχθαι δι' αὐτοῦ φήσοντας, καὶ νύκτωρ ἐντετυχηκέναι τῷ δαίμονι τῷ νυκτοφύλακι· οἱ κατάρατοι δὲ οὗτοι μαθηταὶ αὐτοῦ καὶ χρηστήριον, οἶμαι, καὶ ἄδυτον ἐπὶ τῇ πυρᾷ μηχανήσονται. διότι καὶ

neminem, si mala morte Peregrinus moriatur. Quin nec facile est illi retractare. Nam qui cum illo sunt canes, incitant hominem, & una in ignem contrudunt, & animum illius subinde incendunt, nec metu resilire illum patiuntur. Quorum si duobus secum detractis in ignem incidat, hoc solum lepidum opus fecerit.

27. *Audio vero illum nec Protea vocari velle amplius, sed Phoenicis nomen pro suo sibi adscivisse, quod etiam Phoenix, Indica avis, ingredi rogum dicitur, ubi ad extremam senectutem provecta est. Verum etiam rumores spargit, & oracula quaedam vetusta refert, in fatis esse ut noctis custos genius ipse evadat: ac manifestum est, altaria illum concupiscere, & futurum sperare, uti stet aureus.*

28. *Neque vero, per Jovem, abhorret in magna dementium multitudine inventum iri, qui quartana se per ipsum liberatos dicant, & noctu sibi occurrisse noctis illum custodem genium. Execrabiles autem isti illius discipuli, etiam oraculum, puto, & adytum in rogo illius machinabuntur, propterea quod Pro-*

a Ἀποθάνοι] Sic *Bt. J. P. S.* &c. Ἀποθάνοιτο *H.* In qua nonnemo emendarat ἢν — ἀποθάνῃ, quod jam non opus.

9. Ἀποθάνοι] Sic plerique Impressi *H.* & *P.* ἀποθάνοιτο prave. *M. du S.*

10. Ἀναδῦναι] *Emergere.* Interpol. non potuit pejus: hoc enim loco ἀναδῦναι est *subterfugere, tergiversari*, ut ii faciunt, quos promissi pœniteat. Quod vel *Homerus* docuisse potuit Iliad. H.

ἀλλ' ἤτοι ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, ὐδ' ἀναδῦναι
ἆψ λαῶν εἰς ὁμιλον —

Ita in Odyss. ἁπλῶς.

μή τις μοι ἀναδύῃ —

Itaque dixit *Eustathius*, τὸ, ἀναδῦναι, οὐ δεῖν εἶναι τῷ, ἀναποδίσαι, εἶτουν, ὑποχωρῆσαι, *idem esse atque* ἀναποδίσαι *seu* ὑποχωρῆσαι. *Hesychius* autem vertit μεταβουλεύειν, *consilium mutare*. Ceterum Interpolator corrupit interpretem, qui sic verterat: *Neque promptum jam illi est à proposito regredi.* Eat itaque corrector quo dignus est. *T. F.*

Ibid. Συνόντες κύνες] Cynici, quod supra dicebam. *T. F.*

21. Παλαιοὺς δή] Τὸ γέλοιον est in hac particula δή, innuit enim non esse antiqua illa oracula, sed ἀρτιπαγῆ. *T. F.*

22. Δαίμονα νυκτοφύλακα] Haud dubie adversus terrores nocturnos, lemures, larvas, spectra, &c. Est quidem apud *Plautum* Deus Nocturnus in Amphitruone, & passim apud veteres Nox Dea; sed nil ad hanc rem. *T. F.*

23. Βωμοῦ — χρυσοῦς] Ex Athenagora patet statuas ei erectas; cujus locum infra adduximus ad c. 41. *M. du S.*

Ibid. Χρυσοῦς ἀναστήσεσθαι ἐλπίζων] *Et aureas sibi erectum iri.* Interpolator. Ridicule. Existimavit videlicet, χρυσοῦς esse casus quarti, quod σύνταξις est. *Sperat Peregrinus fore ut aureus stet*, id est, ut aurea statua sibi ponatur. Quod ita tritum est, & tralatitium, ut pæne pudeat exempla proferre. Sed a Luciano ipso non abibo. (in *Tim.* circa med.) δόξαντας τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χρυσοῦν ἀναστῆσαι τὸν Τίμωνα, *Senatui populoque placuit aureum Timonem statuere*, id est aureum Timoni statuam ponere. *Virgil.*

Nos

Proteus ille Jovis filius primus hujus nominis auctor vates fuit. Teſtor autem ſacerdotes etiam illius conſtitutum iri, flagrorum, aut uſtulationum, aut prodigioſarum id genus actionum: vel, per Jovem, myſteria quaedam inſtitutum iri nocturna, & facum geſtationem circa rogum.

29. *Theagenes autem nuper, ut renunciavit mihi aliquis ſodalium, etiam Sibyllam dixit de hiſce rebus aliquid praedixiſſe. Nempe verſus recitavit illos:*

Aſt ubi jam Proteus, Cynicorum maximus unus,
Ad Jovis altitoni ſuccenſis ignibus aedem
In flammam inſiliens, altum conſcendet Olympum;
Tunc una, quotquot veſcuntur munere terrae,
Noctivagum jubeo venerari Heroa, Potentem,
Herculeoque, tuoque throno, Vulcane, ſedentem.

30. *Haec a Sibylla ſe accepiſſe ait Theage-*

Πρωτεὺς ἐκεῖνος ὁ Διὸς, ὁ προπάτωρ τῆς ὀνόματος, μανικὸς ἦν. μαρτύρομαι δὲ, ἢ μὴν καὶ ἱερέας αὐτῷ ἀποδειχθήσεσθαι, μαστίγων, ἢ καυτηρίων, ἢ τινος τοιαύτης τερατουργίας, ἢ καὶ, νὴ Δία, τελετήν τινα ἐπ' αὐτῷ σταθήσεσθαι νυκτέριον, καὶ δᾳδουχίαν ὅπως τῇ πυρᾷ.

Θεαγένης δὲ ἔναγχος, ὡς μοί τις τῶν ἑταίρων ἀπήγγειλε, καὶ [b] Σιβύλλαν ἔφη προειρηκέναι περὶ τούτων. καὶ τὰ ἔπη γε ἀπεμνημόνευεν·

Ἀλλ' ὁπόταν Πρωτεὺς Κυνικῶν ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
Ζηνὸς ἐριγδούπου τέμενος καὶ πῦρ ἀνακαύσας,
Εἰς φλόγα πηδήσας, ἔλθῃ ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Δὴ τότε πάντας ὁμῶς, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι,
Νυκλιπόλον τιμᾶν κέλομαι ἥρωα μέγιστον,
Σύνθρονον Ἡφαίστῳ καὶ Ἡρακλῆι ἄνακτι.

Ταῦτα μὲ Θεαγένης Σιβύλλης ἀκηκοέναι φη-

[b] Σιβύλλαν] Σιβύλλας *Coll.*

40. Καὶ Σιβύλλας] G.

Nos te marmoreum pro tempore fecimus.

Et *Horat.*

Albanos prope, te, lacus
Ponet marmoream.

qui autem χρυσοῦν legi debere dicat, nae is ſuam peritiam aperuerit. *T.F.*

32. Προπάτωρ τῆς ὀνόματος] Scio quidem ὄνομα ſumi quandoque pro perſona; ſed nihil hic tale. Ingenioſa Luciani facetia eſt. Debuerat dicere, Proteus ille Deus προπάτωρ fuit noſtri Protei; ſed quia ille Sophiſtes κυρίως vocabatur Peregrinus, non Proteus, maluit dicere προπάτωρ τῆς ὀνόματος, *nominis progenitor*, vel *nominis primus auctor*. Nam quid ſit *propater*, ignorare me fateor. *T.F.*

34. Μαστίγων] Ut Cybeles galli. καυτηρίων autem quod additur, videri poteſt favere ſententiae eorum, qui inuſtam haederae folii figuram ſtatuunt a Ptolemaeo Judaeis. Qua de re vide noſtram notulam ad viri Cl. *Humphredi Prideaux* Gallicam verſionem T. III. p. 178. & ſeq. meminerint qui hinc, ad confirmandam ſuam hac de re ſententiam, argumentum petere volent, Lucianum *aliquid novi cruciatusque talis herois ſacerdotibus dignos* comminiſci; & aliunde firmiora proferant, quibus vero ſaltem ſimilis fiat ea, quam tuentur opinio, a *Palmerio* ſi non everſa, certe concuſſa graviter & ruinam minata. *M. du S.*

37. Δᾳδουχίαν] Quae de futuro oraculo jam dicta ſunt, Alexandri Abonotichitae oraculum reſpicere mihi videbantur: nunc cum Δᾳδουχίαν etiam memoret, res certa eſt. Hincque liquido conficitur, ante annum Chr. CLXV. Inſtitutum hoc ſolenne. Vide Ἀλεξ. c. 38. *M. du S.*

40. Σιβύλλαν] Sibyllina oracula vides jam obtrudi coepta, quae pro re nata ex ſua jam obſcuritate a callidis hominibus eruebantur, aut potius fingebantur, quae quantum ipſis Chriſtianis fraudi fuerint, non noſtrum nunc eſt inquirere; & a Viris jam Doctiſſimis abunde praeſtitum eſt; quamvis non deſint inter Chriſtianos, qui eis aequam cum ſacris ipſis voluminibus fidem, incauti ſane & ſuperſtitioſi homines, adhibeant. Conſule Eruditiſſimi *H. Prideaux*, quae poſt haec ſcripta prodiit, *Hiſtoriam* toto jam Chriſtiano orbe notiſſimam. *M. du S.*

54. Βό-

Φησίν. ἐγὼ δὲ Βάκιδ῾ αὐτῷ χρησμὸν ὑπὲρ τούτων ἐρῶ. Φησὶ δὲ ὁ Βάκις οὕτω σφόδρα εὖ ἐπειπών,

nes. At ego Bacidis illi de hiſce rebus oraculum dicam. Ait autem Bacis ita praeclare adjiciens caeteris:

Ἀλλ' ὁπόταν Κυνικὸς πολυώνυμ῾ ἐς φλόγα πολλὴν
Πηδήσῃ δόξης ὑπ' ἐριννύι θυμὸν ὀρινθείς,
Δὴ τότε τὰς ἄλλας κυναλώπεκας, οἱ οἰόν ἔπονται,
Μιμεῖσθ᾽ χρὴ πότμον ἀποιχομένοιο λύκοιο.
Ὅς δέ κε δειλὸς ἐὼν, φεύγῃ μέν῾ Ἡφαίστοιο,
Λάεσσι [a] βαλέειν τῆτον τάχα πάντας Ἀχαιοὺς,
Ὡς μὴ ψυχρὸς ἐὼν, θερμηγορέειν ἐπιχειρῇ,
Χρυσῷ σαξάμεν῾ πήρην, μάλα πολλὰ δανείζων,
Ἐν καλαῖς Πάτραισιν ἔχων τρὶς πέντε τάλαντα.

Aſt ubi jam vario Cynicus cum nomine flammam
Inſiliet, furiis agitatus pectore Famae:
Tunc tunc vulpicanes, turba hunc imitata magiſtrum,
Fata lupi, edico, jam diſcedentis obibunt.
Sed quicumque metu Vulcani fugerit aeſtus,
Jactis confeſtim hunc ſaxis petat omnis Achivus,
Dicere ne calidum conetur frigidus ipſe,
Diſtendens auro peram de foenore capto,
Patris condita habens pulchris ter quinque talenta.

Τί ὑμῖν δοκεῖ ἄνδρες; ἆρα φαυλότερ῾ χρησμολόγ῾ ὁ Βάκις τῆ Σιβύλλης εἶναι; ὥστε ὥρα τοῖς θαυμαστοῖς τούτοις ὁμιλητῆς

Quid vobis videtur, auditores? Numquid deterior Sibylla vates eſſe Bacis? Itaque auctor ſim admirabilibus illis Protei ſodalibus, ut

[a] Βαλέειν] Bene *S. Amſt.* Βαλλέειν male cett.

54. Βάκιδ῾] Tres Bacides fuiſſe docet *Ælianus* V. H. XII. 35. Hinc autem colligere eſt, totam hanc Anonymi orationem, a Luciano aut prorſus fictam eſſe, aut, ſi quae fuit, recuſam; talia enim ex tempore fundi carmina veriſimile non eſt. Quamquam eum dies aliquot interceſſerint inter prolatum a Cynico Sibyllae Oraculum, & hanc orationem, potuit etiam hoc Bacidis oraculum interea factum jam tum expromi. *M. du S.*

55. Ὁ Βάκις] Hujus *χρησμολόγου* meminit aliquoties *Ariſtophanes*, ut *ἐν ὄρνισιν* & *ἱππεῦσιν*. Scholiaſtes tres ejus nominis commemorat, ut & *Suidas*, qui Scholiaſtae locum in ſeſe tranſtulit. Ejusmodi hominem ætas patrum noſtrorum vidit, Noſtradamum. Ceterum duas aut tres ex ejus prædictionibus apud *Herodotum* legas in VIII. Sed multo plures apud *Pauſaniam*. *T. F.*

60. Κυναλώπεκας] Conviçium Ariſtophanicum. Intelligit Lucianus impoſtores. *T. F.*

70. Ἐν καλαῖς Πάτραισιν] Intelligit Theagenem Cynicum, quem infra (c. 36.) deſignat, *ὁ γοητάδης, ὁ ἐκ Πατρῶν*. inde enim domo erat. *T. F.*

77. Ταῦτ' εἰπόντ῾] Hucusque anonymi continuata oratio eſt. Cetera Lucianus veluti ex ſeſe. *T. F.*

79. Κατίδῃ] Ut ſupra de eodem concionem habituro dixerat *ἀνίδῃ*, c. 7. *M. du S.*

Ibid. Νέστορα δ᾽ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ] Locus ex *Homero* ad Theagenem tranſlatus. Eſt autem primus verſus τῆ ῥαψῳδίας. Hujus loci venuſtas ei non apparet, qui verſum integrum non legit, propter ἀκροτελεύτιον, quod mirifice ad ridiculum facit. Sic autem ſe habet;

Νέστορα δ᾽ οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἴμπης,

id eſt, etiam ſi biberet Neſtor, eum tamen clamor non latuit. *T. F.*

Νέστορα] *Homer.* Il. Ξ. 1. *M. du S.*

83. Οὐ γὰρ οἶδα] Miror ſane rem hujusmodi curioſitatem Luciani effugiſſe; quin potius ipſe Lucianus ſub ejus perſona latere voluiſſe cenſendus eſt. *M. du S.*

86. Ἥκ. — Ὀλυμπ.] Conſulendus hic *Pauſanias* in Eliacis, ut Topographiam hujus Dramatis recte aſſequens. *M. du S.*

87. Πλειθρίῳ] *Circo.* Interp. retinendum fuit, *in Plethrio*; locus erat in Gymnaſio Eleorum. *Pauſanias.* (202. 6.) ἔστι δὲ ἐν γυμνασίῳ τὸ καλούμενον Πλήθριον. ἐς δὲ αὐτῷ συμβάλλουσιν οἱ Ἑλλανοδίκαι τοὺς, &c. *T. F.*

Ibid. Ταῦτα μὲν σοι] Leg. ταῦτα μήτοι. *T. F.*

Ταῦτα μέν σοι] Vulgatam contra *Fabrum* multis exemplis, ubi σοι ſic abundat, defendit Cl. *Jenſ.* in Lect. Lucian. p. 62. occaſione verborum in *Timone* T. I. c. 52. No. 53. Τατί ἂ ἔν σοι. Ac vix mihi perſuadeo, vulgatiſſimum illum pleonaſmum latuiſſe *Fabrum*; ſed τοι hic elegantius ei viſum, ac melius reſpon-

ut ipsi quoque circumspiciant locum, ubi in aëra se dissolvant, isto enim verbo combustionem vocant.

31. Haec illo dicente exclamabant qui circumstabant omnes, *Jam comburantur digni igne!* Atque hic quidem cum risu descendit. *Sed non fugerunt Nestora voces*, Theagenem puto: verum audito clamore venit statim, escendensque clamavit, & sexcenta mala protulit contra eum, qui descenderat; nec enim novi, quomodo vir ille optimus vocatus sit. Ego vero relinquens hominem dirumpentem se abii visurus athletas. Jam enim esse dicebantur in Plethrio judices certaminum. Haec tibi Elide.

32. Ipsam vero Olympiam cum venissemus, plenum erat posticum templi vel acclamantium Protea, vel propositum illius laudantium: adeo ut etiam ad manus multi illorum venirent, donec ipse progressus innumerabili comitante multitudine Proteus, post praeconum agonem verba fecit de se,

75 τῦ Πρωτέως, θεισκοπεῖν ἔνθα ἑαυτὺς ἐξαερώσυσι· τῦτο γὰρ τ καῦσιν καλῦσι.

Ταῦτ' εἰπόντος, ἀνεβόησαν οἱ θεσπῶτες ἅπαντες, Ἤδη κεκάθωσαν, ἄξιοι τῦ πυρός. καὶ ὁ μὲ κατέβη γελῶν, Νέστορα δ' 80 οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ τ Θεαγένη· ἀλλ' ὡς ἤκυσε τ βοῆς, ἦκεν εὐθὺς, καὶ ἀναβὰς, ἐκεκράγη, καὶ μυρία κακὰ διεξῆει θεὶ τῦ καλαβεβηκότος· ὁ γὰρ οἶδα ὅστις ὁ βέλτιστος ἐκεῖνος ἐκαλεῖτο. ἐγὼ δὲ ἀφεὶς αὐτὸν 85 διαῤῥηγνύμενον, ἀπῆειν ὀψόμενος τὺς ἆθλητάς· ἤδη γὰρ οἱ Ἑλλανοδίκαι ἐλέγοντο εἶναι ἐν τῷ πλεθρίῳ. ταῦτα μὲν ὁ σοι τὰ ἐν Ἤλιδι.

Ἐπεὶ δὲ εἰς τ Ὀλυμπίαν ἀφικόμεθα, μεστὸς ἦν ὁ ὀπισθόδομος τ καλῃγορύντων 90 Πρωτέως, ἢ ἐπαινύντων τ προαίρεσιν αὐτῦ, ὥστε καὶ εἰς χεῖρας αὐτῷ ἦλθον οἱ πολλοὶ, ἄχρι δὴ παρελθὼν αὐτὸς ὁ Πρωτεὺς μυρίῳ τῷ πλήθει παμπεμπόμενος, κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, λόγυς τινὰς δι-

95

b Σοι] Του *Fab.* Nihil mut. Edd. *c* Τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Sic Edd. omnes. Nec quidquam Libri variant.

spondere sequentibus, in quo me non habebit adversantem, ut primum auctoritas Codd. accesserit; sed dum & vulgatum probum est, quod recte contendit *Jensius*, nihil movendum. *J.F.R.*

90. Ὀπισθόδομος] Credibile est fuisse magnum aliquod atrium, aut quid tale, Jovis templo annexum. Eodem in loco Herodotus olim suas recitavit historias, ut auctor est Lucianus alibi. (Ἡρ. c. 1.) Ceterum ὀπισθόδομος & πρόναος opponuntur. *Diodorus* XIV. ὁ μόνον γὰρ τὸ τοῖς προνάοις καὶ τοῖς ὀπισθοδόμοις τ ἱερῶν, &c. Legendus autem tibi omnino Lucianus in *Fugitivis*, (c. 7.) ubi historiam hanc ἐκκεφοῖ. Ibi de Cynicis dicitur: καὶ βοῆς τ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες. *T. F.*

Ibid. Ὁ ὀπισθόδομος] I. e. posterior pars templi Jovis Olympici. *F.G.*

94. Κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος] Qui sint κήρυκες & Εὐμολπίδαι norunt omnes praeter illum qui Luciani *Pseudomantim* (c. 39.) convertit. Cum enim simpliciter interpretandum esset. *Ceryces & Eumolpida* (quemadmodum passim, praecipue autem apud *Æmil. Probum* in Alcibiade) homo meus *praecones & egregios cantores* esse maluit. Hoc autem loco nil nobis cum ejusmodi κήρυξιν. Non esse autem hunc locum de iis intelligendum qui ἐν πάλαις κηρύττουσιν, ludam, opinor, operam, si probem. Nec etiam de praeconibus ludorum placet accipi. Deinde quid sit *retro praeconum certamen?* Verum quidem est ἀγὼν significare non *certamen* tantum, sed & *locum certaminis*, apud *Homerum*, notante *Eustathio:* quemadmodum οἶνος vinum & locum in quo venditur. ἔλαιον oleum & locum in quo venundatur, ex *Polluce*, & χοὸς apud *Homerum* in Od. Θ. pro loco τ χοείας, ita δῶγμα duplicem significationem habebat notante *Schol.* in orat. contra Polyclem; sed quid fiet τῷ, κηρύκων? Sane locus hic a doctis examinari debuerat, quod quia nondum fecere, dicam quod mihi videtur. Legendum hic puto non κατόπιν τῦ τ κηρύκων ἀγῶνος, sed κατόπιν τ Κηρυκικῆς ἀγωνίας. Audi quaeso *Pausaniam* in Eliacis, τῇ τοῦ δὴ, ἵνα οἱ Ἑλλανοδίκαι διημερεύσωσιν, ἐστὶ ἴγγυς αὐλὴ τοῦ, τὸ μεσαίτατον αὐτῶν, ἀγυιὰς μίαν ταύτην ὀνομάζουσι Κηρυκικὴν οἱ Ἠλεῖοι. Nemo non videt quam recte huic Luciani loco conveniant, quae a *Pausania* dicuntur. In hujusmodi autem locorum appellationibus, vicorum, platearum, &c. quam saepe peccent exscriptores librorum, nimis multa exempla probant. Haec nostra est de hoc loco sententia, donec aliquis meliora protulerit. *T.F.*

Ibid. Κατόπιν τῦ τ &c.] Hunc locum sollicitavit vir doctus, & contendit legendum esse κατόπιν τ Κηρυκικῆς

διεξῆλθε τοῖς [a] αὐτῷ, τ' βίον τε [b] ὡς ἑκὼν, καὶ τοὺς κινδύνους, οὓς ἐκινδύνευσε διηγούμενος, καὶ ὅσα πράγματα φιλοσοφίας ἕνεκα ὑπέμεινε. τὰ μὲν οὖν εἰρημένα πολλὰ ἦν. ἐγὼ δὲ ὀλίγων ἤκουσα διὰ πλῆθος τ' παρεστώτων. εἶτα φοβηθεὶς μὴ συμπιεσθείην ἐν τοσαύτῃ τύρβῃ, ἐπεὶ καὶ πολλοὺς τοῦτο πάσχοντας ἑώρων, ἀπῆλθον, [c] μακρὰ χαίρειν φράσας θανατιῶντι σοφιστῇ, τ' ἐπιτάφιον ἑαυτῷ πρὸ τελευτῆς διεξιόντι.

Πλὴν [d] τόδε τοσοῦτον ἐπήκουσα· ἔφη γὰρ βούλεσθαι χρυσῷ βίῳ χρυσῆν κορώνην ἐπιθεῖναι· χρῆναι γὰρ τ' Ἡρακλείως βεβιωκότα, Ἡρακλείως ἀποθανεῖν, καὶ ἀναμιχθῆναι τῷ αἰθέρι. καὶ ὠφελῆσαι, ἔφη, βούλομαι τοὺς ἀνθρώπους, δείξας αὐτοῖς ὃν χρὴ τρόπον θανάτου καταφρονεῖν. πάντας οὖν δεῖ μοι τοὺς

quam vitam vixerit, pericula quae subierit enarrans, & quas philosophiae causſa sustinuerit molestias. Multa quidem fuere, quae dixit: ego vero, prae circumstantium multitudine, pauca audivi. Deinde ne tanta in turba eliderer metuens, quod accidere videbam pluribus, abii, longum valere jusſo affectante mortem Sophista, ipso sibi ante mortem parentante.

33. Illud tamen audivi, cum diceret, *Velle se auream vitae aureae coronidem imponere: oportere enim, qui Herculeo more vixerit, eum mori quoque more Herculeo, & remisceri aetheri. Ac prodesse*, inquit, *volo hominibus, ostendendo illis, quem ad modum mortem oporteat contemnere. Itaque Philoctetas*

a Αὐτῶν] Αὐτοῦ Edd. b Ὡς] Ὃν Anonym. c Μακρὰ] Recepi ex *Pell.* Μακρὰν Edd. d Τόδε] Τόγε emend. *Gron.* Nihil variant Edd.

κης ἀγωνίας. Ignoscat, si non possum accedere suae sententiae: locus enim Luciani sanus est, nec minimam recipit mendi suspicionem. Κηρύκων ἀγὼν locus erat, ubi praecones de artis excellentia & vocis contentione certabant. Testis *Diodorus* lib. 18. ubi de epistola regis Alexandri, quam miserat, ut in Olympica celebritate recitaretur, sic ait: ταύτην δὲ προσέταξεν ἐν τῇ πανηγύρει λῦσαι τὸν νικήσαντα κήρυκα ἀναγορεύσαντα, id est, *eam autem jussit in publico coetu legi a praecone, qui victoriam obtinuisset.* Julius Pollux lib. IV. cap. 12. πρότερον δ' Ὀλυμπίασι τ' ἐπιχωρίων κηρυττόντων, οἱ ταῖς ἱερουργίαις ὑπεδιηκονοῦντο, πρῶτος τ' ξένων ἠγωνίσατο τὰ Ὀλύμπια Ἀρχίας Ὑβλαῖος· καὶ τρεῖς ἐφεξῆς Ὀλυμπιάδας ἐνίκα, καὶ Πυθοῖ δὲ ἐνίκα, καὶ εἰκὼν τις ἦν αὐτοῦ Πυθικά. καὶ ἐπιγέγραπται

Ὑβλαίου κήρυκι τόδ' Ἀρχίᾳ Εὐκλέος υἱῷ
Δεῖξαι ἄγαλμ' εὔφρων Φοῖβ' ἐπ' ἀπημοσύνῃ.
Ὃς τρὶς ἐκήρυξεν τ' Ὀλυμπίας αὐτὸς ἀγῶνα
Οὐθ' ὑπὸ σαλπίγγων, οὔτ' ἀναδύγματ' ἔχων.

Id est, *Primum autem Olympia, cum soli ejus regionis praecones, qui in sacris ministrabant, admitterentur, Primus exterorum certavit Archias Hyblaeus, qui tres continuo Olympiadas vicit, & Delphis etiam Pythia vicit, & extat ejus quaedam imago Pythica:*

Hyblaei praeconis hanc Archia Euclei filii
Accipe statuam lubens, Phoebe, ob ejus incolumitatem,
Qui ter ipse certavit praeconio in agone Olympico,
Nec tubulum in ore habens nec circa collum ligacula.

Ex his patet praecones etiam de voce certasse, & inde sequitur fuisse illi certamini locum assignatum, de quo hoc loco fit mentio apud Lucianum. Videndus *Georgius Syncellus* pag. 208. post Olympiadem 88. ubi inveniuntur haec verba ex Africano: σαλπικτῶν & κηρύκων ἀγὼν προστίθη εἰς Ὀλυμπίαν, id est, *Tubicinum & praeconum certamen aliis certaminibus additum est Olympia.* Videsis *Josephi Scaligeri* epistolam numero 448. Caeterum de interpretatione vocum ὑποσαλπίγξων & ἀναδιγμάτα non contendam, si quis certiora docuerit, nam ex sola nostra conjectura eas interpretatus sum sine auctoritate, nisi quod *Hesychius* habet ἀναδιγμάτα εἰσὶ περὶ τραχήλους, quod satis firmat nostram interpretationem, scilicet collum fasciis comprimebant, ne rumperentur nimia contentione arteriae, & ut sonus vocis elatior fieret. De voce ὑποσαλπίγξων, quam ex sola conjectura interpretatus sum, expecto, qui me doceat: alibi enim non reperitur. *Hesychius* in voce Σάλπιγξ haec habet: σιγνοσάλπιγξ· αὐτὶ τοῦ κῆρυξ. Unde conjeci, praecones usos fuisse quodam tubulo argenteo vel aereo tamquam tuba, ut eorum vox major & clarior audiretur. *J. P. a G.*

Κατέπιν τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶν·] Notavit pater quoque hic conjecturam liberam & indoctam *T. Fabri*, & ut ab ea caveretur, jussit inspici *Ciceronis* epistolam ad Luccejum. In schedis notavit videndum *Scaligerum* in Graeca *Eusebii* pag. 420. *Fabrum* priorem in Agonistico pag. 293. & 294. Et sane quomodo latuerunt illa in extremo *Demonacte*, εἶτα πρὸς τοὺς παρόντας τ' εἰσαγώγιον τ' κηρύκων ᾠδῆς, Λήγει μὲν ἀγὼν τ' καλλίστων ἄθλων Ταμίας, Καιρὸς δὲ καλεῖ μηκέτι μέλλειν? *J. G.*

Καχέπιν. τοῦ τ' κηρύκων ἀγῶν·] Ὀπιοδέδμιον Jovis Olym-

tas mihi fieri omnes homines, aequum est. Qui ergo ſtupidiores erant hominum lacrimari & clamare; *Serva te Graecis!* Qui autem fortiores, ii clamarunt; *decreta perage!* a quibus non mediocriter perturbatus eſt ſenex, qui ſperaſſet futurum, uti omnes retinerent ſe, neque igni permitterent, ſed invitum in vita manere cogerent. Quum ergo plane praeter opinionem illi accideret, ut decreta perficienda eſſent, ea res magis etiam expalleſcere illum fecit, (quamquam cadaveroſo jam ante colore eſſet) & tremere etiam, mediùs fidius! Itaque orationem finiit.

ἀνθρώπους Φιλοκτήτας γενέσθαι. οἱ μὲν οὖν ἀνοητότεροι τῶν ἀνθρώπων, ἐδάκρυον, καὶ ἐβόων, Σῶζε τοῖς Ἕλλησιν· οἱ δὲ ἀνδρωδέστεροι ἐκεκράγεισαν, Τέλει τὰ δεδογμένα· ὑφ' ὧν ὁ πρεσβύτης μὲν μέλλων ἐθορυβήθη, ἐλπίζων πάντας ἕξεσθαι αὐτῶν, καὶ μὴ προήσεσθαι τῷ πυρὶ, ἀλλὰ ἄκοντα δὴ καθέξειν ἐν τῷ βίῳ. τὸ δὴ τελεῖν τὰ δεδογμένα, [e] πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ προσπεσὸν, ὠχριᾶν [f] ἔτι μᾶλλον ἐποίησε, καίτοι ἤδη νεκρικῶς τὴν χροιὰν ἔχοντι, καὶ, νὴ Δία, τρέμειν, ὥστε καταπαῦσαι τὸν λόγον.

34. Ego vero quam riſerim, puto, conjicis. Neque enim miſericordia dignus erat homo, ita invenuſtus ſupra omnes, qui iisdem furiis aguntur, amator gloriae. Deducebatur tamen a multis, & ingurgitabat

Ἐγὼ δὲ εἰκάζεις, οἶμαι, πῶς ἐγέλων· καὶ δὴ γὰρ ἐλεεῖν ἄξιον ἦν, οὕτω δυσέρωτα τῆς δόξης ἄνθρωπον ὑπὲρ ἅπαντας, ὅσοι τῇ αὐτῇ νοσῳ ἐλαύνονται. παρεπέμπετο δὲ ὅμως ὑπὸ πολλῶν, καὶ ἐνεφορεῖτο τῆς δόξης, ἀποβλέπων

[e] Πάνυ] Inſerui ex R. Aberat ab Edd. [f] Ἔτι] Recepi ex RG. non habebant Edd.

Olympii fuiſſe auditorium, vel ex *Herodoti* Lucianei principio itemque *Fugit.* c. 7. ſatis apparet. Nec ergo dubium, praeconum ibi etiam certamina potuiſſe inſtitui. Ἀγὼν etiam ὁ τόπος, καὶ τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν apud antiquos Lexicographos. Porro κατέκειτο tum ad locum tum ad tempus poſſe referri, tralaticium eſt. Itaque *poſt agonem praeconum* ſignificat, vel, poſtquam certarunt praecones; vel, poſt ſ. pone eum locum, ubi certare ſolent. Utrum hic verius, difficile dictu eſt, & parum ad ſententiam refert. *J. M. G.*

Ibid. Κηρύκων ἀγῶν] Non ſatis firma & liquida *T. Fabri* mihi videtur emendatio, ut recepta ſcriptura ideo mutetur; quamvis corrupta eſſe poſſit. Integram itaque rem aliis relinquo; id tantum moniturus, in inſcriptione a *Palmerio* ex *Polluce* allata legendum videri ἀναδήμαλα, quod longe ad rem aptius quam ἀναδίγμαλα. De certamine Praeconum vid. noſtrum Δημων. c. 65. *M. du S.*

Ibid. Ἀγῶν] Τόπος τινός. *F. G.*

4. Μακρὰ χαίρειν] Cur hoc praeferam, vid. ad *Navig.* c. 2. *Rhet. Praec.* c. 10. *Bis Accuſ.* c. 21. *Gall.* c. 23. *J. F. R.*

7. Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] *Tunc magnum hoc audivi.* Interpol. quod ridiculum εἰς τὸ ἄκρον. Neque enim hoc loco τοσοῦτο *magnum hoc* ſignificat, & qui ita exiſtimant, næ illi haud dum etiam multa Graece legerunt. Quid cum Graeci dicunt, τοσαῦτα εἶπον ἐπαύσατο, &, καὶ ταῦτα εἰπὼν ἐπαύσατο, & τοσαῦτα ὁ Κύρωνος εἶπὼν εἰς τὴν αὐλὴν ἐπανῆλθεν, & *Joſeph.* in 11. ἀρχαιολογ. & τοσούτῳ διημάρτανε, &c. ſub finem cap. 111. quomodo verteres? Videſis, hæc una vocula ſenſum pervertit. Nimirum non animadverterat Interpolator τοσοῦτο nil eſſe aliud in hujusmodi loquendi generibus, quam τοῦτο. Cujus rei pudet citare teſtes; tamen ſi vacat, adi *Suidam* & *Stephanum.* Interpretem corrupit Interpolator. *T. F.*

Πλὴν τότε τοσοῦτον ἐπήκουσα] Plane non neceſſaria temporis illa definitio, & opinor ſcripſit πλὴν τόγε τοσοῦτον. Sic alibi. *J. G.*

8. Χρυσῷ βίῳ] Ita *Pindarus* χρυσοῦς ἵππους vocavit eximios. ita Catullus *aureolos pedes* puellæ, & alia ὦτα κώνος. Sed non modo χρυσοῦς pro pulchro, verum & ἀργυροῦς. Ita plerumque exponit Interpres *Homeri*, quem ineruditum vulgus *Didymum* vocat. *T. F.*

10. Ἀναμιχθῆναι τῷ πυθμένι] Quod ſupra dixerat ἐξαπορρῆναι. *T. F.*

19. Προήσεσθαι τῷ πυρὶ] *Nec eum in ignem mitterent.* Interpolat. falſo. Non metuebat Peregrinus ne in ignem ab aſtantibus mitteretur, (nil quidquam tale in toto libello) ſed non arbitrabatur permiſſuros unquam, ut ſe ſe in ignem ſponte & ultro conjiceret; qui ſenſus longe alius eſt. Interpretem ſequi noluit corrector. *T. F.*

21. Δεδογμένα, ἀδόκητον] Reſtitue ut in MS. R. δεδογμένα, πάνυ ἀδόκητον αὐτῷ, &c. *T. F.*

22. Ὠχριᾶν μᾶλλον] Rectius & elegantius in Cod. MS. Bibl. Reg. ὠχριᾶν ἔτι μᾶλλον ἐποίησε. *T. F.*

28. Τῇ αὐτῇ νοσῳ ἐλαύνονται] *Hac pœna exagitantur.* Interp. Sed vertendum fuit, *hac Furia exagitantur*; Ποινὴ enim hoc loco Furia eſt; res notior quam ut probari debeat. Inde ſupra dixit Lucianus (c. 30.) δόξης ἐριννύι. *T. F.*

πων ἐς τὸ πλῆθος τῶν θαυμαζόντων, οὐκ εἰδὼς ὁ ἄθλιος ὅτι καὶ τοῖς ἐπὶ τὸν σταυρὸν ἀπαγομένοις, ἢ ὑπὸ τοῦ δημίου ἐχομένοις, πολλῷ πλείους ἕπονται.

se gloria, dum ad multitudinem eorum, qui se admirarentur, respiceret, ignarus miser, etiam hos, qui ad crucem ducuntur, aut trahuntur a carnifice, multo plures sequi.

Καὶ δὴ τὰ μὲν Ὀλύμπια τέλος εἶχε, κάλλιστα Ὀλυμπίων γενόμενα, ὧν ἐγὼ εἶδον, τετράκις ἤδη ὁρῶν. ἐγὼ δὲ, εἰ γε ἦν εὐπορῆσαι ὀχήματος ἅμα πολλῶν ἐξιόντων, ἄκων ὑπελιπόμην. ὁ δὲ ἀεὶ ἀναβαλλόμενος, νύκτα τὸ τελευταῖον προειρήκει ἐπιδείξας τὸ καῦσιν· καί με τῶν ἑταίρων τινὸς παραλαβόντος περὶ μέσας νύκτας, ἐξαναστὰς, ἀπῆειν εὐθὺ τῆς Ἁρπίνης, ἔνθα ἦν ἡ πυρά. στάδιοι πάντες οἵτοι εἴκοσιν ἀπὸ τῆς Ὀλυμπίας κατὰ τὸ ἱππόδρομον ἀπιόντων πρὸς ἕω· καὶ ἐπεὶ τάχιστα ἀφικόμεθα, καταλαμβάνομεν πυρὰν νενησμένην ἐν βάθει, ὅσον ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος. δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ, καὶ παρεβέβυστο τῶν Φρυγάνων, ὡς ἀναφθείη τάχιστα.

35. Interim Olympia finem habuere, pulcherrima, quae ego vidi Olympiorum; qui quater jam viderim. Ego vero, neque enim vehiculi copia erat multis simul discedentibus, invitus ibi relictus sum. At iste subinde differens, tandem praedicit noctem, qua spectaculum sui cremandi editurus esset. Ac me cum sodalium aliquis adsumsisset, surgens circa mediam noctem recta Harpinam petii, ubi rogus erat. Stadia haec sunt viginti Olympia juxta Hippodromum orientem versus euntibus. Cum primum eo venissemus, rogum deprehendimus in fossa ad passus unius profunditatem structum. Faces multae aderant & sarmenta ubique interposita ignem celerrime uti conciperet.

Καὶ ἐπειδὴ ἡ σελήνη ἀνέτειλεν (ἔδει γὰρ κἀκείνην θεάσασθαι τὸ κάλλιστον τοῦτο ἔρ-

36. Exoriente luna, oportebat enim hanc quoque videre pulcherrimum facinus, pro-

ce-

37. Τετράκις] Olympias, qua se Peregrinus vivum cremavit, incidit in annum aerae Christianae CLXV. Vid. *Euseb.* Chron. cum *Scaligeri* notis. Quartam eandem viderat Lucianus. si continuas spectasse ponas, in Graeciam appulerit, post annum Chr. CL. si quando vero peregre fuisse cum celebraretur, quod vero propius abest, malis; paucis ante CL^um annis in Graeciam primum venerit. Juniorem autem, necdum clarum, venisse constat ex Δις. c. 27. Ex quibus omnibus anno circiter CXX. natum colligo; Rhetoricae CLX. valedixisse; hunc denique librum ante quinquagesimum aetatis annum scripsisse. *M. du S.*

40. Νύκτα — προειρήκει] *Noctu praemonuit.* Interpolator. male. νύκτα enim hoc loco non est pro νυκτὸς, seu νύκτωρ, sed προειρήκει νύκτα dixit Lucianus, quemadmodum *Juvenalis*, de Statio, opinor, *promisitque diem.* Apud *Ciceronem* est, & apud *Varronem* & *Livium*, *prodixit* seu *praedixit diem.* Interpres proxime ad verum, *noctem ei rei destinavit.* *T. F.*

43. Ἁρπίνης] Quid sit Harpina seu Harpinna, docebit *Pausanias* in Eliacis. *T. F.*

Ibid. Τῆς Ἁρπίνης] *Pausaniae* locus est Eliac. 2. p. 200, 18. *Wechel.* Ἔστι δὲ ἄλλο Ἀρκαδικὸν καλούμενον ποτάμιον ἐς ὃ πολὺ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ πόλεως Ἁρπίνης ἄλλά τε ἰρύσια, καὶ μάλιστα οἱ βωμοί. Οἰκίσαι τε Οἰνόμαον τὴν πόλιν καὶ θῦσθαι τὸ ὄνομα ἀπὸ τῆς μητρὸς λέγουσιν Ἁρπίνης. Eadem *Stephanus*, qui v. Ὀλυμπία eandem urbem facit Pisam, Arpinam, Olympiam. Nempe in eadem proxima vicinia fuere, ut tamen distincta & Pisae & Arpinae rudera possent illa adhuc aetate ostendi. Fluctuant libri inter Ἁρπίνα & Ἀρπίνα. Etiam *Strabonis* esse restituendam pro Ἔπεια, videre *Casaubonus*, & *Berkelius* ad *Steph.* *J. M. G.*

48. Ἐς ὀργυιὰν τὸ βάθος] Βάθος de altitudine, s. dimentione a solo ad auras adsurgente, (ut *Obsop.* convertit) aeque dici ac de profunditate, nihil quidem est novi; sic βάθος ἀέρος, de summo coelo, quique ibi opponitur tartaro, *Eurip.* Med. vs. 1297. Sed unius orgyae altitudo non est tanta, ut alta inde praedicetur pyra; nec repetitio illa *in βάθει, τὸ βάθος* valde adridet. Interim βάθος de latitudine, s. densitate hic accipi potest, ut βαθὺ λήϊον *Homer.* Il. B. 147. atque alibi passim, de segete densa, & βαθεῖα ὕλη. Il. E. 555. Et *Aelian.* V. H. XIII. 1. Χόρτοι δ' θάμνοι βαθεῖαι, *gramina ac frutices profundae* convertit in *Diod. Sic. Rhodom.* L. 2. c. 49. satis ad verbum, cum *densae* potuisset; licet & *Virgil. nemus profundum* eodem significatu dixerit, ut notavi in *Ambiguis.* Sic de densitate phalangis, sive latitudine, *Arrian.* Exp. Al. I. p. 7. ac *Thucyd.* frequenter. *J. F. R.*

Ibid. Δᾷδες ἦσαν τὰ πολλὰ] Interpres sic vertit, longe certe ab auctoris mente, qui pyrae formam & materiam describit. Putavit interpres δᾷς non aliud significare quam *fax.* Sed est arboris species, quae Lati-

cedit iſte quotidiano more indutus, & cum illo Cynicorum principes, praeſertim generoſus ille Patrenſis, facem geſtans, non malus ſecundarum partium certator. Facem geſtabat vero etiam Proteus. Accedentes autem alter ab altera parte ignem incenderunt maximum, quippe a facibus ac ſarmentis. Iſte vero, & jam mihi diligenter attende, depoſita pera, pallio, & Herculea illa clava, adſtabat in linteo plane ſordido. Tum tus petiit, quod in ignem injiceret, datumque ab aliquo, injecit, dixitque converſus ad meridiem (nam hoc quoque ad tragoediam pertinet, meridies) *Materni paternique Daemones, volentes propitii me recipite!* Haec ubi dixiſſet, in ignem inſiliit. Verum non videbatur, circumfuſus a multa, quae ſurgebat, flamma.

37. Iterum video te ridentem, pulcher Cronie, fabulae converſionem. Equidem maternos daemonas invocantem non valde,

γον) προέισιν ἐκεῖνος ἐσκευασμένος ἐς τ' αἰεὶ τρόπον, καὶ ξὺν αὐτῷ τὰ τέλη τῶν κυνῶν. 55 μάλιστα ὁ γενάδας ὁ ἐκ Πατρῶν, δᾷδα ἔχων, ὁ Φαῦλος δευτεραγωνιστής. ἐδᾳδοφόρει δὲ καὶ ὁ Πρωτεύς· καὶ προσελθόντες, ἄλλος ἀλλαχόθεν ἀνῆψαν τὸ πῦρ μέγιστον, ἄτε ἀπὸ δᾳδῶν, καὶ φρυγάνων· ὁ δὲ, καί μοι πάνυ ἤδη προσεῖχε τὸν νοῦν, ἀποθέμενος τὴν πήραν, καὶ τὸ τριβώνιον, καὶ τὸ Ἡράκλειον ἐκεῖνο ῥόπαλον, ἕστη ἐν ὀθόνῃ ῥυπώσῃ ἀκριβῶς. εἶτα ἤτει λιβανωτὸν ὡς ἐπιβάλοι ὅπερ τὸ πῦρ· καὶ ἀναδόντος τινὸς, ἐπέβαλέ τε, καὶ εἶπεν, εἰς τὴν μεσημβρίαν ἀποβλέπων (καὶ γὰρ καὶ τοῦτο πρὸς τὴν τραγῳδίαν ἦν ἡ μεσημβρία) Δαίμονες μητρῷοι καὶ πατρῷοι δέξασθέ με εὐμενεῖς. ταῦτα εἰπὼν, ἐπήδησεν εἰς τὸ πῦρ, ὡς μὴν ἑωράτό γε, ἀλλὰ περιεχέθη ὑπὸ τοῦ φλογὸς, πολλῆς ἁρμονίας.

Αὖθις ὁρῶ γελῶντά σε, ὦ καλὲ Κρόνιε, τὴν καταστροφὴν τοῦ δράματος. ἐγὼ δὲ τοὺς μητρῴους οὐ δαίμονας ἐπιβοώμην, μὰ τὸν Δί',

a Περιεχέθη] Sic omnes praeter *S.* & *A.* quae περιεχύθη.

55. Ὁ ὢν Πατρῶν δᾷδα ἔχων] Τὸν Θεαγένη λέγει. ὢν Πατρῶν δὲ τὸ Πελοποννήσου. *V.*

tinis *tada* dicitur, de qua *Plinius* paſſim, & ideo vertendum erat, *e tada ut plurimum conſtabat.* *J.P.a G.*

Δᾷδος ἦσαν τὰς πομπὰς] An δᾳδὸς ἱσταμένου πομπαί; ſic certe mallem: nam etſi vulgatum probe Graecum, minus tamen huc conveniens videtur, prae altero illo. *J.F.R.*

51. Ἡ σελήνη ἀνέτ.] Media de nocte profectum audiſti: Lunam nunc demum ortam legis: extremus hic celebritatis dies; ergo aut poſt XI^um^ lunaris menſis diem coeptae erant Olympiae; aut ultra dies quinque ei ſolennitati concedas neceſſe eſt: quorum neutrum a viris doctis facile impetrabis, quos Cl. *Potterus* ſequutus eſt. *M.du S.*

55. Ὁ ὢν Πατρῶν] *Ille Patrannus.* Interp. *Stephanus*, ſeu Hermolaus ἐν τοῖς ἰδιωτικοῖς agnoſcit Πατρεύς, at Πατρανὸς non agnoſcit. Itaque dicendum fuerat *Patrenſis*, ut uſurpavit *Cicero*. Ceterum locus hic de Theagene eſt intelligendus. *T.F.*

62. Ῥόπαλον] Alibi docet quanti poſtea vaenierit Ἀπολογ. c. 14. quem locum, ſi non memineris, omnino adi. *M.du S.*

Ibid. Ἔστη ἐν ὀθόνῃ] Pontius in paſſione Cypriani. *M.V. La Croze.*

67. Ἡ μεσημβρία] Verſus meridiem nempe Zodiacus, ſolis & Planetarum via, templum peculiare deorum. Item meridie quieſcunt daemones, facile, ſi turbentur irritandi. Vid. *Theocr.* Idyll. 1, 15. & illa μεσαμβρινὰ ἀσυχία apud *Callim.* in Lau. Pall. 72. Huc forte pertinet τὰ μεσημβρινὸν δαιμόνιον, quod dederunt οἱ ὁ, ψ. 91, 6. *J.M.G.*

Ibid. Δαίμονες μητρῷοι & πατρῷοι] Deme Tragicam magnificentiam, & erunt, quos invocat, Daemones, ipſi Manes animae felices majorum. *Hierocles* ad A.C. 3. p. 38. *Needh.* Τὰς ἀνθρωπίνας ψυχὰς ἀληθείᾳ καὶ ἀρετῇ κοσμηθείσας Δαίμονας καλεῖ, ὡς θεμιτὰς καὶ ἱερὰς κ. τ. λ. Sed ipſum hoc indicant, quae ſtatim ſequuntur. *J.M.G.*

68. Δέξασθέ μοι] Sic apud *Sophoclem* Oreſtes in Electra p. 66. ἀλλ' ὦ πατρῷα γῆ θεοί τ' ἔγχώριοι
Δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖς δὴ ταῖς ἐμαῖς
Σύ τ' ὦ πατρῷον δῶμα. *M.du S.*

70. Περιχέσθη] Περιχέθη a περιέχομαι, ut ἐχέθω ab ἔχομαι sine litera ſerpentina in medio, uſitatius quam ἐχώθω, quod tamen quum ab χέω poſſit eſſe formatum, expungere non uſtinui, contra Edd. optimas. *J.F.R.*

Δί', ὑ σφόδρα ἠτιώμην. ὅτε δὲ ϗ τοὺς πατρῴους ἐπεκαλέσατο, ἀναμνησθεὶς τ περὶ τοῦ [a] Φθόνου εἰρημένων, οὐδὲ κατέχειν ἠδυνάμην τ γέλωτα. οἱ Κυνικοὶ δὲ περιστάντες τ πυρὰν, οὐκ ἐδάκρυον μὲν, σιωπῇ δὲ ἐνεδείκνυντο λύπην τινὰ, εἰς τὸ πῦρ ὁρῶντες, ἄχρι δὴ ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπίωμεν, Φημὶ, ὦ μάταιοι. ὑ γὰρ ἡδὺ τὸ θέαμα ὠπημένον γέροντα ὁρᾶν, κνίσης ἀναπιμπλαμένης πονηρᾶς. ἢ περιμένετε ἕως ἂν γραφεύς τις ἐπελθὼν, ἀπεικάσῃ ὑμᾶς, οἵους τοὺς ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ ἑταίρους τῷ Σωκράτει προσγράφουσιν; ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἠγανάκτουν, ϗ ἐλοιδοροῦντό μοι, ἔνιοι δὲ ϗ ὅτι τὰς βακτηρίας [b] ἦξαν. εἶτα ἐπειδὴ ἠπείλησα ξυναρπάσας τινὰς ἐμβαλεῖν εἰς τὸ πῦρ, ὡς ἂν ἔποιντο τῷ διδασκάλῳ, ἐπαύσαντο, ϗ εἰρήνην ἦγον.

Ἐγὼ δὲ ἐπανιὼν, ποικίλως, ἑταῖρε, πρὸς ἐμαυτὸν ἐνενόουν τὸ φιλόδοξον οἷόν τί

ita me Jupiter, reprehendi: sed cum paternos etiam advocaret, recordatus eorum, quae de caede *illius* dicta sunt, neque risum tenere tum poteram. Cynici autem rogum circumstantes non illi quidem flebant, sed silentio ignem adspicientes moestitiam quandam prae se ferebant: donec ego, quem ea res pene enecaret, *Abeamus*, dicerem, *vani homines! Neque enim jucundum spectaculum, senem assari videre, & malo nidore opleri. An expectatis dum pictor aliquis superveniens depingat vos, uti sodales in carcere appingunt Socrati?* Illi ergo indignari & male mihi dicere, quidam vero ruere etiam ad baculos. Deinde cum interminatus essem, me quosdam illorum correptos in ignem esse detrusurum, magistrum uti sequerentur, quietem pacemque egere.

38. In reditu autem, varie mecum, mi sodalis, cogitabam de cupiditate gloriae, vim

a Φθόνου] Φόνου legendum fortassis, bene marg. *Aiw.* b ἦξαν] Quod *Faber* voluit, in *J.* est; excepto puncto subscripto. Cett. ἧξαν.

81. Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] *Odore malo affectus.* Interp. sed nil tale. Ubi enim, quaeso, odor ille malus in ἀποπνίγεσθαι? Quid autem? αὐτοῖς ad quid refertur nisi ad Cynicos περιστάντας τὴν πυρὰν, ut a Luciano describuntur? Sed ignoravit interpres quid sit ἀποπνίγεσθαι ἐπ' ἀνθρώπῳ aut quid tale, praesertim vero apud Atticos, quos hic noster studiosissime imitatur. Exempla sunt passim apud *Aristophanem*, & *Demosthenem*, &c, (quis Interp. indiligentiam non miretur?) apud ipsummet Lucianum in dialogis ἑταιρικοῖς. Est autem ἀποπνίγομαι ἐπὶ τούτῳ πράγματι quod Latini dicunt, *Ea res me urit, me enecat*, Terent. *Vro hominem.* Horat. *Vror seu tibi candidos*, &c. *Aristophanes* κάομαι. Sed in re ita perspicua sit φωῦ τ παραδειγμάτων ἀφὴ τὸ πλῆθος. *T.F.*

Ἀποπνιγεὶς ἐπ' αὐτοῖς] Quae de vi verbi ἀποπνίγεσθαι hic *Faber* disputat, dubitatione carent: & tamen malim hic dixisse Lucianum caussam aliquam Physicam sui discessus. Ridere se horum hominum stultitiam profitetur; vix ergo est, ut eodem spiritu dicat, se ab illis s. propter illos ἀποπνιγῆναι, prae indignitate pene suffocatum. Itaque opto in aliquo libro bono inveniri ὑπ' αὐχμοῦς vel ὑπ' ἀτμοῦς, ut dicat, cum molestus sibi esset suffocans ille vapor vel fumus, discessionem se parasse. Interpretationem dedi, quae utrique sensui sic satis convenire videtur: nam *ea res* potest esse affectata illa Cynicorum tristitia, potest esse fumus & nidor ustulati Protei. *J.M.G.*

Ἀποπνιγεὶς] Sic distinguendum. ἀποπνιγεὶς, ἐπ' αὐτοῖς ἀπίωμεν φ. ω. μ. i. e. *post haec, his peractis. F.G.* Non inepta videtur *Gujeti* distinctio, eamque amplecterer, donec melius quid suppeditent libri. Ἀποπνιγεὶς autem sine effectu recte intelligitur, pro *paene suffocatus sum*, ut in fab. *Æsop.* 41. μικροῦ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος ἀπεπνίγετο, mox addito ἐσώθη. Sic *moriens* pro morti proximo, qui tamen sanatur. *Phalar.* Epist. 21. ὅτι ϗ θνήσκοντά μοι — ἔσωσεν. Iterum Ep. 52. Ὅτι πρότερον τοὺς ὑμᾶς ἀποθνήσκοντας ἐν στενοχωρίᾳ σώσαμεν. *Cic.* 2. de Divin. c. 66. *quum — telo venenato ictus esset, eoque vulnere MORERETUR*; eumdem tamen sanatum esse eodem capite narrat. Plura dedi in libro *de Ambig.* Tit. *FACIO.* Addo *Diod. Sic.* IV. c. 63. p. 307. m. ubi μετέπεισεν ait de Theseo aliter suadere conanti, at sine successu. *J.F.R.*

88. Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] *Ad fustes venerunt.* Interpol. istud verbum non ita vertendum fuit, quia aliter scribendum, scilicet ἦξαν *irruerunt, involarunt*, &c. Estque Attica syncope ab ἄϊσσω, ut apud *Aristophanem* linguae Atticae canonem legitur, ὁ Πλοῦτος

Ἐξῆξάτην ἓν δύο δράκοντ' ἐκ τοῦ νεὼ,
Exiluerunt e templo dracones duo.

ita alibi *Aristophanes*, & ei synchronos *Euripides*. atque

vim illius perpendens, ut ſolam hanc cupiditatem effugere nequeant illi etiam, qui alioquin admiratione videantur digniſſimi, nedum ut ille vir, qui etiam alias furioſe dementerque, & ut igne dignus eſſet, vixiſſet.

39. Tum incidi in multos ad ſpectaculum abeuntes ipſos quoque, qui putarent nempe ſe vivum adhuc deprehenſuros. Nimirum illud quoque pridie ejus diei divulgatum fuerat, illum ita ut exorientem ſolem ſalutaret, quod ſcilicet Brachmanas facere dictitant, rogum conſcenſcurum eſſe. Multos igitur illorum averti, cum jam perfectum eſſe opus, dicerem, quibus quidem non id ipſum curae eſſet, etiam locum inſpicere, & aliquid de igni reliquum ſecum auferre. Hic ſane, mi ſodalis, ſexcenta negotia habui, dum omnibus enarro interrogantibus, & accurate ſingula exquirentibus. Si quem igitur viderem politum doctrina hominem, nuda illi acta, velut tibi

95 Ἔστιν ἀναλογιζόμενος, ὡς μόνος οὐτος ὁ ἔρως ἄφυκτος, καὶ τοῖς πάνυ θαυμαστοῖς εἶναι δοκοῦσιν, οὐχ ὅπως ἐκείνῳ τἀνδρὶ, καὶ τἄλλα ἐμπλήκτως, καὶ ὑπονενοημένως βεβιωκότι, καὶ οὐκ ἀναξίως τοῦ πυρός.

1 Εἶτα ἐντυγχάνουσι πολλοῖς ἀπιοῦσιν, ὡς θεασαίμην καὶ αὐτοί. φοβοῦμαι γὰρ ἔτι καλαληφθῆναι ζῶντα αὐτόν. καὶ γὰρ καὶ τόδε τῇ προτεραίᾳ διεδέδοτο, ὡς πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενος (ὥσπερ ἀμέλει καὶ τοὺς Βραχμᾶνας φασὶ ποιεῖν) ἐπιβήσεται τοῦ πυρᾶς. ἀπέτρεφον δ' οὖν τοὺς πολλοὺς αὐτοῦ, λέγων ἤδη τελεσθῆναι τὸ ἔργον, οἷς μὴ καὶ τοῦτ' αὐτὸ προσπύθεσθαι ἦν, καὶ αὐτὸν ἰδεῖν 10 τὸν τόπον, καί τι λείψανον καλαλαμβάνειν τοῦ πυρός. ἔνθα δὴ, ὦ ἑταῖρε, μυρία πράγματα εἶχον, ἅπασι διηγούμενος καὶ ἀνακρίνουσι, καὶ ἀκριβῶς ἐκπυνθανομένοις. εἰ μὲν οὖν ἴδοιμί τινα χαρίεντα, φιλὰ ἂν, ὥσπερ σοί,

c Ἐπιβήσεσθαι] Ἐπιβήσεται *Pell.* non male.

que ita legiſſe interpretem, fidem fecerit ejus verſio, ſic enim habet, *A nonnullis quoque eorum ad fuſtes concurſum eſt.* Vides lector, quantum Interpolatori debeat Interpres. Quid ſi libellum aliquem absque ullo duce interpretandum ſuſcepiſſet? *T.F.*

Ἐπὶ τὰς βακτηρίας ἦξαν] Sic edidi ex *F.* & *Fabr.* Nam eſt ab ἄω. Conf. ſupra *Bis Accuſ.* c. 6. ἐπὶ τὴν πῆρων ἀΐξαντες. nam etſi vulgatum ἦξαν, quod verterant, *ad fuſtes concurſum eſt*, omnino defendi poteſt, & *venire ad manus, tela*, Latinis ac Graecis uſitatum fateor: tamen quia aoriſt. ἦξα ab ἥκω mihi quoque ſuſpectus, eo magis alterum adripui: ἧκον & praeterit. ἧκα frequentiſſimo quidem in uſu, at ἦξα nondum notavi. Taceo quod majorem impetum atque iracundiam ſignificet ἄω, quam ἥκω, adeoque hic aptius. Eandem ob cauſſam Cl. *Perizon.* ad *Ælian.* V. H. III. c. 42. f. Ἐπὶ τὰς ἐξ ἀρχῆς ἦξαν recte praetulit ex Mſ. cum alii quoque ἦξαν ab ἥκω haberent. Confer infra *Fugit.* c. 6. ſupra *Demon.* c. 4. pr. ἀπίστοις γε ποτὶ πρὸς ταῦτα ἦξεν, ubi certe ἦξεν locum vix haberet. Sed punctum ſubſcript. & illic operae male omiſere, quod in talibus addendo lectionem emendare, non meretur nomen mutationis; adeoque nihil criminabuntur vulgatae patroni. *J.F.R.*

89. Ἦξαν] *T. Fabri* emendationem lubens amplector, mendoſe in *Amſt.* Ed. impreſſam; cum enim in omnibus ſuis Luciani impreſſis ἦξαν inveniret, ἦξαν reſtituit ab ἄω; quod in *F.* Ed. niſi me oculi fallunt, etiam extat. Vid. apud noſtrum ipſum Δισ. c. 6. ἐπὶ τὴν πῆρων ἀΐξαντες. & Νιρ. c. 3. quin Δρασ. 6. Ita etiam in *V2.* legitur; ubi vide notam noſtram. *M. du S.*

4. Πρὸς ἀνίσχοντα τὸν ἥλιον ἀσπασάμενον] Legendum eſt voce unica προσανίσχοντα, id enim poſtulat τὸ ἀσπάζεσθαι. προσανίσχω & προσανίσχω, *orior.* Prius illud apud *Suidam*, qui προσανίσχοντι, vertit per ἐπέχοντι, qui locus a Porto male intellectus eſt. Vertendum enim fuerat προσανίσχοντι *id eſt orienti*, ut ἔπεχε φίλ' ἥλιε. Apud eundem *Suidam* linea ſequenti lego unica voce προσανίσχοντα ἥλιον, ἀνατέλλοντα. Quem locum eſſe Luciani puto, hunc ipſum, inquam, qui nunc nobis in manibus eſt. *T.F.*

Πρὸς ἀνίσχοντα] Jubebat *Solan.* conferre *Menip.* c. 7. ubi quidem lego, —— ἴωδιν πρὸς ἀνατέλλοντα τὸν ἥλιον βῆσιν τινὰ μακρὰν ἐπιλέγων, videoque Edd. nonnullas προσανατέλλοντα conjungere; ſed male profecto. Utrum vero hic προσανίσχοντα cum *Fabro* connectendum ſit, dubito. Non ſaltem illico id facio; etſi phraſis hic paullo alia, & ἀσπάσασθαι πρὸς ἥλιον ſine ſubjecto quod quis adorat, ſalutatve, inſolentior videtur; tamen προσανίσχων aeque hic incommodum videtur ac προσανατέλλων, dum ratio duplicis compoſitionis nulla adparet; alioqui id admitterem, ubi auctoritas accederet; quia ἀσπάζεσθαι πρὸς τινὰ minus Graecum videtur, quam verbum compoſitum, cujus exempla non habeo; ſed analoga προσαιτεῖν & ſimilia obvia. *J.F.R.*

14. Χαρίεντα] *Gratum.* Interp. Satis prodit neſcire ſe quid ſit χαρίεις. Eſt enim praeter ſignificationes vul-

gar-

σοὶ, τὰ πραχθέντα διηγούμην. πρὸς δὲ τοὺς βλάκας, καὶ πρὸς τὴν ἀκρόασιν κεχηνότας, ἐτραγῴδουν τί παρ' ἐμαυτοῦ, ὡς ἐπειδὴ ἀνήφθη ἡ πυρὰ, ἐνέβαλε δὲ φέρων ἑαυτὸν ὁ Πρωτεὺς, σεισμοῦ πρότερον μεγάλου γενομένου, σὺν μυκηθμῷ τῆς γῆς, γὺψ ἀναπτάμενος ἐκ μέσης τῆς φλογὸς, οἴχοιτο εἰς τὸν οὐρανὸν, ἀνθρωπίνῃ μεγάλῃ τῇ φωνῇ λέγων, Ἔλιπον γᾶν, βαίνω δ' ἐς Ὄλυμπον. ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἐτεθήπεσαν, καὶ προσεκύνουν, οἰόμενοι σοφρίτατον, καὶ ἀνέκρινόν με λέγοντες πότερον πρὸς ἕω, ἢ πρὸς δυσμὰς ἐνεχθείη ὁ γύψ; ἐγὼ δὲ τὸ ἐπελθὸν ἀπεκρινάμην αὐτοῖς.

modo, enarrabam. Apud ſtipites vero, & inhiantes narrationi, tragicae quiddam gravitatis de meo adjiciebam, ut hoc, Cum accenſus eſſet rogus, & jam injeciſſet ſe Proteus, motu telluris magno cum mugitu ante facto, evolantem media de flamma vulturem, caelum verſus abiiſſe, humana magna voce clamantem; *Reliqui terram, abeo in Olympum!* Hi ergo obſtupeſcentes cum horrore quodam adorare, & ex me quaerere, *Utrum verſus orientem an ad occidentem volaſſet vultur?* quibus ego, quidquid in buccam veniret, reſpondi.

Ἀπελθὼν δὲ ἐς τὴν πανήγυριν, ἐπέστην τινὶ πολιῷ ἀνδρὶ, καὶ, νὴ τὸν Δί', ἀξιοπίστῳ τὸ πρόσωπον ὅπερ τῷ πώγωνι, καὶ τῇ λοι-

40. Tum in concionem delatus adſtiti cano cuidam viro, & fide digno, medius fidius, ſi vultum ſpectares cum barba & gra-

gares *doctus*, *peritus*, *eruditus*. Id fuſe oſtendit *Caſaubonus* in commentariis ad Athenaeum, *doctis*, *Jupiter*, & *laborioſis*. Sed ne ἀσύμβολος abeam, addam loca aliquot. Lucianus in libello cui titulus eſt, πῶς δεῖ ἱστορίαν συγγράφειν, ita ſcribit (c. 16.) πλὴν ἀλλὰ μητρυιά γε ὁ ἰδιώτης ἐστὶν, αὐτὸς μὲν αὐτίκα δηλαδὴ οὐδὲν οἶδε, ἄλλῳ δέ τινι χαρίσηται ἢ δυσχερούσῃ ἱστορίαν μιλαχιφίσασι πεπονηκώς. Vide τὸ χαρίσηται & τὸ ἰδιώτην inter ſe opponi. Sed is locus Luciani peſſime converſus eſt. Apud *Plutarchum* cum Periander quidam, medicinae arte clarus, laudaretur, verum mala poëmata ſcriberet, ei Archidamus, τί δή ποτε, inquit, ὦ Περίανδρε, αὐτὸ χαρίζῃ ἰατρῷ κακὸς ποιητὴς καλεῖσθαι ἐπιθυμοῦντι; Ubi iterum videre eſt, κακὸν ποιητὴν opponi χαρίσηται ἰατρῷ. Hunc locum male intellexit *Raphaël Regius*. *T.F.*

Χαρίσηται] Conf. ſupra. *Jov. Trag.* c. 48. & *Quom. Hiſt.* c. 16. quaeque utroque loco notata. Adde hic, non ſemper tamen viros *literatos* intelligendos; ſed generaliter omnes *honeſtiores* & *gratioſos*, quo ſenſu ap. *Diod. Sic.* frequens, ut L. XI. c. 86. f. χαριζόμενοι τοῖς πολίταις, atque alibi non ſemel. *J.F.R.*

Ibid. Φιλὰ μὲν οὖν ὦ πατὴρ σοὶ τὰ πραχθέντα διηγούμην] *Eorum quae geſta erant vel tenuiſſima, quemadmodum tibi exponebam.* Interpolator. Ubi, quis riſum vel indignationem teneat? Hiſce ne licere hominibus bonos ſcriptores attingere? & quae optime ab interprete erant converſa, depravare? Sic enim plane & diſerte interpres. *Illi rem omnem nude & ſimpliciter, ut acta erat, quemadmodum tibi, commemorabam.* *T.F.*

16. Βλάκας] Hos Dial. *Alex.* & *Pſeudom.* vocabat πάχεις. *J.B.*

20. Γὺψ ἀναπτάμενος] Non opus eſt, ut cum Lemonio proleg. ad Var. Sac. fol. 11. ſuſpicemur, rideri hic Chriſtianorum, de columba e Polycarpi rogo evolante, fabellam; aut in totum adeo Polycarpum eadem opera perſtringi, qui ignis ſupplicium appetierit. Satis, quod vel ex hoc libello apparet, audaciter & petulanter inſultat Chriſtianis: nec cauſſa, cur nomini parceret a ſe contemtiſſimo. Quid erat porro vulgatius, quam aquilam emitti in conſecratione Romana? Vultur *canis* inſtar inter aves, ut inter homines *Cynici*. Facile ergo haec in mentem venire ſcurrae noſtro poterant. Et quid ſi fabella ipſa Chriſtiana eſt recentior? ſ. gratis conficta, ſ. ex corruptione actorum martyrii orta, quae ipſe emendare conatur Lemonius? *J.M.G.*

23. Ἔλιπον γᾶν] Ex tragicorum aliquo. Sed cur opus fuit dicere γᾶν potius quam γῆν? Facit ea res πρὸς τὸ σεμνὸν, novaeque apotheoſi magis convenit. Somnium, inquies. At audi *Euſtathium* ad Iliad. Quo loco ait Athenienſes praetuliſſe τὸ, ὦ Δάματερ Doricum τῷ, ὦ Δήμητερ, quod commune erat & Atticum etiam. Locum ipſum praeſtat apponere. Ἀθηναῖοι δὲ προτιλόμενοι τὸ, ὦ Δήμητερ, κοινοῦ ὄντος καὶ Ἀττικοῦ, τὸ, ὦ Δάματερ, Δωρικὸν, ὅτε τι θαυμαστικῶς λέγωσι, μαρτυροῦσι καὶ αὐτοὶ σεμνὸν τὴν φωνὴν τὸ Ἄλφα. Poſſem addere *Hermogenis* locum lib. 1. περὶ ἰδιῶν, cap. VI. ubi agit περὶ τοῦ σεμνοτέρου; ſed non vacat tranſcribere. *T.F.*

36. Ἐπταφώνῳ Στοᾷ] *Pauſanias* in Eliacis auctor eſt, dictam quoque fuiſſe ποικίλην, (cave cum Attica eandem eſſe putes) & a nonnullis Ἠχοῦς Στοὰν appellatam. Rationem addit; βούλεσθαι δὲ ἀνδρὶ, ἐκτάκις ὑπὸ τοῦ ἠχοῦς ἡ φωνὴ ἐπὶ τάδε καὶ ἐπὶ πλέον ἔτι ἀπηχεῖσθαι. p. 170. Editionis Sylburgianae. *T.F.*

Ibid. Κοτίνῳ] Videlicet corona Olympiaca. *T.F.*

39. Ὃν ἐγὼ μικρὸν ὑπερπετόμενος ἀφῆκα πίτυϊ] *Quem ego paulo ante volare omiſi.* Interpol. quo quid poteſt eſſe deterius? Luciani facetiſſimum dictum aperiam. Di-

gravitate reliqua ; cum & reliqua narraret de Proteo , & ut vidiſſet ipſum paullo ante , poſt combuſtionem , in veſte candida , & modo inambulantem laetum atque hilarem in ſeptem vocum porticu reliquiſſet , coronatum olea. Deinde poſt omnia etiam vulturem illum adjecit , juratus , ipſum ſe vidiſſe de rogo evolantem , quem ego paullo ante dimiſeram , ut ridiculos faceret amentes homines & moribus ſtupidos.

41. Caeterum cogita , quae in illo poſtea futura eſſe credibile ſit : quas non apes in illo loco conventuras ? quas non congregaturas ſe cicadas ? quas non cornices involaturas , ut in ſepulcrum Heſiodi : & id genus alia ? Statuas quidem cum apud ipſos

πῇ σεμνότητι , τάτε ἄλλα διηγεμένῳ περὶ τῦ Πρωτέως , καὶ ὡς μὴ τὸ καυθῆναι , θεάσαιτο αὐτὸν ἐν λευκῇ ἐσθῆτι μικρὸν ἔμπροσθεν , καὶ νῦν ἀπολίποι θειπατοῦντα φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ , κοτίνῳ τε ἐστεμμένον· εἶτ' ὄπι πᾶσι προσέθηκε τ γύπα , διομνύμενος ἢ μὴν αὐτὸς ἑωρακέναι ἀναπτάμενον ἐκ τ πυρᾶς. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθαι , καλαγελῶν τὰ τ ἀνοήτων καὶ βλακικῶν τ τρόπον.

Ἐννόει τὸ λοιπὸν οἷα εἰκὸς ἐπ' αὐτῷ γενήσεσθαι , ποίας μὲν μελίττας ἐπιστήσεσθαι τ τόπον , τίνας δὲ τέττιγας οὐκ ἐπαγαγέσθαι , τίνας δὲ κορώνας οὐκ ἐπιπτήσεσθαι , καθάπερ ὄπι τ Ἡσιόδυ τάφον· καὶ τὰ τοιαῦτα ; εἰκόνας μὲν γὰρ ἴσως τε Ἠλείων

a Καταγελῶν τὰ] Καλαγελῶντα male Edd. priores.

Dixerat ſupra χαρίσασθαι ſcriptor , ſe , dum Peregrini mortem fatuis quibusdam & κεχηνόσιν ἀνθρωπαρίοις narrat , paucula quaedam ἐσιτραγῳδῆσαι : inter cetera autem evolaſſe vulturem e rogo , &c. Quae res cito in plures ſparſa eſt , ut eſt *humanum genus avidum auricularum* , ait *Lucretius*. Itaque adeo hic ſenex , credulus & religioſe mendax , vidiſſe ſe dicit vulturem illum ; & tamen , ait Lucianus , memor eris , optime Croni , me auctorem fuiſſe illius fabellae , neque τῷ ὄντι quidquam tale factum fuiſſe ; nam , neſciens ne ſis , vulturem ego illum ἀφῆκα πέτεσθαι , illum e ſinu emiſeram , id eſt , mendaciolum illud deridendis iſtis fungis aſperſeram , &c. Interpres corruptus ab Interpolatore ſcripſerat : *Quem ego paulo ante volantem dimiſeram.* T. F.

40. Καταγελῶντα τ] Lego καταγελῶν τ , alioqui ἀλλ' χήματος dictus fuerit vultur καταγελᾶν τ ἀνοήτων. T. F.

Καλαγελῶντα] Καλαγελᾶν. F. G.

Καταγελῶν τὰ] Καταγελᾶν neceſſario cum *Fab.* legendum duxi ; ſed ne periret ſyllaba (riſum teneatis amici) καταγελῶν τὰ meliore jure mihi conjicere licere , dein cogitabam ; quumque conjecturam meam a *Fl.* adjuvari deinde cognoſcerem , quae καταγελῶν τα diſpeſcuit , etſi accentu in τὰ omiſſo , (quod ſeqq. Edd. occaſionem praebuit ea connectendi) nil dubitavi ſic edere. Nam licet non abſurdum ſit καταγελῶντα ad vulturem referre , qui fin. c. 39. etiam humana voce loquens inducitur , id tamen non amplius hic agitur ; ſed manifeſtum eſt , riſum eſſe hominis. Non videtur intellexiſſe *Solan.* qui adjecerat Flor. lect. malam eſſe , & *Fabro* ſemel obſequutus forſan obnubilata mente invenire non potuit , qui τὰ τ τρόπου cohaererent. Sed non opus iſta connectere , quum τὰ τ ἀνοήτων ſcil. ἀνθρώπων πράγματα , καὶ βλακικῶν (κατὰ) τ τρόπον , optime procedant. *J. F. R.*

45. Τίνας δὲ κορώνας οὐκ] *Æ. Menagius* in animadverſionibus ad *Diogen. Laërtium* (p. 148.) multis ſcriptorum teſtimoniis confirmat legendum eſſe τίνας χελιδόνας , quae veriſſima & maxime congruens lectio eſt. *Alm.* Nihil mutandum eſſe , monet *Kuhnius* ad *Pauſan.* p. 787. quem vide. *M. du S.*

Τίνας δὲ κορώνας] Si *Menagius* ad *Laërt.* 6, 78. ex libro , quod non indicat tamen , protulit χελιδόνας , audiendus forte fuerit. Caeterum non dicit , quis praeterea hirundines ad ſepulcrum Heſiodi congregarit : ac videtur totum hoc ἅπαξ λεγόμενον. Itaque temerarium fuerit mutare aliquid , idque tanto magis , cum κορώνη , Apollinea avis , Prophetam proinde decens , longaevitatis porro & famae loquacis ſymbolum eſſe poſſit. Quid ſi etiam luſit hic Lucianus , & rapaces volucres voluit Cynici ſepulcro addere ? quid ſi ad νυκτοφύλακα retulit ? noctuis certe noctem turbantibus & terrentibus , infeſtae cornices. Quidquid ejus ſit ; nihil profecto nos cogit , ut dicamus , Heſiodi ſepulcro certum genus avium ab Luciano hic adſignatum. Hoc tantum cogitur ex illius verbis , ſimilem olim de Heſiodi tumulo fabellam percrebuiſſe : quod genus avium eum celebraverit , neſcio an alias , hic certe non refertur. *J. M. G.*

46. Τὸν Ἡσιόδυ τάφον] De loco vide *Thucyd.* III. 96. Vid. *Men.* ad *Diog. Laërt.* p. 148. F. qui pro κορώνας , χελιδόνας reponit. *M. du S.*

47. Εἰκόνας] Luciani conjecturam eventus comprobavit. Athenagoram audi , p. 72. D. E. τῷ Ἀλεξάνδρῳ ἴστι ἐπὶ τ ἀγορᾶς καὶ ὁ τάφος ἐν ᾧ εἰκών. Deinde parentatum ei docet hoc titulo , ἐπικὸν Θεῷ p. 73. Τὸ δὲ Πάριον Ἀλεξάνδρῳ ἐν Πριαπίῳ (Τρῳάς) Νεμεσιανὸς εἰκό-

Ἠλείων αὐτῷ, καὶ τε τ ἄλλων Ἑλλήνων, οἷς ἐ ἐπεσταλκέναι [a] ἔλεγον. αὐτίκα μάλα οἶδα πολλὰς ἀναστησομένας. Φασὶ δὲ πάσαις σχεδὸν ταῖς ἐνδόξοις πόλεσιν ἐπιστολὰς ἀφαπέμψαι αὐτὸν, ἀφορμὰς τινὰς, ἐ προμνήσεις, ἐ νόμους. καί τινας ἐπὶ [b] τούτῳ πρεσβευτὰς τ ἑταίρων ἐχειροτόνησε, νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους προσαγορεύσας.

Elienſes, tum apud Graecos reliquos, quibus etiam ſcripſiſſe dicebant, ſtatim multas ſtaturas ei novi. Ajunt vero, nobilibus oppidis fere omnibus miſſas ab eo epiſtolas in praeceptionibus, & adhortationibus, atque legibus. Etiam ſodalium nonnullos ejus rei cauſſa legatos conſtituerat, quos mortis nuncios & inferorum curſores appellabat.

Τοῦτο τέλος τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο ἀνδρὸς, ὡς βραχεῖ λόγῳ περιλαβεῖν, πρὸς ἀλήθειαν μὲ ὑδεπώποτε ἀποβλέψαντος, ἀλλ' ἐπὶ δόξῃ δὲ, ἐ [c] τῷ πρὸς τὸ πολλῶν ἐπαίνων, ἅπαντα εἰπόντος ἀεὶ, ἐ πράξαντος, ὡς ἐ εἰς πῦρ [d] ἁλέσθαι, ὅτε μηδ' ἀπολαύειν τ ἐπαίνων ἔμελλεν, ἀναίσθητος αὐτῷ γενόμενος.

42. Hic finis fuit infelicis Protei, viri, qui, ut brevi ſermone complectar, ad verum quidem reſpexerat nunquam, gloriae autem & laudis popularis cauſſa dixerat ſemper feceratque omnia, adeo ut in ignem etiam inſiliret, cum neque frui jam poſſet laudibus, quippe quarum ſenſus pervenire ad ipſum non poſſet.

Ἓν ἔτι σοι προσδιηγήσομαι, ὡς ἔχῃς ἐπιπολὺ γελᾶν. ἐκεῖνα μὲ γὰ πάλαι οἶδα εὐθὺς ἀκούσας μου, ὅτε ἧκον ἀπὸ Συρίας διηγουμένου, ὡς ἀπὸ

43. Deſinam, cum unum adhuc tibi narravero, ut ridere poſſis amplius. Illa enim olim noſti, quae ſtatim ex me, cum e Syria venirem, audieris, ut e Troade cum ipſo

a Ἔλεγον] Ἔλεγεν Edd. priores. b Τούτῳ] Recepi ex Mſ. RG. Τούτων Edd. c Τῷ] Sic *Pell.* recte. Τὸ Edd. peſſime. d Ἁλέσθαι] Sic Edd. omn. e Ἧκον] Secutus ſum ſcripturam *S.* Ἧκων cett. male.

57. Τοῦ κακοδαίμονος Πρωτέως ἐγένετο] Πρωτέως μὲ τάχα ἐ συγγνωστός, * εἰ ἐ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ, ἕτω † βίον λάβοιμεν· σὺ δὲ τίς τῷ τρόπῳ † ἀγάσιται, λόγον μὲ ἐμποιησάμενος, ‡ ἕτω προχείρως ἐγεγονότα, § τοῖς ὕβλοις δὲ ἐ μωρολογίαις τούτοις ἐσταθηκότα; *V.*

* Εἰ καὶ ψυχρὰ τῇ συγγνώμῃ] Quid hoc ſit ignoro. *M. du S.*
† Ἀγάσονται] Ἀγάσονται Edita. Mutavit *M. du S.*
‡ Οὕτω] Sic dedit Idem; nam ἕτον Edita prave. Recepi ἕτω, quia ſic eſſe in C. notat *Solanus.* *J. F. R.*
§ Τοῖς] Τοὶ, *V.*

νας ἴσχεις, ὃς ἀνὴρ τ καθ' ἡμᾶς. An & alibi habuerit, incertum. *M. du S.*

Εἰκόνας μὲ] Recte conjecit Lucianus. *Athenagoras* Legat. p. 107. *Dechair.* Ἀνδριὰς τοῦ Πρωτέως, τοῦτον δὲ οὐκ ἀγνοεῖτε (alloquitur M. Philoſophum, ejusque L. Verum fratrem) ῥίψαντα ἑαυτὸν εἰς τὸ πῦρ περὶ τὴν Ὀλυμπίαν, ἐ αὐτὸς λέγει) χρηματίζειν. *J. M. G.*

49. Οἷς ἐ ἐπεσταλκέναι] Hoc ad *S. Ignatii* imitationem factum putat *Pearſonus* Vindic. Ignat. P. I. c. 2. p. 261. Ed. *Cler.* Temporis certe illius morem fuiſſe, cyclicas quaſi epiſtolas dimittere, ſatis conſtat. Huc etiam referendi, quos appellaſſe ait Lucianus Protea ſuum νεκραγγέλους ἐ περιοδρόμους, quos cum Θεοδρόμοις illis Ignatianis recte vir ſummus comparabat. Exſtat erudita commentatio *Erdm. Rud. Fiſcheri* edita Coburgi 1718. de Θεοδρόμοις veteris eccleſiae legatis, ubi nec hujus loci mentio omittitur, p. 119. *J. M. G.*

Ibid. Ἔλεγον] In Impreſſis omnibus ἔλεγεν. Sed quis? lege ἔλεγον, ut referatur ad ſequentia. *M. du S.*

52. Διαθήκας τινὰς] *Teſtamenta.* Interp. ἀφορμὰς ἐ παραινέσεις, verte, *praecepta & admoniones.* Alludit ad Pythagoraeos, a quibus ſua praecepta ita vocitabantur. At fortaſſe, dixerit quispiam, alluſerit ad καινὴν διαθήκην Chriſtianorum Lucianus, ut eſt ſemper deriſor. Et ſi id concederem, non tamen inde ſequeretur, vocem hanc verti per *teſtamentum* debere. Nam ἡ καινὴ διαθήκη ſignificat novum fœdus, quemadmodum ἡ παλαιὰ διαθήκη vetus fœdus. Quis enim ibi mortuus eſt, cujus ea lex dici queat teſtamentum? *T. F.*

53. Καί τινας ἐπὶ τούτῳ πρεσβευτὰς] Legendum eſt ἐπὶ τούτοις· finem enim & προαίρεσιν deſignat iſtuc ἐπί. Cum hæc ad oram libelli adſcripſiſſem, animadverti in Cod. Reg. legi ἐπὶ τούτῳ. Cujus lectionis ſententia

ipso navigaverim, & cum reliquum hominis in illa navigatione luxum, tum formosum illum adolescentulum, quem ad caninam illam vitam traduxerat, ut haberet nimirum ipse quoque aliquem Alcibiadem, & ut perturbatus fuerit, noctu, medio in Aegeo, descendente turbine & fluctum excitante maximum, ploraveritque cum mulierculis vir admirabilis, & qui superior mortis metu esse videretur.

Τρῳάδ' συμπλεύσαιμι αὐτῷ, ἢ τὸν τε ἄλλην τὴν ἐν τῷ πλῷ τρυφὴν, ἢ τὸ μειράκιον τὸ ὡραῖον, ὃ ἔπεισε κυνίζειν, ὡς ἔχοι ἢ αὐτός τινα Ἀλκιβιάδην· ἢ ὡς ἐπιταραχθείη μὲν ἡ νυκτὸς, ἐν μέσῳ τῷ Αἰγαίῳ γνόφῳ καλαβάντ', ἢ κῦμα πολὺ μέγεθες ἐγείραντ', ἐκώκυε μὲν τὰ γυναικῶν ὁ θαυμαστὸς, ἢ θανάτου κρείττων εἶναι δοκῶν.

44. Verum paullo ante mortem, novem circiter diebus ante, cum plus quam oportebat, puto, ingurgitasset, & vomuit noctu, & febri correptus est satis vehementi. Haec vero Alexander mihi medicus narravit, qui vocatus erat, ut illum inviseret. Ajebat ergo se invenisse hominem humi se volutantem, impatientemque aestus, & amatoriis velut blanditiis petentem frigidam: se autem non dedisse: verum illud dixisse, *Si omnino morte opus haberet, ipsam sponte jam venire ad januam, itaque bene facere, si*

Ἀλλὰ μικρὸν πρὸ τῆς τελευτῆς, πρὸ ἐννέα σχεδόν που ἡμερῶν, πλεῖον, οἶμαι, τοῦ ἱκανοῦ ἐμφαγὼν, ἤμεσέ τε τὴν νυκτὸς, καὶ πυρετῷ μάλα σφοδρῷ. ταῦτα δέ μοι Ἀλέξανδρος ὁ ἰατρὸς διηγήσατο, μεταπεμφθεὶς ὡς ἐπισκοπήσειεν αὐτόν· ἔφη δὲ καταλαβεῖν αὐτὸν χαμαὶ κυλιόμενον, ἢ τὸ φλεγμαῖνον ἀφέντα, καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα πάνυ ἐρωτικῶς, ἑαυτὸν δὲ μὴ δοῦναι. καίτοι εἰπεῖν ἔφη, πρὸς αὐτὸν, ὡς εἰ πάντως θανάτου δέοιτο, ἥκειν αὐτὸν ἐπὶ τὰς θύρας αὐτόματον. ὥστε καλῶς ἔχει· ἐπεὶ δὲ, μηδὲν

tia eadem plane est. *T. F.*

54. Τούτῳ] Sic Mss. R. & G. In Impressis omnibus τούτων. *M. du S.*

68. Ἦκον] Si de reditu Peregrini ex Aegypto intelligas, incidet necessario in primum Luciani in Graeciam adventum; cum XV. aut XX. fere interceserint anni. De voce ἦκον monendus es, nostram esse *J.* Edit. emendationem; in reliquis enim libris est ἥκων. *M. du S.*

72. Τινὰ Ἀλκιβιάδην] Amores & παιδικὰ Socratis, ut vulgus scriptorum existimat; sed quam ab hac foeditate remotus fuerit Socrates, omnium, quotquot unquam fuere, hominum optimus & sanctissimus, satis superque ostendunt divina illa *Xenophontis* Ἀπομνημονεύματα; tum praeterea ipsius vita nuper a viro doctissimo, & linguae Graecae peritissimo *D. Carpentario* conscripta. Hoc itaque ausim asserere;

Si quis morte obita sensus tellure sub ima est,
Socratici gaudent Manes, & grandior Umbra
Ambulat Elysium, tanti scriptoris honore.

T. F.

74. Γνόφῳ καλαβάντ' ἐκ κῦμα πολὺ μέγεθες ἐγείραντ'] *Caligine oborta & fluctum ingentem excitante.* Interpol. pessime. γνόφῳ enim hoc loco *turbo* est. Idque satis ostendit nomen appositum καταβάς. Deinde, qui quaeso fieri possit, ut *caligo attollat mare*, quod diceret Lucianus, ἢ κῦμα πολὺ μέγεθες ἐγείραντ'? Rem vero terribilem, Caliginem noctu fuisse. Videlicet sunt haec aegri somnia. Intelligit enim Lucianus turbinem illum qui vulgo dicitur ἰκνοφίας, de quo *Apulejus*, in libello de Mundo, & alii. *Eustathius* enim vocem hanc (γνόφος) deducit a νέφος. Plerisque omnibus dici videtur δνόφος quasi παρὰ τὸ δοκεῖν τὰ νέφη. Quae tu passim reperies: neque juvat transcribere. *T. F.*

76. Θανάτου κρείττων] *Morte potior.* Interp. Quid sit ἀνὴρ θανάτου κρείττων, omnes, opinor, norunt; quid sit *Vir morte potior*, non item. Vertendum itaque fuerat, *Vir morte superior, quem mortis metus non deprimit, non frangit*, ut e contra ἀνὴρ θανάτου ἥττων is est, qui mortis pavore debilitatur, prosternitur & plane abjicitur. *T. F.*

Θανάτου κρείττων] *Fortior, robustior* ipsa morte, s. *victor mortis*, vel qui eam contemnit. Ita χρημάτων κρείττων habuimus supra T. I. *de Merced. Cond.* §. 19. f. θυμοῦ κρείττων, *Hermot.* c. 12. f. Et φθόης κρείττων, ibid. c. 76. &c. *J. F. R.*

84. Ψυχρὸν] Subaudi ὕδωρ, ut νιτρὸν, pro νιτρὸν ὕδωρ, ἐλαίψει *Etymol.* in νιτρὸν. a νιτρὸν est Nitre Graecorhomaicum. *F. G.*

Ibid. Καὶ ψυχρὸν αἰτοῦντα] Supple ὕδωρ: ellipsi. Ut νιτρὸν, pro νιτρὸν ὕδωρ. Vide Etymologicum Magnum in νιτρόν. A νιτρὸν, est Graecorhomaicum νερό. *AE. M.*

85. Καίτοι] Forsan καί γε. *M. du S.*

δὲν τῶ πυρὸς δεόμενον· τόνδ' αὖ φάναι· Ἀλλ' οὐχ ὁμοίως ἔνδοξος ὁ τρόπος γένοιτ' ἂν, πᾶσι κοινὸς ὤν.

illam sequeretur, nec ignem expeteret. Istum contra dixisse: *At non aeque glorioſum futurum mortis genus, quod omnibus commune eſſet.*

Ταῦτα μὲν ὁ Ἀλέξανδρος. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον [a] αὐτὸν ἐγκεχρισμένον, ὡς ἀποδακρύσειε τῷ δριμεῖ Φαρμάκῳ. ὁρᾶς; οὐ πάνυ τοὺς ἀμβλυωποῦντας ὁ Αἰακὸς προσδέχεται; ὅμοιον ὡς εἴ τις ὀπὶ σταυρὸν ἀναβήσεσθαι μέλλων, [b] τὸ ἐν τῷ δακτύλῳ πρόσπταισμα θεραπεύοι. τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος, εἰ ταῦτα εἶδε; κατ' ἀξίαν γελάσαι ἂν ὀπὶ τῷ ἀνδρί. χμήτοι πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα; σύ δ' ἴσθι, ὦ Φιλότης, γέλα κἀ αὐτὸς, κἀ μάλιστα ὁπόταν τ' ἄλλων ἀκούσῃς θαυμαζόντων αὐτόν.

45. Haec Alexander. Ego vero, & ipſe non multis ante mortem diebus inunctum vidi, ut lacrimis motis oculos purgaret acerbo medicamento. Vides? Non ſane recipit, qui hebetes oculos habent, Aeacus. Simile hoc eſt, ut ſi quis in crucem mox agendus digiti offenſionem curet. Quid tibi videtur *facturus fuiſſe*, ſi vidiſſet iſta, Democritus? Riſiſſet ne, prout dignum eſt, virum? Quamquam unde tantum illi riſus ſuppetiiſſet? Tu ergo, amice, ride ipſe quoque, & maxime cum alios admirari iſtum audieris!

FU-

a Αὐτὸν] Αὐτὸν αὐτὸν P. male. b Τὸ οὐ τῷ] Τοῦ οὐ τῷ male F.

92. Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολ. ἡμ.] Ordo: Ἐγὼ αὐτὸς οὐδὲ πρὸ πολλῶν ἡμερῶν. Sed forte ſic legendum: Ἐγὼ δ' αὐτὸς, οὐδὲ πρὸ π. ἡ. &c. F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς πρὸ πολλῶν ἡμερῶν εἶδον] Quae verſio haec eſt, quam nobis offert *Benedictus* & ſequitur *Faber*? *caterum ego neque ipſe ante pauces dies vidi.* Ergo aut nunquam vidit, aut ante valde multos dies vidit. Quod quid eſt? aut quomodo ad Graeca? multo melius & rectius Opſopoeus *caterum ego quoque illum non ita multos ante dies conſpexi.* F.G.

Ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c.] Emendationem *Gujeti* non rejicerem, ſi auctoritas accederet; nam quamquam exempla haud pauca conſtructionis immutatae vidimus, ut *de Calumn.* c. 19. ἐπειδὰν ἐντὸς ἅπαξ τειχῶν γένωνται. Item *Philopſ.* c. 22. *Paraſit.* c. 16. & 2. *Bis Accuſ.* c. 34. *Rhet. Praec.* c. 18. *de Imag.* c. 11. Sic tamen pro lubitu tranſponere negandi particulam, periculoſum eſt; verum & infra *Tragopod.* vſ. 313. Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβῳ Σάτυρος Μαρσύας. Et *Homer.* Il. E. 150. Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐπίφρασ' ὀνείρους, ubi οὐκ ad ἐπίφρασ pertinet, non ad ἐρχομένοις, & Scholiaſt. atque *Euſtath.* amphibolian pronuntiant. *Clarkius* vertens, *quibus non, ad bellum proficiſcentibus, ſenex interpretatus eſt ſomnia*, ſive, *Quibus nequidquam, cum ad bellum proficiſcerentur, interpretatus eſt ſomnia.* Eoque minus, cum & in *Dial. Meretr.* XII. p. huj. Ed. 314. ὃ ſic tranſponitur, quando ait: οὐχ ἑώρων τὸ ἄθλημα ἐν. ubi οὐχ omnino pertinet ad ὃν, nam non negat ſe vidiſſe, ſenſiſſe, ſed non unum fuiſſe adfirmat. Propter talia jam nihil mutarem. Conf. & infra *Sat.* c. 8. pr. F.F.R.

98. Τῷ δακτύλῳ] Τῷ ποδός. F.G.

99. Τί σοι δοκεῖ ὁ Δημόκριτος] Hujus loci venuſtatem corrupit Interpolator. *Quid tibi*, inquit, *videtur facturus fuiſſe Democritus, ſi haec vidiſſet? merito virum irriſiſſet.* Interpres autem, antequam interpolatus fuiſſet, quanto melius? *Quid tibi*, inquit, *facturus fuiſſe videtur Democritus, ſi horum ſpectator contigiſſet? numquid pro dignitate virum deriſiſſet?* Senſus eſt. Cum tanta in Peregrino gloriae ſitis fuerit, cenſen' tu, Croni, ſatis unquam & κατ' ἀξίαν δεξάμενον τῆς ἀνθρωπίνης deriſurum fuiſſe Democritum? Dii boni! unde illi tantus riſus ſuppetere potuiſſet? Haud dubie prius ei fuiſſet emoriendum, quam hominem pro virtutibus, ut diceret *Terentius*, exagitare potuiſſet. T.F.

2. Πόθεν εἶχεν ἐκεῖνος τοσοῦτον γέλωτα] Quod de riſu Democriti dixit Lucianus, idem de lacrymis Heracliti ſcripſerat *Juvenalis*;

Mirandum eſt unde ille oculis ſuffecerit humor.

T.F.

ΔΡΑ-

FUGITIVI.

ΔΡΑΠΕΤΑΙ.

APOLLO, JUPITER, PHILOSOPHIA, HERCULES, MERCURIUS, VIRI, DOMINUS, ORPHEUS, FUGITIVUS, HOSPES.

ΑΠΟΛΛΩΝ, ΖΕΥΣ, ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ, ΗΡΑΚΛΗΣ, ΕΡΜΗΣ, ΑΝΔΡΕΣ, ΔΕΣΠΟΤΗΣ, ΟΡΦΕΥΣ, ΔΡΑΠΕΤΗΣ, ΚΑΙ ΥΠΟΔΙΚΟΣ.

APOL.

VErane narrant iſta, Pater, fuiſſe, qui in ignem ſe conjiceret in celebritate Olympiorum, jam ſenem hominem, nec ignavum ad talia portentorum artificem? Luna enim nobis narravit, quae ardentem ſe vidiſſe diceret. JUP. Vera omnino ſunt, Apollo, quae utinam facta nunquam eſſent! APOL. Adeone bonus erat ſenex, atque indignus, qui igni periret? JUP. Etiam illud forte *ita ſe habuerit!* At ego multam me tum perferre injucunditatem memini a malo illo nidore, qualem ſurſum ferri naturale eſt ab aſſatis corporibus humanis. Niſi enim in Arabiam ſtatim, ut habebam, abiiſſem, perieram, bene noris, a fumo teterrimo. Et tamen in tanta ſuaveolentia, & copia aromatum, in ture adeo

ΑΠΟΛ.

1 Ἀληθῆ ταῦτά, φασι, πάτερ, ὡς ἐμβάλοι τίς αὐτὸν φέρων εἰς τὰ πῦρ, κατέναντι Ὀλυμπίων, ἤδη πρεσβύτης ἄνθρωπον, οὐκ ἀγεννὴς θαυμαλοποιὸς τὰ τοιαῦτα; ἡ Σελήνη γὰρ ἡμῖν διηγεῖτο αὐτὴ ἑωρακέναι χαμόμενον λέγουσα. ΖΕΥΣ. Καὶ πάνυ ἀληθῆ, ὦ Ἄπολλον, ὡς μήποτε γενέσθαι ὤφελεν. ΑΠΟΛ. Οὕτω χρηστὸς ὁ γέρων ἦν, καὶ ἀνάξιον ἐν πυρὶ ἀπολωλέναι; ΖΕΥΣ. Καὶ τοῦτο μὲν ἴσως· ἀλλ' ἐγὼ πολλὴν μὲν τὴν ἀηδίαν μέμνημαι ἀναχόμενον τότε ἐκ τῆς κνίσης τοιᾶσδε, οἵαν εἰκὸς [a] ἀποφέρεσθαι [b] ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων. εἰ γοῦν μὴ εἰς τὴν Ἀραβίαν ὡς 5 εἶχον εὐθὺς ἀπιὼν ᾠχόμην, ἀπολώλειν ἄν, εὖ ἴσθι, ἀτοπίᾳ τῇ καπνῷ· καὶ ὅμως ἐν τοσαύτῃ εὐωδίᾳ, καὶ ἀφθονίᾳ τῶν ἀρωμάτων, καὶ ἐν λιβανωτῷ πανπόλλῳ, μόλις αἱ ῥῖνες ὑπὸ-

a Ἀποφ.] Ἀναφ. malit *Geſn.* b Ὀπτωμένων] Sic *V2.* & *Fenſius.* Ὀπτομένων vulgo male.

5. Ἡ Σελήνη] Bene Apollo inducitur non vidiſſe ſpectaculum hoc, quia Sol eſt Apollo: & hoc circiter noctem mediam [ἡ σελήνη γὰρ ἡμῖν] Nam in praecedenti ſermone eſt, (c. 36.) καὶ ἐκινδύνευε ἡ σελήνη αὐτὸ ἰδεῖν. ἤδη γὰρ κάκείνη ἐτέτακτο. *G.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] Dixi antea hunc Dialogum non eſſe Luciani. *F.B.*

ΔΡΑΠ.] Non videtur eſſe Luciani. *Th.M.*

ΔΡΑΠΕΤΑΙ] *Lucianeum non videtur.* Nihil eſt in hoc Dialogo Luciano indignum; ſive ſtylum ſive rem ipſam ſpectes. Quare miror, cur *Bourdelotius* & *Marcilius* dubitent eum eſſe Luciani. *L.K.*

ΑΠΟΛΛΩΝ] Perſonarum colloquentium nomina Graeca addidi ex *B1.* quae Ἀπόλλων, Ζεύς &c. Latina adſcivi ex *F.* Inſcriptio enim illarum tam Graeca quam Latina aberat ab cett. etſi in medio Dial. inſerta perſonarum dimidiata nomina. *F.F.R.*

13. Ὀπτωμένων ἀνθρωπίνων σωμάτων] Corrige ὀπτωμένων. eſt enim ab ὀπτάω ἄσσο. Recte id obſervatum in *Epiſt. Saturnalib.* c. 23. καὶ τὸ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μιλαξὺ ὀπτωμένων, &c. In *Necyomant.* T. I. c. 14. οἰμωγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ὀπτωμένων. *F.F.*

Ὀπτωμένων] Sic recte ſcribitur in ſola *V2.* ut *Matth.* c. 14. Ἰσ. B. c. 29. Κρον. N°. 23. & 35. In reliquis enim prave eſt ὀπτομένων. *M. du S.*

ἐπιλαθέσθαι μοι καὶ ἀποσμᾶσθαι ἤθελον τὴν κηλῖδα ἐκείνην τῆς ὀσμῆς, ἀλλὰ καὶ νῦν ὀλίγου δέουσαν αὐτίαν, ὑπομνησθεὶς αὐτῆς.

multo, vix mihi oblivisci nares ac dediscere voluerunt illam odoris labem. Sed nunc etiam parum abest quin nauseem ad illius memoriam.

ΑΠΟΛ. Τί δὲ βουλόμενος, ὦ Ζεῦ, τοιαῦτα εἴργασται ἑαυτόν; ἢ τί τὸ ἀγαθὸν, ἀπανθρακωθῆναι [a] ἐμπεσὼν εἰς τὴν πυράν; ΖΕΥΣ. Τοῦτο μὲν οὐκ ἂν, ὦ παῖ, φθάνοις καὶ Ἐμπεδοκλεῖ πρὸ αὐτοῦ ἐγκαλῶν, ὃς ἐς τοὺς κρατῆρας [b] ἥλατο καὶ αὐτὸς ἐν Σικελίᾳ. ΑΠΟΛ. Μελαγχολίαν τινὰ δεινὴν λέγεις. αὐτὰρ ὅτου γε τίνα ποτὲ ἄρα ἔσχε τὴν αἰτίαν ἔχει τῆς ὀπιθυμίας; ΖΕΥΣ. Αὐτοῦ σοι λόγον ἐρῶ, ὃν ἔλεξε πρὸς τὸ πανήγυριν, ἀπολογούμενος πρὸς αὐτοὺς ὑπὲρ τοῦ τελευτῆς. ἔφη γάρ, εἴγε μέμνημαι.

2. APOL. Quid vero voluit, Jupiter, quod haec in se designavit? aut quid boni in eo inest, si quis in rogum desiliens mutetur in carbones? JUP. Hac in re evitare non potes, quin ante ipsum Empedocli crimen intentes, qui in crateras ipse quoque in Sicilia desiliit. APOL. Terribilem mihi melancholiam narras. Verum hic quam tandem illius cupiditatis caussam habuit? JUP. Ipsius tibi orationem referam, quam in conventu habuit, cum caussam apud illos mortis suae diceret. Dixit enim si bene memini . . .

Ἀλλὰ τίς αὕτη σπουδῇ προσειοῦσα τεταραγμένη καὶ δακρύουσα, πάνυ [c] ἀδικουμένῃ ἐοικυῖα; μᾶλλον δὲ Φιλοσοφία ἐστὶ, καὶ τὸν ὁμά γε τὸν ἐμὸν ἐπιβοᾶται σχετλιάζουσα. Τί ὦ θύγατερ δακρύεις; ἢ τί σε ἀπολιποῦσα τὸν βίον ἐλήλυθας; ἆρα μὴ οἱ ἰδιῶται αὖθις ἐπιβεβουλεύκασί σοι ὡς τὸ πρόσθεν, ὅτε τὸν Σωκράτη ἀπέκτειναν ὑπὸ Ἀνύτου καταηγορηθέντα, εἶτα φεύγεις διὰ τοῦτο αὐτούς;

3. Sed quaenam ista contente ad nos accedens perturbata & lacrimans, injuriam magnam passae similis? Quin Philosophia est, & nomen meum miserabili voce inclamat. Quid, mea filia, ploras? aut quid relicto saeculo huc venisti? Numquid denuo contra te machinati aliquid sunt imperiti, ut olim cum accusatum ab Anyto Socratem interfecere? tum tu propterea illos fu-

a Ἐμπεσὼν] Sic Edd. omnes. Ἐμπεσόντα Graev. b Ἥλατο] Adspirate P. S. Amst. ἅλατο spir. leni J. Fl. B. H. Fr. c Ἀδικουμένῃ] Sic bene Fl. P. aliaeque Ἀδικουμένῃ sine puncto male J. V2.

19. Τὴν κηλῖδα] *Foeditatem.* F. G.

Ibid. Κηλῖδα] Quis ante aut post hunc *odoris* sibi *masculam* finxit? M. du S.

23. Ἢ τί τὸ ἀγαθὸν] Scribendum vel puer videat, etsi Mss. fileret, ἢ τί τὸ ἀγαθὸν ἀπανθρακωθῆναι ἐμπεσόντα εἰς τὴν πυράν; *Quid prodest in pyram insilientem conflagrare?* In vulgatis est contra τὸν γραμματικῶν canones ἐμπεσὼν. J. G. G.

24. Ἐμπεσὼν] An ἐμπεσόντ' εἰς, &c. F. G.

Ἐμπεσὼν] Ἐμπεσόντα legendum vel puerum videre ait Cl. *Graev.* Fateor ad Grammaticam usitatius ita dici, ut supra, *Jov. Conf.* c. 7. f. ἢ γὰρ ἐκρήξασι αὐτοῖς τὸ ἀθανάτους εἶναι. *Gall.* c. 26. ἐμοὶ — ἁρμάξαι ἐντεμόντα. Ibid. c. 4. ἠσθημένοι φαγόντα. *Rhet. Praec.* c. 1. ὡς ἅρμαχον εἶναι scil. σε. Et *Evang. D. Marc.* IX. 47. δύο ὀφθαλμοὺς ἔχοντα βληθῆναι εἰς τὴν γέενναν τοῦ πυρός. *Herodian.* L. 2. c. 8. f. (Νίγρ.) ἐμέλλει — δίον ἐπιφοιτῆσαι τὴν ταχίστην, καὶ φθάσαι αἰσθομένους αὐτά. Verum & similia vulgatae alibi occurrunt, ut non velim quidquam immutare. Nemo quidem dubitat, quin infinitiv. cum nominandi casu in alia constructione sit usitatissimus, idque Grammatici satis tradidere, & exemplorum occurrunt myriades; sed nominativo personae praemisso, vel intellecto, tantum locum habere alterum illum nominativum, volunt. At in quibusd. modo nominativo, modo accusat. utitur Noster, ut, μόνῳ τῷ δικαίῳ εἶναι δοκεῖν, in *Bis Accus.* c. 2. f. Contra vero, δοκεῖ σοι εἶναι πολυπραγμοσύνη. In *Parasit.* c. 5. Nominativo *Polyb.* (notante Cl. *Jensio* in marg. Lect. Lucian.) p. 655. Ed. *Amst.* ἐπισφαλὲς εἶχον, ἅτε τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν. Et sic p. 1434. nec non p. 963. ἑτοίμως εἶχον πρὸς τὸ μὴ τοῖς ἐχθροῖς ὑποχείριοι γενέσθαι. At in his *Polybii*, nominat. personae praecedit, ad quem etiam referri dicetur aliquo modo nominativus sequens. Vitiosum autem esse vulgatum Ἀλλὰ κακοῦργαί τινες φῆς εἶναι, — καὶ μοιχεύουσι, docuit Cl. *Jens.* in *Prometh.* T. I. c. 16. pr. (qui multa de infinitivi structura, in Lect. Lucian. p. 72.—83.) adsentiente Cl. *Hemsterhusio*, nec tamen omnia, ob nimiam copiam, inferente, & frustra improbante Cl.

fugis? PHIL. Nihil tale, Pater. Sed illi quidem, vulgus promiscuum, laudarunt & in honore me cum veneratione atque admiratione habuerunt, ac tantum non adorarunt, etsi non valde, quae dicerem, intelligerent. Verum isti, quomodo illos vocem? qui se familiares meos & amicos esse ajunt, & nominis mei larvam induunt, illi ergo pessime me tractarunt.

ΦΙΛ. Οὐδὲν τοιοῦτον, ὦ πάτερ, ἀλλ' ἐκεῖνοι μέν, ὁ πολὺς λεώς, ἐπήνεσάν τε καὶ ἀφ' ὑψηλοῦ τιμῆς ἦγόν με αἰδούμενοι, καὶ θαυμάζοντές με, καὶ μονονουχὶ προσκυνοῦντες, εἰ καὶ μὴ σφόδρα ξυνίεσαν ὧν λέγοιμι. οἱ δὲ, πῶς ἂν εἴποιμι; οἱ ξυνήθεις καὶ φίλοι φάσκοντες εἶναι, καὶ τοὔνομα τιμῶντες ὑποδυόμενοι, ἐκεῖνοί με τὰ δεινότατα εἰργάσαντο.

4. JUP. Philosophi igitur contra te aliquid machinati sunt? PHIL. Non, Pater. Hi enim & ipsi injuria mecum affecti sunt. JUP. A quibus ergo injuriam accepisti, si neque indoctos accusas, neque philosophos? PHIL. Sunt quidam, Jupiter, interjecti, velut inter utramque aciem, inter vulgus & philosophos, habitu, oculorum conjectu, incessu, nobis similes, & eadem ratione compositi. Postulant enim meis in castris militare, & nostrum sibi nomen inscribunt, discipulos se, & familiares, & sodales nostros dicunt: at vita illorum impurissima, inscitia, audacia, libidine, plena: quae non parva est in nos contumelia. Ab hisce, Pater, laesa profugi.

ΖΕΥΣ. Οἱ φιλόσοφοι ἐπιβουλήν τινα ἐπιβεβουλεύκασί σοι; ΦΙΛ. Οὐδαμῶς, ὦ πάτερ, οἶγε ξυνηδίκηνταί μοι καὶ αὐτοί. ΖΕΥΣ. Πρὸς τίνων δὴ ἠδίκησαι, εἰ μήτε τοὺς ἰδιώτας, μήτε τοὺς φιλοσόφους αἰτιᾷ; ΦΙΛ. Εἰσί τινες, ὦ Ζεῦ, ἐν μεταιχμίῳ τῶν τε πολλῶν, καὶ τῶν φιλοσοφούντων, τὸ μὲν σχῆμα, καὶ βλέμμα, καὶ βάδισμα, ἡμῖν ὁμοιοι, καὶ κατὰ ταὐτὰ ἐσταλμένοι· ἀξιοῦσι γοῦν ὑπ' ἐμοὶ τάττεσθαι, καὶ τοὔνομα τὸ ἐμὸν ἐπιγράφονται, μαθηταί, καὶ ὁμιληταί, καὶ θιασῶται ἡμῶν εἶναι λέγοντες· ὁ βίος δὲ αὐτῶν παμμιαρός, ἀμαθίας, καὶ θράσους, καὶ ἀσελγείας ἀπλέτου, ὕβρις ἡ μικρὰ καθ' ἡμῶν ἐκ τούτων, ὦ πάτερ, ἠδικημένη πέφευγα.

ΖΕΥΣ.

Cl. *Gesnero* ad *Philopatr.* nam non modo κακοῦργοί τινες improbarat *Jensius*, per se; sed εἰσὶ pro εἶναι requiri, bene monuerat, propter illico adjunctum καὶ μοιχεύουσι, καὶ πολεμοῦσι, &c. Sed *Homeri* locus Il. B. 350. quem *Gesn.* adfert, ubi φαμὶ κελαινεῦσαι — Κρονίωνα Ἀστράπτειν &c. huic nostro *Fugitivor.* probando convenit, aeque ac infra *Philopatr.* c. 4. ἀλλ' ὑποδεδεγμένοι καθειδιᾶζ. At quod *Gesn.* etiam adfert ex *Dial. Marin.* IX. σῶσαι δήσει χαριστάμβρῳ, id jam nihil probat; nam χαριστάμβους ex Codd. ibi restituit *Hemsterhusius*. Verum addi posset *Dion. Halic.* VII. p. 473. 10. quem jam adduxi ad *Rhet. Praec.* c. 24. δὶ αἰχύνης λαβεῖν, ἅπερ αὐτουργὸς ἢ γύραν — ὀνείδεσι ἐκφέρειν. Et *Xenoph.* p. 458. οἴονται δεῖν φρόνιμοι ἢ μάτριοι φαίνεσθαι, aliaque quae adferuntur a Cl. *Maittaire* de Dial. p. 82. quae cum *Polybianis* modo adductis pro vulgata facere nonnullis videbuntur; sed quia & in iis ad nominativum personae respicitur, illa huc detorquere nolim; magis enim huc facit, quod nominativum & accusat. simul infinito adjunctum alibi jam dedimus, ex Ep. ad *Ephes.* IV. 1. & 2. ubi Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς — ἀξίως — ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, ubi & *Elsner.* duo alia addidit. Notumque vel ex Grammaticis vulgaribus, illud *Xenophontis*, πρὸς τὸ ἀγαθοὶ φαίνεσθαι; & ex eodem, Ὁ δὲ Ἀσσύριος — ἐγὼ μὲν οἶμαι ἱππέας μὲν ἄξειν, pro τὸν δὲ Ἀσσύριον. Addo rursus *Aret. Capp.* vers. fin. L. I. p. m. 92. καὶ τόδε μέντοι προσυπριάσασθαι — πρίασθαι, pro προσυπριάσασθαι δεῖ πρίασθαι. quum tamen ἀποχάσασθαι — ἀφεῖσθαι ibid. paullo ante dixerit. Iterum L. 2. c. 4. p. 104. οὐδὲ γὰρ ὑμᾶς — ὡς ῥᾳδίως χυθεῖς ἱρρῶσθαι, pro χυθέντα; in quo posteriore exemplo tamen ad nominat. praemiss. potest esse relatio, aeque ac in hoc *Herodiani* I. 10. 8. οἴεσθε δεῖν μέγα τι φρόνημα καθορᾶσθαι. Sed Luciani vulgatae propius accedit hoc *Diod. Sic.* XII. c. 25. f. ἐὰν δὲ οἱ δημαρχοι μὴ συμφωνῶσι πρὸς ἀλλήλους κύριοι εἶναι τὰ δόξαντα πλείοσιν; ubi κύριοι pro κυρίους. Sed *Gronovii* in *Polyb.* exempla ad L. V. p. notar. 430. paullo aliam habent rationem, pertinentque ad nominativum illum usitatissimum, de quo prius diximus. Sed satis est ostendisse, vulgatum Luciani non temere movendum, etsi nec dissimulandum, saepe a scribis peccatum esse in pervertendis verborum modis, ut vid. in *Dial. Meret.* XII. p. hujus Tom. 313. N°. 76. Plura ad *Fugit.* c. 2. *J. F. R.* 27. Ἥλατο] Adspirate ἅλατο in fab. *Æsop.* CXV. & *Homer. Batrach.* 248. Cumque ἁλλόμαι certe adspiretur, ut patet ex compositis ἐφάλλομαι, καθάλλομαι, adspirationem contra Edd. vett. adsumsi. *J. F. R.* 74. Ἐσ-

ΖΕΥΣ. Δεινὰ ταῦτα, ὦ θύγατερ, ἀλλὰ τί μάλιστα ἠδικήκασί σε; ΦΙΛ. Σκόπει, ὦ πάτερ, εἰ μικρά. σὺ γὰρ καλιδὼν τὸν βίον ἀδικίας καὶ παρανομίας μεστὸν, ἄτε ἀμαθίᾳ καὶ ὕβρει ξυνόντα, καὶ ταραττόμενον ὑπ' αὐτῶν, καλέσας τὸ ἀνθρώπινον γένος τῇ ἀγνοίᾳ ἐλαυνόμενον, ἐμὲ κατέπεμψας, ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι, ὡς παύσαιμι μὲν ἀδικοῦντας ἀλλήλους, καὶ βιαζόμενοι, καὶ ὅμοια τοῖς θηρίοις βιῶντες· ἀναβλέψαντες δὲ πρὸς τὴν ἀλήθειαν, εἰρηνικώτερον ξυμπολιτεύοιντο. ἔφης γὰρ πρὸς μὲ καταπέμπων, ἃ μὲν πράττουσιν ἄνθρωποι, καὶ ὡς ἀφέξειν ἔοικε τῆς ἁμαθίας, ὦ θύγατερ, καὶ αὐτὴ ὁρᾷς· ἐγὼ δὲ, ἐλεῶ γὰρ αὐτοὺς, σὲ, ἣν μόνην ἰάσασθαι ἂν τὰ γιγνόμενα οἶμαι, προκρίνας ἐξ ἁπάντων ἡμῶν, πέμπω ἰασομένην.

5. JUP. Dura haec sane, Filia. Sed qua in re maxime te laeserunt? PHIL. Vide, Pater, parvane sint? Tu enim cum videres saeculum injustitia & iniquitate plenum, quod cum inscitia & contumelia versaretur, & ab iis perturbaretur; miseratus humanum genus, ab ignorantia agitatum, me demisisti, cui praeceperas uti curam agerem, quo desinerent mutuis se injuriis afficere, & vim facere, & similem feris bestiis vitam agere; sed oculis ad verum conversis, magis pacatam inter se civitatem haberent. Dicebas enim, me cum demitteres, *Quae agant homines, & quomodo ab inscitia affecti sint, ipsa vides, mea filia! Ego autem, qui illorum misericordia tangar, te, quam solam mederi posse his, quae fiunt, arbitrer, ex omni nostro numero delectam demitto ut sanes.*

ΖΕΥΣ. Οἶδα πολλὰ καὶ τοιαῦτα εἰπὼν τότε· σὺ δὲ τὰ μὴ ταῦτα ἤδη λέγε, ὅπως μὲ ὑπεδέξαντό σε καλαπταίοντα τὸ πρῶτον, ἃ τινα δὲ νῦν ὑπ' αὐτῶν πέπονθας. ΦΙΛ. [a] Ἧιξα μὲν, ὦ πάτερ, οὐχ ὅπως τοὺς Ἕλληνας εὐθὺς, ἀλλ' ὅπερ ἐδόκει μοι χαλεπώτερον τοῦ ἔργου εἶναι, τὸ βαρβάρους παιδεύειν, καὶ διδάσκειν, τοῦτο πρῶτον ἠξίουν [b] ἐργάσασθαι· τὸ Ἑλληνικὸν δὲ

6. JUP. Scio multa me & talia tum dixisse. Tu jam dic, quomodo te receperint primum advolantem, & quae nunc ab illis patiaris. PHIL. Properabam, Pater, non statim ad Graecos; sed, quae videbatur mihi difficilior operis *pars* esse, instituere ac docere barbaros, illam primum volebam perficere. Omissis *ergo interim* Grae-

a Ἧιξα] Ἦξα *V2.* ἦξα cett. b Ἐργάσασθαι] Ex emendatione *Jensii.* Εἰργάσασθαι Edd. male.

74. Ἐντειλάμενος ἐπιμεληθῆναι] Verto *dato negotio, ut eos curarem* vel *sanarem.* Verbum enim ἐπιμελεῖσθαι, κατ' ἐξοχὴν de Medicis usurpatur, qui saucios curant & sanant. Auctor mox pro eo bis utitur verbo ἰάσασθαι. Sic etiam in *Symposio* cap. 47. Διόνυσος ἐπεμελεῖτο. de quo paulo ante dixerat, ἀκεσαμένῳ τὸ τραῦμα. Hinc ἐπιμέλεια & ἴασις ut synonymae ponuntur *Proverb.* III. 8. Τότε ἴασις ἔσται τῷ σώματι σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς ὀστέοις σου. & vers. 22. ἔσται δὲ ἴασις ταῖς σαρξὶ σου, καὶ ἐπιμέλεια τοῖς σοῖς ὀστέοις. *L. Bos.*

82. Ἰάσασθαι] Vid. supra dicta ad *Gall.* c. 28. N°. 10. *J. F. R.*

89. Ἧιξα] Sic *V2.* nisi quod jota non erat subscriptum. Recte; non ut in reliquis, ἦξα. Confer Δημ. c. 4. *M. du S.*

Ἧιξα] Conf. paullo supra *Mort. Peregr.* c. 37. f. Nec dubitabis & ita hic scribendum. Quum de volante sit sermo; sic & mox ὁρμήσασα utitur. *J. F. R.*

93. Ἐργάσασθαι] Ἐργάσασθαι hic legendum, non, ut Edd. εἰργάσασθαι, alia occasione monet Cl. *Jens.* scilicet ad *Hermot.* c. 71. pr. ubi e contrario vulgatum ἐργάσω in εἰργάσω recte mutat, & Codd. addicebant. Sed eorum fidem hic exspectasse nihil etiam opus; adeo res est manifesta; neque enim significatio τῷ εἰργω *prohibeo*, hic locum habet, neque si haberet, εἰργάσασθαι, sed ἠρξασθαι in aoristo dicendum foret. *J. F. R.*

96. Τῷ ζυγῷ] Αἴρειν ζυγὸν pro doctrina mandatisque observandis poni tradit Rev. *J. Elsner.* in *Evang. Matth.* XI. 29. ubi & haec Luciani eodem modo exponit. *J. F. R.*

Ibid. Ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς] Erudita & verissima haec Philosophiae historia est. *M. du S.*

97. Ἐν τῷ βίῳ] I. e. *in mundo.* *F. G.*

Ἐν

Graecis, quos faciles ad ſubigendum putabam, & celerrime recepturos frena, & jugo ſubmittendos: ad Indos primum excurri, maximam orbis gentem, nec difficulter iis perſuaſi, ut deſcendentes ſuis ab elephantis mecum verſarentur: adeo ut beata illa gens Brachmanes, qui in Nechraeorum & Oxydracarum confiniis colunt, omnes jam mihi militent, & meis ex praeceptis vivant, qua de cauſſa magno in honore ſunt apud omnes vicinos. Hi miro quodam mortis genere moriuntur.

7. JUP. Gymnoſophiſtas dicis. Audio enim & reliqua de illis, & hoc quoque, maximo illos rogo conſcenſo, urendos ſe praebere, neque quidquam de habitu aut poſitu *membrorum* mutare. Sed nihil hoc magnum: nuper enim Olympiae ſimile quid fieri ego vidi: credibile autem te quoque adfuiſſe tum, cum ſenex arderet. PHIL. Neque acceſſi, pater, Olympiam, metu ſacerrimorum hominum, quos dixi, quod multos illorum viderem eo ire, uti maledicerent ibi congregatis, clamoſoque ſuo latratu poſticum templi implerent: igitur neque vidi illum, quomodo ſit mortuus.

8. Poſt Brachmanes ergo ſtatim in Aeείων ὡς ῥᾷστον ὑποδαλέαν, καὶ τάχιστα, ὡς γε ἐμὴν, ἐνδεξόμενον τὸ χαλινὸν οἷόν τε, καὶ ὑπαχθησόμενον τῷ ζυγῷ, ὁρμήσασα εἰς Ἰνδοὺς τὸ πρῶτον, ἔθνος μέγιστον τῶν ἐν τῷ βίῳ, καὶ χαλεπῶς ἔπεισα καταβάντας ἀπὸ τῶν ἐλεφάντων ἐμοὶ συνεῖναι· ὥστε καὶ γένος ὄλβιον οἱ Βραχμᾶνες τοῖς Νεχραίοις καὶ Ὀξυδράκαις ὅμοροι, ἅτοι πάντες ὑπ' ἐμοὶ τάττου, καὶ βιῶσί γε κατὰ τὰ ἡμῖν δοκοῦντα, τιμώμενοι πρὸς τῶν πλησιοίκων ἁπάντων, καὶ ἀποθνήσκουσι πολυδόξου τινὸς τοῦ θανάτου τρόπου.

ΖΕΥΣ. Τοὺς γυμνοσοφιστὰς λέγεις; ἀκούω γοῦν τάτε ἄλλα περὶ αὐτῶν, καὶ ὅτι ἐπὶ πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες, ἀνέχονται καιόμενοι, οὐδὲν τοῦ σχήματος ἢ τῆς καθέδρας ἐκτρέποντες. ἀλλ' ὁ μέγα τοῦτο· ἐναγχος γοῦν καὶ Ὀλυμπιάσι τὸ ὅμοιον ἐγὼ εἶδον γενόμενον, εἰκὸς δὲ καὶ σὲ παρεῖναι, χαμομύσι τότε τοῦ γέροντος. ΦΙΛ. Οὐδὲ ἀνῆλθον, ὦ πάτερ, εἰς Ὀλυμπίαν, δέει τῶν καταράτων ἐκείνων, οὓς ἔφην, ὅτι πολλοὺς αὐτῶν ἑώρων ἀπιόντας, ὡς λοιδορήσαιντο τοῖς ξυνελευθόσι, καὶ βοῆς τὸ ὀπισθόδομον ἐμπλήσωσιν ὑλακτοῦντες, ὥστε οὐδὲ εἶδον ἐκεῖνον ὅπως ἀπέθανε.

Μετὰ γοῦν τοὺς Βραχμᾶνας, εἰς Αἰθιοπίαν

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ὀπισθόδομος * μέρος τοῦ ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηναίων, ἔνθα ἦν τὸ ταμεῖον ὄπισθεν τοῦ τοῦ Ἀθηνᾶς ναοῦ, ἐν ᾧ ἀπετίθεντο τὰ χρήματα. V.

* Μέρος τῆς ἀκροπ.] Non vidit Scholiaſtes de Opiſthodomo Olympico hic agi. Quam ſupine! M. du S.

Ἐν τῷ βίῳ] Conf. ſupra *Tim.* §. 25. *Amor.* c. 20. pr. & c. 33. *Gall.* c. 5. Et *Geſn.* ad *Icarom.* f. *Borglerumque* ad *Alciphr.* I. p. 120. J.F.R.

1. Οἱ Βραχμᾶνες] *Steph.* περὶ πόλεων. F.G.

Ibid. Βραχμᾶνες — πυρὰν μεγίστην ἀναβάντες] Conf. ſupra notata ad *Mort. Peregr.* c. 25. J.F.R.

Ibid. Νεχραίοις] Quaenam iſta gens? Quid ſi Arachoſios reponas? M. du S.

10. Ἡ τοῦ καθίδρας] Καθίδρα hic ipſe ſedentis habitus atque ſitus, ut κατάκλισις ſupra *de morte Peregr.* c. 25. f. ὡδ' ὅσον ὀλίγον ἐντρέψαντες τῆς καλαικλίσεως. Etiam alias καθίδρα non ipſam ſedem ſ. id, in quo ſedetur, notat, ſed ſeſſionem, moram deſidendi &c. V. G. *Thucyd.* II, 18. ἐν τοιαύτῃ ὀργῇ ὁ στρατὸς τοῦ Ἀρχιδάμου ὁρῶν τὴν καθίδρα εἶχεν, *propter moram.* Oſtendit ibi *Waſſius* ſynonymon eſſe καθίδραν ἐπιμονῆς, ἐπιχρίσεως, ἕδρας, ἀγωγῆς, ἀναβολῆς, μονῆς κ. τ. λ. Neque obliviſcitur loci *Plutarchi*, Camillo p. 260. *H. Steph.* ἅτε περὶ τοῦ Καπιτωλίου καθίδρα ἐ σχολὴ γενομένη χρόνου. J.M.G.

18. Τὸν ὀπισθόδομον] Ne cui for e Scholiaſtae auctoritas imponat, non eſt hic ſermo de illo Palladis in arce Athenarum opiſthodomo, ſed de poſtico templi Jovis Olympii, quod auditorium fuiſſe praeconibus, philoſophis, & qui agere cum multitudine vellent, ad ſuperiorem *de morte Peregrini* libellum ſatis o tenſum eſt. Vid. ad c. 32. J.M.G.

21. Αἰθιοπίαν] Quinam ibi Philoſophi memorantur? M. du S.

πίαν εὐθύς, εἶτα εἰς Αἴγυπτον κατέβην, καὶ ξυγγενομένη τοῖς ἱερεῦσι, καὶ προφήταις αὐτῶν, καὶ τὰ θεῖα παιδεύσασα, ἐς Βαβυλῶνα ἀπῆρα, Χαλδαίους καὶ μάγους μυήσουσα, εἶτα ἐς Σκυθίαν ἐκεῖθεν, εἶτα ἐς Θρᾴκην, ἔνθα μοι Εὔμολπός τε καὶ Ὀρφεὺς συνεγενέσθην, οὓς καὶ προαποστείλασα ἐς τὴν Ἑλλάδα, τὸν μέν, ὡς τελέσειεν αὐτούς, τὸν Εὔμολπον (ἐμεμαθήκει γὰρ τὰ θεῖα παρ' ἐμοῦ ἅπαντα) τὸν δὲ, ὡς ἐπᾴδων προσβάλοι τῇ μουσικῇ, κατ' πόδας εὐθὺς εἰπόμην.

Καὶ τὸ μὲν πρῶτον εὐθὺς ἐλθοῦσαν, οὔτε πάνυ ἠσπάσαντο οἱ Ἕλληνες, οὔτε ὅλως ἀπέκλεισαν· κατ' ὀλίγον δὲ προσομιλοῦσα, ἑπτὰ ἐκ τῶν ἁπάντων ἑταίρους καὶ μαθητὰς προσηγαγόμην, καὶ ἄλλον ἐκ Σάμου, καὶ ἄλλον ἐξ Ἐφέσου, καὶ Ἀβδηρόθεν ἄλλον, ὀλίγους πανταπασι.

Μεθ' οὓς τὸ σοφιστῶν φῦλον οὐκ οἶδ' ὅπως μοι παρενεφύετο, οὔτε ζηλοῦν τἀμὰ ἐς βάθος, οὔτε κωμῳδῆ ἀπᾴδον, ἀλλ' οἷον τὸ Ἱπποκενταύρων γένος, σύνθετόν τι καὶ μικτὸν ἐν μέσῳ ἀλαζονείας καὶ Φιλοσοφίας πλαζόμενον, οὔτε τῇ ἀγνοίᾳ τέλεον προσεχόμενον, οὔτε ἡμᾶς ἀτενέσι τοῖς ὀφθαλμοῖς καθορᾶν δυνάμενον, ἀλλ' οἷον λημῶντες ὑπὸ τοῦ ἀμβλυώττειν ἀσαφές τι, καὶ ἀμυδρὸν ἡμῶν εἴδωλον, ἢ σκιὰν ἐνίοτε ἰδόντες ἄν. οἱ δὲ ᾠοντο ἀκριβῶς πάντα καλλανεγνωκέναι. ὅθεν παρ' αὐτοῖς ἡ ἀχρεῖος ἐκείνη,

thiopiam, ac deinde in Aegyptum descendi, & versata ibi cum sacerdotibus illorum ac Prophetis, cum divina eos docuissem, Babylonem perrexi, ut Chaldaeos & Magos initiarem: tum inde in Scythiam; deinde in Thracen, ubi Eumolpus & Orpheus mecum fuere. Quos etiam praemissos in Graeciam, alterum ut illos initiaret, Eumolpum, didicerat enim a me divina omnia; alterum ut canendo musices ope vim adferret *animis*, e vestigio statim consecuta sum.

9. Ac primum quidem advenientem neque vehementer amplexi sunt Graeci, neque plane excluserunt. Paullatim vero alloquio meo septem ex omnibus sodales ac discipulos mihi conciliavi, & ex Samo alium, & alium Epheso, & Abdera alium, paucos omnino.

10. Post quos Sophistarum mihi populus nescio quomodo adhaesit, neque aemulatus profunde mea placita, neque omnino ab iis abhorrens; sed, velut Hippocentaurorum genus, compositum quiddam & mistum, inter impostura & philosophiam medium oberrans, neque ignorantiae plane adhaerens, neque in nos defigere intentos oculos ausum; sed velut lippientes, prae hebetudine visus obscurum quoddam & evanidum nostri simulacrum aut umbram forte nonnunquam videntes. At isti accurate omnia se nosse arbitrabantur. Unde apud illos inutilis illa ac superflua sapientia, &

36. Ἑπτὰ δὲ τῶν ἁπάντων] Τοὺς ἑπτὰ λεγομένους σοφούς, Πιττακὸν, Βίαντα, Θάλητα, Περίανδρον, Κλεόβουλον, Χίλωνα, Σόλωνα. *V.* In altero *Vossiano* majore idem Scholion sic: Οἱ ἑπτὰ ὅτοι, Πιττακὸς, Βίας, Θαλῆς, Περίανδρος, Κλεόβουλος, Χίλων, Σόλων.

37. Καὶ ἄλλον δὲ Σάμου] Ἐκ Σάμου, Πυθαγόραν τὸν Μνησάρχου. ἐξ Ἐφέσου Ἡράκλειτον. ἐξ Ἀβδήρων Δημόκριτον.

36. Ἑταίρους & μαθ.] Honestiores discipulos ἑταίρους vocari, vid. ap. Rev. *J. Elsn.* ad *Evang. Matth.* XXVI. 50. ubi & Judae ait Servator: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει; sed hoc in vulgus notum. *J. F. R.*

37. Καὶ ἄλλον] Ephesius ille Heraclitus est, Abderitanus Democritus, quem & Milesium quidam tradidere. V. *Diog. Laërt.* In Scholiis impressis perturbatissima haec antea erant omnia. *M. du S.*

50. Ἄν.

* Ἐξ Ἀβδήρων] Hic omissum Δημόκριτον. *J. Cler.* quod in C. repetitur. Sed non vidit Editor deesse hic Ἀβδηρόθεν, cujus Scholium est ἐξ Ἀβδήρων. *M. du S.*

& ut ipſi putabant, invicta, accendebatur: comtulae illae, & dubitabiles, & inexpectatae reſponſiones, & exitum non habentes labyrinthisque ſimiles reſponſiones.

11. Deinde prohibiti ac reprehenſi a meis ſodalibus, indigne ferre & adverſus illos coire, ac tandem in jus cogere, & eo dare, ubi cicutam biberent. Oportebat forte tum ſtatim fugere, nec amplius illorum ferre conſuetudinem. Jam vero Antiſthenes & Diogenes, & paullo poſt Crates, & Menippus, hi, inquam, mihi perſuaſere ut paullum adhuc morae quaſi corollarium adjicerem: quod utinam non feciſſem! Neque enim tot deinde mala ſubiiſſem.

12. JUP. Nondum mihi dicis, Philoſophia, quam injuriam paſſa ſis, ſed indignaris tantum. PHIL. Quin tu audi, Jupiter, quid ſit. Impurum enim quoddam genus hominum, & plerumque ſervile atque mercenarium, non otioſe nobiſcum a pueritia inde verſatum: ſervitutem enim ſerviit, aut mercede opus fecit, aut artes alias, quales cadunt in tales, didicit, cerdoniam, fabrilem, fulloniam, quae in lanis carpendis verſatur, ut facilius deinde eae tractentur a feminis, ſintque ad nendum & deducendum commodiores, quoties vel tramam illae torquere, vel nere licium volunt. Haec ergo iſti puerili aetate meditati, neque nomen noſtrum noverant. Cum vero ad virilem aetatem perveniſſent, animadverſa, quae meis ſodalibus a multitudine ha-

καὶ ἀθεμίτη σοφία, ᾗ, ὡς αὐτοὶ ᾤοντο, ἀπρόσμαχος καὶ ἀνεφλέγετο, αἱ κομψαὶ, ᾗ ἄποροι, ᾗ ἄτοποι ἀποκρίσεις, καὶ δυσέξοδοι, ᾗ λαβυρινθώδεις ἐρωτήσεις.

Εἶτα κωλυόμενοι, καὶ ἐλεγχόμενοι πρὸς τῶν ἑταίρων τῶν ἐμῶν, ἠγανάκτουν, καὶ συνίσταντο ἐπ' αὐτούς, καὶ τέλος, δικαστηρίοις ὑπῆγον, ᾗ παρεδίδοσαν πιομένους τῇ κωνείῳ. ἐχρῆν μὲν οὖν ἴσως τότε φυγεῖν εὐθὺς, ᾗ μηκέτι ἀνέχεσθαι τὴν συνουσίαν αὐτῶν. νῦν δὲ Ἀντισθένης με, ᾗ Διογένης, ᾗ μικρὸν Κράτης, ᾗ Μένιππος, οὗτοι ἔπεισαν ὀλίγον ὑπομεῖναι τὰ μονῆς· ὡς μή πολε[a] ὄφελον· εἰ γὰρ ἂν τοσαῦτα ἐπεπόνθειν ὕστερον.

ΖΕΥΣ. Οὐδέπω μοι λέγεις, ὦ Φιλοσοφία, τίνα ἠδίκησαι, ἀλλὰ ἀγανακτεῖς μόνον. ΦΙΛ. Καὶ μὴν ἄκουε, ὦ Ζεῦ, ἡλίκα ἐστί. μιαρόν γέ τι φῦλον ἀνθρώπων, ᾗ ὡς τὸ πολὺ δουλικόν, ᾗ θητικόν, ἢ ξυγγενόμενον ἡμῖν ἐκ παίδων ὑπ' ἀσχολίας· ἐδούλευε γάρ, ἢ ἐθήτευεν, ἢ ἄλλας τέχνας, οἵας εἰκὸς τοὺς τοιούτους, ἐμάνθανε, σκυτεύειν, ἢ τεκταίνειν, ἢ περὶ πλυνοὺς ἔχειν, ἢ ἑρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ, ᾗ εὐμήρυλα, ᾗ καλαγάγοιλο εὐμαρῶς, ὁπότε ἢ χρόκην ἐκεῖναι τρέφοιεν, ἢ μίτον κλώθοιεν. ταῦτα τοίνυν ἐν παισὶ μελετῶντες, οὐδὲ ὄνομα τὸ ἡμέτερον ἤδεσαν. ἐπεὶ δὲ εἰς ἄνδρας τελεῖν ἤρξαντο, ᾗ κατεῖδον τὴν αἰδῶ, ὅση ποθ' ἦν τοῖς ἑταίροις τοῖς ἐμοῖς,

a Ὤφελον] Sic eſſe in omnib. Edd. addit *Solan.*

53. Ἀπρόσμαχος] Ἀκαλαγώνιος. *V.*

50. Ἀν. οἱ δὲ] Sic forte legendum: ἢ σκιὰν ἐνίστε ἰδόντες, ὥστ' ἂν ἀκριβῶς. &c. vid. Codd. vett. *F.G.*

Ἀν. οἱ δὲ] Nihil varietatis in vett. libris invenio, nec deſidero. οἱ δὲ enim non ſemel ſic πλεονάζει vel ἐπαοίδῳ inſervit. Vid. T. 2. *Aſin.* c. 30. ſub init. ὁ δὲ ἰδὼν κατῆλθεν. Et *Hermot.* c. 28. vſ. 72. ὃς δὲν — καλαπεξῦσαι, ὁ δὲ τὴν μύρινθον ἔτριβε. *Herodian.* 2. c. 8. f. (Νίγρος) ἠμέλει τοῖς τε Ἰλλυριεῦσι στρατεύμασι δὲν ἐπιφοιτῆσαι — ὁ δὲ ἐδὲ τῶν περιοικίδων τι αὐτοῖς ἐδίδου. *J.F.R.*

64. Ὤφελον] Ὄφελον *Th.Mag.* Noſterque ὡς ὄφελον *Amor.* c. 41. Et alii ubivis, item *Homer.* frequentiſſime, prima correpta, ſive poteſtate interjectionis, ſive augmento verbi ὀφείλω abjecto dicas, perinde erit; ſed quia re vera eſt *aor.* 2. verbi ὀφείλω, nihil prohibet ἄφελον etiam ſcribere, & ita *Stephan.* T. 2. p. 1560. ex *Demoſth.* παιόντων, ἄ μὴ ποτ' ὄφελον, aliaque ita ſcripta exhibet. Quare in vulgato Luciani nihil mutaſſim. *J.F.R.*

77. Ἐκεῖναι τρέφοιεν] *Filer de la trame au rouet. F.G.*

ἐμοῖς, καὶ ὡς ἀνέχονται οἱ ἄνθρωποι τῆς παῤῥησίας τῆς αὐτοῦ, καὶ χαίρουσι θεραπευόμενοι, καὶ συμβουλεύουσι πείθονται, καὶ ἐπιτιμώντων ἐπιτήδειοι, ταῦτα πάντα τυραννίδα καὶ μικρὰν ἡγοῦντο εἶναι.

betur, reverentia, & ut sustinent homines illorum in dicendo fiduciam, & curari se gaudent, & consulentibus obsequuntur, & reprehendentibus timide concedunt, regnum non parvum arbitrabantur esse haec omnia.

Τὸ μὲν δὴ μανθάνειν ὅσα τῇ τοιαύτῃ προαιρέσει πρόσφορα, μακρὸν ἦν· μᾶλλον δὲ κομιδῇ ἀδύνατον. αἱ τέχναι δὲ γλίχραι, καὶ σὺν πόνῳ, καὶ μόγις ἱκανὰ παρέχειν ἐδύναντο. ἐνίοις δὲ καὶ ἡ δουλεία βαρὺ, καὶ ὥσπερ ἔστιν, ἀφόρητον ἐφαίνετο. ἔδοξεν οὖν σκοπουμένοις, τὴν ὑστάτην ἀγκύραν, ἣν ἱερὰν οἱ ναυτιλλόμενοι φασὶ, καθιέναι· καὶ ὅπερ τὴν βελτίστην ὑπόνοιαν [a] ὁρμίσαντες, ἔτι τε καὶ τόλμαν, καὶ ἀμαθίαν, καὶ ἀναισχυντίαν προσκαλέσαντες, αἵπερ αὐτοῖς μάλιστα συναγωνίζονται, καὶ λοιδορίας καινὰς ἐκμελετήσαντες, ὡς πρόχειροι εἶεν, καὶ ἀνὰ στόμα ταύτας μόνας ξυμβολὰς ἔχοντες. ὁρᾷς ὁποῖα πρὸς φιλοσοφίαν ἐφόδια; σχηματίζονται, καὶ μελαχροινοῦσιν [b] αὐτὰς εὖ μάλα εἰκότως, καὶ πρὸς ἐμὲ οἷόν τι ἀμέλει ὁ Αἴσωπός φησι ποιῆσαι τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον, ὃς λεοντῇ περιβαλλόμενος, καὶ τραχὺ ὀγκώμενος, ἠξίου λέων καὶ αὐτὸς εἶναι, καί που τινὲς καὶ ἦσαν ἴσως οἱ πιστεύοντες αὐτῷ.

13. Ac discere quaecumque huic instituto vitae conveniunt, longum fuerit, aut potius plane illis negatum est. Artes parcae, & cum labore, & vix tamen vel sic praestare quod satis esset, poterant. Quibusdam etiam grave servitutis onus, &, ut est, intolerabile visum. Considerantibus ergo placuit ultimam ancoram, quam sacram appellant nautae, demittere: firmantesque *navim* in praeclara illa amentia; advocatis insuper audacia, inscitia, atque impudentia, quae maxime hoc illis certamen adjuvant; novisque excogitatis conviciis, ut praesto statim & in ore sint: has ergo symbolas solas cum habeant, (viden' qualia ad philosophiam viatica?) figuram sumunt ornatumque decentem, mihique quam simillimum: nimirum quale quid fecisse ait Aesopus illum Cumis asinum, qui leonina circumposita asperum rudens, leo & ipse esse postulabat. Ac forte erant alicubi, qui fidem illi haberent.

Τὰ δ' ἡμέτερα πάνυ ῥᾴστα, ὡς οἶσθα, καὶ εἰς μίμησιν πρόχειρα (τὰ προφανῆ λέγω) καὶ οὐ πολλῆς σοι παραγμαλείας δεῖ τριβώνιον περιβαλέσθαι, καὶ πήραν ἐξαρτήσασθαι, καὶ ξύλον ἐν τῇ χειρὶ ἔχειν, καὶ βοᾶν, μᾶλλον δὲ ὀγκᾶσθαι, ἢ ὑλακτεῖν, καὶ λοιδορεῖσθαι ἅπασι. τὴν ἀσφάλειαν δὲ αὐτοῖς τοῦ μηδὲν ὑπὸ τούτου παθεῖν, ἢ πρὸς τὸ σχῆμα αἰδὼς

14. Nostra vero facilia omnino, ut nosti, & ad imitandum expedita; de manifestis illis dico: nec multum negotii est palliolo amiciri, & peram gestare suspensam, & clavam in manu habere, & clamare, vel rudere potius aut latrare, & maledicere omnibus. Quippe securitatem illis nihil ob eam rem patiendi ipsa habitus praestitura vi-

a Ὁρμίσαντες] Ex emendatione *Gesneri*. Ὁρμήσαντες vulgo. b Αὐτοὺς] Αὐτοὺς Edd. priores.

88. * Πρόσφορα] Πρόσφορα, χρήσιμα, οἰκεῖα, ἁρμόδια, ἐπιτήδεια. *V.*

89. Γλίχραι] Ταπειναί. *V.*

* Πρόσφορα] Πρόφορα bis Edita, emendavit *Solan.* non addens anne idem error in V.

89. Τέχναι δὲ γλίχραι] I. e. *tenues, jejunae, egenae.* F.G.

93. Ἀγκύραν ἱερὰν] Proverb. de quo in *Jove Tragoedo.* F.B.

96. Ἀμα-

videbatur reverentia : porro in promtu eſt invito etiam domino libertas , qui ſi aſſerere audeat , fuſti percutiatur. Cibus autem non jam tenuis , neque ut ante nuda puls ; opſonium non ſalſamentum aut thymus ; ſed carnes omnis generis , & vinum quodque ſuaviſſimum ; & aurum a quocumque voluerint. Nempe tributum quoddam crebro acceſſu ſuo colligunt ; vel , ut ipſi loquuntur , tondent oviculas , daturosque ſperant plures , vel habitus pudore , vel metu ne male audiant.

παρέξειν ἔμελλεν. ἡ ἐλευθερία δὲ προχειρος , [c] ἄκοντος τοῦ δεσπότου , καὶν εἴ βούλοιτο ἀπάγειν , παλαχθησομένῳ τῷ ξύλῳ. καὶ τὰ ἄλφιτα οὐκ ἔτ' ὀλίγα , οὐδὲ ὡς πρὸ τοῦ μάζα ψιλή. τὸ δὲ ὀψώνιον , οὐ τάριχος , ἢ ὗμον , ἀλλὰ κρέα παντοδαπά , καὶ οἶνος , οἷος ἥδιστος , καὶ χρυσίον παρ' ὅτου ἂν ἐθέλωσι· δασμολογοῦσι γὰρ ὀπτῆρες , ἢ , ὡς αὐτοί φασιν , ἀποκείρουσι τὰ πρόβατα , δώσειν τε πολλοὺς οἴονται , ἢ αἰδοῖ τοῦ σχήματος , ἢ δέει τοῦ μὴ ἀκοῦσαι κακῶς.

15. Nam illud quoque obſervarunt , opinor , ſe aequo faſtigio ſtaturos cum his , qui recte philoſophantur. Neque enim quisquam erit , qui judicet iſta vel diſcernat , modo externa ſint ſimilia. Neque enim omnino illud probationis genus admittunt , ſi quis illos ſic placide & ſenſim interroget : ſed clamant ſtatim , & ad arcem ſuam , convicia , confugiunt , & expediunt fuſtem : ac , ſi opera illorum requiras , multa *in ore eſt* doctrina ; ſin ex doctrina illos judicare velis , vitam te conſiderare poſtulant.

Καὶ γὰρ αὖ κἀκεῖνο ἑώρων , οἶμαι , ὡς ἐξίσου καλαστήσονται τοῖς ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν. οὐδέ τις ὁ δικάσων , ἢ διακρινῶν τὰ τοιαῦτα , ἔσται , ἢν μόνον τὰ ἔξω ᾖ ὅμοια. ἐξεχὴν γὰρ οὐδὲ τὸ ἔλεγχον δέχονται , ἢν ἔρηταί τις αὐτοὺς κοσμίως , καὶ τῷ βραχύ , ἀλλ' εὐθὺς βοῶσι , καὶ ἐπὶ τὴν ἀκρόπολιν τὸ ἑαυτῶν ἀναφεύγουσι τὴν λοιδορίαν , καὶ πρόχειρον τὸ ξύλον. καὶ ἢν μὲν τὰ ἔργα ζητῇς , οἱ λόγοι πολλοί· ἢν δὲ ἀπὸ τῶν λόγων κρίνειν ἐθέλοις , τὸν βίον ἀξιοῦσι σκοπεῖν.

16. Itaque plena fraudibus iſtis civitas , illorum praeſertim , qui Diogeni ſe & Antiſtheni , & Crateti adſcriptos , ſub Canis illius ſignis militare ajunt : qui quod utile ineſt in natura canum , ut cautionem illam , illam domus cuſtodiam , dominorum illum amorem , memoriam , nullo modo imitantur ; latratum vero , & ligurritionem , & rapacitatem , & Venerem crebram , & adu-

Τοιγαροῦν ἐμπέπλησται πᾶσα ἡ πόλις τοιαύτης ῥαδιουργίας , καὶ μάλιστα τῶν Διογένη , καὶ Ἀντισθένη , καὶ Κράτητα ὑπογραφομένων , καὶ ὡσπερ τῷ κυνὶ ταττομένων , [d] οἱ τὸ μὲν χρήσιμον ὁπόσον ἔνεστι τῇ φύσει τῶν κυνῶν , [e] οἷον τὸ φυλακτικόν , ἢ τὸ οἰκουρικόν , ἢ τὸ φιλοδέσποτον , ἢ μνημονικόν , οὐδαμῶς ἐζηλώκασιν· ὑλακὴν δὲ καὶ [f] λιχνείαν , καὶ ἁρπαγὴν , καὶ Ἀφροδίσια συχνὰ , καὶ

[e] Ἄκοντος] Et ſic *Fl.* cum cett. [d] Οἱ] Recte L. *S. Amſt.* Ceterae ἢ male. [e] Οἷον] Recepi ex *Fl. S.* & *Amſt.* pro οἱ quod in *P. H. Ald.* &c. erat. In L. ἢ. [f] Λιχνείαν] Ita dedit *Solan.* Λιχνίαν Edd. hac priores.

96. Ἀμαθίαν] Vid. ſupra Ῥητ. c. 15. *L. K.*

3. Αὐτοὺς ἰδ ιωάλαι] Lege αὐτούς. *F. G.*

4. Καὶ πρὸς ἰμὲ] Intellige ποιοῦσι. *F. G.*

5. Τὸν ἐν τῇ Κύμῃ ὄνον] Vid. ſupra Ἀνακ. c. 32. ubi eandem fabulam tangit, uti & Ἀποφρ. c. 3. *M. du S.*

40. Ἐμπέπλησται — ῥαδιουργ.] *Th. Mag.* v. Ῥαδιουργὸς haec adferens, πᾶσα omittit, (ſaltem in Ed. *Blandardi*) qui hinc emendandus, ſi quid opus. *J. F. R.*

44. Οἱ — οἷον] L. οἱ illud habet , quod recte a *S.* erat pro vulgato ἢ reſtitutum. Οἷον quod ſequitur, ex *Fl.* eſt, quod etiam recte habet *S.* cum ante eam editionem omnes, excepta *Fl.* οἱ haberent. *M. du S.*

47. Λιχνίαν] Sic ſcribi ſatius eſt , quam in omnibus impreſſis antea erat , λιχνίαν. *M. du S.*

καὶ κολακείαν, καὶ τὸ σαίνειν τὸν διδόντα, καὶ περὶ τραπέζας ἔχειν, ταῦτα ἀκριβῶς ἐκπεπονήκασιν.

Ὄψει τοίνυν μικρὸν οἷα ἔσται. οἱ γὰρ ἐκ τῶν ἐργαστηρίων ἅπαντες ἀναπηδήσαντες, ἐρήμους τὰς τέχνας ἐάσουσιν, ὅταν ὁρῶσιν σφᾶς μὲν πονοῦντας, καὶ κάμνοντας, ἕωθεν εἰς ἑσπέραν ὀβελιαίοις τοῖς ἔργοις, καὶ μόγις ἀποζῶντας ἐκ τοιαύτης μισθαρνίας· ἀργοὺς δὲ καὶ γόητας ἀνθρώπους, ἐν ἅπασιν [a] ἀφθόνοις βιοῦντας, αἰτοῦντας μὲν τυραννικῶς, λαμβάνοντας δὲ προχείρως, ἀγανακτοῦντας δὲ, εἰ μὴ λάβοιεν, οὐκ ἐπαινοῦντας δὲ, κἂν εἰ λάβοιεν. ταῦτα ὁ ἐπὶ Κρόνου βίος δοκεῖ αὐτοῖς, καὶ ἀτεχνῶς τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ ὑρανοῦ.

Καὶ ἦπιον ἂν δεινὸν τὸ πρᾶγμα ἦν, εἰ τοιοῦτοι ὄντες, μηδὲν ἐς ἡμᾶς ἄλλο ἐξύβριζον. οἱ δὲ μάλα σεμνοὶ καὶ [b] σκυθρωποὶ τὰ ἔξω, καὶ τὰ δημόσια φαινόμενοι, ἢν παιδὸς ὡραίου ἢ γυναικὸς λάβωνται καλῆς, ἢ ἐλπίσωσι σιωπᾶν ἄξιον, οἷα ποιοῦσιν. ἔνιοι δὲ καὶ ξένων τὰς σφετέρων γυναῖκας ἀπάγουσι μοιχεύσοντες, καὶ τὴν Ἰλιέα ἐκεῖνον νεανίσκον, ὡς φιλοσοφοῖεν δῆθεν καὶ αὐταί. εἶτα κοινὰς ταύτας ἅπασι τοῖς ξυνοῦσι προθέμενοι, Πλάτωνός τι δόγμα οἶον ποιεῖν, οὐκ εἰδότες ὅπως ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος ἠξίου κοινὰς ἡγεῖσθαι τὰς γυναῖκας.

Ἃ μὲν γὰρ ἐν τοῖς συμποσίοις δρῶσι, καὶ ἃ μεθύσκοντες, μακρὸν ἂν εἴη λέγειν. καὶ ταῦτα ποιοῦσι, ὥσπερ οἶμαι καλλιγορεῖντες αὐτοὶ

lationem, & illa versus dantem blandimenta, & mensarum assectationem, haec omnia ad unguem exprimere laborant.

17. Videbis ergo paullo post quid futurum sit. Exsilientes enim de officinis universi desertas relinquent artes, ubi videbunt, se quidem, opus cum faciant & laborent a mane inde ad vesperam, operibus intenti suis, vix tamen sibi victum ex illa mercenaria ratione parare: otiosos autem homines atque impostores in omnium rerum affluentia vivere, cum petant quasi tyranni essent, promte accipiant, si nihil ferant, indignentur, non laudent, etiamsi acceperint. Haec vita, qualis sub Saturno fuit, illis videtur, & caelitus in ora mel influere.

18. Ac minus in ea re mali esset, si tales cum sint, nulla nos alia contumelia afficerent. At isti, vehementer graves & tristes quantum ad externa & publica qui videantur, si puerum formosum, aut mulierem pulchram vel nanciscantur, vel sperent, quid faciant, silere melius est. Quidam etiam suorum hospitum mulieres abducunt corrumpendas adulterio, ut Trojanus ille juvenis, nimirum ut ipsae etiam philosophentur: tum communes illas omnibus suis familiaribus prostituunt, Platonis quoddam se placitum perficere rati, ignari quo sensu divinus ille communes esse mulieres voluerit.

19. Quae quidem faciant in conviviis, & quomodo per ebrietatem se gerant, commemorare longum fuerit. Et haec faciunt, quid putas? accusantes ipsi ebrietatem, & adul-

a Ἀφθόνοις] Ex emend. *Fab.* & *Selan.* Ἀφθόνως Edd. b Σκυθρωποὶ] Σκυθρωποὶ *J.* male.

72. Ἐκεῖνον νεανίσκον] Τὸν Πάριδα. *G.*

59. Ἀφθόνοις] Sic jam emendare jusserat ad Περ. c. 16. *T. Faber* quod in omnibus hic reperitur ἀφθόνως. *M. du S.*

Ἀφθόνοις] *Peregr.* c. 16. ὡς ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

63. Τὸ μέλι αὐτὸ ἐς τὰ στόματα ἐσρεῖν ἐκ τοῦ ὑρανοῦ] A Christiano Judaeove scriptum dicas, qui de Manna cogitaverit. *Mellis* quidem *rivos fontesve* apud hunc (ut Κρον. N°. 7.) & alios legimus; sed hisce similia nullibi. *M. du S.*

75. Πλάτωνός τι δόγμα] *Plat.* Πολ. V. p. 459. E. *M. du S.*

85. Γναθωνίδου — Στρυβίων] Insignium assentatorum nomina. *F. G.*

1. Χρυσίον μὲ &c.] Μίμησις. *F. G.*

5. Οὐκ

adulterium, & laſciviam, & avaritiam. Nihil enim ita adverſum alteri alterum invenies, ut ſunt ſermones illorum & facta. Verbi gratia adulationi ſe inimicos ajunt, cum adulationis cauſſa Gnathonidem, aut Struthiam ſuperare poſſint: veracitatem commendantes aliis, nec movere linguam queant ipſi ſine mendacio. Voluptas inimica omnibus in ſermone, hoſtis Epicurus: re vera autem faciunt propter illam omnia. Acuta bilis, querelae de rebus minutis, proclivitas ad iraſcendum, ſupra parvulos infantes. Quare riſum praebent non mediocrem ſpectantibus, cum a quacumque cauſſa exarſit illis bilis, luridus pallor apparet in facie, cum torvum quiddam & furioſum vident, & ſpuma, vel veneno potius plenum os habent.

20. Nolis tu ibi eſſe, cum impurum illud coenum effunditur! *Aurum*, inquiunt, *aut argentum, Mehercules, nec poſſidere digner; obulus mihi ſufficit, unde lupinos emam; potum enim fons praebebit aut fluvius.* Paullo poſt non obulos petunt, aut drachmas paucas, ſed totas divitias. Quis ergo mercator tantum a navium commeatu affluat divitiis, quantum hiſce ad quaeſtum Philoſophia confert? Deinde ubi quantum ſatis eſt collegerint, & viaticum ſibi paraverint, abjecto illo infelici palliolo, agros interdum & veſtimenta mollia emunt, & pueros comatos, & totos vicos, longum

μέθης, ϗ μοιχείας, ϗ λαγνείας, ϗ φιλαργυρίας; οὐδὲν γὰρ οὕτως εὕροις ἄλλο ἄλλῳ ἐναντίον, ὡς τοὺς λόγους αὐτῶν ϗ τὰ ἔργα· οἷον, κολακείαν μισεῖν φασι, κολακείας ἕνεκα τὸν Γναθωνίδην ἢ τὸν Στρυθίαν ὑπερβαλέσθαι δυνάμενοι. ἀληθεύειν τοὺς ἄλλους προτρέπονται· οὐκ ἂν οὐδὲ κινῆσαι τὴν γλῶτταν μὴ μετὰ ϗ τοῦ ψεύσασθαι δύναιντο. ἡδονὴν πᾶσιν ἐχθρὸν τῷ λόγῳ, ϗ ὁ Ἐπίκουρος πολέμιον, ἕνεκα δὲ ταύτης ἅπαντα πράττουσι. τὸ δ' ὀξύχολον, ϗ μικραίτιον, ϗ πρὸς ὀργὴν ῥᾴδιον, ὑπὲρ τὰ βρεφύλλια τὰ νεογνά. γέλωτα γοῦν οὐ μικρὸν παρέχουσι τοῖς θεωμένοις, ὁπόταν ὑπό τινος αἰτίας ὀπτάζωνται μὴ αὐτοῖς ἡ χολὴ, πελιδνοὶ δὲ τὴν χροιὰν βλέπωνται, ἰταμόν τι ϗ παράφορον δεδορκότες, ϗ ἀφρῷ, μᾶλλον δὲ ἰῷ μεστὸν αὐτοῖς ἢ τὸ στόμα.

Μὴ σύ γε ἐκεῖθι τύχοις, ὅτε ὁ μιαρὸς ἐκεῖνος ἐκχεῖται βόρβορος. χρυσίον μὲν, ἢ ἀργύριον, Ἡράκλεις, οὐδὲ κεκτῆσθαι ἀξιοῖ, ὀβολὸς ἱκανὸς, ὡς θέρμους ὠνήσηται. ποτὸν γάρ, ἡ χρήνη ἢ ὁ λαμὸς παρέξει. ϗ μετ' ὀλίγον αἰτοῦσιν οὐκ ὀβολοὺς, οὐδὲ δραχμὰς ὀλίγας, ἀλλὰ πλούτους ὅλους. ὥστε τις ἔμπορος τοσοῦτον ἀπὸ τοῦ φόρτου πλήσειεν ἄν, ὅσον τούτοις φιλοσοφία εἰς χρηματισμὸν συντελεῖ; εἶτ' ἐπειδὰν ἱκανῶς συλλέξωνται, ϗ ἐπισιτίσωνται, ἀπορρίψαντες ἐκεῖνο τὸ δύστηνον τριβώνιον, ἀγροὺς ἐνίοτε ϗ ἐδητὰς τὰ μαλακὰ ἐπρίαντο, ϗ παῖδας κομήτας, ϗ συνοικίας ὅλας, μακρὰ χαίρειν

c Καὶ] Omiſſum in *Ald. J. H. Fr. Bt. S.* Adeſt in *Fl. P.* d Πλήσειεν] Πλεπήσειεν *Pell.*

85. Τὸν Γναθωνίδην] Κολάκων οἱ ἀξιοφανέστατοι ἦσαν. *V.*
96. Ἰταμὸν] Ἀναίσχυντον. *V.*

8. Ἐς χρηματισμὸν] Ἐς τὸν τῶν χρημάτων συλλογήν. χρηματίζεσθαι, χρήματα συλλέγειν. *V.*

5. Οὐκ ὀβολοὺς — ἀλλὰ πλούτους] Sic apud *Hesiod.* lib. 2. ϗ ἐμοὶ δοκεῖτε τοιοῦδ' ὄντες οὐκ ἀκόλους, ἀλλ' ἄορός τι ϵ λίσσητε αἰτήσειν. *J. B.*

6. Ἀλλὰ πλούτους] Plurale πλοῦτοι frequentius occurrit, quam initio putaram ad *Hermot.* c. 9. Sed conf. ad *Icarom.* c. 4. ubi plura dedi. Adde *Diod. Sic.* V. c. 20. πλούτους μεγάλους ἥρωσιν. *J. F. R.*

7. Πλήσειεν] Corrupta vox, pro qua forte reponendum πλεστῶν, vel pro τοσοῦτον, legendum τὴν ναῦν. *M. du S.*

Πλήσειεν ἄν] Πλεπήσειεν legend. videtur. *F. G.* Parum abeſt quin ſic edam. Sed quia & Scholiaſt. vulgatum habet, & aliquis ineſt ſenſus, contextum immutare non ſuſtinui. *J. F. R.*

13. Συνοικίας] *Vicos.* *F. G.*

20. Πολ-

ξειν Φράσανλες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere jussa Cratetis pera, & Antisthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καλαπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπανλας εἶναι τοιούτους οἴονται, καμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγαγέσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a]τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero ista cum videt, despuunt jam Philosophiam, & omnes ex eo genere esse arbitrantur, & me disciplinae istius nomine accusant. Igitur diu jam est, cum ne unum quidem istorum potui allicere, sed illud mihi Penelopes *consilium* usu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rursum resolvitur, ridentibus Inscitia atque Iniquitate, cum videant, opus nostrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοὶ, πέπονθεν ἡμῖν ἡ Φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b]μελελευστέον. ὁ μὲν γὰρ κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνῷ μὲν γὰρ, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, εὐδαμῶς ἐκείνοι ἄξιοι· τὸν Ἑρμῆν δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καλαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ δοκεῖ τὸν καιρὸν.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpessa nobis est a sacerrimis illis mortalibus Philosophia! Itaque videndum, quid facto sit opus, aut quomodo isti tractandi sint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors ista celeris. APOL. Ego tibi, Pater, subjiciam. Odi enim & ipse jam istos impostores, Musarum vicem indignatus, a quibus aversi sunt. Fulmine aut tua dextra minime digni sunt. Sed Mercurium, si placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae studiis ipse quoque versatus, celerrime tum recte philosophantes agnoscet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἄπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἶδ

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, assumta ipsa Philosophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et sic esse in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μὴλελευστέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευστέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευστέον] Ita ex *G.* restituit *Solan.* cum in *V.* esset Κολαστέον] quasi sic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum scripsisse τοσοῦτο. ratio
22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.* clara est. *J.J.*
23. Ὁπόσον γὰρ δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις 42. Πορὰ — δοκεῖ] Displicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in cute eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

τοῦτον δ' μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μιαρὰ οὕτω καὶ ἀναίσχυντα θηρία. ΗΡΑΚ. Καὶ μὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τὴν κόπρον ἐκκαθᾶραι αὖθις τοῦ Αὐγείου, ἢ τούτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκουσα μέν, ἀκολουθητέον δὲ ὅτι τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

ΕΡΜ. Κατίωμεν, ᶜ ὡς καὶν ὀλίγους αὐτῶν ὀπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπου εἰσίν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφοῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ οὐδὲν Ἀττικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύττεται, ἐκεῖ που ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. ΕΡΜ. Οἰκεῖν εὐθὺ τὴν Θρᾴκης ἀπιτέον. ΗΡΑΚ. Εὖ λέγεις, καὶ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τὴν ὁδόν· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. καί μοι τῇδε ἤδη τραπώμεθα. ΕΡΜ. Ποίαν λέγεις;

ΗΡΑΚ. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ καὶ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα καὶ κάλλιστα ὀρῶν ἁπάντων; Αἱμὸς ὅδε τὸ μεῖζον, ἡ καλλίστη δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ ᵈ ὑποπεπαμένον, πάμφορον, ἀπὸ τῶν προποδῶν ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, οὐκ ἀμόρφους τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τοῦ ὑποκειμένου πόλεως. καὶ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. ΕΡΜ. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, καὶ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὑπολάμπει τὸ κάλλος. καί τις πολλὰ μέγιστος ὠγαθὲ μείζει, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. ΗΡΑΚ. Ἕβρος μὲν οὗτος· ἡ δὲ πό-

ᶜ Ὡς καὶν] Ὡς ὲ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *AiW.* ᵈ Ὑποπεπαμένον] Sic Edd. omnes.

ὠγαθὲ καιρὸν alienum ab ejus mente eſt, & δόξει dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμένον] Ita ſolet praeteritum πέπλαμαι pro πεπέτασμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πόλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν οὗτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφους τρεῖς πάνυ καλοὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Hæmum & Rhodopen, quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἐγγὺς ἡμεῖς ἤδη προσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ δέ, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, ὅς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσίτω. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἀφ' οὗ μὴ ξυγγενέσθαι αὐτοῖς· ἀπὸ δὲ ἕξεως τῆς ἐπιθυμίας ἂν ἔχοιεν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοί εἰσιν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

a ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: οὔτε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὅτε οὐκ ἂν φθάνοις ἐτῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut possifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καὶ τινας γυναῖκα οὐ χρὴ κινηματοῦν εἰς τὸ Λακ.] Exposuit hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Ahnel.*

Ibid. Ἐν χρῷ κομ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium initurae, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad Β. ψ. 20. & Ἐτ. ϛ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Πυρακόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. θρασύτατοι γὰρ] AN. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Θρασύτατοι γάρ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Θρασ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Θρασύτατοι, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσὶ δὲ καθότι] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione desertа ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτάσθαι vel κτήματα nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polyctetum*, *Euctemo-*

sunt isti? aut quid ipsi quoque circumspiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere potestis, aut tu, optima, si quos praestigiatores tres una vidistis, & mulierem ad cutem Laconico more detonsam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos isti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim isti omnes. Nos vero mulierem maxime persequimur, plagio ab istis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero simul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopensibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum est, suppallidum, ad cutem detonsum, barba prolixa, peram suspensam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί καὶ προσκοποῦσι καὶ αὐτοί; μᾶλλον δὲ καὶ προσίασι, καί τι καὶ ἐρεῖν θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς ἀγόητας ἅμα εἴδετε, καί τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὸν, καὶ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἕτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τὴν γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμοῦ πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι καὶ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦν δὴ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τὸ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κειρίαν, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, καὶ τριβώνιον ἀμπεχόμενον, ὀρ-

b Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* sola. c Οὗτοι] Omittit *Fl.* d Δραπέται] ΦΙΛ. personam praemittit *P.* sola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut simili nomine fuisse, quem perstringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas est; licet conditio servilis una cum nomine in ipsum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet sub Antoninis adhuc illum vixisse, *Themistius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diss. 5. ad Geogr. minores *Hudsoni* §. 9. seqq. Quare illud forte non absurdum fuerit conjicere, fuisse tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, simiam forte illius majoris, servilis conditionis hominem & ipsum, sed principum virorum amicitiis opes consecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte posteri miscuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) si ad Antoninum Philosophum supervixisset, omitti non poterat in Macrobiis nostri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philosophia, incidunt in viros quosdam, qui suos aliquot fugitivos quaerunt, & ita describunt, ut agnoscat Philosophia, esse in iis etiam illum suum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt nostra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & suos esse confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipsa adeo Philosophia) οὐκοῦν δὴ (non δῆ) inquit; *Statim scietis*, *ubi* quo respectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, nostrosque esse dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (sic enim licet interim dicere) Dominus, qui est inter illos Viros, negat se ex hoc praeconio intelligere, suum Servum peti, & longe illum aliter describit. Nempe legendum puto ΔΕΣΠ. Οὐ τοῦ, ὅτου, ὁ κηρύττων: sed reducitur in viam a Philosophia, quae eundem esse hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari sui audaciam. Sed reliqui viri, ipsius comites bonum successum suae inquisitioni inde pollicentur, quod Philosophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀρρένωπον ἄκαιρις ἀνυπόστομον, personam ΑΝΔΡΟΣ ponendam, arbitror. Hanc sententiam nostram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, sine auctoritate codicum: sed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca possunt conferre, illis fraudi non erit haec nostra licentia: quam prudenter sumtam, uti demonstremus, supereſt. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluisse possunt cum literis ου, a quibus incipit οὐκοῦν. Ut saepissime literae bis ponendae semel omittuntur: de reliquis suo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κειρίαν] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κειρίαν] A nominativo ὁ χρὼ κειρίας. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Nostrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμυσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ οὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. καὶ κόμα δὲ, καὶ τὸ γένειον ἐτίλλετο, καὶ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γὰρ ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὸ χροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ σὸς ἑταῖρος ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἀπογνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμῶν δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γάρ, ὡς φησιν, αὐτός.

ΦΙΛ. Τίς δ' οὗτος ἄλλος ὁ προσιὼν ἐστιν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστὴς ἁπάντων. πρὸς γὰρ τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρετοῦντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μηνύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὢ οὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *El.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ὅτι ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ὅτι ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μητρῷ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεύς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τῷ τῶ νόμω. *M. du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δεσπ. οὐ νοῶ legit librarius Δεσπ. νοῶ. De appellatione Cantheri s. scarabaei vid. supra ad Ἀποφ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ οὗτος] Νοῶ, ὦ οὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus οὐ χρῶ κυρίως dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra Παρ. c. 15. κομῶν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M. du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐκεῖ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt , Homeri verſiculos recitantis ? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes ,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus , cujus muliere

Σοφία, ᾗ [d] Ἡρακλες, ᾗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαιρὸς ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα, ὡς ἔγωγε σάφ' οἶδα, ὃν ζητεῖτε, οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον, ὦ παῖ Καλλιόπης, ἔνθα ἐστί, χρυσίου γὰρ οὐδὲν, οἶμαι, δέῃ, σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης, ἐγὼ δὲ τὴ μὲ οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν, ἔνθα οἰκεῖ, αὐτὸν δὲ οὐκ ἂν, ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ, μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολὴν, ᾗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν, ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ, ῥαψῳδούσης τί τ' Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ, τι ᾗ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖν[ος] [ἀνὴρ]
ὅμως ἀίδαο πύλῃσιν,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον, ὃς ξεινοδόκον κακὰ ῥέξεν, ὅτε φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος, ὦ τὴ γυναῖκα

Ὤιχε-

d Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. e Μισητέον] Μισητὸν male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortasse. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat servus tuus antea, sed nunc &c. sine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμύλας ἄκουλας] Literae ἀν. quae Ἄνθρες notare debebant , mistae cum primis verbi ἀμύλαι, & sic omissae, ut paullo ante ἐρ. ante εἶ. *J. M. G.*

Ibid. Ἀκουλας ἀνδρίσομαι] An ἄκουλος ἂν ὑφρισομαι, & subaudito τοὺς δημοκίτας. *F. G.*

Ibid. Ξωυσιν γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωυσῖσι, i. e. simul sunt ? Locus obscurus nec integer videtur. Sed insititia & spuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἴσχων. Sed τὸ ἴσχων librario excidit fortasse. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegisse. Perlegisti tamen, & probasti alibi ellipsin, nec meministi perpetuo ἴσχων in hisce omitti, aeque ac ap. alios. Vid. supra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς πινακὰς, *Bis Accus.* c. 9. ὁ τὴν σύριγγα. Ibid. c. 20. ἡ τὰς ποικίλας. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδὼν] Et, habere ἐν ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ἐν ποδῶν malim ; tamen quia sic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum scripturam servo. Ac nihil interesse, quidquid differentiae statuant alii , vid. supra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσας e *medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλετο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ᾗ ἐν ποδῶν forsan legendum, ejecto ὑμῶν, adjecerat Idem. At quae necessitas quaeso ? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera sunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum, ut versus stet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὸν γυναῖκα τὸν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξεινοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc personam interpretes: non male. Fit enim ὑποδεκάμβων s. hospes Philosophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχεύς. *F. G.* Immo ὑπόδυων , si

Ὤχελο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σαπάριστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰρ ὃ κτὶ κόσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῃ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τριτὸν κυνὸς ἀγρίου [d] ὀρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα πέπονθας ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. Φασὶ δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ καὶ προίασιν, ὥστε ἐοὶκεν δεῖ κόπεων ἢ θύραν.

ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, τῶν σιωπᾶς; φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφος; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt.*

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruslum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὀπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσση P. B1. ac 2. Μέση male reliquae. d Ὀρμήν] Ὀδμήν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδεξάμενος adscript. marg. *f.* Sed ὑποδέκτου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *F.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae.* Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτ' ἰνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πού' ἐν στολέμῳ. *F.F.R.*

69. Παπάρισι] Παπάρισι ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν sustuli. *F.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode cadunt in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ψευδῶντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *F. M. G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα. *F.F.*

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέση. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.

M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *F.F.R.*

76. Τρίτον κυνὸς] An τριπλοῦ, i. e. τῷ Κερβέρῳ. τὸ τρίτον hic non placet. *F.G.*

78. ΥΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Ταυγαροῦ — μυκτὸς ἄν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Ταυγαροῦ Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλειδοῦχου, nec ullam allusionem ad vocem πριαμίστλου. Ideo su-

Non, ita me Jupiter: ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non ſane alius. Hem riſum! Quid poſtea non fiet? etiam philoſophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin'? Deinde pera *ſumta*, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίν. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ἐστί. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δέ, ὦ κακέ, ὁ Ληκυθίων ἡμῶν δραπέτης τυγχάνεις ὤν; ἦμεινον ἄλλο, ὦ τᾶν γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; καὶ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ἦτος ἀδέσποτος ὑμῖν ἐστί; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὴν ὑποσάθρων ἐστί. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα σήπρα, καὶ βάκιλον, καὶ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανον βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτω *Palm.* Χρεμάσθην *Pell.* g Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* h Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρέμητα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P.* a *G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macrob.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur? *J. F. R.*

8. Τρικάρανον] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανον βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανον βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανον. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, τος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto: ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τριπάρυον accedat: ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὰ φάλλια interpretantur αἰδοῖα ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλλια acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Tripalo*) περὶ ἀϊρίνιστος. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι πάλιν τὴν ἄνδρα ὀπίσω εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δύο δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ· [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα κἀκεῖνον παραδοθῆναι τοῖς τιλωταῖς, ὡς ἀπολοίλο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπου χιόνος μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὁποτοὶ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ λογίων; ἀλλ' ἀκολούθει πάλιν τὸς τιλωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod supereſt. MERC. Sic mihi placet, Iſtam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hoſce minutos fugitivos dominis ſuis redditos, diſcere quae olim, alterum ſordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, ſarcire rurſus veſtes laceras; deinde iſtum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, inſuper vero pice ſordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique conſtrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis ſermonibus? ſed ſequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro aſino agnoſcaris.

SA-

a ΔΡΑΠ.] Forſ. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl. Δ.* tantum. b Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *J. Ald. H. Fr. S.* c Τὴν μὲν λοπλ.] Τὴν μὲν κάνθαρον λοπλ. adſcriptum marg. *J.* d Τὴν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *J.* e Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *J.* Τὰ πρῶτα ſejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *J. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης ſ. Τριφάλης potius, non eſt τῶν Κωμικῶν ὡς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων ὡς λόγος, aut pro ὡς legamus ἐνὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *J. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὴν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὴν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per κἀκεῖνον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς τιλωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. κἀλλαφθεὶς τὰ αἰχνία ἴπταθαι. *J. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *J. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De παρατίλλομαι dictum eſt ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίτταν γυναικείαν, quae forte deterior pix fuerit, ut *tus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *J. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ λόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *J. M. G.*

SATURNALIA. ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS. ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΙΕΡ.

Ω Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, καὶ σοὶ τέθυται, καὶ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι δ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἐσκεμόμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων οὖν, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὡς τι καὶ αὐτὸν ἀπολαῦσαι τῆς ἐξ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτοῦ] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel λέγω ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἐμφορούσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὥστ' ἠλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τῶν τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάντιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλύειν μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi inciunt ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὡς τι κ' αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ἀπολαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμοὶ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατιστόνης — ἄλλος αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς διηγήσεως. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθαμιοῦσα λέγω τῶν αὐτὴ τούτων ἐκ κιράτων — σὺ ἀναστάσω. Fab. CLV. αὐτὴ ἀπολαύσομαι. Sic αὐτὸν nos, *Hom.* Il. H. 332.

ϱειν φράσαντες τῇ πήρᾳ τῇ Κράτητος, καὶ τῷ τρίβωνι τοῦ Ἀντισθένους, καὶ τῷ πίθῳ τοῦ Διογένους.

valere juſſa Cratetis pera, & Antiſthenis pallio, dolioque Diogenis.

Οἱ ἰδιῶται δὲ ταῦτα ὁρῶντες, καταπτύουσιν ἤδη φιλοσοφίας, καὶ ἅπαντας εἶναι τοιούτους οἴονται, καμὲ τῆς διδασκαλίας αἰτιῶνται. ὥστε πολλοῦ ἤδη τοῦ χρόνου, ἀδύνατόν μοι γεγένηται καὶν ἕνα τινὰ προσαγάγεσθαι αὐτῶν· ἀλλὰ τὸ τῆς Πηνελόπης ἐκεῖνο πάσχω. ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, [a] τοῦτο ἐν ἀκαρεῖ αὖθις ἀναλύεται. ἡ Ἀμαθία δὲ, καὶ ἡ Ἀδικία, ἐπιγελῶσιν, ὁρῶσαι ἀνεξέργαστον ἡμῖν τὸ ἔργον, καὶ ἀνήνυτον πόνον.

21. Vulgus vero iſta cum videt, deſpuunt jam Philoſophiam, & omnes ex eo genere eſſe arbitrantur, & me diſciplinae iſtius nomine accuſant. Igitur diu jam eſt, cum ne unum quidem iſtorum potui allicere, ſed illud mihi Penelopes *conſilium* uſu venit. Quantumcumque ego texo, illud momento temporis rurſum reſolvitur, ridentibus Inſcitia atque Iniquitate, cum videant, opus noſtrum non procedere, nihil proficere laborem.

ΖΕΥΣ. Οἷα, ὦ θεοί, πέπονθεν ἡμῖν ἡ φιλοσοφία πρὸς τῶν καλαράτων ἐκείνων; ὥστε ὥρα σκοπεῖν ὅ, τι καὶ πρακτέον, ἢ ὅπως αὐτοὺς [b] μελετευτέον. ὁ μὲν γοῦν κεραυνὸς ἀπάγει μιᾷ πληγῇ, καὶ ὁ θάνατος ταχύς. ΑΠΟΛ. Ἐγώ τοι, ὦ πάτερ, ὑποθήσομαι, μισῶ γοῦν καὶ αὐτὸς ἤδη τοὺς ἀλαζόνας, ἀμούσους ὄντας, ὑπὲρ τῶν Μουσῶν ἀγανακτῶν. κεραυνῷ μὲν γοῦν, ἢ τῆς σῆς δεξιᾶς, οὐδαμῶς ἐκεῖνοι ἄξιοι· τῷ Ἑρμῇ δὲ, εἰ δοκεῖ, αὐτοκράτορα τῆς κολάσεως καθαπέμψωμεν ἐπ' αὐτούς. ὃς ἅτε δὴ καὶ λόγους ἔχων καὶ αὐτὸς, τάχιστα εἴσεται τούς τε ὀρθῶς φιλοσοφοῦντας, καὶ τοὺς μή. εἶτα τοὺς μὲν ἐπαινέσεται, ὡς τὸ εἰκός· οἱ δὲ κολασθήσονται, ὅπως ἂν ἐκείνῳ πρὸς τὸν καιρὸν δοκεῖ.

22. JUP. Quantum, o Dii, malorum perpeſſa nobis eſt a ſacerrimis illis mortalibus Philoſophia! Itaque videndum, quid facto ſit opus, aut quomodo iſti tractandi ſint. Fulmen enim uno ictu educit *e vita*, mors iſta celeris. APOL. Ego tibi, Pater, ſubjiciam. Odi enim & ipſe jam iſtos impoſtores, Muſarum vicem indignatus, a quibus averſi ſunt. Fulmine aut tua dextra minime digni ſunt. Sed Mercurium, ſi placet, arbitrum poenae in illos demittamus, qui ut in doctrinae ſtudiis ipſe quoque verſatus, celerrime tum recte philoſophantes agnoſcet, tum minus: deinde illos quidem prout merentur, laudabit; hi vero, ut pro temporis ratione illi videbitur, punientur.

ΖΕΥΣ. Εὖ λέγεις, ὦ Ἄπολλον, ἀλλὰ καὶ σὺ, ὦ Ἡράκλεις, ἅμα καὶ τὴν φιλοσοφίαν αὐτῷ ἔχοντες, ἅπιτε ὡς τάχιστα εἰς τὸν βίον. τρισκαιδέκατον γὰρ ἆθλον οἶδ

23. JUP. Bene mones, Apollo. Sed tu quoque, Hercules, aſſumta ipſa Philoſophia, quam celerrime ad homines abite: tertium enim decimum te puta hunc laborem

a Τοῦτο] Et ſic eſſe in *Fl.* adlevit *Solan.* b Μελετευτέον] Et hoc ita *Fl. Fr.* &c.

30. * Μετελευτέον] *G.* Κολαστέον. Τιμωρητέον. *V.* 37. Αὐτοκράτορα] Βασιλέα. *V.*

* Μετελευτέον] Ita ex *G.* reſtituit *Solan.* cum in *V.* eſſet Κολαστέον] quaſi ſic foret in Luciano.

20. Πολλοῦ] Subaudi χρόνου. *F.G.* ἀναλύεται] Opinor Lucianum ſcripſiſſe τοσοῦτο. ratio
22. Τὸ τῆς Πηνελ.] *Homer.* Od. B. 94. *M. du S.* clara eſt. *J.J.*
23. Ὁπόσον γοῦν δὴ ἐγὼ ἐξυφήνω, τοῦτο οὐ ἀκαρεῖ αὖθις 42. Παρὰ — δοκεῖ] Diſplicet utrumque; nam &

rem perfecturum, exſtirpandis impuris adeo atque impudentibus beſtiis. HERC. Sane malim ego, Pater, Augiae ſimum expurgare denuo, quam hiſce implicari. Abeamus tamen. PHIL. Invita equidem *eo*: ſequendum tamen, prout Parenti noſtro viſum eſt.

τῦτον ὐ μικρὸν ἐκτελέσειν, ἢν ἐκκόψῃς μαγὰ ὕτω ϗ ἀναίσχυντα θηρία. HPAK. Καὶ ὁμὴν ἄμεινον ἦν, ὦ πάτερ, τ' κόπρον ἐκκαθάραι αὖθις τῦ Αὐγείυ, ἢ τύτοις συμπλέκεσθαι. ἀπίωμεν δ' ὅμως. ΦΙΛ. Ἄκυσα μὲν, ἀκολυθητέον δὲ ϗ τὰ δόξαντα τῷ πατρί.

24. MERC. Deſcendamus, ut paucos certe obteramus hodie. Quo vero eundum eſt, Philoſophia? Tu enim, ubi ſint, noſti. Aut potius, in Graecia illos eſſe, manifeſtum eſt. PHIL. Nequaquam: aut oppido paucos, qui recte philoſophantur, Mercuri. Iſti vero, *quos quaerimus*, nihil Attica paupertate opus habent, ſed ubi auri multum & argenti effoditur, ibi nobis quaerendi ſunt. MERC. Recta igitur pergendum in Thraciam. HERC. Bene mones, & viae ego dux vobis ero. Novi enim Thracum omnia, qui ſaepe *eam regionem* obierim: & hac jam ingrediamur. MERC. Qua dicis?

EPM. Κατίωμεν, [c] ὡς καὶν ὀλίγυς αὐτῶν ὀπιτρίψωμεν σήμερον. ποίαν δὲ χρὴ τραπέσθαι, ὦ Φιλοσοφία; σὺ γὰρ οἶσθα ὅπυ εἰσὶν, ἢ πρόδηλον ὅτι ἐν τῇ Ἑλλάδι. ΦΙΛ. Οὐδαμῶς. ἢ πάνυ ὀλίγοι, ὅσοι ὀρθῶς φιλοσοφῦσιν, ὦ Ἑρμῆ. ὅτοι δὲ ὐδὲν Ἀτθικῆς πενίας δέονται, ἀλλ' ἔνθα πολὺς χρυσὸς, ἢ ἄργυρος ὀρύτλεται, ἐκεῖ πυ ζητητέοι εἰσὶν ἡμῖν. EPM. Οὐκῦν εὐθὺ τ Θρᾴκης ἀπιτέον. HPAK. Εὖ λέγεις, ϗ ἡγήσομαί γε ὑμῖν τ ὁδῦ· οἶδα γὰρ τὰ Θρᾳκῶν ἅπαντα, συχνάκις ἐπελθών. χαί μοι τιὼ δὲ ἤδη τραπώμεθα. EPM. Ποίαν λέγεις;

25. HERC. Videtis, Hercules & Philoſophia, duos montes maximos omnium montium & pulcherrimos? (Haemus eſt major, alter ex adverſo eſt Rhodope) camposque infra patentes fertiliſſimos, a radicibus utrinque incipientes: & colles aliquot, tres quidem pulcherrimos, aſſurgentes, non deformes aſperitate, tanquam plures ſubjectae urbis arces. Et jam ipſa urbs apparet. MERC. Maxima per Jovem, mi Hercules, & pulcherrima omnium. E longinquo igitur jam pulchritudo illius exſplendeſcit. Et fluvius aliquis praeterfluit maximus, plane moenibus illius alludens. (Gr. *in eum eam tangens.*) HERC. Hebrus hic eſt:

HPAK. Ὁρᾶτε, ὦ Ἑρμῆ ϗ Φιλοσοφία, δύο μὲν ὄρη μέγιστα ϗ κάλλιστα ὁρῶν ἁπάντων; Αἶμός ὅστι τὸ μεῖζον, ἡ καλαυλίκρυ δὲ Ῥοδόπη, πεδίον δὲ [d] ὑποπεπαμμένον, πάμφορον, ἀπὸ τ προπόδων ἑκατέρων εὐθὺς ἀρξάμενον· χαί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὺς ἀνεστηκότας, ὐκ ἀμόρφυς τ τραχύτητα, οἷον ἀκροπόλεις πολλὰς τ ὑποκειμένης πόλεως. ϗ ἡ πόλις γὰρ ἤδη φαίνεται. EPM. Νὴ Δί', ὦ Ἡράκλεις, μεγίστη, ϗ καλλίστη ἁπασῶν. πόρρωθεν ὖν ἀπολάμπει τὸ κάλλος. χαί τις πολαμὸς μέγιστος παραμείβεται, πάνυ ἐν χρῷ ψαύων αὐτῆς. HPAK. Ἕβρος μὲν ὅτος· ἡ δὲ πό-

[c] Ὡς καὶν] Ὡς ὐ καὶν *Fl.* male. Ὡς οὐκ ἂν marg. *Aldi.* [d] Ὑποπεπαμμένον] Sic Edd. omnes.

παρὰ alienum ab ejus mente eſt, & δόξαι dictum oportuit. In libris noſtris nihil eſt ſubſidii. *M. du S.*

71. Ὑποπεπαμμένον] Ita ſolet praeteritum πέπλαμαι pro πεπίτραμαι formari *Homero*, vid. Il. Φ. 531. ubi πεπταμένας πόλας Scholiaſt. interpretatur ἀνεῳγμένας, & ſaepe alibi ap. eumdem. *J. F. R.*

81. Ἕβρος μὲν ὅτος &c.] Cum paulo ſupra dixerit de eadem hac urbe: καί τινας λόφυς τρεῖς πάνυ καλὺς ἀνεστηκότας, non eſt difficile divinare, de qua urbe loquatur: nimirum de Philippopoli, quae & Trimontium, & antea Poneropolis & Pulpudena & Eumolpias, ſita ad Hebrum inter Haemum & Rhodopen; quae Trimontium vocata eſt eo, quod tres montes ſuorum murorum ambitu complectebatur. *J. P. a G.*

πόλις, ἔργον Φιλίππου ἐκείνου. ἡ ἡμεῖς ἤδη πρόσγειοι, καὶ ὑπονέφελοι· ὥστε ἐπιβαίνωμεν ἀγαθῇ τύχῃ.

ΕΡΜ. Οὕτω γιγνέσθω. τί δ' ἂν χρὴ ποιεῖν, ὅπως τὰ θηρία ἐξιχνευτέον; ΗΡΑΚ. Τοῦτο μὲν σὸν ἤδη ἔργον, ὦ Ἑρμῆ, κῆρυξ γὰρ εἶ, ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων. [a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο χαλεπόν. ἀλλὰ τά γε ὀνόματα οὐκ ἐπίσταμαι αὐτῶν. σὺ οὖν, ὦ Φιλοσοφία, λέγε, οὓς τινας ὀνομαστέον, καὶ τὰ σημεῖα προσίτω. ΦΙΛ. Οὐδὲ αὐτὴ μὲν οἶδα τὸ σαφὲς, οἵ τινες ὀνομάζονται, ἅτε τὰ μὴ ξυγγενέσι αὐτοῖς· ἀπὸ δ' οὖν τῆς ἐπιθυμίας ἂν ἔχοιεν εἰς τὰ κτήματα, οὐκ ἂν ἁμάρτοις προσκαλῶν Κτήσωνας, ἢ Κτησίππους, ἢ Κτησικλέας, ἢ Εὐκτήμονας, ἢ Πολυκτήτους.

ΕΡΜ. Εὖ λέγεις. ἀλλὰ τίνες ἔτοι εἰσὶν

urbs autem Philippi illius opus: & nos jam terrae vicini, atque infra nubes, inscendamus ergo, quod felix faustumque sit.

26. MERC. Sic fiat! Quid vero jam faciendum? quomodo vestigandae sunt illae bestiae? HERC. Illae tuae jam, Mercuri, partes sunt. Praeco es, praeconium tibi faciendum est. MERC. Hic nihil difficultatis. Verum nomina illorum non novi. Tu igitur, Philosophia, dic qui nominandi sint, & signa insuper. PHIL. Ne ego quidem satis certo, quomodo nominentur, scio, quod cum illis minime versata sum. Sed ob *habendi* eorum libidinem non peccaveris si Ctesones (*Habeones*) & Ctesippos, (*Habiequos*) aut Ctesicles (*Habiglorios*), aut Euctemonas (*Bonihabios*), aut Polyctetos (*Multihabios*) advoces.

27. MERC. Bene mones. Verum qui sunt

[a] ΕΡΜ. Οὐδὲν τοῦτο] Τοῦτο Ἑρμ. οὐδὲν *Fl.* male.

88. Ὅστε οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων] An legendum: ὅστε τί οὐκ ἂν φθάνοις κηρύττων; *F.G.* Non eget locus emendatione, & recte ceperunt Interpretes. Vid. supra T. I. ad *Vit. Auct.* c. 26. Et T. III. *Gron.* ad *Diss. cum Hes.* c. 8. Infra *Conviv.* c. 2. ὅστε οὐκ ἂν φθάνοις ἐτῶν ἡμᾶς. Sed cum & ipse *Gujetus* lectionem prioris istius loci isthic probarit, non videtur ignorasse phrasin, sed hic tantum interrogative voluit addito τί legi; cujus nullam necessitatem video. Verum & alibi etiam a se dissentit *Gujetus*, vid. mox ad c. 29. *J.F.R.*

96. Κτήσωνας] Posidonios . . . aut posfifundos *Gron.* AG. X. 220. E. *M. du S.*

5. Καί τινες γυναῖκα σὺ χρὴ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακ.] Exposuit hunc locum *Meursius* Miscellan. L. I. c. 16. *Akmel.*

Ibid. Ἐν χρῇ κομ.] Vid. *Meurs.* in Misc. Lac. I. 16. p. 76. [Respexit ad Laconum morem, quo & virgines matrimonium ituraе, ut amiculo virili a pronuba induebantur, ita quoque ad cutem *usque sicut viri radebantur*. *Plut.* in Lyc. vid. not. ad *Β. πρ.* 20. & Ἐτ. ἀ. XII.] *M. du S.*

6. Εἰς τὸ Λακωνικὸν] Σχῆμα subaudi, aut simile quid. *F.G.* Ἐθῶ commode intelligitur. Phrasin eandem habuimus *Navig.* c. 30. εἰς τὸ Περσικόν. *J.F.R.*

8. Πῶς τὰ ὑμέτερα. Δραπέται ἦσ.] ΑΝ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; ΦΙΛ. Δραπέται ἦσ. *Th.M.*

9. ΦΙΛ. Δραπ.] Perturbata hic erant omnia, & ut puto, corrupta; nam nec Mercurio praeconium, nec caeteris suae cuique satis recte partes assignantur. Medicinam aliquam fecit *Marcilius*, dum ΦΙΛ. ponit ante Δραπέται, quod in reliquis deerat, quod exemplum sequi S. editorem decuerat. *M. du S.*

Πῶς τὰ ὑμέτερα &c.] Quum illud ΦΙΛ. abesset in omnibus, praeter *Par.* admittere nolui. Et sane contra quam *Marcilius* sentio. Melius enim cohaeret, eosdem sua investigantes rationem addere, cur alii nullum jus in suos sit fugitivos; quam alium haec subjicere; idque ex addito γὰρ patet. quin ita vel ΦΙΛ. ejiciendum suaderem, si adesset in aliis. Et licet in Graecis adesset, in Latinis tamen etiam praetermisit *Birkheimer*. *J.F.R.*

11. Εἰσὶδὲ δὴ κατὰτοὺς] Obscuriusculus ab hoc inde loco libellus ob eam, puto, rationem quod personae non satis diligenter appositae sunt: quod ut intelligatur, scopus & oeconomia totius libelli inspicienda est. Videtur Lucianus aliquem de Peregrini s. Protei grege Cynicum odio publico voluisse exponere. Exordium petitur ab ipsa Protei morte, de qua contemtim Jupiter loquitur. Supervenit Philosophia, ac de Pseudo-philosophorum injuriis queritur, eorum praesertim, qui humili opificio, vel servili adeo conditione deserta ad pallium & philosophiae professionem confugiant, eamque sua humilitate atque flagitiis suis infament. Demittitur cum Mercurio atque Hercule, ad perquirenda illa dehonestamenta sui nominis, atque ulciscenda. Ut ea inveniantur, in Thraciam auriferam, nominatim Philippos Macedoniae urbem ire comites suos jubet Philosophia, & praeconio citare aliquem qui a κτήσει vel κτήμασι nomen habeat. (Substituimus *habendi* nomen in conversione nostra.) Credibile est igitur, *Ctesiam*, *Ctesonem*, *Ctesiclem*, *Ctesibium*, *Ctesippum*, *Philoctetum*, *Polyctetum*, *Euctemo-*

sunt isti? aut quid ipsi quoque circumspiciunt? Quin accedunt etiam, & interrogare aliquid volunt. VIR. Num quid nobis, viri, dicere potestis, aut tu, optima, si quos praestigiatores tres una vidistis, & mulierem ad cutem Laconico more detonsam, virili vultu & plane viraginem. PHIL. Hem! Eadem quae nos isti quaerunt. VIR. Quomodo eadem quae vos? Fugitivi enim isti omnes. Nos vero mulierem maxime persequimur, plagio ab istis abductam. MERC. Scietis, cur illos quaeramus: jam vero simul faciamus praeconium: *Si quis mancipium Paphlagonicum, de Sinopensibus Barbaris, nomine tali, quod ab habendo ductum est, suppallidum, ad cutem detonsum, barba prolixa, peram suspensam gerens, & palliolo indutum, iracundum,*

ἰσιν, ἢ τί ϗ αὐτοί; μᾶλλον δὲ ϗ πρασίασι, ϗ τί ϗ ἕρεσθαι θέλουσιν. ΑΝΔ. Ἆρ' ἂν ἔχοιτε ἡμῖν, ὦ ἄνδρες, εἰπεῖν, ἢ σὺ, ὦ βελτίστη, εἴ τινας τρεῖς γ γόητας ἅμα εἴδετε, ϗ τινα γυναῖκα ἐν χρῷ κεκαρμένην εἰς τὸ Λακωνικὸν, ἀρρενωπὴν, ϗ κομιδῇ ἀνδρικήν; ΦΙΛ. Παπαὶ, τὰ [b] ἡμέτερα [c] ἔτοι ζητοῦσι. ΑΝΔ. Πῶς τὰ ὑμέτερα; [d] Δραπέται γὰρ ἐκεῖνοι ἅπαντες. ἡμεῖς δὲ τ γυναῖκα μάλιστα μέτιμεν, ἀνδραποδισμένην πρὸς αὐτῆς. ΕΡΜ. Εἰσεσθε δὲ καθότι ϗ ζητοῦμεν αὐτούς. τοῦν δὴ ἅμα κηρύττωμεν· εἴ τις ἀνδράποδον Παφλαγονικὸν, τ ἀπὸ Σινώπης βαρβάρων, ὄνομα τοιοῦτον, οἷον ἀπὸ κτημάτων, ὕπωχρον, ἐν χρῷ κομῶντα, ἐν γενείῳ βαθεῖ, πήραν ἐξημμένον, ϗ τριβώνιον ἀμπεχόμενον,

ὀρ-

[b] Ἡμέτερα] Sic *Fl. Ald. J. H. B1.* &c. Ὑμέτερα *P.* sola. [c] Οὗτοι] Omittit *Fl.* [d] Δραπέται] ΦΙΛ. personam praemittit *P.* sola.

10. *Μέτιμεν*] Ζητοῦμεν. *V.*

mona, aut simili nomine fuisse, quem perstringit Lucianus: nam de *Epicteto* illo nobili vix cogitare fas est; licet conditio servilis una cum nomine in ipsum conveniat; licet magnam vitae partem in Thraciae exegerit Nicopoli; licet sub Antoninis adhuc illum vixisse, *Themistius* Orat. 5. pr. f. p. 63. D. & *Suidas*, tradiderint: qui tamen magnis argumentis refutantur ab *H. Dodwello* diss. 5. ad Geogr. minores *Hudsoni* §. 9. seqq. Quare illud forte non absurdum fuerit conjicere, fuisse tum, & hic peti, Epictetum alium juniorem, simiam forte illius majoris, servilis conditionis hominem & ipsum, sed principum virorum amicitiis opes consecutum majores, certe maledicentia terribiliorem, quam ut nimis aperte illum tangere vellet Lucianus. Hunc forte posteri miscuerunt cum archetypo illo Epicteto: qui (ut hoc addamus *Dodwelli* argumentis) si ad Antoninum Philosophum supervixisset, omitti non poterat in Macrobiis nostri. Sed haec obiter. Pergamus ad emendandum locum, quem tractamus. Delati Philippos Hercules, Mercurius, Philosophia, incidunt in viros quosdam, qui suos aliquot fugitivos quaerunt, & ita describunt, ut agnoscat Philosophia, esse in iis etiam illum suum, quem interea Epictetum vocabimus. Itaque *Vah*, inquit, *hi quaerunt nostra*, h. e. eundem hominem, quem nos quoque. Mirantur illi, & suos esse confirmant. Hic opportune Mercurius (vel ipsa adeo Philosophia) οὐκοῦν δή (non δῆ) inquit: *Statim scietis*, *unde* quo respectu, *quo nomine* & nos *illos quaeramus*, nostrosque esse dixerimus. *Jam modo faciamus praeconium!* Facit deinde praeconium Mercurius. Quo facto fugitivi Epicteti (sic enim licet interim dicere) Dominus, qui est inter illos Viros, negat se ex hoc praeconio intelligere, suum Servum peti, & longe illum aliter describit. Nempe legendum puto ΔΕΣΗ. Οὐ τοῦ, οὕτω, ὁ κηρύττων: sed reducitur in viam a Philosophia, quae eundem esse hominem, illum docet. Exclamat herus, & miratur Canthari sui audaciam. Sed reliqui viri, ipsius comites bonum successum suae inquisitioni inde pollicentur, quod Philosophia negotium hoc intelligat. Itaque ante verba, ἀρούλει ἀσκαλίς ἀντιφώνησον, personam ΑΝΔΡΩΝ ponendam, arbitror. Hanc sententiam nostram interpretationi intexere non dubitavimus, non quo libellum ita interpolare audeamus, sine auctoritate codicum: sed quod ita melius intelligi eum putamus. Qui Graeca possunt conferre, illis fraudi non erit haec nostra licentia: quam pudenter sumtam, uti demonstremus, supererit. Nempe prima duo elementa nominis Ἑρμῆς, ΕΡΜ. coaluisse possunt cum literis ου, a quibus incipit οὐκοῦν. Ut saepissime literae bis ponendae semel omittuntur: de reliquis suo loco. *J. M. G.*

16. Ἐν χρῷ κομῶντα] Emendavimus antea interpretationem hujus loci. *J. B.*

Ἐν χρῷ κομῶντα] A nominativo οὐ χρῷ κομῶντ. *F. G.* Occurrit tam frequenter ap. Nostrum, ut hoc, ne

ὀργίλον, ἄμουσον, τραχύφωνον, λοίδορον, μηνύειν ὅτι ῥητῷ [a] αὐτονόμῳ.

ΔΕΣΠ. Νοῶ, [b] ὦ ὗτος, [c] ὃν κηρύττεις. ὡς ἐκείνῳ γε ὄνομα ἦν παρ' ἐμοὶ, Κάνθαρος. ἡ κόμα δὲ, ἡ τὸ γένειον ἐτίλλετο, ἡ τέχνην τὴν ἐμὴν ἠπίστατο. ἀπέκειρε γοῦν ἐν τῷ γναφείῳ καθήμενος, ὁπόσον περιττὸν τοῖς ἱματίοις τὰ κροκίδων ἐπανθεῖ. ΦΙΛ. Ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ σὸς οἰκέτης ὁ σός. ἀλλὰ νῦν φιλοσόφῳ ἔοικεν, ἀκριβῶς ἑαυτὸν ἐπιγνάψας. ΔΕΣΠ. Ὢ τόλμης, ὁ Κάνθαρος φιλοσοφεῖν, φησιν, ἡμᾶς δὲ οὐδεὶς λόγος. ἀμέλει ἅπαντας ἀνευρήσομεν, ξυνίησι γοῦν, ὡς φησιν, αὕτη.

ΦΙΛ. Τίς δ' ὅστις ἄλλος ὁ πρόσθεν ἐστὶν, ὦ Ἡράκλεις, ὁ καλὸς, ὁ τὴν κιθάραν; ΗΡΑΚ. Ὀρφεύς ἐστι, σύμπλους ὅτε τὴν Ἀργῶ ἐμὸς, ἥδιστος κελευστῶν ἁπάντων. πρὸς γοῦν τὴν ᾠδὴν αὐτοῦ ἥκιστα ἐκάμνομεν ἐρετοῦντες. χαῖρε, ὦ ἄριστε καὶ μουσικώτατε Ὀρφεῦ, οὐκ ἐπιλέλησαι γάρ που Ἡρακλέους. ΟΡΦ. Νὴ καὶ ὑμεῖς γε, ὦ Φιλοσο-

indoctum, aspera voce, maledicum, indicare conditione, quam ipse dixerit, voluerit; accedat!

28. DOM. Non intelligo equidem, mi homo, quid sibi velit tuum praeconium. Nam isti nomen apud me fuit Cantharo, & comam alebat, & vellebat mentum, meamque artem sciebat, qui desidens in fullonia officina detonderet, quidquid superfluorum floccorum eminet in vestibus. PHIL. Ille ipse tuus est servus: at nunc Philosopho similis, cum ipse fullonia se arte concinnaverit. DOM. Vah audaciam! Cantharus philosophari se ait! nostri autem nulla habetur ratio. VIR. Noli curare, inveniemus omnes: intelligit enim ista, quantum dicit.

29. PHIL. Sed quis est, Hercules, ille alter accedens, pulcher ille cum lyra? HERC. Orpheus est, qui mecum navigavit in Argo, hortator omnium optimus; ad cujus cantum omnium minime fatigabamur remigio. Salve, Orpheu optime & cantus peritissime; nempe non oblitus es Herculis. ORPH. Sane vos quoque, Philo-

a Αὐτονόμῳ] Μανύτρῳ adscripsi. *Solan.* At nihil variant Edd. b Ὢ ὗτος] Admisi ὦ ex *B1.* & 2. quod aberat ab cett. c Ὃν] Recepi ex *El.* Ὃ cett.

dum plura addere pigeat. *J.F.R.*

18. Λοίδορον] Τὸ αὐτόνομον post τὸ λοίδορον subjungendum videtur. Interpres ita legisse videtur. *F.G.*

19. Μηνύειν ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Primo notandus infinitivus, pro imperativo poni alias etiam solitus. Vid. *Lexiph.* princ. in herilibus ad servum imperiis cap. 2. seq. it. c. 3. extr. Deinde verborum ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ hanc puto sententiam, quam indicat versio: promittitur generatim, accepturum indicem quidquid ipse stipulatus sibi fuerit: ῥητὸν, de quo dictum vel conditum est potius: αὐτόνομον, quod in potestate vel sub lege quasi nostra est. Probat hanc interpretationem eventus in Orpheo. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ ῥητῷ αὐτονόμῳ] Pro αὐτονόμῳ legendum μανύτρῳ. Aliter, qui fit ut mox Ὀρφεὺς, quasi dictum arripiat? Deinde nihil hic αὐτόνομον, nisi forte legere malis τοῦ τῶ νόμου. *M.du S.*

20. ΔΕΣΠ. Οὐ νοῶ] Quomodo excidere potuerit negatio Οὐ, sic imaginabar. Cum scriptum esset, Δισσ. ὃ νοῶ legit librarius Δισσ. νοῶ. De appellatione Cantharo f. scarabaei vid. supra ad Ἀποφρ. cap. 3. Et quid si ad eandem rem ac turpitudinem respicitur? *J.M.G.*

Ibid. Νοῶ ὗτος] Νοῶ, ὃ ὗτος. *F.G.* Idque admisi, cum invenirem in *Bas.* Sed negationem sine auctoritate nondum addo, quia nimia videtur licentia; addendam tamen, Cl. *Gesnero* maxime concedo. *J.F.R.*

Ibid. Ὃν κηρύττεις] Etsi ὃ ad praemissum ἀνδράποδον, vel per se, recte habet; melius tamen ὃν, quia nova haec persona eum nomine masculo incipit adpellare, ut vides ex Κάνθαρος & καθήμενος &c. *J.F.R.*

22. Ἐκόμα] Vid. *B. πρ.* c. 20. ubi Cynicus Philosophus ὁ χρῶ κηρίας dicitur, & quae illic annotata sunt. Hic vero & supra *Παρ.* c. 15. κομᾷν cum iidem Cynici dicantur, de barba intelligendum est, & aliquid excidisse videtur, quo illud designabatur, vel potius levi mutatione sanandus hic locus, legendumque Ἐκόμα δὲ τὸ γένειον ἐτίλλετο, quod iis optime conveniet, quae infra de eo dicentur, cap. ult. Mirabitur forsan aliquis, qui factum sit, ut qui barbam radere nollent, comam alere recusarint, dicam: in contraria omnia ituros certum est, quibus morosa ista ratio placebat. *M.du S.*

24. Περιττὸν τοῖς ἱματίοις] Legend. *Casaub.* ad *Theophrast.* cap. de adulat. *J.B.*

26. Ἐπὶ-

losophia ; & Hercules , & Mercuri. Sed debetis mihi indicium , quippe praeclare ego , quem quaeritis , novi. MERC. Ergo oſtende nobis , fili Calliopes , ubi ſit : auro enim puto nihil opus habes , qui ſis vir ſapiens. ORPH. Recte iſtuc dicis. At ego domum quidem vobis , ubi habitat , oſtendero ; non ipſum , ne male ab illo audiam : impurus enim ultra modum eſt , & in hoc ſolum ſe exercuit. MERC. Oſtende modo. ORPH. Haec proxima ! Verum ego e veſtigio abeo , ut illum nec videam.

30. MERC. Attende ! nonne mulieris haec vox eſt , Homeri verſiculos recitantis? PHIL. Sic eſt , per Jovem. Sed audiamus , quid dicat :

FUG. *Hoſtis enim ille mihi velut atri limina Ditis ,*
Pectore quisquis amat nummos , ſed idem negat ore.

MERC. Ergo Cantharum odiſſe debes ,
Cui hoſpes laeſus , qui ſe praeſtabat amicum.

HOSP. De me hic verſus , cujus muliere

ὁσοφία , ϗ [d] Ἡρακλες , ϗ Ἑρμῆ. ἀλλὰ χαρίζεσθαι δεῖ ἀποδιδόναι τὰ μήνυτρα , ὡς ἔγωγε σάφ' οἶδα , ὃν ζητεῖτε , οἶδα. ΕΡΜ. Οὐκοῦν δεῖξον , ὦ παῖ Καλλιόπης , ἔνθα ἐστί , χρυσίου γὰρ οὐδὲν , οἶμαι , δέῃ , σοφὸς ὤν. ΟΡΦ. Εὖ ἔφης , ἐγὼ δὲ τὴν μὲν οἰκίαν δείξαιμ' ἂν ὑμῖν , ἔνθα οἰκεῖ , αὐτὸν δὲ οὐκ ἄν , ὡς μὴ κακῶς ἀκούοιμι πρὸς αὐτοῦ , μιαρὸς γὰρ εἰς ὑπερβολήν , ϗ μόνον τοῦτο ἐκμεμελέτηκε. ΕΡΜ. Δεῖξον μόνον. ΟΡΦ. Αὕτη πλησίον. ἐγὼ δὲ ἄπειμι ὑμῖν ἐκποδὼν , ὡς μηδ' ἴδοιμι αὐτόν.

ΕΡΜ. Ἐπίσχες. ὦ γυναικός ἐστι φωνὴ , ῥαψῳδούσης τί τῶν Ὁμήρου ; ΦΙΛ. Νὴ Δία. ἀλλ' ἀκούσωμεν ὅ , τι ϗ λέγει.

ΔΡΑΠ. Ἐχθρός γάρ μοι κεῖνος [ἀνὴρ]
ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν ,
Ὅς χρυσὸν φιλέει μᾶλλον ἢ ἐνὶ φρεσίν , ἄλλο δὲ εἴπῃσι.

ΕΡΜ. Οὐκοῦν τὸν Κάνθαρόν σοι [e] μισητέον , ὃς Ξενοδόκον κακὰ ῥέξας , ὃν εἶχε φιλότητα παρέσχε.

ΥΠΟΔ. Περὶ ἐμοῦ τοῦτο τὸ ἔπος , ἢ τὴν γυναῖκα

Ὠιχε-

[d] Ἡρακλες] Et sic *Fl.* cum *Fr. J. P.* &c. [e] *Μισητέον*] *Μισετέον* male *P.*

26. Ἐκεῖνος αὐτὸς] Hoc interrogative pronuntiandum fortaſſe. ἐκεῖνος αὐτός ἐστιν ὁ οἰκέτης ὁ σός ; an legendum : ἐκεῖνος αὐτὸς ἦν ὁ οἰκέτης ὁ σός. talis erat ſervus tuus antea , ſed nunc &c. ſine interrogatione. *F. G.*

30. Ἀμύλλας ἄπαιλας] Literae ἀν. quae Ἀνδρὸς notare debebant , miſtae cum primis verbi ἀμύλλαι , & ſic omiſſae , ut paullo ante ἱρ. ante εἰ. *J. M. G.*

Ibid. Ἄπαιλας ἀνδρίσομαι] An ἄπαιλας ἂν ὑφίσομαι , & ſubaudito τοὺς δημοσίας. *F. G.*

Ibid. Ξωνῶσι γὰρ ὡς φησιν αὕτη] An ξωνιῶσι , i. e. ſimul ſunt ? Locus obſcurus nec integer videtur. Sed inſititia & ſpuria videntur. *F. G.*

33. Ὁ τὴν κιθάραν ;] Subaudi ἴσχων. Sed τὸ ἴσχων librario excidit fortaſſe. Vid. libb. vett. *F. G.*

Ὁ τὴν κιθάραν ;] O *Gujete !* Credatne quis te Lucianum perlegiſſe. Perlegiſti tamen , & probaſti alibi ellipſin , nec meminiſti perpetuo ἴσχων in hiſce omitti , aeque ac ap. alios. Vid. ſupra T. I. notata ad *Mort. Dial.* X. §. 4. Et *Gall.* c. 14. ὁ τὰς πινακὰς , *Bis Accuſ.* c. 9. ὁ τὴν σφιγγα. Ibid. c. 20. ὁ τὰς πανοπλίας. Et iis locis plura ex aliis adlegata. *J. F. R.*

50. Ἐκποδὼν] *B1.* habere ὦν ποδῶν adpinxit *Solan.* male. Nam & illa aeque ac *Fl.* & aliae , habet ἐκποδὼν. Et licet ὦν ποδῶν malim ; tamen quia ſic fere ubique adverbii more jungitur in vett. Edd. earum ſcripturam ſervo. Ac nihil intereſſe , quidquid differentiae ſtatuant alii , vid. ſupra T. 2. ad c. 29. *pro Imag.* Adde *Jov. Trag.* c. 24. ubi ἐκποδὼν ποιήσασθαι e *medio tollere.* Et *Xenoph.* Cyr. p. m. 146. m. ἐκποδὼν ἐβούλοντο ὁ ἕτερος τὸν ἕτερον γενέσθαι. Sed & ϗ ὦν ποδῶν forſan legendum , ejecto ὑμῶν , adjecerat Idem. At quae neceſſitas quaeſo? *J. F. R.*

53. Τῶν Ὁμήρου] Iliad. I. 312. Od. Ξ. 156. *M. du S.*

55. Ἐχθρὸς] Ex Iliad. 9. Cætera ſunt ex Il. 1. 2. & 5. *J. B.*

Ibid. Ἀνὴρ] Τὸ ἀνὴρ ejiciendum , ut verſus ſtet. *F. G.*

59. Κάνθαρόν σοι μισητέον] Ταῦτα πρὸς τὸν γυναῖκα τὸν ῥαψῳδοῦσαν ὁ Ἑρμῆς λέγει. *F. G.*

60. Ξενοδόκον] Il. Γ. 354. *M. du S.*

62. ΥΠΟΔ.] *Maritum* vocarunt hanc perſonam interpretes: non male. Eſt enim ὑποδεξάμενος ſ. hoſpes Philoſophorum , cui uxorem boni viri abduxere. *J. M. G.*

ΥΠΟΔ.] I. e. ὑποδεχεύς. F. G. Immo ὑπόδεκτος , ſi

Ὤχεο ἀπάγων, διότι αὐτὸν ὑπεδεξάμην.

ΔΡΑΠ. Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτ' [a] εἰνὶ στολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Θερσίτ' ἀκριτόμυθε, κακῶν σπαρίστε κολοιῶν
Μάψ, ἀτὰς ὃ χ' ὅσμον ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν.

ΔΕΣΠ. Εἰκότως τῷ καλαράτῃ τὰ ἔπη.

ΔΡΑΠ. Πρόσθε κύων, [b] ὄπιθεν δὲ λέων, [c] μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα, τρίτος κυνὸς ἀγρίου [d] ὁρμήν.

[e] ΥΠΟΔ. Οἴμοι γύναι, ὅσα σέσυρσαι ὑπὸ κυνῶν τοσούτων. φασὶ δ' αὐτὴν καὶ κύειν ἀπ' αὐτῶν. ΕΡΜ. Θάρρει, Κέρβερόν τινα τέξεταί σοι, ἢ Γηρυόνην, ὡς ἔχοι ὁ Ἡρακλῆς ὅτῳ αὖθις πόνον. ἀλλὰ χρὴ προσίασιν, ὥστε ἐδὴν δεῖ κόπιδα ἢ θύραν. ΔΕΣΠ. Ἔχω σε, ὦ Κάνθαρε, τῶν σιωπᾷς; φέρ' ἴδωμεν ἃ τινά σοι ἡ πήρα ἔχει, θέρμους ἴσως, ἢ ἄρτου τρύφος; ΕΡΜ. Οὐ,

abducta fugit, quod ipsum *domum meam* receperam.

FUG. *Vah vinose, canisque oculos, & pectora cerve,*
Expers consilii, numeri nullius in armis.
Thersites nugax, in pravis optima pica,
Regibus infestus temere sine more modoque.

DOM. Verisimiliter execrandi hominis versus *cadunt*.

FUG. *Prima canis, media at capra, atque in fine leaena,*
Horridum olens, triplicisque canis silvestris odorem.

31. HOSP. Hei mihi, mulier, quantum a tot canibus perpessa es! Ajunt illam etiam uterum ab istis ferre. MERC. Bono animo esto. Cerberum tibi quendam pariet vel Geryonem, novum ut laborem rursus habeat hic Hercules. Verum accedunt etiam, itaque nihil opus est ut pulsetur janua. DOM. Teneo te, Canthare! Nunc taces? Age videamus, quid habeat tibi pera? lupinos forte aut panis fruſtum? MERC. Non,

a Εἰνὶ] Sic P. Ἐνὶ cett. b Ὄπιθεν] Recte P. & *Hom.* Ὀπισθεν male cett. c Μέσση] Sic *Hom.* Μέσσῃ P. B1. ac 2. Μέσῃ male reliquae. d Ὁρμήν] Ὀδμήν. *Gesn.* bene. e ΥΠΟΔ.] Ὑποδιδάσκαλος adscript. marg. *f.* Sed ὑποδίδου personam intelligi patet ex titulo, nisi & is ex conjectura factus.

Inscriptio Dialogi vera. *f.F.R.*

65. Οἰνοβαρὲς] *Homer.* Il. A. 225. Cetera sunt ex Il. B. 202. 246. & 214. *M. du S.*

67. Εἰνὶ] Quia sic metrum constat, servavi lectionem *Parisinae*. Sed posses apostropho neglecta legere: Οὔτε ἰνὶ. Sed in *Hom.* B. 202. legitur Οὔτε πού' ἐν στολέμῳ. *f.F.R.*

69. Παπάρισι] Παπάρισι ἐριζέμεναι. *F.G.* Bene. Itaque ut haec jungenda adpareat, punctum post κολοιῶν tollendum. *f.F.R.*

73. Εἰκότως τῷ καλαρ. τὰ ἔπη] Puto hanc esse verborum heri indignabundi sententiam, commode caduat in ipsum hunc fugitivum nebulonem versus, quos cantillat, Homerici. Nempe introducit Lucianus ῥαψῳδοῦντα, & convicia Homerica meditantem Fugitivum Cynicum, quasi usurum illis in concionibus: sed talia quae in ipsum quoque convenirent; & quae proinde in hunc suum inimicum ipse revera jaculatur Lucianus. *f.M.G.*

74. Πρόσθε κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα, &c.] Versus hic ita legendus,

Πρόσθη κύων, ὄπιθεν δὲ λέων, μέσση δὲ χίμαιρα.
f.f.

Πρόσθε] Depravate antea in omnibus praeter *P.* legebatur ὀπίσθε pro ὄπιθεν, & Μέσῃ. Extant etiam hi versus apud *Hesiod.* Θ. 323. quos, ut quid mutarit perspicias, exhibebo:

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
M. du S.

Πρόσθε κύων, ὄπιθεν &c.] *Homer.* Il. Z. 181. paullo aliter, scil. Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα. Sed studio ab Luciano mutatum est, ut philosophos Cynicos tangeret. *f.F.R.*

76. Τρίτος κυνὸς] An τριτλοῦ, i. e. τοῦ Κερβέρου. τὸ τρίτος hic non placet. *F.G.*

78. ΠΟΔΕΞΑΜΕΝΟΣ] Sic integre scribenda haec vox. non ut in aliis fit contracte ΥΠΟΔ. *M. du S.*

90. Τοιγαροῦν — μωρὸς ἂν] Frigida sunt ista, & suspecta videntur. *F.G.*

Τοιγαροῦν Κλ.] Nullum jocum video in voce Κλαυδίου, nec ullam allusionem ad vocem πραιμιστίαν. Ideo su-

Non, ita me Jupiter: ſed zonam auri. HERC. Noli admirari. Cynicum enim ante ſe ferebat in Graecia, hic vero Chryſippeus (*auri famelicus*) ex aſſe eſt. Itaque Cleanthen non ita multo poſt videbis. Pendebit enim a barba homo ita impurus.

32. DOM. Tu vero, peſſime, nonne Lecythio es, meus fugitivus? Non ſane alius. Hem riſum! Quid poſtea non fiet? etiam philoſophatur Lecythio? MERC. At tertius ille dominum non habet. DOM. Minime vero: ſed ego dominus lubens illum manu, ut pereat, emitto. MERC. Quid ſic? DOM. Quia de genere plane ſuppurato eſt. Nomen autem ipſi dixeramus Myropnum (*Unguentolens*). MERC. Depulſor malorum Hercules, audin'? Deinde pera *ſumta*, & baculus! Tu quoque tuam tibi uxorem recipe. HOSP. Minime vero! Non ſane receperim, quae librum mihi de antiquis unum ferre utero videatur. MERC. Quomodo librum? HOSP. Eſt liber aliquis, optime Mercuri, Tricaranus (*Triceps*). MERC. Non eſt mirum, cum etiam Triphales ſit comicorum *libellorum* unus.

μὰ Δία, ἀλλὰ ζώνην χρυσίου. ΗΡΑΚ. Μὴ θαυμάσῃς. Κυνικὸς γὰρ ἔφασκεν εἶναι τὸ πρόσθεν ὅδε ὁ Ἑλλάδος, ἐνταῦθα δὲ Χρυσίππειος ἀκριβῶς ὄζει. τοιγαροῦν [f] Κλεάνθην οὐκ εἰς μακρὰν αὐτὸν ὄψει. κρεμήσεται γὰρ ἀπὸ τοῦ πώγωνος, οὕτω μιαρὸς ὤν.

ΔΕΣΠ. Σὺ δὲ, ὦ κακὲ, ὁ Ληκυθίων ἡμῖν δραπέτης τυγχάνεις ὤν; ἤμενον ἄλλον, ὦ τοῦ γέλωτος. εἶτα τί οὐκ ἂν γένοιτο; ὁ Ληκυθίων φιλοσοφεῖ; ΕΡΜ. Ὁ τρίτος δὲ ὅτος ἀδέσποτος ὑμῖν ὄζει; ΔΕΣΠ. Οὐδαμῶς, ἀλλ' ὁ δεσπότης ἐγὼ, ἐκὼν ἀφίημι αὐτὸν ἀπολωλέναι. ΕΡΜ. Τί ὅτι τί; ΔΕΣΠ. Ὅτι δεινῶς τὸ ὑποσάθρων ὄζει. τὸ δ' ὄνομα, Μυρόπνουν αὐτὸν ἐκαλοῦμεν. ΕΡΜ. Ἡράκλες ἀλεξίκακε, ἀκούεις; ἔπειτα πῶρα, ὁ βάκιλλος, ὁ αὐτὸς [g] ἀπόλαβε τὴν γυναῖκα σύ. ΥΠΟΔ. Μηδαμῶς, οὐκ ἂν ἀπολάβοιμι βιβλίον μοι τῶν παλαιῶν κύσαν. ΕΡΜ. Πῶς βιβλίον; ΥΠΟΔ. Ἔστι τί, ὦ γαθὲ, τρικάρανος βιβλίον. ΕΡΜ. Οὐδὲν ἄτοπον, ἐπεὶ καὶ [h] Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς.

ΔΡΑΠ.

f Κλεάνθην] Nihil mut. Edd. Χρεμήτα *Palm.* Χρεμόθλω *Pell.* *g* Σύ] Σοῦ ἴσως L. Nihil a vulgato abit *Fl.* *h* Τριφάλης] Sic *Fl.* Τριφάλλης cett.

ſuſpicor non ita ſcripſiſſe Lucianum, & forte Χρίμητα ſcripſerat, ad quod alludebat κρεμήσεται, ut paulo ſupra, eo quod multum auri habebat in pera, ἀπὸ τῆς χρυσοῦ Χρυσίππειον eum vocavit. *J. P.* a *G.*

Ibid. Κλεάνθην] Clarus hic Stoicus. At in eo errare auctor hujus opuſculi videtur, quod ſuſpenſum innuat, cum inedia vitam finiiſſe ab aliis tradatur. Vid. *Macrob.* c. 19. *M. du S.*

1. Ὑποσάθρων] I. e. vetulus, ſenex, vetuſtate putridus, marcidus. *F. G.*

3. ΕΡΜ. Ἡράκλες — τὸ μὴ τοῦτο] Haec omnia incepta & obſcura ſunt; nec Luciani eſſe videntur. *F. G.* At ſi hoc non eſt urere & ſecare, quidvis licet amputare. Et ſi ſic graſſari velimus in ſcriptoribus vett. quid tandem ſani relinquetur? *J. F. R.*

8. Τρικάρανος] Hujus nominis drama fecerat *Varro*, in quo Julius, Craſſus, Pompejus. *J. B.*

Τρικάρανος βιβλίον] Niſi librum intelligat ab altero horumce nebulonum eo titulo conſcriptum, quo tendat non aſſequor. Vid. Ἀποφρ. c. 29. *M. du S.*

Τρικάρανος βιβλίον] Eſt inter Theopompi Comoedias deperditas Τρικάρανος. Ac hominis vix dubito, quin *Varro*, cujus inter titulos *Tricipitina* eſt, ad hanc Graecam appellationem reſpexerit. *J. M. G.*

10. Τριφάλης τῶν κωμικῶν εἷς] Si haec verba bene habent, ſequitur Triphallem fuiſſe Comicum. Sed nusquam comparet hoc nomen: nec hominis hic nomen requiritur, ſed libri. Porro τριφάλης, ητος fabulae *Ariſtophanicae* nomen celebre, ſaepius laudatum *Athenaeo*, *Polluci* aliis. Τριφάλης inquam, non τριφάλλης, quod hic pariter & in quibusdam Pollucis libris vitioſum puto: ſive capitis, aut coni adeo in galea, notionem tribuas themati, ut propius ad τριπάραιον accedat: ſive cum *phallo* cognatum putes, qui etiam φάλης eſt. Sic Schol. *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 772. itemque *Euſtath.* ad Od. A. p. 50, 52. τὴν φάλην interpretantur αἰδοῖον ἀνδρός. Quo ſenſu Τριφάλητα acceperit *Ariſtophanes*, e fragmentis fabulae vix eſt ut colligas. Titulus Satirae *Varronianae*, ab ipſo forte *Ariſtophane* acceptus, ad poſteriorem rationem magis videtur accedere: eſt enim apud *Non. Marc.* p. 131, 29. (*Goth.* 2, 484.) duplex titulus h. m., *Varro Tripallo*, (Goth. *Tripalo*) περὶ ἀφροδίτης. Hinc etiam laſcivo carmini reddere volunt Scal. in Priap. p. 211. & Scioppius.

Hoc

[a] ΔΡΑΠ. Σὸν, ὦ Ἑρμῆ, δικάζειν τὸ μὴ τοῦτο. ΕΡΜ. Οὕτω μοι δοκεῖ. ταύτην μὲν ἵνα μηδὲν τέρας, μηδὲ πολυκέφαλον τέκῃ, οἴχεσθαι πάλιν εἰς τὴν Ἑλλάδα· τὼ δὲ τούτω τὼ δραπετίσκω, παραδοθέντε τοῖν δεσπόταιν μανθάνειν ἃ [b] πρὸ τοῦ [c] τὴν μὲν ἀποπλύνειν τὰς ῥυπώσας τῶν ὀθονῶν, τὴν Ληκυθίωνα· [d] τὴν Μυρόπνουν δὲ αὖθις ἀκεῖσθαι τῶν ἱματίων τὰ διερρωγότα, μαλάχῃ γε πρότερον μαστιγωθέντα· ἔπειτα καὶ τοῦτον παραδοθῆναι τοῖς πιναωταῖς, ὡς ἀπολοίλο παρατιλλόμενος [e] τὰ πρῶτα, ῥυπώσῃ προσέτι καὶ γυναικείᾳ τῇ πίττῃ, εἶτα ἐς τὴν Αἷμον ἀναχθέντα γυμνὸν, ὅπῃ τὸ χιόνος μένειν συμπεπεδημένον τὼ πόδε. ΔΡΑΠ. Φεῦ τῶν κακῶν, ὀτοτοῖ, παπαιπαίαξ. ΔΕΣΠ. Τί τοῦτο παρεντίθης τῶν τραγικῶν σὺ βαλλόγων; ἀλλ' ἀκολούθει παρὰ τὼς πιναωτὰς ἤδη, ἀποδυσάμενος πρότερόν γε τὴν λεοντῆν, ὡς γνωσθῇς ὄνος ὤν.

33. FUG. Tuum *est*, Mercuri, judicare quod superest. MERC. Sic mihi placet, Istam, ne quod prodigium aut multiceps pariat, abire retro ad virum in Graeciam. Duos autem hosce minutos fugitivos dominis suis redditos, discere quae olim, alterum sordida lintea eluere, Lecythionem; Myropnum vero, malva prius verberatum, sarcire rursus vestes laceras; deinde istum quoque tradi depilatoribus, ut pereat primum vellendus, insuper vero pice sordida ac feminea: tum nudus abducatur in Haemum, ibique constrictis pedibus maneat in nive. FUG. Hei malorum, vae, vae, hei, hei, oh, oh, oh! DOM. Quid? hoc ne interponis de Tragicis tuis sermonibus? sed sequere jam ad depilatores, leonina prius pelle detracta, ut pro asino agnoscaris.

SA-

[a] ΔΡΑΠ.] Forf. ΦΙΛ. vel ΗΡΑΚ. In *Fl.* Δ. tantum. [b] Πρὸ τοῦ] Sic *B1. Fl.* & *P.* Προτοῦ *F. Ald. H. Fr. S.* [c] Τὸν μὲν ἀπλ.] Τὸν μὲν κάνθαρον ἀπλ. adscriptum marg. *F.* [d] Τὸν Μυρόπνουν] Articulum hunc delet marg. *F.* [e] Τὰ πρῶτα] Τὸν πρωκτὸν legendum notat marg. *F.* Τὰ πρῶτα sejungunt *Fl. P. B1.* Ταπρῶτα connectunt *F. H. Ald. Fr. S.*

30. Λεοντῆν] Τριβώνιον λέγει. *V.*

Hoc manet, Τριφάλλης f. Τριφάλης potius, non est τῶν Κωμικῶν ὧς. Supereſt ut aut intelligamus τῶν Κωμικῶν λόγων οἷς λόγος, aut pro οἷς legamus ἐστὶ, eadem ſententia. Prius in interpretando ſum ſecutus. *F. M. G.*

11. ΗΡΑΚ.] Nomen Herculis repoſui pro Δραπ. quod in omnibus libris noſtris reperio. *M. du S.*

18. Τὸν Ληκυθίωνα] Atqui fullonis mercenarius aut ſervus Cantharus c. 28. ergo cum Gallico interprete, viro acutiſſimo legendum τὴν μὲν Κάνθαρον ἀποπλύνειν τ. ῥ. τ. ὀ. τὴν Λ. δὲ αὖθις ἀ. τ. ἱ. τ. δ. &c. nec opus eſt ut Myropnus nominetur, niſi codices meliores praeeant; ſatis enim per καὶ τοῦτον intelligetur. *M. du S.*

21. Καὶ τοῦτον] Τὸν κάνθαρον. *F. G.*

Ibid. Παραδοθῆναι τοῖς πιναωταῖς] Attigi hanc poenam ſupra ad *Mort. Peregr.* c. 9. ex Interp. *Ariſtoph.* ad nubes. Conjunxit haec omnia *Lapith.* c. 32. καὶ παλαμφθεὶς τὰ αἰχίσια ἔπαθες. *F. B.*

22. Παρατιλλόμενος τὰ πρῶτα] Παρατιλλόμενος τὸν πρωκτὸν admitterem, ſi quis liber praeiret. (Sed quia ſubſequuntur) προσέτι & εἶτα, quibus τὰ πρῶτα bene reſpondet, nihil immuto. Ceterum res ipſa ſatis nota. Conf. c. 9. *de morte Peregr.* atque de adulterorum hac poena *Voſſ.* ad Catull. p. 41. *F. F. R.*

23. Τὰ πρῶτα] Male haec ſcriptura habet, ſuſpicor ſcriptum fuiſſe τὸν πρωκτόν. De βαττίλλομαι dictum eſt ad *Mort.* c. 33. *M. du S.*

Ibid. Γυναικείᾳ τῇ πίττῃ] Nondum inveni πίττιον γυναικεῖον, quae forte deterior pix fuerit, ut *ſus maſculum* eſt praeſtantius, neque apud Dioſcoridem, neque apud *Plinium*, aliumve. Itaque forte eam intelligemus, quae jam adhibita eſt ad turpes uſus in femina. *F. M. G.*

28. Τῶν τραγικῶν σὺ βαλλόγων] Videtur ad librum & locum ejus, quem traducit, reſpicere, tragicis ejusmodi lamentationibus ridiculum. *F. M. G.*

SATURNALIA.

ΤΑ ΠΡΟΣ ΚΡΟΝΟΝ.

SACERDOS ET SATURNUS.

ΙΕΡΕΥΣ ΚΑΙ ΚΡΟΝΟΣ.

SACERD.

QUandoquidem, Saturne, imperium tenere nunc videris, ſacrificatumque tibi a nobis ac litatum eſt; quidnam potiſſimum inter ſacra petitum abs te licet conſequi? SAT. Illud quidem te ipſum probe deliberatum habere oportebat, quid optandum tibi ſit, niſi ſimul divinatorem eſſe vis eum qui imperat, ut ſciat, quid petere tibi collibeat. Ego vero quae quidem poſſunt fieri, tuo voto non negabo. SAC. Quin olim deliberavi. Rogo enim communia iſta & promta, divitias, & aurum multum, & virorum eſſe dominum, & mancipia habere multa, & veſtem floridam atque mollem, & argentum, & ebur, & reliqua quaecumque pretioſa ſunt. Horum ergo, Saturne optime, fac mihi copiam, ut ipſe quoque fructum aliquem tui

ΙΕΡ.

Ὦ Κρόνε, σὺ γὰρ ἔοικας ἄρχων τό γε νῦν εἶναι, ἢ σοὶ τέθυται, ἢ κεκαλλιέρηται παρ' ἡμῶν, τί ἂν μάλιστα ὅτι τῶν ἱερῶν αἰτήσας λάβοιμι παρὰ σοῦ; ΚΡΟΝ. Τοῦτο μὲν αὐτόν σε καλῶς ἔχει ἐσκέφθαι δ, τι σοι εὐκτέον, εἰ μὴ καὶ μάντιν ἅμα ἐθέλοις εἶναι τὸν ἄρχοντα, εἰδέναι τί σοι ἥδιον αἰτεῖν, ἐγὼ δὲ τά γε δυνατὰ οὐκ ἂν ἀνανεύσαιμι πρὸς τὴν εὐχήν. ΙΕΡ. Ἀλλὰ πάλαι ἔσκεμμαι, ἐρῶ γὰρ τὰ κοινὰ ταυτί, καὶ πρόχειρα, πλοῦτον, καὶ χρυσὸν πολὺν, καὶ ἀνδρῶν δεσπότην εἶναι, καὶ ἀνδράποδα πολλὰ κεκτῆσθαι, καὶ ἐσθῆτας εὐανθεῖς, καὶ μαλακὰς, καὶ ἄργυρον, καὶ ἐλέφαντα, καὶ τἆλλα, ὁπόσα τίμια. τούτων δή, ὦ ἄριστε Κρόνε, δίδου μοι, ὅς τι καὶ αὐτὸν ὀπλαῦσαι τῆς σῆς ἀρ-

ΙΕΡ.] Perſonar. nomina aderant in *F. B1. Fl. Ald. H. S.* Omiſſa in *P.* a Αὐτὸν] Recepi ex *Fl. F. V2.* & *L.* Αὐτῶν *Ald. P.* &c. male.

1. Ὦ Κρόνε — σοὶ τέθυται] Saturno ſacra fiebant, de quibus in primis *Macrob.* L. I. c. 8. & 10. & *L. Gerald.* de annis & menſibus; haec κρόνια dicebantur a Graecis, & primo uno die tantum. i. e. 14. cal. Januarias celebrari ſolita, ſed poſt in triduum propagata, primum ex adjectis a Caeſare huic menſi diebus, deinde ex edicto Auguſti, quo trium dierum ferias Saturnalibus addixit, a 16. igitur coepta in 23. deſinebant, quo ſolo fieri ante conſueverant. *G.C.*

Ibid. Τό γε νῦν εἶναι] Sic ſupra *Adv. Indoct.* c. ult. f. *F.F.R.*

7. Εἰδέναι] Καὶ εἰδέναι fortaſſis. *F.G.* Et ego ita malim, quamquam exempla multa notata habeo ellipſeos τῆς, ὡς, εἰς vel ἀλλ' ante infinita, quae hic tamen durior videtur, nec juvat illud *Alciphronis* I. Ep. 9. f. οἱ — κερδαίνειν ἡμφορεῦσιν ὕβρεις, *qui, UT lucrum faciant, injurias inferunt. Lyſias* or. pro oliva, p. Ed. *Lond.* 145. ὥστ' ἠλικίαν ἔχων εἰδέναι περὶ τοιούτων, prope accedit; nec tamen adeo gemina eſt locutio, ut μάστιν εἶναι εἰδέναι ſimiliter ab Luciano dictum adfirmem. Nec *Ariſtophaneum* Pl. 556. καταλύειν μηδὲ ταφῆναι, pro εἰς τὸ ταφῆναι, aliaque permulta ſatis mihi ſuadent ad ſtabiliendum Luciani vulgatum; inhibent tamen, ne quid ſine gravi cauſſa innovem. *F.F.R.*

16. Ὅς τι καὶ αὐτὸν — αὐτῶν] Permutata in pleriſque libris pronomina: priori loco αὐτὸν ponendum & *Aldinae* meae auctoritate, &, quod certius etiam, jubente ſententia; quae ipſa quoque altero loco αὐτῶν poſtulat. Nec aliter vertit *Eraſmus.* *F.M.G.*

Ibid. Αὐτὸν — αὐτῶν] In L. *Fl.* & *Ven.* 2. recte prius habet; poſterius in omnibus αὐτὸν, prave. In aliis inverſo haec verba ordine minus concinne leguntur. *M.du S.*

Αὐτὸν ὀπλαῦσαι] Lubens αὐτὸν praetuli prae αὐτῶν; abſurdus enim duplex ille genitivus αὐτῶν — τῆς ἀρχῆς. Sed αὐτὸν pro ἐμὲ omnino probum. Nam ita αὐτὸς pro ἐγὼ, non modo in Proverb. *Amicus alter ego*, quod Graece *Euſtath.* de Iſmen. I. p. 14. Κρατινῖνος — ἄλλος αὐτὸς. Sed & frequenter in aliis locutionibus, huic Noſtri ſimilibus. Supra *Philopſ.* c. 40. pr. Καὶ αὐτὸς — τοιοῦτόν τι ἀπέλαυσα τῆς δυνηστείας. Ap. *Æſop.* Fab. IV. vulpes de ſe ipſa ait: ἀναθρεμμοῦσα ἀλλ' ἢ σῶν αὐτὴ τούτων ἐκράτουν — σὺ ἀναστάσου. Fab. CLV. αὐτὴ ἐξελεύσομαι. Sic αὐτὸς nos, *Hom.* Il. H. 332.

ἀρχῆς, μηδὲ ἄμοιρον εἶναι μόνον [a] αὐτῷ ἀφ' ἁπάντος τοῦ βίου.

ΚΡΟΝ. Ὁρᾷς; ὃ κατ' ἐμὲ τοῦτο ἤτησας· ὃ γὰρ ἐμὸν ἀφανέμειν τὰ τοιαῦτα· ὥστε μὴ ἄχθου, εἰ ἀτυχήσεις αὐτῷ, ἀλλ' αἴτει καὶ παρὰ τοῦ Διός, ὁπόταν εἰς ἐκεῖνον ἡ ἀρχὴ περιέλθῃ μετ' ὀλίγον. ἐγὼ δ' ὅπερ ῥητοῖς παραλαμβάνω τὴν δυναστείαν. [b] ἑπτὰ μὲν ἡμερῶν ἡ πᾶσα βασιλεία. καὶ ἣν ἐκπρόθεσμος τούτων γένωμαι, ἰδιώτης εὐθὺς εἰμί, καὶ πω τοῦ πολλοῦ δήμου εἷς. ἐν αὐταῖς δὲ ταῖς ἑπτὰ σπουδαῖον μὲν οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν δὲ, καὶ μεθύειν, καὶ βοᾶν, καὶ παίζειν, καὶ κυβεύειν, καὶ ἀρχόντας καθίστασθαι, καὶ τοὺς οἰκέτας εὐωχεῖν, καὶ γυμνὸν ᾄδειν, καὶ κροτεῖν τραγικὰ μόνα· ἐνίοτε δὲ καὶ ἐς ὕδωρ ψυχρὸν ὅπερ κεφαλὴν ἀθεῖσθαι, ἀσβόλῳ κεχρισμένον τὸ πρόσωπον. ταῦτα ἐφεῖταί μοι ποιεῖν. τὰ μεγάλα δὲ ἐκεῖνα καὶ πλεῖστον, καὶ τὸ χρυσίον, ὁ Ζεὺς ἀφαιρήσεται οἷς ἂν ἐθέλῃ.

ΙΕΡ. Ἀλλ' ὑπὲρ ἐκείνου, ὦ Κρόνε, ῥᾳδίως καὶ προχείρως. ἐγὼ γοῦν ἤδη ἀπηγόρευκα, αἰτῶν μεγάλῃ τῇ φωνῇ· ὁ δ' οὐκ ἐπαΐει τὸ παράπαν, ἀλλὰ τὴν αἰγίδα σεισάμενος, καὶ τὸν κεραυνὸν ἐπανακλινόμενος, δρι-

imperii consequar, nec solus tota vita rerum illarum expers maneam.

2. SAT. Vides? non petiisti quod in mea potestate sit, nec enim tribuere talia meum est. Itaque noli graviter ferre, si ea non consequaris: verum a Jove pete, cum ad illum paullo post transierit imperium. Ego vero conditionibus quibusdam capio potestatem. Septem enim diebus totum mihi regnum finitur; hunc terminum egressus continuo sum privatus, & de promiscua multitudine unus. Illis ipsis vero septem *diebus* serium quidem nihil, neque publicum negotium agere mihi licet: sed bibere, & inebriari, & clamare, & jocari, & alea ludere, & reges *vini* constituere, & servos excipere convivio, & nudum canere, & tremulos plausus edere; interdum etiam in aquam frigidam praecipitem detrudi, fuligine picto vultu, haec inquam facere mihi permissum est. Verum majora illa, divitias, & aurum, Jupiter, quibus visum est, distribuit.

3. SAC. Sed neque ille, Saturne, facile & promte. Equidem jam fatigatus sum magna voce petendo: at ille omnino non audit, sed aegide quassata, atque intentato fulmine, torvum videns, qui sibi molesti sunt

a Αὐτῶν] Ex emend. *Solan.* αὐτὸν Edd. ὁ Ἑπτὰ] Τῶν ἑπτὰ *Coll.* male.

23. Ἐπὶ ῥητοῖς] Ὡρισμένοις. G.

24. Τῶν ἑπτὰ μ. ἡμ.] Saturnalia, quae septem diebus absolvebantur, & hieme celebrabantur. G.

Τῷ σὺ χρῇ παῦσαι — Αὐτοὶ δ' ἀγόρμοι κυκλήσομεν ἰνδὲ νεφούς. Et ubi non? *J. F. R.*

17. Μόνον αὐτῶν] Hic vero αὐτῶν praetuli, tum ne bis sine ulla necessitate repetatur αὐτὸν, tum ne ἄμοιρον sine casu tranuiret, qui recte pr. *Epist. Sat.* legitur additus, μόνον ἄμοιρον τ' ἐφετῆς. *J. F. R.*

24. Ἑπτὰ] Traditionis veteris vestigium, quo veritas creationis adumbratur, qualis a Mose descripta est. *M. du S.*

28. Σπουδαῖον μὲ ὑδὲ] *Marcilii* additamento non est opus. Vid. Is. B. c. 30. ὑδέρον δὲ ὑδὲ ὕδωρ ἰνῶν. *M. du S.*

Σπουδαῖον μὲ ὑδὲ] Non dubito quin dederit auctor, σπουδαῖον μὲ ὑδὲν, ὑδὲ ἀγοραῖον. Repetitio ejusdem vocis, ut sexcenties, omittendae occasionem dedit. *J. M. G.*

Ibid. Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικήσασθαι] Οὐδὲ ἀγορᾶιον ὑδὲν ὅλως. legendum. Οὐδὲν hic omnino deesse videtur. *F. G.*

Οὐδὲ ἀγοραῖον διοικησασθαί μοι συγκεχώρηται, πίνειν] Οὐδὲ ἀγορ. δ. μ. συγκεχώρηται ὑδὲν, πίνειν δὲ. *Th. M.* Cui adsentior; sed nullo libro adjuvante nihil in contextu immuto. Nam supra quoque 2. *Ver. Hist.* c. 30. Δύδρον δὲ ὑδὲ ὕδωρ ἰνῶν. Verum infra, *Chronos.* c. 17. πρὸς χάριν μηδενὶ μηδὲν. *J. F. R.*

32. Κροτεῖν τραγικὰ μόνα.] Haec ad imperium ejus, cui sors id muneris dabat, fiebant. Vid. *Plut.* 1004. 1. *M. du S.*

52. Ὡς πρὸς τὴν δύναμιν ἐξετάζειν τ' συμπάσης ἀρχῆς] Iuterp. *si quis universi imperii vim expendat.* illud potius vertendum erat, *si comparentur cum totius imperii potentia.* *H. V.*

56. Πολλοὶ γοῦν ἐς κόρον λὴ τῶν τοιούτων ἐπεστίσαντο, ἀφιλίαν ἐ φορὸς ὁ κῶμος ἐπινέφει] Certissimum est men-

sunt perterret. Si quando etiam annuat alicui, divitemque illum reddat; hic vero indiscreti multum, relictisque bonis ac prudentibus viris, ille pessimos ac sensu pene communi carentes circumfundit divitiis, verberones plerumque & effeminatos homines. Sed quae tu potes, scire velim, qualia sint.

μὺ ἐνορῶν, ἐκπλήττει τὺς ἐνοχλῦντας. ἢν δέ ποτε ᾖ ἐπινεύσῃ τινὶ, ᾖ πλούσιον ποιήσῃ, πολὺ τὸ ἄκριτον ἐνταῦθα, ᾖ τὺς ἀγαθὺς ἐνίοτε ᾖ συνετὺς ἀφείς, ὁ δὲ θαμπονήροις τε ᾖ ἀνοήτοις ἀνδράσι θείχει τ πλῆτον, μαστιγίαις ἢ ἀνδρογύνοις τοις πλείστοις αὐτῷ. πλὴν τά γε σοι δυνατὰ ἐθέλω εἰδέναι, τίνα ταῦτά ὄστιν;

4. SAT. Non omnino parva illa quidem, neque plane contemnenda, si ad vim exigantur totius imperii: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

ΚΡΟΝ. Οὐ μικρὰ ὅλως, οὐδὲ πανταπάσιν εὐκαταφρόνητα, ὡς πρὸς τ δύναμιν ἐξετάζεσθαι τ συμπάσης ἐχχῆς, εἰ μή σοι γε μικρὸν δοκεῖ τὸ νικᾶν κυβεύοντα, ᾖ τοῖς ἄλλοις ἐς τ μονάδα κυλιομένῳ τῷ κύβῳ, σοι τ ἑξάδα ὑποφάνω ἀεὶ φαίνεσθαι. πολλοὶ γὼν ἐς κόρον ἀπὸ τ τοιύτου ἐπεσιτίσαντο, οἷς ἵλεως ᾖ Φορὺς ὁ κύβος ἐπινεύσῃ. οἱ δὲ ἔμπαλιν γυμνοὶ ἐξενήξαντο, συντριβέντος αὐτοῖς τῷ σκάφους, πρὸς ὕτω μικρῷ ἑρμάτι τῷ κύβῳ. ᾖ μὴν ᾖ πιεῖν ἐς τὸ ἥδιστον, ᾖ ᾠδικώτερον ἄλλου δόξαι ἅμα ἐν τῷ συμποσίῳ, ᾖ ἀφαιρουμένων τὺς μὲν ἄλλους ἐς τὸ ὕδωρ ἐμπεσεῖν (τῦτο γὼ τὸ πιτίμιον τ ἀδεξίου ἀφαιρέσεως) σὲ δὲ, ᾖ ἀνακηρυχθῆναι καλλίνικον, ᾖ τἆθλ' ἁφαιρεῖσθαι τ ἁλόντα. ὁρᾷς ἡλίκον τὸ ἀγαθὸν, ἔτι ᾖ βασιλέα μόνον ἐφ' ἅπαντων γενέσθαι, τῷ

KRON. Non parva omnino, neque omnibus contemnenda, si ad vim totius imperii exigantur: nisi forte parvum tibi videtur vincere alea, & provoluta reliquis in unionem tessera, senionem in summo tibi semper apparere. Multi enim ad satietatem usque inde sibi pararunt viaticum, quibus propitia secundaque tessera annuerit: alii contra enatarunt nudi, fracto ipsis ad exiguum adeo scopulum, tesseram, navigio. Verum etiam bibere jucundissime, & simul aliis canendi peritiorem videri in convivio, & ministrantium alios incidere in aquam, (hoc enim ministerii parum dextri praemium est) te vero & honestum victorem praedicari, & praemia auferre victo, vides quantum sit bonum? Porro regem solum fieri omnium, talorum victoria,

c Σοὶ] Sic L. H. P. S. Amst. Σὸ Fl. J. Ald. Va. Fr. Et hoc omnes obsidet. ἔσται marg. J. conjicit.

d Ἐπινεύσῃ] Sic in omnibus. Ἐπινεύσῃ Jens. e Ἅμα]

66. Καλλίνικον] Τὸν νικήσαντα. G.

mendum in ἐπινεύσει. Legendum omnino ἐπινεύσῃ. neque enim de futuro, sed praeterito intelligendum. J. J.

58. Καὶ Φορὺς] Φορὺς ἔσται. F. G.

Ibid. Ὁ κύβος] Tessera lateribus constabat sex, quibus inter ludendum utebantur tribus. *Suet.* Augusto. G. C.

Ibid. Ἐπινεύσει] Mutare *Jensius* jubet in ἐπινεύσῃ. sed innumera etiam alia refingenda forent, si rationem eam sequeremur. M. du S.

Ἐπινεύσει] Nihil opus esse cum Cl. *Jensio* vulgatum immutare, exemplis ex *Xenoph. Aelian.* aliisque Luciani, bene probat Rev. *Th. Hopkens* in Lect. Tull. L. III. c. 13. p. 305. Adde supra T. I. not. *Solani* ad *Dial. Mort.* VI. §. 5. ubi μηδὲ πρότερόν γε τὸ λοιπόν, ἢ προσίμψας πάντας τὺς πόλεμους; ubi cum tantum ad *Tim.* c. 19. remittat, secundum suam divisionem, quam Cl. *Hemst.* immutavit, tu jam vide sis *Timonis* §. 33. ubi ἔστω δὲ τάχα εἰπεῖται, οἷον μὲ ἔστω λοιδορήσει multis defendit idem *Solanus*. J. F. R.

62. Ἅμα] Aliter scripserat, ni fallor, Lucianus; nempe ἔσται, vel ἄσμα, quod propius ad hanc accedit scripturam, ἅμα certe ferri non potest. Vid. locum *Arriani* infra laudatum ad hoc ipsum caput. M. du S.

68. Ἔτι ᾖ βασιλέα] *La royauté de la fabe.* Horat. *Non regna vini sortiere talis.* F. G. Versus *Horatii* satis notus est I. Od. 4. f. Noster iterum infra c. 9. post med. ᾖ βασιλέας χειροτονῆσαι. J. F. R.

τῷ ἀστραγάλῳ κρατήσαντα, ὡς μήτε ὑπὸ ταχθεὶς γελοῖα ἐπιτάγματα, καὶ αὐτὸς ἐπιτάττειν ἔχοις, τῷ μὲ αἰσχρόν τι δεῖ αὐτῶ ἀναβοῆσαι, τῷ δὲ γυμνὸν ὀρχήσασθαι, καὶ ἁλόμενον τ' αὐλητρίδα, τρὶς τ' οἰκίαν περιελθεῖν; πῶς οὐχὶ ἡ ταῦτα δείγματα μεγαλοδωρίας τ' ἐμῆς; εἰ δὲ τὸ μὴ ἀληθῆ μηδὲ βέβαιον γίγνεσθαι τ' τοιαύτῳ βασιλείαν αἰτιάσῃ, ἄγνωμον ποιήσεις, ὁρῶν αὐτὸν ἐμὲ τ' ταῦτα διανέμοντα ὀλιγοχρόνιον τὴ ἀρχὴν ἔχοντα. τούτων δ' ὧν ἄ μοι δυνατὰ δοῦναι, τ' σεαυτῷ, τῶ ἄρχειν, τῶ ᾄδειν, ἡ τῷ καληριθμησάμην, θαῤῥῶν αἴτει, ὡς ἐμοῦ πρὸς οὐδὲν δεδιξομένου σε τῇ αἰγίδι, ἡ τῷ κεραυνῷ.

ΙΕΡ. Ἀλλ', ὦ Τιτάνων ἄριστε, τ' μὲ τοιούτων ἀ δέομαι, σὺ δὲ ἀλλ' ἐκεῖνό μοι ἀπόκριναι, ὃ μάλιστα ἐπόθουν εἰδέναι· καί μοι ἦν εἴπῃς αὐτὸ, ἱκανὴν ἔσῃ τ' ἀμοιβὴν ἀποδεδωκὼς ἀντὶ τ' θυσίας, καὶ πρὸς τὸ λοιπὸν ἀφίημί σοι τὰ χρέα. ΚΡΟΝ. Ἐρώτα μόνον, ἀποκρινοῦμαι γὰ, ἢν εἰδὼς τύχω.

ΙΕΡ. Τὸ μὲ πρῶτον ἐκεῖνο, εἰ ἀληθῆ ταῦτ' ἐστὶν, ἃ περὶ σοῦ ἀκούομεν, ὡς κατήσθιες τὰ γενώμενα ὑπὸ τ' Ῥέας, ἐκείνη δὲ ὑφελομένη τ' Διΐ, λίθον [a] ὑποβαλλομένη ἀντὶ τοῦ βρέφους, ἔδωκέ σοι καταπιεῖν· ὁ δὲ εἰς ἡλικίαν ἀφικόμενος, ἐξήλασέ σε τ' ἀρχῆς, πολέμῳ κρατήσας, εἶτα εἰς τ' Τάρταρον φέρων ἐνέβαλε, πεδήσας αὐτόν σε, καὶ τὸ συμμαχικὸν ἅπαν, ὁπόσον μὴ σοῦ παρετάξετο. ΚΡΟΝ. Εἰ μὴ ἑορτὴ, ὦ ἑτ[ε]ρε, ἦγομεν, καὶ μεθύειν ἐξῆν, ἡ

ut neque ridicula tibi injungantur imperia, & imperare ipse possis, huic quidem, ut turpe quiddam de se ipse proclamet; alii ut nudus saltet, & succollata tibicina ter domum circumeat; nonne haec etiam magnificentiae meae specimina? Si vero causseris, non verum esse, neque firmum hoc regnum, importune feceris, qui videas, me ipsum, qui tribuo talia, parvi temporis habere imperium. De his igitur, quae dare in potestate mea est, de talis, de regno, canendi, & quaecumque enumeravi, audacter pete, qui nunquam aegide te vel fulmine perterrebo.

5. SAC. Sed talibus mihi, Titanum optime, nihil opus est. Quin tu illud mihi responde, quod scire maxime vellem, idque mihi si dixeris, satis magnum mihi pretium pro sacrificio retuleris, reliquaque tibi debita remittam. SAT. Interroga modo: respondebo enim si sciam. SAC. Primo illud, vera ne sint ista, quae de te audimus, devorare te solitum, quae nascerentur e Rhea, illam vero subducto furtim Jove, lapidem subjectum pro puero devorandum tibi dedisse: illum vero, adultus cum esset, bello te victum regno expulisse, tum vinctum te tuaque omnia auxilia quae tibi se adjunxerant, dejecisse in tartarum. SAT. Heus tu, nisi festum diem ageremus, & inebriari licitum esset, atque male-

di-

a Ὑποβαλλομένη] Ὑποβαλλομένῳ Fl.

80. Τῶν παιτῶν] Ποσὸς τὸ παυλὸν G.

70. Γελοῖα ἐπιτάγματα] Consule de hoc ludicro *Taxit.* A. XIII. 15. & *Arrianum* ad Epict. I. 25. ὡς Σαραπαλίδης λέλεγχε βασιλεὺς, ἴδιξε γὰ σεαυτὸν ταύτην τὴν παιδιὰν, πρὸς ἄστεως, σὺ πὶς, σὺ κίρασον, σὺ ἄσον, σὺ ἄπελθε, σὺ ἦλθε, ὑπακούω, ἵνα μὴ παρ' ἐμοὶ λύηται ἡ παιδιά. *M. du S.*

89. Ἀφίημί σοι τὰ χρέα] Phrasin hanc pluribus firmat *L. Bos* ad *Evang. Matth.* VI. 12. ubi ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, addito *Aeliano*, *Diog. Laërt.* & hoc Luciani. *J. F. R.*

94. Ὑποβαλλομένη] Licet λίθος communis sit generis, ut *Eustath.* de Ilm. I. p. 10. ὁ Τιτλαλὴς λίθος, sed p. 13. λίθος ὁ Τιτλαλὸς. *Aristoph.* Nub. 764 λίθου τούτου — κακὸν. &c. Noster *Imag.* c. 1. f. ὁ λίθος Ἡ-

ρα-

dicere prout libitum dominis, discerés sane, irasci mihi permissum, talia qui rogaris nihil reveritus canum adeo & senem Deum.

SAC. Atqui ego ista, Saturne, non mea sponte interrogo: sed Hesiodus & Homerus, nolo enim dicere reliquos homines prope universos, haec de te credunt.

6. SAT. Putas enim pastorem illum, jactabundum impostorem, sani quidquam de me scire? Considera autem hoc modo. Estne ut homo, neque enim dicam Deum, sustineat sua sponte suos ipse devorare liberos, nisi quis forte Thyestes, in fratrem impium incidens, edit? Et hoc si forte fuerit: quomodo imprudens lapidem edere pro puero possit, nisi forte sensus omnis expertes dentes habeat. Sed neque bellum gessimus, neque vi imperium mihi ademit Jupiter, sed mea cum sponte ego traderem illi, & imperio cederem. Me quidem compeditum non esse, neque in tartaro, ipse quoque vides, arbitror, nisi caecus es ut Homerus.

7. SAC. Qua igitur caussa, Saturne, motus reliquisti imperium? SAT. Ego tibi dicam. In universum senex cum jam essem, & ipsa aetate podager, unde etiam compeditum me conjiciebat vulgus; neque enim sufficere poteram ad multam adeo hominum, qui nunc sunt, injustitiam; sed currendum semper erat sursum deorsum, fulmine intentato, quo perjuros aut sacrilegos, aut violentos comburerem, eratque res valde laboriosa & juvenis vires poscens:

λοιδορεῖας τοῖς δεσπόταις ἐπ' ἐξουσίας, ἔγνως ἂν, ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖταί μοι, τοιαῦτα ἐρωτῶντας, οὐκ αἰδεσθεὶς πολὺν ὄντω χρόνον θεόν. IEP. Καίγὼ ταῦτα, ὦ Κρόνε, οὐ παρ' ἐμαυτῦ φημι, ἀλλ' Ἡσίοδος καὶ Ὅμηρος· οὐκνῶ γὰρ εἰπεῖν ὅτι καὶ ἄλλοι ἅπαντες ἄνθρωποι σχεδὸν ταῦτα περιτεύκασι περὶ σοῦ.

KPON. Οἴει [b] γάρ τι τὰ σπαργανα ἐκεῖνον, τὰ ἀλαζόνα, ὑγιές τι περὶ ἐμοῦ εἰδέναι; σκόπει δὲ ὅτως, ἐάν τις ἄνθρωπος (οὐ γὰρ θεὸν ἐρῶ) ὑπομείνειεν ἂν ἐκὼν αὐτὸς καταφαγεῖν τὰ τέκνα, εἰ μή τις Θυέστης ἦν, καὶ ἀσεβεῖ ἀδελφῷ περιπεσὼν, πάθοι; καὶ τοῦτο γ' ἂν εἴη πῶς ἀγνοήσειε λίθον ἀντὶ βρέφους ἐδίων, εἰ μὴ ἀνάλγητος εἴη τοὺς ὀδόντας; ἀλλ' ὅτε ἐπολεμήσαμεν, ὅτε ὁ Ζεὺς βίᾳ τὴν ἀρχὴν [c] ἀφείλετο, ἑκόντος δέ μου παραδόντος αὐτῷ, καὶ ὑπεκστάντος ἄρχειν. ὅτι μὲν γὰρ οὔτε πεπέδημαι, οὔτε ἐν τῷ Ταρτάρῳ εἰμὶ, καὶ αὐτὸς ὁρᾷς, οἶμαι, εἰ μὴ τυφλὸς, ὥσπερ Ὅμηρος, εἶ.

IEP. Τί παθὼν δὲ, ὦ Κρόνε, ἀφῆκας τὴν ἀρχήν; KPON. Ἐγώ σοι φράσω. τὸ μὲν ὅλον, γέρων ἤδη καὶ ποδαγρὸς ὑπὸ τοῦ χρόνου ὢν (διὸ καὶ περιεδεδαί με οἱ πολλοὶ εἴκασαν) οὐ γὰρ ἠδυνάμην ἀρκεῖν πρὸς οὕτω πολλὴν ἀδικίαν τῶν νῦν, ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἔδει ἄνω καὶ κάτω, τὸ κεραυνὸν διπρηθμον, τοὺς ἐπιόρκους, ἢ ἱεροσύλους, ἢ βιαίους καταφλέγοντα, καὶ τὸ πρᾶγμα πάνυ ἐργῶδες

[b] Γάρ τι] Sic omnes. [c] Ἀφειλέτο] Male omissum in *Fl.*

4. Ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας] Τὸ ἔξῆς ἔγνως ἂν ὡς ὀργίζεας γῶν ἐφεῖτό μοι. *V.*

16. Ἀνάλγητος] Ἀναίσθητος, ἀπαθής. *G.*

γναλιῶν. Sed & de gemmis masc. gen. ibid. c. 11. idque usitatius; non placet tamen Florentinum ὑποβαλλομένων. Amant enim participia nominandi casu sic jungi sine copula. Vid. supra *Alex.* c. 19. *Tox.* c. 2. *Asin.* c. 37. Ac T. I. *Tim.* c. 45. f. ὁ ὁρίζας — ἐμπρησμὸς. *Act. Apost.* XXV. 13. Et XXVII. 13. *Æsop.* F. XVIII. ὁ δὲ ἀνασὰς — στατῆρας βοῦς ἑκατὸν πλήσας ἐπὶ τὸ βωμοῦ θῆς ὁλοκαύτωσιν. *J. F. R.*

8. Ἡσίοδος] *Hesiod. Theog.* 459. &c. *M. du S.*

11. Γάρ τι] Γάρ τι — ὑγιὲς τι. Alterutrum τι delendum videtur; licet & *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲν μηδὲν τι — πρᾶξαί τι; modo proba & ibi sit lectio. *J. F. R.*

ἦν, καὶ νεανικόν· καὶ ἐξέστην ὧν [a] εὖ ποιῶν τῷ Διΐ. καὶ ἄλλως δὲ καλὸς ἔχειν ἐδόκει μοι ἀφανείμασθαι τοῖς παισὶν ὧσι τὴν ἀρχὴν, αὐτὸν εὐωχεῖσθαι τὰ πολλὰ ἐφ' ἡσυχίας, ὅτε τοῖς εὐχομένοις χρηματίζοιμι, ὅτε αὖ τὰ ἀνάντια αἰτοῦντων ἐνοχλούμενον, ὅτε βροντῶντα, ἢ ἀστράπτοιμι, ἢ χάλαζαν ἐνίοτε βάλλειν ἀναγκαζόμενον· ἀλλὰ πρεσβύτικόν τινα τοῦτον ἥδιστον βίον ἀφίγω, ζωρότερον πίνων τὸ νέκταρ, τῷ Ἰαπετῷ, καὶ τοῖς ἄλλοις ἡλικιώταις προσμυθολογῶν. ὁ δὲ ἄρχει, μυρία ἔχων πράγματα· πλὴν ὀλίγας ταύτας ἡμέρας, ἐφ' οἷς εἶπον, ὑπεξελέσθαι μοι ἔδοξε, καὶ ἀναλαμβάνω τὴν ἀρχὴν, ὡς ὑπομνήσαιμι τοὺς ἀνθρώπους [b] οἷος ἦν ὁ ἐπ' ἐμοῦ βίος, ὁπότε ἄσπορα καὶ ἀνήροτα πάντα ἐφύετο αὐτοῖς, καὶ τάχυς, ἀλλ' ἕτοιμος ἄρτος, καὶ κρέα ἐσκευασμένα, καὶ ὁ οἶνος ἔρρει ποταμηδόν, καὶ πηγαὶ μέλιτος, καὶ γάλακτος. ἀγαθοὶ γὰρ ἦσαν καὶ χρυσοῖ ἅπαντες. αὕτη μοι ἡ αἰτία τῆς ὀλιγοχρονίου ταύτης δυναστείας, καὶ ἀφ' τοῦτο ἅπαντα χῶρος κρότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ παιδιὰ, καὶ ἰσοτιμία πᾶσι, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις. οὐδεὶς γὰρ ἐπ' ἐμοῦ δοῦλος ἦν.

ΙΕΡ. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ τοῦτο εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους καὶ [c] παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκεῖνα ποιεῖν σε τιμῶντα τοὺς τὰ ὅμοια πάσχοντας, ἅτε καὶ αὐτὸν

itaque Jovi, quod nondum poenitet, cessi imperium. Et alioquin decens mihi videbatur, diviso filiis imperio ipsum me frequenter & quiete epulari, ut neque operam darem precantibus, neque molestias ab his, qui contraria peterent, perferrem, neque tonarem, aut fulgurarem, aut grandinem dejicere interdum cogerer: sed vitam hanc agerem senilem jucundissimamque, meracius nectar bibens, fabulans cum Japeto & aliis aequalibus. At ille imperat inter mille molestias: nisi quod paucos dies, ea qua dixi lege excipere mihi visum est, ut admoneam homines qualis fuerit me imperante vita, cum serente nullo aut arante nascerentur illis omnia, nec spicae, sed paratus jam panis, & carnes curatae, fluebat amnium instar vinum, & fontes mellis atque lactis. Boni enim erant tum omnes atque aurei. Haec mihi caussa brevis illius potestatis. Et ob id ipsum plausus ubique & cantus, & lusus, & aequalitas inter servos pariter ac liberos: neque enim me rerum potiente servus quisquam erat.

8. SAC. Ego vero, Saturne, conjiciebam, illam te in servos & compedum tritores humanitatem ex ista fabula exercere, qui honorem habeas sortis tuae hominibus, tan-

a Εὖ ποιῶν] Sic *Fl. B1. & 2.* Εὐποιῶν junctim cett. *B1. & 2.* b Οἷος] Bene L. *Fl. V2. P. S.* Οἷς male *Ald. J. Fr.* c Παιδοτρίβας] *Erasmus* legit, adscriptum marg. *AIW.* Et sic *H1.* Παιδοτρίβας cett. male.

60. Παιδοτρίβας] Ἀλείπτας, γυμναστάς. *G.*

34. Εὖ ποιῶν] Sic recte disjunctim *Fl.* & *B2.* ut N°. 28. In reliquis prave εὐποιῶν. vid. etiam N°. 31. *M. du S.*

48. Οἷος] L. *Fl. V2. P.* & sequentes impressi. In reliquis prave οἷς. *M. du S.*

49. Ἄσπορα καὶ ἀνήροτα] *Homer.* Od. I. 109. *M. du S.* Nili quod ἄσπαρτα ap. *Hom.* Sed ἄσπορα Lucian. etiam supra T. III. *Rhet. Praec.* c. 8. f. Et alibi bis, ter, ut infra c. 20. &c. *J. F. R.*

54. Χρυσοῖ.] Alludit non ad auream tantum aetatem, sed ad locum *Hesiod.* Ἔργ. 109. Vid. *Cler.* Art. Crit. p. 223. *M. du S.*

59. Ἐγὼ δὲ, ὦ Κρόνε, καὶ ταῦτα εἰκαζον εἰς τοὺς δούλους, καὶ παιδοτρίβας φιλάνθρωπον ἐκ τοῦ μύθου ἐκεῖνα ποιεῖν σε] Vertitur: *At ego, Saturne, conjecturam hanc ad servos & ludimagistros referebam, quasi ideo tibi fabula tribueret erga hos humanitatem.* Equidem sic vertendum existimo: *At ego, Saturne, e fabula ista conjiciebam, hoc te facere cum humanitate in servos & ludimagistros.* *H. V.*

60. Παιδοτρίβας] Vox rarior fecit, ut usitatiorem substituerint quidam librarii. Retinuit tamen παιδοτρί-

tanquam ipse quoque serviens & memor compedis. SAT. Non desinis nempe nugari talia? SAC. Bene mones, & desinam. Verum hoc adhuc mihi responde. Alea ludere an consuetum erat etiam his, qui sub te vivebant? SAT. Omnino: sed non de talentis & denis drachmarum millibus, ut apud vos; sed summum de nucibus; ne doleret victo, nec ploraret, & solus semper cibo se abstineret. SAC. Bene illi quidem, de qua enim re luderent, qui toti ipsi essent aurei? Itaque ego etiam, dum tu dicis, tale quiddam cogitavi: si quis unum de istis ex solido auro viris, in nostram hanc vitam productum vulgo ostenderet, quid miser ab illis passurus esset? Incursione facta illum, novi ego, discerperent, ut Pentheum Maenades, & Orpheum Thraciae, aut Actaeonem canes, certamine inter illos constituto, quis majorem inde partem auferat: qui quidem ne festis quidem diebus celebrandis extra lucri cupiditatem sint, sed in quaestu sibi illos habeant. Deinde hi quidem latrocinatum eunt in convivio ab amicis: alteri vero & tibi maledicunt praeter fas, & talos conterunt, innoxios illorum, quae sponte ipsi sua faciunt.

δουλεύοντα, μεμνημένον τ πέδης. ΚΡΟΝ. Οὐ παύσῃ γὰρ τὰ τοιαῦτα ληρῶν; ΙΕΡ. Εὖ λέγεις, κ παύσομαι· πλὴν ἔτι μοι κ τοῦτο ἀπόκριναι, τὸ πεπλεύειν σύνηθες ἦν κ τοῖς ὑπὸ σῦ ἀνθρώποις; ΚΡΟΝ. Καὶ μάλα, ὃ μὴν οὐ περὶ ταλάντων γε, κ μυριάδων, ὥσπερ ὑμῖν, ἀλλὰ περὶ καρύων τὸ μέγιστον, ὡς μὴ ἀπαλῶς ἡττηθέντα, μηδὲ δακρύειν ἀεὶ ἄσιτον ἐόντα μόνον τῶν ἄλλων. ΙΕΡ. Εὖγε ἐκεῖνοι ποιοῦντες. ὑπὲρ τίνος γὰρ ἂν κ ἐπέπλευον, αὐτοὶ ὁλόχρυσοι ὄντες; ὡς ἔγωγε κ μέλαξυ λέγοντός σου, τοιόν δέ τι ἐνενόησα· εἴ τις ἕνα τ ἀνδρῶν ἐκείνων τ χρυσηλάτων, ἐς τ ἡμέτερον τοῦτον βίον ἀγαγὼν, ἔδειξε τοῖς πολλοῖς, οἷα ἔπαθεν ἂν ἄθλιος ὑπ' αὐτῶν; διεσπάσαντο γὰρ αὐτὸν εὖ οἶδ' ὅτι ὑποδραμόντες, ὥσπερ τ Πενθέα αἱ Μαινάδες, κ αἱ Θρᾷτται τ Ὀρφέα, ἢ τ Ἀκταίονα αἱ κύνες, περὶ τοῦ μεῖζον ἀπενέγκασθαι τὸ μέρος, πρὸς ἀλλήλους ἕκαστος ἀμιλλώμενοι. οἵ γε οὐδὲ ἑορτάζοντες ἔξω τῆς φιλοκερδοῦς εἰσιν, ἀλλὰ πρόσοδον οἱ πολλοὶ ποιοῦνται τ ἑορτῶν. εἶτα οἱ μὲ ἀπέρχονται λῃστεύοντες ἐν τῷ συμποσίῳ τοὺς φίλους· οἱ δέ σοί τε λοιδοροῦνται, κ δέον, κ τοὺς κύβους συντρίβουσιν, ἀναιτίους ὄντας αὐτοῖς ὧν ἐχόντων ποιοῦσιν.

49. Verum etiam illud mihi dicito, quid tandem, Deus adeo delicatus cum sis & se-

Ἀτὰρ εἰπέ μοι κ τόδε, τί δήποτε ἀβρὸς οὕτω θεὸς ὤν, κ γέρων ὑπολεξάμενος τὸ

76. Ἐς τ ἡμ. τ. βίον] Βάλλ' ἐς κόρακας. G.

80. Αἱ Θρᾷτται] Threïssae. G.

τριῶας Hagen. 1526. 8. *Erasmus* etiam hanc lectionem probavit, cum vertit *qui bojas terunt*; nisi quod *bojae* ad collum potius, quam ad pedes pertinent. *Plautus* rectius Pers. 2, 3, 15. *Compedum tritor*, quasi hoc ex Graeco vertisset. *J. M. G.*

Ibid. Φιλάνθρωπον] Φιλάνθρωπον. ἐν τῷ μέσῳ ἐκείνῳ. ποιοῦντες &c. Ita distinctionem *Solanus* mutarat. Et sic trajectio constructionis foret, de qua paullo supra, *Mort. Peregr.* c. 45. pr. Nec displicet; quia tamen & sic Cl. *Gesneri* versio aliquantum foret immutanda, quae sensum haud incommodum exhibet, nec satis certa est res, manum abstinui. *J. F. R.*

68. Περὶ ταλάντων] Non igitur propria haec aetatis nostrae dementia. At rari olim aleatores; nunc omnes ferme eodem morbo laboramus; eoque res tandem devenit, ut aleatoris consiliis Regno uno decepto, in alias etiam nationes pestis ista grassata, multos exitio, omnes damno affecerit. Rem tango posteris vix credibilem, historicumque poscentem *Thucydidi* parem, ut qua ille peritia pestem Athenienssium describsit; hic furorem Epidemicum, qui in Europae praecipuas ingenio opibusque gentes nuper tantis cum cladibus per aliquot menses incubuit, mentesque lucri cupiditate ita occaecavit, ut dum singuli divitias summas ex nihilo prodituras expectant, id quod erat opum misere perdiderunt, ab Aleatore, similibusque ejus perditis hominibus miserum in modum emuncti, imo exenterati, ob oculos legentium, apud quos vix fidem inveniet, ponat. *M. du S.*

92. Τὸ

τὸ ἀτερπέσταλον, ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει τὰ πάντα, καὶ ὁ Βορέας πολὺς, καὶ οὐδὲν ἔτι [a] ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους, καὶ τὰ δένδρα ξηρὰ, καὶ γυμνὰ, καὶ ἄφυλλα, καὶ οἱ λειμῶνες ἄμορφοι, καὶ ἀπηθηκότες, καὶ οἱ ἄνθρωποι ὀπικεκυφότες, ὥσπερ οἱ πάνυ γεγηρακότες, ἀμφὶ τὸ κάμινον οἱ πολλοὶ, τηνικαῦτα ἑορτάζεις; ἢ γὰρ πρεσβυτικός γε ὁ χειμὼν, οὐδὲ ὀπτήδειος τρυφῶσαι. ΚΡΟΝ. Πολλά με ἀναχρίνεις, ὦ οὗτος, ἤδη πίνειν δέον. παρήρησαι γάρ μοι χρόνον τῆς ἑορτῆς οὐκ ὀλίγον, ἢ πάνυ ἀναγκαιά μοι ταῦτα προσφιλοσοφῶν. ὥστε νῦν μὲ ἄφες αὐτὰ, εὐωχώμεθα δὲ ἤδη, καὶ χροτῶμεν, καὶ ὑπὲρ τῆ ἐλευθερίᾳ ἤδη ζῶμεν. εἶτα παιττεύωμεν ἐς τὸ δεῖπνον ὀπὶ καρύοις, καὶ βασιλέας χειροτονῶμεν, καὶ πειθαρχῶμεν αὐτοῖς. οὕτω γὰρ ἂν τὴν παροιμίαν ἐπαληθεύσαιμι, ἣν φησι, [b] παλίμπαιδας τοὺς γέροντας γίγνεσθαι. ΙΕΡ. Ἀλλὰ μὴ δύναιτο διψῶν πιεῖν, ὦ Κρόνε, ὅτῳ μὴ ταῦτα ἃ λέγεις ἡδέα. ὥστε πίνωμεν· ἱκανὰ γὰρ ἀποκέκρισαι καὶ τὰ πρῶτα· καί μοι δοκῶ γραφάμενος εἰς βιβλίον ταύτην ἡμῖν τὴν συνουσίαν, ἅτε αὐτὸς ἠρώτησα, καὶ σὺ πρὸς ταῦτα ἵλεως ἀπεκρίνω, παρέξειν ἀναγνῶναι [c] τῶν φίλων, ὅσοι γ' ἐπαινῶσαι τῶν σῶν λόγων ἄξιοι.

nex, electa injucundiſſima *anni parte*, cum nix tenet omnia, & Boreas multus, & nihil non concrevit glacie, & arbores ſiccae ac nudae, deſtitutaeque foliis, & prata informia, ac ſine floribus, & contracti homines inſtar valde ſenum, ad focum plerique ſunt, tum feſtos dies agis? Nec enim vel ſenibus illud tempus vel delicate viventibus commodum. SAT. Multa, mi homo, me interrogas, cum jam bibendum eſſet. Exemiſti enim mihi tempus feſti hujus diei non parvum, iſta non neceſſaria mecum philoſophando. Itaque *jam iſta omitte*: epulemur nunc & plaudamus, & libertate jam fruamur, deinde ludamus alea de nucibus more veteri, & reges conſtituamus, illisque obſequamur: ſic enim fidem firmavero proverbii, quod bis pueros ſenes ait fieri. SAC. Sed utinam ſitiens bibere non poſſit! ſi cui jucunda non ſunt, quae dicis. Bibamus ergo. Satis enim ad prima illa reſpondiſti. Et placet mihi deſcriptum in libro hunc noſtrum ſermonem, cum quae interrogavi ego, tum quae tu propitius reſpondiſti, legendum offerre, quotquot amicorum noſtrorum percipere tuos ſermones merentur.

CRO-

a Ὃ οὐ] Ita *Fl. J.* Sed ὃ male omiſere *Fr. Bi. Ald. H. P. S. Amſt.* b Παλίμπαιδας] Καλλίπαιδας male *Fl.* c Τῶν φίλων] Nihil varietatis invenio.

92. Ὁπότε ἡ χιὼν ἐπέχει] Χειμῶνος γὰρ τὰ Κρόνια ἤγετο. *V.*

3. Παρήρησαι] Ἀφήρησαι. *G.*

92. Τὸ ἀτερπέσταλον] Τῷ ἔτει hic deeſſe videtur. *F.G.*

93. Καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους] Nemo non politior magis probabit editionis Florentinae ſcripturam: καὶ οὐδὲν ἔτι ὃ οὐ πέπηγεν ὑπὸ τοῦ κρύους. *& nihil eſt, quod non concrevit gelu.* ſed pro ἔτι mallem ἐστὶ. *J.G.G.*

8. Βασιλέας χειροτονῶμεν] *Rois de la febue.* Supra c. 4. *F.G.*

18. Τῶν φίλων] Durior hic ſtylus. Ego τοῖς exciditſſe opinor. Similia tamen apud hunc credo repertum iri, quae mihi nunc nec memoria nec obſervatio ſuppeditant. *M. du S.*

Τῶν φίλων] Παρέξειν τοῖς φίλοις requiritur. Sed poteſt ſtare vulgatum, modo recte acceptum, παρέξειν nempe ſine caſu ponitur, (intellecto pronomine τισὶ vel τούτοις) & ὅσοι τῶν φίλων ἄξιοι conſtruendum. Immo ſic nihil de mutatione cogitandum. Habuimus hujusmodi conſtructionem & ellipſin non ſemel, licet haud eodem cum verbo atque hic. At ſi infra c. 21. χρυσίῳ χοίνικά γε ἡμῶν πάντων κατασκάψασι recte habet, hoc tanto facilius ſe tuetur. *J.F.R.*

23. Ἔπεμψα] Sic aliquoties *mittere* apud *Livium* uſurpatur, quod *Cronovii* diligentiam non effugit. *M. du S.*

33. Οὐκ ὄναρ ἐπισὰς] Deos ac daemones mortalibus adparentes frequenter dici ἐφιστάναι, exemplis docet Rev. *J. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* XXIII. 11. De vulgatiſſima

CRONOSOLON ſ. LEGISLATOR SATURNALIUM (q. d. Saturniſolon.)

ΚΡΟΝΟΣΟΛΩΝ.

10. HAec edicit Cronoſolon, Sacerdos Saturni & Propheta, atque legum, quae ad feſtos ipſius dies pertinent, legislator. Quae pauperibus facienda ſint, ea in alio deſcripta libro ad illos jam miſi: ac praeclare novi, aut illos quoque meis obtemperaturos legibus, aut ſtatim futuros poenis obnoxios, quae contra inobſequentes magnae ſane ſtatutae ſunt. Vos autem, divites, videte, ne legem violetis, neque negligenter haec imperia audiatis. Nam quicumque ita non fecerit, ille norit, non me legiſlatorem a ſe ſpretum iri, ſed Saturnum ipſum, qui me ad leges celebritati ferendas delegit, non ille per quietem adſtans, ſed nuperrime videnti vigilantique praeſens oblatus. Erat autem non compeditus, neque ſqualore oppletus, qualem pictores a nugacibus poëtis acceptum oſtendunt; ſed falcem habebat acutiſſimam, reliqua hilaris erat & validus, & paratu regio. Talis igitur formam mihi viſus eſt. Quae vero dixit, plane divina, eadem proferre apud vos juſtum eſt.

11. Nempe videns me ſevero vultu & cogitabundum inambulare, cognovit ſtatim, quod decebat Deum, triſtitiae meae cauſſam, & graviter a me paupertatem ferri,

10 Τάδε λέγ‖ Κρονοσόλων, ἱερεὺς καὶ προφήτης τοῦ Κρόνου, καὶ νομοθέτης τῶν ἀμφὶ τὴν ἑορτήν. ἃ μὲν τοὺς πένητας χρὴ ποιεῖν, αὐτοῖς ἐκείνοις ἔπεμψα, ἄλλο βιβλίον ἐγγράψας· καὶ εὖ οἶδ' ὅτι ἐμμενοῦσι κἀκεῖνοι τοῖς νόμοις, ἢ αὐτίκα ἕνοχοι ἔσονται τοῖς ἀτιμίοις, ἃ κατ' αὐτῶν ἀπειθούντων μεγάλα ὥρισται. ὑμεῖς δέ, ὦ πλούσιοι, ὁρᾶτε ὅπως μὴ παρανομήσητε, μηδὲ παρίδητε τῶνδε τὰ προστάγματα. ὡς ὅστις ἂν οὕτω μὴ ποιήσῃ, ἴστω οὗτος, οὐκ ἐμὲ νομοθέτην ἀμελήσων, ἀλλ' εἰς τὸν Κρόνον αὐτὸν, ὃς με προείλετο νομοθετῆσαι εἰς τὴν ἑορτήν, οὐκ ὄναρ ἐπιστὰς, ἀλλὰ πρώην ἐγρηγορότι ἐναργὴς συγγενόμενος. ἦν δὲ οὔτε πεδήτης, οὐδὲ αὐχμοῦ πλέως, οἷον αὐτὸν οἱ ζωγράφοι παρὰ τῶν ληρούντων ποιητῶν παραδεξάμενοι ἐπιδείκνυνται, ἀλλὰ τὴν μὲν ἅρπην εἶχε πάνυ τεθηγμένην· τἄλλα φαιδρός τε ἦν, καὶ [a] καρτερὸς, καὶ βασιλικῶς ἐνεσκεύαστο. μορφὴν μὲν τοιόνδε ἄφθη μοι· ἃ δὲ εἶπε, πάνυ θεσπέσια, καὶ ταῦτα [b] προειρῆσθαι ὑμῖν ἄξια.

Ἰδὼν γάρ με σκυθρωπὸν, ἐπὶ συννοίας βαδίζοντα, ὥσπερ εἰκὸς ἦν θεὸν, ἔγνω αὐτίκα τὴν αἰτίαν τῆς λύπης τίς ἐστί μοι, καὶ ὡς

[a] Καρτιρὸς] Καρτιρᾶς male *Fl.* [b] Προειρῆσθαι] Sic dedi ex *Fl. Vr. Ald. Bt. S.* Προειρεῖσθαι *J. M. Fr.*

ma autem ellipſi ὄναρ pro κατ' ὄναρ, vid. ſupra T. 2. *Gall.* c. 1. f. & *Macrob.* c. 1. &c. *J. F. R.*

45. Ἐστί] Scribendum fuit εἴη. *M. du S.*

Ἐστί] Obſequerer *Solano* εἴη reſcribenti, propter adjunctum καὶ δυσχεραίνοιμι, ſi auctoritas accederet. Verum quia ſeparatim aeque dicitur, ἔγνω τίς ἐστι, quam ἔγνω τί δυσχεραίνοιμι, nec exempla deſunt diſſimilium modorum, & caſuum, in ejusmodi duplici regimine, nondum immutare quidquam audeo. Infin. & Imperat. ſic jungit *Hom.* Il. Z. 273—4. Θὲς — καὶ ὑποσχοῦ. Mox c. 13. ap. Noſtr. μηδὲ γυμναζέσθω, μηδὲ ἀσκείτω, & in ſeqq. D. *Paul.* ad *Rom.* XII. 14. 15. εὐλογεῖτε καὶ μὴ καταρᾶσθε. χαίρειν μετὰ χαιρόντων. &c. quamvis ibi altero membro δεῖ intelligatur; ſed habemus alia. Subjunct. & Opt. per καὶ copulata vid. T. I. *Hermot.* c. 24. & 57. *Aſin.* c. 39. med. Subjunctiv. & imperativ. μήτε ἀπόθησθε, μήτε — δῶς σεαυτόν. Indicativ. & particip. *Diod. Sic.* XI. p. 438. ὃς μὲ ἀνεῖλεν, ὃς δ' ἐκβαλὼν ἠλευθέρωσε τὴν πόλιν. Indicativ. & optativ. ut hic, *Ptolem. Hephaeſt.* L. IV. pr. ὡς Ἑλένη πρώτη ἐπενόησε, — καὶ ἐνίκησε· καὶ ὡς Ἀφροδίτης εἴη θυγάτηρ· καὶ ὡς — παῖς γένοιτο. Quod ſi ergo & in Luciano pro commate poſt ἐστί μοι, punctum minus velis collocare, ut καὶ non ita arcte cohaereat cum ſeqq. per me licet, etſi

ἡ στενία δυσχεραίνοιμι, ὁ χεῖ- ἡ ὥραν [a] μοιχίτων· καὶ γὰρ [b] κρύος, καὶ Βορέας πολὺς, καὶ κρύσταλλοι, καὶ χιών· ἐγὼ δὲ ἥκιστα ἐπεφράγμην πρὸς αὐτά. ἀλλ' ὅτι καὶ ἡ ἑορτὴ πάνυ πλησιαζούσης, εἶδον τοὺς μὲν ἄλλους παρασκευαζομένους, ὅπως θύσωσι, καὶ εὐωχήσωνται, ἐμαυτῷ δὲ ὁ πάνυ ἑορτάσιμα ὄντα. καὶ δὴ προσελθὼν ὄπισθεν, καὶ τῆς ἀτός μου λαβόμενος, καὶ ἀνασείσας, ὥσπερ μοι [c] προσειχάζειν εἴωθε, Τί ταῦτα, ἔφη, ὦ Κρονοσόλων, ἀνιωμένῳ ἔοικας; Οὐ γὰρ ἄξιον, ἔφην, ὦ δέσποτα, ὅταν καθαρτοὺς μὲν καὶ μιαροὺς ἀνθρώπους εὐπλουτοῦντας, καὶ μόνους τρυφῶντας ὁρῶ, αὐτὸς δὲ καὶ ἄλλοι συχνοὶ τῶν πεπαιδευμένων, ἀπορίᾳ καὶ ἀμηχανίᾳ σύνεσμεν; ἀλλ' ὐδὲ σὺ, ὦ δέσποτα, θέλεις παῦσαι ταῦτα, καὶ μεταχοσμῆσαι πρὸς τὸ ἰσόμοιρον. τὰ μὲν ἄλλα, ἔφη, ὐ ῥᾴδιον ἀλλάττειν, ὁπόσα ἐκ Κλω-

qui praeter tempeſtatis rationem una tantum tunica uterer. Erat quippe frigus & Boreas multus, & glacies atque nix: ego vero minime ad iſta munitus. Sed ideo etiam quod appropinquante celebritate videbam alios comparare ſe uti ſacrificarent atque epularentur, mihi autem rem non valde feſtivam eſſe. Accedens igitur a tergo, & aure prehenſum concutiens, ut apparere mihi ſolet, *Quid hoc*, inquit, *Cronoſolon, videris afflictari? Non enim merito*, inquam, *cum ſacerrimos, & impuros homines abundare divitiis, & ſolos delicate vivere videam; ego vero, & alii eruditorum multi, in penuria & rerum omnium deſperatione verſemur? Sed neque tu, Domine, finem vis iſtis imponere, & reducere ea ad aequalitatem. Reliqua*, inquit, *mutare non eſt facile, quae a Clo-*

a Μοιχίτων] Sic *V2.* Μοιχιτιῶν cett. b Κρύος] Abeſt a *Fl.* c Προσειχάζειν] Sic omnes. Forſ. προσειλάζων. marg. *J.* etiam πλησίαζειν adſcripſit.

id parvi referre puto. nam rurſ. *Ptol. Heph.* l. d. fine majore diſtinctione, καὶ ὡς ἱερᾶ τούτῳ Ζεὺς, καὶ ἀπτυχὲς κιρωνοῦ. Mox ibid. praemiſſos optativos excipit indicativus, ὡς λάβοι μὲ αὐτὸν ἡ Ἥρα — δεῖ δ' Ἐλένῃ, πλέψοι δ' αὐτὸν — ἀφίλοι δ' — Ὡς Ἥλιὸς ἔνγάτηρ ἐξ Ἀΐδης Ἑλένη, ἐκαλεῖτο δὲ Λεοντή. Imperativ. & ſubjunct. Lucian. *Abdicat.* c. 26. f. ubi ἀνάσχωδε — καὶ μὴ ἡγήσησθε. Diſſimiles caſus *Pauſan.* Vit. Ariſtom. ipſo princip. Ἀνηκίων (ſic enim lego pro ἀνηκάων) κακῶν τοὺς Μεσσηνίους κατειληφότων, καὶ ἅμα ἐς τὰ μάλιστα ὐδὲν ἐνορῶντες — ἐχώρησαν. Adde *Gronov.* ad Arr. VII. c. 6. N°. 27. ubi κατ' ἀξίωσιν καὶ κάλλει aliis exemplis Graecis ac Latinis defenditur. Ac *Duker.* ad *Liv.* II. c. 23. 11. *Cort.* ad Salluſt. Catil. 21. 4. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 41. 12. Et *Elſner.* ad *Apoc.* I. 4. 5. 6. qui & p. 435. nonnulla prorſus huc facientia ex *Thucyd.* & *Pauſan.* protulit. *J.F.R.*

46. Μοιχιτιῶν] Μοιχίτων ὧν. An μοιχίτων ὧν ſcribendum pro μοιχιτιῶν. F.G.

Μοιχίτων] Sic recte una *V2.* reliquae Edd. Μοιχιτιῶν. Non puto tamen cum *Baiſio* p. 211. ita neceſſario intelligendum, ut unica ſit amictus tunica, qui μοιχίτων dicitur; ſuperinductas tantum tunicae veſtes reſpuit ea vox, pallium Graecorum, Romanorum togam Οἰοχίτων Od. Ξ. 489. legitur. *M. du S.*

51. Παρασκευαζομένους] Hoc verbum frequens eſſe de adparatu convivii & ſacrificii, vid. ſi operae eſt, ap. Rev. *Jac. Elſn.* ad *Act. Apoſt.* X. 10. *J.F.R.*

55. Προσειχάζειν] An προσειλάζειν legendum? F.G.

Προσειχάζειν] Legendum προσειλάζειν, vel potius πλησιάζειν, ut N°. 20. & Ἑρμ. c. 82. *M. du S.*

Προσειχάζειν] Fateor *aſſimilandi* notionem a me conciliari cum hoc loco non poſſe. Itaque fuit cum cogitarem, legendum προσειάζειν *alludere*. Sed mox damnavi, cum nec literae ſatis congruant, neque ſignificatio. Magis jam placet προσειλάζειν *accedere*, praeſentem ſe demonſtrare, apparere: idque interpretando expreſſi. *J.M.G.*

62. Μεταχοσμῆσαι.] Infra N°. 21. μεταχοσμῶ ἐς τὸ ἰσοδίαιτον. *L.K.*

75. Μάτλῳ] Legendum eſt μὴ μάτλῳ &c. *M. du S.*

79. Ὡς ἀγυίρουν τῇ μητρὶ] An hi dies adhuc patiuntur, ut liceat Graecas iſtas voces ſic Latine verſas conſpici, *ut Cybela matri ſeſe adjungant?* quum jam cap. 48. in *Syria Dea*, καὶ πολλαὶ μυῖαι ἐν τούτῳ τῷ ἱρῷ τῇ ἀλεκτρυόνι ἀγυίρουσι recte, ut vides, & aliter verterint: quum apud *Maximum Tyr.* differt. tertia μηδὲν τῶν οἰκείων ἀγυίρουσαν διαφέρειν, εἰ δυοῖν ὀβολοῖν τῷ προστυχόντι ἐπιθεσπίζουσι, verterit Cl. *Heinſius*, *ſimilem mendicis illis, qui in triviis ſtipem colligunt, & duobus obolis obvio cuique ventura praedicunt.* At jam in *Pſeudomanti* has voces ὥσπερ οἱ τῇ μητρὶ ἀγυίροντές τι καὶ ἐνθουσάζοντες verterant, *eorum more qui a Cybele Deorum matre afflati conveniunt.* Cur non ſervant eundem tenorem? Certum eſt, ubi ἀγυίρειν habet additum caſum tertium, illic agi de collectione pecuniaria & captu-

Clothone & Parcis aliis vobis eveniunt, quod vero ad festos dies attinet, pauperiati vestrae medebor. Medicina autem erit ista. Abi, Cronosolon, inquit, *& leges mihi quasdam scribe, quae facienda sint per solennitatem, ne pro se tantum festos dies agant divites, sed bona vobis sua impertiant. Sed non novi,* inquam ego.

12. *Ego vero,* inquit, *te docebo*; deinde initio statim facto docuit. Deinde cum omnia jam scirem, *Etiam dic illis,* inquit, *Si hoc non fecerint; tum frustra ego falcem hanc acutam circumfero, aut ridiculus fuero, qui patrem Coelum exsecuerim, hosce divites autem quotquot leges violaverint non castrem, ut* tanquam *Galli stipem* Magnae *Matri colligant cum tibiis & cymbalis!* Haec minatus est. Itaque optimum vobis fuerit leges non violasse!

65 Θεὸς, ἢ τ' ἄλλων Μοιρῶν πάρεξε· ἃ δὲ θεῖ τ' ἑορτῆς, ἐπανορθώσομαι ὑμῖν ἢ πενίαν. ἡ δὲ ἐπανόρθωσις ἥδε ἔστω. Ἴθι, ὦ Κρονοσόλων, ἢ γράψον μοι νόμους τινὰς, ἃ χρὴ πράττειν ἐν τῇ ἑορτῇ, ὡς μὴ καθ' ἑαυ-
70 τοὺς οἱ πλούσιοι ἑορτάζοιεν, κοινωνοῖεν δὲ ὑμῖν τ' ἀγαθῶν. ἀλλ' οὐκ οἶδα, ἔφην.

Ἐγὼ, ἦδ' ὅς, διδάξομαί σε· κἄτα ῥᾳδίως ἐδίδασκεν. εἶτα ἐπειδὴ πάντα ἠπιστάμην, [d] ἢ εἶπὲ αὐτοῖς, ἔφη, ὅτι ἢν
75 μὴ τοῦτο ποιῶσι, [e] μάτην ἐγὼ τ' ἅρπην ταύτην ὀξεῖαν περιφέρω, ἢ γελοῖος ἂν εἴην, τ' μὲ πατέρα ἐκτομίαν πεποιηκὼς, τ' Οὐρανὸν, τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, ὡς ἀγείροιεν τῇ
80 Μητρὶ σὺν αὐλοῖς ἢ [f] κυμβάλοις, βάκηλοι γενόμενοι. ταῦτα ἐπείλησεν. ὥστε καλῶς ἔχει ὑμῖν μὴ παραβαίνειν τοὺς θεσμούς.

NO-

[d] Καὶ] Non habet *F.* Habent *Fl. H. P. Bl.* &c.

[e] Μάτην] Leg. ἐ μάτην.

[f] Κυμβάλοις] Τυμπάνοις *Graev.*

72. Ἢ δ' ὅς] Εἶπεν * αὐτός. *V.*
Ibid. Ἅρπην] Δρεπάνην. *V.*
77. Ἐκτομίαν] Εὐνοῦχον. *V.*

80. †Βάκηλοι] Βάκηλος μόνος ἦν, ἀνόητος δὲ καὶ γυναικώδης. εὐνοῦχος. ἀπόπαις. *V.*

* Αὐτός] Αὖτος edita misere. Forsan ἔστω in V. Sed quis nihil varietatis notavit *Solan.* accentum potius quam literam mutare sustinui. *J. F. R.*

† Βάκηλοι] Βάκηλος edita. Sed quis non videt, id ad Luciani textum adcommodandum? *J. F. R.*

pturis: sin, esse congregationem hominum, & huc potius censeo referendum locum *Maximi Tyrii*, quum ἀγείρεσθαι proprie dicantur tales circulatores in variis rebus, ut ostendit *Lud. Cresollius* in theatro Sophistarum libro III. Praecipue vero nugantur, quum legem Saturni mox sequentem λογισμοὺς δώσω τ' ἐπιμελομένων Κρονίοις λαμπάσιν μηδὲ τοῦτο ἐξέσω intelligunt *rationem exigere ab iis qui res curant Saturnalitias, ne id quidem fas esto.* Quid enim? an putant Lucianum construere verbum ἐπιμελοῦμαι cum casu tertio? Cur igitur mox apud eum Saturnus scribit cap. 25. Ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τ' τοιούτων ἐπιμελεῖται? Immo sic quoque omnis Graecia; quae interdum & quarto casui id verbum adjungit, nunquam tertio. Omnino verte, *rationem exigere ab dispensatoribus per Saturnalia*, vel tempore Saturnalium. *J. G.*

80. Σὺν αὐλοῖς & κυμβάλοις βάκηλοι γενόμενοι] Non moverem huic scripturae controversiam, nisi pro κυμβάλοις scribendum moneret Mf. τυμπάνοις. Nam quamvis & cymbalis usi fuerint Galli, tympana tamen propria erant Cybelae, & ejus sacerdotibus. Hinc & ipsa Dea & illius Prophetae semper cum tympanis conspiciuntur in antiquorum monumentis. Nota haec sunt omnia. *J. G. G.*

Ibid. Κυμβάλοις] *Horat.* I. Od. XVIII. 13. *Sacra tene cum Berecyntio Cornu TYMPANA*, atque passim ap. alios tympanorum in sacris Cybeles fieri mentionem quis nescit? atque inde Τυμπάνοις & hic cum Ol. *Graev.* recipiendum credat. Non tam festine; nam & cymbalis in iisdem usum fuisse, vid. *Min Fel.* Oct. p. 172. Et ex *Nonno* id docentem Rev. *F. A Lampe* de Cymbalis vett. L. I. cap. 15. p. 91. & III. c. 17. qui L. I. p. 134 eos reprehendit qui cymbalum ac tympanum idem instrumentum fuisse putarunt. Cymbalum enim definierat in f. cap. 1. *instrumentum musicum, semi rotundum, cavum, binum, & conflictu motum*, tympani autem figuram ex frequentissimis numis matris Deum notam esse: quod cum ita sit, plura addere supersedeo. *J. F. R.*

ΝΟΜΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.

Μηδένα μηδὲν μήτε ἀγοραῖον, μήτε ἴδιον πράττειν ἐντὸς τ̃ ἑορτῆς, ἢ ὅσα ἐς παιδιὰν, καὶ τρυφὴν, καὶ θυμηδίαν. ὀψοποιοὶ μόνοι καὶ στεμματουργοὶ, ἐνεργοὶ ἔστωσαν. ἰσοτιμία πᾶσιν ἔστω, καὶ δούλοις, καὶ ἐλευθέροις, καὶ πένησι, καὶ πλουσίοις. ὀργίζεσθαι ἢ ἀγανακτεῖν ἢ ἀπειλεῖν μηδενὶ ἐξέστω. λογισμὸς πᾶσι τ̃ ἐπιμελουμένων Κρονίοις λαμβάνειν, μηδὲ τοῦτο ἐξέστω. μηδεὶς τ̃ ἄργυρον ἢ τ̃ ἐσθῆτα ἐξεταζέτω· μηδὲ ἀναγραφέτω ἐν τῇ [a] ἑορτῇ, μηδὲ γυμναζέσθω Κρονίοις, μηδὲ λόγους ἀσκεῖν, ἢ ἐπιδείκνυσθαι, πλὴν εἴ τινες ἀστεῖοι, καὶ φαιδροὶ, σκῶμμα καὶ παιδιὰν ἐμφαίνοντες.

LEGUM CAPUT PRIMUM.

13. Ne quis neque forense quidquam neque privatum negotium intra festos dies agito, nisi quae ad ludum, & delicias & voluptatem pertinent: coqui soli & dulciarii operosi sunto. Aequali jure omnes sunto & servi & liberi, & pauperes & divites: irasci, aut indignari, aut comminari nemini liceat. Rationes rerum curae alicujus creditarum exigere Saturnalibus, neque hoc liceat. Nemo argentum aut vestem dinumerato, neque scribito per dies festos. Ne quis exerceto se Saturnalibus, aut orationem meditator vel habeat, nisi urbanam forte aut hilarem, quae ludum & jocum prae se ferat.

ΝΟΜΟΙ ΔΕΥΤΕΡΟΙ.

Πρὸ πολλῶ τ̃ ἑορτῆς, οἱ πλούσιοι γραφόντων μὲ ἐς πινάκιον ἑκάστω τ̃ φίλων τὄνομα, ἐχόντων δὲ καὶ ἀργύριον ἕτοιμον, ὅσον τ̃ κατ' ἔτος προσιόντων τὸ δέκαλον, καὶ ἐσθῆτα τ̃ ὕσης τ̃ βελτίω, καὶ ὅση παχυτέρα ἢ κατ' αὐτὸς καλασκευή· καὶ τ̃ ἀργύρων οὐκ ὀλίγα. ταῦτα μὲ πρόχειρα ἔστω· τῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτῆς, καθάρσιον μέν τι περιφερέσθω, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἐξελαυνέσθω

LEGUM CAPUT ALTERUM.

14. Diu ante solenne in tabella scribent nomen uniuscujusque amicorum divites: habebunt vero etiam pecuniam in promtu, decimam circiter annui reditus partem; & quod supereſt ipsis vestimentorum; & quidquid est in reliquo apparatu pinguius quam pro fortunis illorum, sordidiusque; de argenteis quoque non pauca. Ista quidem in promtu sunto. Pridie vero sacri, circumlatis quibusdam purgaminibus, domo

[a] Ἑορτῇ] Ἑορτῇ γενέσθω Fl.

86. Θυμηδίαν] Τρυφὴν, εὐφροσύνην, τέρψιν. V.

83. Νόμοι πρῶτοι] (Distinguendae hae leges, scorsimque singulae imprimendae) scripserat etiam *Aristoteles* νόμους συμποτικούς, teste Athenaeo 186. B. Quamquam in Catalogo ejus operum non extet, nisi admittatur emendatio, quam illic in *Menagii* notis habes. *M. du S.*

11. Ἐξεταζέτω, μηδὲ ἀναγραφέτω &c. μηδὲ ἀσκεῖν ἢ ἐπιδείκνυσθαι] In marg. *Ald. Wess.* adscriptum erat ἐξετάζειν & ἀναγράφεσθαι, quod nescio num varia sit lectio, an suos in usus haec verba tantum adnotare voluerit scriba (quod & alias factitavit) posterius tamen suspicor, quia γυμναζέσθω intactum reliquit. At imperativos & infinitivos sic jungi nihil monstri esse, vid. ad c. XI. notatum. *J. F. R.*

93. Γραφόντων — ἐχόντων] Recte, pro γραφήτωσαν, ἐχέτωσαν. Vid. similiter ἀντιτιχόντων, ἀπιστούντων c. 15. Conf. notam Cl. *Hemsterh.* ad *Dial. Mort.* X. 2. ad verb. ἐπιῤῥίφθων pro ἐπιῤῥιφθήτωσαν, & *Solani* ad Ἐπιστ. f. *Contempl.* c. 14. (non 26. ut ad *Dial. Mort.* non meaculpa, adlegatur) ubi videbis ἐπαιρέσθων pro ἐπαιρέσθωσαν frustra sollicitatum a viris doctis. Item nos ad *Zeux.* c. 5. N°. 6. Adde *Alciphr.* 2. 1. f. ἀλλ' αὐτοὶ μὲ χαιρόντων. Ac III. 30. f. φθονούντων δὲ οἱ πατέρες τ̃ γενέσθων. Ibid. ep. 52. pr. ποιούντων ὅσα ἐβούλοντο. Lucianum rursus *Jov. Trag.* c. 12. f. & alibi. *J. F. R.*

3. Καὶ ἐσθῆτα τ̃ ὕσης τὴν βελτίω] Divitiores solitos tenuioribus munera vestesque mittere Saturnalibus, tangit etiam *Alciphr.* III. Ep. 57. Structura vero τὴν βελτίω τ̃ ὕσης scil. ἐσθῆτος, non absimilis est *Aristophaneae*, Plut. 694. τ̃ ἀθάμας πολλὴν, ubi *Kust.* alia similia dedit. Nec multum abeunt illa *Diodor. Sic.* τ̃ χώρας πολλὴν, ubi alia etiam addidit Clar. *Wesseling.* docuitque modo τὴν πολλὴν, modo πολλὴν sine articulo in hisce dici. Vid. eumd. III. 240. IV. c. 28. *J. F. R.*

7. Τῇ δὲ πρὸ τ̃ ἑορτῆς] *Caterum ante sollennitatem.* Non sufficit: nam & quum statim in praecedentibus di-

mo ejiciuntor ſordes, & avaritia, & lucri cupiditas & quae ſunt reliqua plerisque illorum familiaria. Cum vero munditias fecerint, ſacrificanto divitiarum datori Jovi, & largitori Mercurio, & magnifico Apollini. Deinde ſero veſpere legatur ipſis amicorum illud breviarium.

15. Diſtributione autem ex dignitate cujusque inſtituta ante ſolem occaſum amicis mittant. Qui vero deferunt, ne plures ſint tribus aut quatuor, & quidem fidiſſimi ſervorum jam ſenes. Inſcribatur autem in tabellam, quid ſit quod mittatur, & quantum, ne ambo ſuſpectos habeant eos, qui perferunt. Servi porro, uno quisque calice epoto recurrant: plus ne poſtulent. Eruditis dupla mittuntor omnia: aequum enim, illos eſſe duplicarios. Quae ſimul cum donis nunciantur, quam moderatiſſima ſunto & pauciſſima: odioſum autem nemo quidquam eadem mittito, nec quae mittuntur laudato. Diviti dives ne quid mittito, nec convivio ſui ordinis hominem dives excipito. Quae ad mittendum de-

ἐκ τ οἰκίας μικρολογία, ϗ φιλαργυρία, ϗ φιλοκερδία, ϗ ὅσα τοιαῦτα ἄλλα σύνοικα τοῖς πλείστοις αὐτῶν. ἐπειδὰν δὲ καθαρὰν τ οἰκίαν ἐξεργάσωνται, θυόντων Διὶ πλουτοδότῃ, ϗ Ἑρμῇ δώτορι ϗ Ἀπόλλωνι μεγαλοδώρῳ. εἶτα περὶ δείλην ὀψίαν, ἀναγιγνωσκέσθω μ σφίσι τὸ φιλικὸν ἐκεῖνο πινάκιον.

Καλανείμαντες δὲ αὐτοὶ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ πρὶν ἥλιον δῦναι, πεμπόντων τοῖς φίλοις. οἱ δὲ ἀποκομίζοντες, μὴ πλείους τριῶν ἢ τεττάρων, οἱ πιστόταλοι τ οἰκετῶν, ἤδη πρεσβύται. ἐγγραφάσθω δὲ ἐς γραμμάτιον ὅ, τι τὸ πεμπόμενον, ϗ ὅσον, ὡς μὴ ἀμφότεροι ὑποπτεύοιεν τοὺς ἀποκομίζοντας. αὐτοὶ δὲ οἱ οἰκέται, μίαν κύλικα ἑκάστοτε πιόντες, ἀποτρεχόντων· ἀπαιτούντων δὲ μηδὲν πλέον. τοῖς πεπαιδευμένοις διπλάσια πάντα πεμπέσθω· ἄξιον γ διμοιρίτας εἶναι. τὰ ὀπὶ τοῖς δώροις λεγόμενα, ὡς μειριώτατα, ϗ ὀλίγιστα ἔστω. [b] ἐπαχθὲς δὲ μηδεὶς [c] μηδὲν συνεπιστελλέτω, μηδὲ ἐπαινείτω τὰ πεμπόμενα. πλουσίοις πλουσίῳ μηδὲν πεμπέτω, μηδὲ ἑστιάτω Κρονίοις ὁ πλούσιος τ ἰσότιμον. τ εἰς τὸ πεμφθῆναι προ-

b Ἐπαχθὲς] Bene *Fl.* B1. & 2. P. Ἀπαχθὲς male *Ald. F. H.* V2. *Fr. S.* c Μηδὲν] Μηδὲ male *Fl.*

dixit πρὸ πολλοῦ τ ἑορτῆς, etiam notavit tempus ante ſollennitatem. Verte *caterum die ante Soll.* Nam clare diſtinguit inter longinquius & magis propinquum tempus. *F. G.*

25. Ἀποτρεχόντων] *Recurrunto*, ad domicilium ſcil. *F. G.*

27. Διμοιρίτας] Ἀπὸ τ διμοιρῶν τριτιατῶν ἡ μεταφορά. *F. G.*

Διμοιρίτας] *Brod.* Miſcell. T. 2. p. 484. ad hunc Luciani locum haec commentatur: „ *Ammian. Marcell.* „ L. 27. — *adhibitis ſemiermibus paucis, quos Dioc-* „ *mitas appellant*; milites vero διμοιρίτας *nuncupati*, „ *dupla ſtipendia merent*, ut docent nonnulli: *Aeliano* „ διμοιρίτης ϗ ἡμιολοχίτης ὁ ἄρχων τ ἡμιλόχου ϗ τ μοίρας. Lucianus: ἡμιμάτιον ἱφούσης διμοιρίτης ὤν. „ Rurſus in *Chronoſol.* — ἄξιον γ διμοιρίτας εἶναι. *Ar-* „ *rianus*: ϗ ἐπὶ τούτῳ διμοιρίτῃ Μακεδόνα, ϗ δικατάστατον, ὅτους ὀνομαζομένους λόχ τ μισθοφορᾶς, ὧν τινα μείονα ἢ τὰ διμοιρίτα, πλείονα δὲ τ ἡ τιμὴ στρατευμάτων ἱφίστη. *Curtius* L. V. Itaque delectis equitum „ 6. millibus, trecentos, quos Dimichas appellant, „ adjungit. Dorſo hi graviora arma portabant: ce- „ terum equis vehebantur; cum res locusque poſce- „ ret, pedeſtris acies erat. Neſcio an hic Dimoiritas, „ aut Diocmitas legere audeamus: tametſi *Ammianus* „ hos nullis pene armis inſtructos fuiſſe, literis man- „ det". Sed in *Curtio* recte jam *Dimachas* editum, qui & ἄμιπποι Graecis dicuntur, aliique ſunt quam hic διμοιρίται. In *Ammiano* vero priore loco Diogmitae legendum, ex *Salmaſio* monuit *Freinshem.* ad *Curt.* V. c. 13. §. 8. Habuimus διμοιρίτας ap. Lucian. ter, quater, & *Suid.* ac Scholiaſt. quoque exponunt, quem vid. ad *Dial. Meretr.* IX. verſus fin. ita ut rem nimis notam putem, quam ut multa addam. Origo eſt a διμοιρία. Ita διμοιρίας λαμβάνειν, *duas praedae partes accipere*, *Dionyſ. Halic.* VIII. p. m. 544. fin. *J. F. R.*

29. Ἐπαχθὲς] Sic recte ſcribitur in *Fl.* Ba. & P. In reliquis prave ἐπαχθὸς. *M. du S.*

προχειριζέντων, φυλαττέσθω μηδὲν, μηδὲ μετάνοια εἰσίτω ὅτι τῇ δωρεᾷ· εἴ τις πέρυσιν ἀποδημῶν, δι' αὐτὸ ἄμοιρος κατέστη, ἀπολαμβανέτω κἀκεῖνα. Ἀργυρίων δὲ οἱ πλούσιοι καὶ χρέα ὑπὲρ τῶν φίλων τῶν πενήτων, καὶ τὸ ἐνοίκιον, οἵ τινες ἂν καὶ τοῦτο ὀφείλοιεν, καταβαλεῖν μὴ ἔχωσι· καὶ ὅλως, πρὸ πολλοῦ μελέτω αὐτοῖς εἰδέναι ὅτου μάλιστα δέονται.

promta fuerint, eorum nihil ſervator; neque poenitentia muneris ſubeat. Si quis ſuperiore anno abſens ea re expers liberalitatis fuerit, etiam iſta accipito. Aes etiam alienum divites pro amicis pauperibus ſolvunto, atque habitationis mercedem, ſi qui eorum hanc etiam debitam ſolvere non poſſint. Atque in univerſum diu ante hoc ipſis curae ſit, uti ſciant, qua re maxime indigeant.

Ἀπέστω δὲ καὶ τῶν λαμβανόντων μεμψιμοιρία, καὶ τὸ πεμφθὲν ὁποῖόν ἂν ᾖ, μέγα δοκείτω. οἶνος ἀμφορεὺς, ἢ λαγὼς, ἢ ὄρνις πίων, Κρονίων δῶρον μὴ δοκείτω· μηδὲ τὰς Κρονικὰς δωρεὰς εἰς γέλωτα φερέτωσαν. ἀντιπεμπέτω δὲ ὁ πένης τῷ πλουσίῳ, ὁ μὲν πεπαιδευμένος, βιβλίον τῶν παλαιῶν, εἴ τι εὔφημον, καὶ συμπόσιον[a] ἢ, ἢ αὐτοῦ σύγγραμμα, ὁποῖον ἂν δύνηται, καὶ τοῦτο λαμβανέτω ὁ πλούσιος πάνυ φαιδρῷ τῷ προσώπῳ, καὶ λαβὼν, ἀναγιγνωσκέτω εὐθύς· ἢν δὲ ἀποθῇ, ἢ ἀποῤῥίψῃ, ἴστω τὴν ἅρπης ἀπειλὴν ἔνοχος ὢν, κἂν πέμψῃ

16. Abeſto autem ab accipientibus etiam ingrata querela, & quidquid fuerit quod miſſum erit, magnum videatur. Vini amphora, aut lepus, aut gallina pinguis, Saturnalicium munus ne habetor. Neque munera Saturnalicia in riſum vertunto. Diviti viciſſim mittat pauper eruditus librum antiquum, ſi quis ſit boni ominis, aut convivio aptus; aut ſuum ipſius ſcriptum, qualecumque potuerit: idque accipiat dives hilari omnino vultu, & acceptum ſtatim legat; quod ſi repoſuerit aut abjecerit, ſciat falcis ſe minis obnoxium, etiamſi quantum opor-

[a] ἢ, ἢ] Deeſt poſterius ἢ in *Fl.* Adeſt recte in cett. In αὐτοῦ autem conſpirant omnes.

50. Αὐτοῦ] In omnibus noſtris libris erat αὐτοῦ, quod ſedulo ſic mutavimus. *M. du S.*

66. Τὸ στοιχεῖον ἑξάκτου] Vid. & Λεξ. c. 4. & Ἀλ. c. 9. Haec ratio temporis obſervandi ante horas inventas, qua de re eruditiſſimam, ſed prolixiorem, quam ut hic inſeratur, *Salmaſii* diſſertationem vid. in *Plin. Ex.* a. p. 445. ad 463. Hanc autem temporis indicationem reſpondere putat Romanorum V. vel VI. hoc eſt undecimae noſtrae, vel ipſi meridiei; qua hora convivia tempeſtiva agitari ſolita, ut moris erat diebus feſtis ac ſolemnibus, *Juvenal.*

— *Quamvis ſolida hora ſuperſit*
Ad ſextam.

Terullianus. in Apol. *Saturnalibus non lavor diluculo, ſed honeſta & ſalubri hora.* Putat tamen nullam horam diei menſe Decembri, quo Saturnalia celebrabantur, ſex pedes habuiſſe; & μετριοπαθῶς ad rationem Atticam tempus illud a Luciano hic accommodatum. 457. a. A. Variae autem erant caenae horae; ea vulgata fuiſſe videtur, quae decem pedum ſigno notabatur. V. *Poll.* VI. 8. Haec ergo ſolita maturior, ut in feſto lautitiis deliciisque Sacro. Ut contra cum XX. pedum in fabula Eubuli apud Athen. mentio eſt, ab avaro dictum puta; conſule, ſi lubet, *Caſaub.* ad Ath. 425. *M. du S.*

Τὸ στοιχεῖον ἑξάκτου] Quid ſit στοιχεῖον *Pollucis* verbis dicamus 6, 44. Τῇ σκιᾷ δ' ἐπεκμαίροντο καιρὸν ἐπὶ τὸ δεῖπνον ὁδοῦ, ἣν ὁ στοιχεῖον ἐκάλουν. Itaque non gnomon, ſed ipſa gnomonis, quidquid ſit, quod vice gnomonis fungitur, umbra, στοιχεῖον eſt. Quae ad hunc ipſum locum *Kuhnius*; quae ad Athenae. 6, 10. *Caſaubonus*, ex Schol. ad *Ariſtoph.* Ἐκκλησ. 647. & comicorum apud Athenaeum fragmentis; quae *Salmaſ.* Exerc. Plin. p. 446. ſeqq. de umbrarum illa dimenſione diſputant, ſi bene perpenderis, ad haec duo quaſi capita referri poſſunt: I. antiquiſſimis temporibus ſuae cujusque umbrae dimenſio fuiſſe illi videtur pro temporis indicio: qua in re, ne de climatum diverſitate dicamus, ad anni etiam tempeſtatem reſpiciendum fuiſſe, quis non videt? cum hibernae umbrae meridianae ad aeſtivas per Italiam Graeciamque in gnomone Palladii ſe habeant ut IX. ad 11; initium autem & finis diei in iisdem regionibus eodemque gnomone, hiberni, umbram habeat pedum XXIX, aeſtivi modo XXIV. Vagam admodum hanc computandi rationem fuiſſe, haec ipſa res, & ſtaturae i. e. gnomonis, ac pedum cujusque i. e. menſurae diverſitas, ſatis oſtendit: ubi tamen illud non negligendum, longioris hominis longio-

oportebat miserit. Alii vero corollas, aut turis micas mittunto. Si vero pauper vestem, aut argentum, aut aurum ultra facultates miserit diviti, quod missum erit publicum esto, venditumque thesauro Saturni infertor: pauper vero postridie ejus diei plagas a divite accipito ferula in manus impacta, non pauciores quam quinquaginta supra ducentas.

ὅσα ἐχρῆν. οἱ δὲ ἄλλοι, οἱ μὲ στεφάνους, οἱ δὲ λιβανωτῦ χόνδρους σεμπόντων. ἢν δὲ πένης ἐσθῆτα, ἢ ἄργυρον, ἢ χρυσὸν ὑπὲρ τὴ δύναμιν πέμψῃ πλουσίῳ, τὸ μὲ σταλὲν ἔστω δημόσιον, ὁ καταπραθὲν ἐμβαλέσθω εἰς τ θησαυρὸν τῦ Κρόνυ· ὁ δὲ πένης ἐς τ ὑστεραίαν πληγὰς ὑπὸ τῦ πλουσίυ λαμβανέτω τῷ νάρθηκι εἰς τὰς χεῖρας, ὄχι ἐλάττυς διακοσίων καὶ πεντήκοντα.

LEGES CONVIVALES.

17. Lavandi tempus, cum sex pedum umbra fuerit. Ante balneum nuces sunto & tali. Quo quisque forte delatus fuerit, ibi accumbito. Dignitas vel genus vel divitiae parum ad jus prius capiendi cibi conferunto. De vino eodem omnes bibunto: nec obtentui esto diviti vel ventriculi vel capitis dolor, ut solus ea caussa de meliori bibat. Carnium distributio aequaliter fiat per omnes: ministri ad gratiam nihil cuiquam faciunto: sed neque cunctantor, neque, quoad ipsis videtur, praetermittant

NOMOI ΣΥΜΠΟΤΙΚΟΙ.

Λύεσθω μὲ ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ἢ. τὰ δὲ πρὸ τῦ λυτρῦ, κάρυα, καὶ πεσσοὶ ἔστωσαν. καθαιρείσθω ὅπυ ἂν τύχοι ἕκαστος, ἀξίωμα, ἢ γένος, ἢ πλῦτος, ὀλίγον συντελείτω ἐς [b] προνομὴν. οἶνυ τῦ αὐτῦ πίνειν ἅπασιν. μηδ' ἔστω πρόφασις τῷ πλυσίῳ, ἢ στομάχυ ἢ κεφαλῆς ὀδύνη, ὡς μόνος δὶ αὐτὸς πίνειν τῦ κρείττονος. μοῖρα κρεῶν, καὶ ἴσον ἅπασιν· οἱ διάκονοι πρὸς χάριν μηδενὶ μηδέν. ἀλλὰ μηδὲ βραδυνέτωσαν, μηδὲ [c] ὑπερπεμπέτωσαν, ἕως ἂν

[b] Προνομὴν] Προσομίαν *Pell.* [c] Παρεπιμπέτωσαν] Παρεπιμπίστωσαν *Fl.*

66. Ὁπόταν τὸ στοιχεῖον ἐξάπυν ἢ] Τὴν λύσιν δ' αὐτῶν τῦ ἡλίυ τ σωμάτων διεγραφόμην λέγω σκιάν, ὅτυ δ' αὐτὴν στοιχεῖον ἐκάλυν. *V.*

giores plerumque esse pedes &c. II. Inventis solariis paullo operosioribus, de quorum aetate in primis copiosus est *Salmasius*, etiam illa pedum ratio fuit expeditior, & lineis quibusdam atque signis in ipsa machinatione sciotherica designata. Qualis in usu fuerit Palladii aetate, sub singulis mensibus operis sui ipse adnotavit; ac diserte admodum explicavit *Aldus* in praefatione ad scriptores R. R., quae in nostra editione locum octavum occupat. Haec qui cogitabit, non mirabitur, tempus coenae in locis comicorum, quibus a pedibus umbrae illam designant, fluctuare intra pedes VI. & XX. Quod si horis responderent pedes, sequeretur quod oppido absurdum est, alios quatuordecim horis maturius, vel serius aliis coenasse. Sed tempestatum anni, ipsorum praesertim gnomonum, diversitas, pedum discrimen vel majus admittit. Add. supra *Ornq.* c. 9. *J.M.G.*

70. Προνομὴν] I. e. προσμίαν. Vett. Codd. consulendi. *F.G.*

Προνομὴν] Mallem προνομίαν *praerogativam*, cum *Pell.* quam προνομὴν, *praedam*, *pabulationem*. *J.F.R.*

74. Μοῖρα] Videtur hic aliqua vox excidisse. *M. du S.*

76. Παρεπιμπέτωσαν] Προπιμπέτωσαν legisse videtur Interpres. Sed τὸ παρεπιμπέτωσαν rectum est. Infra c. 22. καὶ μὴ τ ἰμφορεῖς τ ὄψων. &c. *F.G.*

Παρεπιμπέτωσαν] Locus difficilior est. De ferculis est sermo, quae a servo circumferebantur, quo suam quisque ordine partem sumerent, in eo duplex, si dolo malo ageretur, fraus fieri poterat; una, si serius ad pauperem devenirent, altera, si ab eo festinantius sese proriperent. Utrique caveatur hac lege oportet. sed quo pacto efficies ut id ex verbis quae libri nostri hic exhibent, elicias? Si vulgatam scripturam sequaris, μὴ ὑπερπεμπέτωσαν, idem ferme erit, quod jam expressum est per μὴ βραδυνέτωσαν. Et sic quidem cavetur ne cuiquam nimis diu faventes famuli fercula circumferentes adstent, quo fieret ut eis major quam caeteris aut portio aut delectus saltem esset. Eumque sensum verba sequentia admittunt, cum additur, ἕως ἂν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα καὶ ἀποφέρειν. Hoc enim valet, ὑπερπέμπειν, *comitor*, *adsto*, &c. Vid. Ἔρρ. c. 72. Διακονέσθω δὲ ἀξιῶ παράσιτον τι τ ἀνωγαίων, καὶ ὅ τι παρεπίμψει ἐς τὸ λοιπὸν τῦ βίυ. Adde Εὐχ. c. 1. παρεπίμψω χειραγωγῶν. & Διπν. c. 1. ubi ventus dicitur παρεπίμπειν τὸν πλοῦν. Rursus si *Fl.* Editionis scripturam perpendas, alia prorsus ratio incunda tibi erit.

ἐν αὐτοῖς δοκῇ, ὁπόσα χρὴ ἀποφέρειν. μηδὲ τῷ μὲ μεγάλα, τῷ δὲ κομιδῇ μικρὰ προσπιθέσθω· μηδὲ τῷ μὲ ὁ μηρὸς, τῷ δὲ ἡ γνάθος συὸς, ἀλλ' ἰσότης ὅπι πᾶσιν.

Οἰνοχόος ὀξὺ δεδορκέτω ἐκ προσώπης ἐς ἕκαστον, καὶ ἔλαφον ἐς τὸ δεσπότιλω, καὶ ἐπ' ὀξύτερον ἐπακηέτω. καὶ κύλικες παντοῖαι, καὶ ἐξέστω παρέχειν ἢν τις ἐθέλῃ, φιλοσησίαν. [a] πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλησίω. μηδὲ ἐπάναγκες ἔστω πίνειν, ἢν τις μὴ δύνηται. εἰς τὸ [b] συμπόσιον μήτε ὀρχηστὴν, μήτε κιθαριστὴν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοντα. [c] ἐξέστω. ἢν τις ἐθέλῃ, σκώμματος, [d] καὶ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον ὅπι πᾶσι. [e] πεπευέτωσαν [f] ὅπι χαρύων· ἢν τις ἐπ' ἀργυρίῳ πεπεύσῃ, ἄσιτος ἐς τὴν ὑστεραίαν ἔστω. καὶ μενέτω καὶ ἀπίτω ἕκαστος, ὁπόταν βούληται. ἐπὰν δὲ τοὺς οἰκέτας ὁ πλούσιος εὐωχῇ, ἀφικνουμένων καὶ οἱ φίλοι σὺν αὐτῷ. τοὺς νόμους τούτους ἕκαστον τὴν πλουσίων ἐγγράψαντα ἐς χαλκῆν σφαῖραν, ἔχειν ἐν μεσαιτάτῳ τὴν αὐλῆς, καὶ ἀναγιγνώσκειν. καὶ εἰδέναι δεῖ ὅτι ἔστ' ἂν αὐτὴ ἡ σφαῖρα μένῃ, ἤτε λιμὸς, [g] ἤτε λοιμὸς, ἤτε πυρκαϊὰ, ἤτε ἄλλο χαλεπὸν

ac differant quae ferenda ſunt. Neque huic magna, alii vero oppido parva apponuntor, neque uni femur, alteri vero maxilla ſuis: ſed aequalitas eſto in omnibus.

18. Pincerna acutum cernito *velut* de ſpecula in unumquemque, & minus in dominum: & acutius etiam audito. Sunto varii generis calices. Jus eſto propinare ſi quis velit, amicitiae poculum. Propinanto omnes omnibus ſi voluerint, etiam ante divitem. Neque neceſſe ſit bibere, ſi quis non poſſit. Saltatorem aut citharistam tironem in convivium ne adducito. Dicti jocoſi ſi quis velit jus eſto: modus, quod nemini doleat. Super omnia alea de nucibus ludunto: ſi quis pecuniam luſerit, poſtridie eſurito. Maneat unusquisque & abeat quando lubitum ei fuerit. Si vero ſervos convivio excipiet dominus, etiam amici cum illo miniſtranto. Haſce leges unusquisque dives inſcriptas in pila aerea, in media aula habeto, atque legito. Sciendum eſt, quam diu ea pila manſerit, neque famem, neque peſtilentiam, neque incendium, neque aliud quidquam mali in eam

a Πάντες] Sic Edd. omnes. Πάντες *Gron.* b Συμπόσιον] *Fl.* punctum ponit poſt συμπ. c Ἐξέστω &c.] Varie haec & ſeqq. interpunguntur. Vid. nott. d Καὶ] Omittit *Fl.* e Πεπευέτωσαν] Πεπευσάσθωσαν *Fl.* f Ἐπὶ χαρύων] An χαρύοις; ut mox ἐπ' ἀργυρίῳ; vid. addenda. g Οὔτε λιμὸς] Omiſſa haec duo in *Fl.*

98. Μεσαιτάτῳ] Μέσῃ ἐ ὐψηλῇ. *G.*

προπίμπομαι enim non eſt *comitor*, &c. ſed *rejicio, amando* &c. Vide locum ea de re apud Noſtrum luculentum Ἐτ. Δ. XII. ubi meretrix amaſio inter alia amoris ſui ſigna hoc profert; οἶσθα ὅτως ἰρασὰς παραπεμψάμην, &c. Μηδὲ προπιμπέτωσαν itaque erit, *neve tam cito praetereunto*, & ſic opponitur τῷ, μηδὲ βραδυνέτωσαν, non ut idem ſignificans adjungatur. Tibi, Lector, rem in medio relinquo. Ego poſteriori ſententiae magis faveo. Confer autem locum hunc omnino cum iis quae N°. 22. invenies, & N°. 32. De ἐπέστω χρὴ ἀποφέρειν vid. Συμπ. c. 38. *M. du S.*

82. Καὶ ἐπ' ὀξύτερον] Legend. videtur, καὶ ἔτι ὀξύτερον ἀκουέτω· τὸ ἐπ' ὀξύτερον non placet. *F.G.*

85. Πάντες πᾶσι προπινέτωσαν, ἢν ἐθέλωσι, προπιόντες τῷ πλησίω.] An non ſcripſit auctor, πάντες πᾶσι? Nam illud confuſionem inducit. Sed videtur velle dare pauperibus privilegium, ut ſi velint, primi invadere poſſint calices, ſed & remittere id poſſint. Utique πάντες non opponuntur πλησίῳ, quod huc requiri videtur. *J.G.*

Πάντες] Cl. *Gronovii* conjecturam in textum recipere viſum eſt, quamvis omnes libri Noſtri πάντες habeant. *M. du S.*

Πάντες] *Gronovianum* πάντες *Solan.* recepit. Nihil contra nitor; ſine auctoritate tamen non audeo contextum immutare. *J. F. R.*

86. Προπιόντες] *Eraſmus* videtur legiſſe προπιόντος, dum vertit: *ubi praebiberit dives.* Sed vix poteſt locum habere; nam ſi vel pauperibus, vel omnibus ſine diſcrimine licet bibendo praeire, quomodo jam eodem ſpiritu addi poterit, divites praebibere debere? *J. F. R.*

Ibid. Ἐπάναγκες] Sic ſolent Graeci. Sic etiam uſurpatur haec vox *Act.* XV. 28. *M. du S.*

89. Ἐξέ-

eam domum illis ingreſſurum. Sed ſiquando (quod quidem abſit) deſtruatur, quid illis eventurum ſit, abominamur.

ὐδὲν εἴσεισιν εἰς τ᾽ οἰκίαν αὐτοῖς. ἢν δέ ποθε (ὅπερ μὴ γένοιτο) καθαιρεθῇ, ἀποτρόπαιον ϛοῖα πείσον).

EPISTOLAE SATURNALES.

EGO SATURNO SALUTEM.

19. EQuidem jam prius tibi literis demonſtravi, quo loco eſſem, & ut prae paupertate in periculo verſarer, ne ſolus ſim expers ejus quam denunciaſti ſolennitatis: adjeceram etiam, probe commemini, vehementer eſſe rationi adverſum, alios noſtrum opibus deliciisque adfluere, neque quidquam de his quae habent impertiri tenuioribus; alios autem enecari fame: idque inſtantibus Saturnalibus. Quando quidem vero nihil mihi tum reſcripſiſti; faciendum putavi, ut iterum de iisdem rebus te admonerem. Decebat enim te, Saturne optime, ſublata *prius* illa inaequalitate, bonis in medio omnium poſitis, deinde imperare dies feſtos. Ut vero nunc habemus, formica *aliquis eſt*, aut camemi-

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΚΡΟΝΙΚΑΙ.

ΕΓΩ ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΕΓεγράφειν μὲ ἤδη σοι ϗ πρότερον, δηλῶν ἐν οἷς εἴην, ϗ ὡς ὑπὸ πενίας κινδυνεύοιμι μόνος ἄμοιρος εἶναι τ᾽ ἑορτῆς, ἣν ἐπήγγελκας, ἔτι ϗ τοῦτο προσθεὶς (μέμνημαι γάρ) ἀλογώτατον εἶναι, τοὺς μὲ ἡμᾶς ὑπερπλουτεῖν, ϗ τρυφᾶν, ϗ κοινωνοῦντας ὧν ἔχουσι τοῖς πενεστέροις, τοὺς δὲ λιμῷ ἀφανθείρεσθ᾽ ϗ ταῦτα, Κρονίων ἐνεστώτων. ἐπεὶ δέ μοι τότε οὐδὲν ἀντεπέστειλας, ἡγησάμην δεῖν αὖθις ἀναμνῆσαί σε τ᾽ αὐτῶν. ἐχρῆν γάρ σε, ὦ ἄριστε Κρόνε, τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελόντα, ϗ τὰ ἀγαθὰ ἐς τὸ μέσον ἅπασιν καταθέντα, ἔπειτα κελεύειν ἑορτάζειν. [a] ὡς δὲ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ [b] ἢ κάμη-

[a] Ὡς δὲ] Sic *Fl. Ald. J. H. B1. P.* Ὡς ϗ *S.* [b] Ἢ] Ita, ut *Jenſius* voluit, eſt in *Fl.* L. & *Coll.* at reliquae ἡ habebant.

19. [*] Μύρμηξ ἢ κάμηλος] Ἐπὶ τῶν μικροῖς μεγαλαυχουμένων ἡ παροιμία. *V.*

[*] Μύρμηξ ἢ] In Edit. haec ad verba ὡς δὲ νῦν ἔχομεν relata legebantur, quod tamen & ſic in V. fuiſſe ſuſpicor, quum varietatem non adnotarit Noſter. *J. F. R.*

89. Ἐξέστω] An ſic legend. σκάπτειν ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, ϗ σκάμματος μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον. *F. G.*

Ἐξέστω] *Fl.* ſic dividit: Μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν. ἄρτι μανθάνοιμι ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος μέτρον ἔστω. τὸ ἄλυπον ἐπὶ πᾶσι πιττεύεσθαι &c. *B1.* vero: εἰς τὸ συμπόσιον μήτε ὀρχεῖσθαι μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ. σκάμματος ϵ μέτρον ἔστω, τὸ ἄλυπον. ἐπὶ πᾶσι πιττευόμενον &c. *Junt.* autem ſic: εἰς τὸ συμπόσιον. μήτε ὀρχεῖσθαι, μήτε κιθαρίζειν αὐτοὺς ἄγειν ἄρτι μανθάνοιμι. ἐξέστω, ἢν τις ἐθέλῃ, σκάμματος. ϗ μέτρον ἔστω τὸ ἄλυπον, cum qua *Par.* fere conſentit. *Solanus* diſtinctionem *Juntinae* mutavit. *Geſnerus* aliter: hunc igitur quantum poſſumus ſequemur, ut Latinis Graeca reſpondeant. *J. F. R.*

1. Οὔτε λοιμὸς] Obverſabatur menti ſcribentis haec Luciani Amuletum Alexandri, de quo legiſti illic c. 36. *M. du S.*

7. Ἐν οἷς εἶεν] Recte vertitur: *in quo ſtatu eſſem. Diod. Sicul.* XIV. c. 48. f. Καὶ τὰ μὲ περὶ Διονύσιον ὡς τούτοις ἦν. Iterum ib. c. 71. f. ac frequenter alibi. Et ita in *Epiſt. ad Philip.* IV. 11. ἔμαθον, ὡς οἷς εἰμι αὐτάρκης εἶναι. Ubi *L. Bos* & haec Luciani verba addit. Noſter ſupra *Peregr.* c. 16. ὡς ἅπασιν ἀφθόνοις ἦν. *J. F. R.*

16. Τὸ ἄνισον τοῦτο ἀφελ.] Spectavit hanc aequationem Plato, & ante eum Lycurgus inſtituit. *Cic.* L. III. offic. *G. C.*

19. Ὡς ϵ νῦν] Legendum forſ. ὡς δὲ νῦν. Edit. *Baſil.* ὡς δὲ habet. *F. G.* Adſentirer, ſi libri addicerent.

μηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. μᾶλλον δὲ τραγικὸν κοθορνίῳ ἐνόησον, θατέρῳ μὲν τοῖν ποδοῖν ἐφ' ὑψηλῆ βεβηκότα, [a] οἷάν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται· ὁ δ' ἕτερος ἀνυπόδετος ἕψω. εἰ τοίνυν βαδίζοι οὕτως ἔχων, ὁρᾷς ὅτι ἀναγκαῖον αὐτῷ, ἄρτι μὲν ὑψηλῷ, ἄρτι δὲ ταπεινῷ γενέσθαι, καθ' ὁπότερον ἂν πόδα προβαίνῃ; τοσοῦτον καὶν τῷ βίῳ ἡμῖν τὸ ἄνισον. οἱ μὲν κοθορνούμενοι [b] ἐμβάται, ὑπὸ τύχης χορηγούσης, ἐντραγῳδοῦσιν ἡμῖν· οἱ πολλοὶ δὲ σεσηρόσι χαμαὶ βαδίζομεν, δυνάμενοι ἂν, εὖ ἴσθι, μὴ χεῖρον αὐτοῖς κοθορνεῖσθαι, καὶ ὑψαίρειν, εἴ τις καὶ ἡμᾶς ἐνεσκεύασε πλησίον ἐκείνοις.

cum mihi actorem cogita, altero quidem pede alte calceatum, quales sunt cothurni tragici: alter vero *ejus* pes discalceatus sit. Si jam eo habitu ingrediatur, vides necesse illi esse, ut modo excelsus sit, modo humilis, prout hoc vel illo pede procedat. Tanta etiam est in vita nostra inaequalitas. Alii induti cothurnis a fortuna suppeditatis, tragico nos fastu conculcant. Nos autem vulgus pedibus & humi ingredimur, qui possemus, bene noris, non deterius illis agere, & gradum grandire, si quis nos etiam similiter atque illos instruat.

Καίτοι ἀκούω τῶν ποιητῶν λεγόντων, ὡς τὸ παλαιὸν, ὅτε τοιαῦτα ἦν τοῖς ἀνθρώποις τὰ πράγματα, σοῦ ἔτι μοναρχοῦντος. ἀλλ' ἡ μὲν γῆ ἄσπορος καὶ ἀνήροτος ἔφερεν αὐτοῖς τὰ ἀγαθὰ, δεῖπνον ἕτοιμον ἑκάστῳ εἰς κόρον· πόλαμοι δὲ, οἱ μὲν οἶνον, οἱ δὲ γάλα, εἰσὶ δὲ οἳ καὶ μέλι ἔρρεον. τὸ δὲ μέγιστον,

20. Quamquam audio poëtas dicere, olim non sic fuisse res hominum, te adhuc rerum potiente: sed tellurem sine semine atque aratro genuisse ipsis bona, paratas unicuique ad satietatem usque epulas. Fluvios autem vino partim, partim lacte fluxisse: fuisse etiam, qui melle. Quod vero ma-

a Οἷον] Sic *Fl. Ald. Fr. B1. & 2. H. P. S.* Οἷά εἰσιν *J. & V2.* b Ἐμβάται] Edd. comma ante h. v. habent quod sustulit *Solan.* Sed innumera & ego sustuli, quod ubique monere, supervacuum.

23. Ἐμβάται] Τὰ ξύλα ἃ ἐμβάλλουσιν ὑπὸ τοὺς πόδας, ἵνα φανῶσι μακρότεροι. *V.*

bitest tamen vel sine iis ita legi, quia perfacilis est in hisce & solemnis permutatio, & sine necessitate etiam mox bis δὲ rursum consequitur; verumtamen, cum usitatissimum sit Nostro, in narrando sic δὲ connectere, nil audeo mutare. Sic infra c. 23. ἑστὼν δὲ, εἰ δὲ — ἐμοῖς δὲ. Deinde ibid. τὸ κύπελλον δὲ — τὸ τῶν δὲ — μᾶλλον δὲ. Et singulis fere Dialogis. *J.F.R.*

Ὡς ὁ νῦν ἔχομεν, μύρμηξ ἡ κάμηλος, ὡς ἡ παροιμία φησί. &c.] Queritur hic Pauper, quod tam male divisa sint inter homines bona, ut, dum alii opibus affluunt, alii omnino carent: rem autem hanc ita esse comparatam, ac si quis altero pede cothurnatus, altero plane non calceatus, nunc valde procerus, nunc humillimus videatur. Ad id utitur proverbio μύρμηξ ἡ κάμηλος. sic namque in omnibus editionibus legitur, nec aliter ab paroemiographis adduci istud video, & quidem ex hoc Luciani loco. Ego vero nullus dubito, quin proverbium genuinum sit, Μύρμηξ ἢ κάμηλος, atque ita demum recte potest proverbialiter adhiberi de rebus maxime inaequalibus. Quae enim ἀνισότερα, quam formica & camelus? Id ergo Lucianus noster, sive Pauper, ait, Si universum humanum genus respicias, & in eo pauperes ac divites, videre te vel μύρμηκας, vel καμήλους, putes: tanta est inter universos conditionis & fortunarum inaequalitas. *J.J.*

Ibid. Μύρμηξ ἡ κάμηλος] Dicitur hoc proverbium de vehementer inaequalibus. *G.C.*

Ibid. Ἡ] Cl. *Jensii* emendationem confirmant L. *Coll.* & *Fl.* In reliquis impressis prave legitur ὡ. *M. du S.*

Μύρμηξ ἡ κάμηλος] Plus certe salis inest, si jam cum Cl. *Jensio* ἢ legis. Immo quum comparatio instituitur inter inaequalia, ἢ requiritur, ut sensus sit, *modo formica, modo camelus*; & sic plane respondebit sequenti, *modo excelsus, modo humilis.* Quare ἡ vel invitis Codd. & Edd. recepissem. Sed quum tres libros habeamus ita exhibentes, tanto magis certissimae *Jensii* conjecturae obsecundandum; quae eo melior, si nullam vidit Edd. sic habere; nam *Fl.* omnino habet illud ἢ, quam non videtur inspexisse, quum tamen alibi consuluerit. *J.F.R.*

22. Οἷά] Sic recte *Ven.* 2. ut N°. 24. ne te longius amandem. In reliquis Impressis εἶον. *M. du S.*

Οἷόν εἰσιν οἱ τραγικοὶ ἐμβάται] Nondum recipio *Ve-*

maximum ; illos ipsos homines ajunt fuisse aureos , paupertatem vero neç omnino ad illos accessisse. At nos contra ea ipsi quidem vix plumbum videamur merito , aut si quid illo vilius : victus autem cum labore plerisque contingit : caeterum paupertas , & consilii inopia , & desperatio , & illud *hei mihi !* & , *unde nanciscar ?* & , *heu fortunam !* talia apud nos quidem pauperes plurima. Ac minus ea indigne , bene noris , ferremus , nisi divites in tanta esse felicitate videremus : qui tantum cum aurum atque argentum incluserint , vestes autem quot ? habeant , mancipiaque & currus , & vicos totos , & agros , & magnam quidem vim singulorum possideant ; tantum abest ut eorum quidquam nobis impertiant , ut neque adspicere de plebe homines dignentur.

αὐτὸς ἐκείνους φασὶ τοὺς ἀνθρώπους χρυσοῦς εἶναι , πενίαν δὲ μηδὲ τὸ παράπαν αὐτοῖς πλησιάζειν. ἡμεῖς δὲ αὐτοὶ μὲ οὐδὲ μόλιβδον ἂν εἰκότως δοκοίημεν , ἀλλ' ἔτι καὶ τούτου ἀτιμότεροι · ἡ τροφὴ δὲ μὴ πόνων τοῖς πλείστοις , ἡ πενία δὲ , καὶ ἀπορία , καὶ ἀμηχανία , καὶ τὸ , οἴμοι , καὶ τὸ , πόθεν ἄν μοι γένοιτο , καὶ , ὦ τῆς τύχης , πολλὰ τοιαῦτα παρὰ γοῦν ἡμῖν τοῖς πένησι καὶ πλέον ἂν , εὖ ἴσθι , ἡμάρτανεν ἂν ἐπ' αὐτοῖς , εἰ μὴ τοὺς πλησίους ἑωρῶμεν τοσαύτην εὐδαιμονίαν συνόντας , οἱ τοσοῦτον μὲ χρυσὸν , τοσοῦτον δὲ ἄργυρον ἐγκλείσαντες , ἐσθῆτας δὲ ὅσας ἔχουσιν , ἀνδράποδα δὲ , καὶ ζεύγη , καὶ συνοικίας , καὶ ἀγρούς · πάμπολλα δὲ ταῦτα ἕκαστα κεκτημένοι , οὐχ ὅπως μετέδοσαν ἡμῖν πώποτε αὐτῶν , ἀλλ' οὐδὲ προσβλέπειν τοὺς πολλοὺς ἀξιοῦσι.

21. Ista nos praesertim , Saturne , angunt , & intolerabile arbitramur ; istum quidem jacentem in purpura tot in bonis

Ταῦτα ἡμᾶς μάλιστα ἀποκνίγει , ὦ Κρόνε , καὶ ἀφόρητον ἡγούμεθα τὸ πρᾶγμα · τὸν μὲ ἐφ' ἁλουργίδων κατακείμενον , τοσούτοις ἀγαθοῖς

c Τούτου] Τούτων P. At prius recte Fl. J. ac cett. Omittit negationem Fl.

d Γοῦν] Nihil variet. inveniri addidit Solan. e Οὐ] Omittit negationem Fl.

62. Ἐφ' ἁλουργίδων] Περφυρῶν χλαμύδων, V.

Venetarum οἷοί εἰσιν , licet τραγικοὶ sequatur. Supra *Jov. Conf.* c. 18. med. οἷον ἀνδροφόνους. Sed nemo dubitat, quin adverbii vice saepissime fungatur. Verum quia infra c. 24. οἷοί εἰσιν omnes praeferunt, possit & hic ita legi. *Solan.* ἰμβάδας corrigit : ego nondum ; nam & mox rursus ὑποδημάτων ἰμβάτας. Conf. supra *Adv. Indoct.* c. 6. f. Et *Jov. Trag.* c. 41. ubi tamen male in textu operae dedere τοὺς ἰμβάδας pro ἰμβάτας , & ibid. in nota ad Schol. male οἱ ἰμβάται, pro οἱ. *J.F.R.*

24. Ἀνυπόδητος] Sic hic omnes libri Nostri. Vid. *Or.* c. 16. *M. du S.* Sed ἀνυπόδητος *Lyss.* p. m. 511. *J.F.R.*

36. Οὐ τοιαῦτα &c.] *Hesiod.* Ἔργ. 116. *M. du S.*

38. Ἄστρων &c.] *Hom.* Od. I. 109. *M. du S.* Sed alia & ibi constructione *Homerus* , nempe ἄστρα δὲ ἐπιπρὸ πάντα φύονται. At solere Nostrum haec mutare, vid. supra ad c. 7. Et φύω ita recte transitive construitur. *Long. Past.* III. p. 103. Ed. *Moll.* τοῦτο τὸ μῆλον ἴφυσεν ἄρα. Noster supra *Icarom.* c. 28. φύει πώγωνα , *alit barbam.* Et ipse *Hom.* Odyss. H. 119. Ζεφύρῳ πνείοντα τὰ μὲ φύει , *Zephyrus spirans haec crescere facit.* *J.F.R.*

42. Χρυσοῦς εἶναι] *Hesiod.* Ἔργ. 109. Primo observa εἶναι de praeterito hic usurpari. Deinde memento, quid ad cap. 7. notatum sit. *M. du S.*

46. Τούτου] Ed. P. mutavit hanc vocem fecitque τούτων. *M. du S.*

50. Παρὰ γοῦν] Forsan γε maluit *Solan.* Sed satis potest vulgatum stare , pro *certe quidem* acceptum, quo sensu frequenter, poni satis docuit *Budd.* in Comment. p. 475. Conf. mox c. seq. ἄρτων γοῦν. *J.F.R.*

54. Ὅσας ἔχουσιν] An τόσας ; pro τοσαύτας. Vett. Codd. inspiciendi. *F.G.* Nil varietatis invenio. Nec desidero ; nam ὅσας interrogative acceptum belle se habet , sive exclamantis more malis , parum refert, prorsus ut in *Dial. Mort.* II. fin. ὅτου μὲ ἐγὼ χρυσοῦ Σ. ὅσας σὺ ἐγὼ τροφῆς. Neque ὅσας hic nectendum cum praemisso τοσοῦτον, quasi *tantum* , *quantum* significaret, ut saepe solet ; idque *Gujetum* in errorem induxit, quod minus mirarer, si ὅσον legeretur ; at quum ipse casus ac numerus diversus separationem indicaret, facilis erat distinctio. *J.F.R.*

55. Σωοικίας] *Insulas. F.G.* Bene. At supra, *vicos* voluit Idem. Me ibi non refragante, quod illic parum interfit. *J.F.R.*

θοῖς ἐντρυφᾶν ἐρυγγάνοντα, καὶ ὑπὸ τῶν συνόντων εὐδαιμονιζόμενον, ἀεὶ ἑορτάζοντα. ἐμὲ δὲ, καὶ τοὺς ὁμοίους, ὀνειροπολεῖν, εἰ ποθεν ὁλοὶ τέτταρες γένοιντο, ὡς ἔχοιμεν ἄρτων γῦν ἢ ἀλφίτων ἐμπεπλησμένοι καθεύδειν, κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ὀπιτρώγοντες. ἢ τοίνυν ταῦτα, ὦ Κρόνε, ἀλλάττειν, καὶ μεταποιεῖν ἐς τὸ ἰσοδίαιτον, ἢ τὸ ὕστατον, αὐτός γε ἐκείνους κελεύειν τοὺς πλουσίους, μὴ μόνους ἀπολαύειν τῶν ἀγαθῶν, ἀλλὰ ἀπὸ μεδίμνων τοσούτων, χρυσίου χοίνικά γε [a] ἡμῖν πάντων καλασκεδάσαι. ἀπὸ δὲ ἱματίων, ὅσα καὶν ὑπὸ σητῶν διαβρωθέντα, οὐκ ἂν αὐτοὺς ἀνιάσειε· ταῦτα γῦν πάντως ἀπολλύμενα, καὶ ὑπὸ τοῦ χρόνου διαφθαρησόμενα, ἡμῖν δοῦναι ποικιλίας μᾶλλον, ἢ ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις, εὐρῶτι πολλῷ καλασαπῆναι.

delicias agere ructantem, & beatum praedicari a familiaribus, perpetuosque dies festos agere: me vero ac mei similes hoc ipsum per quietem etiam & in somnis curare, unde quatuor confiant oboli, ut pane certe aut pulte oppleti, adhibito nasturtii aut porri aut cepae obsonio, ire cubitum quearamus. Aut igitur haec immuta, Saturne, & reduc ad aequalitatem, aut, quod extremum est, ipsis illis divitibus impera, ne soli fruantur bonis illis, sed de tot modiis auri choenicem certe in nos omnes spargant: de vestibus autem tantum, quantum a tineis si corrodatur, aegre non ferant; haec ergo omnino peritura, & corrumpenda a tempore, nobis uti dent induenda potius, quam in arcis ac cistis multo situ computrescant.

Καὶ μὴν καὶ δειπνίζειν ἕκαστον, ἄρτι μὲν τέτταρας, ἄρτι δὲ πέντε τῶν πενήτων παραλαμβάνοντας· μὴ μόνοι ἐς τὸν τρόπον τοῦτον δείπνων, ἀλλ' ἐς τὸ δημοτικώτερον, ὡς ὀπίσω μετέχειν ἅπαντας, καὶ μὴ τὸν μὲν ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, καὶ τὸν οἰκέτην παρεστάναι ἑστῶτα, ἕως ἂν ἀπαγορεύσῃ ἐσθίων· ἐφ' ἡμᾶς δὲ ἐλθόντα, ἔτι παρασκευαζομένων

22. Verum etiam coena excipere illos *jubeo* assumtos modo quatuor, modo quinque pauperum, non tamen praesenti modo coenarum, sed populari magis ratione, ut ex aequo participes sint universi; nec alter quidem obsoniis se ingurgitet, manente servo atque adstante, donec ille edere non amplius possit; ad nos vero cum venerit *idem*

a Ἡμῶν πάντων] Sic omnes.

73. (1) Χοίνικα] Εἶδος μέτρου. *V.*
75. Σητῶν] Σκωλήκων. *V.*
79. Κοιτίσι καὶ κίστοις] Κίστη καὶ κίστις, θήκη, ἀγγεῖον εἰς

(1) Χοίνικα] Σχοίνου edita ridicule.
(2) Ἢ] Emendatio *Solani* pro vulgato καὶ, quam secutus

τὰ βρώματα κεῖται, (2) ἢ ἱματίων τινά. τὸ τ' αὐτὸ τῷ Θ. κίστη γάρ . . . οἱ δὲ τέλωνικοὺς κίστας ἐτεκτήναντο πρὸς (3) ἀνδρῶν ὑποδοχήν. *V.*

sum, etsi non addit unde habeat. *J. F. R.*
(3) Ἀνδρῶν] Sic etiam V.

68. Θύμον] *Cepam agrestem, bulbum.* *F. G.*
Ibid. Ἐπιτρώγοντες] Ἐπιτράγοντες forsan. *F. G.* Non capio cur derivatum a τρώγω *comedo*, adrodo hic sit mutandum. *J. F. R.*
74. Ἡμῶν πάντων] Ἡμῖν πᾶσι requireretur. Sed hoc longius a scriptura abit, nec verosimile est in structura tam vulgari omnes pariter aberrasse. Quare ἡμῶν πάντων absolute accipiendum. Vid. supra c. 9. vers. ult. *J. F. R.*
79. Ἐν ταῖς κοιτίσι, καὶ κίστοις] Cave vertas *noctibus*, *cubilibus*: sunt enim *arculae*, in quibus mundus muliebris, corporis ornamenta, vestesque pretiosiores recondi solebant. *Hesych.* Κοιτὶς, ἡ μικροτέρα κίστη, ἐν ᾗ γυναικεῖα κόσμια ἀποτίθεται. Adde etiam *Pollucem* X. 31. *L. BOS.*
97. Ἡμῶν] L. & *Fl.* recte. In reliquis impressis ὑμῶν. quamvis in versione sit *nostrum*. quam supine! *M. du S.*
13. Τὸ τάριχος εἰς τὸν φακὸν] Non minus enim hoc absurdum, quam τὸ ἐπὶ τῇ φακῇ μύρον, quo proverbio usum *Varronem* in Satira docet *Gellius* 13, 28. & usus est *Cicero* ad Att. I, 19. de rerum hominumque copulatione absurda. In ἀναιδότητος charactere apud *Theophrastum* est φακῶν ἔψων δὶς ἅλας εἰς τὸν χύτραν ἐμβάλλων ἄθρο-

idem ſervus, adhuc parantibus nobis manum injicere, praetereat, oſtenſa modo patina, aut quantum eſt placentae reliquum; neque ut illato porco carptor hero quidem apponat dimidium ipſum cum capite, reliquis vero involuta oſſa offerat. Praecipere porro *illos jnbe* pocillatoribus, ne expectent dum ſepties bibere unusquisque noſtrum poſtulaverit; ſed cum ſemel juſſerit, infundere ſtatim, & tradere, non minus quam hero, magnum plenumque calicem. Vinum vero ipſum convivis omnibus unum idemque eſſe *impera*; ubi enim ſcriptam eſſe illam legem, ut alter vino odorato inebrietur, mihi autem a muſto rumpatur venter?

23. Haec ſi correxeris, Saturne, tum demum ut vita vita ſit, & feſti dies ſint feſti, effeceris. Sin minus, feſtos illi dies obeant: nos vero ſedebimus vota facientes, ut, cum e balneo redeant, puer everſam illis fregerit amphoram; coquus autem nidore jus corruperit, & aliud agens piſculentam muriam infuderit lenticulae; ut irrepens canis totum farcimen, occupatis alia

ὡς [b] ἐπιβάλοιμεν τ χεῖρα, ϖροδειξαι μόνον τ λοπάδα, ἢ ὅσον ὀξὶ τῶ ϖλακοῦντ τὸ λοιπόν· μηδὲ ἐσκομιδέντ συὸς, ἀφανέμοιλα, τῷ μὲ δεσπότῃ ϖροτιθέναι τὸ ἡμίτομον ὅλον σὺν τῇ κεφαλῇ, τοῖς δὲ ἄλλοις ὀστᾶ φέρειν ἐγκεκαλυμμένα. ϖροειπεῖν δὲ κ τοῖς οἰνοχόοις μὴ ϖερὶμένειν, ἕως ἂν ἑπτάκις αἰτήσῃ ϖιεῖν [c] ἡμᾶς ἕκαστ, ἀλλὰ ἣν ἅπαξ κελεύσῃ, αὐτίκα ἐγχέαι, κ ἀναδῆναι μεγάλην κύλικα ἐμπλησαμένους, ὥσϖερ τῷ δεσπότῃ· κ τ οἶνον δὲ αὐτὸν ϖᾶσι τοῖς συμπόταις ἕνα κ τ αὐτὸν εἶναι· ἢ ϖῶς γ' γεγράφθαι τοῦτον τ νόμον, τ μὲ ἀνθοσμίᾳ μεθύσκεσθαι, ἐμοὶ δὲ [d] ὑϖὸ τῦ γλεύκους ἀφῤῥήγνυσθαι τ γαστέρα;

Ἢν ταῦτα ἐπανορθώσῃς, κ μελαχοσμήσῃς, ὦ Κρόνε, βίον μὲ τ βίον, ἑορτὴν δὲ τ ἑορτὴν ἔσῃ ϖεποιηκώς· εἰ δὲ μὴ, ἐκεῖνοι μὲ ἑορταζόντων· ἡμεῖς δὲ καθεδούμεθα, εὐχόμενοι, ἐπειδὰν λυσάμενοι ἥκωσι, τ ϖαῖδα μὲ αὐτοῖς ἀνατρέψαι τ ἀμφορέα, κατάξαι· τ μάγειρον δὲ τ ζωμὸν χυσῶσαι, κ ὀϖλαθόμενον, τὸ ταρίχ μὲ ἐς τ φακὴν ἐμβαλεῖν τῶν ἰχθύων· τ κύνα δὲ [e] ϖαρεισϖεσοῦσαν τόν τε [f] ἀλλάντα ὅλον κα-

[b] Ἐπιβάλοιμεν] Ἐπιβάλοιμεν *Schol.* At vulgatum tenet *Fl. Fr. J. P.* & *Coll.* cum cett. [c] Ἡμῶν] Recte ſic *Fl. P.* & L. Ὑμῶν male *J. H. Ald. V2. Fr. B1. S.* [d] Ὑπὸ] Recte Edd. Ἀπὸ *Schol.* [e] Παρεισϖεσοῦσαν] Sic & *Fl.* cum *J. P.* &c. [f] Ἀλλάντα] Lege ἀλλᾶντα. *Schol.* ἄλλαιλα.

89. (4) Παραμυίσθαι] Γράφεται (5) ἐπιβάλοιμεν, τῇ λοπάδι δηλονότι, ἢ τῷ πίνακι. *V.*
3. Ἀνθοσμίᾳ] Εὐόσμῳ οἴνῳ, (6) κ ἡδίονι. *V.*
4. Ἀπὸ τῦ γλεύκους ἀφῤῥήγνυσθαι] Ἀποσάλαγμα ϖ σαφυλῆς ϖρὶν ϖατηθῆ. *V.*
15. Τῶν δὲ ἄλλαιλα] Ἄλλως ἔνδον (7) ἐντὸς ἐσκυμασμένα κ ἀλλαντοπώλης ὁ ταῦτα ϖωλῶν. *V.*

(4) Παραμυίσθαι] Τῇ λοπάδι ϖαραμυίσθαι editum ante. Delevit priora *M. du S.*
(5) Ἐπιβάλοιμεν] Ita dedit *Solan.* (pro vulgato ἐπιβάλλοιμεν) adſcripſitque: ſic etiam C. Locus eſt ex aliquo Scriptore deſumptus.
(6) Καὶ ἡδίονι] Haec verba in Edd. omiſſa, inſerta ex *V.*
(7) Ἐντὸς] Reſtitutum ex Cod. Vulgatum ἔντερον ἐσκυμασμένον, miſere. *J. F. R.*

κάρατον ϖοιῆσαι. Communis ergo valde cibus lenticula. *J. M. G.*
14. Τῶν ἰχθύων] Hoc gloſſema videtur. *F. G.*
15. Παρεισϖεσοῦσαν] Hic certe nolim ϖαρεισϖεσοῦσαν reponere, quod alii vellent, qui ἐπεισϖίπτουσι ubique in ἐπεισϖαίουσι mutant. Vid. ſupra *Dial. Meretr.* XV. N°. 66. Adde *Diod. Sic.* IV. p. 256. ϖαρεισϖεσὼν ἐντὸς τ ϖυλῶν. Eumdem XII. c. 43. a. m. ϖαρεισέπεσεν εἰς τὸ χωρίον. Et XIV. c. 51. p. 683. ϖαρεισϖεσόντες ἐντὸς τῦ τείχους, κ δεκοῦντες ἤδη κυριεύειν. Item c. 53. ϖαρεισέϖιπτον εἰς τὴν ϖόλιν. Ac perſaepe alibi. Quin & alia compoſita a ϖίϖτω *invadendi, irruendi* poteſtate invenias iis in temporibus collocata, quae a ϖαίω corrupta dici nequeant, ut ap. *Herodian.* III. 4. 9. ϖαρ-

καλαφαγεῖν, καὶ τ' ἄλλα τ̃ ὀψοποιῶν ἐχόντων, καὶ τῷ πλακοῦντι τὸ ἥμισυ. τ̃ σῦν δὲ, καὶ τ̃ ἔλαφον, καὶ τὰ δελφάκια μέλαξυ ὀπτώμενα, τὸ ὅμοιον ποιεῖν, ὅπερ Ὁμηρος καὶ τ̃ ἡλίου βοῶν φησι· μᾶλλον δὲ μὴ ἕρπειν μόνον, ἀλλ' ἀναπηδήσαντα φεύγειν εἰς τὸ ὄρος αὐτοῖς ὠκέλοις· καὶ τὰς ὄρνις δὲ τὰς πανοικίας, κἂν ἀπτέρους ἤδη ὕσας, καὶ ἐσκευασμένας, [a] ἀναπταμένας οἴκαδε καὶ [b] ταύτας, ὡς μὴ μόνοι ἀπολαύοιεν αὐτῶν.

in re coquis, dimidiamque placentam devoraverit. Aper vero atque cervus, & porcelli, dum assantur, simile uti faciant ei, quod de Solis bubus narrat Homerus: quin non repant modo, sed exsilientes in montem ipsis cum verubus aufugiant: gallinae autem saginatae, licet vulsis jam pennis apparatae, evolantes ipsae quoque discedant, ne soli illis fruantur.

Ὃ δὴ μάλιστα αὐτοὺς ἀνιάσειε, τὸ μὲ χρυσίον μύρμηκάς τινας, οἷους τοὺς Ἰνδικοὺς, ἀνορύττοντας ἐκ τ̃ θησαυρῶν, ἐκφέρειν νύκτωρ ἐς τὸ δημόσιον. τ̃ ἐσθῆτα δὲ οἱ ὀλιγωρίᾳ τ̃ ἐπιμελητῶν κοσκινηδὸν διατέτρυπται ὑπὸ τ̃ βελτίστων μυῶν, ὡς σαγήνης ξυνευλικῆς μηδὲν διαφέρειν. παῖδας δὲ αὐτῶν τοὺς ὡραίους, καὶ κομήτας, οὓς Ὑακίνθους, ἢ Ἀχιλλέας, ἢ Ναρκίσσους ὀνομάζουσι, μέλαξυ ὀρέγοντας σφίσι τὸ ἔκπωμα, φαλακροὺς γίγνεσθαι, [c] ὑποῤῥεούσης τ̃ κόμης, καὶ γένυσι φύειν ὀξύν, [d] οἷοί εἰσιν ἐν ταῖς κωμῳδίαις οἱ σφηκοπώγωνες, καὶ τοῖς χροτάφοις πάνυ λάσιοι, καὶ κάρτα [e] ἐκ-

24. Quod vero in primis molestum iis fuerit, ut formicae, quales sunt illae Indicae, effossos thesauros noctu in publicum efferant: atque ut vestis eis ob negligentiam curatorum cribri instar perforata sit ab optimis muribus, ne quid a reti thunnis capiendis differant: atque ut pueri illorum pulchri & comati, quos Hyacinthos vel Achilles, vel Narcissos appellant, dum poculum illis porrigunt, coma defluente calvescant, & barba crescat iis acuta, quales sunt in comoediis illi cuneobarbi, atque in ipsis temporibus plane hirsuta, vehementerque

a Ἀναπταμένας] Ἀναπταμένους Fl. b Ταύτας] Bene P. H. Fl. J. &c. Ταύτας male S. c Ὑποῤῥεούσης] Ex emend. Solani. Ἐπιῤῥεούσης Edd. hac priores. d Οἷοι] Sic jam omnes. Quum ante c. 19. οἷόν εἰσιν haberent. e Ἐκκεντοῦντα] Ἐκκεντοῦντα Fl.

18. Τὰ δελφάκια] Μικροὺς χοίρους. G.

39. Οἱ σφηκοπώγωνες] Σφηκοπώγωνες οἱ κωμῳδίᾳ δύο εἰσὶν, ὁ μὲ ἐλεύθερος ἀναφαλαντίας ἁβρῶς ὠκοσπασμένος, ὁξυγένιος· ὁ δὲ οἰκέτης ἀκμάζει καὶ ὄγκον ἔχει ὑψηλὸν ἐπλατὺν καλαθοειδῆ καὶ σεσιφωμένον, ξανθὸς, τραχὺς, λέπρᾳ τὸ πρόσωπον ἐγγίλας. V.

παρορμώντων ἐκατέρωθεν τ̃ τριήρων· προθυμία δὲ πάσῃ ἐπέκειντο, ὡς — τελευταίας ἐκείνης μάχης. Ælian. V. H. XII. 23. f. ἅπαν λαμβάνουσι ἐμπίπτουσι τοῖς κύμασι. irruunt, insiliunt in fluctus, armisque contra eos pugnant. Ne repetam quae ex Diog. Laërt. & Herod. dedi ad Meretr. l. d. Unde & intactum maneat Nostri Tim. c. 33. ὁ δὲ ἐμπίπτων ἀθρόος ἐς ἐμὲ. ille irruens. &c. ne plura ex eodem congeram. Cum & Long. Past. 2. 78. λύκος ἐμπίπτων lupus in oves irruens dicatur, ut jam notavi ad Tox. c. 28. Etsi frequentius in mitiorem partem, de fortuito casu, ut Asin. c. 20. ἐμπίπτω εἰς τὰ ῥόδα, aliaque quae obiter ibid. indicavi, quia obvium. Addo Diod. Sic. XII. c. 24. f. μὴ τ̃ ὅπλων τυπὸς εἰς τὴν Ῥώμην εἰσίκτοιτο. Ubi rursus pro hostili invasione. J. F. R.

19. Ὅμηρος — φησι] Od. M. 395. M. de S.

20. Περὶ τ̃ ἡλίου βοῶν] Interfectorum a sociis Ulyssis Solis boum Ὀδυσσ. M. 395.

Εἶπον μὲ ῥοιοὶ, πρὶν δὴ ἀμφ' ὀλέθρῳ ἑκάστῳ
Ὀπταλέα τε & ὠμὰ βοῶν δὴ, ὡς γίνετο φωνή.
J. M. G.

25. Οἰκέτας & ταύτας] Ex praecedentibus, & editionibus antiquis legendum ταύτας. J. J.

30. Τὴν ἐσθῆτα δὲ οἱ] Illud οἱ non satis hic commode locum habere videtur, cum plurium numerum postulet orationis series. Coeperat enim, ἀνιάσειε λεπτόμυρμοι ὄντες, τ̃ παῖδας μὲ αὐτῶν κ. τ. λ. Potest tamen ab

que pungens, interjectis partibus levibus atque nudis. Haec, & his plura vota faciemus, si noluerint, relicto illo nimio sui ipsorum amore, in commune esse divites, & mediocria nobis impertiri.

χεντῶν· τὸ μεταξὺ δὲ λεῖον καὶ γυμνὸν εἶναι. ταῦτα καὶ πλείω τούτων εὐξαίμεθ' ἂν, ἢν μὴ θέλωσι τὸ ἄγαν φίλαυτον τοῦτο ἀφέντες, ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν, καὶ μεταδιδόναι ἡμῖν τῆς μετρίων.

SATURNUS MIHI SUO CARISSIMO SAL.

25. QUid sic deliras, o noster, qui de praesentibus rebus ad me scribas, & bonorum divisionem me jubeas instituere? At illud alterius *opus* fuerit, ejus qui nunc rerum potitur. Miror enim, si solus omnium ignoras, me qui olim rex fui, distributo filiis imperio, unum esse desisse: ad Jovis autem curam maxime pertinere talia: hoc autem nostrum *regnum* intra talos, & plausus, cantumque & ebrietatem *fere contineri*, idque septem non amplius diebus. Itaque de majoribus illis, quae dicis, de auferenda inaequalitate, ut ex aequo aut pauperes sint omnes aut divites; Jupiter vobis respondeat. Si quis vero in iis quae ad solennitatem pertinent, per injuriam aut avaritiam aliquid designet, meum fuerit judicium. Ac scribo ad divites epi-

ΚΡΟΝΟΣ ΕΜΟΙ ΤΩι ΤΙΜΙΩΤΑΤΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

ΤΙ ταῦτα ληρεῖς, ὦ ἑτοῖε, ἐμοὶ περὶ τῶν παρόντων ὀπισθέλλων, καὶ ἀναδασμὸν τῶν ἀγαθῶν ποιεῖν κελεύων; τὸ δὲ ἑτέρου ἂν εἴη, τοῦ νῦν ἄρχοντος. θαυμάζω γάρ σε, εἰ μόνος τῶν ἁπάντων ἀγνοεῖς, ὡς ἐγὼ ἦν πάλαι βασιλεὺς ὤν, πεπαυμαι [f εἰς ὢν] τοῖς παισὶ διανείμας τὴν ἀρχήν· ὁ Ζεὺς δὲ μάλιστα τῶν τοιούτων ὀπιμελεῖται. τὰ δὲ ἡμέτερα ταῦτα, μέχρι πεττῶν, καὶ κότου, καὶ ᾠδῆς, καὶ μέθης, καὶ τοῦτο οὐ πλέον ἡμερῶν ἑπτά. ὥστε περὶ τῶν μειζόνων οὐ φημὶ, ἀφελεῖν τὸ ἄνισον, καὶ ἐκ τῶν ὁμοίας ἢ πένητας, ἢ πλουτεῖν ἅπαντας, ὁ Ζεὺς ἂν χρηματίσειεν ὑμῖν. εἰ δέ τι τῶν ἐκ τῆς ἑορτῆς ἀδικοῖτό τις, ἢ πλεονεκτοῖτο, ἐμὸν ἂν εἴη δικάζειν. καὶ ἐπιστέλλω δὲ τοῖς πλουσίοις περὶ

f Εἷς ὤν] Non adgnoscit *Fl.* g Ἀ φῆς] Ἀφῆς *Fl.*

43. Φίλαυτον] Φίλαυτος ὁ κανόνος, ὁ ἑαυτὸν ἅπαν φιλῶν & πάντα πρὸς ἑαυτοῦ χάριν. *V.*

ab ipso Luciano esse haec vel negligentia, vel figura, ut οἱ ponatur pro σφῶν vel αὐτοῖς, per distributionem. *J.M.G.*

Ibid. Δί οἱ] Edd. δὴ οἱ. Ego enclitice scripsi, ut οἱ sit dativus, ab ὑ pro αὐτῷ, quod probatione non indiget. *J.F.R.*

37. Ἐπιῤῥισούσης τ' κέρως] Ἀποῤῥισούσης τ. κ. *Th.M.*

Ὑποῤῥισούσης] In libris nostris omnibus legebatur ἐπιῤῥισούσης, quod cum hic ferri non possit, mutavimus. Vide ne te morer, Ἐτ. Δ. XII. versus finem, ubi recte in omnibus scriptum est, ὑποῤῥίσσει γὰρ αὐτῷ αἱ τρίχες. *M. du S.*

44. Ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν] *In utilitatem publicam divitias habere.* Sic *Philostr.* IV. Vit. Apoll. c. 8. p. 146. ὁ δὲ θαυμασθήσεται διὰ τοῦ ἐς τὸ κοινὸν πλουτεῖν. *J.F.R.*

ΤΩ ΤΙΜΙΩΤΑΤΩ] Non nimium sibi arrogat, cum fingit se vocari a Saturno τιμιώτατον. Ille apud *Theophrastum* ἀνδρὶ χρηστῷ ad ἀκόλουθον & servum pedissequum, σώφρονι, inquit, τίμιος. *J.M.G.*

51. Πέπαυμαι τοῖς] Inter has voces in omnibus fere Impressis εἷς ὤν legitur, quod, quid sit, nemo intelligit. Unde & τις pro εἷς legendum arbitrabar. Sed *Fl.* cum non agnoscit, lubentes exulare & nos jussimus. *M. du S.*

52. Εἷς ὤν] Delenda videntur. *F.G.*

Εἷς ὤν] Merito *Fl.* haec omittit, misere enim ὤν repetitur unico tantum verbo interposito. possem quidem conjicere πέπαυμαι εἰς αἰῶνα. *in perpetuum desisti*, scil. *regnare*. Sed non satis certo, ideo uncis illa suspecta verba secluси, ut simul eo facilius adpareat, quo *Gujeti* verba pertineant. *J.F.R.*

57. Ἀφιλεῖν] Scil. περὶ τοῦ ἀφιλεῖν. *F.G.*

Ibid. Ἐκ τῶν ὁμοίας] Subaudi μοίρας, μερίδος, λάξους. *F.G.*

περὶ [a] τ̃ δείπνων, ϗ τῦ χοίνικ@ τῦ χρυσίυ, ϗ τ̃ ἐσθήτων, ὡς ϗ ὑμῖν πέμποιεν εἰς τ̀ ἑορτλύ. δίκαια γ̀ ταῦτα, ϗ ἄξια αὐτὺς ποιεῖν, ὡς φατέ, εἰ μή τι εὔλογον ἐκεῖνοι πρὸς ταῦτα [b] ἔχωσι λέγειν.

Τὸ δὲ ὅλον, ἴστε οἱ πένηλες ὑμεῖς ἐξηπατημθύοι, ϗ οὐκ ὀρθῶς δοξάζονλες περὶ τ̃ πλυσίων, εἴ γε πανευδαίμονας αὐτὺς οἴεσθε εἶναι, ϗ μόνυς ἡδύ τινα βιῦν τ̀ βίον, ὅτι δειπνεῖν τε πολυτελῶς ἔξιν αὐτοῖς, ϗ μεθύσκεσθ οἶνυ ἡδέ@, ϗ παισὶν ὡραίοις, ϗ γυναιξὶν ὁμιλεῖν, ϗ ἐσθῆσι μαλακαῖς χρῆσθ. τὸ δὲ πάνυ ἀγνοεῖτε ὁποῖόν ἔξιν. αἱ τε γ̀ φροντίδες αἱ περὶ τύτων ὐ μικραί. ἀλλ' ἀνάγκη ἐπαγρυπνεῖν ἑκάστοις, μή τι ὁ οἰκονόμ@ βλακεύσας, ἢ ὑφελόμεν@ λάθῃ, μὴ ὁ οἰν@ ὀξυνθῇ, μὴ ὁ σιτ@ [c] φθειριζήσῃ, ἢ ὁ λῃστὴς ὑφέλῃ τὰ ἐκπώματα, μὴ πιστεύσῃ τοῖς συκοφάνταις ὁ δῆμ@, λέγυσι τυραννεῖν αὐτὸν ἐθέλειν. ταῦτα δὲ πάντα ὐδὲ τὸ πολλοστὸν ἂν εἴη μέρ@ τ̃ ἀνιώντων αὐτύς. εἰ γὰρ ἠπίστασθε τὺς φόβυς, ϗ τὰς μερίμνας, ἃς ἔχυσι, πάνυ ἂν ὑμῖν φευκτέον ὁ πλῦτ@ ἔδοξεν.

[d] Ἐπείτοι οἴει με αὐτὸν ὕτως ἂν πόλε χορυβαντιάσαι, ὡς εἰ καλὸν ἦν τὸ πλυτεῖν, ϗ βασιλεύειν, ἀφέντα ἂν [e] αὐτὰ, ϗ πρὸς χωρήσαντα ἄλλοις, καθῆσθ ἰδιωτεύοντα, ϗ ἀνέχεσθ ὑπ' ἄλλῳ τατόμθυον.

stolam de coenis, de choenice auri, & de vestibus, ut vobis etiam solennis causſa aliquid mittant, justa enim ista, & digna quae faciant, uti dicitis, nisi quid habent illi, quod cum ratione contra dicant.

26. In universum autem scitote, pauperes, falli vos, neque recte de divitibus sentire, si undique beatos illos putatis, & suavem vitam solos vivere, quod sumtuose coenare illis licet, & dulci vino inebriari, & cum pueris formosis atque mulieribus esse, & vestimentis uti mollibus. Omnino autem, quale id sit, nescitis. Curae etenim de hisce non parvae. Sed opus est invigilare singulis, ne quid ipsis imprudentibus dispensator vel stupore perdat, vel fraude subducat, ne acescat vinum, ne curculionem creet frumentum, aut pocula latro auferat, ne delatoribus credat populus, tyrannidem ab ipso affectari, dicentibus. Haec vero omnia vix una de multis particula molestiarum, quae illos premunt, fuerit. Si enim timores sciatis quos habent, & curas, fugiendae omnino vobis videantur divitiae.

27. Alioqui putas ipsum me ita insanire unquam, ut, si quid praeclarum adeo essent divitiae, & imperium, relicta illa concedam aliis, desideam ipse privatus, & sub alterius imperio vivam. Sed cum scirem mul-

a Τῶν δείπνων] Τῦ δείπνυ Fl. b Ἔχωσι λέγειν] Ἔχειν λέγωσιν Fl. c Φθειριζήσῃ] Nihil mut. Edd. Φθειρὶ ζήσῃ. Cod. Graev. d Ἐπείτοι] Ἐπεὶ τί Fl. e Αὐτὰ] Αὐτὸν Fl.

77. Βλακεύσας] Μαλακισθεὶς. V.

87. Κορυβαντιάσαι] Μαίνεσθαι. V.

78. Μὴ ὁ σῖτ@ φθειριζήσῃ] Benedictus: *ne frumentum vermibus corrumpatur* Nulla est vox apud Graecos φθειριζέω. sed est dispescenda, ut in Mſ. φθειρὶ ζέσῃ, hoc est *verme fcateat*. sed tamen puto legendum φθειρῶν ζέσῃ, ut alibi dixit Lucianus σκωλήκων ζέσας, *vermibus plenus*. quamvis & φθειρὶ possit ferri. *F.G.G.*

79. Φθειριζήσῃ] Φθειριάζω an φθειριζέω; *F.G.* Alibi hoc verbum non invenio, φθειριάζω quidem ap. *Steph.* in Append. Sed ideo vulgatum Luciani non rejicio, nec tamen dicere habeo num a ζάω *vivo*, adeoque quod vermibus quasi vivat: an a ζέω *ferveo* sit derivandum, utrumque enim aptum. Verum quia tum φθειριζέσῃ potius formaret, & supra etiam σκωλήκων ζέσας *vermibus scatens*, habuimus, ita & hic forsan φθειριζέσῃ scribendum. *F. F. R.*

85. Φευκτέον] Ἐλλειπτικῶς pro φευκτέον πρᾶγμα. *F G.*

1. Ἴσως] Hic pro *saltem* usurpari videtur. Omnes autem Libri nostri agnoscunt. *M. du S.*

Ibid. Ἐκάτερος] Σὺς ϵ πλακοῦντας. *F.G.*

Ibid. Ὡς δὲ μὴ ταῦτα] Leg. fort. τὸ δὲ μὴ ταῦτα. *F.G.*

6. Τούτων δὲ] Καρησαρίας ϗ ἰρυγμοῦ scil. *F.G.*

8. Ὁ

multa illa, quae adesse divitibus atque imperantibus necesse est, dimisi, nec poenitet, imperium.

28. Quae autem modo apud me conquestus es, illos apris ingurgitare se & placentis, vos nasturtium, aut porrum, aut cepam, per dies festos arrodere; quale sit, vide. In praesens enim suave utrumque, & minime forte molestum. Quantum vero ad ea, quae sequuntur, in contrariam partem res vertitur. Deinde *enim* vos neque gravato, ut isti, per ebrietatem capite postridie surgatis, neque ventre nimis referto tetrum vaporem eructetis. At illi, cum istum *divitiarum* fructum habeant, tum majorem noctis partem cum pueris aut mulieribus, aut prout mala libido imperaverit, volutati, tabem, vel pulmonis inflammationem, vel aquam intercutem non difficulter ex multa illa luxuria colligunt. Aut quem illorum ostendere facile possis, qui non plane sit pallidus, non multum cadaveri similis? Quem autem, si ad senectutem omnino pervenit, suis ipsum *utentem* pedibus, non quatuor hominum humeris invectum? aureum illum quidem quod ad externa, intus vero consutilem, quales sunt tragicae vestes, de pannis plane vilibus consarcinatae. Vos autem pisces ne gustatis quidem, nedum ut iis vescamini; podagrae autem & pulmonum morbi nonne videtis ipsorum quoque vos expertes esse? aut si

ἀλλὰ τὰ πολλὰ ταῦτα εἰθὼς, ἃ τοῖς πλουσίοις καὶ ἄρχουσι προσεῖναι ἀνάγκη, ἀφῆκα † ἐχὶν, [f] εὖ ποιῶν.

Καὶ γὰρ ἃ νῦν ἐποτνιῶ πρὸς μὲ, ὡς τὰς σῦς σῶν ἐν πλακοῦντων ἐμφορυμένους, ὑμᾶς δὲ κάρδαμον, ἢ θύμον, ἢ κρόμμυον ἐπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ, σκέψαι ὁποῖά ἐστι. πρὸς μὲν γὰρ τὸ παρὸν, ἡδὺ καὶ οὐκ ἀηδὲς [g] ἴσως ἑκάτερον αὐτῶν· ὡς δὲ μὴ ταῦτα, ἔμπαλιν ἀναστρέφεται τὸ πρᾶγμα. εἶτα ὑμεῖς μὲν ὕστε καρηβαρῆντες ἀναστᾶσαι ἂν εἰς τὴν ὑστεραίαν, ὥσπερ ἐκεῖνοι ὑπὸ τὸ μέθης, ὅτε ὑπὸ τὸ ἄγαν πλησμονῆς, δυσῳδές τι καὶ καπνωδέστερον ἐρεύγεσθε· οἱ δὲ τούτων τε ἀπολαύουσι, καὶ τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς, ἢ παισὶν, ἢ γυναιξὶν, ἢ ὅπως ἂν ὁ τράγος κελεύῃ συναναφυρέντες, ἢ φθόην, ἢ φλεγμονὴν πνευμονίαν, ἢ ὕδερον, ἢ χαλεπῶς [h] συνεξελέξαιτο ἐκ τῆς πολλῆς τρυφῆς. ἢ τίνα ἂν αὐτῶν ῥᾳδίως δεῖξαι δύναιο, μὴ πάντως ὠχρὸν ὄντα, πολὺ τὸ νεκρῶδες ἐπιφαίνοντα; τίνα δὲ ἐς γῆρας ἀφικόμενον, τοῖς αὐτοῦ ποσὶν, ἀλλὰ μὴ φοράδην ὑπὸ τεττάρων ὀχούμενον, ὁλόχρυσον μὲν τὰ ἔξω, κατάῤῥαφον δὲ τὰ ἔνδον, ὥσπερ αἱ τραγικαὶ ἐσθῆτες ἐκ ῥακῶν πάνυ εὐτελῶν [i] συγκεκαπυμμέναι; ὑμεῖς δὲ ἰχθύων μὲν ἄγευστοι, καὶ ποδάγρας δὲ, καὶ φλεγμονίας, οὐχ ὁρᾶθ' ὅτι καὶ τούτων ἄπειροί ἐστε; ἢ εἴ τι κατ'

[f] Ἐὸ ποιῶν] Sic jam discretim omnes. [g] Ἴσως] Ita habere omnes, adscripsi. Solan. [h] Συνεξελέξαιτο] Συνεξελλέξαιτο Edd. priores male. [i] Συγκεκαπτυμμέναι] Ex emend. Solani. Nam συγκεκομμέναι omnes antea male.

95. * Ἐκοτνιῶ] Ποτνιῶς, ὀδυρόμενος μετ' αἰμωγῆς, ἐπικαλῶν τοὺς θεοὺς, δυσφορῶν, ἀνιώμενος. V.

3. Καρηβαρῆντες] Τὸν κεφαλὴν βαρούμενοι ἀπὸ μέθης οἴνου. V.

* Ἐκοτνιῶ] Ποτνιῶ Edita. Mutavit M. du S.

8. Ὁ τράγος] *Libido*, quod Nota. F.G. Nota hic τράγος pro libidine AE.M. Non adscripsissem, nisi ut pateret, qui *Menagius* vix quidquam umquam notat quam quod *Gujetus*, quem totum compilavit. F.F.R.

10. Συνεξελέξαιτο] In omnibus antea scribebatur συνεξελλέξαιτο. M. du S.

11. Συγκεκομμέναι] Συγκεκμμένοι legendum videtur. Τὸ συγκεκομμέναι hic non placet. F.G.

Συγκεκαπτυμμέναι] Quid vulgatum συγκεκομμένοι sit, nemo credo edisserat: idcirco rejecimus, & hanc vocem Luciano alibi usurpatam, peropportunam, & rejectae satis similem, ut errorem indiligenti scribae faceret, substituimus. Vide Συσ. c. 23. οὐ ῥακῶν π. ἢ οὐ δημοτῶν σκυτῶν συγκεκαττυμένῳ. M. du S.

κατ' ἄλλην τινὰ αἰτίαν συμβαίνει. καίτοι αὐτοῖς ἐκείνοις ἔτι ἐστὶν αὐτὸ, καθ' ἡμέραν, καὶ πέρα τοῦ κόρου ἐστίαν τούτων· ἀλλ' ἴδοις ἂν αὐτοὺς ὅτων λαχάνου καὶ ζύμης ὀρεγομένους ἐνίοτε, ὥστε σὺ τ' λαγῶν, καὶ συῶν.

Ἐᾷ λέγειν ὅσα ἄλλα λυπεῖ αὐτοὺς, ἢ υἱὸς ἀκόλαστος, ἢ γυνὴ, τοῦ οἰκέτου ἐρασθεῖσα, ἢ ἐρώμενος, πρὸς ἀνάγκην μᾶλλον, ἢ πρὸς ἡδονὴν συνών· καὶ ὅλως, πολλά ἐστιν ἅπερ ὑμεῖς ἀγνοοῦντες, τ' χρυσὸν ὁρᾶτε αὐτοῖς μόνον, καὶ τ' πορφύραν, καὶ ἢν ἴδητέ ποτε ἐξελαύνοντας ὑπὸ λευκοῦ ζεύγους, κεχηνατε, καὶ προσκυνεῖτε. εἰ δὲ ὑπερορᾶτε αὐτοῖς, καὶ καταφρονεῖτε, καὶ μήτε ἐπεσφρέοντε πρὸς τ' ἀργυρᾶν ἁρμάμαξαν, μήτε μέλαξιν ἀμφιλεγομένων, εἰς τ' ἐν τῷ δακτυλιδίῳ σμάραγδον ἀφορᾶτε, καὶ τ' ἱματίων ἀποπτόμενοι, τὸ μαλακὸν ἐθαυμάζετε, ἀλλ' εἰᾶτε καθ' ἑαυτοὺς πλουτεῖν, εὖ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' [a] ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν, ὡς ὑπεδείξαντο ὑμῖν τὰς κλίνας, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ τὰ ἐκπώματα, ὧν οὐδὲν ὄφελος εἰ ἁμάρτυρος ἡ κτῆσις εἴη.

Τά γέ τοι πολλὰ εὕροις ἂν, αὐτοὺς ὑφ' ὧν ἔσχα κτωμένους, οὐχ ὅπως αὐτοὶ χρήσωνται, ἀλλ' ὅπως ὑμεῖς θαυμάζοιτε· ταῦτα ὑμᾶς παραμυθοῦμαι, εἰδὼς τ' βίον ἑκάτερον, καὶ [c] ἄξιον ἑορτάζειν, ἐνθυμουμένους ὅτι μετ' ὀλίγον ἅπαντας δεῖ ἀπιέναι ἐκ τοῦ βίου, κἀκείνους τ' πλοῦτον, καὶ ὑμᾶς τ' πενίαν ἀφέντας. πολλὴ δ' ἐπιτελῶ γε αὐτοῖς

quid *tale simili* alia cauſſa accidat. Quamquam ne ipſis quidem ſuave jam eſt ipſum illud quotidie, & ultra quam ſatis eſt, de his edere. Verum videas illos adeo oleris ac porri nonnunquam cupidos; ut neque tu ita leporum aut aprorum.

29. Mitto dicere, quae illos alia excruciant, aut filius corruptus, aut uxor amans ſervum, aut puer neceſſitate potius praebens quam amore. Multa ſunt in univerſum, quorum vos ignavi aurum modo illorum ſpectatis & purpuram. Et ſi videas illos aliquando albis equis vectos, hiatis *admiratione*, & adoratis. Si vero deſpiceretis ea & contemneretis; nec adverteret vos argenteum carpentum; nec inter agendum cum illis ad zmaragdum in anulo reſpiceretis, & cum ſtupore quodam mollitiem veſtium admiraremini; ſi pro ſe divites illos eſſe paterentur; ipſi ad vos, bene noritis, veniant, ut ſecum coenetis rogent, uti ſuos vobis lectos, & menſas, & pocula oſtendant, quorum uſus nullus eſt, ſi teſtibus careat poſſeſſio.

30. Certe pleraque veſtra illos cauſſa poſſidere videatis, non quo utantur ipſi, verum vos ut admiremini. Haec conſolandi vos cauſſa ſcribo, qui utrumque vitae genus norim. Et *vel hoc nomine* ſolenne hoc a vobis celebrari dignum eſt, ſi cogitetis, abeundum eſſe paullo poſt de vita omnibus, relicta illis bonorum copia, vobis paupertate. Verum etiam ſcribam illis, ut

[a] Ὑμᾶς] Bene *Fl.* ut *Jenſ.* voluit. Cett. ἡμᾶς. Edd. Ἀξιῶν *Solan.* [b] Χρήσωνται] Sic *Fl. Fr. P.* &c. Χρήσονται *J.* [c] Ἄξιον]

23. Ἔστιν αὐτὸ] Ἤδη legit Interpres. *F.G.*
Ibid. Ἔτι ἐστὶν αὐτὸ] Non intelligi haec a me, fateor: intelligerem, ſi pro ἔτι legeretur ἤδη. Sic enim oritur ſententia, quam dedi, quamque *Eraſmo* etiam placuiſſe obſervo. *J.M.G.*

41. Ἐᾷ ἴστε, αὐτοὶ ἐφ' ὑμᾶς ἰόντες ἑστίασιν συνδειπνεῖν] Emendandum ὑμᾶς, idque recte obſervavit Interpres. Immo ſic clare dederunt Florentini. Si, inquit Saturnus pauperibus, vos contemneretis divites, nec lautas menſas, nec ſplendidas veſtes eorum mirati; certi eſtote, eos ad vos ſponte venturos fore, & ad coenam vocaturos. Simillimo modo de divitibus loquitur Philoſophus in *Nigrino* T. I. c. 23. Οὐκ ἂν οἶει τυραννίδι αὐτοὺς ἐλθεῖν ἐπὶ τοὺς θύρας τ' πτωχῶν διορθοῦντας τοὺς πλουσίους, μὴ ἀθύστου αὐτῶν, μηδ' ἀμάρτυρον τὴν ὠδυμωνίαν παλαιστῆ, μηδ' ἀνάπτυστον τὸ ἐκ χρυσοῦ τ' τραπέζου τὸ κάλλος, καὶ τ' οἶκον τὸ μέγεθος; ἐγὼ δ' ἔστω τῶν πλουσίων ἥττων, ὡς μηδὲ τῶν πλουσίων ὠδυμωνίζεσθαι. *Antonius.*

se promiseram, & novi meas ab illis literas non neglectum iri.

τοῖς ὥσπερ ὑπεσχόμην· καὶ οἶδ' ὅτι οὐκ ὀλιγωρήσουσι τῶν ἐμῶν γραμμάτων.

SATURNUS DIVITIBUS SALUTEM.

31. Literas mihi nuper miserunt pauperes, quibus vos accusant, qui de vestris opibus nihil sibi impertiatis. Atque in universum illud petiere, ut communia omnibus bona facerem, quorum *aequam* unusquisque partem haberet. Par enim esse *ut* instituatur aequalitas, nec plus alius *quam opus est*, alius vero plane nihil suavitatis habeat. Respondi ego, de his Jovis potius inspectionem esse. De praesentibus autem, & iis injuriis, quibus se per festos hosce dies affici a vobis putabant, ad me pertinere videbam judicium, & scripturum me vobis recepi. Sunt autem ea, quae a vobis postulant, ut mihi quidem videbatur, moderata. *Quomodo enim*, ajunt, *rigentes tanto gelu, & fame pressi festos insuper dies agamus?* Si igitur vellem ipsos quoque in partem celebrationis venire, voluerunt uti vos cogerem, cum de vestimentis, quae habetis, sibi impertiri aliquid, si qua essent superflua, aut, quam vos deceat, crassiora i tum aliquantum auri ipsis instillare. Haec si faciatis, negant se de bonis litem vobis apud Jovem moturos amplius: sin minus, ad divisionem se provocaturos minantur, ubi primum Jupiter judicium proposuerit. Haec sunt non admodum difficilia vobis, de tantis, quas me non inviden- te habetis, opibus.

ΚΡΟΝΟΣ ΤΟΙΣ ΠΛΟΥΣΙΟΙΣ ΧΑΙΡΕΙΝ.

Οἱ πένητες ἔναγχος ἐπεστάλκασί μοι, αἰτιώμενοι ὑμᾶς, μὴ μεταδιδόναι σφίσιν ὧν ἔχετε· καὶ τὸ μὲ ὅλον, ἠξίουν με κοινὰ πᾶσι ποιεῖν τἀγαθὰ, καὶ τὸ μέρος, ἕκαστον αὐτῶν ἔχειν· δίκαιον γὰρ εἶναι ἰσότιμίαν καθεστηκέναι, καὶ μὴ τῷ μὲ πλέον, τῷ δὲ μηδ' ὅλως μετεῖναι τῶν ἡδέων. ἐγὼ δὲ περὶ μὲ τούτων ἔφην ἄμεινον σκέψασθαι τὸν Δία· περὶ δὲ τῶν παρόντων, καὶ ὧν ἀδικεῖσθαι ᾠοντο τῇ ἑορτῇ, ἑώρων ἐπ' ἐμὲ καθηκουσαν τὴν κρίσιν, καὶ ὑπεχόμην γράψειν πρὸς ὑμᾶς. ἔστι δὲ ἅπερ ἀξιοῦσι ταῦτα μέτρια, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε. πῶς γὰρ, φασι, ῥιγῶντες τοσούτῳ κρύει, καὶ λιμῷ ἐχόμενοι, προσέτι ἑορτάζοιμεν ἄν; εἰ τοίνυν ἐθέλοιμι κἀκείνους μετέχειν τῆς ἑορτῆς, ἐκέλευόν με ἀναγκάσαι ὑμᾶς ἑαθήτων τε, ὧν ἔχετε, μεταδῶναι αὐτοῖς, εἴ τινες δεινταὶ, καὶ παχύτεραι ἢ καθ' ὑμᾶς· καὶ τῦ χρυσίυ ὀλίγον ἐπιστάλαξαί αὐτοῖς. εἰ γὰρ ταῦτα, φασὶ, ποιήσετε, μήτε ἀμφισβητεῖν ὑμῖν ἔτι τῶν ἀγαθῶν ἐπὶ τοῦ Διός. εἰ δὲ μὴ, ἀπειλοῦσι προσκαλέσασθαι ἐπὶ τὸν ἀναδασμόν, ἐπειδὰν τὸ πρῶτον δίκας ὁ Ζεὺς προθῇ. ταῦτά ἐστιν ἃ πάνυ χαλεπὰ ὑμῖν ἀπὸ τοσούτων, ἃ καλῶς ποιοῦντες ἔχετε.

Nn

ΤΟΙΣ] Omisit *Fl.* ἃ Μοῦ' ὅλως] Sic *P. S. Mediol. J. Ald. Fl. Fr. H. E.*

56. Ἔναγχος] Πρὸ ὀλίγου. *V.*

non putas e diverso, divites ipsos ad pauperum fores esse venturos, rogantes ne ignobilem & sine teste suam felicitatem relinquant, neve inutilem & ab omni usu remotam mensarum pulchritudinem & domorum magnitudinem perire sinant? Neque enim tantum ipsas divitias amant, quantum propter eas se felices praedicari. *J. J.*

50. Ἀξιῶν] Antea in omnibus legebatur ἄξιον. Sed probabunt, sat scio, elegantes homines nostram emendationem. *M. du S.*

77. Προσκαλέσασθαι] Subaudi ἡμᾶς. *F. G.*

Νὴ Δία καὶ τῶν δείπνων περὶ, ὡς συνδειπνοῦεν ὑμῖν, καὶ τοῦτο προσθεῖναι ἠξίουν τῇ ἐπιστολῇ, ὡς νῦν γε μόνους ὑμᾶς τρυφᾶν, ἐπικλείσαντας τὰς θύρας· εἰ δέ ποτε καὶ χείνων τινὰς ἑστιᾶν ἀφ' ἑαυτοῦ ἐθελήσητε, πλέον τοῦ εὐφραίνοντος ἐνεῖναι τὸ ἀνιαρὸν τῷ δείπνῳ· καὶ τὰ πολλὰ ἐφ' ὕβρει αὐτοῖς γίγνεσθαι· οἷον ἐκεῖνο, τὸ μὴ τοῦ αὐτοῦ οἴνου συμπίνειν, Ἡράκλεις, ὡς ἀνελεύθερον, καὶ καταγιγνώσκειν αὐτοῖς ἐκείνων ἄξιον, ὅτι. μὴ μεθ' ὑβρεως ἀναστάντες οἴχονται, ὅλον ὑμῖν τὸ συμπόσιον καταλιπόντες. ἀλλ' οὐδὲ ἐς χόρον ἅμως φασὶ πίνειν· τοὺς γὰρ οἰνοχόους ὑμῶν, ὥσπερ τοὺς Ὀδυσσέως ἑταίρους, κηρῷ βεβύσθαι τὰ ὦτα. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα ὅσα αἰσχρά ἐστιν, ὥστε οὐκ ἐμοὶ λέγειν ἃ περὶ τὴν νομὴν τῶν κρεῶν αἰτιῶνται, καὶ τοὺς διακόνους, ὑμῖν μὲν παρεστῶτων, ἐς δὲ ἀκριβοφορηθῆναι, ἐκείνους δὲ παρατεθέντων· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα μικροπρεπῆ, καὶ ἧκιστα ἐλευθέροις πρέποντα. τὸ γοῦν ἥδιστον, καὶ συμποτικώτερον, ἡ ἰσοτιμία ἐστί. καὶ ὁ [a] ἰσοδαίτης τοῦτο ἕνεκα ἥκειν ὑμῖν τῶν συμποσίων, ὡς τὸ ἴσον ἅπασιν ἔχοιεν.

Ὁρᾶτε οὖν ὅπως μηκέτι ὑμᾶς αἰτιάσωνται, ἀλλὰ [b] τιμήσωσι, καὶ φιλήσωσι, τῶν

32. Sane etiam de coenis, ut illas vobiscum capiant, etiam hoc epistolae addendum putarunt, vos nunc solos, clausis januis, delicate vivere: si vero quandoque etiam illorum quosdam convivio excipere post longum intervallum velletis, plus molestiarum quam hilaritatis coenae inesse, & pleraque ibi contumeliose in se fieri, ut illud, quod non de eodem vino bibant: Hercules! quam est hoc illiberale! atque reprehensione ipsi digni, qui non inter haec surgant, & discedentes vestrum vobis vos convivium habere jubeant. Sed ne vel sic quidem ad saturitatem se bibere ajunt. Vestros enim pocillatores, ut illos Ulyssis soleis cera obturatas habere aures. Reliqua adeo sunt turpia, uti dicere ea dubitem, quae de carnium divisione & ministris dicunt, qui vobis adstent, dum ultra modum vos ingurgitetis, illos autem praetercurrant, & alia in hoc genere multa, jejuna illa quidem, & minime digna liberis. Suaviſſimum enim & maxime convivale est illa aequalitas: & praeest hanc ob causſam conviviis vestris aequus ille dapium divisor *Bacchus*, ut aequum omnes habeant.

33. Curate igitur, ut non amplius vos accusent, sed honorent potius amentque, minutorum istorum participes, quorum vos

a Ἰσοδαίτης] Sic Edd. Ἰσοδαιτητὴς *Solan.* Ἰσοδαίτης *Gesn.* b Τιμήσωσι] Τιμήσωσι & φιλήσωσι *Fl.*

91. Καταγιγνώσκειν] Λοιδορεῖν *V.*

82. Δείπνων περὶ] Subaudi e superioribus, καὶ ἐπιγράμμαι γράψειν πρὸς ὑμᾶς περὶ δείπνων. *J.F.R.*

95. Ὀδυσσέως ἑταίρους] *Hom.* Od. *M.* 173. *M. du S.*

4. Ἰσοδαίτης] Sic omnes Libri nostri. De Bacchi usurpat *Plutarchus* hanc vocem, p. m. 692. AB. Puto tamen veram & genuinam vocem esse *ἰσοδαιτητής*. Lege omnino Numeri 36. ultima verba; unde satis, ni fallor, emendationis hujus ratio patebit. *M. du S.*

Ibid. Ὁ ἰσοδαίτης] Difficile forte fuerit dicere, quis sit ille *ἰσοδαίτης*, ὁ ἡγεμὼν τῶν συμποσίων. A δαίνυμι δαίτης descendat ὁ ἰσοδαιτητής, ut mox c. 36. habebimus συνδαιτητήν, sed hic quoque nusquam est. Fallor, an est ἰσοδαίτης, quod Bacchi epitheton esse docet *Plutarchus* de EI p. 692. ante med. *H. Steph.* Διόνυσον δὲ καὶ Ζαγρέα καὶ Νυκτέλιον καὶ Ἰσοδαίτην αὐτὸν ὀνομάζουσι. Ortum hoc ei cognomen puto ἀπὸ τῆς δαιτὸς ἣν ἑστιᾷ τοῖς ἀνθρώποις, *Homero* familiaris, de qua Comment. ad Il. A. 468. it. *Athenaeus* I, 10. Laetitiae dator Bacchus aequum amat hodie; idem apud Graecos, qui συμπόσιον, *combibium* dixere, non *convivium*, merito ἡγεμὼν τῶν συμποσίων est. In eundem convenit, quod est apud *Harpocrationem* & *Suidam*, Ἰσοδαίτης ξυνὸς τις δαίμων, ᾧ τὰ δημοσίᾳ γίνεται καὶ μὴ πάνυ σπουδαῖα ἱτέλει. Laudat *Harpocration* hic Hyperidem pro Phryne. Notum quam libenter Dionysia agitet hoc genus. Idem nomen est, quod apud *Hesych.* legitur ἰσοδίτης, ὑπ' ἰσίων ὁ πλούτων· ὑπὸ δὲ ἄλλων ὁ Πλούτωνος υἱός. Certe id jam adnotatum video in *Schreveliana* editione, ubi etiam laudatur *Meurs.* Att. lect. p. 50. Luciano quidem restituendum τὸν ἰσοδαίτην, mihi indubium est. *J.M.G.*

17. Πολλοὶ, καὶ] Οἱ πολλοὶ legisse videtur Interpres.

vos ſumtum non ſentiatis; quae tamen, ut munus, opportuno adeo ad uſum tempore datum, perpetua ipſi memoria proſequantur. Et alioquin ne habitare quidem urbes poſſitis, niſi & pauperes in civitate habeatis, qui innumerabilia vobis ad felicitatem conferant: nec habeatis qui divitias admirentur veſtras, ſi ſoli & privatim, & in tenebris ſitis divites. Videat igitur vulgus, & admiretur argentum veſtrum, & menſas, & amicitiae poculum *ſibi invicem* propinent; atque inter bibendum conſiderent poculum, cujus pondus ipſi manu librando explorent, & argumentum quam accurate expreſſum ſit? & quantum auri in illo artificio niteat? Praeterquam enim, quod manſueti & humani audietis, etiam invidiam illorum evitaveritis. Quis enim invideat ei, qui impertiat ſibi quod aequum eſt, atque donet? Quis vero non optet, quam longiſſime illum extendere aevum & bonis frui? Ut vero nunc habetis, teſte caret veſtra felicitas, invidiae opportunae ſunt veſtrae divitiae, ſuavitatis vita veſtra expers.

ὀλίγων τούτων μεταλαμβάνοντες· ὧν ὑμῖν μὲν ἡ δαπάνη ἀνεπαίσθητος, ἐκείνοις δὲ ἐν καιρῷ τῆς χρείας ἡ δόσις ἀείμνηστος. ἄλλως τε, εἰ δ' ἐν οἰκεῖν δύνασθε τὰς πόλεις, μὴ ἐχὶ καὶ πενήτων συμπολίτευομένων, καὶ μυρίαις πρὸς τὴν εὐδαιμονίαν ὑμῖν συντελούντων. εἰ δ' ἐν ἔχοιτε τοὺς θαυμάζοντας ὑμῶν τὸν πλοῦτον, ἦν μόνοι καὶ ἰδίᾳ καὶ ὑπὸ σκότῳ πλουτοῦντε. ἰδέτωσαν οὖν πολλοί, καὶ θαυμασάτωσαν ὑμῶν τὸν ἄργυρον, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ προπινόντων φιλοφρόνως, μεταξὺ πινόντες θεασκοπείτωσαν τὸ ἔκπωμα, καὶ τὸ βάρος ἰσάτωσαν αὐτοὶ ἀκριβασάμενοι, καὶ τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, τὸν χρυσὸν ὅσος, ὃς ἐπανθεῖ τῇ τέχνῃ. πρὸς γὰρ τῷ χρηστοὺς καὶ φιλανθρώπους ἀκούειν, καὶ τῆς φθονείας ὑπ' αὐτῶν ἔξω γενήσεσθε· τίς γὰρ ἂν φθονήσειε τῷ κοινωνοῦντι, καὶ διδόντι τὰ μέτρια; τίς δ' οὐκ ἂν εὔξαιτο εἰς τὸ μήκιστον ἀκμάζειν αὐτὸν, ἀπολαύοντα τῶν ἀγαθῶν; ὡς δὲ νῦν ἔχετε, ἀμάρτυρος μὲν ἡ εὐδαιμονία, ἀτίφθονος δὲ ὁ πλοῦτος, ἀηδὴς δὲ ὁ βίος.

34. Neque enim aeque jucundum, puto eſt, impleri ſolum, quod de leonibus ajunt & de genere luporum ſolivago: atque in convictu hominum dextrorum, & gratiam inire omnibus in rebus ſtudentium:

Οὐδὲ γὰρ ἡδὺ ὁμοίως ἡδὺ, οἶμαι, μόνον ἐμπίπλασθαι, ὥσπερ τοὺς λέοντάς φασι, καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων, καὶ συνόντας δεξιοῖς ἀνδράσι, καὶ πάντα χαρίζεσθαι πειρωμένους,

c Διαβασάσαιλες] Bene ſic *Fl. P. S.* Διαβασάντες male *J. Ald. H.* &c.

19. Φιλανθρωπίας] Φιλικὰς δεξιώσεις. *V.*

pres. *F.G.* Scil. quia vertit, *vulgus.* *J.F.R.*

21. Ἴσατωσαν] *Diſcant.* *F.G.*

Ibid. Αὐτοὶ ἀκριβασάντες] Αὐτοὶ ἀκριβασάσαιλες. *Th.M.*

Ibid. Καὶ τὴν ἱστορίας] Sic forte legendum: τὴν ἱστορίας τὸ ἀκριβὲς, καὶ τὸν χρυσὸν ὅσος, &c. *F.G.*

22. Τὸν χρυσὸν ὅσον, ὃς] Sic Libri omnes noſtri. *M. du S.*

Ibid. Ὃς ἐκανθεῖ] Ὃς delendum videtur. *F.G.* Probo, & pro non ſcripto habeo: *J.F.R.*

31. Λύκοντας] (Vid. *Bourdelot.* not. additam) de Leonibus quod hic tradi fertur, confirmatur ab *Aeliano*, de animalib. IV. 3. De Lupis contrarium uſu ſatis notum eſt; conſpiciuntur enim frequenter gregatim ad praedam prodeuntes. Vid. quae ſupra ad *Tim.* c. 25. annotata ſunt. *M. du S.*

32. Καὶ τοὺς μονιοὺς τῶν λύκων] Cenſebat vir Clariſſimus *Godofredus Malaynus* legendum eſſe μονιὸς τῶν ἀνδρῶν. atque movebatur ea ratione quod lupi ſoleant bini incedere, at apri μονιοὶ dicantur, ut apud *Lycophr.* πλήκτου μονίους, quod confirmat *Aelian.* lib. 15. cap. 3. loquens de Thynis καὶ οἱ μὲν αὐτῶν κατὰ τοὺς σῦς εἰσὶ μονιοὶ, οἱ δὲ συνοδιάδοντες εἰς τὰ κατὰ τοὺς λύκους σύνηθες. Sed pace tanti viri dixerim, loquitur *Aelianus* de lupis, quatenus bini ad raptum prodeunt, at hic ſermo eſt de victu ſolitario lupi, lupus ſolus comedit. Itaque *Timon* Lucianeus (poſt med.) ſtatuit ſibi μονίαν τὴν βίοτον καθάπερ τοῖς λύκοις. Imo etiam μονιὸς proprium videtur eſſe lupi adjunctum. Sic *Antipater* lib. 3. Anthol.

Μονιὸς ὡς θάμνοισι θοὸν λύκος ἄσκοπον ἕρπων
Ἔκτανεν.

Hinc etiam apud *Suid.* μονιὸς eſt μονόλυκος. pro priori parte ſtat *Heſych.* Contra omnes Mſſ. Codd. nihil mutare auſus ſum. *J.B.*

εἰ πρῶτα μὲ ὁ κωφὸν καὶ ἄφωνον τὸ συμπόσιον ἐάσουσι εἶναι, ἀλλ' ἐν μύθοις συμποτικοῖς, καὶ σκώμμασιν ἀνεπαχθέσι, καὶ φιλοφροσύναις ποικίλαις συνέσονται), οἷαι ἥδισται ἀγωγιαὶ, φίλαι μὲν Διονύσῳ, καὶ Ἀφροδίτῃ, φίλαι δὲ Χάρισιν. ἔπειτα δὲ πρὸς ἅπαντας ἐς τ' ὑστεραίαν διηγούμενοι, ὑμῖν τ' δεξιότητα φιλεῖν παρασκευάζουσι. ταῦτα πολλῶν πρίασθαι καλῶς εἴχεν.

Ἐπεὶ ἐρήσομαι ὑμᾶς, εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν (ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως) οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς [a] ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργεῖς ἐσθῆτας, καὶ τ' ἀκολούθων τὸ πλῆθος, ἢ τ' δακτυλίων τὸ μέγεθος; ἐῶ λέγειν ὡς καὶ ἐπιβουλὰς, καὶ μίσει παρὰ τ' πενήτων ἀναγκαῖον ἐγγίνεσθαι πρὸς ὑμᾶς, ἢν μόνοι τρυφᾶν ἐθέλητε. ἃ μὲν γὰρ εὔχεσθαι καθ' ὑμῶν ἀπειλοῦσιν, ἀποτρόπαια, [b] μὴ δὲ [c] γένοιτο εἰς ἀνάγκην αὐτοὺς καταστῆναι τ' εὐχῆς· ἐπεὶ ὅτε ἀλλάντων γεύσεσθε, ὅτε πλακοῦντος, ἢ εἴτι λείψανον τ' κυνός· ἡ φακῆ δὲ ὑμῖν σαπέρδην ἐντελεστάτην ἕξει. ὃς δὲ καὶ ἕλαφος

qui primo non patientur convivium esse mutum & vocis expers, sed in fabulis convivalibus, & jocis non molestis, & vario genere comitatis una versabuntur: quod genus suavissimae consuetudinis Baccho amicum & Veneri, amicum Gratiis. Tum vero postridie narranda apud omnes dexteritate vestra amorem *vobis* conciliabunt. Haec vero vel magno redimere bonum fuerit.

35. Namque interrogabo vos, si clausis oculis incederent pauperes, ponamus enim hoc; nonne vobis id molestum esset? non habentibus, quibus ostenderetis vestes purpureas, & pedissequorum turbam, aut speciem anulorum. Omitto dicere, fieri non posse, quin insidiae & odia contra vos concipiant pauperes, si vivere in deliciis soli velitis. Quae enim se vota contra vos facturos minantur, abominanda sunt; & absit, ut in necessitatem eorum votorum deveniant. Nam neque farcimen gustabitis, neque placentam, nisi si quid forte canis reliquerit: lenticula vobis saperdae tabem habebit: aper & cervus dum assantur, fugam

a Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξητε *Fl.* b Μὴ δὲ] Ita Edd. vett. *Mox* δὲ recentiores. c Γένοιτο] Γένηται *Fl.*

36. Φιλοφροσύναις] Δεξιώσεσιν ἢ προσηνείαις. *V.*
43. Εἰ μύοντες] Καμμύοντες, τυτθὸν ἰφθαλμοὺς πλείοντες. *V.*
55. Σαπέρδαι] Ὅτι αἱ ἀφῦαι καλάμοις ἁλισπαρμέναι ὁ τετραχυμμένοι σαπέρδαι λέγονται· ἢ τὰ ἴσια τεμάχη ἀὸ γόνδης * παφλαγόνες φασί. *V.*

* Γόνδης] Ita clare legebatur in Scholiaste nostro. Etymologici magni Auctor habet Ἰόνδης. *J. Clav.*

41. Παρασκυάζουσι] Vel contra omnes libros legendum arbitror, παρασκυάσουσι, ne abhorreat ab ἐάσουσι & συνέσονται. *J.M.G.*

43. Εἰ μύοντες οἱ πένητες βαδίζοιεν, ὑποθώμεθα γὰρ οὕτως, οὐκ ἂν ὑμᾶς ἤνιασεν οὐκ ἔχοντας οἷς ἐπιδείξασθε τὰς ἀλυργίδας ἐσθῆτας, &c.] Ait Saturnus divitibus, *Si pauperiores taciti irent (fingamus enim ita) nonne id maxime vos ureret, non habentes, quibus purpureas ostenderetis vestes?* Sed τὸ, ἐπιδείξασθε hic nihili est. Scribe ἐπιδείξαισθε, vel quemadmodum habet Florentina, ἐπιδείξητε. *J.F.*

Εἰ μύοντες — βαδίζοιεν] Perperam vertitur: *Si pauperes abirent taciti.* Nam μύοντες βαδίζειν dicuntur, qui clausis oculis incedunt. Μύειν hic est *claudere oculos*, quod aliter καλαμοῦν & καμμύειν dicitur. Recte itaque *Schol.* hic μύοντες, καμμύοντες, τυτθὸν ἰφθαλμοὺς πλείοντες. atque ita optime cohaerent sequentia: *Nonne id vos ureret, quum sic non haberetis quibus purpureas vestras vestes ostentaretis.* Nam licet pauperes taciti incederent per plateas, nihilominus videre poterant divitum vestes pretiosas, si vero clausis oculis, eas non videbant. *L.BOS.*

45. Ἐπιδείξητε] *Fl.* vid. *Jens.* In reliquis ἐπιδείξασθε. *M. du S.*

Ἐπιδείξασθε] Forte blandior medicina, & magis Graecismum olens fuerit, si legamus οἷς ἐπιδείξασθαι. *J.M.G.*

Ἐπιδείξασθε] Ἐπιδείξαισθε legendum videtur. *F.G.* Idem conjicit Cl. *Jens.* nec improbem; sed quia Florentinum ἐπιδείξητε longius recedit, ac defendi potest ex iis quae ad c. 4. v. ἐπινώσεις, pro ἐπινώσῃ sunt indicata, vulgatum immutare non sustinui. *J.F.R.*

57. Ὀκτάμβοι μίλακι] Μίλακι ὀκτάμβοι mallem. *F.G.*
58. Τύτθον] Lego ψύττα, i.e. ταχέως. Sic supra

Lo-

gam de culina meditabuntur in saltum : & gallinae, ilicet ! contentis *alis* etiam implumes ad ipsos pauperes avolabunt : quod vero maximum, pincernarum formosissimi, calvi vobis uno momento fient, idque fracta insuper amphora. Ad haec quae tum dies festos deceant, tum vobis sint tutissima, statuite, & multam illis paupertatem levate, quos parva pensione *interposita* amicos habebitis minime contemnendos.

d ὀπτώμεθα μέλαξυ δρασμὸν βυλεύσασιν ἐκ τῆ ὀπλανείᾳ ἐς τὸ ὄρος· ἡ ὄρνις e ψύτταν καλατείνασαι, ἄπτεροι ἡ αὗται, παρ' αὐτὰς τὰς πένητας ἐκπετήσονται. τὸ δὲ μέγιστον, οἱ ὡραιόταλοι τ οἰνοχόων φαλακροὶ ἐν ἀκαρεῖ τῆ χρόνῳ ὑμῖν γενήσονται, ὅτε καλεαγότι ἡ ταῦτα τῷ ἀμφορεῖ. πρὸς τάδε βυλεύεσθε, ἃ ἡ τῇ ἑορτῇ πρέποντα γένοιτ' ἂν, ἡ ὑμῖν ἀσφαλέστατα, καὶ ἐπικουφίζετε πολλὴν πενίαν αὐτοῖς, ἀπ' ὀλίγης τελέσματος· φίλους ἡ μεμπτὰς ἕξοντες.

DIVITES SATURNO SALUTEM.

36. NImirum ad te solum scripta esse a pauperibus ista, Saturne, existimas ? Nonne etiam Jupiter diu est cum ab istis obtunditur clamantibus, & divisionem fieri postulantibus, & fatum accusantibus, quod inaequalem illam divisionem fecerit, & nos, qui nihil impertiri illis dignemur ? Verum novit ille, ut qui sit Ju-

ΟΙ ΠΛΟΥΣΙΟΙ ΤΩι ΚΡΟΝΩι ΧΑΙΡΕΙΝ.

Πρὸς γάρ σε οἶει μόνον ταῦτ' ἐγκεκράφθαι τῶν πενήτων, ὦ Κρόνε, ἢ οὐχὶ δὲ ὁ Ζεὺς ἤδη ἐκκεκώφωται πρὸς αὐτῶν ἀναβοώντων ἡ αὐτὰ δὴ ταῦτα, τ ἀναδασμὸν ἀξιούντων γενέσθαι, ἡ αἰτιωμένων τὴν τε εἱμαρμένην ὡς ἄνισον τ νομὴν πεποιημένην, ἡ ἡμᾶς ὅτι μηδενὸς αὐτοῖς μεταδιδόναι ἀξιῶμεν; ἀλλ' οἶδεν ἐκεῖνος ἅτε Ζεὺς ὢν, παρ' οἷς

d Ὀπτώμεθα] Bene *J. P.* Ὀπτόμεθα *H.* male. e Ψύτταν] Ψύτταν *Ald. H. Fr. P.* &c. Ψίτταν *J.* & *V2.* Ψύττα *Fl.* & *Schol.*

58. † Ψύττα καταπύσασα] Ψύττα ἐπὶ τῆ ταχίως ἀποδραμεῖν τάσσεται. *V.*

† Ψύττα] Sic edita & V.

Lexiph. c. 3. ψύττα καταπύσας legendum pro ψύτταν, quod depravatum est. *F.G.*

Ψύτταν] Mea haec emendatio est, cum enim in omnibus legeretur ψύτται vel ψύτται, in *Fl.* & Schol. ψύττα voces palam depravatae. Ex Aξ. c. 3. malui hanc reponere, quum illic recte usurpatam videbam. Add. de ψύττα *Asin.* c. 49. & confer *Ic. A.* c. 35. Una potest controversia moveri, rectene sic scribatur, an ut apud *Hesychium* est, ψήττα, quem consule etiam in ψιττάζω & ψύττα. Rem ego in medio relinquo. Confer autem cum hoc loco, quae N°. 23. loguntur. *M. du S.*

Ψύττα καταπύσασα] Ψύτται habet *Aldina* posterior, quasi de anatibus sermo esset. Verum supra in ipsa pauperum epistola, ὀρνίθων modo fit mentio πηχυῶν, id est *gallinarum pinguium*, quando nihil est, quod a nobilissima nos significatione depellat. Nimirum ψύττα legendum, atque interpretandum ex *Hesychio*, qui ψύττα, inquit, ἐπὶ τῆ ταχίως ἀποδραμεῖν λέγεται. Est igitur ἀπομακρυσμένον, illi σίττα apud *Theocritum* simile : quod ad ludicras hasce minas, & actionem quandam, vitamque illis conciliandam oppido convenit : licet in seria oratione damnatum idem ψύττα καταπύσας putem *Lexiph.* c. 3, 79. *J. M. G.*

Ψύτται] Obsecundavi *Solano*, quia sic supra in *Lexiph.* c. 3. (ubi vide notas N°. 79.) Et ψύτται manifesto falsum est ; sed vel ψύττα cum *Fl.* vel ψύτται scribendum ; quod cum utrovis more reperiam apud varios, non magni feci utrum reciperem, quin & ψύτταις φύγῃ *Alciphr.* III. Ep. 24. f. ubi tamen *Bergl.* ψύτται etiam malit. *J. F. B.*

68. Πρὸς γάρ σε &c.] Sciagraphia totius hujus dialogi est epistola 53. L. III. *Alciphronis*, vid. notam *B. Bergleri* ad *Alciphr.* l. d. *J. F. B.*

83. Ita-

οἷς τισιν ἡ αἰτία, ἢ ἀφ' τοῦτο ἀδυκεῖν αὐτὴν τὰ πολλά· σοὶ δὲ ὅμως ἀπολογησόμεθα, ἐπείπερ ἄρχεις γε νῦν ἡμῶν. ἡμεῖς γὰρ ἅπαντα πρὸ ὀφθαλμῶν λαβόντες, ἃ γέγραφας, ὡς καλὸν ὑπηρεῖν ἀπὸ πολλῶν τοῖς δεομένοις, ἢ ὡς ἥδιον συνεῖναι, ἢ συνευωχείας τοῖς πένησιν, ἀεὶ διελεγόμεν ἕτω ποιοῦντες, [a] ἰσοδαιτητὰς καθεζόμενοι, ὡς ἂν μηδὲ τ' [b] συνδαιτητοῦ [c] αὐτὴν αἰτιάσασθαί τι.

Οἱ δὲ ὀλίγων ἐν ἀρχῇ δεῖας φάσκοντες, ἐπειδήπερ ἅπαξ αὐτοῖς ἀνεπετάσαμεν τὰς θύρας, οὐκ ἀνίεσαν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις αἰτοῦντες. εἰ δὲ μὴ πάντα εὐθὺς, μηδὲ πρὸς ἔπος λαμβάνοιεν, ὀργὴ, καὶ μῖσος, καὶ πρόχειροι αἱ βλασφημίαι· κἂν εἴτι ὑπεύδοιτο ἡμῖν, ἀλλ' οἵ γε ἀκούοντες ὑπίστευον ἂν, ὡς ἀκριβῶς εἰδόσιν ἐκ τοῦ συγγεγονέναι. ὥστε δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων καὶ [d] αὐτὸν εἶναι.

Καὶ τὰ μὲν ἄλλα μέτρια· ἐν δὲ τοῖς δείπνοις αὐτοῖς, ἀμελήσαντες τοῦ ἐμπίπλασθαι, καὶ γαστρίζεσθαι, καὶ αὐτοὶ ἐπειδὰν

piter, penes utros culpa sit, & ob id ipsum preces illorum surda fere aure transmittit. Interim tamen caussam apud te, qui nunc certe nobis imperes, dicemus. Nos enim, quibus, quae scripsisti, ante oculos versarentur omnia, tanquam pulchrum esset auxilium ferre de sua copia indigentibus; & suavius, versari cum pauperibus atque egenis, semper faciebamus ita, aequo ipsi victu utentes, adeo ut neque convictor eorum, quod accusaret, haberet.

37. At isti, qui paucis initio opus se habere dixerant, cum semel fores iis aperuissemus, alia super alia petere non desierunt. Si vero non omnia statim neque in ipso verbo acciperent; ira, & odium, & maledicta in promtu. Ac si quid mendacii nobis affingerent, credebant tamen, qui audirent, velut accurate ipso ex convictu scientibus. Itaque alterum de duobus, aut, si nihil dares, inimicum omnino esse oportebat; aut, si omnia illis *diripienda* permitteres, ipsum fieri statim pauperem, & unum eorum, qui ab aliis peterent.

38. Ac reliqua tolerabilia: in ipsis vero coenis non satis habentes impleri, & ingurgitare se; etiam ipsi, ubi plus quam sa-

a Ἰσοδαιτητὰς] Ex emend. *Solani*. Ἰσοδαίτῳ G. Ἰσοδαιτοι Edd. omnes. b Συνδαιτητῆ] Sic jam bene *Amst. S.* G. Συνδαίτῳ cett. c Αὐτὸν] Sic *P. H. B1. Fr.* Αὐτὸν *J. Fl. Ald. S.* d Αὐτὸν] Αὐτῶν *V2.* sola.

89. * Πάντα οὖν] Ἢτοι παρανῶν, ἢ ὅτε ἤτουν. *V.*

r * Πάντα οὖν] Recte huc retulit hoc Schol. *Solanus*, cum ante ad Ὀργὴ καὶ μῖσος referretur. *J. F. R.*

1. Γαστρίζεσθαι] Γαστρίζειν, † λαμπρύτερον τρέφεσθαι, ἢ ὑπὲρ τὴν χρείαν, γαστριμαργῶ. *V.*

† Λαμπρύτερον] Λαμπρύτερα C. ut Schol. 14. Ἔτερ. Δ. *M. du S.* Scribe λαμπρύτερα. *J. J. Wetst.*

83. Ἰσοδαιτοι καθεζῶντες] Syntaxis quartum casum postulat. Rectius itaque Mss. *ἰσοδαίτῳ καθεζῶντες, ὡς ἂν μηδὲ τ' συνδαιτητοῦ αὐτὸν αἰτιάσασθαί τι. eodem cibo illum excipientes, ut convictor nihil possit accusare. J. G. G.*

Ἰσοδαιτητὰς — συνδαιτητὸν] In impressis omnibus legebatur *ἰσοδαιτοι*. Mss. *Graevii ἰσοδαίτῳ* quod ad veram scripturam manu ducit, quam nos in textum recepimus. Munus Saturnaliorum proprium fuisse existimo. Vide nos ad ultima verba N°. 32. Monendus autem Lector hic est, me, dum novum videor sensum voci *συνδαιτητὴς* affingere, verum tantum antiquumque ei asserere. Ubi enim usquam ostendas Ἀρμοστὴν de alio dictum quam de *Arbitro*? Quod miror fugisse hactenus & Lexicographos & virum summum *Graevium*, qui hic cum vulgo erravit. Ultima vox in *G. S.* & *A.* exstat; in reliquis *συνδαίτῳ* prave legitur. *M. du S.*

94. Ὡς δυοῖν θάτερον, ἢ μὴ διδόντα ἐχθρὸν εἶναι πάντως ἔδει, ἢ πάντα προϊεμένους, αὐτίκα μάλα πένεσθαι, καὶ τ' αἰτούντων & αὐτὸν εἶναι] Vitiosissima oratio. Emenda ocyus *προϊέμενον*, quod fere ne indicio quidem, nedum probatione apud intelligentes indiget. Queruntur divites de pauperum insolentia, & animo nullis, quan-

satis esset bibissent, vel formosi pueri, dum poculum praebet, manum stringebant, vel pellicem aut conjugem adeo tentare audebant. Deinde ubi vomitu opplevere triclinium, postridie maledictis nos perstringunt; quam sitierint, quam famis convictores fuerint, enarrant. Et si haec mentiri contra eos videamur, vestri illius parasiti recordare, Ixionis, qui communi dignatus mensa, dignationem aequalem vobis habens, ebrius cum esset, Junonis pudorem tentavit vir fortis.

39. Haec sunt & talia, quibus inducti decrevimus in posterum nostrae securitatis caussa, non amplius accessum illis in nostras domus praebere. Si vero te arbitro ac vindice spondeant, moderata se, uti nunc ajunt, petituros, neque contumeliosum quidquam admissuros in conviviis, in communionem veniunto, quod bene vertat, nobiscum epulantor. Etiam de vestibus, ut imperas, mittemus, ac de auro etiam, quantum aequum fuerit, insuper impendemus. Atque in universum nulla in parte deficiemus. Verum ipsi quoque ex arte nobiscum agere desinunto, pro adulatoribus & parasitis amici sunto. Nos quidem, si & isti facere officium voluerint, nulla in re accusabis.

πλείω τῆ ἱκανῆ πίωσιν, ἢ παιδὸς ὡραίε, μέλαξὺ ἀναδόντ@ τὸ ἔκπωμα, ἔνυξαν ἢ χεῖρα, ἢ παλλακὴ, ἢ γαμετὴ γυναικὶ ἐπεχείρησαν· εἶτα καλεμέσαντες τῆ συμποσίε, ἐς ἢ ὑστεραίαν λοιδορῆν ἡμῖν κατελθόντες, ὡς ἐδίψησαν, ἢ ὡς λιμῷ συνῆσαν διηγέμθοι. καὶ εἴ σοι ταῦτα καὶ ψεύδεα αὐτῶν δοκῶμεν, ἢ ὑμέτερον πάρεδρον ἀναμνήσθητι, ἢ Ἰξίονα· ὃς ἀξιωθεὶς κοινῆς τραπέζης, ἀξίωμα ἴσον ἔχων ὑμῖν, τῆ Ἥρα μεθυσθεὶς ἐπεχείρει ὁ γενναῖ@.

Ταῦτά ἐστι ἢ τὰ τοιαῦτα, ὑφ' ὧν ἡμεῖς ἐβουλευσάμεθα πρὸς τὸ λοιπὸν, ἀσφαλείας ἕ ἡμετέρας ἕνεκεν, μηκέτι ἐπίβαλον ποιεῖν αὐτοῖς ἢ οἰκίαν. εἰ δὲ ἐπὶ σῆ ε συνθοῖντο, μέτριον δέησεσθ, ὥσπερ νῦν φασι, μηδὲν δὲ ὑβριστικὸν ἐν τοῖς συμποσίοις ε ἐργάσεσθ, κοινωνέντων ἡμῖν ἢ συνδειπνέντων τύχη τῆ ἀγαθῆ. ἢ τ ἱματίων, ὡς σὺ κελεύεις, πέμψομεν, καὶ τῶ χρυσίε ὁπόσον οἷόν τε, ἢ προσδαπανήσομεν, ἢ ὅλως ἐδὲν ἐλλείψομεν· καὶ αὐτοὶ δὲ ἀφέμθοι τῆ κατ' τέχνην ὁμιλεῖν ἡμῖν, φίλοι ἀντὶ κολάκων ἢ παρασίτων ἔσωσαν, ὡς ἡμᾶς γε ἐδὲν ἂν αἰτιάσαιο, καὶκείνων τὰ δέοντα ποιεῖν ἐθελόντων.

ε Συνθοῖντο] Συνθεῖντο Fl. f Ἐργάσεσθαι] Sic Fl. Ἐργάσασθαι cett.

quantiscumque beneficiis & donis contento. *Adeo*, inquiunt, *ut alterutrum fieri necesse sit, vel ut nop damus omnino sit inimicus, vel ut omnia largiens, sive profundens, brevi plane pauper sit, & ipse unus mendicantium.* *J.J.*

6. Κατιλθόντες] Rarior vocis usus, nondum puto satis observatus Lexicis. Ponitur hic quidem, puto etiam alias, ut καθιστᾶς, ut καταπέμπω, ut Latinum *invehi*, &c. *J.M.G.*

Κατιλθόντες] Καταλέγοντες legendum videtur. *F.G.* Non video mutandi necessitatem. *J.F.R.*

13. Ἐφ' ὧν] Ἐφ' οἷς forsan. *F.G.*

18. Ἐργάσασθαι] Scribe ἐργάσεσθαι. *F.G.*

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ, Η ΛΑΠΙΘΑΙ.

CONVIVIUM, SEU LAPITHAE.

ΦΙΛΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

PHILON ET LUCIANUS.

Φ Ι Λ.

P H I L.

Ποικίλην, ὦ Λυκῖνε, ἀφετριδὴν Φασι γεγενῆσθαι ὑμῖν χθὲς ἐν Ἀριστ[α]ινέτου δεῖπνον, καί τινας [a] φιλοσόφους λόγους εἰρῆσθαι, καὶ ἔριν οὐ [b] σμικρὰν συστῆναι ἐπ' αὐτοῖς· εἰ δὲ μὴ ἐψεύδετο Χαρῖνος, καὶ ἄχρι [c] τραυμάτων προχωρῆσαι τὸ πρᾶγμα, καὶ τέλος αἵματι διαλυθῆναι τὴν συνουσίαν. ΛΥΚ. Καὶ πόθεν, ὦ Φίλων, ἠπίστασο Χαρῖνος ταῦτα; οὐ γὰρ συνεδείπνει μεθ' ἡμῶν. ΦΙΛ. Διονίκου, ἔφη, τοῦ ἰατροῦ ἀκοῦσαι. Διόνικος δὲ, καὶ αὐτὸς, οἶμαι, τῶν συνδείπνων ἦν. ΛΥΚ. Καὶ μάλα.. οὐ μὴν ἐξ ἀρχῆς γε οὐδ' αὐτὸς ἅπασι παρεγένετο, ἀλλὰ ὀψὲ μεσούσης [d] σχεδὸν ἤδη τῆς μάχης, ἐπέστη ὀλίγον πρὸ τῶν τραυμάτων. ὥστε

1 VAria vos ratione tempus fefelliſſe ajunt heri in coena apud Ariſtaenetum, & philoſophos quosdam ſermones habitos, & contentionem non parvam ſuper 5iis ortam, ac, ſi non mentitus eſt Charinus, ad vulnera usque rem proceſſiſſe, ac ſanguine diſſolutam diſputationem. LYC. Et unde, mi Philo, ſciebat iſta Charinus? neque enim nobiſcum coenavit. PHIL. E Dionico ſe dicebat audiſſe Medico. Fuit autem, puto, ipſe inter convivas Dionicus. LYC. Omnino; neque tamen ab initio inde omnibus ipſe quoque interfuit; ſed ſero, media fere jam pugna, paullo ante vulnera ipſe ſupervenit. Itaque miror, ſi

a Φιλοσόφους λόγους] Λόγους φιλοσόφους B. Cod. ſive O. b Σμικράν] Sic Edd. Μικρὰν B. c Τραυμάτων] Πραγμάτων male B. d Σχεδὸν] Deeſt in B.

ΣΥΜΠ. Η ΛΑΠ.] Συμπόσιον ἢ Λαπίθαι ἐπιγέγραπται. * ἀφωμοίωται γὰρ τοῖς ἐπὶ τοῦ γάμου τοῦ Πειριθόου † τετιλισμένοις· κἀκεῖ γὰρ οἱ Κένταυροι μεθυσθέντες, εἶτα ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ὑβριστικῶς ἐπιβάλλοντες, μάχην τραυμάτων καὶ φόνων πρυχώρησαν, ἀφ' ἑκάστου εἰς πόλεμον προῆσαν ἅπαντα. τῶν Λαπιθῶν γάρ τις γάμους ἐπιτελῶν, ἐκάλεσέ τινας τῶν Λαπιθῶν, καί τινας τῶν Κενταύρων· εἷς δὲ τῶν Κενταύρων ὁ Εὐρυτίων μεθυσθεὶς, τὴν νύμφην ἐβιάσατο. κρατησάντων δὲ αὐτὸν τῶν Λαπίθων, ἀπέτεμον αὐτοῦ τὴν ῥῖνα, καὶ τὰ ὦτα, καὶ ὧν τούτοις συνεκρότησε Λαπίθαις ‡ κατὰ τῶν Κενταύρων ὁ πόλεμος. V. (*Maro* in Georg. C.)

* Ἀφωμοίωται] Ita C. recte, ex quo & ſequentia reſtituta; quum in V. legeretur male, ὑφ' ὁμοίῳ γὰρ τῷ πολέμῳ τοῖς ἐπὶ τῷ γάμῳ. J. F. K.

† Τετιλισμένοις] Τετιμένοις. C.

‡ Κατὰ] Καὶ Κενταύρων, omiſſo πόλεμος Edita, quibus *Solanus* ita adſcripſerat: Deeſt in Impr. πόλεμος. Poſterior hujus Scholii pars in C. non exſtat ſuo loco; ſed in fine reperitur: unde & ex V. ultima in Impreſſo manca reſtituuntur.

ΣΥΜΠΟΣ.] Cave, Lector, ne ſequaris *Erasmum* hujus Dialogi Latinum Interpretem, ſæpe enim alienus eſt ab autoris mente. J. B.

ΣΥΜΠΟΣΙΟΝ] Bene *Bergl.* ad *Alciphr.* III. Ep. 55. N°. 1. „ Eadem eſt oeconomia & inventionis ratio „ in hac Epiſtola, quae in Luciani Sympoſio. dum „ utrobique occaſione convivii Philoſophi tamquam „ indecenter ſe gerentes perſtringuntur, convenien„ tiam eandem habent haec duo nomina *Alciphronis* „ [ΑΥΤΟΚΑΛΗΤΟΣ ΕΤΟΙΜΑΡΙΣΤΟΣ] quorum primum „ denotat eum *qui ſe ipſum vocat*, alterum *qui pran„ dio eſt paratus*: Et Lucianeus Ἑτοιμοκλῆς, (quem „ videbis c. 21.) per alluſionem a κλητὸς dictus, cum „ alias talia ſint a κλίνω, quaſi *paratus*, *ſi vocetur*, „ ut ſatis oſtendit eod. c. 21. in epiſtola objurgatoria, „ quam ſane miſere ſcriptam miſit in convivio co„ ram omnibus legendam, quod a Convivatore prae„ teritus fuiſſet. *Alciphronis* autem haec Epiſtola to„ ta quaſi ſciagraphia eſt Lucianei Sympoſii, ubi o„ mnia quae hic intra modum coniſtunt, dilatantur „ &

si quid satis certum dicere potuit, qui non interfuerit iis, a quibus coepta contentio in sanguinem illis exiit.

2. PHIL. Itaque, Lycine, ipse quoque Charinus, si vera audire, & ut acta sint singula, vellemus, ad te nos ire jussit: Dionicum enim ipsum dixisse, se non interfuisse omnibus; te vero, quidquid actum sit, accurate scire, & ipsos sermones memoria complexum, quippe qui non obiter talia, sed studiose audire soleas. Itaque non effugies, quin epulo nos jucundissimo excipias, mihi quidem certe nullum eo jucundius: idque eo magis, quod sobrii in pace & sine sanguine, extra teli jactum epulabimur, sive senes vinolento furore turbarint convivium, sive juvenes, inducti nempe a mero & dicere, quae minime opus erat, & facere.

3. LYC. Nimis tu, Philo, acriter a nobis petis, ut in vulgus efferamus ista & persequamur, narrandis quae per vinum at-

θαυμάζω, εἴ τι σαφὲς εἰπεῖν ἐδύναλο, μὴ παρακολυθήσας ἐκείνοις, ἀφ' ὧν δεξαμένη ἐς τὸ αἷμα ἐτελεύτησεν αὐτοῖς ἡ Φιλονεικία.

ΦΙΛ. Τοιγαροῦν, ὦ Λυκῖνε, καὶ ὁ Χαρῖνος αὐτὸς, εἰ βελοίμεθα τἀληθῆ ἀκοῦσαι, καὶ ὅπως ἐπράχθη ἕκαστα, παρὰ σὲ ἡμᾶς ἧκειν ἐκέλευε· καὶ τὸ Διόνικον γὰρ αὐτὸν εἰπεῖν, ὡς αὐτὸς μὲν οὐ [c] παρεγένοιλο ἅπασι, σὲ δὲ ἀκριβῶς εἰδέναι τὰ γεγενημένα, καὶ τοὺς λόγους αὐτοὺς ἀπομνημονεῦσαι, ἅτε μὴ παρέργως τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' ἐν σπουδῇ ἀκροώμενον. ὥστε οὐκ ἂν [d] φθάνοις ἑστιῶν ἡμᾶς ἡδίστην ταύτην ἑστίασιν, ἧς οὐκ οἶδ' ἄν τις ἡδίων ἔμοιγε καὶ μάλιστα ὅσῳ νήφοντες ἐν εἰρήνῃ, καὶ ἀναιμωτὶ ἔξω βέλους ἑστιασόμεθα· εἴτε γέροντες [e] ἐμπαρώνησάν τι παρὰ τὸ δεῖπνον, εἴτε νέοι, εἰπεῖν τε ὅσα ἦκιστα ἐχρῆν οἶνῳ τῷ ἀκράτῳ προαχθέντες, καὶ πρᾶξαι.

ΛΥΚ. Νεανικώτερα ἡμᾶς, ὦ Φίλων, ἀξιοῖς ἐκφέρειν ταῦτα πρὸς τοὺς πολλοὺς, καὶ ἐπεξιέναι [h] διηγουμένους πράγματα, ἐν οἷς

[c] Παρεγένοιτο] Παρεγένητο B. [d] Φθάνοις] Φθάνοις B. B. [e] Ἐμπαρώνησάν] Sic dedit *Solan.* Ἐπαρώνησαν Edd. & [h] Διηγουμένους] Διηγουμένοις marg. *Ald.*

30. Ἔξω βέλους] Δεξιώτατα κέχρηται τούτῳ, ἀπὸ τῶν πολέμων ἐπὶ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν μεταβαλών. ἐπὶ μὲν γὰρ τῶν πολέμων ἔξω φασὶ βέλους τοὺς ἀπὸ τῶν τυγχάνοντας βολῆς. ἐντεῦθεν δὲ, ἐπειδὴ οὐ τῇ § ἑστιάσει πόλεμον μεθυόντων συνιέναι, εἶτα τάχει γεγενημένα διηγεῖται καθ' ἡσυχίαν προσκείσθαι, παίζων φησὶ, ὅτι διηγοῦ ἡμῖν περθύμως ὑπ' ὀδὸς ἅτε διοχλούμενος τῶν πεπραγμένων. ἔξω γὰρ τυγχάνομεν ὄντες τῆς χθεσινοῦ πολέμου καὶ τῶν ἐκεῖ παροινίας. *V.*

§ Ἑστιάσει] Ἑστιάσου male Edita, & mox διηγεῖ, pro quo διηγοῦ ex V. dedit *M. du S.*

„ & valde exaggerantur, plerumque supra fidem. *J. F. R.*

ΦΙΛΩΝ] Idem haud dubie cui suum *de Hist. Conscr.* librum inscripserat. Vide & hujus libelli finem, ubi eodem modo quo illic, compellat. *M. du S.*

2. Ἀριστοίτης] Hujus Dialogi personae omnes verae. De hoc vide c. 5. Qui autem in Ἐτ. Δ. Χ. & II. memorantur Aristaeneti, fictitii esse videntur. *M. du S.*

Ibid. Ἐν Ἀριστοίτης] Scil. οἴκῳ, ut supra *Philops.* c. 38. ἐν Ἀμφιλόχου, & alibi frequenter. *J. F. R.*

9. Χαρῖνος] De hoc, cum persona Dialogi non sit, non opus est ut solliciti simus. *M. du S.*

10. Διονίκου] Vid. c. 20. *M. du S.*

23. Παρεγένοιτο] B. παρεγένητο. Sed nihil mutandum. *M. du S.*

27. Οὐκ ἂν φθάνοις] I. e. *non effugies nos convivio excipere*, s. *quin convivio nos excipias.* F. G. Conf. supra *Fugit.* c. 26. *J. F. R.*

Ibid. Φθάνοις] Hic apprime notandum in B. seu Ox. Codice legi φθάνοις, quod hic quidem quadrare potest. Sed tritum adeo & elegans simul illud οὐκ ἂν φθάνοις, ut loco moveri minime debeat. Quamquam si infinitis aliis in locis, ubi occurrit, φθάνοις, ut hic quadraret, fateor, eo inclinaret animus, ut φθάνοις in ejus locum sufficeretur. Ratio enim nulla aut remotissima assignari potest, cur verbum φθάνω solum *necessitatem* importet, quam in ea phrasi semper designat. *M. du S.*

31. Ἐμπαρώνησαν] Ni viderem ejusmodi maculas tot editiones insidere, morari lectorem hisce puderet. In omnibus legebatur ἐπαρώ— in Ms. etiam B. *M. du S.*

35. Νεανικώτερα ἐκφέρειν] *Strenue efferre in vulgus.* F. G.

37. Ἐπεξιέναι] *Stylo persequi.* F. G.

οἴνῳ καὶ μέθῃ γενόμενα, δέον λήθην ποιήσασθαι αὐτῶν, καὶ νομίζειν ἐκεῖνα πάντα θεοῦ ἔργα τοῦ Διονύσου εἶναι, ὃς οὐκ οἶδα εἴ τινα τῶν αὐτοῦ ὀργίων ἀτέλεστον καὶ ἀβάκχευτον παρεῖδεν. ὅρα οὖν μὴ κακοήθων τινῶν ἀνθρώπων ἦ τὸ ἀκριβῶς τὰ τοιαῦτα ἐξετάζειν, ἃ καλῶς [a] ἔχει ἐν τῷ συμποσίῳ καλαλιπόντας ἀπαλλάττεσθαι. μισῶ γάρ, φησὶ καὶ ὁ ποιητικὸς λόγος, μνάμονα συμπόταν. καὶ οὐδὲ ὁ Διόνικος ὀρθῶς ἐποίησε πρὸς τὸν Χαρῖνον, αὐτὰ ἐξαγορεύσας, καὶ πολλὴν [b] τὴν εωλοκρασίαν καλασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων· ἐγὼ δὲ, ἄπαγε, οὐκ ἄν τι τοιοῦτον εἴποιμι.

que ebrietatem facta sunt; cum oblivioni mandanda potius, & Dei, Bacchi, opera putanda sint omnia: qui nescio an quemquam suis orgiis non initiatum, neque operatum Bacchicis sacris, praetermittat. Vide igitur ne malignorum hominum sit accurate exquirere talia, quibus in ipso convivio relictis decet discedere. Namque *Odi*, ut habet poëticum illud verbum, *convivam memorem*. Nec bene Dionicus, quod apud Charinum ista elocutus est, & hesternae coenae reliquiis perfudit viros philosophos. Ego vero, absit ne quid dicam ejusmodi.

ΦΙΛ. Θρύπτῃ ταῦτα, ὦ Λυκῖνε. ἀλλ' ὅτι γε πρὸς ἐμὲ ἔτω ποιεῖν ἐχρῆν, [c] ἀκριβῶς [d] γιγνώσκων πολὺ πλέον ἐπιθυμῶντά σε εἰπεῖν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι· καί μοι δοκεῖς εἰ ἐπορήσειας τῶν ἀκουσομένων, καὶν πρὸς κίονά

4. PHIL. Delicias facis, Lycine. Sed apud me certe hoc agere non conveniebat, qui certo sciam, te multo malle narrare hoc mihi, quam me audire: ac videris mihi, si non habeas, qui audire velint, vel ad eo-

a Ἔχειν] Ἔχει B. b Τὴν] Omittit B. c Ἀκριβῶς] Ὃς ἀκριβῶς οἶδε B. d Γιγνώσκων] Sic B. *F.* B1. *Ald. H. Fr. S.* Γινώσκων *Fl.* Γιγνώσκοντα P. B2.

48. Καὶ πολλὴν τὴν εωλοκρασίαν] Ἡνίκα συνέπινον * ἀλλήλοις παρ' Ἀθηναίοις οἱ νέοι, ἐπὶ ἱκανὸν κρατῆρα οὗτε ἐτίθεντο καὶ εἴ τις ἐκαθεύδησε μὴ πιὼν τὸν ἴδιον κρατῆρα, πρωὶ κατὰ τὸ αὐτοῦ κεφαλῆς ἐξεχέατο, καὶ ἐκαλεῖτο τοῦτο εωλοκρασία. ὄψιον γὰρ τὸ χθεσινόν. εἴρηται δὲ ἐντεῦθεν μεταφορικῶς, ἀντὶ τοῦ ὕβρεν. *K.*

* Ἀλλήλοις] Non adgnoscunt C.

45. Μισῶ — μν. σ.] Vid. *Plut.* 1087. f. *M. du S.*

48. Καὶ πολλὴν τὴν εωλοκρασίαν καλασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων] Malim Latine dicere: *& multa contumelia aspersit philosophos.* Quam cum interprete: *& pridianam hominum temulentiam divulgavit.* Vide Scholia ad hunc locum. *H.V.*

Ibid. Πολλὴν τὴν] Articulus retinendus. Amat enim Noster post adjectiva cum addere. In *Tox.* c. 4. πολλοὺς τοὺς ἐμπόρους. Pro *Imag.* c. 16. πολλὴν τὴν εὐμένειαν. *Asin.* c. 42. f. μακρῶν τῶν λόγων. *Alciphr.* III. 390. πολλὴν τὴν φιλανθρωπίαν. *F. F. R.*

Ibid. Εωλοκρασίαν] Sic *Demosth.* 152. A. *M. du S.*

53. Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Ὑποσύλοικον Luciani styli properantis. *Th. M.*

Ὃς ἀκριβῶς οἶδε] Scripturam Mss. Ox. in textum recepimus; vulgatam enim ἀκριβῶς γιγνώσκων palam corruptam esse nemo non videt; pro qua B2. & P. reposuerunt ἀκριβῶς γιγνώσκοιμι, quod si per Codd. liceret, probarem. Quid autem *Marcilio* in mentem venerit, cur mox ἐπιθυμῶν τὰ δὲ legeret, nemo, credo, expiscetur; neque credo quidquam mutatum voluisse, sed tantum prave exscripsisse. *M. du S.*

Ἀκριβῶς γιγνώσκων] Illud ὃς ἀκρ. οἶδε, quod *Solan.* in textum receperat, mihi glossa videtur, quae τὸ γιγνώσκων exposuit per ὃς οἶδε, ut re vera exponendum est; ac, si quid mutandum, γιγνώσκοιμι potius ex P. ac B2. reciperem; sed & has ex conjectura sic dedisse suspicor. Cl. *Jens.* ad *Reviv.* c. 13. f. soloecismum id vocat, exempla tamen similis constructionis adfert, atque eadem omnia, nimis severe, damnat. Nam adeo frequens est nominativi usus pro obliquo, ut id linguae genio tribuendum potius quam corrigendum sit. Et mihi hic perinde erit, absolutumne nominativum cum Grammaticis voces, an participium exponas per periphrasin, *qui scit. Diod. Sic.* 2. c. 35. pr. Ἡ τοίνυν Ἰνδικὴ τετράπλευρός ἐστι τῷ χήματι — ἡ μεγάλη θάλασσα, i.e. *Quantum ad Indiam* &c. Idem ib. c. 48. οἱ δὲ, ἐπιδιώκοντες — οἱ μὲ ἀπόλλυνται. Ad priorem locum Cl. *Wessel.* duo similia addit, & ad Commentt. *Ael.* 2. 11. & *Gronov.* ad *Herodot.* 2. 66. provocans, recte ait, rem esse vulgarem; quare ex immensa copia quaedam tantum de nostro subjungemus. si forte vincatur, nihil hic in Luciano mutandum. Confer igitur praeter duo similia ὑμᾶς — ἐκε-

columnam ſtatuamve cupide acceſſurus effuſurusque uno ſpiritu connexa inter ſe omnia. Si proinde nunc diſcedere velim, non ſinas me, nondum auditis illis abire; ſed venias, perſequaris, roges. Hic ego viciſſim faciam me delicatum apud te. Et, ſi videtur, abeamus perconratum iſta ex aliis. At tu noli dicere. LYC. Bona verba! Narrabo enim, quando ita cupidus es; ſed ne multis dicas. PHIL. Niſi plane ego Lycini ingenium oblitus ſum, ipſe tu hoc melius feceris, & occupabis dicere omnibus, ne mea opera opus ſit.

τινα, ἢ πρὸς ἀνδριάντα ἡδέως ἂν προσελθὼν, ἐχχέαι, πάντα συνείρων ἀμυςί. εἰ γῶν ἐθελήσω ἀπαλλάτ[illegible]εα νῦν, οὐκ ἐάσεις με οὐκ ἀνήκοον ἀπελθεῖν, ἀλλ' [e] ἔξεις, ἢ συνακολουθήσεις, καὶ δέήσῃ. κἀγὼ θρύψομαι πρός σὲ ἐν τῷ μέρει· καὶ εἴ γε δοκεῖ, ἀπίωμεν ἄλλα αὐτὰ περυσόμενοι, σὺ δὲ μὴ λέγε. ΛΥΚ. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν, διηγήσομαι· ἐπεὶ μὴ οὕτω προθυμῇ, ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. ΦΙΛ. Εἰ μὴ παντάπασιν ἐγὼ ἐπιλέλησμαι Λυκίνου, αὐτὸς σὺ ἄμεινον ποιήσεις αὐτὸ, καὶ [f] φθάσεις εἰπὼν ἅπασιν, ὥστε μηδὲν ἐμοῦ [g] δέήσῃ.

5. Sed illud mihi dic prius, Filione ſuo Zenoni Ariſtaenetus uxorem cum daret, convivio vos excepit? LYC. Non: ſed filiam ipſe Cleanthidem Eucriti foeneratoris filio collocavit, philoſophanti.

Ἀλλ' ἐκεῖνό μοι πρῶτον εἰπὲ, τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριςαίνετος ἀγόμενος γυναῖκα, εἱςία ὑμᾶς; ΛΥΚ. Οὐκ, ἀλλὰ τὴν θυγατέρα ἐξεδίδου αὐτὸς τὴν Κλεανθίδα τῷ Εὐκρίτου τοῦ δανειςικοῦ τῷ φιλοσοφοῦντι.

ΦΙΛ.

e Ἔξεις] Reſtitui ex *Fl.* pro ἥξεις quod erat in cett. & B. f Φθάσεις] Φθάσῃ *Fl.* g Δεήσῃ] Et ſic cett. cum *Fl.*

48. Ἀμυςί] Ἄνευ τοῦ μῦσαι, καὶ πλαῦσαι τὸ σῶμα. *V.* 64. Μηδὲν πρὸς ὀργὴν] Τὸ μηδὲν πρὸς ὀργὴν, καὶ τὸ ἀλλ' ὅπως μὴ πρὸς πολλοὺς ἐρεῖς. τὰ δύο κῶλα ἐλλείπουσι τῇ αὐτοτελῶν ῥημάτων κατ' ἔθος Ἀττικόν. τὸ μὲ πρῶτον, τὸ † σχοῖνος ἐλλείπει. τὸ δὲ τὸ σκόπει. *V.* (ὡς πολλάκις παρεῖται addunt C.)

† Σχοῖνος] Σχοῖνος V. neutrum rectè: nam debuit dicere σχοῖνῳ. *M. du S.*

— ἀνεχόμην, & Κρανίοπα Ἀσράπτου ad *Fugit.* c. 2. jam adlegata, (licet alia nominativi ſtructura occaſionem ibi praebente) etiam Cl. *Geſnerum* ad *Philopatr.* c. 23. Et ex Novo Foed. *Act. Apoſt.* XX. 3. Ποιήσας τε μῆνας τρεῖς — ἐγένετο γνώμης. *Apocal.* III. 12. Ὁ νικῶν, ποιήσω αὐτὸν. Et vſ. 21. Ὁ νικῶν, δώσω αὐτῷ. *Lyſ.* Or. de *Ariſtoph.* bon. p. 348. Ed. *Lond.* ἀκήκοα γὰρ ἔγωγε — ὅτι πολλῶν ἐψηφίσθητε τὰ ἱερὰ καὶ (vel εἰ) ζῶντες μὲν πλουτεῖν ἐδύκουν, ἀποθανόντες δὲ, πολὺ ὧν δεῖ τὴν δόξαν τὴν ὑμετέραν ἴσχουσι. Ibid. p. 349. Καλλίας τοίνυν ὁ Ἱππονίκου — τότε τοῦτο τοίνυν τίμημ' ἐδὲ δυοῖν ταλάντοιν ἦν. Duoque alia in Indice *Tayloriano.* v. *Nominativi pendentis.* Adde *Kuſt.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 277. ubi λαχὼν τὸ γράμμα, pro λαχόντος bene multis exemplis probat, Atticisque proprium docet; nec non *Spanh.* ad eumd. verſ. ac *Thucyd.* I. 2. p. 3. cum nota *Hudſon.* Et Cl. *Duker.* in Indice, tit. *Nominat. abſol.* *Maittairium* de Dialect. p. 82. *Gronov.* ad Arr. Exp. Alex. I. p. 58. *Clark.* ad *Hom.* Il. B. 681. & Z. 510. Et Schol. ad *Æſchyl.* Perſ. vſ. 123. quem cum *Salmaſio* de modo Uſur. p. 715. adlegat Doctiſſ. *Abreſch.* in Animadv. ad *Æſchyl.* p. 170. Videbisque in poëtis certe locum non eſſe mutationi, nec adeo in aliis, propter copiam. *J.F.R.*

54. Πολὺ πλείον ἐπιθυμοῦντά σε αὐτῶν, ἢ ἐμὲ ἀκοῦσαι] Πολὺ πλείον ἐπιθυμεῖν τὰ σὲ εἰπεῖν ἢ ἐγ. ἀκ. *Terentius* Hecyra. *Quaſi non tu multo malis narrare hoc mihi, quam ego, qua percontor, ſcire*, &c. *Th. M.* Si explicatio eſt, bene: Si emendatio, male; nam particip. hic idem quod infinitiv. *Solan.* adſcripſ. *Marcil.* legere ἐπιθυμῶν τὰ δὲ. quod unde habeat, neſcio. *J.F.R.*

60. Ἔξεις] Sic ut conjeceram, *Fl.* In reliquis eſt ἥξεις, & in O. Mſ. *M. du S.*

Ἔξεις] Quid eſt vulgatum ἥξεις, *venies?* quare lubens Florentinum ἔξεις adripui, & *retinebis* in verſione poſui. *J.F.R.*

65. Ἀλλ' ὅπως] Pro ἀλλ' ὅρα ὅπως. &c. *F.G.* Habuimus tam crebro, ut neque explicatione, neque probatione indigeat. *J.F.R.*

69. Δεήσῃ] Vides jam nihil peccatum eſſe ſupra ſic edendo, T. 2. *Icar.* c. 14. *J.F.R.*

70. Τῷ παιδὶ τῷ Ζήνωνι ὁ Ἀριςαίνετος ἀγόμενος γυναῖκα] H. e. *filio Zenoni uxorem deſpondens*, non vero, *uxorem ducens*, uti habet verſio; ſignificat enim ἄγεσθαι υἱῷ γυναῖκα. *Uxorem deſpondere filio.* Exempla paſſim occurrunt. *H.V.*

74. Τῷ Εὐκρίτου] Τῷ Χαιρίου infra. *F.G.*

ΦΙΛ. Παγκάλῳ, νὴ Δία, μειρακίῳ, ἀπαλῷ γε μὴν ἔτι, καὶ ὃ πάνυ καθ' ὥραν γάμων. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐκ εἶχεν ἄλλον ἐπιτηδειότερον, οἶμαι. τοῦτον οὖν κόσμιόν τε εἶναι δοκοῦντα, καὶ πρὸς Φιλοσοφίαν ὡρμημένον, ἔτι δὲ μόνον ὄντα [a] πλουσίῳ τῷ Εὐκρίτῳ, προείλετο νυμφίον ἐξ ἁπάντων. ΦΙΛ. Οὐ μικρὰν λέγεις αἰτίαν [b] τὸ πλουτεῖν τὸν Εὔκριτον. ἀτὰρ, [c] ὦ Λυκῖνε, τίνες οἱ δειπνοῦντες ἦσαν;

ΛΥΚ. Τοὺς μὲν ἄλλους τί ἄν σοι λέγοιμι; οἱ δὲ ἀπὸ φιλοσοφίας, καὶ λόγων, ὅσπερ ἠθέλεις, οἶμαι, ἀκοῦσαι μάλιστα, Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης, [d] ὁ ἀπὸ τῆς στοᾶς, καὶ ξὺν αὐτῷ Δίφιλος ὁ Λαβύρινθος Ἐπίκληρ, διδάσκαλος ὢν υἱοῦ τοῦ Ἀρισταινέτου, τοῦ [e] Ζήνωνος. τὸν δὲ ἀπὸ τοῦ περιπάτου Κλεόδημος, οἶδα τὸν σωμύλον, τὸν ἐλεγκτικόν; ξίφος αὐτὸν οἱ μαθηταὶ καὶ κοπίδα καλοῦσιν. ἀλλὰ καὶ ὁ Ἐπικούρειος Ἕρμων παρῆν, καὶ εἰσελθόντα γε αὐτὸν, εὐθὺς ὑπεβλέποντο οἱ Στωϊκοὶ,

PHIL. Pulcherrimo ita me Jupiter! adoleſcentulo, ſed tenero adhuc & nondum nuptiis maturo. LYC. Sed non habuit, puto, alium magis idoneum. Hunc igitur, qui & honeſtus eſſe videretur, & animum applicuiſſe ad Philoſophiam, inſuper vero unicum in domo Eucriti divitis, ſponſum praeoptavit ex omnibus. PHIL. Non parvam mihi narras cauſſam, Eucriti divitias. Sed convivae quinam erant, Lycine?

6. LYC. Reliquos quid tibi dicam? de philoſophis autem atque eruditis, quos, puto, audire cupis maxime, erat Zenothemis ille de porticu, & cum illo Diphilus cognomine Labyrinthus, Zenonis, Ariſtaeneti filii, magiſter? De Peripateticis autem Cleodemus. Noſti argutum illum & redarguendi peritum? Gladium & Falcem appellant diſcipuli. Verum Epicureus quoque Hermon aderat: quem ſtatim, cum ingrederetur, torvum intuebantur Stoici atque

a Πλουσίῳ τῷ] Πλουσίου τι τῷ B. b Τὸ πλουτεῖν] Τοῦ πλουτοῦν B. ſed vulgatum verum eſt. c Ὦ] Οὖν ὦ *Fl.* d Ὁ ἀπὸ] Artic. omittit B. e Τοῦ] Omittit B.

89. Ὁ Λαβύρινθος] Λαβύρινθος ἦν οἴκημα * σκολιώτατον. καὶ ἐπειδὴ σκολιὸς ἦν ἐν ταῖς ζητήσεσι, λέγει τοῦτο †ἐπεκλήθη λαβύρινθος. *V.*

94. Καὶ ‡κοπίδα καλοῦσιν] *Μάχαιραν. V.*

* Σκολιώταλον] Ita *Solan.* correxit, pro vulgato σκολιώτερον. obtemperavi, quia eſt melius, & mutatio exigua; licet haud addat, unde id hauſerit. *J. F. R.*

† Ἐπεκλήθη] Ita V. recte. Ἐπεκλήθην male Edita. *M. du S.*

‡ Κοπίδα] Πολίδα ante editum prave.

87. Ζηνόθεμις] Eundem eſſe cum eo quem in *Hermotimo* non nominatum exagitavit, facile evincent utriusque avaritia & gula usquequaque ſimiles. Confer quae c. 11. & f. 32. occurrunt cum Ἕρμ. c. 11. & 80. *M. du S.*

Ζηνόθεμις ἦν ὁ πρεσβύτης] *Alciphron* etiam Ep. 54. III. Senem Stoicum primo loco nominat: παρῆν δὲ καὶ τούτοις Εὐσκλῆς ὁ Στωϊκὸς, ὅτος ὁ πρεσβύτης. *J. F. R.*

89. Δίφιλος] Hic alibi non memoratur. *M. du S.*

90. Διδάσκαλος] Ordo: διδάσκαλος ὢν τοῦ Ζήνωνος υἱοῦς τοῦ Ἀριστοινέτου. *F. G.*

Διδάσκαλος ὢν ὅτος τοῦ Ἀριστοινέτου, υἱοῦς τοῦ Ζήνωνος] Ita per ſuas diſtinctiones inepte diſcerpunt editores in Grœcis ea quæ conjungenda ſunt. Ergo & Benedictus *Ariſtaneti Zenonis filii praeceptor.* Quo quid obſcurius? & quis aliter hæc adſpiciat, quam faciens Ariſtænetum filium ac diſcipulum, Zenonem vero patrem? At plane hæc ſunt inverſa. Et quanto præclarior Eraſmus, *quod eſſet Zenoni Ariſtaneti filio praeceptor?* Id retine, & tolle ex Grœcis importunum comma. *J. G.*

91. Ἀπὸ τοῦ περιπάτου] *Alciphr.* l. d. ὁ ἐκ τοῦ περιπάτου. *J. F. R.*

92. Κλεόδημος] Vid. Φιλοψ. c. 6. *M. du S.*

94. Κοπίδα] *Plut.* 1899, 2. docet hoc quaſi cognomen jam ante de Chryſippo uſurpatum, cujus ſtatuae ab Ariſtocreonte inſcriptus hic titulus:

Τὸν δὲ νεὸν Χρύσιππον Ἀριστόκρεων ἀνέθηκε.
Τῶν Ἀκαδημιακῶν τραγοκαλιδῶν κοπίδα.

Vide & in *Phocione* de Ulyſſe primus, ni fallor, uſurpavit *Eur.* Hec. 134. Vide etiam noſtrum Φιλοψ. c. 29. *M. du S.*

95. Ἕρμων] Hunc alibi non reperio. *M. du S.*

a. Ἰσιωῖος] Obſcurus homo. *M. du S.*

Ibid.

que averſabantur, manifeſte velut parricidam & impiatum hominem abominati. Hi Ariſtaeneti ipſius amici & familiares invitati ad coenam fuerant, & cum illis Grammaticus Hiſtiaeus & Dionyſodorus Rhetor.

7. Propter ſponſum vero Chaeream Platonicus Ion una coenabat, illius magiſter, venerabilis adſpectu atque auguſtus, ipſo qui vultu multum prae ſe ferret honeſtatis: quare Canonem illum vocant vulgo, ad mentem viri ſemper rectam reſpicientes. Advenienti igitur aſſurgere omnes, & illum, tanquam Deum aliquem, ſalutare: & omnino Dei alicujus inter homines peregrinatio videbatur admirabilis illius Ionis praeſentia.

8. Cum vero jam accumbendum eſſet, praeſentibus fere omnibus, ad dextram intrantium totum illum lectum mulieres occupabant, quae non paucae aderant; & inter eas ſponſa, accurate velata, circumdata mulieribus: in lecto vero januae oppoſito

καὶ ἀπεστρέφοντο, καὶ δῆλοι ἦσαν ὥσπερ τινὰ πάλαι λοίαν καὶ ἐναγῆ μυσαττόμενοι. ἦτοι μὲν Ἀριστ αινέτῳ αὐτῷ φίλοι, καὶ συνήθεις ὄντες, [f] παρεκέκλητο ὅτι δεῖπνον, καὶ ξὺν αὐτοῖς ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος, καὶ ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος.

Διὰ δὲ τὸ νυμφίον τὴν Χαιρέαν, Ἴων ὁ Πλατωνικὸς [g] συνειστᾶτο, διδάσκαλος αὐτῷ ὢν, σεμνός τις ἰδεῖν, καὶ θεοπρεπὴς, καὶ πολὺ τὸ κόσμιον ἐπιφαίνων τῷ προσώπῳ. κανόνα γὰρ οἱ πολλοὶ ὀνομάζουσιν αὐτὸν, εἰς τὴν ὀρθότητα τῆς γνώμης ἀποβλέποντες. καὶ ἐπεὶ παρῆλθεν, ὑπεξανίσταντο πάντες αὐτῷ, καὶ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων· καὶ ὅλως, θεῖ ἐπιδημία τὸ πρᾶγμα ἦν, Ἴωνος τοῦ θαυμαστὸς συμπαρόντος.

Δέον δὲ ἤδη κατακλίνεσθαι, ἁπάντων σχεδὸν παρόντων, ἐν δεξιᾷ μὲν εἰσιόντων αἱ γυναῖκες ὅλον τὸν κλινῆρα ἐκεῖνον ἐπέλαβον, οὐκ ὀλίγαι οὖσαι, καὶ ἐν αὐταῖς ἡ νύμφη, πάνυ ἀκριβῶς ἐγκεκαλυμμένη, ὑπὸ τῶν γυναικῶν περιεχομένη· ἐς δὲ [h] τὸ ἀντίθυρον

[f] Παρεκέκλητο] Παρεκάλεστο male B. [g] Συνειστᾶτο] Συνειστᾶτα male B. [h] Τὸ ἀντίθυρον] Sic B. Cod. Τῶν ἀντίθυρον Edd.

98. Ἐναγῆ] Ἀκάθαρτον, μιαρόν. G.

15. Αἱ γυναῖκες] Σημειοῦ ὅτι ἐπὶ τῶν γάμων αἱ παλαιαὶ τὰς γυναῖκας ἐπὶ μιᾶς τραπέζης τοῖς ἀνδράσι συνεστίων, καὶ ἀντεπροσώπους αὐτὰς ἐκάθιζον τῶν ἀνδρῶν, ὅπερ οἶμαι σεμνῶς ζοῖμαι. V.

ζ Οἶμαι] Hoc οἶμαι adjecit M. du S. non addens unde.

Ibid. Διονυσόδωρος] Hujus nomen in hoc ſolo opuſculo video. M. du S.

10. Καὶ ἐδέξιοῦντο ὥς τινα τῶν κρειττόνων] Et ut *Deorum aliquem exceperunt*, non vero, ut ille verterat, *& ut quemquam ex praſtantioribus ſalutarunt*. Οἱ κρείττονες ſunt οἱ θεοὶ, ut recte *Heſych.* ſic paſſim Graeci auctores & Lucianus noſter in *Charidemo* c. 12. πῶς οἱ κρείττονες ἔχουσι περὶ τούτου. ubi itidem perperam, *qui potiores habentur*. Sequitur ibi mox ὅτου δὲ θεσπρεπέστερον τοῖς θεοῖς. Item in *Charidemo* 6. 15. 23. & in *Demonact.* c. 11. L. BOS.

12. Ἴων] Φιλοψ. c. 6. M. du S.

16. Τὸν κλινῆρα] *Heſych.* Κλινῆρες, δίφροι, κλῖναι. AE. M. Idem jam habebat F. G.

19. Ἐς δὲ τὸ ἀντίθυρον] Ἀντίθυρον, ellipſis pro ἀντίθυρον τοῖχον. Ipſe Lucian. ſupra *de Domo* (c. 26.) κατὰ δὲ τὸ μέσον τοῖχον, ἔνθα τὸ ἀντίθυρον: ſed ubi legendum videtur, ἄνω τὸ ἀντιθύρᾳ: aut potius τῇ ἀντιθύρᾳ. AE. M.

Ibid. Τὸ ἀντίθυρον] Cod. Ox. uti emendare ſtatueram. In impreſſis omnibus τὸ ἀν. Vid. Ἀλιξ. c. 16. M. du S.

Τὸ ἀντίθυρον] Supra Οἶκ c. 26. diximus variari in genere, dubiumque eſſe, τὸ ἀντίθυρον, an ἡ vel ὁ ἀντίθυρος voluerit Auctor. Et cum plerumque gignendi accuſandique caſu ap. alios occurrat, nihil inde conficias; nam e. c. quando *Hom.* Od. Π. 159. ait: Στῆ δὲ κατ' ἀντίθυρον κλισίης; — cujus ibi generis eſt? *Pollux* plane omiſit. Verum tamen de partibus domus agens, p. m. 49. habet analogum ἀμφίθυρον, ἢ Ὅμηρος ὀρσοθύρῃ καλεῖ, ac femin. facit, ni ἢ ad ὀρσοθύρῃ referas; & cum paullo poſt ὑπόθυρον & ὑπερθύριον ne tro gen. etiam dicat, videtur adjectivum eſſe, ut recte etiam ſtatuit *L. Bos* de ellipſi, p. 161. Sed nondum ſequitur inde, neceſſario τοῖχον intelligi, & maſc. eſſe; uti enim femi-

gον ἡ ἄλλη πληθὺς, ὡς ἕκαστος ἀξίας εἶχε.

Κατ' ἀντικρὺ δὲ τῶν γυναικῶν πρῶτος ὁ Εὔκριτος, εἶτα ὁ Ἀρισταίνετος. εἶτα ἐνεδιάζετο, πότερον χρὴ πρότερον Ζηνόθεμιν τὸν Στωϊκὸν, ἄτε γέροντα, ἢ Ἕρμωνα τὸν Ἐπικούρειον, ἱερεὺς γὰρ ἦν τοῖν ἀνάκτοιν, καὶ γένους τοῦ πρώτου ἐν τῇ πόλει· ἀλλὰ ὁ Ζηνόθεμις τὴν ἀπορίαν ἔλυσεν· εἰ γάρ με, φησὶν, ὦ Ἀρισταίνετε, δεύτερον ἄξεις Ἕρμωνος, τυτθὶ τῷ ἀνδρὸς, ἵνα μηδὲν ἄλλο κακὸν εἴπω, Ἐπικούρειε, ἄπειμι, ὅλον σοι τὸ συμπόσιον καλαλιπών, καὶ ἅμα τὸν παῖδα ἐκάλει, καὶ ἐξιόντα ἐῴκει. καὶ ὁ Ἕρμων, Ἔχε μὲν σὺ Ζηνόθεμι τὰ πρῶτα, ἔφη, ἀτὰρ εἰ καὶ μηδέν τι ἕτερον, ἱερεῖ γε ὄντι ἐπεξίστασθαι καλῶς εἶχεν, εἰ καὶ τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ καλαπεφρόνηκας. ἐγέλασα, ἦδ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, Ἐπικούρειον ἱερέα· καὶ ἅμα λέγων καλεκλίνετο, καὶ μετ' αὐτὸν ἦμεν ὁ Ἕρμων, εἶτα Κλεόδημος ὁ Περιπατητικὸς, εἶτα ὁ Ἴων, καὶ ὑπ' ἐκεῖνον ὁ συμφοιτητὴς, εἶτ' ἐγὼ, καὶ παρ' ἐμὲ ὁ Δίφιλος, καὶ ὑπ' αὐτῷ ὁ Ζήνων ὁ μαθητὴς, εἶτα ὁ ῥήτωρ Διονυσόδωρος, καὶ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος.

ΦΙΛ. Βαβαὶ, ὦ Λυκῖνε, μουσεῖόν τι τὸ

20 alia multitudo, pro ſua quisque dignitate, accubuit.

9. E regione denique mulierum primus Eucritus, deinde Ariſtaenetus: deinde dubium erat, utrum prius deceret, Zenothemin Stoicum quippe ſenem, an Hermonem Epicureum? Sacerdos enim erat Caſtorum, & primi in civitate generis. Sed ſolvit dubitationem Zenothemis. Etenim, *Si me*, inquit, *poſt Hermonem duces, virum iſtum, ne quid aliud ſiniſtri dicam, Epicureum, diſcedo, ſolidum tibi relinquo convivium*: & cum dicto puerum vocat, exiturum ſe ſimulat. Et Hermon, *Habe tibi*, inquit, *locum primum Zenothemi. Verum, ſi nihil aliud, ſacerdoti certe decebat concedere, licet Epicurum omnino contemneres. Ridere lubet*, inquit Zenothemis, *ſacerdotem Epicureum!* & cum dicto accumbit, & poſt ipſum tamen Hermon; tum Cleodemus Peripateticus, deinde Ion, & ſub illo ſponſus; tum ego & juxta me Diphilus, & ſub illo Zeno diſcipulus; poſtea Dionyſodorus Rhetor, & Hiſtiaeus Grammaticus.

10. PHIL. Vah, Lycine, Muſeum quod-

a Σοι] Deeſt in *Fl.* b Ἱερεῖ γε ὄντι] Deſunt in B. c Πάνυ] Et hoc omiſit B. d Ὁ Ζήνων] Jam artic. habet B. quem Edd. omiſerant.

24. Ἐνεδιάζετο] Ἠμφισβητεῖτο. *V.*

26. Τῶν Ἀνάκτοιν] Τῶν Διοσκούρων. Ἄνακτας γὰρ ἴλεγον αὐτούς, καὶ Ἀνάκτειον τὸ ἱερὸν αὐτῶν. *V.*

minimum eſt, quando januam januae oppoſitam ſignificat, ita quando de loco januae oppoſito uſurpatur, neutrum ſit, & πρόθυρον forte intelligitur, aut τεῖχος, ut *Solan.* vult: cumque ſupra in *Alex.* c. 16. neutro gen. etiam habuerimus, nihil prohibet & hic ita dicere; cumque ſupra l. d. dixerim uſitatius maſculinum eſſe, id jam dictum nollem, etſi inveniri quoque maſc. gen. non nego, ut hic in vulgato; & ſicubi forte πυλὼς intelligatur, ut *Geſn.* exiſtimat. Neque ἡ ἀντίθυρος quod Scholiaſt. ſupra notavit, improbo; verum tum acc. foret τὴν ἀντίθυρον. Neutrum genus certe in aliis compoſitis uſitatum, ut ἀξίθυρον, ὑπερθύρων, περίθυρον, *Stephanus* indicat, de ἀντίθυρος nihil fore habet. Nec ego alia praeter jam indicata obſervavi, unde maſc. gen. confirmetur. *J.F.R.*

20. Ὡς — ἀξίας εἶχε] De πρωτοκλισίᾳ vid. *Bulenq.* & *Stukkii* antiqq. conviv. atque *Olear.* ad *Philoſtr.* III. c. 27. p. 118. N°. 9. Ceterum ἀξίας genitivum eſſe uſitatum in hac phraſi, non indiget probatione. Vid. tamen ſupra *Jov. Trag.* c. 7. N°. 43. *J.F.R.*

26. Τῶν ἀνάκτων] *Manſacus* (in Harpocrat.) & *Gronovius* (ſupra ad Τιμ. c. 10.) volunt hos a Caſtore & Polluce diſtingui; ſed vid. c. 32. Unde liquere puto, eosdem hic intelligi; niſi etiam Διόσκουροι alii a Caſtore & Polluce ſtatuendi ſint. *M. du S.*

36. Τῷ Ἐπικούρῳ πάνυ] Lege Ἐπικούρῳ τῷ πάνυ. *M. V. Le*

quoddam mihi pro convivio narras, ſapientium plerorumque virorum. Laudo equidem Ariſtaenetum, qui in celebritate omnium exoptatiſſima, ſapientiſſimos accipere prae reliquis voluerit, delectis, qui uniuscujusque ſectae flos ſunt, non hinc quibusdam, reliquis non item, ſed indiſcretim omnibus. LYC. Eſt enim, ſodalis, non de vulgo divitum, ſed eruditionis amans, & majorem vitae partem verſatur cum talibus.

11. Epulabamur ergo primum placide: parata fuerant varia. Sed non opus eſt, arbitror, ea recenſeri, juſcula & panificia & condimenta: copioſe enim *aderant* omnia. Inter haec vero Cleodemus ad Ionem ſe inclinans, *Viden'*, inquit, *ſenem* (Zenothemin deſignabat; audiebam enim) *ut ingurgitet ſe pulmentariis, quam oppleta jure illius veſtis, & quantum ſtanti poſt ſe puero porrigat! dum non videri ſe putat a reliquis, immemor illorum, qui poſt ſunt? Oſtende ergo iſta etiam Lycino, ut ſit teſtis.* Ego vero nihil opus habebam oſtenſuro mihi Ione, qui multo prius illa tanquam e ſpecula videram.

12. Adhuc dicebat iſta Cleodemus, cum invocatus irruit Cynicus Alcidamas, commu-

συμπόσιον διηγῇ σοφῶν [e] τῶν πλείστων ἀνδρῶν, ἐγώγε τὸν Ἀριστοίνετον ἐπαινῶ, ὅτι τὴν εὐκταιοτάτην ἑορτὴν ἄγων, τοὺς σοφωτάτους ἐστίᾳ πρὸ τῶν ἄλλων ἠξίωσεν, ὅτιπερ τὸ κεφάλαιον ἐξ ἑκάστης αἱρέσεως ἀπανθισάμενος, οὐχὶ τοὺς μέν, τοὺς δ' δέ, ἀλλ' ἀναμὶξ ἅπαντας. ΛΥΚ. Ἔστι γάρ, ὦ ἑταῖρε, οὐχὶ τῶν πολλῶν τούτων πλουσίων, ἀλλὰ καὶ παιδείας μέλει αὐτῷ, καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου τοῖς τοιούτοις ξύνεστιν.

Εἰστιώμεθα οὖν ἐν ἡσυχίᾳ τὸ πρῶτον, καὶ παρεσκεύαστο ποικίλα. πολὺν οὖν εἶναι χρὴ καὶ ταῦτα καταριθμεῖσθαι, χυμούς, καὶ τέμαλα, καὶ καρυκείας· ἅπαντα γὰρ ἄφθονα. ἐν τούτῳ δὲ ὁ Κλεόδημος ἐπικύψας εἰς τὸν Ἴωνα, Ὁρᾷς, ἔφη, τὸν γέροντα (Ζηνόθεμιν λέγων, ἐπῆκουον γὰρ) ὅπως ἐμφορεῖται τῶν ὄψων, καὶ ἀναπέπλησται ζωμοῦ τὸ ἱμάτιον, καὶ ὅσα τῷ παιδὶ κατόπιν ἕστηκε ὀρέγει, λανθάνειν οἰόμενος τοὺς ἄλλους, οὐ μεμνημένος [f] μεθ' αὑτόν; δεῖξον οὖν καὶ Λυκίνῳ ταῦτα, ὡς μάρτυς εἴη. ἐγὼ δὲ οὐδὲν ἐδεόμην δείξοντός μοι τοῦ Ἴωνος, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ θεωπῆς ἑωρακὼς.

Ἅμα δὲ ταῦτα ὁ Κλεόδημος εἰρήκει, καὶ [g] ἐπεισέπεσεν ὁ Κυνικὸς Ἀλκιδάμας ἄκλητος,

e Τῶν πλείστων ἀνδρῶν] Ἀνδρῶν τῶν πλείστων B. f Αὐτόν;] Ἑαυτόν B. g Ἐπεισέπεσεν] Sic omnes.

59. Χυμούς] Ζωμούς. *V.*
Ibid. Καὶ πίμματα] Πλακοῦντας. *V.* (πλακούντια. C.)
60. Καὶ καρυκείας] Ἀρτύματα. *V.*

70. Ἐκ θεωπῆς] Ἀπὸ ὑψηλοτέρα τέχνης. *V.* (è ſpecula. C.)

V. La Croze. Lubens ita ederem, ſi in ullo libro reperirem. *J.F.R.*

42. Εἶτ' ἐγὼ] Philoſophorum uni & Rhetori anteponitur Lucianus. *M. du S.*

62. Γέροντα Ζηνόθεμιν] Similia habet *Alciphr.* III. p. 410. ubi *Bergl.* ad verba ὁ Στωϊκὸς ὑπὸ πλησμονῆς ὠμύγμει, haec inter ſe comparat. *J.F.R.*

72. Ἐπεισέπεσεν] Malim ἐπεισέπεσον. Vide *Suid.* v. ἐπεισπίπτειν & paroemiogr. in *Μυκηνῶν δίκλω.* Vid. etiam ſupra Ἐπ. Δ. ultimo. *L.K.*

Ἐπεισέπεσεν] In omnibus libris noſtris erat ἐπεισέπεσον; Cl. *Kuſteri* emendationem in textum recepimus. *M. du S.*

Ἐπεισέπεσεν] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 408. corrigit ἐπεισέπεσον, quod ap. *Ariſtoph.* Pluto v. 804. recte legatur: Εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισέπεσον. Conf. omnino ſupra *Dial. Meretr.* XV. bis, nempe init. ubi ἐπεισπαίσας, & med. ubi ἐπεισέπεσον dedimus; licet Edd. ἐπεισέπεσον, & vid. ibi notata. Unde & hic *Berglero* ac *Solano* rurſus obtemperandum fuerat; quia perfacilis in his eſt lapſus amanuenſium, ſed propter nimia exempla quae pro —σεν a πίπτω, faciunt, ſiſto gradum, & jam fere malim nihil ſupra mutaſſe, quamquam nihil adeo peccatum, quum ἐπεισέπεσον ſit aptiſſimum. At vid. *Epiſt. Sat.* c. 23. med. ubi & παρεισπεσοῦσα legitur, quod ex *Diod. Sic.* ibi firmo, aliaque a πίπτω compoſita, *irruendi* poteſtate ſumta, adfero. *J.F.R.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] De hoc alibi nulla mentio fit. *M. du S.*

τ@, ἐκεῖνο τὸ [a] κοινὸν ἐπιχαριεντισάμεν@, ἢ Μενέλαον αὐτόμαλον ἥκομεν. τοῖς μὲν οὖν πολλοῖς ἀναίσχυντα ἐδόκει πεποιηκέναι, καὶ ὑπέκρυον τὰ προχειρόταλα· ὁ μὲν τὸ, Ἀφραίνεις Μενέλαε· ὁ δ',

Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,

καὶ ἄλλα πρὸς τὸ χαιρὸν εὔστοχα, καὶ χαρίεντα ὑποτονθορύζοντες. ἐς μὲντοι τὸ φανερὸν οὐδεὶς ἐτόλμα λέγειν· [b] ἐδεδοίκεσαν γὰρ τὸν Ἀλκιδάμαντα, βόην [c] ἀτεχνῶς ὄντα, καὶ κραυγικώτατον [d] Κυνικῶν ἁπάντων, ᾧ καὶ ἀμείνων ἐδόκει, καὶ φοβερώτατος ἦν ἅπασιν.

Ὁ δὲ Ἀριστάινετος ἐπαινέσας αὐτὸν ἐκέλευε θρόνον τινὰ λαβόντα [e] καθίζειν [f] παρὰ Ἰσιαῖόν τε καὶ Διονυσόδωρον. ὁ δὲ, ἄπαγε, φησὶ, γυναικεῖον λέγεις, καὶ μαλθακὸν, ὅτι θρόνῳ καθίζειν ἢ σκίμποδι, ὥσπερ [g] ὑμεῖς ὅτι μαλακῆς ταύτης εὐνῆς

ni illo venuste proverbio usus, *sponte venire Menelaum.* Plerisque ergo impudenter videbatur facere, itaque quae in promtu erant maxime mussitantes subjiciebant, alius illud, *Heus Menelae, furis!* alius,

Verum Agamemnoniae menti non ista placebant,

& alia tempori illi opportuna & venusta immurmurantes. Verum aperte dicere nemo audebat: metuebant enim Alcidamantem, clamosum plane hominem & Cynicorum omnium vocalissimum: quam ob causam etiam videbatur superior caeteris, formidabilis quidem omnibus.

13. At collaudatum Aristaenetus jussit sella capta assidere ad Histiaeum atque Dionysodorum. Ille vero, *Apage*, inquit, *muliebre quiddam jubes ac molle, in sella assidere, aut lecto, ut vos qui molli isto cubili tan-*

a Κοινὸν] Κωμικὸν B. b Ἐδεδοίκεσαν] Ita O. & *Fl.* Ἐδεδοίκεισαν Edd. cett. c Ἀτεχνῶς] Nihil mut. *Fl. J. P.* &c. Forsan. ἀγαθὸν. marg. *J.* Sed nihil est opus. d Κυνικῶν] Κυνῶν B. e Καθίζειν] Καθίζεσθαι B. hic & mox iterum. f Παρὰ] Παρ' B. g Ὑμεῖς] Bene B. *Fl. Fr. P. H.* Ἡμεῖς *J.*

73. Ἐπιχαριεντισάμεν@] Ἐστρατιλευόμεν@, σκώπτων. *G.*

74. Αὐτόματον] Ἀλκιδάμας αὐτόματ@ ἔλθειν. αὐτόκλητ@. οἱ γὰρ οἰκεῖοι ϵ γήσιοι. ὧν δέ τις μὴ τοιοῦτ@ * παρεισέρχεται τῷ συμποσίῳ διεβάλλετο. καθ' ὃ δηλοῖ Ἄλεξις ἐν τῷ, Ἄνθρακ@ εἶναι μὴ δοκῶν Κυρήναι@. καλεῖ γάρ τις ἂν ἐπὶ δεῖπνον ἕνα καλεῖ, παρεῖσιν ἑπτακαίδεκα ἄλλους ϵ δίχ' ἄρματα ϵ συνειρὶς δικαπόντι. τούτοις δὲ δῶσε τ' ἀπιτήδεια ἐμβαλών. ἀλλ' ἢν πράττεσθαι μηδένα καλέσαι. 1148. παρ' Ὁμηρ. *Eustath.* Vide & reliqua illic. At. . . . . *G.* (Hos *Alexidis* versus emendatos a Casaubono, & suis numeris restitutos invenies ad Athen. p. 199. *M. du S.*)

77. Ἀφραίνεις] Μωραίνεις, ὦ θεοφρονεῖς, ὦ θεομισεῖς. *G.*

81. Ὑποτονθορύζοντες] † Ὑπογογγύζοντες. *V.*

82. Τὸν Ἀλκιδάμαντα βόην] Ὁ ποιητὴς ἐπὶ Μενελάου βοὴν τὴν μάχιμον εἶπεν. ὁ Λυκιανὸς δὲ παρῴδησεν αὐτὸ ἐμπρεπῶς ἐπὶ τοῦ Ἀλκιδάμαντ@, λέγων βοὴν τὴν κραυγήν. ϵ βοὴν δὲ ἐνταῦθα, ἀλλὰ βόλυν, ὅ ἐστι ‡ κραιπάλην ϵ θορυβώδη. § ὁ ϵ ἀφ' ἑτοιμότητος παρίστησιν κραιπάλην ἐποίησας. *V.*

91. Σκίμποδ@] Κραββάτου, σκάμμα. *G.*

* Παρεισέρχεται σε] Lege παρεισέρχεσαι. *M. du S.*

† Ὑπογογγύζοντες] Misere antea edebatur ὑπογογγίζοντας.

‡ Κραιπάλην] Sic edita recte. Κραιπαλὴ V.

§ Ὁ] Ὃν antea lectum. Mutavit *M. du S.*

74. Μενέλαον] Αὐτόματος δ' ἀγαθός. &c. *F. G.*

Μενέλαον αὐτόμ.] *Hom.* Il. B. 408. *M. du S.*

76. Ὑπέκρυον] Ὑποκρούω, i. e. citharam pulso, citharа responso. epigr. hic ὑπέκρυον est ἀντήχουν, ἀντεφώνουν. a cithara metaphora. *F. G.*

Ὑπέκρυον] I. e. ἀντεφθέγγοντο, ἀντέλεγον. Schol. *Aristoph.* *L. K.*

Ὑπέκρυον] Singularis est in hoc verbo suavitas, quam declarabimus e *Longino* s. 40. Reprehendit ibi rhetor acutissimus numeros in oratione nimis molles & canticorum numeris similes, unde hoc dicit consequi apud auditores, ὡς ἐνίοτε προειδέτας τὰς ἐφιλομμάτους καλλιλήξεις αὐτοὺς ὑποκρούειν τοῖς λέγουσι, καὶ φθάνοντας, ὡς ἐν χορῷ τινι προαποδιδόναι τὸ βάσιν. *Quas jam animo praecipiunt consuetas oratori clausulas, eas ipsi submissa voce quasi subjiciant ac praeeant dicentibus*, &c. Sumtum credo a citharoedis, cantus formulam leni fidium pulsu subindicantibus. Ita cum *Homericam* formulam praetexuisset impudentiae suae Cynicus; convivae alii alios inter se memorare inceperunt, submissa tamen vo-

*tantum non ſupini accumbentes epulamini, ſubjecta veſte purpurea. At ego vel erecto corpore coenaverim, inambulans ſimul in coena-*95*tione; feſſus autem humi ſubjecto palliolo cubito nixus jacebo, qualem pingunt Herculem. Sic fiat*, inquit Ariſtaenetus, *ſiquidem ita mavis.* Ab eo tempore per orbem circumiens Alcidamas coenabat, caſtra ſubinde, ut Scythae ſolent, ad copioſiorem paſtum transferens, & circumferentes opſonia miniſtros proſequens.

14. Verum dum paſcitur, operoſus tamen erat, qui de virtute & vitio interim diſputaret, & aurum atque argentum ſibi haberet deriſui. Interrogabat enim Ariſtaenetum, quid ſibi vellent tot ac tanti calices, cum figlinorum idem uſus eſſet? Sed eum, quum jam moleſtus eſſe inciperet, ad quietem in praeſentia redegit Ariſtaenetus,

μικρῷ δεῖν [h] ὕπτιοι καλαχείμενοι, [i] ἐσθῆτι δὲ, πορφυρίδας ὑποβεβλημένοι. ἐγὼ δὲ, κἂν ὀρθοστάδην δειπνήσαιμι, ἐμπεριπατῶν ἅμα τῷ συμποσίῳ· εἰ δὲ χρὴ [k] κάμοιμι, χαμαὶ κύψας τὸ τρίβωνα ὑποβαλλόμενος, κείσομαι ἐπ' ἀγκῶνος, οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν. ἴστω, ἔφη, γιγνέσθω, ὁ Ἀριστάινετος, εἴ σοι ἥδιον. καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, ἐν κύκλῳ τριῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐδείπνει, ὥσπερ οἱ Σκύθαι πρὸς τὴν ἀφθονωτέραν νομὴν μεθιστάμενος, καὶ τοῖς φερέσιτα ὄψα συμπερινοστῶν.

Καὶ μὴν οἵ γε σιτούμενος ἐνεργὸς ἦν, ἀρετῆς περὶ καὶ κακίας μεταξὺ διεξιὼν, καὶ εἰς τὸν χρυσὸν καὶ τὸν ἄργυρον ὑποσκώπτων. ἐρώτα γοῦν τὸν Ἀριστάινετον, τί βούλονται αὐτῷ αἱ τοσαῦται καὶ τηλικαῦται κύλικες, τῶν κεραμεῶν [l] ἴσα δυναμένων; ἀλλ' ἐκεῖνον μὲν ἤδη ἀηδιαχλοῦντα ἔπαυσεν εἰς τὸ παρὸν Ἀριστάινετος,

h Ὕπτιοι] Deeſt in *Fl.* *i* Ἐσθῆτι] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Ἐσθῶτ male *J.* & *V2.* *k* Κάμοιμι] Γάμοιμι male B. *l* Ἴσα] Ἴσων B. male.

voce, verſiculos, ad retundendam illius impudentiam aptos. Non erat opus, inter homines eruditos, integris uti verſibus: ſufficiebat initia indicaſſe &c. Vid. quae de vi τοῦ ὑπὸ in compoſitis diximus ad Ὀρχ. c. 16. *J.M.G.*

77. Ἀφραίνεις] *Hom.* Il. H. 109. *M. du S.*

78. Ἀλλ' σὺν — Ἀγαμ.] Iliad. A. 24. *M. du S.*

82. Ἐδιδάξασαν] Mſ. Ox. & *Fl.* recte. In reliquis ἐδιδίξασαν. *M. du S.*

Ἐδιδάξασαν] *Solan.* jota deleto ἐδιδάξασαν fecerat pro vulgato ἐδιδάξασαν. Recte; ita enim formari ſolet. Et ſic *Herodian.* VIII. 1. f. ἤλπιζον δὲ ἐδιδάξασαν. Et *Diod. Sic.* L. XIV. Et *Herodot.* VII. ſub initium ſimiliter ἀνεβιβάξασαν. Ita διῤῥώγασαν *App. Al.* p. 325. 1. Et quia Grammatici quos conſului, nihil de hac terminatione plusquamperfecti, juvat addere Noſtrum ſupra *Dial. Meretr.* XIII. p. 316. hujus Ed. καθεκτελήγασαν, & paullo poſt ἐδιδάξασαν. Non tamen in omnibus verbis id imitarer. Sed variatur & infra, c. 28. inter ᾔδεσαν & ᾖδεσαν. *J.F.R.*

Ibid. Τὸν Ἀλκιδάμαντα] Iliad. B. 408. *M. du S.*

83. Βοῦν ἀτειχῆ ὄντα] Sic Impr. omnes & O. Mſ. Ego Βοῦν ἀγαθὸν ὄντα profectum a Luciani manu minime dubito; & ſi Mſſ. Codd. copia eſſet, ita in optimis repertum iri confido. *M. du S.*

84. Κωμῶν] Ita Mſ. O. In Impr. Κωμικῶν. *M. du S.*

88. Φοίτων τινὰ λαβόντα] Oportet imaginari rationem triclinii veteris, quae hic pulchre deſcripta fuit. Tres magni lecti, tres κλινῆρες, tribus coenationis lateribus paralleli illi quidem, ſed non applicati, ut a tergo liber acceſſus eſſet. Vacat plane quartum latus, in quo medio janua eſt. Sic convivae omnes & ſe invicem contueri poſſunt, & januam proſpicere: & liber eſt in illo ſpatio acceſſus miniſtratoribus, & acroamatis. Hic jam impleti ſunt tres lecti. Jubetur adferri ſella alta Cynico, qua e regione Hiſtiaei & Dionyſodori poſita, qui in tertio lecto ultimi accumbebant, ipſe quoque exaequari quodammodo convivis poſſet, & menſae ſi non accumbere uti caeteri, tamen aſſidere. *J.M.G.*

Ibid. Καθίζοις] Non opus eſt καθίζοις cum B. legere. *J.F.R.*

93. Ἐσθῶτι] In *Ven.* utraque mendoſe hic legitur ἐσθῶσι. *M. du S.*

98. Οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσιν] Adleverat Cl. *Hemſterh.* Ariſtid. I. p. 63. ubi hunc locum notat *Febb.* Igitur evolvi, & vidi Ariſtidis verba, p. 63. Edit. antiq. (p. 35. novae) eſſe; ὃ τοῖνυν ἐπὶ πράξεσι μόνον ἐν ἀγῶσιν, ἴσχοι τις Ἡρακλέους μνημονεύειν, ἀλλὰ καὶ ταῖς ἐνθυμήσεις τοῦ βίου πολλοῦ τινος ἄξιος. δηλοῖ δὲ ἐν τοῖς ἀγαλμάτων αὐτοῦ τὰ πώματα. Ad quae *Febb.* „ Qualia fue-„ rint haec ſimulachra, diſcere eſt ex iis quae ſcri-„ bit Lucian. in *Sympoſ.* (h l.) De ſcyphis Herculanis „ conf. *Dempſterum* in Antiqq. Rom. *J.F.R.*

ρετ, τῷ παιδὶ νεύσας εὐμεγέθη σκύφον [a] ἀναδῦναι αὐτῷ, ζωρότερον ἐγχέαντα. καὶ δόξαν ἄριστα ὑπενενοηκέναι, οὐκ εἰδὼς ὅσων κακῶν ἀρχὴν ὁ σκύφος ἐκεῖνος ἐνεδεδώκει. λαβὼν δὲ ἅμα ὁ Ἀλκιδάμας ἐσίγησε μικρὸν, καὶ ἐς τὴν ψάφον καλαβαλὼν ἑαυτὸν ἔκειτο ἡμίγυμνος, ὥσπερ ἠπειλήκει, πήξας τὸν ἀγκῶνα ὀρθὸν, ἔχων ἅμα τὸν σκύφον ἐν τῇ δεξιᾷ, οἷος ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς [b] ὑπὸ τῶν γραφέων δείκνυται.

Ἤδη δὲ καὶ ἐς τοὺς ἄλλους συνεχῶς [c] παρεισεδύετο ἡ κύλιξ, καὶ φιλοτησίαι, καὶ ὁμιλίαι, καὶ φῶτα [d] εἰσεκεκόμιστο. ἐν τοσούτῳ δ' ἐγὼ τὸν παρεστῶτα τῷ Κλεοδήμῳ παῖδα, οἰνοχόον ὄντα ὡραῖον, ἰδὼν ὑπομειδιῶντα (χρὴ γὰρ, οἶμαι, καὶ ὅσα πάρεργα τῆς ἑστιάσεως, εἰπεῖν, καὶ μάλιστα εἴτι πρὸς τὸ [e] γλαφυρώτερον ἐπράχθη) μάλα ἤδη παρεφύλαττον, [f] ὅ, τι καὶ μειδιάσειε. καὶ μὴν μικρὸν ὁ μὲ προσῆλθεν, ὡς ἀπολημψόμενος παρὰ τοῦ Κλεοδήμου τὴν φιάλην· ὁ δὲ τόν τε δάκτυλον ἀπέθλιψεν αὐτοῦ, καὶ

quod innueret puero, uti ſcyphum illi daret bene magnum, infunderetque meracius. Ac videbatur ſibi pulchrum quiddam excogitaſſe, neſciens quantorum ſcyphus iſte malorum initium dediſſet. Caeterum ſumto illo tacuit paullulum Alcidamas, atque humi abjectus jacuit ſeminudus, ut minatus fuerat, erecto nixus cubito, tenens dextra ſcyphum, qualis ille apud Pholum Herculeſ a pictoribus oſtenditur.

15. Jam vero ad alios etiam frequenter commeare calix, jam amicitiae pocula, & confabulationes, jam inferri lumina. Inter haec ego adſtantem Cleodemo puerum, pocillatorem formoſum, ſubridere videns, (oportet enim, puto, etiam, ſi qua praeter ipſam quaſi ſubſtantiam convivii acciderunt, ea dicere, in primis ſi quid actum eſt venuſtius) diligenter jam obſervabam, quid demum rideret? Neque ita multo poſt ille quidem acceſſit velut recepturus a Cleodemo phialam. Hic vero & digitum il-

a Ἀναδῦναι] Reſtitui ex B. & *Coll.* Δοῦναι Edd. b Ὑπὸ] Ἀπὸ B. fruſtra. c Παρεισεδύετο] Παρεισεδοῦτο *Th. Mag.* in Ἐπεισεδοῦτο. Ἐπεισεδοῦτο *Coll.* In vulgato conſpirant Edd. & B. d Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσκεκόμιστο B. e Γλαφυρώτερον] Γλαφυρώτερον B. & *Coll.* f Ὅ, τι] Ὅτι Edd. male.

13. Σκύφον ἀναδῦναι αὐτῷ ζωρ. ἐγχ.] *G.*
21. Τῷ Φόλῳ] Φόλῳ ἐγένετο τὸ Κενταύρων εἷς, παρ' ᾧ ἐξενοδοχήθη Ἡρακλῆς. *V.*
23. Παρεισεδύετο ἡ κύλιξ] Ἐκινεῖτο, περιφέρετο. *V.* (Προσφέρετο C. prave.)
24. Φιλοτησίαι] Φιλίαι, φιλικαὶ δεξιώσεις. *G.*

13. Εὐμεγέθη σκύφον] Εὐμεγέθη κύλικα *Alciphr.* III. p. 353. ubi *Bergl.* & cetera cum Lucianeis comparat. *J. F. R.*
14. Ἀναδῦναι] Ita Cod. Mſ. Ox. & *Coll.* recte; nam proprium eſt in ea re vocabulum. Θ. Δ. IV. *M. du S.*
21. Ὁ παρὰ τῷ Φόλῳ Ἡρακλῆς] Fieri nequit, ut ſi quis *Benedicti* verſionem intuens *Herculem Pholenſem*, illo modo concipere poſſit ea Latina facta eſſe ex his Graecis, qui ita eximium illum Leonardum Auguſtinum deduxit, ut monuimus in praefatione ejus gemmis praefixa, quod tamen tunc non advertebamus. Sola Gallia eſt hujus putidi commenti origo. Nam doctior *Eraſmus* noſter rectiſſime dederat, *Herculem apud Pholum*. *J. G.*

25. Ἐν τοσούτῳ] Ἀντὶ τοῦ μεταξὺ τούτων, ἢ ἀντὶ τοῦ ὡς ὅτε ταῦτα ἐγίνετο. *V.* (ἐν ᾧ τε ταῦτα ἐγένετο. C.)
30. Γλαφυρώτερον] Ἥδιον. *G.*
31. Ὅ, τι] Οὐκ αἰτιολογικὸς σύνδεσμος τὸ ὅτι, ἀλλ' ἀναφορικὸν ἄρθρον τὸ ὅ. τὸ τί παρέλκον ἀόριστον Ἀττικῶς ἴδιον. *V.*

* Τούτων] Omiſſum in Editis. Addidi ex V. C. & *G.*

M. du S.

Ibid. Παρὰ τῷ Φόλῳ] Recte Scholiaſtes quis fuerit docet. Fabulam exhibet *Apollodorus* II. 46. B. Adde *Polyaen.* Strat. I. p. 10. quem omnino lege. *M. du S.*
22. Δείκνυται] Δείκνυμι pictorum eſſe, vid. Cl. *Hemſterh.* T. I. Somn. ſive Luciani vita c. 8. *J. F. R.*
23. Περισεδοῦτο] Hoc verum eſſe, adeoque *Th. Mag.* emendandum, vid. ſupra. *Alciphr.* III. Ep. 55. p. 408. καὶ τὰ φιλοτησίας συνεχῶς περισεδόμενα, ubi *Bergl.* haec Luciani quoque contulit. *J. F. R.*
31. Ὅτι ἐμειδιάσειε] Iterum ὅ, τι ſcribendum, id quod requirit ſenſus. Recte Interpres, *quid rideret.* *J. J.*
49. Παραστῆναι] *Praeſto eſſe: adparere.* Ita in *Evang. Matth.* XXVI. 53. παραστῆσαί μοι πλείους ἢ δώδεκα λεγιῶνας

illius ſtrinxit, & drachmas puto duas dedit una cum phiala. Puer ad digitum quidem ſtrictum ridere denuo, ſed pecuniam, puto, non obſervavit. Illo itaque non ſumente, ſtrepitum cadentes duae drachmae dederunt, utrisque, quod aperte obſervares, erubeſcentibus. Dubitabant proximi, utrius eſſent nummi, negante puero ſibi excidiſſe, Cleodemo autem apud quem fuerat ſtrepitus, a ſe abjectos diſſimulante. Neglectum itaque hoc & praetermiſſum, quod non multi vidiſſent, praeter ſolum, ut mihi videbatur, Ariſtaenetum. Tranſtulit enim puerum paullo poſt, quem nemine ſentiente exire juberet, & Cleodemo adſtare nutu imperavit aliquem de exoletis jam & robuſtis, mulionem quendam aut equiſonem. Et hoc quidem ſic abiit magnae ſane ignominiae Cleodemo futurum, ſi prius inter omnes percrebuiſſet, neque exſtinctum ſtatim fuiſſet, dextre Ariſtaeneto vinolentam libidinem accipiente.

δραχμὰς δύο, οἶμαι, [g] συνανέδωκε μετὰ τῆς φιάλης· ὁ παῖς δὲ πρὸς μὲν τὸν δάκτυλον [h] θλιβόμενον αὖθις ἐμειδίασεν, ὑπὲρ μὲν τοῦ συνοῖδεν, οἶμαι, τὸ νόμισμα, ὥστε μὴ δεξαμενὸς φόφον αἱ δύο δραχμαὶ παρέσχον ἐκπεσοῦσαι, καὶ ἠρυθρίασαν ἄμφω μάλα σαφῶς. ἠπόρουν δὲ οἱ πλησίον, εἴ τινων εἴη τὰ νομίσματα, τοῦ μὲν παιδὸς ἀρνουμένου μὴ ἀποβεβληκέναι, τοῦ δὲ Κλεοδήμου καθ' ὃν ὁ ψόφος ἐγένετο, μὴ προσποιουμένου τὴν ἀπόρριψιν. ἠμελήθη δ' ἂν, καὶ παρῴφθη τοῦτο, ὑπὲρ πάντα πολλῶν ἰδόντων, πλὴν μόνου, ὡς ἐμοὶ ἔδοξε, τοῦ Ἀριστοινέτου· μετέστησε γὰρ τὸν παῖδα μικρὸν ὕστερον ἀφανῶς ὑπεξαγαγών, καὶ τῷ Κλεοδήμῳ τινὰ πρᾶξιν διένευσε τῶν ἐξώρων ἤδη, καὶ καρτερῶν, [i] ὀρεωκόμον τινά, ἢ ἱπποκόμον· καὶ τοῦτο μὲν ὧδε πως ἐκεχωρήκει, μεγάλης αἰσχύνης αἴτιον τῷ Κλεοδήμῳ γενόμενον, εἰ ἔφθη [k] διαφοιτῆσαν εἰς ἅπαντας, [l] ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα, δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐπέχοντος.

Ὁ

g. Συνανέδωκε] Συνέδωκε B. h Θλιβόμενον] Θλιβόμενον B. i Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμον] Ὀρεωκόμον — ἱπποκόμων B. k Διαφοιτῆσαν] Ita Edd. omnes, & ſic B. etiam, teſte *Solan.* Διαφοιτῆσαι P. l Ἀλλὰ μὴ] Ἀλλὰ μὲν P. ſola.

50. Ὀρεωκόμον] Τὸν ἱππαλεύμονα ἢ ἡμιόνων. V.

γεῖτας ἀγγέλων. Ubi Rev. *J. Elſn.* hoc Luciani aliaque addentem vide. Adde Noſtrum ſupra *Deor. Dial.* XXIV. ubi Mercurius dicitur παρεστάναι τῷ Διΐ. *J.F.R.*

50. Ὀρεωκόμον] Lege ὀρεοκόμον. *F.G.* Et ſic quoque, media brevi, *Pollux.* Alii promiſcue. *Suidas* utrumque habet; ſed ſtatuit differentiam, ὀρεοκόμον montium, & ὀρεωκόμον mulorum cuſtodem faciens, ut *Steph.* quoque notavit, quod ſi verum, vulgata Luciani ſcriptura non erit ſollicitanda. *J.F.R.*

53. Διαφοιτῆσαν] Cave cum P. quicquam hic mutaſſis; recte enim omnia habent, quod ſexcentis ejusmodi locis, ſi liberet, confirmare poſſem. *M. du S.*

Διαφοιτῆσαν] Etſi φθάνω fere perpetuo cum participio conſtruitur, ut *Liban.* Ep. 224. p. 208. ἔφθη συμμίξας. Noſter *Vit. Auct.* c. 26. *Tox.* 2. *Diſſ. cum Heſ.* 8. *Fugit.* 27. tamen & cum infinito *Alciphr.* III. 3. f. & ep. 41. p. 362. Sed recte *Solanus* ait, lectionem P. non audiendam. *J.F.R.*

54. Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Ἀλλὰ μὲν κ.τ.λ. *Th. M.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη αὐτίκα] Illud μὴ non mutandum cenſeo in μὲν, uti voluit *Marcilius:* nec κατέσβη vertendum active, ut fecit Interpres; ſed paſſive, ita enim ſaepe apud optimos quosque auctores. Verto igitur & haec, ut praecedentia: *Si prius ad omnes permanaſſet ea res, & non ſtatim fuiſſet extincta. L.BOS.*

Ἀλλὰ μὴ κατέσβη &c.] Servavi μὴ quod longe plurimae habebant, ſed puncto ante ἀλλὰ in comma mutando, ut nexus eſſet, *pudori fuiſſet, niſi.* At ſi punctum ſerves ante ἀλλὰ, quod in plerisque erat, μὲν commodius foret. *J.F.R.*

55. Δεξιῶς πάνυ τοῦ Ἀριστοινέτου τὴν παροινίαν ἐπέχοντος] Interpretantur *inducta dextre admodum temulentia.* Deſideratur alius, qui illud *inducto* interpretetur. Quid enim id ſibi vult? At Luciani ſcopus eſt, *tolerante Ariſtaneto admodum dextre temulentiam*, non exaſperato ad hoc factum in pueri ſui tentatione. *Herodianus* libro 1. Ταῦτα χαριστήρια ὑπέρθεσις τὸ δὲ παροινίας τὸ σῆς, ἢ ἐτῶν τοσούτων ἐπεχόμενον. *J.G.*

Ὁ Κυνικὸς δὲ Ἀλκιδάμας, [a] ἐπεπώκει ἤδη, τυθόμενος ἤ τις ἡ γαμουμένη παῖς καλοῖτο, σιωπὴν ποιήσας μεγάλῃ τῇ φωνῇ, ἀποβλέψας εἰς τὰς γυναῖκας, Προπίνω σοι, ἔφη, ὦ Κλεανθί, Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὡς δ' ἐγέλασαν ὅτι τοιούτῳ ἄπαιδες, Ἐγελάσατε, εἶπεν, ὦ καθάρματα, εἰ τῇ νύμφῃ [b] προὔπινον [c] ὅτι τοῦ ἡμετέρου θεοῦ τοῦ Ἡρακλέους; ἀλλὰ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ, ὡς [d] ἦν μὴ λάβῃ παρ' ἐμοῦ τὸ σκύφον, ἅπολις τοιοῦτος ἂν υἱὸς αὐτῇ γένοιτο, οἷος ἐγὼ, [e] ἄτρεπτος μὲν ἀλκὴν, ἐλεύθερος δὲ τὴν γνώμην, τὸ σῶμα δὲ οὕτω καρτερός· καὶ ἅμα παρεγύμνου ἑαυτὸν μᾶλλον, ἄχρι πρὸς τὸ αἰσχιστον. αὖθις ὅτι τούτοις ἐγέλασαν οἱ συμπόται, καὶ ὃς ἀγανακτήσας ἐπανίσταλο, δριμὺ καὶ φοβερὸν βλέπων, καὶ δῆλος ἦν ἔτι εἰρήνην ἄξων. τάχα δ' ἄν τινος καθίκετο τῇ βακτηρίᾳ, εἰ μὴ κύκλον [f] εἰσεκεκόμιστο πλακοῦς εὐμεγέθης· πρὸς ὃν ἀποβλέψας ἡμερώτερος ἐγένετο, καὶ ἔληξε τοῦ θυμοῦ, καὶ ἐνεφορεῖτο συμποτῶν.

16. Cynicus autem Alcidamas, qui jam abbibiſſet, percunctatus quomodo ſponſa vocaretur, imperatoque ſilentio, magna voce, directis in mulieres oculis, *Propino tibi*, inquit, *Cleanthi, Herculis ducis atque principis poculum!* Ridentibus autem ea de cauſſa omnibus, *Riſiſtis*, inquit, *pergamenta, quod ſponſae propinavi, advocato Deo noſtro Hercule? Quin bene noritis, niſi capiat a me ſcyphum, nunquam illi talis naſcatur filius, qualis ego, invictus viribus, liber animo, corpore autem ita robuſtus!* hic magis ſe, ad ſummam usque turpitudinem, denudabat. Rurſus propter haec ridere convivae, & ille indignabundus ſurgere, atrox quiddam & furioſum cernens, ut manifeſtum eſſet, illum quietem non amplius facturum. Forte alicui impacturus erat clavam, niſi tempeſtive illata eſſet placenta bene magna: conjectis in hanc oculis fiebat manſuetior, ac, dimiſſa ira, proſequens illam ſe ingurgitabat.

Καὶ οἱ πλεῖστοι ἐμέθυον ἤδη, καὶ βοῆς με-

17. Et jam plerique ebrii, jam clamore ple-

a Ἐπεπώκει] Ἐπεπώκειν B. b Προὔπινον] Προὔπιον Fl. c Ὅτι] Ἀπὸ B. d Ἢν μὴ λάβῃ] Εἰ μὴ λάβοι B. e Ἄτρεπτος] Ἄτρεις B. f Εἰσεκεκόμιστο] Ἐσεκεκόμιστο B.

59. Παῖς ἐκαλεῖτο] Γράφεται δὲ καλεῖτο. V.

61. Προπίνω σοι] Σκόπει τὴν σύνταξιν, προπίνω σοι Ἡρακλέους ἀρχηγέτου. ὁ νῦν ἀγροικικῶς φαμεν εἰς τὸν πρωτοβάθμιον *τοῦδε, ἢ τὸν ὑγιείαν. δεῖ δὲ λέγειν, προπίνω σοι τὴν σὴν ὑγιείαν. ἢ προπίνω βασιλέως †μεγάλου, ἢ προπίνω σοι Μαρίας τῆς Θεοτόκου, καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ὁμοίως. V.

* Τοῦδε] Reliqua non erant in Scholio C. Sed in Exc. & V. habentur. M. du S.

† Μεγάλου] In Impreſſis omiſſum, inſerui ex V. & G. J. F. R.

57. Ἐπεπώκει] Nondum biberat, certe poculum non exhauſerat, utpote qui mox propinaturus deſcribitur. Quin & ſupra c. 14. Poculo illi malorum omnium cauſa tribuitur: in Ox. eſt ἐπεπώκει. Sed nihili hoc, quid ſtatuam, neſcio. Tamdiu enim jacuiſſe hanc belluam, nec quidquam interea bibiſſe, verosimile non fit. M. du S.

61. Προπίνω — Ἡρακλέους] Sic apud *Philoſtr.* p. 54. Διὸς, ἔφη, σωτῆρος ὧδε σου. Legi autem, ſi usquam, meretur Scholium quod ad haec verba monachus haud dubie vinoſus adſcripſit, unde diſces ab iis *ſanitatem Beatae virginis ſtrenue petari ſolitam*. Quid non Ebrietas deſignat? quot bibendi incitamenta quaeruntur! ſalus praeſentium, abſentium amicorum, amicarum, patronorum, & apud nos Anglos Regum, eccleſiaeque ipſius. *Pudet haec opprobria nobis*, &c. Hoc Scholium cum olim Praeſuli venerando, & eruditione omnibusque probis artibus Illuſtri Loidio Vigorniensi Epiſcopo oſtenderem. Nos ergo, inquit, non primi eam inſaniam inſanimus! & imprudentes exempla ſequimur hominum, ſeculorumque viliſſimorum! M. du S.

Προπίνω σοι.] *Oleor.* ad *Philoſtr.* II. 7. N°. 1. b. J. F. R.

Ibid. Ἡρακλέους ἀρχηγέτου] Subaudi εὐλιτα. F. G.

68. Ἄτρεπτος] Mſ. Ox. rectius, mea quidem ſententia, ἄτρεις, Luciano alibi etiam uſurpatum *Muſc.* c. 5. ſed & vulgata ferri poteſt; quam ideo loco movere noluimus. M. du S.

82. Αἱ-

plenum convivium. Dionysodorus enim rhetor ibi dictiones quasdam per vices recitabat, laudantibus ipsum, qui a tergo adstabant, servis. At qui post ipsum accumbebat Histiaeus Grammaticus, consuebat versiculos, collatis in unum Pindari & Hesiodi & Anacreontis quibusdam, ut unum ex omnibus illis carmen oppido ridiculum conficeretur. In primis autem illa, quasi futura praediceret:

Contulerunt clupeos: &,
Hic vero gemitusque fuit clamorque virorum.

Zenothemis legebat captum a puero libellum, minutissimis scriptum literis.

18. Intermittentibus vero paullum pro more, qui opsonia inferebant, curaverat Aristaenetus, ne illud quoque delectationis expers tempus esset, aut vacuum, jusso introire ridiculario scurra, dicereque aut facere quiddam ridiculum, ut magis etiam convivae exhilararentur. Ac prodit deformis homuncio raso capite, paucis in capite relictis erectisque pilis. Hic saltat fracto

ἦν τὸ συμπόσιον. ὁ μὲν οὖν Διονυσόδωρος ὁ ῥήτωρ [g] αὐτῷ ῥήσεις τινὰς ἐν μέρει διεξήει, καὶ ἐπῃνεῖτο ὑπὸ τῶν κατόπιν ἑφεστώτων οἰκετῶν. ὁ δὲ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς ἐῤῥαψῴδει, ὕστερος καλαχείμενος, καὶ συνέφερεν ἐς τὸ αὐτὸ τὰ Πινδάρου, καὶ Ἡσιόδου, καὶ Ἀνακρέοντος, ὡς ἐξ ἁπάντων μίαν ᾠδὴν παγγέλοιον ἀποτελείας. μάλιστα δ' ἐκεῖνα ὥσπερ προμαντευόμενος τὰ μέλλοντα,

Σὺν δ' ἕβαλον ῥινούς. καὶ,
Ἔνθα δ' ἄρ' οἰμωγή τε, καὶ εὐχωλὴ τέλεν ἀνδρῶν.

ὁ Ζηνόθεμις δ' ἀνεγίγνωσκε, παιδὸς λαβὼν λεπτόγραμμόν τι βιβλίον.

Διαλιπόντων δὲ ὀλίγον, ὅσπερ εἰώθασι, τὰ ὄψα μηχανώμενος Ἀριστόνετος μηδ' ἐκεῖνον ἀτερπῆ καὶ χαρᾶν εἶναι, μηδὲ κενὸν, ἐκέλευσε τὸν γελωτοποιὸν εἰσελθόντα [h] γε εἰπεῖν τι, ἢ ποῆσαι γελοῖον, ὡς ἔτι μᾶλλον οἱ συμπόται ἀλαχυθείεν. καὶ παρῆλθεν ἄμορφός [i] τις ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν, ὀλίγας ὀπὶ τῇ κεφαλῇ τρίχας ὀρθὰς ἔχων· ὅτε ἀρχόμενος τε καλα-

[g] Αὐτοῦ] Nil mut. Edd. nec B. [h] Γε] Non habet B. [i] Τις ἐξυρημένος] Τις φέρων ἐξυρημένος B.

91. Σὺν δ' ἕβαλλον ῥ.] Καὶ μὲν Ὁμήρου ταῦτα, ἀλλ' ἐκ Πινδάρου ἢ Ἡσιόδου ἢ Ἀνακρέοντος. *G.*

1. Οὗτος ἀρχόμενός τε καλαχλ.] Καινῶς μὲν τὸ ἐν ταῖς παραβάσεσι τῶν χορῶν ἐσπλοῦν ἰδίως δὲ τῷ ῥυθμῷ . . . . λύσις χορῶν σκηνικῶν τῶν κυκλικῶν χρόνων, καὶ ‡ κατὰ παράλληλον θέσιν τόσης τῶν χορευόντων, ὅπως ἂν ἐκ τῶν διάστρων ἀποβλέποιεν οἱ χορευταὶ ἴδιόν τινα. *V.*

‡ Καταπαράλληλον θέσιν] Καταπαράλληλος θέσις Edita. Correxit *M. du S.*

82. Αὐτοῦ — ἐν μέρει] Quid hisce duabus ultimis vocibus intelligendum sit, fateor me nescire. vid. *Sorgsp.* c. 1. Ubi in quibusdam Codd. ita etiam legitur, pro vulgato ἐν μέλει. *M. du S.*

81. Πινδάρου] *Homerum* non nominat, quia in voce ἐῤῥαψῴδει satis intelligitur. *M. du S.*

91. Σὺν δ' ἕβαλον] *Hom.* Il. Δ. 447. & 450. *M. du S.*

97. Τὰ ὄψα] Hinc discas proprie de iis usurpari, quae in secundis mensis apponebantur. *M. du S.*

3. Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Calvi erant mimi, ut apud *Artemid.* c. 23. L. I. ξυρᾶσθαι δὲ δοκεῖν τὴν κεφαλὴν ἄλλο πλὴν Αἰγυπτίων θεῶν ἱερεῦσι ἢ γελωτοποιοῖς. &c. sic in *Anthol.* 3. μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν. *J. B.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] *Casp. Barth.* adv. L. VII. c. V. haec verba (ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν) tanquam glossam ejicit. vide ipsum. *Almel.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Depravatum esse hunc locum, manifestius est, quam ut de eo monendum sit. sed in libris nihil est subsidii; (nam quod O. φέρων pro ἔχων habet, nihil juvat;) nec quidquam succurrit, quod ad emendationem viam aperiat. Vid. *Mus.* c. 27. ubi de hujusmodi saltatore sermo est. *M. du S.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφαλὴν] Nihil caussae attulit *Barthius*, cur glossam putaret haec verba: nec, puto, habuit idoneam. Vid. ad *Philopatr.* c. 21. & *Marcil.* ad *Pseudom.* c. 15. *J. M. G.*

Ἐξυρημένος τὴν κεφ.] Plura Cl. *Gesn.* ad *Philopatr.* c. 26. κεκαρμένος τὴν γνάθον. Consulendum Pignor. de servis p. 189. addiderat *La Croze.* In mea Pignorii Edit. est p. 256. ubi docet, fugitivos omnino rasos

fuisse

καλαχλῶν ἑαυτὸν, ὑ ἀγρέφων, ὡς γελοιότερος φανείη· καὶ ἀνάπαιστα συγκροτῶν διεξῆλθεν, αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ, καὶ τέλος ἐπέσκωπτεν ἐς τοὺς παρόντας.

Οἱ μὲν ἄλλοι ἐγέλων, ὁπότε σκωφθεῖεν· ἐπεὶ δὲ καὶ εἰς τ' Ἀλκιδάμαντα ὅμοιόν τι ἀπέρριψε, Μελιταῖον κυνίδιον προσειπὼν αὐτὸν, ἀγαναχτήσας ἐκεῖνος, καὶ πάλαι δῆλος ἦν φθονῶν αὐτῷ [a] εὐδοκιμοῦντι, καὶ κατέχοντι τὸ συμπόσιον, ἀπορρίψας τὸ τρίβωνα, προὐκαλεῖτο οἱ παγκρατιάζειν. εἰ δὲ μὴ, κατοίσειν αὐτοῦ, ἔφη, τὴν βαλλαντίαν. οὕτω δὴ ὁ κακοδαίμων [b] Σατυρίων (τοῦτο γὰρ ὁ γελοιοποιὸς ἐκαλεῖτο) συγκὰς, ἐπαγκρατίαζε. καὶ τὸ πρᾶγμα χαριέστατον ἦν, φιλόσοφος ἀνὴρ γελοιοποιῷ ἀνταιρόμενος, καὶ παίων, καὶ παιόμενος ἐν τῷ μέρει, οἱ παρόντες δὲ, οἱ μὲν ἡδοῦντο, οἱ δὲ ἐγέλων, ἄχρι ἀπηγόρευσε παιόμενος ὁ Ἀλκιδάμας, ὑπὸ συγκεχρολημένου ἀνθρωπίσκου καλαγωνιθείς. γέλως οὖν πολὺς ἐξεχύθη ἐπ' αὐτοῖς.

Ἐνταῦθα Διόνικος ἐπεισῆλθεν ὁ ἰατρὸς, ὀλίγου πολὺ κατόπιν τοῦ ἀγῶνος. ἐβεβραδύκει

distortoque corpore, ut magis videatur ridiculus, & anapaestos cum varia gesticulatione, voce Aegyptium quid sonante, pronunciat. Tandem etiam quaedam dicta jacit in praesentes.

19. Atque alii, quum peterentur, rident. Cum vero in Alcidamantem etiam simile quid jactasset, quod Melitensem vocaret catellum: indignatus ille, & olim apparebat illum invidere *scurrae*, quod probaretur atque teneret convivium, pallio abjecto istum ad pancratii certamen provocat, si negaret, clavam se illi impacturum minatus. Ita ergo miser Satyrion, (id enim scurrae nominis erat) consistit, certat pancratio. Erat res jucundissima, philosophus vir compositus cum ridiculario, feriens, verbera vicissim excipiens. Qui vero praesentes erant, partim pudere, partim ridere, donec plagis fatigatus cederet Alcidamas, a compacto atque exercitato homuncione victus. In risum ergo homines illorum causa effusi.

20. Hic Dionicus supervenit medicus; paullo post illud certamen: retardatus fuerat,

a Εὐδοκιμοῦντι] Βδελυρουμένου B. b Σατυρίων] Ὁ Σατυρίων B.

7. Ἀνάπαιστα] Ἀναπάλυθα. G.
Ibid. Συγκροτῶν] Διὰ τῶ κροτεῖν τὰς χεῖρας εὐρυθμίας ποιῶν. G.

12. Μελιταῖον] Τὸ ἀπ' Μελίτης, ἴσως δὲ τραφερὸν καὶ μαλακὸν, καὶ λεῖον, οἷα παρ' ἡμῖν τὰ * ναυάδη. V.

* Ναυάδη] Addidi ex C. Lacuna enim erat in V. M. du S.

fuisse, pistrinarios & ustores semiraso. F.F.R.

7. Καὶ ἀνάπαιστα συγκ.] Ut cinaedus Petronii. F.B.
Ibid. Συγκροτῶν] Συγκροτοῦν χορὸν. Et pedibus plaudunt choreas, & carmina dicunt. F.G. Constructio illa transitiva in utraque lingua est notissima; quare plura non addo, praeter *Herodot.* L. 2. p. 126. D. καὶ τὰς χεῖρας κροτέουσι. Ita συγκροτεῖν συμπόσιον *Long. Past.* IV. 127. (al. 135.) & παιγνίοις *Herodian.* V. 6. 14. ac *Diod. Sic.* IV. versus fin. *Alciphr.* III. p. 368. eadem aliis verbis, καὶ ἀνάπαιστα ὑπορχήσασθαι ἐκλεγούσης, σκωμμάτων ἁλυπῶν & αὐτοχαρίτων Ἀττικῶν αἱμυλίας γέμουσα. Misere igitur errat *Budaeus* in Lexico minore, κροτεῖν esse neutrum absolutum scribens. F.F.R.

15. Κατίχοντι τὸ συμπόσιον] Ut Συγγρ. c. 38. κατίχων τὸ βῆμα & Ἐτ. Δ. III. τυραννῶν τὸ συμπόσιον. *Barth.* Adversar. 319. M. du S.

25. Συγκεκροτημένου] Ab homuncione compacto. *ramasse.* F.G.

43. Καὶ τὸ ξιφίδιον ἐκριψαι τάχιστα ἀπὸ τ' φωταγωγοῦ ἐς τὸ ὑπαίθριον τ' αὐλῆς] *Gladium autem extemplo per fenestras in aream projecisse.* ἐκριπτειν hic non potest locum habere. legendum ἀποριψαι, quod & Ms. prae se fert. F.G.G.

47. Ἐπικαλεῖσθαι τοὺς γείτονας, ὑφ' ὧν ἀναστηθεὶς τὸ θηρίον, σωθῆναι αὐτόν] *Benedicti* interpretatio haec est: *vicinos advocasse, a quibus revulsa fera fuit servatus.* Quid Graecis sit ἀναστᾶν τὸ θηρίον & Latinis *revellere feram*, nec ego, nec quisquam norit, dixeritve. ne dicam ἀναστᾶν nusquam esse revellere. Notat quidem *Bourdelotius* ad hunc locum, ut apud *Petronium*, *tamquam*

rat, quod ipſe dicebat, dum curat correptum phrenitide Polyprepontem tibicinem. Ac ridiculum quiddam de eo narrabat: ingreſſum ſe nempe ad illum, cum neſciret jam morbo illum teneri. Hunc vero ſurrexiſſe ſtatim, & clauſa janua, ſtrictoque pugione, tibias ſibi porrexiſſe, juſſiſſe canere. Deinde cum non poſſet, pulſaſſe ſcutica manus ſibi ſupinas. Denique in tanto ſe periculo tale quid excogitaſſe: ad certamen ſe illum, conſtituto plagarum numero, provocaſſe: ac primo quidem ipſum ſe male ceciniſſe: tum vero traditis illi tibiis, corium ab illo accepiſſe & lorum, pugionemque quam celerrime per feneſtram dejeciſſe in impluvium; & ab hoc inde tempore jam tutius cum illo colluctatum vicinos advocaſſe, a quibus effracta janua ipſe ſervatus ſit. Oſtendebat autem veſtigia quaedam plagarum & unguium in facie. Ac Dionicus qui non minorem narrationis plauſum, quam ſcurra, tulerat, juxta Hiſtiaeum ſe inferciens, coenabat de reliquiis, non ſine divino ille nutu nobis ad-

ὁδὲ, ὡς ἔφασκε, φρενίτιδι ἑαλωκότα θεραπεύων Πολυπρέποντα τ αὐλητήν. καί τι καὶ γελοῖον διηγήσατο. ἔφη μὲν γὰρ εἰσελθεῖν παρ' αὐτὸν, οὐκ εἰδὼς ἐχόμενον ἤδη τῷ πάθει· τ δὲ ταχέως ἀναστάντα, ὀπισθεῖσαί τε τ θύραν, καὶ ξιφίδιον σπασάμενον, ἀναδόντα αὐτῷ τὰς αὐλὰς, κελεύειν αὐλεῖν. εἶτα, ἐπεὶ μὴ δύναιτο, παίειν, σκύτος ἔχοντα, ἐς ὑπτίας τὰς χεῖρας. τέλος δὲ ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ ὀπτῆσαι τοιόνδε· ἐς ἀγῶνα γὰρ προκαλέσασθαι αὐτὸν ὀπὶ ῥητῷ πληγῶν ἀριθμῷ· καὶ πρῶτον μὲν αὐτὸς αὐλῆσαι πονηρῶς· μετὰ δὲ, ἀναδόντα τὰς αὐλὰς ἐκεῖνα, δέξασθαι παρ' αὐτοῦ τὸ σκύτος, καὶ τὸ ξιφίδιον [c] ὀπορρίψαι τάχιστα διὰ τ θωλαγωγοῦ ἐς τὸ ὑπαίθριον τ αὐλῆς· καὶ τὸ ἀπὸ τούτου, [d] ἀσφαλέστερον ἤδη προσπαλαίων αὐτῷ, ὀπικαλεῖσθαι τοὺς γειτνιῶντας, ὑφ' ὧν ἀνασπασάντων τὸ [e] θυρίον, σωθῆναι αὐτὸν. ἐδείκνυε δὲ καὶ σημεῖα τ πληγῶν, καὶ ἀμυχάς τινας ὀπὶ τοῦ προσώπου. καὶ ὁ μὲν Διόνικος, ὡς μεῖον εὐδοκιμήσας τοῦ γελωτοποιοῦ ὀπὶ τῇ διηγήσει, πλησίον τοῦ Ἱστιαίου κατακύσας ἑαυτὸν, ἐδείπνει ὅσα λοιπὰ, οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν,

c Ἐπιῤῥίψαι] Sic Edd. & B. Ἀποῤῥίψαι *Graev.* d Ἀσφαλίστερον] Ἀσφαλίστερος B. e Θυρίον] Ex *Fl.* & L. recepi, Θυρέον cett.

50. Ἀμυχὰς] Ἀμυχὴ ἐπιπέλαιον ἕλκος. Cicatrix, puto, eſt. *G.*

53. Παραβύσας ἑαυτὸν] † Μετὰ συσσείσας καταπλήξας. βύσας γὰρ τὸ φράξας. *V.*

† Μετὰ συσσείσας] Ita recte C. Μεταστήσας καταπλήξας Exc. *G.* Μεταστήσας, καταπλήσας ex V. dederat *Clar.*

quam cupientis exire belluae, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. Sed haec ſunt ἀπροσδιόνυσα, & ad Lucianum illuſtrandum nihil plane faciunt. In Mſ. nihil eſt praeſidii, in quo legitur quoque θυρίον, ſed veram lectionem ſervavit nobis editio Florentina, in qua veriſſime legitur ἀνασπασάντων τὸ θυρίον, revulſis, effractis foribus, quas tibicen ille inſanus occluſerat, ut paullo ante Lucianus oſtendit: τ δὲ ταχέως ἀναστάντα ὀπικλεῖσαί τε τὴν θύραν. *At illum ſtatim ſurrexiſſe, & fores clauſiſſe.* Hae fuerant a vicinis effringendae, ut poſſet Dionicus ex illius furioſi manibus & aedibus elabi. *J.G.G.*

48. Ἀνασπασάντων τὸ θυρίον] Ut apud *Petronium tanquam cupientis exire belluae*, loquitur de Poëta Eumolpo, ut hic de tibicine. *J.B.*

Ibid. Τὸ θυρίον] Lectionem hanc Ed. *Fl.* tuetur etiam Mſſ. Ox. & L. auctoritas. In reliquis Edd. θυρέον legitur. Ἀναστάσα, quid hic notet, optime te docebit c. 57. Τοξ. *M. du S.*

Ibid. Θυρίον] Lege θυρέον. *M.V. La Croze.* Optime; quare, accedente etiam Librorum auctoritate, id recepi. *J.F.R.*

54. Οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρὼν, ἀλλὰ ἐς πάνυ χρησίμους τοῖς μετὰ ταῦτα γιγνομένοις] Interpres legit γιγνομένους, ut qui vertat, *imo prorſum uſui futurus ad ea, quae poſtea contigerunt.* & forte id γήσιον Luciani eſt. Poſſumus tamen vulgatam ſcripturam retinentes, commode exponere, *Non ſine Deo aliquo ad nos accedens, ſed & prorſus utilis factus ad ſequentia.* Loquitur de Donico Medico, quem opportune dicit

ρὸν, ἀλλὰ καὶ πάνυ χρήσιμον τοῖς μέλλουσι γενησομένοις [a] ταῦτα γεγενημένοις.

venienti, sed opportunus plane his, quae postea facta sunt.

Παρελθών γάρ τις ἐς τὸ μέσον οἰκέτης, ἔφασκε' Ἑτοιμοκλέους ἥκειν λέγων τοῦ Στωϊκοῦ, γραμματίδιόν τι ἔχων, κελεῦσαι οἱ ἔφη τὸ δεσπότου, ἐν τῷ κοινῷ ἀναγνόντα [b] εἰς ἐπήκοον ἅπασιν, ὁπόσῳ αὖθις ἀπαλλάττεσθαι. ἐφέντος οὖν τοῦ Ἀρισταινέτου, προσελθὼν πρὸς τὸ λύχνον, [c] ἀνεγίγνωσκεν.

21. Ingressus enim aliquis in medium servus, ab Hetoemocle se Stoico venire dicens, cum libello, imperatum sibi ait, illum palam, unde exaudiri ab omnibus posset, recitare, eoque facto rursus discedere. Cum permisisset Aristaenetus, accedens ad candelabrum recitavit.... PHIL. Numquid, Lycine, sponsae laudationem, aut nuptiale carmen, qualia multi faciunt? LYC. Scilicet nos etiam tale quid putaveramus. Sed neque affine quidquam horum fuit. Scriptum enim ita:

ΦΙΛ. Ἦ που, ὦ Λυκῖνε, τὸ νύμφης ἐγκώμιον, ἢ ἐπιθαλάμιον, οἷα πολλὰ ποιοῦσιν; ΛΥΚ. Ἀμέλει καὶ ἡμεῖς [d] τοιοῦτόν τι ᾠήθημεν· ἀλλ' οὐδ' ἐγγὺς ἦν τούτου· ἐνεγέγραπτο γὰρ

22. *HETOEMOCLES PHILOSOPHUS ARISTAENETO.*

ΕΤΟΙΜΟΚΛΗΣ ΦΙΛΟΣΟΦΟΣ, ΑΡΙΣΤΑΙΝΕΤΩι.

Ὅπως μὲν ἔχω πρὸς δεῖπνα, ὁ παρελήλυθώς μου βίος ἅπας μαρτύριον ἂν γένοιτο· ὃς γε ἑσημέραι πολλῶν ἐποχλούντων, ὥστε πολὺ σοῦ πλουσιωτέρων, ὅμως [e] οὐδὲ ποτὲ φέρων ἐμαυτὸν, ἐπέδωκα, εἰδὼς τὰς ὀπὶ τοῖς συμποσίοις θορύβους, καὶ παροινίας. ὀπὶ σοῦ δὲ μόνῳ εἰκότως ἀγανακτῆσαί μοι δοκῶ, ὃς τοσοῦτον χρόνον ὑπ' ἐμοῦ λιπαρῶς τεθεραπευμένος, οὐκ ἠξίωσας ἐναριθμῆσαι

De coenis quomodo affectus sim, superior omnis vita mea perhibeat testimonium, qui multis quotidie flagitantibus multum te ditioribus, nunquam tamen illis me dederim, qui norim tumultus ejusmodi conviviorum & vinolentos furores. De solo autem te indigne merito ferre mihi videor, qui tanto tempore assiduo a me cultus, in aliis me amicis tuis con-

a Γεγενημένοις] Sic Fr. Γεγενημένῳ cett. b Ἐπήκοον] Ἐπήκοων B. c Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B. d Τοιοῦτον] Τοιοῦτο B. Sed vulgatum Ἀθηναῖον, saepe vidimus. e Οὐδὲ ποτὲ] Οὐδέποτε B.

sin id convivium venisse, quum, ubi convivium istud in tristem desineret exitum, multique vulnerarentur, inter eos autem sponsus gravissime, vulneribus obligandis tempestivus adesset. *J. J.*

56. Γεγενημένοις] *Fr.* & Cod. *Bar.* In reliquis γεγενημένῳ. *M. du S.*

Γεγενημένοις] Cl. *Jens.* vulgatum defendit. Sed si ad χρήσιμον pertinet, potius γενόμενον dixisset. *J. F. R.*

58. Ἑτοιμοκλέους] Scripturam hanc constanter tuentur ubique Libri omnes nostri. Ego tamen suspicor eundem esse cum eo, cui suum de *Mercede conductis* &c. Libellum scribit, quamvis Timocles illic dicatur, non ut hic Ἑτοιμόκλης, vid. *Merc. cond.* c. 2. &c. *M. du S.*

Ἑτοιμοκλέους] I. e. quasi *paratus*, si vocetur, ut supra dictum c. 1. N°. 1. *Alciphronis* III. Ep. 55. sub init. Εὐοκλῆς ὁ Στωϊκὸς fingitur, qui a *Berglero* Ἑτοιμοκλῆς vel Ἑτοιμοκλῆς refingitur, quod vix credo opus esse. Sed quid demum refert? *J. F. R.*

81. Ἐν γειτόνων] Adleverat Cl. *Hemsterh.* videndum *Kust.* ad *Aristoph.* Eccles. v. 420. Ibi invento, ad verba *Aristophanis* ἐς τὴν σκυλοδιψῶν, commentatum, ἐκεῖνο intelligi, & post alia similia etiam hoc Luciani ἐν γειτόνων prolatum, non vero de hac posteriore locutione sedulo actum; sed vid. si quid opus, eumd. *Kust.* ad Pluti v. 435. ubi ἐν & ἐν γειτόνων nonnullis exemplis profert; & Nostrum supra *Icar.* c. 8. & 16. *Bis Acc.* c. 10. pr. & 31. f. Ac *Philops.* c. 25. Doctiss. *F. L. Abresch.* in Animadv. ad *Aeschyl.* p. 174. suspicatur, ne ellipsi quidem τῇ οἰκίᾳ, τόπῳ aut similibus opus esse in his; quum & alias ἐν genitivo jungatur, ut ap. *Aristid.* Or. Eleus. extr. σοὶ — ἴσι — ἐν ὑμῶν αὐτῶν ἴσασι, item T. II. p. 402. γίνεσθε ἐν ὑμῖν αὐτοῖς, & p. 347. μήστε ἐν ὑμῶν αὐτῶν. At cum in usitatissimis illis & numero longe potioribus, ἐν & εἰς Ἀριστοφάνει, ἐν Ἀμφιλόχῳ, (quae vide *Symp.* c. 1. & *Philops.* c. 38. ac plus centies alibi) nemo negaverit ellipsin esse; quid prohibet quaeso, eamdem analogiam hic statuisse? Et quum omnes fateri cogantur, in Latinorum phrasi, *ad*

annumerare non sis dignatus. Sed salus, ego apud te exsors, idque habitans in vicinia. Magis igitur tua caussa aegre fero, qui ingratum adeo te jam demonstres. Mihi enim non in apri portione, aut leporis, aut placentarum inest felicitas, quibus copiosissime fruar ab aliis affatim non ignaris. Aliaqui vel hodie apud Pammenem discipulum coenare cum liceret coenam, ut ajunt, sumtuosam, non annui, multum licet supplicanti, tibi nec servum homo inconsideratus.

23. *At tu relictis nobis alios accipis: Neque id mirum; nondum enim satis tibi animus valet ad comprehendendas veras rerum imagines. Verum unde haec mihi veniant, intelligo: ab admirabilibus illis tuis philosophis Zenothemide ac Labyrintho: quorum ego, (absit dicto invidia) syllogismo uno ora obturare quam celerrime mihi posse videor. Aut dicat illorum aliquis,* quid sit Philosophia? *aut prima ista,* quid differat habitudo ab habitu? *Ne quid de difficilibus illis dicam,* Cornutam, *aut* illam de Acervo, *aut* Metentem ratiocinationem. *Sed tu illis fruaris licet. Ego, qui solum, quod honestum*

80 οὐκ ἐμὲ τοῖς ἄλλοις φίλοις, ἀλλὰ [f] μόνον ἐγώ σοι ἄμοιρον, καὶ ταῦτα, [g] ἐν γειτόνων οἰκῶν. ἀνιῶμαι δὴ ὅτι σοὶ τὸ πλέον, εἴτως ἀχαρίστῳ φαινέντι· ἐμοὶ γὰρ ἡ εὐδαιμονία οὐκ ἐν ὑὸς ἀγρίᾳ μοίρᾳ, ἢ λαγωοῦ, ἢ πλακούντων, [h] ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω τὰ καθήκοντα εὐδόσιν, ἐπεὶ καὶ τὴν μέρον τοῦδε τῷ μαθητῇ Παμμένει δειπνήσαι πολυτελές, ὡς φασι, δεῖπνον δυνάμενον, οὐκ ἐπένευσα ἱκετεύοντι, σοὶ ὁ ἀνὴρ ἐμαυτὸν φυλάξων.

Σὺ δὲ ἡμᾶς μὲν ἀπολιπὼν, ἄλλους εὐωχεῖς, εἰκότως· οὔπω γὰρ δύνασαι ἀκριβῶς τὸ βέλτιον, οὐδὲ τὴν καλλιπλοκὴν φαντασίαν ἔχεις. ἀλλὰ οἶδα ὅθεν μοι ταῦτα, παρὰ τῶν θαυμαστῶν σου φιλοσόφων, Ζηνοθεμίδου καὶ Λαβυρίνθου, ὧν (ἀπεὶη δὲ [i] καὶ ἡ Ἀδράστεια) συλλογισμῷ ἑνὶ ἀποφράξαι ἂν μοι τάχιστα δοκῶ τὰ στόματα. ἢ εἰπάτω τίς αὐτῶν, τί ἐστι φιλοσοφία; ἢ τὰ πρῶτα ταῦτα, τί διαφέρῃ ἕξεως ἕξις; ἵνα μὴ τῶν ἀπόρων [k] εἴπω τί, κερατίναν, ἢ σωρείτην, ἢ θερίζοντα λόγον. ἀλλὰ σὺ μὲν ὅσιος αὐτῶν. ἐγὼ δὲ ὡς ἂν μόνον τὰ καλὸν ἀγα-

θὸν

f Μόνον] Μόνων Ed. g Ἐν γειτόνων] Ἐγγειτόνων B. h Ἃ παρ' ἄλλοις ἀφθόνως ἀπολαύω] Sic omnes Edd. & Cod. B. i Καὶ] Non adest καὶ in B. k Εἴπω τί,] Edd. priores Εἶπον, τί καρ.

96. Ἡ Ἀδράστεια] Ἀδράστειαν δαίμονά τινα λέγουσι τοῖς μέγα καυχωμένους καταμωκᾶσθαι. *V.*

2. Ὁ μέντοι σωρείτης σοφισικὰς ἐστι λόγος ἐκ τοῦ κατὰ μικρὸν, ὡς φασιν, ἐρωτήσεως ἐπάγων, κατὰ τὴν ἔκλυσιν τῶν φαντασιῶν, ἐπ' ἄδηλον ἢ ψευδῆ προφάσεις. ἐρωτᾶσι γάρ, πότερον ἡ πρώτη μονὰς ἅδρασά τι εἰς τὸν πόρον, ἢ οὔ· εἰ μὲν ἅδρασε, πῶς οὐχ ὁρατὸν τὸ πάθος; εἰ δὲ μὴ, οὐδὲ ἡ δευτέρα, οὐδὲ ἡ ἑξῆς, πῶς ἡ χιλιάς ἐγένετο τοῦ πόρου; *G.*

3. Ὁμοίως αὐτῶν] Ἀπολαύσεως. *V.*

ad Dianae, ad Cereris, ac similibus, *aedem* intelligi, nec quisquam dixerit praepos. *ad* ibi genitivum regere, cur idem non adgnoscemus in Graecis? quando eadem est ratio. *J.F.R.*

85. Ἃ παρ'] Sic omnes impressi & Cod. Ox. suspectus mihi & hic locus est. *M. du S.*

2. Εἶπω τι,] Pone comma post τι. *L.K.*

Εἶπω, τί κερατίναν] Scribe, εἶπω τι, καρ. *F.G.* Bene. Et sic malam vulgatae interpunctionem jam correxeram. *J.F.R.*

Ibid. Κερατίναν] *Quint.* I. *Cerasinum.* Stoici in his multi erant. *Diog. Laërt.* p. 60. A. 174. E. meminit *Sen.* V. Ep. & *A. Gell.* Noster etiam saepe tangit. Vid. M. A. I. cum notis. Chrysippus in ore frequens habuit, incertum an auctor; nam alii alios memorant, Thes. Crit. II. De sophismatis *Lil. Gyrald.* 392. *Brod.* 472. & *Cragg.* AG. X. 73. Noster etiam plura memorat B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Θερίζοντα] Satis commode enarrat Scholiast. De hoc vid. *Diog. Laërt.* L. cit. *M. du S.*

3. Θερίζοντα] *Plut.* 1019. 1. ἀρχὰ δὲ θερίζοντος λόγου ἡ ἐπὶ τῶν ἱππομυρμήκων ἐπιφερομένη λέγειν, σοφίσματα ὡς ἀληθῆ, &c. Habet quoque ἀργὸν λόγον. *M. Tullius* de fato, *Diog. Laërt.* l. c. vid. supra B. πρ. c. 22. *M. du S.*

Ibid. Ὅμως] Leg. *Mercer.* ad *Aristaen.* Epist. 6. lib. 2. *J.B.*

θὸν ἡγεμόνα εἶναι, οἵσω ῥᾳδίως τὴν ἀτιμίαν.

Καίτοι ὅπως μὴ ἐς ἐκείνην ἔχῃς καταφεύγειν τὴν ἀπολογίαν [a] ὕστερον, ὀπταθέντα λέγων ἐν τοσούτῳ θορύβῳ, καὶ [b] πράγματι, δὶς σε τήμερον [c] προσηγόρευκα, καὶ ἕωθεν [d] ἐπὶ τὴν οἰκίας, καὶ ἐν τῷ ἀνακείῳ θύσιμα ὕστερον. ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι.

Εἰ δὲ δείπνου ἕνεκα ὀργίζεσθαί σοι δοκῶ, [e] τὸ κατὰ τὴν Οἰνέα ἐννόησον. ὄψει γὰρ καὶ τὴν [f] Ἄρτεμιν ἀγανακτοῦσαν, ὅτι μόνην αὐτὴν οὐ παρέλαβεν ἐκεῖνος ἐπὶ τὴν θυσίαν, τοὺς ἄλλους θεοὺς ἑστιῶν. φησὶ δὲ περὶ αὐτῆς Ὅμηρος οὕτως·

Ἤ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ἀάσατο δὲ μέγα θυμῷ.

καὶ Εὐριπίδης·

Καλυδὼν μέ, ἥδε γαῖα, [g] Πελοπίης χθονὸς
[h] Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδαίμονα.

καὶ Σοφοκλῆς·

9. Πράγματι] Sic uti conjeceram, habet Mſ. Ox. Niſi me abbreviationes ejus fallunt, reliqui libri πράγματι. *M. du S.*

10. Ἐπὶ τὴν οἰκίας] An B. rectius ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ; *J. F. R.*

11. Ταῦτα ἐγὼ τοῖς παροῦσιν ἀπολελόγημαι] Interpr. *atque his quidem de rebus hac responderem.* Sed putem ego, τοῖς παροῦσιν non poſſe reddi, *de his rebus*; quoniam heic non eſt neutr. ſed maſc. & ſubaud. ἀνθρώποις vel ἑωμακόσιν. Juſſerat enim Etoemocles, ut haec ſua epiſtola palam, & praeſentibus omnibus convivis recitaretur, ut cap. 21. habetur. Hinc c. 28. ἀρῶ τοὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ. Praeterea *de rebus praeſentibus*, Graece non dicitur τοῖς παροῦσι, ſed περὶ τῶν παρόντων. Quare verba ita reddenda ſunt: *Haec ego praeſentibus* (convivis) *pro defenſione dixi.* *L. BOS.*

18. Ὅμηρος] Il. I, 533. Euripidis pariter ac Sophoclis laudantur Tragoediae *Meleagri*, e quibus ſumtos eſſe verſiculos hoſce ſuſpicari fas eſt: & Euripideos quidem e principio fabulae, in quibus ille locorum facere mentionem ſoleat. Sed fuit etiam Euripidis Oeneus. Fugit, ſi recte attendi, *Barneſii* diligentiam hoc fragmentum. De ipſis illis Dianae iris τραγῳδῶν Noſter etiam Π. Θυσ. c. 1. *J. M. G.*

19. Ἤ λάθετ'] *Hom.* Il. I. 533. ubi δὴ *Ed. Ox.* Al. δὲ. *J. F. R.*

22. Καλυδὼν μέ ἥδε γαῖα Πελοπίης χθονὸς, ἐν ἀντιπόρθμοις

Apri

a Ὕστερον] Omittit B. b Πράγματι] Sic Edd. Πράγμασι *Solan.* in marg. *J.* corrigit; nam πραγμ. per compendium B. c Προσηγόρευκα] Προσηγόρευσα B. d Ἐπὶ τὴν οἰκίας] Ἐπὶ τῇ οἰκίᾳ B. e Τὸ] Recte *Fr. P. H. &c.* Τῷ male *J.* Καὶ τὸ non melius *V 2.* f Παρέλαβεν] Παρελ^α. per compend. B. g Πελοπίης] Sic Edd. Πελοπίας B. & *Schol.* Ariſtoph. h Ἐν ἀντιπόρθμοις] Ἐναντι. πορθμοῖς B.

11. Ἐν τῷ Ἀνακείῳ] Ἱερὸν τῶν Διοσκούρων. ἔστω δὲ λέγεται Ἀνάκειον προπαροξυτόνως, ὅσα ἀπὸ κτητικῶν συμπίπτουσιν, ἢ ἐπιθετικῶν ἐχόντων τὴν εἰ δίφθογγον. καὶ ἐκεῖνα προπαροξυτόνως, οἷον Ἡρακλεῖον, ἢ τῷ Ἡρακλεῖ ἄθλος. Χαρώνιον, Ἀνάκειον, Ἀνακτόριον, Βασίλειον, καὶ Μαυσωλεῖον ἔργον. *V.*

21. Εὐριπίδης] Quae hoc loco Lucianus ex *Meleagro Euripidis* adducit, *Ariſtoteles* III. (Ed. Ald. 559.) *Rhetoricorum* quibusdam viſus eſt ſub Sophoclis nomine adducere. Vide tamen *Victor.* locum defendentem; item apud Ariſtophanis Interpretem in *Ranis*, ex Euripidis Meleagro haec & alia. *G.*

22. Πελοπίης χθονὸς] Τῆς Πελοποννήσου λέγω· αὕτη δὲ ἦν Καλυδών, ἐν τοῖς ἀντικρὺ πορθμοῖς τῆς Πελοποννήσου, πεδιάδας καλλίστας ἔχουσα. *V.*

* Οἷον Ἡράκλεον ἔ] Sic V. Quid ſibi velit neſcio. *M. du S.*

Apri per agros Oenei vim maximam
Immisit arcubus potens Latonia.

26. *Haec tibi panca de multis appositi, uti discas quo viro neglecto Diphilum accipias, & tradideris illi filium : Recte illud quidem. Suavis enim est adolescentulo & gratiam illius sua consuetudine aucupatur. Si turpe non esset, me dicere talia, aliquid praeterea adjicerem, quod verum esse, e Zopyro paedagogo illius poteris cognoscere. Verum nuptias turbare non decet, neque accusare alios, praesertim de turpibus adeo caussis. Etsi enim Diphilus dignus est, qui duos jam a me discipulos abduxerit ; at ego philosophiae caussa tacebo.*

27. *Imperavi autem huic puero, si dare ei velis aut apri partem, aut cervi, aut e sesamo placentae, mihi adferendam, ut ea sit coe-*

Σὺς μέγιστον χρῆμ' ἐπ' Οἰνέως [f] γύαις,
Ἄνηκε Λητῶς παῖς ἐκηβόλος θεά.

Ταῦτά σοι ἀπὸ πολλῶν ὀλίγα παρεθέμην, ὅπως μάθῃς οἷον ἄνδρα παραλιπὼν, Δίφιλον ἐξιᾷς, καὶ τ' υἱὸν αὐτῷ παραδέδωκας, εἰκότως. ἡδὺς γὰρ ὅστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν. εἰ δὲ μὴ αἰσχρὸν ἦν ἐμὲ λέγειν τὰ τοιαῦτα, καὶ ἄν τι προσέθηκα, ὅσῳ σὺ, εἰ θέλεις, παρὰ Ζωπύρου τοῦ [k] παιδαγωγοῦ [l] αὐτοῦ μάθοις ἄν, ἀληθὲς ὄν. ἀλλ' οὐ χρὴ ταράττειν ἐν γάμοις, οὐδὲ λοιδόρειν ἄλλους, καὶ μάλιστα ἐφ' οἷς αἰσχραῖς αἰτίαις. καίτοι γε εἰ Δίφιλον ἄξιον, δύο ἤδη μαθητὰς μου [m] ἀποσπάσας, ἀλλ' ἐγὼ γε φιλοσοφίας αὐτῆς ἕνεκα σιωπήσομαι.

Προσέταξα δὲ τῷ οἰκέτῃ τούτῳ, ἢν δῶς αὐτῷ μοῖράν τινα ἢ συὸς, ἢ ἐλάφου, ἢ σησαμοῦντος, ὡς ἐμοὶ ἀποκομίσαι, καὶ αὐτὶ

i Γύαις] Sic plurimae cum B. recte. Γυίαις *P.* k Παιδαγωγοῦ] Recte pleraeque. Παιδαγωγοῦ *F.* malo. l Αὐτοῦ] Omittit B. m Ἀποσπάσας] Περισπάσας *Coll.* & B.

37. †Αἰσχραῖς αἰτίαις] Ἢ καλαισχύνας, ἢ λοιδορήσας. *V.* 39. Περισπάσας] Ἢ καλαισχύνας, ἢ λοιδορήσας. *G.*

† Αἰσχραῖς αἰτ.] Vide Schol. sequens, ubi C. melius referunt ad *ἀποσπάσας*. *M. du Si*

mois παιδ.] Ubi mens fuit vel editorum vel interpretum, equidem nescio : longe eam ab ipsis abfuisse, quum hunc locum tractarent, facile colligas. Ut enim in Graecis distinguunt, sic in Latinis Benedictus: *Haec terra Calydon Pelopii est soli, fretum qua est parte, campos divites pingues habens*, Erasmus *Calydon quidem hae Pelopii regio soli, ad qua parte saevum spectat adversa fretum.* Atque ita Calydon ope illorum ex Aetolia transmittitur in Peloponnesum, satis ridicule. Distingue & verte, Καλυδὼν μὲ ἥδε γαῖα, Πελοπίης χθονὸς Ἐν ἀντιπόρθμοις, πεδί' ἔχουσα εὐδείμονα. *Haec terra* est *Calydon, Pelopia terra in transmarinis*, objacens Peloponneso trans fretum, *habens campos uberes.* Res ipsa clamat. *F.G.*

Καλυδὼν] *Eurip.* Meleagr. *M. du S.*

23. Ἐν ἀντιπόρθμοις] Calydonium fretum apud *Heliod.* Lib. 5. *F.G.*

30. Ἡδὺς γάρ ἐστι τῷ μειρακίῳ, καὶ πρὸς χάριν αὐτῷ σύνεστιν] *Benedictus* vertit : *jucundus enim est adolescenti, & cum ipso ad gratiam versatur*: inepte. verte *ad obsequium*. Sic enim Latinis dicitur per *εὐφημισμὸν* illud obsequium turpe, quo quis corporis sui copiam facit alii, ut Graecis χάριν. *Plutarchus* in Erotico: χάρις δέ, ἃ Πρωτογένης, ἐπὶ τῇ θήλει ὑπείξις τῷ ἄρρενι πρὸς τὸ παλαιὸν κέκληται. *Mi Protogenes, χάρις ab antiquis dicitur mulieris obsequium erga virum.* Sic & χαρίζεσθαί τινι est *consuescere cum aliquo.* Hesych. χαρίσασθαι, συγγενέσθαι. λέγουσι δὲ αἱ γυναῖκας χαρίζεσθαι αἱ ἐπὶ συνουσίαν ἑαυτὰς ἐκδιδοῦσαι. χαρίσασθαι est dare. *Dicuntur enim mulieres χαρίζεσθαι, quae ad concubitum sui copiam faciunt.* Hinc puella ἄχαρις, cujus flos virginitatis nondum est delibatus. *J.G.G.*

31. Πρὸς χάριν] Quod a *Graevio* hic observatum est, laudo; sed scias etiam velim, probo quandoque sensu usurpari, ut apud *Plut.* in Pyrrho 728. 1. & *Isocr.* 2. Νῦν πρὸς χάριν ὁμολογοῦσιν. Unde melius patebit veteratoris occulta calumnia. sic πρὸς ἡδονὴν ὁμιλεῖν apud *Diog. Laërt.* p. 192. AB. *M. du S.*

33. Ζωπύρῳ τῷ παιδαγωγοῦ] *Alciphron* eumdem pedagogum inducit: III. Ep. 57. pr. scribens: ἐσκωψάμεθα τὴν τροφέα τὴν νεανίσκου Ζώπυρον. ubi malim τῷ νεανίσκου pro τὸν. *J.F.R.*

39. Ἀποσπάσας] Si probatione indigeret vulgatum, ἀποσπᾶν τοὺς μαθητὰς ex *Act. Apost.* XX. 30. & quae Rev. *J. Elsner.* ibi ex Josepho atque Aeliano protulit, adderem. *J.F.R.*

τὴ τῦ δείπνυ ἀπολογία γένοιτο, μὴ λαβεῖν, μὴ ϗ [a] δόξωμεν ὅλι τύτῳ πεπομφέναι.

nae excuſatio; ne accipiat, ne videamur hac illum cauſſa miſiſſe.

Τύτων, ὦ ἑταῖρε, ἀναγινωσκομένων μεταξὺ, ἱδρώς μοι ἐπεχέετο ὑπ' αἰδῦς ϗ τῦτο δὴ τὸ τῦ λόγυ, χανεῖν μοι τὴ γῆν ηὐχόμην, ὁρῶν τὺς παρόντας γελῶντας ἐφ' ἑκάστῳ, ϗ μάλιστα ὅσοι [b] ἤδεισαν τὸν Ἑτοιμοκλέα, πολιὸν ἄνθρωπον, ϗ σεμνὸν εἶναι δοκοῦντα. ἐθαύμαζον ὃν οἱῶν ἂν ἀμφιλάθοι αὐτὺς, ἐξαπαλωμένυς τῷ πώγωνι, ϗ τῇ τῦ προσώπυ ἐντάσει. ὁ γοῦν Ἀριστοίνετος ἐδόκει μοι ὐκ ἀμελείᾳ παριδεῖν αὐτὸν, ἀλλ' ὅτοτ' ἂν ἐλπίσας κληθέντα ὀπιεῦσαι, ϗδ' ἂν ἐμπαραλαχεῖν ἑαυτὸν τοιύτῳ τινί· ὥστε ϗδὲ τὸν ἀρχὴν ἐπιβαλεῖν ἠξίυ.

28. Haec dum legerentur, amice, & fudore diffluebam prae pudore, &, quod eſt in proverbio, hiſcere optabam mihi terram, cum viderem ridentes ad unumquodque *verbum*, qui aderant, praeſertim quotquot eorum norant Hetoemoclem, canum hominem, quique vir gravis videretur. Mirabantur ergo, qualem virum adhuc parum cognoviſſent, barba iſta atque vultus contentione decepti. Itaque mihi videbatur non negligentia illum quadam praetermiſiſſe Ariſtaenetus, ſed, quod non ſperaret futurum, ut vocatus ſibi condiceret, non voluiſſe in eum ſe caſum committere; atque adeo ne tentare quidem ſuſtinuit.

Ἐπεὶ δ' ὖν ἐπαύσατό πολε ὁ οἰκέτης [c] ἀναγινώσκων, τὸ μὲ συμπόσιον ἅπαν εἰς τὺς ἀμφὶ τὸν Ζήνωνα ϗ Δίφιλον ἀπέβλεπε, δεδοικότας, ϗ ὠχριῶντας, ϗ τῇ ἀπορίᾳ τῶν προσώπων ἐπαληθεύοντας τὰ ὑπὸ τῦ Ἑτοιμοκλέυς καλῃγορηθέντα· ὁ δὲ Ἀριστοίνετος ἐτετάραχλο, ϗ θορύβυ μεστὸς ἦν. ἐκέλευε δ' ὅμως πίνειν ἡμᾶς, ϗ ἐπειρᾶτο εὖ διατίθεσθαι τὸ γεγονὸς, ὑπομειδιῶν ἅμα, ϗ τὸν οἰκέτλω ἀπέπεμψεν, εἰπὼν ὅτι ἐπιμελήσε τύτων. μετ' ὀλίγον

29. Cum ergo legere tandem ſervus deſiſſet, convivium totum in Zenonem atque Diphilum conjecit oculos, metuentes, pallentes, vultus inconſtantia fidem criminibus Hetoemoclis ipſi facientes. Ariſtaenetus perturbatus ipſe quoque & commotior, jubet tamen nos bibere, & ſubridens bene vertere quae facta erant ſtudet. Ac ſervum quidem remittit, his verbis uſus, *ſibi curae fore*. Paullo poſt ſurgit clanculum Ze-

a Δίξωμεν] Δοξῶ per compend. B. b Ἤδεισαν] Ex B. recepi pro vulgato ᾔδεσαν. c Ἀναγινώσκων] Ἀναγνώσκων B. & *Fl.*

30. Ἤδεισαν] Sic Mſ. O. In reliquis ᾔδεσαν. *M. du S.*

Ἤδεισαν] Saepe in ultima in σαν an σαν terminanda fluctuant auctorum editiones. Grammatica poſtulat σαν in temporibus plusquamperf. Licet ἐδεδοίκεσαν, non σαν frequentius in auctoribus reperias. Vid. ſupra c. 12. Ita Scholiaſt. *Ariſtoph.* alio loco Euripidem ᾔσαν pro ᾔδεσαν dixiſſe ait, alio loco id eſſe pro ᾔδεσαν ſcribit, modo bene deſcripſerit *Maitt.* de Dial. p. 52. Ego codici B. cum *Solano* parui, quia ſic terminari ſolet, ab ᾔδω. Ut *Geneſ.* XLII. 23. Αὐτοὶ δὲ οὐκ ᾔδεσαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ. Iterum *Exod.* XVI. 15. Et *Eſai.* LV. 5. ac bis ter deinceps: item in Nov. Foed. *Marc.* XIV. 40. &c. Ap. *Herodian.* vero I. 13. 11. ᾔδεσαν, quod nec improbare auſim, quia, ut in aliis, utraque terminatio locum habere poteſt, ſive plusquamp. dicas, ſive ab antiquo aoriſto ᾔδεσα, qui certe formaret ᾔδεσαν, quem tamen in uſu eſſe non credo. *J. F. R.*

76. Διεῤῥήγνυτο] I. e. propemodum diſrumpebatur. Sic ſolent ejusmodi verba ſine effectu, ut vulgo dicimus, poni. Conf. omnino ſupra dicta de *Mart. Per.* ad c. 37. ἀποπνιγὶς ἐπ' αὐτοῖς, Ἀπόλωμαι, ἴφη. Adde *Evang. Luc.* V. 6. Διεῤῥήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον αὐτῶν, & quae *Elſn.* ibi notat. *J. F. R.*

83. Αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὡς πρεσβῦτικαι] Verterat Eraſmus *videtis, quam & ipſa epiſtolae graves ſint ac ſeniles. Benedictus* volens eſſe brevis, amputat poſtrema, relinquens *quam graves ſint epiſtolae*, contra prorſus quam oportuit. Non enim graves eſſe demonſtrat, ſed ſeniles, hoc eſt, frigidas, nullarum virium, infirme ſcriptas, plane qualis eſt appendix Ob-

Zeno, discedere ipsum, patris imperio, jubente paedagogo.

30. Cleodemus autem, qui olim requirebat occasionem; (volebat enim manus conferere cum Stoicis, & rumpebatur, quod rationabile exordium ejus rei non haberet) praebente tum initium epistola, *Talia*, inquit, *praestabamus ille Chrysippus efficit, & Zeno admirabilis, & Cleanthes, vocula quasdam jejunas, & interrogationes solum, atque habitus Philosophorum: caeterum plerique Heteomocles; & epistolae videte quam seniles! ac tandem Genous est Aristaeneetus, Heteomocles autem Diana. Quam boni eminis omina, Hercules! & solenni decora.*

31. *Sic per Jovem*, ait, qui super illum cubabat, Hermon; *audierat enim, puto, aprum paratum Aristaeneto ad coenam: itaque non intempestivum ratus est Calydonii illius meminisse, sed per festum, Aristaenete, mitte quam celerrime de primitiis, ne ante tibi fame senex pereat, Meleagri illius instar contabescens. Quamquam nihil ipsi vehementer malum sic accidat! Indifferentia enim talia esse putabat Chrysippus.*

δὲ [d] καὶ ὁ Ζήνων ὑπεξανέστη ἀφανῶς, τῇ παιδαγωγῷ πεισαντι ἀπαλλάττεσθαι, ὡς κελεύσαντος τοῦ πατρός.

Ὁ Κλεόδημος δὲ, ὁ πάλαι τινὸς ἀφορμῆς δεόμενος (ἐβούλετο γὰρ συμπλακῆναι τοῖς Στωϊκοῖς, καὶ διερρήγνυτο, ὅτι ἔχων ἀρχὴν εὔλογον) τότε μὲν τὸ ἐνδόσιμον παρασχούσης τῆς ὀπισθολήθου, Τοιαῦτα, ἔφη, ἐξεργάζεται ὁ καλὸς Χρύσιππος, καὶ Ζήνων ὁ θαυμαστὸς, καὶ Κλεάνθης, ῥηματία δύσηνα, καὶ ἀρετήσεις μόνον, καὶ σχήματα φιλοσόφων, τὰ δ' ἄλλα, Ἑτεμοκλεῖς οἱ [c] πλεῖστοι· καὶ [f] αἱ ἐπιστολαὶ ὁρᾶτε ὅπως [g] πρεσβυτικαὶ, καὶ τὸ τελευταῖον, Οἰνεὺς μὲν Ἀριστάινετος, [h] Ἑταιμοκλῆς δὲ Ἄρτεμις. Ἡράκλεις, εὔφημα πάντα, καὶ ἑορτῇ πρέπουσα.

Νὴ Δί', εἶπεν ὁ Ἕρμων ὑποκαλακεύμενος· [i] ἠκηκόει γὰρ, οἶμαι, ὗν τινα ἐσκευάσθαι Ἀριστάινέτῳ εἰς τὸ δεῖπνον, ὥστε οὐκ ἄκαιρον ἦστο μεμνῆσθαι τῆς [k] Καλυδωνίδος· ἀλλὰ πρὸς ἑστίας, ὦ Ἀριστάινετε, πέμπε ὡς τάχιστα τὰ ἀπαρχῶν, μὴ καὶ φθάσῃ ὁ πρεσβύτης ὑπὸ λιμοῦ, ὥσπερ ὁ Μελέαγρος, ἀπομαραινόμενος· καίτοι εὖ οἶδ' ἂν πάθοι δεινόν· ἀδιάφορα γὰρ ὁ Χρύσιππος τὰ τοιαῦτα [l] ἡγεῖτο εἶναι.

Χρυ-

d Καὶ] Omittit O. e Πλεῖστοι] Πλεῶτοι male *J.* f Αἱ] Sine artic. O. g Πρεσβυτικαὶ] Πρεσβευτικαὶ *Fl.* & marg. *Aldi W.* h Ἑταμοκλῆς] Bene Edd. & B. Ἑτεμοκλῆς *J.* i Ἠκηκόει] Ἀκηκόει *Fl.* k Καλυδωνίδος] Bene *J. P. S.* aliaeque cum B. Καλυδωνίου media brevi *H. Fr.* l Ἡγεῖτο] Ἡγεῖται B.

77. Ἐνδόσιμον] Τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς πιθάρισμα. καὶ ἔνδοσις τὸ αὐτό. *G.*

84. Οἰνεὺς] Ὁ γὰρ Οἰνεὺς ἐπὶ τὴν θυσίαν τὴν Ἀρτέμιδος οὐκ ἐκάλεσε, ὥσπερ ὁδὶ ὁ Ἀριστάινετος τὴν Τιμοκλέα ἐπὶ τὸ δεῖπνον. ὡς οὖν εἰρωνείᾳ ἔφη ταῦτα λέγει ὁ *Ἕρμῆς. V.*

94. Ὁ Μελέαγρος] Σωσιθέου γὰρ τῆς λαμπάδος παρὰ τῆς μητρὸς, κατὰ μοῖραν αὐτὸς ἐμαραίνετο. τῷ Μελεάγρῳ γὰρ συμπεγενήθη λαμπὰς, περὶ ἧς ἐλέχθη, ὅτι ἐφ' ὅσον ἅπτεται, ζῇ ὁ Μελέαγρος. ὅτι οὖν, χάριν τοῦ Ἀταλάντης σώματος, καὶ τοὺς ἀδελφοὺς τῆς μητρὸς, ἐφόνευτε τὸν Καλυδώνιον κάπρον, ἰδὼν τὴν Ἀταλάντης, ἔδωκεν αὐτῇ τὰ πρωτεῖα. † ὠργίσθησαν ἐπὶ τούτῳ οἱ ‡ Θεῖοι, καὶ γενομένης μάχης, ἀπέκτειναν αὐτούς. ἐπὶ τούτῳ ἐλυπήθη ἡ Μελεάγρου μήτηρ Ἀλθαία κατ' αὐτοῦ, ὡς ὑπὲρ ἀδελφούς, καὶ ἀπελθοῦσα ἔσβεσε τὴν λαμπάδα. ἦν δὲ ὁ Μελέαγρος υἱὸς τοῦ Οἰνέως. *V.*

* Ἕρμῆς] Lege Κλειόδημος, is enim haec loquitur apud Lucianum. In C. est Ἕρμων. *M. du S.*

† Ὠργίσθησαν] Edita ὠργίσθησαν. Emendatur *M. du S.*

‡ Θεῖοι] Θεοὶ V. Sed in Impress. recte mutatum est. *M. du S.* At in iis Θεοὶ legebatur; ego accentu ad usum adcommodato jam Θεῖοι reposui. *J. F. B.*

Observationum ad *Melam*, Londini nuper impressa. *J. G.*

91. Καλυδωνίου] Sic plerique impressi & O. In *Fr. H.* & *P.* καλυδωνίου. *M. du S.*

1. Ἀφ'

Χρυσίππου γοῦν μέμνησθε ὑμεῖς (ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, ἐπεγείρας ἑαυτὸν, καὶ φθεγξάμενος μεμεγέθης) ἢ ἀφ' ἑνὸς ἀνδρὸς οὐκ ἐννόμως φιλοσοφοῦντος Ἑτοιμοκλέους τοῦ γόητος, μετρεῖτε τὸν Κλεάνθην, καὶ Ζήνωνα, σοφοὺς ἄνδρας; οἵ τινες δὲ καὶ ὄντες, ὑμεῖς ἐρεῖτε ταῦτα; ἦ σὺ μὲν τῶν Διοσκούρων ἤδη, ὦ Ἕρμων, τοὺς πλοκάμους ἀφεῖκαρχας, χρυσοῦς ὄντας; καὶ [a] δώσεις δίκην, πολλοῦ ἀξίαν τῷ [b] δημίῳ; σὺ δὲ τὴν Σωφράτου γυναῖκα [c] τοῦ μαθητοῦ ἐμοίχευες, ὦ Κλεόδημε, καὶ καλαληφθεὶς τὰ αἴσχιστα ἔπαθες; οὐκ αἰσχυνθήσεσθε ὑμῶν [d] τοιαῦτα συνεπιστάμενοι [e] αὐτοῖς; ἀλλ' ἦ μαστροπὸς ἐγὼ τῆς ἐμαυτοῦ γυναικὸς, ἢ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος, ὥσπερ σὺ· οὐδὲ τοῦ ξένου μαθητοῦ λαβὼν τὸ φόδιον παρακαλαθήκας, ἔπειτα ὤμοσα καὶ τὸν Πολιάδα μὴ εἰληφέναι, οὐδ' ὀφείλειν τέτταρσι δραχμαῖς δανείζω, οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητὰς, ἢν μὴ καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Ἀλλ' ἐκεῖνο, ἔφη ὁ Ζηνόθεμις, οὐκ ἂν ἔξαρνος [f] γένοιο μὴ οὐχὶ Φάρμακον ἀποδεδόσθαι [h] Κρίτωνι ὀφείλων τὸν πατέρα.

Καὶ ἅμα, ἔτυχε [i] γὰρ οἴνου, [k] ὁπόσον ἔτι λοιπὸν ἐν τῇ κύλικι ἦν ἡμίσου σχεδὸν, καταχέασεν αὐτοῦ. ἀπέλαυσε δὲ καὶ ὁ Ἰὼν τοῦ γειτονήσεως, οὐκ [l] ἀνάξιος ὤν.

32. *Nempe Chryſippi mentionem vos audatis facere*, inquit Zenothemis, erectus, & Imagna voce uſus, *& ab uno viro non legitime philoſophante Hetoemocle, impoſtore, Cleanthen metimini & Zenonem, viros ſapientes? Quales vero viri ipſi iſta dicitis? Nonne tu quidem Caſtorum capillos, Hermon, detondiſti aureos, poenas daturus tradendusque carnifici? Tu vero Soſtrati uxorem auditoris tui adulterio, Cleodeme, corrupiſti, ac deprehenſus poenam ſubiiſti foediſſimam. Non ergo tacebitis, talium vobis conſcii? Verum non meae ipſe uxoris leno ſum*, Cleodemus inquit, *quemadmodum tu: neque peregrini auditoris viaticum apud me depoſitum, interpoſito per Urbis cuſtodem perjurio, accepiſſe me negavi: neque quaternarum* (in menſem) *drachmarum foenus exerceo, neque collum obtorqueo diſcipulis, niſi ad tempus ſolvant mercedem. Verum illud non negabis*, ait Zenothemis, *venenum patri propinandum Critoni te vendidiſſe.*

33. Commodum bibebat: ergo quod reliquum erat in poculo, dimidium fere, illis offundit: cujus rei aliquis fructus etiam ad Ionem ob viciniam pervenit, non ſane in-

a Δώσεις] Δόσεις B. b Δημίῳ] Δή B. Sed ſupra poſita compendii nota quam typothetae deſcribere nequeunt. c Τοῦ μαθητοῦ] Καὶ τοῦ μαθ. B. d Τοιαῦτα] Τὰ τοιαῦτα B. e Αὐτοῖς] Nil mutare Edd. & B. addit Solan. Sed varietatem non deſidero. f Γένοιο] Γενοίμην male B. g Ἀποδεδόσθαι] Ἀποδοῦναι B. & Fl. h Κρίτωνι] Κρίτων male B. i Γὰρ] Inſerui ex Ox. aberat in Edd. k Ὁπόσον] Καὶ ὁπόσον Edd. priores. l Ἀνάξιος] Sic omnes editi & B. Leg. ἂν ἄξιος, vel ἄξιος.

99. Φθεγξάμενος] Πίνδαρος, θαρσαλέον ἔπος κρυπτῆρι φωτὶ γίνεται. G.

15. Πολιάδα] Ἀθηνᾶς. G.

24. Καλεσκέδασεν] Ἐπέχυσεν. V.

1. Ἀφ' ἑνὸς] Sic *Tacit.* Ann. XII. 49. *ne ceteri quoque ex Peligno conjecturarentur. Terent.* Heaut. III. 3. *Ego de me conjecturam facio.* ſic Noſter Ἀλ. Μισθ. c. 11. & Ἑρμ. c. 61. *M. du S.*

5. Διοσκούρων] Hic locus cum eo, (qui c. 9. extat, ubi ἱερεὺς τῶν ἀνάκτων dicitur) collatus, evincit eosdem, qui ibi ἄνακτες dicuntur, hic Διοσκοῦροι audire. Non audiendus ergo Mauſacus, qui ad *Harpocrationem* negat Caſtorem & Pollucem intelligi, cum Ἄνακτες nominantur, vid. etiam *Ælian.* V. H. IV. 5. *M. du S.*

12. Μαστροπὸς] Vid. ſupra *Amor.* c. 16. *M. du S.*

16. Ἐπὶ τετρ. δραχ. δαν.] Menſtrua haec uſura erat, unde liquet atrocitas illius foeneratoris, qui quotannis pro centum, uti nos loquimur, 48. foeneris loco exigebat. *M. du S.*

17. Οὐδὲ ἄγχω] Vid. Ἑρμ. c. 80. & 81. *M. du S.*

22. Ἔτυχε γὰρ οἴνου] Ita Mſ. Ox. optime pro eo quod in reliquis eſt οἴνου. καὶ. *M. du S.*

25. Οὐκ ἀνάξιος ὤν] Legend. videtur, οὐκ ἂν ἄξιος ὤν. *Demoſth.* ἡγοῦ τὰ μὲ ἄλλα σιωπᾶν, πολλοῦ ἂν ἴχνους ὑστεῖν. F. G.

Ibid. Ἀνάξιος] Nihil hactenus ab Ione admiſſum

in-

indignum. Hermon igitur detergebat de capite proclinato merum, praesentes testificatus, quam accepisset injuriam. Cleodemus autem, qui poculum non haberet, conversus conspuit Zenothemin, & prehensa siniſtra manu illius barba, pugnum malae illius incussurus erat. Atque interfeciſſet senem, niſi retinuiſſet manum Aristaenetus, & transgreſſus super Zenothemin, medium se inter illos collocasset, ut separarentur, & se tanquam muro interpoſito quietem agerent.

34. Haec dum fierent, multa, mi Philo, ego apud animum meum cogitabam, illud *praesertim*, quod cuivis in mentem venire neceſſe eſt, *Quam parum ergo prodeſt scire literas, niſi quis etiam vitam componat in melius.* Illos enim principes in literis videbam riſum debere in ipſis actionibus. Deinde in mentem venit, verum ne esset, quod vulgo dicitur, a recta ratione doctrinam abducere homines eos, qui ad solos libros, & quae illis continentur curas, perpetuo reſpiciunt. Tot enim praesentibus Philoſophis, neque forte quadam vacantem culpa unum erat videre, aliis facientibus turpiter, aliis turpius etiam dicentibus. Neque enim vino jam, quae fiebant, im-

ὁ μὲν οὖν Ἕρμων, [m] ἀπεξύετο ἐκ τῆς κεφαλῆς τὸ ἄκρατον, προνενευκὼς, καὶ τοὺς παρόντας ἐμαρτύρετο, οἷα ἐπεπόνθει. ὁ Κλεόδημος δὲ (καὶ γὰρ εἶχε κύλικα) ὀπίσω ραφεὶς, προσέπτυσέ τε τὸν Ζηνόθεμιν, καὶ [n] τῇ ἀριστερᾷ τοῦ πώγωνος λαβόμενος, ἔμελλε παίσειν κατὰ κόρρης· καὶ ἀπέκτεινεν ἂν τὸν γέροντα, εἰ μὴ Ἀρισταίνετος ἐπέσχε τὴν χεῖρα, καὶ ὑποβὰς τὸν Ζηνόθεμιν, εἰς τὸ μέσον αὐτοῖν καθεκλίθη, ὡς [o] διαστῆσαι, καὶ διατειχίσαι αὐτῷ εἰρήνην ἄγοντες.

Ἐν ὅσῳ δὲ [p] ταῦτα ἐγίνετο, ποικίλα, ὦ Φίλων, ἐγὼ [q] κατ' ἐμαυτὸν ἐνενόουν, τὸ προχειρότατον ἐκεῖνο, ὡς οὐδὲν ὄφελος ἦν ἄρα ὀπίσω τὰ μαθήματα, εἰ μή τις [r] ἄρα καὶ τὸν βίον ῥυθμίζει πρὸς τὸ βέλτιον. ἐκείνους γοῦν φιλτάτους ὄντας ἐν τοῖς λόγοις, ἑώρων γελῶντα ὅτι τῶν πραγμάτων ἀφλισκάνουσας· ἔπειτα δὲ εἰσήει με, μὴ ἄρα τὸ τοῦ πολλῶν λεγόμενον ἀληθὲς ᾖ, καὶ τὸ παιδεῦσαι [s] ἀπάγειν τῶν ὀρθῶν λογισμῶν τοὺς ἐς μόνα τὰ βιβλία, καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις φροντίδας [t] συνεχεῖς ἀφορῶντας. τοσούτων γοῦν φιλοσόφων παρόντων, οὐδὲ κατὰ τύχην ἕνα τινὰ ἔξω ἁμαρτήματος ἦν ἰδεῖν· ἀλλ' οἱ μὲν ἐποίουν αἰσχρὰ, οἷα ἔλεγον αἰσχίω. οὐδὲ γὰρ εἰς τὸν οἶνον ἔτι ἀναφέρειν εἶχον τὰ γιγνόμενα.

m Ἀπεξύετο] Admiſſum ex *Fl.* Ὑπεξύετο cett. *n* Τῇ ἀριστερᾷ] Τῆς ἀριστερᾶς B. *o* Διαστῆσαι] Διαστήσειν *Fl.* & marg. *AIW. p* Ταῦτα ἐγίνετο] Ταῦτ' ἐγίνετο B. *q* Κατ'] Πρὸς B. & *Fl. r* Ἄρα] Abeſt a *Fl.* Non immerito, quia jam praeceſſit. *s* Ἀπάγη] Ἀπάγει B. *t* Συνιχὲς] Ἀτενῶς B.

35. Ὡς διαστῆσαι] Γράφεται διαστήσειν. *V.*

40. Τὰ μαθήματα] Οὐ πάντων τοῦτο τῶν μανθανόντων ἐστὶν, ἀλλὰ τῶν μὴ κεκριμένως & προσεχόντως φιλοσοφούντων περὶ ὧν & Ἀριστοτέλης φησὶν, ὅτι τὰ μὲν διδαθὲν τῶν προσεκτήσατο, τὰ δὲ ἴδιον ἀπώλεσεν. *V.*

48. * Ἀτενὶς] Σωνιχές. *V.*

* Ἀτενὶς] Invertendum hoc Schol. *Solanus* bene monet. Sed & praeterea συνχθὶς male editum ante, quod facile emendavi. *J. F. R.*

lectum eſt, quapropter hoc ſit meritus. Lege ergo ἐναίτιος, vel ἄξιος, vel denique, quod propius eſt, divisim ἂν αἴτιος; aut, ἂν ἄξιος. Alias ad sequentia respexisse putandus eſt, quod haud temere admiserim. *M. du S.*

26. Ἀπεξύετο] Sic *Fl.* In reliquis ὑπεξύετο, minus apte. *M. du S.*

39. Ὡς οὐδὲν ὄφελος] Accedit huc sententia Menandri canentis; ὡς οὐδὲν ἡ μάθησις ἂν μὴ τοὺς πεφῇ. Sed longe ulterius spectat sententia Luciani, sapientiſſime hic monentis, inutilem esse omnem scientiam qua mores & vita humana non fiunt emendatiores, & jucundiores, nihilque abſurdius esse quam virtutem, adde & religionem, profiteri ac docere, dum is ipse, qui profitetur & docet, nihil eorum praestat, quae laudat & praecipit. *M. du S.*

μενα, λογιζόμενος οἷα ὁ Ἑτοιμοκλῆς ἄσιτος ἔτι καὶ ἄποτος [a] ἐγεγράφει.

putare poteram, cogitans, quae Hetoemocles impransus impotusque scripserat.

Ἀνέστραπτο δ' ὖν τὸ πρᾶγμα. καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται κοσμίως πάνυ [b] ἐστιώμενοι, ὅτε παροινοῦντες, ὅτε ἀχημονοῦντες ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἐγέλων μόνον, καὶ καταγίγνωσκον αὐτῶν, οἶμαι, ὅσον ἐθαύμαζον, οἰόμενοί τινας [c] εἶναι ἀπὸ τῶν σχημάτων· οἱ σοφοὶ δὲ ἠσέλγαινον, καὶ ἐλοιδοροῦντο, καὶ ὑπερεπίμπλαντο, καὶ ἐκεκράγεσαν, καὶ εἰς χεῖρας ἦσαν. ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας, καὶ ἐνεῦρεν ἐν τῷ μέσῳ, οὐκ αἰδούμενος τὰς γυναῖκας. καὶ ἐμοὶ ἐδόκει ὡς ἂν ἁριστά τις [d] εἰκάσειεν, ὁμοιότατα εἶναι τὰ ἐν [e] τῷ συμποσίῳ, οἷς περὶ τὸ Ἔριδος οἱ ποιηταὶ λέγουσιν. ὑπὸ γὰρ κληθεῖσαν αὐτὴν ἐς τοῦ Πηλέως τὸν γάμον, ῥίψαι τὸ μῆλον εἰς τὸ [f] σύνδειπνον, ἀφ' οὗ τοσοῦτον πόλεμον [g] ἐπ' Ἰλίῳ γεγενῆσθαι. καὶ ὁ Ἑτοιμοκλῆς τοίνυν ἐδόκει μοι τὴν ἐπιστολὴν ἐμβαλὼν εἰς τὸ μέσον, ὥσπερ τι μῆλον, ὑπὸ μείων τὴν Ἰλιάδα κακὰ [h] ἐξεργάσασθαι.

55. Converſa igitur res erat. Indoctos homines decenter epulari videres, neque per ebrietatem quidquam, neque quod alioquin parum decorum eſſet, deſignantes: ſed ridebant modo, & damnabant illos, putas, quos admirati ante fuerant, cum ex habitu aliquid illos eſſe putarent. Sapientes vero laſciviebant, conviciabantur, ſupra modum ſe implebant, clamabant, ad manus veniebant. Admirabilis ille Alcidamas etiam in medio *convivio* mingebat, nihil mulieres reveritus. Ac mihi videbatur optime ille aſſimilare, ſi quis dicat, ſimillima eſſe iſtius acta convivii iis, quae de Eride poëtae narrant: nempe non vocatam illam ad Pelei nuptias pomum illud in convivium projeciſſe, e quo tantum ad Ilium bellum exortum ſit. Et videbatur ſane mihi Hetoemocles, epiſtola illa, tamquam pomo, in medium projecta, non minorum Iliade malorum auctor exſtitiſſe.

Οὐ γὰρ ἐπαύσαντο οἱ ἀμφὶ τὸν Ζηνόθεμιν καὶ Κλεόδημον φιλονεικοῦντες, ἐπεὶ μέσος [i] αὐτῶν ὁ Ἀρισταίνετος ἐγένετο. Ἀλλὰ νῦν μέν, ἔφη ὁ Κλεόδημος, ἱκανόν, [k] εἰ ἐλεγχθείητε ἀμαθεῖς ὄντες· αὔριον δὲ ἀμυνοῦμαι ὑμᾶς ὃν τινα καὶ χρὴ τρόπον. Ἀπόκριναί μοι [l] οὖν, ὦ κοσμιώτατος Διφιλε, ἢ σὺ, ἢ ὁ Ζηνόθεμις, ἢ ὁ κοσμιώτατος Δίφι-

56. Neque enim deſinebant rixari Zenothemis ac Cleodemus, cum medius inter illos eſſet Ariſtaenetus: Sed, *Modo*, inquit Cleodemus, *ſatis fuerit, ſi ruditatis convincamini; cras vero vos, uti par eſt, ultiſciſcar. Reſponde mihi, Zenothemi, aut tu, ornatiſſime Diphile, qua ratione, cum indiffe-*

a Ἐγεγράφει] Recte Cod. B. *Fl. Fr. P.* &c. Ἐγεγράφη male *F.* b Ἑστιώμενοι] Sic *Fr. P. H. S.* Ἑστιάμενοι male *F.* Ἑστιάμενοι B. c Εἶναι] Deeſt in B. d Εἰκάσειεν] Θαυμάσειεν B. e Τῷ συμποσίῳ] Articulum ex O. inſerui. Deerat in Edd. f Σύνδειπνον] Δεῖπνον *Fl.* g Ἐπ' Ἰλίῳ] Sic eſſe in Edd. & B. addit *Solan.* h Ἐξεργάσασθαι] Ἐξεργάσεσθαι male B. i Αὐτῶν] Bene ſic *B2. Fr. H. P. S.* Αὐτὸν male *Fl.* & *F.* k Εἰ] Omiſit *Fl.* l Οὖν] Addidi ex Ox. Deerat in Edd.

68. Ἐς τὸν Πηλέως] Ἐν τῷ γάμῳ τῷ Πηλέως ἐς τὸ Θέτιδος, ἡ Ἔρις μὴ κληθεῖσα, ἐρρίψε μῆλον ἐν τοῖς ἀρίστοις, ἐν ᾧ ἐγράφη, ΤΗ ΚΑΛΗ ΤΟ ΜΗΛΟΝ. Ἡμφισβήτησαν περὶ τούτου Ἀφροδίτη, Ἥρα, καὶ Ἀθηνᾶ. καὶ ἐκρίθησαν ὑπὸ τοῦ Πάριδος. Προκριθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη ἐχαρίσατο τῷ Πάριδι ἀντὶ τούτου τὴν Ἑλένην· δι' ἣν ὁ Τρωϊκὸς γέγονε πόλεμος. *V.*

55. Καὶ οἱ μὲν ἰδιῶται] Mitius haec paullo exagitat *Alciphron* III. Ep. 55. p. 408. Οἱ μὲν ὦν ἄλλοι, ait, ἀπ' ἀρχῆς εἰς τέλος πεπραπλησίαν τινὰ καὶ τὴν αὐτὴν εἶχον τὴν ἀγιστείαν τὴν ἀκολουθίαν· οἱ φιλόσοφοι δὲ, πρώτου τοῦ συμποσίου, καὶ τῆς φιλοσοφίας σωφρονεστάτης, ἄλλου ἄλλῳ τιρατείαν ἐπιδείξαντο. Quo loco *Bergl.* obſervat, Lucianum haec & reliqua multo acerbius tractare. *F. F. R.*

63. Ὁ θαυμάσιος δὲ Ἀλκιδάμας καὶ ἐνεῦρεν] Eadem fere rurſus *Alciphr.* Ep. ſaepe adiegata L. III. p. 412. Nempe: ὁ Κύων δὲ πρῶτα μὲν κατὰ τὴν κωμικὴν ἀπαφορίαν εἰς σύριγμα καλάσας καθὼς τὸ τριῴδιον &c. Ubi Cl. *Bergl.*

ferentem esse dicatis pecuniarum possessionem, nihil aliud quam hoc unum spectetis ex omnibus, uti quamplurima possideatis, & hanc ob caussam circa divites semper versemini, & foenori detis pecuniam, & usurarum exsculpatis usuras, & mercede doceatis. Rursus odio cum habeatis voluptatem, & Epicureos hoc nomine damnetis, ipsi voluptatis caussa turpissima quaeque faciatis ac patiamini, indigne ferentes, si quis ad coenam vos non invitaverit. Si vero vocemini, tantum edatis, tantum servis detis . . . Haec cum diceret, eripere mappulam tentabat, quam habebat puer Zenothemidis, plenam omnis generis carnium, soluta illa projecturus in solum omnia. Sed non dimisit puer, firmiter eam retinens.

37. Et Hermon, *Enge*, inquit Cleodeme, *dicant cujus rei caussa voluptatem accusent, in voluptate esse ipsi supra reliquos cum postulent. Non*, inquit Zenothemis; *sed tu dic, Cleodeme, qua ratione non indifferentes esse ducas divitias. Non sane, sed tu.* Et diu talia erant, *quae utrinque dicerent*, donec Ion proferens se manifestius, *Desinite*, ait, *ego enim, si videtur, materiem ponam in medio disputationis hac solennitate dignae. Vos autem sine contentione dicite & audite invi-*

λῶ, καθ' ὅ, τι ἀδιάφορον εἶναι λέγοντες τὴν χρημάτων κτῆσιν, ἐδὲν ἀλλ' ἢ τοῦτο ἐξ ἁπάντων σκοπεῖτε, ὡς πλείω [m] κτήσησθε, καὶ ἀφ' τούτου ἀμφὶ τοὺς [n] πλουσίους ἀεὶ ἔχετε, καὶ δανείζετε, καὶ τοκογλυφεῖτε, καὶ ὅτι μισθῷ παιδεύετε. πάλιν [o] αὖ τὴν ἡδονὴν μισοῦντες, καὶ τὴν Ἐπικουρείων καλλιγορίαν καταγορεύοντες, αὐτοὶ τὰ αἴσχιστα ἡδονῆς ἕνεκα ποιεῖτε, καὶ πάσχετε, ἀγανακτοῦντες εἴ τις μὴ καλέσειεν ὅτι δεῖπνον· εἰ δὲ καὶ κληθείητε, τοσαῦτα μὲ [p] ἐσθίοντες, τοσαῦτα δὲ τοῖς οἰκέταις ἐπιδιδόντες. καὶ ἅμα λέγων, τὴν ὀθόνην [q] ἀποσπᾶν ἐπεχείρει, ἣν ὁ παῖς εἶχε τῆ Ζηνοθέμιδος, μεστὴν ὢσαν παντοδαπῶν κρεῶν, καὶ ἔμελλε λύσας [r] ἀποῤῥίπτειν αὐτὰ ἐς τὸ ἔδαφος, ἀλλ' ὁ παῖς οὐκ ἀνῆκε, καρτερῶς ἀντεχόμενος.

Καὶ ὁ Ἕρμων, Εὖγε, ἔφη, ὦ Κλεόδημε, εἰπάτωσαν ἢ τινος ἕνεκα ἡδονῆς καλλιγορῶσιν, αὐτοὶ ἥδεα ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἀξιοῦντες. Οὐκ, ἀλλὰ σὺ, φ' ὃς ὁ Ζηνόθεμις, εἰπὲ, ὦ Κλεόδημε, καθ' ὅ, τι οὐκ [s] ἀδιάφορον ἡγῇ τὴν πλοῦτον. Οὔμενοῦν, ἀλλὰ σύ. καὶ ὅτι πολὺ τὸ [t] τοιοῦτον ἦν, ἄχρι δὴ ὁ Ἴων προκύψας ἐς τὸ ἐμφανέστερον, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ γὰρ, εἰ δοκεῖ, λόγων ἀφορμὰς ὑμῖν ἀξίων τῆς παρούσης ἑορτῆς [s] καταθήσω εἰς τὸ μέσον· ὑμεῖς δὲ ἀφιλονείκως ἐρεῖτε, καὶ ἀκούσεσθε ὥσπερ ἀμέλει καὶ

m Κτήσησθε] Servavi scripturam *J. H. P. S.* &c. Κτίσισθε *Fl.* & B. *n* Πλουσίους] Πλούτους B. prave. *o* Αὖ] Τι αὖ B. *p* Ἐσθίοντες] Ἐσθίοντες φυσιοῦσθε Edd. Exc. *Fl.* quae φυσιοῦσθε delet, cum God. Ox. *q* Ἀποσπᾶν] Αὐτὴν μὲ ἀποῤῥίπτειν vulgo. Sed Ox. & *Fl.* ducibus αὐτὸ μὲ ejeci. *r* Τὰ] Abest a B. *s* Καταθήσω] Καθήσω *Fl.*

Bergl. haec Luciani conferens, Ὁ δὲ θαυμάσιος mutato ordine dedit (studione an incuria nescio, nec quidquam refert) additque: „ Hoc loco praecipue „ quasi monstrare Lucianus videtur, quem imitatus „ fuerit. siquidem Alcidamas & *Alciphron* idem ex „ parte nomen habent. quod si hoc accipias ut *Horatianum* illud I. *Sat.* X. v. 36. *Turgidus Alpinus jugulat dum Memnona.* Perinde erit ac si dixisset „ Lucianus: *Admirandus ille Alciphron etiam mejentem in convivio introduxit Cynicum.* *J. F. R.*

66. Τῷ συμποσίῳ] Ex Mss. Ox. est hic articulus. Deest enim in omnibus impressis. *M. du S.*

69. Τὸ μῆλον] *Discordiae malum.* F. G. Non adderem pueris notam hanc notam, nisi studio *malum* pro *pomo* videretur dixisse *Gujetus*, ut luderet in ambiguo. *J. F. R.*

80. Ἀποκρ. ὃν μοι] Ex Mss. Ox. est illud ὃν, quamquam ibi post μοι reperitur. *M. du S.*

92. Ἐσθίοντες, τοσαῦτα] Φυσιοῦσθε, quod hic Impressi omnes habent, non agnoscit Mss. Ox. nec *Fl.* Ed. & omnino abesse sine sententiae detrimento potest. *M. du S.*

96. Λόσας ἀποῤῥίπτειν] Absunt hic & ista a Mss. Ox. αὐτὴν μὲ, quae in reliquis impress. extant. *M. du S.*

ωδὲ τῷ ἡμετέρῳ Πλάτωνι ἐν λόγοις ἡ πλείστη διατριβὴ ἐγένετο. πάντες ἐπῄνεσαν οἱ παρόντες, καὶ μάλιστα οἱ ἀμφὶ τὸν Ἀρισταίνετόν τε καὶ Εὔκριτον, [a] ἀπαλλάξαι δὴ τῆς ἀηδίας οὕτω γὴν ἐλπίσαντες. καὶ μετῆλθέ τε ὁ Ἀρισταίνετος ἐπὶ τὸν αὐτῶν τόπον, εἰρήνην γεγενῆσθαι ἐλπίσας.

Καὶ ἅμα [b] εἰσεκεκόμιστο ἡμῖν τὸ ἐντελὲς ὀνομαζόμενον δεῖπνον, μία ὄρνις ἑκάστῳ, καὶ [c] κρέας ὑὸς, καὶ λαγῶα, καὶ ἰχθὺς ἐκ [d] ταγήνου, καὶ σησαμοῦντες, [e] καὶ ὅσα ἐντραγεῖν, καὶ ἐξῆν ἀποφέρεσθαι ταῦτα. παρῆκειτο δὲ οὐκ ἐν ἑκάστῳ σινάκιον, ἀλλ' Ἀρισταινέτῳ μὲν καὶ Εὐκρίτῳ ἐπὶ μιᾶς τραπέζης κοινὸν, καὶ τὰ παρ' [f] αὐτῷ ἑκάτερον ἐχρῆν λαβεῖν· Ζηνοθέμιδι δὲ [g] τῷ Στωϊκῷ καὶ Ἑρμωνι τῷ Ἐπικυρείῳ, ὁμοίως κοινὸν καὶ τούτοις· εἶτα ἐξῆς Κλεοδήμῳ, καὶ Ἴωνι· μεθ' ἡμᾶς τῷ νυμφίῳ, καὶ ἐμοί· τῷ Διφίλῳ δὲ τὰ ἀμφοῖν, ὁ γὰρ Ζήνων ἀπεληλύθει. [h] καὶ μέμνησό μοι τούτων, ὦ Φίλων, διότι δή ἐστι καὶ ἐν αὐτοῖς χρήσιμον [i] εἰς τὸν λόγον. ΦΙΛ. Μεμνήσομαι δή.

cem, ut nimirum apud Platonem noſtrum; major pars otii in diſputatione conſumta eſt. Laudare qui aderant omnes hoc conſilium, Ariſtaenetus praeſertim atque Eucritus, qui ſic liberari ab illa ſe injucunditate poſſe ſperarent: tranſitque in locum ſuum Ariſtaenetus, pacem ſic factam arbitratus.

38. Et ſimul infertur nobis ea, quae *abſoluta coena* vocatur, gallina unicuique una, & offa aprugna, & leporina; & piſcis de ſartagine, & placentae e ſeſamo, & bellaria, licebatque ea domum ferre. Neque vero ſua unicuique lanx proponebatur, ſed Ariſtaeneto & Eucrito in menſa una communiter, oportebatque unumquemque, quod ſibi proximum eſſet, ſumere. Zenothemidi autem Stoico, & Epicureo Hermoni ſimiliter in commune ipſis quoque *offerebatur:* deinde Cleodemo, & qui juxta erat Ioni; poſt quos ſponſo & mihi; Diphilo autem, quod Zeno diſceſſerat, utriusque *admota portio.* Et memento mihi horum, Philo; eſt enim in his quoque aliquid narrationi noſtrae utile. PHIL. Meminero ſane.

ΛΥΚ. Ὁ τοίνυν Ἴων, Πρῶτος ἦν ἄρ- 39. LYC. Ion igitur, *Primus ergo,* in-

a Ἀπαλλάξασθαι] Ἀπαλλάξεσθαι B. b Εἰσεκεκόμιστο] Ἐπεκεκόμιστο B. c Κρεας] Κρέα B. d Ταγήνου] Sic Edd. & B. Sed ead. manu emendatum Τηγάνου. *Coll.* plane τηγάνου. e Καὶ ὅσα — ταῦτα] Septem illa ſic eſſe in omnibus & B. addit *Solan.* f Αὐτῷ] Αὐτῶν *Fl.* g Τῷ] Omittit B. h Καὶ μεμν.] Abeſt καὶ ab O. i Εἰς] Ἐς B.

22. Τηγάνου] Ταγήνου. G.

Ibid. Σησαμοῦντες] Εἰδος πλακοῦντος. G.

15. Ἀπαλλάξαι] Mſ. Ox. in Impr. ἀπαλλάξεσθαι. *M. du S.*

19. Τὸ ἐντελὲς — δεῖπνον] Ultimus, credo, miſſus, (δεῖπνον alias etiam partem coenae eſſe, oſtendit *Caſaubon.* ad Athenae. 4, 20. extr.) ficciores cibos habens, & quos auferre non incommodum. Hanc puto eſſe Ματτύαν, quam ἐπιδόρπισιν Atticis, aliis Graecis ἐπίδειπνα dictam, tradit Athenaeus libro XIV. extremo. Certe hoc ſuadent iſta Athenaei verba: Ματτύαν ἐπάλλουσιν εἰσφέρειν Λάκαινά τις καὶ ἰσθμία τοιαῦτα ὀλίγα, καὶ χηνία ὀπτὰ, καὶ τρυφὴ πλακούντων. Vides hic in Mattya perdices, anſerculos aſſos, placentas, apud Lucianum haec paullo auctiora, ut in ſolemnitate nuptiarum. Caeterum quod legitur apud *Athenaeum* τρυφὴ πλακούντων, & convertitur *placentarum lautitiae*, non videbatur mihi usquequaque accuratum, legendumque putabam τρύφη πλακούντων, *fruſta placentarum.* *J. M. G.*

21. Ἰχθὺς ἐκ ταγήνου] Inſigne exemplum, ut error ſoleat augeri & quotidie invaleſcere. Verterat Eraſmus *piſcis Tagenicus.* Id eodem modo retinuit *Benedictus*: Sed ne quid deeſſet, nunc video in hac editione Graecam vocem poſtremam quoque incipere ab majusculo T. Habeant hoc & fruantur, quibus placet: nos cenſemus interpretandum *piſcis ex ſartagine*, quod non modo probant multa antiquorum fragmenta, ſed hodieque etiam placet. *J. G.*

22. Ταγήνου] Sic in Impr. & in textu Cod. Ox. Sed ab eadem manu reſcriptum eſt τηγάνου, quod in *Coll.* etiam legitur. Vid. Αοξ. c. 6. *M. du S.*

Ibid. Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Bellaria hiſce connotat. Quod addit *licuiſſe etiam auferre*, confirmant ex eodem loco ſequentia Κρον. N°. 17. *M. du S.*

Καὶ ὅσα ἐντραγεῖν] Haecne periphraſis τῶν τραγημάτων,

inquit, *si videatur, incipio.* Et paullum moratus, *Oportebat forte*, ait, *in talium praesentia virorum de ideis & incorporeis dicere, ac de immortalitate animae. Ne vero contra me dicant, qui non eadem in philosophia sequuntur, de nuptiis ea, quae convenire videntur, dicam. Atque optimum quidem erat plane nuptiis opus non habere, sed Platoni obsequentes, & Socrati amare pueros: soli enim, qui hoc fecerint, perfectam virtutem adipiscantur: Si vero etiam muliebribus nuptiis opus est; ex Platonis placitis, uxores illorum* (philosophorum) *esse communes, uti extra Zelum simus.*

40. Super his risus exortus est, ut quae minime opportune dicerentur. Dionysodorus autem, *Non desines*, inquit, *Barbarica nobis nomina cantare? Ubi enim inveniamus Zelum de hac re, & apud quem? Nempe tu quoque vocem mittis, purgamentum!* ille ait. Et, puto, Dionysodorus quoque vicissim, quae solent, maledicturus erat. Sed Histiaeus Grammaticus, bellus homo, *Desinite*, inquit. *Ego enim epithalamium vobis recitabo;* & recitare incepit.

41. Erant vero elegeia, si quidem memini, ista:

χομαι, ἔφη, εἰ δοκεῖ. κ᾽ μικρὸν ἐπισχὼν, Ἐχρῆν μέ ἴσως, ἔφη, τοιούτων ἀνδρῶν παρόντων περὶ ἰδεῶν τε κ᾽ ἀσωμάτων εἰπεῖν, κ᾽ ψυχῆς ἀθανασίας· ἵνα δὲ μὴ ἀντιλέγωσί μοι, ὁπόσοι μὴ κτ᾽ [k] ταυτὰ φιλοσοφοῦσι, περὶ γάμων ἐρῶ τὰ εἰκότα. τὸ μὲν οὖν ἄριστον ἦν, μὴ δεῖσθαι γάμων, ἀλλὰ πειθομένους Πλάτωνι καὶ Σωκράτει, παιδεραστεῖν. μόνοι γὰρ οἱ τοιοῦτοι ἀποτελεσθεῖεν ἂν πρὸς ἀρετήν· εἰ δὲ δεῖ κ᾽ γυναικείᾳ γάμῳ, κτ᾽ τὰ Πλάτωνι δοκοῦντα κοινὰς εἶναι ἐκείνων τὰς γυναῖκας, ὡς ἔξω ζήλου εἴημεν.

Γέλως ὅπὶ τούτοις ἐγένετο, ὡς οὐκ ἐν χωρῷ λεγομένοις. Διονυσόδωρος δὲ, Οὐ παύσῃ, ἔφη, βαρβαρικὰ ἡμῖν ἄδων; ᾧ γὰ [m] ἂν εὑρίσκομεν τὸ ζῆλον ὅπὶ τοῦτο, κ᾽ παρὰ τίνι; κ᾽ σὺ γὰ φθέγγῃ κάθαρμα; εἶπεν. οἶμαι, κ᾽ ὁ Διονυσόδωρος ἀντελοιδορεῖτο τὰ εἰκότα· ἀλλ᾽ ὁ γραμματικὸς Ἱστιαῖος ὁ βέλτιστος, Παύσασθε, ἔφη· ἐγὼ [n] γὰ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι, κ᾽ δεξάμενος [o] ἀνεγίγνωσκεν.

Ἦν γὰ ταῦτα, εἴγε μέμνημαι, τὰ ἐλεγεῖα,

Ἡ

k Ταυτὰ] Sic *J. P.* aliaeque recte. Ταῦτα B. & *Fl.* Omisit B. l Παύσῃ] Παῦσαι B. m Ἂν] Neglexit B. n Γὰρ] o Ἀνεγίγνωσκεν] Ἀνεγίνωσκεν B.

51. Τὸν ζῆλον] Ποῦ κεῖται ὁ ζῆλος ἐπὶ τῇ γυναικὸς φωνῇ; ἐζήτησεν ὁ Διονυσόδωρος. * λέγουσι γὰρ τίθεσθαι τὴν λέξιν ἐπὶ τῇ μαχαιρίζειν & ἐπὶ τῇ φθορεῖν. † ὅτῳ δ᾽ ἐπὶ τῇ ζηλοῦσθαι, τουτέστι περὶ γυναῖκας μαίνεσθαι, Λυσίας ἐν τῷ κατὰ Παντολέοντος. *V.*

58. ‡ Τὰ ἱλεγεῖα] Ὅλα τὰ ἱλεγεῖα κωλὰ. κ᾽ τοῦτο χάριν εἶπεν ἐπ᾽ αὐτοῖς κινηθῆναι γέλωτα. ἐξεπίτηδες & τοῦτο Λουκιανὸς ποιήσαντος ἐς πλείονα ὕβριν τῶν Συμποσίου, § κ᾽ λοιδορίαν & παρῳδίαν τῶν ἐγκωμίων. ὡς ὁ λόγος διδάσκει καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῶν λεχθέντα & πραχθέντα. *V.*

* Λέγουσι γὰρ &c.] Potuit adjicere, poni & ἐπὶ τῇ μανῆναι, ut ex Aeschine observarunt *Harpocration* & *Suidas.* *J. Cler.*

† Ὅτῳ δ᾽] Εἴρηται δὲ καὶ. & mox τῆς γυναικὸς C.

‡ Τὰ ἱλεγεῖα] Ἡ ἱλεγεῖα] Ὅλα, cum esset in editis, *Solanus* ὃ in τὰ mutato adscripsit, haec verba deesse in V.

§ Καὶ λοιδορίαν] Haec & reliqua ad finem Scholii deficiebant in Editis. Addidit ex Cod. *M. du S.*

των, s. bellariorum? Sic puto, & sic interpretatus sum. Hoc suadere videtur orationis series, qua haec verba junguntur superioribus, & ab sequentibus separantur. Si hoc voluisset Lucianus, quod *Erasmus* dedit, *quaecumque liberum est, seu velis in alvum condere, seu domum asportare malis*, ita videtur informaturus Graecam orationem fuisse, κ᾽ ὅσα ἐντραγεῖν ἔξεστιν ἢ & ἀποφέρεσθαι· illud autem ταῦτα plane omissurus. Verbi ἐντραγεῖν hanc vim esse, etiam ex *Hesychio* conjicias, apud quem sunt ista ἐντραγεῖ, ἐντρυφᾷ. Ἐντραγεῖν, ψωμίσαι, ψωμίσασθαι. Vidit hoc etiam *Kuhnius* ad Polluc. 6, 40. τὸ ἐντραγεῖν saepius usurpatum de tragematibus, & id genus aliis scitamentis. *J. M. G.*

26. Καὶ τὰ παρ᾽ αὐτῷ] Quae juxta se erant. *F. G.*

42. Μὴ δεῖσθαι γάμων] Ἀχαιΐας hujus meminit in Char. *Theophrast.* p. 39. B. *M. du S.*

46. Ἐκεῖνον] Depravata haud dubie vox, & nihili prorsus. Lege ἐχρῆν, vel πάντων. *M. du S.*

58. Ἦν γὰ ταῦτα — τὰ ἱλεγεῖα] Cl. *Bergl.* ad *Alciphr.* III. p. 410. haec ait ridiculo modo ex diversis

[a] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγε Ἀρισταινέτη ἐν με-
γάροις,
Δῖα Κλεανθὶς ἄναστ' ἐτρέφετ' ἐνδυκέως,
Πρέχουσα πασάων ἀλλάων παρθενικάων,
Κρέστων τ' Κυθέρης, ἠδ' αὖ τ' Σελήνης.
Νυμφίε, χὺ σὺ δὲ χαῖρε, [b] κραίερῶν κρά-
τιστε ἐφήβων,
Κρέστων [c] Νηρῆϊ, χὺ Θέτιδι παῖδός.
Ἄμμες δ' αὖθ' ὑμῖν τῦτον θαλαμήϊον ὕμνον
Ξυνὸν ἐπ' ἀμφοτέροις πολλάκις [d] ἀσό-
μεθα.

Unica tandem qualis Ariſtaenecti in domibus
Diva Cleanthis haec ſollicite eſt alita!
Omnium excellens aliarum Virginearum,
Et Venere melior, ſive adeo Luna.
Salve tu quoque, ſponſe, bonorum optime juvenum,
Nereo praeſtans ac Thetidis nato.
Nos vero hunc vobis rurſus thalameium hymnum,
Communem ambobus ſaepe canemus olim.

Γέλωτος δὴν ὀπὶ τύτοις, ὡς τὸ εἰκὸς, γενομένυ, [e] ἀρέσκ ἤδη τὰ [f] παρακείμενα ἔδει, χὺ ἀνείλοντο οἱ ἀμφὶ τ' Ἀριστάνετον, χὺ Εὔκριτον, τὰ πρὸ αὐτῦ ἑκάτερος, κἀγὼ τἀμὰ, χὺ ὁ Χαιρέας, ὅσα ἐκείνῳ ἔκειτο, χὺ Ἴων ὁμοίως, χὺ ὁ Κλεόδημος. ὁ δὲ Δίφιλος ᾔξίε χὺ τὰ τῷ Ζήνωνι [g] ἤδη ἀπιόντι [h] παρατεθέντα φέρεσ, χὺ [i] ἔλεγε μόνῳ παρατεθῆναι οἱ αὐτὰ, χὺ πρὸς τὰς ἁρπόδας ἐμάχετο, καὶ ἀντέσπων, τ' ὄρνιθος [k] ἀντεπειλημμένους, ὥσπερ τ' Πατρόκλυ νεκρὸν ἀνθέλκοντες, καὶ τέλος, ἐνικήθη, χὺ ἀφῆκε, πολὺν γέλωτα παρασχὼν τοῖς συμπόταις, καὶ μάλισ' ἐπεὶ ἠγανάκτει μὴ τῦτο, ὡς [l] ἂν τὰ μέγισ' ἠδικημένος.

42. Riſu ſuper his, qualem credere par eſt, exorto, auferendi appoſita jam tempus erat; auferuntque Ariſtaenetus & Eucritus quisque quod ante ſe erat: & ego mea, & Chaerea quae ipſi erant poſita, atque Ion ſimiliter & Cleodemus. At Diphilus ea quoque auferre poſtulabat, quae egreſſo jam Zenoni fuerant poſita, ac ſibi ſoli poſita eſſe dicebat, pugnabatque cum minystris: tendebantque adeo in diverſa, gallina utrinque comprehenſa, & huc illuc, ut Patrocli illius cadaver, tracta. Ac victus tandem dimiſit, riſu multo convivis praebito, praeſertim cum poſt iſta indignaretur, velut injuria maxima affectus eſſet.

43. Her-

[a] Ἡ οἵη] Sic omnes, excepta *Fl.* quae ἠοίη. At B. Cod. Καὶ οἵη. [b] Κραιερῶν] Receptum ex *Fl.* & ſchedis Cl. *La Croze.* Καρτερῶν cett. [c] Νηρῆϊ] Νηρῆος B. Et ſic *Guj.* voluit. [d] Ἀσόμεθα] Ἀεισόμεσθα Edd. Ἀεισόμεθα B. [e] Ἀρέσθαι] Sic *Fl. J. P.* &c. Αἱρεῖσθαι B2. Ἀπολέσθαι *Coll.* [f] Παρακείμενα] Προκείμενα B. [g] Ἤδη] Δὴ Ox. [h] Παρατεθέντα] Παραδεθέντα O. & *Fl.* [i] Ἔλεγε μόνῳ &c.] Λέγων μόνῳ οἱ παρατεθῆναι αὐτά. O. [k] Ἀντεπειλημμένους] Ἐπειλημμένους O. [l] Ἂν] Omittit O.

62. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς. *G.*
72. Ἀρέσθαι] Γρ. ἀπολέσθαι. *G.*
77. Ἀκόντι] Γράφεται ἀπόντι. *V.*

81. Τὸν Πατρόκλυ νεκρὸν] Ὁ γὰρ Ὅμηρος μεγάλως λέγει κινηθῆναι μάχλῳ μιλαξὺ Ἑλλήνων τε Τρώων, ἐπὶ τῷ τῦ Πατρόκλυ σώματος. *V.*

Poëtis, *Pindaro*, *Heſiodo*, & *Anacreonte* conſarcinata. Bene, quantum ad materiam; ſed ad metrum tamen redacta Elegiacum, ut Lucian. profitetur; quare ad id emendatio inſtituenda. *J. F. R.*

60. Ἡ οἵη ποτ'] Monitus jam ab ipſo Luciano de hujus carmimis abſurditate, curam ſolicitudinemque omnem deponito, ſi ſapis: id unum ego monebo, ἡ οἵη ſcribendum eſſe, ad quod proxime accedit *Fl.* ἠοίη; idque *Heſiodi* imitatione factum, qui carmen ſatis prolixum ſcripſerat, quod ἠοίας & Ἠοίας μεγάλας vocabant; cujus etiam aliquot fragmenta in *Graeviana* Heſiodi editione extant. *M. du S.*

Ἡ οἵη ποτ' ἄρ'] Mali poëtae peſſimos verſiculos nimis bona interpretatione donaverat *Eraſmus.* Quam hic damus, meliorem putamus ea ipſa cauſſa, quod mala eſt, iisdem nempe vitiis inquinata fere, quae ridiculum faciebant ipſum auctoris carmen. *J. M. G.*

Ἡ οἵη ποτ'] Ἡ οἵη ποτ' ἄρ' ἦγ' ὁ Ἀριστοίνετος μεγάφωνος. An ἡ οἵη dixit alludens ad ἠοίας *Heſiodi?* vid. *Caſaub. F. G.* Nihil obloquor. Sed quod praemittit οἵη, quaſi ſic legeretur in Edd. Luciani, neſcio unde habeat, quum illae tamen οἵη levigent. Sed vide not. ſe-

43. Hermon & Zenothemis juxta, ut ſupra dictum eſt, accumbebant: ſupra Zenothemis, alter infra. Appoſita illis erant reliqua omnia aequalia, auferebantque iſta pacate. Sed gallina ante Hermonem pinguior, forte id quidem fortuna, arbitror. Oportebat autem has etiam, & ſuam quemque tollere. Hic Zenothemis, & adverte mihi, Philo, animum; jam enim in ipſo capite quaſi rei geſtae verſamur. Zenothemis ergo, ſua relicta, illam pinguiorem, ut modo dicebam, quae ante Hermonem erat, aufert. At hic ab altera parte prehendit, nec patitur iſtum plus juſto ſibi arrogare. Hinc clamor, & irruentes in ſe invicem, ipſas ſibi gallinas in faciem impingunt, prehenſisque invicem barbis auxiliaturos advocant. Cleodemum Hermon, Zenothemis autem Alcidamantem & Diphilum, coëuntque adeo hi ad hunc, ad alterum alteri, ſolo excepto Ione; hic enim ſe ſervabat medium.

Οἱ δὲ ἀμφὶ τ᾽ Ἕρμωνα καὶ Ζηνόθεμιν, ἅμα κατέκειντο, ὥσπερ εἴρηται, ὁ μὲν ὑπὲρ ἄνω, ὁ Ζηνόθεμις, ὁ δ᾽ ὑπ᾽ αὐτόν. παρέκειτο δ᾽ αὐτοῖς τὰ μὲν ἄλλα πάντα ἴσα· 90καὶ ἀνείλοντο εἰρηνικῶς· ἡ δὲ ὄρνις [m] ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος, πιμελεστέρα, (ἔτως, οἶμαι, τυχόν) ἔδει [n] δὲ καὶ ταύτας ἀναιρεῖσθαι, τ᾽ ἑαυτῷ ἑκάτερον. ἐν τούτῳ τοίνυν ὁ Ζηνόθεμις (καί μοι, ὦ Φίλων, πάνυ πρόσεχε τὸν νοῦν, ὁμοῦ γὰρ ἐσμεν [o] ἤδη τῷ κεφαλαίῳ τ᾽ πραχθέντων) ὁ [p] δὴ Ζηνόθεμις, φημὶ, τ᾽ παρ᾽ αὐτὸν ἀφεὶς, τ᾽ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος [q] ἀνείλετο, πιοτέραν, ὡς ἔφην, ὖσαν. ὅθ᾽ [r] ἀντεπελάβετο, καὶ οὐκ εἴα πλεονεκτεῖν. βοὴ τὸ ὅπι τούτοις, καὶ συμπεσόντες ἔπαιον ἀλλήλους ταῖς ὄρνισιν αὐταῖς [s] εἰς τὰ πρόσωπα· καὶ τ᾽ πωγώνων ἐπειλημμένοι, ἐπεκαλοῦντο βοηθεῖν· ὁ μὲν τ᾽ Κλεόδημον ὁ Ἕρμων· ὁ δὲ Ζηνόθεμις Ἀλκιδάμαντα καὶ Δίφιλον. καὶ συνίσταντο οἱ μὲν ὡς τοῦτον, οἱ [t] δὲ ὡς ἐκεῖνον, πλὴν μόνου τοῦ Ἴωνος· ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττεν.

44. At illi conſertis manibus pugnant. Zenothemis ſublatum de menſa ſcyphum

Οἵδ᾽ ἐμάχοντο συμπλακέντες, καὶ ὁ μὲν Ζηνόθεμις, σκύφον χάμωνος ἀπὸ τ᾽ τρα-πέ-

[m] Ἡ πρὸ τοῦ Ἕρμωνος] Neglecta in O. [n] Δὲ] Abeſt ab O. [o] Ἤδη] Non comparet in O. [p] Δὲ] Δὴ O. [q] Ἀνέλετο] Ἀφέλετο O. [r] Ἀντεπελάβετο] Ἀντελάβετο O. [s] Εἰς] Ἐς O. [t] Δὲ ὡς] Δ᾽ ὡς O.

91. Παραστάφα] Λιπαρωτάφα. V.

ſequent. J.F.R.

Ibid. Μεγάφως] Lege μεγάφωσιν, & ἦγ᾽ pro ἦγε, ſi verſum velis hexametrum: ac totum potius ſic refinge cum *Salmaſ.* in Lamprid. Alex. Sev. 38. p. 956. (quod Cl. *La Croze* etiam admonuit) Ἦ οἵη πόσ᾽ ἀρ᾽ ἦγε Ἀριαδνίτ᾽ εὐ μεγάφοισι. Et vid. Cl. *L. Bos* Obſ. Crit. p. 114. ſeq. *Gujetianum* ἠοίη *matutina*, rejicientem, ac nobiſcum ἡ οἵη probantem. i.e. μία, μόνη, *ſola*, *praecipua*, licet metrum in ceteris non ſanet. quod *Solan.* & *Geſn.* etiam vitioſum volunt manere. J.F.R.

63. Πρὺχυσα] Πρύχυσ᾽ ἀπάντων πασῶν παρθ. F.G. Optime; nam ſic verſus conſtabit, qui jam claudicat, quum media in πρὺχυσα corripitur. J.F.R.

64. Ἤδ᾽ αὖ τ᾽ Σελήνης] Corrige ἦδ᾽ ἅμα τ᾽ Φλέγης. Placet. F.G. Ἐλέγης etiam legi juſſit Cl. *La Croze*. At non placebit, quibus ita decreſcere videbitur oratio, ſi dicas: *potior Venere*, *immo* vel *Helena*; immo ſic pejor erit illa correctio, quam vulgata, in qua licet non creſcat oratio, nec praeſtantius nomen poſtponatur, quum Venus vulgo formoſior credatur quam Diana, tamen comparatio a Dea ad Deam rectius procedit. Poteſt tamen *Gujesi* emendatio locum habere, ſi vertas, *potior Venere*, *aut certe Helena*. Ac ſi verſus requiritur pentameter, melior erit *Gujetiana* lectio, & ſenſus eo melior, quia magis ridiculus. J.F.R.

65. Καρτερῶν] Καλῶν. F.G. Non video quare; nam prima in καλὸς etiam longa eſt. Ac ſi verſum velis formare hexametrum, pro κρατερῶν lege κρατῶν, a κρατὺς. Tumque ſubſequentem habebis pentametrum, ſi mox παιδὸς reſolvas, ut fiat triſyllabum παιδὸς. Quod ſic edi curavi, cum neglectum eſſet in Edd. prioribus. J.F.R.

69. Ποδάκις ἀεισόμεσθα] Lege ἀσόμεσθα, vel ποδάκ᾽ ἀεισόμεσθα, quod pl. eſt ap. *Plut.* ex Sapphone. F.G.

81. Πατρόκλε] *Hom.* Il. Π. & P. 389. & Σ. 155. *M. du S.*

14. Κά-

πέζης, κείμενον πρὸ τῆ Ἀριστοινέτου, ῥιπτεῖ ὅπι τ Ἕρμωνα.

Καὶκείνου μὲ [a] ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἄλλη·

διεῖλε δὲ τῆ νυμφίου τὸ κρανίον ἐς δύο, χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι. βοὴ οὖν πᾶσι τ γυναικῶν ἐγένετο, καὶ [b] καλεπήδησαν ἐς τὸ μεταίχμιον αἱ πολλαὶ, καὶ μάλιστα ἡ μήτης τῆ μειρακίου, ἐπεὶ τὸ αἷμα εἶδε· καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ [c] αὐτῆ. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας [d] ἠρίστευε, τῷ Ζηνοθέμιδι συμμαχῶν. καὶ κατάξας τῇ βακτηρίᾳ, τῆ Κλεοδήμου μὲ τὸ κρανίον, τῆ Ἕρμωνος δὲ τ σιαγόνα ἐπέτριψε, καὶ τ οἰκετῶν ἑνίους βοηθεῖν αὐτοῖς ὁπιχειροῦντας, κατέτρωσεν· οἱ μὲν ἀπετράποντο ἐκεῖνοι. ἀλλ' ὁ μὲ Κλεόδημος, ὀρθῷ τῷ δακτύλῳ τ ὀφθαλμὸν τῆ Ζηνοθέμιδος ἐξώρυξε, καὶ τ ῥῖνα προσφὺς, ἀπέτραγεν. ὁ δὲ Ἕρμων τ Δίφιλον, ὅπι ξυμμαχίαν ἥκοιμι τῆ Ζηνοθέμιδος, ἀφῆκεν ὅπι κεφαλὴν [e] ἀπὸ τῆ κλιντῆρος.

Ἐτρώθη δὲ καὶ Ἱστιαῖος ὁ γραμματικὸς, ἀμαλύνειν αὐτοὺς ἐπιχειρῶν, λάξ, οἶμαι, εἰς τοὺς ὀδόντας ἐκ τῆ Κλεοδήμου, Δίφιλον εἶναι οἰηθέντος. ἔκειτο οὖν ὁ ἄθλιος κτ τ αὐτῆ Ὁμήρου, αἷμ' ἐμέων. πλὴν ταραχῆς γε καὶ δακρύων μεστὰ ἦν πάντα. καὶ αἱ μὲ γυναῖκες ἐκώκυον, τῷ Χαιρέᾳ περιχυθεῖσαι· οἱ δὲ ἄλλοι κατέπαυον. μέγιστον δὲ ἦν

qui ante Aristaenetum stabat; in Hermonem conjicit,

Ille sed inde alio temere conversus aberrat;

Sponsique frontem luculento sane ac profundo vulnere diffindit. Clamor igitur oritur a mulieribus, prosiliunt inter utramque aciem pleraeque, mater praesertim sponsi, cum videret sanguinem; exsilit etiam, quod illi metueret, sponsa. Interim praeclare rem gerit Alcidamas, auxiliator Zenothemidis, & clavae ictu Cleodemi cranium & malam Hermonis obterit, servorumque quosdam qui auxilii ferendi causa accurrerant, vulnerat. Nondum tamen hi cedunt, sed Cleodemus erecto digito oculum Zenothemidi effodit, & morsu nasum aufert. Hermon vero auxilio venientem Zenothemidi Diphilum in caput de lecto dat praecipitem.

45. Vulneratur etiam Histiaeus Grammaticus, dum conatur illos dirimere, calcibus dentes illius, ut arbitror, petente Cleodemo, quod putaret esse Diphilum. Jacuit ergo miser, *vomuitque*, Homeri sui verbo, *cruorem*. Caeterum tumultus & lacrimarum plena omnia. Plorant circumfusae circa Chaeream mulieres, reliqui sedare tumultum studeut. Maximum malorum omnium

a Ἅμαρτε παραὶ] Ἥμαρτε παρ' Edd. priores. Ἥμαρτε Ω. b Κατεπήδησαν] Versus integer hic deficit in O. c Αὐτοῦ] Αὐτῷ *Fl.* d Ἠρίστευε] Ἠρίστευσε O. e Ἀπὸ] Ἐπὶ male O.

16. Χρηστῷ μάλα] Ἀγαθῷ, * μεγάλῳ. *V.*

* Μεγάλῳ] Ἀντὶ μεγάλῳ edebatur ante. Delevit ἀντὶ *M. du S.*

14. Καὶκείνου μὲ ἅμαρτε] Il. Λ. 233. & E. 187. *M. du S.*

Καὶκείνου μὲ] Manifeste nimis παρωδεῖ ad illud Il. Λ, 233. Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δὲ οἱ ἰτράπετ' ἔγχος. Quare hic etiam ἥμαρτε & παρ, quod habent editi, immutandum censeo. *J. M. G.*

Ibid. Παραὶ] Cod. Ox. Ω. Impressi omnes παρ'. *Homerus* παραὶ, ut edi curavimus, & hic & supra Ἀποφρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Ἅμαρτε παραὶ] Illud παραὶ pro vulgato παρ' *Solanus* ex *Homero* restitui jussit, oblitus tamen τὸ ἥμαρτε quod ego eadem metri necessitate in ἅμαρτε mutavi. *J. F. R.*

16. Ἐς δύο] Supra *Dial. Meretr.* XIII. med. Et *Tox.* c. 54. med. *J. F. R.*

23. Τῇ βακτηρίᾳ] Aeneis clavis confixum baculum ei tribuit *Alciphr.* III. p. 408. *J. F. P.*

38. A-

mnium fuit Alcidamas, qui cum semel oppositam sibi aciem fugasset, pulsaret in quoscumque incidisset. Et multi, bene noris, perierant, nisi ille fregisset clavam. Ego vero ad parietem stans erectus, videbam singula, non immiscens me, monitus nempe Histiaei exemplo, quam periculosum esset talia dirimere. Quae cum ita essent, Lapithas videres Centaurosque, everti mensas, sanguinem effundi, volare scyphos.

46. Tandem Alcidamas candelabro eversо tenebras facit magnas. Ac res in multo jam periculosiorem adducta locum erat. Nec enim facile luminis alterius copia fieri poterat. In hisce tenebris multa, eaque turpia, perpetrata, & cum adesset tandem, qui lumen inferret, deprehensa sunt. Alcidamas tibicinae sublata veste vim inferre studens; Dionysodorus autem in ridiculo alio facinore oppressus. Scyphus enim de sinu surgentis excidit. Deinde excusandi caussa Ionem dixit in turba sibi, ne periret, dedisse, Ion autem providentia quadam hoc a se factum confirmavit.

47. Sic dissolutum convivium, quod post lacrimas in risum rursus exiit de Alcidamante, & Dionysodoro, atque Ione.

ἁπάντων κακῶν ὁ Ἀλκιδάμας, ἐπεὶ ἅπαξ τὸ καθ' ἑαυτὸν ἐτρέψατο, παίων † προστυχόντα· καὶ πολλοὶ ἂν, εὖ ἴσθι, ἔπεσον, εἰ μὴ κατέαξε † βακτηρίαν. ἐγὼ δὲ [f] παρὰ † τοῖχον ὀρθὸς ἑστὼς, ἑώρων ἕκαστα, οὐκ ἀναμιγνὺς ἐμαυτὸν, ὥσπερ τῷ Ἱστιαίῳ διδαχθείς, ὡς ἔστιν ἐπισφαλὲς διαλύειν τὰ τοιαῦτα. Λαπίθας μὲν καὶ Κενταύρους εἶδες ἀνὰ, τραπέζας [g] ἀνατετραμμένας, καὶ αἷμα ἐκκεχυμένον, καὶ σκύφους [h] ῥιπτουμένους.

Τέλος δὲ, ὁ Ἀλκιδάμας ἀνατρέψας [i] τὸ λυχνίον, σκότος μέγα ἐποίησε· καὶ τὸ πρᾶγμα, ὡς τὸ εἰκὸς, μακρῷ χαλεπώτερον ἐγεγένητο· καὶ γὰρ οὐ ῥᾳδίως [k] εὐπόρησαν φωτὸς ἄλλου, ἀλλὰ πολλὰ ἐπράχθη, καὶ δεινὰ ἐν τῷ σκότῳ. καὶ ἐπεὶ παρῆν τις λύχνον [l] ποτὲ κομίζων, κατελήφθη Ἀλκιδάμας μὲν † αὐλητρίδα ἀπογυμνῶν, καὶ πρὸς βίαν συνεχθῆναι αὐτῇ σπουδάζων. Διονυσόδωρος δὲ ἄλλο τι γελοῖον ἐφωράθη ποιήσας· σκύφος γὰρ ἐξέπεσεν ἐκ τοῦ κόλπου, ἐξαναστάντος αὐτοῦ· εἶτ' ἀπολογούμενος, Ἴωνα, ἔφη, ἀνελόμενον ἐν τῇ ταραχῇ, δοῦναι αὐτῷ, ὅπως μὴ ἀπόλοιτο· καὶ ὁ Ἴων κηδεμονικῶς ἔλεγε τοῦτο ποιῆσαι.

Ἐπὶ τούτοις διελύθη τὸ συμπόσιον, τελευτήσαν ἐκ τῶν δακρύων αὖθις εἰς γέλωτα ἐπὶ τῷ Ἀλκιδάμαντι, καὶ τῷ Διονυσοδώρῳ, καὶ

[f] Παρὰ] Πρὸς O. [g] Ἀνατετραμμένας] Sic O. Ἀνατετραμμένους Edd. [h] Ῥιπτουμένους] Ῥιπτομένους O. [i] Τὸ λυχνίον] Τὸν λύχνον O. [k] Εὐπόρησαν] Et sic Fl. cum cett. [l] Ποτὲ] Τότε male O.

65. † Ὅπως μὴ ἀπόλοιτο] Κηδόμενος ἐφοντίζων ἵνα μὴ ἀπόληται. V.

† Ὅπως μὴ] Hoc Schol. ad verba ἀπ' ἀυλογήματος relatum, & bis eadem pagina repositum, sic restituit M. du S.

38. Αἷμ' ἐμόων] Hom. Il. O. 11. M. du S.

50. Ἀνατετραμμένας] Ex Cod. Ox. In Impress. ἀνατετραμένας. M. du S.

51. Ῥιπτουμένους] Quum ῥίπτω aeque dicatur ac ῥίπτω, non auscultandum duxi Codici Ox. Herodian. VII. 7. 6. ὑπηρέται συρόντες — ἐῤῥιπτοῦντο. J.F.R.

55. Εὐπόρησαν] Forsan ηὐπόρησαν, quod magis Atticum foret, quaesivit Solan. Bene tamen quod nihil immutarit; frequentius enim εὐ quam ηὐ in hujusmodi compositis habuimus. Vid. Alex. c. 22. Pro Imag. c. 19. f. Amor. c. 6. pr. Jov. Trag. c. 16. J.F.R.

59. Ἀλκιδάμας μὲν τὴν αὐλητρίδα] Idem facientem Cynicum inducit Alciphr. III. Ep. 55. fin. Non vero extincto ante lumine, sed palam in omnium conspectu, dicentem principium generationis esse naturam. J.F.R.

60. Συνεχθῆναι] An σωιθῆναι; placet. F.G. Quidni ergo συμμιχθῆναι; J.F.R.

καὶ Ἴων. καὶ οἵ τε τραυματίαι, Φοράδην [a] ἐξεκομίζοντο, πονήρως ἔχοντες· καὶ μάλιστα ὁ πρεσβύτης Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν ῥινός, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ [b] ἐπειλημμένῳ, βοῶν ἀπόλλυσθαι ὑπ' ἀλγηδόνων· ὥστε καὶ τὸν Ἕρμωνα, καίπερ ἐν κακοῖς ὄντα (δύο γὰρ ὀδόντας ἐξεκέκοπτο) ἀντιμαρτύρεσθαι λέγοντα, Μέμνησο μέντοι, ὦ Ζηνόθεμι, ὡς οὐκ ἀδιάφορον ἡγῇ τὸν πόνον. καὶ ὁ νυμφίος δὲ, ἀκεσαμένου τὸ τραῦμα τοῦ Διονίκου, ἀπήγετο εἰς τὴν οἰκίαν, ταινίαις [c] καλειλημμένος τὴν κεφαλήν, ὅτι τὸ ζεῦγος ἀνατεθεὶς, ἐφ' ᾧ τὴν νύμφην ἀπάξειν [d] ἔμελλε, πικρὸς [e] ὁ ἅθλιος τὸν γάμον ἑορτάσας. καὶ τῶν ἄλλων δὲ ὁ Διόνικος ἐπεμελεῖτο δὴ τὰ δυνατά· καὶ [f] καθευδήσαντες ἀπήγοντο, ἐμοῦντες οἱ πολλοὶ ἐν ταῖς ὁδοῖς. ὁ μέντοι Ἀλκιδάμας, αὐτοῦ ἔμεινεν. οὐ γὰρ ἐδυνήθησαν ἐκβαλεῖν τὸν ἄνδρα, ἐπεὶ ἅπαξ καλαβαλὼν ἑαυτὸν ὅλον τῆς κλίνης, πλαγίως ἐκάθευδε.

Vulnerati jacentes exportabantur, ita male ſe habebant: ſenex in primis Zenothemis utraque manu, altera naſum tenens, altera oculum, perire ſe doloribus clamitans: adeo ut etiam Hermon, licet ipſe quoque malo affectus, duobus quippe excuſſis dentibus, anteſtaretur dicens, *Memento tamen, Zenothemi, te indifferentem jam non putare dolorem!* Sponſus vero, alligato Dionici opera vulnere, domum abductus eſt, taeniis obvoluto capite, in currum impoſitus, quo vecturi ſponſam fuerant, acerbis miſer celebratis nuptiis. Reliquos etiam curabat, quantum poterat, Diocles. Hi ſomno ſopiti abducebantur, vomentes plerique in via. Verum manſit ibi Alcidamas. Neque enim ejicere virum poterant, cum ſemel in lecto, in quem obliquo ſe corpore abjecerat, dormire occepiſſet.

48. Hic

a Ἐξεκομίζοντο] Ἐκομίζοντο Fl. b Ἐπειλημμένῳ] Sic P. Bl. S. Amſt. & O. niſi quod ἐπειλημμενως male. Ἐπιλημμένῳ prave J. Fl. Fr. Vi. Ald. H. c Καλειλημμένῳ] Κατειλημμένῳ Edd. priores. d Ἔμελλε] Reſcripſi ex O. & Fl. Ἔμελλον Edd. reliqq. e Ὁ] Abeſt ab Ox. f Καθευδήσαντες] Sic Edd. omnes & O. male. Lege καταδεθέντες.

72. * Πονήρως] Ἀντὶ τοῦ βαρέως. V. 81. Ταινίαις] Στεφάνοις ἤτοι φασκίαις. V.

* Πονήρως] Et haec ita refinxit Solan. cum ante ederetur: Πονήρῳ] Ἀντὶ βαρέος.

73. Ζηνόθεμις ἀμφοτέραις, τῇ μὲν τοῦ ῥινὸς, τῇ δὲ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐπειλημμένῳ] Haec olim converſa: *Zenothemis, pariter tum oculo tum nare mutilatus, Solanus* ita emendarat: *Zenothemis manibus hoc oculum, illa naſum tenens*, ſed & Cl. *Geſn.* errorem priſtinae verſionis correxit ſponte. Poſt ἀμφοτέραις autem, χερσὶ intelligi qui nescit, adeat *L. Bos* de Ellipſi p. 185. *J. F. R.*

74. Ἐπειλημμένῳ] Ox. P. J. & A. In reliquis ἐπιλημμ. prave. *M. du S.*

83. Ἔμελλε] Videtur & *Eraſmus* ſic legiſſe, qui verterat: *quo ſponſam fuerat abducturus.* *J. F. R.*

86. Καθευδήσαντες] In omnibus legitur καθευδήσαντες, haud dubie corrupte; nemo enim praeter Polydamanta illic pernoctavit. Puto ego reſcribendum καλαθέντες, quod menti ſcriptoris optime convenit; nec a ſcriptura vulgatae multum abhorret. *M. du S.*

92. Ἡ] Ex Mſ. Ox. & Fl. In *Ven.* vero utraque ἦ. in reliquis ἤ, corrupte. verſus autem ſequentes in fine quarundam tragoediarum *Euripidis* leguntur. In *Med. Alc. Androm. Bacch. & Hel.* *M. du S.*

94. Πολλαὶ μορφαὶ] Tres verſiculos totidem verbis habet Euripides in fine Alceſtidis, Andromaches, Baccharum & Helenae, quibus ſubjiciuntur iſti, Τῶν ἀδοκήτων πόροι τῶν θεῶν. Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα. *J. M. G.*

98. Ἐκεῖνό τε] Legendum puto leviſſima mutatione Ἐκεῖνό γε, & ſic verti. *J. M. G.*

99. Ἀπράγμονα ὄντα σωφρόνως — φιλοσόφοις] Addam, quod Cl. *Hemſt.* in marg. *Graev.* monuit, *L. Bos* Obſ. Crit. p. 79. qui verſionem Eraſmi: *Non eſſe tutum, cui non ſit opus, cum ejusmodi philoſophis agitare convivium*, reprehendit, dicens: „ Imperite ad„ modum vocem ἀπράγμονα vertit, *cui non ſit opus.* „ Ἀπράγμων Atticis Scriptoribus dicitur qui lites fu„ gitat, litium amans non eſt; πράγματα enim ſunt „ lites, ut alibi pluribus oſtendam. atque ita Lucia„ nus heic etiam uſus eſt vocabulo ἀπράγμων. Verte „ igitur locum, *non eſſe tutum ei qui litium amans* „ *non ſit, convivium* agitare cum hujusmodi philoſo„ phis. Depinxerat enim hoc Dialogo philoſophorum „ mores pravos, utpote qui in conviviis ſaepe, poſt„ quam

48. Hic tibi finis, pulcher Philo, fuit convivii: quo melius est Tragicum illud dicere,

Multas habet fortuna vices:
Multa Dii insperata patrant:
Certa fides ast irrita manssit.

Praeter opinionem enim re vera ista etiam evenere. Equidem illud jam didici, minime tutum esse, qui negotiis implicari nolit, cum ejusmodi philosophis agitare convivium.

Τοῦτό σοι τέλος, ὦ καλὲ Φίλων, ἐγένετο τῷ συμποσίῳ, ἐξ ἧς ἄμεινον τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο εἰπεῖν, τὸ,

Πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων·
95 Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί·
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη.

Ἀπροσδόκητα γὰρ ὡς ἀληθῶς ἀπέβη καὶ ταῦτα. ἐκεῖνό [h] γε μεμάθηκα ἤδη, ὡς οὐκ ἀσφαλὲς, [i] ἀπράγμονα ὄντα, συνεστιᾶσθαι τοιούτοις [k] φιλοσόφοις.

DE DEA SYRIA.

EST in Syria urbs non procul ab Euphrate fluvio: vocatur ea Hierapolis (*urbs sancta*) & est sacra Junoni Assyriae. Porro illud nomen non statim fuit, ut mihi videtur, urbi, ex quo primum habitari coepit; sed antiquum fuit aliud: postea vero cum magna ibi sacra fierent, id

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΥΡΙΗΣ ΘΕΟΥ.

1 Ἔστιν ἐν Συρίῃ πόλις, ἀπὸ πολλὸν ἀπὸ τοῦ Εὐφρήτεω ποταμοῦ, καλέεται δὲ Ἱρὴ, καὶ ἔστιν ἱρὴ τῆς Ἥρης τῆς Ἀσσυρίης. [l] δοκέειν δέ μοι, τόδε [m] τὸ οὔνομα οὐκ ἅμα τῇ πρώτῃ οἰκεομένῃ ἐγένετο, ἀλλὰ τὸ μὲν ἐξ ἀρχαῖον ἄλλο ἦν· μετὰ δὲ σφισι τῶν ἱρῶν μεγάλων

g Ἧ] Sic emendavit *Solan.* Ἧ *J.* & *V2.* Ceterae *γ*. *h* Γε] Sic O. Ts Edd. *i* Ἀπράγμονα] Ἄπρακτον O. *Fl.* & *Coll.* Ceteri & ceterae vulgatum servant. *k* Φιλοσόφοις] Φίλοις *Coll.* Sed & alterum additum. *l* Δοκέειν] Recte sic *Solan.* Δοκέει Edd. antea male. *m* Τὸ οὔνομα] Τὸ ὄνομα vult *Solan.*

92. Τὸ τραγικὸν] Εὐριπίδης τοῦτο εἰς τῷ τῆς Ἑλένης δράματι, κατὰ τὸ τέλος. *G.*

95. Ἀέλπτως κραίνουσι] Ἀνελπίστως τελοῦσι. *G.*

„ quam mero incaluerant, pro sua quisque secta inter se verbis primo contenderent, mox ad manus „ & vulnera quoque pervenerint, adeo ut saucii ac „ mutilati nonnulli e conviviis ablati fuerint". Haec ille: πράγματα vero lites esse, ita in vulgus notum, ut nesciam, numquid opus sit exempla addere. Vid. modo *Aristoph.* Plut. sub init. ἀλλά σοι παρέξω πράγματα. *Menandri* fragm. 31. *In Peregrinos.* Ζῆν ἂν ἀπράγμων ἤθελε, καὶ πράξεις καλῶς. *J.F.R.*

1. Ἔστιν ἐν Συρίῃ] Lucianus hic de Dea Syria varias recenset opiniones, seu illa Atergatis, seu Astarte, seu quaecunque alia illa fuerit, quae in Hierapoli urbe colebatur, addit & sacra & eorum ritus, quae ridenda potius quam referenda erant. *Cic.* L. III. de Natur. Deor. *G.C.*

3. Ἱρὴ] Quae apud *Xiph.* Ἱεράπολις τῆς Ἀσίας audit, 252. C. Olim Bambyce a Seleuco *Hierapolis* nuncupata. *Aelian.* de anim. XII. 2. Quod & noster mox innuit. *M. du S.*

Ibid. Δοκέειν] Saepissime hac in voce erratur. Hic in omnibus erat δοκέει, etiam in M. Cod. V. & c. 38. &c. rectius c. 10. *Herodoto* autem frequens hoc ἐμοὶ δοκέειν. *M. du S.*

Δοκέει ἐγίνετο vix quidem sensum habet. Aliud enim est infra c. 8. f. ubi bene habet ἐμοὶ μὲν δοκέει κάρτα θεία. male δοκέει rursus c. 29. Sed c. 10. vicissim vulgatum ἐμοὶ δοκέειν male habet, ubi δοκέει W. recte. Illud autem absolutum μοὶ δοκέειν, pro ὡς μοι δοκεῖ, non solum *Herodoto*, sed & Nostro aliisque familiare, ut supra indicatum, *de Luct.* §. 5. Adde *Philops.* c. 25. ubi obiter notamus, interdum eodem redire, δοκεῖ an δοκῶ dicas, & *Herodot.* VI. p. 390. E. ὁ δὲ οὐδ' ὧν ἴσασθε κακὸν οὐδὲν, δοκέων ἐμοί. *J.F.R.*

4. Οὔνομα] Sic scribi jubet Dialectus hujus opusculi, quod hic in Impress. omnibus neglectum, alibi recte scribitur. *M. du S.*

Ibid. Τὸ οὔνομα] Immo τὸ ὄνομα Ionice, sine apostropho, quamvis Edd. *Hippocr.* & *Herod.* variant in his, ut vid. ad c. 2. *J.F.R.*

5. Πόλις] Lege πόλις, & vid. notam ad c. ult. hujus Dial. *J.F.R.*

λων γιγνομένων, ἐς τόδε ἡ ἐπωνυμίη [a]ἀπίκετο. ἐκ ταύτης ὦν τῆς πόλιος ἐρχομαι ἐρέων, ὁκόσα ἐν αὐτῇ ἐστί. ἐρέω δὲ καὶ νόμους τοῖσι ἐς τὰ ἱρὰ [b]χρέονται, καὶ πανηγύριας τὰς ἄγουσι, καὶ θυσίας τὰς ἐπιτελέουσι. ἐρέω [c]δὲ ὁκόσα καὶ περὶ τῶ ἱροῦ [d]εἰσαμένων μυθολογέουσι, καὶ τὸν νηὸν, ὁκως ἐγένετο. γράφω δὲ Ἀσσύριος ἐών· καὶ τῶν ἀπηγέομαι, τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθών· τὰ δὲ καὶ ἐκ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω.

Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν, Αἰγύπτιοι λέγονται θεῶν τε ἔννοιαν λαβεῖν, καὶ ἱρὰ [e]εἰσασθαι, καὶ τεμένεα, καὶ πανηγύριας [f]ἀποδέξαι· πρῶτοι δὲ καὶ [g]ὀνόματα ἱρὰ ἔγνωσαν, καὶ λόγους ἱροὺς ἔλεξαν. μετὰ δὲ οὐ πολλοστῷ χρόνῳ παρ' Αἰγυπτίων λόγον Ἀσσύριοι ἐς θεοὺς ἤκουσαν, καὶ ἱρὰ καὶ νηοὺς ἤγειραν, ἐν τοῖσι καὶ ἀγάλματα ἔθεντο, καὶ ξόανα ἐστήσαντο.

Τὸ δὲ παλαιὸν, καὶ παρ' Αἰγυπτίοισι ἀξόανοι νηοὶ ἦσαν. καὶ ἔστι ἱρὰ καὶ ἐν Συρίῃ, οὐ

cognominis adepta est. De hac igitur urbe jam dicam, quae in ea sint: dicam vero leges etiam, quibus ad sacra sua utuntur, & celebritates quas agunt, & sacrificia quae faciunt. Dicam vero etiam quidquid de conditoribus sacri illius fabulantur, & templum quomodo exstructum sit. Scribo ipse Assyrius, qui ea, quae narro, partim ipse viderim; partim vero a sacerdotibus sim edoctus, quae, aetatem meam antecedentia, hic refero.

2. Jam primi hominum, quos nos novimus, Aegyptii dicuntur Deorum cognitionem cepisse, & condidisse templa atque delubra, & coetus *sacrorum caussa* instituisse. Primi etiam nomina novere sacra, & narrationes sacras tradiderunt. Non ita multo post autem ab Aegyptiis Assyrii illam de Dis doctrinam audierunt, & templa atque aedes excitarunt, in quibus simulacra quoque ponerent, & signa statuerent.

3. Antiquitus vero apud Aegyptios fine sculpta imagine erant templa. Et sunt in Sy-

a Ἀπίκετο] Ἀπίκατο W. Sed mutatum deinde. b Χρέονται] Χρέωνται *Fl.* & W. male. c Δὲ] Δὲ καὶ W. d Εἰσαμένων] Εἰσαγαμένων *Fl.* Sed vulgatum M. e Εἰσασθαι] Ἰσασθαι marg. *AtW.* & *Fl.* hic & c. 9. & 12. ac 14. f Ἀποδέξαι] Sic *Fr. J.H.P. B1.* M. Sed a recentiore manu. Ἀποδίξαι *Fl. S.* & marg. *AtW.* g Ὀνόματα] Οὐνόματα W.

7. Γιγνομένων] Lege Ionice γινομένων. Ita enim *Herodot.* ubique, singulis fere paginis. Item *Hippocr.* vid. modo L. IV. de morb. pr. ubi quinquies una pag. Sed in *Aret.* γίγνεται ubique editum; at in aphorismis *Hippocr.* promiscue. Cumque mox hic bis c. 7. γίγνεται habeant omnes, & fere semper deinde, in re tam parvi momenti nihil muto. *J.F.R.*

8. Ἔρχομαι ἱρέων] *Herodoto* frequens. Sic Ἔρχομαι φράσων II. 105. C. Ἔρχομαι λέξων ibid. D. Ἔρχομαι ἱρέων. I. p. 3. B. *J.F.R.*

9. Ἐρέω] Ita amat Idem efferre futura secunda, ut σημανέω *indicabo* II. 103. E. ἀνορυχέω 272. A. ὑποστήσω *permanebunt.* IV. init. Adde mox ἱστορέω. & similia. *J.F.R.*

12. Εἰσαμένων] Εἰσαμένων ab ἵζομαι *statuo*, *instituo.* *F.G.*

14. Ἀσσυρίων] *Syrium* vertas necesse est, ut & c. 17. *M. du S.*

15. Μαθὼν] Ἐμαθὼν legendum videtur. *F.G.*

16. Οὐκοῖα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα, ἐγὼ ἱστορέω] Uter hic interpretum laudandus, *Benedictus* interpretans, *Quaecunque antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipio*, an *Micyllus*, quem postremus fere expressit, *Quaecunque igitur antiquiora me sunt, ab iis narrationem incipiam?* Sic uterque particularem ex his facit periodum, sic uterque ἱστορέω putat verti posse *incipio narrationem.* Quae sunt utraque ab vero alieniſſima. Distingue Τὰ μὲν αὐτοψίῃ μαθὼν, τὰ δὲ καὶ παρὰ τῶν ἱρέων ἐδάην, ὁκόσα ἐόντα ἐμεῦ πρεσβύτερα ἐγὼ ἱστορέω, *quae ipse vidi; alia ab sacerdotibus edoctus sum*, ea nempe, *quae meis annis antiquiora commemoro.* *J.G.*

18. Πρῶτοι μὲν ὧν ἀνθρώπων — Αἰγύπτιοι &c.] Concinit *Diod. Sic.* I. c. XI. pr. ubi & hoc Luciani, & *Ammian.* XXII. 16. adfert Cl. *P. Wesseling.* *J.F.R.*

Ibid. Ἡμεῖς] Quidni ἡμεῖς Ionice? Verum utrumque est in *Herod.* Ἡμεῖς VI. 387. E. Ἡμεῖς II. 102. D. Ita & ὑμεῖς IX. 588. B. ὑμεῖς VI. 384. C. Et creberrime utrovis more. *J.F.R.*

21. Ἀποδέξαι] Quum varietates marg. *AtW.* hic & Dial. seqq. fere omnes ex *Fl.* sint desumtae, quas jam ex eadem excerpseram, easdem non bis addam. Sed ἀποδίξαι praetuli prae ἀποδέξαι, quia vere Ionicum. *Herodot.* pr. L. I. ἱστορίης ἀποδίξις ἴδε. Ibid. p. 7. D. Ed.

Syria quoque templa, Aegyptiis illis non multum aetate inferiora, quorum ego plura vidi: ut Herculis Tyrii, non illius, quem Graeci canunt, Herculis. Sed quem ego dico multum antiquior, & Tyrius heros est.

4. Est vero aliud quoque in Phoenice templum magnum, quod habent Sidonii. Prout ipsi dicunt Astartae est. Astarten autem puto ego Lunam esse. Ut vero sacerdotum mihi aliquis narravit, Europae est, sororis Cadmi. Hanc vero Agenoris regis filiam, cum discessisset ex oculis, templo honorarunt Phoenices, & historiam de ea sacram tradidere, eam, pulchra cum esset, a Jove amatam, qui mutatus in tauri speciem eam rapuerit, & in Cretam detulerit. Haec etiam ex Phoenicibus aliis audivi, & nummus, quo utuntur Sidonii, Europam habet tauro insidentem, Jovi. Templum autem Europae esse, non consentiunt.

πολλῷ τοῖς Αἰγυπτίοισι ἰσοχρονέοντα, ἐγὼ πλείστα ὅπωπα. τό γε τῦ Ἡρακλέος τὸ ἐν Τύρῳ, ὃ [b] τούτῳ τῷ Ἡρακλέϊ, † Ἕλληνες ἀείδουσι, ἀλλὰ † ἐγὼ λέγω πολλὸν ἀρχαιότερον, καὶ Τύριος ἥρως ἐστί.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλο ἱρὸν ἐν Φοινίκῃ μέγα, τὸ Σιδώνιοι ἔχουσι, ὡς αὐτοὶ λέγουσι, Ἀστάρτης ἐστί. Ἀστάρτῃ δ' ἐγὼ δοκέω Σελήνην ἔμμεναι. ὡς δέ μοί τις τ ἱρέων ἀπηγέετο, Εὐρώπης ἐστὶ † Κάδμου ἀδελφεής. ταύτῃ δ' ἔσαν Ἀγήνορος τῦ [i] βασιλῆος θυγατέρα, ἐπειδή τε ἀφανὴς ἐγεγόνεε, οἱ Φοίνικες τῷ θεῷ ἐτιμήσαντο, καὶ λόγον ἱρὸν ἐπ' αὐτῇ ἔλεξαν, ὅτι ἔσαν καλὴν Ζεὺς ἐπόθεε, καὶ τὸ εἶδος [k] ἐς ταῦρον ἀμείψαν, ἥρπασε· καί μιν ἐς Κρήτην φέρων, ἀπίκετο. τάδε μὲ καὶ τ ἄλλων Φοινίκων ἤκουον, καὶ τὸ νόμισμα τῷ Σιδώνιοι χρέονται, † Εὐρώπην ἐφεζομένην ἔχει τῷ ταύρῳ τῷ Διΐ· † δὲ νηὸν οὐκ ὁμολογέουσι Εὐρώπης ἔμμεναι.

Ἔχω-

b Τούτῳ] A τούτῳ ad ἥρως ἐστὶ nihil variare Edd. & M. studiose notat *Solin.* i Βασιλῆος] Βασιλέως W. & *Fl.* k Ἐς] Εἰς W. & *Fl.*

30. Ἡρακλέϊ] Ἐξ Ἡροδότου τοῦτο λαβὼν ἔχει. M.

37. Ἀστάρτῃ] Ἡ παρὰ Σιδωνίοις Ἀστάρτη ἡ αὐτὴ ἐστι τῇ σελήνῃ. Σιδώνιοι δὲ Εὐρώπῃν φασὶν ἁρπασθῆναι μὲ ὑπὸ Διὸς, † δὲ ἀφανισθῆναι αὐτὴν εἰς Θεὸν καλεσθῆναι. M.

47. Τὸ νόμισμα] Τὸ νόμισμα Σιδώνιοι βοῶν ἐπίσημον ἔχει τὴν Εὐρώπῃν καλουμένην. M.

Ed. *Steph.* ἀπεδέξατο δ' ἔργα. quamquam & προσδιξαίμι editum in eod. IV. p. 258. B. Conf. infra c. 19. *J. F. R.*

Ibid. Οὐνόματα ἰρὰ] Prioris vocis scriptura ex W. est. In Impr. ἀνόματα legitur. *M. du S.*

Ὀνόματα] Οὐνόματα *Solan.* in contextum recepere. Non male. Nam hoc proprium Ionibus. *Maitt.* de Dial. p. 365. C. Ex *Plutarch.* de Dial. *Homeri.* Ἰάονων ἴδιον — τὸ λέγειν ὄνομα ἐ νοῦσον τὸ ὄνομα ἐ τὴν νόσον. &c. Noster infra c. 14. μητρὶ — ὄνομα. c. 19. ὄνομα ἦν Κορυδάλῳ. *Herodot.* I. p. I. C. & 2. A. &c. Sed quia & modo τὸ ὄνομα omnes, & Ionismo nihil repugnat ὄνομα, non statim id immuto. Apud *Hippocr.* tet quater una pag. ὄνομα. E. c. S. I. de Art. p. 3. τὰ οὐνόματα αὐτῆς — καὶ † ὀνομάτων τὰ εἴδια — τὰ μὲν δὴ οὐνόματα φύσιος τοιουτοτρόπως ἔχει. &c. nisi haec omnia ex negligentia nata dicas. Sed quia hic studiose affectat Ionicam dialect. & *Herodot.* imitari studet, id ubique praeferendum, quod a communi Attica plurimum abit. Οὔνομα & τοὔνομα autem *Herod.* ubique, ut p. 256. A. 271. A. & B. ter, 330. C. 338. C. 587. B. ac millies alibi: licet pag. 271. τῷ ὀνόματος quoque editum. *J. F. R.*

23. Λόγον Ἀσσύριοι] Λόγον legendum videtur. *F. G.*

27. Τὸ δὲ παλαιὸν] Observandum hoc imprimis est, antiquissimos religionis ei auctores nulla in templis suis simulacra numinis habuisse. Adde *Diog. Laërt.* in Prooem. 2. D. *M. du S.*

30. Ὄνομα] In marg. *Basil.* adscriptum: *Hoc itaque non minus Ionum est quam Atticorum.* Conf. c. 29. ubi rursus bis occurrit. *J. F. R.*

36. Ἀστάρτης] Leg. *Scaliger* ad *Varron.* 4. Ling. Latin. *Achill. Tat.* l. 1. *Tertullian.* Apolog. cap. 24. *unicuique etiam provinciae & civitati suus Deus est, ut Syriae Astartes. Xiphilin.* Quidam Junonem esse contendunt, alii Venerem. *J. B.*

Ἀστάρτης] V. *Cass.* ad Athen. VIII. 8. p. 602. *Cogn.* 737. *M. du S.*

44. Ἐς] Minime auscultandum lectioni *Fl.* Is enim *Herodot.* & *Hippocr.* singulis paginis. *J. F. R.*

Ἔχουσι δὲ καὶ ἄλλο Φοίνικες ἱρὸν, οὐκ Ἀσσύριον, ἀλλ' Αἰγύπτιον, τὸ ἐξ Ἡλίου πόλιος ἐς τὴν Φοινίκην ἀπίκετο. ἐγὼ μὲν μιν οὐκ ὄπωπα, μέγα δὲ καὶ τόδε καὶ ἀρχαῖόν ἐστι.

5. Habent autem aliud etiam ſacrum Phoenices, non Aſſyrium illud, ſed Aegyptium, quod Heliopoli in Phoenicem venit. Equidem illud non vidi: magnum vero ipſum quoque & antiquum eſt.

Εἶδον δὲ καὶ ἐν Βύβλῳ μέγα ἱρὸν Ἀφροδίτης Βυβλίης, ἐν τῷ καὶ τὰ ὄργια ἐς Ἄδωνιν ἐπιτελέουσι. ἐδάην δὲ καὶ τὰ ὄργια. λέγουσι γὰρ δὴ ὧν τὸ ἔργον τὸ ἐς Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς, ἐν τῇ χώρῃ τῇ σφετέρῃ γενέσθαι, καὶ μνήμην τοῦ πάθεος τύπτονταί τε ἑκάστου ἔτεος, καὶ θρηνέουσι, καὶ τὰ ὄργια ἐπιτελέουσι, καὶ σφισι μεγάλα πένθεα ἀνὰ τὴν χώρην ἵσταται. ἐπεὰν δὲ ἀποτύψωνταί τε, καὶ ἀποκλαύσωνται, πρῶτα μὲν καλαγίζουσι τῷ Ἀδώνιδι, ὅκως ἑόντι νέκυϊ· μετὰ δὲ τῇ ἑτέρῃ ἡμέρῃ, ζώειν τέ μιν μυθολογέουσι, [a] καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπουσι, καὶ τὰς κεφαλὰς [b] ξυρέονται, ὅκως Αἰγύπτιοι, ἀποθανόντος Ἄπιος. γυναικῶν δὲ ὁκόσαι οὐκ ἐθέλουσι [c] ξυρέεσθαι, τοιήνδε ζημίην ἐκτελέουσι. ἐν μιῇ ἡμέρῃ, ὅτε πρήσσει τὰ ὥρης ἴσαν. ἡ δὲ ἀγορὴ μούνοισι ξείνοισι πωλέεται, καὶ ὁ μισθὸς ἐς τὴν Ἀφροδίτην θυσίη γίγνεται.

6. Vidi etiam Bybli magnum templum Bybliae Veneris, in quo etiam Adonidis orgia peragunt: didici illa orgia. Dicunt nempe illud de Adonide ac de apro in ſua regione factum, & in memoriam illius calamitatis plangunt ſingulis annis & plorant, & peragunt orgia, magno per regionem inſtituto luctu. Cum vero ſatis planctus & lacrimarum eſt, primo inferias Adonidi, tanquam mortuo, mittunt: poſt vero, alio die vivere illum narrant, & caelo *illius imaginem* exponunt. Etiam capita tondent inſtar Aegyptiorum, cum mortuus eſt *his ſuus* Apis. Mulierum vero quotquot tonderi nolunt, multam ſolvunt ejusmodi. Uno die venales ſtant, forma quaeſtum facturae. Forum autem ſolis patet peregrinis; ex mercede ſacrificium conſit Veneri.

Εἰσὶ δὲ ἔνιοι Βυβλίων, οἳ λέγουσι σφέας τεθάφθαι τὸν Ὄσιριν τὸν Αἰγύπτιον, καὶ

7. Sunt autem Bybliorum quidam, qui ſepultum apud ſe dicunt Oſirin Aegyptium,

[a] Καὶ ἐς τὸν ἠέρα πέμπ.] Sic Edd. & M. [b] Ξυρέονται] Ξύρονται W. at *Fl.* vulgatum tuetur. [c] Ξυρέεσθαι] Sic *Fl.* &c. Ξύρεσθαι W.

61. Μνήμην] Ἀντὶ, κατὰ μνήμην, ἢ εἰς μνήμην. M.

59. Ἄδωνιν ὑπὸ τοῦ συὸς] Vid. *Bionis* ea de re Idyllium. *M. du S.*

61. Τύπτονται] Mos Aegyptiorum. Vid. *Herodot. M. V. La Croze.* Vid. ejus *Enterp.* ſ. L. 2. p. 127. Ed. *Steph.* *J. F. R.*

73. Πραχύστατα] Alias πρηχύστατα in ſingulari. Ut λεπτύστατα & πρεσβύστατα ibid. 134. D. & κύστατα *Herod.* 2. 170. f. Et hic c. 7. ἀπικνέεται bis recte, item c. 10. &c. & c. 29. ἱκνέεται. Sed quia collectivum ἀγορὴ recte verbum plurale adſciſcit, poſſet haberi pro plurali, de qua terminatione deinde; at quum & mox c. 8. ὕνομα ἱκνέεται, & c. 27. ἀνακέεται αἰτίη, & c. 34. κέαται θρόος & alibi, quae deinde videbis, nil mutandum. *J. F. R.*

74. Γίγνεται] Magis Herodoteum eſſet γίνεται. Sic γινώσκω, non γιγνώσκω ap. *Hippocr.* I. de morb. p. 5. fin. intra duodecim verſus legas octies. *J. F. R.*

79. Κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος] Id ipſum quoque docet *Cyrillus* lib. II. Tom. II. in Eſaiam, & *Procopius* in eundem Prophetam ad cap. 18. quippe cujus rei meminit Propheta in initio dicti capitis, qui quod Lucianus vocat caput papyraceum, ajunt ollam fuiſſe papyraceam, cui Alexandrini injecerint epiſtolam ſcriptam ad mulieres Byblinas, qua ſignificetur inventum eſſe Adonidem. Deinde obſignatam eam immiſiſſe in mare, quibusdam ſacris ritibus adhibitis, &, affirmare illos qui mittant, iſtam ollam ſponte deferri per mare Byblum, & finem luctus indicere mulieribus Bybliis. Has vero eſſe mulieres quas dicat *Ezechiel* VIII, 15. lugere *Thamuz* qui iit Adonis, uti obſervavit eruditiſſimus *Seldenus* de Diis Syris lib. II. cap. undecimo. vide & *Bocharti* Phaleg. IV, 2. Tom. I. *J. G. G.*

Ke-

ptium, & luctus illos & orgia non in Adonin, ſed in Oſirin peragi omnia. Dicam vero, unde iſta quoque fide digna videantur. Caput ſingulis annis ex Aegypto Byblum pervenit, natans interjectum ſpacium quod ſeptem diebus navigatur. Ac ferunt illud divina quadam navigatione venti; declinat autem nusquam, ſed ſolam Byblum pervenit. Eſtque univerſum hoc miraculum: idque annis ſingulis contingit, quod me etiam praeſente Bybli factum eſt, ac vidi caput papyraceum.

8. Eſt vero aliud quoque in Bybliorum regione miraculum. Flumen e Libano monte *ortum* exoneratur in mare: impoſitum nomen flumini Adonis. Illud flumen ſingulis annis cruentatur, ſuoque amiſſo colore in mare effunditur, & magnam maris partem inficiens, ſuos Bybliis luctus indicit. Fabulantur autem hiſce ipſis diebus in Libano vulnerari Adonin, delatoque in aquam illius ſanguine immutari flumen, atque cognomen illi dare. Haec vulgus. Mihi vero Byblius homo, qui vera videbatur dicere, aliam narravit mutationis illius

τὰ πένθεα, καὶ τὰ ὄργια, οὐκ ἐς τὸν Ἄδωνιν, ἀλλ' ἐς τὸν Ὄσιριν πάντα πρήσσεσθαι. ἐρέω δὲ καὶ ἐγὼ τάδε περὶ αὐτῶν δοκέοντα. κεφαλὴ ἑκάστου ἔτεος ἐξ Αἰγύπτου ἐς τὴν Βύβλον ἀπικνέεται, πλώουσα τὸν μέλαξυ πλόον ἑπτὰ ἡμερέων. καὶ μὲν οἱ ἄνεμοι φορέουσι θείῃ ναυτιλίῃ. τρέπεται δὲ οὐδαμῇ, ἀλλ' ἐς μούνην τὴν Βύβλον ἀπικνέεται. καὶ ἔστι τοῦτο σύμπαν, θῶυμα. καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γίγνεται, τὸ καὶ ἐμεῦ παρεόντος ἐν Βύβλῳ ἐγένετο· καὶ τὴν κεφαλὴν ἐθησάμην Βυβλίνην.

Ἐνὶ δὲ καὶ ἄλλο θῶυμα ἐν τῇ χώρῃ τῇ Βυβλίῃ, πόλαμος ἐκ τοῦ Λιβάνου τοῦ ὄρεος, ἐς τὴν ἄλα ἐκδιδοῖ· οὔνομα τῷ πόλαμῷ Ἄδωνις ἐπικέαται· ὁ δὲ πόλαμος ἑκάστου ἔτεος αἱμάσσεται, καὶ τὴν χροιὴν ὀλέσας, ἐσπίπτει ἐς τὴν θάλασσαν, καὶ φοινίσσει τὸ πολλὸν τοῦ πελάγεος, καὶ σημαίνει τοῖς Βυβλίοις τὰ πένθεα. μυθέεται δὲ ὅτι ταυτῃσὶ τῇσι ἡμέρῃσι, ὁ Ἄδωνις ἀνὰ τὸν Λίβανον τιτρώσκεται, καὶ τὸ αἷμα ἐς τὸ ὕδωρ ἐρχόμενον ἀλλάσσει τὸν πόλαμον, καὶ τῷ ῥόῳ τὴν ἐπωνυμίην δίδοι. ταῦτα μὲν οἱ πολλοὶ λέγουσι. ἐμοὶ δέ τις ἀνὴρ Βύβλιος, ἀληθέα δοκέων λέγειν, ἑτέρην ἀπηγέετο τοῦ πάθεος αἰτίην. ἔλε-

d Φορέουσι] Φέρουσι W. *e* Καὶ τοῦτο ἑκάστου ἔτεος γ.] Deerant in W. ſed lacunae, quae aderat, inſcripta. *f* Ἐθησάμην] Ἐθησάμην *Fl.* & M. *g* Οὔρεος] Sic M. *Fl. Ald. B*1. *P. H. S.* Οὔρεως *J.* *h* Χροιὴν] Χροιὼν W. male.

79. Κεφαλὴ] Τοῦτο καὶ ὁ ἡμέτερος θεῖος προφήτης Ἡσαΐας ἐπικερτομεῖ ϵ τεθαίζει [cὸ] τῷ κατὰ Δαμασκοῦ βήματι, ἐν ᾧ φησι (XVIII. 1.) Οὐαὶ γῆς πλοίων πτέρυγος, ἐπέκεινα ποταμῶν Αἰθιοπίας. ὁ λόγος ἐλθὼν * πρὸς πάντα τὰ ἔθνη ὅμοια τὸ θαλάσσῃ, καὶ ἐπιστολὰς † βυβλίνας, ἐπάνω τοῦ ὕδατος. ἐπιστολὰς βυβλίνας τὸν ἐπιστείλαντα τὴν παρούσης κεφαλῆς πομπὴν ἐπιστελλομένου ὑπὸ τῶν πλανωμένων ἀποστραφῆναι. ὡς καὶ τῷ τὸ ἀγγέλου Κυρίῳ δοκεῖ τὸ τοῖς ἁγίοις τὸν ἄγιον Ἡσαΐαν ὑπομνήματα αὐτοῦ. M.

* Πρὸς πάντα τὰ ἔθνη] Haec verba in textu Eſaiae non reperiuntur. *M. du S.*

† Βυβλίνας] In Ed. *βιβλίνας*, bis. *M. du S.*

Κεφαλὴ] Byblos autem Syriae, non Aegypti urbs eſt; ne erres. *M. du S.*

81. Ἐπτὰ ἡμερέων] Subaudi λέγω. *F. G.*

89. Οὔρεος] Cur ὄρεος non aeque Ionicum eſſet atque ἔτεος, πάθεος, modo praemiſſa, & πελάγεος, quod ſequitur? Immo magis Ionicum quam per *ω*, in fin. *J. F. R.*

93. Θάλασσαν] Et hoc *Herodot.* atque *Hippocr.* praeferunt, non θάλατταν. Et ita in ceteris, ubi Attici vel τ̃ uſurpant, vel promiſcue ſcribunt, hi ſemper σσ, in ταράσσω, ἀπαλλάσσω, Θεσσαλὸν, τάσσω, κρίσσω, ἐλάσσων, πράσσω, πρᾶσσον, ἀποφράσσω &c. *J. F. R.*

96. Τῇσι ἡμέῃσι] In vet. Ed. *Hippocr.* jota in his non ſubſcribitur. In Herodoti Ed. *Steph.* vero ſubjicitur, ut p. 22. τῇσι λόγχῃσι &c. *J. F. R.*

98. Ἀλλάσσει] Sic decebat, vid. paullo ante θάλασσαν. *J. F. R.*

3. Βῶ-

ἔλεγε δὲ ὧδε· Ὁ Ἄδωνις ὁ ποταμὸς, ὦ ξεῖνε, ἀφ' τῦ Λιβάνυ ἔρχε· ὁ δὲ Λίβανος χάρτα ξανθογείυς ἔχει· ἄνεμοι ὧν τρηχέες ἐκείνησι [a] τῇσι ἡμέρῃσι ἱστάμενοι τὴν γῆν τῷ ποταμῷ [b] ἐπιφέρυσι, ἐῦσαν ἐς τὰ μάλιστα μιλτώδεα· ἡ δὲ γῆ μιν αἱμώδεα τίθησι· ἐν τῷδε τῷ πάθεϊ ἐ τὸ αἷμα, τὸ λέγυσι, ἀλλ' ἡ χώρη αἰτίη. ὁ μὲν μοι Βύβλιος τοσαῦτα ἀπηγέετο. εἰ δὲ ἀτρεκέως ταῦτα ἔλεγε, ἐμοὶ μὲ δοκέει χάρτα θεία καὶ τῷ ἀνέμῳ ἡ συντυχίη.

caussam. Dicebat autem ita: *Adonis flumen, hospes, venit per Libanum. At Libanus multum rubicundae terrae habet. Venti ergo vehementes, qui statos illis diebus flatus habent, terram flumini inferunt minio valde similem. Haec illud terra reddit sanguineum: hujusque mutationis non sanguis, quem dicunt, sed regio ipsa caussam sustinet.* Haec mihi narrabat Byblius. Si vero vera dixit, mihi tamen divina valde illa ipsa venti opportunitas videtur.

Ἀνέβην δὲ ἐγὼ ἐς τ' Λίβανον ἐκ Βύβλυ, ὁδὸν ἡμέρης, πυθόμενος αὐτόθι ἀρχαῖον ἱρὸν Ἀφροδίτης ἔμμεναι, τὸ Κινύρης [c] εἴσαλο· καὶ [d] εἶδον τὸ ἱρὸν, καὶ ἀρχαῖον ἦν. τάδε μὲν ἔτι τὰ ἐν τῇ Συρίῃ ἀρχαῖα καὶ μεγάλα ἱρά.

9. Ascendi vero etiam e Byblo Libanum, diei unius itinere, cum audirem, antiquum ibi Veneris fanum esse constitutum a Cinyra. Ac vidi templum, sane antiquum. Atque haec illa vetera & magna per Syriam templa.

Τοσύτων δὲ ἐόντων, ἐμοὶ [e] δοκέει, οὐδὲν ἧσσον ἐν τῇ ἱρῇ πόλει μεῖζον ἔμμεναι, οὐδὲ νηὸς ἄλλος ἁγιώτερος, οὐδὲ χώρη ἄλλη ἱροτέρη. ἔνι δὲ καὶ ἔργα ἐν αὐτῷ πολυτελέα, καὶ ἀρχαῖα ἀναθήματα, καὶ πολλὰ θωύματα, καὶ ξόανα θεοπρεπέα, καὶ θεοὶ δὲ χάρτα αὐ-

10. Tot autem cum sint, nullum mihi videtur Hierapolitanis illis majus esse, nec aedes alia augustior, neque sanctior regio. Sunt autem etiam opera in eo sumtuosa, & donaria antiqua, & spectanda multa, & signa augusta, praesentesque valde iis Dii. Su-

a Τῇσι] Adscivi ex W. quod *Jens.* recte viderat. Τῆς Edd. b Ἐπιφέρυσι] Ἐπιφέρυσι *Fl.* Vulgatum probat M. c Εἴσατο] Ἵσατο *Fl.* & M. d Εἶδον] Ἶδον W. Vulgato favet *Fl.* e Δοκέει] Ex W. est. Δοκέειν Edd.

8. Μιλτώδεα] Μίλτῳ εἰδῶ χρώματι ἐμφερῆ. *G.*

13. Συντυχίη] Συντυχία ἡ ἕνωσις καὶ ἡ αἰφνίδιος μεταβολὴ τῶν πραγμάτων. *G.*

3. Ξεῖνε] Bene, non ξένε. Conf. c. 12. & *Herodot.* IX. 588. C. bis, ac saepe. *J.F.R.*

6. Ἐκείνῃσι τ' ἡμέρῃσι] Scribe τῇσι, ut recte observatum initio hujus paginae, ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι. Libellus hic Ionica scriptus est dialecto. *J.J.*

Ibid. Τῇσι] W. solus; in impress. enim τ'. *M.du S.*

15. Ὁδὸν] Si adfectatio Ionismi ἀκριβῶς sectanda, ὁδὸν scribendum cum *Herodot.* 2. 103. A. quamquam & ὁδῷ ibid. paullo ante legimus, & ὁδὸν ob praemissum ν euphoniae caussa hic melius; atque in talibus variatur tam crebro, ut suspicio sit, utrumque usitatum fuisse; (ubi tamen aliquid centies aliter exaratum invenio, ac bis, ter ab eo recessum, ibi Scribarum vel Editorum negligentia forsan in culpa est, veluti plus centies ἱρὸν in *Herod.* bis, ter tamen ἱρὸν.) Ita fere aeque frequenter ἱρὸν & ἱρὸν ap. *Herod.* Prius vid. 2. 102. D. & 103. B. ac C. bis. Alterum 2. 103. D. bis. Item 104. A. & IV. sub init. ne plura. Misera enim haec est diligentia in his, quae inanis tantum sunt sonus, ad intellectum nihil faciunt. *J.F.R.*

16. Ἱρὸν Ἀφροδίτης] Libanitidis puto, s. Aphacitidos, de qua ad libellum περὶ Ἀστρολ. c. 3. Add. *Selden.* de Dis Syr. 2, 4. pr. Aphaca inter Byblum & Heliopolin sita, satis constat. Hoc etiam cum hujus auctoris itinere pulchre convenit, qui Byblo venit in Libanum ad hoc templum, hinc Heliopolin. *J.M.G.*

Ibid. Κινύρης] Quis ille Cinyras? Myrrhae ne pater, Rex Cyprius? Vid. Πασ. c. 11. *M.du S.*

20. Δοκέει] Ita recte W. In reliquis δοκέων. *M.du S.*

Ibid. Ἐμοὶ δοκέει] Conf. supra ad c. 1. Et si quid probatione indiget, vid. *Herodot.* IV. sub init. μοὶ δοκέει τάδε μυθεῦσι. *J.F.R.*

21. Μεῖζον] Immo μεῖζω cum *Herod.* 2. 105. A. & crebro alibi, ut indicabit *Maitt.* de Dial. p. 113. Et Noster ipse c. 12. & 19. f. *J.F.R.*

26. Ἰφύσι γάρ] De his imaginum sudoribus *Joseph. Scaliger* ad Tibull. lib. 2. & *Dan. Heins.* ad *Sil. Ital.* *J.B.*

Ἰφύσι

Sudant enim apud illos ſimulacra, & moventur, atque edunt oracula. Clamor etiam ſaepe in aede multis exaudientibus ortus, cum clauſum eſſet templum. Verum etiam divitiarum cauſſa eorum, quae ego novi, primum eſt. Multae enim ad illos opes veniunt ex Arabia, & a Phoenicibus & Babyloniis, & aliae e Cappadocia. Quaedam vero etiam Cilices adferunt, quaedam Aſſyrii. Vidi ego quae in templo occultis locis repoſita ſunt, veſtem multam, & alia, quae in aurum & argentum diſcreta ſunt. Feſtorum dierum quidem celebrationes & conventus nullis aliis hominibus tot ac tanti in uſum recepti ſunt.

τοῖσι ἐμφανέες. ἰδρώει γὰρ δὴ ὧν τὰ ξόανα σφίσι, καὶ κινέεται καὶ χρησμηγορέει· ἡ βοὴ δὲ πολλάκις ἐγένετο ἐν τῷ νηῷ, κλειθέντος τοῦ ἱροῦ, καὶ πολλοὶ ἤκουσαν. καὶ μὴν ἡ ὄλβου πέρι, ἐν τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι. πολλὰ γὰρ αὐτοῖσι ἀπικνέεται χρήματα, ἔκ τε Ἀραβίης, καὶ Φοινίκων, καὶ Βαβυλωνίων, καὶ ἄλλα ἐκ Καππαδοκίης, τὰ δὲ καὶ Κίλικες [f] φέρουσι, τὰ δὲ Ἀσσύριοι. εἰδον δὲ ἐγὼ καὶ τὰ ἐν τῷ νηῷ λάθρη ἀποκείμενα, ἐσθῆτα πολλὴν, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐς ἄργυρον ἢ ἐς χρυσὸν [g] ἀποκέκριται· ἑορταὶ μὲν γὰρ καὶ πανηγύριες ἐθάμοισι ἄλλοισι ἀνθρώπων τοσαίδε ἀποδεδέχαται.

11. Percontanti autem mihi de annis, quot eſſent illi ſacro? & quam ipſi Deam illam putarent? multae narrationes dictae ſunt ſacrae aliae, aliae publicae; quaedam oppido fabuloſae; aliae barbarae, aliae Graecis conſentientes, quas ego dicam omnes, neutiquam vero recipio.

Ἱστορέοντι δέ μοι ἐτέων πέρι, ὁκόσα τῷ ἱρῷ ἐστι, καὶ τὴν θεὸν αὐτοὶ ἥν τινα δοκέουσι, πολλοὶ λόγοι ἐλέγοντο, τῶν οἱ μὲν ἱροὶ, οἱ δὲ ἐμφανέες, οἱ δὲ κάρτα μυθώδεες· καὶ ἄλλοι βάρβαροι, οἱ μὲν τοῖσι Ἕλλησι ὁμολογέοντες, τοὺς ἐγὼ πάντας μὲν ἐρέω, δέκομαι δὲ ἐθάμα.

12. Vulgus igitur Deucalionem eſſe, Scy-

Οἱ μὲν ὦν πολλοὶ, Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα

[f] Φέρουσι] Nihil mutat *Fl.* An *φορέουσι*, ut ſupra, & infra non ſemel. [g] Ἀποκέκριται] Sic Edd. & M.

Ἰδρώει — τὰ ξόανα] Alias inter prodigia ingentis calamitatis habitum fuiſſe, ſi Deorum ſimulacra ſudarent, vid. pluribus indicatum ab Rev. *J. Elſn.* ad *Euang. Luc.* XXII. 44. quod tamen cauſſis naturalibus vel tribuat *Cic.* de Divin. 2. c. 27. Adde, & fraudibus ſacerdotum, veluti ſtatuas beatae Virginis lacrymantes efficere norunt Pontificii. *J. F. R.*

29. Καὶ μὴν ἡ ὄλβου πέρι, τὸ τοῖσι ἐγὼ οἶδα, πρῶτόν ἐστι] Non acu rem tetigit interpres, qui habet: *Quin etiam in iis, quae novi, praecipue ſunt opes.* Cum ſenſus ſit. *Quin immo, quod ad divitias attinet, inter ea, quae ego novi, primum* vel *praecipuum eſt* (hoc templum.) *H. V.*

34. Φέρουσι] Φορέουσι ſuſpicor; verum nihil muto, quia *φέρουσι* deinde frequenter omnes, etſi & *φορέουσι* eadem hac hiſtoria in verbis compoſiti. Φέρειν & *φέρεσθαι Hippocr.* etiam in aphor. frequenter; nimirum pro *perferre, pati.* At Φορέειν pro *adferre, portare, unde* Φορεὺς *bajulus*, uſitatius Ionibus. Neque tamen perpetuum hoc eſt: & ſane in *Herodoto* Φέρεσθαι tam frequenter invenio, portandi notione, ut nihil certi ſtatuere liceat. Vid. eum IV. 331. E. VI. 382. B. IX. 585. B. & 587. C. &c. Conf. infra c. 13. 15. 16. 31. & 27. &c. *J. F. R.*

37. Ἀποκέκριται] Sic Impr. omnes, & M. ipſe. *M. du S.*

38. Ἑορταὶ] Forſan *ὄρται*, ut deinde c. 49. Et *Herodot.* IV. 256. E. *J. F. R.*

39. Ἀποδεδέχαται] Pro ἀποδεδεγμέναι εἰσὶ, i. e. admiſſae, receptae. An ab ἀποδέκομαι, ſeu ἀποδείκνυμαι? *Deſignatae, conſtitutae.* F. G. Eſt ab ἀποδέχομαι, ſ. ἀποδέκομαι. Conf. infra c. 42. *J. F. R.*

45. Δέκομαι] Bene; ſic & δικὴ *Herod.* VI. 382. C. δικάσωσι IX. 586. E. praeter illa quae *Maitt.* habet, de Dial. p. 98. Sed in *Hippocr.* adſpiratio ſervata. Nam ἐπιδέχεται I. Aph. 5. ἐνδέχεται I. aph. 7. προσδέχεσθαι III. aph. 5. ib. C. & 7. &c. *J. F. R.*

47. Δευκαλίωνα τὸν Σκύθεα] Scytham cur faciat, neſcio, cum Theſſalum alii tradant: ſunt & qui eum ex Aegypto oriundum ſtatuant. Vid. *Marm. Ox.* 106. *M. du S.*

Ibid. Σκύθεα] Pro Σκύθαν. F. G. Sed bene; nam & ſic deinde c. 15. f. Ἄττια pro Ἄττιν. c. 25. a. m. δισπότεα pro δισπότην, quod & *Herodoto* ſic ſcribi, veluti & Καμβύσεα, vide ap. *Maitt.* de Dial. p. 106. qui & Ἀριστογόρεα & Ἀριστογόρεω in *Aretaeo* reperiri notat. Ita & alios nomina propria eadem diverſae declinationis facere, ut Ἀριστεὺς & Ἀριστέας, Βορεὺς & Βορέας &c. vide indicatum in nota Cl. *Hemſterh.* T. I. *Dial. Mort.* XI. c. 1. f. *J. F. R.*

θεα [a] τὸ ἱρὸν [b] εἴσαῳ λέγουσι· τοῦτον Δευκαλίωνα, ὅτι τῦ τὸ πολλὸν ὕδως ἐγένετο. Δευκαλίωνα δὲ περὶ λόγον ἐν Ἕλλησι ἤκουσα, τ' Ἕλληνες ἐπ' [c] αὐτῷ λέγουσι. ὁ δὲ μῦθος ὧδε ἔχει· ἥδε ἡ γενὴ, οἱ νῦν ἄνθρωποι, ὐ πρῶτοι ἐγένοντο, ἀλλ' ἐκείνη μὲν ἡ γενὴ, πάντες [d] ὤλοντο. ὅτοι δὲ γένος τῦ δευτέρυ εἰσι· τὸ αὖθις ἐκ Δευκαλίωνος ἐς πληθὺν ἀπίκετο. ἐκείνων δὲ περὶ τῶν ἀνθρώπων τάδε μυθέονται. ὑβρισταὶ χάρτα ἐόντες, ἀθέμιστα ἔργα ἔπρασσον· ὅτε γὰρ ὅρκια ἐφύλασσον, ὅτε ξείνυς ἐδέχοντο, ὅτε ἱκετέων ἠνείχοντο, ἀντ' ὧν σφίσι ἡ μεγάλη συμφορὴ ἀπίκετο. αὐτίκα ἡ γῆ πολλὸν ὕδως ἐκδιδοῖ, καὶ ὄμβροι μεγάλοι ἐγένοντο, καὶ οἱ ποταμοὶ κατέβησαν μέζονες, καὶ ἡ θάλασσα ὅτι πολλὸν ἀνέβη, [e] ἔστε ὃ πάντα ὕδως ἐγένοντο, καὶ πάντες [f] ὤλοντο· Δευκαλίων δὲ μῦνος ἀνθρώπων ἐλίπετο ἐς γενὴν δευτέρην, εὐβελίης τε καὶ τῦ εὐσεβέος εἵνεκα. ἡ δὲ οἱ σωτηρίη ἥδε ἐγένετο· λάρνακα μεγάλην, τ' αὐτὸς [g] ἔχε, ἐς ταύτην ἐσβιβάσας [h] παῖδάς τε καὶ γυναῖκας ἑωυτῦ, ἐσέβη. ἐσβαίνοντι δὲ οἱ ἀπίκοντο σύες, καὶ ἵπποι, καὶ λεόντων γένεα, καὶ ὄφιες, καὶ ἄλλα, ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα. ὁ δὲ πάντα ἐδέκετο· καὶ μιν οὐδὲ ἐσίνοντο, ἀλλά σφισι μεγάλη διόθεν φιλίη ἐγένετο. καὶ ἐν μιῇ λάρνακι πάντες ἔπλευ-

tham, ajunt, qui templum condiderit; eum, inquam, Deucalionem, ſub quo multa illa aqua fuerit. Jam de Deucalione narrationem inter Graecos audivi equidem, quam Graeci nempe de eo habent. Fabula autem ita habet. Hoc ſaeculum, qui nunc ſunt homines, non illi primi fuere: ſed illud ſaeculum periere omnes. At hi alterius ſunt generis, quod rurſus a Deucalione inde in hanc multitudinem auctum eſt. De iſtis vero *prioribus* hominibus haec narrant, *Contumelioſi valde cum eſſent, nefarie multa faciebant. Neque enim juris jurandi religionem ſervabant, neque recipiebant hoſpites, neque ſupplicibus parcebant. Pro quibus rebus magna illis venit calamitas. Statim multum aquae terra effundere, & pluviae fieri magnae, & amnes majores deſcendere, mare autem multum aſcendere, dum aqua fierent omnia, perirentque univerſi. Deucalion ſolus alteri ſaeculo reſervatus prudentiae & pietatis cauſſa. Servari autem hoc ipſi modo contigit. In arcam, quam habebat magnam, liberos ſuos & uxores impoſuit, & ipſe quoque ingreſſus eſt. Cum autem ingrederetur, venerunt apri, & equi, & leonum genera, & ſerpentes, & reliqua, quae in terra paſcuntur, bina. Recipit ille omnia. Nec illi nocent: ſed magna inter ipſos amicitia, a Jove immiſſa, intercedit. Sic in una*

omnes

a Τὸ] Bene ſic M. *Ald. Fl. H. P. S.* Τὸν *J.* b Εἴσαθαι] Ἴσαθαι *Fl.* Vulgatum probat M. c Αὐτῷ] Αὐτὸν *Fl.* d Ὤλοντο] Sic Edd. & M. e Ἔστε] *Solan.* quamquam ἐς ὃ Edd. & M. f Ὤλοντο] Sic M. ut modo. Ὄλοντο Edd. g Ἔχε] Sic omnes praeter *Fl.* & W. quae εἶχεν. h Παῖδας] Παῖδα *Fl.* Vulgatum firmat M.

54. Ἐκείνη μὲν ἡ γενὴ] Τῶν πρώτων ἀνθρώπων ſcil. *P. G.*

64. Πολλὸν] Satis jam audivi πολλοὶ & πολλὸν. An ergo & in hoc verbo numquam ionizabit? Πυλὺ enim & πυλοὶ aliquando dicendum fuerat. Ita πυλὸν *Hippocr.* I. de morb. p. 10. vſ. 15. Πυλλὰ ibid. initio libri bis, & p. 7. f. πυλλοὶ p. ſeq. Πυλοὶ uno λ. p. 5. Ἐπιτοπυλὺ III. aph. 7. Verum & πολλῶν I. de morb. ſub init. Πολλοὶ p. 5. πολλὴν p. 9. 43. & πολλὸν quoque p. 10. Idque *Herodoto* frequentius; quare vulgatae controverſiam non moveo; miror tamen cur alterum non tangat. *J. F. R.*

Ibid. Ἔστε ὃ πάντα — ὤλοντο] Antea legebatur ἐς ὃ — ὄλοντο, & ultimam quidem vocem M. recte, uti emendaveramus, habet; primam corrupte cum reliquis. vid. finem hujus ipſius capitis. *M. du S.*

69. Λάρνακα] Vid. etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Ἔχε] Ita *Homerus* fere perpetuo; ſed poëtice. At cum & Ioues quoque augmenta ſaepe negligant, nihil quidem muto; licet ſuſpicer ἴσχε forſan ſcribendum. *Herod.* IV. 269. C. τ' ἄλιον ἴσχον ἐς τὰ δεξιά. At quia εἶχε ex bonis libris eſt, nec *Herodotus* reſpuit, ſi fides editionibus, ut VII. pag. altera ab initio. D. &

P.

omnes arca navigant ; quamdiu aqua obtinuit. Haec de Deucalione narrant Graeci.

13. Hinc vero narratio exstat Hierapolitanorum admiratione sane digna : in ipsorum regione hiatum factum esse magnum, qui aquam omnem receperit. Deucalionem vero , cum haec facta essent , altaria constituisse , & sacram Junoni aedem ad hiatum collocasse. Equidem hiatum vidi : & est sub templo fane parvus. An vero ex majore olim tantillus jam factus sit , non novi : quem quidem ego vidi , ille parvus est. Signum hujus narrationis *est , quod* hoc faciunt. Bis unoquoque anno de mari aqua in templum venit. Ferunt eam non sacerdotes solum ; sed Syria omnis & Arabia , & trans-Euphrataei multi homines ad mare accedunt , & aquam ferunt omnes, quam primum in templo effundunt : deinde vero in hiatum ea descendit , capitque ille hiatus, parvus licet , aquae vim maximam. Haec dum faciunt , a Deucalione hanc in eo templo legem latam esse dicunt, ut illud esset calamitatis pariter ac beneficii monimentum. Antiqua ergo de templo ista illis narratio est.

σαν , ἕστε τὸ ὕδωρ ἐπεκράτει. τὰ μὲ Δευκαλίωνος περὶ Ἕλληνες ἱστορέουσι.

[i] Τὰ δὲ ἀπὸ τούτου , λέγεται λόγος ὑπό τ ἐν τῇ ἱρῇ πολλὴ μεγάλως ἄξιος θωυμάσαι , ὅτι ἐν τῇ σφετέρῃ χώρῃ , χάσμα μέγα ἐγένετο , ϗ τὸ σύμπαν ὕδωρ καλεδέξατο. Δευκαλίων δὲ , ἐπεὶ τάδε ἐγένετο , βωμούς τε ἔθετο , ϗ νηὸν ὅτι τῷ χάσματι Ἥρης ἄγιον ἐτήσαλο. ἐγὼ δὲ ϗ τὸ χάσμα εἶδον , ϗ ἔτι ὑπὸ τῷ νηῷ χάρτα μικρόν. εἰ μὲ ὦν πάλαι ϗ μέγα ἦν , νῦν τοιόνδε ἐγένετο , οὐκ οἶδα , τὸ δὲ ἐγὼ εἶδον , μικρόν ἐστι. σῆμα δὲ τ ἱστορίης τόδε ποιέσι· δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐξ θαλάσσης ὕδωρ ἐς τ νηὸν ἀπικνέεται. [k] Φέρουσι δὲ οὐκ ἱρέες μοῦνον , ἀλλὰ πᾶσα Συρίη , ϗ Ἀραβίη , ϗ πέρηθεν τοῦ Εὐφρήτεω , πολλοὶ ἄνθρωποι ἐς θάλασσαν ἔρχονται , ϗ πάντες ὕδωρ [l] φέρουσι· τὸ πρῶτα μὲ ἐν τῷ νηῷ ἐκχέουσι , μετὰ δὲ ἐς τὸ χάσμα κατέρχεται , ϗ δέκεται τὸ χάσμα , μικρὸν ἐὸν , ὕδατος χρῆμα πολλόν. τὰ δὲ ποιέοντες , Δευκαλίωνα ἐν τῷ ἱρῷ τόνδε νόμον θέσθαι λέγουσι , συμφορῆς τε ϗ εὐεργεσίης μνῆμα ἐμμεμαι. ὁ μὲ ὦν ἀρχαῖος [m] αὐτοῖσι λόγος ἀμφὶ τῷ ἱρῷ , τοιόσ δέ ἐστι.

14. Alii vero a Babylonia Semiramide, cujus multa per Asiam opera exstant , ab

[n] Ἄλλοι δὲ Σεμίραμιν τ Βαβυλωνίην , τ δὴ πολλὰ ἔργα ἐν τῇ Ἀσίῃ ἐστί. ταύτῃ ϗ

i Τὰ] Τὸ W. & *Fl.* k Φέρουσι] Sic *Fl.* & M. cum cett. Φορέουσι vult *Solan.* l Φέρουσι] Sic rursus omnes. m Αὐτοῖσι] Ex W. Αὐτοῖς Edd.

p. 437. iterum ἴσχετο. &c. neque illud improbum. At conf. c. 17. f. ubi iterum ἴσχετο , item ἄρξατο , & c. 24. ubi & ἴσχε vulgo: in W. & *Fl.* tamen rursus ἴσχυε. At c. 17. rursus ἴσχε, & sic ter, quater, deinde. Quis igitur haec incerta certa reddet ? Plura de augmento neglecto ad c. 17. adjiciemus. *J.F.R.*

82. Χάσμα μέγα ἐγένετο] Similis narratio de tali voragine in templo Jovis Olympii Athenis , ut vulgo credebatur, a Deucalione extructo , in quam omnem diluvii aquam defluxisse narrabant , & in quam quotannis placentam e melle & farina projectam fuisse , est apud *Pausaniam* in Atticis, & ex illo Octavius Falconerius , vir, natalibus , doctrina & dignitate conspicuus , mihique cum in vivis esset , peramicus, in nummi Apamensis explicatione , ubi plura de hoc diluvio habet , idque Noachicum fuisse ostendit , cui adstipulor , etsi de explicatione illius nummi aliter sentiam, de quo alias plura. *J.G.G.*

Χάσμα] Adde *Xiph.* 252. C. *M.du S.*

91. Φορέουσι] Hic & permultis in locis hoc in opusculo prave antea legebatur *φέρουσι*. Vid. c. 15. 16. & 31. *M.du S.*

Φέρουσι] Reciperem *φορέουσι* , nisi nimis frequens esset *φέρουσι*, tum hac dissertatione, tum sp. alios, ut indicatum ad c. 10. *J.F.R.*

2. Αὐτοῖσι] Sic W. recte. In impressis αὐτοῖς. *M.du S.*

ἡ τόδε τὸ ἕδος [a] εἴσασ νομίζουσι, οὐκ Ἥρη δὲ εἴσασ, ἀλλὰ μήτηρ ἑαυτῆς, ἡ Δερκετὼ ὄνομα. Δερκετὺς δὲ εἶδος ἐν Φοινίκῃ [b] ἐθηησάμην, θέαμα ξένον· ἡμισέη μὲν γυνή· τὸ δὲ ὀχόσον ἐκ μηρῶν ἐς ἄκρους πόδας, ἰχθύος ἐστὶ καταπτείνη. ἡ δὲ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ πᾶσα γυνή ἐστι. πίστιες δὲ τῶν λόγων αὐτοῖσι [c] ἐστὶ χάρτα ἐμφανέες. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, ἢ ἔκόλε ἰχθύων φαύσουσι, ἢ ὄρνιθας τὰς μὲν ἄλλας σιτέονται, ταύτην δὲ μούνην οὐ σιτέονται, ἀλλὰ σφίσι ἥδε ἱρή. τὰ δὲ γιγνόμενα δοκέει αὐτοῖς ποιέειν Δερκετὺς ἢ Σεμιράμιος εἵνεκα· τὸ μὲν, ὅτι Δερκετὼ μορφὴν ἰχθύος ἔχει· τὸ δὲ, ὅτι τὸ Σεμιράμιος τέλος ἐς τοιαύτην ἀπίκετο· ἀλλ' ἐγὼ τὸ μὲν νηὸν, ὅτι Σεμιράμιος ἔργον ἐστὶ, τάχα κε [d] δέξομαι· Δερκετὺς δὲ τὸ ἱρὸν ἔμμεναι, οὐδαμῇ πείθομαι, ἐπεὶ ἢ παρ' [e] Αἰγυπτίοισιν

hac ergo Semiramide hanc quoque ſedem conſtitutam eſſe arbitrantur: nec vero Junoni conſtituiſſe, ſed ſuae matri, cujus nomen Derceto. Dercetus porro ſpeciem vidi in Phoenice, mirum ſpectaculum. Dimidia eſt mulier: quod eſt autem a feminibus inde ad extremos pedes, piſcis cauda extenditur. Sed Hierapolitana illa tota eſt mulier. Argumenta illis hujus relationis non valde aperta. Piſces rem ſacram arbitrantur, & nunquam piſces attingunt. Aves reliquas in cibo habent, columba ſola non veſcuntur, ſed eſt ea illis ſacra. Quae hic fiunt, videntur ab iis fieri Dercetus & Semiramidis cauſſa: alterum, quod piſcis formam habet Derceto; alterum quod Semiramidis finis in columbam exiit. At ego aedem quidem illam Semiramidis opus eſſe, forte receperim, Dercetus autem eſſe delubrum, nequaquam vero mihi fit ſimile, quandoquidem etiam apud Aegyptios ſunt, qui

a Εἴσασ] Ἴσασ *Fl.* hic & ſtatim iterum, invitis cett. & M. b Ἐθηησάμην] Ἐθησάμην W. & *Fl.* c Οὗ] Deeſt in *Fl.* d Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* Δίκομαι cett. Δίκομαι *P.* e Αἰγυπτίοισιν] Ex emend. *Solan.* Αἰγυπτίων Edd. priores.

7. Τῆς Δερκετὼ] Leg. *Scal.* ad *Varr.* locum cit. *J.B.*

8. Δερκετὼ] Vid. *Spanh.* 253. qui ſimilem ex nummis formam exhibet. *M.du S.*

Ibid. Δερκετὺς δὲ εἶδος &c.] Vid. Cl. *P. Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* II. c. 4. N°. 33. *J.F.R.*

9. Ξείνου] Malim ξεῖον. Vid. c. 8. & 12. ubi recte. Item c. 27. ξείνη γυνή. *J.F.R.*

Ibid. Ἡμισέη μὲν γυνὴ] Haec culta fuit in urbe Phoenices Joppe, alia ab Dea Syria, quae numen fuit Hierapolitanorum, mulieris formam prae ſe ferens, nihil piſcis habens. Vide magnum *Salmaſium* in *Plinianis* exercitationibus. *J.G.G.*

Ἡμισέη] *Salm.* Plin. exerc. 405. a. A. Joppe. vid. *Ovid.* Met. IV. 44. De Atergati vid. *Strab.* XVI. *M.du S.*

13. Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι] Et hac de cauſa piſcator *Heliodorus* cum fruſtra multoties rete jeciſſet, huic Deae ſuſpendit lib. 6. *Anth.*

Δαίμονι τῇ Συρίῃ μάτην τρὶς Ἡλιόδωρος
Δίκτυον, ἐν νηῷ τῷδ' ἔθετο προθύμως.

J.B.

Ἰχθύας] Vid. *Xen. Steph.* 150. 36. & *Ælian.* de anim. XII. 2, & 30. *Porphyr.* de abſtin. IV. 15. ubi inſigne in eam rem Menandri fragmentum adducit, quod hic legere operae pretium eſt:

Ὀρθῶς ἐδίωκμα τοὺς Σύρους λέβη.
Ὅταν φάγωσιν ἰχθὺν ἐκεῖνοι λάβῃ τινὲς
Αὐτῶν ἀκρασίαν, τοὺς πόδας ἐν γαστρὶ
Οἰδοῦσιν· ἔπειτα σαπροὶ ἴλαοι, εἰς ὃ' ὀδὼν
Ἐκέλευσαν αὐτοὶ ἐπὶ κόπρῳ, καὶ τὴν θεὸν
Ἐξιλάσαντο τῷ ταπεινῶσαι σφόδρα.

Add. *Plut.* de ſuperſt. T. II. p. 170. Τὴν δὲ Συρίαν θεὸν οἱ διδισκαλίωνες νομίζουσιν, ἂν ῥοιπίδα τις ἢ ἀφύας φάγῃ, τὰ αὐτικ' ἡμέρα διοδύειν, ἕλκεσι τὸ σῶμα περιπλῶσαι, συστῆκαι τὸ ὕπαρ. *M.du S.*

Ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι, καὶ ἔκοτε ἰχθύων ψαύσει] *Artemid.* On. I. 9. ἰχθύας πάντες ἐσθίουσι πλὴν Σύρων τινῶν τῶν τὴν Ἀτεργάτιν σεβομένων. Quod mox de Ægyptiis dicit, apud eos eſſe nonnullos, οἳ ἰχθύας οὐ σιτέονται, id *Herodotus* de ſacerdotibus Ægyptiis tradidit L. II. c. 37. ἰχθύων δὲ οὐ σφι ἔξεστι πάσασθαι. *Plutarch.* Sympoſ. quaeſt. L. VIII. Quaeſt. 8. de iisdem loquens ἰχθύων δὲ, inquit, καὶ τοὺς ἱερεῖς ἴσμεν ἔτι νῦν ἀπεχομένους. Addit hic Lucianus, ſacerdotes illos hoc non facere in gratiam Dercetus. καὶ τάδε οὐ Δικαιτοῦ χαρίζονται. Cauſam vero, ob quam a piſcibus abſtineant illi ſacerdotes, docet *Plutarch.* loco dicto, eſſe, τὸ πρὸς τὴν θάλατταν ἰχθὺν, ὡς ἀσύμφυλον ὁρῶν ἐν ἀλλοτρίοις, μᾶλλον δὲ ὅλως πολέμιον τῇ φύσει τῶν ἀνθρώπων στοιχεῖον, &c. idem *de Iſid. & Oſir.* p. 363. Διὸ καὶ τὸ θάλασσαν οἱ ἱερεῖς ἀφοσιοῦνται, καὶ τἄλλα τυφῶνα ἀφρὸν καλοῦσι καὶ τὴν ἀπαγορευομένην ἔφασιν αὐτοῖς ἐπὶ τραπέζης ἅλας μὴ προσφέρεσθαι. καὶ κυβερνήτας οὐ προσαγορεύειν, ὅτι χρῶνται θαλάτ-

qui piſcibus in cibo non utantur, neque illud Dercetus gratia faciant.

15. Eſt vero alia etiam ſacra narratio, quam a ſapienti viro accepi, Deam illam Rheam eſſe, delubrum vero opus Attis. Attes porro genere Lydus fuit, primusque orgia Rheae docuit. Ac, quae Phryges & Lydi, & Samothraces peragunt, ea ab Atte didicerunt omnia. A quo enim tempore caſtravit illum Rhea, virilem victum deſiit, ſpecieque permutavit feminea, & veſtem induit muliebrem, & terras omnes pererrans, orgiaque peregit, & enarravit, quae paſſus eſſet, & Rheam cecinit. Inter haec pervenit etiam in Syriam. Cum autem Trans-Euphrataei neque ipſum reciperent, neque orgia, illo ipſo loco hoc ſibi delubrum fecit. Signis vero multis haec Dea ad Rheam accedit. Leones enim

25 [f] ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας ὐ σιτέον), χ τάδε ὐ Δερκετοῖ χαρίζον).

Ἔστι δὲ χ ἄλλ@ λόγ@ ἱρὸς, ὃν ἐγὼ σοφῦ ἀνδρὸς ἤκουσα· ὅτι ἡ μὲ Θεὴ Ῥέη Θέσ· τὸ δὲ ἱρὸν Ἄτ[ε]ω ποίημα. [g] Ἄτης τὸ [h] γέ-

30 ν@ Λυδὸς μὲ ἦν, πρῶτ@ δὲ τὰ ὄργια τὰ ἐς Ῥέην ἐδιδάξατο. χ τὰ Φρύγες, χ Λυδοὶ, χ Σαμόθρακες Θπιτελέουσι, Ἄτεω πάντα ἔμαθον. ὡς γὰρ μιν ἡ Ῥέη ἔτεμε, βίου μὲ ἀνδρηίου ἀπεπαύσατο, μορφὴν δὲ Θη-

35 λέην ἠμείψατο, χ ἐσθῆτα γυναικηίην ἐνεδύσατο, χ ἐς πᾶσαν γῆν Φοιτέων, ὄργιά τε ἐπετέλεε, χ τὰ ἔπαθε, ἀπηγέετο, χ Ῥέην ὑμνέε. ἐν τοῖσι χ ἐς Συρίην ἀπίκετο. ὡς δὲ οἱ πέρην Εὐφρήτεω ἄνθρωποι ὔτε αὐ-

40 τὸν, ὔτε ὄργια ἐδέκοντο, ἐν τῷ δὲ τῷ χώ-ῳ τὸ ἱρὸν ἐποιήσατο. σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην [i] ἀπικέεται. λέοντες γὰρ

μιν

[f] Ἔνιοί εἰσι, οἱ ἰχθύας] Ἐνίοισιν ἰχθύας Fl. & W. Ἐνίοισι, οἱ ἰχθ. M. [g] Ἄτης] Edd. & M. Lege Ἄττις. [h] Γέν@] Γέν@ μὲ W. [i] Ἀπικέεται] Ἐπικέεται M. Fl. & V2. Cett. quod edidimus.

λάττη, χ τ βίον λάπ τ θαλάττης ἴχνευσι. οὐχ ἥκιστα δὲ ε τ ἰχθῦν λάπ ταύτης προσάλλον) τ αἰτίας, χ τὸ μισῶν ἰχθύϊ γράφουσιν. *L. Bos.* Adde Cl. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* L. II. c. 4. docentem, alios cauſſam ſuperſtitionis aliunde derivare, ut *Hygin.* II. Poët. Aſtr. 30. Cum Luciano vero conſentire *Menandr.* in Porphyr. IV. A. A. 15. Athen. VIII. 8. &c. *J.F.R.*

14. Οὔκοτε ἰχθύων ψαύσει] Illuſtravit ex hoc etiam loco *Caſaubonus* in Athen. 8, 5. illos Timoclis in Hyperidem oratorem, eundemque piſcium ligurritorem verſiculos:

Τοὺς ἰχθυοπώλας ὑτ@ ὑμῶν πλουτεῖ
Ὑπερείδ@ θ· ὥστε τοὺς λάρους εἶναι Σύρους.

Ultimorum verborum hanc ſimpliciſſimam puto ſententiam, Lari, inſidiatrices piſcium aves, ſi cum Hyperide comparentur, Syri ſunt, adeo ille multo eos appetit avidius. Ita neque illa nimis monſtroſa hyperbole opus eſt, quaſi piſcibus ita exhauſturus ſit mare Hyperides, ut lari cogantur eſſe Syri, h. e. abſtinere a piſcibus: nec ut Laros dicamus hic intelligi luxurioſos alios. *J.M.G.*

20. Τὸ Σεμιράμι@ τέλ@ ἐς ὄψιν ἀπίκετο] De eadem Semiramide hoc narrat *Diod. Sic.* II. c. 20. Sed originem fabulae indicans his verbis: ταχέως ἐφάνισεν ἑαυτὴν· ἔνιοι δὲ μυθολογοῦντες φασὶν αὐτὴν γενέσθαι θεὸν, χ πολλὴν ὁρμὴν εἰς τὴν οἰκ. αν καταπεπαυσθαι, μετ' ἀκριβ. κατασκευασθῆναι. Ubi adi Cl. *Weſſeling.* *J.F.R.*

22. Δέξομαι] Sic W. & *Fl.* recte. In *P.* δέκομαι, In reliquis δέχομαι. *M. du S.*

24. Παρ' Αἰγυπτίων] Forſan Αἰγυπτίοις. *F.G.*

Παρ' Αἰγυπτίοισιν ἴσοι εἰσὶ δ] Prave antea in omnibus impreſſis legebatur hic παρ' Αἰγυπτίων &c. In M. & *Fl.* melius παρ' Αἰγυπτίοισιν ἰσίοισιν fine δ. Sed ſic ſatius viſum locum refingere; ex utrisque aliquid decerpendo; quo facto nitet jam ſententia. Abſurda enim & σολοικίζουσα ſcriptura impreſſorum, ſi a *Fl.* abeas: & ipſa *Fl.* non ſatis commoda. Quod facile ſentient, qui Graece ſciunt, & elegantiarum iſtarum non ſunt expertes. *M. du S.*

29. Ἄττης δὲ γέν@ Λυδὸς] Vulgatius Ἄτυις dicitur Luciano quoque in aliis locis. *Heſychius* notat Ἄττις a Lacedaemoniis vocari Ἄττης, τ Ἄττιν φασὶ Λάκωνες. *Pauſaniae* etiam Ἄτης dicitur. *J.G.G.*

Ἄτης] Vid. *Heſych.* quem hic emendandum cenſeo. *M. du S.*

41. Σημήια δὲ ἡ Θεὸς τὰ πολλὰ ἐς Ῥέην ἀπικέεται] A Belgicismo non abludens locutio, *pervenit ad illam*, pro fere ſimile eſt, ita & Graeci verbo ἥκω utuntur. *Liban.* Epiſt. XVI. ἐγγὺς ἦκεν. *Ariſtid* in Panath. (referente Fratre Conſultiſſ. *G. O. Reitzio*, in Belg Graec. p. 482.) ἄνδρας κρατίστους ε τ γνώμης ἀρετῆς ἐπ. πάλαι ποτὲ ἥκοντας ἔσχεν. Cumque frequentiſſimum ſit ἀπικνῶ ἐς τινὰ, & ἀπελθεῖν εἰς, ut etiam c. ſeq. ἐς Συρίην ἀπίκετο, non movi vulgatum ἀπικέεται, etu hic forte ἐπικίρνασι melius. *J.F.R.*

μιν [a] Φέρουσι, καὶ τύμπανον ἔχει, καὶ ὅτι τῇ κεφαλῇ πυργοφορέει, οἱοίην Ῥέην Λυδοὶ ποιέουσι. ἔλεγε δὲ καὶ Γάλλων περὶ, οἵ εἰσι ἐν τῷ ἱρῷ, ὅτι Γάλλοι Ἥρῃ μὲ ἐόντα, Ῥέῃ δὲ τέμνονται, καὶ Ἄτθεα μιμέονται. τὰ δέ μοι εὐπρεπέα μὲ δοκέει ἔμμεναι, ἀληθέα δὲ ὔ. ἐπεὶ καὶ τὸ τομῆς ἄλλην αἰτίην ἤκουσα πολλὸν πιστοτέρην.

illam vehunt, & tympanum habet, & turrim gerit in capite, qualem Rheam Lydi faciunt. Dicebat idem de Gallis, qui in templo sunt, Gallos Junoni nusquam, sed Rheae castrari, & imitari Atten. Haec speciosa quidem mihi videntur esse, vera non item: quandoquidem etiam castrationis illius causam aliam audivi, multum fide digniorem.

Ἀνδάνει δέ μοι τὰ λέγουσι τῷ ἱρῷ περὶ, τοῖσι Ἕλλησι τὰ πολλὰ ὁμολογέοντες, τὴν μὲ θεὸν Ἥρην δοκέοντες, τὸ δ' ἔργον Διονύσου τοῦ Σεμέλης ποίημα. καὶ γὰρ δὴ Διόνυσος ἐς Συρίην ἀπίκετο, κείνην ὁδὸν τὴν ἦλθε [b] ἐπ' Αἰθιοπίην. καὶ ἔστι πολλὰ ἐν τῷ ἱρῷ Διονύσου ποιητέα σήματα· ἐν τοῖσι καὶ ἐσθῆτες βάρβαροι, καὶ λίθοι Ἰνδοὶ, καὶ ἐλεφάντων

16. Placent vero mihi, quae de templo dicunt ii, qui Graecis majorem partem consentiunt, qui *nempe* Deam Junonem putant esse, opus vero a Baccho Semeles Filio factum. Nempe Bacchus in Syriam venit ea via, qua rediit ab Aethiopia. Ac sunt multa in templo Bacchi auctoris indicia: in his & vestes Barbarae, & gemmae Indicae, & Elephantorum cornua, quae ex

a Φέρουσι] Sic Edd. & M. Forsan *Φορέουσι*. b Ἐπ'] Recte L. *Fl. J. P.* &c. Ἀπ' male *Ald.* & *Ha.*

43. Φορέουσι] Hic iterum peccant omnes impressi, & ipse M. *φέρουσι* legentes. *M. du S.*

Φέρουσι] Conf. supra ad c. 13. *J. F. R.*

47. Ἄττεα] Pro Ἄττιν. Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *J. F. R.*

53. Ἥρῳ] Marmor Oxoniense primum *Veneris Stratonices* meminit, vid. etiam not. p. 23. & *Plut.* Crass. 1011, c. ἢν αἱ μὲ Ἀφροδίτην, οἱδὲ Ἥραν, οἱδὲ τὴν ἀρχὴν καὶ στέρησιν &c. Vid. etiam *Tacit.* III. 63. *M. du S.*

55. Κείνην] Pro ἐκείνην, recte, ut rursus infra §. 60. Ita κείνος *Herodot.* VI. 385. B. Κείνων IX. p. 584. E. ac non semel alibi. Cur igitur supra ter quater ap. Nostrum ἐκεῖνον reliquimus? quia & hoc frequentatur *Herodoto*; nam ἐκείνου L. 2. sub init. ἐκεῖνοι, etiam praecedente vocali, 2. 102. C. ἐκείνου IV. 256. C. ἐκεῖνοι rursus IX. p. 588. *J. F. R.*

56. Ἐπ' Αἰθιοπίην] *Ald. Basil. Hag.* ἀπ' Αἰθιοπίην, quo loco uti possint forte recentiores Graeci ad suam circa praepositiones μιξοβαρβαρίαν defendendam, ut usus est illo λὰπ τ' Ταΰγετον *Dial. Deor.* XIV, 2. p. 236, 1. non Scholiastes modo, sed etiam *Alex. Helladius*, tum in sua Grammatica p. 438. tum *Stat.* praes. Eccl. Gr. p. 95. quibus quantum tribuendum sit, hic non disputo: sed, si quid in ista lectione veteri peccatum sit, non in praepositione peccatum, sed in casu arbitror, legendumque ἀπ' Αἰθιοπίης· nam in reditu suo hic fuisse Bacchum, ea probant, quae sequuntur, illud praesertim, τὰ Διόνυσος ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε. *J. M. G.*

58. Καὶ ἐλεφάντων κέρεα] *Et elephantum cornua.* Vulgo *elephantum dentes* dicuntur, nimirum ebur. Id vero cornu esse non dentem, contendit *Pausanias* in Eliacorum primo, & *Aelian.* IV. Hist. anim. 31. & XIV, 5. sic & in sacris litteris *Apoc.* XVIII, 12. cornu tribuitur elephanti, & *Martialis* lib. 1. ep. 19. de elephante taurum interficiente:

Qui modo per totam, flammis stimulatus, arenam
Sustulerat raptas taurus in astra pilas:
Occubuit tandem cornu potiore petitus,
Dum facilem tolli sic elephanta putat.

Sic istud epigramma legendum, vulgo fine sensu legitur, *cornuto ardore petitus.* Mss. *cornuto dore*, hinc facile videre licet scribendum esse *cornu potiore*, hoc est fortiore, meliore cornu sc. elephantis, quam est cornu bovis. *J. G. G.*

59. Κέρεα] Elephantorum dentes prominentes Graecis vocari cornua, vid. ap. *Diod. Sic.* aliquoties. Et Romani eas belluas primum videntes *Boves Lucas* vocasse, in vulgus notum. *J. F. R.*

Ibid. Ἤνεικε] Recte, pro ἤνεγκε, ab antiq. ἐνέγκω pro φέρω. Sic ἀνήνεικαν *Herod.* VI. 391. A. Ἀπήνεικε VI 390. A. Alia dabit Cl. *Maitt.* de Dial. p. 124. ubi tamen male editum ea esse ab ἐνίκω, nescio mea an operarum negligentia. Certe ἐνέγκω Auctorem dare voluisse, ex illico adjecto Scholio patet, ubi *Corinth.* ait: τῷ ἐνέγκω ἀφαιρεῖται τὸ γ, καὶ — ἐκτείθεται τὸ ι, ἐνίκω. &c. *J. F. R.*

60. Φαλλοί] Tangit haec verba Schol. *Aristoph.* vid. infra c. 22. De horum origine vide *Clem. Alex.* 15. B. *M. du S.*

66. Φαλλοὺς &c.] Scholiast. *Aristoph.* ad Nub. vs. 71. ubi habemus αἴγας ἐν τῷ Φιλλίδι, ait. Τόπῳ ὕστερον καλουμένῳ ὑπ' Ἀττικῶν. Οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ περὶ τὸν Διόνυσόν ἐστί τις ἑορτὴ τοῖς Ἀθηναίοις Φαλλοφόρια καλουμένη, ἥτις τὴν Διονυσίων ἄρχεται. Λυκιακὸς δὲ ὁ τῷ περὶ τὸ Συρίης θεοῦ Φαλ-

ex Aethiopibus Bacchus attulit ; & ſtant phalli in veſtibulo duo maximi, in quibus talis eſt inſcriptio ,

HOSCE PHALLOS BACCHUS JUNONI NOVERCAE POSUI.

Mihi quidem etiam haec ſatis ſunt. Dicam vero etiam aliud, quod eſt in templo Bacchi ſacrum. Phallos Graeci Baccho erigunt , in quibus etiam tale quid uſurpant : virunculos parvos e ligno factos , pudenda magna habentes ; vocantur autem haec neuroſpaſta (*q. d. nervis tracta*). Eſt hoc etiam in delubro. In dextra templi poſitus eſt vir parvus , cum magno veretro.

[e] κέραα, τὰ Διόνυσ☉ ἐξ Αἰθιόπων ἤνεικε, [60] καὶ Φαλλοὶ δὲ ἑστᾶσιν ἐν τοῖσι [d] πρωπυλαίοισι δύο κάρτα μεγάλοι. Ἐπὶ τῷ ἐπιγράμματι τοιόνδε ἐπιγέγραπται,

ΤΟΥΣΔΕ ΦΑΛΛΟΥΣ ΔΙΟΝΥΣΟΣ ΗΡΗ ΜΗΤΡΥΙΗ ΑΝΕΘΗΚΑ.

[65] [c] Ἐμοὶ μὲν ὦν καὶ τάδε ἀρκέει. ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τί ἐστὶ ἐν τῷ νηῷ Διονύσου ὄργιον. Φαλλὸς Ἕλληνες Διονύσῳ [f] ἐγείρουσι· ἐπὶ τῷ καὶ τοιόν δέ τι [g] φέρουσι, ἄνδρας μικροὺς ἐκ ξύλου [h] πεποιημένους, μεγάλα αἰδοῖα [70] ἔχοντας. [i] καλέονται δὲ τάδε [k] νευρόσπαστα. ἔστι δὲ καὶ τόδε ἐν τῷ ἱρῷ, ἐν δεξιᾷ τοῦ νηοῦ κάθηται [l] σμικρὸς ἀνὴρ χάλκεος, ἔχων αἰδοῖον μέγα.

To-

[e] Κέραα] Ita *Fl. H. P. S.* &c. Κέρεα *F.* [d] Προπυλαίοισι] Προπυλίοισι W. [e] Ἐμοὶ μὲν ὦν] Τὸ ἐμοὶ μὲν νῦν *Fl.* & W. [f] Ἐγείρουσι] Ἐγείρουσιν *Schol.* Ariſtoph. Vid. nott. [g] Φέρουσι] Sic rurſus M. cum Edd. *Φορέουσι Sol.* [h] Πεποιημένους] Bene M. *Fl. Ald. P.* &c. Πεποιημένους male *F.* & *V2.* [i] Καλέονται] Καλέεται Schol. *Ariſtoph.* [k] Νευρόσπαστα] Νευράσπαστα *Fl.* At vulgato adſentitur M. [l] Σμικρὸς] Μικρὸς W.

66. Τῷ Διονύσῳ] Τῷ Διονύσῳ ἑορτὴν ἄγουσιν αἱ Ἕλληνες, φαλλοῖς ἐτίμων αὐτόν. Φαλλὸς δὲ ἐστὶν ὰ ἄγαλμα☉ ἐμψυχοῦ χῆμα αἰδοίου ἀνδρός. καὶ τοῦτο ἐξευτέλιζον ἑαυτοῖς, καὶ ἐν ταῖς τραχήλοις, καὶ ἐν ταῖς μάσοις μικροῖς, καὶ ἐξαρχοῦντο τιμῶντες ὰ φύτα τ Διόνυσον. τὴν δὲ τιμὴν ταύτην ἄγουσι τῷ Διονύσῳ διὰ τοιαύτην αἰτίαν. ὰ Σεμέλης τ Κάδμου θυγατρὸς γενέσθαι ὁ Διόνυσ☉. αὐτὴ δὲ κυμανθεῖσα ἐζητεῖτο ὑπὸ τῆ Διονύσε. ἐξεπλανομένην δὲ τοὔτε ἐ ζητοῦντι Πολύυμν☉ παῖς ὄντα λεγόμν☉ ἐξέτυχε τῷ Διονύσῳ, καὶ ὑπέχητο δώσειν αὐτῷ τὴν μητέρα ἢ παιδεραστήσειν αὐτόν. ὁ δὲ Διόνυσ☉ ὑπέχητο τοῦτο. λέγει αὐτῷ ὁ Πολύυμν☉, ὅτι ὰ Λέρνη ἐστὶν ἡ Σιμέλη· εἶτα εἰσῆλθεν ὁ Διόνυσ☉ ὰ τὴν Θαλάσσην, ἵνα περάσῃ * ὰ τὴν Λέρνη. συνηκολούθησεν αὐτῷ καὶ ὁ Πολύυμν☉, καὶ τέθνηκε. λυπηθεὶς δὲ ὁ Διόνυσ☉, ὅτε ὁ ἔρασὴς αὐτοῦ ἔθνησκε, αἰδοῖον ξύλινον ὰ συκίνε ξύλου † πελεκήσας, κατεῖχεν ἀεὶ πρὸς μνήμην τὸ Πολυύμνου. διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν τοῖς φαλλοῖς τιμῶσιν τ Διόνυσον. Φαλλοὶ δέ εἰσιν ὑτα πάντες. ἰθύφαλλοι δὲ εἰς τοὺς μηροὺς ἐπ' εὐθὰν ἀναδεδεσμεύμθοι. *V.*

* Ἐν τῇ Λέρνῃ] Corrupte. Sic tamen etiam C. *M. du S.*

† Πελεκήσας] Πελεκίσας C.

Φαλλούς, φησιν, Ἕλληνες Διονύσῳ ἐγειρουσι, ἐπὶ &c. ut hic. dein vero pro καλέονται δὲ τάδε, habet καλέεται, non male. Cumque in φέρουσι conſentiat, id in φορέουσι contra omnem auctoritatem convertere non ſuſtinui, quum & in *Herodoto* promiſcue legas, etſi φορέειν potius eidem ſit portare , φέρειν *ſufferre*, *pati*, & ſuſpicio quaedam reſideat , ubi contra confuſum adparet , a Librariis neglectum. *J. F. R.*

68. Φορέουσι] Locum citat Schol. *Ariſtoph.* p. 127. B. cum eodem in hac voce, quo omnes hic impreſſi laborabant, mendo. *M. du S.*

Ibid. Ἄνδρας μικροὺς] Phalli ſive Priapi pingebantur nanorum ſpecie, ut monui ad *Petron.* ſequitur mox, μεγάλα αἰδοῖα ἔχοντας, & paulo poſt ἔχων αἰδοῖον μέγα. Sic apud *Heſych.* νάνο☉ ἐπὶ τ μικρῶν , ὡς νάνον ἐ αἰδοῖον ἔχοντα μέγα, οἱ γοῦν νάνοι μεγάλα ἔχουσιν αἰδοῖα. Talis erat pictura Dei hortorum cujus meminit Tzetzes ad *Lycophronem* vocans eum ἀνσιδῆ καὶ βαθυαίδοιον, lege βαθυαίδοιον. *J. B.*

Ἄνδρας μικροὺς] Diſertius longe *Herodotus* 2, 48. de Aegyptiis , ἀντὶ φαλλῶν ἄλλα σφι ἐστὶ ἐξευρημένα, ὅσον τε πηχυαῖα ἀγάλματα νευρόσπαστα, τὰ περιφορέουσι κατὰ κώμας γυναῖκες, νεῦον τὸ αἰδοῖον ἰσχυρὸν ἐὸν τῷ ἄλλου σώματο☉. πρηγίσταται δὲ αὐλός. αἱ δὲ ἕπονται ἀείδουσαι τ Διόνυσον. δι' ὅτι δὲ μέζον ἔχει τὸ αἰδοῖον, καὶ κινέει μοῦνον τοῦ σώματο☉ κ. τ. λ. haec ultima verba, ut & illa, νεῦον τὸ αἰδοῖον, ſatis indicant, cur νευρόσπαστα fuerint, & dicta fuerint iſta ſimulacra : ſolum illud membrum, quo cenſebatur, nervis moveri nimirum poterat. *J. M. G.*

70. Νευρόσπαστα] Priapos. Conf. *Diod. Sic.* I. c. 88. pr. *J. F. R.*

72. Σμικρὸς] Ut in aliis Dialogis μικρὸς & σμικρὸς promiſcue ſcribitur , ita hic σμικρὸς Ionice omnino requiritur. Nam ſic *Hippocr.* & *Herodot.* adeo frequenter , ut exempla addere pudeat , ac ſi bis vel ter aliter legas , id euphoniae cauſſa forſan factum ſuſpicere, ubi aliud σμ & σφ. praecedit. *J. F. R.*

77. Τῷ

Τοσάδε [a] μὲν ἀμφὶ τ̃ οἰκισ-τέων τ̃ ἱρ̃ μυθολογέυσι. ἤδη δὲ ἐρέω κ̀ τ̃ νηὸ πέρι, θέσιός τε ὅκως ἐγένετο, κ̀ ὅστις μιν ἐποιήσατο. λέγυσι τ̃ νηὸν τ̃ [b] νῦν ἐόντα [c] μὴ ἔμμεναι τ̀ τ̃ ἀρχὴν γεγενημένον, ἀλλ' ἐκεῖνον μ̀ καταπεπτ̃ῆσθαι χρόνῳ ὕστερον· τ̃ δὲ νῦν ἐόντα Στρατονίκης ἔμμεναι ποίημα, γυναικὸς τ̃ Ἀσσυρίων [d] βασιλῆος. δοκέει δέ μοι ἡ Στρατονίκη ἐκείνη ἔμμεναι, τ̃ ὁ πρόγονος [e] μνήσατο, τ̃ ἤλεγξε τ̃ ἰητρ̃ Ἐρασιστράτου νοήσαντος. ὡς γὰρ μιν ἡ συμφορὴ κατέλαβε, ἀμηχανέων τ̃ κακ̃, [f] αἰσχρ̃ δοκέοντι, κατ' ἡσυχίην ἐνόσεε. ἔκειτο δὲ ἀλγέων οὐδέν· κ̀ οἱ ἦτε χροιὴ πάμπαν ἐτρέπετο, κ̀ τὸ σ̃μα δι' ἡμέρης ἐμαραίνετο. ὁ δὲ ἰητρὸς, ὡς εἶδέ μιν ἐς οὐδὲν ἐμφανὲς [g] ἀρρωστέοντα, ἔγνω τ̀ νοσον ἐρωτα ἔμμεναι. ἔρωτ̃ δὲ ἀφανέ̃ πολλὰ σημήια, ὀφθαλμοί τε ἀσθενέες, κ̀ φωνὴ, κ̀ χροιὴ, κ̀ δάκρυα. μαθὼν δὲ, ταῦτα ἐποίεε, χειρὶ μ̀ τ̃ δεξιτ̃ ἔχε τ̃ νεηνίσκυ τ̀ καρδίην. ἐκάλεε δὲ τοὺς ἀνὰ τ̀ οἰκίην πάντας· ὁ δὲ τ̃ μ̀ ἄλλων ἐσιόντων πάντων, ἐν ἠρεμίῃ μεγάλῃ ἦν. ὡς δὲ ἡ μητρυιὴ ἀπίκετο, τλω τε χροιὴν ἠλλάξατο, κ̀ ἱδρώειν [h] ἄρξατο, κ̀ τρόμῳ [i] ἔχετο, κ̀ ἡ καρδίη ἀνεπάλλετο. τὰ δὲ γιγνόμενα,

17. Ista de conditoribus sacri narrant. Jam vero de ipsa aede dicam, & illius positione, quomodo sit facta, & quis eam aedificaverit. Ajunt, aedem quae *nunc* sit, non esse illam ab initio statim structam, sed istam temporis injuria collapsam: quae vero nunc sit, eam Stratonices opus esse, quae uxor Assyriorum regis fuerit. Videtur autem mihi illa fuisse Stratonice, quam privignus suus amavit, quem medici deprehendit ingenium. Cum enim ille ipsum morbus invasisset, consilii expers in malo, quod turpe videretur, aegrotabat silentio. Jacebat autem sine dolore, sic tamen ut colorem plane mutaret, & corpus in dies magis illi marcesceret. At medicus, cum videret, illum manifesto nullo morbo laborare, amorem esse ipsius morbum, cognovit. Occultati enim amoris signa multa, oculi languidi, & vox, & color, & lacrimae. Hoc cognito, ita se instituit. Dextra manu cordi adolescentis imposita, domesticos vocabat omnes. Ille aliis omnibus intrantibus tranquillus admodum erat: adveniente autem noverca, & colorem mutabat, & incipiebat sudare, & tremore corripiebatur, & cor ei palpitabat. Ista cum fierent,

a Μὲν] Recepi ex *Pell.* pro μιν, quod erat in Edd. & quinque seq. omissa in W. sed lacuna conspicitur. *Fl.* ε Ἡρήσατο] Ἡράσατο *Fl.* Nil mut. M. *f* Αἰχρῷ] Αἰχρὸν *Fl.* *g* Ἀρρωσέοντα] Sic M. cum Edd. plurimis Ἀρροσέοντα *Fl.* malc. *h* Ἄρξατο] Nihil mutant Edd. nec M. *i* Ἔχετο] Εἶχετο *Fl.* ἶχετο M. Forsan ἔχετο, ut mox.

77. Τὸν πρὶν ἐόντα] Legendum videtur τ̀ νῦν ἐόντα. *F. G.* Optime. Et quia Codd. addicunt, sine mora recepi. *J. F. R.*

Ibid. Νῦν] Omnes impressi πρὶν, corrupte, lege νῦν. Quod jam & in W. & L. reperiri comperio. *M. du S.*

81. Βασιλῆ] Seleuci Nicatoris Regis Syriae post Alexandrum primi. Vid. *Aeliani* locum ad initium hujus libri a me laudatum. *M. du S.*

Βασιλῆ] Non audienda Exemplaria, quae aliter legunt, βασιλῆ enim Herodoteum & Hippocraticum est. Vide saltem *Herod.* IX. p. 585. bis. Et VI. pr. ter. Βασιλῆα V. 330. C. & 389. B. bis. Βασιλῆς V. 331. C. & IV. 256. D. Contra vero, quod mirere, dativ. βασιλεῖ semper penultima brevi. Vid. V. 330. C. VI. sub init. & p. 384. D. ac 390. E. *J. F. R.*

82. Στρατονίκη ἰοῦσα] Seleuci uxor, noverca Antiochi: Medicus autem Erasistratus, si recte narrat *Plutarchus* in Demetr. p. 1660. seq. *H. Steph.* *J. M. G.*

83. Ἰητρ̃] Erasistrati. Vid. *Plut.* Demetr. 1660. *M. du S.*

92. Μαθὼν δὲ] Legebatur ante, μαθὼν δὲ ταῦτα, ἐποίει. Ego distinctionem mutavi. *J. F. R.*

93. Ἔχε] Quia sic supra bis ter, jam eo minus ἶχε rescriberem. Vid. ad c. 12. *J. F. R.*

98. Ἄρξατο] Quia ἠλλάξατο suum habet augment. etiam ἤρξατο dicas scribendum; at quando illico quoque sequitur ἔχετο dubium an εἶχετο, & ἄρχετο iterum c. 21. scribitur, ubi plura similia commonstramus: ac tam crebro in hac Dissert. augmenta adduntur, omit-

rent, manifesto morbum medico prodidere. Atque ita illum sanavit.

18. Vocato patre adolescentis vehementer anxio, *Iste morbus*, inquit, *non morbus est, sed injuria. Nihil enim ipsi dolet; sed amor illum tenet atque amentia. Concupiscit enim quae nunquam consequetur: meam quippe uxorem amat, quam ego nequiquam dimittam.* Haec ille astu quodam commentus est. At pater statim supplicare, *Per*, inquit, *tuam sapientiam & medicinae peritiam, noli pati perire mihi filium: nec enim volens hoc tenetur malo, sed involuntarius ei morbus est: noli ergo tua zelotypia luctum excitare regno universo; neque medicus cum sis, mortis hujus infamiam conciliare medicinae.* Sic ille imprudens orabat. At ita respondit medicus: *Nefarium est, quod studiose adeo petis, matrimonium mihi meum auferre, vim adhibere parans viro medico. Tu vero quid ipse facias, si tuae uxoris desiderio teneretur, qui me ista deprecaris?* Ad haec ille, neque se uxori unquam parsurum, neque invisurum filio salutem, etiam si suam is novercam amaret; non enim aequalem esse calamitatem, conjugem amittere, & filium. Haec ubi audierat medicus, *Quid ergo*, inquit,

ἐμφανέα τῷ ἰητρῷ † ἔρωα ἐποίεε. χρή μιν ὧδε ἰήσασθο.

Καλέσας τὸν νεηνίσκου † πατέρα, χάρτα ὀρρωδέοντα, ἤδεε ἡ νοῦσος, ἔφη, [k] † ὁ παῖς ὅδε ἀρρωστέει, ὐ νοῦσός ἐστι, ἀλλὰ ἀδικίη· ὅδε γὰρ ταλγέει μὲ ὐδέν, ἔρως δέ μιν ἔχει. ἐπιθυμέει δὲ, † ὐδαμᾷ τεύξεται, φιλέων γυναῖκα ἐμὴν, † ἐγὼ ὅτι μετήσομαι. ὁ μὲν ὦν [m] τοιάδε σοφίη ἐψεύδετο, ὁ δὲ αὐτίκα ἐλίσσετο, πρός τε σοφίης, ἠ ἰητρικῆς, μή μοι παῖδα ὀλέσῃς· ὐ γὰρ ἐθέλων ταύτῃ συμφορῇ [n] ἔχεται, ἀλλά οἱ ἡ νοῦσος ἀεκουσίη. τῷ σὺ μηδαμᾷ ζηλοτυπέων, πένθος [o] ἔγειρε πάσῃ βασιληίῃ, μηδὲ ἰητρὸς ἐὼν, [p] φόνον [q] προξενέεις ἰητρικῇ. ὁ μὲν ὧδε ἀγνὼς ἐὼν, ἐδέετο, ὁ δέ μιν αὖθις ἀμείβετο, Ἀνόσια σπεύδεις, γάμον ἐμὸν ἀπαιρεόμενος, ἠδὲ ἰητρὸν ἄνδρα βιώμενος. σὺ δὲ, κῶς ἂν αὐτὸς ἔπρηξας, εἴ τοι σὴν γυναῖκα ἐπόθεε, ἐμεῦ τάδε δεόμενος; ὁ δὲ πρὸς τάδε ἔλεγε, ὡς ὐδ' αὐτὸς ἂν κόλε γυναικὸς ἐφείσαλο, ὐδὲ παιδὶ σωτηρίης ἐφθόνεε, εἰ καίτοι μήτρωιης ἐπεθύμεε· ὐ γὰρ ὁμοίην συμφορὴν ἔμμεναι, γαμετὴν, ἢ παῖδα ὀλέσαι. ὡς δὲ τάδε ὁ ἰητρὸς ἤκουσε, Τί τοι, ἔφη, ἐμὲ λίσσεαι; ὐ γὰρ τοι σὴν

[k] Τὸν] Ἦν *Fl.* & M. [l] Φρενοβλαβείη] Φρενοβλαβίη W. [m] Τοιάδε] Sic Edd. & M. Forsan τοιῇδε. [n] Ἔχεται] Sic jam & *Fl.* [o] Ἔγειρε] Ἐγείρεο W. & *Fl.* [p] Φόνου] Φόνον *Pell.* [q] Προξενέεις] Lacuna in W.

omittuntur, quis certam rationem inierit, quid scribae sibi indulserint, quidve Lucianus Ionismi caussa dederit? nec res est tanti. Conf. tamen supra ad c. 12. in ἴχω an ἴκω dicta. ac lege ut volueris; nostrum est in re non satis certa servare vulgatum, ubi id pluribus firmatur. Augmenta, praecipue syllabica, Ionibus extra carmen plerumque addi, singulae Auctorum paginae docent. Temporalia vero saepius quam Atticis negligi, vide ex his speciminibus: μύνισκον *Herodot.* IV. p. m. 269. B. φύγισκον 270. B. ἄκουσαν IX. 586. f. ἰργάζοντο p. seq. B. & 592. B. ἀπαλλάσσετο 588. E. οἴκεον. VI. 387. D. κατοίκισαν ibid. aliaque duodecim, ut ἀμείψατο, ἄφθη &c. vid. ap. *Maitt.* p. 124. plurimum vero addita iisdem verbis augmenta, ut ἤκουσε p. 588. E. ἤκεον, 590. ἠπίστατο 588. C. ἤγε 589. &c. λάσετο infra c. 22. Plura mitto enumerare Grammaticaster. *J.F.R.*

4. Τὴν] Artic. praepositivo pro postpositivo Iones uti, nihilque opus esse ἂν recipere, juniorum tantum caussa moneo. Vid. *Hippocr. Aret.* & *Herodot.* singulis paginis. *J.F.R.*

7. Φρενοβλαβείη] Si φρενοβλαβίη legas, vulgatum cum W. conciliaveris. *J.F.R.*

15. Προξενέεις] Προξένεε legendum videtur, ut τῷ ἴσχε conveniat. *F.G.*

Προξενέεις] Etsi προξένεε magis regulare hic videtur, ut jungatur imperativo ἴσχε, cave tamen mutes quidquam; quia μὴ recte futuro tempori jungitur, ut modo aoristo junctum fuit in μή μοι παῖδα ὀλέσῃς, & προξενέεις pro futuro quasi secundo habendum, ut ἐρέω *dicam.* c. 37 pr. & crebro deinde. Perinde enim est utri Grammaticorum parti accedas, quorum hi ajunt, verba in έω carere futuro secundo, illi praesens in talibus usurpari pro futuro 2. vel futurum 2. idem sonare quod praesens contractum. *J.F.R.*

σὴν γυναῖκα σοθέει· τὰ δὲ ἔλεγον ἐγὼ, πάντα ἦν ψεύδεα. πείθε῀ μὴ τετέοισι, ἢ τῷ μὲ παιδὶ λείπει καὶ γυναῖκα ἢ βασιληίην· αὐτὸς δὲ ἐς τὴ Βαβυλωνίην χώρην ἀπίκελο, ἢ πόλιν ὄλλ τῷ [a] Εὐφρήτῃ ἐπώνυμον ἑωυτῷ ἐποιήσαλο, ἔνθα οἱ ἢ ἡ τελευτὴ ἐγένελο. ὧδε μὲ ὁ ἰητρὸς ἔρωλα ἔγνω τε ἢ ἴήσαλο.

Ἦδε δὴ ὧν ἡ Στραλονίκη ἔτι τῷ προτέρῳ ἀνδρὶ συνοικέουσα, ὄναρ τοιόνδε ἐθηήσαλο, ὡς μιν ἡ Ἥρη ἐκέλευε ἐγεῖραί οἱ τὴ ἐν τῇ ἱρῇ πόλῃ νηόν· εἰ δὲ ἀπειθέοι, πολλὰ οἱ καὶ κακὰ ἀπείλεε. ἡ δὲ τὰ μὲ πρῶτα, ὐδεμίην [b] ὥρην ἐποιέετο· μὲ δὲ, ὡς μιν μεγάλη νῦσο῀ ἔλαβε, τῷ τε ἀνδρὶ τὴ ὄψιν ἀπηγήσατο, ἢ τὴ Ἥρην ἱλάσκελο, ἢ στῆσαι τὴ νηὸν ὑπεδέξατο. ἢ αὐτίκα ὑγιέα γενομένη ὁ ἀνὴρ ἐς τὴ ἱρὴν πόλιν ἔπεμπε, σὺν δέ οἱ χρήματα, ἢ στρατιὴν πολλήν, τὺς μὲ οἰκοδομέειν, τὺς δὲ ἢ τῇ ἀσφαλέ῀ εἵνεκα. καλέσας δέ τινα τὴ ἑωυτῷ φίλων, νεηνίην χάρτα καλὸν, τῷ οὔνομα ἦν Κομβάβ῀, Ἐγώ τοι, ἔφη, ὦ Κομβάβε, ἐὸν μὲν ἀγαθὸν ἐόντα, φιλέω τε μάλιστα φίλων ἐμῶν, ἢ πάμπαν ἐπαινέω σοφίης τε ἢ εὐνοίης τὴ ἐς ἐμέας, [c] τὴ δὴ [d] ἐπεδέξαο· νῦν δέ μοι χρειὼ μεγάλης πίστι῀, τῷ σε θέλω γυ-

me rogas? Tuam nempe uxorem amat. Quae vero modo dicebam, conficta erant omnia. His ille obsecutus, & uxorem & regnum reliquit filio, ipse autem in Babyloniae regionem discessit, & urbem sibi cognominem ad Euphraten condit: ubi etiam mortuus est. Sic ille medicus & deprehendit amorem & sanavit.

19. Haec ergo Stratonice, cum in prioris adhuc viri matrimonio esset, somnium vidit ejusmodi, quasi imperaret sibi Juno, uti templum Hierapoli sibi excitaret, si non pareret, multa illi & mala interminans. Illa initio quidem nullam ejus rationem habuit. At postea, cum magnus illam morbus invaderet, & viro enarravit visum, & Junonem placavit, & statuere aedem recepit. Cumque statim convaluisset, misit illam vir suus Hierapolin, & cum illa magnam vim pecuniae, & magnum exercitum, partim qui aedificarent, partim securitatis caussa. Advocatum vero quendam amicorum suorum juvenem pulcherrimum, Combabo nomen erat, *Ego*, inquit, *Combabe, te tanquam bonum virum, amicorum meorum maxime amo, & vehementer te laudo sapientiae pariter & benevolentiae in nos caussa, quam ostendisti. Jam vero magna mihi fide opus est: ideoque volo te, uxorem comi-*

a Εὐφρήτῃ] Sic *Ald. F. Bt. H. Fr. S. Amst.* Εὐφράτῃ P. & Fl. b Ὥρην] Sic Bt. & 2. Cett. ὥραν cum M. c Τὴν] Ἣν Fl. & M. frustra. Vid. ad c. 18. d Ἐπεδέξαο] Sic longe plurimae. Ἐπιδέξαο Fl. Ἀπεδέξαο M.

29. Γυναῖκα ἓ βασιλήϊν] Diserte asserit etiam *Plut.* Demetr. 1661. & M. 607, 2. *M. du S.*

31. Καὶ πόλιν] Seleuciam, quam Bagdad hodiernam esse existimant magni nominis Geographi. Verum Bagdad cum ad Tigridis ripam sinistram seu Orientalem, sita sit, Seleucia non est, sed in adversa ripa nova urbs; qua de re vid. omnino Cl. *Humphr. Prideaux* P. I. L. VIII. versus finem libri. *M. du S.*

Ibid. Εὐφρήτῃ] Seleuciae situm a Luciano fuisse ignoratum, quis credat? Atqui audis hic asserentem in Euphratis ripa sitam eam urbem; quam *Strabo* XI. 522. D. XVI. p. 738. D. & 743. C. diserte in *Tigridis ripa*, cum caeteris geographis Historicisque, ponit. Quid ergo? mutabimusne, absque Mss. Codd. auctoritate? non placet. Nec nobis in veterum libris tantum licere existimo. Ita enim fiet, ut si quid humani passi sint, sic sciri numquam possit. Interim tamen caveri etiam decet, ne librorum auctoritate decepti falsa pro veris a legentibus accipiantur. Cum hic itaque in libris nostris nihil subsidii sit. Textui quidem Lucianeo *Euphratem* relinquam; sed monebo *errorem* esse aut Luciani ipsius aut ejus Exscriptorum. *Tigridem* enim non *Euphratem* aut scripsit aut scribere debuit. Adi eundem *Prideaux*. l c. qui *Plinium* etiam adducit ejusdem rei testem VI. 26. *M. du S.*

Εὐφρήτῃ] Cum in *Junt.* esset Εὐφρήτῃ, *Solan.* adjunxerat nihil variare Edd. Frustra; nam eas excutiens aliter rem habere vidi. Εὐφρήτῃ tamen verum esse, vide sic sexies exaratum in *Herodoti* L. I. pag. 82. 84. 85. *J. F. R.*

32. Ἔνθα — τελευτὴ ἐγ.] Errat iterum hic, quisquis est, Auctor hujus libelli; non enim Seleuciae diem

miratum meam ; opus mihi perficere, & sacra facere, & exercitui cum imperio praeesse. Caeterum tibi reduci magnus a nobis honor habebitur. Ad haec Combabus statim supplicare, & multum rogare ne se mitteret, neque commendaret sibi res multum se majores, pecunias, uxorem, opus sacrum. Partim vero metuebat, ne quando illi postea zelotypia de Stratonice oreretur, quam solus abducturus erat.

20. Cum vero persuaderi sibi rex non pateretur, ad novam ille supplicationem conversus, septem sibi dierum tempus dari petit: post ea se mitteret, ubi perfecisset, quod maxime facto opus esset. Hoc facile cum impetrasset, domum suam abit, & humi procumbens, ita suam sortem deplorat: *Miserum me, quorsum ista mihi fides? quid mihi iter, cujus jam finem prospicio? Juvenis ego, pulchram comitabor mulierem. Hoc vero magnae mihi erit calamitati, nisi omnem ego mali caussam atque obtentum removero. Itaque magnum mihi perficiendum opus est, quod omnem mihi metum sanet.* Haec ubi dixit, ipse se mutilat, & resecta pudenda in vasculo parvo reconditi cum myrrha & melle, & aromatis aliis, ac deinde suo quem gestabat anulo obsignat. Tum

ναικὶ ἐμῇ ἐσπόμενον, ἔργον τέ μοι ὁπιτελέσαι, ἢ ἱρὰ τελέσαι, ἢ στρατιῆς ὑπερατέειν· σοὶ δὲ ἀπιχομένῳ ἐξ ἡμέων τιμὴ μεγάλη ἔσεται. πρὸς [c] δὲ τάδε ὁ Κομβάβος αὐτίκα [f] λίσσετο, πολλὰ λιπαρέων μή μιν ἐκπέμπειν, μηδὲ πιστεύειν οἱ τὰ πολλὸν ἑωυτῆς μέζονα χρήματα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἔργον ἱρόν. τὰ δὲ ὀρρώδεε, μή κοτέ οἱ ζηλοτυπίη χρόνῳ ὑστέρῳ ἐς τὴν Στρατονίκην γένοιτο, ἢ μὴν ἀπάξειν ἔμελλε.

Ὡς δὲ ἐδαμᾷ [g] ἐπείθετο, ὁ δὲ ἱκετείης δευτέρης ἅπτεται, δῦναί οἱ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων μιν δὲ ἀποστεῖλαί μιν, τελέσαντά τι τῶν μάλιστα ἐδέετο. τυχὼν δὲ ῥηιδίως, ἐς τὸν ἑωυτῆς οἶκον ἀπικνέεται, ἢ πεσὼν χαμάζε, τοιάδε [h] ὠδύρετο· Ὤ δείλαιος, τί μοι ταύτης τῆς πίστιος; τί δέ μοι ὁδὸς τέλος ἤδη δέρκομαι; νέος μὲν ἐγὼ, ἢ γυναικὶ καλῇ ἕψομαι. τὸ δέ μοι μεγάλη συμφορὴ ἔσεται, εἰ μὴ ἔγωγε πᾶσαν αἰτίην κακῆς ἀποθήσομαι. τῷ με χρὴν μέγα ἔργον ἀποτελέσαι, τό μοι πάντα φόβον ἐξελάσει. τάδε εἰπὼν ἀτελέα ἑωυτὸν ἐποίεε, καὶ ταμὼν τὰ αἰδοῖα, ἐς ἀγγήιον μικρὸν κατέθετο, σμύρνῃ τε ἅμα, καὶ μέλιτι, ἢ ἄλλοισι θυώμασι, ἢ ἐπείλα, σφρηγίδι τῇ ἐφορέει σημηνάμενος, τὸ [i] τρῶμα ἔπτο.

[c] Δὲ] Non adgnoscit W. [f] Λίσσετο] Ἐλίσσετο W. recte. [g] Ἐπείθετο] Ἐπίθετο Fl. [h] Ὠδύρετο] Ὀδύρετο Fl. [i] Τρῶμα] Sic pleraeque. Τρῶμα Fl. Τρῶμα M.

diem obiit Seleucus, sed in Europa Macedoniam invasurus a Ptolemaeo Ceraúno pugione percussus. Vid. *Prideaux* P. II. L. I. anno ante C. 280. & scriptoribus ab eo laudatis adde *Strab.* XIII. p. 623. D. sed hic regionem non nominat in qua percussus est. *M. du S.*

36. Ἐβούλετο] Et sic supra, c. 14. vs. 9. *J. F. R.*

40. Ὤρλω] Sic spiritu tenui *B.* in reliquis cum aspero scribitur, vid. & Ἄσρ. c. 27. *M. du S.*

Ibid. Οὐδεμίλων ὄρην ἐποιέετο] Sic *Herodot.* I. p. 2. D. Et laevigato in Ed. *Steph.* spiritu, μηδεμίην ὄρην ἔχειν ἀμελεστέρην. *Nullam raptarum curam habere.* Adde Nostrum supra *de Astrol.* c. 27. *J. F. R.*

52. Ἐπιδίζεο] Ἐπιδίζεσθαι pro ἐπιδιζήσασθαι Ionicum esse, v. ad c. 1. *J. F. R.*

58. Λίσσετο] Ἐλίσσετο, ut supra. *F. G.*

Λίσσεο] Etsi in talibus amant etiam Iopes augmentum, nihil tamen mutavi, quia & sic c. 22. med. λίσσετό τε ἑ γούνων &c. Possis tamen conjicere augmentum a scribente omissum, quia ab dictante ob vocalem praecedentem absorptum erat; nam quum c. 18. pr. plane legas αὐτίκα ἐλίσσετο, credibile est & hic ita dedisse Auctorem. Sed quum & mox χρὴν pro ἐχρῆν, recte & usitate, nihil satis certi statuas. *J. F. R.*

70. Ταύτης τῆς] Subaudiendum videtur ὁδοῦ. *F. G.*

74. Χρὴν] Pro ἐχρῆν recte, *Herod.* VII. 440. C. Ne plura; nam urguent operae; itaque properandum est. *J. F. R.*

80. Τρῶμα] Ego τρῶμα verum credo. Sic τρώματα *Herodot.* I. p. 8. A. Ed. *Steph.* Et *Hippocr.* de morb. I. p. m. 3. & 4. ter, ac saepe deinde. τρώματα *Aret. Capp.* p. 113. m. τρώματι p. 85. A. & ubique. Sed quum & alibi αυ eidem sit αυ, ut θαῦμα τὰ p. 1. & sexcenta similia, vulgatum non tetigi. *J. F. R.*

μὲν δὲ ὡς μιν ὁδοιπορέειν ἐδόκεε, ἀπικόμενος ἐς τὴν [a] βασιλῆα, πολλῶν παρεόντων, δίδοί τε ἅμα τὸ ἀγγήϊον, καὶ λέγει ὧδε· Ὦ δέσποτα, τόδε μοι μέγα κειμήλιον ἐν τοῖσι [b] οἰκίοισι ἀπεκέατο, τὸ ἐγὼ κάρτα ἐπόθεον. νῦν δὲ, ἐπεὶ μεγάλην ὁδὸν ἔρχομαι, παρά σοι τόδε θήσομαι· σὺ δέ μοι ἀσφαλέως ἔχειν. τόδε γάρ μοι χρυσοῦ βέλτερον, τόδε μοι ψυχῆς ἐμῆς ἀντάξιον. εὖτ' ἂν δὲ ἀπίκωμαι, σῶον [c] αὖτις ἀποίσομαι. ὁ δὲ δεξάμενος [d] ἑτέρῃ σφρηγίδι ἐσημαίνετο, καὶ τοῖσι ταμίῃσι φυλάσσειν ἐνετείλατο.

Κομβάβος μὲν [e] οὖν τὸ ἀπὸ τοῦδε ἀσφαλέα ὁδὸν ἤνυε· ἀπικόμενοι δὲ ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν, σπεύδῃ τὸν νηὸν οἰκοδόμεον, καὶ σφισι τρία ἔτεα ἐν τῷ ἔργῳ ἐξεγένετο. ἐν τοῖσι ἀπέβαινε τά περ ὁ Κομβάβος [f] ὀρρώδεε. ἡ Στρατονίκη γὰρ χρόνον ὅτι πολλὸν συνόντα μιν ποθέειν [g] ἤρχετο· μὲν δὲ οἱ καὶ κάρτα ἐπεμήνατο. καὶ λέγουσι οἱ ἐν τῇ ἱρῇ πόλι τὴν Ἥρην τυτέων αἰτίην ἐθέλουσαν γενέσθαι, Κομβάβον ἐθέλειν μὲν ἐόντα λαθέειν μηδαμᾷ· Στρατονίκην δὲ τίσασθαι, ὅτι οἱ ῥηϊδίως τὸν νηὸν ὑπέσχετο.

Ἡ δὲ τὰ μὲν πρῶτα ἐσωφρόνεε, καὶ τὸν νοῦ-

curat vulnus, & cum iter facere posse sibi videretur, accedens ad regem multis praesentibus, cum vasculum porrigit, tum ita loquitur: *Hoc mihi, Domine, pretiosissimum pignus domi fuerat repositum, valde mihi carum. Jam vero cum magnam viam ingredior, apud te illud deponam. Tu vero tutum mihi praesta: est enim auro mihi carius; & non minus quam vita pretiosum. Cum rediero, salvum rursus recipiam.* Ille acceptum, alioque obsignatum anulo, quaestoribus suis asservandum tradit.

21. Combabus igitur ab eo inde tempore securum iter peregit. Delati Hierapolin diligenter aedem aedificant, tresque ipsis anni in hoc negotio effluxere. Interea acciderunt, quae Combabus metuerat. Stratonice enim illum, qui longo tempore secum versaretur, amare coepit: qui amor postea in furorem, & magnum quidem exiit. Dicunt Hierapolitani, Junonem harum rerum caussam volentem fuisse: non fugisse illam, virum bonum esse Combabum; Stratonicen autem ulciscivoluisse, quod non facile templum aedificandum suscepisset.

22. Ac primo quidem modesta est, morbum

a Βασιλῆα] Βασιλέα W. & Fl. male. b Οἰκίοισι] Οἰκείοισι W. At Fl. cum vulgata facit. c Αὖτις] Bene M. & Fl. Αὖθις cett. male. d Ἑτέρῃ] Ἑταίρῃ male W. e Ὦν] Νῦν W. male. f Ὀρρώδεε] Ὀρρώδεον Fl. g Ἄρχετο] Nihil mut. Edd. nec M. notante Solan. h Νηὸν] Νεὼν W.

82. Βασιλῆα] Hoc verum esse, vid. ap. *Herodot.* I. p. 1. C. p. 2. A. & B. & sexcenties deinde. *J.F.R.*

85. Ἀπικέατο] Etsi ἀπικέατο supra frequens, & recte, in hoc tamen verbo terminatio ατο proba. Sic Ἀθηναῖοι ἱκετεύατο *Herodot.* IX. 592. f. Sed nec in altero verbo improba; nam & ἀπικέατο αὐτοὶ IX. 590. f. & VI. 386. C. Περιεκαθέατο VI. 388. C. Περιεβαλλέατο 389. C. *J.F.R.*

88. Ἔχειν] Infinit. ille pro imperativo, ut Atticis non inusitatus, (vide modo supra plus decies *Chronol.* a c. 13. ad 20.) ita Ionibus perfamiliaris. Vide etiam plus decies ita scribentem *Hippocr.* I. Aphor. 19. 20. 21. 22. 23. 24. *J.F.R.*

90. Αὖτις] Recepi ex *Herodoti* more, quamquam & αὖθις editum in *Hippocr.* I. de morb. 9. pr. & infra c. 26. & 27. *J.F.R.*

93. Ὧν] Pro ἤν millies apud quosvis Iones & Notarum supra *de Astrolog.* aliquoties. Adde mox c. 22. ἐπινοεῦσι ἄν, & supra non semel. Nec obstat, quod in *Hippocr.* saepe ἄν legamus, ut I. de *Morb.* p. 9. vs. 8. Item I. aph. 3. bis. Ibid. aph. 5. ac 10. Non dicerem, nisi varietas moneret, vulgatum hic probare. *J.F.R.*

99. Ἄρχετο] Vid. supra c. 17. f. ἄρξατο, & mox οἰκοδόμεον c. 22. αὐλίζετο, λάσετο, ἄπτετο &c. itidem sine augmento. & c. 24. ἄρχετο rursum. *J.F.R.*

5. Νηὸν] Non auscultο Codici W. νεὸν scribenti. Νηὸς *Herod.* 2. 170. D. & paullo post ib. quater. Et ita bene Noster infra c. 26. &c. *J.F.R.*

10. Ἦν] Jam contracte; at supra ἔων. c. 18. post med. quod quidem magis Ionicum. Sed & contracte tam crebro *Hippocr.* & *Herod.* ut nihil mutem. Ὅταν ἴῃ ap. illum I. *de morb.* p. 11. pr. ῃ. I. *aph.* 3. plura hujus farinae addere taedet. Nisi quod itidem varietur in Ἧι III. *aph.* 9. cum ἧμερ ibid. 11. & 12. Sed ἧς eodem *aph.* & ἧμερ aph. 20. ejusd. Sect. *J.F.R.*

20. Ἐκ διαίτης] Proba phrasis *Leop.* 127. *M. du S.*

21. Λύσ-

bum occultat. Cum autem quietem non amplius illi malum indulgeret, manifeſte afflictabat ſe, toto die plorabat, Combabum revocabat, omnia illi Combabus. Tandem impotens illius mali, decentem ſupplicandi *Combabo* occaſionem quaerit. Atque alii quidem fateri amorem cavet, ipſa autem rem aggredi pudore prohibetur. Excogitat ergo illud, ut vino inebriata cum illo agat. Quippe una cum vino audacia etiam ingreditur, nec admodum turpis repulſa, ſed quidquid egeris, in ignorantiam confertur. Ut vero viſum erat, ſic agit: ac poſt coenam veniens in cubiculum, ubi commorabatur Combabus, ſupplicat illi, genua contingit, fatetur amorem. Ille averſo animo ſermonem illum accipit, rem recuſat, ebrietatem illi objicit. Cum autem illa minaretur, magnum ſe ſibi malum illaturam, pertimeſcit, totam illi rationem ſuam indicat, quidquid ſibi accidiſſet enarrat, rem ipſam aperte demonſtrat. Ubi conſpexit, quae nunquam ſperaverat, Stratonice, furor ille quidem conſtitit: amoris autem neutiquam

σον ἔκρυπτε· ὡς δέ οἱ τὸ κακὸν μέζον ἠσυχίης ἐγένετο, ἐς ἐμφανὲς ἐτρύχετο, κλαίεσκέ τε δι' ἡμέρης, καὶ Κομβάβον ἀνεκαλέετο, καὶ οἱ πάντα Κομβάβος ἦν. τέλος δὲ, ἀμηχανέουσα τῇ συμφορῇ, εὐπρεπέα ἱκεσίην [i] ἐδίζετο. ἄλλῳ μὲν ὧν τ' ἔρωτα ὁμολογέειν ἐφυλάσσετο, αὐτὴ δὲ ὀπτχειρέειν [k] ἠδέετο. ὀπινοέει ὦν τοιάδε· οἴνῳ ἑωυτὴν μεθύσασα, ἐς λόγους οἱ ἐλθεῖν· ἅμα δὲ οἴνῳ ἐσιόντι παῤῥησίη τε ἐσέρχεται, καὶ ἡ ἀποτυχίη οὐ κάρτα αἰσχρὴ, ἀλλὰ τῆς πρησσομένων ἕκαστα ἐς ἀγνοίην ἀναχωρέει. ὡς δὲ οἱ ἐδόκεε, καὶ ἐποίεε ταῦτα. καὶ ἐπεὶ δεῖπνα ἐγένετο, [l] ἀπικνεομένη ἐς τὰ οἰκήια, ἐν τοῖσι Κομβάβος αὐλίζετο, λίαστό τε, καὶ [m] γόνων ἅπτεται, καὶ τ' ἔρωτα [n] ὁμολόγεε. ὁ δὲ τόν τε λόγον ἀπηνέως ἀπεδέκετο, καὶ τὸ ἔργον ἀναίνετο, καί οἱ τ' μέθην ἐνεκάλεε. ἀπειλήσης δὲ μέγα τι κακὸν ἑωυτῇ ἐργάσασθαι, δείσας, πάντα οἱ λόγον [p] ἐξέφηνε, καὶ πᾶσαν τ' ἑωυτῆς πάθην ἀπηγήσατο, καὶ τὸ ἔργον ἐς ἐμφανὲς [q] ἤνεικε. ἰδοῦσα δὲ ἡ Στρατονίκη τὰ [r] ὕπορ ἔλπελο, μανίης μὲ [s] ὕτω ἐκείνης ἔχετο, ἔρωτος

i Ἐδίζετο] Ἐδίζητο W. *k* Ἠδέετο] Ἔδητο male *Fl.* *l* Ἀπικνεομένη] Ἀπικομένη W. Nihil a vulgato abit *Fl.* *m* Γούνων] Γούνου male *F.* *n* Ὁμολόγεε] Ὁμολόγεεν *Fl.* Vulgato favet M. *o* Ἐνεκάλεε] Ἀνεκάλεεν *Fl.* Ἐνεκάλεε W. *p* Ἐξέφηνε] Ἐνέφηνε *Fl.* Ἔφηνεν W. *q* Ἤνεικε] Sic W. Ἔνεικε Edd. *r* Οὔπορ] Οὔτι *Fl.* Lege ὅπορ, etſi ὕπορ M. cum Editionum vulgo. *s* Οὕτω] Omiſit W. & *Fl.* rectius.

21. Λίσσετο] Et ſic ſupra c. 19. cumque & ἄντετο adjungatur, non ἧντετο, nihil muto. *F.F.R.*

28. Ἤνικε] Ita ſcribo, v. ad c. 16. *F.F.R.*

29. Τὰ ὕπορ ἴλπετο, μανίης μὲ ὕτω ἔχετο, ἔρωτι δὲ ἀδημονῶ ἰλίθετο] Haud dubie legendum ἀπίχετο. Interpres quoque *deſtitit* reddidit. Nimirum Stratonice, quum fruſtra Combabum in amorem ſui pellicere omnibus viribus contendiſſet, Combabus tandem oſtendit ſe μεγάλοις μυστηρίοις non eſſe aptum; quippe qui id ſibi exſecuiſſet, quo virum potuiſſet agere. *Illa itaque viſis, quae numquam ſperaverat, ſic quidem a furore illo deſtitit, numquam tamen amoris oblita eſt.* Pro eo c. 39. dicitur μανίης μὲ ἐκείνης ἀπαπαύσατο. Forte & ὕπορ, non ὕπορ, ſcripſit ἰατρικῶς, ut ſupra c. 14. med. ὕπορ ἰχθύων ψαύσας. *F.F.*

Ibid. Οὔπορ] Certe ὕπορ leg. etſi ὀκότε quoque in *Herod.* VI. 387. C. pro ὁκότε, quod mihi pariter ſuſpectum, quia ſexcenties aliter habet. *F.F.R.*

30. Μανίης — ἔχετο] Ad verbum, *tenuit ſe, conſtitit furoris*, vel, *quantum ad furorem. Homerica* dicendi ratio, id eſt optima. Il. P, 696. & aliquoties alias, θαλερὴ δέ οἱ ἔχετο φωνὴ, *vox faucibus haeſit.* Od. P, 238. φρεσὶ δ' ἔχετο ut Germani, *Er hielt an ſich.* Hymn. XXVII, 12. ἔχετο δ' ἄλκαρ *conſtitit mare.* Il. X, 416. it. Od. B, 70. Σχέσθε φίλοι, ut noſtri, *Halt! continete vos.* Et cum genitivo Od. Δ, 422. χέσθαι βίης, & Il. N, 747. μάχης χάσσεο ὦκα. Servemus itaque erudito ſcriptori ſuam elegantiam, a qua nec *Herodotus*, neque *Plutarchus* alieni ſunt. Alioqui facile eſſet legere, unica literula paullum immutata, μανίης μὲ ὕτω ἐκείνης ἔχετο, *non amplius tenebatur illa inſania.* Sed melius eſt nihil tetigiſſe. *F.M.G.*

Ibid. Ἔχετο] Vid. *Fenſ.* in omnibus impreſſis & M. ἔχετο. ſed idem Mſ. Cod. & Ed. *Fl.* ὕτω non agnoſcunt. *M du S.*

Ἔχετο] *Solan.* diſerte ἴχετο ſcripſerat. At ſi hoc ſenſus patitur, poſſis & ἰχετο legere. Verum non *ſervandi, perſeverandi*, ſed *deſinendi, cohibendi* ſenſus re-

τοῦ δὲ ἀδαμᾷ ἐλήθετο, ἀλλὰ πάντα οἱ συνεῦσα, ταύτῃσι παραμυθίῃ ἐποιέετο ἔρωτος ἀπρήκτοιο. ἔστι ὁ ἔρως οὗτος ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, καὶ ἔτι νῦν γίγνεται. γυναῖκες Γάλλων ἐπιθυμέουσι, καὶ γυναιξὶ Γάλλοι ἐπιμαίνονται, ζηλοτυπέει δὲ οὐδείς, ἀλλά σφισι τὸ χρῆμα κάρτα ἱρὸν νομίζεται.

Τὰ δ' ὧν ἐν τῇ ἱρῇ πόλει, ἀμφὶ τῷ Στρατονίκῃ, ἀδαμᾷ τὸν βασιλῆα λέληθε, ἀλλὰ πολλοὶ ἀπικνεόμενοι καὶηγόρεον, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπηγέοντο. ὀπὶ τοῖσι θερμαλγέων, ἐξ ἀτελέος τοῦ ἔργου Κομβάβον μετεκάλεε. ἄλλοι δὲ λέγουσι λόγον οὐκ ἐόντα ἀληθέα, τὴν Στρατονίκην, ἐπειδὴ ἀπέτυχε τῶν ἐδέετο, αὐτῷ γράψασαν ἐς τὸν ἄνδρα, τοῦ Κομβάβου καὶηγορέειν, πείρην οἱ ὀπικαλέουσαν. καὶ τὸ Ἕλληνες Σθενεβοίης περὶ λέγουσι, καὶ Φαίδρης τὸν Κνωσίης, ταυτὶ καὶ Ἀσσύριοι ἐς Στρατονίκην μυθολογέουσι. ἐγὼ μὲν οὐδὲ Σθενεβοίην πείθομαι, οὐδὲ Φαίδρην τοιάδε ὀπιτελέσαι, εἰ τὸν Ἱππόλυτον ἀτρεκέως ἐπόθεε Φαίδρη. ἀλλὰ τὰ μὲν ἐχέτω ὅκως καὶ ἐγένετο.

Ὡς δὲ ἡ ἀγγελίη ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν ἀπίκετο, ἔγνω τε ὁ Κομβάβος τὴν αἰτίην, θαρσέων τε ὅτι οἱ ἡ ἀπολογίη οἴκοι ἐλίπετο. καὶ μιν ἐλθόντα ὁ βασιλεὺς αὐτίκα μὲν ἔδησέ τε καὶ ἐν φρουρῇ ἔσχε. μετὰ δὲ παρεόντων οἱ τῶν φίλων, τοὶ καὶ τότε παρεγένοντο, πομπῷ τῷ Κομβάβῳ παρεγένοντο,

obliviscitur, sed semper cum illo versata hoc habet irriti amoris solatium. Viget ejusmodi amor Hierapoli, & nunc adhuc ita fit. Amant feminae Gallos, furunt Galli in feminas, zelotypus nemo est, sed res ea valde sancta apud illos putatur.

23. Quae igitur Hierapoli agebantur de Stratonice, ea neutiquam fugiebant regem, multis, qui inde venirent, deferentibus, & quid fieret narrantibus. His commotus rex, imperfecto adhuc opere, Combabum arcessit. Alii hic narrant rem minime veram; Stratonicen, cum repulsae essent illius preces, ipsam scripsisse marito, accusasse Combabum, tentatae ab illo pudicitiae suae reum fecisse. Et quod de Sthenoboea sua Graeci dicunt, & Phaedra Gnossia, idem de Stratonice fabulantur Assyrii. Equidem neque Sthenoboeam credo, neque Phaedram fecisse talia, si vere amavit Phaedra Hippolytum. Verum ea ita se, uti facta sunt, habeant.

24. Ubi vero Hierapolin nuncius venit, causamque cognovit Combabus, cum fiducia abiit, quod domi relicta sibi esset defensio. Venientem rex statim in vincula conjectum tradit custodibus. Deinde praesentibus amicis, qui etiam tum, cum dimitteretur Combabus, aderant, productum in

a Ὡς] Nῶν W. male. b Ἧιε] Bene *Fr. P.* &c. *Fl.* ἦεν. M. εἶν, quod verum credo. c Μιν] Μὲν male *J.* d Ἐχε] Εἶχεν W. Εἶχε *Fl.* e Τοὶ] Οἱ male *Fl.* & W.

35. Γάλλοι] Οἱ πάντα ἀπόπαιοι τὰ αἰδοῖα, ἃς τῶν καρτζιμοὺς καλοῦσιν. M.

requiritur, unde *Jens.* recte quidem ἀπίκετο diceret, quod scil. magis perspicuum esset. At cum verba cohibendi, desinendi, genitivum ament, ut notissimum ex *Aur. carm. Pyth.* vs. 9. πρατῶν — γαστρὸς — ὕπνου, — θυμοῦ, ita & κάτεχ hac potestate invenitur crebro ap. *Homer.* cujus exempla a Cl. *Gesnero* occupata non repeto. Hoc tantum addo, *tenere fugam*, *cursum* utrovis more Latinis dici, modo pro *sistere*, modo pro *pergere*, *obtinere*, ut monstro in libro de Ambigg. p. 604.–5. Et sic ὡς εἶχεν ὀργῆς, *qua ira percitus erat*, etiam contrarium fere τῷ ἴσχετο μανίης significat. Vid. *Steph.* Thes. T. I. p. 1317. Addo ἴσχετο τοῦ ἔργου, *opus strenue adgreditur*, vel proprie: *gnaviter urgebat coepta*, apud *Diod. Sic.* XI. c. 43. atque non semel deinde. Quae opposita verbi ἴσχειν vel κάτεχειν notio in dubium impulit viros eruditos, ut non crederent vulgatum hic stare posse, quod tamen omnino sanum esse, *Gesn.* satis docet. *J. F. R.*

45. Ἐς τὸν ἄνδρα] Conf. supra c. 20. ἀπικόμενος ἐς τὸν βασιλῆα. Ne plura in re nota. *J. F. R.*

47. Σθε-

in medium accusare occipit, & adulterium illi atque malam libidinem objicit: graviterque commotus fidem & amicitiam memorat, triplici se scelere obstringere Combabum affirmans, qui & adulter esset, & in fidem sibi habitam contumeliosus, & in Deam impius, cujus in opere commisisset talia. Multi adstantes *eum* convincunt, quod aperte amplexantes vidissent. Tandem placet omnibus mori statim Combabum, qui morte digna perpetrasset.

25. At ille huc usque steterat nihil dicens. Cum vero ad supplicium jam ducendus esset, loquitur, pignus suum reposcit, interfici se dicens non contumeliae *regi illatae* aut matrimonii *illius violati* caussa, sed quod illorum cupiditate *rex* teneretur, quae discedens ipsi commendasset. Ad haec vocato quaestore rex adferri jubet, quae custodienda illi tradiderat. Cum attulisset, detracto Combabus signo quae inerant demonstrat, seque ipsum adeo, quomodo affectus esset, dixitque, *Haec ipsa, Rex, ego metuens, cum hoc mihi iter mandares, & ivi invitus, & cum magna abs te mihi necessitas imposita esset, hoc feci, commodum illud quidem domino, mihi vero minime secundum. Talis tamen cum sim, facinoris, quod non nisi vir committere potest, reus sum.* At ille obstupefactus ad haec, complexus illum cum lacrimis dixit, *Quod tibi tantum, Combabe, malum intuliſti? Quod in*

γαγὼν ἐς μέσον, καὶηγορέειν ἄρχετο, ἐς οἱ μοιχίην τε, ἐς ἀκολασίην προφέρε· χάρτα δὲ δεινοπαθέων, πίστιν τε ἐς Φιλίην ἀνεκαλέετο, λέγων τριτὰ Κομβάβον ἀδικέειν, μοιχόν τε ἐόντα, ἐς πίστιν ὑβρίσαντα, ἐς θεὸν ἀσεβέοντα, ὃ ἐν τῷ ἔργῳ τοιάδε ἔπρηξε. πολλοὶ δὲ παρεστεῶτες ἤλεγχον, ὅτι ἀναφανδὸν σφέας ἀλλήλοισι συνεόντας εἶδον. πᾶσι δὲ τέλος ἐδόκεε αὐτίκα θνήσκειν Κομβάβον, θανάτου ἄξια [f] ἐργασμένον.

Ὁ δὲ τέως μὲν ἐσίγα, λέγων οὐδέν. ἐπεὶ δὲ ἤδη ἐς τὸν φόνον ἤγετο, φθέγξατό τε, καὶ τὸ κειμήλιον [g] ἤτεε, λέγων, ὡς ἀναιρέοιμιν οὐχ ὑβρι- ὐδὲ γάμων [h] εἵνεκα, ἀλλὰ ἐκείνων ἐπιθυμέων, τά οἱ ἀπιὼν παρεθήκατο. πρὸς τάδε ὁ βασιλεὺς καλέσας τὸν ταμίην, ἐκέλευε [i] ἐνεῖκαι τὰ οἱ Φρυγέειν ἔδωκε. ὡς δὲ [k] ἔνεικε, λύσας τὴν σφρηγῖδα ὁ Κομβάβου, τά τε ἐνεόντα [l] ἐπέδειξε, καὶ ἑωυτὸν ὁποῖα ἐπεπόνθεε· ἔλεξέ τε, Ὦ βασιλεῦ, τάδε τοι ἐγὼ ὀρρωδέων, σύτέ μεταύτῳ ὁδὸν ἔπεμπες, ἀέκων [m] ἦιον. καὶ ἐπεί με ἀναγκαίη μεγάλη ἐκ σέο κατέλαβε, τοιάδε ἐπετέλεσα, ἐσθλὰ μὲν ἐς δεσπότεα, ἐμοὶ δὲ οὐκ εὐτυχέα· τοῖός δὲ μύθοισιν ἐὼν, ἀνδρὸς ἐπ' ἀδικίην ἐγκαλέομαι. ὁ δὲ πρὸς τάδε θαμβώσας, σιέβαλέ τέ μιν, καὶ δακρύων ἅμα ἔλεγε, Ὦ Κομβάβε, τί μέγα κακὸν [n] εἰργάσαο; τί δὲ

[f] Ἐργασμένον] Sic & M. cum *F. Fl. Fr.* P. &c. At paullo infra cum augmento. [g] Ἤτεε] Αὖτις W. [h] Εἵνεκα] Ἕνεκα W. [i] Ἐνεῖκαι] Ita *Fl. Fr. B1. H. P.* Ἐνεῖκαι *F.* Ἔνεικε M. a manu rec. [k] Ἔνεικε] Ἤνεικεν W. solus. [l] Ἐπέδειξε] Nil varietatis invenio. [m] Ἧιον] *Fl.* ἦον. M. ἶον. [n] Εἰργάσαο] Sic jam *Fl. Fr. F. P.* &c. cum M.

47. Σθενεβοίης] Quae Anteia etiam dicitur; vid. Il. Z. 155. & seqq. *M. du S.*

56. Ἧιον] Sic M. In plerisque Impress. ἦιε. Sola *Fl.* ἦον. *M. du S.*

58. Ἔχει] Conf. supra ad c. 12. *F. F. R.*

75. Εἵνεκα] Non audiendus W. εἵνεκα & εἵνεκεν vere Ionica sunt, vid. *Herodot.* & *Hippocr.* ubivis. VI. 390. E. IX. 585. B. & 589. A. εἵνεκεν seq. vocali 2. 101. bis. Nec in eorum Edd. observatur discrimen, quin & εἵνεκα sequente vocali, & εἵνεκεν sequente consona. edatur contra euphoniam, ut in aph. *Hipp.* I. 3. τυτέων ἐν εἵνεκεν τὴν ἰσχίην. Sed quum etiam ament hiatus Iones, talia non curemus, alioqui εἵνεκεν hic rescriberemus. *F. F. R.*

80. Ἐπέδειξε] Lege Ion. ἐπέδειξ. V. c. 19. med. Sed & ap. *Herod.* IV. p. 250. B. editum προσδείξαντα non προσδέξαντα. *F. F. R.*

85. Διοπότεω] Pro διοπότην. *F. G.* Conf. supra c. 12. Σκύθεα pro Σκύθην, ibique notata. *F. F. R.*

2. Ἐσαγ-

δὲ σεωυτὸν [a] ὕτω ἀσυμέλιον ἔργον μὴν ἀνδρῶν ἔπρηξας; τὰ μὲν πάμπαν ἐπαινέω, ὦ ἀχέτλιε, ὅς τοιαδὲ ἔτλης, οἷα μήτε σὲ παθέειν, μήτε ἐμὲ ἰδεῖν [b] ὄφελε· μὲ γὰρ μοι ταύτης ἀπολογίης ἔδεε. ἀλλ' ἐπεὶ δαίμων τοιαδὲ ἤθελε, πρῶτα μέν σοι τίσις ἐξ ἡμέων ἔσεται, αὐτέων συκοφαντέων ὁ θάνατος, μετὰ δὲ μεγάλη δωρεὴ ἀπίξεαι, χρυσός τε πολλὸς, καὶ ἄργυρος ἄπλετος, καὶ ἐσθῆτες Ἀσσύριαι; καὶ ἵπποι βασιλήιοι. ἀπίξεαι δὲ πρὸς ἡμέας ἄνευ εἰσαγγελέος, οὐδέ τις ἀπέρξει σε ἡμετέρης ὄψιος, οὐδ' ἢν γυναικὶ ἅμα εὐνάζωμαι. τάδε εἰπέ τε ἅμα, καὶ ἐποίεε. καὶ οἱ μὲν αὐτίκα ἐς φόνον ἤγοντο· τῷ δὲ τὰ δῶρα ἐδέδοτο, καὶ ἡ φιλίη μέζων ἐγεγόνεε. ἐδόκεε δὲ οὐδεὶς ἔτι Ἀσσυρίων Κομβάβῳ σοφίην καὶ εὐδαιμονίην εἴκελος.

te tam incredibile facinus ſolus virorum deſignaſti? Non omnino laudo iſta, miſer, qui ea ſuſtinueris, quae utinam neque tu paſſus eſſes, neque ego vidiſſem! Hac enim defenſione mihi opus non erat. Sed quandoquidem haec fortuna voluit, primo quidem hoc tibi a me ultionis cauſſa dabitur, mors delatorum: poſtea donum veniet magnum, aurumque multum, & argentum immenſum, & veſtimenta Aſſyria, & equi regii. Intrabis ad nos, nemine intro nuntiante; neque quisquam a noſtro te conſpectu arcebit, neque ſi cum uxore jaceam. Haec dixit ſimul & fecit. Illi ſtatim ducuntur ad ſupplicium; huic munera tribuuntur, & major fit amicitia. Neque videtur Aſſyriorum quisquam ſapientia par Combabo aut felicitate.

Μετὰ δὲ, αἰτησάμενος ἐκτελέσαι τὰ λείποντα τῷ νηῷ (ἀτελέα γὰρ μιν [c] ἀπολέλοιπε) αὖθις ἐπέμπετο, καὶ τόν τε νηὸν ἐξετέλεσε, καὶ τὸ λοιπὸν αὐτῇ ἔμενε. ἔδωκε δέ οἱ ὁ βασιλεὺς ἀρετῆς τε καὶ εὐεργεσίης [d] εἵνεκα, ἐν τῷ ἱρῷ ἑστάναι χάλκεον· καὶ ἕστη ἐς τιμὴν ἐν τῷ ἱρῷ Κομβάβου χάλκεος, Ἑρμοκλέους τοῦ Ῥοδίου ποίημα, μορφὴν μὲν οἵη γυνὴ, ἐσθῆτα δὲ ἀνδρηίην ἔχει. λέγεται δὲ τῶν φίλων τοὺς μάλιστά οἱ εὐνοέοντας, ἐς ὁμοιμυθίην τοῦ πάθεος, κοινωνίην ἐλέσθαι τῆς συμφορῆς. ἕτεμον γὰρ ἑωυτοὺς, καὶ δίαιταν τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ ἐξηιτέοντο. ἄλλοι δὲ [e] ἱρολογέουσι ὅτι τῷ πρήγματι, λέγοντες, ὡς ἡ Ἥρη φιλέουσα Κομβάβου, πολ-

26. Poſtea cum petiiſſet, *ut liceret ſibi* quae deerant templo perficere (imperfectum enim reliquerat) denuo dimittitur, perficit templum, & reliquo tempore ibi manet. Tribuit ipſi hoc etiam rex virtutis & bene factorum cauſſa, uti aeneus in templo ſtaret. Stabat, *inquam*, honoris cauſſa in templo Combabus aeneus, Hermoclis Rhodii opus, forma qualis mulier, veſtitum autem habet virilem. Dicitur porro amicorum benivolentiſſimos, conſolandi illius caſus gratia, in communionem jacturae illius veniſſe. Exſecuerunt nempe ſe ipſi, & eandem quam ille vivendi rationem elegerunt. Alii Deos admiſcent negotio, ac dicunt, adamatum a Junone Combabum: hanc

a Οὕτω &c.] Hoc ad ἀνδρῶν usque aliena manus implevit in W. ubi lacuna erat. b Ὄφελε] Ὤφελλεν W. Ὤφελεν Fl. c Ἀπολέλοιπε] Απ——ιν W. Α——ν Fl. d Εἵνεκα] Ἕνεκα Edd. & M. male. e Ἱρολογέουσι] Recte M. Ἱερολογ— Edd.

2. Ἐσαγγελέος] Ab ἐσαγγελεύς. F.G. Quis vero hoc neſcit? J.F.R.

12. Αὖθις] Scribe αὖτις. Quod vid. ap. *Maitt.* p. 133. ut κατότι ap. *Herodot.* VII. ſub init. & alibi. Ita αὖτις recte deinde c. 20. 30. & 57. hac Diſſert. Sed cum & alibi hoc Dial. αὖθις editum, ſine varietate Codd. ut ante vidimus, & c. 27. videbimus, non mutavi vulgatum. J.F.R.

33. Ἔργα γυναικῶν] *Plaut.* Aſin. *Opto annum hunc perpetuum mihi hujus operas. Barth.* M. du S.

42. Ἐνδύσατο] M. uti emendarat. In omnibus enim ante impreſſis legebatur ἐνδήσατο. M. du S.

57. Ἀποκίκριται] Sic M. & Impr. omnes (excepta J. quae ἀποκίκριται.) Niſi quod Fl. prave ἀπεκίκριται.

hanc multis illam castrandi se mentem injeciisse, ne solus ademtam sibi virilitatem graviter ferret.

27. Interim ille mos, postquam semel susceptus est, etiam manet, multique singulis annis in templo exsecant se & effeminant, sive Combabi consolandi caussa, sive gratum Junoni ut faciant. Exsecant certe. Verum hi vestitum non amplius virilem habent, sed & vestimenta gestant muliebria, & opera mulierum faciunt. Quantum audivi, etiam horum origo ad Combabum refertur. Nam usu illi venerunt & ista. Peregrina mulier in conventum *sacrum* quae venisset, conspecto homine ita pulchro & vestito viriliter, magno illius amore exarsit: post cum comperisset mutilum esse, ipsa se interemit. Ob haec graviter ferens Combabus, sibi infeliciter adeo succedere Venerem, muliebrem vestem sumsit, ne alia amplius mulier ea ratione deciperetur. Haec caussa Gallis vestitus feminei. Ac de Combabo ista mihi dicta sunto. Gallorum autem deinde procedente sermone mentionem faciam, & castrationis illorum, *hoc est* quomodo castrentur, & sepulturae qua sepeliantur, & cujus rei caussa in templum non ingrediantur. Prius autem cogito de positione templi & magnitudine dicere: & jam dico.

28. Locus ipse, in quo sacrum constitutum est, collis est. Jacet autem in media urbe, & duplici muro est circumdatus. Murorum alter antiquus est, alter non multum aetate nostra superior. Vestibulum templi in Boream ventum porrectum est, centum circiter passuum magnitudine. In

ἐλοῖσι ἢ τομὴν ὅτι νόον ἔβαλλε, ὄκως μὴ μεῖον ὅτι τῇ ἀνανδρηίῃ λυπέοιτο.

Τὸ δὲ ἔθος τοῦτο ἐπειδὴ ἅπαξ ἐγένετο, ἔτι νῦν μένει, καὶ πολλοὶ ἑκάστου ἔτεος ἐν τῷ ἱρῷ τάμνονται, καὶ θηλύνονται, εἴτε Κομβάβου [f] παραμυθεόμενοι, εἴτε καὶ Ἥρῃ [g] χαριζεόμενοι. τάμνονται δ' ὧν, ἐσθῆτα δὲ [h] οἵδε οὐκ ἔτι ἀνδρηίην ἔχουσι, ἀλλὰ [i] καὶ εἵματά τε γυναικήια φορέουσι, καὶ ἔργα γυναικῶν ἐπιτελέουσι. ὡς δὲ ἐγὼ ἤκουον, ἀναφέρεται καὶ τουτέων ἐς Κομβάβου ἡ αἰτίη. συνεγένετο γάρ οἱ καὶ τάδε. ξείνη γυνὴ ἐς πανήγυριν ἀπικομένη, ἰδοῦσα καλόν τε ὄντα, καὶ ἐσθῆτα ἔτι ἀνδρηίην ἔχοντα, ἔρωτι μεγάλῳ ἔσχεθο. μετὰ δὲ μαθοῦσα ἀτελέα ἐόντα, ἑωυτῷ διεργάσατο. ὅτι τοῖσι Κομβάβου ἀθυμέουσι, ὅτι οἱ ἀτυχέως τὰ ἐς Ἀφροδίτην ἔχει, ἐσθῆτα γυναικηίην [k] ἐνεδύσατο, ὄκως μηκέτι ἑτέρη γυνὴ ἴσα ἐξαπατέοιτο. ἥδε αἰτίη Γάλλοισι στολῆς θηλείης. Κομβάβου [l] μέν μοι [m] περὶ τοσάδε εἰρήσθω. Γάλλων δὲ αὖθις ἐγὼ λόγῳ ὑστέρῳ μεμνήσομαι, τομῆς τε αὐτέων, ὄκως τάμνονται, καὶ ταφῆς, ὁκοίην θάπτουσι, καὶ ὅτευ εἵνεκα ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἐσέρχονται. πρότερον δέ μοι θυμὸς εἰπεῖν θέσιός τε περὶ τοῦ νηοῦ, καὶ μεγάθεος, καὶ δὴ τὰ ἐρέω.

Ὁ μὲν χῶρος αὐτὸς, ἐν τῷ τὸ ἱρὸν ἵδρυται, λόφος ἐστὶ, κέαται δὲ κατὰ μέσον μάλιστα τὴν πόλιν· καὶ οἱ τείχεα δοιὰ περιέχεα· τῶν δὲ τειχέων τὸ μὲν ἀρχαῖον, τὸ δὲ οὐ πολλὸν ἡμέων πρεσβύτερον. τὰ δὲ προπύλαια τοῦ ἱροῦ, ἐς ἄνεμον Βορέην [n] ἀποκέκριται, μέγαθος ὅσον τε ἑκατὸν ὀργυιέων.

ἐν

[f] Παραμυθεόμενοι] Παραμυθ. male *F.* [g] Χαριζεόμενοι] Χαρίζονται W. Lege χαριζόμενοι. [h] Οἵδε] Sic Edd. & M. [i] Καὶ] Non adgnoscit W. [k] Ἐνεδύσατο] Restitui ex M. & *S.* Ἐνεδήσατο cett. male. [l] Μέν μοι] Μέντοι *Fl.* male. Vulgatum firmat M. [m] Περί] Omittit W. & *Fl.* [n] Ἀποκέκριται] Sic M. *Fl. V2. P. H.* &c. Ἀποκέκριται *F.* & marg. *A1.*

χρανται. *M. du S.*

Ἀποκέκριται] *Juntinae* Lectio forsan vera. Quia tamen non perpetuum verbum singulare cum neutro plur. nihil mutavi. *F. F. R.*

58. Μέγαθος] Haud quaquam credibile est tantae altitudinis fuisse templum. Corruptum esse hunc locum etiam inde patet, quod mox ejusdem altitudinis fuisse Phallos additurus, trecentorum cubitorum fuisse ait.

ἐν τούτοις τοῖσι προπυλαίοισι· ἐς οἱ Φαλλοὶ ἐσ-ᾶσι, τὰς Διόνυσ-ος ἐσ-ήσατο, ἡλικίην [a] ἐς ὀγδοήκοντα ὄδε τριηκοσίων ὀργυιέων. ἐς τούτεων τ' ἕνα Φαλλὸν ἀνὴρ ἑκάστυ ἔτε-ος ἅς ἀνέρχε-ται, οἰκέει τε ἐν ἄκρῳ τῷ Φαλλῷ χρόνον ἑπτὰ ἡμερέων. αἰτίη δὲ οἱ τ' ἀνόδυ ἥδε λέγε-ται· οἱ μὲν πολλοὶ νομίζυσι ὅτι ὑψοῦ τοῖσι θεοῖσι ὁμιλέει, καὶ [b] ἀγαθὰ πάσῃ Συρίῃ αἰτέει· οἱ δὲ τ' [c] εὐχωλέων ἀγχόθεν ἐπαΐυσι. ἄλλοισι δὲ δοκέει καὶ τάδε Δευκαλίων-ος εἵνεκα ποιέε-σθαι, ἐκείνης ξυμφορῆς μνήμα-α, ὁκότε οἱ ἄνθρωποι ἐς τὰ ὄρεα καὶ ἐς τὰ τεμένεα τ' δενδρέων [d] ἧεισαν, τὸ πολλὸν ὕδως ὀρρω-δέοντες. ἐμοὶ μὲ [e] ὧν καὶ τάδε ἀπίθανα. δοκέω γε μὲν Διονύσῳ σφέας καὶ τάδε ποιέειν. συμβάλλομαι δὲ τυτέοισι. φαλλοὺς ὅσοι Διονύσῳ [f] ἐγείρυσι, ἐν τοῖσι Φαλλοῖσι καὶ ἄνδρας ξυλί-νους [g] κατίζυσι· ὅτευ μὲν εἵνεκα, ἐγὼ οὐκ ἐρέω.

hoc veſtibulo etiam ſtant phalli, quos Bacchus ſtatuit, iique altitudine tricenorum paſſuum. In horum unum phallum vir ſingulis annis bis aſcendit, moraturque in ſummo phallo tempus ſeptem dierum. Cauſſa illi hujus aſcenſionis iſta memoratur. Vulgus putat in alto illum verſari cum Diis, & bona petere toti Syriae, eosque ſic e propinquo audire preces. Alii haec etiam Deucalionis cauſſa fieri autumant, in memoriam illius calamitatis, cum homines in montes & arborum altiſſimas aquarum multarum metu aſcenderunt. Mihi quidem iſta quoque parum probabilia, ac puto illos haec etiam Baccho facere. Conjicio autem inde. Phallos quotquot Baccho erigunt, iidem ligneos in phallis viros collocant: cujus rei cauſſa, non dixerim equidem. Vide-

a Καὶ ὧδε] Et ſic M. cum Edd. b Ἀγαθὰ] Ita Bl. omiſſo ἀγαθὰ. W. vero ἀγ. ξὺν ἐπαΐσσῃ. c Εὐχωλέων] Bene S. & Amſt. Εὐχολέων cett. & M. prave. d Ἧεισαν] Ἦισαν W. e Ὧν] Nim W. male. f Ἐγείρυσι] Ἀγιφύσι W. perperam. g Κατίζυσι] Recte J. H. El. Fr. cum W. Καθίζυσι male Bl. P. S.

76. Οὐκ ἔφυ] Οὐδὲ φύσει, ἔμοιγε, τὸν αἴτιον ἔφη, παιδιᾶς Διονύσῳ * κατάγαμον. παρ' ὅτου δὲ ἡ φαλλὸς τῷ πεπυθόμην· Καρῶν Διάσιον ἐπόμπευμα, μισθὸν τούτου αὐτῷ Διόνυσον ἐκτησάμενα, Σεμέλης τ' μητρὸς μνήμην. M.

a Κατάγαμον] Confer cum Scholio 8. Legendum autem videtur κατεγχύσιον. M. de S.

ait. Nodum ſolvant alii. In M. nihil ſubſidii. M. de S.

60. Ἡλικίην δὲ ὧδε τριηκοσίων ὀργυιέων] Numerus hic excedit fidem, & eſt juſto major. Interpres ita vertit: *etiam hi ſtatuæ trecentarum ulnarum.* Neſcio quare; nam ὀργυιὰ eſt τετράπηχυς vel ἑξάπους: at quatuor cubiti vel ſex pedes multum excedunt unius paſſus menſuram. Pro τριηκοσίων credo legendum eſſe τριάκοντα (immo τριήκοντα, *Palmeri*, Ioniçe) & ſic debere legi, evincunt ea, quæ inferius ait de catena, qua homo in ſummitate Phalli poſitus, ea quæ ſunt ad victum & alios uſus neceſſaria, veſtes, vaſa & alimenta attrahebat. Nam nullius hominis, nedum hominum quatuor, aut plurium ſunt tantæ vires, ut poſſint catenam pedum mille & octingentorum trahere, & in tantam altitudinem attrahere. J. P. a G.

61. Τριηκοσίων] Τριήκοντα forſan. E. G.

66. Ἀγαθὰ πάσῃ] Ex variatione Bl. & W. facile colligitur, ἀγαθὰ ξυμπάσῃ legendum. Sed quia & vulgatum probum, non refert. J. F. R.

74. Φαλλοὺς] Conf. ſupra c. 16. J. F. R.

79. Σεμέλης μητρὸς — ἢ ὃ λέγουσι, ἀπὸ τοῦ λέγω] Hic locus apprime facit ad locum *Plinii* intelligendum, quem ſollicitavit, ſed infeliciter, ſummus vir Cl. *Salmaſius*, in ſuis ad Solinum exercitationibus p. 1329. Ut igitur emendetur ille Plinii locus, & illuſtretur hoc loco Lucianus, *Plinii* verba hic apponam, extant in c. 4. lib. 13. ubi de palmis loquitur: *Reliqua teretes atque proceræ duplis gradatisque corticum paliciibus auctioribus, faciles ſe ad ſcendendum Orientis populis præbent, utilem ſibi arborisque induviis circulum mira pernicitate tam homines ſubeunt.* Pollices auctiores vocat Plinius amputatorum vel decidentium ramorum reliquias eminentes & ex cortice protuberantes, ut pollex exertus ex manu. Id Gallice dicimus *chicots*. Hinc *Plinii* locum ſane ſalebroſum & mendoſum ita debere legi contendit Salmaſius, *utilem ſibi arborique inductis circulum*. Quæ lectio mihi videtur aliquid habere abſurditatis, qua enim utilitate affici poteſt arbor tali circulo? Ego igitur pridem in margine noſtri *Plinii* codicis emendaveram, *utilem ſibi arboreque induvis circulum*, & ita cenſueram legi debere doctus a quodam nobili navarcho de modo, quo incolæ Palmiferæ regionis in Africa celeriter cum ſuo circulo ſcandunt excelſas palmarum arbores: ſcilicet induunt ſe una cum arbore ipſa circulo e vitili ligno facto, & pedibus in arboris pollicibus illis nitentes, & lumbis circulo innixi, manibus vero ambabus circulum gradatim & ſubſultim attollentes, celerrime usque ad ar-

detur ergo mihi illius ligurei viri imitationem hic ascendere.

29. Porro ascensus est ejusmodi. Catena longa se pariter ac phallum circumdat. Postea inscendit ligna phallo affixa, ea magnitudine, quae extremum pedem recipiat. Quantum vero ascendit, tantum utrinque, aurigantis gestu, catenam in altum rejicit. Si quis vero hoc non vidit, vidit autem illos, qui palmas conscendunt in Arabia, aut in Aegypto, aut alio quocunque loco, idem quod dico intelligit. Cum autem ad finem viae pervenit, fune demisso alio quem secum habet, longo illo quidem, fursum trahit quae vult, ligna, & vestes, & vasa: e quibus sede colligata, quasi nido quodam, ibi desidet, manetque tempore dierum, quos dixi. Advenientes autem multi aurum & argentum, quidam vero aes adferunt: deinde in conspectu illius posita relinquunt, indicato suo quisque nomine. Adstans vero alius sursum nuntiat; ille vero accepto nomine preces pro unoquoque

δοκεῖ δ' ἐν μοὶ ἡ ὁδὸς ἐς ἐκεῖνο μίμησιν τοῦ ξυλίνου ἀνδρὸς [a] ἀνέρχεσθαι.

Ἡ δὲ οἱ ἀναβασις τοιήδε. σειρῇ μακρῇ ἑωυτόν τε ἅμα, καὶ τὸ Φαλλὸν περιβάλλει· μέχρι δὲ βαθμαίνει ξύλων προσφυῶν τῷ Φαλλῷ, ὁκόσον ἐς χώρην ἄκρη ποδὸς ἀνὴρ δὲ ἅμα ἀναβάλλει τὴν σειρὴν ἀμφοτέρωθεν, ὁκως τὴν ἡνιοχέην. εἰ δέ τις τόδε μὴ ὁρᾷ, ὁρᾷ μὲν Φοινικοβατέοντας, ἢ ἐν Ἀραβίῃ, ἢ ἐν Αἰγύπτῳ, ἢ [b] ἄλλοθί κου, οἶδε τὸ λέγω. ἐπεὰν δὲ ἐς τέλος ἵκηται τῆς ὁδοῦ, σειρὴν ἑτέρην ἀφεὶς, τὴν αὐτὸς ἔχει, μακρὴν ταύτῃσι, ἀνέλκει τὰ οἱ θυμὸς, ξύλα, καὶ εἵματα, καὶ σκεύεα· ἐκ τῆς [c] ἑδρης συνδέων, οἷόν κου καλιὴν, ἵζανει. μίμνει τε χρόνον, [d] τὸν εἶπον ἡμερέων. πολλοὶ δὲ ἀπικνεόμενοι, χρυσόν τε καὶ ἄργυρον, οἱ δὲ χαλκὸν [e] κομίζουσι· εἶτ' ἀφέντες ἐκείνῃσι πρόσθε κείμενα, ἀπιᾶσι, λέγοντες τὰ ἑωυτῶν ἕκαστος. παρεστεὼς δὲ ἄλλος, ἄνω ἀγγέλλει· ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ὄνομα, εὐχωλὴν ἐς ἕκαστον

[a] Ἀνέρχεσθαι] Ἀναίρεσθαι M. Vulgatum probat Fl. [b] Ἄλλοθί που] Et sic Fl. cum J.P. &c. [c] Τῆς] Restitui ex W. Τὸν Edd. & M. male. [d] Κομίζουσι] Τὰ κομίζοντα εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενα ποιέουσι W. & Fl.

arboris summum, ubi sunt rami & fructus, scandunt. Id saepe facientes, ut lagenas suas ramis succisis appendant, vel eas plenas vino palmeo reportent. Quod ut facilius intelligas, figuram hic apposui hominis ita cum circulo suo scandentis. Quae emendatio mea firmatur omnino ex hoc Lucianni loco, unde non mediocriter gavisus sum. Expende rem accuratius, lector candide, & confer cum nostra emendatione, & ut spero, non solum eam approbabis, sed plausum dabis. J.P.a G.

Σειρῇ μακρῇ] Lege μακρῇ. vid. sequentia verba, ubi catenae alterius & abhac diversae (quae sc. esset uti Junius emendare jusserat; & ex W. restituimus, μακρὴν) mentio fit. L.K.

91. Μίμνει τε χρόνον, τὸν εἶπον ἡμερέων] Puto Lucianum scripsisse τῶν, Ioniee pro ὧν, ut passim in hoc libello (quamvis & τὸν pro ὃν scriptum sit) *Et manet tempus eorum, quos dixi, dierum.* Nempe dies septem (ut c. 28. med. dictum) quotannis homo aliquis in aliquo Phallorum, qui in προστυλίοις templi Syriae Deae sunt erecti, persistit. J.J.

Ibid. Τῶν εἶπον ἡμερέων] Egregie Junius hoc viderat; idque accedente jam codice, omnino recipiendum duxi. J.F.R.

93. Κομίζουσι — ἀπιᾶσι] W. & Fl. aliter, nempe; τὰ κομίζοντα εἰς ἐκεῖνον πρόσθε κείμενα ποιέουσι. M. duS.

σον ποιεῖ. ἅμα δὲ εὐχόμῳ, κροτέει ποίημα χάλκεον, τὸ ἀείδει μέγα καὶ τρηχὺ, κινεόμενον, εὖδει δὲ ἀδαμᾷ. ἦν γάρ μιν ὕπνος ἕλῃ [a] ποτὲ, σκορπίος ἀνιὼν ἀνεγείρῃ τε, καὶ ἀεικέα ἐργάζεται, καὶ οἱ ἥδε ἡ ζημίη τοῦ ὕπνου [b] ἐπικέεται. τὰ μὲν ὧν ἐς τὸ σκορπίον μυθέονται, ἱρά τε καὶ θεοπρεπέα· εἰ δὲ ἀτρεκέα ἐστὶ, οὐκ ἔχω ἐρέειν. [c] δοκέειν δέ μοι, [d] μέγα ἐς ἀγρυπνίην συμβάλλεται καὶ ἡ τῶν ὀρρωδίη. φαλλοβατέων μὲν δὴ περὶ [e] τοσαῦτα ἀρκέει. ὁ δὲ νηὸς ὁρέει μὲν ἐς Ἥλιον ἀνιόντα.

Εἶδος δὲ, [f] καὶ ἐργασίην ἔστι, οἵοις νηοὺς ἐν Ἰωνίῃ ποιέουσι. ἕδρη μεγάλη ἀνέχει [g] ἐκ γῆς μέγαθος ὀργυιέων δυοῖν, ἐπὶ τῇ ὁ νηὸς [h] ἐπικέεται. ἄνοδος ἐς [i] αὐτὸν λίθου πεποίηται, ἐὸ κάρτα μακρή. ἀνελθόντι δὲ θῶυμα μὲν καὶ ὁ πρόνηος μέγα παρέχεται, θύρησί [k] τε ἴσκηται [l] χρυσέῃσιν· ἔνδοθε δὲ ὁ νηὸς χρυσοῦ τε πολλοῦ ἐπολάμπει, καὶ ἡ

nuncupat: inter precandum ſonum edit inſtrumento aeneo, quod, ubi movetur, magnum quiddam canit & aſperum. Dormit neutiquam. Si enim ſomnus illi aliquando obrepat, ſcorpius aſcendens & excitat illum, & magno malo afficit: haec ei poena ſomni propoſita eſt. Quae igitur de ſcorpio narrant, ea ſacra ſunt & religioſa: utrum ſint vera, dicere non habeo. Ut mihi videtur, multum etiam ad vigilandum confert ille metus cadendi. De illis phallorum conſcenſoribus haec ſufficiant. Templum ſpectat in Solem orientem.

30. Specie eſt atque opere illo, qualia in Ionia templa aedificant. Eminet e ſolo crepido magna, paſſuum duorum altitudine, in qua aedes impoſita eſt. Aſcenſus in illam e lapide factus non ſane latus. Aſcendenti ſpectaculum magnum etiam atrium templi praebet: & valvis aureis excultum eſt. Intus autem aedes auroque multo re-

lu-

[a] Ποτὲ] Nil mut. Edd. & M. [b] Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* Ἐπικέεται cett. [c] Δοκέειν] Δοκέει Edd. & M. male. [d] Μέγα ἐς] Ἐς μέγα W. male. [e] Τοσαῦτα] Τοσάδε W. [f] Καὶ] Omittunt W. & *Fl.* [g] Ἐκ γῆς] Recepi ex L. Ἐκ τῆς Edd. & M. [h] Ἐπικέεται] Ita *Solan.* Ἐπικέεται *F. B1. S.* &c. Ἀνακέεται *H. P.* pejus. [i] Αὐτὸν] Recepi ex W. & *Fl.* Αὐτὴν cett. male. [k] Τε] Sic Edd. & M. Lege γάρ. [l] Χρυσέῃσιν] Reſtitut. ex W. Χρυσέοισι Edd. priores.

4. Ἐπικέεται] Sic M. & *Fl.* In reliquis ἐπικέεται. *M. du S.*

Ἐπικέεται] Etſi vulgatum non damnabile, (ut vid. ad c. 6.) tamen quia optimae notae libri —έεται hic habent, idque optimum, facile hoc dedi *Solano*, ut hic reciperem, etſi deinde non facio idem, quia ob utriusque frequentiam probabile eſt utrovis more dedita opera ſcriptum. Conf. c. 32. N°. 52. *J. F. R.*

6. Δοκέειν] Sic ſcripſimus, ut ſupra c. 1. In omnibus Impr. & ipſo M. erat δοκέει. *M. du S.*

12. Ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκ τ̃] Leg. videtur ἕδρη μεγάλη ἀνέχει ἐκτὸς, μέγαθος &c. *F. G.*

Ibid. Ἐκ γῆς μέγαθος]. Ita Cod. L. In omnibus Impr. ἐκ τῆς, quod unde ſit, facile perſpicis. *M. du S.*

Ibid. Ἀνέχει ἐκ τῆς] Non dubito quin ſcripſerit auctor ἐκ γῆς. Quam facile Γ in Τ, tum majuſculae hujus formae, tum minuſculae antiquioris, quae in *Aldinis* adhuc libris frequens eſt, permutentur, intuenti conſtat. Quam conveniat γῆς ſententiae, ex verſione noſtra apparet: quam nihili ſit ἐκ τῆς, inde colligas. quod omiſerunt plane interpretes. *J. M. G.*

14. Ἐπικέεται] Sic etiam hic ſcribi oportet. *Fl.* tamen cum reliquis hic errat. *M. du S.*

Ibid. Αὐτὸν] Sic W. & *Fl.* ut ad Templum referatur, melius quam in reliquis αὐτὴν. *M. du S.*

16. Ὁ πρόνηος] Quidquid ſit de uſu aliorum ſcriptorum, qui neſcio an hic ſatis inter ſe conveniant; hic certe auctor partibus templi ſic utitur, ut *propylaeum*, τὸ προπύλαιον, *veſtibulum*, ſit locus ſubdivalis, magnus, centum paſſuum, non ipſi modo portae, orientem ſpectanti, objectus, unde nomen habet; ſed ad latus boreale, (non item ad auſtrale, nec ergo aequabiliter) multum excurrens, in quo phalli politi. Ex hoc *propylaeo* demum per gradus aſcenditur in crepidinem duos paſſus altam, cui templum ſ. aedes impoſita eſt. Hic *pronaus* eſt, atrium templi, aedes anterior, aperta undique, columnis ſubnixa, tectum commune ipſius *pronai*, & *aedis* proprie dictae, τοῦ ναοῦ ſuſtinentibus. Hic *pronaus* (*porticum templi* etiam dixeris) ἴσκηται θύρησι χρυσέῃσι, *excultus eſt valvis aureis*, non quaſi ipſe ſit clauſus; ſed valvae, quibus apertis in ναὸν intratur, exteriore ornatu ſuo, *argumentis*, in quibus deſcribendis multi ſunt poëtae & antiquarii, porticum illam, illum *pronaon*, exhilarat. Per has igitur valvas in ναὸν itur, *aedem* proprie dictam, quae *cella* ſaepe Latinis eſt, ejus magnitudinis, ut aliquot centum armatos ceperit *cella Concordiae Cic.* Philipp. 3, 12. & in *cella Jovis Capitolini*

hicet, & lacunar totum eſt aureum. Sentitur autem hic divinus odor, qualis dicitur regionis Arabiae, qui e longinquo aſcendenti ſpiritum inhalat optimum; & ſi inde diſceſſeris, non deſerit; quin & veſtimenta tua diu ſervant odorem; & ipſi tibi ſemper obverſabitur.

31. Intus vero aedes non ſimplex eſt, ſed thalamus in ea factus alius. Aſcenſus etiam in hunc parvus. Valvis non eſt ornatus, ſed totus ex adverſo *venientibus* apertus. In magnum ergo templum ingrediuntur omnes; in thalamum vero ſoli ſacerdotes, ac ne ſacerdotes quidem omnes; ſed ii, qui proximi cenſentur Diis, & quibus omnis adminiſtratio ſacrorum curae eſt. In hoc collocata ſunt ſigna, tum Juno, tum quem, Jupiter cum ſit, alio ipſi nomine appellant. Ambo aurei, ambo ſedent. Ve-

ὀροφὴ πᾶσα χρυσέη. ἀπὸζει δὲ αὐτῆ ὀδμὴ ἀμβροσίη, οἵοίη λέγεται τῆς χώρης τῆς Ἀραβίης. καί σοι τηλόθεν ἀνιόντι, προσβάλλῃ πνοιὴν κάρτα ἀγαθήν· καὶ ἢν [m] αὖτις ἀπίῃς, εὐδαμᾶ λείπει, ἀλλά σευ τά τε εἵματα ἐς πολλὸν ἔχει τὴν πνοιὴν, καὶ σὺ ἐς [n] πάμπαν αὐτῆς μνήσεαι.

Ἔνδοθεν δὲ ὁ νηὸς [o] οὐκ ἁπλόος ἐστί, ἀλλὰ ἐν αὐτῷ θάλαμος ἄλλος πεποίηται. ἄνοδος καὶ ἐς τοῦτον ὀλίγη· θύρησι δὲ οὐκ ἤσκηται, ἀλλ' ἐς ἀντίον ἅπας ἀναπέπταται. ἐς μὲν [p] οὖν τὸν μέγαν νηὸν πάντες [q] ἐσέρχονται· ἐς δὲ τὸν θάλαμον οἱ ἱρέες [r] μοῦνοι. καὶ μὴν οἵτοι πάντες ἱρέες, ἀλλά [s] τοι μάλιστα ἀγχίθεοί τέ εἰσι, καὶ τοῖσι πᾶσα ἐς τὸ ἱρὸν μέλει θεραπείη. [t] ἐν δὲ τῷδε εἴαται τὰ ἕδεα, ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα ἑτέρῳ ἐνόματι κλῄζουσι. ἄμφω δὲ χρύσεοί τέ εἰσι, καὶ ἄμφω ἕζον· ἀλ-

[m] Αὖτις] Αὖθις *P.* [n] Πάμπαν] Nil mut. *Fl.* & M. &c. [o] Οὐκ] Margo *B1.* fruſtra. [p] Ὦν] Recte W. ut ſemper in hoc libello. Οὖν Edd. except. *B1.* 2. quae *ἂν*. [q] Ἐσίφχονται] Recte ſic emendatum in M. Εἰσίφχονται Edd. male. [r] Μοῦνοι] Omiſit *Fl.* Adeſt in cett. & M. [s] Τοι] Οἱ *Fl.* & M. ac mox Οἵσι, fruſtra. [t] Ἐν δὲ τῷδε] Bene *Fl.* M. *P.* Ἐν δὲ δὴ τῷ *F.*

lini cremare Caeſaris cum lecto cadaver quidam voluerint. Ab hac *cella* diverſus hic & minor eſt θάλαμος, interior & ſanctior receſſus, cum choro templorum noſtrorum comparari qui poſſit. Alius eſt in Cnidiae Veneris templo ille νηὸς ſ. σηκὸς ἀμφίβυρος, auguſtior, quaedam aedicula, cui incluſa imago, de qua diximus ad illum locum Ἔρωτ. c. XI. Ὀπισθόδομος, poſticum templi, plane ſeparatus & bene munitus ad theſauros aſſervandos &c. *J.M.G.*

17. Θύρῃσι τε] Lege γάρ pro τε. *M. du S.*

Ibid. Ἥσκηται] *Elaborata eſt, inſtructa. F.G.* Habuimus crebro ſupra, ut *Amor.* c. 3. ἠσκημένον κόμην. Ibid. c. 10. εὐμόρφοις πασιν ἠσκημένοις. Rurſus ibid. 33. *Imag.* XI. poſt m. λίθοις τοῖς πολυτελέσιν ἠσκημένοις. *Plutarch.* T. 2. p. 1162. κάστρον χρύσεον εἰς πρότομον ἀνθρώπου ἠσκημένον. *Diod. Sic.* IV. c. 77. πτέρυγας θαυμαστὰς ἠσκημένας. *J.F.R.*

Ibid. Χρυσίῳσι] W. recte. In Impr. omnibus χρυσέοισι. *M. du S.*

26. Ἔνδοθεν] Τὸ ἔνδοθεν hic pro ἔνδοθι, ut & ſupra. *F.G.*

Ἔνδοθεν] Verum eſt ἔνδοθι proprie eſſe *intus*, ut *Hom.* Il. A. 243. — σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. Sed & ἔνδοθεν eidem familiare eodem ſenſu, ut Z. 247. — ἔνδοθεν αὐλῆς Δαίδαλ' ἵκανε &c. Exemplorum ſatis habet *Sebarus*. *J.F.R.*

Ibid. Οὐκ ἁπλόος] Nihil opus eſt emendatione. Adſpirationem enim hic negligere Iones, nimis notum. Ita οὐκ ὁμοίως, & οὐκ ὡς vide ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 133. & ſatis patet in compoſitis ἀπικνέομαι & ſimilibus. Ita ἀπ' ἧς *Herod.* IV. Et ἀπ' ἑσπέρης IV. 272. B. Licet in *Hippocr.* adſpirata plerumque adſcita, ut ἀφ' ἑκοίων I. *de Morb.* pr. & ἀφ' ἑκοῦσι, ib. ἀφ' ἑαυτοῦ ib. p. 9. ἀφ' ἑαυτοῦ p. 8. contra, ἀπὸ ἑωυτοῦ ib. 9. 15. cum illico tamen rurſus ἀφ' ἑωυτοῦ, & ἀφ' ἑωυτῶν, ib. 9. f. Item ὑφ' ἧς p. 8. f. Sed deſino nugarum. *J.F.R.*

30. Ὦν] Sic W. & *B2.* recte. Sic enim poſtulat haec Dialectus. Nec unquam in eo Mſ. ea in voce peccatur. Reliqui Impr. ἂν. *M. du S.*

31. Ἐσίφχονται] Sic in M. Ex manu tamen recentiore. Omnes Impr. prave εἰσίφχονται. *M. du S.*

35. Ἥτε Ἥρη, καὶ τὴν αὐτοὶ Δία ἐόντα] Interpretandus hic locus eſt de Jove Dolicheno, auctore *Luca Holſtenio* in notis ad *Stephanum* de urbibus, in ΔΟΛΙΧΗ. *Almel.*

37. Ἄμφω δὲ χρύσεοι] Adſcripſit Cl. *La Croze* vid. *Blond.* de Sibyllis L. I. c. 13. p. 65. Non vero ſatis deſignaverat ad quae verba haec pertineant, cumque librum illum non poſſideam, locum inveſtigare nequeo. *J.F.R.*

ἀλλὰ ἡ μὲν Ἥρη λέοντες [a] Φορέουσι· ὁ δὲ [b] ταύροισιν ἐφέζεται. ἔχει δὲ τὰ μὲν τοῦ Διὸς ἄγαλμα, ἐς Δία πάντα ὁρᾷ, καὶ κεφαλὴν, καὶ [c] εἵματα, καὶ ἕδρην· καί μοι εἰδὲ ἐθέλων ἄλλως εἰκάσεις.

rum Junonem icones ferunt: alter tauris insidet. Nempe Jovis simulacrum Jovem refert per omnia, capite, vestibus, throno, nec etiamsi velis alii ipsum assimules.

Ἡ δὲ Ἥρη σκοπέοντί τοι πολυειδέα μορφὴν ἐκφανέει. καὶ τὰ μὲν ξύμπαντα ἀτρεκέως λόγῳ Ἥρη ἐστί· ἔχει δέ τι καὶ Ἀθηναίης, καὶ Ἀφροδίτης, καὶ Σελήνης, καὶ Ῥέης, καὶ Ἀρτέμιδος, καὶ Νεμέσιος, καὶ Μοιρέων. χειρὶ δὲ τῇ μὲν ἑτέρῃ σκῆπτρον ἔχει, τῇ ἑτέρῃ δὲ ἄτρακτον. καὶ ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε Φορέει, καὶ πύργον, καὶ κεστὸν, τῷ μιήν ῥα Οὐρανίην κοσμέουσι. ἔκτοσθε δέ οἱ χρυσός τε ἄλλος [d] περιέατται, καὶ λίθοι πάρτα πολυτελέες, τῶν οἱ μὲν λευκοὶ, οἱ δὲ [e] ὑδατώδεες, πολλοὶ δὲ πυρράδες. ἔτι δὲ ὄνυχες οἱ Σαρδόνιοι πολλοὶ, καὶ ὑάκινθοι, καὶ σμάραγδοι, τὰ [f] Φορέουσι Αἰγύπτιοι, καὶ Ἰνδοὶ, καὶ Αἰθίοπες, καὶ Μῆδοι, καὶ Ἀρμένιοι, καὶ Βαβυλώνιοι. τὸ δὲ δὴ μέγιστον λόγου ἄξιον, τοῦτο ἀπηγήσομαι· λίθον ἔχει τῇ κεφαλῇ Φορέει, λυχνὶς καλέεται, ὄνομα δέ οἱ τῷ [g] ἔργῳ ἡ συντυχίη. ἀπὸ τούτου ἐν νυκτὶ σέλας πολλὸν ἀπολάμπει, ὥστε δέ οἱ καὶ ὁ νηὸς ἅπας, οἷον ὑπὸ λύχνοισι

32. Verum Juno multiplicem consideranti formam offert. Universim, ut vere dicam, Juno est. Sed habet aliquid etiam Minervae & Veneris, & Lunae, & Rheae, & Dianae, & Nemesis, & Parcarum. Manu altera sceptrum tenet, colum altera: & in capite gerit radios & turrim; & cestum habet, quo solam Caelestem *Venerem* ornant. Extra vero & aliud aurum circumpositum est, & gemmae valde pretiosae, quarum aliae albae, aquei coloris aliae, multae etiam ignei. Insuper vero Sardae onyches multae, & Hyacinthi & Smaragdi, quas Aegyptii ferunt, & Indi, & Aethiopes, & Medi, & Armenii, & Babylonii. Quod autem magis commemoratu dignum est, illud enarrabo. Gemmam in capite fert, quae Lychnis vocatur: nomen illi res ipsa dedit. Ab hac noctu splendor multus refulget, ut ab ea tanquam a lucernis aedes to-

a Φορέουσι] Recte plurimae. Φέρουσι Fl. & M. b Ταύροισιν] Ex Fl. Ταύροισι male F. Ταύροις cett. c Εἵματα] Sic W. Ὁμματα Edd. d Περιέατται] Et sic jam Fl. cum cett. e Ὑδατώδεες] Vid. nott. f Φορέουσι] Φέρουσι Edd. priores. g Ἔργῳ] Ὄψει W. Sed in marg. est ἔργῳ.

38. Φορέουσι] Recte hic habent plerique impressi. M. & Fl. φέρουσι, prave. *M. duo S.*

Ibid. Ὁ δὲ ταύροισιν ἐφέζεται.] Vid. *Spanh. ad Callim.* 255. & *Holst. ad Steph. Byzant.* fine v. in omnibus Impr. Excepta Fl. scriptum erat ταύροιον. *M. duo S.*

41. Εἵματα] Scripturae hanc ex W. est, quam nos habenter arripuimus, utpote praestantiorem vulgata ὑμάτια. *M. duo S.*

Εἵματα] Porro ἵματα scripsi, ut habuimus non longe ante, ac bis deinceps, & c. 51. etsi ἵμασθε laevigavit *Solan.* ex W. Forsan imprudens, ut interdum in accentibus & spir. manus ejus erravit. At recte adspirari, ut sexcenties ap. *Homer.* & in *Herodoto* L. 1. 134. B. constat. *J. F. R.*

43. Ἡ δὲ Ἥρη — τοι] Non placet illud τοι, quod omnes libri Nostri exhibent. Mallem σοι. *M. duo S.*

44. Ξύμπαντα] At *Herodot.* σύμπαντα semper. *J. F. R.*

49. Ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀκτῖνάς τε Φορέει] Bene monuit Cl. *Hemst.* adeundum *Kust.* ad *Aristoph.* Av. vs. 1114. Ibi is docet, recte *Gamerarium* ex illo *Aristoph.* loco observare, statuarum capitibus ap. vett. lunulas addi solitas fuisse, ne aviam stercore inquinarentur. Sed rursus eorundem opinantem inde Christianis manasse morem sanctos suos cum ejusmodi orbibus in capite pingendi; quum & Veterum Deorum Dearumque imagines ap. vett. Graecos circulo radiato honoris gratia ornari solerent, ut ex hoc Luciani non modo pateret, sed & ex ejusd. *Tim.* c. 51. ubi cum Cl. *Hemsterh.* jam plura dederit, eo Lectorem remitto. *J. F. R.*

50. Κεστὸν] Vestem fuisse opinatur Eruditissimus auctor notarum ad marmor. Oxon. p. 24, 2. Vide tu *Hom.* Il. Ξ. 214. *M. duo S.*

52. Περιέατται] Cur jam non etiam ἐστᾶσι emendat *Solan.*? An quidem sensit & saepiuscule sic deinde legi,

tora relucent : interdiu splendor ille imbecillior, caeterum speciem habet valde igneam. Etiam aliud est in illo simulacro admirabile. Si stans contra intueare, te respicit, transeuntem obtutus ille persequitur : & si ab alia parte alius hoc experiatur, idem in illum perficit.

33. Inter utrumque stat imago ex auro, alia nulla parte aliis imaginibus similis. Suam hoc formam non habet, gerit autem aliorum Deorum species : signum vocatur ab ipsis Assyriis, nec nomen illi proprium posuere : sed neque de ortu illius aut forma dicunt : sed alii ad Bacchum, alii ad Deucalionem, ad Semiramidem alii referunt. Etenim in vertice illius stat columba aurea, quam ob caussam Semiramidis esse simulacrum illud fabulantur. Abit (*defertur*) vero bis quotannis ad adferendam, quam dixi, aquam.

34. In ipsa porro aede ad sinistram introeuntium Solis primum thronus positus est : ipsius vero simulacrum non inest. Solius enim Solis ac Lunae simulacra non ostendunt. Cujus autem rei caussa hoc institue-

Φασίν. ἐν ἡμέρῃ δὲ τὸ μὲν φέγγος ἀσθενέστερον. ἰδέην δὲ ἔχει [h] κάρτα [i] πυρώδεα. ἐν ἄλλο θωυμαστόν ἐστι ἐν τῷ ξοάνῳ. ἢν [k] ἐρεῦς ἀντίος ἐσορέῃς, ἐς σὲ ὁρᾷ· καὶ μεταβαίνοντι τὸ βλέμμα ἀκολουθέει, καὶ ἢν ἄλλος ἑτέρωθεν [l] ἐσορέῃ, ἴσα καὶ ἐς ἐκεῖνον ἐκτελέει.

Ἐν μέσῳ δὲ ἀμφοτέρων ἕστηκε ξόανον ἄλλο χρύσεον, ὁμοιᾶ τοῖσι ἄλλοισι ξοάνοισι εἰκελον. τὸ δὲ μορφὴν [m] μὲν ἰδίην οὐκ ἔχει, φορέει δὲ [n] ἄλλων θεῶν εἴδεα. καλέεται δὲ σημήιον καὶ ὑπ' αὐτῶν Ἀσσυρίων. οὐδέ τι ὄνομα ἴδιον αὐτῷ ἔθεντο, ἀλλ' οὐδὲ γενέσιος αὐτοῦ [n] πέρι καὶ εἴδεος λέγουσι. καί μιν οἱ μὲν ἐς Διόνυσον, ἄλλοι δὲ ἐς Δευκαλίωνα, οἱ δὲ ἐς Σεμίραμιν ἄγουσι. ἐν γὰρ δὴ ὧν ὀπὶ τῇ κορυφῇ αὐτοῦ, [o] ὡς ἐστορέει χρυσέη ἐφέστηκε. τὴν εἕνεκα δὴ μυθέονται Σεμιράμιος ἔμμεμφαι τόδε σημήιον. ἀποδημέει δὲ δὶς ἑκάστου ἔτεος ἐς θάλασσαν, ἐς κομιδὴν τοῦ εἰπον ὕδατος.

Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ, ἐσιόντων ἐν δεξιῇ, [p] κέαται πρῶτα μὲν θρόνος ἡλίου· αὐτοῦ δὲ εἰδος οὐκ ἔστι, μούνου γὰρ Ἡλίου καὶ Σελήνης ξόανα οὐ δεικνύουσι. ὅτεῳ δὲ εἵνεκα φᾶσι

[h] Κάρτα] M. *Fl.* aliaeque recte. Χάρτα *J.* male. [i] Πυρώδεα] Sic & *Fl.* cum cett. Πυῤῥώδεα W. [k] Ἐρεὺς] Βρίσῃ *B*1. Sed *B*2. cum *Fl. P.* &c. vulgatum servat. [l] Ἰσορέῃ] Nil mutare Edd. & M. addit *Solan.* Ἐσορέῃ forsan. [m] Μὶν] Ex W. est. Non erat in Edd. [n] Πέρι] Deest in W. [o] Περιστερὴ] Περιστερέη W. non adsentiente *Fl.* [p] Κέαται] Et sic jam *Fl.*

gi, ut c. 34. κέαται — δρόνος & ibid. iterum &c. Et κοιμέαται c. 51. Vid. nos ad c. 6. Sed κέαται plurale est *Herodoto*, L. IX. 587. C. ubi ἀναπεπτέαται *passim libri sunt.* Atque in praeteritis etiam hic solere pluralem, vid. supra c. 10. f. & c. 42. Haec itaque nihil officiunt. *J. F. R.*

54. Ἰδαιοτάδιος] Florentina tribus verbis dicitur, sic habet: οἱ δὲ ἰδαιτάδιος ποιεῦσι δὲ οὐάδιος ποιεῦσι δὲ παιδάδιος. Sed nescio anne illud οὐάδιος lepidus quidam joci caussa adjecerit, quasi a Luciano praetermissum. Licet vini color pro nigricante purpura possit accipi. Οὐάδιος etiam in W. esse, sed ante ποιεῦσι, adleverat *Solan.* quod si verum, recipi posset. *J. F. R.*

56. Φαίνεται] Peccant hic iterum omnes Impr. & ipse M. *M. de S.*

66. Θωυμαστὸν] De tabula picta minime hoc mirum esset; sed de signo dictum, non mirum solum, sed impossibile etiam, nisi quis intus latens oculorum aciem in omnes pro lubitu partes direxerit. *M. de S.*

69. Ἰσορέῃ] Mallem ἰσορᾷ, ut supra. Nihil tamen hic invitis libris mutare aulus sum. *M. de S.*

Ἰσορέῃ] Cum ἰσορᾷν sit etiam spectaculi & curiositatis caussa aliquid contemplari, explorare, inquirere, *exponi*, ut reddidi: ferri forte potest haec lectio. Sed cogitandum tamen, an non praestet ἰσορᾷ. *J. M. G.*

75. Σεμιράμιος] Confer c. 36. *L. K.*

80. Ἐπὶ τῇ κορυφῇ] Etiam apud Graecos talia. *Aristoph. Op.* 514.

— ὁ Ζεὺς γάρ ὁ τῶν βασιλέων
Αἰεὶ ἔσχ' ἀρχὴ ἐπὶ δ' ἐκείνῳ σοφωτάτη βασιλεὺς ἔα.
Ἡ δ' αὐτοῦ δυγάτηρ γλαῦξ· ὁ δ' Ἀπόλλων, ἀστὴρ θερόμενον ἵμερον.
J. M. G.

87. Ἐσιόντων &c.] Interpunctionem immutavi, quae antea haec fuit: Ἐν αὐτῷ δὲ τῷ νηῷ εἰσιόντων. τὸ ἀρ-

ὧδε νομίζεσι ἐγὼ καὶ τόδε ἔμαθον. λέγεσι τοῖσι μὲν ἄλλοισι θεοῖσι ὅσιον ἔμμεναι ξόανα ποιέεσθαι, ἐπεὶ γὰρ σφέων ἐμφανέα [a] πάντεσι τὰ εἴδεα· Ἥλιόν δὲ, καὶ Σελήνην, πάμπαν ἐναργέες, καὶ σφέας πάντες ὁρέουσι. κοίη ὦν αἰτίη ξοανεργίης, τοῖσι ἐν τῷ ἠέρι φαινομένοισι;

Μετὰ δὲ τὸν θρόνον τοῦτον [b] κέαται ξόανον Ἀπόλλωνος, οὐκ οἷον ἐώθεε ποιέεσθαι· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι πάντες, Ἀπόλλωνα νέον τε ἤγηνται, καὶ [c] πρωθήβην ποιέουσι. μοῦνοι δὲ οὗτοι Ἀπόλλωνος γενείητεω ξόανον δεικνύουσι· καὶ τάδε ποιέοντες, ἑωυτοὺς μὲν ἐπαινέουσι, Ἑλλήνων δὲ καταγορέουσι, καὶ ἄλλων, ὁκόσοι Ἀπόλλωνα παῖδα θέμενοι ἱλάσκονται, αἰτίη δὲ [d] ἥδε δοκέει αὐτέοισι, ἀσοφίη μεγάλη ἔμμεναι, ἀτελέα ποιέεσθαι τοῖσι θεοῖσι τὰ εἴδεα. τὸ δὲ νέον ἀτελὲς ἔτι νομίζουσι. [e] ἓν δὲ [f] καὶ ἄλλο τῷ σφετέρῳ Ἀπόλλωνι καινουργέουσι. μοῦνοι Ἀπόλλωνα [g] εἵμασι κοσμέουσι.

Ἔργων δὲ αὐτοῦ περὶ, πολλὰ μὲν ἔχω εἰπεῖν. ἐρέω δὲ τὸ μάλιστα θωυμάζειν ἄξιον. πρῶτα δὲ τῆ μαντηίῃ. ἐπιμνήσομαι. μαντήια πολλὰ μὲν πας' Ἕλλησι, πολλὰ δὲ καὶ πας' Αἰγυπτίοισι. τὰ δὲ καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ, καὶ [h] ἐν τῇδε Ἀσίῃ πολλά ἐστι. ἀλλὰ τὰ μὲν ὅτε ἱρέων ἄνευ ὅτε προφητέων

rint, id ipsum quoque didici. Ajunt, reliquis Diis simulacra facere fas esse: illorum enim species non esse notas omnibus. At Sol & Luna plane conspicui, & vident illos universi. Quae igitur caussa simulacrorum illis faciendorum, qui in aethere se conspiciendos praebeant?

35. Post illum thronum Apollinis signum positum est, non quale fieri consuevit. Nam reliqui omnes juvenem putant Apollinem, & prima florentem pubertate faciunt. Hi soli vero barbati Apollinis signum ostendunt. Haec dum faciunt, sibi placent, reprehendunt Graecos aliosque, qui Apollinem placant, quem ponunt puerum. Caussa haec illis videtur, quod magna sit insipientia, imperfectas Dis formas tribuere: adolescentiam autem adhuc imperfectam existimant. Verum unum etiam in alio suo Apolline novant. Soli vestibus ornant Apollinem.

36. De operibus ipsius multa habeo dicere. Dicam vero, quod maxime admiratione dignum est. Primo autem oraculi mentionem faciam. Oracula apud Graecos multa, multa apud Aegyptios. Verum etiam in Libya & in Asia multa sunt. Sed alia non sine sacerdotibus vel prophetis respon-

a Πάντεσι] Παντέσι W. Nil mut. *Fl.* b Κέαται] Κεῖται *Fl.* Sed prius M. cum Edd. vulgo. c Πρωθήβεω] Recte sic *J. Fl. Fr. S. P.* M. d Ἥδε] Inserui ex *Fl.* & W. aberat vulgo. e Ἓν] Restitut. ex M. Nam ἐν Edd. male. f Καὶ ἄλλο] Καὶ ἄλλῳ male W. solus. g Εἵμασι] Εἵματι *Fl.* Vulgato favet M. h Ἐν] Sic & W. cum *Fl.* &c.

ἀριστερῇ κέαται. &c. *J. F. R.*

99. Ποιέσι] Mirum ni semel ποιεῦσι & ποιεῦντες dixerit, quod Ionibus usitatissimum, licet & alterum persaepe invenias. *J. F. R.*

1. Ἀπόλλωνος γενείητεω] De barbato Apolline *Macrob.* Sat. I, 17. & 18. Plane πωλιὸς, *canus*, est apud *Pausaniam* Boeot. 9. p. 559, 34. &c. *J. M. G.*

Ibid. Γενείητεω] In nullo nummo barbatum unquam conspici docet vir harum rerum indagator sagacissimus *Ex. Spanhemius*, quem adi ad *Callim.* p. 68. *M. du S.*

8. Ἐν] Ita emendandum esse videram, nondum conspecto Cod. M. in quo ἓν uti edidi, non ut in impressis est οὐ. Idem tamen codex mox prave ἄλλῳ, pro ἄλλο, quod in omnibus impressis recte habet. *M. du S.*

Ἐν δὲ καὶ] An sic legendum: οὐ δὲ ἐ ἄλλο, τὸ σφετέρῳ. F. G. Nihil opus est mutare interpunctionem, si ἓν pro οὐ legas, quod facimus. De locutione autem οὐ δὲ, vid. ad c. 39. *J. F. R.*

17. Οὔτε ἱρέων] Pro οὐθ' ἱρέων, observante Cl. *Dukero* ad *Thucyd.* II. p. 143. N°. 61. ad imitationem *Herodoti* Thucydidem etiam dixisse οὔτε ὑμῶν (ubi operae tamen male dedere ἡμῶν.) Sed apostrophum negligi, si in *Thucyd.* rarius, apud *Herodot.* & hic eo est frequentius, exempla singulis pagg. occurrentia non adferam, nisi

ſpondent : at hic movetur ipſe, & divinationem ad finem usque ſolus perducit. Modus hic eſt. Cum vult reddere oraculum, in ſede primum ſua movetur. Sacerdotes vero ipſum continuo tollunt. Si vero non tollant, ille ſudat, & verſus medium adhuc movetur. Cum vero ſubeuntes onus ipſum ferunt, agit illos usque quaque in orbem, & in alium ex alio tranſilit. Tandem obſiſtens ſacerdotum princeps interrogat illum de rebus omnibus. Isque ſi nolit fieri, retrocedit; ſi vero probet, antrorſum agit ſuos bajulos, tanquam habenis auriga. Ita colligunt oracula, & neque ſacram rem ullam neque privatam ſine hoc faciunt. Praedicit etiam de anno, omnibusque illius tempeſtatibus, & quando non futurae ſint: item praedicit de Signo, quando eam, quam dicebam *modo*, profectionem ſuſcipiat.

37. Narrabo etiam aliud, quod me praeſente egit. Sacerdotes ſublatum ferebant. At ipſe illos humi reliquit, ſublimis ipſe ſolus ferebatur.

38. Poſt Apollinem Atlantis ſignum eſt, poſt Mercurii, & Ilithyiae.

39. Interiora igitur aedis ſic ornata ſunt. Extra vero altare poſitum magnum ex aere: adſunt & alia ſigna ſexcenta aenea regum &

φθέγγον. [i] Ὅδε δὲ αὐτός τε κινέεται, καὶ μαντηίην ἐς τέλος αὐτουργέει. τρόπος δὲ αὐτῆς τοιόσδε. εὖτ' ἂν [k] ἐθέλησι χρησμηγορέειν, ἐν τῇ ἕδρῃ πρῶτα κινέεται. οἱ δέ μιν ἱρέες αὐτίκα ἀείρουσι. ἢν δὲ μὴ ἀείρωσι, ὁ δὲ ἱδρώει, καὶ ἐς μέσον ἔτι κινέεται. εὖτ' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι, ἄγει σφέας, πάντη περιδινέων, καὶ ἐς ἄλλον ἐξ ἑτέρου μεταπηδέων. τέλος ὁ [l] ἀρχιρεὺς ἀντιάσας, [m] ἐπερέεται μιν περὶ ἁπάντων πρηγμάτων· ὁ δὲ ἢν τι μὴ [n] θέλῃ ποιέειν, ὀπίσω ἀναχωρέει. ἢν δέ τι ἐπαινέῃ, ἄγει ἐς τὸ πρόσω τοὺς [o] προφέροντας, ὅκωσπερ ἡνιοχέων. οὕτω μὲν συναγείρουσι τὰ θέσφατα, καὶ οὔτε ἱρὸν πρῆγμα οὐδὲν, οὔτε ἴδιον τούτου ἄνευ ποιέουσι. λέγει δὲ καὶ τοῦ ἔτεος περὶ, καὶ τῶν ὡρέων αὐτοῦ πασέων, καὶ ὁκόταν οὐκ ἔσονται. λέγει δὲ καὶ τοῦ σημήιου περὶ, κότε χρὴ μιν ἀποδημέειν, τὴν εἶπον ἀποδημίην.

Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο, τὸ ἐμεῦ παρεόντος ἔπρηξε. οἱ μὲν μιν ἱρέες ἀείροντες ἔφερον, ὁ δὲ τοὺς μὲν ἐν γῇ κάτω ἔλιπε, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ ἠέρι μοῦνος ἐφορέετο.

Μετὰ δὲ τὸν Ἀπόλλωνα, ξόανόν ἐστιν Ἄτλαντος, μετὰ δὲ Ἑρμέω καὶ Εἰλειθυίης.

Τὰ μὲν ὦν ἐντὸς τοῦ νηοῦ, ὡδὲ κεκοσμέαται· ἔξω δὲ βωμός τε [p] κέαται μέγας, χάλκεος· ἐν δὲ καὶ ἄλλα ξόανα μυρία χάλκεα, βα-

[i] Ὅδε] Ὧδε *Fl.* [k] Ἐθίλησι] Ἐθίλῃ W. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic *B1.* & emendat M. recte. Ἀρχιρεὸς Edd. vulgo. [m] Ἐπερέεται] Ἐπαιρέεται *Fl.* Vulgatum probat M. [n] Θέλῃ] Ἐθίλῃ M. & *Fl.* [o] Προσφέροντας] Sic & M. cum *Fl. Fr. J.* P. &c. [p] Κέαται] Κέεται *Fl.* & sic emendat. in M. in quo *κέαται* a prima manu.

niſi varietas Codd. teſtibus, optioneque indigeat. Vide modo ſtatim iterum ὅτε ἱρὸν πρῆγμα — ἴδιόν &c. Sed Scribas pro arbitrio modo apoſtrophos addidiſſe modo neglexiſſe in Attica etiam & communi dialecto, notavimus alias. *J.F.R.*

Ibid. Προφητῶν] Sacerdotes a Prophetis diſtinguit. *M. du S.*

18. Ὅδε δὲ] Ἀπόλλων. *F.G.*

26. Ἀρχιρεὺς] M. a ſecunda manu. Recte omnino. Sic enim poſtulat dialectus. In omnibus Impr. ἀρχιερεύς. *M. du S.*

30. Προσφέροντας] Ὑποφέροντας forſan. Supra, ὧν' ἂν δὲ ὑποδύντες φέρωσι. *F.G.*

Προσφέροντας] De bajulatoribus utique intelligendum, non de iis, qui dona afferunt, qui fere hujus vocis ſenſus eſt. Vide an non ſatius ſit προφ. legere. *M. du S.*

31. Συναγείρουσι] An συντρόφους; τὸ συναγείρουσι locum hic habere non videtur. *F.G.*

34. Οὐκ ἔσονται] Excidit hic, ni fallor, aliqua vox. Sed in libris noſtris nihil ſubſidii invenio. Omnes enim conſentiunt. *M. du S.*

37. Ἐρέω δὲ καὶ ἄλλο] Ἀνωνύμου. *M. V. La Croze.*

38. Οἱ μὲν μιν — ἐφορέετο] Credat Judaeus Apella Luciano. *F.G.*

44. Κέαται] Taedet hoc rurſum tangere, ſed quia *Solan.* ait emendatum eſſe, vid. c. 6. & videbis nihil intereſſe. *J.F.R.*

45. Ἐν δὲ καὶ] I. e. ἔνεσι. *F.G.* Ἐνὶ ſubaudiri quis non

βασιλέων τε καὶ ἱρέων. καλαλέξω δὲ τὰ μάλιστα ἄξιον μνήσασθαι. ἐν δεξιτερῇ τοῦ νεὼ [a] Σεμιράμιος ξόανον ἕστηκε, ἐν δεξιῇ τὴν [b] ἐπιδεικνύουσης. ἀνέστη δὲ δι' αἰτίην τοιήνδε. ἀνθρώποισι, ὁκόσοι Συρίην οἰκέουσι, νόμον ἐποιέετο, ἑωυτὸν μὲν ὅκως θεὸν ἱλάσκεσθαι, θεῶν δὲ τὰ ἄλλεων, καὶ αὐτῆς Ἥρης ἀλογέειν· καὶ ὧδε ἐποίεον. μετὰ δὲ ὡς οἱ θεοὶ [c] ἀπίκοντο νοῦσοί τε καὶ [d] συμφορὴ, καὶ ἄλγεα, μανίης μὲν ἐκείνης ἀπεπαύσατο, καὶ θνητὸν ἑωυτὸν [e] ὁμολόγεε, καὶ τοῖσι ὑπηκόοισι αὖθις ἐκέλευεν ἐς Ἥρην τρέπεσθαι. τέκμηρα δὴ ἔτι τοιήνδε ἀνέστηκε, τοῖσι ἀπικνεομένοισι ἐς Ἥρην ἱλάσκεσθαι δεικνύουσα, καὶ θεὸν οὐκ ἔτι ἑωυτὸν, ἀλλ' ἐκείνην ὁμολογέουσα.

Εἶδον δὲ καὶ Ἑλένης αὐτόθι ἄγαλμα, καὶ Ἑκάβης, καὶ Ἀνδρομάχης, καὶ Πάριδος, καὶ Ἕκτορος, καὶ Ἀχιλλέως. εἶδον δὲ καὶ Νιρέως εἰδος τῆς Ἀγλαΐης, καὶ Φιλομήλην, καὶ Πρόκνην, ἔτι γυναῖκας, καὶ αὐτὸν Τηρέα ὄρνιθα, καὶ ἄλλο ἄγαλμα Σεμιράμιος, καὶ Κομβάβου, τὸ κατέλεξα, καὶ Στρατονίκης, κάρτα καλὸν, καὶ Ἀλεξάνδρου, αὐτῷ ἐκείνῳ εἴκελον. ἔστι δὲ οἱ [f] Σαρδανάπαλος ἕστηκε, ἄλλῃ μορφῇ, καὶ ἄλλῃ στολῇ.

Ἐν δὲ τῇ αὐλῇ ἄφετοι νέμονται βόες μεγάλοι καὶ

sacerdotum: recenſebo autem, quae memoratu prae caeteris digna ſunt. Ad ſiniſtram aedis ſignum ſtat Semiramidis, dextra aedem oſtendentis. Stat per cauſſam ejusmodi. Hominibus, qui Syriam habitant, legem tulerat, ſe pro Dea placarent, Deos autem reliquos, ipſamque adeo Junonem, negligerent: idque illi fecere. Poſtea vero cum divinitus illi immitterentur morbi, & calamitas, & dolores: a furore illo reſipuit, & mortalem ſe confeſſa eſt, & ſuis civibus, ut ad Junonem iterum ſe converterent, imperavit. Hanc ob cauſſam hoc adhuc habitu adſtat, advenientibus placandam Junonem demonſtrans, & Deam non jam ſe, ſed illam confeſſa.

40. Vidi etiam Helenae ibi ſignum, & Hecubae, & Andromachae, & Paridis, & Hectoris, & Achillis. Vidi etiam Nirei ſimulacrum Aglaiae F. & Philomelam, & Procnen adhuc mulieres, & ipſum Tereum volucrem: & aliud ſignum Semiramidis, & Combabi illud quod memoravi, & Stratonicae valde pulchrum, & Alexandri ipſi illi ſimile. Adſtat illi Sardanapalus, forma alia & veſtitu.

41. In aula ſoluti paſcuntur boves magni &

a Σεμιράμιος] Σεμιράμεως W. b Ἐπιδεικνύουσης] Ἐπιδεικνύουσα M. & Fl. c Ἀπίκοντο] Ἀφίκοντο Edd. antea male. d Συμφορὴ] Ita Edd. & M. Συμφορὰ marg. J. melius. e Ὁμολόγεε] Recepi ex W. Ὁμολόγεα Edd. f Σαρδανάπαλος] Σαρδανάπαλλος W.

non videt? Locutio alias in enumerandis adcurate minutiis uſitata, vide *Heſiodi ſcut.* Herc. a. vſ. 154. ad 157. ubi quinquies ita ἐν δὲ repetitur. Ita *Homer.* ἐπὶ δὲ ſaepiſſime. Et ὧν δὲ Il. A. 436. ſeqq. ubi *Clarkium* vide. Alia ex *Herodot.* & *Callim.* vid. ap. Rev. *Horreum* Obſ. ad *Herod.* p. 26. qui ſaepe αὐτὸς, ſaepe aliud nomen praemiſſum intelligi docet. *J. F. R.*

47. Νεὼ] At hoc potius Atticum eſt; quare mallem νηὸς, ut jam plus ſexies ſupra, & infra c. 50. f. *J. F. R.*

50. Τοιήνδε] Sic reſcripſi, cum invenirem τοίην δε. *J. F. R.*

54. Ἀπίκοντο] Audacter ita dedi contra Edd. quia cum *Herodoto* ita adhuc ſemper ſcripſit: Nec me movet, quod in *Hippocr.* I. de morb. p. 8. 20. ἀφίκηται editum, & ἀφιγμένοι I. Aph. 4. bis. Nam alia res in praeterito, quod ἀφιγμένοι etiam *Herodoto* centies. *J. F. R.*

Ibid. Συμφορὴ] Mallem συμφορὰ. ἀπίκοντο autem, quod Dialectus Ionica poſcebat, ego pro ἀφ. reposui. *M. du S.*

56. Ὁμολόγεε] W. *M. du S.*

75. Χειροήθεες] In omnibus Impr. χειροήθεις. *M. du S.*

76. Αὐτοῖσι] An τοῖς ἱερατεύσασι; *F. G.*

Ibid. Ἀποδιδίχαται] An pro ἀποδιδιγμένοι εἰσὶ, ſupra p. 881. (Ed. *Bened.*) ab ἀποδίχομαι ductum eſt juxta Interpretis expoſitionem: ἀποδεδιγμένοι, i. e. creati, conſtituti. *F. G.*

Ἀποδιδίχαται] Sic M. & Impr. omnes. *M. du S.*

Ἀποδιδίχαται] Supra c. 10. f. ἀποδιδίχα) aeque ac hic,

& equi, & aquilae, & ursi & leones, qui nequaquam nocent hominibus, sed sacri omnes sunt & mansueti.

42. Sacerdotes autem illis multi recepti sunt, quorum alii mactant hostias, alii ferunt libamina, igniferi vocantur alii, & alii altarium assectae. Me quidem praesente trecentis plures ad sacrificandum accedebant. Vestimenta illis omnia candida; pileum gestant in capite: sacerdos summus singulis annis novus succedit: purpura hic solus indutus est, tiara redimitus aurea.

43. Est autem alia quoque multitudo sanctorum hominum, tibicinum, fistulatorum, Gallorum; & mulieres furiosae ac fanaticae.

44. Sacrificium bis unoquoque die peragitur, ad quod omnes veniunt. Jovi quidem silentio sacrificant, neque sua voce canentes, neque tibiis. Cum vero Junoni immolant, cantant, tibiis canunt, crotalis crepitant. Ac de isto nihil mihi certi dicere poterant.

45. Est etiam lacus ibidem non procul a templo, in quo pisces sacri nutriuntur multi, & varia specie. Fiunt quidam illorum

γάλα, ϗ ἵπποι, ϗ ἀετοὶ, ϗ ἄρκτοι, ϗ λέοντες, ϗ ἀνθρώπους ἐδαμᾷ σίνον), ἀλλὰ πάντες ἱροί τέ εἰσι, ϗ [g] χειροήθεες.

Ἱρέες δὲ αὐτοῖσι πολλοὶ [h] ἀποδεδέχαται· τῶν οἱ μὲν τὰ ἱρήια σφάζουσι, οἱ δὲ [i] σπονδὴν φορέουσι, ἄλλοι δὲ πυρφόροι καλέονται, ϗ ἄλλοι τοιοῦτοι γίνονται. ἐπ' ἐμεῦ δὲ πλείονες ϗ τριηκοσίων ἐς τὴν θυσίην ἀπικνέοντο. ἐσθὴς δὲ αὐτέοισι [k] πᾶσι λευκή· ϗ πῖλον ὀπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσι. [l] ἀρχιρεὺς δὲ ἄλλος ἑκάστου ἔτεος ἐπιγίνεται. πορφυρέην [m] δὲ μοῦνος ὅτος φορέει, ϗ τιάρῃ χρυσέῃ ἀναδέεται.

Ἔστι δὲ ϗ ἄλλο πλῆθος ἀνθρώπων ἱρῶν, αὐλητέων τε, ϗ συριστέων, ϗ Γάλλων, ϗ γυναῖκες μανίαι τε, ϗ φρενοβλαβέες.

Θυσίη δὲ δὶς ἑκάστης ἡμέρης ὀπιτελέεται, ἐς τὴν πάντες ἀπικνέονται. Διὶ μὲν οὖν [n] κατ' ἡσυχίην θύουσι, ὔτε ἀείδοντες, ὔτε αὐλέοντες. ἥτ' ἂν δὲ τῇ Ἥρῃ [o] καταρχωνται, ἀείδουσί τε, ϗ αὐλέουσι, ϗ κρόταλα ἐπικροτέουσι. ϗ μοι τούτου πέρι, σαφὲς οὐδὲν εἰπεῖν ἐδύνατο.

Ἔστι δὲ ϗ λίμνη αὐτόθι, ὐ πολλὸν ἐκὰς τοῦ ἱροῦ, ἐν τῇ ἰχθύες [p] ἱροὶ τρέφονται πολλοὶ, ϗ πολυειδέες. [q] γίγνονται δὲ αὐτέων ἔνιοι

[g] Χειροήθεες] Admisi ex W. Χειροήθεις Edd. [h] Ἀποδεδέχαται Sic M. cum Edd. recte. [i] Σπονδὴν φορέουσι] Σπονδηφορέουσι M. & *Fl.* [k] Πᾶσι] Ita *Fl.* M. Πᾶσα Edd. vulgo. [l] Ἀρχιρεὺς] Sic bene emendatum in M. Vulgo ἀρχιερεὺς. [m] Διὶ] Τῷ W. solus. [n] Κατ'] Recte *P. S. H. Fl.* Καθ' male *B*1. [o] Κατάρχονται] Sic *B*1. *J. H. P. S.* &c. & M. Κατάρχονται *Fl.* [p] Ἱροὶ] Omisit *Fl.* [q] Γίγνονται] Et sic *Fl.* cum cett.

hic; ibi vero idem ab ἀποδιδόω deductum suspicatus est *Gujet.* quod & hic ratione significatus non malum; sed quia formatio potius est ab ἀποδέχομαι, nec illud sensum absurdum fundit, ei adhaereo. Terminatio autem illa praeter. passivi Ionibus frequens; ita γεγράφαται, τετρίφαται &c. *Herod.* & *Arist.* Vid. *Maitt.* p. 129. *J. F. R.*

77. Σπονδηφορέουσι] M. & *Fl.* In reliquis Impressis σπονδὴν φ. *M. du S.*

79. Πλείονες ϵ τρ.] Καὶ pro ἢ positum est. Sed sic libri omnes nostri. *M. du S.*

81. Αὐτέοισι] An τοῖς ἱεροπολίταις; *F. G.*

Ibid. Πᾶσι] M. & *Fl.* In reliquis πᾶσα. *M. du S.*

82. Ἀρχιρεὺς] Sic M. sed a posteriore manu, uti & supra omnes Impressi ἀρχιερεύς. *M. du S.*

84. Τιάρῃ] Vid. *Spanh.* 467. *M. du S.*

91. Κατ'] Hoc praefero, ut magis Ionicum, licet ἀφ' ἂν, ἀφ' ὅτου in *Hippocr.* frequentissime editum. *J. F. R.*

99. Γίγνονται] Sic & paullo ante ἐπιγίνεται. Et mox γίγνεται c. 50. f. & γίγνονται c. 51. &c. at γίνονται *Herodot.* praefert cum *Hippocr.* qui & γινόμενον, non γίγνομενον, quater quinquies p. 5. L. I. de morbis, & millies alibi. Sic γίνεται aliquoties vid. ib. p. 6. &c. At initio Aphorismorum γίγνεται fere semper editum, deinde vero promiscue. Et quid demum refert? *J. F. R.*

ἔνιοι χάρτα μεγάλοι· ἔστοι δὲ ᾗ ἐνόμαλα ἔχυσι, ᾗ ἔρχονῆ καλεόμθοι· ἐπ' ἐμεῦ δέ τις εἴην ἐν αὐτοῖσι χρυσοφορέων· ἐν τῇ πτέρυγι [a] δὲ ποίημα χρύσεον [b] αὐτέων [c] ἀνεκέατο. καί μιν ἐγὼ πολλάκις [d] ἐθηησάμην, ᾗ [e] ἔχε τὸ ποίημα.

Βάθος δὲ τ̃ λίμνης πολλὸν ἐγὼ μὲ οὐκ ἐπειρήθην· λέγυσι δ' ὧν ᾗ δικοσίων ὀργυιέων πλέον ἔμμεναι. κῖ' μέσον δὲ αὐτῆς βωμὸς λίθυ ἀνέστηκε. δοκέοις δ' ἂν ἄφνω ἰδὼν, πλώειν τέ μιν, ᾗ τῷ ὕδατι ἐποχέεσθαι, ᾗ πολλοὶ ὧδε νομίζυσι· ἐμοὶ δὲ δοκέει σῦλος ἐφεστεὼς μέγας, ἀνέχειν τ̃ βωμόν. ἔστεπται δὲ ἀεὶ, ᾗ [f] θυώμαλα ἔχει. πολλοὶ δὲ ᾗ ἑκάστης ἡμέρης [g] κατ' εὐχὴν ἐς αὐτὸν νηχόμθοι, στεφανηφορέυσι.

Γίγνονῆ δὲ αὐτόθι ᾗ πανηγύριές τε μέγιστα· καλέονῆ δὲ ἐς τ̃ λίμνην καλαβάσιες, ὅτι ἐν αὐτῇσι ἐς τ̃ λίμνην τὰ ἱρὰ πάντα κατέρχεῆ· ἐν τοῖσι ᾗ Ἥρη πρώτη ἀπικνέεται τ̃ ἰχθύων εἵνεκα, μὴ σφέας ὁ Ζεὺς πρῶτος ἴδηται. ἢν γὰ τόδε γένηῆ, λέγυσι ὅτι πάντες ἀπόλλυνῆ. ᾗ δῆτα ὁ μὲ ἔρχεται ὀψόμθος, ᾗ δὲ πρόσω ἱσταμένη ἀπείργῃ τέ μιν, καὶ πολλὰ λιπαρέυσα ἀποπέμπει.

oppido magni. Hi & nomina habent, & vocati accedunt. Me ſpectante erat inter eos etiam aliquis ornatus auro, in cujus pinna aureum opus florum ſuſpenſum erat. Illum ego ſaepe vidi, cum illud opus haberet.

46. Profunditas lacus magna. Equidem non ſum expertus: dicunt vero ducentorum amplius paſſuum eſſe. In medio ſtat altare lapideum. Putes ad primum conſpectum, natare illud, & in aqua fluitare. ac multi ita eſſe arbitrantur. Mihi vero videtur columna ſubjecta ingens ſuſtinere altare. Vittis illud ſemper ornatum eſt, & ſuffitum habet. Multi quotidie precandi cauſſa eo natant coronati.

47. Fiunt ibi conventus maximi, vocanturque deſcenſiones in lacum, quoniam illis numina omnia ad lacum deſcendunt, inter quae Juno prima advenit piſcium cauſſa, ne primus illos Jupiter conſpiciat. Hoc enim ſi fiat, perire ajunt univerſos. Ac venit ille quidem viſurus: at illa adverſum conſiſtens illum arcet, & multum ſupplicans remittit.

48. Sed

a Δὲ] Abeſt ab M. & *Fl.* b Αὐτέων] Αὐτέω *Fl.* & M. c Ἀνεκέατο] Ἀνακέατο *Fl.* & M. d Ἐθηησάμην] Ἐθηπτσάμην *Fl.* & W. e Ἔχε] Εἶχε *Fl.* Εἶχεν M. f Θυώμαλα] Bene M. *B1. Ald. Fr. H. P. Va. S.* Θυημαλα male *J.* & *Fl.* Id tamen etiam adſcriptum marg. *Ar.* g Κατ'] Abeſt ab M. & *Fl.*

2. Ἔρχονται καλεόμθοι] Horum meminere etiam *Plinius*, *Varro* & *Martialis*, a *Caſaubono* laudati ad Athen. VIII. 1. p. 577. *M. du S.*

3. Ἐν τῇ πτέρυγι] In M. & *Fl.* haec paulo aliter leguntur, nempe ἐν τῇ πτέρυγι ποίημα χρύσεον αὐτέων ἀνακέατο. Ego quoeumque demum pacto legas, ἀνακέατο reſcribendum exiſtimo. *M. du S.*

4. Ποίημα χρύσεον αὐτέων] Non habet αὐτέων in vicinia, ad quod referatur. *Hagenoae* 1535: ubi raro admodum peccatur, excuſum eſt ἀυτέων. Vix dubito, verum id eſſe, & Ionicum, pro ἀυτέων, ut κολεκύντη, ut apud noſtrum αὔτις &c. Florum quorundam effigies, corolla, ornamentum piſci datum. Ita certe interpretatum eſſe, fraudi non fuerit. *J. M. G.*

6. Εἶχεν] Ita M. in *Fl.* εἶχε. In reliquis ἔχε. *M. du S.*

Ἔχε] Conf. ſupra c. 12. & 24. *J. F. R.*

13. Ἐφεστεὼς] Legendum arbitror ἐφεστεὼς, certe ſic tranſtuli. *J. M. G.*

35. Ἀλικτρυὼν] I. e. homo ita dictus, ſed quare? F. G.

Ἀλικτρυὼν ἱρὸς] Mirum eſt profecto, ἀλικτρυὼν de homine dici, at ſupra pluries, ubi de gallis Cybeles ſacerdotibus caſtratis mentionem fecit, ſemper eos Γάλλους, non ἀλικτρυόνας vocat. Ea vox, ut puto, ex verſione in textum irrepſit. Quidam ſciolus putavit γάλλον non eſſe vocem Grǽcam, & *gallum* Latine dictum debere dici ἀλικτρυόνα., & mutavit in eam vocem quae nunc in Grǽco legitur: vel forte ſcripſerat Lucianus, ἀλίκτωρ, quae vox etiam de caſtrato poteſt uſurpari, qui eſt ſine lecto conjugali. Nam ut Ἥλικλρα dicta eſt ſecundum Scholiaſten *Euripidis* in Oreſte, a privativa α, & λέκτρον, ἀφ' τὸ πολὺν χρόνον ἄλεκτρον μεῖναι χόλῳ Κλυταιμνήστρας. Sic & ἀλίκτωρ poteſt dici caſtratus, ab eodem etymo, quod videlicet coe-

48. Sed maximae illis celebritates habentur, quae instituuntur ad mare. Verum de his nihil certi quod dicam habeo. Neque enim ipse accessi, neque illam professionem expertus sum. Quae autem in reditu faciunt, ea vidi, & jam enarrabo. Vas aqua plenum pro se quisque adferunt: illa obsignata sunt cera: nec vero ipsi eam solvunt, & aquam deinde effundunt. Sed est sacer quidam Gallus, qui ad lacum habitat. Hic ubi illorum vasa recepit, sigillumque inspexit, accepta ejus rei mercede, solvit vinculum, ceram aufert: ac minae multae hoc ex opere ad Gallum redeunt. Hinc in templum ipsi illatam aquam fundunt, & sacrificio facto retro abeunt.

49. Dierum festorum quos novi omnium maximum ineunte vere celebrant. Pyram h. e. rogum vocant alii; alii Lampadem. Sacrificium eo peragunt ejusmodi. Arbores excisas ingentes in aula statuunt: tum adductas capras, & oves, & pecora alia, viventia ex arboribus suspendunt: addunt aves, vestes, aurea & argentea opera. Perfectis jam omnibus, circumstatis circa arbo-

Μέγισται δὲ αὐτοῖσι πανηγύριες, [k] ταὶ ἐς θάλασσαν νομίζονται. ἀλλ' ἐγὼ τετέων περὶ σαφὲς οὐδὲν ἔχω [i] εἰπεῖν· οὐ γὰρ ἦλθον αὐτὸς, οὐδὲ ἐπειρήθην ταύτης τῆς ὁδοιπορίης. τὰ δὲ ἐλθόντες ποιέουσι, εἶδον, καὶ ἀπηγήσομαι. ἀγγήιον ἕκαστος οὐδατι σεσαγμένον [k] φέρουσι· κηρῷ δὲ τάδε σεσήμανται· καὶ μιν οὐκ αὐτοὶ λυσάμενοι χέουσι, ἀλλ' ἔστι [l] ἀλεκτρυὼν ἱρὸς, οἰκέει δὲ ὅπι τῇ λίμνῃ· ὃς ἐπεὶ σφέων [m] δέξηται τὰ ἀγγήια, τιμά τε σφρηγῖδα ὀρῇ, καὶ μισθὸν ἀρυόμενος, ἀνά τε λύει τὸ δεσμὸν, καὶ τὸ κηρὸν ἀπαιτέεται, καὶ πολλαὶ μνέες ἐκ τετέου τοῦ ἔργου τῷ [n] ἀλεκτρυόνι ἀγείρονται. ἔνθεν δὲ ἐς τὸν αὐτοὶ [o] ἐνεικάντες, [p] σπένδουσί τε, καὶ θύσαντες, ὀπίσω ἀπονοστέουσι.

[q] Ἑορτέων δὲ πασέων, τὰ οἶδα, μεγίστην τῇ εἴαρος ἀγχομένῳ ἐπιτελέουσι. καὶ μιν οἱ μὲν πυρὴν, οἱ δὲ λαμπάδα καλέουσι. θυσίην δὲ ἐν αὐτῇ τοιήνδε ποιέουσι. δένδρεα μεγάλα ἐκκόψαντες, ἐν τῇ αὐλῇ ἑστᾶσι, μετὰ δὲ ἀγινέοντες αἶγάς τε, καὶ ὄϊας, καὶ ἄλλα κτήνεα [r] ζωὰ, ἐκ τῶν δενδρέων ἀπαρτέουσι· ἐν δὲ καὶ ὄρνιθες, καὶ εἵματα, καὶ χρύσεα, καὶ ἀργύρεα ποιήματα. ἐπεὰν δὲ ἐντελέα πάντα ποιήσωνται, περιεστήκαντες τὰ ἱρὰ περὶ τὰν

h Ταὶ] Sic *J. H. Bl. S.* &c. Τὰ *P. Al Fl.* & *M.* *i* Εἶπαι] Ita plurimae. Εἶπεῖν *Fl.* & *W.* *k* Φέρουσι] Nil mut. Edd. & M. Forſ. Φορέουσι. *l* Ἀλεκτρυὼν] Et ſic M. cum Edd. *m* Δέξηται] Δέξωται *Fl.* *n* Ἀλεκτρυόνι] Et hoc probat M. cum *Fl.* &c. *o* Ἐνεικάντες] Ἀνενεικάντες male *Fl.* nec probante M. *p* Σπένδουσι] Bene M. *Fl. Fr. P.* &c. Σπεύδουσι male *J.* *q* Ἑορτέων] Ὀρτέων W. & *Fl.* & quidem ſpiritu tenui. *r* Ζωὰ] Ζῳὰ W. cum puncto ſubſcripto. Nihil mut. *Fl.*

35. Ἀλεκτρυὼν] * Πότερον ὄρνις ἢ ἀνὴρ ὕστερον καλούμενος; ὄρνιθι γὰρ τί σωστέλλεται μοιχὸς καὶ τοιοῦτος; ἢ πῶς ἐν τῇ λίμνῃ, καὶ πολὺ μᾶλλον ἐν τῇ ἀμφίβιον οἰκήσει; *V.*

* Vide notam *Palmerii* ad h. l. *J. Clar.*

coelebs maneat. Ejus vocis in ea significatione reperiuntur exempla, sed duntaxat in foeminino, forte & in masculino Lucianus usurpavit, ut fit ὁ ἐξ ἀλίστου. *J. P. a G.*

38. Ἀπωτίστας] Ἀφαιρίστας dedisse arbitror auctorem. *J. M. G.*

43. Ἑορτέων] An ὀρτέων; vel an ex W. ὀρτέων, mutato tantum spiritu, quod malim, quia sic statim iterum in eodem, ὀρτὴν; & quia hoc magis Ionicum, v. *Herod.* IV. 256. E. *J. Fl. R.*

45. Πυρὴν] Legendum videtur πῦρ ἐνιᾶσι. *F. G.* At quomodo tum καλέουσι cohaereret? Quare nihil mutes potius. *J. F. R.*

52. Τὰ ἱρὰ] Ἱρὰ sunt signa ipsa, antiqua religione sacrata, Dii quasi ipsi, ut modo habuimus τὰ ἱρὰ, *numina*: σημεῖα horum signorum imitatione expressae imagines. Ut lucidior esset interpretatio τὰ ἱρὰ *Deos* reddidi. Poteram etiam *Sacra*. *Ovid. Met.* 10, 696: *Sacra retorserunt oculos*, de simulacris. *Justin.* 36, 2, 13. de Mose, *sacra Aegyptiorum furto abstulit*. *J. M. G.*

τὰ δένδρεα, πυρὴν ἐνιᾶσι, τὰ δὲ αὐτίκα πάντα καίονται. ἐς ταύτην [a] ἑορτὴν πολλοὶ ἄνθρωποι ἀπικνέονται ἔκ τε Συρίης καὶ τῆς περιοίκου χωρέων πασέων· [b] φέρουσί τε τὰ ἑωυτῶν ἱρὰ ἕκαστοι, καὶ τὰ σημήια ἕκαστοι ἔχουσι ἐς τάδε μεμιμημένα.

res Diis, ignem subjiciunt: illa vero subito ardent omnia. Ad hoc solenne multi homines conveniunt e Syria, & regionibus circa omnibus, feruntque suos omnes Deos, & quae signa habent ab illis expressa.

Ἐν ῥητῇσι δὲ ἡμέρῃσι τὸ μὲν πλῆθος ἐς τὸ ἱρὸν ἀγείρονται· Γάλλοι δὲ πολλοί, καὶ τοὺς ἔλεξα, οἱ ἱροὶ ἄνθρωποι τελέουσι τὰ ὄργια, τάμνονταί τε τοὺς πήχεας, καὶ τοῖσι πρώτοισι πρὸς ἀλλήλους τύπτονται. πολλοὶ δὲ σφισι παρεστεῶτες, ἐπαυλέουσι, πολλοὶ δὲ τύμπανα παλαγέουσι, ἄλλοι δὲ ἀείδουσι ἔνθεα καὶ ἱρὰ ἄσματα. τὸ δὲ ἔργον ἐκτὸς τοῦ νηοῦ τόδε γίγνεται. οὐδὲ ἐσέρχονται ἐς τὸν νηόν, ὁκόσοι τάδε ποιέουσι.

50. Statis diebus in templum confluit multitudo. Galli multi, & sacri, quos dixi, homines, cerimonias obeunt, vulnerant sibi brachia, & terga invicem caedenda praebent. Multi adstantes tibiis accinunt, multi perstrepunt tympanis, canunt alii divina & sacra cantica. Hoc vero opus extra aedem peragitur, neque illam intrant, quicumque faciunt talia.

Ἐν ταύτῃσι τῇσι ἡμέρῃσι, καὶ Γάλλοι γίγνονται. ἐπεὰν γὰρ οἱ ἄλλοι [c] αὐλέωσί τε, καὶ [d] ὄργια ποιέωνται, ἐς πολλοὺς ἤδη ἡ μανίη ἀπικνέεται, καὶ πολλοὶ οἱ ἐς θέην ἀπικόμενοι, μοῦνοι δὲ τοιάδε ἔπρηξαν. καλαλέξω δὲ καὶ τὰ ποιέουσι. ὁ νεηνίης, ὅτῳ τάδε [e] ἐπικέαται, ῥίψας τὰ εἵματα, μεγάλῃ βοῇ ἐς μέσον ἔρχεται, καὶ ξίφος ἀναιρέεται, [f] τὰ δὲ πολλὰ [g] ἕτεα ἐμοὶ δοκέει, [h] ἀφ' τοῦτο ἔστηκε, λαβὼν δὲ αὐτίκα [i] τάμνει ἑωυτὸν, θέει τε διὰ τῆς πόλιος, καὶ τῇσι χερσὶ φέρει τὰ ἔταμε. ἐς ὁκοίην δὲ αἰχίην

51. Per hosce dies fiunt etiam Galli. Reliqui enim dum tibiis concinunt, & celebrant orgia; ad plures jam pervasit furor, multique qui spectatum modo venerant, postea perpetrarunt talia. Enarrabo autem quid agant. Qui ista de se statuit juvenis, vestibus abjectis magno clamore in medium prodit, tollit gladium, quales a multis inde annis, ob id ipsum puto, praesto sunt. Hoc igitur accepto statim se castrat, ac per urbem currit, manibus ferens quae abscidit.

In

a Ἑορτὴν] Sic *Fl. P.* Ὁρτὴν *J. W.* verius. b Φέρουσι] Nihil variant. Edd. Sed & M. ac *Fl.* vulgatum servant. c Αὐλέωσι] Ἀλέωσι marg. *Ai.* cum *Fl.* d Ὄργια] Ex emend. *Solan.* Ὄρκια Edd. & M. malc. e Ἀπικέαται] Nihil mut. *Fl.* f Τὰ] Ἴσως τὸ L. Vulgatum tenet *Fl.* M. &c. g Ἕτεα] Ἔτη M. Ἴσι marg. *Ai.* h Διὰ] Καὶ M. & *Fl.* i Τάμνει] Bene plurimae. Τέμνει *Fl.* & M.

53. Πυρὴν ἰνιᾶσι] Accuratius dici puto πῦρ ἰνίσιν. Sic certe est apud *Suidam* πῦρ ἰνίσων, ἰνίσκιον. Forte πυρὴν fecit aliquis, qui paullo ante legerat, πυρὴν vocari totum hoc solenne. Si ἰνιάειν simpliciter esset *incendere*: stare posset πυρὴν, ut vocaret hoc nomine totam illam arborum succendendarum multitudinem. *J. M. G.*

55. Πολλοὶ] Miror iterum, numquam πολλοὶ legi. An igitur Noster hoc oblitus? an librarii hanc Ionicam scilicet elegantiam nescivere? *J. F. R.*

56. Φορέουσι — ἱρὰ] *Sacra.* De φορέουσι, saepius supra monui. *M. du S.*

Φέρουσι] *Solan.* φορέουσι emendarat, sine auctoritate. Licet recte forsan, tamen quia id c. 48. & bis 52. &c. non tantum reliquit, sed alibi quoque in hac Differt. plus decies ita occurrit, nihil ego contra libros ausim. Tum ne verum quidem est φορέω semper Ionibus dici, ut supra satis indicatum. *J. F. R.*

71. Ὄργια] In omnibus Impressis & Mss. M. legitur ὄρκια. Sed hic necessario mutandum. Vid. supra c. praeced. & 15. Unde ratio emendationis satis patebit. *M. du S.*

Ὄρκια] Quid sibi ὅρκια hic velint, non intelligo. Ὄργια postulari arbitror, & interpretatus sum. *J. M. G.*

74. Ποιέουσι] Quare non ποιεῦσι ut *Herodot.* Sed utrumque Ionicum est, & ποιέουσι etiam deinde in hoc opusculo. *J. F. R.*

75. Ἀπικέαται] Vid. ad c. 32. *J. F. R.*

77. Τὰ

In quamcunque vero domum ista abjecerit, ex ea vestem muliebrem & mundum accipit. Haec in castrationibus agunt.

52. Mortui vero Galli non simili aliis sepultura sepeliuntur: sed ubi mortuus est Gallus, sodales illum sublatum ferunt in suburbia: depositum una cum feretro, quo portaverant, obruunt lapidibus, eoque facto domum retro abeunt. Servato deinde septem dierum numero, sic in templum intrant. Ante hos si intrent, piaculum committunt.

53. Legibus ad haec utuntur hisce. Si quis illorum mortuum viderit, illo die non venit in templum: postridie autem, ubi lustravit se, intrat. Sed qui domestici fuere mortui, triginta dierum observato numero singuli, & rasis capitibus, intrant: ante vero quam istuc fecerint, intrare illis nefas.

54. Sacrificant boves mares pariter ac feminas, & capras, & oves. Porcos solos, quos abominantur, neque immolant neque iis vescuntur. Alii non abominabiles putant, sed sacros. Inter aves columba res illis sanctissima videtur, nec attingere eas

τάδε [k] ἀποῤῥίψει, ἐκ ταύτης ἐσθῆτά τε θηλέην, καὶ κόσμον τ' γυναικήϊον λαμβάνει. τάδε μὲ ἐν τῇσι τομῇσι ποιέουσι.

Ἀποθανόντες δὲ Γάλλοι οὐκ ὁμοίην 8 ταφὴν τοῖσι ἄλλοισι θάπτονται, ἀλλ' ἐὰν ἀποθάνῃ Γάλλος, οἱ ἑταῖροί μιν ἀείροντες, ἐς τὰ προάστεια [l] φέρουσι. θέμενοι δὲ αὐτὸν καὶ τὸ [m] φέρετρον, [n] τῷ ἐκόμισαν, ὑπερθε λίθοις βάλλουσι, καὶ τάδε ποιήσαντες, 90 ὀπίσω ἀπονοστέουσι. Φυλάξαντες δὲ [o] ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν, ὕτω ἐς τὸ ἱρὸν ἐσέρχονται. [p] πρὸ δὲ τουτέων, ἢν ἐσέλθωσι, οὐκ ὅσια ποιέουσι.

Νόμοισι δὲ ἐς ταῦτα χρέωνται τουτέοισι· 95 ἢν μὲν τις αὐτέων νέκυν ἴδηται, ἐκείνην τ' ἡμέρην ἐς τὸ ἱρὸν οὐκ ἀπικνέεται· τῇ ἑτέρῃ δὲ, καθήρας ἑωυτὸν, ἐσέρχεται. [q] αὐτέων δὲ τ' οἰκηίων τῷ νέκυι ἕκαστοι Φυλάξαντες ἀριθμὸν ἡμερέων τριήκοντα, καὶ τὰς κεφαλὰς 1 ξυράμενοι, ἐσέρχονται. πρὶν δὲ τάδε ποιῆσαι, ἐ σφίσι ἐσιέναι ὅσιον.

Θύουσι δὲ βόας ἄρσενάς τε, καὶ θηλέας, καὶ αἶγας, καὶ ὄϊας· σῦς δὲ μοῦνον [r] ἐναγέας νομίζοντες, οὔτε θύουσι, οὔτε σιτέονται. ἄλλοι δ' ἐ σφέας ἐναγέας, ἀλλὰ ἱρὺς νομίζουσι. ὀρνίθων τε αὐτέοισι θειοτέρη δοκέει χρῆμα [s] ἰρήϊσιον, καὶ ἐδὲ ψαύειν αὐτέων δι-

k Ἀποῤῥίψει] Ἀπαῤῥίψῃ W. l Φέρουσι] Nihil mut. Fl. J. Fr. H. B. P. &c. & M. m Φέρετρον] Ita P. Fr. S. Φέρτρον M. J. Fl. H. B. Ald. n Τῷ ἐκόμισαν] Sic M. cum Edd. plerisque. τὸ ἐκόμησαν J. & marg. A1. o Ἑπτὰ] Ἑπτὰ Graev. Nil mut. M. & Edd. p Πρὸ] Πρὸς Fl. & marg. A1. Vulgato adstipulatur M. q Αὐτέων] Αὐτῶν Edd. & M. r Ἐναγέας] Ἐνάγεις Fl. s Ἰρήϊσιον] Bene Fl. J. P. S. Ἱρήϊον W.

77. Τὰ δὲ] In eos enim asservantur usus; ego τὸ δὲ reponendum censueram, quod & margini L. ab aliquo vetere grammatico observatum esse video, qui scripsit ἴσως, τὸ. M. duS.

78. Τέμνει] Hoc Herodot. amat; vid. L. IV. J. F. R.

88. Ὑπερθε] Anne ὑπερθε ut Herodot. L. IV. Sed quia τε ambiguum foret, an pro & valeat, nihil muto. J. F. R.

90. Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ ἡμερέων ἀριθμὸν] Observato septem dierum numero, Mf. ἐννέα ἡμερέων ἀριθμὸν. novem dierum numero. J. G. O.

Φυλάξαντες δὲ ἑπτὰ &c.] Primo ἑπτὰ praestare credo τῷ ἐννέα, ob sacrum numerum septenarium. Dein tironcs notare velim, ut Φυλάττεσθαι τινὰ, etsi cavere alicui significat, ut fugias, veluti Φυλάττεσθαι τὸ θάλασσαν Aelian. I. 5. & Φυλάττεσθαι ἀσωτίαν XIV. 19. vitare indecora, & Aesop. fab. 23. τούτους φεύγειν & φυλάττεσθαι χρή. Et fab. 86. f. Et Act. Apost. XXI. 25. Item Φυλάττεσθαι ἁμαρτίας Plutarch. Cat. Maj. p. 341. B. ita Φυλάσσειν ἡμέρας esse observare, exspectare, ut obeas eum. Long. Past. III. 98. Ed. Jungerm. τ' προβατικὰς ἀμελείας Φυλάξας, & observata, captata pastorum incuria. Et L. IV. p. 109. Ed. Moll. νύκτα δὲ Φυλάξας, quod & Lib. I. p. 5. Ed. Jung. habetur. Alciphr. similiter 2. Ep. 1. fin. σὺ δὲ ἡμᾶς μίμνοντας Φυλάξαι τὴν ἡμέραν τῆς δίκης. J. F. R.

97. Αὐτέων] Ita emendandum fuit, ut Dialectus postulat, & recte c. 45. legitur. M. duS.

9. Δι-

[a] δικαιεῦσι· καὶ ἢν ἀέκοντες ἅψωνται, ἐναγέες ἐκείνην τὴν ἡμέρην εἰσί. τυνεκα [b] δὴ αὐτέοισι σύννομοί τε εἰσι, καὶ ἐς τὰ οἰκήια ἐσέρχονται, καὶ τὰ πολλὰ ἐν γῇ νέμονται.

Λέξω δὲ καὶ τῶ [c] παμηγυρισταῖσι περι, τὰ [d] ἐκεῖνοι ποιέουσι. ἀνὴρ εὖτ' ἂν ἐς τὴν ἱρὴν πόλιν πρῶτον ἀπικνέεται, κεφαλὴν μὲν ὁδὲ καὶ ὀφρύας ἐξύραλο· μετὰ δὲ ἱρεύσας ὄϊν, τὰ μὲν ἄλλα κρεωργέει τε καὶ εὐωχέεται, τὸ δὲ νάκος χαμαὶ θέμενος, ὀπὶ τούτου ἐς γόνυ ἕζεται, πόδας δὲ καὶ κεφαλὴν τῷ κτίνεος ὀπὶ τὴν ἑωυτῶ κεφαλὴν ἀναλαμβάνει· ἅμα δὲ εὐχόμενος αἰτέει, τὴν μὲν παρεῦσαν θυσίην δέκεσθαι· μέζω δὲ ἐσαῦθις ὑπιοχνέεται. τελέσας δὲ ταῦτα, τὴν κεφαλὴν [e] αὐτῶ τε σέφει, καὶ τῶν ἄλλων, ὁκόσοι τὴν αὐτὴν ὁδὸν ἀπικνέον. ἄρας δὲ [f] ἀπὸ τοῦ ἑωυτῶ ὀδοιπορέει, ὕδασί τε ψυχροῖσι [g] χρεώμενος, λυτρῶντε καὶ ὠσί· εἵνεκα, καὶ ἐς πάμπαν [h] καμοικοιτέων. ἐς γὰρ οἰ εὐνὴν ὀπιθῆναι ὅσιον, πρὶν τλῶ τε ὁδὸν ἐκτελέσαι, καὶ ἐς τὴν ἑωυτῶ [i] αὖτις ἀπικέσθαι.

Ἐν δὲ τῇ ἱρῇ πόλι ἀνδέκεταί μιν ἀνὴρ

fas putant: & si inviti attigerint, impiati ſunt illo die. Itaque cum illis habitant, cubicula ingrediuntur, & plerumque paſcuntur humi.

55. Dicam autem de his etiam, qui ad conventus hoſce veniunt. Vir ubi Hierapolin primum venit, caput radit ac ſupercilia. Poſt ſacrificata ove, reliquas carnes conciſas epulatur. Pelle autem humi ſtrata, genu in ea ponit, pedes & caput pecudis ſuo capite ſuſcipit: ſimul autem precibus petit, praeſentem victimam recipiant, majorem pollicetur in poſterum. His perfectis, & ſuum caput coronat & reliquorum, qui eandem profectionem ſuſcepere. Tum ablata iterum ſuo de capite, in viam ſe dat, uſus ad balnea pariter & potum aqua frigida, humi ſemper decumbens: nec enim lectum ante conſcendere illi fas eſt, quam ubi perfecto itinere domum rediit.

56. In ipſa Hierapoli excipit illum publi-

a Δικαιεῦσι] Ita longe plurimae & M. ſed a recentiore manu. Δικαίουσι *F.* & *V2.* b Δὴ] Δὲ male M. & *Fl.* c Παννγ.] Omiſſum πάρι poſt παννγ. in Edd. addidit *Solan.* d Ἐκεῖνοι] Ἕκαστοι M. e Αὐτοῦ] An ἑαυτοῦ. f Ἀπὸ] Ἐπὶ. ἐοῦς L. male. g Χρεώμενος] Χρεόμενος M. & *Fl.* h Καμοικοιτέων] Καμοικοιτίων *Fl.* Sed vulgatum tuetur M. i Αὖτις] Recte *B1. 2. Fl.* & M. Αὖθις *F. Ald. V2. Fr. H. P. S.* male.

9. Δικαιεῦσι] Sic *V2.* M. & reliquae δικαιοῦσι. *M. du S.*

Δικαιοῦσι] Hoc verum, etſi nec alterum improbum. Vid. ſatis teſtimoniorum ex *Herodoto* adferentem *Maitt.* de Dial. p. 212. *F. F. R.*

13. Πάρι] Ego hanc voculam, quae in omnibus deerat, cum ſententia poſtularet, inſerui. *M. du S.*

26. Ὑδασί τε ψυχροῖσι χρ. λυτρῶντε καὶ ω.] Cl. *Hemsterh.* ad Joſeph. T. 2. p. 162. pr. ubi legimus: ὕτως ἀποδύονται τὸ σῶμα ψυχροῖς ὕδασι, haec Luciani conferri juſſit. Sed non ſolum locutio convenit; verum & ritus quidam Eſſeniae ſectae, ceterorumque Judaeorum eo libro ab Joſepho deſcribuntur, quos & Lucianus tangit, & quorum veſtigia quaedam vel in templo illo Syriaco invenit, vel finxit. *F. F. R.*

Ibid. Χρεώμενος] In M. χρεόμενος, ſed a recentiore manu eſt litera χ, unde conſtat primo ſcriptum fuiſſe ρεόμενος. *M. du S.*

28. Καμοικοιτίων] Florentinae lectionem veram ſuſpicor, & licet in aliis compoſitis ſaepe ω in ο mutet, & viciſſim, tamen hic diphthongum αι ſervandam arbitror, quia in ceteris compoſitis manet, ut καμαίδατος, καμαιγενής, καμαικλινής & pluribus aliis, unde merito dubitat *Steph.* num in *Heſychio*, qui καμοίκοιτος cum ω ſcribit, non etiam καμαίκοιτος ſit ſcribendum. *F. F. R.*

30. Αὖτις] Ita recte M. *Fl.* & *B2.* Nam *Fr.* hic cum reliquis aberrat. *M. du S.*

33. Καὶ τόδε πατρίδων οἴκοι δέκονται] Mirifice interpretes, quorum prior *& quod ex patria cujusque venit, id denuo apud ſe recipit*, citerior *atque hoc e patria domi recipiunt.* Imo *atque id ab patribus*, majoribus, *in domibus* & familiis ſuis *retinent.* Teſſera illa & conjunctio hoſpitalis ab patre propagatur in filium & ab hoc exercetur conſervaturque. Neque ſane mox dicerem *ſumptis libamentis* ἐκσπάσας, ſed datis & fuſis libamentis. *F. G.*

Καὶ τόδε πατρίδων οἴκοι δέκονται] Non perſuadet mihi *Gronovius*, οἴκοι δέκεσθαι ſignificare *in familia ſua retinere.* Eſt ſine dubio οἴκοι δέκεσθαι opus hoſpitis, qui domum

blicus hoſpes ignotum ; certi enim uniuscujusque civitatis ibi ſunt hoſpites, & pro patria quemque ſua domi recipiunt. Vocantur hi ab Aſſyriis Doctores, quod omnia illos *ſolennia* docent.

57. Mactant vero non in ipſo templo, ſed cum ſtatuit ad altare victimam, ac libavit, viventem reducit domum, atque apud ſe mactat, ac preces fundit.

58. Eſt autem alius quoque ſacrificii modus, *nimirum* iſte : Vittatas hoſtias vivas de veſtibulo praecipitant, quae dejectae ipſo caſu moriuntur. Quidam ſuos ipſorum liberos inde dejiciunt, non ſimiliter ut pecudes, ſed intruſos in culeum manu deturbant, ſimul maledicta in eos ingerunt, cum dicant, non ſuos eſſe liberos, ſed boves.

59. Puncturis ſe notant omnes, alii in manibus, in cervicibus alii, atque hinc eſt, quod Aſſyrii omnes ferunt ſtigmata.

60. Faciunt etiam aliud quiddam, ſolis inter Graecos conſentientes hac parte Troezeniis. Quid autem illi faciant, explicabo. Troezenii virginibus adoleſcentibusque le-

ξενοδόκος ἀγγοέουσα. ῥητοὶ γὰρ δὴ ὧν ἑκάστης πόλιος αὐτόθι ξενοδόκοι εἰσί· καὶ [k] τόδε πατρόθεν οἶκοι δέχονται. καλέουσι δὲ ἀπὸ Ἀσσυρίων οἵδε διδάσκαλοι, ὅτι σφίσι πάντα ὑπηγέουσι.

Θύουσι δὲ οὐκ ἐν αὐτῷ τῷ ἱρῷ· ἀλλ' ἐπεὰν προσφήσῃ τῷ βωμῷ τὸ ἱρήιον, ἀπισπείσας, [l] αὐτὶς ἄγει [m] ζωὸν ἐς τὰ οἰκήια· ἐλθὼν δὲ κατ' ἑωυτὸν θύει τε, καὶ εὔχεται.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλης θυσίης τρόπος τοιόσδε· [n] στέφανοι τὰ ἱρήια ζωὰ, ἐκ τῶν προπυλαίων ἀπιᾶσι, τὰ δὲ [o] καλευχθέντα [p] θήσκουσι· ἔνιοι δὲ καὶ παῖδας ἑωυτῶν ἐντεῦθεν ἀπιᾶσι, οὐκ ὁμοίως τοῖς κτήνεσι, ἀλλ' [q] ἐς πῆρην ἐνθέμενοι, χειρὶ κατάγουσι, ἅμα δὲ αὐτέοισι ἐπικερτομέοντες, λέγουσι ὅτι οὐ παῖδες ἀλλὰ βόες εἰσί.

Στίζονται δὲ πάντες οἱ μὴ ἐς καρπούς, οἱ δὲ ἐς αὐχένας. καὶ ἀπὸ τούδε ἅπαντες Ἀσσύριοι στιγματοφορέουσι.

Ποιέουσι δὲ καὶ ἄλλο, μούνοισι Ἑλλήνων Τροιζηνίοισι ὁμολογέοντες. λέξω δὲ καὶ τὰ [r] κεῖνοι ποιέουσι. Τροιζήνιοι τῇσι παρθένοισι, καὶ

[k] Τόδε] Sic Edd. & M. Τόνδε L. [l] Αὖτις] Bene B1. 2. & M. Αὖθις male Fl. cum reliquis. [m] Ζωὸν] Ζῳὸν cum puncto ſubſcr. W. Et mox ζῳὰ cod. mod. [n] Στέφανοι] Στρέφωντες Fl. Vulgatum probat M. [o] Καλευχθέντα] Et ſic Fl. cum cett. [p] Θήσκουσι] Πίπτοντα θήσκουσι Edd. vulgo praeter Fl. quae πίπτοντα cum Cod. W. omittit. [q] Ἐς πήρην] Hoc recte exhibent B1. Fr. P. S. & M. Ἐστήρην junctim Ald. F. H. Ἐς πτέρην Fl. male. [r] Κεῖνοι] Ita Ald. Fl. P. H. S. Niſi quod τὰ, κεῖνοι pleraeque. Ἐκεῖνοι minus recte F. Va. M.

mum ſuam aliquem recipit. Itaque τόδε πατρόθεν ſignificare puto, *quidquid eſt ex illo patria, quae ipſis aſſignata eſt.* F. M. G.

49. Στίζονται] Imo etiamnum mos ille ridiculus in illis regionibus obtinet. Omnes enim, qui terram ſanctam inviſunt Chriſtiani, ſtigmata referunt, hic ſervatoris in cruce pendentis, ille ſepulchri, alius alterius alicujus rei itidem ſacrae. Quae ſuperſtitio non ridicula tantum, ſed cum ſummo dolore conjuncta, quandoque etiam non ſine ipſius vitae periculo eſt. In balneis itaque aliquando videas, quorum corpora tota ſacris illis figuris cooperta ſunt; quoque plura ſtigmata gerunt, tanto ſanctiores habentur : ſancto enim titulo omnes decorant qui vel tantillum ridiculo iſto ſacro initiati ſunt ; ſed longe facilius corpori notae inuruntur, quam, quae vera ſanctitas eſt, animi maculae abſterguntur. M. du S.

Στίζονται] Ut ii qui hodie Hieroſolymam eunt. M. V. La Croze.

Ibid. Καρποὺς] De *carpis*, manuum partibus hic ſermonem eſſe, perſpicuum eſt ; ſed quia καρπὸς etiam *fructus*, deceptus eſt *Auguſtinus*, verba *Pſalmi* 128. 2. τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, reddens: *Labores fructuum tuorum manducabis*, quum ſit: *Labore manuum tuarum veſcitur*, bene obſervante *Gatakero*, in Cinn. p. m. 245. F. F. R.

54. Κεῖνοι] Bene, pro ἐκεῖνοι, v. ſupra, c. 16. F. F. R.

Ibid. Τῇσι παρθένοισι] Leg. *Jul. Pollux.* libr. 3. Demoſthenis Encomium quod ſequitur non eſſe Luciani, jam monui praefat. ad Lectorem: ſatis prodit ſtylus, attamen *Thomas Magiſter* ἐν ταῖς ἐκλογαῖς Ἀττικῶν, in dictione ἐπιδρομὴ citat locum hujus encomii, ut Lucianeum. atque etiam quidam dubitarunt an tractatus de Dea Syria eſſet Luciani. F. B.

Τῇσι παρθένοισι, καὶ τοῖσι ἠθέοισι] Si ridere Ioniſmos in animo habuiſſet frequenter repetendo ingratas illas in σι terminationes, ſive perpetuos σι, σι, σι, ſibilos, potuiſſet & in hoc imitari *Herodotum* ſepties ita

καὶ τοῖσι ἡλθέσιοι νόμον ἐποιήσαντο, μὴ [a] μιν γεν- gem posuere, ne aliter contrahant nuptias,
ἄλλως γάμον εἶναι, πρὶν Ἱππολύτῳ κό- quam comas Hippolyto posuerint. Idque
μας πείρασθαι. καὶ ὧδε ποιέουσι τοῦτο καὶ ἐν τῇ ita faciunt. Hoc etiam fit Hierapoli. Juve-
ἱρῇ πόλει γίγνεται. οἱ μὲν νεηνίαι τὰ γενέια nes mentorum ibi primitias ponunt. Sub-
ἀπάρχον· τοῖσι δὲ νέοισι πλοκάμους ἱρεὺς mittunt autem adolescentibus sacros a nati-
ἐκ γενετῆς ἀπιᾶσι· τοὺς ἐπειδὴ ἐν τῷ ἱρῷ vitate inde cincinnos: quos in templo ipso
γένωνται, τάμνουσί τε, καὶ ἐς ἄγγεα πηλοῦ ἐνθέντες, defectos in vasculis deponunt alii quidem
οἱ μὲν ἀργύρεα, πολλοὶ δὲ χρύσεα ἐν argenteis, multi vero aureis, iisque in tem-
τῷ νηῷ, προσηλώσαντες ἀπίασι, ἐπιγρά- plo fixis, inscripto suo quisque nomine,
ψαντες ἕκαστοι τὰ ἑωυτῶν ὀνόματα. τοῦτο καὶ ἐγὼ discedunt. Hoc ego etiam adolescens feci,
ἔτι νέος ὢν, ἐπετέλεσα. καὶ ἔτι μοῦ ἐν τῷ ἱρῷ estque adhuc in templo cincinnus pariter
καὶ ὁ πλόκαμος, καὶ [b] τὸ ὄνομα. meus atque nomen.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΕΓΚΩΜΙΟΝ.

DEMOSTHENIS LAUDATIO.

ΛΥΚΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΡΣΑΓΟΡΑΣ.

LYCINUS ET THERSAGORAS.

Βαδίζοντί μοι κατὰ τὴν στοὰν, [c] τὴν ἐντεῦ- I *Nambulanti mihi in porticu, in sinistro ex-*
θεν ἐξιόντων ἐν δεξιᾷ, τὴν ἕκτης δεκάτης ἐπὶ *euntium inde latere, sexto decimo, paullo an-*

a Μιν] Μὴν Pell. b Τὸ ὄνομα] Ita Ionice W. Τοὔνομα Edd. Τ' ὄνομα Fl. c Τὴν] Τῶν adscript. marg. Bt.

ΔΗΜ.] Οὗτος ὁ λόγος ἐνδεῖ τῆς τοῦ Λουκιανοῦ ἰδέας καὶ ἐγχυσέως. G.

jungentem p. 262. D. τούτοισι ἢ τοῖσι αὐτοῖσι τούτοισι συνεπιμιγνύουσι εἰσὶ τοῖσι. Et p. 264. f. &c. J.F.R.

56. Γάμον εἶναι] Pro πρὶν vel πρὶς γάμον. ut ἐλθόντας τὸ ἄφνω, Pausan. p. 259. 9. Ed. Fr. referente *Maittair.* p. 74. Sic ἔρχεσθαι κλισίην, *Homero* familiare, recte observante *L. Bos* de Ell. p. 268. quod tamen in verbo ἐπάνω ei nondum concedo; nam cum ὃν μὲ ἐπάνω Hometus ait, & ἐπάνω *invado* significat, potest *quemcumque invadam* etiam sine ulla ellipsi exponi. J.F.R.

58. Πόλει] Qui delicias Ionicas amat, πόλι scriberet; ita enim ablat. sive dativ. formatur *Herodot.* Vid. L. VI. 383. A. (Ed. *Steph.*) item 389. A. & IX. 589. B. &c. aut saltem πόλιϊ corrigeret. Sed quia πόλει perpetuo in hoc Dial. ut c. 1. 10. 13. 21. ac 22. &c. nihil mutavi, etsi scribarum vitium puto. J.F.R.

59. Τοῖσι δὲ νέοισι] Mallem αἱ δὲ παρθένοι, vel quod ad scripturam magis accedit, τῇσι δὲ παρθένοισι, nam de *Virginibus* antea dixerat; nisi mox a se id praestitum narraret. Vid. *Theophr.* Char. 21. M. du S.

ΔΗΜΟΣΘΕΝ. ΕΓΚ.] Stylus hujus libelli a Luciani lepore, gratia & perspicuitate longe abest; Sophistamque potius olere videtur. *Kust.* Luciani si genuinus foetus censendus hic libellus, a juniore scriptum esse, & ante XXX. aetatis annum crediderim. Sed suppositicius est. Vid. notas ad c. 24. *NB.* Edidit cum notis in suo Demosthene *Wolfius.* M. du S.

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Esse non videtur Luciani, sed alicujus Lucianum καταζηλοῦντος. Th.M.

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Si Lucianus auctor est hujus libelli, quod in neutram partem facile confici posse arbitror; prior pars Satirica esse videtur, in laudatores ineptos, magno conatu magnas nugas vel poëticas vel solutae orationis agentes. Altera pars autem, quae ex Macedonicis depromta commentariis fingitur, digna Luciano, & maximo quovis ingenio. Hinc tumidum illud & plus fere quam Sophisticum dicendi genus, quod movit *Marvilium*, ut Luciani esse negaret, itemque quod *Aristotelis*, *Xenocratis*, *Theophrasti*, condiscipulorum forte suorum, auditor fuisse dicitur Demosthenes; haec, inquam, non imputanda sunt auctori, non magis, quam quae in aliis id genus libellis ex alia persona dicuntur. Quin veniam etiam ab aequis lectoribus spero, si interpretatio nostra quibusdam locis parum candida & facilis videatur, quippe quae, quantum ejus fieri potest, etiam dictionem & formam exempli sui referre debeat. J.M.G.

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Διατριβὴ indigna Luciano, scripta Alexandriae. Vid. c. 8. 9. 24. 25. &c. Ad stilum *Plutarchi* mihi valde accedere videtur. M.V. La Croze.

ΔΗΜ. ΕΓΚ.] Communi doctorum consensu non cre-

ante meridiem, obviam fit Therſagoras. Forte quidam veſtrûm hominem noverint. Parvus eſt, vulturino naſo, ſubalbidus, habitu virili. Igitur accedentem adhuc conſpicatus, Heus, *inquam*, Therſagora Poëta, quorſum ergo, & unde? THERS. Domo, inquit, huc. LYC. Utrum, *inquam*, ambulaturus? THERS. Scilicet, *inquit*, & illo opus habeo. Cum enim intempeſta nocte ſurrexiſſem, viſum eſt natalem Homeri poëtices quibusdam primitiis honorare. LYC. Praeclare tu quidem, *inquam*, qui iſta educationis nutritionisque illi praemia ſolvas. THERS. Inde igitur, *inquit*, cum incepiſſem, imprudens ad hoc meridiei usque delapſus ſum. Quod ergo dixi, opus mihi eſt ambulato.

δέκα, σμικρὸν πρὸ μεσημβρίας, Θερσαγόραν τυγχάνει. τάχα τινὲς αὐτὸν ὑμῶν γιγνώσκουσιν. σμικρός τίς ἐστι, γυπὸς, ὑπόλευκος, ἀνδρικὸς τὴν φύσιν. ἰδὼν οὖν αὐτὸν ἔτι προσιόντα, Θερσαγόρας, ἔφην, ὁ ποιητὴς, ποῖ δὴ, ἢ πόθεν; ΘΕΡΣ. Οἴκοθεν, ἦδ' ὅς, ἐνταῦθα. ΛΥΚ. Πότερον δ' ἐν ὧν ἐγὼ, περιπατήσων; ΘΕΡΣ. Ἀμέλει μὰ, ἔφη, ἢ τούτου δέομαι. ἀωρὶ γάρ τοι τῆς νυκτὸς ἐξαναστὰς, ἔδοξέ μοι χρῆναι τοῖς Ὁμήρου γενεθλίοις τι ποιητικῆς ἀπάρξασθαι. ΛΥΚ. Καλῶς γε σὺ ποιῶν, ἔφην, ἢ τὰ τροφεῖα τῆς παιδεύσεως ἐκείνῳ τίνων. ΘΕΡΣ. Ἐκεῖθεν οὖν ἀρξάμενος, ἦδ' ὅς, ἔλαθον ἐμαυτὸν, εἰς τοῦτο τῆς μεσημβρίας ἐκπεσών. ὅσῳ οὖν, ἔφην, δεῖ μοι καὶ τοῦ περιπάτου.

2. Verum multo prius, ait, precibus adoraturus iſtum venio, *manu autem monſtrabat Homerum: nempe noſtis illum ad dex-*

Πολὺ μέντοι πρότερον, ἔφη, προσκυνεῖν τουτονὶ δέομαι ἥκω, τῇ χειρὶ τὸν Ὅμηρον ἐνδεικνύς. ἴστε δήπου τὸν ἐν δεξιᾷ τοῦ τὸν Πτο-

d Γάρ τοι] Omittit γάρ τοι *Th. Mag.* V. ἀωρί. *e* Ἔδοξε] Ἔδοξε marg. *Bi.* male. *f* Τοῦ τὸν Πτολεμαίων] Τούτου Πτολεμαίου *Graev.* Cod.

10. Ἀμέλει μὰ] Ἀντὶ τοῦ πάντως. *V.*

20. Πολὺ μέντοι πρότερον] Ἡ πλεονάζουσα φράσις αὕτη συνήθης Ἀττικοῖς, καὶ ποτὲ μὲ, ὡς λὺ πρότερον προσάπτει δαιμονιώτατος, ποτὲ δὲ, ὡς λὺ τρίτον ἀφηγημαλικῶς, ὅπερ πολὺ ὡδὶ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ ἐστὶν εὑρεῖν. *V.*

creditur ab Luciano compoſitum; & revera ſtylus adfectatione plenus & rudis valde differens a Luciani charactere juſtam dat ſuſpicionis cauſſam &c. Vid. Miſc. Obſ. Maji & Jun. 1733. p. 368. Nomina perſonar. Graecis addidi, quae *Geſn.* verſioni inſeruerat. *J. F. R.*

1. Βαδίζοντί μοι] Luciani non videtur. *F. G.*

2. Ἕκτῃ ἱστὶ δέκα] Eo die menſis Pyanepſionis obiiſſe Demoſthenem, auctor eſt *Plut.* ſub fin. ejus vitae p. 1576, 2. V. *Dem.* 164, 1. *M. du S.*

Ibid. Τῆς ἕκτης ἱστὶ δέκα] Cum menſem non nominet, nihil inde de natali die vel *Homeri* vel Demoſthenis colligas. Et luſit, credo, auctor in hoc etiam, quod natalem inducit celebrantes poëtae & oratoris maximi, cum de neutro aliquid conſtaret. *J. M. G.*

3. Θερσαγόρας] Quis hic ſit neſcio. Poëtam fuiſſe mox audies. Ad nos aliunde ejus fama non pervenit. *M. du S.*

7. Θερσαγόρας] Adjecerat Cl. *Hemſt.* videndum *L. Bos* ad *Euang. Luc.* XVIII. 13. ubi cum itidem nominativus legatur, ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι, poſt exempla alia etiam hoc Luciani adfert, addens: „ Neque tamen Atticiſmum hunc animadvertit Luciani Interpres h. l. quando reddidit: *Hic Therſagoras poëta eſt.* „ Debebat: *Therſagora poëta, quonam, & unde?* At Cl. *Geſn.* vel ſine hac admonitione priſtinum errorem jam correxit. Conf. *Bis Accuſ.* c. 20. f. & 33. pr. Adde, ſi vis, *Aeſop.* F. 129. f. Τὸ ἱλάσπησας, φίλε; *J. F. R.*

13. Ὁμήρου γενεθλίους] A quo oraculo edocti natalitia *Homeri*, & quando celebrari coepta ſint, alii doceant. *M. du S.*

18. Ὅπως ὖν ἔφην. δεῖ μὲν μοι ἐκ τοῦ περιπάτου] *Salmurienſis* interpres accipit, ac ſi mutetur perſona, & quum antea loquutus fuerit Therſagoras, nunc incipiat Lucianus: unde voculam καὶ hic praecipue efficacem omittit in verſione, quam vides eſſe: *Ego vero, ut dixi, deambulatione opus habeo.* Hanc ſententiam admiſit ab *Melanchthone*, qui prorſus eodem modo *Tum ego: Et mihi opus eſt deambulatione.* Sed profecto non ita eſt, & continuatur perſona Therſagorae, qui quum ante jam dixerat de ambulando καὶ τοῦτο διέμοιρον, id nunc repetit dicens, *Quod igitur dicebam, etiam deambulatione quidem opus habeo; multo autem prius, ajebat, venio hunc ſalutare optans.* *J. G.*

22. Ἴστε δήπου τὸν] Vid. *Plut.* 1557, 1. Erat etiam in

Πτολεμαίων νεὼ, τ̃ καθειμῶν τὰς κόμας. πρωτερῶν τε ὢν αὐτὸν ἀφικόμην, ἔφη, καὶ προσευξόμενος ἀφθόνων μεταδιδόναι τ̃ ἐπῶν. ΛΥΚ. Εἰ γὰρ, ἔφην, ἐν εὐχαῖς τὰ πράγματα εἴη. πάλαι γάρ τοι κἀ αὐτὸς ἐνοχλεῖν μοι δοκῶ τ̃ [a] Δημοσθένην, ὀπτεύσαί τι πρὸς τ̃ αὐτῆς γενέθλιον. εἰ ὢν ἡμῖν ἐπαρκέσοι τὸ εὔχεσθαι, συμβουλοίμην ἄν σοι. κοινὸν γὰρ ἡμῖν τὸ Ἕρμαιον. ΘΕΡΣ. Ἐγὼ μὲν, ἔφη, κἀ τῶν νύκτωρ τε κἀ τήμερον πεποιημένων, δοκῶ μοι τ̃ [b] εὐροίας τ̃ Ὁμήρου ἐπιγράψασθαι. θείως γάρ πως κἀ μανικῶς εἰς τ̃ ποίησιν ἐξεβακχεύθην· χρινεῖς δ' αὐτός. ὀπίτηδες γάρ τοι τουτὶ τὸ [c] γραμματεῖον ἐξηγόμην, εἰ ἄρα τῳ σχολὴν ἄγοντι τ̃ ἑταίρων ἐντύχοιμι. δοκεῖς ὦν μοι ἐν καλῷ σὺ γε σχολὴν εἶναι.

tram aedis Ptolemaeorum, illum demisſis comis. Hunc ergo adoraturus veni, *inquit*, & rogaturus, ut copioſa mihi carmina impertiat. LYC. Si quidem, *inquam*, in precibus ipſae res ineſſent, olim ſane Demoſtheni negotium faceſſiturus mihi videor, ut ad ſuum mihi natalem *obeundum* opis aliquid conferat. Quare ſi precari ſatis eſſet, ſocium me tibi adjungerem: commune nobis munus *contingeret*. THERS. Equidem, *inquit*, eorum, quae vel nocte vel interdiu feci, adfluentem facile ubertatem ad Homerum auctorem jure referre mihi videor. Divinitus enim quodammodo, & vatis inſtar velut Bacchico inſtinctu ad carmen incitatus ſum. Judicabis ipſe. Conſulto enim hunc libellum mecum detuli, ſi forte in ſodalium aliquem otioſum inciderem. Videris ergo mihi pulchre otium habere.

ΛΥΚ. Μακάριος γὰρ εἶ, ἦν δ' ἐγὼ, κἀ 3. LYC. Nempe tu beatus es, *inquam*, idem-

a Δημοσθένην] Nihil variare Edd. notat *Solan.* b Εὐροίας] Sic *Fl.* & ex ea marg. *Al.* Εὐρροίας *Ald.* 2. Εὐνοίας cett. quod rejecimus. c Γραμματεῖον] Γραμματεῖόν *Fl.*

31. Ἕρμαιον] Ἕρμαιον λέγεται τὸ εὕρημα. παράγεται δὲ ἀπὸ τῦ Ἑρμῆς, Ἑρμαῖον ϵ Ἕρμαιον. οἱ γὰρ παλαιοὶ τ̃ Ἑρμῆν ἐκ ἔφορον τ̃ ὁδῶν ὡδοὺς τὰς ὁδοὺς ἐγραφον. ὅτε κἀ εἴ τι εὑρισκόν τινες ἐν ταῖς ὁδοῖς τὰς αἰτίας (1) τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθεσαν, κἀ ἀπὸ τῦ Ἑρμοῦ (2) παρονόμαζον Ἑρμαῖον κ' Ἕρμαιον. *V.*

(1) Τῷ Ἑρμῇ] Ex C. hoc inſertum. Aberat ab V.

(2) Παρονόμαζον] Παρανομάζουσι Edita. Emendavit *M. du S.*

Ceramico ſtatua intra urbem, quam a Polyeucto factam tradit *Plut.* in ejus vita. *Meurſ.* Ath. Att. 23. AG. IV. 974. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] *Hunc in templo Ptolemaei ad dextram collocatum eſſe.* Mſſ. τοῦτον Πτολεμαίῳ νεώ. lego. Τὸν ἐν δεξιᾷ τῦ Πτολεμαίῳ νεὼ, ut & legiſſe videntur interpretes. Ptolemaeus autem Philopator Homero templum dedicavit, ut auctor eſt *Aelianus* Var. Hiſt. XIII, 22. *J.G.G.*

Ibid. Τῦ τ̃ Πτολεμαίων νεὼ] Templi Homero a Philopatore Ptolemaeo ſtructi mentio eſt apud *Aelian.* V. H. 13, 22. quod Alexandreae collocat, neſcio quam bene, *Marshamus* in Can. Chron. p. 441. An illud idem templum hic ſignari dicemus, & ſcenam dialogi eſſe in Aegypti Alexandrea? Nolim ſane hoc ſolo argumento: cum praeſertim *Ptolemaei Gymnaſium* in ipſis Athenis Atticis inveniam. *Pauſan.* l. I. p. 29, 31. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν Πτολεμαίων νεὼν, τ̃ καθειμῶν τὰς κόμας] Homerus comatus. *F.G.*

28. Δημοσθένην] *Solanus* non ſemel dubitaſſe videtur Δημοσθένη an Δημοσθένην rectius ederet. In paradigmatibus quidem grammaticis accuſativus formatur Δημοσθένη. Sed ſaepius apud Noſtrum Δημοσθένην: ut ſupra bis ter vidimus, ac mox rurſus. Et ſic ap. *Aeſchin.* frequentius accuſat. in ν terminatur quam in α. Vid. ejus Orat. contra Cteſiphontem p. 420. D. Edit. *Pariſ.* Et 437. A. & D. Item 436. B. & E. 438. A. &c. Et ipſum *Demoſth. de Corona* p. 481. D. Δημοσθένη tamen ibid. p. 451. B. & 467. B. Conf. quae Tom. I. ad Scholiaſt. dixi. Item T. II. p. 280. v. Ἄρη. Rurſus quae ad Scholiaſt. Eunuch. Schol. 5. ubi Ἀριστοτέλην quoque *Laërtio* uſitatius eſſe quam Ἀριστοτέλη, notavi, etſi Διογένη, Σωκράτη & ſimilia occurrunt ibidem. Ἀριστοφάνην vero *Bis Accuſ.* c. 33. ubi *Fl.* tamen Ἀριστοφάνη. Sed quid tricamur in iis quae utrovis more formantur? Notavimus tamen, ut alii editores deinde non nimis ſolliciti ſint in hoc nominum genere. *J.F.R.*

30. Συμβουλοίμην ἄν σοι] Legendum puto συμβαλοίμην. Certe hoc interpretatus ſum. *J.M.G.*

33. Τῆς εὐροίας τ̃ Ὁμήρου ἐπιγρ.] Sic omnino legendum ex *Aldina* editione, quamquam vitioſe ibi εὐρροίας. Homero ſe debere ait, quod ſponte ſua carmen numeros veniſſet ad aptos, & flumen quaſi bonorum verſuum licuiſſet effundere. *J.M.G.*

37. Εἰ

idemque tibi uſu venit, quod ei qui curriculo vicerat, qui jam pulvere abluto, & reliquo ſe ſpectaculo oblectans, fabellas habere cum palaeſtrita cogitabat, quo tempore jam jam vocandi *ad certamen* luctatores videbantur: at ille, *Verum*, inquit, *in carceribus non haberes fabulas.* Sic tu mihi videris poëtici curriculi victor, illudere homini fortunam arenae vehementer extimeſcenti. THERS. Iſte ridens, Nempe, *inquit*, tanquam difficile quiddam acturo.

4. LYC. Forte enim, *inquam*, minoris tibi Demoſthenes, quam ut comparari cum Homero poſſit, eſſe orationis *argumentum* videtur. Itaque multum tibi places Homero laudato: mihi vero Demoſthenes *laudandus* parvum quiddam & nihil eſt. THERS. Calumniaris, *inquit:* nolim ego in contentionem vocare heroas, etſi magis

τὸν πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, ὃς ἤδη λελυμμέν τ κόνιν, καὶ τὸ λοιπὸν τ θέας ψυχαγωγούμεν μυθολογεῖν πρὸς τ παλαιστὴν διενοεῖτο, [d] Ἐπίδοξον κληθήσεσθ τ πάλης ὄσης. ὁ δ', Ἀλλ' ὅπι τ βαλβίδ Οὐκ ἂν ἐμυθολόγεις, ἔφη· καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, ἐντρυφᾶν ἀνδρὶ μάλα δὴ κατορρωδοῦντι τ τῦ σταδίυ τύχην. ΘΕΡΣ. Καὶ ὃς γελάσας, Ὡς δή [e] σοι τί τῶν ἀπόρων εἶπεν ἐργασόμεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γε, ἔφην, ὁ Δημοσθένης ἐλάττον ἢ καθ' Ὅμηρον εἶναί σοι λόγυ καλαφαίνε· καὶ σὺ μὲ μέγα φρονεῖς, Ὅμηρον ἐπαινέσας· ἐμοὶ δὲ ὁ Δημοσθένης σμικρὸν, καὶ τὸ μηδέν; ΘΕΡΣ. Συκοφαντεῖς, ἔφη. Ἀγωνισάσαιμι δ' οὐκ ἂν τὺς ἥρως, εἰ

d Ἐπίδοξον] Reſcriptum ex L. Ἐπιδέξου Edd. e Σοι] Σὺ L. & *Fl.* Vulgatum tenent cett.

41. Τῦ τ δόλιχον] Δύνατται καὶ, τῦ τ δόλιχον νενικηκότ, (3) καὶ τὸ τ δόλιχον νενικηκότ. ἀλλ' ἐπεὶ τὴν αὐτὴν τότητα τ ἄρθρων ὑποστέλλεται ἰδίωσιν Ἀτθικὴ, ἵν τ δύο ἀνάγκη παρελίπ, σωυπακούεται γε τὸ λοιπόν. εἰ μὲ γὰρ τὸ τῦ εἶπ, λείπει τὸ τόν, καὶ ἔσαι ὕστ, καὶ πέπονθας τὸ τῦ νενικηκότ (4) τ δόλιχον, σωυπακούεται γε τὸ τό, ὃ καὶ φυλότερον. εἰ (5) δὲ τὸ τ δόλιχον εἶπ, (6) ἐλλείψει τὸ τ γενικῆς ἄρθρου σωυπακολούθως ὕστ, καὶ πέπονθας τὸ (7) τῦ νενικηκότ τ δόλιχον. ἐγκριτώτερον δὲ ἔσαι τοῦτο τῦ πρότερον, καθότι φίλον Ἀθηναίοις τ ἄρθρων ἐλλειψίας τὰς πτώσεις προφέρεσθαι, αὐτοὶ γὰρ ἀφικόμενοι φασὶ πρὸς βασιλέα, καὶ προσῆλθε βασιλεῖ. *V.*

Ibid. Δόλιχον] Δόλιχ ὄνομα δρόμυ ὅσπερ ἐστὶν (8) ὀκτὼ στάδια. (9) ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ διὰ τυσι μεγίστην εἰς (10) ῥήτορα χάριν, καὶ τ βίον δὲ σεμνύνει Δημοσθένυς, ὡ ἀμφοτέρυς ἐπαίνυς εἰσφέρων. *V.*

43. Ψυχαγωγούμεν] Παραμυθούμεν, τέρπων. *V.*

48. Κατορρωδοῦντι] Φοβουμένῳ. *V.*

(3) Καὶ τὸ τὸν δόλιχον νενικηκότ] Quinque haec abſunt in C.

(4) Τὸν δόλ.] Δὲ τὸν δόλιχον V. Abſunt hic δὲ τὸν in C. Sed eadem mox poſt εἰ recte inſerunt δὲ τὸ, quod in V. ibi deerat. *M. du S.*

(5) Δὲ τὸ] Admiſi ex C. cum abeſſet in V. *J. F. R.*

(6) Ἐλλείψει] Ἐλλείπει Edita. Emendavit *M. du S.*

(7) Τὸ τῦ] Τὸ αὐτὸ τῦ C.

(8) Ὀκτὼ] C. κ'. quod ad verum propius accedit. *M. du S.*

(9) Ἐνταῦθ' Ὁμήρῳ] Confuſa haec in V. ad vera ſua verba retulimus. Carmine autem, ut & alibi factitavit, argumentum Libelli exequitur. *M. du S.* Id eſt ad ſequentia capitis quinti verba, καὶ χαίρω retulit, ubi igitur eadem repetiit. *J. F. R.*

(10) Ῥήτορα] Ῥήτορας edita, & mox male σεμνύνει. Mutavit *M. du S.*

37. Εἰ ἄρα τω] Ἐγκλίσεως & Attice τῳ pro τινὶ, ut infinita magis ſit oratio. *J. M. G.*

40. Καὶ πέπονθας τὸ τῦ τ δόλιχον νενικηκότ] Vertitur: *cui idem accidit ac illi, qui dolicho victoriam eſt adeptus.* Cur non? *cui idem accidit ac illi, qui in ſtadio vicit.* Sic enim Latini loquuntur, qui ignorant vocem *dolichum.* Sic & ſtatim καὶ σὺ δή μοι δοκεῖς νενικηκὼς τ δόλιχον τ ἐπῶν, inepte vertitur, *& tu certe mihi videris verborum dolicho devictus*, cum ſit vertendum, *& tu mihi videris in carminum ſtadio viciſſe.* *J. G. G.*

44. Ἐπίδοξον κληθ.] Barbare prorſus antea legebatur ἐπιδέξυ. L. Codex hanc ſcripturam ſuppeditavit, ex qua ſenſus jam aliquis erui poteſt, ex vulgata nullus. *M. du S.*

50. Ὡς δή σοι] Δή τοι forſan. *F. G.*

Ὡς δή σοι] Haec etiam impeditiora. L. quidem & *Fl.* σὺ, ſed ne ſic quidem ſatis explicita. *M. du S.*

Ὡς δή σοι — ἐργασαμένῳ] Sic legendum arbitror, ut pendeat ab κατορρωδοῦντι. *J. M. G.*

55. Σμικρὸν] Euphoniae cauſſa legerem μικρόν. *J. F. R.*

εἰ χ᾽ [a] πλείων εἰμὶ τ᾽ γνώμην πρὸς Ὁμήρου τετάχθαι. ΛΥΚ. Εὖγε, εἶπον, ἐμὲ δ᾽ οὐκ ἂν [b] νομίζοις πρὸς τῦ Δημοσθένους; 60

Ἀλλ᾽ ἐπεί γε μὴ ταύτῃ τ᾽ λόγον ἀτιμάζεις χτ᾽ τ᾽ ὑπόθεσιν, δῆλον ὡς τ᾽ ποιητικὴν ἔργον ἡγῇ μόνον, τὰς δὲ ῥητορικὰς λόγους καλαφρονεῖς ἀτεχνῶς, οἷον ἱππεὺς παρὰ πεζοὺς ἐλαύνων. ΘΕΡΣ. Μὴ μανείην, 65 ἔφη, ταῦτά γε, κἂν εἰ πολλῆς δεῖ τ᾽ μανίας ὅτι τὰς ποιητικὰς ἵππους θύρας. ΛΥΚ. Δεῖ γάρ τοι χ᾽ τοῖς καλαλογάδην, ἔφην, ἐνθέου τινὸς ὀπτπνοίας, εἰ μέλλουσι μὴ ταπεινοὶ φανεῖαζ, καὶ Φαύλης Φροντίδ@. 70 ΘΕΡΣ. Οἶδά τοι, ἔφη, ὦ ἑταῖρε, καὶ χαίρω πολλάκις, ἄλλων τε δὴ λογοποιῶν, χ᾽ τὰ Δημοσθένους ἐγγὺς τ᾽ Ὁμήρου τιθείς. οἷον λέγω τ᾽ σφοδρότητα, χ᾽ ποικρίαν, χ᾽ τ᾽ ἐνθουσιασμόν. χ᾽ τὸ μὴ οἰνοβαρὲς, πρὸς τὰς 75

fert animus ab Homero ſtare. LYC. Euge, inquam: me vero non putas *ſtare male* 60 *a* Demoſthene?

5. Sed quando non hac parte orationem noſtram ſpernis, ob argumentum; apparet nimirum, ſolam te poëticen opus putare, oratoria vero opera contemnere ſimpliciter, equitis inſtar pedites praetervehentis. THERS. Abſit ut eo usque, *inquit*, inſaniam, licet multo ſane furore opus eſt ad poëticas fores accedentibus. LYC. Quippe ſolutae etiam orationis ſcriptoribus, *inquam*, divino quodam afflatu opus eſt, ſi velint 70 non humiles videri, & cura exili. THERS. Novi ſane, *inquit*, & ſaepe juvat cum ſcriptorum ſolutae orationis aliorum tum Demoſthenis, vehementiam verbi cauſſa, amaritudinem, & divinum illum inſtinctum, cum *iisdem* Homeri *virtutibus* contendere; 75 & illud *Vicit mero*.. conferre cum *ebrietatibus*

a Πλείων] Πλέον *Fl.* b Νομίζοις] Νομίζεις *Fl.*

58. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ Antiqui utuntur. Exempla ex Demoſthene addita in Urbano. Πρὸς Ὁμήρου. πρὸς τῦ Δημοσθένους τετάχθαι. *G.*

71. Καὶ χαίρω] Ἐνταῦθ᾽ Ὁμήρῳ συγκρίνει Δημοσθένη, καὶ δείκνυσι μειζόνως εἰς ῥήτορα χάριν, καὶ τ᾽ βίον δὲ σεμνύει Δημοσθένους, ὡς λέγειν τοὺς ἐπαίνους εἰσφέρων. *V.*

75. Ἐνθουσιασμὸν] Ἐνθουσιασμὸς λέγεται, ὅταν ἡ ψυχὴ ἐλλάμπῃ ὑπὸ τῦ θεῦ. *V.*

58. Πλείων εἰμὶ] Ut ſupra ſaepe vidimus ὅλ@ εἰμὶ, *totus ſum in eo*; ita hic *potior ſum*, pro, *magis eo inclino*, uſurpat. *J.F.R.*

Ibid. Πρὸς Ὁμήρου] Πρὸς pro ὑπὲρ ait Scholiaſtes recentior, (ut qui etiam Urbanum Grammaticum adlegat) quod non plane falſum; nempe quantum ὑπὲρ tum valet *pro*, quo ſenſu Oratoribus eſt frequens. Conf. ſupra T. I. *Deor. Dial.* XX. §. 3. τοῦτο μ᾽ ἄπαν ἀγαθὸν @ πρὸς ἐμοῦ λέγεις, quod adcuratius Cl. *Hemſterh.* reddit, *e re mea narras*, ac Scholiaſten *Ariſteph.* leviter reprehendit. Quia πρὸς τινὸς λέγειν proprie eſt, *ab aliquo dicere*, ut *ab aliquo ſtare*, i. e. *a partibus* alicujus. Ita & hic τετάχθαι γνώμην πρὸς Ὁμήρου, erit: ſententiam meam adjungere partibus Homeri: metaphorice, copias meas adſcribam ordinibus Homeri. *J.F.R.*

60. Πρὸς τῦ Δημοσθένους] Subaudi τετάχθαι. *F.G.*

61. Ἐπεί γε μὴ] An μὴν; *F.G.*

62. Κατὰ] Forſan χ᾽; *F.G.*

75. Οἰνοβαρὲς] *Hom.* Il. Λ. 225. *M. du S.*

76. Φιλίππου μίσθας] *Demoſth.* Ol. II. p. m. 16. C. εἰ δέ τις σώφρων ἢ δίκαι@ ἄλλως, τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου, καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς ἢ δωκάμβ@ φέρων, παραιρεῖζ καὶ ἐν ὕδασι εἶναι μόρια τ᾽ τοιούτων. *M. du S.*

Φιλίππου μίσθας] Reſpicit ad Olynth. 2. p. 23. E. (edit. *Wolf.* 1604. f.) ubi τὴν καθ᾽ ἡμέραν ἀκρασίαν τῦ βίου καὶ μέθην, καὶ κορδακισμοὺς conjungit. Ibi *Ulpian.* Κορδακισμοὺς ἐγὼ εἰδ@ ὀρχήσεως αἰσχρᾶς καὶ ἀπρεποῦς. *J.M.G.*

77. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@] *Hom.* Il. M. 243. Εἷς οἰωνὸς ἄριστ@ ἀμύνεζ περὶ πάτρης. Idem Od. 496. — ἢ οἱ ἀσπὶς ἀρωγμὸν περὶ παύτῃς Τεθνάμεν. *M. du S.*

78. Δεῖ γὰρ τοὺς] Locus exſtat in Or. *pro Cor.* p. m. 162. A. quem ob praeſtantiam mox integrum exhibebimus ad πίρας μ᾽ &c. *M. du S.*

Δεῖ δ᾽ τοὺς ἀγαθοὺς] Pro *Coron.* c. 28. Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἰγχωρεῖν μ᾽ ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν προσδοκωμένους ἐλπίδα· φέρει γ᾽ ὅ, τι ἂν ὁ Θεὸς διδῷ γενέσθαι. *J.M.G.*

80. Ἧκε μέγ᾽] *Hom.* Il. H. 125. *M. du S.*

82. Πηλίκου] Perlectis *Ol. Phil.* que & aliis multis, haec verba apud *Demoſth.* nondum reperire valeo. *Liv.* XXI. 53. *Quantum ingemiſcant, inquit Sempronius, patres noſtri, circa moenia Carthaginis bellare ſoliti, ſi videant nos, progeniem ſuam, duos conſules, conſulareſque exercitus, in media Italia paventes intra caſtra? M. du S.*

Πηλίκου ποτὲ ξυνάξ.] Orat. contra *Ariſtocr.* p. 759. med. Πηλίκου ποτὲ ξυνάξειεν ἂν αἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, εἰ ὑπὲρ δίξης @ ἐλευθερίας τελευτῶντες, καὶ ποιοῦν @ καλὸν ἔργον ὑπομένοντες καὶ καλὰ λέγοντες, εἰ ἄρα αἰδοῖντο, ὅτι νῦν ἡ πόλις αὐτοὺς ὑπερόπτως ἔχουσα τάξιν προελήλυθε. *J.M.G.*

84. Ῥίπτα Πύθια] *Dem.* Or. pro cor. c. 43. p. m. 172.

bus Philippi & saltationibus & lascivia: istud vero, *Auspicium felix unum . . .* cum illo, *Oportet enim bonos viros spe bona subnixos . . .* & illud:

Heu multum ploret Peleus, agitator equorum, cum isto:

Quantos tandem gemitus edant illi viri, qui pro gloria & libertate mortem oppetivere? Confero autem etiam profluentem illum Pythonem, cum Ulyssis verborum nivibus: atque illud:

Si liceat, senio procul, immortalibus esse, ad illud:

Extremum enim omnibus hominibus vitae mors est, etiam si in cavea quis conclusum se servet: & sexcenties illis contigit, ut in eadem cogitata incurrerent.

φιλίππου μέθας, καὶ χορδακισμούς, καὶ τὴν ἀσέλγειαν· τὸ δ', Εἷς οἰωνὸς ἄριστος, πρὸς τὸ, Δεῖ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὰς ἀγαθὰς ἐπιθεμένους ἐλπίδας· καὶ τὸ·

Ἦκε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς, πρὸς τὸ·

Πηλίκον ποτὲ στενάξειεν [a] ἂν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι, οἱ ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες. παραβάλλω δὲ καὶ τὴν ῥέουσαν Πύθωνα, πρὸς τὰς Ὀδυσσέως νιφάδας τῶν λόγων, καὶ τὸ·

Εἰ μὲν γὰρ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε [d] ἔσεσθαι, πρὸς τὸ·

Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις τῦ βίου θάνατος, καὶ ἂν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ. καὶ [e] μυρίαι γεγόνασιν αὖθις αὐτοῖς ὕστερον τοιαῦται ἐπιδρομαί.

[d] Ἤδη

[a] Ἂν] Deest in *Fl.* [d] Ἔσεσθαι] Ex *Hom.* l. d. rescripsi ac divisi, pro ἔσεσθαι, quod eod. versu jungebant Edd. [e] Μυρίαι] Bene *J. Fl. Fr. P.* &c. Κυρίαι male *Th. Mag.* v. ἐπιδρομή.

76. Καρδακισμούς] Καρδακισμοὺς ὁ αἰσχρὸς τῦ μίμου ψόφος. *V.*

[*] Μίμων] Sic scripsi, erat enim μίμων nullo sensu, cum Hesychius nos doceat Καρδακισμὸς esse τὸν τῶν μίμων γελοῖα καὶ παίγνια. *J. Cler.* Scripsisse videtur μίμων. *M. du S.* Quidni ergo μιμῶν? *J. F. R.*

172. A. ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥίπτοντι καθ' ἡμῶν οὐκ ἂν εἶπον ὑπ' ἀσχήμονα. Quem locum respicit & *Philostr.* p. 482. Ubi a Doctissimo interprete alio amandamur; unde factum etiam, ut phrasin mutatam volucrit, minus commode. *M. du S.*

Πύθωνα Πύθωνα] De hoc Philippi oratore *Dem.* pro Cor. c. 84. Τότε ἐγὼ μὲν τῷ Πύθωνι, θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥίπτοντι καθ' ἡμῶν, οὐκ εἶπα, ὑπ' ἀσχήμονα. *J. M. G.*

85. Ὀδυσσ. νιφάδας] *Hom.* Il. Γ. 222. Cetera vid. Il. M. 323. *M. du S.* Ex quo Lucianum etiam emendavi. *J. F. R.*

89. Πέρας μὲν] Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν ἀνθρώποις (ἐστὶ) τῦ βίου [ὁ] θάνατος. καὶ ἂν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ [δὲ] τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν οἷς τοὺς καλοὺς τῶν ἀγαθῶν προσδαλλομένους ἐλπίδα. φέρειν δ' ὅτι ἂν ὁ Ζεὺς διδῷ γενναίως. Omnibus enim hominibus vitae terminus est mors. Etiamsi quis in cellula conclusum se tenuerit. Viros vero fortes honesta semper aggredi oportet, bona interim spe munitos: quidquid vero Dii voluerint, generoso animo perferre. *M. du S.*

Πέρας μὲν] *Demosth.* pro Coron. c. 28. Πέρας μὲν γὰρ ἅπασιν — τηρῇ. Deinde statim illa quae modo dedimus, Δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. Caeterum de οἰκίσκῳ *Ulpiani* observationem adscribere placet, φασὶ δέ τινες οἶκον εἶναι τὸν καλούμενον παρ' Ἀττικοῖς. Λέγει δή, ὅτι κἂν μεταβάλλῃ τις τὴν δίαιταν, κἂν ὅμως εἶναι τοιαύτην,

λάθοιεν ἂν τοὺς πάντας, καὶ μὴ δικαίως ἑαυτὸν, ἀλλ' ὕστερον κρυπτόμενον. Itaque *caveam* vertimus. *J. M. G.*

Ibid. Θάνατος] *Demosth.* de Cor. 28. qui ὁ θάνατος. *M. du S.*

90. Κἂν ἐν οἰκίσκῳ] Utitur & *Alciphron* totidem verbis I. Ep. 25. nisi quod αὐτὸν tantum postponat, scribens: κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις καθείρξας αὐτὸν τηρῇ, ubi *Bergl.* bene „ Sunt Demosthenis verba ex Orat. de Corona. „ quae crebra allusione Auctorum quasi in proverbium abierunt. Mutuatus autem est hanc sententiam ex Homero Demosthenes, ut annotant *Plutarch.* de Poësi Homerica — *Lucian.* in Enc. Demosthen. Et *Clem. Alex.* VI. Strom. ubi parallela colligit ex antiquis, & posterioribus scriptoribus. „ Locus *Homeri* quem adumbravit Demosth. est Il. M. „ 322. cujus summa: *Si post hoc bellum essemus immortales futuri, dissuaderem pugnam; sed quia millo modis instat mors, pugnemus gloriose*". Sed non satis constat argumentum, si *post bellum* reddas Homeri sententiam; nam *post bellum*, esset *bello patrato*, quae minime dictant verba Poëtae contrarium dicentis, nempe, — εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε ἔσεσθαι, Id est: *quod si bello hoc evitato senii mortisque expertes essemus.* &c. *J. F. R.*

91. Μυρίαι] Locum laudat *Thomas Mag.* V. ἐπιδρομή.

Ἥδομαι δὲ καὶ πάθη, καὶ ἀγωνίσεις καὶ τροπὰς λέξεως [a] καλαμανθάνων, καὶ τὰς ἀφαιρέσας τὸν κόρον μεταβολὰς, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀδιατρόπων ἐπανόδους, καὶ τὰς τῶν ἀδιαβολῶν σὺν τῷ χαρῷ γλαφυρότητας, καὶ τὸ τῶν τρόπων μισοβάρβαρον παιδαχθές.

6. Delector vero etiam cum affectiones, & figuras, & immutationes dictionis obſervo, & illas ſatietati medentes variationes, & illos e diverticulis reditus, & ſuavitates illas comparationum ad vim earum penetrabilem adjunctas: & illud in moribus ubique *elucens* barbariei odium.

Καί μοι πολλάκις ἔδοξεν (εἰ γὰρ ἀν ταληθὲς ἀποκρυψαίμην) εὐπρεπέστερον μὲ ῥαθυμίας Ἀττικῆς καθάπτεσθαι Δημοσθένης, ὁ τὴν παῤῥησίαν, ὡς φασιν, ἀνειμένος, τοὺς Ἀχαιοὺς Ἀχαΐδας προσειπόντος. ἀφθονεστέρῳ δὲ τῷ πνεύματος τὰς Ἑλληνικὰς ἀποπληροῦν τραγῳδίας, τῷ μέλλοντι τὰ ἀκμαιοτάτης μάχης ἀφελόγους ἀναπλάττοντος, καὶ [b] μύθοις τὴν φορὰν σκεδαννύντος.

7. Et mihi ſaepe viſus eſt (neque enim verum diſſimulaverim) decentius reprehendere ſocordiam Atticam Demoſthenes ille, qui frena, ut ajunt, dicendi libertati laxaverat, quam is, qui Achaïdum nomine Achaeos compellavit: ac pleniore ſpiritu Graecas explere tragoedias eo, qui in ſummo pugnae diſcrimine colloquia fingit, fabulisque diſpergit *pugnantium* impetum.

Πολλάκις δὲ μὴ τῶν Δημοσθένους καὶ μέτρα κώλων, καὶ ῥυθμοὶ καὶ βάσεις, οὐκ ἔξω τῆς ποιητικῆς ἡδονῆς ἐμβιβάζουσιν, ὥσπερ οὐδ' Ὁμήρου ἐλλιπὴς ἀντιθέσεων, ἢ παρισώσεων, ἢ σχημάτων τραχύτητος, ἢ καθαρότητος. ἀλλ' ἔοικε φύσει πως ὑπάρχειν, ταῖς δυνάμεσι τὰς ἀρετὰς ὀπτοπλέχθαι. πόθεν γὰρ δὴ [c] περιφρονοίην

8. Saepe vero cum Demoſthene etiam dimenſiones membrorum, & numeri ac pedes, non absque poëtica ſuavitate ingrediuntur, quemadmodum neque Homero ſua deſunt Antitheta, aut exaequationes, aut aſperitas figurarum, aut mundities. Sed videtur natura quodammodo ita comparatum, ut *ſuae utrique* facultati virtutes velut *mutuo* implexae ſint. Unde igitur tuam

a Καλαμανθάνων] Omiſit *Fl.* b Μύθοις] Bene ſic *Fl. J. B. S.* Λόθοις *H1.* Λιθοις *P.* c Περιφρονοίην] Nil mutare Edd. addit *Solan.*

3. Ἀνειμένος] Ἐκλελυμένος, παρειμένος. *V.*
5. Διαρκεστέρῳ δὲ τόνῳ] Ὅτι κατὰ τοῦτο κρείττων ὁ Ὁμήρου Δημοσθένης. *V.*
6. Τῆς μείξεως] † Ὅμηρος γὰρ ποιποικὴ τὴν Διομήδους τῷ Γλαύκῳ, ἀργώσης ὕδη τὴν μάχης διεξοδικώτερον ἀναγραφιζόμενος τῷ λόγῳ. *V.*

* Ὁμήρου Δημοσθένης] In V. & Editis erat Ὅμηρος Δημοσθένης. Sed cum hac in parte potiores Demoſtheni apud Lucianum hic laudes tribui manifeſtiſſimum eſſet, ego mutavi. Et ita recte eſt in C. *M. du S.*
† Ὅμηρος γὰρ] Ita refinxit *Solan.* Edita enim, Οἷον ποιοῦσι. Mox διεξοδικώτερον dedit Idem, pro vulgato διεξοδικῶς.

μὴ, ubi corrupte legitur κυρίως, & deeſt vox αὖθις. *M. du S.*
97. Σὺν τῷ καιρῷ] Verius puto καιρίῳ, ut intelligatur vis illa, qua animum feriunt. Quae ſit καιρία πλαγὴ, nemo temere ignorat. *J. M. G.*
Ibid. Τὸ τῆς τρόπου] I. e. orationis moratae. *F. G.*
3. Παῤῥησίαν — ἀνειμένος] Petita Phraſis videtur ex Il. I. 372. ἀναίδειαν ἐπιειμένος. Ἀνειμένη ψυχὴ, aliud eſt. Vid. *Philoſtr.* p. 767. libera mens (curis). Ad Ἀχαΐδας vid. Il. B. 235. H. 96. *M. du S.*
17. Περιφρονοίην] *Wolf.* ὑπερφ. Sed omnes libri noſtri conſentiunt; nec mutare opus eſt. *M. du S.*
18. Τὴν σὴν] Lege σὴν. *F. G.*
22. Δημοσθένους] Vid. ad c. 2. *J. F. R.*
24. Τεμὼν] Scilicet ἀγώνισμα. *F. G.*
28. Οὐκ ἦν] *Eurip.* Phoen. 503. ubi tamen quidam Codd. *Eurip.* hoc male. εἰ πᾶσι ταὐτὸ καλὸν ἦφυ σοφὸν θ' ἅμα, οὐκ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. Quod mendoſe in *Canteri* Ed. ſine ἂν legitur. *M. du S.*
31. Σμύρναν] Sic *H. Baſ.* utraque, *Gr.* & *Fr.* Reliquae Στυπτίαν, & quod mireris. *P.* & *S.* quae Στυπτίαν retinent, *Smyrnam* vertunt. *Stephanum Byz.* fruſtra conſului. *M. du S.*
Σμύρναν] Interpretes *Melanchton* & *Bened.* Smyrnam etiam dederant, etſi Στυπτίαν in Graecis edidere uterque. *J. F. R.*
Ibid Θήβας τὰς Αἰγυπτίας] De Homero vel Aegyptio vel Ind. adeo, V. quos laudat *Caſaub.* ad Athen.

4,

tuam ego Calliopen contemnam, talem qui norim?

9. Sed nihilo secius illud opus, in quo mihi decertandum est, laudum Homeri, altero tanto majus tuis in Demosthenem praeconiis pono, non quod carmina sunt, sed ob argumentum, ajo: quoniam meum opus non habet firmam, quae subjici laudibus possit, crepidinem, extra ipsam poëticen: reliqua universa obscura partim, ut patria, genus, tempus *quo floruit*. Quod si enim certum quidquam horum esset, certamen anceps haud foret mortalibus, patriam assignantibus illi Ionicam Colophonem, aut Cumas, aut Chium, aut Smyrnam, aut Aegyptias Thebas, aut sexcentas alias; patrem vero Maeonem Lydum, aut fluvium adeo, & matrem Melanopen ajunt, aut Nympham ex Dryadum genere, hominum defectu scilicet. Tempus *porro* vel Heroicum *ei assignant*, vel Ionicum. Ac tantum abest uti clare sciant, qua comparatione aetatis ad Hesiodum fuerit, *priorne an aequalis*, *an posterior*; ut etiam nomen noto illi praeferant, Melesigenem. Fortunam denique *ei tribuunt* paupertatis aut caecitatis. Sed nonne melius fuerit & haec pati in obscuro jacere? Ergo in an-

ἀν [d] τ̃ σὴν Καλλιόπην, [e] ταύτῃ δὲ γιγνώσκων;

Ἀλλ' ὐδὲν ἧττον τὐμὸν ἀγώνισμα τ̃ εἰς Ὅμηρον ἐγκωμίων διπλάσιον ἔργον, ἢ τὺς σὺς εἰς Δημοσθένην ἐπαίνυς τίθημι, ὐ τοῖς μέτροις, ἀλλὰ τῇ ςοιθέσῃ, φημὶ· [f] τῷ τὐμὸν μὲ ὀλ ἔχειν ἑδραίαν τινὰ κρηπῖδα ἔξωθεν τ̃ ἐπαίνων, πλήν γε τ̃ ποιητικῆς αὐτῆς· τὰ δ' ἄλλα, τὰ μὲ ἀσαφῆ, πατρὶς, καὶ γένος, ὐ χρόνος. εἰ γᾶν τι σαφὲς αὐτῷ ἦν, ὀλ ἦν ἂν ἀμφίλεκτος ἀνθρώποις ἔρις. πατρίδα μὲ διδόντων αὐτῷ, [g] Ἰωνικὴν Κολοφῶνα, ἢ Κύμην, ἢ Χίον, ἢ [h] Σμύρναν, ἢ Θήβας τὰς Αἰγυπτίας, ἢ μυρίας ἄλλας· πατέρα δὲ Μαίονα τ̃ Λυδὸν, ἢ πόλαμὸν, ὐ μητέρα [i] Μελανώπην, φασὶν, ἢ νύμφην τ̃ Δρυάδων, ἀνθρωπίνυς γένυς ἔνδειαν· χρόνον δὲ, τ̃ ἡρωϊκὸν ἢ τ̃ Ἰωνικὸν. ὐ μὴν ὅπως πρὸς τ̃ Ἡσίοδον εἶχεν ἡλικίας σαφῶς εἰδέναι, ὅπυ γε ὐ τὔνομά πρὸ τῦ γνωρίμυ, τὸ [k] Μελησιγενῆ προκρίνυσι· τύχην δὲ, [l] πενίαν, ἢ πάθος ὀμμάτων, ἀλλὰ [m] μὴν βέλτιον εἴη ὐ ταῦτα ἐν ἀσαφεῖ κείμενα. [n] δεινὸν δή μοι

[d] Τὴν σὴν Καλλιόπην] Τὴν κλέα καλλιόπην. *Fl.* & puncto periodum ibi claudit. Σὴν pro σὴν male *S.* [e] Ταύτῃ δὲ] Ταυτί δὲ *Fl.* Ταυτὶ δὴ *S.* Ταυτί γε non modo marg. *A1.* adscripsit, sed & recipi jussit, quod non improbem. Τοιαύτῃ γε non male etiam conjecerat *Gesn.* Ταυτωὶ L. Ταύτην δὴ marg. *B1.* Quod edidi, est in *F. Ald. P. H. B1.* [f] Τῷ] Τὸ *Fl.* [g] Ἰωνικὴν] Ἴων ἢ *Fl.* [h] Σμύρναν] Sic bene *B1. 2. Fr.* Στυππίαν *Fl. F. Ald H. P. S.* [i] Μελανώπην] Μελανώπου *Fl.* Μεταλόπην marg. *A1.* [k] Μελησιγενῆ] Μελισιγενης *Fl.* [l] Πενίαν] Sic *F.* & marg. *B1.* Πενίας cett. [m] Μὴν] Adscitum ex L. Μὴ *f.* aliaeque Edd. [n] Περιττὸν] Παρὶ ττὸν Edd. priores.

29. Πατρίδα] Lege *Gellium* (III. 11.) *Septem urbes certarunt de patria insignis Homeri; Smyrna, Rhodos, Colophon, Salamin, Ios, Argos, Athenae.* G. Graece sic: Ἑπτὰ πόλεις διερίζουσι περὶ ῥίζαν Ὁμήρου, Σμύρνα, Ῥόδος, Κολοφών, Σαλαμίν, ‡ Ἴος, Ἄργος, Ἀθῆναι.

‡ Ἴος] Alias Χίος legitur; & sic alibi dedimus ex Anthol. Sed Ἴος ap. *Gell.* III. XI. f. edidit *Gronov.* Sed & ibi χίος quasdam Edd. habere, addit; verum utrumque recte, confirmat Idem. *J. F. R.*

4. 14. Aegyptium etiam vocat Calasiris apud *Heliodor.* Aethiop. l. 3. p. 148. *J. M. G.*

35. Ἡ τ̃ Ἰωνικὸν] Forte *Ionicum* hoc *tempus* pertinet ad migrationem illam Ionicam, quae facta est Attico anno 536. id est post Trojam captam annis 163. Sane Arundellianum marmor posteriorem facit Homerum Trojano bello annis 168. V. *Marsham* Ca. Chron. p. 352. & 360. seq. *J. M. G.*

37. Ὅπυ γε] Aut haec loco mota sunt, aut valde absurdus scriptor censendus est; nam quod *Melanchthon* vertit, *Quidam* &c. ex ingenio isthaec mutavit. *M. du S.*

39. Πενίας] Πενίαν fortasse. *F. G.*

40. Ἀλλὰ μὴν] Corrige μὴν. *F. G.* Idem habet *Menag. Ibid.* Μὴν] Ego μοι conjiciebam pro μὴ, quod in Impr. est nunc μὴν quod *Menagio* placuerat, in L. reperiri cum videam, in textum etiam recepi. *M. du S.*

41. Παρὶ ττὸν] Ego unica voce περίττον scribi de-

μοι κομιδῇ τὸ ἐγκώμιον, ποίησιν ἄπρακτον ἐπαινέσαι, καὶ σοφίαν ἐκ τῶν ἐπῶν εἰκαζομένην συλλέγειν.

Τὸ δὲ σὸν, ἔφη, κατὰ χειρὸς, ἐπίδρομόν τε, καὶ λεῖον, ἐφ' ὡρισμένοις τε καὶ γνωρίμοις μόνον ὀνομάτων, οἷον ὄψον ἕτοιμον ἡδυσμάτων τινὰ σὲ δεόμενον. τί γὰρ ἐ μέγα, καὶ λαμπρὸν ἡ τύχη τῷ Δημοσθένει προσῆψε; τί δ' ἐ γνώριμον; οὐκ Ἀθῆναι μὲν αὐτῷ πατρὶς, αἱ λιπαραὶ, καὶ ἀοίδιμοι, καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα; καίτοι λαβόμενος ἂν ἐγὼ τῶν Ἀθηνῶν, ὅτι τῆς ποιητικῆς ἐξουσίας ἐπεισῆγον ἂν ἔρωτας θεῶν, καὶ κρίσεις, καὶ καταικήσεις, καὶ δωρεὰς, καὶ τὴν Ἐλευσῖνα. νόμων δὲ, καὶ δικαστηρίων, καὶ πανηγύρεων, καὶ Πειραιῶς, καὶ ἐποικιῶν, καὶ τροπαίων θαλαττίων τε καὶ χερσαίων ἐπεισηγμένων, εἰδ' ἂν εἷς [a] ἐπ' ἴσης ἀξίας ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ

10. Tuum autem *opus*, *ita* pergebat, ad manum, percursu facile, & laeve, intra nomina solum definita & cognita, tanquam paratum quoddam pulmentarium, condimentis modo a te *adjiciendis* indigens. Quid enim non magnum & clarum adjunxit fortuna Demostheni? Quid non celebre? Non Athenae illi patria, nitidae illae & tot celebratae carminibus, columen illud Graeciae? Ego sane Athenas nactus pro poëtica illa licentia inducerem amores Deorum & judicia, & inhabitationes, & munera, & Eleusinem. Si vero insuper leges, judicia, conventus solemnes, Pireeus, coloniae, & *reportata* terra marique tropaea, inducantur; ne unus quidem pro dignitate assequi oratione possit, ut

a Ἐπ' ἴσης ἀξίας] Ex emendatione *Gesn.* Ἐπίσης ἀξίας vulgo.

gusto sane mihi *versatur* praedicatio, in laudanda poësi ab actu rerum abhorrente, & sapientia quam versibus expressit, colligenda.

bere censeo. *M. du S.*

51. Αἱ λιπαραὶ] *Pind.* Isthm. II. §. 4. Λιπαραῖς ἐν Ἀθήναις l. c. Ἑλλάδος ἔρεισμα Ἀθῆναι etiam *Pindaricum* est, teste *Plut.* 414. 2. Ed. *Steph.* quem vide & 623. De reliquis verbis accipe *Philostrati* locum p. 829. & 830. αἱ δὲ εἴσω μέλιτται θεσπιῳδοῦσι τὸ παιδίον, *Pindarum*, ἐπιβόμβησαι τὸ μέλι. . . . ἐξ Ὑμηττοῦ τάχα ἥκουσι, καὶ ἀπὸ τῶν λιπαρῶν καὶ ἀοιδίμων Ἀθηνῶν. καὶ δὴ τοῦτο αἷμαι αὐτὰς ἐπάξαι Πινδάρου. Vox Ἀθηνῶν quae hoc in loco a Morello inserta est, nupero *Philostrati* enarratori non placet. Nescivit scilicet vir doctissimus ῥῆσιν esse *Pindaricam*; necessarioque aut requiri vocem, aut intelligi, quod vel sequentia verba etiamsi diserti in eam rem deessent auctores, satis evincunt. Imo ipse *Graevius*, qui caetera recte interpretatur, dum locum hunc *Philostrati* ad Συγρ. c. 15. profert, hoc ignorasse videtur, cum putat voce τοῦτο *mel Hymettium* intelligi; cum palam sit, *Elogium* hoc ipsum intelligi debere, non *mel Atticum*. Vid. *Eur.* Tr. p. 503. A. *M. du S.*

Αἱ λιπαραὶ] *Pindaricum* hoc Athenarum elogium agnoscit Schol. *Aristoph.* Νεφ. 298. cujus Lyrici loca plusula laudat *Spanh.* ad l. c. qui non *pingues* intelligi vult Athenas, cum λιπτόγεων sit solum Atticae, sed *splendidas*. Videtur tamen neque altera illa exsulare significatio debere, quod olearum ferax fuit Attica, vel ob id ipsum, quod λιπτόγειος. *Florentinus Geopon.* 9, 4. extr. de oleis Ἡ δὲ λιπτογειοτάτη ἰπιτηδία, καὶ μαρτυρεῖ ἡ Ἀττική. Add. *Cerda* ad Virg. Ge. 2, 179. seq. Deinde nisi λιπαραὶ Ἀθῆναι sint pingues, vix intelligitur jocus *Aristophanis* Acharn. 640. ubi ridet eos, qui hoc epitheto Athenarum ita delectentur, cum eodem plane modo laudentur aquae. Εἰ δὲ τις ὑμᾶς ὑπεθωπεύσας λιπαρὰς καλέσειεν Ἀθήνας. Εὖρε τὸ πᾶν ἂν λεπτὰς τὰς λιπαρὰς, ἀφὼν τιμῶν θεὶς ἄψας. Vid. *Casaub.* ad Athen. 5, 3. Interim *nitidas* dicere in versione placuit, quia *nitere* dicuntur, qui bene habiti sunt, inprimis ab oleo. &c. *J. M. G.*

Ibid. Τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα] Sic supra T. I. *Tim.* §. 50. pr. ὦ Τίμων, τὸ μέγα ὄφελος τῷ γένει, τὸ ἔρεισμα τῶν Ἀθηναίων, ubi plura Cl. *Hemsterh.* N°. 18. Adde *Gatak.* Cinn. c. 20. p. 392. Edit. min. Majoris 384. Ac *Drelincourt.* Homeric. Achil. p. 53. qui plurima auctorum testimonia collegit, a quibus Achilles aliique Heroes patriae vocantur *munimentum*, *turris*, *murus*, *columen*. Sed parum habet utilitatis talia hic collegisse. *J. F. R.*

53. Ἐπὶ τῆς] An ὑπὸ; *F. G.*

54. Ἔρωτας θεῶν] Vid. Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Κρίσεις] Neptuni & Minervae lis nota, quam tangit etiam Ὀρχ. c. 39. *M. du S.*

Ibid. Καὶ κρίσεις] Hoc argumentum ipse tractat Demosthenes contra *Aristocr.* p. 735. fin. ubi tum quinque celebria Atticae judicia recenset, tum Areopagum eo nomine commendat, Ἐν μόνῃ τούτῳ τῷ δικαστηρίῳ θεοὶ δίκας φόνου ἔδοσαν καὶ λαβεῖν ἠξίωσαν, καὶ δικασταὶ γενέσθαι διενεχθεῖσιν ἀλλήλοις, ὡς λόγος. Λαβεῖν μὲν Ποσειδῶν ὑπὲρ Ἀλιρρόθιον τὸν υἱὸν παρὰ Ἄρεως, δικάσασθαι δὲ Ἐυμενίσι καὶ Ὀρέστῃ οἱ δώδεκα θεοί. Est & apud *Liban.* Or. XXII. & XXIII. conficta Neptuni actio, & defensio Martis. Καταικήσεις intelligo praeter ipsam Miner-

ut ajt Demosthenes. Maxima igitur omni-
no mihi esset dicendorum copia. Neque
vero sic seponere laudationem mihi videar,
cum in lege & *formula* laudandi sit illud
ipsum, a patriis ornare quos praedicandos
sumimus. Isocrates autem corollarium *lau-*
dum Helenae inseruit Thesea. Ac Poëta-
rum quidem natio libera. Sed tu fortasse
metuis, ne illum e proverbio jocum con-
tra proportionem violatam tibi arcessas, ma-
joremque ipso sacco tabellam atque inscri-
ptionem dicaris apposuisse.

11. Dimissis Athenis orationem excipit Trierarchus pater, *aurea*, ut Pindari verbo utar, *crepido*. Nec enim ordo ac census major tum Athenis Trierarchico. Si vero is, Demosthene adhuc puero admodum, satis functus est, non calamitas putanda illa

λόγῳ, φησὶν, ὁ Δημοσθένης. ἀφθονία γὰρ ἦν ἄν μοι τοῦ τὸ πάντως. [b] τὸ δ' [c] ἐγκώμιον οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην, ἐν νόμῳ τοῖς ἐπαίνοις ὄν, ἐκ τῶν παλαιῶν ὀψοκομεῖν τοὺς ἐπαινουμένους. Ἰσοκράτης δὲ παρεμπόρευμα τῶν Ἑλένης φέρων ἐνέθηκε τῷ Θησέα. τὸ μὲν δὴ ποιητικὸν φῦλον, ἐλεύθερον· σοὶ δ' ἴσως εὐλάβεια τὸ τῆς παροιμίας [d] σκῶμμα ὅπως τῇ ἀσυμμετρίᾳ ἐπαγαγέσθαι, μή σοι μεῖζον προσκέοιτο [b] τὐπίγραμμα τῷ θυλάκῳ.

Παρέντι δὴ τὰς Ἀθήνας, ἐκδέχεται τὸν λόγον πατὴρ τριήραρχος, χρυσέα κρηπὶς, κατὰ Πίνδαρον. ἐν γὰρ ἦν Ἀθήνησι λαμπρότερον τιμήματος τριηραρχικοῦ. εἰ δὲ τοῦ Δημοσθένους ἔτι κομιδῇ παιδὸς ὄντος, ἐτελεύτα, τὴν ὀρφανίαν ἐν συμφορᾶν ἐνόλη-

πτέον

[b] Τὸ δ'] Τόδ' Edd. priores. [c] Ἐγκώμιον] Punctum erat post h. v. Id sustulit *Solan.* & ante πάντως collocavit. In quibusd. etiam comma male ante ὃν erat. *B*2. vero sequens οὐκ cum τόδε conjungit, & comma ante ἂν delet. [d] Σκῶμμα ἐπὶ τῇ ἀσυμ.] Ἐπισκώμμαλε τὴν ἀσυμμετρίας *Fl.* [e] Τὐπίγραμμα] Τὐπίσαγμα emendat *Erasm.* Chil. IV. 2. 69. At in vulgato nostri conspirant.

nervae in arce commorationem, illam Panis infra Pelasgicum de qua Lucian. *Bis Accus.* p. 219. pr. *J.M.G.*

55. Δωρεὰς] Olivam, equum, frumentum. *M. du S.*

58. Οὐδ' ἂν εἷς] Respicit ad formulas Demosthenis, V. g. pro *Coron.* c. 2. extr. οὐδ' ἂν εἷς ταῦτα φήσειε. c. 39. Οὐδ' ἂν εἷς εἴποι περὶ αὐτοῦ τοιοῦτον οὐδέν. *J.M.G.*

60. Φησὶν ὁ Δημ.] Verba haec apud *Demosth.* π. τ. συμμ. non invenio, sed iis proxima sunt, ad eaque respicit haud dubie, quae de Athenienses habet, qui contra Persas fortiter pugnando urbe sua relicta, gloriam erant assecuti immortalem. *Phil.* II. (144. A.) ἀξίως δ' εἰπεῖν οὐδεὶς δεδύνηται . . . ἐγὼ γὰρ μείζω τὰ ἐκείνων ἔργα ἢ ὡς τῷ λόγῳ τις ἂν εἴποι. *M. du S.*

Ibid. Ἀφθονία γὰρ ἦν ἄν μοι τοῦ τὸ πάντως τόδ' ἐγκώμιον. οὐκ ἂν ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Turpis macula ex *Salmuriensi* editione in hanc propagatur, dum sic editur, quum voces illae τόδ' ἐγκώμιον pertineant ad sequentia, ad quae retulit etiam interpres, sed infelicissime vertens, *idque encomium non distrahendum putarem:* neque enim ἀναρτᾶν est distrahere, sed suspendere. Certe melius Melanchthon, *idque encomium non existimarem praetermittendum esse.* Sic ex eadem *Salmuriensi* paulo ante video editum monstrose Στυπτίαν pro Σιωπᾶν. *J.G.*

61. Τὸ δ' ἐγκώμιον —— ὄν] Sic interpungendus hic locus quod in sola *B.* praestitum est. In varia reliquae abierunt, & absurda. *M. du S.*

62. Ἀπαρτᾶν] Verte *adnectere.* *F.G.*

Ἀπαρτᾶν ἐνομιζόμην] Etiam haec Demosthenica formula, pro *Coron.* c. 18. extr. Καί μοι μηδεὶς ὑπολάβοι ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῇ γραφῇ, ἐὰν εἰς τὰς Ἑλληνικὰς πράξεις καὶ λόγους ἐμπέσω. Ne quis me putet a caussa & accusatione aberrare. *J.M.G.*

64. Ἰσοκράτης — τὸν Ἑλ.] Vide *Isocr.* Ἑλεν. ἐγκ. hodieque extans. *M. du S.*

69. Τὐπίσαγμα] *Erasmi* emendationem in textum recipiendam duximus, *Chil.* IV. 2. 69. Quid enim hic ἐπίγραμμα, quod in omnibus nostris libris legitur? *M. du S.*

Τὐπίγραμμα] Placuerat mihi quoque illud ἐπίσαγμα *Erasmi* & *Wolfii:* sed reduxit me in viam Doctissimus *Hemsterhusius*, cum illud ambitiose factum a mercatoribus moneret, ut pittacia, tabellas, inscriptiones s. titulos affigerent saccis. *J.M.G.*

72. Πατὴρ] De quo jam ad Ἐνυπν. c. 7. dictum est. *M. du S.*

Ibid. Χρυσέα κρηπὶς] *Plut.* 623. f. de Herod. mal. *Pindaro* tribuit. ἐπ' Ἀρτεμισίῳ παῖδες Ἀθηναίων ἐᾴλοντο Φασιήνην κρηπῖδα ἐλευθερίας. & 1593. Vide etiam apud eundem 979. f. & 1, 2. & in *Themistocle* 210. f. Periit hoc *Pindari* opusculum. *M. du S.*

Χρυσέα κρηπὶς κατὰ Πίνδαρον] *Pythior* 7. pr. patriam & genus Megaclis tanquam crepidinem aut fundamentum laudibus ejus substerni scribit. Jam respexerat ad hunc locum paullo ante, ubi negat ejusmodi ἐφαίαν κρηπῖδα laudum Homeri esse. *J.M.G.*

πτέον ἀλλὰ δόξης ὑποθέσιν, τὸ τῆ φύσεως γενναῖον ἀποκαλυπτούσης.

Ὁμήρῳ μὲν οὖν οὔτε παίδευσιν, οὔτ' ἄσκησιν μνήμη καθ' ἱστορίαν παρειλήφαμεν, ἀλλ' εὐθὺς ἀνάγκη τῇ ἐπαίνων ἅπτεσθαι τῶν ὑπ' αὐτῷ δεδημιουργημένων, ὕλην ἐκ τροφῆς, καὶ μελέτης, καὶ διδασκαλίας οὐκ ἔχοντα· [a] μηδ' ὧν ὅτι τὴν Ἡσιόδου δάφνην καλαφυγόντα, τὰ [b] ῥαθύμως καὶ τοῖς ποιμέσι τὰ ἐπῶν ὑπεπνέυσαν. σοὶ δὲ ἐνταῦθα δήπου πολὺς μὲν ὁ Καλλίστρατος, λαμπρὸς δ' ὁ κατάλογος, Ἀλκιδάμας, Ἰσοκράτης, Ἰσαῖος, Εὐβουλίδης· μυρίων μὲν ἐφελκομένων Ἀθήνησι τῆς ἡδονῶν καὶ τὰς παλρονομίας ἀνάγκαις ὑποκειμένους, ταχείας δ' οὔσης τοῖς μειρακίοις τῆς [c] ἡλικίας εἰς τὰς τέρψεις [d] ἀπολιθαίνειν, παρὸν δ' αὐτῷ κατ' ἐξουσίαν [e] κομᾶν, ἐκ τῆς τῶν ἐπιτρόπων ὀλιγωρίας, [f] ὁ τῆς φιλοσοφίας καὶ τῆς πολιτικῆς ἐρέτης κατεῖχε πόθος, ὃς αὐτὸν ἦγεν οὐκ ἐπὶ τὰς Φρύνης, ἀλλ' ἐπὶ τὰς Ἀριστοτέλους, καὶ Θεοφράστου, καὶ Ξενοκράτους, καὶ Πλάτωνος θύρας.

Καὐνταῦθα, ὦ βέλτιστε, [g] φιλοσοφοίης τῷ λόγῳ, διττὰς [h] ἐπ' ἀνθρώποις ἐρώτων

orbitas est, sed gloriae argumentum, cum generosam illam naturam aperiret.

12. At Homeri neque institutionem neque exercitationem historiarum monumentis accepimus: sed statim necesse est illas attingere laudes, quas ipse sibi architectatus est, cum ex educatione, & exercitatione, atque disciplina materiae nihil habeas, neque ad illam Hesiodi laurum liceat confugere, quae nulla opera pastoribus etiam carmina adspiret. Tibi vero, quando ad hunc locum ventum est, multus est Callistratus, & splendidorum nominum Catalogus, Alcidamas, Isocrates, Isaeus, Eubulides. Cum vero sexcentae in Athenarum urbe voluptates illos etiam alliciant, qui patriae potestatis necessitati subjecti sunt; facilisque sit illi adolescentulorum aetati ad voluptates prolapsio; liceret autem illi per tutorum negligentiam suo arbitrio luxuriari: philosophiae tamen civilisque virtutis amor praevaluit, qui illum non ad Phrynae, sed ad Aristotelis & Theophrasti, & Xenocratis, & Platonis fores egit.

13. In hac orationis parte Philosophari quoque, vir optime, possis, duplices esse amo-

a Μήδ' ὧν] Sic *Fl. B1. H. Fr.* Μηδ' ἂν *P.* Μὴ δὴ γοῦν *J.* & marg. *A1.* b Ῥαθύμως] Ῥᾳδίως marg. *A1.* c Ἡλικίας] Ἡλικίας male *J.* d Ἀπολιθαίνειν] Ἀπολιθάνειν *Fl.* e Κομᾶν] Κωμᾷν prima longa Edd. vulgo. Recte Schol. f Ὁ τῆς φιλ. ὁ τῆς] Καὶ φιλοσοφίας ὁ τῆς *Fl.* inverse. g Φιλοσοφοίης] Φιλοσοφεῖς *Fl.* h Ἐπ'] Ita Edd. Leg. ἐν marg. *J.* recte.

94. Κομᾶν] Κόμην τρέφειν. *V.*

97. Φρύνης] Πόρνου. *V.* An πόρνην, vel πόρνης; *J.F.R.*

84. Ἡσιόδου δάφνην] Vid. *Theogon.* 30. *M.du S.*

87. Καλλίστρατος] Hunc oratorem cum audiisset Demosthenes, eloquentiae tanto amore incensus est, ut statim relicto Platone Callistratum sectari coeperit, & eloquentiae studio totus incubuerit, qua de re legendus *A. Gell.* III. 13. meminit & *Plut.* *M.du S.*

Ibid. Ὁ Καλλίστρατος] *Gell.* 3. 13. narrat ex Hermippo, ut Demosthenes *motus, demulctus & captus* oratione Callistrati Demagogi *nobilem illam* τὴν περὶ Ὠρωποῦ δίκην *dicentis, ut eum inde sectari coeperit, Academiam cum Platone reliquerit.* *J. M. G.*

88. Ὁ κατάλογος] Oratorum scil. i. e. eloquentiae exempla. *F.G.*

Ibid. Ἀλκιδάμας] Is est, quem *Cic.* Tusc. I. *Nobilem Rhetorem* appellat; nisi quod ibi prave legitur *Alcidamus.* *Plutarchus* Alcidamantem, ut Lucianus, vocat. *M.du S.*

89. Ἰσαῖος] Chalcidiensem fuisse tradit *Plut.* 1543. *M.du S.*

Ibid. Εὐβουλίδης] Philosophus is Milesius. vid. *Plut.* 1553. *M.du S.*

93. Ἀπολιθαίνειν] Potest verum esse quod *Fl.* refert, quae & alibi sic scribit. Sed quia vulgatum frequentius occurrit, nihil propter hanc solam immutem, nec refert: *De Dom.* c. 12. f. διολισθαίνουσαν etiam legimus, ubi *Schol.* διολισθάνουσαν; idque crebro permutari, ibi obiter diximus. *J.F.R.*

94. Κομᾶν] I. e. τρυφᾶν, luxuriari. *F.G.* Immo κομᾶν prima brevi, ut invitis Edd. dedi. *J.F.R.*

97. Φρύνης] Duae hujus nominis fuere meretrices. Hace

amorum in hominibus agendi rationes, alteram marini cujusdam amoris vagam, feram, & fluctus in mente excitantem, popularis Veneris procellam, aestuante adolescentium impetu revera marinam: alteram autem caelestis aureae cujusdam catenae tractionem, quae non igne aut sagittis insanabiles vulnerum morbos infligat, sed ad non marcescentem ipsius pulchritudinis puramque formam contendat, sano quodam illarum mentium furore, quae *Jovis propinquae, & proximi comites Deûm* Tragici verbo dicuntur.

14. Amori nempe pervia sunt omnia: tonsura, specus, speculum, gladius, articulare linguam, jam provecta aetate, actioni dare operam, memoriam acuere, contemnere tumultum, noctes continuare diebus laboriosis: e quibus omnibus quis ignorat, *inquit*, qualis tibi Demosthenes in dicendi facultate exstiterit, sententiis & verbis cum densaret orationem, tum moribus atque affectionibus animorum exprimendis probabilitatem pararet, magnitudine splendidus, contentione ac spiritu vehemens, idemque verborum pariter ac sententiarum moderatione saluberrimus, & maxime varius in permutatione figurarum? Solus ille quidem Oratorum, ut dicere ausus est Leo-

ἀγωγὰς, τ῀ μὴ θαλαττίᾳ τινὸς ἔρωτος ἀλλ' ἀφορόν τε, καὶ ἀγρίαν, καὶ κυμαίνουσαν ἐν ψυχῇ, Ἀφροδίτης πανδήμου κλύδωνα, φλεγμαινούσαις νέων ὁρμαῖς, αὐτόχρημα θαλάττιον, τ῀ δ' οὐρανίου χρυσῆς τινος σειρᾶς [i] ἕλξιν, ὑ πυρὶ καὶ τόξοις ἐντιθεῖσαν δυσαλθεῖς νόσους τραυμάτων, ἀλλ' ὅπῃ τ῀ αὐτῆ τῶ κάλλους ἄχραντόν τε καὶ καθαρὰν ἰδέαν ἐξορμῶσαν, [k] μανίᾳ σώφρονι τ῀ψ ψυχῶν, ὅσαι Διὸς ἐγγὺς, καὶ θεῶν ἀγχίσποροι, φησὶν ὁ τραγικός.

Ἔρωτι δὴ πάντα πόριμα, καὶ πρὸς σπήλαιον, κάτοπτρον, ξίφος, γλῶτταν ἀφαρθρῶσαι, μετελθεῖν ὀψὲ τ῀ ἡλικίας ὑπὸ κρισιν, μνήμην ἀκριβῶσαι, θορύβου καταφρονῆσαι, συνάψαι νύκτας ἡμέραις ὀπιπόνοις. ἐξ ὧν τίς οὐκ οἶδεν ὁποῖος ὁ Δημοσθένης, ἔφη, σοι τ῀ ῥητορικὴν ἐγένετο, ταῖς μὲν ἐννοίαις, καὶ τοῖς ὀνόμασι, καταπυκνῶν τ῀ λόγον, ταῖς δὲ ἀφαθέσεσιν ἐξακριβῶν τὰς πιθανότητας; λαμπρὸς μὲν τῷ μεγέθει, σφοδρὸς δὲ τῷ πνεύματι, σωφρονέστατος δὲ τ῀ τ῀ ὀνομάτων καὶ νοημάτων ἐγκράτειαν, ποικιλώτατος δ' ἐναλλαγαῖς σχημάτων. μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλ-

[i] Ἕλξιν] Bene *P. H.* &c. Ἕλξιν male *S.* [k] Μανίᾳ] Μίαν *Fl.*

16. Μετελθεῖν] Ἀσκεῖν. *V.*

Haec est quam Fontenellus de gloria cum Alexandro in Dialogis venustissimis facit contendentem. *M. du S.*

Ibid. Ἀριστοτέλης] Vid. quae ad ipsum principium hujus libelli observavimus. *J. M. G.*

2. Ἐν ἀνθρώποις] In omnibus libris legitur ἐπ'. Tragicum videtur. Vide & Ἐρωτ. c. 37. & confer haec cum Ἀποφθ. c. 11. & Ἐτ. Δ. VII. *M. du S.*

8. Ἕλξιν] Ἕλξιν. *F. G.*

12. Ὅσαι Διὸς] Unde habeat nescio. *M. du S.*

14. Πάντα πόριμα] Quae de studio hoc Demosthenis dicuntur, ea copiose enarrata habemus a *Plutarcho* in utraque vita, a *Libanio* in vita, ut *Ciceronem* de Orat. I, 61. reliquosque taceam. *J. M. G.*

Ibid. Κυρά] Haec omnia *Plutarchus* enucleabit in vit. Rhetor. & Dem. *Libanius* etiam vit. *Dem.* *M. du S.*

27. Μόνος γέ τοι τ῀ ῥητόρων, ὡς ὁ Λεωσθένης ἐτόλμησεν αὐτῶν, ἔμψυχον, ἢ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον] Benedictus: *Ac utique solus oratorum, ut Leosthenes dicere non dubitavit, animatam, non malleo fabricatam orationem protulit.* Quae sit *malleo fabricata oratio* doceant fabrorum filii: nobis, qui Musis operamur, ignota est utique. Σφυρήλατος λόγος laudatur, non vituperatur. *Plutarchus* de oraculis Pythiae: ὥστε ταυτὶ μὲν τὰ προγεγραμμένα τ῀ σοφῶν, τὸ γνῶθι σεαυτὸν, καὶ τὸ, μηδὲν ἄγαν ἀποδέχεσθαι, καὶ θαυμάζειν οὐκ ἔπεσα λέγ῀ τὴν βραχυλογίαν, ὡς πυκνὸν ἓ σφυρήλατον νοῦν ἐν ὀλίγῳ περιέχουσαν ὄγκῳ, & quae sequuntur. *Sicuti praecepta sapientum quae proscribuntur, noscе te ipsum, & illud, ne quid nimis, probamus & admiramur valde ob brevitatem, quod sapientem & solidam complectantur sententiam in paucis verbis, sive sine verborum tumore.* Legendum itaque in Luciano, ut est in Mss. ἔμψυχον καὶ σφυρήλατον παρεῖχε τ῀ λόγον. *Vivam & solidam oratio-*

ἐτόλμησεν εἰπεῖν, ἔμψυχον, [a] καὶ σφριλαῖον παρεῖχε τὸν λόγον.

Οὐ γὰρ ὡς τὸν Αἰσχύλον ὁ Καλλισθένης ἔφη που λέγων, τὰς τραγῳδίας ἐν οἴνῳ γράφειν, ἐξορμῶντα, καὶ ἀναθερμαίνοντα τὴν ψυχὴν, οὐχ ὅτως ὁ Δημοσθένης συνετίθει πρὸς μέθην τοὺς λόγους, ἀλλ' ὕδωρ πίνων· ἢ καὶ τὸν Δημάδην παίζαί φασιν εἰς ταύτην αὐτοῦ τὴν ὑδροποσίαν, ὡς οἱ μὲν ἄλλοι πρὸς ὕδωρ λέγοιεν, [b] τὸν Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν. Πυθέᾳ δὲ ὁ κρότων τῶν Δημοσθενικῶν λόγων ἀποζεῖν ἐφαίνετο τῇ νυκτερινῇ λύχνῳ· καί τοι μὲ, ἔφη, σοι τὸ χωρίον τοῦ λόγου, κοινὸν πρὸς τὴν ἐμὴν ὑπόθεσιν· καὶ γὰρ [c] τοι μείων ὁ σὸς τοῦ Ὁμήρου ποίησιν ὑπῆρχε κἀμοὶ λόγος.

Ἀλλ' εἰ [d] μετείοις ὅπου τὰς φιλανθρωπίας, καὶ τὸν ἐν τοῖς χρήμασι φιλοτιμίαν, καὶ τὸν πολιτείας τὸν ὅλην λαμπρότητα. καὶ ὁ μὲν ἤει συνείρων, ὡς τὰ λοιπὰ προθήσων· ἐγὼ

sthenes, vivam ac ſpirantem, conſolidatamque orationem protulit.

15. Non enim, ut de Aeſchylo Calliſthenes narrat, alicubi memorans tragoedias ab illo in vino ſcriptas, quo inſtigaret incenderetque animum; eodem modo per ebrietatem compoſuit orationem Demoſthenes, ſed aquam interim potans: unde etiam luſiſſe dicitur in hanc ipſius aquae bibendae conſuetudinem Demades, alios dicere ad aquam, Demoſthenem autem ad aquam ſcribere. Pytheae vero lucernam nocturnam olere videbatur illa Demoſthenicarum orationum concinnitas. Et iſte quidem locus, *inquit*, cum meo tibi argumento communis eſt: neque enim minor de Homeri poëſi mihi quoque oratio ſuppeditat.

16. Sed ſi ad humaniſſima illius opera venias, & honeſtiſſimum pecuniarum uſum, & illum in republica adminiſtranda ſplendorem . . . *Atque ille ſic continuans orationem incedebat, tanquam additurus reliqua. Ego ve-*

a Οὐ] Καὶ Gr. Sed ſolus. b Τὸν Δημ. δὲ πρὸς] Δημοσθένης δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν Fl. c Τοι] Τι Fl. d Μετείοις] Μετιόντες Fl. male. Μετίοις correxit Geſn.

47. Συνείρων] Συμπλέκων. V.

tionem edidit. Utraque vox qua laudat orationem Demoſthenis, eſt tranſlata a ſtatuariorum arte. Signa enim vivere dicuntur & ſpirare, cum ſingulari artificis ingenio ſic ficta ſunt, ut videantur non ſtatuae eſſe, ſed viva animantia. *Claudianus* IV. Conſul. Honorii, quamvis ibi loquatur de veſtibus acu pictis:

Vivit opus, multaque ornatur jaſpide cultus,
Et variis ſpirat Nereïa bacca figuris.

Σφριλατα, quae & dicuntur ὀλόσφυρα & ὁλοσφύρατα, ſunt ſolida, compacta, plena, non conflata. *Plin.* Hiſt. Nat. XXXIII. c. 4. *Aurea ſtatua prima omnium nulla inanitate, & antequam ex aere aliquo illo modo fieret, quam vocant holoſphyratam, in templo Anaitidis poſita dicitur.* Eſt igitur σφριλατος oratio, ſolida, plena graviſſimis ſententiis, in qua nullus eſt inanis verborum ſtrepitus: cui opponitur *eratorum inanis ſententiis verborum volubilitas*, uti vocatur ab Auguſto. *J.G.G.*

Ibid. Λιωθένης] Vid. not. ad Πρ. λ. c. 2. *M. du S.*

28. Καὶ σφριλατον] Obſequamur *Graevio*, id eſt libris antiquis, de καὶ pro ἐ ponendo. Alioquin mihi videbatur pulchre etiam dici ἔμψυχος ἐ σφριλατος *viva & ſpirans, non rigida ac dura, ut quae malleo ducuntur. J.M.G.* Et ob hanc rationem ego in vulgato nihil mutavi. *J.F.R.*

30. Καλλισθένης] Idem de Aeſchylo dictum narrat *Plut.* Symp. VII. 10. ſed Calliſthenem auctorem non laudat. *M. du S.*

34. Ἀλλ' ὕδωρ πίνων] *Brod.* Miſc. part. 2. p. 525. „ Servius Demoſthenem *abſtemium fuiſſe refert, ob id-* „ *que acrioris naturae.* Valer. Maximus, *ejus patrem* „ *cultellos vendidiſſe.* Quae minime mihi probantur: „ nec enim Demoſthenes a vino abſtinebat, niſi ſi „ quando philoſophiae ſtudiis vacaret, orationes ſcri- „ beret, cauſſam orare vellet. *Athenaeus*, χρόνοι τι- „ νὰ ὕδωρ μόνον πεπωκέναι oſtendit: Et Lucianus in e- „ jus encomio. *Libanius*, καὶ μὴν ὅτι τὸ ὕδωρ ἐπιτηδεύ- „ σειν ἵνα ἐγρηγορυῖαν μᾶλλον παρέχηται τὴν διάνοιαν, „ ἅπασιν ὁμολογῶ. Nec ejus pater cultellos unquam „ vendidit: fuit enim καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν (auctore „ apud *Plutarch.* Theopompo) &, ut temporibus il- „ lis copioſus plane & locuples. Indicat ipſius De- „ moſthenis κατ' ἀφίξιν oratio: ὁ γὰρ πατὴρ (inquit) „ κατέλιπε δύο ἐργαστήρια τέχνης ἑ μικρᾶς, ἑκάτερον μα- „ χαι-

vero ridens? LYC. Numquid, *inquam*, perfundere aures meas cogitas, ut balneator aliquis, exhausturus orationem reliquam? THERS. Sic est per Jovem, *inquit*, Epulas illas publicas, & voluntarias ludorum erogationes, & trierarchias, & moenia, & fossam, & captivorum liberationes, & elocationes virginum, quae optima gerendae reipublicae ratio est: & obitas legationes, & leges perlatas. Ac quoties illa rerum publice gestarum magnitudo in mentem venit, ridere subit hominem contrahentem supercilia, ne oratio se de factis Demosthenis deficiat.

17. LYC. Namque tu forte putas, *inquam*, solum me eorum, qui in oratoria arte aetatem contrivimus, non habere aures frequentatas Demosthenis actionibus? THERS. Si quidem, *inquit*, auxilio quodam ad illam orationem, ut tu ais, opus habeamus: nisi forte contra ea illud tibi accidit, ut veluti splendore quodam circumfulgente, defigere obtutum in claro adeo Demosthene

δὲ γελάσας; ΛΥΚ. Ἦ σύ γε, ἔφην, ἀφανῆ καλαχεῖν με τὸν ὦτων, ὥσπερ βαλανεὺς καλαντλήσας τὸ λοιπὸν λόγον; ΘΕΡΣ. Νὴ Δία γε, εἶπε, δημοθοινίας τε, καὶ χορηγίας ἐθελουσίους, καὶ τριηραρχίας, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρον, καὶ λύσεις αἰχμαλώτων, καὶ παρθένων ἐκδόσεις, χρῖσιν πολιτείαν, καὶ πρέσβεις, καὶ νομοθεσίας, καὶ μέγεθος πολίευμάτων ἐμπεσὸν, γελᾶν ἔπεισί μοι, τὸ τὰς ὀφρῦς συνάγοντος, καὶ δεδιότος μὴ λόγοι τοῦ Δημοσθένους αὐτὸν ε ἔργων ἐπιλίποιεν.

ΛΥΚ. Ἴσως γὰρ, ἔφην, ὦ γαθὲ, νομίζεις, ἐμὲ δὴ μόνον τῶν ἐν ῥητορικῇ βεβιωκότων, μὴ ἀφατεθρυλλῆσθαι τὰ ὦτα ταῖς Δημοσθένους πράξεσιν; ΘΕΡΣ. Εἶγε, ἔφη, δεῖ τοῦ λόγου ἐπιχυρίας τινὸς, ὡς σὺ φῂς, δεόμεθα· πλὴν εἰ μή σε τυναντίον κατέχει πάθος, οἷον αὐγῆς περιλαμπούσης, οὐκ ἔχοις πρὸς λαμπρὰν τὴν Δημοσθέ-

ε Ἔργων] Ἔργον prave *V*2.

„ χειροποιοὺς μὲν τριάκοντα καὶ δύο, quibus (non enim „ hoc curabat ipse) aut ex libertis ejus quispiam, aut „ atriensis praeesset. Idcirco tamen ab *Æschine* per „ contumeliam & probrum, μαχαιροποιοῦ υἱὸς, vocatus est, cui Satyra adstipulatur *Juvenalis* Idem „ κατὰ Μειδίου: εἰσφέρων οὐκ ἀπὸ ὑπαρχούσης οὐσίας, ἀπὸ γὰρ ἐπιτρόπων ἀπεσιρήμην, ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ἣν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε. &c. *J. Br.*

Ibid. Ὕδωρ πίνων] *Demosth.* Phil. II. *M. du S.*

35. Δημαδίλω] Dicacitate hic notus quem ex nauta repente Oratorem factum tradunt veteres. Ad illud ipsum Demadis dictum alludit palam *Demosth.* Ph. II. (152. C.) λέγουσας, ὡς ἐγὼ μὲν ὕδωρ πίνων εἰκότως δύσκολος καὶ δύσροπος εἰμί τις ἄνθρωπος. Philocrates etiam, teste ipso *Demosthene*, p. m. 217. C. idem risit. *M. du S.*

37. Δημοσθένην δὲ πρὸς ὕδωρ γράφειν] *Hemsterhusius* notarat, videndum *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. p. 164. i. e. ad L. 2. c. postremum, plane in fin. ubi is de more ad clepsydram dicendi adlegat Scholiasten *Aristoph.* in Acharn. vs. 693. & *Suidam*, tum & hunc Luciani locum, *Plinium*, *Synesium* aliosque, unde haec adlusio ad aquam scribendi satis intelligitur. Sed his nimium notis non immorabimur. *J. F. R.*

38. Πυθέα] Vid. *Plut.* in Demosth. & *Ciceronis* comparatione, ubi hoc ipsum Pytheae dictum tangit his verbis; ὁ μὲν γὰρ Δημοσθενικὸς (λόγος) ἔξω παντὸς ἀραισμοῦ καὶ παιδιᾶς εἰς δεινότητα καὶ σπουδὴν σωφρονικῶς, οὐκ ἐλλυχνίου ὄδωδεν, ὥσπερ ὁ Πυθέας ἔσκωπτεν, ἀλλ' ὑδροποσίας καὶ φροντίδων, καὶ τῆς λιγομβρίας πικρίας τοῦ τρόπου καὶ συγκόπτου. p. 1624. Ed. *Steph.* & *Libanium* in vit. Dem. *M. du S.*

Ibid. Κρότου] Sic infra c. 32. κρότῳ καὶ τόνῳ τῆς λέξεων. *L. K.*

44. Μετείοις] An μετίοις? *F. G.*

50. Καλαντλήσας τὸν λοιπὸν λόγον] Puto hic servandam suam vim verbi ex etymologia quam expressimus, & ab eo pendere accusativos qui sequuntur χορηγίας, τριηραρχίας, reliquos. Nec tamen ignoro, quam pulchre ex Medicorum disciplina hoc verbum apud *Longinum* c. 12. extr. interpretetur *Tollius*, *fovere, & amabili ac jucunda verborum sententiarumque copia rigare, animorumque ulcera emollire atque lenire.* Caeterum ipsa haec Demosthenis κατορθώματα repetiisse videtur auctor ex illius oratione *pro Corona* v. g. c. 93. ubi τειχισμοὺς καὶ ταφρείαν commemorat, c. 81. εἴ τινες οὖν τὰ πολεμίων ἐλυσάμην, εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα. κ. τ. λ. *J. M. G.*

55. Πρέσβεις] Πρεσβείας correxerat Cl. *Gesn.* Optime. Et *legationes* etiam Interprete *Melanchtone* Parisina, quamvis πρέσβεις reliquerit in Graecis. In quo Edd. cett. consentiunt, sed vellem dissentirent, & πρεσβείας eligerem. Sed & iterum πρέσβεις c. 18. f. *J. F. R.*

77. Σοὶ

Δένυς δόξαν τ' ὄψιν ἀπερεῖσαι. κ' γ' αὐτός τι τοιοῦτον ἐφ' Ὁμήρῳ τ' τὰς ἀρχὰς πέπονθα. κατέβαλον γὰν μικρῦ δεῖν, ὡς οὐκ ἀντιβλεπτέον ὄν μοι πρὸς τ' ὑποθέσιν· εἶτ' ἐγὼ μ', οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀνήνεγκα, δοκῶ μοι τ' σμικρὸν προσεθιζόμενος ἀντίον ὁρᾶν. κ' μηδ' ἀποτρέπων, ὥσπερ ἡλίυ τὰς ὄψεις, νόθ τῦ τ' Ὁμηριδῶν γένυς ἐλέγχεσθ.

[a] Σοὶ δέ [b] μοι φαίνετ' κ' τοῦτο, ἔφη, πολὺ ῥᾷον, [c] ἢ κατ' ἐμὲ εἶναι. τ' μ' γ' Ὁμήρυ δόξης, οἷον ὅτι μιᾶς [d] ὁρμώσης τ' ποιητικῆς δυνάμεως, ἀθρόως ἐξ ἀνάγκης ἦν ἁπάσης λαβέσθ· σὺ δ' εἰ μ' ὅτι τ' Δημοσθένην ὅλον ἐφάπαξ τῇ γνώμῃ τράποιο, κ' μάλα ἂν ἀπορίης πεῖ τ' λόγον ἄπλων, οὐκ ἔχων ὅτυ πρώτυ τ' γνώμην λάβοις, καθάπερ οἱ λίχνοι πάχυσι πεῖ τὰς [e] Συρακυσίυς τραπέζας, ἢ οἱ φιλήκοοι, κ' φιλοθεάμονες, εἰς μυρίας ἀκυσμάτων κ' θεαμάτων ἡδονὰς ἐμπέτονλες· οὐκ ἔχυσι [f] γ' ἐφ' ἃν ἔλθωσιν, ἀεὶ τ' ἐπιθυμίαν μεταθέντες. οἶμαι δὲ κ' σὲ μεταπηδᾶν', ὑκ ἔχονλα ἐφ' ὅ, τι ταίης, ἐν κύκλῳ σε πειελκόντων, φύσεως μεγαλοπρεπῦς, ὁρμῆς μεγαθύρυ, βίυ σώφρονθ, λόγυ δεινότητ, τ' ἐν ταῖς πράξεσιν [g] ἀνδρίας, λημ-

mosthenis fulgore nequeas. Etenim ipsi mihi simile quiddam in Homero ab initio usu venit. Parum enim abfuit, quin abjicerem, quod obtutum defigere in argumento mihi non posse viderer. Deinde nescio quomodo me recepi, ac videor mihi paullatim ad contra intuendum assuefactus esse, nec amplius avertendis velut a Sole oculis, nothus *& insiticius* Homeridarum generis deprehendi.

18. Tibi vero etiam hoc multo esse facilius, mihi videtur, quam meum *mihi negotium*. Etenim Homeri gloria, ad unam poëticam facultatem cum referatur, confertim necessario tota arripienda fuit. Tu vero si ad totum simul Demosthenem advertas animum, omnino dubites trepidans circa orationem, nec habens, quid primum cogitatione arripias; quale quid gulosis accidit ad Syracusanas mensas, aut cupidis audiendi videndique hominibus, si in sexcentas auditionum spectaculorumque voluptates incidant; nec enim quo se vertant habent, transferentes perpetuo cupiditatem. Puto autem te quoque huc illuc salire, nec habere ubi consistas, orbe quodam te huc illuc trahentibus ingenio magnifico, inflammato impetu, vita temperanti, ut dicendi, for-

a Σοὶ] Constans, at mala lectio. Σὸν *Jens.* b Μοι] Sic *Fl. H. B1. S.* &c. Μὴν P. c Ἢ κατ'] Ἢ τὸ κατ' malit *Gesn.* d Ὁρμώσης] Ὁρμούσης marg. *Aldi.* ex *Fl.* e Συρακυσίας] Συρακυσίας *Fl.* Sed nil opus est. f Γὰρ] Omittit *Fl.* g Ἀνδρίας] Ἀνδρίας *Fl.*

77. Σοὶ δέ μοι φαίνεται] Scribendum σόν. *Tuum opus*, laudatio Homeri scilicet, quae comparatur cum laudatione Demosthenis, utra majoris difficultatis res sit. *J.J.*

Σοι] Rectius omnino est Cl. *Jensii* σόν. sed scripturam veterem repraesentare satius duxi. *M. du S.*

Σοὶ δέ μοι] Parum abest quin invitis omnibus Cl. *Jensii* emendationem recipiam. Ita enim non modo sensus postulat, sed & supra σὸν δὲ τοῦτο Noster etiam dixit. At quia & σοῦ possit legi, & *Solan.* vulgatum exhibuit, scribam cum vulgo, sentiam hic cum *Jensio*. *J.F.R.*

83. Περὶ τ' λόγον ἄττων] Glossema videtur. *F.G.*

94. Ἀνδρίας] Etsi Florentinae ἀνδρείας forsan praeferendum, nolui tamen hic ei obsecundare, quia ἀνδρία frequentius ap. Nostrum occurrit, vid. supra ad *Macrob.* c. 8. *J.F.R.*

8. Ἰσμηνὸν — ὑμνήσομεν] *Pindari* locus. *F.G.*

Ἰσμηνὸν] Inter *Pindari* opera, quae hodie supersunt, non reperio. *M. du S.*

13. Ὑμνήσομεν] De variis hymnorum sic notis nominibus vid. *Ill. Spanhem.* ad *Callim.* vs. 1. *J.F.R.*

21. Ἰκαὶ γοῦν σοι ἡ Περικλέους. ἐκεῖνα μὲν γε τὰς αὐτὰς ἀστραπὰς, κ' βροντὰς, κ' πειθοῦς, τι κέντρον δέξη παραλαβόντες, ἀλλ' αὐτόν γε οὐχ ὁρῶμεν, δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὑδὲν ἔμμονον ἴσχοντες, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τῦ χρόνυ βάσανον ἐ κρίσιν.] In hoc loco nihil sani, si attendas animum. Vertit Benedictus: *Hic satis erit eum cum Pericle conferre. Illius quidem fulgura, tonitrua, & suadelae quoddam calcar accepimus fama, sed orationem ipsam non videmus. Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse, nec temporis probationem & ju-*

fortitudine in rebus gerendis, multorum magnorumque quaestuum contemtu, justitia, humanitate, fide, sensu, prudentia, unoquoque de multis illis & magnis facinoribus reip. caussa susceptis. Fortasse igitur videns hinc decreta, legationes, conciones, leges, hinc classes, Euboeam, Megara, Boeotiam, Chion, Rhodum, Hellespontum, Byzantium, non habes quo mentem deflectas, quem *tot* praeclara *velut* auferant.

19. Quem ad modum ergo Pindarus, ad multa animum circumferens, ita fere dubitat,

Ismenon utrum, aureo an Melian colo,
Cadmumne, spartos an genus inclytum,
An caerula flammea Thebes,
Vimne conantem omnia Herculeam,
Bacchine patris laetos canemus honores?
Candidae connubiane Harmonies?

Ita tu quoque simili ratione videris ambigere, Orationemne an vitam, oratoriam an philosophiam, populi regendi artem an mortem viri, praedicare oporteat.

20. Nullo vero labore, *inquit*, oberrationem effugeris: sed quamcumque partem arripiens, aut eloquentiam per se *spectatam*, in eam hanc orationem conferto. Apta ti-

95 μάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερορίας, δικαιοσύνης, φιλανθρωπίας, πίστεως, φρονήματος, συνέσεως, ἑκάστου τῶν πολλῶν καὶ μεγάλων πολιτευμάτων. Ἴσως οὖν ὁρῶν ἔνθεν μὲν ψηφίσματα, [h] πρέσβεις, δημηγορίας, νόμους. ἐκεῖθεν ἀποστόλους, Εὔβοιαν, Μέγαρα, τὴν Βοιωτίαν, Χίον, Ῥόδον, τὸν Ἑλλήσποντον, Βυζάντιον, οὐκ ἔχεις ὅποι τὴν γνώμην ἀποκλίνῃς, συμπεριφερόμενος τοῖς πολεοεκτήμασιν.

Ὥσπερ οὖν ὁ Πίνδαρος, ὅτι πολλὰ τῷ νῷ τραπόμενος, οὕτω πως ἀπόρηκεν,

Ἰσμηνὸν, ἢ [i] χρυσηλάκατον Μελίαν,
Ἢ Κάδμον ἢ σπαρτὸν ἱερὸν γένος,
Ἢ τὰν κυανάμπυκα Θήβαν,
Ἢ τὸ πάντολμον σθένος [k] Ἡρακλέος,
Ἢ τὰν Διονύσου πολυγαθέα τιμὰν,
Ἢ γάμον λευκωλένου Ἁρμονίας ὑμνήσομεν;

[l] Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε ταὐτὸν ἔοικας ἀποδρᾶναι, λόγον, ἢ βίον, ἢ ῥητορικὴν, ἢ φιλοσοφίαν, ἢ δημαγωγίαν, ἢ τὸν θάνατον ταὐδρὸς ὑμνητέον.

Ἔστι δ' οὐδὲν ἔργον ἐκφυγεῖν, ἔφη, τὴν πλάνην, ἀλλ' ἑνὸς ὅτου δὴ λαβόμενος, ἢ ῥητορικῆς. καθ' αὑτὸν, εἰς ταύτην [m] κατάθου τοῦτον τὸν λόγον. ἱκανὴ [n] γ' ἂν σοι

h Πρέσβεις] Forsl. πρεσβείας. *i* Χρυσηλάκατον] Χρησηλάτα. male *J.* *k* Ἡρακλέος] Ἡρακλείης *Fl.* *l* Οὕτωσὶ δὴ καὶ σύγε] Οὕτως οἶδεν. καὶ σὺ *Coll.* *m* Κατάθου] Καθοῦ *Fl.* *n* Γ' ἂν σοι οἶδ'] Sic *J.* & *V2.* Γοῦν σοι ἢ ἡ cett. Μὴ *Fl.*

8. Ἰσμηνὸν δὲ χρυσάλακα] * Ἀρχαὶ ταῦτα τοῦ Πινδάρου τῶν μιλησιακῶν ὕμνων. *V.*

14. Οὕτωσὶ δὲ καὶ σύγε] Γρ. ὕτως οἶδεν. καὶ σὺ ταυτὸν ἔοικας λαθρεῖν. *G.*

* Ἀρχαὶ] Unum est initium, non plura. Sic tamen etiam est in C. *M. de S.* At sic saltem ἀρχαὶ scribendum fuisset. Forsan ἄρχεται dedit Scholiast. idque per compendium, ἄρχαι pinxerat. *J. F. R.*

judicium sustinere potuisse. Quam multa hic sunt in Latinis infarta, ut sententia nascatur, quae in Graecis non habentur! quam multa male sunt versa! Primum ἡ Περικλέους, num est Pericles? Ἀπὸ κοινοῦ ex praecedentibus repetendum est ῥητορικὴ. *Sufficiet tibi Periclis* sc. eloquentia, si conferatur cum Demosthenis. Dein, πληθοῦς κέντρον non recte vertitur *calcar eloquentiae*, sed *aculeus*, quem infigebat animis auditorum ut recte Melanchthon. Mox, ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν, *sed ipsum non videmus?* quemnam? Periclem? non mirum ante tot secula placida compostum quiete: sed nec de Pericle locutus erat; sed de τῇ τοῦ Περικλέους, de eloquentia Periclis; itaque recte Mss. & editio Florentina nec non *Basilienses*: ἀλλ' αὐτόν γε οὐκ ἐρῶμεν. *ipsam non videmus*, sc. eloquentiam. Nulla enim oratio ejus posteris est prodita. Verba quae sequuntur, obscurius vertuntur: δῆλον ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν οὐδὲν ἐρρωμενον ἔχοντες. Salmuriensis: *Unde constat ejus nihil praeter opinionem stetisse*. Pejus Melanchthon: *Quare constat eas praeter actionem, nullam habuisse solidam ac durabilem laudem*, sc. orationes. Et sic Latinus quoque Interpres videtur legisse. Num φαντασίαν

σοι δὲ ἡ Περικλέους. ἐκεῖνα μὲν γε τὰς ἀστραπὰς, καὶ βροντὰς, καὶ σεισθῶς τι κέντρον δόξῃ προσλαβόντες, ἀλλ' [a] αὐτοῦ γε οὐκ ὁρῶμεν, [b] ὅλον ὡς ὑπὲρ τὴν Φαντασίαν, οὐδὲν ἔμμονον [c] ἔσχουσαν, οὐδ' [d] οἷον ἐξαρκέσαι πρὸς τὴν τοῦ χρόνου βάσανον, καὶ κρίσιν. τὰ δὲ τοῦ Δημοσθένους [e] ἄλλα σοὶ καλὰ λελεῖφθω λέγειν, εἰ ταύτῃ πράπτοιο.

Πρόσαγε μὲν τὰς [f] ψυχῆς ἀρετὰς, ἢ τὰς πολιτείας αὐτοῦ τραποῖμι, καλὸν μίαν ἑκατέρωθεν ἀποτέμνεσθαι τὴν ἀφετηρίαν· εἰ δὲ βούλεσθε [g] δαψιλῶς, δύο καὶ σύντρεις ἑλόμενον, ἔχειν ἀποχρῶσαν λόγων [h] ὑποβολήν. πολλὴ γὰρ ἐν ἅπασιν ἡ [i] λαμπρότης. εἰ δ' οὐκ ἐκ τοῦ παντὸς, ἀλλ' ἐκ μέρους ἐπαινεσόμεθα· νόμος μὲν [k] τῷ Ὁμηρικῷ, ἡρώων ἐπαίνους ἐκ μερῶν ἁρμόττειν, ποδῶν, ἢ κεφαλῆς, ἢ κόμης, ἤδη δὲ καὶ τῶν φορημάτων, ἢ ἀσπίδων, μεμπτὸν δ' ἐδόκει τοῖς θεοῖς ἐγένετο, ὑμνεῖσθαι πρὸς αὐτῶν, ἐξ ἠλακάτης, ἢ τόξων, ἢ τῆς αἰγίδος, μήτι γε δὴ μέρους σώματος, ἢ τῆς ψυχῆς· τὴν εὐεργεσιῶν δὲ οὐδὲ δυνατὸν ἐφ-ἅπαξ ἐλθεῖν. ὥκνει οὖν ὁ Δημοσθένης αἰτιάσει, καθ' ἓν τῶν αὐτοῦ καλῶν ἐπαινούμε-

bi *hic* fuerit *eloquentia* Periclis. Illius nos quidem fulgura ac tonitrua, ac Suadae illum aculeum, fama accepimus; sed ipsam non videmus *eloquentiam*: scilicet praeter formam qualemcumque animo conceptam stabile & solidum nihil habentem, neque quod temporis illud examen judiciumque possit sustinere. . . . Reliqua vero Demosthenis praetermittenda tibi, huc si verteris, fuerint.

21. Ad animi autem virtutes aut praeclare in republica facta conversō decens fuerit, quodcumque inde decerpere dicendi argumentum, aut si largiter facere volueris, duobus, summum tribus dilectis, habere satis materiae ad dicendum subjectae, tantum est claritatis in singulis. Si vero non in universum, sed ex parte laudare velimus, praesto quidem Homerica lex est, Heroum laudes instituere e partibus, pedibus, aut capite, aut coma; jam vero etiam ex gestaminibus, aut scutis, cum indignum Dis non fuerit cantari a Poëtis ob colum, aut sagittas, aut aegidem, nedum ob corporis partem aut mentis adeo; per beneficia autem ire singula nemini datum sit. Ergo neque aegre feret Demosthenes, se ab uno eorum quae pulchra in ipso sunt laudari: quan-

a Αὐτοῦ γε] Sic *Fl. Fr.* B1. & 2. Αὐτόν γε *H. P. S. Ald.* b Ὅλον ὡς] Ὅλων. ὡς ὅλον ὄντων ὑπὲρ *Fl.* c Ἔχουσαν] Receptum ex *Fl.* & *Graev.* Ἔχουσης Edd. vulgo. d Οἷον] Ex *Pl.* recepi. Οἷόν cett. e Ἄλλα] Ex emend. *Geſn.* Ἀλλὰ Edd. vulgo. f Δαψιλῶς] Sic pleraeque. Δαψιλῆς *F.* δαψιλὴς *Fl.* g Ὑποβολὴν] Ex *Fr.* recepi. Ὑποβαλὼν *H2.* Ὑπερβολὴν P. *F.* &c. omnes male. h Λαμπρότης] Λαμπρότητος male *H1.2.* i Γὰρ] Omittit *Fl.* k Πρὸς] Ὑπὸ marg. *A1.*

σία est *affatio*, quod Melanchthoni placuit? Pro ἔχουσης Mſ. ὡς ὑπὲρ τὴν φαντασίαν ὅλον ἔμμονον ἔχουσαν, οὐδ' οἷον ἐξαρκέσαι. *Quae praeter imaginationem nihil quod duret habet, quippe quae non potuit sustinere temporis examen & judicium*, quamvis ἔχοντες aeque ferri possit, ac ἔχουσαν, hoc est, ex qua Periclis eloquentia nihil ad posteros est transmissum, nihilque supereſt quam illa imaginatio, illa species, quam animo informamus ac concipimus, de ejus fulguribus & tonitribus quibus miscuisse Graeciam audimus, non legimus, non videmus, ut in Demosthene: φαντασία hic non est illa Oratorum, ὅταν ἃ λέγειν ἐπ' οὐσιν ἐναργῶς ἡμῖν ὑποτυποῦσθαι δοκῇ, καὶ εἰσ' ὄψιν τιθῇς τοῖς ἀκούουσιν. *Cum scilicet ea, quae dicis, quaſi ante oculos ſubjicis & vehementi motu correptus, videre te cernere, audireque vi-*

ditoribus ob oculos ponere. ut eam definit *Longinus* de sublimi dicendi gen. c. 14. sed illa, qua rem auditam cogitatione informamus, οἵαν autem non pertinet ad φαντασίαν, sed ad ἑρμηνίαν. *J.G.G.*

Ibid. Γ' ἐν σοὶ δ' ἡ] Sic recte *Ven.* utraque. In plerisque impreſſis γοῦν σοὶ ἡ i. *Fl.* vero μὲν &c. *M. an 8.*

22. Ἐκ τῆ ἡ] Lege ἐκ. *F.G.*

Ibid. Περικλέους] *Plutarchus* docet, nihil ejus praeter decreta supereſſe, ejus tamen aliqua ferri *Cicero* in Bruto auctor est n. 7. teste *Quintiliano* III. 1. p. 126. A. qui haec verba addit: *equidem non reperio quidquam tanta eloquentiae fama dignum. Ideoque minus mirror eſſe, qui nihil ab eo ſcriptum putent: haec autem quae feruntur, ab aliis eſſe compoſita.* De Orat. tamen II. 22. *Conſtare ſcripta* Periclis ait: nisi forsan ea tantum

illa-

quandoquidem universitati suarum laudum ipse quidem par esse videatur.

22. *Haec ita percurrente Thersagora,* LYC. Puto ego, *inquam*, te, cum illud unum demonstratum mihi cuperes, non solum poëtam te bonum esse, illud quasi corollarium fecisse Demosthenem, soluta oratione adjuncta carminibus. THERS. *Ille*, Facilitatem tibi, *inquit*, negotii tui ob oculos positurus eo provectus sum, orationem ut percurrerem, *& levia tibi illius vestigia signarem*, si quid de cura tua remittens, operam dare mihi recitanti velles. LYC. Noris, *inquam*, nihil te quidquam profecisse. Ac vide ne illud alterum (*illa difficultas quae me angit*) etiam auctum sit. THERS. Praeclaram, *inquit*, mihi medicinam narras. LYC. Nempe, *inquam*, difficultatem praesentem ignoras, deinde medici instar laborantem partem ignorantis, aliam curas. THERS. Quid ita? LYC. Tu quidem iis, quae turbare forte eum queant, si quis primum ad ejusmodi orationem aggrediatur, mederi conatus es: at illa olim consumta sunt antiquis annorum anfractibus. Igitur difficultatis hujus obsoletae sunt tuae medicinae. THERS. Haec ipsa ergo, *inquit*, Medicina tibi *suppeditat.* Nempe velut viam, tutissimam oportet esse eam, quae tritissima est.

Ταῦτα τῷ Θερσαγόρᾳ διελθόντος, ΛΥΚ. Οἶμαί σε, ἔφην, ἐν ὑποδείγματί μοι βουλόμενον, τὸ μὲν μόνον ποιητὴν ἀγαθὸν εἶναι, [l] τῶν λόγων παρεμπόρευμα ποιῆσαι Δημοσθένην, τὰ πρὸς τοῖς ἐμοῖς μέτροις προσιόντα. ΘΕΡΣ. Σοὶ μὲν οὖν, ἔφη, ῥᾳστώνην ὑποτιθεὶς, προὐχώρουν ἐπιδραμεῖν τὸν λόγον, εἴ τι τῆς φροντίδος ἀνεῖς, ἀκροατὴς ἡμῖν γένοιο. ΛΥΚ. Πρόσχες τοίνυν, ἔφην, σοι γέγονεν ὑπὲρ, εὖ ἴσθι. σκόπει δὲ μὴ καὶ πλέον ἢ γεγονὸς θάτερον. ΘΕΡΣ. Καλὸν ἂν λέγοις, ἔφη, τὸ ἴαμα. ΛΥΚ. Σὺ γὰρ, ἔφην, ἀγνοεῖς, οἶμαι, τὸ παρὸν ἄπορον, εἶτα ἰατρῷ δίκην τὸ τῷ πονοῦντος σαθρὸν ἀγνοήσαντος ἄλλο θεραπεύεις; ΘΕΡΣ. Ὅτι τί δή; ΛΥΚ. Σὺ μὲν, [m] ἀ παράξειν ἂν τὸν πρῶτον ἰόντα πρὸς τὸν λόγον, ἐπεχείρησας ἰᾶσθαι, τάδ' ἤδη [n] καλαῖς [o] παλαιαῖς ἐτῶν περιόδοις. ὥστε [p] ταύτης τῆς ἀπορίας ἔωλά σοι τὰ ἰάματα. ΘΕΡΣ. Τοῦτο δ' ἦν, ἔφη, σοι τὸ γε ἴαμα. χρὴ μέντοι καθάπερ ὁδὸν, θεραπευτάτην εἶναι τὴν συμπλεκτάτην.

ΛΥΚ.

l Τῶν λόγων] Τῷ δόρυ *Fl.* *m* Παράξειν] Παράξειν *F.* prave. *n* Καλαῖς] Καλαῖς *Fl.* *o* Παλαιαῖς] Πολλαῖς *Fl.* *p* Ταύτης τῆς ἀπορίας] Ταύτῃ ταῖς ἀπορίαις *Fl.*

58. Πρόσχες] Προσχόντος πλέον. Ἰσοκράτης φησὶ, ἵνα πρόσχες τοι γένηται, ἀντὶ τοῦ πλέον. *V.*

intelligit, quae apud Thucydidem extant: *Ab Aristophane Poëta fulgere, sonare, permiscere Graeciam ejus flatus est. Cic.* Or. 9. Vide autem Nyg. c. 4. ubi versus Eupolidis legitur in quo κέντρον illud Periclis memoratur. *M. du S.*

23. Τι κέντρον] Τὸ κέντρον legi jubet Cl. *Hemsterh.* ad *Nigrin.* §. 7. f. p. 46. T. I. ubi ὡς ἀληθῶς ἐγκεντρίλωτι τι κέντρον τοῖς ἀκούσι, etiam minus apte legitur. *F.F.R.*

26. Ἔχουσαν] Sic praeter G. *Fl.* & in prima quidem voce *Fr.* & *B2.* quae in postrema cum reliquis aberrant, in quibus legitur αὐτὸν .... ἔχοῦσις inter ὡς & ἰσχὺν *Fl.* inserit ἀλλὰ ὁποῖον, quod in reliquis non extat. Illud monendum restat, pro οἷον quod mox sequitur, in *Fl.* legi οἷον, quod respondet suo ὁποῖον. *M. du S.*

Ibid. Οὐδ' οἷον] Lege οἷον. *F.G.* Bene divinavit, cumque & *Fl.* confirmet, recepi. *F.F.R.*

27. Βάσανον ἐ πρίσιν] Hic arbitror abrumpi orationem. Thersagoras satis habet viam quasi monstrasse dicendorum in comparatione Periclis cum Demosthene; reliqua ingenio amici permittit. *F.M.G.*

42. Πρὸς τῶν ποιητῶν] Glossam esse τὸ ἰσχὺν, est apertum: nam πρὸς cum genitivo, & verbo passivo, pro ὑπὸ, habuimus adeo frequenter, ut operae haud sit repetere. Vid. tamen *Iscr.* c. 15. 21. f. *Bis Accus.* c. 27. f. *Rhet. Praec.* c. 1. *Adv. Indoct.* 28. & *Bongl.* ad *Alciphr.* p. 120. *F.F.R.*

45. Ἐφ' ἅπαξ ἀλλὰ] Ἐλθὼν ἐ ἀφηγητὴν an significare possit *enarrare beneficia*, vehementer dubito. Suspicor post *Wolfium*, legendum ἐφ' ἑκάστοις ἀλλὰ, idque tanto magis, cum compendium syllabae σας in

ΛΥΚ. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον, προὐθέμην, [a] ἣ φασὶν Ἀνίκερίν τὸ Κυρηναῖον φιλοτιμηθῆναι πρὸς Πλάτωνά τε, καὶ τοὺς ἑταίρους. τὸ μὲν γὰρ Κυρηναῖον ἁρμαλλησίαν ἐπιδεικνύντα, πολλοὺς καὶ τὸ Ἀκαδημίαν ἐξελαύνειν δρόμους, ἐπὶ τὰ αὐτῆς ἁρματοδρομίας ἅπαντας, μηδὲν [b] παραβάντα, ὧδ' ἑνὸς δρόμου σημεῖα καὶ τὰ γῆς ὑπολείπεσθαι. τὸ δέ γε, τἀναντίον σπεύδει, τὰς ἁρματοδρομίας ἀλλείπειν· ὃ μάλα ῥᾴδιον δ', οἶμαι, καινουργεῖν ὁδοὺς, τὰ τριμμένων ἐκτρεπόμενον. ΘΕΡΣ. Ἀλλά τι τὸ [c] Παύσωνος, ἔφη, σοφὸν; ΛΥΚ. Ποῖον; ἔφην, ὃ γὰρ ἀκήκοα.

ΘΕΡΣ. Παύσωνι τῷ ζωγράφῳ φασὶν ἐκδοθῆναι γράψαι ἵππον [d] καλινδούμενον· τὸ δὲ γράψαι τρέχοντα, καὶ πολὺν κονιορτὸν καὶ τὸ ἵππου· ὡς δ' ἔτι γράφοντος, ἐπιστῆναι τὸ ἐκδόντα, μέμφεσθαι, μὴ γὰρ τοῦτο προστάξαι· τὸ δὲ Παύσωνα τῷ παιδὶ τὰ μετέωρα κάτω μεταγαγόντα, τῷ παιδὶ τὸ γραφὴν ἐπιδεῖξαι κελεῦσαι, καὶ τὸ ἵππον ἔμπαλιν [e] κείμενον ὀφθῆναι καλινδούμενον. ΛΥΚ. Ἡδὺς εἶ, ἔφην, Θερσαγόρα, ἂν μίαν οἴῃ με τροφὴν μεμηχανῆσθαι τοσούτων ἐτῶν, ἀλλ' ἐχὶ πάσας τροφὰς, καὶ μεταγωγὰς ἐναλλάττουσα, καὶ μεταστρέφουσα,

23. LYC. *Male narras.* Nam contrariam, *inquam*, ego mihi proposui illi, in qua gloriam appetiisse dicitur Cyrenaeus Anniceris apud Platonem ejusque sodales. Cyrenaeum enim ajunt, cum aurigandi peritiam ostentaret, multa circum Academiam egisse curricula, per eandem omnia orbitam, quam nusquam egrederetur, ita ut curriculi non nisi unius in solo vestigia relinquerentur. Mea vero contraria scilicet est ratio, qui evitare orbitam studeam. Non nimis autem facile arbitror, novas comminisci vias, declinatis his quae tritae sunt. THERS. Verum enim vero sapiens, *inquit*, Pausonis commentum est. LYC. Quodnam? *inquam*: nec enim audivi.

24. THERS. Pausoni pictori pingendum locatum ajunt equum volutantem se: at illum pinxisse currentem, multumque circa equum sublatum pulverem. Pingenti superveniisse qui locaverat, questumque: neque enim hoc se jussisse. Pausonem itaque imperasse puero, ut summis tabulae versus ima conversis, picturam ostenderet, sicque equum inversum volutari visum esse. LYC. Suavis homo es, *inquam*, Thersagora, si putas unam me, tot annorum *hominum* conversionem machinari, non potius conversiones omnes & circumductiones mutare, ac transponere, ac sic quoque metuere,

a Ἣ] Bene *Ald. Fr. B1. 2. P. S. H.* Ἣ adspirate *J. V2. Fl.* b Παραβάντα] Παραβάντας *Fl.* c Παύσωνος] Recepi ex *Fl.* & *Graev.* & hic, & deinde bis. Nam Πάσωνος & mox Πάσωνι ac Πάσωνα male reliquae omnes. d Καλινδούμενον] Ἀλινδούμενον male *Fl.* e Κείμενον] Omisit *Fl.*

literam ξ transire facile potuerit. *J. M. G.*

73. Τὴν ἐναντίαν γὰρ, εἶπον] Quod in interpretatione huic responsioni verba praemisi *Male narras*; lucis inferendae causa factum est. Nempe sic abrupte loquuntur Graeci & Latini, cum concedunt quidem, quod alter dixit, sed ad se nihil pertinere ostendunt. Aliquoties ita noster in *Hermotimo*. De Latinis diximus ad *Quintil.* 2, 7. extr. Caeterum hanc de Anniceri narrationem habet etiam *Aelian.* H. V. 2, 27. *J. M. G.*

74. Ἀνίκερις] Ille ipse qui Platonem, cum jussu Dionysii veniret, redemerat. *Diog. Laërt.* 74. E. & 54. C. ubi tamen alium Anicerim esse contendit *Menagius*, quem vide p. 70. D. ubi plura de eo testimonia congessit. Idem de eo narrat & *Aelianus* V. H. II. 27. teste Men. & *Lactantius* III. 25. ubi & pretium addit *octo sestertia*. Pro ἣ male *Fl.* & *V2.* ἡ. In *J.* autem ᾗ, nisi quod mendose ᾗ. Illud enim haud dubie Editor volebat, ut c. 15. ᾗ ἐ τὸ Δημώδη &c. quod sane minime spernendum, immo verum puto. *M. du S.*

75. Πρὸς Πλάτωνα] *Aelian.* Var. Hist. II. 27. *F. G.*

81. Ἁρματροχίας ἀλλείπειν] *Hom.* dixit, ἁρματροχίας ἀλιτέειν, quod diversum est. *F. G.*

84. Παύσωνος] *Menagius* ita emendandum esse viderat & Mss. Gr. & *Fl.* Ed. confirmant. In reliquis enim prave ubique legitur Πάσωνος &c. vid. *Plut.* 705. f. *Aelian.* Var. H. XIV. 15. De hoc Pausone judicium *Aristotelis* vide de Poët. c. 2. pr. (Non viderat forte *Menagius*, sed *Gujeto*, ut solet, furripuit.) *M. du S.*

Παύσωνος] Pauson pictor. Pauson dicitur *Aeliano* Var. Hist. 14. 15. & *Plutarcho* de Pythiae oraculis, & aliis,

re, ne idem mihi denique quod Proteo usu veniat. THERS. Quid illud est, *inquit?* LYC. Ne fiam, *inquam*, quod ille factus est, cum humanam speciem studeret effugere: quando consumtis formis omnibus animantium, plantarum, elementorum, rursus denique adsciticiae formae inopia, Proteus factus est.

25. THERS. Tu quidem supra illum Protea, *inquit*, meae recitationis effugiendae rationes comminiscēris. LYC. Non hoc, *inquam*, vir optime. Dabo enim tibi hanc audiendi operam omissa parumper quae incumbit mihi cura. Forte enim parte curarum de tuo foetu liberatus, etiam meae parturitionis curam una suscipies. *Cum igitur ita illi quoque videretur, in proximo aggere assidentes, audiebam ego, ipse recitabat generosa sane carmina. Inter recitandum vero fanatico velut impetu correptus, complicatis tabellis suis*, THERS. Cape tibi, *inquit*, auditionis tuae mercedem, ut Athenis concionis obitae aut judicii. Sed ut gratiam mihi, *inquit*, habeas. LYC. Habebo equidem, *inquam*, prius etiam, quam, quid sit quod dicis, norim.

26. Sed quid est, de quo dicis? THERS. In Macedonicos, *inquit*, regiae domus commentarios incidi, ac tum mirifice delecta-

Ιδεδιέναι μὴ τὸ τελευταῖον πάθοιμι τὸ τῦ Πρωτέως. ΘΕΡΣ. Ποῖον, ἔφη, πάθος; ΛΥΚ. Τὸ γενόμενον, [f] ὅ φασιν αὐτὸν γενέσθαι, δρασμὸν ἐξευρίσκοντα τῆς ἀνθρωπίνης ὄψεως, ἐπεὶ [g] καὶ πανταλώκει πάσας ἰδέας ἀν θηρίων, καὶ φυτῶν, καὶ στοιχείων, αὖθις αὖ πενίᾳ μορφῆς ἐπεισάκτυ, Πρωτέα γενέσθαι.

ΘΕΡΣ. Σὺ μέν, εἶπεν, ὑπὲρ τῦ Πρωτέα μηχανᾷ τὴν ἐμὴν ἀκρόασιν ἀποδιδράσκειν. ΛΥΚ. Οὔκ, ὦ γαθὲ, ἔφην, τῦτο. παρέξω γὰρ ἐμαυτὸν ἀκροατὴν, παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην Φροντίδα. τάχα γὰρ [h] ἄν τι καὶ τῦ σῦ [i] κυήματος [k] ἄφρονες γενόμενος, καὶ τῆς ἐμῆς ὠδῖνος συμφροντίσαις. ὡς δὴ ἐδόκει ταῦτα αὐτῷ, καθίσαντες ὅπῃ τὸ πλησίον κρηπῖδος, ἐγὼ μὲν ἠκροώμην, ὁδὶ ἀνελέγετο μάλα γενναῖα ποιήματα. μεταξὺ δ' ὥσπερ ἔνθους γενόμενος, ἐπιπτύξας τὸ [l] γραμματεῖον, ΘΕΡΣ. Κομίζου τὴν ἀκροατικὸν, ἔφη, μισθὸν, καθάπερ Ἀθήνησιν ἐκκλησιαστικὸν, ἢ δικαστικόν· ἀλλ' ὅπως εἴσῃ μοι χάριν. ΛΥΚ. Χάριν μὲν, ἔφην, εἴσομαι, καὶ πρὶν ὅ, τι καὶ λέγεις εἰδέναι.

Τί δ' ἐστὶν ὅ, τι καὶ λέγεις; ΘΕΡΣ. Μακεδονικοῖς, εἶπεν, ἐντυχὼν τῆς βασιλικῆς οἰκίας ὑπομνήμασι, καὶ τότε ὑφηδεὶς,

f Ὅ] Ἃ marg. *Al.* *g* Κατεπαλάκει] Κατεπαλάκει *Fl.* *h* Ἄν τι] Bene *V2. P.* Aliae quaedam ἄντι male. *i* Κυήματος] Recte plurimae. Κύηματος *Hl.* & 2. *k* Ἄφρονες] Ἄφρων τις male *P.* sola. *l* Γραμματεῖον] Γραμματίον *Fl.*

aliis, ex quibus hic legendum Παύσωνι. *F. G.* Eadem ad verbum habet *Menag.* in Ed. *Graev.* qui cum ubique eadem dederit quae ille, plagii omnino reus esto. *J. F. R.*

87. Πάσωνι τῷ ζωγράφῳ] Verissime ingeniosissimus & amicissimus *Menagius* emendat Παύσωνι. Ejus emendationem, ne quid dubii supersit, firmat Mss. & editio Florentina. *J. G. G.*

91. Μίμφιος] Καὶ μίμφιος. *F. G.* Bene, & parum abest, quin invitis Edd. inferam. *J. F. R.*

97. Τοσούτων ἐτῶν] Si Luciani sit opus, a sene conscriptum hinc & ex c. 22. statuendum est: unde subit suspicari suppositititium, cum nec elegantia solita insit, ne orationis quidem perspicuitas. Juvenile opus est (vide & not. ad tit.) sed cujus nescio. *M. du S.*

f. Κατεπαλάκει] Forsan recte *Fl.* sine augmento, quod & *Herodot.* negligit; ut L. VII. p. 437. C. ἀναβεβήκεσαν pro ἀνε—. Conf. c. 41. ubi eadem rursus καλεκαλακότα. Sed & exempla ex aliis tam crebro indicavimus, ut pluribus hic non opus sit; vulgatum tamen hic praestat servasse. *J. F. R.*

12. Παρεὶς τὴν ἐπηρτημένην φροντίδα] Vertitur: *Dimissa ex animo impendente cogitatione*: malim, *Demissa, suspensa illa cogitatione.* *H. V.*

Ibid. Ἐπηρτημένην φροντίδα] V. *Dem.* Phil. I. p. 108. A. ubi ἀπηρτημένοι ἐ ταῖς παρασκευαῖς, καὶ ταῖς γνώμαις. *M. du S.*

20. Γραμματεῖον] Sic variat scriptura etiam supra *Tox.* c. 13. 14. 16. & ante, in hac Dissert. & mox c. 27. *J. F. R.*

22. Ἀλλ' ὅπως] Subaudi ὄψει, σκέψει. *F. G.*

27. Ὑπομνήμασι] A M. Æmilio captos Regum Ma-

πεθεὶς, τὸ βιβλίον ὡς χθὲς παρέργως ἐπιτηδεύσων· ἐν ᾧ ὑπεμνήσθην ἔχων οἰκαδε. γέγραπται δ' ἄλλα τε τῷ Ἀντιπάτρῳ πραχθέντων ὅτε ἦν οἴκοι, καὶ περὶ Δημοσθένους· ἃ μοι δοκεῖς οὐκ ἂν παρέργως ἀκοῦσαι. ΛΥΚ. Καὶ μήν, εἶπον, ἥδη γέ σοι τῷ εὐαγγελίῳ χάρις, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀπολείψομαί σου πρὶν ἢ τὸ τέλος ἐπιθεῖναι ἔργον σου γενέσθαι· σὺ δ' εἰσίασας μὲν με λαμπρῶς τῶν Ὁμήρου γενεθλίων, ἄοισας δ' ἐστιάσεως αὐτὸς καὶ τῶν Δημοσθένους.

Ὡς οὖν ἀνέγνω τὰ λοιπὰ τῶν [a] γραμματείων, διατρίψαντες ὀλίγον, ὅσον ἐπιθεῖναι τῷ παιᾶνι τὰς δικαίας ἐπαίνους, ἤμεν εἰς τὸ Θερσαγόρου. καὶ μόλις μέν, ἐπιτυχόντες δὲ τῷ βιβλίῳ, καίτοι λαβόντες τότε μὲν ἀπηλλάττομεν. ἐτυχὸν δ' ἔστιν τῶν γνώμην διετέθην, ὡς οὐδέν τι [b] παρατρέψας, ἀλλ' ἐπ' αὐτοῖς ἀναμάττων [c] τε καὶ ῥαμμάτων ὑμῖν ἀναλέξομαι. ἐπεὶ καὶ τῷ Ἀσκληπιῷ μᾶλλόν τι γίγνεσθαι τιμὴν, εἰ, μὴ τοῖς παροῦσιν αὐτῷ ποιήσασιν ᾄσματα, τὰ Ἀλεξιδήμου τοῦ Γραικύλου, καὶ Σοφοκλέους, ᾄδεται, καὶ τῷ Διονύσῳ, τὸ [d] καινὸν ποιεῖν μέλος ποιεῖν, κωμῳδίας, ἢ τραγῳδίας, ἐπιλάμπει· τὰ δ' [e] ἑτέρους συντιθέντα,

tus, non perfunctorie libellum emi. Et modo domi me habere recordaris sum. Scripta ibi sunt cum alia de rebus ab Antipatro domi gestis, tum de Demosthene, quae mihi non obiter auditurus esse videris. LYC. Et nunc, *inquam*, pro isthoc nuncio eam tibi gratiam persolvo, ut reliquos etiam versus tuos audiam: neque vero te relinquam ante, quam fides promissis tuis constiterit. Magnificis tu me epulis Homeri nataliciis accepisti, ac Demosthenis quoque similibus videris accepturus.

27. *Cum igitur reliqua ex tabellis recitasset, commorati paullum, dum dignae poëmati laudes tribuerentur, Thersagorae domum ivimus, & vix quidem, sed invenit tamen libellum. Quo ego accepto tum discedebam. Lecta autem in eam veni sententiam, ut nihil immutatum, sed ipsis fere eisdem nominibus & verbis illum vobis praelegam. Neque enim minus honoris habetur Aesculapio, si, cum nemo Salutationem fecit canticam, Alisodemi Proemenii & Sophoclis carmina canuntur; & Baccho novum carmen scribere, Comoedias, Tragoediasve, desitum est: sed quae ab aliis*

a Γραμματείων] Γραμματίων *Fl.* b Παρατρέψας] Παρατρέψας emendat *Gesn.* c Τε] Omittit *Fl.* d Καινὸν ποιεῖν] Utrumque deest in *Fl.* e Ἑτέρους] Ἑτέρους *Fl.* prave.

cedoniae commentarios legimus in ejus vita a *Plut.* conscripta; sed ab hoc visos &c. non credo. *M. du S.*

Ὑπεμνήσθην] Vid. Misc. Obs. Brit. Maj. & Jun. 1733. p. 368. *J. F. R.*

29. Οἰκαδε] Pro οἴκοι positum. F. G. Ita vicissim οἴκοθεν fere pro οἴκοι *Herodian.* 2. 7. 3. ὅτε γὰρ οἴκοθεν ἦν αὐτῷ τοσαῦτα χρήματα, ὅτε ἠλαζονεύσατο. Sed potest vulgaris significatio & ibi salva manere; ut sit *domo*, vel *de suo* non suppetebant opes. Sed pro οἰκαδὲ fortasse hic οἰκαδὶ scribendum. *J. F. R.*

34. Καὶ τὰ λοιπὰ τῶν ἐπῶν] Aliquid excidisse videtur; petit enim, quod sequentia indicant, ut reliquum poëma sibi peragat. *M. du S.*

Ibid. Τῶν ἐπῶν] Ἀκούσομαι legisse videtur Interpres. F. G.

50. Ἀλισοδήμου] Hunc Poëtam ab aliis laudatum non memini. *M. du S.*

Ibid. Σοφοκλέους] Scripserat ergo & Sophocles hymnos. *M. du S.*

53. Ἐκλείπειν] Hujus ergo aetate neque tragoediae neque comoediae novae Athenis scribebantur. *M. du S.*

59. Δράμα τῷ βιβλίῳ] Sic legendum videtur, τὸ προσῶπον ὑμῖν μέρος· τὸ δὲ φησὶν Ἀντιπάτρῳ &c. τὸ δράμα τῷ βιβλίῳ insititium videtur. F. G.

Δράμα] (Quid in his veri sit ex *Plutarcho* intelligis in vita Dem. p. 1574.) Plutarchus, excepto Antipatri colloquio, eadem ferme habet. *M. du S.*

Ibid. Τόδε δράμα &c.] Legebatur, τὸ δὲ δράμα τῷ βιβλίῳ praemisso etiam puncto ante τὸ δὲ. Sed parenthesi addita, distinctioneque mutata, & pro τῷ βιβλίῳ, rescribendo βιβλίον *Gesnerus* vulgatum emendavit, cui obsecundavi, quod vulgatum sensui carebat, nec aliter ex Codd. restitui poterat. *J. F. R.*

63. Καλαυρίας] Saepius in hac voce apud *Plut.* peccatur hac in historia; pro Calauria enim ubique Calabriam

compoſitus ſunt, ea hos, qui in medium oppor-
tune proferunt, non minus commendant, quod
ſic honorem habuiſſe Diis videntur.

28. *Liber itaque hic (eſt autem commentariorum* Macedonicorum *ea pars, quae ad noſtram rem pertinet, colloquium) liber ergo refert, Antipatro indicatum eſſe, adeſſe Archiam. Porro hic Archias, ſi quis juniorum forte ignorat, comprehendendis exſulibus fuerat praefectus, ac mandata acceperat, Demoſthenem perſuaſionibus potius quam vi eo adducendi, ut a Calauria veniret ad Antipatrum. Ac fuerat ſpe iſta ſuſpenſus Antipater, in dies exſpectans Demoſthenem. Cum igitur audiſſet e Calauria venire Archiam, ſtatim, ut erat, intro eum juſſit vocari.*

29. *Ingreſſus ille, ... Sed ipſe libellus dicet reliqua.* ARCH. Salve Antipater. ANT. Quidni ſalvus ſim, ſi adduxiſti Demoſthenem? ARCH. Adduxi, ut potui. Urnam enim reliquiarum Demoſthenis adfero. ANT. A ſpe dejeciſti me, Archia. Quo enim mihi oſſa & urna, Demoſthenem ipſum non habenti? ARCH. Nempe per vim, o Rex, retineri anima viri non poterat. ANT. Cur vero vivum non com-

τοῖς νῦν εἰς μέσον ἐν καιρῷ κομίζουσι χάριν οὐκ ἐλάττω φέρει, τῷ τ' θεὸν δοκεῖν τετιμηκέναι.

Τὸ μὲν οὖν βιβλίον, τοῦτο. (Ἔστι δὲ τῶν ὑπομνημάτων τὸ προσῆκον ἡμῖν μέρος τόδε δρᾶμα.) τὸ βιβλίον φησὶν, Ἀντιπάτρῳ μεμηνύσθαι παρόντα τ' Ἀρχίαν. ὁ δ' Ἀρχίας, εἴ τις ἄρα τ' νεωτέρων ἀγνοεῖ, τοὺς φυγάδας ἐπέταχτο συλλαμβάνειν. ἐπέσταλτο δ' αὐτῷ ὑπὸ τ' Δημοσθένην ἀπὸ τ' Καλαυρίας πεῖσαι μᾶλλον, ἢ βιάσασθαι πρὸς τ' Ἀντίπατρον ἥκειν. καὶ δὴ ὑπὸ μετέωρος ὁ Ἀντίπατρος ὅτι ταύτης ἦν τ' ἐλπίδος, τ' Δημοσθένην ἀεὶ προσδοκῶν. ὡς οὖν ἤκουσεν ἀπὸ τ' Καλαυρίας ἥκοντα τ' Ἀρχίαν, εὐθὺς ὡς εἶχεν ἐκέλευσεν εἴσω καλεῖν.

Ἐπεὶ δ' εἰσῆλθεν, αὐτὸ φράσει τὰ λοιπὰ τὸ βιβλίον. ΑΡΧ. Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατρε. ΑΝΤ. Τί δ' ἐ μέλλω χαίρειν, εἰ Δημοσθένην ἤγαγες; ΑΡΧ. Ἤγαγον ὡς ἠδυνάμην· ὑδρίαν γοῦν κομίζω τ' Δημοσθένους λειψάνων. ΑΝΤ. Ἀπ' ἐλπίδος γε μὲν ἔσφηλας, ὦ Ἀρχία· τί γὰρ τ' ὄντων, ἢ τ' ὑδρίας, Δημοσθένην σὸν ἔχοντι; ΑΡΧ. Τὴν γοῦν ψυχὴν αὐτοῦ, ὦ βασιλεῦ, πρὸς βίαν κατέχειν [h] ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἐ ζῶντα

[f] Τόδε δρᾶμα) τὸ βιβλίον] Ita *Geſn.* dedit, pro vulgat. τὸ δὲ δρᾶμα τῆ βιβλίω. [g] Ἀντίπατρε] Ἀρχία L. malo. [h] Ἀδύνατον] Omittit M.

briam libri impreſſi habent. V. 615. C. in Dem. *M. du S.*

65. Μετέωρος ὁ Ἀντ.] Conf. ſupr. T. 2. *Jov. Trag.* c. 4. N°. 73. *J.F.R.*

70. Εἰσῆλθεν] Ὁ Ἀρχίας. *F.G.*

71. Χαῖρε ὦ Ἀντίπατρε] Hic incipit monumentum antiquum & lectu dignum, cetera non ſunt magni pretii. *M.V. LaCroze.*

Χαῖρε, ὦ Ἀντίπατ.] Hic incipit quaſi novus dialogus. Vid. Miſc. Ob. ſupra laudat. p. 368. f. & 369. *J.F.R.*

76. Τί γὰρ τ' ὄντων] Subaudi δεῖ. *F.G.*

78. Πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ΑΝΤ. Τί δ' ἐ ζῶντα κατειλήφατε;] In omn. Edd. haec ita habebantur confuſa: πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον. ὁ Βουτίας, εἴθ' ὅπως τι παρ' ἡμοῦ λαβόντες &c. a c. 34. fere ad fin. 37. huc infarta, quae tranſpoſitione ſananda etiam monet Anonym. in Miſc. Obſ. Britan. Maji & Jun. 1733. p. 370. Aliquid deeſſe viderat & *Wolf.* initio operum *Demoſth.* Tranſpoſitione etiam ſanaverat *Solan.* exceptis duobus verſib. quos aliter conſtituit. At nos *Geſnerum* ſequimur. Differentia caique ex collatione alius Edit. patebit. *J.F.R.*

79. Κατέχειν ἀδύνατον. * ΑΝΤ. Τί δ' ἐ] Potuitne, Lector, melius continuari oratio? Quam male vero in libris omnibus tum editis, tum, quantum mihi conſtare potuit Mſſ. ab hoc inde loco partes commentariorum, ut fingitur, Macedonicorum inter ſe cohaeſerint, vel diſtractae fuerint potius, facile intelliget, ſi quis conferre cum hac editione quamcumque aliam voluerit: (ne opus ſit ad alium librum decurrere, rogavi Doctiſſ. *Reiskium*, ut ſubjici ad finem libelli totum locum, quomodo antea editus fuit, curet.) Igitur putabam me vidiſſe aliquid, cum ante hos viginti annos obſervarem, translocato in libro, unde reliqui, qui exſtant, omnes derivati ſunt, duo folia aequalia, vel paginas adeo ejusdem folii (verſuum in *Aldina* editione 37. & 40. in *Baſileenſi* 71. & 75.) quibus

τα καλειλήφατε; ΑΡΧ. [a] Καλειλήφαμεν. ΑΝΤ. Κατὰ τ̀ ὁδὸν ἓν τέθνηκεν; ΑΡΧ. Οὐκ, ἀλλ' ὅπου ἦν, ἐν Καλαυρίᾳ. ΑΝΤ. Τάχα δ̀ ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας, ὐ θεραπευόντων τ̀ ἄνθρωπον; ΑΡΧ. Ἀλλ' οὐδ' ὁ ἐφ' ἡμῖν ἐγένετο. ΑΝΤ. Τί φὴς; αἰνίγματα λέγεις, ὦ Ἀρχία, ζῶντα λαβόντες οὐκ ἔχετε.

ΑΡΧ. Οὐ γὰρ ἐκέλευες πρώτιστα μὴ βιάζεσθαι; καίτοι πλέον ἂν οὐδὲ βιασαμένοις οὐδὲν ἦν· ἢ γὰρ ἂν ἐμελήσαμεν. ΑΝΤ. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες· ἴσως ἂν ἐκ τ̀ ὑμετέρας τέθνηκε βίας. ΑΡΧ. Ἡμεῖς μὲν αὐτὸν οὐκ ἀπεκτείναμεν, βιάζεσθαι δὲ αὐτὸν μὴ πείθουσιν ἀναγκαῖον ἦν. σοὶ δ', ὦ βασιλεῦ, τί τὸ πλέον, εἰ ζῶν ἀφίκετο; πάντως οὐδὲν ἂν αὐτὸν, ἢ ἀπέκτεινας.

ΑΝΤ. Εὐφήμει, ὦ Ἀρχία· δοκεῖς μοι μὴ συννενοηκέναι, μήθ' ὅστις ὁ Δημοσθένης, μήτε τ̀ ἐμὴν γνώμην· ἀλλὰ νομίζειν ὅμοιον εἶναι Δημοσθένην εὑρεῖν, καὶ τούτους ζητεῖν τοὺς κακῶς ἀπολωλότας, Ἱμεραῖον τ̀ Φαληρέα, καὶ τ̀ Μαραθώνιον Ἀριστόνικον, καὶ τ̀ ἐκ Πειραιῶς Εὐκράτη, τ̀ ῥαγδαίων ῥευμάτων οὐδὲν διαφέροντας, ἀνθρώπους τα-

prehendiſtis? ARCH. Comprehendimus. ANT. Ergo in via periit? ARCH. Non, ſed ubi erat, in Calauria. ANT. Forte veſtrae negligentiae culpa fuit, qui non ſatis hominem curaveritis. ARCH. Sed neque hoc in noſtra poteſtate fuit. ANT. Quid ais? Aenigmata loqueris, Archia. Vivum cepiſtis, & non habetis.

30. ARCH. Nonne enim juſſeras, primo vim illi non adhiberi? Quamquam neque profecturi quidquam eramus vi admota, etenim jam parabamus. ANT. Neque illud bene, quod parabatis: forte enim a veſtra injuria mortuus eſt. ARCH. Nos quidem non interfecimus illum, ſed vim admovere, cum perſuadere non poſſemus, neceſſe erat. Tibi vero, Rex, quid lucri acceſſiſſet, ſi vivus adveniſſet? Neque enim ſane aliud, quam interfecturus illum eras.

31. ANT. Bona verba, Archia. Videris mihi non cogitare, neque quis fuerit Demoſthenes, neque meum conſilium, ſed putare ſimile *& ejusdem felicitatis* eſſe, inveniſſe Demoſthenem, & illos conquirere homines male perditos, Himeraeum Phalereum, & Marathonium Ariſtonicum, & illum ex Piraeeo Eucraten, torrentibus rivis nihil diſſimiles, humiles homunciones, tu-

[a] Κατειλήφαμεν] Κατηλίφαμεν perverſe *Junt.* [b] Ἐφ'] Ὑφ' Edd. priores.

bus repoſitis hic libellus, qui tribus locis vitium antea prodebat, ſanus, integer, & optime continuatus appareat. Ad hoc intelligendum nihil opus eſt, quam ut attendat lector ubique, quis loquens inducatur, & de qua re agatur. Probata eſt jam tum illa curatio doctiſſimo viro, quem mihi nunc collegam & vicinum eſſe impenſe gaudeo, *C. A. Heumanno*, ad quem illam perſcripſeram: probata eſt doctiſſimo itidem viro *Tib. Hemſterhuſio*, cui ſpecimen mearum in hunc libellum obſervationum miſeram. Is, ſibi quoque eam in mentem veniſſe, mihi reſpondit, & a *Moſe du Soul* etiam ſibi plures ante annos demonſtratam, docuit. Poſtea illam publicavi An. 1731. in libello tertium jam *Lipſiae* edito, Chreſtomathia Graeca: unde in Actis Eruditorum quoque facta eſt illius mentio. Denique in Miſcellaneis obſervationibus eruditorum Britannorum, edit. Belg. Vol. 2. Tom. III. p. 368. ſeq. viri docti mihi incogniti obſervatio vulgata eſt, quae ab illa noſtra vix quidquam differt. Cum itaque ita manifeſta ſit haec emendatio, ut magis mirandum ſit, tot editores Luciani atque interpretes illam fugiſſe, quam intra exiguum tempus aliquot hominibus eruditis eam in mentem veniſſe; & a nemine plane, quod ego ſciam, quidquam contra monitum ſit: credo ego moroſae cujusdam ſuperſtitionis potius nos poſtulari potuiſſe, ſi non admiſiſſemus eam medicinam in ipſum corpus hujus libelli, quam audaciae, quod admiſimus. *J. M. G.*

91. Οὐκ εὖγε ὑμεῖς οὐδὲ μελήσαντες] Additicium videtur. *F. G.*

2. Ἱμεραῖον] Vid. *Plut.* Dem. qui omnes eosdem recenſet, niſi quod pro Eucrate Hyperidem habet. & 1555, 1. *M. du S.*

Ἱμεραῖον τ̀ Φαληρέα] De Himeraeo Phalereo, Demetrii fratre, & Ariſtonico Marathonio, atque Hyperide *Plut.* in V. Demoſth. ſub fin. p. 859. C. narrat, eos Aegi-

tumultuum temporariorum occasionibus *velut* innatantes, & ad parvam spem turbarum ferociter exsurgentes, deinde paullo post, ventorum vespertinorum more residentes; & infidelem illum Hyperidem, alienum ab amicitia adulatorem populi, qui turpe non duxerit adulatione plebis calumniari Demosthenem, seque ad ea praebere ministrum, quorum mox illos ipsos, quibus gratificatus fuerat, poenituit: quandoquidem non multo post illam calumniam splendidiorem viro, quam olim Alcibiadi, reditum *ab exilio* contigisse accepimus. Verum hic (*Hyperides*) pensi nihil habuit, neque puduit ipsum contra eos, qui olim fuerant amicissimi, lingua uti, quam oportebat nempe improbitatis illius caussa exscindi.

32. ARCH. Quid vero? nonne inter inimicos nostros inimicissimus Demosthenes? ANT. Non sane, si quis moris ac fidei rationem habeat, amicumque sibi, quidquid est in moribus incorruptum ac stabile, judicet. Nam honesta profecto apud hostes etiam honesta sunt: virtus, ubicumque fuerit, pretiosa est. Neque Xerxe deterior ego, qui Bulin Sperchinque Lacedaemonios admiratus, cum interficiendorum potestas esset, dimisit. Verum si quem unquam omnium, etiam Demo-

πειθὴς, ἀφορμὴ προσκαίρων θορύβων ὀπτο-
πολάσαιλας, ϗ πρὸς μικρὰν ταραχῆς ἐλ-
πίδα θρασέως ἐξαναστάντας, εἶτα πτή-
ξαιλας ὐκ εἰς μακρὰν, δίκην τῶν δειλινῶν
πνευμάτων· ϗ τ' ἄπιστον Ὑπερίδην, ϗ τ'
ἄφιλον [c] δημοκόλακα, τ' ὐδὲν αἰσχρὸν νο-
μίσαιλα κολακίᾳ τῷ πλήθει συκοφαντῆ-
σαι Δημοσθένην, ὐδ' αὐτὸν εἰς ταὐτὰ πα-
ραχεῖν ἀθύμονον, ἐφ' οἷς αὐτοὶ μετενόησαν,
οἷς ἐχαρίζετο. μετ' ὀ πολὺ γῦν τ' συκο-
φαντίας λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβιάδην
αὐτῷ τ' κάθοδον ἀκηκόαμεν γενέαλ. τῷ δὲ
ὐκ ἔμελεν, ὐδ' ἐπηχύνετο χρ' τῶν ποτε
φιλτάτων τῇ γλώττῃ χρώμεν, ἣν ἐχρῆν
ὅπῃ τ' ἀγνωμοσύνης ἐκτεμεῖν.

ΑΡΧ. Τί δ' ὐκ ἐχθρῶν ἡμῖν ἔχθιστ ὁ
Δημοσθένης; ΑΝΤ. Οὐχ ὅτῳ μέλοι τρό-
πῳ πίστεως, φίλον σᾶν ἄδολον, ϗ βέβαιον
ἦθ ἠγεμόνῳ· τὰ γὰρ τοι καλὰ, κἀ
πᾶς' ἐχθροῖς καλὰ, ϗ τὸ τ' ἀρετῆς, πα-
ντα χῦ τίμιον. ὐδὲ κακίων ἐγὼ Ξέρξῃ, τῷ
Βῦλιν ϗ Σπέρχιν τὼς Λακεδαιμονίως θαυ-
μάσαντ, κἀ κτεῖναι παρὸν ἀφέντ.
ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων, ϗ Δημοσθένην,
αὐ-

c Δημοκόλακα] Recte *P. J.* aliaeque. Δημόλακα male *H. S.* & *Ald.* Sed correctum in marg.

29. Ἀλλ' εἰ δή τινα πάντων] Ἀλλ' εἰ δή τινα θαυμάσας Δημοσθένην εἶχον. λεῖ κοινοῦ γὰρ τὸ θαυμάσας. *V.*

Aeginae ab Archia ex Ajacis monumento detractos, Cleonas missos ad Antipatrum, & ibi periisse. *J. M. G.*

5. Ταπεινοὺς — ἐπιπολάσαιλας] Τὰ, ταπεινοὺς, ἐπι-
πολάσαιλας, ἀντίθετα. *F. G.*

9. Δίκλω τ' δειλινῶν πνευμάτων] Hanc observationem, ventos quosdam vespertinos mox ponere, firmat *Aristoteles* Probl. 26, 35. Διὰ τί ὁ ζέφυρ πρὸς τὸν δύλον πνεῖ, πρωὶ δ' ἔ; *J. M. G.*

10. Ὑπερίδην] Hic enim amicum professus Demosthenem accusavit. Vid. *Plut.* in X. Rhet. 1559. & jam reconciliato alteram accusationem parabat. 1560. & 1561. vehemens hic & acerbus; ἠξίε σκοπεῖν Ἀθη-
ναίους μὴ μόνον εἰ πικρός ἐσιν, ἀλλ' εἰ ϵ προῖκα πικρός. *Plut.* 116. 1. *M. du S.*

Ibid. Τὸν ἄφιλον δημόλακα] Sic vitiose *Salmuriensis:* pejus Amstelodamensis δημόλακα. Scribe δημοκόλακα, sic recte editiones priores. *J. J.*

11. Δημόλακα] Δημοκόλακα. An Δημοκόλακα κύ-
ριον; *F. G.*

16. Λαμπροτέραν ἢ κατ' Ἀλκιβ.] Magnes Demetrius apud *Plut* Dem. p. 158. F. refert, in illo suo reditu Demosthenem ἀνατεινάμενα τὰς χεῖρας μακαρίσαι τ' ἡμέ-
ρας ἐκείνης αὐτὸν, ὡς βέλτιον Ἀλκιβιάδη κατιόντα. πεπει-
σμένους γ' ὑ βουλομένους ὑπ' αὐτοῦ δίκαιος τοὺς πολίτας. *J. M. G.*

19. Ἣν ἐχρῆν δίκτ] Hoc ut recte intelligatur, meminisse oportet linguam Hyperidi ab Antipatro praecisam (*Plut.* 1560.) & a priore accusatione Demosthenem reconciliatum novam deinceps parasse. *M. du S.*

Ἣν ἐχρῆν — ἐκτεμεῖν] Excisam illi linguam quidam tradidere apud *Plut.* V. Demosth. p. 859. C. Alii praemordisse sibi linguam, ne conscios proderet: idem in Hyperide. *J. M. G.*

27. Βοῦλιν] Vide *Herod.* Z. 269. ubi Σπερθίης dicitur,

αὐτός τε δὶς Ἀθήνησιν, εἰ καὶ μὴ σχολὴν σχολὴν συγγενόμενος, καὶ παρ' ἄλλων ἀναπυθανόμενος, ἔκ τε τῶν πολιτευμάτων αὐτῆς εἶχον θαυμάσας, οὐχ ὡς ἄν τις οἰηθείη τῶν λόγων δεινότητος· εἰ καὶ μηδὲν πρὸς αὐτὸν, οἱ δ' Ἀττικοὶ ῥήτορες [a] παιδιὰ, πρὸς τούτων κρότῳ, καὶ τόνῳ, καὶ λέξεων εὐρυθμίᾳ, καὶ ταῖς τῶν ἀρχαίων παραγραφαῖς, καὶ συνεχείαις ἀποδείξεων, καὶ τῷ [b] συναγωγικῷ γε, καὶ πρακτικῷ. μετενοοῦμεν γοῦν ὅτε τοὺς Ἕλληνας Ἀθήναζε συνηγάγομεν, ὡς ἐλέγξοντες Ἀθηναίους, Πύθωνι, καὶ τοῖς Πύθωνος ἐπαγγέλμασι πεπιστευκότες, εἶτα Δημοσθένει, καὶ τοῖς Δημοσθένους ἐλέγχοις περιπεσόντες. ἀλλ' ἡμῖν ἀπρόσιτος ἡ δύναμις [c] αὐτῷ τῷ λόγῳ.

Ἐγὼ δὲ ταύτῃ μὲ δευτέραν ἔταττον, ἐν χώρᾳ τιθεὶς ὀργάνου· Δημοσθένην δ' αὐτὸν ἐθαύμαζον τῆς τε φρονήματος, καὶ τῆς

osthenem, quem bis Athenis, quamquam non satis otiose, convenerim, & ab aliis requirendo pariter atque ex ipsis in republica factis, cognoverim, in admiratione habui, non, ut existimare aliquis posset, ex dicendi viribus: etsi nihil ad illum Python, Attici autem oratores ludus sunt, comparati ad hujus clamores, & contentionem, & verborum compositionem, & circumscriptam sententiarum concinnitatem, & demonstrationum continuationem, & illam cogendi pariter atque impellendi vehementiam. Itaque poenituit nos convocasse Graecos Athenas, cum refutare Atheniensis vellemus, a Pythone & promissis Pythonis inducti, ac deinde in Demosthenem & argumenta Demosthenis incurreremus: in illo autem esset vis dicendi, quae nullum nobis aditum praeberet.

33. Verum hanc ipsam secundam numerabam, quam in instrumenti loco ponerem. Ipsum quidem Demosthenem admirabar super omnia sensus illius caussa & prudentiae, qua

a Παιδιὰ] Nihil var. Edd. Παιδία *Marcil.* recte. b Συναγωγικῷ] Συναγωγῆς *Fl.* c Αὐτῷ] Ita omnes.

qui hic Σπίφις. *M. du S.*

Βοῦλιν ὃ Σπίφιν] Historia est *Herod.* 7, 134. quamquam Σπερθίης ibi vocatur. *J. M. G.*

35. Ὁ Πύθων] Orator Byzantinus eloquentissimus, cujus Demosthenes & Æschines in oratt. meminerunt. *F. G.*

Ibid. Οἱ δὲ Ἀττικοὶ ῥήτορες παιδιὰ παραβάλλειν] Οἱ δὲ Ἀττ. ῥητ. παιδία παραβάλλειν. *Th. M.* Recte. Vid. Addenda.

36. Παραβάλλειν] Subaudi εἰς τὸ, πρὸς τὸ παραβάλλειν. *F. G.*

39. Ἀποδείξεων] Quidni artiore Ionismo ἀποδέξεων. Conf. supra ad *Deae Syr.* c. 1. *J. F. R.*

45. Αὐτῷ τῷ λόγῳ] Lege αὐτοῦ. *F. G.* Non credo, tum quia stilus solito est intricatior in hoc Dial. tum quia facile unus vel alter liber exhibuisset αὐτοῦ; nam in re tam facili solent potius obvia, & quae cuique obiter legenti in mentem venirent, obtrudere, quam difficiliora pro facilibus. Quare modo ita construxeris, ἀλλ' ἡ δύναμις τῷ λόγῳ, αὐτῷ (sc. ἐστὶ) ἀπρόσιτος ἡμῖν, videbis nihil opus esse αὐτοῦ. *J. F. R.*

50. Ἀκλιῆ] Confer cap. 43. *L. K.*

Ibid. Ἐπ' ὀρθῆς] Int. γραμμῆς, linea, s. via, in qua mentem suam tanquam navim tenuit. Respicitur ad Rhodium illum gubernatorem, ὃς ἔφη, ut est ap. *Aristidem* Rhod. p. 542. Jebb. Χειμαζομένης αὐτῷ τῆς νεὼς, καὶ καλωδίοις προσδιδοῦ, τοῦτο δὴ τὸ θρυλλούμενον· ἀλλ', ὦ Πότιολοι, ἴσθι ὅτι ὀρθὸν τὸν ναῦν καλωδίοις. *Dum clavum rectum teneam*, ut est in *Quintil.* II. 17, 24. ubi reliqua dedimus. Sed, fractum animo fuisse in exilio illo Demosthen. similemque Ciceroni, monet Plutarchus. *J. M. G.*

58. Ἔφη] Magni Demosthenem faciebat Philippus. Vid. *Plut.* Demosth. *M. du S.*

62. Καίτοι μᾶλλον] Hic inseri vult *J. Pellet.* locum mox a me commodius inferendum. Ac *Pelletus* solus a me huc usque, qui lacunam hic observasset, visus est. Innotuisse tamen & Viro docto in Germania, ex Cl. *Hemsterhusio* audio an. 1723. *M. du S.*

65. Χρυσίου] Subaudi τὸ, κατὰ. *F. G.*

65. Οὐ Βοιωτίας] Sic legisse videtur Interpres: *cum tamen Boeotias, ubi quid tale apud nos audierunt.* *F. G.*

Οὐ Βοιωτίας, ὅθ' ὕτι τι παρ' ἡμῶν λαβόντες] Haec verba in *Salmuriensi* versione sic prioribus annectuntur, ac si Archiae essent, cum sint Antipatri, quod recte vidit *Philippus Melanchthon.* Sed animanda sunt interrogationis nota. *Non in Boeotia, non hic a me aliquid accepto?* eum scil. potuistis capere vivum. *J. G. G.*

Ibid. Βοιωτίας] Si sana haec, mirum quid Antipatro in animo fuerit; neque enim de pecunia, ut Archias accipit, cogitabat; utpote qui Demosthenem hac parte inexpugnabilem compertum haberet. Vid. c. 36. ubi corrumpi posse Demosthenem negat Philippus. *M. du S.*

Οὐ Βοιωτίας, ὅθ' ὕτι τι] Haec ita apparet recte cohae-

qua animam recta velut clavo in decumanis fortunae fluctibus nusquam declinantem ſervaret, & malo nulli concederet. Ac Philippo eandem quam mihi de viro ſententiam fuiſſe noram. Ille quidem nunciata aliquando Athenis concione qua iſte in Philippum invectus fuerat, & indignante Parmenione, atque joci etiam aliquid in Demoſthenem adjiciente, „ Jure ſuo, *inquit*, „ o Parmenio, libertatem dicendi ſibi ſu„ mit Demoſthenes. Solus certe ille orato„ rum Graeciae nusquam expenſarum mea„ rum rationibus inſcriptus eſt, cum ta„ men mallem ipſi, quam ſcribis trire„ mium, me committere. Jam vero illo„ rum unicuique aurum, ligna, reditus „ annuos, armenta, praedia, partim Boeo„ tiae, partim etiam hic quiddam, expen„ ſa a me lata video. At celerius machi„ nis capiamus Byzantiorum moenia, quam „ auro Demoſthenem.

σωτάσεως, ἀκλινῆ τ' ψυχὴν [d] ἐπ' ἀρθῆς ἐν ἀπάσαις Φιλάτοιλα τρικυμίαις τ' τύχης, ἡ πρὸς μηδὲν τ' δεινῶν ἐνδιδόντα. ἡ Φίλιππον δὲ τ' ἐμὴν γνώμην ἔχοιλα περὶ τἀνδρὸς ἦπιστάμην. ὅτ' μὲν γε δημηγορίας ἐξαγγελθείσης Ἀθήνηθεν πόλε, καθαπερμένης [e] τῦ Φιλίππυ, ἡ Παρμενίων' ἠγανακτηκότ', καί τι ἡ σκωπτικὸν εἰς τ' Δημοσθένην ἐπειπόντ', Ὦ Παρμενίων, ἔφη, δίκαι' ὁ Δημοσθένης παῤῥησίας τυγχάνει· μόν' γέτα τ' [f] ἀπὸ τ' Ἑλλάδ' δημαγωγῶν ἁπάντων τοῖς ἀπολογισμοῖς ἐγγέγραπ' τ' ἐμ' ἀναλώματα. καίτοι μᾶλλον [g] ἠβυλόμην, ἢ γραμματεῦσι τριηρίταις ἐμαυτὸν παρισυκέναι. νῦν δ' ἐκείνων μὲν ἕκας' ἀπογέγραπ', χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ἡ Βοιωτίας, ἡ δ' ἄλλα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες. ἡμεῖς δὲ θᾶττον ἂν τὸ Βυζαντίων τεῖχ' ἕλοιμεν μηχαναῖς, ἢ Δημοσθένη χρυσίῳ.

Ἐγὼ

[d] Ἐπ'] Ἐφ' *Fl.* male. [e] Τῦ Φιλίππυ] Αὐτῦ *Fl.* cum lacuna. [f] Ἀπὸ] Ἐπὶ *Fl.* [g] Ἠβυλόμην] Ἐβυλόμην *Fl.* quod verum credo. qu'a alterum magis Atticum.

66. Οἱ Βοιωτίας] Scilicet, τὸν ψυχήν. Vel Βοιωτίας accuſativi caſus; ſunt enim duae. Lege *Stephanum*. Sed illud ἀδιάλειπτον, non eſt in Cod. D. Marci. *G.*

69. [*] Μηχαναῖς] Κριοὺς ἢ καταπέλτας, arietes, tormenta bellica. *G.*

[*] Haec iſthuc referre, cum commodius non poſſem, ſatius viſum eſt, quam prorſus omittere. *M. du S.*

haerere, ut ſine injuria & internecione ſententiae divelli non poſſint: & tamen longe erant diſtracta. Scrupulum quidem injiciunt verba, quae poſuimus, in quibus multa varie tentata per hoſce XX. annos cum ab aliis, tum a nobis quoque & noſtris amicis. Ponam illud, in quo non διτάρεις, ſed διπάτας minimum φροντίσιν acquieſcere mihi viſus ſum. Primo igitur ajo, cum ἕκας' ἀπογέγραπται pulchre cohaerere participium παρ' ἐμοῦ λαβόντες, plurali ad diſtributivum nomen relato. Deinde Boeotiam Atticae illam conterminam, & Demagogis Atticis commodam, in poteſtate Philippi bis fuiſſe conſtat, in tantum certe, ut inde ligna, reditus ſ. vectigalia, pecora, praedia dare & aſſignare ſuis illis amicis mercenariis poſſet, ſemel in bello ſacro, & deinde poſt pugnam Chaeronenſem. Igitur legendum videtur: Νῦν δ' ἐκείνων μὲ ἕκας' ἀπογέγραπται, χρυσίον, ξύλα, πόρους, θρέμματα, γῆν ὃς Βοιωτίας, ἃς δ' ἄλλα τι παρ' ἐμοῦ λαβόντες, ea ſententia, quam interpretando expreſſi, ſeu magis ad verbum placeat, *Nunc illorum unusquisque ſcriptus eſt aurum — alius Boeotiae, alius hic aliquid eorum, a me accepiſſe.* Ita ſanari poteſt locus difficillimus, nulla litera immutata, niſi illa negatione, quae orta videtur ex ſtudio conglutinandi, quae tamen cohaerere nullo modo poſſunt. Niſi poëticum eſſet, (certe non ſatis attendi, an etiam in ſoluta oratione adhibeatur) poteramus etiam ſuſpicari, οὐκ ἐ. ὁ οὐκ Βοιωτίας, ὁ δ' ἄλλα τι λαβόντες, ſententia plane eadem. *J. M. G.*

68. Βυζαντίων τεῖχ'] A qua urbe capienda depulſus Demoſthenis conſiliis fuerat Philippus. V. *Orat. de Coron.* c. 27. Μαχάλλω τ' Ἑλλάδ' vocat apud Athenaeum 8, 10. Stratonicus, quod ſcilicet uti homo ala, ita Graecia Byzantio capi poſſit. Vid. *Caſaub.* p. 384. *J. M. G.*

69. Χιονίῳ. τί δ' ὃ ζῶντα κ.] Perturbatiſſima haec erant antea in omnibus editionibus: nec quiſquam ante me repertus, qui ſaltem conqueſtus ſit, abrumpi ſubito in iis Antipatri & Archiae colloquium, ut neſcio cujus, minime enim ex iis patet, quis loquatur,

Ἐγὼ δὲ, ὦ Παρμενίων, ἔφη, εἰ μὴ τις Ἀθηναῖος ὢν ἐν Ἀθήναις λέγων, ἐμὲ τῆς πατρίδος προτιμᾷ, [a] τούτῳ ἀργύριον μὲν [b] προείμην ἄν, φιλίαν δ' οὐκ ἄν· εἰ δέ τις ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἐμὲ μισεῖ, τούτῳ προσπολεμῶ μὲν, ὡς ἀκροπόλει, καὶ τείχει, καὶ νεωρίοις, καὶ τάφρῳ, θαυμάζω δὲ τὴν ἀρετὴν, καὶ μακαρίζω γε τῇ κτήματι τὴν πόλιν· καὶ τοὺς μὲν, ἔξω τῆς χρείας γενόμενος, ἥδιστ' ἂν προσαπολέσαιμι· τὸν δὲ βουλόμην ἂν ἐνταυθοῖ παρ' ἡμῖν τυχεῖν γενόμενον μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰλλυριῶν ἵππον, καὶ Τριβαλλῶν, καὶ πᾶν τὸ μισθοφορικὸν, τὴν ὅπλων βίαν τῇ λόγου πειθοῖ, καὶ τὸ τῆς γνώμης ἐμβριθὲς ὀλιγωρίᾳ τιθεὶς δεύτερον.

Πρὸς Παρμενίωνα μὲν ταῦτα. τοιούτους δέ τινας καὶ πρὸς ἐμὲ λόγους ἐποιήσατο. τὸν γοῦν μὲν Διοπείθους Ἀθήνηθεν ἀπεσταλμένων, ἐγὼ μὲν εἶχον ἀφθόνως φροντίδος, ὅτι εὖ μάλα γελάσας, ἔφη· Σὺ δ' Ἀττικὸν στρατηγὸν, ἢ στρατιώτην δέδοικας ἡμῖν; αἱ μὲν τριήρεις, καὶ ὁ Πειραιεὺς, καὶ τὰ νεώρια, λῆρος ἔμοιγε, καὶ φλήναφος. τί δ' ἂν ἄνθρωποι πράξαιεν διονυσιάζοντες, ἐν κρεανομίαις καθαζόμενοι καὶ χοροῖς; εἰ δὲ μὴ Δη-

34. „ Atque ego, *inquit*, Parmenio, ſi „ quis Athenienſis Athenis dicens patriae „ me ſuae praefert, huic argentum quidem „ objecerim, non autem amicitiam. Si „ quis autem patriae cauſſa odio me habeat, „ hunc ego oppugno non ſecus atque ar- „ cem, & moenia, & navalia, & foſſam: „ ſed virtutem ejus admiror, beatam civi- „ tatem tali poſſeſſione praedico. Atque „ iſtos quidem extra uſum conſtitutus lu- „ bens una, *cum ipſis hoſtibus*, perdam: „ hunc autem malim hic apud nos eſſe, „ quam Illyriorum equitatum, & Tribal- „ lorum, & quidquid eſt militis mercena- „ rii: qui armorum viribus vim oratione „ perſuadendi, & conſilii gravitatem poſt- „ ponam minime.

35. Haec ad Parmenionem. Tales vero etiam apud me ſermones habuit. „ Miſſo „ enim Athenis Diopithe cum ſuis, ſoli- „ citudinem ea mihi res adferebat. Ille ve- „ ro in riſum ſolutus dicebat: tu autem „ ducem Atticum aut militem nobis me- „ tuis? Triremes quidem, & Piraeeus, & „ navalia, nugae mihi & ludibria: ecquid „ vero homines faciant bacchanalia cele- „ brantes, viventes in viſcerationibus, & „ cho-

a Τούτῳ] Τούτοις male *Fl.* *b* Προείμην] Προήμην *Fl.*

ut, inquam, neſcio, cujus ſubito verba Parmenioni dicta, & alia multa inſerciantur, antequam Antipater tandem roget, an mortuum ergo invenerit? Quatuor ergo integris capitibus hinc remotis, ſuoque loco redditis, (nempe trigeſimo quarto, quinto, ſexto & ſeptimo) nunc tandem addicentibus avibus procedet Antipatri cum Archia colloquium; & quae hinc ejecimus, locum ſuum tandem obtinebunt; resque ipſa reſtitutionem hanc abunde confirmabit, quam ante annos viginti a me repertam non meis tantum libris adſcripſeram, ſed in Codice viri Doctiſſ. *Joh. Laughton* Bibliothecae Cantabrigienſi Praefecti, amicitiae cauſa: non tanto poſt intervallo in lucem proditurum mea opera Lucianum putans, annotaveram his verbis: [*Reliqua pagina & pars magna ſequentis alterius loci ſunt, quem infra pag.* 1090. *B. indicabimus, quae ſi nunc miſſa feceris, & in alio illo loco inſeras, quae nunc mire perturbata in omnibus editionibus leguntur, plana tandem & facilia fient. M. S.*] (Quibus literis *Moſem Solanum* intellige, quo Latino nomine hic etiam diſcas me *Diſſertationem de ſtylo Novi Teſtamenti* edidiſſe, quae in Cl. *Rhenferdii* ſyntagmate conſpicitur) & iterum pag. 1088. (erat enim Ed. *Par.* ante τί δ' ἂ ζῶντα &c. linea 29.) [Haec miſſis ad tempus intermediis cum iis conjungito quae in pag. praeced. ante uncinulas ſunt.] Tandem pag. 1090. ante Τοιαῦτα &c. linea 16. [Hic inſerenda ſunt ea quae ſupra notavimus (p. 1087.) loco ſuo fuiſſe mota. M. D. S.] Hinc autem liquido patet, hunc libellum ex uno codice Mſ. deſcriptum, in quo folium unum, dum compingebatur, loco ſuo motum errori huic anſam dedit, qui tamdiu indeprehenſus evaſit. *M. du S.*

73. Προείμην ἄν] Objecerim, ut canibus, ut latronibus ad incommoda majora effugienda. *Herodotus* I. 24. de Arione inter nautas latrones conſtituto, Τὸν δὲ σωιόντα τοῦτο λέγουσι, χρήματα προέντα σφι, ψυχὴν δὲ παραιτέεσθαι. *J.M.G.*

86. Τῶν γοῦν μὲν Διοπείθους] Pro quo ſcripta exſtat oratio Demoſthenis de Cherſonneſo, ex qua Diopithes in Philippi regnum excurrerat. *J.M.G.*

6. Τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν οὐκ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, οὐκ Ὄλυνθον, οὐ Φωκέας, καὶ Πύλον ἔχομεν] Manifeſtiſſimum men-

„ choris. Si unus Demoſthenes Athenis non eſſet, facilius urbem haberemus, quam Thebanos & Theſſalos fraude, vi, occupando, emendo. Nunc unus ille vigilat, temporibus omnibus immi-net, & noſtros impetus ſubſequitur, ad noſtra ſe imperatoria conſilia velut in acie opponit. Illum non fugimus cum machinamur aliquid, cum conamur, cum deliberamus: uno verbo, ille nobis homo impedimentum eſt & propugnaculum, quo minus una omnia impreſſione habeamus. Certe per illum *ſi ſtetiſſet* non Amphipolin cepiſſemus, non Olynthum, non Phocenſes haberemus & Pylas, nec Cherſonneſum, & quorum circa Helleſpontum potiti ſumus.

Δημοσθένης εἷς ἐν Ἀθηναίοις ἐγένετο, ῥᾷον ἂν εἴχομεν τ πόλιν, ἢ Θηβαίους καὶ Θετταλοὺς ἀπατῶντες, βιαζόμενοι, φθάνοντες, ὠνούμενοι· νῦν δὲ εἷς ἐκείνῳ ἐγρήγορε, καὶ πᾶσι τοῖς καιροῖς ἐφέστηκε, καὶ ταῖς ἡμετέραις ὁρμαῖς ἐπακολουθεῖ, καὶ τοῖς στρατηγήμασιν ἀντιπαρατάττεται. λανθάνομεν δὲ αὐτὸν ἢ τεχνάζοντες, ἢ ἐπιχειροῦντες, ἢ βουλευόμενοι, καὶ [c] καθάπαξ κώλυμά τι, καὶ πρόβολον ἡμῖν ἄνθρωπός ἐστι, μὴ πάντ' ἔχειν ἐξ ἐπιδρομῆς. τὸ γέ τοι κατ' αὐτὸν, ἢ Ἀμφίπολιν εἴλομεν, ἢ Ὄλυνθον, ἢ Φωκέας, καὶ [d] Πύλας ἔχομεν· ἢ χὶ Χερρόνησον, καὶ τῶν περὶ τ Ἑλλήσποντον κεκρατήκαμεν.

36. „ Sed ille invitos etiam cives ſuos, & velut a mandragora dormientes excitat, libertate dicendi velut urens & ſecans illorum ſocordiam, parum, quid jucundum illis ſit, ſolicitus. Transfert idem pecuniae reditus a theatris ad exercitus, trierarchicis legibus conſtituit rem nauticam perturbatione rerum tantum non plane corruptam. Abjectam ſatis longo jam tempore ad drachmam & trio-

Ἀλλ' ἀνίστησι μὲν ἀκούσας, οἷον ἐκ μανδραγόρου καθεύδοντας τοὺς αὐτῶν πολίτας, ὥσπερ τομή τινι καὶ καύσει τ ῥᾳθυμίας τὴν παῤῥησίαν χρώμενος, ὀλίγον τοῦ πρὸς [e] ἡδονὴν Φροντίσας. μελατίθησι δὲ τ χρημάτων τοὺς πόρους ἀπὸ τ θεάτρων ἐπὶ τὰ στρατόπεδα, συντίθησι δὲ τὸ ναυτικὸν νόμοις τριηραρχικοῖς, ἐκ τ ἀταξίας μονονοὺ τελέως διεφθαρμένον, ἐγείρει δ' ἐῤῥιμμένον ἤδη χρόνου πρὸς τ δραχμὴν καὶ τὸ τριώ-

e Καθάπαξ] Καθάπερ marg. *Ai.* *d* Πύλας] Ita *Fl.* ut *Palm.* voluit. Πύλον cett. & *Graev.* *e* Φροντίσας] Φροντίζων *Fl.*

mendum non vidit doctiſſimus Interpres *Phil. Melanchton.* Nam quid de Pylo hic loquitur? quem numquam habuit Philippus, & qui in ultima Laconia vel Meſſenia ſitus, remotiſſimus fuit ab Antipatri ditione & Macedonum negotiis. Emenda igitur & repone meo periculo Πύλας. Eam emendationem firmat Demoſthenes ipſe in oratione de Cherſonneſo: κύριον δὲ Πυλῶν ὑμῖν τ ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας παρόδων. Et in oratione de falſa legatione: τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῷ Φωκέων πολέμῳ ὑμῖν τῷ κυρίως εἶναι Πυλῶν Φωκέας, ἢ τε λοιπὴ Θηβαίων ἅδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν. Et rurſus ibidem: περὶ τ δὲ τ ἐγγὺς ὑμῖν μειζόνων, λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν. Is locus qui Θερμοπύλαι, & ſæpius Πύλαι dicebatur, erat Græciæ porta & aditus, & numquam potuiſſet Philippus Phocenſes evertere, niſi potitus fuiſſet illis anguſtiis. Ideo ſæpiſſime Demoſthenes in ſuis Philippicis de iis facit mentionem, ad quod reſpicit hoc loco Antipater, quem loquentem inducit Lucianus. *J. P. a G.*

7. Οὐ Φωκέας, καὶ Πύλας ἴσχομεν] Sic quidem etiam Mſ. Sed *Palmerius* vidit ſcribendum eſſe Πύλας, veriſſime. Sic clare Florentina, ut nihil dubii impoſterum ſit relictum editoribus ad veram lectionem reſtituendam. *J. G. G.*

8. Πύλας] Ita Ed. *Fl.* uti *Palmerius* emendare juſſerat; in reliquis enim Πύλον legitur. Quod autem *Palmerius* in erudita illa nota ait, haec ab Antipatro dici, inde eſt, quod exemplaria ſua ſecutus non vidit a Philippo dici: cum tamen vel ipſa orationis ſeries oſtendat, haec ab Antipatro, ut ſibi ab aliquo dicta. Ut mirer viro ſagaciſſimo nihil hic ſuboluiſſe, unde verum erueret. *M. du S.*

16. Ἀπὸ τ θεάτρων] Longe aliter de eo Cl. *Potterus* p. 154. *M. du S.*

20. Χρόνου] Subaudi ὄντος. *F. G.*

Ibid. Πρὸς τὴν δραχμὴν] Drachma, τὸ συνηγορικὸν h. e. pretium oratori ſolutum, quoties vel in privata cauſa vel in publica adeſſet. Triobolum τὸ δικανικὸν ſ. merces judicis. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. v. 329. *J. M. G.*

τριώβολον τὸ τῶν πάλαι ἀξίωμα, πάλαι [a] τούτους καλοκαγαθίας εἰς τὴν προγόνων ἐπανάγων, καὶ τὸ ζῆλον τῶν Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι κατεργασθέντων, συνίστησι δ' ὅτι συμμαχίας, καὶ συντάξεις Ἑλληνικάς. τοῦτον δὲ λαθεῖν ὅσον, ἢ φενακίσαι, ἢ πρίασθαι δ' ἂν μᾶλλον, ἢ τὸν Ἀριστείδην ἐκεῖνον ὁ Περσῶν βασιλεὺς ἐπρίατο.

bolum civitatis dignitatem excitat: hosque olim inclinatos ad majores ſuos revocat, atque ad aemulationem eorum quae Marathone ac Salamine geſta ſunt: mutuique auxilii foedera, & conventiones inter Graecos conſtituit. Hunc celare non eſt, non decipere, non emere, non magis quam Ariſtidem illum Perſarum rex emere potuit.

Τοῦτον οὖν, ὦ Ἀντίπατρε, χρὴ δεδιέναι μᾶλλον, ἢ πάσας τριήρεις, καὶ πάντας ἀποστόλους. ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, [b] τοῦτο τοῖς νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα. ἐκτήσαντο γὰρ αὐτοῖς ἀκοὴν, Εὐβοίαν, Μέγαρα, τὰ περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, τὴν Βοιωτίαν. Καὶ καλῶς γε, ἔφη, ποιοῦσιν Ἀθηναῖοι, Χάρητα μὲν καὶ Διοπείθην, καὶ Πρόξενον, καὶ τοιούτους τινὰς ἀποδεικνύντες στρατηγεῖν, Δημοσθένην δὲ εἴσω κατέχοντες ἐπὶ τοῦ βήματος. ὡς εἰ τοῦτον τὸν ἄνθρωπον ὅπλων ἀπέφηναν καὶ νεῶν, καὶ στρατοπέδων, καὶ χωρῶν, καὶ χρημάτων κύριον, ὀκνῶ, μὴ περὶ τῆς Μακεδονίας ἂν κατέστησέ μοι τὸν λόγον, ὃς καὶ νῦν ἀπὸ ψηφισμάτων ἀνταγωνίζεται ἡμῖν, πολλαχοῦ συμπεριτρέχει, καταλαμβάνει, πόρους εὑρίσκει, δύναμιν

37. „ Hunc ergo, Antipater, magis eſt „ quod timeamus, quam triremes omnes, „ & claſſes. Quod enim antiquis illis A„ thenienſibus Themiſtocles fuerunt & Pe„ ricles, his nunc Demoſthenes eſt pru„ dentiae nomine comparandus cum The„ miſtocle, cum Pericle autem ob ſenſum „ in republica. Dicto igitur audientes il„ lis praeſtitit Euboeam, Megara, quae „ circa Helleſpontum ſunt, Boeotiam. Et „ praeclare *e re mea* faciunt Athenienſes, „ cum Chareta & Diopithen, & Proxe„ num, & horum ſimiles quosdam impe„ ratores conſtituunt, Demoſthenem vero „ domi in tribunali retinent. Quod ſi hunc „ hominem armorum faciant & navium, „ & exercituum, & temporum, & pecu„ niarum dominum; vereor, ne de ipſa me „ Macedonia in diſceptationem vocet: qui „ vel ſic ſuis me decretis oppugnet, cir„ cumquaque concurrat, deprehendat, re„ ditus

a Τούτους] Τούτοις *Fl.* b Τοῦτο τοῖς] Ex emendatione *Solan.* & *Jenſii.* Τούτους Edd. antea male.

Ibid. Δραχμὴν ἢ τὸ τριώβολον] An τοὺς δικαστικοὺς μισθούς; F.G. Quidni? De triobolo autem judicum mercede jam ter quater alibi mentio facta. Vide modo *Bis Accuſ.* c. 15. *J.F.R.*

22. Τούτους καλοκαγαθ.] Τοὺς Ἀθηναίους πολίτας. F.G.

23. Τῶν Μαραθῶνι] Ἐν Μαραθῶνι. F.G. Si τὸ tantum ſubaudiri voluit, bene. ſi addi, fruſtra. Quando quidem μάχη, vel aliud ſubſtantivum additur, dubium non eſt, quin τὸ adjungatur, ut *Thucyd.* I. 18. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη. Et 2. 34. Τοὺς τὸ Μαραθῶνι. *Aeſchin.* contra Cteſiph. p. m. 301. A. ἡ τὸ Μαραθῶνι μάχη γέγραπται. *Demoſth.* de Claſſ. p. m. 76. A. οἱ τὸ Μαραθῶνι τῶν προγόνων. Noſter c. ult. f. hujus Dial. τῶν τὸ Μαραθῶνι πεπτωκότων. Ibid. paullo ante, τοὺς τὸ Μαραθ. πιστ. At quando abeſt ejusmodi ſubſtant. omitti etiam poteſt praepoſitio, *Lyſ.* Orat. de *Ariſtoph.* bonis, fin. ἐνίκησεν Ἰσθμοῖ καὶ Νεμέᾳ. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 281. ex *Ariſtoph.* Acharn. Μαραθῶνι ἤμην. Adderem *Homer.* Il. E. 137. ubi ἀγορῇ quoque pro τὸ ἀγορᾷ, aliaque quae in promptu habeo, ſi neceſſitas poſtularet. *J.F.R.*

Ibid. Μαραθῶνι & Σαλαμῖνι] Tum alias, tum nusquam fortius, quam eo loco, quem etiam *Longinus* laudat ſ. 16. nempe *de Corona* c. 60. ubi jurat, Οὐ μὰ τοὺς τὸ Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων, καὶ τοὺς τὸ Πλαταιαῖς διαταξαμένους, καὶ τοὺς τὸ Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας, καὶ τοὺς ἐπ' Ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἑτέρους τοὺς τὰ τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας κ. τ. λ. *J.M.G.*

31. Ἀποστόλους] I. e. duces claſſis. F.G.

Ibid. Ὁ γὰρ Ἀθηναίοις τοῖς πάλαι Θεμιστοκλῆς, καὶ Περικλῆς ἐγένετο, τούτοις νῦν ὁ Δημοσθένης, ἐφάμιλλος Θεμιστοκλεῖ μὲν τὴν σύνεσιν, Περικλεῖ δὲ τὸ φρόνημα] Perſpicuum eſt, legendum τοῦτο. *Quod priſcis Athenienſibus Themi-*

„ dicus inveniat, copias contrahat, * amplissimas classes dimittat, copias in aciem mittat, huc illuc transiens obsistat.

38. Talia & tum & saepe alias ad me Philippus de viro dicebat, inter fortunae munera illud referens, quod exercitum non duceret Demosthenes: cujus quidem etiam conciones, tamquam arietes quidam & catapultae ab Athenis inde ruentes sua convellerent disturbaremque consilia. Nam de Chaeronea neque post victoriam commemorare apud nos desiit, in quantum nos periculum vir ille adduxisset. „ Etsi enim „ praeter spem & vitio ducum, & militum immodestia, & nec opinata fortunae „ inclinatione, quae in multis saepe perficiendis nos adjuvit, vicimus; tamen „ uno illo die & imperii & vitae adeo in „ periculo me constituit, conductis in „ unum praestantissimis civitatibus, Graecis copiis omnibus collectis; Atheniensibus simul & Thebanis Boeotiisque reliquis, & Corinthiis Euboënsibusque, „ & Megarensibus, & praestantissimis „ Graeciae, in periculi societatem coactis, „ neque ad interiora Atticae penetrare „ prohibito.

39. Tales habebat ille perpetuo de Demosthene sermones: & his qui dicerent, συλλέγει. [c] ὁ δὲ Ἀπημήτους τόλμας ἀποπέμπει, συντάττει δυνάμεις, ἀντιμετίσταται.

Τοιαῦτα μὲν τότε καὶ πολλάκις πρός με Φίλιππος περὶ τἀνδρὸς ἔλεγεν, ἐν τοῖς παρὰ τὴν τύχης χρηστῶν τιθέμενος, τὸ μὴ στρατηγεῖν τὸν Δημοσθένην. ἐγὼ δὲ τοὺς λόγους ὥσπερ κριοὺς ἢ καταπέλτας Ἀθήνηθεν ἁρμαμένους, ἀφαιρεῖσθαι αὐτῷ καὶ καταράττειν τὰ βουλεύματα. περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας, οὐδὲ μέχρι τῆς νίκης ἐπαύετο πρὸς ἡμᾶς λέγων, εἰς ὅσον ἄνθρωπος ἡμᾶς κινδύνου κατέστησε. μὴ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα, καὶ κακίᾳ στρατηγῶν, καὶ στρατιωτῶν ἀταξίᾳ, καὶ τῇ παραδόξῳ ῥοπῇ τῆς τύχης, τῇ πολλὰ πολλάκις ἡμῖν συνεργασαμένῃ, κεκρατήκαμεν, ἀλλ' ὅτι μιᾶς γε ταύτης ἡμέρας τὸν περὶ τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς ψυχῆς κίνδυνον ἐπέστησέ μοι, τὰς ἀρίστας πόλεις εἰς ἓν συναγαγὼν, καὶ πᾶσαν τὴν Ἑλληνικὴν δύναμιν ἀθροίσας, [d] Ἀθηναίοις ἅμα καὶ Θηβαίοις, Βοιωτούς τε τοὺς ἄλλους, καὶ Κορινθίους, Εὐβοέας τε, καὶ Μεγαρέας, καὶ τὰ κράτιστα τῆς Ἑλλάδος ἀφαιρουμένου καταναγκάσας, καὶ μηδ' εἴσω με τῆς Ἀττικῆς ὑπερβάλλοντα παρελθεῖν.

Τοιοῦτοί τινες ἦσαν αὐτῷ συνεχεῖς περὶ Δημοσθένους οἱ λόγοι. καὶ πρόσωθεν τοὺς λέγον-

[c] Ὁ δὲ] Ὧδὲ legit. *J. J. Wetst.* Pro ὁ δὲ lacuna, & pro ἀπημήτους est ἀπιτιμᾶς in *Fl.* [d] Ἀθηναίοις] Πρὸς Ἀθηναίους *Fl.*

miſtocles & Pericles fuit, id nunc eſt Demoſthenes, par Themiſtocli quidem prudentia, Pericli autem animo. Idque recte conſideravit Interpres. *J. J.*

32. Τοῦτο τοῖς νῦν] Impr. omnes τούτοις νῦν. Cl. *Senſius* τοῦτο νῦν. Ego ſic integre edendum cenſeo, & ita interpungendum, ut ἰφικράτους ad ſequentia referatur, non ut ante fiebat, ad τούτοις. *M. du S.*

35. Ἀκούειν] Pro ὑπακούειν. *F. G.*

44. Περὶ τῆς Μακεδονίας αὐτὸν κατέστησά μοι τὸν λόγον] An, *de Macedonia ipſa rationem a me exegiſſet.* *F. G.*

47. Δύναμιν συλλέγει, * ἀπιμήτους τόλμας] Sentisne, lector, haec olita miſerum in modum diſtracta, ita jam commiſſa inter ſe & tam firma compage cohaerere, ut divelli nullo modo poſſint? Si haec non eſt certa emendatio, ilicet de tota arte actum eſt: exſequias eamus criticis. *J. M. G.*

49. Ἀνθρωπίσκοιτο. Ἐγὼ δὲ] Hic jam incipiunt evanuit illa capita loco ſuo in omnibus editionibus mota, a me vero ſuo loco reddita, ne vocula quidem mutata. *M. du S.*

57. Περὶ μὲν γὰρ Χαιρωνείας] Poſt praelium ad Chaeroneam, quo Athenienſium, quin Graeciae liberae, opes proſtratae ſunt, Philippus initio quidem ſe geſſit inſolentius; poſt autem, periculo licet defunctus, ἔφριξε τὴν ἀνισότητα & τὴν δύναμιν τῆς μάχης, ὡς μέρει μικρῷ μιᾶς ἡμέρας τὸν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας & τῆς σώματος ἀναβρίψαι κίνδυνον ἀναγκασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ Plut. in *V. Demoſth.* p. 1567. *H. Steph.* *J. M. G.*

59. Καὶ γὰρ εἰ παρ' ἐλπίδα] Sic legendum etiam ego puto, niſi velimus elliptin latis difficilem ſtatuere, *An enim ideo minus magnum periculum* &c. Blandius forte ſic corrigas, Μὴ γὰρ ἢ παρ' ἐλπίδα, *Nonne enim niſi praeter ſpem vicimus.* Sed primum illud, quod etiam *Wolfio* placuit, probo unice. *J. M. G.*

94. Ἀπ-

γοίας, ὡς μέγαν ἔχοι τ' Ἀθηναίων δῆμον ἀνταγωνιστὴν, Ἐμοὶ Δημοσθένης μόνος, εἶπεν, ἀνταγωνιστής, Ἀθηναῖοι δὲ, Δημοσθένην οὐκ ἔχοντες, Αἰνιᾶνές εἰσι, καὶ Θετταλοί. καὶ πρέσβεις ὁπότε πρὸς τὰς πόλεις πέμποι, τῶν ἄλλων ῥητόρων εἴ τινας ἡ τῶν Ἀθηναίων πόλις ἀνταποστέλλοι, τῇ πρεσβείᾳ [a] ῥᾷστα ἦν κεκραληκώς· τῷ Δημοσθένει δ' ὁπηνίκα, Μάτην, εἶπεν, ἂν ἐπρεσβεύσαμεν.

Οὐ γὰρ ἔστι κατὰ τὸν Δημοσθένους λόγον ἐγείραι τρόπαιον. ταῦτα ὁ Φίλιππος. καὶ μὴν τοι καὶ πάντως ἔλαττον ἂν ἔχοντες, [b] εἰ λάβοιμεν [c] τοιοῦτον ἄνδρα, πρὸς Διὸς, Ἀρχία, [d] τί ποτε νομίζεις; βοῦν ἂν ὅτι σφαγὴν ἤγομεν, ἢ πολὺ μᾶλλον ἂν σύμβουλον περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῆς ἀρχῆς πάσης ἐποιούμεθα; Φύσει μὲν γὰρ αὐτῷ, καὶ κατ' ἀρχὰς προσεπεπόνθειν ἐξ αὐτοῦ τὰ πολίτευμάτων· ἔτι δὲ μᾶλλον Ἀριστοτέλει μάρτυρι. πρός τ' ἂν τὸν Ἀλέξανδρον, καὶ πρὸς ἡμᾶς γε [e] λέγων, οὐδὲν ἐπαύετο· τοσούτων ὄντων [f] αὐτῷ τῶν προσπεφοιτηκότων, μηδένα πώποτε θαυμάσαι, μεγέθους τε φύσεως, καὶ τῆς περὶ τὴν ἄσκησιν ἐγκρατείας, καὶ βάρους, καὶ τάχους, καὶ παῤῥησίας, καὶ καρτερίας.

Ὑμεῖς δὲ, ἔφη, ἀγνοεῖτε ὡς ὑπὲρ Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους, καὶ πειρᾶσθε δώροις καὶ τοῦτον ἀναπείθειν ἄνθρωπον

gravem ipsi esse adversarium populum Athenienſem, respondebat, „ Mihi adversarius „ solus Demosthenes: Athenienses vero, „ Demosthene destituti, Aenianes sunt & „ Thessali". Et si quando legatos ad civitates mitteret, atque aliorum oratorum quosdam contra ipsum civitas Athenienſium ablegaret, legatione facile ipse vicerat. Quoties vero instaret Demosthenes, „ Frustra, *inquit*, legationem misimus.

40. „ Neque enim contra Demosthenis „ orationes tropaeum licet erigere". Haec Philippus. Et profecto omnibus modis inferiores (*nos Philippo*) talem virum si cepiſſemus; per Jovem, Archia, quid tandem putas? bovemne ad macellum acturi eramus, an consiliarium potius de rebus Graecis, totoque imperio *nostro* adhibituri? Natura enim illi me etiam ab initio conciliari sentiebam ex ipsis in rep. gestis, magis vero testimonio Aristotelis. Is enim cum apud Alexandrum & nos ageret, ac tot haberet, qui suam domum audiendi causſa frequentaverant, nunquam desiit praeter omnes hunc admirari ob magnitudinem ingenii, & illam circa exercitationes continentiam, & gravitatem, & celeritatem, & libertatem dicendi, & constantiam.

41. „ Vos autem, *inquit*, de illo cogi„ tatis ut de Eubulo *quodam*, & Phryno„ ne, & Philocrate, & hunc donis cona„ mini in partes traducere hominem, qui „ pa-

a Ῥᾷστα ἦν] Ἦν ῥᾷστα ἂν *Fl.* b Εἰ] Deest in *Fl.* c Τοιοῦτον ἄνδρα] Τοιοῦτον ἦν ἄνδρα *Fl.* d Τί] Ἔτι *Fl.* e Λέγων] Sic dedi ex *J. V2.* & *Fl.* Ἄγων cett. Λέγων etiam marg. *AIW.* f Αὐτῷ τῶν] Τῶν αὐτῷ *Fl.*

94. Ἀριστοτέλει μάρτυρι] Προσεπεπόνθειν scil. *F.G.*

95. Πρὸς γοῦν τ' Ἀλεξ.] Sic omnino legendum, cum αἰτιολογικὴν particulam series orationis postulet. Et quam facile est Γ in Τ mutari? *J.M.G.*

96. Λέγων] Ita recte *Fl.* & *Veneta* utraque, in reliquis ἄγων. *M. du S.*

97. Προσπεφοιτηκότων] Malit *Wolfius* συμπεφοιτηκότων, ut notentur condiscipuli: & est illud sane temporum rationibus magis accommodatum. Sed meminerimus jam supra ab auctore libelli non *Aristotelem* tantum, sed hujus etiam *Theophrastum* auditorem inter Praeceptores Demosthenis relatum. *J.M.G.*

98. Θαυμάσαι] Subaudi ἔλεγε. *F.G.*

99. Ἐγκρατείας] Si abstinentiam reddas, quid fiet voce ἄσκησις? *M. du S.*

4. Εὐβούλου] Inimicus hic Demosthenis summus. vid. *Dem.* Mid. *M. du S.*

Εὐβούλου, καὶ Φρύνωνος, καὶ Φιλοκράτους] Hos patriae suae Athenarum proditores nosse datur ex oratione Demosthenis de falsa legatione. *J.M.G.*

Ibid. Φιλοκράτους] Et hic Demosthenis inimicus, quem proditorem Patriae alicubi vocat. *M. du S.*

31. Ἀλλὰ πῶς ἀπίθανον; ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, καὶ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθαμμένοι, διαφέρομεν

„ patrimonium quoque in Athenienſes, „ privatim in egentes, publice in civitatem „ impenderit ; & ubi hac ſpe excidiſtis, „ terrere illum vos poſſe arbitramini, cui „ olim deliberatum ſit animam ſubjicere in- „ certis patriae fortunis ? & in facta illo „ veſtra invehente, indignamini ? qui nec „ populo Athenienſium ſe ſubmittat. Ne- „ ſcitis, *inquit*, patriae illum amore tracta- „ re rempublicam, ſibi autem eam philo- „ ſophiae gymnaſium conſtituiſſe.

42. Talia, Archia, ſupra modum cupiebam conſuetudine illius utens ex illo audire, & quae ipſius de rebus praeſentibus eſſet ſententia : atque, quoties opus eſſet, relictis qui ſemper in nos irruunt adulatoribus, ſimplicem e libera mente orationem percipere, & veracis conſilii copiam nanciſci. Etiam fas putarem illum admonere, pro quam ingratis Athenienſibus vitam omnem in diſcrimen dediſſet, cum liceret gratos magis & firmiores amicos habere. ARCH. Reliqua, Rex, forte conſecutus eſſes : ſed iſta fruſtra fuiſſes dicturus, adeo ad furorem usque ille amabat Athenas. ANT. Ita res habet, Archia, quid enim dicamus ? Sed quomodo mortuus eſt ?

43. ARCH. Videris magis etiam, Rex, admiraturus eſſe. Etenim nos qui vidimus non minus obſtupeſcebamus & fidem negabamus oculis, quam qui non viderunt. Videbatur enim olim deliberatum de ultimo

πον, ἢ τ πατρῴαν οὐσίαν εἰς Ἀθηναίους, ἰδίᾳ τε τοῖς δεηθεῖσι, ἢ δημοσίᾳ τῇ πόλει [g] καλῶν ἀναλωκότα. Ἁμαρτάνοντες δὲ, φοβήσειν οἴεσθε, πάλαι βεβουλευμένον τ ψυχὴν ὑποθεῖναι ταῖς τ πατρίδος ἀδήλοις τύχαις· ἢ καθαπτόμενοι τῶν πραττομένων ὑμῖν, ἀγαναχτεῖτε. ὅτ' οὐδὲ τ Ἀθηναίων δῆμον ὑποστέλλει. Λέληθεν ὑμᾶς, ἔφη, τῇ μὲ τ πατρίδος εὐνοίᾳ πολιτευόμενος, ἑαυτῷ δὲ τ πολιτείαν [h] γυμνάσιον φιλοσοφίας προθέμενος.

[i] Τὰ τοιαῦτα, ὦ Ἀρχία, ὑπερεπεθύμουν αὐτῷ συγγενόμενος, τίν τε γνώμην, ἣν [k] ἔχει περὶ τ παρόντων, ἀκοῦσαι λέγοντος, καὶ τ ἀεὶ προσπεπλωκότων ἡμῖν κολάκων, εἰ ἐδεόμην, ἀποστὰς, ἁπλῆ τινος ἐξ ἐλευθέρας γνώμης ἀκοῦσαι λόγου, ἢ φιλαλήθους συμβουλῆς μεταλαβεῖν· καί τι ἢ νουθετῆσαι δίκαιον, ὑπὲρ οἵων ὄντων Ἀθηναίων τ ἀχαριστίαν, πάντα προϊέμενος τ αὐτοῦ βίον, ἐξὸν εὐγνωμονεστέροις ἢ βεβαιοτέροις κεχρῆσθαι φίλοις, ΑΡΧ. Ὦ βασιλεῦ, τ μὲ ἄλλων ἴσως ἂν ἔτυχες· ταυτὶ δὲ μάτην ἂν ἔλεγες· οὕτω μανικῶς φιλοπολίτης ἦν. ANT. Ταῦτα, ὦ Ἀρχία, τί γὰρ ἂν λέγοιμεν; ἀλλὰ πῶς ἀπέθανεν;

ΑΡΧ. Ἔοικας ἔτι μᾶλλον, ὦ βασιλεῦ, θαυμάσειν, ἢ γὰρ ἡμεῖς οἱ τεθεαμένοι [l] διεφέρομεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ἢ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. ἔοικε γὰρ δὴ πάλαι ἂν ὧδε βε-

[g] Καλῶν.] Κατανάλ. *Fl.* [h] Γυμνάσιον] Sic plurimae. Γυμνάσιον *F. Va. Fl.* [i] Τὰ τοιαῦτα] Deſunt in *Fl.* [k] Ἔχει] Ἔχοι *Fl.* [l] Διεφέρομεν — ὁρώντων] Nil varietatis inveniri addit *Solan.*

31. Πῶς ἀπέθανεν;] De Demoſthenis interitu *Pauſanias* in Corinth. *G.*

μεν οὐδὲν ἐκπλήξει τε ἢ ἀπιστίᾳ τῶν ὁρώντων. Mira oratio. An illi, qui viderunt, non aliter ac qui viderent, obſtupuerunt ? Quae haec dicendi ratio ? Suſpicor ὁρώντων corruptum ex ἀκροώντων. *Ita ſcilicet ſtupenda eſt maximi hujus viri mors, ut etiam nos, qui vidimus eam, non minus ſtupuerimus, & ipſis noſtrum oculis diffiſi fuerimus, ac illi, qui audiunt, percelluntur, ac relationi fidem non habent.* An potius unius literulae mutatione defungentes, legimus Διαφέρομεν ? *Et nos, qui vidimus hanc mortem, ſtupore & ἀπιστίᾳ ne nunc quidem minus correpti ſumus, quam ubi eam conſpiciebamus.* Studioſus Lector arbitretur. Nam vulgata ſtare poſſe, non puto cuipiam fore perſuaſum. *F. F.*

33. Διεφέρομεν] Locus conclamatus, niſi legas μὴ ὁρώντων quod etiam *Lamb. Bos* placere video. Aut cum hoc vellet, *nos ipſi qui vidimus, ſtuporem rei praeſentis nondum excutere valemus*, parum feliciter expreſſit, etiamſi cum Cl. *Senſio* Διαφύγομεν legas, vide tamen Eiu. c. 10. *M. du S.*

34. Καὶ ἀπιστίᾳ τ ὁρώντων] Forſan legendum, τ μὴ ὁρώ-

βουλευμένῳ· ἐπεὶ δ' ὑστάτης ἡμέρας· δηλαῖ δὲ ἡ παρασκευή. καθῆστο μὲν γὰρ ἔνδον ἐν τῷ νεῷ, μάτην δὲ τὸ πρόσθεν ἡμερῶν λόγους ἤμεν ἀναλωκότες. ANT. Τίνες γὰρ ἦσαν οἱ παρ' ὑμῶν λόγοι; ARX. Πολλὰ μὲν φιλάνθρωπα πρυτεινόμην, ἔλεόν τινα παρὰ σοῦ [a] καθυπισχνούμενος, ἃ μάλα μὲν προσδοκῶν· ἃ γὰρ ἠπιστάμην, ἀλλὰ σὲ ὤμην δι' ὀργῆς ἔχειν τὸν ἄνθρωπον, χρήσιμον δ' ἂν πρὸς τὸ πείθειν νομίζων. ANT. Ὁ δὲ πῶς προσίετο τοὺς λόγους; καί με μηδὲν ἀποκρύψῃ· μάλιστα μὲν γὰρ αὐτήκοος ἂν ἐβουλόμην παρὼν εἶναι νῦν. ἀλλὰ σύγε μὴ παραλίπῃς μηδέν· ἃ γάρ τοι σμικρὸν ἔργον, ἦθος ἀνδρὸς γενναίου πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βίου καταμαθεῖν, πότερον ἄτονος καὶ καθρὸς ἦν, ἢ παντάπασιν ἀκλινὲς τὸ τοῦ ψυχῆς ὄρθιον ἐφύλαττεν.

ARX. Οὐδὲν ὑπέστελλεν ἐκεῖνός γε πῶς γάρ; ὃς ἡδὺ γελάσας, καίμὲ δὴ σκώπτων ἐς τὸν πρότερον βίον, Ἀπίβανον, ἔφη, με ψευδόχρτιλον εἶναι τῶν σῶν ψευσμάτων. ANT. Ἀπιστήσας ἄρα τοῖς ἐπαγγέλμασι, προεῖτο τὴν ψυχήν; ARX. Οὐκ· εἴγε τὰ λοιπῶν ἀκούσαις, οὐ δάξει σοι μόνον ἀπιστῶν, ἀλλ' ἐπεὶ κελεύεις, ὦ βασιλεῦ, λέγειν, Μακεδόσι μέν, εἶπεν, οὐδὲν ἀπώμοτον, die habuisse, id quod apparatus indicat. Confederat nimirum iratus in templo. Frustra superiorum dierum sermones consumseramus. ANT. Quinam erant vestri sermones? ARCH. Multa de tua humanitate illi ostendebam, misericordiam a te pollicitus, non valde quidem *illam ipse* expectans, neque enim sciebam, sed iratum te viro putabam: verum quod putarem id ipsum utile esse ad persuadendum. ANT. Ille vero quomodo accipiebat istos sermones? Et noli me celare quidquam. Vellem enim vel maxime adfuisse & meis auribus accepisse singula. Sed tu ne quid praetermiseris. Neque enim sane parvum quid est, ingenium viri generosi sub ipsum vitae finem cognoscere. Utrum languidus erat & ignavus, an nusquam inclinatam illam mentis altitudinem servavit?

44. ARCH. Nihil ille sane remisit. Qui enim? qui suaviter ridens, & in superiorem vitam meam ludens, improbabilem me mendaciorum tuorum histrionem diceret. ANT. Ergo quod diffideret promissis, ideo vitam abjecit? ARCH. Non: si quidem audire reliqua volueris, non videbitur tibi solum diffisus esse. Sed, quando jubes, rex, dicere, „ de Macedoni-„ bus, *inquis*, nihil non sceleris credibile „ est:

a Καθυπισχνούμενος] Καθυπισχνεῖσθαι Pl.

48. Παρὼν εἶναι νῦν] Παρέλκει τὸ εἶναι, ἐπισκοπητέον δὲ εἰ ὁμοίως τῷ ἐκὼν εἶναι, ἐκὼν μὲ γὰρ ἀπαγορεύσεως τάττει, οὕτω δ' ἂν ἴσως ἐκὼν εἶναι πειθόμην. V.

ἀφώτων. L. BOS.

Ibid. Τῶν ἀφώτων] Sententia postulat, ut aut negationem omissam dicamus ἐχ, vel μηδὲν, aut cum *Jensio* suspicemur, fuisse in autographo ἢ ἀμφοίτων, vel ἀκούτων, quorum hoc inter describendum, illud inter dictandum facilius potuit permutari. Sed quotiès ipsis scriptoribus talia humanitatis indicia excidunt? *J. M. G.*

37. Καθῆστο] Ut supplex, de quo genere hoc verbum velut solenne est. Vid. v. g. *Thucyd.* I, 24. & 136. Cui ἀνάστασις opponitur, ibid. 133. Demosthenem autem salutis servandae caussa huc confugisse, satis ultima illius verba, quae mox referentur, indicant. *J. M. G.*

53. Ἐφύλαττεν] *Jens.* διεφύλαττεν: sed nihil varietatis inveneo. Et cum sic quoque legatur c. 33. nihil muto. *J. F. R.*

56. Ἐς τὸν πρότερον βίον] Histrioniam feciisse Archiam, multi auctores sunt: qua de re consule *Plut.* in vita Dem. & ipsum *Dem.* p. mihi 17, 1. *M. du S.*

58. Ἀπιστήσας ἄρα] Antipatri verba interrogative pronuntianda. *F. G.* Id jam curaverat *P.* additis etiam in versione personis, quae *S.* omisit, quin in Graeco non comparebant. *J. F. R.*

59. Οὐκ] Archiae responsum. *F. G.*

71. Λύτιν παρ'] Τὸ δόξειν hic desiderari videtur, μᾶλλον ψυχῆς αὐτὸν δόξειν παρ' Ἀντιπάτρῳ διαφορηθησόμενον. *F. G.*

72. Μηδ' ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν &c.] Posset quis suspicari excidisse hic praepositionem εἰς, legendumque εἰς ὧν ἐμαυτὸν ἔταξα τάξιν λιπών. Ita certe *E-*

pi-

„ eſt: neque mirum fuerit, ſi Demoſthe-
„ nem ita capiunt, ut Amphipolin, ut
„ Olynthum, ut Oropum". Talia dixit
multa. Etenim notarios conſtitui, ut dicta
tibi ſervarentur: „ Tametſi ego, *inquit*,
„ tormentorum aut mortis metu in conſpe-
„ ctum venire Antipatri nolo: ſed ſi vere
„ iſta praedicatis, multo magis etiam mihi
„ cavendum eſt, ne vita ipſa ab Antipatro
„ mihi donata corrumpar, neque relicta
„ acie, in qua ipſe me locavi, Graecanica,
„ in Macedonicam me conjiciam.

45. „ Praeclarum enim eſſet, Archia, ſi
„ vitam mihi Piraeeus ipſe praeſtaret, &
„ triremis quam dedi, & moenia & foſſa
„ meis impenſis effecta, & Pandionis tri-
„ bus, in qua mea ſponte ſumtus in pom-
„ pam ſacrorum feci, & Solon, & Dra-
„ con, & illa tribunalis fiducia, & liber
„ populus, & militaria decreta, & leges
„ trierarchicae, & majorum virtutes, &
„ tropaea, & benivolentia civium, qui
„ ſaepe me coronarunt, & Graecorum po-
„ tentia, qui huc usque a me ſervati ſunt.
„ Si vero etiam miſericordia aliena viven-
„ dum, humile id quidem eſt, ſed tolera-
„ bilis tamen miſericordia a neceſſariis,

ὁδὲ τῷ δόξον, εἰ Δημοσθένην ὅταν [b] λαμ-
βάνωσιν, ὡς Ἀμφίπολιν, ὡς Ὄλυνθον, ὡς
Ὠρωπόν. τοιαῦτα πολλὰ ἔλεγε· ἐγὼ γὰρ ἂν
ὑπογραφέας παρεσησάμην, ἵνα σοι τὰ
λεχθέντα σώζοιτο. Ἐγὼ μὲν τοι, ἔφη, ὦ
Ἀρχία, βασάνων, ἢ θανάτου φόβῳ κατ'
ὄψιν ἐλθεῖν Ἀντιπάτρῳ οὐκ ἂν Ἀντιπάτρῳ γενοίμην. ἀλλ' εἰ
ταῦτ' ἀληθεύετε, πολύ μοι μᾶλλον ἔτι
φυλακτέον, μὴ τὴν ψυχὴν αὐτὴν παρ' Ἀν-
τιπάτρου δεδωροδοκηκέναι, μηδ' ἣν ἐμαυτὸν
ἔταξα, τάξιν λιπὼν τὴν Ἑλληνικὴν, εἰς τὴν
Μακεδονικὴν μεταβαλέσθαι.

Καλὸν γὰρ, ὦ Ἀρχία, εἰ τὸ ζῆν ἐμοὶ
Πειραιεὺς αὐτὸς παρέχοι, καὶ τριήρης, ἣν
ἐπιδέδωκα, καὶ τεῖχος, καὶ τάφρος τοῖς
ἐμοῖς τέλεσιν ἐξειργασμένα, καὶ φυλὴ Πα-
νδιονὶς, [c] εἰς ἣν ἐθελοντὴς [d] ἐχορήγουν ἐγὼ,
καὶ Σόλων, καὶ Δράκων, καὶ παῤῥησία βήμα-
τος, καὶ δῆμος ἐλεύθερος, καὶ ψηφίσματα
στρατιωτικὰ, καὶ νόμοι τριηραρχικοὶ, καὶ προ-
γόνων ἀρεταὶ, καὶ τρόπαια, καὶ πολιτῶν
εὔνοια, τὰ ἐμὲ πολλάκις ἐστεφανωκότων, καὶ
δύναμις Ἑλλήνων, τὰ ὑπ' ἐμοῦ μέχρι νῦν
τετηρημένων· εἰ δὲ καὶ βιωτὸν ἐλεηθέντι, τα-
πεινὸν μέν, ἀνεκτὸς δ' ἂν ὁ ἔλεος [e] πρὸς
τοῖς οἰκείοις, ὧν ἐλυσάμην [f] αἰχμαλώτους,

b Λαμβάνωσιν] Λαμβάνοιεν *B1.* Correxit *B2.* *c* Εἰς ἣν] Ἧς omiſſo εἰς *Fl.* *d* Ἐχορήγουν] Bene *S.* & *Amſt.* Ἐχορήγουν male *H1. 2. P. B. J. Ald. Fl.* *e* Πρὸς] Reſcripſi ex *Fl. J.* & *V2.* Περὶ male cett. *f* Αἰχμαλώτους] Αἰχμαλότων *Fl.*

pictetus cap. 29. Τῶν δὲ βελτίσων σοι φαινομένων ἄτως ἔχε, ὡς ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμένου εἰς ταύτην τὴν τάξιν. Qui tamen in hoc Demoſthenis encomii loco praepoſitionem κατ' ἔλλειψιν omiſſam eſſe velit, huic non magnopere contenderim. Ex Epicteto ergo diſcimus, quemadmodum iſtiusmodi ellipſis ſit ſupplenda. *J. J.*

Ibid. Ἣν ἐμαυτὸν ἔτ.] Sic abſque εἰς uſurpat Ἀποκρ. c. ult. Aliter *Xen.* Ed. *Baſ.* 373. & a Cl. *Jenſio* laudatus *Epict.* 29. *M. du S.*

Μηδ' ἣν ἐμαυτὸν ἔταξα, τάξιν λιπὼν] Non opus eſſe addita praepoſit. εἰς ἣν cum Cl. *Jenſio* ſcribere, praeter locum ab *Solano* indicatum etiam probant verba *Aeſchinis* in Orat. contr. Cteſiph. p. m. 275. B. ſive non ita longe ab init. orationis: αἰχύνθητε ἐλεσθαι τὴν τάξιν, ἣν τέταχθε ὑπὸ τῶν νόμων. *J. F. R.*

79. Ἐχορήγουν ἐγὼ] Χορηγὸς, id eſt *praebitor* fuerat Demoſthenes Liberalibus, ſ. Διονυσίοις τὸν ἄστει. quo in munere quomodo ſe geſſerit, apparet ex argumento & narratione orationis Midianae. *J. M. G.*

84. Πολλάκις ἐστεφανωκότων] Vid. Dem. Or. *de Coron.* c. 64. in primis c. 78. Ἐπειδὴ πρὸς τὰ καινὰ προσῆλθον, ἰδοὺ μοι τοιαῦτα πολιτεύματα ἐλεῖ, ὅτε ὑπὸ τοῦ πατρίδος, καὶ ὑπὸ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πολλάκις ἐστεφανώθην. *J. M. G.*

87. Περὶ τοῖς] Lege πρὸς. *F. G.*

Παρὰ τοῖς οἰκείοις] *Fl.* & *V.* utraque. Reliquae περὶ mendoſe. *M. du S.*

88. Ἐλυσάμην αἰχμαλώτους] Nobile hujus magnificentiae exemplum praebet argumentum orationis *de falſa legatione*: cum ea in primis cauſa legationem Macedonicam a ſe teſtetur ſuſceptam, uti captivos, quibus id promiſerat, liberare poſſet. *J. M. G.*

ἢ τοῖς πατράσιν, ὧν συνεξέδωκα τὰς θυγατέρας, ἢ οἷς τὺς ἐράνυς συνδιελυσάμην. 90

Εἰ δέ με μὴ σώζοι νήσων ἀρχὴ, καὶ θάλαττα, ὦ φύγε τυτὶ Ποσειδῶν αἰτῶ τὸ σώζεσθαι, καὶ τῦδε τῦ βωμῦ, καὶ τ' ἱερῶν νόμων. εἰ δὲ Ποσειδῶν, ἔφη, μὴ δύναται φυλάττειν τ' ἀσυλίαν τῦ νεὼ, μηδ' ἐπαισχύνεται προδῦναι Δημοσθένην Ἀρχίᾳ, τεθνάναι, οὐδὲ Ἀντίπατρος ἡμῖν ἀντὶ τῦ θεῦ κολακευτέος. ἐξῆν μοι φιλτέρυς ἔχειν Ἀθηναίων Μακεδόνας, καὶ νῦν μετέχειν τ' ὑμετέρας τύχης, εἰ μὴ Καλλιμέδοντος, καὶ Πυθέου, καὶ Δημάδυ συνεπλάττομην. ἐξῆν γὰρ κἂν ὀψὲ [a] τ' ψυχῆς μεθαρμόσασθαι, εἰ μὴ τὰς Ἐρεχθέως θυγατέρας καὶ τ' Κόδρον ἐπῃσχυνόμην· ἔχειν ἠρέμην αὐτομολῦντι τῷ δαίμονι συμμεταβάλλεσθαι. καλὸν γὰρ κρησφύγετον [b] θάνατος ἐν ἀκινδύνῳ παντὸς αἰσχρῦ γενέσθαι. καὶ νῦν, Ἀρχία, τὸ κατ' ἐμαυτὸν ὑ καλαιχυνῶ τὰς Ἀθήνας ἐκὼν δυλείαν ἑλόμυος, ἐντάφιον δὲ τὸ κάλλιστον τ' ἐλευθερίαν προέμυος.

„ quorum redemi captivos, aut patribus, „ quorum una elocavi filias, aut quos in „ dissolvendis eranis adjuvi.

46. „ Si vero servare me non potest insularum imperium & mare, at certe ab „ hoc Neptuno salutem peto, & ab hoc „ altari, & sanctis legibus. Si vero nec „ Neptunus, *inquit*, praestare potest templo suo sanctitatem, neque pudet illum „ Archiae prodere Demosthenem, moriar „ potius, neque Antipatro nos pro Deo „ adulemur. Licebat mihi amiciores Athenienſibus habere Macedonas, & nunc in „ fortunae vestrae partem venire, si cum „ Callimedonte, & Pythea, & Demade „ conjungere me voluissem. Licebat enim „ vel sero aliter instituere animum, nisi „ Erechthei filias vererer & Codrum. Non igitur velim cum fortuna transfuga & „ ipse mutare castra. Honestum enim perfugium mors est, ut ab omnis turpitudinis periculo simus liberi. Et nunc, Archia, quantum in me est, non afficiam „ turpitudine Athenas, servitute ultro eligenda, abjiciendaque libertate, pulcherrimo ferali amiculo.

47. „ Ve-

a Τῆς ψυχῆς] Nihil mut. Edd. Τυχῆς L. b Θάνατος] Emendatio *Gesneri* necessaria. Θάνατον Edd. priores.

90. Ἢ οἷς τοὺς ἐράνυς συνδιελυσάμην] *Phil. Melanchthon* verterat: *aut quibus donavi pecunias. Benedict.* vero: *aut quos dandis contributionibus juvi.* Sed vereor ut recte, ait Cl. *Fac. du Pors* in praelect. ad *Theophr.* Charact. p. 192. Edit. *Cantabrig.* Vult enim ibi Demosthenes, se eos adjuvisse in dissolvendis debitis *erani* nomine, quem collegerant, contractis. Ἐράνυς συνδιαλύειν, concise & eleganter dictum, pro *debita dissolvere erani nomine conflata.* Vertendum igitur esset: *Quorum ego dissolvi debita, erani nomine, quem ab amicis collegerant, contracta.* Tantae molis est alicubi Graeca Latinis exprimere; adeo Graecanicam volubilitatem Romana lingua sequitur non passibus aequis. Contra apud Romanos *ἔρανος* numquam fuisse restituendum, docet ibid. p. seq. velut p. 191. tradiderat: *ἔρανος* fuisse genus mutui gratuiti, apud Graecos frequentati. Ubi enim quis aere alieno premeretur, aut etiam alias in inopiam incidisset, nec haberet unde viveret, ad amicos erat paratum refugium, qui quod poterant, unusquisque *ἀνδρικὰς pro sua virili* conferebant. Aliaque de *eranis* vid. ibid. Sed & coenam collatis symbolis fuisse *ἔρανος*, satis notum est. Vid. Doctiss. *Casaub.* ad *Theophr.* Char. περὶ ἀσωτ. c. 15. ad verba καὶ φίλῳ δὲ ἔρανον πελιούντι εἰσενεγκεῖν, εἰκὸν ὅτι οὐκ ἂν δοίη &c. Item *Feith.* Antiq. *Homer.* III. c. 4. *Longolium* ac *Buchner.* ad *Plin.* L. X. epist. 93. qui *Livium* aeque ac *Plin.* etiam Latine *eranum* dixisse indicant. *J. F. R.*

Ibid. Συνδιελυσάμην] *Simul solvo.* *F. G.*

92. Τυτὶ Ποσ.] Clarum enim Calauriae Neptuni ad quod confugerat templum. *M. du S.*

2. Πυθέου] Inter Demosthenis accusatores recens apud *Plut.* 1555, 1. Ubi Πυθέου, legendum, non Πυθέα, ut fit. *M. du S.*

Ibid. Δημάδυ] Pro Philippo hic Athenis faciebat. *M. du S.*

3. Τῆς ψυχῆς μεθαρμόσ.] Corrige τὴν ψυχήν. *F. G.* *Menagius* sic: Nota hoc verbum cum genitivo. Sed scripserat forte Lucianus τὴν ψυχήν. Dicerem idem utrique in mentem venisse, nisi *Menagii* mos mihi notus esset. *J. F. R.*

Τῆς ψυχῆς] An τ' ζωῆς; ut jungatur ὀψὲ τ' ζωῆς, i. e. *etiam sera aetate mores mutare*, quae sententia & constructio melior; nam ut ψυχὴ alibi saepe pro ζωῇ accipitur, ita hic non potest. Sed vide anne vulgatae structura sic defendi queat: ut media forma μεθαρμόσασθαι

σα-

47. „ Verum, *inquit*, fas enim eſt Tra-
„ goediarum apud te meminiſſe, nonne
„ praeclarum eſt illud dictum:
„ *At illa dum moritur tamen*
„ *Multa cavet cura, decenter ut cadat.*
„ Haec puella: & Demoſthenes honeſta
„ morte vitam turpem potiorem habebit,
„ Xenocratis & Platonis de immortalitate
„ librorum oblitus"? Et provectus ultra amarius quaedam dixit in eos qui a fortuna inſoleſcunt. Sed quid ea nunc dicere opus eſt? Tandem vero me preces partim, partim minas adhibente, & mollem muſam illa rigida miſcente, „ Moverer, *inquit*, hiſce, Archias ſi eſſem. Quandoquidem vero ſum „ Demoſthenes, ignoſce mihi, o noſter, „ quem natura non fingit ad ignaviam.

48. Tum ſane tum vi illum detrahere *ab altari* cogitabam. At ille cum ſentiret, aperte ridebat, & Deum adſpiciens, „ Videtur, *inquit*, putare Archias, arma ſo-„ la & triremes, & moenia, & exercitus, „ copias eſſe, & refugia humanis animis; „ meum autem apparatum contemnere: „ quem tamen non redarguant Illyrii &

Ἀλλὰ δίκαιον γὰρ, ἔφη, σοι τὰ τραγῳδιῶν μνημονεύειν, ὃ σεμνὸν τὸ λεχθέν,

Ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως,

Πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν [c] εὐχήμως θεσεῖν· κόρη καὶ ταῦτα· Δημοσθένης δὲ εὐχήμονος θανάτου βίον προχρινεῖ ἀχήμονα, τὰ Ξενοκράτους καὶ Πλάτωνος ὑπὲρ ἀθανασίας λόγων ἐκλαθόμενος; καί τινα πικρότερον ἔλεγε, προαχθεὶς εἰς τὰς ταῖς τύχαις ἐξυβρίζουσας. ἀλλὰ τί δεῖ λέγειν νῦν ἐμέ; τέλος δ' ἐμοῦ, τὰ μὲ δεομένου, τὰ δ' ἀπειλοῦντος, ἀπαλὴν μοῦσαν τερπρᾷ κεραυνύντος. Ἐπείσθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν· ἐπεὶ δὲ Δημοσθένης εἰμὶ, συγγίγνωσκέ μοι, ὦ δαιμόνιε, μὴ πεφυκότι κακῷ γενέσθαι.

Τότε δὴ τότε πρὸς βίαν αὐτὸν ἀποσπᾶν διενοούμην· ὃ δ' ὡς ἤσθετο, δῆλος ἦν καταγελῶν, καὶ τὸν θεὸν προσβλέψας, Ἔοικεν Ἀρχίας, εἶπεν, ὅπλα μόνα, καὶ τριήρεις, καὶ τείχη, καὶ στρατόπεδα, δυνάμεις εἶναι καὶ χρησφύγετα ταῖς ἀνθρωπίναις ψυχαῖς ὑπολαμβάνειν· τὰ δ' ἐμῆς φιλοσκευῆς καταφρονεῖν, ἣν οὐκ ἂν [d] ἐλέγξειαν Ἰλλυριοὶ, καὶ Τριβαλ-

[c] Εὐχήμως] Audacter recepi ex *Eurip.* Εὐχημόνως Edd. priores male. [d] Ἐλέγξειαν] Bene *J. H.* &c. Ἔλεγξαι male *P.*

13. Λιχθὶν] Εὐριπίδου τοῦτο περὶ Πολυξένης. *G.*

σεως τὸ ψ. valeat *μεθαρμόζειν ἑαυτὸν ἀπὸ τῆς ψυχῆς*. Etſi enim vulgo accuſativum adſciſcit *μεθαρμόζεσθαι*, ut *Aelian.* XIV. 7. *ἵνα μὴ τὸν βίον — τοῦ λοιποῦ μεθαρμόσηται*. neque exempla mihi ſupperunt, ubi genitivo jungatur; tamen non videtur repugnare analogiae, ſi forte Auctor cum genit. conſtruxerit, quocum & alia ex *μετὰ* compoſita interdum conſtruuntur, ut *μεθίστασθαί τινος*, *dimittere aliquem*, vel *μεταδιδόναι τινος*, ut *Herodian.* Item *μεθίστασθαι*, in *Evang. Luc.* XVI. 4. *ἵνα μεταστῶ τῆς οἰκονομίας*. Nec non *μεταποιεῖσθαι τῆς ξυνόδου* ap. *Thucyd.* I. c. 140. aut denique ut *καταλλαχθῆ χόλου*, *Sophocl.* Aj. teſte *Stephano*. Sive regatur genitivus ratione praepoſ. quae in compoſito ineſt, ut in *ἀπαλλάττεσθαι νόσου*, *ἐκβαίνειν ἁμαρτίας*, & ſimilibus ſolet: quod tamen in *μεθαρμόζεσθαι* nondum definio. Ideoque *ψυχῶν*, quod *Geſn.* quoque adſcripſerat, praefero, donec certioribus exemplis de genitivo conſtet. *J. F. R.*

4. Ἐρεχθέως θυγ.] Vid. *Hyg.* Fab. 238. & *Apollod.* III. p. 102. A. *M. du S.*

11. Προίμιον] Vid. *Plut.* 25, 2. & 290. *M. du S.*

14. Ἡ δὲ καὶ θν.] De Polyxene. *F. G.* Idem & adſcripſit *Menag.*

Ἡ δὲ &c.] *Eurip.* Hecub. 568. De Polyxena mactata ſermo eſt. *M. du S.*

15. Εὐχήμως] Nihil veritus ſum conſulere metro, quia verſus totus eſt ex *Eurip.* Med. 568. ubi recte *εὐχήμως*. Mox malim *καὶ ταῦτα κόρη* monente Cl. *Wetſten.* *J. F. R.*

17. Ξενοκράτους] *Diogenes Laertius* 4, 12. & 13. memorat Xenocratis de Morte & de Anima libros, in quorum utroque de immortalitate animorum potuit diſputare. *J. M. G.*

24. Ἐπείσθην ἂν, ἔφη, τούτοις Ἀρχίας ὤν] Ex Alexandri dictis ſumptum. *F. G.* Eadem rurſus ad verbum plagiarius *Menagius*. Alexandri autem dictum quale eſt? An quod Diogeni Cynico reſpondit: *Niſi Alexander eſſem, Diogenes eſſe mallem*, quod ex *Plut.* & *Pauſan.* narrat *Freinshem.* in Suppl. *Curt.* L. I. c. XI. §. 11. Non. Sed alterum quod Parmenioni. Vid. *Curt.* IV. XI. §. 11. qui quum oblatam pro reddendis captivis ingentem pecuniam accipere ſuaderet, reſponſum hoc tulit: *& ego pecuniam quam gloriam mal-*

βαλλοὶ, καὶ [a] Μακεδόνες, ὀχυρωτέραν ἢ ξύλινόν σοι τεῖχος ἡμῖν, ὃ θεὸς ἀνεῖλεν ἐπόρθητον εἶναι· μεθ' ἧς ἂν τὴν προνοίας, ἀδεῶς μὲ ἐπολιτευσάμην, ἀδεὲς δέ μοι τὸ κατὰ Μακεδόνων θάρσος. ἐμέλησε δ' οὐδὲν οὐκ [b] Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογείτονος, οὐ Πυθέου, καὶ Καλλιμέδοντος, οὐ Φιλίππου τότε, οὐ τὰ νῦν Ἀρχίου.

Ταῦτ' εἰπὼν, μὴ προσάγαγέ μοι τὴν χεῖρα, ἔφη· τὸ κατ' ἐμὲ γὰρ, οὐδὲν ἀδίκημα ὁ νεὼς πείσεται· τὸν δὲ θεὸν προσειπὼν, ἕξων ἕψομαι. κἀγὼ μὲν ἦν ὅτι τὴν ἐλπίδα ταύτης· καὶ ἡ χεῖρα τῷ στόματι προσαγαγόντος, οὐδὲν ἄλλ' ἢ προσκυνεῖν ὑπελάμβανον. ΑΝΤ. Τὸ δὲ τί [c] δή ποτε ἦν; ΑΡΧ. Ὕστερον βασάνοις θεραπαίνης ἐφωράσαμεν, πάλαι φάρμακον [d] αὐτῷ τελαμενῦχος, λύσει ψυχῆς ἀπὸ σώματος ἐλευθερίαν κτώμενον. οὐ γὰρ ἂν ἔφθασεν ὑπερβὰς τὴν οὐδὸν τοῦ νεώ· καὶ πρὸς ἐμὲ βλέψας, Ἄγε δὴ τοῦτον, ἔφη, πρὸς Ἀντίπατρον· Δημοσθένην δὲ οὐκ [e] ἄξεις, οὐ, μὰ τούς. . . . καί μοι ἐφαίνετο προσθήσειν τοὺς ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότας.

Ὁ δὲ χαίρειν εἰπὼν, ἀπέπτη. τοῦτό σοι

„ Triballi, & Macedones, ipso illo muro
„ ligneo firmiorem, quem respondit quon-
„ dam Deus vastari non posse; qua qui-
„ dem providentia sine metu versatus sum
„ in republica; metusque omnis expers mi-
„ hi fuit contra Macedonas audacia; ne-
„ que movit me Euctemon, neque Ari-
„ stogiton, nec Pytheas & Callimedon,
„ nec Philippus tum, neque nunc Ar-
„ chias.

49. Haec ubi dixerat, „ Noli, *inquit*,
„ manum mihi injicere; quantum enim in
„ me est, nulla fiet huic sacro injuria: sed
„ Deo adorato sponte sequar". Atque ego
in spe hac eram, illoque manum ori admo-
vente nihil aliud quam adorare virum puta-
bam. ANT. Quid ergo illud erat?
ARCH. Postea tormentis ab ancilla ex-
pressimus, olim repositum illi fuisse vene-
num, quod absolvenda a corpore anima li-
bertatem ipsi pararet. Vix enim limen tem-
pli egressus fuerat, cum „ Duc sane hoc,
„ *inquit*, ad Antipatrum; Demosthenem
„ vero non duces. Per ego illos". . . .
Et videbatur mihi adjecturus, „ qui Ma-
„ rathone ceciderunt.

50. At „ Valete"! cum dixisset, evo-

la-

[a] Μακεδόνες] Μακεδόνας *Ald.* Sed vulgatum ejus margini adscriptum. [b] Εὐκτήμονος] Bene *Fl. J. Fr. P.* &c. Εὐτήμονος male *J.* [c] Δή] Omittit *Fl.* [d] Αὐτῷ] Αὐτὸν L. [e] Ἄξεις] Ἄξῃ *Fl.*

mallem, si Parmenio essem: nunc Alexander — fortunam meam non vendo. *J. F. R.*

40. Εὐκτήμονος, οὐκ Ἀριστογ. οὐ Πυθ. καὶ Καλλιμ.] De Euctemone satis constat ex oratione contra Midiam. Aristogitonem oppugnavit Demosthenes duabus contra illum scriptis orationibus. Pytheas & Callimedon tum alias ex *Plutarcho* noti, tum conjunguntur in *Vita Demosth.* p. 858. C. D. Πυθέας ὁ ῥήτωρ, καὶ Καλλιμέδων ὁ Κάραβος ἐξ Ἀθηνῶν φεύγοντες, Ἀντιπάτρῳ προσεγένοντο, καὶ μετ' ἐκείνου φίλων ὄντων οὐδὲν ἧττον ἐπείσθησαν τοὺς Ἕλληνας, οὐδὲ προσέχειν τοῖς Ἀθηναίοις. Δημοσθένης δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις παρεσκεύασε προσμίξας ἑαυτὸν ἀγωνίζεσθαι ὑπὲρ σωτηρίας, ὅπως αἱ πόλεις σωτηρίᾳ χρήσονται τοῖς Μακεδόσι, καὶ συγκαλοῦσιν αὐτοὺς εἰς Καλαύρειαν. Narrat deinde pluscula acute dicta, quibus se invicem Pytheas & Demosthenes impetierint. Conf. ipse *Demosth.* Epist. 3. *J. M. G.*

Ibid. Ἀριστογείτονος] Errat *Loidius* de hoc differens. *M. du S.*

44. Οὐδὲν παράνομον] Asylum enim erat, vid. *Strab.* VIII. *M. du S.*

49. Δή ποτε] Etsi cum *Fl.* δή omitti queat, cum jam satis particularum adsit; tamen quia & *Herodot.* non semel δὴ δὴ jungit, nihil mutavi. ut L. VII. p. 442. D. ὁ δὴ δὴ ἀπιών. & alibi. *J. F. R.*

51. Φάρμακον — τελαμενῦχος] Caute noster loquitur. Quantus enim dissensus inter auctores de hoc veneno olim fuerit, satis indicavit *Plutarchus* in Vita. Qui enim veneno sponte sumto periisse dicunt, (nam ne in hoc quidem conveniunt omnes) ii vel nihil addunt amplius, quo in numero est etiam *Pausan.* Att. p. 7, 21. *Wech.* vel ex calamo scriptorio volunt suxisse, quod *Plutarchus* probare videtur, vel, quod idem ex Eratosthene refert, ex annulo armillari excavato, (φάρμακα ἐνκεχυμένον illi fuisse τὸ κρίνον) quem *Plinius* 33, 1. s. 6. in annulum digitalem gemma ornatum

pi-

lavit. Hunc tibi, Rex, finem obsessi ex-
pugnatique Demosthenis possum referre.
ANT. Demosthenis & ista, Archia. Hem
invictam animam & beatam! quam forte
viri propositum, quam civilis providentia,
in manu *semper* pignus certissimum liberta-
tis habere. At ille quidem discessit, vitam
habiturus in beatorum insulis, quae He-
roum dicitur, vel vias quae putantur anima-
rum in caelum, sectator Daemon Liberato-
ris Jovis. Corpus vero nos Athenas mit-
temus, donarium regioni illi, ijs ipsis, qui
ad Marathonem cecidere, praestantius.

τὸ τέλος, ὦ βασιλεῦ, ὁ Δημοσθένους πολιορκίας κομίζειν ἔχω. ANT. Δημοσθένους γε ἡ ταῦτα, ὦ Ἀρχία, βαβαὶ ὁ ἀνυπέρβλητος ψυχῆς, ἢ μακαρίας, ὡς ἀνδρεῖον μὲν αὐτῷ τὸ [f] λῆμα, πολιτικὴ δὲ πρόνοια, μὲν χεῖρα τὸ πιστὸν ἀεὶ ἐλευθερίας ἔχειν· ἀλλ' ὁ μὲν οἴχεται, βίον ἕξων τὸν ἐν Μακάρων νήσοις ἡρώων λεγόμενον, [g] ἢ τὰς εἰς οὐρανὸν [h] ψυχῶν νομιζομένας ὁδοὺς, ὁπαδός τις δαίμονι ἑσόμενος Ἐλευθερίῳ Διός· τὸ σῶμα δ' ἡμεῖς εἰς [i] Ἀθήνας ἀποπέμψομεν, κάλλιον ἀνάθημα τῇ γῇ τῶν ἐν Μαραθῶνι πεπτωκότων.*

DEORUM COMITIA.

JUPITER, MERCURIUS, ET MOMUS.

JUP.

NOlite amplius mussare, Dii, neque collecti in angulos ad aurem alter alterius miscere sermones, & aegre ferre,

ΘΕΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑ.

ΖΗΝ, ΕΡΜΗΣ, ΚΑΙ ΜΩΜΟΣ.

ΖΕΥΣ.

1 ΜΗκέτι [k] τονθορίζετε, ὦ θεοὶ, μηδὲ κατ' γωνίας συστρεφόμενοι, πρὸς ὦς ἀλλήλοις κοινολογεῖσθε, ἀγανακτοῦντες, εἰ πολ-

f. Λῆμα] *Φώτημα* marg. *A*1. *g* [H] *Εἰ H*1. & 2. *h Ψυχῶν*] *Ψυχαῖς Fl.* ΖΕΥΣ &c.] Nomina personar. ex *B*1. addo, quae Ζεὺς, Ἑρμοῦ & Μώμου inscripsit. Cett. omiserunt. ΖΕΥΣ *Fl. H. Ald. Fr. i Εἰς*] Omisit *Ha. k Τονθορίζετε*] *Τονθορίζεσθε* Schol.

72. *Ναίομεν*] *Ἀρχίας. V.*

1. *Μηκέτι τονθορίζετε*] *Ἀντὶ τοῦ ὑπ' ὀδόντας γογγύζετε. τονθορίζειν γὰρ τὸ γογγύζειν. V.*

* Hoc Scholium, quod ultimum in MS. Cod. in fol. legitur, nec quo referatur certo scire possit, nec, si ad quem locum referatur certo sciri possit, allitus videtur esse momenti. *M. du S.*

parum probabiliter transformat. Quantilla enim veneni portio in ejusmodi annulo contineri queat? *J. M. G.*

57. *Τοὺς ἐν Μαραθ. πεσ.*] Clarum hoc Demosthenis jusjurandum, quod & apud ipsum vide *pro Coron.* c. 60. & apud *Longinum*, ὕψ. quod ei inest, rite enarrantem. *M. du S.*

59. *Χαίρων*] Ridicule sane. Famae Demosthenis aliquanto melius consulunt, qui epistolam scribentem faciunt, in qua Δημοσθένης Ἀντιπάτρῳ solum adscriptum. Vid. *Plut.* 1556. & in fine vitae *Demosth.* c. 60. *M. du S.*

61. *Δημοσθένους γε*] Antipater. *F. G.*

68. *Ὁπαδός τις δαίμονι*] Vide *Herodian.* I. in Commodi Oratione. *ὁ δὲ ἡ πατὴρ εἰς οὐρανὸν ἀνακτᾶται ὁπαδὸς ὢν & συνιδρύεται Θεῷ. Plut.* c. 29. *M. du S.*

69. *Ἐλευθερίου Διός*] Qui colebatur praeter caeteros apud Plataeenses, post liberatam praelio ibi facto Graeciam. Auctor *Pausan.* Boeot. p. 283. 33. *J. M. G.*

1. *Τονθορίζετε*] *Τονθορίζω* & *τονθύζω* utrumque usitatum. *F. G.*

2. *Συστρεφόμενοι*] *Conglobati.* *L. K.*

9. *Λεως*,

πολλοὶ ἀνάξιοι μετέχουσιν ἡμῖν τῦ συμποσίυ. ἀλλ' ἐπείπερ ἀποδέδοται καὶ τύτων ἐκκλησία, λεγέτω ἕκας@ ἐς τὸ φανερὸν τὰ δοκῦντά οἱ, καὶ καλῆγορείτω. σὺ δὲ κήρυττε, ὦ Ἑρμῆ, τὸ κήρυγμα τὸ ἐκ τῦ νόμυ. ΕΡΜ. Ἄκυε, σίγα, τίς ἀγορεύειν βύλεται τῶν τελείων θεῶν, οἷς ἔξεστιν; ἡ δὲ σκέψις καὶ τῶν μελοίχων καὶ ξένων. ΜΩΜ. Ἐγὼ [a] ὁ Μῶμ@, ὦ Ζεῦ, εἴ μοι ἀπιτρέψειας εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Τὸ κήρυγμα ἤδη ἐφίησιν· ὥστε ὐδὲν ἐμῦ δέηση.

si indigni multi convivio noſtro interſunt: ſed quandoquidem concio de his data eſt, aperte dicat unusquisque quid ſibi videatur, & accuſet. Tu vero, Mercuri, legitimum praeconium peragito. MERC. Audi: Tace: Quis vult concionari claſſicorum Deorum, quibus jus eſt? Quaeſtio de Inquilinis & Peregrinis. MOM. Ego, Momus, ſi mihi permiſeris, Jupiter, volo dicere. JUP. Praeconium tibi hoc jam permittit, itaque me (*meo permiſſu*) nihil opus habebis.

ΜΩΜ. Φημὶ τοίνυν δεινὰ ποιεῖν ἐνίυς ἡμῶν, οἷς ὐκ ἀπόχρη θεὸς ἐξ ἀνθρώπων αὐτὸς γεγενῆσθαι, ἀλλ', εἰ μὴ καὶ τὺς ἀκολύθυς, καὶ θεράποντας αὐτῶν ἰσοτίμυς ἡμῖν ἀποφαίνυσιν, ὐδὲν μέγα, ὐδὲ ποσικὸν οἰόνται εἰργάσασθαι. ἀξιῶ δὲ, ὦ Ζεῦ, μὴ παρρησίας μοι δῦναι εἰπεῖν· ὐδὲ γὰρ ἂν ἄλλως δυναίμην· ἀλλὰ πάντες με ἴσασιν ὡς ἐλεύθερός εἰμι τὴν γλῶτταν, καὶ ὐδὲν ἂν καλασιωπήσαιμι τῶν ἐ καλῶς γιγνομένων. διελέγχω γὰρ ἅπαντα, καὶ λέγω τὰ δοκῦντά μοι ἐς τὸ φανερὸν, ὔτε δεδιώς τινα, ὔτε ὑπ' αἰδῦς ἐπικαλύπτων τὴν γνώμην· ὥστε καὶ ἐπαχθὴς δοκῶ τοῖς πολλοῖς, καὶ συκοφαντικὸς τὴν φύσιν, δημόσιός τις κατήγορ@ ὑπ' αὐτῶν ἐπονομαζόμεν@. πλὴν ἀλλ' ἐπείπερ ἔξεστι, καὶ κεκήρυκται, καὶ σὺ, ὦ Ζεῦ, δίδως μετ' ἐξυσίας εἰπεῖν, ὐδὲν ὑποστελάμεν@ ἐρῶ.

2. MOM. Ajo igitur intolerabiliter ſe gerere quosdam noſtrum, quibus non ſatis eſt Deos ex hominibus ipſos eſſe factos: ſed niſi ſuos etiam pediſſequos atque famulos in aequo nobiſcum faſtigio conſtituerint, nihil ſibi magnifice, nihil fortiter feciſſe videntur. Peto autem a te, Jupiter, ut libere mihi dicere per te liceat. Neque enim alia lege poſſim, cum ſciant omnes quam liber ſim lingua, quam nihil eorum, quae contra quam decet fiunt, reticere ſoleam. Redarguo enim omnia, quaeque mihi videntur aperte profero, neque metuens quemquam, neque meam prae pudore ſententiam occultans, adeo quidem, ut etiam moleſtus plerisque videar, & calumniatorio ingenio; publicus quidam accuſator ab iis *propterea* dictus. Verum tamen, quandoquidem licet, & praeconio editum eſt, & tu das, Jupiter, orandi cum auctoritate facultatem, ſine metu dicam.

3. Mul-

a Ὁ] Abeſt artic. in *J.* adeſt in *Fl. P. H.* &c.

10. Οἷς ἔξεστιν] Τὰ, οἷς ἐφῶτα, ἀλλὰ τὰς θηλείας καὶ τὰ ἔρωτα. ὁ γὰρ ἔχων θηλείας δημοσιεύων. *V.*

9. Ἄκυε, σίγα] Legitima verba etiam apud *Ariſtoph. Thesmoph.* 379. Ἄκυε πᾶς. Ἔδοξε τῇ βυλῇ τάδε. — τίς ἀγορεύειν βούλεται; Et vſ. 389. Σίγα, σιώπα, πρόσεχε τὸν νοῦν. Add. *Kuſter.* ad Ἐκκλησ. vſ. 130. it. Ἀχαρν. 45. Ipſe Demoſthenes *de Coron.* c. 53. Ἐρώτα μὲ ὁ κήρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται; κ.τ.λ. *J.M.G.*

10. Τῶν τελείων θεῶν] Vid. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. vſ. 131. & 135. ubi *perfectos Deos* eſſe τελείους docet. Sed mihi hic videbatur ad perfectionem civilem & plenum jus civitatis potiſſimum referri, ut ſint οἱ ἐν τέλει, qui etiam τὰ τέλη vocantur (Vid. *Duker.* ad *Thucyd.* I, 58. & ipſe noſter τὰ τέλη τῶν πολέων vocat de *Morte Peregr.* c. 36.) principes civitatis, quibus magiſtratus, quem gerunt, aut dignitas concionis habendae jus tribuit. *Claſſicos* vocavi, ex moribus Romanis, quaſi primae claſſis cives, qui primi ad ſuffragia vocantur, & rem fere conficiunt. De μετοίκοις vid. *Flor. Chriſt.* ad *Ariſtoph.* Lyſiſtr. 580. *J.M.G.*

20. Μετὰ παῤῥησίας — εἰπεῖν] Adde ſupra *Jov. Conf.* c. 19. pr. Et *Elſner.* ad *Act. Apoſt.* IV. 29. ubi ſimiliter: καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου μετὰ παῤῥησίας πάσης λαλεῖν. *J.F.R.*

40. Ne-

3. Multi nimirum, *inquam*, non contenti, noſtri ſe conſeſſus factos eſſe participes, & aequo nobiſcum jure epulari, idque cum ex altera parte mortales ſint, ſuos inſuper miniſtros & ſui chori ſodales eduxere in caelum, & furtim in album retulerunt, qui nunc aequaliter & de viſceratione partem & de ſacrificiis accipiunt, ne tributum quidem incolatus nobis ſolventes. JUP. Noli quidquam obſcura ſignificatione, Mome, dicere: ſed diſerte, & verbis propriis eloquere, adjecto etiam nomine. Nunc enim in medium tibi projecta oratio eſt, ut conjiciant multi, & alias alium tuis dictis accommodent. Oportet autem te, qui libertatem in dicendo profitearis, nihil dubitare dicere.

4. MOM. Praeclare ſane, Jupiter, *facis*, cum ad dicendi me libertatem incitas, regie iſtuc profecto facis & magno animo. Itaque nomen etiam dicam. Nempe praeclarus ille Bacchus, ſemihomo, ne Graecus quidem materno genere, ſed vectoris Syrophoenicis, Cadmi, ex filia nepos, poſtquam immortalitate dignatus eſt, qualis ipſe ſit, non dico, neque ob mitram, neque ebrietatis cauſſa, neque ob inceſſum. Omnes enim, puto, videtis, quam muliebris ſit & effeminatus natura, ſemifurioſus, merum a ſummo inde mane redolens. At ille tota nos tribu auxit, & ſuum ſecum chorum adducens adeſt, Deosque fecit Panа & Silenum, & Satyros, ruſticos & ca-

Πολλοὶ γάρ, φημὶ, οὐκ ἀγαπῶντες ὅτι αὐτοὶ μετέχουσι τῆς αὐτῶν ἡμῖν ξυνεδρίων, καὶ εὐωχοῦνται ὁπόσης, καὶ ταῦτα θνητοὶ ἐξ ἡμισείας ὄντες· ἔτι καὶ τοὺς ὑπηρέτας, καὶ θιασώτας τοὺς αὐτῶν ἀνήγαγον ἐς τὸν οὐρανὸν, καὶ παρενέγραψαν. καὶ νῦν ὁπόσης ἀφορμάς τε νέμουσι, καὶ θυσιῶν μετέχουσιν, οὐδὲ καλαβαλόντες ἡμῖν τὸ μετοίκιον. ΖΕΥΣ. Μηδὲν αἰνιγματωδῶς, ὦ Μῶμε, ἀλλὰ σαφῶς καὶ παῤῥησιαστικῶς λέγε, προστιθεὶς καὶ τὸ ὄνομα. νῦν γὰρ ἐς τὸ μέσον ἀπέῤῥιπταί σοι ὁ λόγος, ὡς πολλοὺς εἰκάζειν καὶ ἐφαρμόζειν ἄλλοτε ἄλλοις τοῖς λεγομένοις. χρὴ δὲ παῤῥησιαστὴν ὄντα, μηδὲν ὀκνεῖν λέγειν.

ΜΩΜ. Εὖγε, ὦ Ζεῦ, ὅτι καὶ παροτρύνεις με πρὸς τὴν παῤῥησίαν, ποιεῖς γὰρ τοῦτο βασιλικὸν, ὡς ἀληθῶς, καὶ μεγαλόφρον, ὥστε ἐρῶ καὶ τὸ ὄνομα. ὁ γάρτοι γενναιότατος Διόνυσος, ἡμιάνθρωπος ὢν, οὐδὲ Ἕλλην μὴ ῥόθεν, ἀλλὰ Συροφοίνικός τινος ἐμπόρου, τοῦ Κάδμου, θυγατριδοῦς, ἐπεὶ δὲ ἠξιώθη τῆς ἀθανασίας, οἷος μὲ αὐτός ἐστιν, οὐ λέγω, οὔτε τὴν μίτραν, οὔτε τὴν μέθην, οὔτε τὸ βάδισμα. πάντες γὰρ, οἶμαι, ὁρᾶτε ὡς θῆλυς καὶ γυναικεῖος τὴν φύσιν, ἡμιμανὴς, ἀκράτου ἔωθεν ἀποπνέων. ὁ δὲ καὶ ὅλην [b] Φρατρίαν [c] εἰσεποίησεν ἡμῖν, καὶ τὸν χορὸν ἐπαγόμενος πάρεστι, καὶ θεὸς ἀπέφηνε, τὸν Πᾶνα, καὶ τὸν [d] Σειληνὸν, καὶ Σατύρους, ἀγροί-

[b] Φρατρίαν] Φατρίαν male *J.* [c] Εἰσεποίησεν] Ἐποίησεν *Fl.* [d] Σειληνὸν] Σιληνὸν Edd. quas vidi omnes.

56. Οὔτε τὴν μίτραν] Μίτρα ὁ γυναικεῖος τὴν κεφαλὴν ἀναδησμός· λέγεται δὲ μίτρα καὶ προγαστρίδιός τις ὁπλισις ἀλυσιδωτὴ, ἢ πρὸ τοῦ ἤτρου φυλακή τις ἢ ἀσφάλεια. *V.*

40. Νέμονται] *Participant, poſſident.* *F.G.*

53. Ἐμπόρου τοῦ Κάδμου] Puto hic ἔμπορον *Homeri* intellectu, Deorum lingua, dici, cum ex vi originis ſuae eum notat, qui mare traiicit, ſpeciatim aliena navi, quem ἐπιβάτην poſtea dixere, cum ἔμπορον mercatorem, negotiatorem ſignificare coepiſſet, quod teſtantur *Euſtathius* pariter & minor Scholiaſtes ad Odyſſ. B, 319. Huc reſpicit, arbitror, etiam *Pollux* I, 95. Εἰη δ' ἂν τὸ ἐμπλεόντων καὶ ἔμπορον. Itaque *vectorem* interpretatus ſum. Neque enim puto *mercatorem* ab ullo veterum eſſe vocatum. Sed nave perveniſſe in Graeciam inter omnes conſtat. *J.M.G.*

56. Μίτραν] Hinc ſupra θηλύμιτρις, quod vide Διον. C. 3. *M. du S.*

59. Φρατρίαν] Sic *Ven.* 2. *Bz.* & *P.* In reliquis prave φατρίαν. Vide Ἐφη. c. 24. & notam. *M. du S.*

62. Σειληνὸν] Omnes Impreſſi hic prave Σιληνὸν habebant. Vide ſupra Διον. ubi frequenter occurrit & recte ſcribitur. *M. du S.*

Σειληνὸν] Non dubitavi & hic ita reſcribere; invitis

ἀγροίκους τινὰς, ἢ αἰπόλους τοὺς πολλοὺς, σκιρτητικοὺς ἀνθρώπους, ἢ τὰς μορφὰς ἀλλοκότους· ὧν ὁ μὲ κέρατα ἔχων, ἢ ὅσον ἐξ ἡμισείας ἐς τὸ κάτω αἰγὶ ἐοικὼς, ἢ γένειον βαθὺ καθειμένον, ὀλίγου τράγε διαφέρων ἐστίν· ὁ δὲ φαλακρὸς γέρων, σιμὸς τ ῥῖνα, ἐφ' ὄνε τὰ πολλὰ ὀχούμενος, Λυδός ἐστιν· οἱ δὲ Σάτυροι, ὀξεῖς τὰ ὦτα, καὶ αὐτοὶ φαλακροὶ, κεράστα, οἷα τοῖς ἄρτι γεννηθεῖσιν ἐρίφοις τὰ κέρατα ἐκφύεται, Φρύγες τινὲς ὄντες. ἔχυσι δὲ ἢ οὐρὰς ἅπαντες. ὁρᾶτε οἵους ἡμῖν θεοὺς ποιεῖ ὁ γενάδας;

Εἶτα θαυμάζομεν, εἰ καταφρονοῦσιν ἡμῶν οἱ ἄνθρωποι, ὁρῶντες οὕτω γελοίους θεοὺς ἢ τερατίας; ἐῶ γὰ λέγειν, ὅτι ἢ δύο γυναῖκας ἀνήγαγε, τ μὲ ἐρωμένην οὖσαν αὐτῆ, τ' Ἀριάδνην, ἣς ἢ τ στέφανον ἐγκατέλιξε τῷ τ ἀστέρων χορῷ· τ δὲ Ἰκαρίε τῆ γεωργῆ θυγατέρα. ἢ ὁ πάντων γελοιότατον, ὦ θεοὶ, ἢ τ κύνα τ Ἠριγόνης, ἢ τοῦτον ἀνήγαγεν, ὡς μὴ ἀνιῶτο ἡ παῖς, εἰ μὴ ἔξει ἐν τῷ οὐρανῷ τὸ ξύνηθες ἐκεῖνο, ἢ ὅθ' ἠγάπα κυνίδιον. ταῦτα οὐχ ὕβρις [a] ὑμῖν δοκεῖ, ἢ παροινία, ἢ γέλως; ἀκούσατε δ' ἤδη ἢ ἄλλες.

ΖΕΥΣ. Μηδὲν, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, μήτε περὶ Ἀσκληπιῦ, μήτε περὶ Ἡρακλέες

pearios plerosque, lascivos, aliena figura, homines: quorum unus corniger, & ex dimidia inferiori parte capro similis, barbam demittens longam, parum a capro differt: alter calvus senex, simis naribus, asino plerumque vectus: iste Lydus est. Satyri autem acutis auribus, calvi ipsi quoque, cornibus praediti qualia haedis recens natis submascuntur: hi Phryges. Caudas habent universi. Vide quales nobis praeclarus iste Deos faciat?

5. Deinde admiramur, si contemnunt nos homines, cum videant ridiculos adeo Deos ac portentosos. Mitto dicere, quod duas etiam mulieres huc eduxit, amasiam alteram suam Ariadnen, cujus etiam coronam siderum choro inseruit, alteram Icarii rusticii filiam: & quod omnium maxime, Dii, ridiculum est, etiam canem hujus Erigones ipsum huc eduxit, ne desiderio maceretur puella, si non habeat in caelo, familiarem sibi illam dilectamque caniculam. Haec nonne contumelia vobis videtur, & ebriosa insania, & risus? Audite vero etiam alios.

6. JUP. Ne quid dixeris, Mome, neque de Aesculapio, neque de Hercule; video

a Ὑμῶν] Bene pleraeque. Ἡμῶν male F.

68. Ὁ δὲ φαλακρὸς] Τὸν Σιληνὸν λέγει. V.

80. Τὴ δὲ Ἰκαρίε τῆ γεωργοῦ] Ὁ Ἰκάριος ἦν Ἀθηναῖος ἐγγόνη γεωργός· τούτῳ φασὶν τ Διόνυσον δῦναι τὸ κλῆμα πρῶτον, ἀφ' ὗ ἰκαρία ἡ πρώτη ἄμπελος ἀνομάσθη, ἢ ἡ χώρα ἡ ἐνεγκοῦσα τὸ φυτόν. ἦν δ' ὁ Ἰκάριος ἔδωκε πεμφθεὶς τῆ κατὰ πᾶσι Ἀτθίδι, ἃ (1) πίσσητες νομίσαντας τοὺς λαοὺς, ὅτι τεθνήκασιν οἱ βαθεῖ τῷ ὕπνῳ ἀφ' τῶν οἰνοποσίαν καλαχθέντες, ἀπεκτόνασι τ Ἰκάριον, νομίσαντας θανάσιμον φάρμακον διδόναι ἡ μόνον τοῖς καθεύδουσι, ἀλλὰ δὴ ἐ τοῖς ἐγρηγορόσι ἢ τῆ μέθη βακχεύουσι μανίας ἐμποιητικὸν οὕτω μὲ ἦν τ Ἰκάριον ἀποθανεῖν. ἐπεὶ δὲ κατέστησαν ἀπὸ τ μέθης, τ Διόνυσον χόλον αὐτοῖς ἐμβαλεῖν τοιόνδε. ἐλθὼν γὰ πρὸς αὐτοὺς ὡ χήματι ἀρχίου παιδὸς, ἐξέμηνεν αὐτοὺς πρὸς ὀρμὴν μίξεως. ἢ δὴ ἐπιβουλεύειν αὐτῶ ἀφθῆναι. ἀλλ' ὁ μὲ αὐτὸς ἀφανὴς ἐγεγόνει. οἱ δὴ, ἅτε δὴ ἐκείνε ὑποχειρίε τὸ καθ' ὁρμὴν αὐτοῖς ἐπιτελέσαι, ὠρμήκεσαν ἄχρι κτίσεως. ἢ δὴ μεμενηκέναι ἔτως ἀεὶ ὡ τ ὀργῆς Διονύσε, ἀκατάπαυστον τὴν ὀργὴν ἔχοντες. ἐφ' (2) οἷς ἐξιλασάμενοι τ θεὸν, τοιαῦτα κατὰ (3) χρησμὸν πεποιηκότες πήλινα χήματα, ἢ αὐθ' ἑαυτῶν ἀναθέντες ἐκάθαιρον τ μανίας. V.

(1) Πίσσητες] Πίττας V. Sed in Impressis mutatum est. M. du S. Deest tamen aliquid. J. F. R.

(2) Οἷς] Ὧν erat in Impress. Οὗς Exc. G. & V. Lege οἷς, ut in C. est. M. du S.

(3) Χρησμὸν] Χρησμῶ C.

Edd. quia sic Bacch. c. 4. item c. 6. & alibi aliquoties recte legitur. J. F. R.

68. Φαλακρὸς γέρων] De Sileni figura ex diversis monumentis, deque illius a Satyris differentia, plura Perizon.

deo enim quorsum ferat te orationis impetus. Hi etenim, alter sanat, & ex morbis excitat, compluresque unus dignitate exaequat: Hic vero meus filius Hercules laboribus non paucis immortalitatem sibi paravit. Hos igitur accusare noli. MOM. Tua, Jupiter, caussa tacebo, multa dicere cum habeam. Certe si nihil aliud, ignis adhuc habent vestigia. Si vero liceat adversus ipsum te libere loqui, multa sunt, quae dicam. JUP. Quin adversus me vel maxime licet: num igitur me quoque peregrinitatis postulas? MOM. In Creta quidem non hoc solum audire est, sed aliud etiam quiddam de te dicunt, & sepulcrum ostendunt. Ego vero neque illis fidem habeo, neque Achivis Aegiensibus, suppositicium te dicentibus.

7. Caeterum quae maxime arguenda arbitror, ea dicam. Etenim principium violatarum hoc modo legum, & caussam, quod tot spurios hic noster consessus habet, tute, Jupiter, praebuisti, mortalibus te feminis miscens, atque ad illas nunc hac nunc alia forma descendens, adeo ut metueremus, ne quis te comprehensum taurus cum esses, mactaret; aut auri flatorum aliquis cum esses aurum, elaboraret, & pro Jove aut monile nobis, aut armilla aut in-

ὁρῶ γὰρ οἷ φέρῃ τῷ λόγῳ. ὅτε μὲν γὰρ, ὁ μὲν αὐτὸς ἰᾶται, καὶ ἀνίστησιν ἐκ τῶν νόσων, καὶ ἐπὶ πολλῶν ἀνταξιοῖ ἄλλων· ὁδ' Ἡρακλῆς, υἱὸς ὢν ἐμὸς, οὐκ ὀλίγων πόνων ἐπρίατο τὴν ἀθανασίαν, ὅστε μὴ καλημγόρει αὐτῷ. ΜΩΜ. Σιωπήσομαι μὲν σὲ, ὦ Ζεῦ, πολλὰ εἰπεῖν ἔχων. καίτοι εἰ μηδὲν ἄλλο, ἔτι τὰ σημεῖα ἔχουσι τοῦ πυρός. εἰ δὲ ἔξεστιν ἐλευθέρως πρὸς αὐτόν σε τὴν παρρησίαν χρῆσθαι, πολλὰ ἂν εἶχον εἰπεῖν. ΖΕΥΣ. Καὶ μὴν πρὸς ἐμὲ ἔξεστι μάλιστα. μῶν δ' ἦν καὶμὲ ξενίας διώκεις; ΜΩΜ. Ἐν Κρήτῃ μὲν μόνον τοῦτο ἀκοῦσαί ἔστιν, ἀλλὰ καὶ ἄλλο τι περὶ σοῦ λέγουσι, καὶ τάφον ἐπιδεικνύουσιν· ἐγὼ δὲ οὔτε ἐκείνοις πείθομαι, οὔτε Ἀχαιῶν Αἰγιεῦσιν, ὑποβολιμαῖόν σε εἶναι φάσκουσιν.

Ἃ δὲ μάλιστα ἐλεγχθῆναι δεῖν ἡγοῦμαι, ταῦτα ἐρῶ. τὴν μὲν γὰρ ἀρχὴν τῶν τοιούτων παρανομημάτων, καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ νοθευθῆναι ἡμῖν τὸ ξυνέδριον, σὺ, ὦ Ζεῦ, παρέσχες, θνηταῖς ὁπλιμιγνύμενος, καὶ κατιὼν παρ' αὐτὰς, ἐν ἄλλοτε ἄλλῳ σχήματι· ὥστε ἡμᾶς δεδιέναι, μή σε καθαθύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸν χρυσοχόων τις χαλκεργάσῃ χρυσὸν ὄντα, ἢ ἀντὶ Διὸς ἢ ὅρμον, ἢ ψέλλιον, ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γέν-

η.

5. Οἵων Ἀχαιῶν Αἰγιῶσιν] Αἴγιον ἡ (4) Ἑλίκη ἡ Βοῦρα ἡ (5) Ῥύπαι ἡ Πάτραι πόλεις εἰσὶ Πελοποννήσου. Πάτραι μὲν μικρὸν πρὸ τῆς Κρισαίας κόλπου κατανταικρὺ τῆς Ἐχινάδων νήσων, αἱ πρὸς τὴν ἑσ. αἱ δὲ λοιπαὶ παραθαλάσσιοι, τὸν ἐπὶ Κόρινθον φερούσης. Ἑλίκης δὲ καὶ τὰ ἱρὰ ἐστὶν ἰδιῶν Ἰώνων τῶν τὸ αἰγιαλὸν κοινὸν δεκαπόλεως· ἐπὶ δὲ πᾶσι ἡ πόλις ὑποδρόμιός ἐστι τῇ Θαλάσσῃ, σεισμῷ πάλαι τοῦτο παθοῦσα. (6) V.

17. Ἢ ἑλλόβιον ἡμῖν γένῃ] Ἑλλόβιον, τὸ ἐνώτιον παρὰ τὸ ἐπιφορεῖν τοῖς τὸν ὦτον λοβοῖς. V.

(4) Ἑλίκη] Ἑλίκη V.
(5) Ῥύπαι] Ῥύπαι C.

(6) Eadem ferme habet Scholium *Coll.* ex quo nonnulla emaculavimus. *M. du S.*

rizon. ad *Aelian.* Hist. 3, 18. ubi Lucianum in primis illustrat. *J.M.G.*

71. Κερόεσσαι, οἷαι] Οἷαι ad κερόεσσαι simul & κέρατα referri vid. supra dictum *Bacch.* sub init. *J.F.R.*

80. Ἰκαρίῳ] Vid. *Hygin.* 224. *M. du S.*

81. Θυγατέρα] Τὴν Ἠριγόνην. *F.G.*

82. Τὸν κύνα τὸν Ἠριγόνης] *Tatian.* p. 37. Et *Apollod.* III. 100. A. *M. du S.*

84. Τὸ ξύσμα ἐκεῖνο ἐς ἄστρ. ἀγ. κων.] *Th. Mag.* v. κυνίδιον. *M. du S.*

92. Πολλῶν ἀντάξιος] *Hom.* Il. A. 514. *M. du S.*

4. Τάφον] Vide not. ad Τάφ. c. 4. *M. du S.*

6. Αἰγιεῦσιν] In marg. *A1W.* adscriptum : Αἴγιον urbs Achajae, hinc Αἰγιεῖς *Steph.* *J.F.R.*

Ibid. Ὑποβολιμαῖον] Unde habeat, mihi non constat. Sed facile nothum credidérim, qui clam patre educatus, &c. *M. du S.*

17. Ψέλλιον] *Th. Mag.* v. ψέλλιον, quod a ψέλλιον differre docet. *J.F.R.*

μη. πλὴν ἀλλὰ ἐμπέπληκάς γε τ' οὐρανὸν τ' ἡμιθέων τούτων· ὃ γὰρ ἂν ἄλλως εἴποιμι. ἡ τὸ πρᾶγμα γελοιότατόν ἐστιν, ὁπότ' ἄν τις ἄφνω ἀκούσῃ ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ζῷ θεὸς ἀπεδείχθη· ὁ δὲ Εὐρυσθεὺς, ὃς ἐπέταττεν αὐτῷ, τέθνηκε, καὶ πλησίον Ἡρακλέους νεὼς, οἰκέτης ὤν, ἡ Εὐρυσθέως τάφος, τοῦ δεσπότου αὐτοῦ. καὶ πάλιν ἐν Θήβαις Διόνυσος ζῷ θεός· οἰδ' ἀνεψιοὶ αὐτοῦ, ὁ Πενθεὺς, ἡ ὁ Ἀκταίων, ἡ ὁ Λέαρχος, ἀνθρώπων ἁπάντων κακοδαιμονέστατοι.

Ἀφ' ὃ δὲ ἅπαξ σὺ, ὦ Ζεῦ, ἀνέῳξας τοῖς τοιούτοις τὰς θύρας, ἡ ὅτι τὰς θηλείας ἐτράπου, ἅπαντες μεμίμηνταί σε· καὶ οὐχὶ ἄῤῥενες μόνον, ἀλλ', ὅπερ αἴσχιστον, ἡ αἱ [a] θήλειαι θεαί. τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, ἡ τ' Τιθωνὸν, ἡ τ' Ἐνδυμίωνα, ἡ τ' [b] Ἰασίωνα, ἡ τοὺς ἄλλους; ὥστε ταῦτα ζῷ ἐάσειν μοι δοκῶ· μακρὸν γὰρ ἂν τὸ διελέγχειν γένοιτο. ΖΕΥΣ. Μηδὲν σοὶ τοῦ Γανυμήδους, ὦ Μῶμε, εἴπῃς, χαλεπανῶ γάρ, εἰ λυπήσεις τὸ μειράκιον, ὀνειδίσας ἐς τὸ γένος. ΜΩΜ. Οὐκοῦν μηδὲ περὶ τοῦ ἀετοῦ εἴπω, ὅτι ἡ οὗτος ἐν τῷ οὐρανῷ ἐστιν, ὅτι τοῦ βασιλείου σκήπτρου καθεζόμενος, ἡ μονονουχὶ ὅτι τ' κεφαλὴν σοῦ νεοττεύων, θεὸς εἶναι δοκῶν;

auris fieres. Insuper vero caelum nobis semideis istis oppleviſti: neque enim aliter possum dicere. Et ridicula res est, si quis subito audiat, Herculem Deum esse factum; Eurysthea vero, qui sub imperio illum habuit, esse mortuum: & propinqua sibi esse aedem Herculis, qui servus fuerat, & Eurysthei sepulcrum, qui fuerat illius dominus. Et rursus Thebis Bacchus Deus est: at consobrini illius Pentheus, & Actaeon, & Learchus, hominum omnium infelicissimi.

8. Ex quo vero tempore semel tu, Jupiter, fores aperuisti talibus, conversus ad mortales feminas, imitati te sunt universi, idque non mares solum, sed, quod turpissimum est, etiam Deae feminae. Quis enim ignorat Anchisen, & Tithonum, & Endymionem, & Jasionem, & reliquos? Itaque haec missurus mihi videor, longum enim fuerit *omnia* reprehendere. JUP. Ne quid de Ganymede dicas, Mome; irate enim feram, si dolore adolescentulum afficeris in genus illius aliquid dicens. MOM. Ergo neque de aquila dicam, quod & ipsa in caelo est in regio sceptro sedens, & tantum non tuo in capite nidum sibi faciens, ut Deus videatur:

9. An

a Θήλειαι] Abest a *Fl.* b Ἰασίωνα] Ita emendarunt *Guiet. Palm. Selan. Gesn.* Ἰάσονα Edd. septem Ἰάσωνα *Fl.* Ἰξίονα L.

27. Αἰολάχου] De hoc ejusque cum Baccho cognatione, vid. *Loyd.* Lex. & iterum in vit. Athamas. *M. du S.*

33. Τίς γὰρ οὐκ οἶδε τ' Ἀγχίσην, ἡ τ' Τιθωνὸν, — ἡ τ' Ἰάσωνα;] Sic legit Interpres, & licet obvium sit emendare, Iasonem iis accenset qui Dearum concubitu potiti sunt, & Medeae ἐπιθάλαμον parat. Lege Ἰασίωνα, qui ob Cereris amores a Jove zelotypo fulminatus est. *Homer.* Odyss. E. 125.

Ὡς δ' ὅγε τ' Ἰασίωνι ἰσόθεος Δημήτηρ
ὯΙ θύμῳ εἴξασα μίγη φιλότητι ἐυτῇ,
Νείῳ ἐνὶ Τριπόλῳ, οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυρος
Ζεὺς, ὃς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
J. P. a G.

35. Τὸν Ἰάσωνα] Ἰασίωνα legendum videtur. Jasion Jovis & Electrae filius a Cerere adamatus est. *F. G.*

Ibid. Ἰασίωνα] Secuti sumus *Palmerii* emendationem certissimam vid. LL. & *Aelian.* V. H. XIII. 1. Atalantae Pater. At L. Ἰξίονα. *Fl.* vero Ἰάσονα. Reliqui impressi Ἰάσωνα prave. *M. du S.*

Τὸν Ἰασίωνα] Ἰάσωνα tertiam habebat longam, cum brevis in Graecis Latinisque poëtis. Ἰάσων etiam & Ἰάσων in prosa recte *Prol. Hephaest.* L. 2. med. *Jasionem* vero vid. ap. *Apollod.* L. III. c. XI. ubi in nonnullis Edd. Ἰασίων quoque ι brevi; sed quia & *Aelian.* cum *Homero* Ἰασίωνα per ω scribunt, hoc praeferendum. *J. F. R.*

46. Ὁ Κυβέλης] Jasonis, seu potius Jasionis & Cybeles filius, teste *Diodoro Siculo.* *F. G.*

47. Σαβάζιος] Per se Deum, ut vides, facit. E nostris quidam unum cum Baccho statuunt. vid. *Post.* 396. *M. du S.*

Ibid. Ἐπιστομιλίῳ] Sic *Fl.* Ed. optime; ut Φιλοψ.

c.

9. An hanc etiam Ganymedis cauſſa miſſam faciemus? Verum Attis ſane, Jupiter, & Corybas, & Sabazius, unde hi nobis intro vocati ſunt, aut Medus ille Mithres cum Candye & tiara, qui neque ſonare Graeca poſſit: ita neque ſi quis illi propinet, intelligit. Proinde Scythae ac Getae haec illorum videntes, longum nobis valere juſſis, immortalitate ipſi donant, & Deos quoscumque voluerint, ſuis ſuffragiis conſtituunt, eodem modo quo Zamolxis etiam, ſervus cum eſſet, in album neſcio quomodo deliteſcens irrepſit.

10. Quamquam, Dii, modica ſunt iſta omnia. Tu vero iſte cum canino roſtro, involute ſindonibus Aegyptie, quis es, vir bone, aut quomodo, latrator, Deus eſſe poſtulas? Quid vero ſibi vult Memphiticus iſte taurus, ille maculoſus, quod adoratur, & oracula fundit, & habet Prophetas? Pudet vero ibides & ſimias dicere, & capros, & alia magis etiam ridicula, in caelum neſcio quomodo intruſa ex Aegypto, quae quomodo, Dii, ſuſtinetis, cum aequaliter, vel magis etiam quam vos coli videatis? Aut tu quemadmodum fers, Jupiter, cum arietis tibi cornua producunt?

Ἢ ϗ τοῦτον τῦ Γανυμήδυς ἕνεκα ἐάσομεν. ἀλλ' ὁ Ἄττις γε, ὦ Ζεῦ, ϗ ὁ Κορύβας, ϗ ὁ Σαβάζιος, πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ἕτοι, ἢ ὁ Μίθρης ἐκεῖνος ὁ Μῆδος, ὁ τ κάνδυν, ϗ τ τιάραν, οὐδὲ Ἑλληνίζων τῇ φωνῇ· ὥστε οὐδ' ἢν τροπίηται τις, ξυνίησι; τοιγαροῦν οἱ Σκύθαι ϗ οἱ Γέται ταῦτα ὁρῶντες αὐτῶν, μακρὰ ἡμῖν χαίρειν εἰπόντες, αὐτοὶ ἀπαθανατίζουσι, ϗ θεοὺς χειροτονοῦσιν, οὕς ἂν ἑθελήσωσι, τ αὐτὸν τρόπον, ὅτῳ ϗ Ζάμολξις, δοῦλος ὤν, παρενεγράφη, οὐκ οἶδ' ὅπως ἀγαλαθών.

Καίτοι ταῦτα πάντα, ὦ θεοὶ, μέτρια· σὺ δὲ, ὦ κυνοπρόσωπε, ϗ σινδόσιν ἐναλμένε Αἰγύπτιε, τίς εἶ, ὦ βέλτιστε, ἢ πῶς ἀξιοῖς θεὸς εἶναι ὑλακτῶν; τί δὲ βούλεται ϗ ὁ Μεμφίτης οὗτος ταῦρος, ὁ ποικίλος, προσκυνεῖται, ϗ χρᾷ, ϗ προφήτας ἔχει; αἰσχύνομαι δὲ ἴβιδας ϗ πιθήκους εἰπεῖν, ϗ τράγους, ϗ ἄλλα πολλῷ γελοιότερα, οὐκ οἶδ' ὅπως ἐξ Αἰγύπτου παρεισδεδυκότα ἐς τ οὐρανόν, ἃ ὑμεῖς, ὦ θεοὶ, πῶς ἀνέχεσθε ὁρῶντες ὄρθιους, ἢ ϗ μᾶλλον ὑμῶν προσκυνήματα; ἢ σὺ, ὦ Ζεῦ, πῶς φέρεις, ἐπειδὰν κριοῦ κέρατα φύωσί σοι;

ΖΕΥΣ.

e Ἐπεισεκυκλήθησαν] Reſtitui ex *Fl.* Ἐπεισεκικλ. cett. male. d Μακρὰ] Sic omnes recte, praeter *Fl.* quae μακρὰν.

c. 29. a Cl. *Kuſtero* recte emendatum eſt. Ibi enim, uti & hic, non reliqui tantum impreſſi, ſed ipſa *Fl.* corrupta eſt. In reliquis hic legitur ἐπεισεκυκλήθησαν. *M. du S.*

49. Ὁ τ κάνδυν, ϗ τὴν τιάραν] Habitus ille Mithrae in ſimulacris pluribus hodie ſupereſt, quae videre licet tum alias, tum ſtudioſe collecta, comparata inter ſe, & explicata apud *Philippum a Turre* in monumentis veteris Antii P. 2. p. 157. ſeq. & *Montfauc.* Antiq. Expl. 1, 4, 3. qui etiam 2, 2, 6. ex hoc ipſo loco cum imaginibus antiquis collato conficit, candyem eſſe brevem chlamyda, tiaram autem pileum antrorſum reflexum. *J. M. G.*

52. Ὁρῶντες αὐτῶν] Τῶν ἡμιθέων ſcil. *F. G.*

Ibid. Μακρὰν] *Fl.* fere ubique in hac phraſi μακρὰν legit. Vid. c. 2. *Navig.* ſed cur prius praeferamus, vide ad *Rhet. Praec.* c. 10. atque *Jov. Conf.* c. 32. atque alibi. *J. F. R.*

62. Ποικίλος] Reſcribitur ab Eruditiſſimo *Humphr. Prideaux.* P. I. L. III. ex *Herod.* III. *Plin.* VIII. 46. *Solino* XXXV. & *Ammiano Marcell.* c. 22. Unde illud tantum decerpam, quod ad rem praeſentem facit. nempe nigrum totum fuiſſe, niſi quod in fronte macula alba quadrata fuerit, & in tergo aquilae, aut, ut alii tradunt, creſcentis lunae figura. Quod autem de Scarabeo ſub lingua ex Plinio monet, Plinii verba ſic habent: *Nodus ſub lingua quem Cantharum appellant.* *M. du S.*

65. Ἄλλα πολλῷ γελ.] Sic *Crocodilum* adorabant Ombitae. Vid. *Ælian.* de anim. X. 21. & Noſtr. Z. Tp. c. 42. *Felem* alii. *Athenag.* p. 50. C. add. *Clem. Alex.* p. m. 66. A. *M. du S.*

ΖΕΥΣ. Αἰσχρὰ ὡς ἀληθῶς ταῦτα φὴς τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ὅμως δ' ἦν, ὦ Μῶμε, τὰ πολλὰ αὐτῶν αἰνίγματά ἐστι, καὶ οὐ πάνυ χρὴ καταγελᾶν ἀμύητον ὄντα. ΜΩΜ. Πάνυ γοῦν μυστηρίων, ὦ Ζεῦ, δεῖ ἡμῖν, ὡς εἰδέναι θεοὺς μὲν τοὺς θεοὺς κυνοκεφάλους δὲ τοὺς κυνοκεφάλους. ΖΕΥΣ. Ἔα, φημί, τὰ περὶ τῶν Αἰγυπτίων· ἄλλοθι γὰρ περὶ τούτων διατεθρύλημεθα ὅτι σχολῆς. σὺ δὲ τοὺς ἄλλους λέγε.

ΜΩΜ. Τὸν Τροφώνιον, ὦ Ζεῦ, καὶ ὃ μάλιστά με ἀποπνίγει τὸν Ἀμφίλοχον, ὃς ἐναγοῦς ἀνθρώπου καὶ [a] μητραλοίου υἱὸς ὢν, θεοπροπεῖ ὁ γεννάδας ἐν Κιλικίᾳ, ψευδόμενος τὰ πολλὰ, καὶ γοητεύων τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἕνεκα. τοιγαροῦν οὐδὲ ἔτι σὺ, ὦ Ἀπόλλων, εὐδοκιμεῖς, ἀλλὰ πᾶς λίθος καὶ πᾶς βωμὸς χρησμῳδεῖ, ὃς ἂν ἐλαίῳ περιχυθῇ, καὶ στέφανος ἔχῃ, καὶ γόητος ἀνδρὸς εὐπορήσῃ, οἷοι πολλοί εἰσιν ἤδη καὶ ὁ Πολυδάμαντος τοῦ ἀθλητοῦ ἀνδριὰς ἰᾶται τοὺς πυρέσσοντας ἐν Ὀλυμπίᾳ, καὶ ὁ Θεαγένους ἐν Θάσῳ, καὶ Ἕκτορα θύουσιν ἐν Ἰλίῳ, καὶ Πρωτεσιλάῳ [b] καλαντιχρυὺ ἐν Χερρονήσῳ. ἀφ' ὧν δὴ ὄντων τοσούτων γεγράμμεθα, ὁπόσοθεν μᾶλλον ἡ ἐπιορκία,

11. JUP. Turpiſſima ſane iſta nobis narras de Aegyptiis. Attamen pleraque illorum, Mome, ſunt aenigmata, nequis omnino deridenda a non initiato. MOM. Omnino ergo myſteriis nobis, Jupiter, opus eſt, ut ſciamus, Deos eſſe qui Dii ſunt, qui autem canicipites ſunt, illos eſſe canicipites. JUP. Mitte, inquam, de Aegyptiis dicere. Alias enim de his conſiderabimus otioſe. Nunc dic alios.

12. MOM. Trophonium, Jupiter, & quod maxime angit me, Amphilochum, qui, ſacerrimi hominis & matricidae filius, oracula fundit beatus ille in Cilicia, mentiens plerumque, & praeſtigiis duorum obolorum cauſſa fallens. Itaque non amplius tu celebraris, Apollo, ſed lapis omnis, & altare quodque edit oracula, quicumque lapis oleo perfuſus fuerit, & coronas habeat, & praeſtigiatorem hominem, quod genus multi ſunt, nactus fuerit. Jam etiam Polydamantis athletae ſtatua febricitantes ſanat Olympiae, & Theagenis in Thaſo; & Hectori ſacrificant in Ilio, & Proteſilao e regione in Cherſoneſo. Ex quo igitur tot numero facti ſumus, magis perjuria in-

a Μητραλοίου] Sic J. Fr. P. &c. Μητρολόου Th. Mag. v. Πατρ. male. Μητρολοιοῦ Fl. b Καλαντιχρυὺ] Deeſt in Fl.

84. Καὶ (1) μητρολόου υἱὸς ὤν] (2) Ἀλκμαίων γὰρ ἦν υἱὸς τοῦ Ἀμφιαράου, ὃς Ἀλκμαίωνα τὸν μητέρα (3) ἀπεκτονὼς ἐπλανᾶτο κατὰ πᾶσης γῆς, μηδενὸς αὐτὸν ἁγνίσαι τὸ ἔργον [4] μητρὸς κατειληχόμενον. Χρήσαντος δὲ αὐτῷ Ἀκτύλαιον ζητεῖν γῆν εἰς κατοίκησιν, ἥτις οὔπω ἦν, [5] μητρὸς ὑπ' αὐτοῦ ἀπενεχθείσης, συέβησε μὴ ἐν ἀλλαχοῦ ἐφοδεῦσαι, (6) ἢ πρὸς ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελώου. Θολερὸς γὰρ ὢν [7] ἀπὸ γῆς, καὶ ταῖς Ἐχινάσιν νήσοις εἰς θάλασσαν ἐκδιδοὺς, ὑπεκτύθη αὐτῷ πρόχωσιν (5) ὥστε τὸ τοσοῦτο ἐργάσασθαι, καὶ γῆν ἀναδῦσαι, ἥτις ἱκανὴ σῶμα ἀνθρώπου ὑποδέξασθαι, μὴ πρότερον οὖσα (6) τῇ [8] μητρὶ φόνου. καὶ δὴ πορευθῆναί (7) φασι, καὶ κατοικῆσαι τὴν Κατοπαίδα γῆν. (8) Καὶ ἐξ οὗ τὸν υἱὸν Ἀκαρνᾶνα, Ἀκαρνανίαν τε τεκεῖν ὀνομάσαι. V.

(1) Μητρολόου] Sic editum invenit, nec quidquam varietatis notatum repetio, cum tamen in Luciano recte μητραλοίου. J. F. R.
(2) Ἀλκμαίων] Sic in V. recte legitur. In Impreſſo prave editum eſt Ἀλκμαίων. In C. vero ſcriptum: Ὁ Ἀμφιλόχου filius fuit Alcmaeonis Amphiarai. M. du S.
(3) Ἀπεκτονὼς] Ita dedit Idem, pro vulgato ἀποκτείνας.
(4) Ἧς] Quam C. Ergo legit ἥ, recte Sed ſic etiam C. M. du S.
(5) Οὔπω] Οὔτε edita. Mutavit Idem, neſcio unde; nec ſatis adridet illud ἥτις Θολερὸς — ἥτις. J. F. R.
(6) Τῆς τῆς μητρὸς] Τῆς τῇ μητρὸς edita ridicule.
(7) Φασι] Omiſſum erat in editis.
(8) Hic aliquid deeſt, quod ſuppleri poterit ex Pauſaniae Arcadicis, ubi hanc Alcmaeonis habet hiſtoriam p. 492. Ed. Syllburgii. Caeteroquin Κατοπαίδα γῆν non meminit. J. Chr. Sed ſic etiam C. M. du S.

84. Μητρολόου υἱὸς] Cum Alcmaeone confundit, a quo mater occiſa. Ovid. Met. IX. 407. Natus erat ſcelto pius & ſceleratus eodem. Vid. p. 255, 1. & 266. Quidam tamen una matrem occidiſſe tradunt (vid. Apollod. III. p. m. 81. pen.) & ita pater juſſerat (p. 77. C.) M. du S.

Mo-

valuere & sacrilegia, & plane nos contemnunt: nec injuria.

13. Atque haec de spuriis & fraude relatis in tabulas censorias. Ego vero etiam nova nomina jam multa audiens rerum, quae neque sunt inter nos, neque omnino possunt consistere, haec etiam, Jupiter, bona fide rideo. Aut ubinam sunt trita illa omnium ore nomina *Virtus*, & *Natura*, & *Fatum*, & *Fortuna*, pugnantia sibi & cassa rerum nomina, a stupidis hominibus Philosophis excogitata? Et tamen, licet temere ficta, sic imprudentes ceperunt, ut nemo nobis sacrificare jam velit, cum norit, si vel decies mille hecatombas offerat, perfecturam tamen esse Fortunam, quae in fatis sunt, & quae ab initio inde unicuique *Parcarum* filis sunt destinata. Lubens ergo ex te quaeram, Jupiter, viderisne unquam Virtutem, aut Naturam, aut Fatum? Nam te quoque audire *ista nomina* in Philosophorum disputationibus, novi, nisi adeo surdus es, ut neque clamantes illos exaudias. Cum habeam multa adhuc quae dicam, desinam orationem. Video enim, gravari plerosque dictis meis, & exsibilare illa, eos praesertim, quos tetigit mea in dicendo libertas.

14. In fine ergo si vis, Jupiter, Decretum quoddam de his recitabo, quod scriptum jam habeo. JUP. Recita; non omnia enim absurde reprehendisti: & oportet multa illorum inhibere, ne nimium quantum excrescant.

Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν νόθων, καὶ παρεγγράπτων. ἐγὼ δὲ καὶ ξένα ὀνόματα πολλὰ ἤδη ἀκούων, ἔστε ὄντων τινῶν παρ' ἡμῖν, ἔστε συστῆναι ὅλως δυναμένων, πάνυ, ὦ Ζεῦ, καὶ ὑπὲρ τούτοις γελῶ. ἢ πῶς γάρ ὄστις ἡ πολυθρύλλητος ἀρετὴ, καὶ Φύσις, καὶ εἱμαρμένη, καὶ τύχη, ἀνυπόστατα, καὶ κενὰ πραγμάτων ὀνόματα, ὑπὸ βλακῶν ἀνθρώπων τῶν φιλοσόφων ἐπινοηθέντα; καὶ ὅμως αὐτοχέδια ὄντα, οὕτω τοὺς ἀνοήτους πέπεικεν, ὥστε οὐδεὶς ἡμῖν οὐδὲ θύειν βούλεται, εἰδὼς ὅτι κἂν μυρίας ἑκατόμβας ἀπόσχῃ, ὅμως ἡ τύχην πράξουσαν τὰ μεμοιραμένα, καὶ ἃ ἐξ ἀρχῆς ἑκάστῳ ἐπεκλώσθη. ἡδέως ἂν ὖν ἐροίμην σε, ὦ Ζεῦ, εἴ που εἶδες ἢ ἀρετὴν, ἢ Φύσιν, ἢ εἱμαρμένην; ὅτι μὲν γὰρ καὶ σὺ ἀκούεις ἐν ταῖς τῶν φιλοσόφων διατριβαῖς, οἶδα, εἰ μὴ καὶ κωφός τις εἶ, ὡς βοώντων αὐτῶν, μὴ ἐπαίειν. πολλὰ ἔτι ἔχων εἰπεῖν, καταπαύσω τὸν λόγον. ὁρῶ γοῦν τοὺς πολλοὺς ἀχθομένους μοι λέγοντι, καὶ συρίττοντας· ἐκείνους μάλιστα, ὧν καθήψατο ἡ παρρησία τοῦ λόγου.

Πέρας γοῦν εἰ ἐθέλεις, ὦ Ζεῦ, ψήφισμά τι περὶ τούτων ἀναγνώσομαι ἤδη ξυγγεγραμμένον. ΖΕΥΣ. Ἀνάγνωθι· καὶ πάντα γὰρ ἀλόγως ἠτιάσω· καὶ δεῖ τὰ πολλὰ αὐτῶν ἐπισχεῖν, ἵνα μὴ ὅπερ πλεῖον ἀν γίγνηται.

ΨΗ-

c Ἡμῶν] Ὑμῶν male *Fl.*

Μητραλοίου υἱὸς] Utrum auctorem secutus, an memoria lapsus, filium facit, qui frater erat ejus Alcmaeonis, qui Amphiarai patris ulciscendi caussa matrem Eriphylen interemit? *J.M.G.*

86. Δυοῖν ὀβολοῖν] Confer omnino Ἀλιεῖς. c. 19. a me hinc praecipue nitori suo redditum. *M. du S.*

92. Πολυδάμαντος] De hoc dictum est ad Ἡρωδ. c. ult. Vide etiam Athenagoram. *M. du S.*

Πολυδάμαντος] Hujus Polydamantis Scotussaei, athletae cum Dario Notho viventis, facinora, mortis genus, statuam quoque Olympicam commemorat *Pausanias* Eliac. 2. p. 182. seq. sed de vi illa febrifuga nihil. *J.M.G.*

94. Θεαγένους] De eo vid. Συγρ. c. 35. & notas. *M. du S.*

Ibid. Ὁ Θεαγένους] De hoc omnia *Pausanias* Eliac. 2. p. 188. seq. qui etiam hoc addit, Θάσιοι δὲ — νομίζουσιν ἄστε θεὸν θύειν. Πολλαχοῦ δὲ καὶ ἐτίμησέ τις Ἑλλήνων οἶδα καὶ παρὰ βαρβάροις ἀγάλματα ἱδρυμένα Θεαγένους, καὶ νοσήματά τε αὐτῶν ἰάματα, καὶ ἔχοντα ἀθλητῶν ἐπιχωρίων τιμάς. *J.M.G.*

ΛΓΑ-

ΨΗΦΙΣΜΑ. DECRETUM.

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ. BONA FORTUNA.

ΕΚκλησίας ἐννόμου ἀγομθύης, ἑβδόμῃ ἱσαμθύου, ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε, καὶ προήδρευε Ποσειδῶν, ἐπεστάτει Ἀπόλλων, ἐγραμμάτευε Μῶμος [a] τῆς νυκτὸς, καὶ ὁ Ὕπνος τὴν γνώμην εἶπεν. Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν ξένων, οὐ μόνον Ἕλληνες, ἀλλὰ καὶ βάρβαροι, ἀδαμῶς ἄξιοι ὄντες κοινωνεῖν ἡμῖν τῆς πολιτείας παρεγγραφέντες, οὐκ οἶδ' ὅπως, καὶ θεοὶ δόξαντες, ἐμπεπλήκασι μὲν τὸν οὐρανὸν, ὡς μεστὸν εἶναι τὸ συμπόσιον ὄχλου ταραχώδους, πολυγλώσσων τινῶν καὶ ξυγκλύδων· ἐπιλέλοιπε δὲ ἡ ἀμβροσία, καὶ τὸ νέκταρ, ὥστε μνᾶς ἤδη τὴν κοτύλην εἶναι, διὰ τὸ πλῆθος τῶν πινόντων· οἱ δὲ καὶ αὐθαδείας παρασάμβοι τοὺς παλαιούς τε καὶ ἀληθεῖς θεοὺς, προεδρίας ἀξιώκασιν [b] ἑαυτοὺς καὶ πάντα τὰ πάτρια, καὶ ἐν τῇ γῇ προλιμᾶν θέλουσι·

Δεδόχθω τῇ βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ ξυλλεγῆναι μὲν ἐκκλησίαν ἐν τῷ Ὀλύμπῳ περὶ τροπὰς χειμερινὰς, ἑλέσθαι δὲ ἐπιγνώμονας τελείους θεοὺς ἑπτὰ, τρεῖς μὲν ἐκ τῶν πα-

QUod felix fauſtumque ſit! Comitiis legitime habitis, ſeptimo die ineuntis *menſis*, Comitia Jupiter habuit, retulit Neptunus, in ſuffragia miſit Apollo, ſcribae munere functus eſt nocte Momus, ſententiam Somnus dixit. Quod peregrinorum multi non Graeci modo ſed etiam Barbari, nequaquam digni, qui civitate noſtra nobiscum fruantur, in cenſuales tabulas neſcio quomodo clam relati, & Deorum opinionem adepti, caelum impleverunt, adeo ut plenum turbulenta multitudine ſit convivium, diverſarum linguarum & colluviei cujusdam hominum, deficiatque ambroſia &, nectar, ita ut mina jam illius hemina conſtet propter bibentium multitudinem: ipſique contumaci quadam ſuperbia depulſis veteribus & veris Diis, priorem ſibi accubitum praeter patrium morem arrogent, & in terra quoque honore praeferri illis velint:

15. *Earum rerum cauſſa* placeat Senatui & populo, haberi comitia in Olympo circa brumam, & eligi Quaeſitores de claſſicorum Deorum numero ſeptem, tres de ma-

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Ita *J. Bl. Fl. S.* Ἀγαθὴ τύχη, nominandi caſu *H. P. Fr. Ald.* a Τῆς] Sine artic. *Fl.* b Ἑαυτοὺς] Αὐτοὺς *Fl.*

ΑΓΑΘΗ ΤΥΧΗ] Praeſcriptio ſolennis in omnibus fere monumentis Graecis. Vid. quos laudat *Hudſ.* ad *Thuc.* 4, 118. ubi etiam in principio decreti eſt, nempe ſic: Ἔδοξε τῇ βουλῇ. Ἀπάμαντις ἐπρυτάνευε, Φαίνιππος ἐγραμμάτευε, Νικιάδης ἐπεστάτει, Λάχης εἶπε, Τύχῃ ἀγαθῇ τῇ Ἀθηναίων κ. τ. λ. *J. M. G.*

31. Ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε] Proprie tribus πρυτανεύειν dicitur, id eſt, quinquaginta ex illa viri, decima pars magni Senatus quingentorum. Sic ordinarie in ejusmodi decretis v. g. apud *Thucyd.* l. c. & pluſculis in *Demoſthenis* oratione pro Corona. Sed hic Jovi hoc tribuit Lucianus, nempe qui hoc egerit, quod refert *Pollux* 8, 95. οἱ Πρυτάνεις τὴν βουλὴν συνάγουσι, καὶ προγράφουσι πρὸ τῆς βουλῆς καὶ πρὸ τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ ὧν δεῖ χρηματίζειν. Caeterum lubet hic indicare, quod prodeſſe poſſit illa de πρυτανευούσῃ φυλῇ obſervatio *Andocidi* in oratione de myſteriis p. 13. *Ald.* ubi legitur, Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐὰν τῆς ἐπρυτάνευε, Κλεογένης ἐγραμμάτευε, Βοηδὸς ἐπεστάτει. Quod ſummus vir *Ezech. Spanh.* Diſſ. XI. p. 715. ita convertit, *Si quis Prytanin agebat* &c. Legendum absque haeſitatione videtur Αἰαντὶς (Φυλῆς hoc nomen eſt apud *Suidam*) ἐπρυτάνευε. Dicam quomodo Αἰαντὶς mihi ita facile in mentem venire potuerit. Occupatus paullo ante in laudatione *Demoſthenis*, orationem pro Corona perlegeram, & in ea ψηφίσματα. Horum vero unum c. 55. factum eſt, φυλῆς πρυτανευούσης Αἰαντίδος. Satis credo eſt. *J. M. G.*

32. Προήδρευε Ποσειδῶν] Neptuni mentio nulla praeceſſit. Sed puto quod clamoſus eſt admodum ille Deus, & plus quam ſtentorea voce, ideo προεδρίαν hic illi tribui. *Ulpian.* ad Demoſth. contra Midiam, quem

majorum gentium senatu sub Saturno, quatuor vero de duodecim, & in his Jovem. Quaesitores autem illos sedere juratos prius legitimum jusjurandum, Stygem. Mercurium porro praeconio cogere omnes, qui concilio Deorum interesse postulant: hos porro venire adductis juratis testibus, & generis sui argumentis. Deinceps hi singulatim prodeant in medium; Quaesitores vero re explorata, vel Deos esse pronunciabunt, vel ad sua sepulcra & monumenta majorum illos demittent. Si quis vero reprobatorum, & semel ejectorum a Quaesitoribus, deprehendatur caelum ingressus, hic praecipitetur in Tartarum.

16. Porro *placeat* suum quemque Deorum opus facere, & neque morbos curare Minervam, neque Aesculapium oracula edere, neque tot res unum agere Apollinem, sed electo uno, aut vatem, aut citharoedum esse, aut medicum.

17. Philosophis porro edicendum, ne nova fingere nomina velint, neque nugas agere de his, quae ignorant.

18. Quotquot autem *reprobatorum* jam templis aut altaribus sunt culti, illorum sublatis simulacris, imponi *placeat* aut Jovis *signum*, aut Junonis, aut Apollinis, aut

λαιᾶς βουλῆς τ' ὀλί Κρόνε, τέτταρας δὲ ἐκ τ' δώδεκα, ἃ ἐν αὐτοῖς τ' Δία. τούτους δὲ τοὺς ἐπιγνώμονας αὐτοὺς μὲ καθέζεσθαι ὀμόσαντας τ' νόμιμον ὅρκον, τ' Στύγα· τ' Ἑρμῆν δὲ κηρύξαντα ξυναγαγεῖν ἅπαντας, ὅσοι ἀξιοῦσι ξυντελεῖν εἰς τὸ συνέδριον· τοὺς δὲ ἥκειν μάρτυρας ἐπαγομένους ἐναμότους, ἃ ἀποδείξεις τοῦ γένους. τουτεῦθεν δὲ οἱ μὲ παρίτασαν καθ' ἕνα, οἱ δὲ ἐπιγνώμονες ἐξετάζοντες, ἢ θεοὺς εἶναι ἀποφανοῦνται, ἢ καταπέμψουσιν ὀλὶ τὰ σφέτερα ἠρία, καὶ τὰς [c] θήκας τὰς προγονικάς. ἢν δέ τις ἀλῶ τ' ἀδοκίμων, ἃ ἅπαξ ὑπὸ τ' ἐπιγνώμονων ἐκκριθέντων, ἐπιβαίνων τοῦ οὐρανοῦ, ἐς τ' Τάρταρον ἐμπεσεῖν τοῦτον.

Ἐργάζεσθαι δὲ τὰ αὐτοῦ ἕκαστον. ἃ μήτε τ' Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι, μήτε τ' Ἀσκληπιὸν χρησμῳδεῖν, μήτε τ' Ἀπόλλω τοσαῦτα μόνον ποιεῖν, ἀλλ' ἕν τι ἐπιλεξάμενον, μάντιν, ἢ κιθαρῳδὸν, ἢ ἰατρὸν εἶναι.

Τοῖς δὲ Φιλοσόφοις προειπεῖν, μὴ ἀναπλάττειν [d] καινὰ ὀνόματα, μηδὲ λῆρεῖν περὶ ὧν οὐκ ἴασιν.

Ὁπόσοι δὲ ἤδη ναῶν ἢ θυσιῶν ἠξιώθησαν, ἐκείνων μὲ καθαιρεθῆναι τὰ ἀγάλματα, ἑστεθῆναι δὲ ἢ Διὸς, ἢ Ἥρας, ἢ Ἀπόλλω-

[c] Θήκας τὰς] Omisit *Ha.* sola. [d] Καινὰ] Et sic *Fl.* cum cett.

quem laudat etiam *Kuhn.* ad *Poll.* 8, 96. Οἱ πρόεδροι ἦσαν οἱ ἀφ' τῆ Κύνε λέγοντες τῷ δήμῳ· Δοκεῖ ἡμῖν περὶ τούτε βουλεύεσθαι. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπιστάτει Ἀπόλλων] Ἐπιστάτει erat mittere populum in suffragia, quod ἐπιψηφίζειν est, ut luculenter ostendit doctissimus *Ernestus* ad *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 4, 3. Quam congrue autem ἐπιστάτῃ faciat Apollinem, indicat *Pollux* 8, 96. ubi de ἐπιστάτῃ, ἔχει δὲ τὸ τὰς κλεῖς τ' ἱερῶν, οὐ οἷς τὰ χρήματα, ἃ τὰ γράμματα. Apollo praeses literarum &c. Ab hoc munere incipit decretum apud *Aristoph.* Thesmoph. 379. Τιμόκλει' ἐπιστάτει Δίκαιον' ἐγραμματέυειν Εὔβιε Σωκράτη. *J. M. G.*

33. Ἐγραμματέυειν Μάμε] Etiam hoc apposite. Γραμματεὺς ap. *Poll.* 8, 98. inter alia ἀναγιγνώσκει τῷ δήμῳ ἐ τῇ βουλῇ, quod facile plurimis oratorum locis firmari posset, si hoc ageremus. Nam quae de *Prytanum, Proëdrorum, Epistatarum, Scribarum* munere diximus, eo modo allata sunt, ut conversionis nostrae ratio etiam his, qui non satis exercitati sunt, appareat. *J. M. G.*

49. Περὶ τροπὰς χειμερ.] Cum longae noctes benignam dormiendi & somniandi adeo, occasionem praebent. Dicit enim sententiam Somnus. *J. M. G.*

51. Τελείους θεοὺς] Supra T. II. *Jov. Tr.* c. 18. *J. F. R.*

55. Ὅρκον, τὸν Στύγα] *Hom.* Od. E. 185. *M. du S.*

62. Ἥρᾳ] Humilium volunt hac voce designari sepulchra. *M. du S.*

Ἥρᾳ] Vid. supr. T. I. *Contempl.* c. 22. pr. *J. F. R.*

68. Ἀθηνᾶν ἰᾶσθαι] Erat Athenis signum Ἀθηνᾶς Ὑγιείας, teste *Pausan.* Att. p. 21, 17. & Ara, ibid. p. 31, 3. *Wechel.* De Aesculapii oraculis vel solus nostri Pseudomantis satis testatur: ad quem fallor an referenda est tabula aenea apud *Gruterum* p. 81. *J. M. G.*

Ibid. Ἀσκληπιὸν χρ.] Alexandri Abonoteichitae oraculum petere hisce videtur. *M. du S.*

τῶν, ἢ τῶν ἄλλων τινός· ἐκείνους δὲ τάφον χῶσαι τὴν πόλιν, καὶ [a] στήλην ἐπιστῆσαι ἀντὶ βωμοῦ. ἢν δέ τις τῶν δικαστῶν τῷ κηρύγματι μὴ πείθηται, καὶ μὴ ἐθέλῃ ὅτι τάχιστα τοὺς ἐπιγνώμονας ἐλθεῖν, ἐρήμην αὐτῷ καταδικάζειν.

[b] Τοῦτο μὲν ἡμῖν τὸ ψήφισμα. ΖΕΥΣ. Δικαιότατον, ὦ Μῶμε, καὶ ὅτῳ δοκεῖ, ἀναπετεινάτω τὴν χεῖρα· μᾶλλον δὲ ὅτῳ γιγνέσθω. πολλοὺς γὰρ οἶδ' ὅτι ἔσονται οἱ μὴ χειροτονήσοντες. ἀλλὰ νῦν μὲν ἄπιτε· ὁπόταν δὲ κηρύξῃ ὁ Ἑρμῆς, ἥκετε, κομίζοντες ἕκαστος ἐναργῆ τὰ γνωρίσματα, καὶ σαφεῖς τὰς ἀποδείξεις, πατρὸς ὄνομα, καὶ μητρὸς, καὶ ὅθεν καὶ ὅπως θεὸς ἐγένετο, καὶ φυλὴν, καὶ φράτορας. ὡς ὅστις ἂν μὴ παράσχῃ, οὐδὲν μελήσει τοῖς ἐπιγνώμοσιν, εἰ νεὼν τις μέγαν ἔχει ἐν γῇ, καὶ [c] εἰ οἱ ἄνθρωποι θεὸν αὐτὸν εἶναι νομίζουσιν. *

ceterorum alicujus : istis vero tumulum strui a civitate, & cippum poni pro altari. Si quis vero praeconio non obediat, & ad Quaesitores adire recuset, eum deserta lite damnanto *etiam inauditum*.

19. Hoc nobis decretum *est*. JUP. Aequissimum, o Mome, & cui ita videtur, manum protendat. Vel potius, sic fiat! Plures enim, novi, erunt, qui manum non protendant. Sed nunc discedite. Cum vero praeconium faciet Mercurius, venite, manifesta quisque argumenta adferentes, patris nomen, & matris, & unde *sit*, & quomodo Deus sit factus, & tribum, & curiales. Quisquis enim haec non exhibebit, non curabunt Quaesitores, si magnum quis in terra templum habeat, & homines Deum illum esse arbitrentur.

CY-

a Στήλην] Θύλλω male *B.* ait *Solan.* Sed errat si *B1.* vel 2. vult. Nam utraque recte στήλην, cum aliis. b Τοῦτο] ΖΕΥΣ. τοῦτο Edd. Transposuit personam *Solan.* c Εἰ] Omittit *Fl.*

78. Ἐκείνους δὲ τάφον — καὶ θύλλω ἐπιστῆσαι] Pro θύλλω, quae vox est nihili, manifestum est debere legi στήλην. Sed Interpres, qui statuam vertit, nescio quomodo legerit: nam licet στήλη ab ἵστημι derivari videatur, ἵστημι vero sit *statuo*, tamen statua Latinis dicitur Graece ἄγαλμα, ἀνδριὰς, βρίτας, non vero στήλη, quae hoc loco *cippus* debebat verti. *J.P.a G.*

83. ΖΕΥΣ.] Delevi supra Jovis nomen, quod in omnibus libris nostris ante τοῦτο reperiebatur; & hic suo loco reposui ante Δικαιότατον. Decretum autem Momus legerat, quod observare omiseram. Isque adeo recitato jam decreto ait: τοῦτο μὲν ὑμῖν τὸ ψήφισμα. *M. du S.*

95. * Sequebantur in Ed. *Junt. Ald. Fl. Fr. H.* & *B1.* ac 2. (Non in *P. S.* & *Amst.*) duo Dialogi inscripti: ΖΕΥΣ ΚΑΙ ΗΛΙΟΣ. Alter ΑΠΟΛΛΩΝ ΚΑΙ ΕΡΜΗΣ. Iis tamen additum in iisdem: Οἱ ἐφεξῆς δύο διάλογοι τῶν διαλόγων εἰσὶ τῶν θείων. quo indicarent, hos binos Dialogos pertinere ad Dialogos Deorum. Sed uterque jam suo loco insertus est Tom. I. N°. XXV. & XXVI. *J.F.R.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] D. *Joan. Chrysostomus* vir plane sanctus & incomparabilis non veritus est ejus partem in homiliam quandam, quam in Johannis evangelium commentatus est, inserere. *Cogn.* Suppositium credo, gravior enim est, nec ludentis Luciani. *M. du S.*

1. Κόμης] Diserte hic *Comae* tribuitur Cynico; quam apte, viderint alii. Ego certe contra optimorum scriptorum morem id factum censeo; apud quos οἱ μὲν κυνηγέται, quales Cynicos fuisse certissimum est, numquam credo invenientur κόμην ἔχειν dici. In hoc tamen libello iterum c. 13. iidem diserte dicuntur, aut innuuntur κομῶντες. c. 16. & 20. Nihil igitur restat, nisi ut moneam, opus esse suppositititium, de quo non multum laborandum est. De aliis Luciani ipsius locis quid dixerim, vide ad Περ. c. 15. *M. du S.*

Ibid. Χιτῶνα] Sic *Ælian.* V. H. VII. 13. ἀνυπόδητος πολλάκις ἐς ἀχίτων προέρχεται. Philosophi enim omnes, exceptis Cynicis, & tunicam interulam & superiariam (verbis utor *Salmasii* ad Tertull. de pallio. p. 70.) habere consueverant. Cynici solam interulam, inquit, unde ἀχίτωνες. Vid. fin. hujus Dial. ubi plerique Dii ἀχίτωνες pingi dicuntur. „ Non semper veteres Graeci calceati erant, inquit *Casaubonus* (ad *Theophr.* Char. p. 240.) ut hodie nos sumus; multus enim fuit ἡ ἀνυποδησία usus. Spartanos quidem etiam „ lex Lycurgi coëgit esse discalceatos: ut refert *Xenophon* in eorum Politia. Athenienses quoque, paulo qui essent in ratione vitae adstrictiores aut severiores, non nisi necessario tempore, ad vitandum scilicet frigus aut itinerum asperitates, calceis utebantur. Vide *Plut.* in Phocione: &, ait *idem auctor* in vita Lycurgi, eum τοῖς ἀναγκαίοις tantum ἐμβάταις calceos induisse. *Oppianus* etiam in venatoris institutione, jubet eum nudis pedibus ad venationem ire,

„ γυμνοῖσι δὲ ποσσὶν ὁδεύειν
„ Κύνας τοῦτον ἔχειν μέλεται, δυσδρομίας θηρῶν.

„ *Clem. Alex.* Paedag. III. Libro II. ἀνδρὶ δὲ τῷ μάλιστα ἀφροδίσιον ἀνυποδησίαν πλὴν εἰ μὴ στρατεύοιτο. καὶ γὰρ

„ καὶ

CYNICUS. ΚΥΝΙΚΟΣ.

CYNICUS ET LYCINUS. ΚΥΝΙΚΟΣ ΚΑΙ ΛΥΚΙΝΟΣ.

LYC. ΛΥΚ.

HEus tu, quid tandem barbam alis & comam, tunicam vero non habes, & nuda cute incedis, & sine soleis, vagam & immanem vitam atque belluinam secutus, & contrariis semper rebus tuum corpus, non ut caeteri, tractans, huc illuc oberras, in dura humo cubans, ut multum inde sordium habeat istud palliolum, nec ipsum tenue, neque molle, neque floridum? CYN. Neque enim opus habeo: tale vero, quod & facillime paretur, & possessori quam minimum faceſſat molestiae, tale, inquam, mihi satis est.

1 Τί ποτε, ὦ οὗτος, πώγωνα μὲ ἔχεις καὶ κόμην, χιτῶνα δὲ οὐκ ἔχεις, καὶ [a] γυμνοδέρκῃ, καὶ [b] ἀνυποδητεῖς τ' ἀλήτλω, καὶ ἀπάνθρωπον βίον, [c] καὶ θηριώδη ὀπλε-ξξάμενος, καὶ ἀεὶ τοῖς ἐναντίοις τὸ ἴδιον δέ-μας ὑχ ὡς οἱ πολλοὶ ἀφεχρησάμενος, πρινοστῆς ἄλλοτε ἀλλαχοῦ, καὶ [d] εὐπαζό-μενος ὅπῃ ξηρᾷ δαπέδῳ, ὡς [e] ἂσσον [f] πάμ-πολλον τυτὶ τὸ τριβώνιον φέρειν· καὶ μήτε 10καὶ [g] τοῦτο λεπτὸν, μήτε μαλακὸν, μήτε ἀν-θηρόν; [h] ΚΥΝ. Οὐδὲ γὰρ δέομαι· τοιοῦτον δὲ ὁποῖον ἂν πορισθείη ῥᾷστα, [i] καὶ τῷ κλη-σαμένῳ πράγματα ὡς ἐλάχιστα [k] παρέ-χον· τοιοῦτον γὰρ ἀρκεῖ μοι.

Σὺ

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic aderat in *B*1. 2. *P.* & *Fl.* Omiſſ. in cett. ΚΥΝ. ΚΑΙ ΛΥΚ.] Haec jam aderant perſon. nomina ſupra ſcripta in *P. H. J.* aeque ac in *B.* &c. aberant a *Fl.* quae tantum. ΚΥΝΙΚΟΣ. Λυκῖνε. ΚΥΝΙΚΟΣ. Κυνικῶ ϵ Λυκίνου *B*1. & 2. *a* Γυμνοδερκῆ] Nil mut. Edd. *b* Ἀνυποδητεῖς] Sic *Fl. Ald. Fr. B*1. *P.* &c. Ἀνυποδητεῖς *J.* *c* Καὶ θηριώδη] Omiſit *Fl.* *d* Εὐναζόμε-νος] Εὐσταθεστέρῳ *Fl.* *e* Ἄσσω] Ἄτλω *J.* ſola, & marg. *AiW.* *f* Πάμπολλον] Παμπόλλω *Pell.* *g* Τοῦτο λεπτὸν] Τὸ τριβώνιον λεπτόν. *Fl.* *h* ΚΥΝ.] Κωνι. *Fl.* mox Κωνικὸς plene deinceps bis, ter K. & A. tantum. Poſtea vero toto Dial. perſonas omittit, ſpatio tantum relicto. *i* Καὶ] Omiſit *Fl.* *k* Παρέχον] Forſ. παρέχει, adſcripſ. *Geſn.*

ΚΥΝΙΚΟΣ] Titulus hic fuit in C. G. Πῶς δεῖ Κυνικὸν εἶναι φιλόσοφον. (Deinde) Κινδυνεύει οὗτος ὁ λόγος ἄλλο τι νομιοθῆναι, καὶ ὑ Λυκίνου. *G.*

9. Τριβώνιον] Τὸ τριβώνιον ἐντεῦθα τὸ παλαιὸν ϵ διερ-ρηκὸς ἱμάτιον. τρίβων δὲ τρίβωνος τὸ τ' φιλοσόφων ἔνδυμα ἐτύλης. Erat autem usque ad pedes, καὶ χειρίδας ἔχον πλατείας ϵ κακολαιμούνας. *G.*

„ πως ἐγγὺς τὸ ὑποδιδάσκειν τῷ διδάσκειν. Nota eſt & Ro-„ mani Catonis ἀνυποδησία: item Neronis; vide *Suet.* „ c. 51." Haec & plura *Caſaubonus. Xen.* ἀπομν. 1.— τι ϵ ἀχίτων ἀφτελῶς *Ariſtoph.* apud *Diog. Laërt.* p. 40. C. ἀνυποδητῶς. in *Nub.* tamen eſt ἀνυπόδητος. *M. du S.*

3. Γυμνοδερκῆ] An γυμνοδερμῆ a γυμνοδερμοῦμαι. i. e. cute nuda ſum? *F.G.* Idem rurſus ad verbum *Menag.* *Ibid.* Καὶ γυμνοδερκῆ] Nihil dum probabilius video conjectura *Menagii*: hanc itaque interpretando ſecutus ſum. *J.M.G.*

Ibid. Ἀνυποδητῶς] Infra c. 16. f. ἀνυποδητεῖν iterum ſic ſcribitur in omnibus, penult. longa. Item ἀνυπό-δητος c. 13. ac ſaepe T. 2. Licet & interdum ἀνυπό-δητος. *J.F.R.*

5. Τοῖς ἐναντίοις] Locus mendoſus videtur, vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

Τοῖς ἐναντίοις] Nihil varietatis invenio, neque deſidero; nam recte ἀφχρησαῦ cum accuſat. conſtruitur vid. *Herodian.* plurib. locis, atque *interficio* ſignificat. Verte igitur: *tu corpus contrariis rebus enecas*, i. e. *crucias duriter habendo*, non vero ut vulgo homines ſolent. *J.F.R.*

8. Ξηρῷ] I. e. ἀσφόντῳ, *ſine ſtrato.* *F.G.*

Ibid. Ἄσσω] Ἄσσον. *F.G.* Fruſtra. Nam vulgatum praeſtat, nec *luto* etiam conſperſum requiritur pallium, ſed ἄκον *faſtidium*, hic *ſqualorem* luctui proprium ſignificat, & ad vocabula luctus bene refertur a *Polluce* III. 98. *J.F.R.*

Ibid. Πάμπολλον] An παμπόλλω. *F.G.* Ne credas Lector, qui ſcis compoſita Atticis communia. *Aelium.* IV. 8. παμπόλλους μυριάδας. *J.F.R.*

13. Παρέχον] Forſ. παρέχει adjecerat *Geſn.* Idem ha-

Σὺ δὲ πρὸς θεῶν, εἰπέ μοι, τὴν πολυτελείαν οὐ νομίζεις κακίαν προσεῖναι; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τὴν δ' εὐτέλειαν ἀρετήν; ΛΥΚ. Καὶ μάλα. ΚΥΝ. Τί οὖν ὃν ὁρῶν ἐμὲ τῶν πολλῶν εὐτελέστερον βιωτόμενον, τοὺς δὲ πολυτελέστερον, ἐμὲ αἰτίᾳ, οὐ σὲ ἐκείνους; ΛΥΚ. Ὅτι σὲ εὐτελέστερόν μοι, νὴ Δία, τῶν πολλῶν βιωτὰ δοκεῖς, ἀλλ' ἐνδεέστερον, μᾶλλον δὲ τελέως ἐνδεῶς, οὐ ἀπόρως. Διαφέρεις γοῦν οὐδὲν σὺ τῶν πτωχῶν, οἱ τὴν ἐφήμερον τροφὴν μεταιτοῦσι.

2. Tu vero, per Deos, mihi dic, sumtuosae vitae vitium ineſſe non arbitraris? LYC. Omnino. CYN. Parſimoniae autem virtutem? LYC. Ita ſane eſt. CYN. Quare ergo cum vides me viliori quam plerosque victu & cultu utentem, illos vero ſumtuoſo magis; me accuſas, non illos? LYC. Quod non viliori, per Jovem, cultu victuque quam vulgus videris uti, ſed indigentiori, aut potius in ſumma vivere indigentia atque inopia. Neque enim quidquam a mendicis differs cibum in diem rogantibus.

ΚΥΝ. Βούλει οὖν εἴδωμεν, ἐπεὶ προελήλυθεν ἐνταῦθα ὁ λόγος, τί τὸ ἐνδεές, οὐ τί τὸ ἱκανόν ἐστιν; [a] ΛΥΚ. Εἴ σοι δοκεῖ. ΚΥΝ. Ἆρ' οὖν ἱκανὸν μὲν ἑκάστῳ, ὅσον ἂν ἐξικνῆται πρὸς τὴν ἐκείνου χρείαν, ἢ ἄλλο τι λέγεις; ΛΥΚ. Ἔγωγε τοῦτο. ΚΥΝ. Ἐνδεὲς δέ, ὅσον ἂν ἐνδεέστερον ᾖ τῆς χρείας, οὐ μὴ ἐξικνῆται πρὸς τὸ δέον; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Οὐδὲν ἄρα τῶν ἐμοὶ ἐνδεές ἐστιν. οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ὅ, τι οὐ τῆς χρείας [b] ἐκπληροῖ μοι τὴν ἐμήν.

3. CYN. Vis ne ergo diſpiciamus, quando huc ſermo nobis progreſſus eſt, quid ſit quod deficiat, quid ſit ſatis? LYC. Si ita tibi videtur. CYN. Numquid igitur ſatis unicuique illud eſſe dicis, quod aeque late atque uſus & *neceſſitas* illius pateat; an aliud quid dicis? LYC. Sit iſtud. CYN. Deficere autem illud, quod in uſu deficiat, & non aeque late, atque opus erat, patet? LYC. Nempe. CYN. Nihil ergo mihi deficit: nihil enim eſt mearum rerum quod non uſum meum expleat.

ΛΥΚ. Πῶς τοῦτο λέγεις; ΚΥΝ. Ἐὰν σκοπῇς πρὸς ὅ, τι γέγονεν ἕκαστον, ὧν δεόμεθα, οἷον οἰκία, ἆρ' οὐχὶ σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τί δὲ ἐσθῆς, τοῦ χάριν; [c] ἆρα οὐχὶ [d] καὶ αὐτὴ τῆς σκέπης; ΛΥΚ. Ναί. ΚΥΝ. Τῆς δὲ σκέπης αὐτῆς πρὸς θεῶν, τίνος ἐδεήθημεν εἵνεκα, ὅτε ὤφειλον ἄμεινον

4. LYC. Quomodo hoc intelligis? CYN. Si conſideres, ad quid factum ſit unumquodque illorum, quibus opus habemus, verbi cauſſa, domus, nonne ut tecti ſimus? LYC. Sane. CYN. Quid vero? veſtis? cujus rei gratia? Nonne etiam haec ut tecti ſimus? LYC. Nempe. CYN. Ipſum vero illud, ut tecti eſſemus, per Deos, cujus rei cauſſa opus fuit, nonne

ut

a ΛΥΚ.] Deſunt & hic & in ſeqq. perſonarum nomina, in *Fl.* Niſi quod ſpatiis, ut ſaepe alibi, diſtinguuntur. b Ἐκπληροῖ] Ἐκπιλεῖ *Fl.* c Ἆρα] Ἄρα *Fl.* d Καὶ αὐτὴ] Sic *J.* Αὐτὴ ſine καὶ *H. P. B1. Fr. Ald. S.* Αὐτῆς *Fl.* ſimiliter ſpreto καὶ.

habet *Guiet.* in nott. Mſſ. quas ille non vidit. Tanto verisimilius fit utrumque recte conjiciere. *J.F.R.*

27. Τί τὸ ἐνδὲς] Non aſſequitur Latinus ſermo, certe in quantum nobis hic paruit, plenam vim hujus loci. Ἐνδὲς apud Graecos & hominis Epitheton eſt, cui aliquid deeſt, quo aegre caret, & rei, quae ſic deeſt. Objicitur Cynico, vivere illum in *defectu* h. e. in ſumma inopia: ille rogat, quid eſt igitur *deficiens* &c. *J.M.G.*

39. Οὐχὶ σκέπης] Σκέπη legend. videtur. *F.G.* Minime; nam connectendum cum ſeq. χάριν & εἵνεκα, quod ab eadem perſona ſtatim additur. *J.F.R.*

43. Εἵνεκα] Non itaque poëticum eſt εἵνεκα. Habuimus id crebro ap. Noſtrum, *de Dam.* c. 8. *Amor.* c. 49. *Navig.* c. 20. &c. Quamvis Ionibus potius perpetuum τὸ εἵνεκα. *J.F.R.*

47. Μάθοις τί ποθ' ἵ' ἦγον;] Sic omnino interpungendum fuit, non ut in plerisque fit, ſine interrogatione, aut poſt μάθοις mora. Solae *B2.* & *P.* hoc obſervarunt, quamvis recte verterit *Thom. Morus. M. du S.*

51. Ob-

ut melius habeat id ipsum quod tegitur? LYC. Mihi ita videtur. CYN. Utrum igitur *hi mei* pedes pejus habere tibi videntur *aliorum pedibus calceatorum*? LYC. Non novi. CYN. Sed ita discas. Quod opus est pedum? LYC. Incedere. CYN. Pejus ergo tibi incedere mei pedes videntur, quam caeterorum? LYC. Hoc fortasse non ita est. CYN. Neque ergo pejus habent, si non deterius opus suum peragunt. LYC. Fortasse. CYN. Ergo pedes quidem *quod attinet*, non videor deteriore quam plerique conditione esse. LYC. Non videris. CYN. Quid vero? Meumne corpus reliquorum *corporibus* deterius est? si enim deterius, etiam infirmius. Virtus enim corporis robur est. Numquid ergo meum infirmius? LYC. Non apparet. CYN. Ergo neque pedes meos, neque reliquum corpus defici tegumento apparet. Si enim deficerentur, male haberent. Defectus enim & indigentia semper malum, & facit ut deteriore conditione sint ea, quibus adest. Sed neque deterius ali corpus meum apparet, quia vulgaribus cibis alitur. LYC. Nempe manifestum est. CYN. Neque validum esset, si male aleretur: vitiantur enim a malis alimoniis corpora. LYC. Sunt ista.

5. CYN. Quomodo igitur, dic mihi, haec cum ita se habeant, reprehendis me, & vitae meae rationem nimis contemnis, & miseram esse confirmas. LYC. Ideo

ἔχειν [e] τ̃ σκεπόμενον; ΛΥΚ. Δοκεῖ μοι. ΚΥΝ. [f] Πότερ' ἦν, τὼ ὠδὲ κάκιον ἔχειν δοκεῖ σοι; ΛΥΚ. Οὐκ οἶδα. ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴτως ἂν [g] μάθοις· τί ποδῶν ἔστ' ἔργον; ΛΥΚ. Πορεύεσθαι. ΚΥΝ. Κάκιον ἦν πορεύεσθαί σοι δοκοῦσιν οἱ ἐμοὶ πόδες, ἢ οἱ τ̃ πολλῶν; ΛΥΚ. Τοῦτο μὰ Οὐκ ἴσως. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν [h] ὧδ' ἔν κείρον ἔχουσιν, [i] ἢ μὴ κεῖρον τὸ ἑαυτ῀ ἔργον ἀποδιδόασιν; ΛΥΚ. Ἴσως. ΚΥΝ. Τὼς μὰ δὴ πόδας ὧδ' ἔν φαίνομαι κείρονε τ̃ πολλῶν [k] ἔχειν; ΛΥΚ. Οὐκ ἔοικας. ΚΥΝ. Τί δὲ; τὸμὸν σῶμα [l] τ̃ λοιπῶν ἆρα κάκιον; εἰ γὰρ κάκιον, καὶ ἀσθενέστερον· ἀρετὴ γὰρ σώματος ἰσχύς. ἆρ' ἔν τὸ ἐμὸν ἀσθενέστερον; ΛΥΚ. Οὐ φαίνεται. ΚΥΝ. Οὐ τοίνυν οὐδ' οἱ πόδες φαίνονταί μοι σκέπης ἐνδεεῖς ἔχειν, ὅτε τὸ λοιπὸν σῶμα. εἰ γὰρ ἐνδεῶς εἶχον, κακῶς ἂν εἶχον. ἡ γὰρ ἔνδεια παντὶ κακὸν καὶ χεῖρον ἔχειν ποιεῖ ταῦτα, οἷς ἂν προσῇ. ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. [m] ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, [n] εἰ κακῶς ἐτρέφετο. λυμαίνονται γὰρ αἱ πονηραὶ τροφαὶ τὰ σώματα. ΛΥΚ. Ἔστι ταῦτα.

ΚΥΝ. Πῶς οὖν, εἰπέ μοι, τούτων οὕτως ἐχόντων, αἰτιᾷ μὲ, καὶ φαυλίζεις τ̃ βίον, καὶ φῂς ἄθλιον; [o] ΛΥΚ. Ὅτι, νὴ Δία, τ̃ φύ-

[e] Τὸν σκεπ.] Τὸ σκεπόμενον marg. *Alw.* [f] Πότερ'] Ita *Fl. Fr. J. P.* &c. [g] Μάθοις] Nihil distinctionis post μάθοις erat in plerisque. In *P.* comma tantum. [h] Οὐδὲν χεῖρον] Οὐδ' εἰ χεῖρον Edd. Οὐδὲν L. Οὐδὲν *Fl.* [i] Ἢ] Ἢν L. [k] Ἔχειν] Deest in *Fl.* [l] Τῶν λοιπῶν] Τὸ λοιπὸν *Fl.* [m] ΚΥΝ.] Addidi ex *J. Bl. H.* &c. Aberat in *P.* [n] Εἰ κακῶς] Ἐὰν εἰ *n. Jensii.* Nil mut. Edd. [o] ΛΥΚ.] Personam ΚΥΝ. hic male *Hl.* 2.

51. Οὐδὲν χεῖρον] Vulgatum εἰ χεῖρον nihili esse, bene etiam senserat Cl. *Gesn.* qui pro οὐδ' εἰ rescripserat οὐδὲ. At quum L. & *Fl.* οὐδὲν habeant, quod verissimum; quodque mox repetitur, in οὐδὲν φαίνομαι χεῖρον, omnium nostrorum librorum consensu, nihil haesitavi in hoc recipiendo. Cumque *Fl.* οὐδὲν cum spiritu exhibeat, adparet vulgatum ceterarum οὐδ' εἰ hinc natum esse. *J. F. R.*

64. Οὐδὲ τρέφεσθαί γε φαίνεται χεῖρον τὸ σῶμα τὸμὸν, ὅτι ἀπὸ τ̃ τυχόντων τρέφεται. ΛΥΚ. Δῆλον γάρ. ΚΥΝ. Οὐδὲ εὔρωστον, εἰ κακῶς ἐτρέφετο] Hiulca sunt haec ultima; sed facile patet, quid interciderit; nimirum εἶη, idque proclive fuit ob affinissimam sequentem voculam. Lege igitur, Οὐδὲ εὔρωστον εἶη, εἰ κακῶς ἐτρέφετο. Id ait Cynicus, *Sed nec propterea corpus meum videtur pejus nutriri, quod nutritur ab rebus vilibus.* (Id vero manifestum esse, respondet Lucianus) *Neque bene firmum foret, si male nutriretur.* *J. J.*

66. Οὐδὲ εὔρωστον] *Gesn.* etiam adleverat; supple εἶη. Lubens id adderem, sicubi invenirem. Jam poterit subaudiri, donec id inveniamus. At quidni aeque intelligeretur, ac paullo supra hoc capite, εἰ τ̃ κάκιον,

φύσεως, ἣν σὺ τιμᾷς, καὶ τὴν θεὸν γῆν ἐν μέσῳ καταθεμένων, ἐκ δ' αὐτῆς ἀναδεδωκότων πολλὰ καὶ ἀγαθά, ὡς ἔχωμεν ἡμεῖς πάντα ἄφθονα, μὴ πρὸς τὴν χρείαν [a] μόνον, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἡδονήν, σὺ πάντων τούτων ἢ τὸ γε πλείστων ἄμοιρος εἶ, καὶ οὐδενὸς μετέχεις αὐτῶν, οὐδὲν μᾶλλον ἢ τὰ θηρία· πίνεις μὲν γὰρ ὕδωρ, ὅσπερ καὶ τὰ θηρία, σιτῇ δὲ ὅπερ ἂν εὑρίσκῃς, ὥσπερ οἱ κύνες, εὐνὴν δὲ οὐδὲν κρείττω τῶν κυνῶν ἔχεις. χόρτος γὰρ [b] παρκεῖ σοι, καθάπερ ἐκείνοις. ἔτι δὲ ἱμάτιον φορεῖς, οὐδὲν ὀθονιέστερον ἀχλήρου. καίτοι εἰ σὺ τούτοις ἐχόμενος ὀρθῶς φρονήσεις, ὁ θεὸς οὐκ ὀρθῶς ἐποίησε, τοῦτο μὲν πρόβατα ποιήσας ἐμμαλλα· τοῦτο δ' ἀμπέλους ἡδυάνους, τοῦτο δὲ ἄλλην κατασκευὴν θαυμαστῶς ποικίλην, καὶ ἔλαιον, καὶ μέλι, καὶ τὰ ἄλλα, ὡς ἔχειν μὲν ἡμᾶς σιτία παντοδαπά, ἔχειν δὲ ποτὸν ἡδύ, ἔχειν δὲ χρήματα, ἔχειν δ' εὐνὴν μαλακήν, ἔχειν δὲ οἰκίας καλάς, καὶ τὰ ἄλλα πάντα θαυμαστῶς καλλιεσκευασμένα. καὶ γὰρ αὖ τὰ τῶν τεχνῶν ἔργα, δῶρα τῶν θεῶν ἐστι. τὸ δὲ πάντων τούτων ζῆν ἀπεστερημένον, ἄθλιον μέν, εἰ καὶ ὑπ' ἄλλου τινὸς ἀπεστέρητο, καθάπερ οἱ ἐν τοῖς δεσμωτηρίοις· πολὺ δὲ ἀθλιώτερον, εἴ τις αὐτὸς ἑαυτὸν ἀποστεροίη πάντων τῶν καλῶν. μανία τε ἤδη τοῦτό γε σαφής.

ΚΥΝ. Ἀλλ' ἴσως ὀρθῶς λέγεις. ἐκεῖνο δέ μοι εἰπέ, εἴ τις ἀνδρὸς πλουσίου προθύμως καὶ φιλανθρώπως, ἔτι τε φιλοφρόνως ἐστιῶντος, καὶ ξενίζοντος πολλοὺς ἅμα καὶ παντοδαπούς, τοὺς μὲν ἀσθενεῖς, τοὺς δὲ ἐρρωμένους, κἄπειτα παρατιθέντος πολλὰ καὶ παντοδαπά, πάντα ἁρπάζοι, καὶ πάντα

equidem, quod cum natura, quam tu magni facis, & Dii tellurem hanc in medio posuerint, & ex illa bona exorianter multa, ut omnium rerum habeamus beatam copiam, non ad necessitatem modo, sed etiam ad voluptatem: tu horum omnium aut plerorumque certe expers es, nec ullo illorum magis quam bestiae. Aquam enim bibis, quam etiam bestiae: edis quidquid inveneris, uti canes: neque cubile canibus habes melius, foenum cum tibi sicut illis sufficiat: porro pallium gestas nihilo tolerabilius plane inopi. Atqui si tu his rebus contentus recte sapis, non recte Deus, qui hinc oves illis velleribus instruxerit, hinc suavi vino vites: reliquumque apparatum admirabiliter varium produxerit, & oleum, & mel, & reliqua: ut cibum habeamus omnigenum, & potum suavem habeamus, habeamusque pecunias, & cubile habeamus molle, & habeamus domus pulchras, & instructa admirabiliter reliqua omnia. Etenim opera artium quoque Deorum munera sunt. Hisce autem omnibus privatum vivere miserum est, etsi ab alio quis privetur, ut ii, qui tenentur in vinculis; multo autem miserius, si quis ipse bonis se omnibus abjudicet, ac professus jam furor.

6. ΚΥΝ. At tu fortasse recte *istoc*. Verum illud mihi dic, si quis, viro divite prolixe, & humaniter, & benigne adeo accipiente epulis & hospitio multos simul & omni ex genere homines, infirmos partim, partim robustos, ac multa deinde omnigena-

a Μόνον] Μόνῳ *Fl.* Sed perinde est. b Παρκεῖ] Ἄρκεῖ *Fl.*

καὶ ἀσθενίστερον, pro εἰ καὶ ἀσθενίστερον. *J. F. R.*

13. Ὀλίγων δὲ ὄντα τραφῆναι διόρθωσον, ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτρίβεσθαι μέλλων] Benedictus *paucisque ut nutriatur opus habeat, diutius tamen quam alii multi immoretur.* in qua interpretatione secutus est auctorem *Thomam Morum*, dubito an Graeca rite consideranten. Certe res ipsa non patitur, ut in his sit justa oppositio; nec si vir valens diutius, quam aegroti multi, immoretur convivio, propterea sic culpari potest, ut hic postea culpatur ab colloquentibus. Erra-

runt

neque apponente; omnia ipse rapiat, voret omnia, non quae prope sint solum, sed etiam remota, parata infirmis ipse robustus, idque unam ipse alvum qui habeat, paucisque quibus alatur indigeat, a multis illis perdendus ipse: ille vir qualis tibi videatur? numquid prudens? LYC. Non ille mihi. CYN. Quid vero? numquid sanus? LYC. Neque hoc.

7. CYN. Quid vero? si quis eidem huic mensae adhibitus, multa illa atque varia negligat, unum vero eorum, quae proxime appositа sunt, sibi delectum, idque suae necessitati sufficiens, decenter edat, & hoc utatur solo, reliqua ne quidem adspiciat, hunc nonne judicas saniorem, & meliorem isto virum? LYC. Equidem. CYN. Utrum ergo intelligis, an me oportet dicere? LYC. Quid? CYN. Deus illi praeclaro hospitio excipienti similis est, apponens multa, & varia, & omnigena, ut quod cuique convenit habeant, quaedam valentibus, alia aegrotantibus, & quaedam robustis, imbecillis alia, non ut omnes utamur omnibus, sed ut iis quisque, quae sibi proxima sunt, & inter haec, quo ipse tum maxime indigeat.

8. Vos vero illi per inexplebilem intemperantiam rapienti omnia maxime similes estis, uti postulantes omnibus, & quae usquam sunt, non iis modo, quae prope vos sunt; non terram, non mare vestrum sufficere vobis arbitrati, sed ab extremis inde terrarum oris mercati voluptates, & peregrina semper praeferentes domesticis, & pretiosa vilibus, & quae difficillime parantur iis, quorum facilis copia est: qui in-

ἐαθίοι, μὴ τὰ πλησίον μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰ πόρρω, τὰ τοῖς ἀαθενέσι παρεσκευασμένα, ὑγιαίνων αὐτὸς, καὶ ταῦτα μίαν μὲ κοιλίαν ἔχων, ὀλίγων δὲ ὥστε τραφῆναι δεόμενος, ὑπὸ τ πολλῶν ὀπιτριβήσεσθαι μέλλων· ἔτι ὁ ἀνὴρ, ποῖός τις δοκεῖ σοι εἶναι; ἆρά γε φρόνιμος; ΛΥΚ. Οὐκ ἔμοιγε. ΚΥΝ. Τί δὲ σώφρων; ΛΥΚ. Οὐδὲ τοῦτο.

ΚΥΝ. Τί δὲ, εἴ τις μετέχων τ αὐτῆς ταύτης τραπέζης, τ μὲ πολλῶν καὶ ποικίλων ἀμελεῖ, ἓν δὲ τ ἔγγιστα κειμένων ὀπιλεξάμενος, ἱκανῶς ἔχων πρὸς τ ἑαυτοῦ χρείαν, τοῦτο ἑαθίοι κοσμίως, καὶ τούτῳ μόνῳ χρῷτο, τοῖς δὲ ἄλλοις οὐδὲ προσλέποι, τοῦτον οὐχ ἡγῇ σωφρονέστερον, καὶ ἀμείνω ἄνδρα ἐκείνου; ΛΥΚ. Ἔγωγε. ΚΥΝ. Πότερον οὖν, συνίης, ἢ ἐμὲ δεῖ λέγειν; ΛΥΚ. Τὸ ποῖον; ΚΥΝ. Ὅτι ὁ μὲ θεὸς τῷ ξενίζοντι καλῶς ἐκείνῳ ἔοικε, παρατιθεὶς πολλὰ, καὶ ποικίλα, καὶ παντοδαπὰ, ὅπως ἔχωσιν ἁρμόζοντα· τὰ μὲ ὑγιαίνουσι, τὰ δὲ νοσοῦσι· καὶ τὰ μὲ ἰσχυροῖς, τὰ δὲ ἀαθενέσιν· οὐχ ἵνα χρώμεθα ἅπασι πάντες, ἀλλ' ἵνα τοῖς καθ' ἑαυτὸν ἕκαστος, καὶ τ καθ' ἑαυτὸν, ὅτου ἂν τύχοι μάλιστα δεόμενος.

Ὑμεῖς δὲ τῷ δι' ἀπληστίαν τε καὶ ἀκρασίαν ἁρπάζοντι πάντα τούτῳ μάλιστα ἐοίκατε, πᾶσι χρῆσθαι ἀξιοῦντες, καὶ τοῖς ἀπανταχοῦ, μὴ τοῖς παρ' ὑμῖν μόνον, ὑ γῆν, ὑ θάλασσαν τ καθ' αὑτοὺς αὐτάρκη ἡγούμενοι, ἀλλ' ἀπὸ περάτων γῆς ἐμπορευόμενοι τὰς ἡδονὰς, καὶ τὰ ξενικὰ τ ὀπιχωρίων ἀεὶ προτιμῶντες, καὶ τὰ πολυτελῆ τ εὐτελῶν, καὶ τὰ δυσπόριστα τ εὐπορίστων· καθάπερ δὲ πράγματα, καὶ [f] κακὰ

ἔχων

c Δι] Δια *Fl.* *d* Οὐδὲ τοῦτο] Pro his duobus ὐ tantum *Fl.* *e* Ἔχων] Forſ. ἴσχων *Geſn.* *f* Κακὰ] Κατὰ male *H2.* cum tamen *H1.* recte.

runt certe, quum τ πολλῶν putarunt dici masculine; sunt enim neutra. Et utique illud *dignus* nullibi in Graecis. Verte, *paucisque ut nutriatur opus habeat*, *quum a multis*, si multa deglutierit, *futurum sit ut enecetur.* J.G.

64. Ἐπ-

ἔχειν μᾶλλον ἐθέλοιτες, ἢ δίχα πραγμάτων ζῆν. τὰ γὰρ δὴ πολλὰ, καὶ τίμια, καὶ εὐδαιμονικὰ παρασκευάσματα, ἐφ' οἷς ἀγάλλεσθε, ἆρα πολλῆς ὑμῖν ταῦτα κακοδαιμονίας καὶ ταλαιπωρίας παρεγίνετο. σκόπει γὰρ, εἰ βούλει, τὸ πολύευκτον χρυσὸν, καὶ τὸ ἄργυρον, σκόπει τὰς οἰκίας τὰς πολυτελεῖς, σκόπει τὰς ἐσθῆτας τὰς ἐσπουδασμένας, σκόπει τὰ τούτοις ἀκόλουθα πάντα· πόσων πραγμάτων ἄξια, πόσων πόνων, πόσων κινδύνων, μᾶλλον δὲ αἱμάτων, καὶ θανάτου, καὶ ἀφθορᾶς ἀνθρώπων πόσης; καὶ μόνον ὅτι πλέοντες ἀπόλλυνται ἆρα ταῦτα πολλοὶ, καὶ ζητοῦντες καὶ δημιουργοῦντες διὰ πάσχουσιν· ἀλλ' ὅτι καὶ πολυμάχητά ἐστι, καὶ ἐπιβουλεύονται ἀλλήλοις ἆρα ταῦτα φίλοις φίλοι, καὶ πατράσι παῖδες, καὶ γυναῖκες ἀνδράσιν. ἔτως οἶμαι καὶ τὴν Ἐριφύλην, ἆρα τὸ χρυσὸν προδοῦναι τὸν ἄνδρα.

Καὶ ταῦτα μὲν πάντα γίνεται, τὰ μὲν ποικίλων ἱματίων οὐδέν τι μᾶλλον θάλπειν δυναμένων· τὰ δὲ χρυσοφόρων οἰκιῶν οὐδέν τι μᾶλλον σκεπασῶν· τὰ δὲ ἐκπωμάτων τὰ ἀργυρᾶν οὐκ ὠφελούντων πότον, οὐδὲ τὰ χρυσᾶν, οὐδὲ τὰ ἐλεφαντίνων αὖ κλινῶν τὸ ὕπνον ἡδίω παρεχομένων· ἀλλ' ὄψει πολλάκις ἐπὶ τὰ ἐλεφαντίνης κλίνης, καὶ τὰ πολυτελῶν στρωμάτων, τοὺς εὐδαίμονας ὕπνου λαχεῖν οὐ δυναμένους. ἔτι δὲ καὶ αἱ παρὰ δαπαναὶ περὶ τὰ βρώματα πραγματεῖαι, τρέφουσι μὲν οὐδὲν μᾶλλον, [a] λυμαίνονται δὲ τὰ σώματα, καὶ τοῖς σώμασι νόσους ἐμποιοῦσι.

Τί δὲ δεῖ λέγειν ὅσα τὰ ἀφροδισίων ἕνεκα πράγματα ποιοῦσί τε καὶ πάσχουσιν οἱ ἄνθρωποι; καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν

universum moleſtias & mala habere; quam ſine iis aetatem agere malitis. Multi enim illi & pretioſi & beati apparatus, quibus gaudetis, per multam demum vobis miſeriam aerumnamque contingunt. Conſidera enim, ſis, optabile illud aurum, & argentum, domus ſumtuoſas conſidera, veſtes conſidera ſumma induſtria factas, conſidera quae iſtaec conſequuntur omnia, quot ſint venalia negotiis, quot laboribus, quot periculis, quin ſanguine potius, & morte, & quanta ſtrage mortalium? non modo quod navigantes propter iſta multi pereunt, & dum quaerunt, dum aedificant, mala multa patiuntur: ſed quod toties de illis pugnatur, quod inſidias ſibi propter iſta ſtruunt amicis amici, & liberi parentibus, & maritis ſuis conjuges. Ita puto auri cauſſa proditum ab Eriphyle virum.

9. Atque iſta fiunt omnia, cum tamen pictae veſtes nihilo magis foveant, & faſtigii aurei domus nihilo tegant magis, & potum nihil juvent nec argentea pocula neque aurea, neque ſomnum ſuaviorem eburnei lecti praebeant: ſed ſaepe videas eburneo ſuper lecto, & pretioſis in ſtragulis, beatos illos ſomnum capere non poſſe. Porro omnigeni illi circa cibum labores, nihilo magis illi quidem alunt, ſed corrumpunt corpora, & morbos illis inferunt.

10. Quid vero dicam, quot negotia Veneris cauſſa homines & faceſſant aliis, & ipſi ſuſtineant? cum ita facile ſit illam curare

a Λυμαίνονται δὲ] Ἢ λυμαίνονται *Fl.*

64. Ἐριφύλην] Amphiarai uxorem. *M. du S.*

82. Καίτοι ῥᾴδιον θεραπεύειν ταύτῃ τὴν ἐπιθ.] Latet hic Cynicum ulcus, de quo Dio illa parte minime *Chryſoſtomus* in Diog. ſed e tyrannide p. 90. *J. M. G.*

84. Εἰς ταύτην] Subaudi ἐδύν. *F. G.*

98. Μὴ] Edd. pleraeque καὶ μὴ. Delendum illud καὶ jam olim videram, nondum inſpecta *Fl.* Ed. in qua non reperitur. *M. du S.*

3. Νὴ

rare cupiditatem, nisi quis delicatus nimis esse velit: neque in illam ipsam furor suus & corruptela sufficere hominibus videtur. Sed jam etiam usum rerum pervertunt, utentes unaquaque, ad quod natura sua apta non est, ut si quis plaustri loco uti tanquam plaustro velit lectulo. LYC. Et quis est ille? CYN. Vos, qui hominibus utimini pro jumentis, jubetisque illos velut plaustra sic lecticas agere cervicibus. Ipsi vero supra jacetis delicati, & inde velut asinos habenis regitis homines, hac non illac vertere se jussos. Quique haec maxime facitis, ii maxime felices praedicamini.

11. Tum illi, qui carnibus non tantum in cibo utuntur, sed tincturas machinantur per illas, quales sunt qui purpuram inficiunt: nonne hi quoque praeter naturam his, quae paravit Deus, utuntur? LYC. Recte sane. Potest enim inficere, non edi modo caro purpurae. CYN. Sed non ad hoc nata est. Alioqui etiam cratere possit aliquis per vim pro olla uti: sed ad hoc factus non est. Verum enim vero quomodo possit aliquis omnem horum enarrare miseriam? tanta est. Tu vero me, quod in partem illius venire nolim, eo nomine accusas? Caeterum vivo ut ille, *quem ante describebam*, modestus, epulor illa quae ante me posita sunt, &, quae minimo parari possunt, illis utor, varia illa & omnigena ne quidem desiderans.

12. Deinde bestiarum vitam, qui minutis rebus indigeam, & paucis utar, vivere tibi videor? Secundum tuam quidem rationem etiam deteriores bestiis Dii fuerint. Nulla enim re indigent. Ut vero accura-

θαθυμίαν, εἰ μή τις ἐθέλοι τρυφᾶν. καὶ οὐδ' εἰς ταῦτα ἡ μανία καὶ ἀλαζονεία φαίνεται τοῖς ἀνθρώποις ἐχεῖν, ἀλλ' ἤδη καὶ τῶν ὄντων τὴν χρῆσιν ἀναστρέφουσιν, ἑκάστῳ χρώμενοι, πρὸς ὃ μὴ πέφυκεν, ὥσπερ εἴ τις ἀνθ' ἁμάξης ἐθέλοι τῇ κλίνῃ χρήσασθαι, καθάπερ ἁμάξῃ. ΛΥΚ. Καὶ τίς ἐστι; ΚΥΝ. Ὑμεῖς οἱ τοῖς ἀνθρώποις ἅτε ὑποζυγίοις χρῆσθε, κελεύετε δὲ αὐτοὺς, ὥσπερ ἁμάξας, τὰς κλίνας τοῖς τραχήλοις ἄγειν, αὐτοὶ δ' ἄνω κατάκεισθε τρυφῶντες, καὶ ἐκεῖθεν ὥσπερ ὄνους ἡνιοχεῖτε τοὺς ἀνθρώπους, ταύτῃ ἀλλὰ μὴ ταύτῃ τρέπεσθαι κελεύοντες. καὶ οἱ ταῦτα μάλιστα ποιοῦντες, μάλιστα μακαρίζεσθε.

Οἱ δὲ τοῖς κρέασι, μὴ τροφῇ χρώμενοι μόνον, ἀλλὰ καὶ βαφαῖς μηχανώμενοι δι' ἑαυτῶν, οἷοί γέ εἰσιν οἱ τὴν πορφύραν βάπτοντες, οὐχὶ καὶ αὐτοὶ παρὰ φύσιν χρῶνται τοῖς τοῦ θεοῦ κάλασκευάσμασι; ΛΥΚ. Νὴ Δία. δύναται γὰρ βάπτειν, οὐκ ἐδώδιμος μόνον τὸ πορφύρας κρέας. ΚΥΝ. Ἀλλ' οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν· ἐπεὶ καὶ τῷ κρατῆρι δύναιτ' ἄν τις βιαζόμενος ὥσπερ χύτρᾳ χρήσασθαι, πλὴν οὐ πρὸς τοῦτο γέγονεν. ἀλλὰ γὰρ πῶς ἅπασαν τὴν τούτων τις κακοδαιμονίαν διελθεῖν δύναιτ' ἄν; τοσαύτη τις ἐστί. σὺ δέ μοι, διότι μὴ βούλομαι ταύτης μετέχειν, ἐγκαλεῖς· ζῶ δὲ καθάπερ ὁ κόσμιος ἐκεῖνος, εὐωχούμενος τοῖς κατ' ἐμαυτὸν, καὶ τοῖς εὐτελεστάτοις χρώμενος, καὶ τῶν μὲν ποικίλων καὶ πολυδαπῶν οὐκ ἐφιέμενος.

Κἄπειτα θηρίων βίον, βραχέων δεόμενον, καὶ ὀλίγοις χρώμενον, δοκῶ σοι ζῆν, κινδυνεύουσιν οἱ θεοὶ καὶ τῶν θηρίων εἶναι χείρονες, κατά γε τὸν λόγον, εὐδενὸς γὰρ δέονται. ἵνα δὲ καλαμάθης ἀκριβέστερον τό, τε ὀλί-

b Χρῆσθε] Χρῶνται male *Fl.* *c* Μὴ] Sequimur *Fl.* quae καὶ ignoravit: nam καὶ μὴ posteriores. Οὐκ ἐπὶ adscripserat *Gesn.* Bene; sed jam non opus. *d* Θηρίων] Ἐν θηρίῳ *Fl.* *e* Θηρίων] Θηρίον male *Hz.*

3. Νὴ Δία] Concedentis est νὴ Δία, non negantis. Hic autem non concedit Lucianus, sed negat. Scribendum ergo μὰ Δία. *M. du S.* Νὴ tamen & negationi addit *Aristid.* T. 2. p. 116. Ed. Jebb. Sed *Solano* adsentior hic mutandum; aut saltem negative vertendum. *J.F.R.*

ὀλίγων ἢ τὸ πολλῶν δεῦσθαι, ποῖόν τι ἑκάτερόν ἐστιν, ἐνθύμησον· ὅτι δεονται πλείοσιν οἱ μὲν παῖδες τῶν τελείων, αἱ δὲ γυναῖκες τῶν ἀνδρῶν, οἱ δὲ νοσοῦντες τῶν ὑγιαινόντων· καθόλου δὲ παντὶ τὸ χεῖρον τοῦ κρείττονος πλειόνων δεῖται. διὰ τοῦτο θεοὶ μὲν οὐδενός, οἱ δ' ἔγγιστα θεῶν ἐλαχίστων δέονται.

13. Ἢ νομίζεις τὸν Ἡρακλέα, τὸν πάντων ἀνθρώπων ἄριστον, θεῖον δὲ ἄνδρα, καὶ θεὸν ὀρθῶς νομισθέντα, διὰ κακοδαιμονίαν γυμνητεύσαντα δέρμα μόνον ἔχοντα, καὶ μηδενὸς τῶν αὐτῷ ὑμῖν δεόμενον; ἀλλ' ἦν κακοδαίμων ὃν ἐκεῖνος, ὃς καὶ τῶν ἄλλων ἀπήμυνε τὰ κακά· εἰ δ' οὖν πένης, ὃς γῆς καὶ θαλάττης ἦρχεν, ἐφ' ᾧ, τι γὰρ ὁρμήσειεν, ἅπαντα κρατεῖ πάντων ἐκράτει, καὶ οὐδενὶ τῶν τότε ἐνέτυχεν ὁμοίῳ, οὐδὲ κρεῖττον ἑαυτοῦ, μέχρι τινὸς ἐξ ἀνθρώπων ἀπῆλθεν. ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων δεῖσθαι ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο φείδεσθαι τοιοῦτον ὄντα ἔστιν εἰπεῖν, ἀλλ' ἐγκρατὴς, καὶ καρτερικὸς ἦν, καὶ κρατεῖν ἤθελε, καὶ τρυφᾶν οὐκ ἐβούλετο. ὁ δὲ Θησεὺς ὁ τούτου μαθητὴς, ὁ βασιλεὺς μὲν ἦν πάντων Ἀθηναίων, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος, ὡς φασιν, ἄριστος δὲ τῶν καθ' αὑτόν;

Ἀλλ' ὅμως καίτοι ἤθελεν ἀνυπόδητος εἶναι, καὶ γυμνὸς βαδίζειν, καὶ πώγωνα καὶ κόμην ἔχειν ἤρεσεν αὐτῷ, καὶ οὐκ ἐκείνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς πα-

ties comprehendas, quale utrumque ſit, tum paucis indigere, tum multis, cogita pluribus indigere pueros quam adultos, mulieres quam viros, aegrotos quam ſanos: in univerſum vero quod ubique deterius eſt, illud pluribus indigere eo, quod eſt praeſtantius. Propterea Dii quidem re nulla, qui autem proxime ad Deos accedunt, indigent pauciſſimis.

13. Aut putasne, Herculem, illum hominum omnium fortiſſimum, divinum virorum, & pro Deo recte habitum, propter infelicitatem oberraſſe nudum, pelle ſola inſtructum, nullaque earum rerum, quibus vos, indigentem? Verum infelix ille non fuit, qui & aliorum defenderet mala, neque pauper, qui terrae & maris haberet imperium. Quocumque enim illum raperet impetus, ubique vincebat omnes, in neminem illius aetatis vel ſimilem ſe vel meliorem incidit, donec ab hominibus diſceſſit. An tu putas ſtragula illum veſte & calceis indiguiſſe, & propterea ſic oberraſſe? Non eſt, quod illud dicamus. Sed continens erat & tolerans; & volebat vincere, & deliciis frangi nolebat. Illius vero Theſeus diſcipulus nonne rex erat Athenienſium omnium, filius vero Neptuni, ut ajunt, vir ſuae aetatis omnium fortiſſimus?

14. Sed tamen is quoque voluit ſine calceis eſſe, & incedere nudus, & barbam & comam alere ipſi placuit: & non ipſi ſolum, ſed antiquis placuit omnibus. Nempe

a Τὸν πάντων] Τῶν Edd. priores. b Τοιοῦτον] Fl. praecunte dedi. Τοιοῦτοι cett. c Καὶ κρατῶν] Et ſic Fl. cum reliquis. d Ἀνυπόδητον] Ita jam omnes. Alias & ἀνυπόδετον. Ut *Philopatr.* c. 21. &c. e Μόνον] Μόνων Fl.

28. Τὸν Ἡρακλέα] Meminerimus, Herculem peculiariter numen eſſe Cynicorum, quem ſibi imitandum Herculiſci novi ſumſerint. Pluſcula ſunt in Proteo Luciani. Clava etiam illum imitabantur, cujus rei imago eſt in *Sexto Empir.* Fabric. p. 39. De regno illo Herculis, cujus ſtatim fit mentio, ſplendidiſſime Dio Or. de Regno. p. 12. D. Ἐκεῖνος δ' ὁ μόνος τῶν Ἑλλήνων βασιλεὺς, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ἀλλὰ μέχρι δυσμῶν, πάσης ἦρχε γῆς, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἁπάντων, πλὴν ὀλίγων ἐρήμων Ἡρακλέους κ.τ.λ. *J.M.G.*

Ibid. Τῶν πάντων] In mutatione tam exigua, errore orto a ſcribendi compendio in articulis pingendis uſitato, contra Edd. *Geſneri* emendationem recepi. Etſi enim vulgatum ſatis intelligi queat, friget tamen prae altero, quod Luciano aliisque proprium eſſe, teſtimoniis haud eget. *J.F.R.*

38. Ἢ σὺ δοκεῖς στρωμάτων καὶ ὑποδημάτων ἀπόρως ἔχειν, καὶ διὰ τοῦτο φείδεσθαι τοιοῦτον ὄντα;] Cynicus contendens, labores, moleſtias, pericula, non reddere per ſe aliquem miſerum & egentem, utitur exemplo Herculis,

pe vobis meliores erant: nec magis illorum quisquam tonderi se passus esset, quam leonum. Mollitiem enim & laevitatem carnis feminis putabant decoram: at ipsi, ut erant viri, ita etiam volebant videri: & decus viri barbam putabant, ut equorum jubam, & barbam leonum, quibus animantibus pulchritudinis & ornatus causa Deus quaedam addidit. Ita vero etiam barbam apposuit viris. Illos ego antiquos aemulor, illos imitari cupio. Qui vero nunc sunt, illis non equidem invideo admirabili felicitate, qua fruuntur circa mensas & vestimenta, laevigantes, depilantes unamquamque partem corporis, neque occultorum quodquam membrorum ita uti natum est relinquentes.

15. At ego opto, pedes mihi equinis ungulis nihil differre, ut Chironis ajunt; me autem stragulis non indigere, velut leones; nec cibo magis pretioso opus habere, quam canes. Contingat vero mihi terram quidem pro cubili habere sufficiente, domum autem putare hoc universum, & cibum capere, qui facillime suppeditari mihi possit. Auro autem atque argento opus habeam neque ego, neque amicorum meorum quisquam: quandoquidem mala omnia hominibus ex horum cupiditate nascuntur: & seditiones, & bella, & insidiae, & caedes. Haec omnia fontem habent plus habendi

λειῆς ἤρεσκεν. ἀμείνους γὰρ ἦσαν ὑμῶν καὶ οὐκ ἂν ὑπέμειναν οὐδὲ εἷς [f] αὐτῶν οὐδὲν μᾶλλον, ἢ τὸν λεόντων τίς, ξυράμενος. ὑγρότητα γὰρ, καὶ λειότητα σαρκὸς, γυναιξὶ πρέπειν ἡγοῦντο· αὐτοὶ δ' ὥοπερ ἦσαν, καὶ φαίνεσθαι ἄνδρες ἤθελον, καὶ τὸν πώγωνα κόσμον ἀνδρὸς ἐνόμιζον, ὥσπερ καὶ [g] ἵππων χαίτην, καὶ λεόντων γένειον, εἰς ὃ θεὸς ἀγλαΐας καὶ κόσμου χάριν προσέθηκέ τινα· οὕτω δὲ καὶ τοῖς ἀνδράσι τὸν πώγωνα προσέθηκεν. ἐκείνους οὖν ἐγὼ ζηλῶ τοὺς παλαιοὺς, καὶ ἐκείνοις μιμεῖσθαι βούλομαι, τοὺς δὲ νῦν οὐ ζηλῶ τὴν θαυμαστὴν ταύτην εὐδαιμονίαν, ἣν ἔχουσι, καὶ τὰς τραπέζας, καὶ ἀδῆτας, καὶ λειαίνοντες καὶ φιλεύμορφοι πᾶσι τοῖς σώμασι μέρεσι, καὶ μηδὲν τῶν ἀπορρήτων ἐᾶν, ἢ πέφυκεν, ἔχειν ἐῶντες.

Εὔχομαι δέ μοι τοὺς μὲ πόδας ὁπλὴν ἵππειον ἔχειν ἀμφίρειπ, ὥσπερ φασὶ [h] Χείρωνι· αὐτὸς δὲ μὴ δεῖσθαι στρωμάτων, ὥσπερ οἱ λέοντες· μήτε τροφῆς δεῖσθαι πολυτελοῦς μᾶλλον ἢ οἱ κύνες. εἴη δέ μοι γῆν μὲ ἅπασαν εὐνὴν αὐτάρκη ἔχειν, οἶκον δὲ τὸν κόσμον νομίζειν, τροφὴν δὲ αἱρεῖσθαι τὴν ῥᾳστην πορισθῆναι. χρυσοῦ δὲ καὶ ἀργύρου μὴ δεηθείην μήτ' ἐν ἐγὼ, μήτε τῶν ἐμῶν φίλων μηδείς. πάντα γὰρ τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις ἐκ τούτων ἐπιθυμίας φύεσθαι, καὶ στάσεις, καὶ πόλεμοι, καὶ ἐπιβουλαὶ, καὶ σφαγαί. ταυτὶ πάντα πηγὴν ἔχει τὴν ἐπιθυμίαν

[f] Αὐτῶν] Bene Edd. vett. Αὐτὸν male P. [g] Ἵππων] Ἵππου P. sola. [h] Χείρωνι] Τοὺς Χείρωνος Fl.

lis, qui nudus, pellem modo indutus, peragrarit terrarum orbem; monstra domuerit; omnibusque superior fuerit. *At*, inquit Cynicus, *non id Hercules prae paupertate fecit, quippe qui mari & terrae imperavit; non propterea fuit miser, quippe qui alios miseria liberavit. An vero*, pergit, *tu putas, eum, qui talis erat, equisse stratis & calceis, ac ob illud circumerrasse?* Sed Graeca sunt soloecismo inquinata; σὺ δοκεῖς τοιοῦτος; nam illud τοιοῦτος pertinet ad Herculem. Possemus legere σοὶ δοκεῖ. Possemus minori mutatione, τοιοῦτον· nec dubito quin ita scripserit Lucianus. (immo, ut video, dubitandum non est; nam clare τοιοῦτον habet Florentina.) Quis enim tam turpem sermonem ab terssimo scriptore speret? *J.F.*

40. Περιόντα τοιοῦτον] Etsi σὲ δοκεῖ τοιοῦτος alio sensu recte dicitur, & nominativum cum infinito alibi recte stare demonstravimus: hic tamen minime tolerabile erat τοιοῦτος, quia sic ad praemissum σὺ pertineret, a quo cum necessario divellendum ac distinguendum sit, non haesitavi Florentinae ac *Jensio* obsecundare. *J.F.R.*

Ibid. Τοιοῦτον] Secutus sum *Fl.* in reliquis τοιοῦτος est. *M. du S.*

77. Πάντα γὰρ τὰ κακὰ] Quanta ex auri argentique cupiditate mala oriantur, hoc aliisque testimoniis enarrat *L. Bos* ad I. Ep. *Timoth.* VI. 10. ubi ῥίζα γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστιν ἡ φιλαργυρία, habemus. *J.F.R.*

μίαν τῆ πλείονος· ἀλλ' ἡμῖν αὕτη ἀπείη, ἡ πλεονεξίας μήποτε ὀρεχθείην· μειονεκτῶν δ' ἀνέχεσθαι δυναίμην.

Τοιαῦτά σοι τάχ' ἡμέτερα, πολὺ δηπου διάφορα τοῖς τῶν πολλῶν βουλήμασι. θαυμαστὸν οὖν, εἰ τῷ σχήματι διαφέρομεν αὐτῶν, ὁπότε καὶ τῇ προαιρέσει τοσοῦτον διαφέρομεν. θαυμάζω δέ σε, πῶς ποτε κιθαρῳδῷ μέν τινα νομίζεις σαλπιν, καὶ σχῆμα, καὶ αὐλητῇ, μὴ Δία, σχῆμα, καὶ στολὴν τραγῳδῷ, ἀνδρὸς δὲ ἀγαθοῦ σχῆμα καὶ στολὴν οὐκ ἔτι νομίζεις, ἀλλὰ τὸ αὐτίκα αὐτὸν οἴει δεῖν ἔχειν τοῖς πολλοῖς, καὶ ταῦτα τῶν πολλῶν κακῶν ὄντων. εἰ μὲν δεῖ ἑνὸς ἑκάστου σχήματος τοῖς ἀγαθοῖς, τί πρέπει μᾶλλον, ἢ τοῦθ', ὅτῳ ἀναιδέστατον [a] μᾶλλον τοῖς ἀκολάστοις δοκεῖ, καὶ ὅτῳ [b] ἀπεύξαιντ' ἂν ἥκιστα μάλιστα, ἔχειν;

Οὐκοῦν τό γε ἐμὸν σχῆμα τοιοῦτόν ἐστιν, αὐχμηρὸν εἶναι, λάσιον εἶναι, τρίβωνα ἔχειν, κομᾶν, ἀνυποδητεῖν· τὸ δ' ὑμέτερον ὅμοιον τῷ τῶν κιναίδων, καὶ διακρίνειν οὐδὲ εἷς ἂν ἔχοι, οὔτε τῇ χροιᾷ τῶν ἱματίων, οὔτε τῇ μαλακότητι, οὔτε τῷ πλήθει τῶν χιτωνίσκων, οὔτε τοῖς ἀμφιάσμασιν, οὔτε ὑποδήμασιν, οὔτε

cupidinem. At a nobis illa absit, & plus aequo habere nunquam ego concupiscam, minus contra me habere possim tolerare!

16. Habes rationem nostram, multum sane diversam a vulgi voluntatibus: nec mirum, si habitu ab illis differimus, qui tam diverso simus instituto. Te porro miror, quomodo tandem citharoedi quendam vestitum putes & habitum esse, & tibicinis habitum, & longam vestem Tragoedi: viri autem boni habitum & vestem non jam putes, sed eundem illum habere arbitreris oportere, quem vulgus, idque cum vulgus malum sit? Si quidem unus & suus habitus bonis convenit, quis magis deceat, quam ille, qui minime omnium delectet luxuriosos homines, quemque habere hi maxime detestentur?

17. Jam vero is est meus habitus, quod squalidus sum, quod hirsutus, quod detritam gesto penulam, quod comatus, quod sine calceis. Vester autem ille cinaedico similis est, quem discernere nemo possit, nec colore vestimentorum, neque mollitie, neque tunicarum multitudine, neque amiculis, neque calceis, neque capillorum paratu,

a Μᾶλλον] Nihil variant Edd. b Ἀπεύξαιντ'] Lacuna hic in Ff.

96. Ἀναιδέστατον] Vox haec, si recte habet, sensu plane novo sumitur. Non enim *inverecundum*, ut assolet, sed *quod pudorem incutere valet*. hic necessario significat, sed sanum esse locum, dubito. *M. du S.*

Ibid. Ὅτῳ ἀναιδέστατον μᾶλλον] Nescio quid sibi velit ἀναιδέστατος, quod *impudentissimum* notat; neque quid interpres, qui *pudendum* vertit. Puto corruptum esse inter dictantem & excipientem vocabulum, legendumque ἀναιδέσταλον superlativo quasi gradus quarti ex ἀναιδής. Atque sic interpretatus sum interea. Nisi tamen potius audienda vetera Lexica, in quibus ἀναιδής est ἄμοιρος, ἄτιμος quae si sequamur, σχῆμα ἀναιδέστατον τοῖς ἀκολάστοις fuerit habitus, cujus minime participes esse velint homines luxurioſi. *J. M. G.*

Ibid. Ἀναιδέστατον] Forte ἀναίδεστατον vel ἀναιδέσταλον. *J. J. Wetst.*

2. Κομᾶν] Dixi jam supra ad cap. 1. & ad Nigr. c. 15. *M. du S.*

9. Τί ἂν δόξῃ τις ἀνδρὶ τῶν αὐτῶν τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντι] Imperite versum: *& quidem quid facies, cum vir eundem cum cinaedis odorem habeat?* Debuit: *Quid daret quis pro viro*, (quanti aestimaret virum) *qui eundem cum cinaedis oleat odorem?* Vide quae dixi in Ellipsi praepos. ἀντί. *L. BOS.*

Ibid. Τί ἂν δόξῃ] Vid. *Lamb. Bos* de Ellipsi praep. ἀντί. *M. du S.*

29. Ἡμῖν δὲ] Al. ἡμῖν δ'. *F. G.* Sed vulgatum praestat, quod *J. P. S.* &c. exhibent. *J. F. R.*

30. Καίτοι δὲ ἱκανὰς μεμαντεύσθω, καὶ ἐπαναρρούτω τὰ ὑμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶσιν, κακῶς βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττετε, αὐτοὶ ἀσκεπεῖς ὄντες περὶ τῶν ἰδίων, &c.] Non semel haec verba inspexi, & congruentem rei, qua de agitur, sensum in iis perspicere conatus sum. Sed frustra. Interpres vertit, *Atque haec ita eum sint, jam nos in vitam vestram traducere aequum censetis, nostramque corrumpere, quum saepe male consulta sint, quae facitis, ipsique vestris in negotiis minime circumspecti sitis.* Satis patet, Interpretem non secutum esse vulgatam lectionem; idque me de alia lectione, alibi forte exstante, cogitare fecit. Et, ecce, sic dederunt

ratu, nec odore. Etenim idem quoque jam oletis quod isti, vos, qui beatissimi estis, maxime. Quanti vero quis emat virum idem, quod Cinaedi, olentem? Itaque labores non magis quam isti sustinetis, voluptatibus vero servitis non minus: & lisdem rebus alimini, & somnum similiter capitis, & inceditis; quin incedere non vultis, sed onerum instar gestamini ab hominibus partim, partim a jumentis. At me pedes ferunt, quocumque opus est. Idem ego & frigus ferre possum & sustinere aestum, & Deorum his operibus non offendi, quia aerumnosus sum: vos vero vestram propter felicitatem nulla re earum quae fiunt contenti estis, & reprehenditis omnia, & praesentia ferre recusatis, absentia autem concupiscitis; hieme optatis aestatem, aestate hiemem; in aestu frigus, in frigore aestum, aegrorum instar nauseabundi, & vestra de sorte queruli: caussa vero istis morbus, vobis vestri mores.

18. Ac deinde nos retractare & corrigere nostram rationem postulatis, ut qui male

καλασκευῆ τριχῶν, οὐκ ὀδμῆ. καὶ γὰρ ὀποῖζετε ἤδη πολὺ πλήσιον ἐκείνοις, οἱ εὐδαιμονέσταλοι ὄντοι μάλιστα. καίτοι τί ἂν δόξη τίς ἀνδρὸς τ' αὐτλιὰ τοῖς κιναίδοις ὀδμὴν ἔχοντος; τοιγαροῦν τὰς μὲν πόνους ἡδέως ἐκείνων μᾶλλον ἀνέχεσθε, τὰς δὲ ἡδονὰς ἡδέως ἐκείνων ἧττον. καὶ τρέφεσθε τοῖς αὐτοῖς, καὶ κοιμᾶσθε ὁμοίως, καὶ βαδίζετε· μᾶλλον δὲ βαδίζειν οὐκ ἐθέλετε, φέρεσθε δὲ ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν, ἐμὲ δὲ οἱ πόδες φέρουσιν ὅποι ποτ' ἂν δέωμαι. κἀγὼ μὲν ἱκανὸς καὶ ῥίγος ἀνέχεσθαι, καὶ θάλπος φέρειν, καὶ τοῖς τῶν θεῶν ἔργοις μὴ δυσχεραίνειν, διότι ἄθλιός εἰμι· ὑμεῖς δὲ ἀφ' ἧς τὴν εὐδαιμονίαν ἔσχετε τῶν γιγνομένων ἀρέσκεσθε, καὶ πάντα μέμφεσθε, καὶ τὰ μὲν παρόντα φέρειν οὐκ ἐθέλετε, τῶν δὲ ἀπόντων [c] ἐφίεσθε· χειμῶνος μὲν εὐχόμενοι θέρος, θέρους δὲ χειμῶνα, καὶ καύματος μὲν ῥῖγος, ῥίγους δὲ καῦμα, καθάπερ οἱ νοσοῦντες δυσάρεστοι, καὶ μεμψίμοιροι ὄντες· αἰτία δὲ ἐκείνοις μὲν ἡ νόσος, [d] ἡμῖν δὲ ὁ τρόπος.

30 Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι καὶ [e] ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις [f] ἐπιτιμῶμεν, καὶ

[c] Ἐφίεσθε] Ἀφίεσθε *J.* male. Prius cett. [d] Ἡμῖν δὲ] Ἡμῶν *Hr.* & 2. male. [e] Ἐπανορθοῦν] Bene *Fl. P. S. Amst.* Ἀπανορθοῦν *J. Va. Fr. H. B.* male. [f] Ἐπιτιμῶμεν] Ἐπιθυμῶμεν L. vel Exc. Ἀλλήλοις & ἐπιτιμ. abest a *Fl.*

runt Florentini, Κἄπειτα δὲ ἡμᾶς μεταθέσθαι ἐ ἐπανορθοῦν τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦντι καλῶς βυλευομένων πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν αὐτοὶ ἄσκεπτοι ὄντες περὶ τῶν ἰδίων. Unde tanta scripturae diversitas nata sit, non divino. Alium haud dubie *Aldus* (quem secuti sunt editores reliqui) quam Florentini, expressit codicem. Sed nec Florentina scriptura vitii expers, quantum ego video: legendum nimirum βυλιυόμβρυς. Id vult Cynicus, *Vane, qui luxu estis perditi, multisque morbi ac infirmitatis generibus saepe affecti, aequum censetis, nos Cynicos componere nos ad vestrum vivendi rationem; vos, inquam, quī saepe de iis, quae nos agimus, secus cogitatis, rerum vestrarum conditionem ipsi non habentes perspectam & exploratam?* Nam & per interrogationem haec probata esse, nullus dubito. *J. J.*

31. Τὰ ἡμέτερα ἀξιοῦντι καλῶς βυλευόμβρυς πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν] Sic *Fl.* nisi quod L. & *Jensii* conjecturam βυλιυόμβρυς pro βυλευομβρων scribere jubentium secutus sum. Grammaticus enim aliquis margini Cod. L. adscripsit ἴσως. βυλευόμβρυς. Reliqui Libri omnes haec verba sic exhibent. τὰ ἡμέτερα ἀλλήλοις ἐπιτιμῶμεν, καλῶς βυλευομένους πολλάκις περὶ ὧν πράττομεν. *M. du S.*

Τὰ ἡμέτερα — βυλευομένων] Florentinam lectionem interpretatus sum, quae sola sententiam convenientem huic loco efficiat: in qua etiam participium βυλευομένων servandum est, quod ad ἡμῶν refertur in τὰ ἡμέτερα delitescens. Μεταθέσθαι autem media, id est, reciproca significatione accipio, de his qui sua acta retractant, ut *Xenoph.* Memor. Socr. 4, 2, 19. Μεταθέσθαι τὰ ὑφηγούμενα αὐτῷ ἔφη, & 4, 4, 14. Νόμους, ὅταν πολλάκις αὐτοὶ οἱ θέμενοι καταλυμαίνωνται μεταθέσθαι. *Plutarchus* de discr. Amic. p. 58. C. Καὶ λόγῳ κατάρχοντας ὁ συνὼν ἐ συνιὼν, εἶτα ὥσθ' ὑπορρύντας ἂν κρύπτοντι, καὶ μεταθέμενον ἅμα πρὸς τὐπαντίον. Lucian. *Jov. Conf.* c. 10. εἰ μὴ μεταμέλει σοι ἐκείνων, καὶ μεταθέσθαι αὖθις τὰ ὑφημένα. (conf. *Galat.* I. 6.) *J. M. G.*

κακῶς [a] βουλευομένοις πολλάκις περὶ ὧν πράττουσι, αὐτοὶ ἀσκεπτοι ὄντες περὶ τῆς ἰδίας, καὶ μηδὲν αὐτῆς κρίσει καὶ λογισμῷ ποιοῦντες, ἀλλ' ἔθει, καὶ ὀπτυμία. τοιγαροῦν οὐδὲν ὑμεῖς διαφέρετε τῶν ὑπὸ χειμάρρου φερομένων. ἐκεῖνοί τε γάρ, ὅπου ἂν ἴοι τὸ ῥεῦμα, ἐκεῖ φέρονται, καὶ ὑμεῖς, ὅπου ἂν αἱ ἐπιθυμίαι. πάσχετε δὲ καὶ παραπλήσιόν τι, οἷόν φασι παθεῖν τινα ἐφ' ἵππου ἀναβάντα μαινόμενον· ἁρπάσας γὰρ αὐτὸν ἔφερεν ἄρα ὁ ἵππος· οὐδ' ὅτε ἔτι καταβῆναι, τῷ ἵππῳ θέοντι ἐδύνατο. καί τις ἀπαντήσας ἠρώτησεν αὐτὸν, ποίαν ἄπεισιν; [b] ὁ δὲ εἶπεν, ὅπου ἂν τοῦτο ἄγηται, ἄγειν τὸν ἵππον. καὶ ὑμᾶς ἄν τις ἐροιτᾷ ποῖ φέρεσθε; τἀληθῆ ἐθέλοντες λέγειν, εἴποιτε ἁπλῶς μέν, ὅπερ ἂν ταῖς ἐπιθυμίαις δοκῇ· κατὰ μέρος δέ, ὅπερ ἂν τῇ ἡδονῇ· ποτὲ μὲν, ὅπου τῇ δόξῃ· ποτὲ δὲ αὖ, τῇ φιλοκερδείᾳ· ποτὲ δὲ ὁ θυμὸς, ποτὲ δὲ ὁ φόβος, ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτον ὑμᾶς ἐκφέρειν [c] φαίνοιτο. οὐ γὰρ ἐφ' ἑνὸς, ἀλλ' ὅπου πολλῶν ὑμεῖς γε ἵππων βεβηκότες, ἄλλοτε [d] ἄλλων, καὶ μαινομένων πάντων, φέρεσθε. τοιγαροῦν ἐκφέρουσιν ὑμᾶς εἰς βάραθρα, καὶ κρημνούς. ἴστε δ' οὐδαμοῦ πρὶν πεσεῖν, ὅτι [e] πεσεῖσθε μέλλετε.

Ὁ δὲ τρίβων οὗτος, ὃν καταγελᾶτε, καὶ ἡ κόμη, καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, τηλικαύτην ἔχει δύναμιν, ὥστε παρέχειν μοι ζῆν ἐφ' ἡσυχίας, καὶ πράττοντι ὅ, τι βούλομαι, καὶ συνόντι οἷς βούλομαι. τῶν γὰρ ἀμαθῶν ἀνθρώπων, καὶ ἀπαιδεύτων, οὐδεὶς ἂν ἐθέλοι μοι προσιέναι διὰ τὸ σχῆμα. οἱ δὲ μαλακοὶ καὶ πάνυ πόρρωθεν ἐκτρέπονται. προσίασι δὲ

saepius de actionibus noſtris conſulamus: cum ipſi veſtris in rebus inconſiderati ſitis, neque quidquam illarum judicio & ratione adminiſtretis, ſed conſuetudine *omnia* & cupiditate. Itaque nihil diverſi eſtis ab his, qui a torrente auferuntur. Nam cum illi, quocumque fluctus ierit, eo ferantur, tum vos, quo cupiditates. Idem autem vobis accidit, quod eveniſſe ajunt cuidam, cum equum conſcendiſſet furioſum: nempe raptum auferebat equus. Ille, qui non jam deſcendere ab equo currente poſſet, interrogatus ab eo, qui obviam forte fuerat, *Quorſum abiret?* reſpondit, *Quorſum huic*, equum monſtrabat, *viſum fuerit.* Sic vos interroganti, *Quorſum feramini?* ſi quidem verum reſpondere velitis, dicatis ſimpliciter quidem, *Quorſumcumque lubebit cupiditatibus:* per partes autem, *Quocumque lubuerit voluptati*; interdum, *Quo gloriae ſtudio*; interdum, *Quo lucri cupiditati.* Interdum vero iracundia, interdum metus, interdum aliud quiddam ex eo genere auferre vos videtur. Non enim uno vos, verum pluribus conſcenſis equis, alias aliis, furentibus quidem univerſis, abripimini. Igitur in barathra vos & praecipitia auferunt: adeo ante factum, quid ſitis facturi, nequaquam ſcitis.

19. At iſtaec detrita, quam ridetis, pennula, & coma, & habitus ille meus, eam vim habet, ut quiete vivendi copiam mihi praeſtet, & faciendi quod volo, & cum his verſandi quibuscum volo. Inſciorum enim hominum indoctorumque nemo quisquam accedere ad me ob iſtum habitum voluerit: molles autem vel e longinquo devitant: accedunt commodiſſimi homines,

a Βουλευομένοις] Βουλευόμενοι, ἴσως L. Ἀξιοῦντα καιρὸς βουλεύεσθαι πολλάκις περὶ ὧν πράττουσιν Fl. In vulgatis conſpirant cett. b Ὁ δὲ] Ὧ δὲ male F. & Va. c Φαίνοιτο] Δύναται G. d Ἄλλων] Ἄλλως Fl. e Πεσεῖσθε] Πάσεσθε Fl. Πάσεσθε marg. A1.

32. Βουλευομένοις] An βουλευόμενοι; F.G.

52. Ποτὲ δὲ ἄλλο τι τοιοῦτο ὑμᾶς ἐκφέρειν φαίνεται] *Interdum aliud quidpiam hujusmodi vos auferre videtur.* Mſ. non male ἐκφέρειν δύναται. *vos auferre poteſt.* Sed illud etiam tolerari poteſt. F.G.G.

53. Πολλῶν ὑμεῖς γε] Cum P. haberet πολλῶν γε ὑμεῖς γε, adii ceteras, & geminatum γε in omnibus inveni, excepta Ba. quae prius γε recte omiſit; hanc er-

nes, & aequiſſimi, & virtutis cupidi. Hi maxime ad me accedunt, cum his enim verſari maxime ego gaudeo. Januas vero illorum qui homines vocantur non colo equidem. Aureas coronas, & purpuram fumum arbitror, hominesque derideo.

20. Ut autem de habitu diſcas, quam illum non viros modo bonos, ſed ipſos ſe-iam Deos decentem, tu deinde derideas, ſimulacra Deorum adſpice, utris ſimiliora videantur, vobisne, an mihi? Neque Graecorum modo, ſed barbarorum etiam templa circumiens inſpice, utrum capillati ſint Dii & barbati velut ego, an ſicut vos tonſi fingantur pingunturque. Verum etiam ſine tunicis plerosque, uti me, videbis. Quid igitur adhuc de hoc habitu, tanquam contemtibili, dicere audeas, quum ipſos illum Deos decere, appareat?

οἱ κομψόταλοι, καὶ ἐπιεικέσταλοι, καὶ ζητῆς ἐπιθυμῆντες. ἕτοι μάλιστά μοι προσίασι. τοῖς γὰρ τοιούτοις ἐγὼ χαίρω συνών. θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων [f] οὐ θεραπεύω, τὰς δὲ χρυσᾶς στεφάνας, καὶ τὴν πορφύραν, τύφον νομίζω, καὶ τῶν ἀνθρώπων καταγελῶ.

Ἵνα δὲ μάθῃς καὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ὡς οὐκ ἀνδράσι μόνον ἀγαθοῖς, ἀλλὰ καὶ θεοῖς πρέπον τοῦτο, ἔπειτα καταγελᾷς αὐτοῦ, σκέψαι τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, πότερά σοι δοκοῦσιν ὁμοίως ἔχειν ὑμῖν, ἢ ἐμοί; καὶ μὴ μόνον γε τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων τοὺς ναοὺς [g] ἐπισκόπει καθ' ἕκαστον, πότερον [h] αὐτοὶ οἱ θεοὶ κομῶσι, καὶ γενειῶσιν, ὡς ἐγὼ, ἢ καθάπερ ὑμεῖς, ἐξυρημένοι πλάττονται, καὶ γράφονται; καὶ μῶν καὶ ἀχίτωνας ὅλους τοὺς πολλοὺς, ὥσπερ ἐμέ. τί δὲν ἔτι τολμᾷς καθ' αὐτοῦ τοῦ σχήματος λέγειν ὡς φαῦλον, ὁπότε καὶ θεοῖς φαίνεται πρέπον;

f Οὐ] Omiſit *V2*. *g* Ἐπισκόπει] Ἐπισκόπει male *H2*. *h* Αὐτοὶ] Nihil mutare *H.* addit *Solan.*

ergo expreſſi. *J.F.R.*

69. Θύρας δὲ τῶν καλουμένων ἀνθρώπων] Corruptus haberi debet hic locus. Nam quod in *V2*. abeſt δὲ nihil juvat. *M. du S.*

70. Ἀνθρώπων] Vel διδυμίων omiſſum videtur, ut bene admonuit Cl. *J. J. Wetſt.* vel id pro ἀνθρώπων ſubſtituendum eſt. *J.F.R.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ, Η ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ.

PSEUDOSOPHISTA, SEU SOLOECISTA.

ΛΥΚΙΝΟΥ ΚΑΙ ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΟΥ.

LUCIANI ET SOLOECISTAE.

ΛΥΚ.

Ἆρά γε ὁ γνῶναι τὸ σολοικίζοντα δεινὸς, οὗτος καὶ φυλάξασθαι μὴ σολοικίζειν δυνατός; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲν δοκεῖ. ΛΥΚ. Οὐδέ γε μὴ φυλάξασθαι, οὐδὲ γνῶναι τὸ

LYC.

NUmquid, si quis deprehendere perverse jungentem voces possit, idem etiam sibi cavere, ne male jungat, poteſt? SOL. Mihi quidem videtur. LYC. Et qui cavere nequeat, ille neque deprehendere

ΨΕΥΔΟΣΟΦΙΣΤΗΣ] Sic *Fl. F. Ald. B1. H. P.* &c. Ψευδσολοικιςὴς *Th. Mag.* male in v. τιθήξεται. Sed recte ψευδσοφιςῆ idem v. ἀ. ΛΥΚ. ΚΑΙ ΣΟΛ.] Ita *B1. P.* Reliquae omittunt in fronte. In ipso vero Dial. modo ΣΟΛ. modo ΣΟ. & ΛΥΚ. addunt. At *Fl.* modo ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ integre, modo Σ. & Λ. tantum.

1. Ἆρά γε] * Βυλόμεθ' ἂν εἰδέναι τὰ σόλοικα. ὃ ὢν Λυκιανὸς βυλόμεθ' † —— εἰσάγαγε σολοικίζοντα, καὶ ἀφ' τούτου ψευδσοφιςὴν αὐτὸν ἀπόμασεν. ἐπιτηδὲς ὢν ὁ Λυκιανὸς σολοικίζειν, ἵνα δυῇ τ σοφιςὴν μὴ δυνάμενον ἐλέγξαι τ σολοικίζοντα. *V.*

* Βυλόμεθα] Lacuna hic eſt in V. Deeſt nempe ἐλέγχειν, aut ſimile quid. *M. du S.*

† Hoc fuit initium MS. in 4. in quo videtur linea aut aliquid amplius deeſſe. *J. Cler.*

ΨΕΥΔ. Η ΣΟΛ.] Negarunt multi hunc Dialogum eſſe Luciani, quoniam, inquiunt, nihil habeat ſalis: ſed longe mihi videntur falli, nec attente hunc Dialogum exploraſſe. Eſt enim mire fabricatus propter varias texturæ ſignificationes. De quibus copioſe Ammonius qui Dialogi hujus ſufficiens Interpres eſſe poterit. Dialogi ſequentes nullo modo Luciani thymum Atticum redolent, atque ipſe Lucianus hoc teſtatum voluit, dum his verbis huic tractatui finem facit νῦν δὲ ἀφλύσωμεν τ ἀφλέγειν. *J. B.*

ΨΕΥΔΟΣΟΦ.] Luciani non videtur. *F. G.* In eadem ſententia eſt & Cl. *La Croze*, vid. ejus not. ad c. 7. v. λέλεγχα. Ego ſane non auſim adfirmare Luciani eſſe. Nimis enim, nimis frequenter iisdem alibi utitur, quae hic Soloeciſmi damnantur. Immo dimidia ſaltem pars eorum falſo Soloeciſmi accuſantur, quippe quae & alii probati Auctores, Atticiſmi non rudes adhibuere quod recte etiam ſenſit Cl. *Duker.* quem adlego ad c. 7. v. τιθήξει, quodque pluribus poſt Cl. *Graevium* oſtenderem; niſi notarum jam eſſet tantum, ut copioſo eſſe non liceat. Si tamen Lucianus auctor eſt, jocari hic maximam partem credendus erit, ut qui alibi non ſollicite ὑπερατθιςίζειν neceſſe duxerit. *J. F. R.*

ΣΟΛΟΙΚΙΣΤΗΣ] Hic Dialogus inter eos eſt, quos nulla lingua alia expreſſerit, cum lepos omnis ſit in quadam verborum imparilitate, perturbatione & miſcela, quam, ſententia verborum ſalva, raro licet transferre in ſermonem alium. Quo itaque magis ſtudeas exprimere omnia, tanto magis inſulſus fatuusque his, qui comparare Graeca non poſſunt, evadas neceſſe eſt. Haec itaque, quam non ſine moleſtia & pudore quodam damus, interpretatio non poteſt juvare niſi eos, qui de ſingulorum verborum ſenſu celerius quam ex Lexico edoceri cupiunt, & per haec ad indagandos Soloeciſmos deduci. Ne quis Graece qui plane neſciat, legere interpretationem velit, deprecor, cum metus ſit ne Lucianum & interpretem, illum plane innoxium, hunc ſola commodandi quibusdam voluntate peccantem, ineptiarum difficilium condemnet. Expreſſi autem in illis, quae ſtribliginem habent locutionibus, naturalem ſingulorum verborum ſignificationem, ſive eam contextus admittat, quo facto Soloeciſmus non apparet Latine tantum ſcientibus, ſive minus, ubi deinde laborat ſententia, quam utcumque poſitis in Parentheſi verbis explicare ſtudui. *J. M. G.*

1. Σολοικίζοντα] Σολοικισμὸς ab antiquis Latinis vocabatur *ſtribligo*. *A. Gell.* XX. 5. vocem improbat I. 7. tamen uſurpat; *Plutarchus* ſaepius. Deducitur autem a Σόλοικοι, qui cum Attici eſſent, & habitarent *Solis* Ciliciae urbe, τὴν οἰκηθῆ παρεκβήσαν Ἀττικὴν γλῶτταν καὶ ἐξεγροικίσθησαν ἀφ' τ ἐν Σόλοις οἰκισμόν. Ut *Euſtathius* loquitur in *Dionyſ.* de ſitu orbis. *E. L.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Hoc eſt, *modo ſolœciſſabo*. Quae locutio jam ſolœciſmo foedatur. Ἄρτι enim non cum futuro jungebant Attici, ſed aut cum praeſenti, aut praeterito. Ἄρτι ἦκω, inquit *Thomas Magiſter*, ἵνα σημ-

re ſic habentem? (*loquentem*) SOL. Vera dicis. LYC. Tu vero ipſe ſtribligine te labi negas, aut quid de te dicimus? SOL. Nempe indoctus valde fuerim, ſi a ſtribligine hoc aetatis cavere nequeam. LYC. Igitur alterum quoque deprehendere hoc agentem poſſis, & negantem convincere? SOL. Omnino equidem. LYC. Age ergo me deprehendito ſtribligine utentem. Modo autem utar. SOL. Dic ergo. LYC. Quin jam terribile illud opus, te non obſervante, peregi. SOL. Ludis tu homo. LYC. Non, ita me Dii ament. Quandoquidem ſoloeciſmo prolato te effugi, qui illum non intelligeres. Rurſus vero conſi-

γέτως ἔχοιλα; ΣΟΛ. Ἀληθῆ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ αὐτὸς φὴς ὐ σολοικίζειν, ἢ πῶς λέγομεν περὶ σοῦ; ΣΟΛ. Ἀπαίδευτος ἂν εἴην, εἰ σολοικίζοιμι τηλικοῦτος ὤν. ΛΥΚ. Οὐκοῦν ϗ ἕτερον φαράσαι δυνήσῃ τοῦτο δρῶντα, ϗ ἐλέγξαι τ' ἀρνούμενον; ΣΟΛ. Παντάπασί γε. ΛΥΚ. Ἴθι νῦν, ἐμοῦ λαβοῦ σολοικίζοντος, ἄρτι δὲ σολοικιῶ. ΣΟΛ. Οὐκοῦν εἰπέ. ΛΥΚ. Ἀλλ' ἔγωγε ἤδη τὸ δεινὸν εἴργασμαι, σὺ δὲ ὐκ ἐπέγνως. ΣΟΛ. Παίζεις [a] ἔχων. ΛΥΚ. Μὰ τοὺς θεούς. ἐπεὶ σολοικίσας, ἔλαθόν σε ὡς ὐκ [b] ἐπισάμωνον. αὖθις δὲ σκόπει, ὐ γὰρ σέ φη-

a Ἔχων] Nihil variare Edd. addit *Solan.* b Ἐπισάμωνον] Bene *Fl. B2. P.* Ἐπισάμῳ male *J. H. B1. Ald. Fr. S.*

12. Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Τὸ ἄρτι μέλλοντι ὐ συνάπτεται. οὐκ ἄρα λέγομεν ἄρτι σολοικιῶ. *V.*

πῃς ἀλλ' ἄρτι ἥξομαι ϵ ἀφικόμην. Et *Phrynichus* in Eclogis dictionum Atticarum: ἄρτι ἥξω μηδέποτε εἴπῃς ἐπὶ μέλλοντος, ἀλλ' ἐπὶ σοῦ ἐνεστῶτος ϵ παρακειμένου, ἄρτι ἦκα, ϗ ἄρτι ἀφικόμην. Ubi male doctiſſimus interpres *Joannes Nunneſius.* Ἄρτι ἥξω *nuper veniam*, cum vertendum, *nunc veniam.* Et ἄρτι ἀφικόμην *modo veni.* Quibus ſignificant ἄρτι particulam futuro junctam non carere ſoloeciſmo, cæterum praeterito & praeſenti recte jungi. Fallitur interpres, qui vertit: *Fampridem enim ſoloeciſſare geſtio.* quippe qui putarit σολοικιῶ hic deſiderantis vim habere, & eſſe praeſentis temporis, cum a themate σολοικίζω ſit futurum Atticum. Secundam hujus futuri σολοικιεῖς infra videbis, dum in verbo διέφθορας referemus Moſchopuli verba. Idem male credidit ἄρτι non poſſe jungi præſenti, quod tamen contendit ex Gaza probare. Is quidem ἄρτι πεποίηκα ſcribit dicendum, non negat tamen τὸ ἄρτι etiam præſenti jungi. Alioqui parum Attice dixiſſet *Plato* in Critone ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι; Paria his *Pollux* & *Suidas*, quorum hic ἄρτι dicit ἐξ ὑστεροῦς ſignificare, hoc eſt, modo, nuper, dicique de præterito, ut αὐτίκα de futuro. Ille ἄρτι, inquit, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, ϗ νῦν δὴ ὅ ἐστι ταυτόν. Quod igitur hic præcipimus de ἄρτι, idem infra repetemus in νῦν δή. Proinde αὐτίκα μάλα σολοικιῶ dicendum. Sic & *modo* futuro junctum invenies. *Terent.* Andria: *Modo ibo, ut apparetur dicam, atque huc renuncio.* Utriusque exemplum habes apud *Ariſtophanem.* In avibus: οὐκ ἄρτι θύω τὴν δικαίαν ταύτην ἐγώ· ϗ τἄνομα ὥσπερ παιδίον νῦν δὴ ἐθέμην. Idem in *pace*: Ἴθι νῦν ἄκυτον οἷον ἄρτι μ' ἤρετο. *Euſtathius* ad Iliad. A. p. 75. male putavit ἤδη δὲ σολοικιῶ hic legi. Τὸ δὲ ἤδη, inquit, κατὰ τοὺς παλαιοὺς τοῖς τρισὶ χρόνοις συνιπτιμιριζε, τῷ παρακειμένῳ, ὡς ἐνταῦθα· ἐν τῷ ἤδη γάρ ποτε ἐγὼ ϗ τῷ δ' ἤδη δύο γενικὰ ἤφθητο. τῷ ἐνεστῶτι, ὡς τὸ ἤδη γάρ μοι ἀ-

κουὸν ἔτος ἐστί. ϗ τῷ μέλλοντι, εἰ ϵ δικαῖ ὁ Λυσιανὸς ὡς τοῦτο ἀπαιρόμενος, ὡς τὸ ἤδη λοίγια ἔργα τάδ' ἔσεται. εἰ δέ τινες τοῦτο ἄλλως γράφουσιν, ἢ δὴ λοίγια ἔργα ἔσαι ἀντὶ τοῦ, ὅτας δή. Idem alio loco: Καὶ τοῦτο ἁρδὸν, πῶς λοιπὸν δήσομεν τ' Λυκιάνειον σολοικισμὸν, τ' λέγοντα ἤδη σολοικιῶ. qui locus etiam a *Suida* refertur, ſed ab interprete Latino male ille *Suidae* locus verſus eſt & intellectus. Recte *Matthaeus* IX, 18. Ἄρτι ἐτελεύτησε, modo defuncta eſt, jam obiit. Sic III, 15. XXVI, 53. *Joh.* IX, 19, 25. XIII, 38. XVI, 12. Ἄρτι apud Latinos eleganter exprimitur per *tantum quod*, & *commodum.* quæ & ipſa futurum reſpuunt. *Sueton.* Auguſt. cap. 94. *Juliam primum Marcello Octaviae ſororis ſuae filio tantum quod pueritiam egreſſo, deinde ut is obiit M. Agrippae nuptum dedit.* Idem 94. *Vectores nautaeque de navi Alexandrina, quae tantum quod appulerat.* In Ner. cap. 6. *Nero natus eſt Antii* &c. XVIII. *Kalendas Januarias, tantum quod exoriente ſole.* Veſpaſ. c. 4. *Cic.* XV. ad Atticum ep. 13. *Haec cum ſcriberem, tantum quod exiſtimabam ad te orationem eſſe perlatam.* *J. G. G.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] *Leopard.* 37. *M. du S.*

Ἄρτι δὲ σολοικιῶ] Vid. *Euſtath.* p. 75. vel p. 100. Ed. Rom. *M. V. La Croze.* l. c. ad Iliad. A. 260. ubi docet ἤδη tribus temporibus jungi, quamquam id improbare videatur Lucianus. At Lucianus non hic de ἤδη, ſed de ἄρτι agit, adeoque lapſus memoria *Euſtath.* *J. F. R.*

15. Παίζεις ἔχων] Nihil varietatis deſidero; eſt enim pleonaſmus uſitatus. Vid. *Bud.* Commentt. p. 211. Et ſupra ad *Aſin.* c. 20. *J. F. R.*

16. Ὡς οὖν ἐπισάμωνον] Sic *Fl.* & *B2.* ut oportuit. In reliquis ἐπισάμῳ. *M. du S.*

17. Ἐπισάμῳ] Ἐπισάμων legend. videtur. *F. G.* Id jam correximus. *J. F. R.*

φημι δύνασθαι καλαινῆσαι· ἐπεὶ ἃ μὲ οἶσθ', ἃ δ' οὐκ οἶδα. ΣΟ. Εἰπὲ μόνον. ΛΥΚ. Ἀλλὰ καὶ νῦν συνολοίκισαί μοι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. ΣΟ. Πῶς γάρ, σοῦ μηδὲν λέγοντος; ΛΥΚ. Ἐγὼ μὲ λέγω, κἀ σολοικίζω, σὺ δ' οὐκ ἔπῃ τοῦτο δρῶντι· ἐπεὶ ὄφελον καὶ νῦν ἀκολουθῆσαι δυνήσῃ.

dera. Nego enim te posse intelligere. Quandoquidem (*sunt*) quae scis, (*sunt*) quae nescis. SOL. Die modo. LYC. Sed nunc quoque perverse voces junxi, tu vero non agnovisti. SOL. Quomodo enim agnoscerem, te nihil dicente? LYC. At ego dico & soloecismos facio: tu autem facientem non persequeris. Alioqui utinam vel nunc persequi possis!

ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις, εἰ μὴ δυνήσομαι καταμαθεῖν σολοικισμόν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν δύναιο τὸ ἕνα μαθεῖν, τοὺς τρεῖς ἀγνοήσας; ΣΟΦ. Τίνας τρεῖς; ΛΥΚ. Ὅλους ἀρτιγενείους. ΣΟΦ. Ἐγὼ μὲν σε παίζειν δοκῶ. ΛΥΚ. [a] Ἐγὼ δέ σε ἀγνοεῖν

2. SOL. Mira narras, si soloecismum ego observare non potero. LYC. Et qui possis unum observare, qui tres ipsos ignoraveris? SOPH. Quosnam tres? LYC. Universos prima lanugine florentes. SOPH. Ludere te puto equidem. LYC. At ego te igno-

[a] Ἐγὼ δὲ] Ἐγὼ δέ σε *B2.* & *Amst.* Non habent σε ceterae.

18. Ἃ μὲν οἶσθ', ἃ δ'] Ἐχρῆν εἰπεῖν τὰ μέ, τὰ δὲ *V.*

23. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ὑδέποτε μέλλοντι συντάττεται ἀπαρεμφάτῳ, ἢ ὑποτακτικῷ, ἀλλ' ἐνεστῶτι ὁριστικῷ, ἢ ἀπαρεμφάτῳ ἢ ὑποτακτικῇ, ὁσαύτως δὲ παρῳχημένῳ. ἴδοι δ' ἂν εἰπεῖν, ὄφελον ἀκολουθεῖν δυνηθῆναι, καὶ μάλιστα ὅτι τὸ νῦν προσκειται, ὃ ὑδέποτε ὑδὲ αὐτὸ μέλλοντι συντάττεται. Διττῶς δ' ἂν ὁ τῷ ἐνὶ συνολοίκισαι. διὸ δὲ λέγει ὅτι τρεῖς συνολοίκισαι. *V.*

ἀπαρεμφ.] Videtur ἀπαρεμφάτῳ hic abundare. Vid. not. Cl. *Graev.* *J. Cler.*

18. Ἃ μὲ οἶσθα, ἃ δὲ σὺκ οἶσθα] Hunc locum exponit *Thomas Magister*: Ἃ μὲ ἃ δὲ, μὴ εἴπῃς, ἀλλὰ τινὰ μὲ, τινὰ δὲ, εἰ δὲ Λυκιανὸς λέγει, σὺκ οἶδα εἴτε παίζων, εἴτε σπουδάζων. λέγει γὰρ ὁ τῷ ῥητόρων διδάσκαλος. Ἔπειτα δὲ δ αὐτὸς ἃ μὲ προϊόντι ἐπιδείκνυσι κατὰ τὴν ὁδὸν, ἃ δὲ καὶ Δημοσθένην καὶ πάλιν ὁ Τίμωνα. Διδοὺς ἄπασι τοῖς διαμένουσι, ὧ μὲ πέντε δραχμὰς, ὧ δὲ μοῦν, ὧ δὲ ἡμιτάλαντον. ὁ δὲ αὐτὸς ὕστερον ἐξηλέγχει τοῦτο ὁ ψευδοσοφιστὴς αὐτοῦ. Male legitur in editis ψευδολογιστῇ qui alterius dialogi index est. Hic vero *Thomas* duobus productis locis altero ex Rhetorum magistro, altero ex Timone, docet Lucianum eo ipso usum, quod in Pseudosophista suo damnat. Nec respuunt alii. *Herodianus* in tertio, οἶδα μὲ ἐπιστολὰς οἷς δὲ ῥᾴδια ὀνειδίζων. Idem in v, ὃς μὲν ἀπέκτεινεν, ὃς δὲ ἐφυγάδευσεν. & in octavo: ἃ μὲ ἐκφορήσαιλας, ἃ δὲ καλαπρήσαιλας. Ibidem in eodem: δύνδρα πάντα ἐξέκοπτον, ἃ δὲ ἐνεπίμπρασαν. *Josephus*: ὃς μὲ πατρῴα φιλία προσῆγεν, ὃς δὲ τὸ αὐτοῦ κλέος. *Polybius* in primo, ὃς μὲ ἐξέβαλλον τῆς πολιτῶν, ὃς δὲ ἀπέφαξαν. Et in decimo sexto: ὃς μὲν ἐτίτρωσκον, ὃς δὲ παρέλυον αἰώ τι πρὸς τὴν χρείαν ἀναγκαίων. Apostolus ad *Romanos* IX. ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Et ad *Timoth.* καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. *Aelianus*: Οὓς δὲ ἀπέδοντο, ὃς δὲ ἀπέκτειναν. *J.G.G.*

Ἃ μὲν οἶσθα] Verum est τὰ μὲν, τὰ δὲ dici, ut D. *Sic.* XIV. c. 50. τὰ μὲν σωίτριψε, τὰ δ' ἔκαυσεν, ne plura in re nota. Sed & alterum usurpari, ad *Rhet. Praec.* c. 15. demonstravi. *J.F.R.*

23. Ὄφελον δυνήσῃ] Hic rursus *Thomas*: Ὄφελον ἀντὶ τοῦ ὄφελε ὅπερ ἀεὶ εὐκτικῷ μὲν συντάσσεται, ἢ παρελευθότι. ὡς τὸ, ὄφελον κατδυνθείσαι αἱ ὁδοί μου. Παρελευθότι δὲ ὡς τὸ τοῦ θεολόγου· ὄφελόν γε μηδὲ ἦν προεδρία. καὶ ἀπαρεμφάτῳ δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἶδε ἔμελλον τίθεται. Ἡρόδοτος ἐν τῇ πρώτῃ, μήτε ἰδεῖν ὄφελον. quo significat ὄφελον semper cum optativo jungi, quando significet utinam, & ponatur pro εἶδε, aut cum praeterito, aut cum infinitivo, praesertim cum pro εἶδε ἔμελλον accipiatur. vide & *Moschopulum* in collectione vocum Atticarum, qui pluribus hoc exemplis declarat. Vides igitur in ὄφελον δυνήσῃ solœcismum; hic enim conjunctivo conjungitur. *J.G.G.*

Ὄφελον δυνήσῃ] In Epist. ad *Gal.* V. vs. 12. ὄφελον ἀποκόψονται, & sic in N. F. cum indicativo plerumque, ut I. *Corinth* IV. 8. &c. Et ap. LXX. *Job.* XIV. 13. εἰ γὰρ ὄφελόν σε ἅδῃ με ἐφύλαξας. Sed & cum optativo *Psalm.* CXVIII. 5. Apud *Aristoph.* ac *Demosth.* vero ὤφελον, ὤφελες, verbi figura potius usitatum, & variis modis, ac plerumque temporibus praeteritis junctum. Ὡς ὄφελον *Homerus* jungit, & cum praes. infin. construit. Vid. Odyss. A. 217. Δ. 97. &c. *J.F.R.*

28. ΣΟΛ. Τίνας τρεῖς] Cur Cl. *Gesn.* hic & deinceps personam *Soph.* quae in Edd. non comparet, loquentem inducat, rationem non addidit. Jure quidem id suo videtur fecisse; quod inscriptio *Pseudosophistae* id suadeat, & Editores priscos pro arbitrio quoque *Soloec.* personam ubique inseruisse credas, quum Lucianus forte una tantum litera eas designarit; vel in Codd. spatia tantum vacua relicta sint. Ego vero nomina

ignorare si quis peccet in dicendo. SOPH. Et quomodo quis percipiat, si nihil *ejusmodi* dictum sit. LYC. Dictum & stribligine peccatum quadruplici: tu vero non intellexisti. Magnum praemium (*certamen*) ergo confeceras, si intellexisses. SOPH. Non magnum illud quidem, sed *mihi jam* profesto necessarium. LYC. Sed ne nunc quidem intellexisti. SOPH. Quando nunc? LYC. Cum praemium te dicebam confecisse. SOPH. Quid dicas nescio. LYC. Recte istuc dicis. Nescis enim. Et praecede saltem ad anteriora: neque enim sequi vis. Intellexero enim, si quidem volueris.

3. SOPH. Sed volo ego. At tu nihil

ἢ ἁμαρτάνοιλα ἐν τοῖς λόγοις. ΣΟΦ. Καὶ πῶς ἄν τις μάθοι, μηδενὸς εἰρημένου; ΛΥΚ. Λέλεκται, καὶ σεσολοίκισται [b] τετραπλῆ, σὺ δ' οὐκ ἔγνως. μέγα ὢν ἆθλον κατέπραξας ἄν, εἰ σοφὸς ἔγνως. ΣΟΦ. Οὐ μέγα μέν, ἀναγκαῖον δὲ τῷ ὁμολογήσαντι. ΛΥΚ. Ἀλλ' οὐδὲ νῦν ἔγνως. ΣΟΦ. Πότε νῦν; ΛΥΚ. Ὅτε τὸ ἆθλον ἔφην σε καλαπρᾶξαι. ΣΟΦ. Οὐκ οἶδα ὅ, τι λέγεις. ΛΥΚ. Ὀρθῶς ἔφης. οὐ γὰρ οἶσθα. καὶ πρόϊθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν· οὐ γὰρ ἐθέλεις ἕπεσθαι. [c] συνήσω ἄν, εἴπερ θελήσειας.

ΣΟΦ. Ἀλλ' ἐγὼ βούλομαι· σὺ δὲ οὐδὲν εἰ-

[b] Τετραπλῆ] Ita *J. H. P. B1.* &c. Τριπλῆ *Fl.* [c] Συνήσω] Συνήσων *Fl.*

34. Μέγα ὢν ἆθλον] Ἐπὶ τῷ ἀγῶνι οὐ λέγεται τὸ ἆθλον. *V.*

40. Καὶ πρόϊθί γε ἐς τὸ ἔμπροσθεν] Καπῶς τὸ εἰς τὸ ἔμπροσθεν προσέθηκεν. οὐ γὰρ λέγεται τῷ προϊόντι τι ἔμπροσθεν ἄλλο. καπῶς ἂν ἐκ εἰς τὸ ἔμπροσθεν, ἐπεὶ πρόϊθι φησί. *V.*

mina in Graecis servaram, qualia inveni in P. Nam in *J.* ΣΟ. tantum ubique. in aliis ΣΟΛ. & interdum Σολοικίζει integre. Vid. Lect. var. ad init. Sed operae sponte ΣΟΦ. dedere, quod jam non doleo, quia & *Gesn.* sic voluit. *J.F.R.*

29. Ὅλως ἀρτιγενείους] Id est, *omnes pubescentes*, cum ἀρτιγενήτους *nuper natos*, *sive recentes* dicere debuerit. quemadmodum ea voce utitur in *Alexandro*, φάναι, inquit, ἅμα ἐκ τοῦ ἀρτιγένητον Ἀσκληπιόν. Idem in Deorum dialogis: αὐτὸν τι ἐκ τοῦ βρέφους αὐτοῦ ἀρτιγένητον. pro quo alibi νεογνὸν, & ἀρτίτοκον dicit, de furto Mercurii adhuc infantis agens, qui cum id aetatis esset, fertur etiam testudinem, id est chelyn, fabricatus in cunis, de qua Aratus:

Καὶ χέλυς ἠτ' ὀλίγῃ, τήν ῥ' ἀρ' ἔτι ἐκ θεὸς ἀμφὶ λίκνῳ
Ἑρμείας ἐτόρησεν.

Ubi recte vertit *Cicero*:

Inde fides levitor posita & connexa videtur,
Mercurius parvis manibus quam dicitur olim
In cunis fabricatus.

Sic enim legendum. vulgo ἀπροσδυνούσης *in fimis fabricatus*. *Appianus* in Libyca historia: διέπλευσεν ἐς Σικελίαν ἔχων ἀμφ' ἑαυτὸν ἀρτιγενεῖς ἐπιλέκτους τριακοσίους. ubi ἀρτιγενήτους non potuisset dicere. *J.G.G.*

Ibid. Ἀρτιγενείους] *Adultos*. qui nuper barbam emiserunt. *F.G.*

30. Ἐγὼ δέ σε] Ex *B2.* & *A.* est illud σε. in reliquis deest. *M. du S.*

34. Μέγα ὢν ἆθλον κατέπραξας ἄν] Hic μέγαν ἆθλον dicendum fuit, masculino genere. Proprie igitur Lucianus, ἆθλόν τινα τούτων τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν. Idem in *Fugitivis*: Τριπαιδίκαιον γοῦν ἆθλον οὐ τοῦτον ἐμισθοῦτο ἐπιτελέσειν. Et in *Deorum judicio*: τῷ δὲ ἀγῶνι τὸ ἆθλον ἦσαν ἀναγκαῖοι τὸ μᾶλλον. Ubi legendum: τὸ ἆθλον, ut praemium significet. Idem in *Gymnasiis* recte τὰ ἆθλα δίκαιόν ἀναιρεῖσθαι. Et in *Saturnalibus*: τὰ ἆθλα ἀναιρεῖσθαι τὸν ἀλόντα. Quod autem Lucianus ἆθλα ἀναιρεῖσθαι dixit, id *Plato* in secundo de legibus φέρειν νικητήρια, accipere praemia. Ἆθλα, βραβεῖα, ἀριστεῖα, γέρα, ἐπίχειρα, ἔπαθλα & νικητήρια idem significant propemodum. *Demosthenes* in epistola ad Athenienses de Lycurgi liberis: τὰ μὲν γήρως ἐκ φυγὼν ἐπίχειρα τῆς ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων. *Ammonius*: ἆθλα, inquit, & ἄθλα διαφέρει. ἀριστικῶς μὲν γὰρ τὸ ἀγῶνα θηλοῖ, ἐθνικῶς δὲ τὸ ἔπαθλον. Paria his scribunt *Moschopulus* & *Thucydidis* interpres ἀνώνυμος. ἆθλον, inquit *Moschopulus*, τὸ βραβεῖον, ἆθλος ὁ ἀγών. *J.G.G.*

41. Σιωπήσω ἂν εἴπερ θελήσειας] *Intellexisses utique, siquidem voluisses*. Sic interpretare. Ut σιωπήσω dictum inusitate, pro quo Atticus dixisset σιωπήσας ἄν. Medius scilicet aoristus pro activo. *Micyllus* tamen σιωπήσω putavit esse futuri activi primam personam, & in εἴπερ θελήσειας verbo optandi modo juncto solaecismum esse. forte non male. Nam εἴπερ indicativo junctum omnino usitatius est. *J.G.G.*

Σιωπήσω ἂν εἴπερ ἐθελήσειας] *Micylli* rationem interpretando secutus sum. Excitat Lycinus Soloecisten, ut, quandoquidem male sequatur praeeuntem, id est Solocciſmos a se commissos non sentiat; ipse permutatis vicibus jam praecedere velit, hoc est vitiose aliquid dicere, a se, Lycino, deprehendendum. Et in hoc ipso fallit per illud εἴπερ ἐθελήσειας, pro εἴπερ ἤθελες. Quin etiam σιωπήσω ἂν soloecum pronuntiat Scholiastes, qui ipse quoque de futuro intelligit. *J.M.G.*

εἶπας ὧν ἄνθρωποι σολοικίζοντες λέγουσι. ΛΥΚ. Τὸ ἡδὺ νῦν ῥηθέν, μικρόν τί σοι φαίνεται [a] κακὸν εἶναι; ὅμως δὲ ἀκολούθησον αὖθις, ἐπεὶ οὐκ ἔμαθες ἐκδραμόντα. ΣΟ. Μὰ τοὺς θεούς, οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως, ἆρα

eorum dixisti, quae dicere soloeci homines solent. LYC. Nempe quod modo dictum est, minutum tibi malum videtur? Verumtamen sequere rursus, quia excurrentem non observasti. SOL. Per omnes Deos nihil equidem. LYC. Verum dimisi currere leporem celeriter. Num quid praeteriisti? sed

[a] Κακὸν] Sic *Fl.* & *P.* Κακῶν reliqq.

49. Μεθῆκα θεῖν λαγὼ] Καὶ τοῦτο σόλοικον γυναικῆ χρῆσθαι ἀντὶ αἰτιατικῆς, ὁ λαγως, τὸ λαγω ἡ γυνη, ἡ σὶ' αἰτιατικὴν τ λαγων μ τῦ * ν, ἀλλ' ὁ χωρὶς τοῦ νῦ. *V.*

* Νῦ] Νῶν prave editum ante, & erat νῶν hic male in V. Sed mox ν. tantum habet, etsi in Impr. νῶν utrobique editum sit. *M. da S.*

46. Κακῶν] Κακὸν. *F G.* Bene; nam etsi κακῶν redolet Graecismum ultitatissimum, facile alibi defendendum, hic tamen κακὸν praeferrem, eoque magis, quia auctoritas accedit. *J.F.R.*

48. Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ] De hoc accusativo *Athenaeus* lib. IX. p. 400. Τρύφων δέ φησι, τ λαγων ἐπὶ αἰτιατικῆς ὁ Δαναΐσιν Ἀριστοφάνης ὀξυτόνως, τὴ μ τῦ ν. λέγει. Αὐσας ἴσως ἂν τ λαγων σωιαρπάσειεν ἡμῶν τὴ ὁ Δαιταλεῦσιν. ἀπόλωλα τίλλων τ λαγων ὀφθησομαι. Ξενοφῶν δ' ὁ Κυνηγετικῷ χωρὶς τοῦ ν. λαγὼ ὁ ᾠδεσταμένως, ἐπεὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἐστι λαγός. Ὥσπερ γὰρ ναὸν λιγόντων ἡμῶν ἐκεῖνοί φασι νεών, τὴ λαὸν λεών, οὕτω λαγὸν ὀνομαζόντων ἐκεῖνοι λαγὼν ἐροῦσι. τῇ δὲ τ λαγὼν ἴσως αἰτιατικῇ ἀκόλουθός ἐστιν ἡ ᾠδὴ Σοφοκλέους ὁ Ἀμύκλῳ Σατυρικῷ πληθυντικὴ ὀνομαστική·

Γῆρανοι, κορῶναι γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τῇ δὲ λαγὼν ἡ αἰτ τῦ ω. Θεόκριτος προσαγορευομένη, λαγὼ παρ' Εὐπόλιδι ὁ Κόλαξιν, ἵνα μὴ παρὰ μ βατίδις ἡ λαγὼ, ἡ γυναῖκες ἀλίπεδες. διό σὶ' οἱ ὁ τοῦτ' ἀλόγως κατὰ τὴν τελευτῶσαν συλλαβὴν ὀξυσταμένως προφέρονται. δεῖ δὲ ὀξυτονεῖν τὴν λέξιν. ἐπειδὴ τὰ εἰς ὼν λήγοντα τ ὀνομάτων ὁμότονά ἐστι, κἂν μεταληφθῇ εἰς τὸ ω. παρ' Ἀττικοῖς, νεώς, καλῶν, νεως, κάλως. ὅτως σὶ' ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ἡ Ἐπίχαρμος, ἡ Ἡρόδοτος, ἡ ὁ τους Εἴλωτας ποιήσας, εἶτά ἐστι τὸ μ Ἰαπὸν λαγός.

Λαγὸν ταράξας πτίθει τ θαλάσσιον.

Τὸ δὲ λαγὼς Ἀτλικόν. λέγουσι δὲ ἡ Ἀτλικοὶ λαγός. ὡς Σοφοκλῆς·

Γῆρανοι, κορῶναι, γλαῦκες, ἴκτινοι, λαγοί.

Τὸ μέν τοι ἡ πτῶκα λαγωὸν, σὶ μέν ἐστι Ἰωνικὸν, πλεονάζει τὸ ω. σὶ δὲ Ἀτλικὸν τὸ ο. *Tryphon inquit: Aristophanes in Danaidibus* τ λαγὼν *accusandi casu acuto notavit accentu, addita* ν *littera. Sic pedicis solutum fortassis leporem nobiscum ille rapiet. Idem in Epulonibus: perii, dum leporem vello, me quisquam adspiciet. Xenophon libro de venatione* λαγῶ *dixit absque* ν, *accentu circumflexo. Nos enim* λαγὸς *nominandi casu dicimus, & accusandi casis* λαγὸν, *veluti ναὸν, λαὸν, quod Athenienses* λαγὼν, νεὼν, λεὼν, *cum* ω. *Accusativo singulari* λαγὼν *respondet apud Sophoclem in Amyclo Satyrico nominativus pluralis* λαγοί· *Grues, cornices, noctuae, milvi, lepores. Accusativo vero singulari* λαγὼν *pluralis nominativus* λαγὼ *scriptus per* ω *apud Eupolidem in Assentatoribus: ubi aderant rajae, lepores & foemina inflexis pedibus incedentes. Quidam praeter rationem horum ultimam syllabam cum accentu circumflexo proferunt. Nam cum accentu acuto dictio pronuntianda est, quandoquidem quae vocabula in* ὼν *finiunt, etiamsi ab Atticis in* ω *mutentur, retinent tamen eundem accentum, ut ναὸς, καλὸς, νεως, καλῶς. Sic Herodotus videlicet usus est hoc nomine, sic Epicharmus, & qui Eilotas composuit. Ionicum est* λαγός. *Ut* λαγὸν, *id est, leporem turbatum ferit. Et* λαγὼν (*h. e. leporem*) *marinum edit.* λαγὼς *quidem cum* ω *Atticum est, quamvis & interdum Attici* λαγὸς *per* ο *dicunt, ut Sophocles: Grues, cornices, milvi.* λαγοί. *Quod vero dicunt* πτῶκα λαγωὸν, *id est, timidum leporem, si Ionicum est, redundat* ω, *sin Atticum, redundat* ο. Ex quo loco discimus Atticos dixisse λαγὼν in quarto casu, non λαγὼ, ut hic Lucianus. qui & *de Domo sua*: ἀνίχων τ λαγὼν. *Herodotus* λαγὼν μαχαιροπάμονα. Ibid. διδύτα τ λαγὼν κύφα. Idem in *Polyhymnia*: ἔπειτα ἡ ἵτινα τ λαγὼν. *Herodotus* in Thalia etiam λαγωὸς dixit, & in Melpomene λαγὸν in accusativo. Quod autem *Athenaeus* recte observavit Xenophontem τ λαγὼ dixisse, docent loca subjecta ex venatione: ὅταν δὲ περὶ αὐτὸν ὦσι τ λαγώ. Ibidem ἐπὶ δὲ ὦνδρ τῦ ὑφίσαιεν τ λαγὼν ὄψιν τοὺς κύνας. Et in primo institutionis Cyri: Πρὸς δ' αὐτὸν λαγώ. Et in secundo: Αὐτὸς δὲ ἱππασάμενος αὐτὸς ὡς κατεῖδε τ λαγώ. Quae omnia loca circumflectenda erunt contra fidem exemplarium, si Athenaeo credimus. Videtur etiam Lucianus in θεῖν pro θεῖον ὑποσολοικίζειν. *Libanius* certe in ἀντιῤῥητικῷ, Ἀγαμέμνονα, inquit, ᾠδεῖον ὥσπερ ἡ κάτω. Et *Gregorius* Theologus in priore in Julianum invectiva, λέξ τ ἀγορᾶς θεῖον βοῶντες ἡ λέγοντες Χριστιανοί. Caeterum pro ἆρα παρῆξα; lege ex MS. Codice, cujus excerpta in meas manus pervenerunt postquam hae notae typis fuerunt descriptae: ἄρα παρῆξεν. *Sane praeteriit.* *J.G.G.*

Ἀλλὰ μὴν μεθῆκα θεῖν λαγὼ ταχέως] Eruditissimo ami-

ſed nunc etiam videre licet leporem. Si ve-
50 minus, multiplicati lepores clam te in ſtribligine jacebunt. SOL. Non clam me. LYC. Quin jam factum eſt. SOL. Mira narras. LYC. Tu vero prae nimia eruditio-

50 παρῆξεν; ἀλλὰ νῦν ἔξεστιν ἰδεῖν τὸ λαγώ· εἰ δὲ μή, πολλοὶ γενόμενοι λαγὼ λήσουσί σε ἐν σολοικισμῷ πεσόντες. ΣΟ. Οὐ λήσουσι. ΛΥΚ. Καὶ μὴν ἔλαθόν γε. ΣΟ. Θαυμαστὰ λέγεις. ΛΥΚ. Σὺ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄγαν

b Παρῆξεν] Adoptavi ex *J.* Va. & G. Παρῆξαι cett.

amico meo *J. Georg. Graevio*, (qui hunc Luciani libellum, haud cuiquam, niſi Atticae dictionis & elegantiae gnariſſimo, intellectu facilem, atque adeo imperitioribus ac praecipue tironibus obſcurum, ea politarum animadverſionum luce perfudit, ut eruditus orbis cum gaudeat, ſe multas Atticae locutionis Veneres beneficio Vir Cl. doceri, tum ſummo deſiderio exſpectet ſimiles, quorum ſalivam movit Vir Cl. ingenii ac eruditionis, foetus in alios Luciani libellos, pari ratione Oedipo indigentes, doleatque ſe praedenſiſſimis iisque gravioribus Viri Cl. occupationibus, adhuc iisdem carere) videtur Lucianus etiam in θεῷ pro θέειν, ὑποσολοικίζειν. Saepe tamen idem Noſter hoc verbo tam ſimplici, quam compoſito, ita utitur. Sic in *Quom. Hiſt.* c. 57. Καί τοι ποιητὴς ὢν (Ὁμηρος) ὅμως ἔθρεψε τὸ Τάνταλον. Ibid. c. 45. Ἀμεινον ἦν ἐφ' ἵππου ὀχεμένῃ τότε τῇ γεφύρᾳ τὴν ἐρημίαν περιῆγε συμπαραθεῖν. In *Amoribus* c. 41. Καὶ περιφάνη μὲ ὁ κύκλος τὴν περιφλιὰν ἐλθεῖν. In *de Merced. Cond.* c. 24. poſt med. Συμπεριθεῖς ἄνω καὶ κάτω. *Demoſthenes* I. contra Philipp. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω. niſi quis malit (ita certe ego ſuſpicor) & hic συμπεριθεῖτε legere. Supra quidem apud Lucianum τὸ, συμπαραθεῖν habuimus; at illud notat (nec aliter ibi ſumitur) *pone ſequi, comitari:* apud Demoſthenem vero, quemadmodum & in adducto ex Luciano de *Merc. Cond.* loco, requiritur ſenſus τοῦ, *una circumferri, circumagi, circumcurrere.* Ita enim ad Athenienſes ſuos Orator, *Vos ſi Philippum audieritis agere in Cherſoneſo, illuc decernite auxilia; ſi in Pylis, illuc; ſicubi alibi, una cum eo circumferamini ſurſum, deorſum.* Porro & ἀναθεῖν habet Lucianus in *Saturnalib.* c. 7. Ἀλλ' ἀεὶ ἀναθεῖν ἴδοι ἄνω. Ita & ἀμφιθεῖν idem in *Amoribus* c. 53. poſt med. Τὰ τῆς ἀπολαύσεως, εἰς ἅπαν ἀμφιθεῖ τὸ σῶμα. At ne quis ipſum θεῖν, per contractionem etiam ab Atticis uſurpatum, deſideret; ipſe Lucianus in *Pſeudomanti* c. 14. pr. Εἶτ' ἴδοι δρόμῳ ἐπὶ τὸ ἱερὸν νεύ. In *Lexiphane* c. 15. Σὺ μὲ εἰ βούλει, πλεῖ, καὶ νεῖ, καὶ θεῖ κατὰ τὸ κλύδων. In *Icaromenippo* c. 19. θεῖ φέρων. in *Bis Accuſato* c. 1. med. εἰς Κολοφῶνα θεῖ. Sed & *Ariſtophanes* ita in Veſpis pag. 458. edit. Genev.

Ἀλλὰ θοιμάτια λαβόντες ὡς τάχιστα παιδία
Θεῖτε, καὶ βαῖτε, καὶ κλίνοι ταῦτ' ἀγγέλλετε.

In veteri proverbio apud Comici hujus *Scholiaſten* in Equites. vſ. 109. Ὅτε ἀργύριον ἦ, πάντα θεῖ κἀλλιόνη). Sic enim emendatius hoc proverbium legi jubet illic Bizetus. Non tamen haec a me prolata ſunt exempla, ubi θέειν, ejusque compoſita per contractionem uſurpantur; quaſi contendere velim, tantum per contractionem uſurpata haec reperiri; ſed ut pateat, promiſcuum haec verba apud Graecos, eosque Atticos, habere uſum. Certe *Xenophon* in una eademque periodo duplicem hujus verbi uſum ponit; Ἐνταῦθα κατέμειναν, ait de Aſſyriorum rege I. Κυροπαιδ. pag. m. 14. in fine, ὡς μὴ βοηθοῖεν οἱ φίλοι τῷ Μήδων ἐπὶ τοὺς καλλιόντας· τοὺς δ' ἐπιτηδείως ἀφῆκε κατὰ φυλὰς ἄλλους ἄλλοσε καλεῖσθαι. *J. J.*

Ibid. Μισθῶσα] Dictionis hujus in eo pravitas ſita eſt, quod cum μισθῶσα dixiſſet θεὰν, addit, quod ſenſum perturbat, & alio pervertit; eſt enim μισθῶσα λαγὼν, non ut vulgo vertitur, *leporem ſivi*, aut *permiſi*, quod ſane optime θεῖν admittit; *ſed leporem e manibus elabi ſivi*, quod additamentum θεῖν reſpuit. Ita autem rem habere in exemplorum magna copia, unico ero contentus. *Soph.* in Ajace (apud Conſtantinum) χεροὶ μὲν μισθῶσα τοὺς ἀλάστορας. Apud veterem poëtam tamen ſcriptum eſt, εἰ μὲν νῦν σε μισθῶσα θεᾶσθαι. *Grot.* p. 59. *Flor.* *M. du S.*

51. Πολλοὶ γενόμενοι λαγώ] Hic λαγὼ dixiſſet *Sophocles*, ut vidimus ſupra. Licet *Pauſanias* λαγὼ δὲ ἔλαφοι, & οἱ λαγὼ ὧστι λεῦκοι. & *Xenophon* etiam λαγὼ dixit in primo inſtitutionis Cyri: Καὶ πρὸς οἷς χρεία φεύγειν αἱροῦνται οἱ λαγὼ τὸ τούτοις τὰ δίκτυα δυσέρατα ἐπιτήδειον ἵνα τὸ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδῃ. Quae male ſic vertunt: *In quas venatoribus capiuntur. Hic caſſes viſu difficiles tetendiſſes, quo in vehementi curſu ipſe ſeipſum incidens convinceret.* Sed quis haec intelligit? Verte: *Quaque ad loca lepores fugere inſtiterint, in eis latentia retia intendebas, ut rapido curſu ipſe ſe in retia indueret.* Dicimus enim φεύγειν αἱροῦμαι pro fugam adorno, meditor. *J. G. G.*

54. Τὸ δὲ ὑπὸ τοῦ ἄγαν παιδιᾶς διῴφθαρας] *Corruptus es vel periiſti.* paſſive. cum tamen hoc verbum proprie perdidiſti ſignificet. Sic ſane docuit *Moſchopulus:* διῴφθαρ· ἤτοι τὸ ἀφθείρω, ἡ τὸ ἀμφθαμόν. Ἀριστοφάνης τὸ Κόραις· διῴφθαρ· τὸ ὄρνεον. Μίναν δ' Ἀδελφοῖς. εἰ δ' ἴσε τὴν κύριλλον διῴφθαρός. Ὅμηρος φρένας ἠλὲ διῴφθαρας, (id eſt, διεφθάρης τὰς σεαυτοῦ φρένας) οἷον εἰ διῴφθορὸς αἷμα· εἶπεις ἀτυχῶς σολοικιεῖς. *Phrynichus:* Διεφθορὸς αἷμα τὸ ἀμαθῶν τινες ἰατρῶν ἤτοι σολοικίζοντες. δέον λέγειν διεφθαρμένον αἷμα. Τὸ γὰρ διέφθαρ, διέφθαρμαι. *Ammonius* ferme eadem omnia. Non ſatis igitur Attice *Plutarchus* in praeceptis Politicis: Ἀφελὼν πολὺ τοῦ διεφθορότος αἵματος: Idem in praeceptis valetudinis: Τοῖς μὴ κεχειροτονημένοις διεφθορότι φλέγμα ἐ χολὴν τινες. Idem in libello εἰ πρεσβυτέρῳ πολιτευτέον. Διεφθορότι τελείως ὑπὸ ἀργίας. Etiam in *Phocione*: Ἡ Κάτων· ἀργία τροφὴν ἐπιγενομένη βίους διεφθορότι. *Joſephus* V. Orig.

ἄγαν παιδείας διέφθορας, ὥστε μηδ' αὐτὸς τοῦτο [a] σολοικίζοντας καλαυνῆσαι. ἐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά.

ΣΟ. Ταῦτα μὲν οὐκ οἶδα πῶς λέγεις· ἐγὼ δὲ πολλοὺς ἤδη σολοικίζοντας καλαυνήσα. ΛΥΚ. Καὶμὲ τοίνυν εἶσῃ τότε, ὅταν τι τῶν παιδίων γένῃ, τὰς τίτθας θηλα-

5 ne corrupisti (*corruptus es*) ut neque in hoc ipso (*verbo corrupisti*) male loquentes deprehendas.

4. SOL. Quomodo ista dicas, non intelligo equidem. Verum imparilitates multorum jam deprehendi. LYC. Igitur me quoque tunc deprehendes, cum puerulorum aliquis fies eorum, qui nutrices suas lactant (*la-*

[a] Σολοικίζοντας] Σολοικίζοντ Φ. *Fl.* omisso καλαυνῆσαι.

56. Οὐ γὰρ πρόσεστιν] Ἐπειδὴ φησὶ ἐ πρόσεστι τῷ σολοικισμῷ εἰς τινα ἐσολοίκισα. τοῦτο χάριν οὖν ἔγνως τὸ σολοικίζοντα. *V.*

61. Τῶν τὰς τίτθας θηλαζόντων] Ἡ τίτθη θηλάζει, ὁ δὲ ἀντιστρέψας ἔφη, τὰ παιδία θηλάζει. *V.*

γάλα λέγουσι διεφθορὸς ἤδη. *Corruptum lac. Syneſius:* Ἦν μὴ κρίνωσιν οἱ διεφθορότες τὴν δίκαιαν. *niſi judicent qui corruptis ſunt judiciis.* Audiamus nunc *Thomam Magiſtrum*, qui in diverſa eſt ſententia: Διέφθορεν, inquit, ἀντὶ τοῦ διεφθάρη. Λουκιανὸς δὲ τῷ Ἡρακλέους Ε Ἀσκληπιοῦ λαλούντος· Ὑπ' ἀμφοῖν διεφθορὸς τὸ σῶμα. ἀντὶ δὲ ἀντὶ τοῦ ἔφθειρε. Σοφοκλῆς δὲ Ἠλέκτρᾳ· τὰς ὕσας τί μου κ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν. ἴσι δὲ Ε ὁ παρακείμενος· δὲ χρόσει. Ἀριστείδης ἐν Πειρικλεῖ· Ἢ πῶς τοὺς Ἀθηναίους τὴν διεφθαρκός. *Joſeph.* ἦν δὲ αὐτοῖς Ε τὸ διεφθορέναι τοὺς ὀφθαλμοὺς σωφρονοῦντος. id eſt, captus oculis. *Cleomedes* lib. 2. Κυκλικῆς θεωρίας· τὰ κατὰ τὴν ἡμετέραν αὐτοῦ διεφθορέτα paſſive. Utraque ſignificatione utitur *Philoſtratus.* In Critia: Ὑπὸ Θρᾳττλίας κ τ' ἰκείνη ὁμηλίας διεφθάρθαι αὐτόν. id eſt, corruptum eſſe. Idem in *Scopeliano*: ἐκέλευσε τούτους λίθοις βαλεῖν ὡς διεφθορότας αὐτῷ τ' υἱόν. *Juſſit Rhetorum imagines lapidibus peti, propterea quod ſibi filium perdidiſſent.* Idem in *Polemone*: φαρμάκοις δὲ ἰσφοῖτα διεφθορέναι ἤδη αὐτῷ τ' ἄρθρα. Et in eodem: Ὅτε μὲ τῇ μειρακίῳ Οὔαρ Φ, διεφθορὸς ὑπὸ τ' κολάκων. Lucianus in *Nigrino*: ἀκούων διεφθορέναι ἀσμάτων. quod active & paſſive poteſt accipi *audiens corruptas cantilenas, aut corrumpentes.* *J.G.G.*

56. Οὐ γὰρ πρόσεστι αὐτῷ τὸ τινά] Eundem habet intellectum quem his verbis expreſſit *Ammonius*: διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου, διέφθορε δὲ τ' ἕτερον, ut τὸ τινα & τ' ἕτερον idem ſignificet. Nimirum διέφθορε cum activum proprie ſit, exigere poſt ſe accuſativum. Interpres τὸ τινα putat referendum ad λαγά. *J.G.G.*

Οὐ γὰρ πρόσεστιν αὐτῷ τὸ τινά] Haec verba non interpretatus ſum, quod e ſcholio irrepſiſſe arbitror, quibus aliquis indicare voluit, in quo inſit ſtribligo, nempe in hoc, quod διέφθορας intranſitive poſitum ſit, abſque caſu accuſativo, contra uſum Atticorum. Parum obtemperatum hic eſſe Grammaticis, *Graeviana* annotatio, & quae ad *Phrynichum* adferuntur, ſatis oſtendunt. *J.M.G.*

60. Ὅταν τι τ' παιδίων γένῃ, τ' τὰς τίτθας θηλαζόντων] Hoc eſt, *nutrices lactentium* ut ſolecciſmo ſolecciſſimum explicemus. Audiamus nunc *Thomam* & *Moſchopulum*, quorum haec ſunt verba: Θηλάζει τὸ θῆλυ μαθητικῶς ἀ ἔτικε, κ θηλάζουσι τὰ τιτθία ἀμεταβάτως. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati abſolute.* Attice igitur *Aelianus* XIII, 1. Ἡδέως τῷ βρέφει ἐθήλασεν αὐτό. *Delectata infante ubera ei praebuit.* Et *Philoſtratus* Sophiſta in imaginibus, λέγεται δὲ παρὰ τῶν Θήλε Φ θηλάζων τι αὐτὸν ἀ ἔτικε. Et *Lyſias*: Ἐπειδὴ παιδίον ἐγένετο ἡμῖν, ἡ μήτηρ αὐτὸ ἐθήλαζεν. Recte habet & illud in *hymnis Davidis*: ἐκ στόματος νηπίων κ θηλαζόντων. *Ex ore infantium & lactentium.* Nec illud male in ſacris codicibus: Οὐκὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, κ ταῖς θηλαζούσαις. Cum illo μακάριαι αἱ στεῖραι, κ καλλίαι αἱ οὐκ ἐγέννησαν, κ μασταὶ αἱ οὐκ ἐθήλασαν. Contra illud Luciani praeceptum vero facit: Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε Ε μαστοὶ οὓς ἐθήλασας. Dic igitur τ' οὐκ τ' τίτθας θηλαζόντων, non autem τὰς τίτθας, auctoritatem ſecutus *Luciani* in Antiocho: Τὸ δὲ ἕτερον, inquit, ἐκ τ' ἵππου θηλάζει εἰς τ' πωλικὸν τρόπον. De Hippocentauro agens pullorum inſtar fugente. Male *Plutarchus* in Romulo matrem aut nutricem θηλαζομένων vocat, & pueri θηλάζοντες ἄφθησαν τὸ θήριον. *Galenus* ὑγιεινῶν primo: Ἀφροδισίων τε παντάπασιν ἀπίχεσθαι καλεῖν τὰς θηλαζούσας παιδία γυναῖκας. Idem eodem in loco: ἔγωγε συμβουλεύσαιμι ἂν εἰ κύοισιν ἡ θηλάζουσα τὸ παιδίον. *Suidas* de hac voce paulo aliter: Θηλάζων ἐπαγγελικῶς ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα τῷ ῥήματος ἐπὶ τ' παιδίων τ' θηλαζόντων. Λυσίας δὲ παθητικῶς ἐπὶ γυναικὸς παρηχούσης γάλα. Attice igitur *Lyſias* in ſupra poſito exemplo. Interpres hic a vero longiſſime aberravit. *J.G.G.*

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτα παιδία σολοικισμὸν ποιήσει] Carpit hic eos Lucianus, qui verbo αὐξάνω utuntur pro αὐξάνομαι, vel αὔξομαι. Et ſane apud idoneos auctores, Ariſtotelem, Theophraſtum, Platonem, Demoſthenem, Iſocratem, Xenophontem, Thucydidem, Philoſtratum, Lucianum, verbum αὐξάνω in notione paſſiva, ut loquuntur, nusquam invenitur. Active vero nonnunquam. *Plato* in Timaeo: Σπείρας Ε ὑπαρξάμενος ἐγὼ παραδώσω. Τὸ δὲ λοιπὸν ὑμεῖς ἀθανάτῳ θητῷ προσφύοντες ἀπεργάζεσθε ζῶα κ γινῶτε, τροφὴν τε διδόντες αὐξάνετε, κ φθίνοντα πάλιν δέχεσθε. *Cicero* elegantiſſime vertit in libro de univerſo, ut omnia: *Quorum vobis initium ſtatusque traditur. Vos autem ad id quod eris immortale, partem adtexitote mortalem. Ita orien-*

(*lactent*). Aut ſi ne nunc quidem me ſtribligine turbare orationem intelligis, neque augentes (*creſcentes*) pueri ſoloeciſmum facient apud non intelligentem. SOL. Verum dicis. LYC. Atqui haec ſi ignorabimus, nihil intelligemus noſtrorum, quando etiam hoc male junctum te effugit. Noli ergo amplius dicere, te aptum eſſe ad

ζόντων. [b] ἢ εἰ ὦ τῶν ἔγγυς σολοικίζοντά με, οὐδὲ αὐξάνοιτα [c] παιδία σολοικισμὸν ποιήσει τῷ μηδὲν εἰδότι. ΣΟ. Ἀληθῆ λέγεις. 65 ΛΥΚ. Καὶ μὴν εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν γνωσόμεθα τ ἑαυτῶν, ἐπεὶ καὶ τόδε σολοικισθὲν ἀπέφυγέ σε. μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν, ὡς

b Ἢ] Πιούσας *Fl.* omiſſo ἢ. c Παιδία] Παιδιὰ *Ft.* male.

63. Οὐδὲ αὐξάνοιτα παιδία] Αὐξανόμενα γὰρ ἤδη αἰτεῖ παθητικῶς, ἀλλ' οὐκ ἐνεργητικῶς. *V.*

65. Οὐδὲν γνωσόμεθα] Ὠφελεῖ δὲ ἡ διπλῆ * προσθῆναι σύνδεσμον τ ἄν. οἷον εἰ ταῦτα ἀγνοήσομεν, οὐδὲν ἂν γνῶμεν οὐδὲ γνωσόμεθα. νῦν δὲ διπλῆ σεσολοίκισαι, καὶ τῇ ἀλλοίᾳ τῷ ἂν, καὶ τῇ τῷ μέλλοντι χρήσει, τῷ γνωσόμεθα· οὐδέποτε γὰρ τοῖς διπλοῖς μέλλουσι συντάττομεν. *V.*

In altero *Voſſiano* ſic: [ἂν] ἰσέον ὅτι μέλλουσι οὐδέποτε μὴ τῷ ἂν ἐκφέρομεν. εἰ γὰρ οὐρήσει εἶχεν ἄν, καὶ ἐρᾷ ἄν. Διὸ τοῦτο γὰρ τὸ ἂν ἔν τε τῷ ἐνεστῶτι καὶ παρακειμένῳ, ὅτε μέλλουσι δηλώσομεν. μέλλοντι δὲ οὐκ, τίς χρεία τῷ ἂν; † σολοικισμὸς τὸ μὴ ὄνομα ἰσικὸν, τὸ δὲ ῥῆμα πληθυντικόν. *V.*

* Προσθῆναι] Lege προσθεῖναι. Et confer Schol. ſequens, in quo refelluntur quae hic prave obſervata erant. *J. F. R.*

† Σολοικισμὸς] Novum incipere hoc ſcholium exiſtimo. Sed quo referam non habeo. *M. du S.*

orientur animantes, quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. Sed pro *ſtatus* in hoc loco legendum eſt *ſatus*. Nec enim rationem & conditionem harum rerum tradit, ſed originem & cauſas originum. Et ſic legendum eſſe, ex Graeco ſatis conſtat, ubi σπείρας legitur, quod Cicero *ſatus* vertit. Hac voce vero *Cicero* & alibi utitur. In eodem fragmento, & eodem cap. II. paulo ante: *Sic igitur, ut ab his traditum eſt, horum Deorum ortus habeatur, atque dicatur, ut Oceanum ſalaciamque Caeli ſatu, Terraeque conceptu generatos editosque memoremus.* Ibid. *Haec vos qui Deorum ſatu orti eſtis, attendite.* *Tuſcul.* quaeſt. lib. II. *Cultura animi Philoſophia eſt, quae extrahit vitia radicitus & praeparat animos ad ſatus accipiendos.* Idem de ſenectute: *Quid ego vitium ortus, ſatus, incrementa commemorem?* Sed redeamus in orbitam. Scriptor incertus apud *Stobaeum*: αὐξάνειν δ' οἶκος. Nam illud *Euripidis* apud *Stobaeum*: καὶ τοὺς πονηροὺς μήποτ' αὐξάνειν πόλει, alibi apud eundem legitur caſtigatius, αὔξειν ἐν πόλει. Eſt tamen alius locus *Euripidis*, in quo active capitur. In Supplicibus: πολίμους τ' αὐξάνειν' ἄνευ δίκης. Et in illo *Zoroaſtri*: μὴ σύγε αὔξανε τὴν ἀμαρμένην. *Syneſius* περὶ Φαλάκρας paſſive dixit: ὅτι τρίχες κἂν τοῖς ζῶσιν ἐσι νεκροὶ, ἀλλ' ὅτι τεθνεώτων αὔξησι, id eſt, creſcunt. Active autem, ὅτε μὲν ἂν κἂν αὐξήσειεν ἡμῶν ἐν τῇ πόλει τ τ ἐξολισθάνει καταλογον. *Syneſius* idem περὶ προνοίας· αὔξειν δὲ ἅπαν ἀνάγκη τὸ τιμώμενον, καὶ ἔρρειν ἀνάγκη τὸ ἀμελούμενον. Ratione autem caret quod illud *Sophoclis* in Traginiis. Τὸν Καδμογενῆ τρέφει, τόδ' αὔξει βίοτος πολύπονον. Id eſt, *Herculem alit & auget induſtria.* Interpres Graecus ita interpretatur, αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται. Condonandum autem eſt reverentiae ſacrae ſcripturae, quae his ſuperſtitioſis Grammaticorum & Atticorum legibus ſemper ſoluta fuit. Magnus *Eraſmus* in illud Apoſtoli ſcribens quarti ad Epheſios: Αὐξήσωμεν εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, negat verbum αὐξάνω aliam habere ſignificationem quam neutralem. Sed praeter ſuperius a me adducta, hic producam unum locum, ubi citra controverſiam bis capitur active. Is eſt in prioris ad *Corinthios* capite tertio: Ἀπολλὼς ἐπότισεν, ἀλλ' ὁ Θεὸς ηὔξανεν, ὥστε οὔτε ὁ φυτεύων ἐσί τι, οὔτε ὁ ποτίζων, ἀλλὰ ὁ αὐξάνων Θεός. In iis vero omnibus, quae ſubjiciemus exemplis, paſſive capitur. *Matth.* VI, 28. *Luc.* I, 80. & XIII, 19. *Act.* VI, 7. VII, 17. XII, 20. *Joh.* III, 30. *Coloſſ.* II, 19. II. *Theſſ.* I, 3. *Petrus* II. ep. cap. ult. αὐξάνετε δὲ χάριτι & γνώσει τοῦ Κυρίου. *Joſephus* in quarto antiquitatum: Παῖδα μᾶλλον αὔξειν & φύσεως. *Thomas Magiſter* ſentiens cum Eccleſiaſticis ſcriptoribus diſſentit a Luciano, quem operae pretium eſt audire. Τὸ αὔξειν, inquit, ἐπὶ ἐνεργητικοῦ, οἷον αὔξει ὁ Ἥλιος, καὶ ὁ ὑγρότης τὰ φυτά. Δημοσθένης δὲ τοῦ περὶ στεφάνου· Τὰς εὐθύνας τ παρὰ τοῦ θεραπεύειν, ταύτας αὔξειν, μὴ τούτων εἶναι. Καὶ αὔξει ἀντὶ τοῦ αὔξεται, Ἀριστείδης δὲ τῷ εἰς Ῥόμιλον· Ἀλλὰ καὶ εἰκότως ηὔξησεν ἡ ἀρχή. αὐξάνει ἐπὶ παθητικῆς σημασίας, καὶ αὔξανει τὰ φυτὰ, οἷον αὔξησιν δίκης & αὐξάνομαι ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου, ὁ αὐτὸς Δημοσθένης δὲ τοῦ αὐτοῦ λόγου· Οὔκουν ἐκείνῳ & ἡ πατρὶς ηὐξάνετο. Hic docet αὔξειν eſſe augere, facere ut aliquid creſcat; interdum tamen accipi pro creſcere, quod unico ex *Ariſtide* exemplo probat; Αὐξάνειν vero accipi paſſive pro creſcere, quamvis etiam in illa notione legatur αὐξάνομαι. Haec quidem *Thomae* ſententia. Tu vero, quisquis Atticus eſſe voles, active dicas αὔξω, & αὐξάνω, paſſive vero αὔξομαι & αὐξάνομαι, tametſi elegantiſſimus ſcriptor *Joſephus* in ſecundo ἀρχαιολογίας paſſive dixerit, καὶ αὐξοῖτο τῷ πάθει. Et eodem capite active: τὴν οἰκείαν αὔξησιν εὐδαιμονίαν. Et in Octavo Ἀλώσεως rurſus paſſive: φιλία ἀπὸ τούτων ηὐξησε. paſſive. Nec nobis obſtare debet unius *Ariſtidis* exemplum a *Thoma* adductum. *J. G. G.*

67. Μὴ τοίνυν ἔτι λέγειν] Pro μὴ λέγε. Lucianus in *Amo-*

ὡς ἱκανὸς εἶ κατιδεῖν τ̀ σολοικίζοντα, κ̀ αὐτὸς μὴ σολοικίζειν. κἀγὼ ξὺ ἔτω.

deprehendentem ſoloecum, ipſumque te ſoloecum negare. Atque ego ita *tibi conſulo.*

Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου, ᾧ συνεγε-νόμην ἐν Αἰγύπτῳ, τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν ἀνεπαχθῶς, κ̀ οὐκ ἤλεγχε τ̀ ἁμαρτάνοντα.

5. Socrates autem ille a Mopſo quicum fui in Aegypto, talia dicebat ſine aſperitate & moleſtia, nec peccantem redarguebat: ve-

71. Τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν] *Πόσους παῖδας ἴσχεις. V.*

*Πόσους] Abſurdiſſima haec; incorrupta tamen; reſpicit enim non τὰ τοιαῦτα ἔλεγεν, ſed vocem συνεγενόμην, ex qua frigidum hunc jocum captat. *M. du S.*

Amoribus: Σὺ δ', ἡμῖν τὰ παλαι κλέα τ̀ ἰφίκης πεφαίνειν. pro πέφανσι. Poëtis hoc & legum latoribus familiare, haut ſcio an barbarum in proſa. *J.G.G.*

70. Σωκράτης δὲ ὁ ἀπὸ Μόψου] Quis hic Socrates, quis ille Mopſus? forte difficile dictu eſt. Socrates Grammaticus laudatur in Etymologico M. An *a Mopſo* patriam ſignat Mopſueſtiam aut Mopſopiam? *J.M.G.*

Ibid. Ὁ ἀπὸ Μόψου] Grammatici hujusce nominis meminit auctor Etym. v. Εὔδοις. Hinc autem liquet, ſcriptum hunc Dialogum a Luciano, ſi genuinus ſit, poſt reditum ex Ægypto. Quaere apud *Jonſium* L. I. de Hiſt. Phil. c. 2. *M. du S.*

73. Πηνίκα ἔξεισι] Hic ſoloeciſmus in hoc vertitur, quod πηνίκα poſuerit, pro *quando* vel *quo tempore*, cum Atticis ſignificet tantum *qua hora?* Docet *Suidas:* Πηνίκα ἐστὶν ὥρα (leg. ὥρα, vid. *Kuſteri Suidam*, & *Ariſtoph.* Av. p. 610.) τ̀ ἡμέρας, ἀντὶ τοῦ ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας. ὥρας γὰρ ἐξήταζον ὁ καιρούς. Πηνίκα δὲ ἐξέρχονται τ̀ νυκτός; Τὸ δὲ ἀνταποδοτικὸν, ὁπηνίκα; μικρόν τι μ̀ τὴν μεσημβρίαν. Τὸ δὲ Πηνίκα ἄττ' ἀπόλοιτο, οὔτε Ἀττικὸν ὐδὲ ἀρχαϊκὸν, ὐδὲ ἀκριβὲς. ἔστι δὲ ἀντὶ τοῦ πότε δῆτα. παρέλκει γὰρ τὸ ἄττα. ἐπεὶ ὅτι τὸ τινὰ σημαίνει, ὅτι τὸ ἄττα. ὐδὲν γὰρ τούτων ἁρμόζει τῷ πηνίκα. Sic hic locus legendus ex Scholiaſte *Ariſtophanis*, cujus haec ſunt verba: ποία ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας. τοῦτο δὲ ἐπὶ ὥρας ἐξήταζον ὁ καιροῦ. Sic enim legendum ex *Suida*, non εὐκαίρως. Apud *Suidam* vero male legitur ἐζήτουν, pro ἐξήταζον. Sed alia quoque in hoc loco reſtituta ſunt. Interpres vero *Suidae* hic nihil vidit, & varie hallucinatur. Sic autem hic locus eſt vertendus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας, dicitur pro ὁποία ὥρα ἐστὶ τ̀ ἡμέρας; (h. e. *quota eſt hora diei?*) *Horas enim ſic explorabant non tempora. Quota vero noctis hora egreſſus eſt? Quod vero huic reſpondet, eſt* ὁπηνίκα. (id eſt, *illa hora.*) *paullo poſt meridiem. Illud vero:* Πηνίκα ἄττα ἀπόλοιτο, (*quando periit?*) *neque Atticum eſt, neque obſoletum, neque rectum. Eſt vero diſtum pro* πότε δῆτα, *quando. Abundat autem illud* ἄττα. *Quia neque* τινὰ *ſignificat, neque* ἄ τινα. *Nihil enim horum quadrat ad vocem* ὁπηνίκα. In eadem ſententia eſt *Thomas Magiſter:* Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἐπὶ χρόνου. Ἐσὶ γὰρ ὥρας δηλωτικόν. Εἰκότως δέ τινων, πηνίκα λοιδορήσεις; ἵνα εἴπῃς μ̀ δύο ἢ τρεῖς ἡμέρας οὐκ ὀρθῶς ἐρεῖς. Οὕτω γὰρ ὡς Ἕλληνες ὕρησαι παρὰ πᾶσι τοῖς δοκίμοις. ὡσαύτως δ τὸ τηνικαῦτα κ̀ τὸ τηνικάδε, κ̀ ἡνίκα λέγε. Πλάτων ἐν Κρίτωνι Τί τηνικάδε ἀρίξει, ὦ Κρίτων; ἢ ὲ πρωΐ ἔτι ἐστί; Κριτ. Πάνυ μὲν οὖν. Σωκρ. Πηνίκα μάλιστα; Κριτ. Ὄρθρος βαθύς. Καὶ αὖθις ἐν Φαίδωνι· Μὴ αὔριον τηνικάδε ἥκῃτε ἢ ἀνθρώπων ὐδείς. Hunc *Platonis* locum imitatus eſt *Ariſtides* in legatione ad Achillem: Τί καλύει δ ἡμᾶς αὔριον καὶ τηνικάδε; id eſt, *Cras hac hora. Phrynichus* fere eadem omnia: Πηνίκα, inquit, μὴ εἴπῃς ἀντὶ τοῦ πότε. ἔστι γὰρ ὥρας δηλωτικὸν οἷον εἰκότως τινὸς πηνίκα λοιδορήσεις; ἵνα εἴπῃς ὥσθην ἢ περὶ μεσημβρίαν ὀρθῶς ἐρεῖς. Male vir doctiſſimus *Joannes Nunneſius* ὥρας exponit hic *horas anni*, & per eas quatuor anni tempora intelligit. cum de partibus diei, ut & ex *Suida*, & ex ſubjecta reſponſione apud *Phrynichum* apparet, ſint capienda. Recte igitur *Philoſtratus* Atticorum canon in vita Polemonis: Ἤρετο ὁ παιδοκράτωρ τ̀ ὑποκριτὴν, πηνίκα εἰη ὅτε τ̀ σκηνὴς ἁλάθη, τοῦ δὲ εἰκότως, ὡς μεσημβρία τυγχάνει ὔσα. Attice etiam dixit Lucianus in *Gallo:* Καὶ πηνίκα ᾠδὴ λελοῦσθαι δοι. Et *Ariſtophanes* in Avibus: Πηνίκα ἐστὶν ὥρα τ̀ ἡμέρας; ὁπηνικὶ. μικρόν τι μ̀ μεσημβρίαν. *Quota eſt hora diei? Ea, paulo poſt meridiem.* Pro πότε dixit Lucianus in *Electro* πηνίκα· Ἀλλ' οὔγε νύκτωρ πηνίκα ἡμῖν τὸ λιγυρὸν ἐκεῖνο ᾄδυσιν. Et in *Timone*, ac *Ariſtophanes* ibidem in loco ſupra allato. *J.G.G.*

Πηνίκα ἔξεισι] Eleganter idem Vir Cl. hic diſputat de uſu τῦ, πηνίκα apud Atticos; nimirum id certam ſpectare horam; ut ſi quis interroget, πηνίκα ἔξεισι; ſit *qua hora exibit?* & ſic recte Noſtrum dixiſſe in Gallo, πηνίκα ἠδὴ λελοῦσθαι δοι. Minus ergo Attice idem in eodem Gallo, Σὺ δὲ πηνίκα, ὦ Πυθαγόρα, διηγήσῃ τὰ περὶ τ̀ μειλιττολῶν; Hic πηνίκα eſt ſimpliciter *quando*, πότε. Similem ex Electro locum producit ibi Vir Cl. Addas licet id quod *Timon* apud Noſtrum T. I. c. 4. f. rogat Jovem, Ταῦτα τάνυν, ὦ Ζαυμέσιε, πηνίκα παύσ̀ ἔτως ἀμελῶς παιρομένα; *Quando tandem erit*, inquit, *ut non amplius negligantur & contemnantur fulminis tui, quas jactas, vires?* Hic πηνίκα incertum aliquod tempus denotat. Sed in *de Merc. Cond.* [Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν πηνίκα γελοῖοι γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενοι, κ̀ τὰς κόμας ἀναπλεκόμενοι, ἢ παρὰ τὸ δεῖπνον.] πηνίκα exponerem *qua diei hora?* licet verba videantur ἀνακόλουθα, neglecta nimirum ea, quae neceſſaria eſt, diſtinctione. Sermo fit de potentibus feminis, quae in convictu ſuo habeant oſtentationis cauſſa homines Philoſophos; *eos*, ait, *audiunt quidem illae; ſed quando?* jam quaſi ipſe ſibi reſpondet, *vel dum comuntur & adornantur, vel ſuper menſam.* Graeca ergo ita diſpones, Ἀκροῶνται δὲ αὐτῶν· πηνίκα; γελοῖον γὰρ ἐ τοῦτο, ἤτοι μεταξὺ κοσμούμενοι,

verum interroganti, *Qua hora* (quando) *exiret? Quis enim*, inquit, *responderet tibi de hodierno die, quasi exiturus?* Alio autem dicente, *Luculentum habeo patrimonium;*

πρὸς μὴν τοι γε τ ἐρωτήσαντα πηνίκα ἔξεσι, Τίς γὰρ ἂν, ἔφη, ἀποκριθῆ σοι περὶ τ σήμερον ὡς ἐξιών; ἑτέρω δὲ φήσαντ@, ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα, πῶς φῄς, εἰπὲ τέθη-

73. Πηνίκα ἔξεσι] Τὸ ἔξεσι δηλοῖ τὸ †ἥμερον, ἐνεστῶτος γάρ. τί δὲ φησι ἐρωτᾶς τὸ πότε ἔρχεται; ἢ αὐτόθεν; *V.*

76. Τὰ πατρῷα] ‡Πατρικὰ ὅταν εἰκότως, τὰ τῆ πατρὸς λέγομεν, ζῶντ@ τοῦ πατρός. ὅταν δὲ τὰ πατρῷα τεθνεότ@. *V.*

† Ἥμερον] Lege σήμερον. Sed absurdum est Scholium. Idem mendum est in exc. *G.* in quibus reliqua hujus Scholii pars non comparet. *M. du S.*

‡ Πατρικὰ] Scholium melius habet in Exc *G.* Πατρικὰ ὅταν λέγωμεν, τὰ τῆ πατρὸς ζῶντ@· ὅταν δὲ τὰ πατρῷα, τεθνεότ@. *M. du S.*

poenas, &c. *J. J.*

Πηνίκα] Breve horarum spatium indicat πηνίκα, & ultra diem ipsum nunquam exspatiatur: moras etiam aegre ferentis est. *M. du S.*

76. Ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα] Hoc est, *Acquiesco patriae legibus & consuetudinibus.* Cum proprie & Attice haec verba significent, *habeo satis amplum patrimonium.* Πατρῷα, inquit *Thomas*, τὰ ὐπὸ πατέρων εἰς υἱοὺς χωρεῖντα, ἢ πατρῷα φίλα. Πάτρια δὲ τὰ τ πόλεως ἤθη. Divus *Basilius* contra foeneratores: Ὕστερον δ τ πατρῴων ἐκτήσω, *postmodum etiam aedes & everteris patrimonio. Laërtius* in Solone: Ὁ τὰ πατρῷα κατεδαπανώς. Idem in *Anaxagora*: Ὃς γε τὰ πατρῷα παρεχώρησε τοῖς οἰκείοις. Lucianus in *Dial. Meretric.* Εἰ κύρι@ γένωμαι τ πατρῴων. *Ammonius* eadem omnia, nisi quod πάτριοι φίλοι & ξένοι censet dicendum, non πατρῷοι ut *Thomas.* Pro *Ammonio* facit illud *Aristophanis* in Avibus; Ὦν ἐμοὶ πάτριος φίλ@. Pro *Thoma* facit Lucianus in *Timone:* πάτριον, inquit, φίλον ὄντα. Et *Herodianus* in primo: Τίμων πᾶσαν ἀπένεμε τοῖς πατρῴοις φίλοις. Et non longe post, τοὺς τε πατρῴους φίλους πρῶτ@ ἀλεξάλλειν ἤρξατο. Et *Basilius* contra foeneratores: Καὶ πῶ δ πάτρια ἀτιμωθῆ φιλίας. *Moschopulus*: πάτρια ἤθη τὰ τ πόλεως, πάτριος φίλ@ καὶ πατρῷ@ κλῆ@. Operae pretium est & *Pollucem*, qui inter haec nullum facit discrimen, audire lib. II. cap. 11. Ἡ δὲ πατέρων κτῆσις πατρῷα, πάτρια, πάτρ@, προγονική, καὶ ἰδία πατρῷα, καὶ πάτρια, καὶ πάτριος, καὶ προγονική. *Suidas* vero *Thomae* & *Moschopulo* consentit. vide verba pag. 465. Quia autem πάτρια ἤθη scribendum esse dicunt, notandum est τὰ πάτρια, vel κατὰ τὰ πάτρια frequentia esse eo sensu apud auctores idoneos, praesertim apud *Heliodorum Episcopum.* Si quis igitur ἱκανὰ ἔχω τὰ πατρῷα dixerit, pro ἱκανὰ ἔχω τὰ πάτρια, ut dixit *Josephus*, ἐξέδωκε τ πατρῴων ἐθῶν pro πατρίων ut alibi dixit, vel si quis vivo adhuc patre dixerit, se satis amplum habere patrimonium, non effugiet solœcismum. Si apud Lucianum in Dialogo *Alexandri* & *Annibalis* recte legitur ἀπὸς τ πατρῴων προκινδύνῳ ἐᾷν, ἢ ἅλιται τὸν Μηδικὸν μιτοδιήκτην ἑαυτὸν, abusus est pro πατρίων. Sicut & *Dion* in XXIV. libro de C. Caesare: Ἀλλὰ ζῶντά τινα τ ὐπατικὰς ἐ μὴ ἀναγκαζόντα, μήτε ὐπὸ πατρῴων, μήτε ἐξ ἐπιγαμίας τινὸς, ἐκεῖνα. *Ac ipse vivus, & neque legibus patriis, neque ob aliquam culpam eo sc. consulatu se abdicavit.* Ubi male πατρῴων pro πατρίων dixit. Recte *Suidas* in vita Chrisostomi Coptitae: ἔγραψεν, inquit, πάτρια Κωνσταντίνου πόλεως ἐπικῶς βιβλία ϛ. πάτρια Θεσσαλονίκης βίβλια κα &c. *De moribus urbis Constantinopoleos, Thessalonicae* &c. *Eumolpidarum* πάτρια. *Cic.* ad Atticum. *J. G. G.*

Ibid. Τὰ πατρῷα] Quemadmodum πατρῷ@ & πάτρι@ distinguantur ab elegantioribus Graecis, cum ex Grammaticis, tum ex ipsis Auctoribus docet Cl. *Graevius.* Πατρῷον nimirum id dici, quod quis a patre relictum habeat: Πάτριον, quod ad universam Patriam spectet. Sic dici πάτρια ἤθη. Esse tamen, ubi discrimen illud non observetur, ostendit Vir Eruditissimus exemplo *Josephi*, *Luciani* ipsius, & *Dionis.* His addo alios locos, ubi Lucianus pro πάτρι@ usurpavit πατρῷ@. In *Scytha* c. 4. T. I. ait Anacharsis, Ἀλλὰ μὴν πρὸς Ἀχιλλέως ἐ Ζαμόλξιδ@, τ πατρῴων ἡμῖν θεῶν. In *Patriae Encomio* §. 4. Εἰ δὲ θεοῖς τίμιον τὸ τ πατρίδ@ ὄνομα, πῶς οὐκ ἀνθρώποις πολύ γε μᾶλλον; καὶ γὰρ εἶδε τ ἥλιον πρῶτον ἕκας@ ἀπὸ τ πατρίδ@, ὡς ἐ τοῦτον τ θεὸν, εἰ καὶ κοινὸς ἦν, ἀλλ' ἐν ἐκάστῃ νομίζεσθαι πατρῷον, διὰ τὴν πρώτην ἀπὸ τῆδε τέχθαι. Locum integrum adscripsi, ut eadem opera eum vindicem ab infacetissima vulgati Interpretis versione. Verto, *Si vero apud Deos nomen Patriae valeat, quis non multo magis apud homines? Namque unusquisque primum ex Patria solem videt; adeo ut Deus ille* (Sol) *& si communis est, tamen unicuique existimetur patrius, propterea, quia eum primum ex illo loco vidit.* Patet clarissime, πατρῴους θεοὺς, hic esse πατρίους, sive πάτριους. Iterum Noster in *Eunucho* c. 3. Ὑπὲρ πατρίδ@ κινδυνεύσης, ἢ ἱερῶν πατρῴων, ἢ τάφων προγονικῶν ἀγωνίζεσθαι. Sed & apud *Aelianum* VII. Ποικιλ. 19. πατρῴων ἤθ@ pro more patriae, non patris. *J. J.*

Τὰ πατρῷα] *Plut* 306. 1. *M. du S.*

Τὰ πατρῷα] Conf. *Diod. Sicul.* III. c. 71. vers. fin. τὰ πατρῷα βασίλεια, ubi Cl. *Wess.* N°. 81. πάτριος φίλ@ praefert. Ita πάτριος ξέν@, φίλ@, quando non ad patrem solum respicitur, vid. Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 6. Sed πατρίους νόμους potius quam πατρῴους, idem ib. c. 76. N°. 49. Nec repugno; nam πατρῴους νόμους *leges paternas*, i. e. a patre suo latas, *Aelian.* VI. 10. f. non *patrias*, s. ab universa patria. Licet ab Latinis confundatur, in *patria potestas*, quae ad solum parentem spectat. Verum πατρῷοι φίλοι He-

τέθνηκε γὰρ ὁ πατήρ [a] σου; ἄλλου δὲ αὖθις λέγοντος, συμπαλιώτης ἐστί μοι ἐλάνθανες ἄρα ἡμᾶς, ἔφη, βάρβαρος ὤν. ἄλλου δὲ εἰπόντος, ὁ δεινά ἐστι μεθύσης, μη-

Quid ais? inquit, *Pater ergo tuus mortuus est?* Alio rursus dicente, *Concivis meus est: Nesciebamus ergo*, inquit, *te barbarum esse.* Alio dicente, *Iste est ebriosus*; (ebriosus) *Ma-*

[a] Σου] Σοι *Fl.*

78. Πατριώτης] Ὁμοίως γὰρ ἴδιοι εἰσὶν, ὁμόγλωσσος, ὁμόνομος. τὸ δὲ πατριώτης, ἐπὶ βαρβάρων· οἱ βάρβαροι γὰρ ἔτυχες ἀλλήλους φασὶ, οὐτὶ τῆ πολίτης· καὶ ἴσως ὅτι μὴ κατὰ πόλεις οἰκοῦσι. Πλάτων μέντοι καὶ ἐπὶ Ἑλλήνων τοῖς νόμοις, * τὸ πατρίῳ ἐχρήσατο. *V.*

In altero *Voss.* Cod. sic: † Ὥσπερ Σικελὸς ὁ αὐτόχθων· Σικελιώτης δὲ ὁ ἐν Σικελίᾳ οἰκῶν ξένος. ἔστω πάτριος, καὶ πατριώτης.

80. Μεθύσης] Μέθυσος γὰρ, ἀλλ' ὁ μεθύσης. *V.*

* Τὸ πατρίῳ] Lege τῷ πατριώτῃ. Ex mendosa scriptura ortum hoc Scholium; non enim πατριώτης vituperatur; sed συμπ—. *M. to S.*

† Ὥσπερ] Hic videtur deesse vox πατριώτης, licet nullam lacunae vestigium appareat in apographo. *J. Cler.*

rodiam. III. 15. 13. de patris defuncti amicis. Eod. sensu γνώμη πατρῴων φίλων. ib. I. 6. pr. Tamen & L. I. c. 9. pr. ὅσοι πατρῷοι αὐτῷ οἰκειότητι συνδέουσιν. ubi paternus adfectus non adeo qualis *patris defuncti*, sed qualis *patris* esse solet, generaliter significatur. *J. F. R.*

78. Συμπαλιώτης ἐστί μοι] Pro civis meus est, cum dicendum sit πολίτης ἐστί μοι vel μοι. Ut hic locus intelligatur, adscripsimus *Pollucis*, *Hesychii*, *Moschopuli*, & *Ammonii* verba. *Pollux*: οἱ βάρβαροι ἀλλήλους ἢ πολίτας, ἀλλὰ πατριώτας λέγουσι. Ἄρχιππος δὲ ὁ συμπατριώτας ἔφη. Πλάτων μέν τοι ἐν τοῖς νόμοις ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων τὸ πατριώτας εἴρηκε. Locus *Platonis* est in sexto de legibus: δύο δὲ λοιπὸν μόνα μηχανᾶ, μήτε πατριώτας ἀλλήλων εἶναι τοὺς μείονας ῥᾴον δυλίσειν ἀσυμφωνήσουσι εἰς δύναμιν ὅτι μάλιστα. *Hesychius*: πατριώτης παρ' Ἀθηναίοις ὁ βάρβαρος ὁ πολίτης. *Moschopulus*: Πατριώτης, inquit, πατριώτης Ἀττικόν ἐστι. ὡς γάρ φαμεν πολίτην τὸν συμπολίτην, καὶ ἡλικιώτην τὸν συνηλικιώτην, ἕτω καὶ πατριώτην τὸν συμπατριώτην. Καὶ ἐπὶ θαλαττοῦ ἡ πατριώτης σολὴ ἡ κατὰ τὰ πάτρια γινομένη. Sic Lucianus in *Scytha*: Ἡ σολὴ αὐτὸν ἐκπεπάσατο πατριώτης ὕσα. *Xenophon* etiam πατριώτην ἵππον dixit. *Ammonius*: Πολίτης, inquit, ὁ ὁμοῦ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος. *Thomas*: Πολίτης, inquit, δημότης, φυλίτης, ἀπὸ τοῦ συνολίγων Ἀττικῶς ἐρεῖς. Nimirum antiqui magistri docent ita inter se differre πολίτης & πατριώτης, ut πολίται inter se dicantur Græci, eique ingenui, πατριῶται barbari & servi. neque dicendum esse συμπολίτης, συμπατριώτης, συνηλικιώτης, συνδημότης, συμφυλέτης, sed πολίτης, πατριώτης, ἡλικιώτης, δημότης, φυλέτης. Sane nec apud Latinos recte dicitur, *concivis*, *coaqualis*, *contribulis*. Haec barbara sunt, pro quibus melioris ætatis scriptores dicunt *civis*, *aqualis*, *tribulis*. Insignis igitur error est *L. Vallæ*, qui existimavit *concivis* esse vocabulum Latinum. Notavit autem *Pollux* Archippum Comicum συμπατριώτας dixisse. Scribit idem *Euripidem* dixisse συμπολίτην in Theseo & Heraclidis. quod & *Aristoph.* Scholiast. annotavit, ad haec verba in Pace 909. Ἡ χρησὶς ἀνὴρ πολίτης ἐστὶν ἅπασιν. In quem locum scribens interpres: Οὔτε συμπολίτην, οὔτε συνδημότην λέγουσιν. Ὁ μὲν τοι Εὐριπίδης που λέγει ὦ ξυμπολίται τῆδε βοσκεύσῃ χθονὶ ἐν τῇ τελεύτᾳ γὰρ τῶν ἀρχαίων χρεών. Hic est locus ex *Heraclidis*. Theseus intercidit. Legitur & haec vox apud *Josephum* lib. XIX. Ἀρχαιολογίας· Οὐ μόνον ἐς τοὺς συμπολίτας, ἀλλὰ καὶ ἐς συγγενεῖς ἐφίλει. Et *Ælianum* III. 24. Νεμέσεσιν ἀγῶς ἐς Δελφοὺς ἀφικόμενοι Θεσπιεῖς συμπολίται πανοπλίαν συμπαρατεταγμένοι. Apud eundem legitur etiam συνήλικας Λητοῖς ἔθεσαν μὴ τὴν συνηλίκιαν βοᾶς γυναῖκας ἰδεῖν ἢ φθέγξαι, καὶ τοὺς μὲν διεκόρτισεν, ἐς δὲ ἀπέπτυσεν. Quae vox & apud *Eupolin* legitur teste Pollice. Sicut apud *Isocratem* in Panathenaico συμφυλέτας· Τοὺς δὲ προπάλους ὑπὸ τῶν συμφυλετῶν ἐν τῷ δημοτῶν. Quae minus mirandum de Apostolo, qui ad *Ephesios* capite secundo dicit συμπολίται τῶν ἁγίων. Idem in primo capite epistolæ *ad Galatas*: Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει μου. & epistolæ ad *Thessalonicenses*: Ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν. *Sophocles* in Oedipo Tyranno montem Cytheronem vocat πατριώτην Oedipi: Ἀτὰρ σὲ Κιθαιρὼν οὐκ ἔσῃ τῶν αὑτοῦ πανοικτίστου μὲ ὄντ' ἐνεγκὼν ἢ τροφὸν, ἢ μητέρ' αὐξεῖν ἢ χορεύεσθαι. *Dies crastinus haud abibit, quin te ut civem Oedipi & nutricem & matrem augeamus & celebremus, in teque choreas ducamus.* *Athenæus* Nicostrati Comici fabulam adducit nomine πατριώτης. Apud Latinos *conterraneus*, qua voce in hoc Luciani loco utitur *Micyllus*, æque vitiosa est ac Græca συμπατριώτης. quamvis non ignorem a *Plinio* eam usurpatam. Pro hac elegantiores dicunt *popularis*, *civis*, *municeps*. Sed de his nimis forsasse multa. *J. G. G.*

Συμπατριώτης] Quae Cl. *Graev.* ad probandum vocab. συμπολίτης adfert, iis adde auctoritates *Polybii* ac *Dinarch.* ap. *Raphel.* & *Elsn.* ad *Ephes.* II. 19. *J. F. R.*

80. Ὁ δεινά ἐστι μεθύσης] Solœcismus in eo versatur quod dicat ὁ μεθύσης. Attici enim dicunt ὁ μέθυσος vel ὁ μεθύων, τοῦ μεθύσης. Barbari vero de viro etiam utuntur μεθύσης. *Thomas Magister*: Μεθύσης γυνὴ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν Νεφέλαις· Ἑρμῆν μεθύσην, τὸν πάρδαλιν ἔτι νέα. Θεόκριτος ὁ Κωμικός. Προσῆλθε φίλους μεθύσῃ. Μέθυσος δὲ ἐπὶ τοῦ ἀρσένων ὠδὶς τοῦ δεκέμνου ἄκρου. ἐπὶ δὲ Σφηνοῦ Λιβάνιος· ἐν τῇ παρὰ τὸ λάλον μαλάττῃ· Οὐκ ἔστιν ἡ γυνή μου μέθυσος. Σὺ τοίνυν Ἀττικῶς ἐκφέρε· ἐπὶ μὲν ἀρσενικοῦ μεθύων λέγε ἐπὶ θηλυκοῦ. Ὡς Φιλόστρατος· ἐν τῷ Ἡρώδου βίῳ· Ἔωρα δὲ αὐτὸν ἐν μεθυσικοῖς ἐν ἑαυτοῖς ἐρώντα.

Matris, inquit, *aut quomodo intelligis?* Alio ἐκλελοχότας dicente, *Duplicas*, inquit, ξειλοχότας. Dicente quodam, Λῆμμα (*Acceptio*) *in illo eſt*, per geminum μμ. (*convellet* λῆμμα, *generoſum impetum.*) *Ergo*, in-8 ἔφη, [e] λύψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν. ἑτέ-

τρὸς εἶπεν, ἢ πῶς λέγεις; ἑτέρα δὲ [b] ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς [c] ἐξειλοχότας. εἰπόντος δέ τινος λῆμμα [d] πάρεστιν αὐτῷ, ἀφ' ἓν [c] δύο μμ. ἐκεῖνος, [e] λύψῃ, εἰ λῆμμα αὐτῷ πάρεστιν.

[b] Ἐκλελοχότας] Ex G. & marg. *A1.* recepi. Λέοντας Edd. [c] Ἐξειλοχότας] Sic G. Λέοντας Edd. [d] Πάρεστιν] Παρέστω *Fl.* [e] Δύο] β *Fl.* [f] Λήψεται] Bene ſic *Fl. Fr. P.* &c. Λήψεις male *F.* cum *Vr.*

8ϛ. Λῆμμα πάρεστιν] Λῆμμα ϕὴ ἡ ἀνδρία δὶ δύο. *M. V.* βαυόμβυμον Λῆμμα ἀφ' ἑνὸς τὸ φρόνημα. Idem Schol. in altero *V.* [Λῆμμα] Διὰ δύο μ, τὸ λαμπρὸν. Ἐν δὲ θηλυκοῦ, μαθύστα ἐ μαθύστ. Illud legitur apud *Eccleſiaſten* cap. XXVI. ἀρχὴ μεγάλη γυνὴ μαθύστος. Idem tamen XIX. πᾶς ϕ μαθύστ ἐ σωφρονίστ πτωχότερος. *Pollux* Menandrum etiam de viro μαθύστ dixiſſe auctor eſt. Non caret igitur exemplo quod Apoſtolus dixit in prioris ad *Corinthios* cap. V. Ἡ καύχησις ὑμῶν μαθύστ ἐ καλόν. Et VI. Οὐκ οἴδατε ὅτι καίνησις. Nam Lucianus etiam in Timone de viro μαθύστ ϕὴ πάντος dixit, quanquam & *Phrynichus* ſcribat: Μάθυστ ἀνὴρ οὐκ ἐρεῖς, ἀλλὰ μαθυστικὸς γυναῖκα δὲ ἐρεῖς μάθυστα ἢ μαθύστην. Barbari igitur, ut ſupra dixi, etiam de viro μαθύστ dicunt. quare μαθύστης per ſolœciſmum eſt nominativus, & per Atticiſmum genitivus. Alexis tamen in fragmento apud *Athenaeum* lib. XV. Ἐξ ὧν δ' ἔφυσεν ἡ μαθύστου Ἄλεξις. Ubi recte *Caſaubonus* notavit male non neminem emendare μάθυστος. Et apud *Arrianum* lib. IV. cap. 2. ubi tamen pro πότερον μαθύστις ὦμεν θάλως. legendum μαθύστης. In his quæ ſtatim apud Lucianum ſequuntur, ἀνὴρ δὲ λέοντας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς λέοντας, nemo unquam deprehendet Soloeciſmum. Locum eſſe corruptum dudum vidi. ſed quomodo emendandus eſſet, nec ego, nec facile quivis alius me longe doctior potuiſſet ſubodorari. Abſque excerptis illis vetuſti codicis, quæ modo laudavi, adhuc in mendo cubaret. Illa ſcribunt: ἑτέρα δὲ ἐκλελοχότας, διπλασιάζεις, ἔφη, τοὺς ἐξειλοχότας. Attici enim reſpuunt ἐκλελοχὼς. vide quæ ſupra notavi de λάλογχα & infra c. 7. *J. G. G.*

81. Ἐκλελοχότας] Nimis ineptum erat vulgatum λέοντας, ideo haud cunctanter ejeci. *J. F. R.*

82. Διπλασιάζεις] Tolerabiliorem puto *Graevianam* lectionem, eamque interpretari utcumque conatus ſum: nempe ut illud *duplicare* referatur ad primam literam præſentis in augmento præteriti geminatum præter Atticorum conſuetudinem, qui pro λς & μς ponunt ς. *J. M. G.*

8ϛ. Λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ] *Lucrum adeſt illi*, cum λῆμμα πάρεστιν αὐτῷ, id eſt, fiducia animique præſentia vel obſtinatio adeſt illi, dicere debuerit. Λῆμμα & λῆμμα auctore *Ammonio* διαφέρει. Λῆμμα μὲν γὰρ δὶ ἑνὸς μ. τὸ θάρσημα τ ψυχῆς (ſic enim legendum eſt, non τόχος, ut habent edita exemplaria) λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ. hoc eſt, λῆμμα *animi præſentiam ſignificat*, λῆμμα *quidquid accipitur*. Si *Heliodori* Epiſcopi codex emendatus eſt λῆμμα ab illo dictum eſt pro λῆμα. Λῆμμα, inquit, ἀσθενίστερον in ſecundo libro. Idem in decimo: ἀνδρείᾳ δὶ λήμματι. *Joſephus* VII. ἀλόγιστος Καὶ πολλοῦ λημματος πλήρης γενόμενος. pro quo Lucianus in *Demoſthen. Encom.* Ὡς ἀνδρίου μὲν αὐτοῦ τὸ λῆμμα. In *Neophrone* quoque λῆμμα legitur pro λῆμα in quibusdam libris. Κάτιχε, inquit, λῆμμα τὸ σὸν θηρευγὶς. *compeſce feroclam & vim.* Ipſum carmen legitur in *Stobæo*. Quin & in *Philoſtrati* Heroicis λῆμμα impreſſum eſt pro λῆμα. Τὸ δὶ λῆμμα, inquit, τῦ Ἀχιλλέως θηλοῦσθαί φησι. In *Dion. Halicar.* libro VI. eadem menda eſt. Ὑπὸ λήμματος προθυμίας ἀσκέπτου. Apud *Plutarch.* in Cæſare quoque male legitur ταῦτα τὰ λήμματα ὁ Καῖσαρ ἀνέθρυψε. pro λήμματα. *Heliodor.* tamen in ſexto recte dicit: γυναῖα μὲν τὸ λῆμμα, σύνιτε τὸ φρόνημα. *Euripides* in Oreſte: Μενέλαε παῦσαι λῆμ' ἔχων τιθηγμένον. Idem in Iphigenia: Ὦ λῆμ' ἄριστον ὡς ἀπ' εὐγενοῦς ῥίζης πέφυκας. Et in Heraclidis: Ἀλλ' οἶδ' ἐγὼ τὸ τῶνδε λῆμα ἐ φύσιν. Id eſt, τὸ φρόνημα, τὸ ὁρμὴν, τὴν ἀνδρίαν, τὸ ψυχῆς θάρσημα, τὴν προθυμίαν. *Joſeph.* III. Ἀλλὰ. Δεῖ δὶ πάντα πρὸς τὸ τάχος ἐ λήμματος. Παράστημα ψυχῆς autem, ut emendandum cenſuimus apud *Ammonium*, ſæpiſſime pro φρόνημα accipitur. *Diodorus* de rebus Alexandri: Οἱ δὶ Θηβαῖοι τῷ θάρσηματι τ ψυχῆς ἐκπαρῆραν τοὺς Ἕλληνας. *Joſephus* in VI. Ἀλλὰ. Καλῶς ἐπάνω τῷ θάρσηματι τ ψυχῆς Ἰουδαίους. *Polyb.* Ῥωμαῖοι δὶ ἀλκὴν σώματος ἐ θάρσημα ψυχῆς ὀλίγῳ δεῖν τ εἰκαμένης ἐκράτησαν. Sed ut revertamur ad λῆμμα. *Ariſtophanes* in Nebulis: Λῆμμα μὲ πάρεστιν τῦ δὶ σὸν ἄτολμον. Idem in Ranis: καὶ Ἡρακλέα τὸ χῆμα ἐ τὸ λῆμ' ἔχων. *Simonides*: ἐντόλμῳ ψυχῆς λήματι πεπιθόμενος. *Spiritibus freti*, id eſt, intrepidi pectoris. Ponitur autem hæc vox fere cum adjectivo laudis vel vituperationis. *Euripides* in Iphigenia: Ὦ λῆμα ἄριστον. Idem in Alceſtide: Κακὸν τὸ λῆμα κὐκ εὖ ἀνδράσι τὸ σόν. Idem in Medea: Ἥκιστα τἀμὸν λῆμ' ἵφυ τυραννικόν. *Ariſtophanes* in Equitibus: Νῦν δὶ σε πάντα δὶ κάλων ἕλκουσ' ἐ λῆμα θοίριον φορῶν. Ubi perperam *Eraſmus* legit λῆμμα, & interpretatur *lemma ferre vehemens*, quod dudum *H. Stephanus* notavit. *Sophocles* in Oedipo Coloneo: Ὦ ἀνυδὶς λῆμα. *Herodotus* tamen ſine laudatione λῆμα poſuit pro præſentia & præſtantia in Polymnia: Ἀπὸ λήματος, inquit, τὸ ἀνδρηίης ἐστρατεύετο ἐθελοντὴς ἰούσης ἀνάγκης. Et in Calliope: Λήματι μὲν δὴ τῶν τὸ ῥώμῃ σὺν ἔοντες ἴσαν οἱ Πέρσαι. quo utroque in loco perperam μμ impreſſum

ἑτέρῳ δὲ εἰπόντι, πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῖν φίλος, ἔπειτα, ἔφη, λοιδορεῖς φίλον ὄντα; πρὸς δὲ τὸν εἰπόντα, δεδίηλομαι τὸν ἄνδρα, ἦ φεύγω· σὺ, ἔφη, ἢ ὅταν τινὰ ἐπιθυμήσῃς, διώξῃ. ἄλλῳ δὲ εἰπόντι, τὸν θεὸν

quit, *accipiet*. Alio dicente; *Accedit ille adoleſcentula (adoleſcentulus) amicus meus*; *Tum tu*, inquit, *maledicis amico?* Ad eum qui dixerat, *Terreo (Timeo) virum & fugio*; *Tu*, inquit, *etiam cum timebis aliquem, illum perſequeris*. Alio dicente, *Amicorum ſum-*

86. Ὁ μείραξ] Τὸ μείραξ οἱ Φασὶν ἐπὶ ἀνδρὸς * λέγεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ γυναικὸς, ἔφασαν· ἐπὶ δὲ ἀνδρὸς μειράκιον λέγουσιν. *V.*

88. Δεδίηλομαι] Τοῦτο ἐνίοτε ἡ πάθος σημαίνει; *V.*

* Λέγεσθαι] Λέγεται edita, correxerat *M. du S.* ex Cod. credo, quia eodem verſu vulgatum φασὶ ex Cod. V. in φασὶν fit mutaſſe notarat. Sed quia λέγεσθαι vel ſine codice legendum adparet, facile obſecundari. *J. F. R.*

eſt. Nam λῆμμα duplici μμ lucrum, capturam, quaeſtumque ſignificat, & ſyllogiſmi partem, quam *Ariſtoteles* πρότασιν, Cicero *ſumtionem* vocat. Hinc componitur dilemma & monolemma. Lemma etiam *Plinio* & *Martiali* argumentum ſignificat. *Catanaeus* male λῆμα unico μ dici vult pro lucro, contra omnium exemplarium auctorumque fidem. Lucianus *Demoſthen. Encom.* Λημμάτων πολλῶν καὶ μεγάλων ὑπερφυΐας, id eſt, *contemtus magnorum & multorum emolumentorum*. *Joſephus* in I. Ἀλώσ. Ὡς μὴ κατάφορον τὸ λῆμμα ποιήσωμεν. Idem in XIV. ἀρχαιολογίας.: Ἵνα δὲ μὴ κατάφορον γένῃ τὸ λῆμμα. *Ne tamen quantum pecuniae extorſeris, cognoſceretur*. Ubi exemplaria τελεμήμαλα habent. & male *Gelenius* vertit: *Ne tamen fraus deprehenderetur*. *Demoſthenes*: Τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες. *Sophocles* in Antigone:

Οὐκ ἐξ ἑκάστου δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν·
Ἐκ τῶν γὰρ αἰσχρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
Ἀτιμώσας ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.

J. G. G.

86. Πρόσεισιν ὁ μείραξ ὑμῖν φίλος] Hunc convitiari amico ſuo ideo dicit Socrates quod viro muliebrem dederit appellationem. Nam qui Attice ſunt locuti ὁ μείραξ dixerunt, non ὁ μειρακίσκος vel μειρακίσκος, niſi cum mollem & pathicum vellent intelligi. Ita illud intelligendum in *Vita Demonactis*: Ἦκεν ὑπ' τις μειρακίσκος ὡραῖος, αὐτὸς ἀπολωλεκὼς λέγων. *Venit igitur quiſpiam effoeminatus adoleſcentulus egregia forma*. Ibidem in *Votis*: Καὶ μὴν ὁ παῖς καλὸς ὁ μειρακίσκος ἔδοξέ μοι. Sed praeſtat haec ita ſeſe habere ut teſtimoniis evincamus. Primus itaque & maxime idoneus teſtis eſt *Thomas Magiſter*: Μείραξ, inquit, ἡ μειρακίσκος ἐπὶ ἀρσενικοῦ ἀδόκιμος· μειράκιον δὲ ἑβδόμης πάντες οἱ ῥήτορες λέγουσιν. Μεῖραξ μέν τοι ἐπὶ θηλυκοῦ, ἡ μειρακίσκη μόνος Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Σὺ δ' ἄπιθι χαίρων συλλαβὼν τὴν μειράκια. Καὶ πάλιν. Ὦ μειρακίσκη πανοῦργε γὰρ ἀνήρ. Σὺ δὲ μειράκιον ἐπὶ θήλεος λέγε. Lucianus in *Gallo* de Danaë agens: Ὅς ποτε ἐράσθη τῆς Ἀργολικῆς ἐκείνης μείρακος. Idem in Νεκρικοῖς· Δύο ἤδη ὁ μειρακίσκος κύλικας ἐταίμους ἔχων. *Ariſtophanes* in ἐκκλησιαζούσαις· Ἄγειν σε ἐς ταῦτας μετὰ σοῦ τὰς μειράκας. Idem in *Pluto.*: Ἀλλ' ἢ ναὶσκα σὺν ἐᾷ τὴν μειράκια μισεῖν σε ταύτῃ. Et in Ranis: Καὶ γὰρ ὠθηλάψας τι μειρακίσκης. Lucianus in *Merced. Conduct.* Τιμώμενος μειρακίσκος, id eſt, maſculum ſcortum. Parum igitur Attice *Parthenius* in Eroticis: Μειρακίσκος τις τῶν δυίμων Ἀθήνησι ἠράσθη. *Ammonius* quoque hanc notavit differentiam: Μείραξ ἐ μειράκιον καὶ μειρακίσκος διαφέρει. Μειράκιον μὲν ἐ μειρακίσκος ὁ ἄρσην· Μείραξ δὲ καὶ θήλεια. Haec Ammonii ſententia de μειρακίσκος intelligenda non de omnibus maſculis, ſed impudicis, pathicis. Poſtremo *Phrynichus* id confirmat: Μείρακες καὶ μείραξ· ἃ μὲ παιδικὰ παίζει τὰ τοιαῦτα. Τὸ μὲν μείραξ ἐ μείρακες ἐπὶ θηλειῶν τάττεται· Τὸ δὲ μειρακίσκος καὶ μειράκιον ἐ μειρακύλλιον ἐπὶ ἀνδρῶν. Ubi perperam *Nunneſius* vertit: Μείρακες ἐ μεῖραξ *adoleſcentuli & adoleſcentulus*. cum ſit *puella & puella*, ut ex ſequentibus verbis apparet & exemplis, quae attulit. Sic & Etymologici magni auctor, quem vide. Et *Aelius Dionyſius* apud *Euſtath.* Atticos hoc ſemper obſervaſſe ait. Attice igitur dixit Lucianus in *Aſino*: Τῇ μείρακι συνουσιαζόμενον. Et *Heliodorus* in primo: Ὑποδύεται αὐτὸν ὁ μείραξ. Idem tamen male in quarto ait: Θεμιχίνης ἦν ἐ οἱ σὺν αὐτῷ μείρακες. Et in X. Τὸν μείρακα ὡραιότατον, *excedens ex ephebis*, vel ἄρτι μὲ τὴν ἡβην ὡραιότατον, quemadmodum in ſecundo eleganter dixit. *Ariſtophanes* etiam in Ἐκκλησιαζούσαις de maſculo dixit μείραξ, ſed impudico: Ἢν μείρακ' ἰδὼν ἐνθυμήσῃ ἐ βούλῃ τοῦτον σκαλαθύραι. Id eſt, σωσιπύραι, ut Scholiaſtes inquit. *Si adoleſcentulum videns cupiet & volet hunc ſubagitare*. Ubi Scholiaſtes: Μείρακα δ' ἐντεῦθεν δοκεῖ ἀφροδισιάζειν. Deinde productis *Ammonii* verbis, quae ſuperius retulimus, ſubjicit: ἢ πρὸς τὸ γυναικώδες τὸ κινάιδιον ſcilicet reſpexit, quod verum eſt. Non enim alio ſenſu μείραξ Atticis de maſculis dicitur quam Latinum *nubero*. *Mieyllus* ingenue fatetur ſe ſolœciſmum hic deprehendere non poſſe. *J. G. G.*

Ibid. Μείραξ] Verum eſt Atticos plerumque femininum facere, *Ariſtoph.* Eccl. vſ. 692. & alibi. Cl. *Hemſterh.* in Ed. min. Dial. Luciani, pag. notarum 9. Lucianum in *Dial. Mort.* IX. commiſiſſe contra nitidiorem Atticiſmum, notat, qui ibi μειρακίσκος maſc. gen. dicat, quam notam Editioni majori non inſeruit. At ſi videris *pincernam* & ibi ſignificari, adeoque & *mollem* poſſe deſignari, quales & hoc nomine venire Cl. *Graev.* recte docet, nihil illic a ſe diſſenſerit Lucianus. Sed & eſt ὁ μειρακίσκος ap. *Alciphr.* I. Ep. 2. p. 12. ubi ſuſpicio de effeminato ſermonem eſſe, non eſt certa. Uruntur & alii de non ſuſpectis, quos tamen ſatis in eo ἐστιμίζειν non dixerim. *J. F. R.*

88. Δει-

ſummiſſimus; *Lepidum*, inquit, *ſummo facere aliquid altius*. Dicente quodam, *Expello*; (*Exire volo*) *Quem*, inquit, *expellis?* Dicente quodam, *Exſuperne* (*ſuperne*) *Ex*

Φίλων ὁ κορυφαιότατος, χάριέν γε, ἔφη, τὸ δ' κορυφῆς ποιεῖν τι ἐπάνω. καὶ ἐξορμῶ δέ τινα εἰπόντα, ἢ τίς ἐστιν, εἶπεν, ὃν ἐξορμᾷς; ἐξεπιτολῆς δέ τινα εἰπόντα,

ex

91. Κορυφαιότατος] Κορυφὴ ἡ κεφαλὴ. τὸ δὲ κορυφαῖον ἡ δίκελ) ὑπερβατικὸν τὸ κορυφαιότατον. *V.*

92. Ἐξορμῶ] Σημαίνει τὸ δηλονότι ἕτερον ἐ ὁρμᾶσθαι ποιῶ· ὁρμῶμαι δὲ ἐγὼ αὐτός. *V.*

88. Δειλίττομαι τ ὕδωρ, ἢ φεύγω] Soloeciſmus hic in eo eſt quod δειλίττομαι poſuit pro metuo, cum fit terreo. *Thom. Mag.* Δειλίττομαι τ δεῖνα ἤγουν ἐκφοβῶ, καὶ παρὰ ποιηταῖς ἐ λογογράφοις. Ἀττὶ δὲ τῷ ἐκφοβοῦμαι παρὰ ποιηταῖς μόνοις. Ὅμηρος ἐν Β. Ἰλιαδ. Δαιμόνι᾽ ἢ τι δείδιας κακὸν ὡς δειδίσσεαι. *Ariſtoph.* Scholiaſt. ad Plutum notat δείδικα poni pro metuo, δειλίττω autem eſſe terreo. Δείδικα μὲ ἐγὼ ἀμυντικῶς, δειλίττω δὲ ἕτερον πρὸς αἰτιολογίαν συντασσόμενον. Attice igitur dixit Lucianus *de Luctu*: Κύων τῷ χάσματι διειλιττόμενος. *canis rictu ſive oris hiatu terrens.* Idem in *Philopſ.* Καὶ δειλίττομαι καιρὸν ἐλπίζων. Et in *Bis Accuſat.* Καὶ μὴν ἔγωγε μοι, ὦ Ζεῦ, δειλίττομαι). terreat. *Ariſtophanes* pro metuo videtur uſurpaſſe in pace: Εἰλαδεῖτ᾽ ἰκαῖον τ Κήρυκα καὶ δειλίττεσθε. *Juſtinus Martyr* in epiſtola ad Zenam & Serenum: Μηδὲ δειλιττόμενοι τοὺς χειμῶνας, ubi aliter *diduta metuentem* legitur. *J. G. G.*

91. Φίλων ὁ κορυφαιότατος] *Amicorum ſummiſſimus*, ut Graecum ſoloeciſmum Latino exprimam. De hac voce *Thomas*: Τελειοτάτου δὲ λέγε Τελεσταιότατον δὲ ἀδόκιμον, ὡς ἐ κορυφαιότατον. Idem alibi: Οὐ κορυφαιότατον δεῖ λέγειν, ἐ γὰρ πρὸς τῇ ὑπερβάσει καὶ ἐτέραν ὑπέρβασιν δεῖ ὑπάγειν. εἰ δὲ ὁ Λυκιανὸς παίζων λέγει. Locus Luciani, quem innuit, eſt in libello *quom. Hiſt. ſit Conſcrib.* Δύο μὲ ταῦτα κορυφαιότατα εἰκόνα ἔχοντα. Negat hic *Thomas* ſuperlativo addendum ſuperlativum. D. *Joannes Theologus* tamen a comparativo formavit alterum comparativum in tertia Canonica: Μυζοτέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν. *Phrynichus* ſummopere improbat hanc vocem: Κορυφαιότατον, inquit, ὑπολαμβάνειν εὑρὼν παρὰ Φαβωρίνῳ. λέγε δὲ κορυφαῖον. *Suppuduit me cum κορυφαιότατον reperi apud Phavorinum. Tu dic igitur κορυφαῖον.* Simile huic eſt ἐχατώτατον a *Thoma* merito improbatum, & πυθαλαιοδιδασκαλότατον quod in *Polemone Sophiſta* notat *Phrynichus*. Parum igitur Attice *Plutarchus* πρὸς Κολοτην Περιπατητικὸν ὁ κορυφαιότατος Στράτων. Idem in Pompejo: Ὧν Περσίνας ὁ κορυφαιότατος. Idem ibidem: Κορυφαιότατοι γὰρ ἦσαν οἱ καθεστηκότες ἐ τιθηνοῦς ἔτι σύμβουλοι. Nec *Dion. Halicarn.* lib. VI. Ἀπτίς δὲ ἦν γνώμη τῶν κορυφαιοτάτων τ πρεσβυτέρων τ ἀριστοκρατίας αὐτῷ ἐ αὐθάδης. Nec *Joſeph.* συναλόγησαν δὲ οἱ κορυφαιότατοι. Idem in VIII. Ἀλλὰ συνελθόντων ἐξ τ κορυφαιοτάτων. Utitur & alibi hac voce, ut & *Laërtius* in Socrate & Ariſtippo, *Juſtin. Martyr* in Ὁμιλίαι ad gentiles, & *Herodian.* in fine libri ſecundi: τὰ κορυφαιότατα τοίνυν καὶ συντέλειαν ἔχοντα τ κατὰ μέρος πεπραγμένων Σεβῆρος ἐν τοῖς ἰφικῆς. Et *Clem. Alexandr.* Pædagog. lib. I. c. 13. Καὶ μὴν τὸ κορυφαιότατον. quod eſt ſupremum omnium. *J. G. G.*

Ibid. Ὁ κορυφαιότατος] Errat *Thomas Magiſter*, cum a ludente Luciano ait alibi uſurpatam hanc vocem. Vide Συγγρ. c. 34. Serio enim, & ut probam adhibet. Nec ſolus, ut ex Cl. *Graev.* nota videre potes, id fecit. *M. die S.*

92. Καὶ ἐξορμῷ δὲ] Ἐξορμῷ abſolute uſurpatur pro exeo & proficiſcor, ſive erumpo. cum proprie apud Atticos activum ſit ſignificans, incito, urgeo, impello. *Moſchopulus*: Ὁρμάω ὁρμῶ, inquit, τὸ παρώρμαι ἐγὼ, ἐξορμῶ δὲ ἄλλον. *Philoſtrat.* certe Atticos imitatus ſemper illo active utitur in Heroicis: Ἐξορμᾷ τοῦτον τ κύνα καίτοι χρησὸν ὡς ὁρᾶς ὄντα. Et in eodem ore: τῶ Τελαμῶνος ἐξορμῶντος τ Αἴαντα. *Euripid.* in Iphigenia Aulid. 130. eodem loco utramque ſignificationem conjunxiſſe videtur, activam & paſſivam: Κλῆθρον ἐξόρμα· ὦ πρὸ νιν πομπαῖς ἀστήσας, πάλιν ἐξορμάσατε τοὺς χαλινούς. Improprie igitur, ſi Luciano credimus: *Heliodor.* in ſecundo. Καὶ μοί τις ἀπήγγειλεν ὡς ἐξόρμησεν. Idem in IV. ὁ δὲ τὰς μὲ χεῖρας ἔφασκεν ἐξορμῆσαι. Et ſic ſaepius ille ſcriptor, ut & *Dio* lib. XLII. Αὐτὸς δὲ πρὸς τοὺς στρατιώτας ἐξώρμησεν, & ſic idem frequenter, ut & *Joſephus*, quin & *Xenophon* & plures alii, ut egregie oſtendit incomparabilis *Budaeus* in Commentariis utriusque linguae. Sed ipſe etiam Lucianus hujus praecepti ſui oblitus dicit in Dialogo Diogenis & Antiſthenis: Πολὺ τ ἄλλων προεξορμήσας. *ante alios erumpens.* Idem in Dialogo Alexandri & Annibalis: Ἐγὼ γοῦν μετ᾽ ὀλίγων ἐξορμήσας ὡς τὸν Ἰσσόν. Quo tamen Atticos voluerit imitari, cum *Thucydide* dicat: Παρῆσάν τε τοὺς Λακεδαιμονίους ἐ ἐξορμήσοντες. *J. G. G.*

94. Ἐξ ἐπιστολῆς δέ τινα εἰπόντα] *Cum quidam dixiſſet* ἐξ ἐπιστολῆς, addita praepoſitione ἐξ, pro quo doctiſſimus quisque ἐπιστολῆς, omiſſa praepoſitione. *Pauſan.* in Corinthiacis: Ἐπὶ θαλάσσῃ τελματώδει καὶ ἐπιστολῆς μακρὸν. *Ariſtophan.* in Pluto: Ταῖς μὲ ἄλλαις ἅπασι χύτραις ἔπεισι ἀνωτάτω γραῦς. ἡ ταύτης δὲ τῶν τ χειρὸς ἐπιστολῆς ἔνισαν αἱ χύτραι. Idem in Concionantibus: Ἄνωθεν ἐπιστολῆς τὸ σῶμα τοῦτο. *Herodot.* Ἐπιστολῆς δὲ ἔπεσε αὐτὸ τὸ ἐλλύχνιον. id eſt, *ſuperne ineſt ipſum ellychnium.* Valla hic labitur legens ἐπὶ πολλοῦ ἐλλυχνίου. id eſt, *cum multo lychno.* Locus extat in Euterpe. Idem in alio loco: Τάφον ἑαυτῇ καὶ ἐποιήσατο ἐπιστολῆς τ πυλέων. *Theophraſt.* in primo de cauſis: Ἐ καί τινας ὡς βάθος καθιᾶσιν, ἀλλ᾽ ἰσίας ἐ ἐπιστολῆς. *Plutarch.* in eo libello cui titulus πότερα τ ζώων φρονιμώτερα· Ὑφαντὸν ἔρριπται ψαύσει τοῖς πτίλοις ἐπιστολῆς. Et in libello περὶ κακῶν ἐπιπόνων οὐκ ἐπιστολῆς ψαύσας τ ἐπιφανείας, ἀλλὰ πάντῃ λαβὼ βάθος ἐς πλάτος ὁμοῦ. Sic Attice Plutarchus, qui tamen minus Attice dixit in Dione: Εὑρίσκον ἐξ ἐπιστολῆς μακρὸν ἢ κατωφερῆ: quod etiam apud Dioſco-

ἐκ τ᾽ ὀπιπελῆς εἶπεν, ὡς ἐκ τ᾽ πιθάκνης. λέγοντ@ δέ τιν@, συνετάξατό μοι, ἢ λόχον, ἔφη, Ξενοφῶν συνετάξατο. ἄλλως δὲ εἰπόντ@, περιέσῃ αὐτὸν ὥστε λαθεῖν, θαυμαστὸν, ἔφη, εἰ εἷς ὢν, περιέσῃς τ᾽ ἕνα. ἑτέρου δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ, ἢ διεκρίνετο πάντως, εἶπεν.

superne, inquit, *tanquam ex dolio?* Dicente quodam, *Conjunxit (Injunxit) mihi; Etiam manipulum*, inquit, *Xenophon.* Alio dicente, *Circumsteti (subterfugi) illum ut delitescerem; Mirum*, inquit, *si unus ipse unum circumstetisti.* Alio dicente, *Commiscebatur (Comparabatur) illi; Omnino etiam separabatur*, inquit.

6. So-

96. Συνετάξατό μοι] Ἐπὶ στρατιᾶς γὰρ τοῦτο λέγεται. *V.*

98. Περιέσῃ αὐτὸν] Ὑπηγαγόρευε γὰρ ἴδιος αὐτῷ, ἢ μιτῆλθον αὐτόν. τὸ γὰρ περιεῖναι ἐπὶ τῶ κύκλῳ λέγεται τινα φθάνειν. *V.*

Idem Schol. in *Vossiano* majore ita habet: Περιέσῃ] Τὸ περιέσῃ δηλοῖ τὸ πηδᾷ αὐτοῦ. πῶς ὃν ὡς ἂν πηδᾷ αὐτὸ ἔσται;

1. Συνεκρίνετο αὐτῷ] Συνεδικάζετο γὰρ ἴδιος αὐτῷ, ἢ ἐμφισῶτο, ἀλλ᾽ ἢ συνεκρίνετο. τὸ γὰρ συγκρίνομαι, ἐπὶ τῶ πυκνοῦσθαι ἢ δοκίμην χρῶσις τ᾽ Ἑλλήνων ἴδιον. *V.*

In *Voss.* majore sic: Σύγκρισιν καὶ διάκρισιν φασὶν οἱ φιλόσοφοι τὴν ἕνωσιν καὶ διάλυσιν, οὐχ ὡς φασὶν ἐν τῇ συνηθείᾳ τὴν ἀντίταξιν. *ἢν συνεδικάζετο ἴδιος αὐτῷ, ἢ ἐμφισῶτο.

* Οὖν] Excidit hic aliqua vox, aut σιν - ὖν legendum. *M. du S.*

ridem cum in capite de papavere tum alibi, uti & passim apud Graecos interpretes occurrit. *Phrynichus* haec, quae diximus, confirmat. Ἐξ ἐπιπολῆς λέγουσί τινες αὐθαίμους ἅμαξαν ἴδιας τῷ ἐξαίφνης. οἷον ἐκ ἐπιπολῆς ἐξαίφνης, ἀτόπως. Οἱ δ᾽ ἀρχαῖοι ἄνευ τ᾽ σε προθέσεως ἐπιπολῆς. *Thomas* est in eadem sententia: Οὐδὲς τ᾽ ἀκέραιον ἐξ ἐπιπολῆς εἶπεν. ἀλλὰ πάντες χωρὶς τ᾽ ἐκ προθέσεως ἐπιπολῆς. Ἀριστείδης δὲ τῷ Λεπτίνῃ· Ἐπειδή σοι λῷδ βραχέων ἐ ἐπιπολῆς ἀπεμνημόνευε. Θουκυδίδης ἴσως. λῷδ τὸ ἐπιπολῆς τῦ ἄλλως εἶναι, de Epipolis agens Syracusanorum loco, custodiis frequenti, ut loquitur *Livius*. Lucianus tamen hic non cavit quod aliis vitio dat. Dicit enim in secundo verarum narrationum: σὺν ἐξ ἐπιπολῆς μόνον ἀλλὰ καὶ ἐς βάθ@. *J.G.G.*

96. Συνετάξατό μοι] *Fusse mihi.* Sic interpretor, non ut Micyllus, *composuit.* In hoc enim videtur soloecismus esse, quod συντάσσειν dixerit pro κελεύειν, cum συντάσσειν proprie sit ordines instruere, componere. Pro jubere tamen utitur *Heliodor.* in secundo: Ἐπὶ τ᾽ πὰν τ᾽ Ἰσιδ@ ἔπεμψε συντάττασθαί μοι πρὸς τ᾽ ξένον ἅμιλλαν. Idem in eodem: Ἐπὶ τῶν χάμαι τῶν κάμαι ἢ τῷ Θεαγένει συντέτακτο ἑστηκέναι. *Diodor.* saepe συντάσσειν pro jussit, & συντέτακτο pro jussus erat, utitur. Qui igitur Atticos imitari volent, συντάττειν utentur de ordinibus instruendis, ut *Xenophon.* Apud *Josephum* ἐπιβουλὰς τε καὶ λόχους συντάσσοντες dixit, id est, *insidias ponentes.* Lucianus alio sensu in *Asino* dixit: συντάττοντο ἐπ᾽ ἔργον. *Ascingebantur operi.* & *Plutarchus* συντάττετο πρὸς τὸν πρᾶξιν. *ad negotium componebatur.* Eodem pertinet illud Periclis ἀσύντακτός εἰμι, *imparatus sum.* illudque *Plutarch.* de Solone: συντεταγμένον ὑποβάλλων τύπωμα, *paratum subjicere nomen.* Demosthenes ἢ συντέταγμαι *non sum paratus, meditatus, instructus.* *J.G.G.*

Συνετάξατό μοι] Ἐπετάξατο volebat ille Soloecus. *J.M.G.*

98. Περιέσῃ αὐτὸν] *Circumsteti ipsum.* Manifestus soloecismus, ut docet *Thomas*: Μὴ ὧδε περιέσαμαι τ᾽ ἄθλου. Πῶς γὰρ ἂν ἐκ τοῦ περιέσαμαι; ἀλλὰ περιέσαμαι. Λεπτίν@ ἐν ἐπιτολῇ καὶ περιέσαμαι τὰς ἐπιτολάς. *Laetius* in Menedemo parum Attice dixit περιέσαμαι αὐτὸν ποτε Κράτητ@. Περιέσαμαι etiam fugio, vito significat. Lucianus in fine *Hermot.* Οὕτως ἐπιτηδεύσομαι καὶ περιέσεσθαι, ὥσπερ τοὺς λυττῶντας τ᾽ κυνῶν. *Nam socios ac rabiosos canes fugiam, & vitabo.* *Joseph.* Ἀρχαιολογίας libri primi capite secundo: πρότερον ἐβουλόμην τῇ πρὸς αὐτὸν ὁμιλίᾳ τῶν φεύγειν τοῦτον ἐ περιέσεσθαι. Idem Ἀρχαιολογίας lib. IV. cap. 6. Περιέσεσθε γὰρ μὴ μόλλον τ᾽ τ᾽ λόγων ἀσεβείας αὐτῶν μεμφόμενοι γενήσεσθε τοιούτοις τὸ πλῆθ@. id est *verebatur.* Idem locus & a *Suida* refertur cum eo qui sequitur: Τὸν ὄχλον γὰρ ἐκπεφ@ὼς ἀεὶ ἐ τοὺς ἡγεμόνας περιέσεσθαι μάλιστα. Idem *Suidas* ἀλεξικάκειν, περιέσεσθαι, ἐκκλίνειν, φεύγειν, *cavere, declinare.* in qua notione etiam legitur II. ad *Timoth.* II, 16. & ad *Tit.* III, 9. vide & *Casaubon.* ad Athen. Animadvers. lib. XV, 5. & *Andream Dunaeum* ad *Johan. Chrysostom.* in epistolam ad Titum orationem sextam. *J.G.G.*

1. Ἑτέρου δὲ λέγοντ@ συνεκρίνετο αὐτῷ] *Judicio experiebatur*, vel *contendebat*, aut etiam *cum eo comparabatur.* Sic barbari loquuntur. Attice vero συνεκρίνετο αὐτῷ significat, una oriebatur, nascebatur, sive gignebatur, quemadmodum διεκρίνετο αὐτῷ significat, una interibat, atque dissolvebatur. Διακρίνομαι tamen pro *judicio experiri* dixit Demosthenes: Εἰ μὲ ὄν ἐν τῷ Ῥοδίων διακριθῆναι διεκρινόμεθα. Sed de συγκρίνειν audiamus *Thomam*: Ἐπὶ δικαστηρίῳ συνεδικάζετο χρὴ λέγειν, ἢ συνεκρίνετο. Συνεκρίνετο δ᾽ ἀντὶ τῦ ἐφέστο, ὡς ἔχει καὶ ὁ παρὰ φιλοσόφοις σύγκρισις, ἧς τὸ ἐναντίον διάλυσις. ἐπεὶ καὶ ὅ φαμεν ἐν τῇ συνηθείᾳ συγκρίνειν, ἀντὶ τῦ πρὸς τ᾽ διδάσκαλον δὲ παρίεσθαι, οὐκ ἔστιν παρὰ τοῖς δεινοτάτοις τ᾽ παλαιῶν· Ἀλλὰ ἀντὶ τούτου παρεβάλλειν, ἢ παρεκτάζειν, ἢ παρατιθέναι. Pro quo & dicunt ἐπικρίνειν, ἀποκρίνειν. Attice igitur dixit Epicharmus: συνεκρίθη ἐ διεκρίθη, καὶ ἀπῆλθεν ὅθεν ἦλθεν, πάλιν γᾶ μὲ ἐς γᾶν, πνεῦμα δ᾽ ἄνω, τί τῶνδε χαλεπόν; Attice etiam *Chrysost.* in comparatione monachi & Regis: Καὶ ἀποθνήσκει τῶν ἀλλήλοις τούτο κατεφιλοσοφηκότων ἀεὶ πολλοῖς, τότε πολλῆς συγ-

χέ-

6. Solebat vero etiam illis, qui Attico more ſoloeci eſſent, lepide illudere. Ad dicentem enim, *Nos (nobis) hoc videtur; Tu*, inquit, *etiam Nos (nobis) dices, nos peccare.* Alio ſerio narrante rerum patriarum quiddam, ac dicente, *Illa vero Herculi miſta; Non igitur*, inquit, *miſtus illi Hercules?* Quodam dicente, *Se tondendum eſſe; Quid*

Εἰώθει δὲ καὶ πρὸς τοὺς σολοικίζοντας Ἀττικῶς, παίζειν ἀπεπαχθῶς. πρός γέ τι † γαπότα, νῶϊ τοῦτο δοκεῖ, σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν. ἑτέρου δὲ σπουδῇ διηγουμένου τί τῶ Ἡρακλείῳ μιχθεῖσα, οὐκ ἄρα, ἔφη, ὁ Ἡρακλῆς ἐμίχθη αὐτῇ. χαρῆναι δέ τι-

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Τὸ γὰρ νῶϊ † εὐθεῖα καὶ αἰτιατική. ἀλλ' ὅτε μὲ δοτική· ‡ τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν ἀπαιτεῖ. καλῶς § ἂν παίζων αὐτὸν εἴρηκεν· ὡς σὺ καὶ νῶϊν ἐρεῖς ὡς ἁμαρτάνομεν, ἴδιον γὰρ αὐτῶν τὸ νῶϊ ἁμαρτάνομεν ἐρεῖς, τουτέστιν ἡμᾶς, ἀλλ' οὐχ ὑμᾶς. V.

8. Μιχθῆσα] Ἐμίχθη γὰρ αὐτῇ § φησὶν γυναικί, οὐχὶ γυνὴ ἀνδρί. V.

9. Καρῆναι] Τὸ κείρασθαι ἐπὶ τῆ ** κοσμίῳ· τὸ δὲ καρῆναι ἐπὶ τῆ ἀσίμῳ, καὶ μὴ ὑβρίσει. V.

† Εὐθεῖα.] Εὐθείᾳ καὶ αἰτιατικῇ editum ante; ac deinceps quoque dativus ubique expreſſus. Sed adſcripſit *Solanus*: nominativum in his omnibus pro dativo qui in V. & Impr. erat, poſuit. Hinc igitur patuit. *J. F. R.*

‡ Τὸ δὲ δοκεῖ δοτικὴν.] In V. & Impr. τὸ δὲ δοτικῇ ἀπαιτεῖ abſurde. quod vero jam editum ex G. & ingenio ſe reſtituiſſe teſtatur *M. du S.*

§ Οὖν] Ita ex V. reſtituit Idem, in editis erat τῶ ſine ſenſu.

¶ Φαμὲν] Φασὶ editum ante. In V. per compendium exaratum hoc verbum editoribus prioribus impoſuit. *J. F. R.*

** Κοσμίῳ] Κοσμιῶ Exc. G.

χόμενα σπυδῆς. Et Lucianus in imaginibus: Καί τοι Μιμνέρμου ἐκεῖνα παροξυνόμενα ἦν. Ibid. ἐγὼ δὲ σε οὐδ' ἐκεῖνα ἔφην ταῖς Ἡρωΐναις παραθεωρῆσαι μοι. Et paulo poſt: Οὐκ ἂν παραβάλλοιμι νέοσι θεῶν γυναῖκα φαιδράν. Ibid. Αἰγίσθῳ δ' αὐτῆς οὐκέτι ἐκεῖνο τὸ σύφαντός τε καὶ ὄρθιον. Quare minus Attice dixit Athenaeus: Τὸ δὲ Διονυσίῳ χορηγεῖον παντελῶς ἐν εὐτελεῖ τινι φανεῖν πρὸς ἐκεῖνο συγκρινόμενον. Confudit etiam hanc differentiam ipſemet Lucianus in *Paraſit.* Ἄξιος, inquit, συγκρίνεσθαι τῷ ἀνδρὶ τῷ σώφρονι. & Philo: Ὅσα ἔστιν εὐγενείας ἐνδεῖ ἀνθρώπῳ σύγκριτα; *nobilitate cum nemine mortalium comparandus.* Quare minus mirum de Apoſtolo, qui II. ad *Corinth.* cap. 10. inquit: Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρῖναι ἢ συγκρῖναι ἑαυτούς τισιν ἢ ἑαυτοὺς συνιστάντες. In eadem ſententia *Phrynich.* Σύγκρισις. Πλούταρχος ἐπέγραψε συγγράμματί τι ἢ αὐτοῦ, σύγκρισις Ἀριστοφάνους καὶ Μενάνδρου. Καὶ θαυμάζω πῶς φιλοσοφίας ἐπ' ἄκρον ἀφιγμένος, καὶ σαφῶς εἰδώς, ὅ, τι ποτέ ἐστιν ἡ σύγκρισις, ἐχρήσατο ἀδεκάστῳ φωνῇ. Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ συγκρίνειν τινὰ τῷ ἅ, καὶ συνεκρῖναι, ἁμάρτημα. Χρὴ δὲ ἀντιξετάζειν, καὶ ὡσαύτως βάλλειν λέγειν. *Cicero* recte I. de Natura Deorum σύγκρισιν vertit *concretionem*. *Theophanes Cerameus*, ſupra ſui ſaeculi captum ſcriptor elegans, Hom. LVI. in feſto S. Procopii, hoc ſenſu poſuit σύγκριμα. Κόσμος λέγεται τὸ ἐξ οὐρανοῦ καὶ γῆς, καὶ τὰ ἐν μέσῳ σύνθημα καὶ σύγκριμα. Vertit *Franciſcus Scorſus*: *Mundus dicitur, quod ex cœlo terraque, & his quae in medio ſunt interjecta, conſtitutum atque compactum eſt.* Male vero *Plutarcho* σύγκρισις ponitur pro comparatione. *J. G. G.*

5. Νῶϊ τοῦτο δοκεῖ] Ut ſoloeciſmo ſoloeciſmum explicemus: *Nos hoc videtur.* Ubi νῶϊν *nobis* dicendum fuit. quemadmodum *Plato* loquitur in VI. de legibus: Θαυμαστῶς τόγε ἀκούσαι νῶϊν αὖτως ξυνδοκεῖ. Idem in *Sympoſ.* Πρόσθεμαι ὁ ἂν φαίνῃ νῶϊν. *J. G. G.*

Ibid. Σὺ, ἔφη, καὶ νῶϊν ἐρεῖς, ὡς ἁμαρτάνομεν] *Tu etiam nobis peccamus dices pro* νῶϊ ἁμαρτάνομεν, id eſt, *nos peccamus.* Utrumque hoc non videtur animadverſiſſe interpres, ut ejus verſionem legenti conſtabit. (nam dedit: *Tu*, inquit, *etiam* νῶϊν *dices, ut peccamus.*) *J. G. G.*

8. Ἡ δὲ τῷ Ἡρακλεῖ μιχθεῖσα] Haec Luciani verba ex ſequentibus *Thom. Magiſt.* erunt intellectu facillima: Μίγνυται, inquit, ὁ ἀνὴρ τῇ γυναικί, οὐχ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Nimirum μίγνυσθαι recte dici de viro cum muliere conſueſcente, male vero de muliere, quae cum viro rem habet. Hanc differentiam tamen non eſſe perpetuam argumento eſt illud Parthenii in Eroticis: Τίς αὐτῶν μιχθείη τῷ ξένῳ. *Herodot.* in Clio: Δεῖ δὲ πᾶσαν γυναῖκα ἐπιχωρίην ἰζομένην ἐς ἱρὸν Ἀφροδίτης ἅπαξ ἐν τῇ ζωῇ μιχθῆναι ἀνδρὶ ξείνῳ. Attice igitur D. *Joh. Chryſoſt.* de Babyla martyre: Ποῖον δὲ ὄφελος μίγνυσθαι μητράσιν ἢ ἀδελφαῖς ὅπερ ὁ τὰ θεὰς πρὸς ἀνθρώπους φιλοσοφῶν ἐκωμῴδησε, de Zenone agens. Sic apud *Heſiod.* μιχθεὶς ἐν φιλότητι, frequentiſſime. *Homer.* hymno in Eunam: Τῇ ῥά ποτε Κρονίδης ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. Quin & *Eſdrae* IX. Hebraei dicuntur miſcuiſſe ſemen ſanctum cum populis peregrinis, qui gentilium filias duxerant uxores. *J. G. G.*

Ibid. Μιχθῆσα] Falſa eſt Scholiaſtae obſervatio; nam de feminis aeque frequenter dicitur. *Ariſtoph.* Ran. vſ. 1112. Καὶ τικτούσας τε τοῖς ἱρεῦσι, Καὶ μιγνυμένας τοῖσιν ἀδελφοῖς. *Aelian.* V. H. I. 15. αἱ θήλειαι —— ὅταν τε πρὸς ἄῤῥενα μίξεως ἀτυχήσωσι. *Homer.* Odyſſ. A. 72. Φάρυκος θυγάτηρ —— Ποσειδάωνι μιγεῖσα. Et Λ. 267. De *Alcmena* —— τε ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα. *Heſiod.* Theog. vſ. 53. —— πατρὶ μιγεῖσα Μνημοσύνῃ. Ne plures addam. *J. F. R.*

9. Καρῆναι δὲ τινος κείροντος] Cum quidam pro κείρεσθαι tonderi, dixiſſet καρῆναι, quod erat ignominioſum verbum. Differentiam pulchre docet *Thomas*: Καρῆναι δὲ ἐκάρη κυρίως οἱ Ἀθηναῖοι λέγουσιν ἐπ' ἀνθρώπων τοῦ-

τινος εἰπόντος ὡς δέοιτο, τί γάρ, ἔφη, Ο enim, inquit, *malum feciſti, & dignam* σοι δεινὸν εἴργασται, καὶ ἄξιον ἀτιμίας; καὶ ζυγομαχεῖν δέ τινος λέγοντος, πρὸς τὸν ἐχθρὸν, [a] εἶπε, ζυγομαχεῖς; ἑτέρου δὲ εἰπόντος βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα

ignominia? Et, *decertare* quodam dicente, (*de amica diſputatione*) *Cum hoſte*, inquit, *decertas?* Alio dicente, *Torqueri filium ſuum aegro-*

a Εἶπε] Οὖν *Fl.*

12. Ζυγομαχεῖν] Ἐπὶ γὰρ τῶν φιλίως ἀλλαγομένων ἐρμηνεῦσιν λέγεται, ἢ ἀμφισβητεῖν, ἢ φιλονικεῖν· ἐπὶ δὲ τῶν ἐχθρῶς, ζυγομαχεῖν ἢ ἀλλοδιάζεσθαι. *V.*

14. Βασανίζεσθαι] Βάσανος γὰρ ἐστὶ τὸ δοκιμασίας λέγεται καὶ ἐπὶ καλαζομένων διὰ τιμωρίαν ὀργάνων. *V.*

τοῦτο καλαχρίοντων. Τὸ δὲ κείρασθαι οὕτω ἐπ' ἀτίμου. Λεβάνιος δὲ ἐπιστολῇ τῇ· Οἶμαι δ' ἂν ὑμᾶς ὑπό σου τετιμῶσθαι Καισάριον. τὸν μὲν γὰρ πόλιν δημοσίᾳ κείρασθαι νομίζω. τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ προβάτων. *Philoſtrat.* in Heroicis: Τὸν κόμην ἦν ἐκείρατο ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ. *Lyſias* in Epitaphio: Ἄξιον ἦν ἐπὶ τοῦδε τῷ τάφῳ τότε κείρασθαι τὴν Ἑλλάδα· καὶ πενθῆσαι τοὺς ἐνθάδε κειμένους. *Phrynich.* adſentitur Luciano & Thomæ: Καρᾶναι enim tradit dici de infami tonſura, κείρασθαι autem de hominibus. Et *Moſchopul.* Ἐκάρη, ὁ ἐπὶ τάσεως ἐπὶ ἀτίμου κυρᾶς. Nimirum καρᾶναι dicebatur de infami illa raſura, qua utebantur in morionum & ſtupidorum, & γελοιοποιῶν, qui ad ciendos riſus inducebantur, capitibus radendis. Illi enim ad cutem radebantur, cum alii tonderentur. quo alludit *Tertullian.* de ſpectaculis: *Eos infideles ergo faciem ſuam eſſe, quam novaculis mutabant, & inſuper contumeliis alaparum objiciebant: ita de domini praecepto ludentes. Docere ſcilicet & diabolum maxillam verberandam patienter offerre.* Nam illi moriones raſo capite alapis offerebant malas percutiendas. Sed de hoc ritu dudum viri docti plura. *J.G.G.*

12. Ζυγομαχῶν δὲ τινος εἰπόντος] Cum quidam dixiſſet ζυγομαχῶν pro contendere cum familiaribus. Cum hoc verbum proprie ſignificet apud optimos quosque auctores tantum cum hoſtibus contendere. Probat hoc quod dixi *Thomas.* Οὐ δεῖ λέγειν περὶ τῶν φίλων, ὡς περὶ τῶν ἐχθρῶν περὶ τοῦ δεῖνος ἐζυγομάχουν ἀεὶ ἀμφισβήτουν, ἤριζον, ἐφιλονίκουν. Τὸ γὰρ ἐζυγομάχουν ἐπὶ ἐχθροῦ λαμβάνεται, ἀναιρέτως καὶ τὸ ἐδικαζόμην. Οἷον ἐδικαζόμην τῷ δεῖνι, περὶ τοῦδε. *Heſych.* in diverſa eſt ſententia, qui ait hoc verbum ſignificare τὸ τοῖς οἰκείοις ἀλλοφύλως, *cum familiaribus contendere.* quo ſenſu accipi debent *Plutarch.* loca a *Budaeo* in commentariis collecta. Proverbium tamen quod affert *Ariſtot.* III. Rhetoricorum, φιλάμενον ζυγομαχῶν τῷ καρύκῃ pro *Thomae* & noſtra facit ſententia, ut & Demoſthenes apud quem ζυγομαχῶν cum hoſte contendere eſt. *J.G.G.*

14. Βασανίζεσθαι τὸν παῖδα αὐτῷ νοσοῦντα] Reprehendit hic Socrates eos qui βασανίζειν, quod eſt probare, explorare, quaeſtionem exercere, quaeſtioni ſubjicere, torquere, ut vulgo loquuntur, abutebantur & uſurpabant de homine qui morbo vexabatur. Eosdem & *Thom.* redarguit inſcitiae: Τὸ βασανίζειν, inquit, ἐπὶ δοκιμασίας λαμβάνεται, καὶ τὸ ἀλγεῖν, καὶ τὸ διὰ τιμωρημάτων ὀργάνων. μὴ λέγε οὖν βασανίσεται ὑπὸ νόσου, ἀλλὰ ἐξέτασαι. *Suid.* paulo aliter: βασανίζειν δὲ τὸ αἰκίζεσθαι καὶ τιμωρεῖσθαι καὶ μαστιγοῦν σημαίνει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀλλὰ τὸ χωρὶς πληγῶν ἀνακρίνειν, καὶ ἐλέγχειν τὰληθὲς διὰ λόγων. Adducit tamen idem *Ariſtophan.* locum hunc contra ſe: Πῶς βασανίζω. πάντα τρόπον δὲ πίνακι δήσας, περιράνας ὀξυρυχίδι μαστιγῶν, δέρων, τρυβλᾶν, ἕως δ' ἂς τὰς ῥῖνας ἕλκος ἐγχέῃ, πλίνθῳ ἐπιτιθείς. Quae profecta omnia ſunt τιμωρήματα ὄργανα. locus eſt in Ranis. Contra hoc praeceptum facit illud *S. Matthaei* capite octavo: Κύριε, inquit, ὁ παῖς μου βέβληται ἐν τῇ οἰκίᾳ παραλυτικὸς δεινῶς βασανιζόμενος. Adſtipulatur Luciano & *Thomae*, *Harpocration*, & oſtendit ex Dinarcho βασανίσας eſſe δοκιμάσας, idque eſſe ex voce βάσανος, quae lapidem ſignificat, in quo aurum exploratur. *J.G.G.*

Βασανίζειν] Etiam Atticis de iis dici, qui tormentis tenſi verberantur, ſi non ſatis notum, vid. Rev. *J. Elſn.* ad *Evang. Marc.* V. 7. ubi & *Suidam* refutat, qui negavit βασανίζειν de quaeſtione per tormenta Atticis dici, ſed ſolis verbis in veritatem inquirere, quia metaphora ſit deſumta a βάσανος lapis aurum explorans. Sed recte Scholiaſt. hic utrumque adgnoſcit, nec de iis qui per quaeſtionem torquentur, unice uſurpatur. Ita ut carpendi ſtudium fingens riſumque captans talia reprehendat Lucianus, ſi is auctor: non enim omnes ſunt mere ſoloeciſmi quos in hoc libello arguit ſcurra Noſter. De male adfectis vero adhibetur in N. F. aliquoties, quod notum. quo ſenſu tamen Atticis uſurpatum ignoro. *J.F.R.*

16. Προὐκόπτει δὲ τινος εἰπόντος ἐν τοῖς μαθήμασιν] Quod hic Socrates ait ἐπιδιδόναι, non προκόπτειν dicendum eſſe, in eo forte illi aſſentitur *Plato*, *Iſocrates*, & *Philoſtrat.* pro προκόπτειν, ἐπίδοσιν λαβεῖν & ἐπιδιδόναι dicentes, *progreſſiones facere*, *procedere*, ut loquitur *Cicero*. Diſſentiunt ab eo Thomas, Phrynichus, Suidas, Thucydides, Euripides, denique ipſe etiam Lucianus, qui ait in *Hermot.* Ἐγὼ μὲ προκόπτω ἐν τοῖς μαθήμασιν. Et in *Paraſit.* Ἐν ἐμοὶ μὲν τοῖς τέχναις προκόπτουσιν. Idem in *Amor.* Ἐγὼ δὲ ἐνόμιζον ἤδη πάνυ δίκαιος εἶναι τὸν ἔρωτα ὑμῶν προκόψαι. *Ariſtid.* Ὅσον γὰρ ἂν προκόψωσι τῆς σοφίας, τοσοῦτον αὐταφαιροῦσι μεγάλα φρονοῦντες. *Phrynich.* Προκόπτειν, inquit, λέγουσι. Τὸ δὲ ὄνειμα προκοπὴ ἀδόκιμον. *Suid.* ἐπίδοσις, inquit, προκοπὴ, προδοκία, αὔξησις. Ἐπίδοσιν μὲ οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν, ἡ δὲ προκοπὴ παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων. *Heſych.* in verbo ὑποβασανίζω, προκόπτειν dicit ſignificare hanc vocem, quod Cor-

negotiantem; *Quam ob rem*, inquit, *aut quid quaerit, qui torquet?* Cum diceret aliquis, *Proficit in disciplinis*; Ille, *Plato*, inquit, *hoc vocat progressiones facere.* Interrogante aliquo, *Num declamabis (declamabit) ipse? Quomodo igitur*, inquit,

ἐσθίοντα, ἀλλ' τῷ, ἔφη, ἢ τί βουλόμενος τῷ βασανίζοντι; προκόπτει δέ τινος ἐπὶ τοῦτο ἐν τοῖς μαθήμασιν, ὁ δὲ Πλάτων, ἔφη, τοῦτο ἐπιδιδόναι καλεῖ. ἐρωτᾷ δέ τινος εἰ μελετήσῃ ὁ δεῖνα, πῶς οὖν, ἔφη, ἐμὲ

19. Εἰ μελετήσει] Οὐ γὰρ ἀξιοῦσιν Ἀττικοὶ ἐπὶ * τῷ ῥήματος τούτῳ ἐνεργητικῶς ἐχρῆσθαι, ἀλλὰ παθητικῶς τῷ μέλλοντι. ὁ γάρ φασι μελετῶμαι, ἀλλὰ μελετήσομαι. *V.*

* Τῷ ῥήματος] Τῶν edita male.

Coelius interpretatur *praecidere*, vel *praecaffrare vinum*, quod tum fit, cum vini vires facco franguntur, ut Plin. ait. tale vinum *Theophraft.* VI. de cauſis plant. c. 24. λεπτὸν, quod male vertit Gaza *morale vini genus*, cum fit faccatum, colatum λῶ τ' ὑάτων ut pulchre docuit Vir ſummus *Thom. Reineſius* magno eruditorum cum dolore nuperius extinctus, lib. III. Var. Lect. cum quo ipſae litterae in illa plaga videntur elatae eſſe. In *Heſych.* pro προσάττειν legitur προσιπτεῖν. quare lexicographi ἐπισαπίζειν impingere interpretantur? Cum tamen in eodem *Heſych.* recte legatur ἐπισάπιον ἐπίθεμα τοῦ σακκοῦ ἢ προσκόπτειν, *ſacco colabat*, aut *praecidebat*. Apud *Euſtath.* ad Iliad. V. Καὶ ὑποσαπίζειν τ' οἶνον τὸ προσκόπτειν ἐφαπτικῶς. Τοῦτο δὲ ὑπως ἡ λέξις τῷ κατὰ μικρὸν ἐκκενοῦσθαι σάκκον. Ὑποσαπίζειν eſt etiam furari in itinere. nimirum προσάττειν dicitur de iis qui ſaccos & marſupia praecidunt, qui nobis dicuntur Beurs-ſnyders. Sed ut redeamus ad priorem notionem τῷ προσκόπτειν, quam culpat Lucianus. In ea legitur apud *Euripid.* in Hecuba: Προσκόπτοντ' οὐδὲν ὡς πρόσθεν κακῶν, *quibus nihil proficimus ad levanda mala quae ſumus paſſi, nihil faciendo ad priora mala mitigenda. Herodot.* lib. I. voce paſſiva: Οὐδὲν ἧσσον πραγμάτων προσκοπτομένων, *nihil rebus procedentibus.* Idem in Thalia: Ἐς τὸ πρόσω τι ἔτι προσκόπτειν τῶν πραγμάτων. *Thucyd.* in IV. Καὶ τῆς ἀρχῆς ἅμα προσκοπτούσης. Id eſt, *nobis augentibus illorum imperium.* Προσδιαπολεμοῦντας, ἐπιτρίβοντας, ἴσχυν προσκόπτειν ἐκ ἐπιδόσεως τοιαύτης. Haec *Thucyd.* interpres. Eodem ſenſu Lucianus in *Saltatione.* verbo ἐπιδίδναι utitur. Οὐ πάλαι, inquit, ἐπ' ἐλαχίστοις ἐς τοσοῦτο κάλλους ἐπιδίδοναι, ἀλλὰ κατὰ τὴν Σώσανδρου μάλιστα. *Non olim initio facto tanti incrementi in eam pulchritudinem, ſed circiter Auguſti maxime tempora. Plutarch.* cuidam libellorum ſuorum titulum fecit πῶς ἄν τις αἴσθοιτο ἑαυτοῦ προκόπτοντος ἐν ἀρετῇ, ſaepe utens in eo opere verbis προκόπτειν & ἐπιδίδναι, & non abſtinens interim a nomine προκοπή. Εἰδὴ μισθαμίαν, inquit, αἱ προκοπαὶ ποιοῦσιν ἕκαστον. Lucianus quoque in Alexandro, ἐλπίδος ἐκ προκοπῆς ἀνεβάλλετο. *Epicletus* in Enchiridio: Παρὰ μοῖραν ἥξιαν ἐκ ἐδόκουν ἢ ἀδύνατα ἢ πορισκὴ, ἢ ἐκ φύζεται. *Joſeph.* etiam utroque utitur vocabulo: Καὶ γὰρ, inquit, δὴ ἂν ἦν ἁλώσιμος ἡ πόλις, εἰ πρόκοπτε τὸ τεῖχος ὡς ἤρξατο. *Neque enim urbs ullis viribus capi potuiſſet, ſi murus proceſſiſſet ut coeperat.* Idem: Ἐς μεγάλην ἐπιδίδως πρόκοπτον ἐπίδοσιν. Et in I. Ἄλλοι Γίγνεται ἐπιδίδως Ἀντιπάτρῳ μείζονος προκοπῆς αὐτῷ. Idem in X. Antiquitatum: Τῶν γραμματέων ἐκ σοφίας οὐ προκοπὴ γνωμώσεις ἴσχυε ἐν τιμῇ ἐκ τέχνης ἀνεῖλε. *Diod. Sicul.* de Dione, ἅτε ἐν φιλοσοφίᾳ μεγάλην ἴσχυν προκοπήν. *Cicer.* XV. ad Attic. ep. XVI. *Sed mehercule littera minuſculas ſcriptae, quod ipſum προκοπὴν aliquam ſignificaret.* Non caret itaque exemplo quod dixit Apoſtol. I. ad *Corinth.* 4. Ἵνα τις ἐν προκοπὴ φανερὰ ᾖ. Et Epiſtolae ad *Philip.* cap. I. Εἰς προκοπὴν τῷ εὐαγγελίῳ ἐλήλυθεν. Utitur eadem voce etiam *Heliod.* in VII. Πολλὴ ἐμὴ παρ' ἑαυτῆς εἰς προκοπὴν τ' φαινομένων λυσιτελῆ προσιθῦσα. Videtur autem hic auctor in plerisque non ſatis accurate locutus, quippe qui ſaepe peccet in id, quod hic aliisque in libris reprehendit Lucianus. Improbat iſte in Nefaſto θάτερον pro ἕτερον vel ὁ ἕτερον, θάτερον pro τ' ἕτερον, & ἄτερον pro θάτερον. quae omnia invenias in *Heliod.* Is in ſecundo: Θάτερον, inquit, τ' πειθὸν τ' πιεσθύτερον pro τ' ἕτερον. Idem in VI. Θάτερον ἰσχνάσας θατέρῳ, ubi dicendum fuit ἑτέρῳ, pro ὁ ἕτερον. Et in VIII. ἢν δὲ τ' ἀνιαῶν ἄτερον τ' εἰς λῆμονίαν ὧδε τὸν πρώτων ὑπὸ τ' Ἀφράκης τοὺς νεὼς ἀνηρῆσθαι pro θάτερον. Sed de hoc minus miror quam de *Plutarcho*, qui in libello de lectione poëtarum, ἀνοῦ ἂν ἄτερον ἢ τοιαύτη ποίησις ὠφέλιμος dicit pro θάτερον. vide & *Thom. Magiſtrum.* *J. G. G.*

Προκόπτει] Προκοπὴ, pro progreſſu in literis, *Ciceroni* adhibitum in Epiſt. ad Att. XV. 16. aeque ac in N. Foedere I. ad *Tim.* IV. 15. ubi Rev. *Elſn.* & *Polybii*, & *Arriani* auctoritates *Graevianis* addit. *J. F. R.*

19. Εἰ μελετήσει ὁ δεῖνα] Vitium eſt in μελετήσει quod apud Atticos eſt ſecundae perſonae, pro *declamabis*. Barbaris vero eſt tertiae perſonae vocis activae ut loquuntur γραμματικῶν παῖδες, pro *declamabit*. Meminiſſe hic debet ſtudioſus lector verbum μελετᾶν, tametſi futurum medium uſitatius habeat quam activum apud Attice loquentes, utendum tamen eſſe aoriſto activo, non medio. Teſtantur hoc Philoſtratus & Lucianus. *Philoſtrat.* in Marco Sophiſta: Καὶ προβαλοῦμαι ἔφη τῷ μελετήσοντι ἀκροατήριον; τῷ θαυμάζοντι ἐ θαύμασον. Lucian. in *Merc. Cond.* Οὐδὲ δ' ἐγὼ τῷ ῥήτορα τ' καρχάρου ἐπὶ τοῦ δίπου κλυδάζοντα μελετήσαιμι μὰ τ' Δία σὺν ἀκαιρότητι. Et in *Demonact.* Τίτου δέ τινι κέκτημαι μελετήσαι. Proinde dicendum: μελετᾶν, μελετήσομαι, ἐμελέτησα, μελετήσας, ut ab ἰάομαι, ἰάσομαι, ἰάσησα, ἰάσας, ab ἀκούω, ἀκούσομαι, ἤκου-

ἐμὲ ἐρωτᾷς εἰ μελετήσομαι, λέγεις ὅτι ὀ20*me interrogans declamaturusne sim, dicis iste?*
δεινα;

Ἀττικίζοντος δέ τινος, καὶ τεθνήξει εἰπόντος ὀπὶ τῇ τρίτῃ, Βέλτιον, ἔφη, καὶ ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν [a] καταρώμενον. καὶ πρὸς τὸ εἰπόντα δέ, στοχάζομαι αὐτῷ,25 ὀπὶ τῇ φείδομαι αὐτῷ, μή τι, ἔφη, δίκ-

7. Atticorum imitatione dicente quodam de tertio, *Mox morieris; (morietur) Melius*, inquit, *erat etiam hic non affectare sermonem Atticum & male ominari.* Ad eum qui dixerat, *collineo in illum*, pro *parco illi; Numquid*, ait, *jaculando aberrasti?* Cum

ἀφι-

a Καταρώμενον] Καθαρώμενον male *J.* & *V2.*

22. Τεθνήξει] Τεθνήξεται γὰρ ἐχρῆν λέγειν ἐπὶ τῇ τρίτῃ, ἀλλ' ὁ *τεθνήξη ἐπὶ δευτέρᾳ. *V.*

25. Στοχάζομαι] Τὸ δὲ στοχάζεσθαι ἐπὶ τῇ † ἀκριβοῦν τάττεσθαι τὴν βολήν, ἢ τῷ τυγχάνειν. *V.*

* Τεθνήξῃ] Nihil varietatis notatum invenio. Sed aut hic legendum τεθνήξει, aut in Luciano etiam τεθνήξῃ: oportet enim haec sibi respondere. Alioqui perinde esse quodnam eligas, ut βάλλει per βάλῃ aliaque secundam person. in ει formantia, satis saepe vidimus. Sed τεθνήξῃ Lucian. dedisse, certum. *J.F.R.*

† Ἀκριβοῦν τάττεσθαι] Sic dedit *Salm.* pro vulgato ἀκριβῶς τάττεσθαι; non tamen addens unde. Quare, cui vulgatum rectius videtur, poterit id revocare. *J. F. R.*

ἄκουσα, ἀκούσας. *J.G.G.*

22. Ἀττικίζοντος δέ τινος καὶ τεθνήξει εἰπόντος ἐπὶ τρίτῃ] Cum quidam *Atticorum aemulus dixisset in tertia persona* τεθνήξει, quod apud Germanos Atticos est secundae personae: quare sequitur βέλτιον ἐνταῦθα μὴ Ἀττικίζειν καταρώμενον. Hoc est: *praestaret vel hic te non Atticissare mortem imprecantem mihi, dicis enim: mihi morieris.* *Aristophan.* in Nebulis: Σὺ δ' ἐγγαίαν τεθνήξει. *tu morieris.* Hoc quod diximus declarant etiam *Thomae* verba ideo a nobis non omissa: Τεθνήξεται, inquit, ἐπὶ μιᾷ δ' ὀλίγοι μάλλον λέγει. Πλάτων δὲ ὁ Γοργίᾳ ἐπὶ μάλλον ἐνεργητικοῦ λέγει. Τεθνήξει ἔτος ἢ ἂν δόξῃ. καὶ Λιβάνιος· Εἰ μή τις ἄρτι μεταβάλοι, τεθνήξει. ἔστιν δ' Ἀνακρέων ὁ τῇ Σολοικιστῇ ἀπαγορεύσει. Graeca tamen Platonis exemplaria, quae ego quidem viderim, τεθνήξῃ habent, non τεθνήξει, ut placet Thomae. Proinde vitandae amphibologiae causa dices cum Luciano in Dialogo Terpsionis & Plutonis. πότε δ' τεθνήξεται τὸ γηρόντων ἔπος. *Micyllus* hic perperam vertit ἐπὶ τρίτῃ *in diem tertium*, cum vertere debuerit *in tertia persona*, subintelligitur enim πρόσωπα. Alioqui εἰς τρίτην, ut Attice subintelligatur ἡμέραν, *in diem tertium*, vel *perendie* significat. *Synes.* Εἰς τρίτην ἦκεν ἐπάγγελα. *Aristid.* Καὶ ἦκεν εἰς τρίτην. *Thom.* Οὐ λέγουσιν, inquit, οἱ Ἀττικοὶ εἰς τρίτην ἡμέραν, ἀλλ' εἰς τρίτην μόνον. *Heliod.* εἰς τρίτην ἐξέμησαν. Addit tamen *Aristophan.* ἡμέραν in Lysistrate: ἀλλ' εἰς τὴν τρίτην γ' ἢν ἡμέραν. *J.G.G.*

Ἀττικίζοντος] Id vitium ὑπεραττικίζουσαν ἰδέαν vocat *Philostr.* in vit. Ap. p. 21. *M. du S.*

Ibid. Τεθνήξει] *Th. Mag.* h. v. *M. du S.*

Τεθνήξει] Non damnat Cl. *Duker.* ad *Thucyd.* VIII. c. 74. f. cum & *Aristoph.* Ach. v. 324. ὡς τεθνήξων ἔστι νῷν γε habeat, quod forsan frustra suspectum *Stephano* ait, ob Luciani auctoritatem, quam minus ponderis habere statuit, quod non raro reprehendat ea, quibus ipse & probatissimi scriptores usi sint. Sed hic tantum reprehenditur ambigua tertiae pers. in ει terminatio, quae Atticis est secunda. *J.F.R.*

25. Στοχάζομαι αὐτοῦ] Hic omnes Graeci Magistri tacent. Apud unum *Lascarem Constantinum* legitur, στοχάζομαι, φείδομαι significat, ἀκριβολογοῦμαι & ἐλεῶ. praepurcum esse & misereri, quod an hic locum habeat nescio. Ea certe significatione videtur verbum στοχάζομαι positum esse secundi *Maccabaeorum* cap. 14. Καὶ τῶν ἰδίων πολιτῶν στοχάζεσθαι. Id est, *parcens*, vel *misertus*, vel *consulens*, ut vertit interpres illic. *J.G.G.*

27. Ἄφισαι δὲ τινος ἑαυτοῦ] Negat hic Lucianus recte dici ἀφίσαι & ἀφίσαιμι, pro eo enim dicendum ἀφιέναι. *Thomas.* Ἰέναι, οὐκ ἰσάναι. Non imitandus igitur *Heliod.* ἀνίεσαν καὶ ἀνελάμβανον, quemadmodum nec illud *Basil.* in epistola πρὸς τοὺς ὑφ' ἑαυτοῦ ἀσκητάς. ὅτι ἀεὶ πρὸς τὸ δέον συμφέρει βλέπουσι ἢ λαβέσθαι τινὸς ἢ σωιεῖν ἐπιχειροῦσι. Sic τὰς ὄψεις μεθιέναι legitur in sacris litteris pro μεθιστάναι. *Diod. Sic.* libro θ. Τούτοις μὲ πολλῶν ἀκουόντων ἐπετίμησεν ὡς διίσταντας τὴν φιλίαν. Et in eodem libro: Τοὺς δὲ πόλεσιν ἐπικαθιζῶν τὴν ἐλευθερίαν. Idem tamen eodem libro recte dicit: Τὸ μὲ πρῶτον ἐπιχειρῆσαι ἀφίσασθαι τὴν Πελοποννήσου τὴν Ἀττικῆς φιλίας. *Polyb.* Ἐπὶ δὲ πᾶσι τούτοις σωιέσθαι τὴν συμπεπλεκυῖαν ἰδιοκτησίαν σφίσιν. Quo verbo identidem ita utitur Apostolus. *J.G.G.*

29. Πλὴν εἰ μὴ] Ideo a Socrate reprehenditur haec locutio, quod qui paulo accuratius locuti sunt πλὴν εἰ tantum dixerunt, vel εἰ μὴ solum, auctor est *Phrynichus.* Caeterum *Thom.* est in diversa sententia, cujus haec sunt verba: Ἀμφότερα λέγε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε, καὶ χωρὶς εἰ τόδε. εἰ καὶ Φρύνιχος ἀδόκιμον εἶναι λέγει τὸ πλὴν εἰ μὴ τόδε. Ὥσπερ γάρ φαμεν πλὴν εἰ τόδε καὶ πλὴν εἰ μὴ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ τόδε, καὶ ἐκτὸς εἰ μὴ τόδε, οὕτω δὲ καὶ χωρὶς εἰ τόδε καὶ χωρὶς εἰ μὴ τόδε. Ἀθηναῖος δὲ τῷ βίῳ πρᾶσις πλὴν εἰ μὴ σπανιωτέρᾳ δὲ ὀνομάζει αὐτὸν ἀποδιατίθεσθαι. Κριῖττον μέν τι καὶ χωρὶς τοῦ μὴ λέγειν. Lucianus hanc praeceptionem suam saepe non servavit. Dicit enim in dialogo Diogenis & Mausoli: Πλὴν εἰ μὴ τοῦτό φῂς ὅτι μᾶλλον ὑμῶν ἀχθοφορεῖς. Idem in *Merc. Cond.* Πλὴν εἰ μὴ κἀκεῖνό τις; moxque πλὴν εἰ μὴ ἀποχρῶν σοι. Idem in oratione *Contr. Hist.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τοῦτο ὑπολάβοις τις.

ἀφισᾶν aliquis diceret, & alter ἀφισάνειν; (*pro* ἀφισάνειν *ſolicitare ad defectionem*) *Ambo quidem*, inquit, *non novi*. Ad eum, qui dixerat, *Praeterquam niſi*, *Haec geminata*, inquit, *nobis largiris* (*gratis & fruſtra adeo ponis*) Et χρᾶσθαι (*pro* χρῆσθαι, *uti*) dicente quodam, *Verbum*, inquit, *Pſendatticum*. Dicenti *ex tunc*, † *Pulchrum*, inquit, *dicemaples* βαλάν; ἀφισᾶν δέ τινος ὑπόντος, καὶ ἑτέρου [b] ἀφισάνειν, ἄμφω μέ, ἔφη, οὐκ οἶδα. πρὸς δὲ τὸ λέγοντα, πλὴν εἰ μὴ ταῦτα, ἔφη, διπλᾶ [c] χαρίζοι. καὶ χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος, ψευδάτθικον, ἔφη, τὸ ῥῆμα. τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε, καλὸν, ἔφη, τὸ

b Ἀφισάνειν] Lacuna eſt in *Fl.* ante ἀφισάνειν, & ἄμφω omiſſum. c Χαρίζοι] Χαρίζῃ *Fl.* & *S.* At prius in reliquis. Χαρίζοι emendat *Geſn.* recte.

30. Χρᾶσθαι] ‡ Χρῆσθαι γὰρ λέγουσιν Ἀθηναῖοι. *V.*

‡ Χρῆσθαι] Recte. Sic *Lyſ.* p. m. 182. τοιαύτης τύχης χρῆσθαι. Item *Thucyd.* VII. c. 85. Χρᾶσθαι vero *Herodot.* VI. 388. A. &c. Quamquam apud alios promiſcue. *J.F.R.*

32. Ἔκτοτε] Ἐξότε δὲ τὸ δίκαιον. *V.*

τις. Ibidem: Ἐκτὸς εἰ μὴ ἰδίᾳ δίκ. Idem in *Imag.* Ἐκτὸς εἰ μὴ σὺ τοῦτο φῂς τὴν Ἀθηνᾶν ὀπτίλλεσθαι. Et paulo poſt: Ἐκτὸς εἰ μή τινα νομίζεις ἀπροόπτως ἰδόντα εἶναι. Idem in *Piſcat.* Ἐκτὸς εἰ μὴ κατὰ τὸ δάιμόνιον ἢ τὸ Ἔρωτος ἴδῃ τὴν φύσιν, ὡς ταῖς Μούσαις ἀντάδιον. *Demoſthenes* περὶ τοῦ ὑπὲρ Χερρονήσου. πλὴν εἰ μὴ τοῦτο λέγουσιν. Idem in IV. Philippica: Πλὴν εἰ μὴ τῇ περὶ τὸ τύχης βοηθήσει γενέσθαι. Sic & *Heliod.* in VIII. Πλὴν εἰ μή τις θαυμαστοποιὸς ἐγὼ δαίμονος. *Plutarch.* in Coriolano, πλὴν εἰ μή τις φίλος τὸν Ἀλκιβιάδην ἀπροφάσιστον τελειότερον στρατηγόν. Idem in *Demoſth.* Ἐκτὸς εἰ μὴ τὴ δίκη περὶ τὸν ὑπὲρ Ἀλονήσου λόγον ὁ Ἀντιφάνης τοῦτο πέπαικεν. Apoſtolus I. ad *Timoth.* V. Ἐκτὸς εἰ μὴ διαμαρτυρῇ. Et cap. XV. Ἐκτὸς εἰ μὴ εἰκῇ ἐπιστεύσατε. *J.G.G.*

30. Διπλᾶ χαρίζοι] *Haec*, inquit, *gemina gratificaris*, vel *largiris*. Micyllus *gratificatur* vertit, cum tamen χαρίζω activa voce dixerit nemo, quod & *Salmurienſis* editor, *Joannes Benedictus*, vidit. *J.G.G.*

Ibid. Χρᾶσθαι δέ τινος εἰπόντος] *Cum quidam dixiſſet* χρᾶσθαι *pro* χρῆσθαι, *uti* vel *oraculum conſulere*. *Philoſtr.* in Heroicis: Χρᾶσθαι μὲ τῷ καὶ τοῖς οἴκοι μαντείοις Ἀχαιούς. *Herodot.* tamen χρᾶν & χρᾶσθαι dixit in Terpſichore: Καὶ ὕτω αὐτοὺς τε ἔζειν χρήσασι χρᾶσθαι. Ibidem: Ἡ δὲ πυθίη οἱ χρᾶ αἱρέσιον. *reſpondet*. Idem in Clio: Τοὺς πορθμέας αὐτὸν ἀφχρᾶσθαι. id eſt, *occidere*. *Pauſanias* Achaicis: Ἐχρᾶτο ὑπὲρ τοῦ νόσου. Caeterum de χρᾶσθαι & χρῆσθαι *Moſchop.* Οὐ χρᾶται, inquit, ἀλλὰ χρῆται, καὶ οὐ χρᾶσθαι, ἀλλὰ χρῆσθαι. *Homer.* Ψυχὴ χρησόμενος Θεοπροπίου Τειρεσίαο. *conſulturus*. *Liban.* in Antirrhetico: Τῷ Θεῷ χρησόμενος. *Deum conſulturus*. Latini in eadem notione utuntur *adhibere*. *Cicer.* IX. ad fam. *Cum adhibuiſſet domi meae Lupus me, & Libonem & Servium conſobrinum tuum, qua mea fuerit ſententia, cognoſcere te ex Cn. Seio arbitror*. id eſt, *Cum me & Libonem & Servium, quos in aedes meas arceſſierat, conſuluiſſet*. Id III. de Offic. *Gratidianus cum praetor eſſet, collegiumque praetorum tribuni plebis adhibuiſſent*. id eſt, *in conſilium vocaſſent*. *Sueton.* Claud. *Adhibitis principibus*. *Florus* l. 1. *Gemini erant, uter auſpicaretur & regeret, adhibere placuit Deos*. Id eſt, *Deorum ſententiam per auſpicia explorare, conſulere Deos per aves*, χρᾶσθαι θεοῖς. Sic hic locus ex Jornande & antiquis *Flori* editionibus legendus. [At non ſic habere Edd. vett. teſtatur *Duker.*] ut praeclare vidit *Gronov.* ὁ πάνυ. vulgo male *adhibuere oracula*. *Cic.* IV. ad fam. 7. *A tuis reliquis non adhibemur*, hoc eſt *conſulimur*. Sed de hac iſtius vocis notione pluribus egit vir doctiſſimus & ingenii elegantiſſimi ac ſollertiſſimi *Joannes Schultingius*, qui non ita pridem in ipſo flore aetatis, cum magna & praeclara minaretur, extinctus eſt, flebilis omnibus, iis praecipue quibus litterarum interiorum ſalus curae, candor autem & morum ſanctitas amori ſunt, in notis in *Seneca* declamationes propediem bono publico edendis. *J.G.G.*

32. Τῷ δὲ λέγοντι ἔκτοτε] De eo *Phrynich.* Ἔκτοτε κατὰ μηδένα τρόπον εἰπῇς, ἀλλ' ἐξ ἐκείνου. Idem inferius: Ἀπὸ τότε ἢ ἔκτοτε μὴ λέγε. ἀλλ' ἐξ ἐκείνου, καθόλου δὲ τοῖς χρονικοῖς ἐπιῤῥήμασιν ὑ συωτάξεσι τὰς προθέσεις. Et *Thom.* eadem fere, qui & alibi negat praepoſitionem recte componi cum adverbio. Quare ἐκπαλαι, ἔκτοθι, λοιπόν, ἐκπάνυ, & ἀπὸ τότε non ſunt recepta Atticis, qui pro eis dicunt ἐξ ἐκείνου, ἀπ' ἐκείνου, ἐκ παλαιοῦ, ἐκ τούτου. *Herodian.* in IV. Καὶ ἐξ ἐκείνου μὲν τὰ λοιπὰ Θεῶν θρησκεύ). Et paulo poſt: ἐξ ἐκείνου δὲ ἐσασίαζον πρὸς ἀλλήλους. *Xenoph.* in tertio Inſtitutionis Cyri: Ἐκ δὲ τούτου ὁ Κῦρος ἐπιτελέσας τὸ φροίμιον. Idem in eodem: Ἐκ τούτου ἐπαυτὸ τε πάντες ἐθίλιον. Sic tamen ſacri ſcriptores, *Matth.* cap. XVI. Ἀπὸ τότε ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς δεικνύειν, pro quo Lucianus in *Demonact.* Καὶ τοιαυτεύου ἀρξάμενος τιμᾶν ἐθίζεσθαι. Idem in Dialogo Cyclopis & Neptuni: Καὶ ἀπ' ἐκείνου τυφλός εἰμί σοι, ὦ Πόσειδον. Invenies apud *Matthaeum* etiam ἀπάρτι, cap. 23. & 26. & apud *Joannem* cap. 13. In II. ad *Corinth.* 8, 9. legitur ἀπὸ πέρυσι. *Pollux* in primo πρωπέρυσι, inquit, τρίτον ἔτος τουτί. Lucianus omiſſa praepoſitione in *Hermot.* Μικρῷ τινι ἄμεινον εἶχε πέρυσι. *Demoſthen.* in III. Philippica: Οὐδὲ αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι. *Xenoph.* in III. Ἑλληνικῶν· ἡμῖς μὲν οἱ αὐτοὶ νῦν δὲ ἐ πέρυσι. *Plato* in Euthydemo πέρυσι δὴ ἢ πρωπέρυσι ὑδάτου ἦεν σοφώ. male πρωπέρυσι impreſſum eſt.

τὸ εἰπεῖν ἐνιαυτέρωσιν, ἃ ἡ Πλάτων εἰς τότε λέγει. τῷ δὲ ἰδὲ, ὅπερ τῷ ἴδε χρωμένου τινός, ἕτερα ἀνθ' ἑτέρων, ἔφη, σημαίνεις. ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ὅπερ τῷ συνίημι λέγοντός τινος, θαυμάζειν, ἔφη, ὡς ἀντιποιούμενος τῷ λέγοντι, φησὶν ἀντιλαμβάνεσθαι τῆς διανοίας. ἐπεὶ δὲ ἐν τῷ ἐπιόντι ἐνιαυτῷ ἔφη ἐρεῖν, ἐπιμένει τῷ ἐνιαυτῷ ὁ Πλάτων. ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι ἐνιαυτῷ ἔφη ἐρεῖν, ἐπιμένει τῷ ἐνιαυτῷ ὁ Πλάτων. ἐν δὲ τῷ ἐπιόντι ἐνιαυτῷ ἔφη ἐρεῖν, ἐπιμένει τῷ ἐνιαυτῷ ὁ Πλάτων.

re ex ſuperiori anno; *Plato enim* in tunc *ait* †. Ei, qui *Ecce* pro *vide* utebatur, *Alia*, inquit, *pro aliis ſignificas*. Dicente quodam *Accipio* pro *intelligo*, *mirari ſe* dicebat, *quomodo* † *qui vindicet ſibi dicendi partes*, *dicat ſe* vindicare †. Βράδιον dicente ali-

a Ἔσει] Ἔσῳ *J.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι] Τὸ ἀντιλαμβάνεσθαι Ἀττικοὶ ἐπὶ τοῦ καλεῖν ἢ ἀντέχεσθαι τάττουσι. μάλιστα ὁ Πλάτων. *V.*

Meliores ſcriptores ſemper opinor ſine praepoſitione utuntur πέρυσι. quare in eo quod ſequitur, αὖθις εἶναι cenſeo. Καλὸν, ἔφη, τὸ εἰπεῖν ἐνιαύσιον. Invenies tamen προπέρυσιν etiam in epiſtola quadam *Liban.* ἀνεμνησάμην, inquit, ὧν, ὅπως ἤλγεις προπέρυσιν. Ἐνιαυτὸν legitur II. *Petr.* c. 2. & 3. Sed de hoc minus mirandum quam de *Arriano*, qui in primo inquit: ἐς λογισμὸν τοῦ ἐνιαυτοῦ. Utuntur etiam D. *Baſilius* & *Plutarch.* Ille quidem ad Athanaſium ſcribens: ἐν, inquit, ἐνιαυτῷ περὶ τὰ σῆς τιμιότητος ὑπόληψιν ἔχομεν. Hic vero in Themiſtocle, ὁ Θεμιστοκλέους ἐνιαυτὸς πιστεύεις. Et περὶ βραδίως τιμωρεῖσθαι ἐνιαυτοῦ ἐγκαλοῦσιν. Idem tamen Attice dixit in Timoleonte: ὕστερον τεθησαυρισμένων ἐν παλαιοῦ. Et *Philoſtrat.* in Heroicis Dialogis: ΦΟΙΝΙΞ ἦ ἐν παλαιοῦ ἅμα εὐδοκιμοῦντα καὶ σοφὸν ἦν ὁ ποιητής; ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΟΣ. ἐν παλαιοῦ, ξένε. *Herodot.* Ἐπύγχανε ἀσκεόμενος ἐν παλαιοτέρου. Idem in eodem primo libro: Ἦν δὲ αὐτόθι μαντήιον ἐν παλαιοῦ ἱδρυμένον. Idem in Urania: ἔστε ἡμετέρῃ τῇ ἐκ ἐν παλαιοῦ. *Pollux* in primo: Πάλαι, inquit, πρόπαλαι, τρόπαλαι. *Ariſtoph.* in Equitibus: Τρόπαλαι κάθημαι βουλόμενος σ' ἰδεῖν. Ἀλλ. Ἐγὼ δὲ δικόπαλαί γε καὶ δωδεκάπαλαι, καὶ χιλιόπαλαι, καὶ πρόπαλαι πάλαι πάλαι. Jam vero de illo ἔκτοτε quid mirum a ſcriptoribus ſacris uſurpari, cum ne ipſe quidem Lucianus ab eo prorſus abſtinuerit? Ἔκτοτε, inquit in *Aſin.* ſuo, ἐξ ἐμοῦ πρᾶγμα ἦλθεν εἰς ἀνθρώπους ὁ λόγος ἔστε, ἐξ οὗ σὺ ἐδιδάχθης. *Athen.* in Dipnoſophiſtis: καὶ ἔκτοτε οἱ πρότερον καλούμενοι Διονυσιοκόλακες, Ἀλεξανδροκόλακες ἐκλήθησαν. *Arrian.* I. ἀναβάς. καὶ ἔκτοτε οἱ Σιδηται ἐθαρσύνοντο. *Joſeph.* Ἔκτοτε μετ' ἀδείας ὁ Ἀχαὰς αὐτὸς ἐλαμβανεν. *J.G.G.*

Τῷ δὲ λέγοντι ἐν τότε] Nusquam fere magis quam hic interpretationis me poenituit. Aut corrupta hic ſunt quaedam, aut mihi certe ignorabilia. Quid facerem igitur? Graeca reponerem, ut ſuperior interpres? Hoc promtiſſimum erat. Sed antiqui interpretis ratio tolerabilior, quia tum interpretationes non cum Graecis edebantur. Quis nos feret, ſi juxta ſe Graeca & Graeca ponantur? Quid ergo? hoc agam. Permutabo utcumque Latinis Graeca: ſed monebo lectorem, me non ſatis intelligere, quae crucibus incluſa ſunt, & gratias habiturum, qui ſenſum & cohaerentiam ſermonis aperiat. *J.M.G.*

Ibid. Ἔκτοτε] Ἐκ τότε ſcribit *Gron.* in Arr. Exp. Al. p. 54. ſive I. c. 27. quod *Gronov.* mutat in ἐν τούτῳ. Sed ἐν τῷ τότε Idem p. 59. & alibi, ut vid. in nott.

viri Cl. Item ἐς τὸ τότε, & εἰς τότε. Immo & ἐν τότῳ ex *Apollon.* 4. Argon. Quae incautis excidere credit Idem. Verum & ἀντιπέρας ita componit *Thucyd.* I. c. 66. κεῖται ἀντιπέρας Ἡλιδος. *J.F.R.*

34. Τῷ δὲ ἰδὼ, ὅπερ τῷ ἰδὲ] *Cum quidam* ἰδὼ pro ἴδε uterentur. Haut ſcio an velit Lucianus ἰδὼ adverbium poni ſine accuſativo poſt ſe. Nam ita video pleroſque omnes eo uſos, ἴδε vero verbo addi accuſativum. Nam quod ἰδὼ Attice dici pro ἴδε ſcribit *Thomas*, id nobis non obſtat. Nam ἰδοῦ de quo Thomas agit, verbum eſt imperativi modi, ſcribiturque tono circumflexo. Ἰδοῦ, inquit *Thomas*, Ἀττικοὶ λέγουσιν, οὐκ ἰδὲ. Εὐριπίδης Ἐπεὶ δ' Ἰδοῦ μοι καὶ θάρσος ἐλθὲ δακού. *J.G.G.*

36. Ἀντιλαμβάνομαι δὲ, ἐπὶ τῷ συνίημι] Cum quidam dicerent ἀντιλαμβάνομαι *affirmo* pro συνίημι *intelligo*. Sic tamen *Joſeph.* VI. Ἀλλὰ. Πρῶτον μὲ κινήσεως ἀντιλαβέσθαι ἔφασαν καὶ κτύπου. id eſt, *ſe ſenſiſſe*, *audiſſe*, *intellexiſſe*. *Suidas* dictione κογχύλη, κύνες τὰ ἐσθιόμενα ἀντιλαμβάνουσι). Scholiaſtes *Sophocl.* in illud in Ajace Maſtigophoro: Καὶ ξυναρπάζω φρενὶ, ἤτοι, inquit, εἴθισμαι συνίημι καὶ ἀντιλαμβάνομαι. *Suidas* Θηλάζειν ἐνεργέστερον ἡμεῖς ἀντιλαμβανόμεθα, id eſt, *accipimus*, *intelligimus*. Vide etiam *Budaeum*, qui duobus Alexandri Aphrodiſiei locis oſtendit ἀντιλαμβάνεσθαι eſſe ſenſu percipere, & ex *Baſil.* ἀντίληψιν perceptionem. *J.G.G.*

39. Βράδιόν τινος εἰπόντος] *Cum quidam* dixiſſet βράδιον pro βραδύτερον. Βραδύτερον, inquit *Thomas*, ἢ βράδιον· ποιητικὸν γάρ, καὶ Ἡσίοδος ἐν Ἡμέραις βράδιον δὲ παρ' Ἕλλησιν φασίν. ἐκεῖνο δὲ μάρτυς Λιβάνιος ἐν ἐπιστολῇ· καὶ σε εἰ καὶ βραδύτερον ἀπὸ καὶ σεμνότερον ὄψεσθαι. Attice igitur Lucianus in *Mort. Dial.* Εἰ δ' ὀλίγῳ βραδύτερος ἦν. Et *Diod. Sicul.* Καὶ ταῦτα μὲν πολὺ βραδύτερον καὶ ἀφίρει). Audiendus & *Phrynich.* βράδιον, inquit, τοῦτο Ἡσίοδος μὲν ἔλεγεν βράδιόν τε παρ' Ἕλλησι φασίν. Πλάτων δὲ ὁ Θουκυδίδης καὶ οἱ δοκιμώτατοι βραδύτερον. *Thucydid.* in II. Τὸ ὕδωρ τὸ γενόμενον τῆς νυκτὸς ἐποίησε βραδύτερον αὐτοὺς ἐλθεῖν. *Plato* in Timaeo. Θᾶττον μὲν τὰ τῆ ὀλάττω, τὰ δὲ τῆ μείζονα βραδύτερον προϊόντα, τῇ δὲ ταυτοῦ φορᾷ τὰ τάχιστα ὠθούμενα ὑπὸ τῆς βραδυτέρου ἰόντων ἐφαίνετο καλλαμβάνειν καλλαμβάνοντα. πάντας γὰρ τοὺς κύκλους αὐτῶν ἑλίττων ἐλίκια λαβὼ τὸ δίκῃ κατὰ τὰ ἐναντία ἅμα προϊέναι τὰ βραδύτατα ἀτιῶν ἀφ' αὑτῆς ὕστης ταχίστης ἐγγύτατα ἀπέφαινεν. Haec *Platonis* verba *Cicero* elegantiſſime vertit: *Cum alia majorem luſtrarent orbem*, *alia minorem tardius quam majo-*

aliquo; *Nonne est*, inquit, *simile* (*aeque vitiosum*) alteri, τάχιος Βαρεῖν (*gravare*) cum diceret aliquis; *Non est*, inquit, *βαρύνειν quia putasti* (*ita insolitum, ac putasti.*) Cum λέλογχα aliquis, quod est εἴληχα (*sortitus sum*) dixisset, † *Parum*, inquit, *etiam apud quos peccetur* †. Cum multi ἵπτασθαι pro πέτεσθαι

ποιεῖ. Βράδιον δέ τις εἰπόντος, οὐκ ἔστιν, ἔφη, ὅμοιον τῷ τάχιον. Βαρεῖν δέ τις εἰπόντος, οὐκ [a] ἔστιν, ἔφη, τὸ βαρύνειν, ἢ νενόμικας. λέλογχα δὲ, τὸ εἴληχα λέγοντος, ὀλίγον, ἔφη, καὶ παρ' οἷς ἁμαρτάνεται. ἵπταται δὲ ὅτι τοῦ [b] πέτεσθαι

[b] Πέτεσθαι] G. duce cum *Goſs.* dedi. Πέτασθαι Edd.

39. Βράδιον] Παρὰ ποιηταῖς. βραδύτερον παρ' Ἕλλησι. *V.*

42. Τὸ λέλογχα] Τὸ λέλογχα Ἀττικοὶ εἴληχα φασὶ, καὶ τὸ λέλειφα, εἴληφα. *V.*

jorem, celerius quae minorem, motu unius ejusdemque naturae, quae velocissime movebantur, ea celeritate vinci a tardioribus, & cum superarent, superari videbantur. Omnes enim orbes eorum quasi helicis inflexione vertebat, quia bifariam contrarie simul procedentia efficiebant, ut quod esset tardissimum id proximum fieret celerrimo. Parum igitur Attice *Plutarch.* in Daemonio Socratis: Κελεύω, inquit, ἀνοίγειν τὴ ἀγωνακτῶ βράδιον ἀκουόντων. Sic & loquitur in Pompejo, in Catone majore, in libello περὶ ἀοργησίας, *Heliod.* in III. & initio libri VI. *Joseph.* in IV. *Orig.* βράδιον γὰρ ἀκόλουθοι οἱ γαμοῦ τὴν θυγατέρα. Notandum porro in *Plut.* loco Attice dictum esse θᾶσσον, pro quo minus eleganter τάχιον, & ἀκριβῶς ταχύτερον diceretur. *Heliod.* in IV. Εἰ μὴ θᾶσσον ἤλασα. Idem ἐπείγε μᾶλλον ἢ ἧττον ἐκέλευον θᾶσσον, melius dixit, quam in primo τὴ λόγου ταχίον ἀνοιγηθῆναι. *Thomas*: Θᾶσσον, inquit, Ἀττικοὶ, τάχιον Ἕλληνες. Idem *Phrynich.* quare ea verba quae sequuntur apud Lucianum, omnino per ironiam vel cum interrogatione sunt legenda (I.) οὐχ ὅμοιον τῷ τάχιον; an non est simile? vel *scilicet non est simile. Philostrat.* in Heliodoro: Διεκελεύοντο δὲ θᾶσσον ἢ ἧττον ἐς τὴ νοσοῦντα ἀπεβάλλειν. Lucianus in ratione *Conscrib. Histor.* Θᾶσσον ἂν ἐ συμφέρον. Idem in *Toxari* θᾶσσον γοῦν τύραννος ἔκαστος αὐτῶν ἐπελάθετο, & mox, τὴ θᾶσσον ἐνδύσει. Non dicit tamen sine exemplo Apostolus I. ad *Timoth.* ἐλπίζων ἐλθεῖν πρός σε τάχιον. Et ad *Hebraeos*: μᾶλλον ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. *Plutarch.* enim in connubialibus praeceptis, σβέννυται δὲ τάχιον ὑπὸ τοιούτου διαφθορᾶς τέγγον ἅμα ἐ τρόφον ἐπιλύθη. *Joseph.* IV. ἀρχαιολογίας. Ἀναλισκομένου τοῦ ἐπιτηδείου τάχιον ὑπ' αὐτῆς. Idem in secundo *Originum*: Ἀλλὰ τάχιον ἐλθοῦσιν ἐπὶ τὴν ἀγορὰν τοῦ σίτου. Idem: τάχιον ἐξέλιπον ἀλόντες. qui tamen alibi fere θᾶσσον dixit. *Dion. Halic.* lib. VI. ἀγωνιεῖ ταχίους ἢ φρονιμώτερος. *Herod.* in Melpomene: τάχιον συμμίσγομεν ἂν ἐς μάχην ὑμῖν. *Diod. Sicul.* in XX. Καὶ τάχιον μᾶλλον οἱ ἐ βαρβάρων. Idem in eodem: Τάχιον ἢ προσεδόκησε πάντων ἐπιτελευθῆναι. Id est, *expectatione celerius. Arrian.* in Periplo: Οὐδὲν δὲ κωλύει ἐ τάχιον. Idem in VIII. expeditionis Alexandri, qui liber solus Ionice scriptus est, ταχύτερον, dicit, ὡς ἐ τότε γῆρας τοσοῦτο ταχύτερον ἐπῆρχε. Et paulo post: Καὶ γὰρ τοὺς παρόντας ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ κατελιπόμην τὰ ταχύτερα μᾶ ἐ ἄλλης αὐτὸς ἦτος. Mich. Ἀδύης ἀνέγραψε ἐ φθόνου ταχύτερον. Sed hoc facit hic imitatione *Herod.* qui in Thalia, ἐπείγετο, inquit, ταχύτερα ἢ σοφώτερα. quod & *Diodor. Sicul.* imitatus est in XX. libro fuae bibliothecae: Ταχύτερον ἐκυβέρνων αὐτοῦ τὰ σκάφη συγκλυδῶνος. *J. G. G.*

40. Βαρεῖν δέ τις εἰπόντος] Idem *Thomas* docet: Βαρύνειν, inquit, χρήσιμον, βαρεῖν δὲ ἄχρηστον ὡς τοῖς δοκιμωτάτοις τῶν παλαιῶν. πλὴν ἐπὶ μὲν ὀξυτόνου ἡ βεβάρυγμα λέγουσιν, ἀλλὰ βεβάρημαι εἰς παθητικὴν συμφοσίαν. Ἀριστάρχης δὲ τετάρτῃ τῶν ἰαμβῶν. Οἱ δὲ ἦκον οὐκ βεβαρημένος οἱ ναῦται. *Plato* tamen in Sympoſio hoc ipſum paſſiva voce dixit. Βεβαρημένος, inquit, ὁ νήφων μεθυσθεὶς τῇ νύκτωρ (οὐδὲς γὰρ ἔτι ἦν) εἰς τὸ τῆ Διὸς κεῖσθαι βεβαρημένος ὕδατι. *Suidas* in eandem ſententiam, quam *Thomas* probavit, dixit: Ἐβαρύνετο κυμάτων, ἀ γὰρ δὶ λόγου ἐβαρεῖτο, ἢ βαρεῖμαι, ἢ βαρύμαι. Οὐδὲ ἀλλήν τινα κλίσιν ποιεῖσθαι, ἀλλὰ βαρέσομαι, καὶ βαρεῖσθαι. Πολίων. Ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς πραῦνε, τὰ μὲν ὑπὸ τῆ ἀφέσεως, τὰ δὲ ὑπὸ τῆ ἡλικίας βαρυνόμενος. εἰκὸς γὰρ ἐσθενηκέναι ἦν. καὶ αὖθις ὁρᾶν δὲ τοῦτο βαρυνόμενον τὴν σύγκλυσιν. Improprie igitur Lucianus in Aëtione: ἐπόνει δεινὰ φέροντας βαρεῖτο. *J. G. G.*

42. Λέλογχα δὲ τὸ εἴληχα λέγοντος] *Cum quidam pro εἴληχα dixiſſet* λέλογχα. Ἐξέλιπεν, inquit *Thom.* οὐκ ἐλλέλογχεν. Lucianus tamen fui oblitus dicit in *Amorib.* Χαρικλῆς ἐλελόγχει. Tametſi idem in eodem libello Attice dixit, ἀνηρέσει σύγκλυσιν εἴληχα τάξεως. *J. G. G.*

Λέλογχα] Cum Cl. *Gronov.* Lucianum in *Amorib.* tamen ita locutum dicat, *La Croze* adſcripſit: at hic liber non eſt Luciani. I. e. hunc Soloeciſtam Luciano non tribuit, vid. ſupra notata ad c. 1. *J. F. R.*

44. Ἵπτασθαι δὲ ἐπὶ τῷ πέτασθαι πολλῶν λεγόντων] *Cum multi dicerent* ἵπτασθαι *pro* πέτασθαι. Sic legitur, ſed perperam, uti apparet ex Thoma & Luciano in Nefaſto: Ἐῶ, inquit iſte, τὰ ἀρχαῖα τῶν μυθῶν, καὶ τὸ ἀπορεῖσθαι, καὶ τὸ πέτεσθαι, καὶ τὸ ἐκπύστιον. *Thomas* vero: πέτεσθαι ἀδιὰ τῆ Ῥητόρων ἴσον, ἀλλὰ πέτομαι. Quare hic pro πέτασθαι omnino legendum πέτεσθαι. Sed ut ad ἵπταμαι redeamus, reprehenditur ἵπταλο a Luciano in *Lexiphane.* Locus infra referetur. De πέτομαι vero & ἵπταμαι *Thomas.* Πέτομαι, inquit, ἀχ ἵπταμαι. Καὶ Λιβάνιος ἐν τῇ, Οἶδα ὅτι σε ὑφαίνει σκέμμα ἡμῶν ἐπιστολή· σὺ γὰρ ἐκεῖνος ὁ πετόμενος μᾶλλον ἢ ὅπως ἂν ὑμῶν ἀκούσαις, πετόμενος δὲ αὖθις ὑπὸ τῆ λόγων ἐν τῇ

ϑαι πολλῶν λεγόντων, ὅτι μὴ ἀπὸ τ πτῆσθαι (volare) dicerent; *verbum hoc esse a* πτῆσις πτήσεως τὸ ὄνομα, σαφῶς ἴσμεν. Λεπτιγέ- (volatus) *plane scimus. Columbum* (*pro columba*) dicente quodam, tanquam Atticum, *Etiam hunc anatem vocabimus*, inquit. Cum diceret aliquis, *Lentiginem* (*pro lente*) *se edisse: Quomodo tandem, Lentiginem quis edat?* inquit. Atque ista Socratea sunto.

ὸν δέ τινα εἰπόντα, ὡς δὴ Ἀττικὸν, τὸ τ Φάτλον ἐρῶμεν, ἔφη. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι· καὶ πῶς ἂν, ἔφη, Φακοῦ τις φύγῃ; ταῦτα μὲν τὰ Σωκράτεια.

Ἐπανίωμεν δὲ, εἰ δοκεῖ, ὅθεν τ ἄμιλλαν τ πρότερον λόγων. κἀγὼ μὲν καλῶ τοὺς βελτίστους εἶναι ὅλους, σὺ δὲ γνώρισον. οἶμαι γάρ σε κἂν τῶν δυήσεαζ, τοσούτων γε ἐπακούσαντα τ ἐξῆς λεγομένων. ΣΟΛ. Ἴσως δ' deinceps proferri audieris. SOL. Forte ne nunc

8. Redeamus jam, si videtur ad certamen priorum sermonum. Et ego quidem citabo optimos, ut sint universi: tu autem *qui sint* agnoscito, indicato. Puto enim futurum, ut nunc certe *illud* possis, qui tot

48. Φακὸν] Ὁ γὰρ φακὸς ἐπὶ ἑνὸς εἴρηται ϵ ὀμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶ ἑψητοῦ φακὴ λέγεται. *V.*

54. Δυήσεσθαι] Βούλεται τὸ νῦν μέλλον * τιμήσαιλα ἐπὶ ἴσ τὸ δυήσεσθαι μέλλοντ, ἐπιλαμβάνῃ αὐτοῦ, ὡς μὴ συνιόντ σολοικίσαιλα. *V.*

* Τιμήσαιλα] Quid hic faciat nescio. ἐπεὶ autem legendum existimo. *M. du S.* Forte, μέλλοιλ μὰ συντάσσεσθαι. *J. J. Wolf.*

συλλόγω. *Phrynich.* ἅπασθαι ϖ ἐδωδιμῶν, οἱ ϵ ἅπαξ εἰῆ πω καὶ μόνον, ἢ δὶς πίπτεσθαι δὲ λέγε. Utitur Lucianus utroque vicissim, frequentius tamen τῶ πέπομαι. In Dialogo Tritonis & Nereidum: Ἤδη πρόσχυσι πεπόμενοι. Et in *Musca Encom.* ἀλλὰ μετ' ὀδὼς πέπεσθαι. Idem in libello de ratione *Conscr. Hist.* Καὶ τῶ Περσέως ἔτι σὺν τῇ Μεδούσῃ τὸν ἰχθὺν γνάμψω ϖ ἐπεπτομένον. Idem tamen in *Amor.* dixit, ἐλάττονι βαίζω δύπτάμενα. Et in *Deor. Judic.* ἐξ ἀφωνοῦς καθεπτάμενοι. Ibidem: ὅπο τι ἤδη ϵ τοῦ ἀετοῦ ἦν, συμπαρεπτάμην αὐτῶ. *Heliodor.* initio V. Μονονοὺ δύπταμένην τὴν ἐλπίδα παρεμυθοῦντο. *Gregorius Theologus* Basilio: Τοὺς τε ᾠδικοὺς ὄρνιθας ἀδύντας μὲν ἄλλα τ λιμὸν, καὶ παρεπταμένους μὲν ἄλλα τὴν ἐρημίαν. *J. G. G.*

Ἱπτασθ] *Plato* Θεαίτητ — πίπτεται. Ed. *Bas.* 113. f. *M. du S.*

45. Ἀπὸ τ πτήσεως τὸ ὄνομα] Jocatur Grammaticus, Quantum, inquit, ex usu populari verbi hujus intelligo, a πτήσει derivant ἵπταμαι, indicare volunt usu verbi, se intelligere, haec duo cognata esse: sunt boni Etymologi. Quod ὄνομα si nomen est in Graeco, ego *verbum* dixi; quia generaliter accipi apparet ὄνομα, pro omni parte orationis, ut a rhetoribus, cum περὶ ἐκλογῆς, περὶ συνθέσεως ὀνομάτων disputant. *J. M. G.*

46. Περιεφὸν δέ τινα εἰπόντα] Adversatur Luciano recta *Athenaeus* Dipnosophist. IX. Ἀττικοὶ δὲ ἀφυσικῶς ϖ ἐδεσιφὸν καλοῦσιν. Ἄλεξις Σωτρέχουσιν· Ὁ λιπὼς Ἀφροδίτης εἰμὶ ϖ ἐδεσιφὸς. Φερεκράτης δὲ Γραφίοις φησὶν ἀπόπαμψον ἀγγέλλοντα τ ϖ ἐδεσιφόν. *J. G. G.*

48. Φακὸν δέ τινα εἰπόντα ἐδηδοκέναι] *Cum quidam dixisset se edisse* φακὸν, id est, vasculum olearium cum φακῆ *lenticulam* dicere debuerit singulariter, vel φακοὺς pluraliter, φακὸν pro vasculo oleario legitur IV. *Reg.* 9. Λάβε τ φακὸν τῆ ἐλαίᾳ, moxque λήψῃ τ φακόν. Latinis dicitur *lenticula*, *Plinio* auctore, ut egregie *Casaubon.* ad Athenaeum observavit. *Plutarchus* in discrimine adulatoris & amici, φακοὺς dixit pro lentigine morbo, ἀλλ' ὥσπερ οἱ φακοὶ τ ζωγράφων, τ παλαιὰν ἰφικτῶσθαι μὴ δυνάμενοι δ' ἀσθένειαν, εἰ ῥυτίσι ϵ φακοῖς καὶ ἐλαῖς τὰς ὁμοιότητας ἀναφέρουσι. *Rugis*, *lentiginibus & cicatricibus similitudines referunt.* Quid praeterea φακὸς significet, pete ex *Hesychio.* Nunc *Ammonium*, si placet, audiamus: Φακοὺς, inquit, φακῆς λέγουσιν φασίν. Φακοὶ οἱ ἔτι ὠμοὶ καὶ ἰσχνοὶ· φακὴ δὲ ἡ ἑψημένη. τετήρηται ϖ δὲ τοὺς παλαιοὺς ἡ λεφορά. Vitandae igitur amphibologiae causa φακὴ dicendum unius numero pro legumine cocto, & φακοὶ numero multitudinis pro cruda lenticula, pro vasculo autem φακὸν dicendum in numero unitatis. Illi certe auctores quos *Athenaeus* adducit, modo φακοὺς modo φακὴν dicunt pro legumine. Lucianus quoque in *Saturn. Epistolis*, ἡ φακὴ δὲ ὠμῶ σκαφοδὼν ἐντέλεκτα ἔξει. Et in *Hermot.* καὶ οἱ φακοὶ σύνακοῦς. *Theophrastus*, *Dioscorides*, *Paulus Aegineta* etiam de legumine φακὸν dicunt, quod hic improbat Lucianus. *J. G. G.*

Φακὸν] Scio ego φακὸν non esse *lentiginem*; & discere poteram significationem hujus nominis ex adnotatione *Graevii.* Sed volebam in simili voce similem Soloecismum dare. *Lentigo* enim vicina *lenti* vel *lenticulae* non minus quam φακῆ est φακός. *J. M. G.*

52. Τοὺς βελτίστους] Ut aliquid significent haec verba, intelligere licebit Soloecismos, de quibus tanquam de personis loquitur. Cur autem ὅλους dicat, non comminiscor: nisi forte toto hoc libello Antisophistae cujusdam librum s. orationem exagitandam sibi sumsit, & hic indicat, se reliqua non jam sub Socratis persona, sed sub priori schemate risui expositurum. *J. M. G.*

57. Ἡ γὰρ ϑύρα κεκλῦσθαι ἀνέῳγε σει] Ἀνέῳγε male dicitur pro ἀνέῳκται. *Phrynich.* Ἀνέῳγε ἡ ϑύρα, σολοικισμὸς, χρὴ ϖ λέγειν ἀνέῳκται. Contra tamen hoc praeceptum

nunc quidem, te dicente, potero. Sed dic tamen. LYC. Et quomodo te posse negas? Janua enim prope tibi se cognoscendorum illorum aperuit. SOL. Ergo dic. LYC. Dixi equidem. SOL. Nihil certe, quod ego assequerer. LYC. Non ergo illud *aperuit* se assecutus es? SOL. Non. LYC. Quid igitur nobis fiet, si ne nunc quidem quae dicuntur assequeris. Atqui *respiciens* ad ea, quae initio abs te dicta sunt, putabam *Equites* me in campum vocare. Tu vero (*in Graeca voce*) *Equites* (*soloecismum es-*

μὲ ἐδὲ νῦν δυήσομαί σε λέγοντ@· ὅμως εἰπέ. ΛΥΚ. Καὶ πῶς φὴς ἐ δυήσεσθ@; ἡ γὰρ θύρα σχεδὸν ἀνέῳγέ σοι τ῀ γνωρίσεως αὐτῶν. ΣΟΛ. Εἰπὲ τοίνυν. ΛΥΚ. Ἀλλὰ εἶπον. ΣΟΛ. Οὐδέν γε, ὥστε ἐμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Οὐ γὰρ ἔμαθες τὸ ἀνέῳγεν; ΣΟΛ. Οὐχ ἔμαθον. ΛΥΚ. Τί ἂν πεισόμεθα, εἰ μηδὲ νῦν ἀκολουθήσεις τοῖς λεγομένοις; χρὴ τοι πρόσσχε τὰ κατ' ἀρχὰς ῥηθέντα ὑπὸ σοῦ, ἐγὼ μὲ ᾤμην ἵππεις εἰς πεδίον καλεῖν, σὺ

58. Τὸ ἀνέῳγε] Βούλεσθαι μὴ λαμβάνεσθαι ἐπὶ παθητικῆς ἀλληθείας, ἀλλ' οὐκ ἀκριβῶς τοῦτο. χρῆται γὰρ μᾶλλ ἐ ἄλλοι πολλοῖ ὁ Πλάτων παθητικῶς ἐν Φαίδωνι. † ἀνέῳγε-

† Ἀνέῳγε] Lege omnino *ἀνοίγε*. *M. du S.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Καὶ τοῦτο παροιμιάζεται, ἔστι γὰρ εἰς πεδίον φαμὲν καλεῖν, ἀλλ' οὐχ ἱππεῖς. *V.*

ceptum. ἀνέῳγε passive posuerunt *Herodianus* IV. Πολλοὶ ἴσχον ἐ θύρας ἀνεῳγυίας. Lucianus περὶ Γυμνασίων, ἢ ἀνεῳγόσι τοῖς σώμασιν ἐμπιτνῶντων. Idem in *Votis*: ἢν πως ἀνεῳγυῖαν ἴδῃ τὴν πάλαισραν καὶ παλαίσμασιν. *Plutarch.* in vita Pyrrhi: Τῷδὶ Πύῤῥῳ πολλαχ῀ ὀδοὺς ἀνεῳγμένας πρὸς Φαίακας. Sic in vita *Martii Coriolani*, & *Solonem*. V. Histor. Ecclesiast. *οἱ πανδ᾽ ἀνεῳγότες*. *Joseph.* in III. Originum: Εἰσὶ μὲ πύλαι ἀνεῳγμέναι κατὰ πύλας. Apostolus I. ad *Corinth.* 16. Θύρα γάρ μοι ἀνέῳγε μεγάλη. Passive tamen dixit Lucianus in *Gallo*, ἀνέῳκται αὐτῇ ὑμῶν ἡ θύρα. *Thomas Magister* hic dissentit a *Phrynich.* Ἀνέῳγα ἐπὶ μὲ ᾠδείου ἀντὶ τοῦ ἤνοιγον. Ἀμειψιάδης δὲ τῷ Παναθηναικῷ· Ἱερά τε γὰρ πάντα ἀνέῳγε, καὶ τὰ μὲ ἱερεῖα γέν σιωπῇ, καὶ διεπρεσβεύετο πρὸς τοὺς θεοὺς τ῀ ἀρχαῖον τρόπον. καὶ Δημοσθένης· ἢ γράμματα ἐκλεκτὰ ἢ ἐπανέῳγε. Ἀπὸ γὰρ τοῦ ἀνοίγω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγες, ἀνέῳγε. Ἐπὶ δὲ μόσου ᾠδείου τὸ ἀνέῳγα ἀντὶ τοῦ ἠνέῳγα. Ἀνοίγω γὰρ ἀνοίξω, ἀνέῳγα, ἀνέῳγας, ἀνέῳγε. Συνίστ@ δὲ ἐκ τοῦ ἀνεῳλῇ τῇ, Ἀγαθὸν ἐπεσθύμει ἐπὶ κόρμαν· τύτες οἱ πάλαι τοῖς λησαῖς ἀνεῳγασιν. Λυκιανὸς δὲ τῷ Μίκυλλ@ ἢ Ἀλεκτρυόν καὶ ἰατρίδοι ἀνεῳγόσι τοῖς ὀφθαλμοῖς. &c. pag. 11. *Suidas* Comicos citat Pherecratem in Crapatallis & Amipsiam in Mœchis, qui ἀνέῳγε active dixerunt. Sic & *Homer* Iliad. Π. Χηλοῦ δ᾽ ἀπὸ πᾶν μ' ἀνέῳγε. Et *Herodot.* in Clio: Εἰ μὴ ἁπλῆς τε εἶης χρηματέων ἐ αἰχμαλώτε, οὐκ ἂν νικῆσαι Φάκας ἀνέῳγες. Apostolus passive dixit: Τὸ στόμα ὑμῶν ἀνέῳγε πρὸς ὑμᾶς, ὦ Κορίνθιοι. *J. G. G.*

65. Ἵππεῖς εἰς πεδίον καλεῖν] Nomina in εις apud medios inter Atticorum veterum & Sophistarum ætatem, Diodorum Siculum, Polybium, Laërtium & ejusdem notæ scriptores fere εῖς contractum habent in accusativo plurali: apud veteres Atticos Aristophanem, Demosthenem, Aristotelem, Theophrastum, Isocratem, Platonem, Lysiam, Thucydidem, Xenophontem, & ejus imitatorem Arrianum, tum apud Sophistas, Pausaniam, Heliodorum, Libanium, Aristidem, Lucianum, alios ejus ætatis scriptores Dionem, Appianum, Herodianum, & ex nostris Chrysostomum, Basilium, Gregorium Theologum, Synesium sine contractione fere in ας, quod & notavit vir summe eruditus P. Leopardus in Miscellaneis. *Thom. Magist.* Ἑρμογένης, βασιλέας, ἱερέας, ἢ ὅσα τοιαῦτα Ἀθηναῖοι, τὸ δὲ σωφρονιστικὸς ταῦτα λέγων οὐκ ἔστιν ἑκάτων. *Plato* in Theæteto, unde hic Luciani fontus est: Ἱππέας εἰς πεδίον προκαλεῖς Σωκράτη εἰς λόγους. Luce igitur clarius est, in ἱππεῖς esse soloecismum, ut recte *Thomas* observavit contra omnium Grammaticorum præceptiones. *Plutarch.* & *Joseph.* modo ους modo ας dicunt, nisi illud quoque typographis aut intempestivis emendatoribus debemus. Plethon certe. Gemistus *Plutarch.* & *Diod. Sicul.* verba transcribens pro ἱππεῖς accusativo semper ἱππέας habet. *Plutarchus* in Timoleonte: Οἱ Κορίνθιοι πέμψασιν αὐτῷ διχιλίους ἱππέτας ἐ ἑξακοσίους ἱππεῖς. pro quo Plethon: Κορίνθιοι Τιμολέοντι πέμψασι διχιλίους μὲ ὁπλίτας, ἱππέας δὲ ἑξακοσίους. *Diod. Sic.* Θηβαῖοι δ᾽ ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τρισμυριχιλίους ἱππεῖς, δὲ φ. *Gemistus* autem: Θηβαῖοι δ᾽ ἀπέστειλαν πεζοὺς μὲ τετρακισχιλίους, ἱππέας δὲ πεντακοσίους. Sic & alibi. Illud Luciani quod mox sequitur, σὺ δὲ τοὺς ἱππεῖς κατενόησας; ita vertendum fuit: *An tu vocem* ἱππεῖς *notasti vel animadvertisti?* Pro quo interpres, *tu vero equites cogitasti*. *Aristoph.* in equitibus: Μήτ' ἐ γῆ μήτ' ἐ θαλάττῃ ἑξφυγὼν τὰς ἱππέας. Idem in Acharnensibus: Τοῦτ' ἂν ἐγανάθει ἐ φυλῶ τοὺς ἱππέας. *Plato* in VI. de legibus: Χωρὶς δὲ τοὺς ἱππέας. *Xenophon* in primo Institutionis Cyri: Πολλοὶ δὲ ἂ αὐτὸς ἴχον ἦσαν ἱππέας ἐ πεζούς. Et in eadem pagella: ἢ τοὺς ἱππέας ἱσαρίθμους ἄγεσθαι. Sic idem in sexto, & septimo libro. *Thucydides* in sexto: Ἐψηφίσαντο τότε τρεφῦν πέμπτῳ τῇ στρατιᾷ ἐ τοὺς ἱππέας. Et in eadem pagella: Καλλιμαχέσασι τοὺς τε ἱππέας ἡκοῦσιν ἐκ τ῀ Ἀθηνῶν. *Demosth.* I. Philipp. Μετὰ τούτων ἱππέας ἑξακοσίους. Idem in III. Philipp. Χιλίους, ἱππέας, τοξότας, ἑξῆς. Ibidem: ἢ πότερα τοὺς ἱππέας πρεσβύτερα. Sic & *Philostrat.* in Heroicis, *Heliod.* in VIII. *Lucian.* in Votis, & in

Tom-

σὺ δὲ τὰς ἱππεῖς καλενόησας; ἀλλὰ ἔοικας ὑ Φροντίζειν τ λόγων, μάλιστα ὃς νῦν χτ' σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν. ΣΟ. Ἐγὼ μὲ Φροντίζω· σὺ δὲ ἀδήλως αὐτὰς διεξέρχῃ.

ΛΥΚ. Πάνυ γὰν ἄδηλόν ὄστι, τὸ χτ' σφᾶς αὐτὰς ἐφ' ἡμᾶς λεγόμενον; ἀλλὰ τῦτο μὲ δῆλον· σὲ δὲ ἐδεὶς ἂν Θεῶν ἀγνοῦντα παύσειε, πλὴν γε ὁ Ἀπόλλων. μαντεύ)

se) agnovisti? . . . Sed videris non curare literas, maxime quas modo *inter se (nos) ipsos* agitabamus. SOL. Equidem hoc ago: tu vero obscure nimis tractas.

9. LYC. Nempe valde obscurum est illud *inter se ipsos*, de *nobis* dictum. Sed hoc quidem apertum: at te Deorum nemo ab ignorantia illa liberaverit, praeterquam Apollo. *Deliberat* (*respondet*) enim ille consu-

73. Μαντεύεται γοῦν] Χρᾷ μὲ ὁ Ἀπόλλων, μαντεύεται δὲ ὁ προσών. *V.*

Toxari, *Arrian.* in VI. expeditionis Alexandri, *Josephus* in fine VII. Ἀλώσεως, *Pausanias* in Atticis, *Plutarch.* in Alcibiade, *Chrysostom.* in comparatione monachi & regis: τὸ τοξότας, τὸ ἱππέας, τὸ τραπεζοῦς. Sic usi sunt jam dicti auctores semper, praeter *Plutarch.* & *Josephum*. Nam quod apud *Platonem* XI. de legibus legitur ἱππεῖς & ἱππέας in accusativo, eodem loco, typographis adscribendum est, ἱππέας, inquit, τὰς τοὺς ἱππεῖς. Quare viderint Grammatici, qui hos accusativos docent contrahi. Eodem modo etiam veteres dicebant ναμέας, βασιλέας, Φοίας, σφυγέας, τροφέας, γονέας, τοκέας, σέας, πατέρας, καφέας, σκαφέας, ἱρέας, ἀρχιρέας, ἱρωσύνας, ἀμφορέας. Sic gentilia Ἐρετρέας, Ἀχαμέας, Φοκέας, Μαντινέας, Χαλκιδέας, Δαμέας, Πλαταιέας, Μεγαρέας &c. Apud *Herodianum* semper βασιλέας leges, nunquam βασιλεῖς in accusativo. Ergo scribis debetur quod illic ἱππῆς, τροφῆς, φοντῆς legitur pro ἱππέας, τροφέας, φοίας. Apud eundem etiam & *Joseph.* recte invenitur ἀμφορέας. Sic & *Alciphron*: Ἐς Δαναΐδων τὰς ἀμφορέας ἐκχέομεν ὕδωρ. Librariis etiam debet acceptum referri quod *Isocrates* in oratione ad Philippum habet, βασιλῆς μεγάλας προσαγορεύομεν, cum in aliis locis semper scribat βασιλέας, praesertim in ad Nicoclem Δημονίκου, sive hic ipse Isocrates illius orationis sit auctor, sive alius. Simili forte errore legitur apud *Demosthenem* in ea oratione qua respondetur Philippi literis, γονῆς pro γονέας. Τίνα, inquit, γονῆς, γυναῖκα. Certe in quarta Philippica recte habet: Οὕτω συμπάντας τ' πόλεις ποιεῖς δῆ γονέας τοὺς ξυμπόλας ἐγκῶ. Sic ναμέας apud *Herodot.* Clio cap. 194. & aliis locis ponitur, *costas* navium significans, non *pastores*: ut Valla vertit, sicut viri eruditissimi *Brodeus* & *Leopardus* hoc pridem notarunt. De his costis vide quæ docuit Vir Clarissimus & pereruditus *Johannes Schefferus* de re militari Navali lib. I. cap. 6. Non dissimilis locus est Lucian. in *Votis*: Ὥσπερ οἱ βασιλῆς ἐκκομιδόμενοι τραγῳδοί, pro quo alibi semper βασιλέας dixit. In *Longaevis*: οἷς τοιούτῳ & τοὺς λοιποὺς βασιλέας. Ibidem: τὸ ἐκπεπτώκοτας πολλοὺς Μακεδόνων βασιλέας. Et paulo post: τοιούτους ἰδιώτας βασιλέας ἀφῆκεν. *J.G.G.*

Ἐπὶ τὸ πολύ] Ἀεισ. c. 9. Singulari numero in hoc proverbio effertur. Vid. *Plat.* Ed. *Bas.* 85. ε. Ἐπὶ τὸ πολὺ οἱ πολλοὶ προσέλθοι, Σκαμμόνιος οἱ λόγοις προσαλεύεται. *Leopard.* 37. *M. du S.*

66. Κατανόησας; ἀλλὰ] Videtur post κατανόησας insistere paululum, & responsum expectare Lycinus, deinde pergere, quod punctis illis exprimere studui. *J.M.G.*

67. Κατὰ σφᾶς αὐτὰς διήλθομεν] Luculentus solœcismus, ut si dicam *inter eos ipsos narravimus*, cum de nobis ipsis loquimur. Dicendum igitur cum *Plat.* in Gorgia. ἀδικεῖσθαι σφᾶς αὐτούς. *Eos injuria afficiunt.* Et *Thucyd.* Καὶ παράδοσιν οἱ πάντες σφᾶς αὐτοῖς. Omnes enim σφᾶς αὐτοὺς tertiæ personæ pronomen junxerunt verbo tertiæ personæ. Male igitur *Clemens Alexandrinus* Pædagog. II, 1. ἐναργῆς ἐπίδειγμα ἀρετῆς σφᾶς αὐτοὺς παρεσχήκατε. Evidens virtutis exemplar nos ipsos exhibentes. Et cap. 21. σφᾶς αὐτοὺς πρὸς τὸ ἄριστον χειραγωγῶν. Nos ipsos ad meliorem vitam componere. *J.G.G.*

73. Μαντεύ) γοῦν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἑρατῶσιν] Recte notavit *Micyllus* μαντεύεσθαι dici proprie de consulentibus. *Æschines*: οἱ ἄλλοι ἀμφικτύονες μαντεύσασθε τὸν θεὸν τῷ Θεῷ, τίνι χρὴ τιμωρίᾳ τοὺς ἀνιέρους τεῖσαι μετελθεῖν. *Herodot.* Μαντεύεται δὲ τὰ ἔπεμψε μαντευσόμενον ὁ Κροῖσος. *Plato* in Apologia Socratis: Χαιρεφῶν ἐπέλαμψεν τοῦτο μαντεύσασθαι. *Xenoph.* in initio commentariorum: Ἐβούλετο τὰ συμφέροντα τῇ μαντευομένῃ. *Moschopul.* hoc paulo aliter: Χρᾷ, inquit, ἀντὶ τῦ πρέπει βαρύτ). Χρᾷ δὲ ἀπαρεμφάτως ἀντὶ τῦ χρηστηριάζεσθαι, ἢ χρῶν ἀπαρεμφάτων. Χρᾷ γάρ ἐστι & τρίτῃ τῦ α εἰς η χρᾶ. ἢ μὲ Θεὸς χρᾷ, ὁ δὲ Θεὸν μαντεύ). Hanc *Moschopuli* sententiam de χρᾷ adeo non probo, ut contrà censeam omnino χρᾷ dicendum, non χρῆ, fretus maxime auctoritate *Herodoti*, qui licet Ionica lingua sit usus, cui peculiare est η, identidem tamen χρᾷ usurpavit. Ὁ Ἀναξίμ, inquit, χρησμολόγος ἀνὴρ, ἐς οὗ πρότερον χρᾷ ἐπ' ἐξαμέτρῳ τόνῳ. Et paulo post: Ὁ μὲ δὴ οἱ ἐνθάζων χρᾷ τάδε. Moxque: Ἡ δὲ Πυθίη σφι χρᾷ ἐπ' ἑξαμέτρῳ τόνῳ. Lucianus in Dialogo Menippi & Trophon. Χρᾷ, ὦ Μένιππε, ἐν Βοιωτίᾳ. Sed & *Moschopulo* stat *Eustath.* ad Iliad. 1. p. 625. Ἴσως δὲ ἐζητήθη πῶς λέγεται τῦ χρᾶ, ὅ ἐστι μαντεύεται. εἰδὼς χρᾶ μοι τοιάδε ὁ φοῖβος. Sed ut ad μαντεύεσθαι revertamur, non semper observatur illud Luciani de hac voce præceptum, sed ab accuratissimis & Ἀττικωτάτοις scriptoribus μαντεύεσθαι etiam dicitur de Diis & hominibus respondentibus. *Demosthenes* περὶ στεφάνου Καὶ τὸ Ἀπόλλωνι τῷ Πυθίῳ μαντευομένῳ. Lucianus in *Demonact.* Καὶ μάντιν δέ τι-

τι

fulentibus univerſis. Tu vero neque *illud deliberatum* intellexiſti? SOL. Non, per omnes Deos: neque enim percepi. LYC. An ergo *ad unus* (*ad unum*) fugit te oberrans *Soloeciſmus*? SOL. Videntur certe. LYC. Sed illud *ad unus* quomodo te praeteriit? SOL. Neque hoc percepi. LYC. Sed noſtine aliquem *ſibi conciliantem* nuptias?

γῶν ἐκεῖνο πᾶσι τοῖς ἐρωτῶσι, σὺ δὲ
75 οὐδὲ τὸ μαντευόμενον καλενόησας. ΣΟ. Μὰ
τοὺς θεούς, οὐ γὰρ ἔμαθον. ΛΥΚ. Εἰ ἄρα
[a] καθ' εἷς λανθάνει σε φεύγων; ΣΟ. Ἐοί-
κασί γε. ΛΥΚ. Ὁ δὲ καθ' εἷς, πῶς
παρῆλθεν; ΣΟ. Οὐδὲ τοῦτο ἔμαθον. ΛΥΚ.
80 Οἶδα δέ τινα μνηστευόμενον αὐτῷ γάμον;
ΣΟ.

a Καθ' εἷς] Καθεὶς omnes, excepta *Fl.* quae καθ' εἷς cum L. hic & ſtatim iterum, recte.

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Οὐ γὰρ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. *V.*

80. Τὸν μνηστευόμενον αὐτῷ] Ἐπὶ γυναικὸς τὸ μνηστεύεσθαι· ἐπὶ δὲ * ἀνδρῶν τῷ μνᾶσθαι. μνᾶται μὲ γὰρ ἀνὴρ γυναῖκα, μνηστεύεται δὲ γυνή. *V.*

* Ἀνδρῶν] Exc. *G.* ἀνδρός.

τι ἰδὼν δημοσίᾳ ἐπὶ μισθῷ μαντευόμενον. Idem in Alexandro: Κοσκίνῳ τὸ τῷ λόγῳ μαντευόμενον. Pauloque poſt: Προλέγει πᾶσι τοῖς ἀφικομένοις ὡς μαντεύεται ὁ Θεός. Sic & loquitur in Dialogo Menippi & Tireſiæ, & Dialogo Menippi & Trophonii, ut & Apollinis & Mercurii: in hoc Apollo dicit: Πλὴν ἀλλὰ ὥσπερ ἐγὼ μαντεύομαι. Malunt tamen optimi quique pro hoc dicere χρῶ & ἀναιρῶ. *Iſocrates* in Archidamo: Ὁ δὲ Θεὸς περὶ ὧν μὲ ἐπηρώτησαν οὐκ ἀπίλιπεν. *Liban.* in Antirrhetico: Ὁ δὲ ἀπίλιπε παρὰ τῷ τρώσαντι & τὴν ἴασιν ζητεῖν. *Herodot.* in II. ἣν μὲ δὴ ἀπίλῃ μιν βασιλέα εἶναι. *Chryſoſt.* in Babyla martyre: ἐπίκειτο σφοδρῶς τὸ δαίμονα χρησμῶν ἀπαιτεῖν & ἀξιοῦν ἀναιρεῖν περὶ ὧν κατὰ γνώμην αὐτῷ. *Urgebat*, inquit, *daemonem ab oraculis repoſcens poſtulansque ſibi ut ille reſponſum daret iis de rebus quas animo verſabat.* *J.G.G.*

Μαντεύεται] *Ariſtoph.* Av. 594. & 597. de conſulentibus adhibet. Sed alii tam frequenter de reſpondente, quod Cl. *Graev.* jam indicavit, ut pluribus haud opus ſit. *J.F.R.*

76. Εἰ ἄρα καθ' εἷς λανθάνει σε φεύγων] *Nam ſinguli ſolœciſmi tibi latent circumeuntes.* Sic legendus hic locus & vertendus. ſenſus eſt: ſinguli qui circa te oberrant, a me tibi objiciuntur ſolœciſmi, te fugiunt, a te non animadvertuntur. Soloeciſmus verſatur in καθ' εἷς. Attice enim dicendum fuiſſet καθ' ἕνα, Micyllus hic putavit καθεὶς eſſe participium, fecitque locum ſuſpectum de mendo, cum nihil ſit ſcrupuli. Occurrit vero iſta locutio quam hic reprehendit Lucianus, ſæpe in ſacris ſcriptoribus. In epiſtola ad *Roman.* cap. 12. Ὁ δὲ καθ' εἷς ἀλλήλων μέλη. *Maccab.* libro III. Ὁ καθ' εἷς δὲ τῶν φίλων σκυθρωπῶς ὑπεκρίνων. *Marc.* XIV. Οἱ δὲ ἤρξαντο λυπεῖσθαι καὶ λέγειν αὐτῷ εἷς καθ' εἷς, μή τις ἐγώ. Et *Johan.* VIII. ἐξήρχοντο εἷς καθ' εἷς. *exibant ſinguli.* Ubi *Beza* καθ' εἷς putat poſitum pro καὶ εἶτα εἷς, inde & in quibusdam editionibus ſcribitur κἀθ' εἷς, in nonnullis καθ' εἷς, in aliis καθεὶς perperam. καθ' εἷς enim per Hebraicam enallagen dicitur pro καθ' ἕνα, quo Attici ſcriptores utuntur. *Philoſtrat.* in Heroicis: καὶ καθ' ἕνα τοὺς ἥρως. *ſingulos heroas.* dicit idem in eodem opere εἷς ἕνα, κοινῇ δὲ, inquit, καὶ εἷς ἕνα. *publice & privatim.*

Idem in vita Herodis: Τῷ τὸ Ἀθηναίων δῆμῳ καθ' ἕκαστον ἑτοῖμα μνᾶς καθ' ἕνα. *ſingulas minas.* *Plutarchus* in præceptis Politicis: καθ' ἕνα & κοινῇ. *Heliodor.* II. καθ' ἕνα συλλεγόντες ποτέ. *Ælian.* 21. Εἰ τὸ καθ' ἕνα. Lucianus Dialogo Martis & Mercur. Ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν καθ' ἕνα πάντων ἀμείνων. Ubi male legitur: καθεὶς ἁπάντων. Idem in Harmonide, & Dialogo Plutonis & Mercur. Μιτιλισόμαι γάρ σοι ἤδη αὐτοὺς καθ' ἕνα ἐξῆς. *Baſilius* Libanio: αἰχύνομαι καθ' ἕνα σοι προσάγων τοὺς Καππαδόκας. Et ſic Apoſtolus quoque more Atticorum in epiſtola ad *Epheſ.* cap. V. Πλὴν & ὑμεῖς οἱ καθ' ἕνα. Et I. *Corinth.* XIV, 31. Δύνασθε γὰρ καθ' ἕνα πάντες προφητεύειν. *Demoſthen.* in III. Philippica ἕκαστον addit: καθ' ἕνα ἕκαστον αὐτοῦ ἐξετάζειν. Idem ἄνδρα addit in Corona: καὶ ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα. *Thom. Magiſt.* ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καθ' ἕκαστος δεῖ λέγειν. Sed nec καθ' ἕκαστος recte dicitur; ſed pro eo dicendum καθ' ἕκαστον. vide *Budaei* commentaria utriusque linguæ. Et ſic puto apud *Thomam* legendum eſſe. Scriptores tamen Eccleſiaſtici ſacrorum librorum auctoritatem ſequuntur. *Socrates* Eccleſiaſticæ hiſtoriæ lib. XVI, 13. Ἐπειδὴ γὰρ ἄλλοτε ἄλλα δόγματος ὁ καθ' εἷς ἐπιλάμπουσιν. *Euſebius* hiſtoriæ Eccleſiaſticæ X. Καὶ μὴ μόνον γε ὁ καθ' εἷς, ἀλλὰ καὶ οἱ πάντες ἀθρόως ἀνευφημοῦμεν. Ad eandem formam factum ἀνὰ εἷς pro ἀνὰ ἕνα. *Joannes Theologus* Apocalyps. XXI. Καὶ αἱ δώδεκα πυλῶναι, δώδεκα μαργαρίται, ἀνὰ εἷς ἕκαστος τῶν πυλώνων ἦν ἐξ ἑνὸς μαργαρίτου. Attici dicerent ἀνὰ ἕνα ἕκαστον. *ſingulae portae*, aut potius καθ' ἕνα ἕκαστον. Porro notandum quoque eſt καθ' εἷς Lucianum dixiſſe cum ſingulari λανθάνει, at Solœciſtam conjunxiſſe cum plurali ἐοίκασι, quemadmodum & *Marcus* & *Joannes*, ut dupiex forte hic ſit ſolœciſmus. *J.G.G.*

Εἰ ἄρα καθ' εἷς] Sic L. & *Fl. Leopard.* εἷς ἄρα κ. . . 37. Plerique Libri εἰ ἄρα καθεὶς. *M. du S.*

80. Μνηστεύομενον αὐτῷ γάμον] In hunc locum *Thomas*: ἐπ' ἀνδρὸς, inquit, τὸ μνᾶται, οἷον μνᾶται γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς τὸ μνηστεύεται ἀνδρί. *Moſchopulus* in eadem eſt ſententia: Μνᾶται ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, ἐπὶ δὲ γυναικὸς, μνηστεύει ἡ γυνή. Nimirum magiſtri docent, μνᾶσθαι proprie eſſe *ambire* puellam; ſive foeminam,

ΣΟ. Τί ὖν τοῦτο; ΛΥΚ. Ὅτι σολοικίζειν ἀνάγκη τ[a] μνηστευόμενον αὐτῷ. ΣΟ. Τί ὖν πρὸς τὸμὸν πρᾶγμα, εἰ σολοικίζει τις μνηστευόμενος; ΛΥΚ. Ὅτι ἀγνοεῖ ὁ φάσκων εἰδέναι, καὶ τοῦτο μὲν ὕτως ἔχει. εἰ δέ τις λέγει σοι παρελθὼν, ὡς ἀπολείποι τ γυναῖκα, ἆρ' ἂν ἐπιτρέποις αὐτῷ; ΣΟ. Τί γὰρ οὐκ ἂν ἐπιτρέποιμι, εἰ φαίνοιτο ἀδικούμενος; ΛΥΚ. Εἰ δὲ σολοικίζων φαίνοιτο, ἐπιτρέποις ἂν αὐτῷ τοῦτο; ΣΟ. Οὐκ ἔγωγε. ΛΥΚ. Ὀρθῶς γὰρ λέγεις· ὁ γὰρ ἐπι-

SOL. Quid ergo istuc? LYC. Soloecismum committat necesse est, qui sibi conciliet nuptias. SOL. Quid ergo ad meam rem, si quis nubens soloecismum faciat? LYC. Illud, quod ignorat is, qui se scire dixerat. Et hoc quidem ita se habet. Sed si quis in transitu tibi dicat, *se discedere ab uxore*; num illi permittas? SOL. Quidni vero permittam, si is injuria affectus videatur? LYC. Si vero pareat, soloecismum ab illo committi, num hoc ei permittas? SOL. Non equidem. LYC. Recte sane dicis. Non enim indulgendum ami-

[a] Μνηστευόμενον αὐτῷ] Haec male neglexit *Fl.*

86. Ἀπολιπεῖν τὴν γυναῖκα] Ἀπολιπεῖν γὰρ γυνὴ τ ἄνδρα ἐρῖ. ἀνὴρ δὲ γυναῖκα οὐκ, ἀλλ' ἐκβάλλει. *V.*

& dici de viris Attice, μνηστεύειν vero de puellis & foeminis quæ despondentur & nubunt. Attice igitur Evangelium: Μνηστευθείσης γὰρ τ μητρὸς αὐτοῦ Μαρίας τῷ Ἰωσήφ. Proprie etiam Lucianus in Nefasto: Πρώην γοῦν ἐπιδὴ γάμον σὺ Κυζικῷ μνᾶσθαι ἐτόλμησας. Et *Plutarchus* in amatoriis narrationibus: Ταύτῃ μνᾶσται Στράτων Ὀρχομένιος τὴ Καλλιδίνης Ἀλιάρτιον. *Herodot.* quoque in Clio: ταύτῃ πέμπων ὁ Κῦρος ἐμνᾶτο τοῦ λόγου, θέλων γυναῖκα ἢν ἔχειν· ἡ δὲ Τόμυρις σιωπῇσα ὅσον αὐτὴν μιν μνάσθαι. *Plutarchus* in Erotico etiam usus est eo verbo de muliere vidua nobili & praedivite, ultro ambiente nuptias adolescentuli cujusdam, quemadmodum *Martial.* dixit: *Uxori nubere nolo meæ.* Οὐ γὰρ ἀπορρίψασα δέξας, inquit, τὴ γὴν πλουσιωτάτη τὴ πλουσίου ἐμνάτο μειράκιον ἐν χλαμύδι ἔτι παιδαγωγεῖσθαι δεόμενον. Improprie igitur Lucianus in *Toxari*: Καὶ ἅπερ ὑμεῖς ἐν τοῖς γάμοις ἐπιτολὺ μνηστεύεσθαι. Ibidem: Δεῖ δὲ τ μνηστῆρα ἕκαστον προσαγγεῖλαι ἑαυτὸν διότι μνηστεύσων ἥκει. Et paulo post: Μνηστεύσθαι τὴν παῖδα πολλὰ ἐπαινοῦντα ἑαυτόν. Parum igitur Attice *Plutarchus* in narrationibus amatoriis, ἐμνηστεύοντο αὐτὴν τριάκοντα νεανίαι. Moxque in iisdem: μὴ μνηστεύεσθαί τινας τὰς κόρας. Sic & *Pausanias* in Laconicis, *Heliodor.* in V. *Laërtius* in Hipparchia, *Joseph.* Orig. Judaicarum lib. V. & XIII. Activa tamen voce μνηστεύω γάμον legitur apud vetustissimum quemque. Dicit enim *Plato* in sexto de legibus: μνηστεύειν γάμον αὐτῷ. Apud *Euripid.* in Iphigenia Aulidensi Achilles dicit: Ἀλλ' ἢ πέποιθα δηλα μνηστεύσειν γάμους σὸν ὄντας. *Isocrat.* βουλόμενος αὐτοῦ μνηστεῦσαι κόρην. *Diodor.* XX. Ἀξιολογώτατοι τ ἡγεμόνων ταύτῃ ἐμνήστευον. Sic plures alii. *Nubere* quoque dicitur semper, si proprie accipiatur, de puellis & foeminis, ut *ducere* de viris, apud auctores Latinæ linguæ locupletes. Nam de *Tertulliano*, *Hildeberto* & *Fulgentio*, quos & de viris *nubere* dixisse honeste *C. Barthius* docet Adversar. VI. c. 14. non contenderim. Nam & multa alia apud illos leguntur scriptores, quæ a melioris aetatis usu longe absunt. Sed haec inter eruditos jam decisa sunt, ut risum debeant qui aliter sentiant. *J.G.G.*

86. Ἀπολιπεῖν τὴν γυναῖκα] Et hunc Soloecismum *Thomas* aperit: Ἀπολιπεῖν ἡ γυνὴ τ ἄνδρα. Ἀριστοφάνης δὲ Νεφέλαις· Ἀπολιποῦσα γὰρ αὐτὸν ᾤχετο. ἐκβάλλει δὲ ὁ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα. Λιβάνιος δὲ Μιλήτῳ τ λάλαν ἐκβαλεῖν τὸ γύναιον. Nimirum uxor cum a viro divortit, nuptium remittit, dicitur Graecis ἀπολιπεῖν ἄνδρα, Latinis *divertere*, *discedere a viro.* vir vero cum repudiat uxorem, ἐκβάλλειν γυναῖκα. Latinis *exigere.* Cic. *Mimam exegit.* Eleganter igitur *Josephus*, ἔκυθι τ ἄνδρα καλλαικοῦσαν αὐτῷ γήμασθαι. Attice idem dixit in undecimo Ἀρχαιολογίας de Esdra: λογιζόμενος δὲ ὅτι δεῖ ἐκβαλεῖν αὐτοὺς τὰς γυναῖκας προσέταξε. pro quo eodem in loco etiam dicit ἀπέπεμψασθαι. Quare minus Attice ipse Lucian. in I. Dialog. Junonis & Jovis: Ἀπολιπὼν ἐμὲ τὸν νόμον γαμετήν. Ibidem in *Bis Accusato*: Τὸν νόμον γαμετὴν ὄντως ἀτίμους ἀπολείπει. *Plutarch.* in Stoicis controversiis confundit etiam hanc differentiam, ἄσκεψί τις τὴν γαμετὴν ἀπολιπὼν ἑταίρᾳ δὲ συζῇ. Attice dixit idem in *Romulo*: Νόμος μὲ δίδωσι γυναικὶ ἀπολείπειν τ ἄνδρα, δίδωσι δὲ ἐκβαλεῖν γυναῖκα ἐπὶ φαρμακείᾳ τέκνων. Ibidem: ἀπεπέμψαμεν γυναῖκα. Hermogenes Sophista: ἔξεστι γαμεῖν, ὅταν βούληταί τις, καὶ ἐκβαλέσθαι τὴν ὕστερον γυναῖκα. *J.G.G.*

93. Εἴ τις γε τὴν θύραν τύπτων, καὶ ἐξιὼν κόπτοι] Haec verba bene vertit interpres per *concrepuit ostium* & *pulsavit.* Nam quod apud Latinos discrimen est inter *ostium crepat* & *pulsatur*, eadem est apud Graecos inter κόπτειν & ψοφεῖν. Exiturus cum fores ferit & percutit, ut illo strepitu admonerentur qui foris erant cavere sibi, atque abstinere, ne laederentur, apud Atticos enim fores non introrsum trahendo, sed in viam publicam pellendo aperiebantur, ut dudum docuerunt viri doctissimi *Turnebus*, *Cujacius*, *Muretus*; exiturus itaque hoc crepitu signum cum dat, dicuntur Latinis *fores crepare*, Graecis ψοφεῖν: cum vero introiturus fores percutit ut aperiantur, dicuntur La-

amico, ſtribligine peccanti: ſed docendus eſt, ne hoc illi accidat. Et ſi quis nunc *crepare faciat* oſtium intrans, aut exiens *pulſet*, quid tibi animi fuiſſe dicemus? SOL. De me nihil: ſed illum intrare voluiſſe vel exire. LYC. Te vero, qui vel *pulſantem* vel *crepitum excitantem* ignores, plane nihil ſenſiſſe putabimus, indoctum adeo hominem? SOL. Contumelioſus es. LYC. Quid ais? *modo* ego contumelioſus *fiam*, dum tecum diſputo? Videtur autem male

πρεπτέον σολοικίζοντι τῷ Φίλωνι, ἀλλὰ διδακτέον, ὅπως τοῦτο μὴ [b] ποιήσῃ. ΣΟΛ. εἰ δέ τις γε νῦν ψοφοίη τὰς θύρας εἰσιὼν, ἢ ἐξιὼν κόπτοι, τί φήσομέν σε πεπονθέναι; ΣΟΛ. Ἐμὲ μὲν οὐδέν, ἐκεῖνον δὲ ἐπεισελθεῖν βούλεσθαι, ἢ ἐξιέναι. ΛΥΚ. Σὲ δὲ ἀγνοοῦντα τὰ κόπτοντα, ἢ τὰ ψοφοῦντα, οὐδὲν ὅλως πεπονθέναι δόξομεν ἀπαίδευτον ὄντα; ΣΟΛ. Ὑβριστὴς εἶ. ΛΥΚ. Τί λέγεις; ὑβριστὴς ἐγὼ νῦν, ὃς γενήσομαί σοι διαλεγόμενος;

ἔοικε

[b] Πάσχῃ] Ex Bl. reſcripſit *Solan.* Πάσχοι. *J. Bl. H. B. S.* &c.

94. Νῦν ψοφοίη τὰς θύρας] Κόπτει μὲν γὰρ τὰς θύρας ἔνιοι τῶν ἐξῶν, ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσω. *V.*

2. Νῦν δὴ] Πλεοναστικὸν, σημαῖνον τὸ ἄρτιος. ἄρτιος γὰρ τὸ ἄρτι λέγεται τὸ ἀκριβέστερον, ἢ σημαντικὸν τοῦ ἐνεστῶτος, μᾶλλον δὲ ἀντιδιαστολὴ τοῦ μέλλοντος. [a] ἀντιδιαστολὴ σημαντικὴ, ὅταν ἐπὶ τοῦ νῦν δηλοῖ τὸ γενησόμενον ἀσυμφώνως, ὅπερ μὴ σολοικίζῃ ὁ χρώμενος. *V.*

[a] Ἀντιδιαστολὴ] In Impr. eſt καὶ τῆς ἀντιδιαστολῆς. Sed in V. tantum exſtat ἀντιδιαστολὴ, unde palam eſt, legendum eſſe, ut edidi. *M. du S.*

Latinis *fores pulſari*, & *pulsari*, Graecis κόπτεσθαι; ut docent *Suidas*, *Thomas*, *Ammonius*, *Phrynichus*, *Moſchopulus*. Attice igitur dixiſſet κόπτει τὴν θύραν εἰσιὼν ἢ ψοφοῖ ἐξιών. Lucianus in *Philopſ.* Ἐπίτηδες κόπτουσα τὴν θύραν ἐκρύη. Idem in *Fugitivis*. Ὥστε οὐδὲ δοῦναι κόπτειν τὴν θύραν. *Ariſtoph.* in Ranis: Ἄγε δὴ τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω. Moxque: Οὐ μὴ ἀφαιρήσῃς, ἀλλὰ γοῦν τὰς θύρας. Et in *Nubibus*: Γοῦν τὰς θύρας. *Lyſias* in Apologia de Eratoſthenis adulteri caede: Ἑρμῆν δέ μοι, τί αἱ θύραι νύκτωρ ψοφοῦσιν. *Heliodorus* in l. Τάς τε θύρας ὅτι πλεῖστον ἐψόφησεν. *Phrynich.* addit male quoque κρούειν τὴν θύραν pro κόπτειν poni. Sed contra hunc facit illud *Xenoph.* in Sympoſio: Φίλιππος δὲ ὁ γελωτοποιὸς κρούσας τὴν θύραν εἶπε τῷ ὑπακούσαντι. Et Euangeliſta: Μὴ ἄρχοντός ἐστιν ἐξαναστὰς ἐκ κρούειν τὴν θύραν. *J. G. G.*

94. Ψοφοίη τὴν θύραν] Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1098. Et ſupra *Icar.* c. 22. Quod ad κρούσαι θύραν, de quo *Phryn.* vid. *Elſn.* ad *Apocalyps.* III. 20. *J. F. R.*

Ibid. Θύρας] De forium aperiendarum ratione, conſule locum *Plut.* in Publ. Hort. 909. *M. du S.*

2. Νῦν δὴ γενήσομαι] Soloeciſmus eſt hic, quod νῦν δὴ cum futuro conjungatur, cum debeat cum præſenti jungi. Attice enim dicendum erat νῦν δὴ γίνομαι. *Pollux*: Ἄρτι, ὅ ἐστι πρὸ μικροῦ, καὶ νῦν δή, ὅ ἐστι ταυτόν. *Suidas*: Νῦν δή, ὀλίγον ἔμπροσθεν, ἄρτιος. Πλάτων νόμων γ. Νῦν δὴ ὀλίγον ἔμπροσθεν τούτοις ἐντυχόντες τοῖς λόγοις, ὅτε ταῦτα ἐτίθεμεν, νῦν δ' ἐπιλελήσμεθα. Καὶ αὖθις ἐν πρώτῳ νόμων. Πλάτων ἀφαλιλυθμίσας εἴρηκε ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, τὸ δὲ δὴ ἐπὶ σωφρόσυνον. ὃς δὴ πάντων τῶν πολέμων χαλεπώτατος ἀνὴρ φαμὲν ἡμεῖς νῦν δὴ. καὶ Εὐριπίδης ἐν Ἱππολύτῳ· Νῦν δή μ' ὄρος βάσ' ἐπὶ θήρας, πόθεν ἐφέλκω. Νῦν δ' αὖ ψαμάθοις ἐπ' ἀκυμάντοις. καὶ ἐν Μελεάγρῳ· Ὁρᾷς σὺ νῦν δή μ' ὡς ἐπράνῃας τύχῃ. Homer. Νῦν γὰρ δὴ γόος ἐστί. Idem: Νῦν δὴ ἐξαπόλλυλε δόμων κειμήλια καλά. *Euſtath.* Νῦν δή, ἀντὶ τοῦ ἄρτιος· ἐν ἰσῷ τόπῳ, ὅ καὶ φασι μόνῳ παρακειμένῳ συντάσσεσθαι. *Euripid.* Phoeniſſis: ἄρτι δὴ νῦν κἀγὼ τὰς πρὸς τούτους κακάς. *Plato* in Gorgia: ἀρ' ἃ κἀγὼ ἦν νῦν δὴ λέγομεν ἰατρικήν. & ſic frequentiſſime cum in illo Dialogo tum in aliis ejus libris. In his autem, quae attuli, exemplis τὸ νῦν δὴ nusquam junctum invenitur futuro. Proin ſi quis dixerit νῦν δὴ γενήσομαι, is ſoloeciſmum commiſerit. Nec eſt ſoloeciſmus in ſimplici voce γενήσομαι, quod putavit interpres, ſed in νῦν δὴ futuro γενήσομαι hic juncto, ut dixi. Huic ſimile eſt ἄρτι σολοικῶ de quo in initio harum notarum diſputavi. *Plato* enim pro eodem dixit νῦν δὴ, ἄρτι, πρόσθεν, ἔμπροσθεν, τὰ νῦν, πρὸ ὀλίγου, ὀλίγῳ πρότερον, πρότερον & πρωτοῦ. Cum futuro autem αὐτίκα, μάλα, αὖθις, εἰσαῦθις, ὅσον οὔπω, ὅτι τάχιστα, σὺν τῷ μακρᾷ. Occurrunt tamen etiam loca quaedam, ubi νῦν δὴ futuro jungitur, contra hanc Luciani & magiſtrorum praeceptionem. *Homer.* Iliad. H. Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀτιμίαν τίσετε λώβην. Et alio loco: Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει, & ſaepius aliis in locis. Νῦν δή, inquit *Plato*, de legibus libro III. μᾶλλον βεβαιωσόμεθα. Idem in fine ultimi de legibus: Νῦν δὴ μαθησόμεθα ὅτι θαυμαστὸν ὄδον. Idem in Phaedone: Ὦ Σώκρατες, ὕστατον δή σε προσερροῦσι νῦν αἱ ἐπιτηδειαι. *Xenoph.* IV. inſtitut. Cyri: Νῦν δὴ σὺ δηλώσεις. *Thucyd.* VI. Καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ ἐν πολλῇ ἔσεσθαι. *Thomas* ait etiam νῦν aliquando futuro junctum ſoloeciſmum eſſe. Εἰ ὠφέλησεν, inquit, δηλοῦσι, τότε τὸ νῦν τιθέμενον σολοικισμὸν ποιεῖ, ὡς τὸ νῦν σοφὸς γενήσομαι. δεῖται γὰρ ἡ σοφία χρόνου. Sed nihil videtur tam firmum eſſe quod non alicubi labefactetur, ut ſuperius poſita exempla oſtendunt. *J. G. G.*

Νῦν δὴ γενήσομαι] *Leopard.* 37. *M. du S.*

ἔοικε δὲ σολοικίσαι τὸ νῦν δὴ γενήσομαι, σὺ δ' οὐκ ἔγνως.

ΣΟΛ. Παῦσαι, πρὸς τῆς Ἀθηνᾶς· ἀλλ' εἰπέ τί τοιοῦτον, ὥστε κἀμὲ μαθεῖν. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [a] μάθῃς; ΣΟ. Εἴ μοι πάντα ἐπέλθοις, ὅσα φὴς σολοικίσας, ἐμὲ λαθεῖν, καὶ πᾶς' ὅ, τι ἕκαστον σεσολοίκισται. ΛΥΚ. Μηδαμῶς, ὦ ἄριστε. μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν λόγον. ἀλλὰ σοὶ μὲν τούτων ἔξεστί σοι καθ' ἕκαστον αὐτῶν συνθάνεσθαι· νῦν δ' ἕτερ' ἄττα ἐπέλθωμεν, εἰ δοκεῖ, καὶ πρῶτόν γε αὐτὸ τοῦτο τὸ ἄττα μὴ δασέως, ἀλλὰ ψιλῶς ἐξενεγκεῖν, [ὀρθῶς Φαίνεται] ῥηθὲν μετὰ τοῦ ἕτερα συντιθέμενον.] μὴ γὰρ οὕτως ἄλογον ἦν ἄν. ἔπειτα τὸ τῆς ὕβρεως, εἰ μή με φὴς ὑβρίσαι, εἰ μὴ οὕτω λέγοιμι, ἀλλ' εἰς σέ, φαίην ἴδιον. [b] ΣΟ. Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν. ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲ σὲ ὑβρίζειν, τὸ σῶμά 'στι τὸ σὸν, ἤτοι πληγαῖς, ἢ δεσμοῖς, ἢ καὶ ἄλλῳ τρόπῳ. τὸ δὲ εἰς σὲ, ὅταν εἴς τι τῶν σῶν γίγνηται ἡ ὕβρις. καὶ

junctum illud *modo fiam*; quod tu non agnoviſti.

10. SOL. Deſine, per Minervam, & dic ejusmodi quiddam, quod ego quoque poſſim aſſequi. LYC. Et quomodo aſſequaris? SOL. Si percurras omnia, in quibus ſtribligine ſermonis me non obſervante te ais ultro peccaſſe, & in quo quidque peccatum ſit, *doceas*. LYC. Nequaquam, bone vir, ſic enim longum nimis faceremus hoc colloquium. Sed de his ſingulis me interrogare *ſi velis*, integrum tibi facio. Jam vero alia *quaedam* (ἄττα) ſi videtur, percurramus. Ac primo ipſum illud ἄττα non denſo ſpiritu, ſed leni efferre *oportet*. [Recte dictum apparet poſt nomen ἕτερα compoſitum.] Sic enim minus abſurdum fuerit. Deinde illud de contumelia videamus, qua te affectum a me dicis. Si non ita dicerem, ſed *in te contumelioſius fuiſſe*; proprie loquerer. SOL. Ego non habeo dicere. LYC. Nam te contumelioſe tractare ſignificat corpus tuum aut plagis, aut vinculis, aut alio modo *male mulcare*. Sed *in te* contumelioſum eſſe dicitur, cum in tuorum aliquid exercetur contumelia. Etenim

[a] Μάθῃς] Sic omnes. [b] ΣΟ.] Perſonam hanc, & mox ΛΥΚ. inſerui *Ceſa*.

14. Ἄττα] Τὸ ἄττα δασυνόμενον δηλοῖ τὸ ἄτινα, ψιλούμενον δὲ τὸ τινά. λεγόμενον δὲ μετὰ τοῦ ἕτερα ψιλοῦται, ἵνα δηλοῖ τὸ τινά. *V.*

13. Νῦν δ' ἕτερ' ἄττα &c.] Non accuratus ſatis Interpres fuit in his verbis vertendis. lucem huic Luciani loco foenerantur, quae habet *Thom. Mag.* in voce ἄττα, ſed ſic legenda: Τὸ ἄττα, ἀντὶ τοῦ ἄτινα, οὐ ἀρχῇ κώλῳ μόνον εὕρηται, προϋπάρχοντος τοῦ ὀνόματος οὐ τοῦ πρὸ αὐτοῦ κώλου, ἐφ' ᾧ ὀνόμαλε τοῦτο ἐπιφέρουσι, οἷον, πάντα ποιῶ, ἄττα ἂν βούλωμαι. τὸ δὲ ἄττα αὐτῷ τοῦ τινὰ, καὶ προηγεῖται τοῦ ὀνόματος ἅπαξ οὐ τῷ αὐτῷ κώλῳ, καὶ ἕπεται ἀεί· ἕπεται μὲν, ὡς τὸ ἕτερ' ἄττα, καὶ πόσ' ἄττα προηγεῖται δὲ, ὡς ἔχει τὸ τοῦ Πλάτωνος οὐ Φαίδωνι· ἦν δὴ δὴ ἄττα τοιάδε, ἀντὶ τοῦ, τοιαῦτά τινα. L. BOS.

15. Ὀρθῶς — συντιθέμενον] Hoc lectoris eruditi vel Scholiaſtae judicium, in margine poſitum, malum pedem in ipſam Luciani orationem videtur intuliſſe. Sic vera ſunt, & cum *Thomae Magiſt.* obſervatione conveniunt, ſed ſententiam & connexionem turbant. *J. M. G.*

18. Ἢν μὲ φὴς ὑβρίσαι] Puto excidiſſe ob ſoni affinitatem σὲ poſt ὑβρίσαι. Aperte enim indicare vult differentiam inter ὑβρίσαι σε, & ὑβρίσαι εἰς σέ. Sic certe interpretatus ſum. Deinde verba Ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω εἰπεῖν ſunt Soloeciſtae, ita diſtinguenda, niſi fallor, ut in interpretatione noſtra factum eſt. *J. M. G.*

20. Σὲ ὑβρίζειν ἢ εἰς σέ] Ὑβρίζω σε ſcilicet eſt contumelia te afficio, ὑβρίζω εἰς σε, eſt cum in tuos amicos, aut quicquid ad te pertinet, contumelioſus & injurius ſum, *Moſchopulus* eadem docet: Ὑβρίζω σε ἢ ἀντὶ τοῦ κατὰ πάντα τρόπον ἀτιμάζω σε. δηλονότι δὲ ὕβρεως ἐστὶ πληγαῖς, καὶ ἄλλης τινὸς ἐπηρείας. Ὑβρίζω εἰς σε ἀντὶ τοῦ ὑβριστικά τινα εἰς φίλον σὸν, ἢ εἰς τὰ περί σε ἐνδιαίτημά, ὡς ἀναφέρεσθαι τὴν ὕβριν ἐπί σε. Attice igitur *Plato* in VI. de legibus: Μήτε τινὰ ὕβριν ὑβρίζειν εἰς τοὺς οἰκέτας. Quod vero Lucianus ſubjicit, ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκται, οἷον εἰς τὴν παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. *Platonis* verba ſic ſe habent: Ὅμηρος μὲν γὰρ κινδυνεύει τὰ μόνον ἀληθεύειν, ἀλλὰ καὶ ὑβρίσαι εἰς τὴν παροιμίαν. Lucianus in *Bis Accuſato*: Ὑβρίζεις εἰς τὸν λόγον. *J. G. G.*

Σὲ ὑβρίζειν] Illam differentiam inter ὑβρίζειν τινὰ & εἰς τινὰ, non obſervari perpetuo ab Atticis, vid. *Kuſt.* ad

enim qui uxorem tuam contumelioſe tractat, ille in te contumelioſus eſt; & qui filium tuum, & amicum, & qui ſervum; quin etiam de rebus ita tibi res habet. Nam etiam *in rem contumelioſus* aliquis eſſe dictus eſt, verbi gratia *in proverbium*, ut Plato ait in Sympoſio. SOL. Comprehendo differentiam. LYC. Numquid ergo hoc etiam comprehendis, qui *permutet* iſta, illi ſtribligenem orationis objici? SOL. Certe nunc (*a te monitus*) ſciam. LYC. Sed ipſum *immutare?* SOL. Idem mihi dicere videtur. LYC. Sed quomodo idem ſit *permutare* & *immutare*, cum hoc ſit (*poſitio*) unius pro altero, vitioſi pro recto; illud vero ejus quod plane non eſt pro eo quod eſt (*falſi pro vero*). SOL. Jam aſſequor: *permutare* eſt improprium dicere pro proprio: *immutare*, interdum proprio uti, interdum improprio. LYC. Habent iſta quoque contemplationem non injucundam: *Studioſe appetere* aliquem, propriam appe-

ᾧ ὅτις γυναῖκα ὑβρίζει ἢ σὴν, εἰς σὲ ὑβρίζει, ᾧ ὅτις παῖδα, ᾧ φίλον, ᾧ ὅτις γε οἰκέτιν, πλὴν [c] ᾧ δεῖ τ' πραγμάτων ὅτως ἔχει σοι· ἐπεὶ τὸ εἰς πρᾶγμα ὑβρίζειν λέλεκ), οἷον εἰς τ' παροιμίαν, ὡς ὁ Πλάτων φησὶν ἐν τῷ συμποσίῳ. ΣΟΛ. Κατανοῶ τὸ διάφορον. ΛΥΚ. Ἆρ' οὖν ᾧ τοῦτο καλανοεῖς, ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν, σολοικίζειν καλοῦσιν; [d] ΣΟ. Ἀλλὰ νῦν εἴσομαι. ΛΥΚ. Αὐτὸ δὲ τὸ [e] ὑπαλλάττειν; ΣΟΛ. Ἐμοὶ μὲ ταὐτὸν λέγειν [f] δόξει. ΛΥΚ. Καὶ πῶς ἂν [g] εἰ ταὐτὸν τῷ ὑπαλλάττειν τὸ ἐναλλάττειν, εἴπερ τὸ μὲ ἑτέρᾳ πρὸς ἕτερον γίνε), τῇ μὴ ὀρθῇ πρὸς τὸ ὀρθὸν, τὸ δὲ τῇ μὴ ὄντ πρὸς τὸ ὄν; ΣΟ. Κατέμαθον ὅτι τὸ μὲ ὑπαλλάττειν, τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῇ κυρίᾳ [h] λέγειν ἐσί. τόδ' ἐναλλάττειν, ποτὲ μὲ τῷ κυρίῳ, ποτὲ δὲ τῷ μὴ κυρίῳ χρῆ). ΛΥΚ. Ἔχει τινὰ ᾧ ταῦτα καλανόησιν οὐκ ἄχαριν. τὸ δὲ σπεδάζειν πρὸς τινὰ, ἢ οἰκείαν

[c] Γὰρ] Γε *Fl.* [d] ΣΟ.] Omiſit *F.* Adeſt in *P. Fr. Fl.* &c. [e] Ὑπαλλάττειν] Sic *Graev.* ἐναλλάττειν Edd. [f] Δόξει] Forſ. δοκεῖ *Geſn.* [g] Εἰ] Forſ. εἰη. [h] Λέγειν] Sic *H. P. F. Bi. Fl.* Λέγων *S.*

ad *Ariſtoph.* Plut. vſ. 900. ubi id ex eo *Ariſtoph.* verſu, item ex *Eurip.* Phoen. 623. & Lucian. Dial. *Vener.* & *Cupid.* probat, in quibus εἰς μὲ ὑβρ. adhibetur pro *me ipſo*, non *in meos*. Adde *Ariſtoph.* Nub. 1507. — ὑβρίζετον εἰς τοὺς θεούς. Ac Noſtrum *de Salt.* c. 24. Et *Aeſchin.* de falſ. leg. pag. altera Δημοτίλης ᾧ εἰς ἡμᾶς ὑβρίζων. ubi quidem poſſit ad eos qui cum *Aeſchine* faciunt, trahi; ſed minus accurate, quia ſtatim ſubjicit, eum & λοιδορεῖσθαι aliis. *F. F. R.*

28. Ὁ Πλάτων] *Plato* Συμπ. p. 315. G. *M. du S.*

31. Ταῦτα ὑπαλλάττειν] *Moſchopul.* videtur nonnihil a Luciano diſſentire: Ἐναλλάττειν, inquit, τὸ μεταθέσθαι τὴν τάξιν ἀντιστρόφως, ᾧ ἐναλλὰξ ἀντὶ τ' ποιούντων ἐναντία λέγεται. Ὑπαλλάττειν τὸ μὴ κύριον ἀντὶ τῇ κυρίᾳ λέγειν, ᾧ ἁπλῶς τὸ ἕτερον ἀνθ' ἑτέρᾳ ἀπάγειν. Sic hic locus legendus. Nec eſt in Luciano: *quod ſi dicam* ταῦτα ὑπαλλάττειν *ſoloeciſmum vocant*, ut vertit *Micyllus:* ſed ὅτι τὸ ταῦτα ὑπαλλάττειν σολοικίζειν καλοῦσιν, hoc eſt, *enarrando vel per hypallagen hiſce abuti dicunt ſoloeciſmum committere.* Sic ἐναλλάττειν eſt his abuti per ἐναλλαγήν. In iis quæ ſequuntur in Luciano, αὐτὸ δὲ τὸ ἐναλλάττειν, lacuna eſt, ſic ex vetere codice, uti patet ex excerptis, ſupplenda: αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν. Nihil certius. *F. G. G.*

33. Νῦν εἴσομαι] Si ſuperiores de ἄρτι & νῦν futuro non jungendis obſervationes bene habent: hic etiam Soloeciſta ſui nominis menſuram implet. *F. M. G.*

Ibid. Αὐτὸ δὲ τὸ ὑπαλλάττειν εἴ τις ἐναλλάττειν λέγει, ἴσως δόξειν λέγειν] Sic Mſ. *Graev.* Forſan legendum ἴσα σοι δόξει λ. *M. du S.*

37. Ἕτερᾳ πρὸς ἕτερον] Nomina a verbis ὑπαλλάττειν & ἐναλλάττειν derivata rem declarare aliquo modo poſſunt. Nempe *Enallage* eſt, cum pars pro parte, caſus pro caſu, non immutata ſententia ponitur; *Hypallage* cum duo nomina vices ſuas *permutant*, & *mutuo* alterum pro altero ponitur. Itaque *Enallage* pro eo, quod ponere debebat, ſed non ponit, ſubſtituit aliud: *Hypallage* duo ponenda ratione conſtructionis inter ſe permutat. Sed non ſemper definitiones accuratas ponunt Grammatici; non ſemper bonas definitiones recte applicant. Etiam hic Soloeciſta non bene cepit, quod ſe dicit aſſecutum. Supplementum illud *Graevianum* ex ſcholio potius corruptum arbitror. *F. M. G.*

40. Λέγων ἐσὶ] Λέγειν Interpres legiſſe videtur. *F. G.* Certe ſic legit; nam & λέγειν expreſſit *P.* aliaeque plurimae. *F. F. R.*

44. Σπεδάζειν πρὸς —— περὶ τινὰ] De his non convenit Moſchopulo cum Luciano. Σπεδάζω, inquit

χείαν ὠφέλειαν τῶ σπουδάζοντος ἐμφαίνει. τὸ δὲ σοί τινα, ἢ ἐκείνῳ σοί [a] ὃν σπουδάζει. ἢ ταῦτα ἴσως μὲν συγχέχυται, ἴσως δὲ καὶ ἀκριβῶται τισί. βέλτιον δὲ τὸ ἀκριβῶν ἑκάστῳ. ΣΟΛ. Ὀρθῶς γε λέγεις.

ΛΥΚ. Τόγε μὴν [b] καθέζεσθαι, τῶ [c] καθίζειν, καὶ τὸ [d] κάθισον, τῶ κάθησο, ἆρ' οἶσθ' ὅτι διενήνοχεν; ΣΟ. Οὐκ οἶδα, τὸ καθέζου τινὶ ἥκιστά σε λέγοντος, ὡς ἔστιν ἔκφυλον. ΛΥΚ. Καὶ ὀρθῶς γε ἤκουσας, ἀλλὰ τὸ [e] κάθισον, τῶ κάθησο διαφέρειν φημί. ΣΟ. Καὶ τῷ ποτ' ἂν εἴη διαφέρον; ΛΥΚ. Τῷ, τὸ μὲ πρὸς τ' ἑστῶτα λέγεσθαι, τὸ κάθισον· τὸ δὲ πρὸς τ' καθεζόμενον.

Ἧσο ξεῖν', ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἔδρην, ἀντὶ τῶ μὴ καθεζόμενον. πάλιν εἰρῆσθαι ὅτι τὸ ταῦτα καὶ ἀλλάττειν, ἁμαρτάνειν, δοκεῖ· τὸ δὲ καθίζω, τῶ καθέζομαι

tentis utilitatem significat: *ſtudere alicui*, utilitatem ejus cui ſtudemus. Et haec fortaſſe aliquantum miſcentur, fortaſſe autem accurate quibusdam obſervantur. Melior autem unicuique accurata obſervatio. SOL. Nempe.

11. LYC. Verum, *conſidere* & *ſedere*, itemque *aſſide* & *ſede*, numquid noſti quid differant? SOL. Non, novi, ſed hoc dicere te audivi, *conſeditor* eſſe peregrinum. LYC. Recte tu quidem audiſti. Sed ego *aſſide* & *ſede* differre ajo. SOL. Et quî tandem differrent? LYC. Quod ad ſtantem dicitur *Aſſide!* alterum autem ad ſedentem. V. G. *Quin*, *peregrine*, *ſedes*, *ſedem inveniemus & ipſi*: *ſedes*, pro *manes ſedens*. Quare iterum dictum ſit, mutare talia, peccare eſt. *Colloco* autem a *Sedeo* numquid par-

a Ὃν] Ὃ male *Fl.* b Καθίζεσθαι] Καθίζεσθαι *Fl.* c Καθίζειν] *Amſt.* bene. Καθίσειν Edd. cett. d Κάθισον] Sic *Geſn.* ex *Amſt.* Κάθιζον cett. Κάθησον *J.* Καθίζου *B1.* e Κάθισον] Sic jam omnes.

Moſchopulus, πρός σε ὅταν σε ἀξιῶ ἐπιμελείας τῶ σώματος, σπουδάζω περί σε, ὅταν ἐπιμελῶμαί τ' περί σε πραγμάτων. *J.G.G.*

49. Ἐκφυλον] An ἔκφασον; *F.G.*

52. Καθίσειν] Sic legendum videtur: καθίζειν, ἢ τὸ κάθισον, τῶ κάθησο. *F.G.*

56. Ἀλλὰ τὸ κάθισον, τῶ κάθησο διαφέρειν φημί] Nihil aliud vult Lucianus, quam κάθισον dici ad ſtantem, quem jubemus ſeſſum capere, κάθησο vero ad eum, qui jam ſedet, quemque rogamus, ne ſurgat. *Thomas* eadem tradidit quae Lucianus: Ἄλλο, inquit, κάθισον, ἢ ἄλλο κάθησο. Τὸ μὲ γὰρ κάθισον πρός τινα ἐστάμενον λέγονται ἵνα καθίσῃ· τὸ δὲ κάθησο πρὸς τ' καθήμενον ἵνα κρίνητε, ἢ μὴ ἐξανεσῇ, ὡς τὸ παρ' Ὁμήρῳ Ἧσο ξεῖν' ἡμεῖς δὲ καὶ ἄλλοθι δήομεν ἕδρην. Sic lege hunc locum in edito libro ſatis mendoſum. quod vero paulo antecedit, τὸ καθίσατε ἤκιστά σε λέγοντος ὡς ἔστιν ἔκφυλον. *audivi te dicentem imperativum* καθίσατε, *ſede*, *vocem eſſe peregrinam vel barbaram*, Luciani forte reſpicit verba quae in *Lexiphane* ſuo poſuit: Τὸ ἔστατε, ἢ ἑστατώσῃ, ἢ τὸ καθίσατε ἤδη μετοικικὰ τ' Ἀθηναίοις φωνῆς. *Micyllus* ex ſuperioribus Luciani verbis colligit hic aliquid deſiderari, cui equidem non invitus aſſenſero vel propter haec verba quae infra habentur. Οὐκ οἶδα οἷον ἐστι συγγραφεὺς ἀνήρ. Σολ. Πάνυ οἶδα· νῦν γάρ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. Nam Lucianus de proprietate vocabuli συγγραφεὺς nusquam in hoc libello locutus eſt. Nunc viciſſim *Thomam* & *Phrynichum* audiamus. Ἐκαθίσθην, inquit *Thomas*, καθισθεὶς, καθισθέσομαι, καθισθῆναι, ἢ ὅτε λέγει τοῦτον, βάρβαρον λέγει, ἢ καθίζομαι, ἐκαθιζόμην, καθιζήσομαι, καταβήσομαι Θρ., κατὰ Θεόδοτον, ἢ ὅτε λέγει τοῦτον, *Phrynichus* ἐκαθίσθη, καθισθείς, καθησόμενος, ἐπὶ πλουσιωτικὸν καθησάμενος), ἔκφυλον. Parum igitur Attice *Heliodor.* in IV. Καθεσθεὶς δὲ πλησίον θάρσει, θυγάτηρ, ἔλεγεν. Et *Baſilius* in epiſtola: Ταῦτα λογιζόμενοι πολὺν χρόνον ἐκαθίσαμεν. Lucianus in priore verarum narrationum: Ὀπτημένων δὲ ἤδη ἡμῶν ἐνέβημεν αὖθις ἐπὶ τὰ πλοῖα. *Herodian.* in V. Σφῆν, καθεσθεὶς αὐτῷ ἐπὶ τῷ βασιλικῷ θρόνῳ. *Joſeph.* Ἀρχαιολογίας libro II. Καθεσθεὶς ἐπὶ τοῦ θρόνου. Idem libro VIII. Καθεσθέντα δ' ἐπὶ βαθέως. & pluribus aliis in locis. De καθίζω, & καθίζομαι *Thomas Magiſter*: Καθίζω ἐγὼ, ἢ καθίζομαι, ἢ καθίζω ἕτερον. *Pollux* ſcribit Χενοφῶντα καθίζειν uſurpaſſe pro καθίσαι ποιεῖν. Locus eſt in II. ἀναβάσεως. Καὶ ἀπαγγελλόμενα δὲ Ἀμαίῳ, ἵνα βοηθὸν ἔλθῃ εἰς τ' Ἑλλήνων τ' βασιλεῖον καθιοῦν collocaturos eſſe. Sic καθίζειν δίκαιον apud Demoſthenem & Galenum. *Moſchopul.* Καθίζω ἕτερον, μεταβατικῶς, ἢ καθίζω ἐγὼ, ἀμετάβατος. Καθίσομαι δὲ ἐγὼ, ἀεὶ μεταβατικῶς, &c. Τὸ καθησόμενος, ἢ ἐκαθήσθη βάρβαρα. Alibi *Thomas*: Τὸ καθίζω, ἐ μόνον τίθεται ἀντὶ τῦ, ἔχειν ποιῶν καθίζειν, ἀλλὰ & ἀμεταβ. Lucianus in *Nigrino*: Καὶ καθίσας ἀμεταβ. ἀπῆρας εἰς Θεάτρα. *J.G.G.*

57. Εἶη διαφέρον] V. *Th. Mag.* v. κάθισον. *M. du S.*

61. Ἧσο

parvo tibi discrimine abesse videtur? cum alterum faciamus in aliis, *collocare* dico, alterum vero in nobis solis, *sedere*.

12. SOL. Haec etiam satis enarrasti: & dic sane *aliter*: ita enim oportet te docendo praeire. LYC. Nempe aliter dicente me, non intelligis. Non nosti, quid sit *vir scriptor*? SOL. Omnino novi nunc quidem, postquam te ista dicentem audivi. LYC. Quandoquidem etiam καταδουλοῦν tu forte idem quod καταδουλεῦσθαι putasti. Ego vero differentiam ea non parvam habere, novi. SOL. Quam? LYC. Quod alterum significet alterius potestati subjicere; καταδουλοῦν vero sibi. SOL. Recte dicis. LYC. Supersunt alia quoque multa tibi discenda: nisi tamen ipse scire tibi videris, cum nescias. SOL. Non videri possum. LYC. Ergo in aliam occasionem differamus reliqua, nunc autem solvamus collocutionem.

65 ἆρά σοι δοκεῖ μικρῷ τινι διαφέρειν; εἴ γε τὸ μὲν [f] ἕτερον ὁρῶμεν, τὸ καθίζειν [g] λέγω· τὸ δὲ μόνους ἡμᾶς αὐτοὺς, τὸ καθέζεσθαι.

ΣΟ. Καὶ ταῦτα [h] ἱκανῶς διελήλυθας, ἢ δὴ λέγε, ὕστω [i] γὰρ σε δεῖ προδιδάσκειν. ΛΥΚ. Ἑτέρως γὰρ λέγοντος ἢ κατανοεῖς. ἢ οἶδα οἷόν ὅστι ξυγγραφεὺς ἀνήρ; ΣΟ. Πάνυ οἶδα νῦν γέ σε ἀκούσας ταῦτα λέγοντος. ΛΥΚ. Ἐπεὶ ἡ τὸ καταδουλοῦν σὺ μὲν ἴσως ταυτὸν τῷ καταδουλοῦσθαι νενόμικας, ἐγὼ δὲ οἶδα διαφορὰν οὐκ ὀλίγην ἔχον. ΣΟ. Τίνα ταύτην; ΛΥΚ. Ὅτι τὸ μὲν ἑτέρῳ, τὸ καταδουλοῦν δ' ἑαυτῷ γίγνεται. ΣΟ. Καλῶς λέγεις. ΛΥΚ. Καὶ ἄλλα δέ σοι πολλὰ ὑπάρχει μανθάνειν, εἰ μὴ [k] μοι αὐτὸς εἰδέναι δοκεῖς. ΣΟ. Οὐκ ἂν δόξαιμι. ΛΥΚ. Οὐκοῦν τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον.

ΦΙΛ.

f Ἕτερον] Καὶ ἕτερον *Fl.* *g* Λέγω] Ex *Fl.* recepi. Λέγειν cett. *h* Ἱκανῶς] Rescripsi ex *Fl.* *Y. V2.* Ἱκανὸς cett. *i* Γάρ σε δεῖ προδιδάσκειν] Mss προδιδάσκειν *Fl.* omisso γὰρ ac δεῖ. *k* Μοι] Mss legit *Gesn.*

74. Καταδουλοῦσθαι] Ἰσοκράτης ἐν τῷ Εὐαγόρᾳ· ἢ τὴν ἀρχὴν ἣν τὸ τῶν Λυκιωνῶν. *V.*

61. Ἥσο ξείν'] *Hom.* Od. Π. 44. *M. Ruff.*

Ἥσο ξείν'] Apud *Homerum* Od. Π. 44. editur Ἧσ', ὦ ξείν'. Notavit *Barnesius* forte ipsius hujus loci auctoritate Ἥσο. Caeterum apud *Homerum* manifesto Ἥσο significat, *sede*, hoc est, sedem quam occupasti retine: nam praecessit τοῦ δ' ἤδη ἑτέρωθι πατὴρ ἐκέκλιτο Ὀδυσσεύς. Τηλέμαχος δ' ἑτέρωθεν ἵρητο, φάσγανόν τε. Caeterum apparet, me in interpretatione *sede* posuisse, pro *sedem tuam retine*; *asside* autem pro *sessum abi*: quod a bonis auctoribus ita dictum, facile demonstrari potest; non ausim dicere, numquam positum aliter. *J. M. G.*

66. Τὸ καθίζειν λέγειν] Si quis intelligat hanc lectionem, ab illo etiam edoceri cupio. Caeterum hoc videre mihi videor, λέγω huic loco optime convenire, & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

71. Ξυγγραφεὺς ἀνήρ] Ξυγγραφεὺς, inquit *Thomas*, οὐ μόνον ὁ συγγραψάμενος πολεμόν τινα, ἢ τι ἄλλο ἐφ' ἑαυτῷ γινόμενον, οἷος ἦν Θουκυδίδης, ἀλλὰ καὶ γραμματεὺς ψηφίσματα ἢ ἄλλο τι ταῦτα συγγραφὴς ἐκάλει. Θουκυδίδης· Καὶ εἰσήνεγκαν οἱ ξυγγραφεῖς ἄλλο μὲ ἄδειν. *Ammonius* quoque paene eadem habet: Ἱστοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ ἑαυτοῦ γεγονότα συγγραψάμενος, ὡς Ἡρόδοτος. Ξυγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἐφ' ἑαυτοῦ γεγονότα, ὡς Θουκυδίδης. Itaque secundum horum sententiam ξυγγραφεὺς dicitur non solum de scriptore & auctore librorum, sed & de scriba senatus, aut alius collegii. *J. G. G.*

72. Πάνυ οἶδα — λέγοντος] At nihil dixit, quod ad declarandum hoc nomen pertineret. Itaque est, ut exciderit descriptionem τῆς συγγραφέως putemus, facile illam quidem aliunde refarciendam. *J. M. G.*

73. Τὸ καταδουλοῦν] Τὸ μὲ καταδουλοῦμαι ἑτέρῳ, τὸ δὲ καταδουλοῦν ἑαυτῷ. *Mosthopul.* paulo aliter: δεῖ τῷ ἐμαυτοῦ, καταδουλοῦμαι τὴν Ἑλλάδα. Pro Luciano facit illud *Thesyd.* Τοὺς μὲ ξυγκαταδουλοῦν ἂν σφίσιν αὐτοῖς τὸ τῆς θαλάττης μέρος. Ex *Moschopuli* sententia dixit idem in III. Τοὺς μὲ καταδουλωμένους τὴν Ἑλλάδα. *J. G. G.*

82. Νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον] Nihil argumenti in his verbis video pro eo, quod Lucianus hunc Dialogum, Solocisam, tamquam coronidem imposuisset omnibus, quos ante scripsisset, dialogis; (quae est sententia *Bouhierii*) quum simpliciter innuatur finis hujus dialogi. Ex verbis proxime praecedentibus liquet, non alienum fuisse ab Luciani instituto, scribere post hunc & alios dialogos, quibus ulterius de soloecismis esset acturus. Ait enim, ἐκεῖνα τὰ λοιπὰ εἰσαῦθις ἀναβαλώμεθα· νῦν δὲ διαλύσωμεν τὸν διάλογον. Patet, non sequi post hunc alios super hoc argumen-

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ, Η ΔΙΔΑΣΚΟΜΕΝΟΣ.

ΤΡΙΕΦΩΝ, ΚΡΙΤΙΑΣ, ΚΑΙ ΚΛΕΟΛΑΟΣ.

ΤΡΙΕΦ.

Τί τοῦτο, ὦ Κριτία; ὅλον σεαυτὸν ἠλλοίωσας, καὶ τὰς ὀφρῦς κάτω [a] συνένευκας, μύχιον δὲ [b] βυσσοδομεύεις, ἄνω καὶ κάτω θεὶς τολῶν, κερδαλεόφρονι ἐοικὼς, κατ' ἴχνιον τοιητῇ, ὠχρὸν τέ σευ εἶλε παρ-

PHILOPATRIS, SEU QUI DOCETUR.

TRIEPHON, CRITIAS, ET CLEOLAUS.

TRIEPH.

QUid hoc rei eſt, Critia? totum te mutaſti. Superciliis deorſum contractis profundas volvis ſub pectore curas, ſurſumque & deorſum vagatus *animos ſub vulpe latentes*, ut eſt in Poëta, videris circumferre, *oraque pallor occupat*. Num Cerbe-

ΤΡΙΕΦ.] Sic P. Τριφῶντος &c. *Bl.* ac 2. In cett. omiſſa. [a] Συνένευκας] Συνένευκας Edd. priores. [b] Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύων C. Nil mut. *Fl.*

ΦΙΛΟΠ.] Καὶ ὅτι ὁ λόγος ἄλλα τε, καὶ ἐ Λυκιανοῦ δοκεῖ εἶναι. καὶ τὰ λοιπὰ ἐ δεῖ ἐπιφέρειν. *V.*

3. Βυσσοδομεύεις] *Ἐκ βάθους σκέπτῃ. *V.*

* Ἐκ] Aberat propoſitio ab editis. Addidit *M. du S.*

to dialogos; ſatis tamen manifeſtum puto, illud τῶν δὲ ἀλαλύσομεν τὸν ἀλάλογον, tantum de hoc dialogo capiendum eſſe. *J. J.*

Ibid. Διαλύσομεν τὸν ἀλάλ.] Non audiendus eſt *Bourdelotius*, cum ex his verbis argumentatur, hunc eſſe ultimum dialogorum ipſius Luciani, reliquos ſuppoſiticios. Vera eſſe poteſt ipſa propoſitio, ſed argumentum lubricum. Sic paullo ante dixit, μακρὸν γὰρ ἂν ποιήσαιμεν τὸν διάλογον. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Non eſt hujuſce Luciani. Sed antiquioris alicujus. Multa id arguunt, primumque ineptiae ſtyli, cum aliae omnibus paginis, tum illae φυ. φυ. &c. Deinde ratio temporis. Nam Syrus noſter Lucianus pervixit ad tempus belli Marcomanici, anno Chriſt. 171. ut patet in *Pſeudomante*: at hic nebulo ſe baptizatum ſignificat a D. Paulo. Paulus vero martyrii palmam accepit imperantis Neronis anno 13. Falliturque *Baronius* Neronis anno 12. verba illa hujuſce Dialogi, Γαλιλαῖος ἀναφωνητίας, ἐπιῤῥίπτος, εἰς τρίτον ὕφαντον ἀτροφαντίσας δὲ ὕδατος ἱμᾶς ἀνεκαίνισεν, adſcribens huic Luciano. Nam qui potuit Lucianus hic a Neronis anno 12. & Chriſti 68. ad annum ſervatoris 171. pervivere, ſive annis 103. Atqui etiam poſt bellum Marcomanicum, quin Lucianus hic aliqua commentatus ſit, negari non poteſt. Saperdae autem prorſus illi ſunt, qui propter ea, quae in extremo Dialogo iſto, de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujuſce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem qui tam belli pueri pater eſt, Neronis principatu eum ſuſcepit. *Th. M.*

ΦΙΛΟΠ.] Spurium *Spanhemius* aliique multi; genuinum videntur exiſtimare *Cave* 129. & Theologi nonnulli; ſed palam eſt, eſſe ſpurium. *M. du S.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] De nomine Φιλόπατρις inter elogia honorum ac laudum poſito. V. *Perizon.* ad *Aelian.* 3, 26. collatis addendis, ubi neque hujus inſcriptionis obliviſcitur, neque quod in *Peregrino* .... plebs illum impoſtorem vocat ἵνα φιλόσοφον, ἵνα φιλόπατρων. Metellus eſt Conſul Φιλόπατρις *Ciceroni* ad Att. 2, 1. *J. M. G.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Ab Inquiſitoribus & hic libellus in exemplari *Aldino*, quo utor, reſciſſus eſt. *M. du S.* In meo exemplari, quo Cl. *Weſſelingi* beneficio utor, adeſt; ſed nihil varietatis in margine notatum. *J. F. R.*

ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ] Hunc Dialogum Luciani non eſſe mihi certiſſimum eſt, ex ſtilo & ingenio hominis Lucianeo multum inferiore. Adfectata autem eſt Lucianeae locutionis imitatio quae ab ipſo proficiſci nequivit, quia ſua ipſe non excerpſit; Auctorem vero aetate poſteriorem eſſe, ſatis demonſtravit Cl. *Geſner.* in ſingulari Diſſert. quam calci hujus tomi adjungemus; ibique ſtatuit ſcriptum Conſtantinopoli, tempore Juliani, ab Luciano quodam Sophiſta Imperatoris illius amico, ad quem hodienum exſtat ſcripta a Juliano epiſtola. Ita vero ſtudioſe hunc Dial. pertractavit *Geſn.*

ut

berum vidisti, aut Hecaten ex inferis ascendentem, an consilio cum Deorum aliquo una fuisti? Neque enim adeo te affici par, puto, erat, si vel mundum, ut quondam sub Deucalione, eluvie totum periturum audivisses. Tecum loquor, o pulcher Critia, non audis multum tibi inclamantem, & prope jam te consistentem? Irasne aliquas adversum nos geris? obmutuisti? an expectas dum injecta te manu impellam? CRIT. O mi Triepho! audivi orationem magnam atque difficilem, & multis implexam implicitamque nodis: jamque mecum retracto nugas, & aures obturo, ne si forut vix mihi quod addam, relictum sit. Summis laudibus has ejus lucubrationes effert Cl. *Heuman.* in Poecil. p. 248. seqq. Sed p. 250. miratur ejusdem timiditatem, quod nihil in codicum inopia corrigere ausus fuerit. (Sed de hac opinione forsan in praefat. agemus) Bis ejus versionem, bis, ter Graeca emendat, quod suo loco obiter indicamus. *F.F.R.*

ΤΡΙΕΦ.] Nothus. An Τρύφων vel Τρίφων, τὸ Τριφῶν non placet. *F.G.* At Τριφῶν integre & crebro in ipso Dial. occurrit. Quare nihil mutandum. *F.F.R.*

2. Σωϊνίκας] Lege σωϊνίσκας. *F.G.*

3. Βυσσοδομεύεις] Βυσσοδομεύειν quid sit, explicat Scholiast. minor *Homer.* ad Od. Θ. 273. βυσσοδομεύων, κατὰ βάθους τὴν διάνοιαν βυλεύόμενον, quasi dicas in profundo aedificantem. Add. Od. I, 316. Lucian. *de Delat.* c. 24. βυσσοδομεύει τὴν ὀργήν. *F.M.G.*

Βυσσοδομεύεις] Vid. de hoc verbo *Toll.* & *Solan.* ad *Calum.* c. 24. Adde *Hom.* Od. Δ. 676. *F.F.R.*

5. Κατὰ τὴν ποιητὴν] Il. A. 149. ubi Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε τὸ φρόνημα, καὶ ἀφελεῖ τὴν νοῦν ἔχων, τοῦτ' ἔστι, κερδαίνειν φρονῶν. Sed ad Il. Δ. 339. eadem Schol. κερδαλεόφρον, πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε Ἥφαι, ἀπατηλὲ, δολερὲ, ἀλωπεκώδες. κερδαλέη γὰρ ἀλώπηξ. & ad Il. K. 44. βυλὴς κερδαλέης, σωστῆς, ἀφελίμου, ἢ πανούργου παρὰ τὴν κερδῶ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. A vulpina igitur astutia hoc nominis deductum est, quod proinde non adeo inepte reddi videtur *Horat.* phrasi ex arte Poët. vers. 437. *F.M.G.*

Ibid. Ὠχρὸν τέ σιν] *Hom.* Il. Γ. 35. *M.du S.*

Ὠχρός τε] Iliad. Γ. 35. Lucian. *Jove Tragoedo* init. *F.M.G.*

6. Ἐκάτην] Hecates, cum ex inferorum regione in terram nostram venatum egreditur, quam terribilis sit adspectus, & ad mentem sano etiam excutiendam comparatus, graphice descripsit Lucian. in *Philopseude* c. 24. seqq. *F.M.G.*

εἰάς. μή πω τριχάρηνον τεθέασαι; ἢ Ἑκάτην ἐξ ᾅδου ἐληλυθυῖαν; ἢ καί τινι θεῶν ἐκ προνοίας συνήλικας; ὐδέπω γάρ σε τοιαῦτα εἰκὸς πάθειν, εἰ καὶ αὐτὸν ἠκηκόεις, οἷμαι, τὸν κόσμον κλυσθῆναι, ὥσπερ ἐπὶ τοῦ Δευκαλίωνος. σοὶ λέγω, ὦ καλὲ Κριτία, οὐκ ἀΐεις ἐμοῦ βοῶντος τὰ πολλὰ, καὶ ἐς βραχὺ γειτνιάσαντος; δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι, ἢ καὶ τὴν χεῖρα παλαιστὴν οἴσεις ἐπιμένεις; ΚΡΙΤ. Ὦ Τριεφῶν, μέγαν τινὰ καὶ ἀπορημένον λόγον ἀκήκοα, καὶ πολλαῖς ὁδοῖς διειλημμένον, καὶ ἔτι ἀναπεμπάζω τοὺς ὕθλους, καὶ τὰς ἀκοὰς ἀποφράττω, μή πω ἔτι ἀκούσαιμι ταῦτα, καὶ

6. Τριάρηνον] Κέφαλον. *V.*

7. Τίν θεῶν — συνήντ.] Mirum non est insolito aliquo visu turbatis, cum ipsa mente, spiritibus quos vocant animalibus, corpus etiam ad languorem dari, totumque ejus immutari habitum; cujus rei nec in sacris nulla sunt vestigia. Vide mihi *Dan.* 9, 27. *Jud.* 13, 22. *Athenagoras in Legatione pro Christianis* c. 15. p. 63. Ed. Oxon. Dechair. ex *Homer.* Il. Υ. 131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ, inquit, φαίνεσθαι ἐναργεῖς. Add. *Spanh.* ad *Callim.* H. in Pall. 54. p. 592. & 610. & viri docti ad *Petron.* c. 17. p. 58. Nota sunt de antro Trophonii quae dicuntur. *F.M.G.*

8. Ἐκ προνοίας] I. e. ex Dei providentia. *F.G.*

Ἐκ προνοίας] Miserrima affectatio. *Spanh.* ad *Callim.* 610. *Consulto* vertit, quamvis idem *inopinatum conspectum* dixisset. Vid. *pro Lapsi.* c. 14. *M. du S.*

11. Ὦ καλὲ Κριτία] Προσφώνημα hanc, utut Latinis paullo videatur insolentior, non putavi refugiendam, scilicet ipsum secutus *Ciceronem*, qui, cum ex Graeco vertendum esset, προπίνω τῷ καλῷ Κριτίᾳ, dixit *Tuscul.* I. c. 40. *propino hoc pulchro Critiae.* Quanquam nec illud ignoro, Critiam illum Socraticum a corporis pulchritudine celebrari. *F.M.G.*

13. Δυσχεραίνεις] Lucianus in *votis* sive *navi* c. 10. ἢ δυσχεραίνεις καθ' ἡμῶν, ἢ ἐκπεκώφωσαι. *F.M.G.*

14. Ἢ ἐν τῇ χειρὸς] An ἢ ἐν ὦ τῇ χειρός; *F.G.*

17. Διειλημμένον] Omittunt hoc verbum Lexica. Sed tamen quid sit ἐλλαμβάνεσθαι, tradunt ex *Dioscoride*, nimirum amplecti, circumplecti, cum de capreolis vitium, vel claviculis sermo est, quarum illae arcto complexu ad palos arboresque sese applicant. Erit igitur διειλημμένον λόγον, intricatus, implexus, difficilis. *F.M.G.*

18. Ἀναπεμπάζω] Lucianus in *Gallo* c. 5. ἀναπεμπάζει τὸ ὄνειρον. *F.M.G.*

19. Ταῦτα, καὶ] Lege ταυτά, *F.G.*

καὶ [a] ἀποψύξω ἐκμανεὶς, καὶ μῦθος τοῖς ποιηταῖς γενήσομαι, ὡς ἡ Νιόβη τὸ πρίν. ἀλλὰ χρὴ χρημνὸν ἀθέμιν ἀν' ὄβριν κεφαλῆς σκολοδινήσας, εἰ μὴ ἐπέκραξάς μοι, ὦ τᾶν, ἃ τὸ τᾶ Κλεομβρότω πήδημα τᾶ Ἀμβρακιώτα ἐμυθεύθη ἐπ' ἐμοί.

ΤΡΙΕΦ. Ἡράκλεις, τὰ θαυμασίων ἐκείνων φασμάτων, ἢ ἀκουσμάτων, ἅπερ Κριτίαν ἐξέπληξαν. τόσοι γὰρ ἐμβρόντητοι ποιηταὶ, καὶ τερατολογίαι φιλοσόφων, οὐκ ἐξέπληξάν σου τὴν διάνοιαν, ἀλλὰ λῆρος πάντα γέγονεν ὑπὲρ σοί; ΚΡΙΤ. Πέπαυσο ἐς μικρὸν, καὶ μηκέτι παρενοχλήσῃς, ὦ Τριεφῶν· ὡς γὰρ παροπτέος ἢ ἀμελητέος γενήσῃ παρ' ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Οἶδ' ὅτι σὺ μικρὸν ὐδὲ εὐκαταφρόνητον. πρᾶγμα ἀνακυκλεῖς, ἀλλὰ καὶ λίαν τὰ ἀπορρήτων. ὁ γὰρ χρὼς, καὶ τὸ ταυρηδὸν ὑπόβλεπες, καὶ τὸ ἄσταλον τῆς βάσεως, τὸ ἄνω τε καὶ κάτω σεσ-

20 ote iterum illae audiendae sint, dirigeam prae furore, ut illa olim Niobe, & fabula Poëtis fiam. Sed profecto, nisi tu mihi jam inclamasses, de praecipiti loco in caput vertigo me impulisset, & Cleombroti de me saltus, Ambracioten illum dico, narrari 25 quam scitissime potuisset.

2. TRIEPH. Mirabilia, Hercle, visa vel audita, quae quidem Critian adeo potuere percellere. Quot enim attoniti poëtae, quot Philosophorum portentosi sermones, tantum abest ut tuam dimovere mentem potuerint, ut potius merae nugae fuerint. CRIT. Quiesce paullum Triepho, & noli molestus esse amplius. Neque enim a me insuper habendus es, aut negligendus. TRIEPH. Novi te haud parvam rem, neque spernendam facile, quin valde etiam abstrusam, volutare animo. Color enim ille tuus, illa in vultu torvitas, in ingressu illa inconstantia, illa sursum deorsumque con-

a Ἀποψύξω] Bene omnes, demta *F.* quae ἀπωψύξω.

20. Ἀποψύξω] Ἀποθανοῦμαι, ξηραθήσομαι. *V.*

20. Ἀποψύξω] Gloss. Graecol. ἀποψύχω dirigeo. *F.G.* Idem habet *AE. M.*

23. Σκοτοδινήσας] Lucian. in *Philopseud.* c. 24. ὡς μὴ σκοτοδινήσας ἐμπέσοιμι ἐπὶ κεφαλήν. *F.M.G.*

24. Κλεομβρότου] Hic lecto *Platonis* de animae immortalitate libro, praecipitem se de saxo dedit. *M. des S.*

Κλεομβρότου] Notissimum est *Callimachi* in eum Epigramma, sed nimis pulchrum ut non hic adscribatur. Est autem in Antholog. Graeca l. 3. ultimum,

Εἶπας, ἥλιε χαῖρε, Κλεόμβροτος Ἀμβρακιώτης.
Ἦλατ' ἀφ' ὑψίτου τοίχου εἰς Ἄϊδαν,
Ἄξιον οὐδὲν ἰδὼν θανάτου κακὸν, ἀλλὰ Πλάτωνος
Ἓν περὶ τᾶς ψυχᾶς γράμμ' ἀναλεξάμενος.

F.M.G.

28. Ἐμβρόντητοι] Ἐμβροντήτους Poëtas etiam Lucian. vocat *Timon.* init. *F.M.G.*

Ἐμβρόντητοι] Cur hoc epitheton poëtis tribuatur, vid. supra *Hemsterh.* T. I. *Tim.* §. 1. *F.F.R.*

33. Οὐ γὰρ παροπτέος] Solebant ita fere loqui, cum aliquid aut narrari ostendive sibi cuperent, aut ipsi narrare aggrederentur. Prioris generis exemplum est apud Lucian. in *Scyth.* c. 4. ubi Anacharsis ad Toxarin: μὴ φεύδῃς ἀθίατον αὐτῶν ἀνασείροντα. *Necyom.* c. 21. ἀλλ' εἰπὲ, καὶ μὴ φεύδῃς μοι κ. τ. λ. *Contempl.* c. 1. φεύσῃ ἐν μοι κ. τ. λ. & *Icarom.* c. 3. μὴ δὴ πρὸς φιλίαν σε φεύδῃς. Huc refero obscuriorem paullo in *Nigrin.* locum c. 6. ἐγὼ δὲ βυλαίμην ἄν, εἰ οἷόν τε, αὐτῶν ἀκοῦσαι τῶν λόγων. ὐδὲ γὰρ ὐδὲ καταφρονεῖ ΑΥΤΩΝ εἶμαι θέμις, ἄλλως τε ὑ φίλος περὶ τὰ ὅμοια ἰσπουδακὼς ὁ βυλόμενος ἀκούειν ἦν. Illud ΑΥΤΩΝ non ad λόγων refero, quod praecesserat, ita enim nimis inepte cum iis quae sequuntur cohaereret: sed auctorem, parum ad verborum ordinem attentum, quae dicturus erat praecepisse quasi, idemque sibi voluisse existimo, ac si dixisset, ὐδὲ γὰρ καταφρονεῖ ΤΩΝ ΒΟΥΛΟΜΕΝΩΝ ΑΚΟΥΕΙΝ εἶμαι θέμις κ. τ. λ. neque omnino insolens esse arbitror, ut ex iis, quae sequuntur, superior expleri oratio debeat. Licet nunc magis fere Cl. *Hemsterhusii* emendatio mihi placeat. Caeterum propius ad locum qui prae manibus est, quadrat, quod est apud Comicum in *Ranis* vs. 512. ubi muliercula Pseudo Herculi aliquid, quod e re illius esset, narraturа ita προοιμιάζει, Οὐ μὴ σ' ἐγὼ φεύσομαι ἀπολέσαι. De aliis precibus passim Lucianus, quod index docebit. Jam *Herodot.* I, 24. ἐπεὶ δὲ σφι ὕστερον δοκέει φεύδεσθαι αὐτός. *Julian.* Or. v. quae est in Deûm matrem, gratias eidem se habere ait, ὅτι μὴ φεύδεσθαι ὅσπερ οἱ σκύτται πλανώμενον, sed edocuerit rationem mysteriorum &c. *F.M.G.*

Οὐ γὰρ παροπτέος] Sed verba illa ex *Nigrin.* c. 6. ab *Gesner.* adlegata aliter exponit *Hemsterh.* quem vide. (sed video ipsum hoc jam notasse.) *F.F.R.*

34. Οὐ μικρὸν] Lucian. in *Navig.* c. 11. ὐ μικρὸν ὐδ' οὐ-

conversio; valde te consp iciendum atque notabilem faciunt. Sed respira ab illo malo, & nugas evome, ne quid inde morbi nanciscaris. CRIT. Sed heus tu, Triepho, quantum est unum jugerum, curriculo te hinc aufer, ne spiritu in sublime sublatus, spectaculum multitudini fias, & delapsus alicubi, ut quondam Icarus, Triephonteum pelagus nomine tuo signes. Insigniter enim, quae hodie ex sacerrimis sophistis audivi, ventrem mihi inflarunt. TRIEPH. Ego vero, quantum voles, retro curram. Igitur respira a malo. CRIT. Phy, phy, phy, phy, nugas illas! hem, hem, hem, hem, nefanda consilia! heu, heu, heu, heu, spes vanissimas!

3. TRIEPH. Deum immortalem! quantus erat ille flatus, quam nubes ipsas convertit! Cum enim antea vehementi Zephyrus flatu in undas impingeret, Boream jam super Propontide excitasti, adeo ut funibus

πολεῖν, ἀξίγνωτόν σε καθίσησιν. ἀλλ' ἄμπνευσον τῦ δεινῦ, ἐξέμεσον τὰς ὕθλυς, μή τι κακὸν παθέης. ΚΡΙΤ. Σὺ μὲ, ὦ Τριεφῶν, ὅσον πέλεθρον ἀνάδραμε ἀπ' ἐμῦ, ἵνα μὴ τὸ πνεῦμα ἐξάρῃ σε, καὶ πεδάρσιον τοῖς πολλοῖς ἀναφανῇς· καί σε καλαπέσσων, Τριεφώντειον πέλαγον [b] καλονομάσῃς, ὡς καὶ Ἴκαρον τὸ πρίν. ἀ γὰ ἀκήκοα τήμερον ὑπὸ τῶ τρισκαλαράτων ἐκείνων σοφιστῶν, μεγάλως ἐξώγκωσέ μυ τὴ γηδύν. ΤΡΙΕΦ. Ἐγὼ μὲ ἀναδραμῦμαι ὁπόσον κὲ βέλει, σὺ δὲ ἄμπνευσον τῦ δεινῦ. ΚΡΙΤ. Φὺ, φὺ, φὺ, φὺ, τῶ ὕθλων ἐκείνων. ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, ἰὺ, τῶ δεινῶν βυλευμάτων. αἶ, αἶ, αἶ, αἶ, τῶν κενῶν ἐλπίδων.

ΤΡΙΕΦ. Βαβαὶ τῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέτρεψε. ζεφύρυ γὰ ὀλιγηέστερον λάβρυ, καὶ τοῖς κύμασιν ἐπωθίζοντος, Βορέην ἄρτι ἀνὰ τὴ Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς

[b] Καλονομάσῃς] Καλανομάσῃς *J. Fr. H.* Ceterae recte quod edidimus.

39. Ἀξίγνωτον] Εὐδιάγνωστον. *V.*

ψυχαλαφόητον πρᾶγμα ὡς δυκεῖς ἀναπυκλῶν. *J.M.G.*

40. Μή τι κακὸν παθέης] Hemistichion veteris poëtae videtur. An Homeri? *F.G.*

44. Καί σε καλαπέσσων] Lucian. in *Icarom.* c. 3. μὴ καὶ σύ σε τὸ θαλάσσης καλαπέσσων Μυπτικόν τι πέλαγος ἀμῶ ὥσπερ ὁ Ἰκάριον ἀποδείξῃς ἐπὶ τῷ σαυτοῦ ὀνόματι. *J.M.G. Heuman.* in Poecil. p. 249. Verti vult *spiritu meo*, ne quis intelligat substantiam spiritualem; sed *Gesn.* videtur ambiguum studio servasse. *J.F.R.*

47. Σοφισῶν] Christianos notari τῶ σοφισῶν voce, infra apparebit. Caeterum Lucianus *de Mort. Peregr.* c. 13. Christum ipsum σοφισὴν appellavit: & apud *Prudentium Peristephan.* 10, 40. Christianis Asclepiades Syriae Praefectus hoc nominis tribuit: *Quis hos Sophistas error induxit novus?* *J.M.G.*

48. Ἐξώγκωσε] Etiam hic Lucianum imitatus est noster, nisi quod paullo modestius ille hyperbola utitur, in *Philops.* c. 39. τοιοῦτα ἀκούσας ἦκω, ὥσπερ οἱ τῇ γλαύκῃ πιστεύσαντες, ἐμπεφυσημένος τὴ γαστέρα, ἐμέτου δόσιν κ.τ.λ. Simili fere metaphora, sed alio instituto, utitur *Elihu*, *Job* XXII, 18. seq. *J.M.G.*

46. Φὺ, φὺ, φὺ] Τὸ φὺ hic pro φεῦ admirantis videtur. *F.G.*

Φὺ — ἰὺ — αἶ] Praeterquam quod pueriles valde exclamationes istae; ne Graecum quidem illud φύ. Forsan legendum φεῦ. *M. du S.*

54. Ὡς τὰς νεφέλας — φυσήματος] Horum verborum omissa est interpretatio a *Micyllo* ex editione Paris. 1615. f. & *Basil.* 1619. 8. quem sequuntur Gallus Ablancurtius, & Drakius Britannus. Fingitur autem ructibus Critiae excitatus in Propontide Boreas, quo adversum tenente, ingredi Euxinum Pontum naves nisi funibus de litore adjutae non potuerint. Nam εἰσχεσθαι πόντον (frequenti praepositionis εἰς ellipsi) hic valere ingredi, nemo negabit, nisi si quis putet, secundo Borea intrari e Propontide Pontum, id est, versus septentrionem navigari posse. Sed etiam illud hinc apparet, Critiam, ut excitare halitu Boream posset, debuisse constitutum esse eo circiter loco, ubi est Constantinopolis. Quod quorsum valeat, in disputatione dictum est. §. 26. *J.M.G.*

56. Λάβρυ] *Homer.* vox Il. Β, 148. Odyss. Ο, 293. *J.M.G.*

57. Προποντίδα] De alia absurditate non dicam; sed id rogo; ubinam gentium stantes hos facit, ut a flatu alterius Boreas Propontida perflet? Ego ut quod sentio dicam, Constantinopoli hoc scriptum puto. Alioqui cur de Propontide scriptor cogitarit, non video. Addo votum ejusdem de compescendis Scytharum excursionibus in fine Dialogi; unde satis liquet in ea regione habitasse, quae iis gentibus vicina esset. Vide etiam Nεκρ. c. 6. unde conjicio tres hosce libellos ab eodem viro scriptos, qui Lemni habitaret. *M. du S.*

ὡς ἀφ' ἁλῶν αἱ ὀλκάδες τ' Εὔξεινον πόντον οἰχήσουσ', τ' κυμάτων ὀπικυλινδέντων ἐκ τῆ φυσήματος. ὅσον οἴδημα τοῖς ἐγκάτοις ἐνέκειτο. πόσος κορκορυγμὸς, ἡ κλόνος τ' γαστέρα σε συνετάραττε· πολύωλον σεαυτὸν ἀναπέφηνας, τοσαῦτα ἀκηκοώς. ὡς ἡ, κἂν τὸ τερατῶδες, ἡ ἀφ' τ' ὀνύχων ἠκηκόεις. ΚΡΙΤ. Οὐ παράδοξόν τι, ὦ Τριεφῶν, ἀκηκοέναι ἡ ἐξ ὀνύχων· ἡ γὰρ κύημην γαστέρα τεθέασαι, ἡ κεφαλὴν κύουσαν, ἡ ἀνδρείαν φύσιν ἐς γυναικείαν ἐνεργοβατῆσαν, ἡ ἐκ γυναικῶν ὄρνεα μεταβαλλόμενα· ἡ ὅλως τερατώδης ὁ βίος, εἰ βάλει τις πιστεύειν τοῖς ποιηταῖς. ἀλλ' ἐπεί σε πρῶτον κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ, ἀπίωμεν ἔνθα αἱ πλάτανοι τ' ἥλιον εἴργουσιν, ἀηδόνες δὲ ἡ χελιδόνες εὐηχα κελαδῆσιν, ἵν' ἡ μελῳδία τ' ὀρνέων τὰς ἀκοὰς ἡδύνουσα, τά, τις

naves ingredi Euxinum Pontum cogantur, fluctibus ex tuo ſpiritu magna ſe vi volventibus. Hem quantus tumor tuis ineſſe debuit inteſtinis, quantus ſtrepitus, quae conquaſſatio ventrem tibi conturbavit! auritiſſimum te eſſe demonſtraſti, qui tot ac tanta audieris, adeo ut, ingenti portento, unguibus etiam audiſſe videaris. CRIT. Sed non debebat tibi paradoxum videri, Triepho, ſi quis etiam unguibus audiat; ſiquidem femur uterum vidiſti, & caput praegnans, maris vero naturam in feminam divina vi transeuntem, mutatasque in aves feminas. Et tota adeo vita, ſi Poëtis credas, portentorum plena eſt. Sed cum te primum his poſſum complectier oris, age abeamus eo, ubi ſolem platani arcent, luſciniaeque & hirundines dulciſonis aethera cantibus implent, ut avium aures permulcens

. . α Δι'] Sic noſtrae, Τι Geſn. Edit.

58. Κάλων] A κάλῳ χοινίκι, pro κάλως. F.G.

Ibid. Τὸν Εὔξεινον] Τὸ εἰς excidiſſe videtur Librario. F.G. Sed ſaepe omittitur cum verbis veniendi, maxime *Homero* ut Il. E. 773. Τρώων ἵξον. Plura ex eod. *L. Bos* de Ellipſ. p. m. 268. Adde Noſtrum ſupra *Dea Syr.* c. ult. γάμων εἶναι, & *Theogn.* vſ. 1172. — ἦλυθες ἄθανάτους. Quare nihil inſerto εἰς opus erit. F.F.R.

61. Πόσος κορκορυγμὸς] Locus videtur expreſſus ex illo *Ariſtoph. in Neb.* vſ. 38. ſeq. εἶτ' ἐταράχθης τ' γαστέρα ἐ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὴν διεκορκορύγησεν. Ubi κλόνος ſecundum Scholiaſten eſt τρόφος τις ἐ εἴλιξ διεκορκορύγησε autem ponitur ἀντὶ τοῦ ἤχησε — ἢ ἐμιμήσατο τῇ φωνῇ (ὁ ποιητὴς, ut interpretor) τ' ἐντέρων τ' ἦχον. F.M.G.

62. Πολύωλον] Forte, ut famam finxere. *Virg.* Aen. IV. 181. ſeq.

— *Cui quot ſunt corpore plumae,*
Tot vigiles oculi ſubter, — tot ſubrigit aures.

F.M.G.

Πολύωλον] Ut regibus multas aures tribuit *Xenoph.* quod indico ad Schol. de *Calumn.* c. 5. F.F.R.

64. Τερατῶδες] Τὴν τερατώδη παροιμίαν, τὸ τερατῶδες ἔπος. F.G.

Ibid. Τῶν ὀνύχων] Non reperio apud paroemiographos, quid ſit δι' ὀνύχων vel ἐξ ὀνύχων ἀκούειν. *Fo. Alb. Fabricius* in literis ad *Reimarum*, ἀφ' τ' ὀνύχων ἀκούειν, inquit, *dictum de homine qui totus auris, perinde ut Argus oculus totus; qui ἀφ' ὀνύχων videbat.* Quae ſi vera eſt ratio, & quid ni vera ſit? comparandus cum h. l. eſt ille apud Lucian. in *Dear. Judic.* c. 8. ubi optat Paris ὥσπερ Ἄργος ὅλῳ βλέπειν τῷ σώματι. Item *Catullian.* illud 13. ult.

Quod (unguentum) *tu cum olfacies, Deos rogabis,*
Totum ut te faciant, Fabulle, naſum.

Denique illud apud *Ariſtaenetum* epiſt. 1. p. 5. ἐκδυόμενή μὲ ὑπερφυεστάτην ἐκδύσα δὲ ὅλη πρόσωπον φαίνεται. Sed ſunt hoc genus infinita. Simillimum illud *Plauti Stichо* 5, 5, 20. Ubi perpruriſcamus usque ex unguiculis. F.M.G.

66. Κύημαι] De Baccho, alludit ad γαστροκύημαι. F.G.

Κύημαι γαστέρα] Jupiter Bacchum ex ſe conceptum, conflagrantisque Semeles utero ereptum, femori ſuo inſeruit, & exacto legitimo geſtationis tempore edidit. Vid. Lucian. Θ. Δ. IX. Quod autem κύημαι ſuram, vocat, non μηρὸν, alludit, credo, ad γαστροκνημίας nomen, in quo laſcivit etiam Lucianus V. H. 1, c. 22. Latinus ſermo illum luſum vix admittit. F.M.G.

67. Κεφαλὴν κύουσαν] De Minerva. F.G.

Κεφαλὴν κύουσαν] Pallas in cerebro Jovis concepta, quam periculoſo edita partu fuerit, ſuo more deſcribit Lucian. Θ. Δ. VIII. F.M.G.

68. Ἀνδρείαν φύσιν] De Salmacide, Scythone, Tireſia, Coeneo, Iphide nota omnia ex *Ovid.* Metamorphoſeon libris: ut & de feminis Alcyone, Philomela & Progne, Pieridibus, Nyctimene, Scylla, &c. in aves mutatis. F.M.G.

71. Ἀλλ' ἐπεί σε] *Hom.* Od. N. 228. *M. du S.* ἐ Ἀλλ' ἐπεὶ] Ex Od. O, 260. Ὦ φίλ', ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. F.M.G.

80. Ὕπερον] Vulgo nominandi caſus in Lexicis, ab ipſo etiam *Stephano*, poſt quem errare nemo ſibi turpe putat, effertur ὑπερος, genere maſculino, ſed *Wolfg. Seberus* ad *Pollux.* 7, 107. neutro genere rectius ad-

cens cantus, & aqua leni decurrens ſuſurro, animam ipſam tranquillet.

4. TRIEPH. Eamus ſane, Critia, ſed timeo, ne forte incantatio ſit, quod tu audiviſti, & piſtillum aut januam ex me faciat mirabilis illa tua perculſio. CRIT. Per ego aetherium tibi Jovem juro, non ita futurum. TRIEPH. Amplius etiam terres; cum Jovem dejeraſti. Quam enim ille jurisjurandi religionem violanti poenam infligere poſſit! novi enim te non ignorare, ut tui Jovis res ſe habeant. CRIT. Ain tu? non poſſe autem Jovem in tartarum aliquem mittere? neſcisne tu homo, ut Deos omnes de caeleſti illo pavimento dejecerit, ut Salmonea contra tonantem fulmine olim proſtraverit, & hodienum prout quisque eſt petulantiſſimus proſternat: inde eſt, quod apud Poëtas ut Titanum victor, de-

ὕδωρ ἠρέμα κελαρύζον, τὰς ψυχὰς καλαθέλξειε.

ΤΡΙΕΦ. Ἴωμεν, ὦ Κριτία· ἀλλὰ δέδια μή σου ἐπῳδὴ τὸ ἠκροσμένον ᾖ, καὶ με ὑπερον, ἢ θύρετρον, ἢ ἄλλο τι τῶν ἀψύχων [b] ἀπεργάσῃ· ἡ θαυμασία σου αὕτη [c] κατάπληξις. ΚΡΙΤ. Νὴ τὸν Δία τὸν αἰθέριον, οὐ τοῦτο γενήσεται ὅπερ σοί. ΤΡΙΕΦ. Ἔτι με ἐξεφόβησας, τὸν Δία ἐπομοσάμενος. τί γὰρ ἂν δυνήσαιτο ἀμυνέμεναί σε, εἰ καὶ βλάπτοις τὸν ὅρκον; οἶδα γὰρ καὶ σὲ μὴ ἀγνοεῖν καλῶς τοῦ Διός σου. ΚΡΙΤ. Τί λέγεις; οὐ δυνήσεται ὁ Ζεὺς εἰς Τάρταρον ἀποπέμψαι; ἢ ἀγνοεῖς ὡς τοὺς θεοὺς πάντας ἀπέρριψεν ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ, καὶ τὸν Σαλμωνέα ἀντιβροντῶντα πρώην καλεχεραύνωσε, καὶ τοὺς ἀσελγεστάτους ἔτι καὶ νῦν καθαιρεῖ τῶν ποιητῶν Τιτανοκράτωρ καὶ Γιγαντολέτης ἀνυ-

b Ἀπεργάσῃ] Hoc praetuli ex *J. Ald. B1. Fr. S.* Ἀπεργάζῃ *P. H.* c Κατάπληξις] Κατάπλειξις dederat *Solan.* bene. Sed ſine libris hic nihil audeo.

adhiberi docet, quo uſus etiam eſt Lucian. in *Philopſ.* c. 35. ex quo loco illud ſimul diſcimus, non injuria hic metuere Triephontem: fieri enim, ſi DIs placet, poſſe, ut ex piſtillo fiat homo, eo loco docemur: quidni contra piſtillus ex homine? *J.M.G.*

Ibid. Θύρετρον] Θύρετρον, θύρωμα *Heſychio* & *Suidae.* An januae munimentum? *la barre de l'huis.* *F.G.*

Θύρετρον] *Heſychius*, & ex ipſo forte *Varinus*, diſtinguunt ab invicem θύρετρα id eſt θύραι, & θύρετρα, hoc eſt θυρώματα, quae tamen & ipſa vox interdum januam ſeu fores ipſos ſignificat; quanquam etiam *cardines* interdum verti debeat, ut apud τοὺς ὁ 3. *Reg.* VII, 50. Ego crediderim, quidquid etiam de hac diſtinctione, ſuſpecta certe *Stephano* ſit, auctorem prae oculis habuiſſe locum e *Philopſeude* Lucian. jam laudatum, ubi etiam ὁ μόχλος τῆς θύρας mutatus in hominem dicitur. *J.M.G.*

81. Ἀπεργάσῃ — κατάπλειξις] Ultimam hanc vocem pro κατάπληξις, ſubſtitui. Rationem emendationis ultimis verbis Triephontis & c. 9. Φιλοψ. lectis, facile intelliges; ex eo enim libello haec omnia palam petita, confer omnia haec cum illius c. 34. 35. & 36. Retineri tamen poteſt vulgata ſcriptura, quia nihil adeo abſurdum eſt, quin ab hoc ſcriptore dici potuiſſe videatur. *M. du S.*

82. Κατάπληξις] Αἰτὶ ἀκούσματος καλαπληκτικοῦ ut apud *Lucret.* 4, 1157. *Magna atque immanis* (amaſia) κατάπληξις *plenaque boneris* a ſaucio amatore vocatur. *J.M.G.*

84. Ἔτι με ἐξεφόβ.] Qui per tale Numen jurat, a quo vindicari perjurium non poteſt, ille non verebitur perjurium committere, ſi nimirum de illius impotentia conſtet. Triepho autem putat, adeo conſtare de Jovis aetherii futilitate Critiae ſuo, ut non dubitaturus ſit, illius ſtramineo numine ad perjurium abuti. Quanto autem rectius hic noſter, quam *Cicero*, qui tanquam e Porticu unus ita diſputat, *Offic.* 3, 29. ut in jurejurando non ad metum Deorum aut iram reſpici debere, dicat. Sed *de ira DEI Lactantius* viderit; nos jam non philoſophamur. *J.M.G.*

85. Ἀμοιρίμοιναι] Verbum *Homerice* praeter rationem ac neceſſitatem inflexum, ut ante ἀμοιρίνοον &c. *J.M.G.*

89. Θεοὺς πάντας] Unde hoc fit? Vulcanum enim ſolum in terram praecipitatum fuiſſe *Homerus* tradit. *F.G.*

90. Θεσπεσίου βηλοῦ] *Hom.* Il. A. 591. & O. 23. *M. du S.* Cetera *Homeri* idem *Solanus* ubique adduxerat, quae & *Geſn.* Quare ea deinde non bis addemus. *J.F.R.*

Ibid. Βηλοῦ] Quid ſit βηλὸς cum de coelo ſermo eſt, diſputatur in *Scholiis min.* ad Il. A, 591. Noſter hic reſpexiſſe imprimis videtur ad Il. O, 23. Hyperbolam enim puto, nec, ubi omnes Deos Jupiter deturbaverit, reperio. Caeterum etiam Lucianus hiſtoriae meminit *Contempl.* c. 1. *J.M.G.*

Ibid. Σαλμωνέα] Salmonei hiſtoriam praeter alios habet *Apollodor.* Biblioth. I, 9, 7. *Virgil.* Aen. VI, 580. *J.M.G.*

93. Τιτανοκράτωρ] Rem ipſam apud *Homerum* invenies; nomina haec non item. *J.M.G.*

ἀνυμνεῖται, ὡς ἐν παρ' Ὁμήρῳ; ΤΡΙΕΦ. Σὺ μέν, ὦ Κριτία, πάντα παρέδραμες τὰ τοῦ Διὸς, ἀλλ', εἰ σοι φίλον, ἄκουε. οὐχὶ κύκνος ἦτος ἐγένετο, ἐν σάτυρος δι' ἀσέλγειαν, ἀλλὰ καὶ ταῦρος; καὶ εἰ μὴ τὸ πορνίδιον ἐκεῖνος ταχέως [a] ἐπωμίσατο, καὶ διέφυγε λαβὼν τὴν πελάγους, τάχ' ἂν ἁρπαγίας, ἐντυχὼν γεωργῷ, ὁ βρονταῖος, καὶ κεραυνοβόλος σου Ζεὺς, καὶ ἀντὶ τοῦ κεραυνοβολεῖν, τῇ βακτηρίᾳ καταπεντάνυσε. τὸ δὲ καὶ Αἰθίοψι συνευωχεῖσθαι, ἀνδράσι μελανχίμοις, καὶ ἐν ὄψει ἐσφαγμένοις, καὶ ἐς δώδεκ' ἡλίους μὴ ἀφίστασθαι, ἀλλ' ὑποβεβρεγμένῳ

bellatorque gigantum, imprimis apud Homerum decantatur. TRIEPH. Omnia tu quidem, Critia, Jovis percurristi, sed, nisi grave est, invicem audi. Nonne idem cygnus factus est satyrusque libidinis caussa, quin taurus etiam? & nisi celeriter susceptus in humeros scortillo per pelagus aufugisset, forte jam, ab agricola aliquo interceptus araret tuus ille tonitruum effector, fulminumque jaculator Jupiter, & pro eo, quod fulmina dicitur jacere, stimulos sentiret & scuticam. Illud vero non rubore dignum censes, egregie barbatum senem cum Aethiopibus epulas celebrare, *Nigra viris facie & vultibus obtenebratis*, & duodecim totis so-

a Ἐπωμίσατο] Ex emendatione *Kusteri*. Ἐπωμόσαλο Edd. priores.

94. Παρ' Ὁμήρῳ] Atqui apud Homerum nullibi hae voces reperiuntur. *M. du S.*

97. Κύκνος] Notum Epigramma:

Ζεὺς κύκνος, ταῦρος, σάτυρος, χρυσὸς, δ' ἔρως Λήδης, Εὐρώπης, Ἀντιόπης, Δανάης.

J. M. G.

99. Ἐκεῖνος] Ego mallem *ἐκεῖνο*, ut ad Europam referretur. *M. du S.*

Ἐκεῖνος] Verti quasi legeretur *ἐκεῖνο*, quod est multo concinnius, quanquam non statim, si reliquas auctoris ineptias spectes, verius. *J. M. G.*

Ibid. Ἐπωμόσαλο] Ab *ἐπωμόω*, vel *ἐπωμόζω*. Interpres. Scribo *ἐπωμόσαλο* ab *ἐπωμόω*. *F. G.*

Ἐπωμίσατο] (Secundum Interpret. Lat. legendum erat *ἐπωμίσατο* ab *ἐπωμίζω* quamvis hanc vocem in Thes. *Steph.* non reperiam.) *Kust.* Quamvis absurdissima sint in hoc libello omnia; sic ut emendare jubet Cl. *Kusterus*, scripsisse auctorem, dubium nullum esse potest; ideoque invitis libris nostris in textum recepimus. Omnes enim *ἐπωμόσαλο* habent. *M. du S.*

Ἐπωμόσαλο] Fictum, ut videtur, ad hanc rem ab auctore nostro, vel alio verbum; Lexicographis certe ignotum. Simile apud *Plinium* succollare. *J. M. G.*

Ἐπωμόσαλο] Etsi ter quater *ἐπομοσόμενα* & *ἐπομόσομαι* deinde in hoc Dial. sequuntur; jurandi significatione, & o brevi; hic tamen ipsum factum loquitur, id hic locum non habere; quare *Kusterο* ac *Solano* auscultavi: nec enim ratio adparet, cur verbum ab analogia recedens hic fingere libuerit. Nam *ἐπωμὶς* est superior humeri pars. Vid. *Foës.* *J. F. R.*

1. Ἡρπάκα] Ita apud Lucian. *Conc. Deor.* c. 7. seq. Momus ad Jovem, timui, inquit, *μή σε καλαβύσῃ τις ξυλλαβὼν, ὁπότ' ἂν ταῦρος ᾖς, ἢ τὸ χρυσοκόλλητον τις κατεργάσηται χρυσὸν ὄντα, καὶ ἀντὶ Διὸς, ἢ ὄρμου, ἢ ἀλλόκοτον ἡμῖν γένῃ.* *J. M. G.*

4. Κατακυτάνυτο] Forte *καλακυτάνυτο* a *καλακυτάνυμαι*. *F. G.*

Ibid. Αἰθίοψι] Vix pejus de Jove suo meritus est *Homerus* aliquo in loco, quam Il. A, 423. ubi Jupiter ad Aethiopas profectus XII. dierum convivia cum illis celebrat, post quorum demum finem Thetidi precaturae ad eum aditus conceditur. Vix enim in adulteria Jovis saepius invehuntur, aliaque ejus facinora, gentiles & Christiani, quam istas XII. dierum epulas bono viro invident. Vid. Lucian. *de Sacrif.* c. 2. *Jup. Trag.* c. 37. *Arnob.* contra gentes l. 6. p. 192. Versum hexametrum *ἄμωμον* rependisse alio claudicante, sine fraude fuerit. *J. M. G.*

Αἰθίοψι συνευωχ.] Vid. si operae videtur, *L. Bos* Obs. Crit. p. 129. *J. F. R.*

6. Ἡλίους] Pluralis ille etiam legitur apud *Thucyd.* VII. c. ult. pro aestu radiisve solis, *οἱ δὲ ἥλιοι* ait, — *καὶ τὸ πνίγος ἔτι ἰλύσι.* Ubi Cl. *Duker.* alia exempla addit, in quibus & pro radiis, & pro diebus pluralis *ἥλιοι* ponatur. Sed & alia Graeci interdum in plurali adhibent, quae videntur plur. carere, ut *αἱμάτων* ap. *Lycophr.* 804. & 1249. Ἄμνων *Diod. Sic.* III. c. 34. ter. Κενὰς φήμας. Idem XI. 40. Πίστις ἐνόρκους. Ibid. c. 58. Ταῖς ἀληθείαις *Phal.* Ep. 41. Φυγαὶ ib. Ep. 19. Θανάτους ἢ φυγὰς *Dion. Hal.* VII. 472. 10. Ἐν ταῖς ἰφύαις *Diod. Sic.* II. c. 41. Προσώποις de facie uniùs virginis *Achil. Tat.* I. p. 8. Ὕπνους vulgatissimum *Dion. Hal.* VII. 473. pr. & apud quosvis. Ἐλπίδων quod & Latinis usitatum. *Diod. Sic.* p. 297. vs. 7. Ed. *Bas.* & passim. Θελήματα *Psalm* CX. 2. *Act.* XIII. 22. *Eph.* II. 3. Sic πλούτους supra *Icarom.* c. 4. Et *Fugit.* c. 20. *J. F. R.*

7. Ὑποσιδηρογράφῳ] Non ausim damnare Nominativum. Ne quid de locis Luciani dicam in hac ipsa editione emendatis, statim Ἔνυπν. c. 1. Ταῖς πλείσταις ἐν ἕδραις — τὸ μὲν πρῶτον εἶδος ἐν αὐτοῖς ἔχειν τὰ ἀρκοῦντα παρὰ τὸ τέχνης. Nempe in optimis quibusque talia invenias. *Herodot.* I, 28. Νησιώτας δὲ τί δοκέεις οὕχομαι ἄλλο, ἢ — λαβεῖν ἀφάμενοι Λυδοὺς ἐν θαλάσσῃ. *Aelian.* V. H. 9, 26. Ἡξίου τι αὐτὸν προστάξαι, ὁμοῦ μὴ ἀτυχήσειν αἰτήσας. Ipse canon *Homer.* Il. B, 353.

Φφ

solibus apud eos, vino madentem desidere? Illa enim de aquila & de Ida, & quod impraegnari per totum corpus solet, dicere etiam pudor est.

5. CRIT. Numquid igitur, o bone, per Apollinem jurabimus, medicum pariter atque vatem optimum? TRIEPH. Mendacem illum Prophetam dicis, qui nuper Croesum, & post illum Salaminios, alioseque sexcentos, vaticiniorum ambiguitate pessundedit?

6. CRIT. Quid si per Neptunum, qui trifidum manibus sceptrum tenens, penetrabili voce terribilique tantum in bello clamat, quantum vix novem decemve virorum millia? qui praeterea terrae quassator,

καθεδεῖσθαι παρ' αὐτοῖς, πώγωνα τηλικοῦτον ἔχων, οὐκ αἰσχύνης ἄξια; τὰ δὲ τῆς Ἀστοῦς, καὶ τῆς Ἴδης, καὶ τὸ κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώματος, αἰσχύνομαι καὶ λέγειν.

ΚΡΙΤ. Μῶν τὸν Ἀπόλλωνά γ' ἐπομοσόμεθα, ὃς προφήτης ἄριστος, καὶ ἰητρός, ὦ γαθέ; ΤΡΙΕΦ. Τὸν ψευδόμαντιν λέγεις; Κροῖσον πρώην διολωλεκότα, καὶ μετ' αὐτὸν Σαλαμινίους, καὶ ἑτέρους μυρίους, ἀμφίλοξα πᾶσι μαντευόμενος;

ΚΡΙΤ. Τὸν Ποσειδῶνα δὲ τί; ὃς τρίαιναν ἐν ταῖν χεροῖν κρατῶν, καὶ ἀλεκτορόν τι, καὶ καλαπληκτικὸν βοᾷ ἐν τῷ πολέμῳ, ὅσον ἐννέαχίλιοι ἄνδρες, ἢ δεκάχιλοι, ἀλλὰ καὶ σεί-

b Ἰητρὸς] Sic Edd. lege *ἰατρὸς*. *c* Ὅσον] Nihil variant Edd. Ὅσον *Homer.*

Φημὶ γὰρ ἂν καλαυνῶσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα —
Ἀτρέκτων ἰκτινδὶξ ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Ubi *Eustathius* ἀναπόλυτον quidem & σολοικοφυὲς ἀγνοεῖσθαι noscit, sed studio quaesitum ad vim orationi addendam & speciem noviratis. Ὑποδιορυγμάτιον Lucianeum esse, Index docebit. Est autem diminutivum, ut *pirissare*. Sic *Plaut.* Aul. 3, 6, 36. *Ego te reddam madidum probe.* *J.M.G.*

Ὑποδιορυγμ. καθειδῆσαι] At locus ex *Prometh* §. 16. ab *Gesn.* in Ed. Philop. adlegatus, merito etiam *Hemsterhusio* est suspectus. Vid. quae ad *Fugit.* c. 2. notavi. *J.F.R.*

8. Πώγωνα τηλικ.] Barbam etiam promissam Jovi suo objicit Juno, apud Lucian. Dial. *Jovis & Junonis*, quod nihilo secius astragalis cum Ganymede luderet. *J.M.G.*

10. Ἀστοῦς — Ἴδης] In aquilam transformatus Jupiter ab Ida monte Ganymedem rapuit. In Idae item montis vertice lasciva cum Junone concubuit: quod paullo post iterum tangit noster. *J.M.G.*

Ibid. Κυοφορεῖν καθ' ὅλου τοῦ σώμ.] Τῆς κεφαλῆς ἐς τὸ μηρόν. *F.G.*

Κυοφορεῖν] In Dial. *Neptuni & Mercurii*, ille ἰοῦγε, inquit, ὡς ὅλον ἡμῖν κυοφορεῖ ὁ γενναῖος, καὶ παλλαχόθι τοῦ σώματος. Jam dictum, in femore Bacchum, in cerebro Palladem a Jove gestatam. *J.M.G.*

13. Προφήτης] Ira etiam *Aristoph.* Plut. vs. 11. *ἰατρὸς ὢν ἐς μάντις, ὡς φασὶν, σοφός.* Paullo ante λοξίας vocarat Comicus, unde est ἀμφίλοξος, quod hic apud nostrum statim sequitur. Comparanda quae de λοξίᾳ (quasi obliquum dicas) doctissimi Interpretes, ad *Aristoph.* l. c. & quae *Macrob* Saturnal. I, 17. Lucian. Dial. *Junonis & Latonae* Ἀπόλλων προστιθεὶς μὲ πάντα εἶδέναι, καὶ τοξεύειν, καὶ κιθαρίζειν, καὶ ἰατρὸς εἶναι, καὶ μαντεύεσθαι, & in *Decret. Deorum*, quod ipsorum *Comitiis* subjungit p. 716. cavetur, ne tam multa solus faciat Apollo, sed unum aliquid eligens, aut vatem, aut citharoedum, aut medicum denique agat. *J.M.G.*

Ibid. Ἰητρὸς] Cur a vulgari lingua hic omnes recedant libri, ego sane non intelligo; servavi tamen. *M.du S.*

14. Ψευδόμαντιν] Lucian. & haec vox est, qui dialogo, quo *Alexandri praestigias* detexit, id nominis fecit. *J.M.G.*

15. Τὸν Κροῖσον διολωλεκότα] Adscripserat *M.V.Le Croze*, Vid. acta Achatii episcopi in actis martyr. sel. p. 140. Non vero satis distincte, ad quae verba id pertineat, quod illo libro destitutus indagare nequeo. *J.F.R.*

Ibid. Κροῖσον] Utrumque oraculum profert Lucian. *Jov. Trag.* c. 20. De Croeso quidem pervulgatum illud, Κροῖσος Ἅλυν διαβὰς μεγάλην ἀρχὴν διαλύσει, ubi hostiumne foret imperium, an Croesi, incertum: de Salaminiis autem, ὦ θεία Σαλαμὶς, ἁπολεῖς δὲ σὺ τίκτα γυναικῶν, ubi nota Lucianum adjicere, καὶ πᾶσαι γὰρ εἶμαι, καὶ Ἕλληνες, γυναικῶν τίκτα ἦσαν; ut adeo haud obscure applicet ad cladem Salaminiam, qua Persae navali praelio victi sunt: ex *Herodot.* vero 7, 141. seq. *Plut.* in *Themist.* p. m. 212. & omnium copiosissime ex *Oenomao Cynico* apud *Euseb.* Praepar. Euang. 5, 24. de tota historia satis constat. Quid igitur noster sibi vult, cum Salaminios hoc oraculo periisse dicit? Scilicet, superficiariam valde hominis fuisse doctrinam, judicium fere nullum, ex tota commentatione apparet, & nos in dissertatione nostra monuimus. *J.M.G.*

20. Ὅσον..] *Homerus* ὅσσον, metri causa, quod & servari debuit. *M.du S.*

21. Ἐννέαχιλοι] *Hom.* Il. E. 869. & Ξ. 148. *M.du S.*

Ἐννέαχιλοι] Nescio an hic quoque memoria lapsus sit Auctor, cum tantum Neptuno clamorem tribuit. De Marte enim *Homer.* Il. E, 860.

ὁ δ' ὅσσον τε δυώδεκα χάλκεος Ἄρης

Ὅσ-

σεισίχθων, ὦ Τριεφῶν, ἐπονομάζεται; ΤΡΙΕΦ. Τὸν μοιχὸν λέγεις; ὃς τὴν Σαλμωνέως παῖδα, τὴν Τυρὼ, πρώην διέφθειρε, καὶ ἔτι ὑβριμοιχεύει, καὶ ῥύστης καὶ δημαγωγὸς τῶν τοιούτων ὄφλ; τὴν γὰρ Ἄρην ἔχων τῷ δεσμῷ περιζόμενον, καὶ δεσμοῖς ἀλύτοις μετὰ τῆς Ἀφροδίτης συνόμενον, πάντων τε τῶν θεῶν αἰδῆ μοιχίαν ὑπ' αἰσχύνης σιωπώντων, ὁ ἵππειος Ποσειδῶν ἔκλαυσε δακρυρροῶν, ὥσπερ τὰ βρεφύλλια, τοὺς διδασκάλους δεδιότα, ἢ ὥσπερ αἱ γρᾶες, κόρας ἐξαπατῶσαι. ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα· τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸ πρεσβύτιμον θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν· ὥστε καὶ μοιχὸς ὄφλει, ὡς μοιχὸν σῶσαι.

ΚΡΙΤ. Ἑρμείαν δὲ τί; ΤΡΙΕΦ. Μή μοι τὸν κακόδυλον, τὸν ἀσελγεστάτου Διὸς, καὶ τὸν ἀσελγομανοῦντα ὑπὸ τοῖς μοιχικοῖς.

ΚΡΙΤ. Ἄρεα δὲ καὶ Ἀφροδίτην οἶδα μὴ προσδεξόμενον, ἀλλὰ τὸ προσβληθῆναι πρώην προσόν. ὥστε ἐάσωμεν τούτους. Ἀθηνᾶς ἔτι ὑπομνησθήσομαι, τὸν παρθέ-

o Triepho, appellatur. TRIEPH. Scilicet per moechum illum, qui Tyro, Salmonei filiam, olim corrupit, & insuper adulteria committit, taliumque, *& sibi similium* liberator ac patronus est. Martem enim reti captum, & vinculis cum Venere sua indissolubilibus constrictum, omnibus Diis prae pudore tacentibus, equestris ille Neptunus, lacrumis, quales puerorum sunt magistros timentium, aut vetularum puellas decipientium, effusis, deflevit. Instabat autem Vulcano, ut Martem solveret; claudumque illud daemonium misericordia senis Dei Martem dimisit. Moechus itaque ipse est, ut qui saluti moechis fuit.

7. CRIT. Quid si per Mercurium? TRIEPH. Apage vero pessimum illum libidinosissimi Jovis administrum, ipsumque stuprorum cupiditate ac pruritu insanientem.

8. CRIT. Martem Veneremque te non accepturum jam praevideo, cum modo eos contumelia affeceris. Igitur mittamus hos. Sed Minervae adhuc mentionem faciam, vir-

a Μοιχίαν] Hoc praeferunt Edd. vett. *Μοιχέαν S.* & *Amst.* b Ἔκλαυσε] Bene correxit *Solan.* Ἔκλυσε Edd. priores.

Ὅσσον τ' ἐνοσίχθονι ἐπίαχον ἢ δυσάχιλοι.

Quid igitur ad hunc Stentor? Il. E, 786.

Ὃς τόσον αὐδήσασχ' ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα.

Caeterum ἐννοσίγαιος, & ἐνοσίχθων saepius apud Homerum: ita autem appellarunt veteres Graeci Neptunum, quod terrae motus, aquarum subter in terrae cavis undantium fluctibus accidere putarent, quorsum vid. *Gell.* N. A. II, 28. *J. M. G.*

22. Σεισίχθων] Non est *Homerica* vox, sed vere tamen. Homero passim ἐνοσίχθων & ἐννοσίγαιος. *M. du S.*

24. Τὴν Τυρὼ] Vide Lucian. Dial. *Neptuni* & *Enipei*. *J. M. G.*

25. Δημαγωγὸς] An προαγωγός; *F. G.*

Δημαγωγὸς] Demagogi enim non tantum vi injusta oppressis auxilio erant, sed saepe, ut major esset apud populum gratia, etiam qui malo digni essent, poenae subtrahebant, quale etiam in Romana rep. improbos Tribunos plebis, aliosque, qui populares videri vellent, videmus interdum molitos. Et pridem ex *Budaeo* observavit *H. Stephan.* de verbo δημαγωγεῖν, latius patere ejus significationem, & simpliciter pro *concilio*, seu *allicio*, sive *emereor gratiam*, poni. Fabula ipsa est apud *Homer.* Od. Θ, 268. Lucian. Θ. Δ. 17. *Ovid.* Art. Am. 2, 561. seq. Amores Neptuni recensentur *Clem. Alex.* Protr. p. 20. Quam inepte cohaereat narrationis hujus filum in disputatione jam indicatum §. 25. *J. M. G.*

30. Ἔκλαυσε] Antea in omnibus legebatur ἔκλυσε, quod palam corruptum rejecimus. Sententia lecta emendationis rationem satis aperiet. *M. du S.*

Ἔκλυσε] Alludit ad mare quod terram inundat. *F. G.* Nexus non admittit hanc adlusionem. Sed *Solani* conjectura vera est: neque quisquam dubitabit κλαίειν τινὰ recte dici, qui legerit *Homer.* Il. Ω. 511. — κλαῖεν ἐὸν πατέρ' — αὐτὸς Πάτροκλον. Et *Aelian.* V. H. VI. 1. νεκροὺς κλαίειν. Ignoscet ergo Cl. *Gesner.* quod versionem hic mutaverim. *J. F. R.*

33. Ἐπέκειτο δὲ τῷ Ἡφ.] Odyss. Θ. 354. *M. du S.*

35. Πρεσβύτιμον] Πρεσβύτατον θεῶν vocat ipse Jupiter Od.

virginis armatae, terribilisque Deae, quae Gorgonis caput pectori praefixum gerit, Gigantesque olim confecit. Contra hanc enim dicere nihil habes. TRIEPH. Quin contra hanc etiam non nihil dicam, si respondere voles. CRIT. Cedo, quidquid placuerit. TRIEPH. Dic mihi igitur, Critia, quae est Gorgonis utilitas, & cui bono pectus ea munit Pallas? CRIT. Ut terribili quodam spectaculo, malisque averruncandis apto. Quin terret etiam hostes, victoriamque ut lubitum fuerit ab una parte inclinat ad alteram. TRIEPH. Num hac etiam causa invicta est Pallas? CRIT. Utique. TRIEPH. Cur autem non iis qui servare possunt potius, quam qui ipsi servantur, taurorum cremamus aut caprarum femora, ut nos etiam invictos, quemadmodum Pallada, praestent. CRIT. Sed non habet Gorgo vim illam eminus adjuvandi, quam habent Dii, sed si quis eam praeferat, tum vero prodest.

9. TRIEPH. Sed quid tandem rei est Gorgo? vellem enim ex te audire, qui inveniſti talia & exquisitissime pertractasti: ego vero praeter nomen omnia ejus ignoro.

ἡ ἐνόπλιος, ἡ καλλιπλοκαμίδος θεᾶς, ἣν ἡ ἡ Γοργόνος κεφαλὴν ἐν τῷ στήθει ἐρείδεται, [c] ἡ Γιγαντολέτειρα θεός. εἰ γὰρ ἔχεις τί λέγειν περὶ αὐτῆς. ΤΡΙΕΦ. Ἐρῶ σοι καὶ περὶ ταύτης, ἢν μοι ἀποκρίνῃ. ΚΡΙΤ. Λέγε ὅ, τι [d] γε βούλει. ΤΡΙΕΦ. Εἰπέ μοι, ὦ Κριτία, τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῷ στήθει τοῦτο ἡ θεὰ ὀπτέρεται; ΚΡΙΤ. Ὡς φοβερόν τι θέαμα, καὶ ἀποτρεπτικὸν τῶν δεινῶν. ἀλλὰ καὶ καλαπλήσσει τοὺς πολεμίους, καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ ὅπου γε βούλεται. ΤΡΙΕΦ. Μῶν καὶ ἀφ' τοῦτο ἡ Γλαυκῶπις ἀκαταμάχητος; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Καὶ ἀφ' τί ἐν τοῖς σώζειν δυναμένοις, ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις, [e] μηρία κνίσομεν ταύρων, ἢ αἰγῶν, ὡς ἡμᾶς ἀκαταμαχήτους ἐργάσωνται, ὥσπερ τὴν Ἀθηνᾶν; ΚΡΙΤ. Ἀλλ' ἐν οἱ δύναμίς γε πόρρωθεν ἐπιβοηθεῖν, ὥσπερ τοῖς θεοῖς, ἀλλ' εἴ τις αὐτῇ ἐπιφέροιτο. ΤΡΙΕΦ. Καὶ τί τόδ' ἐστιν; ἐθέλω γὰρ [f] καὶ σοῦ εἰδέναι, ὡς ἐξευρημένα τὰ τοιαῦτα, καὶ ἐς μάλιστα καλωπισμένα. ἀγνοῶ γὰρ πάντα τὰ κατ' αὐτὴν, πλὴν γε τοῦ ὀνό-

c Τὴν Γιγαντολέτειραν] Sic omnes. d Γε βούλει] Καὶ βούλῃ Ed. Geſn. e Μηρία] Μηρὸς male F. & Va. non cett. f Παρὰ] Bene F. S. &c. Περὶ P. H.

Od. N, 142. Vid. *Spanh.* ad *Ariſtoph.* Plut. 1051. ubi προσέστηκεν θεά. F.M.G.

38. Μή μοι] Ellipſis τοῦ λόγε vel ſimilis; ita fere *chorus* apud *Sophoclem*, *Ajac. Flagellif.* 192. μὴ, μή μ' ἄναξ κ. τ. λ. ubi Scholiaſta: τὸ πλῆρες, μὴ, μή μοι. *Ariſtoph.* Equit. 19. μή μοι γε, μή μοι, μὴ ἀφιστευδιώσῃς. Sed reſpexiſſe proprio videtur auctor *Ariſtoph.* Nεφ. 83. ſeq. ΦΕΙ. Νὴ τὸν Ποσειδῶ τυτοὶ τὸν Ἵππιον. ΣΤΡ. Μή μοι γε τοῦτον μυθιαμῶς τὸν Ἵππιον. F.M.G.

39. Καπόδυλον] Lepide miſeram ſervitutis ſuae conditionem, apud matrem deplorat Mercurius in Dial. *Majae* & *Mercurii*. F.M.G.

40. Ἀσιλλογραφίας.] Specimen ejus ἀσιλλογραφικὰς habes Od. Θ, 335. ſeq. Lucian. Dial. *Apoll.* & *Mercur.* F.M.G.

42. Προδιαβληθῆναι] Cum in *Thucyd.* VI. c. 75. f. edatur προδιαβαλεῖν, ubi Codd. omnes rectius προδιαβαλεῖν, & πρὸ non πρὸς in hoc compoſito uſitatum, addito hoc Philopatridos teſtimonio fateatur Cl. *Duker.* miror quare hoc iſthic in textum non fuerit admiſſum. Interim προδιαβάλλομαι adfert *Steph.* ex *Plut.* Pericl. quod ſuo loco non ſpernerem. Τῷ προδιαβάλλειν utitur & *Herodian.* II. 1. 7. alique. F.F.R.

47. Τὴν Γιγαντολέτειραν] Τῆς Γιγαντολέτειρας θεοῦ dicere debuit, nam τὴν ἡ Γοργόνος κεφαλὴν γιγαντολέτειραν vocari, non placet. F.G. Gorgonis caput vocare Deam gigantum interfectricem, non placet AE.M.

52. Τοῦτο] Non habet hoc τοῦτο quo referatur, niſi forte τὸ ἡ Γοργόνος χρῆμα velis intelligere. F.M.G.

Τοῦτο] Nihil difficultatis video, ſi χρῆμα intelligas, vel quaſi demonſtrative, ut apud *Aelian.* X. 10. τοῦτο βοῦς, ἐκεῖνο ἵππος. F.F.R.

55. Ἑτεραλκέα] Schol. ad Il. H, 26. ἑτεραλκὲς ἡ νίκη καλεῖται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται, ἢ ἀνάπαλιν οἱ ἕτεροι τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν & δύναμιν παρέχωσιν. & ad Il. Θ. 171. ἑτεραλκέα, ἑτεροκλινῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν & δύναμιν ἀφαιρουμένην. consentit etiam *Heſychius*. Recte igitur, puto, ſenſus hujus loci in verſione eſt a me expreſſus. F.M.G.

59. Μηρία] Μηρία imprimis ſeu μηριᾶτα ὀστᾶ Diis grata putabant, & in ſacrificiis adhibebant, vid. Il. A, 40, 41. quem locum falſe παραφράζει Lucianus *de Sacrif.* c. 3. F.M.G.

ὀνόματος. ΚΡΙΤ. Αὕτη κόρη ἐγένετο εὐπρεπὴς, καὶ ἐπάρατος· Περσέως δὲ ταύτην δόλῳ καταδειροτομήσαντος, ἀνδρὸς γενναίου, καὶ ἐς μαγικὴν εὐφημισθέντος, ἐπαοιδαῖς ταύτῃ θελξήσαντος, ἄλλας οἱ θεοὶ ταύτῃ ἐφήκασι. [a] ΤΡΙΕΦ. Τοιγάρ μ' ἐλάνθανε τόλε τὸ καλὸν, ὡς ἀνθρώπων θεοὶ ἐνδεεῖς εἰσι. Ζώσης δὲ τί τὸ χρήσιμον; προσηλαρίζετο ἐς πανδοχεῖον, ἢ κρυφίως συνεφθείρετο, καὶ κόρη αὐτὴν ἐπωνόμαζες ΚΡΙΤ. Νὴ Τ' Ἄγνωστον ἐν Ἀθήναις, παρθένος διέμεινε μέχρι τῆς ἀποτομῆς. ΤΡΙΕΦ. Καὶ εἴ τις παρθένου καρήατος ἅψαιτο, ταὐτὸ γένοιτο φόβητρον τοῖς πολλοῖς; οἶδα γὰρ μυ-

CRIT. Virgo igitur erat decenti forma & amabilis: sed postquam Perseus, vir fortis, & ob magicae artis peritiam celebris, incantationibus victae caput abstulisset, praesidii causa Dii eam habuere. TRIEPH. Fugit me igitur tam egregia res, quod hominibus Dii opus habent: sed cum viveret, quam utilitatem praestitit? numquid in stabulis meretriciam fecit, an vero clam imminui se passa est, ac virginem tamen se nominavit? CRIT. Per ignotum, qui colitur Athenis, Deum, virgo usque ad capitis percussionem permansit. TRIEPH. Et, si quis caput virgini abscindat, fietne tum terriculamentum ejusmodi etiam ex vulgo cuilibet? Novi enim vel decies mil-

le

a ΤΡΙΕΦ.] Bene L. Fr. Bt. 2. H. P. ΚΡΙΤ. male Fl. J. Ald. V2. S. Amst.

77. Προσταιρίζετο] Ἑταίρας προσέλαβεν. V.

69. Αὕτη κόρη] Gorgonum historiam praeter reliquos diligenter recitavit Scholiast. *Pindar.* ad Pyth. XII. p. m. 253. b. καταδειροτομεῖν *Hesiodi* verbum est in Θεογον. vers. 280. ubi similiter hanc historiam narrat, cujus si physicas explicationes desideres, affatim tibi nugarum Scholiastae ad eum locum dabunt. Doctiora sunt & veriora, quae copiose de iis disputat *H. Dodwellus* in diss. *de vero Peripli Hannonis tempore* Tom. I. Geographorum *Hudson.* §. 2. ad 7. ubi totam rem ab *Hesiodo* confictam docet. De narrationis hujus ineptiis dixi in diss. §. 25. ἀξιωθεὶν dubito, an apud alium veterem legatur. προσταιρίζεσθαι honestum alias vocabulum. *J. M. G.*

72. Ἐπαοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς? F. G. Ἐπαοιδὴ *Homericum* quidem Od. T. 455. Sed & Ἐπαοιδὰ *Hesychio* φαρμακὰ, γοητεῖαι. Quare nihil mutaverim. *J. F. R.*

74. ΤΡΙΕΦ.] L. Fr. H. & Bz. recte. In reliquis Κριτ. mendose. *M. du S.*

79. Νὴ Τ' ἄγνωστον] Ignotus ille Athenienſium Deus, ſi a Chriſtianis abeas, vix cuiquam memoratus reperietur. Sed hic homo incaute admodum ſuas fraudes obtrudit. *M. du S.*

82. Μυρίας . .] Hic quisquis est, larvatus Lucianus palam jam ad *undecim millium virginum decantatam fabulam* alludit; nam quod Cretam nominat huc minime facientem, ob versum ex *Homero* concinnatum hoc factum est; nec adeo solliciti sunt mendaces de suarum fabularum circumstantiis. Fabula enim narrat Ursulam ex Britannia Coloniam Agrippinam vectam ibi cum undecim millibus virginibus ab Hunnis trucidatam. Haec autem fabula seculo demum XII. saltem quod ad undecim millia illarum virginum, quas hic spectamus, attinet, in orbe Christiano narrari coepit; quamvis res gesta ponatur circa IV. seculi finem. Rem hanc ulterius prosequi nec vacat, nec lubet; sed vel hinc mihi satis constare videtur, Auctorem inficeti hujus libelli mille ad minimum post Lucianum annos vixisse; donec vir aliquis doctus aut in Creta Insula, aut ubi gentium volet, *decem nobis millia virginum trucidatarum* eruat. *M. du S.*

83. Νὴ τὸν] *Hom.* Od. A. 50. *M. du S.*

84. Κρίτῃ] Neque *Joh. Meursius* in Creta, neque quisquam alius, quidquam, quod sciam, protulit, unde lux certa inferri huic loco possit. Suspicabatur *Maturinus Veyssiere La Croze*, hoc accidisse *Aureliani* Imperatoris anno tertio, quo Gothi Europam & Asiam caedibus & incendiis vastarunt. Utitur testimonio Zosimi, cujus I, 46. haec sunt, Πρότερον δὲ ὑπὸ Σκυθῶν ἁλισκόντων, καὶ Ῥωμαίων αὐτοὺς ἐκπολεμούντων, οἱ Κρήτῃ τῇ Ῥόδῳ προσπλεύσαντες βάρβαροι, πράξεις ἄδικα ἀφηγήσασθαι ἄξιοι, ἀνεχώρησαν. Conjecturam damnare plane non ausim: characters autem temporis hinc peti non patiar (vid. diss. §. 26.) sed cum omnino sit conjecturis agendum, satis quoque probabiles afferri a me posse arbitror. Cretam cum Palaestina saepe confundi, notarum *Huetio*, Dem. Euang. 4. 8, 9. Ipsa Gaza Minoa dicta teste *Stephano Byzant.* h. n. ut prope illam Minois. De magna Cretensium & Gazaeorum cognatione *Bochart.* Canaan. I, 15. & *Lakemach.* Observatt. 2, 2, 6. seq. qui colonos Cretensium Gazaeos & ceteros, qui כְּרֵתִי in Scriptura S. appellantur, autumat. Porro cum Imperator Julianus aperte ad gentilem superstitionem relapsus esset, pluribus in locis Imperii Romani, magna licentia gentiles adversum Christianos insurrexere, impune scilicet, quidquid ausi forent, sub tali Imperatore laturi. Cujus rei tum alia sunt exempla a nostris, qui tum vixere, scriptoribus relata, tum haud parum ad rem no-

le virgines membratim omnes diſſectas in inſula, *quam Cretam dixere, ambit circumfluus humor.* Hoc ego ſi noviſſem, quot tibi Gorgonas attuliſſem ex Creta? quamque invictum ex te imperatorem feciſſem? Poëtae autem & Rhetores me, tanquam plurimarum inventorem Gorgonum, longe Perſeo ſuperiorem judicaſſent.

ξίας Δ᾽ ἐμελεΐζετ᾽ τμηθείσας Νήσῳ ἐν ἀμφιτρύτῃ, Κρήτῃ [b] δέ τέ μιν καλέουσι. ἣ δεῖ τῦτο ἐγίνωσκον, ὦ καλὲ Κριτία, πόσας Γοργόνας σοι ἀνήγαγον ἐκ Κρήτης; καί σε τραγηγέτην ἀκαλαμάχητον ἀπεκατέστησα· ποιηταὶ δὲ, καὶ ῥήτορες, καὶ πολύ με Περσέως διέκριναν, ὡς πλείονας Γοργόνας ἐξευρηκότα.

10. Sed quoniam in Cretenſes incidimus, memini adhuc illos mihi oſtendere ſepulcrum tui illius Jovis, & quae ipſius matrem ſuſtentarunt obliqua vallium, lucosque perpetuam conſervantes viriditatem. CRIT. Sed ignorabas tu quidem incantationem & ceremonias. TRIEPH. Si haec poſſent, mi Critia, incantationibus peragi,

Ἀλλ᾽ ἔτι ἀνεμνήσθην τὰ τῆ Κρήτῃ, ἃ τάφον ἐπεδείκνυτό μοι τῦ Διός σε, καὶ τὰ τῆ μητέρα θρέψαντα [c] λόχμια, ὡς ἀειθαλεῖς αἱ λόχμαι αὗται διαμένουσι. ΚΡΙΤ. Ἀλλ᾽ οὐκ ἐγίνωσκες ἢ ἐπῳδὴν, καὶ τὰ ὄργια. ΤΡΙΕΦ. Εἰ ταῦτα, ὦ Κριτία, ἐξ ἐπῳ-

[b] Δί τί μιν] Omiſſ. τε in Edd. priorib. [c] Λόχμια] Ex emendatione *Solan.* & *Guiet.* Δόχμια Edd. priores.

noſtram facere videtur, quod *Georgius Nazianzenus* habet oratione ϛηλιτευτικῇ prima p. 87. ubi de Arethuſiorum, Gazaeorumque in Chriſtianos ſaevitia hoc inter alia refert: ἅτοι λύγοιαι, ΠΑΡΘΕΝΟΥΣ ΑΓΝΑΣ καὶ ὑπερκοσμίους, ἀψαύστους μικροῦ καὶ ὀφθαλμοῖς ἀῤῥένων, εἰς μέσον προαγαγόντες καὶ ἐξ ἱδρῶτος γυμνώσαντες, ἵνα τῇ θέᾳ τερπνὸν ἐπιδείξωσιν, εἶτ᾽ ἀναμιμνήσκεις καὶ ΔΙΚΑΣΑΝΤΕΣ — οἱ μὲ ἰδίους ὀδῦσι κατεϛιάθησαι — οἱ δὲ σκαίρουσιν ἔτι τοῖς σπλάχνοις φυώδη τροφὴν ἐπιστρώμασι, συῶν τοὺς θερμοτέρους ἐπαφιᾶσαι, κ. τ. λ. Tradunt eadem *Sozomenus* 5, 9. & *Theodoritus* 3, 6. Ad eadem tempora pertinet, quod in Martyrologio Ro. ad VIII. Sept. refertur: *Gazae in Palaeſtina ſanctorum Martyrum Euſebii, Neſtabi, & Zenonis, fratrum, qui tempore Juliani Apoſtatae, irruente in eos turba gentilium diſcerpti atque necati ſunt.* Habemus ergo apud Cretenſes Palaeſtinae virgines caſtas membratim diſſectas ſub Juliano. Haec quidem magis ad h. l. facere mihi videntur, quam illa quae è Zoſimo vidimus. Quod obſcure ita Gazam ſignat auctor, vel eruditionis oſtentandae cauſſa feciſſe poteſt, vel ſtudio obſcurare factum, quod invidiae adhuc multum haberet, voluit. Neque vehementer contra dixerim, ſi quis in ipſa Creta inſula tale quid tum contigiſſe putet. Nam quod μυρίας dicit, nihil nos debet morari, qui inſanas hominis hyperbolas plures in exigua commentatione deprehendamus. *J.M.G.*

Κρήτῃ δέ μιν] Κρήτῃ Νί μιν. *F.G.* Optime. Et ſic jam verſus reſtitutus. *J.F.R.*

92. Τάφον] De ſepulchro Jovis agit *Joh. Meurſius*, in Creta 3, 4. Add. *Spanh.* ad Callim. H. in Jov. vſ. 8. Cave autem putes, aliunde de Jovis ſepulchro conſtare noſtro, quam ex Luciano, quem ſemper prae oculis habuit, quique ejus meminit, tum alias, tum in *Jov. Trag.* c. 45. *J.M.G.*

93. Λόχμια] Hanc vocem emaculavimus; antea enim in omnibus δόχ— legebatur. *M. du S.*

Δόχμιον] Δόχμιον πλάγιον ſeu obliquum ſignificare, Lexicographi dicunt, quorſum equidem in verſione reſpexi, *valles*, quas Interpres etiam adhibet, ex rei natura adjeci; antrum enim eſſe, communiter traditur. Si quis tamen λόχμια legere velit, Λ in Δ vel Δ in Λ mutato, ut eſt facilis harum literarum confuſio, non repugnaverim; tum enim lucos virentes ſignificaret, quorſum ſequens λόχμιαι pertinet. *Platonis* L. I. *de Legibus* principio commodiſſimam & amoeniſſimam ad hoc antrum (Idaeum, in quo educatus Jupiter, ab altero Dictaeo, in quo natus eſt, diſtinguendum) a Gnoſſo adeuntibus viam laudat. *J.M.G.*

Δόχμια] An λόχμια; *F.G.* Bene, & hoc recepi. *J.F.R.*

95. Τὰ ὄργια] Adſcribam verba *Servii* ad *Virg.* Aen. 4, 302. valde huic loco opportuna, cum non adeo obvia ſit, quae hic requiritur *orgiorum* ſignificatio. ORGIA *apud Graecos* OMNIA SUNT SACRA, *ut apud Latinos* CERIMONIAE. *Sed jam abuſive ſacra Liberi orgia vocant, vel* ἀπὸ τῆ ὀργᾶν, *a furore, vel* ἀπὸ τῆ ὄρους *a monte.* In qua quidem etymi ratione alleganda, ſi modo ipſe illam approbat, videtur tollere, quod paullo ante poſuerat: utraque enim ratio ad Bacchica ſacra reſpicit. Melius igitur, qui ἀπὸ τῆ ὀργᾶν, ab arcendo, vocem natam volunt: occultabantur enim cerimoniae arcebanturque ab illis curioſorum tum aures tum oculi. Caeterum hoc vult Critias, ignorato illo carmine & cerimoniis ex Cretenſium Virginum capitibus non poſſe Gorgonas fieri, Palladaque eximium aliquid ſibi retinere. *J.M.G.*

ἐπῳδῆς ἐγίνετο, τάχ' ἂν ἡ ἐκ νεκάδων ἐξήνεγκεν ἄν, ἢ ἐς τὸ γλυκύτατον φάος ἀνήγαγεν· ἀλλὰ λῆρος, παίγνιά τε καὶ μῦθοι, καὶ τὰ ποιητοῦ τερατολογήματα. ὥστε ἔασον καὶ ταῦτα.

KPIT. Ἥραν δὲ τὴν Διὸς γαμετὴν, καὶ ἀδελφήν; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὴν ἀσελγεστάτης ἕνεκα μίξεως, καὶ τὴν ἐκ ποδῶν καὶ χερῶν ἐκτεταμένην, ὦ Χαλκᾶ.

KPIT. Καὶ τίνα [a] ἑπομόσομαί γε;

ΤΡΙΕΦ. Ὑψιμέδοντα θεὸν, μέγαν, [b] ἄμβροτον, ἐθέλοντα,

Υἱὸν πατρὸς, πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορευόμενον,

Ἓν ἐκ τριῶν, καὶ ἓξ ἑνὸς τρία,

possent illae forte etiam ex inferis ereptos in dulcissimam hanc lucem reducere. Sed nugae sunt scilicet naeniaeque & fabulae a Poëtis portentose confictae. Itaque & hanc omitte.

11. CRIT. Junonem autem, Jovis uxorem pariter ac sororem non accipies. TRIEPH. Tace ob lasciviissimum illum concubitum, manibusque ac pedibus extensam ocius praetercurre.

12. CRIT. Per quem igitur tandem tibi vis ut jurem?

TRIEPH. *Per magnum Regem, caelestia regna tenentem,*

Morte carentem omni, natum patris, inde profectum

Ex patre flamen, tria de uno, atque ex tribus unum.

Ju-

a Ἐπομόσωμαι] Sic Edd. *Amst.* ἐπωμόσωμαι. *Gesn.* ἐπομόσομαι, quem sequor. b Ἄμβροτον] Ἀμβρότων prave *J.*

97. Ἓν ἐκ νεκάδων] Νικῶν. *V.*

5. Ἀσελγ. — μίξεως] Respicitne ad Il. Ξ, 197. seq. ubi Juno meretriciis artibus Jovem ad concubitum, medio die, in Idae montis vertice, impulit. Jam objecerat hoc *Homero Minucius Felix* 22, 4. quod narret, *Jovem ceste Veneris inlectum, flagrantius, quam in adulteras soleat, cum Junone uxore concubere.* Et σύγχρωτος nostro *Gregor. Nazianz.* Orat. τελετ. I. p. 104. τίς δὲ ἡ θαυμασία μίξις τὸ παραλογώτατον, καὶ τὸ σεμνὸς Ἥρας, ὑπὸ ἀκρωτηρίῳ αὐτὸν ἀναπεῖθει μισούσης ὁμοῦ. Interpres Gallus ad incestas cum fratre sororis nuptias refert. Sed fere est, ut turpius etiam quiddam suspicer, quod hic Junoni objicitur, de quo Theophilus Antiochenus 3, 3. Τὸν τε Ἥραν ἰδίαν ἀδελφὴν μὴ μόνον τὸν Διὸς γαμετὴν, ἀλλὰ καὶ σώματος ἀνόητον ἀφῆκεν εἶναι. Et 3, 6. Χρύσιππος δὲ πῶς οὐκ εἰκότως σεμνύνει, τὴν Ἥραν σώματι μιαρῷ συγγινόμενον τῷ Διΐ; Haec profecto ἀσελγεστάτη μίξις, quam etiam in Samo depictam, & a Chrysippo interpretatione physica excusatam memorat Origenes contra Celsum l. 4. p. 196. *J. M. G.*

Ibid. Καὶ τοὺς ποδῶν — ἐκτεταμένην] An leg. ἢ τοῦ ποδὸς καὶ χειρὸς ἐκτεταμένου. I. e. manibus pedibusque fuge, τὸ χεῖρε πόδας εἰσας. *Theophr.* Char. *F. G.*

Ibid. Ἐκ ποδῶν καὶ χερῶν] Jupiter Junoni suae, quod natum ex se & Alcmena Herculem quovis modo persequeretur, & novissime navigranti boream immisisset, iratus, manibus illius aureo vinculo ad caelum alligatis, a pedibus incudes duos, uxoremque adeo in aethere & nubibus suspendit, fere ut solent, de quibus per carnificem quaestio habetur. Fabula est Il. Ο, 18. seqq. Allegoria, quam proferunt Scholiasta ad eum locum, & *Phornutus*, non nimis videtur inepta, quibus Ἥρα ἀὴρ est, sive aër, ut alias: vincula aurea, stellae; incudes duo, terra ac mare. Tetigit fabulam etiam *Seneca* in Ἀποκολοκ. p. m. 404. *J. M. G.*

7. Ἐπομόσομαι] Ignotum Grammaticis futurum, qui ὁμοῦμαι tantum & ὀμοῦμαι agnoscunt. *J. M. G.*

8. Ὑψιμέδοντα] Quo Luciani personam melius agere videretur, parodias etiam in rebus gravissimis nebulo inserendas duxit. *M. du S.*

10. Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Haec, ni vehementer fallor, aetatem auctoris certius quam quae de Parthorum cladibus habet, dabunt. Sed ista iis relinquimus discutienda, qui historiam Dogmatum in ecclesia Christiana curiose perscrutantur: quippe qui aliunde argumentum hisce longe validius ad c. 9. protulerim, quo res haec mihi plane confici videtur. *M. du S.*

Πνεῦμα ἐκ πατρὸς ἐκπορ.] Ex formula solenni, qua Spiritus S. ex Patre dicitur procedere, quod eo demde ab Orientalium plerisque tractum est, ut negarent utique a filio etiam progredi. Sed hoc Theologis relinquimus, ut illud etiam, quod hic particula ἐκ & ἓξ, ad unitatem essentiae, personarumque distinctionem indicandam, adhibetur. *J. M. G.*

12. Ἓν ἐκ τριῶν] Conf. I. Epist. *Joan.* V. 7. ubi haec sententia. *J. F. R.*

Ibid. Ἓξ ἑνὸς τρία] Distinxi prout sensus postulat, & prout legitur hoc *Euripidis* carmen apud Lucianum in

Jou-

Jupiter haec tibi sint, solum hoc pro numine habeto.

CRIT. Computare tu quidem me doces, & jusjurandum tibi est arithmetica. Computas enim ut Nicomachus Gerasenus. Nescio enim quid tibi velis, unum tria, tria unum. Numquid de quaternario dicis Pythagorae, aut octonario aut tricenario? TRIEPH. Quin tu taces terrena, digna silentio. Non hic agitur de dimetiendis publicum vestigiis. Ego enim te docebo, quid sit hoc universum, & quis sit ante omnia, & quae universi sit combinatio atque constructio. Antea enim mihi quae jam tibi usu venerunt. Sed postquam in Galilaeum incidi, recalvastrum, nasonem, qui per aëra incedens, in tertium usque caelum se penetraverat, resque omnium pulcherrimas

Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα, τόνδ' ἡγοῦ θεόν.

ΚΡΙΤ. Ἀριθμεῖν με διδάσκεις, καὶ ὄρκος ἡ ἀριθμητική. καὶ γὰρ ἀριθμεῖς ὡς Νικόμαχος ὁ Γερασηνός. οὐκ οἶδα γὰρ τί λέγεις, ἓν τρία, τρία ἕν. μὴ τετραχτὺν φὴς ἢ Πυθαγόρου, ἢ ὀγδοάδα, ἢ τριακάδα; ΤΡΙΕΦ. Σίγα τὰ νέρθε, καὶ τὰ σιγῆς ἄξια, οὐκ ἐπ' ὠδὲ μετρεῖν τὰ ψυλλῶν ἴχνη. ἐγὼ γάρ σε διδάξω τί τὸ πᾶν, καὶ τίς ὁ πρώην πάντων, καὶ τί τὸ σύστημα τοῦ παντός. καὶ γὰρ πρώην κἀγὼ ταῦτα ἔπαθον, ἄσμ' οὐ νύκτα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ὀπίππιος, εἰς τρίτον οὐρανὸν ἀεροβατήσας, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, δὲ

24. Ἀναφαλαντίας] Φαλακρός. *V.*

Jov. Trag. c. 41. ubi habes reliquos. Add. *Stob.* Ecl. Phys. 1, 3. *Heracl. Pont.* de Alleg. Hom. p. 441. *J.M.G.*

13. Ταῦτα νόμιζε Ζῆνα] *Euripidis* fragmentum notissimum, quod in incertis exstat. vs. 3. *M.du S.*

14. Ἀριθμεῖν με διδάσκεις] *Moliere* hoc imitatus est in fabula: *Le festin de Pierre* Act. III. Sc. 1. Vid. *Theophr. Raynaud* de bonis & malis libris part. I. Erotem. 1. §. 331. pag. 195. *M.V. La Croze.*

15. Νικόμαχος] Hujus de Arithmetica libri extant hodieque duo. Vid. etiam *Phot.* 187. *M. du S.*

Νικόμαχος] De *Nicomacho* hoc, ejusque *arithmeticis* vid. *Fabricius* Bibl. Gr. 4, 2, 1. Quando vixerit, nostra nihil interest, nisi quod ex iis, quae cel. *Fabricius* disputat, apparet, ab eo qui Trajano victoriam gratularetur, (quod Philopatridis auctorem hoc schediasmate feciisse, quidam volunt) laudari Nicomachum vix ac ne vix quidem potuisse. *J.M.G.*

17. Τετραχτὺν] De *tetractys* Pythagorica plena omnia. De octonario *Macrobius* in Somn. Scip. l. 5. qui reliquorum etiam numerorum pandit mysteria. Ὀγδοάδα frequentius dici putat, quam ὀγδοάδα *Sa. Tennullius* ad *Jambl.* in Nicom. Geras. p. m. 115. Caeterum inter Valentinianorum somnia fuere tetractys, ogdoas & triacas. Vid. *J. Fr. Buddeus* de haeresi Valent. §. 5. p. 424. & reliqui, qui de hac haeresi egere. *J.M.G.*

Τετραχτὺν] De tetractys Pythagorica vid. supra T. I. *Vit. Auct.* c. 4. & pluribus ad Dial. *pro Lapsi* c. 5. *J.F.R.*

18. Σίγα] Senarium esse adscripsere *Guj.* & *Menag.*

Σίγα τὰ νέρθε] Christianorum formulae formulis gentilium longe notiores huic exstiterunt. Unde hanc habeat, incertum; ex *Euripide* tamen videtur desumpta. Vide Z. tr. c. 3. *M.du S.*

20. Τὰ ψυλλῶν ἴχνη] Respicitur procul dubio ad *Aristophan.* Nub. 143. seqq. ubi quanta arte, quibusque machinamentis, culicum vestigia & saltus demensus fuerit Socrates, multo cum sale enarratur, quod ipsum forte in proverbium deinde abiit. *J.M.G.*

24. Γαλιλ. — ἐς τρίτον οὐρανὸν ἀερ.] Quis ille *Galilaeus in tertium Caelum raptus?* Priora ad JESUM CHRISTUM; posteriora ad Paulum spectant. Cujus caput & faciem describit? nonne Pauli? certe non Christi, cui soli sequentia tribui par fuit. *M.du S.*

Γαλιλαῖος — ἀναφαλ.] De appellatione Galilaei expositum in dissert. §. 37. Hic illud monere satis fuerit, neque Paullum, neque ipsum JESUM CHRISTUM hic intelligi videri, sed quemcumque doctorem, cui derisor hic descriptionem, quam ipse ridiculam credit, accommodat. *J.M.G.*

Γαλιλαῖος] Sic Christianos & Celsus & Julianus Apostata vocabant, vid. *Dodw.* diss. Cypr. XII. Quae Paulo objiciebant Ethnici, vid. acta Phileae & Philoromi in *act. martyr.* sel. p. 549. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἐνέτυχεν] Vid. acta Theclae in *Spicilegio Grabii* T. I. p. 95. in ima pag. & p. 120. it. p. 334. med. *M.V. La Croze.*

Ibid. Ἀναφαλαντίας] *Reburrus, recalvaster.* Conf. T. I. *Tim.* §. 47. ibique *Hemsterh.* *J.F.R.*

25. Ὀπίππιος] Vix credo alias hanc vocem occurrere, cum *Pollux* pariter atque *Camerarius*, ubi de naso tractant ex instituto, ille 2, 72. hic p. 110. seq. Comment. utriusque linguae, nullam ejus mentionem faciant. Nec *Coelius Rhodiginus* cum Antiqq. Lect. 3, 30. de naso agit, quid hoc sit vocabuli explicat. Sed Gloss. Gr. Lat. Vulcan. ὀπίππιος Nasutus. *J.M.G.*

Ibid. Εἰς τρίτον οὐρανὸν] Manifeste ridet Paulli ἁρπαγὴν, quam phrasi *Aristoph.* ex Nub. 225. exprimit. Ibi enim

δι' ὕδατος ἡμᾶς ἀνεκαίνισεν, ἐς τὰ τῶν μακάρων ἴχνια παρεισώδευσε, καὶ ἐκ τῶν ἀσεβῶν χώρων ἡμᾶς ἐλυτρώσατο. καί σε ποιήσω μὴν μὲ ἀκούης, ἐπ' ἀληθείας ἄνθρωπον.

ibi didicerat; is per aquam nos renovavit, impiorumque ereptos regionibus in beatarum animarum vestigiis collocavit. Etiam ex te faciam, si auscultare mihi velis, vere hominem.

ΚΡΙΤ. Λέγε, ὦ πολυμαθέστατε Τριφῶν, δέδοικα γὰρ [a] ἔρχομαι. ΤΡΙΕΦ. Ἀνέγνωκάς ποτε τὰ τῶν Ἀριστοφάνους τῶν δραματοποιῶν ὄρνιθας ποιήματα; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Ἐγκεχάραχται σαφῶς αὐτῶν τοιάδε·

13. CRIT. Cedo, peritissime Triepho, horror enim me incessit. TRIEPH. Legistine unquam Aristophanis Comici poëmatia quae ille aves inscripsit? CRIT. Legi utique. TRIEPH. In illis ita ab eo scriptum est:

Χάος ἦν, καὶ νὺξ, ἔρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ Τάρταρος εὐρύς.
Γῆ δ', οὐδ' ἀὴρ, οὐδ' οὐρανὸς ἦν.

Chaos olim & nox erebusque fuit nigrum, tum Tartarus ingens
Non terra, aër nec olympus erat.

ΚΡΙΤ. Εὖ λέγεις. εἶτα τί ἦν; ΤΡΙΕΦ. Ἦν φῶς ἄφθιτον, ἀόρατον, ἀκαλλανόητον, ὃ λύει τὸ σκότος, καὶ τὴν ἀκοσμίαν ταύτην ἀπήλασε, λόγῳ μόνῳ ῥηθέντι ὑπ' αὐτῶν, ὡς ὁ βραδύγλωσσος ἀπεγράψατο· γῆν ἔπηξεν ἐφ' ὕδασιν, οὐρανὸν ἐτάνυσεν, ἀστέ-

CRIT. Praeclare ista, sed quid tum? TRIEPH. Lux erat incorrupta, invisa, incomprehensa, *quae solvit tenebras, squallorem numine abegit.* Verbo tantum a se prolato, ut tardilinguis ille scriptum reliquit, terram aquis impositam condensavit, caelum expandit, stellas formavit fixas, cur-

a Ἔρχομαι] Ἔοικα *V2.* Leg. ἴκομαι.

41. Φῶς] Θεὸς. *V.*

44. Ὁ βραδύγλωσσος] Μωσῆς. *V.*

Socrates caelestium rerum contemplationi intentus, & quid rei ageret, interrogatus, ἀεροβατῶ, inquit, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον. *J.M.G.*

27. Διὶ ὕδατος] Neque hic obscurum est, baptismum rideri. *J.M.G.*

28. Ἴχνια] Forte ante oculos habuit Auctor illud, quod inter *aurea*, quae vocantur, *Pythagorae carmina* relatum est:

Ταῦτά σε χρὴ θᾶσσ' ἀρετῆς ὁδὸς ἴχνια θήσει.

Quanquam si sensum magis, quam verba sequamur, in nostris libris etiam *Luc.* II, 79. scriptum est: τοῦ κατευθύναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης, pro eo, quod alias conversionem vocant Theologi. *J.M.G.*

Ibid. Παρεισώδευσε] Praepositiones, quibus junctum est hoc verbum, clandestinum quid, & fraudulentum alias significant, ut in παρεισάγειν & παράσιτοι, παρεισβάλλειν, παρεισδύεσθαι, παρεισήχθαι, παρεισπίπτειν, παρεισρεῖν, apparet. Forte id sibi vult Triepho, magistrum illum suum, suo jure caelum ingredi, discipulos magistro adhaerentes una clam irrepere. *J.M.G.*

Ibid. Ἀσεβῶν χώρων] Possis quidem ad coetum seu communionem impiorum referre, quam συναγωγὴν αἱρέσεως κ.τ.λ. nostri vocant; sed tamen secutus mihi videtur Auctor Lucianum suum, qui & *de Luctu* c. 8. & *Ver. Hist.* T. II. c. 17. & alias forte, de inferis, ubi mali puniantur, hac ῥήσει usus est. *J.M.G.*

30. Ἐπ' ἀληθείας] Quid ἀλήθεια apud sacros scriptores sit, nemini ignotum est paullum θεολογίσαντι. Sed forte illud sibi voluit Triepho, pro homine habendum non esse, qui humiliter adeo & abjecte de Diis sentiret, per disciplinam autem, quam ipse profiteretur, ab belluino ingenio ad humanum cultum posse traduci, qui non repugnarent. Quod quidem philosophi fere pollicebantur universi. *J.M.G.*

Ἐπ' ἀληθείας] Nescio an aliud mysterium lateat, quam ut vulgo accipitur pro *re vera*, uti ap. *Demosth.* de cor. p. m. 520. f. vel ἐπ' ἀληθείᾳ ap. *Aristoph.* Plut. 892. *J.F.R.*

32. Διὰ φόβου γὰρ ἔρχομαι] Verba sunt *Euripidis* in Or. vs. 757. *M.du S.*

34. Ὄρνιθας ποιημάτια] Quanquam drama unum est, idque satis longum, quod ὄρνιθες seu aves vocatur, haud immerito tamen τὰ ποιηματίων nomine insignitur, ob crebras per choros, systemata, odas, epirrhemata &c. concisiones, quae bonam partem sententiam etiam per se absolvunt. Locus qui prae manu est, habetur vs. 696. seqq. *J.M.G.*

35. Ἐγκεχάραχται] Utitur voce & noster infra c. 17. & Lucian. in Καλαπλ. *seu Tyranno* c. 4. *J.M.G.*

37. Χάος] Extant etiamnum carmina ista apud *Ari-*

cultumque illis constituit, quas tu pro Dis venerare. Terram autem floribus exornavit, homines ex illis quae plane non erant, ut essent produxit. Jamque observat de caelo justos pariter atque injustos, in librisque singulorum actiones describit, omnibus autem, qua praefinivit die, justa retribuet.

ἔμορφωσεν ἀπλανεῖς, δρόμον διετάξαλο, ὃς σὺ σέβῃ θεὸς, γῆν δὲ τοῖς ἄνθεσιν ἐκαλλώπισεν, ἄνθρωπον ἐκ μὴ ὄντων ἐς τὸ εἶναι παρήγαγε· καὶ ἔστιν ἐν οὐρανῷ βλέπων δικαίους τε καὶ ἀδίκους, καὶ ἐν βίβλοις τὰς πράξεις ἀπογραφόμενος· ἀνταποδώσει δὲ πᾶσιν ἣν ἡμέραν αὐτὸς ἐνετείλατο.

14. CRIT. Quae vero Parcae glomerarunt omnibus, nunc & ea describuntur? TRIEPH. Quid ais? CRIT. De fato loquor. TRIEPH. Quin tu dicis, o pulcher Critia, de Parcis, ego vero discendi cupidus auscultabo. CRIT. Nonne Homerus, celebris Poëta dixit:

ΚΡΙΤ. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας, ἐγχαράττεσί γε καὶ ταῦτα; ΤΡΙΕΦ. Τὰ ποῖα; ΚΡΙΤ. Τὰ τῆς εἱμαρμένης. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, ὦ καλὲ Κριτία, περὶ τῶν Μοιρῶν, ἐγὼ δὲ μαθητιῶν ἀκούσομαι περὶ σοῦ. ΚΡΙΤ. Οὐχ Ὅμηρος ὁ ἀοίδιμος ποιητὴς εἴρηκε,

Fatum equidem nullum dico effugisse virorum.

Μοῖραν δ' οὔ τινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν.

De magno autem Hercule ita:

Nec potuit fugisse Atropon vis Herculis ætram,
Qui Jove natus erat, patri carissimus idem:

Ἐπὶ δὲ τῷ μεγάλῳ Ἡρακλεῖ,
Οὐδὲ γὰρ ἐδύνατο [b] Ἡρακλείη φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλατος ἔσκε Διὶ Κρονίωνι ἄνακτι,
Ἀλλ-

β. Ἡρακλείῃ] Ἡρακλῆι Hom.

58. Ἀοίδιμος] Ἔνδοξος V.

nisophan. av. p. 573. Ed. B. quod miror fugisse eruditissimum *Grotium* qui not. 5. ad L. I. de ver. Rel. Christ. c. 16. ait a Luciano & *Suida* conservata, cum ipse in *avibus* esse dixisset, quam fabulam *Aristophanis* extare adhuc, eum latere non poterat. Vid. *Gall.* ad *Lactant.* p. 22. *M. du S.*

44. Βραδύγλωσσος] Mosem haec non dubia nobis nota indicat. *M du S.*

Ὁ βραδύγλωσσος] Moses *Exod.* IV, 10. כבד לשון sese ipse vocat, quod εἰό transtulere βραδύγλωσσος, & ab his noster ad insultandum Divino vati mutuatus est. *J.M.G.*

Ibid. Γῆν ἔπηξεν] *Ps.* XXIV, 2. Deinde ex *Jes.* XLIV, 24. ἐξέτεινα τὸν οὐρανὸν μόνος, καὶ ἐστερέωσα τὴν γῆν. Caeterum observarunt pridem viri doctissimi, vel ideo etiam siderum in hexaëmero creatorum mentionem a Mose fieri, ut eo magis hominum animos ab eorum cultu, id est, antiquissimo pariter & absurdissimo idololatrias genere averteret. Si enim creata sunt a Deo sidera, quidni, relicto architecto, honorem opificio deferre, extremae foret stultitiae? *J.M.G.*

46. Δρόμον] Τούτων hinc forte excidit negligentia librarii. *F.G.*

48. Ἐκ μὴ ὄντων] *Hebr.* XI, 3. dicitur οὐκ ἐκ φαινομένων. Nota est *Exusontiorum* haeresis, quod nominis in eam Arianorum sectam dicebatur, qui affirmabant, Christi Servatoris divinam etiam naturam ἐκ μὴ ὄντων a Deo esse productam. Unde satis constat, Christianos illorum temporum de Creatione ita, ut hic noster, loqui solitos. *J.M.G.*

50. Ἐν βίβλοις] Haec sumta ex *Apoc.* XX, 12. 2. *Thess.* I, 6. *Act.* XVII, 31. quivis videt. *J.M.G.*

52. Ἦν ἡμέραν] Subaudi κατ' ἣν ἡμ. *F.G.*

53. Τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν] Cum de Providentia Dei loquentem audit Triephontem Critias, haud immerito in mentem illi venit absurdi istius Parcarum commenti. Caeterum quod plurium numero dicitur ἐγχαράττεσι, illud absolute & quasi impersonaliter positum arbitror, fere ut Ebraei, cum de Deo etiam loquuntur, pluralem numerum saepe adhibent, cui tamen phrasi aliquid arcani sensus, & umbram saltem Trinitatis inesse, non est cur negemus. Fieri etiam potest, ut respexerit Critias ad expressam trium in divinitate hypostaseon mentionem. Caeterum postea & hoc idem verbum plurium numero recurrit, & exemtae actionis verba, quae vocant Grammaticorum filii, eodem numero efferuntur: ἐκτίμψωσι, ἐπιστρωνύουσι, κατάξουσι κ. τ. λ. *J.M.G.*

57. Μαθητιῶν] *Aristoph.* verbum Νεφ. 183. *J.M.G.*

60. Μοῖραν] *Hom.* Il. Z, 488. allegat etiam Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 8. & *Diogenianus Peripateticus* apud *Euseb.* Praep. Evang. 6, 8. p. 263. *J.M.G.*

63. Οὐδὲ γὰρ] *Hom.* Il. Σ, 117. seq. *J.M.G.*

66. Ἦεν]

Ἀλλά ἐ [a] Μοῖρ' ἐδάμασσε, καὶ ἄρρηκτος κρατερὸς χόλος Ἥρης.

Sed fors dira virum, Junonisque ira subegit.

Ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν βίον καθειμάρθαι, καὶ τὰς ἐν τούτῳ μεταβολάς·

Quin vitam omnem, omnesque in illa mutationes fato esse constitutas atque ordinatas, idem docet,

——— ἔνθα δ' ἔπειτα
Πείσεται ἄσσα οἱ αἶσα καλαχλώθης τιτύσκοι βαρείαι

—— *Hinc ordine cuncta*
Suscipiet, quae vis fati Parcaeque verendae
Nascenti nevere, utero cum prodiit infans.

[b] Γιγνομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.

καὶ τὰς ἐν ξένῃ ἐποχὰς ἀπ' ἐκείνης γίνεσθαι.

Moras etiam, quae in peregrino solo sunt

Ἦδ' ὡς Αἴολον ἰκόμεθ', ὅς μ' ἐπράφρων ὑπέδεκτο,
Καὶ τέμπ', εὐδέπω αἶσα φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι.

sufferendae, a fato constitui, illa monent:

Aeolus, & placide venientem excepit, eumtemque
In patriam juvit. Sed nondum fata sinebant.

Ὥστε πάντα ὑπὸ τῶν Μοιρῶν γίνεσθαι ὁ ποιητὴς μεμαρτύρηκε. τὸν δὲ Δία μὴ θελῆσαι τὸν υἱὸν

Ut adeo omnia a Parcis fieri Poëtae testimonio constet. Jovem ipsum non velle a gnato

—— θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι,
ἀλλὰ μᾶλλον
Αἱμαλοέσσας [c] δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε.
Παῖδα φίλον τιμῶν, ὃν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ.

—— *diram defendere mortem,*

qui potius

Sanguinis in terram guttas demisit Olympo
Deplorans gnatum, qui mox mucrone Patrocli
Ad Trojam perituros erat.

Ὥστε, ὦ Τριεφῶν, μηδὲ τοῦτο μηδὲν προσθεῖναι περὶ τῶν Μοιρῶν ἐθελήσῃς, εἰ καὶ τάχα παιδάριον ἐγεγόνεις μετὰ τοῦ διδασκάλου, καὶ τὰ ἀπόῤῥητα ἐμυήθης.

Quae cum ita sint, verbum de Parcis addere unum non voles, quamvis forte cum illo magistro tuo sublimis in caelum raptus, arcanisque initiatus esses.

15. TRIEPH.

a Μοῖρ' ἐδάμασσε] Μοῖρα δαμᾷ. Hom. b Γιγνομένῳ] Γινομένῳ Schol. male. c Δι] Ex Hom. inserui. Aberat ab Edd.

65. Ἔ] Αὐτόν. V.
72. Γινομένῳ] Ἀνθράκῳ. V.
81. Τὸν υἱὸν] Συμπόσια. V.

66. Ἥρης] Quae tanquam Jovis sui ex pellice spurium, muliebribus odiis eum & plus quam novercalibus prosequeretur. J. M. G.

69. Ἔνθα δ'] Hom. Il. Υ. 128. & Od. Η. 196. seqq. M. du S.

Ἔνθα δ' ἔπειτα] Od. Η, 196. seq. Lucian. Apol. pro Merc. Cond. c. 8. Utroque autem loco pro γιγνομένῳ, quod noster habet, est γινομένῳ. Et ita etiam Diogenianus apud Euseb. Praep. Evang. 6, 8. p. 263. Caeterum paullo aliter eandem sententiam Poëta effert Il. Υ, 127. Ὑφαίνων αὖτε τὰ πάσσε) ἅσσά οἱ αἶσα Γινομένῳ ἐπέκλωσε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ. J. M. G.

70. Κατακλῶθες] Scholia parva ad Od. Η, 197. & inde Suidas ita explicant: αἱ καλαχλώθουσαι ἢ καλαμησούσαι ἐκάστῳ τὸ εἱμαρμένον, id est ipsae Parcae: paullo aliter atque est in Lexico Basileensi, ubi per accumulationes staminum vox explicatur, quanquam ipsa Suidae verba modo adducta Graece subjuncta sint. J. M. G.

75. Ἦ δ' ὡς Αἴολον] Ex Od. Κ. 314. sed immutata. M. du S.

Ἦδ' ὡς αἰόλον ἱκόμεθ', ὅ μ' ἐπράφρων ὑπέδεκτο, κ. τ. λ. J. M. G.

81. Τὸν

15. TRIEPH. Sed quid illud ſibi vult, quod idem Poeta dupli[illegible] tur ancepsque fatum? ita ut iſtud quidem facientem certus rerum exitus maneat; ſed ſi aliud agat, alium etiam finem res nanciſcatur, ut de Achille, qui de ſe dicit:

Bina Thetis mihi fata tulit, mortemque biformem:
Si maneam, Teucrorumque adverſus moenia pugnem,
Non redeo in patriam, ſed erit mihi fama ſuperſtes:
Sin patriam placeat, caroſque videre penates,
Fama perit, ſed longa venit ſine laude ſenectus

Sed & de Euchenore ita:

Qui fati gnarus, naves claſſemque petebat.
Saepe etenim, Polyide ſenex, haec fata canebas:
Aut morbo in patria periturum, aut inter Achivum
Nigras Trojano caſurum vulnere naves.

16. Negabisne haec ab Homero ſcripta? aut ambiguam potius, & utrinque praeruptam fraudem agnoſces? Sed Jovis etiam,

ΤΡΙΕΦ. Καὶ πῶς ὁ αὐτὸς ποιητὴς, ὦ νηϊ, ἡ ἀμφίβολον; ὡς τόδε μὲν τί πράξαντι, τοιῶδε τέλει συγκῦρσαι· τοῖον δὲ ποιήσαντι, ἑτέρῳ τέλει ἐντυχεῖν; ὡς ἐπ' Ἀχιλλέως,

Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε,
Εἰ μὲν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλεσο μὲν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται.
Εἰ δέκεν οἶκαδ' ἵκωμαι,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν, ὄφι δηρὸν δέ μοι [d] αἰὼν
Ἔσσεται.

Ἀλλὰ γὴ ὅτι Εὐχήνορος,

Ὃς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ὅτι νηὸς ἔβαινε.
Πολλάκι γὰρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος,
Νόσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ἑὰς Τρώεσσι δαμῆναι.

Οὐχὶ παρ' Ὁμήρῳ ταῦτα γέγραπται; ἡ ἀμφίβολος αὕτη, ἡ ἀμφίκρημνος ἀπάτη; εἰ δὲ βέλει, ἡ τῷ Διὸς ἐπιθήσω σοι τὸ λό-

d Αἰὼν] Aberat in *S.* & *Amſt.* aderat in *P. B1. J.* &c.

81. Τὸν υἱὸν] Τὸν Σαρπήδονα. *F.G.*

82. Θανάτοιο] Il. Π, 442. & mox vſ. 459. ſeq. ubi verſus ſuppletur vocula δὲ poſt αἱματοέσσας inſerta. *J.M.G.*

88. Διὰ τοῦτο] Id eſt, evidenter adeo doctrinam de Parcarum numine ex *Homero* tibi probatam dedi, ut cum omni tua ſapientia non habeas, quod contra dicere poſſis. *J.M.G.*

90. Τῷ διδασκάλῳ] Χριστοῦ ſcilicet. *F.G.*

95. Συγκῦρσαι] Epentheſis Aeolica in hoc verbo frequens. Dicitur enim ita pro συγκῦραι. Infra tamen c. 23. συγκυρῆσαι eodem ſenſu a συγκυρέω formatum reperio. Cogitare aliquis poterat, legendum forte eſſe quarto caſu, πράξαντα, ποιήσαντα, ut paullo poſt pro ἐπιβαλλομένῳ, ἐπιβαλλόμενον, certe ſtructurae id ratio exigebat. Sed poteſt intelligi μοῖραν vel εἱμαρμένον εἶναι, vel poteſt pendere ab ἐπιλέγει. *J.M.G.*

Ibid. Ποιήσαντι] Nondum certum mihi eſt an πράξαντι & ποιήσαντι culpa Librarii ſcriptum, pro πράξαντα, ποιήσαντα, cum ellipſis poſſit eſſe τῷ εἶναι, vel ἀνάγκη. Sed c. ſeq. ἐπιβαλλομένῳ aliud eſt. *J.F.R.*

98. Διχθαδίας] Il. I, 410. ſeq. *J.M.G.*

5. Ἵκωμαι] Additur apud *Hom.* φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν. *J.M.G.*

7. Αἰὼν] *Benedictus* in hoc verſu Homerico intercidere paſſus eſt αἰὼν, quod ſervant antiquiores. *J.J.*

10. Ὃς ῥ' εὖ] Il. N, 665. ſeq. *J.M.G.*

11. Πολυΐδου] Τὴν Πολυΐδου μαντικὴν inter ea quae ſaltatorem noſſe deceat, & ſaltando oporteat exprimere, refert Lucian. *de Saltat.* c. 49. Meminit etiam Dial. ad *Heſiod.* p. 487. pr. Mirabilis de Polyido hiſtoria eſt apud *Apollod.* Biblioth. 3, 3. quam credibiliorem explicando facit *Palaephatus* περὶ ἀπίστων c. 17. Add. *Hygin.* fab. 186. Caeterum Πολυΐδου forte dictus ἀφ' τὸ μάντιν ὄντα πολλὰ εἰδέναι. *J.M.G.*

λόγου. ᵃ ἐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ ἔδοκει ὡς ἀπο-
κτεῖναι τὸν Ἀγαμέμνονα, εἰ μὴ πρότερον
ἐπιβουλῆς, ζῶν καθείμαρτο πολὺν χρόνον;
ἐπιβαλλομένῳ δὲ ταῦτα πράττειν, ἢ κα-
θυστερεῖν θανάτου; τοῦτο κἀγὼ πολλάκις
προμαντευσάμην· ἐάν τινὰ τῶν πλησίον,
θανατωθέντα ὑπὸ τῆς Δίκης· εἰ δέ γε μὴ
τοῦτο πράξεις, βιώσῃ καλῶς,

Οὐδέ σ' ὦκα θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν.

ἐχ ὁρᾷς ὡς ἀδιόρθωτα τὰ τῶν ποιητῶν, καὶ
ἀμφίλογα, καὶ μηδέπω ἠσφαλισμένα; ὥστε
ἔασον ἄπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις
βίβλοις τῶν ἀγαθῶν ἀπογράφωσι.

si vis, orationem adjiciam. Nonne Aegisthio, insidiisque Agamemnoni struendis, ut diu viveret, esse in fatis? sin ista facere aggrederetur, acceleratam mortem non effugiturum. Ad eum modum & ego vaticinatus saepe sum, si occideris alium, ab ipsa Nemesi mortem expecta: si hoc non feceris, bene vives,

Nec tibi fas subito fatum finemque venire.

Non vides, quam sint minime castigata, quae Poetae fingunt, quam ambigua, nullisque subnixa fundamentis? Omnia igitur, si sapis, omitte, ut te etiam in caelestibus bonorum libris inscribant.

ΚΡΙΤ. Εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, ὦ Τριεφῶν, ἀλλά μοι τόδε εἰπὲ, εἰ καὶ τὴν Σκυ-

17. CRIT. Bene revolveris ad id, unde discesseramus. Sed illud mihi dic, Scytha-

rumne

ᵃ Οὐχὶ τῷ] Nil variant Edd. ἐ μαχῇ vult *Palm.*

20. Οὐχὶ τῷ Αἰγ.] Lego, ἐ μαχῇ Αἰγίσθῳ. *J.P.a G.*
Οὐχὶ τῷ Αἰγίσθῳ] Od. Δ. 93. seq. *Rabenius* legit, ἐ μαχῇ Αἰγ. *J.M.G.*

23. Ἐπιβαλλομένῳ] Pendet hoc verbum a καθείμαρτο. *J.M.G.*
Ἐπιβαλλομένῳ] Non video rectius dici ἐπιβαλλόμενον, ut Vir Cl. N°. 95. vult; nam dativus ille cohaeret cum praemisso ἔδοκει & καθείμαρτο. Et licet accusativus, praecedente etiam dativo, recte loquatur (vide supra ad *Electr.* c. 3.) tamen id perpetuum non esse, quin vel minus frequens, quam eumdem casum construi, facile patet; sed jam ipse hoc adgnovit. *J.F.R.*

25. Τὸν πλησίον] Ut in sacris, pro quovis homine, qua notione aliquoties etiam a Luciano adhibetur, e. g. *Necyom.* c. 16. & *Tyran.* c. 15. *J.M.G.*
Τὸν πλησίον] Adde Nostrum de *Calum.* c. 7. & 10. Et *Long. Past.* I. 15. ubi recte τὸν πλησίον Ed. princeps. πλησίαν saeculo recentior; licet vicini ibi intelligantur. *J.F.R.*

26. Παρὰ τὴν Δίκην] Compara *Act. Apostol.* XXVIII, 4. prorsus enim eadem res utrobique agitur. Neque hodie multo aliter nostri homines. Videtur autem quasi προσωποποιΐᾳ hoc loco dicta, ut saepe a multis, & a Luciano in *Bis Accusat.* factum, ubi loquentem & jus dicentem introduxit. Add. *Clemens* Protrept. pag. 16. *Hesiod.* intra octo versus huic vocabulo quatuor diversas potestates subjecisse observat *J. Cleric.* Ar. Crit. P. II. s. 1. c. VI. §. 15. ubi provocat etiam ad *Silv. philol.* c. 5. *J.M.G.*

28. Οὐδέ σ' ὦκα Θέμις] Locum *Homeri* qui inspexerit, facile illud Θέμις expungendum esse, mecum sentiet; quod unde aut cur invectum sit, miror. *M. du S.*
Οὐδέ σ' ὦκα] Versus distortus ex Il. I, 416 ita posset restitui ἀλλ' οὐ σ' ὦκα Θέμις τέλεσ θανάτοιο κιχεῖν, qua ratione sensui etiam consultum foret melius. Vix enim, nominativum Θέμις posse adverbii vicem sustinere, arbitror. *J.M.G.*

33. Βίβλοις τῶν ἀγαθ.] Liber vitae ex nostra disciplina vocatur. Vid. *Rhil.* IV, 3. *Apoc.* XX, 16. &c. *J.M.G.*

34. Ἀνακυκλεῖς] Supra c. 2. noster, & Lucian. *Nigrino* c. 6. eo sensu hoc verbum adhibent, ut significet recolere memoriam aci, eamque quasi ruminare, quae solennis etiam est significatio (an enim distinguant veteres duo verba ἀνακυκλέω & ἀναμυκάω, non habeo certi quid dicere;) sed est aliquid apud *Longinum* περὶ ὕψους. Sect. 22. quod huic loco & rei melius videtur convenire. Nimirum de hyperbato agens, εἶτ' αὖθις, inquit, ἐπὶ τὰ πρῶτα ἀνακυκλοῦντες, ad institutum rudius sermonem reversi. Hanc proinde rationem in interpretatione secutus sum. *J.M.G.*

35. Τὴν τῶν Σκυθῶν] Forte cum respectu ad *Coloss.* III, 11. *J.M.G.*
Τὴν τῶν Σκυθῶν] Vid. nott. *Gaulmini* in vitam Mosis. p. 318. *M.V. La Croze.*

37. Χριστὸς] De hac voce disputatum in dissert. §. 21. *J.M.G.*
Χριστὸς] Vid. *Huet.* Dem. Evang. p. 61. Et *Lactant.* L. IV. c. 7. *M.V. La Croze.* Ac Dissert. Cl. *Rossal* de Christo in Chrestum mutato. *J.F.R.*
Ibid. Ἐν ἴθνεσι] Vel hinc manifesto Christianum arguere licet. Sed errant mea quidem sententia omnes, qui vocem χριστὸς a vulgari & trito sensu aliorsum trahere conantur. *M. du S.*
Ἐν ἴθνεσι] Vox sacris fere scriptoribus propria, eos, qui extra Ecclesiam sunt, significat. Qua ratione novum sententiae nostrae, de χριστῷ neque Christo neque Christiano, argumentum accederet. Si enim ἴθνη seu gentes sunt, qui non sunt Christiani, qui dicere po-

ramne etiam res in cielo describuntur? TRIEPH. Et omnes quidem, si modo bonum aliquem esse inter gentes contingat. CRIT. Multos in caelo scribas esse dicis, qui quidem describant omnia. TRIEPH. Bona verba, ne quid in sapientem Deum dicas petulantius. Sed tanquam unus catechumenus mihi ausculta, si modo vivere aeternum desideras. Si enim ut pellem explicavit caelum, terramque super aquis constabilivit, & stellas formavit, tum hominem cum nihil ejus ante adesset, produxit; quid adeo mirum est, omnium etiam describi actiones? Te vero, cum forte domuncula aliqua exstructa, servulos ancillasque eo conduxisti, ne vilissima eorum actio fugiat: Deus autem, qui omnia fecit, non multo magis percurrat omnia facile, omnesque

Ζεὺς ἐν τῷ οὐρανῷ ἐγχαράττεται; ΤΡΙΕΦ. Πάντα, εἰ [b] τύχοι γε Χριστὸς ἐν ἔθνεσι. ΚΡΙΤ. Πολλοὺς γε γραφέας φὴς ἐν τῷ οὐρανῷ, ὡς ἅπαντα ἀπογράφεσθαι. ΤΡΙΕΦ. Εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς [c] φλαῦρον εἰς θεὸν δεξιῶς, ἀλλὰ κατήχουμενος, πείθου μοι ἐμοῦ, εἴπερ ζῆν χρῄζεις εἰς τὸν αἰῶνα. εἰ μὲν γὰρ οὐρανὸν ἐξέπλωσε, γῆν δὲ ἐφ' ὕδατος ἔπηξεν, ἀστέρας ἐμόρφωσεν, ἄνθρωπον δὲ μὴ παρόντος αὐτοῦ παρεγάγετο, τί θαυμαστόν, καὶ τὰς πράξεις πάντων ἐναπογράφεσθαι; καὶ γὰρ σὺ οἰκίδιόν τι καλὸν συνέστησας, οἰκέτιδας δὲ καὶ οἰκέτας εἰς αὐτὸ συνήγαγες, ἵνα μὴ καὶ τὰ εὐτελέστατά σου διάλαθῃ τούτων πρᾶξις ἀτίμητος· πόσῳ μᾶλλον τὰ πάντα ποιήσαντα θεὸν εἰκὸς ἅπαντα ἐν εὐκολίᾳ διαδραμεῖν ἑκάστου πρᾶ-

[b] Τόχοι] Τύχῃ *Fl.* [c] Φλαῦρον] Φλαῦρα *Fl.* male.

40. Φλαῦρον] Φαῦλον ἢ κοῦφον, κακόν. Διαφέρει γὰρ φλαῦρος τοῦ φαύλου. φλαῦρον μὲν γὰρ ἐστὶ τὸ μικρὸν κακόν, φαῦλον δὲ τὸ μέγα. ἢ φλαῦρον ἀνδρὸς, δίκαιον, λιτὸν, &c. 43. Δίφρου] Δίφρου. *V.*

poresit Triephon, illos ex gentibus scribi in libro vitae, qui sint Christiani? Bonos autem viros esse inter gentiles, quis neget? & notum est, Christianorum etiam multos iis gentilium, qui honeste viverent, salutem aeternam denegare non ausos. *J. M. G.*

40. Εὐστόμει] Ex *Aristoph.* Nεφ. 831. seq. ubi legitur εὐστόμει, καὶ μηδὲν αὖτις φλαῦρον ἄνδρας δίκαιους. Unde suspiceris & hic legendum θεὸν δίκαιον. Syntaxeos certe ratio id exigebat: nisi dura satis ellipsi τὸν κατὰ amissam dicamus. Caeterum nomen δίκαιος Dei epitheton, illustravit *Spanhem.* ad Callim. H. in Cerer. vs. 32. *J. M. G.*

41. Κατηχούμενος] Proprium Christianorum verbum. Res notior est quam ut ei diutius immorari opus sit: observo tamen in *Asino* de animali usurpari, cum docetur; & in Z. τρ. quod opusculum certe Lucianeum est, de pueris c. 39. qui locus probe observari mererur. *M. du S.*

Κατηχούμενος] Manifeste ad Christianorum Catecheses alludit, & Catechumenos. *J. M. G.*

43. Ὡς δίφρον] Ex scriptura sacra petita haec imago. Vid. *Ps.* CII. 25. CIV. *Habac.* I. & *Es.* XXXIV. 4. Quamquam aliis paulo verbis res eadem repraesentatur. *Clem. Alex.* p. 30. C. *M. du S.*

Ὡς δίφρον] Ita & ὁ *Ps.* CIV, 2. ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν. *J. M. G.*

47. Σοὶ οἰκίδιόν τι καλὸν συνέστησας] Dativi absolute positi ut alias genitivi. Vid. Ev. *Schmidius* ad *Matth.* VIII, 1. Ita Lucian. *Prometh.* c. 6. ἐκτρυφῶντα σοὶ μειρακίου τὸν κρόμιον. Vix enim est, ut ad sequens mox σεαυτῷ referas, cum nescio quid inconcinni pariat, & redundans, atque a faciliare Luciani alienum. Caeterum argumentatio ipsa nimium quantum vacillat. Quam multa fervorum fugiant Dominos, qui ex vita quotidiana nondum didicit, discat ex Comicis quotquot sunt omnibus. *J. M. G.*

Ibid. Κατασκευάσασι — σι δίκαιον] Ut ἀναπόλαυστον in his cum Cl. *Gesn.* adgnosco, ita in illis *Prometh.* 6. non opus credo idem statuere: nam cum ἐγὼ ἐπιτρέπομαι τοῦτο amet construi, adeoque & σοὶ τοῦτο ἐπιτρέπει regulariter dicetur, quando aliud verbum dativ. postulans accedit. Itaque ibi nexus erit: ὅτι ἐφόλαττε σεαυτῷ ἐπιτρέπει σοι μειράκιόν τι κρόμιον; adeoque abundantia pronominis fuerit potius, quam ἀναπόλαυστον. Si cui tamen secus videtur, ei non magno opere contenderim. *J. F. R.*

51. Διαδραμεῖν] Frequenter veteres Deo illum percurrendi omnia actum tribuunt; quidam etiam θεὸν ἀπὸ τοῦ θεῖν dictum volunt. *Plato* in *Phaedro*, atque ex illo *Athenagoras Legat. pro Christ.* p. 94. ed. *Dechair.* ὁ μέγας ἡνίοχος ἐν οὐρανῷ ζῴοις, ἁλκίμοις πτηνοῖς ἅρμα, κ. τ. λ. in quam ejus *figuram* ἀποτυπώσεται Lucianus *Revivisc.* c. 22. Forte ita si non sentiendi, certe loquendi occasionem dedere vetustissimi idololatrarum, qui in sole, unico aut summo Numine, cursus inprimis velocitatem incredibilem, omniumque rerum curatissimam quasi inspectionem mirabantur, (Il. Γ. 277. Ἠέλιος θ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις) unde illa etiam πάντα θεὸς βλέπει, θεῶν ὄμμα, & similia forte orta sunt. Plura habet in hanc sententiam *Macrobius Sa-*

πρᾶξιν, ἢ ἔννοιαν; οἱ γὰρ σε θεοὶ κόπα-
βοι τοῖς εὖ φρονεῖν ἐγένοντο.

ΚΡΙΤ. Πάνυ εὖ λέγεις, καί με ἀντι-
στρόφως τ Νιόβης παθεῖν· ἐκ λίθου γὰρ ἄν-
θρωπον ἀναπέφηνα. ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν
προστιθῶ σοι, μὴ κακόν τι παθεῖν παρ'
ᵃ ἐμοῦ. ΤΡΙΕΦ. Εἴπερ ἐκ καρδίας μ' ὄν-
τως φιλεῖς, μὴ ᵇ ἕτερόν τι τοιήσῃς ἐν ἐμοί,

Καὶ ἕτερον κεύσῃς μὲ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζῃς.

ἀλλ' ἄγε δὴ τὸ θαυμάσιον ἐκεῖνο ἀκουσμά-
τιον ἄεισον, ὅπως κἀγὼ καλωχριάσω, καὶ
ὅλως ἀλλοιωθῶ, καὶ ἐγὼ ὡς ἡ Νιόβη ἀπαυ-
δήσω, ἀλλ' ὡς ἀηδὼν ὄρνεον γενήσομαι, καὶ

omnium & actiones & cogitationes! Tui enim Dii cottabus illis, qui rectum sapiunt, olim facti sunt.

18. CRIT. Rectissime dicis, facisque, ut quemadmodum ex homine lapis Niobe, ita conversa ratione ego ex lapide homo jam factus sim. Hunc igitur Deum jurijurando adjicio, te nihil a me mali accepturum. TRIEPH. Si quidem ex animo atque vere me diligis, cave committas in me fraudem aliquam,

Atque aliud dicas, alindque in pectore celes.

Sed agedum mirabilem illam auditiunculam mihi occine, ut & ego pallescam, immuterque penitus. Nolim tamen ut quondam Niobe enecari penitus: sed avicula, ut Philomela *olim*, fiam, & per viridantia prata tuam

ᵃ Ἐμοῦ] Ἐκείνης, ἵνα L. ᵇ Ἕτερόν] Et sic *Fl.* cum cett.

52. Κόπτω] Παίδια. *V.*

64. Ἀπαυδήσω] Ἀπαγορεύσω. ᵉ ἀπολέγομαι. *V.*

ᵉ Ἀπολέγομαι] Non agnoscunt C.

surnal. I, 17. seq. imprimis c. 24. & *Julianus laudatione in Solem.* Minime autem haec eo a me disputantur, ut providentiae Divinae vel ex rerum creatarum consideratione, vel ex traditione, notitiam gentiles habuisse, negem. Taceo quod per metaphoram haud insolentem locus, qui prae manibus est, aliique id genus explicari commode possunt, quemadmodum de mente humana *Thales* apud *Diog. Laërt.* I, 35. τάχιστον νοῦς, ἁπάντων γὰρ τρέχει. Unde nec sacrae literae Deo currum tribuere dubitant. *J.M.G.*

52. Κόπλωδος] An τῷ μάτην ἀνθρωπίσκῳ similes. *Tzetzes.* *F.G.*

Κόπλωδος] Converti *cottabus*, auctore *Plauto*, quamquam ille facetiarum magister ad aliam rem vocabulum detorquet. Locus est in *Trinum.* 4, 3, 4. *Caveasis tibi, ne bubuli in te cottabi crebri crepent.* Scilicet ludi genus est, cum vini reliquiis de poculo ad solum vel pelvim subjectam elidendis, sonus certa arte excitatur. Res vel ex Lexicis & *Plauti* Commentatoribus nota. Id igitur vult Triepho: Dii tui, ὦ Critia, adeo contemtui sunt & deridiculo sapientioribus, ut inde, quod illi rerum omnium sunt ignari, progredi ad negandam veri Numinis providentiam minime fas sit; ea ratione, ut illi, qui a muribus negat domum magnificam posse exstrui, mirum non videri debet, si id possint homines. *J.M.G.*

54. Καί μοι — παθεῖν] Ἀνακόλουθον est, vel ellipsis satis dura verbi ἐποίησας, qua ratione etiam locutus videtur magister nostri, Lucian. in *Contemplant.* c. 2. εἰ δὲ αὐτὸν κωλύσει (τὸ πρᾶγμα vel ἡ ἀλήθεια) ἐπιγιγνώσκειν τὰ τῶν θνητῶν ἔργα ὁ τὸν πλοῦτον ἀρχὴν ζημιοῦν (ποιήσει) Si enim λέγει τῷ κωλύσει verbum κωλύσει subaudias, contrarius dicentis scopo sensus emerget. Aliter tamen vir. doctiss. *Jensius* in Lect. Lucian. p. 132. qui ὡς post ἔργα putat excidisse: quod magis probarem, si legeretur ζημιοῦν. *J.M.G.*

55. Παθεῖν] Sed vid. *Hemsterh.* ad *Contempl.* §. 2. N°. 52. *J.F.R.*

Ibid. Ἄνθρωπος ἀναπέφηνα] Refertur ad id, quod supra Critiae promiserat Triepho, καὶ σὲ ποιήσω ἐκ λίθου θνήτας ἄνθρωπον. *J.M.G.*

56. Ὥστε τοῦτον τὸν θεὸν] Jam demum igitur post longissimam quasi digressionem ad propositum sermonem reditur. Cum enim per Jovem jurare vellet Critias, id, quod narraturus esset Triephonti, non esse magicum aliquod carmen, locum ille nactus totum Deorum concilium caelo exturbat, Parcisque sua eripit cum ipso fuso stamina, doctrinam denique de Deo & providentia veriorem profert, quibus ita transactis, redit denique Critias ad jusjurandum, dicitque hunc a Triephonte sibi indicatum Deum se adjicere tentato superius aliquoties jurijurando, ut scilicet firmum tandem aliquando fiat. *J.M.G.*

58. Εἴπερ ὡς κ.] V. *Aristoph.* Νεφ. p. 45. *M. du S.*

Εἴπερ ἐκ καρδίας] *Aristoph.* Νεφ. 86. Ἀλλ' εἴπερ ὡς μ' ἔστιν φιλεῖς. *J.M.G.*

Ibid. Ἐκ καρδίας] Locutio scriptoribus sacris familiaris, vid. *Evang. Joan.* VIII. 37. *Rom.* VI. 17. &c. *J.F.R.*

59. Ἕτερόν τι] Γρ. ἑτεροῖόν τι. *F.G.*

Ἕτερόν] Alias ἑτεροῖον scribi solet, neque altera forma usquam, quod sciam, apparet. Cum tamen quos vi-

tuam illam obſtupeſcendam conſternationem triſti vocula referam. CRIT. Ita me filius, qui ex Patre eſt, amet, ut iſtuc non fiet. TRIEPH. Dic igitur, accepta à ſpiritu ſermonis virtute. Ego vero hic conſidebo,

Cantare, expectans, donec ceſſarit Achilles.

19. CRIT. In publicam viam neceſſaria quaedam emturus prodieram: tum video ibi ingentem multitudinem, qui in aures alter alteri inſuſurrabant, adeo quidem ut labia haererent auribus. Ibi ego omnes circumſpiciens, manuque incurva ſuperciliis circumpoſita, quam poſſum acutiſſime cernens exploro, ſicubi amicorum aliquem videre poſſim. Video autem Cratonem Po-

τὴν θαυμασίαν σε ἔκπληξιν κατ' ἀνθρῶν λειμῶνα ἐκτραγῳδήσω. KPIT. Νὴ τὸν υἱὸν τὸν ἐκ πατρὸς, εἰ τοῦτο γενήσεται. ΤΡΙΕΦ. Λέγε, σοὶ τῷ πνεύματος δύναμιν τῶν λόγων λαβών. ἐγὼ δὲ καθεδοῦμαι,

Δέγμενος Αἰακίδην ὁπότε λήξειεν ἀείδων.

KPIT. Ἀπιὼν ὅτι τὸν λεωφόρον, ὠνησόμενός γε τὰ χρειωδέστατα, εἶδον ὁρῶ πλῆθος πάμπολυ ἐς τὸ οὖς ψιθυρίζοντας, ὅτε δὲ τῇ ἀκοῇ ἐφῦντο τοῖς χείλεσιν· ἐγὼ δὲ παπτήνας ἐς ἅπαντας, εἶδον τὴν χεῖρα τοῖς βλεφάροις περιάμψας, ἐσκοπίαζον ὀξυδερκέστατα, εἴ που γέ τινα τῶν φίλων θεάσομαι. ὁρῶ δὲ Κράτωνα τὸν πολίτικον, παιδό-

ε Ἐσκοπίαζον] Nihil hic variare Edd. adpinxit Solan. hic & plus decies deinde, quod ubique repetere ſupervacuum erit.

76. Παπτήνας] Σκοπήσας. V.

videre licuit editi eam ſervent, mutare nolui, licet ſaepe in ſphalmata eadem conſentiri deprehenderim. De re ipſa quod eſt, videtur hic auctor arguari voce ἔπαρσεν, quae ſequitur, ut ſupra fecerat verbo ἀπωμόσατο. *J.M.G.*

60. Ἕτερον] *Homericum* e.g. Il. I, 313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν ἄλλο δὲ βάζῃ. Lucian. Apol. pro *Merc. Cond.* c. 6. Ἕτερον μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα δὲ λέγων. *J.M.G.*

Ibid. Κεύσῃς μὲ] Μὲν κεύσῃς Ed. *Geſneri*; forſ. errore operarum; nam in al. Edd. recte κεύσῃς μὲ ad verſum. In *Amſt.* μὲ κεύσῃ, quod ad verſum etiam bonum. In *Hom.* l.d. eſt: Ὅς χ' ἕτερον μὲ κεύθῃ — Et Lucian. pro *Merced. Cond.* c. 6. ἕτερα μὲ κεύθων ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλα δὲ λέγων. Sed & ego μὲν ante κεύσῃ collocatum malim; modo in media forma haberet. *J.F.K.*

63. Κατωχρώσω] Pertinet ad illud, quod ab initio Critiae dixerat Triepho, ἀχρὸς τέ σου εἶδος παρωιώθη. Sed quae haec eſt inſania: prius caveri jurejurando ſibi jubet, ne malum ex auditione nanciſcatur, jam eadem omnia vult ipſe in ſe experiri, quae ante Critias. *J.M.G.*

64. Ἀλοωτῶν] Supra ὅλον στωμύλον ἀλοιτῶν. *J.M.G.*

Ibid. Ἀπαυδήσω] Peculiarem apud Graecos vim habent dicendi verba, ſi cum λύπῃ conjungantur. Praeter enim abnuendi vel negandi ſignificationem, quae prima eſt & naturalis, defectionem aliquam virium notare videntur, ut aliquis cogatur *remuere* laborem, vel longiorem etiam vivendi moram. In praeſentia tantum ex Luciano quaedam in hanc rem adferemus. Igitur hoc ipſo ἀπαυδᾶν qua diximus ratione uſus eſt *de Merc. Cond.* c. 39. πρὸς τὴν θεραπείαν σκάζοντα καὶ ἀπαυδῶντα, *de Luctu* ſub fin. ſ. c. 24. ὑπὸ λιμοῦ τριῶν ἢ τεττάρων ἡμερῶν ἀπαυδήσαντας. Ἀπαγορεύειν autem idem auctor ita adhibuit: *in Cataplo ſ. Tyranno* c. 18. ἐγὼ δὲ ἤδη μὴ ἀπαγορεύσας λάπτω, *de Gymnaſiis* c. 24. πρὸς πρῶτον ἀπαγορεύειν, ita in *Icaromen.* c. 20. Luna conqueritur: ἀπύρετα πολλὰ ἐμοὶ δοκεῖ τὰ φιλοσόφων ἀκούσματα. Vid. *Pe. Fab.* Agoniſt. I, 8. *J.M.G.*

65. Ἀλλ' ὡς] Senarius. *F.G.*

66. Ἐπλῆξεν] Ut ſupra c. 6. κατάπληξις, pro ſermonibus ἐπληξιλογίας. *J.M.G.*

69. Παρὰ τῷ πνεύματος] Mirum, niſi reſpicitur ad *Act.* I, 8. λήψεσθε δύναμιν ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς. *J.M.G.*

Ibid. Τῷ πνεύματος] Conf. *J. Elſner.* ad *Evang. Matth.* X. 20. *J.F.R.*

71. Δέγμενος] Il. I, 191. de Patroclo Achilli lyram tractanti auſcultante. Lucianus etiam utitur in *Amoribus* fin. *J.M.G.*

75. Ἐφῦντο] Lucianus *Hermot.* c. 9. f. προσφὺς ἂν ἀπέτμαγε τὴν ῥῖνα. Et ita in *Lapithis* c. 44. Adeo igitur auribus ora admovebant, de quibus noſter loquitur, ut viderentur eos morſu ſibi decerpere invicem voluiſſe. *J.M.G.*

76. Τὴν χεῖρα τοῖς βλεφ.] *Athenaeus* 14, 7. inter ſaltationum genera, Ἡ δὲ ὁ σκὼψ τὸ ἀποσκοποῦντι τὸ χεῖρα ἄκραν τὴν χεῖρα ὑπὲρ τοῦ μετώπου καμπτικόν. *J.M.G.*

79. Πολίτικον] *Politicum* vocat, quod tanquam Peraequator ſeu ἐξισωτὴς aliquam τῆς πολιτείας partem adminiſtraret. *Gregor. Nazianz.* epiſtola 197. ſcripta eſt ad τοὺς πολιτευομένους, quos objurgat, quod Theotecno ex arte, quam profiteretur, ζημίαν, ut odioſe vocat, hoc eſt tributum imponerent. Ita oratione 9. p. 155. eidem Epiſcopo τῆς πολιτείας ἐπώνυμοι, & p.

λθω φίλον ὄντα, καὶ συμπόλαστον. TPIEΦ. Δοκῶ ἐννοεῖσθαι τοῦτον. Τί ἐξισωτὴν γὰρ εἴρηκας οὗτος τί; KPIT. Καὶ δὴ πολλοὺς ἀπαγκωνισάμενος ἦλθον ἐς τὰ πρόσω, καὶ τὸ ἑωθινὸν, χαῖρε, εἶπον, ἀσπασάμενος αὐτόν.

politicum, a pueris amicum atque compotorem. TRIEPH. Sentio quem dicas. Nempe peraequatorem illum. Sed quid inde? CRIT. Multis igitur cubito amotis ad anteriora perveni, & ave, matutino dicto, ad hominem acceſſi.

Ἀνθρωπίσκου δέ τις, τοὔνομα Χαρίκλεους, σαπρὸν μόσχιον γεράντιον, ῥέγχον τῇ ῥι-

20. Homuncio autem aliquis Charicenus nomine, putridus ſeniculus, inter ingentes ron-

156. οἱ ὦ πολλοῦ. ſunt ἐξισωταὶ, ſeu Peraequatores. *F.M.G.*

81. Ἐξισωτὴν] Vid. *Suid.* & not. & *Phot.* V. 1464. 2. *M. du S.*

Ἐξισωτὴν] Recentiores Lexicographi hanc vocem, ceu labentis, puto, Graecitatis, omittunt: *Suidas* & *Hesychius* per ἀνάγνωσις ſimpliciter explicant. *Photius* addit ἀναγραφὴς, cum quo conveniunt Gloſſae MSS. apud *Cangium in gloſſario*, qui caeteroquin ex adductis auctorum locis vim vocabuli ſatis explicat. Antiquiorem non laudari *Euſebio*, in diſputatione jam dicta §. 28. Inſcriptio etiam quam ad *Euſebii* l. c. ex *Gruterο* 361, 1. profert *Valeſius*, Conſtantini M. aevo non poteſt eſſe antiquior. Siquidem *L. Aradius Valerius Proculus*, cui poſita eſt, Conſul fuit A. D. CCCXXXX. Collega *Acindyno*, quod probavit *Th. Reineſius* claſſe VI. Inſcript. 122. p. 459. Rem ipſam diligenter expoſuit *Jac. Gothofredus* ad tit. 11, 13. *Codicis Theodoſiani de cenſoribus, Peraequatoribus & Diſcuſſoribus.* Eo autem ſumma redit: Peraequatores, Gr. ἐξισωταὶ, fuere qui quantitatem ſeu modum cenſus, aequarent, ut aequabilitas inter tributarios ſervaretur. Erant igitur quaſi retractatores cenſus, unde ἀναγνῶσαι illis tribuit *Gregor. Nazianz.* Ep. 198. cujus extat etiam peculiaris oratio, nona ſcilicet, quam, ut titulus habet, εἰς τοὺς λόγους, καὶ εἰς τὸν ἐξισωτὴν Ἰλλήριον, amicum ſuum habuit, quem rogat ut & aliae aequum ſe praebeat, & ſpeciatim τῷ τῶν ἱερῶν χορῷ, qui nihil pro Caeſare haberent, omnia pro Deo, parcat. Caeterum in ipſa oratione ἐξισωτὴν eum non vocat, ſed γραφέα. In notis monetur, alios λογογράφον legere, φέρων γραφὴν alios, quo confirmantur, quae paullo ante de nomine diximus. Huc facit etiam illud, quod epiſt. 166. eundem *Julianum* rogat *Nazianzenus*, ut aliquot *Clericos* λύσῃ τῆς γραφῆς liberet. Ex epiſtola autem 168. apparet *Julianum* voluiſſe, *novum* ſibi eſſe *Gregorium* τῶν κατὰ τὴν ἐπισκοπὴν συμφοιτητῶν, quod ille tum renuit, eumque hortatur, ut, ſi quid male ante conſtitutum ſit, id corrigat. Ex his ſatis puto conſtare qui fuerint illo tempore ἐξισωταὶ, & quam parum accurate *Jac. Gutherius* de Offic. domus Aug. 3, 27. ſcripſerit ſimpliciter ita: *Peraequator eſt, qui deſertos agros patrimonialis aliis in emphyteuſin dat, Cenſitor alibi dictus.* *J.M.G.*

82. Παραγκωνισάμενος] Lucian. *Jov. Trag.* c. 16. καὶ ἐγὼ παραγκωνισάμενος τοὺς πολλούς. *J.M.G.*

Παραγκωνισάμενος] De hoc verbo vid. ſi quid opus *Hemſterh.* ad *Timon.* Ed. min. p. 125. quae majori non inſcruit. *J.F.R.*

85. Χαρίκλεους] Manifeſto jam Chriſtianos irridet. Quae repentina haec mutatio eſt? Dicam. Ab homine gentili non crederetur ſcriptus Dialogus, niſi aliquid in eos inclementer dictum foret. *M. du S.*

87. Ἐπισεσυρμένον] *Tractum & languidum.* *F.G.*

Ἐπισεσυρμένον] *Novigio* ſ. *votis* p. 492. de Aegypcio puero: ἐρίσμηρον ἐπισεσυρμένον τε. Interpres: *diſſolutum & incompoſitum quiddam.* Quam recte, non diſputo. Hic autem de ſcreante ſermo eſt: non abſurde igitur a me verſum eſſe arbitror. In *Gallo* c. 10. ἐπίσυρτε, ἐμοῦ ἐπισεσυρμένου μᾶλλόν τε. *J.M.G.*

89. Ἐπιφθέγξεται] Forſan ὑποφθέγξεται. *F.G.*

90. Οὗτος εἰς πρόσωπον] Obſcuriſſimus hic locus &, ut noſtri verbo utar, δυσλαμψότατος. Videbo tamen, an clarior opera mea poſſit fieri, veniam praefatus, ſi non ubique rem acu tetigiſſe viſus fuero. Videtur igitur hoc velle Critias: conveniunt Chriſtiani aliquot, Monachi forte & Aſcetae, de injuriis Juliani Apoſtatae in Chriſtianum nomen, *Clerisque* imprimis, conquerentes, & ſpe meliorum temporum paraclesin malis levantes, ſeu meliorem Juliano cui interitum vovebant, ſucceſſorem ſpopondiſſent, & jam animo deſtinarint, cujus eos inſimulat Critias; ſeu, quod probabilius videtur, Chriſti ſervatoris opem, quam verbis, ad rem, de qua conqueſti fuerant, accommodatis, exprimunt, certa ſpe praecoperint. Horum, vel unius ex his, verba quaedam a ſe, ut ſubinde qui alterum exagitant, interpolata & calumnioſe detorta profert jam Critias, quae accuratius erunt conſideranda. *J.M.G.*

91. Καταλείπει ἰλλιτουργοὺς] Forſan καταλείγει. Et ἰλλιτουργοὺς ab ἰλλιτάω, quod eſt ab ἰλλάω. *F.G.*

Καταλείπει ἰλλιτουργοὺς] A poſteriore vocabulo videtur pendere ſenſus verbi prioris. *H. Stephanus*: ἰλλιτουργὸς *dixisse legi alicubi apud Lucianum, ſed perperam, ideoque Lexicaris pro ea reponendum cenſuit* ἰλλοιτουργὸς *reliquiae.* *Alii* ἰλλιτουργοὺς, *ſaginatos*, a λιτὸς. Ego putaverim ſimilem vim habere apud noſtrum ἰλλιτουργοὺς, ei quam habet conjugata vox ἰλλείρομαι, qua utuntur Graeci ſcriptores, cum dicere volunt id, quod Latine ſunt *Reliqua*, quomodo appellantur ea, quae fiſco ex praeterito debentur, ut fuſe docuit *Jac. Gothofredus* ad L. I. Cod. *Theod. de indulgentiis debitorum.* Add. *Spanh.* de Uſu & Praeſt. Num. diſſ. 13. p. 572. ſeq. ubi inter alia obſervat, quod ad rem noſtram facit, ἰλλείρομαι eſſe Conſtantinei aevi, Juliani, Themiſtii &c. reliquos λοιπὸς & λοιπάδας dicere. Dico ſimilem; non plane vim eandem. Ἰλλιτουργοὺς, puto, eſt conniventia circa il-

ronchos, tuſſimque imis ductam pulmonibus, enixe ſereat. Erat vero ſputum ipſa morte lividius. Tum exili voce ita inſit: *Hic, quemadmodum ante dicebam, Peraequatorum indulgebit omiſſa, debitaque* reddet creditoribus, privatasque impenſas aeque ac publicas ſolvet. Recipiet etiam vanos fu-

νὶ, ὑπάσσητε μύχιον, ἐχρέμπτετο ἐπισφυρμήνιον· ὁ δὲ πτύελος χλωνώτερος θανάτου· εἶτα ἤρξατο ἐπιφθέγγεσθαι καλλιχιμώνιον ἔτος, ὡς πρόειπον, τὰς τ' ἐξισωτὰς καλαλείπει ἐλειπασμούς, καὶ τὰ χρέα τοῖς δανειστὰς ἀποδώσει, καὶ τὰ τε ἐνοίκια πάντα, καὶ τὰ δημόσια. καὶ τὰς εἰραμάγγας δὲ

λλειπασμούς, cum petitur Peraequator, quosdam nihil dare, & immunitatem illis indulget, in deſcribendo & peraequando cenſu. Haec de Peraequatoris ſententia, & ſpe eorum, quibus ille indulget, plane non debentur in poſterum. Alii, quibus iniquum id videtur, vocant *reliquationes*, ἀλλείμματα, & Peraequatoris factum ἀλλειπασμόν. Conſtat caeteroquin, parce ſatis Julianum indulſiſſe reliqua, quod Ep. 47. de ſe teſtatur. Et *Ammian. Marc.* 16, 5. *Denique id eum ad usque imperii finem & vitae ſcimus utiliter obſervaſſe, ne per indulgentias, quas appellant, tributariae rei concederet* RELIQUA. *Norat enim hoc facto ſe aliquid locupletibus additurum*, &c. Inprimis autem *Clericis* durum valde & iniquum eum fuiſſe, non ignotum, cujus rei inſignia aliquot ſpecimina profert *Jac. Gothofredus* ad l. 4. *Cod. Theodoſ. de luſtrali collatione*, & locis ad quae ibi lectores remittit: cum tamen quaſi ſuo quodam jure immunitatem a publicis oneribus ſibi dari poſtulaverint, quod praeter plurimas *Codicis* tum *Juſtinianei* tum *Theodoſiani* leges, teſtantur aliquot *Nazianzeni* loca modo a nobis adducta, in Ξυρωτῶν declaratione, quibus petit a Peraequatoribus, ut Monachis atque Sacerdotibus velint parcere, qui pro Caeſare nihil, omnia pro Deo haberent. Ad has igitur quaſi praetexitiones τῶν ἐξισωτῶν ubi incenſos praetermittebant *Clericos*, τοὺς ἀλλειπασμοὺς refero, & τὸ καταλειπῶ explico de non novanda, ſed in ſtatu ſuo relinquenda, iſta praeteritione. Hoc quidem proprie ſignificat καταλείπω. Quod praeſens poſuit auctor pro futuro, nem certam forte indicare voluit: aut dedit futuro ſecundo καταλειεῖ. Καταλόσει *Heumannianum*, aut quod alias ſuſpicabar, καταλείψει a verbo καταλύω ad *abolitionem reliquorum* pulchre conveniunt: ſed non ita bene ad ἀλλειπασμοὺς τῶν ἐξισωτῶν, quales deſcripſimus: quos quidem legibus poſteriorum Imperatorum relictos, quin confirmatos & auctos, immunitate eccleſiis & bonis eccleſiaſticis conceſſa, ſatis conſtat. *J. M. G.*

Καταλείσει] Καταλόσει legit *Heuman.* Poec. p. 252. *J. F. R.*

Ibid. Τὰ χρέα τοῖς δανειστὰς] Studioſe, puto, hic cavillatur, cum Chriſtiani non de novis tabulis, diſſolvendoque per unam epiſtolam aere alieno, locuti ſint, ſed de *debitis*, quorum in dominica oratione mentio eſt. *J. M. G.*

92. Ἀποδώσει] Lege ἀποδῶσει. *F. G.*

Ibid. Καὶ τά τε] Hocce καὶ delendum monet Cl. *Heumann.* Poec. p. 252. f. *J. F. R.*

Ibid. Ἐνοίκια] Proprie conductarum aedium mercedes, quam diſſolvere & privatae & publicae liberalitatis genus fuiſſe, docet V. G. Lucian. *Cronoſol.* p. 617. Vid. *Caſaub.* ad *Sueton.* Jul. c. 38. *Gron.* de Pec. Vet. 1, 2. p. 57. *J. M. G.*

93. Εἰραμάγγας] Et hoc conclamatum eſt, niſi forte in gloſſariis recentioribus aliquid reſtet ſubſidii. Barbariem harum vocum miratur meecum Cl. *Kuſterus.* Vid. Λεξ. c. 4. πατέρα τῶν Καππαδόκων, & an huc pertineat. *M. du S.*

Ibid. Τὰς εἰραμάγγας] Varia in montem venere viris doctis de emendanda hac voce. Ac τοὺς non τὰς omnes volunt: pro εἰραμάγγας autem ἱερομάγους Cel. *Heumannus*, ingenioſe, ut ſolet; ſed vereor ne Juliani etiam aevo ſit illud nomen recentius. Εἰφαντὰς Neuburii, viri & ipſius ingenioſiſſimi ferrem, ſi de Socraticis philoſophis ſermo eſſet. Ὀνειρομάντεις huic loco apti, ſed quis capite diminuit & prima illos ſyllaba truncavit? Εἰρπάρχαι aliquamdiu mihi placebant, nec ſine cauſſa, quod praemium Sophiſtis dari ſolitum εἰρπαγία, ut ex Ariſtidis vita conſtat. Vid. *Maſſon.* ad A. 169. n. 13. Et generatim *Jac. Gothofredus* ad C. Theod. de Irenarchis. Putabam ergo, promittere ſibi Sophiſtas, qui hic inducuntur, Chriſtianos a ſucceſſore Juliani Irenarchias. Sed poſt annos xxv. redemti ad prima noſtra cogitata, viſum eſt, nihil adhuc illis prolatum eſſe vel a me vel ab aliis melius. Non fieri hoc ſolius φιλαυτίας vitio, inde conjicio, quia recentior cerebri noſtri foetus ſunt εἰφηράχαι. Reponantur itaque φροντίδις πρῶται jam τριταὶ atque adeo δευτέραι forte σοφίσταιαι. Compoſitum nempe arbitror nomen ex εἶρος & μάγγανον vel μαγγανεύειν. Ac poſterioris quidem haud obſcura eſt ſignificatio; de praeſtigiis enim faciendis, aliisque dolis aut machinamentis adhiberi ſolet. Εἶρος vel ἶρος autem concionem ſignificat, locum ubi conciones fiunt, forum &c. apud *Homer.* e. g. Il. Σ, 531. ἰράων προτάροιθε κ. τ. λ. & *Heſiod.* Theog. 804. Eſſet igitur εἰραμάγγης concionum integrarum deceptor, praeſtigiator. Sed magis fere mihi arridet, quod *Euſtath.* ad *Homer.* l. c. p. 1218, 15. *Baſil.* non ἐκκλησίαν tantum, ſed μαντεῖον etiam τὸ ἶρον ex quorundam mente ait ſignificare, ut adeo εἰραμάγγης dicatur, qui vaticinia crepat, iisque tum ſe, tum alios decipit, quod quidem auctoris conſilio apprime convenit, qui divinationes & mala omina Chriſtianorum de republica dedita velut opera deridenda ſibi ſumſerit. *J. M. G.*

Εἰραμάγγας] Vid. *Senec.* Ep. 95. p. 474. Et *Greg. Turon.* hiſt. Franc. L. V. §. 29. Lege τοὺς χειροτονητούς. *M. V. La Croze.*

94. Μὴ

δέξεται, μὴ ἐξετάζων τ τέχνης, ἢ καὶ φλυάρει ἔτι μικρότερα. οἱ περὶ αὐτὸν δὲ ἡδονῇ τοῖς λόγοις, ἢ τῷ χαίνῳ τ ἀκουσμάτων προσέκειντο.

turi conjectores, non aestimans illos ex arte. Quin amariora etiam homo nugabatur. Qui autem circa erant, delectabantur sermonibus, novisque audiendis rebus attendebant.

Ἕτερος δὲ τὴν ὄνομα Χλευόχαρμος, τριβώνιον ἔχων πολύσαθρον, [a] ἀνυπόδετός τε, ἢ ἄσκευος, μετέειπε, τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν, ὡς ἐπεδείξατό μοί τις κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τ

21. Alius vero, Chlevocharmo nomen erat, lacinia, quam caries consumserat, indutus, excalceatus praeterea, & aperto capite, dentibus simul concrepans ita interlocutus est: *Ostendit mihi male vestitus aliquis, e montibus huc adveniens,* co-

a Ἀνυπόδετος] Hic nil variare Edd. notatu dignum, quod ante ἀνυπόδητος plurimum scribant. Conf. *Asin.* c. 16. Et *Cyn.* c. 13.

2. Κακοείμων] Καὶ * τὰ εἱμάτια ἔχων. *V.*

* Τὰ] Καὶ male in Editis. Emendavit *M. du S.*

94. Μὴ ἐξετάζων τ τέχνης] Intelligo per ellipsin praepositionis ἀπὸ vel ἐκ. Plene Philo, vel quisquis auctor est libri de mundo in fine, p. 1172. A. Παντελῶς εὔηθες τὸ γένος τ ἀνθρώπων ἀπὸ τ τεχνῶν ἐξετάζειν, *aestimare antiquitatem generis humani ex artibus.* Ad locum nostrum hoc pertinet: ad artem, quam quis exerceret, respiciebant in censu constituendo οἱ ἐξισωταί. *Nazianzenus* Epistola 197. ad τοὺς πολιτογράφους, quos eosdem esse ac Peraequatores, antea dictum est, lepide illos incusat, quod neque a Diogenis pera sibi temperaturi essent, sed & illi manum injecturi, τέχνῃ ἐπικαλοῦντες αὐτῷ τ τρίβωνα, ἢ τὴν βακτηρίαν, ἢ αὐτὸ τὸ κεντᾶν μηδὲν ἐκ τ φιλοσοφίας. Ille igitur quem Charicenus expectat, quisquis etiam sit, tantum abest, ut propter artem tributis quemquam vexaturus sit, ut ne de arte quidem sit interrogaturus, sed promiscue omnes (etiam pravissimos impostores) in beneficiorum communionem & ad vacationes munerum recepturus. *J.M.G.*

Ibid. Τῆς τέχνης] Τὰς τέχνας emendat *Heum.* Poec. p. 254. artesque liberales, praecipue Rhetoricam τέχνας vocatas probat. *J.F.R.*

98. Χλευόχαρμος] Utrique Prophetarum ab inanitate hinc gratiae, hinc gaudii, quod futurum annunciarent, nomen facit: respicitque ad κενὰς ἐλπίδας, quas supra c. 4. iis exprobrarat. Χαρίκενος qui κενὰς χάριτας pollicetur, χλευόχαρμος cujus nugax & illusorium est gaudium. *J.M.G.*

Ibid. Τριβώνιον] Habitus Ascetae, quem etiam describi puto verbis, quae sequuntur: κακοείμων, ἐξ ὀρέων παραγενόμενος, κεκαρμένος τὸν κόμην. De tonsura post erit agendi occasio. *J.M.G.*

2. Ὡς ἐπεδείξατο] Ὡς hic, & inferius c. 23. ὡς εἴ τινα λυγρὸν ἀγγελίαν ἀγάγοιμι accipitur ἀντὶ τοῦ ὅτι ἀφηγημάλικον, cum obliquam orationem in rectam commutamus. De utroque agit *Devarius.* Quod ad rem ipsam attinet, crediderim respici ad caelestem aureamque Hierosolymam, ut in Apocalypsi divinitus est Johanni repraesentata; sub quo schemate felicia sibi tempora promittunt Christiani. *J.M.G.*

4. Ἀναγεγραμ. ὄνομα] Τὸ ἔχων hic desiderari videtur. *F.G.* Non desideratur, si ἐπεδείξατό μοι ὄνομα conjunxeris. *J.F.R.*

7. Ἀριστάνδρου ἐ Ἀρτεμιδώρου] Posterioris liber ad nostram usque aetatem pervenit: de priori *Plin.* XVII. 25. videndus, unde de prodigiis scripsisse discimus; meminit & *Aelian.* V. H. XII. 64. Huic Alexander credulitatem addixerat, ut ait *Curtius*, qui ejus passim meminit; ut & *Plut.* Alex. sed ab eo de divinatione scriptum aliquid nullibi reperio. Vid. etiam *Pott.* 294. 1. & *Rigaltium* ad Artemidorum l. 33. Telmissensibus inventionem artis tribuit *Clem. Alex.* p. 111. B. qua somnia conjectabant. Respicit nempe hunc Aristandrum, cui ea patria c. seq. & *Plut.* l. c. Lycius dicitur apud *Philostr.* 350. ubi id notae expediunt. *M. du S.*

Ἀριστάνδρου] *Aristander* Alexandro magno in itineribus & bellis comes. Meminit ejus *Clem. Alex.* Strom. 1. p. 334, d. *Curtius* 1, 11, 14. *Arrian.* Ἀναβάσ. 3, 2. *Artemidorus Onirocrit.* 1, 26. p. 217. ed. *Rigalt. J.M.G.*

Ibid. Ἀρτεμιδώρου] *Artemidorum* quando scripsisse putemus, in dissert. nostra §. 10. dictum. Respicit autem forte noster ad *Onirocrit.* 2, 5. ubi aurum mali esse ominis dicitur, non propter se quidem, sed propter quantitatem; si nimium appareat, aut supra dignitatem somniantis. Eod. libro c. 63. p. 149. τὰ πολλὰ, inquit, χρήματα ἐ νομίσματα ἴχνη φροντίδος καὶ λύπας σημαίνει &c c. 64. p. ead. ὁ πολυχρήματος θησαυρὸς λύπας ἐ μεριμνας σημαίνει, ἢ θάνατον προαγορεύει. *J.M.G.*

9. Τὰ χρὴ πλουτοῦντα;] Ita non somniorum tantum conjectores, *Artemidorus* Il. cc. & *Astrampsychus* p. 144. *Mantissae Meursii* ad lib. *de Luxu Romanorum* χρυσὸν κρατῶν, ἄπρακτος ὢν θέλεις ἴσχ· sed etiam, tanquam in vulgus nota res in proverbium abiit. Lucian. *Gallo* c. 1. σὺ δὲ ἄρα, ὅπως μὴ ὄνειρ πλουτῶν, λιμώττῃς ἀπο-

eumam detenſum, inſculptum in theatro hieroglyphicis literis illius nomen; hunc auro vitam inundaturum. Tum ego, *ſecundum Ariſtandri*, inquam, *Artemidorique praeceptiones, non bene haec veſtra vobis ſomnia evenient: Sed tibi quidem angebuntur debita, pro portione qua ſolutionem ſomniaſti: hic vero vel obolo, quem habet, privabitur, prout multo abundavit auro. Videmini autem mihi ſuper alba rupe, ſomnio-*

κόμην, ἐν τῷ θεάτρῳ ἀναγεγραμμένον ὄνομα ἱερογλυφικοῖς γράμμασιν, ὡς ἔτι τῷ χρυσῷ ἐπαλύσει † λευφόρον· ἐμοὶ δ' ἐγὼ, κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρε καὶ Ἀρτεμιδώρε, εἰ καλῶς ἀποβήσονται ταῦτά γε τὰ ἐνύπνια ὑμῖν· ἀλλὰ σοὶ μὲν τὰ χρέα πληθυνθήσεται ἀναλόγως † ἀποδόσεως· ἐτέρῳ δὲ ἐκ πολὺ τοῦ ὀβολοῦ γε στερηθήσεται, ὃς πολλῆς χρυσίου εὐπορήκεε. καὶ ἔμοιγε δοκεῖτε ἐπὶ λευκάδα πέτρῃ, καὶ δῆμον ὀνείρων καθαρ-

ἀπηχρέωμαι. *Theocritus* Idyll. 22. ſ. *Piſcatores* ita claudit: μὴ σὺ θάσσης λιμῷ, καὶ τοι χρυσείοις ὀνείροις. Alias, qui magnas opes dicere volebat, tantas eſſe dicebat, quantae in inſomniis apparere ſoleant: *Theocrit.* iterum Idyll. 9, 16.

— ἔχω δέ τα, ἅσσ' ἐν ὀνείροις
Φαίνομαι, πολλὰς μέν ὄϊς, πολλὰς δὲ χιμαίρας.

Schol. ad h. l. ὥστε ἔλεγε πλουσίαν ἄφθονον, τοιοῦτον γὰρ αἱ ὀνειρατικαὶ φαντασίαι. καὶ Ὅμηρος,

Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθος κόνις ἐστίν.

J. M. G.

το. Ἀναλόγως † ἀποδόσ.] Niſi ſcriptor hic alias parum accuratus eſſet, ſuſpicarer illum dediſſe ἀνὰ λόγον, cum praeſertim notae quibus ον & ως exprimitur, tenui diſcrimine diſtent. Sententia aperta: quo quis plus reddidiſſe & diſſolviſſe aeris alieni ſomniat, tanto profundius aere alieno mergetur. *J. M. G.*

13. Λευκάδα πέτρῳ] *Eur.* (p. 568. B.) *M. du S.* Λευκάδα πέτρην] *Homer.* Od. Ω, 11. de animabus procorum Penelopes ad inferos euntibus:

Πὰρ δ' ἴσαν ὀκτωκαίδεκά τε ῥοὰς Ὠκεανοῖο
Ἠδὴ παρ' ἠελίοιο πύλας καὶ δῆμον ὀνείρων.

Euſtath. p. 821, 4. *Baſil.* ἰσέον ὅτι λευκάδα μὲν πέτραν ὁ μῦθος πρὸς τῷ ἄκρᾳ πλάττει, ἣ κατ' ἀντίφρασιν. μείλας γὰρ ἐκεῖ σκότος ἡ ἐξ ἀϊδὼς τοῖς ἐφάτης † ἐκεῖ γῆς τόπος, ὃς εἰκὸς † ἥλιον ἔτι ἀφαλλιπαίνειν δυόμενον. *Ariſtarchus* νεκυίαν universam, i. e. τὴν ὡς ῥαψῳδίαν Odyſſ. obelo confixerat, & hoc inter alia argumento fuerat uſus: ἀπ' ἀδύ ἔοικεν εἰς ἅδου λευκὴν εἶναι πέτραν; huic reſpondet Scholiaſta minor ſub initium ῥαψῳδίας, τὰ πρὸς τὴν ἡμίραν ἐγραμμένα αὐτῆς λευκαίνειν. Audiamus etiam *Heſychium*, qui, quae hac de re habet, ex *Homer.* Schol. antiquis deſcripliſſe videtur. Ita autem ille: λευκάδα πέτρην. ἀφ' τούτης λέγει † πέτρας † ἀκεκιὸν φάρος. ἢ ἀλληγορικῶς τὸ σῶμα ἡμῶν † ἀνθρώπων. ἀφ' τὸ τοὺς ἐθέντας λευκοὺς εἶναι. αἱ γὰρ ψυχαὶ † τελευτώντων ἀφ' τοῦ σώματος ἀνέρχονται. Haec λευκὰς πέτρα forte eſt *Manalis lapis* de quo Feſtus, *Manalem lapidem putabant eſſe oſtium Orci, per quod animae inferorum ad ſuperos manarent, qui dicuntur Manes.* Hanc λευκάδα πέτραν *Albion Inſulam* ſ. Britanniam ſuam interpretatur Doctiſſ. *Barneſius* ad locum *Homeri*, & ad *Eurip.* Helenam 1692. ubi in primis Tzetzen, *Lycophronis* Scholiaſten, ſuffragatorem citat. Certe hoc illum juvare poteſt, quod δῆμον ὀνείρων ſubinde beata illa inſula & bonarum rerum feraciſſima emittit, e quo populo forte ipſum hoc eſt, quod de *Albio* nobis narrat *Barneſius*. *J. M. G.*

Ibid. Δῆμον ὀνείρων] *Orpheus* Argonaut. v. 1140. Ἀρίφατος αἰόλου πύλας & δῆμον ὀνείρων conjungit. *Euſtath.* l. c. τὸ δὲ δῆμον ὀνείρων ὡς ἐπὶ ἐμψύχων & σωματοειδῶν εἶπε, νόστου ὑμῶν ἐκείθεν δῆθεν ἐπιφωτόντων. Schol. min. τὴν νύκτα ὡς ἢ φαίνουσι οἱ ὄνειροι. *Porphyr.* de antro nympharum p. 121. *Barneſ.* δῆμος δὲ ὀνείρων κατὰ Πυθαγόραν αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαι φησιν εἰς τὴν γαλαξίαν, † ὅτου προσαγορευόμενον ὑπὸ † γάλακτι τριφομένων κ. τ. λ. quocum conſentit *Diog. Laërt.* in Pythag. 8, 32. εἶναί τε (φησὶν ὁ Πυθαγόρας) πάντα † ἄερα ψυχῶν ἐμπλεων, καὶ τούτους δαίμονας & ἥρωας νομίζεσθαι· καὶ ὑπὸ τούτων πέμπεσθαι ἀνθρώποις τούς τε ὀνείρους, καὶ τὰ σημεῖα τῶν τε καὶ ὑγιείας κ. τ. λ. Ego crediderim, de tantis myſteriis ne per ſomnium quidem cogitaſſe bonum *Homerum*, ſed per ὀνείρους ſimpliciter intellexiſſe defunctorum animas, quas εἴδωλα, voce de ſomniis adhiberi ſolita, vocat. e. g. Od. Λ, 212, 601. Od. Υ, 355. Adde *Virg.* Aen. 4, 654. &, qui locus vel maxime huc facit, Aen. 6, 696. ſeq. ubi umbram Anchiſae patris complecti vult Aeneas, ſed

Ter fruſtra comprenſa manus effugit imago.
Par levibus ventis, volucrique ſimillima ſomno.

Quod expreſſum eſt ex Od. Λ, 306.

Τρὶς δέ μοι ὰν χερσὶν σκιῇ ἴκελον ἢ καὶ ΟΝΕΙΡΩ.
Ἔπτατο, κ. τ. λ. — Verſu 221.
Ψυχὴ δ' ἠύτ' ΟΝΕΙΡΟΣ ἀπετάμνετο πικρόν.

Populum, δῆμον, de quavis multitudine dixere. *Ovid.* Met. 11, 634.

At pater (Somnus) *e* POPULO *natorum mille ſuorum.*

Sed ut tandem ad noſtrum revertamur, cum ſomnia eſſe dixiſſet Chariceni & Cleuocharmi vaticinia, ad illud exaggerandum ait, illos in rupe forte alba, ubi ingens eſſet ſomniorum populus, indormiiſſe, ut bre-

θέντες, τοσαῦτα ὑπερσκολιῶν ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὕσης.

Οἱ δὲ ἀνεκάγχασαν ἄπαυστα, ὡς ἀποπνιγέντας ὑπὸ τοῦ γέλωτος, καὶ τὴν ἀμαθίαν μου κατεγίνωσκον. ἦν δ' ἐγὼ πρὸς Κράτωνα, Μῶν κακῶς πάντα ἐξαρίσμα, ἢ εἶπόν τι κωμικωτερόν; καὶ ὁ κατ' Ἀριστάνδρου τὸν Τελμισσέα, καὶ Ἀρτεμιδώρου τὸν Ἐφέσιον, ἐξίχνευσα τοῖς εἰρήσθαι; ἢ δ' ὅς, Σίγα, ὦ Κριτία, εἰ ἐκφανεῖς, μυσταγωγήσω σε τὰ κάλλιστα, καὶ τὰ νῦν γενησόμενα. ἃ γὰρ ὄνειροι τάδ' εἰσίν, ἀλλ' ἀληθῆ. ἐκβήσεσθαι δὲ εἰς μῆνα Μεσορί. ταῦτα ἀκηκοὼς ἐγὼ τοῦ Κράτωνος, καὶ τὸ ἀλιθιῶδες τῆς ἀγνοίας αὐτῶν καταγνοὺς, ἠρυθρίασα ὑπὲρ τοῦ ἀνθρωπίνου.

22. Hi vero immanibus cachinnis, adeo ut praefocari illos prae nimio risu meus esset, imperitiam meam condemnant. Tum ad Cratonem, *Malene omnia olfeci*, inquam, *aut ex comoedia loquar, neque secundum Aristandrum Telmessium, Ephesiumque Artemidorum, probe investigavi ista somnia?* Ille vero, *Tace*, inquit, *Critia, si enim potis es ut sileas, pulcherrima te mysteria edocebo, atque jam jam eventura. Cave enim somnia illa putes; verissima sunt, & intra Mesori mensem habitura exitum.* Haec cum ex Crasone audissem, damnata ipsorum animi levitate erubui,

4 Μεσορί] Ex emend. *Solani*, Edd. & Schol. Μεσορή.

22. Ἢ δ' ὅς] Ἔφη ἐκεῖνος V.

26. Μεσορί] Αἰγυπτίων V.

vi adeo nocte, tantum somniaverint. *J.M.G.*

14. Ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὕσης] Lucian. *Scytha* p. 596. extr. ἐν ἀκαρεῖ de temporis brevissimo & quasi insecabili articulo dixit. Vid. *Menandri* reliq. n. 283. Hic itaque miratur Critias tam longa somnia tam brevibus noctibus. Contra Lucian. *Enunn.* c. 17. de longo somnio χειμερινὸς ὄνειρος, ὅτι μήκιστοι εἰσὶν αἱ νύκτες. *J.M.G.*

18. Κατεγίνωσκον] Lucianus *Philops.* c. 8. ἐγέλασαν ἐπὶ τῷ λόγῳ μου, καὶ ἔλεγον ὅσαι καταγνώσεις μου πολλὴν τὴν ἄνοιαν. ita etiam c. 32. eod. Noster paullo post τὸ ἀλιθιῶδες τῆς ἀγνοίας αὐτῶν καταγνούς. *J.M.G.*

19. Ἐξεφάνισα] *H. Stephanus in thesauro*: ἐκφανίζω *ex Luciano affertur, pro naso suspendo, subsanno*, μυκτηρίζω. & ita *Scapula* & *Basileenses*; veteres *Pollux*, *Hesychius*, *Suidas*, *Varinus* nihil habent, tacent *Camerarius* & *Rhodiginus*. Putaverim venatorium verbum esse ab odora canum vi traductum, investigandique adeo seu indagandi significationem habere, quae huic loco apprime convenit: idem ergo est ἐξεφάνισα, quod ἐξίχνευσα, de quo verbo illud tantum notari moretur, frequentius alias cum accusandi casu jungi, ut etiam a nostro factum c. 21. *J.M.G.*

20. Ἀριστάνδρου] De hoc vide *Rigaltium* ad Artemidor. I. 33. *L.BOS.*

21. Τελμισσέα] Lege Τελμησσέα. Vid. *Plut.* IV. 6. 14. N. *M.du S.*

22. Ἢ δ' ὅς] Saepius ita Platonizat Lucian. in *Philopseude*, etiam cum expressa personae mentio adjicitur, ut, ἦ δ' ὃς ὁ Κλεόδημος κ.τ.λ. *J.M.G.*

23. Ἐχεμυθεῖς] Ex Pythagorica disciplina vocabulum. *J.M.G.*

26. Μεσορί] Nota scenam dialogi Alexandriae esse. *F.G.*

Μεσορί] De hoc Aegyptiorum mense vid. *Scalig.* de emend. Temp. 198. Emenda autem *Plutarch.* 676. f. Ubi Μεσορὴ legitur. Legebatur etiam hic in omnibus Impr. μεσορὶ, per ω. prave. *M. du S.*

Μεσορί] Aegyptii mensis nomen, quem recte cum Augusto comparat Scholiasta, & hodie quoque Copti eo loco ponunt, ut ostendit in Menologio *Fabricius*. Aegyptiorum ab antiquissimis inde temporibus propriae erant divinatoriae artes & disciplina somniorum. Mirum igitur non est, Aegyptio nomine hac in re nostrum uti. Minime vero ex hoc solo loco colligere licet, in Aegypto scriptum Philopatrin, cujus velut theatrum ad Pontum Euxinum esse, satis ostendimus. Caeterum si quis de auctore atque aetate hujus dialogi mecum putet, ille non nimium falsos deprehendet Christianos, si quid de imperii conversione atque Imperatoris interitu praesagierunt; (praesagiisse autem probabile fecimus in dissert. §. 34. 35.) Siquidem V. Kal. Julii extinctus est Julianus, ut adeo mense Mesori pacata iterum omnia atque tranquilla, Imperatore Joviano, Christianis essent. Illud etiam notari obiter potest, non male paucis ante versibus dictum ἐν ἀκαρεῖ τῆς νυκτὸς ὕσης. Nuncius enim de victoriis Juliani paucis procul dubio ante obitum ejus diebus Constantinopolin allatus, hunc dialogum scribendi occasionem auctori dedit. Incidit ergo colloquium Critiae cum Christianis in viciniam solstitii, ubi brevissimam sol noctem efficit. *J.M.G.*

Μεσορί] Mensis Aegyptiacus; sed qui etiam inter Syros usurpari potuit. Vid. *Noris.* Epoch. Syromac. Diss. V. c. 11. *M.V. La Croze.*

30. Δημοῦ δὲ τιτανώδης] Lucian. *Icaromen.* c. 23. ὁ Ζεὺς μάλα φοβερός δημού τι δὲ τιτανώδες ὡς ἐμὲ ἀκιδῶν

κ.

bus, vultuque triſtitiam præferens & multis Cratonem increpans, abii. Sed me aliquis torvum & tanquam Titanicum intuens, lacinia prehenſum retraxit, a vetuſto illo daemonio hominis, ut audientem ſibi concionem praeberet, inductus inſtigatusque.

23. Sermone autem longius producto perſuadet tandem miſero mihi, ut ad praeſtigiatores homines accederem, & in infauſtum, quod ajunt, diem inciderem: dixerat enim, omnia myſteria ab illis ſe eſſe edoctum. Tranſimus igitur *portasque ferreas*, *pavimentaque aenea*, multisque per orbem ſuperatis ſcalis, in aurea tecta aſcendimus, qualia Menelai quondam fuiſſe, Homero credimus. Ibi ego oculis luſtro

ὄψεσιν, καὶ σκυθρωπάζων ἐπερρυθμιζόμην πολλὰ τὸν Κράτωνα ἐπιμεμφόμενος. εἷς δὲ ἀμοὺ καὶ Τιτανώδης ἐνίδων, δραξάμενός μου τῆς λόπιος, [b] ἐσπέμψατο, ῥήτρην ποιησάμενός τε, καὶ ὠθιζόμενος ὑπὸ τοῦ ὑποπαλαιωμένου ἐκείνου δαιμονίου.

Εἰς λόγους δὲ ταῦτα παρεκτείναντες, πείθει με τὸν κακοδαίμονα εἰς γόητας ἀνθρώπους ἐλθεῖν γενέσθαι, καὶ ἀποφράδι τῇ δὴ λεγομένῃ ἡμέρᾳ, συγκυρῆσαι. ἔφασκε γὰρ πάντα ἐξ αὐτῶν μυσταγωγηθῆναι. καὶ δὴ διήλθομεν σιδηρέας τε πύλας, καὶ χαλκέους οὐδούς. ἀναβάθρας δὲ τελείας περικυλωσάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἀνήλθομεν, οἷον Ὅμηρος [d] Μενελάου φησί. καὶ δὴ ἅπασα [d] ἐσκα-

[b] Λόπτης] Λοπὸς Schol. Vulgatum tenent *Fl. J. Fr. B. P. H.* [c] Ἐσπέμψατο] Sic *Fl. J. P.* &c. Ἐσπάμψε *Bi. 2.* [d] Ἐσκαπίαζε] Lege ἐσκοπίαζε ut c. 19. Etſi hic α eſt in Edd.

32. Λοπὸς] Ἐνδύματος. *V.*

Ibid. Ῥητρὸν] Ῥητραι, συνθῆκαι, λόγοι, * νόμοι, ἀμοιβαί, ὑποθῆκαι, συγγράμματα. *V.*

* Νόμοι] Τόμοι lectum arbitrer. Mutavit *M. du S.*

J. M. G.

π. τ. λ.

31. Δραξάμενος] Conf. ſupr. *Aſin.* c. 25. *J. F. R.*

32. Ῥητρὸν ποιησάμενος] Ῥήτρα *eloquium* videtur eſſe, atque antiquitus adhibitum de oraculis. Docet hoc *Plutarchus* Lycurgo p. 86. *H. Steph.* ubi de legibus Lycurgi, Τὰ μὲν δὴ τοιαῦτα νομοθετήματα ῥήτρας ἀπόμαντις, ὡς παρὰ τοῦ Θεοῦ νομιζόμενα, καὶ χρησμοῖς ὄντα. Et p. 78. Ὅτου δὲ περὶ ταύτην ἱστορούσι τὴν ἀρχὴν ὁ Λυκοῦργος, ὅτε μαντείαν ἐκ Δελφῶν κομίσειε περὶ αὐτῆς ἣν ῥήτραν καλοῦσιν. Add. p. 79. Sed haec ſignificatio parum ad rem noſtram. Neque multum illa, qua utitur *Aelian.* V. H. 16, 38. ubi ſynonyma videntur συνθήκας δὲ ἐποιήσαντο, & εἶχον ὧδε τούτων ῥήτραν πρὸς ἀλλήλους. Verum ῥήτρα etiam eſt facultas dicendi, vel vices. In decreto Byzantiorum apud Demoſthenem *de Corona* c. 27. Δημάρητος — ἔλεξεν, ὡς τὰς βουλὰς λαβὼν ῥήτρας, *facta ſibi a Senatu dicendi poteſtate.* Lucian. Ἀπολ. π. τ. ἐπὶ μισθῷ c. 3. ῥήτρας λαβὼν *ſumtis dicendi partibus.* Id. *Toxari* c. 35. Σοὶ τὴν ῥήτραν ὦ Σκολόμυ. Hoc itaque vult Critias, quod in verſione hujus loci ante hos XXV. annos conjectura magis ductus, quam obſervato poſt demum uſu nominis, expreſſi. Charicenus, illud σεσημασμένον γυρόπιον, ut vocat c. 16. inſtigaverat eum, de quo hic ſermo eſt, ut ſibi auditores pararet & audientiam &c. *J. M. G.*

35. Παρεκτείναντες] Παρεκτείνας forſan. *F. G.*

Παρεκτείναντες] Non eſt penitus inauditum nominativos poni pro genitivis abſolutis. *Homer.* Il. Γ, 211.

Ἕως δ' ἐξαρίσω γυμνάστρῳ τῷ Ὀδυσσῆι. *Ambobus ſedentibus* &c. praeceſſerat: τόφρα μὲν Μενέλαος ἐπείρεχεν ὑρίας ὁμοίους. Addo *Ariſtoph. Lyſiſtrata* verſu 13. Ἐφημένου δὲ αὐτοῦ — εὕδοντι, *cum praedictum ſit. Plato* Cratylo p. 236. E. Laemar. de Heroſibus, Πάντες ὅτῳ γεγόνασιν ἰσοθέντες ἢ θεὸς θνητῷ ἢ θνητὸς θεᾷ. *Aelian.* V. H. 10, 18. Μενελάῳ δὲ ἐκτὸς τῶν Ἑλενείων ἡ Δάφνη, ἡμέδη αὐτοῦ Νύμφη μία, ubi plura dedit ejusdem *Perizonius.* *J. M. G.*

37. Ἀποφράδι] Lucian. in *Pſeudologiſta*, quem ἀποφράδα inſcribunt, totus in eo eſt, ut probet, hominem etiam, quod ipſe fecerat, per ſcomma ita poſſe appellari. *J. M. G.*

40. Σκιρτᾷ] Verſus Scazon ſ. choriambus ex Il. Θ, 15. ubi in deſcriptione Inferorum: Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι & χάλκειος οὐδός. quem laudat etiam Lucianus *Amor.* c. 32. de re ipſa vid. §. 27. diſſ. noſtrae. *J. M. G.*

42. Χρυσόροφον] *Homer.* Od. Δ. 71. Hinc, quod factum nollem, vir multis nominibus reverendus, quaſi ſerio dicta forent & ab auctore fide digno, quae veteribus Chriſtianis Eccleſiarum forma fuerit, adſtruere conatur. *Cave* 129. 142. *M. du S.*

Ibid. Ὅμηρος] Od. Δ. initio, imprimis v. 121. Etiam Lucian. *de Domo* c. 3. & in *Scytha* c. 9. τὸν υἱέα τὸν μυρμηκιᾶ meminit. Telemachum eſſe Ulyſſis filium ex Ithaca inſula ex *Homero* apparet. Scholiaſtes, qui Proteſilaum nominat, memoria eſt lapſus. *J. M. G.*

πίεσθον, ὅσα ὁ πρωτότης ἐκεῖνος νεανίσκος. ἐγὼ δὲ οὐχ Ἑλένην, μὰ Δί', ἀλλ' ἀνδρας ὀκνηροὺς ὀφθαλμοφθόρους, καὶ καλωχριῶντας· οἱ δὲ ἰδόντες, γήθησαν, καὶ ἐξεναντίας παραγένοντο· ἔφασκον γάρ, ὡς εἴ τινα λυγρὰν ἀγγελίαν ἀγάγοιμεν. ἐφαίνοντο γὰρ ὅτεοι ὡς τὰ κάκιστα εὐχόμενοι, καὶ ἔχαιρον ὅτι τοῖς λυγροῖς, ὥσπερ αἱ θοινοποιοὶ [a] ὅτι θέατρα, τὰς κεφαλὰς δ' ἄγχι ἐχόντες, ἐψιθύριζον. μοῦ δὲ τὰ πρῶτά με,

Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;

Χρηστὸς γὰρ ἂν εἴης, ἀπὸ γε τοῦ σχήματος. ἐγὼ δ' ἔφην, Ὀλίγοιγε χρηστοί, ὅσοι γε βλέπω πανταχοῦ· Κριτίας δὲ τὄνομα, πόλις δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν καὶ ὑμῖν.

Ὡς δ' ἀεροβατοῦντες ἐπυνθάνοντο, πῶς τὰ κατὰ πόλεως, καὶ τὰ τοῦ κόσμου; ἦν δ' ἐγὼ, Χαίρουσί γε πάντες, καὶ ἔτι γε [b] χαρήσονται· οἱ δὲ ἀνένευον ταῖς ὀφρύσιν. Οὐκ ἔστω· δυσκολαίνει γὰρ ἡ πόλις. ἦν δ' ἐγὼ κατ' αὐτοῦ γνώμην· ὑμεῖς γὰρ ἐπαίρεσθε ὄντες, καὶ ὡς ἀπὸ ὑψηλοῦ ἅπαντα καθορῶντες, ὀξυδερκέστατοι

omnia, quae ille ex insula juvenis; video autem non Helenam ego quidem, sed homines vultibus in terram pronis pallidisque. Illi vero, cum nos viderent, gaudere, obviamque procedere: dicebant enim, numquid forte tristis nuncii ferremus? quippe qui manifesto pessima quaeque optarent, atque, ut in theatris solent furiae, luctuosis rebus gauderent. Tum vero capita invicem conferentes in aures quaedam insusurrant, ac denique me interrogant:

Tu quis es, unde venis, quaeque urbs tibi, quique parentes?

Videris enim, quantum quidem habitus tuus indicat, homo minime malus. At ego, *Pauci quidem*, inquam, *ubique gentium, quantum video, boni sunt: nomen mihi est Critiae: urbs eadem quae vestra.*

24. Ut vero inaniter elati homines interrogarunt, *Quid rerum in urbe atque adeo in mundo ageretur?* egoque, *gaudent, gaudebuntque amplius*, respondi: illi, superciliorum gestu abnuentes, *Minime vero ita est*, inquiunt, *clades enim perniciemque civitas parturit.* Tunc ego ex ipsorum sententia, *Nimirum vos*, inquam, *cum supra humana sublati, tanquam de specula omnia prospicia-*

[a] Ἐπὶ θέατρα] Ἐπὶ τὰ θέατρα Ed. *Gesn.* Abest artic. ab aliis. [b] Χαιρήσονται] Χαιρήσωσι B1. 2.

44. Ὁ πρωτότης] • Πρωτεσίλεως. V.

• Πρωτεσίλεως.] Errat: de Telemacho enim sermo est. V. *Hom.* l. c. In Exc. *G.* Τηλεμάχου. *M. de S.*

46. Οἱ δὲ ἰδόντες γήθησαν] *Homerica* formula ex Il. Ω, 321. & Od. O, 165. *J.M.G.*

48. Ὡς εἴ τινα] Ὡς ἀφηγηματικὸν, de quo ad c. 16. *J.M.G.*

51. Πάντοθοι] Ignota Lexicographis vox, furias tamen intelligi haud obscurum est. *J.M.G.*

Ibid. Ἐπὶ τὰ θέατρα] Pro ἐπὶ τοῖς θεάτροις. Ita etiam *Hesiod.* Theogon. 531. ἐπὶ χθόνα πυλυδέιρειαν Herculis gloriam esse dicit, qui *in Operibus* versu 156. ἐπὶ χθονὶ πυλυδεικέϊ ordinaria construendi ratione dixerat. Tale forte est illud *Matth.* VIII, 9. ὑπὸ ἐξουσίαν ἄνθρωπός εἰμι. *J.M.G.*

53. Μετὰ δὲ τὰ] Pro ταῦτα Poët. *J.M.G.*

54. Τίς, πόθεν] Versus ab *Homero* aliquoties repetitus ut Od. K, 325. O, 318. T, 105. Ω, 297. &c. Luciano etiam usurpatus *Icaromen.* c. 23. item *Senecae Iudo in Claudium.* *J.M.G.*

56. Χρηστὸς δ'] Vid. diss. nostra §. 20. *J.M.G.*

62. Χαίρουσί γε] Quorsum hoc pertineat dictum vid. §. 36. dissertationis. *J.M.G.*

64. Δυσκολαίνει] Ex *Aristoph.* Ran. 1470. ἡ πόλις γὰρ δυσκολεῖ. Schol. δυσκολεῖ λέγει ἀντὶ τοῦ ἀγανακτεῖ καὶ κακῶς πάσχει, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν δυσκόλων γυναικῶν. Ἢ δυσκολαίνει λέγει ἀντὶ τοῦ κακὰ γινήματα προάγει. Posterius magis placet, inprimis si, ut tunc ab Alcibiade Athenienses metuebant, Christianos ab Juliano metuisse dicamus. *J.M.G.*

68. Ἡ δὲ σελήνη] Tanquam distinctum phaenomenon allegatur, quod prioris est causa, nisi simpliciter de plenilunio velis intelligere, ad quod quidem πυχνὰς & ad diem modo praedicendum, non magna opus est Astronomiae peritia. Caeterum Christianis ex eo, quod de interitu mundi, de Antichristo &c. disputarent, objecta Astrologica vanitas *Minuc. Fel.* 12, 7. Definite caeli plagas & mundi fata & secreta rimari: satis est pro pedibus adspicere. *J.M.G.*

69. Ὦ

sis, etiam ipsa quam acutissime olim perspexistis. Sed in aethere quid agitur? num eclipsin Sol patietur, Luna ad perpendiculum ipsi subjecta? num Mars ex quadrante Jovem respiciet, Saturnus autem ex diametro opponetur Soli? Venusne cum Mercurio congredietur, -novosque adeo edolebunt nobis Hermaphroditos, quibus vos delectamini? Numquid impetuosos imbres demittent super? an copiosa nive terrum consternent, grandinemque aut rubiginem devolvent, pestemne ac famem immittent? An fulminatrix cistula plena est, tonitruumque conceptaculum repletum?

25. Illi vero, quasi re praeclare gesta, de suis illis nugabantur deliciis, fore scilicet, ut rerum facies mutetur, atque turbae colluviesque civitatem invadant, tum exercitus ab hostibus vincantur. Hic ego vehementer commotus, atque ardeneis instar illicis intumescens, contentissime exclamavi: *Nolite miseri homines, nimis loqui magnifice*, Stringentes dentes in vivos corde leones Spi-

κόσμια καὶ τάδε παράλογα. πῶς δὲ τὰ τῆς αἰθέρος; μῶν ἐκλείπει ὁ ἥλιος, ἡ δὲ σελήνη κατὰ κάθετον γένηται; ὁ Ἄρης εἰ τετραγωνήσει τὸν Δία, καὶ ὁ Κρόνος ἀφεμετρήσει τὸν ἥλιον; ἡ Ἀφροδίτη εἰ μὲν τῷ Ἑρμῇ συνοδεύσει, καὶ Ἑρμαφρόδιτοι ἀποκυήσουσιν, ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε; εἰ ῥαγδαίους ὑετοὺς ἐκπέμψουσιν; εἰ πρετὸν [a] πολὺν ὀπιπτρωγνύουσι τῇ γῇ, χάλαζαν δὲ καὶ ἐρυσίβην εἰ καταξουσι, λοιμὸν καὶ [d] λιμὸν εἰ ἐκπέμψουσιν, εἰ τὸ κεραυνοβόλον ἀγγεῖον ἀπεγεμίσθη, καὶ τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον ἀνεμεσῴθη;

Οἱ δὲ ὡς ἅπαντα καλῶς θωκότες, καλὲ φλυάρων τὰ αὐτῷ ἐράσμια, ὡς μέλλα λαγῶσι τὰ πράγματα, ἀταξίαι δὲ καὶ ταραχαὶ τὴν πόλιν καλαλήψονται, τὰ στρατόπεδα ἥττονα τῶν ἐναντίων γένηται. τοῦτο ἐκταραχθεὶς, καὶ ὥσπερ πρὶν καμόμενος οἰδηθείς, ἀγάτορον ἀνεβόησα, Ὦ δαιμόνιοι ἀνδρῶν, μὴ μεγάλα λίαν λέγετε, θηγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων, πνεόντων

[a] Πολὺν] Bene *Fl. Fr. H. P.* &c. Πολὺν prave *J.* [d] Λιμὸν] Λιμὸν. αὐχμὸν *Fl.* puncto post λιμὸν collocato.

69. Ὁ Ἄρης κ' τετραγωνήσει] Hermes Trism. de infirmior. decubitu p. 12. *Hesych.* Ἀφεμετρεῖσθαι· ἢ τετραγωνίζεσθαι· ἢ σωφρονεῖν· τῇ ☾. *J. M. G.*

73. Ἐφ' οἷς ὑμεῖς ἥδεσθε] Tristis enim prodigii loco habebatur androgynos, & in mare deportabatur, quod ex *Gell.* IX, 4. constat. Memorabilis etiam est *Livii* locus 31, 12. ubi *inter plura prodigia, ante omnia abominati semimares, jussique in mare deportari.* Similia habet idem 27, 13. & 39. it. 29, 22. Add. *Juven.* 13, 64. seq. *J. M. G.*

76. Καταξουσι] Καταράξουσι forsan. *F. G.* Nil opus emendatione; nam κατάγειν aeque a κάτω ἄγειν quam κατὰ & ἄγειν formari potest, ut ex *Plut.* docet *Steph.* Et pro *deorsum ducere, mittere*, ut κατάγειν εἰς ᾅδου ap. LXX. frequentissimum, quin & κατάγειν δάκρυα *Jerem.* IX. 17. ac ter deinceps. Item κατάγειν ἐξ ὑψηλοῦ *Amos* III. 11. Cumque hic Dialog. ad ejusmodi stilum fit compositus, sufficerent illa testimonia, si vel apud alios non invenirentur. Et cur non aeque descendendi significatus huic verbo inesset, quam in καταβίβαστε, dejicio; etsi κατάγειν longe plurimum pro *deducere, perducere quem ad locum* usurpatur apud antiquos & sequioris aevi scriptt. *J. F. R.*

78. Τὸ βροντοποιὸν δοχεῖον] Forte respicit ad τὸν κολόβρυα ἰχτῖνα, ὃν ὁ κτύπος (cum Scholiaste *Aristophan.* loquor ad Nεφ. 291.) χειματίζεται εἰς βροντὴς ἀπηχήσεις· ἔστι δὲ ὁ τῇ σκηνῇ μηχάνημά τι, ὃ καλοῦσι βροντεῖον, ἀμφορεὺς μεστὸς ψηφίδων ἀντιβαλλομένων εἰς χαλκοῦν λέβητα. Quamquam si P. *Victorium* audiamus Var. Lect. 20, 7. alia prorsus fuit τῶν ἰχθύων ratio, ad augendam nimirum quamcumque vocem comparata, de quo hic non est disputandi locus. Qualia igitur in scena fuere vasa, talia ad rifum captandum coelo affingit Critias, quibus impletis erumpant fulmina cum tonitribus. *J. M. G.*

81. Ὡς μετεωλλωγῶσι] Vid. §. 34. dissert. *J. M. G.*

85. Πρῷ] Apud *Aristoph.* Ran. 883. ait ad *Aeschylum* Bacchus, σὺ δ' ὦνερ ἄσπερ πρῷ· ἐμπρηθεὶς βοᾷς, ad quem locum *Eustat.* ἀντὶ τοῦ πρῷ· καιομένῳ φόβου πολλοῦ. *J. M. G.*

86. Διάτορον] Lucian. *Gallo* init. de Galli cantu λιγυρόν τι ἀναβοήσας. *J. M. G.*

87. Θήγοντες ὀδόντας] Formula *Aristophan.* Batr. 829. Θυμολέων Homericum Herculis epitheton. Πνέοντας δὲ λόγχας & λειπολίφυς τριφαλίδας *Aristoph.* Batr. 1048. *J. M. G.*

88. Κατ' ἀνδρῶν θυμ.] Parodia *Homer.* Od. Λ. 266. *M. du S.*

των δόρυ ϗ λόγχας, ϗ λευκολόφους τριφαλείας· ἀλλὰ ταῦθ' ὑμῖν 'δὴ κεφαλὴν καταδήσει), ὡς τ' παλρίδα ὑμᾶς [a] καλατρύχελε. ϗ γὰρ αἰθεροβατοῦντες, ταῦτα [b] ἠκηκόητε, ϗ τ' πολυάχολον μαθηματικὴν κατωρθώκαλε. εἰ δέ γε μαντεῖαι ϗ γοητεῖαι ὑμᾶς παρέπεισαν, διπλοῦν τὸ τ' ἀμαθίας. γυναικῶν γὰρ εὑρέματα ταῦτα γραϊδίων, ϗ παίγνια. ἐπιπολὺ γὰρ τὰ τοιαῦτα αἱ τ' γυναικῶν 'δπίνοιαι μετέρχον).

ΤΡΙΕΦ. Τί δὲ πρὸς ταῦτα ἔφησαν, ὦ καλὲ Κριτία, οἱ κεκαρμένοι τ' γνώμην, ϗ τ' ἀφρόνιαν; ΚΡΙΤ. Ἄπεφλα ταῦτα παρέδραμον, εἰς 'δπίνοιαν τελεχνασμένην καλαπεφευγότες. ἔλεγον γὰρ ἡλίους δέκα ἄσιτοι ἀφμενοῦμεν, ϗ 'δὴ παννύχους ὑμνῳδίας ἐπαγρυπνοῦντες, ὀνειρώτομεν τὰ τοιαῦτα. ΤΡΙΕΦ. Σὺ δὲ τί πρὸς αὐτοὺς εἶρηκας; μέγα γὰρ ἔφησαν, ϗ διπορημένον. ΚΡΙΤ.

cuta spirantes, crista nitentes galeas triplicique. *Verum ista in vos ipsos vestraque capita expetent, qui patriae vestrae male adeo ominamini. Neque enim aut conscenso aethere ista audiviſtis, aut male ſedulam mathematicorum artem edidiciſtis. Si autem varicinia & praeſtigiae in hanc vos fraudem impulerunt, duplo major veſtra eſt ſtupiditas. Quandoquidem vetularum iſta mulierum ſunt commenta atque ludibria. Siquidem muliebria fere ingenia ejusmodi conſectari ſolent naenias.*

26. TRIEPH. Quid vero ad iſta, o Ipulcher Critia, detonſis mentibus animisque homines? CRIT. Nimirum his omnibus praetermiſſis, ad commentum oppido elegans confugientes dixerunt, *Poſt decem dierum jejunia, quibus pervigiles cantibus noctes ducimus, talia ſomniamus.* TRIEPH. Sed tu quid ad illa? magnum enim quiddam dixerunt, quodque multam quaeſtionem

a Καλατρύχελε] Sic pleraeque. Καλατρίχελε *J.* b Ἠκηκόητε] Sic Noſtrae, Ἠκηκόατε *Geſn.* melius. An ἠκηκόατε.

89. Τριφαλείας] Lege τριφαλλίας. *F.G.* Et hoc malim. Sed cum prius etiam reperiatur alibi, nihil mutem. Et licet τρυφ— ap. *Homer.* perpetuo ſcribatur, tamen Scholiaſt. ad Il. Γ. 372. Τριφαλείης exponit — τρεῖς φάλας ἐχούσης. adeoque τριφαλλίας ad originem propius accedens eo minus mutandum. *J.F.R.*

91. Ὧ] Lege ὦ. *F.G.*

Ibid. Καλατρύχελε] Proprie *vexare* eſt, *asperare*. Sed ipſe deinde explicat per ἐναμάξ τῇ πατρίδι. *J.M.G.*

93. Μαθηματικὴν] Aſtrologiam judiciariam, quae vocatur, *Matheſin*, & qui eam profiterentur, *Mathematicos* appellatos eſſe, non opus eſt ut hic moneatur. Hanc artem *tractare* non negat Chriſtianos, ſed *non temperanter recte tractaſſe, edidiciſſe*. Verum fuit ſaltem primis temporibus iſta laus Chriſtianorum, quod a conjectoribus, ariolis, vatibus, *mathematicis*, & id genus hominibus abhorrerent, infenſis propterea odiis ab illis excepti. Vid. inter alios *Arnob. contra gentes* p. 13. it. *Tertullianus* Apol. c. 43. Laudanda & hic eſt incomparabilis viri *Joh. Alb. Fabricii* induſtria, qui Bibl. Graec. 3, 20. p. 518. ſeq. concinnavit catalogum ſelectum ſcriptorum, qui aſtrologiam apoteleſmaticam oppugnarunt, quos inter primo loco Chriſtianos veteres collocavit. Qui ergo factum dicemus, ut ea tamen per poſticum quaſi recepta ita diu in Chriſtiano etiam orbe vigucrit? *J.M.G.*

96. Γραΐδιον] Etiam hodienum edentulae potius mulierculae, quam viri, magiae & incantationum crimine traducuntur. Scilicet judicii viriumque imbecillitas, quae ſexui, cum avaritia, quae aetati quodam modo naturalis eſt, conjuncta, ſuperſtitionum foecunda mater eſſe ſolet. *J.M.G.*

1. Κεκαρμένοι τὴν γνώμην] Mirabilis loquendi forma, *detonſis mente ſive ſententia*. Sed lucem hic etiam affundit Lucianus, qui Paphlagonas, in *Pſeudomante* c. 15. vocat τοὺς ἐγκεφάλους ἐς τὰς παρειὰς περιξυρημένους, id eſt, ut interpretor, ovium inſtar lanigerarum, tonderique ſolitarum, ſtupido hebetique ingenio praeditos: ſtatim enim ſubjicit οὐδὲν ἰσχύοντας, fuiſſe illos στεροφύγους ἀνδράσιν, ἀλλὰ μόνῃ τῇ μορφῇ μὴ ἐ πρόσωπα ἴσως ἀμφίβολος. Etiam c. 6. dixerat, τοὺς πολλοὺς ἀποκείροντες i. e. ἀπατῶντες. Noſtri Germani non modo tondere, ſcheren ponunt pro ludibrio habere; ſed quidam etiam halbiren dicunt i. e. barbam radere, pro Plautino *auro emunguere*. Ita εἰ ὁ, quod in *Cant.* IV, 2. eſt עֵדֶר הַקְּצוּבוֹת, ſimili ellipſi reddidere ἀγέλαι τ' κεκαρμένων. In ipſa autem calvitie & raſo capite videtur aliquid olim fuiſſe contemtui obnoxium. Unde graviter adeo iraſcitur Eliſa pueris calvitiem ſibi exprobrantibus. *Nonius* verbum *calvere deductum* putavit *a mimis calvis, qui omnibus eſſent fruſtratui*, quo loco utitur *Elmenhorſtius*, ad illuſtrandum illud, quod eſt apud *Arnobium contra gentes* l. 3. p. 239. *deloſtantur Dii ſtupidorum* (de mimis loquitur) *raſis capitibus*. Quaedam etiam in hanc ſententiam annotata ſunt ad Lucian. *Lapith.* c. 18. a doctiſſimo viro *Almeloveenio*. Add. *Juven.* 5, 171. *Caſaub.* ad Perſ. p. 100. *Graev.* ad Lucian. *Solec.* p. 744. Ne quid ta-

nem habeam. CRIT. Bono es animo: nihil ignavum dixi, sed pulcherrime equidem causſam ita peregi: *Etenim* vera ſunt, *quae urbani homines ſaepe de vobis dicunt, ſomnientibus vobis talia obrepunt.* Illi vero canino rictu ſubridentes, *Extra tamen lectulum*, inquiunt, *nobis obveniunt.* Tum ego, *Sint vera*, inquam, *iſta, ô ſublimes animae, nunquam tamen tuto quae futura ſunt inveſtigaveritis, ſed veſtris ipſi ſomniis inducti, quae neque ſunt, neque futura unquam ſunt, nugabimini. Neſcio vero quomodo ſomniis fidem habeatis iſta deblateretis, honeſtiſſima quae ſunt averſemini, malis autem delectemini, idque cum nullum ex tam deteſtabili facinore bonum conſequamini. Omittite igitur abſurda illa emotae mentis ludibria, malaque conſilia ac praedictiones, ne quando Deus, eo quod peſſime Patriae precamini, fallacesque veſtros ſermones ad ipſum refertis auctorem, in malam rem vos projiciat.*

Θάρσει, οὐκ ἀγνωὶς, ἀντεῖπον ἐγὼ τὰ κάλλιστα. τὰ μὲν οὖν ἀπὸ τῶν ἀριστικῶν θρυλλούμενα, ἔφην, ὑμῖν, ὁπόταν ὀνειροπολεῖτε, τὰ τοιαῦτά που παρεισάγονται. οἱ δὲ σεσηρὸς ὑποκαχλάζοντες, ἔξω που παρέρχονται τῆς κλινιδίου. ἐγὼ δ' εἰ ἀληθῆ ταῦτα, ὦ αἰθέριοι, οὐκ ἂν πολὺ ἀσφαλῶς τὰ μέλλοντα ἐξιχνεύσητε· ἀλλὰ καλαπεπλεγμένοι ὑπ' αὐτῶν, ληρήσετε τὰ μὴ ὄντα, μηδὲ γενησόμενα. ἀλλὰ ταῦτα μὲν οὐκ οἶδ' ὅπως ληρεῖτε, ὀνείροις πιστεύοντες, τὰ κάλλιστα βδελύττεσθε, τοῖς δὲ πονηροῖς ἥδεσθε, μηδὲν [b] ὀνήμενοι τῆς βδελυγματώδους. ὥστε ἐάσατε τὰς ἀλλοκότους ταύτας φαντασίας, καὶ τὰ πομπὰ βουλεύματα, καὶ μαντεύματα, μή που θεὸς ὑμᾶς ἐς κόραξ βάλῃ, σφῷ τὸ τῇ πατρίδι ἐπαράσθαι, καὶ λόγους κακοήθεις ἀποφημίζειν.

Οὐ-

[b] Ὀνήμενοι] An ἀνήμενοι? *Pell.*

tamen diſſimulem, videtur mihi Triephon ad clericorum tonſuram reſpicere, cujus & paullo ante facta mentio clarior, ubi κακοήθειαν τινὰς, ἐξ ὧν ἀφηγούμεθα, κειραμένους τὸν κόμην metnoratur. *Gregorii* enim *Nazianzeni* aetate tonſuram in uſu fuiſſe, non improbabili conjectura ex *Maximi Cynici* conſtitutione elicitur, de qua loquens *Nicephorus* H. E. 12, 11. p. 240. καὶ τοῦτο ἰσχύει, inquit, κωνείας τρίχας θεσθαι κ. τ. λ. & ne nugari ſuo more putemus *Nicephorum*, praeſto eſt *Theodoritus* qui H. E. 4, 8. Τιμόθεος, inquit, ὁ τοῦ Ἀλεξανδρείων Ἐπίσκοπος — ἀντὶ τῆς θεομαχούσης Γρηγορίου (Nazianzeni puta) Μάξιμόν τινα κεκαρμένον κακῶς, τοῦτον αὐτῷ τὰς κακείνας ἀπειλήσας τρίχας. Nec parvi momenti ſunt, quae *Jac. Gothofredus* ex fontibus monuit ad l. 38. Codicis Theod. de Epiſcopis, ubi ob ἔθιμα γνησίως *coronas* appellatos eſſe clericos, & clericalis reverentiae nomen *Coronam* fuiſſe jam circa haecce tempora, luculenter probavit. Sed de his aliter *Salmaſ.* de coma p. 158. Viderint, qui dedita opera hujus antiquitatem ritus tractant. *J.M.G.*

4. Ἀριστεῖς] In ipſa Scriptura S. aliquorum mentio fit, qui jejuniis & cibi abſtinentia ad viſiones apparitionesque ſeſe praeparārunt. Et cacozelia quadam rerum ſacrarum factum eſt, ut apud gentiles etiam quidam, Pythagorici imprimis atque Platonici, variis καθαρμοῖς, luſtrationibus, jejuniis, animas ſuas ad commercium cum Deo ſpiritibusque aptas reddere vellent. Jam apud *Herodotum* 2, 40. πρωτεύσαι τῇ Ἴσι. Ex receptioribus ſufficiat in praeſentia laudare *Jamblichum* 3, 11. p. 94. edit. Oxon. ubi inter praeparationes ad vaticinandum reliquas, τριῶν ὅλων ἡμερῶν ἀποχὴν refert. De Chriſtianis omnium fere temporum nota res eſt, imprimis ſi in cenſum veniant, quae in *Vitis Sanctarum Patrum*, & *Actis Sanctorum*, larga manu afferuntur. Sed non ſunt praetermittenda *Gregorii Nazianzeni* verba, quibus mirifice totus hic locus illuſtratur. Vocabantur a Juliano Chriſtiani, ait vir ἀθεότης, p. 122. ſeq. Orat. 11. in *Julian.* οἱ τοῖς γραϊδίοις συγκαθεύδοντες ἐκ συμψαλλούσης, οἱ σαῖς μυσαραῖς ταῖς εἰκόσι λειτουργοῦντες, καὶ ἡμίβρωτες, οἱ μάτην ἀγρυπνοῦντες, καὶ ταῖς κοιμωμέναις ταῖσιν ἀθλιοῦντες. *J.M.G.*

13. Σεσηρὸς] De iratorum canum rictibus adhiberi ſolitum verbum: *Ariſtoph.* Pace v. 635. ἀγριωπόνυν ἐκ' ἀλλήλοιν ἐκ σεσηρότες. *Schol.* ἀπὸ τῶν ἀγρίων ἐπὶ μᾶλλον ὀδόντων καὶ σεσηρότων ἀλλήλοις. Poſſis forte convertere *ſenaſſice ſubridentes*; σαρκάζω enim & συσπασμὸς ἀπὸ τῶν σαρκῶν, unde & σάτυρος. *J.M.G.*

Ibid. Ἔξω — τῆς κλινιδίου] Id eſt, non ut alia ſomnia e ſomno & in lectulo ducunt originem, ſed aliunde & extra lectulum nobis obtingunt. Ita *Jamblichus de myſteriis* 13, 23. probare conatur, a principio aliquo extra hominem conſtituto provenire Divina illa & futuri praeſaga ſomnia. *J.M.G.*

26. Ἐπαρᾶσθαι] Uti nos vertimus, αὐτῷ ſubaudiendum, ut ſcilicet ad Deum referatur. Non negaverim tamen, poſſe aliter etiam accipi, ut tantum *divulgare* vel *differre rumoribus* ſignificet: ita nulla opus fuerit ellipſi. *J.M.G.*

27. Ἔτι

Οὗτοι δὲ ἅπαντες ἕνα θυμὸν ἔχουσι, ἐμοὶ πολλὰ καλαμέμφουσι. καὶ εἰ βούλει, καὶ τά γε προσιθῶ σοι, ἅτινά με ὡς στήλην ἄναυδον ἔθηκαν, μέχρις ἂν ἡ χρηστή σου λαλιὰ λιθώδυνον ἀνέλυσε, καὶ ἄνθρωπον ἀπεκατέστησε. ΤΡΙΕΦ. Σίγα, ὦ Κριτία, καὶ μὴ ὑπερεκτείνῃς τὸν ὕθλον. ὁρᾷς γὰρ ὡς ἐξώγκωταί μου ἡ γαστήρ, καὶ ὥσπερ κυοφορῶ· ἐδήχθην γὰρ τοῖς σοῖς λόγοις, ὡς ὑπὸ κυνὸς λυττῶντος. καὶ εἰ μὴ φάρμακον λησταῖον ἐμπιὼν ἠρεμήσω, αὕτη ἡ μνήμη οἰκήσασα ἐν ἐμοὶ, μέγα κακὸν ἐργάσεται. ὥστε ἔασον τούτους, τὴν εὐχὴν ἀπὸ σαλπιγκτοῦ ἐξαμβώσω, καὶ τὸ πολυώνυμον ᾠδὴν ἐς τέλος ἐπιθείς.

Ἀλλὰ τί τοῦτο; οὐχὶ Κλεόλαος οὗτός ἐστιν, ὁ τοῖς ποσὶ μακρὰ βιβάς, σπουδῇ δὲ ἥκει καὶ κατέρχεται; μῶν ἐπιφωνήσομεν αὐτῷ; ΚΡΙΤ. Καὶ μάλα. ΤΡΙΕΦ. Κλεόλαε, μή τι προδραμῇς γε ποσὶ, μηδὲ παρέλθῃς, ἀλλ' ἐλθὲ χαίρων, εἴγε καὶ μῦθον φέρεις. ΚΛΕΟΛ. Χαίρετ' ἄμφω, ὦ καλὴ ξυνωρίς. ΤΡΙΕΦ. Τίς ἡ σπουδή;

27. Hic vero uno omnes animo multis me objurgare, &, si vis, jam ea adjiciam, quae quasi columnam elinguem me fecere, donec salutaris illa tua allocutio jam saxea membra resolvit, hominique me restituit. TRIEPH. Quin tace, Critia, neque nugas extende amplius. Vides enim ut mihi venter intumuerit, & tanquam uterum gestem. Tuis quippe sermonibus ut a rabido cane morsus sum. Atque nisi sumta procurandae oblivioni medicina conquiescam, ipsa rei recordatio in me permanens, metuo ne magnum mihi malum conciliet. Hos igitur omitte, precationemque a patre inciens, multisque refertum nominibus carmen ad finem superaddens.

28. Sed quid istuc? Non iste Cleolaus est, qui magnis adeo ciratisque gressibus huc descendit? Inclamabimusne hominem, Critia. CRIT. Omnino. TRIEPH. Cleolae,

Ne praetercurras pedibus nos, praetereasve: Accede, salve, si quid apportas novi.

CLEOL. Vos vero salvete ambo, nobile amicorum par. TRIEPH. Quaenam est ista

27. Ἕνα θυμὸν ἔχουσι] *Hom.* Il. N. 487. *M. du S.*

Ἕνα θυμὸν ἔχουσι] Suspicabatur Cel. *Heumannus*, ἅπαντα θυμὸν ἐκχέουσι. Supereſt, ut addicant libri, ſine quibus in tolerabili ſententia nihil mutem. *J. M. G.*

Ibid. Θυμὸν] *Iram* volebat verti *Heum.* Poec. 249. bene, ſi ἐκχέουσι legas, minus recte ſi vulgarum ſerves. *J. F. R.*

32. Σίγα, ὦ Κριτία] Poteratne autem aliquid in dramatico genere eſſe abſurdius, quam poſt magna prooemia & ingentiſſimarum promiſſionum hiatus, denique, cum ad ipſam rem perventum eſt, fruſtrari lectores, & dimittere longe quam fuerant incertiores, quid nam tantis dignum hyperbolis cothurnisque fuerit. Κενὰς quidem ἐκπίδας, & ὕθλους forte vidimus, ſed ubi δεινὰ βουλεύματα, quorum aeque mentio facta c. 4. Si quid tamen licet conjicere, ipſam forte mortem Juliano portendi dixerunt Sophiſtae, quos noſter appellat, quo referenda ſunt, quae §. 35. diſſ. noſtrae diximus. Hoc itaque ut nimis mali ominis & blaſphemum plane reticet. Inde forte eſt quod Critias deinde vitam longam ſpondet Imperatori, quanquam id alia etiam de cauſſa poterat fieri. *J. M. G.*

33. Ὡς ἐξώγκωται] Nimirum quod ante in Critia effecerant nugae Sophiſtarum, id jam in Triephonte producunt. Illud de morſu canis rabidi eſt etiam in fine *Nigrini*, item *Philopſeudis*, ubi etiam de ventre auditis nugis inflato ita Lucian. p. 353. τοιαῦτα ἀκούσας, ἤκουσι γὰρ ἐκεῖνοι τὰ τοιαῦτα, ἐμπεφυσημένος τὴν γαστέρα, ἐμοῦντι διέρρηξε, ὑδρωπικὸς δ' ἦν πάνυ ἐπὶ πολλῷ ἐκριάμενον ληθαῖόν τι φάρμακον, ὃν ἤκουσε, ὡς μή τι κακὸν ἐργάσηταί με ἡ μνήμη αὐτῶν ἐνοικοῦσα. Quod eſt de ultimo verbo, conf. *Abdicat.* c. 6. ἐγὼ γὰρ ἁπλοῦν, οὐδ' ἐπιπόλαιον τὸ μανίας τοῦτο, ἀλλά τι πυλαιὸν ἐνοικοῦσαν τῇ ψυχῇ κακὸν ἀπέῤῥηξε. κ. τ. λ. *J. M. G.*

39. Τὴν εὐχὴν ἀπὸ πατρὸς] *Nic. Rigaltius* ad *Tertull.* de Oratione non procul ab initio, *notam etiam*, inquit, *Luciano fuiſſe dominicae orationis formulam, declarant iſta Triephontis ad Critiam*; & deinde haec verba ſubjungit. Cui merito aſſentitur Cel. *Fabric.* Bibl. Gr. 4. 16. p. 504. *J. M. G.*

40. Πολυώνυμον ᾠδὴν] Vid. *Th. Smith.* de hymno matutino Graecorum, in miſcel. p. 139. *M. V. La Croze.*

Πολυώνυμον ᾠδὴν] Per hanc intelligit *Joh. Gregorius* clauſulam Orationis dominicae: *quia tuum eſt regnum* &c. Obſervationum Sacrarum c. 38. quem tamen falli, praeclare notavit *J. Alb. Fabricius* l. c. & mavult intelligi δοξολογίαν aliquam veterem, ut eſt v. g. *Clementis Alexandrini.* Deinde in *Bibliographia antiquaria* c. 11. p. 368 ubi de Chriſtianorum hymnis exponit, *Ode Polyonymos*, inquit, *cujus meminit Lucianus, ſive quisquis auctor, in Philopatride, nihil aliud eſt quam*

ista tua festinatio, multum enim anhelas! Ecquid forte novi factum est? CLEOL.

Cecidit supercilium celebre Persicum:
Cadetque Susa mox, urbs inclyta:
Arabumque tellus tota mox cadet
Valida manu victoris atque robore.

29. CRIT. Hoc est illud,

Nunquam bonis piosque negligit Deus,
Sed auget, ornat, in bonisque collocat.

Nos vero, Triepho, in optima incidimus tempora. Angebar enim, quid, cum moriendum esset, liberis meis testamento relinquerem. (Nosti enim mendicitatem meam, ut ego tua.) Jam vero hoc satis est liberis, vita Imperatoris: ita enim nec divitiae nobis deerunt, neque gens ulla ad terrorem nobis incutiendum valebit. TRIEPH. Et ego, Critia, haec relinquo liberis, ut videant Babylona perditam, Aegyptum sub jugum redactam,

Persarum gnatos servili pondere pressos,

excursiones Scytharum repressas, utinam omnino praecisas. Nos vero ignotum qui est Athenis Deum a nobis inventum ado-

ἵστα τὰ σπουδή, πολὺν γὰρ ἅλλεσθαι λέγεις. τί καινὸν γέγονε; τί τὸ νεώτερον; ΚΛΕΟΛ.

Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βουλύτη Περσῶν·
Καὶ Σοῦσα κλεινὸν ἄστυ.
Πέσοι δ' ἔτι γε πᾶσα χθὼν Ἀραβίας,
Χειρὶ κρατοῦντος εὐθενωτάτῳ κράτει.

ΚΡΙΤ. Τοῦτ' ἐκεῖνο, ὡς

Ἀεὶ τὸ θεῖον οὐκ ἀμελεῖ τ' ἀγαθῶν,
Ἀλλ' αὔξει, ἄγον ἐπὶ τὰ κρείττονα.

ἡμεῖς δέ, ὦ Τριεφῶν, τὰ κάλλιστα εὑρηκότες ἐσμέν. ἐδυσχέραινον γὰρ ἐν τῇ ἀποδιδόσθαί τι τοῖς τέκνοις καταλιπεῖν ἐπὶ ταῖς ἀληθήκαις. οἶδας γὰρ τὴν ἐμὴν πενίαν, ὡς ἐγὼ τὰ σά. τοῦτο ἀρκεῖ τοῖς παισίν, αἱ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος· πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ [a] ἐκλείψει, οὐδ' ἔθνος ἡμᾶς δι' καταπτοήσει. ΤΡΙΕΦ. Κἀγώ, ὦ Κριτία, ταῦτα καταλείπω τοῖς τέκνοις, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ὀλλυμένην, Αἴγυπτον δουλευμένην, τὰ τῶν Περσῶν τέκνα δύλειον ἦμαρ ἄγοντα, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας, [b] εἴτ' οὖν καὶ ἀνακοπομένας. ἡμεῖς δὲ τὸν ἐν Ἀθήναις Ἄγνωστον ἐφευρόντες, καὶ προσκυνήσαντες, χεῖ-

a Ἐκλείψει] Restitui ex *Pell.* & *B1. 2.* Ἐκλίψει male *Fl. J. All. Fr. H. S.* Ἐκλίψει *Amst.* 6 Εἴτ'] Sic vett. Εἰθ' *S.* & *Amst.* Εἰ τ' *Fl.* discretim.

quam doxologia &c. Ita πολυώνυμον ᾠδὴν vocaveris τὴν μεγάλην δοξολογίαν, ut vocatur, quae tum alias, tum accurate imprimis, & cum variantium lectionum notatione, edita est a *Th. Smith*, in calce libri Anglice editi, *an account of the Greek Church*, ubi statim ab initio canit Ecclesia: Αἰνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σε, κ. τ. λ. Ἐπῳδὴν πολυωνύμου meminit Lucian. *Philops.* c. 17. magicum carmen intelligens. *J. M. G.*

42. Ἀλλὰ] Fingitur interventu Cleolai sermo interrumpi. *J. M. G.*

46. Μή τι ὠδὴ παρέλθῃς] Vid. §. 21. dissert. Studui hic quidem, nequid in interpretatione hujus versus inepto Poëtae concederem. *J. M. G.*

Ibid. Μηδὲ παρέλθῃς] Ex Tragico aliquo, ut mihi videtur; nisi forsan, uti & sequentia, hujus ipsius, quisquis demum est, & haec sint. *M. du S.*

49. Καλὴ ξυμφορὰ] V. diss. §. 28. *J. M. G.*

52. Πέπτωκεν ὀφρῦς] Iterum Jambi, sed interrupti. De re ipsa vid. omnino §. 33. & 34. dissert. Non puto autem opus esse, ut ὀφρὺν peculiariter de urbe quacunque capiamus, ut Palmyram intelligebat Crozius, Vid. diss. §. 24. Ὀφρῦς, *supercilium*, est superbia e rebus gestis & felicitate superioris temporis contracta. *J. M. G.*

53. Σοῦσα] Quia sub Trajano a Cassio Seleucia & Ctesiphon captae sunt & incensae, sunt qui eo tempore scriptum hunc dialogum putent; sed illi ad sexcenta recentiora non attenderunt. *M. du S.*

Ibid. Ἄστυ] Τὸ Περσικὸν hic deesse videtur. *F. G.*

54. Ἀραβίας] Τὸ A in Ἀραβίᾳ anceps. *Propert. Aut si qua Arabiae lucet bombyce puella.* *F. G.*

64. Πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει] Sic recentiores. Scribe cum prioribus ἐκλείψει. *J. J.*

65. Ἐκλείψει] Plerique libri ἐκλίψει; quod sic ego mutavi. *M. du S.*

67. Βαβυλ. ὀλλ. Αἴγ. δουλ.] Stabat adhuc Luciani aetate Babylon antiqua. Vid. Ἔπισκ. c. 23. & Εὐχ. c. 34. Audi tamen, quid *Bochartus* ex *Plin.* VI. 26. & *Strabone* XVI. proferat, quo Seleuciam intelligi probet, cum ea aetate & deinceps Babylon nominatur. *M. du S.*

69. Δούλιον ἦμαρ] Il. Z, 463. — ἀρούσιον δούλιον ἦμαρ, & ante 455. ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας. *J. M. G.*

72. Ἐφευρόντες] Quo jure autem dicit Triepho, modo repertum ab ipsis esse *ignotum Athenis Deum*, cum

χεῖρας εἰς οὐρανὸν ἐκτείναντες, τούτῳ εὐχαριστήσομεν, ὡς καλαξιωθέντες τοιούτου κράτους ὑπήκοοι γενέσθαι· τοὺς δὲ λοιποὺς, ληρεῖν ἐάσωμεν, ἀρκεθέντες ὑπὲρ αὐτῶν εἰπεῖν, τὸ, Οὐ φροντὶς Ἱπποκλείδῃ, καὶ τὴν παροιμίαν.

[a Οὕτως ὁ λόγος ἔμοι δοκεῖ εἶναι τοῦ Λουκιανοῦ.]

rantes, manibus in caelum sublatis eidem gratias agemus cum tam excellenti potestati ut subjecti essemus, digni sumus ab ipso habiti. Reliquos autem nugari sinamus, satisque habeamus illud de iis dicere, quod est in proverbio: non est curae Hippoclidi.

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ, Η ΠΕΡΙ ΚΑΛΛΟΥΣ.

ΕΡΜΙΠΠΟΥ ΚΑΙ ΧΑΡΙΔΗΜΟΥ.

ΕΡΜ.

Περιπάτους ἔτυχον χθὲς, ὦ Χαρίδημε, ποιούμενος ἐν τῷ προαστείῳ, ἅμα μὲν τῆς τοῦ ἀγρῶν χάριν ἀναψύξεως, ἅμα δὲ (ἔτυχον γάρ τι μελετῶν,) καὶ δεόμενος ἡσυχίας. ἐντυγχάνω δὴ Προξένῳ τῷ Ἐπικράτους. προσειπὼν δὲ ὥσπερ εἰώθειν, ἠρώτων ὅθεν τε πορεύοιτο, καὶ ὅποι βαδίζοι, ὁ δὲ ἥκειν μὲ ἔφη καὶ αὐτὸς ἐκεῖ θορυβίας χάριν, ἣν εἰώθει πρὸς τὴν ὄψιν γίνεσθαι τῶν ἀγρῶν, ἀπολαύσων δὲ καὶ τούτους ἐπιπνεόντος εὐκράτου καὶ κούφης αὔρας, ἀπὸ συμποσίου μουσικοῦ καλλίστου γεγονότος ἐν Πειραιεῖ, ἐν Ἀνδροκλέους τοῦ Ἐπιχάρους, τὰ ἐπινίκια τεθυκότος Ἑρμῇ· ὅτι δὲ βιβλίον ἀναγνὺς ἐνίκησεν ἐν Διασίοις.

CHARIDEMUS, SIVE DE PULCHRITUDINE.

HERMIPPI ET CHARIDEMI.

HERM.

FOrte evenit heri, Charideme, ut inambularem in suburbano, partim animi in agro reficiendi caussa, partim quod quietis (commentabar enim aliquid) indigerem. Incido autem in Proxenum Epicratis F. eumque pro more salutatum interrogo, unde veniat? quorsum eat? Ille venire se ait ipsum quoque voluptatis caussa, quae ad agrorum conspectum solet existere, fruique velle temperata illa levique, quae illis adspiret aura, venire autem e convivio praeclarissimo, quod celebratum dicebat in Piraeeo, apud Androclem Epicharis F. qui rem sacram fecerit Mercurio victoriae causa, quam libro praelegendo Jovialibus ludis retulerit.

2. Hic

a Οὕτως &c.] Haec verba exhibet *Fl.* At *J. Ald. H. S. B. Fr.* Οὕτως ὁ λόγος τοιοῦτος τοῦ Λουκιανοῦ. ΧΑΡ. Η ΠΕΡΙ ΚΑΛ.] Sic & *Coll.* cum *Fl. B. Ald. Fr. P. S.* ΕΡΜΙΠ. ΚΑΙ ΧΑΡ.] Ita *B1.2.* Omittunt cett. *P.*

jam supra c. 18. per eundem juraverit Critias, idque eo tempore, cum quaereretur numen, per quod jurari valide posset; quod tamen, tanquam obiter dictum, silentio transmittebat Triepho. An ex hodierno Gallorum idiomate sensus est: *allons trouver le Dieu inconnu d'Athénes?* *J. M. G.*

73. Εὐχαριστήσομεν] Est vox minime Lucianea, i. e. Attica) *Kuſt.* Apud idoneum Auctorem nusquam reperiri pronunciat *Thomas Magister*, v. χάριν οἶδά σοι. quod aliquatenus verum est; extat tamen in *Arriani* ad Epict. comment. p. 64. B. 77. C. ut & Εὐχάριστος. p. 64. B. C. *M. du S.*

74. Τοιούτου κράτους] Pro Imperatore ipso ponitur κράτος. Ita etiam *Nazianzenus* Epist. 183. p. 893. τῷ παρόντι κράτει, id est Imperatori, τὰ τοῦ κράτους, quae sunt Imperatoris, praestari jubet. *J. M. G.*

77. Οὐ φροντὶς Ἱπποκλ.] Eodem adagio, quod est ab *Erasmo* explicatum, *Apologiam pro Mercede Conductis*

2. Hic dicebat tum alia multa urbane facta esse & venuste, tum *illud*, *quod* pulchritudinis laudes a viris dictae sint: eas se referre non posse, quum senectutis vitio oblitus esset, qui praesertim non diu sermonibus illis interfuerit, te vero relaturum facile, qui & ipse dixisses laudationem, & toto convivio animum aliis attendisses. CHAR. Facta sunt ista, Hermippe. Verum nec mihi facile est persequi accurate omnia. Neque enim audire licebat omnia, quod strepitus ingens esset a ministris pariter atque a convivis; cum alioquin inter res sit difficillimas meminisse sermonum in convivio habitorum: scis enim quam oblivioſos *ea res* faciat illos etiam qui praestantissima memoria sunt praediti. Verumtamen tua causſa, ut potero, narrare conabor, nihil omissurus eorum, quae in mentem mihi venerint.

3. HERM. Equidem jam horum causſa, *quae promittis*, gratiam tibi habeo. Sed si totam mihi ab initio inde rationem reddas, quis liber fuerit, quem recitavit Androcles, quem vicerit, qui fueritis, quos ad coenam vocavit; sic demum solidam a me gratiam inieris. CHAR. Liber fuit laudatio Herculis, insomnii monitu, ut dicebat, ab illo scripta. Vicit Diotimum Megarensem, qui cum illo de adorea vel de gloria potius contendit. HERM. Quid ille recitavit? CHAR. Castorum laudationem: dicebat autem se quoque magnis ipso-

Ἔφασκε δὴ ἄλλα τε πολλὰ γεγωνῆς ἀστεῖα, καὶ χαρίεντα, καὶ δὴ καὶ κάλλους ἐγκώμια εἰρῆς τοῖς ἀνδράσιν, ἃ ἐκεῖνον μὲν δύνασθαι εἰπεῖν οὐδὲ τὸν γήρως ἐπιλελησμένον, ἄλλως τε δὲ, καὶ οὐκ ἐπιπολὺ λόγων μέλεσχηκότα· σὲ δ' ἂν ῥᾳδίως εἰπεῖν, ἅ τε καὶ αὐτὸν ἐγκεκωμιακότα, καὶ τοῖς ἄλλοις πᾶς ὅλον τὸ συμπόσιον προσεσχηκότα τὸν νοῦν. ΧΑΡ. Γέγονε ταῦτα, ὦ Ἑρμιππε. μὴ μέντοι γε οὐδ' ἐμοὶ ῥᾴδιον ἐπ' ἀκριβείας ἅπαντα διεξιέναι. οὐ γὰρ οἷόν τε ἦν πάντων ἀκούειν, θορύβου πολλοῦ γινομένου, τῶν τε διακονουμένων, τῶν τε ἑστιωμένων, ἄλλως τε καὶ τῶν δυσχερεστέρων ὧν μεμνῆσθαι λόγους ἐν συμποσίῳ γενομένους. οἶσθα γὰρ ὡς ἐπιλήσμονας ποιεῖ καὶ τοὺς λίαν μνημονικωτάτους. πλὴν ἀλλὰ σὴν χάριν, ὡς ἂν οἷός τε ὦ, τὴν διήγησιν πειράσομαι ποιεῖσθαι, μηδὲν παραλείπων ὧν ἂν ἐνθυμηθῶ.

ΕΡΜ. Τούτων μὲν δὴ ἕνεκα, οἶδά σοι χάριν. ἀλλ' εἴ μοι τὰ πάντα λόγον ἐξ ἀρχῆς ἀποδοίης, ὅ, τι τε ἦν ὅπερ ἀνέγνω βιβλίον Ἀνδροκλῆς, τίνα τε νενίκηκε, καὶ τίνας ὑμᾶς εἰς τὸ συμπόσιον κέκληκεν, ἔστως ἂν ἰκανὴν καὶ καθαρὰν χάριν. ΧΑΡ. Τὸ μὲν δὴ βιβλίον ἦν ἐγκώμιον Ἡρακλέους ἐκ τινὸς ὀνείρατος, ὡς ἔλεγε, πεποιημένον αὐτῷ, νενίκηκε δὲ Διότιμον τὸν Μεγαρόθεν, ἀνταγωνισάμενον αὐτῷ περὶ τῶν ἀριστείων, μᾶλλον δὲ περὶ δόξης. ΕΡΜ. Τί δ' ἦν ὃ ἐκεῖνος ἀνέγνω βιβλίον; ΧΑΡ. Ἐγκώμιον τῶν Διοσκούρων. ἔφασκε δὲ καὶ αὐτὸς ἐκ μεγάλων κινδύνων ὑπ'

illis Lucianus concluſit. *J.M.G.*

78. Οὗτος] Rejecit hanc notam Ed. P. in quibusdam ita adſcribitur, ut an ad praecedentem libellum an ad ſequentem referri voluerint, neſcias. Mos receptus ad ſequentem referre jubet. ſed vide notam noſtram ad ſimile Scholium fini ſequentis opuſculi additam; unde patebit & hoc ad praecedentem Dialogum referri debere. *M.du S.*

ΧΑΡΙΔΗΜΟΣ] Non eſſe hunc libellum Luciani, auſim contendere, ſed Scholaſticam alicujus declamationem prope puerilem, cujus rei documenta quaedam e ſtilo petita mox dabimus, nempe inſignia, ne quis ſola putet. *J.M.G.*

15. Ἐν Διοσκούροις] Vid. *Bourd.* not. & Scholia ad Τιμ. c. 5. & Ἰκαρ. c. 24. *M.du S.*

Ἐν Διοσκούροις] In marg. P. additum: feſta Jovis fuere Athenis Diaſia, ἀπὸ τοῦ διαφυγεῖν αὐτοὺς τὸν χειμῶνα τὰς θύρας, ut *Suidas* ait, appellata: & hanc forſ. *Bourdelotii* notam intelligit *Solanus*; nam aliam ejusdem hic non invenio. Sed ſupra T. I. *Tim.* c. 7. N°. 18. aliquid de Διοσκούροις dixit, ubi & Cl. *Hemſterh.* conſulas. *J.F.R.*

44. Περὶ τῶν ἀριστείων] Quales ludi in Provincia Gallica ſatis antiqui, *Florales* dicti, quibus de carminum laude certatur, praemiumque eſt flos aureus. *M.du S.*

ὑπ' ἐκείνων σεσωσμένους, ταύτην αὐτοῖς καταθεῖναι τὴν χάριν· ἄλλως τε καὶ ὑπ' ἐκείνων προκεκλημένους, ἐπ' ἄκρας ἤδη τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις φανέντων.

rum beneficio periculis liberatum, hanc ipsis gratiam referre: invitatum praesertim ab ipsis, cum in fastigio malorum extremo periculo apparerent.

Παρῆσαν μὲν τῷ συμποσίῳ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οἱ μὲν συγγενεῖς αὐτῷ, οἱ δὲ καὶ ἄλλως συνήθεις· οἱ δὲ λόγου τε ἄξιοι, τό, τε συμπόσιον ὅλον κεκοσμηκότες, καὶ κάλλους ἐγκώμια διελθόντες, Φίλων τε ἦν ὁ Δεινίου, καὶ Ἀρίστιππος ὁ Ἀγαθένους, καὶ τρίτος αὐτὸς· συγκατέλεκτο δὲ ἡμῖν καὶ Κλεώνυμος ὁ καλὸς, ὁ τοῦ Ἀνδροκλέους ἀδελφιδοῦς, μειράκιον ἁπαλόν τε καὶ τεθρυμμένον· νῦν μέντοι γε ἐδόκει ἔχειν. πάνυ γὰρ προθύμως ἠκροᾶτο τῶν λόγων. πρῶτος δὲ ὁ Φίλων ἦρξατο τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμιασάμενος ὧδε. ΕΡΜ. Μηδαμῶς, ὦ ἑταῖρε, μὴ πρὶν τὴν ἐγκωμίων ἀρχὴν, πρὶν ἂν μοι καὶ τὴν αἰτίαν ἀποδῷς, ὑφ' ἧς εἰς τούτους προήχθητε τοὺς λόγους. ΧΑΡ. Εἰκῇ διατρίβεις ἡμᾶς, ὦ γαθὲ, πάλαι δυναμένους τὴν ἅπασαν λόγου διελθόντας ἀπαλλαγῆναι. πλὴν ἀλλὰ τί τίς ἂν χρήσαιτο, ὁπότε φίλος τις ὢν βιάζοιτο; ἀνάγκη γὰρ ὑφίστασθαι πᾶν ὁτιοῦν.

4. Verum aderant in coena alii quoque multi, vel cognati ejus vel alioquin familiares. Commemoratione autem digni *praeter caeteros*, quique totum exornarent convivium, atque laudes dicerent pulchritudinis, hi erant, Philo Diniae F. & Aristippus Agasthenis, & tertius ego. Accubuerat nobiscum Cleonymus ille pulcher Androclis fratris filius, adolescentulus tener ac delicatus, sed qui mentem habere videretur, quippe qui cupide admodum orationes audiret. Primus vero agere de pulchritudine coepit Philo, hoc prooemio usus. HERM. Noli, sodalis, noli laudes prius incipere, quam & causam mihi indicaveris, a qua ad hos sermones provecti estis. CHAR. Frustra nos, vir bone, moraris, qui jam toto sermone enarrato poteramus discedere. Verum quid agas, si quis amicus vim tibi faciat? scilicet quidquid sit subeundum est.

Ἦν δὲ ζητεῖς αἰτίαν τῶν λόγων, αὐτὸς ἦν Κλεώνυμος ὁ καλός. καθημένου γὰρ αὐτοῦ μεταξὺ ἐμοῦ τε, καὶ Ἀνδροκλέους τοῦ θείου, πολὺς ἐγίνετο λόγος ταῖς ἰδιώταις ὡς αὐτοῦ, ἀποβλέπουσί τε εἰς αὐτὸν, καὶ ὑπεκπεπληγμένοις τὸ κάλλος. μόλις δὲ πάντων ὀλιγωρήσαντες, κάθηντο διεξιόντες ἐγκώμια τοῦ μειρακίου. ἀγασθέντες δὲ ἡμεῖς τὴν ἀνδρῶν τὴν φιλοκαλίαν, καὶ ἅμα ἐπαινέσαντες αὐτοὺς, ἀργίας τε πολλῆς εἶναι ὑπολαβόντες, λόγοις ἀπολείπεσθαι τὴν ἰδιωτῶν ὡς τὴν καλλίστων, ᾧ μόνῳ τούτων οἰόμεθα

5. Quam vero requiris sermonum occasionem, ea ipse fuit formosus Cleonymus. Cum inter me & Androclem patruum assideret, multus de illo sermo inter indoctos homines, adspicientes adolescentulum, & forma ipsius supra modum perculsi. Igitur obliti fere reliquorum omnium assidebant laudes illius enarrantes: quorum nos *judicium atque* amorem pulchri cum probaremus laudaremusque, ignaviae multae esse rati, si de pulcherrimis rebus indocti homines dicendo nos superarent, quo solo illis nos prae-

56. Φίλων] De Philone Luciani amico vide Συγκρ. & Συμπ. Quamquam hoc quidem opus Lucianeum non esse suspicor. *M. du S.*

6. Ἦ πάντα τἄλλα παρέντας] Haec male conjuncta vix cohaerere videntur, nisi interponas articulum τῶν. Ἢ τῶν ἄλλων καὶ τὸ καλὸν σώζοιτο, ἢ τῷ λόγῳ; ita certe interpretatus sum. Verbum σώζειν hic significat *tueri, adesse, ostendere*. Simili fere ratione *Plutarchus* de facie in Orbe Lunae p. 1701. *H. Steph.* de Cleanthe Samio, Φωνόμβρα σώζειν ἐπειρᾶτο μένειν τὸ ὕραγον ὑποτιθέμενος κ. τ. λ. ubi etiam ad demonstrationem, & conciliationem assensus refertur. *J. M. G.*

8. Διὰ

praestare putaremus, dicere de pulchritudine ipsi quoque aggressi sumus. Decrevimus ergo non nominatim laudes dicere pueri; quippe quod parum consultum sit, cum magis illum frangat deliciis: sed neque ita sine ordine, ut isti, quidquid in buccam cuique venerit proferre; verum singulatim dicere unumquemque, quae de argumento proposito memoria subjiceret.

6. Atque primas sibi dicendi partes sumens Philo sic verba fecit: *Quam indignum est, si, quidquid agimus quotidie, in eo sic tanquam de rebus pulchris laboremus; pulchritudinis autem ipsius nullam habeamus rationem, sed ita silentio desideamus, quasi vereamur, ne forte imprudentes dicamus illud, pro quo omni tempore laboramus. Atqui ubi tandem prout decet oratione utatur aliquis, si in tanto circa res nihili studio de eo, quod omnium rerum pulcherrimum est, taceat? Aut quomodo, quod in oratione pulchrum est, pulchrius servetur, quam si relictis aliis omnibus, de ipso illo fine eorum quae agimus omnium dicatur? Verum ne videar dicere quidem posse, quomodo affecti circa illam esse debeamus, de re ipsa autem dicere nescire; quam potest pauca ea de re conabor exponere. Pulchritudinis nimirum participes fieri omnes concupiscunt, digni autem illa habiti sunt omnino pauci. Quicumque autem munus hoccce sunt consecuti, beatissimi omnium facti videntur, honore quo par est a Diis pariter atque hominibus affecti. Argumentum hujus rei hoc esto. In numero enim Deorum, qui ex Heroibus facti sunt, Hercules est Jovis filius, & Castores, & Helena; quorum iste virtutis ergo illum dicitur honorem esse consecutus. Helena autem pulchritudinis gratia, cum ipsa se in Deam mutasse, tum fratribus suis ejus*

προέχειν, ἢ δὴ ἡπτόμεθα τῆ περὶ κάλλους λόγων. ἔδοξεν οὖν ἡμῖν, οὐκ ὀνομαστὶ λέγειν τὸν ἔπαινον τοῦ παιδὸς (ὁ γὰρ ἂν ἔχειν καλῶς, ἐμβαλεῖν γὰρ ἂν αὐτὸν εἰς πλείω τρυφὴν) ἀλλ' οὐδὲ μὴν ὥσπερ ἐκεῖνοι ὅτως ἀτάκτως, ὅπερ ἕκαστος τύχοι, λέγειν, ἀλλ' ἕκαστον εἰπεῖν ἰδίᾳ, ὅσ' ἂν ὑπομνημονεύοι περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ δὴ δεξάμενος ὁ Φίλων πρῶτος, οὕτωσὶ τὸν λόγον ἐποιεῖτο, Ὡς ἔστιν δεινόν, εἰ πάνθ' ὅσα πράττομεν ἑκάστης ἡμέρας, ὡς περὶ καλῶν ποιούμεθα τὴν σπουδὴν, αὐτοῦ δὴ τοῦ κάλλους οὐδένα ποιησόμεθα λόγον, ἀλλ' οὕτω καθεδούμεθα σιγῇ, ὥσπερ δεδοικότες, μὴ λάθωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, ὑπὲρ οὗ σπουδάζομεν τὸν ἅπαντα χρόνον, εἰπόντες. καίτοι τοῦ τις ἂν χρήσαιτο πρεπόντως τοῖς λόγοις, εἰ περὶ τοῦ μηδενὸς ἀξίων σπουδάζων, περὶ τοῦ καλλίστου σιγῴη τῶν ὄντων; ἢ πῶς ἂν τὸ μὲν λόγοις καλὸν σώζοιτο κάλλιον μᾶλλον, ἢ πάντα τἄλλα παρέντας περὶ αὐτοῦ λέγειν τοῦ τέλους ἡμᾶς τῶν ἑκάστοτε πραττομένων; ἀλλ' ἵνα μὴ δόξω λέγειν μὲ ὡς χρὴ περὶ τούτου ἀγνοεῖν εἰδέναι, εἰπεῖν δὲ μηδὲν ὀκνεῖν περὶ αὐτοῦ, ὡς οἷόν τε βραχέα περὶ τούτου πειράσομαι διελθεῖν. κάλλους μὲν δὴ πάντες μὲν ἐπεθύμησαν τυχεῖν· πάνυ δ' ἠξιώθησαν ὀλίγοι τινές. οἱ δὲ ταύτης ἔτυχον τῆς δωρεᾶς, εὐδαιμονέστατοι πάντων ἔδοξαν γεγενῆσθαι, καὶ πρὸς θεῶν, καὶ πρὸς ἀνθρώπων τὰ εἰκότα τετιμημένοι. τεκμήριον δὲ τῶν θεῶν ἐξ ἡρώων γενομένων, Ἡρακλῆς τέ ἐστιν ὁ Διὸς, καὶ [a] Διόσκουροι, καὶ Ἑλένη, ὧν ὁ μὲν ἀνδρίας ἕνεκα, ταύτης δὲ τοῦ κάλλους χάριν, [b] αὐτίκα τε μεταβαλεῖν εἰς θεὸν, καὶ τοῖς Διοσκούροις αἰτία γενέσθαι πρὸς

a Διόσκουροι] Ita hic & mox constanter. b Αὐτίκα] Αὐτίκα *Fl.*

18. Διόσκουροι] Ita & *Navig.* c. 9. ut alibi plerumque. Sed interdum & Διόσκορος ap. Noſtrum. V. *Dial. Meretr.* 14. *J.F.R.*

22. Αἰτία γενέσθαι] Hic aliquid deesse videtur. An τὴν ἀθανασίας αἰτίαν γ. &c. *F.G.* Facile subaudias ejusdem rei auctorem Helenam fratribus fuisse quam ipsa fecit;

πρὶν αὐτὸν εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν τοῖς ὑπὸ γῆν συνεξητασμένοις.

Ἀλλὰ μὴν ὅστις ἀνθρώπων ἠξιώθη τοῖς θεοῖς ὁμιλεῖν, οὐκ ἔστιν εὑρεῖν, πλὴν ὅσοι μετεσχήκασι κάλλους. Πέλοψ τε γοῦν τούτου χάριν τοῖς θεοῖς ἀμβροσίας μετέσχε, καὶ Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου οὕτω κεχαρισμένος λέγεται τῷ πάντων ὑπάτῳ θεῶν, ὥστ' αὐτὸν οὐκ ἀναισχέως συμμετασχεῖν αὐτῷ τινὰ τῶν ἄλλων θεῶν τῶν [a] θήρας τῶν παιδικῶν, ἀλλ' αὐτῷ μόνῳ πρέπουσαν ἡγούμενον εἶναι, εἰς Γάργαρον καταπτάντα τῆς Ἴδης, ἀναγαγεῖν ἐκεῖσε τὰ παιδικά, ὅπου συνέσεσθαι τὸν ἅπαντα ἔμελλε χρόνον. τοσαύτῃ δ' ὀπαδεῖ τὸν καλῶν, ὥστ' ὁ μόνον αὐτὸς ἠξίωσε τῶν οὐρανίων ἀναγαγὼν ἐκεῖσε, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὀπὶ γῆς ὅ, τι τύχοι γινόμενον, συνῆν ἑκάστοτε τοῖς ἐρωμένοις. καὶ τοῦτο μὲν γενόμενον κύκνον, συνεγένετο [b] Λήδᾳ, τοῦτο δ' ἐν εἴδει ταύρου τὴν Εὐρώπην ἁρπάζει· εἶτα θεὶς δ' [c] Ἀμφιτρύωνι, γεννᾷ τὸν Ἡρακλέα. καὶ πολλά τις ἂν ἔχοι λέγειν τεχνάσματα τοῦ Διὸς, ὅπως ἂν οἷς ἐπεθύμει συγγένοιτο, μηχανωμένου.

Τὸ δὲ δὴ μέγιστον, καὶ οἷον ἄν τις θαυμάσαι, ὁμιλῶν γοῦν τοῖς θεοῖς (οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε ἕδεσι, πλὴν εἰ μὴ τοῖς καλοῖς) ἐν δ' οἷς τούτοις δημηγορῶν, οὕτω πεποίηται σοβαρὸς τῷ κοινῷ τῶν Ἑλλήνων ποιητῇ, καὶ

rei causſa fuiſſe, qui ante illius in caelum aſcenſum, mortuis annumerati fuerant.

7. *Verum etiam qui homo dignus ſit conſuetudine Deorum habitus, non eſt invenire, praeterquam qui pulchri eſſent. Certe enim Pelops hujus gratia Ambroſiae Deorum particeps factus eſt; & Ganymedes Dardani filius ſic viciſſe ſummum Deorum dicitur, ut pati non poſſet, quemquam aliorum Deorum ſecum ad venandum amaſium venire, ſed ſibi ſoli decorum eſſe duceret, devolare in Gargarum Idae verticem, & eo puerum educere, ubi toto deinde tempore ſecum eſſet futurus. Tanti vero ſemper fecit pulchros, non tantum ut caeleſti illos ſede eo deductos dignatus ſit, ſed ipſe quoque quoties in terra eſſet, ſuis ſemper cum amoribus verſatus, nunc in Cycnum verſus cum Lede luſerit, nunc tauri ſpecie rapuerit Europam, nunc Amphitruonis ſumta forma Herculem genuerit. Ac multa commemorare aliquis poſſit Jovis commenta, ut quibuscum cuperet una eſſet machinantis.*

8. *Qua in re illud maximum eſt, & quod merito miretur aliquis, quod agens inter Deos (neque enim ad alios ſe homines praeterquam ad pulchros applicare ſolet) inter Deos igitur dum concionatur, adeo turbidus a communi Graecorum poëta, & audax terribilisque in-*

du

a Θήρας] Ita plurimae bene. Θώμας *J. V2.* b Λήδᾳ] Sic *Fl.* aliaeque recte Λήδα *J.* c Ἀμφιτρύωνι] Ἀμφιτρίωνι male *J.* & *Fl.*

neque aliquid excidiſſe credo, ſi ſtilum hujus Dialogi reſpicias. Et ſi καὶ modo vertas *etiam*, ſatis procedit ſermo, *ea ipſe hoc fecit, fratribus* etiam *ſuaſit*, ſive *effecit*. *J.F.R.*

23. Πρὶν αὐτὸν — συνεξητασμένοις] Ita videtur conciliare velle *Homeri* dicta diverſa. Il. Γ, 243. cum Helena de fratribus ſuis tanquam vivis diciſſet, ſubjicit,

Ὡς φάτο· τὸν δ' ἤδη κατέχει φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι κ. τ. λ.

Sed aliquamdiu poſt Od. Λ, 299. videt apud inferos Ulyſſes

Κάστορα θ' Ἱππόδαμον θ' ἠδὲ Πολυδεύκεα
Τοὺς ἅμα ζώους κατέχει φυσίζοος αἶα·
Οἳ δὲ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
Ἄλλοθι μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖ τε
Τεθνᾶσιν τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσιν.

De Apotheoſi autem Helenae vid. *Spanh.* ad *Callim.* in Dia. vſ. 232. & *Dechair.* ad Athenag. apol. pr. p. 3. ubi pro Nemeſi ſ. Rhamnuſia Dea cultam oſtenditur. *J.M.G.*

27. Πέλοψ] Vid. & c. 19. *Hyginus* filii formam praedicat; 271. De Pelopis ipſius forma nihil habet. ſed meminit *Clem. Alex.* p. 14. C. & *Philoſtr.* p. 788. A.

ducitur, ut in prima concione Junonem, quae quidem olim exprobrare illi soleret omnia, ipsam tamen adeo perterruerit, ut satis haberet nihil aliud sibi evenire, sed intra verba Jovis iram consistere: in posteriori autem concione in non minore Deos omnes terrore constituerit, terram se ipsis cum hominibus suspensurum & mare minatus. Cum vero ad pulchros accedit, ita fit mitis, & mansuetus, & aequus omnibus, ut super reliqua omnia, ipsa Jovis persona deposita, ne insuavis amoribus suis videatur, formam sumat alterius, eamque pulcherrimam, quae illicere adspicientem possit: tantum reverentiae & honoris habet pulchritudini!

9. *Neque vero solus ita Jupiter pulchritudine captus est, reliquorum autem Deorum nullus, ut potius ista criminose in Jovem, quam pro pulchritudine dicta videri possint. Sed si quis curate rem velit considerare, Deos omnes eodem modo affectos invenerit, Neptunum verbi caussa Pelopis forma victum, Hyacinthi Apollinem, Mercurium Cadmi.*

10. *Neque Deas aperte illi succubuisse, pudet, sed velut honoris aemulatione de se praedicari amant, cum hoc vel illo fuisse formose,*

Θρασὺς, καὶ καλαπληκτικὸς, ὥς ἐν μὲ τῇ πρότερα δημηγορίᾳ τὴν Ἥραν, καίτοι πρότερον πάντ' εἰωθυῖαν ὑβρίζειν αὐτῷ, ὅμως δ' αὖτ' αὖτῳ ὕτως ἐφόβησεν, ὥς ἤρκεσεν αὐτῇ τὸ μηδὲν παθεῖν, ἀλλὰ μέχρι λόγων σῆναι τὴν ὀργὴν τῷ Διί· τοὺς δ' ἄπαντας θεοὺς ἐν τῇ ὑστέρᾳ πάλιν οὐχ ἧττον κατέστησε φοβηθῆναι, γῆν ἀναστάσειν αὐτοῖς ἀνδράσι καὶ θάλασσαν ἀπειλήσας. μέλλων δὲ συνέσεσθαι καλοῖς, ὅτε γίγνεται πρᾶος, καὶ ἥμερος, καὶ τοῖς πᾶσιν ὑπεικὴς, ὥστε πρὸς ἅπασι τοῖς ἄλλοις, καὶ αὐτὸ τὸ Ζεὺς εἶναι καλαλιπὼν, ὅπως μὴ φαίνοιτο τοῖς παιδικοῖς ἀηδὴς, ἑτέρου τινὸς ὑποκρινεται σχῆμα, καὶ τούτου καλλίστου, καὶ οἷον τὸ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι· τοσοῦτον αἰδοῦς καὶ τιμῆς παρέχεται τῷ κάλλει.

Καὶ οὐχ ὁ μὲν Ζεὺς οὕτω μόνος ἑάλω τοῦ κάλλους, τῶν δ' ἄλλων οὐδεὶς θεῶν, ἵνα μᾶλλον ἔχειν δοκῇ ταῦτα καλλιγορίαν Διὸς, οὐχ ὑπὲρ τοῦ κάλλους εἰρῆσθαι· ἀλλ' εἴ τις ἀκριβῶς ἐθελήσοι σκοπεῖν, πάντας ἂν εὕροι θεοὺς ταυτὰ πεπονθότας [d] δή, οἷον τὸν μὲν Ποσειδῶνα τοῦ Πέλοπος ἡττημένον, Ὑακίνθου δὲ τὸν Ἀπόλλω, τὸν Ἑρμῆν δὲ τοῦ Κάδμου.

Καὶ θεαὶ δ' ἐλάττους οὐκ αἰσχύνονται φαινόμεναι τούτου· ἀλλ' ὥσπερ φιλοτιμίαν αὐταῖς ἔχειν δοκεῖ, τὸ τῷ δεῖνι συγγενόμενον κα-

[d] Δὴ] Δὲ Fl. melius.

A. Neptuno amatus currum ab eo accipit, vid. c. 9. & 19. *M. du S.*

Πέλοψ] Conf. infra c. 19. f. *J. F. R.*

28. Γανυμήδης ὁ τοῦ Δαρδάνου] Adpinxit Cl. *Hemsterh.* Vid. *Davis.* ad *Cic.* T. D. I. p. 65. Ed. 3. Sed mihi est p. 56. sive c. 26. ubi *Cic.* Laomedontem facit Ganymedis patrem; *Davis.* vero magnas de eodem auctorum discrepantias indicat, quas repetisse aut conciliasse tanti non habeo. *J. F. R.*

32. Θέμις] Atqui adfuit Mercurius rapienti &c. vide Θ. κρ. c. 3. *M. du S.*

34. Γάνυμήδη] Vid. T. I. p. 256. *Dear. Judic.* T. I. c. 5. *J. F. R.*

38. Ἐκεῖσε] Εἰς τὸ ὑμέναιον scilicet. *F. G.*

41. Τοῦτο μὲν γυμνάσιον κάλλους —— τοῦτο δὲ αὖ εἰδωλεῖον] Pessime Interpr. τοῦτο μὲν & τοῦτο δὲ, reddidit *ob eam rem*, & *ob eandem*. notat enim, *cum, tum: modo, modo.* Voluit igitur Lucian. *modo in cygnum conversus, modo in tauri specie.* Exempla videri possunt apud Vigerum & alios. *L. BOS.*

51. Ἑλλήνων ποιητὴς] *Hom.* Il. Δ. 39. *M. du S.*

57. Ἄπαντας θεοὺς &c.] Il. Θ. 18. *M. du S.*

66. Καὶ οἷόν τὸ ὁρῶντα προσαγαγέσθαι] Interp. & *quia maxime putat intuentem allici posse.* Parum accurate; non enim οἷόν est *quia putat*, sed *quae potest, apta est.* δυνατοῦ, ἱκανοῦ alias dicitur. *H. V.*

75. Τῷ Πέλοπος ἡττημένον] Vide c. 7. & notam nostram. *M. du S.*

81. Παρ-

καλῷ διηγεῖας, παρεχῆας τοῖς ἀνθρώποις. ἔτι δὲ τῆ μὲ ἄλλων ἁπάντων, [a] ἑκάστη προστάτις οὖσα, οὐχ [b] ἑτέρ' ἀμφισβητεῖ, οὐδὲ ὧν ἄρχει, ἀλλ' Ἀθηνᾶ μὲ τοῖς ἀνθρώποις ἡγεμένη τὰ ἐς πολέμους, πρὸς Ἄρτεμιν δὲ θαμάχει οὐδὲ θήρας· ὡς δ' αὐτως Ἀθηνᾶ κἀκείνη οὐδαχωρεῖ τῆ πολεμικῶν· τῆ δὲ γάμων, Ἥρ' Ἀφροδίτη, οὐδ' αὐτὴ πρὸς αὐτῆς ἐνοχλυμένη οὐδὲ ὧν ἐφορεύει· ἑκάστη δ' ὅπι κάλλει τοσοῦτον φρονεῖ, ὡ πάσας ὑπερβάλλειας δοκεῖ, ὥστε ἡ Ἔρις αὐτὰς ἀλλήλαις ἐκπολεμῶσαι βουλομένη, οὐδὲν ἄλλο προβαλεν αὐταῖς ἢ κάλλος, ὅτως οἰομένη ῥαδίως, ὅπερ ἤθελε, καλάσειν· ὀρθῶς ὡ φρονίμως τοῦτο λογιζομένη, σκέψαιο δ' ἄν τις ἐντεῦθεν τὴ τοῦ κάλλους οὐσίαν· ὡς γὰ ἐλάβομεν τοῦ μήλου, ὡ τὴ ἐπιγραφὴν ἀνελέξαμεν, ἑκάστης αὐτῆς ὑπολαμβάσης εἶναι τὸ μῆλον, μηδεμιᾶς δὲ τολμώσης τὴ ψῆφον καθ' αὐτῆς ἐνεγκεῖν, ὡς ἄρ' αἰσχροτέρα τὴ ἑτέρας εἴη τὴ ὄψιν, ἀνέρχονται οὐδὲ τὴ τῆ μὲ πατέρα, τὴ δ' ἀδελφόν τε ὡ σύνοικον, Δία, ἐπιτρέψασαι τὴ δίκην αὐτῷ. ἔχων δὲ ὡ αὐτὸς ἥ τίς ἐστιν ἀποφήναις καλλίστη· ὡ πολλῶν ἀνδρείων ὄντων, καὶ σοφῶν, ὡ φρονίμων ἔν τε Ἑλλάδι ὡ τῆ βαρβάρῳ, οὗ' ἐπιτρέπει τὴ κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου, ψῆφον ἐναργῆ ὡ καθαρὰν ἐξενεγκόν, ὅτι καὶ φρονήσεώς, ὡ σοφίας, ὡ ῥώμης ὑπερέχει τὸ κάλλος.

Τοσαύτην δ' ἐπιμέλειαν ἀεὶ πεποίηνται, ὡ σπουδὴν, ἀκούειν εἶναι καλαὶ, ὥστε ὡ τὴ ἡρώων τε κοσμήτορα, ὡ θεῶν ποιητὼ, οὐκ ἄλλοθέν ποθεν, ἢ οὐδὲ τοῦ κάλλους πειθοῦς ὀνομάζειν. ἥδιον ἂν οὖν ἀκούσαι λευκώλενος ἡ Ἥρα, ἢ πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ

hominibusque praebuisse. Ad haec cum aliarum rerum omnium unaquaeque praesidium susceperit, non movet altera controversiam alteri, quibus imperet; sed Minerva, quae praeest quoad bellica hominibus, non contendit cum Diana de venatu, similiterque Minervae haec concedit de bellicis, de nuptiis autem Juno Veneri, neque ipsa turbatur ab illa in his, quorum curam gerit: de pulchritudine autem sua adeo magnifice sentiunt, & superare illa universas sibi videntur singulae, ut Lis Dea, quae mutuis illas viribus superare vellet, nihil iis aliud, quam pulchritudinem objiceret, sic nempe rata facillime se quod voluisset effecturam: recte illa quidem & prudenter subductis rationibus. Caeterum excellentiam pulchritudinis inde mihi aliquis perspiciat. Accepto enim pomo lectoque illius titulo, cum unaquaeque suum illud esse putaret, sustineret autem nulla contra se ipsam ferre suffragium, quasi deteriori altera esset facie, accedunt ad patrem reliquarum, unius autem fratrem, eundemque maritum, Jovem, arbitrium illi permittentes. Cum autem ipse potestatem haberet pronuntiandi, quae esset formosissima, essentque fortes multi, & sapientes prudentesque viri in Graecia pariter & apud barbaros: arbitrium ipse Paridi permittit Priami F. eaque re luculentum tulit liquidumque suffragium, prudentia & sapientia, & fortitudine majorem esse pulchritudinem.

11. *Tantam porro curam, studium adhibuere tantum, ut pulchrae audirent, ut illi Heroum laudatori Deorumque Poëtae persuaserint, ne aliunde se quam a pulchritudine nominaret. Jucundius ergo audiat Juno* candida brachia *sua celebrari, quam dici* Vene-ran-

a Ἑκάστη] Ἑκάστη θεῶν ἑκάστη Fl. b Ἑτέρ' ἀμφ.] Consentit Fl.

81. Παρεχῆας] I. e. χαρίσασθαι, *dare*. Vis dare, nec dare vis. F.G.

96. Τῆ κάλλους θεωσίαν] Potius verterem *pulchritudinis excellentiam, praestantiam*, quam cum Interprete *potestatem*. Comicus eleganter dixit: *virtutem formae*. H.V.

8. Ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν] Ita argumentatur: Si voluisset vincere Jupiter Junonem suam, arbitrum dedisset factiosum & imperii cupidum; similiter, si Minervam, Philosophum aut pugnacem: sed dat voluptua-

randa Dea, aut ingentis nata Saturni. *Minerva nolit* Tritogenia *potius quam* Caesia *vocari. Venus autem quantivis aestimat appellari aurea, quae quidem ad pulchritudinem tendunt omnia.*

12. *Atque haec non illud modo ostendunt, quid Dii de illa sentiant, sed testimonium sunt minime fallax, reliquis illam rebus omnibus esse praestantiorem. Igitur Pallas fortitudine simul & prudentia potiorem esse decernit, cujus utrinsque rei praeses est: Juno autem imperio omni & potestati praeferendam pronuntiat, suffragatorem sibi nacta Jovem. Si vero ita divinum, ita augustum quiddam pulchritudo est, de quo tanto studio ipsi Dii laborent, quomodo nos deceat non ipsos quoque Deorum imitatione, opere pariter & verbis, quidquid habemus, pulchritudini patrocinari?*

13. Haec Philo de pulchritudine: qui illud in fine adjecit, se plura hisce dicturum fuisse, nisi sciret non convenire convivio longam orationem. Post illum statim dicere coepit Aristippus, multum incitatus ante ab Androcle. Nolebat enim dicere, dicere post Philonem veritus. Ita vero exorsus est:

14. *Multi saepe mortales, dimissa de rebus optimis nobisque utilibus dicendi materia, ad alia se contulere argumenta, quibus sibi quidem conciliare gloriam videntur, sed verba interim faciunt nihil profutura auditoribus: atque imprudentes partim de iisdem rebus* (eadem cum dicant) *inter se contendunt, partim quae nusquam sunt, ea enarrant; par-*

της μεγάλου Κρόνου· Ἀθηνᾶ δ' οὐκ ἂν βουληθείη Τριτογένεια πρὸ τοῦ Γλαυκώπις καλεῖσθαι· Ἀφροδίτην τε τιμήσαιτ' ἂν τοῦ παντὸς καλεῖσθαι χρυσῆν. ἅπαξ ἅπαντ' εἰς κάλλος τείνει.

Καίτοι ταῦτ' οὐ μόνον ἀποδείξιν ἔχει ὡς οἱ χρείττους ἔχουσι περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ μαρτύριόν ἐστιν ἀψευδές, τοῦ χρεῖττον εἶναι πάντων τῶν ἄλλων. ἔχειν Ἀθηνᾶ μὲν ἀνδρίας ἅμα καὶ φρονήσεως προέχειν ἐπιψηφίζει. ἀμφοτέρων γὰρ προίσταται τούτων· Ἥρα δ' ἀπάσης ἀρχῆς καὶ δυναστείας αἱρετώτερον ἀποφαίνει, συνηγοροῦντ' αὐτῇ καὶ τὸ Διὸς προσκαλεσσάμενον. εἰ τοίνυν οὕτω μὲν θεῖον καὶ σεμνόν τὸ κάλλος ἐστίν, οὕτω δὲ περισπούδαστον τοῖς θεοῖς· πῶς ἂν ἡμῖν ἔχοι καλῶς, μὴ καὶ αὐτοὺς μιμουμένους τοὺς θεούς, ἔργῳ τε καὶ λόγῳ πᾶν ὅ, τι ἔχομεν συναίρεσθαι τῷ κάλλει;

Ταῦτα μὲν ὁ Φίλων περὶ τοῦ κάλλους εἶπεν, ἐπιθεὶς τοῦτο τῇ τελευτῇ, ὡς καὶ πλείω δ' ἂν τούτων εἰρήκει, εἰ μὴ τὸ μακρολογεῖν ὠπτίσατο τὰ ἀδοκίμων ἐν συμποσίῳ. μετ' ἐκεῖνον δ' εὐθὺς Ἀρίστιππος ἥπτετο τῶν λόγων, πολλὰ πρότερον προσκληθεὶς ὑπ' Ἀνδροκλέους· αἰσχύνετο γὰρ λέγειν, τὸ μὴ [c] Φίλωνα εὐλαβούμενος λέγειν. ἤρξατο δὲ ἐντεῦθεν.

Πολλοὶ πολλάκις ἄνθρωποι τὸ περὶ τῶν βελτίστων καὶ ἡμῖν συμφερόντων, ἀφέντες λέγειν, ἐφ' ἑτέρας τινὰς ὥρμησαν ὑποθέσεις, ἀφ' ὧν αὐτοῖς μὲν δοκοῦσι δόξαν προσάγειν· τοῖς δ' ἀκροαταῖς τὸν λόγον οὐδὲν λυσιτελοῦντας ποιοῦνται. καὶ διαλυθασιν οἱ μὲν περὶ τῶν αὐτῶν ἐρίζοντες ἀλλήλοις, οἱ δὲ διηγούμενοι τὰ οὐκ ὄντα· ἕτεροι δὲ περὶ τῶν

c Φίλωνα] Φίλων' Edd. priores. Φίλων L.

ptuarium spectatorem formarum: vult ergo primas deferri formae. *J. M. G.*

16. Λευκώλενον ἣν Ἥρην] *Hom.* Il. E. 721. Haec & sequentia apud *Homerum* frequentissime occurrere, vel pueris notum est. *M. du S.*

44. Φίλωνα] Sic rectius legitur, quam elisio A. quanquam in M. Codd. frequenter. ita eliduntur vocales; quod in hoc praesertim libello factitatum esse, facile observes. In L. φίλον, prave. *M. du S.*

τῆς ὑδαιμῶς ἀναγκαίων λογοποιῆσαι, ὃς ἐχρῆν ταῦτα πάντα καταλιπόντας, ὅπως τι βέλτιον τύχωσιν εἰπόντες σκοπεῖν· ὃς νῦν ἐγὼ καὶ τ ὄντων ὑδὲν ὑγιὲς ἐγνωκέναι νομίζων, ἄλλως τε, καὶ τὸ τῶν ἀγνοίας τ βελτίστων καταγορεύντα τοῖς αὐτοῖς ἐμπίπλειν, τ εἰωθότ ἕρων οἰόμενος εἶναι πάντη, τ αὐτῷ λυσιτελέστατόν τε καὶ κάλλιστον τοῖς ἀκούσιν ὑποθέσιν ποιήσομαι τ λόγων, καὶ ἣν πᾶς ὁτιοῦν ἂν φαίη κάλλιστ' ἂν ἔχειν ἀκούειν καλλίστην.

Εἰ μὲ οὖν καὶ τινὸς ἑτέρου τῶν λόγων ἐποιούμεθα νῦν, ἀλλὰ μὴ καὶ κάλλους, ἤρκεσεν ἂν ἡμῖν, ἀκούσασιν ἑνὸς εἰπόντος, ἀπηλλάχθαι καὶ αὐτῶ· τοῦτο δ' ἄρα τοσαύτην ἀφθονίαν παρέχει τοῖς βουλομένοις ἄπλετος τ καὶ τούτου λόγων, ὥστ' οὐκ εἰ μὴ κατ' ἀξίαν τις ἐφικοίτο τῷ λόγῳ, νομίζειν δυστυχεῖν, ἀλλ' ἢν πρὸς πολλοῖς ἄλλοις καλοῦ τι δυνηθῇ συμβαλέσθαι πρὸς τοὺς ἐπαίνους, τ ἀμείνονος οἴεσθαι πρᾶξαι τύχης. τὸ γοῦν οὕτω μὲ καταφανῶς ὑπὸ τ κρειττόνων τετιμῆσθαι, οὕτω δὲ τοῖς ἀνθρώποις θεῖον, καὶ ἐπιστῆσαι, πᾶσι δὲ τοῖς οὖσιν οἰκειότατον κόσμου, καὶ οἷς μὲ ἂν πανταχοῦ καὶ πάντων σπουδαζομένων, οὓς δ' ἀφίστασθαι μισουμένων, καὶ ὑδὲ προσβλέπειν ἀξιουμένων, τις ἂν εἴη τοσοῦτον λόγων μετέχησας, ὥστ' ἐπαινέσαι πρὸς ἀξίαν δέξασθαι; ὃ μὴν ἀλλ' ἐπιδεῖξαι οὕτω πολλῶν

tium de rebus minime necessariis verba facientes. Quos oportebat his relictis omnibus, ut melius quidquam dicere possint, videre. Quos jam ego de rebus nihil sani statuisse ratus, & alioquin stupidiorum omnino esse putans, post accusatas quorundam optimarum rerum ignorantias in eadem vitia incidere; eandem utilissimam auditoribus & pulcherrimam dicendi materiem mihi sumam, quamque unusquisque optime se habere dicat, vocari pulcherrimam.

15. Si quidem igitur de alia quacumque re verba nunc faceremus, non de pulchritudine, sufficeret nobis, uno qui diceret de illa audito, discedere: haec vero tantam dicendi copiam subministrat attingere volentibus, non ut infelix sit putandus, si quis non pro dignitate oratione assequatur; verum si ad multa alia ipse quoque conferre quidquam ad laudes illius possit, optima fortuna uti sit existimandus. Quae enim res manifeste adeo a Diis honorata est, ita vere apud homines divina & studio omni digna; omnibus porro, quae ubique sunt, familiarissimum decus est, adeo ut quibus ea adsit illi colantur ab omnibus, a quibus vero absit, illi exosi & ne adspectu quidem digni censeantur; quis fuerit ita disertus, ut eam rem laudare pro dignitate possit? Verum enim vero quum multis adeo ei rei lau-

64. Ἀκούειν καλλίστην] Supra jam verbo ἀκούειν ita usus est auctor, ut passim Latini suo *audire*, ut nempe *dici*, *nominari* significet. Claritatis caussa tamen verbo illo in interpretatione abstinui, &, quod nihil ambiguitatis habeat, posui. Alioqui, ne alia dicamus, haec certe Aristippi oratio vel a Luciano non est, vel studiose conficta ad characterem inepti hominis ostendendum. Hoc quidem profecto indignum Luciano, *pulcherrime se habet pulchritudinem audire pulcherrimam*, pro eo quod est, *pulchrum est laudari pulchritudinem*. Ita mox junguntur, οὕτω — ὥστε (ὥστε —) ἀλλ' ἐν οὕτως — ὥστε — οὕτω ὥστε — Et statim τοσαύτην — ὥστ' οὕτως — ὥστε. Emolliri talia interpretando possunt, dissimulari plane non debent, si hoc praestare debet interpretatio, ut quantum fieri potest orationem, & velut speculum animi auctoris, repraesentet. *J.M.G.*

68. Περὶ αὐτοῦ] Glossema videtur. *F.G.*

89. Ὅσα θεοὶ] Pro καθ' ὅσα. *F.G.*

93. Ὡς' ἔτι ἡλικίας ὄντων ἐντὸς] Legend. videtur, οὐκέτι τ ἡλικίας ὄντων ἐντὸς. Οὐκέτι *nondum. Hesych.* οὐκέτι ἐχὶ, ἢ δ'. *F.G.* Quia mox diserte ait, μήπω ἡλικίας ἐμμεῖναι, ideo & hic forsan negationem addi voluit *Gujet*. Sed male; nam ἐντὸς *intra* aetatem, hic loci negationis est satis; quod emendandi libido accepit pro ἐν. Sed ἐντὸς ita de tempore, nondum exacto dici, praeter *Steph.* qui ex *Plat.* ἐντὸς τριήκοντα ἐτῶν γεγονώς, i. e. qui triginta annos nondum vixit, nondum implevit, habet etiam *Thucyd.* IV. c. 28. ἐντὸς ἡμερῶν εἴκοσιν, aliique. Et qui intra metam versatur, eam nondum attigit. *J.F.R.*

95. Οὕτω τ ὄφις ἰδὼν ἠγάσθη, ὥστ', &c.] Puto legendum

laudatoribus opus sit, ut vel sic suam vix dignitatem consequatur, non absurdum fuerit etiam nos conari aliquid de ea dicere, licet post Philonem verba sint facienda. Adeo vero augustissima & maxime divina rerum est, ut - - - (praetermitto enim quantum & quoties pulchros Dii honoraverint:)

16. *Verum ut superioribus temporibus nata Jove Helena tantae apud omnes homines admirationi fuerit, ut intra maturae aetatis tempus constitutam, negotii alicujus caussa agens in Peloponneso Theseus, ita ad conspectum formae illius exarserit, ut in regno firmissimo, & gloria non vulgari, tamen non vivendum sibi putaret, hac si carendum esset; felicitate se praeterire universas, si haec sibi uxor contingeret. Haec cum animo agitaret, nec spem haberet illius a patre impetrandae, nec enim elocaturum sperabat, quae justam aetatem nondum attigisset; contemto illius imperio ac neglecto, parvi faciens quidquid in Peloponneso formidandum erat, assumto rapinae adjutore Pirithoo, vi a patre abductam Aphidnam Atticae oppidum asportavit: tantamque illi habuit hujus auxilii nomine gratiam, ut ita illum reliquo tempore amaverit, exemplum posteris uti esset Thesei & Pirithoi amicitia. Cum autem ille cogeretur ad inferos descendere, ad nuptias ambiendas Liberae*

αὐτῷ δεῖ τ' ἐπαινεσόντων, ὥστε μόλις ἂν τ' ἀξίας τυχεῖν, οὐδὲν ἀπεικὸς κ' ἡμᾶς ἐγχειρεῖν τι λέγειν περὶ αὐτῆ, μέλλοντάς γε μὴ Φίλωνα παιεῖν τοὺς λόγους. οὕτω δὴ σεμνόταλον καὶ θειόταλον τ' ὄντων θεῶν, ὥστε ἴν' ὅσα θεοὶ καλοὺς τετιμήκασι, παρεῖναι.

Ἀλλ' ἦν ἐν τοῖς ἄνω χρόνοις ἐκ Διὸς Ἑλένη γενομένη, οὕτως ἐθαυμάσθη παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις, ὡς ἔτι τ' ἡλικίας οὖσαν ἐντὸς, κατά τινα χρείαν ἐν Πελοποννήσῳ γενόμενον ὁ Θησεὺς, οὕτω τ' ὥρας ἰδὼν [a] ἠγάσθη, ὡς ὅσης αὐτῷ κ' βασιλείας ἀσφαλεστάτης, καὶ δόξης ὑ τ' τυχούσης, ὅμως οὐκ ᾤετο βιωτὸν αὐτῷ, ταύτης ἐστερημένῳ, παρελθεῖν δὲ πάντας εὐδαιμονίᾳ, εἰ ταύτῃ αὐτῷ γένοιτο συνοικεῖν. οὕτω δὲ παραφρονηθεὶς, τὸ μὴ παρὰ τοῦ πατρὸς λαβεῖν ἀπειπὼν, μὴ γὰρ ἂν αὐτὴν ἐκδῶναι μήπω ἡλικίας ἠμφιγνοεῖν, τ' δ' ἀρχὴν ὑφροντίσας ἐκείνου, κ' παριδὼν, ὀλιγωρήσας δὲ κ' τ' ἐν Πελοποννήσῳ πάντων δεινῶν, κοινωνεῖ αὐτῷ τ' ἁρπαγῆς κ' Πειρίθου παραλαβὼν, βίᾳ λαβὼν αὐτῇ τοῦ πατρὸς, εἰς Ἀφίδναν ἐκόμισε τ' Ἀττικῆς· καὶ τοσαύτην ἔσχε χάριν αὐτῷ τ' συμμαχίας ταύτης, ὡς ὕστερον ἐφίλησε τ' ἅπαντα χρόνον, ὥστε κ' τοῖς ὕστερογενομένοις παράδειγμα γενέσθαι τ' Θησέως κ' Πειρίθου φιλίαν. ἐπειδὴ δὲ ἔδει καταβῆναι εἰς Ἅιδου γενέσθαι, τ' Δήμητρος μυη-

[a] Ἠγάσθη] Constantem esse lect. ait marg. *J.*

dum ἠράσθη. Nam si ἠγάσθη vere scriptum sit, oportuit & τὴν ὥραν. ut infra c. 25. Ὁ γὰρ Ὀδυσσέως υἱὸς ἀγασθῆναι λέγεται τούτους, &c. *J.J.*

Ibid. Τῆς ὥρας — ἠγάσθη] V. *Jens.* sed nihil tamen muta; intelligitur enim αὐτήν. sic plane apud *Philostratum* legitur p. 789. αὐτὸν ἠγάσθη τ' ὥρας. *M. du S.*

96. Ἠγάσθη] Non recusarem ἠράσθη, si qui libri exhiberent, propter sequentia, amori propria; sed quia & ἄγαμαι de venerabunda admiratione satis tritum, ut ap. *Phalar.* Ep. 28. τὸ μὲν γὰρ αὔξειν κ' συμπαθῆ σε ἄγαμαι. & passiva illa terminatio pro ἀγάσασθαι, non sit improba, nihil jam immutem. *Aelian.* V. H. V. 6. pr. Ἄξιον ἐπαινέσαι — κ' ἄγασθῆναι, unde & patet id plus esse quam *laudare*; nam gradatio est, quando ait: Ἄξιον δὲ κ' τὸ Καλόνε τῆ Ἰνδῆ τίλῳ ἐπαινέσαι, ἄλλῳ δ', ἂν εἴπειν, ὅτι ἐ ἀγασθῆναι. Si quis tamen id passive velit exponere, quia ἀγασάμενος est frequentius, is meminerit *Eustathium* tradere (quod *Steph.* jam notavit) ipsum ἄγαμαι praeterit. esse passivum, aeque ac ἴραμαι, ideoque nil mirum, si & aliis in temporibus passive formetur, ut idem ex *Plat.* Pol. I. Καὶ ἐγὼ ἀγασθεὶς αὐτοῦ εἶπον ταῦτα. *J.F.R.*

98. Οὐκ ἄνευ βιωτὸν] Subaudi τ' βίον, quod saepius additur: sed & interdum omitti, idem *Steph.* satis jam docuit. *J.F.R.*

τευσόμενον κόρην, ἐπειδὴ πολλὰ παρεινῶν, οὐκ ἠδυνήθη ταύτης αὐτὸν τῆς πείρας ἀποχέας καλαπεῖσαι, συνηκολούθησεν αὐτῷ, ταύτην πρέπουσαν οἰόμενος αὐτῷ καλαθήσειν τὴν χάριν, εἰ καὶ ψυχῆς ὑπὲρ αὐτοῦ κινδυνεῦσαι.

Ἐπανελθοῦσαν δ' εἰς Ἄργος, αὖθις ἀποδημοῦντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ καθ' ὥραν ἦν γάμων, καίτοιγε ἐχούσης καλάς τε καὶ εὖ γεγονυίας ἐκ τῆς Ἑλλάδος σφίσιν αὐτοῖς ἄγεσθαι γυναῖκας οἱ τῆς Ἑλλάδος βασιλεῖς, οἱ δὲ συνελθόντες, ἐμνηστεύοντο ταύτην, τὰς ἄλλας ἁπάσας ὑπεριδόντες ὡς φαυλοτέρας. γνόντες δ' ὅτι περιμάχητος ἔσται, καὶ δείσαντες μὴ πόλεμος γένηται τῇ Ἑλλάδι, μαχομένων πρὸς ἀλλήλους, ὁμομόχασιν ὅρκον τοιονδὶ ψήφῳ κοινῇ, ἢ μὴν ἐπιχειρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι, μηδ' ἐπιτρέψειν ἤν τις ἀδικεῖν ἐγχειρῇ, ἕκαστος οἰόμενος ταύτην αὐτῷ τὴν συμμαχίαν παρασκευάζειν. ἡ μὲν οὖν ἰδίας γνώμης ἀπέτυχον πάντες, πλὴν Μενελάου, ἡ κοινῆς δ' ἐπειράθησαν αὐτίκα. ὁ πολλῷ γὰρ ὕστερον ἔριδος γενομένης ταῖς θεαῖς περὶ κάλλους, ἐπιτρέπουσι τὴν κρίσιν Πάριδι τῷ Πριάμου· ὁ δὲ τὴν μὲν σωμάτων τὴν θεὰν ἡττηθεὶς, τὴν δωρεῶν δ' ἀναγκασθεὶς γενέσθαι κριτὴς, καὶ διδούσης Ἥρας μὲν τὴν Ἀσίας ἀρχὴν, τόδ' ἐν πολέμοις Ἀθηνᾶς κράτος, Ἀφροδίτης δὲ τὴν Ἑλένης γάμον· καὶ φαύλοις μὲν ἀνθρώποις γενέσθαι ἂν πολὺ νομίσας οὐκ ἐλάττω βασιλείαν, Ἑλένης δ' οὐδένα τῶν ἐπιγιγνομένων ἀξιωθῆναι, προείλετο τὸν ταύτης γάμον.

Γενομένης δὲ τῆς ὑμνωδίας ἐκείνης στρατείας τὴν Τρώων, καὶ τὴν Εὐρώπης τότε πρῶτον τὴν Ἀσίας ἐλθούσης, ἔχοντες οἱ τε Τρῶες, ἀποδόντες τὴν Ἑλένην, ἀδεῶς οἰ-

Cereris, postquam multa hortatus non potuit illi persuadere, ut ab eo conatu se abstineret; illum comitatus est, hanc decentem ab illo gratiam initurus, ut vitae pro illo periculum subiret.

17. *Reversam vero Argos, (rursus peregre absente Theseo) cum jam matura esset nuptiis, licet haberent pulchras & generosas mulieres, quas e Graecia sibi ducerent, reges Graeciae; at illi convenientes hanc sibi expetebant, contemtis tanquam deterioribus reliquis omnibus. Cum autem viderent de ipsa certatum iri, metuentes, ne bellum in Graecia exoriretur illis inter se depugnantibus, communi suffragio jusjurandum dedere ejusmodi, se adjutores fore ei, qui ipsa dignus esset habitus, neque permissuros, si quis injuriam vellet facere, cum nempe putaret unusquisque se hoc sibi parare auxilium. Ac privata quidem illa uniusjusque sententia fefellit omnes praeter Menelaum: communem autem illam veram esse, statim experti sunt. Cum enim non ita multo post lis inter Deas de forma exorta esset, arbitrium permittunt Paridi Priami F. Hic corporibus Dearum & forma victus, muneramque esse coactus arbiter, offerente Junone imperium Asiae, bellicam victoriam Pallade, Venere autem Helenae nuptias: etiam vilibus hominibus contingere interdum putans non minus imperium, Helena autem potiri posse posterorum neminem, hujus nuptias praeoptavit.*

18. *Cum autem decantata illa contra Trojam expeditio fieret, & Europa tunc primum veniret contra Asiam, liceretque Trojanis reddita Helena sine metu suam incolere patriam, Grae-*

31. Ἢ μὴν ἐπικυρήσειν τῷ ταύτης ἀξιωθέντι] Perperam redditur *rei ταύτης ἀξιωθέντι. qui hanc dicere dignatus fuisset.* debebat: *qui hac dignus esse judicatus.* H.V.

52. Αὐτοὺς ἰάσασθαι] Αὐτοῖ. F.G. Male credo; nam αὐτοὺς pertinet ad Trojanos, adeoque recte habet. J.F.R.

59. Οὐκ ἀπίτρεψεν μᾶλλον] Rectius legatur ἀλλὰ ante μᾶλλον. M. du S.

60. Εἰς τοῦτο] An τοῦτον; F.G. Frustra rursus, ut arbitror; nam εἰς τοῦτο spectat ad αὐτοῖς ἀπολωλόσιν, idque confirmat sequens ἀπώλειαν; ait igitur *ad hoc ipsum*, sive ob hanc ipsam causam, ut perirent, mis-

Graecis vero hac illis permissa, difficultatibus belli atque expeditionis liberari: neutri voluere, qui putarent nunquam se belli causam, pro qua moreremur, habituros justiorem: ipsique Dii suos filios, quos aperte scirent in illo bello perituros, non potius prohibuere, sed induxerunt, non minori ipsis gloriae futurum arbitrati, pugnando mori pro Helena, quam quod Deorum filii essent. Et quid dico filios suos? Ipsi inter se majus & terribilius iniere bellum eo, quod adversus gigantas ab illis gestum est. Etenim in illo conjuncti pugnabant, hic vero contra se invicem: quo ecquod majus esse potest documentum, quantum humanis rebus omnibus praestet immortalium Deorum judiciis pulchritudo? Quando enim de aliarum in universum rerum nulla nunquam omnino dissedisse illos constat, pro pulchritudine autem non filios tantum suos dedidisse, sed jam contra se invicem pugnasse, quidam etiam vulnerati esse: quomodo, non sententiis omnibus, rebus omnibus pulchritudinem praeponunt?

19. *Ne vero videamur inopia eorum, quae de ipsa pulchritudine dici possunt, circa ista semper morari, ad aliud transibo nullo modo inferius ad demonstrandam pulchritudinis dignitatem his, quae prius dicta sunt, ad Hippodamiam nempe Arcadis Oenomai F. Quot juvenes, hujus forma captos, apparuit, mori praeoptare, quam ab hac disclusos hanc lucem intueri? Cum enim maturitatem attigisset puella, videretque illam pater non mediocri*

κεῖν τ' αὐτῆς, οἵθ' Ἕλληνες ταύτῃ αὐτὸς ἐάσαντες ἔχειν, ἀπαλλάττεσθαι τῆς ἐκ πολέμου καὶ στρατείας δυσχερῶν, οἳ δ' οὐκ ἠβουλήθησαν ἀμφότεροι, οὐκ ἂν πολὺ νομίσαντες εὑρεῖν ἀφορμὴν καλλίω πολέμου, ἐφ' ᾗ ἀποθανοῦνται. καὶ θεοὶ δὲ τοὺς [a] αὐτῆς παῖδας σαφῶς εἰδότες ἀπολωμένους ἐν τῷ πολέμῳ, [b] οὐκ ἀπέτρεψαν μᾶλλον, ἀλλ' ἐπήγαγον εἰς τοῦτο, οὐκ ἐλάττω δόξαν αὐτοῖς οἰόμενοι φέρειν, τῶν θεῶν παῖδας γενέσθαι, τὸ μαχομένους ὑπὲρ Ἑλένης ἀποθανεῖν. καὶ τί λέγω τοὺς [c] αὐτῆς παῖδας; αὐτοὶ πρὸς [d] αὐτοὺς μείζω καὶ δεινότερον ἐνήναλο τῷ πρὸς Γίγαντας αὐτοῖς γενομένῳ πολέμῳ. ἐν ἐκείνῳ μὲν γὰρ μετ' ἀλλήλων· ἐνταῦθα δὲ ἐμάχοντο πρὸς ἀλλήλους. ἢ τί γένοιτ' ἂν ἐναργέστερον δεῖγμα, ὅσῳ τῶν ἀνθρωπίνων ἁπάντων ὑπερέχει τὸ κάλλος παρ' ἀθανάτοις κριταῖς; ὅταν γὰρ ὑπὲρ μὲν τῶν ἄλλων ἁπάντων ἁπλοῦς ὁ φθόνος φαίνηται διεληλυθέναι, ὑπὲρ δὲ κάλλους μόνον τοὺς υἱοὺς ἀποδεδωκότες, ἀλλ' ἤδη καὶ ἀλλήλοις ἐναντία πεπολεμηκότες, ἔνιοι δὲ καὶ τρωθέντες, πῶς οὐχ ἁπάσαις ψήφοις προλιμῶσιν ἁπάντων τὸ κάλλος;

Ἀλλ' ἵνα μὴ δόξωμεν ἀπορίᾳ τοῦ περὶ κάλλους λόγων περὶ ταῦτα διατρίβειν ἀεί, ἐφ' ἕτερον βέλομαι μεταβῆναι, ἁπλούστερον ὄν, ὥστε δεῖξαι τὸ κάλλους ἀξίαν, τὸ πρότερον εἰρημένον, τὴν Ἀρκάδος Ἱπποδάμειαν Οἰνομάου· ὅσους τοῦ ταύτης κάλλους ἁλόντας, μᾶλλον αἱρεσθῆναι ἀπέφηνεν ἀποθνήσκειν, ἢ ταύτης [e] διωκισμένους, τοῦ ἡλίου προσοράν. ὡς γὰρ ἐλάβετο τῆς ἡλικίας ἡ παῖς καὶ τὰς ἄλλας ὁ πατὴρ ἁπλῶς τῷ μέσῳ παρενεγκοῦσαν ὥρᾳ,

[a] Αὐτῶν] Ita P. aliaeque. Αὐτοῦ Fl. [b] Οὐκ ἀπέτρ. μᾶλλον] Ita Edd. omnes. [c] Αὐτῶν] Cum spir. tenui F. Fl. P. Αὐτοῦ H. S. aliaeque. [d] Αὐτοὺς] Adspirate Fl. H. P. S. Αὐτοὺς F. [e] Διωκισμένους] Sic & Fl. cum F. Fr. P. &c.

missos. F. F. K.

78. Περὶ ταῦτα] An τἀυτά; F. G. Hoc probem, & parum abest, quin invitis libris ita edam. F. F. K.

82. Ἱπποδάμειαν] Vid. *Philostrati* Imag. p. 788. M. du S.

87. Παρενεγκοῦσαν] I. e. ὑπερενεγκοῦσαν. *Aristid.* Panа-

τὴν μὲν ὥρας αὐτῆς ἀλλὰς (τοσοῦτον γὰρ αὐτῆ
περῆν, ὥστε καὶ τὸν [a] γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο
παρὰ φύσιν,) καὶ ἀφ' τοῦτ' ἀξιῶν αὐτὴν
ἔχειν παρ' ἑαυτῷ, βέλεσι δ' ἐκδιδόναι
πλατόμενος αὐτὴν τῷ ταύτης ἀξίῳ,
τὰς παρ' ἀνθρώπων φεύγων αἰτίας, μη-
χανήν τινα μηχανᾶται τῆς ὑπερθυμίας ἀδικω-
τέραν, καὶ ἣν ᾤετο ῥᾳδίως, ὅπως ἐβούλετο,
καταστήσειν. ἅμα γὰρ ἅρματι, ὡς οἷόν τε
μάλιστα ἦν εἰς τάχος ἅμα τῆς τέχνης ἐξ-
ειργασμένῳ, τοὺς ἐν Ἀρκαδίᾳ ζεύξας ἐν τῷ
τότε ταχίστους ἵππους, ἠμιλλᾶτο πρὸς
τοὺς μνηστῆρας τῆς κόρης, ἆθλον τῆς νίκης παρ-
ελθόντας αὐτοῖς αὐτὴν προτιθεὶς, ἢ στέρεσθαι
τῆς κεφαλῆς ἡττηθέντας. καὶ ἠξίου δ' αὐτὴν
αὐτοῖς συναναβαίνειν τὸ ἅρμα, ὅπως ἀπο-
σχολούμενοι περὶ ταύτην, ἀμελοῖεν τῆς ἱππι-
κῆς. οἱ δ', ἀποτυχόντος τῆ πρώτως ἁψα-
μένου τῆς δρόμου, καὶ τῆς κόρης ἐκπεσόντος μὲν
τοῦ ζῆν, τὸ μὲν ἀπεκτῆσθαι πρὸς τὸν ἀγῶνα,
ἢ μεταθεῖναί τι τῶν βεβουλευμένων, μειρακιώ-
δες εἶναι ὑπολαβόντες, τὸ δ' ὠμότητα μι-
σήσαντες Οἰνομάου, ἄλλος [b] ἄλλον ἔφθα-
νεν ἀποθνήσκων, ὥσπερ δεδοικὼς μὴ τοῦ τεθ-
νάναι περὶ τῆς κόρης ἁμάρτῃ. καὶ προῆλθέ γε
μέχρι τρισκαίδεκα νέων ὁ φόνος· θεοὶ δ'
ἐκείνου τῆς πονηρίας μισήσαντες ταύτησι, τούς
τε τεθνεῶτας ἅμα, καὶ τὴν κόρην ἐλεῆσαντες·
τοὺς μὲν ὅτι κτήματος ἀπερέρηνο τοιούτου·
τὴν κόρην δ' ὅτι τῆς ὥρας ἐν χρῷ καιρὸν ἀπο-
λαύοι· κηδόμενοί τε τοῦ νέου, ὅστις ἔμελλε

intervallo alias relinquere, forma illius captus (cujus nimirum tantam illa vim haberet, ipsum ut parentem praeter naturam subigeret) eamque ob causſam ſecum illam habere cupiens, fingens interim ſuſpicionis vitandae cauſſa, elocare ſe ipſam velle ei, qui dignus ipſa eſſet, commentum comminiſcitur ipſa cupiditate injuſtius, quod putabat facile ſibi quod vellet confecturum. Currus enim quanta maxima arte poteſt ad celeritatem elaborato, equos cum junxiſſet, qui tum erant in Arcadia, velociſſimos, certabat cum procis puellae, praetereuntibus propoſito praemio ipſa puella; devictis poena capitis: poſtulabatque ipſam currum cum illis conſcendere, ut in illa occupati & deſixi, equeſtris rei curam omitterent. Illi, cum fortuna adverſa uſus fuiſſet, qui primus curſum ingreſſus fuerat, & virgine una cum vita excidiſſet, detrectare certamen, aut mutare conſilium puerile arbitrati, crudelitatemque Oenomai exoſi, alius alium morte praevenerunt, quaſi metuentes, ne morte pro puella exciderent. Ac progreſſa eſt caedes ad adoleſcentes tredecim. Dii autem pravitatem hanc iſtius exoſi, mortuosque ſimul & virginem miſerati, illos, qui tali poſſeſſione privati eſſent; hanc, quod forma illa atque aetate non frueretur, cura adoleſcentis ſuſcepta, qui erat decertaturus, (hic Pelops

a Γεγεννηκόθ'] Recte ſic P. ut *Jenſ.* voluit. Γεγεννηκότ male *J. H. S. Fl. Pr. B.* b Ἄλλος] Ita *Fl. H. Bi. P. S.* Ἄλλο *J.*

nathen. ὁ δὲ πάντας βασιλέας παρενεγκὼν ταῖς ἐπιουσίαις. F.G. Eadem ſibi adſcripſerat *AE.M.*

89. Τὸν γεγεννηκόθ' ὑπηγάγετο παρὰ φύσιν] Emendandum γεγεννηκότ'. Sermo eſt de Hippodameia, cujus tanta venuſtas fuerit, ut & ipſum patrem praeter naturam in amorem ſui pellexerit. *J. J.*

97. Ἣν εἰς] Τὸ ἣν ejiciendum videtur. F.G.

1. Ἆθλον τῆς νίκης παρελθόντας] Laborat locus intemperanti verborum transpoſitione: παρελθόντας refertur ad μνηστῆρας & ἡμιλλᾶτο. Sic deinde ἡττηθέντας, ad quod intelligendum & revocandum eſt προτιθείς. *J. M. G.*

Ibid. Παρελθόντας] Παρελθοῦσιν forſan. F.G. Et ego ſic mallem. Verum quia ſtatim etiam ſubjicitur ἡττηθέντας (licet hoc ab infin. στέρεσθαι pendeat) nihil potius mutaſſim, ſed παρελθόντας ante ἆθλον collocando intricatae ſtructurae mederer. Licet & ſic pro accuſativo abſoluto poſſit haberi, i. e. *ſi praeverterint*, de quo egimus alibi, & Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* III. 10. N°. 64. quem & vid. ad XI. c. 8. Et Cl. *Hemſterh.* ad T. I. Lucian. *Halc.* c. 8. N°. 21. *J. F. R.*

14. Μέχρι τρισκαίδεκα] Non concordat *Pauſanias* de numero procorum ab Oenomao interfectorum, ſex-

de-

lapi fuit) & currum illi donant pulcherrimo ab arte elaboratum, equosque immortales, quorum opera virgine potiretur. Et postea est, interfecto in metis victorine socero.

20. *Adeo pulchritudo divina res hominibus visa est, & honesta inter omnes, & Dis saepe magno studio expetita. Propterea neque nobis est quod quis jure succenseat, qui operae pretium putaverimus ista de pulchritudine enarrare.* Sic & Aristippus orationem suam absolvit.

21. HERM. Tu superes, Charideme, qui velut coronidem eorum, quae in pulchritudine pulchra sunt, imponas, *tuam* orationem. CHAR. Ne, per ego te Deos rogo, ultra progredi me coge. Satis enim fuerint ad declarandam disputationem etiam declarasse, quae modo dicta sunt, qui praesertim non quaecumque dixi depromere ex memoria possim. Quippe facilius aliquis retineat dicta ab aliis, quam sua. HERM. Quin haec sunt, quorum ab initio cupiebamus fieri compotes. Neque enim tantum illas audire orationes curabimus, quam tuam. Itaque hac si nos privaveris, scito, etiam in illis frustra te elaborasse. Verum per Mercurium, universam orationem, quemadmodum ab initio promiseras, nobis redde. CHAR. Melius fuerat, te istis contentum difficultatem mihi remittere. Quandoquidem vero ita cupidus es orationis meae audiendae, eaque in re tibi oportet obsequi: hunc in modum ergo ipse quoque verba feci:

(Πέλοψ δ' ἦν ὅτ') ἀγωνείας, ἅρμα τε χαρίζον τούτῳ κάλλιον τέχνης πεποιημένον, ἵππους τε ἀθανάτους, δι' ὧν ἔμελλε τῆς κόρης κύριος εἶναι. ἡ γέγονέ γε τῆς νίκης ἀπεχθοῦς θεὸς τέρμασι τοῖς τοῦ γαμοῦντος.

Οὕτω τὸ τῆς κάλλους χρῆμα ἀνθρώποις τε θεῖον εἶναι δοκεῖ, καὶ τιμώμενον ὑπὸ πάντων, καὶ θεοῖς ἐσπουδάσθαι πολλαχόσε. διὸ δὴ καὶ ἡμῖν οὐκ ἂν ἔχοι τις μέμφεσθαι δικαίως, πρᾴως λογισαμένοις τὸ ταῦτα περὶ κάλλους διελθεῖν. οὕτω μὲ δὴ καὶ Ἀρίστιππος διῆλθε τὸν λόγον.

ΕΡΜ. Σὺ δὲ λοιπὸς εἶ, Χαρίδημε, ὅπως δ' ὥσπερ κορωνίδα τοῖς τοῦ κάλλους καλῶς ἐπιθήσῃ τὸν λόγον. ΧΑΡ. Μηδαμῶς, ὦ πρὸς θεῶν, περαιτέρω προελθεῖν με βιάσῃ. ἱκανὰ γὰρ δηλῶσαι τὴν συνουσίαν καὶ τὰ νῦν εἰρημένα· ἄλλως τ' οὐδ' ὅσαπερ εἶπον ἀπομνημονεύοντα. ῥᾴων γὰρ ἄν τις μνημονεύοι τὰ ἑτέρους εἰρημένα, ἢ τὰ [c] αὐτῷ. ΕΡΜ. Ταῦτα μὲν δή ἐστιν, ὧν ἐξ ἀρχῆς ἐπεθυμοῦμεν ἐπιτυχεῖν. εἰ γὰρ δὴ τοσοῦτον ἡμῖν τῶν λόγων ἐκείνων, ὅσον ἐμέλησε τῶν σῶν ἀκοῦσαι. ὥστ', ἢν τούτων ἀποστερήσῃς, κἀκεῖνα μάτην ἔσῃ πεποιηκώς. ἀλλὰ, πρὸς Ἑρμοῦ, τὴν ἅπασαν λόγον ὥσπερ ὑπέστης ἐξ ἀρχῆς, ἀπόδος. ΧΑΡ. Βέλτιον μὲν ἦν τοῦτοις ἀπαλλάττειν με τῶν δυσχερῶν ἀγαπῶντα· ἐπεὶ δ' οὕτω προθυμῇ καὶ τὴν ἡμετέρων ἀκοῦσαι λόγων, καὶ τοῦθ' ὑπηρετεῖν ἀνάγκη, ὧδε τοίνυν καὶ αὐτὸς ἐποιησάμην τὸν λόγον.

Εἰ

[c] Αὐτῷ] Sic *Fl.* & pleraeque. Αὐτῇ *F.*

decim enim ponit, quorum nomina vide sis apud auctorem Heliacorum 2. *F.P.* a *G.*

Ibid. Τρισκαίδεκα] *Philostratus* etiam ἐπὶ τρισὶ καὶ δέκα ἥδη νίκαις p. 789. imag. *M. du S.*

20. Πέλοψ] De hac fabula vid. *Tzetz.* ad Lycophr. vs. 153. aliosque quos adlegat *Davis.* ad *Cic.* Tusc. D. 2. c. ult. quem conferendum in marg. monuerat *T. Hemst.* *F.F.R.*

Ibid. Ἅρμα] Neptunus forma ejus captus, dum in Sipylo vinum Diis ministrat, *Philostr.* l. c. *Cic.* Tusc. II. ult. *Equi Pelopis illi Neptuni, qui per undas currus suspensos rapuisse dicuntur.* *M. du S.*

26. Τῶν πάντων] Pro τῶν forsan ὑπὸ legendum. *F.G.*

27. Πολλαχόσε] Hic pro πολλαχῇ sive πολλαχοῦ positum videtur. *F.G.*

33. Ὅπως δή] Subaudi ἅμα, σκόπει. *F.G.*

46. Τούτοις ἀπαλλάττειν με] Scholasticus auctor saepe nimia transpositione tenebras legentibus objicit. Construenda ita est oratio, Βέλτιον ἦν τούτοις ἀγαπῶντα ἀπαλλάττειν με τῶν δυσχερῶν. Conabar cum primum legerem

Εἰ μὲν πρῶτος αὐτὸς ἦρχον περὶ τοῦ κάλλους λέγειν, προοιμίων ἂν ἐδεόμην συχνῶν· ἐπεὶ δ' ὅτι πολλοῖς ἔρχομαι τοῖς πρότερον εἰρηκόσιν ἐρῶν, οὐδὲν ἀπεικὸς τοῖς ἐκείνων κεχρημένον ὡς προοιμίοις ἐπιφέρειν ἐξῆς τὸν λόγον· ἄλλως τ' οὐδ' ἑτέρωσε τοὺς λόγων γινομένων, ἀλλ' ἐνταῦθα καὶ τὸν αὐτῆς ἡμέρας, ὥστ' ἐκεῖναι μὲν τοὺς [a] παρόντας λαθεῖν, ὡς ἄρ' οὐχ ἕκαστος ἰδίᾳ λογοποιοῦσιν, ἀλλὰ τὸν αὐτὸν ἕκαστος ὅτι μέρος διεξέρχονται λόγον. ἑτέρῳ μὲν οὖν ἦρκει γ' ἂν εἰς εὐφημίαν, ἅπερ ὑμῶν ἕκαστος ἔτυχεν εἰπὼν περὶ τοῦ κάλλους ἰδίᾳ. τούτῳ δὲ τοσοῦτον [b] περίεστιν, ὥστε καὶ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, ἔξω τῶν νῦν εἰρημένων, οὐ δεῖν ἐπαίνων τῶν εἰς αὐτό. πλεῖστα γὰρ πολλαχόθεν αὐτὰ πρῶτα δεῖν λέγειν ἕκαστα δόξαν παρίστησιν, ὥσπερ ἀνθέων εὐτυχοῦντι λειμῶνι, ἀεὶ τὸ φαινόμενον ἄρτι προσαγομένων τοὺς δρεπομένους. ἐγὼ δ' ἐκ πάντων ἐκλέξας, ὅσα μοι δοκῶ μὴ βέλτιον εἶναι παραλιπεῖν, λέξω μικρὰ βραχέων, ὅπως τῷ τε κάλλει τὰ γιγνόμενα ἀποδώσω, ὑμῖν τε τὸ μακρολογεῖν παραλιπών, δράσω κεχαρισμένα.

Τοῖς μὲν οὖν ἢ δι' ἀνδρίαν ἢ καθ' ἑτέραν τινὰ τῶν ἀρετῶν ἡμῶν προέχειν δοκοῦσιν, ἢν μὴ, τῷ καθ' ἡμέραν ποιεῖν εὖ, ἀναγκάζωσιν ἡμᾶς εὖ αὐτοῖς μεμηχανῆσθαι, βασκαίνομεν μᾶλλον, ἐξ ὧν τ' ἂν [c] εὖ καλῶς αὐτοῖς τὰ πράγματα [d] πραττόμενα ᾠήμεθα. καλοὺς δὲ οὐ μόνον οὐ φθονοῦμεν τὸ ὥρας, ἀλλ' εὐθύς τε ἰδόντες ἁλισκόμεθα καὶ ἀγαπῶμέν τε, οὐδ' ἀποκνοῦμεν ὥσπερ κρείττοσιν,

22. *Si primus ego de pulchritudine dicere inciperem, multis opus haberem exordiis: quando autem post plures, qui ante me dixerunt, oraturus venio, haud absurdum fuerit, illorum me orationibus pro exordiis usum, ipsam statim meam orationem adjungere: cum praesertim non alias habitae sint illae orationes, sed hic & eodem die, ut possit etiam praesentibus fucus fieri, quasi non suam sibi quisque orationem habeat, sed unam eandemque pro parte quisque sua exsequatur. Atque alii rei satis essent ad colligendam famam, quae unusquisque vestrum singulatim pro pulchritudine dixit. Huic vero tantum supereſt, ut etiam his qui post futuri sunt, praeter ea quae jam sunt dicta, non defuturae sint ejusdem laudes. Plurima enim pluribus ex locis praebet, quorum unumquodque primum dicendum esse videatur, velut floribus in felici prato semper hi, qui jam conspiciuntur, decerpentes allicientibus. Ego vero deligens ex omnibus, quaecumque non recte omitti putabo, paucis dicam, ut & pulchritudini justa tribuam, & vobis, omissa longiori oratione, gratificer.*

23. *Igitur qui vel fortitudine, vel quacumque virtute alia excellere nobis videntur, illis, nisi per quotidiana beneficia nos, ut benerga illos affecti simus, veluti cogant, potius invidemus, unde non bene illis res succeſſerit. Pulchris vero non tantum non invidemus formam, sed ad primum conſpectum capimur, supra modum illos amamus, neque fatigamur illis tanquam Diis quibusdam, quan-*

a Παρόντας] Περιόντας prave *Fl.* b Περίεστιν] Περιέστιν *J. Vz. Fr.* c Οὐ] — ὧν L. Id est, ὧν forsan delendum esse. Sed male ὧν omitteretur. d Πραττόμενα] Πράττομεν, ᾠήμεθα Edd. antea male.

rem hoc opusculum, emendare talia: sed mox sensi, ea ab auctore affectata esse. *J.M.G.*

56. Ἑτέρωσε] Pro ἑτέρωσε ut supra πολλαχόσε pro πολλαχοῦ. F.G.

63. Τούτῳ δὲ] Τῷ κάλλει. F.G.

67. Δέχομαι ἕκαστα δέξαι] Scio, δέξαι posse absolute intelligi, *cum videatur*. Scio, non hic solum tenebricosum esse prae ornandi studio auctorem. Et tamen verisimilis mihi videtur antiqua conjectura mea, legendum esse δέξαιτο. Certe sic facilius fluere orationem, qui Graece sciunt, sentient: certe sine fraude fuerit Latinam interpretationem eo accommodasse.

Ne-

quantum nobis dederit, servitudo. Ergo juvenculus aliquis paverit formae felicis hominis, quam non tali imperaverit, & gratiam habuerit majorem injungenti multa, quam nihil praecipienti.

24. *Et reliqua bona, quorum indigemus, non ultra appetimus, cum sumus consecuti; pulchritudinis autem nulla unquam est satietas: verum si & illum Aglaiae filium qui cum Achivis venit contra Ilium, sique Hyacinthum illum pulchrum, aut Lacedaemonium Narcissum vincamus pulchritudine; non putamus satis nobis esse, sed metuimus, ne ignari a posteris forte superemur.*

25. *Fere omnibus autem, ut ita dicam, rebus humanis commune quasi, ad quod componantur, exemplum pulchritudo est: & neque imperatores non curant ad pulchritudinem struere aciem; neque oratores componere orationem; neque pictores imagines suas pinxisse. Sed quid haec dico, quorum pulchritudo finis est? Quorum ad usum necessitate quadam venimus, in his nihil studii intermittimus, quo ea, quam potest, paremus pulcherrima. Neque enim Menelaus tam curabat usum aedium, quam ut ingredientes admiratione percelleret: atque ea causa & sumtuosissimas simul paravit & pulcherrimas. Neque aberravit ab suo consilio: Ulyssis enim filius ita illas admiratus esse dicitur, requirendi patris caussa in eas cum pervenisset, ut Pisistrati diceret Nestoris filio,*

Talis num fuerit Jovis aula introrsus
Olympi?

ὅσον ἂν ἡμῖν ἐξῇ δουλεύοντες αὐτοῖς. ἥδιον ἂν ἐν [a] ὑπακούσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι, ἢ προστάξειε τῷ μὴ τοιούτῳ, ᾧ πλείω χάριν ἂν εἰδείη τῷ πολλὰ προστάττοντι μᾶλλον, ἢ τῷ μηδ' ὁτιοῦν ἐπαγγέλλοντι.

24. Καὶ τ' ἄλλων ἀγαθῶν, ὧν ἂν ἐνδεεῖς ὦμεν, οὐ περαιτέρω σπουδάζομεν τοῦ τυχεῖν· κάλλους δ' ἡμῖν οὐδεὶς οὐδὲ πόποτε γέγονε κόρος. ἀλλ' ἐάν τε τ' Ἀγλαΐης, τ' εἰς Ἴλιον ποτὲ συναναβάντα τοῖς Ἀχαιοῖς, ἐάν τ' Ὑάκινθον τ' καλὸν, ἢ τ' Λακεδαιμόνιον Νάρκισσον κάλλει νικῶμεν, οὐκ ἐχειν ἡμῖν δοκοῦμεν, ἀλλὰ δεδοίκαμεν μὴ λάθωμεν τοῖς ὀπιγιγνομένοις ἂν καταλιπόντες ὑποψολήν.

25. Σχεδὸν δ', ὡς εἰπεῖν, πάντων τ' ἐν ἀνθρώποις πραγμάτων ὥσπερ κοινὸν παράδειγμα τὸ κάλλος ἐστὶ· καὶ οὔτε στρατηγοῖς εἰς κάλλος μεμελημένα τὰ στρατεύματα συντάσσειν, οὔτε ῥήτορσι τοὺς λόγους συντιθέναι, οὔτε μὴν [f] γραφεῦσι τὰς εἰκόνας γεγραφέναι. ἀλλὰ τί ταῦτα λέγω; ὧν τὸ κάλλος τέλος ἐστὶν· ὧν δὲ εἰς χρείαν ἥκομεν ἀναγκαίως, οὐκ ἐλλείπομεν οὐδὲν σπουδῆς εἰς ὅσον ἔξεστι κάλλιστα καλασκευάζειν. τῷ τε γοῦν Μενέλεῳ οὐ τοσοῦτον ἐμέλησε τ' χρείας τ' οἴκων, ἢ ὅσον τοὺς εἰσερχομένους ἐκπλήττειν· καὶ δὴ τοῦθ' οὕτω πολυτελέστατος ἅμα καλασκευάσε, καὶ καλλίστους, καὶ τ' ἐγκόμης οὐκ ἥμαρτεν· ὁ γοῦν Ὀδυσσέως οὕτως ἀγαθὸν εἶναι λέγει τοῦτον, ὥστ' αὐξειν τοῦ παιδὸς εἰς αὐτὸν ἀφιγμένον, ὥς φησιν Πεισιστράτῳ τῷ Νεστορίδῃ,

Ζηνός νυ τοιόνδε Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

Αὐ-

[a] Ὑπακούσαι] Ὑπακοῦσαι Edd. male. Ὑπακούσαιτο, ἵνας L. [f] γραφεῦσι] Sic plurimae cum *Fl.* γραφοῦσι *J.*

Neque turbare nos debet illud δεῖ λέγειν pro λέγεσθαι. Sic enim auctor etiam supra c. 15. m. μετεμέλοντο δὲ προσβλέπειν ἀξιωμένοις, ubi passivo non minus opus erat. *J.M.G.*

81. Πρόσεσθαι, χρὴ] Lege πραττόμενα χρὴ. *F.G.* Idque omnino necessarium credidi. *J.F.R.*

Πραττόμενα χρὴ] Sic legendum esse facile, credo, quisque videt, & viderunt, puto, superiores interpretes. Τὰ πραγμάτα ἔχει οὗ πραττόμενα significat οὗ πράττεται. *J.M.G.*

93. Τὸν Ἀγλαΐης] Nireus. *Hom.* Il. B. 672. Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαριέστατος τ' ἀνακτος Νιρεὺς δὲ κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε. *M. du S.*

99. Ζηνός νυ] *Hom.* Od. Δ. 74. *M. du S.*

Ibid. Ἔνδοθεν] I. e. ἔνδοθι. *F.G.* Sic & supra de *Dea Syr.* c. 31. *J.F.R.*

Αὐτὸς δ' ὁ τοῦ παιδὸς πατὴρ οὐκ ἄλλο τι λαμπρὰς ἦγε τὰς ναῦς, συστρατεύσας τοῖς Ἕλλησιν ἐπὶ Τροίαν, ἢ ὅπως τοὺς ὁρῶντας ἐκπλήξειεν ἔχων. καὶ χαλεπὸν εἴ τις ἑκάστην ἐξετάζειν βούλοιτο τῶν τεχνῶν, εὑρήσει πάσας ἐς τὸ καλλωπίζεσθαι ὁρώσας, καὶ τοῦτο τυγχάνειν [a] τοῦ παντὸς τιθεμένας.

Τοσοῦτον δὲ τὸ καλλωπίζεσθαι τῶν ἄλλων ἁπάντων ὑπερέχειν δοκεῖ, ὥστε τῶν μὲν ἢ δικαιοσύνης, ἢ σοφίας, ἢ [b] ἀνδρείας μετεχόντων, πολλά τις ἂν εὕροι τιμώμενα μᾶλλον· τῶν δὲ ταύτης τῆς ἰδέας κεκοινωνηκότων βέλτιόν ἐστιν εὑρεῖν οὐδέν, ὥσπερ [c] δὴ καὶ τῶν μὴ μετεχόντων ἀτιμότερον οὐδέν. μόνους γοῦν τοὺς μὴ καλοὺς ὀνομάζομεν αἰσχρούς, ὡς οὐδὲν ὂν εἴ τι τις ἔχων τύχοι πλεονέκτημα τῶν ἄλλων, καλλυσμοῦ ἐστερημένος.

Τοὺς μὲν οὖν ἢ δημοκρατουμένοις τὰ κοινὰ διοικοῦντας, ἢ τυράννοις ὑποτελαγμένους, τοὺς μὲν δημαγωγοὺς, τοὺς δὲ κόλακας καλοῦμεν· μόνους δὲ τοὺς ὑπὸ ταύτῃ τῇ δυνάμει γενομένους θαυμάζομέν τε, φιλοπόνους τε καὶ φιλοκάλους ὀνομάζομεν, καὶ κοινοὺς νομίζομεν εὐεργέτας τοὺς τῶν καλῶν ἐπιμελητάς. ὅτε τοίνυν οὕτω μὲν σεμνὸν τὸ κάλλος ἐστὶν, οὕτω δὲ τοῖς πᾶσιν ἐν εὐχῆς μέρει τυχεῖν, κέρδος τε νομίζουσι τὸ τοῦτό τι προσκτήσασθαι δυνηθῆναι, πῶς ἡμᾶς εἰκότως οὐκ ἄν τις ἐμέμψαιτο, εἰ τοσοῦτον ἔχοντες κέρδος κερδαίνειν, ἔπειθ' ἑκόντες προϊέμεθα, μηδ' αὐτὸ τοῦτο αἰσθόμενοι δυνηθέντες, ὅτι ζημιούμεθα;

Ipse autem pater adolescentuli (Telemachi) *non alia causa splendentes nitido naves Graecorum expeditionem juvans ad Trojam duxit, quam ut haberet, quo videntes percelleret. Et artes prope omnes si examinare aliquis velit, inveniet ad pulchritudinem eas collineare, & in illa consequenda ponere omnia.*

26. *Tantum vero eminere in reliquis omnibus pulchritudo* (honestas) *videtur, ut multa observare liceat iis, quae vel justitiam, vel sapientiam, vel fortitudinem sibi adjunctam habent, honoratiora: his vero, quae hujus qualitatis partem habent, melius invenire nihil est: quemadmodum nimirum istis, qui nihil ejus habent, nihil contemtius. Quippe solos, qui pulchri non sunt, turpes vocamus: quasi nihil sit, si quis aliquam caeterarum praerogativarum habeat pulchritudine idem privatus.*

27. *Atque illos, qui vel in populari imperio rem publicam administrant, vel tyrannis subjecti sunt, demagogos illos, hos adulatores vocamus: solos, qui sub hac* Pulchri & Honesti *potestate sunt, admiramur, laborisque & honestatis amantes vocamus, & communes benefactores habemus illos, qui pulchrorum* (honestorum) *curam suscipiunt. Cum igitur adeo augustum quiddam sit pulchritudo, adeoque in parte votorum sit omnibus illam consequi, ut in lucro ponant, illi si qua servire possint: quomodo non merito nos vituperaverit aliquis, si tantum, cum liceat lucrum facere, ultro deinde illud abjiciamus, ac ne hoc ipsum quidem sentire queamus, damnum nos facere?*

28. Tan-

a Τοῦ παντὸς τιθ.] Ita omn. Edd. habere adjecit *Solan.* habeant, ut c. 23. &c. c Δὴ] Δεῖ male *Bl.* b Ἀνδρείας] Sic jam Edd. omn. cum alias & ἀνδρίας

20. Παιδὸς] Ulyssis. *F.G.*
21. Μιλτοπαρῄους] *Hom.* Catal. 144. *M. du S.*
30. Ἀνδρίας] Mendose in omnibus legitur ἀνδρείας. *M. du S.*

Ἀνδρίας] Cur mendi hoc insimulat *Solan?* An quia in emendatioribus Auctorum codicibus ἀνδρίας potius invenias, teste *Stephano*, qui tamen promiscue invenire fatetur. An quia sic melius distinguitur ab adjectivo ἀνδρεῖος, ἀνδρεία? vel etiam ab ἀνδρία, *virilis aetas*, tradente *Schol.* Demosthenis ad Chersonesianae fin. p. m. 272. C. Tom. postremi. Verum in Edd. tam crebro confunditur, ut nihil mutare ausim; ἀνδρίας hoc Dial. saepius, item supra *Patr. Enc.* c. 8. & *Muse.* c. 5. ubi contrariam Rhodomanni opinionem addidimus.

Ar-

28. Tantum & ego verborum feci, multis, quae in promtu mihi erat de pulchritudine dicere, abscisis, cum longius extrahi colloquium viderem. HERM. Felices vos quidem, qui tali colloquio fruiti sitis. Sed tuo beneficio fere non deteriori ego quoque conditione fui.

Τοσοῦτον μὲν δὴ κἀγὼ τὸν λόγον ἐποιησάμην, πολλὰ τῶν ἐνόντων μοι περὶ κάλλους εἰπεῖν ἀφελών, ἐπειδὴ τὴν συνουσίαν ὀψὲ προτεινομένην ἑώρων. ΕΡΜ. Εὐδαίμονές γε, οἱ τοιαύτης ἀπολελαύκατε τὴν συνουσίας· ἀχεδὸν δ' ἤδη κἀγὼ ἐδέν ἔλαττον ὑμῶν ἔσχηκα λέγε σέ.

60 [d Οὐδ' ἔτῳ δοκεῖ τῷ Λυκιανῷ]

d Οὐδ' &c.] Non habet haec Graeca P. Habent Fl. J. H. B. S. &c.

Ἀνδρείας ἐπιμελοῦ Epict. Sent. 78. p. 128. f. σοφίᾳ καὶ ἀνδρείᾳ Aelian. VIII. 16. f. aliique aequales & posteriores, ὅσα νέους. J.F.R.

32. Τῆς ἰδίας κακοσυνηθείων] Ἰδέα *species*, est *forma qualitas*, *notio*: commune quiddam & universale, quod partes plures, *individua* certe, complectitur. Τῆς ἰδίας τῶ κάλλους κακοσυνοῦσι vel κακοσύνασι, qui sub notione & nomine, sub specie pulchrorum comprehenduntur. *Speciem* aut *formam* nolui ponere in interpretatione, ne quis pro ipsa pulchritudine ea nomina poni existimaret: idque tanto magis, cum auctor felici illa ad mores puerorum & adolescentulorum formandos linguae Graecae confusione, eodem nomine tum pulchrum, quod in corpora cadit, tum generosum illud, in animis honestum complectatur. J. M.G.

60. Οὐδ' ἔτῳ δὲ] Hoc Scholium ita haud dubie ad praecedentem Dialogum pertinet; cum titulo sequentis additum sit εἰ γνήσιον. Unde clare efficitur, Scholium praecedens ad *Philopatridem* pertinere. M. du S.

[Οὐδ' ἔτῳ δοκεῖ τῷ Λυκιανῷ] Quum *Junt.* haec verba superscripta haberet Dialogo sequenti, *Solanus* adjecerat, ea pertinere ad Dial. praecedentem; cumque in *Fl.* in qua hic *Charidemus* ultimo omnium loco collocatur, diserte ante τὸ ΤΕΛΟΣ ponat, ea eodem posui. In cett. ita inter utrumque Dialogum medio erant posita loco, ut non distinguas ad priorem, an ad seq. spectent. J.F.R.

ΝΕΡΩΝ, Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΥΧΗΣ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ, εἰ γνήσιος.

NERO, SIVE DE ISTHMO PERFODIENDO.

ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣΩΝΙΟΥ.

MENECRATIS ET MUSONII.

ΜΕΝ.

MEN.

Ἡ Ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμῦ ἁ σοὶ, Μυσώνιε, ἀφ' χειρὸς, ὥς φασι, γεγονυῖα τῷ τυράννῳ, νῦν εἶχεν Ἕλληνα. ΜΟΥΣ. Ἴσθι, ὦ Μενέκρατες, ἁ βελτίω ἐντεθυμῆσθαι Νέρωνα. τὰς γὰρ περιόδους ἃ Πελοπογνήσυ, τὰς ὑπὲς Μαλέαν, [a] ξυνήρει τοῖς θαλαττιπλόοις, εἴκοσι σταδίων τῦ Ἰσθμῦ ῥήγμαλι. ΜΕΝ. Τῦτο δ' ἂν ἁ τὰς ἐμπορίας ὤνησε, καὶ τὰς ὅπι θαλάττη πόλεις, ἁ τὰς ἐν τῇ μεσογείᾳ. καὶ γὰ δὴ [b] καὶκείναις ἀποχρῶν ὁ οἶκοι καρπός· ἦν τὰ ἐπιθαλάττια εὖ πράττῃ. ταῦτα δὴ διέξελθε, Μυσώνιε, βυλομένοις ἡμῖν ἀκροάσασθαι, ἁ ἡδομένοις τῇ γῇ ἐμβάλλειν, ἀτακτόψυχα δὲ λυπῶ σε ἂν, ὦ Δημήτριε, τὸ Ἰσθμὸν ὀρυσσῶν τῇ Ἑλλάδι; εἰ δὲ ἁ μεταρρᾳδιῦντά με εἶδες, ὥσπες Νέρωνα, τί ἂν ἔπαθες; pro illo ἀπυφημῆσαι, quod *lamentari* vertitur, mallem retinuisset *Olearius* vulgatum ante ἀπευφημῆσαι, *detestari*. Caeterum hinc intelligitur, quid sibi velint mox verba, προσζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ. *J.M.G.*

ΝΕΡΩΝ &c.] In *Fl.* totus hic Dialogus non conspicitur, consulto omissus. *J.F.R.*

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ. ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ] Vide *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 162. cum notis. *M. du S.*

1. Ἡ ὀρυχὴ τῦ Ἰσθμοῦ ἁ σοὶ, Μυσώνιε] Qui potest Musonius haec ista de Isthmi perfossione differere a Nerone interfectus jam olim, ut apud *Suidam* est, atque alios? Hic autem Musonius sic agit, quasi qui Neroni supervixerit, ut cum de Vindice narrat cap. 5: Mitto jam stili indolem minime Lucianicam, aliaque id genus argumenta. *Th. M.*

Ἡ ὀρυχὴ τῦ &c.] Musonius diu vixit post Neronem. Vid. *Philostr.* & *Orig.* contra Cels. *M. V. La Croze.*

Ibid. Μυσώνιε] A Nerone in exilium missus, non in-

1 AT Isthmum certe perfodere, Musoni, quod prae manu, ut ajunt, habuit tyrannus, Graeci res consilii tuo etiam judicio fuit. MUS. Scito, Menecrates, etiam meliora in animo habuisse Neronem. Circuitus enim illos Peloponnesi supra Maleam navigantibus compendifaciebat, perrumpendo viginti stadiorum Isthmo. MEN. Hoc vero & commerciis utile fuisset, & maritimis urbibus pariter atque mediterraneis. Nam his quoque fructus domestici sufficiant, si res maritima bene habeat. Haec ergo, Musoni, enarra nobis

Εἰ γνήσιος] Sola *Ba.* haec duo verba omittit. ΕΙΓΝΗΣΙΟΣ *Ald.* & *Ht.* ΜΕΝΕΚΡΑΤΟΥΣ ΚΑΙ ΜΟΥΣ.] Ita *B1. 2. P.* Aliae omittunt inscript. person. *a* Ξυνήρει] Ξυνῆρε *P.* *b* Καὶκείναις] Bene sic *Ald. P. H.* &c. Κἀκείναις male *S.* & *Amst.*

ΝΕΡΩΝ Η ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡ.] Neque hic Luciani dialogus est, quemadmodum facile omnibus vestigiis colligi potest, ac praesertim fine dialogi. Scriptus nempe hic dialogus superstite Nerone, ac Luciano necdum nato, ut patet antedictis ad Philopatrin. *Th. M.*

ΝΕΡΩΝ] In *Fl.* Ed. non extat hoc opusculum. *M. du S.*

ΝΕΡΩΝ] Quisquis est hujus libellii auctor (Lucianum quidem non puto scabro adeo ac difficili genere scribendi usum) in eo certe non peccavit, quod supervixisse fingit Neroni Musonium. Pulchre ostendit *Olearius* ad *Philostr.* V. Apollo. 4, 36, 2. *Suidam* qui ἀναιρεθῆναι dicit a Nerone Musonium, non hoc velle, interfectum esse, sed exilio ejectum & velut e medio sublatum. Porro quam commode hic ad Isthmum statuatur Musonius, inde apparet, quod idem *Philostratus* 5, 19. narrat, hunc philosophum inter vinctos illos fuisse, quorum operis fossa illa duceretur. Verba sunt, Demetrius Philosophus Μυσωνίῳ ἴφασκεν ἐντετυχηκέναι περὶ τὸν Ἰσθμὸν, διδομένῳ τι, καὶ κελευσαμένῳ ὀρύττειν καὶ αὐτὸν μὲ ἀπευφημῆσαι τὰ πάντα· τὸ δ' ἔχειν τὸ

bis audire cupientibus universis, nisi quid aliud ferium agere cogitas. MUS. Faciam ac lubens. Nec enim scio, in quo potius gratum facere vobis possim, qui studendi caussa insuave adeo auditorium ingressi sitis.

2. Neronem igitur in Achaiam egerunt carmina, & quod firmiter sibi persuaserat, nec Musas canere suavius. Volebat autem etiam Olympia, certaminum omnium maxime gymnicum, ob cantum coronari. Quantum enim ad Pythia, haec magis ad se pertinere, quam ad Apollinem: qui nec ipse citharam cantumque opponere sibi audeat. Verum Isthmus non inter ea, quae e longinquo cogitaverat: sed cum in naturam loci incidisset, magnificentiae quodam amore correptus, & regem illum Achivorum quondam ad Trojam *profectorum* cogitans, ut is Euboeam a Boeotia absciderit illo circa Chalcida Euripo; atque insuper Darium, ut Bosporo pons contra Scythas ab illo impositus sit; Xerxis autem *opera* forte ante haec ipsa cogitavit, magnificorum operum maxima. Ad haec videri sibi poterat, se permiscendis tam paryo inter-

σαι σῶσιν, εἰ μή τι σπεδάσαι ἀφανὴς ἕτερον. ΜΟΥΣ. Δίειμι βουλομένοις. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην ἂν μᾶλλον τοῖς γε ἀφιγμένοις ἐς ἀνδρὸς ὕτω φροντιστήριον ὅπῃ τῷ σπεδάζειν.

Νέρωνα τοίνυν ἐς Ἀχαΐαν ᾠδαὶ ἦγον, καὶ τὸ σφόδρα αὐτὸν πεπεικέναι, μηδ' ἂν τὰς Μούσας ἀναβάλλεσθαι ἥδιον. ἐβούλετο δὲ καὶ τὰ Ὀλύμπια (τὸ γυμνικώτατον τῶν ἀγώνων) στεφανοῦσθαι ᾄδων. τὰ γὰρ Πύθια, τούτων μὲν ἑαυτῷ μετεῖναι μᾶλλον, ἢ τῷ Ἀπόλλωνι. μὴ γὰρ ἂν μηδ' ἐκεῖνον ἐναντίαν αὐτῷ κιθάραν τε καὶ ᾠδὴν θέσθαι. ὁ δὲ Ἰσθμὸς, ἃ πόθεν αὐτῷ βεβουλευμένων· ἀλλ' ἐντυχὼν τῇ φύσει τοῦ τόπου, μεγαλουργίας ἠράσθη, τόν τε βασιλέα τῶν ὅπῃ Τροίαν ποτὲ Ἀχαιῶν ἐνθυμηθεὶς, ὡς τὴν Εὔβοιαν τῆς Βοιωτίας ἀπέτεμεν Εὐρίπῳ τῷ περὶ τὴν Χαλκίδα· ἔτι γε μὴν καὶ τὸν Δαρεῖον, ὡς ὁ Βόσπορος ἐγεφυρώθη αὐτῷ ὅπῃ τοῦ Σκύθας· τὰ δὲ Ξέρξου καὶ πρὸ τούτων ἴσως ἐνένοησε, μέγιστα τῶν μεγαλουργιῶν ὄντα· καὶ πρὸς τούτοις, τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι

interfectus est: vid. supra Παρ. c. 18. *Tac.* ann. XV. c. 71. H. III. *Philostr.* in vita Apoll. IV. p. 175. cum not. & 187. Deest hic Dialogus in *Fl.* neque Lucianeus censendus est. Neronem quidem ea molitum fuisse, quae hic narrantur, verum est. Quod & in votis post eum Herodes Atticus *ὁ πάνυ* habuisse traditur a *Philostr.* in ejus vita p. 278. De Neronis in Graeciam itinere & agonibus ibi susceptis, videndi *Suet.* in Ner. c. 22. 24. *Dio* L. LXIII. p. 729. *Plut.* in Flamin. *Dio Chrys.* in Rhodiaca, & *Philostr.* in Apoll. IV. 24. & V. 7. *M. du S.*

10. Καὶ γὰρ δὴ καὶνὰς λοιχρῶν ὁ οἶκος καρπὸς, ἢν τὰ ἐπιβαλάττια εὖ πράττῃ] Corrige ex *Aldina* καὶνὰς πόλεσι scilicet οὐ τῇ μισογυίᾳ, quibus abunde sit esse proventuum, si floreat res maritima. *J. J.*

11. Καὶνὰς λοιχρῶν] An καὶνὰς λοιχρῷ; *Bas.* edit. καὶνὰς λοιχρῶν ferri potest. *F. G.*

15. Εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι χαριζοίμην] Haec sententiam sanam ut habere possint vereor. Legendum puto, tenui admodum in Mss. discrimine, Οὐ γὰρ οἶδ' ὅ, τι κ. τ. λ. & sic interpretatus sum. *J. M. G.*

17. Ἐς ἀνδὸς ὕτω φροντιστήριον] Videtur fingere auctor, Musonium in carcere vel vinculis certe scholam hic habere, circa ipsum forte opus paullo ante relictum a Nerone. *J. M. G.*

22. Τὰ Ὀλύμπια] Vid. *Philostr.* p. 192. *M. du S.*

23. Τὰ γὰρ Πύθια] Absolute, ut Lucian. *Prom.* §. 7. Τὰ γὰρ τῆς πλατείας. *J. M. G.*

29. Τόν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν] Rex Achivorum Trojam oppugnantium, qui Euboeam absciderit Boeotiae, nescio an usquam memoretur. Certe nihil Homerus, nihil Geographi. Contra a natura abscissam omnes affirmant. Suspicari licet aliquid hic excidisse: nempe dixit forte auctor de illa *Homerica* fossa Il. H. Nestoris suasu facta; deinde Neptunum commemoravit, qui Libyam Hesperia, id est Hispania, circa Gades disjunxerit, Siciliam abruperit ab Italia, a Boeotia Euboeam. Omissis quae interjecta fuerant, male jam Agamemnoni tribuitur opus Neptuni, hoc est, ipsius naturae. Haec suspicari fas fuerit, ne nimis incredibile aliquid hic dicatur ex persona Musonii. Caeterum qui perfossionem Isthmi Corinthiaci tentarint vid. *Plin.* H. N. 4, 4, 5. Neronis conatum describit, admixtis superstitionis quibusdam credulitatis certe vestigiis, *Xiphilinus* e Dionis l. 63. p. 722. *J. M. G.*

36. Καὶ πρὸς τούτοις τὸ δὶ ὀλίγου ἀλλήλοις ἐπιμίξαι. πάντας εἵρκτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἑστιᾶσαι τοὺς ἔνδον] Perobscure dictum ac neutiquam Lucianice. Accessit non notatus interductus post πάντας. Nam esse debuit.

μίξαι πάντας, εἴσαλτο τ' Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι [a] τοῖς ἔξωθεν· αἱ γὰρ τύραννοι φύσεις μεθύουσι μέν, φαύουσι δέ ποτε καὶ ἀκοῦσαι τοῦτο φθέγμα.

Προελθὼν δὲ ὁ σκηνῆς ὕμνουν μὲν Ἀμφιτρίτης τε καὶ Ποσειδῶνος ἦσε, καὶ ᾄσμα οὐ μέγα Μελικέρτῃ δὲ καὶ Λευκοθέᾳ. ὁρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν [b] τοῦ τ' Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος, ὅπῃ τ' ὀρυχὴν ἦξε, κροτέμβωμός τε καὶ ἀόδμων, καὶ καθημένων ὁ γῆς, τρὶς, οἶμαι· τοῖς τε τ' [c] ἀρχὴν περιστεμβόμενοι ἐκελευσάμην ξυμπόνως ἅπτεσθαι τοῦ ἔργου, ἀνῆει εἰς τ' Κόρινθον, τὰ Ἡρακλέους δοκοῦντα ὑπερβεβλῆσθαι πάντα. οἱ μὲν δὴ ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου, τὰ πέτρωδη τε καὶ δύσεργα ἐξεπόνουν, ἡ στρατιὰ δὲ τὰ γεώδη τε καὶ ὀπίπεδα.

[d] Ἑβδόμην δέ που καὶ πέμπτην ἡμέραν προσεζευγμένων ἡμῶν τῷ Ἰσθμῷ, κατέβη τις ἐκ Κορίνθου λόγος ἔτι σαφὴς, ὡς δὴ τοῦ Νέρωνος μεταγιγνώσκοντος τ' τομήν. ἔφα-

vallo omnibus, ſplendido Graeciam munere & velut epulis excipere. Ingenia enim tyrannorum, ebria illa quidem, tamen interdum etiam ejuſmodi vocem audire geſtiunt.

3. Progreſſus autem de tentorio, hymnum canebat Amphitrites ac Neptuni, & carmen non magnum Melicertae & Leucotheae. Cum vero raſtellum illi aureum porrexiſſet praeſes Graeciae, ad foſſam acceſſit inter plauſus atque cantus, humoque ter, puto, percuſſa, hortatusque eos quibus cura operis permiſſa erat, ut ſtudioſe illud aggrederentur, Corinthum rediit, omnes a ſe Herculis ſuperatos labores, exiſtimans. Atque ergaſtulorum vincti ſaxoſa & difficilia elaborabant, terrena autem ac plana exercitus.

4. Septimo vel quinto adeo die, cum Iſthmo velut affixi haereremus, ingruit aliquis e Corintho nondum tamen certus rumor, de mutato a Nerone abſcindendi conſilio.

a Τοῖς] Bene ſic vett. Τὸν male *S.* & *Amſt.* b Τοῦ] Sic *P.* ut *Marcil.* voluit. Καὶ Edd. cett. c Ἀρχὴν] Legi etiam poteſt ἀρυχὴν *Pell.* d Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Sic eſſe in Edd. omnib. notat *Solan.*

buit καὶ πρὸς τούτοις τὸ δ' ὀλίγῳ ἐπιμίξαι πάντας, εἴσαιτο τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι τοῖς ἔξωθεν. *Praeter haec* cogitavit, *etiam, quod ſi omnes* Graecos *compendio iſto ſic inter ſe permiſcuiſſet, videretur extraneis Graeciam ſplendido quaſi epulo accepiſſe.* Nunc pretium advertere, quemadmodum *Jac. Micyllus* interpres, qui de non peſſimis eſt, rem geſſerit. *Supra omnia autem haec*, inquit, *etiam illud putabat: Graeciam per hoc, quod brevi adeo omnes inter ſe miſceri poſſent, contra exteros ſplendide adeo ſtabilitum iri.* Proh Apollo & Muſae Pſeudolucianicae! Ita? ἰσθιᾶσα eſt ſtabilitum iri? Haud vidi magis: miſerum Lucianum, qui ſub tam lentis maxillis, & hunc Pſeudolucianum, qui ſic ſub Luciani pelle vapulat. Ἐστιᾶσαι autem Ἑλλάδα hic ἐπιθαλυκῶς dixit ad Olympiorum celebritatem cogitatione ſe referens. *Th. M.*

Ibid. Τὸ δ' ὀλίγῳ] An ſic legendum videtur: τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμίξαι πάντας τοὺς Ἕλληνας ἐς τὴν Ἑλλάδα λαμπρῶς ἐστιᾶσαι ὑπὸ τῶν ἔξωθεν. *F. G.*

Τὸ δ' ὀλίγῳ ἀλλήλοις ἐπιμίξαι] Legendum arbitror τέ, quod quale ſit, ex interpretatione intelligitur. Illud εἴσαιτο per *videri poterat* interpretatus ſum auctoritate *Heſychii*, apud quem eſt εἴσαιτο, δόξειεν. *Permiſcere* ἐπιμίξαι eſt commerciorum ſocietate inter ſe devincire. Τὰ ἔξωθεν ſunt merces facilius jam importandae. *F. M. G.*

39. Ἀνοῦσαι τοῦτο φθέγμα] Notari dignum aſteriſco hic locus, & proclamari: hic foſſa eſt ingens! *Th. M.*

41. Ὑμνου μὲν Ἀμφιτ.] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 159. 7. *F. F. R.*

42. Καὶ ὄρυμα] An καὶ ἀ. ὁ μ. Μελικέρτῃ τε καὶ λ. Placet. *F. G.*

43. Ὀρέξαντος δ' αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν ὁ τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροπεύσαντος] Relege ὀρέξαντος δὲ αὐτῷ χρυσῆν δίκελλαν τῆς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτρ. Intelligi vult Procos. Achajae. Non dixit ἐπιτροπεύοντος, ſed ἐπιτροπεύσαντος quia principis adventu finitum Procos. imperium. De ritu autem hoc iſto principum in operibus novis, ad Caji *Suet.* Veſpaſian. narravi c. VIII. Ridere autem qui volet, videre illi tempus genium interpretis. *Cum autem aureum ipſi ligonem porrexiſſent, Graeciamque tamquam in tutelam commendaſſent.* &c. Quid pote capitalius? *Th. M.*

54. Ἑβδόμην — καὶ πέμπτην] Hoc ea aetate ſcriptum ſit neceſſe eſt, qua per ſeptimanas numerari jam coeptum eſſet. Imo vero ἑβδομηκοστὴν ἢ π. legere jubent viri docti apud *Olearium* ad *Philoſtr.* p. 163. a. 13. Sed quo codice auctore? quaeve haec licentia? *M. du S.*

57. Νέρωνος μεταγιγνώσκοντος τὴν τομήν.] In marg. *Ald. Woſſ.*

Dicebant autem Aegyptios, dimenſo utriusque maris faſtigio, non ejusdem illa libramenti deprehendiſſe, ſed altius arbitrari illud, quod ex Lechaeo *ſinu allabitur*, atque Aeginae proinde metuere, ne tanto mari ad inſulam illam appellente, plane ſubmerſa Aegina auferatur. Verum Neronem quidem a ſecando Iſthmo neque Thales ille ſapientiſſimus, & conſultiſſimus naturae demoviſſet: magis enim ſecare illum jam cupiebat, quam *ipſum* publice canere.

5. At Occidentis populorum motus, & acerrimus ille *vir*, qui rempublicam ibi capeſſiverat, nomen ei Vindex, a Graecia & Iſthmo abduxit Neronem, frigida quaedam de Geometria cauſſantem: maria enim pari undique faſtigio librata novi. Ajunt autem illi etiam ipſas ſuburbanas regiones jam labare, & cedere. Hoc ipſi quoque dieri audiſtis e tribuno, qui huc appulit.

6. MEN. Sed vox, o Muſoni, propter quam ita furioſe Muſicus eſt, & Olympiadum Pythiadumque amore flagrat, quomodo habet tyranno? eorum enim, σαν δὲ τὰς Αἰγυπτίους γεωμέτρας τὸ ἑκατέρας θαλάττης τὰς φύσεις, οὐκ ἰσοπέδοις αὐτὰς συντυχεῖν, ἀλλ' ὑψηλοτέρων ἡγεμένους τὸ ἐκ τοῦ Λεχαίου τῷ τῇ Αἰγίνῃ δεδοικέναι. πελάγους γὰρ τοσούτου νήσῳ ἐπιχυθέντος, καὶ ὑποδρύχιον ἀπενεχθῆναι τὴν Αἴγιναν. Νέρωνα δὲ τὸ μὴ τοῦ Ἰσθμοῦ τομῆς ἂν ὁ Θαλῆς μετέσησεν ὁ σοφώτατός τε καὶ φυσικώτατος. τοῦ γὰρ τομεῖν αὐτὸν ἦρα μᾶλλον, ἢ τοῦ δημοσίᾳ ᾄδειν.

Ἡ δὲ τῶν Ἑσπερίων ἐθνῶν κίνησις, καὶ ὀξύτατος, ὡς γοῦν ἐκείνης νῦν ἀπτόμενος, ὄνομα δὲ αὐτῷ Βίνδαξ, ἀπήγαγεν Ἑλλάδος τε καὶ Ἰσθμοῦ Νέρωνα, ψυχρῶς γεωμετρήσαντα. τὰς γὰρ θαλάττας ἰσογαίους τε καὶ ἰσοπέδους οἶδα. Φασὶ δ' αὐτῷ καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Ῥώμης ὀλιγωρεῖσθαι ἤδη, καὶ ὑποδιδόναι. τοῦτό καὶ αὐτοὶ χθὲς ἠκούσατε τοῦ προπαίσαντος χιλιάρχου.

MEN. Ἡ φωνὴ δὲ, Μισώνιε, δι' ἣν μεσομανεῖ, καὶ τὴν Ὀλυμπιάδων τε καὶ Πυθιάδων ἐρᾷ, πῶς ἔχει τῷ τυράννῳ; τὴν γὰρ Λή-

a Θαλῆς] Θαλοῦς Edd. hae priores. f Ὡς τὴν ἀκούσης] Nihil varietatis invenio.

Meſſ. adſcriptum; vid. *Cael.* L. VI. §. 3. Sed nihil ibi invenio. Quare adi *Cael. Rhodig.* L. XXI. c. 19. ubi enarrat quosdam Iſthmum perfodere praeter Neronem conati ſint. *J.F.R.*

58. Αἰγυπτίους] Idem apud *Philoſtratum* narratur p. 263. *M. du S.*

64. Νέρωνα — Ἰσθμοῦ] *Olear.* ad *Philoſtr.* p. 162. a. 7. & 8. Item p. 192. ubi idem fere. *J.F.R.*

65. Θαλῆς] Corruptae antea in omnibus legebatur Θαλοῦς. V. Iamb. c. 2. ad quem locum haud dubie hic Auctor reſpicit. *M. du S.*

68. Καὶ ἐξόντος ὡς] Locus corruptus, arbitror, quem ita forte emendare liceat, καὶ ὁ ἐξόντος, (int. ἀνὴρ) ὡς τὴν ἀκούσης τὸν ἀντάρχοντος, eo ſenſu, quem expreſſi. Nomen viri eſt non Βίνδαξ, ſed Βίνδιξ, *Vindex*. De ἐξόντος non diſſimulo, mihi in mentem venisse legere, ἐξόντος vel ὁ ἐξόντος Exconſul. ſ. Exconſule, quae ſatis blanda fuerit mutatio. Regebat tum Galliam pro praetore Vindex, *Sueton.* Ner. c. 40. & poteſt fieri, ut conſulatu ante functus fuerit, quo reſpectu ſit ἐξόντος. Docet enim *Dio* l. 53. p. 504. ab Auguſto inſtitutum, quos ipſe in ſuas provincias mitteret, Legatos & Propraetores vocari, licet Conſulares eſſent, προσηγορίαν ἀνομοιογενῆ ἐν ὁμοιάζουσιν, ἀνὰ τὸ ἀντάρχοντος ἄρα. Hactenus itaque miriſice blandiebatur mihi conjectura, ſed refrigeravit illum amorem ex aliqua parte illud, quod inferioris aevi, & vel tum rariſſima vox ἐξόντος itaque in medio interim relinquenda res videtur: ac ne in verſionem quidem recipere Vindicem Exconſulem auſus ſum. Interim nec illud diſſimulo, libellum mihi ſatis recentem videri, quem ἐξόντος non dedeceat: ſed non aliis adhuc, quam ſtili argumentis. *J. M G.*

69. Ὡς τὴν ἀκούσης τῶν ἀντάρχοντος] Melius ὁ τὴν ἀκούσης τῶν ἀντάρχοντος. *Th. M.*

Ὡς τὴν ἀκούσης &c.] Malim ὁ τὴν ἀκούσης τῶν. Vett. Codd. inſpiciendi. *F.G.*

74. Τὸ δὲ] Lege ἀνὰ. *F.G.* Non opus eſt, ſi loca Urbi proxima cum *Geſnero* intelligas, quamquam qui hoc hiſtoriae reſpondeat, non plane dijudico. In ipſa enim Urbe multi favebant Vindici, vid. *Suet.* Ner. c. 40. Sed cum, teſte etiam *Tacito*, a Galliis incepit motus Vindicis, omnia jam inde ei ad Urbem usque parere, poſſet hic narrari. *J.F.R.*

Ibid. Ἰνδαλλόμενος] ἐνδύεσθαι, *ſonitu ſous lui.* *F.G.*

76. Προπαίσαντος] Scripſerat haud dubie προπαλαίσαντος, qua voce ſtatim utitur. *M. du S.*

79. Τῶν γὰρ λήμνου προπαλαίσαντος] Fingitur igitur, nili

Λήμνῳ προσπλεόντων οἱ μὲ ἐθαύμαζον, αἱ δὲ καλεγέλων. ΜΟΥΣ. Ἀλλ' ἐκεῖνός γε, ὦ Μενέκρατες, οὔτε θαυμασίως ἔχει τῷ φθέγματος, οὔτ' αὖ γελοίως· ἡ γὰρ φύσις αὐτὸν ἀμέμπτως τε καὶ μέσως ἥρμοκε. φθέγγεται δὲ κοῖλον [a] μὲ φύσει, καὶ βαρὺ, ἐγκειμένης αὐτῷ τῆς φάρυγγος· μέλη δ' ὅτῳ καλεσκευασμένα βομβεῖ πως. οἱ δέ γε τόνοι τῆ φθόγγων [b] ὑπολείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ [c] αὐτῷ· χρωμάτων δὲ φιλανθρωπίᾳ, καὶ μελοποιΐᾳ, εὐαγώγῳ μὲ δὴ, καὶ κιθαρῳδίᾳ εὐτάλει, καὶ ὃ χαμὸς βαδίσαι, καὶ στῆναι, καὶ μεταστῆναι, καὶ τὸ πνεῦμα ἐξομοιῶσαι τοῖς μέλεσιν, αἰσχύνην ἔχοντος μόνῳ τῷ βασιλέα δοκεῖν ἀκριβῶς ταῦτα.

Εἰ δὲ μιμοῖτο τοὺς κρείττονας, φεῦ γέλωτος, ὡς πολὺς τῶ θεωμένων ἐκπίπτει, καίτοι μυρίων φόβων ἐπηρτημένων, εἴ τις ἐπ' αὐτῷ γελῶν εἴη. νεύει μὲ γὰρ, τῇ μετρίᾳ πλέον ξυνάγων τὸ πνεῦμα, ἐπ' ἄκρων δείσας τῶν ποδῶν ἀνακλώμενος, ὥσπερ

qui Lemnum appulerunt admirati quidem sunt, alii derisere. MUS. Verum iste, Menecrates, neque admirabilis est quantum ad vocem, neque ridiculus. Natura enim illum sine reprehensione & mediocriter instruxit. Cavum autem quiddam & grave praeter naturam sonat, depresso ad interiora gutture. Cantica vero ita paratus quodammodo stridit ac strepit. Interim toni vocum musicarum mitigant illum, *tolerabiliorem que faciunt*, cum sibi non confidit, colorum musicorum humanitate, & modulatione flexibili sane, & bene composito ad citharam cantu, & quod ubi tempus est ingreditur, & stat, & transfert se, & quod nutum accommodat cantibus: qua in re illud solum turpitudinem habet, quod Imperator videtur studiose ac subtiliter ista tractare.

7. Quoties vero imitatur superos, vah risum! quam multus excidit spectatoribus, licet sexcenti terrores impendeant, si quis illum derideat. Nutat enim supra modum collecto spiritu, summis pedum divaricatorum digitis insistit, retrorsum inflexus, ut qui

a Μὲν] Μὴ Edd. Μὲν (ἴσως) L. b Τοῦτον] Nihil mut. Edd. c Αὐτῷ] Αὐτῇ Edd. priores.

nisi hic etiam aliquid corruptum est, Menecratem hunc Lemnium fuisse, neque insula illa ante haec egressum. *J.M.G.*

80. Λήμνῳ] Ubi scriptor hujus Dialogi, quod & ad Φιλοπ. c. 3. monuimus. *M. du S.*

85. Φθέγγεται δὲ κοῖλον μὲν] De voce Neronis *fusca*, *Suet.* Ner. 20. *Dio* . . . & *Philostr.* IV. c. 44. V. 7. In omnibus Impr. μὴ pro μὲν erat, quod ut conjecturam tantum exhibet L. *M. du S.*

Φθέγγ[ε]ται δὲ κοῖλον μὲν φύσει] De voce Neronis *Xiphil.* e Dione l. 61. p. 699. A. βραχὺ & μέλαν φώνημα ἔχων. *Sueton.* Ner. c. 20. *Exiguae vocis & fuscae.* Κοῖλον igitur illud s. *cavum* in voce erat ab affectatione, cum majorem & graviorem, quam a natura habebat, vellet efficere, quod depresso & introrsum adacto gutture hodie etiam conantur interdum adolescentuli. *J.M.G.*

Ibid. Κοῖλον μὲν] Ita legendum animadverterat etiam *La Croze*. Cumque & in L. idem adscriptum, sensusque videatur postulare, non dubitavi sic edere. Interim versionem ad μὴ aptatam non attigi. *J.F.R.*

86. Ἐγκειμένης] An ἐγκαχρωσμένης; *F.G.*

Ibid. Μέλη δ' ὅτῳ κατεσκευασμένα] Nihil praecessit de praeparatis carminibus; sed de voce praeter naturam amplificata. Malim ergo legere κατεσκευασμένῳ. Ita certe interea converti, dum meliora edocear. Statim sequitur βομβεῖ πως — ὑπολείπουσι. Horum verborum interpunctionem pariter atque interpretationem juvat locus *Epiphanii* e libro de mens. & ponder. mox a principio, quem observavi indicio *Casauboni* ad *Suet.* Neron. c. 20. Ita autem de septuaginta interpretibus loquitur, ἀντὶ τοῦ εἰς δύο τόπους κεῖσθαι τὸ ὄνομα τοῦ ἵππου, ἐν τόπῳ χρυσοβόλλου, τὸν δυσὶν ὄντα βόμβησιν, εἰς λεπτότητα μετενεγκόντων κ. τ. λ. Βόμβησις est ingratus ex repetitione sonus; hunc mollierant voce, quam repetit Ebraeus sermo, semel tantum ponenda? Hoc certe discimus, βόμβος est sonus asperior, qui dicitur junctura λεπτότητα. Hoc ad nostram rem satis est. Nam βόμβος esse *obscurum* & *raucum murmur*, ut apum & id genus animalculorum, satis constat: quod cum *fusca* Neronis voce pulchre convenit. *J.M.G.*

88. Τόνοι τῆ φθόγγων] Nempe huic etiam loco lucem adfert illa inter φωνὴν & φθόγγον distinctio, quam docet *Arrian.* Epict. 3, 6. Κοινή τις ἀκοὴ λέγουσ' ἂν ἡ μόνον φωνῶν ἀκουστική, ἡ δὲ τῶν φθόγγων ἐκείνη ποιητική. *J.M.G.*

Ibid. Ὑπολείπουσι τοῦτον, ἐπεὶ μὴ θαῤῥεῖ] Melius ὑπολ. τοῦ-

qui rotae *alligati sunt*. Cumque natura sit rubicundus, magis etiam incensa illi facie rubescit. Spiritus illi exilis, neque usquam sane sufficiens.

8. MEN. Qui vero contra illum certant, quomodo se submittunt, Musoni? Nempe arti hoc forte gratificantur? MUS. Arti illi quidem, ut qui in lucta concedunt. Sed tu cogita, Menecrates, tragicum actorem, qui in Isthmo periit. Aequalia enim pericula etiam circa artes, si intendant *se* artifices. MEN. Et quid hoc, Musoni? plane enim nihil ea de re audivi. MUS. Audi igitur rem incredibilem illam quidem, sed in oculis Graeciae factam.

9. Cum lex esset ludis Isthmiis, ne Comoedia certaretur, neque Tragoedia: visum est Neroni, Tragoedos vincere, cumque venirent ad illud certamen plures alii, tum Epirotes, voce optima praeditus, qui eo nomine in fama atque admiratione hominum esset, clarius etiam quam solebat alias, fingebat se & coronae amore captum, neque concessurum prius, quam decem sibi talenta Nero pro victoria dedisset. At hic

οἱ ἐπὶ τῇ τροχῇ. Φύσει δ' ἐρυθρὸς ὢν, ἐρευθεῖ μᾶλλον, ἐμπιπραμένῃ αὐτῷ τῇ προσώπῳ· τὸ δὲ πνεῦμα ὀλίγον, καὶ οὐκ ἀπογχρῶν πως δή.

MEN. Οἱ δ' ἐν ἀγῶνι πρὸς αὐτὸν πῶς ὑφίενται, ὦ Μουσώνιε; τέχνῃ γάρ που χαρίζονται. ΜΟΥΣ. Τέχνῃ μέν, ὥσπερ οἱ ἐπιπαλαίοντες, ἀλλ' ἐνθυμήθητι, ὦ Μενέκρατες, τὸν τραγῳδίας ὑποκριτὴν, ὡς Ἴσθμοι ἀπέθανεν. Ἴσοι γὰρ κίνδυνοι καὶ περὶ τὰς τέχνας, ἢν ἐπιτείνωσιν οἱ τεχνάζοντες. MEN. Καὶ τί τοῦτο, Μουσώνιε; σφόδρα γὰρ ἀνήκοος τοῦ λόγου. ΜΟΥΣ. Ἄκουε δὴ λόγου ἀτόπου μέν, ἐν ὀφθαλμοῖς δὲ Ἑλλήνων πεπραγμένου.

Ἴσθμοι γὰρ νόμου κειμένου, μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι, μήτε τραγῳδίαν, ἐδόκει Νέρωνι τραγῳδοὺς νικᾶν. καὶ παρῆλθον εἰς τὴν ἀγωνίαν ταύτην, πλείους μὲν ὁ Ἠπειρώτης, ἄριστα φωνῆς ἔχων, εὐδοκιμῶν δ' ἐπ' [d] αὐτῇ, καὶ θαυμαζόμενος, λαμπρότερα τοῦ εἰωθότος ἐπλάττετο καὶ τοῦ στέφανου ἐρᾶν, καὶ μηδ' ἀνήσειν πρότερον ἢ δέκα τάλαντα δοῦναι οἱ Νέρωνα ὑπὲρ τῆς νίκης.

d Αὐτῇ] Sic *Pell.* Αὐτὴν Edd. vulgo.

τοῦτο, ἐκεῖ μὴ δ. τοῦτο. Nempe τὸ βομβεῖν. Alia erant, & quidem ψαμμακοσιογάργαρα, quae in Luciano & Pseudolucianis notarentur; sed operae non est. Haec autem qualiacumque illa, ex paginis libri mei fimbriatis olim stylo aetatis meae verno, nunc παρὰ τὴν ἐδιτορίαν exscripsi. *Th. M.*

94. Μόνῳ τῷ] Lege μόνον τῷ. *F. G.* Non displicet, etsi & vulgatum defendi potest. *J. F. R.*

95. Μιμοῖτο τοὺς κριτίλλους] Apollinem videri voluisse Neronem loquuntur historiae, & numismata. *J. M. G.*

8. Ὥσπερ οἱ ὑποπαλαίοντες] Quid sit ὑποπαλαίειν docet *Plutarchi* Periphrasis de discr. Amici p. 58. F. εἰ δὲ κόλακες τὸ πλούσιον — ἀποφαίνουσι βωμαλέον, ὑποπίπτοντες εἰς τὸ παλαίειν. Et — κολακεύσι — ὁ προσπαλαίων ὑποκαλαχλινόμενος. *J. M. G.*

10. Τὸν τ' τραγ. ὑπ. ὡς Ἴσθμοῖ] Vid. *Plut.* in Flaminio. *M. du S.*

17. Ἴσθμοῖ γὰρ νόμῳ κείμ.] Musicos agonas ex Isthmiis ante Neronem exulasse hinc observarat *Casaubonus* (ad *Suet.*) *Spanhemius* vir Amplissimus de Comicis Tragicisque ludis concedit, de musicis, quae non nominantur, non item (Ep. ad *Morell.* I. p. 41.) Adducitque, ut suam sententiam fulciat, *Philostratum* vit. Apoll. lm. IV. 24. Cui loco Doctissimus interpres addi jubet & VIII. 18. Julianique ad Argivos epistolam, quorum locorum primus & tertius *Casauboni* sententiam non tangunt; quippe qui de temporibus quae Neronem anteceserunt, non de sequentibus, statuat. Secundus *Patrium* Musicum ibi agonem vere facit. *M. du S.*

Ibid. Μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι] Moverat forte Isthmiorum judices quod postea Praesides Pythiorum, ubi sua adhuc aetate Tragoedorum certamen fuisse, sed de eo abrogando, propter judicum molestias, actum, memorat *Plut.* Sympos. 5, 2. p. 674. qui ibidem docet, in Sicyonio thesauro dedicatum fuisse χρυσοῦν βιβλίον Ἀριστομάχης ἀναθήματα — ποιητρίας Ἴσθμια νενικηκυίας. *J. M. G.*

18. Μήτε τραγῳδίαν] *Olear.* ad *Philostr.* 163. a. 12. & 15. *J. F. R.*

22. Ἐπ' αὐτὴν] Lege ἐπ' αὐτῇ. *F. G.* Recte, cumque & *Pell.* ita haberet, non haesitavi ita edere. *J. F. R.*

χης. ὁ δ' ἠγρίαινέ τε, καὶ μανικῶς εἶχε· καὶ γὰρ δὴ καὶ ἠκροᾶτο ὑπὸ τῇ σκηνῇ, ἐπ' αὐτῷ δὴ τ' ἀγῶνι. βοώντων δὲ τῶν Ἑλλήνων ὑπὲρ τῷ Ἠπειρώτῃ, πέμπει τὸν γραμματέα, κελεύων ὑφεῖναι αὐτῷ τὸν τόνον· αὐτὸς δὲ ὑπεραίροντος τὸ φθέγμα, καὶ δημοτικῶς ἐρίζοντος, εἰσπέμπει Νέρων ἐπ' ὀχριῶντων τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτάς, οἷον προσήκοντάς τε τῷ πράγματι. καὶ γὰρ δὴ καὶ δέλτους ἐλεφαντίνους καὶ διθύρους προβεβλημένοι αὐτὰς ὥσπερ ἐγχειρίδια, καὶ τὸν Ἠπειρώτην ἀναστήσαντες πρὸς τὸν ἀγχοῦ κίονα, κατέαξαν αὐτοῦ τὸν φάρυγγα, παίοντες ὀρθαῖς ταῖς δέλτοις.

exasperari & furere. Etenim in tabernaculo etiam audiebatur sub ipsum tempus certaminis. Clamore autem laudantibus Epiroten Graecis, scribam mittit, submittere hunc sibi vocem jubens. Illo vero magis etiam tollente vocem, & populariter contendente, immittit Nero in pulpita suos histriones, tanquam qui negotio huic apti essent. Hi ergo qui pugillares eburneos bipatentes pugionum instar protendebant, erecti ad proximam columnam Epirotae guttur directis illis tabellis ferientes elidunt.

ΜΕΝ. Τραγῳδίαν δὲ ἐνίκα, Μυσώνιε, μιαρὸν οὕτω πάθος ἐν ὀφθαλμοῖς τοῖς Ἑλλήνων ἐργασάμενος; ΜΟΥΣ. Παιδιὰ ταῦτα νεανία τῷ μητροκτονήσαντι. [a] εἰ δὲ [b] τραγῳδίας ὑποκριτὴν ἀπέκτεινεν ἐκτεμὼν αὐτοῦ τὸ φθέγμα, τί χρὴ θαυμάζειν; καὶ γὰρ δὴ καὶ τὸ Πυθικὸν στόμιον, ὃθεν αἱ ὀμφαὶ ἐνέπνεον, ἀποφράξειν ὥρμησεν, ὡς μηδὲ τῷ Ἀπόλλωνι φωνὴ εἴη· καίτοι τὸν Πυθίᾳ καταλέξαντος αὐτὸν εἰς τοὺς Ὀρέστας τε καὶ Ἀλκμαίωνας, οἷς τὸ μητροκτο-

10. ΜΕΝ. Tragoediam vero vicit, Musoni, tam impuro facinore in oculis Graeciae perpetrando? MUS. Lusus iste juveni interfectori suae matris. Si vero Tragicum histrionem, exstirpanda illius voce, interemit, quid mirandum est? Qui etiam Pythicum ostium, e quo divina adspirabantur oracula, obturandi impetum ceperit, ut neque sua Apollini vox *porro* esset: Pythio licet annumerante illum inter Orestas & Alcmaeones, quibus matrum peracta ab ipsis

a Εἰ δὲ] Personam ΜΕΝ. Edd. hic ingerunt, quam delevi cum *Solan.* & *Gesn.* b Τραγῳδίας] Τραγῳδίαις Edd. antea male.

33. Τοὺς ἑαυτοῦ ὑποκριτὰς] Forte ex illo plausorum suorum numero, quos describit *Sueton.* c. 20. *Adolescentulos equestris ordinis, & quinque amplius millia e plebe robustissimae juventutis undique elegit, qui divisi in factiones plausuum genera conditerent* &c. Hi quidem plausuum ὑποκριταὶ fuere. *J. M. G.*

43. ΜΕΝ.] Delendum censeo. *M. du S.*

44. Τραγῳδίας] Lege τραγῳδίᾳς. *F. G.* Idem notarat *La Croze.* Omnino ita corrigendum duxi, quidquid ad excusandum vulgatum possit adferri, quasi esset plur. pro sing. & ellips. τὸ, οὐ, uti apud *Sophocl.* Oed. Tyr. 19. Ἀγνῶτα ἴδωμι, bene habet. vel ut supra οὐ omittitur *Asin.* c. 24. quod tamen & ibi suspectum dixi. Vel ut ib. c. 52. f. πάντων ὀφθαλμοῖς ἀναδήσω). Ne plura similis ellipseos alibi adlegata repetam, quibus effici posse videatur, ut τραγῳδίας sit: *in tragoediarum quadam*, uti: *Isthmiis, quinquatribus; Ludis, munere, Circensibus*, & similibus spectaculis dici amat (vid. *Suet.* Jul. c. 39.) At haec omnia nihil hic ad rem facere mihi visa; ita simplicitate ac veritate sese commendat genitivus τραγῳδίας; nec displicebit mediocriter peritis, sed ignoscent postremae huic & parcius antea usurpatae audaciae. Sin minus, culpam deprecor, neque in Luciano faciam iterum. *J. F. R.*

49. Εἰς τοὺς Ὀρέστας τε] Versiculum proscriptum refert *Sueton.* c. 39. Νέων, Ὀρέστης, Ἀλκμαίων, μητροκτόνοι. Sed nihil de oracolo. Inimicitias furiosas Neronis contra oraculum describit ex *Dionis* l. 63. *Xiphilinus* p. 721. C. Τῷ δὲ δὴ Ἀπόλλωνι (εἴτ' ὄν ἀγανακτήσας ὅτι λυτρά τινα προεῖπεν αὐτῷ, εἴτε καὶ ἄλλως μανείς) τὴν τε χώραν τὴν Κιρραίαν ἀφείλετο, καὶ στρατιώταις ἔδωκε, καὶ τὸ μαντεῖον κατέλυσεν, ἀνθράκων ἐς τὸ στόμιον, ἐξ οὗ τὸ ἱερὸν πνεῦμα ἀνῄει, σφᾶξας. Ultima verba ita intelligo, interfectos, & cruentos palpitantesque adhuc homines abjectos in ostium. Eadem occasione videtur illas quingentas hominum Deorumve statuas aeneas sustulisse, de qua re *Pausan.* Phoc. p. 620, 31. *J. M. G.*

50. Ἀλκμαίωνας] Vid. Ἀλαξ. c. 19. & Not. Respicit istud Apollinis secundum quosdam:

Nν

ipsis caedes etiam gloriae quoddam genus peperit, cum patres sic ulciscerentur. At hic cum dicere non posset, quem ultus esset, contumelia se affectum a Deo putabat, cum tamen mitiora veris audiret.

11. Sed dum loquimur, quaenam navis accedit? ut illa bonum quiddam videtur advehere! Coronati enim sunt capitibus, tanquam chorus boni ominis. Atque de prora aliquis protendit manum, bono nos animo esse jubens & gaudere: clamat autem, nisi quid me fallunt aures, periisse Neronem. MEN. Enim vero sic clamat, Musoni, & disertius quo propius terram venit. MUS. Bonum factum, o Dii! MEN. Sed ne quid imprecemur: negant enim hoc decere in defunctis.

ῆσαι, ϗ λόγον τινὰ εὐκλείας ἔδωκεν, ἐπειδὴ πάλαι ἐτιμώρησαν. [c] ὁ δὲ μηδαμῶς εἰπεῖν ἔχων ὅτῳ ἐτιμώρησεν, ὑβρίζ ὑπὸ τῦ θεῦ ᾤετο, πρᾳότερα τῶν ἀληθῶν ἀκούων.

Ἀλλὰ μέλαξυ λόγων, τίς ἡ προσιοῦσα ναῦς; ὡς ἐπάγειν τί ἀγαθὸν ἔοικεν. ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς, ὥσπερ χορὸς εὔφημος, καί τις ἐκ πρώρας προτείνει τὴν χεῖρα, ὡς κελευόμενος ἡμῖν θαρρεῖν τε, ϗ χαίρειν, βοᾷ τε, εἰ μὴ πάνυ, Νέρωνα οἴχεσθαι. MEN. Βοᾷ γὰρ, Μυσώνιε, ϗ σαφέστερόν γε, ὅσῳ τῆς γῆς ἄπτεται. ΜΟΥΣ. Εὖγε, ὦ θεοί. MEN. Ἀλλὰ μὴ ἐπευχώμεθα· ὅτι γὰρ τοῖς νεκροῖς οὐ φασι δεῖν.

TRAGOPODAGRA.

PODAGRICUS, CHORUS, PODAGRA, NUNCIUS, MEDICI, TORTORES.

P O D.

HEu triste nomen, invisum nomen Diis,
Podagra lacrimosa, Cocyti genus.

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ.

ΠΟΔΑΓΡΟΣ, ΧΟΡΟΣ, ΠΟΔΑΓΡΑ, ΑΓΓΕΛΟΣ, ΙΑΤΡΟΙ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΟΙ.

Π Ο Δ.

Ω Στυγνὸν ὄνομ', ὦ θεοῖς στυγούμενον,
Ποδάγρα, πολυστέναχτε, κωκυτῦ τέκνον,

Ἦν

c Ὁ δὲ μηδ.] Persona ΜΟΥΣ. his praefixa in Edd. At necessario omittenda, quum praecedens deleta est.

Νέρων, Ὀρέστης. Ἀλκμαίων, μητραλοίας. Vid. *Philostr.* p. 481. & *Suet.* Ner. c. 39. *M. du S.*

52. ΜΟΥΣ.] Et hoc nomen delendum. *M. du S.*

57. Ἐστεφάνωνται γὰρ τὰς κεφαλὰς] Vid. *Spanhem.* ad illud *Aristoph.* Plut. 765. Κἄγωγ' ἀναδῆσαι βούλομαι εὐαγγέλια σ' ὡς χρυσωτῶν ἁρμάτων, τοιαῦτ' ἀπαγγείλαντα. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠΟΔΑΓΡΑ] Non solus Podagrae encomium scriplit noster. Audi juvenem apud *Philostrat.* in vita Apoll. IV. p. 170. Ποδάγρας ἐγκώμιόν τί μοι ξυντίτακται ϗ τῦ τυφλόν τινα ἢ κωφὸν εἶναι. Sed an ob hunc lusum *Tragicis* accensseri mereatur, viderint, qui post *Fabricium* novum eorum nobis Catalogum contexent: sic *Thersitae laudes quaesivit Favorinus* teste *A. Gellio* XVII. 12. & *febrim quartis diebus recurrentem* laudavit. *M. du S.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Moliebar paullo ampliores in hunc libellum annotationes, quibus intexturus eram bonam partem Commentarii in hunc libellum ab *Erasmo Schmidio* Witebergae praelecti 1631. qui beneficio Viri Doctissimi *Julii Caroli Schlaegeri* ad me pervenerat. Sed tempestive monitus contraxi vela, & *Schmidianum* Commentarium, tuae, Doctissime *Reitzi*, fidei commendo, ut quae ferre videbitur numerus chartarum, volumini huic destinatus, inde in usum lectorum decerpas. De interpretatione mea hoc solum praedico, me non praestare bonos versus, sed qui singuli singulis Lucianicis respondeant, & sententiam eorum, quantum potuit a nobis fieri, exprimant. In choris praesertim & metrum, & sententiam singulorum versuum, assequi nobis datum non fuit. Sed neque diu torquere ingenium tanti putabamus. Claudicare igitur in podagra versus quam sententiam malebamus. *J. M. G.*

ΤΡΑΓΟΠ.] Quia variis conjecturis metrum horum versuum emendari potest, potissimas variantt. lectt.

Ἦν ταρτάρῳ κευθμῶσιν ἐν βαθυσκίοις,
Μέγαιρ' Ἐριννὺς γαστρὸς ἐξεγείνατο,
Μαζοῖσί τ' ἐξέθρεψε, καὶ πικρῷ βρέφει
Εἰς χεῖλος ἔσταλαξεν Ἀληκτὼ γάλα,
Τίς σ' δυσώνυμόν σε δαιμόνων ἄρα
Εἰς φῶς ἀνῆκεν; ἦλθες ἀνθρώποις βλάβος.
Εἰ γὰρ τεθνεῶσιν ἁμπλακημάτων τίσις
Βροτοῖς ὀπηδεῖ, ἃ ἔδρασαν ἐν φάει,
Οὐ Τάνταλον ποτοῖσιν, οὐδ' Ἰξίονα
Τροχῷ τροχητὸν, οὐδὲ Σίσυφον πέτρᾳ
Ἔδει κολάζειν ἐν δόμοισι Πλουτέως·

Quam Tartari receſſibus in abditis
Megaera Erinnys utero fudit ſuo,
Et ubere aluit, & amarae parvulae
Stillavit in labella Alecto lac *malum*.
Quis ergo te, male ominatam Daemonum
Emiſit in lucem, labem mortalibus?
Si namque poena peccatorum mortuos
Homines manet, quae vivi perpetrant:
Non unda Tantalum *fugiente*, aut Ixionem
Rota torquendum erat, neque ſaxo Siſyphum
Punire oportuit domo in Plutonia,

Omnes

a Βροτοῖς] *Fl.* uti *Boiv.* em. Βροτῶν cett.

quidem inſerui, parum tamen in contextu propter Codicum inopiam mutavi, etſi merum ſaepe adparet corruptiſſimum. „ Scopus hujus dramatis eſt exponere malignitatem ac pertinaciam podagrae, quae „ medicamentis magis exaſperatur quam ſanatur, ſecundum tritum illud *Ovid.* I. Pont. El. 4. *Tollere* „ *nodoſam neſcit medicina podagram.* Praeterea ludibrio habere medicaſtros vana promittentes, aeque ac „ podagricorum mores, eosque ad patientiam hortari. Quod & *Seunertus* c. 8. de Arthridite fatetur, „ aitque eum cauſſam tempusque invadendi melius „ expreſſiſſe, quam nonnullos medicos". Haec poſteriora ex Cl. *M. Eraſm. Schmidii* praelectt. Mſſ. a Cl. *Geſn.* mecum communicatis, unde potiſſima quaeque deinceps quoque delibabimus, plurimis Ethicis & medicis ratiociniis omiſſis. *J. F. R.*

3. Ταρτάρῳ κευθμῶσιν] Materia podagrae eſt ichor, i. humor acris, &c., ut Chymici vocant, tartareus. Hunc foetum dicit produci in ταρτάρῳ κευθμῶσι βαθυσκίοις. h. eſt in intimis penetralibus corporis, ubi *tartari* non inepte mentionem fecit, quod non tantum *infernum* notet, ſed & materiem calculoſam, tartaream, articulorum juncturis ſe inſinuantem & cruciatus intolerabiles efficientem. Nutricem τὴν Ἀληκτὼ unam Furiarum facit, quo notatur mala concupiſcentia & pravus appetitus naturae noxius. ἡ Ἀληκτὼ enim ab ἀ privativo & λήγω *deſino*, nomen habet. Omnino enim huic morbo alimonia ſuppeditatur, quando cauſſae ἃ λήγουσι, *non ceſſant.* Creſcit enim indulgens ſibi, ut dirus hydrops. *Er. Schmid.*

4. Ἐξεγείνατο] Simpliciter pro τίκτειν ſatis notum. At *Heſych.* Ἐξεγένετο exponit, ἐξεπονήσατο. Si legas ἐξεγείνατο, ſignificabit τὸ ἐξεπονήσατο, *aegre ac multo cum labore ſeu dolore peperit*, uno verbo, *enixa eſt.* Quae expolitio quam apte huic loco conveniat, nemo non videt. Fuerit igitur hoc ominis inſtar futurorum cruciatuum, quibus adulta Podagra homines torqueret. Si cui autem videatur ἐξεγείνατο non a capite ſcribendum ap. *Heſych.* ſed cum praecedentibus connectendum hoc pacto: Ἐξέθλα (l. ἐξέθλασεν) ἐξέτρωσεν, ἐξεγείνατο, ἐξεπονήσατο. ſignificatio erit, *partum abegit*, vel medicamentis; vel alio quocunque modo, cujus deteſtandae conſuetudinis mentio apud vett. paſſim. *Ovid.* Am. 2. El. 14. *Cic.* pr. Clu. c. 32. *Clem. Alex.* Paed. 2. p. 1. 3. Haec doctiſſ. *J. Gavel* in Animadv. ad hunc Dial. vid. Miſc. Obſ. anni 1739. p. 417. Cui de mutatione in *Heſychio* non contradico; ſed poſteriorem expoſitionem de *partu abigendo* ad hunc Tragopodagrae locum non pertinere dico (quod nec ipſe voluit) nam qui partus mox dicitur uberibus matris alitus, is certe abortus non eſt, qualem ſi quae mulieres ſibi procurant, occidendi foetus, non alendi cauſſa id faciunt. *J. F. R.*

5. Πικρῷ βρέφει] *Amarulento infanti*, propter cruciatus quos efficit. Forte leg. πικρὸν βρέφος, ut ad γάλα referatur. Poſſet etiam legi μικρῷ βρέφει, cum initia hujus morbi ſint exilia, iisque facile occurri poſſet, niſi cauſſae eſſent ἄληκτοι, & continuatione parvum hunc foetum alerent. Βρέφος autem modo eſt foetus in alvo latitans, ut ap. *Dioſc.* V. c. 74. Et *Luc.* I. 41. & 44. modo nuper natus. 1. *Petr.* II. 2. modo infans alicujus aetatis, ſed minoris, ut in ὑποθέσει III. *Iſthm. Pind.* & Ep. ad *Timoth.* III. &c. *Er. Schmid.*

Πικρῷ] Idem *J. Gavel* editioni Iſingrinianae (id eſt Baſilienſi primae) adſcriptum ait, forte legendum πικρὸν βρέφος. Sed nullam eſſe cauſſam cur a vulgato recedamus, bene exiſtimat. *J. F. R.*

8. Εἰς φῶς] Indignatur Podagram in intimis penetralibus corporis genitam in apertum produci, & in membris externis evidenter ſentiri; cauſſamque ad infelicem Genium refert: innuens cauſſam eſſe occultam. *Er. Schmid.*

9. Τεθνεῶσιν] In Edit. Iſingr. adſcriptum: Εἰ τεθνεῶσι δ' ἁμπλ. teſtatur modo laudatus *Gavel.* ſed malle ſe εἰ γὰρ τεθνῶσιν legere, per ſynizeſin. At poteſt id in dimetiendo verſu tamen fieri, etſi vulgatum retinemus, ut in verſu primo Il. *Hom.* — Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος. Et ut θέοισιν ſaepiſſime fit diſyllabum ap. *Theognidem*, ut vſ. 358. &c. Item θεοῖς & θεῶν monoſyllabum, ib. vſ. 171. Θεοῖς εὔχου, οἷς ἐσι μέγα κράτος· ἔστι γὰρ θεῶν. Iterum vſ. 202. atque alibi. Sic Θεόγνιδος triſyllabum vſ. 22. Quin & anapaeſtus hic po-

Omnes ad unum, ſed maleficii reos
Tuis aptare membrifragis cruciatibus.
Ut aridum atque aerumnabile corpus meum
Manibus a ſummis ad pedum veſtigia
Sanie mala atque amaro ſucco felleo
Violento ſpiritu clauſis meatibus
Conſtitit! ut clauſum dolores exacuit!
Quin viſcera per ipſa ignitum currit malum
Vorticibus flammarum carnem populans meam.
Qualis crater Aetneis plenus ignibus.

Ἁπλῶς δὲ πάντας τοὺς κακῶς δεδρακότας
Τοῖς σοῖς προσάπτειν δεθροκηδέσιν πόνοις·
Ὡς μου τὸ λυπρὸν ᾗ ταλαίπωρον δέμας,
Χειρῶν ἀπ' ἄκρων εἰς ἄκρας ποδῶν βάσεις,
[b] Ἰχῶρι φαύλῳ, ᾗ πικρῷ χυμῷ χολῆς
[c] Πνεύματι βιαίῳ [d] τῷδε λῃστρίγγον πόρους
[e] Ἔσχε, ᾗ [f] μεμυκὸς ὀπτεύνει πόνους.
Σπλάγχνων δ' ἐπ' αὐτῷ λῃστύρον τρέχει κακὸν,
Δίναισι φλογμῷ σάρκα πυρπολοῦμον,
Ὁποῖα κρητὴς μεστὸς Αἰτναίου πυρός,

Ἡ

b Ἰχῶρι &c.] Ἰχὼρ ὁ φαυλὸς ᾗ πικρὸς χυμὸς *Pell.* c Πνεύματι] Πνεῦμά τι βίαιον τὸ δὲ *Pell.* d Τῷ δὲ] Τὸ δὲ *Guj.* e Ἔσχε] Ἔσχε, ᾗ διδυκὸς *Pell.* f Μεμυκὸς] Μεμυκὼς *Fr.*

23. Ὁποῖα κρητὴς] Κρατῆρας appellat ἐν τῷ περὶ Φ Παροιμίων τελευτῶν. (c. 4.) *G.*

poteſt manere in ſecunda ſede; etſi id durius. *J.F.R.*

10. Βροτῶν] Malim βροτοῖς. *Boivin.* Ceteras ejus ac *Gujeti* conjecturas in his notis non comparentes, variantibus lectt. inſerui, ne quid omiſſum credas; niſi forte ejusmodi notulas, ubi *Gujet.* unicum verbum Latine reddidit, quod in verſione nunc comparet. Omitto & hic, quia jam nimis eſt notarum, *Jenſii* obſervata in Lectt. Luc. p. 384. ſeq. ubi nimis multis probat, τοῖς τεθνιῶσι βροτῶν vulgarem eſſe Graeciſſimum, adeoque non opus eſſe βροτοῖς; quod ut concedo, ita *Fl.* lectionem tamen praefero, quae propter praemiſſum ἀμηλικιμάτων magis perſpicua eſt: nam etſi & Latine, aeque dicas *multi mortalium* ac *multi mortales*, accedente tamen novo genitivo, intricatior fieret oratio, ſi dixeris *multos mortalium criminum poena manet*. Etſi duplicem illum genitiv. analogis quoque exemplis probari poſſe ſcio, quid tamen opus eſt obſcuriora ſequi, quando meliora Editio princeps exhibet? *J.F.R.*

Ibid. Ἐν φάει] I.e. in vita, dum fruerentur lumine vitali. *Er. Schmid.*

12. Στροβητὸν] Hanc vocem aliasque ad ſexdecim ex hoc Dial. collectas, Lexicis ignotas vid. in iisdem Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

15. Προσάπτειν] Scil. ἴδιε, ἀπὸ κοινοῦ, ex vſ. 13. Nempe τοὺς δικαστὰς Aeacum & Rhadamanthum. Alias paſſive dicendum fuiſſe προσάπτισθ. Sicut paullo ante etiam pro κολάζειν, κολάζεσθ locum habuiſſet, ſi ad ſubjectum patiens referatur. *Er. Schmid.*

16. Ὡς μου τὸ λυπρὸν] *Squallidum*, *ſqualleus*. *F.G.* Syntaxis eſt: ὡς τὸ δέμας μου λυπρὸν ᾗ ταλαίπωρον χειρῶν ἀπ' ἄκρων &c. ἔσχε, ᾗ μεμυκὸς ὀπτεύνει πόνους, Ἰχῶρι φαύλῳ &c. τόδε λῃστρίγγον πόρος πνεύματι βιαίῳ. Ἰχῶρι φαύλῳ. i.e. λῃστῆ τῷ ἰχῶρι φαύλῳ. Τόδε διάστιγμον. i. τῆδε λῃστρίγγου. Accuſativus abſolutus, cujusmodi paſſim exempla occurrunt. *Ea re pro ſtringente* ob ſpiritus inclusi vim &c. pro τῷδε itaque legendum eſt τόδε cum *Gujeto*, qui tamen non τόδε ſcripſit, ſed τοδὶ, calami puto, ac manus lapſu. *Boiv.*

Ibid. Ταλαίπωρον] Eſt miſere cruciatum, proprie ταλαιπωρῶ eſt τάλας κατὰ πόρον, miſer circa vel propter ingentes lapides in lapicidinis, ubi laborantes gravi vexabantur labore, & ſegnes flagris caedebantur. Poſtea in genere eſt quocumque modo valde miſer. Τὸ δέμας denique a δέδημαι *ligatus ſum*, ſemper corpus vivum notat, cui anima adhuc colligata eſt; cum τὸ σῶμα non tantum de vivo, ſed & de mortuo corpore dicatur. Vid. *Plutarch.* de Homer. *Er. Schmid.*

20. Ἔσχε] *Diſtentum eſt.* *F.G.*

Ἔσχε &c.] Variis modis hunc & ſequentem verſum invertendo tentat Doctiſſ. *Gavel* in Miſcell. p. 419. *J.F.R.*

Ibid Καὶ μεμυκὸς] Poteſt hìc legi διδυκὸς, ut vſ. 120. — διδυκὸς ἀπὸ μυχαίου γυίου. Longe majorem curam poſcebant Tragopodagra & Ocypus, ſed & majus otium. In nullis Codd. reliquum dramatis Ocypi comparuit. *J.B.*

Ibid. Μεμυκὸς] Τὸ βλάπτον Φ ποδάγρης dicitur μεμυκὸς, non quod mugitum edat, ſed quod talis ejus materia, ut exitum ſibi per poros quaerat, & partim propter topoſitarem materiae, partim propter λῆσιν τ πόρων ἐκ πνεύματ Φ non facile viam inveniat; ideoque cum cute & membranis luctetur, ut vapor intra viſcera terrae concluſus cum terrae parietibus & ſuperficie luctatur, adeo ut in terrae motu ſaepe mugitum edat; unde ſpecies quaedam terrae motus μυκιτλας vocatur *Ariſtoteli* de mundo c. 4. Cujusmodi μυκιτμὸν etiam hic edere poſſet materia illa luctans, ſi cutis & membranarum ratio pateretur. *Er. Schmid.*

21. Σπλάγχνων] A' cauſſa efficiente, quae eſt mala diſpoſitio τ σπλάγχνων, maxime hepatis & lienis; haec enim per σπλάγχνα hic potiſſimum intelliguntur. Sicut & *Plin.* per utrumque viſcus κατ' ἐξοχὴν lienem & hepar intelligit. Pro ἐπ' αὐτῷ legi etiam poſſet ἀπ'

Ἢ [a] Σικελὸς αὐλὼν ἁλιπόρῳ ἀμφιφάγῳ,
Ὅπου δυσεξέλικτα [b] κυματόμβῳ,
[c] Σήραγξι πέτρων σκολιὸς εἱλεῖται κλύδων.
Ὦ δυσέκμαρτον πᾶσιν ἀνθρώποις τέλος,
Ὡς εἰς μάτην σε πάντες ἀμφιθάλπομεν,
Ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι.
ΧΟΡ. Ἀνὰ Δίνδυμον [d] Κυβήβης
Φρύγες ἔνθεον ὀλολυγὴν
Ἀπαλῷ τελοῦσιν [e] Ἄτει.
Καὶ πρὸς μέλος κεραύλου
Φρυγίᾳ κατ' [f] ὄρεα Τμώλου,
Κῶμον βοῶσι Λυδοί.
Παραπλῆγες [g] δ' ἀμφὶ ῥόπτροις
Κελαδοῦσι Κρητὶ ῥυθμῷ
Νόμον [h] εὐὰν Κορύβαντες.

Siculusve canalis fossae ponto perviae,
Ubi inexplicabilibus modis exaestuans
Cava per petrarum tortus fluctus volvitur.
Heu finis (*curatio mali*) nullius conjecturae patens.
Ut frustra omnes tibi fomenta apponimus!
Spe vana stultis lactati misere modis.
CHOR. Per Dindymum Cybebes
Sacrum Phryges ululatum
Molli frequentant Atti.
Et ad cantum Ceraulae
Phrygii per ardua Tmoli
Comum Lydi celebrant.
Insani circum clavis
Numeris Creticis modulantur
Nomon Euan Corybantes.

Clan-

a Σικελὸς] Σικελικὸς *Fl.* b Κυματόμβῳ] Πυματ— male *P.* c Σήραγξι] Sic *Guj.* & *B1.* recte. Σήραξι cett. d Κυβήβης] Ex *V2.* receptum. Κυβήλης *P. S. Amst.* Κυβήσης *J. H. Fl. B. Fr.* pejus. e Ἄτει] Ἄττῃ *Fl.* f Οὔρεα] Ὄρια *Fl.* g Δ'] Delet *Guj.* recte. h Εὐὰν] Ἐὸν *Guj.*

36. Παραπλῆγες] Μανόμβοι, ἔκφρονες. *G.*

αὐτῶν, ab ipsis visceribus; ab illis enim σπλάγχνοις ipsum prodit malum in exteriorem carnem. *Er. Schm.*

24. Ἢ Σικελὸς] Intelligit fretum Siculum angustum vix 7. stadia latum juxta *Strab.* l. 2. Unde & hic αὐλὼν nominatur ob longitud. angustiorem instar fistulae. *Er. Schmid.*

Ibid. Αὐλὼν ἁλιπόρῳ] I. e. fretum Siculum Mamertinum, in quo Scylla & Charybdis. *F. G.*

27. Δυσέκμαρτον] Investigatu, cautu & observatu difficile, & cujus insultuum tempora non satis praevideri possunt. *Er. Schm.*

Ibid. Τέλος] I. e. χρῆμα, *res*, podagra scil. *F. G.* Τὸ τέλος hic non est finis, sed effectus, ita ut res effecta & ad perfectionem perducta sit. *Iliad.* T. 107. *Er. Schmid.*

Τέλος] Τέλος hic non capiendum esse pro πράγματι, uti *Gujetio* visum, sed proprie pro *fine*, *exitu*, suadent non solum adjectivum δυσέκμαρτον, sed & sequentia, praecipue vero ista: ἐλπίδι ματαίᾳ μωρὰ βυκολούμενοι. *J. Gavel.*

30. Κυβήβης] Conf. supra Ἀποφθ. c. 11. Recepi autem Κυβήβης, quia Κυβέλης alioqui scribendum foret, idque versus respueret. Vidit etiam *J. Gavel*, qui plura de hoc nomine in Miscell. Obs. anni 1739. p. 420. *J. F. R.*

34. Φρυγίᾳ κατ' ὄρεα Τμώλου] Omnes alii Lydiae Tmolum montem adjudicant, & jure: fuit enim vicinus Sardibus ad meridiem; Sardes vero fuisse Lydiae metropolin inter omnes Geographos & historicos constat. Ut tamen aliquid pro Luciano dicam, usus est Phrygiae nomine latissime sumpto, cujus confinia cum Lydia nunquam fuerunt certa & stabiliter constituta. Nam sic *Strabo* L. 13. τὰ δὲ ἐξῆς εἰς τὰ νότια μέρη τοῖς τόποις τούτοις ἐμπλοκὰς ἔχει μέχρι πρὸς τὸ Ταῦρον, ἃς τὰ Φρύγια, καὶ τὰ Λύδια, καὶ τὰ Καρικὰ ἔστι τὰ τῶν Μύσων δυσδιακριτα εἶναι, ὥσθ' ἁπλῶς εἰς ἄλληλα. Eum vide, ubi plures rationes reddit talis confusionis, & patet Lucianum promiscue Phrygiae & Lydiae nomina sumpsisse, quando subjungit in sequenti versu κῶμον βοῶσι Λυδοί. *J. P. a G.*

36. Παραπλῆγες] Παραπλῆσσειν est perperam pulsare instrumentum musicum. inde ὁ ὠθαπλῆξ, cui mentis vel sensuum harmonia depravata est. Aliud notat *Homero* Od. E. 415. & 440. nempe obliquis fluctibus undarum percussa litora. *Er. Schmid.*

Ibid. Δ' ἀμφὶ] Τὸ δ' delendum videtur. ῥόπτροις, *clavis*. ἀμφὶ *circum*, adverbium sine casu. *F. G.*

37. Κρητὶ ῥυθμῷ] Pro Κρητικῷ, ut vs. 53. δεκρύοις γόοις pro γοεροῖς, similiumque ex aliis exemplorum copiam vid. ap. modo laudatum *Gavel.* p. 421. Habuimusque in Luciano non semel, quare hic non repetam. *J. F. R.*

38. Νόμον εὐὰν Κορύβαντες] Ut versus constet, legendum omnino: Νόμον Κορύβαντες εὐάν. Neque τὸ εὐὰν mutandum existimo, vid. *Clem. Alex.* Admon. ad Gent. p. 7. conf. p. 9. *Basil.* orat. ad juv. p. 25. Ed. *Pott.* ἕτεροι δὲ πρὸς αὐλὸν κορυβαντιῶσι καὶ ἐκβακχεύονται. Κορυβαντιᾶν habet & Noster in Tim. *Long.* περὶ ὕψους Sect. IV. p. 19. Vid. *Eust.* ad Dionys. vs. 524. *J. Gavel.*

39. Βεβυσμένα] I. e. *Plena*, *gravida*. *F. G.*

41. Ἄϋτην] Cur ἀΰτην rescribi velim, & ita interpretatus sim, non opus est multis indicare. Proprium

&c

Clangit pleno tuba ore
Marti ſonans Gradivo
Belliſonum fragorem.
At nos tibi, Podagra,
Primas veris per horas
Agimus myſtae querelas,
Quando omne graminoſis
Efflоruit pratum herbis.
Zephyrique a flatibus arbor
Molli folio frondeſcit:
Ac per domos male conjux
Noſtras hirundo ſtridit,
Nocturnaque per ſilvam
Ityn lacrimis frequentat
Atthis lugens aëdon.

Κλάζει δὲ [i] βρίθουσα σάλπιγξ
Ἄρει κρέκουσα θέρῳ
Πολεμηΐαν [k] ἀϋτήν.
Ἡμεῖς δὲ σοί, Ποδάγρα,
Πρώταις ἔαρος ἐν ὥραις
Μύστ αι τελοῦμεν οἴκτους,
Ὅτε πᾶς χλοητόκοισι
Ποίαις τέθηλε λειμών,
Ζεφύρου δὲ [l] δένδρεα [m] πνοαῖς
Ἁπαλοῖς κομᾷ πετήλοις.
[n] Ἀδὲ δύσγαμος κατ' οἴκους
Μερόπων θροεῖ χελιδών,
Καὶ [o] νύκτερος καθ' ὕλαν
Τὸν Ἴτυν γένει δακρύοις
Ἀτθὶς [p] γόοις ἀηδών.

ΠΟΔ.

[i] Βρίθουσα] An Βριμοῦ *Pell.* [k] Αϋτὴν] Ἄτλῳ Edd. [l] Δένδρεα] Δένδρα *Guj.* [m] Πνοαῖς] Πνοιαῖς corrigit *Gavel.* recte. [n] Ἀδὲ] Ὅτε *Guj.* [o] Νύκτερος] Νυκτέροις *Guj.* [p] Γόοις] Γοῦσ' *Guj.*

& *Homericum* eſt ἀϋτὴ, cum de bellico clamore agitur. Ab ἄτλῳ illo etiam verſus fit podagricus. *J.M.G.*

45. Χλοητόκοισι] I. e. χλωροτόκοις. *F.G.*

Χλοητόκοισι] Ἡ χλόη non tantum eſt gramen virens, ſed & viriditas, foliaque virentia, unde hic ποίαι χλοητόκοι dicuntur herbæ viriditatem producentes. Caeterum Grammaticorum regula eſt: nomina paroxytona in όα, quando aſſumunt jota, fieri oxytona, ut tradit Etymologus in ῥοιὰ. Ut ἡ πόα, ῥόα, ψόα, χρόα, πτόα. Ita ergo ſic legendum eſſet ποιαῖς. Sed *Hom.* hoc non obſervavit, qui non ποὴν aut ποιὰ pro herba, ſed ποήν ſcripſit. ut Il. Ξ. 347. Od. I. 449. Υ. 367. 369. 371. Et in Hymno Mercur. vſ. 27. & 232. & in Pana 26. & in Terram matrem 15. ſicut etiam *Euſtath.* hujus diſcriminis non meminit. Relinquendum ergo παροξυτόνως, ποίαις. *Sinapius* Epicheton hoc χλοητόκοισι ad λειμών retulit, *graminifera prata*, ſenſu quidem per ſe ſatis bono, ſed a textus verbis alieniore, cum non λειμῶν, ſed αἱ ποίαι hic χλοητόκοι dicantur. *Er.Schmid.*

47. Δένδρεα πνοαῖς] Si legas δένδρα cum *Gujet.* legendum etiam erit πνοιαῖς, non πνοαῖς. Nam ita poſcit ratio verſus Anacreontici ſeu dimetri catalectici. Sed fortaſſe nihil hic mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo pede. *Boiv.*

Ibid. Ζεφύρου δὲ δένδρεα πνοαῖς] Sunt hic verſus Anacreontici. Legit *Gujetus* δένδρα. Itaque & πνοαῖς legendum eſſe, ait Clariſſimus *Boivin.* *Sed fortaſſe nihil eſſe mutandum, ut ſit tribrachys pro jambo.* Immo nihil mutandum, nec ut tribrachys ſit pro jambo, opus eſt. Ultima in δένδρεα ob ſequentis vocis primas conſonas, producitur; & πνοαῖς per συνίζησιν, quales συνιζήσεις poëtis ſunt frequentiſſimae, eſt monoſyllabum. *J.F.*

Δένδρεα πνοαῖς] Quid ſi πνοιαῖς legamus, ut δένδρια trochaeum per ſynecphoneſin conſtituat, quemadmodum ὄρια vſ. 34. ait Doct. *J. Gavel* in Oſſ. jam laudatis p. 422. ad quae Clariſſ. Editor tamen recte animadvertit, ita prolatas ſyllabas unam ſaltem longam efficere, adeoque hic ſpondeum non trochaeum fore; ego nihil muto, etſi δένδρα πνοίαις magis placet. *J.F.R.*

49. Δύσγαμος] Reſpicit ad fabulam Prognes, quae infeliciter nupta fuit Thereo regi Thraciae, & poſtea in hirundinem mutata fingitur *Ovid.* 6. Met. *Er.Schm.*

51. Καὶ νύκτερος — γόοις] Iterum *Gujet.* pro νύκτερος legit νυκτέροις, & γοῦσ' pro γόοις. Neutrius mutationis cauſſam perſpicio. Nec ſenſus, nec metrum alterutram requirit. Quidni Aëdon poteſt dici νύκτερος, quia nocte quaſi flet, ut νύκτερος μήνη, *Luna nocturna* apud *Aeſchylum?* De nocturnis Aëdonis, ſive Philomelae, queſtibus vid. *Virgil.* IV. Georgic. 515. ſeqq. Deinde τῷ, γόοις mutandi nulla cauſſa. Commodiſſimo epitheto δάκρυα dicuntur γόοι. Caeterum obſervo hic Lucianum producere mediam in δακρύοις, ut facere etiam in δακρύῳ *Moſchum* alibi oſtendi; cui nunc addo *Bionem*, cujus in Idyl. I. hic verſus eſt 34.

Καὶ πᾶσαι τὸν Ἄδωνιν ὀδύρεσι δακρύοντι.

Dorice pro δακρύσι. Addo & *Ariſtoph.* in Veſp. v. 973.

Αἰτεῖτε κἀντιβολεῖτε κἀδακρύετε.

Infra quoque in Noſtri *Ocypode* vſ. 132.

Στύων, δακρύεις· ἢν δέ σοι φράσαι θέλω.

Iterum Noſter in epigrammate in Theronem prodigum,

Εὐκτήμων οἰ' ἐδάκρυσε τὸ δύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,

Pa-

ΠΟΔ. Ὤμοι πόνων ἔρωγον, ὦ τρίτης ποδὸς
Μοῖραν [a] λελογχὸς βάκλρον, ἐξέρειδέ μοι
Βάσιν τρέμουσαν, ἡ κατίθυνον τρίβον,
Ἴχνος [b] τε βαιὸν ὡς ὑπισ'ήσω πέδῳ.
Ἔγειρε πλῆμον γυῖα δεμνίων ἄπο.
Καὶ [c] λεῖπε μελάθρων ὑπώροφον στέγην.
Σκέδασον δ' ἀπ' ὄσσων νύχιον ἀέρος βάθος,
Μολὼν θύραζε, ἡ πρὸς ἡλίου φάος
Ἀθόλωτον αὔραν, πνεύματος φαιδρᾶς σπάσον.
Δέκαιον γὰρ ἤδη τῆτο πρὸς πέμπτῳ [d] φάει,
Ἐξ ἧς ζόφῳ σύγκλειστος ἡλίου δίχα,
Εὐναῖς ἐν ἀστρώτοισι τείρομαι δέμας.
Ψυχὴ μὲν ἥν μοι, ἡ προθυμία πάρα,
Βάσεις ἀμείβειν ὅπι θύρας ὁρμημάτῳ.
Δέμας δὲ νωθρὸν οὐχ ὑπηρετεῖ πόθοις.
Ὅμως δ' ἐπείγου, θυμέ, γιγνώσκων ὅτι
Πτωχὸς ποδαγρῶν, θεὶς πάλειν μὲ ἂν θέλῃ,
Καὶ μὴ δύνηται, τῆτον ἐν νεκροῖς τίθει.
Ἀλλ' εἶα.
Τίνες γὰρ οἵδε βάκτρα νομῶντες χερῶν,
Κάρηνα φύλλοις ἀκτέας καλαστεφεῖς·
[e] Τίνα δαιμόνων ἄγυσι κωμαστὴν χορόν;

POD. Ajutor o laborum, o tertii pedis
Vicem ſortite, ſcipio, mihi fulcias
Gradum trementem, ſemitamque dirigas.
Veſtigium tenax ut infigam ſolo.
Hem membra ſuſcita, miſer, de ſtragulis
Latebrasque linque nigri tectas culminis.
Oculis deterge nocturnam aëris caliginem,
Foras egreſſus ad blandum ſolis jubar
Intemeratam auram ſpiritus laeti trahe.
Nam decima haec ſupra quintam lux, *ni faller*, eſt,
Ex quo tenebris concluſus & Phoebo carens,
Cubilibus non ſtratis corpus macero.
Animus mihi quidem & voluntas praeſto adeſt
Conanti greſſus alternare ad januas.
Sed corpus ignavum haud ſervit cupidini.
Tamen urge animum, probe qui noveris,
Podager mendicus ambulare ſi velit,
Nec poſſit, eſſe eum ponendum in mortuis.
Verum eia!
Etenim qui ſunt iſti baculis fulti manum,
Sambuci frondibus revincti tempora
Cui nam Deorum agunt comiſſantem chorum?

Num,

a Λελογχὸς] Λελογχὼς malc *Fl.* b Τε βαιὸν] Βέβαιον *Guj.* & *Pell.* c Λεῖπε] Λίπε *Guj.* d Φάει] Φάος *Gujet.* e Τίνα] Τίνι *Pell.*

Patet ergo, non unicum eſſe iſtum *Moſchi* locum, ubi id fit. *J. J.*

54. Ὤμοι] An ὦ μοι; ait Doctiſſ. *Gavel.* Probo conjecturam, nam etſi οἴμοι quoque conjicere poſſis, tamen alterum praeſtat, quia invocantis hic eſt, non ejurantis adeo. quod vero addit, ſic animal tripes ſenex dicitur in notiſſimo Sphingis aenigmate, non repeto. *J. F. R.*

59. Λεῖπε] *Solan.* adleverat, λίπε *Guj.* malc. Sed in notis *Gujeti* Mſſ. invenio: an λίπε; ſic verſus rotundior. Non igitur adeo male rem hic gerit, licet emendatione non opus ſit, ubi vulgatum ſanum. *J. F. R.*

Ibid. Ὑπώροφον στέγην] *Inferius conclave.* Podagri enim cubicula amant in infimis contignationibus, cum adſcendere ſcalas iis difficile ſit. *Er. Schmid.*

67. Βάσεις ἀμείβειν] I. e. *pedes alternos ponere. F. G.*

69. Ὅμως δ' ἐπείγου] Syntaxis, γιγνώσκων ὅτι ἂν πτωχὸς ποδαγρῶν θέλῃ, καὶ μὴ δύνηται, τοῦτον τίθει ἐν νεκροῖς. Nota φράσεως inſolentiam; τίθει pro δὶ θεῖναι, ea eſt vis adverbii ὅτι, quod abundat ſaepe, ut in *Evang. Joan.* c. 18. ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς, ὅτι ἐγώ εἰμι &c. pro, ὡς οὖν εἶπεν αὐτοῖς τοῦτο, ἐγώ εἰμι &c. Sic in hoc Luciani loco videtur τὸ γιγνώσκων ὅτι τίθει ἐν νεκροῖς dictum pro γιγνώσκων τοῦτο (ſupple τὸ παροιμιῶδες ῥῆμα) τίθει ἐν νεκροῖς τὸν ποδαγροῦντα &c. *Boivin.*

73. Τίνες γὰρ οἵδε] Male haec reddidit Interpres, cum ibi ἀκτέα ſit ἄκτη, i. e. *ſambucus*, cujus foliis podagrici finguntur caput cingere, quia ſambuci folia ποδαγρικοῖς βοηθεῖ μάλιστα τοιαῦτα, ἢ τραγεῖα. Ita *Dioſcorides*: nec multo aliter *Plin.* & *Sammonic.* in cap. de podagra pellenda: *parva ſambucus item hircino collita ſevo. Bochart.* de animal. S. S. part. 2. l. 2. c. 6. *Almel.*

74. Κάρηνα φύλλοις] Optime *Bochart.* animadvertit, hic *ſambucum* eſſe interpretandum; nam praeter adductos ab eo auctores confirmat id *Marcellus* de Medicina c. 36. *Ad podagram frigidam ſambucum quoque cum axungia, & braſſicae cinis cum axungia impoſitus plurimum juvat.* Iisdem pene verbis *Scribonius Largus* de compoſit. medic. c. 41. *de podagra frigida. Almel.*

Ibid. Ἀκτέας] Ἡ ἀκτέα, item ἡ ἄκτη, vel ἀκτὶς, vel ἀκτέος etiam *Theophraſto* L. 3. Hiſt. Plant. c. 6. (niſi forte menda ſubeſt) *ſambucus* eſt, frutex gravi foliorum odore, folia ante alios frutices & arbores fere primus emittens. Ideo hic Podagricis ſub veris initium, quo plerumque morbus invadit, numini ſuo ſacra peragentibus corona ex ſambuco tribuitur. Adde quod

&

Num, Phoebe Paean, numen hi colunt tuum?
Sed non cinguntur lauri folio Delphicae.
Hymnusne bacchantum commissatum venit?
At non ineſt insigne hederaceum comis.
Qui tandem nobis acceſſistis hoſpites?
Profamini, & veracem vocem emittite.
Quaenam eſt, quam canitis, amici, dicite.
CHOR. Tu vero quis quorumve, qui nos alloqueris?
Ut enim te baculus atque inceſſus indicant,
Myſtam videmus insuperabilis Deae.
POD. Egone & ipſe dignus unus sum Dea?
CHOR. Cypriam Venerem
Guttis delapſam ab aetheris
Enutriit compage decentem
Marinus inter fluctus Nereus.
Oceani ad fontes
Jovis uxorem Olympii
Illam ulnis candidis, lato sinu,
Junonem lactavit Tethys.
De vertice capitis alterni
Peperit virginis imperterritam naturam

Μῶν, Φοῖβε Παιὰν, σὸν [f] γεραίρουσιν σέβας;
Ἀλλ' ὃ τέφρον Δελφίδος φύλλω δάφνης.
Ἦ μή τις ὕμνος [g] Βακχείων κωμάζει;
Ἀλλ' οὐκ ἔπεστι κισσίνη σφραγὶς κόμαις.
Τίνες ποθ' ἡμῖν, ὦ ξένοι, βεβήκατε;
Αὐδᾶτε, καὶ πρόεσθε νημερτῆ λόγον.
Τίς δ' ἐστὶν, ἣν ὑμνεῖτε, λέξατ', ὦ φίλοι.
[h] ΧΟΡ. Σὺ δ' ὢν τίς, ἡμᾶς, καὶ τίνων, προσεννέπεις;
Ὡς γὰρ σε βάκτρον, καὶ βάσις μηνύετον,
Μύστην ὁρῶμεν τ' ἀνικήτου θεᾶς.
ΠΟΔ. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ' θεᾶς ἐπάξιος;
ΧΟΡ. Τὰν μὲν Κυπρίαν Ἀφροδίταν
Σταγόνων προπεσοῦσαν [i] ἀπ' αἰθέρος,
Ἀνεθρέψατο κόσμιον ἁρμογὰν
[k] Ἁλὶος ἐνὶ κύμασι Νηρεύς.
Τὰν δ' Ὠκεανοῦ ποτὶ παγαῖς
Ζηνὸς πρόκοιτιν Ὀλυμπίου,
Λευκώλενον εὐρέσι κόλποις
Ἥραν ἐτιθήνατο Τηθύς.
Κορυφαῖσι δὲ κρατὸς ἐν ἀφθίτου
Ἐλόχευσε κόρης ἄτρομον φυὰν

Κρο-

f Γεραίρουσιν] Bene *Pell.* Γεραίρουσι Edd. g Βακχείων] Βακχίων *Guj.* Βακχείῳ *Fl.* Βάκχιον marg. *A1.* h ΧΟΡ.] Omisit *J.* & *V2.* Habent *Fl. P.* aliaeque. i Ἀπ'] Ἀπ' Edd. sine accentu. k Ἁλιος] Ἁλίοις *Pell.*

& sambuci folia cum sevo taurino & hircino impoſita podagram mitigare credantur, ut ait *Dioſcor.* IV. c. 168. Et sambuci tenerrima folia, cum pari pondere radicum plantaginis, suillaeque axungiae veteris contrita subactaque podagricos dolores praesentaneo auxilio mulcere scribuntur a *Matthiolo* XIV. c. 168. *Er. Schm.*

Ἀκτίνας] Ἀκτίν, ἀκτῆ *Sambucus.* Gloſſae habent ἀκτυλὸν male. *J. Gavel.*

75. Τίνα δαιμόνων] Quid si legeretur τίνι δαιμόνων; *Er. Schmid.* Idem obſervavit *J. Gavel.*

78. Βακχείων] Lege Βακχίων. *F. G.*

82. Ἦ] Ὂν requiri, si quantitas pateretur, quia nondum reſciverat, eſſetne Deus, an Dea, cujus feſtum agebant, monet doctiſſ. *Gavel*, in Obſ. Miſc. an. 1739. p. 423. Quid si ergo sic, bis addita interrogandi nota, Τίς δ' ἐστι; ὃν δ' ὑμνεῖτε; *J. F. R.*

86. Εἷς εἰμι κἀγὼ τ' θεᾶς ἐπάξιος] Interpres vertit, *Unus quidem sum: ſed Deam non dedecens.* Dum vult & ipſe ποιητίζειν, ſtultiſſime perdit ſenſum. Ego exiſtimo, Podagrum, ubi audiret se vocari myſtam Deae inexpugnabilis, & inexorabilis, quasi mirabundum interrogaſſe, *Egone quoque* (qui tam miſer sum) *sum unus Dea dignus?* Necdum enim noverat Podager noſter, esse quampiam Deam, cui hos dolores suos deberet, cujusque sacris esset ipse quoque initiatus. Quare & in Graecis signum interrogandi est ponendum. Eumdem in modum rogat idem vſ. 125.

Εἷς ἆρα κἀγὼ τ' καταργιασμάων
Ἐλαθον ὑπάρχων;
Itane sane & ego unus sum ex initiatis; idque adhuc ipsemet ignoravi?

In priori versu, nempe Εἷς εἰμι κἀγὼ, &c. videtur παφίλκειν τὸ, εἷς, vel sumi pro τίς. *Unus* apud Latinos aliquando eodem modo sumi, docuerunt jam Eruditi. Idem quoque fit apud Graecos, ut ex hoc loco liquet. Sic & apud *Aelianum* X. Ποικιλ. 18. Βικολῶν δὲ κατὰ τὴν Σικελίαν ὁ Δάφνις, ἡράσθη αὐτοῦ νύμφη μία, καὶ ἐμίλησε καλῷ ὄντι ἐκ νέου. Hic μία valet τίς. *Nympha quaedam.* *J. F.*

88. Ἀπ'] Etsi leve eſt, monendum hic tamen quia neglexere priores. Structura eſt ἀπὸ ταγόνων αἰθέρος, adeoque anastrophe ταγόνων ἄπο scribenda, unde ἀπ' etiam retinebit accentum vulgo omiſſum. *J. F. R.*

92. Ζηνὸς] Quidni Ζανὸς legendum, & vſ. 99. ἀμετέραν, 110. τὰν δ' εὐγλ.? Bene monet *J. Gavel* l. d.

Κρονίδας, μέγ' ἄριστ' Ὀλυμπίων,		Saturnius, ſupremus coelitum,
Τὰν ἐγρεκύδοιμον Ἀθάναν.		Excitatricem belli Minervam.
Τὰν δ' ἡμετέραν θεὸν ὀλβίαν		Noſtram vero Deam beatam
Ὁ γέρων λιπαραῖσιν ἐν ἀγκάλαις	100	Senex in mollibus ulnis
Πρώταν ἐλόχευσεν Ὀφίων.		Primam generavit Ophion,
Ὅτ' ἐπαύσαλο μὶ σκότιον [a] φάος,		Cum deſineret tenebroſum Chaos,
Ἀνέτειλέ τε λαμπέτις ἠὼς,		Orereturque fulgida Aurora,
Καὶ παμφαὲς ἀελίου σέλας,		Et lucidum ſolis jubar:
Τότε χ' Ποδάγρας ἐφάνη κράτος.	105	Tunc Podagrae vis apparuit.
Ὅτε γὼ λαγόνων σε τεκοῦσα		Cum enim ilibus te enixa
Μοῖρα Κλωθὼ τότ' ἔλυσεν,		Parca Clotho deinde abluit,
[b] Ἐγέλασεν ἅπαν σέλας ὐρανῦ,		Riſit omne jubar caeli,
Μέγα δ' ἔκτυπεν εὔδιος αἰθὴρ,		Valdeque inſonuit ſerenus aether.
Τὴν δ' εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς,	110	Eam vero de lacteſcentibus uberibus
[c] Εὔολος ἐθρέψατο Πλοῦτος.		Dives nutrivit Pluto.

POD.

a Φάος] Χάος *Boiv.* b Ἐγέλασεν] Ἐγέλασσεν Edd. priores. c Εὔολος] *Gujet. Pell.* & *Schmid.* Ἔυολος Edd. male.

98. Ἐγρεκύδοιμον] Ἐγειρέκαν. *G.*

98. Ἐγρεκύδοιμον] Epitheton Minervae, Deae belli, ſed prudenter fortiterque geſti, ab ἐγείρω *excito*, & ἐγείρομαι med. pro quo per ſyncopen ἐγρόμαι. ὁ κυδοιμὸς *tumultus*, maxime bellicus. Inde ἐγρεκύδοιμος, tumultum bellicum excitans. *Heſiod.* Theog. 925. Minervam appellat ἀγρεκύδοιμον, quaſi agros vaſtantem, (ut quidam libri habent) ſed videtur ἐγρεκύδοιμον praeferendum; quod tamen non ſatis attendenti videri poſſet compoſitum ex ἐγείρω, & κῦδος *gloria*, quaſi *gloriae excitatrix* ſit Minerva, uti & *Sinapius* reddidit: *Virtute claram Palladem*, quem in verſione hujus dramatis ſubitanea ſecutus *gloriae excitatricem* reddidi, cum debuiſſem *belli* vel *tumultus excitatricem* exponere. Idque vel ex ſola quantitate cognoſcere licet; nam ὁ κυδοιμὸς *turba* corripit primam, ut paſſim ex *Hom.* liquet. At κῦδος gloria cum derivatis primam producit. Praeterea diphthongus οι in ἐγρεκύδοιμος, magis ad originem κυδοιμὸς adducit, quam ex ὁ κύδιμος. *Er. Schmid.*

101. Ἐλόχευσεν] *Heſych.* λοχεύει, τίκτει, γεννᾷ. *F. G.*

Ἐλόχευσεν Ὀφίων] Non quod Ὀφίων hic peperierit podagram, ut mater, quam mox nominat Μοῖραν, ſed quod ille antiquiſſimus Ὀφίων ante Saturnum, Jovem, Junonem & Minervam jamdudum podagram habuerit, & in ulnis ſuis quaſi foverit. Commendat ergo Chorus hic podagram ab antiquitate. Ὀφίων autem unus putatur e ſociis Cadmi e dentibus Draconis nati, *Ovid* III. Met. accepitque nomen ab ὄφις, *ſerpente*. Aliis tamen verius hic Ὀφίων unus Titanum putatur, de quibus *Heſiod.* Theog. 207. Hic cum Eurynome Oceani filia ex Thethye, ut habet *Heſiod.* Theog. 358. rerum potitus fingitur ante Saturnum, a quo & a Rhea caeli gubernaculis dejectus dicitur. Meminit hujus rei *Lycophr.* in Caſſ. vſ. 1192. *Er. Schmid.*

107. Μοῖρα] Genitricem podagrae. Supra Podager ex impatientia loquens Μίγαιρα pronuntiavit, ob furorem & carnificinam morbi. Hic Chorus non tam ex impatientia quam ex aſſuetudine loquens matrem facit unam Parcarum, quam in genere nominat Μοῖραν, i. e. *Fatum*. Dein Κλωθὼ in ſpecie, i. e. decretoria vis naturae, a κλώθειν decernere. *Er. Schmid.*

108. Ἐγέλασεν] Haec jocoſe fingit Poëta, ut ludibria in podagricos ab amicis jacta excuſet, cum merito, exorta apud aliquem podagra, ridere videantur amici, quandoquidem ipſum coelum in primo ejus ortu riſerit, & cum ſerenitate, in ſignum laetitiae, tonuerit. *Er. Schmid.*

Ἐγέλασεν] Lepide ſane dictum, ut non immerito pro Dea habeatur Podagra. Solent enim fingere poëtae, naſcente Deo aliquo omnia ridere quaſi, & laetitia perfundi. *Dionyſ. Perieg.* vſ. 939. ſeqq. *Theogn.* vſ. 5. ſeqq. *J. Gavel.*

110. Εὐγλαγέτοις] Εὐγλαγέτοις ἐνὶ μαζοῖς foetus bene creſcit & pingueſcit, ſic podagra, alimonia large ſubminiſtrata, creſcit & cito adoleſcit. Γλάγος poët. pro γάλα, hinc εὐγλαγὴς, *lacte abundans*. Sed pro εὐγλάγετος, *Lycophr.* Caſſ. 307. εὐγλαγος. *Hom.* εὐγλαγὴς Il. Π. 642. Ceterum ἐνὶ μαζοῖς pleonaſmus Atticis non infrequens, & fruſtra hebraiſmi ſuſpectus in *Matth.* III. 11. *Marc.* I. 8. *Joan.* I. 26. & 31. *Eurip.* in Suppl. 593. ξραῖηλατήσω κλυτὸς ἐν κλυτῷ δόρει. *Muſaeus* 158. ὦ θελκτηρίαις ἐνὶ μύθοις. *Seducens verbis.* Haec *Schmid.* Nec infrequens Luciano: Vid. nos ad *Philopſ.* c. 33. ad *Herod.* c. 5. & *Hemſt.* ad *Dial. Mort.* XXIII.

POD. Quibus at ſuos ſacris ſocios inaugurat?

ΠΟΔ. Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει πρωστόλους;

CHOR. Non ſanguinem impetuoſum affundimus de acie ferri:

ΧΟΡ. Οὐχ αἷμα [d] λάβρον προχέομεν ἀπὸ στόματος σιδάρου,

Non crinis liberi nodis implectitur cervix:

Οὐ τριχὸς ἀφέτου λυγίζεται προφαῖσιν αὐχήν,

Nec ſonantibus terga talis concrepant:

Οὐδὲ [e] πολυκρότοις ἀστραγάλοις πέπληγε νῶτα,

Neque crudis, laceris, taurorum carnibus veſcimur:

Οὐδ' ὠμὰ λακιστὰ κρέα [f] σιτούμεθα ταύρων.

Sed quando ulmi vere tener flos abundat,

[g] Ὅτε δὲ πτελέας ἔαρι βρύει τὸ λεπτὸν ἄνθος,

Et arguta cantat in ramis merula:

Καὶ πολυκέλαδος κόσσυφος [h] ὅτι κλάδοισιν ᾄδει,

Tunc per membra acutum telum haeret myſtis,

[h] Τότε μελέων ὀξὺ βέλος πέπηγε μύσταις,

Obſcurum, latens, ſubiens receſſus arcanum,

Ἀφανὲς, κρύφιον, [i] δεδυκὸς ἐς μυχοῖσι γυίων,

Πό-

[d] Λάβρον προχέομεν] Προχέομεν *Gujet.* [e] Πολυκρότοις] Πολυκρότοισιν *Gujet.* male. [f] Σιτούμεθα] Σιτούμεθα *F.* Σιτώμεσθα *Guj.* Quod edidimus, eſt in *Fl. P.* &c. [g] Ὅτε] Ὁπότε *G.* [h] Τότε] Τότε τότε *Guj.* recte conjicit. [i] Δεδυκὸς] Διαδεδυκὸς *Gujet.*

XXIII. f. Conf. infra ad vſ. 268. ubi rurſus alia ſimilia adferuntur. *F.F.R.*

111. Πλούτων] Abſurde Pluto nutrix fit. *M. du S.*

Πλούτων] Minus abſurdam nobis reddit hanc fictionem Cl. *Schmidius*; qui notat: „ Supra Podager nutricem fecit τὴν Ἀλκυτὼ, ad cauſſas internas reſpiciens. Hic autem Chorus ad cauſſas externas adjuvantes & augentes, quas tribuit *Plutoni*, i. e. diitiis ac diaetae lautae, dum pauper à podagra fere immunis degit". Probo antiſtrophen; ſed & fateor durum, tribuere mammas lactantes Plutoni. *F.F.R.*

112. Τίσι] Hic verſus ſenarius videtur. Ὀργιάζει *initiat.* *F.G.*

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ὀργιάζει πρωστόλους;] Claudicat verſus. Non dubito quin exciderit ἥδ', & legendum ſit,

Τίσι δ' ἐν τελεταῖς ἥδ' ὀργιάζει πρωστόλους;
Quibus vero ſacris illa antiſtites initiat?

ἥδ', *illa*, ſcilicet Dea. Poſſet etiam legi κατοργιάζει. Sed alterum illud magis arridet. *F.F.*

113. Οὐχ αἷμα] Non videtur illa effuſio ſanguinis in alieno ſubjecto accipienda, ſed in proprio initiandorum, cujusmodi fuit ceremonia Baalitarum, qui cultellis membra lancinare ſolebant, ut ſanguis largiter effluereet, vid. I. *Reg.* VIII. 28. Quae ceremonia Luciano incognita non fuit, cum initio Chriſtianus & verbi divini praeco fuerit. *Er. Schmid.*

Οὐχ αἷμα] Et ſequentes σωλαδικὰ metra. *F.G.* Idem in nott. Mſſ. aliter tentabat, quam in variantt. notarat *Solan.* nempe: Οὐχ αἷμα προχέομεν λάβρον ἀπὸ σ. &c. Deinde ad verbum προχέομεν adſcripſit, forſan προχέομεν, i. e. non acie gladii ſanguinem profundimus. Ideo aut *Solan.* in excerpendis ſchedis *Gujeti* aberravit, aut alias habuit. Superior illa inverſio magis adrideret; ſed vulgata ſtare poteſt. His ante a me notatis, video jam etiam *Gavellium* fateri, ſenſum *Gujetiana* emendatione aptiorem fieri, ſed metrum impugnari; ideo vulgato verbor. ordine ſervato mallet προχεύομεν. Fortaſſe tamen nihil mutandum eſt, ut ſubaudiatur βωμῷ vel βωμοῖς; ſenſus tunc erit, *aris non adfundimus ſanguinem.* Mox vſ. 140. ipſa Dea Podagra ὅτι χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις placare ſe poſſe adfirmat. *F.F.R.*

Ibid. Ἀπὸ στόμ. σιδ.] Os ferri *acies* eſt, inde μάχαιρα ἀπὸ στόματος *Hebr.* IV. 12. Et *Apoc.* I. 16. &c. ap. *Eurip.* in Suppl. ὀξύστομος μάχαιρα. *Er. Schmid.*

114. Οὐ τριχὸς ἀφέτου] Sic *Schmid.* Additque non *evulſionem ſetarum* eſſe, ut vertitur, ſed flexum, collectionem, unde λυγόω in nodum colligo, vimine necto. Adeoque contorſiones capillorum ipſorum myſtarum intelligi, non caedendarum victimarum. Probo. *F.F.R.*

115. Ἀστραγάλοις] Glandes ac tali ſcuticis inſecti ſolebant ad vehementiorem ictum. Sic μάστιγες ἀστραγαλωταὶ, vid. *Plut.* adv. Colot. & *Euſtath.* Il. Ε. & Ψ. qui etiam σκορπίοι. I. *Reg.* XII. 11. & 14. *Er. Schmid.*

116. Λακιστὰ] *Diſcerpta. Heſych.* λακίζει, ῥηγνύει, ῥήσσει. &c. *F.G.*

Ibid. Κρέα] Recte hic α. producitur, quia craſis ex κρέατα, κρέαα, κρέα. Ap. *Hom.* Od. A. corripitur. Sed ibi λύκοιστι eſt ex κρέαστι. Nam contractum α. ſemper longum, ut γέφα apud *Sophocl.* El. A. I. Sc. 4. *Er. Schmid.*

120. Δεδυκὸς] Nondum video verſum ſanatum, ſi

Πόδα, γόνυ, κοτύλην, ἀστραγάλους, ἰσχία, [a] μηρούς,
Χεῖρας, ὠμοπλάτας, βραχίονας, [b] κόρωνα, καρπούς,
Ἐδῖει, νέμει, φλέγει, κρατεῖ, πυροῖ, μαλάσσει,
Μέχρις ἂν ἡ θεὸς τὸν πόνον [c] ἀποφυγεῖν κελεύσῃ.
ΠΟΔ. Εἰς [d] ἆρα κἀγὼ τὰ καλλιργιασμῶν
Ἔλαθον ὑπάρχων; [e] τοι γὰρ ἥκετω πρευμενὴς
Δαίμων φανεῖσα, σὺν δ' ἐγὼ μύσταις ὁμοῦ
Ὕμνων κατάρξω, τὸ ποδαγρῶν ᾄδων μέλος,
ΧΟΡ. Σίγα [f] μὲ αἰθὴρ, ἡ νήνεμος ἔστω,
Καὶ πᾶς ποδαγρῶν εὐφημείτω.
[g] Ἰδὲ πρὸς θυμέλας [h] κλινοχαρὴς
Βαίνει δαίμων, σκίμπωνι βάσιν [i] στριζομένη.
Χαίροις μακάρων πολυπραοτάτη,
Καὶ σοῖς προπόλοις ἵλαος ἔλθοις,
Ὄμματι φαιδρῷ, δοίης δὲ πόνοις λύσιν ἀκεῖαν,
Ταῖς δ' εἰαριναῖς ὥραις.

Pedem, genu, acetabulum, talos, coxendices, femora,
Manus, ſcapulas, brachia, roſtra, carpos,
Adedit, depaſcitur, urit, tenet, inflammat, coquit,
Donec Dea faceſſere dolorem juſſerit.
POD. Unum ergo initiatorum ego memet quoque
Eſſe ignorabam. Igitur venito propitia
Dea apparens: tuis ego cum myſtis ſimul
Hymnos incipiam, podagrorum carmen canens.
CHOR. Taceto caelum, & tranquillum eſto,
Omnis podager linguis faveto.
En ad altaria lecto gaudens
Vadit diva, ſcipione gradum
Sibi fulciens. Salve divûm
Mitiſſima tu, famulisque tuis
Placida adeſto lumine blando.
Tribuasque dolori finem celerem
His temporibus vernis.

POD.

a Μηροὺς] Ἠδὲ μηροὺς *Gujet.* & *Pell.* b Κόρωνα] Κόχωνα *Guj.* c Ἀποφυγεῖν] Ἀπεφυγεῖν vel ὑπεφ— *Guj.* d Ἆρα] Ἄρα Edd. e Τοι γὰρ ἥκετω] Ἥκοι τοι γὰρ *Guj.* & *Pell* invertunt. f Μὲ] Delet *Guj.* g Ἰδὲ] Ἠδὲ *Guj.* Nil mutat *Fl.* h Κλινοχαρὴς] Ἡ κλιν. *Pell.* i Στριζομένη] Novum hic verſum incipit *Pell.* vid. not.

cum *Gujeto* ἀλφαδυκὸς legas. *J.F.R.*

121. Ἰσχία, μηροὺς] Non ſatis accurate in variis lectt. notavit *Solan.* emendationem *Gujeti*, quae ſic habet: lege, ἰσχί' ἠδὲ μηρούς. tumque verſus conſtabit. *J.F.R.*

122. Κόρωνα] Forſ. κόχωνα. *Heſych.* κόχωνα τὰ ἰσχία καὶ τὰ ὀμοιά. i. e. τὰ ἄρθρα. *F.G.* Sed vide, de voce κορώνη *Poll.* L. 2. p. 141. *J.Gavel.* Ἡ κορώνη vel τὸ κόρωνον eſt oſſis apophyſis ſic dicta, quia roſtro τῆ κορώνης ſeu cornicis ſimilis eſt: praecipue ἡ κορώνη in cubito eſt. τὸ κόρωνον vero acuta maxillae inferioris productio, *Hippocr.* de artic. *Er.Schmid.*

123. Ἐδῖει] Lege ἔδει, recte ait *J.Gavel.*

126. Ἔλαθον ὑπάρχων, τοὶ γὰρ ἥκετω πρευμενὴς] In hoc verſu, qui revera vitioſus eſt, κατὰ τὸ μέτρον, pro τοὶ γὰρ ἥκετω *Gujetus* ἥκετω τοι reſcribit. Si cui haec tranſpoſitio, & ejectio τῦ, γὰρ, nimia videtur, poteſt vel

Ἔλαθον ὑπάρχων; τοὶ γὰρ ἥκει πρευμενὴς, &c.

ut adloquatur Podager Podagram Deam; vel pro πρευμενὴς legere εὐμενής. *J.J.*

Ibid. Ἥκετω] Quidni ἱκέτω; *J.Gavel.* Recte; & minore negotio quam cum *Gujeto* invertendo, & ἥκετο etiam tempore imperfecto ſcribendo. *J.F.R.*

Ibid. Πρευμενὴς] Quaſi πρευνυμενὴς, ex πρᾶος & εὐμενής. Signif. *mitem*, *clementem*. Exſtat haec vox etiam ap. *Lycophr.* Caſſ. 537. & 1055. *Er.Schmid.*

129. Σίγα μὲ] Anapaeſti. Lege itaque, Σίγ' αἰθὴρ &c. F.G. Τὸ σίγα adverbium eſt. Et tamen phraſis uſitata σίγα ἐμοί. *Tacitum eſſe.* Eurip. *Hecub.* Σίγα πᾶς ἔσω λεώς — *Ariſtoph* κάθιζε σίγα. *Er.Schmid.*

132. Στριζομένη] In *Pell.* verſus ſic diſtinguuntur:

Στριζομένη· χαίροις μακάρων
Πολυπραοτάτη, καὶ σοῖς προπόλοις
Ἵλαος ἔλθοις ὄμματι φαιδρῷ·
Δοίης δὲ πόνοις λύσιν ἀκεῖαν,

Idem habet *Gujet.* Melius quam vulgo, nondum tamen recipere auſus ſum. *J.F.R.*

137. Τίς τὴν] Τίς βροτῶν τὸν ἐπὶ χθονὸς &c. *F.G.* Quibus verbis conſtructionem tantum indicare voluit. *J.F.R.*

141. Οὐ ναὸς ὅλος θεπρεμὴς ἀγάλμασιν] Hypallage pro, ὅλος ναὸς θεπρεμοῦς ἀγάλμασιν, i.e. ἀναθήμασι. Notanda vox θεπρεμὴς, qua carent Lexica. *Joſephi* locus in Archeol. L. XV. c. 11. huic non abſimilis, τῷ δὲ ἱερῷ πανταχόθεν, inquit, ἦν ἐν κύκλῳ πεπηγυῖα

POD. Quis inſuperabilem dolorum mé dominam
Podagram non novit in terra mortalium?
Quam nec vapor turis placare acrem poteſt,
Nec affuſus focis ardentibus cruor.
Non aedes ſigna divitum ſuſpenſa habens.
Quam nec Paean medicamentis ſuperare valet,
Cunctorum Caelitum medicus Deûm licet:
Non filius Phoebi peritus Aeſculapius.
Etenim qua primum aetate hominum genus exſtitit,
Meam volunt omnes ejicere potentiam
Miſcentes ſemper pharmacorum artificia
Alius enim aliam contra me tentat viam.
Terunt plantaginem, atque apia mihi *terunt*,
Et folia lactucarum, & portulacam feram:
Hi marrubium, ſed aquaticam hi plantaginem,
Alii urticas, alii conſolidam conterunt:
Alii lentes ferunt natas paludibus,
Paſtinacam coctam, folia iſti Perſici,
Hyoſcyamum, papaver, bulbos, malicorium,
Pulicariam, tus, radicem hellebori, nitrum,

ΠΟΔ. Τίς ἢ ἀνίκητόν με δεσπότιν πόνων
Οὐκ οἶδε ποδάγραν, ἣ ὅπι χθονὸς βροτῶν;
Ἣν οὔτε λιβάνων [k] ἀτμὶς ἐξιλάσκει),
Οὔτε χυθὲν αἷμα βωμίοις παρ' ἐμπύροις,
Οὐ ναὸς ὅλβῳ ποικρεμὴς ἀγάλμασιν.
Ἣν οὔτε Παιὰν φαρμάκοις νικᾶν θέλει,
Πάντων ἰατρὸς ἢ ἐν οὐρανῷ θεῶν,
Οὐ παῖς ὁ Φοίβου πολυμαθὴς Ἀσκληπιός.
Ἐξ οὗ γὰρ ἔφυ πρῶτον ἀνθρώποις γένος,
Τολμῶσι πάντες τοὐμὸν ἐκβαλεῖν σθένος,
Κυκῶντες [l] ἀεὶ φαρμάκων τεχνήματα.
Ἄλλος γὰρ ἄλλην ἐπ' ἐμὲ πειράζει τέχνην·
Τρίβουσιν ἀρνόγλωσσα, καὶ σέλινά μοι,
Καὶ φύλλα θριδάκων, καὶ νομαίαν ἀνδράχνην,
Ἄλλοι πράσιον, οἱ δὲ πολυμογείτονα,
Ἄλλοι κνίδας τρίβουσιν, ἄλλοι σύμφυτον,
Ἄλλοι φακοὺς φέρουσι τοὺς ἐκ τελμάτων,
Σταφυλίνου [m] ἔφθον, οἱ δὲ φύλλα Περσικῶν,
Ὑοσκύαμον, μήκωνα, [n] βολβούς, [o] σίδια,
Ψύλλιον, λίβανον, ῥίζαν ἐλλεβόρου, νίτρον,
Τῆ-

k Ἀτμὶς] Ἀτμοὺς *Fl.* *l* Ἀεὶ] Αἰὲὶ *Jenſ.* recte. Nihil mut. *Fl.* *m* Ἔφθὸν] Ἕφθον *Junt.* *n* Βολβοὺς] Βόλβους eadem. *o* Σίδια] Σίδιον *Guj.*

μύρα σπῦλα βαρβαρικά. Haec *J. Gavel* in Miſcel. Obſ. ſaepe laudatis p. 425. Sed non ſatis ſimilis mihi locus *Joſephi* videtur, qui vulgari modo ita conſtrui poſſet, ἐν κύκλῳ πάντες ἦσαν, & ad verbum ita accipi, *in orbe*, (i. e. ambitu, peripheria) *totius templi arma barbarica erant fixa, ſuſpenſa.* *J. F. R.*

145. Ἔφυ] Ἕφυ conjicit *J. Gavel.* l. d. Fruſtra, ut bene monet Clar. Miſcellan. Obſ. Editor. *J. F. R.*

Ἔφυ] Antiquitatem ſuam Podagra jactitat. Cui ex parte contradicit *Plin.* XXVI. 10. *Podagrae morbus*, inquiens, *rarior ſolebat eſſe, non modo patrum avorumque memoria, verum etiam noſtra peregrinus & ipſe. Nam ſi Italiae fuiſſet, antiquitus Latinum nomen inveniſſet. Er. Schmid.* Verum opponi poſſet, ſic omnes fere morbos Latinis peregrinos, quum omnium fere nomina ſint Graeca. Sed cauſſa eſt in eo, quod Graeci primi & artem Romam invexerint, & *Hippocr.* medicinam primus in artis formam redegerit. Licet res vera videatur, quod Romani vett. milites, ruſtici, laborioſi ac temperantes a podagra fuerint immunes, idque & hodie locum haberet, niſi ubi malum eſt hereditarium. *J. F. R.*

149. Ἀρνόγλωσσα] Hanc & ſeqq. herbas, radices &c. etiam a *Plinio* ac *Dioſcoride* laudari ac deſcribi, additis ad ſingula teſtimoniis eorum, notarat *Schmidius*; ſed ea addere ſpatium non ſinit. *J. F. R.*

151. Πράσιον] Nota mediam hic productam; ſed vide mox ad ψύλλιον dicta. *J. F. R.*

153. Φακοὺς — ἐκ τελμ.] Hoc *Schmidii* tamen omittere non poſſum. Τὸ τέλμα, ait, locus coenoſus, aut paluſtris. οἱ φακοὶ ἐκ τελμάτων ſunt lentes paluſtres per ſe naſcentes in ſuperficie aquae non fluentis, refrigeratoriae naturae, propter quod collectionibus illinuntur, & maxime podagris, & per ſe, & cum polenta. *Dioſc.* L. 2. c. 100. & IV. c. 83. *Plin.* XXII. c. 25. Haec meliora, quam verſio priſtina, *Lentes de ſtercore lectos.* *J. F. R.*

156. Ψύλλιον] Doctiſſ. *J. Gavel* ait: ψύλλιον in verſu ſtare non poteſt, cum primam habeat productam. An igitur altera liquida eliſa legendum ψύλιον? (Sed Clar. Obſervationum Editor animadvertit: licet hoc admittatur, verſui pedes non conſtabunt, nullum remedium video, niſi ſi legatur ψύλλια, & media producta ſit, ut modo in πράσιον.) At quis dicet quid ſibi indulſerit poëta in tot herbarum nominibus in verſum cogendis? *J. F. R.*

Τῆλιν μετ' οἴνου, γυρίνην, κολλάμφακον,
Κυπαρισσίνην [a] κικῖδα, γύριν κριθίνην,
Κράμβης [b] ἀπέφθου φύλλα, γύψον ἐκ Γάρου,
Σπυράθους ὀρείας αἰγὸς, ἀνθρώπου κόπρον,
Ἄλευρα κυάμων, ἄνθος Ἀσίου λίθου.
Ἔψουσι φρύνους, μυγαλᾶς, σαύρας, γαλᾶς,
Βατράχους, ὑαίνας, τραγελάφους, ἀλώπεκας.
Ποῖον μέταλλον οὐ πεπείραται βροτοῖς;
Τίς οὐχὶ χυμός; ποῖον οὐ δένδρου δάκρυ;
Ζώων ἁπάντων [c] ὀστᾶ, νεῦρα, δέρματα,
Στέαρ, αἷμα, μυελὸς, ἧπαρ, σπλάγχνον, γάλα.
Πίνουσιν οἱ μὲν τὸ μιᾷ τεσσάρων ἄγον,
Οἱ δὲ τὸ δὶς [d] ὀκτώ· τὸ δὲ δὶς ἑπτὰ πλείονες.

Siliquam cum vino, ranae ſperma, collamphacon.
Cupreſſi folia crudae, garum e liquamine,
Globulos caprae montanae, hominis ſtercus, *terunt*,
Farinam fabarum, lapidis florem Aſſii.
Coquunt rubetas, muſtelas, lacertas & catos,
Ranas, hyaenas, hircocervos & vulpeculas.
Metallum quod non tentatum eſt mortalibus?
Quis non ſuccus? quae non eſt lacrima arboris?
Animalium omnium oſſa, nervi, coria,
Pingue, cruor, ſtercus, medulla, urina, lac.
Bibunt alii quatuor de rebus pharmacum,
Sed octuplex alii, ſeptemplex plurimi.

Alius

a Κικῖδα] Κηκίδα *Gnj.* *b* Ἀπέφθου] Ὑπέφθου male *Fl.* *c* Ὀστᾶ] Lege ὀστέα. *d* Ὀκτώ] Ἑπτὰ τὸ δὲ δὶς ὀκτὼ. vult *Gnj.* & *Solan.* Etti nihil mutat *Fl.*

157. Γυρίνην] Sperma ranarum exponit *Er. Schmid.* cujus emplaſtrum refrigerans eſſe, notum. Et γυρῖνοι ſunt informes ranarum foetus. Quod & mihi non improbabile, etſi ι. in γυρῖνοι producitur, hic vero corripitur; niſi alia lectio inveniatur. *J.F.R.*

Ibid. Κολλάμφακον] Quid ſit, plane incertum. *Cognatus* e κόλλα *gluten* & φακὸς *lens*, conflatum putat, pultemque glutinoſum inde confectum. Mihi non videtur. Nam unde illud μ. cum potius dicendum eſſet φακοκόλλα, ut χρυσοκόλλα. Quare depravatum credo. *Er. Schmid.*

159. Κράμβης ἀπέφθου φύλλα] Quidquid ſit de χρυσῷ ἀπέφθῳ, quod aurum ex coctione purgatum volunt, ego non video, quidni ſignificare poſſit etiam aurum nativum, quod ſtatim ante coctionem ſui metalli eſt: ſed quidquid ſtatuas de auro ἀπέφθου, braſſicam hic non decoctam, ſed *crudam* intelligere ſuadet Cato R. R. 157, 7. *J.M.G.*

Κράμβης ἀπέφθου] Sinapius *braſſicae crudae*, quaſi eſſet ἀνέφθου. Verte decoctae. *Er. Schmid.* Recte credo; nam & χρυσὸς ἄπεφθος eſt παλαιὸς ἰσχυὸς *Polluci* III. c. XI. ubi vid. *Jungerm.* Sed quia ἀπεψία tamen medicis eſt vitium non concoquentis ventriculi, facile haec confunduntur. *J.F.R.*

161. Ἄνθος Ἀσίου λίθου] Ἄσιος λίθος quod in Aſia inveniatur: alias Ἄσιος λίθος, quod; ut *Plin.* ſcribit L. 2. c. 96. & L. 36. c. 17. ad Aſſum Troadis urbem, quae alias Apollonia dicta fuit, ut idem L. 5. c. 30. habet, multus fiſſili vena ſcinditur; innutritur in eo quiddam guſtu ſalſum, tenuiſſimae farinae ſimile, qualis in piſtrinorum parietibus viſitur. Illud ἄνθος Ἀσίου vel Ἀσίου λίθου vocatur. *Dioſc.* L. V. c. 85. Ex Aſio lapide fit podagris cataplaſma cum fabae lomento. — Ipſe lapis Aſius autem & σαρκοφάγος dicitur, quod demortuorum corpora in eo condita intra 40. dies tota abſumantur, dentibus exceptis: Veſtes autem, calceamenta & ſimilia illata lapidea fieri *Plin.* 36. 17. ſcribit. *Er. Schmid.*

170. Ἱερὰν] Ἡ ἱερὰ generale nomen antiquarum certarum confectionum ſelectiſſimarum, & in arcanis olim habitarum, quas ἱερὰς dixere propter miranda & prope divina effecta, & quia propalandae non erant. Sic ἱερὰ μικρὰ *Galeni*, ἱερὰ μικρὰ *Nicolai*, a Nicolao quodam Medico Alexandrino. &c. Πίνων autem dicit, quia ejusmodi electuaria liquoribus convenientibus diſſolvi & potabiles purgandis propinari ſolent. Etſi vero ἱερὰ ſubſtantive ponitur, intelligitur tamen ἡ ἀντίδοτος. Haec *Er. Schmid.* additque alios μικρὰν propter verſum, intellecto ἱερὰν legi malle. Sed non prorſus opus credo, quia ἱερὰν anapaeſtus tolerari poteſt, primam enim habet communem. Sed ἱερὰν contractum longam. Non ſpernerem μικρὰν, ſi quis Cod. accederet, tumque ἱερὰν ex interpretatione natum dicerem. *J.F.R.*

171. Ἄνθος ἐπ'] Ἄνθος usque ad ὁ δὲ nothi. *F. G.*

Ἄνθος ἐπαοιδαῖς] Ἰατρικὴν δ' ἐπῳδὴν vett. quibusdam in uſu fuiſſe, paſſim liquet. Ita de Æſculapio ſcribit *Pindarus* Pyth. Γ. quod aegrotos ſanaverit, τοὺς μὲν μαλακαῖς ἐπαοιδαῖς ἀμφέπων, τοὺς δὲ προσαντέα πίνοισας ἢ χερσὶν θελκτῆρι πάντοθεν φάρμακα, τοὺς δὲ τομαῖς. Sic Odyſſ. Τ. 457. Ulyſſis ab apro vulnerati ἐπαοιδῇ δ' αἷμα κελαινὸν ἔσχεθον. Et *Athen.* L. XIV. ſcribit ex *Theophraſto* de Ἐνθουσιασμῷ, iſchiadicos harmoniae muſicae beneficio doloribus ſuis levari. Videatur *Malchus* in vita Pythag. & notae *Rittershuſii* in eundem, & Etymol. in v. ἐπαοιδή. Extat inter ſcripta Galeni hac de re opuſculum; quod tamen nothum multis videtur. Et ſunt adhuc hodie qui ejusmodi ἰατρικὴν exercent. *Er. Schm. Ibid.*

Alius ſacro epoto purgatur pharmaco.
Carminibus alius impoſtorum luditur.
Judaeus nactus ſtultum excantat alterum.
Alius medicinam capit e nido hirundinis.
Ego vero dico plorare his omnibus,
Facientibusque talia, & me tentantibus,
Conſuevi tanto occurrere iracundior.
Sed qui nihil ſapiunt mihi contrarium,
Animam gero mitem, & fio placabilis.
Myſteriorum namque factus particeps
Primo ſtatim linguae moderari inſtituitur,
Omnes oblectans, & lepidos dicens jocos,
Ab omnibus cum riſu & plauſu cernitur,
Dum defertur geſtatione ad balneas.

170 Ἄλλος δὲ πίνων τ' ἱερὰν, καθαίρεται.
Ἄλλος [c]ἐπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίζεται.
Ἰουδαῖος [f]ἕτερον μῶρον ἐξάδει λαβών.
Ὁ δὲ θεραπείαν [g]ἔλλαβε ἐκ τ' [h]χράνης.
Ἐγὼ δὲ τούτοις πᾶσιν [i]οἰμώζειν λέγω,
175 Καὶ τοῖς ποιοῦσι ταῦτα, κἠμὲ πειρῶσί με,
Εἰώθειν ἁπάντων μᾶλλον ὀργιλωτέρα.
Τοῖς δὲ φρονοῦσι μηδὲν ἀντίξυν ἐμοὶ,
[k]Ἤπιον ἔχω νοῦν, εὐμενής τε γίγνομαι.
Ὁ γὰρ μεταλαβὼν τ' ἐμῶν μυστηρίων,
180 Πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται,
Τέρπων ἅπαντας, εὐτραπέλως λέγων λόγους.
Πᾶσιν δ' ὁρᾶται μετὰ γέλωτος, κοὐ κρότου,
[l]Ὅτε δὴ λυτρὰ φερόμενος βαστάζεται.

Atlw

g Ἔπ' ἀοιδαῖς ἐπιθετῶν] An ἐπαοιδαῖς φυλάκτων *Guj.* *f* Μῶρον] Μωρὸν *Bl.* 2. *g* Ἔλλαβε] Recepi ex *Guj.* & *Jenſ.* Ἔλαβε Edd. *h* Κράνης] Κρανείας *G.* male, ſi ἔλλαβε receperis. Ὠράνης *Schmid.* *i* Οἰμώζειν] Οἰμώζειν *F.* male. *k* Ἤπιον] Ἥπιον male *P. H.* *l* Ὅτε] Ὅτου *El.* ad verſum elegantius. Ὅτ' ἐπὶ τὰ λ. *Guj.*

Ibid. Ἔπ' ἀοιδαῖς] An ἐπαοιδαῖς; i. e. ἐπῳδαῖς. Et pro ἐπιθετῶν φυλάκτων *amulatorum. F.G.* Prius recte. nimis audacter poſterius: atque ſi ſpurii ſunt, quid opus eſt emendatione? ſed ἐπιθέτων ſaltem ſcribendum erat, ſi ab adjectivo ἐπίθετος formatum eſt. At ſi ſubſtantivum ἐπιθέτης in uſu eſt, recte ἐπιθετῶν, & ſcriberetur, & optimus ſenſus prodiret; *alius cantationibus impoſtorum deluditur.* Haec olim adleveram; jam video Doct. *J. Gavel* p. 425. f. Obſ. Miſc. anni 1739. ex Gloſſis adferre ἐπιθέτης *impoſtor*, & verſum eodem modo exponere. Licet haud neget ἐπιθέτων exponi poſſe ξένων τινῶν ἐπ βαρβάρων ὀνομάτων, quorum praecipuum uſum in incantationibus fuiſſe, exemplis probat. *J.F.R.*

172. Ἰουδαῖος] Erant ergo inter Judaeos plani, qui Chriſtianorum vera miracula imitari tentabant. *M. du S.*

173. Ἔλαβε] Lege ἔλαβε. Sed verſus ſpurius videtur. An τ' κράνεις; an a *calva.* *Heſych.* κράνη, κεφαλή. *F.G.* Κρανείας non patitur verſus. Κρανῆς conjicit *J. Gavel* l. d. p. 426. Exponitque arborem *cornum*, monetque Interpretem de fonte accepiſſe, quaſi eſſet pro κρήνης, quod etſi hic non verum, tamen non eſſe abſurdum, quum & *Xiphil.* in Claud. p. 164. fontis ad podagram ſalubris in Campania meminerit. Clariſſ. Editor *P. d'Orville* adſentitur *Gujeto*, verſus 170. 171. 172. 173. ſpurios eſſe, & abſurdam repetitionem τῶν λαβὼν & ἔλαβε, ac Ἰουδαῖος tribus ſyllabis enuntiatum minus ſincerum, & cum vſ. 173. deberet ex ſententiae nexu ſequi: *Hic vero remedium capit ab aliis praeſtigiis vel impoſtoribus*, tentat an talis ſententia inde exire queat legendo: Ὁ δὲ θεράπειαν ἔλαβε ἐκ τ' Κυράνης. I. e. *Hic vero remedium cepit ab Alcorano.* „ Aptiſſime, ait, duae gentes ſuperſtitioſae & fallaces junguntur. notum autem quae magna vis Alcorani Suratis & verſibus & ſingulis ſententiis ab Mahumetanis adſcribatur, qui tamen non ſoli ex ritualibus ſuis libris remedium vel primi quaeſivere: cum id iidem illi Judaei olim, & Graeci Latinique ex Poëtis praeſtare conati fuerint. *Alcoranus* autem Graecis varie effertur. Κυράνιον, κόρραν, κυρανὶς, & forte ſex aliis modis. & κράνης & κυράνης ſono non adeo diverſa." Ingenioſe. Idque ſi receperis, ἔλαβε non ἔλαβε revocandum. *J.F.R.*

Ibid. Παρὰ τ' κράνης] Probabilis admodum videtur conjectura *Er. Schmid.* ὠδὲ τ' ὠράνης pro vulgato κράνης, quam proinde interpretando expreſſi. Κυράνη i. e. Alcoranus, quam ſomniavit aliquis in Miſcell. Obſ. Vol. 10. p. 428. aliquot ſaeculis junior eſt Luciano. *J.M.G.* (ſed dum ſpurii habentur, poſſunt ſatis recentes eſſe *J.F.R.*)

Παρὰ τ' κράνης] A *fontibus*, a *thermis* explicatur vulgo; eas vero adhibitas podagris docet *Matthiol.* L. V. c. 14. *Horat.* I. Ep. 15. Sed eſſet ita κράνης Doricum pro κράνης; at ſic laborat verſus; quia prior in κράνης perperam corriperetur, cum ᾱ Doricum pro η extra finem longum maneat, licet in fine corripiatur, ut φᾶμα pro φήμη. Sic κρᾱνᾶ pro κρήνη. Adde quod Doriſmo hic locus nullus, quod nusquam alibi eo utatur. Reſtitui itaque ὠδὲ τ' ὠράνης. Eſt autem ὠράνη, notante *Heſych.* Χιλιδόνων ὀροφὴ, *tectum* vel *nidus hirundinum.* Nam, ut *Ant. Schneberger.* de medicam. contr. artic. dolores meminit ex *Alex. Tralliano*, hirundinum ſanguis podagricos dolores mirifice lenit. Et ex *Aëtio*, urticae ſemen & hirundinis nidus cum ſapa trita & illita fere idem praeſtant. *Er. Schmid* Sed ordo videtur praeſtigias, non medicamentum requirere, & Doriſmos habemus vſ. 98. 99. 101. & 194. *J.F.R.*

184. Atlw]

Ἄτλω γὰρ, ἣν [a] Ὅμηρος εἶπεν, εἰμ' ἐγὼ,
Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδρῶν κράτα, κοὐ βάσεις ποδῶν
Ἁπαλὰς ἔχουσα, ταῖς δὲ τοῖς πολλοῖς βροτῶν
Ποδάγρα καλεῖται, γιγνομένη ποδῶν ἄγρα.
Ἀλλ' εἶα μύσται πάντες ὀργίων ἐμῶν,
Γεραίρεθ' ὕμνοις τ' ἀνίκητον θεάν.
ΧΟΡ. Ἀδαμάντινον ἦθος ἔχουσα κόρα,
[b] Πευκεδανὲς, ὀβριμόθυμε θεὰ,
[c] Κλύε σῶν ἱερῶν μερόπων ἐνοπάς,
Μέγα σὸν κράτος ὀλβιόφρον Ποδάγρα.
Τὰν καὶ Διὸς ὠκὺ πέφρικε βέλος,
Τρομέει δέ σε κύμαθ' ἁλὸς [d] βαθείης,
Τρομέει βασιλεὺς ἐνέρων αἴδας,
Ἐπιδεσμοχαρὲς, καλαχλινοβατὲς,
[e] Κωλυσοδρόμα, βασιναγαγάλα,
Σφυροπρησιπύρα, μογισαψεδάφα,
[f] Δοιδυκοφόβα, γονυκλαυσαγύπνα,
[g] Περικονδυλοπωροφίλα,
Γονυκαμψεπίκυρτε Ποδάγρα.
ΑΓ. Δέσποινα, χαιρίῳ γὰρ ἥντησας ποδὶ,
Ἄκουε, ἔπος γὰρ οὐκ ἐτώσιον φέρω.

Aten etenim quam dixit Homerus; ipsa sum.
Per capita iens virûm, pedum vestigia
Habens tenera: verum vulgo mortalium
Podagra vocor, quasi pedum captura sim.
Verum eia mystae cuncti nostrorum orgiûm
Honorate hymnis insuperabilem Deam.
CHOR. Adamantina pectora habens puera,
Fortis, graviterque animosa Dea,
Audi sanctorum tibi voces hominum.
Tua magna vis est, opum amans, Podagra,
Quam tela Jovis quoque torta timent:
Tremuntque te fluctus profundi maris,
Tremitque tyrannus Pluto inferûm.
Gaudens ligamentis, lectos obiens,
Cursum prohibes, talos crucias,
Malleolos uris, vix tangis humum:
Pistilli timens, genufraga pernox,
Callum articulis inducere amans,
Genua inflectens incurva Podagra.
NUNC. Domina, opportuno enim venis obviam pede,
Audi, sermonem namque non vanum affero.

Sed

a Ὅμηρος εἶπεν] Sic restitui Εἶπεν Ὅμ. inverse Edd. Εἶπ' ἦδ' *Guj.* b Πευκεδανὲς] *Guj.* recte. Πελαδ. Edd. c Κλύε] Sic *Guj.* & *Schmid.* Κλῦε Edd. nam prima est brevis. d Βαθείης] Βαθέης *Guj.* e Κωλυσοδρόμα] Καλυσιδρόμα *Guj.* f Δοιδυκοφόβα] Sic *Guj.* & *Pell.* Δοιδυκοφῶβα, media longa *J. Fl. H. P. S.* &c. Δοιδυκοφῶβα *Amst.* g Περικονδυλ.] Περικοσδ. *Guj.*

184. Ἄτλω] *Hom.* Il. T. 91. *M. du S.* Idem notarat *J. Gavel*, addens etiam Nostrum in *Imag.* p. 19. Ed. *Graev.* ubi καὶ μὴν κατὰ τὴν Ὁμήρου Ἄτλω ἐκείνω, ἐπ' ἀνδρῶν κράτα βεβηκότα. Si cum *Gujeto* ponas εἶπ' post Ὅμηρος, scribendum εἰφ' propter spiritum δασὺν, qui sequitur, quod *Guj.* non animadvertit. *Boiv.* In Edd. erat — ἣν εἶπεν Ὅμηρος, ἦδ' εἰμ' ἐγὼ, cumque *Gujetum* secutus semel invertissem illud εἶπ. Ὅμ. etiam ἦδ' omisi, jamque versus est jambicus purus. *J. F. R.*

185. Βαίνουσ' ἐπ' ἀνδ. κράτα] Plane ad imitationem *Homeri*, Il. T. 91.

Πρίσσα Διὸς θυγάτηρ ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται
Οὐλομένη τ' ἀμφ' ἀσκαλοὶ ποδὶ, ἣ γὰρ ἐπ' ἄνδρ' ἰόηται
Πίλναται, ἄλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράτα βαίνει.
Er. Schmid.

Ibid. Βάσεις — ἁπαλὰς] Quia ἐπ' ἄνδρ' ἰόηται, non acquirit callum pedum. Exprimit simul mores cum suos, quod opulentis cohabitat: tum suorum mystarum, qui quam mollissime incedunt, &, ne incessu lapides offendant, maxime cavent. *Er. Schmid.*

188. Εἶα] Hic est hortandi adverbium. Supra Act. 2. Sc. 1. fuit interjectio dolentis. Infra A. IV. Sc. 2. adverbium concedendi, *sed esto*. *Er. Schmid.*

190. Ἀδαμάντινον] I. e. *mentem invictam*, naturam medicamentis inexpugnabilem. *Er. Schmid.*

Ibid. Κόρα] Blandiendo sic jam eam compellat, cum ipsa se satis annosam professa fuerit. Perinde est, ac si quis vetulam blandiens juvenculam nominat. *Er. Schmid.*

193. Ὀλβιόφρον] Non quod opulentos faciat Podagra, sed quod opulentis cohabitet. Sic *Juven.* S. 13. *Locuples podagra* nominatur. *Er. Schmid.*

197. Ἐπιδεσμοχαρὲς] Ἐπίδεσμος ligamen, id quo vulnus obligatur. F. G. Ἐπιδεσμόχαρις gaudens fasciis obligari. *Sinap.* minus commode: gaudens nodis. Συναδρισμοὺς dictionum Dithyrambicarum πολυπλόκων, h. e. multiplicium compositionum sine exemplo antiquiorum audacius factarum, joci caussa more ebriorum prolatarum: quod *Horat.* IV. Od. 2. *per audaces nova Dithyrambos verba devolvere* appellat. *Er. Schm.*

Ibid. Καταχλινοβ.] *Humiles lectos conscendens*, quales Podagrici praecipue amant. *Er. Schmid.*

200. Δυ-

Sed res aequo paſſu cum verbis ambulat.
Ego nimirum, uti juſſeras, placido pede,
Urbes veſtigans, omnes ſcrutabar domos,
Videre volens, ſi quis tuam vim negligat:
Et reliquorum tranquilla vidi pectora,
Superatorum, regina, cui vi roboris.
Verum duo viri iſti, freti audacia,
Populis dicebant, addito perjurio,
Non eſſe vim tuam venerabilem amplius,
Hominum de vita ſe facturos exſulem.
Adſtrictis ergo fortiter vinclis pedum
Quincto venio die duûm ſtadiûm via.
POD. Agilis volaſti, nunciorum mi celerrime,
Cujus ſed terrae linquens fines aſperos
Venis? dilucide indica, quo mox ſciam.
NUNC. Primo reliqui quinorum ſcalas graduum,
Trabium trementes luxatis compagibus.
Hinc accepit me fuſtibus ſtratum ſolum,
Pulſu talis renitens *aegris* aſpero.
Quod emenſus dolentibus veſtigiis

205 Ἀλλ' ἔστι χαρᾶξις τ̃ λόγων συνέμπορος.
Ἐγὼ γάρ, ὡς ἔταξας, ἠρέμᾳ ποδί,
Πόλεις ἰχνεύων, πάντας ἀρούρων δόμους,
Μαθεῖν σοφῶν, εἴ τις σὸν ὑ τιμᾷ κράτος.
Καὶ τ̃ μὲ ἄλλων εἶδον ἥσυχον φρένα,
210 Νικωμένων, ἄναστα, σαῖν βίᾳ χεροῖν.
Δύω δὲ h τώδε φῶτε τολμηρὼ θράσει,
Ἐφραζέτην λαοῖσι, κἀ καλωμύτην,
Ὡς i οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον,
Ἀλλ' ἔκβολον βροτοῖς σε θήσουσιν βίου.
215 Διὸ χαλαιῶς k συνοχμάσας δεσμῷ τόδε
Πεμπταῖος ἦκον, τάδια διανύσας δύο.
ΠΟΔ. Ὡς χαιπνὸς ἕπῃς, ἀγγέλων ὠκύτατέ μοι.
Τίνος δὲ κἀ γῆς ὅρια δυσβάτου λιπὼν
Ἥκεις; σαφῶς μήνυσον, ὡς ἴδω τάχος.
220 ΑΓ. Πρῶτον μὲ ἔλιπον πέντε βαθμοῦ κλίμακα,
l Ξύλων τρέμουσαν ἀγαλύτοισιν ἁρμογαῖς,
Ὅθεν με δέχεται κορδυβαλλώδης πέδον,
Σκληροῖσι ταρσοῖς ἀντερείδον κρύμασιν.
Ὅπου διανύσας ἴχνεσιν ἀλγεινοῖς ἐγὼ,

Ἔτρω-

h Τώδε] Omiſit *Fl.* i Οὐκ ἔτ' ἐστὶ] Ex emendatione *Solani*, οὐκ ἔστι Edd. plurimae. Οὐκ ἔτι *Fl.* at omiſſo ἐστι. Οὐκέτ' *i. Guj.* k Συνοχμάσας] Recte pleraeque. Συνογμ. male *J.* l Ξύλων] Ξύλων *J.*

200. Δοιδυκοφόβα] Quia tinnitus ex piſtilli in mortario colliſione podagris permoleſtus. Sinapius *oſſitremenda*, minus recte. *Er. Schmid.*

Ibid. Γονυκλασαγρύπνα] Ita omnia quae vidi exempla habent, quaſi a κλαίω, *ploro*, κλαύσω. Sed quid ploratui cum genibus? Lege γονυκλασαγρύπνα a κλάω *frango*, quod genua tantum non frangere videatur, & inſomniam faciat ob dolores. Hinc Sinap. bene reddit: *Genufragapernox*. *Er. Schmid.*

201. Περικονδύλ.] An περιωδύλο. &c. Supra σφυρεσπηκτίρα. Πάρος, humor craſſus in articulis, tophus. *F.G.*

204. Ἄκυε, ἵπος γάρ] Mallem, Ἄκυε· ἵπος γὰρ, bene monet *J. Gavel.*

209. Εἶδον ἥσυχον] Edd. priores inverſe ἥσυχον εἶδον, contra omnem metri rationem; quod cum levi hac tranſpoſitione bene mutarit idem *J. Gavel*, lubens admiſi. *J. F. R.*

211. Τώδε] An Syri medici? de quibus infra. *F.G.*

213. Ὡς οὐκ ἔστι σὸν κράτος σεβάσμιον] *Gujetus* recte vidit ἐκέτ' pro σὸν legendum eſſe. Editio Florentina habet, ὡς σὸν οὐκ ἔτι σὸν, &c. Integrum ergo erit,

Ὡς οὐκ ἔτ' ἐστὶ σὸν κράτος σεβάσμιον. *J. J.*

215. Διόπερ] Εἰρωνικῶς. *F.G.*

Ibid. Κραταιῶς] Κραταιῷ conjicit *J. Gavel.* ut jungatur cum δεσμῷ, me non improbante; nam etſi vulgatum non abſurdum, facile tamen ob ſequens σ. error naſci potuit. Sed quia non tanta mutandi neceſſitas, quanta verſu 209. nihil in contextu mutavi. *J. F. R.*

216. Πεμπταῖος] *Quintanus* (quo vocab. *Plin.* utitur: ſicut πεμπταῖος πυρετὸς, febris quintana, quae quinto die recurrit) ſic h. l. *quintanus venio*, eſt: quinto die poſt egreſſum redeo. *Er. Schmid.*

222. Κορδυβαλλώδης] Ἡ κορδύλη clava eſt vel fuſtis. Hinc κορδυβαλλώδης πέδον pro κορδυλοβαλλώδης, ſolum clavis coactum, pavimentum, a paviendo. i. percutiendo. *Er. Schmid.*

223. Σκληροῖσι] Sic interpunge. Σκληροῖσι, ταρσοῖς ἀντερείδον, κρύμασιν. Ordo πέδον ἀντερείδον τοῖς ταρσοῖς, σκληροῖσι κρύμασι. *F.G.* Σκληροῖσι non ad ταρσοῖς pertinet, ſed ad κρύμασιν. Suntque σκληροῖσι κρύμασι caſus ſexti, *quo*: ταρσοῖς autem dativus, *cui*. Sic *Matth.* V. 39. μὴ ἀντιστῆναι τῷ πονηρῷ, caſus ſextus eſt, non dativus. *Er. Schmid.*

224. Ἴχνεσιν] Ἴχνεσ' conjicit *J. Gavel.* Quod tamen minus neceſſarium credo. Sed quod vſ. 226. ἐξέστω reſtituit, bene habet; idque ex *Pell.* jam recepe-

Ἐστρωμένην χάλιξιν εἰσέβην ὁδὸν,
Καὶ δυσπάτητον [a] ὀξέσιν κέντροις [b] λίθων.
Μεθ' ἣν ὀλισθῶ θᾶττον ἐς λείας ὁδοῦ,
Ἔστευδον εἰς τὸ πρόσθε, λᾴστου δέ μοι
Ἕσυρεν ὀπίσω πηλὸς ἀσθενῆ σφυρά,
Διὶ ἧς περῶντι, νότιος ἐκ μελῶν ἱδρὼς
Ἔρρει, βάσιν μου σαθρὰν [c] ἐκλυομένην.
Ὅθεν με δέχεται πᾶν δέμας κεκμηκότα,
Πλατεῖα μὲν κέλευθος, ἀλλ' οὐκ ἀσφαλής.
Τὰ μὲν γὰρ [d] ἔνθεν, τὰ [e] δὲ ἐκεῖθεν ὀχήματα
Ἤπειγεν, ἠνάγκαζεν, [f] ἔσπερχεν τρέχειν.
Ἐγὼ δὲ ταθρὸν ἐλαφρὰ κυφίζων πόδα,
Δόγμιος [g] ἔσαιον [h] εἰσόδου πέζαν τινὰ,
Ἕως ἀπῆν ὠσταδρόμη τροχήλατος.
Μύστης γὰρ ὢν σὸς, ταχὺ τρέχειν οὐκ ἤδεσαν.
ΠΟΔ. Οὐκ εἰς μάτην, βέλτιστε, πρᾶξις ἥδε σοι
Ὀρθῶς πέπρακται, [i] τῇ δὲ σῇ προθυμίᾳ
Ἴσαισι τιμαῖς ἀντιστηκώσω χάριν.

Stratam silicibus intravi viam,
Stimulisque lapidum acutis incalcabilem.
Post in labem delapsus lubricae viae,
Nitebar antrorsus, solutum sed mihi
Talos retro trahebat infirmos lutum.
Hac transeunti sudor membris humidus
Fluit, per incessum soluto putridum.
Toto fatigatum me corpore excipit
Satis lata illa, sed non tuta nimis via.
Haec hinc, at illinc ista nam vehicula
Urgentque, coguntque, imperantque currere.
Ego vero tardos levans cito pedes
Obliquus arctam semitam viae peto,
Dum plaustrum praetereat suis actum rotis.
Mystes enim tuus nequibam currere.
POD. Non frustra, amice noster, illa res tibi
Bene administrata est. Verum studio tuo
Diguis honoribus rependam gratiam.

Istud

a Ὀξέσιν] Restitui ex *Pell.* Ὀξέσιν Edd. b Λίθων] Bene *J. B. H. S.* Λίθων *P.* c Ἐκλυομένην] Ἐκλελυμένην *J. Gron.* d Ἔνθεν] Ἐνθενδὲ *Guj.* e Δὲ ἐκεῖθεν] Sic *Solan.* cum *Fens.* δ' ἐκεῖθεν Edd. Τὰ κακεῖθ' *Pell.* f Ἔσπερχεν] Recepi ex *Pell.* pro vulgato ἔσπερχε. g Εἰσόδου] Εἰς ὁδοῦ *Pell.* Εἰς ὁδὸν *Guj.* Vulgato favet *Fl.* h Πέζαν] Et sic *Fl.* cum *J. P.* &c. i Τῇ δὲ] Ita bene *P. B1.* aliaeque vett. Τῆδε aliae minus adcurate.

sam. Sed quod & λίθων eod. versu legendum monet, pro λίθου, id pleraeque Edd. jam recte habebant. *J. F. R.*

230. Διὶ ἧς] Subaudi ὁδοῦ. *F. G.*

231. Ἐκλυομένην] Ad emendationem Doct. *Gavellii*, Clar. *D'Orville* notat „ ἐκλυομένην aperte in metri le„ gem peccat". ἐκλελυμένος abit ab *Homerica* prosodia: sed adfertur ex Athenaei L. IX. c. V. Τὸ δίκτυον, ὁρμῶσι μυστὶς, ἐκλελυμένος: Adscripsit & *Er. Schmid.* Ἐκλυομένην suspectum, cum nec metro satis respondeat, nec praesens hic videatur requiri. Quid si legeretur: ἐκλελυμένην? Quare non vererer hoc admittere. *J. F. R.*

234. Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν, τὰδ' ἐκεῖθεν ὀχήματα] *Gujetus* ἐνθένδε. Ego omisso in τάδ' apostropho, lego, Τὰ μὲν γὰρ ἔνθεν τάδε ἐκεῖθεν ὀχήματα, &c. *J. J.*

Ibid. Ἔνθεν] Si ἔνθενδε cum *Gujeto* recipias, bene habebit metrum, nec opus fuerit emendatione *Fensiana*, cui tamen locum dedimus, quia minima mutatione a vulgato abit. *J. Gavel* in Miscell. Obs. an. 1739. p. 429. sic tentat — ἔνθεν, κ' αὖ τὰ δ' ἐκεῖθεν ὀχήματα, vel ἔνθεν, τὰ δὲ μ' ἐκεῖθεν ὀχ. *J. F. R.*

237. Εἰσόδου πέζαν] Ad viam adjecta angusta semita, forte aliquantum elatior, in quam conferre se potest, qui plaustra in ipsa via vult evitare. Hanc πέζαν dictam puto, ut Germanis Fußsteig. Εἴσοδον hic non intelligebam, sed πέζαν ὁδοῦ. Itaque verti, ac si legeretur εἰς ὁδοῦ πέζαν τινά. *J. M. G.*

Ibid. Πέζαν] Habebant omnia quae vidi exemplaria, πέζαν. Verum cum nullum nomen Graecis sit ἡ πέμα, substitui πέζαν. Est autem ἡ πέζα, *pes*, *planta pedis*; item *fimbria vestis*: item *extremitas*, *margo*, *limen*: ut hoc loco: adscendebam angustum limen introitus. *Er. Schmid.* Qualia exemplaria habuerit nescio; Nostrae Edd. πέζαν exhibent. *J. F. R.*

Ibid. Δόγμιος ἔσαιον εἰσόδου] Εἰς ὁδὸν πέζαν τινὰ forte. Πέζαν, i. qua pedibus tantum iri potest. *F. G. Gujetus* legit εἰς ὁδὸν. Atqui sensus sine correctione apertus est. Interim inquit, dum transirent currus, gressus oblique flexi, per angustum solum aditus cujusdam. Nam πέζα est nomen substantivum, quo praeter cetera significatur solum, plaga, regio. Nec vero verbum βαίνειν exigit post se praepositionem: quippe eleganter dicitur βαίνειν ὁδὸν &c. *Boivin.*

242. Ἀντιστηκώσω] Ἀντιστηκώσαι est *ad aequilibrium rependere*, *paria facere*. τὸ στήκωμα aequilibrium, vel potius id quod librae adponitur ad aequilibrium faciendum. *Vitruv.* IX. 3. more Dorienfium *Sacoma* nominat. Etsi autem & verbale τὸ στήκωμα in usu est, ut & composita, ἀνασηκόω, addo ponderi quod deest: ἀγοστικόω, pondus manu aestimo: & hoc ἀντιστηκόω *rependo*: simplex tamen στηκόω nondum a quoquam, quod sciam, inventum fuit. *Er. Schmid.*

244. Ἐξῆς

Istuc animo placens habe munus tibi,
Abhinc triennio leves dolores senties.
At vos impuri, vos Dis invisissimi,
Quinam? quibus nati parentibus,
Audetis obniti podagrae viribus?
Cujus vicisse vim nescit Saturnius.
Quin dicitis, exsecrabiles! Heroum namque ego
Subegi plurimos. Docti vates sciunt.
Priamus Podarces dictus a vitio pedum.
Periit pede captus Achilles Peleo satus.
Bellerophontes pedum dolores pertulit.
Thebanus Oedipus captus pedibus fuit.
Pelopidas inter Plisthenes podagricus.
Podager classem duxit Paeantis filius.
Alius Podarces Thessalorum dux erat,
Qui, cum cecidisset Protesilaus praelio,
Pede captus & laborans classi praefuit.
Ithacae tyrannum Ulyssem Lartium

[k] Ἔγω δέ σοι δῶρημα θυμῆρες τόδε,
Ἐξῆς τριετίας ψυράσῃ κύφων πόνων.
Ὑμεῖς δὲ μαροὶ, καὶ θεοῖς ἐχθίσταλοι,
Τίνες πότ' ὄντες, καὶ τίνων πεφυκότες,
Τολμᾶτε Ποδάγρας ἀνθαμιλλᾶσθαι κράτει;
Τῆς εὖ' ὁ Κρονίδας οἶδε νικῆσαι βίαν;
Λέγετ', ὦ κάκιστοι, καὶ γὰρ ἡρώων ἐγὼ
Ἐδάμασα πλείστους, καί γ' ὀπίσω σοφοὶ,
Πρίαμος ποδάρκης, ποδαγρὸς ὤν, [l] ἐκλήιζετο.
[m] Ἔθανε δ' Ἀχιλλεὺς ποδαγρὸς ὤν, ὁ Πηλέως.
Ὁ Βελλεροφόντης, ποδαγρὸς ὢν, ἐκαρτέρει.
Θηβῶν δυνάστης Οἰδίπους ποδαγρὸς ἦν.
Ἐκ Πελοπιδῶν ποδαγρὸς ἦν ὁ [m] Πλειοθένης.
Ποίαντος υἱὸς ποδαγρὸς ὤν, ἦρχε στόλου.
[n] Ἄλλος Ποδάρκης Θεσσαλῶν ἦν ἡγεμών·
Ὃς ἐπεὶ ἔπεσε Πρωτεσίλαος ἐν μάχῃ,
Ὅμως ποδαγρὸς ὤν, καὶ ποσὶν, ἦρχε στόλου.
Ἰθάκης ἄναχθ' [n] Λαερτιάδην Ὀδυσσέα

Ἐγὼ

[k] Ἔγω] Ἔγωγε malit *J. Gavel.* [l] Ἐκλήιζετο] Κλήιζετο *Guj.* recte. Nil mut. *Fl.* [m] Πλειοθένης] Πλειοθένης Edd. hae priores. [n] Λαερτιάδην Ὀδ.] Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα *Boiv.*

244. Ἐξῆς τριετίας] Sic τριῶν ἡμερῶν ἐξῆς. *F.G.*

251. Πρίαμος ποδάρκης] Hunc Podagra podagricum fuisse contendit alludens ad nomen ποδάρκης pedibus celer (unde ποδαρκεῖν ap. *Pind.* Pyth. 5.) quasi per antiphrasin sic dictus fuisset. Est autem duplex hujus versus explicatio: una, Πρίαμος ποδάρκης, ut sit appositio: κλήιζετο ποδαγρὸς ὤν. h. e. Priamus alias Podarces dictus celebratur, quod fuerit podagricus. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν sequatur verbum κλήιζετο: Ποδάρκης autem idem praecedat. Altera, Πρίαμος ποδαγρὸς ὤν, κλήιζετο ποδάρκης, h. e. Priamus, cum podagricus esset, vocatur Podarces, sc. κατ' ἀντίφρασιν, ut dictum. Ut ita τὸ ποδαγρὸς ὤν praecedat verbum κλη— idque sequatur nomen ποδάρκης. Quae utraque expositio satis commoda; cum κλήιζειν non tantum sit *celebrare*, sed & *appellare*. Etsi autem contra priorem excipi possit, Priami nomen demum inditum fuisse, quando a sorore Hesione ἐκέρατο: ποδάρκης autem a prima pueritia dictus fuerit, antequam adeo ullum podagrae signum in eo apparuerit: & ita podarcae nomen fuerit prius nomine Priami, non contra: nil tamen obstat: Podagra enim suae causae inserviens potius ad nomen ποδάρκης alludit, quam historiae veritatem respicit. Vix enim dabitur ullus Scriptor qui Priamum Podagricum affirmet. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἐκλήιζετο] Vel κλήιζετο, abjecto augmento, vel, quod praetulerim, ἐκλήιζετο scribendum, aut certe per Synecphonesin efferendum. Idem statuo de κλήιζεται in *Oryp.* vs. 134. *J. Gavel.*

252. Ἀχιλλεὺς] Alludit ad fabulam. Achilles Stygis aqua mersus inviolabilis undique, nisi qua parte pede prehensum tenuerat mater Thetis. Hic adacta sagitta interfectus a Paride: sic *pede captus*. *J. M. G.*

Ἀχιλ. ποδαγρὸς] An quod vulneratus sit in talo? *F.G.* Sine dubio illue respicit. *J. F. R.*

253. Βελλεροφ. ποδαγρὸς] An quia a Pegaso excussus, crus fortasse fregit? *Boivin.* Ex hoc casu claudum factum & coecum, vitamque melancholicam miserrime finiisse, addit *Schmid.* videndumque *Hom.* Il. Z. & *Pind.* Isth. Z. *J. F. R.*

255. Πελοπιδῶν] Sex Pelopis filii celebrantur a *Pind.* Ol. A. Sed nomina eorum alii aliter produnt, ut ibi indicat Scholiast. *Er. Schmid.*

Ibid. Πλειοθένης] Qui ex Aërope Agamemnonem & Menelaum secundum quosdam suscepit. Vid. *Apollod.* III. p. 68. Prave autem antea scriptum erat πληοθένης. Inter Pelopidas tamen ab Apollodoro non recensetur. *M. du S.*

256. Ποίαντος υἱὸς] Philoctetes. *F.G.*

257. Ἄλλος] Tres hi versus suspecti. *F.G.* Non sunt *Schmidio*, qui ait: fuit hic Podarces alter 40. navium ad Trojam dux, de quo ut & Protesilao *Hom.* Il. B. 695. seqq. *J. F. R.*

260. Ἰθάκης ἄναχθ' Λαερτιάδην Ὀδυσσέα] *Metrum non constare, nisi legamus* Λάρτιον τ' Ὀδυσσέα, *aut aliquid simile*, ait Vir Cl. *Boivin.* Sed priores duae in Λαερτιά-

Ἐγὼ κατέπεφνον, οὐκ ἄχαρθα τρυγόνος.
Ὡς ἔστι χαιρήσοντες, ὦ δυσδαίμονες,
Ἴσην πάθητε κόλασιν οἷς δεδράκατε.
ΙΑΤ. [a] Σύροι μὲν ἐσμεν, ἐκ Δαμασκοῦ τῷ γένει,
Λιμῷ δὲ πολλῷ καὶ πενίᾳ κρατούμενοι,
Γῆν καὶ θάλασσαν ἐφέπομεν πλανώμενοι.
Ἔχομεν δὲ χρίσμα πάλροδώρητον [b] τόδε,
Ἐν ᾧ παρηγοροῦμεν ἀλγούντων πόνους.
ΠΟΔ. Τί δὴ τὸ χρίσμα, καὶ τίς ἡ σκευή; Φράσον.
ΙΑΤ. Μύστης με σιγᾶν ὅρκος, οὐκ ἐᾷ φράσαι,
Καὶ [c] λοίσθια θνήσκοντος ἐντολὴ πάλρος.
Ὃς ἔταξε κεύθειν φαρμάκου μέγα σθένος,
Ὃ καὶ σὲ παύειν οἶδεν ἠγριωμένην.
ΠΟΔ. Εἶτ', ὦ κατάρατοι, καὶ κακῶς ἀλούμενοι,
Ἔστιν τις ἐν γῇ φαρμάκου δρᾶσις τόση,
Ὃ χρισθὲν οἶδε τὴν ἐμὴν παῦσαι βίαν;
Ἀλλ' εἶα, τοῦδε σύμβασιν συνθώμεθα,
Καὶ πειράσωμεν, εἴτε φαρμάκου σθένος
Ὑπέρτερον πέφυκεν, εἴτ' ἐμαὶ φλόγες.
Δεῦτ', ὦ σκυθρωπαί, πάντοθεν ποτώμεναι
Βάσανοι, παράεδροι τ' ἐμῆς βακχευμάτων,

Peremi ego, non *marini* ſpina turturis.
Nihil ergo gaviſuri, infeliciſſimi,
Aequam ſubite poenam veſtris actibus.
MED. Syri ſumus, Damaſco ducimus genus,
Fame ſubacti, multa victi inopia,
Terram pererramus totam vagi, & mare:
Habemus hoc unguentum acceptum a patribus,
Solamur hoc poenas dolentium *pedes*.
POD. Quod iſtud eſt unguentum? quae paratio?
MED. Jurata fides tacere, non loqui ſinit,
Et ultimum morientis praeceptum patris.
Qui juſſit occultare nos vim pharmaci,
Quod ſaevientem te quoque ſcit compeſcere.
POD. Ergo, exſecrabiles, maleque perditi,
Supereſt in orbe tanta pharmaci potentia,
Quod poſſit inunctum vim meam compeſcere?
Sed eia paciſcamur pactum ejusmodi,
Tentemus, utrum pharmaci potentia
Natura ſit valentior, an meae faces?
Huc, o ſeverae, huc convolantes undique
Poenae, comites meorum bacchanalium,

Pro-

a Σύροι] Ἰατροὶ *Guj.* b Τόδε] Δε tantum, *Fl.* male. c Λοίσθια] Λυσθία *Guj.*

πεύδω per συνίζησιν ſunt una ſyllaba. *J.J.*

Ibid. Λαιτριεύδω Ὀδυσσεῖ] Contradicit igitur recentioribus poëtis de morte Ulyſſis, & confirmat, quae Tireſias illi praedixit Odyſſ. Λ, 135. Γήρᾳ ὑπὸ λιπαρῷ moriturum. De ſpina turturis marini, ſ. paſtinacae piſcis, qua interfecerit Telegonus patrem Ulyſſem V. Graeci interpretes ad l. c. & laudati *Barneſio*. *J.M.G.*

Λαιτριεύδω] Metrum non conſtat, niſi legamus Λάϊτριον τ' Ὀδυσσῆ, aut aliquid ſimile. Λάϊτρος dicitur aliquando pro Λαϊτρεύω. *Sophocl.* in Ajace μαστιγοφ. Αἰαῖ μοι, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε, &c. *Boivin.*

Λαιτρεύω] Ita potius lego quam Λαιτριεύω, ad exemplum *Soph.* in Aj. Ὦ παῖ Λαρτίου. *Er. Schmid.* Parum abeſt quin hoc in textum recipiam. *J.F.R.*

261. Ἄκανθα τρυγόνος] Τρυγὼν *tuntur marinus* ob ſimilitudinem alarum expanſarum, quem *Plin.* IX. 48. paſtinacam vocari ait, ob eolorem & figuram caudae: eſtque, ut idem IX. c. 24. 20. & 48. habet, piſcis planus & latus, pinnas non habens, ſed latitudine ſua natans, pro ſpina habens cartilaginem, & ſuper caudam eminentem radium acutum utrimque ſerratum quincuncialem (i. quinque uncias de magnitudine pedis humani habentem) quo nihil eſt inter venena marina usquam execrabilius. Arbores, n. infixus, radicitus necat, armaque ut telum perforat vi ferri & veneni malum. Videatur & *Rondeletius* de piſcibus XII. 1. & 2. Tali radio τρυγόνος Ulyſſem interfectum ſcribunt hiſtorici. Podagra negat, & a ſe vi podagrica interemtum affirmat. *Er. Schmid.*

Ibid. Τρυγόνος] Piſcis. *F.G.*

262. Ὡς ἔστι χαιρήσοντες] „Formulam loquendi pau„cis verbis egregie expoſuit Vir Doctiſſ. T. S. H. S. „(i. e. *Tiberius Hemſterhuſius*) ad *Xenoph.* Epheſ. Obſ. „Miſc. Vol. VI. T. I. p. 343. Noſter vſ. 313. Οὐκ „ἰσῶσιν ἰχάρη". aliaque hic non repetenda habet in iisd. Miſc. Vol. X. I. p. 430. *J. Gavel.*

264. ΙΑ.] I. e. ἰατροί. *F.G.*

Ibid. Σύροι μὲν ἐσμεν] Fingit ex Syria oriundos duos illos medicos Damaſcenos: praecipue ut Judaeos perſtringat, quorum multi medicinam temere profiteri jam auctoris tempore fuere ſoliti. *Er. Schmid.*

268. Ἐν ᾧ] I. e. ἐν τούτῳ. Nota phraſin. *F.G.* Ἐν ᾧ pro

Propius venite. Tu quidem pedum extimas
Soleas adurito digitos ad usque pedum.
Tu malleolos invade. Tuque a femoribus
Ad genua ſtilla amaram in intima ſaniem.
Sed vos manuum digitos, *agite*, conſtringite.
POEN. En omnia, ut juſſiſti, tibi peregimus.
Jacent, voces edunt miſeri miſerabiles,
Per membra torti cuncta noſtro ab impetu.
POD. Agite, hoſpites, diſcamus jam veriſſime,
Inunctum vos veſtrum juvetne pharmacum?
Nam ſi liquido illud eſt mihi contrarium,
Terra relicta abeo telluris in ſinus,
Ignota, inviſa, profunda in ima Tartari.
MED. En eſt inunctum: nec poenae minuit faces.
POD. Hei, hei! Papae! *perii*, conſumor, occidi!
Caeco per omnia membra fixus ſum malo.
Fulminis haud tale telum vibrat Jupiter,
Maris nec ullus tantundem fluctus furit:
Nec torta tanta eſt turbinis vehementia.
Aſper ne me populatur morſus Cerberi?

Πελάζετ' ἄσσον. ἦ σὺ μὲ ποδῶν ἄκρυς
Φλέγμαινε ταρσοὺς δακτύλων ποδῶν ἄχρι.
Σὺ δὲ σφυροῖς ἔμβαινε. σὺ δὲ μηρῶν ἄπο
Ἐς γόνατα λεῖβε [d] πικρὸν ἰχώρων [e] βάθος.
Ὑμεῖς δὲ χειρῶν δακτύλους λυγίζετε.
[f] ΠΟΝ. Ἰδ', ὡς ἔταξας, πάντα σοι δεδράκαμεν,
Κεῖνται βοῶντες οἱ ταλαίπωροι μέγα,
Ἅπανθ' ὑγιᾶ προσβολῇ τρεπτὰ μόνοι.
ΠΟΔ. Φέρετ', ὦ ξένοι, μάθωμεν ἀτρεκέστατα,
Εἰ χριστὸν ὑμᾶς φάρμακον τόδ' ὠφελεῖ.
Εἰ γὰρ σαφῶς τόδ' ἔστιν ἀντίξυν ἐμοί,
Λιπῶσα γαῖαν, εἰς μυχοὺς εἶμι χθονός,
Ἀϊστός, ἀφανής, τύμβα Ταρτάρου βαθη.
ΙΑΤ. Ἰδού, κέχριται, κοὐ χαλᾷ φλογμὸν πόνων.
ΠΟΔ. Οἴ μοι, παπαί γε, τήκομαι, διόλλυμαι,
Ἅπαν πέπαρμαι γυῖον ἀσκόπῳ κακῷ.
Οὐ Ζεὺς κεραυνῷ τοῖον εἰσορεῖ βέλος,
Οὐδεὶς θαλάσσης τοῖα μαίνεται κλύδων,
Οὐδὲ στροβητὸν λαίλαπος τόση βία.
Μὴ κάρχαρον πορθεῖ με δῆγμα Κερβέρου;

Μὴν

d Πικρὸν] Recepi ex *Boiv.* Πικρῶν Edd. *e* Βάθος] Πάθος *Guj.* bene, & invitis Edd. recipiendum. *f* ΠΟΝ.] ΠΟ. Edd. male. *Ba. B1. 2.*

δ' ὅ. Phraſis Hebraïca. dicunt enim Hebraei *in*, pro *per*. *Conteres eos* in *virga* ferrea. *Pſalm.* 2. *Boivin.* Non tamen eſt phraſis Attiçis inſolita, de qua *J. Gavel* l. d. ait: Ἐν ᾧ. Id eſt δι' ὅ. Sic in *Aſin.* p. m. 122. (c. 44.) ψεύδεται, ὡς τυπτομένου τὸ παῖς πληγαῖς. *Anthol.* l. c. 37. Ep. 14. Κάτθανον — ἐδ' ὃ τὸ βέλος, ἀπ' ἰνὶ σύριγ. Poëta de virib. herbar. vſ. 66. Ἐκ κεφαλῆς πόνος ἐν τούτῳ τῷ ῥιζώματι μειοῦται. Ubi forte legendum ᾗ κεφαλῆς, ut vſ. 87. Niſi dictum ſit ut in *Otyp.* vſ. 95. διὸν ὃ τι ποδῶν πανόστι πόνος. Haec ille. Sed ut ἐν hic bonum, ita ὃ τι in altero minime tentandum, quod Medicis proprium. De ἐν vid. ſi opus eſt, ſupra ad vſ. 210. ἐβρίψατο ἐνὶ ῥιζοῖς. Adde *Diod. Sic.* XIII. c. 37. ἐν δ' ἐπιγνοίᾳ ὃ πλούτῳ πρῶτος Ἀθηναίων. Niſi tamen ibi malis ἐν δ' ἐπιγ— legere, ut ſit anaphora, quum paullo ante praeceſſerit, ἐν γὰρ ὃ λόγῳ δυνατώτατος.
J. F. R.

275. Δῆσις] Notanda vox, quam ut dubia auctoritate nixam citat *H. Steph.* *J. Gavel.*

282. Πελάζετε] Πελάζω eſt *facio appropinquare*: ergo πελάζετε h. l. facite appropinquare, ſc. vos ipſos. *Er. Schmid.*

285. Πικρῶν ἰχώρων βάθος] Per πικροὺς ἰχῶρας intelligit eos qui ſunt τῶν ὀξείας χολῆς, ideoque πικρὸν de natura bilis flavae vel acutae. & quem ſupra vocavit πικρὸν χυμὸν χολῆς. Τὸ βάθος h. l. *copia*. Copioſi n. acervi profunditas magna eſſe ſolet. *Er. Schmid.* Nos πικρὸν ob verſum recepimus. *J. F. R.*

287. ΠΟΝ.] Aut ita ſcribendum, ut diſtinguatur a Podagra, cui jam illud ΠΟ. aſſignatum eſt, aut Βάσανος reponendum, quo nomine eos compellat Podagra. Hoc autem ſola fecit *Ba.* In reliquis enim eſt ΠΟ. *M. de S.*

ΠΟΝ.] Βάσανος adſcripſerat *Guj.* deleto ΠΟ. Sic legi volens, quod ſupra praemiſſum erat: Δῆσις — Βάσανος. Sed cum Πόνος idem ſit, & minus abeat abſcriptura Edd. hoc praetuli. *J. F. R.*

293. Λιπῶσα γαῖαν] Per γαῖαν intelligit converſationem cum hominibus in terra. *Er. Schmid.*

Μή [a] τις ἐχίδνης ἰὸς ἀμφιβόσκει;
Ἢ Ἀλγεχὴς ἰχῶρι Κενταύρου πέπλος;
Ἐλέαιρε, ἄνασσα, φάρμακον γὰρ ἔστ' ἐμὸν,
Οὔτ' ἄλλο, δύνα σὸν ἀναχαιτίσαι δρόμον,
Ψήφοις δὲ πάσαις πᾶσιν ἔθνεσι νικᾷς βροτῶν.
ΠΟΔ. Παύσασθε, βάσανοι, καὶ πόνους μειώσατε
Τῶν μετανοούντων εἰς ἐμὴν ἔριν μολεῖν·
Γιγνωσκέτω δὲ πᾶς τις, ὡς μόνη θεῶν
Ἀτεγκτος ἔσσα, φαρμάκοις ὐ πείθομαι.
ΧΟΡ. Οὔτε Διὸς βροντᾶις, Σαλμωνέος
[b] ἤρισε βίᾳ,
Ἀλλ' ἔθανε φολόεντι δαμεῖσα θεᾶς φρένα βέλει.
Οὐκ ἐρίσας ἐχάρη Φοίβου Σάτυρος Μαρσύας,
Ἀλλὰ λιγὺ [c] ψαίρει κεῖνος ἀπὸ δέρμα
[d] πίτυος.
Πένθος ἀείμνηστον δ' ἔριν τοκὰς ἔσχε Νιόβη

Num viperae venenum me depascitur?
Sanie ne Centauri madet mihi pallium?
Miserere, Diva, pharmacum nam nec meum,
Nec ullum, inhibere tuum cursum potest.
Punctisque cunctis omne genus superas hominum.
POD. Cessate, Poenae, & his dolores minuite,
Quos contendisse rixa mecum poenitet.
Cognoscat unusquisque, me solam Deum
Non deliniri pharmacis, non obsequi.
CHOR. Nec Jovis Salmonei contendit vis tonitrui.
Sed periit fumante Dei cor fixa jaculo.
Nec rixa gaudet Phoebi Satyrus Marsyas,
Sed cutis ad pinum suspensa arguta resonat.
Luctum habet aeternum ob lites foecunda Niobe,

La-

a Τις] Sic Edd. male. Τῆς *Guj.* Τῆς μ' *Gavel.* b Ἤρισε] Recte *Guj.* Ἤρισεν Edd. priores prave. c Ψαίρει] Ψάλλει *S.* & *Amst.* solae. d Πίτυος] Sic *Fl. J. Vr. Ald. Fr. P. Bl. 2. H.* Πίτυος *S.* & *Amst.*

302. Μή τις ἐχ.] Sic *Horat.* in Epod. de allio. *Num viperinus hic cruor?* inde etiam desumptisse videtur Lucianus, quod de Centauri veste ait. Nam ibidem scripsit *Horat.*

Nec munus humeris efficacis Herculis
Inarsit aestuosius.

Boiv.

Ibid. Τῆς ἰχίδνης] Τῆς pro τις reciperem, monente in schedis *Gujeto*, quia sic versus erit restitutus; primam autem in ἰὸς recte longam fieri, vid. ap. *Hom.* Il. Δ. 377. Sed quum & aliter possit emendari versus, legendo Μή τις μ' ἐχίδνης, vel Ἢ μήτις, ut vs. 78. Ἢ μή τις ὕδρου &c. cum Doctiss. *Gavel*; ideo nihil potius mutavi. Addit Idem, respexisse nostrum ad loc. *Sophocl.* in Trach. Ἐχίδνης ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἰδιαίτερος. *J. F. R.*

303. Κενταύρου] Τῶ Νέσσου. *F. G.*

304. Ἐλέαιρ' ἄνασσα] Jam ad misericordiam & gratiam confugiunt supplices podagrae, quam jam Reginam suam gratiosissimam agnoscunt. i. e. medicamentis insuperabilem fatentur, ideoque ei se subjiciunt, & ad solam ejus misericordiam confugiunt. *Er. Schmid.*

310. Ἀτεγκτος] Τέγγειν *irrigare* est; hinc ἄτεγκτος non illinendus medicamentis. *Sinapius* reddit illacrymabilem, quae lacrymis non tingatur, s. ad misericordiam non flectatur. Minus bene, cum modo poenitentiam medicorum misertam viderimus. *Er. Schmid.*

311. Οὔτε Διὸς] Hexametra μείρα. *F. G.* Bene monet, ne quis tentet posteriorem pedem emendare. *J. F. R.*

Ibid. Βροντᾶις Σαλμ.] De hoc Jovis fulminum imitatore vid. *Strab.* VIII. *Eustath.* ad Od. Α. *Serv.* ad *Virg.* VI. Æn. *J. F. R.*

312. Φολόεντι — βέλει] I. fulminis fuliginosi genere, vid. *Aristot.* L. 3. Meteor. 1. quod non incendit, sed atra tantum fuligine inficit. Sed *Homerus* has fulminum distinctiones confundit (Odyss. Γ. 405. non invenio) H. 249. Ψ. 330. *Er. Schmid.*

313. Σάτυρος Μαρσύας] Spondaicus μείρος. *F. G.*

314. Λιγὺ ψαίρει] Stridule agitatur. Ψαίρειν enim inter alia etiam agitari signif. Est autem hypallage: pinus agitatur circa cutem, pro cutis Marsyae suspensa ad pinum agitatur circa eam, nempe in exemplum. *Er. Schmid.*

Ibid. Πύθιος] Τὸ ῡ in Πύθιος hic corripitur. *F. G.*

Πίτυος] Parilina, licet πίτυς *pinus*, cum vett. in textu servarit, cujus arboris in fabula Marsyae fit mentio, tamen *Pythius* Latine dedit, & inde *Salmur.* id hausisse, Graecumque immutasse, fit verosimile; sed πίτυϊ cum *Jensio* in epist. lectt. Lucian. p. 391. inserta, omnino legendum, ubi & ψαίειν *radere* tentat, etsi ψαίρειν non improbat, quem vide. *J. F. R.*

317. Μαιονὶς δ' Ἀραχνη] Quia prima in Ἀράχνη brevis est, non recepi lectionem Scholiastae. Posset itaque vulgato succurri, apostrophum in δ' tollendo & δὶ rescribendo; tumque, si postremum α. in Μαιονὶς pro longo acceperis, quia ortum ex antiquo η (quippe Μαιονίη Ionice & antiqua Attica dialecto scribitur)

si-

Lamentatur adhuc, lacrimas funditque Sipylo.
Maeonis ausa Arachne contendere Tritonidi:
Perdidit at formam, sua nunc quoque stamina plicat.
Impar est iris superorum audacia hominum,
Ut Jovis, ut Latonae, ut Palladis, ut Pythii.
Mitem serto crucem, popularis diva, Podagra,
Atque levemque brevemque; acrique dolore careat:
Pauca nocens cesset, tolerabilis, ireque sinat.
Multae formae infortunatorum.
Meditatio poenae & consuetudo
Podagros miseros consolentur.
Unde alacriter, o consortes, deponetis

Ἀλλ' ἔτι μυρομένη, προχέει πολὺ δάκρυ Σιπύλῳ.
[e] Μαιονία δ' Ἀράχνη Τριτωνίδι ἦλθεν [f] ἐς ἔριν·
Ἀλλ' ἀλέσασα τύπον, καὶ νῦν ἔτι νήματα πλέκει·
Οὐ γὰρ ἴσον μακάρων ὀργαῖς θράσος ὅστις μερόπων,
Ὡς Διὸς, ὡς Λητοῦς, ὡς Παλλάδος, ὡς Πυθίου.
Ἤπιον, ὦ πάνδημε, [g] φέροις ἄλγημα Ποδάγρα,
Κοῦφον, ἐλαφρὸν, ἄδριμυ, βραχυβλαβὲς, [h] ἀνώδυνον,
Εὔφορον, [i] εὐληκτον, ὀλιγοδρανὲς, εὐπερίπαλον.
Πολλαὶ μορφαὶ τῶν ἀτυχούντων,
[k] Μελέται δὲ πόνων, καὶ τὸ σύνηθες
Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται.
[l] Ὅθεν εὐθύμως, ὦ συναύλιοι, λήσεσθε
Πό-

[e] *Μαιονία δ' Ἀρ.*] *Μαιονίδ' ἀρ. Schol.* [f] Ἐς] Restitui cum *Guj.* Εἰς Edd. pessime. [g] Φέροις] Φέρις *M.* [h] Ἀνώδυνον] Ἤδ' ὀδυνῶν *Guj.* male, nisi tum ἀνόδυνον scribas. [i] Εὐληκτον] Lego εὔλεκτον' *Er. Schmid.* [k] Μελέται] Μελέτη *Boiv.* [l] Συναύλιοι] Σύγκλιοι *Guj.* & *Pell.* & λήσεσθε initium faciunt versus sequentis.

317. *Μαιονὶ δ' ἀράχνης*] *Μαιονίς. Guj.*

fanatus erit versus. Addit *Schmid.* utraque scriptio ἡ Μαιονὶς & ἡ Μυσία in usu est, teste *Strab.* L. 12. & 13. ac licet in *Μυσία* sub τῷ η inveniatur jota subscriptum, quiescens tamen illud jota est, ideoque Latinis etiam per e simplex exprimitur, parumque refert, scribasne *Meonia* an *Maeonia*. *J.F.R.*

319. Ὀργαῖς] Ἡ ὀργὴ non tantum ira est, sed & τρόπος, mos, item propositum, impetus, ut h. l. *Er. Schmid.*

320. Πυθίου] Spondaeus μαίυρος, τὸ πυ in Πύθιος hic producitur. *F.G.*

322. Βραχυβλαβὲς ἀνώδυνον] Lego βραχυβλαβὲς ἦδ' ἀνώδυνον. Ἡ ὀδύνη dolor, inde ὁ ἡ ἀνόδυνος & ἀνώδυνος, ab ὀδύνης *immunis*. Scriptio utraque in usu: quam & vetus Lexicographon probat, & locus praesens metri vi hanc per o postulat: tametsi *Stephanus* eam rejiciat. *Er. Schmid.*

Ibid. Ἀνώδυνον] Si ἀνόδυνον secunda brevi scribere licet, quod quidem cum *Schmidio* credo, non male *Gujeti* conjectura haberet; nunc vero pessime. Sed forsan est oblivio describentium & ipse ἀνόδυνον quoque dedit. At quid opus est spondaeum quinta sede ejicere, quemque ipse adgnovit vs. 113. quique *Homero* aliisque frequentatur? α privativum autem plurimum esse longum in ἀλάομαι ac similibus, notissimum. *J.F.R.*

324. Πολλαὶ] Imitatio finis Tragoediarum *Euripidis* multarum. vid. med. *M. du S.*

Πολλαὶ μορφαὶ] Ἀνάπαισα. *F.G.* Sumtum ex *Euripidis* Androm. (ait Doctiss. *Gavel* in Misc. saepe laudatis, p. 431.) ubi sic ille:

Πολλαὶ μορφαὶ τ' δαιμονίων,
Πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνουσι θεοί.
Καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον εὗρε θεός.
Τοῖον δ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

Vid. etiam Alcest. & Bacch. in fin. Hinc seqq. versus, ejecta voce συναύλιοι, hoc pacto restitui possent:

Τοὺς ποδαγρῶντας παραμυθεῖται
Ὅθεν εὐθύμως λήσεσθε πόνων.

Vel si hoc nimis audax, aliter dirimendo septem postremos versus tentatos vid. ibid. *J.F.R.*

327. Συναύλιοι] Ejusdem navis socii. Metaph. I. e. eidem morbo obnoxii. *Er. Schmid.*

329. Εὖ-

Πόνων, εἰ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
Τοῖς δ' ἀδοκήτοις πόρον [a] εὗρεν θεὸς,
Πᾶς ἀνεχέσθω τῶν πασχόντων,
Ἐμπαιζόμενος, καὶ σκωπτόμενος,
Τοιοῦν γὰρ ἔφυ τόδε πρᾶγμα.

Dolores, si sperata non peragantur;
Insperatisque det esse Deus.
Sufferat unusquisque aegrorum
Illudi se & derideri:
Haec est natura negoti.

ΩΚΥΠΟΥΣ.

Ὠκύπους Ποδαλειρίου καὶ Ἀσταΐας υἱὸς ἐγένετο, κάλλει καὶ δυνάμει διαφέρων, γυμνασίων τε καὶ κυνηγεσίων μὴ ἀμελῶν. πολλάκις δὲ θεωρῶν τοὺς ἐχομένους ὑπὸ τῆς ἀτέγκτου Ποδάγρας, καταγέλα, φάσκων, μηδὲν ὅλως εἶναι τὸ πάθος. ἡ θεὸς τοίνυν ἀγανακτεῖ, καὶ διὰ ποδῶν εἰστρέχει. τοῦ δ' εὐτόνως φέροντος, καὶ ἀρνουμένου, ὕπτιον ὅλως τίθησιν ἡ θεός. Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος ὑποκεῖται ἐν Θήβαις· Ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν ἐξ ὑπαρχιῶν ποδαγρῶν, συνελεγχόντων τὸν Ὠκύπουν· Τὸ δὲ δρᾶμα, τῶν πάνυ ἀστείων. Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα, Ποδάγρα, Ὠκύπους, Τροφεύς, Ἰατρὸς, Πόνος, Ἄγγελος. Προλογίζει δὲ ἡ Ποδάγρα.

OCYPUS, SIVE CELERIPES.

Ocypus Podalirii & Astasiae filius fuit pulchritudine & viribus praestans, qui Gymnasia & venatus non negligeret. Saepe cum videret eos, qui ab implacabili podagra tenerentur, deridebat, dicens, plane nihil esse illum morbum. Indignatur ergo Dea, & per pedes irruit. Illo vero fortiter ferente, ac negante, supinum omnino Dea abjicit. Scena dramatis ponitur esse Thebis. Chorus constat podagris ejus regionis Ocypodem convincentibus. Est autem drama valde lepidorum unum. Personae dramatis Podagra, Ocypus, Educator, Medicus, Dolor, Nuncius. Prologum agit Podagra.

ΠΟΔΑΓΡΑ, ΩΚΥΠΟΥΣ, ΤΡΟΦΕΥΣ, ΙΑΤΡΟΣ, ΠΟΝΟΣ, ΚΑΙ ΑΓΓΕΛΟΣ.

PODAGRA, OCYPUS, EDUCATOR, MEDICUS, DOLOR, ET NUNCIUS.

POD.

[a] Εὗρεν] Εὗρε *Pell.* Sed & sic versus claudicat, nisi θεὸς monosyllabum fiat.

329. Εὗρεν] Lego εὗρε propter metrum. εὗρε *invenit*, i. e. invenire solet. *Er. Schmid.*

ΩΚΥΠΟΥΣ] Frigidum poëma & Luciano indignum. *F.G.*

ΩΚΥΠ.] Lucianum non agnosco. Inficetum & absurdum totum quantum est. *M. du S.*

ΩΚΥΠ.] Non puto esse Luciani, sed ab aliquo imitatore Tragopodagrae scriptum libellum. Certe Argumentum non magis videtur hic praemissurus fuisse Lucianus quam in Tragopodagra. *J.M.G.*

1. Δεινὴ] Vid. *Eurip.* Hipp. 1. & seqq. *M. du S.*

6. Καὶ μὴ λεγ. ἀτρεκῆ] Podagricos initio morbi nolle fateri morbum, sed vel talum distorsisse, vel aliud quid praetexere, donec ambo pedes adfecti confessionem extorqueant, belle etiam testatur *Seneca*, Ep. 53. p. m. 473. Ubi pro (*morbo*) *qui utrosque pedes DEXTROS fecit*, Vavassor Obs. p. 36. legit PEDES AEGROS. Possis & *deteriores*, quod propius ad literas accedit; sed forsan nihil mutandum; nam quum illico addatur, *necesse est morbum fateri*, pedes dextri poterunt intelligi *sinceri*, non amplius mendaces. *J.F.R.*

9. Προκόψας] Προτκόψας legendum omnino, si ratio sensus habeatur. *F.G. Gujetus* sensui medetur, non metro, cum legit προτκόψας. Quid si legamus ἴσχε προτκόψας βάσιν. *Boivin.*

Προκόψας] Quis cum *Gujeto* προτκόψας legerit? Id enim esset versum corrumpere, non corrigere; nam προκόψας jambum quarta sede, ut debet, efficit, & licet *allisum pedem Micyllus* verterit, unde forsan προτκόψας in mentem venit *Gujeto*, nihilo tamen ad sensum deterius est προκόψας, *promoveris gradum*, modo

POD.

DIra hominibus, & inauſpicati nominis
Podagra vocor, ſaevum mortalibus malum,
Pedesque nerveis conſtringo reſtibus,
Animadvertente nullo incurrens artubus.
Ultra mea percuſſos plaga rideo,
Nec vera de ſuo fateor auſos malo,
Sed vana cauſſari nonnulla exercitos
Ipſum nam quisque ſe lactat mendaciis:
Quaſi convellerit aut offenderit pedem,
Loquitur amicis, veram cauſſam reticet.
Quod enim non dicit, ut latere ſe ratus,
Etiamſi nolit ipſe, tempus indicat.
Ac tum ſubactus, & fatus nomen meum,
Ab amicis omnibus in triumpho ducitur.
Verum dolor mihi malorum adjutor eſt.
Nihil ego namque ſum, ſi ab hoc relicta ſim.
Hoc ergo mordet, hoc animum ſubigit meum,
Dolorem quod malorum originem omnium
Maleficis maledictis haud quisquam ſauciat.
Sed contra me laxant vocem exſecrabilem.
Mea ſperantes evitare vincula.
Quid iſta nugor? nec dico, qua gratia
Adſim, ferendae non par iracundiae.
Dolo generoſus iſte, fortis, Ocypus,
Contra me ſentit, eſſe me nihil ferens.

ΠΟΔ.

Δ Εινὴ μὲ ἐν βροτοῖσι, κὴ δυσώνυμος
Ποδάγρα κέκλημαι, δεινὸν ἀνθρώποις πάθος,
Δεσμῶ δὲ νευρίνοισι τὰς πόδας βρόχοις,
Ἄρθροισιν εἰσδραμοῦσα μὴ νοεμένη.
Γελῶ δὲ τὰς πληγέντας [a] ὑπ' ἐμοῦ,
Καὶ μὴ λέγοντας [b] ἀτρεκῆ τὰ συμφορᾶς,
Ἀλλ' εἰς ματαίαν πρόφασιν ἐξησκημένους.
Ἅπας γὰρ αὐτὸν βιοκολεῖ ψευδορμῶν,
Ὡς [c] ἐνσεσεικὼς ἢ [d] προκόψας τοι βάσιν,
Λέγει φίλοισι, μὴ φράσας τ' αἰτίαν,
Ὃ μὴ λέγει γὰρ, ὡς δοκῶν λαθεῖν τινας;
Χρόνος δέ γ' ἔρπων μηνύει, κεἰ μὴ θέλῃ.
[e] Καὶ τότε δαμασθεὶς, ὀνομάσας μου τὸ νομα,
Πᾶσι θριαμβος ἐμβεβάσται φίλοις.
Πόνος δέ μοι συνεργὸς ὅστ' τὰ κακῶν.
Ἐγὼ γὰρ οἶδέν [f] εἰμι τοῦτο δίχα μόνη.
Τοῦτ' ἦν δάκνει μὲ, κὴ φρενῶν καθάπλει,
Ὅτι τ' ἄπασιν αἴτιον πόνου κακῶν,
Οὐδεὶς κακόργοις λοιδορεῖ βλασφημίαις,
Ἀλλὰ κατ' ἐμοῦ πέμπουσι δυσφήμους ἀρὰς,
Ὡς δεσμὸν ἐλπίζοντες ἐκφυγεῖν ἐμόν.
Τί ταῦτα φλυαρῶ, κὴ λέγω τίνος χάριν
Πάρειμι, μὴ φέρουσα τ' ἐμὴν χολήν;
Ὁ γὰρ [g] Δόλων γενναῖος, ὁ θρασὺς Ὠκύπους,
Φρονεῖ καθ' ἡμῶν, μηδὲν εἶναί [h] μέ τι λέγων.
Ἐγὼ

a Ὑπ' ἐμοῦ] Ἡμεῖον ὑπο *Guj.* b Ἀτρεκῆ] Ἀτρεκεῖ *J.* T' ἀτρεκῆ *Guj* c Ἐνσεσεικὼς ἢ] Ἐνσεσεικὼς, ἢ Edd. ſine ſenſu. Rationem emendationis vid. in notis. d Προκόψας] Προσκόψας *Guj.* Ἥγι προσκ. *Boiv.* e Καὶ τότε] Καί γοι *Pell.* f Εἰμι τοῦτο] Τῶ δ' εἶμι *Pell.* g Δόλων] Δόλον *Guj.* ut cohaereat δόλον φρονεῖ. h Μέ τι] Μ' ἔτι *Guj.* Nihil mut. *Fl. J. Fr. P.* Εἶ' ἡμᾶς *Pell.*

do non ἐνσεσεικὼς, ἢ cum Edd. legas, ſed ἐνσεσεικὼς ἢ junctim, & periphraſi uſitata; cujus poſterioris emendationis me admonuit Doctiſſ. Amitinus *F. L. Abreſch.* eamque ita plane neceſſariam duxi, ut reciperem. *J. F. R.*

14. Θριαμβος ἐμβ.] I. quaſi in triumpho geſtatur, deridetur. *F. G.*

15. Τῶν κακῶν] Malorum quae facio. *F. G.*

17. Φρενῶν καθάπτεται] *Haec moleſtia me tantopere urit, ut prae ira mentis vix compos ſim.* Vid. *Foëſ.* in Oecon. *Hippocr.* V. Ἅπτω. Conf. hic vſ. 23. & 26. *J. Gavel.*

24. Δόλων] *Guj.et.* legit δόλον. vulgata lectio magis placet. Notum omnibus, Dolonem fuiſſe πόδας ἀκύτατον. *Boivin.*

Δόλων] Recte *Guj.* δόλον, ceu δόλον φρονεῖν γενναῖος, quippe qui egregie erat εἰς προφάσεις ἐξησκημένος, uti ex ſeqq. adparet. Neque enim nota perſona hic in ſcenam producitur, ſed omnino ficta, unde merito Ὠκύπους nominis proprii vicem ſuſtinet. *J. Gavel.*

25. Μέ τι] Hocce τι *Guj.et.* forſan ſuſpectum viſum, quod μηδὲν praemiſſum id non admitteret. Fruſtra. *Diod. Sic.* XI. c. 45. ἄλλο μὲ μηδὲν — τι. *Herodian.* l. 5. 7. Οὐδέν τι κατισχνόν. Sic εἴς τις frequens

Ἐγὼ δ' ὑπ' ὀργῆς, ὡς γυνὴ δεδηγμένη,
Ἀντέδακα τῶτον ἀθεράπευτον εὐστόχως,
Ὡς ἦν ἀεί μοι καὶ κονδύλων πρὸς τυχαῖς.
Ἤδη δ' ὁ δεινὸς πόνος ἔχει λοιπὸν τόπον,
Καὶ τὴν βάσιν πυγμοῖσι τρυπᾷ τὴν κάτω.
Ὁ δ' ὡς δρόμαιον ἢ πάλαι πλήξας ἔχει,
Πλανᾷ γέροντα παιδαγωγὸν ἄθλιον.
Καὶ [a] κλοψίχωλον ποδὸς τιθεὶς [b] ἰχνευμένην,
Δύσπουν αὐτὸς ἐκ δόμων [c] προσέρχεται.
ΟΚΥΠ. Πόθεν δ' ὁ δεινὸς ἐς ποδῶν ἔπαι πόνος
παλαιός,
Ἀπρομάτιστος, ἄδακτος, ἄσταρ πρόσω;
[d] Τείνει δὲ νεῦρον εἰς τοξότης ἀνὴρ,
Βέλος προσκεῖσθαι, καὶ [e] λέγειν βιάζεται.
Τὸ δ' ἐσχατιὰν ἔχαλαν, σπεύδει χρόνῳ.
ΤΡΟΦ. Ἔπαιρε σαυτὸν, ὦ τέκνον, καὶ κῦφι-
σον,
Μή πως μεταπίπτων, καλοβάλῃ σὺ χωλὸς ὤν.

Ego, quam mordet ira, (quidni, feminam?)
Morsu hunc nemordi certo & insanabili,
Ut est solenne mihi ferire artum pedis.
Et jam dolor dirus parvum tenet locum,
Soleamque terebrat ictum punctionibus.
At ille ut cursu vel luctu laeso pede,
Imponit educatori misero fomi.
Furtim claudum pedem, viscо captum meo,
Infelix efferens huc accedit, domo.
OCYP. At unde dirus in pedes hic ingruit,
Sine vulnere, stare, incedere impediens dolori?
Nervumque tendit, vir sagittator velut
Telum emissurus, & subigit me dicere
Quae sunt dolentum extrema, parvo tempore.
EDUC. Ipsum te sustine, mi fili, & alleva,
Ne qua, dum claudicas, cadens me proruas.
OCYP.

a Κλοψίχωλον] Emendavi ex *Guj.* & N. Κλοπίχωλον male cett. b Ἰχνευμένην] Ἰκνουμένην *Guj.* Ἰζευμένην *Schmid.* c Προσέρχεται] Προέρχ. *Guj.* d Τείνει] Τείνει *Guj.* Sed & Τείνει legi posset. e Λέγειν] Στένειν *Guj.*

quens Nostro aliisque. Vid. supr. *Alex.* c. 36. &c. Et Doct. *F. L. Abresch.* animadv. ad *Aeschyl.* p. 190. *J. F. R.*

33. Ἰχνευμένην] Ἰκνούμενον legend. forsi. i. e. νοσοῦσαν. *Hesych.* ἰκνεῖται, ἔρχεται, νοσεῖ, κάμνοντες, &c. ἰκνούμενον pro ἰκνούμενον Aeolice. i. e. a morbo petitum, tentatum. *F. G.*

Ἰχνευμένην] Optime hunc versum restituit *Gujetus*, sed pro *ἰκνούμενον* mallem *ἰκνούμενον*, si quidem Doriſmo hic locus nullus est; *J. Gavel.* Bene, sed cur etiam cum *Gujeto* accentu mutato ter scribat Ἰχνούμενον, &c. quum Edd. *ἰχνευμένην*, causſam non addit. Sed praestat *Er. Schmidii* observationem audisse: hic locus, ait, in plerisque libris depravatus est: Κλοπίχωλον πόδα τιθεὶς ἰχνευμένην, redditurque: & bilioſum aegre movens captum pedem: q. esset a *χολὴ bilis*, cum sit ex *χωλὸς claudus*. Tum pro *ἰχ*— leg. *ἰζευμένην*, *claudicationes celantem*, praecipue sub primos insultus podagrae; cum tamen trahant podem *ἰζευμένην*, viſco captum. *ὁ ἰξὸς viſcum*, inde *ἰζεύω viſco capio*, aves proprie: poſtea quocumque modo aucupor. Hinc ποῦς ἰζευμένος est pes viſco captus, h. e. metaphorice, tarde & lente progrediens. Quis hoc non probaret? Cum in ipso podagrae etymo idem insit, a *ποῦς* & *ἴαγρα capiura* formato, quod pedes ut laqueo captet. *J. F. R.*

37. Τείνει] Praeter *τείνω* nihil cum *Gujeto* mutaverim, punctum ponendum poſt *βιάζεται*. *J. Gavel.* Illud punctum jam addidi. *J. F. R.*

38. Στένειν] Στένειν leg. videtur, ſubaudito *ὁ πούς*. *F. G.*

39. Τὸ ἔσχατον ἔρχεται] Dolores extremi, i. e. acerrimi cum tempore veniunt, ſ. proceſſu temporis dolores intenduntur. *F. G.*

Ibid. Στειχεῖ χρόνῳ] Non intelligi a me iſtum venticulum, fateor. Interpretatus ſum ac ſi legeretur *βραχεῖ χρόνῳ*, quod quidem ſententiae convenire, apparet. Alia quaeſtio est, an ita auctor dederit. *J. M. G.*

45. Γογγύζων] Participium *γογγύζων* metrum aperte vitiat. Num ὄγκωλος *γέρων*, i. e. σεμνὸς, γαῦρος, toſte *Heſych.* Senex dicitur vſ. 120. Καυχώμενος τὰ πάντα. μετὰ ἐν. σθένους. An potius τὸ γογγύζων gloſſema habendum τῷ ὀγκολογῶν, quod hic olim lectum fuerit? Sane *Heſychius*, ὀγκολογῶν· exponit γογγύζων. *J. Gavel.* Sed Cl. Editor obſerv. Miſc. anni 1739. p. 433. adjicit, forte *ἀδύνατα γογγύζων γέρων*, quo quidem verſui minore negotio conſulitur, ſenſus tamen mihi melior videtur in *ἀδύνατος*. *J. F. R.*

46. Μή τι] Μή σὺ forſan. *F. G.*

48. Ἐν ταῖς] Euripideum esse opinor. *M. du S.*

Ἐν ταῖς ἀνάγκαις] Videtur Interpres non intellexiſſe hunc versum. Senſus est: *morbo ſubactus juvenis, inſtar eſt ſenis.* Per *ἀνάγκας* hic intellige τὰς τῶν νόσων ἀνάγκας. *ἀμφιβολίαν* autem sic reſolve: πᾶς νέος *γέρων ἐστί*. omnis juvenis inſtar ſenis est. est tamen & alius senſus: nempe cogente neceſſitate, ſenes fungi juvenum vice. *Boivin.*

Ibid.

OCYP. Ea teneo, te sine pondere, & tibi obsequor,
Laborantemque pedem pono, & sustento me.
Nam juniori turpe, aequales inter, est
Minister invalidus, querulus semper senex.
EDUC. Ne, ne quid horum, stulte! aufer convicia.
Ne gloriare acute: at illud noveris,
Necessitatibus juvenis quisque est senex.
Audi monentem. Denique, si me subtraham,
Stabo senex ego, juvenis jacebis humi.
OCYP. Tu si cadas, dolore carens, senex cades.
Etenim voluntas pronta senes sequitur viros:
Nervis sed illorum caret omnis actio.
EDUC. Quid argutare? nec dicis mihi, quomodo
Dolor intrarit soleam pedis cavam tui?
OCYP. Dum cursu exerceor, levem ut ponam pedem
Currens contraxi, & in dolores incidi.

[f] ΩΚΥΠ. Ἐγὼ κρατῶ σε δίχα βάρους, καὶ πείθομαι,
Καὶ τ' ἀσθενοῦντα πόδα τιθῶ, καὶ χαλεπῶ.
Νεωτέρῳ γὰρ αἰσχρὸν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀεί,
Ὑπηρέτης ἀδύνατος γογγύζων γέρων.
ΤΡΟΦ. Μὴ, μή τι ταῦτα, [h] μῆτερ, μή μοι [i] παρτάρει·
Μή μ' ὡς νέος κόμπαζε, τοῦτ' εἰδώς, ὅτι
Ἐν ταῖς ἀνάγκαις πᾶς γέρων [k] ἔσθ' νέος.
[l] Πείθου λέγοντι· [m] τὸ πόδας ἀν' ὑποσπάσω,
Ἔσθ' ὁ πρόσω, σὺ δ' [n] ὁ νέος πίπτεις χαμαί.
ΩΚΥΠ. Σὺ δ' ἐν σφαλῇς, πίπτουσι ἄπαντες ἐν γέρων.
Προθυμίᾳ γὰρ ἐν γέρουσι πᾶς ἵσταται·
Πρᾶξις δὲ τούτοις ἐκλέλοιπ' ἔσθ' οὗτος.
ΤΡΟΦ. Τί μοι σοφίζῃ, καὶ λέγεις οἵῳ τρόπῳ
Πόνος [o] προῆλθε σῆς ποδὸς κοίλην βάσιν;
ΩΚΥΠ. Δρόμοισιν ἀσκῶν, χεῖρον ὡς τιθῶ πόδα,
Τρέχων [p] ἔστιλα, καὶ συνεμίχθην πόνῳ.

ΤΡΟΦ.

[f] ΩΚΥΠ.] In *Fl.* spatium est. In *J.* omissum erat. Additum in *P. H. B1.* &c. [g] Παῖς ἐσ'] Παῖς ἐσ' *Guj.* [h] Μῆτερ] Sic *B1. 2.* Μᾶτερ *J. Fl. Ald. Fr. H. P. S.* [i] Μοι] Μοι *Fl.* [k] Ἔσθ'] Recepi ex *Fl.* ἔστ' cett. [l] Πείθου] Recte sic *B1. 2. Va. P. S.* Personam Ωκ. male praefigunt *J. Ald. Fr. H.* In *Fl.* spatium est, quo personar. nomina designantur. [m] Τὸ πόδας] Τὰς χόρας *Guj.* Τὸ χεῖρ' ἀν' *Pell.* Τὸ γόνας *Boiv.* [n] Ὁ νέος] Ὡς νέος male *Fl.* [o] Προῆλθε] Προῆλθ' *Guj.* & *Pell.* [p] Ἔστιλα] Ἔστφλα *Guj.* Forſ. ἔστιν, vel ἴστιλα.

Ibid. Ἐσ' νέος] Lege ἐσὶν, recte alt *J. Gavel.* Sed id ex *Fl.* jam receperam. *J. F. R.*

49. Τὸ πόδας ἀν'] Legend. videtur: τὰς χόρας ἀν' ὑποσπάσω, quid si, τὸν χεῖρ' ἀν' ὑποσπάσω, vel τὸν χόρα. &c. *F. G.* Τὸ πόδας ferri non poteſt. Addi poſſet *Gujetii* conjecturis, γόνας ἀν' ὑποσπάσω, ſi ſenectutem meam, id eſt, ſenectutis meae opem tibi ſubſtraxero. vel τ' γόνατ' ἀν' &c. *Boivin.*

Τὸ πόδας] Omnino cum *Guſet.* legendum exiſtimo τὰς χόρας, ex verſu 170. ὀλίγας χόρας τὰς ἐμὰς &c. *J. Gavel.*

52. Προθυμίᾳ] Προθύμεται mallet Doctiſſ. *J. Gavel*, vel προθυμεῖται γὰρ γόνυ' ἀεὶ πτερύσσειν), niſi minus a vulgato abiret. Sed recte Cl. earum obſervatt. Editor animadvertit: „ Προθύμεται deterius non videtur τῷ πτερύσσειν, ἵσταται, nec tribrachys deterior anapaeſto. Secunda emendatio vim verſui videtur illaturа, niſi ultima in προθυμία corripi poſſe oſtenderetur". Certe ι in προθυμία longum eſt, neque ac in φιλία ſimilibusque, quia id ει ortum ex η; antiquitus enim erat προθυμίη, φιλίη. *J. F. R.*

57. Ἔστιλα] Ἔσφλα legendum videtur, pro ἰσφλᾶν autem uſurpatum, τὸ ἴστλα hic locum non habet. *F. G.*

Ἔστιλα] Verſus duplici mendo laborat. Prima enim in ἴστλα contra metrum corripitur, ſecunda vero in συνεμίχθην producitur. Ita dediſſe credo doctiſſimum *J. Gavel*, licet inverſo ordine excuſa in Obſervatt. ſint verba. Additque: *Gujetius* corrigit ἴσφλα, quod ſenſum quidem expeditiorem facit, ſed eodem tamen vitio laborat. Conjiciebam ἰσίστια, ex vſ. 9. vel, ſi liceret, σίστια, ſimplici pro compoſito. Pro συνεμίχθην legendum videtur συνημμίχθην, ſine augmento. Ad quae Cl. Editor rurſus bene monet: commode pro συνημμίχθην videtur ſubjici decompoſitum συνημμόχθην. Sed cur ſine augm. legeretur, neſcio. συνημμόχθην pari quartaque ſede tribrachyn legitime efficiet, & ſolemne eſt Librariis Latinis Graecisque ſecundam praepoſitionem negligere. Conſulantur addenda ad *Liban.* Epiſt. DCCCXXVII. p. 864. „ Sed pro ἴστλα tenuit Vir Cl. ἴστια, quod & mihi in mentem venerat. Exempliſque id illuſtratum vid. in Obſ. p. 454. At Doctiſſ. *Abreſch.* in animadv. ad *Æſchyl.* p. 242. emendat ἴστλα. Ac τίλλειν valere ἀνύειν, τελεῖν, auctoritatibus probat; quare hoc forſan praeſtat. *J. F. R.*

ΤΡΟΦ. Πάλιν τρέχ' [a] ὅς τις [b] εἶπον, ἢ καθήμενος,
Πώγωνα τίλλει χειρέων ὑπ' ἀλένας.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν παλαίων ὡς θέλων παρεμβολὴν
[c] Βαλεῖν, ἐπλήγην. τοῦτο δή πίστευέ μοι.
ΤΡΟΦ. Ποῖος γρατιώτης γέγονας, [d] ἵνα παρεμβολὴν
Βάλλων σὺ πληγῇς; ὠθισυκλοῖς [e] ψευδηλογῶν;
Τὸν αὐτὸν ἡμεῖς εἴχομεν λόγον ποτὲ,
Μηδενὶ λέγοντες τ' ἀλήθειαν φίλων.
Νῦν δ' εἰσορᾷς [f] ἅπαντα ἐξ
Ὁ πόνος δ' [g] ἐλελίξας ἐμμελῶς ἀφγγρέφει.
ΙΑΤ. Ποῖ σοῖ καθεύρω κλεινὸν Ὠκύπουν
φίλοι,
Τὸν πόδα πονοῦντα, χὠ βάσιν παρειμένον;
Ἰατρὸς [h] ἦν ὢν, ἕλκυον τοῦ φίλου τινὸς,
Πάσχοντα δεινὰ τοῦτον ἀγάτῳ πάθει·
Ἀλλ' αὐτὸς ὅτος ἐγγὺς ὀμμάτων ἐμῶν,
Κεῖται κατ' εὐνῆς ὕπτιος βεβλημένος.
Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν, χὠ σὸν,
Τί τοῦτο; λέξον, Ὠκύπου, τάχα,

EDUC. Iterum curre, ut non nemo dixit, qui ſedens
Barbam vellebat, ille ſub alis hiſpidus.
OCYP. Luctatus ergo, dum volo inſerto pede
Ferire, ſum percuſſus: illud crede mi.
EDUC. Qualis fuiſti athleta, ut inſerto pede
Feriens ferireris? Vagus es mendaciis.
Eosdem nos quondam ſermones habuimus.
Amicorum dicentes vera nemini.
Nunc vero cuncta vides. . . .
Verum volutans ad numeros torquet dolor.
MED. Ubi nobilem invenio, ſodales, Ocypum
Laborantem pede, & ſolutis greſſibus?
Etenim medico mihi ſodalis retulit,
Hunc dira, morbo non conſtante perpeti.
Quin ipſe noſtros ante oculos in proximo
Jacet, ſupinus abjectus in lectulo.
Jubeo ſalvere per Deos te. Sed mali
Quid illud? Ocypu, dic ocius ut ſciam.

Si

a Ὅς τις] Ita *Fr. P. B1. 2. H.* Ὡς τις *Fl. J. Ald.* b Εἶπον, ἢ] Εἶπον, ὃς *Pall.* c Βαλεῖν] Βάλλειν *Guj. & Pall.* d Ἵνα] Ἧν *Guj.* e Ψευδηλογῶν] Bene *S. Ald.* cum *Fl. Ψευδολογῶν J. B1. H. Ψευδολογῶν* male ad quantitatem *P.* f Ἅπαντα] Ἁπαῖλας *Fl.* g Ἐλελίξας] Ἐλίξας *Guj.* h Γὰρ ὢν] Ὢν γὰρ *Guj.*

58. Πάλιν τρέχ'] Proverbiale videtur, quaſi remedium ſit in ſimili malo iterum currere. Vid. *Eraſm.* Prov. *denuo currere.* *F.G.*

Πάλιν τρέχ'] Interpretatus ſum hanc lectionem, πάλιν τρέχ', ὡς τις εἶπεν, ὃς καθήμενος πώγωνα τίλλει, χειρῶν ὑπ' ἀλένης. Monet alumnum ſuum de praecepto in tonſtrina illi dato, qui pedem inter currendum luxaverat; auctoremque ridicule ſignat. Hoc autem indicat, ſe tergiverſationem illius ſentire. *J. M. G.*

59. Πώγωνα] De hoc verſu *Muretum* legere operae pretium eſt Var. Lect. XII. 17. qui in editione Proverbiorum Florentiae facta comparere eum ait. *M. du S.*

60. Παρεμβολὴν] *Le croq en jambe*, i.e. pedis interjectus. *F.G.*

62. Ἵνα] Ἧν legendum. Ordo: Ποῖος γρατιώτης γέγονας, ἧν σὺ πληγῇς βάλλων παρεμβολήν. *F.G.*

74. Ἀσπάζομαί] Non diſputo, quid fuerit in autographo, ſed ſic reddidi, quaſi fuiſſet, Ἀσπάζομαί σε πρὸς θεῶν. Καὶ σὸν πόδα τί τοῦτο; λέξον Ὠκύπου πάχ' ὡς μάθω. Εἰ δὲ τύχοιμι μαθὼν κ. τ. λ. *J. M. G.*

Ἀσπάζομαί σε &c.] Quid ſi binos hos verſus hoc pacto legamus & diſtinguamus?

Ἀσπάζομαί σε, πρὸς θεῶν ⟨ σὸν πόδα
Ποῖόν τι τοῦτο; λέξον Ὠκύπου τάχα.

Vel τί ἐστι τοῦτο, &, λέξον Ὠκύπου σαφῶς, ut id reſpondeat ſequentibus, εἰ δὲ μάθοιμι, & μαθὼν δὲ ἀληθῶς. *J. Gavel.*

76. Τυχὸν, ἴσως] Male diſtinctio commatica ponitur inter duo adverbia τυχὸν ἴσως, quae conjungenda ſunt, & πλεοναστικῶς poni ſolent, non ſecus atque αὖ πάλιν. *J. Gavel.* cui obſecundavi, comma quod poſt τυχὸν erat, ante id collocans. *J. F. R.*

78. Σωτὴς] V. *Spanhem.* 417. De Soteriche Aſita ἱστοριῶν legimus apud *Suidam* (v.) qui carmine epico Pantheam laudavit, conſule *Suidam.* *M. du S.*

79. Σάλπιγξ] Quaſi τὸ, Σωτήριχος, σάλπιγξα notet; ſit σάλπιγγος εἶδος. *F.G.*

Σάλπιγγος] Cur hic Soterichos Salpingis, id eſt tubae nomen habere dicatur, divinatu non admodum fa-

Si scire contingat, forsan curavero
Dirum dolorem; & illud, quidquid est, mali.
OCYP. Vides me, Soter, & rursus Soteriche,
Cognominis Salpingis, o Soteriche.
Dirus dolor pedis me mordet pessime,
Timidum pede, non simplex, pono vestigium.
MED. Unde? ecquid passus? indica, vel quomodo?
Nam vera si medico per omnia dixeris,
Salubrior venit: non doctus labitur.
OCYP. Cursum meditatus & quandam artem gymnicam,
Ab amicis graviter vapulavi aequalibus.
MED. Cur non adest ergo gravis inflammatio
Ipso in loco, nec humidum fomentum habes?
OCYP. Nec enim fero facile lanarum vincula,
Inutile ornamentum, quod multis placet.
MED. Quid ergo tibi placet? Scariphabo pedem?
Nam si mihi praebeas, illud bene noveris,
Secando exhausturum multum me sanguinis.
OCYP. Fac ergo, si quid invenire novi potes,
Quo mox dolores diros e pede exigas.

Εἰ γὰρ μάθοιμι, τυχὸν ἴσως ἰάσομαι
Τὸ δεινὸν ἄλγος, τῶν πάθους ἢ συμφορᾶν.
ΩΚΥΠ. Ὁρᾷς με, σωτὴρ, ἠ πάλιν σωτήριχε,
Σάλπιγξ αὐτῆς ἴ ὄνομ' ἔχων σωτήριχε,
Δεινὸς πόνος με τὸν ποδὸς δάκνει κακῶς,
Δειλὸν δὲ βῆμα, [k] κοὐκ ἁπλῶν τιθῶ ποδί.
ΙΑΤ. Πόθεν; τί [l] παθών; μήνυσον, ἢ ποίῳ τρόπῳ;
Μαθὼν [m] γὰρ ἀλήθειαν ὁ ἰατρὸς ἀσφαλῶς,
Κρεῖττον προσεισι, σφάλλεται δὲ μὴ μαθών.
ΩΚΥΠ. Δρόμον τιν' ἀσκῶν, καὶ τέχνην γυμναστικὴν,
Δεινῶς ἐπλήγην ὑπὸ φίλων ὁμηλίκων.
ΙΑΤ. Πῶς οὖν ἀηδὴς ὁ πάρεστι φλεγμονὴ
Τόπου κατ' αὐτὸν, κοὐκ ἔχεις τιν' ἐμβροχήν;
ΩΚΥΠ. Οὐ γὰρ φέρω τὰ δέσμὰ τῶν ἐριδίων,
Εὐμορφίαν ἄχρηστον εἰς πολλοὺς καλήν.
ΙΑΤ. Τί οὖν δοκεῖ σοι; [n] καθαινήσω σε τὸν πόδα;
Ἂν γὰρ σαφῶς μοι [o], γιγνώσκειν σε χρὴ,
Ὡς ταῖς τομαῖσι πλεῖστον αἷμά σου κενῶ.
ΩΚΥΠ. Ποίησον εἴ τι χρηστὸν ἐξευρεῖν ἔχεις,
Ὅπως τάχιστα δεινὸν ἐκ ποδῶν πάυσῃς πόνον.

ΙΑΤ.

i Ὄνομ'] Ὄνομ' *Pell.* melius. k Κοὐκ] Bene *Fl. P.* aliaeque. Κοὐ male *J.* l Παθών;] Μαθών; *El.* m Γὰρ] Delet *Boiv.* n Καθαινήσω] Καταινίσω corrigit *Gavel.* o Μοι] Τοῦτο *Gaj.* omisso μοι. Μοι τόδε *Pell.*

facile est. Mihi in mentem venit Minerva Σάλπιγξ apud *Pausan.* Corinth. p. 122. 43. Est autem Minerva etiam ὑγεία s. fospita, v.g. *Pausan.* Att. p. 40, 11. & p. 60, 12. Ὑγεία denique eadem quae σώτειρα. Meliora lubens discam. Verfionis interea rationem reddidi. *J.M.G.*

Ibid. Σωτήριχε] Sic λέμβος σωτήριχος in *Anthol.* L. 2. c. 41. Ep. 4. Σωτήριχος est nomen proprium ap. Cinnam L. IV. p. 192. At σάλπιγξ quod eo nomine insigniatur, referendum fortasse ad τὸ ἀναπληϊκόν. *Max. Tyr.* Serm. VI. ἡ καλὸν μὲ οὖν διώξει τὸ ὑγιεινευστικὸν, καλὸν δὲ σὺ φυγῇ τὸ ἀναπληϊκόν. *J. Gavel.*

88. Ἐμβροχὴν] Irrigationem partis affectae, quae fit appositione lanae aut lini, liquore aliquo medicali tincti. F.G.

89. Οὐ γὰρ φέρω] I. ferre non possum. F.G.

90. Εὐμορφίαν] Ἀμορφίαν legit Interpres, (*deformitatem* reddens) sed τὸ εὐμορφίαν placet. Ordo, ἐγὼ φέρω τὰ δέσμα, εὐμορφίαν ἄχρηστον &c. appositive. I. e. ἐγὼ τὰ δέσμα τῶν ἐριδίων, ὅ ἐστιν εὐμορφίαν εἰς πολλοὺς καλήν. τὸ μὴ φέρειν scil. i. e. τὸ μὴ ἔχειν, ἐστὶν εὐμορφία, ἡ τὸ ἔχειν δέσμα ἀμορφία, vulgi opinione. Sed fortasse τῶν τροφίων verba sunt, non Ocypodis aegroti. F.G.

Ibid. Εἰς πολλοὺς καλήν] Εἰς πόδας κακὴν conjicit *J. Gavel*, quod fasciis istis caput ornare decorum sit, pedes non item. Haud inepte profecto. *J.F.R.*

92. Γιγνώσκειν σε χρὴ] An γιγνώσκειν ὦ σε χρὴ; *J. Gavel* Non. Nam longa est prima in γιγνώσκω, ut bene animadvertit obiervatt. Editor (nec juvat, si γινώσκειν substituas, quia & hoc primam habet longam) putatque σε semel excidisse, legendumque: Ἂν γὰρ σαφῶς μοι σε, γιγνώσκειν σε χρὴ. Παρίχμια σε τινὶ obviam locutionem esse. Sed confer *Gujeti* & *Pollevii* codicis emendationem in variantt. notatam, & elige. *J.F.R.*

[a] ΙΑΤ. Ἰδὲ σιδηρόχαλκον ὀπιφέρω τομὴν,
Ὀξεῖαν, αἱμοδίψιον, ἡμιστρόγγυλον.
ΩΚΥΠ. Ἔα, ἔα.
[b] ΤΡΟΦ. Σῶτερ, τί ποιεῖς; μὴ τύχοις σωτηρίας.
Τολμᾷς [c] σιδηρόσπαρτον ὀπτᾶλεῖν πόνον;
Μηδὲν καλειδὼς, προσφέρεις κακὸν ποσί.
Ψευδῆς γὰρ ἕλκυες ὢν [d] ἀκίνδυνος ἔργων.
Οὐ γὰρ πάλαισιν, ἢ δρόμοισιν, ὡς λέγω,
Ἄσκων ἐπλήγη. τοῦτο γᾶν ἄχθέ μοι.
[e] Ἦλθεν μὲν εἰς τὸ πρῶτον ὑγιὴς ἐν δόμοις,
Φαγὼν δὲ πολλὰ, καὶ πιὼν ὁ δυστυχὴς,
[f] Κλίνης ὕπερθε καλαπεσὼν, ὑπνοῖ μόνος.
Ἔπειτα νυκτὸς διυπνίσας, ἐκραύγασεν,
Ὡς δαίμονι πληγεὶς, καὶ [g] πάντα φόβον λαβεῖν.
Ἔλεξε δ', οἴμοι, πόθεν ἔχω κακὴν τύχην,
Δαίμων τάχα κρατῇ μ' ἔξω ποδός;
Πρὸς ταῦτα νυκτὸς ἀναχαθήμενος μόνος,
Ὁποῖα κῆρυξ ἐξεθρήνει τ' πόδα.
Ἐπεὶ δ' ἀλέκτωρ ἡμέραν ἐσάλπισεν,
Οὗτος προσῆλθε, χεῖρα θεὶς ἐμοὶ πικρὰν,
Θρηνῶν, πυρέσσων, ἐπ' ἐμοὶ [h] βάζων.
Ἃ μὲν σὺ κατεῖπε, πάντ' ἐφεύρηκα,
Τὰ δεινὰ κρύπτων τ' νόσου μυστήρια.
ΩΚΥΠ. Γέρων μὲν [i] αἰεὶ τοῖς λόγοις ὁπλίζεται,
Καυχώμενος τὰ πάντα, μηδὲν ὢν ἐτέων.
Ὁ γὰρ πονηθεὶς, καὶ φίλοις ψευδῆ λέγων,

MED. En jam parata ferri & aeris sectio.
Sitiens cruoris, acuta, & semiteres.
OCYP. Omitte, omitte.
EDUC. Soter, quid occipis? Sic te fugiat salus!
Audes quaesitas ferro poenas addere?
Ignarus omnium, malum admoves pedi.
Mendacia tibi dicta, quaeque dicta sunt.
Nec enim luctamve seu cursum, quod indicat,
Exercens ictus est: at hoc mi credito:
Probe quidem valens primo venit domum,
Bene tum saturatus, affatim potus, miser
In lectulo jacens somnum solus capit.
Tum nocte somno excussus exclamat subito
Divinitus velut ictus: & cuncti timent:
Dixitque vae mihi! unde tanta vis mali!
Deusne quis pedem tenens extra *rapit*?
Ad haec, quam longa est, nocte solus residens
Velut praeconis voce deplorat pedem.
Cum vix diem tuba gallus signaverat,
Ad me venit, tristem manum mihi injicit
Plorans, febriensque, meque nixus ambulans.
Sed quae modo dicebat, finxit omnia,
Dum dira morbi dissimulat mysteria.
OCYP. Verbis quidem semper senex armatus est,
Et gloriatur, cum possit nihil, omnia.
Morbo laborans, mentiens sodalibus

Fa-

[a] ΙΑΤ.] Omisit *F.* non *Fr. P. B1.* &c. In *Fl.* spatium est. [b] ΤΡΟΦ.] ΙΑΤ. *B1.* male. At *B2. Tro.* cum *Fr. F. P. H.* &c. recte. [c] Σιδηρόσπαρτον] Σιδηρόκαρδον *Guj.* [d] Ἀκίνδυνος ἔργων] Sic *B. P. Fl.* Ἔργων ἀκίνδυνος *Pell.* aliaeque Edd. [e] Ἦλθεν] Ἦλθε *Fl.* [f] Κλίνης] Ita *Fl.* cum *F. P. H. B1.* &c. Κλίνῃ *Amst.* & *S.* [g] Πάντα φόβον λαβεῖν] Πάντας φόβῳ λαβεῖν *Guj.* [h] Βάζων] Βάζων ἀεὶ πᾶς *Pell.* [i] Αἰεὶ] Ex emendat *F. Gavel*, Ἀεὶ male Edd. pristinae.

97. Ἡμιστρόγγυλον] An semicircularem? F. G.
98. Ἔα, ἔα] Interjectio, non verbum, ut Interpres. F. G.
102. ψευδὴς — ἀκίνδυνος ἔργων] Versus hicce miserè est corruptus, omnique sensu destitutus. Ed. *Bas.* princeps & Isingrin. postrema verba ita ordinant: ὢν ἀκίνδυνος ἔργων, neque dubito quin hic ordo sit verus, adeoque praeferendus. Sed neque ita consultum est metro. Equidem existimo legendum: ψευδὴς γὰρ ἕλκυες ὢν ἀκίνδυνος λόγων. Sic versus optime & sensui constat; idem enim est, ac si dixisset, ψεύδεται γὰρ πλέον τῶν λόγων, ὢν ἀκίνδυνος. Vel pro ψευδὴς legend. ψευδᾶς, aut ψευδῆ, si pro λέγων malueris ἐὼν. *F. Gav.*
109. Καὶ πάντα φόβον λαβεῖν] Conjicit *Gujet.* καὶ πάντας φόβῳ λαῶν, quibus subdit *Boiv.* Si metri ratio habeatur, legendum esse πάντα. At ne sic quidem metrum constat, si quidem καὶ corripi nequit, quòd Vir Cl. existimasse videtur. Mallem scripsisset *Gujetus*, καὶ φόβῳ πάντας λαῶν, vel *Boiv.* πάντα τὸ φόβῳ λαῶν. Videndum tamen, possitne retineri φόβον & λα-

Famelicae familis mandatum mulieben.

MED. Imponis omnibus diversa adeo loquens.
Aegrotus esse dicis, quo labores, nondum ais.

OCYP. Et quomodo rationes explicem mali?

Male cum sit, nil scio, nisi hoc, male esse mi.

MED. Occasionem praeter si cui pes dolet,
Is quaelibet tum vana comminiscitur,
Haud inscius diri, cui junctus est, mali.
Eis nunc modo unus est . . .
At cum pedem dein dolebis alterum,
Gemes cum lacrimis. Unum edico tibi:
Hoc illud est ipsum, seu nolis, seu velis,

OCYP. Quid illud ipsum? dic, quo nomine cluit?

EDUC. Habet malo repletum nomen duplici.

OCYP. Eheu! Quid istuc? dic, o obsecro, senex.

EDUC. Ex quo doles loco, caput habet nominis.

OCYP. Ut dicis, a Pede principium nomen trahit.

EDUC. Huic tu dirum Agrae nomen in fine adjice.

OCYP. Et quî miserum sat insuper *laedos facis?*

EDUC. Est sane dira, namque parcit nemini.

Πεμφθεὶς ἔοικε μαντικὴν μοναυλίᾳ.

ΙΑΤ. Πλανᾷς ἀναύλως, ἄλλα δ' ἐξ ἄλλων λέγεις,
Λέγων, πονεῖν μ', ὁ δὲ πονεῖς, ὅπερ λέγεις.

ΩΚΥΠ. Πῶς ἂν Φράσω σοι τῶν παθῶν τὴν συμφοράν;

ΙΑΤ. Πάσχων γάρ, οὐδὲν οἶδα, πλὴν πονῶ μόνον.
Ὅταν ἀφορμὴν δίχα πονῇ τις τὴν πόδα,
Πλάσαι τὸ λοιπὸν ὡς θέλει κενὰς λάγας,
Εἰδὼς τὸ δεινὸν ᾧ συνέζευκται κακῷ.

ΩΚΥΠ. Καὶ νῦν μὲ ἀκμὴν εἰς.

ΙΑΤ. Ἐπὰν δὲ καὶ τὸν ἕτερον ἀλγήσῃς πόδα,
Στένων, δακρύσεις, ἐν δέ σοι Φράσαι θέλω.
Τοῦτ' ἐς' ἐκεῖνο, κἂν θέλῃς, κἂν μὴ θέλῃς,

ΩΚΥΠ. Τίδ' ἐς' ἐκεῖνό γ', εἰπέ, καὶ τὸ κλήζεται;

ΤΡΟΦ. Ἔχει μὲν ὄνομα συμφορᾶς γέμον διπλῆς.

ΩΚΥΠ. Οἴμοι, τί τοῦτο; λέξον, ὦ, δέομαι, γέρον.

ΤΡΟΦ. Ἐκ τοῦ τόπου μέν, ὃν πονεῖς, ἀρχὴν ἔχει.

ΩΚΥΠ. Ποδὸς μὲν ἀρχὴν ὄνομ' ἔχει καθὰς λέγεις;

ΤΡΟΦ. Τούτῳ σὺ πρόσθες ὅτι τέλει δεινὴν ἄγραν.

ΩΚΥΠ. Καὶ πῶς με τὸ δύσποτον ἔτι;

ΤΡΟΦ. Δεινὴ γὰρ ἔσα, φείδεταί γ' οὐδενός.

ΩΚΥΠ.

k Ἀκμὴν] Ἀκμὴς *Pell.* *l* Εἰς] Εἶς, ἴσως L. *m* Δακρύσεις] *Pell.* ita recte. Δακρύεις Edd. *n* Κλήζεται] Sic *Guj.* recte. Κλήζεται Edd. ante. *o* Γέρον] Γέρον *B* 1. & 2.

λαβεῖν, ita ut haec pendeat structura a duplici potestate particulae ὡς. *J. Gavel.*

111. Κρατῶν ἔξω] Legere possemus ex notissimo Graecae ling. idiotismo Δαίμων τάχα τις ἔξω κρατῶν ποδὸς μ' ἔχει. Verum haec mera est conjectura. *J. Gavel.*

112. Ἀναυλοπήδῳ] Non male legeretur ἀσυναύλῳ ποδὶ. *J. Gav.* Sed sine necessitate tamen. *J. F. R.*

115. Προσῆλθε] Πρόσθε. F. G.

116. Ἐπ' ἰμοὶ] Θρηνῶν, πυρέσσων, εἶτ' ἐπ' ἰμοὶ αἰσχὺν βάλει, tentat *J. Gavel.* id tamen meram esse conjecturam professus. Sed Cl. *D'Orville* liberiore conjectura: Θρηνῶν, πυρέσσων [τ' ἀτιμίᾳ] βάζων ἰμοί. At uni illi pedi posset quidem consuli, pro ἐπ' legendo ἐπὶ. Sed quinque tum modo pedes erunt. Ideoque vox quaedam suppleuda. *J. F. R.*

130. Καὶ νῦν &c.] Καὶ νῦν μὲν ἀκμὴν εἰς ποδῶν δυοῖν ἔχει legi posse proponit *J. Gavel.*

132. Δακρύσεις] Ita etiam reddi jusserat *J. Gavel.* cumque *Pell.* id habeat, facile obsecutus sum. *J. F. R.*

136. Ὦ, δέομαι] Ἄσμενος substituit *J. Gavel*, quo verbo etiam usus est vs. 155. Sed nulla urgente necessitate; quum nec tribrachys nec anapaestus hic gnaros legis jamborum offendent, ut Cl. Editor observatt. p. 437. recte monet. *J. F. R.*

145. Εἰς

ΩΚΥΠ. Σωτὴρ, τί λέγεις; τί δέ μοι;
ΙΑΤ. Ἄφες με μικρὸν, ἠλόγημαι σῇ χάριτι.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστὶ δεινὸν, ἢ τί συμβέβηκέ [a] μοι;
ΙΑΤ. Εἰς δεινὸν [b] κ' ἀχώριστον πόνον ἦλθες ποδός.
ΩΚΥΠ. Οὐκοῦν με δεῖ πρόχωλον ἐξαντλεῖν [c] πόνον;
ΙΑΤ. Χωλὸς ἂν [d] ἦς, οὐδέν ἐστι, μὴ φοβοῦ.
ΩΚΥΠ. Τί δ' ἐστὶ χεῖρον;
ΙΑΤ. Ἀμφοῖν ποδοῖν σε συμποδισθῆναι μένει.
ΩΚΥΠ. Οἴμοι. πόθεν μοι χρηστὸς [e] εἰσῆλθεν πόνος;
Ποδὸς δ' ἄλλου, χοὐ [f] μοι συμπάσχει καλῶς;
Ἢ πῶς [g] ὅλος πέπηγα, μεθεῖναι θέλων;
Δειλαίνομαι δὲ πολλὰ μεθεῖσαι πόδα,
Νήπιος, ὁποῖα βρέφος ἄφνω φοβούμενος.

OCYP. Soter, quid ais? quid me . . .
MED. Sine me parum: tua peregrinor gratia.
OCYP. Quid est igitur mali? aut mihi quid accidit?
MED. Pedis es nactus dolorem dirum, inseparabilem.
OCYP. Sic ergo claudicans malum exantlandum erit?
MED. Modo claudus esses! Hoc nihil: hunc aufer metum.
OCYP. Quid ergo pejus?
MED. Supereſt utroque te pede impedirier.
OCYP. Heu, heu mihi! novus unde morbus ingruit
Pedem per alterum, qui me vexat male?
Quam fixus haereo, discedere cum veliml
Metuoque valde, pes cum transferendus est,
Insanus, ut puer subito perterritus.

Sed

a Μοι] Restitui ex *J.* & *Fl.* Σωι cett. male. b Κ' ἀχώριστον π. ἦλθες] Ἦλθες ἀχ— πόνον *Guj.* ἦλθες πόνον ἀχ— *Boiv.* c Πόνον] B. *Fl.* si βόον haberet, reciperem. d Ἦς] *J.* Ἧς male. Ἢν *Guj.* abjecto ἂν. e Εἰσῆλθεν] Εἰσῆλθε *Fl.* non recte. f Μοι] Ita correxit *Solan.* Mss Edd. priores. g Ὅλος] Sic *P. Fl. Hi.* Ὅλως *J. Bl. 2. Ald. Fr. S. Amst.*

145. Εἰς δεινὸν &c.] Εἰς δεινὸν ἦλθες ἀχώριστον πόνον ποδὸς *Gujet.* legit, ut metrum restituat. At ne sic quidem metrum constat. Spondeum enim in quarto pede ejusmodi jambi stare non patiuntur. legendum itaque:

Εἰς δει|νὸν ἦλ|θες πόνον, | ἀχώ|ριστον | ποδός.

Boivin.

149. Μένει] I. e. manet te τὸ συμποδισθῆναι. *F.G.*

151. Μοι συμπ.] Lege μοι pro μι, quod in libris nostris erat. *M. du S.*

Ibid. Καί μι συμπάσχει] An legend. καί μοι συμπαχεῖν κακῶς; (συμπάχειν voluit, credo) vel κακῶς μοι συμπαθεῖ, aut tandem, ὡς μοι συμπαχεῖν κακῶς. quo pertinet Amphidis dictum, quod refert *Apostolius* Cent. XIV. N°. 74. Ὅταν τις ἀλγεῖ, πεῖνα κ' ὁ τὸν νοῦν ἔχων ait *J. Gavel.* p. Obs. saepe adlegatur. 433. Verum *Solani* correctionem servavi, etli licentia in μοι corripiendo tum statuenda. *J.F.R.*

152. Πῶς ὅλως] Lege ὅλος ait *J. Gavel.* An quia πῶς praecesſit? Sed aliis non videbitur satis gravis causſa. Et ὅλος ac ὅλως in Luciano tam crebro promiscue habuimus, ut pigeat alibi dicta repetere. Interim non male sensit; nam ὅλος erat in *Fl.* ac *P. H.* quod servavi. *J.F.R.*

156. Εἴπερ τίχη σή δων.] Criticorum oculos effugit hic vers. licet laboret defectu semipedis, quod δνάμει primam corripiat, probe monet Cl. Editor Observ. Misc. an. 1739. p. 438. legique posſe docet, vel Εἴπερ τίχη ἡ σὴ &c. vel Εἴπερ τι τίχη, vel εἴπερ τίχη τι σὴ δύναται. Parum abest quin illud τι τίχη edi curem, ita se commendat. *J.F.R.*

163. Ἄφυκλον] Est asyndeton pro πάθος κακὸν καὶ ἄφυκλον. vel lege εἰς πάθος κακόν. *J. Gavel.*

164. Οὐ γὰρ] Ludit in duplici signif. vocis ποδάγρα. Sumitur enim, ut notum est, vel, quemadmodum hoc versu, pro pedicula ferrea, quae hodieque maleficis hominibus occulte tendi solet, & feris bestiis. *Suid.* in V. Vel pro morbo articulari, uti versu ab hoc secundo, Δεινὴ δὲ ἡ κρυφάλαξ (alludit iterum hoc vocabulo ad priorem vocis podagra significationem) εἰς πάντας κακὴ, quod nimirum non jam maleficos tantum, sed omnes sine ullo discrimine corripit. *J. Gavel.*

167. Ἧς σὺκ] Versus *Euripidis.* V. Oreſt. p. 1. & seqq. *M. du S.*

Ἧς σὺκ ἂν] Ex *Eurip.* Or. init. & *Jov. Trag.* sub init. *J. Gavel.*

169. Πόθεν μοι τυπτὰ] Τυπτὰ πόθεν μοι necessario cor-

Sed obsecro te per Deos, Soteriche,
Ars si potest quidquam tua, nil mihi invidens
Sanato me: quod si minus, plane occidi.
Occulta enim patior, telis pedes petor.
MED. Verba equidem foecunda fraudis amputans
Medicorum, qui nihil nisi alloqui solent,
Reapse sed salubre nil quidquam sciunt,
Aegro tibi compendio dicam omnia.
Primo in malum incidisti inevitabile.
Nec murices enim induisti ferreos,
Inventum maleficis capiendis decipulam:
Sed diram & abditam crucem omnibus malam,
Cujus natura hominum non sustulerit onus.
OCYP. Hei hei! vae vae! hei hei! vae vae!
Hei unde mi terebrat pedem abditus dolor?
Prehendite, antequam cadam, meas manus!
Satyri ut solent Bacchum fulcire bracchiis.
EDUC. Senex licet, tamen tibi en! obtempero,
Provectus annis te juvenem duco manu.

155 Ἀλλ' ἀντομαί σε πρὸς θεῶν Σωτήριχε,
Εἴπερ τέχνη σὴ δύναται, μηδὲν φθονῶν
Θεράπευσον ἡμᾶς, εἰ δὲ μὴ, διοίχομαι.
Πάσχω γὰρ ἀφανῶς, κοὐ ποδῶν τοξεύομαι.
ΙΑΤ. Τοὺς μὲν πλανήτας θεῖλων λόγους ἐγὼ,
160 Τοὺς τ' ἰατρῶν τ' ὁμιλητῶν μόνον,
Ἔργῳ δὲ μηδὲν εἰδότων σωτήριον,
Τὰ πάντα σοι πάσχοντι, συντόμως φράσω.
Ἀφυκτον ἦλθες πρῶτον ἐς πάθος κακόν.
Οὐ γὰρ σιδηρόπλαστον ὑπεδύσω βάσιν,
165 Ὃ τοῖς κακούργοις εὑρέθη τεκμήριον·
Δεινὴν δὲ καὶ κρυφαίαν εἰς πάντας κάκην,
Ἧς οὐκ ἂν ἄροιτ' ἄχθος ἀνθρώπων φύσις.
ΩΚΥΠ. Αἴ, αἴ, αἴ, αἴ, οἴμοι, οἴμοι.
Πόθεν μοι τρυπᾷ τ' ποδὸς κρυπτὸς πόνος;
170 Δέξασθε χεῖρας τὰς ἐμὰς πρὸ τῦ πεσεῖν,
Ὁποῖα Σάτυροι Βακχίως ὑπ' ὠλένας.
ΤΡΟΦ. Γέρων μὲν εἰμι, πλὴν ἰδοὺ σοὶ πείθομαι,
Καὶ τ' νέον σε χειραγωγῶ πρέσβυς ὤν.

g Κάκλω] Κακὴν Edd. priores. h Αἴ, αἴ] Αἰ, αἰ accentu gravi Fl. Dubie H. Ald. B1. cum acuto J. P Fr S. i Ἰδού σοι] Ita Fl. Fr. H. P. Ald. Ἰδούσι J. Ἰδού, σοι B1. 2. interposito commate.

corrigit *J. Gavel.* Sed mallem mutatione minore & structura faciliore, πόθεν τρυπᾷ μοι &c. Nam prima in τρυπᾷ communis videtur; brevis *Aristophani* in τρύπημα. Eq. 1233. longa *Homero* in τρυπᾷ & in τρυπάω, Odyss. I. 384. —5. *J.F.R.*

171. Βακχίως ὑπ' ὠλ.] Βακχίως ἐπ' ὠλένας vult doct. *J. Gavel.* Sed Βακχίως in quo Edd. nostrae consentiunt, defendit Cl. *D'Orville* ex *Eurip.* Cycl. 445. item 155. 428. 517. 519. Aliisque etiam Latinis. De ὑπ' autem in ἐπ' mutando ego non contradicerem *Gavellio*, recte ibid. dicenti praepositiones ὑπὸ, ὑπὲρ, ἐπὶ perinde ac πρὸς saepissime permutari. Quod autem addit, supra in *Asino* c. 47. idem factum esse, ac pro vulgato κἀγὼ σφόδρα ἰχθόμην ἐπὶ τῇ δυσπάτῳ, πλάττοις ἅμα κἀ λίχνῳ ἰκλεπὼς, legendum ac distinguendum: κἀγὼ σφόδρα ἰχθόμην, ὑπὸ τῇ δυσπάτῳ — ἰκλεπὼς, disquiram in Addendis. Certe mutata distinctio placet, utrum vero ἐπὶ non aeque valere possit *coram Domino*, ut alibi Luciano aliisque valet, videbimus. At ὑπ' hic stare potest, si novum subeundi verbum intelligas. *J.F.R.*

EPIGRAMMATA LUCIANI.

Λουκιανοῦ εἰς τὴν ἑαυτοῦ βίβλον.

Λουκιανὸς τάδ' ἔγραψε, παλαιά τε μωρά τε εἰδώς,
Μωρὰ γὰρ ἀνθρώποις καὶ τὰ δοκοῦντα σοφά.
Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι βεβαιοδόξιον νόημα.
Ἀλλ' ὃ σὺ θαυμάζεις, τοῦθ' ἑτέροισι γέλως.

I. *Lucianus in ſuum ipſius librum.*

LUcianus ſcripſi haec, antiquaque ſtultaque doctus:
Id quoque enim ſtultum eſt, quod tibi forte ſapit.
Nil homini certum eſt, nec voto vivitur uno:
Sed ridens eadem hic elevat, ille probat.

II.

Εἰς ἀσώτους.

Τὸν πατρικὸν πλοῦτον νέος ὢν [a] Θήρων ὁ Μενίππου
Αἰσχρῶς εἰς ἀκρατεῖς ἐξέχεεν δεσπότας.
Ἀλλά μιν Εὐκτήμων πατρικὸς φίλος ὡς ἐνόησεν
Ἤδη καρφαλέην [b] τερόμυον πενίην.
Καί μιν δακρυχέων ἀνελάμβανε, καὶ πόσιν αὐτὸν
Θῆκε θυγατρὸς ἑῆς, πολλ' ὀπὶ μειλιδίῃ.

In Theronem prodigum.

Interprete, *Grotio*:

Luxuria marcens juvenili more Menippi
Theron cum patrias dilaniaſſet opes:
Euctemon doluit quondam genitoris amicus,
In miſera juvenem vivere pauperie.
Quin dedit & lacrimas: atque in ſua tecta recepto
Noſter eris, dixit, non ſine dote gener.

Il-

[a] Θήρων] Bene Edd. *Anthol.* & S. Ed. Luciani. Τήρων male P. [b] Τερόμυον] Sic P. & *Anth.* Τερόμυον Ed. S. Luciani male.

I. Ἔγραψε] Clar. *J. P. D'Orville*, cujus liberali beneficio nonnulla Luciani Epigrammata inedita ſum nactus, quae deinde ſubjiciam, verſionemque *Grotii* ſingulorum (excepto primo & ultimo) quam hic exhibemus; obſervationes etiam quasdam addiderat; quarum haec eſt prima: „ Si Luciani hoc Epigram„ ma, ut veroſimile fit, maluerim ἔγραψα, ut de ſe „ *Theocritus:*

„ Ἄλλος ὁ Χῖος ἐγὼ δὲ Θεόκριτος, ὃς τάδ' ἔγραψα,
„ Εἷς ἐὼν τᾶν πολλᾶν εἰμὶ Συρακοσίων.

Varietates Codicis Vaticani & aliorum ab eodem excerptas mecumque communicatas addidi. Ordinem autem Epigrammatum in Edd. Luciani admodum perturbatum, ad *Anthologiae* ſeriem revocavi. *J. F. R.*

3. Διακριδὸν ἐοῖ] Scribendum videtur ἀλάκριτον a ἀλάκριτος, unde compoſ. ἀδιάκριτος. A κρίνομαι κριτὸς *ſelectus*, *Homero* Il. A. ἀλακρίνομαι, ἀλάκριτος & ἀδιάκριτος. F. G. Emendatio τῷ, ἀλάκριτον etiam adſcribitur *Menagio* in Ed. *Graev.* Verum adverbia interdum pro adjectivis poni, vidimus ſupra *Philopſ.* c. 6. quibus addere poſſem *Diod. Sic.* XI. c. 7. συχνὰν δὲ ἄσης, aliaque ſimilia, unde vulgatum ἀλακριδὸν defendi queat. Adleverat & Cl. *D'Orville*: *Menagius* ἀλάκριτον ſcribendum autumat. ſed ἀλακριδὸν recte ſe habet. *J. F. R.*

II. Εἰς ἀσώτους] In Cod. Vaticano & aliis: Λουκιανοῦ Σαμοσατέως τὸ ἐπιγελᾶν ἐθέλων. *J. P. d'Orv.*

1. Τὸν πατρικὸν] Totum hoc eod. modo legitur in *Anthol.* I. c. 9. p. 28. In *Francof.* ſ. *Wechel.* p. 22. *Steph.* p. 13. exceptis tribus verbis, quae in variantt. notavi. Quae autem *Brodaeus* atque *Obſopoeus* in Ed. *Francofurtana* ad haec epigrammata exponenda adjecere, non ſemper ejus ſunt momenti, ut hic repetantur. E. c. quando addunt „ *Thero.* Menippi filius. ἑῆς *ſuae.* „ γαμβρὸν. *Plutarch.* de Alexandro loquens: ὃν δὲ τῇ γαμ„ βρὸς ἐγκρατέστατον. *Gregor.* ὥστε μὴ χολάζειν γαμβρὸν, „ μηδὲ τοῖς ὑπὸ γαμβροῦ πάθεσιν. *Μαργοσύνη.* Venereae „ libidini. Πενίης κῦμα. a naufragiis tranſlatum. ἰδίοις. „ bonis. Haec pro ſpecimine. *Brodaei* tamen omnia, „ *Obſopoei* potiſſima deinde addemus. *J. F. R.*

4. Τειρόμυον] Τεινόμυον, Typogr. vitium, pro πειρό-

μυ-

Ille sed; adspecto quod non speraverat auro,
Ad veteres sumtus notaque damna redit:
Dilapidat census concedens omnia ventri,
Et quae sub ventrem deteriora latent.
Atque ita Theronem miserum mala rursus egestas
Absorpsit reflui gurgitis illuvie:
Jamque flet Euctemon non hunc quem fleverat ante,
Sed dotem & natae flebile conjugium.
Doctus ab exemplo, quam, qui sua perdidit, illi
Non sit in alterius rebus habenda fides.

Αὐτὰς ἐπεὶ Θήρων πας' [c] ἐλπίδας ἤλυθε πλοῦτῳ,
Αὐτίκα ταῖς αὐταῖς ἐτρέφετ' ἐν δαπάναις,
Γαστρὶ χαριζόμενος πᾶσαν χάριν, ὃ κτῆνος κόσμου,
Τῇ δ' ὑπὸ τὴν μιαρὰν γαστέρα μαργοσύνῃ.
Οὕτω μὲ Θήρωνα [d] τὸ δεύτερον ἀμφεκάλυψεν
Οὐλομένης πενίης κῦμα παλιρρόθιον.
Εὐκτήμων δ' ἐδάκρυε τὸ δεύτερον, οὐκ ἔτι κεῖνον,
Ἀλλὰ θυγατρὸς ἧς πρωϊκά τε θάλαμον.
Ἔγνω δ' ὡς ἐκ ἔστι κακῶς κεχρημένον ἄνδρα
Τοῖς ἰδίοις, εἶναι πιστὸν ἐν ἀλλοτρίοις.

In sufficientiam. III. Εἰς αὐτάρκειαν.

Mors quasi sit vicina tibi, sic utere rebus:
Et quasi mors longe sit tibi, parce tuis.
Ille vir est sapiens, haec qui duo cogitat, & sic
Sumens & retinens servat utrimque modum.

Ὡς τεθνηξόμενος, τὰ σὰ ἀγαθὰ κτῶ λαὸς·
Ὡς δὲ βιωσόμενος, φείδεο σῶν κτεάνων.
Ἐσθλὸς δ' ἀνὴρ σοφὸς ἔστ', ὃς ἄμφω ταῦτα νοήσας,
Φειδοῖ τε δαπάνῃ μέτρα ἐφαρμόσαιτο.

Εἰς τὸ ἀνθρώπινον βίον. IV. *In vitam humanam.*

Omnia mortali mortalia: praetereunt res,

Θνητὰ τὰ τοῦ θνητοῦ, καὶ πάντα παρέρχεται ἡμᾶς·

Hi

a Ἐλπίδας] Sic quatuor Edd. *Anthol.* Ἐλπίδι Edd. Luciani. d Τὸ δεύτερον] Τοδεύτερον *Anthol.* hic & mox.

μενον. Verum cum plura sint, ea non notabimus: satius est, ut non Luciani Editionis, sed *Anthologiae* ex *Stephani* editione ratio habeatur. *J. P. D'Orv.* Ego tres alias *Anthol.* Edd. jam ante contuli, & vitia nonnulla inde emendavi, ut ex adjectis var. lectt. adparet; jam tandem *Stephani* Edit. quoque nactus beneficio eruditiss. *C. de Pauw*, ad eam cetera typotheturum vitia castigabo, quae non semper operae est in variantt. meminisse. *J. F. R.*

6. Ἐπιμαίλια] Lege ἐπὶ μαίλοις. *F. G.* Et sic *Ald.* Itaque sic edi curavi, probante etiam *Stephano*, in Thes. atque ostendente, *Homero* imitationem esse, pro ἐπὶ ἵππους μείλων, & desideravi auctoritatem certam, qua ἐπιμαίλια junctim scribendum demonstres. *J. F. R.*

7. Παρ' ἐλπίδας] Sic in melioribus Edd. Sed in Cod. Vatic. παρὰ φρένας, quod forte ex ὑπὲρ φρένας; sed tutius sequi vulgatam lectionem παρ' ἐλπίδας. *J. P. d'Orv.*

11. Οὕτω] Οὕτως Cod. Vat. In hoc Cod. adjicitur saepe haec & aliae literae, quae secundum exemplar abesse solent. *J. P. d'Orv.*

13. Εὐκέκνυε] Sic & *Anthol.* Edd. omnes. Lege ἰδίκνυτο. *J. F. R.*

III. Ὡς τεθνηξόμενος] *Anthol.* I. *Lubin.* p. 33. *Franc.* 26. *Steph.* 15. quatuor hos vers. eod. modo. Ut autem supra, in *Soloec.* §. 7. τεθνήξει improbabatur propter ambiguitatem, qua dubium esset, secundaene sit personae a τεθνήξομαι, Attice formatae pro τεθνήξῃ, an vero tertiae a τεθνήξει, ut bene advertit etiam Doct. *Abresch.* anim. ad *Aeschyl.* p. 382. ita hoc τεθνηξόμενος non tam est paullo post fut. passivum, cui in verbo absoluto locus non est, sed medium, a τεθνήκω. *J. F. R.*

IV. Θνητὰ] In uno Cod. Λυκυλίου, non Λυκιανοῦ esse perhibetur. In alio perhibetur Palladae. & sequens Epigramma

Γῆς ἐπίβαιν' ὑμοῦ, χυμοὺς δ' ἐκὸς ὑμᾶς ἄπειμι.
Καὶ τί μάτην μοχθῶ; χυμοὺν ὁρῶν τὸ τέλος.

Utramque ego hoc distichon propter in verbis lusum censeo Lucilio vel Pallada dignius quam Luciano. In primo autem ex ἐκὸς ὑμᾶς prior vox male omittitur in Vaticano. *J. P. d'Orv.*

Ἦν δὲ μὴ, ἀλλ' ἡμεῖς αὐτὰ παραρχόμεθα. Aut homo. res vita praetereunte fugit.

Εἰς μικρὸν βίον. V. *In breve aevum.*

Τοῖσι μὲν εὖ πράσσουσιν πᾶς ὁ βίος βραχύς ἐστι· Quantum vita patet, brevis eſt felicibus una
Τοῖς δὲ κακῶς, μία νὺξ ἄπλετός ἐστι χρόνος. Nox miſeris ingens temporis eſt ſpatium.

Εἰς ἔρωτα. VI. *In Amorem.*

Οὐχ ὁ ἔρως ἀδικεῖ μερόπων γένος, ἀλλ' ἀκολάστοις Non Veneris puer eſt, laedit qui corda, ſed illum
Ψυχαῖς ἀνθρώπων ἔνδ' ὁ ἔρως πρόφασις. Praeſcribit vitiis mens male ſana ſuis.

Εἰς χάριτας. VII. *In Gratias.*

Ὠκεῖαι χάριτες, γλυκερώτεραι· ἢν δὲ βραδύνῃ, Quae properat, grata eſt ea gratia: ſi qua moratur,
Πᾶσα χάρις κενὴ, μηδὲ [a] λέγοιλο χάρις. Languida, nec tanto nomine digna venit.

Εἰς ἀχαρίστους. VIII. *In Ingratos.*

Φαῦλος ἀνὴρ πίθος ἐστὶ τέρημιδύος, εἰς ὃν ἁπάσας Pertuſus cadus eſt homo non probus: omnis in illum
Ἀντλῶν τὰς χάριτας, εἰς κενὸν ἐξέχεας. Quae collata fuit gratia, vana perit.

Εἰς θεούς. IX. *In Deos.*

Ἀνθρώπους μὲν ἴσως λήσεις ἄτοπόν τι ποιήσας· Turpe aliquid faciens homines fortaſſe latebis:
Οὐ λήσεις δὲ [b] θεούς, οὐδὲ λογιζόμενος. Sed fallunt nec quae mente putata, Deos.

In

a Λέγοιτο] Γένοιτο Cod. alter. b Θεοὺς] Θεοῖν Vatic. & alii Codd. *Anthol.*

Θνητὰ &c.] Sic & *Anthol.* I. c. 13. Deinde ſequitur eod. lib. p. 44. Ed. *Lubini*, p. 32. Ed. *Francof.* p. 20. *Steph.* aliud incerti, Ἄχρις ἂν ὡς ἄγαμος, Νεμῆνε, — quod Luciani eſſe, viri cujusdam docti manus adpinxit; ſed quum neſciam quo argumento, id hic non addidi. Si tamen interea cognovero, id ex Cod. eſſe, poſtea etiam adjiciam. *J. F. R.*

V. Τοῖσι μὲν] *Anthol.* I. c. 24. p. 70. *Fr.* 49. *Steph.* 32. *J. F. R.*

Πᾶς] Ita & Cod. Vat. Sed ἅπας correxi in Vanno critica, p. 328. *J. P. d'Orv.*

VI. Οὐχ ὁ ἔρως] *Anthol.* I. c. 26. p. 80. *Fr.* 55. *J. F. R.*

VII. Ὠκεῖαι χάριτες &c.] Dixi in hunc ſenſum in poëmatiis meis Graecis, Epigrammate ad Guillelmum Lamonium, Principem Senatus Pariſienſis:

Ἡ χάρις οὐ καιρῷ μικρὴ χάρις ἐστὶ μεγίστη.
Καὶ ταχέως δοῦναι, ἐστὶ χάρις χάριτος. *AE. M.*

Eod. modo eſt in exemplari utroque *Anthol.* I. c. 30. p. 84. (al. 58.) *Steph.* 39. niſi quod κενὴ duobus incluſum commatibus, quod imitatus ſum. *J. F. R.*

Ὠκεῖαι &c.] In membrana Vaticana duobus locis hoc epigramma ceu ἄδηλον, ſ. ſine certo auctore exhibetur. In vſ. ſecundo in Cod. quodam μηδὲ γένοιτο χάρις. *J. P. d'Orv.*

VIII. Φαῦλος] *Anth.* I. p. 85. in majore, p. 58. *Steph* 40. *J. F. R.*

IX. Ἀνθρώπους] *Anthol.* p. 117. *Maj.* 79. *Steph.* 55. Ποιήσας] Ποιήσαις in Cod. Vatic. quod ferri poteſt. Sic paſſim Codd. & vett. Inſcriptt. apud *Muratorium*, p. MCCXXXII. 8. *Gruter.* MLXXXIX. 1. *J. P. d'Orv.*

X. Οἰδὲν &c.] *Anthol.* 132. Maj. ſ. *Francof.* 91. *Steph.* 63. *J. F. R.*

XI. Ἀρήτων &c.] Vid. I. *Anthol.* c. 51. (major. p. 103. *Steph.* 70.) Et *Ritterſh.* p. 56. addidit *Solanus* con-

fu-

In Adulatores. X. Εἰς κόλακας.

Rebus in humanis nihil eſt crudelius illo,
Qui ſub perſona fallit amicitiae.
Nam quia ſecuri nos non ut ab hoſte tuemur,
Bis nocet, atque habitam vertit in arma fidem.

Οὐδὲν ἐν ἀνθρώποισι Φύσις χαλεπώτερον εὗρεν
Ἀνθρώπου, καθαρὰν ψευδομένη φιλίην.
Οὐ γὰρ ἔθ' ὡς ἐχθρὸν προφυλασσόμεθ', ἀλλ' ἀγαπῶντες
Ὡς φίλον, ἐν τούτῳ [c] πλείονα βλαπτόμεθα.

In Myſterium. XI. Εἰς μυστήριον.

His quae dicta nocent linguam tibi pone ſigillum:
Plus voces, minus eſt res retinere ſuas.

Ἀῤῥήτων ἐπέων γλώσσῃ σφρηγὶς ἐπιτεχείσθω·
Κρείσσων γὰρ [d] μύθων ἡ κτεάνων φυλακή.

In Divitias. XII. Εἰς πλοῦτον.

Divitias animi ſolas hoc nomine dignas
Eſſe puta: cenſus ad bona tanta nihil.
Ille mihi demum locuples divesque vocetur,
Qui ſuperum norit commoditate frui.
At qui perpetuo numerando pallet in aere,
Atque alias aliis ſemper acervat opes,
Talis erit, quales per cerea caſtra laborant,
Sic ut non ipſae melle fruantur apes.

Πλοῦτος ὁ τῆς ψυχῆς, πλοῦτος μόνος ἐστὶν ἀληθὴς,
Τ' ἄλλα δ' ἔχει αὐτὴ πλείονα τῶν κτεάνων.
[e] Τόνδε πολυκτέανον κὴ πλούσιον ὄφρα δίκαιον
Κλῄζειν, ὃς χρῆται τοῖς ἀγαθοῖς δύναται.
Εἰ δέ τις [f] ἐν ψήφοις καλατίκιε, ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ
Σωρεύειν [g] αἰεὶ πλοῦτον ἐπεγόμενος·
Οὗτος, ὁπαῖα μέλισσα πολυτρήτοις ἐνὶ [h] σίμβλοις
Μοχθήσῃ, ἑτέρων [i] ἁρπομένων τὸ μέλι.

Εἰς

e Πλείονα βλαπτόμεθα] Πλείονας βλάπτομεν Cod. Vat. corrupte. *d* Μύθων] Λίγων Codd. quidam ex gloſſa. *e* Τόνδε] Τὸν δὴ *Anthol.* Ed. *Fr.* & *Steph.* *f* Ἐν] Reſcripſi ex *Anthol.* pro ὦ quod *P.* Luciani Ed. cum *S.* habet. *g* Αἰεὶ] Ἀεὶ ante lectum male. Αἰὲν Cod. *Vat.* recte. *h* Σίμβλοις] Ita repoſui ex *Anthol.* pro σύμβλοις quod Luciani Ed. *P.* & *S.* male occupat. Ἐν pro ἐνὶ male *Vat.* In quo σίμβλοις tamen recte. *i* Ἁρπομένων] Ἀποτρυόντων male *Vat.*

ſulendum. *J.F.R.*

Σφρηγὶς ἐπιτεχείσθω] *Theognis*: Κύρν, σοφίζομαί σε· ἐμοὶ σφρηγὶς ἐπιτεχείσθω Τοῖς ἔπεσι. — *Herodot.* Καὶ τὰ Δήμητρος τελετῆς πέρι, τὴν οἱ Ἕλληνες Θεσμοφόρια καλέουσι, ἐπιστέαται μοι περὶ αὐτῶν πάντα. σὺ φύρων εἰρίστω. *J. Brod.*

XII. Πλοῦτος —] I. *Anthol.* 67. 1. (Ed. major. p. 231. *Steph.* 89.) Ubi duobus verbis rectius quam hic legebatur; ideoque ſic reſtitui. Verſu 6. autem ἀεὶ aeque vitioſe habebat atque Edd. Luciani, quod emendare nihil ſum veritus. *J.F.R.*

2. Αἰὲν] Αὖτῳ Vat. & alius Cod. & Edd. quaedam male. Vir doctus volebat Ἄτλῳ. *J.P. d'Orv.* (Vid. *Ritterſh.* in *Porph.* p. 43.)

Εἰς τύχην. XIII. *In Fortunam.*

Ἀγρὸς Ἀχαιμενίδου ποθ᾽ ἥμην· νῦν δὲ Μενίππου·
Καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον.
Καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν με πάρος᾽ ᾤετο, κ᾽ οὗτος ἀπάλλυται·
Οἴεται, εἰμὶ δ᾽ ὅλως οὐδενός, ἀλλὰ τύχης.

Rus quod Achaemenidae fueram, nunc ecce Menippi:
Ex aliis alios mox adipiscar heros.
Credidit ille suum quondam: nunc credit & iste;
Sed sum fortunae res ego, non hominum.

Εἰς εὐτυχεῖς. XIV. *In Felices.*

[a] Μὴ πταίων, φίλος εἶ πᾶσι, φίλος εἶ μακάρεσσι,
Καὶ [b] σὺ ῥηϊδίως ἵλεων εὑρήσεις θεόν.
[c] Ἢν πταίσῃς, [d] οὐδεὶς ἔτι σοι φίλος, ἀλλ᾽ ἅμα πάντα
Ἐχθρὰ, τύχης [e] τε ῥοπαῖς συμμεταβαλλόμενα.

Donec eris felix, homines tibi semper amicos
Et precibus faciles experiere Deos.
Si secus acciderit, jam nullus amicus, & hostes
Undique: fortunae motus & ista trahit.

Εἰς τύχην. XV. *In Fortunam.*

Πολλὰ τὸ δαιμόνιον δύναται, κρείσσων ἡ πάντων δόξα·
Τοὺς μικροὺς ἀπάγει, τοὺς μεγάλους κατάγει.
Καὶ σοὶ μὲν [f] ὀφρῦν, τῷ δὲ τοῦφον [f] καταπαύσει,
Κἀν πολλοῖς χρυσοῦ κάματά σοι παρέχῃ.

Multa potest necopina Dei suprema potestas:
Deprimit elatos haec, humilesque levat.
In tua rura fluant quamvis Pactolus & Hermus,
Grande supercilium detrahet illa tibi.

Non

[a] Μὴ πταίων] Εὖ πράττων *Vat.* [b] Σὺ] Σὲν *Anthol.* Ed. *Fr.* p. 163. & *Vat.* Cod. melius. [c] Ἢν] Ἤν alii, & *Vat.* [d] Οὐδεὶς] Οὐδ᾽ εἷς quidam Codd. [e] Τε] Abest in nonnullis Codd. vid. nott. [f] Καταπαύσει] Καταπαύσῃ *Vat.* male.

XIII. Εἰς τύχην] In Vat. ἀδέσποτον εἰς τινα ἀγρὸν Ἀχαιμενίδου ἀπ᾽ ἄλλου εἰς ἄλλον μεταχάραγμα. *Bourdel.* ad *Nigrin.* c. 26. dubitabundus Luciano adscribit. *J. P. d'Orv.*

1. Ἀγρὸς] In *Anthol.* I. c. 80. p. 231. *Steph.* 110. Haec quidem eod. ordine leguntur. Sed in fin. ejusd. cap. & hoc eidem tribuitur: Θεοῦ δὲ ἱκτὸς οὐδὲς οὐτυχὴς βροτός. Sed versus non erit, nisi inverse legas οὐδὲς ἱκτὸς, tumque senarium habebis. In Ed. *Anthol.* majore legas idem p. 167. Ibidemque adjunctum hoc Scholion: sive *Homericum* ex Od. 6. Οὐκ ἀδινὴ ὅτ᾽ ἀνὴρ Ὀδυσῆϊ ἐς δῆμον ἵκηαι. Sed merito videtur in Luciani editt. omissus, quia *Euripidis* est, cum tribus ibi seq. teste Cod. Vaticano, ut video ex schedis Clar. *D'Orville*; qui etiam notarat, *Salmasium* quoque legisse inverse: οὐδὲς ἱκτὸς, vel ὅστις pro οὐδείς. *J. F. R.*

4. Ὅλως οὐδενός] Natura quidem nulli patriam esse, nec domum nec agrum, ostendit *Plutarchus* in commentario de exilio. *J. Brod.*

XIV. Μὴ πταίων] *Anthol.* I. 234. *Fr.* 163. *Steph.* 113.

Μὴ πταίων] Εὖ πράττων pro μὲν πταίων Cod. Vat. Illud praetulerim: si Luciani, non Lucilii sit Epigramma. *J. P. d'Orv.*

4. Τύχης τε] A tribus Codd. inter quos Vaticanus, abest τε ante ῥοπαῖς. Licet autem ῥοπαὶ τύχης recte dicantur, praeferenda tamen lectio quae in unius Codicis contextu, in alterius Codicis margine conspicitur τύχης ῥιπαῖς. *J. P. d'Orv.*

XV. Εἰς τύχην] Et hoc Epigramma Lucillii, non Luciani, ejusdem testimonio codicis. Ab alio nomen Luciani abest. *Idem.*

4. Πολλὰ τὸ] Alio ordine hoc collocatur in *Anthol.* I. c. 80. f. in *Fr.* p. 165. *Steph.* 114. Nempe ante sex praecedentia Epigrammata, sed nihil refert, verba ipsa conveniunt. In *Anth. Francof.* adscriptum hoc Scholion: Μετωνίη δ᾽ ἐπὶ τούτου ἐπ᾽ ἀντολίην τιτανύ-

Non malvas sternit Boreas, juncosve paludes,
Sed veteris silvae robora, sed platanos.

Οὐ θάμνους, εἰ μαλάχην ἀναμὸς ποτὲ, τὰς δὲ μεγίστας
Ἣ δρύας ἢ πλατάνους οἶδε χαμαὶ καλάγειν.

In Prudentiam. XVI. Εἰς Φρόνησιν.

Consilium melius, tarde quod sumitur: illud
Quod properat, post se poenituisse trahit.

Ἡ βραδύτης βελτὴ, ὃ μὲν ἀμείνων· ἡ δὲ ταχεῖα
Αἶσιν [h] ἐφελκομένη μετάνοιαν ἔχει.

In Vitam. XVII. Εἰς βίον.

Sex horas habeat, satis est, labor: ecce quod ultra est,
Suggerit in Graeco gnomone, *vive*, tibi.

Ἐξ ὥρας μόχθους ἐκπεπόταλαι, αἱ δὲ μετ' αὐτὰς
Γράμμασι δεικνύμεναι, ζῆθι λέγουσι βραδῶς.

In Edacem. XVIII. Εἰς βόρον.

Manducare celer cum sis, & currere tardus,
Manduca pedibus, curre sed ore tuo.

Εἰ ταχὺς εἰς τὸ φαγεῖν, ἠδὲ πρὸς δρόμον ἀμβλὺς ὑπάρχεις,
Τοῖς ποσί σε τρῶγε, ἠδὲ τρέχε τῷ στόματι.

In Impossibile. XIX. Εἰς ἀδύνατον.

Quid lavis Aethiopem? perituro parce laborí;
Οὐ

[g] Μέν'] Restitui ex *Anthol.* l. c. 87. Μεν' P. male cum S. [h] Ἐφελκομένη] Ἐφελκομένη *Vat.* Ἐφελκομένου *alii.* [i] Μίσσους] Μίσσους Codex unus.

πόσι. Τραλλὴ ὑπ' ἀνομάστου· ἴδιον Παπιανοῦ ἰδιώτου Χρυσὸν ἀμοῦ λίγειν ἰφελκόμενον καλαμῶνα. Sed pertinent ad verba χρὴ ποταμοὺς, quibus *Brod.* etiam adscripsit: ut Pactolus Croeso, tametsi auriferi amnes. *J. F. R.*

2. Τοὺς μὴν ἀνάγει] *Hesiod. Ἔργ.* 5. Τὸν μὲ ἔφ ἁμάρτῃ In hoc occupatum Deum Aesopus protulit. *J. Brod.*

4. Ποταμοὺς χρυσοῦ] In *Anth. Fr.* l. d. additum hoc *Schol.* Ὥσπερ ἐν τῷ Κροίσῳ ἡ ὑπὸ τῶ Κύρῳ ἁπάσῃ πάντων ἐλασσόνατο γέγονεν.

XVI. Ἐφελκομένῳ] Ἐφελκομένη in Cod. Vaticano. In alio Cod. ἰφελκόμενον. Vulgata satis recte se habet: quamvis etiam Vaticana posset defendi. imo a *Salmasio* praefertur; nam ἰφέλκειν post se trahere. Potuisset etiam scribi ἰφελκόμενον τὴν μετάνοιαν ἔχει. *J. P. d'Orv.*

Ἐφελκομένῳ] Vid. *Anthol. Lub.* 252. *Steph.* 120. At in *Fr.* p. 174. *Brod.* adscripsit: Ἐφελκομένον, eam statim a tergo sequentem. Non male; sed vulgatum stare potest. *J. F. R.*

XVII. Ἐξ ὥρας] In *Anthol.* L. I. p. 256. Ed. *Jen.* Incerto auctori hoc adscribitur: sed quis in Edd. Luciani dudum comparuit, omittere nolui. Adlusio ad literam ζ. septimam quasi horam indicante, facile intelligitur cuivis: sed satis frigida tamen erit, nisi notaveris literas numerales sequentes ζ. ν. δ. ι. tumque aliquid salis habebit. His scriptis video & Clar. *D'Orville* de Inscriptione haec notasse: „ Ἄδηλον non solum modo „ in Edd. verum etiam codicibus: ut nesciam quo jure „ inter Lucianea locum sibi vindicarit. Videatur Cl. „ *Salmas.* in *Plinian.* Exerc. p. 447." Ubi is literas Solarii indicat, ac ζῆθι *vive*, i. e. *genio indulge* exponit, pro more veterum, qui sex horas usque ad meridiem rebus agendis, reliquas post meridiem corpori curandо impendebant. *J. F. R.*

XVIII. Εἰ ταχὺς] *Anthol.* L. 2. p. 267. *Er.* 185. *Steph.* 128.

2. Τοῖς ποσί σε] Τοῖς σοῖ τρῶγε ποσὶ cum *Salmasio* malim. *J. P. D'Orv.*

XIX. Εἰς ἀδύνατον] In Vaticano Lemma est εἰς Ἰνδὸν. A Cod. quodam Luciani nomen abest, in quo etiam πάντας. *J. P. D'Orv.*

1. Αἰθίοπας λούειν] *Anthol.* maj. p. 186. ubi *Brod.* addit: *Indum &c. Aethiopem lavas vel dealbas*, proverbialiter operam inanem signamus. *Erasmus* in adagio-

Οὐ δύνασαι δοφερὴν νύκτα καθηλιάσαι. Noctis enim tenebras irradiare nequis.

Εἰς ἀγωνιστάς. XX. *In Pugiles.*

Οἱ συναγωνισταὶ τὸν πυγμάχον ἐνθάδ' ἔθηκαν
Ἄπιν, [a] οὐδένα γ' πώποτ' ἐτραυμάτισεν.

Heic Apim pugilem pugiles posuere, quibuscum
Certavit, sic ut vulnera nulla daret.

Εἰς τὸ αὐτό. XXI. *In Idem.*

Πᾶσαι [b] ὅσην Ἕλληνες ἀγωνοτεθῆσιν ἀμιλλαν
Πυγμῆς, Ἀνδρόλεως πᾶσαν [c] ἀγωνιάμην.
Ἔσχον δ' ἐν [d] Πίσῃ μὲν ἐν ὠτίον, ἐν δὲ Πλαταιαῖς,
Ἓν βλέφαρον· Πυθοῖ δ' ἄπνοος ἐκφέρομαι.
Δαμοτέλης δ' ὁ πατὴρ [e] ἐκορύσσετο σὺν πολίταις,
Ἀραί [f] μ' ἐκ σαλίων ἢ νεκρὸν ἢ κολοβόν.

Graecia quot validae celebrat certamina luctae,
Androleos horum pars aliquanta fui:
Auriculam mihi Pisa, superciliumque Plataeae
Abstulerunt: Delphis efferor exanimis:
Damoteles mihi praeco pater, cum plebe, quiritans,
Ut mutilus, si non mortuus eriperer.

In

a Οὐδένα] *Μηδένα* emendat *J. P. D'Orv.* b Ὅσην] Ὅσαν *Vat.* aliique. c Ἀγωνιάμην] Ἀγωνιάμαν *Vat.* d Πίσῃ] Πίσῃ. In Cod. *Vat.* & aliis. e Ἐκορύσσετο]. Sic & Edd. *Anthol.* Sed lege *κηρύσσετο* cum Cod. *Vat.* f Μ' ἐκ] Ms, omisso ἐκ, optime *Vat.*

gione: *Aethiopem dealbas.* Idem repetit *Obsop.* Sed haec pueris nota. *J. F. R.*

XX. Οἱ συναγωνισταὶ] De Apide Pygmacho, qui neminem adversariorum unquam vulneravit. V. *Obsop.*

Οἱ συναγωνισταὶ] Hoc Epigramma abjudicat Luciano Cod. Vat. & Lucilio tribuit, me non invito. Vs. 2. cur non scripsit *μηδένα*; sic saltem versui consuleretur. *J. P. D'Orv.*

2. Ἄπιν] Ex *Anth.* L. 2. *Lub.* 267. *Steph.* 128. *Fr.* 185. ubi hoc Scholion additur: Ἐντεῦθεν Ἄπιν ἀντὶ τοῦ ἀθλητοῦ ἀσάφως λεγόντων, ἢ μηδένα ποτὲ καθοπλομαχήσαντα, ὅτε δὲ ἀμαθῶς τὸ τέχνης ἐς τὸ πυγμῆς σὺν οὐ ἤκουσεν. Ἄλλως δὲ Ἄπις ἐστὶ θεὸς παρ' Αἰγυπτίοις τῇ ἑαυτοῦ ἀναπαύσεσθαι. Ὤχθη δὲ τοῦτον ἀπίκτωσιν. Ad ἐθήκαν autem *Brod.* notarat: *statuam posuerunt.* Et ad ἐτραυμάτισεν, Imbellem Apim mordet Lucianus. *J. F. R.*

XXI. Πᾶσαι] Nec hoc Lucianum sed Lucilium agnoscit parentem, auctoritate ejusdem membranae Vat. *J. P. D'Orv.* Vid. *Anth.* 267. *Fr.* 185. *Steph.* 128. *J. F. R.*

3. Ἔσχον] *Vix retinui.* Ἐν Πίσῃ, Olympiae. *J. Brod.* Πλαταιαῖς] In *Anthol.* l. d. legas hoc Schol. Μεταξὺ Καθαιρᾶς ἐς Θηβῶν, οὐ ὁδῷ τῇ εἰς Ἀθήνας ἐς Μέγαρα παραμεῖ δ' αὐτὸς Ἄσωπος ὕδωρ Μαρδόνιον ἐς τὰς λ' μυριάδας Ἕλλησι ῥίψασιν ἐθνάρχῃ Ἐλευθερίῳ Διὸς ἱερὸν καὶ τοὺς οὐ μάχῃ τελευτήσασιν δημοσίᾳ θάψασιν ἀγῶνα γυμνικὸν ἐπιφανέστατον ἐπιθέμενος τὰ Ἐλευθέρια. Ad idem verbum *Brod.* haec habet: ad Plataeas Boeotiae urbem, quam a Thebanis bello Peloponnesiaco eversam reparavit Alexander, erat certamen gymnicum Eleutheria nuncupatum, quod illic Graecorum Mardonium cum trecentis Persarum millibus ad internecionem deleviſſent. *Strabo* Lib. 9. *Plutarch.* in Aristide & Pindari Scholiastes in 3. Olymp. hymno. Quae etsi vulgaria, propter auctoritates additas adponere tamen placuit. *J. F. R.*

5. Ἐκορύσσετο] Ad hoc se cum civibus paravit. *J. Br.* Ἐκορύσσετο] Ἐκορύσσετο nullum sensum fundit. Legendum ex Cod. Vaticano, *κηρύσσετο*, per praeconem indicabat, flagitabat. *Hesych. κήρυξ. κήρυξ ἢ κανλός. κηρύσσουσι. κηρύσσουσι.* praecones enim praelio occisos ad sepulturam poscebant: praeconum quoque usus varius in ludis. Planudes mutavit non intelligens Doricum *κηρύσσετο.* Ἐκορύσσετο alii *contentione ferebatur.* alii *se parabat* interpretantur fruſtra. *J. P. D'Orv.* Tam necessaria mihi videtur haec emendatio, ut in contextum recipienda sit; sed & tum ὅσην ac Πίσῃ Dorice quoque reponendum. *J. F. R.*

6. Ἀραί μ' ἐκ σαλ.] Ἀραί μ' ἐκ σαλίων, bene Cod. Vat. Illud ἐκ fruſtra adest: ἄραι, id est ἄρα. *J. P. d'Orv.*

XXII. Γραμματικὴ φυτίζουσα] *Anth.* p. 286. *Steph.* 138. In *Fr.* p. 200. additur hoc Scholion: ἡ τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα φύουσα. *Brodaeus* etiam ibid: victui hodie omnibus necessaria suppeditans. *Hom.* Il. Φ. γῆ φυτίζουσ' ἠπὶ καὶ πρωτέρη πὰρ ἐόντα. *J. F. R.*

2. Φάρμακον] Φάρμακον inopiae. *J. Brod.*

Μοῦσαν ἄειδε θεά] *Homeri* praelectionem (i. e. Iliados initium.) *J. Brod.*

3. Ἔχρῶ γὰρ ἐ σοί] In utroque *Anthol.* Exemplari, L. 2. c. 10. N. 8. hic versus ita legitur: Νῦν ἐχρῶ ἐ σοί σῶν-

In Grammaticos. XXII. Εἰς γραμματικούς.

Grammatica o ſalve, donatrix Muſa ſalutis:
Iram, Diva, refer; nam medicina tua eſt.
Et tibi debuerunt poni fulgentia templa,
Araque perpetuo turis honore calens.
Nam fora plena tui, plenae ſunt aequoris undae,
Et portus, altrix optima Grammatica.

Ἴλαθι γραμματικὴ [g] φυσίζοε, ἵλαθι μῆσα,
Φάρμακον [h] εὐρομύη, μῆνιν ἄειδε θεά.
[i] Ἐχρῆν γὰρ σοὶ τεῖκαλλέα [k] δωρήσασθαι,
Καὶ βωμὸν θυέων μήποθε δευόμενον.
Καὶ γὰρ σῦ μεσταὶ μὲν ὁδοὶ, μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες, πάντων [l] δεξιὰ γραμματική.

In Foetidos. XXIII. Εἰς δυσώδεις.

Excorciſta olidus fugitat dum daemona, verbis
Ejicit haud illum, ſed feritate gulae.

Δαίμονα πολλὰ λαλῶν ὀζοστόμος ἐξορκιστὴς,
Ἐξέβαλ' οὐχ ὅρκων, ἀλλὰ κόπρων δυνάμει.

In Foetidos. XXIV. Εἰς δυσώδεις.

Non oluit pejus Smyrnaeo nota Chimaera

Οὔτε χίμαιρα τοιοῦτον ἔπνει κακὸν ἡ καθ' Ὅμηρον,

Οὐκ

[g] Φυσιζοε] Bene *Anthol.* Ed. *Steph.* & Codd. Φυσίζωε male Edd. Luciani & quaedam *Anthol.* [h] Εὐρομύη] Εὐρομίνα Cod. *Vat.* [i] Ἐχρῆν] Aliter *Anthol.* vid. nott. [k] Δωρήσασθαι] Δωμήσασθαι *Anthol. Ald.* & *Steph.* vid. nott. [l] Δίκτυα] Γράφεται ἐν λίκτυα. marg. *Anthol.*

τεῖκαλλέα δωμήσασθαι. I. e. *templum oportebat & tibi perpulcrum exſtrui.* Eamque lectionem credo meliorem, cui *Obſop.* recte adjecit: precatur Grammaticam, ut ei ſit propitia, dignamque putat, cui templum condatur & ara. Sed quum Luciani Edd. alteram ſervent, nihil mutavi. *J. F. R.*

f. Καὶ γὰρ σῦ μεσταὶ] Haec de Jove in exordio Phaenomenon *Aratus.* *J. Brod.*

Μεστὴ δὲ θάλασσα] *Anthol.* l. d. addit in marg. Παρὰ τὸ Ἀράτου μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲ ἀγυιαὶ· πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγυιαί. Idem repetit *Obſop.* addens tantum *Virgil.* hoc imitatum in Ecl. *Jovis omnia plena.* *J. F. R.*

6. Δίκτυα] Vatic. & alii Codd. & varia lect. *Wechelianae* Ed. λίκτυα. *Henr.* tamen *Steph.* & in ſuis ad hoc epigramma notis, & in Lexico, in voce λίκτυα, pro δίκτυα ſtat; quam lectionem omnino ſtabilit Archilochi diſtichon in Plangonem, quod exſtat ap. *Athenaeum* L. XIII. p. 594. unde hic locus expreſſus:

Σοὶ πατρίη πολλὰς βόστρυχος κορύσσας,
Εὐίθης ξείνων δίκτυα πᾶσι φίλη.

Ubi *H. Stephanus* memoriae vitio laudat πάντων pro ξείνων, in voce δίκτυα. Mox δωμήσασθαι vitioſe poſitum pro δωμήσασθαι, quae vera lectio. *J. P. D'Orv.*

Δίκτυα] Omnes ſuſcipiens atque alens. *Archiloch.*

εὐίθης ξείνων δίκτυα πᾶσι φίλη. *J. Brod.* Favet huic lectioni etiam *Vinc. Obſop.* addens: pro λίκτυα, dicax, melius legitur δίκτυα ſuſceptrix; ſic enim in vetuſtis legitur exemplaribus. Sed & *H. Steph.* ait: in al. Edd. legitur λίκτυα pro δίκτυα, poſito λ pro δ, quem errorem frequenter occurrere, in meis in *Xenophontem* annott. docui. *J. F. R.*

XXIII. Δαίμονα &c.] *Anth.* p. 298. Major. 207. *Steph.* 143.

2. Κόπρων δυν.] In *Anthol.* Maj. p. 207. additur hoc Schol. Τῇ γὰρ ἀηδίᾳ τῆ ἰσημῶς ἐξέφυγεν ὁ δαίμων. *J. F. R.*

XXIV. Εἰς δυσώδεις] Λυκίλλα non Λυκιανοῦ in Vat. Lib. *J. P. D'Orv.*

1. Οὔτε χίμαιρα] Quum in *Anthol.* L. 2. p. 207. & p. 298. *Ald.* p. 83. hoc epigramma Luciano adſcriberetur, docta manus adjecit, Lucilii eſſe, qua auctoritate, neſcio. Scholion autem in marg. etiam hoc additur: Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα, Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος. (Il. Z. 181.) Idem adlegat *Brod.* additque haec: *Pindarus*, ἡ χίμαιραν πῦρ πνεύσασαν. *Plin.* L. 2. *Solin. c.* 42. Chimaeram Amiſodori filiam, quae in Lycia cum leone & dracone filiis latronibus graſſaretur, fuiſſe perhibent nonnulli: diſſentit *Plutarch.* in libello cui titulus γυναικῶν ἀρεταί. *Palaephatus* in Bellerophonte, & *Serv.* Æn. 6. *J. F. R.*

Οὐκ ἀγέλη ταύρων (ὡς ὁ λόγος) πυρίπνους,
Οὐ Λῆμνος [a] σύμπας', οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θοινά,
Οὐδ' ὁ Φιλοκτήτου πους ἀποσηπόμενος.
Ὥστε σε παμψηφεὶ νικᾶν, Τελέσιλλα, χιμαίρας,
Σηπεδόνας, ταύρους, ὄρνεα, Λημνιάδας.

Carmine, nec flammas qui vomuere boves.
Nec Poeantiadae putre crus, nec foetida Lemni
Ora, nec Harpyiae quas tetigere, dapes.
Judice sub quovis vincis, Telesella, Chimaeras,
Et pariter tauros, Lemnidas, ulcus, aves.

XXV. *Interprete* I. F. Reitzio.

In *Antholog.* L. 2. c. 40. Luciano & hoc adscriptum.

Ποιητὴς ἐλθὼν εἰς Ἴσθμια πρὸς τ' ἀγῶνα,

Isthmia delatus miser ad certamina vates

In-

[a] Σύμπας'] Σύμπας male Edd. Luciani. In Vaticano σύμπασα ᾗ, quod cum Cl. *D'Orville* jam praeferrem.

2. Ἀγέλη — πυρίπνους]. *Eurip.* in Medea, πεμφθέντα ταύρων πυριπνόων ὑπηνέμους. *Pindarus*: ᾗ βόες οἱ φλόγ' ἀπὸ ξανθῶν γενύων πτέον. Hos Jasoni Medeae pharmacis sub jugum milit. *Ovid.* Metam. 7. *Diod.* 5. *Valer. Flacc.* 7. Et Apollon. post Orpheum Argonaut. 3. *J. Brod.*

3. Σύμπασ'] In utraque *Anthol.* p. 207. & p. 299. recte legas σύμπασ' cum apostropho, ac femin. gen. quod in Luciani Edd. male σύμπας, gen. masculino erat; quare id emendavi, quod vel sine auctoritate fuisset emendandum. *Brodaeus* ib. addit: non Lemniarum oris foetor. Adeat Lector *Zenobium*. *Apollodor.* L. IV. *Euripidis* in Hecuba super hoc versu, ᾗ Λῆμνον ἄρδλω ἀρσίνων ἐξέκιασαν. *Pindari* hymno Pythiorum 4. & *Apollonii* Argonaut. 1. commentarios. Nam *Erasmus* in Paroemia: *Lemnium malum*, confitetur se hoc anxie non vestigasse. quam enucleavit *Eustathius* non longe a fine primae Iliados rhapsodiae post *Herodotum* in Erato, ex superioribus *Philostratus* in Neoptolemo. Hoc Orphei carmen Λήμνιον οὐ ἡγαθέῃ τέλος ἔπλετο κακὸν ἄγος μεμιάλει θηλυτέρῃς. *Calaber* Lib. 9. Λῆμνον ἐς ἀμπελόεσσαν, & *Aeschylus* in Agamemnone. τὸ δυσὸν οὖ Λημνίοισι πάθεσι enarrabantur. *J. F. R.*

Οὐχ ἁρπυιῶν τὰ θοιν.] *Palaephatus* in Phineo. Harpyiae in Phinei mensam involantes cibos partim corripiebant, partim, cum ingluviem saginassent, foeda contrectatione inquinabant, virulentoque afflatu polluebant. Ista literis commendavit *Valer. Flac.* Lib. 4. *Apollonius* Argonaut. 2. τὰ θοινᾶτε, λείψανα δαιτὸς vocans. Unde *Oppianus* Cyneg. 2. ᾗ γλυκερὴν μελίσσαι δόσαν κομιδῆσσιν ἐδητύν. *J. Brod.*

4. Φιλοκτήτου πους] *Sophocl.* in Philoctete, *Pausan.* in Arcad. *Philostr.* in Imagg. *Dictys* L. 2. Philoctetem sanatum terra Lemnia sphragide fama disseminavit. Caeterum in velo ea pars quae acutior & inferior ad navis latus religatur, aut potius funis; sic enim judico; huic veli parti annexus, qui modo contrahitur modo relaxatur, pes est. Latinis, Graecis πούς. λέγεται δ' (inquit *Euripidis* Interpres) οὕτω τὸ σχοινίον τὸ κάτωθεν τοῦ ἱστίου. *Aristophanis* scholia: πόδας δὲ καλοῦσιν οἱ ναῦται, τοὺς παρ' ἑκατέρα τὰ μέρη κάλως ἐνδεδεμένους τῇ ἐσθῆτι. *Homeri* οἱ πόδες, οἱ κάτωθεν συνέχοντες τὴν ἐσθῆτα. *Apollonii* οἷς μὲν κατάγεται τὸ ἱστίον, μισηρίας λίγυσιν, οἷς δὲ ἐχυροποιῆται ὁ ἱστὸς ἐξ ἑκατέρου μέρους ἐπὶ τῷ πρώρῃ προτέτοκε, τοὺς δὲ κατὰ τὰς γωνίας, πόδας. fatetur *Eustathius* Od. E. ᾗ *Calab.* L. 9. ἱστία δ' αἶψ' ἐτάνυσαν ὑπ' ἀμφοτέροισι πόδεσσι. *Seneca* tragoedus: *Nunc praelato pede transversos captare notos.* *Seneca* philosophus: quia pedem & nostrum dicimus, & lecti, & veli, & carminis. *Catull. Sive utrumque Jupiter simul secundus incidisset in pedem*, i. e. in velum, per synecdochen. Subit hac parte misari *Erasmum* in Adagio: *duobus pedibus fugere*, gubernaculum, navis pedem apellari scripsisse. eundem in paroemia: *omissa hypera pedem insequeris*, pedem imam partem clavi vocasse, eundem ipsum in proverbio: *pervicacia stultitiae dat poenas*, πόδα *clavum* vertisse. Ego homo nondum octo & viginti annos natus *Erasmum* reprehensum minime velim, cui praesertim subsidio sunt *Homericae* annotationes hoc in metrum. αἱ γὰρ πόδα τοῖς ἐπέμυσε. qui a Porphyrio & Simplicio sublevatur. ᾗ κάλως δὲ ἑτεροίως τὰ βαστάζοντα πόδες καλοῦνται, ᾗ τὸ τοῖς τὸ πηδάλιον. tametsi tribus his in locis pedem funem esse quo tenditur velum, existimem. *J. Brod.*

5. Παμψηφεὶ] *Omnibus suffragiis.* *J. Brod.*

6. Ὄρνεα] Harpyias. *J. Brod.*

XXV. Ποιητὴς] Vid. *Anthol.* p. 344. *Fr.* p. 239. *Steph.* 165. Quia versu tertio in versione omittere coactus sum καὶ πάλιν εὖτε, ecce versionem solutam: *Poëta veniens in Isthmia ad certamen, inveniensque poëtas*, (i. e. bonos poëtas, se superiores) *ait, saucium tumore paristhmia dicto se laborare. Additurus vero Pythia, & ubi rursus invenerit* (antagonistas meliores) *non potuit dicere etiam: parapythio morbo laboro.* Illustr. *Grotius* sic verterat, ut ex chartis Cl. *D'Orvilii* didici:

Isthmia

Invaniens ſocios dixiſſe *pariſthmia*, fertur,
Praecludunt fauces. Ad Pythia devenit idem,
Dicere non habuit, *parapythia* me male vexant.

Εὑρὼν σοφιστὰς, εἶπε παρίσθμι' [b] ἴσχειν.
Μέλλει δ' ἐξορμᾶν εἰς Πύθια· καὶ πάλιν εὗρη,
Εἰπεῖν οὐ δύναμαι, ἢ παραπύθι' ἴσχω.

Interprete eodem. XXVI. Ex *Anthol.* L. 2. c. 43.

Quaeſo hoc quaerenti mihi dic, Cyllenie, qualis
Lolliadae Stygiam venerit umbra domum?
Mirum ſi ſiluit, te nil voluitque docere,
Miror nil, hanc ſi quaelibet umbra fugit.

Εἰπέ μοι εἰρομένῳ, Κυλλήνιε, πῶς κατέδυνε
Ἀολλιανοῦ ψυχὴ δῶμα τὸ Φερσεφόνης;
Θαῦμα [c] μὴ, εἰ σιγῶσα· τυχὸν δέ τι καὶ σὲ διδάσκειν
Ἤθελε· φεῦ, κείνη καὶ νέκυν ἀντιάσαι.

Interprete eodem. XXVII. Ex *Anthol.* L. 2. c. 47. 37.

Si cupitis cœnae leges cognoſcere noſtrae,

Τὸν τῆς δειπναρίης νόμον οἴδαλε· σήμερον ὑμᾶς, Ἀλ-

[b] Ἔχειν] Forſan ἴσχω adſcriptum in marg. *Anthol.* non male, etſi vulgatum tolerabile. [c] Μὴ εἰ] Μάν *Mſd.* male.

Iſthmia conſpexit, ſed habere pariſthmia dixit,
Quando alios illic eſſe poëta videt.
Numquid & hic ſaſe parapythia dicet habere,
Si vates alios Pythia ſacra dabunt? Adſcripſit Cl. *D'Orville.* „ Omiſſum ab collectore Epigrammatum „ Luciani: licet ejus nomen praeferat. In Cod. ta„ men *Vat.* non Ἀχιλλιανοῦ ſed Κερυλλίου, ſive Κερυλλίου „ potius eſſe perhibetur. cujus Cerealis exſtat aliud „ Epigramma p. 169. In Cod. quodam vſ. 4. pro „ ἴσχω ſcribitur ἔχειν. Senſus & acumen horum ver„ ſuum talis videtur. Poëta quidam ineptus cum ad „ certamina Iſthmia acceſſiſſet, una cum aliis poëtis „ certaturus, ſe excuſavit frigido joco, negans ſe „ certare poſſe, ut qui laboraret tonſillis, quae παρί„ σθμια vocantur: earumque inflammationes eo„ dem nomine veniunt. Luſit, dico, in vocibus „ ἴσθμια & παρίσθμια, & putida hac ſyllabarum ca„ ptatione tum quidem evaſiſſe ſibi viſus fuit. At „ Lucianus impune hoc non abire ſivit, & rogavit: „ an, ſi ad Pythia certamina acceſſiſſet, & iterum „ excuſationis praetextu indigeret, diceret ſe habere „ παραπύθια; quod negat eum facere poſſe, quia „ Graeca lingua tale vocabulum ignorat, ſimul forte „ reſpiciens ad vocem πύθιον, eumque & argutias ta„ les putere innuens. *J.F.R.*

Ἴσθμια] In *Anthol.* Fr. l. d. additur hoc ſchol. Ἀριστοτέλης περὶ ζώων α. κεφ. ιϛ. ἐντὸς τῶν αὐχένων ὄ, τε οἰσοφάγου (ἰσοφάγου male legebatur) καλουμένου ἐπὶ τὴν ἐκπυοῦμένην, διὰ τῶν μάνων ὃ τ' ἐπιστητόν. Πολυδ. ἰσθμοῦ δὲ λέγ. τὴν ἐπότητα τ' φάρυγγος κληδόσης. τὰ ἐκατέρωθεν εἰκότως παρίσθμια ἐκλήθη. Παρίσθμια νόσος ὑπὸ τῷ φάρυγγι φυομένη. *J.F.R.*

2. Εἶτε παρίσθμι' ἴσχειν] Quae Graeci παρίσθμια vel ἀντιάδας, Latini tonſillas vocant, h.e. faucium tumores, qui non facile diſcuti poſſunt: in ſue glandulae nominantur. *Celſ.* L. VI. c. 10. haec *J. Brod.* & plura, quae omitto, quia nimis multa, & vulgaria. *J.F.R.*

XXVI. Εἰπέ μοι] Ex *Anthol.* L. 3. p. 351. Fr. 244. *Steph.* p. 168. Verſio [illegible]otiana haec eſt:

Dic mihi quaerenti, Maja ſate, ductus ad orcum
Lollianus tecum quomodo fecit iter?
Mirum ſi tacuit: quin te quid, credo, docere
Geſtiit; o comitem poſt quoque fata malum.

Εἰπέ μοι] Etiam neglectum, licet auctoris noſtri nomen in Edit. & Codd. conſpiciatur. In Cod. *Vat.* vſ. 1. κατίδυνε pro κατέδυνε. auctoritas membranae omnium vetuſtiſſimae me in illam vocem propendere facit. *J.P. D'Orv.*

Κυλλήνιε] Mercurius Cyllenius appellatur a monte Arcadiae Cyllene altiſſimo, rectius quam ab urbe ubi ei templum conſtructum eſt. Monti nomen impoſuit Cyllenus, aut Nympha Cyllene, quae illic Mercurium educavit, aut ex Jove peperit. Diverſa Feſtus in voce Cyllenius. *J.Br.*

2. Ἀολλιανοῦ ψυχὴ] *Suidas.* Is eſt fortaſſis, cujus vitam conſcripſit *Philoſtratus.* *J.Br.*

Ἀολλιανοῦ] Videtur antea lectum Ἀχιλλιανοῦ, quum *Vinc. Opſop.* adſcripſerit: pro Ἀχιλλιανοῦ lege Ἀχιλλεύς, ſi vis verſum legitimis pedibus currere. Sed Ἀλλιανοῦ jam verius editum inveniens id ſervo. *J.F.R.*

3. Μὴν σιγῶσα] Unumquemque olim ſugillans. malim tamen, θαῦμα μὲν, εἰ σιγῶσα, non μήν. *J. Brod.* Ego μὲν, εἰ jam bene editum inveni, quod ſane recte nunc habet. *J.F.R.*

Καὶ σὲ διδάσκειν] Sic enim docere ſolebat Lollianus, aut tacens, aut alicui maledicens. *J.Br.*

XXVII. Τὸν τῆς δειπναρίης] Transmiſſum, licet Luciani nomen praeſcriptum, revera tamen in Cod. ſaepe laudato Ἀχιλλεύς eſſe perhibetur. Primo verſu male Cod. quidam ἡμᾶς pro ὑμᾶς. *J.P. D'Orv.*

Αὖλε, καλῶ χαίνοις δόγμασι συμποσίου.
Οὐ μελοποιὸς ἐρεῖ καλαχείμενος· ὅστε παρέξεις,
Οὔθ' ἕξεις αὐτὸς πράγματα γραμματικά.

Vos hodie invito legibus, Aule, novis.
Non recubans lecto cantabit carmina vates,
Grammaticis nugis nemo molestus erit.

Εἰς βρέφη. XXVIII. *In Infantes.* Interp. *Grotio.*

Παῖδά με πενταέτηρον ἀκηδέα θυμὸν ἔχοντα
Νηλειὴς αἴδης ἥρπασε Καλλίμαχον.
Ἀλλά με μὴ κλαίοις. ἐγὼ δ' βιότοιο μετέσχον
Παύρου, καὶ παύρων τ' βιότοιο κακῶν.

Me puerum nullis oneratum pectora curis
Quinquennem rapuit mors fera Callimachum.
Ne me flete tamen: fluxit mihi tempore parvo
Vita: sed & vitae sunt mala parva meae.

Εἰς ἄγαλμα Ἠχοῦς, ὡς παρὰ τοῦ Πανός. XXIX. *In statuam Echûs, tamquam a Pane.*

Ἠχὼ πετρήεσσαν ὁρᾷς, φίλε, Πανὸς ἑταίρην,
Ἀντίτυπον φθογγὴν ἔμπαλιν ἀσομένην,
Παντοίων στομάτων λάλον εἰκόνα, ποιμέσιν ἡδὺ
Παίγνιον, ὅσσα λέγεις, ταῦτα κλύουσα, ἄπιθι.

Saxa colens Echo datur hic tibi, Panos amica,
Extremos tantum docta referre sonos.
Gaudia pastorum, cujuslibet oris imago,
Audito quantum voce sonabis, abi.

Εἰς ἄγαλμα Ἀφροδίτης, τὸ ἐν Κνίδῳ. XXX. *In statuam Veneris quae est in Cnido.*

Τὴν Παφίην γυμνὴν εἶδες ἴδεν, εἰ δέ τις εἶδεν,
Οὕτως ὁ τὴν γυμνὴν στήσαμενος Παφίην.

Nulli nuda Venus visa est, puto. si tamen ulli,
Visa viro nudam qui dedit hanc Venerem.

In

a Πρίηπον] Πριήπου Codd. quidam.

Τὸν τῦ διπταφίου] Interdicit convivis, ne qua grammatica altercatione convivioli suavitatem conturbent, ita inquiens:

Prandioli nostri leges cognoscite, nam vos,
Aule, nova ad coenam conditione voco.
Carminibus nemo nobis velit esse molestus,
Nec turbet nostras ars literata dapes.

V. Obs.

Τὸν τῦ διπταφίου] Frugalis & tenuis coena. Id est Grammaticorum. *J. Brod.* Vid. *Anthol. Fr.* p. 262. *Steph.* 179. versio *Grotiana* sic habet:

Si quid nostra placet tibi coenula, vespere nobis,
Sed convivа novis legibus, Aule, veni.
Non volumus recitat qui carmina: nulla movebit
De re Grammatica jurgia, nemo tibi.

Sed quia mea aeque ac superiorum jam erat confecta, eam Graecis subjicere non dubitavi. *J. F. R.*

2. Καινοῖς δόγμασι] Hoc explicat ὅ μελοποιὸς ἐρεῖ. In hunc sensum *Martialis*; Libro XI. *Plus ego politicor, nil recitabo tibi.* & 5. *Nec crassum dominus legat volumen.* *J. Br.*

XXVIII. Εἰς βρέφη] Inscriptio in Cod. *Vat.* Λουκιανοῦ. εἰς παῖδα Καλλίμαχον πέντε χρόνους ζήσαντα. Χρόνος posteriorum temporum Graecis annos significant. *J. P. D'Orv.*

1. Παῖδα] *Anth.* 460. Major. 321. *Steph.* 221.

XXIX. Ἠχὼ &c.] In *Anthol.* L. IV. p. 677. in altera, p. 460. *Steph.* 321. *Ald.* 189. hoc Epigr. non ita certo tribuitur Luciano, quin inscribatur: ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ, εἰ δὴ, ΑΡΧΙΟΥ. Ego etsi dijudicare non valeo, cujus sit, omittere tamen nolui, quamvis non multum jacturae passura fuisset res literaria, si lucem non adspexisset. *J. F. R.*

Ἠχὼ] Quam incerto adscribatur Luciano, vulgati libri ostendunt. Ego magis Archiae arguto stylo, quam Luciani naso convenire tales lusus censuerim. *J. P. D'Orv.*

2. Ἀσομένην] In quibusdam Edd. legitur ἐδομένην. Sed aptius est sensui futurum, cui etiam potius quam

prae-

In Idem. XXXI. Εἰς τὸ αὐτό.

Alma Venus, tibi sacro tuam sub imagine formam:
Pulcrius hac potuit nil tibi, Diva, dari.

Σοὶ μορφῆς ἀνέθηκα τεῆς θείκελλες ἄγαλμα,
Κύπρι, τεῆς μορφῆς φέρτερον οὐδὲν ἔχων.

Interprete I. F. Reitzio. XXXII. Ex *Anthol.* L. 4. 12. N. 90. Εἰς ἕτερον [a] Πρίηπον.

In cassum Eutychides posuit me ex more Priapum,
Palmitibus siccis invigilare jubens.
Alto sum cinctus barathro. Qui venerit hucce,
Me vigilem abstulerit, praetereaque nihil.

Εἰς τὸ κενόν με τέθεικε νόμῳ χάριν ὧδε Πρίηπον
Εὐτυχίδης, ξηρῶν κληματίδων φύλακα.
Καὶ θεμέβλημαι χρημνὸν βαθύν. ὃς δ' ἂν ἐπέλθῃ,
Οὐδὲν ἔχοι κλέψαι πλὴν ἐμὲ τ' φύλακα.

De Mulieribus. Interp. *Grotio.* XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν.

Quae fera scutiferi devicerat agmina Medi
Laïdi formosae Graecia praeda fuit.
Hanc quoque devicit senium; nunc dat tibi, Cypri,
Judicium hoc, facies quod juvenilis amat.
Quippe suos adeo formidat viscre canos,
Ipsa facit, vitro quae datur umbra, metum.

Ἑλλάδα νικήσασαν ὑπέρβιον ἀσπίδα Μήδων,
Λαΐδος ἦκεν ἐῷ κάλλεϊ λειδίην.
Μέμφ' ἐνικήθη [b] τοῦ γήραϊ, καὶ τ' ἔλεγχον
Ἀνθετό σοι, Παφίη, τ' νεότητι φίλον.
Ἧς γὰρ ἰδεῖν φυγέει πολιῆς ἀναληθέα μορφὴν,
Τῆσδε συνεχθαίρει καὶ σκιόεντα τύπον.

Ἀπὸ

[b] Τῆσδε] Ita reposui ex *Anthol.* VI. c. 8. & Ed. *S.* Luciani. Τῆς δὲ Ed. *P.* cum *Anthol.* Ed. majore.

praesenti activa significatio dari solet. *H. Steph.*
Ἀσωμόω] Codd. quidam & Edd. quaedam, inter eas prima, ἀδωμόων, quod praetulerim, licet *Stephanus* aliter sentiat. *J. P. D'Orv.*
XXX. Τὴν Παφίην] *Anthol.* L. IV. 683. *Fr.* 463. *Steph.* 323.
2. Οὗτος] Praxiteles. *J. Br.* Quia scilicet ejus mentio facta in *Anthолog.* epigr. proxime praemisso, quod Veneris imagini quoque adscriptum. *J. F. R.*
XXXI. Σοὶ μορφῆς] *Anthol.* IV. c. 12. *Fr.* p. 463. *Steph.* 323.
Σοὶ μορφῆς] In Cod. *Palat.* & in aliis nullus auctor laudatur. *J. P. D'Orv.*
XXII. Εἰς τὸ κενὸν] *Anth.* IV. 712. *Fr* 477. *Steph.* 338. Ne frustra versio *Grotiana* mecum communicata sit, ecce illam:

Arida me posuit propter sarmenta Priapum,
Ut meri morem sic gerat Eutychides.
Ambior & fossa; si quis tamen adveniat fur,
Nil sit, custodem me nisi, quod rapiat.

Lector eligat, quod velit. Cl. *D'Orville* adjecerat: Luciani est, Codd. testibus. Duo ultimi versus a codice absunt. In inscriptione vero habetur: εἰς ἕτερον Πρίηπον, scil. ἄγαλμα. *J. F. R.*
XXXIII. Ἀπὸ γυναικῶν] Remove illud ἀπὸ γυναικῶν, & repone. ἐπὶ τοῦ κατόπτρου τῆς Λαΐδος ἀνατεθέντος τῇ Ἀφροδίτῃ. Licet autem hoc Epigramma sit omnino dignum Luciano, dubitandi ansam praebet, quod in Cod. *Vat.* habeatur τοῦ αὐτοῦ. quasi non Λουκιανοῦ, sed Ἰουλιανοῦ esset. *J. P. D'Orv.*
1. Ἑλλάδα &c.] Postremo ferme loco hoc epigr. collocatur in *Anthol.* nempe L. VI. c. 8: Vel p. 556. *Francof. Steph.* 421. Cumque in omnibus Luciano adscribatur, in *Fr.* tamen addit Cl. *Drakenb.* nomen ΙΟΥΛΙΑΝΟΥ, pro ΛΟΥΚΙΑΝΟΥ. *J. F. R.*
6. Σκιόεντα] I. e. speculum. *F. G.* Immo umbratilis in speculo effigies. *J. F. R.*

Ἀπὸ ναυηγῶν. XXXIV. *De Naufragis.*

Γλαύκῳ ; ϗ [a] Νηρεῖ, ϗ Ἰνοῖ, ϗ Μελικέρτῃ,
Καὶ βυθίῳ Κρονίδῃ ϗ Σαμόθρηξι θεοῖς,
Σωθεὶς ἐκ πελάγους Λευκίλλιος ὧδε κέκαρμαι
Τὰς τρίχας ἐκ κεφαλῆς· ἄλλο γὰρ οὐδὲν ἔχω.

Glauce, tibi & Nereu, Matutaeque & Melicertae,
Saturnoque, Sami Threïciaeque Deis,
Sospes ab insano Lucillius aequore, crines
Tondeor hic : aliud quippe ego nil habeo.

a Νηρεῖ] Νηρεῖ Cod. *Vat.*

XXXIV. Ἀπὸ ναυηγῶν] In *Vaticano* est Λουκιανοῦ ἀνάθημα Λευκιλλίου. Non solum *J. Brodaeus* ad hoc Epigramma putat auctorem esse non Lucianum, verum Lucillium, cujus quam plurima habemus epigrammata in *Anthologia*; sed etiam sic censuit F. Ursinus in *Virgilio* cum Graecis collato, p. 113. Fraudi fuit Viris eruditis, quod Lucilii nomen in ipso Epigrammate occurrit, sed non ut auctoris versuum, sed uti dedicantis. Nomen Λευκίλλιος saepius in Vaticano Λεύκιλλος & Λεύκυλλος exaratur; sed Λευκίλλιος adscritur ex L. II. c. 13. Ep. 2. Porro primum versum esse Parthenii, constat ex *A. Gellio*. L. XIII. c. 25. Qui observat, *Virgilianum* versiculum ex L. I. Georg. 437. desumtum fuisse ex isto poëta : *Glauco & Panopeae & Inoo Melicertae*. Parthenii autem versus apud Noct. Att. scriptorem sic se habet : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ εἰναλίῳ Μελικέρτῃ. Uti adeo, quemadmodum *Gellius* animadvertit, *Virgilius* pro Νηρεῖ substituerit *Panopeae* : pro εἰναλίῳ, *Inoo*. Sane utrumque magno judicio : cum sit *Panopea* longe sonantius vocabulum quam *Nereus* : & elegantius patronymicum a matre repetitum exornet Melicertam. Verum enim vero dubitare licet, utrum mutatio illa secundo loco facta debeatur *Virgilio* : an vero re vera sic ipse dederit Parthenius, quo Magistro in Graecis usus fuit *Virgilius*, & *Gellius* corruptis usus sit codicibus, εἰναλίῳ pro Ἰνοῷ exhibentibus; nimirum apud *Macrob.* in Saturn. L. V. c. 17. sic plane legitur : Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνοῷ Μελικέρτῃ. Quin etiam hujus tituli nostri auctor sic, vel non multum diverso modo legisse videtur, quam hic exaratum sit : Νηρεῖ ϗ Ἰνοῖ, ϗ Μελικέρτῃ. Quam tamen lectionem minime ex tribus probo. scriptum praeterea puto Parthenio & Luciano:

Γλαύκῳ ϗ Νηρεῖ ϗ Ἰνοῷ Μελικέρτῃ.

Νηρεῖ dubito an non in codice quodam inveniatur. In Cod. autem Vaticano Νηρεῖ conspicitur. Sed Nireo inter marinos Deos nullus locus. Secundo versiculo Σαμόθρηξι membrana Vaticana fistit, quae forma placuit quoque Automedonti, L. 2. *Anthol.* 15. 3. Miror autem *Grotium* τὸ βύθιον Κρονίδῃ reddidisse *Saturnum*. quum sit Marinus Saturnius, sive *Neptunus*. & procul dubio ita in animo scribere habuit virorum maximus. *J.P. D'Oru.*

1. Γλαύκῳ &c.] V. *Anth.* 919. *Steph.* 439. In notis *Francof.* L. VI. p. 572. monetur, Λευκιλλίου reponendum pro Λουκιανοῦ. At Cl. *Drakenb.* hujus epigrammatis titulo adposuit, Parthenii esse, videndumque *Abram.* ad *Cic.* pro Coel. N°. 53. Is autem ad verba *Ciceronis*, quae occurrunt c. 14. *ex barbatis illis, non hac barbula*, multa de coma barbaque Diis conseerauda, commentatus p. 435. ed. *Cic.* Paris. ait: „ Hos „ versus Luciano vulgo attributos, arbitror esse Parthenii, quo Grammatico *Virgilius* usus est. primus „ enim nomine citatur a *Macrobio* L. V. Sat. c. 17. *J.F.R.*

2. Βυθίῳ Κρονίδῃ] Neptuno Saturni filio, maris Deo, addunt notae *Francof.* Ed. Et Σαμόθρηξι θεοῖς, exponunt, *Cabiris*. Horum meminit *Herodotus* in Euterpe. *Varro* Libro de L. Lat. IV. *Pausanias* in Boeoticis & Apollonii primo Argonaut. *Scholiastes*. τοὺς τελετὰς λέγει τοὺς ἐν Σαμοθράκῃ ἀγομένους· ὃς εἴ τις μυηθείη, ἐν σοῖς κατὰ θάλασσαν χειμῶσι ἀβλαβεύεσθαι. quae exscribere non sum veritus. *J.F.R.*

3. Ὧδε κέκαρμαι τὰς τρίχας] *Artemidorus* Oneirocr. α. ναυαγήσασίν μὲ ἢ ἐν μεγάλῃ σωθῆναι νόσου ξυρῶνται οἱ ἄνθρωποι, legas ibid. (Sed ξυρῶνται a ξυράω *rado*, non ξυρῶνται ibi legendum, res ipsa clamat) Lucian. περὶ τῶν ἐπὶ μισθῷ συνόντων. καθάπερ ναυαγίαν τινὰ, ϗ σωτηρίαν ὡροσήλογον διηγουμένων, οἷα νῦν οἱ πρὸς τοὺς ἱερεῖς ἐξομνύοντες. Idem in *Hermotimo* apertius circa finem. *Juvenal.* Sat. 12. — *ibi vertice raso Garrula securi narrare pericula nautae.* *J.F.R.*

Sequebatur in Edd. Luciani *P.S.* & *Amst.* totum primum Eidyllium *Moschi*, Ἁ Κύπρις, &c. quod cum nullo jure huc irrepserit, removimus.

EPI-

EPIGRAMMATA LUCIANI OMISSA,

Ex Anthologia, quae e Codicibus ipsi nunc primum vindicantur.

Ex *Anthol.* L. 2. p. 129. Ed. *Steph.* Ita hoc & sequentia vertit *H. Grotius.*

SObrius in potis dum quaerit Acyndinus esse,
Solus ab his potus cur habeatur, habet.

ΕΝ πᾶσιν μεθύουσιν Ἀκίνδυνος ἤθελε νήφειν,
Τἤνεκα καὶ μεθύειν αὐτὸς [a] ἔδοξε μόνος.

Ibidem.

Lumen ut extinxit vexatus pulice multo
Morio, jam me non invenietis, ait.

Ἔσβεσε τὸν λύχνον μῶρος [b] ψυλλῶν ὑπὸ πολλῶν
Δακνόμενος, λέξας, οὐκ ἔτι με βλέπετε.

Ibidem.

Si caput absque pilis, humerosque & pectora cernas,
Dicere ne dubites, calvus hic & fatuus.

Ἢν ἐσίδῃς κεφαλὴν μαδαρὰν, καὶ στέρνα, καὶ ὤμους,
Μηδὲν [c] ἐρωτήσῃς, μωρὸν ὁρᾷς Φαλακρόν.

Anthol. L. 2. p. 135.

Finge comas, si vis: tingi negat ipsa senectus:

Τὴν κεφαλὴν βάπτεις, [d] γῆρας δὲ σὸν ὕστερα βάπτεις,

Οὐ-

a Ἔδοξε] Ἤθελε Cod. *Vat.* male. b Ψυλλῶν] Φύλλων *Vat.* c Ἐρωτήσῃς] Ἐρωτήσεις Cod. quidam. d Γῆρας δὲ σὸν] Codd. & Edd. quaedam male τὸ δὲ γῆρας.

I. Ἐν πᾶσιν] In *Wechel.* additur hoc Schol. Διαβάλλει τοὺς ἐν συμποσίῳ ὑπεκρινομένους, καὶ τὸ Ἰσοκράτους ἐπόμνημα παραβαίνοντας, πρὸς δὲ τὰ ἀντιθέσεις μηδὲν ἔχειν τὸ συμπόσιον ἡδὺν λέγοντος ἄνευ ὁμιλίας· ὥσπερ ἐν πλοῦτον ἄνευ ἀρετῆς. Οἱ δὲ τοιοῦτοι βουλόμενοι δοκεῖν δεινοὶ καὶ σοφοὶ τοῖς συμπόταις μόνοι μεθύειν δοκοῦσιν, ὥσπερ ἐν ὁ Ἀκίνδυνος. μοίθη δέ ἐστιν ἀκράτου χρῆσις σφοδροτάτη. παροιμία δὲ ἡ ἐπὶ χρήσιμος ἀκοσμίας· χραισπάλη δὲ ἡ ἐπὶ τῇ μοίθῃ ἀηδία ἐν δυσαρέστησις, λαὸ τῶ κάφα πάλλειν ὀνομασμένη. (pro ἀντιθέσεις Cl. *J. J. Wetst.* conjicit leg. Ἀντισθένους)

Ἐν πᾶσιν] Luciano adserit Cod. *Vat.* in quo vitiose pro ἔδοξε scribitur ἤθελε. *J. P. D'Orv.*

Εἰ πᾶσι μεθύουσιν] Legendum & corrigendum est ἐν πᾶσιν. Praepostera est ejus sapientia & sobrietas, qui caeteris compotationi indulgentibus, solus sobrietatem colit, nec ei in mentem venit veteris proverbii, *aut bibendum, aut abeundum esse.* Itaque merito tales hic damnantur stultitiae. Quod ipsum *Theognis* quoque stultum & ineptum factu judicavit, ita scribens:

Αἰχρὸν τοι μεθύοντα παρ' ἀνδράσι νήφοις εἶναι,
Αἰχρὸν δ' εἰ νήφων παρ' μεθύουσι μίμνει. *V. Obsop.*

Ἐν Edd. nostrae jam recte habebant.
In Edd. *Theognidis* legitur vers. 1. νήφουσ' cum apostropho; & recte pro νήφουσι. In 2. μίμνη pro μίμνει. At hoc parvi. Sententia interim Luciani satis declaratur ab *Obsopoeo.* Sed non indiget nostra juventus praecepto *Theognidis* priori, eique ut pentametro ejus potius obsecundet, auctor essem. *J. F. R.*

2. Καὶ μεθύειν] Nec loci nec temporis rationem habens. *J. Brod.*

II. Ἔσβεσε] Eidem inputat Cod. idem. Et pro ψυλλῶν habet ψύλλων, quod eodem redit. *J. P. D'Orv.*

III. Ἢν ἐσίδῃς] Vult omnes calvos esse stultos, & caeteris hebetiores: quod tamen Synesius in encomio calvitii docte & scite refellit. *V. Obsop.*

Ἢν ἐσίδῃς] Eumdem auctorem habet, eodem teste.

Μαδαρὰν] Cujusdam nomini parcit poëta, quem ut opinor Thersitae comparat. *Homer.* Il. B. Τὼ δὲ οἱ ὤμω κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε. αὐτὰρ ὑπερθε Φοξὸς ἦν κεφαλήν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη. *J. Brod.*

IV. Τὴν κεφαλὴν] Luciani est, si fidem Cod. *Vat.* ha-

Οὐδὲ παρειάων [a] ἐκτανύσεις ῥυτίδας.
Μὴ τοίνυν τὸ πρόσωπον ἄπαν ψιμύθῳ κατάπλαττε,
Ὡς τε προσωπεῖον, κ' οὐχὶ πρόσωπον ἔχειν.
Οὐδὲν γὰρ πλέον ὄψει. τί μαίνεαι; ἤποτε φῦκος
Καὶ ψίμυθος τεύξει τ' Ἑκάβην Ἑλένην.

Nec dabitur rugas explicuisse genis.
Parce, precor, vetulum cerussa pingere vultum:
Personam videor cernere, non faciem.
Stulta, labor totus perit hic tibi: fucus, & omne
Hoc genus ex Hecuba non facient Helenam.

Anthol. L. 2. p. 142.

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης [b] ἐμβαίνει,
Μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπιέναι Διοφῶν.
Τῆς κήλης δ' [c] ἐπάνωθι τὰ φορτία [d] πάντα τεθεικὼς,
Καὶ τ' ὄνον, ἁψαπλεῖ σινδόν' ἐπαράμενος.
Ὡς τε μάτην τρίτωνες ἐν ὕδασι δόξαν ἔχουσιν,
Εἰ χὴ κηλήτης ταὐτὸ [e] ποιεῖν δύναται.

Navi nil opus est Diophanto, ut transeat amnem,
Inplet enim turgens hernia navis opus.
Huic nam sarcinulas ipsumque inponit asellum,
Et sinuosa levans lintea transit aquas.
Frustra se jactant igitur Tritones in undis,
Cum Diophas magno ramice praestet idem.

Ibidem.

Ὁ γρυπὸς [f] Νίκων ὀσφραίνει οἶνα ἄριστα,
Οὐ δύναται δ' εἰπεῖν οἷος ἂν ᾖ ταχέως.

Olfacit egregie nasatus pocula Nicon,
Sed cito sit vinum dicere quale nequit.

Nam

a Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Edd. vulgo male ῥυτίδας ἐκτανύσεις. b Ἐμβαίνει] In ora *Wech.* Γρ. ἐμβαίνων Μέλλων εἰς τὸ πρ' ἀπίναι, adscriptum manu Cl. *Drakenborch.* c Ἐπάνωθι] Ἐπάνωθε *Vat.* d Πάντα] Male omittit *Vat.* e Ποιεῖν] Bene Edd. Πιεῖν aliquibi invenerat *Brod.* Sed ποιεῖν legend. monuit. f Νίκων] Sic *Wech.* νικᾶν *Steph.*

habeamus: nec sane eo indignum. In Edd. tribuitur Lucilio. *J. P. D'Orv.*

2. Ἐκτανύσεις ῥυτίδας] Ita inverti; cum ante legeretur ῥυτ. ἐκταν. admonitus a Cl. *D'Orv.* qui adscripserat: in ora Ed. *Wechel.* γράφεται καὶ, ἐκτανύσεις ῥυτίδας. ita certo reponendum. nam constans usus primam corripit in hoc vocabulo. L. III. p. 232.

Ἃς ἐπὶ ῥυτίδων ὁ γλυκὺς ἔζωσε Ἔρως.

Quem versiculum *Athenaeus* L. XIII. p. 589. scribit μικρὸς ἔπεσιν Ἔρως. L. VI. 421. Γραλίων συγγέει μαρτυρίην ῥυτίδων. L. VI. p. 430. Καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον. L. VII. p. 468. Καὶ χρὼς ἀῤῥυτίδωτος ἔτ' ἀμβροσίην, ἔτι πειθώ. Vid. *Aristoph.* Plut. vs. 1052. Epigrammate superiore dixit τῶν παρειῶν. Duo Scholia in eadem edit. adposita, manu Arsenii, Monembasiae Archiepiscopi, qui etiam Aristobulus dicitur, exarata vidi. Legendum ibi κίσηρον. τρόφιον. ὀπισθοσφενδόνιλον. ὀπισθοκάλυμμα. ex Cod. Mss. Confer *Pollucem* L. VII. c. XXII. §. 95. *J. P. D'Orv.*

4. Ὡς τε προσωπεῖον] In *Wech.* hoc legas Schol. Πολυδ. ι. κατὰ τὸ Λοκρὸν, ὃ πρόσωπον, ἀλλὰ προσωπεῖον φήσει.

5. Φῦκος] Ὦ καλλωπίζεσι τὴν ὄψιν αἱ γυναῖκες. Καὶ Μένανδρος δὲ ἀλφάλλων αὐτὰς, φησὶ, νῦν δ' ἀπ' εἶναι τὴν γυναῖκα τὴν σώφρονα ὃ δεῖ τὰς τρίχας ξανθὰς ποιεῖν, κ' ὀδὴ τὰς παρειὰς φυκοῦν, ὀδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπογράφειν. Καὶ Ἀριστοφάνης δὲ ἐν ταῖς Διστροφιαζούσαις ἐπιψέγων τ' γυναικεῖον κόσμον φησί· μίτρας ἀναδήμιθα, νίτρον τ' στιβάριον, κ' κηρυτρόφιον. ὀπιθεν σφενδόνιλον, ὀπισθοκάλυμμα, φῦκος τριδέρμια.

V. Οὐδέποτ'] Luciano restituendum, jubente Cod. *Vat.* ex quo malam quoque Planudis manum hic grassatam fuisse constat. primum enim distichum sic legendum:

Οὐδέποτ' εἰς πορθμεῖον ὁ κηλήτης Διόφαντος
Ἐμβαίνει, μέλλων εἰς τὸ πέραν ἀπίναι.

Scilicet non cepit homo vocem ἀπίναι, idemque totum distichon corrupit. *J. P. D'Orv.*

Οὐδέποτ'] Διόφαντος esse hoc Epigr. pro varia Lectione adscriptum in Exemplari *Wechel.* manu Cl. *Drakenborchii.* In Edd. est Incerti. *J. F. R.*

4. Σινδόν' ἁπαρ.] Velum faciens & pandens. *J. Br.*

5. Τρίτωνες] In *Fr.* p. 206. additur hoc Scholion: Περὶ τῶ χήματος τ' τριτώνων πολλὰ διηγεῖται Παυσανίας ἐν τοῖς Ἀρκαδικοῖς. μέμνηνται δὲ αὐτῶν ὁ Ἀπολλώνιος ἐν τῶ δ. κ' Πίνδαρος ἐν Πυθιονίκαις ἐν τῇ εἰς Ἀρκεσίλαον ᾠδῇ. Cl. *D'Orville* autem addit: hoc schol. manu Arsenii quoque scriptum in quodam Libro. *J. F. R.*

VI. Ὁ

Nam tribus aestivis vix ipse id percipit horis
Bis centum quoniam nasus it in cubitos.
Egregius nasus, qui si quem forte per amnem
Ducat iter, pisces non semel ipse capit.

Ἐν τρισὶν ὥραις ᾧ θερινῆς μόλις αἰθάνετ' αὐτός,
Ὡς ἂν ἔχων πηχῶν ῥῖνα ἑξακοσίων.
Ὦ μεγάλε μυκτῆρ, ὅτ' ἂν πολαμὸν διὰ βαίνῃ,
Θηρεύει [g] τούτῳ πολλάκις ἰχθύδια.

Anthol. L. 2. p. 146.

Surripis, o pictor, formam: at vox sola recusat
Artificis dextram victa colore sequi.

Ζωγράφε, τὰς μορφὰς κλέπτεις μόνον· ἡ δύνασαι δὲ
Φωνὴν συλῆσαι χρώμασι πειθομένην.

Anthol. L. 2. p. 171.

Miramur Rhetor qui factus sit Bytus, is quem
Communis sensus deficit & ratio.

Θαυμάζειν μοι ἔπεισιν, ὅπως [h] Βύτος ὁ σοφιστής,
Μήτε λόγον κοινόν, μήτε λογισμὸν ἔχων.

Ibidem.

Albus erit corvus prius, & testudo volabit,

Θᾶττον ἔην λευκὸς κόρακας, πτηνάς τε χελώνας

Εὖ-

[g] Τούτῳ] Τοῦτο *Vat.* Sed cum *Salmasio* τούτῳ recte praetulit Cl. *D'Orv.* [h] Βύτος] Βύτος alius Cod.

VI. Ὁ γυμνὸς] De nasuto quodam, qui quidem vinum cito subodorabatur: interrogatus tamen cujusmodi fuisset, cito & promte propter nasi longitudinem respondere non poterat. quod vini odor vix in tribus horis, idque aestivis, ad nares se quibat diffundere. Ultimum versum hic restituere non potuimus. *V. Obsop.*

Ὁ γυμνὸς] Et hoc Epigramma deberi Luciano, si Cod. *Vat.* credimus. Sed misere adhuc truncatum circumferri, at sic supplendum, ut jam fecimus, docuit *J. P. D'Orv.* Nempe tres tantum priores versus comparebant in Edd. *J. F. R.*

2. Ταχίως] Propter nasi longitudinem. *J. Br.*

3. Ὥραις — θερινῆς] Has *Vitruvius* solstitiales vocat in cancri signo & circa solstitium amplissimas, scil. aestivas. *Martial.* L. XII. *Hora nec aestiva est.* Hinc quidam *Virgilium* magnos menses Junium & Julium ibi, *& incipiant magni procedere menses* dixisse existimant. Asconius Pedianus Quintilem & Sextilem, quia nomina de Imperatoribus Julio Caesare & Augusto sumpserunt, magnos nominatos ab eo credit. Idem *Vitruv.* brumales horarum brevitates appellat, & *Plaut.* in Pseudol. hibernam horam pro brevissima, cum angusta lux est, posuit. cum vero aequalia sunt spatia in Ariete & Libra, aequinoctiales vocantur horae. Lege *Manilium* L. Astron. 3. c. 32. At cum horas absque adjectione audio (quomodo loquitur saepe *Galenus* ὡρομετρικὰς minime addens, uti cum tradit τριταῖον πυριτὸν ἐντὸς τῶν δώδεκα ὡρῶν παύεσθαι) has ipsas aequinoctiales sumendas reor, id est partem totius diei vigesimam quartam. Porro horarum originem quarum tempus cum luce augeri vel decrescere jam contexuimus, narrat Victorinus in *Ciceronis* rhetor. vol. 1. *J. Brod.* Ἐν τρισὶ ᾧ θερινῆς ὥραις cum Cl. *J. J. Wetstenio* malim. *J. F. R.*

VII. Ζωγρ.] Forma pingi, vox pingi non potest. *V. Obs.*

Ζωγράφε] Cod. *Vat.* Lucianum facit auctorem: & exhibet, χρώματι πειθόμενον. bene', *Salmasio* consentiente. *J. P. D'Orv.* Τὸ κλέπτειν & συλῆσαι hic respondent Gallico *attraper*, quo & hi de pictoribus formam probe imitantibus utuntur. *J. F. R.*

VIII. Θαυμάζειν] Luciani esse Cod. *Vat.* indicat. qui exhibet vs. 2. Οὔτε λόγον κοινὸν, οὔτε λογισμόν. Planudes timuit ultimae syllabae in κοινόν. *J. P. D'Orv.* In Edd. *Ammiano* tribuitur.

Ὅπως βύτος] Proverbium est *Buthus obambulat*, ad hoc forte nil pertinens. *J. Brod.*

IX. Θᾶττον ἦν λευκούς] Ab impossibili, negat ullum spectatum & laude dignum oratorem Cappadocem unquam reperiri posse. Suffragatur hujus poëtae sententiae & *Philostratus* L. 2. de Sophistis, in vita *Pausaniae*. De cujus pronuntiatione inter caetera haec quoque refert, πολλὰ δὲ ἀνεφθέγγετο τῶν Ἡρῴδου πλανητηρίων, καὶ μάλιστα τὸ αὐτοχεδιάζειν· ἀπήγγειλε δὲ αὐτὰ παχείᾳ τῇ γλώττῃ, καὶ ὡς Καππαδόκας ξύνηθες, ξυγκρούων μὲν τὰ σύμφωνα τῶν στοιχείων, συγκλείων δὲ τὰ μακρόμορφα, καὶ μηκύνων τὰ βραχέα. ὅθεν ἐκάλει αὐτὸν οἱ πολλοὶ μάγειρον, πολυτελῆ ὄψα ποιοῦντα ἀρτύοντα. *V. Obs.*

Εὑρεῖν, ἢ δόκιμον ῥήτορα Καππαδόκην. Quam doctum videas rhetora Cappadocem.

Anthol. L. 2. p. 186.

Πολλὰς μυριάδας [a] ψηφίζει Ἀρτεμίδωρος, Artemidorus habet decies quod computet, & nil
Καὶ μηδὲν δαπανῶν, ζῇ βίον ἡμιόνων, Erogat: haud aliter vivere mula solet;
Πολλάκις αἱ χρυσῷ τιμαλφέα φόρτον ἔχουσαι Bajula quae multo cum sudet pressa sub auro
Πολλὸν ὑπὲρ νώτου, χόρτον ἔδουσι μόνον. Tam pretiosa gerens pondera, gramen edit.

Anthol. L. 2. p. 188.

Εἰ τὸ τρέφειν τράγους [b] δοκεῖ σοφίαν παρέχειν, Si promissa potest sapientem reddere barba,
Καὶ τράγος εὐπώγων, εὖ τάλος ἦν Πλάτων. Barbatus poterit jam caper esse Plato.

An-

a Ψηφίζει] Ψηφίζων *Vat.* melius. b Δοκεῖ] Δοκεῖς *Vat.*

Θῶτλον] Et hoc Luciani est, teste eodem Libro. Alius Ms. haec duo Epigrammata sine auctore sistit. *J.P.D'Orv.*

Λευκοὺς κόραξας] Proverbium est de raris inventu. *J. Brod.* At hoc nisi puerile, nihil puerile erit. Addidi tamen, ut rursus adpareat; male ne fecerim, talia omittens, ubi *Obsop.* similia dedit. *J.F.R.*

2. Ῥήτορα Καππαδόκην] Rhetorem Cappadocem fugillat Lucillius, Pausaniam fortasse, cujus vitam perstringit Philostratus, vel Basilium & Gregorium. Sozomenus. Simulque Basilius & Gregorius Cappadoces illius temporis rhetores Christiani. *J. Br.*

X. Πολλὰς] Luciani esse, e Cod. *Vat.* constat. in quo bene ψηφίζων pro ψηφίζει. pro *ai* versu 3. *aὶ* scribendum *quae*, uti in aliis editur. *J.P.D'Orv.* Itaque sic jam edi curavimus. *Vincentii Obsop.* notam qua versionem solutam exhibet, rursus omitto; addit tamen & hanc ligatam:

Vivens ut muli, dum sumptus praecavet omnes,
Supputat innumeras Artemidorus opes.
Auri saepe gerunt ingentia pondera dorso
Muli: sed siccum non nisi gramen edunt.
J.F.R.

XI. Εἰ τὸ τρέφειν] Luciani Epigrammatibus adjungitur in eodem libro; qui non male habet δοκεῖς. Sed ridicule pro εὔτολμος exhibet αἰτόλμος. Platonis enim aitor in vestitu usque ad reprehensionem celebratus est. *J.P.D'Orv.*

Εἰ τὸ τρέφειν] Morus:

Si promissa facit sapientem barba, quid obstat,
Barbatus possit quin caper esse Plato? *V.Obs.*

2. Καὶ τράγος] Et hircus barbatus Plato esse potuit. *J.Br.*

Εὔτολμος] Εὔτολμος ornatum significat. *V.Obs.*

XII. Τῷ πωγωνοφόρῳ] In Cynicum abstinentem a lupinis & raphanis in convivio, quod virtuti obessent, sed bulbos esitantem. *V.Obsop.*

Τῷ πωγωνοφόρῳ] Nostrum quoque parentem habet, secundum testem saepe productum. In Cod. alio ἄιδηλον vocatur. Vs. 2. *Vat.* habet εἰδήμων & σοφίαν. Sed illud vitiosum, licet & in alio Codice, hoc leve. *J.P.D'Orv.*

Βακτροπροσαίτου] Cum baculo mendicantis. *J.Br.*

3. Θέρμων] A lupinis abstinebat. Γαστρὶ, ventri, gulae. Χιονώδεα. album. *J.Br.*

5. Βολβὸν] Bulbum. Venerem stimulantem. *J.Br.*

Βολβὸν] Hic & vs. 8. majoris momenti occurrit varietas, ubi enim nunc legitur (procul dubio interpolatore Planude) βολβὸν, reponendum est βόλβαν. Vox ex Latinitate in Graeciam translata est: apud Romanos enim *sulla vulva*, *Volva*, βόλβα. In primis deliciis fuisse illud *Horatii* probat Ep. I. 15. 41. *Nil melius turdo, nil vulva pulcrius ampla.* Et sic emendavit dudum magnus *Salmasius*, pene puer, ut ait ad Æl. Lamprid. Ant. Heliogabulum cap. 21. ipsum audi. „ Vide Lector, & ride simul patientiam eruditorum „ Interpretum, qui hactenus tam bono stomacho fue„ re, ut concoquerent illum βολβὸν, cum adjecto ge„ neris sequioris [βολβὸν τρυφῶν] tanti non erat bul„ bus, ut omissis lupinis & rapulis repente ad illius „ occursum adsurgeret cynicus ille φιλοπαστίας, & „ repente gulam suam proderet. At vulva sine tan„ ti, quam in delicatissimis cibis posuere veteres gu„ lones". Necesse autem fuit, cum haec scriberet *Salmasius*, ut ipsi non ad manus fuerit collatio codicis Heidelbergensis; alioquin enim conjecturam auctoritate membranae hujus suffulsisset, quod inde quoque

Anthol. L. 2. fin. f. p. 189.

Mendici quae ſit Cynici ſapientia (barba
Quid facit aut baculus,) coena videre dedit.
Caulibus abſtinuit primo tenuique lupino:
Nam virtus ventri non famulatur, ait.
At poſtquam vulvam vidit niveamque bonamque,
Clam vires animi noluit eſſe ſui.
Nam nec opinato petiit, vereque comedit:
Virtuti vulvam poſſe nocere negans.

Τῷ πωγωνοφόρῳ κυνικῷ τῷ βακλροπροσαίτῃ
[c] Εἴδομεν ἐν δείπνῳ τ' μεγάλην [d] σοφίην.
Θέρμων μ' γὰρ πρῶτον ἀπέσχελο καὶ ῥαφανίδων,
Μὴ δεῖν δουλεύειν γαστρὶ λέγων ἀρετῇ.
Εὖτε δ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδεν χιονώδεα
[e] βολβὸν
Στυφρὴν, [f] ὑ πιυτὸν ἤδη ἔκλεπτε νόον·
Ἵπτησεν γὰρ ἐς προσδοκίαν, καὶ ἔτρωγεν ἀληθῶς,
Κοὐδὲν ἔφη βολβὸν τ' ἀρετῇ ἀδικεῖν.

Ibidem.

Mendicos fugiens, domitrix Dea divitiarum,
Exemplum vitae quae potes eſſe bonae.
Alterius pedibus nam quamquam incedere gaudes,
Sunt unguenta tuis crinibus, arma manu.
Serta nec, Auſonii nec deſit copia Bacchi,

Μισόπλουτε θεὰ, μύνη πλούτου δαμάτειρα,
Ἣ τὸ καλῶς ζῆσαι πάντοτ' ὀπιπαμένη.
[g] Εἰ δὲ καὶ ἀλλοτρίοις ἐπιζομένη ποσὶ χαίρεις,
Ὁπλοφορεῖν [h] τ' οἶδας, καὶ μύρα σοι μέλεϊ.
Τέρπει καὶ στέφανός σε, καὶ Αὐσονίη πάρος
Βάκχου.

Ταῦ-

[c] Εἴδομεν] Εἴδωμεν male *Vat.* [d] Σοφίην] Σοφίαν *Vat.* [e] Βολβὸν] Βόλβαν hic & vſ. 8. in *Vatic.* [f] Οὐ] Abeſt a *Vat.* aliisque Codd. [g] Εἰ δὲ] Sic *Vat.* Cod. aliique & Ed. prima. Ἐν δὲ Edd. cett. [h] Τ'] Abeſt a *Vat.* & aliis membranis ac prima Ed. Adeſt in Ed. *Steph.* & *Fr.*

que ſit probabilius, quia ſcribit: Epigramma eſt Palladae, ne quis miretur Graecum ſcriptorem in verſu Latinam vocem poſuiſſe. At Luciano idem Heidelbergenſis, poſtea in Vaticanum ablatus, codex vindicat; nec magis incongruum, ut Lucianus voce Latina uſus fuerit, quum apud alios Scriptores voces tot Latinae, neceſſitate & uſu cogente, occurrant. In *Hakkiana* autem Aug. Hiſt. Scriptorum editione male vſ. ultimo publicatum βόλβας pro βόλβαν. Quamvis vero haec ſcriptura omnino ſe probare poſſit, neſcio qui ſcrupulus haeret, quod illa βόλβα, illa *vulva* ornetur epitheto στυφρὴ, *auſtera*, *adſtringens*. quod an laudatum ſit in *vulva ſuilla*, dubito. In bulbis inerat ſaporis acrimonia. praeterea aliquid hic latere ſuſpicor, quia non ſolum in Cod. *Vaticano*, verum & in aliis deſideretur vocula ὑ poſt στυφρὴν. Quid quod θέρμων & ῥαφανίδων comes non ineptus ſit *bulbus*. quin ita Stoici occulta libido taxari poſſet videri, quum bulbi ad Venerem incitandam faciant. Sed haec accuratiore indagine indigent. *J.P. D'Orv.*

Βολβὸν] Si *bulbi* nomen retineas, non ſatisfactum erit difficultati generis, cur femininum ſcil. fiat, quod hic tamen in στυφρὸν mutare non licet; etſi mox τὸ ον in πιυτὸν ob caeſuram producitur. Nec στυφρὴ rurſus aptum eſt *vulvae* epitheton, niſi *denſam* exponere liceat, quod non credo. Quare ἰπίχω. *J.F.R.*

6. Στυφρὸν] Marg. *Wech.* στιφὸν, ἰχυρὸν, αὐστηρὸν, πυκνόν. Cl. *Drakenborch.* in eod. marg. bene monuerat adeundum *Salmaſ.* ad Lamprid. Elagab. c. 22. *J.F.R.*

Στυφρὸν] Στυφρὸν νόον rigidum, acerbum. *J. Brod.* Vix credo bene typis expreſſa haec *Brodaei* verba in Ed. *Wech.* Qui enim potuit haec jungere? An ergo non ſcivit τ' νοῦν maſculinum eſſe? *J.F.R.*

Στυφρὸν] Lego στυφρόν τ'. *Athenaeus* II. p. 64. B. βόλβοι λεπτοὶ. E. βόλβῳ πικρῷ. *J.J. Weſt.*

Ἔκλεπτε νόον] Occultavit animum: non potuit amplius diſſimulare ſuam hypocriſin. *V. Obſ.* Immo οὐκ ἔκλεπτε non occultavit amplius, connectendum. Qui enim, quaeſo cohaeret? occultavit, i.e. aperuit ſ. non diſſimulavit. *J.F.R.*

XIII. Μισόπλουτε θεὰ] Podagra. *J. Br.*

Μισόπλουτε] In *Vaticana* membrana auctor Lucianus comparet, qui toto poëmate podagricos defricuit. *J.P. D'Orv.*

3. Ἀλλοτρίοις — ποσὶ] A ſervis vecta, aut eis ambulando inſiſtens, aut utrinque ſuſtinentibus pendens. *J. Br.*

4. Ὁπλοφορεῖν] Baculos ferunt podagrici, quibus ſuſtentantur. Lucian. *Tragop.* Ὦ τρίτε ποδὸς μοῖραν λελογχὸς βάκτρον. quidam ὁπλοφορεῖν ἀντὶ τοῦ ὁπλοφορεῖσθαι enarrant. *J. Br.*

5. Αὐσονίου] Italici. *J. Br.*

Ταῦτα σοὶ πτωχοῖς γίγνεται ἐδέσματα.
Τοὔνεκα [a] καὶ φεύγεις πενίης τ' [b] ἀχάλκεον οὐδόν,
Τέρπῃ [c] δ' εἰς πλούτου πρὸς πόδας ἐρχομένη.

Mendici praebet qualia nulla domus.
Unde & egeſtatis furioſum limen abhorres,
Ad dominique venis in lare dite pedes.

Ex Cod. *Vaticano.*

Sic vertit D'ORVILLIUS.

Πολλάκις οἶνον ἔπεμψας ἐμοὶ, καὶ πολλάκις ἔγνων
Σοὶ χάριν, ἡδυπότῳ κέαλαρι τερπόμενον.
Νῦν δ' εἴσω με φιλεῖς, μὴ πέμψῃς· ὃ δέομαι γὼ
Οἶνου τοιούτου, μηκέτ' ἔχων θρίδακας.

Saepe merum mihi miſiſti, gratesque peregi,
Sparſus nectarei pectora rore meri.
At mihi ne mittas poſthac, rogo. quo mihi acetum!
Lactucis & qui caulibus abſtineam.

Eſt etiam aliud Epigramma ineditum Luciano adſcriptum: ſed quo chartam conſpurcari nolim. Sic primum diſtichon ſe habet:

Αἱ τρίσται τοι ταῦτα τὰ παίγνια ἤνεκαν ἑταῖραι,
Κύπρι μάκαιρ', ἄλλης ἄλλη ἀπ' ἐργασίης.

[a] Καὶ] Νῦν *Vat.* [b] Χάλκεον] Ἀχάλκιον *Vat.* [c] Δ' εἰς] Δ' ἄν τι *Vat.* Γρ. ἀντὶ, adleverat Cl. *Drakenb.*

7. Τοὔνεκα κ.τ.λ.] Sic exaratur Romae: Τοὔνεκα τῶν φεύγεις πενίης τ' ἀχάλκιον οὐδόν. quae ſcriptura merito arriſit *Salmaſio.* ἀχαλκιῶ & ἄχαλκος dicitur de pauperibus: de carentibus aere, numis. eleganter igitur paupertatis limen vocatur ἀχάλκιον. non ex aere factum: quum alioquin aerati poſtes memorentur aliasque domus partes apud divites hoc ex metallo fieri non inſolitum eſſet. Simul *Homero* ſaepe celebratus χάλκεος οὐδὸς reſpicitur. *J. P. D'Orv.*

Πενίης — οὐδὸν] Podagram hodie divitum morbum vulgus quoque noſtrum appellat. qua tamen eorum divitiae domantur, cum, quibus abundent, frui nequeunt. *J. Br.*

8. Τέρπῃ δ' εἰς] In Cod. primario τέρπῃ δ' ἄν τι πλούτου. In alio codice ν in τέρπῃ in raſura cubat. εἰς πλούτου corruptum videtur. Sed varia illa lectio parum juvat, ſiſti quod indicet ulcus. An legendum: Τέρπῃ δ' εὐπλούτου εἰς πόδας ἐρχομένη; In collatione quadam habetur. Γρ. πρόποδας. At qui πρόποδας vel ſenſui vel metro congruant, non perſpicio. Sequens Epigramma Εἰς τὸ κενὸν — (quod ſupra jam exhibuimus) in prima Ed. male cum hoc coaluit. *J. P. D'Orv.*

Εἰς πλούτου] Ἐν τῷ τῦ πλούτου, οἴκῳ, ſubaudi. ἐρχομένη πρὸς πόδας ἐκείνου τῦ πλούτου. aut ſic: τέρπῃ δ' εἰσερχομένη πλούτου (locupletis cujusdam) πρὸς πόδας, quos dolore infeſtas. *J. Br.* Verum propemodum vidit ille, & ſimplex expoſitio τέρπῃ ἐρχομένη εἰς πλούτου (ſcil. οἶκον, quod ita frequenter omitti, non ſemel in Luciano vidimus) πρὸς πόδας ſcil. αὐτοῦ, mihi nihil difficultatis relinquere videtur. Πλούτου autem pro πλουσίου luſus eſt haud inficetus. *Obſop.* hic multis narrat, quomodo divites podagram commereantur, & ad *Nic. Gerbelli* fabulam de podagra & aranea remittens, ὁπλοφορεῖν ſignificare putat, quod podagrici ſemper ſint in armis, i. e. rixae & iracundiae pleni, indigne ferentes vel muſcam praetervolantem pedibus inſidere. Ego ad baculum podagricorum tantum reſpici crediderim, quo ſemper utentes, eodem etiam minantur irati. *J. F. R.*

Πρὸς πόδας] In *Wech.* hoc Scholion legas: Ποδάγρων λέγει. οἱ γὰρ πλούσιοι ὑπὸ τρυφῆς & ἀσελγείας ποδαγρῶσι. καὶ Ἀριστοφάνης φησὶν ἐν Πλούτῳ. παρ' αὐτῷ μὲ γὰρ ποδαγρῶντες & γαστρώδεις, καὶ παχύπλευροι, καὶ πίονες εἰσὶν ἀσελγῶς.

PALI-

PALINURUS.

ARGUMENTUM BOURDELOTII.

Duo hi dialogi sequentes, Luciani non sunt, neque Graece scripti etiam: sed quia a doctis Italiae cum Lucianicis eodem titulo conjunctos accepimus: ne horum quidem lectione fraudare quenquam voluimus, praesertim cum ad exemplum Lucianicorum aliquo modo efficti & ipsi essent.

PALINURUS, CHARON.

PAL. OBsecro te, ô Charon, sine me ut jam navim conscendam. CHAR. Quis me appellas? PAL. Ego navita quondam illius, quem nuper viventem transvectasti, Aeneae Trojani. CHAR. Tune ille es, qui apud portus Velinos inhumatus jacebas? PAL. Ille ipse sum. Sed crede coelestium nutu fieri ut transvehar, quorum prodigiis longe lateque actae finitimae gentes, & ossa mea jam expiaverunt, & tumulum mihi, tumuloque insuper solennia statuerunt. Quare te oro, ô justissime Charon, patere tandem ut ingrediar. sic prospera semper sit navigatio tua, sit solida navis tua, atque inconcussa. CHAR. Rem justam petis, Palinure, ingredere ut libet. Vos vero tam confertae umbrae, quid fatigatis me precibus? Quid fatigatis? Quaenam haec vis desiderii? Expectate tantisper, dum trans flumen hunc porto: regrediar quamprimum. PAL. Habeo tibi, Charon, immortales gratias, qui me his tandem eripuisti è malis, qui me dira hac tandem qua detinebar transfretandi cupidine liberasti. CHAR. Amo te equidem, Palinure, tum propter Æneam regem, quem mihi nominasti, qui & super omnes, quos unquam viderim mortales, visus est mihi singulari quadam praeditus pietate: tum propter meum etiam, quod olim commune fuit tibi, magisterium: Par enim sibi quisque parem affectat: delectatque magis, quae inter pares fit vel confabulatio, vel vitae actio. Afficiebar porro non modico dolore, quum videbam jamdudum te in citeriore hac ripa errantem, incertumque sedis tuae. Neque licebat tibi succurrere, propter legem mihi datam, ne quemquam nisi humato prius corpore transportem. Sum enim ego minimus inter infernos habitatores, subjectusque alienae potestati, cui parere non tam pulchrum mihi, quam alias necesse sit. Gaudeo autem nunc & laetor, quod ea aliquando se fors tibi obtulerit, qua & tuum implere desiderium, & meum relevare dolorem salva lege officii mei possum. PAL. Imo ego non minus propter te dolebam, ô Charon, quia perspiciebam tot te graves assiduosque labores perferentem sine ulla relaxatione. Neque enim me latet, quot quantisque vexari malis solent navium gubernatores, qui nihil aliud in vita quam navigationem exercui: atque ita exercui, ut nihil illa gravius, nihil periclitantius contingere mortalibus putem: propter quod credibile magis tibi videri potest, si angebat me utique fatigatio tua, repetentem animo antiquas, quas juvenis etiam sustinebam, nauticas fatigationes meas: quarum experientia jam edoctus sciebam probe, pari malo tuo condolere. CHAR. Frustra propter me dolebas, Palinure: nam nihil molesta mihi est ars mea. PAL. Quid ais? CHAR. Ajo gratam me habere & jucundam artem meam. Vides ut cruda viridisque senectus est mihi? Memini haud unquam ab ipsa, qua jam omnium annos supero, longaeva aetate mea pertaesum me esse laboris mei, qui quotidie insto alacrior atque valentior. Sed intelligo, cur tu aliter tibi persuadeas. Est enim communis hic morbus mortalium, ut sortis suae quemque distaedeat semper, vivatque contentus nemo studiis suis, laudent vero longe, ac

beatiores existiment omnes, qui diversas a se artes atque actiones sequuntur: verum falluntur maxime opinione sua. Nam si recte intueri velint, cognoscent perspicue, nullum esse in vita eorum statum, qui non magnis scateat miseriis, quem non magnae gravesque perturbent undique molestiae & vexationes. Et si detur aliquando, ut alter in alterius studia transferatur, quam videas tunc sua cuique levia videri, quae prius prae gravitate accusabat: contraque ea graviora, quae prius levia videbantur? Itaque si bene consideres, Palinure, non est ita gravis mea conditio ut censes, neque propterea quod nauclerus sim, sum eo miserabilior. Sed tu (ut video) sequeris vanos errores mortalium, ego vero integritatem tantum, judiciique veri lucem secutus, dego contentus ac laetus sorte mea, neque adscribo mihi calamitatem, quod desudem quotidie navigando, & defatiger. Neque ob hoc arbitror quempiam horum qui mecum simul ultimas sedes colunt, me esse beatiorem, non ipsos judices, Minoëm, Rhadamanthum & Æacum, quanquam magna omnes emineant potestate: non ipsum Ditem, quamquam sceptro potens sit, atque regna ista moderetur. Sunt namque & illis sui labores, suaeque molestiae, & majores forte, quo & majore regiminis sarcina premuntur. PAL. Potes de te tibi, Charon, persuadere ut libet: mihi enim de me nunquam persuadere poteris, quin ars nostra sine ulla comparatione caeteras laboribus & periculis excedat: quod liquido tibi probarem, nisi quod vereor ne taedio te afficeret fortasse longior narratio nostra. CHAR. Imo summa me afficeret recreatione. Nam & delectat me tecum sermocinari, & navigantibus etiam magnam animorum refocillationem afferre solent hujusmodi confabulationes. PAL. Quando igitur non est tibi injucundum, prosequar suscepti sermonis nostri rationem, ut intelligamus, non esse duriorem ullam, quam nautarum sortem: quod tibi facile persuadebo, si animadvertas, quos aestus & frigora tolerare eos, quos perhorrescere tonitrus & fulgura, quibus perfundi imbribus, qua ventorum rabie agitari quotidie necesse sit. Si cognoscas, quoties eos torqueri fame & siti; quoties squalore etiam teterrimo consumi contingat: si attendas habitationem eorum instar carceris, supellectilem vel nullam, vel sordidissimam, strata dura, cibaria aspera, potum immundissimum, indumenta spurca, incommoditatem rerum omnium, noctes insomnes, & sub divo semper, & inquietas: taceo perpetuum alioqui quoddam eorum exilium: quos patriae eorum exteros, profugos, vagos, palantes, ignaros quietis, privatos omni (quo nihil est in vita dulcius) conjugis sobolisque fructu ac jucunditate, quis non abjectissimos, longeque omnium mortalium miserrimos esse judicabit? Praeterea Scyllam, Charybdim, Syrtes, Symplegades, tot infesta navigantibus maris pericula. Omitto tempestates, quibus nec visu quicquam est tristius, nec horribilius, quibus & ad summum vitae usque discrimen quotidie jactantur, quatiuntur, & (quod saepe accidit) submersi tandem obruuntur. In qua re nemo est, qui idoneus magis quam ego testis adhiberi queat: qui cum multis fuerim quassatus tempestatibus, tum ea maxime quae me ex Sicilia in Italiam navigantem invasit, tam saeva atque horrens, ut horrori sit adhuc mihi ejus recordatio. Non possum certe, ut par esset, explicare tibi acerbitatem illius tempestatis; sed quanta extiterit, ex hoc facile conjecturam facere potes, quod Æneam ducem, cujus summa constantia & animi fortitudo ubique decantatur, vidi ego contrementem graviter atque ingementem, extentisque ad coelum manibus beatos longe inclamantem eos, quibus ad Trojam oppetere contigisset, lamentantemque pari ab eorum morte, ac fortissima, a Diomedis gladio se ereptum extitisse. Crudelem equidem tum illuxisse omnibus ultimum, neque ex numero nostro quenquam putavi evasurum, non ipsum Æneam, non Ilioneum, non Achatem, non Abantem, grandaevumve Alethem, quorum naves longe disiectas, ad summumque pene exitium adductas, nescio quae vis illa nisi divina liberavit. CHAR. Non incognita mihi narras: haec ea ipsa die rescivi. PAL. Quo id mo-

modo? CHAR. Quo id modo, rogas? An acrem illum fidumque Orontem ignoras, ductorem Lyciæ navis? Is quidem tunc submersus conceſſit ad me illico, exponens mihi ex ordine omnia quæ tu diſſeruiſti, implorans deinde opem, rogitansque multum ut ſe ulteriore in ripa ſiſterem: quod nunquam paſſus fui, quum inter fluctus adhuc corpus ſuum ſine ſepulchri honore jactaretur. Nunc agit ſeſe circum haec ſtagna moeſtus atque errabundus: vidiſti illum? PAL. Et tum vidi, & unicum meorum ſolatium habui, dum tantiſper in ripa moratus, pari cum eo detinebar infelicitate. Nec enim falſa de triſti ejus interitu retuliſti, cujus adhuc imago ſubit mihi, dum excuſſum e puppi, contortumque ter eum atque circumactum (horrendum) a fluctu, *rapidus tandem aequore vortex Abſorpſit.* Sane quod ad me pertinet, nihil ediſſeram: qui licet eam evaſerim tempeſtatem, amarum tandem aliquando etiam vitæ meæ finem inveni, excuſſus & ipſe pariter atque jactatus inter undas: quod deerat, inſuper ferro praeterea obtruncatus. Ex quo nec tantum mihi timui, quam Æneæ meo, ne tantis undis ſurgentibus ſpoliata magiſtro navis deficeret. Haeccine eorum deliciæ, opes, tranquillitas? Sic illis vivitur, ſic moritur. Tui nunc & aliorum defende ſtudia & artes, contendeque, ſi libet, majorem eſſe etiam eorum miſeriam & calamitatem, qui patrias incolentes ſuas, uxorumque ac filiorum ſocietate beati, quieſcunt, gaudent, ludunt, hortantur, amicitias colunt, exercentur commode, habitant magnifice, veſtiuntur culte, convivantur laete, cubant molliter, jucundos ſuos ac geniales agunt dies. Adde qui in urbibus optimates & primarii magnam ſibi vendicant auctoritatem, habenturque ſummo in pretio atque honore, qui jus dicunt, qui cauſſas agunt aliorum, qui faſces gerunt, qui ducunt exercitus, qui vel aſſiſtunt principibus, vel principes ipſi magni illuſtresque ſunt: quibus nec optabilius quicquam in vita eſſe video, neque beatius. CHAR. Falleris longe, Palinure: nam quos beatiores eſſe arbitraris, miſeriores illi ſunt ulla ſine dubitatione. Neque enim negaverim ſortem ſubjectam eſſe nautarum magnis malis: ſed ita ſubjectam, ut comparatione aliarum, quæ majoribus etiam gravantur incommodis, minus certe miſera judicanda ſit. Quid enim triſtius, ut ad tuos veniam, qui patrias ſuas colunt, quid miſerabilius, quam domi ſuæ agere, & ita agere, ut jucundiorem aliquando quam vitam mortem optes? Quæ ulla major calamitas, quam circundari urbem hoſtibus, ingruere bellum, volitare tela, ſtringi enſes, perfodi muros, fremere tormentis, ſaxo dirui, domos tremefieri & concuti? Quamque fame ſitique deficere, corrumpi aërem, occupari moenia, ſpoliari templa, diripi patrimonia, publicari bona, incendia parari, malos exultare, bonos torqueri, affici convitiis, expelli domibus, vulnerari, carcerari, relegari, deportari, trucidari filios ante parentum ora, vim pati uxores, ſtuprari gnatas? Videntur an haec tibi mala, Palinure, & an his, quæ tu meminiſti, ulla ex parte comparanda? PAL. Quam vera narras, ô Charon! quam nunc vel audiens iſta perhorreſco! Venit enim mihi in mentem gravis illa & deploranda patriæ meæ deſolatio, Trojæ, inquam, tam praepotentis olim atque praedivitis, cujus everſione nihil credo referri poſſe crudelius aut lacrymabilius: tantaque fuit calamitatis ejus magnitudo, ut longe plura etiam atque triſtiora, quam tu ſupra memoraveris, ſibi contigerint: quæ ſi velis, omnia tibi, ut rem certius agnoſcas, explicabo. CHAR. Haud opus eſt, Palinure, quoniam & tempus non patitur, & ego haec omnia non ſecus ac tu nota atque comperta habeo. Nam & mihi renunciaverunt, ut quaeque adventabant, animæ ex illo bello profectæ. Nihil certe, ut nunc tu dixiſti, pervenit ad aures meas crudelius aut lacrymabilius. PAL. Faxo ut jubeas: ſed advertas, Charon; graviſſima licet haec ſint, rariora tamen contingere, quam ea nautarum, quæ ſupra expoſui. CHAR. Referam ergo alia frequentiora, & ex ipſis quidemmet civitatibus, quarum relatio augebit etiam earum miſeriam. Vade, oro, & per civitatem, plateas porticusque diſcurre: quid aliud offendes, quam oblatrantium maledicta, inſimu-

mulationes peſtilentiſſimas, optimi cujusque dilacerationem, quid non? exploratorum inſidias, invidentiumque venena. Diverte modo greſſum, & artificum mercatorumque tabernas ac conventus pete: quid aliud deprehendes, quam ſermonum nebulas, fucos, mendacia, deceptionesque manifeſtas? Transfer dehinc te in fora publica, ſedesque judiciarias: quid aliud audis quam undique omnia magno ſtrepitu ac clamore miſceri? Quid intelliges aliud, quam caedes, hominum compilationes, furta, graſſationes, conſpirationes, proditiones? Quæ alia occurrent tibi, niſi litigatorum jurgia & contentiones, teſtium perjurationes, cauſidicorum praevaricationes, judicum corruptiones, praeſidum ambitiones ac rapinæ? Quos ibi alios obviam tibi habebis, quam exultantes improbos, lugentes bonos, oppreſſas viduas, proculcatos pupillos, egentes proſtratos? Attolle poſtea altius oculos, & atria principum perſcrutare, quam non videbis ibi aſſentatorum exaltationem, ſpeculatorum acceptionem, militum audaciam, foeneratorum voracitatem, quaeſtorum improbitatem, quam non potentum hominum in tenuiores vim atque inſolentiam? Quas non concuſſiones? quas non populationes? quos non innocentes accuſari, criminari, carcerari, proſcribi? PAL. Gravia haec nimis ac miſerabilia. CHAR. At reſtant alia, quæ non minus tibi graviora & miſerabiliora videbuntur. PAL. Perge. CHAR. Quæ fortaſſis etiam graviora & miſerabiliora judicabis, quoniam domeſtica ac frequens magna eſt eorum peſtis. PAL. Fare. CHAR. Nolo tibi Palinure afferre in medium graves longosque artificum & negotiatorum labores: non eos quibus afficiuntur agrorum cultores, non quibus milites, non quibus cauſidici, caeterarumque diſciplinarum ſectatores, aeſtus, algores, inediam, peregrinationes, anxietates vel pericula, vulnera, caedes, diſtrictas habitationes, infinitaque agendi, cubandi, veſcendi incommoda vel faſtidia, laſſitudines, vigilias, ſolicitudines, odia, & infamationes. Nam ſi complecti cuncta ſermone meo atque exequi voluerim, tot tantaque dicenda ſe offerent, ut præ longitudine malorum ac mole, citius navigatio noſtra quam oratio finem poſſit invenire. Omittam itaque, & commemorabo tantum, quas inter domeſticos parietes, tum ſervorum, tum uxorum ac filiorum moleſtias ac turbationes peſſimas perferre ſolent qui gubernationi praeſunt rei familiaris. Quam ſi ita ut navalem expertus eſſes, facile, quicquid dicturus ſum, me etiam tacente & intelligeres & approbares. Nam ſervorum primo in dominos ſemper prompta maledicta, furta, impoſitiones, fugas, arrogantiam, negligentiam rerum dominorum, temulentiam, edacitatem, ſomnolentiam, tarditatem, ignaviam, nemo eſt qui non videat magnam afferre his qui patiuntur, infelicitatem. Deinde filios, quorum amore nihil dulcius eſſe fertur, quanta animi cum amaritudine aſpiciant parentes vel aegrotare, vel mortem obire, quod frequenter admodum fit, ſatis exiſtimo etiam te intelligere. Quam vero gravem & anxiam credis eſſe eorum vel parturitionem, vel educationem, vel inſtitutionem? Quoties pro eis bonos parentes gemere, ſuſpirare, dolere, torqueri? Quanta etiam putas perturbatione affici, dum quos progenuerunt, immenſaque adeo cura aluerunt, vel parum ſibi audientes, vel rebelles ac infeſtos poſtea habere contingat? Quam dolenter eos ferre, arbitraris dum inſani & vecordes ſunt, dum hebetis & craſſi ingenii, dum effoeminati & molles, dum dilapidant & evertunt patrimonia, dum nulli bono operi & ſtudio intendunt, dum per praecipitia vitiorum omnium vitam ducunt ſuam? Quid de uxoribus loquar, quas dos tumidas, genus inſolentes, forma ſuſpectas, deformitas reddit inviſas? Quarum lingua nihil perniciosius, quarum audacia nihil prodigioſius, quarum improbitate nihil execrabilius. Quæ jurgiis ſemper & contentionibus obtundunt viros, quæ ſemper conqueruntur, ſemper exprobrant, ſemper inſidiantur. Quibus quum deſint caetera, nunquam tamen lacrymæ, gemitus & ſuſpiria. Quæ caeca ſua (qua tantum ardent) ornamentorum ambitione exhauriunt opes, labefactant domos, cogunt maritos in malos quaeſtus, in dira ſcelera. Non re-

refero turpissima adulteria, quibus nec punitur minus, nec peccatur magis quicquam. Ea quanto dolore afficiant bonos conjuges, nemo satis unquam meo judicio enarrare posset, sed magnum doloris argumentum praestant, & gravissimas caedes, & ingentia quae saepe propter corruptas uxores bella exarserunt. PAL. Hoc plus quam vellem, scio: nam arduum illud quod ego vidi Graecorum & Trojanorum bellum propter Helenae raptum, in eam excrevit rabiem, quam nulla mundi regio ignoravit. CHAR. Quae toti mundo manifesta sunt, ea tantum nosti, Palinure: at si singula, quorum nihil me latet, intelligeres, adducereris in tantum stuporem, ut stupescens etiam prae miseratione conjugalem vitam lacrymares. PAL. Hui quid narras? CHAR. Narro quae quotidie video & pertracto. PAL. Ergo connubia putas polluta & coinquinata? CHAR. Minime: id nunquam dixerim. PAL. Atqui multas memini me vidisse ea praeditas honestate, ea religione, ac vitae integritate, ut divinum quiddam magis quam humanum redolere viderentur. CHAR. Et multas utique ejuscemodi esse confiteor, sed eas quidem quae optimis honestissimisque ortae parentibus, ebiberunt a primis annis sobrios & castos mores: quae sanctis parentum suorum exemplis educatae, vitam instituerunt: peccare castigatae, sapienter ad mansuetudinem edoctae, ad pietatem, ad fidem, ad divinum cultum, ad rectum compositumque regimen rei familiaris. Quae se a thyasis, saltibus, jocis, quae se a spectaculis, ab immodestiore cultu, ab licentiore colloquio abdicarunt. Caeterum quae contra sanctitatem, quae malis institutis, perversisque parentum exemplis imbutae, molliter vixerint, assuefactae deliciis atque turpi otio, quae nihil nisi saltare, canere, fides pulsare didicerunt, quae praeterea oculis suis hauserunt matrum praesertim obscoenitates & immunditias: hasce qua fide & integritate esse putas erga maritos? Illabuntur siquidem tanquam venena tenellis mentibus parentum exempla: inde rarior etiam quam reris, est hymenalis honestas, quo qui eas vel emendatis instituant moribus, vel sancto invitent exemplo, parentes simul rariores habeantur. Prodeunt postea in publicum quaeque etiam procaciores, aperta fronte, directo gressu, quasi pudicitiam ipsae consecrasse videantur. Et quae secretum intra cubile probra gesserunt, cum vestem induerint, illa contexisse atque occultasse existimant. Vosque ea, vanum vulgus, ita ut cernitis, vera ducentes esse arbitramini. At ego nihil quam quod res habet, de eis judico: nuda enim hic omnia atque aperta sunt. Non veste hic teguntur maculae, non pallio obnubuntur scelera: exertos omnes ac nudatos, rerumque omnium vacuos prorsus huc ingredi oportet. Quicquid in vita male tentatum, maleque actum est, hic fronte coram ipsa demum gestatur, dispoliatur, ostentatur. Quare non mirum tibi videatur, si quorumcunque nota habeo crimina, qui quorumcumque etiam nudas, ita ut praedixi, transveho umbras. Quam proinde ingentem video earum turbam, quae cum impudicitiam longe apertam ostendant suam, pudicissimae tamen in vita habeantur! Quantas secum in maritos fraudes gerunt, quot simulationes, quot proditiones, quantam hypocrisim, quot aliorum obscoenos amores, quot pollutiones, quot supposititios partus, quot mentitas enutritiones, quot alieni seminis susceptas messes! At, quod ridiculum magis est, lugent postea ignari mariti hasce sibi extinctas uxores. Laudant inter coetus & praedicant quasi pudicitiae principes: statuunt mausolea: plurimi quoque epigrammata condi, orationes scribi & pronunciari curant in laudem ac memoriam castitatis fideique earum sempiternam. An haec tristia & amara esse censes, Palinure? Et an comparationem ullam habere putas cum his nautarum, quae ea severitate & acrimonia recensuisti, ut caetera laeta, fausta, deliciarumque plena (si tibi fides daretur) existimanda essent? PAL. Haud equidem tanta in civitatibus privatisque domibus, quanta modo enumerasti, mala regnare credidissem. CHAR. Ita proficit inexpertos sermonem aliquando inire cum his, qui multarum rerum usum atque experientiam habent. PAL. Ita fit. CHAR. Quod si ani-

madvertas, labores quos perferunt nautæ, corpori magis quam animo infensos ire, concedes amplius etiam sententiam meam. Nam hujusmodi res duræ assiduo quodam usu & assuefactione mitiores fiunt, & quodammodo domantur: quas vero ego memoravi, cum animum magis affligunt, non ita usus & assuefactio mitigare atque edomare potest. PAL. Consentio tibi jam, gaudeoque in eam lucem te illustrante perveniſſe, ut intelligam tam magnam aliorum & majorem etiam quam nautarum miseriam. Sed illud non possum intelligere, quin principes saltem ac magni viri, non dicam nautis, sed caeteris insuper quibuscumque mortalibus beatiores sint. CHAR. Cur? PAL. Quoniam omnibus abundent atque affluant bonis. CHAR. Quibus? PAL. Honore, gloria, opibus, deliciis, amicis, potentatu, imperio. CHAR. Hisce? PAL. Hisce, & multo pluribus. CHAR. Erras. PAL. Errorem hunc optassem in vita mihi. CHAR. Deliras. PAL. Maluissem ita delirare, quam tua cum sententia sapere. CHAR. Quid si nihil illis miserius? PAL. Quid si nihil beatius? CHAR. Haud unquam hoc mihi demonstrabis. PAL. Non tibi ii beati videntur, qui quicquid ad explendas voluptates optari potest, assequuntur? Quibus convivandi, cubandi, ungendi, lavandi, ludendi, venandi, aucupandi, ad omnem nitorem atque satietatem semper facultas sit? Quibus quotquot velint concubitus foeminarum, quotquot velint arva, equi, canes: quibus tot sunt servi, tot exculta palatia, tot munitæ arces, oppida? Qui tantum possideant auri, gemmarum, vestium, suppellectilis? Quibus audiant omnes, assurgant, inclinent? Quos populi vereantur, timeant, laudent, decantent? Qui leges dicant, mandent, exerceant, proscribant, puniant, extollant amicos, vindicent inimicos, trucident rebelles? CHAR. Non est tam magna ut existimas, Palinure, eorum beatitudo. Nam parit certe fastidium tanta bonorum continuatio, tantaque affluentia, neque sapit tantum, quæ non aliquando intermittitur voluptas. Praeterea quomodo eos tu beatos judicare potes, qui tantis opibus atque deliciis suis nunquam fruuntur cum jucunditate, nunquam cum gaudio? Qui in tanta rerum copia nunquam exhilarent se, nunquam relevent animum, nunquam exultent? Qui tanta licet bonorum ubertate redundantes, tristitia tamen semper obducantur, solicitudine premantur, anxietate torqueantur? Non tibi multo optabilior videtur privatorum conditio, quorum & vita securior, & voluptates etiam, si mentem intendas, majores sunt? Quos summa semper condit hilaritas, mulcet festivitas, explet alacritas? Quantam putas afferre delectationem, quæ communis cum uxoribus & filiis vita exigitur, dum cubant tute, vescuntur laete, jocantur modeste? Quam dulcem esse arbitraris amicorum inter se & aequalium parem vitam, domesticum usum, frequentem conventum? Quid eorum amore suavius, confabulatione gratius, curis melius atque commodius? Quantum credis laetitiæ & exultationis habeant eorum convivia, ludi, cantus, saltationes? Quantum dilatent animos & permulceant? Quantum emanet mellis? Cujus nec stillam principum aliquis deguſtavit. PAL. Haud intelligo, Charon, hanc quam refers regum tristitiam atque anxietatem, qui inter risus tantum, blanditias jocosque versentur, quibus semper psallatur, canatur, plaudatur: & quicquid ad transigendam hilarem vitam excogitari potest, exhibeatur. CHAR. Etiam, ut video, judicas, Palinure, quæ oculis tantum patent: quo errore decepti mortales, plurimum seduci solent: sed quod certum afferre possunt judicium exteriora corporis, quæ velamenta quaedam magis sunt veritatis? Aut quid certi promittere & ostentare potest frons hominum, quæ plures quam Proteus species mentiri, atque in plures mutari queat? Considerandæ sunt secretæ animi fibræ: perscrutandæ sunt interiores mentis latebræ: quas si pervidere ita ut frontem posses, proh dolor, quantam ibi malorum turbam, quantam formidinum atque strepitationum aciem introspiceres? Quot angores, solicitudines, suspiciones? Quot pestilentes morbos & perturbationes? Quanta aperirentur ulcera, quot plagæ & caedes,

quot

quot insidiæ, quot enses, & telorum infinita genera? Quæ nec somnos eorum quietos, nec cibos placidos, nec opulentiam dulcem, nec imperium jucundum, nec delicias jocosque laetos esse permittant. PAL. Nesciebam adhuc haec eorum qui dominantur mala: sed cur illis contingant tanta, non capio. CHAR. Contingunt tanta propter graves inimicitias, acerbaque odia quæ continue cum finitimis civitatibus, cum subditis sibi populis, cum semet ipsis etiam gerunt: quo fit, ut ingravescentibus odiis, increscentibusque injuriis, quibus quotidie afficiunt quemque, necesse sit illos torqueri & affligi graviter, confidere nemini, suspicari omnia. Possunt extimere muscas etiam (ut ajunt) volantes, gaudere & laetari nunquam, tristitia & moerore detineri semper. PAL. Adducis me facile ut credam suspectas eos habere finitimas civitates, cum quibus & infensa odia confiteor, propter continua quæ exercentur bella, & dominandi libidinem, qua plurimum incenduntur: Cum suis vero quibus imperant populis, nihil accipere possunt nisi amorem, & dulcissimam pacem. Porro si cum finitimis sint imicitiæ, si oriantur bella, sic demum etiam augentur imperia, subducuntur oppida, profligantur acies, spoliantur & captivantur hostes, populationes magnæ fiunt, trophaeis decoratur patria, victoriis celebratur, triumphis extollitur. Ob quæ & principum gloria, & urbium ornatus, & inimicorum timor, & populorum inter se laetitia, atque erga principes fides & amor crescit. CHAR. At tantum narras quæ prospera sunt & laeta, ac quæ frequentius accidunt adversa & tristia praetermittis, quasi semper eos putes debellare hostes, potiri victoria, triumphis exultare, nunquam vero vinci, prosterni, agros suos populari, bona sua diripi, & è suis se oppidis dejici. Sed majora haec praetereamus, de minoribus tantum dicatur. Quippe si conferas quas strages suorum & caedes sustinent, comperies longe majore damno quam lucro partas eorum victorias constare, discussaque ratione decessisse plus illis quam accessisse. His adjicias, ut populorum etiam suorum odia, ne dum finitimorum intelligas, quod ad inferenda bella & persequendos hostes opus illis est ingenti & munito exercitu, multo navigio, longa armorum & machinarum praeparatione: quæ quum magno & inaestimabili constent sumptu, nec proprii suppeditent reditus, necesse est novis vectigalibus vexare populos, novas indicere praestationes, novas angarias: augere tributa, multiplicare onera, exhaurire aes omnium, eradere marsupia, imo viscera pauperum, parvos atque magnos diripere, spoliare, conculcare. Inde fit, ut quum invisos manifeste se cunctis intelligant, suspectum tum sibi incipiant habere quemque: nullius fidei, nullius amicitiæ credere, conjectare omnia in malam partem. Habet enim hoc in se pessimum malefactorum conscientia, ut quos injuria affecit, nunquam revocari in amicitiam, nunquam mitigari, & ad veniam moveri posse putet: proinde magis insurgitur, graviores itur in injurias. Hunc proscribunt, illum carcere includunt: quorundam patrimonia publicant, alios jugulari aut strangulari jubent. Voluntate pro ratione utuntur. Eorum quoque quos tantis laeserunt malis, cognatos, affines, amicos, socios, servos, quasi fidei suæ diffidentes, persequuntur. Tum caeteri qui chariores etiam videbantur, exempla aliorum proponunt sibi, acuuntque ipsi non minus odia. Nam non minus rebus suis ac saluti suæ timent. Ita pedetentim civitas omnis indignatur, obmurmurat, rapitur ira, odiis incenditur, coquit novas cogitationes, nova consilia molitur. Mox eo deveniunt, ut haec intelligentes videant quantæ ruinæ quantoque praecipitio subjaceant, quam tenuissimo quasi quodam filo pendeant imperia sua. Tunc cernas eos pallere, tristari, consumi, expavere omnia, torqueri scelerum suorum conscientia (quæ prima est poenarum omnium) timere hostium insidias, civium conspirationes, domesticorum proditiones, oppressorum vindictas. Tunc securum nihil existimare, nisi quod vi ac ferro tueantur. Propterea non credunt se tuto cuiquam, non ministris, non necessariis, non germanis, quorum majorem etiam quam aliorum auctoritatem magis formidant.

Arcent se ab aspectu & praesentia omnium, cingunt se fossis & aggeribus; claudunt se arcibus, quasi ad perpetuos damnati carceres. Custodibus etiam tanquam ad expeditionem belli paratis, ut obsideri eos putes, circumvallantur. Nihil illis dulce, nihil apertum, nihil jucundum. Dormiunt cum magna inquietudine, cum majore etiam vigilant. Terret illos conventus hominum, angit solitudo: timent colloquia, timent salutationes, timent dona. Suspecti illis aditus, suspectæ sellæ, suspecti cibus & potus, qui nec etiam nisi praegustati sumuntur. Suspecti pellicum & item uxorum tori: quibus mirum est cur sine cujusquam praegustatione congrediantur. Ipsos vero quorum se custodiæ commiserunt, non minus extimescunt: quibus quum carere nequeant ob tutelam suam, eo magis augetur eorum timor & miseria, quo armatos pro firmiore illos praesidio esse necesse sit. Quare alienigenas & barbaros homines, atque abjectissimos quosque sibi deligunt, eosque frequentius comitantur. Dejiciunt saepius ac exterminant, quo saluti suæ si non alia, at saltem hac via, consulere possint. Quid foedius & ignavius dici queat, quam hominibus immanibus ac flagitiosis se committere: suos vero prudentes, sobrios, justos spernere atque devitare? Quanta ista tyrannorum felicitas, quos continuus & ingens semper angore afficit metus, quo non modo animi graviter excruciantur, sed cuncta insuper dulcia mundi dona fugantur & dissipantur? Quantæ istæ eorum deliciæ, quanta gaudia, qui tranquillitatem nunquam & pacem sibi, ne dicam populis suis aut hostibus concesserint, expertes omnino tam sanctissimi atque omnium dulcissimi boni? Quaenam ubertas ista bonorum, quæ distracti aliunde, neque sciant, neque visant, neque pertractent, neque gustent unquam? Quanta ista imperii bona, quæ quum ipsi videre & attrectare non possint, committant necesse est aliorum curæ & gubernationi? Ignari rerum suarum, nescii omnium ferme quæ sub se geruntur, fraudati quotidie & decepti, ab his praesertim, quos præ caeteris auxerunt: quibus tamen quum se credant, quot innocentium criminationes, quot facinorosorum falsas commendationes audiunt? Quoties eorum fidem sequuti, bonos pro malis, malos pro bonis ducunt, atque hos beneficiis, illos poenis afficiunt? Quodque gravius est, quoties ipsis etiam videntibus, hi quos tantum extulerunt, pro sententia sua in foro quosque laedunt, concutiunt, opprimunt, atque dilaniant? Quid mirum si exardescunt postea populorum odia? Si labefactatur postea eorum status atque desolatur? Quanta ista, quamque optanda imperia, cum quibus & servitutem pessimam degant? Subjecti tantis perturbationibus, tantis insidiis: subjecti ipsis etiam quos sibi subjecerunt: constricti quasi quibusdam regni compedibus: clausi intra arces, quasi magni alicujus criminis rei: coarctati instar ferarum: excluſi ab omni quæ foris capitur recreatione: privati libertate, quod est tam dulce & omnibus optabile bonum, non hominibus modo, sed caeteris insuper quibuscumque animantibus: cujus privatione quid est quod tristius aut infelicius contingere possit? PAL. Non credis, Charon, bonos aliquos, mitisque & moderatæ naturæ Tyrannos esse? CHAR. Imo multos credo: sed tanta est dominandi libido, tantus ardor, tanta nescio quæ pestis ingenita, ut quos semel invaserint, sint summa quamvis bonitate praestantes, adeo illiciat eos, illiciensque depravet, ut vita potius quam imperio, quod jam occupaverunt, carere possint. Vel ad conversandum, vel ad amplificandum contendunt unguibus dentibusque: ac propterea nemo est tam bonus tyrannus, cui non conservationis amplificationisque suæ gratia, multis magnas inferre injurias, atque ob eas illatas non plurimum timere, plurimasve pati anxietates contingat. PAL. Miror cur tantis in malis, quæ plane ita ut narrasti, vera esse puto, appetant tantopere mortales imperium, nisi id fortasse faciunt cupidine honoris & gloriæ: quod nimirum tam praestans atque excellens bonum, tolerabiliores reddit tantas quas modo exposuisti miserias. Dulce quippe est mandare aliis, praeferri omnibus, eminere, praecellere, venerari, timeri, suppliciter exorari, assur-

ſurgi ſibi, via decedi, inclinari cervicem, flecti genua, audire laudes ſuas, & rerum bene geſtarum decantationes. Quæ quum & divina numina plurimum capiant, facile intelligi poteſt quantum & his quoque mortalium mentes capiantur. CHAR. Quæ tanta capere poteſt Tyrannos ullos honoris aut gloriæ exhibitio, qui ſe certo inviſos omnibus eſſe ſciunt? A quibus ſi laudentur, ſi audiantur, ſi ſibi aſſurgatur atque incurvetur, intelligunt palam vel aſſentationis vel timoris cauſſa id fieri? Quare non eſt ita dulcis, ut putas, hujusmodi honoris & gloriæ extorſio magis quam exhibitio. At vero dulcior is eſt qui in privatos homines ab amicis & benevolis honor exhibetur propter aliquod eorum egregium facinus, aut excellentem virtutem. Vera iſta gloria, verus iſte honor, ac dignus quidem quo & divina numina capiantur. PAL. Nullam ergo video cauſſam cur tantopere imperia deſiderentur, deſideratoque conſerventur: niſi quod habendi cupido, qua tantum trahitur humanum genus, in his maxime expletur. Quo enim quisque plus auri, agrorum, aedificiorum, oppidorum, acquirere poſſit, nulli parcit labori quantumvis magno & intolerabili: neque ullus tam amarus labor, quin propter quaeſtum & majorem rerum cumulationem dulceſcat. Ita quum tyranni ſuper omnes plus poſſideant, ſuper omnes etiam beatiores videntur, licet cætera eis triſtia ſint atque peracerba. CHAR. Neque iſtud quidem affert ullam beatitudinem. Nam in primis non efficit divitem major abundantia, ſed minor cupiditas. Qui enim parvo contentus eſt, id tantum cupit, quod neceſſitati vitæ ſufficiat. Is abunde eſt locuples, propter honeſtum, quod facilius implere poteſt, deſiderium: quod quum & impleverit, liberatus eſt ab omni qua alii rapiuntur habendi anxietate. Qui vero quantumlibet dives plura concupiſcit, pluribus indiget, quia perſeverante acquirendi inſatietate efficitur minus voti compos. Quo enim magis creſcit multarum rerum poſſeſſio, magis etiam cupiditas: neque finem unquam habet voragó illa cupiditatis. Deinde non eſt judicandus quisque vel locuples multitudine, vel pauper paucitate divitiarum: ſed vel rerum magis implemento, vel neceſſitate. Nam ſi multitudinem excedunt ſumptus, quomodo poteſt is credi dives, qui minus habet quam neceſſe eſſet? Quare cum neceſſitatem ſaepius magnam patiantur qui tantam imperii molem adminiſtrant, indigentiores etiam putandi ſunt privatis hominibus: quibus licet tenues ſint opes, at neceſſitatibus ſaltem ſuis vel pares ſunt, vel ſuperiores. Taceamus graves quas quotidie expilationes vel rapinas perferunt a quaeſtoribus ſuis, & ab his maxime quorum fidei magis credunt: qui quo majora etiam nacti ſunt imperia, eo majora utique furta, majoremque proinde rerum ſuarum diminutionem patiuntur, a quibus privatos ſaltem homines liberos eſſe conſtat, qui & diligentius patrimonia ſua ipſi per ſe curare, & attentius omnia intueri poſſunt. Dicamus vero curas & labores quos in adminiſtrandis tantis opibus, gubernandoque tanto potentatu tolerare eos oportet, quorum fortitiores quam Herculis humeros eſſe neceſſe eſt ad ſuſtentandam tantam molem: plures etiam quam Argi oculos ad tantam rerum varietatem pervidendam atque diſtribuendam: plura quoque quam Jani aut Vertumni capita, ad intelligenda examinandaque tot ac tanta cum hoſtium tum populorum ſuorum, quæ illis negotia deferuntur. Quæ tanti animi vis, quæ non debilitetur? Quæ tanta ſoliditas, quæ non concutiatur? Quæ tanta promptitudo, quæ non remittatur? Cujus eſt tanta valetudo, tantum robur, qui ſe tam vaſto curarum ponderi parem audeat polliceri? Cujus eſt adeo aequabilis & moderatus animus, adeo perſeverans, quin tam multis tamque continuis laboribus non defatigari, non quaſſari, nunquam quoque confringi poſſit? Omittamus mortales: de nobis tantum, qui haec ultima loca colimus, loquamur. Utrum putas, Palinure, beatiorem eſſe, vel me, qui pauperrimus ſum omnium, qui nihil praeter hanc quam cernis puſillam lintrem poſſideo: vel Plutonem, tam lati tamque immenſi regni tyrannum? Intelligo, etſi taceas, quale de hoc ſis judicium prolaturus. Crede mihi, minime meum cum ſuo ſtatu commutarem.

rem. PAL. Quare? CHAR. Quia laetus ago, & ſumma cum quiete. Non ullius rei ullam gero, niſi transvehendi haſce huc deſcendentes animas, & conſervandi incolumem hunc faſelum meum, ſollicitudinem: in quo dicam tibi quicquid eſt quod me gravet. Cum enim propter vetuſtatem fatiſcat aliquando rimis, curare me oportet ut reſtituatur integritati ſuæ: quare eum conſuo ſaepius, & obſtruo ſi quid rimarum eſt: haec omnis mea cura eſt, hic omnis labor. At Pluto cum tantis divitiis ſuis, ac regno tanto, nunquam laetatur, nunquam quieſcit: tot curis carpitur, quot repletur hic umbris locus. Implicatum ſemper habet ubique animum: hinc fertur, illinc rapitur, omnibus intentus locis, omnibus occupatus miniſtris: huic mandat, illum terret, alios acciri jubet. Metum illi omnia incutiunt: nunc terræ hiatus, nunc motus formidat. Saepe illum trepidare cogit lampas Phoebi, ne ulla ex parte irradiet regno ſuo. Saepe & fulmen magni fratris, ne penetret Averna atque labefactet. Quoties vidi ego illum, dum rebus ſuis timet, invectum ſummo curru peragrare omnem hanc regionem, luſtrare fines, ſcrutari omnia diligenter, aſcendere etiam in ſuperum orbem, circumire terras, perveſtigare quodcumque periculum perferre poſſet, nihil omnino incauti & inexplorati relinquere: quæ cum multis in locis, tum maxime ea ſolet efficere in terris Siciliæ, quæ magis etiam cum terrent, propter magnas reluctationes Typhoei gigantis, quibus totam conquaſſat illam patriam. Nam poſtquam ipſe auſus fuit bella inferre coelo, injecere ſuperi ejus corpori Trinacriam, ſub qua ab omnibus undique montibus preſſus & gravatus, conatur ſaepe ſe attollere, impoſitaque ſibi rejicere: proindeque magnos concitat motus, ac tantos quidem, ut haec loca noſtra concutiat graviter & tremefaciat. Cogita nunc quam laeta & optanda ſit ſors hujus inferni tyranni, cujus tot dividitur animus curis, tot propellitur tumultuationibus: quem tot oporteat praecavere pericula, tot diſpenſare miniſteria, omnia percenſere, omnia corrigere, omnia vel ipſum gubernare, vel aliis gubernanda committere. Attende, rogo, & vel ex uno collige ejus felicitatem. Nam ſi me deficere contingeret huic navicularío miniſterio, quod ita neceſſarium eſt, ut vides, neceſſe eſſet eum vices meas ſubire: ne alioquin deficiente portitore, regno ſuo male ſuccederet. PAL. Hoc profecto non modo verum eſſe video, ſed manibus etiam ipſis (ut ajunt) tango. Nam ea nocte qua alias ſomno gravatus e puppi in mare excuſſus fui, id continuo ſenſit Æneas meus, qui errantem ſine magiſtro navem intelligens, gubernavit eam tota ipſa nocte, non indignatus quod, quæ ſceptrum geſtare ſolebant, remum etiam manus attrectarent. CHAR. De magno ejus germano nihil loquor: non me latet quantos & ille labores ac curas ſuſtinet: ſed id praecipue ſcio, quum temeritate Phaëthontis totus pene orbis conflagraſſet, quantum tunc regno ſuo timuit, quantum tota coeli moenia circuit, & ne quid labefactatum viribus ignis corrueret, exploravit. Praetereo tertium fratrem, moderatorem undarum, cujus plurimæ etiam ac maximæ curæ non facile explicari poſſent, ſed praeſertim quæ ſub illa quoque Phaëtonthea conflagratione ad ſummum pene usque exitium cum toto regno ſuo eum affecerunt. PAL. De hoc poſſum, quod oculis meis vidi, afferre teſtimonium. Vidi equidem tempore illius, quam ſupra retuli, horrendæ apud Siciliam tempeſtatis, commotum graviter Neptunum & ex alto proſpicientem vocaſſe ad ſe Eurum & Zephyrum, & increpatis acriter eis pro tanta ſuſcitata tempeſtate, placaſſe ocyus omnia, atque tranquilla reddidiſſe. Quod argumentum praeſtat mihi evidens plurimarum, ut inquis, ac maximarum, quod omnia in latiſſimo imperio ſuo paria ſint, curarum ſuarum. CHAR. Dic oro, Palinure, putasne jam beatam eſſe tyrannorum vitam? PAL. Minime. CHAR. Optaresne vivens eorum ſortem? PAL. Ut quid optarem, in quo nihil omnino optandum eſſe manifeſte intelligo? CHAR. Ergo certo eos arbitraris miſeros? PAL. Non miſeros modo, ſed omnium etiam miſerrimos. CHAR. Mirum quod modo eos tanta frui beatitudine praedicabas. PAL. Quid mirum, ſi caecus laudet te-

tenebras, quas poſtea luci reſtitutus damnet? CHAR. Vis ut & alia eorum mala tibi referam. PAL. Reſtant item alia? CHAR. Et alia, & graviora. PAL. Quid audio graviora? Haud unquam iſtud credam, poſſe his quæ modo dixiſti, gravius aliquid addi. CHAR. Credes quum audieris. PAL. Dic ergo. CHAR. Vides ut appropinquamus jam ripæ. non poſſum longiora tecum jam facere verba. PAL. Rogo te, mi Charon, ne fallas avidiſſimam expectationem meam. CHAR. An caeterarum umbrarum quas in littore reliqui, avidiſſimam etiam expectationem vis ut fallam? PAL. Non diu moraberis, perge ô mi Charon. CHAR. Imo diutius quam ſoleo, demoratus ſum: ſed lentus etiam navigavi propter te, cujus confabulatione delectabar. PAL. Age ergo, ut facis, lentiorem protrahe navigationem, ut quæ reliqua ſunt dicenda, proſequi poſſis. CHAR. Ea tandem tanta eſt tibi audiendi cupiditas? PAL. Tanta. CHAR. Morem tibi geram: qua in re illud te ſcire velim, quod plurimum miſeram reddit mortalium vitam inſtabilitas ſcilicet, & ruina rerum. Nam certum nihil & permanens in vita quisquam ſibi polliceri queat. Quomodo is beatus cenſebitur, cujus ſummam quantumvis & plenam beatitudinem minima omnis diſturbatio violare & auferre poteſt? Sane quum omnia apud mortales infirma atque mutabilia ſint, nulla tamen infirmior ſors eſt atque mutabilior, quam tyrannorum, quorum etiam quo major ſit exaltatio & ſublimata magis ſtatus altitudo, major eſt proinde, quum mutari eos contingit, caſus & ruina. Inde tantæ tyrannorum proditiones, everſiones, trucidationes, ut nemo eorum fere unquam evaſerit, qui non vel regno depulſus, vel veneno necatus, vel cruenta aliqua & peſſima morte caeſus vel peremptus ſit. Quis talem eorum vitam optarit, quæ pro modici temporis felicitate (ſi tamen illa felicitas appellanda ſit) tam triſti poſtea tamque amaro fine conſumatur? Horret animus dicere. Nam ne credas iis tantum mortales ſubjectos malis eſſe, ſenſimus & horum magnam partem aliquando nos inferi, licet tam valida nobis & munita ſit civitas, tam firma & praepotens, atque omnibus undique praeſidiis circumſepta. Non poſſum ſine dolore meminiſſe illius diei, qua Hercules heros ille fortiſſimus haec regna penetravit: perfregit fores, invaſit regem, exterruit reginam, quam & ante ſocii ejus rapere adorti erant, abſtraxit Cerberum, vinctumque eum catenatum magna vi in orbem duxit, concuſſit loca omnia, trepidare omnes umbras atque ipſos judices fecit: me quoque non modicum laeſit, quem erepta cymba conto hoc meo percuſſit, impulſumque graviter in mediam paludem exturbavit. Timui equidem tunc deſolatum iri barathrum totum. Credidi tunc ſupremum Plutoni finem adveniſſe regni ſui: neque minus illum cum conjuge in praedam duci ad ſuperos, quam tartareum canem: ſed paulo humanius cum eo actum eſt, quam opinabar. Nam tandem ſibi ac regno ſuo bene conſultum eſt: neque tamen ita conſultum eſt, quin tricipite cuſtode ſuo, qui tam perneceſſarius erat, ſpoliaretur. Quod ſi opinionem meam, quæ communis erat, fata coaequaſſent: tunc cernere fuiſſet, utrum beatior vel meus, vel Plutonis tanti regis ſtatus eſſet. Ego quidem nihil ambigo, privatus fuiſſem hac navicula. hoc enim habeo tantum quod adimi poſſit. privatus etiam fuiſſem rege meo: ſed quotquot alios voluiſſem reges, procul dubio inveniſſem, qui miniſterio meo indigentes, ſervitium meum perlibenter ſibi delegiſſent: & fortaſſe hoc lucri feciſſem, quod pro vetuſto & attrito, qualem hunc intueris, novum mihi & magis ſolidum lembum acquiſiſſem. At Pluto quantas opes, quantos honores, quantum regnum amiſiſſet: quantam in egeſtatem, quantam in calamitatem decidiſſet? Qui neque par aliud regnum, uti parem ego vel meliorem navim: neque parem alium famulum, uti parem ego vel meliorem dominum, inveniſſet. Excedo jam modum dicendi: ſed ſi tempus ſineret, narrarem, & quibus olim curis vexatus, quantoque timore perculſus propter bella Gigantum fuit ſummus Olympi rector: cujus narratio majorem etiam augeret eorum, quæ ſupra dixi, malorum confirmationem. PAL. Haud opus eſt exemplis mihi. Nam nemo mor-

mortalium fuit qui majora quam ego unquam viderit eorum malorum exempla. Quid enim extitit his temporibus Trojano rege majus? Quid opibus suis cumulatius? Quid operibus munitius & pulchrius? Et quid demum exitu tantorum bonorum tristius? Quid crudelius? Quid flebilius? Vidit infelix pater tam arduum & longum bellum, tot cruentas mortes natorum suorum. Vidit eversam funditus & incensam urbem. Vidit latrantem conjugem, captivas nurus & filias, populationem tantarum divitiarum: ipse quoque, quod ultimum restabat illi senectutis suæ solatium, Pyrrhi ense confossus, & crudelissima morte consumptus est. CHAR. Quis melius me haec novit, qui cunctos hac scapha transvexi? A quibus & omnem calamitatem suam seriatim perdidici. Notus est abunde mihi Priamus, cujus cognito acerbo casu non potui non dolere: notus est Troilus: noti Hector & Deiphobus: nota est caetera tot filiorum ac nepotum turba: noti innumerabiles qui illo bello perierunt Trojani pariter & Graji duces. Nota est infinita quæ tunc occidit populorum manus. Nullo memini tempore longiorem interfectorum multitudinem huc descendisse, quam illo: quo ita lassatus fui, ut præ multitudine omnibus transvehendis minime haec cymba sufficeret plane. Quid opus est tibi monitore ad aperiendas eorum miserias, quas tu subjectas oculis tuis habuisti? Quod si pro angustia temporis liceret (jam enim video propius nos applicare ripæ) narrarem & millia aliorum tyrannorum, ex quibus crescceret etiam magis tibi opinio eorum calamitatis. Nam illud possum, quod certo scio, tibi verum confirmare, nullum fere me vidisse unquam tyrannorum huc descendentium (descendunt porro omnes) qui non vel alicujus veneni infectionem vel magnas ulcerum cicatrices, & sanguinolentæ alicujus mortis horrida signa præ se ferret. Ita mirum est videre tot ac tantos necatos, confossos, cruentatos, trucidatos. PAL. Quis nunc se tantis in malis tyrannum unquam esse optabit? Quis imperia assequi quaeret, quæ jam certius certo cognosco magis fugienda esse, quam Medusaeum caput? CHAR. Audisti quibus apud superos tyranni malis torquentur: sed si intelligeres quæ hic apud inferos graviora etiam illis parantur, perhorresceres & longe magis eorum sortem. PAL. Ergo & alia hic tyrannis parantur? CHAR. Credis, Palinure, scelera quæ patrant mortales, hic aliquando impunita esse? PAL. Hoc modo animadvertebam. CHAR. Animadvertendum est igitur tibi, quodcumque in vita peccatur, pari demum post mortem & respondente peccatis poena puniri. Nam ut capias quod dico: si tu, Palinure, artem tuam navicularem vivens male exercueris, si in dominum tuum mali quicquam vel cogitaveris, vel commiseris, si inaudiens dicto suo extiteris: invenies hic tibi praeparatas his, quæ deliqueris, similes poenas. PAL. Nihil profecto, Charon, scio quod male egerim, vel in dominum meum peccaverim, nisi somnolentam illam dormitationem meam, qua negligentius certe quam debebam, me gessi. Nam magno in periculo navim simul & dominum, quem vehebat, meum reliqui; nisi vigilantior ipse & cautior melius sibi consuluisset: sed poenarum satis tum ob hoc crassum peccatum meum etiam in vita recepi. CHAR. Recipies etiam in morte. Ibis enim quum è navi te dimisero, ad severos judices nostros, qui examinant & censent delicta omnium. Ducent quoque te in examinationem, scrutabunturque crimina tua. Videor vero videre quali te judicabunt poenæ subjiciendum. PAL. Quali? CHAR. Parem peccato tuo tibi poenam statuent. Nam quum somno peccaveris, aeterno etiam te somno damnabunt. PAL. Dormiam ergo in aeternum? CHAR. Ita puto: nisi gravius sit aliud peccatum tibi. PAL. Sic mites habeam judices, ut non sit gravius aliud mihi. CHAR. Nullam ergo nisi somni poenam patieris. PAL. Non haec gravis poena mihi videtur. CHAR. Neque asinis etiam & bobus: at magnis & excellenti aliqua virtute praeditis viris gravissima existimatur. PAL. Quas vero, dic, poenas perferent tyranni? CHAR. Audis tot clamantes & lamentantes voces? Tot horrificos planctus? Tantum stridorem ferri? Tot tractus catenarum?

rum? PAL. Delectabat me adeo fermocinatio tua, ut his minime animum intenderem. Sed quid audio tam triste atque horrendum, quod præ horrore poenæ aures meæ sustinere non possunt? CHAR. Sunt haec quæ audis, tormenta tyrannorum. Nam quum illi in vita carcere quemquam incluserint, spoliaverint, flagellaverint, trucidaverint, in summum luctum, in summam egestatem & calamitatem deduxerint, damnati sunt etiam ab incorruptis judicibus ad perferendas pares poenas. Ideo teterrimis quoque carceribus inclusi, spoliati, flagellati, rotati, caesi membratim, ac mille atrocissimis mortibus cruentati, tantos edunt, quantos audis, gemitus, tantum luctum, tot ac tantos reboatus, clamores atque ejulatus. PAL. Dic etiam mihi, Charon, an his poenis plectuntur, qui magni atque primarii tyrannis assistunt? CHAR. Prorsus iisdem: nam suasu & consilio eorum maxime committunt tyranni scelera sua. PAL. An & in vita illi beati? CHAR. Non secus ac tyranni quibus assistunt: nam iisdem quoque malis subjecti sunt. eadem enim sunt in eos populorum odia, majora etiam inter se, eaedem curæ, eadem pericula: & quod miserabilius est, dejiciuntur saepe a tyrannis suis, & vel carcere vel morte aliquando pessima afficiuntur. PAL. Tanta est ergo, tamque generalis omnium calamitas. Ullam vero prorsus esse putas hominum sortem, quæ beata duci possit? CHAR. Imo beatos aliquos non nego fuisse mortales, sed perraros tamen. PAL. Quos perraros? CHAR. Qui amore virtutis & literarum contempserunt caetera mundi bona: qui se innocuos, puros, castos, integros, incorruptos conservantes, extulerunt animum altius ad gustandam divinam excellentiam, humana quasi sordida & abjecta relinquentes. Nam virtus per se tam dulcis tamque jucunda res est, ut incredibiles amatoribus suis afferat voluptates. Tam nobilis & praestans est ejus possessio, ut summa quadam ubertate ditet possessores suos. Quam qui vere est assequutus, nihil praeter literarum studia dulce, nihil praeter dei cognitionem habet amabile. Quæ tantum praedulcia sibi bona stabilia, perpetua, incorrupta praeeligit, custodit, amplectitur. Reliqua vero mundi, supremo tandem gustu amara, infirma, momentanea, corruptibiliora fuco, mendaciora hilo, inaniora hila, jejuniora papis volantibus, fugit, contemnit, abjicit, conculcat: contentusque se ipso, ac honestissimis suavissimisque studiis suis totum nihili mundum ducit, ruentem etiam non formidat. In his recreatur, refocillatur, laetam & jucundam agit vitam, ridet tantas hominum, tamque stultas, & ultro sibi quaesitas anxietates, tot ineptias, tot cassos labores, tot inanes curas. Nemini nocet, nemini molestus est. Laudant eum omnes, praedicant, admirantur, benevolentia complectuntur, favore prosequuntur. Quam vere hic beatus est, qui conscientiæ suæ innocentia & integritate fruitur! Quod primum est dulcius omnibus, bonus securusque sui, nullo timore angitur, nulla angustia torquetur, non timet largas (quibus caret, quasque nihili facit) divitias sibi a potentioribus eripi. Non timet a quocunque se laedi, qui nec quenquam se laesisse certo intelligat. Quam vere hic felix est, qui tot tantisque semotus curis & periculis, tantarum vacuus perturbationum, sibi semper aliisque jucundus, laetetur semper, & omnibus quotquot sunt mundi honestis, & his etiam quæ coelibum communes sunt, perfruatur voluptatibus: qui humanioribus sanctioribusque deditus studiis, contemnat omnia, contemnensque omnia possideat. Nam is possidere omnia videtur, non qui omnibus abundet, sed cui nihil deficiat. Porro illi nihil deficit, qui nihil concupiscit. Concupiscens autem nihil, contemnit omnia: contemnensque ita id assequitur quod desiderat. Desiderio vero suo frui, ea demum vera & sola beatitudo, beatorumque omnium plenitudo est. PAL. Hi ergo cum nihil mali egerint, poenarum etiam nihil patiuntur. CHAR. Nihil prorsus, imo propter transactam bene vitam, meritum magnum assequuntur. PAL. Quod? CHAR. Vel coeli fiunt incolæ, communicantque aeternum illis coelestibus bonis: vel si huc descendunt, mittuntur in Elysium: qui locus est quietis

ac deliciarum ; ubi ſedes fortunatæ, campi aperti, laeti, omnium omnino poenarum expertes. PAL. O ſi mihi ad mortales redire aliquando contingeret, inclamarem quam magna poſſem voce, admonerem de ſuo quemque officio & dignitate, accuſarem tantam laborum fruſtrationem, tantam curarum vanitatem, tot corruptas opiniones, perverſaque judicia: ſed quam maxime increparem, qui vel magiſtratu quopiam magno vel imperio caeteros antecedunt: oſtenderem tanta, quæ antea ignorabam, ſed te docente nunc intelligo, mala eorum, graviſſima, dictu horribilia: revocarem omnes a vitiis, ab inferendis injuriis, ad meliorem victum, a ſuperflua agendarum rerum cura: incenderem deſiderio virtutis: laudarem innocentiam, praedicarem frugalitatem, exhortarer cunctos ad bene, graviter, caſtigateque vivendum, ad ſe cognoſcendum, ad contemnendum tot caduca, & ſomni cujusdam vel umbræ magis ſimilia mundi bona: invitarem ad honeſtas artes, ad ingenuas exercitationes, ad ſtudia literarum, ad ſpem ac contemplationem divinæ bonitatis. CHAR. Et recte ſane: ſed vides nos ripam attigiſſe: egredere jam. PAL. Et jam egreſſus ſum. Ad judices eo. Placidam opto tibi ſemper navigationem. Salve, ô Charon, & vale. CHAR. Et ego ad reliquas umbras redeo. Placidos opto tibi ſemper judices. Salve, Palinure, & vale.

VIRTUS DEA.

MERCURIUS, VIRTUS.

MERC. VIrtus Dea per epiſtolas oravit modo, ut ad ſe irem. Eo ut perconter quidnam me velit, illico ad Jovem redibo. VIRT. Salve, Mercuri: ago tibi gratias, quandoquidem tua in me pietas atque benignitas efficit, ut non penitus deſpecta ab omni coetu Deorum ſim. MERC. Expecto quid narres: tu modo perbreves narrationes facito: nam edixit, ut confeſtim ad ſe redirem, Jupiter. VIRT. Etiamne tecum nobis non licebit noſtras aerumnas exponere? Quos igitur habebo ultores injuriarum, ſi non modo apud ipſum maximum Jovem, verum & apud te, quem ſemper in fratris locum habui, colui, obſervavi, condolendi facultas negatur? O me miſeram, ad quos confugiam? Unde auxilium petam? Me quidem, cum ita deſpiciar, malo eſſe truncum aliquem, quam Deam. MERC. Tandem effare, dum praebeo operam. VIRT. Viden' quam ſim nuda & foeda? Hoc ita ut ſim, efficit Fortunæ Deæ impietas atque injuria. At eram ſane ornata apud Elyſios campos inter veteres illos amicos, Platonem ſcilicet, Socratem, Demoſthenem, Ciceronem, Archimedem, Polycratem, Praxitelem, & ejusmodi viros doctos, qui me, dum vitam agebant, piiſſime atque religioſiſſime coluere. Interea loci cum jam non pauci ſalutatum ad nos advolaſſent, è veſtigio Fortuna Dea inſolens, audax, temulenta, procax, maxima armatorum turba conſepta atque ſtipata, properans ad nos, jactabunda, En, inquit, plebeja, tune majoribus Diis adventantibus non ultro cedis? Dolui injuriam nobis immeritis eo pacto fieri: ac nonnihil ira concitata, inquam, Neque tu maxima Dea his verbis me plebejam efficies: neque ſi majoribus cedendum eſt, tibi turpiter cedendum cenſeo. Illa vero illico in convitium ſeſe effert adverſum me. Praetereo hic, quas contumelias in me primum dum haec inter nos geruntur, effuderit: idcirco Plato philoſophus coepit contra eam nonnulla de Deorum officiis diſputare. Illa excandeſcens, Apagite hinc verboſi,

bosi', inquit. Non enim decet servos Deorum causſam suſcipere. Coeperat & Cicero orator plura velle suadere, at ex turba armatorum erupit, Mercuri, Antonius praepotens, latera illa sua gladiatoria ostendens, gravissimumque pugnum in os Ciceronis injecit: hinc caeteri mei amici perculsi metu, fuga sibi propere consuluere: neque enim Polycletus peniculo, aut Phidias scalpro, aut Archimedes horoscopo, aut caeteri inermes adversus audaciſſimos armatos, eosque praedis atque homicidiis suetos, bello ad sese tuendos valebant. Ergo me infeliciſſimam, ab ipsis Diis omnibus qui tum aderant, atque hominibus, desertam, pugnis ac calcibus totam confregere, vestes meas diripuere, in lutum prostratam reliquere, demum abiere ovantes. Ego vero ita confecta, cum primum licuit, conscendi huc, ut Jovem Opt. Max. his de rebus facerem certiorem. Jam quidem mihi ut intromittar expectanti, mensis elapsus est: dumque id ut impetrem, omnes Deos exeuntes atque redeuntes precor, novas semper aliquas excusationes audio. Aut enim Deos ajunt vacare ut in tempore cucurbitae floreſcant, aut curare ut papilionibus alae perpulchre pictae adsint. Quid? Igiturne vero aliquid semper habebunt negotii, quo nos excluſas teneant ac floccipendant? Tum etiam & villicus suſcepit curam dudum, ne cucurbitae siti pereant: nos tamen neque Diis neque hominibus cordi sumus. Has ob res te iterum atque iterum precor obteſtorque, Mercuri, qui semper apud Deos ipsos interpres extitiſti, ut causſam hanc meam juſtiſſimam atque piiſſimam suſcipias. Ad te confugio, te supplex oro. In te omnis mea sita est spes atque expectatio. Da quaeso operam, ne dum a vobis excludor, ipsis quoque mortalibus sim ludibrio. Nam erit quidem dedecus Deorum ordini, ubi homunculi me tametsi infirmam Deam floccipendant. MERC. Audivi, doleo: verum pro vetere nostra amicitia unum admoneo, duram nimis atque difficilem causſam te adversus Fortunam suscepiſſe. Nam & Jupiter ipse, ut caeteros omittam Deos, cum se ob accepta beneficia nimium Fortunae debere sentiat, illius vires atque potentiam veretur. Ea enim ad coelum Diis ascensum praestitit: atque ubi velit, valens sua armatorum manu ejiciet. Qua de re, si sapis, inter plebejos Deos ignota, quo ad Fortunae odium extinctum sit, latebis. VIRT. Æternum latitandum est. Ego & nuda & despecta abeo.

IO. MATTHIAE GESNERI
DE AETATE ET AUCTORE
DIALOGI LUCIANEI
QUI
PHILOPATRIS
INSCRIBITUR, DISPUTATIO.

(Habita *Jenae* A. 1714. retractata & aucta publiceque disputata *Lipsiae* 1730. retractata iterum & castigata *Gottingae* 1741.)

ARGUMENTUM.

De auctore Philopatridis tres classes sententiarum §. 1. 2. I.) *Qui Luciano tribuunt* 3. 4. II.) *Qui antiquiorem Luciano faciunt* 5. *Examinatur haec posterior sententia* 6. *In primis repugnat laudatus Artemidorus* 9. *Et similitudo sermonis cum sermone Luciani. Obiter de Barateria dictum* 10. II.) *Luciani non esse hunc libellum, ostenditur testimonio antiquae annotationis* 12. *Quia unius tantum Imperatoris in Persica victoria mentio fit* 13. *Respondetur Ge. Bullo* 14. *& Dodwello* 15. *Major est in Philopatride rerum Christianarum notitia, quam quae in Luciano observatur* 16. *Obiter quaedam ad Peregrinum disputantur contra T. Fabrum* 18. 19. *Comparantur notitiae Luciani & auctoris Philopatridis* 20. *An χρηστοὶ sint Christiani? contra Huetium* 21. *Stilus Philopatridis Luciano indignus* 22-26. III.) *Ergo junior Luciano, quod putabat etiam Lacrosius* 26. *Et Moylius* 27. *Scriptus videtur Byzantii, cum ea jam esset Constantinopolis* 28. *Argumento de templorum antiquitate non utimur* 29. *Post Constantinum M. scriptum esse indicant ἐξιστωτί, & voces quaedam illius aevi propriae* 30. *Scriptus videtur ad primum nuncium victoriae Juliani Persicae* 31. *Christiano Imperatori tali libello gratulari non licuisset* 32. *Res gestae Juliani satis magnae* 33. *Et auctae in immensum a laudatoribus* 34. *De Aegypto in servitutem redigenda, Arabibus ac Scythis* 35. *Christiani infensi Juliano. De his agi, contra Basnagium* 36. *Male ominatos Juliano ostenditur* 37. *Status felix imperii Juliano imperante* 38. *Galilaeorum appellatio Juliani temporibus propria* 39. 40. *Licebat apud Julianum etiam Deos gentilium irridere* 41. *Quî in Luciani nomen pervenerit?* 42. 43.

I.

QUo tempore, quove scriptus auctore esset Dialogus, qui Philopatridis nomine, inter Luciani libellos a librariis collocari solet, diu multumque a doctissimis hominibus disputatum est. Me ad quaerendum excitavit illud, quod passim ad hunc libellum in disputationibus de antiquitate fidei Nicaenae, aliisque rebus provocari viderem. Operae itaque pretium esse putabam etiam paullo exquisitioris, si constitui posset aliquid, quod vel usque quaque certum esset, vel eum probabilitatis gradum haberet, quo in tali re acquiescendum sibi viri sapientes putant.

II. Ad

II. Ad tria quasi capita referri possunt, quae adhuc prolatae sunt sententiae. Sunt enim, qui Luciano auctori tribuendum putent; malunt alii antiquiorem Samosatensi credere, quin ad Neronis usque tempora retro ascendentes parentem deformi foetui quaerunt; alii denique juniorem Luciano, quin ipso tertio post C. N. seculo inferiorem ut statuant, adduci se patiuntur. Nos in re non nimis facili ita versabimur, ut primo sententias aliorum proponamus, quam fieri poterit perspicue, adjectis simul caussis, quas vel allegant ipsi, vel quae videntur illos, ut ita sentirent, induxisse; tum quae contra hos ab aliis disputentur, vel dici nostra opinione possint, sine cujusquam infectatione modeste indicemus; denique ut nostram de tota re sententiam & exponamus breviter, & argumentis pro virili parte adstruamus.

III. Igitur qui Luciano tribuunt scelerati partus exclusionem, ab illis ne exigendam quidem esse probationem, videri alicui queat: cum, quod inter reliquas ejus viri commentationes compareat, ex eo ipso satis constet, nisi sit, qui meliori jure eum sibi vindicet, illius esse, cujus per tot annos fuit possessio. Plurima enim esse plurimorum auctorum scripta, quae eorum, quibus tribuantur, esse, nullo alio argumento probentur, quam quod inter reliqua ipsorum scripta referantur. Atque haec cum ita sint, accedere, quod argumentum tale hujus Dialogi sit, quod a dicacitate Luciani & omnia infectandi libidine non abhorreat. Olim enim effeciisse Samosatensem illum scurram, ut, si quid in re gravi ridiculum, in seria ludicrum, in honesta denique contumeliose dictum appareat, id haud male, nec levi conjectura ad ipsum auctorem referatur. Neque Christianis peperciisse, sed in ipsos etiam maledicum strinxisse calamum, vel Protea, seu de morte Peregrini dialogum luculenter admodum testari. Maximam autem omnium fidem huic sententiae facit mira phrasium, sententiarum, earum etiam, quas ex Homero solet depromere, totius denique oeconomiae, quam vocant, & dispositionis convenientia: quae quidem tanta est, ut vix phrasis vel sententia in toto hoc dialogo occurrat, quae non semel, aut saepius etiam in reliquis, quae Luciano nemo abjudicat, deprehendatur; oeconomia autem seu dispositio, dialogi ei, quam in Nigrino ille adhibuit, magis similis sit, quam ovum ovo est simile, de qua quidem convenientia infra adhuc erit dicendi locus.

IV. Jam victoria illa de Persis, cujus sub finem dialogi epinicion quasi quoddam a superveniente Cleolao canitur, nihil vetare dicit celeberrimus FABRICIUS (*a*), quare non sit eadem, de qua Marcus Antoninus & Lucius Verus triumpharunt A. C. 166. Vir doctissimus DAVID BLONDELLUS (*b*), quem laudat FABRICIUS, *Anno Marci quarto*, inquit, *Christi 164. Macrino & Celso Coss. Seleucia cum trecentis hominum millibus, & Ctesiphontis regia Veri nomine per Cassium excisa, prisco vere Persarum supercilio nubem ademit Verus, cui spe falsus inani Susae & Arabiae excidium Scythicarumque excursionum cessationem (in bellum Marcomannicum, dum Parthicum geritur, natum, intentus) spondet Cleolaus. Nihil itaque nos cogit, quae Luciano vivente & spectante confecta sunt, ad alium auctorem referre.* GEORGIUS vero BULLUS (*c*), laudante iterum FABRICIO, praeter victoriam de Persis, Marco Antonino imperante reportatam, quam celebrat Cleolaus, illud insuper monet, quae de malorum praedictionibus dicantur in Philopatride, illa apprime etiam in Divi Marci tempora convenire. Huc enim pertinere, quae SEXTUS AURELIUS VICTOR habet in epitome: *Marcus Antoninus virtutum omnium caelestisque ingenii exstitit, aerumnisque publicis quasi defensor objectus est. Etenim nisi ad illa tempora natus esset, profecto quasi uno lapsu ruissent omnia status Romani. Quippe ab armis nusquam quies erat: perque omnem Orientem, Illyricum, Italiam, Galliamque bella fervebant: terrae motus non sine interitu civitatum, inunda-*

(*a*) Bibl. Gr. L. 4, 16. p. 504.
(*b*) De Episcopis & Presbyteris p. 227.
(*c*) Defens. Fidei Nic. 2, 4, 2. p. 73. seq. ed. *Grabii.*

dationes fluminum, lues crebrae, locuſtarum ſpecies agris infeſtae, prorſus ut prope nihil, quo ſummis angoribus atteri mortales ſolent, dici ſeu cogitari queat, quod non illo imperante ſacvierit. Nempe haec eſſe illa mala, a ſophiſtis, ut auctor appellat Chriſtianos, praedicta.

V. Qui antiquiorem faciunt Luciano, in diverſa abeunt. Eſt enim qui ita putet Luciano majorem Philopatridos parentem, ut ipſum Neronem aetate credat attigiſſe. Nimirum THEODORUS MARCILIUS, *Saperdae autem prorſus illi ſunt*, inquit, *qui propter ea quae in extremo dialogo iſto de Babyloniis, Aegyptiis, Perſis, Scythis verba fiunt, hujusce diſtortiſſimi foetus parentem ad tempora Imperatoris Trajani referunt, cum ea magis in Neronis aut etiam Claudii pertinere poſſe, quivis facile lolio non victitans perviderit. Plane quidem, quisquis tam belli pueri pater eſt, Neronis Principatu eum ſuſcepit.* Micyllum videtur notare, qui Trajano imperante ſcriptum eſſe Philopatrin putabat. Sed ipſius verba ponere ex argumento dialogi ab ipſo quondam converſi, commodiſſimum fuerit. „ Lucianine ſit Dialogus „ hic, an alterius cujuspiam, dubitari poteſt. Nam quod ad argumentum attinet, non „ abhorret ab illius ingenio & dicacitate. Pariter enim & gentilium Deos, & Chriſtianam „ religionem, ut ſaepe alias, inceſſere videtur. Phraſis autem, & tota adeo compoſitio „ caeteris illius ſcriptis haudquaquam ſimilis eſt. Nam quorſum pertinet excurſus iſte, re„ liquo prope toto corpore longior? Aut quid adeo grande aut affectuoſum ſequitur, quod „ Tragico iſti exordio reſpondeat? Sed de his doctiores judicent. Caeterum cujuscumque „ ſcriptum hoc fuit, videtur is Trajano Caeſari ob victoriam in Oriente partam potiſſi„ mum gratulari voluiſſe, contra eos qui per id tempus ſive ipſi urbi, ſive alteri alicui lo„ co, (nam patriam (*a*) ſolum vocat) pericula & clades praeſagiebant: quos ipſe a princi„ pio Sophiſtas appellat: ad finem tamen ita deſcribit, ut propemodum Chriſtianos intel„ ligere videatur. Eo enim pertinet, quod in fine de Perſico ſupercilio, de Suſis, de to„ ta Arabum regione meminit. Omnia enim illa a Trajano devicta in pop. Romani po„ teſtatem illis tum temporibus rediere, ut apud Dionem & Eutropium, & caeteros, qui „ ejus aetatis hiſtoriam ſcripſerunt, videre eſt". Habet haec Micylli ſententia praeſidium quoddam in verbis dialogi c. 10. Ἡσίκα δέ μοι Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἁρπασθείς, καὶ τὰ κάλλιστα ἐκμεμαθηκὼς, ὃς ὕδατος ἡμᾶς ἀνεπέπεισεν, κ. τ. λ. His veriſimile Paullum Divum ſignificari, cujus proinde auditor Triephon: jam vero inter magiſtri mortem, atque hunc ſermonem diſcipuli plus XL. annis ad ſummum intercedere non potuiſſe credibile eſt, niſi decrepitum ſenem Triephontem, cum haec loqueretur, fuiſſe, dicere velis.

VI. Verum enim vero quo antiquiorem aliquis hunc dialogum ſtatuit, eo magis falli neceſſe eſt. Quid enim? Ut hinc incipiamus, Triephontis magiſter laudatur Γαλιλαῖος, ἀναφαλαντίας, ἐπίῤῥινος, ἐς τρίτον οὐρανὸν ἁρπασθείς; Divus igitur Paullus intelligendus neceſſario eſt? Quid vetat, quemvis alium hac deſcriptione ſignari, recalvaſtrum, naſonem, myſteriorum cognitionem de ſe, ex vero forte, praedicantem, quam comica phraſi, ad raptum illum Apoſtoli nefarie accommodata, noſter περιφράζει. Quid vetat, ſi concedamus etiam, corporis & oris habitum, qualis hic deſcribitur, Paullo fuiſſe, (quod vix tamen probari poſſe puto) imaginem ſummi Doctoris a ſcurra viſam eſſe, eumque deinceps, ut protervius Chriſtianos inſectaretur, hoc ſchemate magiſtrum ſuum deridendum aliis propinaſſe? DAVID BLONDELLUS, quem paullo ante laudavimus, contra eos, *quibus Galilaei, recalvaſtri, naſonis, ad tertium usque caelum rapti, diſcipulum profeſſus Triepho, Paullum innuere videtur*, ita diſputat: *His argumentis*, (quae nimirum allata jam jam a nobis ſunt) *perſuaderi me non poſſe fateor*, (*ut credam, Philopatrin ante Luciani aetatem ſcriptum.*) *Ut enim nullum Luciani aetate Paulli auditorem ſuperfuiſſe largior lubens; nec Paullum Tarſi natum Galilaeum dici*

(*a*) Quin urbis κατ' ἐξοχὴν mentio fieri videtur c. 19.

dici debuisse constat : utrumque ad majus Christianarum rerum ludibrium a Luciano effictum, non est quod negemus. Nec difficile fuit Vener. MOSHEMIO (*a*) refellere ARTEMONIUM, id est SAM. CRELLIUM, qui ipsi Christo adscribi raptum in caelum, sententiis Socinianis inserviens nimirum, putabat.

VII. Neronis Principatu non esse scriptum Philopatrin, non equidem probabo ex RUFI FESTI loco, qui *Armenias duas tunc amissas, Romanasque legiones sub jugum a Persis missas, extremo dedecore Romani exercitus sacramenta* ait *foedasse* : Plura siquidem feliciter, ductu Corbulonis, Neronis auspiciis in Armenia contra Parthos gesta, eademque magnifice celebrata, refert TACITUS (*b*) : quin neque post cladem ignominiamque, Paeti negligentia acceptam, *decreta a Senatu, integro adhuc bello, tropaea, dum aspectui consulitur, spreta conscientia, omissa sunt*, ut idem TACITUS (*c*) auctor est. Quidni igitur & vani cujusdam Graeculi Paeana ante victoriam, quin post cladem acceptam, canentis, gratulationem Nero acceperit? Firmiora proinde argumenta deinceps erunt adferenda. *Nec vero Trajano convenit*, verba recito DAVIDIS BLONDELLI l. c. *quod sub dialogi finem oraculum recitat Cleolaus : πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πύλαι βοιμύνη Περσῶν, κ. τ. λ. Nam nec Susam nec Arabiam totam debellavit, nec quos ex Arabibus subegit, post devictos Persas domuit Trajanus, immo inter belli Parthici initia anno imperii quarto Christi CI. Trajano quartum & Pasto coss. per Syriae praesidem Palmam, Petraeam Arabiam sub jugum misit; eodemque anno, pereunte Decebalo, Dacicum bellum consummavit. Anno vero imperii nono, Christi CVI. Commodo & Cereale Coss. Seleuciam, Babylonem & Ctesiphontem cepit.*

VIII. Sed, ne quid dissimulem, tota illa disputatio nec mihi, nec credo multis aliis, ex omni parte probatur. Prior ipsius ratio est, quod nec Susa nec Arabiam totam debellaverit Trajanus. Sed debellavitne eam Marcus, cui ipse epinicio illo gratulatum fuisse Lucianum putat? Fatetur non debellasse. At paratum est *προφύγιον*. SPE FALSUS *inani*, inquit, *Susae & Arabiae excidium, Scythicarumque excursionum cessationem, spondet Cleolaus.* Iniquus autem est BLONDELLUS, si quo ipse effugio utitur, illud eripere velit parti adversae. Ut lubentius concedat, movere eum debet ratio altera, qua adversam sententiam oppugnare sibi videtur, tantum abest, ut ea rem, quam vult, conficiat. Putat enim, quia jam ante Persas, Arabum quosdam subegerit Trajanus, Cleolaus autem ei, qui jam victor esset Persarum, Arabiae subjugationem tanquam futuram spondeat; fieri non posse, ut de Trajano ea gratulatio accipiatur. Quid si autem dicamus, ideo enimvero spondere Cleolaum ut ΠΑΣΑ *χθὼν Ἀραβίας*, sub potestatem Trajani redigatur, quod parte ejus jam subacta, facilior de reliquis spes esset. Haec, ut mihi quidem videtur, ita sunt manifesta, ut Blondello ipsi, si viveret, assensum extorquerent.

IX. Haecne igitur, dicat forte aliquis, sunt firmissima illa argumenta, quibus Trajani aevo abjudicatur Philopatris? Equidem, ut quod res est fatear, his nunquam mihi persuaderi passus essem, ut non a Paulli quodam discipulo transfuga scriptum putarem. Sed bene res habet. Supereſt argumentum unum, a nemine, quod sciam, adhibitum, sed omni exceptione, uti arbitror, majus. Narrat nimirum Critias, c. 21. se cum interfuisse deliramentis atque vanis praedictionibus Sophistarum, ita sententiam de illis dixisse : *κατὰ μὲν τὰ Ἀριστάνδρου καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ, *οὐ καλῶς ἐκβήσεσθαι ταῦτάγε τὰ ἐνύπνια ἐν ὑμῖν*, & reliqua. Quis non videt ARTEMIDORUM *ἐνυπνοκριτικὸν* scriptorem significari? Et ne dubitemus, nec infartum ab interpolatore aliquo Artemidori nomen suspicemur, paullo post interrogat : *οὐ κατὰ Ἀρίστανδρον τὸν Τελμισέα, καὶ* ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΝ *τὸν* ΕΦΕΣΙΟΝ *ἐξήγουσα τοῖς ἐνυπνίοις*; De ipsa re, si quis forte requirat ARTEMIDORI, hujus ut & ASTRAMPSYCHI, verba in notis po-

(*a*) Vid. viri magni diss. de raptu Christi in caelum §. 1x. seqq.

(*b*) Annal. 13, 7. seq. c. 34. seq. L. 14, 23. seq. L. 15. init.

(*c*) Annal. 15, 18, 1. Ita in Persii 5, 4. ad Corbulonis victorias respici ait *Casaubonus*, quas assentatoriae in majus extollerent Poëtae & Historici.

posita sunt. Hic illud tenendum, quod hic ARTEMIDORUS EPHESIUS, (qui tamen Daldianum se dici maluit, ut nobilitaret oppidum unde maternum genus trahebat, obscurius absque hoc futurum) testatur ipse, (*a*) se nosse homines, qui vixerint Antonini Pii temporibus, qui successor fuit Hadriani, ante quem Trajanus imperavit. Hujus vero inter victoriam Persicam & Antonini initia xxx. minimum anni intercesserunt. Nemo igitur sub Trajano scriptum Philopatrida potest asserere, nisi qui crediderit, triginta annis ante quam scriptus sit liber, eum posse allegari. Quin, cum nihil aliud colligi queat ex Artemidori verbis, quam notos illi fuisse Athletas, qui interfuerint ludis quinquennalibus illis, quos Antoninus Pius Hadriano, a quo fuerat adoptatus, instituit, (*b*) suspicari licet, post Antonini demum tempora, quin Severi etiam, qui Antonino successor fuit, scripsisse Artemidorum, primum quod ex prooemio apparet, post longissimam cunctationem animum ad scribendum appulisse, h. e. ad edendas observationes longa peregrinatione experientiaque comparatas. Tum quod TERTULLIANUS quem sub Severo Imp. in confiniis seculi II. & III. floruisse satis constat, cum somniorum interpretes enumerat (*c*), nostri nullam facit mentionem: Quae ratiocinatio, si cui aeque ac mihi probabitur, ut paullo dictum laxius accipiet, cum NIC. RIGALTIUS, l. c. atque JO. ALB. FABRICIUS (*d*) Hadriani & Antonini Pii temporibus vixisse Artemidorum perhibent: tum illud etiam colliget, vix esse, ut a Luciano Samosatensi laudatus Artemidorus, adeoque Philopatris scriptus esse potuerit, de quo infra videbimus.

X. Neque vero illud hoc in loco praetermittendum est, summa rerum verborumque cum iis, quae haud dubie Luciani sunt, convenientia, quam, credo, negabit nemo, qui annotationes nostras vel cursim perlustraverit, facile aliquem induci, ut credat, vel ab ipso Luciano, vel ab homine qui eum sibi imitandum proposuerit, esse scriptum. Neque enim magis id casu fieri potuisse existimo, quam, ut ex temeraria formularum typographicarum commissione versus Homeri aliquis, aut Ennii possit existere. Sed pluribus in hac sententia confutanda nos immorari nihil opus esse arbitror, cum quae jam nunc adversus primam illam, quae Lucianum Philopatridis auctorem facit, proferemus, ea magnam partem fortius etiam contra hanc secundam valeant. Neque protulit quidquam doctissimus puer (quo nomine honoris caussa hic utor in eruditissimo quatuordecim annorum homine) BARATERIUS (*e*), quod dimovere nos de sententia debeat. Favebam aetatulae hominis in mea patria nati & ista scribentis, ignoscebam puero *absurditatis* accusanti, quae neque cognovisset satis, neque intelligere dum posset: lubens me discipulum illi in re tali praebuissem. Sed nihil dixit, quod non dictum, quod non refutatum sit. Molliter inter rosas violasque quiescant ossa hominis emendaturi, si licuisset, illa παιδαριώδη κακοήματα. Nos pergamus.

XI. Quod igitur alterum hujus disputationis caput est, Lucianine sit Philopatris, an junioris alicujus, age, dispiciamus. Qua in re ita versabimur, ut primo contra eorum, qui id affirmant, rationes quaedam in medium proferamus, deinde, cur Luciani non esse putemus, generatim dicamus, denique, ut quibus inducti rationibus, juniorem Luciano auctorem arbitremur, eas rationes, quam fieri poterit breviter & perspicue, proponamus.

XII. Luciano jure tribui Philopatrin, probatum primo inde est, quod is quasi in possessione esset, cum inter ipsius opera jam longo tempore referatur; igitur non nisi validissimis rationibus posse inde exturbari. Verum enim vero, ne jam in locum illum communem de librariorum inertia & fraudibus excurram; ne etiam illud dicam, malae fidei possessorem praescriptione sese tueri non posse: jam Aldina editio CIↃ IↃXXII fol. in fine dialogi haec ha-

(*a*) L. 1. c. 28. p. 26. & c. 64. p. 55. quae loca allegantur a *Nic. Rigaltio* in notis ad inscriptionem.

(*b*) Videndus *Ael. Spartianus Hadriano* c. 27. & Commentt. ad h. l.

(*c*) Lib. de anima c. 36.

(*d*) Bibl. Gr. 4. 13. p. 402.

(*e*) In Anti Artemonio Noribergae 1735. 8. edito cap. 14. §. 2. & 3. p. 84. seqq.

habet : οὗτος ὁ λόγος νοθεύεται τῶν Λουκιανοῦ. Quæ procul dubio ex veteri codice adscripta, & post ab aliis repetita sunt. Argumentum non abhorret, fateor, ab ingenio Luciani, si generatim illud spectes, ut ad irridendam cum superstitione religionem pertinet. Sed quam exiguum huic rationi pondus insit, si dicerem, de Tua, Lector, prudentia dubitare viderer. Quid si vero insuper negem, illam saltem dialogi hujus partem, ubi vanissima spe tot victoriæ, triumphi tot spondentur, quorum nihil vel parum, quamcumque etiam sententiam amplectare, contigit, cato illi Samosatensis naso ex asse convenire? Certe a prudentia non tantum viri, sed a magna ad credendum res etiam satis certas tarditate, oppido id videtur alienum. Ingens porro illa rerum verborumque in hoc dialogo cum iis, quæ indubie sunt Luciani, similitudo, tantum abest ut a me negetur, ut potius paullo ante ea usus sim ad probandum, Trajani aetate non videri scriptum. Sed potuit ea ex alio etiam fonte profluxisse, imitatione nimirum, satis illa quidem inepta, qua de tum ex adnotationibus nostris constare volenti potest, tum infra adhuc aliquid erit dicendum. Nunc reliqua persequemur.

XIII. Victoriam de Persis ingentem reportavit Lucius Verus, ob quam, communicato cum Marco fratre honore, triumphavit. Hanc eam ipsam esse, quam celebrat sub finem Philopatridis Cleolaus, volunt, quos supra laudavi, viri doctissimi, aliique complures. Quibus assentiri ne queam, illud me movet, quod unius tantum αὐτοκράτορος deprehendam in illo epinicio mentionem, id quod secus factum oportebat, si ad hunc triumphum pertineret. Ambos enim fratres aequato jure imperium administrasse, notius est, quam ut dici a me debeat. Nec est quod Lucium Verum solum celebrari dicamus, qui nimirum solus id bellum confecerit, solusque gloriam inde sibi vindicaverit. Praeterquam enim quod per duces omnia sunt gesta, Vero interim Imperatore in Daphnicis Antiochiæ deliciis molliter ventrem, Marco autem Romae rem publicam curante, ut testis est JULIUS CAPITOLINUS (*a*): jam est paullo ante dictum, confirmarique tum aliorum, tum ejusdem CAPITOLINI (*b*) testimonio potest, triumphum pariter utrosque celebrasse. Ita enim ille: *Habuit hanc reverentiam Marco Verus, ut nomina quae sibi delata fuerant, cum fratre communicaret, die triumphi, quem pariter celebrarunt.* Et jam ante c. 7. dixerat: *partum est Vero nomen Armenici, Parthici, Medici, quod etiam Marco Romae agenti delatum est.* Illud forte dici ab adversa parte posset, Imperatorem Verum, cum ista scriberentur a Luciano, jam tum fuisse extinctum, solique adeo Marco hic applaudi. Et sane EUTROPIUS 8, 5. cum triumpho Parthico, Veri obitum conjungit artissime. Sed certum est, intercessisse aliquot annos inter triumphum istum atque mortem Lucii: nec quae scriptor brevitatis studiosus narratione conjungit, tempore ideo sunt conjuncta putanda. Sed haec cum quaestione careant, apud eos certe, qui aliquam cum historicis illorum temporum familiaritatem habent, lubens dimitto. Illud tamen non possum quin adjiciam, non videri Cleolaum nostrum, qui sui victoria Imperatoris effertur tantopere, Medorum atque Armeniae (ut distinctarum magni imperii partium, suosque sibi regulos habentium) mentionem fuisse omissurum, cum de futuris audacter adeo spondeat, si modo materiem epinicio illi tum praebuissent, quod Marco imperante contigisse modo vidimus. Denique totum hoc argumentum tale esse meminerimus, ut si nihil etiam sit, quo labefactari convellique possit, (quod tamen minime ita se habere, est, puto, luculenter a nobis ostensum) tamen amplius nihil eo efficiatur, quam hanc quidem περίφασιν nihil obstare, quo minus Lucianus pro Philopatridis auctore haberi queat, cujus generis argumenta, plura etiam, ruere statim necesse est, si vel unum quid proferri queat, quod cum reliquis conciliari & redigi in concordiam non possit.

XIV. Quod

(*a*) In *Marco Antonino* c. 8.

(*b*) In L. Vero c. 8.

XIV. Quod vero GEORGIUS BULLUS putat non parum momenti habere, ad asserendum Luciano Philopatridem, temporum sub Marco Antonino iniquitatem, de eo etiam, dissimulare non possum, alia omnia mihi videri. Mala etenim, quae ab AURELIO VICTORE enarrata supra retulimus, quorumque mentionem etiam JULIUS CAPITOLINUS facit (*a*), jam inde ab imperio Antoninorum fratrum, atque adeo ante victoriam Parthicam accidisse, totoque fere perduravisse imperii tempore, iidem auctores sunt. Tantum autem abest, ut, qua tempestate scriptus est Philopatris, calamitates publicae orbem Romanum insigniter vexaverint, ut potius eam ob causam Christianis acerbe adeo insultasse auctorem appareat, quod temporum felicitatem infaustis praedictionibus, obscenisque omnibus quasi contaminarent. Quod ut appareat, audiamus Critiam, qui, ut videtur, ob patriae, quem profitetur, amorem, nomen dialogo dedit, cujusque sub persona auctorem latere voluisse, existimaverim. Hic igitur Critias in Sophistarum, ut eos appellat, concilium introductus, interrogatusque c. 24. πῶς τὰ τῆς πόλεως καὶ τὰ τοῦ πόσμου; Καίριστα πάντες, inquit, καὶ ἔτιγε χαρίστονται. Habes gaudium publicum, habes felicitatem temporum. Quid ad haec Sophistae? Non placet illis laetitia effusa gentilium, subjiciunt: δύσκολα γὰρ ἡ πόλις, cujus verbi vim ibi declaravimus. Non negant igitur jam felicia esse tempora, sed mala futura praedicunt. Hos dein proterve ridet Critias, ἐξοδιμέσατα νεῦν illos inter alia scommata dicens, qui viderent scilicet, quod nec esset usquam, nec, ut putabat, futurum esset. Tum effunditur in enumeranda varia calamitatum publicarum genera, ita tamen ut ipsa phrasi ad risum composita manifeste indicet, nihil tale tum quidem vulgo homines timuisse, ne putes fuisse expertos. Confirmant ista, quae sub finem dialogi idem Critias commemorat: Ἡμῖς δὲ, ὦ Τρυφῶν, τὰ κάλλιστα εὐφημότες ἐσμὲν & paullo post: τοῦτο ἀμεῖ τοῖς παισὶν, εἰ ἡμέραι τοῦ αὐτοκράτορος, πλοῦτος γὰρ ἡμᾶς οὐκ ἐκλείψει, καὶ ὕδωρ ἡμᾶς οὐ κατακτήσεται. Haec igitur satis, opinor, ostendunt, non eo tempore scriptum Philopatridem, cum calamitates publicae per orbem terrarum grassarentur, sed satis laeto reipublicae statu, secus atque viro doctissimo videbatur.

XV. Magnum nomen HENRICI DODWELLI praesertim in suis cuique libro temporibus assignandis. Ille etiam aliquando Luciano adscripsit Philopatrin: sed contra se disputandi necessitatem nobis remisit, qui sententiam ipse mutarit. Itaque satis prope fuerit diversas viri opiniones referre. In dissertatione de fortitudine Martyrum (quae Cyprianicarum XII. est) §. 24. Luciano & M. Antonini temporibus attribuerat Philopatrin. In dissertatione (*b*) de jure Laicorum sacerdotali p. 284. de eodem dicit, *Quem ego Trajano longe recentiorem fuisse existimo, & ipso fortasse Luciano.* Sed in dissertatione de Isidoro Characeno (*c*) §. 5. p. 63. ait, „ Anno Christi CCII, quo Severus Imperator persecutionem „ in Christianos Alexandreae decreverit, huic persecutioni Philopatridē scripto quasi prae„ lusisse Lucianum, praevias persecutioni κωμῳδίας memorante Antiocheno Theophilo". Liceat hic quasi interpellare Dodwellum. Spartianus in Severo c. 17. quem laudat, non Alexandriae sed *in itinere* e Syria versus eam urbem decretam ait persecutionem. *Judaeos*, inquit, *fieri sub gravi poena vetuit. Idem etiam de Christianis sanxit.* Κωμῳδίας illas apud Theophilum non observavi. Sed quid porro Dodwellus? „ In eadem urbe Alexandria „ scriptum Philopatrin argumento esse Alexandrini mensis nomen Mesori (c. 22.) Quod „ autem Arabes hostibus accensentur, (c. 28.) id facere, ne quis alius Princeps, praeter „ Severum, intelligi possit &c. Similia sunt, quae disputat Prael. Camden. 7. p. 307. seq. Quanti ea sint, cum aliunde ex hac dissertatione & adnotationibus ad Philopatrin nostris con-

(*a*) In vita Marci c. 8.

(*b*) Cum *Grotii* diss. de Coenae administratione ubi Pastores non sunt, & aliis hujus argumenti edita Lond. 1685.

(*c*) In Geographis *Hudsonis*. T. 2.

constare potest, tum ipse indicavit DODWELLUS, qui in literis ad MOYLIUM, quas paullo post laudabimus, novam sententiam defendendam suscepit, scriptum nempe libellum A. C. CCCXI. ad recentem nuntium victoriae quam a Persis Odenathus retulerit. Quae deinde pro nostra dicemus sententia, ea huic conjecturae evertendae putamus sufficere.

XVI. Perduxit nos ordo disputationis institutus ad ea argumenta, e quibus generatim Luciani non esse foetum Philopatrin, colligi posse putamus. Nam illa quae juniorem Luciano auctorem suadeant, his subjuncturos nos esse diximus. Ad hanc igitur classem, praeter ea, quae modo contra BLONDELLUM atque GEORGIUM BULLUM, viros doctissimos, disputata sunt, non dubito primo loco referre, quod major in hoc dialogo deprehenditur, quam in Luciani scriptis, Christianarum rerum peritia. Quisquis diligentius paullo hujus viri commentationibus legendis attenderit, animadvertet profecto perpetuum fere illius morem, ut in quarum rerum mentionem inciderit, eas res, tanquam per digressiones, quas vocant Rhetorum filii, perspicue, verbisque negotio, de quo agitur, quam aptissimis declaret, quo ipso, quanquam interdum non taedium lectoribus, si qui sunt delicatiores, creare non potest; facit tamen, ut, cum minime putes, plurima discas, ad omnem historiam, populorum ritus, clarorum virorum pernoscendam indolem, linguae etiam proprietatem, totam denique humanitatis disciplinam nimium quantum profutura. Quia ea ipsa ratio est, ut quoddam Ἀμαλθείας κέρας, aut cornu copiae bonae frugis pleniſſimum, opera ejus summo possint jure vocari. Profluxit ista scribendi ratio partim ex charactere Luciani, qui est φιλόπαιγνος, & ad comicum in multis accedens proxime, in quibusdam etiam superans: partim, (non est enim infitiandum) ex ostentatione quadam, Polymathianque demonstrandi studio, quod quidem in Sophista, id est eo, qui dicendi artem pro genio seculi profiteretur, non ferri facilius poterat, sed laudi erat atque admirationi. Igitur nulla fere secta, hominum fere genus nullum est, cujus non historiam, characteres praecipuos, aliaque ἀξιομνημόνευτα consignata ab eo literis deprehendamus: Philosophorum autem cujuscunque sectae, rhetorum, adulatorum, parasitorum, divitum, pauperum, senum, juvenum, superstitiosorum, atheorum, Romanorum, Atheniensium, Scytharum, impostorum, histrionum, lenarum, meretricum, militum, rusticorum, regum tyrannorum, Deorum, Dearumque, & cujus non? velut imagines quasdam ab eo pictas admiremur.

XVII. Sed quorsum ista disputem, quaeret fortasse aliquis? Nimirum ita rationem subduco: quia Lucianus ostentandae occasionem doctrinae nullam solet facile praetermittere; quia nullius non hominum generis characteres, mores, sententias, verbis cuique rei propriis & quasi solennibus describit: probabile non videri, si tantam habuisset Christianismi peritiam, quantam in Philopatride reperimus, non alias etiam eam prae se tulisse; atque eo magis, cum occasio in his ipsis, quae habemus ab eo scripta, non defuerit, tum in bonam, tum in malam etiam partem ampliorem Christianorum mentionem faciendi. In bonam quidem eo imprimis loco, ubi Alexandrum Pseudomanten illum ab oraculo suo Atheos, Epicureos, Christianos omnes removeri procul jussisse tradit. Verba ipsa subjeci (a) εἴ τις ἄθεος, ἢ Χριστιανὸς, ἢ Ἐπικούρειος, ἢ τι τοιοῦτος τῶν ὀργίων, φευγέτω. Cur Epicureos abesse voluerit, declarat, sed de nostris tacet, nec rationem ullam cur exesse illos sacris suis Alexander voluerit, profert: forte quod laudandi erant, hoc quidem in loco; quod a se paganus homo impetrare non poterat? Sed etiam cum ridet Christianos (b), & res illorum dedita opera narrare videri vult, partim verbis ex gentilium disciplina petitis utitur ad res ipsorum designandas, partim, vulgari errore, Judaeorum & Christianorum miscere negotia videtur, & in universum ita loquitur, ut satis appareat, neque libros sacros legisse unquam, neque etiam aliunde sanctissimae disciplinae rationes satis habuisse cognitas atque per-

(a) In *Pseudom.* c. 38.

(b) *De morte Peregr.* c. 11.

perſpectas. Quoniam id eſt parum ab hac diſputatione alienum, age, quaedam ad hunc Luciani locum annotemus.

XVIII. Ac primum quidem miror, TANAQUILLUM FABRUM, virum ingenioſiſſimum ad illa verba. (a) *τὸν μέγαν γοῦν ἐκεῖνον κ. τ. λ. annotaſſe: Iſtaec vocula γοῦν & ſenſus repente abruptus ſatis indicant, multa hic a Luciano adverſus Chriſtum ſcripta fuiſſe; quae a majoribus noſtris, hominibus nimium piis, ſublata fuere. Hinc itaque eſt quod dixerat Suidas, Lucianum καθάπτεσθαι τοῦ χριστιανισμοῦ, καὶ αὐτὸν βλασφημεῖν τὸν Χριστὸν, ἐν τῷ τοῦ Περεγρίνου βίῳ. Hinc factum ut in plerisque Mſſ. Codd. non amplius extet Peregrinus.* Equidem fateor, ſi voculam *γοῦν* interpretere, *itaque*, ut eſt ab eo, qui hunc dialogum convertit, factum, male haec cohaerere cum iis, quae praecedunt. Sed quid vetat, quo minus vertamus *enim*, frequentiſſima nimirum, apud Lucianum etiam, vocis ſignificatione, ut quandam notet parentheſin. Qui enim, quaeſo, concinnius, quam ita loqui potuit Lucianus: Peregrinus noſter in Chriſtianos etiam incidit, & poſtquam illorum edidiciſſet myſteria, ſubito nimium quantum inter illos nomen & gloriam eſt conſecutus. Nam hodienum durat illa quorundam ſtultitia, ut celebrem iſtum in Palaeſtina ſuſpenſum hominem venerentur &c. Pergit deinde, ut videas a parentheſi reverti: *τότε ΔΗ καὶ συλληφθεὶς κ. τ. λ.* Senſus igitur abruptus non magis, quam *γοῦν* particula, deeſſe aliquid oſtendunt. Suidae verbis ſua conſtat veritas quam planiſſime, ſi vel nihil deſit. Quid enim ſunt blaſphemiae in Chriſtum, ſi hae non ſunt, quae hodienum extant in Proteo? Denique, quis iſte foret ſtupor, cum manum ſemel injeceris mutilando ſcripto, illud relinquere, quod ejici vel ſimiliter, vel magis etiam intererat? Duobus potiſſimum modis ulti ſunt Chriſtiani hujus dialogi contumeliam, primum omittendo illo penitus, quod factum facile FABRO credimus, tum acerbe, adletis in margine notulis, refutando, quod ſcholia a JO. CLERICO edita teſtantur. Omiſiſſe quaedam ex ipſa orationis ſerie, ſaltem FABER quae attulit argumenta, iis vix perſuadebit.

XIX. Sed, ut pergamus ſtrictim quaedam ad Luciani verba annotare, Judaicum ſapit, quod *ἱερέας* & *γραμματέας* vocat Chriſtianorum Doctores, quanquam non ignorem, de Aegyptiorum etiam ſacerdotibus *τῶν γραμματέων* voce non ſemel uſum (b). Ex ethniciſmo eſt quod Alexandrum Chriſtianorum *διατάξεων* vocat, & *τελετὴν* Chriſtianorum diſciplinam. *Καινὸν Σωκράτην* Chriſtianos Peregrinum vocaſſe, probabile non eſt: ſi nota Luciano Paulli Apoſtoli hiſtoria fuiſſet, hunc dubio procul ſubſtituiſſet. *Ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτος*, qui perſuaſiſſe Chriſtianis dicitur, ut omnes ſe pro fratribus invicem haberent, non video, quin ipſe ſervator noſter eſſe queat. Neque hunc legislatorem *ἀπὸ τοῦ ἀνασκολοπισθέντος ἀνδρὸς* ubi diſtinguat Lucianus, reperio, quod utrumque tamen iterum vult TAN. FABER. Contra ea juſſit Chriſtus Matth. 23, 8. ut omnes diſcipuli ſui fratrum ſe loco invicem haberent: & ſecundum *τοῦ ἀνασκολοπισθέντος νόμους* vivere Chriſtianos, paullo poſt Lucianus dicit (c). Ad verba (d): *εἶτα παρανομήσας τι εἰς ἐκείνους, ἔδεσθη γάρ τι, ὡς οἶμαι, ἐσθίειν τῶν ἱερόθυτων αὐτοῖς*, PALMERIUS confundi ait Judaicos ritus cum Chriſtianorum lege. Sed forte idolothytorum eſus, & ſuffocati ac ſanguinis ab Apoſtolis etiam prohibitus, obverti huic reprehenſioni poſſit.

XX. Juvat hic in brevem ſummam colligere omnia, quae de Chriſtianis tradit Lucianus, (tradidiſſe autem, quae ſciret omnia, probabile ſaltem ſupra reddere conatus ſum) tum ſimiliter quaſi in tabulam quandam conjecta cum his comparare, quae in Philopatride de iisdem dicuntur. Lucianus ita Chriſtianos deſcribit: l. c. Sunt homines, qui ſuſpenſum in Pa-

(a) c. 11.
(b) e. g. de *Sacrif.* p. 369. T. 1. Ed. *Graev.* it. in *Philopſ.* c. 34.
(c) Johannem Euang. intelligit *Fabr.* B. G. L. IV. c. XVI. p. 500.
(d) p. 570.

Palaestina hominem, novorum auctorem mysteriorum, spretis omnibus Graecorum Diis, colunt & adorant, immortalitatem expectant, atque propterea corporis cruciatus, ipsamque adeo mortem, subire non recusant, ut potius ultro eam deposcant. Praeterea pro fratribus invicem, sic jubente primo illorum Legislatore, se habent, bona fortunae omnia tanquam vilia & vana contemnunt, benigneque iis impertiunt, quos propter superstitionem suam vident aut bonis exturbatos, aut alias male a magistratibus acceptos. Sacros libros habent, quos in conventiculis suis legunt, si qui autem sunt doctiores, etiam interpretantur. Si quem videant leges suas migrantem, eum a communione & coetibus arcent atque excludunt. Haec Lucianus. Audiamus auctorem Philopatridis (a). Christiani credunt in Deum unum, qui caelum & terram creavit & omnia, eumque Patrem magnum, immortalem, caelestem, Filium Patris, Spiritum ex Patre procedentem, unum ex tribus & ex uno tres. Hic Deus, qui est lux incorruptibilis, invisibilis, incomprehensibilis, creavit, (ut didicerunt a Mose tardilingui) cum alta nox abyssо incubaret, lucem, quae tenebras & vastitatem illam omnem abegit: tum terram super aquis stabilivit, caelum expandit, stellas formavit, cursus earum disposuit: terram ornavit floribus; hominemque ex iis, quae non essent, ut esset aliquid, produxit: jamque de caelo intuetur singulos, bonos, malos, actionesque illorum in libris describit, ac retribuet ex justo singulis, qua die ipse constituit. Praeterea per aquas sese renovari, atque ex impiorum coetu in beatorum vestigia collocari credunt; quidam etiam in tertium se caelum raptos, resque omnium pulcherrimas ibi edoctos praedicant, orationem quandam a patre incipientem, multisque nominibus refertos hymnos recitant &c. Haec si quis cum iis, quae ex Proteo Luciani prolata sunt, conferat, simulque illud consideret, verbis propriis & ex Christianorum disciplina, quin ipsa Scriptura S. petitis uti Philopatridos auctorem: illum vero gentili more, nec uti solent nostri homines, loqui, cognoscet profecto, Lucianum ut de re parum sibi cognita, & quam non nisi aliis temere narrantibus audisset; hunc vero, ut qui aut ipse coetibus Christianorum interfuisset, aut satis accurate omnia pervestigasset, de hac secta exposuisse.

XXI. PETRUS DANIEL HUETIUS, *Demonstr. Evang.* 3, 20. postquam dixerat, in libello de morte Peregrini, quae in contumeliam Christianorum essent dicta, laudi ipsis esse potius quam dedecori, haec addit: *Clariora etiam reperias in dialogo, qui inscribitur Philopatris, & Luciani nomen prae se fert: Christi quippe & Christianorum nominatim meminit, plurima profert ex Evangelio & Apocalypsi Johannis, ex actis Apostolorum, & ex epistolis Pauli, cujus os & habitum depingit, & evectionem in caelum refert. Christum appellat Chrestum, pro temporum illorum more, quo nomen id a bonitate, non ab unctione ductum credebatur ab Ethnicis.* Quo de more cum quaedam disputasset, concludit: *Ex Christianarum autem rerum peritia, quae major in hoc dialogo, quam in reliquis Luciani scriptis elucet, colligi potest, eum alterius esse auctoris.* Hactenus ille. Quae ideo adscribenda putavi, quod partim hoc argumentum mirifice confirmant, partim vero dubii nonnihil habere videntur. Christi siquidem & Christianorum *nominatim* meminisse dicit auctorem Philopatridis, ita tamen ut *Chrestum* pro *Christo* dixerit. Ego vero fateor, illud me in hoc dialogo non reperire. Procul tamen dubio respicit vir summus ad illa c. 17. ἀλλά μοι τόδε εἰπέ· εἰ καὶ τὰ τῶν Σκυθῶν ἐν οὐρανῷ ἐγκαθίστασαι; Respondet Triepho: πάντα, εἰ τύχοι γε ΧΡΗΣΤΟΣ ὢν καὶ ἐν ἔθνεσι. Interpres quem forte aliis districtus secure nimium secutus est HUETIUS: *si quidem & inter gentes* CHRESTUS *fuerit.* Neque vero is ego sum, qui Chrestum & Chrestianos pro Christo & Christianis tam a gentilibus, verum ignorantibus, quam a nostris, omen accipientibus, dictos fuisse negem, sed illud dico, non videri Triephontem Christum vel Christianos verbis, quae modo adducta sunt, significare, tanquam proprio nomine voluisse. Di-

(a) c. 12. 13. 17.

xerat paullo ante hic Triephon : ὥςε ἔασον ἅπαντα, ὡς καὶ σὲ ἐν ταῖς ἐπουρανίοις βίβλοις ΤΩΝ ΑΓΑΘΩΝ ἀπογράψονται. Vult nimirum Critiam relictis illis gentilium fabularum nugis, ad Chriſtianorum Deum ac religionem ſeſe convertere, ut *& ipſe inſcribatur in caeleſtibus illis BONORUM libris.* Tum Critias, εὖ πάντα ἀνακυκλεῖς, inquit, ὦ Τριεφῶν, (ſupra enim jam de libris caeleſtibus, & in iis inſcriptione dixerat Triepho) ἀλλά μοι τόδε, & reliqua quae modo attulimus, ubi interrogat Critias, *an Scytharum etiam curam gerat Deus, & in librum illos BONORUM inſcribat? Quidni inſcribat*, reſpondet Triepho, *ſi modo BONI ſint?* Cui non apparet, χρηστὸν hic, ut alias apud quosvis ſcriptores, praeſertim eum, quem noſter eſt imitatus, Lucianum, poni ἀντὶ τοῦ ἀγαθοῦ? Ita infra c. 23. χρηστὸς γὰρ ἐν εἴης ἀπόγε τοῦ σχήματος, *Nam frugi eſſe appares utique ex habitu?* Praeterea neſcio, an exemplo probari poſſit, χρηστὸν dictum pro Chriſtiano. Nam Chriſtum quidem ipſum quomodo intelligere quis cum bona bonae mentis venia velit, non video : cum appareat, pro genere hominum, quod plures ſub ſe complectatur, vocem poni, & hanc eſſe verbi τυγχάνειν vim, ut converti debeat : *ſi modo contingat eſſe inter Scythas aliquem &c.* Nec Chriſti igitur, nec Chriſtianorum *nominatim* mentionem in hoc dialogo fieri cenſeo ; quod quorſum pertineat infra videbimus. Hic illud notari velim, quidquid etiam de Chreſto ſit, Lucianum ita non videri ſcripturum fuiſſe, cum Chriſtianorum nomen, quoties opus fuit, adhibuiſſe, ex *Pſeudomanti* pariter atque *Proteo* ſatis conſtet.

XXII. Venio ad argumentum ſatis firmum, ut ego quidem arbitror, ſed quod neque tractari bene, neque intelligi niſi ab eo poteſt, qui ad ingenium his rebus aptum uſum etiam aliquem adjunxerit. Modeſtia hic nos decebat, cum primum ſcriberemus ante hoſce XXV. annos : verſabatur enim in animo illud LONGINI ſ. 6. Ἡ τῶν λόγων κρίσις πολλῆς ἐστι πείρας τελευταῖον ἐπιγέννημα. Sed tamen quam familiaris tum nobis Lucianus fuerit, annotationes noſtrae teſtantur : & non exſtabat, cum haec ſcriberemus, index in Lucianum. Ab eo tempore nunquam plane abjecimus illum : & nunc cum tertium tractare iſta oportet, recentes ſumus ab interpretatione. Credet igitur nobis fortaſſe aliquis, agnoſci a nobis poſſe vocem & ſermonem antiqui a triginta pene annis ſodalis, quem nuper demum Latina loqui docuimus. Haec majoris eſſe debent, quam ſi quis dicat, lubricum eſſe quod a ſtilo ſumitur argumentum, & ſimiles huic loquatur ſententias. Sed in rem praeſentem veniamus, &, quantum ejus poteſt fieri, argumentum, quod melius ſentitur & guſtatur quaſi, quam verbis explicatur, declaremus. Olim jam THEODORUS MARCILIUS, non eſſe Luciani Philopatrin contendit, praeter alia id arguentibus ineptiis ſtili, quas paginis omnibus dicit occurrere. Iſtae vero ſtili ineptiae oriri magnam partem videntur ex affectato infeliciter ſublimi ac tragico dicendi genere, quod cum non aſſequeretur, in affine illi vitium ψυχρότητος incidit quam ſaepiſſime. Tanto id quidem magis, quod Poëtarum magnam partem verbis utitur, iisque parum ad rem aptis, qua de cauſſa indutae leonis exuviis ſimiae ſimilem interdum fieri neceſſe eſt. In utroque autem genere incomparabili facultate gaudet Lucianus, ad effingendum ſtilo quidquid libuerit, gravitatem etiam plusquam tragicam, & ad derivandum in ſuos hortulos, non rivos ex Veteribus Poëtis, Homero imprimis, ſed quaſi flumina, adeo quidem, ut cum male quaedam applicaſſe videtur, vel inflexione depravaſſe, tum demum ingenii vis admirabilis eluceat. Unum ex multis exempli cauſſa adferam : eſt Euripidis verſus decantatiſſimus : ἡ γλῶσσ' ὀμώμοχ', ἡ δὲ φρὴν ἀνώμοτος. Quam lepide hoc accommodat ad jactatam Cynicorum ἀναιδηγορίαν ; Ἡ φρὴν, inquit, (*a*) σὺ ἀλαζόνει, ἡ δὲ γλῶσσα ἔσται ἀνάλγητος. Quam feſtive illud Homeri (*b*):

Ὡς φάτεν· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Φῦλα δὲ φύλοις

Ad

(*a*) Vitar. auct. c. 9. (*b*) Iliad. B. verſ. 363.

Ad Philosophorum certamen traducit (a): ξυναστέωμεν ἐπ' αὐτὸν,

Ὡς πήρη πήρηφιν ἀρήγῃ, βάκτρα δὲ βάκτροις.

Sed infinita ejusmodi habet Lucianus, Plutarcho hac parte comparandus, nisi quod hic severior.

XXIII. Noster autem, quisquis etiam fuerit, ut utraque in re peccaverit, jam videamus. Quis negabit, esse nimis παρατράγῳδον illud c. 2. quod MARCILIO jam bilem movit: Φῦ, Φῦ, Φῦ, Φῦ, τῶν ὕβλων ἐκείνων, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, ἰοὺ, τῶν δεινῶν βουλευμάτων, αἲ, αἲ, αἲ, αἲ, τῶν κενῶν ἐλπίδων. Vix in comoedia vel tragoedia ferimus haec talia, ubi tamen actoris gestu efficitur, ut sint aliquantum tolerabiliora & minus φορτικά. Sed bene tamen est, quod cavet auctor, ne ab tam altissimo cothurno statim desiliat. Triepho enim, apud quem haec eructarat Critias, studet ingentissimo mendacio, omnem hanc tragicam supellectilem longissime superare: his enim singultibus Critiam ipsas convertisse nubes, tantumque in Propontide excitasse borean dicit, ut onerariae naves funibus contrahendae sint. Apud nos mentiuntur interdum homines ut trabes inflectantur, quod est in Germanorum nostrorum proverbio; Sed hic, ne caelum ipsum & maria pervertat, timor est. Vix Lucianus cum id agit, ut mentiatur strenue, quemadmodum *in verae historiae Libris duobus*, talia proferre monstra ausus est, ut hic bonus vir serio colloquentibus amicis tribuit. In Poëtica facultate, qua tamen mirifice placuisse sibi videtur, quam parva operae pretia fecerit, ex his, quae jam, ut ordine percurrenti sese offerent, producam, credo, apparebit. Integra Homeri aut aliorum carmina vix inseruit centoni suo, praeterquam quae Lucianus jam olim attulerat; ut appareat, non ipsos illum magnos auctores cognovisse, sed ex viri suae aetati propioris aliquot dialogis pleraque consarcinasse. Ex Aristophanis tamen Nubibus & Ranis quaedam habet, ut & Homerica pauca, quae apud Lucianum nondum observavi. Ut mox ab initio c. 3. ponit, ex Homero Ἀλλ' ἐπεὶ σὲ πρῶτον κιχάνω τῷδ' ἐνὶ χώρῳ, ἀτίσωμεν κ. τ. λ. Amicus veteranus alteri amico, a quo aliquantum abfuisse, non constat, quicum jam plura locutus est, dicit: *quoniam primum hoc loco te reperio, age illuc abeamus, ubi respirare a malo meo possim.* Inter honoris verba, aulae imprimis incolarum, cum ad epulas aut comissationes perlicere advenas volunt, haec talia esse scimus: apud Homerum pulchre dicitur, ὦ φίλ' ἐπεί σε θύοντα κιχάνω τῷ δ' ἐνὶ χώρῳ. sed in hoc Philopatridis loco sunt prorsus, si quid video, ἐπροσδιόνυσα. Deinde, si carmen esse debet, ut certe apparet, bis in metri leges peccatum est. Primum, cum posterior in ἐπεὶ contra diphthongi naturam, correpta est; Tum quando prima in κιχάνω, brevis apud Homerum & optimos quosque, producta adhibetur. Non defuisse autem apud Graecos malos Poëtas, qui vel in syllabis dimetiendis impingerent, ne hodiernis tantum hominibus hanc laudem relictam putes, vel ex nuptiali elegeio miseri cujusdam Poëtae, quod LUCIANUS *in Lapithis* (b) adfert, constare satis superque possit.

Incipit Ἦ οἵη πότ' ἔρ' ἦγε Ἀριστοτέλους ἐν μεγάροις κ. τ. λ.

Meliorane autem sunt quae sequuntur nostri carmina? Jovem dicit c. 4. συνευωχεῖσθαι Aethiopibus.

Ἀνδράσι μελανοτέροις, καὶ τὴν ὄψιν ἐξοφωμένοις.

Euge septies peccatum in pedibus sex. Vix versum agnoscas, nisi de morbo hominis, & Politico illo carminum genere paullatim e talibus orto constaret. In ὄρκῳ c. 12. primum hexameter postrus est, tum pauca prorsa oratione scripta, mox Jambi sequuntur quinque, & senarius, nisi quod primus pes contra carminis legem trochaeus est. Alibi c. 16. βιώσῃ καλῶς, inquit,

Οὐδὲ σ' ἔοικα βέμις τέλος θανάτοιο κιχεῖν.

Hic

(a) Ἀναβάσ. c. 2. (b) c. 42.

Hic bis metri leges migrantur, & praeterea, quid hoc θέμις sibi velit, non apparet: si legas θέμισι, & sensus concinnior paullum erit, & metrum hac parte constabit melius. Sed an ita voluerit auctor, non dixerim.

Ille c. 18. καὶ ἕτερον μὲν κεύσῃς ἐνὶ Φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃς

Semel tantum claudicat, & potest reponi, si tantum μὲν post κεύσῃς colloces. Septem pedibus incedit, c. 25.

Πνεόντων ὄρθρου καὶ λόγχας καὶ λευκολόφους τριφαλείας, truncatus ex Anapaestico Aristophanis. Qui hunc proxime antecedit:

Θήγοντες ὀδόντας κατ' ἀνδρῶν θυμολεόντων.

Semel redundat, bis deficit. Claudat agmen deficiens tribus moris (ut ex veteri ratione loquar, qua longae Syllabae duo tempora s. χρόνους, brevi unum tribuebant) c. 28.

Μήτε παραδράμῃς γε ποσὶν μηδὲ παρέλθοις. Si παραδραμέης γε πόδεσσιν legas, Metro erit consultum; sententia ut non sit inepta & ταυτολόγος, non efficies. Ultimi jambici quam parum exacti, quivis non rudis suavitatis Poëticae videt. Quam absurdum illud sit, quod Poëticis vocabulis flexionibusque, omnibus fere in locis, etiam ubi versus non facit, utitur Auctor, malo ex ipsius lectione dialogi, notationumque nostrarum cognosci, quam ejusmodi quisquiliarum congerie hic nauseam lectoribus, si qui fuerint, creari.

XXIV. Copiosus mirum quantum est Lucianus, & varie unam rem, si saepius recurrat, effert. Hic noster autem, quanquam copiam aliquam affectat, [illegible]sub initium statim, tum alias etiam exergasiis utitur: tamen quasi effusa semel omni supellectili, eo subinde inopiae redigitur, ut ad ea, quae inconsulte velut prodegerat, recurrere cum dedecore opus habeat. Ita illud ἄνω καὶ κάτω περιτολεῖν, intra versus non multos c. 1. & 2. bis ponit: ἄμπνευσον τοῦ δεινοῦ vix aliquot interjectis versibus c. 2. repetit. ὡς καὶ Νιόβη τὸ πρὶν c. 1. ὡς καὶ Ἴκαρος τὸ πρὶν c. 2. parum invicem distant: διάτορον βοᾷν bis c. 6. & 25. occurrit: ὥςτε ἐάσωμεν τούτους. ὥςτε ἔστον καὶ ταύτην. ὥςτε ἔασον ἅπαντα. ὥςτε ἐάσατο τὰς φαντασίας. τοὺς δὲ λοιποὺς λῆρεῖν ἐάτωμεν, quinquies redire in tam paucis paginis, c. 8. 10. 16. 26. 29. & in dialogo ad ostentationem, ut videtur, τῆς Ῥητορικῆς δυνάμεως composito, quis ferat? Creationis Universi historia bis, c. 13. & 17. iisdem fere verbis, nulla cogente necessitate, narratur.

XXV. Historia porro de Neptuno, precibus lacrymisque, Martis in adulterio deprehensi liberationem impetrante, c. 6. quam quaeso impedita est, quam a Luciani facilitate aliena! Martem enim indissolubilibus cum Venere vinculis constrictum, reliquisque Diis propter adulterium prae pudore silentibus, equestris Neptunus liberavit. Quam illa deinde taedii plena & a mulierc[illegible]larum narrationibus non abhorrens repetitio: ἐπέκειτο δὲ τῇ Ἡφαίστῳ λῦσαι τὸν Ἄρεα. τὸ δὲ ἀμφίχωλον τοῦτο δαιμόνιον, οἰκτείραν τὸν πρεσβύτην θεὸν, τὸν Ἄρη ἀπηλευθέρωσεν. In illo c. 8. τί τὸ χρήσιμον τῆς Γοργόνος, καὶ τί τῇ σφίγγι τοῦτο ἡ θεὰ ἐπιφέρεται; vox τοῦτο ad Γοργόνα vel κεφαλὴν erat referenda. Reliqua de Gorgone narratio ineptissima, ut in qua per quatuor versus αὕτην semel, ταύτην ter repetitur, & quae separanda erant, pueriliter miscentur. Quae illa quaeso insania est, quod Triepho introducitur c. 4. jusjurandum exigens, de non nocitura sibi Critiae narratione, & is tamen statim post jusjurandum c. 18. eadem omnia vult experiri, quae in Critia viderat? Quid de illo existimem c. 17. καὶ γὰρ σοὶ οἰκίδιον κατασκευάσαντι —— οὐδέποτέ σε διέλαθε κ. τ. λ. dixi ad ipsum locum. Statim sequitur c. 18. πάνυ εὖ λέγεις καί με ἀντισρόφως τῆς Νιόβης παθεῖν, ubi ποιεῖς vel simile est omissum. Parum etiam Atticum, hoc est Lucianeum, illud est, quod aliquoties (c. 21. ter, c. 25. ter, c. 26. quater) cum neutris pluralibus, non singulare verbum, sed plurale construitur. Quae hactenus a nobis allata sunt, singula forte in optimae etiam notae, optimi auctoris scripto posse occurrere, longiori praesertim, non nego: possim enim quam plurimis praestantissimorum hominum locis, ubi ipsorum humano errore, (neque vero librariorum semper a talibus culpa abest) aliquid peccatum manifesto deprehendatur, redargui. Illud vero ne-

nego, a caſtigatiſſimi ſermonis & ſubacti judicii ſcriptore Luciano, dialogum inquinati adeo ſtili, judicio autem aut nullo ſcriptum aut exiguo, potuiſſe proficiſci. Et gaudeo non Marcilio tantum & mihi ita viſum: ſed in eadem ſententia eſſe acutiſſimum virum WALTERUM MOYLE (*a*), qui, *infinitis adeo ſpatiis*, ait *ſubſidere infra ingenium, acumen, & elegantiam Luciani, incomparabilis ſcriptoris, auctorem Philopatridis, ut prope miraculum ſit, Ge. Bullo, viro ea doctrina & judicandi vi praedito in mentem potuiſſe venire, ut ad eum auctorem referret.* Et (p. 292.) *ſigna omnia barbari aevi ineſſe ait huic libello, nec virtutem unam, qua commendari poſſit, cum duabus rebus contineatur, quae poſſunt eſſe vel in homine vel in libro, peſſimis, ſtupore atque impietate.* Denique (p. 362.) *plura eſſe ait in Philopatride, damnata non in Soloeciſta modo*, (quem Luciani eſſe negat) *ſed in Lexiphane & Rhetorum doctore, qui ſine dubio a Samoſatenſi ſint.* Magna cum aſſeveratione GUIL. WHISTONUS (*b*) de verbis juris jurandi c. 10. *Sermonem*, inquit, *hujus partis dialogi niſi haereticorum veterum alicujus ſit, aperte referendum ad quintum, ſummum ad quartum exiens ſaeculum.* Et p. 381. *Si quis affirmet haec verba eſſe primi, aut ſecundi, aut tertii adeo Eccleſiae ſaeculi, illum ſe putare cogi nihil plane familiaritatis habere cum ſermone priſci illius aevi, cum ipſe contra ſe rem habere, irrefragabili experientia certus ſit.* Sed nempe cauſſae ſervit vir doctus, & tanto minus noſtram rem juvat, quod addit hic etiam, *Niſi tamen ponatur, auctorem incidiſſe in antiquos quosdam haereticos, eumque ab iis ſermonem didiciſſe* &c. Nempe hoc tantum vult, orthodoxos primorum ſaeculorum de S. Trinitate non ita locutos; de reliquo ſermone libelli non eſt ſollicitus. Nobis contra ea hic non de Chriſtianorum dogmate, ſed de ſtilo Luciani contentio eſt. De hoc cum Moylio nobis convenire jam indicavimus: illum ſatisfeciſſe etiam credibile eſt Dodwello, qui ſcripſerat ad Moylium (p. 347.) ſe non agnoſcere barbariſmos in Philopatride Luciano indignos. Quod quidem excidiſſe viro mirarer, niſi illum aliis rebus omnibus, quam λόγων κρίσει operam dediſſe, appareret.

XXVI. Igitur neque Luciano antiquior neque ipſius Luciani eſt Philopatris: ſed junioris auctoris, & Samoſatenſem imitati, quod §. 10. monuimus. Juniorem Luciano ſuſpicatus fuerat etiam Dodwellus, ut vidimus. Suſpicatus etiam fuerat vir, dum viveret, doctiſſimus MATURINUS VEYSSIERE LA CROZE, idque indicaverat in ſpecimine obſervationum hiſtoricarum in Lucianum (*c*): ac poſtea declaravit, edita jam hac diſputatione in literis ad veterem & ſummum amicum meum C. A. HEUMANNUM (*d*). Ponit nempe characteres hiſtoricos, *virgines Cretae caeſas*, non ſatis, puto, feliciter, ut ad c. 13. oſtendiſſe mihi videor, deinde ex fine dialogi *Aegyptum in officio non manentem*, *Arabiam & Suſam brevi vincendam*, *ſupercilium Perſarum* (Palmyram) *dejectum*: quae quidem commode applicari ad Aurelianum poſſe, certum eſt. Supereſt, ut animadvertant lectores, ſint ne ea a nobis prolata in his quae ſequuntur, quae excludant Aurelianum. Mihi quidem ita videtur.

XXVII. Quanta cum aſſeveratione juniorem Luciano faciat Philopatrin MOYLIUS, indicatum eſt. Etiam hoc recte vidit, ſub imperatore Chriſtiano non auſurum fuiſſe quemquam in libello, quo illi adulatum veniret, adeo irriſui habere religionem Chriſtianam. Itaque removit a bona aetate quantum potuit Philopatrin, ſcriptumque Diocletiano rerum potiente voluit. Hic itaque omnium proxime ab ea ſententia abeſt, quam mox proponemus, ubi, cur in Diocletianum non videatur competere, oſtenderimus. Nam ſi hoc planum fecerimus, nihil nobis obſtat, ſi quaedam ſint, quae ad Diocletianum & A. C. CCXCVII, hunc

(*a*) *The works of Walter Moyle Esq. none of which were ever before publiſh'd, in two Vol. Lond.* 1726. 8. p. 388.

(*b*) In *Primitive Chriſtianity reviv'd* vol. 4. p. 381.

(*c*) Inſertum id eſt Miſcellaneis Academiae Berolin. T. I. n. 4. p. 27. ſeq.

(*d*) Qui illas publici juris fecit in Poecile 1, 3, 7. p. 438.

hunc enim poſt fluctuationem aliquam ponit, referri poſſint. Itaque dicto Diocletiani tempori repugnat primo, quod in dialogo noſtro unius modo αὐτοκράτορος fit mentio: Diocletianus autem reportatæ victoriæ Perſicæ tempore, quemcunque demum illi annum aſſignes, collegam habuit poteſtate ſibi aequatum, Herculium. Non videtur autem, quod in monumentis publicis tum obſervabatur, neglectum a Sophiſta famelico, quod genus plures adulatione complecti ſolet. Deinde ſenex illa tempeſtate fuit Diocletianus, eamque cauſſam allegavit deponendæ mox purpuræ (*a*): ut alia argumenta (*b*) taceamus, quibus illud poteſt confici. In fine Philopatridis autem non ſibi tantum, ſed liberis ſuis ad felicitatem ſufficere ait Critias dies imperatoris, quod nimis ridiculum eſt in ſene imperatore dicere, qui ſibi Caeſarem jam aſſumſerat. Sunt caetera in illa parte hiſtoriæ, quantum ad annorum rationes, valde impedita, & varie a viris ſummis diſputata. Haec duo tamen quæ diximus, in quantum ad noſtram cauſſam pertinent, controverſiam, quod ſciam, non habent. Sed puto, ipſum Moylium, ut erat vir in ſumma doctrina candidiſſimus, ſi viveret ac legeret, quae jam porro dabimus, ſua ſententia relicta ad noſtram tranſiturum eſſe.

XXVIII. Occaſio illius nobis fuit, idemque argumentum, ut mihi videtur, minime infirmum, locus, ubi hoc colloquium haberi, ſcena in qua hac velut fabula agi fingitur. Hunc locum, hanc ſcenam Conſtantinopolin, Chriſtianorum μέγαν ὄλον ἐκάστων, ut ille ait (*c*), fuiſſe ita colligo. Sub initium dialogi c. 4. haec Triephontis verba relata ſunt βεβαὶ τοῦ ἀναφυσήματος, ὡς τὰς νεφέλας διέρρηξε. ζεφύρου γὰρ ἐπιπνέοντος λάβρου, καὶ τῶν κύμασιν ἐπωθίζοντος, βορέην ἄρτι ἀγὰ τὴν Προποντίδα κεκίνηκας, ὡς διὰ κάλων αἱ ὀλκάδες τὸν Εὔξεινον πόντον ἐλχήσονται, τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος. Aguntur itaque haec in littore Propontidos: qui loquuntur a fronte hanc ipſam Propontidem & auſtrum, a tergo Euxinum Pontum & ſeptentriones habent. Si enim ſpiritus vehementior ore erumpens boream in Propontide debet excitare, ut haec non ita ſe habeant, fieri non poteſt. Igitur ad Boſporum Thracicum res geſta eſt, ſeu anguſtias illas, quæ Propontida ab Euxino Ponto dirimunt, verbo Conſtantinopoli. Non improbabilis autem conjectura eſt, hunc dialogum in ea ſcriptum urbe eſſe, quæ tum caput rerum & ſedes eſſet imperii. Imperatori enim victoriam gratulatur auctor, quod majori, credo, celebritate in urbe quam in Provinciis ſolet fieri. Quid quod urbis κατ' ἐξοχὴν dictæ aliquoties meminit, aurata item tecta commemorat, qualia ante Conſtantini profuſum aedificandi & exornandi eam urbem ſtudium, Byzantii fuiſſe, mihi non fit veroſimile, licet moenium robora olim celebrata ſint. Neque Aegyptiis menſis nomen, Meſori, ab hac me ſententia poteſt dimovere; quare enim eo utatur Auctor, ſatis puto, eſt ad c. 22. indicatum. Si igitur in Conſtantini urbe ſcriptus eſt Philopatris, certe actus eſſe fingitur; non poteſt non ſaltem Conſtantini aevo eſſe ſuppar, Luciano autem ſesquiſaeculo ad minimum junior.

XXIX. Si corradere omnia & congerere animus eſſet, quæ in hanc rem dici queant, forte colore aliquo illud poſſet imbui, ab auctore dialogi imaginem Pauli Apoſtoli in templo viſam (*d*): jam imagines in templis ante A. C. CCC adhiberi non ſolitas: conſequens igitur eſſe, ut poſt id tempus ſcriptus ſit Philopatris. Sed gratis illud a THEOPHILO aſſumtum, apparet. Illud forte majorem ſpeciem habet, quod jam BARONIUS (*e*) templum ſeu baſilicam deprehendere ſibi viſus eſt in illis dialogi verbis c. 23. καὶ δὴ διέλθομεν σιδηρᾶς τε πύλας καὶ χαλκέους αὐδοὺς, ἀναβάθρας δὲ πλείστας περιπεπλεκτάμενοι, ἐς χρυσόροφον οἶκον ἐπλήθομεν κ. τ. λ. Ac il-

(*a*) *Lactant.* de Mort Perſ. c. 18. qui etiam paſſim *ſenem* & *ſeniorem* circa haec tempora appellat.

(*b*) V. G. quod apud Vopiſcum Numeria. c. 14. miratur Diocletianus jam eo tempore quo Aurelianus adipiſcebatur imperium, i. e. A. CCLXX, ſe poſt multos a ſe apros interfectos nondum conſecutum eſſe promiſſum ſibi Druidae Vaticinio imperium &c.

(*c*) *Dionyſ. Perieg.* verſ. 355.

(*d*) Quod viſum eſt *Theophilo Raynaudo* Erotemait. de libris bonis & malis p. 195.

(*e*) Ad A. C. 57. §. 101.

illum quidem non esse audiendum, jam BLONDELLUS (*a*) olim demonstravit. Sed melius fortasse procedet, si invertamus argumentum Baronii, atque ita dicamus: quia basilicæ sumtuosæ meminit auctor dialogi, tales autem basilicæ Constantini demum aetate & post aedificari coeptæ sunt, inde sequi, dialogum nostrum non ante Constantini tempora fuisse scriptum. Verum enim vero ne ita rationes putem, primo illud obstat, quod non usque adeo certum confessumque est, templa & basilicas majores pretiosioresque ante Constantini imperium non extitisse: LACTANTIUS (*b*) certe meminit Ecclesiæ, quam editissimam vocat, a Diocletiano & Maximiano A. C. CCCIIII destructæ, quæ aliquot minimum annis ante, forte jam sub Alexandro Severo fuerat condita. Deinde si certissimum etiam sit, post Constantini ad nostros accessum basilicas aedificari demum coeptas, nolim tamen ex hoc loco quidquam de aetate auctoris inferre, cum probabile non videatur, basilicam, quam ecclesiam aetas illa vocabat, intelligi velle Critiam. Atque ita aliquoties nobis laudatus DAVID BLONDELLUS adversus BARONIUM disputat, *cum nihil occurrere* ait *praeter coenaculum in ipso privatae domus fastigio constratum, affixo nullo crucis titulo insigne, quoque vix per multiplices scalarum gyros Critiae, manuducente alio, evadere licuerit.* Adde, non reperisse Critiam concionem omnis generis hominum, juvenes, mulieres, viros, senes, sed ἄνδρας aliquot ἐντυγχάνοντας καὶ κατοχυμένους, qui obviam procedentes sermones cum illo miscuerunt. Nec ex *Persarum* nomine, quo utitur noster c. 29. efficere quidquam conabor. Quanquam enim satis constat, anno demum CCXXX. aut CCXXVI. ut ANTONIO PAGI placet, aeræ vulgaris, Artaxerxe duce, Persas pristinum Imperii decus, adematum Parthis, qui plus CCCC. annis illud tenuerant, recuperasse, minus tamen hac parte sibi constare scriptores, & DODWELLUS monuit (*c*), & infinitis auctorum locis comprobatur. Meliora proinde causae praesidia circumspicienda sentio.

XXX. Succenturiabo igitur aliud, validum, opinor, & quod non ita facile loco se pelli patiatur. Scilicet bis occurrit in Philopatride mentio τῶν ἐξισωτῶν, c. 19. & 20. Qui vero essent ἐξισωταὶ, quod illorum munus, ibi dictum est. Hic illud monere e re mea est, non occurrere antiquiorem, quantum sedulo inquirenti reperire licuit, qui ea voce usus sit, vel ipsius adeo muneris mentionem fecerit, EUSEBIO (*d*) Nicomediensi, qui originem, ni fallor, exposuit. Subjeci ipsa verba, ne fucum facere lectoribus velle videar, Ἐπεὶ δὲ ἕτεροι τὰς τῶν πρότερον κρατούντων τῆς γῆς καταμετρήσεις κατεμέμφοντο, βεβαιῶσαι αὐτῶν τὴν χάριν καταστησάμενοι· πόλιν πάντα θεσμῷ δικαιοσύνης ἄνδρας ἐξισωτὰς κατέστησε, τοὺς τὸ ἀζήμιον τοῖς δεηθεῖσι παρέξοντας. Apparet, si nihil aliunde adferatur, quod prohibeat, commode verba EUSEBII de prima hujus muneris origine posse intelligi. Occasio mittendi Peraequatores indicatur, justitia in ea re Constantini laudatur, quod non adeo magnam vim haberet, nisi ille primus id beneficii tribuere oppressis instituisset. At loquitur, tanquam de hominibus olim notis EUSEBIUS. Recte illud quidem. Quo enim tempore haec scribebat, noti fuere. Ante Constantini aetatem potuerunt fuisse incogniti. Eusebium quasi agmine facto deinde sequuntur GREGORIUS NAZIANZENUS, BASILIUS, Imperatores aliquot in codice Theodosiano & Novellis, & reliqui. Haec ipsa causa est, quod Lexicographi communiter hanc vocem omittunt, ad glossaria scilicet lapsæ Graecitatis eam relegantes. Idem dicendum de nomine Πολιτικὸς c. 19. in quantum ἐξισωτὴν significat. Atque ista quidem generaliter hic monuisse sufficiat. Ita Galilaeos quod vocat Triepho Christianos, aut recentio-

(*a*) De Episcopis & Presbytt. l. c. Josephus etiam Mede ex hoc loco probare volebat, templa jam Trajani aevo exstrui solita, refutatus ab Ill. Boehemero Dissert. Jur. Eccl. ad *Plinium* & *Tertull.* 2, 13. p. 52. nescio quam bene, cum *aureo* illa *tecta* ironice pro miseris & pauperibus, accipit, quod etiam ab *Ablancurtio* factum video. Nostra in neutram partem aliquid refert.

(*b*) De mortibus persecut. c. XII.

(*c*) Diss. de Isidoro Characeno §. 4. p. 62. Add. *Spanhem.* ad Julian. Or. 1. p. 123. 149.

(*d*) De vita Constantini 4, 3.

tioris multum Luciano scriptoris, aut antiquissimi indicium credimus: cum vero antiquissimum non esse, vel solus Artemidorus in eo laudatus arguat, consequens est ut recentiorem dicamus. Sed & hanc disputationem commodius differemus. Caeterum hoc referre fere audeam, quod πολυάτχολος μαθηματικὴ vocatur, insolito bonis scriptoribus duplicandi seu componendi genere, & nescio quid affectatae fucataeque dictionis sapiente, quae seculo quarto, & deinceps paullatim in Graeciam a pristino candore deflectentem irrepere coepit. Ξυνωρὶς apud antiquos, quantum constare mihi potuit, tantum de biga equorum vel mulorum adhibetur; apud nostrum in fine dialogi ἡ καλὴ ξυνωρὶς de amicorum pari dicitur, quomodo etiam apud eum, qui vitam Gregorii Nazianzeni scripsit, ζηλωτὴ ξυνωρὶς de Gregorii & Basilii amicitia, & saepius deinde apud sequiores dictum reperio. Sic κράτος pro Imperatore in ipso fine libelli positum ex Nazianzeno illustravimus. Sed de usu talium vocabulorum, nolim profecto contendere vehementius. Fieri enim facillime in tanta scriptorum Graecorum copia potest, quibus legendis vix aetas sufficeret, nedum memoria comprehendendis, & inopia Lexicorum, ut egregie fallatur aliquis, in primis si non soleat scripto omnia observata sua committere (*a*). Arbitror autem, cum multa concurrunt τεκμήρια, quae singula quidem possent oratione elevari, quaedam etiam ratione rejici, hominis esse impudentis, omnia velle repellere, praesertim si quaedam illorum ad majorem paullo probabilitatis gradum accedant, & nihil caeteroquin sit, quo sententia, quae hoc modo probatur, everti possit.

XXXI. Igitur venio tandem ad ultimum eorum, quae dicere mihi proposueram, caput, idque in tota hac disputatione praecipuum. Nempe sub Juliani τοῦ ἐν ἁβίοις, ut vocant nostri, vel Apostatae imperio, & eo quidem tempore scriptum ajo Philopatridem, cum primum nuncius de felici expeditionis Persicae successu Constantinopolin adferretur. Scriptum autem a gentili homine, forte Luciano, Sophista & ipso, Lucianeo certe more, qui Christianorum ominibus praedictionibusque explosis, Imperatori victoriam Persicam gratulatus, felices porro successus, victoriasque innumerabiles apprecetur. Cum primum ista ante hosce xxv annos proponerem, faciebam, quod aetatem & conditionem meam decebat, uti deprecarer invidiam novitatis apud Theologos, qui fidem Ante-Nicenam solent ex hoc dialogo ostendere. Hoc jam opus esse non puto. Nisi enim actus tot annis docendi & vivendi tenor me purgaverit his, quibus me probari oportet, frustra veniam mellitissimis etiam verbis postulem. Quare statim ad probandum quod suscepi progrediar.

XXXII. Primum autem illud meminisse te, mi Lector, velim, supra probabile admodum factum a nobis esse, in Constantini urbe, quae jam tum ita vocaretur, scriptum esse Philopatridem. Nunc addendum hoc est, nunquam ausurum fuisse gentilem hominem, Christiano Imperatore, acerbe adeo Christianos, & scripturas divinitus nobis traditas traducere, & deridiculo delectamentoque sibi habere, ac fecit hujus dialogi auctor. Licet enim non vi atque suppliciis in gentiles, si quiete alias se gererent, animadverterint sanctam nostram fidem amplexi Imperatores (*b*), vix tamen id videntur fuisse passuri, ut aperte quis illam conviciis proscinderet. Si enim capital esse jusserunt Constantius, Theodosius, Imperatores alii, si quis gentili ritu sacrificaret, aut haruspicinam exerceret (*c*): si capite puniendum censuere Theodosius & Valentinianus (*d*), qui servum seu ingenuum, invitum seu suasione ex cultu Christianae religionis in nefandam sectam ritumve traduxisset: quid putemus illi factum, qui apertam adeo contumeliam inferre Christianis esset ausus? Relinquitur igitur, sub Imperatore Constantinopolitano, qui idem gentilis esset, venenum suum effu-

(*a*) Sic deprehendi apud *Euripidem* Phoeniss. 1092. ξυνωρὶς τέκνων. Et tamen puto, usum nostri auctoris sino id est quarto senescenti saeculo deberi.

(*b*) Vid. L. 6. Cod. de paganis & sacrificiis.

(*c*) Vid. tit. Cod. de paganis.

(*d*) L. 5. Cod. de Apostatis.

effudisse Philopatridos auctorem, sub quo scilicet non impune solum id laturus erat, sed favorem etiam & forte dona meriturus. Alius autem non occurrit, quam Julianus Apostata, quo Imperatore & licentiam habuit, & proposita praemia, quisquis has nugas procudit.

XXXIII. Deinde victoria de Persis, quae sub finem dialogi celebratur, & occasionem scribendo dedisse videtur, si in quem alium, in Julianum certe convenit. Jam ab initio suscepti imperii magna vi expeditionem Persicam moliebatur, eosque ab initio successus fortunae habuit, qui epinicio utique essent digni. Si nihil aliud, magnum certe erat, desiisse Romanum imperium vinci a Persis, & vincere posse iterum didicisse, postquam infeliciter adeo Constantius rem adversus crudelissimam gentem gesserat. Placet EUTROPII verba 10, 6. quia sunt brevissima, adscribere: *Diversa Constantii fortuna fuit. A Persis enim multa & gravia perpessus, saepe captis oppidis, obsessis urbibus, caesis exercitibus: nullumque ei contra Saporem prosperum praelium fuit: nisi quod apud Singaram, haud dubiam victoriam ferocia militum amisit.* Post has clades utique contemnenda non erant, quae Julianus brevi adeo tempore feliciter gessit. Facilis labor esset, sed nimium lectoribus longus, parum autem, ad hanc quidem rem necessarius, ex AMMIANO MARCELLINO, ZOSIMO, LIBANIO (*a*), & reliquis, quo apparatu, quas res, quo tempore gesserit, explicare: quare contenti iterum EUTROPII erimus brevitate, qui 10, 8. *Julianus*, inquit, *ingenti apparatu Parthis intulit bellum, cui expeditioni ego quoque interfui. Aliquot oppida & castella Persarum in deditionem accepit, vel vi oppugnavit. Assyriamque populatus, castra apud Ctesiphontem stativa aliquandiu habuit: remeansque victor, dum se inconsultius praeliis inserit, hostili manu interfectus est.* Addere fas sit, quod ZOSIMUS post enarratas 3, 12--29. res gestas Juliani, ἀπέθανεν, inquit, οὐ πόρρω τῶν Περσῶν ἡγεμονίων τῆς ἀπωλείας κατασχὼν ἐσχάτης. Et c. 18. de Bersabora urbe capta dixerat. Ἐντεῦθεν οὐχ ἡ τυχοῦσα τῷ Ῥωμαίων ἀξιώματι προσεγένετο δόξα, πόλεως μεγάλης, καὶ τῶν ἐν Ἀσσυρίᾳ μετὰ Κτησιφῶντα μεγίστης, οὕτω δὲ ἀχυρωμένης, ἐν δύο μόναις ἡμέραις κατὰ κράτος ἁλούσης. Sublatum igitur Constantii cladibus Persarum supercilium, Juliani cecidit victoriis. Sed in proclivi etiam est illud probare, has ipsas Juliani victorias, mirifice, & hyperbolikῶς etiam ab iis, qui Imperatori faverent, esse celebratas. Audiamus GREGORIUM NAZIANZENUM (*b*), qui, cum de expeditione Persica sermo est, τὰ μὲν οὖν πρῶτα, inquit, τῆς ἐγχειρήσεως αὐτῷ (Juliano) καὶ λίαν νεανικὰ (*c*), καὶ πολλοῖς τῶν τὰ ἐκείνου φρονούντων περιβεβωμένα. Alio loco (*d*) ita insultat epiniciis & gratulationibus Juliano dictis, ut mihi quidem minime obscure ad hunc ipsum Philopatrin respexisse videatur: ποῦ Βαβυλὼν ἡ ἔνδοξος θρυλλουμένη, καὶ οἰκουμένη πᾶσα περινοουμένη, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; κ. τ. λ. Babylonis interitum spondet noster Cleolaus, cum inter alia hoc relinquere se dicit liberis suis, ὡς ἴδωσι Βαβυλῶνα ἁλλυμένην. Et ipsum etiam Julianum spe praecepisse Babylonis expugnationem, AMMIANUS MARCELLINUS auctor est, apud quem 23, 3. *ostento equi, Babylonii nomine, humi sese prae dolore provolventis, laetior Julianus exclamavit, plaudentibus proximis, Babylona humi procidisse.* Alterum vero illud, ποῦ δὲ οἱ ἐν τῇ χειρὶ κρατούμενοι Πέρσαι καὶ Μῆδοι; manifeste cum illis Cleolai verbis conspirat: Πέπτωκεν ὀφρὺς ἡ πάλαι βοωμένη Περσῶν —— Χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει. Si quis vero nobis objiciat, nec Susa a Juliano occupata, nec in Arabia quidquam rei gestum, nec Aegyptum perdomitam, illi jam est respondendum.

XXXIV. Quin

(*a*) Orationibus duabus in Juliani necem habitis quae To. 2. locum inter opera ejus, ut sunt a *Morello* edita, obtinent. it. de vita sua p. 44. seq. T. 2. Multa de iisdem rebus idem *Libanius* in Orat. de Juliani nece ulciscenda, & altera parentali, quae volumine VII. Bibl. Gr. *Fabricianae* primum editae sunt. Vid. V. G. p. 175. seq. & ibi *Olear.*

(*b*) Oratione στλτ. 11. inter reliquas orationes IV, p. 114. edit. Billii.

(*c*) De hac voce vid. *Jo. Andr. Bosius* in exerc. Philol. ad 1. *Tim.* II, 22. p. 13.

(*d*) p. 123. ib.

XXXIV. Quin respondit jam bonam partem pro nobis Gregorius, verbis proxime a nobis adductis, quibus vanas hominum spes, & praesumtas animis victorias ridet : imprimis autem id locum habere debet, cum ita loquitur Cleolaus, ut nunc praeeunte La Crozio a nobis versiculi illi interpuncti sunt, ut praeter *collapsum Persarum supercilium* reliqua verbis futuri temporis efferantur omnia. Quis vero nescit, epinicia, panegyricos, & id genus scriptiones, ad adulationem compositas, plerumque, si non mendaciorum, certe spei ominumque quam rerum gestarum plus continere ? De iis igitur, quae tanquam futura spondet Cleolaus, GREGORIO ita factum ab adulatoribus confirmante, non erimus soliciti. Quod si quis durior paullo illud δ' vel δὲ perperam omissum dicat, idque indicio esse contendat, incidendum aut interpungendum adeo esse demum post ἄχυ· illi tamen non absurdum videri debet, si dicamus, de Susis aut rumorem falsum tum Constantinopolim allatum, ut hodienum fieri singulis fere diebus assolet, aut imitatum illud esse Cleolaum, quod vatibus, non falsis minus quam veris, in more positum est, ut, quas res certo futuras aut sciunt, aut imaginantur, eas tanquam factas atque praeteritas hominum oculis animisque repraesentent. Quin historicos etiam qui se dicerent, non immunes ab ea vanitate olim fuisse in conscribendae historiae praeceptis Lucianus memorat c. 31. Ἤδη δ' ἐγώ τινος καὶ τὰ μέλλοντα συγγεγραφηότος ἤκουσα, καὶ τὴν λῆψιν Οὐολογέσου καὶ τὴν Ὀσρόου φυγὴν κ. τ. λ. De Parthis & hic mentiebatur. Caeterum qua spe profecti sint Julianum amici, LIBANIUS (*a*) indicat, cum Deos rogat, velint, jubeant, ἡμετέραν στρατιὰν ἐν Σούσοις διατρῖψαι Περσῶν οἰνοχοούντων. ταῦτα εὔχεσθαι καλὸν, ταῦτα εὔλογον προσδοκᾶν. Nec post obitum Imperatoris, se aliosque ea spe fuisse, dissimulat idem Sophista, cum alteram in necem illius orationem (*b*) ita auspicatur : ἔδει μὲν, ὦ παρόντες, ἅπερ ἤλπιζον ἐγώ τε καὶ πάντες ἄνθρωποι, τὸ τέλος εἰληφέναι καὶ τὴν τῶν Περσῶν ἀρχὴν νυνὶ καταλελῦσθαι· τῆς δὲ ἐκείνου γῆς Ῥωμαίους ἄρχοντας ἀντὶ Σατραπῶν ἐπιμελεῖσθαι νόμους ἡμετέρους κ. τ. λ. & post multa alia (*c*) Ἡμεῖς μὲν ᾠόμεθα τὴν Περσῶν ἅπασαν μέρος Ῥωμαίων ἔτεσθαι κ. τ. λ. Nec parum ad rem nostram facit, quod idem LIBANIUS cum feliciter & strenue a Juliano gesta retulisset, καὶ τούτων, inquit, (*d*) ἅπαντα ἤγγειλε μὲν οὐδείς, τὴν δὲ τῶν ὁρώντων ἡμεῖς ἡδονὴν ἡδόμεθα, πιστεύοντες, ἃ δὴ καὶ ἐγίγνετο, γενήσεσθαι. Si enim oratoris flosculos demas, illud certe relinquitur, incertos & sine auctore rumores, ex studiis, ut fit, hominum ortos, praecessisse tantae felicitatis nuncium. Quod enim Antiochiae factum est, loco Persiae propiori, quin aeque Constantinopoli sit factum, nihil impedit.

XXXV. Quod vero Aegyptum δεδουλωμένην filiis relicturum se sperat Triepho, id mirum alicui videri queat, cum de Aegyptiis imperii Romani hostibus, vel rebellibus potius, in Juliani historia nulla fiat mentio. Sed in hoc ipso etiam praesidium caussae meae invenisse mihi videor. Scilicet Aegyptii, ab innata animis levitate, ad seditiones & res novas fuere semper quam maxime proclives (*e*) : nec postquam Christiana inter eos religio invaluit, populare hoc vitium exuerunt, ut potius haec ipsa saepe turbarum maximarum & periculosissimarum occasionem, innocens tamen ipsa per se, demta hominum malitia, praebuerit (*f*). Aetate Juliani, imprimis Alexandriae aliquoties ingentes turbae, caedes etiam & aedium expugnationes, ex dissensione Arianorum & recte sentientium, sed recte non semper

(*a*) Orat. VIII. quae est Panegyr. in Julian. p. 250. To. 2.

(*b*) Tom. 2. x mam p. 260.

(*c*) p. 325. D.

(*d*) De Vita sua p. 45. A.

(*e*) Ita sub saeculi tertii finem Achilleo duce tota fere Aegyptus rebellavit, ab Imperatore Diocletiano ea caussa pervastata, ut testatur in Chronico Eusebius circa A. C. 295.

(*f*) Videnda quae de hoc Aegyptiorum ingenio *Jac. Gothofredus* ad Cod. Theod. L. 1. de defensoribus civit. L. 3. de his qui super relig. L. unica de his qui plebem audent, denique L. 31. de his quorum appellationes, magna industria & doctrina incomparabili congessit, quae huc transcribere nihil attinet.

per viventium exortæ, graviter urbem illam & rempublicam concuſſerunt: de quibus nemo tacuit, qui de Hiſtoria Eccleſiaſtica illorum temporum ſcripto aliquid mandatum reliquit. Habentur etiam epiſtolæ aliquot imperatoris Juliani ad populum Alexandrinum, inter reliqua ejus opera editæ, quibus graviter ea de cauſſa illos objurgat. Probabile igitur eſt, aut agitaſſe Julianum conſilia, de compeſcenda atque opprimenda in perpetuum illa animorum ad ſeditiones proclivitate, aut Cleolaum certe optaſſe, grave adeo jugum imponi Aegyptiis, ut ſub illius onere ſuperbiæ, ex qua oriri fere ſolent contumeliæ atque ſeditiones, obliviſcerentur. Quomodo autem quæ de Aegypto hic dicuntur cum DODWELLI ſententia (de qua §. 15. diximus) conciliari queant, non video. LUCIANUS cum Aegypti procurationem ſibi creditam refert (*a*) ut pacatæ Provinciæ meminit, eodem tempore quo iſta ſcripſiſſe illum vult DODWELLUS; & SPARTIANUS (*b*) quo loco perſecutionis adverſum Chriſtianos decretæ meminit, ſtatim gratiæ Imperatoriæ adverſum Alexandrinos, Aegyptiorum fere primos, ſpecimen adfert, jus *Buleutarum illis attributum.* Sed nondum a DODWELLO diſcedo. Putabat enim vir doctiſſimus, quod Arabes inter hoſtes imperii Romani referantur, clare ſatis indicare, Severo imperante ſcriptum Philopatrin, ut qui poſt Trajanum ſolus Arabas bello petiverit. Et fateor, vim haud exiguam hujus argumenti futuram, niſi aliæ rationes abjudicarent Luciano Philopatrin, atque Juliani temporibus vindicarent. Quæ cum ita ſint, vitio verti nobis non poteſt, ſi ad ſpem Cleolai referamus, quæ de Arabibus, inquieta gente & latrociniis infami, Cleolaus ſpondet: imprimis cum τὴν οἰκουμένην περιοικουμένην ex NAZIANZENO viderimus. Licet enim Petraea Arabia jam a Trajano redacta ſit; tamen Nomades illi & Scenitae Arabes, in quibus & Saraceni, ſubigi non potuerunt. De utraque Arabia quæ dicta noſtra firment protulit e ſuis theſauris EZ. SPANHEMIUS (*c*), qui etiam multa collegit (*d*) e quibus intelligamus, optabile fuiſſe eo tempore, quo Philopatrin ſcriptum cenſemus, videre, quod optat Triephon, τὰς ἐκδρομὰς τῶν Σκυθῶν παυομένας.

XXXVI. Adhuc igitur bene ſibi conſtant omnia, ut feliciter ac ſtrenue geſta, quæ in Philopatride celebrantur, illa poſſint eſſe, quæ Julianus ſub initium expeditionis Perſicæ perfecit. Videamus reliqua an ſententiæ noſtræ faveant. Inducuntur Chriſtiani male adfecti erga Imperatorem, &, ut interpretatur auctor, ipſam patriam. Chriſtiani inquam. Neque enim aſſentiri poſſum BASNAGIO (*e*), qui negat in ultima dialogi parte de Chriſtianis ſermonem eſſe, ne Baronio concedere cogatur, templum ibi deſcribi, templaque adeo fuiſſe diu ante Conſtantinum: ſed mathematicos fuiſſe ait, & ob id ipſum non Chriſtianos. Verum qui attente & dialogi verba, & quæ nos ibi adſcripſimus legerit, inveniet, negari potius, eſſe illos mathematicos; illasque de rebus caeleſtibus interrogationes potius ad ludibrium pertinere. Porro dicit Basnagius, Triephontem, qui ut Chriſtianis ſacris initiatus introducatur in priori parte dialogi, in fine ipſum quoque maledicere illis male erga Imperatorem affectis: hos ergo non videri Chriſtianos. At Triephon ita de ſua initiatione loquitur, ut ſatis appareat, illum ludibrio habere & magiſtrum illum ſuum & totam religionem. Qui ergo priori parte libelli ridet Chriſtianos, illum non mirum eſt eosdem in poſteriore parte accuſare ut male animatos adverſus imperatorem. Caeterum hi male animati deſcribuntur, ut homines aſcetae, jejuniis, vigiliis malis, veſtibus, & duro victu ſe macerantes, de magnis rerum converſionibus loquentes, hymnos canentes, quales Juliani aetari multos fuiſſe Chriſtianos, longiori probatione non indiget. Chriſtiani ergo inducuntur male ominantes reipublicae, μεταλλαγοῦσιν, ajunt, τὰ πράγματα, ταραχαὶ τὴν πό-

λιν

(*a*) Apol. *pro Merced. Conf.* c. 12.
(*b*) In Severo c. 17.
(*c*) Ad Juliani Or. 1. p. 164. ſeq.
(*d*) Ibid. p. 51. ſeq.
(*e*) Annal. Eccleſ. ad A. C. 283. n. 3. p. 867.

λην καταλήψονται, τὰ κρατούμενα ἥττονα τῶν ἐναντίων γενήσονται· & aliud illorum dictum, tanquam nimis mali ominis reticet Critias. Haec minime profecto conveniunt in ea tempora, quibus oppressa adhuc gentilium multitudine gemebat ecclesia; (quidni enim liceat hic transeundo quasi confirmare quæ supra dicta sunt) tunc enim gentiles quidem calamitates omnes, strages exercituum, terræ motus, famem, sterilitatem, inundationes, publica omnia mala Christianis imputabant: horum vero erat ostendere, nihil tum accidere quod non olim accidisset, quin nunquam fuisse felicius Romanum imperium, quam exorta & invalescente Christiana religione. De Imperatoribus autem qui tum viverent, non nisi maxima cum veneratione & faustis ominibus loquebantur, tantum aberat, ut aut imperii mutationem, aut exercituum clades, aut simile quid auderent praedicere. Atque de his nemo dubitabit, nisi qui in antiquorum Ecclesiæ Doctorum scriptis, apologeticis imprimis, plane sit hospes. Speciatim Severi aetate, qua scriptum tamen vult Philopatrin H. Dodwellus, ita se rem habuisse, e Tertulliani Apologetico satis constat. Quod autem is quem modo laudavi Dodwellus mala Christianorum, mundi finem in dies expectantium, de rep. Romana auguria occasionem persecutioni dedisse autumat, cui praeluserit hac κωμῳδίᾳ Lucianus, in eo ratio fugit virum doctissimum. Saltem in locis ab ipso adductis nihil est praesidii. Eusebius enim (*a*) & Hieronymus (*b*), qui illum fere ad verbum expressit, de Juda Chronographo diserte affirmant, eum Severianæ persecutionis atrocitate motum, in decimum illius annum Anti-Christi adventum, finemque mundi contulisse. Persecutionis igitur atrocitas, ut finem mundi imminere crederet Judas, eum permovit: non, ut Dodwellus interpretatur, praedictio Christianorum de fine mundi, persecutioni occasionem (*c*) praebuit. Fit haec vel inde probabilis sententia, quod de Nerone (*d*) Anti-Christo simile quid creditum olim fuerit. Juliani autem aetate longe aliam rerum fuisse faciem constat. Sub Constantini M. imperio, alte caput Christiana res extulerat. Propensa, quin profusa hujus Imperatoris in Episcopos voluntas atque benivolentia, tantum eis cum auctoritate conciliaverat supercilium, ut jam tum iniquitatis mysterium operari occulte in quibusdam occiperet. Luxuriari itaque jam & insolentius efferri coeperant animi, ut mirum non sit, cum ejurato veri Numinis cultu, ad gentilium Deorum, Solis imprimis veneration defeciſſet Julianus, non defuisse inter Christianos, qui liberam vocem mittere auderent, infelicitatemque ipsi, tanquam homini impio, atque imperio ejus portenderent. Et sane ingens causa suberat, cur interitum ejus optarent Christiani. Quid enim sperare aliud poterant a victore reduce, quam bonorum direptiones, infamiam, & corporis etiam cruciatus atque supplicia? Quorsum multa sunt in Gregorii Nazianzeni *orationibus Philippicis adversus Imperatorem Julianum*, & alibi, quæ facile a nobis, si id quidem nunc ageremus, possent adferri: Illud tamen monuisse liceat, gentiles etiam spe majoris adversus Christianos licentiæ post reditum Juliani obtinendæ fuisse erectos. Ita Libanius (*e*) spemisse inter alia se dicit, τοῖς ἱεροῖς ὑποχωρήσειν τοὺς τάφους, quorum ea procul dubio sententia est, speravisse, ut eversis martyrum tumulis idolorum fana in eorum locum restituerentur.

XXXVII. Probatum est, tum voluisse Christianos tum potuisse paullo liberius de Juliano loqui: locutos esse, jam est auctoritate idoneorum scriptorum confirmandum. Ut taceam pervulgatum illud de Athanasio, quem, cum ab Juliano pulsus Episcopatu suo, & ur-

(*a*) Hist. Eccles. 6, 7.

(*b*) De Scriptor. Eccl. c. 52.

(*c*) Veriorem persecutionis occasionem ex *Tertulliano* adfert *Christianus Kortholtus* de persecutionibus c. 6. §. 7. p. 260.

(*d*) Vivum nimirum asservari alicubi credebant ut Anti-Christum aut ipse ageret sub finem mundi, aut ejus saltem praecursor esset. quorsum videndus *Lactantius* de mortibus persecutorum c. 2. & *Augustinus* de civit. Dei 20, 16.

(*e*) Orat. 11. in necem Jul. T. 2. opp. p. 326. Add. quae ad ejusd. *Libanii* librum de ulcisc. morte Juliani §. 5. p. 149. ab *Oleario* notata sunt.

urbe Alexandria excederet, dixisse ferunt : *cedamus, amici, nubecula est cito transitura* (*a*). Item alterum illud de Paedagogo Antiochiensi, qui interrogatus paucis ante Juliani obitum diebus: ecquid ageret Fabri filius? (Christum putabat) capulum Juliano parare, respondisse traditur (*b*). Hoc ut taceam, locuples historiae horum temporum auctor AMMIANUS MARCELLINUS 32, 12. haec habet : *quae maximis moliminibus festinari cernentes* (loquitur de praeparatione expeditionis Persicae) *obtrectatores desides & maligni, unius corporis permutatione tot cieri turbas intempestivas, indignum & perniciosum esse strepebant, studium omne in differendo procinctu ponentes : & dictitabant his praesentibus, quos audita referre ad imperatorem posse rebantur, eum, ni sedatius ageret, immodica rerum secundarum prosperitate, velut luxuriantes ubertate nimia fruges, bonis suis protinus occasurum.* Quos *obtrectatores desides & malignos* AMMIANUS gentilis homo vocat, Christianos eum intelligere, VALESIUS observat ad hunc locum, & conferri secundam NAZIANZENI Philippicam jubet, in qua diversa verbis, re habentur eadem. Idem AMMIANUS 23, 1. & 5. varia portenta atque omina refert, quae a bello Julianum adversus Persas retinere debuissent. Cum vero eadem spreverit, qui tamen alias superstitionibus, vaticiniis, oraculis & ejusmodi nugis ad stuporem esset deditus (*c*), videtur haud absimile vero, suspicatum fuisse, Galilaeorum, ut ipse Christianos vocabat, fraude ea sibi quasi terriculamenta objici, ne victor reversus gravius illorum cervicibus incumberet. Quid? quod LIBANIUS Christianos insidiarum in Juliani caput structarum, tum caedis etiam ipsius insimulat. Qua in re ecquid veri insit, jam non disquiro, neque etiam simpliciter vera esse, quae in Philopatride de iis dicuntur, crediderim; hic modo, quae fuerit tum de Christianis inter Gentiles existimatio, quaeritur. LIBANIUS igitur, cum (*d*) conspiratum saepe in caput Juliani dixisset, quaesivissetque quid caussae subesset, quod mitissimus Princeps insidiis aliquoties esset petitus, ἐγὼ δὲ, subjicit, τούτου τὴν αἰτίαν ἐν τῇ μνήμῃ τῆς θείας ἐμοὶ τελευτῆς φράσω. Deinde cum ad illum locum perventum est (*e*), primo a suorum aliquo interfectum esse arguit, quod nemo inter Persas fuerit, qui promissum praeconis voce praemium illi qui tantum facinus ausus esset, vindicare sibi voluerit: tum propius auctores caedis designat (*f*) (adscribam enim verba, si forte interpunctione commoda clariora possim, quam primum intuenti videntur, reddere,) οἷς γὰρ οὐκ ἐλυσιτέλει ζῶν, (οὗτοι δὲ ἦσαν οἱ ζῶντες οὐ κατὰ τοὺς νόμους) πάλαι τε ἐπεβούλευον, καὶ τότε διηθέντες εἰργάσαντο. τῆς τε ἄλλης ἀδικίας αὐτοὺς ἀναγκαζούσης, οὐκ ἐχούσης ἐπὶ τῆς ἐκείνου βασιλείας ἐξουσίαν, καὶ μάλιστά γε τοῦ τιμᾶσθαι τοὺς θεοὺς, οὗ τὸ ἐναντίον ἐζήτουν. (*g*) Eos igitur caedis reos facit, qui non vivebant secundum leges, superstitiosas scilicet & idololatricum quidquam habentes, quique Deos coli aegre ferebant, verbo Christianos. Vix, qui haec cum cura inspiciet, dubitabit, Christianos peti in Philopatride eos, qui male Juliano ominari fuerant ausi.

XXXVIII. Antequam ab iis argumentis discedamus, quae ex publica rerum facie, qualis ea tum erat, sunt depromta, duo juvat paucis attingere. Unum est, laudari in Philopatride laetas Romani res imperii, & felicitatem temporum, cum interrogantibus Christianis,

(*a*) Vid. *Rufi.* H. E. 2, 3.

(*b*) *Theodorit.* H. E. 3, 18. cap. 19. autem Juliano cuidam monacho Imperatoris caedes eadem qua contigit hora revelata esse narratur. De Didymo Alexandrino Philosopho similia refert Sozom. 6, 2. Add. *Olear.* ad *Liban.* de Juliani morte ulcisc. p. 164. Maris Chalcedonensis Episcopus quam contumeliose Julianum tractaverit, narrat Socrates 3, 2. De tota multitudine Antiochiensium Christianorum *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 15.

(*c*) Vid. *Ezech. Spanh.* in Praefatione, quam operibus Apostatae a se editis & ex parte illustratis praemisit, fere circa medium, ubi luculenta tum Juliani ipsius, tum aliorum in hanc rem testimonia profert.

(*d*) Or. x. p. 307.

(*e*) p. 323. seq.

(*f*) p. 324.

(*g*) In libro s. oratione *de vindicanda Juliani nece* quam in *Fabric.* Bibl. Gr. vol. 7. editam diximus aperte etiam Christianos accusat. Vid. in primis §. 5. p. 149. Suspiciosa maxime sunt quae narrat *Jo. Malela* Chron. P. 2. p. 21. seq.

nis, quid ageretur in urbe & in mundo? Respondet Critias: χαίρουσίγε πάντες, καὶ ἔτιγε χαρήσονται. AMMIANUS autem MARCELLINUS 22, 9. testatur, dum Julianus imperium teneret solus, nec moribus internis esse concitum orbem Romanum, nec barbarorum quemquam exiluisse fines. Alterum autem hoc est, quod quae περὶ τῶν ἐξισωτῶν, de Peraequatoribus, in Philopatride dicuntur, in Juliani tempora & ipsa videntur convenire. Sed quid probabile hac de re nobis videatur, diximus in notis ad c. 19. obscurissimum in toto dialogo locum, in quibus etiam exposuimus, quae de Cretensium virginum caede in Philopatride c. 9. memorata, quam nec ipsam a Juliani aetate abhorrere conjicimus, nostra sit sententia. Pergamus igitur ad ea quae restant.

XXXIX. Scilicet haud exiguum caussae meae & sententiae praesidium in eo colloco, quod auctor dialogi, cum clare adeo & perspicue Christianis illudat, ipso tamen hoc excellentissimo Christianorum nomine non utitur, sed Galilaeorum. Quae res vel sola si esset, probabilem alicui sententiam, quam defendendam suscepi, redderet. Sed cum non desint, quae circa hanc appellationem moveri, nec sine doctissimorum virorum suffragiis, possent, res universa paullo est altius repetenda. Sub prima rei Christianae initia, qui sanctissimam Servatoris nostri disciplinam essent amplexi, μαθηταὶ hoc est discipuli vocabantur: ab inimicis autem Galilaei itemque Nazareni, a patria ductum Christi utrumque, illud etiam plerorumque Apostolorum. Appellationis utriusque mentionem habent etiam libri sacri, Galilaeorum, Joh. 7, 52. Μὴ καὶ σὺ ἐκ τῆς Γαλιλαίας εἶ; Nazaraenorum autem Act. 24, 5. ubi Paullus πρωτοστάτης τῆς τῶν Ναζαραίων αἱρέσεως vocatur. Durasse haec nomina ad illud tempus, quo Christiani Antiochiae primum sunt vocati, testis praeter alios est SUIDAS (a): Ἰσέον, ὅτι ἐπὶ Κλαυδίου βασιλεύοντος μετωνομάσθησαν οἱ πάλαι λεγόμενοι Ναζωραῖοι καὶ Γαλιλαῖοι, Χριστιανοί. qui id videtur sumsisse ex JOHANNE ANTIOCHENO MALALA, apud quem (b) eadem legunter. Cum enim nomnis Christianorum Antiochiae, Evodio Episcopalem sedem occupante, impositi mentionem injecisset: πρώην γάρ, addit, Ναζωραῖοι ἐκαλοῦντο, καὶ Γαλιλαῖοι ἐκαλοῦντο οἱ Χριστιανοί. Post hoc tempus obsoleviisse Galilaeorum nomen videtur: cum nimirum & aliud esset, quo censerentur Christi discipuli, & prolatis extra Galilaeae, ac Palaestinae adeo fines religionis Christianae pomoeriis, ipsa appellandi cessaret ratio, nisi quis totum mundum in Galilaeam versum esse, voluisse dicere. Inde est quod nulla ab ea aetate Galilaeorum mentio occurrit (c), donec Julianus, Christianorum appellationem jam gloriosum aliquid habere videns, stupidae gentis nomen Christianis & attribuit ipse, & lata lege jussit attribui: quod quidem pertinacius adeo ipse observat, ut vix credam Christi aut Christianorum nomen in iis, quae supersunt ab illo scripta, occurrere. GREGORIUS igitur NAZIANZENUS (d), hunc enim solum ex innumeris fere aliis huc advocasse sufficerit, Καινοτομεῖ, ait, ὁ Ἰουλιανὸς περὶ τὴν προσηγορίαν, Γαλιλαίους ἀντὶ Χριστιανῶν ὀνομάσας τε καὶ καλεῖσθαι νομοθετήσας, & paullo post nomen hoc vocat ὄνομα τῶν αὖθις ἐναισίμων. Hinc demum apparet vis argumenti nostri, ab hac appellatione desumti. Qui enim auctor, cum manifeste de Christia-

(a) Voce Ναζωραῖοι.

(b) In historia chronica, ut est Oxonii 1691. è codicibus Bodlejanis cum interpret. & not. Edmundi Chilmeadi edita p. 318.

(c) Usurpari ait *Dodwellus* de fortitud. Martt. §. 2. a Celso etiam. Sed in libris quidem Origenis octo contra Celsum nullum ejus rei vestigium deprehendo. Observavi autem in fragmento ex epistolis Manetis s. Manichaei in *Fabricii* Bibl. Gr. vol. 7. p. 283. Τῶν Γαλιλαίων δὲ φύσις ὀνομαζόντων ἴχνη τ Χριστ. κ. τ. λ. Utrum sit ipsius Manetis, an alicujus Manichaei, & ad quae tempora, quos homines, referendum sit, jam non vacat disquirere. Interim manemus in observatione *Dodwelli*, in epistolica ad *Moylium* dissertatione p. 343. ubi ait, Auctorem Philopatridis (quem jam ponit scripsisse A. C. 261.) primum esse, quem norimus, qui Galilaeorum appellationem instauraverit, & Christianorum nomine abstinuerit. Haec in tantum assumimus, in quantum fatetur tam diligens observator, nusquam alias ante Julianum Galilaeorum nomen revocatum.

(d) Orat. III. quae est invectiva 1. in Julianum p. 81.

ſtianis loquitur, hoc quidem auguſto illorum nomine, quod ignorare non potuit, abſtinet, utitur autem illo Galilaeorum, quod cum diu evanuiſſet, a Juliano revocatum, poſt eum iterum obſolevit, is ſub Juliano ſcripſiſſe merito credendus eſt. Hinc, ut praeter viam quaſi hac moneam, patere arbitror, quam recte vir doctiſſimus (*a*) ANTO. PAGI reprehenderit BARONIUM, qui Canonem primum Concilii Apoſtolorum, ſi Dis placet, Antiocheni, eo nomine rejecerat, quod eo decernatur, *ut credentes in Chriſtum, quos illius temporis homines vocabant Galilaeos, Chriſtiani vocarentur*; cum tamen ſatis conſtet, id nominis a Juliano demum Chriſtianis tributum. Qua in re conſentientem ſibi habet NATALEM ALEXANDRUM (*b*). BARONIUM igitur refutaturus PAGI ad Philopatridis auctorem, quem Lucianum putat, provocat, qui ante Juliani tempora Paullum Tarſenſem Galilaeum appellaverit. Nimirum falſus eſt BARONIUS, cum antiquiſſimis Eccleſiae temporibus Galilaeorum appellationem in uſu fuiſſe negavit. Sed infeliciter eum, ex Philopatride, ſi recte illius a me aetas conſtituitur, ANTO. PAGI erroris redarguit. Id quod hic monuiſſe non praeter rem viſum eſt.

XL. Quae de Galilaeorum appellatione dicta a me ſunt, infirmari forte aliquis exiſtimet eo poſſe, quod apud ARRIANUM (*c*) Galilaei pro Chriſtianis dicantur, & Tiberianus in literis ad Trajanum Imperatorem fatigatum ſe Galilaeorum id eſt Chriſtianorum caedibus ſcribat. Verba ejus apud JOHANNEM ANTIOCHENUM MALALAM (*d*) ita habent: ἐτέραμεν τιμωρούμενος καὶ Φονεύων τοὺς Γαλιλαίους τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν, κατὰ τὰ ὑμέτερα θεσπίσματα κ. τ. λ. Sed cui non apparet ex tota phraſi, primo & proprio ſignificatu poni nomen, pro iis, qui Galilaeam regionem incolebant? Erat Tiberianus ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, id eſt, ut interpretor, Galilaeorum. Hi enim ſi a ſeptentrionali, hoc eſt ſuperiori parte & Romanis etiam, uti Syriae, ubi tum erat Trajanus, viciniori incipias, primus Palaeſtinae gentis populus vocari merito poſſunt (*e*). Scribit igitur Tiberianus ſe ex Galilaeis, qui provincia ipſi evenerant, occidiſſe τοὺς τοῦ δόγματος τῶν λεγομένων Χριστιανῶν. Unde etiam SUIDAS (*f*) cum hujus epiſtolae meminit, Galilaeorum mentionem prorſus omittit. Τιβεριανὸς ἡγεμονεύων τοῦ πρώτου Παλαιστίνων ἔθνους, ἐπήγαγεν αὐτῷ (Trajano) λέγων, ὡς οὐκ ἐπαρκεῖ λοιπὸν τοὺς Χριστιανοὺς Φονεύειν, ἐκείνων αὐτομάτως ἐπεισαγόντων ἑαυτοὺς τῇ κολάσει. Ex his igitur probari non poteſt, poſt exortum Antiochiae Chriſtianorum nomen Galilaeos vocari Chriſti ſectatores conſueviſſe. Quod autem de ARRIANI loco eſt, nihilo plus illo effici arbitror. Cum enim in prooemio libri aperte fateatur, ſe Epicteti ſermones non aut ſuo judicio diſpoſuiſſe, aut dictionis elegantia exornaſſe, ſed ſimpliciter ex ore magiſtri commentaria ſibi, ipſis forte verbis, quibus ille uſus eſſet, conſcripſiſſe, (nimirum ut hodie fere ſoleant in acroaſibus Doctorum diſcipuli) quae deinde ſe inſcio in hominum manus pervenerint: hinc apparet fieri potuiſſe, & quidni factum dicamus? ut Epictetus, qui ſub Nerone jam celebritatem erat aliquam conſecutus, & usque ad Divi Marci tempora ſuperſtes fuiſſe dicitur (*g*), vel eo ipſo tempore, quo de Galilaeis natione, qui iidem profeſſione Chriſtiani eſſent, retulit ad Trajanum Tiberianus, in eorum mentionem inciderit

(*a*) In Crit. Anti-Baron. ad A.C. 56. n. 3.

(*b*) Hiſt. Eccleſ. ſec. 1. diſſ. xx. p. 212.

(*c*) L. 4. ſermonum Epicteti c. 7.

(*d*) In hiſtoria chronica p. 356. Quae de νεωτέρᾳ hujus epiſtolae vel γνησιότητι diſputantur apud *Baronium* Annal. Eccl. A. 117. ar. 4. ea ad noſtram rem nihil faciunt. Mihi ſuſpectam maxime reddit formam certe epiſtolae uſus pronominum & verborum plurarium de uno Trajano.

(*e*) Nam illa ſolennis Palaeſtinae in primam, ſecundam & tertiam diviſio aut Theodoſii M. poſtremis, aut primis Arcadii temporibus orta, huc non pertinet, de qua Jac. Gothofr. ad l. 3. C. Theod. de protoſtaſia.

(*f*) V. Τραϊανός.

(*g*) Merito hoc poſterius in dubium vocante *Fabricio* Bibl. Gr. 4, 7. p. 259. ſeq. & ante illum *H. Dodwello* diſſ. de aetate Peripli maris Euxini §. 7. ſeqq. ubi copioſe demonſtrat ultra Hadriani annum xx. non vixiſſe.

rit (*a*), quæ illius dicta bona fide excepit ARRIANUS, & ad posteros transmisit. Illud vero monuisse hoc in loco, quanquam non ad nostrum institutum pertinet, haud abs re fuerit, ita vulgo Epicteti verba accipi, ac si μανίαν quandam ac stuporem Christianis tribuat, in quo ego injuriam fieri optimo seni arbitror. Dixerat, si quis ab insania aliqua aut furore ita esset affectus, ut perinde ipsi esset, habere uxorem ac liberos, aut non habere, & quod ad vitam, bonaque alia similiter existimaret; huic nullum fore tyrannum horribilem, satellites nullos, nullos gladios extimescendos. Jam subjungit: εἶτα ὑπὸ μανίας μὲν δύναταί τις οὕτω διατεθῆναι πρὸς ταῦτα, καὶ ὑπὸ ἔθους οἱ Γαλιλαῖοι, ὑπὸ λόγου δὲ καὶ ἀποδείξεως οὐδεὶς δύναται μαθεῖν κ. τ. λ. Itaque μανίαν profecto non tribuit Galilaeis, sed ita dicit: si insania quibusdam causa esse potest, ut parvi externa faciant, & nihil timeant adversi: si porro Galilaei ex consuetudine (institutionem forte commodius intelligemus) talia contemnunt: pudor est, non posse ab ratione aliquem eo perduci &c. Sed id jam non agimus.

XLI. Bene adhuc in Juliani tempora convenit Philopatris. Sed scrupulum injicit illud, quod non Christiani tantum irridentur hoc dialogo, sed gentilium etiam Deastri acerbissime priori ejus parte perstringuntur. Videri igitur alicui possit, illum non esse scriptum in Juliani gratiam, cui minime omnium probari Numinum suorum infectatio potuerit. Sed plures hic sunt elabendi viae. Forte auctor, ut aegre faceret Christianis, exososque illos magis Juliano redderet, quibus ludibriis avita numina traducerent, in Triephontis persona repraesentavit. Forte auctor, cum sibi Lucianum suum non tam imitandum quam exscribendum proposuisset, flosculos ejus hac in parte consectatus est, & verborum amoenitate ductus ipsas etiam sententias improvide assumsit: quales hodienum errores ab ineptis hominibus, quorum numero nostrum vix quisquam eximendum censebit, committi interdum, constat. Sed si vel sciens prudensque fecit, tamen timendum ei non erat, ut Julianum offenderet, ut qui ipse absurdas de Diis fabulas, a Poëtis ad res sublimiores sub istis quasi symbolis repraesentandas, putabat esse confictas (*b*). Quin ipse salsis jocis in Deos illos ἀποσκώπτει (*c*), ut adeo ab ira ejus ob laesam siculneorum numinum majestatem metuere sibi auctor Philopatridis non debuerit. Ita Socratem impietatis postulat Aristophanes derisor ipse Deorum, qui publice tum colebantur, maximus. Et novimus, hoc profuisse vitae Christianam religionem, ut ethnicos etiam puderet anilium fabularum, quemadmodum Luthero & Calvino multa debent remota scandala illae etiam Ecclesiae, quae in Romani Pontificis ditione manserunt.

XLII. Juliani igitur tempore scriptum esse Philopatrin, credat fortasse nobis aliquis, nisi ille adhuc supereesset scrupulus, qui factum, ut tantum junioris Luciano auctoris dialogus inter illius opera & censeri coeperit, & diu adeo delituerit? Hic praeter ea quae communia sunt, & de suppositiciis quibusvis possunt dici, dictaque olim sunt, & huic satisfacere scrupulo, & praeterea valde magnam sententiae nostrae verisimilitudinem conciliare illud puto, quod Juliani tempore vixit, ipsique amicus Imperatori fuit LUCIANUS SOPHISTA aliquis, ad quem extat hodienum scripta a Juliano epistola, quae quoniam brevissima est, & elegantiae omnis plenissima, non ingratum lectori facturus videor, si totam adscribam (*d*).

Iou-

(*a*) Sub Trajani certe imperio sermones illos ab Epicteto habitos, probant *Fabric.* l. c. & *Dodwellus* l. c. §. 12.

(*b*) E. g. Or. in Matrem Deorum p. 170. Veteres, ubi investigata a se rerum principia detexissent, ἐπισπασαν αὐτὰ μύθοις παραδήξοις, ἵνα λάθῃ τὰ παραδήγματα, καὶ ἀπιμφιέσωσι τὸ πλάσμα φαιδρὸν, ἐπὶ τὴν ζήτησιν ἡμᾶς ἀλληθείας προτρέψῃ. Ita oratione in Solem p. 136. ἄπιστα ἐκ ὧν δεδρακὼς ποιητικῶς Μοῦσας ἀθύρματα vocat, quae de συνδιαιτήμασι &c. γάμοις Deorum dicantur apud HOMERUM.

(*c*) In illius Caesaribus Divus Marcus, ut se Deorum imitatorem probet, illorum corpora τὰ ὀκ τῆ ἀναθυμιάσεων τροφῆς indigere asserit, & Jovis exemplo (Il. E, 897.) indulgentiam erga Commodum suum tuetur. In fine hujus Commentarii τρυφὴν & ἀσωτίαν Deae comminiscitur. &c.

(*d*) Epist. XXXII. p. 404. ed. *Lipsi.*

Λουκιανὸς Λουκιανῷ σοφιστῇ. Γράφω καὶ ἀντιτυχεῖν αἰτῶ τῶν ἴσων, εἰ δὲ ἀδίκως συνεχῶς ἐπιστέλλων, ἀντα-δικηθῆναι δέομαι τῶν ὁμοίων παθῶν. Quid si dixerimus, ab hoc ſcriptum eſſe Philopatrin? nominis deinde ſimilitudine deceptos librarios in unum cum Samoſatenſi volumen compegiſſe? Ad haec qui Philopatrin cum iis quæ Lucianus ſcripſit comparaverit, Lucianeum eſſe illum, id eſt Luciani imitatione ſcriptum, & e verbis fere Luciani ſenioris illius compilatum, eoque nomine commentariis illius immixtum merito, negare profecto vix ſuſtinebit. Atque hoc eſt, de quo antequam finiamus, aliqua ſunt dicenda.

XLIII. Nimirum, ſi quis noſtras annotationes inſpicere voluerit, ille cognoſcet, nullam fere eſſe extantiorem ſententiam, ne phraſin quidem aut verſum Homeri allegatum, quæ non iisdem pene verbis in iis, quæ Lucianus edidit, reperiantur, id quod temere fieri non potuiſſe jam ſupra dictum eſt. Exempla huc adſcribere ſupersedeo, non eſt enim longus dialogus, & ſingulis fere paginis ſpecimina occurrunt. Sed illud tantum hoc in loco oſtendam, oeconomiam quam vocant, & diſpoſitionem Philopatridis, cum illa, quæ in Nigrino eſt a Luciano adhibita, ex aſſe convenire. In utroque dialogo illa eſt quaſi primaria hypotheſis, ut narret amico amicus ſermones a ſe auditos ἐνεργητικωτάτους, in quos forte fortuna & quaſi transeundo inciderit: in Nigrino quidem Philoſophi Platonici, Sophiſtarum quorundam in Philopatride. Hi ſermones deinde approbantur in Nigrino & laudantur ab eo qui primum illos audit: in Philopatride autem irridentur & condemnantur. Effectus utrinque idem eſt, inſignis animi, corporisque adeo mutatio, vehementior illa quidem in Philopatride, in Nigrino, pro objecti ſcilicet ratione, lenior. Jam occaſio dialogi utriusque eſt occurſus fortuitus duorum veterum amicorum, quorum miratur alter ſubitam alterius immutationem. Tum per maximas ambages pervenitur tandem ad caput cauſſae, in Nigrino moras nectente ipſo qui narrat, prooemiisque alterum ingentibus fatigante: in noſtro arrepta juris jurandi mentione, a Crisia, qui narrat, praeſtandi, Triepho praecipuos gentilium Deos falſe perſtringit. Poſt narrationem ſequitur in utroque dialogo effectus, qui in narrante primum fuerat, cum eo cui narrat, communicatio, quæ utrobique adhibita de canis rabidi morſu ſimilitudine explicatur. In Philopatridis fine demum quaſi cataſtrophe quaedam adjicitur, brevis illa quidem, ſed quæ cauſſa ſcribendi auctori extitit procul dubio. Poterant haec amplius ſingula dilatari, ſed metuo ne tamen non ſatis intelligas, niſi quis utraque συγγράμματα inter ſe componere ſuſtinuerit. Satis igitur fuerit haec indicaſſe. Habes, Lector, ſententiam de Philopatride noſtram, in quam cum ante hos quinque & viginti annos incidiſſem, eamque in Jenenſium Philoſophorum cathedra diſputaſſem; ante decem annos in Lipſienſi quoque Academia eam publice propoſui. Interjecto tempore cum multum de eo ſit argumento diſceptatum, quaedam etiam contra illam meam diſputationem prolata in medium (a) cognoverim: tantum tamen abeſt, ut audierim quidquam legerimve, quod a ſententia me mea demoveret, cujus tuendæ nullam profecto aliam cauſſam habeo, praeterquam quod veram eſſe puto, quasdam etiam deferendæ; ut potius magis ſubinde confirmatus, non jam juvenile ἀγώνισμα arbitrer, ſed κτῆμά quoddam, perennaturo, ut ſuſpicari fas eſt, operi, Luciano Wetſteniano, quod intexatur, non penitus indignum.

(a) Non feci in hac diſſertatione mentionem Tho. Eckardi viri ſane docti, &, quod aeque magnum eſt, modeſti. Hic in libro, quo *Non-Chriſtianorum de Chriſto teſtimonia ex antiquis monumentis* propoſuit ac dijudicavit *Quedlinburgi* 1725. 4. edito, a p. 107. pluſcula contra meam ſententiam protulit: quae in Lipſienſi diſputatione a me excuſſa ſunt: ſed hic repetenda non putavi, cum nihil ſit, ad quod non vel in adnotationibus vel in hac diſputatione reſponſum ſatis arbitrer. His tantum mentionem ejus rei faciendam cenſui, ne quis vel non viſam mihi vel contemtam viri cari mihi, dum viveret, commentationem putet, quorum alteram ſupinae negligentiae, ſuperbiae alterum facile poſſet tribui.

FINIS TOMI TERTII.

INDEX
DIALOGORUM ET OPUSCULORUM
LUCIANI.

Numerus major Tomum, minor paginam denotat.

A.

ABdicatus. Tom. II. pag. 159.
Accusatus. Bis accusatus. II. 791.
Adversus Indoctum. III. 99.
Aëtion s. Herodotus. I. 831.
Alexander s. Pseudomantis II. 207.
Amicitia s. Toxaris. II. 507.
Amores. II. 397.
Anacharsis s. de Gymnasiis. II. 883.
Antiochus, vel Zeuxis. I. 839.
Apophras, s. de die Nefasto. III. 161.
Asinus, s. Lucius. II. 567.
Astrologia. II. 361.
Auctio Vitarum. I. 540.

B.

BAcchus s. Praefatio. III. 75.
Balneum s. Hippias. III. 66.
Bis Accusatus. II. 791.

C.

CAlumnia. De Calumnia non cred. III. 125.
Cataplus s. Tyrannus. I. 620.
Caucasus, s. Prometheus. I. 185.
Charidemus, s. de pulchritudine. III. 618.
Charon s. Contemplantes. I. 487.
Concilia Deorum. III. 527.
Contemplantes. Vid. Charon.
Convivium, s. Lapithae. III. 419.
Cronosolon i. e. Legislator, III. 393.
Cycni, s. Electrum. III. 87.
Cynicus. III. 539.

D.

DE Astrologia. II. 361.
De die Nefasto. III. 161.
De Dipsadibus. III. 234.
De Domo. III. 191.
De Electro, s. Cycnis. III. 87.
De Gymnasiis, s. Anacharsis. II. 883.
De Luctu. II. 922.
De morte Peregrini. III. 325.
De Mercede Conductis. I. 651.
Demonax. II. 374.
Demosthenis Encomium. III. 490.
De non temere credend. Calumn. III. 125.
De Parasito. II. 837.
De Sacrificiis. I. 525.
De Saltatione. II. 265.
De Sectis, s. Hermotimus. I. 739.
De Syria Dea. III. 451.
Dearum Judicium. I. 252.
Deorum Concilia. III. 527.
DEORUM DIALOGI. I. 204.
Promethei & Jovis. I. 204.
Cupidinis & Jovis. *ib.* 205.
Jovis & Mercurii. 207.
Jovis & Ganymedis. 208.
Junonis & Jovis. 213.
Junonis & Jov. iterum. 216.
Apollinis & Vulcani. 220.
Vulcani & Jovis. 224.
Neptuni & Mercur. 227.
Mercuri & Solis. 229.
Veneris & Lunae. 231.
Veneris & Cupidinis. 233.
Jovis, Aesculapii & Herculis. 235.
Mercurii & Apollinis. 238.
Mercurii & Apollinis iterum. 241.
Junonis & Latonae. 243.
Apollinis & Mercurii. 245.
Junonis & Jovis. 247.
Veneris & Cupidinis. 249.
Dearum Judicium. 252.
Martis & Mercurii. 267.
Panos & Mercurii. 269.
Apollinis & Bacchi. 273.
Mercurii & Majae. 275.

Jovis & Solis. I. 277.
Apollinis & Mercur. 280.
DIALOGI MARINI. I. 288.
Doridis & Galatheae. *ib.* 288.
Cyclopis & Neptuni. 291.
Alphei & Neptuni. 295.
Menelai & Protei. 298.
Panopes & Galenes. 300.
Tritonis, Amymones & Neptuni. 302.
Noti & Zephyri. 305.
Neptuni & Delphinum. 307.
Neptuni & Nereïdum. 310.
Iridis & Neptuni. 315.
Xanthi & Maris. 316.
Doridis & Thetidis. 318.
Neptuni & Enipei. 320.
Tritonis & Nereïdum. 321.
Zephyri & Noti. 325.
DIALOGI MORTUORUM. I. 328.
Diogenis & Polluçis, *ib.* 328.
Pluto, ſ. contra Menippum. 336.
Menippi, Amphilochi, & Trophonii. 338.
Mercurii & Charontis. 341.
Plutonis & Mercurii. 343.
Terpſionis & Plutonis. 347.
Zenophantae & Callidemidae. 355.
Cnemonis & Damnippi. 358.
Simyli & Polyſtrati. 359.
Charontis & Mercur. ac diverſorum mortuorum. 363.
Cratetis & Diogenis. 376.
Luciani Scipio. 380.
Diogenis & Alexandri. 389.
Alexandri & Philippi. 394.
Achillis & Antilochi. 399.
Diogenis & Herculis. 402.
Menippi & Mercur. 408.
Aeaci, Proteſilai, Menelai & Paridis. 410.
Menippi & Aeaci. 412.
Charontis, Menippi, & Mercur. 423.
Plutonis & Proteſilai. 426.
Diogenis & Mauſoli. 429.
Nirei, Therſitae, & Menippi. 431.
Menippi & Chironis. 434.
Diogenis, Antiſthenis, & Cratetis. 437.
Menippi & Tireſiae. 445.
Ajacis & Agamemnonis. I. 448.
Minoïs & Soſtrati. 450.
DIALOGI MERETRICII. III. 280.
Glycera & Thaïs. *ib.* 280.
Myrtium, Pamphilus & Doris. 281.
Mater & Philinna. 284.
Meliſſa & Bacchis. 286.
Clonarium & Leaena. 289.
Crobyle & Corinna. 292.
Mater & Muſarium. 295.
Ampelis & Chryſis. 299.
Dorcas, Pannychis, Philoſtratus, Polemon. 301.
Chelidonium & Droſe. 305.
Tryphaena & Charmides. 308.
Ioëſſa, Pythias, & Lyſias. 310.
Leontichus, Chenidas & Hymnis. 315.
Dorio & Myrtale. 319.
Cochlis & Parthenis. 322.
Dipſades. De Dipſadibus. III. 234.
Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Domus. De Domo. III. 191.

E.

ELectrum. De Electro ſ. Cycnis. III. 87.
Encomium Patriae. III. 229.
Encomium Muſcae. III. 91.
Epigrammata. III. 674.
Epiſtola ad Nigrinum. I. 37.
Epiſtolae Saturnales. III. 401.
Eunuchus. II. 351.

F.

FUgitivi. III. 365.

G.

GAllus, ſ. Somnium. II. 703.
Gymnaſia, ſ. Anacharſis. II. 883.

H.

HAlcyon, ſ. de Transformatione. I. 176.
Harmonides. I. 850.
Hermotimus, ſ. de Sectis. I. 739.
Herodotus, vel Aëtion. I. 831.
Hercules, ſ. Praefatio. III. 82.
Heſiodus. Diſſertatio cum Heſiodo. III. 240.
Hippias, ſ. Balneum. III. 66.
Hiſtoria quomodo Conſcribenda. II. p. 1.
Hiſtoriae Verae. Lib. 1. T. II. 71.
Hiſtoriae Verae. Lib. 2. T. II. 104.
Hoſpes, ſ. Scytha. I. 859.

Hy-

Hypernephelus, ſ. Icaromenippus. II. 751.

I.

Icaromenippus, ſ. Hypernephelus. II. 751.
Imagines. II. 459.
pro Imaginibus. II. 484.
Incredulus, ſeu Philopſeudes. III. 29.
Indoctus. Adverſus Indoctum. III. 99.
Iſthmus, ſ. Nero de foſſ. Iſthmi. III. 636.
Judicium Vocalium. I. 83.
Jupiter Confutatus. II. 626.
Jupiter Tragoedus. II. 642.

L.

Lapſus. Pro Lapſu inter ſalutand. I. 724.
Lapithae, ſ. Conviv. III. 419.
Luciani vita, ſ. Somnium. I. p. 1.
Lexiphanes. II. 317.
Longaevi, vid. Macrobii. III. 209.
Lucius, ſ. Aſinus. II. 567.
Luctus. De Luctu. II. 922.

M.

Macrobii. III. 209.
Menippus, ſeu Necyomantia. I. 453.
Merces. De Mercede Conductis. I. 651.
pro Mercede Conductis. I. 705.
Mors. De morte Peregrini. III. 325.
Muſcae Encomium. III. 91.
Miſanthropos, ſ. Timon. I. 98.

N.

Navigium, ſ. Vota. III. 247.
Necyomantia, ſ. Menippus. I. 453.
Nefaſtus dies. Vid. Apophras.
Nigrinus. I. 37.
Nero, ſ. de foſſione Iſthmi. III. 636.

O.

Ocypus. III. 665.

P.

Palinurus. III. fin.
Paraſitus. De Paraſito. II. 837.
Patriae Encomium. III. 229.
Peregrinus. De morte Peregrini. III. 325.
Phalaris prior. II. 187.
Phalaris alter. II. 201.
Philopatris. III. 584.
Philopſeudes, ſ. Incredulus. III. 29.
Piſcator, ſ. Reviviſcentes. I. 570.
Pro Imaginibus. II. 484.
Pro lapſu inter ſalutand. I. 724.
Pro mercede conductis. I. 705.
Prometheus es in verbis. I. 23.
Prometheus, ſeu Caucaſus. I. 185.
Promethei & Jovis Dialogus. I. 204.
Praefatio, ſ. Bacchus. III. 75.
Praefatio, ſ. Hercules. III. 82.
Pſeudomantis, ſ. Alexander. II. 207.
Pſeudoſophiſta, ſ. Soloeciſta. III. 552.
Pſeudologiſta, ſ. de die Nefaſto. III. 161.
Pulcritudo. De pulcritud. vid. Charidemus.

Q.

Quomodo hiſtoria conſcribenda. II. 1.

R.

Rhetorum Praeceptor. III. 1.
Reviviſcentes, ſ. Piſcator. I. 570.

S.

Sacrificium. De Sacrificiis. I. 525.
Saltatio. De Saltatione. II. 265.
Saturnalia. III. 385.
Scytha, ſ. Hoſpes. I. 859.
Soloeciſta, ſ. Pſeudoſophiſta. III. 552.
Somnium, ſ. vita Luciani. I. 1.
Somnium, ſ. Gallus. II. 703.
Sympoſium. Vid. Convivium. III. 419.
Syria Dea. III. 451.

T.

Timon, ſ. Miſanthropos. I. 98.
Toxaris, ſ. Amicitia. II. 507.
Tragopodagra. III. 643.
Tribunalia. Vid. Bis Accuſatus.
Tyrannus, ſ. Cataplus. I. 620.
Tyrannicida. II. 141.

V.

Virtus Dea. III. fin.
Vitarum Auctio. I. 540.
Verae hiſtoriae. Lib. 1. T. II. 71. Lib. 2. *ib.* 104.
Vota, ſ. Navigium. III. 247.

Z.

Zeuxis, vel Antioch. I. 839.

SCRI-

SCRIPTORES
A LUCIANO LAUDATI.

Numerus major Tomum, minor dialogi caput denotat. Ubi nomen Auctoris non legitur in ipso Luciani contextu, indicatur in notis.

A.

Achajus Tom. I. *pro Lapſ.* c. 6.
Admetus. II. *Demon.* §. 44.
Aeſchines Rhet. I. *pro Merced.* 7. III. *Rhet.* 10. & III. *Adv. Ind.* 27.
Aeſchin. Socr. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 32. ibid. 56.
Aeſchylus. III. *Mort. Per.* 3.
Aeſopus. I. *Tim.* 14. I. *Reviv.* 32. I. *pro Merc. Cond.* 4. I. *Hermot.* 84. II. *Quom. Hiſt.* 23. *Piſc.* 11. *Icar.* 10. II. *Gall.* 11. II. *Icar.* 10. III. *Philopſ.* 5. *Adv. Indoct.* 30. III. *Pſeudol.* 3. & 5. *Fugit.* 13. & 33. f. III. *Dom.* 12.
Agatharchides. III. *Macrob.* 23.
Agatho. III. *Rhet. Pr.* 11.
Alexandri orac. II. *Alex.* 11. bis & 18. ibid. 24. ac 25. bis. 27. bis. 28. 29. 33. 34. 36. 40. 43. 47. 48. 50. item 51. ad 55. ſexies.
——— Formulâ initiationis II. *Alex.* 38.
Alexis. I. *pro Lapſ.* 6.
Anacreon. I. *Dial. Mar.* I. 4. & II. *Ver. Hiſt.* II. 15. Item III. *Here.* 8. III. *Macrob.* 10. & 26. ac III. *Conviv.* 17.
Anaximenes. I. *Herod.* 3.
Anonymus. Vid. *Incerta.*
Antilochus. III. *Adv. Indoct.* 27.
Antimachus. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochianus. II. *Quom. Hiſt.* 30.
Antipho. II. *Ver. Hiſt.* II. 33.
Antiſthenes. III. *Adv. Indoct.* 27.
Apollodori Chron. III. *Macrob.* 22.
Apollonii Argon. II. *Dem.* 31.
Apologiae variae. II. *Paraſ.* 56.
Aratus. I. *Nigr.* 16. ib. *Prometh.* ſ. *Caus.* 14. & II. *Icar* 24.
Archilochus. III. *Pſeudolog.* 1. & 2.
Archimedes. III. *Hipp.* 2.
Archytas. I. *pro Lapſ.* 5.
Ariphron. I. *pro Lapſ.* 6.
Ariſtander. III. *Philopatr.* 21. & 22.
Ariſtarchus. II. *Ver. Hiſt.* II. 20.
Ariſtides. II. *Amor.* 1.
Ariſtobulus. II. *Quom. Hiſt.* 12. & III. *Macrob.* 22.
Ariſtophanes. I. *Prom. Verb.* 6. bis. I. *Reviv.* 25. I. *Jud. Voc.* 8. I. *Reviv* 25. II. *Quom Hiſt.* 41. II. *Ver. Hiſt.* I. 29. II. *Am.* 54. II. *Jov. Trag.* 32. II. *Icar.* 5. II. *Bis Accuſ.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20. III. *Philopatr.* 13. & 18.
Ariſtoteles. I. *De Merced.* 24. II. *Salt.* 70. II. *Eun.* 3. II. *Demon.* 56.
Ariſtoxenus. II. *Paraſ.* 35. & III. *Macrob.* 18.
Arrianus. II. *Alex.* 2.
Artemidorus. III. *Philopatr.* 21. & 22.

Axon. II. *Eun.* 10.

B.

Bacchilydes. I. *Scyth.* 11. f.

C.

Callimachus. II. *Quom. Hiſt.* 57. II. *Am.* 48. & 49.
Callimorphus. II. *Quom. Hiſt.* 16.
Calliſthenes. III. *Demoſth.* 15. pr.
Calpurnianus. II. *Quom. Hiſt.* 15.
Cebes. I. *De Merced. Cond.* 42. III. *Rhet.* 6.
Celſus. II. *Alex.* 21.
Chryſippus. I. *de Merc. Cond.* 24. I. *Hermot.* 48. Chryſippus vel Stoicus I. *Herm.* 82. II. *Icar.* 24.
Cleon. I. *pro Lapſ.* 3.
Comicus. I. *Prom.* 2. p. 26. I. *Nigr.* 31. f. I. *Jud. Voc.* 7. II. *Jov. Trag.* 38. III. *Here.* 5. III. *Muſc.* 11.
Comment. Reg. Maced. III. *Demoſth.* 26. & 29.
Crates. III. *Rhet.* 9.
Cratinus. III *Macrob.* 25.
Critias forſan. III. *Rhet.* 9.
Cteſias. II. *Quom. Hiſt.* 39. II. *Ver. Hiſt.* I. 3. ib. *Ver. Hiſt.* II. 31. III. *Philopſ.* 2.
Cteſibius. III. *Macrob.* 22.

D.

Demetrius Calatianus. III. *Macrob.* 10.
Demetrius Sag. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Democharcs. III. *Macrob.* 10.
Democritus, III. *Philopſ.* 32. III. *Macrob.* 18.
Demoſthenes. I. *de Merc. Cond.* 5. & 25. II. *Quom. Hiſt.* 38. II. *Jov. Trag.* 14. 15. & 23. II. *Bis Acc.* 26. bis. II. *Paraſ.* 42. f. III. *Rhet. Pr.* 9. 10. 17. 21. III. *Indoct.* 4. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. 10. 15. & 50.
Dinon. III. *Macrob.* 15.
Diogenes. I. *Vit. Auct.* 7.
Dionyſius. I. *pro Lapſ.* 4. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Lapſ.* 10. f.
Doſiades. II. *Lexiph.* 25.
Draco (Legiſl.) III. *Calum.* 8.

E.

Empedocles. I. *pro Lapſ.* 2. II. *Quom. Hiſt.* 2.
Epicharmus. I. *Hermot.* 47. III. *Macrob.* 25.
Epicuri epiſt. I. *pro Lapſ.* 6.
——} Κυρ. δοξ. II. *Alex.* 47.
Eratoſthenes. III. *Macrob.* 27.

Eumenes Card. I. *pro Lapſ.* 8.
Euphorion. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Eupolis. I. *Prom.* 2. p. 26. Vid. not. Et I. *Nigr.* 7. f. I. *Reviv.* 25. II. *Demon.* 16. II. *Eli Acc.* 33. III. *Indoct.* 27. III. *Demoſth.* 20.
Euripides. I. *Tim.* 1. & 41. I. *Dial. Mort.* VI. 2. Et XXVI. 1. ib. XXVII. f. bis. XXVIII. 2. item I. *Necyom.* 1. quater. I. *Vit. Auct.* 9. f. I. *Reviv.* 3. bis. & 39. I. *De Merc.* 41. I. *pro Merc.* 1. 3. 5. & 10. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Harm.* 3. f. II. *Quom. Hiſt.* 1. ter. ib. 5. f. II. *Amor.* 26. & 38. bis. ib. 47. bis. II. *Jov. Conf.* 13. ib. *Jov. Trag.* 1. quater. ib. 2. & 33. & 41. ter. II. *Gall.* 6. 14. 19. II. *Bis Acc.* 21. II. *Paraſ.* 4. f. III. *Herc.* 4. III. *Indoct.* 19. & 28. III. *Pſeudol.* 19. & 32. f. III. *Dom.* 23.
Euripidis fragmenta. III. *Macrob.* 23. Eurip. ipſe. III. *Conv.* 25. & 48. III. *Demoſth.* 9. & 47. Ejus fragm. III. *Philopatr.* 12. Ipſe rurſ. ib. 13. III. *Ocyp.* 1.

F.

Formula. I. *de Sacrif.* 14.
—— Initiationis. II. *Alex.* 38.

G.

Gorgias. III. *Macrob.* 23.

H.

Haliſodemus. III. *Demoſth.* 27.
Hegeſias. III. *Rhet.* 9.
Hellanicus. III. *Macrob.* 22.
Hemitheon. III. *Indoct.* 23.
Herodotus. I. *Contempl.* 14.
Herodoti Muſae. I. *Herod.* 1. f. II. *Quom. Hiſt.* 2. 18. 29. 42. 54. II. 2. *Ver. Hiſt.* 5. 31. II. *Salt.* 62. II. *Aſin.* 28. II. *Jov. Conf.* 12. 14. bis. II. *Jov. Trag.* 20. 30. & 53. II. *Gall.* 23. II. *Bis Acc.* 1. III. *Philopſ.* 2. III. *Dom.* 20. III. *Macrob.* 10.
Heſiodus (falſo) I *Somn.* 3. ſed recte. I. *Prom.* 7. p. 35. item I. *Prometh.* f. *Cauc.* 3. p. 187. ib. 13. p. 195. I. *Necyom.* 3. & 4. I. *Sacrif.* 5. I. *de Merced.* 26. I. *Hermot.* 2.
—— (falſo I. *Hermot.* 3.) Recte rurſus I. *Hermot.* 5. f. & 25. II. *Salt.* 24. bis. & 61. 78. II. *Amor.* 3. & 37. II. *Imag.* 12. 15. II. *Jov. Conf.* 1. II. *Icar.* 27. II. *Bis Accuſ.* 21. II. *Paraſ.* 14. III. *Rhet. Pr.* 3. 4. & 7. III. *Indoct.* 3. III. *Pſeudol.* 19. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1. 3. & 6. III. *Nav.* 20. III. *Saturn.* 5. f. & 7. f. & 20. pr. bis. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 12.
Hetoemoclis ep. III. *Conv.* 22.
Hieronymus hiſtoricus. III. *Macrob.* 11. bis, & ib. 13. bis. & 22.
Hippias. I. *Herod.* 3. III. *Hipp.* 3.
Hippocrates. I. *Hermot.* 1. & 63. II. *Abd.* 4. II. *Bis Accuſ.* 1.
Hipponax. III. *Adv. Indoct.* 27. & *Pſeudol.* 2.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Somn.* §. 5. & I. *Nigr.* 3. & 6. item 18. & 35. 36. 37. & I. *Tim.* 4. 6. 9. bis. ib. 23. 35. 37. 48. I. *Prom.* f. *Cauc.* 4. & 17. 18. 19.
Homerus. Homeri Iliad. I. *Deor. Dial.* IV. 1. & 3. ib. VII. 1. XV. 1. XIX. f. XX. 10. XXI. 1. & 2. I. *Dial. Mar.* VI. 2. ib. XI. ter. XIII. 1. I. *Mort. Dial.* XI. 1. ib. XV. 1. & 2. XVIII. 2. XIX. 1. bis. XXV. bis, ter. I. *Necyom.* 3. & 10. I. *Cont.* 1. & 7. 8. 19. 22. f. ac 23. f. I. *Sacrif.* 1—3. quater. Iterum ib. 8. & 9. quater. ib. 14. I. *Reviv.* 1. bis, & 2. & 3. ad 5. quinquies. ib. 35. ib. 41. ac 42. quater. I. *de Merc.* 1. 10. 16. 20. 25. 26. bis. I. *Pro Merc.* 3. 4. & 6. bis. ib. 8. 9. & 14. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Hermot.* 3. 5. 12. 23. f. 28. 33. f. & 63. I. *Zeux.* 10. bis. II. *Quom. Hiſt.* 8. ter. ib. 14. 19. 28. 49. II. 1. *Ver. Hiſt.* 17. & 40. ib. 2. *Ver. Hiſt.* 15. 20. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 57. II. *Salt.* 8. 13. bis. 23. bis. ac 36. 61. 85. II. *Lexiph.* 15. II. *Eun.* 3. II. *Aſtr.* 22. ter. II. *Dem.* 60. II. *Amor.* 5. 31. 32. 54. II. *Imag.* 8. & 13. ac 19. bis. ib. 21. 22. bis. ib. *pro Imag.* 20. ter. ib. 24. 25. ſexies. 26. II. *Aſin.* 11. 45. II. *Jov. Conf.* 1. 2. 4. bis, & 8. ib. *Jov. Trag.* 1. ter. Et 6. ter. ib. 10. 14. bis. 19. 34. 37. 40. ſexies. ib. 44. 45. II. *Gall.* 2. II. *Gall.* 8. 13. 14. 17. ter. ib. 26. II. *Icar.* 2. 6. 11. 16. 19. 25. 27. 28. 29. 30. 33. II. *Bis Accuſ.* 1. 2. ter. 21. II. *Paraſ.* ab 44. ad 50. decies & ſex. II. *Luct.* 20. & 24. III. *Rhet. Pr.* 11. 13. III. *Philopſ.* 10. & 24. III. *Bacch.* 7. bis. III. *Herc.* 4. ter. ib. 7. III. *Muſc.* 5. quinquies. III. *Indoct.* 7. quater. ib. 18. III. *Calum.* 10. 23. 26. III. *Pſeudol.* 27. ter. III. *Dom.* 4. 9. 17. 18. 20. III. *Macrob.* 3. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8. bis. III. *Nav.* 29. & 46. III. *Mort. Per.* 7. & 31. III. *Fug.* 30. ſepties. III. *Conv.* 12. quater. ib. 17. 25. 42. 44. 45. III. *Demoſth.* 5. quater. ib. 7. ter. III. *Deor. Conc.* 6. III. *Philopatr.* 1. & 4. (Falſo etiam, ibid.) Bene rurſus ib. 4. 6. 8. aliquoties. ib. 14. quater 15. bis. ib. 16. & 18. bis, ac 23. & 27. III. *Charid.* 8. bis. Et 11. aliquoties. Item 25. ac tandem III. *Tragop.* vſ. 184.
Homeri Odyſſ. I. *Nigr.* 3. ib. 6. & 17. ac 19. 35. Item I. *Prom.* f. *Cauc.* 18. I. *Deor. Dial.* VII. f. & XVII. 1. ac 2. f. I. *Dial. Mar.* II. 1. & 4. ibid. IV. 1. ib. XIII. 2. I. *Dial. Mort.* XV. 1. XVI. 1. & 5. XVII. 1. XX. 2. XXIX. 1. & 2. I. *Necyom.* 1. & 9. bis. ib. 11. 15. 21. I. *Cont.* 3. & 4. bis. ac 7. 14. 21. 22. f. ac 23. f. I. *Reviv.* 6. I. *Catapl.* 14. bis. I. *De Merc.* 1. 3. 8. 15. & 23. I. *Pro Merc.* 4. I. *pro Lapſ.* 6. I. *Hermot.* 23. f. I. *Zeux.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 4. & 57. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3. & 2. *Ver. Hiſt.* 20. 32. 33. 35. 36. II. 2. *Phal.* 8. II. *Alex.* 5. II. *Salt.* 3. 4. & 13. f. 23. 79. 85. ter. II. *Aſtr.* 22. 23. II. *Amor.* 5. & 23. bis. ib. 26. II. *Imag.* 9. 13. 19. & 20. ib. *pro Imag.* 20. ac 25. bis. II. *Jov. Trag.* 31. 32. II. *Gall.* 2. 5. 6. II. *Icar.* 5. 10. 12. 13. 22. 23. II. *Paraſ.* 10. quinquies, ib. 11. f. 29. & 26. f. II. *Luct.* 8. III. *Rhet. Pr.* 8. & 13. III. *Philopſ.* 1. III. *Herc.* 8. f. III. *Calum.* 23. & 30. III. *Dom.* 3. 9. III. *Patr. Enc.* 1. 10. 11. 12. III. *Mort. Per.* 1. & 21. f. III. *Fug.* 21. & 30. III. *Saturn.* 7. ib. 20. 23. 32. III. *Deor. Conc.* 15. III. *Soloec.* 11. III. *Philop.* 1. 3. 6. 9. 14. bis. ib. 21. ib. 23. bis. ac 25.
Hypſicrates. III. *Macrob.* 22.

I.

Iambulus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 3.

Incerta. I. *pro Lapſ.* 2. I. *Scyth.* 9. f. II. *Quom. Hiſt.* 14. f. 17. pr. 18. pr. & 22. ter. item 24. 29. 32. II. *Amor.* 2. II. *pro Imag.* 19. II. *Paraſ.* 4. & 41. III. *Rhet. Pr.* 11. f. III. *Calum.* 26. &c.
Inſcriptiones. Phari II. *Quom. Hiſt.* 62. alia II. *Salt.* 14. II. *Amor.* 18. III. *Diſp.* 6. III. *Dea Syr.* 16.
Iſidorus Characenus. III. *Macrob.* 15. & 17.
Iſis. II. *Gall.* 18.
Iſocrates. III. *Rhet. Pr.* 17. III. *Macrob.* 23. III. *Demoſth.* 10.
Iſtiaeus. III. *Conv.* 41.

L.

Leoſthenes. III. *Demoſth.* 14. f.
Libri Magici, Aegyptii. III. *Philopſ.* 31.
Lucianus ipſe. II. *Demon.* 1.
Lycophron. II. *Lexiph.* 25.
Lycurgus. III. *Macrob.* 28.
Lyſimachus Comic. I. *Jud. Voc.* 7.

M.

Medius hiſtoricus. III. *Macrob.* 11.
Menander. II. *Amor.* 42. & 43. II. *Jov. Trag.* 53. III. *Pſeudol.* 4.
Menippus. II. *Bis Accuſ.* 33.
Muia poëtria. III. *Muſc.* 11.

N.

Nicander. III. *Diſp.* 9.
Nicias. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicomachus. III. *Philopatr.* 12.

O.

Ocellus. I. *pro Lapſ.* 5.
Ode. II. *Salt.* 11. bis.
Oneſicritus. II. *Quom. Hiſt.* 40. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Oracula. II. *Alex.* 18. 24. 25. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 36. 40. 43. 47. 48. 50. 52. 53. 54.
Oraculum Scythae. II. *Alex.* 51.
Orac. Apollinis. II. *Salt.* 25. II. *Amor.* 48. III. *Rhet. Pr.* 13. Orac. Bacidis. III. *Mort. Per.* 30.
— vid. *Sibylla.*
— vid. *Alexand.*
Ori & Iſidis libri. II. *Gall.* 18.
Orphica. I. *Sacrif.* 14.

P.

Parthenius. II. *Quom. Hiſt.* 57.
Pherecydes. III. *Macrob.* 22.
Philaenis. II. *Amor.* 28. III. *Pſeudol.* 34.
Philemon. I. *pro Lapſ.* 6. III. *Macrob.* 25.
Philolaus. I. *pro Lapſ.* 6.
Philoſophorum Vitae. II. *Paraſ.* 31.
Philochorus. II. *Quom. Hiſt.* 32.
Phocylides. III. *Calum.* 8. f.
Pindarus. I. *Tim.* 41. II. *Salt.* 67. II. *pro Imag.* 8. ib. 19. ib. 26. II. *Gall.* 7. II. *Icar.* 27. III. *Hipp.* 7. III. *Conv.* 17. III. *Demoſth.* 10. 11. & 19.
Plato. I. *Vit. Auct.* 15. & 17. I. *Reviv.* 22. f. I. *De Merc.* 24. & 25. & 42. f. I. *pro Lapſ.* 4. bis. ib. 6. bis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 17. II. *Salt.* 34. 70. II. *Lexiph.* 1. & 22. II. *Demon.* 33. II. *Amor.* 24. 31. II. *pro Imag.* 18. ib. 27. II. *Icar.* 24. II. *Bis Accuſ.* 33. 34. quater. II. *Paraſ.* 5. f. ib. 19. III. *Rhet. Pr.* 9. 17. & 25. III. *Philopſ.* 24. 27. III. *Muſc.* 7. III. *Indoct.* 27. III. *Dom.* 4. III. *Fugit.* 18. III. *Conv.* 39. bis. III. *Soloec.* 6. 7. 10.
Poëtae. I. *Tim.* 1. & 4. ac 21. III. *Pſeudol.* 24. III. *Conv.* 3.
Polus. I. *Herod.* 3.
Polybius. III. *Macrob.* 22.
Polidonius. III. *Macrob.* 20.
Praeconum carmen. II. *Demon.* 65.
Prodicus. I. *Herod.* 3.
Proverbia. I. *Somn.* 3. I. *Nigr.* ep. pr. I. *Jud. Voc.* 9. I. *Deor. Dial.* VI. 3. I. *Dial. Mort.* VI. 2. ib. VIII. 1. & I. *Necyom.* 4. I. *Rev.* 9. I. *Catapl.* 21. I. *de Merc.* 4. 12. 21. 25. & 30. I. *pro Merc.* 1. 9. 11. & 15. I. *pro Lapſ.* 7. I. *Hermot.* 28. bis. & 49. 61. 69. 78. 79. & 86. I. *Zeux.* 2. f. I. *Harm.* 3. & 4. II. *Quom. Hiſt.* 2. II. *Paraſ.* 52. III. *Rhet. Pr.* 14. 18. III. *Philopſ.* 1. 9. 29. 32. III. *Herc.* 8. III. *Muſc.* 12. III. *Indoct.* 4. 5. 23. bis. 25. & 28. III. *Pſeudol.* 1. 2. 4. 10. 15. 32. III. *Nav.* 12. & 26. III. *D. Meret.* III. f. ib. VII. p. med. & X. verſ. fin. ib. XIV. f. III. *Saturn.* 9. ib. 19. III. *Philopatr.* 29. f.
Ptolemaei epiſt. I. *pro Lapſ.* 10.
Pythagoras. I. *Dial. Mort.* XX. 3. I. *Vit. Auct.* 2. (nihil ſcripſit) I. *pro Lapſ.* 5.

S.

Sappho. I. *de Merced.* 36. II. *Amor.* 30.
Scriptores de Saltatione. II. *Salt.* 33.
Sibyllae oracula. II. *Alex.* 11. III. *Mort. Per.* 29.
Sidonius Sophiſta. II. *Demon.* 14.
Simonides. III. *Macrob.* 26.
Socrates. I. *Herm.* 48. II. *Imag.* 17. II. *Paraſ.* 56.
Solon. III. *Calumn.* 8.
Sophocles. I. *Catapl.* 16. I. *de Merced.* 38. & 41. III. *Dom.* 23. III. *Macrob.* 24. III. *Mort. Per.* 3. III. *Conv.* 25. III. *Demoſth.* 27.
Steſichorus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 15. II. *pro Imag.* 15. III. *Macrob.* 26.
Stoicus quidam. I. *Hermot.* 82.

T.

Theocritus. I. *Deor. Dial* XXII. 2. & XXVI. 2.
Theognis. I. *Tim.* 26. I. *de Merc.* 5. bis. I. *pro Merc.* 10. f.
Theopompus. II. *Quom. Hiſt.* 59. III. *Macrob.* 10.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8. f.
Thucydides. I. *Nigr.* epiſt. p. 38. I. *Jud. Voc.* 9. II. *Quom. Hiſt.* 2. 5. & 15 quater. ib. 26. bis. & 38. 39. 42. 49. 54. 57. II. *Alex.* 8. II. *Salt.* 36. II. *Lexiph.* 22. II. *Paraſ.* 48. III. *Rhet. Pr.* 1. III. *Indoct.* 4. III. *Nav.* 3.
Timaeus. III. *Macrob.* 10. & 22.
Tragicus. I. *Nigr.* 31. f. I. *Tim.* 2. & 33. II. *Lexiph.* 17. II. *Amor.* 37. III. *Muſc.* 11. III. *Demoſth.* 13. f.

X.

Xenophilus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon. I. *Somn.* 17. II. *Quom. Hiſt.* 2. 23. & 39. II. *Salt.* 25. II. *Imag.* 10.

Z.

Zenodotus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.

INDEX RERUM NOTABILIORUM.

Numerus Romanus indicat *Tomum*, minor caput seu paragraphum, p. paginam interdum additam. *Hist.* signif. Dialogum *Quom. Hist. Conscrib.* qui & *Quom.* notatur *Ver. Hist* 1. vel 2. priorem vel alterum Verae historiae dialogum. Cetera nomina dialogorum sic sponte intelligentur.

A.

ABauchas, ejus cum Gyndane amicitia. II. *Tox.* 61.
Abderitarum morbus, sequentesque illum animi adfectiones. II. *Quom. Hist.* 1.
Abdicationis causae. II. *Abdic.* passim.
Abdicare adoptatum non licet, ib. 12.
Abonis castrum. II. *Pseud.* 9.
Abradatae conjux. II. *Imag.* 20.
Abroea. II. *Asin.* 4.
Abrotanum meretrix. III. *D. Meret.* I.
Absyrtus laceratus. II. *Salt.* 53.
Abundantia propugnatur & impugnatur. III. *Cyn.* 2—6. seq.
Acamas homo. II. *Salt* 40. Acamas mons. III. *Nav.* 7.
Acanthus. II. *Phal.* 19.
Acarnanius porcellus, prov. III. *Meretr.* VII. fin.
Achaeus, poëta tragicus. I. *pro Lapsi.* 6.
Acherusius campus. I. *Necyom.* 15.
Acherusia palus. II. *de Luct.* 3.
Achilles, ejus mollities. I. *D. Mort.* XV. praeceptor ejus Chiron. ib. I. it. Phoenix. ib. sepulcrum. I. *Const.* 23. de eo multa fabulose scripsit Homerus. II. *Hist.* 40. ejus clypeus. II. *Salt.* 13. filii gaudet saltatione. ib. 9. cur in Scyro moratus sit. II. *Salt.* 46. II. *Par.* 44. ejus & Patrocli amicitia. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. conspectis armis ad bellum incitatur. III. *de Domo.* 4.
Achivis causa irarum Apollinis praesignificata. III. *Diss. cum Hes.* 8.
Acinaces & Zamolxis Scytharum Dii. I. *Scyth.* 4.
Acinaci sacrificant. II. *Jov. Trag.* 42. Per eos jurant. II. *Tox.* 38.
Acrisius Danaën cistae includit. I. *D. Mar.* XII. 1.
Actaeoni cur & a quo immissi canes. I. *D. Deor.* XVI. 2. II. *Salt.* 41.
Adimantus. III. *Navig.* 1.
Admetus, malus poëta. II. *Dem.* 44.
Admirantis hypotyposis. I. *Nigr.* 35.
Adolescentiae durior educatio. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. disciplina eam reddit excitatiorem. II. *Gymn.* 20. instruitur apud Graecos arithmetica, musica, poëti, morum scientia, cet. ib. seq. institutio ejus debet aequalis esse viribus. I. *Nigr.* 28. exercitia adolescentiae vid. sub tit. exercit. conf. it. *disciplina, educatio.*
Adonis. I. *D. Deor.* XI. flumen, quotannis cruentatur. III. *Dea Syr.* 8.
Adonidis orgia. III. *Dea Syr.* 6.
Adrastea. I. *Apol.* 6.
Adrastus filium Croesi interfecit aberrante hasta. II. *Jov. Conf.* 12. II. *Salt.* 43.
Adsurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Adscendo. Quomodo altissimos phallos adscendant in Syria. III. *Dea Syr.* 29. forsan in memoriam diluvii. ib. 28.
Adulatores, quibus adulantur pejores. I. *Nigr.* 23. ii philosophi aliis intolerabiliores. ib. 24. adulatores decepti spe hereditatis. I. *D. Mort.* IX. 3. seq. mercede ac familiaritate potentiorum digni. I. *Merc.* 4. adulatio auliciis necessaria. ib. 28. non convenit historico. II. *Hist.* 7. seq. a magnis animis rejicitur. ib. 12. adulatoris characteres. II. *pro Imag.* 20. a laudatore quomodo distet. ib. adulatio quid. ib. 2. ea multi gaudent. ib. conf. tit. *Parasit.* Adulatoris exempla praebent Gnathonides, Philiades, Demeas, Thrasycles, Blepsias, Laches, Gniphon, Charinus, Damon, Terpsion, Chariades, Phidon, Melanthus, Xenophanta, Aristobulus, Onesicritus, Polemon, Aristippus, Aristochiton, Idomeneus, Aristoxenus, Cynaethus, cet. quos suo vide loco.
Adulteri puniuntur raphanismo. III. *Mort. Per.* 9. pilorum evulsione. III. *Fug.* 33.
Adulterii poena se eripit Combabus, demonstrando se castratum. III. *Dea Syr.* 25. delatores ejus puniti. ib.
Adulteria Deorum taxantur. I. *Cauc.* 17. vid. *Dii.* legem tulit Salaethus contra adulterium, ipse post in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Bagoas adulter. II. *Eun.* 10. seq.
Adyrmachus, princeps Machlyinae. II. *Tox.* 44.
Aeacus. I. *D. Mort.* XIII. 4. prope eum jam esse. I. *Apol.* 1. quis. II. *de Luct.* 4.
Aëdonum s. Lusciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Aegiali. II. *Pseud.* 57.
Aegidem quatit iratus Jupiter. III. *Satur.* 3.
Aeginam trajicienti quantum nauli esset solvendum. III. *Navig.* 15.
Aeginetici modii. I. *Tim.* 57.
Aegisthus a quibus occisus. II. *Amor.* 47.
Aegrotis alia, alia valentibus alimenta creavit Deus. III. *Cyn.* 7.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Marin.* VI.
Aegyptiorum Dii ridentur. III. *Deor. Conc.* 10. 11.
Aegyptiorum templa olim sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3.
Aegyptiorum sacra intus foeda, extra ornata. II. *Im.* 7. ad cameli adspectum perterriti. I. *Prom.* 4. sacrificant aquae. II. *Jov. Trag.* 42. Dea eorum Isis. I. *D. Deor.* III. 1. superstitiones earum. I. *Sacr.* 14.

Aegy-

Aegyptiorum, circa ſacrificia ritus. ib. ſeq. neque piſcibus veſcuntur, neque capros mactant. II. *Aſtr.* 7. varia eorum ſacra. ib. ſcribendi ratio. I. *Herm.* 44. ab Aethiopibus didicere aſtrologiam. II. *Aſtr.* 5. ritus ſepulcrales. II. *de Luct.* 21. Apis eis ſanctus. II. *Aſtr.* 7. eorum ſacri ſcribae ſunt longaevi. III. *Macrob.* 4. apud Aegyptios ſignum nobilitatis coma erat. III. *Navig.* 3. Deos primi cognovere. III. *Dea Syr.* 2.
Aegyptus Danai frater. I. *D. Mar.* VI.
Aeneas. II. *Salt.* 46.
Aenianes imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Aeolus Hellenis fil. I. *Halc.* 1. II. *Salt.* 47.
Aeolocentaurus. II. *Ver. Hiſt.* I. 42.
Aëroconopes. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aërocoraces. II. *Ver. Hiſt.* I. 16.
Aerope. II. *Quom.* 8. II. *Salt.* 43. & 67.
Aeſchines tympaniſtriae filius a Philippo ob eruditionem aeſtimatur. I. *Somn.* 12. accuſato Timarcho, patitur ſimilia. I. *Apol.* 7. Atrometus dicitur. III. *Rhet. Pr.* 10. paraſitus. II. *Par.* 32. patriae proditor. ib. 42.
Aeſchyli pugillares cur emerit Dionyſius tyrannus. III. *Adv. Ind.* 15.
Aeſchylus in vino tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Aeſculapius ſanandi officinam Pergami conſtituit. II. *Icar.* 24. Apollinis filius. II. *Jov. Trag.* 26. poſthabetur ei Hercules. I. *D. Deor.* XIII. 1. fulmine percuſſus. ib. II. *Pſeud.* 10. & III. *Mort. Per.* 4. f.
Aeſculapio hymnos non ſcriptos. III. *Dem. Enc.* 27.
Aeſculapio & Herculi parcit Momus. III. *Deor. Conc.* 6.
Aeſopi aſinus. III. *Fug.* 13.
Aeſopus. II. *Ver. Hiſt.* II. 18. II. *Icar.* 10. ejus fabula de homine, qui fluctus numeravit. I. *Herm.* 84.
Aëtio. II. *Imag.* 7. pictor. I. *Aët.* 4.
Aethiopes deos excipiunt convivio. I. *Sacr.* 2. ſaltando depraeliantur. II. *Salt.* 18. aſtrologiae inventores. II. *Aſtr.* 3. ceteris gentibus ſapientiores. ib. quaniam re adjuti. aſtrologiam melius tractare poſſint aliis. ib. planetis dedere nomina. ib. 4. ſacrificant diei. II. *Jov. Trag.* 42. Jupiter ad eos commiſſatum abit. III. *Philop.* 4.
Aetolici caſus. I. *Sacr.* 1.
Agamemnonis imago apud Homerum. II. *Imag.* 25. ſub Agamemnone reſpondere. II. *Dem.* 26. de eo. II. *Par.* 44 it. II. *Salt.* 43.
Agatharchides laudatur. III. *Macrob.* 22.
Agathobulus. II. *Dem.* 3. III. *Mort. Per.* 17.
Agathocles de mercede cum diſcipulis litigat. II. *Icar.* 16. peripateticus, ejus confutatur gloriatio. II. *Dem.* 29. ejus & Diniae amicitia. II. *Tox.* 12. ſeq. Samius apud Alexandrum delatus. III. *Calumn.* 18. ejus aetas. III. *Macrob.* 10.
Agathon, qualis poëta. III. *Rhet. Pr.* 11.
Agendi bene tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Agenor, Europae pater. I. *D. Mar.* XV. 1.
Agricolae circa plantas cura. II. *Gymn.* 20.
Ajax. I. *D Mort.* XX. 1. II. *Par.* 44. furioſus. I. *D. Mort.* XXIX. 1. it. II. *Ver. Hiſt.* II. 7. Ulyſſem odit. I. *D Mort.* XXIX. 2. ejus ſepulcrum. I. *Cont.* 23. Ajax alter. II. *Salt* 46.
Alabaſtrum unguenti. III. *D. Meretr.* XIV.
Alani, in quo diſtent a Scythis. II. *Tox.* 51.
Alata verba. III. *de Dom.* 20.
Alcaeus Mileſius. II. *Hiſt.* 9.
Alceſtes. I. *D. Mort.* XXIII. 3.
Alcibiadis ſpes. II. *Quom.* 38. f. ab eo amputatae ſtatuae. II. *Amor.* 24. Reditus. III. *Dem. Enc.* 31.
Alcidamas cynicus. III. *Conv.* 12. formidabilis clamoſus & impudicus. ib. & ſeq. pugnat cum ſcurra. ib. 19.
Alcinous. II. *Ver. Hiſt.* I. 3.
Alcmaeon. II. *Salt.* 50.
Alcmenae cum Jove concubitus. I. *D. Deor.* X.
Alcyon, vid. *Halcyon.*
Alea ludere de nucibus. III. *Saturn.* 8. & 9.
Aleam jacere. II. *pro Imag.* 16.
Alexander Magnus, ejus faſtus. I. *D. Mort.* XII. 3. res geſtae. ib. 4. ſeq. ab Ariſtotele doctus. ib. 3. Homericos ediſcit verſus. ib. ſupra Annibalem ponitur. ib. 7. filius Philippi, falſo dictus Ammonis. ib. it. XIII. I. it. XIV. I. divino cultu adficitur. XIII. 2. nomen dei quid ei profuerit. ib. XIII. I. it. XIV. I. iſtius ſepulcrum ubi. ib. 3. ejus abſtinentia ab uxore Darii. ib. XIV. 4. venerea in Hephaeſtionem propenſio. ib. fortitudo. ib. 5. cum Baccho & Hercule comparatur. ib. 6. Clitum interfecit. ib. 3. Aornam petram ſubegit. ib. XIV. 6. valere juſſus, loco gaudere. I. *Salt.* 8. ejus depictae nuptiae. I. *Aët* 4. ſeq. illo aegroto, Babylonii quid fecerint. II. *Pſeud.* 16. Annibali praefertur. II. *Ver. Hiſt.* 2. 9. it. I. *D. Mort.* XII. 7. Ariſtobuli indignatur adulatione. II. *Hiſt.* 12. it. cujusdam architecti. ib. Oneſicritum hiſtoricum, adulatorem, reprehendit. ib. 40. portentoſum architecti promiſſum de monte ei adſimilando cur non admiſerit. II. *pro Imag.* 9. Hephaeſtionem inter deos refert. III. *Calum.* 17. Agathoclem Samium cum leone concludere vult. ib. 18. adulationi & calumniae faciles aures praebet. ib. 19. in Cydno lavare cupit. III. *de Dom.* 1. Rejicit conſilium brevioris viae ad Aegypt. III. *Rhet. Pr.* 5.
Alexander Magus, oraculi de eo effatum. II. *Pſeud.* 11. hujus fraudes, ſcelera. ib. ſeq. comburit Epicuri ſententias. ib. 45. odit Lucianum. ib. 55. qualis corpore. ib. 3. animo. ib. 4. ſeq. miſerrimo modo periit. ib. 59.
Alexander Medicus. III. *Mort. Per.* 44.
Alexander Theſſalus, ab uxore interfectus. II. *Icar.* 15.
Alexis Comicus. I. *Salt.* 6. Et *pro Lapſ.* 6.
Aliſodemus poëta. III. *Dem. Enc.* 27.
Aloeï filiorum factum. I. *Cont.* 3.
Alphei & Arethuſae amor. I. *D. Mar.* III. 1.
Altare in lacu medio. III. *Dea Syr.* 46.
Althaea. II. *Salt.* 50.
Amabilitas & Cupido, ſ. Himerus & Eros, liberi Veneris. I. *D. Deor.* XX. 15.
Amaltheae habere cornu. I. *Merc.* 13.
Amaſtris, urbs Pontica. II. *Pſeud.* 25. it. II. *Tox.* 57.
Amatorum jusjurand. vanum. III. *Meretr.* VII.
Amatorum quaedam proprietates. I. *Nigr.* 7. ii in iram proclives. I. *D. Deor.* XXIV. 2. amoris violentia. I. *D. Deor.* VI. 3. it. I. *D. Mort.* XIX. 1. ejus ſcala. II. *Amor.* 53.

Amazona Hippolyta. II. *Gymn.* 34.
Amazonis effigies, Phidiae opus. II. *Imag.* 5.
Ambiguae oraculi & poëtarum fraudes. III. *Philop.* 16.
Ambraciotes Cleombrotus. III. *Philop.* 1. f.
Amicitia optima hominum poſſeſſio. II. *Tox.* 62. amicum invenire difficile. ib. 61. amicitiae exempla praebent Patroclus & Achilles, Oreſtes & Pylades, Gyndanis & Abauchas, Toxaris & Menelippus, Theſeus ac Pirithous, Aretaeus & Eudamidas, Zenothemus & Menecrates, Agathocles & Dinias, Damon & Euthydicus, Amizocas & Dandamis, Antiphilus & Demetrius Sunienſis, Belitta & Baſthis, Macens, Lonchata & Arſacomas, Toxaris & Siſinnis, cet. quos ſuo vide titulo. Amicitia colitur apud Scythas. II. *Tox.* 7. ſeq. non perinde apud Graecos. ib. 9. ſors mala probat amicitiam. ib. 36. ea inter plures, quam tres ad ſummum, iniri nequit. ib. 37. ſi amici pro beneficio ſibi invicem agant gratias, quid iſtud. ib. 53.
Amictus, an ex eo ad interius hominis concludendum. I. *Herm.* 18. ſeq.
Amizocae & Dandamidis amicitia. II. *Tox.* 38. ſeq.
Ammon, impoſtor. I. *D. Mort.* XIV. an Alexander ejus filius, vid. Alexander. arietis ſpecie colitur. II. *Aſtr.* 8.
Amoris argumenta. III. *Meretr.* VIII.
Amoris occulti ſigna. III. *Dea Syr.* 17.
Amorum militarium fructus plagae & lites. III. *Meret.* XV. f. Amor novercae in privignum a medico detectus. III. *Dea Syr.* 17. amor marinus, i. e. inconſtans. III. *Dem. Enc.* 13. amori pervia omnia. ib. 14. Amores Jovis. III. *Charid.* 7. & 8. amores aliorum Deor. ib. 9.
Amphiaraus. II. *Pſeud.* 19.
Amphilochus oracula fundens. III. *Deor. Conc.* 12.
Amphilochus, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. oracula edit. II. *Pſeud.* 19.
Amphion. II. *Salt.* 41. cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *Imag.* 14.
Amymone a Neptuno rapta. I. *D. Mar.* VI. 3.
Anacharſis cur in Graeciam venerit. II. *Gymn.* 14. Graecae linguae cauſſa Athenas migrat. I. *Scyth.* 1. ejus hiſtoria. ib. ſeq.
Anacreontis aetas. III. *Macrob.* 26.
Anaxagoras, ſophiſta. I. *Tim.* 10.
Anaxarchus, paraſitus Alexandri. II. *Par.* 35.
Anaximenes. I. *Aët.* 3.
Anchiſae & Veneris amor. I. *D. Deor.* XX. 5.
Androcles Epicharis fil. III. *Charid.* 1. praelegit librum ſuum, laudationem Herculis, vincitque Diotimum. ib. 3.
Andromeda. II. *Salt.* 44. petrae adfixa. I. *D. Marin.* XIV. 3. ejus amore capitur Perſeus. ib. XII. 3.
Anemodromi. II. *Ver. Hiſt.* I. 13.
Angina quid. III. *Pſeudolog.* 27.
Anguis aut anguillae in morem inter digitos elabi. I. *Tim.* 29.
Animae praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 16-23. vid. animus, mens, de ejus immortalitate Platonis libellus. III. *Philopatr.* 1. not. 24.
Animalia naturae ſervant leges in coeundo. II. *Amor.* 22. quando cum hominibus in communione vivrent. ib. 36.
Animus hominis ſcopo ſimilis. I. *Nigr.* 36. ad perpetuam contentionem infirmus. II. *Amor.* 1. Vid. *Mens, Anima.*
Anni principio vota & ſacra faciebant. III. *Pſeudol.* 7.
Annibalis res geſtae. I. *D. Mort.* XII. 2. ſeq. latro. ib. 4. voluptati deditus. ib. 6. Scipioni & Alexandro poſthabetur. ib. 7. ubi mortuus. ib. 6.
Anniceris Cyrenaeus, mirifice aurigandi peritus. III. *Dem. Enc.* 23.
Annus in menſes deſcriptus, a quibus. II. *Aſtr.* 5.
Anteae Scytharum regis exitus & aetas. III. *Macrob.* 10.
Anthenodorus Tarſenſis Auguſti Caeſaris praeceptor. III. *Macrob.* 21. a Tarſenſibus poſt mortem colitur. ib.
Antia calumniatur Bellerophontem. III. *Calumn.* 26.
Antigone. II. *Salt.* 43.
Antigoni Coclitis aetas & exitus. III. *Macrob.* 11. ejus nepos Antigonus Demetrii. f. ib.
Antigonus, medicus. III. *Phil.* 6.
Antigonus ſtuprat ſocrum. II. *Icar.* 15.
Antilochus, Neſtoris filius. I. *D. Mort.* XV. 2.
Antimachus poëta. II. *Ver. Hiſt.* II. 42.
Antiochia, urbs ingenioſa. II. *Salt.* 76. operam dat arti ſaltandi. ib.
Antiochus, Seleuci filius, Stratonices deperit amore. II. *Hiſt.* 35.
Antiochus Soter. I. *pro Laſſ.* 9. ejus factum contra Gallograecos. I. *Zeux.* 8. ſeq.
Antiope. II. *Jov. Tr.* 5.
Antipater. II. *Salt.* 58.
Antipatri Jolai f. aetas. III. *Macrob.* 11. Rex Antipater Demoſthenem vivum adduci cupit. III. *Dem. Enc.* 29.
Antiphili cum Demetrio Sunienſi amicitia. II. *Tox.* 27.
Antiphilus Apellem falſo crimine defert. III. *Calumn.* 2. in ſervitutem traditur. ib. 4.
Antipho ſomniorum interpres. II. 2. *Ver. Hiſt.* 33. f.
Antipodes. II. *Dem.* 22.
Antiquior Japeto. I. *D. Deor.* II. 1.
Antiſthenes. II. *Par.* 43. iſtius baculus. I. *D. Mort.* XI. 3. it. XXVII. gemitibus mortuorum delectatur. ib. XXVII. 6.
Antiſthenis lacerna. III. *Fug.* 20.
Antrum Dictaeum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Anubis. I. *D. Mort.* XIII. 3. canis Aegyptiorum deus. I. *Auct.* 16.
Anubideum factum. II. *Icar.* 24.
Anytus. I. *Piſc.* 10.
Anytus delator Socratis. III. *Fug.* 3.
Aornus petra Indica Macedonibus adſcenſu difficilis viſa. III. *Rhet. Pr.* 7. ab Alexandro ſubacta. I. *D Mort.* XIV. 6.
Apelles. I. *Merc.* 42.
Apelles Epheſius falſo crimine delatus. III. *Calumn.* 2. ſeq. abſolutus & donatus a Ptolemaeo. ib. 4. depingit calumniam. ib. 5.
Aphidnis. II. *Gall.* 17.
Aphrodiſia Veneris ſacra. III. *Meret.* XIV.

Apim mortuum lugent tonſis capitibus. III. *Dea Syr.* 6.
Apis mellis opifex, quomodo formetur in favo. I. *Halc.* 7.
Apis deus. I. *Sacr.* 15. I. *Cont.* 13. Aegyptiis ſanctus. II. *Aſtr.* 7.
Apollo a Brancho & Hyacintho amatus. I. *D. Deor.* II. 2. a Daphne ſpretus. ib. interficit Hyacinthum caſu. ib. XIV. I. eum ſepelit. ib. 2. in florem vertit. ib. ſe conſulentes fruſtratur. ib. XVI. I. jaculator, citharoedus, medicus, vates. ib. ditatur variis artibus. ib. nihil auro tribuit. I. *Contem.* 12. in gratiam Chryſis peſtem immittit Graecis. I. *Sacr.* 3. cur coelo ejectus. ib. 4. ſervili fungitur apud Admetum miniſterio. ib. item cum Neptuno apud Laomedontem. ib. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. Apollinis negotia. II. *Bis Acc.* 1. Apollinem barbatum faciunt Aſſyrii. III. *Dea Syr.* 35. ſolique veſtibus ornant. ib. ab Aegyptiis ſacra accepere eod. *Dial.* ſub init. Ejus oraculum traducitur. III. *Philop.* 5.
Apollodorus Pergamenus. III. *Macrob.* 23.
Apollonius philoſophus. II. *Dem.* 31.
Apophras quid. III. *Pſeudolog.* 12. ſeq.
Aquam congerere in dolium Danaïdum. I. *Tim.* 18. illi ſacrificant Aegyptii. II. *Jov. Trag.* 42. laudatur a Pindaro. II. *Gall.* 7. in aqua ſcribere. I. *Cat.* 21. aquam in mortario tundere. I. *Herm.* 79. Ex aqua ſacra multum mercedis capit Gallus. III. *Dea Syr.* 48. aquam potans Demoſth. oratt. ſcribit. III. *Dem. Enc.* 15. jocus de ea re. ib. Renovatio per aquam. III. *Philop.* 12. f.
Aquila Jovis ridetur. III. *Deor. Conc.* 8.
Aquileia. II. *Pſeud.* 48.
Arabiam cavam ſerere. I. *Apol.* 11. Arabiae aura qualis ſecundum Herodotum. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4. ſeq.
Arabum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aratazi regis aetas. III. *Macrob.* 16.
Arbaces interfecit Arſacem. II. *Icar.* 15.
Arbores quomodo ſcandant Orientis populi. III. *Dea Syr.* 29. vid. ib. figur.
Archaiſmi. III. *Pſeudolog.* 29.
Archelaus, tragoedus. II. *Hiſt.* 1.
Archemorus. II. *Salt.* 44.
Archias e Calauria veniens. III. *Dem. Enc.* 28.
Archibius, medicus. II. *Gall.* 10.
Archilochi patria & ingenium. III. *Pſeudolog.* 1.
Archimedis laus. III. *Hip.* 2.
Architelis uxor Dimaenete. I. *Scyth.* 2.
Arealia, feſtum Cereris. III. *Meretr.* VII. f.
Areopagitae in tenebris judicant, cur. I. *Herm.* 64. litigantium utrique alternatim dicendi concedunt facultatem. II. *Gymn.* 19. quando eis ſilentium imponant. ib.
Aretaei & Eudamidae amicitia. II. *Tox.* 22.
Aretes. II. *Imag.* 19.
Areus Aegyptius. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Arganthonii Tarteſſiorum regis aetas. III. *Macr.* 10.
Argivorum contra Lacedaemonios de agro bellum. I. *Cont.* 24. regno admovent aſtrologum. II. *Aſtr.* 12.
Argos ſiticuloſum. I. *D. Mar.* VI. 1.
Argus toto corpore videns. I. *D. Deor.* XX. 8. ib. III. 1. acutius eo videre. II. *Hiſt.* 10. cuſtos Ius. II. *Salt.* 43.
Argumenta Cynici pro paupertate. III. *Cyn.* 4. & 5.
Ariadne ſtellis illata. III. *Deor. Conc.* 5.
Ariadnes filo labyrintho exit Theſeus. I. *Herm.* 47. de ea. II. *Salt.* 13.
Aries colitur ab Aegyptiis. II. *Aſtr.* 7.
Arignotus Pythagoricus daemonem expulit. III. *Phil.* 29. ſeq.
Arion, citharoedus, a delphinibus ſervatur. I. *Dial. Mar.* VIII. 1. ſeq. ob artem muſicam Periandro acceptus. ib. 2.
Ariphrades. III. *Pſeudolog.* 3.
Ariſtaenetus philoſophus. III. *Meretr.* X. pr. incuſatur paedicatus. ib. f. filio Zenoni uxorem dat. III. *Conviv.* 5. aliaque in eund. ib. §. ſeqq.
Ariſtarchi cum Zenodoto diſputatio de Homero. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Ariſtarchus. I. *Jud. Voc.* 8.
Ariſtarchus Phalereus, imperator. I. *Jud. Voc.* init.
Ariſteas. I. *D. Mort.* XI. 1.
Ariſtides Themiſtoclem odit. III. *Calumn.* 26.
Ariſtidis inopia. I. *Tim.* 24. juſtitia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 10. pauper mortuus. II. *Jov. Conf.* 16. quibusnam delectatus ſermonibus. II. *Amor.* 1.
Ariſtippus. I. *D. Mort.* XX. 5. Dionyſium Siculum liberat. I. *Necyom.* 13. ejus vita & doctrina perſtringitur. I. *Auct.* 12. virtutis & vitiorum ſequax. II. *Bis Accuſ.* 23. paraſitus. II. *Par.* 33.
Ariſtippus Agaſthenis fil. III. *Charid.* 4.
Ariſtobuli, adulatoris, librum in flumen projicit Alexander. II. *Hiſt.* 12.
Ariſtobulus Caſſandrinus. III. *Macrob.* 22.
Ariſtodemus. II. *Pſeud.* 4.
Ariſtonicus Marathonius orator. III. *Dem. Enc.* 31.
Ariſtophanes. I. *Piſc.* 25. poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33.
Ariſtotelis teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Ariſtoteles, adulator. I. *D. Mort.* XIII. 5. peripateticus. I. *Auct.* 25. quaedam ejus praecepta. ib. amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. paraſitus. II. *Par.* 36. it. 43. docuit Alexandrum. I. *D. Mort.* XII. 3.
Ariſtogiton, paraſitus Harmodii. II. *Par.* 48.
Ariſtoxenus, muſicus, paraſitus. II. *Par.* 35. III. *Macrob.* 18.
Arithmetica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. una atque eadem apud omnes. II. *Par.* 27.
Arithmetica jusjurandum. III. *Philop.* 12.
Arma geſtare vetitum in Graecia. II. *Gymn.* 34.
Arrianus Epicteti diſcipulus. II. *Pſeud.* 2.
Ars mechanica, ſtatuaria, ſaltatoria, dicendi, cet. vid. hoc titulo. ars longa, vita brevis. I. *Herm.* 1. arte & diſciplina in quavis re opus. II. *Hiſt.* 36. quaenam ars mercede accepta diſcatur. II. *Par.* 18. ars, quid. ib. 4. ars Tiſiae. III. *Pſeudolog.* 30.
Arſacis, Medorum praefecti, mors. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq. it. II. *Icar.* 15.
Arſacidae pulcra non curabant. III. *de Domo* 5.
Arſacomae, Lonchatae & Macentis amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Artaxerxis memorioſi aetas. III. *Macrob.* 15.

Artaxerxis Perſarum regis aetas & exitus. III. *Macr.* 15.
Artemiſia. I. *D. Mort.* XXIV. 3.
Aſander Boſpori rex. III. *Macrob.* 17. ejus exitus. ib.
Aſcalaphus Martis fil. II. *Aſtr.* 20.
Aſcetarum habitus miſer. III. *Philop.* 21.
Aſinus, Cumanus leoninam pellem induit. I. *Piſc.* 32. & III. *Fug.* 13. comparantur cum iſto philoſophi. ib. quid Aſino cum lyra? I. *Merc.* 25. de proſpectu aſini, prov. unde ortum. II. *Aſin.* 45. ex aſini redire podice. ib. fine aſini calamitates. ib.
Aſinus ad lyram. III. *Meret.* XIV. f.
Aſpaſia, meretrix. II. *Salt.* 25. philoſophatur. II. *Eun.* 7.
Aſſentator, v. adulator, paraſitus.
Aſſurgere advenienti. III. *Conv.* 7.
Aſſyrii ſacrificant columbae. II. *Jov. Trag.* 42. Deae Syriae. III. Dial. *de Dea Syr.* 2. ab Aegyptiis cultum divin. didicere. ib. gerunt ſtigmata. ib. 59.
Aſſyriorum interpretes fabularum. III. *Macrob.* 4.
Aſtarte, luna. III. *Dea Syr.* 4.
Aſtrologia, ejus inventores. II. *Aſtr.* 3. quando Babylonii eam didicerint. ib. 9. Graeci unde eam hauſerint. ib. 10. aſtrologum regno admovent Argivi. ib. 12. aſtrorum inter ſe choreae. II. *Salt.* 7. aſtrologia, ſcientia antiqua. II. *Aſtr.* 2.
Aſtrologia, mendax creditur. II. *Aſtr.* 2. aſtrologicae divinationes quid profint. ib. 29. Arcades eas temnunt. ib. 26. cur. ib. vid. Stella, planeta, ſidus.
Aſtyanax de turri praecipitatus. I. *Sacr.* 6.
Atalanta. II. *Salt.* 50.
Athamas. II. *Salt.* 42.
Athei. II. *Pſeud.* 25. it. 38. it. II. *Icar.* 9.
Athenarum encomium. I. *Nigr.* 13. ſeq. Athenienſes irridere diſſimulando. II. *Gymn.* 18. Athenienſium ignotus Deus. III. *Philopatr.* 9.
Athletae, Damaſias, Milo Crotoniates, Glaucus, Nicoſtratus, aliique, quos ſuo vide loco. eorum ad certamen praeparatio. I. *Herm.* 33. quando otium capiant. II. *Ver. Hiſt.* I. 1.
Athos navigare. III. *Rhet. Pr.* 18.
Athotes ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Athropos, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Atimarchus. III. *Pſeudolog.* 27.
Atreus, aſtrologus. II. *Aſtr.* 12.
Attali Philadelphi aetas. III. *Macrob.* 13.
Attes orgia Rheae docet. III. *Dea Syr.* 15. eum caſtravit Rhea. ib.
Attica ſubſannatio. I. *Prom.* 1. Attica paupertas. III. *Fug.* 24.
Attici multa in ſua lingua mutaverunt. III. *Pſeudolog.* 14.
Attis, puſionem, Rhea annus amat. I. *D. Deor.* XII. 1.
Avari Tantalo ſimiles. I. *Tim.* 18. exempla praebent Gniphon, Micyllus, Agathocles, Hipparchus, Mneſitheus, cet. quos ſuo vide loco; avari deſcribuntur. I. *Tim.* 13. ſeq. eorum vita miſera. II. *Gall.* 29. it. 31. vid. vita divitum miſera.
Audire aliquid, ut aſinus lyram. III. *Indoct.* 4.
Audire unguibus. III. *Philop.* 3.
Aves ſacrae. I. *Sacr.* 10. Aves concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Augiae repurgare ſtabulum. II. *Pſeud.* 1. & III. *Fug.* 23.
Auguſti primi clementia. I. *pro Lapſ.* 17.
Auguſtus Aſandrum renuntiat regem. III. *Macrob.* 17. ejus praeceptor. ib. 21—28. tributis levat Tarſenſes. ib.
Aulicorum calamitates. I. *Merc. A.* ſeq. usque ad finem. iis neceſſaria adulatio. ib. 28. aulicus ſenex equo vetulo ſimilis e I. *Merc.* 40. aulicae vitae cum veſtibulo comparatio. ib. 42. illa defenditur. I. *Apol.*
Aurea tecta. III. *Philopat.* 23.
Aurea Venus. III. *Charid.* 11.
Aurei homines. III. *Epiſt. Sat.* 20. & 28.
Aurei capilli Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Aureum pomum. I. *D. Mar.* V. 1.
Aurigandi mirifica peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Auris ſcalpendae non habere otium. II. *Bis Accuſ.* 1. auribus fideliores oculi. II. *Salt.* 78.
Aurum liſtit ſanguinem. I. *Tim.* 46. ſpernendum uti littorum calculi. ib. 56. aurum multa creat mala. I. *Conf.* 11. ejus contemtor Solon. ib. confertur cum ferro. ib. 12. aurum mutat mores. II. *Gall.* 14. (vid. hic nominis ob divitias mutatio, it. honores I. felicitas mutat mores) aurum multarum cauſſa rerum. II. *Gall.* 14. vid. pecunia, nummus, divitiae, felicitas. aurum ad ornandum quid faciat. III. *de Dom.* 8. aurum ſpernere ajunt Sophiſtae; ſed valde adpetunt. III. *Fug.* 20. Auri cauſa Eriphyle maritum prodidit. III. *Cyn.* 8. f. Ejus pericula. ib. alia mala. 15. aurum & purpura fumus. ib. 19. f.
Autolycus, fur. II. *Aſtr.* 20.

B.

Babylon. I. *Conf.* 23. incantationibus noti Babylonii. I. *Necyom.* 6. quando aſtrologiam didicerint. II. *Aſtr.* 9. Babylonem cepiſſe. I. *Merc.* 13. Babylona perditam videre, in votis eſt. III. *Philopat.* 28.
Bacchica ſaltatio eſt ſatyrica. II. *Salt.* 79. ubi ei detur opera. ib. 79. it. 22.
Bacchi contra Indos profectio. III. *Fugit.* 6. & III. *Bacch.* ejus duces. ib. 4. eique nomen columnae inſcriptum. II. *Ver. Hiſt.* I. 5. it. 7. quomodo a Jove genitus. I. *Sacr.* 5. Jovis filius. I. *D. Deor.* XVIII. 1. ob vini inventum obtrectatur. ib. 2. multas res geſſit. ib. 1. ejus nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1. in Nyſa educandus. I. *D. Deor.* IX. 2.
Bacchi divinitas ridetur. III. *Deor. Conc.* 4. Bacchi genus & comites. ib.
Bacchus dapis diviſor. III. *Ep. Sat.* 32. f.
Bacchus fulmine perit. III. *Mort. Per.* 4. f. ex Aethiopia rediens venit in Syriam. III. *Dea Syr.* 16. templum condit. ib. Junoni novercae inſcriptionem dedicat. ib.
Bacis vates. III. *Mort. Per.* 30.
Bacidis oraculum & carmen. ib.
Bagoas, adulterii incuſatur. II. *Eun.* 10. ſeq.
Balneum, canis in balneo. II. *Par.* 51. in balneis fieri ſolita. I. *Nigr.* 34. balneum ab Hippia adornatum. III. *Hipp.*
Balneum, quid cani commune & balneo. III. *Ind.* 5.

Ba-

Baptiſmus Chriſtianorum. III. *Philop.* 12. f.
Barba cuneiformis. III. *Ep. Sat.* 24.
Barbam alebant veteres viri fortes. III. *Cyn.* 14.
Barbari divitiarum, non elegantiarum ſtudioſi. III. *de Dom.* 5.
Barbariſmi. III. *Pſeudolog.* 24. 29.
Barbati apud Barbaros Dii. III. *Cyn.* 20.
Barbatus Jupiter. III. *Philop.* 4.
Baſta Chius. III. *Pſeudolog.* 3.
Baſthis & Belittae amicitia. II. *Tox.* 43.
Batrachion Pyrrho Epirotae ſimilis. III. *Indoct.* 21.
Beati ſcilicet pro divitibus. III. *Cyn.* 9.
Beatorum inſulae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 6. urbs beatorum. ib. 11. ſeq. de inſulis beatorum. I. *Herm.* 71.
Belittae & Baſthis amicitia. II. *Tox.* 43.
Bellerophon. II. *Salt.* 42. I. *Apol.* 3. ejus alatus equus. II. *Aſtr.* 13. Bellerophon Antiae inſidiis petitur. III. *Calumn.* 26.
Bellicis factis gloriari non conciliat gratiam apud mulieres. III. *Meretr.* XIII.
Bendideum factum. II. *Icar.* 24.
Bene agendi tempus haud prorogandum. I. *Nigr.* 27.
Beneficentiae imago. II. *Imag.* 21.
Benignitatis imago. II. *Imag.* 19.
Benivolentiae imago. II. *Imag.* 20.
Beroea, urbs Macedonica. II. *Aſ.* 24.
Beſtiae in templo non nocentes cuiquam. III. *Dea Syr.* 41.
Bibliopolis ſpes petitur fruſtra. III. *Indoct.* 24.
Bithynicum mancipium. I. *Merc.* 23.
Bithyna fabula. II. *Salt.* 21.
Biton & Cleobis, feliciſſimi hominum. I. *Cons.* 10.
Biepſias adulator. I. *Tim.* 58. fame periit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Boni quorſum veniant poſt hanc vitam. II. *Luct.* 7. eorum poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17.
Bonorum poſſeſſio temporaria. I. *Nigr.* 26. bonum nullum ſine teſte acceptum. I. *Cauc.* 15. vulgaria bona ſordent philoſophiae. I. *Nigr.* 4.
Bos aeneus, poenae genus. II. *Phal.* 11. in eum fabricator ipſe injicitur. ib. ſeq. bos, deus, Memphi colitur. II. *Jov. Trag.* 42. boves ex Erytheia abacti. II. *Salt.* 56. Boves Solis aſſati exſiliunt. III. *Epiſt. Sat.* 23.
Boſporus. II. *Tox.* 4. Boſporani. ib. 44. mos procorum apud eos. ib. 44.
Brachmani. II. *Tox.* 34.
Brachmanes longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4. Igne lento ſe ſolent necare. III. *Mort. Per.* 25.
Branchus depictus. III. *de Domo* 24.
Briareus, Jovis auxiliator. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Briſei filia. II. *Imag.* 8.
Bulin Sperchinque Lacedaemonios Xerxes non occidit. III. *Dem. Enc.* 32.
Buſiris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Accuſ.* 8.
Byblus urbs, ubi Byblia Venus. III. *Dea Syr.* 6.
Byrria. I. *Tim.* 22.

C.

Cabaluſa inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 46.
Cadmi transformatio. II. *Salt.* 41.
Cadmus, inventor litterarum. I. *Jud. Voc.* 5. it. 12.
Caeneus. II. *Salt.* 57. Elatis filius. II. *Gall.* 19.
Calamis. II. *Imag.* 6.
Calanus ardens. III. *Mort. Per.* 25.
Calatianus Demetrius. III. *Macrob.* 10.
Calchas Homericus. II. *Salt.* 36. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Callias. II. *Jov. Conf.* 16. it. I. *Tim.* 24.
Callicratidas. II. *Amor.* 9.
Callidemides veneno, alteri parato, exſtinguitur. I. *D. Mort.* VII. 2.
Callinus. III. *Indoct.* 2.
Calliſthenes. I. *D. Mort.* XIII. 6.
Calliſti in feram mutatio. I. *Salt.* 48.
Calliſtratus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Calumnia multorum malorum cauſa. III. *Calumn.* 1. depicta ab Apelle. ib. 5. ampla ejus expoſitio. ib. 6. ſeq. maxime floret in potentum aulis. ib. 10. plerumque vexat honoratos. ib. 12. calumniator quomodo ſit audiendus. ib. 30. ſeq.
Calydoniorum calamitates. I. *Sacr.* 1.
Calypſus inſula. II. 2. *Ver. Hiſt.* 27.
Cambyſes, Cyri filius, mente captus. I. *Cons.* 13. ejus crudelitas. III. *Macrob.* 14.
Camelus in Aegypto, prov. unde ortum. I. *Prom.* 5.
Camelus aut formica, prov. III. *Epiſt. Sat.* 19.
Campi Elyſii. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Campus Acherufius. I. *Necyom.* 15.
Candaules. II. *Aſin.* 28.
Candor, ſine rubore ad formam facit nihil. I. *Dial. Mar.* I. 3.
Canis in balneo. II. *Par.* 51. e canis redire podice. II. *Aſin.* 54. canis leonum domitor. II. *pro Imag.* 19. canis rabioſi morſus rabie inficit. I. *Nigr.* 38. Canis in praeſepio. I. *Tim.* 14. caniculae Melitenſes. I. *Merc.* 34. Canis Cratetes. III. *Fug.* 16.
Canis, quid cani commune & balneo. III. *Indoct.* 5. Canis in ſidera receptus ridetur. III. *Deor. Conc.* 5. Canicipites Dii. ib. 10. & 11.
Canon ob honeſtatem cognominatur Ion Platonicus. III. *Conv.* 7.
Cantharus nomen ſervi. III. *Fug.* 28.
Cantus ſaltatorii. II. *Salt.* 11.
Caper non mactatur apud Aegyptios. II. *Aſtr.* 7.
Capilli aurei Caſtorum. III. *Conv.* 32.
Capulus, alterum jam in eo habere pedem. I. *Herm.* 78.
Caput papyraceum quotannis adnatat. III. *Dea Syr.* 7.
Carambis, urbs. II. *Tox.* 57.
Carcinochires. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Cardianus Eumenes. I. *Salt.* 8.
Carion, famulus Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Carmina Grammatici recitant in convivio. III. *Conv.* 17. Carmen nuptiale frigidum. ib. 41.
Carneadis actas. III. *Macrob.* 20.
Caro ad cibum non ad purpura inficiendum creatus. III. *Cyn.* 11.
Caryae, pagus Laconicus. II. *Salt.* 10.
Caryatica, ſaltandi genus. II. *Salt.* 10.
Caryonautae. II. 2. *Ver. Hiſt.* 37.
Caſſandra a Polygnoto picta. II. *pro Imag.* 7.
Caſſiepeia laudes admittit. II. *pro Imag.* 7. de ea. II. *Salt.* 44.

Caſtor, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Caſtorum aedes fulmine tactae. I. *Tim.* 10. Caſtor & Pollux ſimiles. I. *D. Deor.* XXVI. 1. quomodo diſcernantur. ib. fraternus illorum amor. ib. 2. alternis moriuntur. ib. 1. cur. ib. 2.
Caſtorum ſacerdos. III. *Conv.* 9. eorum capilli aurei. ib. 32. In malo navis adparent. III. *Charid.* 3. f. & III. *Navig.* 9.
Caſtro. Caſtrat ſe ipſum Combabus. III. *Dea Syr.* 20. Hinc & ad alios tranſit idem mos. ib. 26. 27. Conf. *Gallus.* Ritus caſtrandi. ib. 51.
Catechumeni. III. *Philop.* 17.
Catena Jovis. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. *Jupiter.*
Cavea. prov. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Caulomycetes. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Cauſſidicis quae ineſſe debeant. I. *Piſc.* 29.
Cebes. I. *Merc.* 42.
Cecrope nobilior. I. *Tim.* 23. de eo. I. *Necyom.* 16.
Cedalion depictus. III. *de Domo* 28.
Celeus. II. *Salt.* 40.
Celſus, amicus Luciani, ſapiens, veri amans. II. *Pſeud.* 61. ejus contra magos libri quid contineant. ib. 21.
Cenchreae, non Cenchreas usque diſceſſiſſe. II. *Quom. Hiſt.* 29.
Cenchroboli. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Centaurus a Zeuxe pingitur. I. *Zeux.* 3. ſeq. Centaurorum furor. II. *Sals.* 48.
Cepa, deus Peluſiotis. II. *Jov. Trag.* 42. Cepa cibus paupérum. III. *Ep. Sat.* 28.
Cepheus. II. *Salt.* 44.
Ceramicus locus Athenis. III. *Merctr.* X. f.
Cerberum vidiſſe dicuntur attoniti. III. *Philop.* 1.
Cerberus, ejus officium. II. *Luct.* 4. I. *D. Mort.* XX. it. XXI.
Cereris legiſlatae ſacerdos, i. e. caſta. III. *Meretr.* VII. f.
Certamina Thuiatuſia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22. vid. exercitia.
Ceryces. II. *Pſeud.* 39.
Ceſtus Veneris. I. *D. Deor.* XX. 10. vid. Mercurius.
Cerbegus, conſularis, ridicula committit multa. II. *Dem.* 30.
Cetus a Perſeo interfectus. I. *D. Mar.* XIV.
Ceyx. I. *Halc.* 1.
Chaereas. III. *Conv.* 42. & eod. Dial. ſaepe.
Chaerephon quomodo impulſus ad philoſophiam Stoicam. I. *Herm.* 15.
Chalcedon, urbs. II. *Pſeud.* 9.
Chaldaei ſunt longaevi. III. *Macrob.* 5.
Chaldaei, vates. I. *D. Mort.* XI. 1. I. *Herm.* 6.
Chariades, adulator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Charicenus putidus ſenex. III. *Philop.* 20.
Chariclea Demoniactis uxor, meretrix. II. *Tox.* 13.
Charicles. II. *Amor.* 9.
Charidemus III. 618. ſeq.
Charinus, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Charis. I. *D. Deor.* XV. 2.
Charixenus teſtamento amici jubetur, ejus filiam collocare dote. II. *Tox.* 22.
Charmides. I. *D. Mort.* XX. 6.
Charmolaus Megaris. I. *D. Mort.* X. 3.
Charon, alterum jam pedem in illius habere cymba. I. *Apol.* 1. eum ipſum aequare annis. I. *D. Mort.* XXVII. Charon verſibus Homeri viſum recipit. I. *Cont.* 7. ad ſuperos cur migrarit. ib. 1.
Charops, cynaedus. II. *Jov. Conf.* 16.
Chelidoneae quam ſint periculoſae. III. *Navig.* 8. ſeq.
Chelidonius, cynaedus. I. *Merc.* 33. Chelidonii. II. *Amor.* 7.
Chiron in perpetua rerum mutatione ponit voluptatem. I. *D. Mort.* XXVI. libenter mortuus, cur. ib. praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Chirechoarmus. III. *Philopat.* 21.
Chorda, bis per omnes chordas. I. *Prom.* 6.
Chriſtiana religio traducitur. III. *Philopatr.* toto dial.
Chriſtiani. II. *Pſeud.* 25. it. 38. eos inſectatur Lucianus toto Dial. de *Mort. Per.* III. p. 325. ſeq. Chriſtus cruci adfixus. ib. 11. Chriſtiani in captivos benefici. ib. Chriſtiani contemnunt mortem, ſpe immortalitatis. ib. 13. ſe vocant fratres. ib. omnia arbitrantur communia. ib.
Chryſippus, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. varia de Chryſippi doctrina. I. *Auct.* 21. ſeq. eſt omnia ſimul. ib. 20. ejus aetas. III. *Macrob.* 20. ejus tricae. III. *Conv.* 30. Indifferentia vocat mala. ib. 31.
Chryſis cum Apolline expoſtulat. I. *Sacr.* 3.
Ciborum varietas laudatur. III. *Cyn.* 5. eadem improbatur. ib. 6. cibi peregrini adpetuntur ab intemperantibus. ib. 8. ciborum varietas morbos infert. ib. 9.
Cicadam alis prehenderet quid. III. *Pſeudolog.* 2.
Cilices, latrones. II. *Iaar.* 36.
Cinaedus latere non poteſt. III. *Indoct.* 23.
Cinyras. III. *Dea Syr.* 9. & *Rhet. Pr.* 11.
Cinyrus Helenam rapit. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25. it. 31.
Cippus pecundus pro altari. III. *Deor. Conc.* 18.
Cippus vir, dipſadis morſu extinctus. III. *Dipſ.* 6.
Circe, adjutrix Ulyſſis. II. *Afr.* 24.
Cithaeron. I. *D. Mort.* XXVII. 2.
Civitas, quid. II. *Gymn.* 20. circa eam bene inſtituendam Graecorum cura. ib. civitatis cujusdam beatae deſcriptio. I. *Herm.* 22. ſeq.
Clamor, cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11. clamare voce ſtentorea. II. *de Luct.* 15. Ziris clamare apud Scythas, quid. II. *Tox.* 40.
Clarii vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Clavi tribuitur philoſophis. III. *Conv.* 44. & ſaepe ib. item III. *Fug.* 14.
Clavo clavum ejicere. I. *Apol.* 9.
Cleaenetus. III. *Navig.* 22.
Cleanthis aetas & mors. III. *Macrob.* 19. ſapiens praedicatur. III. *Conv.* 32.
Cleobis & Biton, feliciſſimi hominum. I. *Cont.* 10.
Cleodemus peripateticus. III. *Philopſ.* 6. gladius & falx cognominatur. III. *Conv.* 7. puerum corrumpere tentat, ſed proditur argento humi cadente. ib. 15.
Cleolaus. III. *Philopatr.* 28.
Cleombrotus lecto libello de animae immortalitate ſe praecipitat. III. *Philop.* 1. f. & not. 24.
Cleon, orator Athenienſium. I. *Sals.* 3. in Cleonem aut Hyperbolum aliquem incidere. I. *Tim.* 30.

Cleo-

Cleonae. I. *Cons.* 23.
Cleonymus pulcher. III. *Charid.* 4.
Clinias, rhetor, sacrilegus. II. *Icar.* 16.
Clitus. I. *D. Mort.* XIV. 3. it. XIII. 6.
Clotho, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.
Clymene. I. *D. Deor.* XII. 1.
Clytaemnestra. II. *Salt.* 43. a quibus interfecta. II. *Amor.* 47. occisae pictura. III. *de Domo* 23.
Cnemon tecti ruina oppressus. I. *D. Mort.* VIII.
Cnidus, urbs Veneris. II. *Amor.* 11.
Cocconas. II. *Pseud.* 6.
Cocytus, fluvius. II. *Luct.* 3.
Codro nobilior. I. *Tim.* 23.
Coelum terrae miscere. I. *Cauc.* 9. in tertium coelum penetrans Galilaeus. III. *Philop.* 12.
Coelum ut pellem explicavit Deus. III. *Philop.* 17.
Coenarum adparatores nimis curiosi. I. *Nigr.* 33. Coena absoluta, quae domum fertur. III. *Conv.* 38.
Coitus, de coitu cum mulieribus sententia Euripidis. II. *Amor.* 38. femininam in eo voluptatem praefert virili Tiresias. ib. 27. natutae servant leges in coeundo animalia. ib. 22.
Collyrium. II. *Pseud.* 21.
Colocynthopiratae. II. 2. *Ver. Hist.* 37.
Colossi Rhodii caput imponere nani corpusculo. II. *Q. Hist.* 23. Colossi extra ornati, intus foedi. II. *Gall.* 24. eis comparantur reges. ib. seq.
Columba non vescuntur Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. Columbae res sacra Assyriis. ib. 54.
Columbae sacrificant Assyrii. II. *Jov. Trag.* 42.
Coma signum nobilitatis apud Aegyptios. III. *Navig.* 3. quomodo ornarint veteres Graeci. ib. Coma fictitia meretricum. III. *Meret.* V. & XI. Comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Comati pueri in deliciis. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* 24. vocantur Hyacinthi, Achilles, & Narcissi. ib.
Combabus castrat se ut suspicionem amoris vitet. III. *Dea Syr.* 20. Amatus a regina. ib. 23. liberat se a supplicio, demonstrata castratione. ib. 25. 26.
Comissatores, quinam isti apud Graecos. II. *Amor.* fine.
Comitia Jovis. III. *Deor. Conc.* 14. p. 536. Comitia Deor. in Olympo. ib. 15.
Comoediae suum inest saltationis genus. II. *Salt.* 26. quale spectaculum comoedis. ib. 28. comici ob fabulam male ordinatam spernuntur. I. *Nigr.* 8. ornatum personarum quidam actionibus dehonestant. ib. 11. comoedorum apud Graecos licentia. II. *Gymn.* 22. perstringit eos Anacharsis. ib. 23. Comoedias scribere quando desitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Comparatio, in laudando comparare, scitum. II. *pro Imag.* 19. parvum cum magno adulatorie comparare quid sit. ib. 13. quomodo justa instituenda comparatio. ib. 19.
Composita verba facete. III. *Trag.* vs. 191—202.
Concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Herm.* 1.
Conjugium inaequale, formosi viri & deformis femminae. II. *Tox.* 24. seq.
Conon, ex Cononе efficere Titormum. II. *Q. Hist.* 34.
Consilio emendare difficilius, quam reprehendere. vid. *reprehendere*; consilium mutare Epimethei, non opus est Promethei. I. *Prom.* fine.
Contentum neminem esse sua sorte. II. *Icar.* 25. philosophum oportet esse contentum. v. *philosophus.*
Contradicere utile. II. *Gymn.* 17. vid. *opponere.*
Contumelia te adficit, qui servos filiumque tuum. III. *Sol.* 19.
Convictio s. elenchus. I. *Pisc.* 17.
Convitio nihil fit deterius. I. *Pisc.* 14.
Convivales fraudes. I. *Cauc.* 8.
Convivium lepidum. III. p. 416. seq. In convivio gesta non decet vulgare. III. *Conv.* 3. *Convivam memorem odi*, prov. ib. In eo carmina canuntur. ib. 17. scurrae inter moras opsoniorum inducti. ib. 18. sermonum in conviv. habitorum meminisse, difficile. III. *Charid.* 2.
Coraci. II. *Tox.* 7.
Cordax, saltandi genus. II. *Salt.* 22. 26.
Corintho non protulisse unquam alterum pedem. II. *Hist.* 29.
Cornices in Hesiodi sepulcro. III. *Mart. Per.* 41.
Cornua elephantorum. III. *Dea Syr.* 16.
Cornutus syllogismus. III. *Conv.* 23.
Cornutus Jupiter ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Coroebum aut Melitiden putare aliquem. II. *Amor.* 53. Coroebi esse aut Margitae. III. *Phil.* 3.
Coronae sub naribus potius, quam in capite gestandae. I. *Nigr.* 32. coronae victricis varia genera. II. *Gymn.* 8.
Coronati mutae. III. *Ner.* c. ult.
Corpus, virorum & mulierum quomodo differant. II. *Abd.* 28. corpus aëri, cuivisque adfuefaciendum tempestati. II. *Gymn.* 24. Corpus cur ungant Graeci, in palaestram abituri. ib. laboribus subactum, sudoris expers. ib. in eodem corpore non semper forma & virtus una habitant. II. *Imag.* 11. comparatur ista exterioris ab interiori diversitas. ib.
Corybantes. I. *D. Deor.* XII. 1. Corybanticus morbus. II. *Lex.* 16. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Corybas. III. *Deor. Conc.* 9.
Cothurnus, homo. III. *Pseudol.* 16.
Cottabus quid. III. *Philop.* 17. & not. 52.
Coturnicum contra gallos apud Graecos pugna. II. *Gymn.* 37.
Crates. II. *Paras.* 43. I. *D. Mort.* XXVII.
Cratini comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Crato saltationem odit. II. *Salt.* 1. mente mutata, laudat. ib. 85. cui vitae generi adsuetus, ib. 1. ejus in aliquem laxare canem. ib. 4. de eo. I. *D. Mort.* X. 6.
Creon. II. *Salt.* 42.
Cretenses laude saltationis nobiles. II. *Salt.* 8. Ostendunt Jovis sepulcrum III. *Philop.* 10. & I. *D. Mort.* crebro; item I. *Sacrif.* 10. &c.
Cribrum, alter mulget hircum, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. cribro vaticinari. II. *Pseud.* 9.
Cristas quatiunt mulieres. III. *Meretr.* XV. 1.
Critolai Peripatetici aetas. III. *Macrob.* 20.
Croesus, ejus filius surdus. II. *pro Imag.* 20. Apollinis lateres conspexit aureos. I. *Cont.* 11. seq. in rogum impositus. II. *Gall.* 23. ejus perit filius aberrante Adrasti hasta. II. *Jov. Conf.* 12. ejus mors. I. *Cons.* 13. veritati parum amicus. ib. 11. seq. in servitutem datur. I. *Nec.* 16. cum Solone confabulatur. I. *Cons.* 9. seq.

Croesus, Lydorum pessimus dicitur. I. *D. Mort.* II. 1. ib. 2. divitiis brevi tempore excidit. III. *Nav.* 26.
Cruces, ad imitationem litterae τοῦ. I. *Jud. Voc.* fine.
Cruci adfixus in Palaestina. III. *Mort. Per.* 11.
Ctesias, scriptor fabulosus. II. 1. *Ver. Hist.* 3. Artaxerxis Mnemonis medicus. II. *Q. Hist.* 39.
Ctesibii aetas. III. *Macrob.* 22.
Cubito amovere adstantes. III. *Philop.* 19. f.
Cupido, Japeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Cupiditas habendi fons malorum. III. *Cyn.* 15. Cupidi homines similes iis qui torrente auferuntur. III. *Cyn.* 18.
Cura. Proverb. non curat Hippoclides. I. *Apol.* 15. & III. *Philopat.* 28. f.
Curetes sagittas tingunt opio. I. *Nigr.* 37. a quo saltare jussi. II. *Salt.* 8.
Currendi exercitium apud Graecos. II. *Gymn.* 27.
Currus bovem saepe effert. I. *D. Mort.* VI. 2. Currum regendi mira peritia. III. *Dem. Enc.* 23.
Cybelus, oppidum Athenienſe. I. *Jud. Voc.* 7.
Cycladum insulae. II. *Tox.* 17.
Cyclops pro homine impuro. III. *Pseudolog.* 27.
Cyclopes. I. *Tim.* 19. Vid. *Ulysses.*
Cydimache, foeda mulier. II. *Tox.* 24.
Cyllenii sacrificant Phaneti. II. *Jov. Trag.* 42.
Cynethus, Demetrii adulator. II. *pro Imag.* 20.
Cynicus philosophus gannire dicitur. III. *Mort. Per.* 6. Cynici perstringuntur. I. *Vit. Auct.* & passim. Eorum mores. III. *Cyn.* toto Dialogo.
Cynici non vocati adsunt in conviviis. III. *Conv.* 11. stans vult edere. ib. 13. vel humi jacens. ib. de virtute & vitio disputat. ib. aliaque ridicula de iisdem 14. & seq. eorum habitus ac vita dura. III. *Cyn.* 1. satis est, quod ad necessitatem. ib. 3. argumenta eorum pro paupertate. ib. 4. & 5. sunt comati & hirsuti. ib. 17. eorum vita quieta & libertas. ib. 19. aureae coronae & purpura ipsis fumus est. ib. f.
Cynisca philosophus. I. *Cat.* 7.
Cynobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 16.
Cynocephalus. II. 1. *Ver. Hist.* ad fin.
Cyrus major. II. 2. *Ver. Hist.* 9. mors Cyri. I. *Cont.* 13. rex Persarum. ib. 9. a cane nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus aetas & mortis causa. III. *Macrob.* 14. fratri Artaxerxi bellum infert. ib. 15.
Cytmides, quale unguentum. II. *Pseud.* 22.

D.

Dadis. II. *Pseud.* 39.
Daedalus quomodo volarit. II. *Imag.* 21. astrorum scrutator. II. *Astr.* 14. chorum ducit. II. *Salt.* 13.
Daemon, de iis plaustra mendaciorum. III. *Phil.* 11. seq.
Damasias, athleta. I. *D. Mort.* X. 5.
Damis, Epicureus. II. *Jov. Trag.* 16. ejus cum Timocle de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35. veneno periit filii. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Damon, adulator. I. *D. Mort.* V. 1.
Damonis & Euthydici amicitia. II. *Tox.* 19. seq.
Damoxenus, luctator. I. *D. Mort.* I. 3.
Danae. I. *Tim.* 13. II. *Salt.* 44. ab Acrisio in cistam conjecta. I. *D. Mar.* XII. 1. in mare projecta servatur. ib. 2.
Danaides, aquam congerere in dolium Danaidum. I. *Tim.* 18. I. *Herm.* 61.
Danaus. II. *Salt.* 44. durius educat liberos. I. *D. Mar.* VI. 1.
Daudamidis & Amizocae amicitia. II. *Tox.* 38. seq.
Daphne, quomodo picta. II. 1. *Ver. Hist.* 8. in arborem versa. I. *D. Deor.* XV. 2. fugit Apollinem. I. *D. Deor.* II. 2. I. *Tim.* 18.
Darius victus. I. *D. Mort.* XII. 3.
Dea Syria. vid. *Syria.*
Decrianus, sophista. II. *Asin.* 2.
Dejanira, zelotypa. II. *Salt.* 50.
Delatio. Vid. *Calumnia.*
Deliciarum & lautitiae reprehensio. I. *Nigr.* 35.
Delphica divinatrix. II. *Astr.* 23. I. *Herm.* 60.
Delphines amantes hominum. I. *D. Mar.* VIII. 1. seq.
Delus, in eo quomodo peragantur sacrificia. II. *Salt.* 16.
Demades, ad bellum timidus. II. *Par.* 42.
Demades orator ex nauta, garrulus. III. *Dem. Enc.* 16. conf. not. ib.
Demeas, rhetor. I. *Tim.* 49. seq.
Demetrii Sunienſis, cum Antiphilo amicitia. II. *Tox.* 27.
Demetrius, vexatus tussi, mediocriter screare dicitur ab adulatore. II. *pro Imag.* 20.
Demetrius Cynicus saltatoriam accusat artem. II. *Salt.* 63. brevi post vituperia mutat in laudes. ib. 63. ejus jocus adversus indoctum. III. *Indoct.* 19.
Demetrius Platonicus apud Ptolemaeum accusatus. III. *Calum.* 16.
Demochares. III. *Macrob.* 10.
Democrates. III. *Navig.* 22.
Democritus. I. *Sacrif.* 15. omnia deridet, cur. I. *Vit. Auct.* 13.
Democritus Abderitanus, spectrorum oppugnator. III. *Phil.* 32. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Demonax, aliis imitandus proponitur. II. *Demon.* a. cujas. ib. 3. a natura ad vitam rectiorem excitatur. ib. ejus praeceptores. ib. cur de vita sponte abierit. ib. 4. eclecticus philosophus. ib. 5. quam scite vitia aliorum correxerit. ib. 7. mitis, mansuetus, hilaris. ib. 6—9. it. 16. eloquentia populum sedat. ib. 9. cur accusatus. ib. 11. quomodo adversarios sibi reddiderit propitios. ib. ejus quaedam acute & urbane dicta. ib. 12. seq. quomodo Cynicum quemdam philosophum adpellarit. ib. 19. Demonax, clarissimus Ephesiorum dicitur. II. *Tox.* 13. Luciani est familiaris. II. *Dem.* 1. magno semper in honore habitus. ib. 63. seditionem sola praesentia restinguit. ib. 64. quot annos vixerit. ib. 63. de sepultura sua quid jusserit. II. *Dem.* 66. magnifice sepultus. ib. 67. ab Epicteto monitus, ut uxorem duceret, quomodo eum redarguerit. ib. 55.
Demosthenes, rhetor Paeanienſis. II. *Bis Acc.* 31. patriae sollicitator. II. *Par.* 42. per eruditionem magnus. I. *Somn.* 12.
Demosthenes octies descripsit historiam Thucydidis. III. *Indoct.* 4. Demosth. & Homerus comparantur. III. *Dem. Enc.* 4. seq. laudatur a poëtica suavitate, ib. 7.

De-

Demoſthenes Homero antefertur. ib. ſeq. patria Demoſthen. Athenae. ib. 10. ſolus vivam & ſpirantem orationem effecit. ib. 14. aquam potans ſcribebat. ib. 15. Antipater eum ad ſe adduci cupit. ib. 29. Demoſthenis libertas in dicendo. ib. 36. ejus vis & argumenta valida. ib. 32. 33. auro inexpugnabilis. ib. 33. f. ſolus vigilat, hoſtium conſilia impedit, propugnaculum patriæ eſt. ib. 35. ſine eo Athenienſes ſunt Aenianes & Theſſali. ib. 39. f. ejus laudes. ib. ante, & deinceps. Magis timendus quam claſſes & triremes. ib. 37. ejus ſermo ante mortem. ib. 44. ad 48. ejus mors a veneno ſumpto. ib. 49.
Demoſtratus. II. *Pſeud.* 45.
Dendritae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 2.
Derceto: Dea ſemimulier, ſemipiſcis. III. *Dea Syr.* 14.
Deriſor humanae ſtultitiae. I. *D. Mort.* I. deriſores probantur vulgo. vid. *vulgus.*
Detonſus mentem. III. *Philopat.* 26. ibique not.
Deucalion. I. *Tim.* 13. ejus tempore diluvium. II. *Salt.* 39. III. *Dea Syr.* 12. ter, quater, Scytha fuiſſe dicitur. ib. In arcam ingreſſus Diluvii cauſſa. ib. poſt diluv. Deucal. aram conſtruit. ib. Aedem Junoni condit. ib. An in ejus memoriam phalli altiſſimi quotannis inſcendantur. ib. 28.
Deus. v. *Dii.*
Deus hoſpitio excipienti ſimilis. III. *Cyn.* 7. Conf. *Dii.*
Deus ignotus Athenienſium. III. *Philopat.* 9. & not. 79. iterum ib. c. 28. Deus unus ſtatuitur. ib. 12. ac triunus. ib. Omnia videt, etiam cogitationes. ib. 17. ut hominem ex nihilo ejus quod ante fuit, crearit, coelum explicarit, ceteraque crearit. ib.
Dextrae praecifio, poenae apud Scythas genus. II. *Tox.* 10.
Dialogus quot deformetur modis. II. *Bis Acc.* 33. a Syro ejus emendatur forma. ib. 34. dialogus & comoedia junguntur. I. *Prom.* 5. quomodo differant. ib. 6.
Diana, obſtetrix. I. *D. Deor.* XXVI. 2. mactat hoſpites. XXIII. 1. ad ſacrificium non adhibita, varia creat mala. I. *Sacr.* 1. eam Scythae humana placant carne. ib. 13. cur a Cupidine capi nequeat. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Dianae templum incendit quis, ut famam conſequeretur. III. *Mort. Per.* 22. Diana irata Oeneo, quod ſola non invitata ſit ad ſacrificium. III. *Conv.* 25.
Diaſia. I. *Tim.* 7.
Dicendi facultas. v. *Rhetorica, eloquentia.*
Dictaeum antrum. I. *D. Mar.* XV. 4.
Didactrum, de eo praeceptorum cum diſcipulis expoſtulationes. I. *Herm.* 80. ſeq. it. II. *Icar.* 16.
Dido. II. *Salt.* 46.
Didymaei vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29. Didymaeum oraculum. II. *Aſtr.* 23.
Diei ſacrificant Aethiopes. II. *Jov. Trag.* 42.
Digito extremo attingere aliquid. II. *Dem.* 4.
Digito monſtrari. III. *Meretr.* VI. fin.
Dii patriam quique ſuam amant. III. *Patr. Enc.* 5. Dii perfecti, claſſici. III. *Deor. Conc.* 1. & 15. Deorum multitudo ac monſtra ridentur. ib. 4. ac deinceps. item III. *Philop.* 4. & 11. Deorum ruſticorum forma. ib. Dii ſpurii. ib. 7. & 13. Deorum recenſus agitur. ib. 15. f. & ſeq. barbati. III. *Cyn.* 20. Deorum moleſtiae. II. *Bis Acc.* 1. hominum in eos indignatio. ib. 3. ſeq. variae de diis opiniones. II. *Icar.* 8. ſeq. eis cur ſacrificetur, cum boni nihil per eos contingat hominibus. II. *Jov. Conf.* 5. deorum de primatu contentio. II. *Jov. Trag.* 9. ſeq. deum ex machina advocare. III. *Phil.* 29. Dii falli neſcii. II. *Phal.* pr. 1. perſtringuntur. II. *Jov. Conf.* 8. ambigua eorum reſponſa. ib. 14. eorum providentia a quibus negata. ib. 6. Dei eſſe corrigere peccata. II. *Dem.* 7. deorum varia genera. II. *Jov. Trag.* 42. de iis ſententia Euripidis. ib. 41. cur dubitandum de eorum providentia. ib. 19. ea negatur. ib. 4. it. 16. ſeq. & 35. metu gigantum in Aegyptum transfugiunt dii. I. *Sacr.* 14. eis ponuntur templa. ib. 11. ſigna eis quaedam adſimilantur. ib. ponuntur diis altaria. ib. 12. ab Aethiopibus excipiuntur convivio. ib. 2. hominibus vendunt bona. ib. Dii olim etiam homines adhibuere ad convivia. I. *Sacr.* 9. cur eam deinde ſuſtulerint conſuetudinem. ib. qualis eorum vita. ib. 5--9. quarumdam gentium dii. ib. 10. eorum taxantur adulteria. I. *Conc.* 17.
Diluvii univerſalis cauſſa hominum malitia. III. *Dea Syr.* 12. animalia cum Deucalione arcam ingreſſa. ib.
Diluvium, tempore Deucalionis. II. *Salt.* 39.
Dinias a meretrice vexatus, ab amico liberatur. II. *Tox.* 13. ſeq. ejus cum Agathocle amicitia. ib. 12. ſeq. admittit paraſitum Zenophantum. I. *D. Mort.* VII. 1.
Dino. III. *Macrob.* 15.
Dinomachus, Stoicus. III. *Phil.* 6.
Dio Syracuſanus, diſcipulus Demetrii & Ariſtippi. I. *Auct.* 19. gulae amicus. ib.
Diocles, philoſophus contentioſus. II. *Enn.* 4.
Diogenes. II. *Paraſ.* 43. quomodo quis gloriam poſſit conſequi, monſtrat. II. *pro Imag.* 17. cur dolium volverit. II. *Hiſt.* 3. amator Laidis. II. 2. *Ver. Hiſt.* 18. I. *Nec.* 18. ejus mors bona. I. *D. Mort.* XX. 3. hereditas. ib. ejulatus Sardanapali, Midae, aliorumque deridet. I. *Necyom.* 18. ejus in Lucianum oratio ficta. I. *Piſc.* 25. ſqualidus, vultu triſtis. I. *Auct.* 7. ſectator Herculis. ib. 8. ejus doctrina. ib. omnibus convitiandum eſſe, docet. ib. 10. Herculis divinitatem deridet. I. *D. Mort.* XVI. alacriter mortem obiit. ib. XXI. 2. infectatur Mauſolum. ib. XXIV. 3.
Diogenis Seleucienſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Diomedes. I. *D. Mort.* XX. 1. it. II. *Par.* 44.
Dion, accuſator Dionyſii. I. *Nec.* 13.
Dionicus Medicus. III. *Conv.* 1. & 20.
Dionyſius intemperans. II. *Bis Acc.* 20. e rege praeceptor puerorum. II. *Gall.* 23. Dionyſiaca libertas. I. *Prom.* 6. Dionyſiaca ſaltatio. II. *Salt.* 22. Dionyſiaca agere. I. *Merc.* 16.
Dionyſius Siculus, poenae a Minoë exſolutus. I. *Nec.* 13. eruditos juvit pecunia. ib.
Dionyſius tyrannus malas ſcripſit tragoedias. III. *Indoct.* 15.
Dionyſodorus. I. *pro Laſ.* 10.
Dionyſodorus rhetor. III. *Conv.* 6. f. & 39. &c.
Dionyſius e femore Jovis ortus. I. *D. Deor.* IX. 2.

Diophantus, rhetor. I. *D. Mort.* X. 12.
Diopithes imperator. III. *Dem. Enc.* 37.
Dioſcurorum alter navem ſervat. III. *Nav.* 9. In malis navis adparent. III. *Charid.* 3. f. Vid. *Caſtor.*
Diotima. II. *Imag.* 18. II. *Eun.* 7.
Diotimus Megarenſis. III. *Charid.* 3.
Diphilus cognomine Labyrinthus. III. *Conv.* 6. & 20. ac 36. &c.
Dipſadis deſcriptio ac nominis ratio. III. *Dipſ.* 4. ejus venenum quomodo moveatur. ib. 5. quando Dipſades hominibus potiſſimum inſidiantur. ib. 8.
Diſciplina Graecorum. II. *Gymn.* 20. ſeq. v. *Graeci.* it. *adoleſcentia*, educatio diſciplina adoleſcentiam reddit incitatiorem. ib. 20. quaenam Scythicae adoleſcentiae prima. II. *Tox.* 6. viribus adoleſcentiae debet eſſe aequalis. I. *Nigr.* 28. quid in ea potiſſimum obſervandum. I. *Somn.* 27. ſeq. durior quaedam. I. *Nigr.* 27. ſtatim ſub initio. I. *Somn.* 3.
Diſputationes philoſophorum ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1.
Diſputationes frivolae. II. *Bis Acc.* 34. (vid. *Logomachia*, it. *philoſophi*) longae quaedam & acerbae. I. *Herm.* 11. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Diſtractio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10.
Divinatrix Delphica. v. *Delphica.* divinatione non immutatur fatum. II. *Aſtr.* 28. veteres cur dediti fuerint divinationibus. ib. 23. divinator quidam a Demonacte quomodo reprehenſus. II. *Demon.* 37.
Divinatio vera ac falſa. III. *Diſſ. cum Heſ.* 7. ſeq.
Divites, & divitiae. divites admonentur. I. *D. Mort.* I. 3. mortem aegre ferunt. I. *Cat.* 14. divitiae reconditae. I. *Tim.* 13. rejiciuntur. ib. 38. earum fugacitas. ib. 29. & III. *Navig.* 26. quaenam eas vitia comitentur. ib. 28. contra divites promulgatur apud inferos judicium. I. *Nec.* 19. ſeq. vid. *nummi, pecunia, avarus.* divitum miſera vita. II. *Gall.* 29. it. 15. 31. it. dives quid ſine paraſito. II. *Par.* 58. quid illi hic proſit. ib. 59. divitiis elatis quinam ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21. iis moderate utentes, ſecuri. ib. pauperum ſtatus melior, quam divitum. II. *Gall.* 21. ſeq. quidam divitiarum cauſſa pericula ſubeunt graviſſima. I. *Tim.* 26. divitum multi adverſa valetudine utuntur. III. *Nav.* 27. divitiae malis hominibus obvenire ſolent. III. *Sat.* §. 3. f. & 11. divites non ſunt beati. ib. 26. vanae opes ſine teſtibus. ib. 29. f. & 33. quomodo divites vitent invidiam. ib. 33.
Divitum querelae de pauperibus. III. *Ep. Sat.* 37. ſeq. divitiae ad indifferentia referuntur. III. *Conv.* 36. & 37. divitiarum pericula. III. *Cyn.* 8. divitum miſera vitae ratio. ib. 17. & 18.
Doctus. v. *Eruditi.*
Dodonaea fagus. II. *Amor.* 31. it. II. *Gall.* 2.
Dolium volvere in Craneo. II. *Hiſt.* 63. dolium Danaidum. I. *Herm.* 61. vid. *Danaides.*
Dolor non eſt indifferens. III. *Conv.* 47.
Dominorum & hoſpita & turpia ſciunt ſervi. II. *Aſin.* 5.
Doris ob Polyphemum deridet Galateam. I. *D. Mar.* I. 1.
Dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. dormire a mandragora. III. *Dem. Enc.* 36.
Doſiadae ara. II. *Lex.* fine.
Drachma oratori ſoluta. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Draco, ſidus. II. *Aſtr.* 23. cuſtos auri. II. *Salt.* 56. ſignum numeri apud Parthos. II. *Hiſt.* 29. dracones a mulieribus aluntur. II. *Pſeud.* 6. draco, deus. ib. 13. ſeq. quodnam cuidam nomen impoſitum. vid. *Glycon.*
Dracon legiſlator. III. *Calum.* 8.
Drimylus. II. *Gall.* 14.
Dromo. I. *Tim.* 22. Dromonis labores. I. *Merc.* 25.
Duces praeclari qui tam fortiter pugnant, quam ſapienter ordinant aciem. III. *Hip.* 1.

E.

EBrius deſcribitur. I. *Tim.* 54.
Echinades. II. *Salt.* 50.
Echo garrula. I. *D. Mar.* I. 4.
Eclecticus philoſophus quomodo quis fieri nequeat. I. *Herm.* 49. it. 52. ſeq. electionis philoſophicae requiſita. ib. 64.
Educationis durioris exempla. I. *D. Mar.* VI. 1. it. I. *Nigr.* 27. v. *diſciplina, adoleſcentia, Graeci.*
Elatis fortuna ſua quis ſuperveniat caſus. II. *Imag.* 21.
Elegeia ridicula. III. *Conv.* 41.
Elenchus, ſ. convictio. I. *Piſc.* 17. Menandri. III. *Pſeudol.* 4.
Elephantorum cornua. III. *Dea Syr.* 16.
Eloquentia nobiliſſimos efficit viros. III. *Rhet. Pr.* 2. (vid. *Rhetorica.*) in ſenectute demum matura. III. *Herc.* 4. eloquentiam Graecam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. tribuunt eam Graeci Mercurio. III. *Herc.* 4. Gali Herculi. ib. 4.
Elyſii campi. II. 2. *Ver. Hiſt.* 14.
Emmeleia, ſaltationis genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Empedocles. II. *Icar.* 13. aſſatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 21. cur ſe ipſe in Aetnam injecerit. I. *D. Mort.* XX. 4. & III. p. 326. & 366.
Empuſa, ſaltatrix. II. *Salt.* 19.
Endymion quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 18. rex, bellum gerit contra Solem. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11. ſeq. amatur a Luna. I. *D. Deor.* XI. 1. ſeq.
Enipeo neglectam puellam praeripit Neptunus. I. *D. Mar.* XIII. 1.
Enneacrunus fons. I. *Tim.* 56.
Epaphus. II. *Salt.* 59.
Epeus. III. *Hip.* 2.
Epicharmi comici aetas. III. *Macrob.* 25.
Epicteti Stoici laterna. III. *Indoct.* 13.
Epictetus a Demonacte, quem admonuit, ut uxorem duceret, quomodo redargutus. II. *Dem.* 55.
Epicurus. II. *Salt.* 6. quid agat apud inferos. II. *Pſeud.* 25. odio habetur ab Alexandro Mago, cur. ib. veritatis eſt inquiſitor. ib. it. 61. Epicurei, quales. I. *Herm.* 16. deorum illuſores. II. *Icar.* 32. quid putent bonum. II. *Bis Acc.* 22. quomodo parasiti. II. *Par.* 12. quales iſtorum ſententiae. II. *Pſeud.* 47. ab Alexandro Mago comburuntur. ib. Epicurus quidam confutat oraculum. ib. 44. ſeq.
Epicureos damnant ac tamen voluptatem ſectantur quidam. III. *Conv.* 36.

Epigramma in virum dipſadis morſu extinctum. III. *Dipſ.* 6.
Epimenides. I. *Tim.* 6.
Epimetheus. I. *Prom.* fine.
Epirotes cantor eximius. III. *Ner.* 9.
Epithalamium ridiculum. III. *Conv.* 41.
Epitheta ſunt poëtis ad verſum replendum uſitata. I. *Tim.* 1.
Equae Theſſalae. I. *Zeux.* 6.
Equi formicae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12. & 16.
Equi vultures. II. 1. *Ver. Hiſt.* 11.
Equites in campum vocare. III. *Sol.* 8.
Equus. Equum in campum. I. *Piſc.* 9. equorum cupido exprobratur Romanis. I. *Nigr.* 29. equus in prono campo lubentius currit. III. *de Dom.* 10.
Equum ſe volutantem ut pinxerit Pauſon. III. *Dem. Enc.* 24. quorſum abis? Quorſum equo viſum fuerit. III. *Cyn.* 18.
Eranus, coena collaticia. III. *Meretr.* VII.
Eratoſthenis Cyrenaei aetas. III. *Macrob.* 27.
Erichtheus. I. *Nec.* 16.
Erichthonius unde natus. III. *de Domo* 27.
Erichtonius, de terra exſiſtens. III. *Phil.* 3.
Eridanus flumen, populi ad illud. III. *Electr.* 1. ſeq.
Eridis pomum. III. *Conv.* 35. & III *Char.* 10.
Erigone. II. *Salt.* 40.
Erigones canis, fidus. III. *Deor. Conc.* 5.
Eriphyle auri cauſſa prodidit maritum. III. *Cyn.* 8. f.
Eris malum projicit aureum. I. *D. Mar.* VI.
Eros, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Eruditis turpe, ſe dare in ſervitium, mercede propoſita. I. *Merc.* 4. eruditio pulcrarum rerum princeps. II. *Imag.* 16. ejus imago. ib. (vid. *ſtudia litterarum*) eruditorum morbus. II. *Q. Hiſt.* 2. eruditio aeſtimatur. v. *Aeſchines, Demoſthenes, Salaria, Praemia.*
Eruditis dupla portio debetur. III. *Crom.* 15. mittant libros divitibus. ib. 16.
Eruditio litterarum non prodeſt, ni vita reſpondeat. III. *Conv.* 34.
Erynnis. I. *D. Mort.* XX. 1.
Evangelus, multicus rudis, cum aliis certare audet, ſed exſibilatur. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Eubatidae domus ſpectris vexata, tuta redditur. III. *Phil.* 30. ſeq.
Eubiotus, rex Machlyinae. II. *Tox.* 54.
Eubulides orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Eucrates Sicyonius. I. *D. Mort.* V. 1. II. *Gall.* 7. I. *Herm.* 11. mendax. III. *Phil.* 5. orator vulgaris. III. *Dem. Enc.* 31.
Eueritus foenerator. III. *Conviv.* 5. & 37. 38. &c.
Eudamidae & Aretaei amicitia. II. *Tox.* 22.
Eumelus, muſicus habilis. III. *Indoct.* 10.
Eumolpidae. II. *Pſeud.* 39.
Eumolpus. II. *Gymn.* 34. II. *Dem.* 34. III. *Fug.* 8.
Eunomius. I. *D. Mort.* XI. 2.
Eunuchus, quale animal. II. *Enn.* 8. omnibus excludendus ſanctioribus. ib.
Eupator, rex. II. *Pſeud.* 57.
Euphranor. II. *Imag.* 7. artifex. II. *Jov. Trag.* 7. I. *Merc.* 42.
Euphorbus interfectus a Menelao. II. *Gall.* 17. vid. *Pythagoras.*
Eupolis, poëta mordax. II. *Bis Acc.* 33. I. *Piſc.* 25.
Euripides, parafitus Archelai. II. *Par.* 35. ejus de congreſſu cum mulieribus ſententia. II. *Amor.* 38. it. de puerperio. II. *Gall.* 19. it. de diis. II. *Jov. Trag.* 41. Euripidis verſus quidam laudatur. III. *Macrob.* 23.
Europa a Jove rapitur. I. *D. Mar.* XV. 2. III. *Dea Syr.* 4. ſoror Cadmi. ib.
Europa in bello Trojano primum venit contra Aſiam. III. *Charid.* 18.
Eurybatus. II. *Pſeud.* 4.
Eurydice. I. *D. Mort.* XXIII. 2.
Euryſtheus. II. *Jov. Trag.* 21.
Eurytus. I. *Piſc.* 6.
Euthydemus, peripateticus. I. *Herm.* 11.
Euthydici & Damonis amicitia. II. *Tox.* 19. ſeq.
Excludere amantes amorem incendit. III. *Meret.* XII. p. 313.
Exempla excitant mentes. II. *Gymn.* 37. multitudini eorum non ineſt robur, ſed praeſtantioribus. II. *Tox.* 11.
Exercitium luctae, quid. II. *Gymn.* 8. optimos illa efficere cives, honorisque amantes. ib. 14. cur in Graecia inſtituta. ib. 15. Lacedaemoniorum exercitia. ib. 38. juvenes exercitia reddunt animoſos, & robuſtos. ib. 24. varia iſtorum genera. ib. 1. ſeq. it. II. *Amor.* 45. traducit illa Anacharſis. ib. 31.
Exilium poenarum graviſſima eſt. III. *Pat. Enc.* 12.
Exſecare ſe, v. *caſtrare & Gallus.*
Exſpectare aliquem, ut hirundinem advolantem pulli. I. *Tim.* 21.
Exterius cum interiori non ſemper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur iſta diverſitas. ib. an ab exteriori ad interius valeat conſequentia. vid. tit. *Amictus.*

F.

Faba, cur eas averſetur Pythagoras. I. *Auct.* 6. Athenienſes earum ſuffragiis creant magiſtratus. ib. 6.
Fabulae Graecorum unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. in hiſtoriis minus jucundae. II. *Q. Hiſt.* 10. fabulantes in tonſtrinis audiviſſe. ib. 24.
Falx & gladius cognominatur Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Famae bonae amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gymn.* 36.
Fatum, divinatione non immutatur. II. *Aſtr.* 28. ſi ſit inevitabile, non puniendos eſſe homines. II. *Jov. Conf.* 18. ejus arbitrio regi homines. I. *Apol.* 8. ad fatum referunt, quod patrarunt, malitioſi, exemplo Soſtrati. I. *Dial. Mort.* XXX. fati vis. ib. XIX. 2. vid. *Parcae.*
Fatum ridetur. III. *Deor. Conc.* 13.
Fatum duplex. III. *Philopat.* 15.
Febricitantes ſanat Polydamantis, & Theagenis ſtatua. III. *Deor. Conc.* 12.
Felix & felicitas; felix quis. II. *Dem.* 20. vid. *Cleobis.* felicitas ab aliis in alio quopiam ponitur. I. *Herm.* 66. ea virtute paranda. ib. 5. it. 7. vera, divitiarum expers, gloriae & voluptatis. ib. felicitas mutat mores. I. *Tim.* 22. v. *divitiae, nomen, honor, fortuna.*

Fœmina. vid. *Mulier*.
Ferrum cum auro confertur. I. *Cont.* 12.
Ferula. plagae ducentae & quinquaginta iis inflictae. III. *Cronof.* 16. f.
Feſta nusquam frequentiora quam in Syria. III. *Dea Syr.* 10.
Ficulneum lignum fumo moleſtum. III. *Mort. Per.* 24. f.
Figuli dicuntur Promethei. I. *Prom.* 2.
Filius patris uxorem deperit. III. *Dea Syr.* 17. Filius divinus ex patre. III. *Philopatr.* 18. f.
Flumen contra retro ire. I. *Apol.* 1.
Foenerari ſoli convenit ſapienti. I. *Auct.* 23.
Foenus & ratiocinium. I. *Tim.* 13. foenus quatuor drachm. per menſem. III. *Conv.* 32.
Fons Enneacrunus. I. *Tim.* 56.
Formae corporis praeſtantiſſimae imago. II. *Imag.* 5. ea una cum pulcritudine mentis non ſemper in eodem homine. ib. 11. comparatur iſta diverſitas. ib.
Formica aut camelus proverb. III. *Ep. Sat.* 19.
Formicae varia negotia. II. *Icar.* 19. earum civitati humana comparatur vita. ib. ex iis orti homines, Myrmidones. ib. 9.
Formicae Indicae. III. *Ep. Sat.* 24.
Fortuna, ejus fuga relinquit triſtes. I. *Nec.* 16. ea atque fato nihil potentius. II. *Jov. Conf.* 3. quinam fortunae bonis digni. II. *Imag.* 21. ea immoderate utentes quis caſus ſuperveniat. ib. ea moderate utentes ſecuri. ib. fortunae inconſtantia. I. *Nigr.* 20. vitam humanam moderatur. I. *Nec.* 16. vid. *Plutus*, *divitiae*, *felicitas*.
Fraternus Caſtoris & Pollucis amor. I. *Dial. Deor.* XXVI. 2.
Fratres ſe vocant Chriſtiani. III. *Mort. Per.* 13.
Fraus, exempla iſtius. II. *Tox.* 47. ſeq.
Frugalis victus. I. *Tim.* 56.
Fumus, victimis non delectari ſine eo. II. *Amor.* 4. e fumo ſe conferre in ignem. I. *Nec.* 4.
Fumus Cynicis habentur aureae coronae & purpura. III. *Cyn.* 19. f.
Funis. omnem movere funem. II. *Pſeud.* 57.
Funus, (v. *ſepultura*, *parentatio*.) funerum vanitas. I. *Nigr.* 30. ſeq. funebres ſermones perſtringuntur. II. *Luct.* 20. it. 23.
Furioſos curare difficile. II. *Abd.* 16. furor juvenum, ſenum, mulierum, unde oriatur. ib. 30.

G.

Galea orci. II. *Bis Acc.* 21.
Galea triplex. III. *Philopatr.* 25.
Galilaeus in tertium coelum penetrans. III. *Philopatr.* 12.
Galli ſacerdotes Cybeles caſtrati. III. *Cron.* 12. ſtipem colligunt. ib. Deam Syriam aſino circumducunt mendicantes. II. *Aſin.* 35. Conf. III. *Dea Syr.* 15. & frequenter. ib. Gallos amant feminae. ib. 22. origo moris ſeſe caſtrandi. ib. 26. & 27. cur veſtes muliebres geſtent. ib. vulnerant brachia. ib. 50. ritus ſe caſtrandi. ib. 51. quomodo ſepeliantur. 52.
Gallina Numidica. I. *Merc.* 17. gallinarum lac mulgere. ib. 13.
Gallinam pinguiorem petit conviva philoſophus. III. *Conv.* 43.
Gallorum contra coturnices pugna apud Graecos. II. *Gymn.* 37. gallus, Mercurii comes. II. *Gall.* 2.
Gallus quidam non ineruditus. III. *Herc.* 4. Galli vim dicendi tribuunt Herculi. ib.
Ganymedes cur a Jove raptus. I. *D. Deor.* IV. 4. pincerna illius. ib. fine. a Jove ad oſculum invitatus. ib. 1.
Garamantum vivendi ratio. III. *Dipſ.* 2.
Gargarus, Idae cacumen. I. *D. Deor.* XX. 1.
Garruli taciturnitatem ſimulant, ſed rogai cupiunt &c. III. *Conviv.* 4.
Gaude, ſalutandi formula, quid, ejusque uſus. II. *Salt.* 2.
Gelonis, tyranni, graveolentia oris. I. *Herm.* 34.
Gemini, coeleſte ſignum. II. *Aſtr.* 23.
Gemmae albae, aqueae igneae. &c. III. *Dea Syr.* 32. gemma Lychnis. ib. lucem noctu praebent. ib.
Gentium quarumdam dii. I. *Sacr.* 10. Gentium quidam non Chriſtianarum honeſti. III. *Philopat.* 17. & not.
Geraeſtus. II. *Jov. Trag.* 25.
Geryon, qualis corpore. II. *Tox.* 62.
Geryonis oſtentare oſſa. III. *Indoct.* 14.
Getae. II. *Icar.* 16.
Gladius & falx cognominatus Cleodemus. III. *Conv.* 6.
Glauce. II. *Salt.* 41.
Glaucus fortis. II. *pro Imag.* 19. it. I. *Aët.* 8.
Gloria pretioſior praemiis. II. *Gymn.* 10. eam conſequi, laborioſum. ib. ejus amor nequaquam ex vita expellendus. ib. 36. vid. *laus*, *honor*, *fama*.
Glycerium, pellex Megapenthis. I. *Cat.* 12.
Glycon, draco ita adpellatur. II. *Pſeud.* 18. in honorem ejus cuditur nummus. ib. 58. de eo it. 43.
Gnathonides, aſſentator. I. *Tim.* 43. ſeq. III. *Fugit.* 19. &c.
Gniphon, dives avarus. II. *Gall.* 31. foenerator. I. *Cat.* 17.
Gniphon, paraſitus. I. *Tim.* 58.
Goaeſi Omanorum regis aetas. III. *Macrob.* 17.
Gobares. I. *Cat.* 6.
Gorgiae Sophiſtae aetas. III. *Macrob.* 23.
Gorgonem videntibus quid acciderit. II. *Imag.* 1. III. *de Dome* 19.
Gorgonis in pectore Palladis utilitas. III. *Philopat.* 8. Gorgonis virginis hiſtoria. ib. 9. & not. 69.
Graecia male moratos ad vitam honeſtam reducit. I. *Nigr.* 12. cur exercitia Graeci inſtituerint. II. *Gymn.* 15. ſeq. cur non adhibeant pileum. ib. 16. eorum cura circa civitatem bene inſtituendam. ib. 20. diſciplina. ib. ſeq. comoedorum apud eos licentia. ib. 22. praemia dant victoribus. ib. 36. ad virtutem excitant adoleſcentiam exemplis animalium. ib. 37. inſtruunt eam Arithmetica, muſica, poëſi, morum ſcientia, cet. ib. 21. Graecorum fabulae unde ortae. II. *Aſtr.* 20. ſeq. unde ii aſtrologiam hauſerint. ib. 10. Graecor. jusjurandum. II. *Tox.* 12. verbis Graeci amiciores, quam re. ib. 9. verborum ſectantur elegantiam. ib. 42. vim dicendi adtribuunt Mercurio. III. *Herc.* 4. eam quomodo comparare deceat. II. *Lex.* 22. ſeq.

Graeci veteres quomodo comam ornare fuerint soliti. III. *Navig.* 3.
Gramme nomen mulieris. III. *Meret.* XIII. p. 318.
Graveolentia oris Gelonis, tyranni. I. *Herm.* 34.
Gruem saltare quid. II. *Salt.* 34.
Gustare. In gustando vino non opus est ebibere dolium. I. *Herm.* 58.
Guttur, quatuor digitos longum. I. *Nigr.* 33.
Gyarus insula. II. *Tox.* 17.
Gygis annulus. II. *Bis Acc.* 21. ejus habere aurum. II. *Par.* 58.
Gymnasium, qualis locus. II. *Gymn.* 7. Scythis peregrinum. ib. 6. v. *Exercitium*, it. *Graecia.*
Gymnopaedia, saltationis genus. II. *Salt.* 12.
Gymnosophistae. III. *Fug.* 7.
Gyndamidis & Abauchae amicitia. II. *Tox.* 61.

H.

Haereditas. vid. *Hereditas.*
Halcyonis fabula. I. *Halcyon.* 1. seq. Dies halcyonii. ib. 2.
Halirrhodius. II. *Salt.* 39.
Harmodii parasitus Aristogiton. II. *Par.* 48.
Harmonides inter canendum exspirat. I. *Harm.* 2.
Harpina urbs. III. *Mort. Per.* 35.
Harpyae Phineum privant cibo. I. *Tim.* 18.
Hebe. I. *D. Deor.* V. 2. I. *D. Mort.* XVI. 1.
Hebrus fluvius maximus. III. *Fug.* 25.
Hecates cerimonia. III. *Navig.* 15.
Hecates coena. I. *D. Mort.* I. 2.
Hector, quid moriens locutus. II. *Par.* 46.
Hecubae similis mulier. II. *Gall.* 17.
Helena ab Achivorum principibus expetita. I. *D. Deor.* XX. 14. rapta a Cinyro. II. 2. *Ver. Hist.* 25. it. 27. ejus forma despicitur. I. *D. Mort.* XVIII. 2. ejus causa magna facta internecio. ib. non est, quae describitur. II. *Gall.* 17. de ea. II. 2. *Ver. Hist.* 8. cujus filia. I. *D. Deor.* XX. 14. ob eam, a Thesco raptam magnum exoritur bellum. ib. pulcritudinis gratia se in Deam mutat, fratribusque idem confitcit. III. *Charid.* 6. Amatur a Thesco. ib. 16.
Heliconem non audiisse unquam. III. *Indoct.* 3.
Hellanicus Lesbius. III. *Macrob.* 22.
Hellanodice. II. *pro Imag.* 11.
Helle, cur ab ariete deciderit. I. *D. Mar.* IX. 2. nomen dedit Hellesponto. ib. ubinam sepulta. ib.
Helleboro indigere. I. *D. Mort.* XVII. 2.
Hellespontus unde dicatur. I. *D. Mar.* IX. 1. eum transire pedibus. III. *Rhet. Pr.* 18.
Hephaestion, ductor sponsi. I. *Aët.* 5. I. *pro Lapsi.* 8. ab Alexandro inter Deos refertur. III. *Calumn.* 17.
Heraclides Carius. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Heraclitus omnia deplorat, cur. I. *Auct.* 14. de eo. I. *Sacr.* 15.
Heramithres. I. *Cat.* 21.
Hereditas liberis debita. I. *D. Mort.* VI. 3.
Heredipetae. I. *D. Mort.* XI. 1. hereditatis spe decepti. vid. *adulator.* heredipetarum exempla. I. *D. Mort.* V. it. VI. 1. it. VII. 1.
Hercules quomodo pictus. II. *Hist.* 10. qualis futurus, si voluptati obediisset. II. *Bis Acc.* 20. in Venerem acer. II. *Amor.* 1. dicitur rusticus. II. *Jov. Trag.* 32. it. Sostratus. II. *Dem.* 1. it. Ogmius. III. *Herc.* 1. monstrose apud Gallos pingitur. ib. homines trahit auribus vinctos. ib. 3. de eo. II. *Salt.* 41. ejus cum flumine lucta. ib. 50. Jovis filius. I. *D. Deor.* XIII. 1. in Oeta conflagravit. ib. & III. *Mort. Per.* 21. Centauri sanguine exeditur. ib. 25. Omphale captus, lanas carminavit. ib. 2. liberos & uxorem occidit. ib. Aesculapio posthabetur. ib. Herculis irridetur divinitas. I. *D. Mort.* XVI. 1. se dicit simulacrum dei. ib. 1. pro Atlante fert coelum. I. *Conv.* 14. adscribunt ei Galli vim dicendi. vid. *Eloquentia.* Herculi decimus tertius labor injungendus. III. *Fug.* 23. malorum depulsor. ib. 32. Hercules ap. Pholum pingitur cubans cum calice. III. *Conv.* 14. f. Hercules Tyrius antiquior Graeco. III. *Dea Syr.* 3. f. non infelix, quod nudus. III. *Cyn* 13.
Herculis cum arcu sagittas habere. III. *Indoct.* 5.
Hermaphroditus qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. it. I. *D. Deor.* XV. 2.
Hermias, eunuchus, philosophus. II. *Eun.* 9.
Hermimus Aristotelicus. II. *Dem.* 56.
Hermippi persona. III. *Charid.* passim.
Hermocles Rhodius statuarius. III. *Dea Syr.* 26.
Hermodori perjurium. II. *Icar.* 16.
Hermolaus. I. *D. Mort.* VIII.
Hermon Epicureus. III. *Conv.* 6. & 9.
Hermotimus, cur philosophiae Stoicae se dederit. I. *Herm.* 15. seq.
Herodes. II. *Dem.* 24. it. 33.
Herodicus. II. *Q. Hist.* 35.
Herodoti testimonium de visu & auditu. III. *de Domo* 20.
Herodotus, ejus laudes. I. *Aët.* 2. praelegit historias. ib. ejus libri dicuntur Musae. ib. digito in eum monstratur. ib. 2. de eo. II. *Hist.* 42.
Heroes podagrosi varii. III. *Tragop.* vs. 250. seq.
Heron. III. *Navig.* 6, 9.
Herophilus Cynicus, ubi pernoctarit. II. *Icar.* 16.
Hesiodus. versus ejus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quomodo factus poëta. III. *Rhet. Pr.* 4. de eo. I. *Herm.* 25. ejus de virtute sententia. ib. 2. futura divinandi facultatem a diis accepit. III. *Diss. cum Hesiod.* 1. crimina Hesiodo objecta. ib. 2. quae divinaverit. ib. 6. Hesiodus omnia divino adflatu dixit. ib. 9. Hesiodus laudatur. III. *Navig.* 20. cornices in ejus sepulcro. III. *Mort. Per.* 41. Hesiod. & Homer. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. an posterior Homero: III. *Dem. Enc.* 9.
Hetoemocles philosophus queritur se non vocatum ad convivium. III. *Conv.* 22.
Hierapolis urbs. III. *Dea Syr.* 1.
Hiero Syracusanorum tyrannus. III. *Macrob.* 10.
Hieronymus laudatur. III. *Macrob.* 21. & 23. ejus senectus. ib. 22.
Himeraeus Phalereus orator. III. *Dem. Enc* 31.
Himerus, Veneris filius. I. *D. Deor.* XX. 15.
Hinnulus leonem. I. *D. Mort.* VIII. 1.
Hipparchus, avarus, dives. II. *Asin.* 1—4. ejus uxor maga, lasciva. ib. 4. avis specie illa evolat ad amasium. ib. 12.

Hippias, vir eruditus, mechanicus. III. *Hip.* 3. ejus adornatum balneum. ib.
Hippoclides non curat, proverb. I. *Apol.* 15. & III. *Philopatr.* 28. f.
Hippocentauris comparantur Sophistae. III. *Fug.* 20.
Hippocentaurus. I. *Prom.* 5. it. I. *D. Mort.* XVI. 4.
Hippocratis, medici Coi, dictum. I. *Herm.* 1.
Hippocrene. III. *Indoct.* 3.
Hippodamia. Ejus proci necantur a patre Oenomao, currus certamine victi. III. *Charid.* 19.
Hippogerani. II. *Ver. Hist.* I. 13.
Hippogypi. II. *Ver. Hist.* I. 11.
Hippolyta, amazona. II. *Gymn.* 34. Hippolytae rusticitas. II. *Amor.* 2.
Hippolyto comas ponunt nubentes. III. *Dea Syr.* 60.
Hippolytus a Phaedra delatus. III. *Calum.* 26.
Hippomyrmeces. II. *Ver. Hist.* I. 12. it. 16.
Hipponax. III. *Pseudolog.* 2.
Hipponicus. I. *Tim.* 24.
Hircocervi. I. *Prom.* 7.
Hircum mulget alter, alter supponit cribrum. II. *Dem.* 28. Hircum olet rusticus. III. *Merctr.* VII.
Histiaeus Grammaticus. III. *Conv.* 6. f.
Historia, eam quivis vult scribere. II. *Q. Hist.* 2. eam contexere, difficile. ib. 5. historicorum vitia. ib. 7. seq. illa ab encomio distinguenda. ib. 7. seq. historicus non debet esse adulator. ib. 7. historia adulationibus repleta, comparatur. ib. 8. in ea quando & quomodo laudandum. ib. 9. historicus quidam malus ridicule contexit historiam. ib. 14. dicendis exaequari debet dictio. ib. 45. bene res disponat historicus. ib. 47. moderate laudet. ib. 59. neque calumnietur. ib. de fabulis, quas profert, suspendat judicium. ib. 60. pro omni aetate scribere debet. ib. 61. it. 63. hoc faciens, cui similis. ib. 62. loquentem quomodo inducere debeat. ib. 58. cuinam similem esse oporteat. ib. 51. quomodo formandum prooemium. ib. 52. seq. quomodo ad narrationem inde transeundum. ib. 55. multa debet omittere, cujus instar. ib. 56. vel verbo eloqui. ib. 57. dilucide se explicet. ib. 43. ineptorum historicorum exempla. ib. 15. seq. minutiis immorantes, ad res magnas inepti, cui similes. ib. 20. & 28. qui poëticas immiscent dictiones. ib. 22. cui similes. ib. post prooemium speciosum pusillum quoddam tractantes. ib. 23. in tractatione historica omnia sibi debeat esse similia. ib. 23. historicus quidam malus geographus. ib. 24. boni requisita. ib. 34. & 37. veritatis debet esse amans, intrepidus. ib. 37. quando is esse non possit. ib. 38. ad historiam scribendam non quivis idoneus. ib. 35. prudentia civilis, & eloquendi vis historico necessaria. ib. 34. historicorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 22. seq.
Histriones, personis, quas referunt, adtribuentes actiones inconvenientes. I. *Pisc.* 3. it. 33. vid. *Comoedia*, *Tragoedia*.
Holmeus fons. III. *Indoct.* 3.
Homerus versibus suis tempestatem excitat. I. *Cont.* 7. it. reddit Charonti visum. ib. laudator, non adulator. II. *pro Imag.* 24. ejus versus multa continent ad astrologiam pertinentia. II. *Astr.* 22. quam egregie laudet. II. *pro Imag.* 24. seq. e spectaculo redit doctior. II. *Salt.* 4. omnes res in duas classes divisisse videtur. ib. 23. quid bello opposuerit. ib. non necessaria in historia omisit. II. *Q. Hist.* 57. de Achille multa fabulose scripsit. ib. 40. patriae suae nusquam facit mentionem. ib. 14. ejus patria. II. 2. *Ver. Hist.* 20. an caecus fuerit. ib. (coecus tamen dicitur. III. *Saturn.* 6.) ejus quidam versus periere. II. 2. *Ver. Hist.* 24. Thersiten taxavit carmine. ib. 20. ejus quaedam loca. I. *Apol.* 14. it. II. *Amor.* 23. 31. & 32. it. II. *Imag.* 22. it. II. *Amor.* 5. it. II. *Dem.* 60. it. I. *Merc.* 16. it. I. *Herm.* 33. it. I. *D. Mort.* XI. 1. it. I. *Somn.* 5. it. I. *Nigr.* 6. ib. 17. ib. 37. it. I. *Pisc.* 1. & 3. Homer. & Hesiod. ridentur ob fabulam de Saturno. III. *Saturn.* 6. Homerus adoratur. III. *Dem. Enc.* 2. cum Demosthene contenditur. ib. 4. seq. modo ei praefertur, modo postponitur. ib. per totum *Dial.* Sexcenties eadem habet. III. *Dem. Enc.* 6. f. culpatur ob ficta pugnantium colloquia. ib. 7. ejus patria tempusque. ib. 9. Heroas a pedibus, capite & coma laudat. ib. 21.
Homines, eorum in deos indignatio. II. *Bis Accus.* 3. seq. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. ista ridicula. II. *Icar.* 4. comparatur civitati formicarum. ib. 19. item saltatorio spectaculo. ib. 17. hominum genus variis obnoxium adfectibus. ib. 29. diversa eorum vota. II. *Icar.* 25. homines principio vitae pellibus animalium induti. II. *Amor.* 34. a rudi principio artibus & scientiis pedetentim statum suum effecere meliorem. ib. 34. hominis esse peccare. II. *Dem.* 7. res humanae neque spe, neque metu dignae. ib. 20. hominem facere ex pistillo. III. *Phil.* 36. v. *vita*. homines a se invicem diversi. I. *Halc.* 5. homo infans. ib. 3. homines designarunt deos. I. *Sacr.* 10. homo nequam variis nominibus appellatus. III. *Pseudolog.* 27. hominibus uti pro jumentis, ridetur. III. *Cyn.* 10.
Honoris amor nequaquam e vita expellendus. II. *Gym.* 36. honores mutant mores. II. *Gall.* 14. (v. *nomen*, *divitiae*, *aurum*, *felicitas*.) it. I. *Tim.* 22. ex eruditione proficiscitur honor. I. *Somn.* 11. (v. *laus*, *notitia*, *eruditio*, *Aeschines*, *Demosthenes*.)
Horae. I. *Sacr.* 8.
Hori libros & Isidis edidicit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Hormus, saltandi genus. II. *Salt.* 11.
Hortari ultro festinantem. I. *Nigr.* 6.
Hospitali Jovi sacrificant redeuntes peregre. III. *Merctr.* IX.
Hospites doctores. III. *Dea Syr.* 56.
Hostiae, (vid. *sacrificium*) quales diis praebeantur. I. *Sacr.* 12. ritus circa eas. ib. seq.
Humanitatis imago. II. *Imag.* 19.
Hyacinthus disci jactu ab Apolline interfectus. I. *D. Deor.* XIV. 1. ab eodem sepelitur. ib. 2. in florem vertitur. ib.
Hydamardia, urbs. II. 2. *Ver. Hist.* 46.
Hydra. II. *Phal. Pr.* 8. comparantur cum ea vires humanae. II. *Gymn.* 35.
Hypata, urbs. II. *Asin.* 1.
Hyperbolus, incidere in Cleonem aut Hyperbolum aliquem. I. *Tim.* 30.

Hyperbole enormis. III. *Philopat.* 3.
Hyperides, patriae sollicitator, miles trepidus. II. *Par.* 42. infidus, adulator. III. *Dem. Enc.* 31.
Hypochermata, qualia carmina. II. *Salt.* 16.
Hypsipyle. II. *Salt.* 44.
Hysicratis Amiseni aetas. III. *Macrob.* 22.
Hyspasinis regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.

I.

Iacchus laceratus. II. *Salt.* 39.
Iacere aleam. II. *pro Imag.* 16.
Iambulus, scriptor fabulosus. II. *Ver. Hist.* I. 5.
Iapeto antiquior. I. *D. Deor.* II. 1.
Icarus. II. *Imag.* 21. temerarius astrorum scrutator. II. *Astr.* 15.
Icarius, inter pocula occisus. I. *D. Deor.* XVIII. 2.
Icarius vineae cultor. II. *Salt.* 40.
Iccus. II. *Q. Hist.* 35.
Idiotarum optima vita. I. *Nec.* 21.
Idomeneus. I. *D. Mort.* XXI.
Idomeneus, parasitus. II. *Par.* 45.
Ignis non exstinguitur igni. II. *Amor.* 2. igni sacrificant Persae. II. *Jov. Trag.* 42. in ignem se conferre ex fumo. I. *Nec.* 4. ignis necessitas. I. *Cauc.* 19. communicatus non decrescit. ib. 18. solis ignis flagrantior. ib. 19. Ignis celere mortis genus. III. *Mort. Per.* 21. f. sacrilegor. & homicid. poena. ib. 24. f.
Ignorantia plurium malorum causa. III. *Calumn.* 1.
Ignotus Deus Athenienssium. III. *Philopat.* 9.
Ilias malorum. III. *Conv.* 35.
Ilissus. III. *Navig.* 13.
Imago formae corporis praestantissimae. II. *Imag.* 5. eruditionis. ib. 16. benignitatis. ib. 19. beneficentiae. ib. 20. benivolentiae. ib. 21. animae praestantissimae. ib. 16—23. sapientiae & prudentiae. ib. 17.
Imaginum quarundam miracula. v. *simulacrum*, & *statua.*
Imitator Thucydidis. II. *Q. Hist.* 15.
Incantationes, remedia morborum. III. *Phil.* 11. seq.
Incantationis descriptio. III. *Meretr.* 4.
Indi adorant solem saltando. II. *Sal.* 17. arte saltandi doniti. ib. 22. vino dediti. I. *Nigr.* 5. vid. it. *Bacchus.*
Indifferentia dicebant mala Stoici. III. *Conv.* 31. & divitias. ib. 36. & 37. Redarguuntur suo exemplo, dolorem non esse indifferens quid. ib. 47.
Indigeo. paucis indigere est proximum Diis esse. III. *Gym.* 12.
Infernus. v. *Orcus.* Infernales poenae. I. *Nec.* 14. leges per quos fiant ratae. ib. 20.
Initiati dicuntur podagrici. III. *Tragop.* 125. 179. 299.
Injusti. v. *Mali.*
Ino, Bacchi nutrix. I. *D. Mar.* IX. 1.
Ino cum filio in mare praecipitatur. I. *D. Mar.* VIII. 1. a delphinibus excipitur. ib.
Insania, dea. II. *Par.* 2.
Institutio. v. *educatio, disciplina, adolescentia.*
Insula beatorum. II. 2. *Ver. Hist.* 6. I. *Herm.* 71. III. *Dem. Enc.* c. ult.
Insulae variae. II. 2. *Ver. Hist.* 27.
Interius cum exteriori non semper convenit. II. *Imag.* 11. comparatur ista diversitas. ib. an ad interius hominis ab exteriori valeat conclusio. v. *Amictus* tit.
Interpres, interprete opus est Pythio. II. *Jov. Trag.* 28. Themistocle nihil opus (interprete) ib. 31.
Interrogando & opponendo facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Invidia. Invidemus virtuti alterius: pulchris non invidemus. III. *Charid.* 23.
Io in Isin vertitur. I. *D. Deor.* III. 1. it. in juvencam. ib.
Iolaus repubescens. I. *D. Mort.* V. 2.
Ion, Platonicus. III. *Phil.* 6. & III. *Conv.* 7. vocatur Canon. ib.
Ionius sinus. II. *Amor.* 6.
Ionopolis. II. *Pseud.* 58.
Jophon patrem Sophoclem dementiae accusat. III. *Macrob.* 24.
Jovis impotentia ridetur. III. *Philop* 4. Deos de coelo dejecit, Salmonea percussit, Titanas vicit. &c. ib. Cygnus & bos factus. Barbatus senex. duodecim menses apud Aethiopes convivia agitat. ib. ejus Amores & commenta. III. *Charid.* 7. ejus minae, se terram cum hominibus suspensurum. ib. 8.
Iphigenia. II. *Tox.* 6.
Irus. I. *Necyom.* 15.
Isaeus orator. III. *Dem. Enc.* 12.
Isidis libros & Hori edidit Pythagoras. II. *Gall.* 18.
Isis, Aegyptiorum dea. I. *D. Deor.* III. 1.
Isidorus Characenus historicus. III. *Macrob.* 15.
Ismeniae tibiae celebres. III. *Indoct.*
Ismenodorus, in itinere occisus. I. *Dial. Mort.* XXVII. 2.
Isocrates ad bellum timidus. II. *Par.* 42. ejus aetas & exitus. III. *Macrob.* 23. Theseа inseruit laudibus Helenae. III. *Dem. Enc.* 10.
Isthmus habuit viginti stadia. III. *Ner.* 1. Isthmum perfodere cur adgressus sit Nero. ib. 2. quidam ante eum hoc tentarint. ib. in not. Desistit a consilio, metu inundationis. ib. 4. verius motu Vindicis. 5.
Italiae aër. III. *Macrob.* 9.
Judaei medici. III. *Tragop.* vs. 264. v. nott.
Judex ad quid adtendere debeat. II. *Eun.* 5. utramque debet audire partem. I. *Herm.* 30. III. *Calumn.* 8. judicum merces triobolus. III. *Dem. Enc.* 36. & II. *Bis Acc.* 15.
Judicium nullum putat esse verum Pyrrho. II. *Bis Accus.* 25. meliorum distat a vulgo judicium. I. *Harm.* 2.
Juno exprobrat Jovi amores. II. *Jov. Trag.* 2. a Polycleto efficta. I. *Somn.* 8. zelotypa ob Semelen. I. *D. Deor.* IX. 2. it. ob Ganymeden. ib. V. 1. seq. ib. III. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. insidias struit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2
Juno opum donatrix. III. *Merc.* VII.
Juno leonibus insidens. III. *Dea Syr.* 31. eadem multas simul Deas referens. ib. 32.
Juno Syria. III. *Dea Syr.* 1. Juno traducitur. III. *Philopatr.* 11.

Jupiter amat juvencam. I. *D. Mar.* VII. 1. ejus curae & negotia. II. *Bis Accus.* 2. quid facturus aurea catena. II. *Jov. Conf.* 4. ejus catena, quid. II. *Aſtr.* 22. in aurum mutatus. II. *Gall.* 13. ſepulcrus quomodo tonare poſſit. II. *Jov. Trag.* 45. I. *Sacr.* 5. amores ei exprobrantur. II. *Jov. Trag.* 2. ejus ad ceteros deos orario. ib. 15. ſaltando ſervatur. II. *Salt.* 8. a Phidia repraeſentatus. v. *Phidias.* varia ejus epitheta. I. *Tim.* 1. quomodo amabilis fieri poſſit. I. *Dial. Deor.* II. 2. in varias transformatur ſpecies. ib. ejus ara in Gargaro. I. *D. Deor.* IV. 2. arietina apud Aegyptios facie fingitur. I. *Sacr.* 14. a capra nutritur, in Creta expoſitus. ib. 5. expulſo patre, imperium ad ſe rapit. ib. ejus uxores. ib. in amorem effuſus. ib. multa de eo fabuloſa. ib. ubi colatur. ib. 10. ejus ſepulcrum. ib. & III. *Philopat.* 10. barbatus fingitur. I. *Sacr.* 11. cum Sole expoſtulat, cur. I. *D. Deor.* XXV. 1. in aurum mutatur. I. *D. Mar.* XII. 1. divitiarum dator. III. *Cron.* 14. redarguitur a Momo. III. *Deor. Conc.* ubique.

Jusjurand. amatorum vanum. III. *Meretr.* VII. in extremis labiis ib. p. 297. jurare falſo non verentur, per numen, quod impotens credunt. III. *Philop.* 4. & not. jurare per quem Deum deceat, deliberatur. ib. 5. 6. 7. 8. jusjurand. per trinitatem vocatur arithmetica. III. *Philop.* 12.

Jusjurandum Pythagorae, Graeci, Scythae, v. *ſuo titulo.*

Juſti. vid. *Boni.*

Juſtitia laudatur. II. *Bis Acc.* 5. ejus inimici. ib. 8.

Juventus. vid. *adoleſcentia.*

Juvenum excurſiones in donando. III. *Meret.* VII. eorum vanum jusjurandum. ib.

Ixion. I. *Nec.* 14. ſollicitata Junone, a Jove abſolvitur. I. *D. Deor.* VI. 1—4. nebula ei loco Junonis objicitur. ib. 4. ſeq.

K.

Kalendae Romanae. III. *Pſeudolog.* 7.

L.

Labores Dromonis, vel Tibii. I. *Merc.* 25. labores ſuſtinere, quid profit. II. *Gall.* 23. (vid. *corpus, vires.*) ex illis naſcuntur bona. III. *Rhet. Pr.* 8.

Labra rigare, ſiccum linquere palatum. I. *Apol.* 6.

Lac gallinae mulgere. I. *Merc.* 13.

Lacedaemoniorum exercitia. II. *Gymn.* 38. de pila decertatio. ib. ſaltationis amici. II. *Salt.* 10. eorum reges quot habuerint calculos. I. *Harm.* 3. priſtinos exuunt mores. I. *Dial. Mort.* I. 4. mulieres tonſae. III. *Fug.* 27.

Laches, paraſitus. I. *Tim.* 58.

Lachesis, una Parcarum. II. *Jov. Conf.* 2.

Lachonopteri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.

Lacrymae Neptuni ridentur. III. *Philop.* 6.

Lacunar templi aureum. III. *Dea Syr.* 30.

Lajus. II. *Jov. Conf.* 13.

Lampas vocatur pyra. III. *Dea Syr.* 49.

Lampichus, tyrannus. I. *D. Mort.* X. 4.

Lampis, amore meretricis perit. I. *D. Mort.* XXVII. 7.

Lapilli ignei coloris. III. *Meretr.* VI.

Lari in morem. I. *Merc.* 3.

Larvam Lamiamque metuere. III. *Phil.* 2.

Latona. I. *D. Deor.* XVI. 1.

Latophagi. II. *Salt.* 4.

Latrator Deus ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.

Laus, & laudator. Laus eſt liberum quiddam. II. *pro Imag.* 18. non habet quantitatis legem. ib. in laudando comparare ſcitum. ib. 19. laudem quomodo quis poſſit conſequi. ib. 17. (vid. *Notitia.*) invidiae non debet laus eſſe obnoxia. II. *pro Imag.* 23. laudator quomodo diſtet ab adulatore. ib. 20. ſeq. veri laudatoris caracteres. ib. laudes ſuas cur quivis facile admittat. ib. 3. laude ſua capti quibus ſimiles. ib. ea delectantur feminae, licet ſibi falſo ſaepe adtributa. ib. 4. ſub nimia laude quid lateat. ib. 1. quando laudes ſint tolerabiles. ib. 2. cui laus jucunda, vel gravis. II. *Q. Hiſt.* 11.

Lazari, populi. II. *Tox.* 44.

Leagoras. II. *Phal. Pr.* 9.

Lectica uti effeminatum. III. *Cyn.* 10.

Leges cur inutiles. II. *Dem.* 59. aliquid peregrini habentes, reveretur vulgus. II. *Gall.* 18. Conf. tit. Lex.

Lemniadae mulieres. II. *Amor.* 2. & III. *Meretr.* p. 318.

Leo devictus licio. I. *Merc.* 31. leonina pelle tegere ſimium. III. *Phil.* 5. leonem himnulus. I. *D. Mort.* VIII. 1.

Leones ſolivagi. III. *Ep. Sat.* 34.

Leontichus. III. *Phil.* 6.

Leoſthenes. III. *Dem. Enc.* 14. f. & ib. nott.

Leotrophis, Milonem ex Leotrophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.

Lepidus. II. *Pſeud.* 43. it. 25.

Lepus. Leporem dimiſi. III. *Soloec.* 3.

Lernaeae capita. II. *Amor.* 2.

Lesbonax quomodo adpellarit ſaltatores. II. *Salt.* 69.

Lethes aqua. I. *Dial. Mort.* XIII. 6. quid efficiat. II. *Luct.* 5. eam qui non guſtarint. ib.

Leucanor, Boſporanorum regulus. II. *Tox.* 44.

Lex. Leges Saturnalium. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. inſcribantur pilae aeneae. ib. *Cron.* §. 18. Adde tit. Leges.

Libanitis. III. *Indoct.* 3.

Libanus. III. *Dea Syr.* 8. Arena rubra inficit flumen Adonyn, ut ſanguineus videatur. ib. plus quam diei iter altus. ib. 9.

Liberos qui immolantes devoveant. III. *Dea Syr.* 58.

Libertas, Dionyſiaca. vid. *Dionyſiaca.* ſocia veritatis. I. *Piſc.* 17.

Libertas Demoſthenis in dicendo. III. *Dem. Enc.* 36. 40. & 42. Libertatem dicendi concedere magnanimum eſt. III. *Deor. Conc.* 4.

Librorum lectio quando non ſufficiat. III. *Indoct.* 2. eorum emtores ignari & rudes cui ſimiles. ib. 6. ib. 19. 29. eorum titulos ſolos noſſe. ib. 18. Libro inſcribuntur hominum actiones. III. *Philopatr.* 13. Libri coeleſtes. ib. 16. f.

Liburnorum populus, quis. II. *Amor.* 6.

Libyae auſtrales partes inhabitabiles ſunt. III. *Diſp.* 1. Serpentum, quos alit, genera. ib. 2.

Libyes Ammonem colunt. II. *Aſſy.* 8.

Lin-

Lingua, Graecae ſtudium quomodo tractandum. II. *Lex.* 22. in ea aliqua nimis accurate taxantur. II. *Q. Hiſt.* 21. vid. *Verba.*
Litterarum ſtudia. v. *eruditio, ſtudia.*
Litteras invenit Cadmus. I. *Jud. Voc.* 5. ordine collocavit Simonides. ib. litterae *r.* actio contra *r.* I. *Jud. Voc.* 1. ſeq.
Litteras ſcire nil prodeſt, niſi vitam componas in melius. III. *Conv.* 34.
Logomachia duorum indoctiorum philoſophorum. II. *Dem.* 28. v. *Diſputatio*, it. *Philoſophia.*
Lonchatae, Macentis & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Longaeva hominum genera. III. *Macrob.* 4. longaevae gentes. ib. 5. longaevitatis cauſae. ib. 6. exempla longaevorum regum. ib. 8. ſeq. philoſophorum. ib. 18. ſeq. Hiſtoricorum. ib. 22. ſeq.
Loquendi fiducia, ſocia veritatis. I. *Piſc.* 27.
Lotophagi. II. *Salt.* 4.
Lotum Ulyſſis guſtarunt ſocii. I. *Merc.* 8. Lotus Homeri. I. *Nigr.* 3. eum obſcurare. ib.
Lucernam olent Demoſthenis ſcripta. III. *Dem. Enc.* 15.
Lucianus, peregrinatur in Theſſaliam. II. *Aſ.* 1. ſeq. ejus cum Palaeſtra, ancilla, conſuetudo. ib. 6. ſeq. in Aſinum transformatur. ib. 13. ſeq. ad humanam redit formam. ib. 54. in Macedoniam peregrinatur. I. *Aët.* 7. laus ejus orationis. I. *Zeux.* 1. ſeq. cur fictas conſcripſerit hiſtorias. II. 1. *Ver. Hiſt.* 4. ficta ejus peregrinatio. ib. 5. cur. ib. ſeq. habetur odio ab Alexandro Mago. II. *Pſeud.* 35. cum Xenophonte ſe peregrinatum dicit. ib. 56. de Luciani inſtitutione pater deliberat. I. *Somn.* 1. avunculo, ſtatuario, committitur. ib. 3. felici natura praeditus. ib. 2. ob fractam tabulam ab avunculo verberatur. ib. 3. domum ſe ab eo proripit. ib. 4. commendat ſe ei ars ſtatuaria. ib. 7. ſeq. item eruditio. ib. 9. quae ei artes mechanicas diſſuadet. ib. 9. ſeq. ſpreta arte ſtatuaria, ad eruditionem ſe confert. ib. 14. a curru Pegaſeo omnem contemplatur mundum. ib. 15. cur ſomnium expoſuerit. ib. 18. ſcripta ſua extenuat. I. *Prom.* 1. ejus ſcripta ex dialogo & comoedia compoſita. ib. 5. ad philoſophiam excitatur. I. *Nigr.* 4. ſeq. philoſophorum adpeliatur hoſtis. I. *Piſc.* 1. familiaritas cum potentiori, ſolius iſtius cauſſa, parum arridet Luciano. I. *Merc.* 9. lapſum inter ſalutandum ad deos refert. I. *pro Lapſ.* 15. cur ſe jam ſenex adhuc in ſervitium dederit. I. *Apol.* in Aegypto officium gubernatoris nactus. ib. 12. pharmacopolae ſe comparat. ib. 7. item Salaetho. ib. 4. item actoribus Tragicis. ib. 5. philoſophorum admirator. I. *Piſc.* 5. non invenit, cui ſe tradere poſſit, philoſophum. ib. 11. ſub ſpecie mulieris philoſophiam perſtringit falſam. ib. 12. non philoſophiam, ſed impoſtores illius traducit. ib. 15. Luciani nomen adoptivum. ib. 19. patria. ib. oſor ſuperbiae mendaciorum, amicus probitatis. ib. 20. ad orationem Diogenis reſpondet. ib. 29. relictis curiae negotiis, Philoſophiae ſe mancipat. ib. criminibus imputatis abſolvitur. ib. 38. deridetur ob vocem Apophras. III. *Pſeudolog.* 7.
Luctae exercitium quid. II. *Gymn.* 8.
Luctus de mortuo ridiculus. II. *Luct.* 1. it. 12. ſeq. luctus expers nemo. II. *Dem.* 25.
Lucullus bellum gerit cum Tigrane. III. *Macrob.* 15.
Lucus ſemper virens. III. *Philop.* 16.
Ludis Jovialibus praelegitur liber. III. *Charid.* 1.
Luna narrans inducitur. III. *Fug.* 1. Luna Aſtarte. III. *Dea Syr.* 4.
Lunae & Endymionis amor. I. *Sacr.* 7. it. I. *D. Deor.* XI. 1. lunae natura admirabilis. II. *Icar.* 4. ejus inquirendae nimis curioſi reprehenduntur. ib. 20. ſeq. ejus influxus. II. *Aſtr.* 25. eam ſub nomine Menae colunt Phryges. II. *Jov. Trag.* 42. a ſole mutuatur lucem. II. *Aſtr.* 3. eclipſis lunae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 19. Lunae ſolisque oppoſitio & quadratura. III. *Philopatr.* 24.
Lupi ſolivagi. III. *Epi Sat.* 34.
Lupinos in pera geſtant philoſophi. III. *Fug.* 31.
Luſciniarum fabula. I. *Nigr.* 3.
Lutum & pulvis cur ſubjiciantur in gymnaſiis. II. *Gymn.* 28. ſeq.
Lux. Lucem noctu emittunt gemmae. III. *Dea Syr.* 32.
Lux aeterna. III. *Philop.* 13.
Luxus cujusdam Athenas venientis. I. *Nigr.* 13.
Luxuria naturae leges violat. II. *Amor.* 20.
Lycambae filia, blanda voce praedita. II. *Amor.* 3.
Lychnis gemma. III. *Dea Syr* 32.
Lycini peregrinatio. II. *Amor.* 6.
Lycinus, ſaltator, quomodo ſe gerat. II. *Salt.* 2.
Lycoreus mons. I. *Tim.* 3.
Lycurgus, legislator Lacedaemoniorum, jam ſenex leges tulit. II. *Gymn.* 39. inſtituit exercitia. ib. 38. patriae ſollicitator, miles trepidus. II. *Paraſ.* 42. aſtrologus. II. *Aſtr.* 25. quando in bellum proficiſci juſſerit. ib. 25. ejus aetas. III. *Macrob.* 22.
Lydi arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.
Lydus ſenex, Silenus. III. *Deor. Conc.* 4. f.
Lynceus. I. *Tim.* 25. eo cernere acutius. II. *pro Imag.* 20.
Lyſimachus, poëta. I. *Jud. Voc.* 7.
Lyſimachus, rex. II. *Q. Hiſt.* 2. ejus aetas. III. *Macrob.* 11.

M.

Macedonicorum regum commentarii. III. *Dem. Enc.* 26. & not.
Macentis, Lonchatae & Arſacomae amicitia. II. *Tox.* 44. ſeq.
Maeander ſuccedit Polycrati. I. *Nec.* 16. prodidit Polycratem. I. *Cont.* 14.
Maenades Pentheum diſcerpunt. III. *Satur.* 8.
Maeon an pater Homeri. III. *Dem. Enc.* 9.
Magi longaevi ſunt. III. *Macrob.* 4.
Magnificentia in aedibus, ſuppellectile & veſtibus nil prodeſt. III. *Cyn.* 8. & 9.
Mala demorſa tradere, amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Mala omnibus communia. II. *Jov. Conf.* 18.
Mali, quorſum veniant poſt mortem. II. *Luct.* 8. exempla malorum. II. *Bis Acc.* 8. malitiae characteres occulti ex dicto Euripidis. II. *Par.* 4. eorum poſt hanc vitam poenae. II. *Jov Conf.* 17.
Mallenſes vaticinandi arte celebres. II. *Pſeud.* 29.
Malli oraculum. III. *Phil.* 38.

Malva verberari. III. *Fug.* 33.
Mandrabuli more, I. *Merc.* 21.
Mandragora, dormire ſub Mandragoris. I. *Tim.* 2. A mandragora velut dormientes cives excitare. III. *Dom. Enc.* 36.
Manum protendunt ſuffragia ferentes. III. *Deor. Conc.* 19.
Marcomanni. II. *Pſeud.* 48.
Marcus, imperator. II. *Pſeud.* 48.
Mare tranquillum homines allicit. III. *de Domo* 12.
Margites. I. *Herm.* 17. Margitae aut Coroebi eſſe. III. *Phil.* 3.
Maritorum zelotypia. II. *Amor.* 42.
Mars, de minis Jovis parum ſollicitus. I. *D. Deor.* XXI. Martis & Veneris amor. ib. XV. 3. a Vulcano una cum illa in vincula datur. ib. XVII. 1. & III. *Philop.* 6. f.
Marſyae tibiae. III. *Indoct.* 5.
Marſyas. I. *D. Deor.* XVI. 2.
Maſſiniſſae regis actas. III. *Macrob.* 17.
Matribus primo geniti acceptiores. II. *Par.* 61.
Matrimonium. v. *conjugium.*
Matula, immingere in matulam. I. *Merc.* 4.
Mauſacas. II. *Hiſt.* 28.
Mauſoli res geſtae. I. *D. Mort.* XXIV. 1. monimentum. ib. deridet eum Diogenes. ib. 3. I. *Nec.* 17.
Mazaea, filia Leucanoris. II. *Tox.* 44. ſeq.
Mechanici nobiles. III. *Hipp.* 2.
Mechanicas artes diſſuadet Luciano eruditio. vid. *Lucianus.*
Medeae ſomnium. II. *Salt.* 53. Medeae receptio, fuga. ib. 40. muliebrem ea deplorat ſexum. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 2. zelotypia inflammata pingitur. III. *de Domo* 31.
Medicamenta in omnibus non eandem habent vim. II. *Abd.* 27. ſaepe fallunt artem. ib. 17. modico ante adhuc multa circumſpicienda, quam adcedat ad curationem. ib. 17. qualia multa medicamenta. II. *Pſeud.* 5. natura hominis ante exploranda, quam adhibeantur medicamenta. II. *Abd.* 29.
Medici Syri, ſ. Judaei. III. *Tragop.* 264.
Medicus, theoretico melior practicus. III. *Hipp.* 1. praerogativa medicorum. II. *Abd.* 23. vid. ſeq. tit.
Medicus amorem privigni aegri deregit. III. *Dea Syr.* 17.
Medius. III. *Macrob.* 11.
Megabyzus. I. *Tim.* 22.
Megacles. I. *Cat.* 8. I. *Tim.* 22.
Megapenthes, tyrannus. I. *Cat.* 8. Cydimachi cepit bona. ib. 8. interfecit Cleocritum. ib. 9.
Megillus Corinthius. I. *D. Mort.* I. 3.
Melampode audire acutius. II. *pro Imag.* 20.
Melanope an mater Homeri. III. *Dom. Enc.* 9.
Melantus, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Meleagri tabes. I. *Sacr.* 1.
Melicerta. II. *Salt.* 42.
Melitenſes caniculae. I. *Merc.* 34.
Melitenſis catellus, prov. III. *Conv.* 19.
Melitiden aut Coroebum putare aliquem. II. *Am.* 53.
Melitus. I. *Piſc.* 10. II. *Jov. Conf.* 16.
Memnon ad orientem ſolem exclamat. II. *Tox.* 27.
Memor. *Odi convivam memorem*, prov. III. *Conv.* 3.
Memphi colitur bos. II. *Jov. Trag.* 42.
Memphiticus taurus Deus, ridetur. III. *Deor. Conc.* 10.
Menam, i. e. lunam colunt Phryges. II. *Jov. Tr.* 42.
Menandri locus. II. *Amor.* 43.
Menandri Elanchus. III. *Pſeudolog.* 4.
Mendacia, qualia licita. III. *Phil.* 1. non neceſſaria proficiſci ex amentia. ib. 2. totarum mendacia nationum. ib. 3. ſeq. poëtarum tolerabilia. v. *Poëta.*
Mendicus. II. *Salt.* 43.
Menecles. II. *Aſin.* 49.
Menecrates, e divite pauper. II. *Tox.* 24. ejus cum Zenothemi amicitia. ib. amici opera honori adscito reſtituitur. ib. 24. ſeq.
Menecrates. III. *Nec.* toto Dial.
Menelaus, uxore ſpoliatus. II. 2. *Ver. Hiſt.* 26. it. 8. ex Pelopidis oriundus. I. *D. Deor.* XX. 14. cum Helena deſponſatur. ib.
Menippus mordax. II. *Bis Acc.* 33. ejus ad aſtra peregrinatio. II. *Icar.* 1. ſeq. cavillator. I. *D. Mort.* II. 1. inferis creat moleſtias. ib. 1. vitiorum inimicus. ib. canis, ubi quaerendus. ib. I. 1. deſcribitur. ib. 2. perſtringit philoſophos. I. *Nec.* 4. item poëtas. ib. pileo, leonina pelle & lyra, cur & a quo, inſtructus. ib. 8. cur ad orcum migrarit. ib. 1. ad ſuperos regreditur. ib. ridens moritur. I. *D. Mort.* XXI. 2. ib. XXII. 2. ejus cum Charonte expoſtulatio. ib. XXI. 2. ad mortem ſe praeparat. ib. X. 11.
Mens, v. *animus.* mentes excitat exemplum. II. *Gymn.* 37. diſtrachio mentis per opiniones. II. *Icar.* 10. mentis & corporis non ſemper eadem forma. II. *pro Imag.* 11. mentis praeſtantiſſimae imago. ib. 16—23. mente aliud celare, aliud promere verbis. I. *Apol.* 6.
Menſae, Siculi delicatiores. I. *D. Mort.* IX.
Menſae Syracuſanae. i. ſplendidae. III. *Dom. Enc.* 18.
Menſis Aegypt. Meſori. III. *Philopat.* 22.
Menſium ordinatus ab Aegyptiis numerus. II. *Aſtr.* 5.
Mercatorum navigationes. II. *Tox.* 4.
Merces, v. *didactrum.* mercede conductorum calamitates. I. *Merc.* eorum vita defenditur. I. *Apol.* v. *Aulici.* ſine mercede nemo facit quidquam. ib. 13. nec potentes iſtius expertes. ib.
Mercurius ad Paria mittitur. I. *D. Deor.* XX. 1. puellam amat Arcadicam. ib. XXII. 1. in hircum ſe transformat. ib. 2. varia ejus negotia. ib. XXIV. 1. cum Charonte computat. ib. IV. 1. furatur Neptuni tridentem, Martis gladium, arma Apollinis. ib. VII. 1. Cupidinem vicit. ib. 3. Veneri ceſtum furripuit. ib. ex teſtudine inſtrumentum fecit muſicum. ib. 4. Vulcano ob amores invidus. ib. XV. 1. canina fingitur ab Aegyptiis facie. I. *Sacr.* 14. it. primae lanuginis juvenis. ib. 11. ejus virga. I. *D. Mort.* XXIII. 3. cui comparatur ſaltatio. II. *Salt.* 85. Mercurius lapideus. III. *Nav.* 20. Mercurius praeco. I. *Vit. Auct.* crebro, & III. *Gymn.* 26. &c. Divitiarum dator. III. *Cron.* 14. ſtuprorum cupidus. III. *Philop.* 7.
Meretricum artes ad viros adliciendos. III. *Meretr.* VI. & paſſim in iisdem Dial. Modeſtiam ſimulant. ib. earum nomina Ampelis, Corinna, Clonarium, Chryſis, Muſarium, Philinna &c. ſingulis ib. Dial.

Me-

Metetrix verſatior. II. *Tox.* 13. deformis cur ſe exornet. III. *de Domo* 7.
Merion. II. *Par.* 42. ſaltator. II. *Salt.* 8. Graeci & Trojani ab eo didicere ſaltandi artem. ib. quid haec ei profuerit. ib.
Meſori menſis Aegypt. III. *Philopat.* 22.
Metapontini. II. *Gall.* 18.
Metrodorus. II. *Jov. Trag.* 22.
Micyllus, antea Micyllus quis fuerit. II. *Gall.* 16. ejus diteſcendi cupido. ib. 28. ejus cum Pythagora in gallum transformato colloquium. ib. ab init. ad finem.
Midas. I. *D. Mort.* II. 1. Phrygum peſſimus. ib. 2.
Milo. I. *Aet.* 8. Milonem ex Leontophide efficere. II. *Q. Hiſt.* 34. Crotoniates, athleta. I. *Cont.* 8. taurum portat. ib.
Miltiades proditionis ſuſpectus. III. *Calum.* 29.
Minerva adjuvat Prometheum. I. *Prom.* 3. virgo perpetua. I. *D. Deor.* VIII. armata. ib. qualis facie. ib. e cerebro Jovis nata. ib. de artis praeſtantia cum Neptuno & Vulcano contendit. I. *Herm.* 20. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. glaucis oculis fingitur. ib. 11. cur ad arcus Cupidinis immobilis. I. *D. Deor.* XIX. Jovi parat inſidias. ib. XXI. 2. adjuvat Perſeum. III. *de Domo* 25. depicta tanquam pacem agens. ib. 26. fugit amorem Vulcani. ib. 27. armata, terribilis, Gorgonis caput in pectore gerens. III. *Philopat.* 8. Gigantum interfectrix. ib. Gorgonis utilitas. ib. immolatur ei ob victoriam. III. *Charith.* 11.
Mingo. mingit in convivio Alcidamas. III. *Conv.* 35.
Minoi datum vaticinium de morte filii. III. *Diſſ. cum Heſ.* 8.
Minos, ejus officium. II. *Luct.* 7. ingratus. II. *Salt.* 41. judex apud inferos. I. *D. Mort.* XII. unum fert in gratiam judicium. I. *Nec.* 13. ejus tribunal. ib. 11.
Miſthon Sybarita. III. *Pſeudolog.* 3.
Mithras Deus Medorum. III. *Deor. Conc.* 9.
Mithridatis ortus & exitus. III. *Macrob.* 13.
Mithrobarzanes, magnus incantator. I. *Nec.* 6. ſeq.
Mnaſcirus Parthorum regis actus. III. *Macrob.* 16.
Mneſarchus. II. *Gall.* 16.
Mnemitheus, nauclerus, avarus. II. *Jov. Trag.* 15.
Modeſtia quomodo ſe exferat. II. *Imag.* 21. ejus imago. ib. 20.
Modi muſici. I. *Harm.* 1.
Modii Aeginetici. I. *Tim.* 57.
Moechorum poena rapinaeſimus. III. *Abdic. Par.* 9. ib. *Fug.* 33. Conf. *Adulter.*
Moeotis palus. II. *Tox.* 4.
Mogerichus. I. *D. Mort.* XI. 1.
Mollia divitum veſtimenta. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim.
Momus, ad reprehendendum proclivis. II. *Jov. Trag.* 23. dei reprehenſor. I. *Nigr.* 32. arbiter conſtituitur. I. *Herm.* 20. hominis reprehendit architectum. ib. 20. Momi perſona. III. *Deor. Conc.* toto Dial. Momus reprehendit, Bacchi comites in Dis referri. III. *Deor. Conc.* 4. Herculem & Aeſculapium intactos relinquit, jubente Jove. ib. 6. Jovi exprobrat peregrinitatem. ib. aliaque crimina objicit. ib. 7. multos immerito in Deos receptos queritur. ib. 7. 8. 9. ſeq. Anubin aliaque monſtra honore divino coli indignatur. ib. 10. oraculorum praeſtigias objicit. ib. 12. cum deorum turba aucta perjuria creviſſe. ib. philoſophorum pugnantia nomina, fatum, fortuna, virtutem & naturam ridet. ib. 13. decretum ad haec prohibenda recitat. ib. 14. & 15. Momus ſcriba. ib.
Mons Lycoreus. I. *Tim.* 3.
Morbi, eorum natura in omnibus non eadem hominibus. II. *Abd.* 26. ſeq.
Morbus Corybanticus. II. *Lex.* 16.
Morbus Abderitarum. v. *Abderitae.*
Morbus ex Amore. III. *Dea Syr.* 17.
Mors omnes facit aequales. I. *Dial. Mort.* XV. 2. ib. XXIV. 1. ſeq. ib. XXV. moriendum omnibus. ib. XV. 3. nullum mors admittit perſonae diſcrimen. I. *Nec.* 15. it. 17. poſt mortem quae conſequantur, non novimus. I. *D. Mort.* I. 1. mors index felicitatis. I. *Contem.* 10. ejus nuntii ac miniſtri. ib. 17. homines medias inter ſpes exſtinguit. ib. ejus cogitatio quid conducat. ib. omnes facit aequales. ib. 22. mortuorum negotia ac viventium longiſſime diſcreta. ib. de morte ſemper cogitandum. ib. 20. variae vulgi de morte opiniones. II. *Luct.* 2. ſeq. rapit omnes. II. *Dem.* 60. mors invadet, etſi cavea te includas. III. *Dem. Enc.* 6.
Morſus canis rabioſi rabie inficit. I. *Nigr.* 38.
Mortui, (redi ad praec. tit.) abluuntur, unguntur, floribus coronantur, ſplendideque veſtiuntur. II. *Luct.* 11. variae eorum ſepulturae genera. ib. 21. vulgus eis obolum in os imponit. ib. 10. mortuos cur honorare deceat. II. *Tox.* 1.
Mos. mores mali divitum. III. *Cyn.* 17. 18.
Moſes tardilinguis. III. *Philop.* 13.
Mulgere lac gallinae. I. *Merc.* 23.
Mulierum quarumdam in aves, arbores, & feras converſio. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mulier foeda, lunarique adflicta morbo. II. *Tox.* 24. Hecubae aequalis mulier. II. *Gall.* 17. trifolium libidinoſarum, Phaedra, Parthenope, Rhodope. II. *Salt.* 2. mulieres philoſophantes. II. *Eun.* 7. quomodo pingi velint. II. *Q. Hiſt.* 13. earum voluptatem praefert virili Tireſias. II. *Amor.* 27. conjunctio cum iis delectabilis. ib. de congreſſu cum iis ſententia Euripidis. ib. 38. mulieris, corpore praeſtantiſſimae, imago. II. *Imag.* 5. it. ejus, mente praeſtantiſſimae. ib. 16—23. mulieres ad laudes ſibi falſo ſaepe adtributas geſtiunt. ib. 4. mulierum mollia corpora. II. *Gymn.* 25. formam infucant. II. *Amor.* 38. lapillos in auriculis ſuſpendunt. ib. 41. amentia iſtarum in adornandis capillis, ceteraque cultus luxuriosi genera. ib. 38. ſeq. poſt magnum adparatum quaenam numina ſalutatum eant. ib. 42. domeſtica earum luxuria. ib. virtus in iis haud perfecta. ib. 51. mulier pudica & formoſa cur ſe exornet. III. *de Domo* 7. mulierum formoſitatem obſcurant ornamenta. ib. 15. mulieribus mulieres congreſſae. III. *Meretr.* V. pugnam dirimunt. III. *Conviv.* 45. tonderi nolentes proſtituuntur, Veneriqué ex mercede ſacrificatur. III. *Dea Syr.* 6.
Mundus, de eo variae philoſophorum opiniones. II. *Icar.* 8.
Muſaeus, ſaltator. II. *Salt.* 15.

Muſae invocantur a poëtis. I. *Sacr.* 5. cur eas refugiat Cupido. I. *D. Deor.* XIX. 2.
Muſae, quibuscumque & in quantum voluerint, impertiuntur. III. *Diſſ. cum Heſ.* 4.
Muſca, femina, ejus fabula. III. *Muſc.* 10.
Muſica, prima adoleſcentiae Graecae diſciplina. II. *Gymn.* 21. muſicae harmonicae deſcriptio. II. *Imag.* 14. adhibetur ad ſacrificia. II. *Salt.* 16. eam amat Socrates. ib. 25. muſicus quidam inter canendum exſpirat. I. *Harm.* 2. modi muſici. ib. 1. muſicorum prov. *bis per omnes chordas.* I. *Prom.* 6.
Muſici cujusdam rudis audacia. III. *Indoct.* 8. ſeq.
Muſicus practicus melior theoretico. III. *Hipp.* 1.
Muſonius. III. *Mort. Per.* 18. f. III. *Ner.* 1.
Muſtum bibere ventre inflato. III. *Phil.* 39.
Muzuris urbs apud Indos. II. *Q. Hiſt. Conſcr.* 31.
Mycene. I. *Conſ.* 23.
Myrmidones, homines e formicis orti. II. *Icar.* 19.
Myron. I. *Somn.* 8.
Myrrha. II. *Salt.* 58.
Myrrhina, canis. I. *Merc.* 34.
Myrtium, meretrix. I. *D. Mort.* XXVII. 7.
Myſta Deae podagrae. III. *Tragop.* vſ. 85. & 239.
Mytraeorum montes. II. *Tox.* 52.

N.

NAſo trahi. I. *D. Deor.* VI. 3.
Naſturtium cibus pauperum. III. *Ep. Sat.* 28.
Naſum morſu auferre. III. *Conv.* 44.
Nationum quarumdam characteres. II. *Icar.* 16. ex natione bonus non judicandus vir. II. *Tox.* 5. v. *Gentes.*
Nato, natandum ad altare: III. *Dea Syr.* 46.
Natura hominum diverſa. II. *Abd.* 29. it. 28.
Naufragi. I. *Merc.* 1. ſeq.
Navigare Athos. III. *Rhet. Pr.* 18.
Navis deſcriptio. III. *Navig.* 5. ſeq. eam Dioſcurorum alter ſervat. ib. 9. navis Aegyptia quantum lucri adferat domino. ib. 13.
Nauplii irae. II. *Salt.* 46.
Nauſicaa, filius Aretae. II. *Imag.* 19.
Nautae coronati. III. *Ner.* fin.
Neanthus, Pittaci tyranni filius. III. *Indoct.* 12.
Nechraei. III. *Fug.* 6. f.
Nectar & ambroſia caro veneunt. III. *Deor. Conc.* 14.
Nefaſti dies. III. *Pſeudolog.* 13.
Neoptolemus, Achillis filius, ſaltator egregius. II. *Salt.* 9.
Nephele, mater Helles. I. *D. Mar.* IX. 2.
Nephelocentauri. II. 1. *Ver. Hiſt.* 16.
Neptunus, tridente ſpoliatus. II. *Jov. Trag.* 25. ejus de artis praeſtantia cum Minerva & Vulcano contentio. I. *Herm.* 20. ejus mercenaria apud Laomedontem opera. I. *Sacrif.* 4. juvenis caeruleo capillo fingitur. ib. 11. Enipeum & uxorem ejus Tyronem decipit. I. *D. Mar.* XIII. 1. percuſſa petra, fontem projicit. ib. 3. inſidias ſtruit Jovi. I. *D. Deor.* XXI. 2. Neptunus terrae quaſſator. terribilis ejus vox. moechus eſt. lacrymatur ob Martem deprenſum. III. *Philop.* 6.
Nero. Iſthmum perfodere tentat. III. p. 636. ſeq. ejus canendi ſtudium. ib. Dial. *Ner.* 2. Apollinis aemulus. ib. deſiſtit a conatu. ib. 4. & 5. quae ejus vox in cantando. ib. 6. quis geſtus. ib. 7. Epiroten aemulum interficit. ib. 9. oraculi Pythii oſtium vult obſtruere. ib. 10. oraculi dictum in eum. ib. & not.
Neſſus. II. *Salt.* 50.
Neſtor, paraſitus. II. *Par.* 44. ſeq. mellita ejus lingua. ib. I. *D. Mort.* XX. 4.
Neſtoris longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Neſtoris Stoici aetas. III. *Macrob.* 21.
Neurospaſta, virunculi lignei. III. *Dea Syr.* 16. f.
Nicias, orator. I. *pro Lapſ.* 3.
Nicoſtratus, athleta. II. *Q. Hiſt.* 9.
Nigrinus, amicus Luciani. I. *Nigr.* 1.
Niobe, in lapidem mutata. II. *pro Imag.* 27. II. *Salt.* 41. I. *D. Deor.* XVI. 1. & III. *Philopat.* 1. f. & 18.
Nireo formoſior. I. *Tim.* 23. ejus cum Therſita de pulcritudine rixa. I. *D. Mort.* XXV.
Nireus Aglajae f. pulcherrimus. III. *Charid.* 24.
Nix. nives verborum. III. *Dem. Enc.* 5.
Noctua, concurrere ad aliquid, ut ad noctuam aves. I. *Harm.* 1.
Nominis mutatio ob divitias. I. *Tim.* 22. v. *Simo.* nomen alterius, filio impoſitum, honoris ſignum. ib. 52. Nomina philoſophis adficta a vitiis. III. *Fug.* 26.
Noice te ipſum. II. *Salt.* 81. I. *D. Mort.* II. 2.
Notitia, in hominum notitiam quomodo veniri poſſit. I. *Harm.* 1. ſeq. it. I. *Aët.*
Novacula, res conſiſtit in novacula. II. *Jov. Trag.* 3.
Novercae, earum commune in privignos odium. II. *Abd.* 31. a privignis amatae. II. *Q. Hiſt.* 35.
Novitas grata. I. *Zenx.* 1. ſeq. novae pulcritudinis excogitare ſpecimina, non parvae eſt ſapientiae. III. *Hip.* 8. ad novas diſputationes quomodo adfecti quidam. III. *Bacch.* 5.
Numae Pompilii aetas. III. *Macrob.* 8.
Nummus, in honorem Glyconis, cuſus. II. *Pſeud.* 58. nummorum vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, pecunia.*
Nuptiae cur inventae. II. *Amor.* 33.
Nuptias inituri comas ponunt. III. *Dea Syr.* 60.
Nuptias ſibi conciliare, ſoloeciſmus. III. *Sol.* 9.
Nux. Nucibus ludere alea. III. *Ep. Sat.* 8. 9. & 18.
Nyctcrion. II. 1. *Ver. Hiſt.* 15.

O.

OBolum vulgus in os imponit mortuis. II. *Luct.* 10.
Octipedes apud Scythas. I. *Scyth.* 1.
Oculi quando cernant accuratius. II. *pro Imag.* 12. multi plus vident uno: ib. 14. oculi fidelieres auribus. II. *Salt.* 78.
Ocypus. III. p. 665. ſeq.
Odium non recondendum in craſtinum. I. *Cauc.* 8.
Odorati capilli ridentur. III. *Cyn.* 17.
Oecus pulcer incitat oratorem ad dicendum. III. *de Domo* 1. eſt jucundus ad perorandum. ib. 3. & 13. ejus partes deſcriptae. ib. 6. ſeq. lacunar ejus auro diſtinctum. ib. 3. oecus pulcer cui ſimilis. ib. 9. oecus ſonorus confundit vocem. ib. 16. ejus ſplendor turbat oratorem. ib. 17. auditores ab auditione avertit. ib. 18.

Oedipus. II. *Salt.* 41. cum matre concumbit. I. *Merc.* 41.
Oeneus Dianam non adhibet ad ſacrificium. I. *Sacr.* 1. & III. *Conv.* 25.
Oenomaus procos filiae currus certamine victos interficit. III. *Charid.* 19.
Oleo perfuſi lapides, altaria. III. *Deor. Conc.* 12.
Olympi tibiae. III. *Indoct.* 5.
Olympiae victoribus quales ponere liceat ſtatuas. II. *pro Imag.* 11. Olympiorum victori ſtadia minus formidabilia. I. *Harm.* 4. Olympiis coronatum eſſe. I. *Merc.* 13.
Olympias, mater Alexandri, quale ejus puerperium. I. *D Mort.* XIII. unde cum dracone concubuiſſe dicatur. II. *Pſeud.* 7.
Olympum fert Hercules. I. *Const.* 4. Olympo ſuperimponitur Oſſa. ib. 3.
Omina quaedam infauſta. III. *Pſeudolog.* 17.
Omphale. II. *Q. Hiſt.* 10. decipit Herculem. I. *Dial. Deor.* XIII. 2.
Oneſicritus. III. *Macrob.* 14. III. *Mort. Per.* 25.
Onoſceleae, mulieres. II. *Ver. Hiſt.* 46.
Opponere utile. II. *Gymn.* 17. opponendo & interrogando facilius proficitur. I. *Herm.* 13.
Oraculorum ambiguitas. II. *Jov. Trag.* 43. quae praecedant oraculum. ib. 30. ejus quaedam effata. ib. 31. it. 20. II. *Pſeud.* 11. 22. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 33. 34. 35. 40. 43. 47. 48. 50. 51. 53. oraculum refutatur. ib. 44. ſe defendit. ib. 48. ejus de Luciano effatum. ib. 55. oraculorum poſt eventum contrarium multatio. ib. 27. ſeq. oracula vocalia. ib. it. 26. oraculum falſum defenditur. ib. 33. ad ea probabiliter edenda quid pertineat. ib. 22. oracula multa in Graecia, Aegypto, Libya, Aſia. III. *Dea Syr.* 36. ridiculus mos oracula edendi. ib. eorum praeſtigiae ridentur. III. *Deor. Conc.* 12. oraculum Pythium obſtruere vult Nero. III. *Ner.* 10. oraculi verſus in eum. ib. & nott.
Oratio nimis ornata offae quomodo ſimilis. II. *Q. Hiſt.* 44. orationis effectus. I. *Nigr.* 35.
Oratores Calliſtratus, Alcidamas, Iſocrates, Iſaeus, Eubulides. III. *Dem. Encom.* 12. *Demades* ex nauta orator. ib. 16. v. not. *Pericles.* ib. 20. oratores vulgares. ib. 31.
Oratorum merces drachma. III. *Dem. Enc.* 36. & nott.
Orcus, nullus ex eo ad ſuperos reditus. I. *D. Mort.* XIII. 3. vid. *infernus.* qualem ſibi orcum imaginetur vulgus. II. *Luct.* 2. ſeq.
Oreſtae & Pyladis amicitia. II. *Amor.* 47. cur apud Scythas eis ſacrificetur. II. *Tox.* 5. ſeq. eorum columna adoleſcentiae Scythicae diſciplina prima. ib. 6. interficiunt Aegiſthum & Clytaemneſtram. III. *de Domo* 23.
Orgia Adonidis. III. *Dea Syr.* 6.
Orion Cedalionem ferens depingitur. III. *de Domo* 28. uſum oculorum recipit. ib. 29.
Ornamenta obſcurant mulierum formoſitatem. III. *de Domo* 15.
Oroetes Armenius. I. *D. Mort.* XXVII. 2. ſeq.
Oroetes, ſatrapa. I. *Const.* 14.
Orphani relinquuntur diſcipuli. III. *Mort. Per.* 6.
Orpheus cantibus ſuis inanimata quoque allexit. II. *pro Imag.* 14. cur inter divos relatus. II. *Aſtr.* 10. ejus lyra ſtellarum oſtendit harmoniam. ib. 10. Orpheus quomodo aſtrologicas propoſuerit ſcientias. ib. 10. ſaltator. II. *Salt.* 15. loquax ejus caput. ib. 50. I. *Piſc.* 2. ejus uxor Eurydice. I. *Dial. Mort.* XXIII. 2. Orpheus a mulieribus Threſſis diſcerpitur. III. *Indoct.* 11. & III. *Satur.* 8. ejus caput lyrae innatat. III. *Indoct.* 11. navigavit cum Hercule. III. *Fug.* 29.
Orythyia, rapta a Borea. III. *Philop* 3.
Oſiris. I. *D. Mort.* XIII. 3. ſepultus Bybli. III. *Dea Syr.* 7.
Oſroës. II. *Q. Hiſt.* 21.
Oſſa adponere pinguedine obducta. I. *Prom.* 7.
Oſſa ſuperimponitur Olympo. I. *Const.* 3.
Oſtentare aliquid, ut Tegeatae Calydonii apri exuvias, cet. III. *Indoct.* 14.
Othryades. I. *Const.* 24.
Othryadis litterae ſanguineae. III. *Rhet. Pr.* 18.
Otium non habere ſcalpendae auris. II. *Bis Accuſ.* 1. athletae quando capiant otium. II. 1. *Ver. Hiſt.* 1. eruditis convenit. ib. quale eſſe debeat. ib. 2.
Oviculas tondent philoſophi. III. *Fug.* 14.
Ovorum uſus in Libya. III. *Dipſ.* 7.
Oxydracae. III. *Fug.* 6. f.

P.

Pacata. II. *Imag.* 7. f.
Paean. I. *D. Deor.* XIII. 2.
Paetus, medicus. II. *Pſeud.* 60.
Pagarudae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 35.
Palaeſtra, ancilla. II. *Aſ.* 2. amoris magiſtra. ib. 6-8. ſeq.
Palamedes. I. *Jud. Voc.* 5. I. *Dial. Mort.* XX. 4. II. *Salt.* 46. Ulyſſis inſidiis circumventus. III. *Calumn.* 28. detegit ſimulatum Ulyſſis furorem. III. *de Domo* 30.
Palinodiam canit poëta Himerenſis, Steſichorus. II. *pro Imag.* 15.
Pallas. vid. *Minerva.*
Palma. palmas quomodo ſcandant Arabes. III. *Dea Syr.* 29.
Pamphylius ſinus. II. *Amor.* 7.
Pan, muſicus, opilio. I. *D. Deor.* XXII. 3. quas res geſſerit. ib. ſpeluncam accipit virtutis praemium. ib. laſcivus. ib. 4. Mercurii ſe dicit filium. ib. 1. hirco ſimilis, cur. ib. ſeq. caprina fingitur apud Aegyptios facie. I. *Sacr.* 14. Pan, qualis. II. *Bis Acc.* 9. ubi habitet, cet. ib. ſeq. in Marathonem venit. III. *Phil.* 3. ejus forma ridetur. III. *Deor. Conc.* 4.
Pancrates, magus. III. *Phil.* 34.
Pancratio certare quid. II. *Gymn.* 8. Pancratii praemia. II. 2. *Ver. Hiſt.* 22.
Panthus. II. *Gall.* 17.
Paphlagones, homines ſtupidi. II. *Pſeud.* 9.
Paraſitus, (vid. *adulator*) ars paraſitica quid. II. *Par.* 9. ejus requiſita. ib. 4. ſeq. paraſitari beatum. ib. 10. paraſitus, animal feliciſſimum. ib. 11. prae divite ac paupere felix. ib. 12. artem paraſiticam eſſe optimam. ib. 13. ſeq. ea diſcitur mercede accepta, non data. ib. 18. eam oriri ex amicitia. ib. 22.

Parasiticam exercuere multi philosophi. II. *Par.* 32. seq. Parasitus bello ac paci idoneus. ib. 39. seq. it. 51. istius nomen unde. ib. 60.
Parcae stamina fuso deducunt. I. *Cons.* 16. secus ac natura de vitae tempore constituunt. I. *D. Mort.* VI. 1. vid. *fatum.* Parcae, quot. II. *Jov. Conf.* 2. earum decreta evitari non posse. ib. 1. illis nihil potentius. ib. 3. Parcae nentes. earum vis in deos hominesque. III. *Philopatr.* 14. Conf. *Fatum.*
Parentationes in mortuos traducuntur. II. *Luct.* 20. it. 23. parentales epulae. ib. 24. v. *funus, sepulcrum.*
Parentibus neminem praeferunt liberi, liberis neminem parentes. III. *Pat. Enc.* 3.
Parianorum urbs, Peregrini patria. III. *Mort. Per.* 14.
Paris, magnae caussa internecionis. I. *D. Mort.* XIX. 1. Priami filius, bubulcus. I. *D. Deor.* XX. 1. amori deditus, formosus. ib. 3. judex pulcritudinis constituitur. ib. ejus cum muliere Idaea commercium. ib. munus recusat arbitri. ib. 7. seq. ad promissiones Junonis & Minervae immobilis. ib. 11. seq. ejus judicium rursus. III. *Charid.* 17.
Parrhasius. I. *Merc.* 42. II. *Imag.* 3.
Parrhesia, socia veritatis. I. *Pisc.* 17.
Parthenope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Pasiphaë, astrologa. II. *Astr.* 16.
Pater filio amanti uxorem suam cedit. III. *Dea Syr.* 18.
Pater Noster vocatur precatio a patre. III. *Philopatr.* 27. f.
Patria nihil dulcius, augustius ac divinius. III. *Patr. Enc.* 1. patriam quisque suam caeteris urbibus praefert. ib. 2. patria est honoranda, cur. ib. 4. patriae nomen Diis carum est. ib. 5. ut patriae utilis sit unicuique opera danda est. ib. 7. patriae obliviscitur nemo in peregrinatione. ib. 8. in patria quisque vitam finire studet. ib. 9. indigenis non desunt laudes patriae. ib. 10. in patria sepeliri quisque gaudet. ib. 11. nemo pro patria pugnare detrectat. ib. 12.
Patroclus, Achillis dicitur parasitus. II. *Par.* 46. seq. amicitia Patrocli & Achillis. II. *Amor.* 54. it. II. *Tox.* 10. cadaver ejus distractum. III. *Conv.* 42.
Pavo pulcritudine florum conspecta pennas exponit. III. *de Domo* 11.
Pauperes beatiores divitibus. III. *Ep. Sat.* 26. pauperum querelae. ib. 20. vestes eorum cribro & reti similes. ib. 24. eorum cibus nasturtium, porrum, cepa. ib. 28. eos despicere decet adparatum divitum. ib. 29. solamen paupertatis, quod divites mortui nil secum ferant. ib. 30. Divisionem opum a Jove petunt. ib. 31. sine pauperibus urbes habitari non possunt. ib. 33. importuni in petendo. ib. 36. eorum ceteri mali mores. ib. 37. & 38.
Paupertas defenditur. III. *Cyn.* 4. & 5.
Pauperum solatium. I. *D. Mort.* IV. paupertatis caussa. I. *Tim.* 5. seq. in eam incidere, facile. ib. 29. quaenam eam virtutes comitentur. ib. 31. seq. pauperes liberrime moriuntur. I. *Cat.* 15. paupertas servitii voluntarii praetextus. I. *Merc.* 5. est perpetua comes mercede conductorum. ib. paupertas cogens. I. *Apol.* 10. pauperum status melior, quam divitum. III. *Gall.* 21. seq.
Pauson pictor. III. *Dem. Enc.* 29. & 24.
Peccare esse hominis. II. *Dem.* 7.
Pecuniae vis. II. *Dem.* 23. v. *aurum, divitiae.*
Pelei & Thetidis connubium. I. *D. Mar.* V. 2.
Pelias quid sperarit. II. *pro Imag.* 2.
Pelion Olympo superimponitur. I. *Cant.* 3.
Pella, oppidum Macedoniae. II. *Pseud.* 6.
Pellem insidere quid apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Pelops Hippodamia potitur, interfecto socero. III. *Charid.* 19. f.
Pelops mactatus. II. *Salt.* 53. ejus humerus. ib.
Peluliotae colunt cepam. II. *Jov. Trag.* 42.
Penelope, mater Panos. I. *D. Deor.* XXII. 1. quomodo picta. II. *Imag.* 20. an casta. II. 2. *Ver. Hist.* 36. Penelopes tela. III. *Fug.* 21.
Pentheus. I. *Pisc.* 2. II. *Salt.* 41.
Pera suspensa philosophorum gestamen. III. *Fug.* 14. & passim.
Peraequator Craton. III. *Philop.* 19. f.
Perdiccas. I. *D. Mort.* XIII. 2. novercae amore deperiit. II. *Q. Hist.* 35. ejus commentum. III. *Calumn.* 18.
Peregrinantium erga patriam pietas. III. *Pat. Enc.* 8. seq.
Peregrini, in eis quoque laudanda virtus. II. *Tox.* 5. Peregrini vita. III. p. 325. ejus mors, in ignem dum insilit. ib. p. 357. patrem interficit. ib. p. 352. Christianorum sapientiam didicit. ib. p. 333.
Pericles Aspasiae egit caussam. II. *Amor.* 30. Periclis Olympii encomium. II. *Imag.* 17. de Pericle. I. *Scyth.* 11. it. II. *Salt.* 36. it. I. *Tim.* 20.
Perilaus, fabricator bovis aenei, in quem ipse injectus. II. *Jov. Trag.* 28.
Peripatetici, quales. I. *Herm.* 16. divitias non valde temnunt. II. *Enn.* 3.
Perithoi atque Thesei amicitia. II. *Salt.* 60. II. *Tox.* 10.
Perjurium Hermodori. II. *Ion.* 16.
Perjurium committere per numen impotens. III. *Philop.* 4. & not. 84.
Persae demisso vultu accumbunt. I. *Merc.* 29. sacrificant igni. II. *Jov. Trag.* 42. quomodo reges adorent. III. *Navig.* 30. Persarum reges ubi sint in acie. ib. 31.
Perseus quomodo pingatur. II. *Pseud.* 11. III. *de Domo* 25. interficit Cetum. I. *D. Mar.* XIV. 3. III. *de Domo* 22. cum matre in mare praecipitatus servatur. I. *D. Mar.* XII. 1. Medusae amputat caput. ib. 2. adversus Gorgonas in certamen exit. ib. Perseus alatus venit in Lydiam. ib. Andromedes accenditur amore. ib. 3.
Perspicuitati sermonis danda opera. II. *Lex.* 23.
Pes, non alterum umquam pedem protulisse Corintho. II. *Q. Hist.* 29. pedibus illotis aggredi aliquid. II. *Dem.* 4. equinos pedes optat Cynicus. III. *Cyn.* 15. pedibus incedere quam gestari praestat. ib. 17.
Pestilentia, Athenis grassans, quando desitura sit. I. *Scyth.* 2.
Phaeaces, saltatione gaudent. II. *Salt.* 13. de iis. I. *Nigr.* 35.
Phaedra, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.

Phaedra defert Hippolytum. III. *Calumn.* 26.
Phaedrus. I. *D. Mort.* XX. 6.
Phaëthon cur ceciderit. I. *D. Deor.* XXV. 2. ad Eridanum ſepelitur. ib. 3. ſorores ejus mutantur in populos. ib. 3. quid ordinarit in aſtrologia. II. *Aſtr.* 19. ejus fabula. ib. ſorores. ib. it. II. *Salt.* 55. rex incolarum ſolis. II. 1. *Ver. Hiſt.* 12.
Phaëthontis fabula. III. *Electr.* 2.
Phalaris, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8. mittit Delphos taurum. II. *Phal. Pr.* 1. quis, quomodo educatus. ib. 2. crudelitatis calumnia ſe purgat. ib. 2. ſeq. cur ſibi vindicarit imperium. ib. 3. rempubl. in meliorem redegit ſtatum. ib.
Phalli cum inſcriptionibus. III. *Dea Syr.* 16. alti trecentos paſſus. ib. 28.
Phaneti ſacrificant Gyllenii. II. *Jov. Trag.* 42.
Phanomachus. III. *Navig.* 27.
Phaon. I. *D. Mort.* IX. 2.
Pharmacopola, aliis tuſſis dato remedio, ea ipſe laborat. I. *Apol.* 1.
Phavorinus a Demonacte illuſus. II. *Dem.* 12.
Pellopodes. II. 2. *Ver. Hiſt.* 4.
Pherecydes Syrus. III. *Macrob.* 22.
Phidias elaborato Jove, imaginem praetereuntium exponit judicio. II. *pro Imag.* 14. ejus opus praeſtantiſſimum. II. *Imag.* 4. Jovem exhibet. I. *Somn.* 8. ejus in fingendo leone dexteritas. I. *Herm.* 54. de eo. I. *Saer.* 11.
Phidon, aſſentator. I. *D. Mort.* VI. 5.
Philebus. II. *Aſ.* 36.
Philemon, poëta comicus. I. *Salut.* 6.
Philemonis aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 25.
Philetaeri Pergamenorum regis aetas. III. *Macrob.* 12.
Philippi teſtimonium de Demoſthene. III. *Dem. Enc.* 40.
Philippides, carſor, primus dicitur uſurpaſſe ſalutandi formulam *gaude*. I. *Salut.* 3. in ipſo gaudendi verbo exſpirat. ib.
Philippus, qualis Macedonibus. II. *Par.* 42. contra Corinthios arma ſumit. II. *Q. Hiſt.* 3. Aeſchinem colit ob eruditionem. I. *Somn.* 12. exprobratur ei proditio, perfidia. I. *D. Mort.* XIV. 3. ſua facta enumerat. ib. 2. de eo. I. *Nec.* 17.
Phillades, adulator. I. *Tim.* 47. ſeq.
Philo Diniae fil. III. *Charid.* 4.
Philocrates, proditor patriae. II. *Par.* 42.
Philoctetes. II. *Salt.* 46. Philoctetes, celeber ſagittarius. III. *Indoct.* 5.
Philolaus. I. *Salut.* 5.
Philopatris. III. p. 584. ſeqq.
Philoſophia & philoſophi traducuntur ubique. peram & baculum geſtant. I. *Vit. Auct.* ib. *Sacrif. D. Mort.* & III. *Fug.* 14. ac paſſim. Conf. *Sophiſtae.* philoſophi logomachi. II. *Eun.* 1. ſeq. philoſophis conſtituuntur ſalaria. ib. 3. altercantium judex ad quid attendere debeat. ib. 5. ſophiſtica eorum vitae ratio. II. *Icar.* 24. ſeq. hominum ſe praebent contemtores, deorum illuſores. ib. 30. pugnans cum dogmatibus vita. ib. eorum quidam characteres externi. ib. 5. diverſae inter ſe de natura rerum ſententiae. ib. ſeq. quorumdam mors miſera. II. *Par.* 57. eorum multitudo. II. *Bis Acc.* 6. mento tenus illi. ib. 11. eorum acerbae litigationes. ib. temeritas in diſputando. II. *Icar.* 6. ſeq. ſectae eorum. ib. 29. multi parаſitantur. II. *Par.* 32. ſeq. tumidi, avari. ib. 52. ſi illi a barba judicandi, quid ſequatur. II. *Eun.* 9. in eis conſiderandus animus. ib. philoſophia ad ſobrietatem reducit ebrios. II. *Bis Accuſ.* 17. ea quidam factus deterior. I. *Herm.* 80. ſeq. philoſophus qualis corpore eſſe debeat. II. *Eun.* 8. remota philoſophorum a praeceptis vita. I. *Piſc.* 34. ſeq. it. I. *Tim.* 54. ſeq. quidam durius educant adoleſcentiam. I. *Nigr.* 27. philoſophi quomodo explorandi. I. *Piſc.* 42. philoſophiam cur amplecti oporteat. I. *Herm.* 20. philoſophi cujusdam deteſtanda avaritia. ib. 9. philoſophia rerum humanarum contemtrix. ib. 7. cujusdam philoſophi cum voracitate conjuncta vinoſitas. ib. 11. auditores philoſophiae non ex aequo omnes evadunt philoſophi. I. *Nigr.* 37. philoſophi barbati, palliolo amicti. I. *Piſc.* 11. eorum ignorantia. ib. ab ira alieni. ib. 8. philoſophiae amore pauci, gloria illius praemiisque plerique ducuntur. ib. 30. comparantur philoſophi cum hiſtrionibus. ib. 31. it. cum aſino Cumano. ib. 32. it. cum ſimiis. ib. 36. philoſophiae comites. ib. 16. philoſophis indiguari non convenit. ib. 14. variae eorum ſectae. I. *Auct.* (v. *Sectae.*) quidam Scepticus. ib. 27. diverſa a doctrinis vita, quorumdam. I. *Nec.* 5. inſcitia & dubitatio. ib. 4. diverſa alterius ab altero dogmata. ib. tricae diſceptationesque frigidae. ib. philoſophia vulgaribus inimica bonis. I. *Nigr.* 4. ejus auditores cum inſanientibus comparantur. ib. 37. philoſophos oportet eſſe paucis contentos. I. *Tim.* 57. admonentur ii. I. *D. Mort.* I. Philoſophorum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 13. ſeq. Philoſophia profugiens ab ſemidoctis. III. *Fug.* 4. ab Jove demiſſa ut ſanet homines. ib. 5. primum ad barbaros proficiſcitur, dein ad Graecos. ib. 6. Mercenarium genus hominum ad eam tranſit. ib. 12. philoſophis addita nomina a vitiis. ib. 26. Philoſophi diſputantes ad vulnera procedunt. III. *Conv.* 1. immodeſtos & impudicos ſe gerunt in conviviis. ib. per totum Dialogum. Primum accubitum poſtulant. ib. 9. manus conſerunt. ib. 33. & 43. mingunt in Convivio. ib. 35. candelabrum evertunt. ib. 46. Philoſophos vana excogitaſſe nomina Fati, Fortunae, Virtutis & Naturae. III. *Deor. Conc.* 13.
Phineus caecus. II. *pro Imag.* 20. cibis ab Harpyis privatus. I. *Tim.* 18. de eo. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Phocion, in ſumma paupertate mortuus. II. *Jov. Conf.* 16.
Phoenices, mercatores. II. *Icar.* 16. ſtellarum ſcientiae dediti. ib. 1.
Phoenix, praeceptor Achillis. I. *D. Mort.* XV. 1.
Phoenix avis ſe comburit. III. *Mort. Per.* 27.
Phryges colunt Menam, i. e. lunam. II. *Jov. Trag.* 42. eorum ſaltandi genus. II. *Salt.* 34. Phrygum tibia. I. *Nigr.* 37.
Phrynondas. II. *Pſeud.* 4.
Phryxus, Athamantis filius. II. *Aſtr.* 14. cur ariete vectus dicatur. ib. ab ariete eſt vectus. I. *D. Mor.* IX. 2.

Pictores atque poëtas non vocari ad dicendam causſam. II. *pro Imag.* 18. pingi volunt multi, quam ſunt, formoſiores ab iis. ib. 6. ſomnia pictorum. I. *Herm.* 72.
Pila, de illa apud Lacedaemonios decertatio. II. *Gym.* 38.
Pileo cur non indigeant Graeci. II. *Gymn.* 26.
Pincerna acutum videat & audiat. III. *Cron.* 18.
Pindari verſus recitati. III. *Dem. Enc.* 19.
Pindarus, poëta Thebanus. II. *Imag.* 8. aquae, deinde auri laudator. II. *Gall.* 7.
Pinguedine obducta adponere oſſa. II. *Prom.* 7.
Piraeeus. III. *Charid.* 1. & ſaepe, ſingulis Tomis.
Pirithous, ex uxore Ixionis a Jove genitus. I. *Dial. Deor.* VI. 3.
Piſcatores quomodo rete queat decipere. I. *Herm.* 65.
Piſces non edunt Aegyptii. II. *Aſtr.* 7.
Piſcis res ſacra, piſcibus non veſcuntur Syri, nec Aegyptii. III. *Dea Syr.* 14. piſces ſacri aluntur in templo. ib. 45. nomina habent, & vocati accedunt. ib.
Piſtillum, ex eo facere hominem. III. *Phil.* 36.
Pittacus. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Pituita plenae naris homo. II. *Pſeud.* 20.
Planetarum oppoſitiones & quadraturae. III. *Philopat.* 24.
Planetis nomina ab Aethiopibus tributa. II. *Aſtr.* 4. planetarum choreae. II. *Salt.* 7.
Platonis eloquentia, prudentia. I. *Piſc.* 22. I. *D. Mort.* XX. Platonici quales. I. *Herm.* 16. Plato, paraſitus minus idoneus. II. *Bar.* 34. it. 43. quaedam ſaltationis genera laudat, quaedam rejicit. II. *Salt.* 34. Plato, amicus libertatis, oſor ſervitii. I. *Merc.* 24. quomodo ſalutandum duxerit. I. *Salut.* 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 21. communes vult mulieres, ſed alio ſenſu quam vulgus credit. III. *Fug.* 18. Plato accuſatur paederaſtias. III. *Conv.* 39. & communium uxorum cauſſa. ib.
Plethrium locus in gymnaſio. III. *Mort. Per.* 31.
Pluto, unde iſti hoc nomen. II. *Luct.* 2. in quos ejus imperium. ib. nutrix dicitur podagrae. III. *Tragop.* vſ. 110.
Plutus, quando claudus, quando alatus. I. *Tim.* 20. ejus quaedam epitheta. ib. 29. caecus. ib. 20. largitor opum. ib. 21. (v. *divitiae.*)
Podagrae ſcena. III. *Dial. ult.* ejus remedium. ib. vſ. 74. plerumque irrita medicamenta 145. & ſeq. ac 295. origo ex tartaro, & cauſſa phyſica. ib. 100. ejus nutritor Pluto. 110. tempus invaſionis. 115. locus dolorque intenſiſſimus. 120. ſeq. it. 300. Podagrici jocoſi & deriſui obnoxii. ib. 180. & 331. etymon podagrae. 187. Podagroſi heroes. 250. Podagrici initio nolunt fateri ſe podagra laborare. III. *Oſyp.* 6. ſeq.
Podalirii & matris Alexandri Magi nuptiae. II. *Pſeud.* 39.
Poecile. III. *Navig.* 13.
Poena, punire homini bono difficilius, quam puniri. II. *Phal. Pr.* 8. poenae infernales. v. *infernus.* dextrae praeciſio poenae genus apud Scythas. v. *Scythae.* poenae poſt hanc vitam. II. *Jov. Conf.* 17. I. *Nec.* 14.
Poëſis, Poëtae. traditur ea adoleſcentiae Graecae, quo modo. II. *Gymn.* 21. poëtae quando vera canant. II. *Jov. Conf.* 2. illos ac pictores non vocari ad dicendam cauſſam. II. *pro Imag.* 18. certant in laudanda coma Stratonices. ib. 5. poëtis magna licentia eſt. III. *Diſſ. cum Heſ.* 5. Poëtae equitibus comparantur. III. *Dem. Enc.* 5. furere iis opus eſt. ib. Poëſis an oratoria praeſtet. ib. & ſeq. dicuntur attoniti. III. *Philop.* 2. poëtarum portenta. ib. & potiſſimum. §. 3. poëtarum audacia. I. *Herm.* 74. ſomnia. ib. 72. eorum mendacia tolerabilia. III. *Phil.* 2. it. 4. quidam aſſentator. II. *pro Imag.* 4. nimis obſcuri reprehenſionem incurrunt. II. *Lex.* 25. eorum oeſtrum. II. *Q. Hiſt.* 8. vitiorum ſcenicorum poëta haud particeps. I. *Nigr.* 9. invocant Muſas. I. *Sacr.* 5. eis proprium nihil ſani & veri proloqui. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. fumus poëticus. I. *Tim.* 1. it. I. *Nec.* 3.
Polemon, comiſſator. II. *Bis Acc.* 16. ſeq.
Pollux vulneratur. I. *D. Deor.* XXVI. 1. is & Caſtor ſimiles. ib. quomodo diſcernantur. ib. alternis moriuntur. ib. cur. ib. 2. fraternus eorum Amor. ib. Pollux, ſaltator. II. *Salt.* 10.
Polus. I. *Aët.* 3. I. *Nec.* 16.
Polybii Megalopolitani aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 22.
Polybius quidam indoctus. II. *Dem.* 40.
Polycleti canon. III. *Mort. Per.* 9. II. *Salt.* 75.
Polycletus effingit Junonem. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Polycrates, Samiorum tyrannus, miſer ejus finis. I. *Cont.* 14. III. *Navig.* 26.
Polydamas. I. *Aët.* 8.
Polydamantis ſtatua febricitantes ſanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Polygnotus. II. *Imag.* 7.
Polyidus. III. *Diſſ. cum Heſ.* 1.
Polyphemus a Galatea amatus. I. *Di. Mar.* I. 1. muſicus. ib. 3. ab Ulyſſe excaecatus. ib. II. 1. Ulyſſis devorat ſocios. ib.
Polyphemus pro homine impuro. III. *Pſeudol.* 27.
Polypi, piſcis, verſutia. I. *D. Mar.* IV. 3.
Polyprepon tibicen. III. *Conv.* 20.
Polyſtratea. I. *D. Mort.* IX.
Poma demorſa amoris ſignum. III. *Meret.* XII.
Pomum aureum, projicitur. I. *D. Mar.* V. 1. pulcherrimae praemium. I. *D. Deor.* XX. 1.
Pomum Eridis. III. *Charid.* 10. III. *Conv.* 35.
Pontici, rudes homines. II. *Pſeud.* 17.
Pontus Euxinus dicitur inhoſpitalis. II. *Tox.* 3.
Populi ad Eridanum flumen. III. *Electr.* 1. ſeq.
Populus Somniorum. III. *Philopat.* 21.
Porcellus Acarnanius amator adoleſcens. III. *Meretr.* VII. f.
Porcos non immolant Syrii. III. *Dea Syr.* 54.
Porta ferrea. III. *Philopatr.* 23.
Porus. II. *Q. Hiſt.* 12.
Poſydonii Apameenſis aetas. III. *Macrob.* 20.
Potamo. III. *Macrob.* 23.
Potentes improbi cum libris comparantur. I. *Merc.* 41.
Praemia victorum, quae. II. *Gymn.* 9. poſt hanc vitam praemia. II. *Jov. Conf.* 17. ſeq. philoſophici certaminis. II. *Enn.* 3.

Prae-

Praesules quinam Thessalis. II. *Salt.* 14.
Praxitelis opus admirabile. II. *Amor.* 11. seq. I. *Somn.* 8. I. *Sacr.* 11.
Precaturi in Syria conscendunt altissimas phallos. III. *Dea Syr.* 29.
Priapus, saltare doctus. II. *Salt.* 21. qualis. I. *D. Deor.* XXIII. 1. ridiculum quoddam committit. ib. 2.
Procorum apud Bosporanos mos. II. *Tox.* 44.
Prodicus. I. *Aët.* 3.
Prometheus a Minerva adjutus. I. *Prom.* 3. ejus nomine insigniuntur figuli. ib. 2. cruci adfigitur. I. *Cauc.* 2. cur. ib. 3. ad objecta a Mercurio crimina respondet. ib. 7. advocata Minerva formar homines. ib. 13. in libertatem restituitur. I. *D. Deor.* 1. f. Promethei opus. I. *Prom.* fine. ejus partem ferre. I. *Merc.* 26. ejus palo adfixi calamitas. I. *Sacr.* 6.
Propugnaculum patriae Demosthenes. III. *Dem. Enc.* 35.
Proserpina. I. *D. Deor.* XI. 1.
Protarchus. I. *Tim.* 22.
Protesilaus. I. *D. Mort.* XXIII. it. XIX. in vitam redire cupit. ib. 1. Hectoris cecidit manu. ib. unius diei ei conceditur ad superos reditus. ib. XXIII. 3.
Proteus, saltator. II. *Salt.* 19. variae ejus formae. I. *D. Mar.* IV. 1. & III. *Dem. Enc.* 24. Proteus alter Peregrinus. III. p. 325. patriae donat quinque talentorum millia. ib. c. 4. p. 328.
Providentia deorum a quibus negetur. II. *Jov. Conf.* 6. negatur. II. *Jov. Trag.* 4. it. 16. 17. 35. seq. cur de ea dubitandum. ib. 19.
Proxenidas. I. *Aët.* 4.
Prudens praesentibus est contentus, nihilque eorum tale existimat, quod tolerari nequeat. I. *D. Mort.* XXVI. 2.
Prudentiae imago. II. *Imag.* 17.
Prytaneum. I. *Cauc.* 4.
Psittopodes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Psyllotoxotae. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Ptaeodorus. I. *D. Mort.* VII. 1.
Ptolemaeus bicolorem hominem & camelum Aegyptiis spectandum exhibet. I. *Prom.* 4. Thespin, tibicinem, ob artis peritiam dono adficit. ib. Lagi filius. I. *Salut.* 10. cum sorore coit. II. *Icar.* 15. quomodo se gerat adversus Apellem absurdo crimine delatum & Antiphilum ejus delatorem. III. *Calum.* 2. seq.
Ptolemaeus Dionysus. III. *Calumn.* 16.
Ptolemaeus Lagi f. quamdiu vixerit. III. *Macrob.* 11.
Pudor, variaque ejus a variis epitheta & synonyma. I. *Merc.* 11. pudore ob laudes suffundi, moderati est animi. II. *pro Imag.* 17.
Pueri comati in pretio. III. *Fug.* 20. & III. *Ep. Sat.* vocantur Hyacinthi, Achilles, Narcissi. ib.
Pugna philosophorum in convivio. III. *Conv.* 33. 34. & 43. ac seq.
Pulcher homo, de bonis moribus, vel elegantiarum studioso. III. *Philopat.* 1. not. 11. Pulchros semper Diis gratos fuisse. III. *Charid.* 7. & 9. Pulchri colluntur ab omnibus: deformes odio habentur. ib. 15.
Pulchritudo mentis & corporis non semper in eodem invenitur homine. II. *Imag.* 11. pulcritudinis corporis praestantissimae imago. ib. 5. it. mentis. ib. 15—23. pulcritudinis novae excogitare specimina, non parvae est sapientiae. III. *Hip.* 8. pulcrarum rerum spectator. III. *de Domo* 2. earundem adspectus pellicit animos. ib. 10. res pulcrae, quae videntur, quam quae audiuntur, multo magis percellunt animum. ib. 19. seq. de pulchritudine dissertatio. III. *Charidem.* à p. 618. ad 635. vel potius. ib. a c. 6. omnes ejus participes esse cupiunt, sed paucis contigit. ib. 6. pulchritudo Jovem reddit mansuetum. ib. 8. de pulchritudine sua Deae magnifice sentiunt. ib. 10. ei non invidetur. ib. 23. ei studetur in omnibus operibus. ib. 25.
Pulicis sagittarii. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Pulicum vestigia moriri. III. *Philop.* 12. & ib. not. 12.
Pulvis & lutum cur in gymnasiis subjiciantur. II. *Gymn.* 28. seq.
Punire. vid. *Poena.*
Purpuram gestat summus sacerdos. III. *Dea Syr.* 42. purpurae cochlea ad cibum destinatus. III. *Cyn.* 11.
Pygmalion, deperit statuam Veneris. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4.
Pyladis & Orestae amicitia. II. *Amor.* 47. it. II. *Tox.* 5. seq. perpetrata caede evadunt ambo. ib. 2. cur divino cultu digni. ib. 3. v. *Orestes.*
Pylius, senex. II. *Imag.* 13.
Pyramidum supervacuitas. II. *Luct.* 22. quamvis altae, non praebent umbram. II. *Tox.* 27.
Pyriphlegethon. II. *Luct.* 3. I. *D. Mort.* XX. 1.
Pyrrhias. I. *Merc.* 23.
Pyrrhichia, saltationis genus. II. *Salt.* 9.
Pyrrho nullum verum putat esse judicium. II. *Bis Acc.* 25. de eo. II. *Icar.* 25. Scepticus, bilanx ejus doctrina. I. *Auct.* 26. seq. Epirota ab adulatoribus circumscriptus. III. *Indoct.* 21.
Pyrrhus varias fortunae vices subiit. II. *Salt.* 11. quid a diis potissimum petierit. ib.
Pythagoras peregrinatur in Aegyptum. II. *Gall.* 18. Hori libros & Isidis edidicit. ib. sequaces ejus. ib. in Aspasiam mutatus. ib. 19. ex meretrice iterum philosophus. ib. 20. hospes tyranni Phalaridis. II. *Phal. Pr.* 10. de eo multa injuriose dicuntur. ib. fabarum osor. II. 2. *Ver. Hist.* 24. de transformatione istius. ib. 21. quomodo salutare consueverit. I. *Salut.* 4. ejus jusjurandum. I. *Auct.* 4. ejus scientiae. ib. 2. cujas, ubi institutus. ib. 3. transmigrationem animae statuit. ib. 5. aversatur fabas, cur. ib. 6. de eo. I. *D. Mort.* XX. 3. modo pauper, modo dives. II. *Gall.* 15. quomodo ex Euphorbo factus Pythagoras. ib. 16. auri amans. ib. 13. contra Graecos in bellum proficiscitur. ib. 13. superbus. ib. 4. de fabis non edendis legem tulit. ib. cur. ib. 18. in gallum mutatus. ib. 4. sophista. ib. 18. fabula de Pythagora sacris Eleusiniis interesse prohibito. III. *Pseudolog.* 4. Pythagorae quaternarius. III. *Philop.* 12. & not. 17.
Pythia Delphica. I. *Herm.* 60. v. *oraculum.*
Pythio non opus habere interprete. II. *Jov. Trag.* 28.
Pythonis vana promissa. III. *Dem. Enc.* 32. f.
Pytines. III. *Macrob.* 25.
Pytiocamptae. II. *Bis Acc.* 8. I. *Prom.* 7.

Q.

Quadi. II. *Pseudolog.* 48.
Quaestiones frivolae. II. *Bis Acc.* 34.
Quaternio, maximum jusjurandum, numerique perfectio. I. *Salt.* 5.
Quatuor, jusjurandum Pythagorae. I. *Auct.* 4.

R.

Radi ad cutem, v. *tondere*, vel I. *Vit. Auct.* 20. ibique plura in nott.
Raphanismus moechorum poena. III. *Mort. Per.* 9.
Regum conditio misera. II. *Gall.* 24. Colossis quomodo similes. ib. seq. quando Tragicis auctoribus. ib. regibus multa mala cum privatis communia. I. *Cons.* 18. regum longaevorum exempla. III. *Macrob.* 8. seq.
Reprehendere facile, emendare consilio, difficilius. II. *Jov. Trag.* 23.
Requietem quando capiant athletae. II. 1. *Ver. Hist.* 1. eruditorum requies qualis esse debeat. ib. 2. convenit eis. ib. 1.
Responsa, quae neque coelum, neque terram tangunt. II. *Pseud.* 54.
Retrocurrere melius, quam male currere. II. *Asin.* 18.
Rex compotationis talorum victoria creatus. III. *Saturn.* 4.
Rhadamanthus, ejus officium. II. *Luct.* 7.
Rhea arte saltandi delectatur. II. *Salt.* 8. anus Attin pusionem amat. I. *D. Deor.* XII. 1. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. zelotypa. ib. amore pusionis deperit. ib. 7.
Rhetorica fucuta. II. *Bis Acc.* 31. infra poesin. III. *Rhet. Pr.* 4. ejus imago. ib. 6. quae ejus amatores bona consequuntur. ib. duae ad eam viae. ib. 7. seq. rhetores quidam novi perstringuntur laudando. ib. 11. seq. tumidi, avari. II. *Par.* 52. rhetor malus quidam. II. *Dem.* 36. quorumdam gestus, actiones ridiculae. III. *Rhet. Pr.* 19. extemporales quidam. ib. 20.
Rhodochares. I. *Cas.* 17.
Rhodius quidam sophista. II. *Tox.* 27.
Rhododaphne quid. III. *Pseudolog.* 27.
Rhodope, femina libidinosa. II. *Salt.* 2.
Rhodus, Soli sacra. II. *Amor.* 7. ejus laus. ib. 8.
Risus, cum Sardonio risu dicere aliquid. II. *Asin.* 24. quo ad vivimus, risu in ambiguo. I. *D. Mort.* I. 1.
Rivales. II. *Tox.* 44. seq.
Roma, nutrix vitiorum. I. *Nigr.* 16. exprobratur Romanis insana equorum cupido. ib. 29.
Rufinus Cyprius. II. *Dem.* 54.
Rupes, super alba rupe dormire. III. *Philopat.* 21.
Rusticitas Hippolytea. II. *Amor.* 2.
Rutilianus. II. *Pseud.* 4. superstitiosus, alioquin bonus. ib. 30.
Roxane. II. *Imag.* 7. depicta. I. *Abd.* 4. seq.

S.

Sabazius Deus. III. *Deor. Conc.* 9.
Sabinus. Luciani ad eum mercede conductorum directa defensio. I. *Apolog.* toto Dial.
Sacco major tabella, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Sacerdotum circa hostias negotia. I. *Sacr.* 13. Sacerdotes plures trecentis in uno templo. III. *Dea Syr.* 42. eorum vestis candida; sed summus sacerd. purpuram gestat, aliaque de iis. ib. & seq. vulnerant brachia. ib. 50.
Sacrificia variarum nationum. II. *Icar.* 24. cur fiant. II. *Jov. Conf.* 7. variarum gentium. II. *Jov. Trag.* 42. adhibetur ad ea saltatio & musica. II. *Salt.* 16. deridentur. I. *Sacr.* 1. eis sibi deos conciliant homines. ib. 2. v. *hostiae*. Sacrificii ritus, pecoribus ex arbore suspensis. III. *Dea Syr.* 49. alius sacrificandi ritus. ib. 55.
Sacrilegus quidam. II. *Tox.* 28.
Sagittarius. I. *Herm.* 28. eorum apud Scythas atque Persas ratio. ib. 33. Curetes opio inficiunt sagittas, veneno Scythae. I. *Nigr.* 37. sagittarii scopum haud ferientes. ib. 36.
Salaëthus, lata lege contra adulterium, ipse in eo deprehensus. I. *Apol.* 4. Salaëtho similia facere. ib.
Salaria eruditis constituuntur. v. *Philosophi.*
Saliorum saltatio. II. *Salt.* 20.
Salmoneus Jovis fulmina imitatus, ab eo dejectus. III. *Philop.* 4.
Salpinx an cognomen Soterichis, dubium. III. *Ocyp.* vs. 79.
Saltator dicitur Pantomimus. II. *Salt.* 67. insignis quidam. ib. 63, seq. saltatio quemdam barbarum adficit. ib. 63. it. 66. ejus jucunditas. ib. 71. seq. exercitium illius omnium optimum. ib. saltator est imitator. ib. 62. seq. stoloecismi saltationis. ib. 80. imperitia quorumdam saltatorum non ipsi arti derogat. ib. laudem meriturus, qualis esse debeat animo. ib. 74. seq. corpore. ib. 75. seq. ejus gesticulationes comparantur. ib. 78. saltationis cacozelia. ib. 82. amens aliquis saltator. ib. 83. ars comparatur cum aurea Mercurii virga. ib. 85. in ea magnum ponit studium urbs Antiochiae. ib. 76. quale negotium saltatio. ib. 1. delectat aeque ac prodest. ib. 6. laudator saltationis ovi similis. ib. ejus studium non recens, quando & unde ortum. ib. 7. saltatio armata. ib. 8. cantationes saltatoriae. ib. 11. Lacedaemonii certant in hoc exercitio. ib. 10. Graeci & Trojani a quo didicerint. ib. 8. Cretenses, saltationis laude nobiles. ib. it. Indi, & qui saltando depraeliantur, Aethiopes. ib. 8. & 17. studium divinum; saltatio. ib. 23. ab Homero & Hesiodo laudatur. ib. seq. Romanorum saltatio. ib. 20. saltantes Musae. ib. 24. adhibetur ad sacrificia saltatio. ib. 16. ponuntur in ea excellentibus statuae. ib. 14. in caput saltantes. ib. 13. ope hujus artis gentes domitae. ib. 22. Saliorum saltatio. ib. 29. Phaeaces ea gaudent. ib. 13. certaminibus additur. ib. 32. ista scientia non levis. ib. 35. comparatur. ib. qualis scientia. ib. 36. saltator quid scire debeat. ib. seq. varia saltationis genera, Pyrrhichia, Gymnopaedia, Emmeleia, Hormus, Sicinnis, Cordax, Bacchica, Dionysiaca, Caryatica. Gruem it. Thermaystrida saltare, Phrygica saltat. v. *suo titulo.*
Salve, salut. formula, quid, ejusque usus. I. *Salut.* 2.
Sandalia inaurata e Patris. III. *Merctr.* XIV.

San-

Sanguinea aqua ab arena rubra. III. *Dea Syr.* 8.
Saperda piſcis. III. *Meretr.* XIV.
Sapientiae imago. II. *Imag.* 17. ſapientis a ſophiſta differentia. III. *Hip.* 2.
Sappho Lesbiaca. II. *Amor.* 30. vita elegans. II. *Imag.* 18.
Sardanapalus. I. *D. Mort.* II. 1. Aſſyriorum peſſimus. ib. 2.
Sardium arcem expugnaſſe. I. *Merc.* 13.
Sardonio cum riſu dicere aliquid. II. *Aſin.* 24.
Sarpedo. II. *Par.* 46.
Saturnalia feſtum ſeptem dierum. III. *Satur.* 2. p. 386.
Saturnalium leges. III. *Cronoſ.* p. 393. ſeq. otium in hoc feſto imperatur omnibus, exceptis coquis & dulciariis. ib. §. 13. omnes homines aequales. ib. divites munera mittunt pauperibus. ib. 14.
Saturnus exſecto patre devorat filios. I. *Sacr.* 5. cur vinctus dicatur. II. *Aſtr.* 21. Saturnum olere, proverb. III. *Rhet. Pr.* 10. Saturni ſacerdos & ſacrificium. III. *Saturn.* 1. ſeptem diebus tantum regnat Saturn. ib. 2. liberos ſe devoraſſe negat. ib. 6. imperium ei non ademit Jupiter. ib. ſed ſenex & podager ſponte id tradidit. ib. 7. Saturni aevo omnia ſponte naſcebantur, vinum fluebat, &c. ib. 7. & 20. Falcem gerit. III. *Cronoſ.* 10. & 11. Caſtravit Coelum. ib. 12.
Satyrorum deſcriptio. III. *Deor. Conc.* 4.
Sauromatae invadunt Scythas bello. II. *Tox.* 39.
Scapha viminea trajicere mare. I. *Herm.* 28. ſcapham dicere ſcapham. II. *Q. Hiſt.* 41.
Scarificatio pedis, ad minuendum dolorem podagrae. III. *Ocyp.* vſ. 91.
Scenarum in tragoediis mutatio. I. *Nec.* 16. eis ſimiles vitae humanae actiones. ib.
Scepticus quidam. I. *Auct.* 27.
Scintharus. II. 1. *Ver. Hiſt.* 36.
Sciron, juſtitiae contemtor. II. *Bis Acc.* 8.
Scommate nihil fit deterius. I. *Piſc.* 14.
Scorodomachi. II. 1. *Ver. Hiſt.* 13.
Scyphis ſe impetunt convivae. III. *Conviv.* 44.
Scytharum in delicta ſeveritas. II. *Gymn.* 11. quales. II. *Icar.* 15. ſagittis fortes. II. *Tox.* 8. amicitia nihil putant majus. ib. 7. in ea fideles. ib. 9. inhoſpitales, agreſtes. ib. 8. cur ſacrificent Oreſtae atque Pyladi. ib. 5. & 6. ſeq. eorum bella perpetua. ib. 36. quomodo ineant amicitiam. ib. 37. Scythas non ſpectare verborum elegantiam. ib. 35. jusjurandum Scythae. ib. 38. eorum dii. ib. contra Sauromatas bellum. ib. 39. Zirin clamare, quid apud eos. ib. 40. eorum inter ſe fides. ib. 39. ſeq. it. 61. pellem infidere quid apud eos. ib. 48. non effundunt ii vinum. ib. 45. ſupplicandi eorum ratio. ib. 48. quomodo colligant copias. ib. contra Machlyes eorum bellum. ib. 54. in quo diſtent ab Alanis. ib. 51. ſagittas ungunt veneno. I. *Nigr.* 37. ſagittariorum mos apud eos. I. *Herm.* 33. diis mactant homines. I. *Sacr.* 13. Scythae Sacauraci. III. *Macrob.* 15. Scytharum dictio, proverb. III. *Meret.* X. an inter Scythas vir bonus. III. *Philop.* 17. Scytharum incurſiones reprimi, in votis eſt. III. *Philopatr.* 28.
Secta, uni non adeo adhaerendum, ut ceterae ſine examine ſpernantur. I. *Herm.* 34. cui ſimiles, qui uni ſe plane mancipant, ceteris valere juſſis. ib. v. *Philoſophia.*
Seleucus. II. *Salt.* 58. I. *Salut.* 9. uxorem filio cedit. III. *Dea Syr.* 17. 18. & Not. 81. ac 82.
Semele, quae. I. *D. Deor.* IX. 1. ſeq.
Semidei ridentur. III. *Deor. Conc.* 7.
Semiramis Junoni templum condidiſſe conjicitur. III. *Dea Syr.* 14. ſimulacrum ejus in templo Junonem oſtentans colendam, non ſe. ib. 39.
Semivocalibus ſecundus inter litteras locus convenit. I. *Jud. Voc.* 5.
Sepes pro homine barbato. III. *Pſeudolog.* 27.
Septem diebus a templo abſtinent qui mortuum ſepeliere. III. *Dea Syr.* 52.
Septimus quis dictus. III. *Pſeudol.* 16.
Sepulcrum jovis. III. *Deor. Conc.* 6. f.
Sepulturae varia genera. II. *Luct.* 21. (vid. *funus*, it. *parentat.*) ſepulcrorum vanitas. I. *Cons.* 22. ſepultura Gallorum. III. *Dea Syr.* 52.
Seres longaevi ſunt. III. *Macrob.* 5.
Serpens, deus. II. *Pſeud.* 13. Serpentes Libyci. III. *Dipſ.* 2.
Sertum. vid. *Corona.*
Servi ſciunt dominorum & honeſta & turpia. II. *Aſin.* 5. ſerviiſſe ultra Xoin & Thmuim. III. *Rhet. Pr.* 24.
Servii Tullii aetas. III. *Macrob.* 8.
Severino datur ab oraculo reſponſum. II. *Pſeud.* 27. de eo. II. *Q. Hiſt.* 21.
Sibyllae fragm. fictum. III. *Mort. Per.* 29.
Sicinnis, ſaltat. genus. II. *Salt.* 22. it. 26.
Sidonius nummus. III. *Dea Syr.* 4.
Sidonius, ſophiſta. II. *Dem.* 14. iſtius quoddam inventum rejicitur, utpote ſpem praetergredi viſum. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sidus. v. *Aſtra.*
Sigilla ſolvendi genera. II. *Pſeud.* 21.
Signum. vid. *ſtatua, ſimulacr. imago.*
Silenus ſaltans. II. *Icar.* 27. Silenus Lydus ſenex. III. *Deor. Conc.* 4.
Simia eſt ſimia, quamvis aurea geſtet crepundia. III. *Indoct.* 4.
Simii ſaltare docti. I. *Apol.* 5. ſimium leonina pelle tegere. III. *Phil.* 5. ſaltare docentur. I. *Piſc.* 36.
Simo mutat nomen in Simonidem. II. *Gall.* 14. cur. ib.
Simonides. III. *Pſeudolog.* 2.
Simonides ordine collocaſſe dicitur litteras. I. *Jud. Voc.* 5. Simonidis Cei aetas. III. *Macrob.* 26.
Simulacrum ſpectatores ubique reſpiciens. III. *Dea Syr.* 32. f. Simulacrum incertum. ib. 33. Simulacrum bis quotannis ambulans. ib. Semiramidis, aliaque permulta in templo Syriae. ib. 39. & 40.
Simylus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Sindiani. II. *Tox.* 55.
Sindonibus involutus Anubis. III. *Deor. Conc.* 10.
Sinus Ionicus. II. *Amor.* 6. Pamphylius. ib. 7.
Sipylum loco movere. II. *Imag.* 1.
Sirenes. I. *Nigr.* 3. audientibus eas, quid contingat. II. *Imag.* 14. de iis. II. *Salt.* 4.
Sirenum fabula. III. *de Dome* 19.
Sirius. I. *Auct.* 16.

Si-

Sisinnidis & Toxaris amicitia. II. *Tox.* 57.
Sisyphus. I. *Necyom.* 14.
Smarthoclis Parthorum regis aetas. III. *Macrob.* 15.
Socialis conjunctio delectabilis. II. *Amor.* 27.
Socrates, puerorum amator. I. *Auct.* 15. ejus civitas, leges, respublica. ib. 17. hoc se scire dicit, quod nihil sciat. I. *D. Mort.* XX. 5. quomodo ad mortem paratus. ib. XXI. 1. an revera illam contemserit. ib. 2. de eo. ib. XX. 5. ejus apud inferos congerrones. I. *Nec.* 18. fugit e pugna. II. *Par.* 43. voluptatem bello praetulit. ib. ex oraculi judicio quis. II. *Amor.* 48. Alcibiadem amat. ib. 49. dissimulator. II. *Dem.* 6. saltatione gaudet. II. *Salt* 25. musicam amat. ib. relictis artibus Mechanicis, ad eruditionem se transfert. I. *Somn.* 12. ejus cum Chaerephonte colloquium. I. *Halc.* toto *Dial.* de eo. II. 2. *Ver. Hist.* 23. Socrati quis locus ad dicendi studium placuerit. III. *de Domo* 4. injuste delatus. III. *Calumn.* 29.
Sol adoratur ab Indis saltando. II. *Salt.* 17. Orionis coecitati medetur. III. *de Domo* 29. unicuique patrius videtur. III. *Pat. Enc* 6. Solis boves affati exsiliunt. III. *Ep. Sat.* 23. ejus ac lunae imag. cur non faciant Syri. III. *Dea Syr.* 34. thronus Solis. ib. Solis splendori comparatur oratio Demosthenis. III. *Dem. Enc.* 17.
Solatium ex societate mali. I. *D. Mort.* XV. 3.
Soloecismus in voluptate, comoedia, saltatione. v. *hoc titulo.* Soloecistae colloq. III. p. 552. seq. variique Soloecismi. ib. unde nomen. ib. not. 1.
Solon. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus cum Croeso de felicitate confabulatio. I. *Cons.* 10. legislator, ejus encomium. II. *Gymn.* 14. quae antiquissima ejus cura fuerit. ib. 18. Solone viso, omnia vidisse. I. *Scyth.* 7. auri contemtor videtur. I. *Cons.* 11. utramque partem in judiciis similiter audiendam docet. III. *Calumn.* 8. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Somnia vento concepta. I. *Harm.* 4. pictorum atque poëtarum vid. hoc tit. Somniorum insulae. II. a. *Ver. Hist.* 32. urbs. ib. 33. seq. Somnio jubetur Stratonice templum condere. III. *Dea Syr.* 19. Somnia a contrario interpretanda. III. *Philopat.* 21.
Somnus sententiam dicit. III. *Deor. Conc.* 14.
Sophistae celebratum nomen. III. *Rhet. Pr.* 1. ejus a sapiente discrimen. III. *Hip.* 2. mali sophistae non imitandi. II. *Lex* 23.
Sophistae sermo labyrinthi similis. III. *Fug.* 10. Sophistae lascivi, avari, adulatores, iracundi. ib. 19. nova convicia excogitant. ib. 13. clamosi. ib. 14.
Sophoclis Tragici aetas & mortis genus. III. *Macrob.* 24. a filio dementiae accusatus a judicibus absolvitur. ib.
Sopolis, medicus. II. *Lex.* 18.
Sostrati porticus. II. *Amor.* 11. quali Sostratus victu usus, quidve fecerit. II. *Dem.* 1. Sostrati mechanici laus. III. *Hip.* 2. Sostratus Cnidius, Pharo extructa, ubi nomen inscripserit. II. *Q. Hist.* 62.
Sostratus, latro, homicida. I. *D. Mort* XXX. 1.
Sostratus, dicitur a Graecis Hercules. II. *Dem.* 1.
Sosylus, equiso. II. *Gall.* 29.
Spartinus Medus. II. *Icar.* 15.
Sparti unde orti. III. *Phil.* 3.
Spectra, de eis plaustra mendaciorum. III. *Philop.* 11. seq. Spectra interfectorum. III. *Meret.* XIII.
Sperchin ac Bulin non occidit Xerxes. III. *Dem. Enc.* 32.
Spes, quod praeter spem promittitur, incredibile, exemplo Sidonii. III. *Rhet. Pr.* 5.
Sphaera arundinea. I. *Nigr.* 2.
Spicae, praemium certaminis eloquentiae. III. *Charid* 3.
Sponsa velata. III. *Conv.* 8.
Statuae ponuntur saltatoribus. II. *Salt.* 14. statuae sudant. III. *Dea Syr.* 10. Statua sine nomine Dii. ib. 32. Statua bis quotannis ambulans. ib. 33.
Statuam Veneris deperit Pygmalion. II. *Amor.* 15. seq. it. II. *Imag.* 4. ejus statua. II. *Amor* 11. it. 13.
Stella. v. *Astra.* stellarum in res humanas influxus. II. *Astr.* 29. stellarum choreae. II. *Salt.* 7.
Stentorea inclamare voce. II. *Luct.* 15.
Stesichorus poëta Himerensis palinodiam scribit. II. *pro Imag* 15. ejus aetas. III. *Macrob.* 26.
Sthenoboea. II. *Salt.* 42. III. *Dea Syr.* 23.
Stigmata gerunt Assyrii. III. *Dea Syr.* 59.
Stoici quales. I. *Herm.* 16. eorum victus, atque vitae ratio. ib. 18.
Stratonices ridiculum a poëtis postulatum. II. *pro Im.* 5. de ea. II. *Salt.* 58. amat privignum. III. *Dea Syr.* 17. Somnio jubetur templum condere. ib. 19. Combabum amat. ib. 21. ubi castratum sentit, creditur sponte accusasse apud maritum. ib. 23.
Stribligo verborum. III. *Soloec.* 12. &c.
Struthias adulator. III. *Fug.* 19.
Struthobalani. II. 1. *Ver. Hist.* 13.
Studia litterarum partim utilia, partim jucunda. II. *Salt.* 71. v. *eruditio.*
Stymphalus, in eo volucres. II. *Jov. Trag.* 21.
Styx. per Stygem jurant Dii. III. *Deor. Conc.* 15.
Sudant simulacra. III. *Dea Syr.* 10.
Sudare prae pudore. III. *Conv.* 28.
Suffragia ferentes manum protendunt. III. *Deor. Conc.* 19.
Sulla. III. *Indoct.* 4.
Supplicandi ratio apud Scythas. II. *Tox.* 48.
Suracnomen. II. 1. *Ver. Hist.* 22.
Susa urbs cadet. III. *Philopat.* 28.
Sylla. I. *Zeux.* 3.
Syllogismi variae formae. I. *Auct.* 22. cornutus. III. *Conv.* 23. Syllogismi per quaestiones. III. *Cyn.* 4. & 5.
Symbola. III. *Meretr.* VII.
Syracusanae mensae, i. splendidae. III. *Dom. Enc.* 18.
Syria Dea. III. *Dial.* cognomini, p. 451. seq. Rheae multa similis. ib. §. 15.
Syrus mittit Rhetoricen. II. *Bis Acc.* 28. dialogi formam reddit emendatiorem. ib. 34. de eo. ib. 14.
Syrus, servus sacrilegus. II. *Tox* 28.

T.

Tabella geometrica. I. *Nigr.* 2.
Tabella major sacco, prov. III. *Dem. Enc.* 10. f.
Talorum ludus. III. *Saturn.* 4.
Talus, error. II. *Salt.* 48.

Tanais. II. *Tox.* 39.
Tantalus siti conficitur, ad lacum adstans. I. *D. Mort.* XVII. 1. comparantur cum isto avari. v. *Avarus.* Tantaleas sustinere poenas. II. *Amor.* 53. Tantali lingua incontinens. II. *Salt.* 53. I. *Cont.* 15. I. *Nec.* 14.
Tarentinula, vestis muliebris. III. *Meretr.* VII. med.
Tarichanes. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tarquinii superbi aetas. III. *Macrob.* 8.
Tarsenses honorem quotannis habent Anthenodoro. III. *Macrob.* 21. tributis levat Augustus. ib.
Taurus ab Aegyptiis colitur. II. *Astr.* 7. aeneus v. *bos.*
Telephus. III. *Diss. cum Hes.* 1. a quo nutritus. I. *Sacr.* 5. ejus factum ad medelam sui. I. *Nigrin.* fine.
Telesilla. II. *Amor.* 30.
Tellus Athenienſis, pro patria mortuus. I. *Cont.* 10.
Templa quo positu fecerint antiqui. III. *de Domo* 6. Aegyptiorum antiquitus sine imaginibus. III. *Dea Syr.* 3. templa varia per Syriam. ib. ad 10. & seq. Templi plenior descriptio. ib. 28. seq.
Terei regis Characis aetas. III. *Macrob.* 16.
Teres Odrysarum rex. III. *Macrob.* 10.
Tereus duas sorores subigit. I. *Merc.* 41. Tereus volucris. III. *Dea Syr.* 40.
Terpsion, adulator. I. *D. Mort.* VI.
Terra multum minor, quam luna. II. *Icar.* 12. terrestre quid cum coelesti comparare, quid sit. II. *pro Imag.* 13. terrae coelum miscere. I. *Cauc.* 9. Terra mihi hiscat, formula. III. *Conv.* 28.
Tesserarum jactus. III. *Saturn.* 4.
Testamenta, eorum qui participes. I. *Tim.* 21. seq. eorum vanitas. I. *Nigr.* 30. seq.
Testudinis musicae inventor. I. *D. Deor.* VII. 4.
Teucer. II. *Par.* 46.
Thalamus in templo. III. *Dea Syr.* 31.
Thalassopotes. II. 1. *Ver. Hist.* 42.
Thales Milesius laudatur. III. *Hip.* 2. I. *D. Mort.* XX. 4. ejus aetas. III. *Macrob.* 18.
Thamyris. I. *Pisc.* 6.
Thanatusia certamina. II. 2. *Ver. Hist.* 22.
Thargelia, philosopha. II. *Eun.* 7.
Theagenes Thasius. II. *Q. Hist.* 35.
Theagenes, se ipse ob meretricem interficit. I. *Cat.* 6. Peregrini socius. III. *Mort. Per.* 24. & passim. ib. lacrimis finit orationem. III. *Mort. Per.* 7. ejus statua febricitantes sanat. III. *Deor. Conc.* 12.
Theano. II. *Imag.* 18.
Themistocle nihil opus, sc. interprete. II. *Jov. Trag.* 31. eum calumniatur Aristides. III. *Calum.* 26. suspectus est proditionis. ib. 29.
Theodotas. III. *Calumn.* 2.
Theodotas Rhodius. I. *Zeux.* 9.
Theognis. I. *Merc.* 5.
Theomnestus, magnus amator. II. *Amor.* 2.
Theon, II. *Q. Hist.* 35.
Theopompi judicium de Tricarano. III. *Pseudolog.* 29.
Theopompus taxatur. II. *Q. Hist.* 59.
Theoxenus. I. *Scyth.* 8.
Thermaystrida saltare. II. *Salt.* 34.
Therſagoras poëta, ejusque forma. III. *Dem. Enc.* 1.
Therſites, taxatus carmine ab Homero. II. 2. *Ver. Hist.* 20. ejus cum Nireo contentio. I. *D. Mort.* XXV.
Thesaurum in carbones redigere. I. *Herm.* 71.
Theseus, filo Ariadnes exit labyrintho. I. *Herm.* 47. qualis futurus, si obediisset voluptati. II. *Bis Acc.* 20. ejus cum Pirithoo amicitia. II. *Salt.* 60. it. II. *Tox.* 10. de Theseo. II. *Jov. Trag.* 21. it. II. 2. *Ver. Hist.* 8. Theseus nudus, & vitae durioris. III. *Cyn.* 13. & 14. Theseus Helenam cupit. III. *Charid.* 16. Thesei ac Pirithoi amicitia. ib.
Thesmopolis, Stoicus. I. *Merc.* 33.
Thesmopolis. II. *Gall.* 10.
Thespis, tibicen, munus accipit a Ptolemaeo. I. *Prom.* 4.
Thessali imbelles. III. *Dem. Enc.* 39. f.
Thessalia veneficas multas habet. III. *Meretr.* 4.
Thessalorum praesules. II. *Salt.* 14.
Thetis miseretur Jovis. I. *D. Deor.* XXI. 2.
Thmuis, serviisse ultra Thmuim & Xoin. III. *Rhet. Pr.* 24.
Thoantes. II. *Tox.* 6.
Thonis. II. *Pseud.* 5.
Thraces, quales. II. *Icar.* 15. litant Zamolxidi. II. *Jov. Trag.* 42.
Thracia. In Thracia quaerendi philosophi. III. *Fug.* 24.
Thrasycles. I. *D. Mort.* XI. 2. assentator. I. *Tim.* 54. seq.
Thronus Solis, sine imagine. III. *Dea Syr.* 34.
Thucritus, senex. I. *D. Mort.* VI. 1. seq.
Thucydides. II. *Q. Hist.* 42. I. *Jud. Voc.* 12. ejus quidam locus. I. *Nigr.* init. in non necessariis brevis & celer. II. *Q. Hist.* 57. III. *Navig.* 3. ejus quidam imitator. ib. 15. veritatem est sequutus. ib. 39.
Thucydidis historia octies descripta. III. *Indoct.* 4.
Thyestes liberos suos epulatur. I. *Merc.* 41. de regno contendit cum Atreo. II. *Astr.* 12. devoravit filios. I. *Sacr.* 5.
Thynnocephali. II. 1. *Ver. Hist.* 35.
Tiberii Caes. praeceptor. III. *Macrob.* 21.
Tibia, ad numeros tibiae incedere. I. *Prom.* 6.
Tibiae Ismeniae & Timothei celebres. III. *Indoct.* 5. tibiae Marsyae aut Olympi. ib.
Tibicen furiosus. III. *Conv.* 20. tibicines in templis. III. *Dea Syr.* 43. seq.
Tibius. II. *Gall.* 29. I. *Tim.* 22. labores Tibii. I. *Merc.* 25.
Tigranes Armeniorum rex. III. *Macrob.* 15.
Tigrapates, Lazorum regulus. II. *Tox.* 44.
Tilliborus. II. *Pseud.* 2.
Timaeus. III. *Macrob.* 10.
Timaeus Tauromenites. III. *Macrob.* 22.
Timarchus. I. *Apol.* 7.
Timocles. I. *Merc.*
Timoclis laus. II. *Jov. Trag.* 27. reprehenditur. ib. ejus cum Damide de diis disputatio. ib. 4. it. 16. it. 35.
Timocrates saltatione adficitur. II. *Salt.* 69. Timocratis Heraclienſis encomium. II. *Dem.* 3. Timocrates. II. *Phal. Pr.* 9. it. II. *Pseud.* 57.
Timon, in solitudinem se transfert, cur. I. *Tim.* 1. seq. divitias spernit. ib. 12. adspecto auri pondere, mutat mentem. ib. 41. Misanthropi nomen sibi eligit. ib. 44.

Timotheus, tibicen. I. *Herm.* 1. Timothei tibiae celebres. III. *Indoct.* 5.
Tireſias, ejus loquendi cupidus Ulyſſes. II. *Aſtr.* 24. voluptatem feminae praefert virili. II. *Amor.* 27. divinator. II. *Aſtr.* 11. cur duplicis naturae fuiſſe dicatur. ib. de eo. II. *Salt.* 57. ejus caecitas arte vaticinandi compenſata. I. *D. Mort.* XXVIII. 3. mendax. ib. vates & ſapiens. I. *Nec.* 6. utrum majorem ceperit voluptatem mas, an femina. I. *Dial. Mort.* XXVIII. 1. ejus longaevitas. III. *Macrob.* 3.
Tiſiae ars. III. *Pſeudol.* 29.
Titanum optimus, Saturnus. III. *Saturn.* 5.
Tithon annoſus. I. *Herm.* 50. eum ipſum annis excedere. I. *D. Mort.* VII. 1.
Titormum ex Conone efficere. II. *Q. Hiſt.* 34.
Tityus. I. *D. Mort.* XXX. 1. I. *Nec.* 14.
Tomyris, interfectrix Cyri. I. *Cont.* 13.
Tondent oviculas philoſophi. III. *Fug.* 14.
Tonderi ad cutem. III. *Fug.* 27. plerique philoſophi ad cutem rafi. I. *Herm.* 18. & I. *Vit. Auct.* 20. &c. Tonderi probroſum antiquis. III. *Cyn.* 14.
Toni mollioris deſcriptio. II. *Imag.* 13.
Toxaris, Graecae linguae cauſſa peregrinatur. II. *Tox.* 57. contrahit cum Mneſippo amicitiam. ib. 62. ſeq. ejus cum Sitonide amicitia. ib. 57. litteraturae cauſſa Athenas profectus. I. *Scyth.* 1. pro heroë habitus. ib. cur. ib. cet. ſeq.
Trachon. II. *Tox.* 49.
Tragicae veſtes intus pannoſae. III. *Ep. Sat.* 28.
Tragoedia, Anacharſidi peregrina. II. *Gymn.* 23. ineſt tragoed. ſuum ſaltandi genus. II. *Salt.* 26. ea quale ſpectaculum. ib. 27. in ea ſoloeciſmus quid. ib. male ordinata, quoad fabulas, ſpernitur. I. *Nigr.* 8. tragoedi, perſonarum ornatum actionibus dehoneſtantes. ib. 14. Tragoedias ſcribere quando deſitum. III. *Dem. Enc.* 27.
Tragopodagra. III. p. 643. ſeq.
Triangulum triplex quid ſignificet. I. *Salut.* 5.
Tricarani dicendi facultas. III. *Pſeudolog.* 29.
Tricaranus cerberus. III. *Fug.* 32. & paſſim.
Tricolor gemma. III. *Merc.* IX.
Triephontis perſona. III. *Philopat.* 2. & ſeq.
Trieraſchus. III. *Dem. Enc.* 11.
Triobolus merces judicum. III. *Dem. Enc.* 36. & not.
Triphales comicus. III. *Fug.* 32. f.
Triptolemus, per aëra vectus. III. *Philopſ.* 3.
Tritonomendetae. II. 1. *Ver. Hiſt.* 38. it. 35.
Triunus Deus. III. *Philop.* 12. & ſeq.
Trojanorum concionatores. II. *Herc.* 4.
Trophonii fanum. I. *Nec.* 22. Trophonius, qualis vates, templo honoratus. I. *D. Mort.* III. 1. qualis heros. ib. 2.
Tyaneus. II. *Pſeud.* 5.
Tympana in templis. III. *Dea Syr.* 50.
Tyndarus. II. *Salt.* 45.
Tyrannus, quem ita adpellet populus. II. *Phal. Pr.* 7. vid. *Rex.* quidam, conſpecta filii caede, ſe quoque interficit. II. *Tyran.* 1. tyrannicidam oportet eſſe generoſum, amantemque patriae. ib. 14. tyrannorum vita, mores, exitus ſub perſona Megapenthis. I. *Cat.* paſſim.
Tyroëſſa. II. 2. *Ver. Hiſt.* 25.
Tyrrheni, arte ſaltandi domiti. II. *Salt.* 22.

V.

Vanitas hominum. I. *Cont.* 21.
Varietas cibi potusque laudatur & rurſus impugnatur. III. *Cyn.* 5. & 6.
Venefica. III. *Meretr.* I. 4.
Ventrem inflarunt dicta. III. *Philop.* 25 & 27.
Venus coeleſtis. III. *Dea Syr.* 32. Venus, ejus ſtatuam deperit adoleſcens temerarius. II. *Amor.* 15. ſeq. it. II. *Imag.* 4. mulieribus Venus barathrum. II. *Amor.* 5. Cnidia. ib. 11. Charitum aemulatur. I. *D. Deor.* XV. 2. ejus liberi, Himerus & Eros, f. amabilitas & Cupido. ib. XX. 15. ubi colatur. I. *Sacr.* 10. ejus ceſtus. I. *D. Deor.* XX. 10. quem Mercurius ei ſurripuit. v. *Mercur.* Venus Byblia. III. *Dea Syr.* 6. ex corporis quaeſtu ei fit ſacrificium. ib. Venus aurea. III. *Charid.* 11.
Verba alata. III. *de Domo* 20. eorum flores vitandi. II. *Lexiph.* 23. it. tumor verborum. ib. 24. adfectatio antiquatorum verborum. ib. 22. veterum libri quid utilitatis adferant. III. *Adv. Ind.* 17. verbo uno omnia creata. III. *Philop.* 13.
Veritatis pauci amant ſtudium. I. *Cont.* 21. a Croeſo veritas temta. ib. 11. ſeq. quaedam ejus epitheta. I. *Piſc.* 16. ſociae. ib. 17. ad adulationem immobilis. ib. 18.
Veſta. per Veſtam, jurandi formula. III. *Conv.* 31.
Veſtis, vid. *amictus.* veſte quidem ſuperbiens, ſcite admonetur. II. *Dem.* 41. Veſtes divitum molles. III. *Ep. Sat.* 26. & paſſim. Pauperum, cribro ac reti ſimiles. ib. 24. ſplendidae nil proſunt. III. *Cyn.* 9. longa Tragicorum eſt. ib. 16.
Via tutiſſima quae tritiſſima. III. *Dem. Enc.* 22. f.
Victimis ſine tumo non delectari Deos. II. *Amor.* 4.
Vindex. Occidentis populum ſollicitat in Neronem. III. *Charid.* 5.
Vinum, in guſtando eo non eſt opus ebibere dolium. I. *Herm.* 58. vini effectus in India. I. *Nigr.* 5. ejus inventum Baccho tribuitur. I. *D. Deor.* XVIII. 2. laus moderate ſumti. ib. Vinum odoratum. III. *Ep. Sat.* 22. f.
Vinum. In vino Aeſchylus tragoedias ſcripſit. III. *Dem. Enc.* 15.
Vires, quando minuantur. II. *Gymn.* 35. non abeunt, ſed creſcunt laboribus. ib. comparantur Hydrae. ib.
Virgo. ad XI. millium virginum fabulam adluditur. III. *Philop* 9. conf. ib. not. 82.
Virtus, ad eam Graeci excitant adoleſcentiam exemplis animalium. II. *Gymn.* 32. ea & forma corporis non ſemper una habitant. II. *Imag.* 11. (vid. *interius.*) in mulieribus virtus imperfecta. II. *Amor.* 51. in peregrinis quoque laudanda. II. *Tox.* 5. viae ad eam diverſae. I. *Herm.* 25. unica ad eam vera. ib. 27. in qua reperienda haud parva opus deliberatione. ib. 28. virtus, quale quiddam ſit. ib. 22. eam ſemel amplexus, cupiditatum & adfectuum expers. ib. 8. ſeq. e media ad iſtam via multi retro trahunt pedem. ib. 5. ad finem in illa perſeverandum. ib. aſpera & longa ad illam via. ib. 2. ſeq. virtutis ſtudium in quo non conſiſtat. I. *Nigr.* 27.

Virtus Cynicorum clamor de triviis. III. *Mort. Per.* 3.
Virtus etiam in hoſte laudanda. III. *Dem. Enc.* 32.
Virum bonum conſtantem eſſe oportet. I. *Apol.* 14.
Vitae mediae homines, ubi poſt mortem degant. II. *Luct.* 9. vita humana ridicula. II. *Icar.* 4. ſpectaculo ſaltatorio ſimilis. ib. 17. nulla hominum vita tranquilla. II. *Gall.* 27. comparatur civitati formicarum. II. *Icar.* 19. neque ſpe neque metu digna. II. *Dem.* 20. vitae ſpectandus finis. I. *Herm.* 4. vita brevis, ars longa. ib. 1. comparatur vita humana cum bulla. I. *Cont.* 19. it. cum foliis. ib. eam concedunt brevem hominibus Parcae. ib. 13. utra ſit jucundior, viri an feminae. I. *D. Mort.* XXVIII. etiam a miſeris amatur vita. I. *Nec.* 2. pompae ſcenicae eſt ſimilis. ib. 16. Vitae fragilitas. III. *Navig.* 26. Vitae inaequalitas comparatur hiſtrioni uno pede cothurnato. III. *Ep. Sat.* 19. durities commendatur. III. *Cyn.* 17. & paſſim illo *Dial.*
Ulyſſes. II. *Par.* 10. cur ad inferos deſcenderit. II. *Aſtr.* 24. Circe, ejus adjutrix. ib. a loto abſtractus. II. *Salt.* 4. ejus furor ſimulatus. ib. 46. III. *de Domo* 30. Ulyſſe verſutior. I. *Tim.* 23. ſcribit Calypſo. II. 2. *Ver. Hiſt.* 35. aures ſociorum cera obſtruit, cur. I. *Cont.* 21. Palamedi inſidiatur. III. *Calum.* 28.
Umbram captare, relicto corpore. I. *Herm.* 79. umbra ſex pedum. III. *Cron.* 17.
Undecim millia virginum. v. *virgo.*
Unguibus audire. III. *Philopat.* 3.
Vocalibus primus inter litteras locus competit. I. *Jud. Voc.* 5.
Vociferatio cauſſas dicentibus utilis. I. *Tim.* 11.
Volatum facere terrae vicinum. II. *pro Imag.* 8.
Voluptatis ſcala. II. *Amor.* 53. ejus cauſſa multi ex liberis fiunt ſervi. I. *Merc.* 7. Voluptatum ſervi ſunt divites. III. *Cyn.* 17.
Vota hominum diverſa. II. *Icar.* 25. votum, dea. I. *Herm.* 71. votorum ſtoliditas. I. *Sacr.* 1. III. *Navig.* 13. ſeq.
Urania, Venus. III. *Meretr.* V. fin. & VII. pr. Alba capra ei immolatur. ib.
Vulcanus, a Venere & Gratia amatus. I. *D. Deor.* XV. 1. incuſſo Jovis cerebro, producit Minervam. ib. VIII. pincerna fuit Jovis. ib. V. 2. de artis praeſtantia cum Venere & Neptuno contendit. I. *Herm.* 20. aura a Junone conceptus. I. *Sacr.* 6. qualis. ib. e coelo ejicitur. I. *Jov. Conf.* 1. Minervam perſequens depingitur. III. *de Domo* 27.
Vulgus gaudet irriſoribus. I. *Piſc.* 25.
Vulpina mens. III. *Philopat.* 1.
Vultur e rogo evolat. III. *Mort. Per.* 39.

X.

Xanthus, flamma correptus. I. *D. Mar.* XI. 1.
Xanthus, Achillis equus. II. *Gall.* 2.
Xenocratis Platonici aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophanis Dexini f. aetas. III. *Macrob.* 20.
Xenophilus muſicus. III. *Macrob.* 18.
Xenophon modeſtam quamdam & pulcram laudat feminam. II. *Imag.* 10. veritatem in hiſtoriis ſuis ſequitur. II. *Q. Hiſt.* 39. commemorat ſomnium. I. *Somn.* 17.
Xenophontis Grylli f. aetas. III. *Macrob.* 21.
Xerxes, eum inſectatur Menippus. I. *D. Mort.* XX. 2.
Xois, ſerviiſſe ultra Xoin & Thmium. III. *Rh. Pr.* 24.

Z.

Zamolxis Deus Scytharum. I. *Scyth.* 4.
Zamolxides, deus Thracum. II. *Jov. Trag.* 42. Zamolxis idem. III. *Deor. Conc.* 9.
Zazynthus, nauclerus. II. *Tox.* 19.
Zelotypia. III. *D. Meretr.* VIII. & IX.
Zelotypia maritorum. II. *Amor.* 42. exempla feminarum Zelotyparum Dejanira, Juno, Rhea, quas ſuo vide tit.
Zeno. II. *Par.* 43. ejus aetas. III. *Macrob.* 19.
Zeno Ariſtaeneti fil. III. *Conv.* 5. & 6.
Zenodoti & Ariſtarchi de Homero diſputatio. II. 2. *Ver. Hiſt.* 20.
Zenophanta, paraſitus, ejus mors. I. *D. Mort.* VII.
Zenothemis & Menecratis amicitia. II. *Tox.* 24.
Zenothemis de porticu philoſophus. III. *Conv.* 6. Zenothemis Stoicus ſenex idem, & ſacerdos Caſtorum. ib. 9. & 32. &c.
Zephyrus, amator Hyacinthi. I. *D. Deor.* XIV. 2. cauſſa interfecti illius. ib. 2. ideo ab Apolline punitus. ib.
Zeuxis pictor, in fingendis novitatibus artem oſtendit. I. *Zeux.* 3. Centaurum feminam pingit. ib. Boream pinxit & Tritonem. I. *Tim.* 54.
Zirin clamare, quid apud Scythas. II. *Tox.* 40.
Zopyrion. I. *Merc.* 23.
Zopyrus. II. *Jov. Trag.* 50.
Zopyrus paedagogus. III. *Conv.* 26.
Zoroaſter. I. *Nec.* 6.

INDEX

IN SCHOLIA ET VARIAS LECTIONES.

Potiſſimum eas ex quibus emendatio in contextum recepta.

A.

Ἀβδηρίτης II. Q. Hiſt. §. 1. pag. 1.
ἀβελτηρίᾳ I. Cont. 11. 505.
ἄβιος I. Vit. Auct. 12. 551.
ἀγαθὸς . ἀμεινὸν inſertum II. pro Imag. 19. 499. ἀγαθὸς. ἀμεινόν I. Cont. 12. 506. τὸ καλὸν ἀγαθὸν εἰομενον εἶναι II. Bis Acc. 21. 818. ἀγαθὸς..ἀμεινὸν ἦν I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
Ἀγάθων III. Rhet. Praec. 11. 12.
ἀγαπάω . ἀγαπᾷν ἄρχειν I. D. Mort. XII. 4. 386. σὺν ἀγαπᾶν] σὺν ἀρκούμενος I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶντας] ἐπὶ τῷ ἀρκεσθῆναι I. Tim. 12. 121.
ἀγαπητὸς I. Cat. 14. 636.
ἄγγελον I. Cont. 17. 515.
ἀγείρων τὴ συλλέγων I. Herod. 1. 832. ἀγαίρουσις τῇ μητρὶ II. Alex. 13. 221.
ἀγέννεια al. ἀγώνεια I. Prom. 9. 193.
ἀγήραχ II. Aſin. 40. 608.
ἀγιστεία II. Amor. 15. 414.
ἄγκυρον al. ἄγκωνον I. D. Mort. VIII. 1. 359.
Ἀγκύλον. τοὺς μὲν Ἀγκύλως λόγους II. Bis Acc. 21. 817.
ἀγὼς I. Vit. Auct. 22. 563.
ἄγω. Edd. ἄγων II. Paraſ. 45. 870.
ἀγορὰ. ἐς τὴν ἀγορὰν κομίσας II. Alex. 47. 252.
ὁ Ἀγοραῖος II. Jup. Trag. 33. 681.
ἀγορασὴς I. Vit. Auct. 20. 560.
ἄγρας Ἀχαιμενίδας γενόμενος ποτε, νῦν δὲ Μενίππου καὶ πάλιν ἐξ ἑτέρου βήσομαι εἰς ἕτερον· καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἔχειν μοι δοκεῖ· ἄγετο, καὶ πάλιν ἄγεται, ἐμοὶ δ' ἅλως ἀδύνατος, ἀλλὰ τύχης I. Nigr. 26. 66.
ἀγύρτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἀγχιστεῖς I. Tim. 51. 166.
ἀγχώμαλον I. Herm. 12. 751.
ἄγω . ἤγον al. ἤδειν al. ἰδεῖν II. Gall. 18. 729. ἄγω..ἄξεις al. ἄξεις I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἀδελφὴ . ὑσάτω δὲ τὴν ἀδελφὴν I. Sacrif. 5. 530.
τὸν σὸν ἀδελφὸν II. Jup. Conf. 8. 633.
ἄδης . παρὰ τῷ ᾅδῃ I. Cont. 1. 487.
ἀδικέω I. Piſc. 33. 602.
ἀδικοῦντες Edd. pl. ἀδικοῦντας III. Calumn. 7. 134.
ἄδικον. πῶς ἂν εἴη ἄδικον, mire variat I. Tim. 14. 124. πολλὰ κατὰ τὸ ἀδίκων ib. 3. 104.
Ἄδμητον. παρὰ τῷ Ἀδμήτῳ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀδόκιμον al. ἀδόκιμον III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρότεια III. Pſeudol. 30. 186. III. Rhet. Pr. 24. 26. III. Meretr. VI. 295.
ἀδρὸς II. Aſin. 12. 580.
ἄδυτα II. Gall. 18. 729.
ἄδωρον . ἄδωρα al. ἄωρα I. Merc. Cond. 38. 697.
ἀεὶ Jenſ. αἰεὶ III. Tragop. p. 653. conf. αἰεί.
ἀεροκόρακες al. αἰεροκόρδακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
ἀήρ] an ἀετῷ; II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92.
μετὰς I. pro Merc. Cond. 10. 717.
ἄζυγον II. Lexiph. 2. 321.
ἄηδὼς Edd. ἀηδῶς III. Calumn. 14. 144.
ἀθεράπευτον I. Piſc. 12. 580.
Ἀθηναῖον I. Piſc. 13. 581.
ὁ ἄθλιον al. ἀθλίως I. D. Mort. VIII. 1. 358.
τὸ ἄθλιον I. D. Deor. XX. 7. 258.
ἀθρόον I. D. Mort. IV. 1. 342.
αἰακὸς . ἐπειδὰν γὰρ . ὁ Αἰακὸς &c. I. Necyom. 17. 480.
αἰᾶς II. Gall. 17. 728.
αἰγιᾶν . Αἰγιᾶς Edd. ἀρκτίᾳ II. Alex. 22. 230.
Αἰγυπτίοισιν ex emend. Solan. Αἰγυπτίων Edd. III. Dea Syr. 14. 460.
αἰδεσθῆς Edd. αἰδεσθεὶς III. Rhet. Pr. 23. 24.
Αἰδώνιος I. Piſcat. 4. 574.
ἀεῖδιον . ἀίδιον al. male ἀοίδιον I. Cont. 20. 516.
αἰεὶ ex emend. J. Gavel. ἀεὶ Edd. III. Ocyp. 670.
αἰεὶ antea male ἀεὶ III. Epigr. 12. 677.
Αἰθιοπία. Αἰθιοπίαν—τ' Αἰθιοπίας I. D. Mar. XIV. 3. 323.
ἐν Αἰθίοψιν II. Bis Acc. 2. 795.
αἷμα . αἵματι ſola L. al. ὀνόματι I. Cont. 24. 523.
αἰνίττομαι I. Necyom. 22. 486.
αἵρεσις . ἐποιεῖτο τὴν αἵρεσιν I. Herm. 17. 756.
αἱρῶ . ᾑρέθη al. ἡρέθη I. D. Deor. XXII. 3. 272. εἷλον I. D. Mort. XII. 5. 387.
αἴσομαι . ᾔξειν Edd. ἥξειν III. Mort. Per. 37. 358.
αἰτροπον I. Catapl. 4. 624.
Αἰτωλικὸς I. Sacr. 1. 525.
ὑπ' αἰχμῆς II. Jup. Conf. 12. 635.
αἰωροῦσα. Edd. pr. θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hiſt. 18. 115. τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἐκεῖνο ἐπετόθη II. Icar. 25. 782.
ἀκαλλὲς. ἀκαλλῆ. Schol. invenerat in ſuo codice ἀκαμῆ I. Prom. 14. 197.
ὦ ἀκαρεῖ II. Jup. Conf. 8. 633.
ἀκείραι II. Aſin. 53. 603.
ἀκείρα I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκειρὶς I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἀκήμυκτον I. Piſc. 36. 605.
ἀκηρατον II. Icar. 3. 754.
ἀκινάκην II. Gymn. 34. 915.
ἀκκίζομαι I. Merc. Cond. 14. 669.
ἀκμαικῶς I. Vit. Auct. 14. 554.
ἀκμὴ..ἀκμὰς al. αἰχμὰς I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκολυθία al. συνακολ. I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀκόνδυλον I. Contem. 2. 491.
ἀκοὸν I. Vit. Auct. 26. 567. ἀκοῖοι al. ἀκούει I. Merc. Cond. 11. 667. ἠκηκόητε. Geſn. ἠκηκόειτε. forſan ἠκηκόατε III. Philopatr. 25. 614.
ἀκούσιον al. ἀκυσίως al. ἀκούσιον I. D. Mort. VIII. 1. 358.
ἀκριβῶς al. ἀκριβοῖς I. Nigr. 1. 39.
ἀκρῖσι ex emend. Sonlii. ἐκτίσι Edd. & M. III. de Dipſ. 3. 236.
ἐν ἀκροβολισμοῖς II. Jup. Trag. 33. 682.

ἀκρό-

ἀπρόθυμα I. Necyom. 7. 465.
ἀπροσδιόνυσ] ἄπρον ποδίκυ J. I. Prom. 1. 186.
ἀπροσδοκία al. ἀπροσδοκία I. D. Mort. X. 8. 369.
ἀπροσδοκίᾳ al. ἀπροσδοκία I. D. Mort. XXV. 2. 433.
Ἀπτερύων III. Dea Syr. 48. 485. μηδὲ τ' Ἀπτερύονα II. Bis Accuf. 5. 798.
Ἀπόλλωνος μὴ ἐπιθύμησον III. de Domo 1. 190.
τὴν Ἀπολλάνδρου ἐπιθυμίαν προσεῖχαιον III. Calumn. 17. 148. ἡγεῖσθαι τῆς Ἀπολλάνδρου II. pro Imag. 9. 489.
ἀπολλύκακε II. Gall. 2. 704.
ἀπληθῶς I. D. Mort. X. 5. 367.
ἀπλιβαντὶς I. Necyom. 20. 483.
ἀπλίβατος I. Catap. 3. 613.
ἄπλις σοι I. Catap. 4. 624.
ἀπλισπόρμια II. Abdic. 27. 182.
τὸν Ἀπλιδάμαντα βόλον III. Conv. 12. 426.
Ἀπλυὸν I. Halc. 1. 176.
ἀπλῶς deeſt in Edd. II. Alex. 32. 240. ἀπ' inſertum III. de Domo 25. 205. ἀπ' ἢ al. ἀπ' ἦ al. ἄπλως I. Nec. 1. 457. ἀπλῶς τοῦτό γε al. ἀπλῶς ἐ τοῦτόγε I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἀπ' ἐκείνου I. D. Deor. XX. 5. 257. ἀπ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἀπλῶς — ἀπ' ἦν al. omittunt has voces I. D. Deor. XX. 6. 257.
ἀπλάκεως I. Vit. Auct. 14. 554.
τὸ ἀπλόκοτον II. 2. Ver. Hiſt. 41. 135.
ἄπλομαι . ἀπλίζ Edd. omnes III. Mort. Per. 42. 362.
ἄπλου . τρόπου al. ἄπλον τρόπον I. pro Merc. Cond. 38. 697. ἄπλου deeſt in O. I. Dial. Mort. XIX. 2. 411. ἄπλον. alii male ἄπλως I. Vit. Auct. 18. 557. ἄπλως μὴ διηθῖντι III. Adv. Ind. 30. 125. ἐπ' ἄπλο al. ἐπ' ἄπλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ἄπλως ex emend. Geſn. ἁπλῶς Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἄπλους al. ἁπλήλοις al. ἄπλως I. Herm. 25. 765.
ἄπλοξ II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπλουργὴς II. Gall. 14. 724.
ἀπλουργὶς veſtis purpurea I. Piſc. 36. 605.
τὸν Ἄπλυν II. Jup. Trag. 20. 664.
ἀπλῶα Feſtum Athenienſium III. D. Mer. VII. 298.
ἀπλωτικῆσιν II. Tox. 27. 536. III. D. Mer. II. 282.
ἄπνοα Edd. forſan ἄσαι III. Saturn. 4. 387.
ἀπναθία . ἀπαθίας al. ἀπαθίας I. Cont. 21. 518.
ἀπόκρτμα . ἀπαρτημάτων al. πραγμάτων I. Catapl. 7. 628.
ἀπόλυττω . ἀπολυόττοιλις I. Tim. 27. 140.
ἄπμαξα . ἅλας ἁπμάξας II. Eun. 2. 351. ἐξ ἁπμάξης II. Jup. Trag. 44. 692.
ἀποιδὴς I. D. Mort. III. 1. 338.
ἀποίλικτος I. Piſcat. 4. 574.
ἀποινίας . . ἀποινίᾳ I. Tim. 30. 144.
ἀποίλει omnino III. Dem. Enc. 1. 491. ἀποίλει al. ἄπτει I. Necyom. 15. 477.
ἀποιλία I. D. Deor. XX. 16. 266. ἀποίλησον ὦ Πλούτων I. D. Mort. V. 2. 346.
ἀποιλήσαιλες τὸ ὁλκεῖον I. Herm. 79. 823. ἀποιλούμενος δὲ . . ἐγὼ I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ἀποιλίπτος . . ἀποιλίπηον al. ἀποιλῇ I. Cont. 7. 498.
ἄποιλός ἐστι I. Merc. Cond. 25. 683.
ἄποισος II. Quom. Hiſt. 32. 44.
ἀποιχίτη aliquo modo II. Lexiph. 10. 336.
ἄποινα Edd. pr. ἄποια II. Aſin. 9. 577.
ἀποόρφως reſtitut. ἀποφοτέρως Edd. II. Gall. 14. 724.
ἀποὺγδλος I. pro merc. Cond. 5. 713.
ἀποὺμων II. Jup. Trag. 37. 685.
ἀποφηχὴς II. Jup. Trag. 43. 691.
ἀποφὶ . τοῦ δ' ἀποφὶ γυναικὶ &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
τῷ τ' Ἀποφιδολίας πεπόρματι II. Dem. 15. 382.
τὸ ἀποφιδίξιον II. Jup. Trag. 43. 692.
ἀποφιλαφὴς I. Merc. Cond. 8. 715. II. Amor. 12. 410.
Ἀποφίλοχος in quibusdam deeſt I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀποφιλόχῳ Edd. ἀντιλόχῳ II. Alex. 19. 226.
ἀποφίρυτος I. Cont. 14. 509.
ἀποφορεὺς I. Merc. Cond. 35. 694.
ἂν inſertum ex *Fl.* II. Jup. Trag. 47. 695. ἂν al. ὢν I. Hermot. 19. 757. ἂν inſertum ex O. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 11. 653. ἂν αὐτόθ' reſtit. ex *Hom.* π' αὐτόθ' Edd. II. Paraſ. 46. 872.
ἀναβάλλω . μήτ' ἀναβάλλισθαι al. μήτ' ἀν— μήθ' ὑπερτίθεται al.
ἀναβολὴ I. Piſcat. 12. 580.
ἀνίβλεψις vulgo ἐπίβλεψις III. Philopſ. 32. 59.
πρὸς ἀνάγκλω II. Phal. Pr. 8. 195.
ἀναγράφω . . ἀναγεγράφθαι al. ἀναγράφθαι I. Piſcat. 38. 607. I. Cont. 24. 524.
ἀνάγεσθαι II. Amor. 10. 408.
ἀναγωγὴ I. Necyom. 9. 467. I. Catap. 1. 620.
ἀναδῶ . ἀνάδητ] ἐπιφάνητ I. Zeux. 11. 849.
ἀναδῶναι Edd. δῶναι III. Conviv. 14. 428.
ἀναδῶν . ἀναδέδθαι al. ἄνδθαι I. D. Mar. X. 2. 315.
ἀνάθημα . ὑπὲρ τῆ ἀναθήματος II. Phal. Pr. 11. 197.
ἀναίδω al. ἀνίδω II. Amor. 28. 429.
ἀναιρῶ . ἀνειλώμεθα al. ἐλώμεθα male I. D. Mort. X. 10. 374.
ἀνακαλῶ . ἀνεκαλεῖτο ἀ τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ἀ ἄκειον] τὸ τ' Διοσκούρων ἱερὸν ἀνάκειον ἐκαλεῖτο &c. I. Tim. 10. 119. I. Piſc. 42. 610.
Ἀνακινδάξιδος I. pro merc. Cond. 12. 721.
ἀνακύπτω . ἀνακύπτων al. ἀνατίφων I. Somn. 13. 18.
ἀνακακῶ . ἀνακακύσει al. addunt ἢ ἐκετεύσει I. Cat. 14. 637.
ἀνακλᾶν *M. du S.* mavult ἀναβαλὼν II. Dem. 11. 380.
ἀνακλωκὸς Edd. ἀνηλωκὸς II. Q. Hiſt. 18. 36.
ἀνακμιτρέω I. Necyom. 18. 482.
ἀναμιμῆσκω I. Vit. Auct. 3. 542.
ἀναπέω II. Amor. 8. 405.
ἀναπύφω I. Somn. 13. 18.
ἄνακ. τοῦ Ἀνάκειν id eſt τῶ Διοσκούρων III. Conv. 9. 423.
ἀνάξιος al. male ἄξιος I. D. Mort. XX. 4. 417. ἀνάξιος Edd. omnes III. Conv. 33. 440.
ἀναπείθω . ἀναπίσομαι al. ἵνα πείσωμαι I. D. Deor. XX. 15. 266.
ἀναπεμπάζω retracto I. Nec. 18. 473. I. Cat. 29. 650.
ἀνάπλεως . ἀνάπλεω al. ἀνάπλεοι I. D. Mort. IV. 2. 343.
ἀναρριπίζω . ἀναρρίτισας] ἀνακινήσας I. Tim. 6. 112.
ἀναρτησόμενος Edd. ἀναρτησάμενος II. Jup. Conf. 4. 629.
ἀνασοβῶ . ἀνασοβημένη II. Jup. Trag. 30. 676.
ἀνασρίφοιμι. Edd. ἀνασρίφοιμι I. Scyth. 4. 865.
ἀνατείνω I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνατέμνω. ἀνατεμόμενος, lege ἀνατεμνόμενος I. Prom. 21. 204.
ἀνατίθημι. ἀνατίθεμαι τὰ καθηγεμόμενα I. Piſc. 38. 608.
ἀνατιθραμμένας ex O. ἀνατρεπομένας Edd. III. Conviv. 45. 449.

ἀνατυλίττω] Σημειοῦ τὸ ἀνατυλίττειν ἀντὶ τοῦ ἀνειλίττειν κείμενον I. Nigr. 7. 45.
ἀναφορεῖς Solan. vult ἀναπόφοιτος II. Alex. 25. 232.
ἀναφλάω III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἄνδηρον II. Lexiph. 2. 321.
ἄχ᾽ ὡς Ἀνδρώνι αὐτῷ χρώμενος II. Bis Acc. 21. 820.
ἄνδρες per compendium significat Ἀλέξανδρος II. Alex. 11. 219.
ἀνεμέσητος nulla reprehensione dignus. I. D. Mort. XVIII. 2. 409.
ἀνεμόω. ἀνεμωμένων I. D. Mar. XV. 1. 326.
ἀνεμώνη I. pro Merc. Cond. 11. 719.
ἢ Ἀνεξέτασον ἀδὺ κἀλαλύκιτον II. Abdic. 8. 166.
ἀνεπίληπτος II. Icar. 10. 761.
ἀνήρχομαι al. ἀεὶ ἀνάρχομαι I. Tim. 30. 143. ἀνῆλθέ τω II. Tyran. arg. 141. ἀνελθεῖν Edd. ἐπανελθεῖν II. Ver. Hist. I. 6. 74.
ἀνίφικτος I. Halc. 3. 180.
ἀνίχνω. ἀνίχνομαι γάρ σε I. Tim. 37. 149.
ἄνησις I. Pisc. 4. 574.
ἀνθόσμιος III. Epist. Saturn. 22. 405.
ἄνθρωπος . γίνος ἐστὶ παρ᾽ αὐτοῖς ἀνθρώπων II. 1. Ver. Hist. 22. 88. οἱ ἄνθρωποι II. Jup. Trag. 36. 684. τὰ πλάσματα αὐτοῦ οἱ ἄνθρωποι I. Prom. 1. 185. πᾶσιν ἢ ἄνθρωπον III. Mort. Per. 11. 334.
ἀνίημι. ἀνῆς al. ἀνεῖς I. Tim. 57. 174. ᾧ ἀνίεται I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀνιόναι al. ἀνεῶναι I. D. Deor. X. 2. 231. ἀνεῶναι C. ἀνιέναι II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
ἄνικητος. ἡ μὴ ἀνίκητος II. Dem. 4. 376.
ἄνοδον O. ἄνοδος II. Icar. 1. 751.
ἀπαλαλύξων] ἄλλως χρῆσαι ἀπαλύξων I. Somn. 4. 6.
Ἄνυσις al. ἄνυσις I. D. Mort. XIII. 3. 392.
Ἄνταιος I. Catap. 10. 631.
Ἀντίας Edd. Ἀτίας f. III. Macrob. 10. 214.
ἀντιρρίδιον I. Catap. 4. 624.
ἀντὶ πολλῶν II. Jup. Trag. 15. 658.
ἀντίδοσις II. Jup. Conf. 7. 631.
ἀντιδρομίαι II. Astr. 12. 366.
ἢ ἀντίθετος nihil mutant Edd. & Coll. III. de Domo 26. 205. τὸ ἀντίθετον III. Conviv. 8. 423. II. Alex. 16. 224.
ἀντιλογία I. Pisc. 3. 573.
Ἀντίπατρόν τινα ἔσεσθαι III. Nav. 33. 269.
ἀντιπεριστέλλομαι III. Mort. Per. 16. 341.
Ἄντλος I. Catap. 1. 620.
ἄνυδρος. ἀνύδρων al. ὑδάτων I. Halc. 7. 183.
ἀνυπόδητος II. Asin. 29. 597. ἀνυπόδητος ib. 43. 611.
ἀνυπόστατος II. Jup. Trag. 40. 687.
ἀνύω I. Pisc. 47. 614.
ἀξύμους ex emend. Sol. ξύμους Edd. pr. II. Tox. 8. 515.
ἄξιος. ἀξίως i. e. ἰσάσιος II. Q. Hist. 28. 37.
ἀξίου . ἀξίᾳ al. ἀξίων I. Nigr. 31. 72. σὺν ἀξίαις I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀοιδὴ II. Astr. 22. 369.
ἀοίδιμος I. Cont. 11. 504.
ἄοικος ἀβέβηλον II. Gall. 17. 727.
ἀπαγγέλλω I. D. Mort. I. 2. 331.
ὡς ἀπαγορεύσαιμι II. Icar. 23. 778.
ἀπάγω I. Vit. Auct. 6. 546. ἀπαγαγὼν ex L. P. ἀπάγων Edd. priores II. Tox. 30. 53. ἀπαγαγὼν I. Tim. 24. 138.
ἀπαγωγαὶ II. Phal. Pr. 3. 190.
πρὸς Ἀπαίδευτον III. Adv. Ind. 1. 99.
ἀπαιτεῖ al. ἀπαιτεῖν III. Rhet. Pr. 9. 10.
ἀπαιτοῖτε e Fl. ἀπαιτεῖτε cett. II. Jup. Conf. 13. 636.
ἀπαιτέω. ἀπαιτοῦντων F. ἀπάντων I. Necyom. 7. 465.
ἀπαιτώντων Edd. pr. ἀπάντων II. Amor. 44. 447.
ἄπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 18. 129.
ἀπαξάπας I. pro Merc. Cond. 12. 721.
ἀπαρχὴ . λαβὼν τὴν σὺν ταῖς ἑβδομήκοντα ἀπαρχὴν I. Somn. 9. 14.
ἅπας. ἁπάντων ὧν Edd. male ἅπαξαπάντων ὧν II. 1. Ver. Hist. 40. 102. ἅπαξαπάντων al. ἁπαξαπάντων I. D. Mort. XII. 2. 382. ἅπασαι S. & A. ὁ πᾶσαι al. II. Imag. 9. 466. ἁπάσαις al. ταῖς πάσαις I. Pisc. 39. 608.
ἀπατάω. ἀπαίτων male, f. recte ἠπάτων I. Tim. 57. 175.
ἄπειμι. ἀπῇσι omnes Edd. prave ἀπίοι I. Sacr. 3. 528. ἀπίοντας ὑπὸ ποδῶν I. Herm. 35. 777.
ἀπειρία I. Merc. Cond. 16. 672.
ἀπειροκαλος I. Tim. 23. 136.
ἀπείρων . ἀπείρου Edd. ἄπειμι II. Jup. Trag. 41. 689.
Ἀπελλῆς II. Imag. 3. 461.
ἀπεξύετο ex Fl. ἀπεξύετο Edd. III. Conv. 33. 441.
ἀπέπεμψα al. ἀπέστειλα II. 2. Ver. Hist. 32. 127.
ἀπέρω . ἀπέπωθε O. ἀπέπατε I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀπεριθμήτων II. Lex. 4. 327. ἀπεριθμήτων al. ἀπεριθμήτα I. Jud. Voc. 8. 92.
ἀπεσφύξε Edd. forsan ἀπεσφίγξε III. Calumn. 14. 144.
ἀπέχομαι al. ἀπέχομεν II. 2. Ver. Hist. 41. 134.
ἄπιφθος I. Catap. 9. 630.
ἀπλοῦς Edd. ἁπλοῦς vult *Solan.* III. Muse. Enc. 2. 92.
ἀπλοῦς I. Vit. Auct. 10. 550.
Ἅπις. ὁ μὲν γὰρ Ἅπις ὁ μόσχος I. Sacr. 15. 538.
ἄπλιτος II. Asin. 31. 600.
ἁπλῶς. in ora *AIW.* ἁπλοῦς I. Vit. Auct. 23. 564.
ἀπὸ al. ὑπὸ II. Par. 13. 851. ἀπὸ τέου II. Astr. 7. 363. ἀφ᾽ οὗ I. D. Mort. XXVI. 1. 435.
ἀποβάθρα I. D. Mort. X. 1. 364. I. Catap. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258.
ἀποβάντες ἐνηχόμεθα II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
ἀποδημήσαν .. ἢ ἀποδημήσαντας] ἀποδημήσαντας παρ᾽ αὐτῶν, ἀντὶ τῆς ἐξ αὐτῶν I. Tim. 13. 122. ἀποδημήσαντας al. ἀποδημήσαντ᾽ ib.
ἀποδίδωμι I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀποδυσκόλαινε I. Tim. 3. 104.
ἀπόδυτον I. D. Deor. XX. 10. 261. ἀποδυτάμβους al. male ἀποδυσάμβους II. Gall. 19. 730. ἀποδυθησομένων Edd. ἀποδυσομένων I. Herm. 39. 781.
ἀπόθλιψις — ἐπὶ τῇ ἀποθλίψει ἐπήχει] τῇ ἐμαυτοῦ al. ἐπὶ τοῖς τῆ ἀποτρίψει ἐπήχει] τοῖς ἐμαυτοῦ I. Jud. Voc. 2. 84.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποκαρτιῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκηρύττω. κατ᾽ ὃν ἐντός μου ἀποκηρύξει βούλεται II. Abd. 8. 165. ἀποκηρύττει] Jensius vult ἀπειθῶν ἀποκηρύττει] II. Abd. 159.
ἀποκλείω. ἀποκέκλειμαί μοι al. μου al. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλαμον I. Jud. Voc. 9. 94. ἀποκλεισμένου al. ἀποκεκλεισμένου I. Necyom. 12. 473.
ἀποκλείω I. Catap. 16. 638.
ἀποκλάτω al. ἐπικ. I. D. Mort. X. 9. 371.
ἀποκρίνω. ἀπόκριναι I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.

ἀπο-

ἀπολείπω . ἀπολιμφθῆτε al. ἀπολειφθῆτε I. Somn. 14. 19. I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
ἀπόλλυμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀπολλυμένων reſtitut. II. Par. 12. 851.
ἅπας μὴ ἀπίλοιτο III. Conv. 46. 449.
ἀπολογίομαι I. Piſc. 15. 586. ib. 22. 592.
Ἀπολόγια .. ὃ τῷ τίλει τ' Ἀπολογίας I. Somn. 1. p. 1.
ἀπολογίας vulgo ἀτυχολογίας III. Diſſ. cum Heſ. 5. 243.
ἀπομνημονεύω I. Sacr. 2. 527. II. Q. Hiſt. 7. 8.
ἀπόνοια] ὕβρις II. Aſin. 45. 612.
ἀπόνοιαν al. ἄνοιαν I. Nigr. 23. 63.
ἄπονον cum Fl. expunctum. II. Gall. 4. 708.
ἀποξέω I. Vit. Auct. 10. 550.
ἀπόξυρ. Edd. ἀπόξαρ II. 2. Ver. Hiſt. 30. 126.
ἀποξύω . φασὶ γεάφεσθαι τὰ ἀποξυόμενα I. Jud. Voc. 4. 86.
ἀποπέγω. ἀποπεπηγμένον reſtit. ἀποπεγόμενον vulgo III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
ἀπορία I. D. Mort. I. 1. 331.
μάτι ἀπορρήτους II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἀποῤῥίπτω. ἀπεῤῥίφθαι al. ἀπορῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 365.
ἀποῤῥίψαιεν al. ἀπεῤῥίψαιεν I. Herm. 23. 761.
ἀποσείω. ἀποσεισάμενον al. ἀποσεισαμένους al. ἀποσεισόμενον I. Herm. 23. 761.
ἀποσκλίω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκυβάζω. ἀποσκυβάζ τὸ ἀχολιὲς ὁ θρίτων I. Nigr. 26. 64.
ἀποσμύχω . ἀποσμυγόντες al. καθαγελασθέντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
ἀποσπάω I. Cont. 17. 514. ἀποσπάσαιεν al. ἀποσάντες I. Cont. 21. 517. ἀποσπασθῆναι al. τὸν ἀποσπ. I. D. Mar. X. 1. 314.
ἀποσπάσας II. Phal. Pr. 4. 191.
ἀποσπεύζω. ἀπεσπευάξει Edd. forſ. ὑπεσπ— III. Calumn. 14. 144.
ἀποστρέφω . ἀπεστράφην al. ἀποστραφέντ I. D. Deor. XX. 9. 260.
ἀποστροφὴ receptum. ἀποστροφὴν al. III. Meret. VI. 293.
ἀποτύκω . ἀπετύκησεν, al. ἀποτέθηκεν I. Dial. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτομὸς I. Prom. 1. 186.
ἀποτρόπαιος II. Gall. 2. 705.
ἀποφαίω . ἀποφαίνῃ, al. ἀποφαίνεις I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἀποφέρω . ἀπόνυχαι al. ἀπόνυχα I. D. Mort. I. 4. 335.
ἀποφεύζ Edd. ἀναφέρζ malit *Geſn.* III. Fug. 1. 365.
ἀποῤῥαθῆναι I. Vit. Auct. 26. 566.
περὶ τ' Ἀποφράδος III. Pſeudol. 1. 161.
ἀποφραττίω . ἀποφραττομένους al. ἀποφυττομένους II. Jup. Trag. 22. 668.
ἀποψύχω. ἀποψύξει III. Philopat. 1. 586.
ἄπρατος al. ἄπρακτος I. Vit. Auct. 12. 552. ib. 14. 555.
οὐκ Ἀπροσδιόνυσον al. οὐχ ἁ ὥρις τ Διόνυσον III. Bacch. 6. 80.
ἀπροσδόκητος .. τὸ ἀπροσδόκητον κέρδος I. Somn. 9. 14.
ἄπτω I. Sacr. 1. 526.
ἀπῳδὲ II. Icar. 17. 772.
ἀπωθῶ. ἀπωσάμενον κυδοιμον II. Bis Acc. 10. 802.
ἀπωτέρω II. Aſin. 4. 571.
ἄρα Edd. ἄρα III. Tragop. 652.
Ἀργῶ al. Ἄργος I. Sacr. 10. 534.
τ' Ἀργολικῆς II. Gall. 13. 722.
Ἀργόθεν al. male ἀργῶθεν I. D. Deor. XX. 13. 264.
Ἄργος. πέμψω γὰρ Ἄργος II. Amor. 47. 451.
Ἀργὸς . ἀργῆς τοῦτο ἐ ῥεβόμεθ ψυχῆς I. Nigr. 26. 64.
ἀρίγω I. Piſc. 1. 570.
τῷ Ἄρει φιλος γένοιτο II. Gall. 3. 706.
ἀρίγνωτος III. Philopat. 2. 587.
ἀριστεῖος I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ἀριστίας. Ἀριστέας al. Ἀριστεῖ I. D. Mort. XI. 1. 377.
Ἀρίστης I. Necyom. 13. 474. I. Piſc. 1. 571.
Ἀριστόλας I. Tim. 30. 144. Ἀριστόλαν II. Eun. 3. 354. & 9. 357.
Ἀριστοφάνει I. Merc. Cond. 7. 662.
Ἀριστοφάνης ὁ ταῖς Νεφέλαις I. Prom. 6. 33.
Ἀριφράδης III. Pſeudol. 3. 164.
Ἀρκὰς . ᾧ τὸ Ἀρκάδων ὁπλίτικὸν I. D. Mort. XIV. 2. 395.
ἀρκεῖν I. D. Mort. XII. 4. 386.
ἀρκτεῖν I. Catap. 1. 620.
Ἁρμονίδης I. Harm. 1. 850.
ἄρπεια κρέα II. Jup. Trag. 30. 676.
ἄρυμαι II. Amor. 5. 402.
Ἄρτ. ἐπ' ἀρότῳ] ἐπὶ σταφῇ c. g. I. Tim. 17. 127.
ἁρπάζω. ἁρπάσαν abeſt a F. ἁρπάσαι *Jenſius*, ſed Edd. ἁρπάσας II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ᾧ Ἁρπίας γὰρ II. Alex. 2. 209.
Ἁρπαλίδης III. de Domo 5. 193.
Ἄρτ. αὐτεπιτρίτης I. Piſc. 45. 612.
ἄρτον ἕτοιμον ἐπ' ἄκρῃ φύσει II. 2. Ver. Hiſt. 13. 112.
ἀρύω . ἀρύσωμαι al. ἀρύσαιμι I. D. Mort. XVII. 1. 406.
ἀρχαῖον] ἀνύητον I. Nigr. 4. 42.
ἀρχὴ . πατρώων ἀρχὴν παραλαβόν I. D. Mort. XII. 3. 383.
ἀρχὴν τ' ὕλην II. Icar. 9. 760.
ἄρω. ἄραρεν decretum eſt I. Catap. 8. 629.
ἄρωμαι . ἀρωμένων al. ἀπορωμένων I. Nigr. 31. 73.
ἀσαφάς al. ἀσφαλὲς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσαφὴς . ἀσαφὲς al. ἀσφαλὲς I. Nec. 7. 465.
ἀσείω I. Piſc. 33. 602.
ἀσθενὴς ᾗ ἡ ψυχὴ II. Amor. 1. 397.
ἄσθμα I. Catap. 3. 623.
ἀσκωλιάζω II. Lexiph. 2. 321.
ἄσπαρμ II. Amor. 35. 435.
ἄστοχ I. Piſc. 36. 605.
Ἀστάρτη III. Dea Syr. 4. 453.
ἀστασίας Edd. priores ἀπαρήσιας II. Phal. Pr. 3. 189.
ἀστῖ . ἐ ἦ ἀστῖν γε τὸ δίαμα II. Icar. 4. 755.
ἀστικὰ II. Bis Acc. 11. 803.
ἐπ' Ἀστράβης II. Lexiph. 2. 321.
Ἀστρολογίης Edd. ἀστρολογίας II. Affr. 1. 360.
ἀσύμφυλ II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφόδιλ I. Necyom. 11. 471.
ἄτακτ εἰ *Vorſt.* ἄτακτός εἰ I. Merc. Cond. 20. 676.
ἀτὰρ II. Icar. 13. 767.
ἄτεγκτ II. Alex. 25. 233.
ἀτέκμαρτ II. Icar. 4. 756.
ἄτεκν τ ἄτεκνον τ πλούσιον I. D. Mort. VII. 1. 355.
ἀτειρὴς . ἀτειρῆ, al. ἀτειρὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτειχῆς II. Icar. 10. 761.
ἄτοπ ἀποπώτερον al. γελοιότερον I. Nec. 5. 462.
ἀτραπωτέον I. Nec. 4. 461.
ἄτρακτ I. Catap. 7. 628.
ἀτρέμας al. ἀτρέμα I. Cont. 7. 498.

ἄτρε-

ἄτρεπτος al. ἄτρεις I. D. Mort. XXI. 1. 421.
ἄτλα II. Diss. cum Hes. 5. 244.
Ατλικὸς . μὲ Ἀτλικόν με ἐπαινῶν εἶπας τὸ Σύρον I. Prom. 1. 24.
αὖ al. ἂν I. Nigr. 4. 42.
αὐγῆς restitut. αὐτῆς Edd. ceterae III. Hipp. 7. 72.
αὐθαίρετος I. Catap. 4. 625.
αὐθέκας II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις insertum II. Jup. Trag. 3. 645.
αὖ Edd. omnes αὐτὸς II. de Luct. 8. 926.
αὐτίκα μετὰ ταῦτα al. εὐθέως μεθελεύσεσθαι I. D. Mar. X. 2. 315.
αὐτίκα μὲν ἐκσοῦλα II. Phal. Pr. 5. 192.
αὐτόμαλον III. Conviv. 12. 426.
αὐτονόμῳ III. Fugit. 27. 380.
αὐτοπρόσωπον . αὐτοπρόσωπον I. Tim. 27. 140.
αὐτὸς al. ἵστε I. D. Mort. XXVII. 3. 440. αὐτὸς I. Vit. Auct. 24. 564. αὐτὸς deest in Edd. II. Alex. 34. 241. αὐτὸς al. αὐτοὺς I. Tim. 16. 127. αὐτὴ P. codex recte. Edd. αὕτη II. Alex. 12. 220. αὐτὸ ex Fl. αὐτῷ cett. II. Imag. 9. 467. αὐτὸ al. αὐτοῖς al. αὐτὰ I. Herm. 36. 779. αὐτὸ τῆ ἀρχῆς al. αὖ τὸ τῆ ἀρχῆς κεφάλαιον ἡλικον ἐστὶν I. Prom. 7. 191. αὐτὸ Edd. αὐτὸν III. Calumn. 15. 145. ταὐτὸ Edd. τοῦτο II. Dem. 5. 377. αὐτοῦ al. αὐτὸν I. Tim. 10. 119. αὐτοῦ al. αὐτῷ I. D. Cup. & Jov. 2. 207. αὐτοῦ Edd. αὐτῶν II. Icar. 8. 759. αὐτῦ Edd. omnes F. F. R. mavult αὐτῦ I. Cont. 24. 523. αὐτοῦ deest in F. I. Tim. 51. 167. αὐτῇ W. deest in Edd. II. Salt. 13. 275. αὐτὸν al. αὐτῷ I. Tim. 11. 120. αὐτὸν ὅτα al. ὅτα τὸ I. D. Deor. XV. 1. 241. αὐτὸν Edd. ἑαυτὸν III. Mort. Per. 25. 348. αὐτὴν Edd. ἄτλω III. Tragop. p. 647. αὐτοὶ al. μόνοι I. D. Deor. X. 2. 230. αὐτὰ al. αὐτοῦ al. αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν al. αὐτὰς I. D. Mar. III. 2. 296. αὐτῶν ex emend. Solan. αὐτὸν Edd. III. Saturn. 1. 386. αὐτῶν al. αὐτὴν I. Jud. Voc. 12. 97. αὐτοῖς al. αὐταῖς male I. Nigr. 1. 38. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτοὺς Edd. male αὐτὰς II. 2. Ver. Hist. 20. 117. αὐτοὺς al. αὐτοὺς II. Phal. alter 8. 204. αὐτοὺς restit. ex Codd. αὐτὸς Edd. II. Tox. 34. 548. αὐτοὺς al. αὐτοῖς I. Tim. 22. 136. ib. 27. 140.
αὐτοῦ *Solanus*, Edd. αὐτοῦ II. Salt. 81. 312. αὐτοῦ recte B2. αὐτοῦ cett. II. Alex. 4. 211. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 69. αὐτοῦ Edd. αὐτοῦ III. Mort. Per. 32. 354. αὐτῇ Edd. αὐτὴν II. Q. Hist. 55. 64. αὐτὸν Edd. αὐτὸν II. Phal. alter 13. 207. αὐτοὺς Edd. αὐτοὺς II. Amor. 23. 423.
αὐτοτελὴς I. Vit. Auct. 21. 561.
αὐτοχειρία II. Phal. Pr. 4. 191.
αὖτως III. Pseudol. 4. 166.
αὐχμηρὸς I. Prom. 14. 197.
ἀφαιρέω . ἀφαιροῦμαι I. Tim. 18. 129. ἀφαιροῦμαι, al. ἀφαιρῶμαι I. Herm. 48. 790.
ἀφαιρεθῇ I. Tim. 22. 132.
ἀφειρημένῳ τῷ συνήθων I. Jud. Voc. 8. 92.
οὐκ ἀφανὲς II. Gall. 8. 714.
ἀφελὴς . ἀφελὲς al. ἀσφαλὲς I. Pisc. 12. 580.
ἀφηνιάζω . ἀφηνιάζουσιν εὐθὺς I. D. Deor. XXV. 1. 278.
ἀφηνιάσαιεν II. Bis Acc. 1. 792.
ἄφθονος I. Piscat. 1. 570. ἀφθόνοις ex emend. Fabr. & Solan. ἀφθόνως Edd. III. Fug. 17. 374.
ἀφικνέομαι . ἀπίκετο Ionice dialecto II. Astr. 2. 360. ἀπίκετο Ionice, Edd. autem ἀφίκετο ib. 9. 364.
ἀφίξεαι F. ἀφίξεαι J. ἀφίξῃ I. Necyom. 1. 456.
Ἀφόδων Edd. ἀμφόδων III. Hipp. 8. 73.
Ἀφροδίτης τῇ τοῦ Ἄρεος II. Astr. 22. 369.
ἄφυκτος I. Cont. 8. 500. ἄφυκτα Edd. male ἄφικτα I. Herm. 79. 823. ἄφυκτον Edd. ἄφυκτον II. Q. Hist. 62. 68.
ἔστι Ἀχαιῶν Αἰγιοῦσιν III. Deor. Conc. 6. 531.
ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.
ἀψιμαχία II. Amor. 10. 407.
ἄωρος I. Catap. 5. 626.

B.

Βάλλω I. Merc. Cond. 26. 683.
βαδίζω . βαδίζης al. βαδίζεις I. Tim. 24. 137.
βαδίζων ἐπὶ τὴν Λήμναν II. Q. Hist. 29. 40.
βάθος *Guj.* πηλὸς III. Tragop. p. 661.
βαθυκήτεα al. βαθυκύτεα I. Tim. 26. 139.
βάκηλος II. Eun. 8. 356.
βάκτροι II. Gall. 17. 728.
βακχεῖος II. Lexiph. 8. 333.
βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.
βάρβαρος ἦν I. D. Mort. XII. 3. 384.
βαρβάραν ex emend. *Gron.* Edd. & M. βάρβαρα II. Lex. 23. 347.
βαρὺς . ὁ βαρὺ L. ὁ χαλεπὸν I. Pisc. 16. 587.
βασιλεὺς . ἢ τὸ βασιλέα εἶδεν I. D. Mort. XX. 1. 413.
βασιλεὺς . ὁ ἀεὶ ὢν βασιλέως I. pro Lapsi. 13. 736.
ὢν τῷ βασιλέως I. Merc. Cond. 12. 721.
βατὲ v. *Notas* III. de Dipsi. 2. 235.
βάτραχος I. Pisc. 9. 577.
βατταρίζω II. Jup. Trag. 27. 673.
βδάλλω III. Diss. cum Hes. 4. 242.
ἡ Βενδὶς δὴ αὕτη II. Jup. Trag. 8. 651.
βιβλίοις al. βιβλίοις I. Sacr. 14. 537.
βιλόη . ὦ βιλόης emend. *Hemsterh.* pro ὦ βλίτης I. Halc. 1. 176.
βίᾳ. τὴν βίαν II. Jup. Conf. 4. 629.
βιάζω , βιάζηται al. βιάζεται I. Nigr. 12. 51.
βιάζω I. D. Deor. XXI. 1. 267.
τὸ ἐκὰς ᾳ βίον ἐπὶ τὸ σκηνῆς II. Icar. 21. 776.
βιοτεύω . βιοτεύσαμεν al. βιοτεύσομεν II. 1. Ver. Hist. 36. 99.
βλακεύσας III. Epist. Sat. 26. 408.
βλὴξ piscis omnino inutilis, hic pro stupido I. D. Mort. XXVIII. 2. 447.
βλέπω . βλέπεσζ al. κλέπτεσζ I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ὁ βλοσυρὸς vultu truculentus I. D. Mort. X. 4. 365.
βοηθῶν . τοῖς φίλοις βοηθῶν ὦ ταῖς δίκαις I. Somn. 9. 13.
ὁ Βοιωτίας III. Demosth. Enc. 33. 515.
βόρβορος al. βάρβαρος male I. Prom. 1. 23.
βορρᾶν Edd. pr. male βορὰν III. Hip. 7. 73.
βυθὸν I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
βούγλωσσος I. Pisc. 49. 617.
βυλεύομαι . ἐβουλεύσατο al. ἐβυλεύσαντο I. Somn. 16. 21.
βυλευομένοις] βυλευόμενος, ἴσως L. alii aliter. III. Cyn. 18. 550.
βυλήσεως al. βολήσεως II. Alex. 4. 212.
βουλομαι I. D. Deor. XX. 16. 266. βούλομαι. Edd. excepta J. βούλεσθον I. Vit. Auct. 13. 553. βυλομένοις. Edd. βουμένοις II. Alex. 5. 210.
βυλυτὸς I. Catap. 1. 621.

Βούσιμις Edd. male βούσυρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
βρενθυομαὶ I. Tim. 54. 170.
βροτοῖς Edd. pl. βροτῶν III. Trag. p. 644.
βρόχ⊙. πρίασζ βρόχον I. Tim. 20. 131.
βρυττί⊙ al. βρυττίας, al. βρυττίας II. Alex. 21. 228.
βρυχάσμαι. βρυχωμένῳ al. male βροχομένῳ I. D. Mar. I. 4. 290.
βρῶσιν λύσει I. Tim. 54. 191.
βυρσοδίψιν corrigend. βυρσοδίψην I. Tim. 30. 144.
βύσ. βεβυσμένοι I. Catap. 5. 626.
βωμὸς. ἢ Ἑλλὴ βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸς Ἑλλὴ II. Dem. 57. 393. εἰ ἦν εἰσὶ βωμοὶ II. Jup. Trag. 51. 699.

Γ.

Γάλα ὀρίβιον I. Mere. Cond. 13. 668.
γαλάτων I. Conv. 7. 499.
Γανυμήδης I. D. Deor. IV. 4. 212.
γὰρ restitutum pro ⸗ II. Salt. 73. 307. γὰρ Stob. γε II. Dem. 3. 376. δὲ Edd. δὴ II. Afin. 51. 619. γὰρ abeſt in Edd. III. Conv. 33. 440. γὰρ abſens inſertum II. Salt. 75. 308. τὸ δὲ τοιοῦτον II. Q. Hiſt. 17. 26. δὲ κὴ al. δὴ I. D. Deor. XXV. 3. 280.
Γασίον III. Deor. Conc. 8. 532.
γαστὴρ. ἐν τῇ γαστρὶ I. D. Deor. VII. 2. 221.
γαστρομαντικὰ II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
γε al. δὲ I. D. Mort. X. 9. 373. γε Edd. τε III. Rhet. Pr. 23. 24.
γεγενημένους Fr. γεγενημένῳ⊙ al. III. Conv. 10. 434.
γεγενηκέθ', male Edd. pleraeque γεγενηκέθ' III. Char. 19. 630.
γειτονίαι II. Icar. 8. 758.
γελάσε. ἐγέλασεν Edd. ἐγέλασεν III. Tragop. p. 650.
γέλασ⊙ ἐ γελῶ⊙ Ἀφρόνως II. Icar. 17. 772.
γελοιότερα Edd. ἀπαγκαιότερα II. Q. Hiſt. 28. 38.
γελοίας al. γελοῖ⊙ I. Tim. 55. 172.
γέλωτα ἐφλεγμάνει II. Jup. Trag. 29. 673.
Δαμάτης γέλωτ⊙ III. Pſeudol. 6. 168.
γενειήτης II. Bis Acc. 28. 826.
Γενετυλλὶς III. Pſeudol. 11. 171.
Genitivus rarior in ἁμῶν πώτων III. Epiſt. Sat. 21. 404.
γενιάδας. ὦ γενιάδη I. Cont. 21. 518.
γενναῖ⊙ II. Phal. Pr. 5. 192.
γένησιν Edd. γένεσιν II. Salt. 44. 294.
γενικῶς I. Cont. 14. 510.
γεραιὸς πόλις Εὐβοίας II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρρον ſcutum vimineum I. D. Mort. XIV. 2. 393.
γέρρα αὐτὰ ſcuta viminea I. D. Mort. XIV. 2. 394.
Γετικὴ II. Icar. 16. 771.
γεωμοίρικὸς I. Harm. 3. 855.
γῆ. τῆ Ἠλιακῆς γῆς I. Sacr. 11. 535. τὸ μέσον τῆς γῆς II. Salt. 38. 291. γῆς ex L. τῆς Edd. III. Dea Syr. 30. 476. ἐν γῇ al. ἐστὶν γῆς I. D. Mort. X. 7. 367. γῆν πρὸ γῆς II. Alex. 46. 252.
γίνομαι I. D. Mar. VIII. 2. 309. γινόμ⊙ al. γινόμ⊙ I. D. Mort. XIII. 3. 392. γένοντο, al. γένοντο I. Herm. 35. 777. ἐγεγένητο I. D. Deor. XVII. 1. 245.
γλαφυρὸς I. D. Deor. VII. 4. 224.
γλίχομαι I. Herod. 1. 833.
γλυκὺς I. Vit. Auct. 19. 558.
γλύφω. γλύφων Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ γλύφειν I. Somn. 1. 1.

γράφαιδα. φασὶ γράφαιδα τὸν λιθοξόον I. Jud. Voc. 4. 86.
Γύφων I. Vit. Auct. 23. 564.
γράμμις Pell. γράμμιος II. Par. 27. 857.
γράμμων I. Harm. 3. 855.
γραμμ⊙ deerat in Edd. I. Herod. 1. 832.
γράτταν προηγήσεται I. Tim. 55. 172.
γραυτία. γραυτιομένων Edd. priores γραυτιομένοις II. Salt. 63. 301.
γραῦς II. Aſin. 8. 576.
γράῦ⊙. γραῦς marg. Al. III. D. Meret. 15. 323.
γράμμα. τὰ δ' τοίχων γράμματα III. de Domo 9. 195.
γραμμάτων al. χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματῖα, P. & L. γραμμάτια Edd. II. Tox. 16. 524. ib. 13. 519.
γραμματικὴν. γραμματικῶν al. γραμματικὴν I. Merc. Cond. 4. 656.
γραφῆ Fl. ſola. Cett. male γράφειν II. Abd. 22. 178.
γράφω. γράψῃ al. γράψῃ I. Nec. 2. 458.
γρίφ⊙ I. Vit. Auct. 14. 554.
γρόνθ⊙ I. Cont. 2. 491.
γρύζω. γρύζειν. γρύτλιν γὰρ λέγεται I. Jud. Voc. 10. 96.
γρυτοφάλαι II. Lexiph. 3. 325.
γύαρ⊙ II. Tox. 17. 526.
γύθιον III. D. Meret. XIV. 322.
Γύλιππ⊙ II. Q. Hiſt. 38. 52.
γυμνὰς al. γυμνὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνασίῳ II. Lexiph. 5. 328.
γυμνοδιατρίβομαι, vid. omnino not. III. Cyn. 1. 539.
γυμνοπαιδίαι Edd. γυμνοπαιδίαις II. Salt. 12. 275.
γυναικίας Junt. γυναικῶ⊙ I. Piſc. 31. 599.
γυνὴ Ἀρχιτέλης I. Scyth. 2. 860. ἢν τὶν γυναικὸς τις III. Philopſ. 2. 31. τῇ γυναικὶ ἐπιθύειν II. Gall. 29. 748. τὴν γυναῖκα I. D. Deor. XIII. 2. 237. αἱ γυναῖκες III. Conv. 8. 423. γυναικὶν τ' ἰρεὰς I. Halc. 8. 184.

Δ.

Δάκνει. δακὼν al. ἴσχων I. D. Deor. XX. 6. 258.
δακρύει I. Cat. 12. 634. δακρύσης Pell. δακρύῃς Edd. III. Ocyp. p. 671.
δακτύλιον φολίκτης II. Dem. 17. 383.
Δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δαμασίας Edd. δαμοσί⊙ II. Lexiph. 12. 335. vel potius 339.
Δάμιν τε τῇ II. Jov. Trag. 33. 682.
Δανεὰς I. D. Mar. VI. 1. 302.
Δανιστὴς. Βλεψίας ὁ δανιστὴς I. D. Mort. XVII. 7. 441.
Δάτις II. Bis Acc. 9. 801.
δὲ al. δὴ I. D. Deor. XX. 14. 265. item I. D. Mort. XXIX. 1. 448. δ' ἂν al. δὲ ἂν I. Jud. Voc. 4. 86. δὲ al. δαὶ I. Prom. 1. 24. δὲ al. δὴ I. Nigr. 16. 55. δὲ abeſt ab Edd. II. Alex. 23. 231. δὲ ex *Hom.* inſertum III. Philopat. 14. 600. δὲ τί μὴν omiſſ. τι in Edd. ib. 9. 595. δ' ἂν Edd. δὲ ſine praep. II. Par. 10. 847. δὲ Edd. δὴ vult *Martil.* III. Indoct. 28. 123. δὲ additum ex W. & *Fl.* III. Dipſ. 1. 234.
δεῖ al. δὴ I. Nigr. 19. 57. ἐστὶν δὲ δίκαι μοι τοῦτα ἔχοντα III. Navig. 44. 276.
δίδω. δίδει al. δίδει I. D. Deor. V. 216. ἐδιδίκεσαν not. III. Conv. 12. 416. διδίσας Edd. διδίης II. Par. 55. 878.

δίκνυμι I. Prom. 15. 198. & I. Nec. 22. 486. ἴδειξεν *Pell.* an ἴδοξεν I. Scyth. 2. 862. ἰδείχθη δέ μοι I. Nec. 17. 481. διξομένην, *Fenſ.* δίξομένην cum *Pell.* II. Alex. 13. 221.

δικὰς. τῇ Ἀτλικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.

Δικίλεια II. Amor. 24. 424.

δῖμα. δίμαλα al. male δίγμαλα I. Cont. 15. 511.

δῖνα I. Catap. 13. 635. τὸ δῖνα δὲ ὅπως ἴδῃ I. Vit. Auct. 19. 558. τ' δῖνα II. Alex. 44. 250. τὸ δῖνα μίστοι II. Bis Acc. 23. 822.

δεινός. δεινόν τινα φῆς τ' ἔρωτα II. Gall. 6. 711.

δίομαι I. Piſc. 23. 593. I. Sacr. 1. 525. διόμεθα II. Tox. 63. 567.

δίλτ☉ I. Tim. 21. 131.

Δελφικός. ὰπ τῆ Δελφικοῦ III. Pſeudol. 10. 170.

Δελφοί. ὸ Δελφοῖς II. Jov. Trag. 30. 675. ᾧ Δελφοὶς ἔτω II. Alex. 8. 216.

διυσκοὶς II. Bis Acc. 8. 809.

δίχομαι I. D. Mort. X. 1. 364.

δίω I. Prom. 3. 187. ἰδίωσαν non potuerunt II. Icar. 5. 757. διδέαζ I. D. Deor. XVII. 2. 246.

διθὺ Edd. δυθὺ II. Amor. 32. 432.

δὴ al. δῖ I. Tim. 28. 143. alias ἤδη I. Halc. 3. 180. alias δῖ III. Indoct. 20. 115.

δηλόω I. Vit. Auct. 19. 558. δήλω πλόην II. Salt. 38. 291.

δημάγαρ☉ I. Tim. 30. 143.

Δημήτρι☉ II. Salt. 63. 301.

δῆμ☉ I. Herm. 82. 827.

Δημοφόωντος I. Scyth. 19. 870.

δημοποίητ☉ I. Scyth. 8. 868.

δημοσίκῆς ἐσαλμόν☉ I. Scyth. 5. 865.

δημοτοσία II. Phal. Pr. 3. 190.

δήου. δεδήωμόν☉ I. D. Mort. X. 11. 374.

Δηϊδάκλω II. Alex. 35. 242. Δηϊδάκλομεν emendatum διαλέδομεν Edd. III. Nav. 32. 269.

Δηϊγγέκλω I. Piſc. 14. 586.

δηλέω. ἰδίῃν' al. male ἰδίγιν I. Merc. Cond. 20. 675.

Δηϊφω. δίῃρχε I. Vit. Auct. 7. 548.

διακονίω II. 2. Ver. Hiſt. 14. 112.

Δηκρύω I. D. Mar. VII. 1. 305.

διακόψας Edd. ἀποῤῥίψας II. Bis Acc. 21. 817.

Δηκρίνω. Δηκρίνεις al. διακρίνας I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

Δηκλάσῖλω. I. Herm. 77. 820. εἰ μὴ Δηκλάσῖλοιτε al. εἰ μὴ Δηκλάσῖλητε al. εἰ μὴν Δηκλάσῖλοιτε I. Prom. 1. 25.

Δηάλογ☉ I. Prom. 6. 34. & I. D. Mar. I. 288.

διαλύω I. Piſc. 8. 578.

Δηαμένων recte ex P. διακείμ☉ Edd. II. Bis Acc. 33. 833.

Δηάμητρ☉. ὰπ Δηαμήτρα I. Catap. 14. 636.

διαμνημονίαν cum accuſ. I. Nigr. 7. 45.

Δηανίμω τὸ θεωρῆκὸν I. Tim. 49. 162.

διανυχθήμ☉ II. Tox. 61. 565.

Δηανύω II. Lexiph. 2. 323.

διανύσαῖλας al. διανύσαντα III. Rhet. Pr. 5. 5.

Δηαπέρω. ἀμφότεροι διαπαρέντες I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Διασια ἐφτὸ Ἀθήνησι &c. I. Tim. 7. 113.

διασιαύω I. Tim. 7. 113.

Δηασκιάζω. διεσκίασεν al. ἐσκίασεν I. Nec. 16. 478.

διασπάω I. D. Mort. XIV. 3. 396.

Δηασπερῶ I. Tim. 21. 131.

Δηαστάω I. Piſc. 27. 597.

διαταράξειν al. διασπαράξειν II. Tyran. 20. 156.

διατείνω I. Piſc. 20. 590. διατεινομένους II. Jov. Trag. 16. 660.

διατριῶν I. Prom. 16. 199. διατριῶν II. Icar. 16. 770. τὰς αὐτοῦ διατριὰς II. Tox. 34. 543.

διατρίβω. διατρίψῃ Edd. διατρίψῃ I. Scyth. 8. 867.

διαφέρομαι I. Vit. Auct. 14. 554. διαφέρομεν ὁράντων III. Dem. Enc. 43. 521.

διαφεύγω I. Piſc. 4. 573. μὴμῶν διέφυγεν I. Somn. 8. 12. διαφύγειν S. διαφύγειν al. II. Imag. 21. 479.

διαφθείρω. διεφθαρμένῳ. τῷ σώματι I. D. Deor. XIII. 2. 237.

διαφορὰν vulgo male διαφθορὰν II. Bis Acc. 28. 183.

Δηάφορον I. Herm. 81. 825.

διαφόρω Edd. Δηάφορα II. Amor. 8. 405.

διαφυλάττων al. διαφυλάττων I. Tim. 1. 100.

διαχράομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διδάσκω. διδάξαιτό μοι I. Somn. 1. 2. διδάξας al. δίξας I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

διδάσκαλ☉. εἰς διδάσκαλον πέμπει I. Somn. 1. 2.

διδάζ al. διδάζ I. Merc. Cond. 8. 664.

δίειρα II. Alex. 26. 234.

δίξειμι reſtit. ex W. διεξίημι Edd. pr. II. Gym. 15. 893.

διεξέρχομαι. διεξελευθότες al. ἐξελευθότες I. Merced. Cond. 1. 652. διεξέρχων II. Jup. Conf. 2. 627.

διέρχομαι I. Merc. Cond. 11. 719. διελθόντες II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136.

διεφέροντο II. Eun. 2. 351.

διευκρινῶν I. Herm. 7. 747.

διεχθέσομαι I. D. Mar. VI. 3. 305.

διηγημάτων Edd. λόγων II. Amor. 1. 397.

διηνεκὴς. διηνεκῆ κικτῆζ τ' φάσιν I. Jud. Voc. 2. 84.

δίσημι. διασήσας al. διασπάσας I. D. Mort. XIV. 3. 396. δύσημι. διασήσας ib. ὡς διεσᾶν III. Conv. 33. 441.

δίκαιον] δίκαια πτύα τινὰ ὲ συνεχῆ &c. I. Tim. 12. 120.

δικάσετε reſtit. ex O. δικάσατε Edd. II. Bis Acc. 23. 822.

δικασαὶ abeſt in Edd. II. Bis Acc. 30. 829.

δικαίας Ϲ ἀμοιρεῖς III. Calumn. 8. 136.

δίκη I. Piſcat. 10. 578. δικαιοσύνη *Solan.* pro δίκης ib. 40. 608.

Δικταί☉. Δικταῖον ἄντρον I. D. Mar. XV. 4. 327.

δημοφίτης II. Jup. Trag. 48. 695. III. Meret. IX. 304.

Διογένης I. Piſc. 23. 592.

διολισθαίνω I. Cont. 1. 490.

Διομήδης II. 2. Ver. Hiſt. 23. 129.

διομολογῶν. ἀλλ' ἐδὲ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ εἶναι διωμολόγει I. Nigr. 26. 66.

Διονύσια I. Piſc. 25. 596.

Διονύσ☉. Διονύσῳ al. Διονυσίῳ I. Prom. 5. 31. τῷ Διονύσῳ III. Dea Syr. 16. 463.

διορύσσω. διαρύξας al. ὀρύξας al. male διωρύξας al. διαῤῥήξας I. Tim. 53. 169.

δίπλεθρ☉ II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.

δίψα. δίψης al. δίψ☉ I. Nigr. 16. 55.

διψῶν. διψῶντα κεκραγέναι I. Merc. Cond. 28. 687.

Διώνη I. D. Deor. XXIII. 1. 273.

δοκεῖ Edd. δοκῇ II. Eun. 10. 358.

δοκῶν I. Piſc. 15. 586. ἴδοξεν Edd. & M. ἴδυξα I. Scyth. 11. 872. I. Tim. 49. 162. δόδοται al. δέδοται male I. D. Mort. XV. 4. 401.

δο-

δικαίω. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαῖοντα al. κατὰ τὰ αὐτῷ δικαῖον, al. κατὰ τὸ αὐτοδικαῖον I. Tim. 25. 138.
δικέη ex W. δικέειν Edd. III. Dea Syr. 10. 456. ib. 1. 451.
δικαῖοντι Edd. male δικαίοντο III. de Domo 23. 204.
δικῶ al. δικεῖ I. Sacr. 1. 526.
Δόλιχος] ἔνομα δρόμου III. Dem. Enc. 3. 493.
Δόλων nomen proprium III. Ocyp. p. 665.
δόξης καταφρονῶν II. Par. 52. 876.
δοράτιον I. D. Deor. XIX. 1. 250.
δορυφορίω. δορυφορήσαντες al. δορυφορίσαντες I. D. Mort. VI. 3. 351.
δορυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. δορυφορήμασιν II. Icar. 9. 760.
δοχείῳ II. Aſin. 27. 596.
δράματος Edd. πράγματος III. Mort. Per. 3. 327.
δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.
δράω I. Piſc. 25. 596.
δρεπομένων omnes Edd. ſed legendum δρεπομένων vel potius βλεπομένων III. de Domo 9. 195.
δρυμὸ τι ἐ τιτωνῶδις II. Icar. 23. 778.
δρόμος W. Edd. δρόμους II. Aſtr. 17. 367.
δρυμῶμεν forſan ὁρμῶμεν dicit *Solan.* III. Muſc. Enc. 9. 97.
δρωπακίζω II. Dem. 50. 392.
δυεῖν al. δυοῖν vide nott. II. Alex. 8. 215.
δύναμαι. δυνάμεθα B. δυνάμεσθα I. Catap. 4. 625.
δυνήσεται emendatio *Geſn.* δυνήσετ') vulgo II. Par. 8. 845.
δυνησόμεθα Edd. δυνησόμεσθα II. de Luct. 18. 930.
δύναμαι. δυναμένοις al. δυναμένους I. Herm. 26. 765.
δύναμαι. δύνασται al. δυνατὸς I. D. Mar. IX. 2. 313.
δυνάω. ἐδύνεον Edd. ἐδύνεον male II. Salt. 13. 275.
δύνω. κατὰ τ' γῆς δύνει I. Piſc. 38. 607.
δὺ δύο τινὲς II. 1. Ver. Hiſt. 8. 76. δύω al. δύο I. D. Deor. XX. 15. 265. δύω I. Vit. Auct. 5. 544. δύω Edd. δύο II. Amor. 37. 439.
δυσέλεγκτος I. Piſc. 17. 588.
δυσίφας. οἱ δυσίφαντες I. Cat. 14. 637.
δυσκάθικτος al. δυσπάτοχος I. Tim. 29. 142.
δυσκληδόνις II. Amor. 39. 140.
τὸ Δαιδάλου νᾶον II. Icar. 24. 780.
Δαιτιάδι ex emend. *Solan.* pro δυσιάδι II. Lex. 25. 350.

E.

Ἑαυτοῦ. ἑαυτὸν al. αὐτὸν I. Nigr. 25. 65. ἑαυτῷ al. ἑαυτοῦ I. Somn. 18. 23.
ἑάω. ἐμὲ μόνον ἔασον τὰ Ἀριστύλλου εἰδέναι I. D. Mort. XIII. 5. 393.
ἑδέδμηλα ἐ πέμπτῃ III. Ner. 4. 638.
ἐγγιλᾶται Edd. an ἠγγίλται III. Adv. Ind. 15. 112.
ἐγγύαι. ἐγγυήσας ἤδη αὐτὴν I. D. Deor. VIII. 1. 226.
ἐγγὺς. ἐγγυτάτω an ἐγγύτατα I. Tim. 51. 166.
ἐγκαταλέγω I. Catap. 11. 632.
ἔγκαυμα I. Catap. 24. 646.
ἐγχειρίζω I. Prom. 3. 187.
ἔγχελυς. ἐγχέλεις al. οἱ ἐγχέλεις I. Tim. 29. 142.
ἔγχελυς. ἐγχέλεων al. κλεῶν I. Piſc. 12. 581.
ἐγχέω I. Piſc. 24. 594.
ἐγχυέντος Edd. ἐκχυέντος II. pro Imag. 15. 493.
ἐγχυτόμενον reſtit. ab *Solan.* ἐκχυτόμενον Edd. pr. II. pro Imag. 29. 506.
ἐγὼ. ἡμῶν al. ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. ἡμῶν al. ἡμῖν I. D. Deor. IV. 2. 209. ἡμεῖς ib. XXII. 4. 272. μοι al. μὲ I. Jud. Voc. 2. 84. I. Prom. 2. 26. ἡμῖν al. ὑμῖν I. D. Mort. X. 1. 363. I. Nigr. 9. 48. I. Prom. 2. 27. ἡμᾶς al. ὑμᾶς I. Prom. 16. 199. I. Piſc. 30. 599. ἐμοὶ γε Edd. ἔχωμοι II. Bis Acc. 12. 806. μοι *Geſn.* μὴ III. Soloec. 12. 583. μὲ ex emend. *Solan.* deeſt in Edd. II. Aſin. 16. 583. ἡμεῖς II. Jup. Trag. 34. 683. ἡμῖν Edd. omnes II. Gym. 20. 900. ἐμοὶ Edd. ἐμοὶ II. Amor. 9. 406.
ἔδεστε W. αἴδεστε II. Q. Hiſt. 22. 30.
ἔδω II. Jup. Trag. 44. 692.
ἐθελοκακίω. ἐθελοκακῶ] ἐθελοκολακεῖ F. adſcriptum ἐθελοκακεῖ ex P. I. Somn. 18. 23.
ἐθέλω I. D. Mort. XX. 3. 415. ὅτοι ἐθέλωσιν &c. ſeptem ſeq. verba in Edd. omiſſa ſunt I. Scyth. 10. 87. ἐθελήσει ἢν γε Edd. ἐθελήσειέ γε II. Bis Acc. 15. 809.
ἔθω. λάτ τῷ ὡ ἔθει λεγομένῳ κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14.
ἐθῶν al. ἐθῶν al. ἐθνῶν I. Tim. 42. 155.
εἴδω. εἰώθει ex P. εἰωθὲ Edd. II. Alex. 55. 259.
εἰ additum a *Solano* III. Navig. 14. 257.
εἰ Edd. ſed ὁ legendum adſcr. *Solan.* II. Abd. 18. 175.
εἰ ἢ in G. deeſt ἢ I. D. Mort. VII. 2. 357.
εἰ μὴ ἢ II. Gall. 28. 745.
εἰ ἐθεῖν Edd. εἴτις ἦν II. Eun. 7. 356.
εἰ πάσαις leg. ἑπάσαις vel εἰ πολλαῖς dicit *F. F. R.* II. Aſin. 3. 570. εἰ omiſſum in Edd. II. Gall. 13. 721.
εἰγὲ al. εἴγε al. εἴτε I. D. Deor. XVIII. 2. 249.
εἰδῆν ubique legitur II. Aſin. 11. 580.
εἰθίχθης I. Piſc. 48. 616.
εἴδεα. εἰδῆτις Edd. εἰδῶτες I. Herm. 75. 819. ὁ γὰ αὖ ὄτας III. Calumn. 21. 151. εἴδε F. εἶδε I. Cont. 10. 503. ὡς ἂν εἰδῆς ἅπαντα ib. 1. 488.
εἰδήμι. εἰδῆναι βούλομαι I. Catap. 11. 632.
εἰδῶ. εἰδῆτας al. εἰδῆτις I. Tim. 15. 126. εἴδε γοῦν τινας ib. 26. 139. ἴδῃς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. ἰδεῖν al. εἰδεῖν I. D. Mar. XIV. 2. 323. εἴδῃς al. εἰδῇς ib. XV. 1. 325. ἰδὼν al. ἴν ἰδὼν I. Piſc. 51. 618. εἴδε B· εἶδον I. Catap. 27. 649. ἰδὼν ὄνυχα λοῦντος I. Herm. 54. 795. εἶδε Edd. εἶδε quod revocandum II. Tyran. 11. 147.
εἰκαστικὸν Edd. εἰκὸς II. Alex. 22. 230.
εἰκόν. τὰν εἰκόνα W. τὰς εἰκόνας Edd. II. Salt. 14. 276.
εἴκοσι Edd. ἑπτὰ ἐ ὀκτὼ II. Q. Hiſt. 20. 28.
εἰκὼς ἔτι Edd. & M. εἰκοσιν ἔτη melius *Solan.* I. Herm. 59. 800.
εἶκω ὡς ἔοικεν II. Par. 30. 859.
εἴρματα reſtit. ἔμπλεκτα Edd. III. Dea Syr. 32. 478.
εἰμὶ. ἐστιτικὸς ᾖ III. Ocyp. p. 665. v. not. εἰμὶ. ἐσι deeſt in F. I. Nigr. 14. 53. ὃν *Fenſ.* vult ὄντως III. Calumn. 16. 145. τ' ὄντων F. τούτων I. Vit. Auct. 18. 557. ἂν in al. deeſt I. D. Mort. XII. 6. 387. εἶναί τις I. Piſc. 6. 576. εἶναι al. εἰμὶ al. ἐκεῖνο al. ᾖ I. Herm. 73. 815. ἂν I. Catap. 1. 620. ἔσι μὲ γὰ II. Jup. Trag. 23. 668. ἔσ' ἂν *Solan.* ἔσι, ἂν I. pro Lapl. 11. 735. ὄντα al. ὄντι I. Tim. 56. 174. ἔσαι ex L. & W. ἐσῶ Edd. III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245.
εἶμι. ἴθι Edd. ἴσθι III. Rhet. Pr. 10. 11.
εἰνὶ al. ἐνὶ III. Fug. 30. 382.
ὡς εἶδ' αὖτιν καλὴν III. Adv. Ind. 16. 113.
εἰργάσω Edd. male εἰργάσω I. Herm. 71. 813.
εἰρετὴ II. Aſin. 41. 609.
εἴρω. ἐρεῖν al. ἐφρασάναι I. D. Mort. XXVII. 1. 438.
εἰρηνίας I. Piſc. 22. 592.
εἰς. μείαν I. D. Mort. I. 1. 328. ἐνὸς γὰ II. Salt. 83. 313.
εἰς δὲ ἀμείνονα βίον II. Amor. 49. 453.

εἰσδέχομαι. ἐσδέξατο P. ἐνδέξατο I. Necyom. 10. 471.
εἰσδέχομαι I. Tim. 37. 139.
εἰσαῦθις al. εἰς αὖθις I. Merc. Cond. 3. 655.
εἰσκομιζομένων al. ἐκκομιζομένων II. Gall. 12. 720.
εἰσίσχομαι. εἰσίσχετο ἐπεγραμμένοι leg. ἔξιχετο I. D. Mort. III. 1. 338.
ἐκ Gr. ἀπὸ. Nil mut. Edd. sed ἐκ τῆ habent pro ἔ ἐκ I. Herod. 2. 833. ἐκ πρώτης ἡνίας μοναδος II. Alex. 11. 219.
Ἐκάβη I. Sacr. 2. 528.
ἑκάεν al. male ἐκάεσεν I. Herm. 52. 793.
ἕκας Fenſ. ἑκάεις I. Herm. 26. 765.
ἑκάστοτε II. Aſin. 29. 598.
Ἑκάτη I. Cat. 7. 628. Ἑκάτης δῶτειρα I. D. Mort. I. 2. 331.
ἔκ γε Edd. ἔκ τε II. Tyran. 14. 152.
ἐκεῖ I. D. Mort. XIII. 5. 394. ἐκεῖσε al. ἐκεῖνον III. Calumn. 15. 145. ἐκείνης ex Mſ. Gr. ἐκείνου Edd. priores II. Alex. 39. 245. ἐκείνων τῶν al. ἐκείνης ἔ I. Merc. Cond. 42. 704. ἐκείνῳ W. & L. ἐκείνης Edd. II. Q. Hiſt. 26. 34. ἐκείνῃ recepe. ex F. ἐκείνων Edd. II. Par. 52. 876. ἐκεῖνοι ſic Edd. ἐκείνου vult Solan. III. de Domo 23. 203.
ἐκθηλύνω. ἐκτιθηλυνθῆναι efficinato, I. D. Deor. V. 3. 214.
ἐκθόρῃ I. D. Mar. II. 3. 293.
ἐκκεκώφωται Edd. ἐκκεκόφηται II. Bis Acc. 2. 792.
ἐκκενόω. ἐξεκεκένωτο L. & P. ἐξεκένωτο Edd. II. Tox. 15. 523.
ἐκκόπτω. ἐξεκέκοπτο Edd. ἐξέκοπτο II. Jup. Trag. 16. 661.
ἐκλειῶθαι πάλαι II. Bis Acc. 8. 799.
ἐκλεσχόταις receptum pro λέσχαις Edd. III. Sol. 3. 563.
ἐκρίου I. Piſc. 20. 579.
ἐκτὸς deeſt in Edd. II. Jup. Conf. 10. 634.
ἐκτριψαίης Edd. ἐντρίψαίης III. Mort. Per. 25. 349.
ἐκτραχηλίζω II. Tox. 14. 521.
ἐκφαίνω. ἐξαφῆκε] ἐκπέπλευκε, ἐξέφυγε I. Tim. 12. 120.
ἐκφύω. ἐκπεφυκότα al. ἐμφυτ. I. Tim. 29. 142.
ἐκχέω. ἐκχυθησόμενα al. male ἐκκαθησόμενα I. Cat. 27. 640.
ἐκὼν. ἑκόντες εἶναι I. Merc. Cond. 2. 653.
ἐλαύνοντες al. διώκοντες II. 2. Ver. Hiſt. 26. 223.
τὰ ἐλεγεῖα III. Conviv. 41. 448.
τῇ Ἑλλὰς βουλῇ II. Bis Acc. 21. 818.
τῆ Ἐλευσινίων II. Gall. 6. 712.
ἐλέφας. ὅτι τῆ ἐξ Ἰνδῶν ἐλέφαντα I. Sacr. 11. 535.
ἐμείνω. ἐκλυθῶμεν O. ἐμείνωμεν I. Piſc. 24. 594.
Ἕλλας. τῶν Ἑλλήνων σωτῆρα II. Jup. Trag. 13. 656.
Ἕλκω deeſt in Edd. II. Phal. alter 8. 204.
Ellipſis adverbii ἔνεκα, in τῷ ἀγαθῷ ἕνεκα τούτου III. Adv. Ind. 5. 103.
ἐμάνης II. Salt. 81. 312.
ἐμβίων. ὁ ἐμβίων ἡμῶν γίνη III. Deor. Conſ. 7. 531.
ἐλπίδας Edd. ἐλπίδα III. Epigr. 2. p. 695.
ἐλπίζη Edd. ἐλπίζει II. Q. Hiſt. 39. 52.
ἑμαυτῆς. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτῇ I. Prom. 4. 188.
ἐμβάται. λάβ τῆ ἐμβατῶν I. Necyom. 16. 479.
ἐμβοᾶνον. ἐμβοᾶνοις al. ἐμβοᾶσις al. ἐμβοᾶνος I. D. Mort. X. 8. 370.
ἐμβοησαμεν ex O. ἐκβοήσωμεν Edd. III. Nav. 10. 295.
πρὸς τὸ ἱππάλιν I. Cat 15. 638. ἱππαλιν ὃ al. ἐν Παλάτῃ οἱ III. Nav. 3. 249.
ἐμπαράσησαι ex emend. Solan. ἐναράσσεσθαι Edd. III. Conv. 2. 419.
ἐμπιμπλὰς II. Jup. Trag. 46. 694.
ἐνεμπορεύομαι. ἐνεπιμπράμην al. ἐνεπιμπράμην I. Cat. 12. 634.
ἐμπίπτω. ἐμπίεσον Edd. ἐμπεσόντα Gr. III. Fug. 2. 366.
ἐμπὶς I. Cont. 8. 501. III. Muſc. Enc. 1. 91.
ἐμπρήσω. ἐμπρήσαι P. ἐμπρήσαι I. Cont. 11. 504.
ἐμπρῶν. ἐνίπρα al. σωνίπρα I. Somn. 14. 19.
ἐν Edd. pr. ἐπὶ II. Aſin. 17. 585. deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 20. 665. addit Solan. II. Aſtr. 10. 365. ἐν Edd. ſed G. L. ἐπὶ rectius II. Q. Hiſt. 12. 17. ἐν γιτόνων reſtit. ex P. ἐν γειτόνων antea editum erat II. Bis Acc. 9. 802. ἐν ex M. ἐν Edd. III. Dea Syr. 35. 480.
ἔν τι ἐκάεν II. Imag. 16. 475.
ἐναγχ ἀναβάσεις II. Icar. 1. 752.
ἐνάλιοι. ἐνάλιοι ἀλάλοιοι I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐναντίωμα. ἐναντιώματα Fenſ. ἐναντίων I. Herm. 21. 765.
ἐναντί I. Piſc. 20. 590.
ἐνασθένησεν. εἴτε οἱ μὲ ἀμῶν ἐνασθένησεν. I. Herm. 75. 817.
ἔναυλοι. φωνὴν ἔναυλον I. Somn. 8. 12. II. Amor. 5. 402.
ἐναύω. ἐναυσάμενοι al. ἐγναυσάμενοι I. Tim. 6. 112.
ἐναυσαμούν C. male ἐκαυσαμούν I. Prom. 18. 201.
ἐνδείκνυμαι II. Amor. 46. 450.
ἐνδιᾶς al. ἐνδιὰς I. Merc. Cond. 5. 660.
ἔνδον additum ex O. aberat in Edd. III. Nav. 18. 260.
ἔνδοξος I. D. Mort. XX. 1. 413.
ἐνεδύσατο ex M. & S. ἐνεδήσατο al. III. Dea Syr. 27. 473.
ἕνεκα. αἰσὰς ἕνεκα. πάντα ἐνεκεδόντες &c. V. Schol. I. Nec. 5. 463.
ἔνειμι. ἐνῆν al. ἐν I. Tim. 8. 115. ἐς ἐνῆν II. Icar. 11. 763. ἐνῆν μοι μοι III. Diſſ. cum Heſ. 4. 242. ἐν ἔ ἐνῆσαν II. Phal. Pr. 5. 192.
ἐνθυσιασμὸς III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐνὶ Edd. ἐπὶ male II. Jup. Trag. 32. 679.
ἐνιέκρουσε I. Tim. 56. 173.
ἐνῆσαν G. ἐνεῖναι III. Herc. 2. 82.
ἔνοπλον. ὁ ἔνοπλον I. D. Mort. X. 7. 367.
ἐνοχλῆ al. ἐν ὄχλῳ I. pro merc. Cond. 30. 689.
ἐνοχλῆν. μὴ ἐνόχλει ὦ O. addit τ μαθ' ἑτέρων πανηγύρεως μάτην I. D. Mort. XXII. 3. 425.
ἐνσεῖν I. D. Deor. XIV. 2. 239. ἐνῆμεν I. Scyth. 1. 859.
ἔν τε Λίνῳ. τὰ ἐν II. Q. Hiſt. 6. 8.
ἐνωσίδην I. Vit. Auct. 26. 566.
ἐν τοσούτῳ III. Conv. 15. 428.
ἔντυχον. ἐντυχοι V. ἄτυκοι I. pro merc. Cond. 7. 662.
ἐντυγχάνω. ἐντύχοιμι al. ἐντύχω I. Tim. 5. 110.
ἐντυπόω. τὰ χρήματα τ φαίνεται τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐντετυπωμένα φέρει I. Somn. 8. 12.
ἐνύπνιον] τ. κατὰ ὕπνον I. Somn. 5. 8.
ἐξ ἐ δίκη I. Prom. 20. 203.
ἐξ ἕρου al. ἐξείρετο I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἐξαγορεύω I. Piſc. 33. 601.
ἐξαγόνι II. Abd. 26. 182.
ἐξαλείφω I. Piſc. 36. 605.
ἐξαμβολόω. τὸν ὑποῖον τ ἐμπρόσθεν ὄντα ταχέως ἐξεμβλάσκει I. Somn. 8. 12.
ἐξανθίω I. D. Mort. XX. 4. 16.
ἐξαπατάω I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξαρ ἐξαρ γένοιο I. D. Mort. XIV. 1. 394.
ἐξαρκεῖ ἦσαν II. Phal. prior 6. 193.
ἔξειμι I. Cic. 8. 630. ἐξιὼν al. ἐξεῖσα I. Herm. 47. 788. ἐξεῖναι ἐφ. τι II. Bis Acc. 4. 797. ἔξεστι. ἐξὸν al. εἶναι I. Jud. Voc. 10. 96.
ἐξεργάζομαι ἐξεργασαμένου al. ἐξεργασόμ. I. Cont. 4. 496.
ἐξέρχομαι. ἐξελήλυθε v. notas III. Pſeudol. 27. 184.

ἱξάτας I. Prom. 22. 195. ἱξαμίτου I. Pisc. 15. 586.
ἱξηγέομαι II. Q. Hist. 27. 35. ταυτῶν ἱξιῶν I. Scyth. 7. 866.
ἱξοπλίζω. ἱξοπλισάμενοι al. ἱξαυλισάμενοι II. 1. Ver. Hist. 37. 100.
ἱξορμίζω I. Sacr. 4. 529.
ἱξυπτάζω I. Catap. 16. 639.
ἵππου βίλας III. Conv. 2. 419.
ἱππωθέω. ἱππωθεῖς al. ἱξωθεῖς I. Tim. 38. 150.
ἱππομίας I. Vit. Auct. 547. ἱππομίδιον ib.
ἱστρὴ I. Tim. 7. 113.
ἰὸς. ἰοτῆρας ἰέων al. ἰέων I. Prom. 18. 201.
ἵστ' ἐμοὶ II. Phal. Pr. 4. 191. ἵστ' al. εἰ I. Nigr. 7. 45.
ἰσάγω. ἰσάγετο B. male ἰσάγετο I. D. Mort. XXVII. 2. 439.
ἰσαιάζω. ἰσαιάζοντα al. ἀσαιαίζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἰσαιόω. ἰσαιόσαις I. D. Deor. XVIII. 2. 248. I. Merc. Cond. 20. 675. ἰσαιώσεως Edd. ἰσαιόσεως II. Amor. 37. 439. ὅτι μὲ πρὸς σὰς σὰς πράξεις ἰσαιόσας ἰτόλμησε I. D. Mort. XIV. 3. 396.
ἴσαινε variat κάκεινε, ἴκεινε, & ἀδεινὲ I. Nec. 9. 469.
ἰσάιρω. ἰσῆρκεν al. ἰσῆμεν I. D. Mort. X. 9. 372.
ἴσειτης I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ἰσακούω. ἰσακούσας al. ἰσακούσας I. Tim. 34. 146.
ἰσαμόω. ἰσαμώσειν al. ἰσαμώσειν alii addunt αὐτὰς δύνασται I. Prom. 1. 185.
ἰσαναιρέομαι I. Herm. 85. 829.
ἰσανατείνω. ἰσανατείνασ al. ἰσανατόνασ I. Cat. 13. 635.
ἰσάνυμι. ἰσανοῦσα al. ἀνοῦσα I. Pisc. 13. 581.
ἰσαίρομαι. ἰσανασὰς Edd. ἀνανασὰς II. Amor. 5. 403.
ἴσπολις II. Asin. 17. 585.
ἰστὶ al. ἴτι I. Prom. 16. 199. ἰστὶ al. εἶσι ἰστὶ I. D. Mar. XII. 1. 319. ἰστὶ male procul dubio pro ἐστὶ I. Pisc. 42. 609. ἰστίτις ib. 23. 593. ἴστι γὰρ ἰστίθημα τῇ δύρᾳ τὸ πῶμα al. ἐστὶ δὲ ἴθημα τῇ δύρᾳ τὸ πῶμα I. D. Mar. II. 2. 292.
ἰστιδὴ τάχιστα I. Pisc. 29. 598.
ἰστιστικλήθρου III. Deor. Conc. 533.
ἰστιστλαβίαι Kuſt. vult ἰστιστυλαβίαι III. Phil. 29. 55.
ἰστριδμόν II. Gall. 10. 717.
ἰστιστισὸν an. ἰστιστικίσας III. Meret. XV. 322.
ἰστιστικίω. ἰστιστίσασιν ex emend. Kuſteri, ἰστιστίσασιν Edd. pr. III. Meret. XV. 323.
ἰστιλπίζω ſperare facio I. D. Mort. V. 2. 345.
ἰστίλασις. ἰστιλάσεις Edd. ἰστιλάσεως II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἰστιμβιάω. ἰστιμβίας al. ἰστιβίας I. Tim. 56. 174.
ἰστίρισ Edd. ἰστίρτης II. Bis Acc. 17. 813.
Ἐπιυφρατίδι al. ἐπ' Εὐφρατίδι I. Pisc. 19. 589.
ἰστηγίμιν Edd. ἰστιγόμην II. Amor. 10. 408.
ἰστίκυσα Solan. vult ὑστίκυσα III. Philopſ. 29. 56.
ἰστίλθεν al. ἰστηχεῖ II. Jup. Trag. 44. 692.
ἰστλιγάζω II. Jup. Trag. 8. 651. III. Calumn. 1. 125.
ἵστηλις III. Pſeudol. 11. 171.
ἰστήρια II. Amor. 46. 449. I. pro Lapſ. 2. 724.
ἰστὶ Edd. ὑστὲ III. Pſeud. 7. 169. ἐφ' ᾧ, το al. ἐφ' ὅτῳ I. D. Mar. XV. 4. 327. ἰστὶ τῷ αὐτοῦ δίκῃ II. Phal. Pr. 5. 192. ἐπ' ἴσης ἀξίας ex emend. Goſſ. ἰστως ἀξίας Edd. III. Dem. Enc. 10. 498.
ἰστὶ κυρίων al. male Ἐπικυρίων II. Q. Hiſt. 24. 32.
ἰστιδαίνω I. Catap. 8. 629. ἰδὴ ἰστιδῶναι I. Nigr. 26. 64.
ἰστίωσις. Pell. ἰστίσιον III. Mort. Per. 39. 359. ἰστιδώσας II. Jup. Trag. 41. 688. ἰστιδαίνας al. ἰστιχειρεῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἰστιδάτης. ἰστιδατῶν al. ἰστιδατῶν ἐδυσμῶν I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἰστιβυλεύω. ἰστιβούλευσαν al. ἰστιβούλευον I. D. Deor. XXI. 2. 268.
ἰστίβυλος. ἰστιβυλότιλον al. ἰστιβυλοτότιλον I. D. Mar. II. 2. 292.
ἰστιβολὴ. ἰστιβολαῖς al. ἰστιβολαῖς I. Tim. 13. 122.
ἰστιγίγνομαι. ἰστιγίγνετο Edd. ἰστιγίγνετο II. 1. Ver. Hiſt. 6. 74.
ἰστιγάμων I. Herm. 70. 812.
ἰστιδίκνυμι. ἰστιδίξαιο al. ἰστιδίξασις I. Tim. 6. 112. ἰστιδικνύμιλον I. Harm. 3. 855. ἰστιδεξόμβρῳ al. ἰστιδεξόμενῳ II. Aſin. 52. 620. ἰστίδιξε III. Dea Syr. 25. 47 f.
ἰστιδικάσιμῳ I. Somn. 9. 13.
ἰστίδυξιν ex W. ἰστιδίξι Edd. III. Dem. Enc. 3. 493.
ἰστιδημῶν. ἰστιδήμησιν T. H. mallet ferme & merito ἀστιδήμησιν I. Sacr. 2. 527.
ἰστιθρηνῶν I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἰστιθυμίαις Φυσικαῖς II. Gall. 27. 744.
ἰστικαῖς τισιν λόγοις II. Gall. 23. 737. ἰστικῇ τε τῇ μητρὶ II. Phal. Pr. 2. 188. ἰστικτὸς II. Aſtr. 15. 367. ἰστικῶς I. D. Mort. VII. 1. 396. ἰστικαλαμῶμαι. ἰστικαλαμησόμβροι Edd. ἰστικαλαμησόμβροι II. Tox. 16. 524.
ἰστικαλῶ. ἰστικαλοῦντο II. Phal. Pr. 4. 191.
ἰστικίρι I. Vit. Auct. 14. 553.
ἰστικλειδῶσαι Edd. pr. ἰστικλειδῶσαι III. Philopſ. 36. 63.
Ἐπικούρι Ἐπικούριοι W. Ἐπικούριοι I. Herm. 36. 779.
Ἐπικυρεῖ I. Pisc. 43. 611.
ἰστικυρῶ pro ἰστιτυγχάνω II. Aſtr. 2. 361.
ἰστίκοκ. ἰστικότα al. ἰστικότῃ I. D. Mort. X. 9. 371.
ἰστιλαμβάνομαι. ἰστίλητο al. ἀστιλάμενο I. D. Mar. IX. 2. 313. ἰστιλαβόμενοι al. συστιλαβόμενοι I. D. Mort. XXII. 2. 424.
ἰστιλαυθάνομαι. ἐγὼ δὲ ὁ χρυσῶς ἰστιλαβόμβρος I. pro Lapſ. 1. 724. ἰστιλληπτόμενοι al. ἰστιλλιπτόμενος male I. Tim. 9. 116.
Ἐπιμενίδης qualis. I. Tim. 6. 111.
ἰστιμετρῶν. ἰστιμετρήσουσι III. Philopſ. 24. 52.
ἰστιμίγνυμι I. Tim. 43. 155.
ἰστινοῦν I. D. Deor. XX. 2. 254.
ἰστινοῦν. ἰστινοήσειν Edd. ἀστινοήσειν II. Amor. 16. 416.
ἰστινόσους] ἰστινοῦ Mſ. Gr. ἰστινόσειν Edd. & M. II. Q. Hiſt. 10. 14.
ἰστινῶς Schol. & Fl. ἰστιμασῶς ali II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἰς τὸ ἐστὸν II. Phal. Pr. 5. 192.
Ἐπίνῳ nomen propr. III. Meret. XIV. 320.
ἰστίσειν ὄντων al. ἰστισαίσειν I. Merc. Cond. 26. 657.
ἰστισάμενοι. ἰστισαμένῳ I. Merc. Cond. 4. 684.
τὸ ἴστιλα ſupellex, I. D. Mort. X. 1. 364.
ἰστιλῶσιν. ἰστιλῶμι al. ἰστιλῶμι I. Herm. 31. 772.
ἰστιλίνω. ἰστιστλογραφῶν al. ἰστ—μένα I. Cont. 16. 512.
ἰστίτοια. ἰστιτοίᾳ al. ἰστυοίᾳ I. pro Lapſ. 15. 737.
ἰστιτοῖς I. D. Mort. X. 1. 364.
ἰστιτολὸ I. Pisc. 2. 572.
ἰστιτρέπω. ἰστιτρέπῃ al. ἰστατρέπει I. D. Mar. I. 3. 290.
ἰστιτρίβω. ἰστίβρει al. ὑστίβρει I. D. Mort. IX. 2. 360. τῷ ἰστιβρίσῃ I. Tim. 18. 129.
ἰστισημαίνω I. D. Deor. IX. 1. 228.
ἰστίτυρῳ I. Tim. 41. 153. I. Catap. 9. 630.

ἐπίσημος al. ὕδηξ I. D. Mort. XX. 1.413.
ἐπισκήπτω. ἐπισκήψας I. Tim. 30. 142.
ἐπισκοπῶ. ἐπισκόπει al. ἐσκόπει I. Somn. 15. 20. & 21.
ἐπισκόπησον al. ἐπισκοπῆς al. ἐπισκοπῆς I. Herm. 41. 784.
ἐπὶ σκοποῦ forſ. ἐπισκόπει II. Amor. 16, 415.
ἐπίσκοπος ἄσα I. Piſc. 21. 591.
ἐπισπάομαι I. D. Deor. XIV. 2. 240. I. Scyth. 3. 863.
ἐπισπάω. ἐπισπασάμενος al. ἀφελκύσαν I. Cat. 12. 633.
ἐπισπασάμενος Edd. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 13.
ἐπισείω. ἐπέσειλε al. ἀπέσειλε I. D. Deor. X. 2. 231.
ἐπίτηδες. ἐπίτηδες al. ἔτως I. D. Mort. XVI. 3. 404.
ἐπιτίθημι. ἐπίθες al. ἐπίθεις I. D. Deor. XX. 12. 263.
ἐπιτίμιος I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπιτρέφω. ἐπιτέθραμμένος III. Calumn. 2. 127.
ἐπιτυχία] ὅρα τὸ ἐπιτυχεῖν κείμενον ἀντὶ τῦ ἐντυχεῖν, καὶ δοτικῇ συντάσσεται I. Nigr. 2. 40.
ἐπιφέρω. ἐπιενέγκας I. Tim. 37. 149.
ἐπιφημίζω al. ἐπιφθημίζω I. Prom. 1. 24.
ἐπιφθέγξομαι II. Q. Hiſt. 23. 31.
ἐπιφυσάω I. Necyom. 18. 481.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε al. ἐπιχαίρετε I. D. Mort. VI. 3. 349.
ἐπίχειρον. τὰ ἐπίχειρα] μισθοὺς, τὰ ἀφ' ἑ χειρῶν κέρδη &c. I. Tim. 4. 106.
ἐπιχειρῶ. ἐπεχείρησε al. ἐπιχείρισε I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἐπιχρις al. ἐπίχρυσ I. Tim. 28. 141.
ἐπιψικάζω. ἐπιψικάσασαν al. ἐπισκυάσασαν I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπόμνυμι. ἐπομοσάμην al. ἐπωμοσάμην I. Tim. 47. 160.
ἔπ. ἐπῶν al. ἐπαίνων I. Harm. 4. 857.
ἐπεχῶ. ἐπεχυμώη al. ἐπηχυμώη I. Prom. 6. 32.
ἐπτὰ ὡς τὰ ἀπάντων III. Fugit. 9. 370.
ἐπτέτης I. Cont. 17. 514.
ἐπωμίζω v. nott. III. Philopat. 4. 590.
ἐραστὰς Edd. ἐργάτας. II. Q. Hiſt. 9. 13.
ἐργάζομαι. ἐργάσε) Edd. ἐργάζεται II. Lex. 21. 346. ἐργάσαλ ex emend. *Jenſii*, εἰργάσαλ Edd. male III. Fug. 6. 368. ἐργάσιλ *Fl.* ἐργάσαλ al. III. Ep. Sat. 39. 417.
ἐριστχιλοῦσα III. Muſc. Enc. 10. 97.
ἐσὺ Ἐρέα III. Dea Syr. 28. 474.
ἑρμεία. τὴν Πισαίαν ἑρμείαν I. Sacr. 11. 535.
Ἑρμαῖον III. Dem. Enc. 2. 492.
Ἑρμῆς. κοινὸς Ἑρμῆς I. Somn. 9. 14. I. Cont. 12. 507. I. Herm. 52. 793. Ἑρμῆν al. Ἑρμῆ male I. Tim. 37. 149. I. Vit. Auct. 26. 566. I. Cat. 1. 621.
τῦ Ἑρμῆν ὕιει II. Jup. Trag. 43. 691.
Ἑρμίδιον al. Ἑρμάδιον al. Ἑρμάδιον I. Cont. 1. 490.
Ἑρμότιμος Edd. male Αυκ. I. Herm. 48. 789.
ἔρομαι I. Piſcat. 19. 589. ἤρ ἤρη II. Icar. 31. 788. ἤρετο al. εἴρετο I. D. Deor. XX. 4. 255.
ἔρχομαι] εὔχομαι *V2.* leg. ἔχομαι III. Philopat. 13. 598. ἐρχόμθμοι *Gron.* ἐρτόμθμοι I. Herm. 5. 745.
ἑρέτων βεβαιοτάτης II. Amor. 36. 437.
ἐς al. πρὸς I. D. Mort. XIII. 5. 393. ἐς Edd. male αἰς III. Tragop. p. 663. ἐς τὸ εἶσω al. εἰς τὸ εἶσω I. D. Mort. XIII. 3. 391. ἐς τὸ κάλλ ob pulcritudinem, ib. 5. 393.
ἔσιμι. ἐσιόντι al. ἐσιόντων I. Sacr. 8. 532.
ἑσθῆς. ἐσθῆτι μελαίνῃ III. Philopſ. 32. 59.
ἑσπέρα. ἑσπέραν al. τὰς ἑσπέρ al. τὰς ἑσπέρας I. Somn. 15. 21.
ἑσία. πρὸς τ Ἑστίας I. Herm. 35. 776.
ἑστίασις II. Amor. 10. 407.
ἔτι deeſt in Edd. III. Mort. Per. 33. 355.
ἑταίρα I. D. Mort. XII. 6. 388. ἑταίραις al. ἑταίρας I. Tim. 12. 121.
ἑταίρας Edd. ἑτάρας II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
ἑτερᾶ v. not. III. Philopat. 18. 604.
ἕτερ I. Tim. 43. 155. Θάτερον τ πεντε III. Pſeudol. 29. 186.
ἑτήσι M. διετήσι I. Merc. Cond. 19. 675.
εὐανθέα II. 2. Ver. Hiſt. 6. 109.
Εὔαρχ II. Lexiph. 1. 319.
εὔγναρ I. Catap. 9. 631.
Εὐδαιμιδεν ex emend. Gr. εὐδαμιδε Edd. priores II. Tox. 23. 532.
Εὐδαιμονος I. Prom. 12. 195.
εὐδία Edd. εὐδία II. Phal. alter 4. 203.
εὐδοκιμῶ alii εὐδοκίμεις legunt I. Somn. 2. 4.
εὐεξία al. εὐγλωττία I. D. Deor. XV. 1. 242.
εὐεργέτας. εὐεργέτλν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐζων I. Catap. 15. 637.
εὐηρης I. Catap. 19. 641.
εὐθυς. εὐθέως al. εὐθὺ I. Herm. 4. 743.
Εὐκλείδης. πρὸ Εὐκλείδ I. Cat. 5. 626. ὥσπερ τ πρὸ Εὐκλείδ ἄρχοντος πραχθέντων I. Herm. 76. 819.
Εὐκράτης II. Gall. 7. 713.
εὔλογ II. Lexiph. 1. 319.
εὐμελὴς II. Q. Hiſt. 14. 19.
εὐμορφίας II. Aſtr. 29. 373.
εὐμήχαν al. ἀμήχαν I. Prom. 1. 24.
εὐμορφ. εὐμορφότατ priores Edd. male εὐμορφότατε I. Tim. 46. 159. εὐμορφότερ al. male cum ω I. D. Mort. XXV. 1. 431.
εὔολ Edd. ἔνολ III. Tragop. p. 650.
εὐπάφυφ I. Merc. Cond. 9. 664.
εὐπλοίαν I. Cat. 19. 641. I. D. Mort. X. 1. 364.
ὦν εὐπόρως II. Lexiph. 2. 320.
εὐστομία I. D. Deor. XV. 1. 241.
εὐπροσωπότατη II. Jup. Trag. 14. 657.
εὐπυθέκατα Edd. ἐμπυθέκατα II. Lexiph. 13. 336. vel potius 340.
εὔρεμα *P.* εὕρημα I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
εὑρήματ. κοινὸν τὸ εὕρεμα I. Somn. 9. 14.
εὑρέθη marg. *Alt.* εὑρέθης II. Amor. 1. 397.
εὐσέβ I. D. Deor. VII. 2. 221.
εὐχήμως. Edd. male εὐχημόνως III. Dem. Enc. 47. 525.
εὐτελὴς II. Lex. 3. 323. εὐτελὶς al. εὐτελῶν I. Nigr. 31. 73.
εὐτρεπῆς. εὐτρεπῆ l. εὐτρεπῆ I. D. Mar. X. 2. 316.
εὔυδρ *J.* ὕυδρ I. Herm. 25. 765.
Εὔφορ γένοιτο II. Gall. 4. 708.
εὐφορίαν II. Lex. 15. 337. & 341.
εὐφροσύνη Edd. male εὐφροσύνλν II. Par. 10. 847.
εὐφυὴς. εὐφυὲς al. ἐμφυὲς I. Cont. 19. 515.
εὐχαριστῶν I. Cat. 29. 650.
εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 661.
εὐωχῶν. εὐωχεῖσθε al. εὐαχύτω I. Tim. 43. 155.
ἐφ' Edd. ὑφ' III. Dem. Enc. 29. 512.
ἔφαλ II. Amor. 7. 405.
ἔφεσις I. Prom. 4. 188.
ἐφέστια, nihil variant Edd. Ἡφαίστια *Palm.* III. Meret. V. 291.
Ἐφεσρίδιον I. Merc. Cond. 37. 696.

ἐφε-

ἐφιστρὶς I. D. Mort. X. 4. 366. I. Cont. 14. 509.
τὴν ἐφιστρίδα II. Gall. 24. 739.
Ἐφιάλτης II. Icar. 23. 779.
ἐφίημι. ἐφιεῖσθαι Edd. ἀφιεῖσθαι II. Amor. 51. 454.
ἐφίημι I. Piſcat. 14. 585. ἐφιέμενον αὐτὸ ὁρᾶν ib. 25. 596.
ἐφιεύσης O. ἐπιούσης ib. 26. 596.
ἐφίστημι. ἐπιστάντα I. Scyth. 2. 860. ἐπίσω Edd. ἐπίσθια II. Q. Hiſt. 50. 61.
ἔφορος I. Vit. Auct. 15. 555.
ἔχιν᾽. ἐχίνων ſ. ἐχίων I. Piſc. 51. 618.
ἔχω. ἔχει al. ἔχειν al. err. typ. εἶχεν I. Halc. 6. 182. ἔξομεν II. Tox. 58. 562. εἰχόμην] ἀντὶ τοῦ εἶοχ᾽ ἂν I. Nigr. 1. 38. ἕξεις ex *Fl.* ἥξεις III. Conv. 4. 421. ἔχοις Edd. ſequiturque τρέφει II. Aſin. 1. 568. ἔχοις al. ἔχεις I. Tim. 26. 139. ἄλις ἔχοιμι II. Bis Acc. 12. 806. ἔχων forſan ἴσχων *Geſn.* III. Cyn. 7. 543. ἔχωσαν ex *Fl.* & *Graev.* ἴσχωσι Edd. III. Dem. Enc. 20. 506. ἔχον recte al. male ἴσχων, ἴσχειν vel ἴσχοντα I. Prom. 4. 188. παίζοις ἴσχων, ἴσχη II. Icar, 24. 780.
ἐψίω. ἤψεν Edd. G. L. ἥψηται II. Gall. 14. 723. ἡψημένοι I. Catap. 5. 627.
ἴψω coquo I. Vit. Auct. 6. 545.
πολὺν τὴν ἰωλοπασίαν III. Conv. 3. 420.
ἴωλος I. Prom. 4. 188. I. Cat. 18. 640. I. Merc. Cond. 28. 687. II. Bis Acc. 25. 823. III. Philopſ. 31. 58. ἰώλους δίκας II. Bis Accuſ. 4. 796. ἴως Edd. ὡς vult *Solan.* III. Pſeudol. 14. 173.

Z.

Ζ. γὰρ ϛ'. σάδια I. Cont. 8. 500.
ζάω. ζῶν ἔτι Edd. ζῶντι II. Tyran. 1. 142.
Ζάκορος II. Amor. 15. 414.
Ζεὺς. μισεῖ δὲ Διὸς I. Prom. 14. 197. ἐς Διὸς ἔλθετε πάντες II. Jup. Trag. 6. 649. ἀλλ᾽ ἤδη τοῖς Διὸς &c. III. Rhet. Pr. 24. 26. Ζεὺς ex emend. *Solan.* Δαμ. Edd. pr. II. Jup. Trag. 46. 694. σκόπει γὰρ ὦ Ζεῦ I. Tim. 16. 126. Ζεὺς τραγῳδὸς II. Jup. Trag. 1. 642. Ζεὺς αἰγίοχος II. Icar. 19. 774. ὁ Ζεὺς III. Conv. 40. 445.
ζητεῖν. ζητεῖς Edd. ζητεῖς II. Salt. 72. 307.
Ζωπύρῳ. ἐπὶ τῷ Ζωπύρῳ II. Jup. Trag. 53. 701.

H.

H deeſt in plurimis I. Cont. 12. 507. idem inſeruit *Solan.* II. Tox. 48. 554. ἢ *Geſn.* delet III. Adv. Ind. 15. 113. ἢ vult *Solan.* ϗ Edd. III. Muſc. Enc. 8. 97. ἢ *Pell.* μᾶλλον ἢ II. Q. Hiſt. 17. 26. ἢ ἄλλη τινὶ reſt. ex *G.* Edd. τινὶ, ἢ ἄλλῃ II. Jup. Trag. 24. 669. ἢ δίον al. ἠδίως *S.* ſola ὡς δίον I. Herm. 27. 767. ἢ ἐκτὸν Edd. ϗ ἑκτὸν II. Alex. 23. 231.
ἤδειν I. Vit. Auct. 14. 554.
ἠγοῦντο Edd. ἰδιηγοῦντο male III. Mort. Per. 11. 333.
ἤδη Edd. μὴ δὴ II. Abd. 3. 161. ἤδη σαμύλα ϵ ἐπίτροχα jam arguta & volubilia I. D. Deor. VII. 3. 221.
ἢ μὴν II. 2. Ver. Hiſt. 19. 116.
ἡδονὴ. περὶ ἡδονῆς, ϗ ἐφ᾽ ὅσον τις τὴν λύπὴν ταύτην καρτὸν ὀρέπεται, ϗ ὅτι μάχιμα τῷ φάρμακῳ, ϗ τοῦτο μηδ᾽ ἐπὶ τεσσάρων δακτύλων μήκους ἐκτεινομένη I. Nigr. 33. 75.
ἡδὺν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἥδιον al. ἴδιον III. de Domo 10. 196.
ἥδομαι. τὸ πᾶν ἡδομαι I. Necyom. 4. 460.
ἡδὺς. τὸ ἡδὺ ἐκεῖνο, al. τῷ ἡδεῖ ἐκείνῳ I. Merc. Cond. 8. 664.
ἠθικὸς I. Piſc. 51. 618.
ἦθος I. Merc. Cond. 10. 717. ἦθος. περὶ ἠθῶν αὐτοῦ I. Somn. 1. p. 1.
ἦκον Edd. ἧκον vult *Solan.* III. de Electr. 2. 88.
ἡλέκτρα I. Vit. Auct. 22. 562.
Ἡλιάσια. ϗ τὴν Ἡλιαίαν κατὰ φυλὰς I. Tim. 51. 165.
ὁ γὰρ Ἡλιάδης II. Amor. 2. 399.
ἡλιὰς II. Amor. 7. 405.
ἡλίσατο I. pro merc. Cond. 10. 717.
ἡλίθιος II. Phal. Pr. 5. 192.
ἥλιος I. D. Mort. IV. 1. 342.
ἄλλην ἥλιν ἐκκρούειν τὸν ἥλιον I. pro Lapſ. 7. 733.
ἡμίφρα. μίαν ἡμίφραν I. Piſc. 14. 586. ἀποφρὰς ἡ ἡμίφρα I. Tim. 43. 155. ἡμίφρα ἄδικος II. Lex. 9. 335.
ἡμιτάλαντον al. τάλαντον I. Tim. 57. 174.
ἡμιτέλεις I. Catap. 8. 629.
ἡμιτέλεια τῶν καιρῶν ἐδίδοτο I. Necyom. 14. 475.
ἦν ἰδοὺ al. ἤνιδε al. εἶεν, ἰδοὺ I. D. Mort. X. 10. 374.
ἡνίκα Gr. ἡλίκα I. Herm. 76. 819.
ἡπύτρια σαρτρία I. D. Mort. IV. 1. 341.
ἧπτε al. μήπτε I. D. Deor. XXII. 1. 269.
ἦρ. ἦρι al. ἄρη I. Piſc. 42. 610.
Ἡρακλῆς ſ. Ἡρακλεῖς I. Piſc. 37. 606. Ἡράκλεις ſ. Ἡράκλης I. Vit. Auct. 16. 556. ἀλλ᾽ Ἡράκλεις II. Jup. Trag. 13. 655.
Ἡρόδικος Edd. male Ἡροδίζης II. Q. Hiſt. 35. 46.
ἧσσον Edd. ἴσον II. Tyran. 12. 148.

Θ.

Θάμβει. Θάμβεσι ἅμα χιδεῖσα al. Θάλπει ἅμα συχιδεῖσα I. D. Mar. IX. 2. 313.
Θάνατος *Geſn.* Θάνειλον Edd. III. Dem. Enc. 46. 524.
Θάσσω. Θάσσας II. Q. Hiſt. 26. 34.
Θαύμαζε *Solan.* mavult Θαῦμά γε non male, II. Dem. 23. 384.
Θαυμαστὸς I. Vit. Auct. 11. 551.
Θαυμάσιον σοφίαν III. Mort. Per. 11. 333.
Θεάομαι. ἐθεασάμην II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
παρὰ τὰς σεμνὰς Θέας II. Bis Acc. 4. 797.
Θέατρον. μόνον δὲ τῷ Θεάτρῳ καλλαμβανόντων I. Tim. 49. 162.
Θεῖον pl. male Θέον III. Meret. IV. 288.
Θέλγεθρον I. Scyth. 5. 865.
Θεμιστοκλέης II. Jup. Trag. 31. 678.
ὁ Θεὸς ἀριθμός τις ἦν II. Icar. 9. 759. Θεὸς ὦ μοιχικῆς ἐπιφανείς I. Herm. 86. 831. Θεὸς ἀνατὸς I. pro merc. Cond. 42. 704. Θεὸν ἡ βροτὸς ἐκφεύγει φαείνῃ) I. Vit. Auct. 6. 546. σῦ τὸ Θεοῦ I. D. Mort. III. 2. 340. Θεὸν *Hom.* Θεῶν II. Amor. 23. 424. τῷ Θεῷ I. Vit. Auct. 4. 544. οἱ Θεοὶ ſ. C. monet legendum ed. Θεῖοι I. Sacr. 1. 526.
Θεόφρας I. Tim. 30. 142.
Θερμυργὸς] Θερμυργὸς ὁ παφλαπαταμύος ϵ πάντολμος I. Tim. 2. 103.
Θεσμὸς. Θεσμῶν Edd. Θεσμὸν II. Amor. 21. 421.
Θεσπέσιος I. Necyom. 6. 464.
Θεσμοφόρῳ. Θεσμοφόρα] τῇ ἑστίᾳ &c. I. Tim. 17. 128.
Θεσπιεῖ II. Amor. 17. 417.
Θέτις. οἶδα, ὦ Ἑρμῆ, τὴν Θέτιν I. Prom. 21. 203.
ὁ Θετταλὸς I. Contem. 1. 487. τὴν Θετταλὴν ἵππον I. D. Mort. XIV. 2. 395. Θετταλὴν al. Θεσσαλὴν ib.

Θεων

θεωρητικὸν I. Tim. 49. 162.
θήσω. τεθήκασι ſtupent II. Bis Acc. 11. 804. τεθήκασιν I. Piſc. 34. 603.
Θηραμένης II. Amor. 50. 453.
θηρίον. καὶ τὰ μεγάλα θηρία I. D. Mort. XIII. 4. 392.
θὴρ. θῆρας Ποντίους II. Salt. 67. 304.
θησεύς. ὑμύτερον Θησέα II. Bis Acc. 20. 816. ἀ γοῦν μὰ ὁ Θησεὺς II. Jup. Trag. 21. 666.
θητικός. ἐν τῷ θητικῷ II. Jup. Trag. 10. 653.
θιασώτης Solan. ὀλιγοθιάσης male Edd. II. Alex. 47. 252.
θλίβω. θλίβων τοὺς οἰκέτας] ἀντὶ τοῦ, ὀλίγῳ τοῦ πλήθους ἢ οἰκετῶν ἐσυχαρ ἂν παιῶν I. Nigr. 13. 52.
θνήσκω. τίθνημεν ἀπεψιλ τούτων I. D. Mort. I. 1. 331. τεθνάναι al. ἐστναι ib. XXVII. 9. 444.
θνητός. θνητῶν al. θνητῷ I. Sacr. 9. 533.
ἀς θοιμάτιον τοῦτο II. Bis Acc. 34. 835.
θολερὸς al. θολερᾶς I. D. Mar. XI. 2. 318.
Θουκυδίδης I. Tim. 30. 144. I. D. Mar. XV. 1. 325.
Θρᾷξι καὶ Σκύθαις II. Par. 42. 866.
θρησκεία I. Sacr. 10. 533.
θριαμβῶ II. Q. Hiſt. 31. 40.
ὁ θυγάτηρ II. Jup. Trag. 40. 686.
θύλαξ. θύλακα I. pro merc. Cond. 39. 700.
θυμέλα II. Salt. 76. 309.
θυμὸς I. Tim. 54. 170. II. Icar. 10. 761.
θυννοκέφαλαι al. πτισσοκέφαλαι II. 1. Ver. Hiſt. 38. 101.
θυρίον Edd. θηρίον III. Conv. 20. 433.
θυρωρίω. θυρωρεῖν al. θυρωρὸν I. Vit. Auct. 7. 548.
θυτικὸς I. Piſc. 45. 612.
θύω. θύε χάριτι II. Lex. 23. 348.

I.

Ἰάσχω W. Edd. male Ἰάχου II. Salt. 39. 291.
ἰδεπυξ I. D. Mort. XI. 2. 378.
ἰατρὸς κῶ I. Herm. 1. 740.
ἰγνυς. ἰγνύσιν al. ἰγνύαις II. 1. Ver. Hiſt. 23. 89.
Ἴδη. τ' Ἴδης ἐν τῷ Γαργάρῳ deficit in O. I. D. Deor. XX. 1. 253.
Ἰδαῖος al. ἰδαῖος I. D. Deor. V. 2. 213.
ἰδρῶν. ἱδρῶσιν Edd. ἀλείφουσιν II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.
ἱδρῶν. ἱδρώσαντα I. Tim. 42. 154.
ἱερεῖον. ἱερεῖων al. ἱερῶν I. Sacr. 1. 526.
ἱερὸν. πρὸς τοῖς ἱεροῖς I. Merc. Cond. 1. 652.
ἰκανὸς al. ἱκανῶς I. Prom. 2. 186. ἱκανὸν al. ἱκανὸν I. Merc. Cond. 5. 659.
Ἱκαρομανίσας II. Icar. 1. 751.
Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 249. ὁ μὲν δὴ Ἱκάριος II. Icar. 3. 754. τὸν δὲ Ἱκάριον τὸν γεωργὸν III. Deor. Conc. 5. 530.
ἰκνέομαι. μὴν ἀρκεσεν ἄρα ἱκάμεθα II. Salt. 5. 270.
ἴκελος W. Edd. εἴκελος II. Aſtr. 10. 365.
ἵκτας ἐμπέπτας II. Lex. 21. 346.
ἕλιγξ. ἵλιγγος I. Merc. Cond. 11. 666.
ἱμάσια II. Jup. Conf. 8. 632. ἵνα II. Icar. 21. 776.
Ἰξίων I. D. Deor. VI. 1. 216. I. Piſc. 13. 581. Ἴξιον al. Ἰξίων I. Necyom. 14. 475.
ἰξώδης al. ἰξώδης I. Tim. 29. 142.
ἰοῦλίφαρον Edd. τὸ βλίφαρον II. Imag. 8. 468.
Ἰάλεως I. D. Mort. V. 2. 346. II. Amor. 2. 399.
Ἰόνιος Edd. pr. Ἰάνιον II. Bis Acc. 27. 825.
ἱπποκοιὰς I. Prom. 2. 26.
Ἱπποκλείδης ὁ φρονεῖ III. Here. 8. 6.
ἵππος. ἐς πεδίον ἢ ἵππον I. Piſc. 9. 577.
ἰσημι. ἴσασι L. εἰσὶ Edd. I. Harm. 2. 853.
ἴση δὲ ἡδονὴ II. Amor. 3. 400.
Ἰσμηνίας III. Adv. Ind. 5. 103.
ἰσοδαίστης Edd. ἰσοδαιστὴς Solan. ἰσοδαΐτης Geſn. III. Epiſt. Sat. 32. 412.
ἰσοδαιστὴς ex emend. Solan. III. Epiſt. Sat. 36. 416.
Ἰσμηνόδωρος P. Μηνόδωρος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
Ἰσμηνὸς III. Dem. Enc. 19. 505.
ἶσος I. D. Mort. XX. 3. 415. ἰσὸς I. pro Lapſ. 8. 733.
ἰσὰς. ἰσῶν al. ἰσοῦ I. Merc. Cond. 1. 652. ὁ ἰσὸς τ' πὸς II. 2. Ver. Hiſt. 41. 134.
ἰσὸν Edd. ἰσὸν II. Jup. Conf. 16. 638.
ἰσχαιμος I. Tim. 46. 160.
ἰσχυτο II. Amor. 6. 403.
ἴσως deeſt in Edd. II. Jup. Trag. 32. 679.
ἰταμὸς I. Vit. Auct. 10. 550.
ἰταμώτατος Edd. ἰταμώτατος II. Icar. 30. 788.
ἀς τ' Ἰωνὴρ αὐτίκα δή μοι δοκεῖ III. Calumn. 24. 156.

K.

Καβαλοῦσα al. ἐκβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.
Κάδ I. Herm. 81. 825.
καθαρᾶς II. Demon. 40. 389.
καθιδρύσασθαι vide notam III. Conv. 47. 450.
καθολυπαθίαν I. D. Mort. XII. 6. 388.
κάθημαι. κάθηται Edd. καθῆσθαι II. Bis Acc. 9. 801.
καθίημι. καθίετο al. καθίσατο I. D. Mar. XII. 2. 319. καθῆσθαι II. Jup. Conf. 4. 629.
καθίζω. καθίσας I. D. Mar. II. 3. 293. καθίζω I. Merc. Cond. 26. 683.
καθίστημι. καθίστημεν Edd. κ—ώμεθα II. Bis Acuſ. 12. 805.
καὶ al. τοι I. Tim. 20. 130. καὶ al. καινὰ ib. 2. 103. καὶ in al. deeſt I. D. Mort. XIII. 3. 392. καὶ in al. deeſt ib. 1. 389. καὶ ex P. additum deeſt in Edd. II. Gall. 2. 704. καὶ Gaſ. & Geſn. conjicium καὶ II. Par. 49. 874. καὶ al. καὶ I. Prom. 20. 203. καὶ al. ἢ καὶ ib. 2. 26. καὶ — Ἀνδρομάχη I. Tim. 30. 142. καὶ τ I. Cont. 8. 560. καὶ ὅπως I. D. Deor. XX. 2. 254. καὶ ταῦτα idque, I. D. Mort. XX. 5. 418.
Καινεὺς II. Gall. 19. 731.
καινὸν Edd. καινὸν II. Abd. 4. 162.
καινὸς. καινῳ al. κενῷ al. καὶ νῦν I. Merc. Cond. 5. 712.
κακουργὸς I. Carap. 26. 648. κακοῦς II. Aſin. 29. 598.
καίτοι I. Tim. 54. 171. καίτοι II. Q. Hiſt. 5. 6.
καιρὸς. τὸς ὁ καιρὸν τινα III. Diſſ. cum Heſ. 20. 241.
καίω. καιομένης al. καιομένοις I. Sacr. 5. 530.
καίω. κάων P. male καιῶ S. καίων I. D. Mar. IV. 2. 299.
κάκλον Edd. pr. καικὸν III. Ocyp. p. 673. καικγραφὰ I. Piſc. 5. 575.
κακοζηλία II. Salt. 82. 313.
κακὸς ἐγὼ al. κακῶς ἐγὼ al. κακῶς ἔχω I. Merc. Cond. 1. 705.
κάκωσις ὄνομα δίκης II. Bis Acc. 29. 828.
κάλαμος. καλάμου al. καλάνου I. Nigr. 2. 41.
Καλλιόπειος emendatum pro Καλλιστείους Edd. pr. III. Macrob. 10. 214.
καλαύροψ. καλαύροπα al. καλάῦροπα I. D. Deor. XX. 5. 256.
καλὸν. καλὸν αὐτὸν II. Bis Acc. 17. 813.

Καλλίας & Μειδίας II. Jup. Trag. 48. 696. II. Jup. Conf. 16. 638.
καλλιεργία I. Nigr. 26. 65.
Καλλιόπινης I. D. Mort. XIII. 6. 394.
καλὸς I. D. Deor. XX. 10. 261. I. Vit. Auct. 26. 566. καλοὺς L. κακοὺς I. Pisc. 4. 574.
καλλιω Edd. male καλλίων & ἐφασμιωτέρα II. pro Imag. 22. 481.
κάλλιστον ex L. Edd. priores κάλλιον II. Amor. 34. 435.
καλοσδίῳ II. Asin. 24. 593.
κάμακι III. Navig. 6. 252.
Καμαρίνα III. Pseudol. 32. 189.
Καμβύσης I. Sacr. 5. 530.
Κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. I. D. Mort. XIV. 4. 396.
καπηφόρῳ I. D. Deor. XX. 16. 266.
καπνὸς. λάπτουσι τὸ ἀναθυμιώμενον καπνὸν II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
καρβατίνη III. Philopf. 13. 41.
καρδία I. Merc. Cond. 11. 666.
Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
καρεᾶτις II. 2. Ver. Hist. 33. 129.
καρηβαρῶν. καρηβαρῆν Edd. καρωβαρῆν II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
Καρία. οἴκοθεν ἐκ τῆς Καρίας I. Herod. 1. 832.
καρπόω. καρπωμένων II. Jup. Trag. 22. 668.
κάρτα III. Calumn. 3. 128.
καρύκη I. Tim. 54. 171.
κάρῳ II. Astr. 29. 373.
κάρχαρον II. Q. Hist. 43. 56.
Κασσίπτια II. pro Imag. 7. 488.
κατὰ Μενίππου al. πρὸς Μένιππον I. D. Mort. II. 1. 336.
κατ' ὀλίγον ὑπανιὸν II. Icar 14. 769.
καθαβαρῶν. καθαβαρίσειν al. καθαπτησειν I. D. Deor. XXI. 1. 268.
καθαγελάω I. Merc. Cond. 6. 714. καθαγελῶν τὰς Edd. καθαγελῶντα III. Mort. Per. 40. 361. καθαγελάσεσθε al. aliter II. Phal. Pr. 6. 194.
καθαγιώσκω II. 2. Ver. Hist. 20. 117. καθαγιγνώσκης Solan. καθαγιγνώσκεις Edd. male III. Meretr. XII. 313.
κατάγνυμι. κατάγα τῆ κραναῖα I. Tim. 48. 161.
καθαγοητεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
καθαγώγιον II. Asin. 26. 595.
κατάγω. καθαχθεὶς III. Macrob. 16. 219.
καθαδικάζω I. Merc. Cond. 11. 666.
κατάδυμι. καθαδῦσαι al. καθαλῦσαι I. Nec. 20. 483.
καθαδύω I. Merc. Cond. 27. 686.
καταίρω. καταίροντ] καθαπλέουσι, καθερχομένης I. Jud. Voc. 2. 83.
καθαλαμβάνω. καθαλαμβάνομεν al. κατελαμβ. I. Catap. 4. 625.
καθαλήγω. κατίλιξε recept. pro κατίαξε III. Nav. 34. 270.
καθαλείπω. καθαλειπόμενον al. καθαλοιπ. I. Prom. 8. 192.
καθαλέλειπται al. καθαλείπεται I. Vit. Auct. 27. 567. I. Pisc. 6. 575.
κατάλειπε ex W. κατάλιπε Edd. pr. III. Pseudol. 4. 165. I. Pisc. 14. 585.
καθαλείπειν rescriptum, καθαλιπεῖν Edd. III. de Dipf. 9. 240.
καθαλιόω I. Piscat. 10. 578.
καταξηραίνω I. D. Mort. XXVII. 7. 442.

κατάπληξις Solan. vult κατάθλιξις III. Philopat. 4. 589.
καταράτου I. Pisc. 1. 570.
καθατολμάω I. Jud. Voc. 7. 90.
καθατρυφῶντα ὑφ' ἡμῶν II. Jup. Trag. 53. 701.
καθαφάγω. κατέφαγεν al. κατέτιεν I. Merc. Cond. 17. 672.
καθαφθείρω. καθαφθείρας al. ἀφθείρας I. Tim. 36. 148.
καταφλέξαντα III. Hipp. 2. 67.
καταφρονοῦντα W. καταφρονοῦντες I. Herm. 10. 749.
καταψάω II. Asin. 14. 582.
καθειλέω. καθειλημένου III. Conv. 47. 450.
κατέρχομαι I. D. Mort. III. 1. 339.
κατέστασε II. Phal. Pr. 6. 193.
κατέχω. κατέχειν ἀρκεῖσθαι I. D. Mort. XII. 4. 386.
κατηγορίαν I. Pisc. 22. 591. κατηγορίαις Edd. κατηγορεῖσι II. Astr. 2. 361.
κατηφὴς. κατηφεῖ mallem κατήφει II. Amor. 16. 415.
κατέπτομαι I. Cont. 16. 512.
κάττυμα I. Cat. 20. 642.
καῦμα II. Lex. 2. 322.
καύσεως al. κακώσεως III. Mort. Per. 23. 346.
Καφηρεύς. περὶ τὸν Καφηρέα II. Jup. Trag. 15. 659.
κελεύης admissum, aberat ab Edd. II. Abd. 22. 178.
κειμήλιον al. κεμήλιε I. Prom. 4. 29.
ὁ Κεῖος I. Scyth. 11. 872.
κείρω. ὅτι τὸ χρῶ κέκαρμαι II. Bis Acc. 20.
κελαρύζω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Κέλσου. ὦ φίλτατε Κέλσε II. Alex. 1. 207.
κέλυφος. κελύφη al. κελύφινα II. 2. Ver. Hist. 38. 133.
κενεμβατεῖν II. Gall. 26. 743.
κενοδοξία al. καινοδοξία I. D. Mort. X. 8. 369.
κενοδοξίας al. καινοδοξίας II. 1. Ver. Hist. 4. 72.
Κενταυρίδης III. Adv. Ind. 5. 104.
τὸ κέντρον Edd. τῷ κέντρῳ II. Q. Hist. 51. 61.
Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. I. Scyth. 3. 863.
ὁ Κεραμεικῷ II. Jup. Trag. 15. 659.
κεραυνὸς. κεραυνὸν ἐν τῇ δεξιᾷ I. Tim. 51. 165.
κερκύων II. Jup. Trag. 21. 666.
Κέρκωψ. ὑπὲρ τοὺς Κέρκωπας II. Alex. 4. 211.
κεφάλαιον. ὅ τί ποτε τὸ κεφάλαιον III. Philopf. 6. 34. κεφαλαιωδῶς ex emend. Solan. al. aliter II. Alex. 47. 252.
κεφαλαλγίαι I. Jud. Voc. 4. 86.
κεφαλὴ ἐκάστου ἔτους III. Dea Syr. 7. 455.
κεφαλὶς I. Jud. Voc. 4. 86.
κηλίδι. κεκηλημένοι jubente Solano, Edd. vero κεκλαμμένοι II. Bis Acc. 11. 804. & 805.
κίστηρις. κιστήρεως al. κισήρεως I. Jud. Voc. 4. 86.
κὴρ mors I. Vit. Auct. 14. 553.
κήρυγμα II. Jup. Trag. 18. 663.
τῶν τοῦ κηρύκων ἀγώνων III. Mort. Per. 32. 353.
κιβώτιον. ἔν τι κιβώτιον] ὡς ἐπὶ τῆ Νῶε ὁ κατακλυσμὸς γέγονε I. Tim. 3. 106.
κιθαιρὼν II. pro Imag. 14. 472.
κινάβρα I. D. Mort. X. 9. 372.
κίνδυνον ex P. L. κινδύνῳ Edd. II. Asin. 40. 608.
κίρρα I. D. Mort. XI. 2. 378.
κλαίω I. Vit. Auct. 14. 553. ἔκλαυσε ex emend. Solan. ἔκλυσε Edd. III. Philopat. 6. 592.
κλαυθμυρίζω. κλαυθμυριζομένου al. κλαθμυρίζ. I. Herm. 23. 761.
Κλειτόβιον Edd. Χρίμητα Palm. Κριμάνθιον Pell. III. Fugit. 31. 383.
Κλεινίου I. D. Mort. IX. 4. 362.

κρόκη v. *Notas* III. Tragop. p. 655.
κλεῖθρον ex emend. *Solan.* κλεῖτρον Edd. priores II. Tox. 57. 562.
Κλεινίας. ὁ τῦ Κλεινίᾳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
κλεισὶς II. 1. Ver. Hist. 24. 90.
Κλεῖτ☞. ἡ γὰρ Κλεῖτον I. D. Mort. XIII. 6. 394.
κλειτικὸς al. κλειτικὴς I. Prom. 7. 35.
Κλεάνακτ☞ B. Θεόκριτ☞ I. Catap. 9. 630.
κλήζεται *Guj.* κλῄζεται Edd. III. Ocyp. p. 671.
κληρου. τῷ — κεκληρωμένῳ I. D. Mort. I. 1. 328.
Κλωθὼ I. Catap. 1. 620.
κλωστεύω I. Catap. 1. 622.
κνισσᾷ II. Jup. Trag. 22. 667.
κνισσᾶν I. Prom. 19. 202.
Κόθ☞ I. D. Mort. IX. 4. 362.
κοινὸς Ἑρμῆς, ποιὸν εἶδος I. Somn. 9. 14.
κοινὰ *T. Fab.* vult κενὰ III. Mort. Per. 13. 338.
κολακείᾳ al. κολακίᾳ I. D. Mort. X. 9. 373.
κολακευϊκὸς. κολακευϊκώτερος *Fl.* κολακικώτερος I. Pisc. 34. 603.
κολακεύων ὥσθ' τῦ μισεῖν I. Necyom. 13. 474.
κόλακ☞. κολάκους al. κολάκως al. κολάκους al. κολάκους I. D. Deor. VII. 4. 223.
κόλαψ I. D. Mar. I. 4. 290.
τοὺς κόλλοπας II. Jup. Trag. 10. 653.
κολοκύθη. τ' κολοκύθης al. ἡ τ' κολοκ. I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥόδ☞ II. Icar. 12. 765.
Κολοφώνι☞ Edd. Κολοφῶνα☞ II. 2. Ver. Hist. 20. 117.
κόλπ☞. ἐς τ' κόλπον ψυχὰς I. Merc. Cond. 6. 714.
κομᾶν Edd. καμεῖν III. Dem. Enc. 12. 500.
κομιδῆ aberat ab Edd. II. Lexiph. 1. 318.
κομμωτικὸς II. Amor. 9. 406.
κομψεία. καμψεῖας al. καμψῖας male I. Prom. 8. 193.
κόνδυλ☞ I. Prom. 10. 193. κόνον II. Q. Hist. 34. 45.
κοπταφόρος emend. *Solan.* al. καστοφόρος III. Adv. Ind. 5. 104.
κοπτὸς III. Philopf. 33. 59.
κόρδαξ II. Icar. 27. 784.
κορμὸς I. Cont. 8. 500.
κόρυζα ἡ μεμαραμένη ☾ μοξάσα II. Q. Hist. 31. 42.
Κόρυβ☞. ταῦτα Κορύβα τινὸς III. Philopf. 3. 32.
κόρ☞. ἐδὲ ἐς κόρον τῷ φωτὸς δεχόμενον II. Alex. 16. 224.
Κορύβας. φίλος Κορυβαντίδης I. Tim. 41. 152.
κορυβαντώδης. κίνημα κορυβαντῶδες II. Jup. Trag. 30. p. 676.
κόρυς. κορύβων ἰδίοντο II. 1. Ver. Hist. 40. 102.
κορύσσω. ἐκορύσσετο v. not. III. Epigr. 21. p. 680.
κότυ☞ I. D. Mort. XI. 3. 378.
κοτύλ☞ III. Philopat. 18. 604.
κοτυληδὼν III. Muſc. Enc. 3. 93.
κυρὰν v. notas III. Tragop. p. 655.
κυρίας I. Vit. Auct. 20. 559. κυρῶ II. Gall. 10. 716.
κυφίζω I. D. Mort. XI. 1. 376.
κεκαὼν II. Q. Hist. 3. 5. σωτρεβῶντας τ' κρανίον I. Cont. 5. 496.
Κράτω I. Piſcat. 19. 589.
κρέας. κρεῶν Edd. κρεῶν II. Par. 10. 847. κρέα ἄρτια II. Jup. Conf. 14. 637.
κρεατίζ☞ II. Q. Hist. 25. 21.
κρεπὶς I. Necyom. 16. 479.
κρησφύγετ☞ I. pro merc. Cond. 11. 718.
κρίσις. Ἰδέων κρίσις I. D. Deor. XX. 1. 252.
ὡς Κροκόδιλ☞ I. Herm. 81. 826.
κρόνιον Edd. κρόνου II. Q. Hist. 21. 29.
Κρόν☞ I. Prom. 3. 187. τ' ἐπὶ Κρόνου βυλῆς ἀν II. Jup. Trag. 26. 672.
κρούσι☞ I. Piſcat. 10. 579.
κρύπ☞ πολὺς II. Bis Acc. 28. 827.
κρυπτόμουν *Geſn.* κρυπτόμ☞ III. Meret. V. 291.
κτίσμασι. ἀφυτῆ πιστῆ τ' φόβου I. Jud. Voc. 2. 84. ☞ τοῖς κεκτημένοις II. Par. 6. 844.
κτίρας II. Gall. 14. 724.
κύαμ☞. ὡς ὑδὲ ἴσον κώμοις I. D. Mort. XX. 3. 415.
κυβιστητὴς Edd. κυβιστ. II. Salt. 13. 275.
κυκεῶν II. Icar. 17. 772. I. Vit. Auct. 14. 554.
κύπλωψ I. Catap. 14. 636.
καλικεῖον Edd. κολίκιον II. Lex. 7. 333.
Κυλλάραβις I. Merc. Cond. 11. 718.
κυμαντηγὴ. κυμαίλωγὴν Edd. male κυμαντάδη I. Herm. 84. 829.
Κυναίγειρ☞ II. Demon. 53. 392.
κῦτ☞ ſic *Fl.* κῆτ☞ ceterae II. 1. Ver. Hist. 31. 95.
Κυπρία. κυπρίων Edd. Κυπρογενίων II. Icar. 18. 773.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελὶς II. Lex. 1. 319.
κυψελίδους☞ II. Lex. 1. 318.
κώνη deeſt in al. in quibusdam αἰῶνι &c. I. Piſcat. 48. 615. ὁμοῦ γέ σοι τ' κώνα I. Vit. Auct. 16. 556.
κώδιον I. Merc. Cond. 24. 680.
κωλιὰς II. Amor. 42. 443.
κωλύω I. Piſc. 7. 576.
κωλυσπερόμορος Edd. plurimae κωλυσπερμόρους II. 2. Ver. Hist. 25. 123.
κωμικὸς. τ' κωμικὸν] Σημαίνει τὸ τῦ Βίωνίδου L. Εὐπολιδ☞ I. Nigr. 7. 461.
κωμῳδῶ I. Piſcat. 14. 585.
κώπη. τῇ κώπῃ I. Catap. 19. 641.

A.

Λαῷ I. Herm. 73. 815. λαβάς τινας II. Icar. 10. 762.
Λαβύρινθ☞. ὁ λαβύρινθ☞ ἐπίκλην III. Conv. 6. 422.
λαγχάνω. ἔλαχε metri cauſſa pro ἔλαχεν quod alii I. Cont. 22. 520.
λαγὼς I. Piſc. 34. 603. λαγὼς δειλὸν ἄγαν ζῶον I. Somn. 9. 13. λαγὼς ἐπὶ δειλίᾳ αἰτίᾳ] ib. λαγὼ βίον ζῶν ib.
λαθρᾷν III. Calum. 21. 151.
λαιμαργία I. Vit. Auct. 19. 558.
ἡ Λακεδαιμονίων τινα II. Dem. 46. 390.
λακισὸς I. Piſc. 2. 572.
λάλ☞. λάλον al. male ἄλλον I. Cont. 1. 490.
λαμβάνω. ἔλλαβε Edd. ἔλαβε III. Tragop. p. 655. λαμβάνω. λήψῃ O. λήψει I. D. Mort. XXIII. 2. 428.
λάμπα I. Tim. 20. 130.
λανθάνω. λήσειν. *Gron.* λῆζειν I. Piſc. 48. 616. λελησμένας al. male λελησθείας I. Merc. Cond. 42. 703. ἐλάθαμεν II. 2. Ver. Hist. 40. 134. λέληθε O. λέληθας I. D. Mort. X. 8. 370. λελῆσται II. Gall. 3. 707.
λὰξ πατησας II. Lexiph. 10. 336.
λαπτίσαι III. Conv. 1. 418.
λάρ☞ I. Tim. 12. 121. λάρ☞ al. λάβρακ I. pro merc. Cond. 3. 656.
λαφύσσω II. Aſin. 27. 596. λαφύσσω, ἡ λαφυσσόμ☞]

ἀντὶ τῦ λαφύσσειν ἐ ἐξαντλεῖν ᾠδιχωρούμεθα I. Tim. 17. 128.
λεδάδια I. D. Mort. III. 1. 339.
λέγω. λέγειν al. λέγων I. Prom. 3. 27. λέγον al. male λέγων I. Jud. Voc. 1. 82. λέγων F. male λόγων I. Halc. 8. 184. λέγω I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ἔλεγον Edd. ἔλεγεν III. Mort. Per. 41. 362. λέγω ex Pl. λέγειν cett. III. Soloec. 11. 583. λέγοι Edd. λέγει I. Herm. 74. 817. λέγει Edd. λέγοι III. Pſeudol. 7. 169. λέγονται I. Piſc. 42. 610. πρὸς τὰς λογομένας &c. v. notas III. Calumn. 21. 152.
λειτυργία II. Salt. 79. 310.
λειψαῖα τὴν τάξιν II. Par. 42. 865.
λέξις. περὶ δὲ λέξεως I. Somn. 1. 1.
λεοντῆ I. D. Mort. XVI. 1. 402. λεοντῆ al. λεοντὴ I. Nec. 1. 456.
Λεπίδῳ ἑταῖρον ὄντα II. Alex. 43. 249.
Λεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκὸς. τὴν λευκὴν ᾠδὴν σοῦ I. pro merc. Cond. 15. 723. τὴν λευκὴν I. Harm. 3. 856.
λεύσω. λεύσωσιν Edd. λεύσουσιν II. Amor. 23. 423. λεύσουσι apud *Homer.* λεύσουσι I. Herm. 33. 775.
Λήδα I. Prom. 17. 200.
Λημνιάς. Λημνιάδων ἴρις II. Amor. 2. 399.
πάντα λημῶ II. Jup. Trag. 10. 652.
λῆρος. ἅπαντα γὰρ ταῦτα λῆρος] ἀντὶ τῦ ὕδωρ, εἰ μὴ μόνον ψόφος πειθητικῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 99.
Λητὼ al. Λητὼ ὦδε τὸ I. D. Mar. X. 2. 316.
ὁ Λίβυς P. ὦ Λίβυ I. D. Mort. XII. 1. 381.
λιθοβολέω I. Piſc. 10. 578.
λιμάω. χύτραις λιμῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
λιπαρὸς. λιπαρὶς al. ἁλιπαρὶς I. Herm. 24. 763. λιπαρὸς Edd. pl. ἁλιπαρὸς III. Rhet. Pr. 9. 10.
λιτὸς II. Aſin. 3. 570.
λιχνεία I. Vit. Auct. 19. 558.
λογομαιμοὺς I. Catap. 4. 624.
λογισμοὺς I. Catap. 4. 624.
λόγος I. Tim. 43. 155. ὁ λόγος Cl. *F. F. Weiſſen.* conjicit ὁ λόγις III. Herc. 5. 84. λόγος al. τρόπος I. D. Deor. XIV. 1. 239. τὸ τῦ λόγυ II. Alex. 9. 217. σὺ λόγυς al. συλλόγυς I. Piſc. 4. 574. τῷ λόγων al. τῦ λόγυ I. Merc. Cond. 2. 654. λόγοις Edd. λοιποῖς *Marcil.* III. Adv. Ind. 25. 121. ὃ τοὺς λόγυς P. ὅτως ψόγυς I. Piſc. 32. 600.
λοιὸς ὢν II. Jup. Trag. 28. 674.
λοπὰς II. Q. Hiſt. 56. 65.
λόχμια Edd. δόχμια III. Philopat. 10. 595.
λυπαγὰς diluculum II. Gall. 33. 750.
Δύκιον I. Piſc. 52. 619.
λύπας. λυπεῖν δύνῃ τὸν τυχόντα II. Amor. 31. 431.
λύπος χαὼν II. Gall. 11. 718.
λυσῖ Edd. ξύλα vult *Gron.* III. de Domo 20. 201.
λυπῶ I. D. Mort. I. 1. 328.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 90.
λύσων. λύσειν II. Tox. 15. 523.
λύχνος. τῷ λύχνῳ II. Gymn. 35. 916.
λωποδύτης al. συμβωμόχος I. Piſc. 14. 584.
λῶρος I. Herod. 5. 836.
λωτὸς I. Merc. Cond. 8. 664.

M.

Μὰ Δία II. Par. 1. 836.

μαγγανεύω I. D. Deor. 206.
μάγισφος συλοκόπας III. Calum. 17. 148.
μαζῶν Edd. μαστῶν *Solan.* II. Amor. 41. 442.
μαθήματα III. Conv. 34. 441.
μαίνομαι. εἰ μίμηται al. ἢ μίμηται I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μακαρία κατὰ I. Herm. 71. 814. κατὰ μακαρίαν III. Navig. 12. 256.
Μάκαρος I. Catap. 24. 646.
Μακεδονικὸς. Μακεδονικὴν χλαμύδα I. D. Mort. XIV. 4. 397.
μακαρὸς. μακαρὰ al. μακαρὰν I. Tim. 37. 149.
μακαρὰν al. μακαρὰ I. pro Lapſ. 2. 727.
μάλλαξ II. Alex. 25. 234.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα I. Tim. 2. 103.
Μανδράβυλος I. Merc. Cond. 21. 677.
μανθάνω. εἰ μαθόντι al. ἢν μαθήτω &c. I. Piſc. 5. 574.
μανία I. Tim. 30. 144.
μαντευομένοισιν. Edd. male μαντεύμασι II. Aſtr. 2. 361.
ὁ Μαραθὼν III. Rhet. Pr. 18. 20.
μαρτυρομαι. μαρτυρόμενον II. Tyran. 22. 158.
μάρτυς. οἶσθα ὁ μάρτυς II. Jup. Trag. 32. 680.
μαχάλη. ἕτερος μαχάλη I. Vit. Auct. 7. 547.
ὑπὸ τῇ μαχῇ Edd. III. Macrob. 17. 22.
μεγαλαυχίαι I. Tim. 28. 141.
Μεγάρα I. D. Deor. XIII. 2. 237.
μέγας. ὡς μέγιστος I. Vit. Auct. 16. 556. μέγα al. μὴ δ. Nigr. 1. 39.
μείζονί γε τ' μικρότερον I. Merc. Cond. 9. 716. τὸ μέγιστον ὁ πλέον πᾶσιν I. Nec. 17. 480.
μειζόνως. τ' οὐχὶς μείζονος al. οὐ τέχνης μείζονος I. Merc. Cond. 12. 668.
μειδίαν II. Aſtr. 13. 366.
μειδιάω I. D. Mar. XII. 2. 319. τί δ' ὃν ἐμειδίασας II. Jup. Conf. 4. 628.
μέλας. μέλανας ἀνθρώπους I. D. Mar. XV. 4. 327.
Μελίαγρον III. Conv. 31. 439. ejus ἀφήλυσις I. Sacr. 1. 526.
μέλει. ὦδε μάλα Ἐπικούρῳ II. Par. 11. 848.
μελιτᾶν mire variat I. Prom. 5. 189.
Μέλητος emend. pro Μέλητος II. Jup. Conf. 16. 638.
μελίζω I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μειλιχρὸς II. Amor. 30. 431.
μέλλω. ἐμελλε Edd. ἐμελλον III. Conv. 47. 450. ἐμέλλησας al. male ἐμείλησας al. ἐμέλησας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.
μέλος. μελῶν al. μερῶν I. D. Deor. XX. 13. 263.
μὲ abeſt in Edd. II. Jup. Trag. 19. 664. II. Salt. 72. 307. II. Bis Acc. 29. 828. inſertum III. Dea Syr. 33. 479. μὲ κὴ O. μὲ ὃν κὴ I. D. Mort. XXV. 2. 433. ἃ μὲ, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15.
Μένιππος I. Piſc. 26. 596. I. D. Mort. XXI. 1. 420.
μένω. μένουσιν al. μὲ ὕσαν. μενοῦσι δὲ II. 2. Ver. Hiſt. 29. 125.
μεριζόμενος Edd. λογιζόμενος II. Gall. 22. 735.
μεσημερίζω Edd. male μεσονυκτίζω II. Bis Acc. 2. 795.
μέρος. μερῶν al. μόρων I. Zeux. 5. 842. τὸ μέρος συνδιαπραττόμενοι I. pro merc. Cond. 12. 721. τὸ μέρος] ἀντὶ τῦ ὅσα κατ' αὐτὸ I. Jud. Voc. 11. 96. ἐν τῷ μέρει I. Piſc. 28. 597. & II. Gall. 18. 730.
μεσονυκτέω III. Cronoſ. 18. 400.
Μεσορὶ emend. pro Μεσυρὶ III. Philopat. 22. 610.
μέσος. μέσοισι al. male μέσοισι I. Piſc. 41. 609.

μεταλαμβάνει al. μεταλαμβάνεσι I. Nigr. 24. 64.
μεταλαμβάνω. αἰτιατικῇ συντεταγμένον I. Nigr. 24. 64.
μεθαμαθάνω. μεθαμαθήσῃ Edd. male μεθαθήσῃ I. Herm. 84. 829.
μεταξὺ. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 142.
μεθεσιλάμβρος II. Phal. Pr. 6. 192.
μέτειμι. al. μέγιστον ἀσκεῖς I. D. Mort. XX. 6. 419.
μετιενδύω. μετιενίδυσι I. Necyom. 16. 478.
μετέρχομαι. μετιλυσίον III. Fug. 22. 376.
μετεωρίζω. ἀφ' ὑμῶν μετεωρίζεσθε I. Tim. 54. 170.
μετεωρολέσχης. μετεωρολέσχαι] οἱ φλυαροῦντες τὰ μετέωρα I. Prom. 6. 33.
μετεωροσοφιστὴς I. Prom. 6. 33.
μετοικίω. μετοικήσομεν al. μετοικήσωμεν I. D. Mort. II. 1. 336.
μέτοικον. τοὺς μετοίκους θεοὺς II. Icar. 27. 783.
εἰ καὶ μέτοικός εἰμι II. Jup. Trag. 32. 678.
μέτριον editum pro μετρίων II. Bis Acc. 33. 833.
αὐτῷ τῇ μίτρᾳ φασὶ II. Imag. 12. 470.
μιτρίων II. Jup. Conf. 1. 626.
ἐγὼ. μιν Edd. vulgo μοι II. Jup. Trag. 14. 657.
μέχρι πρὸς II. Bis Acc. 11. 804.
μὴ ἀναπηδήσας v. Notas III. Mort. Per. 25. 349. μὴ delet *Marcil.* III. Pseudol. 16. 174. μὴ & μὲ confusa I. pro Lapsi. 2. 726. μὴ & μοι I. Herm. 48. 789. μὴ ἔχοι πρόβατα II. Alex. 15. 223.
μηδὲ & μὴ δὲ variat sexcenties. μὴ δὲ πώποτε al. μηδὲ πώποτε al. μηδεπώποτε I. Herm. 31. 771. μηδὲν al. μηδὲ ἴν τι I. D. Deor. XXIV. 1. 275. μηδὲν al. μηδὲ al. μὴ δὲ I. Pisc. 42. 610. μηδὲν Edd. μηδὲ II. Gall. 17. 728. μηδὲν πρὸς τὴν χορδὴν II. Salt. 80. 311.
ἐν Μηδίᾳ II. Q. Hist. 30. 40.
μηκέθ' & μήθ' I. Tim. 38. 150.
μήκων II. 2. Ver. Hist. 33. 128.
μηλόβοτον κτῆσις I. Nigr. 26. 65.
μὴν pro μιν III. Dea Syr. 17. 464. ὁ μὴν Edd. ἢ μὴν II. Jup. Trag. 8. 651.
μήνιγξ. ὑπὸ τὴν μήνιγγα I. D. Deor. VIII. 1. 225.
μηρίον. μηρία] insertum I. Tim. 9. 116.
μηρὸς παπαπάθω III. Rhet. Pr. 19. 21.
Μησαρχον II. Lexiph. 19. 340. verius 344.
μηχαν. θεὸς ἀπὸ μηχανῆς III. Philopsi. 29. 55.
μικρὸς. μικρὸν al. μικρὸν I. Tim. 53. 169.
ὦ Μίδης II. Jup. Trag. 8. 651.
μικρὸς. ὦ ὡς μικρὸν ἀποπατήσει I. Merc. Cond. 4. 712. μικροῦ al. magis μικρῷ I. Nec. 10. 470.
Μίκυλλον II. Gall. 1. 702.
Μινύας. ὦ Μινύαι μοίλιν II. Alex. 2. 209.
Μίνως I. D. Mort. XII. 1. 380.
μισθαρνέω I. pro merc. Cond. 12. 720.
Μίτρα III. Deor. Conc. 4. 529. & III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. μνῶν τρίχες εἰσὶ mire variat I. D. Mort. X. 9. 371.
ἓξ μνᾶς ἑκάτερον II. Jup. Trag. 25. 670.
μνημεῖον] ἀντὶ κατὰ μνημεῖον III. Dea Syr. 6. 454.
μνημονεύον. μνημονεύειν al. μνημονεύσειν I. Prom. 8. 192.
Μνησαρχον II. Gall. 4. 708.
μογγὶς. μόγις οἱ Ἀθηναῖοι· μόλις ἡ κοινὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
Μοῖρα. ἴσχει τὸ νόμιον τῶν Μοιρῶν II. Jup. Conf. 2. 627. Μοῖρά τις, ἢ ib. 19. 634.
μόνον I. Vit. Auct. 23. 564. τοῦτο μόνον, F. ἐντιμόν τι βαρύνον] I. Cont. 11. 504. μόνα Edd. μόνον II. Salt. 3. 267. ὧν μόνον I. Halc. 1. 176.
μονωδίᾳ II. Q. Hist. 1. 2.
μόνως al. μόλις I. Merc. Cond. 12. 668.
τὸ τῆ μυσικῶν τοῦτο vide notas III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσαργίᾳ I. Vit. Auct. 3. 543.
Μυσῶν III. Mort. Per. 18. 343.
μοχθηρὸς I. pro Lapsi. 4. 728.
μυθεύομαι I. D. Deor. XVI. 1. 244.
ὕδρας μύθῳ II. Phal. Pr. 8. 195. μύθῳ II. Icar. 7. 758.
μυκλησμὸς. μυκλησμὸν ἡγητέον τοῦτο I. Prom. 1. 24.
μυρολατον I. Merc. Cond. 8. 664.
μύρτων II. Lex. 12. 334. potius 338.
μυσαρὸς I. Pisc. 48. 616.
μυσάττομαι. μυσαχθῆς al. μυσαχθεὶς I. Somn. 8. 10.
μυστιστὸς I. Tim. 54. 171.
μυῶν pro μυιῶν II. Gall. 24. 739.
μῶν al. Τίμων al. τί; μῶν I. Tim. 57. 175.

N.

Ναίω. ναίουσι al. νίουσι I. pro Lapsi. 6. 733.
ναυάθης II. Q. Hist. 23. 32.
νάπυ II. Asin. 47. 615.
ναύσαθμον I. Sacr. 3. 528.
ναυτιᾶν. ἐναυτιῶν al. ἐναντίων I. Nec. 4. 461.
νεαλὴς I. Merc. Cond. 26. 683.
νεανιεύεται. III. Pseud. 19. 176.
νεβρὶς & νευρὶς confusa III. Meret. X. 308.
νέηλυς I. D. Mort. XVIII. 1. 408.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λόγοι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρὸς εἶ I. D. Mort. III. 2. 340.
νεκρόν τι ἄλλο παιδίον III. Nav. 19. 261. ἢ νεκρῶν ἀμφίεσιν I. D. Mort. X. 1. 303.
Νεκυομαντεῖα I. Necyom. 1. 455.
Νεμέα ἐστὶ τόπος II. Bis Acc. 2. 794.
νεογέννητον I. Halc. 3. 180.
νεογιλὸς. νεογιλὸς & νεογὸς I. Halc. 3. 180.
νεογὸς. τὸ νεογὸν pro νεογὸν I. Zeux. 6. 844.
νεολαία II. Phal. Pr. 3. 190.
νέος τις II. Lex. 1. 317. νέον restitutum ex W. *Fl.* πᾶν Edd. II. Salt. 52. 298.
νεᾶρια I. Catap. 9. 631.
εἰς νέωτα I. Herm. 4. 743.
νὴ Δία al. μὰ Δία II. Gall. 11. 718.
νὴ Δία restit. pro ἢ ἡδίω Edd. II. Amor. 42. 444. νὴ τὸν πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
νῆμα I. Catap. 3. 624.
Νηρεὺς. Νηρεΐδων al. Ἀμφιτρίτης I. D. Mar. IX. 1. 310.
νησιώτης I. Scyth. 9. 869.
νῆσος additum II. Salt. 38. 294. νῆσον καθορᾶσθαι II. 1. Ver. Hist. 6. 74.
νήφω. νήφε ἐκ μέμνησο ἐπαοιδῆς I. Herm. 48. 789. I. D. Deor. XXIII. 2. 275.
νίκας deest in Edd. I. Herod. 7. 836.
νικᾶν. ἐνίκησας pro νικήσας I. Harm. 1. 851. νεικεικύας al. male νεικυίας I. D. Deor. XX. 1. 254.
Νικηφόρον al. καταφέρει &c. I. D. Deor. XX. 16. 266.
τῷ νικᾶν ὁμοίᾳ II. Par. 34. 862.
Νικόστρατον II. Q. Hist. 9. 12.
Νίσον. καὶ τὸ νίσει ἔχει πλόκαμον I. Sacr. 15. 539.
νομίζω. νενόμικεν Edd. νενίμηκεν II. Salt. 29. 285. ἐνόμιζεν Edd. ἐνόμιζον II. Astr. 25. 371.

νόον.

νόῳ. τῷ νοῦ al. νῷ I. Nec. 1. 456.
νότῳ. ἐπὶ νότῳ ἄγοιτο I. D. Mar. XV. 4. 327.
νομῶς. νομῶν al. νομῶν II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
νῦν recept. pro πρὶν III. Dea Syr. 17. 464. νῦν λέγε I. Piſc. 23. 593.
νυξὶ. μίσας νύκτας al. μίσας τὰς νύκτας I. D. Deor. XXIII. 2. 274. ἐδὴ νυξὶ II. 2. Ver. Hiſt. 12. 112.
νωθὴς I. Vit. Auct. 27. 568.
νώνυμοι & νάνυμοι II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξεναγὸς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ξένιον. ξενίοις reſtit. pro ξενίαις II. Alex. 31. 239.
ξενοκτονέω I. D. Deor. XXIII. 1. 274.
ξενολογίαν II. Gall. 25. 741.
ξύλον I. Piſc. 24. 594. I. Cat. 6. 627.
ξυναυλίαι. ξυναυλίαις μίγνυσο al. ξυναναμίγνυσο I. D. Mar. III. 2. 297.
ξυνεπιλαμβάνον. ξυνεπιλαβοῦ *Fl.* ἐπιλαβοῦ I. Piſc. 48. 615.
ξυράω. ἐξυρημμένων al. ἐξηγυρμμένων I. Sacr. 14. 537.

O.

Ὁ ante αὐτὸς deficiens inſertum II. Salt. 66. 304. aberat & II. Jov. Conf. 12. 635. II. Salt. 41. 292. ὁ Δημώναξ edidi pro ὦ Δημώναξ II. Dem. 30. 386. ὁ ἦ αὐτὸς al. ὁ γὰρ αὐτὸς I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὁ δὴ forſ. ὧδε III. Dem. Enc. 37. 519. ὅ, τι W. ὅτῳ I. Herm. 68. 810. ὅ, τι Edd. ὅτι III. Conv. 15. 428. I. Herod. 8. 837. II. Q. Hiſt. 16. 25. II. Jup. Conf. 7. 632. τὸ al. τῷ I. Nigr. 23. 62. τὸ μὲ reſt. pro τῷ μὲ I. Sacr. 2. 527. τῷ Edd. τῇ III. Ner. 3. 638. τῷ τὸ Edd. τοῦτο III. Mort. Per. 20. 344. τῷ *Solan.* fruſtra ὃ I. Herm. 68. 810. τῷ aberat II. Salt. 80. 311. τῳ *Pell.* τὸ Edd. male III. Mort. Per. 42. 362. τῷ ποτε al. τῷ al. πῶς I. Halc. 2. 179. τῷ δὴ & τὸ, δὴ I. Vit. Auct. 14. 553. τῷ *Marcil.* τὸ II. Alex. 46. 252. τῶ πάντων Edd. τῷ πάντων III. Cyn. 13. 546. τῷ reſtit. pro τῷ III. Pſeudol. 4. 167. τὸν pro τῷ II. Imag. 8. 466. οἱ δὲ ϵ αὐτῷ σοι] σύνταξις N. foederis. I. Tim. 4. 107. ταὐτὰ reſt. pro ταῦτα I. Herm. 59. 799. τῷ deerat II. pro Imag. 28. 506. τοῖς al. ταῖς I. Herm. 70. 812. τῇσι Edd. τῆς III. Dea Syr. 8. 456. τὰς additum II. Alex. 36. 244.
ὁδόλος. ἵνα ὁδόλον ἔχοιλας ἦκεν I. D. Mort. I. 3. 333. ὁδόλαν φέρουσις II. de Luct. 10. 926.
ὁδοιπόρῳ. ἂς (ἀπαρχὰς) οἱ ὁδοιπόροι κατεσθίουσι I. Somn. 9, 14.
ὁδὸν al. ὁδῶν I. Herm. 46. 787.
ὁδύρομαι I. Merc. Cond. 10. 717.
ὁδυρμμένε al. ὁδυρομένη I. Sacr. 15. 539.
ὀδύνῳ II. Phal. Pr. 10. 197.
ὀδόντι I. D. Mort. III. 2. 339. ὀδόνλω II. Aſin. 42. 610.
οἰκείαν Edd. οἰκίαν III. Mort. Per. 14. 339.
οἰκιδιότης I. Sacr. 10. 534.
οἰκίστης. οἰκίστλω. O. οἰκιῶν. recte *Solan.* οἴκοθεν I. Piſcat. 26. 596.
οἰκίων. οἰκητείη al. οἰκιωτίη II. Gymn. 14. 892.
οἰκοδομέω. οἰκοδομούμμοι O. οἰκοδομοῦντες σοι τοὺς I. D. Mort. XIII. 2. 392.
οἰκοδομητικὸς I. Cont. 5. 496.
οἰκονομήσαοζ Edd. οἰκοδομήσαοζ II. Q. Hiſt. 51. 62.
οἰμωγὴ. οἰμωγὰς al. συμφορὰς I. D. Mort. II. 1. 336.
οἶμαι δ' σε I. Necyom. 16. 479. οἴονται σφίσιν *Coll.* οἴονται φασὶν II. Q. Hiſt. 5. 6. οἶμαν al. οἶμαν τὸ πρᾶγμα I. Jud. Voc. 7. 91. οἴηται al. οἴεται I. Tim. 25. 138. οἰηθῆς Edd. male οἰηθεὶς II. Alex. 23. 231.
Οἰνεὺς III. Conv. 30. 439.
οἷός τε *F.* οἷόν τε I. Nec. 9. 469. εἰ οἷόν τε εἶναι II. Par. 1. 836. οἷον al. ὅλον I. Herm. 40. 783. οἷόν τε al. οἷόντε I. Cont. 22. 519.
οἰσύϊνος vimineus I. D. Mort. XIV. 2. 395. οἰσυΐνης II. Q. Hiſt. 23. 31.
Οἴτη mons, vide Schol. I. Tim. 6. 112. ἐν οἴτῃ al. ἐλύθη I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ὄκνει Edd. male ὄκνει II. Par. 3. 840.
μὴ ὀκνήσῃς II. Jup. Conf. 6. 631.
ὀλιγώρως II. Jup. Trag. 15. 658.
ὀλμιεὺς III. Adv. Ind. 3. 101.
ὅλος al. ὅλως I. D. Mort. III. 2. 340. I. D. Deor. XX. 15. 266. II. Salt. 3. 268. ὅλως al. ὅλον I. Herm. 2. 741. ὅλον an ὅλως *Pell.* ib. 48. 790.
ἐξ Ὀλυμπίας II. Jup. Trag. 25. 670.
ὅλως *F.* ὅλος I. Cat. 11. 633. I. pro Lapſ. 5. 730.
Ὅμαια. Ὁμαιῶν emend. pro ὁ Μάων Edd. pr. III. Macrob. 17. 220.
Ὁμηρικὸς. τὸ Ὁμηρικὸν ἐκεῖνο I. D. Mort. XI. 1. 376.
Ὅμηρος II. 1. Ver. Hiſt. 17. 84. Ὅμηρος ἐκεῖνος ὁ τυφλὸς I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥήτωρ III. de Domo 17. 200. ἐν ἀρχῇ τ' Ὁμήρου ποιήσεως I. Sacr. 2. 527. τὴν Ὁμήρου ἀοιδὴν II. Aſtr. 22. 369. παρ' Ὁμήρῳ I. Necyom. 11. 471.
ὁμιλος II. Aſin. 37. 605.
ὁμογύρων al. male ὠμογύρων I. Merc. Cond. 20. 676.
ὅμοιος. ὁρᾷς ὅμοιος al. ὁρᾷς οὐχ ὅμοιος II. Q. Hiſt. 18. 27.
ὁμοῖον, ſed legendum ὁμοίως III. Nav. 29. 267.
ὁμοίως al. ὁμοίων I. Nec. 15. 477. ὁμοίως al. ὅμοια I. D. Mort. XXVIII. 1. 445.
ὁμοφυΐας I. Catap. 5. 626.
ὁμώνυμος. ὁμωνύμως Edd. & M. ὁμώνυμός σοι I. Harm. 1. 851.
ὅμως al. ὅπως I. Somn. 12. 17. al. ὅλως I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ὀνοὐμβυοι an ὀναμβοι III. Philopat. 26. 615.
ὄνημι. ὀναίμλω al. ὠναίμλω al. ὀνοαίμλω al. ὀπάμλω I. D. Mort. XXII. 2. 424. ὄπησο I. Prom. 20. 203.
ὀνομάζω. ὀνομάζειν al. ὀνομάζεῖ I. Jud. Voc. 8. 92. ὀνομάζων al. ὀνομάσων II. Q. Hiſt. 41. 54.
ὄν. ὀκατέρων οἱ ὄνοι II. 1. Ver. Hiſt. 17. 83.
ὄνυξ. ὄνυχα μόνον λόστῳ ἰδὼν I. Herm. 54. 794. & 795. σὺν τῷ ὀνύχων II. Tox. 14. 521.
ὀξυήκοῳ II. pro Imag. 20. 500.
ὅπῃ Edd. ὁπῇ II. Salt. 34. 288.
ὅπη ποτὲ al. ὅποι τότε I. Piſc. 35. 604.
ὄπιθεν vulgo ὄπισθεν III. Fug. 30. 382.
ὀπισθόγραφος I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομος. τὸ ὀπισθόδομον ὁρᾷς I. Tim. 53. 169.
ὀπόσος. ὀπόσων τε ὀπόσων I. Vit. Auct. 21. 561.
ὀποσάπυς. ὁποσάπυν τὸ στοιχεῖον εἰη II. Gall. 9. 716.
ὁπόταν II. Q. Hiſt. 53. 63.
ὁπότε Edd. ὡς ποτε *Toll.* III. Calumn. 16. 146.
ὁπότερον al. καθ' ὃ πρότερον al. καθ' ὃ πότερον I. Prom. 11. 194.

ὄπτ᾽ al. ὄπτοι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτάω. ὀπταμένων al. male ἑπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπτάω. ὀπτύεις al. ὄπτυες II. Alex. 50. 255. ἄπτων reſtit. ex *Fl.* ἄχνων al. II. Gall. 19. 731.
ὄπως P. ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ σ᾽ ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. ἔχ ἑόρων forſ. ἔχ εὖρον III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὅρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁρῶν ἠδὺ II. 1. Ver. Hiſt. 4. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. εἶδες II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic *Fl.* ἑωρῶμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταῦτα II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντις *Graev.* ἑρμαῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μισθὸν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὠργίζεται al. τοιαῦτα ἠγάζεται I. Prom. 9. 193.
ᾗ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρθοπολέω I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶς. ὀρθίαν deerat. II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσθαι I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδὸν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰς I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισαῖλις emend. pro ὁρμήσαιλις III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρήνων al. ὀρνιθοθήρων I. Halc. 8. 184. ὀρνέων al. ὀρνίθων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομαπίσοιλα reſtit. pro ὀρχησομαυίσοιλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχησύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οὗς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾧ I. Vit. Auct. 21. 560. ὃν *S.* ὅ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾧ I. Prom. 16. 200. ὃς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι *F.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσ᾽ I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ᾗ αἰχροῖς al. ὅσων ᾗ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ᾽ ἂν al. ὃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ἠδὺ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ἅπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀστρακίζομαι. ὀστρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄστρακον I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ἠδὴ III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ᾽. ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὄττικιν *Solan.* ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὄττοθ᾽ ἦν ὁ κόσθ᾽ II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὑ al. ἠδὴ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὑ al. ἠδὴ I. Jud. Voc. 11. 96. ὑ γὰ forſ. ὃ II. Aſin. 30. 599. ὑ μὲ γὰ] *V.* μὲν (μὼτα). I. Tim. 6. 112.
ἐδαμοῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
ἠδὴ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. ἠδὴ Edd. ἤδη II. Jup. Trag. 19. 664. ἠδή ἔν τι & ἠδὴ ἐν I. Vit. Auct. 6. 545. ἠδ᾽ Edd. ἠδὴ II. Amor. 37. 439. ἠδ᾽ ἴστι emend. pro ἠδή τι III. Calumn. 25. 156.
ἠδὴς I. Cont. 6. 497. ἠδὴν γὰ ἔτω II. Jup. Conf. 2. 627. ἠδὴν πρὸς τ᾽ Ὄμηρον II. Alex. 54. 258. ἠδὺν *D'Orv.* veriſſime μυδέων III. Epigr. 20. 680.
ἠδύτερ᾽ III. Adv. Ind. 20. 115.
ἠδὺς. ἧξω τῷ ἠδυῦ ἴσε Edd. ἧξε τ᾽ ἠδυῦ ἰσμὸν I. Herm. 77. 820.
ἠθεῖς III. Meret. XIII. 315.
ἠκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
ἤλθμεν al. ἠμενοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
ἦν al. τοιοῦν I. Jud. Voc. 6. 89. ἦν ex L. ὃ νῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. ἦν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
ἠρὶν recept. ex O. ἠριὶν Edd. III. Nav. 13. 257.
ἠς. ἀνὴρ κάθηται τὰ αὐτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ἤτ᾽ I. Tim. 55. 172. ἤτ᾽ Edd. ἤτω I. Harm. 3. 855. ἤτ᾽ al. ἤτως I. Tim. 48. 161. ἤτ᾽ δὲ *Geſn.* emendat ἤτός δὲ II. Par. 49. 874. αὐτὴ Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἤτοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾶ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ ταῦτα an ᾗ τὰ αὐτὰ rogat *F. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. ἠδὴ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτοις Edd. pler. ἴστοις male II. Amor. 21. 421. ἤτω Edd. omnes. ἤτ᾽ melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ἤτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ἤτως ex emend. *Solan.* Edd. ἤτ᾽ II. Alex. 11. 219.
ἴχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφιλ᾽ II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῦ ὀφθαλμοῦ al. τ᾽ ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καί μοι ἐπ᾽ ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλεημέν᾽ II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ᾽ Edd. πίνθ᾽ II. Amor. 15. 413. αὐτολιὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθυς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδιὰς al. παιδιάς I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδιὰν Edd. pleraque παιδιὰς II. Salt. 23. 281.
παιδιὰς Edd. παιδία *Marcil.* recte III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ᾽ παιδὸς I. Cat. 8. 630.
παιδοτριψ] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πα-

παλαίθας τ' καρπῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλαι pro πάνυ II. Aſin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Παν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἂν τὴν Πανδίονος εἶπης II. Imag. 13.472.
τ' παντοδαπώματα ὄντως II. Gall. 5.710.
πάντως L. D. Mort. X. 23. 376. πάντας al. πάντων vide notas I. Piſc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάνυ, pleraeque πάντη II. Alex. 20.228. πάνυ μὲ ὄν II. Jup. Conf. 2.628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ infertum III. Mort. Per. 33. 355.
παντὸς al. βαθοῦς I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13.411. ὑπὸ al. παρὰ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confuſa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hiſt. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. παρὰ S. ἐκ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 541. ἐν παρ' αὐτῇ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὑπὸ τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ἀλκίλλου I. pro Lapſ. 2. 726.
παραίνει I. Piſc. 30. 599.
παράδυος. εἰ ὑφδύσῃ σε I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλει I. D. Deor. X. 1. 229. παράγραπτον II. Jup. Trag. 21. 669.
παράδοξος II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παραθεωρῶν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ reſtit. pro ὑπὸ III. Pſeudol. 27. 184.
παρασκόπους ὧν ἄκουσα al. ὑπασκόπους ὄντας ὄντας II. Q. Hiſt. 5. 6.
παραιρέω. παραιρήσας III. Saturn. 9. 392.
παραιτίαν I. Piſc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένη al. παρακαθιζομένη I. Piſc. 12. 580.
παρακελεύω. παρεκελεύσατο F. παρασκευάσατο I. Nec. 8. 466.
παρακοὴν I. Tim. 2. 103. παρακουσμὸς τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παραμένω I. Piſc. 9. 577. ἡ ὀδὸν παραμένουσα I. Cat. 1. 620. παραμένομεν I. Tim. 57. 775.
παραλαμβάνω I. Piſc. 6. 575.
παραλήλῳ I. Piſc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογος ὁσος II. Abd. 6. 164.
παραμυθεῖσθαι III. Epiſt. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παραπομπὴν ἢ τόγε τοσοῦτον παραπομήσαμεν I. Tim. 45. 158.
παραὶ I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμαι. παραπολούμην al. παραπολόμην I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
παρασκὴν II. Lex. 1. 751. παρασκήνιος II. Q. Hiſt. 24. 32.
παρεῖναι. παρεῖσιν v. notas III. Nav. 5. 252.
παρεστήκει I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
παρεδροι II. Phal. Pr. 1. 187.
παρεῖμι, ἡ παρὴν II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123. παρὸν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. τὸ παρουσης ὑποθέσιως II. Q. Hiſt. 6. 8. παρεστηκὸν al. προσῆκον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρῆλθε. ὃν τῷ παρόλεσε II. Amor. 25. 425.
παρίζημι. παρεσκὴκη Palm. παρεξεσκὴκη II. Imag. 14. 473.
παρίχομαι. παρελθόντ I. Tim. 30. 142.
παρευδοκιμῶν I. Herm. 51. 792. I. Piſc. 19. 589.
παρίχου I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Piſc. 10. 578.
παρίχου forſan παρίχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμην an παρεχόρμην II. Tyran. 18. 155.
παρθενίαν, ἐπαρθένευεν εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίσημι. ὑπερεπαίρῃ II. Icar. 17. 772.
Παρμένοντα, vulgo Παρμένοντα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δειλούς I. Somn. 9. 13.
παροχόμενα. παροχυμένῳ al. παροχεύμενός τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχυμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάροχος I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιάσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδία. εὖγε παρῳδεῖς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρῴνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male πασῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παν I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα εἰθὺς III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντως I. Piſc. 35. 604. πάντις Edd. πάντες Gron. III. Croneſ. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forſan πασιν II. Aſtr. 1. 360.
πάσαν. πάσῃ in al. deeſt II. Q. Hiſt. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχνα. πάθη al. πάθος I. Cont. 2. 491. πάχους, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθης al. μὴ πάθης I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ. ἐδ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σε al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτησόν τι II. Gymn. 2. 885.
παῦε, ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε ὁ Μίδα βίλτιστε χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Piſc. 26. 596. ſed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipſ. 4. 236.
πεδὶ καταβαλὼ II. Lex. 1. 319.
πεδοτρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζὸς. ὕτε πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσαν I. D. Deor. XX. 9. 260. πεποιθότα al. πεποσθότα I. Prom. 3. 28. ἐπείθημεν Solan. ἐπειθόμην II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσθ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ὁ πειθόμενος al. ὃν ἐπειθόμενον I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. προθύτες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ὃν Πειραιῶς I. Piſc. 47. 614.
πειράω. πειρωμένους & πειρωμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πειρᾶσθ ἄλλα ἀνθρὼς ib. 34. 776.

Πει-

ὄπυ al. ὄπυι I. D. Mar. III. 1. 295.
ὀπτέω. ὀπτωμένων al. male ὀπτομένων I. Prom. 10. 193.
ὀπυίω. ὀπτύιες al. ὄπυες II. Alex. 50. 255. ὄπυιεν reſtit. ex *Fl.* ὄπυεν al. II. Gall. 19. 731.
ὅπως *P.* ὡς I. D. Mort. XXX. 1. 451. ὅπως μὴ II. Gymn. 17. 896. τὸ σ' ὅπως II. Phal. Pr. 4. 190.
ὁράω I. Cont. 15. 511. ib. 7. 498. ὁρᾷς ὅπως I. Prom. 14. 197. οὐχ ἑώρων forſ. οὐχ εὕρων III. Meret. XII. 314. ὁρᾷ al. ὁρᾷς I. D. Deor. XX. 11. 262. ὅρα σὺ δὲ al. ὅρα δέ σοι I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἑρῶν ἤδη II. 1. Ver. Hiſt. 9. 72. εἰς τὸ πρόσω ὁρᾶν I. Cat. 15. 637. ὁρᾷς Edd. εἶδες II. Gall. 19. 731. ὁρῶμεν ſic *Fl.* ἑωράμεν ceterae II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ἐγὼ γὰρ ὁρῶν ταῦτα II. Bis Acc. 31. 829. ὁρῶντις *Graev.* ὁρμῶντες II. Demon. 2. 375.
ὀργὴ. πρὸς ὀργὴν I. Piſcat. 8. 576. μηδὲν πρὸς ὀργὴν III. Conv. 4. 421.
ὄργια emend. pro ὄρκια III. Dea Syr. 51. 486.
ὀργίζομαι. τηλικαῦτα ὠργίζεται al. τοιαῦτα ἠγάζεται I. Prom. 9. 193.
ᾗ ὀργίλων ἐπιδοὺς III. de Domo 10. 196. ὀργίλως I. Piſc. 8. 576.
ὀρθοπολίου I. D. Deor. XX. 7. 258.
ὀρθῶ. ὀρθίαν deerat II. Q. Hiſt. 29. 40.
ὁρίζω. ὡρίσατο I. D. Mort. IV. 1. 341.
ὁρμῆς Edd. ὀργῆς II. Alex. 57. 262. ὁρμῇ Edd. πληγῇ II. Q. Hiſt. 2. 4. ὁρμὴν Edd. ὁδμὴν *Geſn.* III. Fugit. 30. 382.
ὁρμιὰ I. Piſc. 47. 614.
ὁρμισαῖλες emend. pro ἁρμήσαιλες III. Fug. 13. 372.
ὄρνις. ὄρνι θρέων al. ὀρνιθοθήραν I. Halc. 8. 184. ὀρνέων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης al. Ἡρώδης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὀρχηθμὸς Edd. ὀρχησμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχησομαιήσοιλα reſtit. pro ὀρχησομαινήσοιλα II. Salt. 85. 315.
ὀρχηστὺς. ὀρχηστύν τε Edd. ὀρχηστήν τε II. Salt. 23. 282.
ὄρχις II. Eun. 12. 359.
ὃς I. Merc. Cond. 10. 717. ἧς al. οὗς I. Jud. Voc. 4. 87. ᾗ I. Vit. Auct. 21. 560. ὧν *S.* ᾧ I. Herm. 68. 810. ὧν al. ᾗ I. Prom. 16. 200. ᾧς al. ὡς I. Vit. Auct. 24. 565.
ὁσημέραι. ὅσαι ἡμέραι *f.* I. Nigr. 20. 58.
ὅσ© I. D. Deor. XXII. 1. 269. ὅσον ᾗ αἰχροῖς al. ὅσων ᾗ αἰχρῶν ib. VI. 1. 217. ὅσα Edd. ὅσον II. Phal. alt. 2. 202. ὅσον Edd. pro ὅσον III. Philopat. 6. 591. ὅσα al. ὅσῳ II. Gymn. 17. 896. ὅσ' ἂν al. ἃ ἂν I. D. Deor. IX. 2. 229. ὑπὲ ὅσας ὀλίγας II. pro Imag. 5. 486. ὅσπερ, ὅπερ & ὥπερ I. Piſc. 47. 614. ὅσοι Edd. male ὅσοι II. Jup. Trag. 6. 649.
ὀσφρακίζομαι. ὀσφρακίσθαι I. Tim. 30. 142.
ὄσφρησιν I. Merc. Cond. 1. 705.
ὀσφράομαι. ὀσφρᾶται al. ὡς φέροιτο I. Piſc. 48. 615.
ὅτι I. Tim. 28. 141. ὅτι deerat I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ὅτι μὲ ὑδὴ III. Pat. Enc. 1. 229.
ὅτ© ὅτε al. ὅτε al. ὅτι I. Herm. 74. 817. ὅτῳ Edd. ὅτου II. Par. 4. 842.
ὅττικεν *Solan.* ὅ, τι κεν Edd. II. Q. Hiſt. 32. 43.
ὅττοθ© ἢν © κόναθ© II. Q. Hiſt. 22. 30.
ὅ al. ὑδὲ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὅ al. ὑδὲ I. Jud. Voc. 11. 96. ὅ ᾗ forſ. ὅ II. Aſin. 30. 599. ὅ μὲ ᾗ] *V.* μὲ (μὑτοι). I. Tim. 6. 112.
οἰδήματῦ I. Vit. Auct. 18. 557.
οἰδὲ al. οἱ δὲ I. Somn. 7. 10. οἰδὲ Edd. οἰδὲν II. Jup. Trag. 19. 664. οἰδὲ ὕ τι & οἰδὲ ἰν I. Vit. Auct. 6. 545. οἰδ' Edd. οἰδὲ II. Amor. 37. 439. οἰδ' ὅτι emend. pro οἰδέ τι III. Calumn. 25. 156.
οἰδὶς I. Cont. 6. 497. οἰδὲν ᾗ ὕτω II. Jup. Conf. 2. 627. οἰδὲν πρὸς τ' Ὅμηρον II. Alex. 54. 258. οἰδένα *D'Orv.* veriſſime μηδένα III. Epigr. 20. 680.
οἰκίτρ© III. Adv. Ind. 20. 115.
οἰδὸς. ἴζω τῦ οἰδοῦ ἴσι Edd. ἴζω τ' οἰδοῦ ἰσμὸν I. Herm. 77. 820.
οἰθεὶς III. Meret. XIII. 315.
οἰκοῦν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
οἴκμεν al. οἰμεσοῦν I. D. Mort. V. 1. 344.
οἶν al. τοινῦν I. Jud. Voc. 6. 89. οἶν ex L. ὃ τῦν Edd. priores II. pro Imag. 23. 502. οἶν ex Ox. deeſt in Edd. III. Conv. 36. 442.
οἰρὶῳ recept. ex O. οἰρίῳ Edd. III. Nav. 13. 257.
οἷς. οἷσῃ καθῆται τὰ ὦτα &c. III. Calumn. 5. 131.
ὅτ© I. Tim. 55. 172. ὅτ© Edd. ὕτω I. Harm. 3. 855. ὅτ© al. ὕτως I. Tim. 48. 161. ὅτ© δὲ *Geſn.* emendat ὅτός δὲ II. Par. 49. 874. αὕτη Edd. αὐτὴ ib. 17. 853. τοῦτο τὸ τῦ πατρὸς ſic *Fl.* rel. Edd. omittunt τοῦτο II. Abd. 1. 160. τοῦτο τοῖς Edd. antea male τούτοις III. Dem. Enc. 37. 518. τούτῳ Edd. τούτων III. Mort. Per. 41. 362. τοῦτον Edd. τοιοῦτον II. Gall. 27. 744. τοῦτον reſtit. ex W. τοῦτο Edd. pr. II. pro Imag. 9. 489. τοῦτον τῷ βασιλεῖ] τοῦτον deeſt in P. I. D. Mar. XIV. 2. 322. ὅτοι δὲ I. Herm. 17. 755. ταῦτα al. τάχα I. D. Deor. XX. 15. 266. ταῦτα al. ὁρᾷ ταῦτα I. D. Mar. VII. 2. 306. ταῦτά γε III. Herc. 2. 83. ᾗ ταῦτα an ᾗ τὰ αὐτὰ rogat *F. F. R.* II. Alex. 16. 224. ταῦτα Edd. *Solan.* vult ταῖς II. Imag. 13. 472. οἰδὲ ταῦτα &c. I. D. Mort. XIII. 4. 393. τούτους Edd. pler. εἴτους male II. Amor. 21. 421. ὅτω Edd. omnes. ὅτ© melius eſſe *Solan.* conjicit II. 2. Ver. Hiſt. 10. 110. ὅτως ſeq. conſona II. Gall. 9. 716. ὅτως ex emend. *Solan.* Edd. ὅτ© II. Alex. 11. 219.
οὐχ ὡς v. notas III. Diſſ. cum Heſ. 2. 241.
ὄφελ© II. Gall. 3. 707.
ὀφθαλμὸς. τῇ ὀφθαλμοῦ al. τ' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 4. 42. καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν II. Tox. 20. 529.
ὄφλημα al. ὀφείλημα I. D. Mort. IV. 2. 342.
τὴν ὀφρὺν κατηλεημέν© II. Icar. 15. 770.
ὄχανον I. Herod. 5. 836.

II.

Παγκράτιον II. 2. Ver. Hiſt. 22. 120.
παθαίνομαι II. Amor. 28. 429.
πάθ© Edd. πίνθ© II. Amor. 15. 413. αὐτωλικὰ πάθη I. Sacr. 1. 525. πάθυς Edd. male πατρὸς II. Abdic. 16. 173.
παιδιὰς al. παιδίας I. Merc. Cond. 4. 656.
παιδίων Edd. pleraque παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδὰς Edd. παιδίας *Marcil.* rectè III. Dem. Enc. 32. 514.
παιδικὰ II. Icar. 2. 753.
παιδίον. τὰ παιδία *B.* τ' παιδὰ I. Cat. 8. 630.
παιδοτρι] παιδοτρίβης, ἀλείπτης, &c. I. Tim. 14. 124.
παίζω. οἷον τοῦτο πέπαιχεν I. Tim. 54. 170.
παιπάλημα III. Pſeudol. 32. 189.
παλάθη I. Piſc. 41. 609.

πα-

παλάθας τ' καρπῶν I. Vit. Auct. 19.559.
τὰ παλαιὰ III. Rhet. Pr. 17.19.
παλαιῶν Edd. πάλαι II. Amor. 34.434.
πάλαι pro πάνυ II. Alin. 43. 611.
παλλακὴς I. Catap. 11. 632.
πάμπολυ & πάνυ permutata I. Herm. 36.778.
ὁ Πὰν I. D. Deor. IV. 1. 209. τῷ Πανὶ τούτῳ I. Tim. 42. 154.
κἂν τὴν Παιδόπ ἔπῃς II. Imag. 13.472.
τ' παιωνιάσματα ὕπαρον II. Gall. 5.710.
πάντως I. D. Mort. X. 23. 376. πάντας al. πάντων vide notas I. Piſc. 13.583.
πάνυ II. Par. 2. 838. πάσυ, pleraeque πάντη II. Alex. 20. 228. πάνυ μὲ ἴσ II. Jup. Conf. 2. 628. πάνυ Marc. τοῦ πάνυ recte II. Alex. 5. 213. πάνυ infertum III. Mort. Per. 33. 355.
παπαὶ al. βαβαὶ I. Herm. 5. 744.
παρὰ II. Amor. 13. 411. ὑπὸ al. περὶ I. Halc. 2. 178. I. D. Deor. X. 2. 230. & ib. XXII. 2. 271. eadem confuſa ib. XVII. 1. 245. I. Herm. 39. 781. II. 2. Ver. Hiſt. 16. 114. ib. 33. 129. II. de Luctu 16. 929. περὶ S. ἐπὶ II. Jup. Trag. 45. 693. ὑπὸ & πρὸς permutata I. D. Mort. XII. 5. 387. παρὰ αὐτῷ II. Tox. 32. 541. ἐν παρ' αὐτῇ I. D. Mort. XX. 2. 413. παρ' αὐτῷ al. παρὰ τῷ I. Jud. Voc. 9. 95. παρ' ἐκείνῳ I. D. Mar. III. 2. 297. εἰ μὴ ὑπὸ τοῦτο φῄς II. Jup. Conf. 12. 635. παρ' ὀλίγον I. pro Lapſ. 2. 726.
παρβαίνω I. Piſc. 30. 599.
παραβύσω. σὺ ὑβρύσῃ πυ I. Nec. 17. 480.
παραγγέλλω I. D. Deor. X. 1. 229. παράγραπτον II. Jup. Trag. 21. 669.
παράδεισος II. 2. Ver. Hiſt. 23. 121.
παραδίδωμι I. Catap. 4. 624.
παραθεωρῶν I. Herod. 8. 838. II. pro Imag. 7. 487.
παραὶ reſtit. pro ὑπὸ III. Pſeudol. 27. 184.
παραινέσουσι δὲν εἰπεῖν al. ὑπαινίσσουσι δηνεὶ ὄντες II. Q. Hiſt. 5. 6.
παιρίω. παρίημι III. Saturn. 9. 392.
παραιτίω I. Piſc. 4. 574. II. Par. 2. 838.
παρακαθίζω. παρακαθισαμένῳ al. παρακαθιζομένῳ I. Piſc. 12. 580.
παρακελεύω. παρακελεύσατο F. παρακινύσατο I. Nec. 8. 466.
παρακινῶν I. Tim. 2. 103. παρακινοῦσι τὴν γνώμην III. Navig. 45. 278.
παρακρούω I. Piſc. 9. 577. ἡ ὀδὸν παρακόψασα I. Cat. 1. 620. παρακόψασα I. Tim. 57. 775.
παραλαμβάνω I. Piſc. 6. 575.
παραλήρει I. Piſc. 9. 577.
παραλογίζω I. Catap. 4. 625.
παράλογ νόσ II. Abd. 6. 164.
παραμυθεῖσθαι III. Epiſt. Sat. 22. 405.
παραμύθιον I. D. Mar. IX. 1. 312.
παρομοίως. ἢ τόγε τοσοῦτον παραπομήσαμεν I. Tim. 45. 158.
παραὶ I. Herm. 27. 767.
παραπόλυμι. παραπολοίμην al. παραπολόμην I. Herm. 21. 760. παραπόλυται al. παραπόλυται al. παραπόλλυται I. Nigr. 13. 52.
παραύξη II. Icar. 1. 751. παραύξας II. Q. Hiſt. 24. 32.
παρεῖμι. παρόσιον v. notas III. Nav. 5. 252.
παρεστήκει I. Prom. 15. 198. I. Vit. Auct. 23. 563.
παραυτίκα Edd. παρ' αὐτὰ II. Amor. 33. 433.
πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187.
παρίεμι. ὁ παρὼν II. 2. Ver. Hiſt. 25. 123. παρὸν εἶναι νῦν III. Dem. Enc. 43. 522. τ' παρούσης ὑποθέσιως II. Q. Hiſt. 6. 8. παριστέον al. προσῆκτέον I. Merc. Cond. 42. 702.
παρίλκω. σὺ τῷ παρίλκοντι II. Amor. 25. 425.
παρίξίστημι. παρεξίστη Palm. παρεξέστησε II. Imag. 14. 473.
παρίρχομαι. παρελθόντ I. Tim. 30. 142.
παρισυδοκιμῶν I. Herm. 51. 792. I. Piſc. 19. 589.
παρίχω I. D. Mort. XXVII. 7. 443. I. Piſc. 10. 578.
παρίχον forſan παράχοι III. Cyn. 1. 539.
παρεχόμον an παρεχόμον II. Tyran. 18. 155.
παρθενεύω. ἐπαρθένευσε εἰς χαλκοῦν τινα θάλαμον I. D. Mar. XII. 1. 319.
τὸ παρθένιον II. Bis Acc. 9. 801.
παρίστημι. ὑπεστάθρ II. Icar. 17. 772.
Παρμενίσκα, vulg Παρμίσκα III. Meret. IX. 302.
παροιμία εἰς τοὺς δειλοὺς I. Somn. 9. 13.
παροχόμαι. παροχυμένῳ al. παροχεύμενός τι I. D. Mar. XV. 3. 327. παροχυμένῳ II. Tox. 24. 533.
πάροχ I. Herod. 5. 835.
Participium pro inf. in βιώσας III. Macrob. 8. 213.
παρῳδία. ὦγε παρῳδῆς I. Cont. 14. 510. πεπαρῴδηται Solan. pro πεπαρόνηται II. Jup. Trag. 14. 657.
πᾶς al. male παῖς III. Nav. 26. 265. παντὸς al. πάντων I. Halc. 2. 179. τῷ παντὸς τιθεμένας III. Char. 25. 634. παντὶ β. πάνυ male, al. melius Παν I. D. Deor. XVIII. 1. 247. παντὶ, an πάντη τοῦτο II. Tyran. 19. 156. πάντα ἰόβις III. Ep. Sat. 37. 416. πάντα al. πάντας I. Piſc. 35. 604. πάντις Edd. πάντις Gron. III. Cronoſ. 18. 400. πάντων Edd. παρόντων melius Fl. III. Meret. IX. 302. πασῶν al. πάντων I. Herm. 45. 787. πᾶσι. Edd. πᾶσα III. Dea Syr. 42. 483. πᾶσι forſan παισὶ II. Aſtr. 1. 360.
πάσω. πάσῃ in al. deeſt II. Q. Hiſt. 13. 18.
πασὸς I. D. Mort. XXIII. 3. 429.
πάχα. πάθη al. πάθοι I. Cont. 2. 491. πάχοις, Edd. πάχεις III. Rhet. Pr. 23. 24. πάθης al. μὴ πάθης I. D. Mar. VI. 3. 304.
πατὴρ, ἐὸ' ὁ πατὴρ I. D. Mar. II. 4. 294. πατέρα σὺ al. παρ' ἑαυτοῦ σε εἶναι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
πατρῷ I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτυσίν τι II. Gymn. 2. 885.
παῦε, ἔπαυσε al. ἢ ἐποίησε I. Scyth. 2. 860. παῦε δ' Μίδη βίλτιστ χρυσολογῶν II. Gall. 6. 712.
παχὺς. παχὺ al. ταχὺ I. Piſc. 26. 596. ſed pro παχὺς Solan. ταχὺς III. de Dipſ. 4. 236.
πεδῆ κατάβαλε II. Lex. 1. 319.
πεδητρίβης v. notas III. Saturn. 8. 390.
πεζός. ὅτι πεζὸς II. Bis Acc. 33. 833.
πείθω. πεῖσαι al. πεῖσον I. D. Deor. XX. 9. 260. πεισθέντα al. πεισθόντα I. Prom. 3. 28. ἐπείσθημεν Solan. ἐπειθόμην II. Tox. 55. 561. σὺ δὲ μήτε πείθεσ &c. III. Rhet. Pr. 10. 11. ἃ πείθομαι al. ὧν ἐπιθόμην I. Herm. 24. 762. πειθόντες Edd. πραθέντες II. Bis Acc. 20. 816.
Πειραιεὺς I. D. Mort. XXVII. 7. 441.
ὁ ὁ Πειραιῶς I. Piſc. 47. 614.
πειράω. πειραμένης & πειραμένοις I. Herm. 75. 818. μὴ πειρᾶσθ ἄλλα ἀνδρὸς ib. 34. 776.

Πει-

Πελασγικὸν I. Pisc. 42. 609. Πελασγικοῦ II. Bis Acc. 9. 802.
πελτάριον. πελτάρια I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πελτίδιον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
πέμμα I. Vit. Auct. 12. 552.
πέμπω. ἔπεμπεν al. ἔπεμψεν I. Tim. 25. 138.
πενθεῖ I. Vit. Auct. 13. 553.
πενία. πᾶς ὁ ἀπὸ πενίᾳ διαλημφθ῀ I. Merc. Cond. 5. 659.
πενταγραμμο῀ I. pro Lapſ. 5. 730.
πενταποσιομεδίμνους II. Jup. Trag. 11. 654.
πέντε aberat I. Herm. 48. 789. πέντε μόνας al. πέντε ἢ δέκα I. Catap. 9. 631.
Πεντέληθεν II. Jup. Trag. 10. 652.
πεντηκοντα῀ I. D. Mort. X. 8. 370.
πέρα πίσεως II. Icar. 2. 753.
περαίνω II. Demon. 15. 382.
πέρας. περὶ τῦ πέρατ῀ II. Icar. 8. 759.
περὶ reſtit. pro ῾῀ I. Tim. 10. 119. eadem permutata I. Piſc. 42. 609. & I. pro merc. Cond. 4. 711. πέρι al. περὶ I. Herm. 20. 759. πέρι omiſſ. III. Dea Syr. 55. 488.
περιάλλουσιες al. περιλαβόντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.
περιγίνομαι I. Herod. 6. 836.
περιεκλικὸς I. Vit. Auct. 24. 565.
περιεργάζομαι I. Herod. 6. 836.
περιργίας reſtitut. pro περιφυγασίας II. Aſin. 15. 583.
περίχω. περίχονται al. ἀντίχονται I. D. Mort. II. 1. 337.
περιχώθη al. περιχήθη III. Mort. Per. 36. 357.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412.
περίστημι. περιςῇ al. περιπίςῃ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περικαθιζόμενοι. περικαθεδόντες al. περι— al. παρακαθιζόμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 23. 88.
περικειμήν al. ἐπικειμήν I. D. Deor. XI. 2. 232.
Περίλα῀ an Πέριλλ῀ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι. περιλιχμήσατο al. male περιελικμήσατο I. Prom. 10. 193.
περιμένω al. περιμενῶ I. D. Deor. XX. 11. 262.
περιμενον al. παράμενον I. D. Mort. XXIII. 2. 427.
περίοικα III. Hipp. 4. 69.
περιπίτομαι. περιπιτομένας al. περιπεπτομένας al. περιπεπτομένας I. Cont. 22. 519.
περίρραντήριον I. Sacr. 12. 535.
περισκοπέω. περισκόπει ἀκριβῶς I. Piſc. 50. 617.
περισπειραθέντων Edd. περιπειραθέντων II. Q. Hiſt. 29. 39.
περιτενὸν Edd. περὶ τενὸν III. Dem. Enc. 9. 497.
περιτρίψας. Geſn. παρατρίψας III. Dem. Enc. 27. 510.
περιχύν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
Περσεφόνη I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
τ῀ Πέρσῃ δὲ II. Gall. 25. 741.
πέτεσθαι Edd. πέτασθαι III. Soloec. 7. 573. πέτεσ῀ τὴν μυῖαν ποιεῖ III. Muſc. Enc. 7. 96.
πέτρα. τ῀ πετρῶν Hemſt. ταῖς πέτραις I. Halc. 1. 176.
πευθὴν II. Phal. Pr. 10. 197.
πήγνυμι. πηγύσα Hemſt. πήγνυσι I. Halc. 1. 176.
πηδᾷ ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα II. Gall. 6. 711.
πήρα. ἔτ῀ ὁ τὴν πήραν ἐξηρτημέν῀ I. Vit. Auct. 7. 547. πήρη I. Piſc. 1. 570.
πῆχ῀. ὅλῳ πήχει I. Cat. 16. 639. τῷ αὐτῷ πήχει &c. II. Q. Hiſt. 5. 7.
πίθηκ῀. Ἡρακλῆς φασι τ῀ πίθηκ῀ I. Piſc. 37. 606.
πικρὸς. πικρὸν Edd. πικρῶν III. Tragop. p. 661.
πιμελὴς. πιμελεςέρα III. Conv. 43. 447.
πίναρος] ῥυπῶν I. Tim. 7. 112.
πίνω. πίνειν al. πιεῖν I. Merc. Cond. 26. 685. πίνωμεν pro πίνομεν II. Lex. 13. 335. vel potius 339. πίνων ἀπὸ χρυσῆς φιάλης II. Gall. 26. 742.
ποιότης. ποιότητα al. ποιότητα II. Amor. 14. 412.
πόσα II. Icar. 24. 780.
ποσοῦν. ποσοῦτόν al. ποσοῦτόν I. Tim. 48. 161.
ποσοὶ ἐπ' ἀμφότερα I. Harm. 2. 853.
ποῦ τῆς γοῦν ἀναπίπλησαι II. Jup. Trag. 33. 681.
Πιτυοκάμπτης II. Jup. Trag. 21. 666. πυτιοκ. al. ἱπποκάμπτ. I. Prom. 7. 36.
Πύθος. Πύθῳ al. Πυθοῖ I. D. Deor. XXII. 4. 272.
πλακοῦς I. Vit. Auct. 12. 552.
Πλαταιαὶ Edd. Πλατειαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20.
πλάτ῀ζ Geſn. voluit πράτ῀ζ II. Par. 5. 843.
Πλάτων I. Piſc. 13. 584. ὥσπερ ὁ Ἀρίςων῀ Πλάτων (ſc. ἐκαλεῖτο) I. Prom. 6. 34.
Πλειοδόνης Edd. Πλησθόνης III. Tragop. p. 659.
πλεονικτίαν, μηδὲν πλεονικτοῦσης τ῀ ἀφοβίας I. Jud. Voc. 2. 84.
πλεονεξία. πλεονεξίας al. πλεονεξίας τι I. Jud. Voc. 2. 83.
πλέω. πλέοι I. Herm. 28. 768.
πληγὴ. μιᾷ πληγῇ λίθ῀τιμοῦν I. D. Deor. VIII. 1. 225.
πλίθ῀ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλῆθω. πλήσωσιν Edd. πλησιάσιν Pell. III. Fug. 20. 375.
πλημμελήματα I. Herm. 81. 825.
πλόκαμ῀ I. Sacr. 15. 539. τινὸς πλοκάμους II. pro Imag. 5. 487.
Pluſquamperfecti activi terminatio in ισαν v. in ειδδειξαν III. Conv. 12. 426. ibique notas.
πλούσι῀. πλουσίᾳ al. πλήσιον I. Merc. Cond. 26. 684.
πλουτύδιον II. Jup. Trag. 7. 651.
πλουτοδότειρα III. Meret. VII. 295.
Πλοῦτ῀. πλούτῳ al. πλούτων I. Herm. 9. 748.
Πλούτων. πρὸς τῦ Πλούτων῀ C. male πρὸς τῦ Διονύσ῀ I. D. Mort. XX. 1. 412.
πνεῦμα. πνεύματι C. πνέοντι I. Cont. 3. 493.
πνὺξ. τὴν πνύκα II. Jup. Trag. 11. 654.
ποδιὰν II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
πόδ῀. πόδον al. Πειθὼ I. D. Deor. XX. 16. 267.
ποιᾶν. ἄδικα ποιεῖς al. ποιεῖν φανῇ I. D. Mort. XXX. 3. 454. ποιεῖ al. ποιεῖν III. de Domo 17. 199. εὖ ἐπαίσαν bene factum I. D. Mort. XI. 2. 378. ποιήσειν al. ποιῆσαι I. Nigr. 27 67. πεποιημένον al. πεποιημένος II. Salt. 21. 280. ἐποιήσατο Edd. ἐποιήσαῖο III. Mort. Per. 13. 336. ποιησάμε῀ an πρίαμθ῀ III. Meret. VII. 296.
ποιητὴς Auctor, III. Mort. Per. 3. 327. κατὰ τ῀ ποιητὴν II. Eun. 3. 352. ποιητὴν Ἰμιραῖον II. pro Imag. 15. 493.
ποιητικὸς. ποιητικῶν ὀνομάτων al. ποιητικὸς τ῀ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. ἦκισα ποιητικὸς I. Cont. 4. 495.
ποικίλ῀. ποικίλλω Hemſt. ποικίλη I. Halc. 1. 176. ποικιλατάτῃ reſtit. pro ποικιλοτάτῃ II. Alex. 4. 211. τῇ Ποικίλῃ pro τὴν Ποικίλλω II. Dem. 14. 381. ἐν τῇ Ποικίλῃ I. Piſc. 13. 581. Ποικίλῃ al. παικίλῃ male III. Meret. X. 306. Ποικίλλω II. Jup. Trag. 16. 660.
ποιμαν. ποιμαίνων al. ποιμαίνων III. Adv. Ind. 3. 102.
πόλεμ῀. ὁ πόλεμ῀ κατὰ τὰ πάτρια II. Eun. 3. 354. πόλεμ῀ ἐκάντων πατὴρ II. Q. Hiſt. 2. 4.
πολέμι῀ ὢν II. Gall. 17. 728.

πο-

πολιὰς II. Lex. 12. 338. vel potius 339.
πόλις ἀνυπάρξου I. D. Mort. X. 7. 367.
εἰ πολλάκις al. ἢ εἰς πολλάκις I. Merc. Cond. 27. 670.
Πολυδώκης I. D. Mort. I. 14. 38.
Πολύκλειτος III. Philopf. 18. 46.
πολὺς. πολλοῦ al. πολὺ I. Pifc. 48. 606. πρὸ πολλοῦ III. Philopf. 1. 29. αἱ πολλαὶ αἱ πολλαὶ I. D. Mar. XV. 3. 327. πολὺ πρότερον II. Par. 26. πολλοῦ al. πολλῶν I. Herm. 32. 772. εἰ πολλοὶ εἰ πολλοὶ III. Nav. 12. 256. ὅτι πολλοὶ πολλάκις &c. III. Calumn. 24. 155. πολλοὶ II. Gall. 15. 725.
πολυχιδὴς III. Rhet. Pr. 15. 16.
πολυτελῆς al. πολυτελῶν I. Merc. Cond. 7. 662.
πολύτιμοι Edd. πολυτίμητοι II. Jup. Trag. 8. 691.
πομπεῖον. πομπεύσει al. πομπευταῖς I. Nec. 16. 477.
πομπὴ I. D. Mar. XV. 2. 325. πομπὴν al. πομπὸν II. Jup. Trag. 22. 667.
πομφόλυξ. πομφόλυγας τὸ ὕδωρ I. Cont. 29. 529.
πονῆσι. πονοῦντα πάντα I. Nec. 4. 460.
πονηρὸς II. Alex. 16. 224. πονήρου & πονηροῦ I. Pifc. 27. 597.
πονήρως εἶχεν II. Alex. 16. 224. πονήρως & πονηρῶς I. Merc. Cond. 23. 679.
πόπανον I. Catap. 2. 620.
πορεία II. Afin. 49. 617.
πορθμεῖον al. πορθμεῖον I. D. Mort. XXII. 1. 423. πρὸς τὸν πορθμεῖον al. πρὸς τῷ πορθμείῳ ib. 2. 425.
πόρον Edd. πόνον II. Alex. 56. 260.
πόρῳ an πόθῳ; II. Salt. 41. 292.
πορφυρεῖν. τοῖς πορφυροῦσι II. Tox. 18. 926.
πόσαμός. ἄσα γὰρ πόσαμῶν τοῦτό γε I. D. Mort. VI. 2. 348.
πότιρ I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ποτιροπλύτης II. Lex. 7. 333.
ποττιάομαι I. Merc. Cond. 17. 673.
ποττιόμβῳ III. Macrob. 27. 226.
ποῦ al. ὅπου I. D. Deor. XX. 5. 256.
Πυλυσθενὶς Edd. πολυσθενὶς III. Tragop. p. 696.
ποῦς. εἶδον τοῦ ποδὸς I. Cat. 13. 635. ὅλην δὲ ποδὸς I. Cont. 3. 493. παρὰ πόδα III. Pfeudol. 23. 179. ἕτερον πόδα I. Herm. 78. 821. πνεῖ Edd. πόλει II. Q. Hift. 42. 56. παρὰ πόδας ib. 13. 27.
πράγμα al. γράμμα I. Merc. Cond. 11. 719. πράγματα παρέχειν II. Gall. 1. 703.
πραγματικὰ. πραγματικὴ ὑποφαίνει al. πρ. ὑπ' ἀσαθοῦς ὑποφαίνει I. Nigr. 33. 75.
πρᾶξις. πράξει Edd. τάξει II. Alex. 30. 239.
πραττόμενα reft. pro πράττοντα III. Charid. 23. 632.
πρόσθεις forf. πρωθεῖας III. Dem. Enc. 18. 505.
πρῆγμα I. Vit. Auct. 14. 553. πρήγματα II. Aftr. 29. 373.
πρηστὴρ fulmen II. Aftr. 19. 368.
Πρίαπος I. D. Deor. XXIII. 1. 273.
πρὸ ὁδοῦ ἴσης &c. II. Gall. 1. 704.
προάγειμι. προαπήνεγκεν I. D. Mort. V. 1. 345.
προαρπάζω. προαρπάσαι al. προαρπάσαι I. D. Mar. XVII. 2. 321.
προγράφω I. Vit. Auct. 9. 549. προγράφειν al. προγράφω I. Tim. 51. 164.
προδιαπαύω. προδιαπαυομένου Edd. προσδιαπ. II. Abdic. 11. 168.
προδίδωμι. προδιδοὺς anne προσδιδ. II. Abd. 25. 181.
προεικὼν, Solan. προσεικὼν I. Herm. 15. 754.
προέλευσιν al. προαίρεσιν I. Prom. 6. 93.

προιλθόντες reft. pro προσελθόντες II. Afin. 44. 525.
προιξιτέον. προιξιτέον ἐκ al. προιξιτέον I. Merc. Cond. 5. 598.
προηγορία I. Pifc. 22. 592.
προκαθαίρω I. Sacr. 12. 535.
προκοπὴν I. Vit. Auct. 7. 547. προκοπὴν μὲν al. προκοπὴ μὲν I. Tim. 46. 160. προκοπὴν pl. προκοπὴ male III. Nav. 97. 272.
Πρόκοπος. πρόκοπον ἴχνη τὸν ἄρκτον I. D. Mar. XIV. 3. 323.
Προξένου I. Scyth. 7. 866. πρόξενος vide Schol. H. Phal. alt. 1. 201.
προπαροξυτόνως I. Cont. 12. 507.
προπίνω σοι III. Conv. 16. 430.
προσοῦσι. προσπιπτούσης Edd. πιπτούσης II. Q. Hift. 16. 24.
πρόσπας. πρόσπασι al. πασὶ I. D. Mar. I. 2. 289.
πρὸς al. πρὸ I. D. Deor. XX. 3. 255. πρὸς al. ὅτι πρὸς ib. 16. 267. πρὸς al. πρὶν I. Merc. Cond. 8. 664. ἡ μοιρῶν πρὸς I. Catap. 8. 630. πρὸς τῷ πατρὶς ib. 23. 645. πρὸς pro ὑπὸ III. Dem. Enc. 4. 494.
προσάγω. προσάγομαι & προσάγομαι II. Jup. Conf. 5. 630.
προσαιτῶ III. Pfeudol. 30. 187.
προσαγάγω II. 2. Ver. Hift. 17. 140.
προσβάλλω II. Salt. 76. 309.
προσβιάζω. προσβιάζῃ Edd. priores ἐπιβιάζῃ II. pro Imag. 15. 498.
προσγελᾶν. προσγελᾷ al. προσμειδᾷ I. D. Deor. VII. 1. 220.
προσάκω I. Pifc. 38. 607.
πρόσιμοι I. Pifc. 13. 582. προσίσας al. προσίσαζ I. D. Mort. XXI. 1. 421. προσιόντα ex Pell. προϊόντα Edd. III. Meret. III. 284. εἰ δὲ πρίστου III. Solocc. 3. 558.
προσκυνεῖσθαι I. Merc. Cond. 29. 688.
προσιτιμίζω, προσταφίζεται III. Philopat. 9. 584.
προσηγορία I. Pifc. 22. 592.
προσίκει reftit. pro προσῆκεν II. Jup. Trag. 7. 650.
προσῆκε I. Pifc. 13. 582.
προσίσαμεν. προσίσαμεν al. προσίψαμεν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.
προσκαλῶ I. Catap. 26. 648.
προσκυνῶν. προσκυνήσω al. προσεύξασθαι I. Pifc. 39. 608.
πρόσκυσον al. πρόκυσον I. Cat. 19. 641. πρόσκυσον I. Cont. 1. 490. F. πρόκυσον ib. 7. 498.
πρόσοδοι I. Sacr. 1. 525.
προσπαιζόμενον I. Cat. 13. 635.
προσσείω II. Amor. 6. 404.
προστίθημι. προστιθέμενον cum accuf. I. Nigr. 18. 57. προσθεῖσα al. προστεθεῖσα I. Jud. Voc. 2. 84.
προσφὺς II. Icar. 2. 753.
προσφέρω. προσένεγκε al. προσενέγκαι I. D. Mar. IV. 2. 289.
πρόσφορα III. Fug. 13. 372.
πρόσωπον al. προσωπεῖον I. Nigr. 11. 50. προσώπῳ Edd. πρόσω II. Amor. 52. 454.
Προταγόρας I. Pifc. 19. 589.
προσθῆναι, προθεῖναι Edd. προσθεῖναι H. pro Imag. 5. 486.
πρωτιματῶν II. Jup. Trag. 7. 651.
πρῶτος H. Jup. Trag. 47. 695.
πρῶργον I. Herm. 79. 823. πρῶργα III. Dem. Enc. 22. 507.
ἐν πρώῳ III. Adv. Ind. 14. 111. πρώῳ al. πρώτῳ I. Tim. 47. 160.
Πρωδίκης I. D. Mort. V. 2. 346.

πραΐας Edd. πρὸ μικῆς II. Amor. 39.440.
πρατῆον. πρατείων al. πρατείαν I. Tim. 55. 172.
Πρατὶς III. Adv. Ind. 14. 111. τῷ κακοδαίμονι Πρατίνῳ III. Mort. Per. 42.362.
πρῶτον lege πρὸ τῆ III. Nav. 15.258.
πρῶτ. ὁ νομοθέτης ὁ πρῶτ. III. Mort. Per. 13.337. πράτως forsan πρώτ. II. Tyran. 21. 157. τῷ πράτης P. διῖ ἐν τὸ πᾶν ἀναθῦσαι τῷ πράτῳ I. D. Mort. XXX. 2.451.
πτερόν. τὰ πτερὰ ἀφιστιλιαρὶ II. Gall. 23.737.
πτίσσω. πτίσσοι Edd. πλήσσοι I. Herm. 79.823.
Πτολεμαῖον σωθέντα II. Icar. 15. 769.
Πυθαγόρας ὅτι II. Gall. 4. 709. ὁ Πυθαγορικὸς an Πυθαγόρας I. Vit. Auct. 2.541.
πύλη. δύο μὲ πύλαι II. 2. Ver. Hist. 33. 128. πύλας Edd. πύλον III. Dem. Enc. 35.517.
πυλὼν. πυλώνων al. προθύρων I. Nec. 12. 473.
πῦρ ὃν τῷ κακτοῦ βιαζόμενον I. Nec. 4. 459. πῦρ ἀνακαίοντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.
πυρῆν. τὰ πυρῆα σωστρέψαντες II. 1. Ver. Hist. 32. 95.
πυρίτης I. Catap. 6. 628.
πυρίτης II. Jup. Conf. 8. 632. I. Sacr. 6. 531.
ὁ Πυρρίας I. Vit. Auct. 27. 567. ἀντὶ τῦ τίνος Πυρρίου I. Tim. 22. 133.
πυρρίχη. τοῖς πυρρίχοις I. Pisc. 36. 605.
πυρρίχιζω I. Pisc. 36. 605. I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρος] πυρσοὶ, v. Schol. I. Nigr. 7. 46.
πᾶς διῖ ἰσφίαν intellecto συγγράφειν I. Somn. 1. 1.

P.

Ῥάπτης I. D. Mort. IV. 1. 341.
ῥαψῳδία. ἐκεῖνο ἀπήμεσε τ' ῥαψῳδῶν I. Cont. 7. 499.
Ῥέα. Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω I. Pisc. 28. 597.
Ῥηγίνα II. Demon. 33. 387.
ῥηγνύμενον II. Phal. Pr. 6. 193.
ῥῆμα. μὴ ῥῆμα I. Vit. Auct. 21. 561. ῥήματα al. χρήματα I. Pisc. 12. 580.
ῥήτρα I. Merc. Cond. 2. 709.
ῥήτωρ καλὸς I. Merc. Cond. 5. 659.
ῥίπτω. ἐῤῥίφη al. ἐῤῥίφθη I. Sacr. 6. 531.
ῥίπτεις. ῥιφθῆναι al. ῥιφῆναι I. Tim. 30. 143.
Ῥόδ. ὅσον τῦ Ῥοδίων Κολοσσοῦ II. 1. Ver. Hist. 18. 84.
ῥόδ. κατὰ ῥοῦν προχωρεῖ II. Jup. Trag. 50. 698.
Ῥυτιλιανὸς II. Alex. 4. 211.
ῥυθμίζω I. Pisc. 30. 599.
ῥυθμὸς I. pro merc. Cond. 5. 713. σὺ ῥυθμῷ al. ῥυθμῶ absque σὺ I. Prom. 6. 32.
Ῥωμαϊκὸς I. Merc. Cond. 24. 680.
Ῥωξάνη II. Imag. 7. 466.

Σ.

Σαγαλασσεὺς. Σαγαλασσέως *Spanh.* vult Σαραλασσέως II. Q. Hist. 32. 43.
Σάγαρις. ἡ σάγαρις ἡ γέρρον II. Gymn. 32. 913.
σαθρὸς. σαθρὸν Edd. σαπρὸν II. Par. 4. 842.
σακκοράφιον I. D. Mort. IV. 1. 341.
Σάλαιβ I. pro merc. Cond. 4. 711.
Σαλαμὶς. ὦ θεία σαλαμὶς II. Jup. Trag. 20. 665.
Σάμιος. ἀντὶ Σαμίας Ταραγγαίου II. Gall. 4. 709.
τὰ Σαμόσατα II. Q. Hist. 24. 33.
Σαπίδης II. Gall. 22. 736. & III. Epist. Sat. 35. 414.
Σαρδανάπαλος I. D. Mort. XX. 2. 413.
Σαρδιανὸς II. Jup. Trag. 43. 692.
Σαρδόνιον γελῶντας II. Asin. 24. 592.
σάρισσα I. D. Mort. XXVII. 4. 440.
σαυτρόδης I. Zeux. 6. 843.
σαφῶς al. σαφῆς I. pro Lapsi. 6. 732.
σεαυτοῦ al. ἑαυτοῦ I. Herm. 1. 739. σεαυτὸν al. σαυτὸν II. Salt. 81. 312.
Σεβαστὸς. κατὰ τ' Σεβαστὸν I. Pisc. 26. 596.
σεσίζω II. Astr. 7. 363.
Σειληνὸς III. Bacch. 4. 98. Σαλωνὸν Edd. Σιλφὸν III. Deor. Conc. 4. 529.
Σειρῆν. τὸν τῆ Σειρηνῶν μύθῳ III. Calumn. 30. 159.
Σείρ. οἱ τ' Σαίριον κατοικοῦντες II. 1. Ver. Hist. 16. 83.
ὁ Σιλευκεὺς III. Macrob. 20. 222.
σιμικὰς I. Necyom. 16. 479.
σιῦτλον. σιύτλων al. σευτλίων I. Jud. Voc. 9. 94.
σεῦσι. ἐσεύρῳ I. Herm. 23. 762.
σημαίνω I. Vit. Auct. 20. 559.
σημεῖον. ἰδία σημεῖα I. Sacr. 15. 538.
Σῆρες. τοὺς Σῆρας I. Cat. 21. 643.
σὺς. ὑπὸ σητῶν III. Ep. Sat. 21. 404.
σιαίνω I. D. Mort. X. 9. 372.
σιῦλ II. Imag. 1. 459.
σίγμα. Lysimachus in τ. mutavit I. Jud. Voc. 7. 90.
Σικυώνιος. τὸ Σικυώνιον πεδίον II. Icar. 18. 773.
σιλφοφόλια II. Lex. 21. 346.
σιλλαίνω. σιλλαίνων al. λησιλλαίνων I. Prom. 8. 191.
σίλφη II. Gall. 31. 749.
σίτησις I. Prom. 4. 188.
σκαίρων II. Jup. Trag. 21. 666.
Σκαίρωνες ἢ Πιτυοκάμπτου II. Bis Acc. 8. 799.
σκελιτὶς I. Necyom. 15. 477.
σκινοπὸς II. Alex. 21. 228.
σκίνη. τ' ἐπὶ τ' σκιερᾶς ἐκείνου βίου II. Icar. 21. 776.
Σκιπίων. Σκιπίωνος, al. Σκιπίονος I. D. Mort. XII. 1. 380.
σκῦψις II. Asin. 4. 571.
σκιὰ. σκιᾶς al. σοᾶς I. Nec. 13. 474.
σκιομάλαμος III. Diss. cum Hes. 5. 243.
σκολιὸς II. Bis Acc. 16. 811. σκολιὸν I. pro Lapsi. 6. 732.
σκάλοψ I. Merc. Cond. 3. 655. II. 2. Ver. Hist. 30. 126.
σκοπῶ. σκόπει δ' ἃ Ζεῦ] παίζει πρὸς τοὺς ῥήτορας &c. I. Tim. 16. 126. ἐκεῖνο σκόπει II. Par. 9. 846.
σκοπιὰ. λάτ' σ' σκοπιᾶς al. σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 289.
σκοπιάζω III. Philopat. 19. 605. ἐσκοπιάζω lege ἐσκοπίαζον ib. 23. 611.
σκυβαλίζω I. Nec. 17. 481.
Σκύθαι μὲ II. Jup. Trag. 42. 690.
σκύμνη. *Hemst.* σῦμνη I. D. Mort. XXV. 1. 432.
σκύφ. II. Q. Hist. 25. 34. ὁ σκύφος, ἀλλὰ Σισύφιόν τι βάρ. III. Nav. 21. 262.
σμίλη I. Catap. 15. 637.
σοβεῖν I. Catap. 3. 623.
Σολεὺς. ὁ κατὰ Σολέας I. Pisc. 19. 589.
σοφιστὴς ἄθεμιτον ἦν II. Gall. 18. 729.
σοφὸς ἀνὴρ III. Adv. Ind. 22. 118. τ' σοφῶν ἐκείνως III. Hipp. 1. 66.
σπαθᾶν II. Gall. 29. 748.
σπόδι. ἐσπάσθω II. Phal. Pr. 3. 189.

σπή-

σπόλυγξ II. Bis Acc. 9. 801.
σπουδάζω. ἐσπουδάζετο ἀρχαῖον I. Tim. 49. 162.
σπουδὴ. αἱ ἄγαν σπουδαὶ al. τὰ ἄγαν σπουδαῖα I. Cont. 17. 513.
στάδιον. φάσι ἀφ' οὗ σταδίῳ μίσει I. Cont. 8. 500. & masc. σταδίους τριχιλίους II. 1. Ver. Hist. 9. 77.
σταθμὸς II. Icar. 1. 751.
στέγω. στέγειν ὑ δυναμένην I. D. Mort. XI. 4. 379.
στέλλω. ἔστειλα v. not. III. Ocyp. p. 667. στέλλας Edd. σύας II. Alex. 11. 219.
στέφανον. τῷ στεφάνῳ al. στεφ. τινας I. Nigr. 32. 74.
στιγματίας I. Catap. 24. 645.
στλεγγὶς II. Lex. 2. 320.
Στοὰ. τὴν στοὰν II. Jup. Trag. 32. 679.
στοῖβας II. Asin. 22. 589.
στόμα. λὰξ στόματον I. D. Mort. XII. 3. 384.
στρατιὰς Edd. στρατιᾶς II. Amor. 6. 404.
στρατιᾷ Solan. pro στρατιᾷ II. Alex. 27. 236.
στρατιωτικὸν. στρατιωτικῷ al. στράτῳ I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
Στρεψίνη II. Icar. 15. 769. & III. Calumn. 14. 144.
στρόβῳ I. Nec. 14. 475.
στροβίλου I. Vit. Auct. 9. 549.
Στωϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115. ὅτι Στωϊκὸς ὁ Σωκράτης I. Herm. 15. 754. Στωϊκῶν ἐστι μόνων al. Στωϊκοὶ ἐσι μόνοι al. Στωϊκῶν ἐστι μόνον ib. 36. 770.
σωμύλον I. Vit. Auct. 15. 555.
σὺ. σε al. σοι I. Tim. 56. 172. & I. Cont. 2. 492. σε al. σοι I. D. Mort. XXII. 1. 423. σοι omissum. I. D. Deor. XX. 16. 267. II. Salt. 4. 268. σε restit. pro γε II. pro Imag. 24. 503. ὑμῶν Edd. ἡμῶν III. Nav. 38. 273. ὑμῶν recept. pro ἡμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 125. & II. Bis Acc. 20. 815. ὑμῶν al. ἡμῶν I. Tim. 40. 152. ὑμᾶς bene Fl. cet. ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. ὑμᾶς al. ὑμῶν I. Jud. Voc. 2. 83.
συγγράφω. συγγεγραφότον Edd. male συγγεγραμμότον II. Q. Hist. 31. 40. συγγράφοιτα marg. Alw. συγγράψοντα ib. 34. 44.
συγκεκαπνισμένοις Solan. συγκεκομμένοις Edd. III. Ep. Sat. 28. 409.
σύγκεισθαι. συγκείμενα al. συγκεκομμένα I. pro merced. Cond. 5. 713.
συγκεύω I. Herod. 8. 838.
συγκροτῆν. συγκρότων II. Phal. Pr. 4. 191. συγκροτῶν III. Conv. 18. 432.
σύγκρυμα I. Tim. 41. 152.
συγκύρημα I. Tim. 41. 152.
συμβαλεῖν III. Macrob. 1. 208.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. σύμβολον al. συμβόλαιον I. Catap. 4. 625.
σύμβολον. ᾧ συμβόλους τοὺς εἰσιόντας III. Adv. Ind. 1. 99.
συμφέρω. συνηνέχθης congressus es. I. D. Mort. XIV. 2. 395.
συνάγω. συναγαγὼν al. ἀγαγὼν I. Prom. 4. 29. συναχθὲν Edd. σωταχθὲν II. Q. Hist. 47. 59.
συναλίζω. συηλίσθησαν Solan. συνηλίσθησαν Edd. III. Philopsi. 12. 40.
συναναστέω. συναναστᾶσαν al. συνάρασαν I. Cat. 18. 641.
συνδικαιτὴς III. Ep. Sat. 36. 416.
σύνειμι. σωῶν al. συνεῖν I. D. Deor. XXII. 2. 270. καταγελῶν al. σωὼν καταγελᾷ I. D. Mort. XVI. 5. 405.
συνεπιλαμβάνω. συνεπιλαβόμενος al. συνεπιλαβὼν I. Prom. 43. 195.
σωτῆρες. ἀγαθὸν σωτῆρα I. Tim. 33. 146.
σωτηρίας I. Pisc. 22. 592.
σωτηρίων. ὁ συτηρῶν quis. I. Somn. 9. 13.
τὰ συτήρια III. Calumn. 23. 153.
σωτῆρος II. Amor. 18. 418.
συτίνημι. συτίεντες al. ἀνέντες al. συντέντες I. D. Mort. VI. 3. 351. συτίης δὲ, οἷας ex emendat Solan. II. Alex. 32. 240. συτίναι restit. pro συτοῦναι II. Salt. 64. 303.
συτρυφῶντας Edd. σωτρυφῶντας III. Philopat. 1. 584.
σωφρονεῖ II. Phal. Pr. 1. 187.
σωφροσίνη I. Cat. 15. 637.
σωφροσύνης II. Bis Acc. 11. 804.
σωφρόσυνα I. Pisc. 23. 593.
σωφρύνου I. Pisc. 10. 579.
σωφρίθηναι I. Vit. Auct. 14. 554.
συντυχίη III. Dea Syr. 8. 456.
συρίζω. τὸ συρίζειν al. τῷ συρίζειν I. Jud. Voc. 10. 96. συρίζοντι forte συριάζοντι I. Merc. Cond. 10. 665.
Σύρος Edd. Σύρος volunt al. λύρος alii. III. Macrob. 22. 224. κακώσεως τοῦ Σύρου II. Bis Acc. 14. 808.
σύρφαξ II. Jup. Trag. 53. 701.
συσπειρᾶν III. Nav. 2. 249.
σύφαρ I. Herm. 79. 823.
σφακτηρία I. pro Lapsi. 3. 727.
σφάλλω I. Cont. 1. 490.
σφίτερον. σφιτέρου sc. ὁδὸν II. Astr. 29. 372.
σφηνοπώγων III. Ep. Sat. 24. 406.
σφιγγᾶν. σφιγῶντα Edd. male σφιγγ. II. Amor. 12. 409.
χειδιάζειν III. Philopsi. 4. 167.
χῆμα. χήματα ὀφθαλμοῖς ἐπιτετραμμένα I. Somn. 8. 12.
Σωκράτης II. 2. Ver. Hist. 23. 121. I. Pisc. 1. 570. II. Jup. Trag. 48. 696.
σῶμα. ὁ μὲν τὸ σῶμα πρῶτον II. Par. 41. 864.
Σόλοις II. Lex. 18. 339. vel potius 343.
σωφρονῶν II. 2. Ver. Hist. 36. 131.
σωφρονίζω. σωφρονίσαντα Edd. σωφρονήσαντα II. Abdic. 15. 172.
σωφρονικὸς al. σωφρονίσκον I. Tim. 54. 170.

T.

Τάζω I. Cont. 1. 489.
ταχιρὸς I. Catap. 5. 626.
ταλαντεῖον I. Jud. Voc. 2. 84.
Τάλως I. Pisc. 42. 610.
ὦ τὰν al. τᾶν o amice II. Gall. 17. 727.
Τάνταλον I. Catap. 29. 650.
ταπεινῶς alii ταπεινὸς I. Nec. 17. 480.
ταριχοπωλίου I. Nec. 17. 480.
Ταρτήσιον. Ταρτησίων Edd. pr. Ταρτησίων III. Macrob. 10. 274.
Ταΰγετος. τῷ Ταϋγέτῳ al. τὸ Ταΰγετον I. D. Deor. XIV. 2. 239.
Ταῦρον I. Prom. 17. 200. ταύρων ἐνίκα I. Sacr. 2. 528. οἱ Ταύροις II. Jup. Trag. 44. 692.
ταφὴ. σῆς ταφῆς al. τ' ἐκεῖ σῆς ταφῆς I. Tim. 6. 118.
τάφον. τάφον τινὰ II. Jup. Trag. 45. 693.
τάχιστα Edd. μάλιστα III. Rhet. Pr. 1. 2.
τέλη vide notas III. Ocyp. p. 666.
Τειρεσίας I. Nec. 21. 484. II. Gall. 19. 731.

τῆς. τὸ τῆς add. II. 1. Ver. Hist. 21. 86.
τιμαίρω I. Herm. 1. 739.
τίκτον. τίκτει τῇ Ἡραΐδι I. D. Deor. XIII. 2. 237.
τικτοίνω. ἐτικτοίνετο II. Icar. 8. 779.
τιλευτὰν adverb. I. Herm. 67. 809.
τιλίου. τιλιῦ al. ἰλθιῦ I. Tim. 20. 130. τιλῶν τὶς ἐνοίκουτα ἴτη III. Macrob. 10. 315. ἐτιλώθησαν III. Navig. 11. 255.
τιλώνης I. Necyom. 11. 471.
τιμαπούρας I. D. Deor. XVI. 1. 244.
τιμαπυργία II. Icar. 8. 757.
τιμπτίζω. τιμπτίζουτ⊙ al. τιμπτήζουτ⊙ male I. Merc. Cond. 33. 692.
Τιμψιχόρη II. Imag. 16. 475.
τιτρακτὺς I. pro Lapſ. 5. 731.
τίτλαρα improbatur I. Jud. Voc. 7. 90.
τίχη. τὰν τίχην al. τὰ τίχηα I. Piſc. 20. 590.
τηλικοῦτ⊙. τηλικοῦτον al. τηλικούτῳ δύναμιν I. Halc. 8. 182.
τίμερον I. Jud. Voc. 7. 90.
Τῆι⊙ reſtit. pro Τοῦς III. Meret. IX. 304. τῆι⊙ II. Gall. 29. 747.
τιθασὸς I. Merc. Cond. 20. 675.
τίλφη III. Adv. Ind. 17. 114.
Τίμαρχ⊙ Solan. Ἀτίμαρχ⊙ III. Philopſ. 3. 166.
τιμάω I. Prom. 4. 188.
τιμῶντις reſtit. pro τιμῶμεν II. Tox. 1. 508.
τις. ὁ δὶ τις τῶ πάππω I. Nec. 4. 461. τὼς pro τὶς Guj. III. Tragop. p. 661. τι al. τινι I. D. Mort. XIII. 2. 391. τί al. ὅτι. ὅ, τι interdum recte pro τί I. Cont. 18. 515. τί δῆ Edd. τί δὴ H. Par. 42. 864. τίνι γε Edd. al τινί γε. Gr. τί τινες; I. Herm. 80. 824.
Τίτιας III. Pſeudol. 30. 187.
Τιτυφόη I. Catap. 23. 644.
τιτρώσκω. τιθρώσκ⊙ al. τιτροθώσκ⊙ an τι τιμοθίου; I. Herm. 28. 768.
Τιτυοὺς II. Jup. Conf. 17. 639.
τοῖ al. τι I. Nec. 10. 470. τοι al. τὶ male I. Halc. 3. 180. τοὶ γάρτοι II. Jup. Conf. 13. 636. τοι al. τι I. Prom. 3. 27.
τοῖον πάθον al. aliter III. de Dipſ. 6. 238.
τοιοῦτ⊙. τοιαῦτα al. τοιούτων I. D. Deor. X. 2. 230. τοιοῦτον I. Herm. 37. 780. τοιοῦτα al. τοιοῦτοι III. Cyn. 13. 546. I. Herm. 29. 770.
τοίχῳ ἄρχων II. Jup. Trag. 49. 697.
τόλμη. ἀτιτολμῆτο τ' τόλμης I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
τοξάριον I. D. Mort. XIV. 2. 395.
τόξον al. ξόλον I. D. Mort. XVI. 3. 403.
τόπ⊙. τόπον, Solan. τροπὸν I. Prom. 8. 191.
τορύνη I. Cont. 7. 499.
τοσοῦτ⊙. εἰ τοσούτῳ II. Tox. 22. 531. τοιαῦτα & τοιαῦτα confuſa II. Jup. Conf. 10. 634. τοσοῦτος & τοιοῦτος I. Scyth. 10. 870.
τότε ἂν τόγε III. Mort. Per. 33. 354. τότε reſtitut. pro τόποτε II. Imag. 13. 472. τότε Hemſt. πότε I. Tim. 49. 163. τότε dederat II. Salt. 25. 283. τότε δὴ I. Vit. Auct. 27. 568.
Τραγικὸς ὁδὸν Τραγικὴν II. Imag. 21. 479. τὸ τραγικὸν ἐκεῖνο II. Bis Acc. 33. 832.
τραγῳδία πᾶσα II. Gall. 24. 738. τραγῳδίας Edd. τραγῳδίαις III. Nero 10. 642.
τραγῳδὸς. οἱ τραγῳδοὶ II. Jup. Trag. 41. 688.
τράμις II. Lexiph. 2. 321. γραῦς μοιχῶ III. Pſeudol. 29. 186.
τράπεζα. τραπέζῃσι al. τραπέζῃσιν I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
τρέων I. Merc. Cond. 7. 662.
τριβώνων III. Cyn. 1. 539.
τριγλάχων III. Pſeudol. 29. 185.
τρίζω. τετριγυῖας I. Nec. 11. 471.
τρικέφαλ⊙ III. Pſeudol. 29. 185.
τριπλό⊙. τὸν τὸ τριπλοῦν I. Cont. 9. 501.
τρὶς al. τρεῖς I. Vit. Auct. 23. 564.
τρίτης ἢ τέτρῃ II. Salt. 26. 283.
τρόπ⊙ leg. χρόν⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροπὸν. τετροπωτικὸν I. Catap. 1. 621.
τροπωτὴς I. D. Mort. IV. 1. 341.
τροφὴ σὺν λαπάρῃσι⊙ II. Gall. 5. 710. τροφὰς al. τροφὲς III. Pſeudol. 18. 176.
Τροφώνι⊙ I. D. Mort. III. 1. 338.
τροχιλίαν I. Tim. 54. 171.
τρυγόνα I. Catap. 5. 627.
τρυφερὸς I. D. Mort. XX. 2. 413.
Τρφὴς I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρωτὸς emendat. pro πρῶτ⊙ III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τύχῃ al. τύχοι I. D. Mort. XXIII. 1. 426. τυγχάνοι Edd. τυγχάνει II. Abd. 15. 172. τυχὸν I. D. Mort. I. 1. 331.
τυμβώρυχ⊙ II. Jup. Trag. 52. 700.
τυμπανίστρια I. Somn. 12. 17.
τυμπάνοι I. Catap. 6. 627.
τυπτέω. τετυπημένῳ⊙ II. Dem. 16. 382.
τύραν⊙ I. Cat. 1. 620. τυράννων κολάκευμα II. Bis Acc. 32. 831. τὸς τὸ Σικελίης τυράννης I. D. Mort. XX. 5. 418. τυράννοις σοφοὺς ποιοῦσι χρῆσθαι II. Ph. Pr. 7. 194.
τυφλὸς II. Gall. 6. 712. & II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118.
τύφ⊙. λαβὼν ὁ τύφ⊙ I. Tim. 28. 140. τύφον al. πλεῦτον I. D. Mort. X. 4. 366.
τύχη [illegible]χῶν] γράφεται, τειχῶν I. Halc. 5. 181.

Υ.

Ὑδροφορίαν. ὑδροφορήσεις I. D. Mar. VI. 3. 305.
ὕδωρ I. D. Mort. XVII. 2. 407. ὕδωρ ἐπιτραπέζιον I. Herm. 68. 810. ὕδατ⊙ μιᾶλαβῶν I. Piſc. 10. 579. κατ' ὕδατ⊙ I. Cat. 21. 643.
Υἱὼς. τοὺς Ἀλωῆως υἱοὺς δύο I. Cont. 3. 494. Ἀλκμήνης καὶ Σεμέλης υἱοὶ I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ὡς Ποσειδῶνος υἱὸς II. Alex. 59. 263.
ὑμέτερ⊙. ὑμετέρᾳ al. ὑμετέρᾳ I. Prom. 19. 202.
ὑπάγω. ὑπαγάγωμαι al. ὑπαγάγωμαι I. Cat. 9. 631. ὑπάγων III. Calumn. 8. 137.
ὑπαλλάττειν Graeu ἐναλλάττειν Edd. III. Soloec. 10. 581.
Ὑπαρχὴ. ἐξ Ὑπαρχῆς II. Bis Acc. 4. 797.
ὑπείμι, βί⊙ τὸ ἀρχεῖον ὑπὸν I. Nigr. 26. 64. ὑπιὼν I. Sacr. 11. 535.
ὑπίσιμι. ὑπισιὼν al. ἐπισιὼν I. Tim. 14. 124.
ὑπὸ al. ὑπ⊙ II. Amor. 38. 439. πρὸ I. Piſc. 5. 575. ὑπὸ τ' ὠδὴν II. pro Imag. 10. 490. ὑπὸ ἀπάντων I. Piſc. 24. 594.
Ὑπόα. I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπόαιθα al. ὑπὸ αἶθα I. D. Deor. IV. 2. 209.
Ὑποβολ⊙. Ὑποβόλῳ τάχα ἢ Κλίμενι I. Tim. 30. 142.
ὑπορχιατέον II. Eun. 2. 351.
ὑπορχιατέομαι I. Herm. 26. 766.

ὑπερμετίαν. ὑπερμοχθῶν ᾧ πειρῶν solvere pro mortuis I. D. Mort. XXII. 2. 914.
ὑπερμερῶ I. Herm. 67. 809. II. Tox. 44. 551.
ὑπερμεφανοῦντας al. ὑπερφρονοῦντας I. Nigr. 31. 73. ὑπερφρονῶ quis ita. 19. 58.
ὑπερμιάχομαι I. Pisc. 23. 593.
ὑπερπεταίνω I. Catap. 27. 649.
μηθ' ὑπερτίθεσθαι al. μηδ' ὑπερβ. I. Nigr. 27. 66.
ὑπερφαίνω. εἰς δίκην ὑπερφαίνεται I. Herm. 51. 792.
ὑπερφυτάω I. Cont. 19. 516.
ὑπερῶμι I. Sacr. 6. 531. I. Halm. 4. 877.
ὑπερῶντες I. Sacr. 11. 535.
ὑπεχούμην al. ὑπεχουμένων I. D. Mort. VII. 1. 355.
ὑπὸ in Schol. male pro ἐπὶ I. Tim. 2. 103. ὑπὸ al. ἀπὸ legunt I. Somn. 2. 4. ὑπ' al. ἐπ' I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑφ' al. ἐφ' I. Herm. 76. 810. ὑπ' αὐτοῦ] ἀπ' αὐτοῦ I. Tim. 30. 143. ὑπο Jens. ὑπαστρατεύομαι Edd. pr. II. Jup. Trag. 35. 681. ὑπὸ pro ἐπὶ III. Calum. 12. 141. ὑπ' αὐλῇ al. ἐν αὐλῇ Edd. II. Salt. 16. 977.
ὑποβάκχω. ὑποβακχόομαι al. ἐπιβακχόομαι I. D. Deor. XI. 2. 232.
ὑποβακχόομαι αὐτὰ III. Adv. Ind. 4. 102.
ὑποβρίχω. ὑποβρυχόομαι II. Gall. 8. 714.
ὑποδικνυμι. ὑποδείξας al. ὑποδείξαι I. Nec. 4. 459.
ὑποδίχηται II. 2. Ver. Hist. 36. 137.
ὑποδυχν al. ὑποδύσκειν II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
ὑποδραματεργίαν II. Jup. Trag. 1. 644.
ὑποδύν I. Pisc. 26. 596.
ὑποκιλεύω I. Cat. 19. 642.
ὑποκινούμενον III. Calumn. ὑποκρ.
ὑπολαμβάσω. ὑπολαμβάσεσθε III. Calumn. 17. 498.
ὑπόλοιπος al. ὑπόλοιπον I. D. Deor. V. 2. 284.
ὑπόμωρος II. Icar. 29. 786.
ὑποστίτημι. ὑποβὰς νόμον II. Astr. 19. 368.
ὑποπίπταμαι. ὑποπεπλαμένον III. Fug. 25. 577.
ὑπόπτιρ. ὑποπτέρων al. ὑπόπτερα I. Somn. 15. 20.
ὑποῤῥυσάς Solan. al. ὑποῤῥύσας III. Ep. Sat. 24. 406.
ὑποτονθορύζω I. Necyom. 7. 466.
ὑποφαίνω. ὑποφαίνεται] C. ὑποφαίνων V. ὑποφαῖ I. Tim. 4. 108. in Schol.
ὑποφαίνω. ὑπίφαινε al. ἐπίφαινε I. Nigr. 33. 75.
ὕσπληγξ I. Catap. 4. 625. ἔπεσεν ὑσπληγξ I. Tim. 20. 130. ἐξ ὑσπληγγῶν III. Calum. 12. 141.
ὑψαῖον τὸ μέγα III. Pseudol. 9. 169.
ὑφαιρέω. ὑφαιροῦμαι antica male ὑφαιροῦς I. Prom. 9. 192.
ὑφίλκω. ὑφίλκειν al. ὑφιλῶν I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφιστίχω. ὑφιστίχει al. ὑφίστη I. Somn. 15. 20.
ὑφίστημι. ὑποστήσομαι al. ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 235.
Ὑψιγόρης II. Icar. 4. 756.
ὑψιφρονιστής II. Icar. 10. 761.

Φ.

Φαίθων. πάσιν φαίθουσιν I. Tim. 4. 108.
Φαίνω I. Pisc. 8. 577. Φαίνομαι. φανῶ al. φανοῦμαι I. Prom. 7. 35.
Φάλαρις II. 2. Ver. Hist. 23. 120.
Φαλλικὸν Schol. scribit ἐν τῷ Φαλληκῷ I. Halc. 8. 184.
Φαλῶς II. 1. Ver. Hist. 30. 94.
Φανὸς. Φανόστατα Edd. Φανόστατα II. Q. Hist. 44. 57.
Φαντάζω I. Vit. Auct. 5. 544.
Φάος Βοιν. Χάος III. Tragop. p. 650.
Φάρμακον I. Tim. 55. 172.
Φάσκω. φάσκουσι al. ἀσκοῦσι I. Pisc. 37. 606.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361.
Φειδίδα emendatam pro Φειδίαν II. Gymn. 35. 915.
Φελλὸς II. 2. Ver. Hist. 45. 138.
Φέρω. φέρει ἀλλὰ τῇ ταυτὸν μίσει I. Cont. 8. 500. ὃν μὴ τὸ φέρον δὴ II. Icar. 20. 775. φέρειν al. σύρειν I. pro merc. Cond. 1. 705.
Φευρόμενον I. Tim. 43. 155.
Φεύγω. ἔφυγε reft. pro ἔφαγε I. Herm. 81. 825. ἔφυγε ἐπιλείπαντες al. ἔπαυσαν ἐγκλείποντες II. 1. Ver. Hist. 17. 84. Φεύγειν exfulare. II. Tox. 17. 526. Φυγὼν al. φυγὴν I. pro merc. Cond. 4. 712. Φύγων ἐπαίλου II. Par. 43. 868. τὸ Φεύγειν al. τῷ Φεύγοντι II. Afin. 51. 619.
Φημὶ. φῇς L. φασὶ I. Cont. 18. 515. φὴς al. ἔφης I. D. Mar. XI. 2. 318. φασὶ al. εἰσὶ I. D. Mort. I. 3. 334. φασὶ γὰρ &c. I. Cont. 8. 500. φασὶ Solan. pro φησὶ III. Calumn. 14. 144. ἔφη Edd. ἔφη II. Amor. 29. 429. ἔφην al. ἔφης I. D. Mar. IX. 1. 311. εἰπέμοι, ἔφη ὦ Τιμοθέα I. Harm. 1. 850. φάσει ex f. φησὶ al. III. Rhet. Pr. 9. 9.
Φέρω. σὺν ἂν φέροις I. Vit. Auct. 26. 566. ἐπεὶ σὺν ἂν φέροι τις I. pro merc. Cond. 11. 720. σὺν ἂν φέροιμεν II. Tox. 2. 509. Φέροις al. Φέροις III. Conv. 2. 419. ἴφθω & ἄφθω I. Pisc. 29. 598.
Φεισιζίων v. notas III. Ep. Sat. 26. 408.
Φέρω Edd. Vorſ. Φέρη III. Mort. Par. 37. 358.
Φιλανίη II. Amor. 28. 429.
Φιλάνωπος II. Tox. 7. 514. cum Φιλάνωπος confuſ. III. Macrob. 12. 216.
Φιλέω confuſ. cum Φιλίω III. de Dipſ. 9. 239.
Φιλιππίδης al. Φιλιπτίδης I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλόπαιδα & Φιλόπαιδα II. Icar. 24. 780.
Φιλοπρωία II. Abd. 4. 160.
Φιλοσκόπτη. Φιλοσκόπτει al. Φιλοσκόπτων I. Tim. 6. 112.
Φιλομυσία I. D. Mar. VIII. 2. 309.
Φίλος. τοὺς φίλους al. τοὺς φίλους I. Tim. 2. 114. τίς ἂν ἴσοι φίλος; I. Cat. 11. 632. Φίλον ποιήσαντα & Φιλοποιήσαντα I. Scyth. 11. 872.
Φιλοσοφία. ὅσοι φιλοσοφοῦσι I. Herm. 53. 794. Φιλοσοφοῦντα al. Φιλόσοφον I. Tim. 57. 174.
Φιλοσοφία. Φιλοσοφίαι al. Φιλοσοφίαν I. Nigr. 14. 53. Φιλοσοφίας πάσης. μεθοφορίας I. pro merc. Cond. 12. 721. Φιλοσοφίαν δὲ τίς &c. II. Par. 28. 858.
Φιλόσοφος I. Tim. 55. 172. Φιλοσόφῳ al. Φιλοσόφου al. Φιλοσόφῳ I. Prom. 7. 35. ἄμφω ἦ Φιλοσόφω II. pro Imag. 28. 506.
Φιλοτησία I. Merc. Cond. 16. 672. Φιλοτησίαι III. Conv. 15. 428. Φιλοτησίας III. Ep. Sat. 33. 413.
Φιλοτιμίας ὑποπιπτόμενος III. Calumn. 27. 458.
Φιλοφρονήσομαι al. Φιλοφρονήσωμαι I. Tim. 48. 261.
Φιλοφροσύναις III. Ep. Sat. 34. 424.
Φιλόχορος I. Pisc. 52. 609. & I. D. Deor. XX. 26. 266.
Φιμὸς I. Vit. Auct. 22. 462.
Φινεὺς. Φινέα recept. pro Ἰφέα II. pro Imag. 28. 500.
Φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
Φοινὶξ. ὧν μὴ Φοίνικος ἔτη βιῴη I. Herm. 53. 793.
Φοιτάω. φοιτῶν Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ φοιτᾷ I. Somn. 1. 1.
Φόλος. τῷ Φόλῳ III. Conv. 14. 428.
Φοπεύω I. D. Deor. XVI. 1. 244.
Φρυῶ vide notas III. Meret. XIII. 318.

φόνι II. Gymn. 19. 899. φόνι Pell. φόνι III. Dea Syr. 18. 465.
φόρ☞ I. pro merc. Cond. 13. 722.
φράζω. ὁ δὲ φράσας al. ὃν μηδὲ φράσας I. Tim. 43. 155.
φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρυγμοὺς III. Calumn. 3. 128.
φροίμιον. φροιμιάν al. προοιμιὰν II. Q. Hist. 14. 20.
φροντίς. ἡ φροντὶς Ἱπποκλείδη I. pro merc. Cond. 15. 724.
φρύξ. φρύγα I. Tim. 30. 142.
τῇ φυγῇ Edd. pr. τὴ φυγῆς II. Asin. 23. 592.
φύκ☞ I. Pisc. 12. 580.
φυλάκι☞ al. φυάκιος al. φυλακίσεως I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φύω I. Prom. 13. 195. II. Asin. 31. 601.
φυτεύω I. Necyom. 12. 473.
φύσεις III. de Dipsad. 9. 239.
Φυκίων II. Jup. Trag. 48. 696.
φῶς] θεὸς III. Philopat. 13. 598.

X.

Χειριφὼν I. Herm. 15. 754.
χειμῶν. τῇ χείμῳ III. Dem. Enc. 5. 494.
ἐ χαλεπῶς II. Gall. 2. 705.
χαμαὶ II. Lex. 1. 319. τὰ χαμαὶ ἐρχομένων II. Icar. 6. 757.
χαμαιτυπεῖον lupanar I. D. Mort. X. 11. 374.
χαμαιτυπίον II. Asin. 51. 618.
χαρίεις. τῇ χάριν al. χάριν τι al. τὴ χαρίστα I. Prom. 3. 28.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαριτώμ☞ I. D. Mar. IX. 1. 312.
ὦ Χαρικλεῖς II. Amor. 51. 454.
χάρις. χάριν εἴσεσθαι I. Cat. 28. 650.
χάσμα. χάσματι μεγάλῳ II. 2. Ver. Hist. 43. 136.
χειμῶν. τὸ χειμῶνι I. Halc. 1. 176.
χεῖρ. τὸ δίκαιον τὸ τῇ χειρὶ I. Pisc. 10. 578. χειρῶν al. τιμῶν I. Tim. 12. 120.
χελώνη I. D. Deor. VII. 4. 223.
κατὰ χηνῶν II. Icar. 9. 759.
ὁ χηνίσκ☞ II. Jup. Trag. 47. 695.
χλευασμοὺς I. Pisc. 25. 595.
χολῇ Edd. male χολῆ III. Pseudol. 1. 162.
χράω. ἔχρα pro ἔχρη II. Alex. 22. 229.
χράομαι I. Cont. 17. 513. διὰ ἔχειν οἱ χρήσονται I. Tim. 28. 140.
Χρόμιος. Χρόμιος☞ al. Χρόμιο☞ I. Tim. 30. 142.
τὸ χρεὼν fatum I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
χρη. σὺν ἐχρῶν I. Pisc. 20. 590. τί γὰρ χρὴ ποιεῖν al. τί γὰρ ἐ χρὴ I. D. Deor. VIII. 1. 225.
χρῆμα. ῥητῶν ἕκαστον χρημάτων II. 1. Ver. Hist. 20. 86.
χρῆμα al. χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. παίδων χρημάτων I. Nec. 4. 461.
χρηματίζω II. Q. Hist. 48. 59.
ἐς χρηματισμὸν III. Fug. 20. 375.
χρήσιμ☞. ὡς χρήσιμον I. D. Mort. XIV. 1. 394.
χρό☞. τὸ χρῷ I. Pisc. 48. 613.
χρυσᾶς pro χρυσοῦς III. Dea Syr. 30. 476.
χρυσᾶ γὰρ εἶμι II. Jup. Trag. 19. 652.
χρυσίον τυτὶ I. Pisc. 45. 612.
χρυσὶς I. D. Deor. II. 2. 206.
χρυσοῦς I. pro Lapsu. 1. 724. ὥσπερ τὸ χρυσοῦν ἐκεῖνο κλέδιον II. Gall. 1. 703.
χρυσοφόρ☞ I. D. Mort. XIV. 2. 396.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 131.
χύτρα. χύτραι ποτραι II. Par. 4. 841.
χῶμα I. Scyth. 2. 861.
χωρίον I. D. Mort. VI. 2. 348.
χωρίον I. Necyom. 22. 486.

Ψ.

Ψεδιὸς raros crines habens, I. D. Mort. XXV. 1. 432.
ψῆττά τις I. Pisc. 49. 617.
ψῆφ☞. τὰ δῆμα τ' ψῆφα al. τ' πίνης I. D. Deor. XX. 12. 262.
ψηφοφορίαν I. Pisc. 24. 594.
ψιλὸς. ψιλὸν al. ὑψηλὸν I. Sacr. 15. 530.
ψοφοδὴς I. Scyth. 3. 862.
ψόφ☞ I. Jud. Voc. 2. 84.
ψύττα III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχρολογίαν al. ψευδολογίαν I. D. Mort. XVI. 5. 405.
ψυχρὸς I. Prom. 4. 188.
ψυχροτέρως II. Icar. 24. 781.

Ω.

Ὦ παῖ al. ὄπται I. Herm. 55. 796.
ὠδῖνα. ὠδῖνα ὁρ☞ II. Q. Hist. 23. 31.
ὠθεῖν. ὠθεῖτε al. male αὐξῆτε I. Pisc. 44. 611.
ὠκύπτερα alae II. Icar. 3. 754.
Ὠλένη II. Icar. 3. 755.
ὦμ☞ I. Cont. 1. 490.
ὧν Edd. ὦν II. Astr. 3. 961.
ὠνέομαι I. D. Mort. IV. 1. 342. I. Vit. Auct. 26. 566.
ὦνι☞ I. Sacr. 2. 528.
ὤρας. μὴ ὥραιον ἐκείνου II. Salt. 5. 270.
ὡριάζειν Graev. ὁριάζειν II. Par. 43. 868.
ὡράτη v. notas III. Tragop. p. 655.
ὥρλα Edd. ὥρλον II. Astr. 27. 372.
ὠρύομαι. ὠρυομένων al. ὠρυμιόων I. D. Mort. X. 13. 375.
ὡρῶν vulgo ὁρῶν III. Hipp. 8. 74.
ὡς male aberat I. Herm. 35. 777. & II. Alex. 19. 227.
ὡς Edd. ὃς Marcil. III. de Domo 14. 497. ὡς al. ὃς male II. Q. Hist. 40. 54. ὡς] al. πὰν I. Tim. 55. 171.
ὡς ἅπαντες al. ὡς ἑκάστους ἑδόκει II. 1. Ver. Hist. 15. 81.
ὡς insertum ex O. II. Jup. Trag. 25. 669. ὡς τ' ἐκείνης III. Ner. 5. 639. ὡς τις non ὅς τις II. Tox. 44. 552. ὡς ἐδ' οἱ I. Merc. Cond. 6. 661.
ὥσγε lege ὥστε III. Philops. 32. 59.
ὥς ποτε Edd. ὅς ποτε II. Gall. 13. 722.
ὥστε emendatum ὅτε Edd. III. de Domo 12. 197.
ὠφέλημα I. Nigr. 26. 65.
ὠφελῶ. ὠφεληθῆναι al. ὀφελεθῆναι male I. Cont. 20. 517.

INDEX
GRAECUS NOTARUM
AD LUCIANUM.

A.

Ἄβατον. ἄβατον ἐποίησας II. Lex. 3. 324.
Ἀβδηρίθεν. — Ἐφέσου I. Vit. Auct. 12. 552.
Ἄβρα I. Merc. Cond. 36. 695.
Ἀβραδάτης II. Imag. 10. 468.
ἄβροχον III. Hipp. 2. 68.
Ἀγαθοκλίης II. Dem. 29. 386.
ἀγαθὸς. σὺν ἐπ' ἀγαθῷ I. Herm. 50. 791. ἀγαθῇ τύχῃ III. Deor. Conc. 14. 536. σὺν ᾧ ἀγαθέ I. Somn. 17. 22. ἢν τὸ καλὸν, καὶ ἀγαθὸν ἀνδρῶν ib. 12. 16. τὸ ἄριστον ψήφῳ δοκιμασθὲν II. Euh. 3. 352. ὡς ἄμεινον ἦν I. Nigr. 9. 48. idem ter repetitum, ib. 49. τῷ βελτίονι I. Cont. 12. 506. ἐδεξιοῦντο ὥς τινα τὸ κρεττόνων III. Conv. 7. 423. ἄριστον κατὰ παιδιάν I. Harm. 4. 857. τὸ ἄριστον τὸ γραφίων Ὅμηρον II. Imag. 8. 466. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις γνωρίζομαι, vel εὐδοκιμῶν I. Somn. 11. 15. τοῖς ἀρίστοις προσομιλεῖν vel ὑπὸ τῶν ἀρίστων τιμᾶσθαι ib. ἀγαθοὶ τάττειν III. Hipp. 1. 66.
ἄγαμαι. τὰ ὦρας ἠγάσθη III. Char. 16. 626. & 627.
ἀγαναχτῶ I. Tim. 9. 115. ἀγαναχτῶ ἂν μὴ &c. III. Philopſ. 21. 49. ἀγαναχτεῖ πιζὸς βαδίζων I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀγαπῶμεν I. Jud. Voc. 2. 83. ἀγαπῶμεν contenti ſimus. II. Tox. 62. 566.
ἀγαπητὸς. τὸ ἀγαπητὸν I. Catap. 10. 631. ἀγαπητῶς II. Amor. 33. 433.
ἀγείρω. ἀν ἀπὸ πλούτου ἀπειρίσιον τὴ χρήματ' ἀγείρων I. Prom. 1. 25. ἀγείρων τὴ συμέγων I. Herod. 1. 833. ὡς ἀγείροιεν τῇ μητρὶ III. Cron. 12. 394. & 395.
ἀγέλεια. ταῖς ἀγελαίαις II. Aſin. 27. 597.
ἀγέλη πυρίτης III. Epigr. 24. 682.
ἀγεννὴς. ἤδη ἀγεννὴς I. Cont. 10. 502.
ἄγκιστρον τῷ δελέατι συγκαθαπτόμενος I. D. Mort. VIII. 1. 359.
ἀγνοίαν. ἢ γὰρ σφίσιν ἀγνοίαν ἐπέρχεται II. Aſtr. 29. 372. & 373.
ἄγνοιαι I. Cont. 15. 511. διὸν γε ἡ ἄγνοια III. Calumn. 1. 124.
ἀγνὸς I. Somn. 10. 15.
ἄγναμον II. Bis Acc. 29. 829.
ἀγορά. ἐξ ἀγορᾶς & ἐπ' ἀγορᾶς, de eo variae collectae formulae. I. Nigr. 25. 64. & 65. ἀμφὶ πλήθουσαν ἀγορὴν III. Philopſ. 10. 38. ὧν ταῖς καθ' ὑμᾶς ἀγοραῖς I. Prom. 1. 25.
ἀγοραῖος I. Merc. Cond. 24. 680.
ἄγριος. τὸ ἄγριον I. Tim. 35. 147.
ἀγρὸς III. Epigr. 13. p. 678.
ἀγρυπνίαν. ἀγρυπνεῖ pro ἀγρυπνῇ I. D. Deor. VI. 4. 218.
ἀγρυπνία ἔχουσα τὴ ἔννοιαν τῶ γιγνημένων, τὴ κατάμεμψιν I. Somn. 4. 7.
ἀγυιαὶ. πᾶσαι μὲ ἀγυιαι I. Nigr. 16. 54.
ἀγχόνη I. Tim. 45. 158.
ἄγχω. ἄγχει σε I. D. Mort. XXII. 1. 423.
ἀγχεμάλας II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.
ἄγω. ἀδύνατα ἄγεις I. Tim. 3. 104. ἄξει Edd. ἄξειν II. Dem. 4. 376. ἄγε δὴ μὴ μέλλετε II. Bis Acc. 18. 814. ἀγαγοῦσα ib. 16. 810. ἀχθὲς ᾠδὴ τὸ Ἀντιφίλου II. Tox. 32. 540.
ἀγὼν I. Nigr. 10. 49. I. Prom. 1. 25. λέγει μὲ ἀγὼν II. Demon. 65. 395. κατέστω τῶ τὸ καρόνον ἀγῶν III. Mort. Per. 32. 353. 354. & 355.
ἀγωνίζω I. Prom. 4. 189.
ἀγώνισμα. ἐς τὸ παρὼν ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
ἀγωνοθέτης. ἄγειν πρὸς τὸ ἀγωνοθέτην I. Nigr. 14. 53.
ἀδελφὴ I. D. Mort. XXIV. 3. 430.
ἀδελφὸς. ἐπεὶ τὸν γε ἀδελφὸν αὐτὸς I. D. Deor. XIX. 2. 251.
ἄδης Πλουτοδότης, ἄδης Πλοῦτος I. Prom. 2. 26. ἀκούειν ἄδου vel ἄδην. I. Nigr. 13. 52.
ἄδης. τῶ ἄδου τὰς πύλας &c. I. Nec. 6. 463. ἄδην II. de Luctu 2. 922.
ἀδιάφορος. ἀδιάφορα εἶναι συμβέβηκε I. Vit. Auct. 21. 560. τὸ ἀδιάφορον III. Mort. Per. 17. 341. ἐς τὸ ἀδιάφορον I. Herm. 18. 756.
ἀδικεῖν. εἰδὼν ὑμᾶς ἀδικεῖν II. 1. Ver. Hiſt. 29. 92. ἐφ' οἷς σαυτῷ συνοίδας ἀδικοῦντι I. Somn. 9. 13. ἀδικοῦντος III. Calumn. 7. 134.
ἀδίκημα. ἀδικήματος III. Pſeudol. 25. 181.
ἄδικος. ὁ τοιοῦτος III. Calumn. 8. 134. πᾶς ἂν σὺν ἄδικον I. Tim. 14. 124.
ἀδικὸς III. Muſc. Enc. 5. 95.
Ἄδμητος I. Somn. 17. 21.
ἀδόκιμος III. Rhet. Pr. 24. 25.
ἀδρὸς II. 2. Ver. Hiſt. 40. 134.
Adſpiratio neglecta, σὺν ἀσκλός III. Dea Syr. 31. 477.
ἀδύνατος. ἀδυνάτων ἐμᾶς I. D. Deor. VIII. 1. 227.
ἄδω. ἐστάτω δὲ τὸ καλὸν ἐκεῖνα ἄδειν I. Nigr. 3. 41.
ἀεὶ γάρ τι I. Prom. 12. 195. ἐς ἀεὶ κτῆμα II. Q. Hiſt. 5. 7.
ἀειπέλιος. ἀειπελίῳ ἐπὶ μισθῷ I. Merc. Cond. 23. 677.
ἀεροβατῶ τὴ περιφρονῶ τὸ ἥλιον I. Prom. 6. 34.
ἀεροπέλαδος I. Prom. 7. 36.
ἀεροπόρακες II. 1. Ver. Hiſt. 16. 82.
Ἀερόη II. Salt. 43. 293.
ἀετὸς I. D. Deor. II. 1. 206. ἐπότε ἦδη ἐν τοῦ ἀετῷ ἦν quum eſſet in forma aquilae ib. XX. 6. 258. τὸ ἀετῶν πτῆσει II. Salt. 38. 290.
ἀηδὼν III. Calumn. 14. 144.
ἀηδὼν I. Nigr. 3. 41. I. Halc. 8. 183.
Ἀθάμας II. Salt. 42. 293.
ἀθανατισμὸς. τῷ ἀληθῆ τὸ δόξης ἀθανατισμῷ I. Somn. 12. 16. ἀθάνατος. ἀθάνατοι ib.
ἄθλιος I. Nigr. 23. 61.
Ἀθηνᾶ I. D. Mar. XIV. 2. 322. εἰ δ' εἰ αὐτὴ μοι Ἀθηνᾶ τοῦτο ἐπιτάττοι I. D. Mort. XXIX. 2. 450. Ἀθηνᾶ συνεργάζετο I. Prom. 3. 27. τὸ Ἀθηνᾶς I. Harm. 3. 856. Ἀθηνᾶ στρατιᾶς III. Meret. IX. 401.

Ἀθῆναι earum comparatio cum aliis civitatib. I. Nigr. 12. 51.
Ἀθήνησι II. Imag. 4. 462. οὗτος Ἀθήνησι II. Alex. 38. 214.
Ἀθηναίους II. Q. Hist. 15. 28.
ἀθλητῇ II. Gall. 8. 714.
ἆθλον I. D. Deor. XX. 7. 259.
ἆθλον. ἆθλόν τινα τοῦτο τῷ βασιλεῖ ἐπιτελῶν I. D. Mar. XIV. 2. 322.
ἀθυμοῦντιον ἄρτυε σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291.
Αἰακὸς II. de Luct. 4. 924.
Αἰγιρ- III. Electr. 2. 884.
αἰγιαλέ. καὶ αἰθόμεν- ἠμᾶς ὐπ αἰγιαλοῖς II. Alex. 57. 260. & 261.
αἰδὼς I. Tim. 3. 104.
Αἰγύπτι-. ἀνδρὶ Αἰγυπτίῳ ἐνίσχυον γυόμενος II. de Luct. 26. 983.
Αἴγυπτ- I. D. Mort. XIII. 3. 392.
αἰδέομαι. ᾐδοῦντο II. Amor. 20. 420.
Αἰθιοπία. ἐπ' Αἰθιοπίῃ vide nomen III. Dea Syr. 16. 462.
αἰθάσσω. τεμένις ἐ ἐκάστις ἐκπρεπέσιν περὶ τὸ αἰθάσσω I. Nigr. 27. 69.
αἰδὼς II. Amor. 37. 438. ὁ περὶ ταύτην αἰδὼς I. Herm. 82. 826. & 827.
αἰδὼ II. Phal. alt. 12. 206.
αἰδὼς μ' γὼ ἐκδίχεται τοὺς &c. II. Amor. 49. 453.
αἰθέρ- μεγάλῳ I. Halc. 7. 183.
Αἰθιοπῆς. μετ' ἀμώμους Αἰθιοπῆας I. D. Prom. 17. 201.
Αἰθίοπας. λεὶ Αἰθιοπῆς II. Q. Hist. 13. 22. ἢ οἱ ἐκεῖνε ἢ ἡ Αἰθιοπικὴ βάρβαρος II. Salt. 44. 295.
αἰθὼ I. Tim. 41. 153.
αἰθὼ- I. Jud. Voc. 7. 90.
αἷμα I. Vit. Auct. 6. 945. & 946. ὑπ' αἵματα III. Tragop. p. 651. ἀφ' αἵματ- II. Tox. 52. 557. τῷ αὐτοῦ αἵματι I. Cont. 24. 523.
αἱμάσσειν. αἱμάξαι τῷ δικτύλῳ II. Gall. 26. 742.
Αἰόλ-. αἰόλῳ τῷ Ἕλλ- συγγενεῖ I. Halc. 1. 177.
αἰπόλιον I. Catap. 3. 623.
αἴρομαι. ἦρτο I. Herm. 85. 829.
Αἰσχίνης II. Imag. 17. 476. ἃ δὲ Αἰσχίνης ὁ Ῥήτωρ εἶπε I. Somn. 12. 16.
Αἰσων- II. Icar. 10. 761.
αἰτία. αἰτῶν τὸ γογγόρῳσιν I. Tim. 49. 163. αἰτιάσεις III. Meret. IV. 288. αἰτιάσεων ἢ πάθος ἢ συγκατιόντων II. Salt. 84. 315.
αἰτία γυναῖ III. Char. 6. 621.
αἰτιάομαι. πάλαι μοὶ σε ταῦτα αἰτιᾶ I. Tim. 14. 124. αἰτιᾷ antea male αἰτια II. Abd. 21. 177.
αἰτιάσεσθαί σε III. Pseudol. 4. 166.
αἰτί-. τί δὲ ἡμεῖς αἴτιοι I. D. Mort. III. 1. 338.
Αἰτνη. ὦ ἐ Αἴτνης I. Tim. 19. 129.
ἀϊτυλμὸς. Αἰτυλμὸν πάθη I. Sacr. 1. 525.
ἀϊχμαλωτός. ἐλυσάμην αἰχμαλωτοὺς III. Dem. Enc. 45. 523.
Ἀκαδημαϊκὸς II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
ἀκάθαρτον II. Asin. 29. 598.
Ἀκάμας II. Salt. 40. 292.
ἀκανθώδης I. Pisc. 51. 618.
ἀκαρὴς. ὐκ ἀκαρεῖ χρόνῳ I. Tim. 3. 105. ὐκ ἀκαρεῖ ἐ πάντες ὕστερ III. Philopat. 21. 610.
ἀκαρπί- II. Q. Hist. 7. 8.
ἀκεστὸν II. Q. Hist. 45. 57.
ἄκατ- II. 1. Ver. Hist. 5. 53.
Ἀκαρνανικὸν II. Alex. 36. 243. & 244.
ἀκέρα. ἢ ἀκέραν ὑπὲρ &c. I. D. Mort. IV. 1. 340. & 331. &c.
ἀκηδέζω. ἀκηδεζόμενος I. Somn. 9. 73.
ἀκήρ. ἀκὴρ ἐγένοντο σιωπῇ I. Nigr. 34. 77.
ἄκμαν- I. Somn. 10. 15. ἀκμάσ- ib.
ἄκμητα melius ἀκήρατα II. Icar. 3. 754. ἀκήρατ- πόσμ- I. Somn. 10. 15.
ἀκήρατ- II. Icar. 3. 754.
ἀκινδύν-. ἀκινδυνότερον II. Asin. 44. 611.
Accusativi rarior terminatio in Σκύθαν III. Dea Syr. 12. 457. Accusativ. vel potius ordo verborum minus obvius in παραλθόντας III. Char. 19. 630.
ἄκλαυσ- I. Catap. 5. 626.
ἄκλαυ-. ἀκλαύτους ἢ ἀθύους I. D. Mort. XV. 3. 401.
ἀκμὴ I. Prom. 3. 27. I. Merc. Cond. 3. 655.
ἀκμὴς. σὺν ἀκμῆς II. Lex. 2. 321.
ἀκοντίζω I. Tim. 10. 118.
ἐν ἀκοντίῳ II. Q. Hist. 12. 16.
ἀκούω I. Merc. Cond. 35. 694. ὅ τινα μητρὸς φίλην ἀκούεις II. Asin. 4. 571. ὧν κόλπους ἢ θεοὶ ἴχθροὶ ἀκούσαν I. Nigr. 22. 60. τοῦ ἀκούσειν II. Q. Hist. 20. 14. ἄκουσον στόγα III. Deor. Conc. 1. 528. ἄκουσον αὐτοῦ τότε παρῄσησιζομένε II. Jov. Trag. 41. 688. ἢ τοῦτ' ἀκούσῃ μόνον II. Abd. 6. 164. κακῶς ἀκούειν II. Asin. 38. 606. ἀκούειν intelligere, II. Par. 10. 848. ἀκούειν καλλίστην dici pulcerrimam, III. Charid. 14. 626. ἀκοῦσαι II. Phal. Pr. 3. 190. ἀκούειν ἃ ὧν I. Nigr. 13. 52. τὴν παρὰ τοὺς ἀκούοντας ἰδέαν III. Calumn. 24. 156. ἀκούειν III. Bacch. 5. 79.
ἀκραιφνὴς II. Q. Hist. 8. 9. ἀκρᾶντ- III. Macrob. 25. 227.
ἀκριβῶς. ὃς ἀκριβῶς οἶδε III. Conv. 4. 420. & 421.
ἀκρὶς. ἀκρίδ- III. de Dipsad. 3. 236. & 237.
ἄκρατ-. ἀκρίτως τινὰς III. Calumn. 8. 137.
ἀκροάομαι. ἀκροᾶσθαι ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 135.
ἀκροβολίζομαι I. Tim. 45. 159.
ἀκροατὴν σε I. Prom. 1. 186.
ἀκρόασις I. Tim. 51. 165.
ἀκτίνα III. Tragop. p. 648.
ἀκτίν. ἀκτῖνα παρατεταγμένην III. de Dipsad. 2. 235.
ἀκτίσσειν II. Alex. 27. 235. ἀκτῖνας ἐπὶ τῇ κεφαλῇ I. Tim. 51. 165. & III. Dea Syr. 32. 478.
ἀλείπουσι ἰδὼς III. Dea Syr. 48. 484. ἀλείπουσι κάμνει II. Gall. 1. 702.
Ἀλεξανδρεὺς ἀνθρώπισκος I. Merc. Cond. 27. 685.
μήτι Ἀλέξανδρος II. Q. Hist. 38. 50. Ἀλεξάνδρῳ τῷ Ἀσσυριοχίτῃ II. Alex. 1. 208.
Ἀλεξικλῆς III. Philopsad. 14. 41.
ἀλήθεια I. Catap. 19. 641. I. Pisc. 17. 587. ἐπ' ἀληθείας III. Philopat. 12. 598. τὴν ἀλήθειαν προσιοῦσαν III. Calumn. 5. 132.
ἀληθὴς. τἀληθὴς εἰρῶ I. Herm. 66. 808. τἀληθὴς ἐξειμῶ I. Pisc. 15. 586.
ὡς ἀληθῶς II. Amor. 48. 451. ἀληθῶς χαριεντίῳ ib. 38. 440.
Ἁλιάρτης I. Necyom. 20. 483.
ἁλιεὺς I. Pisc. 1. 570.
Ἁλιρρόθιος II. Salt. 39. 291.
ἁλίσκω. ἁλισκόντες III. Philopsad. 2. 30. ὅτι ἑρμῆν ἁλίσκεσθι μετ' αὐτοῦ I. Pisc. 32. 601.
ἁλισμὸς I. Prom. 1. 24.
Ἅλκηστις I. Somn. 17. 21. τὴν ὁμωγυῆ μου Ἄλκηστιν I. D. Mort. XXIII. 3. 428.

τῶν Ἀλκιβιάδῃ III. Mort. Per. 43. 363.
Ἀλκυονὶς I. Halc. 2. 179. Ἀλκυόνι ib. 1. 176.
ἀλλὰ. ἀπ' ἢ I. Nec. 1. 457. ἀλλὰ ἄνθρας II. Tox. 1. 508. ἀλλ' ἐκεῖνο I. Nigr. 8. 47. ἀλλὰ ἢ ἐ II. Asin. 10. 577. ἀλλὰ ἢ I. Jud. Voc. 3. 85. ἀλλ' ἐκεῖνος I. D. Deor. XX. 5. 257. σὺ δὲ ἀλλὰ I. D. Mar. VI. 2. 303. ἀλλὰ εἴ τι II. Q. Hist. 5. 6.
ἀλλοδαπός. ἀλλοδαπὴν subaudi γῆν I. Somn. 7. 9.
ἀλλόκοτος metathesis pro ἀλλότοκος I. Prom. 5. 30.
ἄλλος II. Alex. 43. 249. I. Cat. 20. 642. ἢ ἄλλος II. Amor. 16. 416. τὰ ἄλλα T. H. rescribi vult τάχα I. Nigr. 9. 48. τὰ ἄλλα H. Q. Hist. 13. 19. ἀλλ' ἢ II. Tyran. 21. 157. ἄλλῃ τε II. Jup. Trag. 2. 644. μετέχειν τ' ἄλλων τ' βυλόμενον II. 1. Ver. Hist. 20. 87. ἄλλος I. Vit. Auct. 18. 557. ἄλλος I. Merc. Cond. 23. 679. ἐπ' ἄλλο al. ἄλλῳ I. D. Deor. XX. 8. 259. ὅτι ἄλλο ἐδόων II. Asin. 16. 584. ἄλλῳ II. Salt. 23. 882. τ' ἄλλα II. Phal. alt. 7. 204. τινὰς τοὺς ἄλλους I. Herm. 5. 744. τις ἄλλος I. Catap. 1. 621.
ἀλλότριος τέμνω I. Harm. 3. 856.
ἄλλως ἐρώμην nullo consilio rogabam I. D. Deor. XX. 3. 255. & I. Pisc. 19. 589. ἄλλως ἰσορίαν ἐπιδείκνυσι III. Hipp. 2. 66. ἄλλως τι φῂς I. D. Mort. XV. 3. 400.
ἄλογος. ἀλόγως τὸ μὲν ἀλόγιστον ἀνθρῶν I. Nigr. 1. 38.
ἀλυργὶς II. Q. Hist. 8. 11. I. Prom. 5. 30.
Ἅλυς II. Jov. Conf. 14. 636.
ἀλυσιτελὲς δὴ II. Jov. Trag. 47. 694.
ἀλυτάρχης I. Herm. 40. 783.
Ἄλφειος I. D. Mar. III. 1. 294.
Ἀλῶα Festum Athenienſe III. Meret. I. 280. & 281.
Ἀλωὰς. Ἀλωὰς ὑείας I. Cont. 3. 494.
Ἀλωπεκῆθεν III. Philopſ. 20. 48.
ἅμα II. Gymn. 22. 903. ἅμα λέγων II. Gall. 10. 717.
ἀμαθία μὲ Θρᾴσσα, & ἀμαθίας ἡγεμόνης τῶν Θρᾳττῶν I. Nigr. 1. 38.
Ἀμαλθείας κέρας III. Rhet. Pr. 6. 6.
ἡ ἅμαξα τ' βοῦν πολλάκις ἐκφέρει I. D. Mort. VI. 2. 348.
ἀμαυρός. πρὸς ἀμαυρόν τι καὶ μικρόσωμον λυχνίδιον I. Tim. 14. 124.
ἀμβολὰ. ἀμβολᾶς ἔργων I. Scyth. 11. 872.
ἀμβροσία. λόγων ἀμβροσίαν κατισκίδωσιν I. Nigr. 3. 41.
ἀμέλει I. Cat. 13. 635. I. Nec. 15. 477.
ἀμελήτητος I. Cont. 7. 498.
ἀμελέω I. Tim. 11. 120. αὐτῶν ἀμελεῖν I. Somn. 13. 19. ἀμελούμενος δὲ ὁ μὴ φέρων I. D. Deor. XIV. 2 238.
ἀμέλητος I. Nigr. 27. 67.
ἀμετεωρίπτι I. Nigr. 28. 68.
ἀμήχανον III. Mort. Per. 13. 336.
ἀμιὸς. ἐς τὴν ἀμιδα ὑπορρῶντες I. Merc. Cond. 4. 658.
ἄμμιγα πάντες I. Nigr. 16. 54.
Ἄμμων I. D. Mort. XIV. 5. 398. Ἄμμωνος II. Astr. 8. 364.
ἀμνημονεύω II. Q. Hist. 18. 26.
ἄμοιρον II. Jup. Conf. 19. 640.
ἄμορφος I. Prom. 3. 28.
ἀμουσὸς I. Somn. 9. 12.
ἀμφιβαλὴς I. Herm. 57. 798.
ἀμφιλαφὴς III. Rhet. Pr. 22. 23.
Ἀμφίλοχος II. Alex. 19. 226. I. D. Mort. III. 1. 338.
Ἀμφίρυτος. πόσῳ ὦ Ἀμφιρύτη I. Cont. 14. 509.
ἀμφότερος. ἀμφοτέροις I. Tim. 20. 130. ἀμφοτέρως III. Conv. 47. 450. ἐπ' ἀμφότερα πίνειν I. Harm. 2. 853.
ἄμφω I. Merc. Cond. 7. 663. I. Tim. 18. 128. ὁ γὰρ αὐτὸς ἄμφω ἦμεν I. D. Mort. XVI. 4. 404.
ἀναβάλλω I. Nigr. 8. 47. ἀναβάλλεσθαι τὴν προσοχὴν ib. 27. 67.
ἀναβιβάζω. ἀναβιβασάμενος I. D. Deor. XXV. 2. 278.
ἀναβιόω. ἀναβιῶναι αὖριον I. D. Mort. I. 1. 328.
ἀναβολὴ II. Gall. 9. 717.
ἀναγιγνώσκω II. Q. Hist. 32. 43. & I. Halc. 7. 182.
ἀναγνωσμένας I. pro merc. Cond. 1. 704.
ἀναγκαῖον II. Salt. 62. 300.
ἀνάγκη. καὶ ἀνάγκῃ — προβάλλονται I. Nigr. 22. 61. ἀνάγκη τοίνυν I. Merc. Cond. 11. 667. ἀνάγκη -- ὀνόματα II. Jov. Trag. 4. 647. ἀνάγκῃ ἴχνεσι I. Nigr. 22. 61. ἐν ταῖς ἀνάγκαις III. Ocyp. p. 666.
ἀναγράφω. ὑπουργίτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀναγεγραμμένης v. omnino not. Geſn. III. Nav. 35. 271.
ἀνάγω I. Nigr. 8. 47.
ἀναδέω. λύει τ' ὕπνον ἀναδησάμενος I. Scyth. 11. 871.
ἀνάδυσις II. Salt. 50. 297.
ἀναδῦναι III. Mort. Per. 26. 350.
ἀνάθημα I. Herm. 38. 780.
ἀναθορεῖν I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρυμαι. ἐν τῇ λέχῃ ἀνεθόρυτο I. Prom. 4. 29.
ἀναθόρω. ἀνέθορεν ὑπ' ἐκπλήξεως I. Prom. 4. 29. ἢ μὲ τ' πέτρας ἀνέθορεν ib. καπὸς πολὺς ἀνέθορεν ib.
ἀναιδέστατον III. Cyn. 16. 548.
ἀναίρω. ἀπολεῖν αὐτὰς ἀπειλοῦσιν II. Gall. 14. 725.
ἀναισθησία. δι' ἀναισθησίαν I. Somn. 13. 19.
ἀναισχυντία. ἡ ἀναισχυντία ἔσται III. Pſeudol. 5. 167.
ἀναίτιος. ἀναίτιον αἰτίαις I. Prom. 4. 188.
ἀνακείμαι. ἀνακείσθω ἡ εἰκὼν II. Imag. 18. 478.
ἄνακες. τοῦ ἀνάκου III. Conv. 9. 424.
Ἀνάκειον. πρὸς τὸ ἀνάκειον προθέμους κλίμακας I. Tim. 10. 119.
ἀνακηρύσσω. ἀνεκήρυξεν ὑπουργεῖν δηλονότι I. D. Mort. X. 6. 366. & 367.
ἀνακλάω. ἀνακεκλασμένη II. Gymn. 7. 886. ἀνακλᾶν ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀνακλάσας III. Meret. III. 284. & 285.
ἀνακόλουθον in καὶ σιγᾶν καὶ ἀνακόλουθον vide III. Philopat. 17. 603. ibique notas. In καί τι παθεῖν ib. 18. 604.
Ἀνακρέων III. Macrob. 10. 214.
ἀνακρούω. τόν τε θυμὸν ἀνεκρούετο, & πάλιν τ' λόγον ἀνακρουόμενοι I. Nigr. 8. 47. μικρὸν ἀνακρούσω & ἀνακρούσω πρύμναν ib. 46.
Ἄνακτορον I. Tim. 23. 136.
ἀνακυκλεῖς III. Philopat. 17. 602.
ἀνακύπτω. ψυχὴ ἀνακύψασα εἰς τὸ ὄντως ὂν I. Somn. 13. 19. ἀνακύπτων al. ἀναπήφων ib. 18. ἀνακύπτοντες II. Jup. Trag. 22. 666. & 667.
ἀναλαμβάνω. ἀναλαβὼν ἤδη τὰ ἱερημένα I. Nigr. 8. 47.
ἀναλίσκω. ἀνάλωκα I. Herm. 82. 828. χρόνος ἀναλωθεὶς I. Somn. 17. 22.
ἀναλογίζομαι I. Herm. 54. 794.
ἀνάλογος I. Herm. 32. 772.
ἀναλύζω. μόλις ἀναλύζων πεκομμένῳ τῷ πνεύματι I. Somn. 4. 7.
ἀναλύω. ἀνήλυε III. Philopſ. 14. 41.
ἀναμιτρίω I. Nec. 18. 482.
ἀναμιμνήσομαι. τί γὰρ ἄλλο, ἢ ἀνεμνήσθην I. D. Mort. XIII. 2. 391.

ἀναιτίως I. Somn. 13. 19.
ἀναπαγώγης I. D. Mort. XXIX. 1. 449.
ἀνάπτης I. Merc. Cond. 42. 702.
ἅπαξ χειρῶν, μόνας ταῖς χερσὶ διατόζων I. Somn. 9. 14. τοῖν ἀνάκοιν III. Conv. 9. 424.
ἀπάξ I. D. Mort. XX. 4. 416. Forſ. ἀν ἄξι a v. not. III. Conv. 33. 440.
ἀπάπαισον ὑπὸ τῦ χοροῦ λεγόμενον I. Prom. 6. 32. ἀπάπαισα συγκροτῶν ib. ἀπάπαισα ὑπερτερᾶ ἐπιλήσεσθε ib.
ἀναπαύω. ὅτε ἀναπαύεις σαυτὸν διαχύσεις I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναπιτάζω. ἀναπιτάμενη ψυχῇ I. Nigr. 4. 42. ἀνεπίτασεν αὐτοῦ τὴν ψυχὴν εἰς πόλεμα πάλαι τὸ ἀληθείας ib. εἰς τὸ ἅπαξ ἀναπιτάμενον I. Tim. 19, 129.
ἀναπηδάω. μὴ ἀναπηδήσεις v. not. III. Mort. Per. 25. 349.
ἀναπίπτω. ἀναπισόντες II. Aſin. 23. 590.
ἀναπλέω. ἀναπλεύσας II. Alex. 44. 250.
ἀναπνέω. ὑπολύζειν ἀναπνέοντα I. Somn. 4. 7.
ἀναπόδικτος I. Vit. Auct. 24. 565. II. Bis Acc. 22. 821.
ἀναπομπὴ II. Alex. 5. 213.
ἀναρτάζω. ἀνήρπασας, τῶν Θεῶν I. D. Deor. IV. 2. 210.
ἀναρριπίζω. τὸ ποιητικὸν ἐν μυσικῇ ἀνερίπισον I. Tim. 6. 112.
ἀναριπτέω. ἀναρίπτοῦσι II. Gymn. 27. 909.
ἀναρράπτω. παραβόλως ἀναρράπτων I. Herm. 28. 768.
ἀναρτᾶν III. Dem. Enc. 10. 499. vide notas ἀναρτώμενος II. Jov. Conf. 4. 628.
ἀνασκλοπίζω. ἐνισκλαπῆθι III. Macrob. 13. 217.
ἀνασπάω. ὡς πλοῦτον ἀνέσπασε τὸ ἡδονῆς I. Nigr. 32. 75. ἀνασπάσαν τὸ θεῖον III. Conv. 20. 432. ἐκ βάθρων ἀνασπάσαι τὴν σωφροσύνην I. Prom. 6. 34.
ἀνασαυρόω I. Prom. 1. 186.
ἀνατείνω I. Catap. 4. 625.
ἀνατέλλω I. Nec. 12. 474. πρὸς ἀνατέλλοντα ib. 7. 464.
ἀνατρέπω II. Aſin. 40. 608.
ἀναφαίνω. ἀναφαίνειν σαυτὸν I. D. Mar. III. 1. 295.
ἀναφαλαντίας I. Tim. 47. 160.
ἀναφέρω. ἀναφέρεσθαι II. Alex. 25. 232.
ἀναφλῶν τὸ αἰδοῖον III. Mort. Per. 17. 341.
ἀναφλέγω. ἀναφλέγεται III. Meret. VIII. 300.
ἀναφρόδιτος I. D. Deor. XV. 2. 242.
ἀναφύεται II. Abd 27. 182. & 183.
ἀνδραποδίσης I. D. Deor. IV. 1. 209.
ἀνδρείας v. not. III. Char. 26. 634.
ἀνδρία II. Salt. 12. 274. III. Muſic. Enc. 5. 94. III. Pat. Enc. 8. 232.
ἀνδριάς. ὅπως ποτὲ ὁ ἀνδριὰς προσκαθίζῃτε I. Somn. 13. 19. μὴ ὁμοίοις τοῖς ἀνδριᾶσιν ἀποτελεσθῆτε ib.
ἀνδρόγυνος I. Prom. 7. 34.
ἀνδροκρασία I. Nigr. 18. 57.
ἀνδρολογία II. Tox. 58. 563.
ἀνδρώδης. ἀρετὴ μὲν ἡ ἀνδρώδης αὕτη I. Somn. 9. 12.
ἀνεγείφω. ἀνεγραμμένος I. Tim. 41. 153.
ἀνειλίττω III. Adv. Ind. 16. 113.
ἀνελκω. εἰς τὰς ῥίνας ἀνέλκουσα τὸ πτῆμα I. Somn. 4. 7.
ἄνιμος. τοὺς ἀνίμους ἐπιτιμᾶτε I. D. Deor. IV. 1. 208.
ἀνιωνὴ I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἀνιπάγελτος II. Jov. Trag. 37 685.
ἀνεπιδὴς I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
ἀνεπίληπτα III. Nav. 46. 278.
ἀνήρχοιμαι. ἀνήρχεσθαι I. Somn. 15. 20.
ἀνευρω. ἀνευρίσκεται ὁδὸν I. Nigr. 16. 55.
ἀνέχομαι. ἀ μὴ ἀνέχῃ τὸν διαπρῶνα I. Herm. 56. 796. ἀνέξεσθε al. ἀναδέξεσθε II. Jup. Trag. 30. 675. & 676.
ἀνήκεις I. Piſc. 4. 574.
ἀνήκω I. Somn. 9. 14.
ἄνηρ I. D. Mort. XIV. 4. 397. ἀπότε ἀνὴρ ἔδοξε &c. ib. XXVIII. 1. 445. ἐγγράφειν ἄνερ III. Solœc. 12. 583. κυρίδιον ἄνδρα I. Halc. 1. 178. ἄνδρας I. Tim. 58. 175. οἱ ἄνδρες II. pro Imag. 11. 490. πρωίχαλα ἄνδρα III. Mort. Per. 19. 343. ἄνδρας μιμεῖσθαι III. Dea Syr. 16. 463.
ἀνήροτος ἡ ἄσπορος III. Rhet. Pr. 8. 8.
ἀνθέριξ. ἐπ' ἀνθερίκων ἄκρων II. Q. Hiſt. 8. 10.
ἄνθιον. ἀνθῶ ποδαῖς τὰ ἐν ἀγρίαις ἐπιθυμίαις multa de hoc verbo controverſa I. Nigr. 16. 55. Vide & Addenda.
ἀνθοσαφὴς II. Amor. 41. 441.
ἄνθρακ I. Tim. 41. 153.
ἀνθράκινος, ἀνθρακινωτέρου ἀπίφρας I. D. Mort. X. 9. 372.
ἀνθράκινον II. Bis Acc. 34. 834.
ἄνθρακος εὐδείμων I. D. Mort. XX. 5. 418. θύμας δὲ τῶν καλυμβῶν ἀνθράκων Salan. pronuntiat locum carbonum, forſan male. Vid. verſionem Geſn. III. Cyn. 19. 551. ἀνάπλασε τοὺς ἀνθρώπους I. Prom. 13. 195. ἀνθρώπως μισῶ I. Tim. 34. 147.
ἀνιάζω. ἀνιάζων ἐπὶ παιδὶ I. Nigr. 7. 45.
ἀνιᾶν. ἀνιᾶσαι ἐπὶ τοῖς multis probatur teſtibus I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς οἷς ποσὶν ἀνιᾶσαι ib.
ἀνίημι I. Tim. 57. 174.
ἢ τάχ' ἀνίστης εἰς τὰς ἐμμονάς I. Nigr. 8. 47.
ἀνίστημι. ἀναστῆσαι τοὺς κύνας I. Tim. 4. 107.
ἀνίστασαι τόφρας ἐπιχθονίους III. Muſc. Enc. 7. 96. ἀναστάσας II. Dem. 22. 384.
Ἀντίκυρις III. Dem. Enc. 23. 508.
ἄνοια. γοητείας ἐν ἀνοίᾳ Θεολογικῇ I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀνόμως ἐξ ἀνομοίων σωμάτων I. Prom. 5. 30.
Ἄνυτος I. D. Mort. XIII. 3. 392.
ἀντάῖρε I. Herm. 33. 774.
ἄνταιδος I. D. Mort. XVI. 2. 403.
Ἀντίας III. Macrob. 10, 215.
ἀντεξετάζω I. D. Mort. XII. 2. 383. ἀντεξεταζόμενος II. Abd. 16. 174.
ἀντερείδω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντὶ γλώσσης III. Pſeudol. 25. 182.
ἀντιδαίω I. D. Mort. XXVII. 1. 437.
ἀντιδάλλω. ἀντιδαλεῖ τῷ κωρύκῳ II. Lex. 5. 327.
Ἀντίγονον μοιχεύοντα II. Icar. 15. 770. Ἀντίγονον τὸν ποτόφθαλμον φεύγων III. Macrob. 13. 217.
ἀντίδοξος. οἱ μὲν δὴ ἀντίδοξοι I. Herm. 17. 755.
ἄντιθυρ & ἀντίθυρον. τὸ ἀντίθυρον III. Conv. 8. 423. & 424. ἄτου τὸ ἀντίθυρον v. notas III. de Domo 26. 204. & 205.
Ἀντίμαχος II. 2. Ver. Hiſt. 42. 135.
ἀντιμολπῶ. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὁλολυγῆς μόγεν Κάκιλλον I. Somn. 4. 7.
ἀντίπαις I. Somn. 1. 1.
Ἀντίπατρος II. Salt. 58. 289.
ἀντιποιέω. ἐ μὴν ἀλλὰ τὸ σπέρμα . . ἀντιποιῆται I. Prom. 3. 29. ὃς ἀντιποιήθη μόνος qui ſolus vindicavit I. D. Mort. XXIX. 2. 449. δεῖ γὰρ ἀντιποιηθῆναι σοῦ πρότερον I. Prom. 3. 29. φιλοκερμέως σπέρματος ἀντιποιμαίνου ib.
ἄντυξ εἰχάλε τ' ἄντυγος I. D. Deor. XXV. 2. 278. & 279.
ἀνυπόδητος & ἀνυπόδητες II. Aſin. 16. 584. quales calcei jumentorum, ib.

ἀνυ-

ἀνυπόστατος I. Hale. 4. 180.
ἀνυσιμώταλον φῦλον III. Calumn. 18. 145. & 146.
ἀνύω. ἀνύσει II. Asin. 50. 618. & 619.
ἄνω I. Vit. Auct. 14. 554. ἄνω ἐ κάτω I. Tim. 24. 137. τῷ ἄνω Διΐ I. Cont. 1. 488.
ἀνώμοτος III. Tragop. p. 665.
ἀνώμοτος, νῆσος αὕτη ἀνώμοτος I. Somn. 9. 12. ἀνωμότους εἰ βούλει II. Tox. 42. 550.
ἀξύνης II. Tox. 8. 514. & 515.
ἄξιος, ἄξιός ἐστι I. Nigr. 24. 64. ὡς ἄξιος εἶχε III. Conv. 8. 424.
ἄξιος. σταῦρος ἀξίως ἐπώνυμος II. Q. Hist. 28. 37. ἄξιά ταῦτα ἀνῆσαι vili isla emisti pretio I. D. Mort. IV. 1. 343. ἀξίαν ὅσαν II. Abd. 6. 164. ὡς ἄξιόν γε φιλ. &c. II. Par. 50. 875.
ἀξιῶ I. Nigr. 31. 72. ἀξιῶν forte ἀξίαν dicit F. G. idque rectum I. Herm. 17. 756.
ἀξιῶ γάρ σε ἀφίλμον III. Adv. Ind. 25. 120.
ἀοίδιμος. ἀοιδίμοις ὕμνοις I. Cont. 14. 504.
ἀόργητος καὶ θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751.
ἄορος I. D. Mort. XIV. 6. 399. ἄορος al. ἄφορος ib. 398.
ἀπαγγέλλω. ἀπαγγέλλουσι I. Somn. 10. 14.
ἀπαγορεύω I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
ἀπάγω. ὅτι φίλαν, ἀ ὅλεσεν πρὸς ὕβριν ἀπαγόμενον I. Tim. 16. 126. ἄπαγε, μή μοι φίλτρα ἄπαγε ἄσπονδα I. Prom. 7. 35.
ἀποθεατίζω. τὰ ἱερὰ ἀποθεατιζόμενα ἑορτάς I. Somn. 12. 16.
ἀπαίρω. τοὺς ἀπαίροντας ἀκούειν, & ἐπὶ τὰ ἀπαίροντα I. Jud. Voc. 2. 83.
ἀπαλλάττω I. Merc. Cond. 1. 652.
ἀπάνθρωπος I. Prom. 11. 154.
ἀπαντικρὺ II. Amor. 46. 449.
ἅπαξ. εἰς τὸ ἅπαξ I. Tim. 19. 129. ἐφ' ἅπαξ ἐλθεῖν v. not. III. Dem. Enc. 21. 507.
ἀπεκρήσατος III. Calumn. 9. 137.
ἀπαρχή. ἀπαρχὰς ἐπιχέαι τοῖς βωμοῖς I. Somn. 3. 6.
ἄπαυσις, ἀπαύστως I. D. Mort. XII. 2. 382. ἄπαυστος ἐπὶ τῷ — Σίμωνι II. Gall. 14. 722. & 723. ἀπαύστων ἤδη διεχθραμένων II. Q. Hist. 5. 7.
ἀπαυδάω. ἀπαυδήσω III. Philopat. 18. 605.
ἀπαυδάω. πρὸς Ἀπολλοδώρου ἀπαυδᾶν I. Somn. 12. 18. τράγῳ ἑαυτὸν ἀπαίκασεν I. D. Deor. XXII. 2. 270. τῷ Ὁμηρικῷ Θερσίτῃ ἀπαυδᾷ μοι αὐτὸν ἀπεικάζειν I. Prom. 2. 26.
ἀπειλέω. ἀπειλεῖς vulgo ἀπειλῇς male II. Jup. Trag. 14. 676.
ἄπειμι I. Tim. 15. 126. I. Cont. 17. 514. ἄπεισιν II. Jup. Trag. 53. 700. ἄπει Att. pro ἀπελεύσῃ, quod non imitandum I. Somn. 7. 9. ἄπιθι I. Cat. 24. 647. ἄπιτε δὴ I. Somn. 14. 19. ἀπίωμεν ὦ Δίκη II. Bis Acc. 8. 799.
ἀπειλαύνω I. Jud. Voc. 6. 89. ἴωγε, ἀπηλασάμην I. D. Mar. VI. 2. 304.
Ἀπιδᾶς ὁ Ἐφέσιος III. Calumn. 2. 127.
ἀπεμπολάω I. Pisc. 29. 596. ἀπεμπολήτης II. Tox. 28. 537.
ἀπεναντίως ἐπὶ ἀπεναντίως I. Nigr. 36. 78.
ἀπεναντίζω I. Nigr. 23. 62.
ἀπήμων ὢν I. Tim. 2. 102. ἀπήμων ἐν τῇ ὑποκρίσει III. Pseudol. 5. 167.
ἀπικόμαι. ἀπικέσθαι εἰς Ῥίον III. Dea Syr. 15. 461.
Ἄπις ἐξ Ἀγύλης ὤδε I. Sacr. 15. 538. Ἄπιν III. Ep. 20. 680.
ἀπιστέω I. D. Mar. IV. 2. 299.
ἀπίστημι. ἀπιστήσει μὴ ἔχει III. Rhet. Pr. 20. 22.
ἀπλοϊκὸς I. Tim. 56. 173.
ἁπλοῦν II. Astr. 7. 363. ἁπλῆ ἡ διδασκαλία II. Par. 13. 851. ἁπλῆ γραμμικῶν III. Epigr. 33. 685. ἁπλῆ pro ἁπλᾶ III. de Domo 13. 197. ἁπλ' II. Astr. 21. 368. ἁπλῆς II. pro Imag. 14. 492. ἁπλῆ τοῦτο ab hac, in contrariam partem I. Prom. 1. 186. ἁφ' ὧν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ἁφ' ὁπόσων ταλάντων II. Jup. Trag. 11. 655.
ἀποβάθρα. τὴν ἀποβάθραν ἀνελώμεθα I. D. Mort. X. 10. 374. περὶ τὴν ἀποβάθραν καθεζομένη I. Cat. 5. 625.
ἀποβάλλω I. D. Deor. XX. 6. 258. ἀποβαλόντες I. Zeux. 10. 849.
ἀποβλέπω. ἀπέβλεψα εἰς τὴν Ἀτλικὴν I. Nigr. 1. 37. ἀποβλέπει II. Bis Acc. 34. 835. ἀποβλέψας εἰς ἐμὲ I. Cat. 12. 633.
ἀπόβλητος. ὅτου ἀπόβλητα I. Tim. 37. 149.
ἀποδέκνυμι. μᾶλλε ἀποδεκνῦν III. Meret. XII. 311.
ἀποδιίσημι I. Vit. Auct. 25. 565. βουλεται δὲ αὐτὸν ἐς σὴν παιδὸς ἀποδιῖξαι σύφωνα I. Somn. 2. 5. χρυσοῦν ἀπέδειξαν &c. I. Nec. 4. 460. ἀποδεῖξαι pro ἀποδεῖξαι III. Dea Syr. 2. 452.
ἀποδιχόμαι. ἀποδιέχατο III. Dea Syr. 42. 482.
ἀποδιδράσκω I. Tim. 13. 123. καθάπερ ἀποδράντα I. Conf. 2. 491.
ἀποδίδυμι I. Herm. 9. 749.
ἀποδοκιμάζω I. pro Lapi. 4. 729.
ἀποδύω I. Herod. 8. 839. ἀποδύς II. Asin. 5. 572. ἀποδύσῃ τὴν πορφυρίδα I. Catap. 28. 649. μὴ πρότερον αὐτὸν ἀποδύσῃ I. D. Deor. XX. 10. 261.
ἀποθνήσκω I. D. Mort. XXVII. 7. 442. πρὶν ἀποθανεῖν III. Dem. Enc. 42. 520. & 521. ἀποθανεῖν II. 2. Ver. Hist. 1. 104. ἢν δὴ ἀποθάνῃ I. Tim. 43. 156. τιμώρων ἀποθανόντα II. Tox. 1. 508.
ἀποθραύω. ἀποθραύσω II. Jov. Trag. 52. 709.
ἀποικία II. Imag. 15. 473.
ἀποκαρτερῶν III. Macrob. 19. 222.
ἀποκείμαι. ἀπεκείατο III. Dea Syr. 19. 468.
ἀποκηρύσσω I. Vit. Auct. 1. 541.
ἀποκηρύττω I. pro merc. Cond. 7. 715.
ἀποκλείω I. Nigr. 31. 74. I. Merc. Cond. 10. 665. ἀποκλείειν ἐχρῆν II. Bis Acc. 21. 808. ἀποκεκλεισμένον τὸν θάλασσαν al. ἀποκέκλεικε μοι .. ἀπέκλεισε οἱ καὶ τὴν θάλασσαν. & ἀποκλείειν τοὺς I. Jud. Voc. 9. 94.
ἀποκλύζω. ὡς ἂν θεῖον ὄνειρον ἀποκλύσω I. Somn. 5. 8.
ἀποκρίνομαι. ἀποκέκριται III. Dea Syr. 28. 472. & 473.
ἀποκτείνω. εἰ τις αὐτὸς ἀπέκτεινεν &c. II. Tyran. 12. 148. & 149.
ἀπολαλίω I. Nigr. 22. 61.
ἀπολαμβάνω I. D. Deor. V. 2. 214.
ἀπολαύω in bonam & malam partem crebris exemplis I. Tim. 2. 101. & 102. ἵνα μὴ ἀπολαύσωσι τῆς φθιτῆρος ἀληθείας I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύειν ἔχειν I. Tim. 14. 123. ἀπολαύειν τὰ κακὰ III. Pseudol. 23. 180. ἀπολαύειν τῷ τραύματος I. Nigr. 30. 70. ἀπολαύων τῆς ὁμοίας I. D. Mort. XXVI. 1. 435. ἀπολαύοντες II. Gymn. 25. 907. πρῶτος αὐτῆς ἀπολέλαυκας II. Abd. 24. 180.
ἀπολείπω. ἀπολείψει ἀγαθὴν στωργὴν I. Tim. 33. 146. μὴ ἀπολειπόμενοι τῶν μισθοδοτῶν I. Merc. Cond. 4. 658.

ἀπολιφθῆναι al. ἀπαλιφθῆναι I. Somn. 14. 19.
ἀπολιμπάνω. ἀπελίμπανεν III. Diff. cum Heſ. 9. 246.
ἀπολιθαίνω I. D. Mar. XV. 2. 326. ἀπολιθαίνειν III. Dem. Enc. 12. 500.
ἀπόλλυμι. ὁ δὲ κάκιστα ἀνίμων ἀπολούμενος I. D. Deor. XIV. 2. 238. ἀπόλλυσιν II. Par. 6. 844. ἀπωλλόμεθα II. Aſin. 16. 584.
Ἀπόλλων. ἐξ Ἀπόλλωνος II. Gall. 16. 726. τὸ Ἀπόλλω II. Jup. Conf. 8. 633.
Ἀπολλώνιος ὁ II. Dem. 31. 386. Ἀπολλωνίῳ τῷ Τυανεῖ II. Alex. 5. 213.
ἀπολογίσομαι. τὰ μὲ ἀπολογούμενον I. Somn. 9. 13. ἀπολογούμενος II. Par. 12. 850.
ἀπολογία I. pro merc. Cond. 1. 704. ἀπολογίας σὺν ἀπορρήτῳ III. Diff. cum Heſ. 5. 242.
ἀπολύω. ἀπολυθῆναι I. Tim. 29. 142.
ἀπομνημονεύω I. Prom. 8. 191.
ἀπομυκτίζω vide notam III. D. Meret. VII. 297.
ἄπονος. ἄπονον ἀποφαίνων II. Gall. 4. 708.
ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἀποξύω I. D. Mar. II. 2. 292. I. Vit. Auct. 10. 550. I. Herm. 62. 803. ἀποξύσας κόψας III. Nav. 45. 278.
ἀποπίνω. ἀποπίνων τὰ καττύματα II. Gall. 28. 745. & 746.
ἀποπλέω. ἀποπλεύσεις καὶ αγελάσεις II. Tox. 2. 509.
ἀποπνίγω I. Tim. 13. 122. ἀποπνιγεὶς ὑπ' αὐτοῦ III. Mort. Per. 37. 358.
ἀπορία. ὑπ' ἀπορίας I. pro merc. Cond. 11. 719.
ἄπορος. τὰ ἡμέτερα πανταχῶς ἐστιν ἄπορα I. Somn. 1. 2.
ἀποῤῥίπτω I. Herm. 23. 761. ἀποῤῥίψας II. Gall. 9. 717. ἀποῤῥίψαντες II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ἀποῤῥίψων τὴν ἀσπίδα II. Jup. Trag. 41. 687. ἀπερῥίφθαι al. ἀποῤῥίφθαι male I. D. Mort. X. 2. 364.
ἀποσβεννύω. ἀπέσβεσαν I. Cont. 19. 516.
ἀποσβεσθῆναι II. Jov. Trag. 15. 659.
ἀποσιμόω I. D. Mort. XXIV. 2. 430.
Apotiopeſin poſt ὡς ἀπέπολε αὐτῆς vide III. Mer. VI. 294.
ἀποσκυάζομαι II. Tyr. 1. 141. II. Jov. Trag. 25. 670.
ἀποσκλῶ extabeſco, I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
ἀποσκοπῶ. σὺ δ' ἀποσκόπει I. D. Mar. VI. 2. 304.
ἀποσκώπτω. σὺν ἀμούσως ἀποσκώπτων I. Merc. Cond. 34. 693.
ἀποσμῶ II. Gymn. 29. 910.
ἀποσμύχω prae dolore ardeſco I. D. Mort. VI. 3. 350. 351. & 352.
ἀποσοβῶ παρ' αὐτὴν II. pro Imag. 29. 506. ἀποσοβοῦντα III. Nav. 4. 250.
ἀποσπάω. I. Cont. 21. 517. ἀπεσπάσαμεν τὸ ἀσκίον I. D. Deor. XX. 5. 256. ἀποσπάσας πέμπτου τῶν νεφῶν II. Icar. 11. 762. 763. & 764. ἀποσπάσαι III. de Domo 12. 196. χρυσίον ἀποσπάσμου I. Piſc. 14. 585.
ἀποστείρω. ἀποστείρων τι εἰς τὴν γῆν I. Somn. 15. 20.
ἀποσείλω. ἀπέσειλα al. ἐπέσειλα I. D. Deor. X. 2. 231.
Apoſtrophus negligitur in ὅτι ἰρὸν & ſaepius, III. Dea Syr. 36. 480. Potiora exempla vid. ad II. Tox. 32. 540.
ἀποσφακελωμένους al. ἀποφρασσομένους II. Jup. Trag. 22. 668. & 669.
ἀπατελίαν I. pro Lapſ. 5. 731. ἀποτελῆ τὴν ἐναρμόνιον ἐκείνην ἠχώ I. Nigr. 2. 41.
ἀποτέμνω. κεφαλὴν γε ἀποτεμοῦσα τῷ Κύρῳ I. Somn. 9. 12. Idem pro *ſacro*, I. Sacr. 10. 533.
ἀποτήκω I. D. Mort. XXVIII. 2. 446.
ἀποτίκτω. ὡς ἀποτεκοῦσα ἐκεῖ I. D. Mar. VII. 1. 306.
ἀπότομος al. ἀπόξυρος I. Prom. 1. 186.
ἄποτός τι καὶ ἄοστος I. Merc. Cond. 26. 682.
ἀποτρέπω. ἀποτρέπετε ὦ θεοὶ, τὸ δεινὸν I. Prom. 7. 35.
ἀποφαίνω I. Herm. 63. 794. χαίρειν τὸ ἑρμογλύφων καὶ ἐπιφρόνων τεχνιτῶν ἀποφαίνουσι I. Somn. 12. 18. ἀποφαίνων ἄπονον II. Gall. 4. 708. ἀποφαίνουσα al. ἀποφανεῖ I. Somn. 10. 14.
ἀποφέω I. Nigr. 25. 64.
ἀποφθέγμα Πυθαγόρου αὐτοῦ I. Somn. 3. 5.
ἀποφρὰς ἡμέρα I. Somn. 3. 5. ἀποφράδα III. Pſeudol. 11. 171. & 172.
ἀποφράττω. ἀποφράξασθαι τὰ ὦτα III. Calumn. 8. 136.
ἀποφυγάδα aufugio I. Vit. Auct. 27. 568.
ἀπόχρη I. Prom. 6. 190.
ἀπράγμων lites fugitans III. Conv. 48. 450. & 451.
ἄπρακτος ἔοικεν I. Vit. Auct. 12. 552.
ἄπρατος ibid. jam editum.
ἄπτει III. Adv. Ind. 27. 123.
Ἀραβίη, κοίλῃ Ἀραβίῃ I. pro merc. Cond. 11. 718.
Ἀργυφόντης Mercurius I. Tim. 32. 145.
ἀργίαν I. Prom. 16. 200.
ἀργῆς. ἀργίτι pro ἀργῆτι δημῷ I. Prom. 3. 187.
Ἄργος. τὴν Ἥρην τὴν ἐν Ἄργει ἐπιθύμησεν I. Somn. 9. 14.
ἀργύρια. ἀργυρᾶ I. Herm. 40. 782.
ἄργυρος I. Merc. Cond. 26. 685.
Ἄρειος πάγος I. Piſc. 15. 587.
ἀρέσκει. εἴδη ἰδέαις οἷσιν ὅπως ἂν μοι ἀρέσειεν I. Herm. 21. 760.
ἀρέσκομαι. ἀρεσκομένῳ II. Gymn. 40. 921.
ἀρετὴ I. Piſc. 38. 607. ἀρετήν τινα I. Tim. 9. 117. ἀρετὴν ἰδίᾳ τε II. Bis Acc. 21. 819. ἐν τριάδι τῇ ἀρετῇ III. Mort. Per. 3. 327. & 328.
Ἄρης II. Salt. 21. 280.
ἀριθμὸς ἐντελὴς I. pro Lapſ. 5. 731.
Ἀρίσαρδος III. Philopat. 21. 608.
Ἀρίσταρχος I. Jud. Voc. 11. 97. Ἀριστάρχου Φαληρέως ib. 1. 82.
Ἀριστίδης II. Jov. Conf. 16. 639. ὁ δὲ Ἀριστείδου I. Tim. 24. 137.
ἀριστεῖον I. D. Deor. XXII. 3. 272.
ἐν ἀριστερᾷ δὲ III. Hipp. 5. 71.
Ἀριστεὺς I. D. Mort. XI. 1. 377. Ἀριστεὺς II. Salt. 65. 304.
Ἀριστογείτων II. Par. 48. 872.
Ἀριστόξενος ὁ Μουσικὸς II. Par. 35. 862.
Ἀριστοφάνης I. Piſc. 25. 595. Ἀριστοφάνους II. Bis Acc. 33. 832.
Ἀρίστων. τὸ Ἀρίστωνος ἀντισυμποσιάζω II. Lex. 1. 318.
Ἀρκάδες II. Aſtr. 26. 371.
Ἀρκεσίλαος II. Dem. 19. 383.
ἄρκτος. ἄρκτου σκύλακα I. D. Mar. I. 5. 291. ἐπὶ τὰς ἄρκτους I. Herm. 25. 764.
ἅρμα. τελείῳ ἅρματι I. Tim. 50. 164. τὰ ἅρματα ἀναστρέψαντα I. Zeux. 10. 848.
Ἁρμόνιος I. D. Mort. XII. 2. 383.
ἁρμόζω. τὰ τ' γε λίθος φάρμακ' ἁρμόσας I. Jud. Voc. 5. 88.
ἁρμονίαν I. Herod. 1. 831. ἁρμονίᾳ τὰ πάντα I. Vit. Auct. 2. 542.
ἁρμοστής. ἐπὶ τ' ἁρμοστὴν III. Mort. Per. 9. 332. ἁρμοστὴν II. Tox. 17. 525.
ἄροτος. ἐπ' ἀρότῳ παιδῶν γνησίων & ſimilia. I. Tim. 17. 127.
ἄροτρον I. Tim. 17. 127.

ἀρ

ἀρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀρραβῶν. ἀρραβῶνα δὲ προτίμιον III. Rhet. Pr. 17. 18.
Ἀρριανὸς II. Alex. 2. 208.
Ἀρσάκης. ὁ δὲ Ἀρσάκης &c. I. D. Mort. XXVII. 3. 439.
ἀρτάω. ἠρτημένους II. Amor. 41. 442.
Ἀρτεμίδωρ@ III. Philopat. 21. 608.
Ἄρτεμις γάρ ἐστιν αὐτῇς II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἄρτι δὲ σολοικῶν III. Soloec. 1. 552.
ἀρτίως I. Nigr. 5. 43. ἄρτ@ ἐγκυφίας I. D. Mort. XX. 4. 416. ἄρτος λευκὸς I. Merc. Cond. 17. 672. ἄρτου II. Asin. 21. 588.
ἀρχαῖ@ II. Phal. Pr. 4. 191. τῷ ἀρχαίῳ ἐκείνῳ II. Salt. 7. 271. ἀρχαῖοι ἀποδεῖξαι - - ἀρχαῖοι νόμοι Λυκοῦργον ἀρχαῖον I. Nigr. 3. 42. ἀρχαῖ@ pro ſtulto, pluribus ib. 41. ἀρχαιότερ@ τῶν Ἰακτοῦ I. D. Deor. I. 1. 205.
Ἀρχίμορ@ II. Salt. 44. 294.
ἀρχίτυπον. ἀπόγραφος ἐξ ἀρχιτύπου διστυμίας I. Prom. 3. 28. εἰκὼν πρὸς τὸ ἀρχίτυπον μαμμαπραίη ib. εἰ μηθὲν ἀρχίτυπον ἐπιδεῖξαι ταύτης δυναίμην τ γραφῆς ib. τὰ ἀπὸ τ ἀρχιτύπων καλλιτεχνασμάτα ib.
ἀρχὴ. τὸ δὲ σπέρμα ἀρχὴ I. Somn. 3. 6. πλεῖον ἢ τὸ ἥμισυ τῶ παντὸς ἡ ἀρχὴ ib. 5. ἀρχὴ δὲ τοι ἥμισυ παντὸς ib. εἰκὸς εἶδα ὅτι ἀρχὴ παντὸς ἔργα μάγισον ib. τοῖς ἐξ ἀρχῆς I. Halc. 2. 179. τὴν ἀρχὴν prorſus, I. Nigr. 26. 66. & II. Q. Hiſt. 15. 20. τὴν ἀρχὴν ab initio, II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν ἀφικνοῦνται III. Bacch. 5. 79. ἀρχὴν γάρ φημι II. Par. 27. 856. τὴν ἀρχὴν II. Eun. 6. 354. οὐδὲ τὴν ἀρχὴν I. Tim. 26. 140.
Ἀρχιδίῳ II. Gall. 10. 717.
ἀρχιπλάν@ II. Tox. 39. 547.
ἀρχιτέκτων II. Q. Hiſt. 12. 17.
ἄρχομαι. ὰπὸ τοιούτων προοιμίων ἀρξάμενον I. Somn. 3. 6. ἄρξατο III. Dea Syr. 17. 464. ἄρξομαι II. Jup. Trag. 15. 658. ἀρχομένους ἔργου III. Hipp. 7. 72.
ἄρχω. ἄρξει τε, I. D. Mar. VII. 2. 306.
ἄρχων. ἐπὶ ἄρχοντ@ I. Jud. Voc. 1. 82.
ἀσαφὴς I. Nec. 7. 465. ib. 464.
ἀσέλγεια. δι' ἅπαν ἡ δι' ὀφθαλμῶν I. Nigr. 16. 54.
ἄση III. Cyn. 1. 539.
ἀσθενὴς. ὅτι ἀν ἀσθενὴς III. Calumn. 19. 150.
Ἄσια. τ οὐ Ἀσίᾳ πόλεων III. Mort. Per. 13. 336.
ἄσι@. ἄνθος ἀσίῃ λίθῳ III. Tragop. p. 654.
ἄσιτοι III. Philopat. 26. 615.
ἀσκαρδαμυκτὶ βλέπωσιν & ἀσκαρδάμυκτ@, μὴ ῥοῦσιν τοὺς ὀφθαλμούς I. Tim. 14. 123.
ἀσκεῖν. ἴσκηται elaborata eſt, III. Dea Syr. 30. 477. ἀσκεῖ συνεβούλευσεν II. Dem. 36. 388. ἠσκημένους inſtructos, ornatos. II. Salt. 27. 284.
Ἀσκληπεῖον I. Herm. 37. 780.
Ἀσκληπιὸς νό@ II. Alex. 43. 248. διασκέψαι τὰ τῆ Ἀσκληπιοῦ βοηθήματα I. Somn. 15. 20.
ἀσκὸς. ἀσκὸν δέρειν I. Nigr. 27. 67. εἰς ἀσκὸν ἐμβαλεῖ πλήρη αἵματ@ I. Somn. 9. 12.
ἀσπάζομαι. ἀσπάζεται φιλήματι II. Alex. 41. 248. ἀσπασάμενος III. Rhet. Pr. 12. 12. & 13. ἀσπασάμεν@ τὸν Ναύκλειον ἀπέπεμψα II. 2. Ver. Hiſt. 32. 127.
ἀσπὶς. ἀσπίδι Ἥφαις@ II. Aſtr. 22. 369.
ἄσπορ@ III. Ep. Sat. 20. 403. ἄσπορα ἡ ἀνήροτα ib. 7. 390.
Ἀσσύριος. τὸ Ἀσσύριον ἐκεῖνο πάντως μεριζόμενον II. Salt. 58. 299. Ἀσσύριον μειράκιον I. D. Deor. XI. 1. 231. Ἀσσυρίων οἱ ἐξηγηταὶ τ μύθων III. Macrob. 4. 210.
ἀστὴρ I. Halc. 1. 178. ἀστέρα σε I. D. Deor. IV. 3. 210. ἀποστάσαιμι τ ἀστέρων ib. XX. 5. 256.
ἀστικὸς. τ μὲ ἀστικῶν II. Amor. 12. 411.
ἀστοχία. τὴν περὶ ἀστοχίαν ἐθειράπευεν II. Amor. 16. 415.
Ἀστράπη II. Lex. 2. 320.
ἀστραγαλ@. οἷα τ ἀστραγάλων μάσιγι II. Aſin. 38. 607.
ἀστραπὴ συνεχὴς I. Tim. 3. 104.
ἄστυ I. Tim. 8. 115. ἄστ@ II. Amor. 6. 404. ὅστις εὖ ἄστει σιδηροφορεῖν II. Gymn. 34. 914.
Ἀσυνάξ I. Sacr. 6. 531. II. Salt. 76. 308.
ἀσυνολογίας σὺν ἀπορίᾳ III. Diſſ. cum Heſ. 5. 242.
ἀσύμβολ@ III. Rhet. Pr. 26. 29.
ἀσύμφων@ III. Rhet. Pr. 16. 17. II. Q. Hiſt. 11. 15.
ἀσφάλεια. ἀσφαλείας μακρὰς II. Jup. Trag. 6. 648.
ἀσφαλὴς I. Nec. 7. 464. εἰς τὸ ἀσφαλὲς I. Piſc. 12. 580. ἡμῖν ἀσφαλίσατο II. Icar. 32. 788.
ἀσφαλῶς ἀποῤῥίπτων II. Jup. Trag. 28. 674.
ἀσχημοσύνη. varia de hoc verbo I. Nigr. 8. 48.
ἄσωτ@ I. Merc. Cond. 20. 677.
ἀτειλὴν I. Herm. 45. 787.
ἄτερ@ τ ἕτερον II. Gymn. 1. 884.
ἀτερπὴς I. Prom. 16. 199.
ἀτεχνῶς prorſus, I. Nec. 4. 462. ἀτεχνῶς I. Merc. Cond. 3. 654.
Ἀτθὶς II. Q. Hiſt. 32. 43.
ἄτοπος. ἴτι δὲ ἀτοπώτερον ἄ μιγνύει τις αὐτὰ, ἄσπερ Χαιρήμων I. Prom. 5. 31.
ἄττ' II. Amor. 17. 418. ἄττα II. Lex. 21. 346. ἄττα II. Imag. 13. 471. II. Lex. 5. 326. III. Rhet. Pr. 16. 17.
Ἄτταλος III. Macrob. 12. 216.
Ἄττης. οὐ τῷ Ἄττῃ I. D. Deor. XII. 2. 235.
Ἀττικὸς. ὅσα ἐδέμεθ' Ἀττικὰ νομίζονται I. Jud. Voc. 7. 91. Ἀττικὴ ῥιμύττης τ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24. Ἀττικὸς μυκτὴρ ib. 25.
Ἄττις I. D. Deor. XII. 1. 232. II. Icar. 27. 783.
αὖ II. Abd. 12. 870.
Augmentum omiſſum vid. in εὐδοκιμεῖν II. Par. 32. & 33. 861. Augmenti neglecti exempla ad III. Hipp. 3. 68.
αὐβέκαστος II. Phal. Pr. 2. 188.
αὖθις III. Dea Syr. 26. 472.
αὐλὸν. αὐλεῖ τῷ κέρατι I. D. Deor. XII. 1. 233. ὁ τὸν αὐλοῦμβος II. Lex. 10. 333. vel potius 337.
αὐλὴ. ἤν τε βασιλέων αὐλὰς III. Calumn. 10. 138.
αὐλητὴς ὅμιλος II. Aſin. 37. 604. & 605.
αὐλητρὶς I. Tim. 55. 172.
αὐλὸς I. Sacr. 2. 528.
αὔλιος III. D. Meret. XV. 322. τὴν αὔλιον ἀποκλείειν II. Tox. 17. 524.
αὐλὸς. πλαγίων αὐλῶν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
αὖος I. Tim. 8. 115. I. Nec. 15. 476. ὡς ἠδὴ αὖος ἦν II. Tox. 16. 523.
αὐτίκα μάλα III. Rhet. Pr. 5. 5.
αὐτοάνθρωπος III. Philopſ. 18. 47.
αὐτοδοσίας I. Tim. 54. 170.
αὐτόπους I. Tim. 24. 137.
αὐτοπρόσωπον λέγειν II. Jov. Trag. 29. 675.
αὐτὸς I. Nigr. 8. 47. I. Jud. Voc. 12. 97. I. Tim. 45. 155. ib. 57. 174. I. Halc. 6. 182. I. Nec. 15. 476. I. Cont. 17. 514. I. Merc. Cond. 33. 692. I. Herm. 13. 753. ἡ αὐτὲς I. Herm. 61. 803. αὐτὸς αὐτῷ I. Merc. Cond. 30. 689. ὁ αὐτὸς ἐκ Δημοσθένης I. Somn. 11. 16.

αὐτὸς ἀν rectius ᾧ αὐτοὺς ἂν II. Tox. 34. 542. & 543. αὐτὸς δὲ ὁ μὲν Δία I. D. Mort. XVI. 5. 404. αὐτὰ τοι ἐγὼ I. D. Deor. XX. 13. 263. ᾗ αὐτὰ ὅσα ib. XVI. 2. 245. αὐτὸ Solan. vult αὐτοῖς I. Tim. 28. 141. ταὐτὸν I. Vit. Auct. 15. 555. αὐτοῦ I. D. Deor. II. 2. 207. αὐτοῦ ἀπεφάνατο II. pro Imag. 9. 489. τὰ μὲν αὐτοῦ ἔμοιγε II. Q. Hist. 15. 23. αὐτίκα περὶ ἑρμοῦ II. Astr. 1. 360. ἐκ τ' αὐτῆς μαλλον III. Hipp. 7. 72. αὐτῷ al. αὐτῶ II. Alex. 60. 264. αὐτῷ τῷ λόγῳ III. Dem. Enc. 32. 514. ἐν αὐτῇ] ἐν αὐτῷ ἐν ἑαυτῇ sana, I. D. Deor. XII. 1. 234. αὐτὸν I. Herm. 63. 805. αὐτὸν Solon. vult αὐτὸν I. Tim. 33. 146. αὐτὸν II. 1. Ver. Hist. 15. 81. ᾗ αὐτὸν I. Herod. 5. 835. ὡς τι ᾗ αὐτὸν ἀπολαῦσαι vulgo αὐτῶν III. Ep. Sat. 1. 385. αὐτὸν ὡς διῆξε II. Q. Hist. 33. 44. ἐπ' αὐτὸν I. Prom. 13. 196. πρὸς τ' αὐτὸν δεσπότην II. Astr. 32. 601. αὐτὸν II. 2. Ver. Hist. 37. 132. κατ' ἐκεῖνο αὐτὸ I. D. Mort. XVIII. 1. 408. αὐτὸ θαρρῶν ποιῶ I. Harm. 3. 856. αὐτοὶ ᾧ ἡμεῖς ἐσμὲν I. D. Deor. X. 2. 230. τὰ αὐτὰ ταὐτὰς II. 1. Ver. Hist. 3. 72. τὰ αὐτὰ al. τὰ αὐτοῦ I. Nigr. 7. 46. αὐτῶν I. Herm. 45. 786. αὐτῶν II. Gall. 20. 733. ἐξ αὐτῶν sc. γυναικῶν I. Prom. 17. 200. αὐτῶν Solan. vult αὐτῶν I. Tim. 24. 141. αὐτῶν II. Astr. 22. 370. & 17. 367. & 1. 360. adde notam Gesn. III. Dea Syr. 45. 484. αὐτοὺς II. 1. Ver. Hist. 6. 74. αὐτοὺς μὲ ἀγνοεῖ ib. 2. 20. 116. καθ' αὐτὰ I. Jud. Voc. 5. 89. αὐτὸς I. Pisc. 32. 601. αὕτη δὲ ἔτας ἐστὶν ἀγαθὴ II. Par. 17. 893. & 894. αὐτοῦ II. Q. Hist. 62. 68. αὐτὸν vulgo αὐτὸν III. Macrob. 2. 209. & passim.

αὐτυργίαν I. D. Mar. VI. 1. 302.

αὐχίον. ἠύχεν Hr. Alc. 1. 42. 248.

αὐχμηρὰ μιλιχρὼν II. Amor. 30. 430. & 431.

αὐχμὸν I. Nigr. 27. 67.

Aphaeresis κεἰνῶ pro ἐκεῖνον vide III. Dea Syr. 16. 462.

ἀφαιρεῖν. ἀφῄλετο II. Par. 48. 872. ἀφαιρεῖ I. Tim. 22. 132. μαχόμεθα τὰ μόγις ἀφαιρούμενα αὐτοῦ, ᾗ μάλιστα πυθόκλεττον I. Jud. Voc. 4. 86.

ἄφεικτα II. Jup. Conf. 1. 626.

ἄφεκτος I. Somn. 10. 15.

ἄφεκτος I. Somn. 10. 15.

ἀφίημι I. Herm. 11. 750. ἐκ τοῦδε ἀφῆσθ αὐτὸν ὑπὸ ἄκρου I. Somn. 7. 10. ἀφέντας II. Gymn. 32. 913. ἐκ ἀφεῖθ II. Gall. 3. 707. ἀφεῖντα δὲ ἔκ. ib. 706.

ἀφικνέομαι I. Prom. 20. 203.

ἀφιγμένον II. Astr. 26. 595. ἀφιγμένα II. Astr. 29. 372.

ἀφίστημι. ἡμῖν ἀποστήσομαι I. Tim. 40. 152.

ἄφοδος. ἀφόδων ἀναγκαίων III. Hipp. 8. 73.

ἀφορμὰ. ἀφορμὰς τοιούτας II. pro Imag. 19. 497.

ἀφροδισιάζω. ἐταῖραι ἢ γυναῖκες ἢ τοιοῦτόν τι ἄλλο ἀφροδισιάζον I. Nigr. 14. 53.

Ἀφροδίτη. ἱρὸν Ἀφροδίτης III. Dea Syr. 9. 456. τὴν Ἄφροδίτην αὐτῶν II. Imag. 4. 462.

ἀφύη I. Pisc. 48. 616.

ἀφυὴς. ἀφυέστατοι I. Pisc. 48. 616.

ἄφυκτος II. Q. Hist. 62. 68. ἄφυκτον II. Jov. Conf. 18. 640. ἐν ἀφύκτῳ ἐχόμενος in inevitabili loco retentus, I. D. Deor. XVII. 1. 246.

ἄφρων I. Halc. 1. 176. ἀφρονέστερα τ' σοφισῶν II. Jup. Trag. 14. 656.

Ἀχαρνεύς. πρὸς Ἀχαρνέας I. Tim. 36. 164.

ἀχθεδὼν II. Tox. 9. 515.

Ἀχιλλεὺς III. Tragop. p. 659.

ἀχλὺς. ἀστὶς ἀχλὺν τινα III. Calumn. 1. 124. & 125.

ἄχρις. ἐπ' ἄχρις οὗ τοῦ I. D. Mort. XIII. 1. 291. ἄχρις ἂν II. Lex. 9. 335.

ἄχρις II. Tox. 18. 520. ἄχρις ἂν II. Ichn. 19. 472.

ἀψίκορος III. Calumn. 21. 151.

ἄωρι II. Bis Acc. 1. 791.

ἄωρος. ἄωρα ἔν σοι τὰ ὥρα I. Merc. Cond. 38. 698. & 699.

B.

Βαβυλὼν I. Cont. 23. 523.

βαδίζω. ᾗ καιρῶσι ὁμοίως ἐ βαδίζετ I. Nigr. 34. 76.

βάδισμα. τὸ βάδισμα κόσμος I. Tim. 54. 170.

βάθος. ἐς ὀργυιαὶ τὸ βάθος III. Mort. Per. 35. 356. ἐς βάθος -- τετραγώνου I. Zeux. 8. 846.

βαθὺς I. Nigr. 35. 77. βαθεῖα νύξ II. Astr. 34. 602. & 603. ἐν ὑδρίᾳ βαθείᾳ II. Tox. 39. 584. ὅπως βαθὺ II. Salt. 81. 313. βαθείας καθαφὰν I. Tim. 4. 152.

βαῖνω. ἐὺμήκεα βαίνει I. D. Deor. II. 2. 207.

ὁ Βάκις III. Mort. Per. 30. 352.

βακτηρίᾳ σιωπῶσαν II. Gall. 1. 703. ἐπὶ τὴν βακτηρίαν ἥξει III. Mort. Per. 37. 368.

βάκτρον I. Pisc. 1. 570.

βαλανεῖον I. Nigr. 34. 76.

βάκχαι I. Nigr. 37. 80. ᾗ ὁ βακχὰς II. 1. Ver. Hist. 16. 83.

βάναυσος. πᾶς τεχνίτης ἢ ναυβάτης ἢ ἀγοραῖος I. Somn. 1. 2. τέχνη τ' βαναύσου ib. βάναυσος ib. 9. 14. I. Sacr. 6. 531.

βάπται. τὰς βάπτας III. Adv. Ind. 27. 122.

βαπτίζω I. Tim. 44. 157.

βάπτος. βάπτον ἱμάτιον & τριβώνιον I. Nigr. 14. 53.

βαρβαρίζω. βαρβαρίζειν πυθαγόραν ἔθος I. Somn. 8. 12.

Βαρβαρικὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 439.

Βαρβαρισμὸς I. D. Mort. X. 10. 374.

Βάρβαρος I. D. Deor. XX. 14. 265. I. Vit. Auct. 16. 550. Βάρβαρος ἢν ᾗ ὀλίθιος I. D. Mort. IX. 4. 362. Βαρβάρου ἦν ib. XII. 3. 385. Βάρβαρός τις ἦν μικρὸν leg. Βάρβορός τις I. Prom. 1. 23. τ' ρωμῆ Βάρβαροι II. Lex. 23. 347.

βαρὺς. ἀγγελίαν τὸ τᾶς βαρυτάλα βάρεσθαι I. Somn. 2. 3.

βάσανος. Pythagoras βασάνους τὰ φυσιολογίας & κολάσεις, ᾗ ἀνακοπὰς πυρὶ ᾗ σιδήρῳ συμπλοκὰς διαθερμασθείσας dicitur I. Nigr. 27. 67.

βασιλεὺς I. pro merc. Cond. 12. 721. I. Prom. 6. 190. βασιλεὺς θρᾳγικὸς I. Nigr. 11. 50. βασιλεὺς τὶς Αἰγύπτου I. Pisc. 36. 604. & 605. βασιλεὺς τὸ τᾶς λόγοις III. Rhet. Pr. 11. 12. βασιλῆ II. Imag. 10. 468. βασιλῆ τινι III. Adv. Ind. 20. 115. βασιλεῖ τᾷ μεγάλᾳ II. Imag. 22. 480. II. Tox. 17. 526. βασιλεῖς -- μάχαι I. Cont. 24. 524.

βασιλικὸς τὶς ἀνὴρ II. Salt. 64. 302.

βασίλιττα quae & βασίλισσα, & βασίλεια, & βασίλινα I. Jud. Voc. 8. 92.

βάσκανος ὄσσα τοιχάνει II. Astr. 11. 579.

Βάσσα III. Adv. Ind. 23. 118.

βατὰ III. de Dipl. 2. 434.

βάτελλος III. Adv. Ind. 23. 118.

βατραχος χρυσαῖος I. Merc. Cond. 28. 686.

βαῦνος. βαύνου κάπνου ἢ δείαν θίλει I. Somn. 1. 2.

βάλυρος I. Nigr. 28. 68. I. Tim. 47. 161.

βάμυξ. ὑπὸ τῆ βάμυκος I. D. Deor. XXVI. 1. 281.

βίλ⊙. ἔξω βιλῶν ; & οἱ βιλίων I. Nigr. 18. 57. & I. D. Deor. XIX. 2. 251.
βιλος. ἀπὸ τῦ θιστησιν βιλοῦ I. Cont. 1. 488. θιστησίν βιλοῦ III. Philopat. 4. 589.
βῆμα. τὸ βῆμα κατέχων II. Q. Hist. 38. 51.
βία ὑπαρχόντων ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82. πρὸς βίαν κατέχων ἀφωνίαν III. Dem. Enc. 29. 511.
βιαίως ἢ καρτερῶς I. Somn. 6. 9.
βιβλίον. ἀπέχεσθαι βιβλίων I. Herm. 82. 827.
βιβλ⊙. τῶ βιβλου III. Mort. Per. 11. 333. βιβλους τὰς Ὅμηρ II. Gall. 18. 728.
βί⊙ ἀπράγμων I. Nigr. 18. 57. βίος ἀθέατος I. Herm. 67. 808. ἄστορος I. D. Mort. XXVII. 9. 444. σκιάδεως βιος I. Somn. 9. 13. λοιπὸν τῦ βίν I. Pisc. 29. 598. τῦ μέσου βίν II. de Luct. 9. 936. πρὸς τὸ πίλ⊙ τῦ βιν I. Cont. 19. 503. ἄλλων βίων I. Herm. 78. 822. λαγὼς βίον ζῶν I. Somn. 9. 13. λύκος βίον διαζῆν ib. ἄριστον βιον πιλεῖν I. Vit. Auct. 2. 541. ὅσον βιον ἡσυχιον εἵλοντο I. Nigr. 22. 61. τ βίον πεῖσαι II. Icar. 32. 788. χαραδριοῦ τινος βίον διαζῆν I. Somn. 9. 13. ω⊙στηρηται τ ξυνεσῶν βίων I. Nigr. 13. 52. βίων πρᾶσις I. Vit. Auct. 1. 540.
βιωτεύω II. 1. Ver. Hist. 36. 99. οἱ ἄλλοις ἰδιάσασα βίοις II. Gall. 5. 710.
βιωτὸς II. Phal. alt. 13. 806.
βλασφημίαν I. Somn. 12. 17. βλασφημιῶν ὅλως ἀμοῖξαι II. Eun. 2. 350.
βλέπω. ἐς τὸ χρυσίον ἔβλεπον I. D. Mort. XI. 4. 378.
βλεψίας I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
βλοσυρὸς. ὁ βλοσυρὸς I. D. Mort. X. 4. 365.
βόθρ⊙. βόθρῳ ἀμυχόμενοι I. Nec. 9. 469.
Βοιωτίαις. ἡ Βοιωτίας III. Dem. Enc. 33. 514. & 515.
Βοιωτὸς I. Jud. Voc. 7. 91.
βολή. βολαὶ τ ὀμμάτων II. Amor. 46. 449.
βόρβορ⊙ differentia βόρβορος inter & πηλὸν I. Prom. 1. 24. ἢ τῷ ὅτι ὁ βορβόρῳ βαρβαρικῷ τινι ib.
βορὸς. βορώτατα I. Tim. 46. 159.
βόσκω. τ πλῆον — βόσκοντας I. D. Mort. V. 2. 346.
βόστρυχ⊙. καθειμένος βοστρύχοις I. D. Deor. II. 2. 207.
Βυθοίνας. τ Βυθοίνην περιτόμων αὐτῶς I. Somn. 17. 21.
βυθὸν. λαμπὸν ἐθέτην λαῶν ἐβυθὸν I. Nigr. 14. 53.
βυλεύομαι. ἐβυλεύσαντο al. ἐβουλεύσαντο I. Somn. 16. 21. ὁ βυλευσάμενός τι ib. 11. 15.
βυλὴ II. Tox. 26. 535. αἱ βυλαὶ ἀμφέπουσαι I. Tim. 50. 163.
βούλησις. βυλήσεως II. Alex. 4. 212.
βούλομαι I. Vit. Auct. 13. 553. ἢ εἰ μ τοῦτο ⊖ ἡ παροιμία βούλεται δηλοῦν I. Prom. 2. 27. βούλεται μ κόθ ἧττον ὁ νόμ⊙ ἢ τὸ ὀστ⊙ εὕρεσις ib. ὃ γ ἐβούλετο &c. II. Tyr. 12. 150. τοῦτο βυλόμην ἂν II. Phal. Pr. 9. 196.
βυλυτὸς. ἀμφὶ βυλυτὸν sub vesperam I. Cat. 1. 621.
βοῦς ἀρότας I. Sacr. 12. 535.
ὁ βράγχ⊙ I. D. Deor. II. 2. 207.
Βρασίδας II. Q. Hist. 49. 60.
Βραχμᾶνες III. Mort. Per. 25. 348.
βραχύς. τὸ βραχὺ χρόνῳ addi non solet I. Somn. 2. 5.
βραχὺν III. Bacch. 2. 76.
βρενδύομαι I. Merc. Cond. 37. 696. I. Nigr. 22. 61. βρενδυόμενος fastum prae se ferens. I. D. Mort. X. 8. 367. βρενδυόμενός τι πρὸς αὐτὸν I. Nigr. 6. 44.
βρίφ⊙. ἀλυλύζων ὥσπερ βρίφ⊙ I. Somn. 4. 6. πικρῷ βρίφει III. Tragop. p. 644.
Βρομι⊙. ἀρχόμενος κατ' ἀγυιὰς Ἰσάμοιο ἀναΐων Βρομίον χέρσον ἄμμιγα πάντας I. Nigr. 16. 54.
βροντὴ. βαρυβρεμ⊙, & Διὸς βαρύβρεμοι βρονταὶ I. Tim. 1. 99. βροντῆς ὑφορμήσης σκηπτὸς I. Somn. 17. 22. τοὺς δὲ ⊖ ἐκφράσας ἐσείσησεν αἱ βρονταὶ I. Tim. 1. 99.
βροτὸς. βροτῶν III. Tragop. p. 645.
βρόχ⊙. πρὸς βρόχον I. Tim. 20. 130.
βρυμολόχης III. Pseud. 24. 180.
Βυζαντίων τεῖχος III. Dem. Enc. 33. 515.
βυθὸς. ἐν βυθῷ ἀξίᾳ ποικίλον τν χρόαν I. Pisc. 50. 617.
βύρσα. τ βυρσῶν τὰς ἐπιβολὰς III. Nav. 4. 250.
βῶλος. τοῖς βώλοις I. Tim. 34. 146.
βωμολαχιόομαι I. Nigr. 22. 61.
βωμὸς. Ἕλιε βωμὸς I. Tim. 42. 154. βωμὸν ἱδρύσ⊙ ἐν τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. IV. 2. 209.

Γ.

Γάλα ἀριθμῶ I. Merc. Cond. 13. 669.
γαλεὸς I. Pisc. 48. 615.
γαλήνη I. D. Mar. I. 3. 290. γαλήνῃ λιπαρᾷ II. Amor. 11. 408.
γαλήνιος I. Halc. 2. 179.
Γαλιλαῖος III. Philopat. 12. 597.
γαμοῦρός. φυγόδου γαμοῦρῶν II. Salt. 43. 294.
γαμεῖν I. Tim. 52. 169. ἀδελφὰς γαμοῦσι I. Prom. 16. 199. ὥστε γῆμαι Λαΐδα II. 2. Ver. Hist. 18. 115.
γάμμα I. Jud. Voc. 4. 86.
γάμος. γάμος τοιόσδε I. D. Mort. XIV. 4. 397. γάμου II. Amor. 51. 454. τούτων γάμων II. Asin. 36. 604.
Γανυμήδης ὁ τῦ Δαρδάνου III. Char. 7. 623.
γὰρ II. Amor. 38. 439. ὁ γὰρ II. 2. Ver. Hist. 41. 134. νῦν γάρ μοι II. Gall. 1. 703.
Γάργαρον I. D. Deor. XX. 5. 257. ὁ Ἴδης ὁ τῷ Γαργάρῳ ib. 1. 252.
γαστὴρ. τῇ γαστρὶ μετροῦντες τὴν εὐδαιμονίαν I. Nigr. 15. 54. τῇ γαστρὶ II. 1. Ver. Hist. 24. 91.
γαστρίζω. ἐγαστριζόμην III. Rhet. Pr. 24. 26. & 27.
γαῦρος I. Nigr. 5. 43.
γε. Jens. vult σὲ II. pro Imag. 23. 503.
γεγονέναι. Δημοσθένης ἐγεγόνει οὐ γυλωνός τινος I. Somn. 12. 17.
γείτων. ὁ γειτόνων II. Bis Acc. 9. 802. & 803.
γελάω. ἂν ἐγέλων II. Icar. 18. 773. γελᾷν ὁ τοῖς γιγομένοις I. Nigr. 7. 45.
γελοῖος. μὴ γελοῖον II. Par. 40. 864. γελοῖα ἐπιτάγματα III. Ep. Sat. 4. 388. πολλῷ γελοιότερα II. Icar. 29. 786. γελοιότερα II. Q. Hist. 28. 38.
γελοίως I. Tim. 55. 172.
γέλως. γέλωτα κωμικὸν I. Prom. 7. 34. τ γέλωτα ἢ δυνάμενος κατέχειν III. Adv. Ind. 15. 112.
γένειον. τὸ γενειον ἁπλῶς I. Tim. 54. 170.
γενεὰ. ἐξ γενεῶν III. Macrob. 3. 210.
Genitivus declinat. contractorum per ως vide in varr. III. Dea Syr. 8. 455. Genitivus rarissimus in τ φίλων III. Ep. Sat. 9. 392.
γενικῶς I. Catap. 1. 622.
γενικὸν. τ ⊖ γενικῶμεν ⊖ γενικῶτατα μεγαλοπρεπῶς I. Somn. 17. 21. γεγενημένον II. Alex. 14. 222. & 223.
γενικὸς. γενικὰ ἢ μεγαλοφυᾶ ἤθη ἢ παίθη I. Somn. 7. 9. γενικὸν ἄνδρα ib. γενικώτατον μάρτυρα ib.

γεν-

γενικῶς I. Cont. 14. 516.
γένος. ἀξίως τῦ γένυς I. D. Mort. XXI. 2. 422.
γεραιτὸς II. Jup. Trag. 25. 670.
γέρανος II. Alex. 26. 234. γέρανον ὀρχεῖζ II. Salt. 34. 289.
γέρων II. Alex. 30. 238. γεροῦλας II. Abd. 30. 185.
γεῦμα. λὰτ τὰ πρῶτα γεύματ II. Herm. 60. 800.
γεωμετρικὴ II. Salt. 35. 289. γεωμετρικῶν III. Hipp. 3. 69.
γεωργία I. Prom. 14. 196.
γῆ. ἀοίκητος ἡ δύσις, & Λιβύης δυσάβε γαῖαι I. Nigr. 16. 56. πῦ σε γῆς αὔτη πηγη ρέω I. D. Mar. III. 1. 296. τ' κυματώδες γῆς I. Tim. 56. 174. ἐκ γῆς antea ἐκ τ' III. Dea Syr. 30. 476. τῇ γῇ τ' ἐρανὸν ἀναμιμέχθαι I. Prom. 9. 192. ἐ ἡ γῆ ἡ θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96. αὐτὲς γῆν ἄλλας ὄντας ἀνέργασεν I. Prom. 11. 194. ἕλιπεν γᾶν III. Mort. Per. 39. 360.
Γηρυόνης II. Tox. 62. 566. τὰ ὀξῶ τῦ Γηρυόνυ III. Adv. Ind. 14. 111.
γίνομαι & γίγνομαι. τὸ γιγνόμενον ἐκ τούτυ ἀπορέων I. Somn. 2. 2. γίγνονται III. Dea Syr. 45. 483. βελτίω πολλὰ πολὺ γίγνοιτο ἄν II. Gymn. 20. 900. & 901. γιγνομένων III. Dea Syr. 1. 452. τὸ γινόμενον II. Tox. 18. 527. γεγενημένους III. Conv. 20. 433. & 434. τῷ τυράννῳ γενέζ Ἀσπασίαν II. Gall. 19. 732. γενομένων II. Alex. 48. 254.
γίγνωσκ. γνῶναί τι ἀναβούσας II. Gall. 1. 702.
γινώσκω I. Scyth. 3. 863. γιγνώσκειν σε χρὴ III. Ocyp. p. 669. ἑ τὰ αὐτὰ γιγνωσκόντων ἑμοὶ ἐς I. Necyom. 21. 484.
Γλαύκη II. Salt. 80. 511.
Γλαῦκος I. Herod. 8. 838. II. Salt. 49. 296. Γλαύκῳ III. Epigr. 34. 686.
γλαυκὸς. τὸ γλαυκὸν τ' ὀμμάτων I. D. Deor. XX. 10. 262.
γλαυκῶπις I. D. Deor. VIII. 1. 226.
γλαύξ. γλαῦκα εἰς Ἀθήνας φασὶν I. Nigr. 1. 37. ἐπὶ τὴν γλαῦκα I. Harm. 1. 852.
Γλύκων II. Alex. 18. 225.
γλύφω. γλύφειν ἀστίως δυνάμενον I. Somn. 2. 5.
γλῶσσα. ὦ γλώσσης ἀληθῶς τόσημα, & ἀκόλαστον ἔχε γλῶσσαν, αἰχίστην τόσον I. Jud. Voc. 11. 96. ἀντὶ γλώσσης III. Pseudol. 25. 182. ἀντὶ μιᾶς γλώττης II. Tox. 62. 566. τὴν γλῶτταν αὐτὴν -- ἀποτεμνεσθαι I. Pisc. 2. 572. κατὰ γλῶτταν II. Lex. 25. 349.
Γναφεῦς. ἀμφὶ κόρσας μαλθακὸν γναφεῦσιν I. Jud. Voc. 4. 86.
Γνῶσσος I. Vit. Auct. 23. 564. II. Gall. 30. 748.
γνώμη I. D. Mort. XII. 3. 385. τ' γνώμης μοίρᾳ II. Tyr. 14. 152. ἁρμαρμένοι τὴν γνώμην III. Philop. 26. 614.
γνόφ. γνόφε καλυβάντ III. Mort. Per. 43. 363.
γνωρίζομαι. ἐπὶ τοῖς ἄρτοις γνωρίζεζ I. Somn. 11. 15.
γνώρισμα. τὰ γνωρίσματα I. Somn. 11. 16.
γογγύζων III. Ocyp. p. 666.
γοητεία I. Tim. 55. 172.
γοητεύω. γοητευομένους II. Salt. 63. 391.
γονὴ I. Vit. Auct. 6. 545.
γόνιμ III. Rhet. Pr. 23. 25.
γραῦς II. Jup. Conf. 4. 629. βούλει γρᾶν ἐπαγάγω ib. 7. 630. τ' μέγαν γρῦν III. Mort. Per. 11. 333. & 334.
γράμμα. γράμματα ἐπαιάζοντα I. D. Deor. XIV. 2. 240. γράμματι I. Herm. 40. 783. γραμμάτων Solan. vult χρημάτων I. Jud. Voc. 8. 93.
γραμματεῖα II. Tox. 13. 519.
γραμματεύω. ἐγραμμάτευε Μᾶμας III. D. Conc. 14. 537.
γραμματιστὴς I. Merc. Cond. 4. 657.
γραφὴ. καθάπερ ἐπὶ τινος γραφῆς III. Calumn. 2. 127. αἱ γραφαὶ III. Nav. 5. 252.
γραφεύς. οἷον οἱ γραφῆς τραγελάφυς & τὰ τοιαῦτα μιγνύντες γράφυσι I. Prom. 7. 36.
γραφικὰς συντελισθὲν II. Imag. 15. 474.
γράφω I. Herm. 43. 785. τοιαύτην τὴν Δάφνιν γράφυσι II. 1. Ver. Hist. 8. 76. ἂν χωρὶς ὕδατ καλάμ τι γράφεται I. Jud. Voc. 3. 85. γραψίτεται γραφὴν ἀσεβείας I. Nec. 2. 498. ἔγραψε III. Epigr. 1. 674.
γρηγορέω. ἐγρηγόρας I. Herm. 1. 740.
γρίφ. γρίφυς σωτιθεῖς I. Vit. Auct. 14. 554.
γρυ I. D. Mar. XV. 4. 326.
Γύγυ χρυσίον II. Par. 58. 881.
Γυθικὰς III. D. Meret. XIV. 321.
γυμνάσιον. ἀφ' τῦ γυμνασίυ αὐτῶν III. Mort. Per. 3. 327. περὶ γυμνασίων II. Gymn. 1. 883. γυμνασίων τὸ κάλλιστον &c. II. Salt. 71. 307. ἐπὶ τοῖς γυμνικοῖς III. Calumn. 12. 141.
γυμνοπαιδίαι II. Salt. 12. 274. & 275.
γυμνὰς. γυμνὰς ἐπιδεῖνεν χρὴ I. D. Mort. X. 1. 364. γυμνὴν σφαγὴν ὑπέχειν II. Phal. Pr. 5. 192. γυμνὰς τὰ πόδας I. D. Deor. XX. 14. 264.
γυμνόω. ὑπὲρ τῦ δικεῖν γεγυμνῶζ II. Amor. 41. 441.
γυναικεῖ I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. γυναικεῖόν τι II. pro Imag. 12. 491. γυναικείᾳ τῇ πίττῃ III. Fug. 33. 384. γυναικεῖοι σύνοδοι, Vorſt. γυναικεῖαι II. Amor. 27. 427.
γυνὴ. ἐγεγόνει ἐκ Γύλωνος τινος ἢ βαρβάρυ γυναικὸς I. Somn. 12. 17. γυναῖκα ἀγόρμος τῷ παιδὶ III. Conv. 5. 421. δύο γυναῖκας I. Somn. 6. 8. ἀπὸ γυναικῶν III. Epigr. 83. 685. γυναικὶ τ' ἐμαυτ I. Halc. 8. 184.
γύψ ἀναπτάμενος III. Mort. Per. 39. 360.

Δ.

Δαδοχία III. Mort. Per. 28. 351.
δαιμόνιος τὴν σοφίαν III. Philopſ. 32. 58.
δάκνω. δακὼν τῷ κανεῷ I. D. Mort. XXI. 1. 421.
δακρυχέω. κατὰ δάκρυ χέοντες I. Nec. 9. 468.
δάκρυα I. Cat. 12. 634. ἰδάκρυα μᾶλλα γελαίας I. Somn. 4. 7.
δάκρυον ἀποσάζειν III. Elect. 1. 87.
δακτύλιος I. Cont. 14. 509. III. Philopſ. 38. 62. & 63. τ' δακτυλίων τὸ πλῆθος I. Nigr. 13. 53. δακτυλίυς αὐτῶν μεσδμους I. D. Mort. XII. 2. 382. δακτυλίυς βαρεῖς II. Gall. 12. 720.
δακτυλοδικτέω I. Somn. 11. 16.
δάκτυλος I. Cat. 17. 640. τεσσάρων δακτύλων I. Nigr. 33. 75. τοὺς δακτύλους ἐντεμόντες II. Tox. 37. 544. τοὺς δακτύλους καθεσπλεκὼς II. Gall. 31. 748. & 749. δακτύλως προτάνοντες I. Nigr. 21. 58.
δαλὸς II. Salt. 50. 297. δαλόν τινα -- δαλὸς ἀπὸ τῦ βωμῦ I. Tim. 2. 100.
δάμαλις I. D. Deor. XX. 7. 259.
Δάμις II. Jup. Trag. 4. 645.
Δαμοξένου I. D. Mort. I. 3. 333.
Δανάη. Δανάῃ παρθενεύσαζ I. Tim. 13. 123.
Δαναΐς. ἐς τ' τ' Δαναΐδων pro Δαναΐδων I. Tim. 18. 129. ὁ τ' Δαναΐδων I. Herm. 61. 803.
Δᾶν. Δᾶνι πρόσωπα II. Salt. 29. 285. & 286.
Δαρεῖν. Δαρεῖ II. Jup. Trag. 53. p. 701.

δῆς. δῃδ' II. Alex. 47. 252. δᾳδὶς ἦσαν τὰ πολλὰ III. Mort. Per. 35. 356.
Dativo praecedenti subjungitur accusativus III. Elect. 3. 88. f.
δάφνη φύλλα δάφνης I. Herm. 40. 782. μὴ τ' δάφνης III. Diss. cum Hes. 1. 240. δάφνῃν αὐτὴν καλοῦσιν II. Asin. 17. 585.
Δάφνιδα v. notam, si de accentu solicitus es III. Meret. VI. 293.
δὲ I. Merc. Cond. 4. 657. ὁ δὲ II. Asin. 22. 590. δὲ initio Dial. III. Meret. XIII. 315. ἀντιδοῦν δέ τινα πειούμενοι II. Jup. Conf. 7. 630. ᾗ πιθὸν ἀ' ἐπώησαν II. 1. Ver. Hist. 15. 82. τὸ μὴ δὲ ἐπιβάλλειν γνώρισμα I. Pisc. 42. 611.
δέησις. τὴν δέησιν II. Bis Acc. 14. 808. δέησιν ἐγκαμψοτεράτιλο ἐδέηθη II. Salt. 63. 301.
δεῖ & δέομαι. τοῖς δεομένοις ἐπικουρήσας — τοῖς δεομένοις ἐπαρκῶν — τοῖς δεομένοις τὰ δέοντα ἐπαρκέομι — ἐπήρκων τοῖς δεομένοις τῶν φίλων I. Tim. 5. 109. ἐ γὸ δεῖ, J. Br. δῆ ib. 28. 141. ἐδέητο γὸ Χαιρέας III. Meret. VII. 296. ἐδὲν δέησει μι ταῦτα ἰχοῖα III. Nav. 44. 276. & 277. δεῖν I. Herm. 28. 768.
δεῖγμα I. Prom. 2. 25.
δειδω. δείδιας μὴ ἐνδιᾳ τῦ ποτοῦ ἀποβάσης; I. D. Mort. XVII. 2. 406. ἔδδισεν &c. I. Nec. 10. 470. δείδια τοίνυν ἄπαξ I. D. Deor. XII. 1. 234. δείδιας γὸ τράμων I. Somn. 9. 13. δείδικα δὲ μὴ I. Prom. 5. 30.
δείκνυμι. οἷαν Πολύκλειτος ἔδειξε λευκώλενον I. Somn. 8. 11. ἔδειξε τοὺς ἄνδρας ἐναργῶς καθάπερ ἐπὶ τινὸς γραφῆς τὰ πάντα προσοικότας ib. δείξει σε τῷ δακτύλῳ ib. 11. 16. δειξάτω II. Imag. 7. 465. τὸ δὲ ἄλλο σῶμα ὁ Ἀπελλῆς δειξάτω κατὰ τὴν παγκάτλω I. Somn. 8. 11. δειξομενίω II. Alex. 13. 220. & 221.
δειλινός. τὸ δειλινὸν II. Jup. Trag. 15. 658.
δειλός. λαγωῶν δειλότερος I. Somn 9. 13.
δεῖπνα. ὁ τῦ δείπνου I. Somn. 11. 15. τὸ δεῖπνα I. Vit. Auct. 19. 558.
δεινὸς II. Jup. Trag. 48. 695. δεινὸς εἰπεῖν I. Somn. 2. 3. ἐδὲν δεινὸν πάθῃς I. D. Mar. VI. 3. 304.
Δείνων III. Macrob. 15. 218.
δεκτάριον III. Epigr. 27. 683. & 684.
δεῖπνον φορμικὸν — — δορυφορεῖν σὺν τοῖς δείπνοις I. Nigr. 22. 60. & 61. δεῖπνον Ἑκάτης I. D. Mort. I. 1. 330. δεῖπνον παρασκευάζουσι II. Dem. 24. 385. τὸ ἐντελὲς δεῖπνον III. Conv. 38. 444. τὸ δεῖπνον ἄρτι συναγομίζετο II. Gall. 12. 720. δεῖπνα ποικίλα III. Mort. Per. 12. 385.
δικάπηχυς κεραυνὸς I. Tim. 4. 107.
δικάς. τῇ Ἀττικῇ δικάδι I. Scyth. 10. 870.
δίκτρον III. Epigr. 22. 681.
δικτύζω I. Pisc. 47. 614.
δίκτυαρ I. Tim. 22. 136.
δίκτον. ἐς δίκτον ἐμβαλόντες I. Tim. 21. 131.
Δελφοὶ καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα I. Tim. 42. 154.
δίμας Ἰνδικὸν III. Epigr. 19. 679.
δίνδρον. ἐπὶ τὸν κόμιλον τῦ δίνδρου II. 2. Ver. Hist. 42. 134. & 135. δίνδρα ποσὶς III. Tragop. p. 647.
διξίομαι. ἅπαξ ἑαυτὸν διξιάσασθαι I. Tim. 43. 156.
διῤῥὸς τὴν φύσιν I. Somn. 2. 9.
διξῶς ἐνέγκαντος III. Conv. 15. 429. διξῶς ἐξώζων II. 2. Ver. Hist. 34. 130.
δίομαι I. Merc. Cond. 33. 692. ἃ δίεμαι III. Ocyp. p. 671. ἃ φύσαμεν δεῖται ἐ χορηγίας τυχηρᾶς I. Somn. 1. 2. διῶσθαι τύχης ib.
δίον. τὸ δίον I. Tim. 48. 161. & I. Herm. 27. 766. & 767. μηδὲ δίον II. Gymn. 34. 914. ἐδὲν δίον I. Prom. 6. 190. I. D. Mort. XXVII. 1. 437. ὁρίσκειν τὰ δέοντα I. Somn. 10. 15. δίον γενέσθαι ib. ξυνιέναι δὲ τὸ δίον ἔστι τὸ ἀφαιρεῖ ὃν δυνάτατον ib. τὸ δίον παραινέσεως ἄν. ib. τὰ δέοντα πράξας ib. πλεῖον ἀφιστάναι τῦ τὰ δέοντα εἰδέναι ib. τὰ δέοντα λέγειν ib.
δῖος & δίομαι. δύσῃ II. Imag. 5. 462. & 463. H. Icar. 14. 768. III. Conv. 4. 421. δῦσαι II. Tox. 47. 553.
δίφρας χρυσοῦς II. Salt. 43. 294.
δίφρον. ἀσκὸν δίφρῳ I. Nigr. 27. 67.
δισμὸς I. Jud. Voc. 11. 96. ὁ ἐπὶ τῦ δισμῶ II. Tox. 25. 538.
δισπότης ὀλιγοχρόνιος I. Nigr. 26. 66. δισπότης tyrannus II. Tyr. 17. 153. τοῦ δισπότου III. Bacch. 2. 77.
Διυκαλίων. Φαίθοντες ἢ Διυκαλίωνες I. Tim. 4. 108.
δίχομαι I. D. Mort. XV. 3. 401. διχώμεθα ἤδη I. Pisc. 42. 611. διξαισθ' ἂν III. Mort. Per. 24. 346.
δίων, δίων, pro δίον I. Nigr. 26. 65. πολλοῦ γε ἐ δίων III. Pseudol. 2. 162. ᾗ ἐδίδετο I. Tim. 49. 162. δεδῦσθαι, non δεδίσθαι I. D. Deor. XVII. 2. 247. μὴ δεδεμένω τὼ χεῖρε I. Nigr. 19. 57. δεῖν II. Amor. 32. 432.
δὴ I. Tim. 28. 141. ἄγε δή, ἴθι δή, δεῦρο δή I. Somn. 14. 19. ἔπειτα δὴ ib. παλαιοὺς δὴ III. Mort. Per. 27. 350.
δῆγμα. δήγμαῖα II. Gall. 25. 740.
Δηλίου. ἐπὶ Δηλίῳ II. 2. Ver. Hist. 23. 120. & 121.
δημαγωγὸς III. Philopat. 6. 592.
Δημάδου III. Dem. Enc. 15. 503.
Δημήτριος II. Salt. 63. 300. Δημητρίῳ II. Dem. 3. 376. II. Tox. 27. 536.
δημιοργὸς I. Somn. 12. 18. II. Phal. alt. 2. 202. librarii sunt οἱ τ' Κάδμου καὶ Παλαμήδους τέχνης δημιουργοί I. Jud. Voc. 5. 88.
δημοκρατίᾳ I. Tim. 57. 175.
Δημοσθένους ἐγκώμιον III. Dem. Enc. 1. 490. Δημοσθένει ib. 2. 492.
δημοσίᾳ II. Dem. 67. 396. οἱ δημοσίᾳ II. Gym. 22. 903.
Δημώνακτ. περὶ δὲ Δημώνακτος II. Dem. 2. 375.
ἀφὰ τ παιδιᾶς III. Patr. Enc. 6. 230. ἀφ' τὴν ῥητορικὴν καὶ παιδίαν I. Somn. 12. 17.
ἀφεδρών. ἐπὶ συσίαις διαβεβοημένοις I. Nec. 6. 43.
διαβολή. ἐπὶ διαβολῇ II. Alex. 4. 211. διαβολῇ III. Calumn. 1. 124.
ἀφεδρωκολία I. D. Mort. V. 2. 344.
διαδέχομαι I. Cont. 4. 495.
ἀφόδημα I. D. Mort X. 4. 365.
διαδοχὴ I. Nigr. 26. 66.
διαζεύγνυμι. ἀπ' ὑδὲ πᾶλος ἔτις ἂν διαζευχῇ τ σωτηρίσης, ῥᾳδίως ἕλκει ζυγὰ I. Jud. Voc. 7. 91.
διάθεσις. εἰς διάθεσιν μορφῆς ξύλου ἐπιτήδειον I. Somn. 12. 18.
ἀφήκη. διὰ διαθήκας ἐς τὸ φανερὸν I. D. Mort. VIII. 1. 358. διαθήκας τινὰς III. Mort. Per. 41. 362.
ἀφαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
διαιρέω. διῃρημένου II. Bis Acc. 2. 794.
ἀφαίρω. διῃρημένῳ κατίδα II. Tox. 55. 560. διῃρημένοις τοῖς ἄκροις ib. 40. 548.
δίαιτα I. Herm. 86. 830. μονάρης δὲ ἡ δίαιτα I. Tim. 42. 154. ᾗ δίαιταν τὴν Μφδικὴν μετιδιήτησιν ἑαυτῷ I. D. Mort. XII. 3. 383. & 384. πρὸς τὸ καθαρὸν τ διαίτης I. Nigr. 14. 51.
ἀφαιτάω. διαιτῶντες II. Tox. 23. 530. & 531.

διακόπτω. διακόψῃς II. Gymn. 19. 898.
διαμαρία I. D. Mar. VII. 1. 305.
διαπρίω II. Amor. 3. 400. διαπρίω ἐμε νόημα III. Epig. 1. 674.
Διαλεκτική II. Q. Hist. 32. 44.
διαλλάττω. ἀλλὰ κἀποῦσά τ' σμικρῷ διαλάττουσι I. Prom. 2. 25. εἰ ἐπὶ δὲ τούτῳ διήλασεν ib. πλὴν εἰ μὴ διαλλάττοιτε Ib.
διαλλάττω. διαλλάττουσας II. Abd. 10. 168. διαλλάττουσ̄ II. Jov. Trag. 38. 686.
Διάλογ⊙ I. Prom. 5. 30. Ἀκουσεῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1.
διαλύω. ὧν τὰ μ̄ σαμεῖα διέλυεν ὁ χρό⊙ I. Nigr. 18. 57. διαλύσομεν II. Bis Acc. 14. 808.
διαμείβω I. D. Mort. XXI. 1. 421. προστρίψατό μοι μὴ διαμείβειν I. Nigr. 10. 49.
διαμνημονεύω I. Nigr. 6. 44.
διαπίμπω I. Tim. 49. 162. αἱ μ̄ διαπομπαὶ III. Nav. 24. 264.
διαπίνω. διαπίνας τῷ αὐτῷ I. Merc. Cond. 29. 688. διαπίσασα II. Tox. 14. 521.
διαπήγνυμι. διαπεξαμβώς I. D. Mort. XII. 5. 387.
διαπταίω. πλείονα διαπταίσασα I. Somn. 8. 12.
διαρρήγνυμι I. Tim. 40. 150.
διαστείω. διασεισωμοίην II. Bis Acc. 1. 793.
Δίασια festum Jovis I. Tim. 7. 114. τὸ Διασίοις III. Char. 1. 619.
διασκαίω I. Prom. 8. 191.
διασκινάζω I. Nec. 16. 478.
διασπείρω I. Somn. 15. 20.
διασύρω. διασύρουσι τοὺς τραγικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
διαχίζω I. D. Mort. XIV. 3. 396.
διασείω II. 2. Ver. Hist. 35. 130.
διατάττω. διατάττουσ̄ II. Jup. Trag. 38. 686.
διατείνω. τοῦτο τύπομεῖ διτάδασιν I. Somn. 2. 3. φιλῶν γ̄ διατείνω I. D. Deor. IV. 5. 212.
διατίθημι I. Nigr. 6. 45. Vis hujus verbi multis declarata. ib. 38. 80. & 81. διατιθῆναι II. Amor. 27. 426. εἴ τις ὑμῶν τοιοῦτό τι διαθείη ἐμοὶ II. Gymn. 6. 886. , σωσεῦτά μοι διατίθης III. Pfeudol. 25. 181. διατιθέντων II. Gymn. 38. 919. & 920.
διατρίχω. διαδραμοῦσ̄ III. Philopat. 17. 603.
διατρίβω. τὸ μοσαγρίῳ ποιεῖται τὰς διατριβάς I. Nigr. 18. 57.
διατρίβω. ὕδιστα διατρίψῃ I. Scyth. 7. 867.
διαυγής I. D. Mar. III. 2. 297.
διαφέρω. διενεγκεῖν τὰ πολέμια I. D. Mort. XII. 1. 380. διαφέρομαι v. not. III. Dem. Enc. 43. 521. ἔδοξεν ἤθη καὶ πολιτείαν διενεγκεῖν I. Nigr. 3. 42.
διαφεύγω. ὑδρηλὰ μηχανὴ τοῦ διαφεύγειν I. Pisc. 4. 573.
διαφθείρω I. Merc. Conft. 39. 699. διαφθαρέντα ἀστραῖα I. Nigr. 15. 54.
διαφυλάττω. διαφυλάξουσι II. Tox. 3. 511.
διαχίω I. D. Mar. III. 1. 295.
διαψύχω I. Cont. 23. 520. & ſeq.
διδασκαλεῖον. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτᾶν I. Somn. 1. 1.
διδάσκαλ⊙ ὧν III. Conv. 6. 422. εἰς διδασκάλου uſitatius eſſe quam διδασκάλους I. Somn. 1. 1.
δίδωμι. ἐγὼ - - ἔδωκα I. D. Deor. VII. 4. 224. δὸς γ̄ τὴν ὑπάρχουσαν (χώραν) I. Somn. 9. 12. τί ἂν δῴη τις ἀνθρώπῳ, τὴν &c. III. Cyn. 17. 548. ᾧ τινα αὐτῷ τύχην δοτέον I. Somn. 1. 2.
διείργω. διαφορώτατον Gr. mavult διαφερομένων at non opus II. Tox. 33. 541. διείργων ib. 43. 551.
διεκδύνω. πυρὸς διεκδῦναι I. Herm. 65. 807.
διεκπαίσας II. Tox. 61. 564.
διελαμβάνομαι. διειλημμένον III. Philopat. 1. 585.
διέξειμι I. Nigr. 9. 49. ᾗ ἂς ἱστορικὰς τὰ κάλλιον ἐπελέξατο διεξίειν I. Merc. Cond. 37. 696. διεξιόντ⊙ III. Philopſ. 5. 33.
διεξέρχομαι. ἐπιδιέξηται & διεξέλθοι I. Herm. 24. 763. διεξελθόν II. Tox. 34. 543.
διευθύνω. διευθύνατε τὰ ῥηθέντα I. Nigr. 9. 49.
διακαρύσσω. διεκηρυκεῦτο II. Gymn. 25. 908.
διαγοῦμαι II. Amor. 16. 416. τί ἐ διηγῇ μοι, I. Herm. 13. 752. διηγούμεθα II. Amor. 42. 444.
διθυραμβ⊙. ποιοδιδάκτων διθυράμβων I. Tim. 46. 159.
δίζημι. δίζησιν αὐτὸς I. D. Mar. V. 2. 301.
διϊχνίζομαι I. Herm. 31. 771.
δικανικὸς. φορτικὰ μ̄, κ̄ δικανικὰ, ἀληθῆ δὲ I. Somn. 17. 21.
δικαστήριον. τὸ τῦ Μίνω δικαστήριον I. Nec. 11. 470. εἰς τὸ δικαστήριον συμπεσεῖλθ. II. Tox. 18. 526.
δικαστικὸν II. Bis Acc. 23. 822.
δίκελλα. ἐπιμιτρήσας τῇ δικέλλῃ I. Tim. 57. 175.
δίκη I. Piſc. 40. 608. δίκη φωνηέντων I. Jud. Voc. 1. 82. ☞ τ̄ δίκης III. Philopat. 16. 602. μήτε δίκαι δικάσῃς III. Calumn. 8. 136. bis, & 137. δικῶν κέρκον II. Aſin. 23. 591.
δίκμονον I. Tim. 12. 120.
δικοπία I. Cont. 1. 490.
δημοιρίτης III. Cron. 15. 397.
Διογένης I. D. Mort. XXI. 2. 422.
Διονύσια I. Piſc. 14. 585.
Διονυσιακὸς. Διονυσιακὴ ἐλευθερία I. Prom. 6. 34. Διονυσιακὰ II. Salt. 22. 280.
Διονύσι⊙ I. Jud. Voc. 7. 90. I. Prom. 6. 31. λέγει Διονύσιον τραγῳδίαν ποιεῖν φεύλας III. Adv. Ind. 15. 112.
Διόνυσ⊙ III. Mort. Per. 4. 328. ὑδὲν γ̄ πρὸς τ̄ Διόνυσον I. Herm. 55. 796.
διοπτὴς II. Icar. 2. 753.
διορύσσω I. Tim. 53. 169.
Δῖ⊙ II. Alex. 40. 247.
Διοσκόρω II. Gall. 20. 733. III. Meret. XIV. 321. & 322.
Διόσκουροι III. Char. 6. 621. διοσκούρων III. Conv. 32. 440.
διπλοῦς τὴν φύσιν I. Prom. 7. 37.
δίς. δὶς διὰ πασῶν I. pro merc. Cond. 11. 715.
δισκοφόρ⊙. τὴν δισκοφόρον III. Philopſ. 18. 45.
δισπλασιάζεις III. Soloec. 5. 563.
διστολογίαι. ἐ διστολογῶν I. Somn. 8. 12.
δισύλλαβα II. Bis Acc. 22. 821.
διφθέρα quid & ἐναψαμέν⊙ διφθέραν ac ſimil. I. Tim. 6. 110.
δφυὴς I. Prom. 5. 30.
δίψα I. D. Mort. XVII. 2. 407.
διψαλι⊙. διψαλέον θρυαλλίδιον I. Tim. 14. 124.
διψάω. διψῶ I. Nigr. 27. 67. I. Herm. 60. 801. διψῶ πτιννῶν II. de Luctu 16. 929.
δοίκων II. Gymn. 19. 898. διόκοντες II. Amor. 22. 422. διόκοντες ὑ κατέλαβον I. Herm. 77. 821.
Δόαν I. Herm. 9. 749. I. Vit. Auct. 19. 558. ἐπέσει Δόανον &c. I. Nec. 13. 474.
δόκος. ἐκ τῦ δόκου III. de Domo 27. 206.

δοκέω I. D. Mort. XXX. 3. 454. I. Scyth. 11. 872. δοκῶ μοι &c. I. Herm. 63. 805. ἢ σὺ δοκεῖς γραμμάτων &c. III. Cyn. 13. 546. δοκέει II. Aſtr. 9. 364. καί μοι δοκεῖ vide nott. I. Sacr. 1. 526. ὡς ἐδόκει I. Somn. 17. 22. ἔδοξεν ἀμύατος εἶναι ib. 2. 3. δόκει II. Icar. 12. 764. II. Par. 1. 837. δοκέειν III. Dea Syr. 1. 451. οἱ τὸ δοκεῖν μᾶλλον ἢ εἶναι σπουδάσαντες I. Nigr. 22. 60. δοκεῖν αἰσθεῖς δεῖν III. Philopſ. 39. 64. δόξασά τι ἢ Παιὼν ὀργὴν ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. δόξαν cum placuiſſet II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78. ᾗ δόξαι II. Amor. 11. 498. λέγειν ἅπερ ἔδοξαν III. Char. 22. 632. διδόχθαι I. Tim. 42. 154.

δόκιμος. λυκίων τοῖς μάλιστα ὁμοίοις δόκιμος I. Somn. 2. 4. τῷ δοκιμωτάτῳ I. Scyth. 3. 863.

δόλιχος II. Q. Hiſt. 30. 41.

δόμος ἡμιτελὴς I. D. Mort. XIX. 1. 410.

Δορικὸς Λιβυκῆς II. Amor. 16. 414.

δόρυ. ἐπὶ δόρυ III. Meret. IX. 305.

δορυφορίαν I. D. Mort. VI. 3. 350.

δορυφορίαι. δορυφορίας II. Par. 59. 881.

δοτῆρ. δοτῆρας ἐάων I. Prom. 18. 201. & III. Diſſ. cum Heſ. 3. 242.

δουλεία πολυετὴς I. Merc. Cond. 17. 672. ἐς τὴν ὁμοίαν δουλείαν ἐπανάγειν II. Abd. 12. 170.

δουλεύω. ἂν δουλεύῃ I. Herm. 8. 746. τὸ δουλεύειν II. Abd. 25. 181.

δουλοπρεπὴς I. Nec. 14. 475.

δοῦλος. δοῦλοι γὰρ II. Aſin. 5. 572.

δοχεῖον II. Q. Hiſt. 22. 30.

δοχεῖον II. Amor. 19. 419. βραυτοποιὸν III. Philopat. 24. 613.

δράκων II. Aſtr. 23. 371. τοὺς δράκοντας ἔφη &c. II. Q. Hiſt. 29. 38. & 39.

δρᾶμα I. Nigr. 24. 64. δρᾶμα πολύμιτρον I. Prom. 5. 31. δρᾶμα τὰ βιβλία v. notas III. Dem. Enc. 28. 510. καὶ τοὺς τῶν δραμάτων οὐ ἐχόντων I. Nigr. 8. 47.

δραπέτης σιγματίας. ὡς γὰρ τὸν δραπέτην τὰ σίγματα, οὕτω τῷ μοιχαλίδα δείκνυσι τὰ ἀνθισμάτα I. Tim. 17. 128.

δράττω. ἐδράξατο II. Aſin. 25. 594.

δραχμὴ II. Alex. 23. 230. ἐπὶ διακοσίαις δραχμαῖς I. Merc. Cond. 35. 694.

δρέπομαι. τὸ ἡδὺ τῆς δρεπομένου III. de Domo 95.

δρομύτης. ἐς τὴν Ἀττικὴν δρομύτητα τῶν σκορδύτων I. Prom. 1. 24.

δύναμαι. ᾗ δύνασαι I. D. Mar. IX. 2. 312. & 313. ὅπως εἰ δύναιτο II. Par. 32. 860. δυνήσεαι σώζειν ἑαυτὸν ib. 8. 845. δυνάμενος II. Abd. 24. 181.

δύναμις. τὰς ὧν ἀθανάτων δυνάμεις μεγάλας ὔσας I. Halc. 8. 183. δωμάμεσι II. Q. Hiſt. 52. 63. δύναμιν δέ τινα II. Par. 8. 845.

δυνατός. εἰς ὅσον ἐμοὶ δυνατὸν II. Jov. Trag. 24. 669.

δύο. ᾗ ἄνδρε δύο I. Prom. 2. 187. δι' ὅτις I. Cont. 4. 195. δι' ὅλου II. Alex. 23. 231. δυοῖν III. Macrob. 12. 216. δυοῖν θάτερον III. Ep. Sat. 37. 416. ὑπὸ δυοῖν τούτοιν II. Alex. 8. 215. ἐς δύο III. Meret. XIII. 317. εἰς δύο διαιρῶ II. Tox. 54. 559.

δυσάντητος. δυσάντητόν ἐ ἀκπτρόπαιον I. Tim. 5. 110.

δυσάλιγκτος I. Piſc. 17. 588.

δυσήρης. σοῦ δυσηρῶς I. Tim. 26. 138.

δυσκίνητος ὢν περὶ τὰς διαλέξεις I. Somn. 2. 3.

δύσπαρις inominatus Paris I. D. Mort. XIX. 1. 411.

δυσσεβὴς. τοῖς ἐν Παλαιστίνῃ δυσσεβέσι I. Nigr. 24. 63.

δύστηνος. τέτ' αὖτ' ἄ δύστηνε - ἔλυθες I. Nigr. 17. 57.

δυχερὴς. ὁπόσα ἂν ἦ δυχερῆ III. Rhet. Pr. 18. 19.

Δωρικὸν III. Adv. Ind. 15. 113.

Δωρὶς I. D. Mar. I. 1. 288.

δῶρον. ἄδωρα ἦν σοι τὰ δῶρα I. Merc. Cond. 38. 697.

E.

Ἔαρ. ἔαρος νέον ἱσαμέριον I. Nigr. 9. 49. τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ᾗ τὸ ἔαρ τῶν πτηρῶν ib. 13. 52.

ἑαυτοῦ. ἑαυτοῦ II. Aſtr. 14. 366. ἑαυτῷ Solan. ἑωυτῷ Ed non opus I. Cat. 9. 631. ἑαυτὸν ἑώρων ὄνον II. Aſin. 13. 581. ἑαυτὸν pro ἑωυτὸν ib. 31. 601. ἑαυτοὺς ſe invicem, II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.

ἐάω. ἐῶ λέγειν, ὁπόσακις I. Tim. 4. 106.

ἑβδομηκοντούτης II. Alex. 34. 242.

ἑβδομος. περὶ τὴν ἑβδόμην II. Q. Hiſt. 1. 1. ἑβδόμῃ I. Jud. Voc. 1. 82. ἑβδόμῳ III. Pſeudol. 16. 174.

ἑβραῖος II. Alex. 13. 221.

ἕβρος μὲν ἔστι III. Fug. 25. 377.

ἐγγαστρίμυθος II. Lex. 20. 345.

ἐγγράφω. ἐγγράψας III. Philopſ. 38. 64.

ἐγγύησις I. Catap. 10. 631.

ἐγγύς. ὁ ἐγγὺς ἑφεστὼς I. Somn. 1. 2. μηδὲ ἐγγὺς ὄντα II. Aſin. 6. 574.

ἐγείρω. ὁ Καλχῖνος Ἄλκηστιν τελευτήσασαν ἤγειρε I. Somn. 17. 21.

ἐγκαλύπτω. ἐγκεκαλυμμένων I. Vit. Auct. 22. 562.

ἐγκαλλωπίζομαι. λευκὸν ἐγκαλλωπίζῃ φαρμάκῳ I. Pro. 7. 34.

ἐγκεράννυμι. χρωμάτων ἐγκερασμένη φύσις I. Prom. 7. 34.

ἐγκέφαλος II. Alex. 15. 223.

ἐγκόπτω. μετ' ὀλίγον - τὴν φωνὴν ἐνέκοπτε I. Somn. 4. 7.

ἐγκυλίσασα III. Hipp. 6. 72.

ἐγκυκλίοις III. Tragop. p. 650.

ἐγχύμενον. ἐγχεῖαν ἰδιώταις ἀνθρώποις III. Mort. Per. 13. 339.

ἐγχειρίζω. ἐγχειρίσας I. Tim. 32. 145.

ἔγχελυς I. Tim. 29. 142. ἔγχελυς I. Piſc. 12. 581.

ἐγχέω. ἐγκέχυται τὸ ὕδωρ I. Piſc. 24. 594. ib. 28. 597.

ἐγχώριος. τὰ ἐγχωρίζοντα utenſilia *Ciceroni* & *Tacito*, vox apud Graecos bonos ſcriptores haud obvia teſte *Gregorio*. II. Q. Hiſt. 22. 31.

ἐγὼ I. Prom. 16. 199. I. pro Lapſ. 1. 725. ἐγὼ ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν III. Mort. Per. 40. 360. ἐγὼ δὲ οὐδ' αὐτὸς &c. Ib. 45. 364. ἐμοὶ δοκεῖ II. de Luctu 5. 924. λαβόντες με II. Aſin. 16. 583. ἡμῶν F. G. ἐμῶν I. Prom, 19. 202. καθ' ἡμῶν I. Tim. 7. 113. ἐφ' ἡμῖν I. Vit. Auct. 21. 560. ἡμῖν ἐν ταυτὶ III. Adv. Ind. 3. 100. πρὸς ἡμᾶς I. Tim. 9. 117. & 118.

ἕζω. ἐπεὶ Δι' ἕδρις ἦσαι I. Somn. 2. 4.

εἰάλω. ἕτοι εἰάλωσιν &c. I. Scyth. 10. 870.

εἰδυλοκακίαν. εἰδυλοκακεῖ al. εἰδυλοκολακεῖ male. I. Somn. 18. 23.

εἶδος. εἴδους τῷ μεγίστῳ II. Dem. 51. 392. εἶδος ἄλλο μακροβιώταιο III. Macrob. 5. 210. οἱ εἶδεσι III. Philopat. 17. 602. & 603.

εἰ. εἴ γε μείμνησαι I. Herm. 24. 762. εἰ Ν. II. Abd. 18. 174. εἴ δέ τις II. Par. 42. 865. εἴ πω III. Rhet. Pr. 6. 6. εἴ τις II. Q. Hiſt. 39. 53. εἴ τινα εὕροιμι γραῦν III. Meret. IV. 286. & 287. εἰ τύχοι II. Amor. 42. 443. εἰ ψεύδεται I. Herm. 20. 758.

εἰμί. Ejus varias ſignificationes vide III. Tragop. p. 656.

εἰδ.ω. τὸ κλπ. αὐτὸν εἰδέναι I. Nigr. 6. 44. εἰδότα I. Herm. 35. 776. εἰσιὼν δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379. ᾗ μὴν εὖ εἰδέναι χρὴ I. Herm. 63. 804. ἀπαθῆς αὐτὸν ἥδεσαν I. Somn. 9. 14.

εἰδήμι. ἤδεισαν III. Conv. 28, 438. οἶδε II. Salt. 65. 303. λέγων πάνυ με εἰδέναι II. Alex. 55. 259. οὐκ οἶδ' ὅπως I. D. Mar. III. 1. 295. τίς γὰρ ὅλως οἶδε I. D. Mort. I. 1. 329. οἶδά πως καὶ αὐτὸς I. Prom. 2. 26. χάριν εἰσομαι I. Cat. 29. 650. ἰσῶν δὲ καὶ ὅτι ὁ πάνυ εὑρηται χαίρων I. Jud. Voc. 7. 90.

ὁ εἰδὼς γράφωσι III. Herc. 1. 82.

εἰδῶ I. D. Mar. XV. 1. 324. I. Herm. 27. 766. εἰδὼν ὄναρ I. Somn. 17. 22. εἰ μὲ γὰρ εἰδῆς II. Salt. 5. 269. πάνθ' ὅσα ἦν, ὅσα τ' ἐστὶν, ἰδ' ὅσα τε ἔσται ἐπίσω I. Somn. 10. 15. οὐκ ἂν ἴδοις αὐτὸν I. D. Deor. IX. 1. 227. ἰδὼν μόνον I. Tim. 43. 155. ὅπως ἰδῇς al. εἰδῇς I. Somn. 15. 20. εἶγε καὶ ἰδοῦ I. Cont. 5. 496. ἰδὼν εἶδον I. D. Mar. IV, 3. 300. ἐκτὰς τῶν θεῶν εἰκόνας ἢ μόνον ἰδὼν, ἢ μόνος δείξας I. Somn. 8. 11. ἀλλ' ἢν ἴδοὺ I. Pisc. 51. 618. εἰσαιτο v. not. Gesn. III. Ner. 2. 638.

εἰκάζω. ταύρῳ εἰκάσας ἑαυτὸν I. D. Mar. XV. 2. 324. & 325. εἰκάζων III. Philopsr. 24. 52.

εἰκαιῆς. τῶν μελλόντων — ἄρις ὂν εἰκαιῆς I. Somn. 10. 15.

εἰκὸς ἔτι I. Herm. 59. 800. εἰκὸς ἡμᾶς παρέξειν I. Merc. Cond. 19. 674.

εἰκοσάπηχυς κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 4. 440.

εἴκοσι & ὀκτὼ II. 1. Ver. Hist. 40. 102.

εἰκότας II. Q. Hist. 40. 53. εἰκότως τῷ καθαρότατα τὰ ἴδια III. Fug. 30. 382. εἰκότως hic est πρὸς τὴν εἰκόνα I. Somn. 2. 5.

εἴκω I. Nigr. 10. 49. ἐοίκαμεν ἡμεῖς I. Halc. 3. 179. εἰ σεσιτά με λέγειν ἔοικας II. Amor. 1. 398. ἔοικε II. Jup. Trag. 27. 672. τῷ ἐοικέναι &c. II. Salt. 65. 303.

εἰκὼν I. Nigr. 29. 68. ἡ εἰκὼν τοιαύτη σοι ἀνακείσθω II. Imag. 18 478. ὁ ἐξηγητὴς τῶν εἰκόνων III. Calumn. 5. 132. εἰκόνες II. Imag. 1. 458. II. Alex. 18. 225. εἰκόνας III. Mort. Per. 41. 361. & 362.

εἴλη. πρὸς τὴν εἴλην θέρεσθαι II. Lex. 2. 320.

εἶμι. ἤεις I. Herm. 68. 810.

εἰμὶ I. Prom. 16. 199. ἐστὶ II. Gall. 33, 750. ἔστ' ἂν τὸ ὑγιαίνειν I. pro Lapf. 11 735. εἰ μηκέτ' ἐστὶν II. Tyr. 11. 148. χρεῖός ἐστι II. Amor. 42. 444. οἱοῖά ἐστιν I. Herm. 61. 802. ἐσθ' ὅτι I. Prom. 18. 201. ἦν II. Amor. 12. 410. ὃ γὰρ ἦν καλαβὰς II. Afin. 30. 598. & 599. προσοδοῦ ἔσῃ πιπτοηκὰς II. Gall. 1. 704. ἔσαι ταῦτα II. Alex. 22. 230. ἔσαι ταῦτα II. Icar. 22. 777. εἴη II. Par. 6. 844. εἶεν I. Pisc. 22. 591. εἶεν ἐπιδιάκονος I. D. Mort. XXIV. 2. 430. εἶναι I. pro Lapf. 5. 730. item I. Scyth. 8. 867. & III. Nav. 43. 276. τό γε νῦν εἶναι III. Saturn. 1. 385. εἶναι οἶμαι O. οἶομαι εἶναι I. D. Mort. XIV. 5. 397. αὐτοῦ εἶναι I. Nigr. 26. 66. εἶναί τις ἔδοξεν I. Pisc. 6. 576. ὁ δὴ σαφὴς εἶναι &c. κατὰ τοῦτο εἶναι ᾧ ξυμφέρομαι — εἶναι πρὸ ὁδοῦ γέγονεν I. Jud. Voc. 12. 98. εἶναι ἐπ' αὐτῇ II. Afin. 47. 615. αὐτὸ εἶναι F. G. mavult ἔστι sed, me judice, non opus. I. Prom. 12. 195. Ἀρχίας ὢν III. Dem. Enc. 47. 525. εἶα τυγχάνῃς ἔσα τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 3. 289. οὐκ μὴ ὄντων III. Philopat. 13. 599. ὄντας Solan. ἰόντας I. Prom. 11. 194.

εἵνεκα II. Amor. 49. 452. II. de Luct. 15. 928.

εἴτις τι ἄλλο II. Tox. 3. 510.

εἴτε ὦ θεοὶ εἶεν II. Afin. 47. 615.

Εἰρηνάρχης v. notas III. Philopat. 20. 607.

εἰρεσίᾳ τῇ πτερῶν I. Tim. 40. 151.

εἰρέω I. Tim. 26. 738.

εἰρήνη ἡ I. D. Mort. IV. 2. 343.

εἰρηνικὸς. εἰρηνικώτερός ἐστι II. Imag. 1. 459.

εἴρων. εἶητε εἴρωνες οὐ τοῖς λόγοις I. Prom. 1. 24. Ἀθηναῖος εἴρωνές οὐ τοῖς λόγοις ib.

εἰρωνεία I. Prom. 1. 24.

εἷς εἰμι κἀγὼ III. Tragop. p. 649. εἷς ἂν III. Ep. Sat. 25. 407. εἷς οὐ τῶ πολλοῦ δήμου I. Somn. 9. 13. μία σπυρὶς I. Prom. 6. 34. μιᾶς δὲ II. Alex. 46. 251. ἐν in Edd. οὐ male III. Dea Syr. 35. 480. ἑνὸς ἤν τι I. Vit. Auct. 6. 545. ἑνὸς ὄντος οὐ μυρίοις I. Herm. 28. 769. ἀφ' ἑνὸς III. Conv. 32. 440. ἑνὸς ἀποδόντα ἑκατὸν III. Macrob. 23. 225. ὥστε λόγῳ μὲν ἑφ' ἑνὸς ἀνδρὸς ἀναιρήσομεν τὸ κῦρος I. Harm. 3. 855. ἐν ἑνὶ διδασκαλείῳ II. Q. Hist. 2. 3. ὧν ἕνα III. Macrob. 7. 212.

εἰς pro οὐ II. Afin. 39. 607. εἰς ἐμοὶ ἀπιθῶν II. Icar. 23. 778. καλαλύομεν εἰς II. Afin. 17. 585. ὕβριζεις εἰς II. Salt. 24. 283. εἰς μυσιπωλῶ II. Amor. 44. 447. εἰς πλοῦτο III. Epigr. Omiss. p. 692. εἰς διδασκάλου usitatius quam εἰς διδασκάλους I. Somn. 1. 1.

εἰσαγγέλλω. εἶπε τῷ ὑπακούσαντι εἰσαγγεῖλαι, ὅστις τι εἴη I. Nigr. 2. 40.

εἰσάγω I. Nigr. 31. 74.

εἰσείδω. εἰσιδὼν μοι III. Herc. 8. 86.

εἴσειμι. εἰσιέναι II. Tox. 37. 546.

εἰσέρχομαι. εἰσελθὲ δέ με φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26. εἰσελθόντας ὑποδέχεται III. Hipp. 6. 71.

εἰσποιῶν. ἐσποιεῖτε φέρουσι αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349.

εἰσπράττω II. Par. 52. 877. ἀργύριον εἰσπράττειν I. Prom. 6. 33.

εἰσφέρειν II. Gall. 21. 734.

εἴσω. εἰς τὸ εἴσω τῆς κοιλίας I. D. Mort. XIII. 3. 392.

εἶτα I. Herm. 48. 789. εἶτ' ἐ δικαίως II. Amor. 43. 444. & 445. & 446. εἶτα αἱ χίλιαι πῆς &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408.

ἐκ. ἐκ βασιλέως ab imperatore II. Eun. 3. 352. ἐκ τῶν σκιλοῦ II. Gymn. 1. 884.

ἕκαστος ἑφιεῖς I. Herm. 26. 764. ἕκαστον II. Abd. 4. 163. ὡς ἕκαστος II. 1. Ver. Hist. 15. 81. II. Astr. 7. 363.

Ἑκάτη. ἑκάτης δεῖπνον I. D. Mort. I. 1. 330.

ἑκατὸν I. Pisc. 3. 573.

ἑκατόμβη I. Sacr. 2. 528. ὁ τὰς ὅλας ἑκατόμβας scil. θύων I. Tim. 7. 113. ἑκατόμβας παρεσκεύασεν II. Icar. 24. 781.

ἐκβάλλω I. Nigr. 8. 47. II. 1. Ver. Hist. 41. 103. δῆμον παίγνιον ἐκβαλλόμενον I. Nigr. 8. 48.

ἐκδίδωμι. ἐκδοῦναί τινος Ἑρμῆν I. Somn. 12. 18. ἐκδιδύσας III. de Electr. 2. 88.

ἔκδυτος II. Bis Acc. 21. 819.

ἐκεῖθεν I. Tim. 31. 145. I. Merc. Cond. 10. 666. II. Par. 12. 850. ἐκεῖθές ἐστι I. Herm. 41. 784. ἐκεῖθεν II. Jup. Conf. 10. 634. παρ' ἐκείνης ὧν ἀπαρχόμεθα I. D. Mar. III. 2. 297. κἀκεῖνό τι σεσηπότερον III. Pseudol. 27. 183. & 184. ἐκεῖνο malit quis ἐκεῖνοι II. Afin. 12, 581. ἐκεῖνον εἶναι I. pro Merc. Cond. 4. 711. ἐκεῖνο δέ σοι φημὶ II. pro Imag. 19. 496. & 497. κἀκεῖνα III. Adv. Ind. 25. 120. ἐκείνης J. Br. ἐκείνης I. Nigr. 23. 61. ἐκείνους ἐπισκοπῶν III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκχειρία quid I. Tim. 3. 104.

ἐκθνήσκω II. Q. Hist. 20. 28.

ἐκ-

ἐκθορίαν. ὃν μητρῶων λύθρων τοιοῦτον ἐξέθορεν I. Prom. 4. 29. ὃν τ' ἰούσης ἄζωστον ἐς αὐτοὺς ἐξέθορε ib. ἐκθορεῖν I. Herm. 71. 813.

ἐκκαθαίρω τ' βίον I. D. Deor. XIII. 1. 236.

ἔκκαυμα. ὑπὸ τ' ἐκκαυμάτων I. D. Mar. XI. 2. 317.

ἐκκλησίκ. προύθεσαν αἱ πρυτάνεις ἐκκλησίαν I. Necyom. 19. 482.

ἐκκολάπτω. ἐκκολάπτουσι τοὺς ἀνθρώπους II. 1. Ver. Hist. 22. 88.

ἐκκύπτω. ἐξεκέκυπτο II. Jov. Trag. 16. 661.

ἐκκράζω. ἐκκεκραγέναι III. Adv. Ind. 20 115.

ἐκπερμαινύω II. Jup. Conf. 4. 629. ἐκπερμαινύθμοι II. Tox. 6. 512.

ἐκκωφόω. ἐκκεκώφωκε τὰ ὦτα, & simil. ἐκκεκωφωθρὸς πρὸς τὸ κάλλ. attonitus &c. ἐκκωφᾶν & ἐκκωφοῦν. I. Tim. 2. 104.

ἐκλίγω exigo. I. Cont. 11. 505.

ἐκλύω. ἐκλελύσθ' αὐτοὺς I. D. Mort. I. 4. 335. ἐκλυοθμῶ III. Tragop. p. 658.

ἐκμάσσω. τὴν ποιητικὴν οἴμαι ἐκμεμάχθαι ὑπ' τοῖς μάλιστα I. Somn. 2. 3.

ἔκμετρ. ταῦτά σοι ἔκμετρα ἔδηξε II. pro Imag. 18. 496.

ἐκμυζάω. ὡς παράδηλος ἐκμύζει ἴριφον — ἡ φάσις ἕλκει τὰς δυνάμεις, ὑπ' προσπεφυκὸς ἐκμυζᾷ & κινεῖ I. Tim. 8. 114.

ἐκνέω. ἐξένευσεν ἐς τὴν γῆν I. D. Mar. VII. 2. 306.

ἐκπίπτω. ἐξέπιπτες ἐγὼ δὲ ἰσύριττον I. Nigr. 8. 48.

ἐκτλήσω I. Merc. Cond. 15. 670. I. Cont. 15. 512. ἐκπλῆξαι θ' δικαιότατα I. Herm. 31. 772.

ἔκπυος al. ἐκεῖνος III. Rhet. Pr. 3. 3.

ἐκποδὼν vel ὃν ποδῶν, e medio II. Jup. Trag. 24. 669 πάντα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλ. — ἀνδρὸς κακοῦ πρίασθαι ἐκποδὼν φίλον I. Tim. 5. 110.

ἐκπροθυμ. τῷ ἀγῶν. II. Gymn. 39. 920.

ἐκπροφορίω I. Prom. 4. 29.

ἐκστείω. ἐκστείαν τ' ἄκων I. Tim. 43. 156.

ἐκφάδ. III. Nav. 39. 273.

ἔκτοπ. ἔκτοπον al. ἐκπτωτον I. Jud. Voc. 6. 90.

ἔκτοθεν I. Vit. Auct. 26. 566.

ἐκτραχύνω. φιλονεικίαις ἀνθρώπως ἐκτραχύνωθ I. Somn. 2. 3.

ἐκτυχόω II. Tox. 30. 539.

ἐκφέρω. μικροῦ ἐκφερόμενος I. Nigr. 34. 76.

ἐκφεύγω. ἐκφυγόντι Gesn. ἐκφυγόντα recte II. Bis Acc. 31. 830.

ἐκφθείρω. ἐκφθείρε III. D. Meret. XV. 323.

ἐκφυσάω. ὄργανον ὑφ' ἁσκῶν ἐκφυσούμενον ἐστὶ τὸ σῶμα I. Nigr. 2. 41.

ἐκχέω I. Cat. 17. 640. I. Herm. 79. 822.

ἔλαια. ἔλαιαν ὃν τ' μορίας II. Gymn. 9. 889.

ἐλασείω. ἐλασείοντι ἐπὶ Λυδίαν ἴσκειν I. Cont. 9. 500.

ἐλαύνω. νεοζυγὲς ἅρμα ἐλάσαι I. Somn. 15. 20. ἐλαύνειν τ' ἱππόδρομ' &c. II. Abd. 13. 171.

ἐλεγεῖον I. Tim. 46. 160.

ἔλεγχ. προλόγων εἷς ὁ ἔλεγχ. III. Pseudol. 4. 165.

ἐλέγχω. ἐληλεγμένων non ἐληλεγχμένων. — ὁ Σωστίνης αἰδεσθεὶς ὡς ἐληλεγμένος I. Nigr. 4. 43. ἐλεγχόμενόν τι ὑπ' ἀχημοσυνῶν II. Imag. 11. 469.

ἐλελίττω. ἐλέλιξε δὲ μηχανὴ II. Q. Hist. 22. 30.

ἐλεύθερ. τύπτεις τοὺς ἐλευθέρους I. Tim. 52. 169.

τὰ Ἐλευσίνια I. Cat. 22. 644.

ἐλεφάντιν. ὄμ. Πέλοπ. II. Salt. 54. 298.

ἐλίφας II. Q. Hist. 51. 62. Ælian. de animal. refert Πτολεμαῖον τ' μὴ τ' λόγῳ πρῶτον ἐλεφάντων θήραι συνέστασθαι· ἀλλὰ γὰρ ὑπ' τ' ὁμοιοτρόπων I. Prom. 4. 29.

ἔλκω. ἕλκει I. Jud. Voc. 7. 91.

Ἑλλανοδίκαι II. pro Imag. 11. 491.

Ἑλλὰς. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν I. D. Mort. XII. 2. 381. & II. 2. Ver. Hist. 46. 138. & 239.

τ' Ἑλλάδ. ἑρμῆσαι III. Dem. Enc. 10. 498.

ἑλλέβορ. I. D. Mort. XVII. 2. 407. II. Gymn. 39. 920.

Ἕλλην. κατὰ τ' Ἑλλήνων III. Nav. 38. 272. Ἕλλησιν II. Phal. alt. 8. 204.

Ἑλληνικὸς. τ' Τρώων ἐθνος Ἑλληνικὸν ἦν I. Somn. 2. 3. τὰς Ἑλληνικὰς I. Herod. 7. 839.

Ἕλλην. III. Herc. 2. 83.

Ellipsin verbi ἄγω vel similis, in τοὺς Θρᾷκας III. Meret. IX. 304. praepositionis λιτὸ vel ἐκ ante τ' τύχης vid. III. Philopat. 20. 608. verbi εἶη post εὕρωσιν in nota III. Cyn. 4. 541. τῷ ᾗ ante εἰδῶσι v. III. Epist. Sat. 1. 385. praep. κατὰ in τὴν ὥραν ad III. Nav. 22. 262. & 263. τῷ λίγε post μὴ μοι vide III. Philopat. 7. 593. τῷ μᾶλλον vide ὅσῳ δὲ ἂν ξενίζοιμι II. Gall. 18. 730. voculae ὁδοῦ II. Jup. Trag. 25. 671. ad τινα τοιοῦτον. τῷ ἐρῶντε v. in nota ad ᾗ ὅπως III. Nav. 36. 272. praepositionis πρὸς ante γάμων εἶναι vide III. Dea Syr. 60. 490. post τριχιλίων v. III. Mort. Per. 9. 332.

ἐλπὶς τῷ φόβῳ II. Tyr. 11. 148. ἐλπίδ. ib. 3. 143. ᾗ θ εἰ παρ' ἐλπίδα III. Dem. Enc. 38. 519. ἐλπίδας II. Tyr. 18. 154.

ἐμαυτοῦ. ἐμαυτὸν al. ἐμαυτοῦ I. Nigr. 17. 56. ἐπ' ἐμαυτοῦ I. Herod. 8. 839. ἐμαυτῷ II. Gymn. 21. 902. εἰς ἐμαυτὸν ἀναστοθήσας II. Asin. 20. 587.

ἐμβαλλω. ἐμβαλόμβοι ἦν I. Nec. 9. 467. ἐμβαλόντες II. Gall. 21. 734.

ἐμβάται II. Salt. 27. 284. χρυσοῦς ἐμβάτας III. Adv. Ind. 6. 105. & 106.

ἐμβοᾶσι. ἐμβοήσας II. Amor. 13. 411.

ἐμβροντάω. ἐμβροντηθέντες ἀπίθανον I. Tim. 1. 99.

ἐμβρόντητ. I. D. Deor. XIII. 1. 235. ᾗ τῷ ὄντι πολλοὺς αὐτῶν ἐμβροντήτους ἐποίησεν I. Tim. 1. 99.

ἔμβυρον ἐπταμηνιαῖον I. D. Deor. IX. 2. 228.

ἐμεῖτ. I. Tim. 55. 172. ἐν τοσούτῳ ἐμέτῳ I. Cont. 7. 499.

ἐμέω. ἐμεμηκὼς I. Tim. 48. 159.

ἐμμετρέω. ἐμμεμετρημένῳ II. Gall. 27. 744.

ἐμός. τὸ ἐμὸν μέρ. — τὸ μόνον ἐμὸν — τόγε ἐπ' ἐμοὶ — τὸ δὲ ἐμὸν — τόμὸν — ὅσον ἐπ' ἐμοὶ — τόγε κατ' ἐμὲ I. Nigr. 8. 48.

ἐμπαιγμὸς I. Prom. 1. 24.

ἐμπελάν ἢ III. Nav. 3. 248.

ἐμπαροινέω. μέμηνε γοῦν οἷα μοι ἐμπαροῦσιν & τοῖς ὑπηκόοις ἐμπαροινῶν I. Tim. 14. 124.

Ἐμπεδόκλης. Ἐμπεδοκλέα III. Mort. Per. 1. 326.

ἐμπειρία θ' λογισμὸν φέρουσα θρασύνουσ' ἵκεσε εἴνθεν I. Nigr. 1. 38. ἐμπειρίαν I. Vit. Auct. 13. 553.

ἐμπίγνυμι. κολάβους ἐμπήξας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.

ἐμπίκλημι. εἰς ἑσπέραν ἐμπεκλάσθμοι & μεθυσκόμβοι I. Nigr. 22. 67. ἐμπέπλατο II. Amor. 24. 425. ἐμπεπλασμένης II. Bis Acc. 21. 820.

ἐμπίπτω. ἐμπεσόντες II. Tox. 28. 537.

ἐμπὶς I. Cont. 8. 500.

ἔμπορ. ἐμπόρῳ τῷ Κάδμου III. Deor. Conc. 4. 529. ᾗ ἐμπόρων II. Alex. 9. 216.

ἐμπρέθω. τὸν ἀκρίτολον ἐνέπρησας I. Tim. 52. 169.
ἐμπρίω. ἐνέπρισι al. σωέπρισι I. Somn. 14. 19.
ἐμφορέομαι I. Nigr. 25. 64.
ἐμφράττω. αἱ μὴ ἐμφράξασαι I. Tim. 19. 129.
ἔμφυλον ἡ ἁμαρτία III. Calumn. 28. 158.
ἐμψυχῶ I. Prom. 1. 25. ἐμψυχων II. Gymn. 25. 907.
ἐν I. Sacr. 1. 527. II. Abd. 29. 184. f. omissum ante ὀφθαλμοῖς II. Asin. 52. 621. V. N. ἐν L. ἐπὶ Hemst. I. Nigr. 21. 58. ἐν & ἐπὶ crebro alterius invadit locum ib. 7. 45. ἐν ᾧ vide not. III. Tragop. p. 660. f. ἐν μεγάλῳ τιθεμένη II. pro Imag. 17. 494. ἐν Ὀλύνθῳ II. Q. Hist. 38. 50. ἐν τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429. ἐν δίοντι II. Alex. 57. 262. ἐν γειτόνων II. Icar. 8. 758. III. Conv. 22. 434. πίνων ἐν φιάλαις II. Gall. 12. 721. ἐν οἷς εἶν III. Ep. Sat. 19. 401. ἐν πᾶσιν &c. III. Epigr. Omiss. 687. ἐν δὲ Ε ἄλλα ξέανα III. Dea Syr. 39. 481. & 482. ἐν ταῖς πληγαῖς II. Asin. 44. 612.
ἐνάγισμα I. Catap. 2. 623.
ἔναγχῶ II. Q. Hist. 14. 19. II. Abd. 13. 171.
ἐναγώνῶ πᾶσι II. Dem. 65. 394. & 395.
Enallagen generis in ἐνυπνίῳ, εἶναι πτηνὸς &c. vide II. Gall. 6. 711. pluraque in notis. Enallagen modi notabilem vide in τοῦτο λέγοιεν ἐμὲ III. Par. 2. 839. in Προξενίδης vide III. Dea Syr. 18. 465. in ἔτι vide III. Cronos. 11. 393.
ἐναντίῶ. μὴ τὸ ἐναντίον ἐστὶ I. D. Mort. XVI. 2. 403. ἐν πολείτῃ ἐναντίῳ τῷ δήμῳ I. Somn. 2. 3. τὴν ἐναντίαν, ᾗ ἔκτω III. Dem. Enc. 23. 508. ἀκούων ἐναντίων I. Nec. 4. 461. ταῖς ἐναντίοις III. Cyn. 1. 539.
ἐναργὴς I. Somn. 5. 8. ἐναργὴς an ἐναργὲς II. Amor. 17. 416.
ἔνδοθεν, ὁ ἐντὸς τῆς αὐλῆς. ἔθεν ὁ λόγῳ ἔνδοθεν ὁ ἐντὸς ὢν τῆς οἰκοῦς I. Somn. 5. 8.
ἔνδεκατος. κατέβαρθον ἔτι ἔνδεκατος I. Somn. 4. 7.
ἔνδικος. πᾶν ᾧ ἐόντι ἔνδικος I. D. Mort. XIV. 5. 398. τί τὸ ἔνδικος III. Cyn. 3. 540.
ἐνδιλίχιαι I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐνδίω. ἐνδὺν Fl ἐνδῦς I. Herm. 64. 805.
ἐνδιατρίβω II. Q. Hist. 7. 8.
ἐνδύνω. ἐνδῦναι μηδὲ μαλακισθῆναι I. Herm. 24. 763. ἐνδίδυσι II. Salt. 10. 273. ἐνδίδω II. Tox. 11. 518. ἐνδιδοῦν II. Gymn. 26. 908. μαλακῶς ἐνδιδύτῳ II. 1. Ver. Hist. 29. 93. τοὺς ἐνδιδύντας III. Rh. Pr. 13. 14.
ἔνθεν pro ἔνθοι III. Char. 25. 633.
ἐνδόσιμον. τὸ ἐνδύσιμον λαβὼν II. Alex. 19. 226.
Ἐνδυμίων II. 1. Ver. Hist. 11. 78.
ἐνδύω. τὴν ἐδῆτα ἐκείνῳ ἐνδιδυκότα I. Somn. 15. 20.
ἔνειδέ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485.
ἔνειμι. ἐκ τ' ἐόντων II. Phal. Pr. 5. 193.
ἐνίχω, τοῖς αὐτοῖς ἐνεχόμενα πταίσμασι I. Nigr. 11. 50.
ἔνη Ε νέα I. Herm. 89. 824.
ἔνθα ἦσαν I. D. Mar. XIV. 2. 322. ἔνθω III. Tragop. p. 658.
ἔνι γαρ ᾗ &c. II. Jup. Trag. 38. 685.
ἐνικάκῶ I. Tim. 56. 173.
ἐνοέω. οἷσι ἐνοεῦντες I. Herm. 74. 816.
ἔνοια. ἀνυπόστατοι ἔννοιαι ᾗ ἃς οὐκ οἶδε φύσις τελεσφορεῖν I. Prom. 5. 30.
ἔννομῶ II. Salt. 2. 267.
ἔνορῶ. ἔνορον πεισπάσμοι III. Calumn. 8. 134. & 135.
αὐτός τις ἔνεχῶ III. Calumn. 24. 156. ἐνεχῶ τ' πανοῦσιως II. Bis Acc. 29. 827. & 828.
ἐνστείρω. τοῖς φυτοῖς ἐνστείρων τὸ θεῖον κήρυγμα I. Somn. 15. 20.
ἐντελὴς I. Sacr. 12. 536. ἐντελεστῶν II. Amor. 33. 433.
ἐντελίχεια I. Jud. Voc. 10. 95.
ἐντέμνω. ἐντέμνεται αὐτῷ I. Scyth. 1. 859. & 860.
ἔντιχῶ I. Merc. Cond. 7. 662.
ἐντὸς τ' ἡλικίας III. Char. 16. 626.
ὅσα ἐντραγεῖν bellaria, III. Conv. 38. 444. & 445.
ἐντρίβω. ἐντρίψατο sc. ὁ Ἐμπυγλωσσικὸς vel ὁ Θεῖῶ I. Somn. 14. 19.
ἐντυγχάνω I. Nigr. 21. 59.
ἐνυάλιῶ ξυνὸς III. Calumn. 10. 140.
ἔνυδρον III. Nav. 20. 262.
ἐνύπνιον. ἐνύπνιον δικανικὸν I. Somn. 17. 21. περὶ τῶν ἐνυπνίων ib. 1. 1. τ' ἔρατα τῶν ἐνυπνίων θεῖόν τινα φῆς II. Gall. 6. 710. & 711.
ἐνωχία al. εἰωχία I. D. Deor. XIII. 2. 238.
ἔξ ᾗ δίκα I. Prom. 20. 202. ἐξ ὅρα. III. Epigr. 17. 679.
ἐξαγορεύω. ἐξηγόρευον πρὸς μὲ I. Merc. Cond. 1. 651. τοὺς ἐξαγορεύοντας τὰ μυστήρια ἐξορχεῖῶ II. Salt. 15. 276.
ἐξάγω. ἐξάγει, Jens ἐξάξει. II. Jup. Conf. 12. 636.
ἐξαδηματίω. ὅπως μεἰμαρσιοῦῶ ἐξαδηματῶσι I. Som. 13. 19.
ἐξακοντούτης II. Alex. 35. 242.
ἐξακόσιῶ. ὑπὸ τ' ἐξακοσίων II. Tox. 24. 533.
ἐξαλείφω I. Pisc. 36. 604.
ἐξαπατάω. I. D. Deor. VI. 5. 219. ἃ μὲ ᾗ ἐμὲ ἐξηπάτησας ib. I. 1. 204. ἐξαπατῶθαι male pro ἐξηπατῶθαι I. D. Mort. XIII. 1. 390.
ἐξάστω. ἐξημμένος II. Gall. 12. 720.
ἐξαρκέω I. Herm. 30. 770.
ἐξαυλίζομαι II. 1. Ver. Hist. 37. 101.
ἔξειμι. ἔκειν ἐξήκει σοι ὁ χρῶ I. Cat. 8. 630.
ἐξελαύνω II. Gall. 14. 724.
ἐξέλκω. ἐξελκομένας ἐξελκομένῳ I. Merc. Cond. 3. 655.
ἐξεργάζομαι. θαυμαστὰ πολλὰ ἐξεργάσαιο I. Somn. 7. 10.
ἐξέρχομαι. ἐξελύθη III. Pseudol. 27. 184.
ἔξεσι. ἐξὸν δὲ I. Tim. 14. 123. ἐξεσω III. Cron. 18. 401.
ἐξετάζω I. Nigr. 6. 44. & 45. χρὴ τὰ πρᾶγμα ἐξετάζειν III. Calumn. 31. 160. ἐξηταςμένῳ ἐν πολλαῖς πράξεσι, vulgo τάξεσι II. Alex. 30. 237.
ἐξευρίσκω I. Pisc. 15. 586.
ἐξηγέομαι. πρὸς τὸ εὐφημότερον ἐξηγούμενος I. Prom. 3. 27.
ἐξεστὼς III. Philopat. 19. 606.
ἐξόδῶ. ἐξόδους πολλὰς τεθυμωμένον III. Hipp. 8. 74.
ἐξομολογέω I. Herm. 75. 818.
ἐξορχέομαι I. Pisc. 33. 601. II. Salt. 15. 276. & 277.
ἐξορχοῦνται II. Amor. 24. 424.
ἔξω τῶ πατάγω pro *praeterquam*, variis exemplis I. Tim. 1. 100.
ἔξω τῶ ἀβαθείᾳ I. Cont. 18. 514.
ἐξωγκόω. ὡς ἐξώγκωται &c. III. Philopat. 27. 616.
Ἐξόδης al. ἐξόδης I. Tim. 29. 142.
ἔξωθεν II. Amor. 16. 416. τὰ ἔξωθεν vide not. III. Ner. 2. 638.
ἐξωμίας I. Vit. Auct. 7. 547.
ἔξωρῶ I. Tim. 22. 132. ἐξώρων III. Adv. Ind. 25. 120.
ἑορτάζω. — τὰ Διάσια & τὰ ἐπινίκια I. Tim. 7. 413.
ἑορτή. τὴν δὲ πρὸ τ' ἑορτῆς III. Cron. 14. 396. & 397.
ἐπάγω II. Q. Hist. 21. 30. ἐπάγων σῖτον ἐν Αἰγύπτῳ — κρέκων ἐν Κιλικίᾳ I. Nigr. 1. 37. ἐπῆγε τὴν σφαγὴν II. Tyr. 21. 158. ἐπαγομένου I. Scyth. 9. 869.

ἐπα-

ἐπαγωγὴ I. Merc. Cond. 40. 700.
ἐπαιάζω. γράμμασιν ἐπαιάζοντα τῷ τυμβῳ I. D. Deor. XIV. 2. 240.
ἐπαινῶ. τὸ ἐπαινῶν ἀλλοτρίοις III. Rhet. Pr. 21. 22.
ἐπαινὴ Περσεφόνεια I. Nec. 9. 469.
ἐπαιρω I. Prom. 3. 27. I. Harm. 2. 853. ἐπήρατα I. Zeux. 5. 843. ἐπαιρῶν τολμήσει III. Bacch. 5. 79. οὐκ ἐπὶ ἄρχοις ἐπαινέσονταί σε I. Somn. 7. 10. τὸν μὲ τίχνῶν ἄπαιδες ἐπαινέσονται ib.
ἐπαίρω. ἐπαιρεῖσθαι I. Cont. 14. 510. & 511.
ἐπακούω. ἐπήκοοι ὦν τὰ λοιπὰ III. M. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαμύνω I. Prom. 1. 185.
ἐπαναιρίομαι. ἐπανηρημένην III. Muſc. Enc. 9. 97.
ἐπαναίρομαι. οἷος δὲ πρὸς ὑμᾶς ἐπανελήλυθα I. Somn. 1. 1.
ἐπάνειμι. ἐπανῆει πάλιν I. Nec. 7. 465.
ἐπανθίζω II. Q. Hiſt. 13. 18. ib. 51. 63.
ἐπανόρθωμα I. Harm. 3. 857.
ἐπαντλοῦντος αὐτοῦ ἐπήκοοι III. Mort. Per. 5. 328. & 329.
ἐπαοιδή. ἐπαοιδαῖς III. Tragop. p. 654.
ἐπάορος ὢν I. D. Mort. XV. 1. 399.
ἐπὶ I. D. Mar. XII. 1. 318. ἐπὶ τί II. Par. 27. 856. ἐπὶ male pro ἐπὶ I. Puc. 42. 609. ἐπὶ τοῖς παπυρυμβίοις &c. II. Q. Hiſt. 44. 57.
ἔπειμι. ὡς' ἐφ' ἑπῆει αὐτῷ ἐκεῖνο I. Prom. 2. 26. ἐπῆμι δ' ὧν μοι λέγειν, ἐμοὶ γελᾶν ἐπῆμι II. Amor. 36. 436.
ἐπεισάγω II. Q. Hiſt. 8. 11.
ἐπεισπαλάω. ἐπεισπαλᾶσαι III. Philopſ. 29. 54. & 55.
ἐπεισπαίω III. Mercr. XV. 323. I. Prom. 2. 26.
ἐπεισπίπτω. ἐπεισπίπτει III. Conv. 12. 425.
ἔπειτα (l. ἔπλασεν ὁ φειδίας τὸν Δία I. Somn. 8. 11. τὸ ἔπειτα II. Q. Hiſt. 9. 11.
ἐπίλασις II. Q. Hiſt. 28. 37.
ἐπιλαύνω. ἐπιλαύνουσι τοῦτον III. Ner. 6. 640.
ἐπιλαπίζω ſperare facio, act. ſign. I. D. Mort. V. 2. 344. αἱ ἐπιλαπίσεις I. Tim. 21. 132.
ἐπιμυθαίνω I. Tim. 56. 174.
Epentheſis. per Epenthetin συγκῦρσαι pro συγκῦρσαι III. Philopat. 15. 601.
ἐπίρροος I. Prom. 5. 31. ἐπίρροον Γλαυκίαν φυγάζουσαι III. Philopſ. 15. 42.
ἐπίχομαι I. Jud. Voc. 2. 84. ἐπίχεταί μοι παιδαριώδης I. Prom. 2. 26. σπουδὴ δὲ μοι ἐπελήλυθεν μακαρίσαι ib. αὐτίκα δὲ ὡς τοῖς Ἰλιεῦσιν ἐπῆλθε τοὺς μὲ τιμῶν τοὺς δὲ μή. ib. διαπράσσεται ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τούτοις ib.
Ἐπικράτιδος I. Piſc. 19. 588. & 589.
ἐπικαπίζω. νόμος ἐστὶν ὃς ἐπικαπίζων τοῖς πίνουσι τὸν ἀγῶνα — ἐπὶ δὲ τῷ πλήθει τῶν διδημοσιωμένων πολὺ πᾶσαν ἐπικάμψει — ἐπικαπισμένην τὴν πυρᾶν, & ſimilia multa vid. ad ἐπικαπιζόμενος I. Nigr. 23. 62.
ἐπὶ. ἐπ' ἐχυρᾶς al. ὑπ' ἐχυρᾶς I. Nigr. 36. 78. ἐπ' ἐμοὶ κληρονόμῳ I. D. Mort. VII. 1. 355. ἐπὶ & ὑπὸ crebro alterius invadit locum I. Nigr. 7. 45. ἐπ' ἐμοὶ αὐτὸν I. D. Deor. VI. 3. 217. ἐπὶ δ' ὧν εἰς III. Rhet. Pr. 8. 8. ἐπὶ πύρᾳ II. Bis Acc. 1. 793. ἐπὶ πολὺ Solen. judicat ἐπὶ delendum III. Mort. Per. 7. 330. ἐπὶ τεττάρων ᾗ εἴκοσι τετραμμένοι I. Zeux. 8. 836. ἐπὶ βροτῶν ἀφανισμῷ II. Jup. Trag. 45. 693. ἐπ' ἐμοὶ III. Rhet. Pr. 1. 2. ἐπὶ τούτῳ III. Hipp. 6. 71. ἐπ' ἐμοὶ πεθίζων II. Aſin. 29. 598. ἐφ' ᾧ II. Abd. 9. 167. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845. ἐπὶ τῇ Πανδίᾳ II. Dem. 14. 381. ἐφ' ὅ, τι ἦμι II. Alex. 53. 257. ἐπ' αὐτὸν II. Tyr. 18. 155. ἐπὶ τὸν Θύστην III. Philopatr. 23. 622. ἐπὶ τούτοις v. notas III. Mort. Per. 41. 362. ἐπὶ τούτοις II. Tox. 20. 528. τὰς ἐπὶ τῷ μαλθάκῳ &c. II. Tyran. 18. 154. ἐφ' ἱερῶν III. Philopſ. 21. 49. ἐπὶ τούτοις II. Aſin. 11. 580. & II. 1. Ver. Hiſt. 19. 86.
ἐπιβαίνω I. Nigr. 26. 65. I. D. Deor. XXII. 4. 272.
ἐπιβάλλω. ἐπιβαλλεῖ τὸ ὀφθαλμῷ II. Aſin. 4. 572. ἐπιβαλλομένῳ III. Philopat. 16. 602.
ἐπιβάλλω. ἐπιβάλεψιν II. Aſtr. 20. 368.
ἐπιβολὴ I. Tim. 13. 122.
ἐπιβουλεύω I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβουλεύω I. D. Deor. XXI. 2. 268. ἐπιβουλεύσί μοι I. Tim. 38. 150.
ἐπιβουλὴ. τὴν ἐπιβουλὴν ἀγνοοῦσιν III. Calumn. 22. 153.
ἐπίβουλος I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιβύω I. Tim. 9. 117.
ἐπεγίνομαι. ἐπιγένηται I. D. Mort. VII. 1. 356.
ἐπίγραμμα. τὐπίγραμμα v. ad III. Dem. Enc. 10. 499.
ἐπιγράφω. ἐπιγράφονται ἄπαιδες προγόνοις ἑαυτῶν II. Bis Acc. 29. 828.
ἐπιδιδύσκομαι. ἐπιδιδύσκομαι τῇ διαβολῇ I. Herm. 24. 763.
ἐπιδιαψιλεύομαι uberius illuſtro, I. D. Mort. XXX. 2. 452. & 453.
ἐπιδίδωμι II. Salt. 34. 287. ἐπίδωκαν II. Aſin. 45. 613.
ἐπιδικάζω II. Q. Hiſt. 15. 22. & 23.
ἐπιζηλοτυπία I. D. Deor. XVIII. 2. 248.
ἐπιζήμιος τοῖς χρημάτοις III. Calumn. 8. 134.
ἐπιθέρομαι I. Prom. 4. 29.
ἐπιθυμέω. ἃ δὲ οἱ Πίσης ξυνεπάρδα Δία γραίζ Φειδίας ἐπὶ θύμησιν I. Somn. 9. 14.
ἐπιθυμία. μάλιστα ξυμπάσης ταύτης τὴν ἐπιθυμίαν III. Cyn. 10. 544. ἄγαν ἐπιθυμίας I. pro Lapſ. 16. 737. ἐπιθυμίαι II. Amor. 35. 435.
ἐπικάθεται III. Dea Syr. 29. 476.
ἐπικαμπτομαι I. D. Mort. XIV. 3. 398.
ἐπικλάω. ἐπικλώμενον inflexum. II. pro Imag. 13. 492. & II. Tox. 20. 529.
ἐπικλίω. ἐπικλιωθῆναι leg. ἐπικλυσθῆναι III. Philopſ. 36. 62.
ἐπικλύδω I. D. Mort. XIX. 2. 411.
ἐπίκοπος. ἐπικόπῳ τῇ ἀνεβάθρᾳ χρησάμενος pro codice uſus ſcala navali I. D. Mort. X. 9. 370. &c.
Ἐπίκυρος I. Piſc. 1. 570. ib. 4. 575. I. pro Lapſ. 6. 732. ὁ Ἐπίκυρος λέγει II. Bis Acc. 20. 816. Ἐπικούρους II. Alex. 45. 251.
ἐπιλαμβάνομαι I. D. Mar. IX. 2. 313. ἐπιλάβῃ II. Gall. 23. 736. ἧ ποτε ποῦ πυρετὸς ἐπιλάβηται I. Nigr. 29. 69.
ἐπιλέγω II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ἐπιλέγω. ἐπιλεγόμενος III. Philopſ. 25. 53. ἐπιλέξατο I. D. Mar. V. 2. 301.
ἐπιλίγδην I. Nigr. 36. 78. Ἄκρον ἐπιλίγδην τρόπον δὲ οἱ ὄσεον ἄκρης ib.
ἐπιμαίνομαι. ἐπιμεμηνέναι σε I. D. Mort. I. 1. 288.
ἐπιμανής. ἐπιμανεστέρα III. Pſeudol. 21. 178.
ἐπιμανῶς II. 2. Ver. Hiſt. 25. 122.
ἐπιμελέομαι I. Prom. 4. 189. ἐπιμελέσθαι ἰχθῦς ib. 7. 36. σὺ καλόμενος ἐπιμεληθῆναι III. Fug. 5. 368.
ἐπιμελὴς ἄλλως &c. II. Gall. 29. 747.
Ἐπιμενίδης. ὑπὲρ τὸ Ἐπιμενίδειον & τετυφωμένος σοφιστὴς λέγοντος Ἐπιμενίδου τινὰ Κρῆτα κεκοιμῆσθαι I. Tim. 6. 111.
ἐπιμετρέω I. D. Mort. V. 1. 344. III. Philopſ. 24. 52.

Ἐπι-

Ἐπιμηθὺς ἀμαρτέω I. Prom. 7. 37.
ἐπιμηκεις τόλυς III. Dem. Enc. 37. 519.
ἐπιμήκιστον II. Gymn. 26. 908. III. Macrob. 2. 209.
ἐπιμηχανάομαι I. D. Deor. XV. 3. 243.
ἐπιμίγνυμι commerciorum ſocietate jungo III. Ner. 2. 637. & 638.
ἐπινεύω II. Lex. 12. 335. vel potius 339.
ἐπίνοια. κ' ἐπινοίας αὐτοῦ II. Alex. 1. 208.
ἐπίξυω. ἔχρ. τῷ ἐπιξύσαι μόνον I. Nigr. 36. 78.
ἐπιπάρειμι. ἄλλα τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος I. Merc. Cond. 26. 684.
ἐπιπεδον f. Br. legit ἐπιπηδᾶν I. Tim. 48. 161.
ἐπιπίπτω II. Tox. 43. 551. ἐπιπεσόντος ib. 39. 547.
ἐπιπλέω. ἐπιπλευσαντων τ' Διὸνυσ I. D. Mort. XII. 3. 384.
ἐπιπλήττω. ἐπιπλήξει III. Herc. 7. 85.
ἐπικολάζω I. Tim. 9. 117. Philosophia τῷ λόγων ὕριδας ἐπικόλασαν αὐτοῖς I. Nigr. 1. 37.
ἐπίπονος εὐη II. Dem. 1. 374.
ἐπιρρέω I. D. Mort. IX. 2. 360.
ἐπιρρέοντος I. Herm. 61. 803. χυδὸν συχυθησομένω τῷ ἐπιρρέοντος I. Tim. 18. 129.
ἐπίρριον III. Philopat. 12. 597.
ἐπισείω I. Scyth. 11. 872.
ἐπίσημος. εἰ μὴ ἐπίσημος ἡ τύχη γένοιτό μοι I. Nigr. 23. 61.
ἐπίσης I. D. Deor. XX. 1. 254.
ἐπισιτισάμενος II. Icar. 11. 762.
ἐπισκιάζοντος τοσοῦτος III. Philopſ. 6. 34.
ἐπισκήπτω I. Catap. 8. 629.
Ἐπισκοπεῖν I. Nigr. 18. 57. I. Cont. 1. 487.
ἐπίσταμαι. ὡς ἐπίστασαι II. Paraſ. 3. 840. ἃ μὴ ἐπίσταμαι II. Phal. alt. 6. 203.
ἐπίσολή. ἐπίσολαὶ πρωσυτικαὶ III. Conv. 39. 438. ἐπίσολαὶ ἀρχόντων II. Q. Hiſt. 20. 28. τὰς ἐπίσολὰς de una epiſtola II. Amor. 47. 451.
ἐπισομίζω II. pro Imag. 10. 490. ἐπισομίζων II. Jup. Trag. 35. 683.
ἐπισύρω. ἐπισυρμῷ III. Nav. 2. 248. III. Philopatr. 20. 606.
ἐπισωρεύω. μάτην ἐπισωρεύειν τινὰ τοῖς προϋπάρχουσιν I. Nigr. 1. 37.
ἐπιτάττω I. D. Mort. XXIX. 2. 450. ὅσῳ δύναμιν ἐπιτάττων I. Nigr. 28. 68.
ἐπιτάφιος II. Alex. 60. 263.
ἐπιτειχίζω. ἐπιτειχίζειν Ἀθηναίοις Δεκελειαν -- τυραννίδα ἐπιτείχισεν item ἐπιτειχικὸς τῷ λογικῷ -- ἐπιτειχίσαντες τὰς ψευδεῖς δόξας κατὰ τ' ἀληθείας multaque notabilia hujus generis I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτείχισμα. ἐπιτείχισμα τ' νόμων. ἐπιτείχισμα ἀνθρωπίνων παθῶν -- ὁ τὴν Εὔβοιαν &c. καὶασκευάζων ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν Ἀθήνην -- Φρούριον & ἐπιτείχισμα & ἐπιτείχισμα ἦν πρὸς καλακωχὴν τ' χώρας & similia, ad I. Nigr. 23. 63.
ἐπιτίθημι ὑμῖν opponitur diei paruæ auſpicatæ ἀποφράδι I. Somn. 3. 5.
ἐπιτομίαν ἐπιτομῶσιν εἰ ων III. Calumn. 10, 139.
ἐπιτίθημι. ἐπεὶ δ' ἐπέθηκε I. D. Mar. II. 2. 292.
ἐπιτρέπω I. Merc. Cond. 4. 657.
ἐπίτριμος II. Tox. 26. 535.
ἐπιτραπέζιος I. Herm. 68. 811.
ἐπίτριπτον. ἐπιτριπτότατε I. Tim. 46. 159.
ἐπιφημίζω I. Prom. 1. 24. ἐπιφημίζειν III. Philopat. 26. 615. οἷς τι πράττοις ἐκεῖνον ἐπιφημίζας I. Prom. 1. 24. Θεοὺς ἐπιφημίζων ib.
ἐπιφοιτάω I. Nigr. 18. 57.
ἐπιχαίνω. ἐπιχαίνετε I. D. Mort. VI. 3. 348.
ἐπιχαλαζᾶ I. Tim. 58. 175.
ἐπιχείρω I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. XXIII. 2. 275.
ἐπίχειρον. — τὰ ἐπίχειρα — τα τ' φιλανθρωπίας ἐπίχειρα τ' ἀκαίρου παῤῥησίας τὰ ἐπίχειρα — ἐπίχειρα τ' ἀνοίας ἔλαβον — (ἡ ἀρετὴ) οὐκ ἐκ Συρακόσων τὰ ἐπίχειρα λαμβάνει I. Tim. 4. 106.
ἐπίχρισις I. Tim. 28. 141.
ἐπίχρω II. Q. Hiſt. 62. 68.
ἐπιψευκάζω I. Merc. Cond. 27. 686.
ἐπιψηφίζω I. Nec. 20. 483. ἐπιψηφίσει τῇ ἐκκλησίᾳ I. Tim. 44. 157.
ἕπομαι. εἵπετο μοι θ' ἡμῶν III. Nav. 1. 246. & 247. ἕπου μόνον III. Rhet. Pr. 14. 15.
ἑπόμνυμι I. Tim. 47. 161.
ἑπομόω I. D. Deor. XX. 16. 267.
ἑπτὰ. ἑπτὰ πτερύγεσσι III. de Domo 20. 202.
ἑπτοχεῖν. ἑπτοχεῖῶς τοῖς ἀπρεπεστέροις I. Prom. 6. 32. ἑπτοχεμένη ἀναπεπτοχεμένη ib. ἀναπαύσεως μέτροις ἑπτοχεμένοις ib.
ἑπτάκις I. Plic. 2. 571.
ἕπτύης I. Cont. 17. 514.
ἕρπω. ὃ δὲ βούλομαι εἰπεῖν I. Herm. 20. 758. ἄλλα εἰπόντος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71. εἶπον ἂν τάχα κ' τοῖς καλάμοις κατὰ τ' μῶθον I. Nigr. 6. 44. ἤ εἶπε τις I. Herm. 31. 772. ἔτυσί μ' εἶπεῖν I. Tim. 8. 114. οὐκ εἰς τὴν βύλην, οὐκ εἰς τ' δῆμον εἶπας I. Prom. 6. 33.
ἑρμηνεῖ. τὴν ἑρμηνεῖ ἐκκλίνω ὑποστρεφόμενος I. Nec. 7. 466.
ἑρωνυμία. ἑρωνυμίαν σωιλεῖν I. Jud. Voc. 12. 98. ἑρώνυμος I. Piſc. 32. 600. τῷ ἑρωνύμῳ πελάγει I. D. Mar. IX. 1. 310. τὴν ἑρώνυμον τ' νῆσον III. Nav. 5. 251.
ἔρως I. Tim. 45. 159.
οἷς τοὺς ἐράνους συνδιαπαίζω III. Dem. Enc. 45. 524.
ἐράσμιος II. Imag. 22. 480.
Ἐρατοσθένης III. Macrob. 27. 228.
ἐρέω I. Nigr. 38. 81. ἐρῶν αὐτὸς I. D. Deor. X. 1. 230. ἐρᾶς ἀδυνάτων I. Herm. 51. 792. ἐρᾶντες ἀνιάτων I. Tim. 27. 141. τ' ἐρωμένων I. D. Mort. VI. 3. 350. πρὸς τ' ἐρώμενον πάσεως II. Aſin. 12. 581.
ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ἐργάζετο II. Aſtr. 23. 370. ἐργάσασθαι λίθους I. Somn. 12. 18. dicitur Socrates εἰργάσθαι σὺν τῷ πατρὶ τὴν λιθοτομικὴν ib. εἰργάσω I. Herm. 74. 812. ἐργαζόμενος II. Alex. 31. 240.
ἐργαστήριον I. Nigr. 25. 65. ἐργαστήριον ἔχων μέγα I. Somn. 12. 16.
ἔργον. τὸ δὲ ἔργον III. de Domo 25. 204. ἔργον ἐμπολᾶς I. Scyth. 11. 872. ἔργου γιγνόμενον coitus, I. D. Deor. XVII. 2. 246. οἱ ἐξ αὐτοῦ τῷ ἔργῳ διαφυγόντες II. Q. Hiſt. 25. 33.
ἔρδω. ἔρξαι I. Merc. Cond. 5. 658.
ἑρμαῖον τ' Ἀθηναίων I. Tim. 50. 163.
ἑρμὴν indicta cauſſa, I. Piſc. 32. 601.
ἑρμηνεύω. ἑρμηνεῦειν δίκας I. Prom. 1. 25.
ἔρις. λόγων ἔριδες I. Tim. 9. 117.
Ἐρισμάραγος I. Tim. 1. 99.
ἕρμαιον. τῷ κράττονι ἕρμαιον ὢν I. Somn. 9. 13. μαίνεσθαι ποιήσεται σε I. Herm. 52. 792.
Ἑρμῆς κοινὸς III. Nav. 12. 296.
Ἑρμείας II. Eun. 9. 353.
ἑρμηνεύς. ἢ ἑρμηνεύς II. Jup. Trag. 30. 677.

ἑρ-

Ἑρμῆς I. Tim. 24. 138. Ἑρμῆς ἀγορᾶῖος II. Jup. Trag. 33. 680. ἐκ παντὸς ξύλου Ἑρμῆς ἂ γίνεται I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλυφεῖα I. Somn. 12. 18.
ἑρμογλύφος I. Somn. 12. 18.
Ἑρμότιμος I. Herm. 1. 739. ib. 32. 773.
ἕρομαι. ἧ ἕρηται II. Afin. 33. 602.
ἑρύθημα I. D. Mort. I. 3. 333.
ἔρχει II. Amor. 49. 452.
ἔρχομαι. ἢ ἐλθὶ ἤδη I. Somn. 15. 19.
ἔρως. τίς δέ σε ἔρως I. D. Mort. XXVI. 1. 434. ἔρωτες II. Amor. 1. 396. ἐρᾶῖλες δὲ ὠθρισταὶ I. D. Mar. XV. 3. 326.
ἐρωτάω. ἐρωτᾶῖ διδάσκουσι τὰ τῶν I. D. Mort. I. 2. 332.
ἐς Διὸς εἶσι II. Alex. 40. 247. ἐς διδασκάλου I. Herm. 82. 827. ἐς τὸ κάλλος propter pulcritudinem II. pro Imag. 23. 502. ἐς τὸ Περσικὸν III. Nav. 30. 267. ἐς χεῖρον ἐκπέμπουσι II. de Luct. 8. 925. ἐς τὰ ὕπαῖα pro ἐν τοῖς vid. in nott. plura exempla II. Afin. 1. 568. ἐς τοσοῦτος λαπιδυσόμενος II. Gymn. 36. 917.
ἑσταμι. ἑστώτων III. Dea Syr. 34. 479.
ἑστὼς I. Nigr. 30. 72. ἑστῶτι II. 2. Ver. Hist. 12. 110. ἢ λευκὴν ἑστῶτα λαβὼν ἐξεβύτισε I. Nigr. 14. 53.
ἑστίαν. ἑστίαν τι τῶν ἀπόρρητων III. Mort. Per. 16. 340. & 341.
ἑστίη. ἑστίᾳ δυτικὴ μίμη I. Somn. 15. 20.
ἢ μᾶσσον ἐσίαν &c. II. Amor. 36. 437.
ἑστιᾶν II. Dem. 33. 387.
ἑσχατιὰ I. Tim. 30. 143. ἐπὶ ταύτην τὴν ἐσχατιὰν τρεπόμενον ib. 6. 110.
ἔσχατος. τὸ ἐσχάτους II. Jup. Trag. 3. 644.
ἐσωδικὸς I. Vit. Auct. 26. 596.
ἑταιρία II. Tox. 10. 516.
ἑταῖρα. ἑταίρας τινὰν I. D. Mort. XII. 6. 388. νόμον Ἀθήνησι τὰς ἑταίρας ἄνθινα φορεῖν I. Nigr. 13. 51. στασθήσας τὴν ὑσίαν εἰς ἡμᾶς τοὺς φιλοσόφους καὶ τὰς ἑταίρας I. Tim. 12. 120.
ἑταῖρος. πολλοὶ δὲ ἐ κόλακες, ἢ τί πλῆθος ἐχ ἑταίρων περὶ αὐτὸν ὄσαι I. Tim. 12. 121. τῶ ἑταίρων τις ἀρᾶν ταῦτα II. Dem. 30. 386. πρὸς τοὺς παρόντας τῶ ἑταίρων II. Bis Acc. 17. 812. τοὺς ἑταίρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἕτερος. ἑτέραν I. Tim. 5. 110. τὴν ἑτέραν sc. χεῖρα I. Prom. 2. 187. εἰς ἕτερον τόπον I. D. Mort. XVII. 2. 407. τοὺς ἑτέρους II. 2. Ver. Hist. 23. 121.
ἔτι. εἰ ἔτι III. Nav. 26. 265. ἐπ' Gesn. ἔτι III. Mort. Per. 7. 330.
ἔτι κἀκεῖνο εἰπεῖν ἄξιον I. Prom. 5. 30. ἔτι ἀγνοῶν ἐοίκασιν οἱ τοιοῦτοι ib.
ἔτη. εἰκοσιν ἔτη I. Herm. 59. 800. πέντε ἐτῶν I. Sacr. 11. 534. ἐτῶν μορίων ib. 14. 538. τεττάρων ἐτῶν III. Mort. Per. 20. 344.
εὖ. φύσεως εὖ ἔχων I. Somn. 7. 4. confer ἧκω. εὖ οἶδ' ὅτι II. Imag. 14. 473. Λυκιακὸς Νιγρίνῳ εὖ πράττειν I. Nigr. 1. 37. εὖ λέγεις III. Philopf. 15. 42. εὖ πράττειν I. pro Lapf. 5. 730.
εὐκαίκητος I. Tim. 32. 145.
εὐανδρίδας I. Herm. 39. 782.
εὐανθὴς I. Merc. Cond. 41. 702.
εὔαρχος II. Lex. 1. 319.
εὐγένεια. II. Jup. Trag. 26. 672.
εὐγενὴς. εὐγενῶν II. Tox. 24. 533.
εὐγενῶς II. Afin. 20. 586.

εὐγλώττου III. Tragop. p. 650.
εὐδαίμων, ὦ Σώκρατες, ἄνθρωπος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
εὐδαιμόνημα II. Imag. 22. 483.
εὐδαιμονία. ἄγει εὐθὺ τὴν εὐδαιμονίας I. Herm. 46. 788.
εὐδαιμονίᾳ I. Nigr. 8. 48. εὐδαίμων II. Alex. 22. 230. II. pro Imag. 19. 499. τὸν θεῖον ἀμφοτέρῳ καὶ μᾶλλα εὐδαιμόντον I. Somn. 7. 9. εὐδαιμονῶν παρὰ τοῖς πολλοῖς I. Nigr. 22. 61. ἐπὶ τοῖς ἀρίστοις εὐδαιμονῶν I. Somn. 11. 15.
εὐδόκιμος. εὐδοκιμῶ ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4.
εὐεξία II. 1. Ver. Hist. 1. 70.
εὐεργέτης ἀναγεγράφθη I. Cont. 24. 524. ἀνεκήρυξεν εὐεργέτην I. D. Mort. X. 6. 367.
εὐέτριος II. Lex. 9. 335.
εὐθὺς. εὐθεῖαν I. Herm. 4. 743. εὐθύς σε II. Gall. 1. 702. εὐθὺς ἀγνοῆσαι II. Tyr. 17. 154. εὐθὺ II. Amor. 42. 444. εὐθὺ τῶ πόλεως I. Nigr. 2. 40. εὐθὺ τῶ βίου II. Amor. 34. 434.
εὐκλεὴς. βίος εὐκλεέστερος I. Somn. 12. 16.
Εὐκλείδης I. Cat. 5. 626. I. Herm. 76. 818.
Εὐκράτης I. D. Mort. V. 1. 343. I. Herm. 11. 750. Εὐκράτους τῶ πάνυ III. Philopf. 5. 32.
Εὐκτήμων. Εὐκτήμονος III. Dem. Enc. 48. 526.
Εὐμενὴς ὁ Καρδιανὸς I. pro Lapf. 8. 734.
Εὐμολπίδαι II. Alex. 39. 246.
εὐμορφίᾳ III. Ocyp. p. 669.
εὔμορφος. πότερος εὐμορφότερός ἐστι I. D. Mort. XXV. 1. 431. ἢ μὴν εὐμορφότερον I. Tim. 23. 136.
εὔνοια I. Merc. Cond. 19. 674.
εὖνις. τὴ Δίᾳ, εὐνοίᾳ I. D. Mar. VII. 2. 306.
εὐνὴν ἀνδράποδον II. Bis Acc. 16. 816.
εὐνοῦχος ἐκ Καλτῶν II. Eun. 7. 356.
εὐποιΐᾳ II. Imag. 21. 479.
εὐπροσήτως II. 2. Ver. Hist. 44. 137.
εὐπρεπῶς II. Amor. 21. 421.
Εὐριπίδιον III. Macrob. 23. 226.
Εὐριπίδης. ἔσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶ σιγμάτων Εὐριπίδου I. Jud. Voc. 7. 90. τὸν τῶ Εὐριπίδου Φαίδραν III. Adv. Ind. 28. 123. κατὰ τὸν Εὐριπίδην II. Amor. 37. 438.
εὑρίσκω. ὁ, τι εὑρήσει I. Herm. 67. 809. εὑρίσκει II. Afin. 35. 604. ταύτῃ ταῖς μάλιστα ἡμοίως ἔσαν ἀρχαίων εὑρίσκων I. Somn. 2. 4.
Εὐρώστης II. Alex. 4. 210.
εὔρυθμα μὲν τὰ πράγματα II. Salt. 80. 311.
Εὔρυτος I. Pisc. 6. 576.
εὐρύχορος pro εὐρύχωρος I. Nigr. 16. 54.
Εὐρώπη. τὸν τῆ Εὐρώπης πατέρα I. D. Mar. XV. 1. 324.
Εὐρώπη. ἐν Εὐρώπῃ II. Q. Hist. 28. 36.
εὐρωτιᾶν I. Nec. 15. 476.
εὐσεβὴς. καὶ εὐσεβεστάτη III. Macrob. 7. 212.
εὐτέλεια καὶ ἀγάννεια I. Prom. 9. 192.
εὐτρεπὴς I. D. Mar. X. 2. 316.
εὐτυχίᾳ. ἠυτύχησαν III. Hipp. 3. 68. τοὺς εὐτυχῆς — ὄρος II. Amor. 7. 404.
εὐφημίαν. εὐφήμει I. Cont. 12. 506. εὐφημεῖν δὲ χρὴ I. Harm. 4. 858. εὐφημεῖν χρὴ I. Herm. 8. 747.
Εὔφορβος II. Gall. 4. 708.
Εὐφράνωρ II. Jup. Trag. 7. 650.
Εὐφρήτης III. Dea Syr. 18. 466.
εὐφυὴς. εὐφυᾶ II. Alex. 5. 213.
εὐχαριτίαν. εὐχαριτήσομεν III. Philopat. 29. 618.

εὐχὴ I. Merc. Cond. 6. 660. ὁ εὐχῆς μειζόνως ib. 12. 668. τῶν εὐχῶν I. Tim. 34. 146.
εὔχομαι. εὐξάμην δὲ II. Q. Hist. 38. 51. τὰ κάκιστα εὐχόμενος γενέσθαι I. D. Mort. IV. 2. 343. ἀλλὰ καὶ τοῖς εὐχομένοις τοῦτο χρήσιμον I. Tim. 11. 120.
εὔωνος. νόμισμα τίμιον ἢ εὔνουν — ὅταν εὔωνα παλλακῆς τὰ καλὰ — εὔωνον ῥᾴστητι τῶν λόγων — ὅταν εὔωνον ὄντως καὶ ῥᾴδιον ὦναι, κατορθοῦσθαι — οὐκ εὐσεβείας πεπραί τις καὶ εὐωνοτέρους τῶν ἀπεκεκηρυγμένων I. Nigr. 23. 62.
εὐωχεῖν I. Tim. 43. 155.
ἄφιδρος II. Gall. 9. 715.
ἀφιλοκοσμίαν III. Epigr. 16. 679.
ἀφίστρια III. D. Meret. V. 291.
ἀφυρίσκω. ἀφυρόντες III. Philopat. 29. 617. & 618.
ἀφῆρθαι. ἐλαύνειν τὸν ἀφηθέντ' ἐν δικαίῳ &c. II. Abdic. 13. 171.
ἄφιναί σε τὰ τοιαῦτα ἐμὲ χρὴ II. Jup. Trag. 26. 672.
ἀφιστάω. ἀπιστάτει Ἀπόλλων III. Deor. Conc. 14. 537.
ἀφίστημι. ἀπίστησας ἐμαυτὸν — ἀπιστᾶς ἀθέμιστα — ἀπιστάντες σιωπῇ — τὴν πορείαν ἀπιστῆσαι — ἀπιστῆσαι τὸν τόλον, τὴν φυγήν — ἐπὶ τὸ κατὰ μέρος λογόσασθαι αὐτὸν αὑτῷ ἀπιστήσας — πῶς οὐκ ἄξιον θαυμάζειν ἀπιστήσαντας — ἰδοὺ ἂν ἀπιστήσας — καὶ ἀπιστοῦντες διατραπῶσιν — ἀνοσίων μὲ γὰρ ἄφρων μὴ ἀπιστήσας — ἄξιον δὲ ἀπιστῆσαι πρᾶγμα — ἀπιστήσας τὴν ἀληθείαν — ἀπιστήσαις τοῖς πράγμασι τὸν νοῦν I. Nigr. 17. 56. οὐκ ἀφιστάμενος ἐφ' ᾧ τὴν ἀνάμνησιν ἀθρόσαι σὺν χρόνῳ I. Somn. 8. 12.
Ἀχικρατίδης I. Tim. 7. 113. ib. 44. 157.
ἀχλὺν I. Nigr. 38. 81. ὑπὸ ἀχλύος ἀχθεὶς III. Philopf. 11. 39.
Ἀχιναδὴς II. Salt. 50. 297.
ἄχθομαι I. Halc. 6. 182. I. Prom. 15. 198. I. D. Mort. XVI. 1. 403.
ἄχθομαι. ὅπως τε νῦν ἄχθομαι — εἰ καθάπερ νῦν ἄχθομαι ἀγνοῶν ἔτι — ὅπως ἔχει πίστεως ἐν σπουδῇ καὶ εὐνοίας πρὸς τὰ ἐγκεχειρισμένα — καὶ ταῦτα ὅπως εἴχει δυσμενῶς — φθόνῳ χρῆναι τὴν ἐμαυτοῦ γνώμην, ἃς ἔχω περὶ τούτων εἰς μέσον θεῖναι — οὐχ ὕπνου τρόπον μόνον ἔχεις — ὕπνου δὲ ἔχουσα γνώμης I. Nigr. 1. 38. ὃ μὲν σοί ποτε ἴσον ἔχω γέρας I. Somn. 9. 14. ὃ γὰρ ἔχω I. Jud. Voc. 6. 89. οὐκ ἔχομεν αὐτῷ I. Somn. 12. 17. ἔχω σκευάσασα II. Alin. 20. 588. ἔχω θαυμάσας II. Alex. 61. 265. οὐκ ἔχω procul dubio vitium pro ἔχοις I. D. Mort. XXIV. 2. 430. ἔχει II. Amor. 25. 426. ἔχει σε I. Tim. 24. 138. ἔχε pro εἶχε III. Dea Syr. 12. 458. ἔχε πάθημα ὑπνῶ II. Icar. 28. 785. καλῶς εἶχεν I. Cont. 1. 490. τοὺς ὅμως ἔχεις καρτεροὺς I. Somn. 7. 9. ἐχέτω I. Merc. Cond. 8. 663. ἔχομαι ἁλὸς vulgo, sed pro eo exhibetur ἐμοί γε ἅλις II. Bis Acc. 12. 806. ἔχοι I. Herm. 81. 825. ὅ τι νοῦν ἔχοι I. Somn. 9. 14. ὡς ἂν ὕλης ἡ τέχνης ἔχῃ II. Jov. Trag. 7. 650. ἔχων ἐμπειρίαν σοφίσματων II. Q. Hist. 37. 49. ἔχε τὸ μὴ ἔχειν ὅπλα I. Tim. 51. 164. ἔχουσα III. Nav. 5. 251. χαλιπὰς ἔχουσα I. Nec. 14. 476. ἔχουσα II. pro Imag. 9. 488. ἀνώγκλω ἔχουσες I. Nigr. 22. 61. τῇ πομπείᾳ ἔχοντες ὑλικίαν I. Somn. 1. 1. ἀπὸ ἐχομένης αὐτῶν ἑώρων I. Nec. 5. 462. ἔχετο Fens. vult ἀπέχετο III. Dea Syr. 22. 469. & 470.
ἐψέω. ἥψησε II. Gall. 14. 722.
ἕψω I. Vit. Auct. 6. 545.
ἑωθινὸς I. pro Lapsi. 1. 725.
ἕωλος γὰρ ἡ ψυχρολογία I. Somn. 17. 22. ἕωλος μισθὸς I. Prom. 8. 191.

Z.

Ζῆτα. ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ γραμματικοῦ καὶ τὸ ζμύρνα ἐν τῷ ζμικρὸς ἀφ' οὗ ζ κατηχεῖτο καθαρεύοντος παρὰ τοῦ ὕστερον τὴν ἀντίθεσιν τοῦ σ'. I. Jud. Voc. 9. 94. τὸ δὲ Z. I. Herm. 43. 785.
Ζάμολξις I. Scyth. 1. 860.
ζάω II. Q. Hist. 29. 39. λαγὼς βίῳ ἔζης I. Somn. 9. 13. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν I. Nigr. 14. 54. ἐγὼ δὲ ζῶν αἰεὶ I. D. Mort. XXVI. 1. 434. pro ζῶντι restituitur ζῶν ἔτι II. Tyr. 1. 142. ζῶντα ἐν al. ζάω γ' ἐν I. Prom. 1. 25.
Ζευγίτης. ὁ τοῦ Ζευγίτου II. Jup. Trag. 10. 652.
ζεύγνυμι. ζεῦξεν τὸ ἅρμα I. D. Mar. VI. 2. 303.
ζεῦγος. ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους I. Tim. 20. 130.
Ζεῦξις I. Tim. 54. 170.
Ζεὺς ὁ αὐτὸς δοκῶν εἶναι πολλὰς ἐπωνυμίας ἔχει — Κώλης· ἀθανάτων, πολυώνυμε, πάγκρατες αἰεὶ χαῖρε Ζεῦ I. Tim. 1, 99. Ζεὺς γενεάτης I. Sacr. 11. 534. Ζεὺς ἐλεγχόμενος II. Jup. Conf. 1. 626. initio. Ζεὺς κλαπτὴς I. Sacr. 5. 530. πρὸς φιλίου Διὸς III. Rhet. Pr. 4. 4. ὑπὸ τοῦ Διὸς I. Cont. 2. 492. τὰς Διὸς γονὰς ὀρχουμένους τις II. Salt. 80. 311. καθάπερ ὁ Ζεὺς ὁ Ἕπτορα (ἐπεξήγαγε) I. Nigr. 18. 57. ὡς ὁ μίγας Ζεὺς &c. I. Pisc. 22. 593. Φειδίας ἔδειξε τὸν Δία I. Somn. 8. 11. *Diodorus* dicit τὸν Δία μισογόλωνα Ἀλκμήνῃ τριπλασίονα τὴν νύκτα ποιῆσαι ib. 17. 22. τί ὦ Ζεῦ χρὴ ποιεῖν; II. Jup. Trag. 11. 654. Ζεῦ ἀποτρόπαιε II. Alex. 4. 210. ὦ Ζεῦ τιμῶσι I. Tim. 41. 152. Ζεῦ φίλιε ib. 1. 98. ὑμέτερε Ζεῦ I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
ζηλοτυπίαι κακοτεχνίσραι III. Calumn. 10. 139.
ζηλόω. εἶτά σε ζηλοῦν κελεύσει III. Rhet. Pr. 9. 8. & 9.
ζημιῶν I. Nigr. 27. 67.
ζητέω. τοῦτ' ἐζήτουν ἔτι II. Phal. Pr. 4. 191.
Ζίριος. ὁ Ζίριος ἑῶσα II. Tox. 40. 549.
ζοφερὸς I. Nigr. 4. 43.
ζωγράφος. ζωγράφει III. Epigr. Omiss. 689.
ζωγρίαν I. Pisc. 3. 572.
ζῶον. αἷς ζῶα II. Asin. 4. 572.
ζώπυρον. μικρὰ ἄττα διασῴζουσαι ζώπυρα τῆς Πελασγικοῦ γένους — ζώπυρα ἄττα ἀπολειπόμενα τοῦ παλαιοῦ γένους I. Tim. 3. 106.
ζωρός. ζωρότερον ἐμβαλὼν εἰς κύλικα I. D. Mort. VII. 1. 357.
ζώω. ζῶντες ἐπιμήκιστον I. D. Mort. VI. 5. 354.

H.

Ἡ αὐτὸν ἐαυτοῦ II. Q. Hist. 17. 26.
ἦ μὴν II. Tox. 50. 556. III. Mort. Per. 26. 349.
ἡδονὸν οἰμώζειν I. Vit. Auct. 14. 555. ἡδονὸν οἰμώζειν ποιῆσαι I. Tim. 37. 148.
ἡγεμὼν I. Herm. 27. 766.
ἡγέομαι. ἡγέεται II. Astr. 29. 373.
ἡδέως ταῦτα &c. I. D. Deor. V. 4. 214. ὡς δὲ ἱρᾷ ἥδιον ἡδέως ib. XX. 11. 262.
ἥδη I. Halc. 3. 180.
ἥδομαι. ἥδεται γὰρ τῷ βίῳ ἡδεῖς αὐτῶν τοῖς ποιήμασι I. Somn. 9. 14. II. Gall. 20. 733.
ἡδονή. ἡδονὴν τὴν τρυφῆς, μέχρι τοῦ φέρυγγος εὐρήσεις μόνον I. Nigr. 33. 76. εἰπεῖν τι ἐν πρᾶξαι πρὸς ἡδονὴν ib. 22. 61.

ἅπαν πυρῶν μυριάσιν &c. I. Nec. 1. 456. ἅπαξ γὰρ ἄν τις I. D. Mort. VII. 2. 357. ἅπαξ ὁ Διονυσίῳ III. Adv. Ind. 15. 113. ἅπαξ v. notas III. Tragop. p. 652. ἅπαξ ἐς τὸν βίον II. Gall. 16. 726. ἓν ἅπασας II. Imag. 11. 469.

ἁλεκίθου. περὶ τῆς ἀλέκτρυ III. de Elect. 1. 86. & 87. ἀλέκτρυ II. Amor. 26. 426.

Ἡλιαία I. Tim. 51. 165.

ἡλίου ἀκτὶς II. Alex. 34. 242.

ἡλίου ἀντίπυος II. Amor. 2. 398. πρόσωθεν τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. τὸ ἡλικίας τὸ μέτρον II. Imag. 6. 464. ἀφ' ἡλικίας II. Gymn. 39. 920. τῇ πομπείῳ ἔχοντες ἡλικίαν I. Somn. 1. 1.

ἥλιος. Διὸς καὶ Ἡλίου I. D. Deor. XXV. 1. 277. & 278. τὸν ἥλιον ἀσπάζονται II. Salt. 17. 278. ἡλίου III. Philopat. 4. 590.

ἅλς I. pro Lapſ. 7. 733. ἅλας τὸν ἅλα ἐκκρούειν I. pro merc. Cond. 9. 716.

ἡμέρα ἐπιτήδειος opponitur ἀποφράδι I. Somn. 3. 5. ἀποφρὰς ἡ ἡμέρα I. Tim. 43. 155. ἡμέραν II. Alex. 19. 227. ἐς τὴν παροῦσαν ἡμέραν I. Cont. 1. 487. μεθ' ἡμέραν I. Cat. 27. 648. παρ' ἡμέραν ἑκάστην &c. I. D. Deor. XXIV. 2. 276. ἡμέρας II. Alex. 15. 223. πέντε μόνας ἡμέρας I. Cat. 9. 630. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.

ἡμεροδρομίαι I. D. Deor. XXIV. 1. 275.

ἡμίτερος I. Prom. 15. 198. I. Herm. 33. 773. ἡμιτέρα al. ὁμιτέρα I. Prom. 19. 202.

ἡμιθέους II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114. ἡμιθέων III. Adv. Ind. 23. 119.

ἥμισυ. πλέον ἡμίσεος παντὸς I. Somn. 3. 5. ἀρχὴ δέ τοι ἡμίσεος παντὸς ib. ἡμίσεια μὲν γυνὴ III. Dea Syr. 14. 460.

ἡμίσεια. ἐξ ἡμισείας I. D. Deor. XXVI. 1. 286.

ἡμίτερος I. Piſc. 49. 617.

ἡμιφωνεῖ I. Jud. Voc. 5. 89. I. Sacr. 12. 536.

ἓν γοῦν περὶ II. Gall. 1. 703. ἓν, οἶδα I. D. Mort. X. 10. 374.

ἡνίοχος I. Nigr. 29. 68.

ἡπίαλος II. Gall. 9. 715.

Ἥρα I. D. Deor. I. 1. 207. τὴν Ἥραν al. Ῥέαν ib. XIX. 1. 249.

Ἡρακλῆς I. Piſc. 31. 599. ἦ Ἡρακλῆς ὅτός ἐστιν; I. D. Mort. XVI. 1. 402. ὃ κατὰ τὸν Ἡρακλέους μῦθον I. Som. 17. 21. ὃ γὰρ Ἡρακλῆς ὅτας III. Mort. Per. 4. 328. Ἡρακλέους οὐ ἀεθλήσει καλῶν II. Salt. 78. 309. πρεπόντως Ἡρακλέους III. Conv. 16. 430. ἀφ' Ἡρακλέους γενέσθαι Νικοκράτει II. Q. Hiſt. 9. 12. & 13. τὸν Ἡρακλέα III. Cyn. 13. 546. Ἡρακλέα οὐ τῇ Οἴτῃ καθακαυθέντα I. Herm. 7. 746. οἷον τὸν Ἡρακλέα γράφουσι III. Conv. 13. 427.

ἡρέμα καὶ γελοῖον I. Merc. Cond. 28. 686. & 687.

Ἡριδανός. ἐπὶ τῷ Ἠριδανῷ III. de Electr. 1. 87.

ἠρίον I. Cont. 22. 518.

Ἡρόδικος II. Q. Hiſt. 35. 46.

Ἡρόδοτος τῶν Λύξου v. notam III. de Domo 20. 201. τὸν Ἡρόδοτον III. Philopſ. 2. 30. & 31.

ἥρως. ἥρωας ἐπὶ τὸ ἧττον II. 2. Ver. Hiſt. 23. 120.

Ἡσίοδος I. Prom. 3. 187. Ἡσίοδος μὲν ἥμισυ τοῦ παντὸς φησὶν εἶναι τὴν ἀρχὴν I. Somn. 3. 6. Ἡσίοδος ἥμισυ &c. I. Herm. 3. 742. ὁ Ἡσίοδος Θεογονίας ἦσαν II. Icar. 27. 785.

ἧσσον. ἧσσον II. Tyr. 12. 150.

Ἥφαιστος λυσάτω I. D. Deor. I. 2. 205. ὁ Ἥφαιστος λιμόθου III. de Domo 29. 206. Ἡφαιστίωνι II. pro Imag. 27. 505.

ἔχω. ἢ τὸ φωνὴν ὁ ἔχων I. Nigr. 7. 46.

ἴχνη I. D. Deor. XXII. 4. 272. III. Epigr. 29. 684.

Θ.

Θάλασσα. εἰς τὴν Θάλασσαν ἐμβαλεῖν I. Tim. 56. 573. ἢ καὶ γῆν ἢ Θάλασσαν I. Jud. Voc. 11. 96.

Θαλῆς ὁ Μιλήσιος III. Hipp. 2. 68.

Θαλλᾷ I. Herm. 68. 811.

Θαλός. Θαλοῦ ſιφόνα I. Piſc. 46. 613.

Θάμβος. τῷ Θάμβει ἅμα χρεὼν ἦεν I. D. Mar. IX. 2. 313. ὑπὸ τοῦ σφόδρα Θάμβους II. Amor. 14. 412.

Θανάτου κρείττων III. Mort. Per. 43. 363. καταφρονεῖν Θανάτου ib. 23. 346. Θάνατος. τοῦ βιλτίονος Θανάτου I. Cont. 17. 512. συνελάμβανεν ἐπὶ Θανάτῳ I. D. Mort. XII. 3. 384. τὸν Θάνατον ἐρχούμενον II. Aſin. 19. 586.

Θανατούσια II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

Θαρρεῖν I. D. Mort. XVII. 2. 408. Θαρρεῖτε I. Piſc. 9. 577. & 578. αὐτὸ Θαρρεῖν I. Harm. 3. 856.

Θάσιος οἶνος II. Amor. 27. 427.

Θάτερος. κατὰ Θάτερα III. Hipp. 4. 69. & 70.

Θαῦμά μ' ἔχει II. Salt. 85. 315.

Θαυμάζω II. Demon. 23. 384. οἱ δὲ ἄνθρωποι τὰ χαλκᾶ Θαυμάζουσι I. Prom. 5. 30. τοὺς ταῦρους ἐθαυμάζετε v. notas. III. de Domo 21. 202. εἰ μή τις αὐτὰ Θαυμάζει I. Nigr. 23. 62. ὥσε μοι Θαυμάζειν ἔπεισε I. Prom. 2. 26. ἐλεγεί τε Θαυμάζειν τὰ κεκλασκινευσμένα I. Somn. 13. 19. Θαυμάζοντες καὶ ἰουδαιμονίζοντες σε ib. 12. 16. ἐθαυμάσθη Mſſ. ἐθαυμασάσθη ib. 8. 11. Θαυμάζεσθαι ἄξιος ib. 2. 3. ἐπὶ τοῖς πλάτωνος λόγοις Θαυμάζεσθαι ib. 7. 10.

Θαυμάσιος. ὁ Θαυμάσιος δὴ Ἀλκιβιάδης III. Convir. 35. 442.

Θεά. τί ἂν αἱ Θεαὶ, ἅ Πανόπη &c. I. D. Mar. V. 2. 301. κατὰ ταῦτ' Θεᾶς III. Meret. VII. 296.

Θεαγένης II. Q. Hiſt. 35. 47. I. Cat. 6. 627.

Θέαμα. Θεάματά τε καὶ ἀκούσματα τραπὰ διαγούμενα I. Nigr. 19. 57. Θεάματα ἄλλα ἢ ἀκούσματα ἐνὸς &c. II. Salt. 68. 305.

Θεανὼ II. Amor. 30. 430. II. Imag. 18. 477. ib. 19. 478.

Θεάομαι I. Cont. 22. 518.

Θεατής. τῶν Θεατῶν &c. II. Amor. 41. 442.

Θεῖος I. Somn. 10. 15.

Θέλω. εἰ δὲ βουλήσεως I. Herm. 13. 753. καὶ τοῦ Θέλειν II. Amor. 13. 412.

Θέμις I. D. Deor. XIII. 1. 236. ἀλλ' ἡ Θέμις &c. I. D. Mort. XXIX. 2. 450.

Θεοδότας III. Calumn. 2. 127.

Θεοποιῶν. Θεοποιεῖν τοὺς Σκύθας I. Scyth. 1. 860.

Θεόπομπος II. Q. Hiſt. 59. 67. Θεόπομπον III. Pſeudol. 29. 185.

Θεοπρόπος II. Alex. 41. 247.

Θεὸς I. Vit. Auct. 6. 546. I. D. Mort. XXI. 1. 420. Θεὸς ὢν ib. XXVI. 1. 434. Θεὸς γένοιτο καὶ αὐτὴ I. D. Mar. VII. 1. 306. Θεὸς ἀναίτιος I. Merc. Cond. 42. 704. Θεὸς ἐκ μηχανῆς I. Herm. 86. 830. ἴσως Θεὸς I. D. Deor. III. 208. σὺν Θεῷ I. Herm. 65. 807. κατὰ Θεὸν ib. 21. 759. εἰ τὴν Θεὸν αὐτὴν &c. II. Amor. 16. 414. οἱ Θεοὶ ἢ σῖτον ἔδωσι II. Icar. 27. 784. Θεῶν τελείων II. Jup. Trag. 18. 662. τὸ τελεῖον Θεῶν III. Deor. Conc. 1. 528.

Θεός. μὴ τὸ Θεῶν I. Somn. 8. 11. Θεῶν βυλομένων III. Macrob. 29. 228. τίνι Θεῶν συνήντησας III. Philopat. 1. 585. περὶ Θεῶν al. ὦ Θεὸ Θεῶν I. Halc. 2. 178. ὁρᾷς ὁποίοις αὐτὸν Θεοῖς ἄνασσε II. pro Imag. 19. 498. ὦ ὅπως Θεοῖς I. pro Lapſ. 4. 729. τοῖς δώδεκα Θεοῖς προστιθέντες I. D. Mort. XIII. 2. 391. ἡμᾶς τοὺς Θεοὺς I. Tim. 10. 118.

Θεοφόρητος II. Aſin. 37. 604.

Θεραπεύω I. Merc. Cond. 26. 684. Θεραπεύειν τὸ σκληρὸν τοῦ λόγου I. Prom. 3. 27. βούλονται τὸ μακαρίων τινες Θεραπεύειν πρὸς ἀνθρώπων ἐλευθέρων εἶναι φασκόντων &c. I. Nigr. 24. 63.

Θερίζω I. Vit. Auct. 22. 562. Θερίζοντος λόγου ib. 25. 566.

Θερμαϋστρίζω II. Salt. 34. 288. ib. 289.

Θέρμος lupinus, I. D. Mort. XXII. 3. 424.

Θερσαγόρας III. Dem. Enc. 1. 491.

Θεσμῶν ἴταξιν &c. lege Θεσμῶν II. Amor. 22. 421.

Θέτις I. Prom. 21. 203. I. D. Deor. I. 2. 205. I. D. Mar. XI. 1. 317.

Θετταλοί I. Jud. Voc. 7. 91.

Θεωρίαν. ἐθισάμενοι εἰς Ὀλυμπίαν I. Tim. 50. 164. Θεωροῦσα II. Jup. Conf. 4. 629.

Θεωρικὸν I. Tim. 49. 162. πρώτην ἔλαχε τὸ Θεωρικὸν &c. ib.

Θήβας τὰς Αἰγυπτίας III. Dem. Enc. 6. 496.

Θηβαῖος ποιητὴς II. Imag. 8. 466.

Θηλαμῶν I. Somn. 17. 21.

Θῆλυ. τὸ Θῆλυ τῷ ἄῤῥενι ἐγκαλλωπίζεσθαι I. Prom. 7. 34.

Θηλυδρίας effeminatus, I. D. Deor. V. 3. 214.

Θηλυμίτρης mitra feminea redimitus I. D. Deor. XVIII. 1. 247.

Θῆσαι. τεθῆναι I. Tim. 28. 142.

Θηρινός. ὥραις Θηρικαῖς III. Epigr. Omiſſ. 689.

Θηρίον. ἀνασπάντων τὸ Θηρίον III. Conv. 20. 432. Θηρίων δυσκολωδεστέρων II. Amor. 39. 440.

Θησαυρὸς. Θησαυρὸς οὐ Δελφοῖσι ἀνακείσεται I. Somn. 2. 4.

Θητεύω. Θητεύσεις κάτω νηνεμίας I. Somn. 13. 19.

Θίδη. οὐ Θίδαις al. οὐ Θύραις alii malunt Θήκαις I. Tim. 15. 124.

Θλίβω I. Nigr. 13. 52.

Θνήσκω. τεθνεῶσιν III. Tragop. p. 644. Θνήσκω vel τεθνήκω, τεθνηξόμενος III. Epigr. 3. 675.

Θολερὸς I. D. Mar. XI. 2. 318.

Θουκυδίδης II. Salt. 36. 290. Θουκυδίδης ὑδὲν αἴτιος II. Q. Hiſt. 26. 34. ἢ τὸ τοῦ Θουκυδίδη I. Nigr. 1. 38.

Θράσος. ὁ Θράσος ἀλλὰ Θάρσος III. Muſc. Enc. 5. 94. & 95.

Θρασύνω I. pro merc. Cond. 6. 714. ἐμπειρία λογισμὸν φέρουσα Θρασύνεσθαι ἤπιεσε ἰσθμοῦ I. Nigr. 1. 38.

Θρῆνος. Θρήνων μελῳδὸς I. Halc. 8. 184.

Θρίαμβος. ὅθεν ἢ πομπὴ ὁ Θρίαμβος, ὃν προέλεγον ἢ καινὰ γλῶσσα λαλεῖ I. Prom. 6. 33.

Θριδακίνος. ἀκύπτερα Θριδακίνοις φύλλοις προσοικότα II. 1. Ver. Hiſt. 13. 80.

Θρίξ. ὁ τριχὸς ἀφίτης &c. III. Tragop. p. 651. τὰς τρίχας ἐτίλλετο — τό τε μέτωπον ἔπληξε, ἢ τῶν τριχῶν ἔτιλε I. Jud. Voc. 10. 95.

Θρόνον τινὰ λαβόντα III. Conv. 13. 427.

Θρυαλλίδιον δίψηλόν I. Tim. 14. 124.

Θρυαλλὶς I. Tim. 2. 100.

Θυγατρὶ. Αὐτὸν τῷ Ἕλληνος Θυγατέρα I. Halc. 1. 177. ὦ Θύγατερ II. Bis Acc. 4. 796.

Θύελλα. I. Cont. 7. 498.

Θύμος Ἀττικὸς al. male Θυμὸς II. Q. Hiſt. 15. 20. & 21. Θύμου I. Tim. 56. 173.

Θυμὸς. Θυμοῦ κρείττων I. Herm. 12. 751. ἅτε Θυμὸν ἔχοντες III. Philopat. 27. 616.

Θυννοκέφαλος II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98. & 38. 101.

Θύννος οὐ μυχοῦ τὸ σαγήνης I. Tim. 22. 136.

Θύρα. ὦ Θύρα & ἀθίζεσθαι περὶ τὰς Θύρας I. Nigr. 31. 73. & 74. Θύρας δ' ἐπίθεσθε βίβλοι I. Sacr. 14. 537. ἐπὶ τὰς τοῦ πολὺ δυναμένων ἐπιόντας Θύρας I. Nigr. 22. 61.

Θύρετρον III. Philopat. 4. 589.

Θυρόω. τεθυρωμένον ἐξόδοις πολλαῖς III. Hipp. 8. 74.

Θυρωρὸς συρίζων I. Merc. Cond. 10. 665. πλεῖόν τοῖς Θυρωροῖς σιωντας ἢ τοῖς δεσπόταις I. Nigr. 24. 63.

Θυσιάζω I. Herm. 57. 797.

Θύω. ἅτε Θύων ἄφθη II. Dem. 11. 380.

Θῶκος. II. Jup. Trag. 16. 660.

Θῶν. Θῶνος II. Alex. 5. 213.

I

Ἰάκχου παραγμὸς II. Salt. 39. 290.

Ἴαλεμος ποιητὴς III. Pſeudol. 24. 180. & 181.

ἰαμβεῖον. καλῶς λέγει τὸ ἰαμβεῖον I. Nec. 1. 457.

Ἰαμβοῦλος II. 1. Ver. Hiſt. 3. 71.

ἰάσασθαι κελευόμενος II. argum. Abd. 159.

Ἴασων. τὸ Ἴασονα, vide omnino notas III. Deor. Conc. 8. 532.

ἰατρικὴ. τὸ δὴ τὸ ἰατρικῆς II. Abd. 23. 178.

ἰατρὸς II. Q. Hiſt. 16. 25. ib. 39. 52. ἰατρὸς τοῦ ἀμαυρωμάτων I. Cat. 7. 628. voluit *Hippocr.* τοὺς τὰς πόλεις φοιτῶντας μὴ λόγῳ μοῦνον, ἀλλὰ & ἔργῳ ἰατροὺς νομίζεσθαι I. Nigr. 22. 61. ἰατρὸς ὀφθαλμῶν — πίμπλησι ὦ Δέσποτ' Ἄμασιν αἴτιε ἰατρὸν ὀφθαλμῶν — οἱ ὀφθαλμικοὺς ἑαυτοὺς ὀνομάζοντες ἰατροί. ib. 2. 40.

ἰγνὺς vel ἰγνύα. τὴν ἰγνύην Gr. vult ἰγνὺν II. Tox. 60. 564.

Ἰδὴ. τὸ Ἰδὴς οὐ τῷ Γαργάρῳ I. D. Deor. XX. 1. 252.

Ἰδαῖος. τὸ Ἰδαῖον Δακτύλων ἔνα &c. II. Salt. 21. 279.

ἰδέα. πολλὰς ἰδέας φύσεις I. Halc. 4. 180. τὰ ἰδέας κακοσωμάτων III. Char. 26. 635.

Ἰδιόξενος II. Phal. alt. 1. 201.

ἰδιῶν. ἰδιόν τι κέντρον ἔχει I. Cont. 15. 518.

ἰδίᾳ ſudo I. pro Lapſ. 1. 725.

ἰδιώτης I. Nigr. 24. 63. I. D. Mort. XXVII. 5. 440. I. Vit. Auct. 11. 551. I. Herm. 81. 825. ἰδιώτου τινὸς βίου. ib. 67. 808. οἱ μὲ ἰδιῶται III. Conv. 35. 442.

Ἰδομενεὺς II. Par. 47. 872.

ἱδρῶν. ἱδρῶσι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 90.

ἱερὰ. καθ' ἱερῶν τελείων — ἢν μὴ κατὰ καιρὸν ἐφ' ἱερῶν τελείων ἐσιεθῇ I. Tim. 7. 113. ἱέρεια I. Pſic. 47. 615. ἱέρεσιαν τῇ Θεσμοφόρῳ — καθάπερ ἐχ ἱεπέρα, τὸ δὲ Θεσμοφόρῳ ἱερεία τις ἦσα I. Tim. 17. 128.

ἱερεὺς I. Herm. 57. 797.

ἱερῆος II. Eun. 3. 352.

ἱερογραμματεῖς III. Macrob. 4. 210.

ἱερομηνία II. Icar. 33. 789.

ἱερὸς, λόγοι ἱεροὶ αὐτῶν III. Mort. Per. 12. 335. οὐκ, ἀλλ' ἱεροὶ εἰσι I. Vit. Auct. 6. 544. ἱερῶν γραμματέων III. Philopſ. 34. 61. οὐ τοῖς ἱεροῖς ἀνεβήκατε II. Tyr. 19, 156. ἱερώτατε III. Macrob. 29. 228.

Ἱερώνυμος III. Macrob. 11. 215.

ἱστρὴν II. Q. Hiſt. 16. 25.

ἰκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 36. ἱκανὴ γυνὴ formosa mulier I. D. Deor. XX. 3. 254. & 255. ἱκανὴ γοῦν σοι ἡ ἡ Πιτυελλίης &c. v. notas III. Dem. Enc. 20. 504. 505. & 506.

Ἱκάριος I. D. Deor. XVIII. 2. 248. τὸν Ἱκαρίῳ λέγω Πιτυελλίῳ ib. XXII. 1. 268.

ἱκεσία I. Piſc. 3. 572.

ἱκέτης. ἱκέτιν II. Bis Acc. 21. 819.

ἱκνέομαι. μὴ ὄφελεν ἵκοιτο male pereat. I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.

Ἰκόνιον πόλις τῆς Πισιδῶν καὶ Φρυγῶν χώρας ἐν πρωτευούσῃ κειμένη I. Somn. 3. 6.

Ἰκτῖνος I. Tim. 54. 170.

ἰκτὶς v. notas III. de Dipſ. 3. 236. & 237.

Ἰλιάς. βῆτα τῆς Ἰλιάδος III. Adv. Ind. 7. 107.

ἰλιγγιᾶν I. D. Mar. IX. 2. 313.

Ἰλιεὺς I. Piſc. 38. 607.

Ἰλὺς I. Nigr. 16. 55.

ἰμάτιον. τῷ ἱματίῳ τὴν κεφαλὴν κατειλήσας I. D. Mort. X. 11. 375.

Ἱμεραῖος III. Dem. Enc. 31. 512. Ἱμεραῖος ὁ Φαληρεὺς ib.

ἵμερος ὁ Ἔρως I. D. Deor. XX. 14. 265.

Imperativos & infinitivos conjunctos v. III. Cronoſ. 13. 396.

Ἰνδοκάστης I. Cat. 21. 642.

Ἰνδοὶ. οἱ Ἰνδοὶ, θερμότεροι τῇ φύσει I. Nigr. 5. 43. εἰς Ἰνδοὺς τελεῖ I. Herm. 71. 813.

Infinitivos in ᾶν cur Frater non ſubſcribat, vide I. Herm. 36. 778. Infinitivum pro imperativo in μενεῖν ἐπὶ ῥητῷ &c. vide III. Fug. 27. 380.

Ἰξίων I. Tim. 29. 142.

Ἰόλαος. Ἰόλαος I. D. Mort. V. 2. 347.

Ἰονικός. ἢ τὸ Ἰονικὸν v. notam III. Dem. Enc. 9. 497.

Ἰόνιος I. Herm. 28. 769.

ἰός I. Nigr. 37. 78. ὁ δ' ἰὸς I. Cont. 22. 520.

Ἰοφῶν. ὑπὸ Ἰοφῶντος τοῦ υἱοῦ III. Macrob. 24. 226.

Ἰππίας III. Hipp. 1. 66. I. Herod. 3. 834. Ἱππίᾳ III. Hipp. 3. 68.

ἱππόδρομος I. Nigr. 29. 68.

Ἱππεκένταυρος I. Prom. 5. 30. *Plato* hippocentauros ἀμηχάνως πλῆθει τι καὶ ἀτοπίᾳ τερατολόγως φύσεις vocat ib. ἱππεκένταυρος μικτὴ ψαψαδία ἐξ ἑκάστου τοῦ μέτρου ib. ἱππεκενταύρῳ δίκην, σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούσασι δοκῶ ib. 31.

Ἱππόνικος. Ἱππονίκου καὶ Καλλίου I. Tim. 24. 137.

ἱπποτόλος II. Q. Hiſt. 49. 59.

ἵππος. de equorum inſano ſtudio, genere, nominibus, victoria. I. Nigr. 29. 68. ἵππος λευκὸς I. Scyth. 2. 861. εἰς πεδίον τὸν ἵππον I. Piſc. 9. 577.

ἱπποτροφία. ἱπποτροφίας I. Tim. 23. 136.

ἱπποτρόφος III. Pat. Enc. 10. 232.

ἱρός. τὰ ἱρὰ III. Dea Syr. 49. 485.

ἱροσυλῆς II. Q. Hiſt. 19. 27.

ἱστηγορία δὲ ἀπριξίου I. D. Mort. XV. 2. 400.

Ἰσθμια III. Epigr. 25. 682. & 683. πλὴν ὅσα Ἰσθμοῦ III. Nav. 20. 262.

ἰσοδαίτης v. notas III. Ep. Sat. 32. 412. ib. 36. 416.

ἴσος. τὸ ἴσον καὶ τῆς φύσεως — τὸ ἴσον μαχόμενος — λαμβάνεις δὲ τὸ ἴσον ἡδύ — ὅ τι γὰρ γνοὺς τὸ μὴ σωφρονεῖν δικάζεις τὸν ἴσον — τὸ τῆς ἴσου φαύλους — ἐξ ἴσου φανῆναι — τὸ γὰρ ἐξ ἴσου τῇ συμφορᾷ τὴν διαίτησιν ἔχειν — τὴν δύναμιν τῆς λύγου ἐξ ἴσου μοι παθεῖσαι — τὸ ἴσον τοῖς γεωῦσιν ὁρῶσι — μὴ μοι τοῖς πολλοῖς τὸ ἴσον διάφορον ἄφωνον ἴστησιν ἡ τύχη I. Jud. Voc. 2. 84. & 85. ἴσῃ ἴσον κύαμος I. D. Mort. XX. 3. 415. τὴν ἴσην I. Tim. 44. 157.

ἰσόν. τῷ ἰσῷ παράσιτον πυρανγὶς v. notas III. Nav. 5. 252. & 253.

ἰσορρόπος. ὡς ἰσορροῦ Θεόπομπος I. Somn. 12. 16. ὁπόσα ἰσορρόπου ἐμοῦ πρισβύτερα III. Dea Syr. 1. 452. ἰσορρόπῳ vide notas ib. 32. 479. ἰσορροπίας III. Macrob. 18. 221.

ἰσορρόπια II. Q. Hiſt. 9. 13. ἰσορρόπιας ἀληθοῦς II. 1. Ver. Hiſt. 1. 70. ἰσορρόπιον II. Amor. 15. 414. τὸ ἰσορρόπιον I. Herod. 2. 833.

ἰσχαίνω I. Tim. 46. 160.

ἰσχὰς I. Vit. Auct. 19. 558.

ἰσχνὸς I. Nigr. 36. 78. ὑδὲν ἰσχνὸν II. Jup. Trag. 50. 698.

ἴσχω II. Salt. 67. 304.

Ἰταλία. εἰς Ἰταλίαν II. Gall. 18. 728.

Ἰταλιώτης I. D. Mort. VII. 7. 389.

ἰταμὸς II. Aſin. 6. 573.

Ἰφιεύς. Ἰφιέα pro quo Φιτέα reſtit. II. pro Imag. 20. 505.

ἰχθὺς ἐν ταγήνῳ III. Conv. 38. 444. ἰχθύας χρῆμα ἱρὸν νομίζουσι III. Dea Syr. 14. 460. & 461.

ἰχνεύω. ἰχνευμένου, *Schmidius* bene vult ἰζευμένου III. Ocyp. p. 666. ἰχνευμένου ib.

ἴχνια III. Philopat. 12. 598.

ἴχνη ὑδὲν I. Cont. 23. 522. τὰ ἴχνη τῶν τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.

Ἰωνόπολις II. Alex. 58. 262. & 263.

Ἰώσιππος. ταῦτα λέγων ὁ Ἰώσιππος I. Somn. 4. 7.

K.

Καβαλοῦσα II. 2. Ver. Hiſt. 46. 139.

Κάδμος ὁ νησιώτης I. Jud. Voc. 5. 87.

καδεῖν I. Herm. 81. 825.

καθαρὸς I. Somn. 10. 15. καθαρὸν οἰκίαν III. Philopſ. 34. 58.

κάθεδρα. ἢ τὸ καθέδρας III. Fug. 7. 369.

καθιμάω. καθάρξας II. Jup. Conf. 12. 636.

καθιόντα. Φρύγες δὲ τὸν Διὸν εἱρόμοι χειμῶνος καθιόντι, item ὡς εἰκὸς μόνος Διὸς ἀληθοῦς, οἱ δ' ἄλλοι καθιόντος I. Tim. 6. 111. καθιόντες ὑπαχούμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 35. 130.

καθυδατώσεις III. Conv. 47. 450.

καθῆκον. περὶ καθηκόντων I. Herm. 82. 828.

καθήκω. καθήκουσι ὁρμαῖς I. Jud. Voc. 6. 89.

καθίσθω ἐφ' ὑψηλοῦ III. Rhet. Pr. 6. 5.

καθίζω I. Merc. Cond. 26. 682. καθιζόντων imperativ. Atticus II. Jup. Trag. 12. 655. καθίσας ἑαυτὸν ἐπὶ τῷ πρώτης II. Icar. 25. 781.

καθίημι. καθίετο I. D. Mar. XII. 2. 319.

καθικνέομαι. καθικόμενον τῇ ῥάβδῳ I. D. Mort. XXIII. 3. 428. & 429.

καθίστημι. καθίστασιν I. D. Deor. XX. 5. 257.

κάθοδος ἔπειμον ἐπὶ τὴν καθόδου I. D. Mort. XXVII. 1. 437.

καθότι. εἶναι δὲ καθότι III. Fug. 27. 378. & 379.

καθυφίημι I. Prom. 5. 189. εἰ καθυφήσετε τὸν ἀγῶνα — ἐπόσῳ δίκαιοι ἀργυρίῳ καθυφεῖς τὸν ἀγῶνα — καθυφιεμένας τοὺς ὑπὲρ ἐμοῦ ἀγῶνας — ἢν τις ἐκὼν καθυφῇ τοὺς ἐναντίους — εἰ καθυφιεμένου τι τῶν πραγμάτων — ὑδὲν τῶν σωτηρίων ὑμῖν καθυφησόμενον — δώρων ἢ λημμάτων αἰσχρῶν καθυφίεντο τὸ δίκαιον I. Jud. Voc. 3. 85.

κἀκεῖθεν. κἀκεῖθεσθαι III. Macrob. 7. 212.

κῆ. οὗτος ἐ ἰδιῶτ I. Cont. 5. 496. κῆ δὴ I. Halc. 3. 180. κῆ οὐκ ἂν I. Jud. Voc. 4. 85. κῆ μὴν κῆ II. Q. Hiſt. 60. 67. II. Dem. 56. 393. κῆ γὰρ αὖ II. pro Imag. 7. 487. καί τι κῆ, leg. καί τοι κῆ I. Somn. 16. 21. καίτοι ἀ γὰρ &c. II. Q. Hiſt. 36. 48: κῆ ὡς ἔδοξεν αὐτοῖς ἐ ἐκείνῳ ταῦτα I. Somn. 7. 9. κῆ εἰ τούτῳ γε Th M. καίτοι τούτῳ γε I. Prom. 16. 199. κῆ πρὸς abundat κῆ II. Eun. 7. 357. κῆ λέγε ſuperfluum hic eſt κῆ II. Par. 44. 869. κῆ abundantis exempla v. III. Nav. 1. 246. κῆ τὸ σῶμα δὲ II. Dem. 4. 377. κῆ τ ἀνθρώπων I. Prom. 11. 194.

Καινὶς II. Aſin. 40. 608.

καινὸς I. pro merc. Cond. 5. 712. τὸ καινότατον I. Nigr. 4. 43. καινοῖς δόγμασι III. Epigr. 27. 684. καινότερον II. Aſin. 41. 609.

καινότης I. Prom. 4. 29.

καιρὸς. κατὰ καιρὸν I. Herm. 10. 749. πρὸς τ καιρὸν I. D. Deor. IV. 1. 208.

καίω I. Cont. 22. 519. αἱ αἱ τάλαινα θηλαμόνι πεπυρμένη I. Somn. 17. 21.

κακία. κακίας μικίζω I. Tim. 3. 106.

κακὸν. ὑπὸ τ κακῶν I. Tim. 6. 110.

κακὸς ἐγὼ I. pro merc. Cond. 1. 705. πρὸς τὸ χεῖρον μεταβάλλοντες III. Calumn. 13. 143.

κακοῦργ I. Prom. 16. 198.

κάκωσις. κακώσεις γονέων III. Pat. Enc. 7. 231.

καλαμὶς II. Imag. 4. 462.

κάλαμ. ὀκ τ χαλκῶν καλάμων ὄργανον I. Nigr. 2. 41. καλάμους ἱστοῖκας I. D. Deor. VII. 4. 222. καλάμῳ τινὶ I. Herm. 68. 811.

καλαῦροψ I. D. Deor. XX. 5. 257.

καλέω. ἐκάλει δ' ὃν μι II. Lex. 10. 336. κεκληκόσι II. Bis Acc. 11. 805. ἐκείθεν τ κεκλημένων τὴν ἐκλίπῃ τὴν σύνοδον I. Nigr. 22. 61.

καλλιγραφία I. Prom. 5. 30.

Καλλίμαχ II. Q. Hiſt. 57. 65. & 66.

καλινδέω. ἐκαλινδεῖτο ὀ τῷ πηφᾶϊ αὖθις βέλτιον πηλῷ I. Nigr. 30. 71. καλινδοῦνται II. de Luctu 12. 927.

Καλλισιανὸς III. Macrob. 10. 214. & 215.

Καλλίστρατ III. Dem. Enc. 12. 500.

κάμ. ἐς τὸ κάμ ἴχαιρι I. Piſc. 12. 580. & 581.

καλὸς Ὅμηρ II. Alex. 57. 261. κῆ καλὸς ὢν I. D. Mort. XXIV. 1. 429. ὀ καλῷ τῷ ἱερῷ II. Phal. Pr. 13. 200. τὸ καλὸν II. Amor. 23. 423. ὀκ ὀλιγωρεῖς τ καλῶν I. D. Mort. XX. 6. 419. τ καλῶν ὧν ἐ ἀγαθῶν ἀνδρῶν I. Somn. 12. 16.

καλὸς. καλῶν δὲ ἐ ἱματισμοτέρων II. Imag. 22. 480. καλλίη ib. 2. 461. τ καλλίστων II. Dem. 65. 395.

Κάλπις. ἐς κάλπιν I. Herm. 57. 798.

Καλυδὼν γαῖα III. Conv. 25. 436.

καλύπτρα. τὴν καλύπτραν ἀ κεφαλῆς I. Herod. 5. 834.

καλύπτω. ὀκ ἂν κεκαλυμμένα τῇ πηρωλῇ I. Prom. 7. 34.

καλῶς I. D. Deor. XX. 10. 260.

κάμηλ βακτριανὴ I. Prom. 4. 29.

κἂν II. Lex. 22. 347. κἂν ὑπὸ &c. I. Vit. Auct. 15. 555. κἂν τούτῳ II. Aſin. 4. 570. κἂν τινας ἑτέρας I. Nigr. 38. 80.

Κανδαύλης. ὥσπερ Κανδαύλῃ II. Aſin. 28. 597.

κάνθαρ. κανθάροις ἐνίοτε II. Icar. 10. 762. ἀ μᾶλλον ἢ κάνθαρ III. Pſeudol. 3. 164.

καπηλεῖον I. Nigr. 25. 65.

κάπηλ I. Herm. 59. 798. & 799.

καπὸς III. Pat. Enc. 11. 233. ἐλιστερόπη πηρὶ καπῷ I. Prom. 19. 202. κῆ καπὸς πνιγηρὸς ἀπεχθὴς ἔξω τῆ πατάγυ τ ὀνομάτων I. Tim. 1. 99. καπνοῦ ἐ κύματ II. Q. Hiſt. 4. 6.

καπυρὸς. πάνυ καπυρὸν I. D. Deor. XXII. 3. 271.

κάρδαμον I. Tim. 56. 173.

καρδία. ἀπὸ καρδίας II. Jup. Trag. 19. 664.

καρδιάττω I. Jud. Voc. 7. 91.

κάρηνον. ἀμείνονα ὡς ἀληθῶς κάρηνα I. D. Mort. XX. 2. 413. κάρηνα Φύσκου III. Tragop. p. 648.

καρὶς. μῦ τ καρίδ I. Merc. Cond. 3. 655.

κἄρ ὁ ἀφ' Ἡρακλέης II. 2. Ver. Hiſt. 22. 119.

καρπὸς. καρποὺς non *fructus*, ſed *carpos* manuum. III. Dea Syr. 59. 489.

κάρτα III. Calumn. 3. 129.

καρτερία. καρτερῶν III. Conv. 41. 447.

καρυατίζω II. Salt. 10. 272.

κάρχαρ I. Merc. Cond. 35. 694. II. Salt. 4. 268.

Κασσανδρεὺς v. notam III. Macrob. 22. 224.

Κάστ. κάστιδι πυλῶν I. Prom. 4. 189.

Κασσιέπεια II. Salt. 44. 295.

κατὰ I. Cat. 29. 650. κατὰ δὴ ταῦτα III. Adv. Ind. 4. 102. ὁ καθ' ἡμᾶς βί II. Dem. 1. 374. κατὰ δὴ III. Hipp. 3. 69. κατ' αὐτὸ I. Scyth. 4. 864. κατ' ἐκεῖνο II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. κατὰ τ κωμικὸν I. Nigr. 7. 46. κατ' ὀλίγον II. Abd. 30. 185. κατὰ τ Σίσυφον II. Salt. 34. 287. & 288. καθ' αὑτὰ II. Aſin. 7. 575. κατ' ἐκεῖνα II. Gall. 18. 729. κατὰ θάτερα III. Hipp. 4. 69. ἦχ κατὰ II. Par. 10. 846. & 847.

καταβάλλω ſolvo, I. Vit. Auct. 1. 541. πότνι' ὀβολοὺς ἐγὼ καταβάλλω I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

καταβολὴ. καταβολὰς σπερμάτων II. Amor. 19. 419.

καταγέλας II. Salt. 29. 285.

καταγελάω. κῆ προσέτι γε ἐ καταγέλας I. Tim. 14. 123. καταγελῶντα an καταγελᾶν τὰ male cum accuſ. III. Mort. Per. 40. 361. ſed conſule Addenda. καταγελῶντες ἐπὶ τοὺς Ἐπικούρους ὄψει II. Jup. Trag. 22. 668.

καταγινώσκω. ἐπὶ μακρὰ κατεγιγνωσμένον II. Salt. 84. 314. κατεγίνωσκον II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.

κατάγυμι. κατάγνυσι τῇ κρανίῳ I. Tim. 48. 161. κατάξῃ v. notas III. Nav. 34. 270.

κατάγραφ I. Cat. 28. 649.

κατάγω. κατάξουσι F. G. καθαρύξουσι III. Philopatr. 24. 613. κατάγομαι ὦ δὴ σοὶ II. Aſin. 4. 571.

καταγωγὴν τινα σκιψάμενος II. Tox. 57. 562.

καταδέρθω. πηρὶ ᾧ πρῶτον ὕπνου κατεδάρθην I. Somn. 4. 7.

καταδέω II. Gall. 16. 726.

κατάδηλος I. Nec. 20. 483.

καταθήσομαι. κάτθανε' ἀμῶς I. Cont. 22. 520.

καταίθω I. Herm. 57. 797.

καταίρω II. Tox. 2. 510. καταίροντες ὅθεν μὴ δεῖ — καταίρουσά τι ἐ ἀφιεῖσαι ἐλπίδος — ἐκεῖθεν δὲ καταίρασις εἰς λιμένα — κατήραμεν., ἦλθομεν — μάλιστα ἐπὶ θύμου καταίρουσι I. Jud. Voc. 2. 83.

καθακλείω. καθακλεῖσαι dicunt Phidiam εἰς τ Δία τὸ πᾶν ἐ ἐκείνου τέχνης I. Somn. 8. 11. καθακλείσας παρθενικοὺς I. Tim. 17. 127. καθακλειστὴς ὀ II. de Luctu 18. 931.

καθαλίσκουσι II. Gall. 11. 719.

καθακλᾶθος v. notam III. Philopat. 14. 600.

καθαλαμβάνω I. Prom. 2. 187. I. Vit. Auct. 27. 568. In malam partem de periculis, ut δυσχέρεια καταλήφει τ ἐμῶν βίων &c. I. Somn. 10. 16. εἰ καθαλαμβάνοι ἀναχώ-

ρη-

φησις βιωτέα I. Somn. 12. 16. καλαλαβόντα ἐ τὸν ἐκείνη ἐδῆτα ib. 16. 21. καλαλαβοῦσα κ᾽ τ᾽ πατέρα ib. ἀνὰ κ᾽ κατάλαβε I. Herm. 78. 821. ὅταν τις κίνδυν@ καλαλαμβάνῃ τὴν πόλω I. Somn. 12. 16. ὃν ὁ πόλεμ@ ἡμᾶς καταλαβῇ ib. ἂν μή τις μείζων ἀνάγκη καταλάβῃ ib. καταλαμβάνοντες II. 2. Ver. Hist. 18. 116. κατελαμβάνοντο II. Tox. 39. 548. κατειλήφθω ὦ μάλα κ᾽ αὐτὴ I. Somn. 9. 12.

καλαλείπω. καλαλείπει ἰλικασμοὺς III. Philopat. 20. 606.

καλαληπτικὸς I. Vit. Auct. 21. 560.

κατάληψις. ἐκ καλαλήψεων συγγιγνομασμάων II. Paras. 4. 841.

κατάλογ@ I. Tim. 51. 165.

κατάλυσις I. Tim. 42. 154.

καλαλύω. καλαλυθεὶς τ᾽ τυραννί@ II. Gall. 23. 737.

καλαμώνας II. Jup. Trag. 1. 642.

καταντλέω. καταντλήσας τ᾽ λοιπὸν λόγον III. Dem. Enc. 16. 503.

καταπετάομαι. καταπτᾶμαι II. Icar. 13. 766. & 767.

κάτασσε. αὐτῷ σκάφει καταπαθέντες II. 1. Ver. Hist. 33. 96. καταπίοντα II. Asin. 47. 614.

καταπίπτω. καί πω καταπεσεῖν III. Philopat. 2. 587.

κατάπλους I. Cat. 1. 620.

καταπροθύτας II. Par. 57. 880.

καταρτύω II. Q. Hist. 44. 57.

κατάρχομαι μέ, σφάγια σ᾽ ἄλλοισι μέλει I. Somn. 3. 6. καταρχῆται αὐτῶν II. Tox. 6. 512.

κατάστρωμα. ἐπὶ τῶ καταστρώματ@ I. Cont. 1. 490.

καταστέγω. καταστέγους ψύττει II. Lex. 3. 325.

καταστοξεύω I. Prom. 20. 203.

καταυλίομαι. καθῆσθαι καταυλούμεν@ II. Salt. 2. 266. καταυλούμενον II. Phal. Pr. 11. 199.

καταφιλέω. κ᾽ εἶπα ἐ κιφαλὴν καταφιλεῖν — τὴν χεῖρα καταφιλῆσαι ἐ θαπεῖσαι δὲ ἐκαύτ@ I. Nigr. 21. 59.

καταφοβέω I. D. Mort. XII. 4. 386.

καταφρονέω. ἐ θέμις ἐστί σοι καταφρονεῖν ἐπιθυμοῦντ@ I. Nigr. 6. 43. καταφρονοῦντα μὲ τ᾽ πολλὰ κοπτηρόνων I. Somn. 9. 13. καταφρονήσας ἐπιορκίαν II. Icar. 4. 755.

καταχράομαι. κατιχρήσατό μοι II. Asin. 52. 620. καταχρῆσθαι III. Rhet. Pr. 17. 19.

καταψευδόμαι I. Somn. 12. 17.

κατείδω I. Prom. 2. 187.

κατιπείγω II. Q. Hist. 50. 60.

κατηρύκω I. Herm. 23. 762.

κατέρχομαι. ἤν τις κατέλθοι παρ᾽ ἐμὲ I. D. Mort. III. 1. 339. κατελθόντες enarrantes III. Ep. Sat. 38. 417.

κατέχω. πρὸς βίαν κατέχειν ἀδύνατον III. Dem. Encom. 29. 511.

κατηγορέω. ὅσις ἄρισα κατηγορήσει I. Pisc. 22. 591. κατηγόρει II. Salt. 63. 300. κατηγορῶν ib. 1. 265. κατηγορεῖτο II. 2. Ver. Hist. 7. 108. & 109.

κατήγορ@ εἰ τῷ μὲ κατηγόρω III. Calumn. 8. 136.

κατιχύω. ὑὸ᾽ ἂν κατίχυσι III. Calumn. 11. 140.

κάτοπτρον. γυμναζόμεν@ πρὸς τὸ κάτοπτρον I. Jud. Voc. 7. 91. ὕπτιε ἐν κατόπτρω II. Salt. 81. 313.

κατορθόω II. 1. Ver. Hist. 12. 78.

κατόρθωμα I. Prom. 3. 27.

κατυρόω II. Lex. 15. 338. vel potius 342.

κάττυμα. τὰ καττύματα λαπίσιν II. Gall. 28. 745. & 746.

κατωχριάσω III. Philopat. 18. 605.

Καύκασ@ I. Prom. 1. 25. ib. 1. 185.

καῦσις. τομὰς ἐ καύσεις ποιδικὰς ὑπομοῦσαι περι τὸ αἰδοῖον I. Nigr. 27. 67.

καυτηρίον I. Pisc. 52. 619.

Κεγχρέαι III. Nav. 32. 268. ἄχρι Κεγχρεῶν II. Q. Hist. 29. 38.

κεῖμαι. κεῖται σὺ᾽ ἐν μύσεσσι I. Pisc. 41. 609. τοὺς φίλους συνπισπασάμεν@ κείσομαι I. Nigr. 11. 50. ἐκτείδω ἐκείμην I. D. Mort. VII. 2. 357. κεῖσο καταβαλὼν σεαυτὸν ib. XVIII. 2. 409. κειμένης III. Meret. XIII. 317.

Κεῖ@ I. Scyth. 11. 872.

κείρω. κείρομ@ τὸ ἦπαρ I. D. Deor. I. 1. 204. ἐν χρῷ κεκαρμένης III. Fug. 27. 378.

κέκραγα II. Icar. 31. 788.

Κέκροψ I. Tim. 23. 137.

κέλε@ I. Prom. 1. 24.

κέλευσμα I. Cat. 19. 642.

κενός. κενὴ μακαρία I. Herm. 71. 814. εἰς τὸ κενὸν III. Epigr. 32. 685. κενὴν ὑφειθησομ@ τ᾽ καρπὸν III. Diss. cum Hes. 7. 245.

κέντρον II. Q. Hist. 51. 60. & 61. κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκρωμύοις I. Nigr. 7. 46.

κεραία. λὰξ ψιλῆς τ᾽ κεραίας II. Tox. 19. 527.

Κεραμεικὸς I. Pisc. 13. 581. ἐς τ᾽ Κεραμεικὸν II. Icar. 34. 790. Κεραμεικῷ III. Meret. IV. 286.

κεραμευτικὴ ἀκολασία II. Amor. 11. 409.

κέρας. κέρατα ἀναφύειν I. Herm. 81. 826. κέρατα φύσειν I. D. Mort. I. 2. 332. κέρασα ἐλιφάντων III. Dea Syr. 16. 462.

κεράσας, ἐᾶν III. Bacch. 1. 75.

κεραυνὸς. ἔχων τ᾽ κεραυνὸν I. Somn. 9. 14. ἔχει δὲ ἐ τ᾽ κεραυνὸν μὴ χεῖρα σύμβολον τῆς δυνάτητος I. Tim. 2. 100. δικάπτυχον κεραυνὸν ib. 4. 107.

κέρδ@ ἔπω τὸ κερδ@ I. pro merc. Cond. 3. 710.

κερδῶ@ I. Tim. 41. 153.

Κερκυραῖ@ ῥήτωρ II. Q. Hist. 15. 22.

Κέρκωψ. κέρκωπα αὖτ᾽ ἐλευθέρα γίνεσθ᾽ I. Prom. 1. 25.

κεραιᾷ. τῇ κεραίαιν III. Nav. 4. 250.

κεύθω I. pro merc. Cond. 6. 713.

κεφάλαιον I. Pisc. 14. 584. κεφάλαιον ὀργῆς I. Prom. 7. 190. εὐφραίνεσθ᾽ ἐν κεφαλαίῳ μόνῳ I. Nigr. 1. 39. κ᾽ ὧν φησι κεφάλαιον τ᾽ ὠόων II. Bis Acc. 21. 817.

κεφαλαλγία I. Jud. Voc. 4. 86.

κεφαλὴ ἐκάστῳ ἔτι@ III. Dea Syr. 7. 454. & 455. ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἀστέρας φορέει III. Dea Syr. 32. 478. τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεῖσα III. Musc. Enc. 6. 96. ἐπὶ κεφαλὴν de libro. II. Q. Hist. 12. 16.

κηλέω I. Nigr. 7. 46.

κληθμὸς. κληθμῷ ἔχοντο I. Nigr. 34. 77.

κηλὶς I. Cat. 24. 646.

κηρός. κηρὸν, ὡς ἐπλάσατο &c. I. D. Mort. IV. 1. 342. ἀπὸ κηροῦ ἀκούειν διπάθρος II. Salt. 6. 271.

κήρυξ. κ᾽ τῦ κήρυκος ἀπειπόντος I. Nigr. 14. 53.

κηρύττω. κηρύττεσθαι δήσει καθάπερ λαπδράντα I. Cont. 2. 491.

Κῆυξ I. Halc. 1. 178.

κίβδηλ@ I. Nigr. 6. 45. κιβδήλως II. Par. 4. 842.

κιβώτιον I. Tim. 3. 106.

κιθαιρῶν I. D. Mort. XXVII. 2. 438.

κιθαρίζω. κἀμὲ - - κιθαρίζειν I. D. Deor. VII. 4. 224.

κιναίδα. κιναίδας ἀτόζων I. D. Mar. I. 5. 291.

κίναιδ@ III. Pseudol. 32. 188.

κίν-

κίνδυν©. ὁ δὲ κίνδυνος II. Gall. 26. 742. κίνδυνος τότε μέγιστον II. Q. Hist. 45. 58.
κινδυνεύω. κινδυνεύει προσδεῖν II. Imag. 7. 465.
κίνεω. κινούμενον ὑπὸ τ τῦ τιχύτε δακτύλου I. Nigr. 21. 41. ἐν τοῖσι κινουμένοις II. Astr. 6. 363.
Κίσσηρις I. Jud. Voc. 4. 86.
κίτιον I. Jud. Voc. 7. 91.
κιττὸς II. Q. Hist. 19. 27.
Κλάρ©. ἐν Κλάρῳ I. D. Deor. XVI. 1. 244. Κλάρῳ τῷ Διδ.μοις II. Alex. 29. 236.
κλείω. ὥσπερ κλείοις III. Diss. cum Hes. 1. 240.
κλέμμα Φιλίππε I. Prom. 3. 27.
κλέ© δὲ μύθων I. Halc. 8. 183.
κλεπτικός. τὸ γὰρ τ κλεπτικῆς ἄπαγε I. Prom. 7. 35.
κλέπτω I. Prom. 3. 187. ἔκλεπτον II. Amor. 36. 437. ἔκλεπτε νόον III. Epigr. Omiss. 691. ἢ ὦ τί γὰρ ἂν ἐκλέπτομεν; I. Prom. 7. 35.
Κλέων Προμηθεὺς I. Prom. 2. 26. Κλέων — πρῶτον χείρας πρόθηκεν I. pro Lapsi. 3. 727.
κλῆρ©. τ κλῆρον ἐν σφίσι διῃρημένοι βίστου I. D. Mort. V. 2. 346.
κλίμαξ. κλίμακα II. Amor. 53. 456.
κλίνη. κλίνας ἀργυρόπεδας I. Cat. 16. 638.
κλισίαι. εἰς ἃς II. Amor. 12. 410.
κλισιάδες. μόλις τὰς κλισιάδας ὑπερβαίνων I. Nigr. 18. 57.
κλοπὴ I. Prom. 18. 201.
κλύζω. ἔκλυσε v. not. III. Philopat. 6. 592.
κλῦσμα II. Alex. 44. 250. & 251.
Κλωθώ. εὖγε ὦ Κλωθοῖ I. Cont. 14. 510.
κναφεῖον I. Jud. Voc. 4. 86.
κνάω. κνήσασ τὸ ὦς II. Bis Acc. 1. 791.
κνήμη. κνήμῃ γαστρὸς III. Philopat. 3. 588.
κνισσόω. κνισσᾷ ἀγυιὰς I. Prom. 19. 202.
ὁ Κόβορ©. II. Amor. 50. 454.
κοινολογούμενος πρὸς τὸ ὦς III. Calumn. 2. 128.
κοινὸς ſ. Br. καινὸς I. Tim. 22. 132. τὸ κοινὸν quod vulgo, dicitur I. Somn. 3. 5. ἀπὸ τῦ κοινοῦ βουλήσεως III. Mort. Per. 13. 336. κοινῷ δόγματι I. Nigr. 23. 61. τ κοινὸν ἀπάντων θεὸν III. Calumn. 17. 149. καινὰ ἡγοῦνται III. Mort. Per. 13. 338.
κοινωνέω I. D. Deor. I. 2. 205.
κολακεύω II. Q. Hist. 40. 53.
κόλαξ. κύπε ἢ κόλακος — κόλακος ἢ θεοῖς ἐχθροῖ &c. I. Nigr. 22. 60. Γναθωνίδης ὁ κόλαξ I. Tim. 45. 159. ὃν ὅτι κόλαξ θαπτῶν. ib. ἐξωλέστεροι οἱ κόλακες I. Nigr. 23. 61.
κόλαδ©. κολάδας ἐμπίζας I. D. Deor. VII. 4. 222. & 223.
κολλάομαι II. Asin. 9. 576.
κολοκύθη. ὑγιέστερος κολοκύθης I. Jud. Voc. 10. 96.
Κολοσσὸς Ῥοδίων II. Q. Hist. 23. 32. Κολοσσοῦ Ῥοδίε II. I. Ver. Hist. 18. 84.
ἐς Κολοφῶνα II. Bis Acc. 1. 792.
κόλπ©. ἐκ μέσων τ κόλπων I. Jud. Voc. 8. 93. κόλπεν II. Alex. 39. 246.
Κολυττὸς I. Tim. 7. 113. ib. 50. 163.
κομᾶω. κομῶσι, τροφῶσι. τὸ γὰρ ϵ ἐπὶ τῇ τροφῇ λέγεται ἢ γαυροῦσθαι ϵ μέγα φρονεῖν alias κομᾶν, κόμην ἔχειν. κομεῖν, ἐπιμελεῖσθαι I. Nigr. 1. 39. ἐκόμα III. Fug. 28. 380. ἐκόμα δὲ ἤδη III. Mort. Per. 15. 340.
κόμη I. Sacr. 15. 538. κόμη ἀνασσομένη II. Jup. Trag. 30. 677. κόμην ἔχειν de Cynico III. Cyn. 1. 538.
κομήτης I. D. Deor. II. 2. 207. τ καλὸν κομήτην pulcrum comatum ib. V. 5. 215.
κομίζω. κομίσας ducens, II. Asin. 31. 600.
κομμοδιλικὰ ἱματίσματα II. Bis Acc. 28. 826.
κομμωτὴς τ δεσποίνης I. Merc. Cond. 32. 690.
κομμωδιλικὸς II. Q. Hist. 40. 53.
κόνδυλ©. κονδύλοις ἐνίτριψεν I. Prom. 10. 193.
κονίζω. κεκονισμένος I. Tim. 45. 158.
κόνις. πάντα μία ἁμῶ κόνις I. D. Mort. I. 3. 334.
κόνη© barba, II. Lex. 5. 328.
κοντὸς I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
κοπαφόρ© III. Adv. Ind. 5. 104.
κόπτω. ἐκόπτον τὴν θύραν II. Icar. 22. 777.
κόρα ἔχουσα ὕθος ἀδαμαντινον III. Tragop. p. 656.
κόραξ I. Nec. 11. 472. κόρακες ϵ λύκοι ὦ θρέπτειρες ϵ πόλακας I. Tim. 8. 114.
Κόρδαξ II. Salt. 22. 281.
κόρη ὑποπλ© I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Κόρινθος. ἐν Κορίνθῳ κατὰ τὸ πρώτιον I. D. Mort. I. 1. 329.
κορκορυγμὸς III. Philopat. 3. 588.
Κόρσιος III. Philopſ. 3. 32.
κορυπλόθος I. Prom. 1. 24. & 25.
Κόρυβαντιάω I. Tim. 26. 140.
Κορύβας. φίλοι Κορύβαντες I. Tim. 41. 153. μὰ πελιόσῃ τοὺς Κορύβαντας I. D. Deor. XII. 1. 234.
κορύζα. τ κορύζης ἔπαυσεν αὐτὸν III. Adv. Ind. 21. 117.
κορύζῃ III. Mort. Per. 2. 326.
κορώνη. τίνας δὲ κορώνας Menag. ſcribit χιλιόνας III. Mort. Per. 41. 361.
κορωνίς. ἐκ τῦ ἐκ Κορωνίδος II. Alex. 14. 222.
κοσκινηδὸν I. Tim. 3. 105.
κόσκινον. κοσκίνῳ μαντευόμενος II. Alex. 9. 217.
κοσμίως. ἀλλὰ κοσμεῖ ϵ τοῦτο I. D. Deor. VIII. 1. 226.
κόσμιος τὴν ἀναβολὴν I. Somn. 6. 9. κόσμιον ἄνδρα ἢ σώφρονα II. Bis Acc. 17. 813.
κόσυφος. ἐν τούτῳ δὲ φασι τῷ ὄρει (Κιθαίρῃ) τοὺς κοττύφους λευκοὺς γίγνεσθ —ὑπαίθριος χειμῶνα διάγων, κόψυχος· ὅπερ ἐστὶ κόσυφος — κόψυχος, ἐπὶ ὀρείων. κόσυφος ἐπὶ ἰχθύων I. Jud. Voc. 8. 93.
κόττανος III. Philopat. 17. 604.
κυβὰς ἐν χρῷ I. Herm. 18. 757.
κυβάλων I. pro merc. Cond. 1. 708.
κυβεῖον. ἐπὶ κυβείων II. Q. Hist. 24. 32.
Κυβῆτις. καθάπερ τὰ Κυβήτων βίλη χρίεται — ὅλας δὲ Κυβήτης γε περὶ πρύλιν ἀρχήσασθο τινὰς πτερύγοντες — αἱ δὲ Κουρῆτις ὑποπλοι ἐν τῷ ἄντρῳ τὸ βρέφος φυλάσσουσης τοῖς ὅπλοις τὰς ἀσπίδας σεισόμενον — τούτους δὲ ἀπομιμοῦν Κουρῆτας τέους τινὰς ἐνόπλιον κίνησιν μιτ' ὀρχήσεως ἀσπιδιδύτας, προσκτησάμβοι μῦθον τ περὶ τ τῦ Διὸς γενέσεως I. Nigr. 37. 78.
κυρίως I. Vit. Auct. 20. 558.
κυρίδιος I. Halc. 1. 178.
Κοχλὶς Meretricis nomen III. Meret. XV. 322.
κράζω I. Tim. 11. 119. κέκραγα II. Icar. 31. 788. ὑστέρογκον κεκραγότα II. Demon. 48. 391.
κράνιον I. D. Mort. I. 1. 329. κρανίον II. Q. Hist. 3. 5. κρανίῳ I. Tim. 48. 161. II. Q. Hist. 63. 69. συ κατάξας λίθῳ τὸ κρανίον I. D. Mort. XXII. 1. 423. & 424.
κρατὴρ. δευτέρου κρατῆρος I. Pisc. 39. 608. εἰς τ κρατῆρα II. Bis Acc. 34. 834.

κρύ-

πρᾶτος. τοιούτου κρότους III. Philopat. 29. 618.
κρίσις. ἀριθμῷ παραλαβὼν τὰ κρίσι I. Herm. 11. 750.
κριτήριον II. Q. Hiſt. 15. 21.
κρίνη. περὶ κρίνου ἰοειδοῦς II. Salt. 24. 282.
κρηπίς. ἡ κρηπίδος τὸ εὔρυθμον II. Q. Hiſt. 27. 35. & 36.
Κρής. ὑπὸ τ̃ Κρητῶν I. Tim. 6. 113.
Κρήτη. λέγουσι τὴν Κρήτην ἄγονον εἶναι θηρίων ὀλεθρίων I. Nigr. 37. 79. Κρήτην καλοῦσιν III. Philopat. 9. 594.
κριωτὸς I. Nigr. 2. 40.
κριοπρόσωπος I. Sacr. 14. 536.
κρίσις. ἡ κρίσεις III. Dem. Enc. 10. 498. ἐπιτρέπει τὴν κρίσιν III. Char. 10. 624.
κριτήριον II. Bis Acc. 25. 823.
Κροῖσος III. Philopat. 5. 591. ἡ Κροίσου υἱὸν ὀξυκοώτερον II. pro Imag. 20. 500.
κροκόδιλος I. D. Mort. I. 2. 332. I. Sacr. 14. 536.
κρόκος al. κρότος malunt I. Nigr. 31. 72.
κροκωτὸς II. Q. Hiſt. 10. 15.
Κρονίδης. βυθίῳ Κρονίδῃ III. Epigr. 34. 686.
Κρόνιος II. Q. Hiſt. 21. 29. Λευκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325.
Κρόνος I. Tim. 4. 106. ὦ Κρόνε σοὶ τίθυται III. Saturn. 1. 385. Κρόνους ἀποδύξαι I. Nigr. 3. 41.
κρότος. ἢ μὲ πινόντων ἐπίων δὲ κροτούντων I. Nigr. 31. 72. κροτοῦντες πρὸς αὐλὸν ἢ κιθάραν II. 2. Ver. Hiſt. 5. 108.
κρότος al. κρόκος malunt I. Nigr. 31. 72. κρότων. ἢ ἀμφὶ κρότωνα I. Vit. Auct. 6. 546.
κροῦομαι. ὑπὸ κρούμασι II. Salt. 2. 267.
κρούω I. Jud. Voc. 10. 95. κρούσας τὸ στέρνον I. Nigr. 8. 46. & 47. αἱ λοιπαὶ πρύμναν κρουσάμενοι II. 1. Ver. Hiſt. 42. 103.
κρύπτω. κέκρυπτο II. pro Imag. 3. 485.
κτάομαι. ἔστι τὰ χρήματ' ἐδέα κάκτηται βροτοὶ I. Nigr. 26. 66. τὴν κεκτημένην II. Aſin. 11. 580. καί μοι τοῖς κεκτημένοις &c. ib. 27. 596.
κτείνω I. Piſc. 3. 573. κτείνομεν II. 2. Ver. Hiſt. 44. 137.
κτῆμά τε — ἢ ἀγώνισμα II. Q. Hiſt. 42. 55.
Κτησίου III. Macrob. 22. 224.
κτυπέω. ἡσυχίαν ὠδήγγυιλας τοῖς κτυποῦσι II. Salt. 63. 302.
κυάμου I. D. Mort. XX. 3. 415. τῇ τ̃ κυάμων στοφῇ I. Prom. 1. 24.
Κύβελα. ὁ Ἱππώναξ Κύβηλιν τὴν Ῥέαν λέγει ὡ ἐκ τὸ ἐν Κυβέλοις πόλει Φρυγίας τιμᾶσθαι — κυβέλεια, πόλις Ἰωνίας. Ἑκαταῖος Ἀσίᾳ. Ἡρωδιανὸς δὲ Κυβέλλα φησὶ πόλιν Φοινίκης, ἔστι ἡ Κύβελα Φρυγίας I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβελα I. Jud. Voc. 7. 90.
κύβος. ἀναβρίψομεν τ̃ κύβον I. Harm. 3. 855.
κυδιμὸς I. Nigr. 18. 57.
Κυϊντίλλα III. Macrob. 1. 208.
κύκλιος II. Salt. 26. 284.
Κύκλωψ. Κυκλώπων θανάτῳ I. Sacr. 4. 529.
κύκνος I. D. Deor. II. 1. 206. ᾠδικώτερον τ̃ κύκνων I. Tim. 47. 161.
κύλιξ. ἐπὶ τῇ κύλικι I. Tim. 55. 171. μεγάλῃ τὴν κύλικα ib. 54. 170.
Κυλλάραβις I. pro merc. Cond. 11. 719.
Κυλλήνιος III. Epigr. 26. 683.
κυματωγὴ I. Herm. 84. 829. I. Tim. 56. 174.
κυματώδης. ἐπὶ τὴν κυματώδη I. Herm. 84. 828. f.
κυμβαλίζω. ἐκυμβάλισέ τε III. Calumn. 16. 147.
κύμβαλος. σὺν αὐλοῖς ἢ κυμβάλοις III. Cronol. 12. 395.

κυμβάλοις κροτοῦντα II. Alex. 9. 217.
κωμητιῶν. κωμητιῶντα II. Jup. Conf. 12. 636.
Κυπρογενὴς II. Icar. 18. 772. & 773.
Κύπρος. τὸ γένος II. Dem. 3. 375.
κυρεύω I. Vit. Auct. 22. 562.
κύριος. τὸ κυριώτερον ἀντὶ κτητικοῦ I. Prom. 7. 35. ὅπερ σοι κυριώτατον sc. μέρος I. Somn. 10. 14. Platonici dicebant τὸ κυριώτατον ἐν ὑγιεμονικωτάτῳ ἀνθρώπου μέρος εἶναι τὴν ψυχὴν ib. 10. 15.
Κῦρος. ἰδίᾳ θεῖον εἶναι, ἢ σαφῶς ὑποχωρῆσαι τ̃ ποταμοῦ Κύρῳ ὡς βασιλεύσοντι I. Jud. Voc. 11. 97. Κῦρον αὐτὸν ὄντα ib.
κύρτος I. Merc. Cond. 3. 655.
κῦτος II. 1. Ver. Hiſt. 31. 95. τῶ κύτους μὴ ἐγόντος I. Tim. 18. 129.
κύφωνα III. Pſeudol. 17. 176.
κυψελόδυτος II. Lex. 1. 318.
κύω. oſculor. κῦσαι II. Alex. 55. 259.
κύων I. Piſc. 48. 615. κύων ὡ φάτνῃ I. Tim. 14. 123. ἐδὲ ἢ κύων III. Adv. Ind. 25. 121. κύνα πλάτανον I. Vit. Auct. 16. 556. ὡς κάρχαρον ἔλυσας κύνα II. Salt. 4. 268. ἀνασῆσαι τοὺς κύνας — ὁ δὲ Φρυγὸς κύων ὄνομα Κάπταρος — Φύλακες Ἡφαίστου κύνες I. Tim. 4. 107.
κώδων I. Merc. Cond. 24. 681. ὁ κώδων ἤχησε ib. 31. 690.
κώκυτος. εἶτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν κώκυτον I. Somn. 4. 7.
κωμασῆς II. Amor. 54. 458.
κωμικὸς I. Prom. 2. 26. II. Jup. Trag. 53. 700. κωμικὸν δρυφόρημα II. Q. Hiſt. 4. 5. τοῖς κωμικοῖς δρυφορήμασι II. Icar. 9. 760.
κωμῳδία I. Prom. 5. 30. μήτε κωμῳδίαν ἀγωνίζεσθαι III. Ner. 9. 641.
κωμῳδὸς II. Gymn. 22. 904.
κωφὸς. ἢ κωφοῦ σιωπῶντος II. Salt. 62. 300.

Λ.

Λαγχάνω. μικρὸν δ' ὕπτιον λαχὼν I. Somn. 17. 22. Ὅμηρος φύσιν λαχὼν θεᾶς διαζούσης ib. 2. 5.
λαγὼς. ἢ λαγὼς III. Nav. 23. 363. λαγὼς ὑπὸ πάντων θηρεύεται, ἢ θηρίου, ἢ ὄρνιθος, ἢ ἀνθρώπου I. Som. 9. 13.
λάϊνος I. Piſc. 5. 575.
λακιστὸς I. Piſc. 2. 572.
λακτίζω. λακτίζοντα εἰς τ̃ ἀέρα I. Herm. 33. 773.
λαλάω. λαλέοντος II. Salt. 62. 300.
λάλος I. Cont. 1. 490. λάλος τρόπις II. Salt. 52. 298. λαλίστερας III. Rhet. Pr. 23. 24.
λαμβάνω I. Prom. 7. 190. τὰ παιδεύματα λαμβάνει τ̃ ἡλικίας καιρὸν, I. Somn. 1. 2. ἰδίαν φωνὴν λαμβάνειν I. Prom. 5. 31. λαμβάνεταί μου II. Aſin. 23. 591. τῇ ῥίπι λαμβάνονται — τῷ πυρετῷ λαμβάνοντος — οἱ ὑπὸ τ̃ δεκεμονίαν λαμβανόμενοι I. Nigr. 37. 80. ἐν μέσῳ λαφθεὶς III. Calumn. 12. 142.
Λάμπις. ὁ δὲ Λάμπις δὲ ἥρωα Μυρτίου I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
λανθάνω. ὥςε ἐληλήθειτε δίδυμοι ὄντες I. D. Mort. XVI. 4. 404. εἶτ' ἔλαθον ἄφνω I. Merc. Cond. 7. 662. εἴ γε δὴ λαθὼν αὐτὸν I. Nigr. 1. 37. λήσειν ἤλπισας I. Piſc. 48. 616. λεληθότας furtim II. Amor. 13. 411.
λάρος I. Merc. Cond. 3. 657. λάρου βίον ἀλόγιζη I. Somn. 9. 13. εἰλῆφθαι (κέπφος) εἰς παροιμίαν ἐπὶ τ̃ ἀλογίστων ἀνθρώπων ἢ ἀνοήτων καλεῖται δὲ κοινῶς λάρος — λάρους τοὺς

εὐήθεις φαμὲν· ὕτω δὲ ϵ κέπφους — λάρου βίου ζῆν I. Tim. 12. 121. οἱ λάροι I. D. Mar. III. 1. 295.
λάσιος. ὁ λάσιος ἐκ τοῦ σκιλοῦ II. Bis Acc. 9. 800.
λατρεύω I. Nigr. 15. 54.
λέγω I. Jud. Voc. 1. 82. ἔλεγεν v. notas III. Nav. 5. 251. τί ἔν ὧ τις λέγει; I. D. Mort. XXVII. 9. 444. ταυτὶ λέγειν I. Jud. Voc. 7. 91. τί ἂν λέγοιμεν; I. D. Deor. XXIII. 1. 273. λέγειν λόγως II. Par. 5. 843. μονὸν ὑγιὲς λέγειν I. D. Mort. XXVIII. 3. 447. ἤκουσα τ. νὸς λέγοττος I. Herm. 80. 824. τοῦτο λέγοττες ἐμὶ II. Par. 2. 839. ϗ μὴ λέγοῆας ἀτρικῆ III. Ocyp. p. 664. λέγεται Διονύσιον III. Adv. Ind. 15. 112.
λειμὼν I. Nec. 11. 470. ἐπιδείκνυται τὰ ἄνθη τὰ αὐτοῦ, ϗ τὸ ἔαρ τ̃ πτερῶν ὥσπερ αὐτὸν προκαλοῦντος τ̃ λειμῶνος εἰς τὴν ἄμιλλαν I. Nigr. 13. 52.
λειποτάκτης qui navem deserit I. Cont. 1. 487.
λειριόεις III. Herc. 4. 84.
λεκιθόπωλις II. Lex. 3. 323.
λέξις πολιτικὴ II. Q. Hist. 43. 57. λέξεων lege λεκτέων dicit *Solan.* II. Lex. 24. 348.
Λεξιφάνης II. Lex. 1. 316. & 317.
λεοντῆ. ὑπὸ τῇ λεοντῇ III. Philopſ. 5. 34.
λέπιδος. οἱ περὶ λέπιδον II. Alex. 25. 233.
λεσβιάζω III. Pſeudol. 28. 184.
Δεσβώναξ II. Salt. 69. 305.
λευκός. τὴν λευκὴν παρὰ σοῦ μοι ἐνεχθῆναι I. pro merc. Cond. 15. 724. Θᾶττον ἴδῃ λευκοὺς κόμακας &c. III. Epigr. Omiſſ. 689.
λέων κρόκῃ δυθεὶς I. Merc. Cond. 30. 688. & 689. λέων τριόπτου vocatur Hercules I. Somn. 17. 21.
Λεωνίδης III. Rhet. Pr. 18. 20.
λημάω I. Tim. 2. 104.
λημώδια. τὴν λημώδιαν II. Imag. 4. 462.
λῆμος. ἐν τῇ λήμῃ σύσεισι I. D. Deor. XV. 3. 242.
ληρεῖν I. Herm. 81. 826.
λῆξις II. Amor. 22. 422.
λῆρος. ϗ λῆρον ἐκ ὀλίγου, ϗ ὕβλης &c. I. D. Mort. X. 8. 369. λῆροι ϗ φλήναφοι I. Somn. 7. 10.
λῆτις I. D. Mort. XII. 4. 386.
Δητὼ. Λητοῦς ὠδῖνας II. Salt. 38. 290.
Λιβυαίτις III. Adv. Ind. 3. 100. & 101.
Λίβυες I. D. Mort. XIV. 5. 398.
λιθογλύπτης I. Somn. 12. 18.
λιθεκόπος I. Somn. 12. 18.
λιθοξόος. ἀγαθὸς περὶ τ̃ λιθοξόος γενόμενος I. Somn. 2. 3.
λίθος ἀληλιμμένος II. Alex. 30. 238. λίθῳ τῷ Δῃφαντοῦς ib. 21. 228. & 229. λίθῳ ἐποίησας II. Imag. 3. 461. λίθον ὑποβαλλομένη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
λιθοτομία I. Merc. Cond. 35. 695.
λιθουργικὴ. ἄριστος τὴν λιθουργικὴν I. Somn. 12. 18.
λιθουργὸς I. Somn. 12. 18.
λιμνη I. Nec. 9. 469. λίμνη mare I. Cont. 6. 498. ἐπὶ τ̃ λίμνῃ ἐσὼς I. D. Mort. XVII. 1. 406.
λῖνον I. Tim. 22. 132.
λιπαρὴς II. Q. Hiſt. 1. 1. ϗ τὸ λιπαρὲς I. Herm. 24. 762.
λιπαρὸς II. Amor. 3. 400. λιπαρὸν III. Macrob. 9. 213. αἱ λιπαραὶ III. Dem. Enc. 10. 498. vide notas. λιπαροῖς II. Amor. 13. 411.
λίπος. ἐκ λίπος αἰγείου II. Alex. 22. 230.
λίσσομαι. λίσσετο III. Dea Syr. 19. 467.
λιχανὸς I. Tim. 54. 170.
λιχνεία. ὁ, τι περ λιχνείας ϵ ἀκληρίας ὄφελος I. Tim. 55. 171.
λογίζομαι I. Cont. 18. 515. εἰ πρὸς τὰ λάχιστον τις λογίζοιτο III. Nav. 13. 256. τὸ γὰρ ὅπως τι ϵ λελογισμένως αὐτοῖς μᾶλλον τοῖς φοβεροῖς ἔχειν I. Nigr. 1. 38.
λόγιος I. pro merc. Cond. 2. 709.
λογισμός. ἐμπειρίᾳ λογισμὸν φέρουσα, θρασύνεσθαι ὑπεναντίωθεν I. Nigr. 1. 38. τ̃ λογισμῶν μηδέπω &c. II. Amor. 23. 423.
λόγος. ὡς ὁ κοινὸς λόγος I. Somn. 3. 5. λόγος ἀποδίδοται II. Abd. 8. 166. παλαιὸς ἀνθρώπους μιμεῖσθαι λόγος I. Halc. 1. 177. τῷ λόγῳ II. Q. Hiſt. 13. 19. τὸ τῷ λόγῳ quod proverbio jactatur I. Prom. 9. 191. λόγου τυγχάνειν ib. 6. 33. λόγῳ ἐφικέσθαι, ἐκπλαῆναι, ἐ τυχεῖν ib. λόγῳ μὲ I. Harm. 3. 855. οὐ κατὰ λόγῳ III. Macrob. 29. 229. ἐν ὑδατι λόγῳ τιθέναι II. Jup. Trag. 20. 665. δεῖξαι τ̃ λόγου I. Scyth. 10. 869. ϗ πολὺ πρότερον τ̃ λόγων III. Rhet. Pr. 25. 27. κατὰ λόγου II. Aſin. 10. 578. κατὰ τ̃ χύρου λόγου I. Vit. Auct. 27. 568. & 569. λόγους πολλοὺς ϵ θαυμασίους II. Bis Acc. 27. 824. & 825. ϗ τοὺς λόγους ἐποιεῖτο I. Piſc. 32. 601.
λοιδορίαν. λοιδορεῖσθαί σοι II. Gall. 15. 725. λοιδορῆσαι τοῖς II. Icar. 30. 787.
λοιπὸς. λοιπὸν δὴ ϵ ἀληθὲς εἶδος I. Merc. Cond. 7. 661. λοιπὸν II. Aſin. 20. 588.
Λουκιανὸς II. 2. Ver. Hiſt. 28. 125. Λουκιανὸς Κρονίῳ III. Mort. Per. 1. 325. Λουκιανοῦ Σαμοσατέως Διάλογοι I. Somn. 1. 1. Λουκιανὸς Νιγρίνῳ ὦ πρᾶτιστον I. Nigr. 1. 37.
Λουκῖος II. Aſin. 1. 566.
λούεσθαι. λουομένους τισὶ παρεῖσθαι I. Nigr. 22. 61. λουόμεθα II. 1. Ver. Hiſt. 34. 38. λουτρῷθαι II. Gall. 7. 713.
λούγδινα κλαίειν I. Somn. 4. 7.
λυγίζω III. Tragop. p. 651.
Λυγκεὺς I. Tim. 25. 138. ὑπὲρ τ̃ Λυγκέως I. Herm. 20. 759.
Λυδία. ἐν Λυδίᾳ πεσὼν I. D. Mort. XVII. 1. 406.
Λύδιος. ὑπόκρικόν τι τ̃ Λυδίου III. Meret. XV. 322.
Λυδὸς. ἐπὶν Λυδὸς I. Cont. 12. 506.
λύζω. ἀπῆγον αὐτὸν λύζοντα μιλαξύ I. Somn. 4. 7.
Λυκῖος I. Herm. 48. 789. Λυκίου ϵ Θεόμνηστος II. Amor. 1. 396.
λύκος. τοὺς μονιοὺς τ̃ λύκων III. Ep. Sat. 34. 413.
Λύκουργος II. Aſtr. 25. 371.
Λυκόφρων II. Lex. 25. 350.
Λυκωπὶς I. Tim. 3. 106.
Λυπάκη vide notas III. Pſeudol. 16. 174.
λυπεῖν. λυπεῖς ὦ Ἥρα &c. I. D. Deor. V. 5. 216. λυποῦνται γὰρ ὑ μικρῶν συρούμενοι I. D. Mort. II. 1. 336.
λυπρός. τὸ λυπρὸν III. Tragop. p. 645.
Λύσανδρος I. D. Mort. XIV. 4. 397.
Λυσίμαχος I. Jud. Voc. 7. 91. Λυσιμάχῳ II. Icar. 15. 768.
Λυσίου II. Tox. 12. 518. & 519.
λύσις. ὡς ἀπὸ μικρᾶς λύσεως II. Amor. 34. 435.
λυττᾷν III. Philopſ. 40. 64.
λύχνος. τ̃ λύχνου ϵ τὴν κλίνην I. Cat. 27. 648.
λύω. λύσιντο χρησμούς II. Alex. 51. 256.
λωτὸς I. Nigr. 3. 42. ib. 38. 80.

M.

Μὰ ἡδ ἡ Ἄνουν II. Tox. 38. 546. & 547. μὰ Δί' II. Icar. 14. 767. μὰ Δία nequaquam I. D. Mort. XX. 6. 420.
μαγάδιον I. D. Deor. VII. 4. 223.
μαγγανεύω I. D. Deor. II. 1. 206.
μάγγανον I. Prom. 10. 193. μαγγάνων II. Salt. 29. 286.
μάγγανον II. Aſin. 4. 572. κατὰ μάγγανον II. Alex. 21. 229.
μάζα I. Tim. 56. 173.
μάθημα. ὃ πρὸ ὀδοῦ σοι γένοιτ' ἂν ἐς τὰ μαθήματα I. Herm. 1. 739.
μαθηματικὴν III. Philopat. 25. 614.
μαθητὰς. γελῶντες — μαθητὰς I. Vit. Auct. 19. 558.
Μαιάνδριον I. Nec. 16. 478.
μαιεύεσθαι II. Icar. 27. 784.
μαιόμενοι. αἱ μόμφαι I. D. Deor. VIII. 1. 224.
Μαιονίη ἀ' ἀρχὴ III. Tragop. p. 662.
μαιόμαι. μαιώσεταί σε I. D. Deor. VIII. 1. 225.
Μακεδὼν I. D. Mort. XII. 3. 385.
μάκελα. ὥστε τις μάκελα τετυλωμένον ἔχειν χεῖρας I. Somn. 6. 9.
Μακέτης II. Alex. 6. 214.
μακρὰ αἰμάσσειν II. Gall. 23. 736.
μακρὰ χαίρειν II. Jup. Trag. 32. 680. idque frequens. ſed & μακρὰν χαίρειν quidam, an recte? vid. Bis Acc. 22. Mort. Per. 32. & Deor. Conc. 9.
μακρὰν λέγων an μακρὰ I. Tim. 37. 149.
μακράν. οὐκ εἰς μακράν I. Tim. 55. 172. ac ſaepe.
Μακρόβιοι III. Macrob. 1. 208.
μάλαι δικαίως II. Tyr. 12. 150.
μαλακὰξ II. Alex. 25. 234.
Μαλέα. τὴν Μαλέαν III. Nav. 9. 254.
μάλη. ὑπὸ μάλης ἔχω I. D. Mort. X. 9. 373.
μαλθακὸς II. 1. Ver. Hiſt. 25. 91.
μᾶλλον δὲ κ' αὐτῶν εἰκόνων II. pro Imag. 19. 499. μάλιστα I. Nigr. 24. 64. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. ὃν μάλιστα οὐκ ἂν δύναιτό τις σιωπῶν, τί ποτε Φρονεῖ — μάλιστα, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ὁ Θουκυδίδης λαμβάνει — τοὺς μάλιστα τετταράκοντα I. Jud. Voc. 4. 87. ὅμοια καὶ μάλιστα I. Somn. 2. 3. νόμος ἐν τοῖς μάλιστα φυλαττόμενος ib. τὰ ἄνδρα οὐ τοῖς μάλιστα ib. σίδηρος ὅμοια τοῖσι μάλιστα ib. 4.
Μαλλὸς II. Alex. 29. 237.
Μανδραβυλλιανὸν I. Merc. Cond. 21. 677.
μανδραγόρας. ὑπὸ μανδραγόρα καθεύδεις — ἀλλ' οὐδὲ ἀνεγερθῆναι δυνάμενος, ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκώς, — οἷον οἱ μανδραγόραν καθεύδοντας — ἄστε ὁ μανδραγόρας τοὺς ἀνθρώπους καμμύζει I. Tim. 2. 103. & 104.
μανθάνειν ὑπ' ἐκείνου I. D. Mar. II. 4. 293. μεμαθηκά σοι II. Abdic. 24. 180. μάθοι an μάθοις I. Herm. 61. 802. ἴστω μάθῃς ib. 13. 753.
μανία, εἴγε ἐλπὶς II. Q. Hiſt. 5. 7. τὴν μανίαν II. Par. 2. 838.
μανικὸν βλέπων I. Somn. 7. 9.
Μανιάριον III. Meret. VI. 292.
μαντείας III. Calumn. 17. 148.
μάντις ὢν I. Prom. 20. 202. οἱ μάντεις, εἴτε λέγει τι ἄρρητον &c. I. D. Mort. XI. 1. 376. πρὶν ἂν δὴ ὧδε μαντείαν ἐκοῦσαι II. Aſtr. 23. 371.
Μαραθὼν. Μαραθῶνι καὶ Σαλαμῖνι III. Dem. Enc. 36. 518. αὐτῷ Μαραθῶνι II. Jup. Trag. 32. 678.
Μαργίτης I. Herm. 17. 755. & 756.
μάρτυρ. τὴν παῖδα ἐκαλέσαμεν μάρτυρα I. Jud. Voc. 10. 95. Maſculinam termin. feminino generi junctam in τελείας ἀρχὰς v. III. Macrob. 9. 213.
Μασσαγέτας III. Macrob. 17. 219. & 220.
μασιγόω I. Piſc. 2. 571. II. Salt. 83. 314. ὁ μασιξὶ II. pro Imag. 24. 504.
μασιξὶ. ἀλλ' πλὴν καὶ μασίγων πειρᾶσθαι I. Nigr. 27. 67. μασίγων III. Mort. Per. 28. 351.
μασὸς. οἱ μασοὶ ἀπεσάκησαν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τῶν μασῶν III. Meret. XII. 312.
ματαιάζω II. de Luct. 16. 928.
μάτην ἢν &c. I. D. Mort. XXII. 1. 424.
ματήν γε ἴσως I. D. Mar. XIV. 4. 324.
Ματταλία I. Jud. Voc. 7. 91.
μαχαιρίδιον Σκυτικὸν I. Piſc. 45. 612.
μαχαιροποιὸς I. Somn. 12. 16. ἐπικαλεῖτο δὲ μαχαιροποιὸς ib.
μάχη. τοὺς ὑπὸ τῇ μάχῃ III. Macrob. 17. 220.
μάχομαι I. Jud. Voc. 4. 86. I. Tim. 9. 117.
μάγαβος III. Dea Syr. 28. 473.
Μεγακλῆς I. Tim. 22. 134.
μεγαλαυχίαι I. D. Mar. XIV. 4. 324.
μεγαλεργίαι III. Calumn. 17. 148.
ὁ μεγαλοφωνότατος τῶν ποιητῶν III. Muſc. Enc. 5. 94.
μεγαλοφροσύνης II. Bis Acc. 28. 826.
Μεγαπένθης I. Catap. 8. 629.
Μεγαρεὺς III. D. Meret. XV. 323.
Μέγαρον. ἐν Μεγάροις III. Conv. 41. 447.
μέγας. μέγα τι λέγειν — τόδ' ἦν μέγα λέγειν — ἐγὼ μὲν τὸν θάνατον αὐτῷ μέγαν τι καὶ καλὸν γεγονέναι — μέγα τι ὑμῖν ἐγένετο ἔτος & ſimilia, I. Nigr. 1. 39. jungi aliquando μέγας & θαυμαστὸν pluribus vide ib. τί μέγα III. Mort. Per. 25. 349. τὸ μεῖζον majorem partem, I. Prom. 7. 190. μεῖζον — ἰσοργισίαν II. Abd. 16. 172.
μέγεθος. κὴ τῷ μεγέθει τὸν λόγον I. Zeux. 5. 842. τὸ μέγεθος κολοσσαῖος II. Imag. 17. 477. μέγεθος etiam dici de re parva, vid. ad II. Gymn. 13. 890. & 891. τὰ μεγέθη ib.
μειδιῶντα I. Tim. 57. 175.
μειδιήσομαι. μειδιήσομαι III. de Domo 14. 198.
μειδύσκω I. Nigr. 6. 43.
μειδύων. μειδύων ὑπὸ τῶν λόγων — ἵραντι μειδυσκόμενον — μειδύων ὑπὸ φιλοτιμίας I. Nigr. 6. 43. μειδύων ἀφεῖμεν I. Herm. 60. 801.
μειρακιεύομαι. μειρακιεύῃ πρὸς τὸ χρεὼν I. D. Mort. XXVII. 9. 444.
μειράκιον I. Prom. 7. 190. μειρακίου Ἀσσυρίου I. D. Deor. XI. 1. 231. μειρακίαι ὡραῖαι I. Merc. Cond. 16. 671.
μελαγχολᾶν I. Tim. 8. 115.
μέλας. μέλαινα II. Alex. 12. 220.
μελαγχλαίνη. τὴν Λύγκειον μελαγχλαίνην ἔσαν I. Somn. 2. 3.
Μελέαγρον II. Salt. 50. 296.
μέλει. κἀδεινὸς αὐτῷ μέλει I. D. Mort. XXII. 3. 425. ἐμέλησεν αὐτῷ II. Q. Hiſt. 29. 40.
μέλον al. μέλαν I. Nigr. 9. 48.
μελιτᾶν I. Prom. 5. 189.
μέλι II. 1. Ver. Hiſt. 24. 89. μέλι ἄπυρον III. Nav. 232. 263. θεῖον μέλιτος I. Halc. 7. 182. κὴ τὸ γλυκὺν μέλιτος II. Imag. 13. 471.
μελίζω, ἐμέλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448.

μελίκρασον I. Nec. 9. 467.
Μελιταῖος I. Merc. Cond. 34. 693.
Μελιτίδης II. Amor. 53. 455.
μήλιτμα. μηλιτίαν σοφῶν I. Halc. 7. 182.
μηλιτίοτροφος I. Jud. Voc. 8. 93.
μήλω. ὅτω ἤμιλλες I. Harm. 3. 854. ἠμίλησας al. male ἐμίλησας al. ἐμίλισας I. D. Mort. XXIX. 1. 448. μιλλήσας II. Abd. 5. 163.
μέλος. τὸ μιλῶν ποιητὴς III. Macrob. 26. 227. μίλη ὅτω κατεσκευασμένα III. Ner. 6. 640. τὸ ἐν αὐταῖς μιλῶν II. Dem. 12. 380.
μηλωδὸς I. Halc. 8. 184.
Μέμνονα ἠχοῦντα III. Philopſ. 33. 60.
Μεμφίτης ἄνθρ III. Philopſ. 34. 61.
μεμφόμενοι ὁπόσοι σοφοὶ II. Altr. 1. 361. μέμφεται τῷ ταύρῳ τὸ δημιουργὸν θεόν I. Nigr. 32. 74.
μεμψίμοιρος I. Tim. 55. 170.
μὲν δὲ I. Herm. 43. 784. ἃ μέν, ἃ δὲ III. Rhet. Pr. 15. 15. ἔστι μὲν III. Muſc. Enc. 1. 92. ταῦτα μέν σοι v. notam III. Mort. Per. 31. 352.
τοῖς Μενελάου μηροῖς II. Imag. 8. 466.
Μένιππος. vide omnino notas I. Nec. 1. 455. I. D. Mort. I. 328. I. Piſc. 26. 596.
μένω. οὐ ἐκείνη γε ἔμεινεν II. Q. Hiſt. 15. 22. μένουσαν al. μὲν οὖσαν I. D. Deor. X. 2. 231.
μεριζόμενον πάνυ II. Salt. 58. 299.
μέρος. τὸ ἐμὸν μέρος — ὅσον εἰς τὸ μέρος τῶν βαθεῖθηκα — ὅτι τὸ ἑαυτοῦ μέρος ἀδοξοτάτην τὴν πόλιν ὠφελησκευάζω I. Nigr. 8. 48. μέρος πολλοστὸν II. Alex. 4. 211. ἐν μέρει I. D. Mort. XII. 1. 381. ἐν τῷ μέρει I. Tim. 8. 115. II. Gymn. 19. 898. III. Muſc. Enc. 12. 98.
μεσημβρία III. Mort. Per. 36. 357.
μεσίτης II. Amor. 47. 450.
μεσόλευκος II. Alex. 11. 218.
μεσονύκτιος II. 2. Ver. Hiſt. 40. 133.
Μεσορὶ menſis Aegyptius. III. Philopat. 22. 610.
μέσος. τέτμισται II. Abd. 29. 184.
μεσὸς I. Prom. 14. 196. μεσαὶ δὲ ἀγοραὶ, φασὶ, καὶ λιμένες ἢ τὰ εὐρύχωρα τῆς πόλεως τῆς καθήκασα ἐξηγεμόνων I. Nigr. 16. 54.
μετὰ. μὴ τὸν θεὸν II. Phal. alt. 8. 205. bis. μεθ' ἡμῶν ἔκειτο III. Nav. 1. 247.
μεταβολεύομαι I. Prom. 7. 37.
μεταγινώσκω. ὅτου λέγεται μεταγνῶναι III. Calumn. 4. 130. μετεγνωκὼς τὴν τομὴν III. Ner. 4. 638.
μεταδαιτάω I. D. Mort. XII. 3. 383.
μεταίχμιον II. Jup. Trag. 28. 674.
μετακινεῖν ὅλον τὸν Σίτολον II. Imag. 1. 459.
μεταλαμβάνω I. Nigr. 24. 64.
μεταμανθάνω I. Herm. 84. 829. II. Lex. 23. 347.
Μετάνειρα I. Prom. 1. 24.
μεταξὺ πρεῖναι I. Herm. 1. 739. μεταξὺ λόγων II. Bis Acc. 8. 800. ἀλλὰ μεταξὺ I. Tim. 29. 143. I. D. Deor. XX. 5. 256.
μετάπεμπτος II. Dem. 31. 386.
μεταρσιόω. ὅπως μεταρσιοῦσιν ἐξαδυνατῶσι I. Somn. 13. 19.
μετατίθημι. κἀπείδε δὲ ἡμᾶς μετατίθησι &c. III. Cyn. 18. 548. & 549. μετέθηκεν II. Q. Hiſt. 24. 33.
μετέτμι. μετασει τὴν εἰμαρμένην I. D. Mar. X. 2. 315. μέτεσιν II. Alex. 10. 217.
μετανεύω I. Nec. 16. 478.
μετεπιχόμαι. μεταλεύσομαι III. Nav. 38. 273.
μετέχω. ἐν τῷ μεταξὺ videnda omnino eſt nota I. D. Mort. XXVI. 1. 435. μετέχοιμεν Geſn. vult μετέχοιεν II. Par. 3. 840.
μετεωρολέσχης I. Prom. 6. 32. II. Icar. 5. 756.
μετέωρος ἐπισκοπῶ I. Nigr. 18. 57. μετέωρα πάντες II. Jup. Trag. 4. 646.
μετεωροφένακι I. Prom. 6. 32.
μετοικίον I. D. Mort. II. 1. 336.
μετοικίζω. τὸν Κρόνον ἐκ Ῥέας εἰς τὴν γῆν ὑπὸ Φοιβίδι μετοικισμῶν. I. Somn. 8. 11.
μετοικομάζω. μετοικομαδὶς I. Tim. 22. 135.
μέτρεω. τῇ γαστρὶ μετρεῦντες τὴν εὐδαιμονίαν — τὸ εὔδαιμον γαστρὶ μετροῦσι — τῷ ἀργυρίῳ πάντα μετρεῖ I. Nigr. 15. 54.
μέτριον ἐπὶ πᾶσι τούτοις II. Q. Hiſt. 50. 60. μέτρον εὐδαιμονίας τὰς τ' γαστρὸς ἡδονὰς τιθέμενοι — πάντων μέτρον ἄνθρωπος I. Nigr. 15. 54. πῶμα τῷ μίτρᾳ II. pro Imag. 17. 49. παραμιτρὶς τοῦ αἰκείου μίτρου ib. 21. 502. μίτρα ἀναλαμπὰς II. Q. Hiſt. 28. 36. ὅτα ἐπὶ τῷ μίτρᾳ βέβηκα II. Bis Acc. 33. 833.
μίτυκον. ὑπὲρ τὸ μίτυκον ἐπῆρκεν I. D. Mort. X. 9. 373.
μέχρι I. Jud. Voc. 7. 91.
μὴ I. Herm. 48. 788. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. ἃ μὴ ἐπισάμενοι II. Phal. alt. 6. 203. μὴ προξενίας III. Dea Syr. 18. 165. μὴ δῶς &c. III. Pſeudol. 16. 175. ἀλλὰ μὴ κατισθῇ III. Conv. 15. 429.
μηδαμοῦ III. Rhet. Pr. 18. 21.
μηδαμῶς I. Piſc. 17. 588.
μηδὲ ἀκότιον III. Calumn. 13. 142. & 143. μηδὲ πάπος τι II. Phal. alt. 12. 206.
Μηδία I. D. Mort. XXVIII. 2. 445.
μηδὲς. ἔχεις ἂν ἢ μηδὲν &c. I. Herm. 53. 794. μηδὲν I. Piſc. 42. 611. τὸ μηδὲν ἄν I. Merc. Cond. 16. 671. μηδὲν ὂν τὸ τῆς ἐρχηστοῦ πρᾶγμα II. Salt. 63. 301. μηδένα in L. ἴσως μηδένι III. Nav. 43. 276.
εἰς μάκιστόν τε καὶ λιπαρὸν &c. III. Macrob. 9. 213.
μῆλον. μῆλα τὰ ἱερὰ τῷ θεῷ II. Gymn. 9. 888. μῆλα ἀποδιδυγμένα II. Tox. 13. 520.
ἀ Μὴν II. Jup. Trag. 8. 650.
μήν. II. 2. Ver. Hiſt. 20. 117.
μηρία. τοσαῦτά σοι μηρία ταύρων τε καὶ αἰγῶν ἔπεσεν — ἀλλὰ τοῖς σωζομένοις μηρίοις καίομεν ταύρων ἢ αἰγῶν I. Tim. 9. 116.
μηνύω. μηνύσω πάνυ ἀναγκαίως I. D. Deor. I. 1. 205.
μηρός. ἐν τῷ μηρῷ I. D. Deor. IX. 1. 228. τῷ μηρῷ εἶχον II. Aſin. 24. 593. μηρῶν τε τῶν σῶν II. Amor. 54. 457. & 458.
μήτε. μήθ' ὑπὸ I. Cat. 15. 638. μήτε τις &c. II. Jup. Trag. 6. 648.
μήτηρ. τάχα τὰ μητρός ἐστιν αὐτοῦ ſubaud. ἰμάντια I. Nigr. 13. 53. μητρὸς ἀκεσίας III. Rhet. Pr. 24. 25.
μητραλοίας. μητραλοίᾳ ὑὶὰς III. Deor. Conc. 12. 533. & 534.
μητρυιὰ I. D. Mar. IX. 1. 310. & 311.
μηχανάομαι. μεμηχάνητο II. Gall. 3. 706.
μηχανὴ ἑδώμιος τῷ Ἀλφησιβοίῃ I. Piſc. 4. 573. μηχανὴ μεταβάλλεσθαι II. Abd. 10. 167.
μηχανικὸς III. Hipp. 2. 68.
μιαίνομαι III. Pſeudol. 25. 182.
μιαρὸς I. Tim. 53. 169. I. Cat. 12. 634.
μίγνυμι. πάντα μιγνύναι τῇ θείᾳ καὶ ἀνθρωπίνῃ φύσει I. Prom. 1. 25.

μὴν

μικρὸς I. Tim. 53. 169. μικροῦ δεῖν I. Jud. Voc. 10. 95. ὃ δὴ μικρὸν ἦν Σόλων ἐπαινῶν I. Scyth. 8. 868. κατὰ μικρὸν ἀποκρύπτειν II. Bis Acc. 20. 816.
μικροψυχία I. Prom. 9. 192.
Μιλτιάδης. ὁ Μιλτιάδου μισθός II. Alex. 2. 209.
μιξις ἐναρμόνιος I. Prom. 5. 30. ὁ ἀσιλιγιτάτης ἔπεσε μίξεως III. Philopat. 11. 596.
μισθὸς I. Nigr. 25. 64. I. Merc. Cond. 1. 651. ib. 20. 676. μισθὸς ἢ χρησμῶν I. Cont. 11. 503. μισθοῦ ἀκούσῃ τὰ σαυτοῦ ἢ ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481. ἐπὶ μισθῷ μεγάλῳ III. Philopſ. 16. 44.
μισθοφορὰ II. Eun. 3. 352.
Μισόδημος I. Somn. 2. 3.
μίτρα I. D. Deor. II. 2. 207. μίτρᾳ τὴν κόμην ἀναδεδεμένος III. Bacch. 2. 76.
μνᾶ. ὃ δὲ μνᾶν, ὃ δὲ ἡμιτάλαντον I. Tim. 57. 174.
μνάομαι. μίμνησο] ἅμα σύνταξιν τῷ μίμνησο I. Nigr. 9. 48.
μνημονεύω I. Prom. 8. 192. I. D. Deor. IV. 4. 211.
μόγις I. Jud. Voc. 4. 86. μόγις Fl. μόλις II. Bis Acc. 15. 809.
μοῖρα I. pro merc. Cond. 8. 716. τὰ δὲ ἢ μοιρῶν III. Philopat. 14. 599. δύο μοίρας I. Tim. 50. 164.
μοιχεύω I. Prom. 16. 199.
μολύβδινος II. Alex. 25. 233.
μολύβδινος II. Alex. 25. 232. & 233. μολυβδίνας II. Gymn. 27. 908. & 909.
μονάγριον. τὸ μονάγριον ποιεῖται τὰς ἀλήτριβας I. Nigr. 18. 57.
μονανχὶ αὐτὸ γιγνόμενον τὸ ἔργον ἐμοὶ ἔδοξε I. D. Deor. XVII. 2. 246.
μόνος. μόνη I. D. Mar. VI. 3. 305. τοῦτο μόνον ὅτι I. Cont. 11. 504. αὐτὸ μόνον I. Herm. 45. 787.
Monoſyllaba plura conjuncta vide ad II. Par. 21. 855. ib. 28. 857.
μονοχίτων III. Cron. 11. 394.
μονῳδία II. Q. Hiſt. 1. 2.
μούσεως. μούσεσιν ἀγαπᾷ I. Nigr. 18. 57.
Μορμὼ III. Philopſ. 2. 31.
μορφή. μορφῆς οὗ ἕνεκεν II. Imag. 11. 469. πολλαὶ μορφαὶ III. Tragop. p. 663.
μόρφι II. Alex. 51. 256. & 257.
Μοῦσα. χρυσαμπύκων ἐς ἄλφιτα Μοισᾶν ἔπαινον I. Somn. 15. 20. αἱ δὲ μοῦσαι I. D. Deor. XIX. 2. 250.
μουσικὴ ἀφανὴς I. Harm. 1. 852. μουσικὴν II. Par. 1. 837.
μουσικός. μουσικῶν τοῦτο δὴς &c. III. Adv. Ind. 21. 116. & 117.
μυσομάτας I. Jud. Voc. 5. 88.
Μυσῶν III. Ner. 1. 636. & 637.
μοχλός. λαβὼν ὑσχὺν ὁ μοχλὸν I. D. Mar. II. 2. 292. & 293.
Μυγδόνιος I. Sacr. 10. 534.
μυδᾶν I. D. Mort. XIV. 5. 398.
μυεῖσθαι σὺν ῥυθμῷ II. Salt. 15. 276.
μυθεύω. παλαιοὶς ἀνθρώποις μεμυθίευται λόγος I. Halc. 1. 177.
μῦθος I. Halc. 8. 183. μῦθος Βίβυος II. Salt. 21. 278. ὁ Ὕβρις μύθου II. Gymn. 35. 916. μύθου ἄντι μύθου ἄμοιψαι II. Imag. 12. 470. μύθοις ὕμοια II. Tox. 56. 561.
μυκτὴρ I. Prom. 1. 24.
μύκων. πάντα μᾶλλον μύκου I. D. Mort. I. 3. 334.
μυλαῖος. ὁ μυλαῖος I. Tim. 23. 136.
μυριάς. μυριάδες ἐπτὰ II. Q. Hiſt. 20. 29.
μύρι I. Piſc. 42. 610. μύριαι II. Eun. 3. 352. μυρίας παρθένους III. Philopat. 9. 594.
μύρμηξ ἢ κάμηλος III. Ep. Sat. 19. 402.
μυρρίνη I. Jud. Voc. 9. 95. I. Merc. Cond. 34. 692. μυρρίνη F. G. conjicit μυρίκη III. Adv. Ind. 3. 101.
Μυρτιὼ I. D. Mort. XXVII. 7. 442.
μύρτον. μύρτα ἡ Ἀφροδίτη II. Icar. 27. 784.
μυρτὴ I. Halc. 8. 184.
μῦς. μυῶν ἀγέλας II. Jup. Trag. 8. 650. μυῶν πλῆθος II. Gall. 24. 739. & 740.
μυστιλάσομαι II. Lex. 5. 329.
μοχὸς I. Merc. Cond. 3. 655.
μώμος. ἐμοὶ δὴ μώμος I. Scyth. 8. 868. εἰ μύοντες βαδίζοιεν III. Ep. Sat. 35. 414.
Μῶμος I. Nigr. 32. 74. ἔστιν ὁ Μῶμος II. 2. Ver. Hiſt. 3. 107.

N.

Ναὶ πάτερ II. Jup. Trag. 1. 642.
νᾶες pro νῆες, ut Φοινίσσας λὰξ νάεσι, & νᾶσος ἱερὰ Θρέπτειρα Τύρος ad I. Jud. Voc. 5. 87.
ναυαγία ἐπὶ τῷ Διοσκούρων ἐγένετο I. Tim. 3. 105.
ναυαγὸς. λὰξ ναυαγῶν III. Epigr. 34. 686.
ναυκληρῶν I. Somn. 12.
ναύκληρος I. Jud. Voc. 5. 88.
ναῦς. εἶτα αἱ χίλιαι νῆες &c. I. D. Mort. XVIII. 2. 408. νηῶν πανπόνηρα φόλις hic praeſtat νέων II. Salt. 52. 298.
ναυσολέω II. Lex. 2. 320.
νεκρὸς ἢ λέοντα I. D. Mort. VIII. 1. 358.
Νεῖλος. ἢ Νεῖλον ἀναγέτω I. D. Deor. II. 1. 208. κατὰ ἢ Νεῖλον ἅπτου ἤδη μῆκος ἀπεικλείσει II. Tox. 27. 536.
νεκρικὸς. νεκρικοὶ λῃστάνγαι I. D. Mort. I. 1. 328.
νεκρικῶς σκιλάμβοι III. Philopſ. 32. 58.
νέκταρ. πρὸ τοῦ νέκταρ II. Jup. Trag. 13. 655. νέκταρ ἐγὼ ἐνέχεον I. D. Deor. XXIV. 1. 275. ἐπὶ τῇ νέκταρ τετάχθαι ib. IV. 4. 211.
νεκρὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 87.
Νεκυομαντία I. Nec. 1. 455.
νεογιλὸς I. Halc. 3. 180.
νεογνὸς. τὸ νεογνὸν &c. I. Zeux. 6. 844.
νεόκλυστον I. Tim. 7. 113. II. Q. Hiſt. 20. 28. II. Tox. 12. 519.
νέος I. Nec. 1. 456. εἰφοὺς νέος I. Somn. 9. 14. πολλοὶ ἢ νέων I. D. Mort. XX. 5. 417.
νεόστμητον III. Adv. Ind. 6. 105.
νεοττιὰ I. Halc. 2. 178.
νεοττὸς I. Merc. Cond. 26. 684. τετριγότες αἱ νεοττοὶ I. Tim. 21. 132.
νεοχμὸς II. Lex. 1. 318.
Νέφων ὁ &c. III. Ner. 1. 636.
Νέφρα σὴ' σὸν ἔλαθεν ἰσχὺν III. Mort. Per. 31. 352.
νεύω. κάτω νενευκέναι εἰς τὸ ἔργον I. Somn. 13. 19. τὰς γνάθους αὐτῶν παρατρέπουσι κάτω νενευκυίας ib.
νεφέλη I. Prom. 6. 34. ἢ νεφέλης παῖδον &c. II. Salt. 42. 293.
νεωλκίω. νεωλκήσας, τὸ πορθμεῖον ὑφέλκουσι ſubducto navigio, naulum exſpecta I. D. Mort. XXII. 2. 424.
νεώνητον I. D. Deor. XXIV. 1. 275.
νεὼς I. Tim. 4. 106.
νεὼς Guiet. vult νεὼ III. Nav. 40. 274. νεὼς ἢ μεγάλης φορτίδος ἰσοῦ II. 1. Ver. Hiſt. 11. 78.

ὰ Δία II. Gall. 11. 718. ὰ Δία vide notam III. Cyn. 11. 545.

ὰδυμῶ. Δία δ' ἐκὰ ἔχει ὰδύμους ὕπτας I. Tim. 6. 110.

ναιωδὴς II. Salt. 79. 310.

νήπιῶ. τῷ ὄντι γὰρ νηπιῶ ἔοικεν εἶναι πᾶς ἄνθρωπος, καὶ ὁ πάνυ γέρων I. Halc. 3. 180.

Νηρεὺς I. D. Mar. IX. 1. 310. ib. XIV. 1. 321. I. D. Deor. I. 2. 205.

νησιώτης ἰκαῶ I. Scyth. 9. 869.

νῆσῶ I. Cont. 14. 509. τὴν νῆσον τὴν πλακουμβᾶν I. D. Mar. X. 1. 314.

νήφω. νῦν νήφω ἐ σωφρονῶ I. Nigr. 6. 43. νῆφε I. Herm. 47. 788.

Νιγρῖνῶ I. Nigr. 1. 37.

νικᾶω I. Tim. 50. 163. νικήσας I. Harm. 1. 850. & 852.

Νῖνῶ. ἡ Νῖνῶ μὲ ἀπόλλυσι ἤδη I. Cont. 23. 521.

νομάδι λίθῳ λιμακοκλημβίδες III. Hipp. 6. 72.

νομίζω. νομίσατε II. Tyr. 19. 156.

νόμιμος. νόμιμον δὲ ἦ προφανὲς ἐδὲν I. D. Mort. XII. 6. 387. Nominativi rarioris exempla in ἱστὸς δὲ σὺ κἀτίσομαι vide III. Nav. 15. 258. Nominativum vulgo absolutum dictum in ἀκριβῶς γνώσκων v. III. Conv. 4. 420. & 421. Pro genitivo in παρακατιόντες vide III. Philopat. 23. 611. Pro accusativo in ἱρακεσὼν v. III. Fug. 2. 366. & 367. Pro vocativo in Ἐπίκυρῶ λόγε quaere II. Bis Acc. 20. 816. in Θερσαγόρας vide III. Dem. Enc. 1. 491.

νόμισμα II. Alex. 58. 263. ἄσπερ τὸ νομισμάτιον II. Par. 4. 842.

νόμῶ I. Nigr. 26. 66. τὸν νόμον γαμεῖν I. D. Deor. V. 2. 212. νόμον ἐκτιθέντο II. Alex. 41. 248. κατὰ τοὺς νόμους II. Gall. 14. 722. & 723.

νόῦ. ἀτενεῖ νόῳ I. Nigr. 4. 43. τῷ νῷ II. Abd. 17. 174. τὸ νοῦν I. D. Mort. I. 2. 333. τὸ νοῦν ἐκέχω II. Alex. 4. 212.

νοσέω. ἤδη νοσοῦν χολάζουσι I. Nigr. 22. 61.

νόσῶ. νόσῳ ξυμόντα II. Lex. 18. 339. vel potius 343.

νόσιμῶ. ὅπερ ἦν νοσιμώτατον I. Merc. Cond. 39. 699.

νουμηνία. λαὸ τὰ μεγάλης νουμηνίας τρίτῃ III. Pseud. 7. 168.

νοῦσῶ I. Somn. 4. 7.

νύκτερῶ ἀηδὼν III. Tragop. p. 647.

νῦν. τὸ νῦν II. Gall. 6. 712. ὡς νῦν γε ἢ σὺ ἤδη ἐλεῖν II. Salt. 2. 271. τὸ δὲ νῦν ἔχον I. Cat. 13. 634.

νύξ. νυκτὸς μὲ ἐξανισάμενον I. Nigr. 22. 60. νύκτα προειρήκει III. Mort. Per. 35. 356. τριπλασίαν τὴν νύκτα ποιεῖν I. Somn. 17. 22. αἱ νύκτες ib. 21.

νύσσῶ II. Jup. Trag. 6. 649.

Ξ.

Ξανθίππη. Ξανθίππη τε ἢ Μυρτοῖ I. Halc. 8. 184.

Ξάνθος I. D. Mar. XI. 1. 316. εἰς Ξάνθον II. Bis Acc. 1. 792.

ξεναγίαν I. Cont. 1. 488.

ξενίαν καλεῖν II. Salt. 40. 291.

ξενίζω I. Merc. Cond. 24. 681.

ξένιον. ξενίοις ἐργαζόμενον αὐτῷ II. Alex. 31. 238. & 239.

Ξενοκράτης III. Macrob. 20. 222.

ξένος. μὴ τῷ ξένῳ I. Prom. 3. 28.

ξένῶ. μὴ ξένον προσιόντα I. Vit. Auct. 10. 550.

Ξενοφάνης III. Macrob. 20. 222.

Ξενόφιλος πάντι ἐ ἑκατὸν III. Macrob. 18. 221.

Ξενοφῶν I. Somn. 17. 22. II. Q. Hist. 23. 32. Ξενοφῶντι II. Alex. 56. 260.

ξέω. ξέων λίθος I. Somn. 12. 18.

ξίφῶ. ἐστὶ δὲ τὸ ξίφος αὐτὸ I. D. Mort. XXX. 2. 452. ξίφη ἐλεφαντόκοπτα II. Gall. 26. 742. τοῖς ξίφεσιν ἐτίμυσσε τοὺς πήχεις II. Asin. 37. 605.

ξόανον. ξόανον δὲ τοῖς μάλιστα ὁμοίους ἔσαν ἀρχαίοις I. Somn. 2. 4.

ξῦ I. Jud. Voc. 9. 94.

ξύλον I. Pisc. 1. 570. ὁ τὸ ξύλον I. Cat. 4. 624. τῷ ξύλῳ καβαλλικεύσαντα II. Tox. 29. 538.

ξυλοκόπος I. Somn. 12. 18.

ξυμβαίνει. τοῦτο ξυμβαίνει I. Herm. 67. 808.

ξυμπαραβύω I. Pisc. 12. 580.

ξύμπας. ταῦτα μὲ αἱ ξύμπασαι &c. I. Herm. 33. 775.

ξύμπλους ἢ συμβάσεῶς ἂν I. Cont. 1. 488.

ξυνάγω. διὰ ὃν ποιῶν αὐτὰ ξυναγωγεῖν I. Prom. 7. 36.

ξυναγωνίζομαι ἐμοῖ II. Jup. Trag. 4. 646.

ξυναμφότερῶ I. Prom. 5. 31.

ξυναρμοστής. λίθων ἐργάτης ἢ ξυναρμοστὴς I. Somn. 12. 18.

ξυναυλία I. D. Mar. III. 2. 297.

ξυνίημι. μηδὲ ξυνιὼς I. Cont. 8. 500.

ξυντίθημι. σφᾶς μὲ ὅταν ξυντιθέναι I. Herm. 36. 778.

ξυράω I. Sacr. 15. 536. ἐξυρημένῶ τὴν κεφαλὴν III. Conv. 18. 431. ἐξυρημένας τὰς κεφαλὰς I. Merc. Cond. 1. 652.

ξύσις exponitur ἔνδυμά τι τραγικὸν I. Nigr. 11. 50.

Ο,

Ὁ δὲ II. Tyr. 8. 146. & 147. ὅ, τι II. Abd. 20. 176. ὅ, τι δόξαν III. Bacch. 5. 79. ὁ pro τὶς — ὦ θεοί τε καὶ ἐκλέκτορες; — Ἀρκεῖ ὧν σὸ ποιεῖ τῷ εἶναι φιλόσοφος. εἰ δὲ ἐ δοκεῖν βούλει, τῷ εἶναι, σκοπεῖ φαίνῃ, καὶ ἱκανὸς ἔσῃ I. Prom. 7. 35. τὸ δὲ καὶ χαλὸν &c. I. D. Deor. XV. 1. 241. τό τε — τὸ πλῆθῶ I. Herm. 26. 765. τὸ τῷ ἄρα Ταλίφᾳ — τῷ τ. Περσέων — τῷ τι ἄλλο σεμνόν τῷ Νείλῳ — τῷ τινῶ οἰκετῶν εἶναι — τῷ τινι γαμέμεν — τῷ τίνι πλουσίων — τῷ εἷς γιγάντων I. Nigr. 38. 81. & 82. ὁ δὲ ὀσφὺς &c. II. Asin. 6. 573. τῷ μὲ — τῷ δὲ I. Sacr. 15. 539. ὁ μεῖον τῷ ὦθεῖ τοὺς πλήθεσιν II. Dem. 11. 379. pro ὑπὸ τ' ἀνδρὸς correctum ὑπὸ τἀνδρὸς II. Tox. 15. 522. τῷ δὲ τ I. Somn. 14. 19. τῳ ἄλλῳ II. Q. Hist. 51. 62. τῷ ποτι] ante τί ποτε F. G. I. Halc. 2. 179. τῳ τρόπῳ quomodo I. D. Deor. II. 1. 207. ἀκούειν τὸν λόγον al. τὸ male III. Pseudol. 4. 166. τὸ τοιοῦτον II. de Luct. 2. 922. τὸν τίνῶ ψυχὴν II. Alex. 34. 241. οἱ δὲ II. Salt. 65. 303. οἱ feminino genere II. Astr. 14. 366. τὴν ἀθῆτα δὲ οἱ v. notas III. Epist. Sat. 24. 406. ταῦτα I. Herm. 59. 799. & 800. ὅτε δὲ τὰ τούτων ποιῆται &c. I. Cont. 18. 515. τῶν II. Tyr. 10. 147. τὸ δὲ τῶν II. 1. Ver. Hist. 2. 70. τὸ αὖτον ἡμερῶν v. notas III. Dea Syr. 29. 475. τοὺς αὐτοὺς S. Petitus vult τοσούτους II. Bis Acc. 14. 809. τοὺς αὐλοὺς τούσδε II. Phal. Pr. 11. 199. ἢ τάδε φασὶ ἢ τάδε I. Pisc. 20. 590.

ὀβολός. ὀβολὸν μὴ ἔχων I. D. Mort. XXII. 1. 428. τὸ ὀβολὸν τὸ ῥοπὸν II. Icar. 30. 787. τὸ ἐλπιζόμενον πάντα ὀβολὸν I. Merc. Cond. 11. 667. δύο ὀβολοὺς ib. 38. 697. δὺ' ὀβολοὺς II. Alex. 19. 226. πάντα ὀβολοὺς ἐγὼ καταβαλὼν I. D. Mort. IV. 1. 340. 341. & 342.

ὄγμῶ III. Herc. 1. 82.

ὁδοιπορία I. Herm. 2. 742.

ὁδὸς I. Tim. 5. 110. ὁδοῦ πάμπαν I. Nigr. I. 39. ὁδὸν I. Herm. 46. 787. III. Dea Syr. 9. 456. μακρὰν ὅταν τὴν ὁδὸν

ὀδὼ &c. I. D. Mar. VI. 2. 302. & 303. εἰς τὸν ὀδὼ τῇ ἀκοντίῳ ὑπελθὼν I. Nigr. 36. 78.

ὀδὼς III. Muſc. Enc. 3. 93. dicitur πρώσθαι, ἰμπρίειν, ἀμπρίσιν, & συμβρύκειν τοὺς ἐδόντας I. Somn. 14. 19. τοῖς ὀδοῦσι συναράξαι II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94. ὀδοῦσι τῇ ὄνυξι I. D. Mort. XI. 4. 379. συμβρύκειν τοὺς ὀδόντας I. Somn. 14. 19. συμπρίειν & ἰμπρίειν τοὺς ὀδόντας dicitur. ib.

Ὀδρυσαι. Ὀδρυσῶν, βασιλεῖς III. Macrob. 10. 215.

ὀδύρομαι I. pro merc. Cond. 10. 716.

Ὀδυσσεὺς ἀπὸ τῆ χειρίας II. Par. 11. 849. Λαερτιάδεω Ὀδυσσέα III. Tragop. p. 660.

ὄθεν ἂν αὐτὸς III. Philopſ. 16. 44.

ὀθόνη. ἐσκαλμὸν ταῖς ὀθόναις I. D. Mort. III. 2. 339.

Ὀθρυάδης II. Alex. 27. 236.

Οἰδάλεω. τὸ Οἰδάλε I. D. Deor. XIV. 1. 238.

οἰκαδὲ pro οἴκοι III. Dem. Enc. 26. 510.

οἰκεῖα II. Aſtr. 6. 363.

οἰκεῖον. οἰκείαν II. Jup. Trag. 1. 643.

οἰκέτης. ἐξ οἰκέτε δισπότεω (πραίνει) I. Nigr. 20. 58. πρὸς τῆ οἰκετῶν λοσκλειόμβοι ib. 22. 60. τοὺς ἐπικειμένους τοῖς οἰκέταις — οἰκέταις τέτρασιν ἐπικεκυφότα ib. 34. 76.

οἰκέω. οἰκῇ μὲ &c. I. Vit. Auct. 17. 557.

οἰκημάτιον κάλλιςον δύκνυσι II. Alin. 3. 570.

οἴκησις Ἀλκμαίων II. Salt. 50. 297.

οἰκία. ἡ δ' οἰκίη θυρωρὸν οὐκ ἴσχει I. Nigr. 22. 60. εἶναι ἐξεπαλλοῦς οἰκίας τῷ οἰκοῦντι ib. 23. 62.

Ἀθηνᾶν δὲ οἰκίαν &c. I. Herm. 20. 758.

οἰκίσκος. κὰν τὸ οἰκίσκω III. Dem. Enc. 5. 495.

οἰκοδόμημα I. Herm. 33. 774.

οἰκοθεν πλούσιος I. Herod. 1. 832. πῖλόν μοι ἀφελεῖν οἰκοθεν ἔδοξεν II. Gymn. 16. 895.

οἶκοι. συγκλεισάμβους οἴκοι τὰ πολλὰ καθαιμώνει I. Nigr. 18. 57. οἴκοι δίκυνται III. Dea Syr. 56. 488.

οἶκος. ἡ οἶκοι ἀνάσσεῖοι III. Calumn. 1. 126. μόσθον ἐσίας τῆ οἴκου II. Amor. 36. 437.

οἰκόσιτος. μοικίτι οἰκόσιτος I. Somn. 1. 2.

οἰκουρὸν I. Nigr. 18. 57.

οἶμαι. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γὰ I. D. Mort. XXV. 1. 432. οἶμαι deeſt in Edd. II. Gall. 29. 746. οἶμαι δὲ τῇ τῆ &c. I. Nec. 16. 479. φέτε ζηλωτὸς εἶναι I. Nigr. 13. 51. οἶει II. Imag. 2. 460.

οἰμώζω I. D. Mort. I. 2. 333.

Οἰνεύς. ὁ Οἰνέως I. Sacr. 1. 527.

οἰνίζω II. 1. Ver. Hiſt. 9. 76.

οἶνος. οἶνον ῥίοντι ὁμοιόταῖ II. 1. Ver. Hiſt. 7. 75. τὸ οἶνον οἱ μὲ ἀλόας χραντίζοντες ἐ κυναμώμους ἐ κρόκους ἐφυδύοντες — λαμπτῆρων δὶ τόσων, ὦ δέσποτα, οἶνου πολλοῦ μύρε, κρόκε I. Nigr. 31. 73. τὸ οἶνον ὁ τοῖς συμποσίοις μὴ κρόκον τε τῇ ἀρωμάτων ἐχέτω ib. 72.

οἰόμβοι ἀκοντὸς III. Bacch. 5. 78.

οἰόπολις II. Alex. 23. 231.

οἷος. ἡ οἵη III. Conv. 41. 446. οἷος γὰ ἂν ἦς I. Somn. 9. 14. οἷον II. 1. Ver. Hiſt. 9. 77. οἷόν εἰσιν &c. III. Ep. Sat. 19. 402. οἷον ἐκεῖνε II. Lex. 25. 349. οἷς τὸ ὁρῶντα προσαγαγέτ III. Char. 8. 623. οἷα I. D. Mar. I. 4. 290. ἃ πρὸν I. D. Mort. XV. 1. 399.

οἷός. σὺν αὐτὸ I. Tim. 40. 150.

οἰσυΐνη II. Gall. 21. 734.

Οἴτη. ὀκ τῆ Οἴτης ὀναυσάμβοι — κατέτριψε τὸν βίον ἀμφὶ τῆ ὁ Οἴτη πυρᾶς κεκηδυμένος I. Tim. 6. 112. ὁ Οἴτη I. D. Mort. XVI. 5. 404.

οἴχομαι. οἰχήσεταί σε λὸ τῆ ὅτου ἀναδησάμβος I. Scyth. 11. 871.

Ὀκιλλεω I. pro Lapſ. 5. 729.

ὀκτέον. ἄκνυν II. Gall. 16. 726. & 727.

ὀκτάπους I. Scyth. 1. 859.

ὄλβος. ὄλβε τὸ ὄλβου I. Tim. 34. 146.

ὄλεθρος ἄνεθρος II. Salt. 5. 269. ὀλέθρῳ ἐκείνῳ III. Pſeudol. 18. 177. ὄλεθρος II. Alex. 11. 218.

ὀλιγαρκὴς. τὸ ὀλιγαρκὲς ἐκεῖνο I. Tim. 54. 170.

ὀλίγος. πρὸς ὀλίγου I. Cat. 4. 624. ὀλίγε δέοντα II. Dem. 63. 394. ὀλίγου ib. 66. 396. ὀλίγου ὅσου ἡμιτάλαντον III. Nav. 17. 260. ὀλίγε ἀμφάφορος II. Amor. 8. 405. & 406. ἐπ' ὀλίγῳ II. Tox. 13. 520. πλούσιος ἐν ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. πατρὶς εὐδαιμονιζομένη ἐ ζηλωτὴ δικαίως ἐν ὀλίγοις ib. πεμπὸν ὁσφραντὸν ἐν ὀλίγοις γραμμάτιον ib.

ὀλιγοχρόνιος διστότης I. Nigr. 26. 66.

ὀλιγωρίη II. 2. Ver. Hiſt. 37. 133.

ὄλιθος. τὸ ὄλιθον II. Gymn. 2. 885. ib. 28. 910.

ὀλμὸς I. Herm. 79. 822.

ὄλυμι. ὄλοιο II. Lex. 17. 339. vel potius 343.

ὁλόκληρος II. Amor. 24. 425. II. Alin. 33. 602.

ὅλος. ὅτως ὅλος I. Herm. 2. 741. τὸ ὅλον I. Tim. 16. 126. ἐκότε ἐ τὸ ὅλον I. Prom. 6. 32. ὅλον εἰχέ μοι I. Somn. 6. 9. πρὸ δὲ τῆ ὅλου μεμονῶς I. pro merc. Cond. 15 722. ὅλος κριθὰς II. Alin. 28. 597.

Ὀλυμπία I. Tim. 50. 164. τὰ Ὀλύμπια γιφθῆναι II. Icar. 25. 782. τῷ Ὀλύμπια τὰ μεγάλα νεικηκότι I. Harm. 4. 858.

Ὀλυμπιάς. κιχρημένος πρότερον Ὀλυμπιάσιν — φόρμον ἀγωνίσασς Ὀλυμπιάσιν — Ὀλυμπιάσι νικήσας παῖδας τρίδιον I. Tim. 4. 106.

Ὀλυμπιονίκας I. Somn. 9. 14. I. Herod. 2. 833.

Ὀλύμπιος II. Imag. 17. 476. τὸ Ὀλύμπιον II. Icar. 24. 780.

Ὄλυμπος III. Adv. Ind. 6. 105.

ὅλως I. D. Mar. XI. 1. 317. I. Cat. 11. 632. ὅλως al. ὅλος I. Nigr. 2. 39. ὅλως forſan ὅλος III. Meret. X. 307. ὅλως Ἡρακλῆς III. Herc. 1. 82.

Ὄμηρος III. Macrob. 17. 220.

ὄμμα. τὰ δ' ὀμμάτων II. Salt. 78. 310.

Ὅμηρος I. Nigr. 17. 57. I. Jud. Voc. 7. 91. I. Piſc. 3. 572. III. Conv. 25. 436. Ὅμηρος φύσιος λαχὼν θεοειδέος I. Somn. 2. 5. Ὅμηρε Ὠδυσσεῦ II. 1. Ver. Hiſt. 3. 72. Ὁμήρε εὐδὲς ἀνήκοος II. Par. 44. 869. τῷ τῦ Ὁμήρου Διὶ ἐοικότι II. Q. Hiſt. 49. 59.

ὁμιλέω. ὀτέοις ὁμιλεῖν αὐτῷ ἠξίωσαν I. pro merc. Cond. 3. 710. φιλοσοφίας ὁμιλητὰς II. Salt. 2. 266.

ὁμογένων I. Merc. Cond. 20. 676.

ὅμοιος I. Somn. 13. 19. I. D. Mort. XXVI. 1. 435. II. Q. Hiſt. 18. 27. σὺν ἴσῃ δὲ ὃς εἴθεκεν' ἂν ὅμοιός σοι γενέσθαι I. Somn. 9. 14. τῇ τοῦθ' ὅμοιον I. D. Mort. XX. 4. 417. μὴ τῇ τέμνον ὅμοιον ἢ τὸ Ἀντιόχε I. Prom. 5. 30. τὸ γὰρ γένος τὸ τῆ Θρᾳκῶν ὁμοιον τοῖς μάλιςα τῷ βαρβαρικοῦ I. Somn. 2. 4. τὰ μὲ ἄλλα σὺν τῷ ὁμοίῳ ἥττονα I. Prom. 1. 25. ὁμοίοις λόγοι — ὁμοίοις πόλεμος — ὁμοίοις γάμος — ὁμοίοις θάνατος I. Nigr. 1. 39. ὁμοίοις I. D. Mort. XIII. 1. 390. ὁμοίοις τοῖσι πλησιεςάτοισι I. Somn. 2. 4. ὅμοια τὰ ὁμοῖα ποιῶ I. D. Mort. XXVIII. 1. 444. & 445.

ὁμοίως I. D. Mort. XXVIII. 1. 445. ὁμοίως γυναῖ δὲ τῇ χρῆσθαι τῷ πρώτῳ βαρσίων I. Somn. 2. 4.

ὁμοῦ

ὁμολογίαν. εἰ δὲ μὴ ὁμολογεῖτε I. D. Mort. XV. 4. 401.
ὁμολογεῖν μηδὲν τὸ ἀνθρωπίνων εἶναι βέβαιον I. Nigr. 20. 58. ὁμολογηκὼς τυγχάνω I. Somn. 2. 3.
ὁμόσκιον II. Tox. 51. 556. & 557.
ὁμότιχον I. Prom. 7. 35.
ὁμοτραπέζοι II. Gall. 11. 719.
ὁμοῦ circiter, I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
ὁμόχροια II. Q. Hiſt. 50. 60.
Ὀμφάλη. παιδόμος ὑπὸ τῆ Ὀμφάλης I. D. Deor. XIII. 2. 237.
ὁμώνυμον I. Harm. 1. 850. & 851.
ὄναρ I. Tim. 20. 131. ὄναρ τι III. Macrob. 1. 208. ὄναρ πλευτῶν II. Gall. 1. 704. εἰδὲ ὄναρ &c. I. Herm. 2. 740.
ὀνειροπολίαν. ὀνειροπολήσας τὴν δωρεὰν ἀπηγόρθην I. Som. 4. 7.
ὄνειρον. τριάκοντα ἂν ἡδέως ἔτι εἶδον τὸ ὄνειρον I. Somn. 17. 21. ὄνειρος θαυμαστοποιὸς ib. 14. 19. ὀνείρων II. 2. Ver. Hiſt. 34. 129. δῆμον ὀνείρων III. Philopat. 21. 609.
ὄνημι I. Prom. 20. 202. ὅτας ὀνείμην τούτων III. Philopſ. 27. 54.
Ὀνησίκριτον II. Q. Hiſt. 40. 54. III. Macrob. 14. 218. III. Mort. Per. 25. 348.
ὄνομα I. Nigr. 29. 68. ὄνομα ἀκάθαρτον I. Cont. 11. 504. λὰξ τὸ πτῆσιν τὸ ὄνομα III. Soloec. 7. 574. ὄνομα σιμωτάλων ἐ πάνδημον III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. τῷ αὐτοῦ (pro αὐτοῦ) ὀνόματι I. Cont. 24. 523. ὁ πρώτιον ἐπὶ ὀνόματι τῆ Θεᾶν τι. I. Prom. 1. 24. σὺν ὀνόματα II. Aſtr. 4. 362.
ὀνομάζω. ὀνομάκασιν II. Icar. 29. 786. ὀνομασοὶ II. de Luctu 5. 924.
ὀνομακλήτωρ I. Merc. Cond. 10. 665.
ὄνος ὁ Κύμη I. Piſc. 32. 600. περὶ ὄνε σκιᾶς I. Herm. 71. 813. ἐξ ὄνε ἀβελτερίας II. Aſin. 56. 625. λύρα ἐ ὄνε I. Merc. Cond. 25. 681. ὄνον ἀλωπέκων II. Aſin. 15. 583.
ὄντως. τῆ ὀντῶν III. Philopat. 3. 588.
ὀξυδερκίας φάρμακον III. Macrob. 5. 211.
Ὀξυδράκαι I. D. Mort. XIV. 5. 397.
ὀξυρεγμία I. Merc. Cond. 19. 674.
ὀξύς. ἢν μὴ πάνυ ὀξέως I. Merc. Cond. 3. 657. ὀξὺ διδράκειν III. Calumn. 5. 132. ὀξύτερος III. Mort. Per. 21. 345. ὀξύτατα συρίζομαι I. Nigr. 8. 47.
ὀξύχειρ I. D. Deor. VII. 2. 220.
ὅπερ ἐ αὐτὸ τοῦτο II. Abd. 6. 164.
ὀπισθόγραφον I. Vit. Auct. 9. 549.
ὀπισθόδομον I. Tim. 53. 169. τὸ ὀπισθόδομον III. Fugit. 7. 369.
ὀπλίτης. ὁπλίτας πεζοὺς II. Tox. 48. 554. & 555.
ὅπλον I. Tim. 1. 100. σὺν ὅπλοις II. Salt. 8. 272. σὺ τοῖς ὅπλοις I. Herod. 5. 835.
ὁπλοφορεῖν III. Epigr. Omiſſ. 691.
ὀπὸς I. Nigr. 37. 79.
ὀπώρα I. Prom. 11. 194.
ὅπου I. Herod. 3. 834. II. Icar. 9. 759. ὅπῃ quum, II. pro Imag. 20. 801.
ὀπτάω I. Nec. 14. 475.
ὄπτομαι. κάλλιος ὀφθῆναι — ὀφθῆναι χαριεντα — αἴσχιος ὀφθῆναι τὴν ὄψιν — αἰεὶ φύσεις ἀνθρώπων πολὺ ἀλλοφάνεσαι ὀφθῆναι ἀλλήλων τὰ περὶ τὴν ἡλικίαν I. Jud. Voc. 6. 89. ὄπωπα III. Dea Syr. 3. 453.
ὀπτὸς II. Lex. 9. 335.
ὀπυίω I. Merc. Cond. 41. 701. II. Gall. 19. 731.
ὅπως II. Tyr. 11. 148. ᾗ ὅπως I. Tim. 48. 161. ὅπως εἰ βλέπωτο II. Par. 32. 860. ᾗ ὅπως ſc. ὁρᾷ I. Prom. 5. 189. ἐχ ὅπως ib. 8. 192.
ὀπωπεῶν II. Q. Hiſt. 7. 8.
ὁράω I. D. Deor. XX. 11. 263. I. D. Mort. XXV. 1. 432. ἄλλως τι ὁρᾷς ib. XV. 3. 400. ὁρᾷς II. pro Imag. 19. 498. ὁρᾷς τὸ ὑψοῦ II. Jup. Trag. 41. 689. μάλα πολλοὺς ἑώρακα I. D. Mort. XX. 5. 418. τὸ Δημοδόκους ὅμοι βίον I. Somn. 12. 16. ὁρᾶμεν II. 2. Ver. Hiſt. 43. 136. ὁρᾶν δὲ πολλοὺς I. Piſc. 31. 598. ἃ μὴ θέμις ὁρᾶν I. Merc. Cond. 29. 688. τὸ ὁρώντων v. notas III. Dem. Enc. 43. 522. καθήκουσις ὁραθῆναι I. Jud. Voc. 6. 89. ὡς ἂν ὑπὸ πάντων ὁρώμενος παρασκευάζῃ I. Nigr. 3. 42. ὁρᾷ τε δεινὰ II. Bis Acc. 1. 793.
ὄργανον. μᾶλλον τὸ ὀργάνων II. Par. 28. 859.
ὀργή. οἷσι πηλίκαι τοῖς κελοῦσιν ὀργαὶ προσιζάνουσι I. Nigr. 22. 61. τὴν ὀργὴν βυσσοδομεύει III. Calumn. 24. 153. δόξασά πω ἡ Πανὸς ὀργὰς ἢ τινος θεῶν μολεῖν I. Somn. 4. 7. τὰ Ὄργια III. Philopat. 10. 595.
ὀργίζομαι al. ἐργάζομαι I. Prom. 9. 192. ὀργίζεται τὰ τοιαῦτα II. Abd. 1. 159. ὀργίζονται γοῦν ib. 7. 165.
ὀργίλος. ὅτω μὲ ὀργίλος I. Herm. 80. 823. I. Piſc. 14. 586.
ὀρέγω. ὀρίξας I. Tim. 45. 159.
ὀρεινὸς I. Tim. 31. 145.
Ὀρίσης. εἰς τοὺς Ὀρίσας τε III. Ner. 10. 642.
ὀριωκόμος al. ὀρεοκόμος v. notam III. Conv. 15. 429.
ὀρθιον. τὸ ὄρθιον II. Bis Acc 11. 804.
ὀρθὴ. ἐπ' ὀρθῆς III. Dem. Enc. 33. 514.
ὀρίζω. ἡμέρας ἄλλας ἐπ' ἄλλαις ὁρίζεις I. Nigr. 27. 67.
ὅρκιος I. Tim. 1. 98. ὅρκιον I. Vit. Auct. 4. 543.
ὅρκος μιγιστος III. Calumn. 17. 148.
ὁρμὴ. ὑπὸ μιᾶ τῇ ὁρμῇ II. Q. Hiſt. 2. 4.
ὅρμος II. Salt. 12. 274.
ὄρνιον Νομάδικον I. Merc. Cond. 17. 673. ὄρνια ὰ γυναικῶν I. D. Mort. XXVIII. 3. 446.
ὄρνις. τὸ ὀρνίων al. ὀνείρων I. Tim. 20. 130.
Ὀροίτης I. Cont. 14. 510. Ὀροίτης ὁ ἰδιώτης I. D. Mort. XXVII. 5. 440.
ὄρος. ὄτος ἀκριβὴς ὄρος I. Harm. 4. 857. ὁπόσος ταῦτα ὄρος II. Imag. 11. 470. ὄροι Cippi, III. Macrob. 14. 218. τὸ ὄρον II. Bis Acc. 28. 826. & 827.
ὄρος. τὰ μιγάλα ὄρη I. D. Mort. XII. 2. 381.
ὄρεφος. ἀνεφλέγη ὁ ὄρεφος I. Somn. 9. 14.
ὀρτυξ. ὀρτύγων ἀγῶνας II. Gymn. 37. 918.
ὀρφανός. ὀρφανοὺς ἡμᾶς καλλιτὰν III. Mort. Per. 6. 330.
Ὀρφεὺς. Ὀρφέως κάλλιον ὑμνῆσαι μέλος I. Nigr. 23. 61. ἢν δέ ποτε Ὀρφέα ἴδῃς &c. II. Aſtr. 10. 365.
ὀρχηθμὸς II. Salt. 23. 281.
ὀρχήσις. τὸ ὀρχησὶν δεῖ παιλαχόθεν ἀπακριβῶς II. Salt. 81. 311. & 312.
ὀρχησὶς II. Salt. 23. 282.
ὄρχις. ὄρχεις II. Dem. 12. 381.
ὄρνυ. ὄρτο ἐς φάος ἀνθρώπους I. Nigr. 9. 49.
ὅς Solan. vult ὡς III. Dipſ. 6. 237. ὅς τις ἢ γύνις — ἴχοι II. Tox. 44. 552. ὅ, τι γιλᾷην I. Cont. 6. 497. ὅ, τι εὑρῆται I. Herm. 67. 809. ὅ γὰρ ἐσθ' ὅ, τι &c. II. Imag. 16. 475. οὗκ ἔστιν ὅ, τινα σὺν οἰκείῳ ἐνόμιζε I. Somn. 9. 14. ὧν ἴσμεν ζώων II. pro Imag. 20. 501. ὡς μὴ τῶ τοὺς φίλους ἔχειν &c. I. Merc. Cond. 3. 654. καρπῶν, ἃ II. Amor. 12. 409. κλισίαι εἰς ἃ ib. 410.
ὅσιος. μηδ' ὅσιον οἶμαι I. Herm. 8. 747.
ὅσος I. Nigr. 33. 76. I. pro Lapſ. 12. 735. ὅσον ἐδέπω II. Icar. 22. 777. ὅσον ἀ μικρὸν I. Herod. 8. 838. ὅσῳ II. Phal. Pr. 1. 187. ib. 8. 194. & 195. II. Imag. 17. 476.

Ἅγος. ἅγῳ omisso μιᾶσμα II. pro Imag. 17. 495. ἅγων ἰάσεται I. Merc. Cond. 31. 690. ἀμύητόν ἐστιν I. Halc. 6. 182. ὅσοι II. Q. Hist. 9. 12. ὅσοι νόμοις II. Jup. Trag. 6. 648. ὅσοις II. Salt. 57. 299. ὅσα II. Gymn. 17. 897. ὅσωγε I. Tim. 52. 168. ὅσας ἔχοιμι III. Ep. Sat. 20. 403.

ὅστερ. ὅπερ f. ἅπερ I. Pisc. 47. 614.

Ὀσρόης II. Q. Hist. 19. 27.

ὀστέον. ὀστᾶ παραβλὶς I. Prom. 7. 34. ὀστᾶ καλύψας ἀργίτι δημῷ ib. 3. 187.

ὄστις II. Imag. 3. 461.

ὄστρακον I. pro merc. Cond. 1. 705.

ὀσφραίνομαι. ὀσφρανόμενοι τοῦ χρυσοῦ I. Tim. 45. 159.

ὅταν τε I. Merc. Cond. 27. 685.

Ὀτώνης ἦν Θαρσάσιον μὲν παῖς I. Somn. 2. 4.

ὅτε II. Abd. 9. 167.

ὅτι κὴ I. Tim. 28. 141. ὅτι κἀν II. Q. Hist. 32. 43. ὅτι μάλιστα I. D. Mort. XV. 2. 400. III. Pseudol. 5. 167. ὅτι μὲν ἦν scr. ὅ, τι μὲν ἦν I. D. Mort. VIII. 1. 359. ὅτιπερ I. Tim. 26. 139. ὅτι χρησίμη III. Meret. IV. 288. ὅτι ὅτας &c. I. D. Mar. XIV. 4. 324.

ὅτος. ἐφ' ὅτῳ I. Zeux. 7. 845.

ὁ γὲ I. Herm. 33. 775. II. Par. 10. 846. ὁ γὲ ἂν καλαθεὶς II. Asin. 30. 598. & 599. ὁ γὲ ἐκὰ II. Par. 49. 873. ὁ γὲ ἄν I. Tim. 7. 113.

ὁ μάλαπα II. Lex. 24. 348. & 349. ὁ μὴ πολὺ II. Tox. 54. 558. ὁ μὴν II. Amor. 37. 438. ὁ μὴν ἀλλὰ II. Dem. 3. 375. ὁ πάνυ τι ἦν ῥᾴδιον I. Nec. 15. 477. ὅ, φησιν II. Abd. 22. 177. Plura vid. in οὗτος.

ὁδάμᾶ II. Astr. 6. 362.

ὁδὶ γὲ ὁδ' II. Q. Hist. 51. 62. ὁδὶ II. Alex. 34. 242. ὁδὶ ἔν τι I. Vit. Auct. 27. 569. ὁδὶ al. ὅ I. D. Deor. IV. 1. 208. ὁδὶ γὲ II. Amor. 36. 436. ὁδὶ γὲ ὁδὶ — ὁδὶ γὰρ ὁδ' ἄκων ὁδὶν ἔθηκεν ὀφθῆς ἴχνη — ὁδὶ γὲ ὁδ' οἱ θεοὶ φιλοῦσιν ὅτι τοὺς ἀσελγεῖς — ὁδὶ γὲ ὁδὶ ἐνδέχεται I. Nigr. 6. 43. & 44. σπουδῶν μὲ ὁδὶ commentatores volunt ὁδὶν, bene, III. Ep. Sat. 2. 386.

ὁδάκτου III. Epigr. Omiss. 688.

ὁδοιπορεῖν II. Dem. 7. 378.

ὁδὸς I. Vit. Auct. 27. 568. ἐς ὁδὸν δύο frustra, I. Prom. 4. 189. ὁδὸν I. Pisc. 52. 618. ὁδὸν & ὁδὸν II. Par. 3. 840. ὁδὸν ἄλλο &c. II. Jup. Trag. 17. 661. ὁδὸν ὃ μὴ III. Philops. 40. 65. ὡς ὁδὸς ὀφιλῶ III. Conv. 34. 441. ὁδὸν χεῖρον vulgo εἰ χεῖρον III. Cyn. 4. 541. ὁδὸν ἂν ἔτ' αὐτοῦ &c. I. Merc. Cond. 4. 658.

ὁδὸς I. pro merc. Cond. 4. 712. ἥκω τῇ ὁδῷ ἵνα I. Herm. 77. 820.

οἶδα ἵνα I. Pisc. 3. 572. πρῶτά σε οἶδα ἥδιστον III. Pseudol. 22. 179. οἶδα ἂν ἐπὶ παιδὸν II. Amor. 27. 428. οἶδα ἀκριβῶς &c. II. Gymn. 24. 905. οἶδα ἴσως &c. II. Par. 55. 878. οἶδα ἴσως &c. II. Jup. Trag. 1. 643. οἷς ὡς v. notas III. Diff. cum Hes. 2. 241. Plura vide in ὡς.

οἰκοῦν ἤδ' &c. I. Scyth. 4. 864.

οἰλαμυφόρῳ πτύχῃ I. Somn. 17. 21.

οἰλὴ I. Somn. 3. 6.

οἰλοχύτης I. Somn. 3. 6.

οἶμαι I. D. Mar. XIII. 2. 320.

οἰμὼς II. Asin. 39. 608.

οἶνομα. τὸ οἶνομα III. Dea Syr. 1. 451. ὀνόματα ib. 2. 453.

Οἰολόγιος II. Q. Hist. 14. 20.

Οὐρανία I. Herm. 73. 815. οὐράνιοι coelicolae II. Icar. 2. 753.

οὐρανός. τὸ μέλι ἐκ τοῦ οὐρανοῦ III. Fug. 17. 374.

οὖρος II. 1. Ver. Hist. 5. 73.

οὖς. οὖτα μεγάλα III. Bacch. 2. 76. λοιδορεῖσθαι τὰ οὖτα III. Calumn. 30. 159. τὰ οὖτα κυφὸν φαλακρῷ I. Nigr. 19. 57.

οὔτε τι I. Merc. Cond. 5. 658. οὔτε χρήματα III. Epigr. 24. 681.

οὐτὶς I. Cat. 14. 636. οὔτι II. Salt. 89. 315.

οὗτος I. Pisc. 32. 600. οὗτος ἐκεῖνος I. Somn. 11. 16. οὗτος οὗτος μὲ I. D. Deor. XXVI. 1. 280. εἰ δὴ οὗτός ἐστι II. Q. Hist. 35. 47. τοῦτο I. Pisc. 24. 594. κὴ τοῦτο I. Scyth. 8. 868. τοῦτο τοῦ vide notas III. Dem. Enc. 37. 518. & 519. κὴ τοῦτό ἐστι II. Icar. 14. 768. τοῦτο —ἔχω I. Prom. 11. 194. τοῦτο μὲ, τοῦτο δὲ III. Char. 7. 623. τοῦτο ἡμᾶς II. Tox. 37. 545. εἰς τοῦτο F. G. vult τοῦτον, male, III. Char. 18. 628. ταύτη τοι aliqua hujusmodi via I. Nigr. 23. 62. τοῦτον II. Bis Acc. 27. 824. ταύτῃ I. Merc. Cond. 6. 660. ὦ οὗτος II. Tyr. 18. 154. πρὸς ταῦτα κὴ τὰ τοιαῦτα II. Alex. 17. 224. τούτοις γε μὴν II. Amor. 21. 421.

οὗτοσὶ II. Eun. 10. 358. οὗτοσὶ μὲ, ὅτι Κίφωρός ἐστιν, οἶδα I. D. Mort. XX. 1. 412. & 413.

οὕτω I. Herm. 27. 766. II. Gymn. 16. 894. οὕτω δὴ κὴ I. Prom. 13. 196. οὕτω —ἐμοιλλας I. Harm. 3. 854. οὕτω φάσον II. Tyr. 15. 153. οὕτω καί μοι &c. I. Herm. 55. 794. & 795.

οὕτως I. Tim. 36. 148. I. Herm. 48. 789. οὕτως ὀλίγον ib. 2. 740. οὕτως f. Br. vult οὕτω I. Tim. 33. 146.

οὐχ ὅπως II. Abd. 18. 175. οὐχ ὡς. vid. ad III. Diff. cum Hes. 2. 241. Plura in ὡς, & οὐκ.

ὄφελον. μήτιγε ὄφελον I. Tim. 50. 163.

ὀφθαλμιεὺς I. Nigr. 2. 40.

ὀφθαλμός. τὸ πάθος τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ I. Nigr. 3. 48. τὸ ὀφθαλμῶν ἐκκαπνωμένον II. Q. Hist. 38. 50. ὀφθαλμοὶ βασιλέως I. Merc. Cond. 29. 688. ὀφθαλμῶν ὑποδιδυκότων I. Tim. 17. 128. τὸ ὀφθαλμῶν τὸ ὑγρὸν &c. II. Imag. 6. 463. & 464. ὅτε ὀφθαλμῶν ἀκριβέστερα II. Q. Hist. 29. 38. ἡ γὲ ἀσέλγεια κὴ δι' ὅτου κὴ δι' ὀφθαλμῶν κὴ παιδαγωγῶν εἰσδύεται — ἡ τῶ ἀσώμων διαφθορὰ κακία, ἡ λεγομένη τοῦ αἰσθητηρίου τοῦ ὀφθαλμῶν ἢ τῆς ἀκοῆς, ὥσπερ λέγουσί τινων θυρίδων τὴν λῆψιν ἐπισκάζουσι I. Nigr. 16. 54. τοῖς ὀφθαλμοῖς II. Asin. 48. 616. τὸ ὀφθαλμοῖς II. Phal. Pr. 5. 192. II. Alex. 39. 245.

ὀχέω. ἐπὶ δὲ τῇ ἐλπίδι ὀχούμενοι ταύτῃ I. Prom. 6. 32.

ὄχημα II. Demon. 24. 385. ἐπιβαίνειν τῷ ὀχήματι I. Somn. 15. 20. Empedoclis Parmenidis aliorumque carmina λόγοι εἰσὶ κεχαραγμένοι ὥσπερ ποιητικῆς, ὥσπερ ὄχημα, τὸ ὄχημα, κὴ τὸ μέτρον, ὧν τὸ πιθανὸν λεληθέναι I. Prom. 6. 32. ἀλλ' ὥσπερ ἐπὶ λαμπροῦ ὀχήματος τὴν φήμην περιφέρουσι διὰ τῆς ἄρης I. Somn. 15. 20. κατὰν λόγον τὸ μέτρον, ὥσπερ ὀχημάτων ἡ Ἰσοφία I. Prom. 6. 32.

ὄχλον ἀκολουθοῦν I. Nigr. 13. 51.

ὀψία. περὶ δείλην ὀψίαν ἐπανιοῦσιν II. Gall. 22. 735.

ὄψις I. D. Mort. XXVII. 3. 439. τὸ ὄψει δὲ πάντων I. Vit. Auct. 10. 550. ἐνδεῖ τὴν ὄψιν I. D. Mar. I. 2. 289.

ὀψιποιὸς I. Nigr. 24. 63.

Π.

Πάθος. ἐπὶ τῷ πάθει I. D. Deor. XXV. 3. 280.

ὁ Παιανιεὺς III. Rhet. Pr. 21. 23.

παιδαγωγὸς II. Par. 2. 838.
παιδέριον. τὰ παιδάρια τὰ παρ' ἡμῖν I. Halc. 4. 180.
παιδιαί. παιδιᾶς περὶ II. Imag. 16. 475.
παιδεία. παιδιὰν II. Salt. 23. 281.
παιδραστῖν δὲ ἐφίεσθαι &c. II. Amor. 51. 454.
παιδύω. δημοσίᾳ πεπαιδυμένος I. Nigr. 13. 53. τοῖς παιδευομένοις I. Somn. 12. 16.
παιδιὰ. παιδιᾶς II. Amor. 1. 396.
παιδικὰ (τὰ) I. Nigr. 6. 44. οἷα παιδικῶν τίμιος I. Tim. 22. 132.
παιδίον ἰδιῶν I. D. Deor. V. 2. 213. ἀναφέρειν ὥσπερ παιδία τὰ πεπαυμένα I. Somn. 4. 7. τὰ παιδία παρασκαμμ. III. Philopf. 5. 33.
παιδισκάριον. ὑπὸ δὲ τῆ τυχόντος παιδισκαρίῳ I. D. Mort. XXVII. 7. 443.
παιδοτοιῶ I. Somn. 17. 22.
παιδότριψ I. Tim. 14. 124. παιδοτρίβας vide notas III. Ep. Sat. 8. 390.
παίζω. ἔπαιζε δὲ ἄρα τι τὸ κήμωπα δαιμόνιον ὃ κὴ τὰ ἄλλα χλιύην ὡς ἐπίπαν τὰ ἀνθρώπεια ϵ παιδιὰν πεποίηται I. Nigr. 20. 58. παίζοις ἔχων II. Icar. 24. 780. παίζειν τὰ τῶ ἀνθρώπων I. Nigr. 20. 58.
Παιήων I. D. Deor. XIII. 2. 237.
παῖς I. Sacr. 11. 534. παιδὶ πλησιάζειν II. 2. Ver. Hist. 28. 125. ὦ παῖ II. Salt. 67. 304. ὦ παῖ λέγων I. Herm. 55. 796. γραφίων παῖδες I. Zeux. 5. 843. οἱ Ῥωμαίων παῖδες I. Nigr. 30. 69. οἷα παιδὸν II. Tox. 27. 536. ὁ παισὶν ἦν I. Nec. 3. 458. & 459. παῖδας ὑποφαίνειν I. Nigr. 3. 41. ἡ παῖς I. D. Mar. IX. 1. 310.
παίω I. Nigr. 27. 67.
Πακάτη. κατὰ τὴν Πακάτῃ II. Imag. 7. 465.
παλαίθη τῶ καρικῶν I. Vit. Auct. 19. 558. παλαίθη ἰχάδων I. Pisc. 41. 609.
πάλαι. ἦν τοίνυν πάλαι I. Prom. 12. 194. τῷ πάλαι I. Tim. 32. 145. τῶ πάλαι III. Hipp. 1. 66. πάλαι ῥιζῶν II. Amor. 34. 434. & 435.
παλαιϵικός. παλαισικὴ I. D. Deor. XX. 14. 264.
Παλαμήδης I. Jud. Voc. 5. 88. I. Nec. 18. 481.
παλιγγενεσία III. Musc. Enc. 7. 96.
πάλιν τρὶχ' III. Ocyp. p. 668.
πάλιν T. H. mavult πάλαι I. Cont. 1. 491. κὴ πάλιν II. Alex. 40. 247.
παλλακίδας ϵ τὰς γυναῖκας II. Tox. 39. 548.
παμμογίθης I. Cont. 20. 517.
πάμπολυς. πάμπολλα al. πάντοθεν I. Somn. 8. 12.
ὁ Παν ἱκεῖν I. D. Deor. IV. 1. 208. τῷ Πανὶ τοῦτῳ ἀναθεῖναι I. Tim. 42. 154.
Παναθηναῖα I. Merc. Cond. 37. 696.
πανάφιστ III. Fug. 30. 382.
Πάνδημ III. Rhet. Pr. 1. 1. & 2. πρὸς Παυδήμου III. Pseudol. 11. 170. & 171. τῷ Παυδήμου III. D. Meret. VII. 294. ἢ τὴν Πάνδημον III. Rhet. Pr. 25. 28.
πανήγυρις τῶ Ὀλυμπίων I. Herod. 7. 836.
πανλώβητ II. Tox. 24. 533.
πανοπλία. τὰς πανοπλίας II. Gymn. 32. 912.
πανουργία. ὁ τῇ πανουργίᾳ I. D. Deor. VII. 1. 220.
παντευχία. παντευχίαι σαρηδὼν προσεκομίζοντο — σωσθεμένων δοράτων φορμηδὸν — ἁρμαμάξαι σοιχηδὸν ὑπὸ μιᾶν ὄψιν I. Tim. 3. 105.
πάντως II. Par. 53. 877.
πάνυ. ὁ πάνυ μορφὴς εὐφυὴς ἴχοιτες I. Somn. 2. 4. ὁδὶ πάνυ καρτερῶς II. Q. Hist. 4. 5. ὁ τοῖς πάνυ I. Somn. 2. 3.
παπαῖ, ὦ Ἑρμότιμε &c. I. Herm. 5. 744.
παρὰ I. Scyth. 1. 860. ib. 3. 862. παρ' ἐμοῦ I. Tim. 49. 162. παρ' αὐτοῦ &c. I. Nec. 6. 464. παρὰ αὐτοῦ II. Tox. 32. 540. παρ' αὐτῆς I. Pisc. 11. 579. παρὰ γὰρ ἐμοὶ I. Prom. 3. 28. παρ' ἑκάτερον II. Q. Hist. 10. 14. παρ' ἕνα II. Salt. 12. 274. παρὰ τοσοῦτον ἦλθον ἀλῶναι II. 2. Ver. Hist. 26. 123. παρὰ τὸ βίον I. Cat. 23. 644. παρ' Αἰγυπτίοισιν III. Dea Syr. 14. 461. ὃ μοῦνον τῶ παρὰ τοῖς πλήθησιν II. Dem. 11. 379. παγκαὶ δύο παρὰ ταῖς &c. II. 2. Ver. Hist. 33. 129. παρὰ & παρὲ saepe confundi vide II. de Luct. 16. 929.
παραβάλλω I. Halc. 7. 182.
παραβλέπω. εἰ μὴ ἐγὼ παραβλέπω Μυίππης ὅλης vid. not. I. Nec. 1. 455.
παραβόλως ἀναρρίπτειν I. Herm. 28. 768.
παραβύω. τὸ παραβύσῳ πω I. Nec. 17. 480.
παραβύω. παραβυόμῃ II. Imag. 13. 471.
παραγγέλλω I. Nigr. 34. 77. I. D. Deor. X. 1. 229. παραγγεῖλαι II. 1. Ver. Hist. 12. 79.
παράγγελμα I. pro Lapf. 13. 736.
παραγίγνομαι glossa videtur II. Bis Acc. 21. 817.
παραγκωνίζομαι I. Pisc. 34. 603.
παράγω. παρῆκται δὲ ὑπὸ τῶ Ἡσιόδῳ I. Somn. 3. 6.
παράδιγμα προβήματος II. Imag. 17. 477. παράδιγμα προσησαι I. Somn. 18. 23.
παραδόξων ἱστορίαν II. Amor. 15. 414.
παραθεωρία I. Herod. 8. 838. & 839.
παραθύρ I. Nigr. 31. 74.
παραινία II. Q. Hist. 62. 68.
παράκαιρος. ἡ γὰρ παράκαιρος ὑδρὴ τίκτει βλάβην I. Nigr. 31. 73.
παράκειμαι. παρακέῖται III. Dea Syr. 6. 454.
παράκλησις. διπλασίαν τὴν παράκλησιν I. Halc. 8. 184.
παρακρούω I. Cat. 1. 621.
παραλαμβάνω I. Nigr. 26. 66. I. Halc. 7. 182.
παραλείπω. μή τι παρέλιπεν II. Q. Hist. 38. 51.
παραμυθέομαι I. Prom. 3. 27. παραμυθεῖται τὰς συμφορὰς ib.
παρανοεῖν II. Abd. 30. 185.
παρανομέω I. Tim. 45. 159. παρανομέσας III. Mort. Per. 16. 340.
παραμυθεῖν I. Herm. 75. 818.
παραπαιδαγωγία. παραπαιδαγωγῶν ϵ συχνηματίζειν τὴν πολιτείαν — πολλοὺς δὲ κὴ τὸ χῆμα παραπαιδαγωγῶ μὴ ἁμαρτάνειν ἀλλὰ τὰ εὐξελεγκτον I. Nigr. 12. 51.
παραπαίω II. Salt. 83. 314. δυο πρεσβύτα ξωνδασσότατα τῶ λαπῖν ϵ παραπαίειν I. Tim. 17. 128.
παραπέμπω I. Nigr. 22. 61. παραπεμπέτωσαν III. Cronos. 17. 399. & 400.
παραπλῆν II. Par. 61. 882.
παραπολὺ I. Herm. 29. 770.
παράπτομαι I. Merc. Cond. 26. 682. & 683.
παραρρύω. παραρρύῃ λάθη III. Diss. cum Hes. 5. 243.
παράσιτία II. Par. 37. 863.
παράσιτ II. Lex. 6. 331.
παρεσκεύομαι. τεθηγμέ παρεσκευσμέ τοὺς λόγους II. Tox. 11. 517.
παρασύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
παρασύρω. καθάπερ ὑπὸ χειμαῤῥὸς παρασυρῶσι — ὡς ὑπὸ ῥύματ παρεσύρησαν I. Nigr. 16. 55.
παρατρέπω. παρατρέψει II. de Luct. 17. 930. & 931.
παραυτίκα. ἡ παραυτίκα χρεία I. Merc. Cond. 1. 653.

παρε-

παραφέρομαι. παραφερόμενον ὑπὸ θολεροῦ τινος χειμάρρου I. Herm. 86. 830.
παραχαράττω II. Demon. 5. 377.
πάρεδρος. θεῷ παρέδρῳ III. Calumn. 17. 149. πάρεδρος II. Phal. Pr. 1. 187. παρέδρους Ἀπόλλωνος III. Electr. 4. 89.
πάρειμι. τὸ παρὸν οὐ θέμιτον I. Nec. 21. 484. & 485. τοῖς παροῦσιν III. Conv. 24. 436. ἢ πάντα τἄλλα παρόντας III. Char. 6. 620.
παρεισπίπτω. παρεισπεσὸν Mſ. παρεὶς πεσὸν I. Jud. Voc. 11. 96. παρεισπεσοῦσαν III. Ep. Sat. 23. 405. & 406.
παρεισῳδεύω. παρεισῴδυσε III. Philopat. 12. 598.
πάρεργον I. Herod. 6. 836. εἰ μή τις ἄρα πάρεργον — τὰ θεῖα ἐν παρέργῳ τίθεσθαι I. Tim. 4. 106.
παρέχομαι. παρέχεσθαι εἰς τὸ δῆμον I. Prom. 6. 33. λίγυταί σοι ἔν τινι χορηγίᾳ παρελθεῖν ἀκίνητος ib. παρελθόντας vide not. III. Char. 19. 630.
παρέχω I. Nigr. 26. 66. παρέχον τότε I. D. Mort. XXVII. 7. 443. τῷ πρώτως παραχόντι τὴν αἰτίαν ib. XXX. 2. 451.
παρθενεύω I. Tim. 13. 123. καθαπλώσας παρθενεύοι ib. 17. 127.
Παρθενῖοι III. Macrob. 15. 218.
Παρθενὸς III. Mort. Per. 14. 339.
παρίημι. εἰς τὰς πλήθη παριὼν I. Prom. 6. 33. τοῖς καμῳδοῖς χορηγῶν παριοῦσι ib.
παρίσημι. τὸ δὲ παρισάμενον I. Cont. 13. 507. Θρασυσάμενος τὸ ὑποκριτὴν II. Salt. 84. 315.
παρίσωσις I. D. Mort. X. 10. 374.
πάροδος II. Alex. 48. 253. ἐν τῇ παρόδῳ I. Nigr. 33. 76. χολῇ δὲ λογογραφῶν σωιχεῖς ἐποιεῖτο τὰς παρόδους I. Prom. 6. 33.
παροιμία. ἐν ταῖς παροιμίαις I. Somn. 3. 5.
παρολισθαίνω II. Gall. 26. 742.
παροπτής. ὁ δὲ παροπτὴς III. Philopat. 2. 586.
Παρρησιάδης I. Piſc. 19. 588.
παρρησιάζομαι. παρρησιασάμενος πίραν τοῦ μιτρίου — βοῦς ἐπὶ γλάσσῃ τοὺς παρὰ (*T. H.* vult legi πίρα) τοῦ θύοντος παρρησιαζομένους I. Nigr. 30. 72.
παρῳδία II. Jup. Trag. 14. 657.
παρῳδία I. Piſc. 34. 602.
πᾶς I. Prom. 2. 187. πᾶς θεατὴς II. Amor. 41. 442. ὁ πᾶς ὄχεσι πλοῦτος III. Nav. 26. 264. τοῦ παντὸς univerſi, hoc eſt mundi I. Nigr. 2. 41. παντὸς ἀπῆλθε II. Par. 5. 843. παντὸς μᾶλλον I. Halc. 2. 179. ἐκ παντὸς I. Nec. 4. 461. πάσης δὲ τέχνης II. Par. 13. 851. παντὶ al. παυὶ I. D. Deor. XVIII. 1. 247. πάντες *Gron.* vult πίνητες III. Cron. 18. 400. πάντες οἱ περὶ παιδείαν ἔχοντες III. Macrob. 18. 220. πᾶσαι II. Amor. 19. 420. πάντα Edd. male πάντων I. Herm. 64. 806. πάντα καθαπίπτοντα II. Aſin. 22. 590. πάντων *Fl.* παρόντων melius III. D. Meret. IX. 302. & 303. ἢ πάντων I. Harm. 4. 857. ἢ μία πάντων I. Piſc. 13. 582. & ſeq. ἐπὶ πάντων ἐλθεῖν I. Herm. 64. 806. πασῶν ib. 45. 786. δὶς ἀφ' πασῶν I. Prom. 6. 34. πᾶσιν III. Philopſ. 22. 50. & 51. πάντα ἔκλαε II. Aſin. 22. 588. & 589.
Paſſiva pro activis in nota ad πεποιημένοι vide II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
πάσσω II. Q. Hiſt. 13. 18.
πάσχω. τί ἂν πάθοιμι; I. Prom. 7. 37. ἐπιπόθειν II. 1. Ver. Hiſt. 4. 73. τοῖς πεπωθέναι φάσκουσι II. Phal. alt. 6. 202. τί ἂν πάθοις II. Gymn. 37. 918.
πάταγος. ἔξω τοῦ πατάγου τῶν ὀνομάτων I. Tim. 1. 100.
πατὴρ I. Prom. 5. 189. πατὴρ μὲν — Γαῖος II. Aſin. 55. 622. & 623. εἶναι τῇ τοῦ πάππου ἀκμῇ (melius πάθους) II. Abd. 16. 172. τὸ πατέρα II. Alex. 56. 260. πάππος ἐπιβουλεύσει I. Prom. 16. 199.
πάππικῆς δ' ἀνάγκης II. Abd. 23. 179.
πατρὶς. πατρίδος ἐργασεί III. Pat. Enc. 1. 229.
πατρῷος I. D. Mort. XII. 3. 383.
πάτταλος. πρὸς πάτταλον II. Dem. 38. 388.
Παῦλος. ὁ δὲ Παῦλος, ὥσπερ ὑπόπτερος γεωργὸς, πᾶσαν χειρὸν ἐπέδραμε τὴν οἰκουμένην I. Somn. 15. 20.
Παύσων nomen pr. III. Dem. Enc. 23. 508.
παύω. ὦ, παῦε, παῦε, παραβαλοῦ τῷ κοπίῳ I. Nigr. 8. 47. ἔπαυσε I. Scyth. 2. 861. ἐδὲ παυσομένου μου, an ἐδέπω; I. D. Mort. II. 2. 336.
παχύδερμος I. Tim. 23. 136.
παχὺς I. Tim. 15. 126. παχὺς τὸν ἰὸν III. de Diſp. 4. 237.
πεζὸς III. Tragop. p. 658.
Πειθὼ Πειρικλοῦς II. Amor. 29. 430.
πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι I. Nigr. 7. 46.
πείθω I. D. Deor. XX. 9. 260. πεπείκασι δὲ III. Mort. Per. 13. 336. ὡς δ' ἐπείσθη I. Somn. 9. 14. ἐπείσθημεν *Solan.* vult ἐσπείσθημεν ſed non opus II. Tox. 55. 560. τὰ μὴ τῇ ζόφῳ αὐτὰ πεποιθότα I. Prom. 3. 28.
πεινάω. πεινῶν I. Nigr. 27. 67.
πεῖρα I. Jud. Voc. 3. 85. πείρας ἕνεκα II. Salt. 5. 269.
Πειραιεὺς III. Nav. 14. 258.
πειράω. πειρᾷν ad Venerem ſolicitare I. D. Deor. VI. 1. 217. καθαφροντίσας ἐπειρώμην II. Icar. 4. 755.
Πελασγικὸν I. Piſc. 47. 615. II. Bis Acc. 9. 802.
πέλεκυς τῶν ναυπηγικῶν I. D. Mort. X. 9. 370.
Πελλαίη II. Alex. 6. 215.
Πήλοψ III. Charid. 7. 622.
πέλτη. πέλτῃ ἢ γέρρῳ I. Herm. 74. 816.
πέμπω. οἱ πέμποντες I. D. Mar. XV. 1. 324. πεμπομένης σωιχῶς II. Tox. 14. 521.
Πενελόπη. τὴν Ἰκαρίου λέγω Πηνελόπην I. D. Deor. XXII. 1. 268.
πένης I. Nec. 14. 479.
πενθέω. ἔοικε πενθεῖν I. Vit. Auct. 13. 553.
πένθος ἀληθὲς I. Tim. 22. 135.
πενθοκαίδεκα I. Herm. 48. 790.
πεντηκοντάδα III. Macrob. 10. 214. πεντήκοντα ἓξ ἑκατὸν I. Herm. 48. 791. τὸ τῆς πεντηκοντάδος νέον σόλον II. Salt. 52. 297. & 298.
πέρα τῆς ἐλπίδος I. Merc. Cond. 7. 663. πέρα τοῦ μετρίου II. Salt. 21. 280. III. Rhet. Pr. 10. 11.
πέρας &c. III. Dem. Enc. 5. 495. πέρας ἐδὲν II. Amor. 17. 417. τὸ πέρας cur in notis ſolicitetur neſcio III. Ocyp. p. 667.
Περδίκκας II. Q. Hiſt. 35. 47.
περὶ τὸν Περιγρίνην τελευτὴν III. Mort. Per. 1. 324. & 325.
Perfecti paſſivi terminationem in αται v. III. Dea Syr. 42. 482. & 483.
περὶ II. Jup. Trag. 22. 666. ἰσοτιχίας πέρι I. Herm. 20. 758. περὶ τὸν βίον I. Piſc. 25. 595. περὶ πόδα I. pro merc. Cond. 4. 711. περὶ τοὺς ξένους I. Scyth. 6. 866.
Περιανδρος. ἄνευ Περιάνδρου II. 2. Ver. Hiſt. 17. 114.
περιαχολέω II. Bis Acc. 11. 804.
περιβάλλω I. Herm. 6. 745. περιβαλὼν — τῷ ἀράμβοι I. Zeux. 7. 844. περιβαλλομένης II. 1. Ver. Hiſt. 30. 94.

περιβλεπτ☉ I. Nigr. 21. 59.
περιδεδομβοῦντες σφῆκες II. Bis Acc. 13. 806.
περίειμι. περιελθὼν I. Nec. 7. 466.
περιέπω II. Lex. 23. 348.
περίεχω. περιεχομένου I. Tim. 31. 145.
περιηγέομαι I. D. Mort. XX. 1. 412. I. Cont. 1. 491.
περίημι. ἵς γελοῖον περίεσι τὰς γνάμας II. Q. Hist. 1. 2.
περισῄσας πορφυρέον τι κῶμα I. D. Mar. XIII. 2. 321.
περισκαβίζομαι. περισκαβιζόντες II. 1. Ver. Hist. 23. 88.
περισπάω. τοὺς πλοκάμους περισπασάμ☉ I. Tim. 4. 107.
Περικλῆς Ὀλύμπι☉ Ἥρακτ', ἐφόρτα, συνεικάσα τὴν Ἐλπίδα. I. Nigr. 7. 46. Περικλῆς I. Jud. Voc. 7. 91.
Περίλα☉ II. Phal. Pr. 11. 198.
περιλιχμάομαι I. Prom. 10. 193.
περιοδ☉. ἰατροῖς παρέχουσιν ἀφορμὰς περιόδων I. Nigr. 22. 61.
περιόνυμι. ἐλπίδα περιόνυσα III. D. Meret. VI. 293.
περιουσία. ἐκ περιουσίας I. Pisc. 9. 579.
Περίπατ☉. ἐν Περιπάτῳ II. Icar. 21. 776.
περιπέφυκα I. Zeux. 10. 848. I. Pisc. 51. 618.
περιπέτομαι I. Cont. 22. 519.
περιπίπτω. μὴ περιπίπτῃς σαυτῷ I. D. Mort. XXVI. 2. 436.
περιπιφάω II. Q. Hist. 29. 39. περιπιπιφᾶσθαι III. de Dipsi. 6. 238.
περιπούδας☉ I. D. Deor. XX. 14. 264.
περιτίμαω. οὓς περιτιμῶμεν I. Nigr. 9. 49.
περιττός. εἰ περιττά μοι λέγω ἔοικας II. Amor. 1. 398.
περιχρίω ὑάλῳ II. de Luct. 21. 932. & 933.
Περσεφόνεια ἑπταὴ I. Nec. 9. 469.
Πέρσης. ὡς Πέρσας νόμ☉ — Πέρσαι τοὺς βασιλῆς ἑαυτῶν ὡς θεοὺς προσκυνοῦσι· καὶ οἱ μὲν ἴσοι ἀκύλους καλοφιλοῦσι, οἱ δὲ ταπεινότεροι τὸ παρειᾶν τὸ μυζόντων μόνον τυγχάνουσι I. Nigr. 21. 59. κατὰ τοὺς Περσῶν τοῦτο ϑ' Ἑλληνικοὺς νόμους I. Sacr. 5. 530.
Περσίδης II. Alex. 11. 218.
πέτομαι. ὃν ἐγὼ μικρὸν ἔμπροσθεν ἀφῆκα πέτεσθ' III. Mort. Per. 40. 360.
πέτρα I. Tim. 26. 139. I. Merc. Cond. 5. 660. πέτρας γεωργοῦμεν II. Phal. alt. 8. 204. λευκάδα πέτρην III. Philopat. 21. 609.
πεύκη. πεύκησιν ἐλαμφόρους I. Somn. 17. 21.
πεφυλαγμέν☉ III. Philopf. 6. 34. & 35.
πηγὴ ἐπώνυμ☉ I. D. Mar. VI. 3. 304. πηγὴν II. Alex. 14. 222.
πηδάλιον. τὸ πηδαλίοιν II. Tox. 6. 512.
πηλίκ☉. πηλίκου ποτὲ γενέσθαι III. Dem. Enc. 5. 494.
Πήλιον. εἶτα τὸ Πήλιον ἐπ' αὐτῇ &c. I. Cont. 3. 495.
πηλὸς I. Merc. Cond. 17. 673. πηλὸς ὁ τῶ χυτρέως, καὶ πηλὸς ὁ τῶν κορπλάθων, καὶ πηλὸς ὁ τῶ πλινθεργῶν I. Prom. 1. 24. ἄδην Προμηθέ☉, ἄδην πηλοῦ ib. 2. 26. ἐν πηλῷ ἐστοί γε &c. II. Gymn. 2. 884. differentiam πηλὸν inter & βόρβορον vide I. Prom. 1. 24.
πηνίκη coma mentita. III. D. Meret. V. 290.
πῆρα. ὁ τὴν πήραν ἐξαρτημέν☉ I. Vit. Auct. 7. 547.
πήρη I. Pisc. 1. 570.
πηρὸν I. Nigr. 34. 77.
πῆχυς I. D. Deor. XII. 1. 232. πήχεις III. Rhet. Pr. 6. 6. ὅλη τῷ πήχει βασιλικῷ I. Cat. 16. 639. πηχέων ἓξ II. 2. Ver. Hist. 37. 132. τῷ αὐτῷ πήχει μετροῦντες II. Q. Hist. 5. 7.
πιθανός. ἐξυπηρχέναι πιθανὸν ὅτι τὸν πρᾶξιν ὑπὸ δίκης — τὸ πιθανὸς δοκεῖ τοῖς ἐγγεγράφθαι Ἀλέξανδρος, ὡς ϑ' τάττα ἂν πράξας &c. I. Tim. 2. 102. II. Jup. Trag. 27. 672. III. Bacch. 2. 77.
πῖλ☉ I. Nec. 1. 456. ib. 8. 467.
πινάκιον τὸ λεπτογεωμετρίας γραμμάτων I. Nigr. 2. 40.
πίναρός. τ' ἰσθμὸ☉ τὸ πίναρὸν I. Somn. 8. 11.
Πίνδαρ☉. τῷ Πινδάρῳ II. Icar. 27. 785.
πίνω I. Merc. Cond. 26. 685. εἰ μὴ ἔσθιον ἔπινον III. Columna. 16. 146. τὰ μύρα πίνοντας I. Nigr. 31. 73. πίοντα τ' ἀθανασίας I. D. Deor. IV. 5. 212. πιόμεθ☉ τῷ ἰλαδίῳ II. 2. Ver. Hist. 7. 109.
πιπράσκω. ὑδὲν ἂν ἐξώνια πεπρᾶσθαι I. D. Deor. XXIV. 2. 277.
πίπτω. τὸ πίπτον τῇ μύτρᾳ I. Tim. 1. 99. ἐπὶ κεφαλὴν, πίπτοντα ib. 44. 157. πίπτουσιν ὀφρῦς &c. III. Philopat. 28. 617.
Πίσαι☉ I. Sacr. 11. 534.
πιστεύω I. Cont. 22. 519. ἐπίστευον ἀρίστους ἄνδρας εἶναι I. Scyth. 8. 868. χρὴ πιστεύειν τοῖς ζωγράφοις I. Prom. 5. 31. πιστευτέα pro πιστευτέον I. Tim. 48. 161.
πίστις. ἄνευ τινὸς ἀκριβοῦς πίστεως III. Mort. Per. 13. 338.
πίττα ὀπόπαν☉ II. Gall. 24. 739. ἐκ πίττης Βρυττίας II. Alex. 21. 228.
πιττόω II. Lex. 11. 333. vel potius 337. πιττοῦσθαι III. Rhet. Pr. 23. 24. πεπιττωμένοι τὰ σκέλη I. Merc. Cond. 33. 691.
Πιτυοκάμπης. Πιτυοκάμπαι τὴν τραγέλαφοι I. Prom. 7. 36.
πίτυς v. notas III. Tragop. p. 662. I. D. Deor. XXII. 4. 272. ib. 273.
πίων. τοσαῦτα ταύρων τε καὶ αἰγῶν πιότατα I. Tim. 9. 116.
πλάζομαι. ἐκ μέσου πλανήσεως ϑ' φιλοσοφίας πλάζεσθαι I. Prom. 5. 31.
πλαίσιον III. D. Meret. XIII. 315.
πλακοῦς I. Tim. 55. 170.
πλανάω. ἄλλως πλανώμενον I. Cont. 1. 488.
πλάξ. πλακὸς πλακὸς I. Somn. 3. 5. πλάκες λίθιναι ib.
πλάσμα. χρυσᾶ τὰ πλάσματα I. Prom. 1. 25.
πλασσω I. Prom. 2. 187.
αἱ Πλαταιαὶ III. Rhet. Pr. 18. 20. Πλαταιικὸς III. Epigr. 21. 680.
πλατάνι☉ II. Amor. 31. 431.
πλατὺς I. Jud. Voc. 7. 91.
Πλάτων I. Pisc. 2. 571. Πλάτων θαυμαστὸς I. pro Lapf. 4. 728. Πλάτων ἱερὸς II. Amor. 24. 424. Πλάτων μεμνῆται I. pro Lapf. 6. 733.
πλέθριον III. Mort. Per. 31. 352.
πλεκτάνη. τ' λόγων πλεκτάνας I. Vit. Auct. 22. 562. κατὰ τὰς πλεκτάνας I. D. Mar. IV. 3. 299.
πλέον. Vide πολύς.
Pleonasmus pronom. & artic. I. D. Mar. III. 1. 296. II. Phal. Pr. 11. 199. II. de Luct. 2. 922. Particulae τὴ III. Nav. 1. 246. verbi φέρω III. Mort. Per. 25. 348.
πλέω. συζῆτω τοὺς πλέοντας I. D. Deor. IV. 1. 208. τῇ πλευσούσῃ I. Herm. 28. 769. πλεύσας οἴκοθεν ἐκ τ' Καμίρας I. Herod. 1. 832.
πλέως λιμοῦ I. Merc. Cond. 17. 672.
πληγή. πληγὴν λαμβάνων I. Tim. 52. 169. πληγῶν Ὁμηρικῶν I. Mero. Cond. 8. 664. πληγὰς λαβὼν II. Jup. Trag. 52. 700.
πλῆθ☉ πολὺ I. Vit. Auct. 20. 559.
πλημμελεῖν. εἰδὼ ἐπλημμέλησα II. pro Imag. 12. 491.
πλὴν ἄλλα μιαρώτερ☉ II. Q. Hist. 16. 24.

πλὴν

πλημμυρῶσιν II. 2. Ver. Hist. 37. 133.
πλησίον τῶ Κασπίων πυλῶν I. Prom. 4. 188.
πλήσσω. ἀεὶ πληγήσεσθ προσδοκῶν I. Somn. 9. 13.
πλοῖόν I. Cont. 11. 505.
πλωτηγὸς I. Prom. 1. 24.
πλωτὸν. τὸ πλοῖον ἀναλυόσασθαι II. 2. Ver. Hist. 2. 105.
πλόκαμον. τοὺς πλοκάμους ἀφικειρόμενος I. Tim. 4. 107.
Pluralem pro Duali in ἐκεῖνοι ἔγραψαν vide III. de Domo 23. 203.
πλούσιον καὶ αὐτὸς ὢν I. D. Mort. XI. 1. 336. ἐπὶ τὰς τῶν πλουσίων ἐφοίτα θύρας I. Nigr. 22. 61.
Plusquam perfecti in plur. rariorem terminat. vide in ἐδεδοίκεσαν III. Conv. 12. 427.
πλουτῶ. πολλοὶ πλουτοῦσι, ἀδίκως αὐτὰ ξυλλεξάμενοι I. Nigr. 1. 37. ἀφ' οὗ πλουτεῖ ib. 23. 62. ἔτερος δὲ οὐκ ἔστι πλουτῶν I. Prom. 1. 25. οἷς ἔξὸν πλουτεῖν, ἀπαλάγαντας III. de Electr. 3. 88.
προσαγορεύω. θαυμασίως προσαγορεύει ἑκάστης ἡμέρας τοὺς πλουτοῦντάς τι καὶ δυναμένους ἐν ταῖς πόλεσι I. Nigr. 22. 61.
πλουτοδότης I. Tim. 21. 131.
πλοῦτος I. Nigr. 4. 42. ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος I. Somn. 1. 2. Πλούτου I. Herm. 9. 748. εἰς Πλοῦτον III. Epigr. Omiss. 692. καὶ Πλοῦτος II. Tox. 45. 552.
Πλούτων I. D. Mort. V. 1. 343. ib. XXIII. 1. 426. Πλούτωνα ἐρύσατο III. Tragop. p. 651. τὸν Ἡλούτωνος ἀρχὴν ζημιοῦν I. Cont. 2. 492.
πνεῦμα. τῶ πνεύματος κατιόντος II. 2. Ver. Hist. 37. 131.
ποθεινός. οὐκ ἔστι ποθεινὸς ὀνομάζομαι III. Rhet. Pr. 24. 26.
πόθεν εἶχον ἐκεῖνος τοσοῦτον γίλωτα III. Mort. Per. 45. 364. πόθεν ἦν — τί ὄν, ἱκετεύω σοι φράσαι; ποθεν; — ποθεν, λάτ τινος μύρες· ἢ μαθ' ὑποκρίσεως ἀπὸ τοῦ ὄντ I. Tim. 8. 115.
ποιῶ. ποιεῖς κολάζων I. D. Mort. XXX. 3. 454. ὅμοια ποιήσομεν I. Tim. 9. 116. ὅταν δὲ τί ποιήσωσιν ἡμῖν I. D. Deor. XXVI. 2. 287. ποιήσωμεν II. Abd. 17. 174. ποιήσειν ἄν τις I. Vit. Auct. 10. 551: ποιεῖν Edd. priores, sed nunc ποιεῖ III. de Domo 17. 199. τί γὰρ χρὴ ποιῶ; quid enim facias? I. D. Deor. VIII. 1. 225. ὅμοιόν τι τῶ Προμηθεῖ ποιοῦσιν I. Prom. 7. 34. πρὸς οὐδὲν αἰσθητὸν ποιήσας I. Somn. 8. 11. ἐποιοῦντο ἂν II. Jup. Trag. 11. 653. γελοῖον γάρ, ὑπὲρ τοιούτου ῥήτορα ἐμοὶ ποιεῖσθαι τοὺς λόγους I. Nigr. 9. 49. κεράμου πεποιημένου II. 2. Ver. Hist. 33. 129. πεποιημένων act. II. Salt. 21. 280. ῥήτορα ποιησαμένη III. Philopat. 22. 611.
ποιημάτιον. ὀρνέοις ποιημάτια III. Philopat. 13. 598.
ποιητὴς III. Epigr. 25. 682.
ποιητικὸς. κατὰ τὸ ποιητικὸν λόγον I. Prom. 13. 195.
ποιήτρια III. Musc. Enc. 11. 98.
ποικίλος II. Lex. 9. 334. ποικίλον τῶρον III. Deor. Conc. 10. 533. ποικίλη ἐσθῆτι. ποικίλα ἐνδὺς I. Nigr. 13. 51.
ποιμὴν. ἐπὶ τῶ ποιμένι II. Amor. 42. 444.
ποινὴ. ποινὰς καὶ Ἐριννύας I. Nec. 9. 469. Ὀρέστου ἀποτελούσας ποινὰς &c. II. Amor. 47. 450.
ποῦ. ποῖ δή τις I. D. Deor. XX. 14. 264. τὸ ποῦ I. Tim. 29. 143.
ποιότης. αἱ ποιότητες ἀσώματοι I. Nigr. 11. 50.
πολεμίου I. Prom. 16. 199.
πολέμιος. πολεμίοις II. Alex. 4. 210.
πόλεμος I. Nec. 3. 459. ὁ πόλεμος ἀπάντων πατὴρ II. Q. Hist. 24.
πολιὰν II. Amor. 12. 409. ὦ πολιὰς I. Pisc. 21. 591.
πολιορκίας χῆμα II. Q. Hist. 57. 66. καθάπερ ἐν πολιορκίᾳ III. Calumn. 19. 150.
πόλις. ἡ πόλις II. Phal. Pr. 3. 189. πόλις σύμπασα τῶ Ἀθηναίων II. Q. Hist. 38. 51. πόλις ἐν Ἰταλίᾳ II. Salt. 32. 286. πόλει III. Dea Syr. 60. 490. εἰς τὴν ἐν τῇ πόλει μάχην II. Par. 43. 866. & 867. ἡ πόλις v. notam III. Dea Syr. 58. 466. πρὸ τῆς πόλεως I. Cont. 22. 518. οὗ χρῶνται τοῖς ἐν πόλει II. Q. Hist. 42. 56. πόλιας II. Astr. 23. 370.
πολίτευμα I. Prom. 15. 198.
πολίτης I. Tim. 49. 163.
πολιτικὸν III. Philopat. 19. 605. πολιτικῆς μοίρης ἄθλιον II. Bis Acc. 34. 834.
πολίχνιον I. Jud. Voc. 7. 91.
πολιώδης II. Alex. 60. 264.
πολλάκις II. Q. Hist. 61. 67.
πολλὰν III. Dea Syr. 12. 458.
Πολυδάμας I. Herod. 8. 838.
Πολυδεύκη II. Dem. 24. 384.
πολυδίψιον I. Nigr. 16. 56.
Πολυκλείτης. Πολυκλείτου γὰρ τοῦτο ἔργον III. Philops. 18. 46. ὁ τῶ Πολυκλείτου κανὼν III. Mort. Per. 9. 330.
πολυμαθίας II. Salt. 33. 287.
πολυπραγμοσύνη II. Par. 16. 853.
πολύπους. I. D. Mar. IV. 2. 299. πολύποδα ἁμὸν I. Vit. Auct. 10. 551.
πολὺς. πολλοῦ I. Pisc. 48. 616. πολλὴ II. Par. 14. 852: ἀφ' ὧν πολλοῦ II. Alex. 12. 220. ὃ πρὸ πολλοῦ II. Tox. 12. 518. πολὺ λέγειν I. Vit. Auct. 26. 566. τὰ πολλὰ I. D. Mort. I. 2. 332. πολλὰς λοιδορεῖσθαι, — πολλὰ κατηγορηθῆναι — τὰ πολλὰ ἐπισκάπτειν — πολλὰς καθαρᾶσθαι ἀσθμάσι πονηροῖς I. Prom. 6. 32. τῶ πολλῶν vide notam III. Cyn. 6. 542. & 543. τοῖς πολλοῖς vulgo, I. Nigr. 4. 42. τοὺς πολλοὺς II. Alex. 6. 214. πολλοὺς καὶ ἄλλους III. Hipp. 8. 74. πολλὰς μυριάδας &c. III. Epigr. Omiss. 690. πλέον II. Par. 45. 870. πλέον ἢ ἔλαττον II. Dem. 10. 378. πλείω II. Asin. 10. 577.
Πολύστρατος II. pro Imag. 1. 484.
πολύτιμος. πολύτιμοι ὡς ἀληθῶς II. Jup. Trag. 8. 651.
πολύφιλος II. Tox. 37. 546.
πομπεύω. τῶ πομπεύειν ἔχοντες ἐλπίδα I. Somn. 1. 1.
πομφόλυξ I. Cont. 19. 515.
ποιῶ. τῶ σώματι ποιεῖν I. Somn. 9. 12. ποιοῦσι τὸ πάσχειν I. Nigr. 33. 76.
πονηρὸς I. Herm. 10. 749.
πονηρὸς ἀπαλλάττειν I. Merc. Cond. 23. 678.
πόνος. τῷ πόνῳ II. Bis Acc. 20. 815. πόνου πονηροῦ &c. II. Bis Acc. 21. 817.
πόντος. εἰς βαθυπάτας πόντου I. Tim. 26. 138. εἰς τὸ μέλαινα πόντου III. Adv. Ind. 11. 108. & 109.
πόπανον I. Catap. 2. 623.
πορφυρεῖον I. Cont. 10. 503. τὸ πορφυρεῖον θέρμενε naulum exspecta, I. D. Mort. XXII. 2. 424.
πορφυρᾶν II. de Luct. 10. 926.
πορφύρω. ἡ τήνδε (αὐλὴν) νῦν πόρπασον ἐσφαλῶς I. Somn. 9. 12.
πόρρω. ἐ πόρρω τ πόλεως. I. Nigr. 26. 65.
πορφύρα III. Rhet. Pr. 16. 18.
πορφύρεος κάνδυς II. Q. Hist. 39. 52. πορφύρεον κῦμα. I. D. Mar. XIII. 2. 321. πορφυροῦς πλόκαμος II. Salt. 41. 292.

πορφυρίς. ὁ τὴν πορφυρίδα ἱστοί. I. D. Mort. X. 4. 365.
Ποσειδῶν I. D. Deor. XXI. 2. 268. Ποσειδῶν προύφηνε III. Deor. Conc. 14. 536.
πόλαμος ὁ ὀλίγοισι μίσγας I. Somn. 2. 4. ὑπερφερόμεθα ὁ τῷ πόλαμῳ I. Nec. 9. 468. ἄνω τοῦ πόλαμοῦ I. pro merc. Cond. 1. 709. ἄνω πόλαμῶν I. D. Mort. VI. 2. 348.
πόστι I. Merc. Cond. 39. 699.
πόστος vide notas III. D. Meret. V. 290. ὁ πόστος σωιστρετεῖτο II. Gall. 12. 720. & 721.
ποτὸν τὸ II. 1. Ver. Hist. 23. 89.
ποῦ σοι γῆς αὕτη πηγὴ ῥίει; I. D. Mar. III. 1. 296. ποῦ σε II. Q. Hist. 10. 15.
πῦς. ἐνδῦναι ὀλίγον τῦ ποδὸς laxare parumper pedem, I. Cont. 3. 493. ὑ πλέον ποδὸς I. Nec. 17. 480. ἐπὶ πόδα εὐθὺς ὀπίσω χωρεῖν I. Scyth. 3. 863. περὶ πόδα II. Q. Hist. 14. 19. ὁπὸ ποδῶν ἡ χερῶν III. Philopat. 11. 596. οἱ πόδες ἰς τὴν πρόραν II. Jup. Trag. 47. 694. ὁπὸ ποδῶν II. pro Imag. 29. 507. ἐσθὴς μέχρι ποδῶν II. Amor. 3. 400. ὁ ποσὶ ταῦτα κεκίνηται II. Q. Hist. 2. 3. τὸ δὲ ὁ ποσί μοι — ξυλίνης ἀστραγάλης ὁ ποσὶ, contrar. ὁπὸ ποδῶν — I. Nigr. 7. 45. ἐπὶ τοῖς ὁ ποσὶν ἀνιᾶσθαι ib. πρὸς πόδας III. Epigr. Omiss. 692.
πρᾶγμα I. pro merc. Cond. 11. 719. πρᾶγμα ὑπόγειον ἦν I. D. Mort. XXIII. 2. 427. ἡ τὸ πρᾶγμα ib. XXVI. 2. 436. τῦ πράγματος ἀφεσκινὴ v. notam III. Mort. Per. 3. 326. ὁπὸ τῦ πράγματος I. Merc. Cond. 28. 686. μὴ τὰ πράγματα I. Prom. 2. 26.
πρᾶξις. πράξεσι II. Alex. 30. 238.
Πραξιτέλης εὐχειρίας ὄντως ἐπαφρόδιτον II. Amor. 11. 408.
πρᾶός τε ἦν τὰ βάδισμα ὁ σιωπὴς, I. Somn. 8. 11. Ἀντίγονόν φασι δημοτικὸν ἡ πρᾶον γενέσθ I. Nigr. 6. 44.
πράττω I. Nigr. 31. 72. πράττω dego, III. D. Meret. IX. 301. οἷς τι πράττεις I. Prom. 1. 24. ἔπραξεν ἐπ' αὐτοῖς II. Tox. 23. 532. τί πράττειν ἀνὴρ ἀφροῦται; I. Pisc. 47. 614. ἀμείλει ἡ πράττων ταῦτα διετέλει I. Nigr. 26. 65. ἀφετιλεῖ τὰ ἄριστα πράττειν I. Tim. 50. 163. τοῦτό μοι ὧδὴ πεπράξεται II. Asin. 39. 607. πραχθῆς al. πραχθεὶς I. Nigr. 8. 47. πραττόμενα χοὴ III. Charid. 23. 633. πραττομένων al. πραγμάτων I. Nigr. 9. 48.
πρίπω I. D. Deor. XX. 16. 266.
πρίσθυς. πρίσθεις Gesn. πρισθείας corrigit III. Dem. Enc. 16. 503.
ὁ πρισθύτης III. Conv. 6. 422.
πρευμενὴς III. Tragop. p. 652.
Praepositionem ὡς ante τ παῖδα excidisse putat Gesn. II. Lex. 3. 323.
Πρίαμος ποδάρκης III. Tragop. p. 659.
Πρίαπος II. Salt. 21. 279.
πρὶν ἢ I. Zeux. 10. 847. ἡ πρὶν ἀσχολία II. Amor. 16. 415. πρὶν αὐτὴν εἰς ὕπνον &c. III. Char. 6. 622. πρὶν ἀμφοῖν III. Calumn. 8. 137.
Πρίσκος II. Q. Hist. 20. 28.
πρό. ὡς πρὸ τῦ I. Prom. 4. 29.
προάγω. τὰ μὲν ἐστι προηγμένα I. Vit. Auct. 21. 580. προάγοντα II. Gall. 8. 714.
προαιρέομαι II. Salt. 44. 294.
προαισθάνομαι III. Calumn. 23. 153.
προαρπάζω. προαρπάσαι I. D. Mar. XIII. 1. 320.
προαρπάσασα II. Bis Acc. 17. 811.
προβουλεύω I. Prom. 12. 195.
πρόγονος. ἴμπαλιν οἱ πρόγονοι ἡμῶν III. Nav. 3. 249.
προγράφω I. Tim. 51. 164. πρὸς τὰ προγεγραμμένα ἀμβλίσκοιτες II. Q. Hist. 42. 56.
προδιανοέω II. Abd. 11. 169.
προδιαβάλλω. προδιαβληθῆναι III. Philopat. 7. 593.
προδιδάσκω I. Cont. 7. 498.
πρόειμι. πρόϊόντας γὰρ τοὺς I. Nigr. 34. 77.
προίλευσις. ἡ πομπὴ ἡ τὸ πίμπλειν ἐπὶ θριαμβικῆς προαλύσεως I. Prom. 6. 33. μίαν ταύτην προέλευσιν ib. 32. ὅθεν ἡ πομπὴ ὁ θρίαμβος, ὃν προέλευσιν ἡ κοινὴ γλῶσσα λαλεῖ ib. 33. προελεύσεις ποιεῖν τῷ βασιλεῖ ib.
προεξέρχομαι. ἡ δεῖ τινα προεξελθόντα ἀφελεχθῆναι τῷ δήμῳ τι μὴ μικρὸν ὄψεσθαι I. Prom. 6. 33.
προέρχομαι. ἔξω προελθεῖν — προελθεῖν ἐς ἀγορὰν — ὅτ' ἂν ἴσως προέλθοι I. Prom. 6. 33. τοσαύτην τοιότητα ἐξ ἴσου ἔθους ἀφόρου σφίσιν ἐπὶ τὴν θέαν προελθεῖν ib. εἰς ἐκκλησίαν καλούμενος παρητήσατο προελθεῖν ib. τῦ ὑπερίτου προερχομένου ib. προελθὼν ἐπὶ τὸ βῆμα ib. ἀναβὰς ἐπὶ τὸ βῆμα ἡ προελθὼν ib. ἐπὶ τὸ βῆμα τῦ Κάτωνος προελθόντος ib.
προίχω II. Q. Hist. 55. 64. προῦχουσα III. Conv. 41. 447.
προηγμένως γὰρ πολλῶν λόγων πρᾶξαι II. Amor. 9. 407.
πρόθεσις. ἐὰν αἱ προθέσεις ὁπὸ προθέσιον ποιῇς I. Nigr. 27. 67.
προθεσμία I. Nigr. 27. 67. τ προθεσμίας ἐνεστώσης II. 1. Ver. Hist. 36. 100.
προθορεῖν I. Prom. 4. 29.
πρόθυμος I. Somn. 3. 6.
προίημι. προϊέναι εἰς τὸ δημόσιον I. Prom. 6. 33.
προιστάναι II. Phal. Pr. 3. 189.
προκαλέομαι I. Tim. 46. 160.
προκατάγω. προκαλαχθήσομαι I. Cat. 18. 640.
προκατακλίνω priore loco accumbere facio, I. D. Deor. XIII. 1. 235.
πρόκειμαι. πρόκειται I. Tim. 21. 132. II. de Luct. 3. 923. πρόκειται ἀγὼν II. Gymn. 15. 893. πρόκειτο δὲ ὁ μέσῳ ὁ πινακίῳ τι τ ἀπὸ γεωμετρίας χωμάτων κατεγγεγραμμένον I. Nigr. 2. 40.
προκόπτω. ἐπὶ τ εἰς τι προκεπτότων I. Somn. 3. 6. προκόψας III. Ocyp. p. 664.
προκρίνω. ἐμὲ δῦ προκεκριῶς I. D. Mort. XII. 1. 380.
πρόκυπτος III. de Domo 30. 206. & 207.
προλέγω. ἄμεινον τ μαντῖον τὸ μέλλον προλέγειν I. Somn. 10. 15.
προμήθεια ὁ τοῖς γράμμασιν I. Prom. 2. 26.
Προμηθεὺς I. Prom. 1. 23. & p. 185. Προμηθεὺς μὴ τὰ πρόγματα I. Prom. 2. 26. Προμηθεὺς ποικίλος, αἰολόμητις ib. 7. 37. Προμηθέως δὲ ἑδαμῶς ib. 14. 196. ἄδῖν Προμηθέος, ἄδῖν Πηλοῦ ib. 2. 26.
προμήτωρ ὁ νυμφαγωγὸς I. D. Deor. XX. 16. 266.
ὁ πρόπος III. Dea Syr. 30. 476.
προτοῖσι. τῦ μὲ λίθε προτοῖσι I. Somn. 13. 19.
πρότονα. ὁπὸ προτόνας I. pro Lapsi. 14. 737.
προτομυία II. Abd. 23. 179.
προχυσις. προξυσίσεις I. Scyth. 7. 866.
πρόσος. πεπομένειν δεῖ καταπεμπόμενον τ προσὸν τὸ σύνθημα I. Prom. 6. 33. τὸν πρόσον alii τὸν πρόσσον I. Somn. 9. 12. εὐτελὴς τὸν πρόσον I. Prom. 6. 33. ὁ γὰρ ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήμασι ὁ λέγων ποιεῖται τὸν πρόσον ib. σωισθῆς δὲ τὸς προσὸς ποιεῖσθαι ib.
προσιμάζομαι II. Amor. 53. 456.

προσί-

προοίμιον. τὸ προοίμιον τῆ Ἰνδικῆς ἤδη συντέτακται II. Q. Hist. 31. 42. τὰ δὲ ἄτω ϵ μισόγαια τ μικρᾶς Ἀρμενίας εἰσὶ προοίμια I. Somn. 3. 6.

προοράω. τό, τε ἄμεινον ἢ χεῖρον ὸν τῷ ἀφανεῖ ἔτι προιόρα μᾶλιστα I. Somn. 10. 15. προιωράμιλω δὲ &c. II. Abd. 160.

προπαρασκευάζω. προπαρισκευασμένος al. male προπαρασκευασμένος, sed ego credo auctorem scripsisse προπαρασκευασάμενος II. Lex. 24. 348. προπαρισκευασμένου II. Tyr. 21. 157.

προπάτωρ II. Abd. 4. 162. προπάτωρ τῷ ὀνόματ☉ III. Mort. Per. 28. 351.

προπίμπω. ἡ προπέμψις I. D. Mort. VI. 5. 354. τοὺς προπίμποντας II. Gall. 24. 738.

προπίνω. προπίοντες III. Cron. 18. 400.

προπομπία II. Amor. 18. 418.

Προποντίς. Προποντίδα III. Philopat. 3. 587.

πρόρρησις I. Sacr. 12. 535.

πρὸς I. Prom. 1. 23. I. pro merc. Cond. 1. 705. κῷ ἄλλα ποικίλα πρὸς I. Herm. 61. 801. & 802. πρὸς ἐμοῦ II. Bis Acc. 17. 812. πρὸς ἐμοῦ λέγεις e mea re narras, I. D. Deor. XX. 3. 254. πρὸς Ὁμήρου vide notam III. Dem. Enc. 4. 494. πρὸς αὐτὸν II. Alex. 4. 211. πρὸς ἕκ☉ ib. 19. 227. ἐδὺν πρὸς ἕκ☉ I. Herm. 36. 777. παίζεις πρὸς μὲ ib. 19. 757. πρὸς τὸ ὃς λεγόμενα &c. v. notas III. Calumn. 21. 151. & 152. πρὸς ἀπήχοντα τ ἡλιον III. Mort. Per. 39. 359. ἐκάθη πρὸς ἑαυτὴν ἀπῆγε II. 2. Ver. Hist. 46. 139. παῖς πρὸς αὐτὸν, ὑδὺν πρὸς αὐτὴν, puer, ad illum, scil. comparatus, nihil ad illam, scil. si spectes & similium copiosa exempla vid. ad I. Tim. 15. 125. πρὸς ταῖν ποδοῖν III. D. Meret. XIV. 321. πρὸς αὐτᾶν II. Icar. 21. 777. πρὸς τ ἀντιπάλων ἀγχόμενοι II. Gymn. 11. 890. πρὸς τινὰς II. 1. Ver. Hist. 2. 70.

προσάγω. πρὸς τὴν ἥδιω προσάγειν I. Somn. 1. 2. προσάξιτε μὲ I. Herm. 53. 792. ἅμιλλα τάχα μὴν ϵ αὐτὸ τοῦτο προσάγειλ αὐτοὺς I. Zeux. 2. 840.

προσανατίθημι II. Jup. Trag. 1. 642.

προσάντης II. Q. Hist. 10. 14.

προσάπτω. προσάψαιλς τὴν ψυχὴν I. Nigr. 7. 45.

προσαρμόζω. προσήρμοσε τὰ χείλη I. D. Deor. V. 2. 214.

προσβολή. ὸ προσβολῇ II. Tox. 57. 561.

προσεικάζειν v. notas III. Cron. 11. 394.

προσείκω. ἡμῶν αὐτοῖς προσοικότα I. Prom. 12. 195.

πρόσειμι. προσιόντες ὧν I. Zeux. 1. 839. τ προσόντων II. Q. Hist. 35. 46.

προσιλαύνω. προσήλαυνε τῷ Μυσωνίῳ III. Mort. Per. 18. 341.

προσίρχομαι. προσέρχειλ τῷ δήμῳ I. Prom. 6. 33. προσελθόντες II. 2. Ver. Hist. 2. 106.

προσίχω I. Nigr. 27. 67. I. Cat. 14. 637. μοὶ προσίχεις τ νοῦν I. D. Deor. IV. 5. 212. προσίξεις II. Gymn. 17. 896.

πρόσηβ☉ τὴν ἡλικίαν I. Somn. 1. 1. παῖς ὧν ἔτω πρόσηβ☉ ib. 2. πρόσηβ☉ κοῦρ☉ ib. 1. πρόσηβ☉ — τὴν ἡλικίαν idem est qui ἀντίπαις ib. γυμνὴ παιδίσκη πρόσηβ☉ ib. παῖδες πρόσηβοι ib.

προσηγορία. προσηγορίαν an ψιογορίαν I. Pisc. 22. 592. τὰς προσηγορίας II. pro Imag. 27. 505.

προσημαίνω. προσημῆναι dicitur Jupiter per triplicem noctem τὴν ὑπερβολὴν τ τῇ γιγνηθησομένῃ ῥώμης I. Somn. 17. 22.

πρόσθεν II. Q. Hist. 14. 20.

πρόσθετ☉ II. Alex. 3. 210.

προσίημι I. D. Mort. XXIII. 3. 428. προσίσαλλ II. Phal. Pr. 14. 200.

προσκαλέω. προσκαλεσάμενος τ Ἔρωτα I. D. Deor. VII. 3. 220. & 221.

προσκρούω. προσκρούσας — παρεῖχε II. Gall. 26. 743.

προσκυνέω. προσκυνείτωσαν v. notas III. Nav. 38. 272. προσκυνήσας II. Gall. 9. 714.

προσλαλιὰ I. Somn. 1. 1.

πρόσοδ☉. πρόσοδον ποιεῖλ I. Prom. 6. 33. τὴν πρόσοδον ἀπογράψασθαι ib. τ γὸ βελῆς τ ϵὐ Ἀρείῳ πάγῳ πρόσοδον ποιουμένης πρὸς τ δῆμον ib. ὅτ' ἂν ἐδιήθιω πρόσοδον ib.

προσοικοῦν II. Alex. 9. 216.

προσομιλέω. προσομιλῶν τοῖς ἀρίστοις I. Somn. 11. 15.

προσοχὴ I. Nigr. 27. 67.

προσπαλαίω I. Cat. 13. 635.

προσπίπτω. προσπίπτων τ Ἀχιλλέα II. Par. 46. 871.

προσπτύομαι I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσπτύω I. D. Mort. XX. 2. 414.

προσάτης III. Mort. Per. 11. 333.

προσίθημι I. Pisc. 21. 591.

προστιθέναι II. Phal. Pr. 11. 198.

προσθέντες τῇ ἡδονῇ nunc exhibetur melius ποιησθέντες II. Bis Acc. 20. 816.

προστυγχάνω. εἰ μή σοι προσέτυχον I. Nigr. 6. 44.

προσφέρεσθαι forsan προφέρεσθαι III. Dea Syr. 36. 481.

προσφιλοσοφίω I. Tim. 6. 110.

προσφοιτάω. προσεφοιτηκότων III. Dem. Enc. 40. 520.

προσωπεῖον μεῖζον τ ἰμωυτοῦ κιφαλῆς I. Nigr. 11. 50.

προσωπείοις μιμουμένους III. Philopsi. 32. 58.

πρόσωπον. ἀτρίπτῳ τῷ προσώπῳ I. D. Mort. XXI. 1. 420. πρόσωπον ἀνατρίψας II. Amor. 19. 419. τὸ πρόσωπον τυψαμένη II. Asin. 14. 582.

προτέλειον I. Somn. 3. 6. προτέλεια I. Merc. Cond. 13. 669.

προτιραῖ☉ II. 1. Ver. Hist. 19. 85.

πρότερ☉. πρότερον, οἶμαι, χρὴ γ I. D. Mort. XXV. 1. 432. ὁ πρότερ☉ II. Amor. 9. 407. ὃ πρότερον ἔφη ἰρεῖν II. 1. Ver. Hist. 33. 96. & 97. προτέρα ἐπιχειρήσασα III. Calumn. 26. 157.

προτίθημι. προθεῖναι II. pro Imag. 5. 486. προθέμενον II. Imag. 17. 477. προθέμενον ἅπαντα εἰς μέσον &c. I. Herm. 64. 805.

πρότ☉ II. Jup. Trag. 47. 694.

προτύπωμα ἑαυτῷ προτιθέναι Σωκράτει I. Somn. 18. 23.

προφανῶς II. Alex. 53. 257.

προφήτης I. Vit. Auct. 8. 548. III. Philopat. 5. 591. οἱ τ Ἀμμωνίου προφῆται I. D. Mort. XIII. 1. 391.

προφητικὸς II. Alex. 60. 264.

πρύμνα. αἱ λοιπαὶ πρύμναι κρυσάμφιαι II. 1. Ver. Hist. 42. 103.

Πρυτάνειον I. Prom. 4. 188.

πρυτανεύω. ὁ Ζεὺς ἐπρυτάνευε III. Deor. Conc. 14. 536.

πρώρας ἐπιμελητὴς II. Jup. Trag. 49. 697.

πρωϊαγωνιστὴς III. Calumn. 7. 134.

πρωτεῖον I. Tim. 55. 172.

Πρωτεὺς III. Mort. Per. 1. 325.

πρῶτ☉ II. Amor. 20. 420. I. pro Lapsi. 3. 727. ὸκ πρώτης II. Alex. 11. 219. ὁ μ πρῶτ☉ I. Merc. Cond. 37. 696. τῷ πρώτῳ χρησῷ ϵ ἀξίῳ ὐτυχὲν I. Herm. 58. 798.

πρῶ-

πρῶτον I. pro Lapſ. 13. 736. πρῶτον μὲ II. Bis Acc. 26. 823. πρῶτον μὴ I. pro Lapſ. 2. 726. οὐχὶ πρῶτον μὲ II. Par. 49. 873. πρῶτα II. Q. Hiſt. 48. 59. τὰ πρῶτα I. Tim. 55. 172. Ἀθηναίων τὰ πρῶτα ib. 35. 147. πρώτων II. Q. Hiſt. 38. 52.
πταῖσμα. ὑπὲρ τῦ πταίσματος I. pro Lapſ. 1. 724.
πτερόεις I. Pitc. 35. 604.
πτερόω. ἐπτέρωται ὃ κατὰ τὰ αὐτὰ τοῖς ἄλλοις III. Muſc. Enc. 1. 91.
Πτολεμαῖος III. Calumn. 3. 128. Πτολεμαίῳ III. Hipp. 2. 67. III. Calumn. 16. 146. πρὸς Πτολεμαῖον ib. 2. 127. τῦ Πτολεμαίου τὸν III. Dem. Enc. 2. 492.
πτολίεθρον. ὄφεσι Ἀχαιοὶ Τρώων ἀκρόπολιν πτολίεθρον I. Somn. 9. 14.
πτύον. ἐς τ κόλπον πτύσας I. pro merc. Cond. 6. 714.
πυγὴν βαφεῖσι τὴν πυγὴν βεβυσμένος III. Mort. Per. 9. 331.
Πυθαγόρας. ψυχὴ Πυθαγόρου II. Alex. 40. 246. ὁ Πυθαγόρου II. Gall. 4. 709.
πυθίας III. Dem. Enc. 15. 503.
πυθμὴν. τῦ πυθμένος τέτταρα ὁ διπλάσιος I. D. Mort. XI. 4. 379.
Πυθοῖ. Πυθοῖ III. Adv. Ind. 8. 107.
πύλαι. πάσαις πύλαις τὴν ἡδονὴν καθαδέχεσθαι I. Nigr. 16. 54. πύλῃσι Solan. dicit, lege πόλει II. 2. Ver. Hiſt. 32. 128. & 129. πύλαι πᾶσαι μυσόξυλοι ib. 11. 110.
Πύλον ἔχομεν v. notas III. Dem. Enc. 35. 516. & 517.
πυλὼν I. Nec. 12. 473. πυλὼν ὑψηλὸς III. Hipp. 5. 70.
πυλωρὸν I. D. Mort. XX. 1. 413.
πυνθάνῃ; II. Aſin. 2. 569. πύσεις πυθόμενος II. Alex. 32. 241.
πῦρ. παθάπερ οἱ τὸ πῦρ ἐκ τ χειρῶν ἀποῤῥίπτοῦντες I. Tim. 12. 120. ὑπὸ τῦ πυρὸς ἀπεκαίοντο II. Tox. 61. 565. τὸ πῦρ ἔκλειψις I. D. Deor. I. 1. 204.
πυργίον I. Tim. 42. 154.
πυριταίνω I. Scyth. 2. 862.
πυρίτου καύσεως σφοδρότερος III. Philopſ. 25. 52. πυρετῶ ἰχόρθρου ib. 20. 48.
πυρέττω II. Q. Hiſt. 1. 1.
πυρὶ ἑνὶ ἔτει III. Dea Syr. 49. 486.
Πυῤῥίας I. Vit. Auct. 27. 567. Πυῤῥίᾳ I. Tim. 22. 139.
πυῤῥιχίζω I. D. Deor. VIII. 1. 226.
πυρσὸς I. Nigr. 7. 46.
πω. οὐχ ἑώρακά πω, v. notas III. de Dom. 25. 204.
πώγων. ὁ βαθὺ πώγωνι I. Merc. Cond. 12. 667. πώγωνα βαθὺν I. Piſc. 40. 608. ἐπιτάσεως τ πώγωνα I. Tim. 54. 169. & 170. πώγωνα βαθὺν καθείρων III. Philopſ. 5. 33.
πῶς II. Jup. Trag. 42. 690. III. Mort. Per. 5. 328. πῶς δ' ὃν al. ὅπως γοῦν I. D. Mar. VIII. 1. 308. οἱ μὲ γὰρ ὀνομάζονται συγγενῆς — πῶς δ' ἢ πόθεν; I. Tim. 2. 103. ὅτ' ζῶν μὲ ἠδὲ ὁδόλον ἤδεισε τῷ Σίμωνι· πῶς γὰρ; ὃς ἠδὲ αὐτὸς ἥπτετο τ χρημάτων ib. 102. πῶς δ' ὃς &c. I. D. Deor. II. 2. 207. μέλει δέ σοι πῶς ἀπίθανον; II. Tyr. 831. 151.

P.

Ῥάδ' I. D. Deor. VII. 4. 224.
Ῥαδάμανθυς I. Cat. 29. 650.
ῥᾴδιος τ τρόπον I. Merc. Cond. 40. 700. ὡς ῥᾴον I. Herm. 30. 771. ῥᾴδιον ἔτω I. D. Deor. VIII. 1. 226. ῥᾴων II. Aſin. 14. 582. ῥᾴων ἴσῃ II. Lex. 20. 345.
ῥᾷς. οἱ ὁμ τῇ ῥᾳστώνῃ I. Merc. Cond. 6. 680.
ῥαψῳδὸν I. D. Mort. XII. 3. 385.
ῥάκος ὕδει γεγυμνῶσθαι I. Tim. 32. 145.
ῥαψῳδία μικτὴ ἐξ ἁπάντων τ μέτρων I. Prom. 5. 30.
Ῥέα. τὴν Ῥέαν al. Ἥραν I. D. Deor. XIX. 1. 249.
ῥέω. fluo. ἡ δὲ, ποῦ σοι γῆς αὕτη (πηγὴ) ῥέει; I. D. Mar. III. 1. 296. ῥεόμενα ἰδῶτι II. Gymn. 25. 906.
ῥέω dico εἰρῆται I. Merced. Cond. 11. 666.
ῥῆσις II. Q. Hiſt. 1. 2. ῥῆσίν τινα μακρὰν λέγοντι I. Prom. 6. 190. ὥσπερ τινα ῥῆσιν ἐπὶ σεαυτοῦ ἀναγιγνώσκων I. Nigr. 6. 45. δεῖ γάρ μοι λέξαι τὴν χορῷ ῥῆσιν μακρὰν — μακρὰν ῥῆσιν λέγοντος ὃ τοῖς ὑποκριταῖς ib. 11. 50.
ῥητόν τινα προειπὼν II. Alex. 19. 227.
ῥητῦρ. ῥητῆρες μύθοντι, ἢ ὃ ἀγοραῖσιν ἄριστοι Νείκεια ἐ. ἰδίοισι ἢ τυραμβεύοντι ἀρίγνω I. Prom. 1. 25.
ῥήτωρ I. Merc. Cond. 5. 629. ὁ τῷ Ὁμήρῳ ῥήτωρ III. de Dom. 17. 200. ἀλλὰ ῥητόρων I. Herod. 8. 837. μόνος τ ῥητόρων τὸ κέντρον ἐγκατέλιπε τοῖς ἀκροωμένοις I. Nigr. 7. 46.
ῥηγνῦσι I. Nigr. 27. 67.
ῥίζα θανατηφόρος I. Nigr. 37. 79.
ῥιζοτόμος I. D. Deor. XIII. 1. 236.
ῥίν. τ ῥινὸς ἄλκαν I. D. Deor. VI. 3. 218. ὑπὸ τῇ ῥινὶ μικόλιστα ἔχῃ αὐτοὺς σίφιδας I. Nigr. 32. 75. καρύζης τῇ ῥῖνα μοσεῖς I. D. Mort. VI. 2. 347. πίκιος ἐόντος τὴν ῥῖνα ἔχοιμι I. Merc. Cond. 35. 695. εἰς τὰς ῥῖνας ἀνέλκοντα τὸ πνεῦμα I. Somn. 4. 7.
ῥιναυσίου II. Lex. 19. 340. vel potius 344.
ῥίπτει. ἐῤῥίφη II. Amor. 33. 434.
ῥίψ. ἐπὶ ῥιπὸς I. Herm. 28. 768. & 769.
ῥόδου. ἀνομοίου ῥόδου I. pro merc. Cond. 11. 720.
Ῥωτιδία II. Alex. 39. 245. Ῥωτιδιανὸς II. Alex. 30. 237. τῇ τ Ῥωτιδιανῶν ib. 48. 252. & 253.
ῥυθμὸς. ὁ ῥυθμῷ I. Prom. 6. 32. τῇ ῥυθμῶν II. Salt. 10. 273.
ῥόμμα II. Lex. 2. 320.
ῥυτὶς. ἐκτανύσεις ῥυτίδας III. Epigr. Omiſſ. 688.
Ῥωμαῖος. οἱ πλείους τ Ῥωμαίων συμπροῖστας ἴχνεσι τοῖς πλείοσι I. Nigr. 34. 77.

Σ.

Σαβαρδακάχῃ II. Alex. 53. 257.
σαγηνεύω I. Tim. 25. 138.
Σακαίρακις v. notas III. Macrob. 15. 218. & 219.
σαίνω I. Merc. Cond. 20. 675.
σαλάγων II. Alex. 50. 255.
Σαλμωνεύς. ἔστ' ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοαῖς θείου μανεὶς ἅρμ' ἵππων Σαλμωνεὺς φλόγα I. Tim. 2. 102.
σάλπιγξ v. not. III. Ocyp. p. 668.
σάνδαλον haec vox non legitur in Scapula II. Q. Hiſt. 10. 15.
Σαρδαναπάλῳ I. D. Mort. XX. 6. 419.
Σαρδιανὸς ἰκανῶς ὄλεθρος II. Jup. Trag. 43. 692.
σάρισσα III. D. Meret. XIII. 316.
σαρκάζω I. Prom. 7. 36.
σαρκασμοπιτυοκάμπτης I. Prom. 7. 36.
σάρξ. τὸ τ σαρκὸς ἀόχλητον II. Par. 11. 849. αἱ σάρκες II. Amor. 14. 412.
Σάτυρος I. D. Deor. I. 1. 206. ib. V. 2. 212. Σάτυρος ὁ 9. I. Nec. 16. 479.
σαφὴς. πιστὶ πᾶ σαφὴς I. Somn. 8. 11.

σβέσαιμι II. 1. Ver. Hist. 29. 92.
Σεβαστός. κατὰ τὸ Σεβαστὸν II. Salt. 34. 287. & 288.
Σεβαστικὸς II. Q. Hist. 21. 29. & 30. Σεβαστικὸν θύσας ἵδι 26. 34.
στερρῇ μαχρῇ v. notas III. Dea Syr. 29. 474. & 475. τὸν στερρὸν τοῦ Διὸς II. Affr. 22. 368. ταῖς στερραῖς III. Herc. 3. 83.
Στοᾶν I. Nigr. 3. 41.
σύλλογος. ἐπὶ τὰ σύλλογα II. Lex. 3. 323.
σελήνης. ἀπὸ σελήνης ἀκλείψεως II. 1. Ver. Hist. 19. 85. ὑπ' αὐτῆς τῆ σελήνης III. Conv. 41. 447.
Σεμέλην ἀφθέγρεται ὑπὸ τὰ πυρὸς I. Somn. 9. 14.
σεμνὸς. παρὰ τὰς σεμνὰς Θεὰς II. Bis Acc. 4. 795.
Σεμνιανὸς II. Alex. 27. 235.
σεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
σημεῖον. ἐς τὰ σημεῖα I. Tim. 14. 123. ὁ μόγιστος ἐκ σημείων III. Calumn. 9. 138. σημεῖά τινα ἁμαρῆ I. Herm. 74. 817.
σηπία I. Catap. 7. 628.
σής. τοὺς σῆας III. Adv. Ind. 1. 98.
σίαλος vide σίελος.
Σιβύλλαν III. Mort. Per. 29. 351.
σιγᾶν. σὺ σιγᾷς I. Herm. 80. 824. σίγα μὴ III. Tragop. p. 652. σίγα ἐκ Κρητὸς III. Philopat. 27. 616.
Σίγειον I. Cont. 23. 520.
σιγμὸς I. Jud. Voc. 7. 90.
Σιδῶν I. D. Deor. XXIV. 2. 276.
σίελος & σίαλος I. Cat. 12. 694.
Σικελίαν I. D. Mort. IX. 2. 360.
Σικυὼς II. Salt. 22. 281.
σιλλαίνω I. Prom. 8. 192.
σιμὸς. τὸ σιμὸν λίγω I. D. Mort. XX. 4. 416.
Σιμωνίδης I. Jud. Voc. 5.
Σινωπεῦς III. Macrob. 15. 218.
Singularem cum plurali conjunctum vide I. Zeux. 7. 844.
Σίνις διπτυσιάσας τὴ Σίνιν τὸν πρὸς Πιτθέως συγγονῆ I. Prom. 7. 36.
σιτώρια III. Rhet. Pr. 16. 18.
Σισύφε II. Jup. Conf. 18. 640.
σίτησις ἐν πρυτανείῳ I. Prom. 4. 188.
σιωπὴ. ὑπὲρ τὸ ἐν ἀρχαίοις προσώποις σιωπῆς II. Salt. 70. 306. & 307.
σκάζω. πρὸς τὴν θεραπαίναν σκάζων I. Merc. Cond. 39. 699.
σκαιὸς. μηδὲν σκαιὸν I. Tim. 35. 147.
σκάπτω. σκάπτει ὁ Τίμων I. Tim. 40. 151. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾷ II. Gall. 6. 711.
σκάφη II. Q. Hist. 41. 55.
σκέλος. ἐκ τοῦ σκελοῦ λάσιος II. Bis Acc. 9. 800.
σκέπτομαι I. Merc. Cond. 37. 696.
σκιὴν μοι ἢν πολυτελῆ II. Afin. 48. 616. σκιὴν — philosophi pallium I. Nigr. 24. 64. αὐτῇ σκιῇ τῷ πίθῳ I. D. Mar. VIII. 1. 308.
σκηνὴ. σκηνῆς ὄνομα I. Nigr. 1. 39. ἐπὶ τῆ σκηνῆς II. Icar. 21. 776. μόνοι σὺν ἐπὶ σκηνῆς ἑστῶσι ἑαυτὸν III. Mort. Per. 21. 344. σκηνὴς τῆ παλαιᾶς I. Herod. 8. 837.
σκηπτὸς βροντῆς γινομένης I. Somn. 17. 22.
σκῆπτρον I. D. Deor. VII. 3. 221.
σκιὰ I. Nec. 13. 474.
σκιᾶς — αὐγὴν III. Electr. 6. 90. σκιαὶ ἐπῶν I. Harm. 4. 857. σκιαὶ ὀρθαὶ II. 2. Ver. Hist. 12. 112.
σκιαδίλαμπ III. Diff. cum Hef. 5. 243.
Σκιρωνίδης. λὸ τῆ Σκιρωνίδην I. D. Mar. VIII. 2. 307.
σκληρώδης πίτυρα I. Somn. 22. 18.
σκοπῶν. ἅμα τούτων μὲ σκοπῶν I. Prom. 5. 30. σκοπεῖσθαι πρὸς ἑαυτὸν I. Nigr. 6. 45.
σκοπὴ. λὸ τῆ σκοπῆς I. D. Mar. I. 2. 288.
σκοπιὰ. λὸ τῆ σκοπιᾶς I. D. Mar. I. 2. 289.
Σκυθῶν ἐρημίαν II. Amor. 36. 436.
σκυθρωπάζειν II. Icar. 5. 736.
σκύλλω. αὐτῇ σκύλλῃ I. Cont. 7. 498.
σκυτάλη I. Somn. 3. 6. ib. 14. 29.
σκώπτω Νεκρικῷ I. Herm. 12. 751.
σκῶμμα. ἐμμένειν Ἀττικὰ τὰ σκωμμάτων I. Prom. 1. 24.
σμαραγεῖν. τὸ σμαραγῆσαν III. de Domo 25. 198.
σμίλη I. pro merc. Cond. 2. 709.
Σμύρνα I. Jud. Voc. 9. 94.
σμυρναῖος II. Imag. 2. 460.
σολεὺς I. Pisc. 19. 589.
σολοικίας . . . ἐν πρόρρησει II. Salt. 80. 310.
σολοικίζοντα III. Soloec. 1. 552.
σολοικισμὸς I. Nigr. 31. 74. σολοικισμῶν ἐπιπλάδης I. Vit. Auct. 23. 565.
Σόλων ὁ Ἐξηκεστίδε I. D. Mort. XX. 4. 416. I. Cont. 9. 502.
σορὸς I. Herm. 78. 821. & 822.
σός. ὁ σὸς ὦ Ἑρμῆ II. Jup. Trag. 33. 680.
σοῦμαι II. Q. Hist. 29. 40.
σοφιστὴς I. pro merc. Cond. 15. 723. Ῥοδίῳ σοφιστῆ II. Tox. 27. 536. ἀποκαλλιερμένου σοφιστοῦ III. Mort. Per. 13. 337. μισθῷ σοφιστῆ I. pro merc. Cond. 5. 712. ἐπὶ τοῦτου σοφιστὴν III. Philopf. 16. 43. σοφιστὴ II. Gymn. 22. 903. σοφιστῶν III. Philopat. 2. 587. σοφιστῶν ἀφωνότερα II. Jup. Trag. 14. 656.
σοφιστικὸς I. Prom. 4. 189.
Σοφοκλῆς I. Jud. Voc. 5. 88. III. Macrob. 24. 226.
σοφὸς. σοφὸς τὰ ἐρωτικὰ I. D. Deor. XX. 1. 253. ἐκὶ σοφοὶ I. Pisc. 1. 571. οἱ σοφοὶ ἐπὶ ταῖς τῶ πλουσίου θύραις ἀφιστῶσι I. Nigr. 22. 60. τοὺς τῶ σοφῶν I. Herm. 47. 788.
σπανῶ I. Nigr. 31. 73.
Σπαρτιάτης. ἀνὴρ Σπαρτιάτης II. Par. 43. 868.
σπαρτὸς. σπαρτὸν ἀπόδυσις II. Salt. 41. 292. & 293. σπαρτοῦς τινας ἀναβεβλαμμένους III. Philopf. 3. 31.
σπείρας τινὸς ἐπισημάδος II. Tox. 19. 528.
σπειρᾶσαι. ἐσπειραμένους III. Philopf. 22. 50.
σπεῖσθαι. σπείσασθαι καὶ αὐτὸν Δημοκλῆς — σὺ μὲν σπείσασθαι καὶ αὐτὸν ἐκέλευες I. Nigr. 6. 44.
σπένδω II. Amor. 15. 413.
σπεύδω. σπεύδων ὀργῆς — ὃν τὸ ἐδίδου φυλαττούσης σπεύδων τίφρας — ἐξέφλεξε καὶ πόλιν ἐμβαλὼν σπεύδων ρωμαῖον Μεγαμικοῦ ψαφίσματος — ῥιζοῦσθαι (ῥιζοῦσθαι) τὸ ἐθέλειν αὐτοῖς σπεύδοντα τὸ κοινωνίας I. Tim. 1. 100.
σπλάγχνον. σπλαγχνῶν III. Tragop. p. 645.
σπονδὴ. σπονδὰς πίμπουσιν II. Jup. Trag. 22. 668.
σπορὰ. τῇ τῶ κυάμων σπορᾷ I. Prom. 1. 24.
σπουδάζω I. D. Deor. XVI. 1. 243. σπουδάζοντ ὑπὸ τῶ γυναικῶν III. Rhet. Pr. 23. 24.
σπουδῶ II. Icar. 4. 755.
σπουδή μοι ἐπιγένηται I. Prom. 2. 26.
σπάδιον πᾶν ἤδη ἧττον φοβερὸν I. Harm. 4. 858.
σπάδων. σπάδοι II. Icar. 6. 757.
σπάδων III. Nav. 26. 259.
σπυρούς τινας ἐν παρασκάγγαις II. Icar. 1. 752.
σταυρὸς. ὁ δὲ σταυρὸς ὅδε I. Jud. Voc. 12. 98. ἐπὶ τῶ σταυρῶν III. Philopf. 17. 45.

σύχνω II. Jup. Trag. 33. 682.
σύλλω. ἐσυλημένου I. Scyth. 3. 863. σύλλας II. Alex. 11. 218.
σύμματα II. Alex. 58. 263.
συνός. βίῳ καμιδῆ συνός, I. Somn. 1. 2.
συνοχωρέω. ἀλλὰ συνοχωρῶν ἔστιν I. Nigr. 13. 52.
σύφαρ I. Tim. 43. 157. συφάνω τ' τόπων (μὴ ἴσασι) — δότε δ' ἀνθέων ἐκείνων συφάνας δ' εἴης (*Casaub.* legit ὕπνος) πυκάζω τὰ μιτωτά μου 'πικαίτι. — τὴν κεφαλὴν τοῖς συφετοῖς ἀληθισμοῖ I. Nigr. 32. 74. & 75. συφανῶν ib. 8. 48. I. Cont. 22. 518. πολλάκις ἐσυφαθικότων III. Dem. Enc. 45. 523. συφῆναι τὰ Ὀλύμπια II. Icar. 25. 782.
σῶθ. τὸ σῶθ ἡ τὴν δεξιὰν καλαφιλεῖν I. Nigr. 21. 59.
σῶλη. σῶλαι παλαιοῦ νεκροῦ ὑπτίαι I. Tim. 5. 110.
Στησίχορ II. 2. Ver. Hist. 15. 113.
σῖγμα. σίγματα ἐπὶ τ' ψυχῆς I. Cat. 24. 645.
σιγματίας δραπέτης I. Tim. 17. 128.
σίζονται HI. Dea Syr. 59. 489.
Στοὰ II. Bis Acc. 13. 807. ἐπταφόνῳ Στοᾷ III. Mort. Per. 40. 360.
σοιβάζω I. Cat. 5. 626.
σοιχεῖ χρόνῳ v. not. III. Ocyp. p. 666.
σοιχεῖον. ὁποσάπερ, τὸ σοιχεῖον εἰη II. Gall 9. 716. τὸ σοιχεῖον ἑξάκτυν III. Cronos. 17. 398. & 399.
σόλ. ἐπιμήκεις σόλες III. Dem. Enc. 37. 519.
σόμα. ὁ χημαλισμὸς τῦ σόματ I. Jud. Voc. 7. 91. τὸ σόμα ἀνοίξας οὐ &c. III. Philopf. 33. 60. ὅτι μηδὲ τοῖς σόμασιν ὑμᾶς προσίενται I. Nigr. 21. 60.
σόμιον I. Catap. 4. 624.
σοχασικὸς II. Q. Hist. 47. 58.
σρατιώτης. ἢ σρατιάτας II. Imag. 10. 468.
σραλιωτικὸν I. D. Deor. XVIII. 1. 248.
ἡ Στραλονίκη III. Calumn. 14. 144.
σρατόπεδον. διὰ σρατοπέδω I. Nigr. 13. 52.
σιφός. σιφῶν v. not. III. Epigr. Omiss. 691.
Στωϊκός. ταῦτα τοὺς Στωϊκοὺς λύειν ἀξίως I. Nigr. 11. 50.
σὺ δὲ I. Cont. 2. 493. τὸ πρῶτον σὺ I. Herm. 15. 753. σοῦ I. Pisc. 22. 592. πάλαι μὲν σε ταῦτα αἰτιῶ I. Tim. 14. 124. σοὶ Edd. σὸν *Jens.* corrigit III. Dem. Enc. 18. 504. σοι II. Salt. 4. 268. ἐγὼ σοι II. pro Imag. 1. 484. & 485. ἅτις ἐσί σοι II. Jup. Trag. 2. 644. σέ τε κ II. Jup. Conf. 16. 638. σὺ δ' ὦ θεῶν &c. II. Q. Hist. 1. 2. ὑμῶν II. Bis Acc. 20. 814. & 815. τῇ ὑφ' ὑμῶν II. 2. Ver. Hist. 27. 124. ὑμῶν μόνων ἴδιον γένεσθε III. Mort. Per. 24. 347. ὑμῖν I. Pisc. 31. 599. I. Herm. 4. 744. II. Phal. Pr. 1. 187. ὑμᾶς vulgo ἡμᾶς III. Ep. Sat. 29. 410. & 411. ἐχ ὑμᾶς I. Jud. Voc. 3. 85.
συγγενὴς I. Tim. 49. 161.
συγγνώμης ἀξιώσας II. Par. 28. 858.
συγγραμμάτιον I. Herod. 1.
συγγράφω. συγγραψάμενος πρεσβείας I. Scyth. 10. 869. τῷ συγγράφειν II. Q. Hist. 4. 6.
συγκαίσαρα. συγκαίσαρα ἐαυτοῖς ἄγειν — φρούρια πρότερον εἰς τὴν Σύρων ἐπικράτειαν συγκαίσαρα ὠυτα I. Nigr. 11. 50.
συγκαλαφλέγω I. Nigr. 30. 72.
συγκεῖμαι I. pro merc. Cond. 5. 713.
συγκομίζω. τῇ μνήμῃ συγκεκομισμένῳ — κάλλιστον δὲ πάντων ὃ πολεμικωτάτοις κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκομίσθαι I. Nigr. 10. 49.
συγκρετέω. συγκρετῶν III. Conv. 18. 43. συγκεκραμένος II. Gymn. 29. 911.
συγκωμάζω II. Salt. 11. 274.
συγχεῖν ἡμῶν ἐπειράτο τὴν σωτηρίαν II. Bis Acc. 17. 812.
σῦκον II. Alex. 47. 252.
σῦκα. σῦκα σῦκα ὀνομάζων II. Q. Hist. 41. 54 τὰ σῦκα τῦκα — τὰ σῦκα σῦκα, τὴν σκάφιν δὲ σκάφιν ὀνομάσων I. Jud. Voc. 8. 93.
συλᾶν. συλᾶν τὰ ἤδη ἀνατεθέντα II. Phal. alt. 2. 202.
συλᾶσθαι I. Jud. Voc. 2. 83. ib. 8. 93.
συλαμφάνω. συνελάμβανεν ἐπὶ δωκάτῃ I. D. Mort. XII. 3. 384. συνειληφότα II. de Luct. 20. 932.
συλλαγχάνω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
Σύλλας I. Zeux. 3. 841. III. Adv. Ind. 4. 102. & 103.
συλλέγω. συνειλεγμένος II. de Luct. 20. 932. συνειλεγμένα I. Tim. 23. 137.
συλλήγω. συνειληχότα II. de Luct. 20. 932.
συλλογισμὸς I. Tim. 13. 122.
σύμβαμα I. Vit. Auct. 21. 561.
συμβόλαιον II. Asin. 1. 567. & 568.
συμβουλεύω. συμβουλευόμην τοῖς ἐπιτηδείοις I. Somn. 1. 2. συμβουλεῦσαι ἀξιῶ rogo ut mihi consulatis. II. Phal. Pr. 5. 191. συμβουλεύσατε ἂν ib. 193.
συμμαχέω. Ἀθηναίοις συμμαχήσας I. D. Deor. XXII. 3. 271.
συμπαριδρύειν III. Nav. 31. 268.
συμπαρεισέρχομαι I. Tim. 28. 141.
σύμπασ' Edd. male σύμπας III. Epigr. 24. 682.
συμπείνω. συνέπινον αὐτοῖς I. Sacr. 9. 533.
συμπίπτω. συμπεσεῖσθαι I. Herm. 40. 784.
συμπόσιον III. Conv. 1. 418.
συμπότης. τ' συμπότου II. Asin. 7. 575.
συμπολικὸς I. Prom. 8. 191.
συμπροέρχομαι I. Nigr. 22. 61.
συμφέρω. ἐπὶ τῷ συμφέροντι παῤῥησιαζόμενος II. Jup. Trag. 19. 663. ἐπὶ τῷ ἐκείνων συμφέροντι III. Calumn. 24. 157.
συμφθείρω. ἡ μίξις συνέφθειρε I. Prom. 5. 31. συμφθείρεσθαι ἀκμῆλος ib.
συμφιλοσοφέω I. Herm. 11. 750.
συμφορά. τὴν συμφορὰν II. Asin. 56. 624.
συμφύω. ἡ συμπεφυκυῖα III. Musc. Enc. 3. 92.
οἱ σωαγωνισταὶ III. Epigr. 20. 680.
σωαναστάω I. Cat. 18. 641.
προσιλθὼν τῷ σωαρμοστῇ II. Tox. 32. 540.
σωδιαιτέω I. Nigr. 22. 61.
σύνδισμος I. Jud. Voc. 6. 90.
σωδιάτορ I. Cont. 1. 488.
συνειλέω. συνειλημένον II. Imag. 9. 467.
σωεκπίπτω. συνεκπίπτει δῆλον I. Nigr. 8. 48.
σωεπιλαμβάνω. σωεπιλαβέσθαι al. σωεπιβαλέσθαι I. Prom. 13. 195.
συνείδω. μηδὲν κενδαλεον ἑαυτῇ συνειδυῖα I. Nigr. 6. 45.
συνεργὸς ἀγαθὴ I. Tim. 33. 146.
συνέρχομαι. συνέλθετε II. Jup. Trag. 6. 647.
συνέσις. πολλῇ τῇ συνέσει χρώμενος II. Alex. 22. 229.
σωστὸς. τὰ πολεμικὰ συνετὸς οὐ ὀλίγοις I. Somn. 2. 4. ὁ σωστότατος III. Calumn. 28. 158.
συνέχω. συνέχεται I. D. Mort. X. 12. 375.
συνήθεια. συνήθειαν ὁμιλῶ I. Jud. Voc. 7. 91.
σύνθετος. σύνθετόν τι καὶ ξένον φάσμα τοῖς ἀκούουσι δοκῶ. I. Prom. 5. 31.

σύνθημα. ὡς ἐδεξάμην τὸ σύνθημα I. Nigr. 22. 61.
σωίημι. συῇς I. D. Mort. XIV. 6. 399. συνιῶσι intelligere, vid. not. II. Jup. Trag. 27. 673. συνιώσι al. συνιῶσι II. Q. Hist. 37. 49. συιὼς δὲ, οἷας II. Alex. 32. 240. συιὼσι leg. συιὼς δὲ II. Alex. 32. 240. & 241. συιώσι II. Salt. 64. 302. συισομώσας v. notas III. de Dom. 4. 192.
συισημι. συισῶτα ὁρᾷς III. Philopſ. 29. 56.
συνοδοιπορέω I. Herm. 13. 753.
συνοικέω. συνοικεῖ ἡμῖν &c. I. D. Deor. V. 2. 213.
συνοικίαι II. Tox. 15. 522.
συνουσία. τὰς συνουσίας II. Jup. Trag. 4. 646.
συντάσσω II. Eun. 3. 352.
συντίθημι. ἔτω ῥᾳδίως συντιθεὶς I. Cont. 4. 495.
συντρίφω I. Jud. Voc. 7. 91.
συντρίῶ. μὴ ἐ συντρίψω πᾶ πισὼν τ ὥρια, ὧν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49.
σύντροφος. φιλοσοφία ἐ πειὰ σύντροφοι — τῇ Ἐκδάδι πενίᾳ μᾶ αἰεὶ σύντροφοι; ἐσι I. Nigr. 12. 51.
συφορὶς παλαιὰ I. Tim. 50. 164.
σύρδη. τὴν σύρδω τύρδω λόγους I. Jud. Voc. 7. 90.
συρίζω. τὸ συρίζειν ἢ σαλπίζειν I. Jud. Voc. 10. 96.
συρίττω I. Nigr. 8. 47. ἐξέπιπλες, ἐγὼ δὲ ἐσύριττον ib. 48.
Σύρος. ὁ Σύρος τ &c. III. Philopſ. 16. 43. Σύροι μὲν ἴσμεν III. Tragop. p. 660.
συρφετὸς I. Herm. 21. 760.
συσπάω. συσπακὼς τοὺς δακτύλους — ἐρᾷς τοὺς δακτύλους κατασκληκότα I. Tim. 13. 122.
σφαγή. ἐν τῇ σφαγῇ II. Tyr. 13. 151.
σφαῖρα καλάμου ſphaerae hujusm. κρικωτοὶ vocantur I. Nigr. 2. 40.
σφάλλω. μὴ σφαλεὶς τ ἀληθείας I. Nigr. 11. 50.
σφῆξ. ἅστις σφῆκες I. Cont. 15. 511.
σφιγγίον I. pro merc. Cond. 1. 706. 707. & 708.
σφίγξ. ὡς ἄμμα σφίγγει II. Aſin. 10. 578. & 579.
σφυραλάτων III. Dem. Enc. 14. 501. & 502.
χειδία. ἐπὶ τ χειδίας II. Par. 11. 849.
χῆμα II. Q. Hiſt. 57. 66. χῆμα δυλοστρικὸς, I. Somn. 8. 11. ἐπίσημον λὸ τῦ χήματος — κίσμιον λὸ τῦ χήματος I. Nigr. 2. 40. λὸ τῦ χήματος ib. 24. 64. τῷ χήματι τῷ αὐτοῦ I. Jud. Voc. 12. 98. τὸ χῆμα εὐσκλὴς I. Tim. 54. 170. χήματά μοι τ φανέντων ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ὠθήματα I. Somn. 5. 8.
σώζω. τὸ σώζειν αὐτοὺς &c. I. D. Mar. II. 4. 294. σώσειν αὐτὴν τῇ φυγῇ II. Aſin. 23. 592.
Σωκράτης I. Nigr. 27. 67. II. Salt. 25. 283. Σωκράτης δὲ ὁ λὸ Μόψου III. Soloec. 5. 560. Σωκράτης ἐμάνθανε λεξόλογον τὴν τῦ πατρὸς τέχνην I. Somn. 12. 17. Σωκράτους ἰατρεία II. Dem. 6. 378. Σωκράτους ἰρασὴς I. Somn. 2. 3. Σωκράτη III. Mort. Per. 5. 330. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιςὴς ἐπικαλούμενος I. Prom. 6. 32. εὐδιώρυκα, ὦ Σώκρατες, ἄνθρακος εἶ I. D. Mort. XX. 5. 418.
σῶμα. τῷ μὲ σώματος I. D. Mort. XXIV. 3. 430. τῷ σώματος τὸ εὐτελὲς, alii melius χήματος legunt I. Somn. 8. 10. τῷ δ τούτῳ σώματι I. Jud. Voc. 12. 97. τὸ σῶμα καθαναγκάζειν I. Nec. 4. 461. διεφθαρμένον τὸ σῶμα I. D. Deor. XIII. 2. 236. ὑπόγυον ἦν τὸ σῶμα, melius χῆμα, I. Somn. 8. 11. σώματα εἶναι ἅπαντα I. Herm. 36. 778. ὧν τὰ μὲ σώματα δίλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57.
σωρὸς ὁ acervus. I. pro merc. Cond. 13. 722. nam ἡ σορὸς ſepulcrum, ib.
Σώφρων I. D. Mort. XXX. 1. 450. II. Demon. 1. 374. III. Hipp. 2. 66.
σωτὴρ I. Zeux. 8. 845. σωτῆρα ἐ εὐεργέτην I. Tim. 5. 110.
Σωτήριχος III. Ocyp. p. 669.
σωφρονικὸς I. Tim. 54. 170.
σωφρόνως ἢ δικαίως ἢ ὁσίως I. Somn. 10. 15.
σωφροσύνη δὲ ἑκάτη I. Somn. 9. 12.

T.

Τάζω. τέλαγὰς I. Cont. 1. 488.
ταχέως ἀνυγραίνοντο II. Amor. 3. 401.
ταλαίπωρον III. Tragop. p. 645.
τάλαντον. λὸ ταλάντου πέντε, οὗ ἔχε II. Tox. 23. 532. περὶ ταλάντου III. Ep. Sat. 8. 391.
Ταλαὸς. ἔνιοι δ τ Ἀταλάντης Παρθενοπαῖον φασὶ γραῦσαι, ἀλλὰ τ Ταλαοῦ, ὃν ἴσιος Ἀδρ. τῦ κ Κλαλὸν προσαγορεύσασι I. Jud. Voc. 11. 97.
Τάλως III. Philopſ. 19. 471.
ταμιεῖον I. Nigr. 27. 67.
τᾶν. ὦ τὰν & τᾶν II. Icar. 2. 752.
Τάνταλος I. Tim. 18. 128.
τάξις. τάξις γραμμάτων — ὅπως ἢ ἡ τάξις τ γραμμάτων ἔχειν νενομοθέτηται I. Jud. Voc. 5. 89. τάξῳ II. Amor. 24. 424. τάξιν λιπὼν ἣν &c. vide notas III. Dem. Enc. 44. 522. & 523. τάξεσι II. Alex. 30. 237. & 238.
ταπεινὸς τὴν γνώμην I. Somn. 9. 12.
Ταραντῖνος. τ Ταραντίνης ἐργασίας III. Rhet. Pr. 15. 16.
ταραντινίδιον veſtis genus. III. Calumn. 16. 146. & 147.
ταράττεσί τι II. Gymn. 2. 884. & 885.
ταριχεύει II. de Luct. 21. 933.
τάσσω. τετάχατο I. Ver. Hiſt. 13. 80.
Ταΰγετος I. D. Deor. XIV. 2. 239.
ταῦρος I. Prom. 17. 200. ὁ μὲ ταῦρος ἐκεῖτ ἐφαίνετο I. D. Mar. XV. 4. 326. ταύρου εἰκάσας ἑαυτὸν ib. 2. 324. & 325. ταύρου τι ἢ αἰγὸς I. Tim. 9. 117.
ταφὴ. τ ἐκεῖ σὺς ταφῆς I. Tim. 6. 113.
τάφος I. Vit. Auct. 9. 548. τάφος ἐμψυχος I. D. Mort. VI. 2. 347.
ταρφὺς. ταρφέος ἄκρα κάρμηδα II. Jup. Trag. 31. 677.
ταρφὺς I. Cont. 23. 523.
ταχὺς II. Q. Hiſt. 56. 65.
ταχύς. θᾶττον γοῦν I. Tim. 2. 100.
ταχίστα I. Piſc 29. 598. ἐπειδὴ τάχιστα ſimulatque, I. D. Mort. VII. 1. 357.
ταὼς. βασιλεὺς ἐπὶ χρυσοῦ θρόνου ςικτὸς, οἷον ταὼς I. Nigr. 13. 52.
τε. ὑετός τε ῥαγδαῖος — ἀμφί τε ὑραιοῦ, ἀμφί τε ἀςέρων ἡ γραφὴ I. Tim. 3. 105. αὐτόν τε II. Tox. 30. 539.
Τειρεσίας II. Salt. 57. 299.
τεῖχος τριπλοῦν I. Cont. 9. 501. προσοικοδομεῖν τοῖς Θηβαίων τείχεσιν II. Salt. 76. 308.
τεκμαίρομαι. ὅσον τεκμήραιτ I. Herm. 1. 739. τεκμαίρεσθαι λὸ καλάμου II. Alex. 5. 212.
τέκτων I. Somn. 12. 18.
τέλεσι. τελείων θεῶν II. Jup. Trag. 18. 662.
Τελεσιλλᾶς II. Amor. 30. 430.
τέλισμα II. Jup. Trag. 11. 653.
τελίσματα fruſtra Olear. pro τυμπανίσματα. vid. ad I. Somn. 12. 17.
τελεσφορέω I. Prom. 5. 30.

τελευτῶν an adverbium? I. Herm. 46. 787. τελευτῶν II. Par. 46. 871.
τελευτὴ Ἄιδεω II. Q. Hist. 38. 51. ἥδε τελευτὴ ἐγένετο III. Dea Syr. 18. 466. & 467. ὧδε τὸν τελευτὴν I. Nigr. 30. 72.
τελέω II. Q. Hist. 35. 48. τελεῖν ἐπὶ τὸ τέρμα I. Tim. 20. 130. τοὺς θύοντας μὴ τυμπάνοις τελεῖ I. Somn. 12. 17.
τέλλω I. Cont. 10. 502. & 503.
τέλος. εἰς τέλος I. Somn. 9. 12. οἱ τ' εὐτυχοῦντες ἀεὶ τέλος οὐκ εὐτυχεῖς ib. πρὸς τὸ τέλος τῆ βίᾳ I. Cont. 10. 503.
τέμνω. ἔτεμον I. Herm. 28. 769.
τερατεία I. Vit. Auct. 2. 542.
τερατολόγος I. Prom. 5. 30.
τέρμα I. Tim. 20. 130.
τερπνός. ὑδὲ τερπνὸν τὸ αὐτῆ II. Q. Hist. 10. 23.
τέρπω. ἐτερπόμεθα ἐν αὐτοῖς I. D. Mort. XXVII. 6. 441. τέρπει δ' ἃς &c. III. Epigr. Omiss. 692.
τέρψις ἀτερψίη I. Vit. Auct. 27. 569.
τετράκις III. Mort. Per. 35. 356.
τετρακτὺς I. pro Lapsi. 5. 731. III. Philopat. 12. 597.
τετραποδίζει I. D. Mar. VII. 2. 307.
τέτταρες. ἃ σὺ δοκεῖς τέτταρα I. Vit. Auct. 4. 542. τέτταρα I. Herm. 36. 778.
τετταρακοντούτης I. Herm. 13. 753.
τεῦτλον I. Jud. Voc. 7. 90.
τεύχω. ἕτεροι ἄλλοισι τῇ οἱ πολέσσιν ἀγῶσιν τεύχει I. Prom. 1. 25.
τέχνασμα II. Amor. 28. 428.
τέχνη I. Halc. 5. 180. & 181. τέχνῃσιν H. Par. 4. 840. ἐπεὶ τέχνη τε δύνατο III. Ocyp. p. 672. ὑπὲρ τ' τέχνης II. Abd. 24. 180. τῇ σεαυτοῦ τέχνῃ χαφιζόμενος II. Par. 43. 869. μίτει τὴν σεαυτοῦ τέχνην I. D. Mort. XX. 6. 419. τὸν τέχνα I. Pisc. 20. 590. τῆς δ' ἄλλης τέχνης &c. II. Par. 28. 856. & 857.
τεχνίτης. ἄλλων δούλας τεχνίτας I. Somn. 12. 16.
τέως ἐνοήσας I. Prom. 3. 27.
Τήλιφος III. Diss. cum Hel. 1. 440.
τηλικοῦτος I. Halc. 6. 182. τηλικαῦτα i. e. τηλικαύτας I. Prom. 8. 162.
τήμερον I. Catap. 21. 642.
τῆνος II. Lex. 1. 318.
τιάρα. ὁ τὴν τιάραν III. Deor. Conc. 9. 533.
τίθημι I. Prom. 15. 197. τίθει I. D. Mort. IV. 1. 340. τὸ παρὸν εὐθέμενος I. Nec. 21. 484. & 485.
τιμάω I. Prom. 4. 188. ib. 15. 198. τιμῶμεν λιτὰ δεόμενοι II. Tox. 1. 508. & 509. τὸ χορὸν ὦ πόλλων &c. τιμήσει I. Somn. 2. 4. ἢ τιμᾶτε II. Jup. Conf. 7. 163. τιμώμεθα ὑπὸ τῶν ἀρίστων I. Somn. 11. 15. ὁ τιμαόμενος III. Calumn. 12. 140.
Τιμέας I. Harm. 1. 850.
Τιμοκράτης II. Salt. 69. 306. Τιμοκράτει II. Dem. 3. 376.
Τίμων I. Tim. 1. 98. ib. 50. 163. τῷ τε καὶ Τίμωνι ib. 15. 124.
τιμωρέω. ἀξιοῦμεν τιμωρήσειν I. Pisc. 27. 597.
τίπτε I. Nigr. 17. 57.
τις I. Prom. 20. 203. τί ἔν; ἐχρῆν I. D. Mort. X. 4. 366. μή τις ἐχίδνης vide not. III. Tragop. p. 662. τινὲς II. Bis Acc. 20. 815. τί τοῦτο &c. I. D. Mar. III. 1. 294. τί ἐστι; I. Cont. 7. 498. γάρ τι, ὀργὴ τι vide notam III. Ep. Sat. 6. 389. μή τι III. Ocyp. p. 665. τί ὧν ἔτι II. Jup. Trag. 33. 683. τι κέντρον an τὸ; vide ad III. Dem. Enc. 20. 507. τιν II. Par. 56. 878. & 879. μὴ σύ τινα ἄλλον ὁ Φοῖβον &c. I. D. Mort. IX. 2. 361. τίνες δὲ ἐκ ἐτι; ib. XXV. 1. 432. τινῶν I. Halc. 7. 182. & 183. II. Gymn. 14. 893. τίνι γε I. Herm. 80. 824. τινὰς ἡδη I. Scyth. 2. 862. τινὲς αἰτίους I. Merc. Cond. 16. 672.
τοῖ Τισίη τὸν τοίχον εἶδον III. Pseudol. 30. 187.
Τιτανίδης. Τιτανῶδες βλίτον I. Tim. 54. 170.
Τίτορμος II. Q. Hist. 34. 46.
τιτρώσκω. ἐπὶ τ' τρώσασθαι — αὐτὸς ὁ τρώσας λόγος ἔπαται — τὸ τῦ λόγου, ὁ τρώσας ἔπεσται I. Nigr. 38. 82. τιτρωσκόμενος II. Tyr. 20. 156. & 157.
τοιοῦτος I. Prom. 5. 190. I. D. Mort. XIV. 4. 397. I. Merc. Cond. 30. 689. τοιαύτη εοι &c. II. Imag. 18. 478. τοιοῦδε al. τὸ τοιοῦτο I. D. Mort. XIV. 4. 397. τοιοῦτον neutr. gen. pro τοιοῦτο, I. Vit. Auct. 15. I. pro Lapsi. 17. 738. τὸ τοιοῦτον I. Herm. 29. 770. ib. 33. 774. τοιοῦτόν τι ἔπαθον II. Imag. 1. 458. & 459. τοιοῦσον II. Par. 8. 845. τῷ ὄμως τοιοῦτον ὄντα αὐτὸν ἐβδέλυξε I. D. Dear. XV. 1. 241. τάχ' τοιαῦτα I. D. Mort. XX. 5. 419.
τοῖχος. τοίχε ἄρχω τῦ δεξιοῦ III. D. Meret. XIV. 320.
τοιχωρυχία II. Gall. 28. 744.
τομὰς κεφαλὴν τοιογλύφος I. Nec. 11. 472.
τόσος. ὁσονδέποτε γὰρ αὐτῷ κατὰ καιρὸν τοὺς τόκους I. Herm. 10. 749.
τολμάω. μόνος δὲ τολμήσας II. Par. 43. 866.
τῶν τόνε ὑφαιρεῖν III. Philopf. 8. 36.
Τόξαρις II. Tox. 1. 507. Τόξαρις. καὶμοὶ ib. 11. 518.
τόξον I. D. Mort. XVI. 3. 403. τόξε II. Alex. 27. 236.
τοξότης I. Cont. 7. 498.
τοσοῦτος. τὸ τοσοῦτον — ὁ γὰρ Ποσειδῶν ἐκίλισεν, ὦ Πανότη, ἀναίμακτον τὸ τοσοῦτον φυλάττειν τὸ πέλαγος — ἢ ἵρις δὲ τὸ τοσοῦτον — τὸ τοῦτον δὴ ἡμπαιρόθην I. Tim. 10. 119.
τοσοῦτος. τοιοῦτος II. Q. Hist. 27. 35. τόγε τοσοῦτο III. Rhet. Pr. 8. 7. πάλιν τότε τοσοῦτον ἐπέσσα III. Mort. Per. 33. 355.
τότε δὴ τότε I. Merc. Cond. 11. 666. II. Imag. 13. 472. τὰς λόγχας ἃς τότε ἔκυσα I. Nigr. 7. 45.
τραγέλαφος. τοῦ γὰρ ἕνεκα τραγέλαφος ἢ σφίγξ; I. Prom. 7. 37.
Τραγοποδάγρα III. Tragop. p. 643.
τράγος. τράγε ἑαυτὸν ἀπόπεμπον I. D. Deor. XXII. 2. 270.
τραγῳδία I. Jud. Voc. 7. 90. τραγῳδίᾳ ἀρχῆς II. Gall. 24. 738. τραγῳδίαν II. Alex. 5. 213. τραγῳδίαν ἐδιδάσκεν III. Calumn. 24. 155.
τραγῳδὸς, τραγῳδὸς ποιεῖ I. Tim. 51. 166.
τράμις II. Lex. 2. 320.
τραπεζα. δελφὶς II. Lex. 7. 332. τράπεζα κοινὴ II. Amor. 27. 426. & 427. ἐπὶ τ' τραπέζης μύστον I. Tim. 48. 161. τραπέζαι ὑπὲρ τὰς ὁ Σικελίας I. D. Mort. IX. 2. 360.
τραῦμα. τὰ ἴχνη τ' τραυμάτων I. D. Deor. XXVI. 1. 280.
τραχὺν. τράχυνε f. F. R. marult τραχῦσι II. 2. Ver. Hist. 30. 126. & 127.
τρεῖς. τρῶν δ' ὄντων III. Calumn. 6. 133.
τρέπω. τῦτραπεμμένῳ τὸν χρόνον I. Merc. Cond. 42. 703.
τρέφω. θρέψῃ γενικῶς I. Somn. 7. 9. τρέφει II. Alm. 1. 569. εἰ τὸ τρέφειν πάγωνα &c. III. Epigr. Omiss. 690. πόθεν ὁ ἀρχαῖος θρέψεται I. Somn. 7. 9.
τρέχω. θραμὼν πρὸς τ' ἄρχοιλα II. Alm. 54. 622.
τρέωνα. πακτόξης τῇ τρεωνίῃ I. D. Mar. VI. 3. 305. ἐμβαλὼν τὴν τρέωναν I. Cont. 7. 498.

θρασύτατοι I. Vit. Auct. 6. 547.
τρίζων II. Dem. 48. 390.
τριβώνιον ἔχων πολύθρυλ. I. D. Mort. I. 2. 332.
τριγώνου ἰσπλεὺς I. Vit. Auct. 4. 542. & 543. τρίγωνον πτερλοῦν I. pro Lapſ. 5. 729.
τριόστρ. I. Somn. 17. 21.
τριπόσιον ὀργυιῶν III. Dea Syr. 28. 474.
τριώρεις παλαφλέκτας III. Hipp. 2. 67.
τρίπτη II. Alex. 11. 218.
τριτημόρια I. Merc. Cond. 2. 653.
τριώβ. I. D. Mort. I. 1. 330.
Τριπτόλεμ. I. Prom. 1. 24.
τρισόλβιοι. ὡς τρισόλβιοι κεῖνοι βροτῶν οἱ ταῦτα διηχθέντες τέλη Μόλοσσ' ἐς ᾅδου τοῖς δὲ ϕῶς μόνοις ἐκεῖ ζῆν ἐστι, τοῖς δ' ἄλλοισι πάντ' ἐκεῖ κακά. I. Nigr. 1. 39.
τρίτ. τρίτῳ I. D. Mort. XIII. 3. 392. τρίτη II. Salt. 26. 283. & 284. III. Pſeudol. 7. 169. τρίτον τι ἀγαθὸν II. Eun. 3. 353. τὸ τρίτον II. Q. Hiſt. 31. 42.
Τρίτων. ὦ Τρίτωνες I. D. Mar. X. 2. 315. Τρίτωνες III. Epigr. Omiſſ. 688.
τριτωμοιρίδης II. 1. Ver. Hiſt. 35. 98.
Τριφάλης τῆ Κωμικῶν εἰς III. Fug. 32. 383.
τριώβολον μισθὸς II. Bis Acc. 12. 805.
Τροία. τὸν τε βασιλέα τῶν ἐπὶ τὴν Τροίαν III. Ner. 2. 637.
τρόπος. κατὰ τὸν αὐτὸν τοῦτον τρόπον II. Tyr. 12. 151. ἄλλῳ τῳ τρόπῳ ib. 11. 148. τυτωὶ τῷ τρόπῳ I. Jud. Voc. 11. 96.
τροπόω I. Cat. 1. 621.
τροπωτὴρ I. D. Mort. IV. 1. 340.
τροχὸς I. D. Deor. VI. 5. 219.
τρύβλιον I. Tim. 54. 170.
τρυπάω. τὴν τέλυπηρᾶμψιν II. Bis Acc. 35. 835.
τρυφαλὶς II. Lex. 13. 336. vel potius 340.
τρυφάω. τρυφάτω μόνος I. Tim. 43. 155.
τρυφή. τρυφὴν καθειρμὴν II. Amor. 3. 400.
Τρωάς. ἐν τῇ Τρωάδι I. D. Mar. IX. 1. 311.
τρώς. παρὰ τρωσὶ I. D. Mort. XXIX. 2. 449.
τρωτός ἐστιν III. Calumn. 15. 145.
τυγχάνω. τοῖς τιχοῦσι I. Piſc. 17. 588. ὃ τὴν τυχοῦσαν II. Icar. 16. 771. τοῖς μηδὲ ταῦτα τυγχάνουσιν I. Nigr. 21. 59. φύσιας ἐυσέχω τι ἐ μναμοσυνικᾶς ἐ φιλοπόνου τυχὼν, I. Somn. 2. 5. φύσιάς τι δλιᾶς τέλυχνεὺς ib.
τύλ. τύλων ἀνάπλεως I. Somn. 6. 9.
τυλόω. ὡσεὶ τετραπέλας τέλυλώρθμας ἔνδοθι χεῖρας I. Somn. 6. 9.
τύμβ. Solan. pro ἑκατόμβαι vult legi τύμβοι optime meo judicio I. Cont. 24. 524.
τύμπανον I. D. Deor. XII. 1. 234. τοὺς ἐκ τυμπάνου I. Cat. 6. 617. τύμπανα ἐκβαλεῖτε III. Bacch. 4. 78.
Τύνδαρις. Τυνδάρεως II. Salt. 45. 295.
τύπτω I. Nigr. 27. 67.
τυραννίδι. τυραννούμβοι tyrannide vexati II. Tyr. 5. 144.
τυραννικὸς III. Calumn. 13. 143.
τυραννὶς I. Tim. 52. 169.
τύραννος I. Catap. 1. 620.
τύρβη I. Jud. Voc. 7. 90.
τυρσὶς. κατὰ τύρσιν II. Alex. 11. 219.
τυρὸς ἐκ Γυθίου III. D. Meret. XIV. 320. τυρὸν ἐ δίνε κάδον II. Aſin. 37. 605.
τυφλὸς I. Herm. 19. 757. ὃ τυφλὸς μόνον I. Tim. 20. 130. ἐδὲ τυφλὸς ἦν II. 2. Ver. Hiſt. 20. 118. μᾶλλον δὲ τυφλοῖς III. Calumn. 1. 126.
τυφλόω. ἐχὶ τὸ σῶμά ἐστι τὸ τυφλοῦν τὴν ψυχὴν, ἀλλ' ἡ τρυφή. I. Prom. 7. 85.
τυφών. πλαφαμβρ., ὁ ἐπιφανὴς ἐ ἀλαζὼν, ἴζω φρενῶν I. Nigr. 1. 40.
τύχη. ἐω τύχῳ ἀντὶ τοῦ θεοῦ ἢ θαύμαστ. — τῇ τύχῃ λογισάμ. — τ' τύχης παίγνιον I. Nigr. 20. 58. τύχῃ τῇ ἀγαθῇ II. Alex. 14. 222.
Τώμαρος I. Cont. 13. 508. Τώμαρος ἐποίησ ἐστί I. Somn. 9. 12.

Υ.

Ὑάλ. ὑάλῳ ἀβαχρίτ. II. de Luct. 21. 932. & 933.
ὑβρίζω. ἐς ἐμὲ τὴν μητέρα ὑβρίζοις I. D. Deor. XII. 1. 232.
ὕβρις. ταῦτα ἐχ ὕβρις; I. D. Mort. II. 2. 337.
ὕβρ. τοῦτον ἑκάστων ἦν ὑβριστὴν μακρῷ I. Prom. 5. 31. ὑβριστὴν F. Br. placet ὑβριστάτην ib.
ὑγιὰ I. Merc. Cond. 6. 660. I. pro Lapſ. 15. 737. τῷ τ' ὑγιείας ὀνόματι ib. 13. 736.
ὑγίεια I. pro Lapſ. 6. 733.
ὑγιαίνω I. Sacr. 2. 527. I. pro Lapſ. 5. 730. ib. 1. 725.
ὑγρός. ὑγραῖς ἐν ἀγκάλαις II. Jup. Trag. 41. 689.
ὑδρεύομαι I. D. Mar. VI. 1. 302.
ὕδωρ ἐγχεῖται II. Abd. 8. 166. δι' ὕδατ. ἐ μυκήματ. III. Hipp. 8. 74. ὕδατι II. Jup. Trag. 42. 691. τὸ ὕδωρ ἐκχέας III. de Electr. 6. 91. ὕδωρ πίνων III. Dem. Enc. 15. 502. πρὸς ὕδωρ γράφειν ib. 503. πρὸς ὕδωρ μεμιγμένον I. Merc. Cond. 35. 694. ὕδασι ψυχροῖσι χριόμενον III. Dea Syr. 55. 488.
ὑετός. ὑετοί τε ῥαγδαῖοι I. Tim. 3. 105.
υἱός I. D. Deor. V. 4. 214. I. Scyth. 11. 871. ἐ ἰμὸν υἱὸν I. D. Mar. XI. 2. 318. τίν. υἱὸν ὄντα I. Somn. 12. 16. υἱὸν ἐν ἀλκαίᾳ II. Tyr. 17. 154. υἱὸν νενεδόντι II. Dem. 25. 385.
ὑμότερος I. Herm. 25. 754. ὑμοτόκα al. ὑμετόκα I. Prom. 19. 202. ὑμόσπορ. al. ὁμόσπορ II. Bis Acc. 20. 816. τὰ μὲ ὑμόπατρα III. Nav. 19. 260.
Ὑμιττὸς I. Jud. Voc. 8. 93.
ὑπακούω. ὑπακούσει II. Aſin. 4. 572.
Hypallagen in ὃ νηὸς ὅλθε v. III. Tragop. p. 652.
Ὕπαρχ. ὁ Μηδικὸς ὕπαρχος I. D. Mort. XXVII. 2. 438.
ὑπάρχω I. Herm. 68. 810. ὑπάρχοιμι. βὰν ὑπαρχόντων ἐ ἁρπαγὴ I. Jud. Voc. 1. 82.
ὑπὲρ Πολέμων II. Bis Acc. 13. 807. ὑπὲρ τῆ πολυσίτου I. Merc. Cond. 14. 670. ὑπὲρ τ' ἀμαυσίας III. Bacch. 1. 74. ὑπὲρ ἀνθρώπου I. Vit. Auct. 2. 541. ὑπὲρ τ' ὑπάτου III. Nav. 43. 276. ὑπὲρ τοῦ Σεραπιάδος ἱλαρίου II. Dem. 10. 379. ὑπὲρ ὠλλήλων II. Amor. 47. 451. ὑπὲρ αὐτῶν II. Gall. 18. 729. ὑπὲρ αὐτοὺς τοὺς προσώπους II. Amor. 54. 457.
Ὑπέρ. I. D. Mort. IV. 1. 342.
ὑπερπαντλ. ὑπερπαντλούμβοι τῇ ὥλκῃ I. Merc. Cond. 2. 653.
ὑπέρπαντλ. ἄνωθεν ἐπιχυθείσης τ' θαλάσσης ἡ ναῦς γεμομένη — μὴ τὸ σκάφ. ὑπόφυλλον γένηται — ὁλκαδ. ὑπερπαντλεῖ γεμομένη — ὁρᾷς ὃ ὡς ὑπέρπαντλ. ἐστί I. Tim. 4. 108. multa ſimilia ib. 109.
ὑπερράω Edd. ὑπὲρ ἄνω I. Herm. 61. 801. ὑπερόω II. Bis Acc. 33. 832. ὑπερόων γεωμέτρ. II. Dem. 3. 376.
ὑπερπλήθης II. Lex. 25. 349.
ὑπερβαίνω. ὑπερβαίνειν ἐς ἃ μὴ χρὴ I. Jud. Voc. 4. 87.
ὑπερβάλλω. ἀλλήλας ὑπερεβάλλοντο alter alterum ſuperare conabatur I. D. Mort. IX. 3. 362.

ὑπίρβολ☞. ὑπερβόλῳ τάχει ἢ Κλίνει I. Tim. 30. 143.
ὑπίγγυος I. D. Mort. XXVII. 9. 443.
ὑπεριδεῖν. ὑπεριδὴς τὸ πίστον τῆ μητρι I. Tim. 1. 99. ψυχὴ ὑπεριδοῦσα ἃ νῦν εἶναι φαμὲν I. Somn. 13. 19.
ὑπηρετίω. ἐκείνῃ ὑπηρετοῦντες I. D. Mort. XXX. 2. 451.
ὑπερίχω. πρὸς τὸ ὑπερίχον II. pro Imag. 19. 498.
ὑπερηφανεύω I. Nigr. 1. 40. II. Salt. 27. 284.
ὑπερήφαν☞. ἡ προσαγορεύσης ὑπερηφάνα] ἢ προσαγορεύσεις ὑπερηφάνους I. Nigr. 17. 57.
ὑπερμαζάω III. Nav. 15. 258.
ὕπερον III. Philopat. 4. 588.
ὑπιρυφία I. D. Deor. XIV. 2. 238. & 239.
ὑπηφρυσία I. Cont. 13. 509.
ὑπιρῶον οἴκημα II. Asin. 45. 612. & 613.
ὑπεύθυν☞ II. Salt. 27. 285.
ὑπίχειν γυμνὴν τὴν σφαγὴν II. Phal. Pr. 5. 192.
ὑπημέμι☞ I. Sacr. 6. 531.
ὑπηνήτης I. Sacr. 11. 534.
ὑπηρετῶν Pell. conjicit ὑπιρίττων II. Icar. 10. 762.
ὑπιχνέομαι I. D. Mort. VII. 1. 355. & 356. ὑπιχνούμη☞ III. Mort. Per. 21. 344.
ὕπτ☞. μικρὸν δ' ὕπτια λαχὼν I. Somn. 17. 22. ὕπτιος II. Asin. 7. 574. ὁ Διὸς ὥσπερ ὁ Ⓓ τῷ κωμῳδῷ Ζεὺς ὁπὸ τοῦ μακροῦ ὕπτιος διυπίσας I. Tim. 6. 110. ὑπτίους ἰδίους II. Amor. 45. 449.
ὑπὸ II. Asin. 42. 610. ὑπὸ τῶ Διὸς I. Cont. 2. 492. ὑπὸ σοῦ II. Alex. 44. 250. ὑπὸ τῆ παιδὸς ἀπίθανι II. Gall. 25. 741. ὑφ' ἡδονῆς I. Herm. 76. 820. ὑφ' ἃς δὴ (al. δὴ) βιούσης &c. I. Nigr. 16. 54. ὑπ' Ἀμφιτρύωνι ex Amphitryone I. D. Mort. XVI. 4. 404. ὑπ' αὐλῷ II. Salt. 16. 277. τ' ὑπὸ τὸ ψιῦδ☞ τιλαγῶμον III. Adv. Ind. 20. 116. ὑπὸ κόλπου III. Diff. cum Hef. 2. 241. χαλκηργῶν ὑπο II. Jup. Trag. 33. 681. ὑπὸ πλυσίων σκυδάζιοζ III. D. Meret. VIII. 299. ὑφ' ὧν II. Gymn. 20. 900. ὑφ' αὐτοῖς II. Jup. Trag. 48. 697. βακχίης ὑπ' ὠλίνας III. Ocyp. p. 673. λίθον ὑποβαλλομίνη III. Ep. Sat. 5. 388. & 389.
ὑποβρίχω. ὑποβιβρεγμίν☞ III. Philopat. 4. 590. ὑποβιβρεγμίνοι I. D. Deor. XXIII. 2. 274.
ὑπογάστρι☞ σῦς I. Merc. Cond. 26. 684.
ὑπογραφομίνη τὰ ὀφθαλμὰ II. Bis Acc. 31. 830. ὑπογεγραμμίνῳ II. Alex. 19. 227.
ὑποδέχομαι II. 2. Ver. Hiſt. 36. 131.
ὑπόδημα. τὰ σαῦρα ὑποδημάτων I. Nec. 17. 481.
ὑποδήματα ὰκ Σικυῶν☞ III. D. Meret. XIV. 319.
ὑποδίφθ☞ I. Tim. 7. 113.
ὑποδύω. ὑποδιδύκας III. Adv. Ind. 27. 122.
ὑπόθεσις. τὴν μεγίστω ὑπόθισιν II. Jup. Trag. 32. 679. αἰτήσῃ τινὰς ὑποθίσις III. Pſeudol. 4. 166.
ὑποθόρυμαι I. Prom. 4. 29.
ὑπόθυμος ἐ ὑποθυμιάδης εἰφανοι παρ' Αἰολεῦσι ἐ Ἴωσιν, ἃς περὶ τοὺς τραχήλας ἐφιστίθιντο I. Nigr. 32. 75.
ὑποκρίνομαι. μὴ ἐ συντρίψω πω πιστὸν τ' ἦρως ὃν ὑποκρίνομαι I. Nigr. 9. 49. Οἰωμάων κακῶς ὑποκρινόμινος ἐπέτρεψας ib. 11. 50. ὑποκρινούμινον προσώπῳ III. Calumn. 24. 154. & 155.
ὑποκριτὴς I. Somn. 17. 22. τοῖς ὑποκριταῖς ἐκείνοις ὁμοι☞ I. Nigr. 8. 47. ἔδοξέν μοι ὀργισθῆναι αὐτῷ, ὥσπερ ποιητὴς ὑποκριτὴ κακῶς ἐφιστιδίντι τὰ ἑαυτοῦ ποιήματα — ὥσπερ τραγῳδίας λαμπρὸν ὑποκριτὴν, &c. ib.
ὑποκρούω. ὑπίκρουον III. Conv. 12. 426.
ὑποκρύπτω. ὑπίκρυψεν II. Amor. 15. 414.
ὑπολαμβάνω I. Nigr. 23. 61. ὑπολάβῃς rectius legatur ὑπολάβοις Solan. ib. 19. 57.
ὑπομένω. πάντα ἴσικα τούτων ὑπομένοις I. Nec. 5. 462.
ὑπομιμήσκω. ὑπομιμήσκοιδις αὐτὸν τ' ἐν Ῥώμῃ τριφῆς I. Nigr. 19. 57. ὑπομιμήσκεις II. Abd. 32. 186.
ὑπομνημάτων II. Alex. 27. 236.
ὑποσίας III. Calumn. 21. 152.
ὑποξυρίω. ὑπιξυρημὼ☞ I. Tim. 22. 132. I. Scyth. 3. 863. ὑπιξυρημὼν☞ τὸ γένειον I. D. Mort. IX. 4. 363.
ὑποπαλαίω III. Ner. 8. 641.
ὑπόπλεως. δικρύων τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπόπλως I. Somn. 4. 7.
ὑπόπτερ☞ I. D. Deor. VII. 4. 224.
ὑπαπτεύω. ὑπώπτευον μὰ Δι' II. Abd. 3. 161.
ὑποστήσται I. Tim. 5. 109. τὰ δὴ ὑποστήσαντα I. Somn. 9. 13.
ὑποφρίω I. D. Mort. IX. 2. 361.
ὑπορχέομαι II. Salt. 16. 277.
ὑποσκάζω. τί τοῦτο; ὑποσκαζεις; I. Tim. 20. 129.
ὑπόσασις. κατὰ τὴν ὑπόσασιν II. Par. 27. 856.
ὑποσίλλων II. Icar. 12. 765.
ὑπόχισις. ὑποχίσισιν III. Hipp. 3. 68. τὰς μὲ ἢ ὑποχίσις I. Herm. 76. 819.
ὑποταράττω. ὑπιτάραττι II. Icar. 22. 777.
ὑποτίθημι. ὑποθεὶς τὴν σάρκαν I. D. Mort. XXVII. 3. 440.
ὑποτραυλίζω I. Tim. 55. 172.
ὑποχωρίω I. Nigr. 18. 57. ὑποχωροῦμιν ἐπιόντας II. Tox. 36. 544.
ὑπάπιον. τὰ ὑπάπια II. Gymn. 13. 892.
ὕπαχρ☞ I. Cont. 11. 503.
ὑσγινοδαφὶς II. Gall. 14. 724. & 725.
Ὑσπασίνης III. Macrob. 16. 219.
ὕσπληξ I. Tim. 20. 130. τ' ὕσπληγγ☞ III. Calumn. 12. 142.
ὕστ☞. Ⓓ τοῖς ὕστερον I. Prom. 6. 33. κατὰ τοὺς ὕστερον Ἀτθικοὺς I. Jud. Voc. 7. 90.
ὕφαλ☞ II. Salt. 48. 296.
ὑφίλκω I. D. Deor. VII. 3. 221.
ὑφίστημι I. Tim. 40. 150. ὑμῖν ὑποστήσομαι ib. 152.
ὑφορῶμαι I. D. Deor. XIX. 1. 250.
ὕψ☞. ὕψισι πάνυ λιπτόμοις III. Hipp. 4. 70.

Φ.

Φαβωρῖ☞. λὰτ Φαβωρίτα II. Dem. 12, 380.
φάγω. φαγόντα II. Gall. 4. 710.
Φαίθων I. Tim. 4. 108.
φαιὶξ I. Nigr. 34. 77.
φαίδρα II. Salt. 2. 266.
φαίνω. φαίνομαι I. Piſc. 8. 576. ὥα μηδ' ἂν ἐπ' ἀνθράκτι πραχθέντα ποτηρὰ φανείη I. Prom. 1. 24. ἐφαίνετο ἴτις I. Scyth. 2. 861. εἰ ἡμῖν ὁ Ζεὺς δὶ ὀμμάτων ἐθέλοι φανῆναι I. Somn. 8. 11. χρὴ ταῦτα φαίνιζ I. Prom. 1. 24. ἴλιγεν αὐτῶν ἀμελεῖν, ὡς μὴ ὁμοίως τῷ λίθῳ φαίνεσθαι I. Somn. 13. 19.
φακή. τὸ τάριχ☞ ἐς την φακὴν III. Ep. Sat. 23. 404.
φάλαγξ II. Q. Hiſt. 29. 40.
Φαληρικὸν I. Halc. 8. 184.
φάλος II. Jup. Trag. 42. 690.
φαλλὸς II. 1. Ver. Hiſt. 22. 88. φαλλοὺς III. Dea Syr. 16. 462.
φάσ☞ ἀνθρώποισι II. Alex. 18. 225.
φάραγξ I. Prom. 1. 186.

φάρ-

φάρμακον — τῆλαυγοῦς III. Dem. Enc. 49. 526. φάρμακα II. Alex. 5. 213. φάρμακα δυσοσμοῖα II. Imag. 16. 475.
φάσκειν I. Piſc. 37. 606. & 607.
φάσκω I. Jud. Voc. 8. 93.
φαῦλον. ὁ φαῦλος σωφρονίσειεν ἂν ἀφελιμωτέρα II. Imag. 17. 476.
Φάων I. D. Mort. IX. 2. 361. τὸν Φάωνα III. D. Meret. XII. 310.
Φειδίας I. Herm. 55. 796. Φειδίας ἴδωμεν τὸν Δία I. Somn. 8. 11. εἰ δὲ καὶ Φειδίας ἢ Πολύκλειτος γένοιτο ib. 7. 10. πρὸς Φειδίαν III. de Dipſ. 9. 239. v. notas.
φείδομαι. φείδε μου I. Cont. 5. 497.
φειδώς. ἐπὶ φειδοῦς καθήμενοι II. 2. Ver. Hiſt. 45. 138.
Verba in Luciano occurrentia, quae fruſtra in *Stephano* quaerantur, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φέρε. τόνδε φέρε Διὸς &c. I. Tim. 35. 147. φέρεσι *Solan.* vult φορέουσι III. Dea Syr. 10. 457. φέρε δὴ ἴδω I. Somn. 14. 19. οὐκ ἤνεγκα — τοῖς ξύλοις I. Piſc. 32. 599. ἤνεικε III. Dea Syr. 16. 462. φέρειν δ' ἀνάγκη II. Phal. Pr. 8. 195. φέρων I. Merc. Cond. 24. 680. φέρων ἐτύγχανον II. Icar. 13. 766. φέρουσις ἐπιτρέπουσι I. Merc. Cond. 9. 664. εἰσπλεῖτε φέρουσις αὐτοὺς I. D. Mort. VI. 3. 349. φέρεσθε ὥσπερ τὰ φορτία, οἱ μὲν ὑπ' ἀνθρώπων, οἱ δὲ ὑπὸ κτηνῶν I. Nigr. 34. 76. φέρουσι III. Rhet. Pr. 26. 28. σοφίας εἰκότως δόξαν ἠνέγκατο I. Somn. 10. 15.
φεύγω. ἐπ' αἰτίᾳ προδοσίας ἐξ ἄστεος φύγοιεν I. Somn. 12. 17. φεύγων Ἀντίγονον τὸν μονόφθαλμον III. Macrob. 13. 217.
φευκτός I. Tim. 28. 141.
φημί. ὡς φῄς I. Cont. 18. 514. φησὶ Edd. φάσι vult *Solan.* III. Pſeudol. 13. 172. φησὶν II. Jup. Conf. 6. 630. ἧς φασιν ἐκεῖνον III. Calumn. 27. 158. ὅπερ οἶμαι καὶ φασὶ I. D. Mort. XXVI. 2. 436. ἔφην II. Q. Hiſt. 55. 64. πρὸς δή τι τοῦτ' ἔφην; I. Prom. 15. 198. τοῦτ' ἔφης ib. 2. 187. ἦ δ' ὅς II. Lex. 2. 319. αὐτὸς ἔφα I. Nigr. 8. 47. ὡς ἐ αὐτὸς ἂν φαίης. II. Q. Hiſt. 15. 23.
φθάνω. οὐκ ἂν φθάνοι I. pro merc. Cond. 11. 720. φθάνοις III. Conv. 2. 419. οὐκ ἂν φθάνοι κάμνει μάττει λέγων III. Diſſ. cum Heſ. 8. 245. ὥστε οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενον I. Vit. Auct. 26. 566. & 567. εἶγε μὴ ἔφθης I. Nigr. 6. 44.
φθειρίζω III. Ep. Sat. 26. 408.
φθείρω. φθείρῃ ἀπ' ἐμοῦ II. Aſin. 56. 624.
φθόγγον. τόνοι τε φθόγγων III. Ner. 6. 640.
φθονῶ I. Nec. 2. 458. ἐφθόνησε τῷ Ἄρει I. D. Deor. XVII. 2. 246. & 247.
φθόνος. ὑδὺς φθόνον I. D. Deor. XVIII. 1. 248. ἔξω φθόνου I. Prom. 18. 201. τὸν φθόνον III. Calumn. 5. 132.
φιάλη I. D. Mort. XXVII. 2. 439. φιαλίτης III. Macrob. 12. 216.
φιλανθρώπως προσφέρομαι II. Phal. Pr. 10. 197.
φιλάνθρωπον. οὐ τῷ μύθῳ &c. v. not. III. Ep. Sat. 8. 391.
φιλαυθήμων ὁ ἄνθρωπος I. Somn. 3. 6.
φιλέω. λάθ' τῷ φιλῶ I. Piſc. 20. 590. φιλήσας — δεξιὰν I. Sacr. 12. 536.
φιλήκοος I. Somn. 5. 8.
Φιλήμων I. pro Lapſ. 6. 732.
Φιλιππίδης ὁ ἠμιτροθρομήσας I. pro Lapſ. 3. 727.
Φιλίππου Μίθας III. Dem. Enc. 5. 494.
φιλισορία I. Prom. 4. 29.
φίλος I. Nigr. 5. 43.
Φιλοκλῆς I. Jud. Voc. 11. 97.
Φιλοκτήτου πόδες III. Epigr. 24. 682.
φιλομυσία. ἐπαινῶ τὴν φιλομυσίας I. D. Mar. VIII. 2. 309.
φιλόμυθος. τὸ προοίμιον δὲ τούτου τὸ φιλόμυθον I. Somn. 3. 6.
φιλοπαιγμόν. φιλοπαιγμόνητε II. Bis Acc. 23. 821. & 822.
φιλόπαις al. φιλόκαις quod melius. II. Icar. 24. 780.
φιλόξενος III. Calumn. 14. 144. τὸ φιλόξενον III. Adv. Ind. 15. 112.
φιλόσοφος. βίος φιλοσοφώτερος I. Somn. 12. 16.
φίλος ἦν ἅπασι I. Somn. 9. 14. πάλαι φίλος III. Calumn. 24. 155. φίλων I. Vit. Auct. 27. 568. II. Q. Hiſt. 1. 1. τῶν φίλων II. Tox. 16. 523. πρὸς φίλους III. Philopſ. 24. 52. ὦ φίλτατε Κίλισι II. Alex. 1. 206.
φιλοσοφῶν. φιλοσοφεῖν φάσκουσι I. Piſc. 37. 606. τῶν φιλοσοφεῖν προσποιουμένων I. Nigr. 24. 63.
φιλοσοφία. φιλοσοφίας ἡ παρούσης I. Nigr. 7. 45. φιλοσοφίας εἰσὶν ἀχλὺς ib. 33. 76. φιλοσοφίᾳ — ὁμιλητικὸς II. Salt. 2. 266. φιλοσοφίαν ἐπαινέσαι — τὸ μὲν βέλτιον καὶ πιθανὸν, καὶ ὑγιὲς τοῦτο ἐγὼ φημι εἶναι τὴν ἀληθινὴν φιλοσοφίαν I. Nigr. 4. 42. πρὸς φιλοσοφίαν ὁρῶντες II. Dem. 2. 375. I. Tim. 57. 175.
φιλόσοφος I. Tim. 7. 113. φιλόσοφος βίος — ἦθος, χρῶμα I. Prom. 7. 35. φιλόσοφος ὕδωρ I. Vit. Auct. 27. 568. φιλόσοφος σεμνότης I. Prom. 7. 35. φιλοσόφου τὸ χρῶμα II. Jup. Trag. 1. 642. ἄκροι φιλόσοφοι μάλα πολλοὶ I. D. Mort. XX. 5. 418. φιλοσόφων, περὶ II. Par. 52. 877. ὅτου μὲ φιλοσόφων III. Macrob. 22. 223. ἄριστον τῶν φιλοσόφων II. pro Imag. 28. 506. ὅταν ἴδῃ τις τῶν φιλοσόφων τινα καλυμμένον περὶ τὰς αὐλὰς ἐν πρόθυρα σαίνοντα καὶ ταπεινὸν I. Nigr. 24. 63. φιλοσόφου παρασιτίᾳ σπουδάσαιμι ἴδιόν ἔξα II. Par. 37. 863.
φλήναφος. λῆρος καὶ φλήναφος I. Somn. 7. 10.
φλυκταίνη puſtula, I. D. Mort. XX. 4. 416.
φοβοίμαι. εἰσῆλθε δέ μοι οἷον εἰκὸς, φοβηθῆναι I. Prom. 2. 26.
φόβος. ὁ ἴσος κίνδυνος τῷ φόβῳ I. Jud. Voc. 2. 84. οἱ ὁ συνεχεῖ φόβῳ καθειργμένοι, καὶ ἀκροδιάζοντες I. Somn. 9. 13. καὶ πάντα φόβον λοιδῶ III. Ocyp. p. 670.
Voces, quas fruſtra in *Stephano* quaeras, vide II. Imag. 22. 480. usque ad 483.
φοινικίζω III. Pſeudol. 28. 184.
φοῖνιξ. καθάπερ οἱ φοίνικες II. Icar. 1. 752.
φοιτάω. εἰς διδασκάλους φοιτᾶν I. Somn. 1. 2. εἰς τὰ διδασκαλεῖα φοιτῶν ib. 1. εἰς τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib. παρὰ τοὺς διδασκάλους φοιτῶντα ib.
φοιτητὴς de diſcipulo ad praeceptorem ventitante I. Somn. 1. 1.
φόλος. ὁ παρὰ τῷ φόλῳ Ἡρακλῆς III. Conv. 14. 428.
φονεὺς III. D. Meret. XIII. 318.
φονικός. τὸ γένος τὸ τῶν Θρᾳκῶν φονικώτατόν ἐστι I. Somn. 2. 4.
φόνος. ἐμοὶ ὁ φόνος II. Tyr. 11. 148. φόνους ἐργάζονται II. Aſtr. 23. 370.
φορά. φορᾶς ἀντιδώσου II. Par. 29. 859.
φορτικός. ἐμοὶ δὲ ὑμῶν φορτικὰ μὲν, καὶ δικαιικὰ, ἀλλὰ δὲ I. Somn. 17. 21.
φορτίον μεῖζον ἐπιθεῖναι τῷ ἀπολούθῳ ἢ δύναται φέρειν I. Nigr. 28. 68.
Futurum indicativi pro aoriſto imperativi in ἐπαινέσω v. III. Ep. Sat. 4. 386. & 387. Futurum 1. circumflexum Attice in ἀποπλευσοῦμαι vide II. Nav. 15. 258.

φρα-

φρατρία I. Herm. 24. 762.
φρενήρης. ὡς ἂν φρενήρης III. Calumn. 3. 128.
φρεύμιον II. Q. Hist. 14. 20.
φρόνημι. ὁ, τὸ φρονεῖν II. Amor. 50. 453.
φρόντησις I. Halc. 6. 182.
φροντίς. ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν I. D. Mort. VI. 5. 355. ἡ φροντὶς Ἱππακλείδῃ I. pro merc. Cond. 15. 724. III. Philopat. 29. 618. αἱ ἐπὶ μέρους φροντίδες II. Bis Acc. 2. 794.
φροντιστὴς I. Prom. 6. 32. ἆρα σὺ ὦ Σώκρατες ὁ φροντιστὴς ἐπικαλούμενος ib.
φρύαγμα I. Catap. 26. 647.
Φρύγιος. τὸ Φρυγίν I. Harm. 1. 850. Φρυγίν κατ' ἔμπα Τμώλῳ III. Tragop. p. 646.
Φρύνη I. Catap. 22. 643.
φυγή. ἐν φυγῇ ὤν I. D. Mort. XII. 6. 387.
φῦκος III. Epigr. Omiss. 688. ὑπεφαίνετο δέ τι τῷ ψιμυθίῳ καὶ φύκους I. Pisc. 12. 580.
φυλακὶς I. D. Mort. XXIII. 1. 426.
φυλάσσω I. Jud. Voc. 2. 83. φυλαξάσης δὲ ἑπτὰ ἡμερῶν &c. III. Dea Syr. 52. 487. φυλάττω μοι II. Alin. 4. 572.
φυλέτης. φυλέταις δὲ τῇ φράτορις I. Tim. 43. 155. ὡς τοὺς φυλέτας II. Bis Acc. 27. 825.
φυλὴ I. Tim. 49. 162.
φύλλον I. Cont. 19. 516. τὰ προσηγορίας ἐν φύλλοις ἐπιγέγραπται τὸ προοίμιον I. Somn. 3. 6. μαλάχης φύλλοις III. Adv. Ind. 3. 101.
φῦλον I. Nigr. 16. 55.
φυσάω. ἐφύσα τότε I. Nec. 12. 473.
φύσις δεξιὰ I. Somn. 2. 5. μὴ φύσει v. not. III. Ner. 6. 640. τούτων μὲν φύσει ἑδώδιμος ἐστιν ὑός I. Nigr. 26. 66. πρὸς τὰ φύσει καλὰ ζῆν ib. 14. 54. τὰ πρῶτα κατὰ φύσιν I. Vit. Auct. 23. 563.
φύω. ἐφύη v. notas III. Tragop. p. 653.
φωνή II. Q. Hist. 43. 56. I. Nigr. 30. 69. μόνης τῆς φωνῆς ὑπεύθυνον παρέχων ἑαυτὸν II. Salt. 27. 284. ἀλλοτρίᾳ φωνῇ I. Nigr. 21. 59. μιγάλῃ τῇ φωνῇ I. Tim. 9. 117. μόνῃ τῇ φωνῇ ἀγαθῇ I. D. Mort. XII. 3. 385. τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ib. 2. 381.
φῶς. ὅτι εἰς τὸ φῶς προάγουσας I. Tim. 15. 126. ζῶντα ὁρᾶν τὸ φῶς ib. D. Mort. XXVI. 1. 434.
φῶς vir οἱ παλαιοὶ φῶτες I. Somn. 15. 20.
Φωτάνιος II. Lex. 2. 320.

X.

Χαίνω. καχηπότας I. Somn. 12. 16.
Χαιρεφῶν. ὅστις Χαιρεφῶν III. Rhet. Pr. 13. 13.
χαίρω. ὡς ὅτι χαιρησόμενος III. Tragop. p. 660. χαῖρε I. Nec. 1. 455. χαῖρε' ἐγὼ δ' ὑμῶν &c. I. pro Laps. 2. 726. χαίρειν κελεύειν ib. 1. 725. τὸ μὲ χαίρειν κελεύειν ib. 4. 728.
Χαιρώνεια. περὶ μὲν τῆς Χαιρωνείας III. Dem. Enc. 38. 919.
Χαλδαῖος. Χαλδαίων παῖδες I. D. Mort. XI. 1. 376.
χαλεπὸς I. Prom. 9. 192. ὦδε χαλεπὸν I. D. Mort. XXVIII. 2. 446. τὸ τοῖς χαλεπάναι δίκαιον I. Somn. 2. 3.
χαλκᾶς ἔχοντα I. Nec. 14. 476.
χάλκεον ὦδον vide not. III. Epigr. Omiss. 692.
χαλκὸς. χαλκοῦ II. 1. Ver. Hist. 7. 75.
χαλκοῦς. χαλκοῦν II. Gymn. 27. 909.
χαλκοῦτα II. Alex. 9. 216.
χαλκοῦργος II. Jup. Trag. 33. 681.
χαμαὶ I. Herm. 5. 744.
χαμαιδιδάσκαλος. ὡς χαμαιδιδασκάλου φωνοῦντος I. Somn. 1. 2.
χαραδρία. χαραδρίου τινὸς βίου λῆξιν I. Somn. 9. 13.
χαρακτὴρ II. Amor. 38. 440. φιλόσοφος χαρακτὴρ λόγων I. Prom. 7. 35.
Χαρίδημος III. Char. 1. 619.
χαρίεις II. Q. Hist. 16. 24. & 25. ἢ μὴ χαρίεντα φαίνοιτο I. Prom. 3. 28. χαρίεντα politum, III. Mort. Per. 39. 359. & 360. χαρίεσσας honestos, II. Jup. Trag. 48. 696.
χαρίζομαι. χαρισαμένους al. χαρισαμένους I. D. Mar. IX. 1. 312.
χάρις πλείστη I. Tim. 36. 148. πρὸς χάριν III. Conv. 26. 437.
Χάριτες. ἄγαλμα τῶν Χαρίτων φασὶν I. Somn. 15. 20. & ποῖαι Χάριτες II. Imag. 9. 467. Χάριτι θεᾷ II. Lex. 23. 348.
Χαρμοίδης I. D. Mort. XX. 6. 419.
Χάρων & Χάρωνος aliaque similia I. D. Mort. XXV. 1. 432.
χάσμα μέγα ἐγένετο III. Dea Syr. 13. 459. τοῦ χάσματος II. de Luct. 2. 922.
χαῦλος I. Merc. Cond. 20. 675. τοῖς χαύλοισι τὸν πυθμένα II. Demon. 10. 379. πολύ τις ἐκπαίζειν ἐπὶ τοῖς χαύλοις I. Nigr. 7. 46.
χειμερινὸς ὕπνος I. Somn. 17. 21.
χειμών. μέσου χειμῶνος I. Nigr. 31. 73. κατὰ χειμῶνα μέσον ἀφορίσας ταῖς ὑδρίαις I. Halc. 2. 179.
χείρ. τὸν χεῖρα I. Somn. 6. 9. τὸν χεῖρα ἐπισπᾶσαι χρὴ I. Scyth. 11. 872. ταῖν χεροῖν II. pro Imag. 9. 486. χειρῶν ἄνακ. vid. χειράνακ. οἱ τοῖς χερσὶ τύλας ἔχοντες I. Somn. 6. 9. οἱ χερσὶ — χάρτην ἀφ' χειρὸς ἔχοντες — ἔχων βιβλίδιον μὴ χεῖρας I. Nigr. 2. 40. ὑπερέχειν αὐτῆς τὸν χεῖρα non idem quod αἴρειν τὸν χεῖρα neque quod ἔξω ἔχοντα λέγειν sed *tuendi*, *imminentia mala avertere*, quod multis probatur contra *Cuperum* & *Gronou.* ad I. Tim. 10. 138. & 119. ταῖς χερσὶν II. Salt. 63. 302. τὰς χεῖρας ὑφέροντα III. Calumn. 5. 131. εἰς χεῖρας ἰόντων II. Gymn. 25. 907.
χειρίσοφος an χειρόσοφος III. Rhet. Pr. 17. 18.
χειρόμακρον I. Merc. Cond. 15. 671.
χειροτονία II. Salt. 78. 309.
χειράνακτ I. Somn. 9. 14. χειρῶν ἄνακτ μέσαις ταῖς χερσὶ δεσπόζων ib.
χειλιδὼν ὀρθρογόη I. Nigr. 9. 49.
χειλὼν. ἡ χειλὼν II. Jup. Trag. 30. 677. χειλῶνι II. Jup. Conf. 14. 637. ἀπὸ χειλῶνος II. Asm. 53. 621.
Χεμμὼν I. D. Mar. IX. 1. 311.
χηνίσκος III. Nav. 5. 251.
χῆρα. χήρας τινὰς III. Mort. Per. 12. 334. & 335.
χιτὼν. χιτῶνα v. notam III. Cyn. 1. 538.
χιτώνιον πυκνὸν ἐπὶ χρῶτα δεδαπανᾶς I. Somn. 8. 11.
χιτωνίσκος II. Amor. 44. 447.
χλαμύς. μαλακῆς χλαμύδος I. Tim. 38. 150. ἱκόμην τὴν χλαμύδος ib. 30. 143. ὑπὸ μιᾷ χλαμύδι II. Amor. 49. 452.
χλευασμὸς I. Prom. 1. 24.
Χοάσπης. τὸ τῆς Χοάσπου ὕδωρ I. Nec. 7. 465.
χοιρίη περὶ ταῖς κνήμαις II. Q. Hist. 23. 31.
χορδὴ. ἐπτὰ χορδῶν I. D. Deor. VII. 4. 224.

χάρ pro χῶρ I. Nigr. 16. 54.
χράομαι. ἐθῆτι δὲ μαλακῇ ἐχρῆτο I. Somn. 8. 11. ὧ πρὸς ὀλίγον ἐχρήσαντο I. Nec. 16. 479. πατρώᾳ τέχνῃ χρᾶσθαι τῇ λατυπικῇ I. Somn. 12. 18. πρὸ τῶν πραγμάτων χρῆσθαι τῷ βελτίστῳ I. Prom. 2. 26. συμβιωταῖς χράμενον I. Nigr. 18. 57. χραμένη sed requiritur accusat. II. Tyr. 11. 148. χρεσμώδους II. Astr. 29. 372. φύσει πρὸς ἅπαντα δεξιᾷ χρησάμενος I. Somn. 2. 5.
χρέος. τὰ χρέα πληθυνθῆσθαι III. Philopat. 21. 608. τὰ χρέα τοῖς δανεισταῖς ἀποδώσει ib. 20. 607.
χρεὼ I. Nec. 1. 457.
χρῆμα παρθεῖν I. Herod. 5. 834. πάντα φέρον τὸ χρῆμα I. Tim. 55. 172. δυσεύρετον ὅτου χρῆμα ib. 24. 138.
χρηματίζω. ἐχρημάτιζεν αὐτῷ II. Tox. 44. 551.
χρηματισμός. δίκας λέγειν ἢ χρηματίζοντα τὸ ἐπιμύθιον τοῦτον χρηματισμόν. I. Prom. 1. 25.
χρῆμι. ἐχρῆν γὰρ καὶ σοὶ III. Epigr. 22. 680.
χρῆναι — εἶναι III. Philopsl. 7. 36.
χρήσιμος I. Sacr. 7. 532. τὸ χρήσιμον ὃ I. D. Mort. XIV. 5. 398. ὁ μὴ χρήσιμον πάντως II. Jup. Trag. 47. 694. ἄλλῳ χρήσιμοι II. Par. 1. 837. χρησιμωτάτη III. Diss. cum Hes. 6. 244. & 245.
χρῆσις I. Nigr. 26. 66.
χρησμός. τῷ χρησμῷ II. Alex. 36. 243.
χρηστὸς I. D. Deor. VI. 1. 217. χρηστὸς δὲ I. Tim. 55. 172. ἔνθα ὁ μὲ Χρηστὸς III. Calumn. 10. 139. χρηστῷ ὀνόματι II. Alex. 55. 259.
χρηστότης. χρηστότητι II. Jup. Conf. 7. 631.
Χριστιανὸς II. Alex. 25. 232. ib. 38. 244. & 245.
χροὰ. τίλαμμβδος τὴν χροὰν I. Merc. Cond. 42. 703.
χρόνος I. D. Deor. I. 1. 204. χρόνῳ II. Jup. Conf. 8. 633. χρόνῳ ὕστερον II. Gall. 17. 727. ὧν τὰ μὲ σώματα διέλυσεν ὁ χρόνος I. Nigr. 18. 57. τὸ ἀεὶ χρόνον I. pro merc. Cond. 12. 721. χρόνων, ἐπ' αὐτὸν &c. II. Tyr. 18. 155.
χροῦς, & χρᾶς, cutis. ὁ χρὼ κυρίως I. Herm. 18. 756.
χρυσάμπυξ. χρυσαμπύκων ἐς δίφρον Μοισῶν ἔβαινον I. Somn. 15. 20.
χρύσεος. χρυσοῦν ἀπέδυξαν &c. I. Nec. 4. 460.
χρυσοῦς ὅλον τὸ δεξιὸν ἡμίτομον II. 2. Ver. Hist. 21. 119. χρυσοῦς ἀτασθαλίας ἐλπίζων III. Mort. Per. 27. 350. χρυσοῦν ἀνασῶσαι I. Tim. 51. 164. χρυσέα κρηπὶς III. Dem. Enc. 11. 499.
χρυσίον ἀποσπάσμενον I. Pisc. 14. 585. χρυσίῳ &c. vide notam III. Dem. Enc. 33. 515.
Χρύσιππος I. Herm. 86. 830.
χρυσὶς vestis auro contexta, I. Nigr. 11. 50. calceus auratus. I. D. Deor. II. 2. 207.
χρυσοποιὸς aurifex I. Cont. 12. 506.
χρυσὸς. εἰη σ' ὅμως γε μήτε χρυσὸς ὢν δήμοις I. Nigr. 23. 61. χρυσοῦ καὶ ἐλέφαντος ξυστεργασμένος II. Gall. 24. 738. & 739. γενέσθαι χρυσὸν I. Tim. 41. 154. ἔδειξε πολὺν ἄγων χρυσὸν I. D. Mar. VIII. 2. 309. ὦ χρυσὶ I. Tim. 41. 153. II. Gall. 14. 725.
χρυσοφανὴς III. Herc. 8. 86.
χρυσόχειρ. χρυσόχειρες I. Tim. 20. 130.
χρῶμα I. Merc. Cond. 10. 666.
χρὼς. τῷ χρωτὶ τῶ μύρῳ II. Asin. 51. 619. Cont. χροῦς.
χύτρα. χύτραις λημῶντες III. Adv. Ind. 23. 119.
χυτρεὺς I. Prom. 1. 24.
χωλὸς ὢν I. Tim. 20. 130.
χώρα. ὡς σὺ χώραν ἔχῃς II. Gall. 11. 718.

χωρίον. ὅπως μὲ ταῦτα χωρήσει ἄδηλον I. D. Deor. XX. 15. 266.
χωρίον. ἐξ ἑτέρου χωρίου &c. II. Asin. 31. 600.
χωρίον κενδημόνιος II. Amor. 10. 407.

Ψ.

Ψευδαλεξανδρος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψευδὴς — ἀκήκοας ἔργων v. not. III. Ocyp. p. 670.
Ψευδολογίσης III. Pseudol. 1. 161.
ψεύδομαι. μηδαμοῦ τῶν πραγμάτων ψευδῆναι I. Somn. 10. 15.
ψεῦδος. ἢ ψεῦδος I. Herm. 74. 816.
Ψευδοσοφίσης III. Soloec. 1. 552.
Ψευδοφίλιππος III. Adv. Ind. 20. 116.
ψήφισμα I. Tim. 49. 161. τουτὶ μὲ ἔδει σοι τὸ ψήφισμα ib. 52. 168.
ψηφοφοροῦντες ἦσαν II. Eun. 2. 351.
ψιμύθιον I. Pisc. 12. 580.
ψιττάκοδις II. 1. Ver. Hist. 35. 99.
ψόφοι III. D. Meret. XV. 324.
ψύλλα. ψυλλῶν πηδήματα — ἀτρῳὸν ἄρτι Χαιρεφῶντα Σωκράτης ψύλλαν ὁπόσους ἄλλοιτο τοὺς αὐτῆς πόδας ὁπόσους ψύλλα τοὺς αὐτῆς πόδας ἄλλοιτο — ψυλλῶν πηδήματα καλαμαυκάμος I. Prom. 6. 34.
ψύλλιον III. Tragop. p. 653.
ψύλλαι III. Ep. Sat. 35. 415.
ψυχαγωγίαι I. D. Deor. XXIV. 1. 276.
ψυχὴ. ψυχῆς ὑποκλυζομένης I. Nigr. 16. 55. ἡ ψυχῆς v. not. III. Dem. Enc. 46. 524. & 525. ψυχῆς κάθαρσιν ταμιεύεσθαι I. Nigr. 27. 67. ἀπὸ ψυχῆς ἔχων III. Adv. Ind. 27. 122. & 123. κάλλιστον δὲ πάντων κτῆμα εἰς τὰς ψυχὰς συγκεκόμισται I. Nigr. 10. 49.
ψυχρολογία I. D. Mort. XVI. 5. 405. ψυχρολογίαι ἅλως I. Somn. 17. 22.
ψυχρὸς I. Tim. 43, 155.

Ω.

Ὦδὴ. πολυώνυμος ᾠδὴ III. Philopat. 27. 616. ᾠδή τις ᾠδὴ πρόσεισιν III. Electr. 6. 90.
ᾠδικὸς I. Tim. 47. 161.
ᾠδίνω δὲ καὶ ὅτου πρός τινας ἐξεπεσεῖν I. Nigr. 6. 44. ᾠδίνουσαν II. Gall. 19. 732.
ᾠδισμὸς I. Nigr. 29. 68.
ὠκεῖαι χάριτες III. Epigr. 7. 676.
ὠλένη. τὰς ὠλένας λευκὰς &c. I. D. Deor. XX. 10. 261.
ὦμοι v. not. III. Tragop. p. 648.
ὠμότης. καὶ ηγόρευον πολλὴν τινα ὠμότητα I. Somn. 4. 7.
ὦν pro ὧν II. Astr. 3. 361.
ὠνὴ σ' ὅμως III. Adv. Ind. 25. 121.
ὠνὶς ἀριστη I. Nigr. 25. 64.
ὠόν. ἴκ τι ὠῶν I. Halc. 7. 182. ὠὸν σὺ καθαρσίου I. D. Mort. I. 331.
ὥρα. ὥρα δέ σοι recte mutatum in ὥρα &c. I. D. Mort. XXV. 1. 432. sed ὥρα σοι καὶ πάλαι bene habebat I. D. Deor. XX. 11. 263. τὴν ὥραν ἥκειν ἐκείνην II. Gall. 7. 713. ὡρῶν III. Hipp. 8. 74. ὥραι — μὴ ὥραισιν ἔρα ἐκοίμιζεν II. Salt. 5. 270. & 271. μὴ ὥραισιν ἔκειτο male pereat, I. D. Deor. VI. 4. 218. & 219.
ὡραΐζειν II. Par. 43. 868. v. notam J. G. G.
ὡραῖος I. Nigr. 16. 54.

Ἅρων φέρε ἡ Καλυψὼ III. de Domo 28. 206.
Ὦρ☉ II. Gall. 18. 728.
ὡς πρὸς ἐμὲ — ὡς οὐδὲν ἄρα ἦτε ὡς πρὸς τὸ Τίμωνα, τυφλὸς ὁ Λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρὸς ἐμὲ — ἢ τοῦτο ὀλίγων ὡς πρὸς ἀρετῆς ἄσκησιν — παιδὸς εὖ οἶδ' οὔσης ἄπαιδας ὡς πρός σε, & ſimilium largam copiam vid. ad I. Tim. 15. 125. ὡς ἀκριβῶς I. Herm. 56. 796. εἰδότα ὡς ib. 35. 777. ὡς σιμὸς I. Nigr. 1. 38. ὡς τις ἢ γύπων — ἔχει II. Tox. 44. 552. ὡς δή τί τοῦτο; I. Nec. 8. 467. ἢ ἐξύτατ☉ ὡς &c. v. not. III. Nero 5. 639. ὡς ἐτυθλώθητε III. Philopat. 21. 608.
ὕστερος οἱ I. Tim. 56. 173. ὕστερος τῶν ῥητόρων II. Q. Hiſt. 31. 62.
ὑστέρου μὲν II. Aſin. 42. 610. ὕστερ' ἢ ἐπὶ μάλιστα &c. II. Par. 52. 876. ὕστερα μὴ καθ' ἡλικίαν &c. II. Jup. Trag. 26. 671.
ὑφαλὸν III. Fug. 11. 371.
ὄχρ☉ II. Jup. Trag. 1. 643.
ὀχρὰν ἢ ὠμοφ☉ III. Calumn. 5. 131.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

IN TOM. I.

Numerus verſuum contextum indicat: N°. notas, literae *a. b.* additae, earum columnas.

In noſtra Praefat. p. XII. ad fin. *licet denotat*, lege *licet denotet*.

P. 35. a. In nota *Bourdelotii* δῦναι pro δυνὸν. Sed ſuos ei naevos ſtudio reliquit *Hemſterh.* Ita & deinde ἔχρην quum in textu ἰχρῆν, quod ſemel monuiſſe ſufficiat. Ita inquam pag. 59. a. in ejusd. nota, *Ariſtoph. Plaut.* cum voluerit ſine dubio Ariſtophanis Plutum ſignificare.

Ibid. p. 35. b. Verſ. ult. ὦδέ τε edendum contendit Cl. *Jenſ.* idque ſequutus eſt Cl. *Hemſterh.* contra Edd. vett. quibus adſentiri codicem O. ſcribendo παρὰ τῦ, in marg. *Junt.* notavit *Solanus*; ſed Cod. M. ὦδέ τε habere. Verum etſi res parvi eſt, mallem vulgatum retinuiſſe. nam articulus τε pro τινὸς poſitus, tum amittit accentum, quando τις encliticum eumdem amitteret. At quando eſt interrogantis, uti hic, aeque retinet accentum, ac τίνος interrogativum, cujus vicem gerit, quod recte diſputat *Mich. Ros.* vel potius auctor Diſſertationis Academicae Argentorati habitae 1716. *J. Henr. Lederlinus*, p. 15. haec exempla adferens: *Soph.* Aj. maſt. 815. Τῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών; *ex quonam hominum hunc didicit, audivit?* Et *Electr.* 408. Τῷ φέρεις τάδ' ἵμερτα; *cui fers has partes victimarum comburendas?* Item 412. Ἐκ τῦ φίλων πεύθῦσα; & 681. ac 915. 932. 935. *Oedip. Tyr.* 365. 792. 1041. 1176. *Oed. Col.* 425. *Dion. Hal.* Ep. ad Pomp. p. 129. Exempla vero, ubi τε & τις ſint enclitica, multa quoque praemiſit idem.

Nigrin. p. 55. fin. ἀνθεῖ—ἐπιθυμίαις.] Cl. *Hemſterh.* αὐχμεῖ. ac propemodum perſuadet, propter junctum ἄλψης vocabulum, quod αὐχμὸν comitem habere ſolet, & quia verba ἀλγῶ & αὐχμεῖν alibi jungi, exemplis probat. Verum quando ait: „ verbum ἀνθεῖν laetiſſimae ſignificationis contra Graeci ſermonis uſum „ male collocari ", adeoque ad malas res ejus uſum non videtur admiſſurus; ignoſcat, ſi ſecus ſenſero. Fateor quidem, exempla ab doctiſſ. *Jonſio* ib. prolata ad *abundantiae* ſignificatum probandum, omnia de re laeta loqui, ideoque ad ſtabiliendum Luciani vulgatum non ſufficere; ſed alia ſunt, unde ſatis patet, minime de rebus laetis id verbi ſemper adhiberi. Ita Medicis principibus Hippocrati Galenoque ἐξανθήματα & ἐξανθίσματα eſſe puſtulas in cute erumpentes, plus ſatis notum. Exemplorum copia eſt apud *Foëſium* in Oecon. Hippocr. Ipſumque verbum ἀνθεῖν ad morbi ſummum gradum ſignificandum, iisdem, aeque ac ἀκμάζειν, eſt uſitatiſſimum, ut: σκληρὸν εἰ αὐτίκα ἀνθεῖ (ἡ νοῦσ☉) *Aphor.* 30. L. 2. *Epid.* & ſaepe. Sic ἐξανθοῦντα εἰς τὴν χροιὴν πυρήματα. *morbi qui in cutis ſuperficiem erumpunt*, idem in Coac. praenott. alibique frequenter. Quin & de aſperitate (ne dicas ſemper etiam ad ruborem puſtularum ſanguineum in hiſce reſpici) τραχύτης ἐπήνθει ἀχρόλευκ☉, *aſperitas eminebat, efflorescebat in lingua, cum pallore albicans*, ex Lib. VII. *Epid.* aliaque adfert idem *Foës.* Sed quod *Alciphr.* p. 4. ἀφρὸς ἐξανθήκει de mari tempeſtatibus agitato dixit, id non adeo plane de re laeta dictum eſt, quin idem L. III. p. 442. de puſtulis ex plagis ortis adhibeat dicens: Τῆς κεφαλῆς γὰρ ἀπεσύρη τὸ δέρμα, καὶ φλυκταίνας ἐπιφανεῖς ἐξήνθησε. *Aeſchyl.* S. C. Theb. vſ. 958. πολλοῖς ἐπανθήσασιν δύσμοι πόνοις, (quod adlegat Doctiſſ. *Abreſch*, in animadv. ad Aeſchyl. p. 331. ubi & alia ejusd. poëtae habet, qui ut medici, non ſemel utitur πάθ☉ & νόσ☉ ἀνθεῖ, ac μανίας ἄνθ☉ ex *Sophocle* etiam adfert) addo *Plutarch.* Theſ. p. 3. E. αὐθις ἐξήνθησαν αἱ κακίαι. *denuo propullulabant ſcelera*, quibus ſimilia plura reperiuntur, unde translationem ad res etiam malas haud inuſitatam, demonſtrem, & quae ad vulgatum Luciani tuendum adhiberi queant. Et quia αὐχμεῖν nondum probatum video ſic junctum ablat. vel dativo, poſſem ad vulgatum Luciani procedere, dicendo, ἀνθεῖν ἐπιθυμίαις non adeo repugnare analogiae, ſi expoſueris, ſterilem illum animi fundum ut bonas fruges i. e. virtutes non fert, ita vitiis efflorescere, ceu ager ſterilis horret ſpinis; & cum herbae malae aeque ſuos habeant & copioſos flores, ac bonae, nihil prohibere, quo minus & ἀνθεῖν in malam aeque ac bonam partem trahi queat. Sed nemini id obtrudo, indicaſſe ſatis habens non deeſſe exempla ubi de rebus malis dicatur, aeque ac alia, quae licet de re laudabili frequentiſſime praedicentur, tamen interdum & de abhorrenda uſurpari novimus, ut θεῖ☉

de

de omni magno ac laudando, generaliter; sed & de morbis humana remedia respuentibus. Ita ἐρώνιος Ἄτη de magna pernicie ex *Aeschyl. Pers.* adfert modo laudatus *Abresch.* p. 216. ad quae quis excipiat, hoc exponendum, *Pernicies coelitus demissa, immissa*, quod de morbo Epileptico irae Deorum tribuendo pari ratione dictum sit. Esto. Interim verborum inde usus probatur in utramque valere partem, & forsan nihil in Luciani vulgato mutandum. nisi ille asperitatis ac propullulandi significatus in compositis tantum ἀκ— & ἐξανθεῖν, non vero in simplici ἀνθεῖν ineesse, lucidius probari queat.

P. 58. a. in nota *Hemst.* ἀνθρακιᾶν, leg. ἀνθρακίων.

P. 72. b. numerus notae excusus est 21. corrige 11.

P. 81. vs. 45. Λαθῶσι] δακῶσι etiam *Solanus Junianae* adscripserat; sed satis tuetur vulgatam Cl. *Hemsterh.* Confer & infra T. III. *Pseudol.* c. 25.

P. 145. vs. 32. ἆρα. Anne ἆρα; ut volunt distingui Grammatici, quando est interrogantis.

P. 161. a. in nota *Solani* n°. 89. adlegatur *Prometh.* c. 3. ex *Solani* divisione; sed quia Cl. *Hemsterh.* aliam capitum divisionem instituit, jam est c. 5. pag. 189.

P. 199. vs. 58. κακοῦργά τινες φῆς εἶναι. Recte hic nominativum istum a *Jensio* improbari, *Hemsterh.* etiam bene monet. Licet aliter senserit Cl. *Gesner.* in differt. ad *Philopatr.* c. 4. anno 1715. edita; jam aliquantum ab ipso immutata; ubi alia de nominativo illo pro accusativo vide.

P. 271. Varians lectio, τῷ ὦδε & πῃ, quia est notatu digna, etsi vulgaris, ita constituenda. Παρὰ *Fl. Bl.* & 2. *P. S.* Πῃ male *J. Ald. Fr. H. Wech.*

P. 355. b. in nota *M. du S.* adlegatur *Tim.* c. 19. sed jam ex divisione *Hemst.* quaerendum c. 33.

P. 364. b. in ejusd. *Solani* nota adlegatur Ἔκτωρ. c. 26. sed est c. 14. vs. 87. sed alterum ejusd. exemplum ex Ἐπ. Δ. XI. fin. nihili est, ut inspicienti patebit.

P. 408. 43. ὦ καλαθίσκε διψῶσι, τῷ ὕδατι αὐτοὺς οὐκ ἐκπομπεύοντι. Doctiss. amitinus meus *Abreschius* in animadv. ad *Aeschyl.* p. 63. deleta distinctione legit: διψῶσι τῷ ὕδατι, & sic τὸ ὕδωρ οὐκ ἐκπώμασιν ait fore διπλοῦς illam λίμνας aquam, quae initio dialogi φεύγων ὕδωρ.

P. 499. In *Contempl.* ipso initio capitis 8. Εἰπὲ l. εἰπέ.

P. 517. vs. 49. Περιττὸν τοῦτο λέγειν, ἀ ἴσασιν] Ne quem offendat haecce constructio, videat ejus exempla ap. Doctiss. *F. L. Abresch.* in animadv. ad *Aeschyl.* p. 186. ubi ἀ observat referri ad τοῦτο, collective, ut in *Aeschyl.* Pers. 217. Εἰ ΤΙ φλαῦρον εἶδες, αὐτῷ ΤΩΝ ΔΕ δύστροπων λαβεῖν. Et *Xenoph.* VII. K. A. p. 243. ult. — ΣΠΑΝΙΑ δὲ ἔχοιεν ΟΤΟΥ ὁτιοῦν. *Demosth.* in Lept. p. 302. Οὐκ ἔστιν ΟΤΟΥ ὁ τυχὼν ΩΝ ἐκωλύθησαν. Et illud Luciani etiam addit, non male, etsi enim id posset construi, λέγειν ἀ ἴσασιν, τοῦτο περιττόν ἐστι, tumque nihil singulare haberet; tamen alterum non displicet.

P. 534. a. in nota 78. *Coraebi*, l. *Corocbi.*

P. 536. vs. 13. εὐφημεῖν ἢ ἐμφανῆ ἐκπλεῖν] Quia suspecta vox ἐμφανῆ, tentabam ἀδιάφανῆ; jam velim ὁμόφανῆ, ut *Gall.* c. 2. quod optime respondet praemisso εὐφημεῖν. Sic ὁμοφανία, *de Sals.* c. 68. f. ita & hic jam congruum diceret concentum lamentationi victimae. Nondum tamen mihi adplaudo, quia posset regeri, ἐμίφανον melius convenire bestiae morienti, & τὸ ἐκπλεῖν esse ipsum animal, non *tibias inflatas*, licet ad has tacite comparetur. Doctiores igitur viderint.

P. 539. nota illa ultima referenda ad c. 2. p. 589. vs. 32. exemplisque τῷ ἔξεστι cum accusandi casu addendum *Euang. Luc.* VI. 4. ὃς οὐκ ἔξεστι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνους τοὺς ἱερεῖς.

P. 546. a. in loco Diogenis Laërtii legendum κεκλασμασταμένον, per σ in quarta syllaba, a μαστόομαι. Addi autem potest ad notionem φόνος pro sanguine Plin. 21, 16. f. 56. ubi de Scolymo, *Idem erat praeterea lilis quoque, nisi candidior esset, & nisi* sanguineum succum *funderet. Qua de causa* Phonos *vocatur a quibusdam, odore etiam gravis.* *F. M. G.*

P. 549. extremae annotationi nostrae add. Plato Theaeteto p. 119. E. Ἦ μὲν γλῶσσα ἀντίλογκτος ἡμῖν ἔσται, ἡ δὲ φρὴν οὐκ ἀντίλογκτος idque Εὐριπίδειόν τι vocat. *F. M. G.*

P. 566. 6. οὐκ ἂν φθάνοις ἀνούμενον vix potest apertius converti, quam a Benedicto factum erat, & ego posueram, *Non nimis cito emeris*, i. e. emere potes. Ad verbum, *Non praeveneris emens*, intellige *opportunitatem emendi*, quod nihil aliud est, quam *statim emendum est, si sapis.* *F. M. G.*

P. 570. 2. Sed tamen in Ἀλκτρ. c. 22. κατακαλλίζουσας αὐτῶν ἀφθόνους τοὺς λίθους. *F. M. G.*

P. 573. 53. Excidit comma post ἔσει.

P. 576. 24. ἀχαριτία l. ἀχαριστία.

P. 578. 64. punctum excidit post ψῦφον.

P. 585. b. nota postrema Ἀποσμαιμένον. leg. ἀποσμάμενον. Addo nostrum de *Gymn.* c. 29. τὸ ῥύπον ἀποσμᾶν, sequiturque etiam ἢ γλισχρότερον ποιεῖ τὸ ὕδωρ. Quare jam & illic ἀποσμώμενον restitutum vellem pro ἀποσκώμενον.

P. 597. vs. 27. ἀπημπόλησεν. Ita ex P. remansit. Sed lege ἀπεμπόλησεν, media brevi, quia sic solet ap. nostrum aliosque, vid. testimonia ad T. 2. *Tox.* c. 28. Et ita quoque bis ter corrige p. 596. in not. 27. Sed non adeo grave peccatum erat; nam & in Fab. *Aesop.* 28. f. longa media, ἀπεμπολήσῃ χιλίων δραχμῶν. Ubi tamen augmentum Atticum vicissim est neglectum, εμπ— non εμπ. quod eodem redire existimo.

P. 600. a. versu a fine octavo, in nota Jensii *audiens*, lege *rudens.*

P. 610. vs. 10. ἐς μοῦ contrahe in ἐσμοῦ.

Ibid. a. 7. Τάλως] Hunc Athenis sepultum dubitabat *Gesn.* & fors *Tellus* legendum: sed Cl. *Wesseling.* ad *Diod. Sic.* c. 76. vs. 96. seq. ubi Τάλως Daedali discipulus ingenio magistrum superans per invidiam a Daedalo necatus & Athenis sepultus legitur, haec observat: „*Pausaniae* I. 21. & 26. Κάλως est, unde Simsonio Chron. A. M. 2773. ita & hic scribendum est, in mentem venit. Mihi aliud placet: accedunt „ Diodoro praeter *Apollodor.* III. 14. 9. Scholiast. *Eurip.* Orest. vs. 1648. Lucian. *Revivisc.* c. 42. ejusque „ interpres Graecus. Sepultus est Talus Athenis in „ via, qua e theatro in arcem ibatur; sic enim de Calo *Pausan.* I. 21. &c.

P. 612. a. & b. Ter, quater μαχαιρίδιον in notis *Stud.* & *Marcil.* Emenda μαχαιρίδιον.

P. 615. 31. pro αὖον esse κάον legendum, viderat etiam *Lennep. Bos* animadvers. c. 14. p. 62. *F. M. G.*

P. 619. b. fin. *Voſſii*, lege *Vorſtii*.

P. 620. 1. de verbo εἶν quae dixi illuſtrant egregie loci duo *Platonis* alter de rep. 1. p. 419. E. Ἐγὼ δέ σοι ὥσπερ παῖς (vid. leg. ταῖς) γραυσὶ τοὺς μύθους λεγούσαις, εἶεν ἰρῶ, καὶ κολακεύσομαι ϵ ἀνακεύσομαι Alter Phaedro extremo p. 420. A. Εἶεν, ἔφη, ὦ βέλτιστε, σὺ μὲν τούτων ἐπιςήμων, τί χρὴ ποιεῖν; ubi etiam per *Age* licet interpretari. *J. M. G.*

P. 623. a. In Scholio nº. 42. Γαλέπαινε. l. Χαλέπαινε.

P. 624. a. Schol. 77. τὴν ἄδλω. l. τὸν —

P. 632. a. In not. *Sol.* ad Schol. ἐγγυ— l. ἐγκ—

P. 633. 48. εἰ οἷον τε ἦναι. Adde *Aeſop.* f. 124. f. εἰ τὸ σὺ χερσὶ παρεὶς κέρδος — τὸ προσδοκώμενον ἐλπίζειν. ubi & εἰ infinitivo jungitur.

Ibid. b. Scholii vſ. 1. Ὑποκορυσικὸν, l. ὑποκορις — Et in nota ad id, pro Ὑποκορίζεσι, l. ὑποκορ.

P. 639. 77. Tolle comma poſt ὑψηλότερον & punctum minus poſt βασιλικῶν adde.

P. 645. 10. punctum excidit poſt κατάςηθι.

P. 658. a. not. 33. Triplici negationi adde *Philopſ.* c. ult. οὐδὲν ἂ μὴ ταράξῃ. Et *Adv. Ind.* c. 27. f. μηκέτι μὴ τολμήσεις τοιοῦτο μηδὲν.

P. 662. a. verſ. a fin. 4. ὑπίτιπτον. l. οὐ πιτρ.

P. 663. b. Ἐχέτω τινὰ συγ[γνώμην] Expoſui *habeto*, ſive *des iis veniam*; at non eſt ſecundae, verum tertiae perſ. ἐχέτω. Nec ego aliter accepi; ſed ut generaliter dicitur, *credas*, *crederes*, pro *credat quis*.

P. 664. 59. Re denuo perpenſa illud αὐτὸν ferri poſſe arbitror, tanquam Accuſativum ab Infinitivo παραγυσκαζ pendentem. Sed qui praeterito locus ſit in ipe nullus video. Itaque puto, quod dixi, legendum ἔδλαζ. *J. M. G.*

P. 666. b. In Scholii vſ. 1. Εὐπαρίφοις. l. Εὐπαρύφοις. *Ibid.* vſ. 3. λωκὸς, l. κωτὶς.

P. 667. 37. λόγυ, l. λόχυ.

P. 668. 56. ἐπίμψατο, l. ἐμίμψατο.

P. 673. b. 11. *hinc*, lege *hi ne*.

Ibid. 70. Puto rectum eſſe ὑπὸ τῦ πηλοῦ ἀναπλασθῇ *a luto obducatur & oblinatur*, atque adeo ſubigatur refingaturque quodam modo ex ea notione, quam habet ἐμπλάτειν apud *Herodotum* 2, 73. *de Phoenice*: & ἀναπλάσας *de collyrio apud noſtrum* Ψευδομ. c. 21. p. 229. 57. *J. M. G.*

P. 677. a. ad Schol. dixi *Solanum* merito correxiſſe Μανδραβούλας, pro Μανδροβούλας; poſtea vero frequenter etiam Μανδραῦ. ap. alios inveni, ut id non tam plane damnare auſim. Ita Μανδροβούλας *Ariſtot.* de Soph. repreh. 1. f. *Alciphr.* 1. Ep. 9. ubi *Bergl.* idem ex Laërt. & *Ariſt.* l. d. adfert; & ex Luciani h. l. Ubi tamen Μανδραβ. habent *J. Ald. Fl. H. P. S.* In *Suid.* etiam ed. 1544. Μανδροβούλας. At *Heſych.* in Ἐπὶ τὰ habet Μανδραβούλας, item *Zenob.* p. 213. adlegante Stephano. Alia utriusque ſcripturae exempla dudum ſuppeditarat mihi conjunctiſſ. *F. L. Abreſch.* Sed pericre. An igitur utrumque dicitur? quia Attici interdum α in ο mutant ut μολοχὴ pro μαλαχὴ &c. de quibus agit Frater in Belg. Graeciſſ. p. 124.

P. 679. 17. Ὁμοίως τοῖς αὐτοῦς οἰκέταις· vertere debebam, *non minus quam hi ipſi ſervi*, quos nempe modo nominavit auctor, Pyrrhiam & Zopyrionem. *J. M. G.*

P. 680. 39. in verſione Latina *herba*, l. *turba*.

Ibid. 42. in Graeco contextu πανήρως, legitur recte, ut in Edd. prioribus, id eſt, *miſere*, *prave*. Sed quia Cl. *Geſn.* vertit *male loqui*, nonnemo me admonuit anne πονηρῶς ipſe maluerit. Sed eodem redit; qui enim miſere barbarizat, male loquitur.

Ibid. 48. Etſi συμπειθεῖς quoque legitur in *J. H. P. S.* tamen συμπειθεῖς corrigendum erat, quia eſt *circum curſitas*.

P. 683. b. verſu primo notae *Geſn.* credo ὠδαψώμην legendum ut in textu, non παραψώμην. Et in fin. notae *Jenſii* praemiſſae pro λιμοῦ παροψόμην. certe legendum λιμοῦ ὠδαψόμενος, etſi prius quoque conſpicitur in ejus Lect. Lucian. Nam voluit vitioſam Edd. lect. indicare, quae ὠδαψόμενος habebant.

P. 684. 29. comma poſt τιν tolle, & poſt ἐπιπαρόντ pone.

P. 685. a. nota 44. jungenda erat cum priore, & pauca bis poſita delenda.

P. 702. 65. Ἀπολλοῦ, l. Ἀπελλοῦ.

P. 705. 6. Video paraphraſi opus eſſe huic loco; *Quae interjecto tempore* inter libelli mei prioris editionem & hoc tempus, *poſt omnia* quae de mutata conditione mea comperiſti, *a te dicta ſunt* in me & ipſam illam mutatam vitae meae rationem, *ea nunc componere* & conciliare *his quae legiſti* ſuperiori libello a me ſcripta *ſtudeo*, ut appareat, rationes meas poſteriores non repugnare his, quae priore libello propoſui. *J. M. G.*

P. 716. 93. Tolle punctum poſt ταύτη.

Ibid. a. verſu notae *Jenſ.* ult. πιφυγμένων, emenda πιφυγμένον.

P. 724. Ad ultima verba dialogi, ὁ φρυντὶς Ἱππαλεκτρύων operarum errore adjecta eſt obſervatio noſtra, quae ad vſ. 25. & ψῆφον πλήρη pertinet. *J. M. G.*

P. 727. 64. Moeridis Atticiſtae locus, de quo Menagius, habetur p. 46. edit. Oxon. 1712. 8o. Novam parat Cl. *Jul. Carolus Schlaegerus* Profeſſor Helmſtadienſis, cujus in *Luciani* noſtro *podagram* meritum infra laudabitur. *J. M. G.*

Ibid. 727. b. in fin. notae meae poſtremae dele *cujus liber nondum eſt editus*.

P. 728. 73. Χαίρειν κελεύειν] Vid. *Ekhard.* Obſ. philol. ex *Ariſtoph.* Plut. p. 27.

P. 736. a. ad fin. notae prioris adde noſtrum I. *Phal.* 1. ὅτῳ δὲ ἱροὶ τέ ἐσι.

P. 740. a Nº. 21. Dubitavi num ἐγρηγόρως probum; ſed habet *Alciphr.* III. Ep. 38. p. 356.

P. 744. b. in med. notae *Graev.* ῥίπωλας, l. ῥίπουλας.

P. 745. 11. Quid ſi legendum eſt χαμαὶ πατεῖς, *humi conculcas*: quale quid in interpretando jam ſpectabam, cum nondum de lectione χαμαιπιτεῖς mihi innotuiſſet. *J. M. G.*

Ibid. 21. ὠδαλεῖν retinendum puto & propter auctoritatem vulgatae lectionis; & quod ſenſum parit commodiſſimum. *Multum* & *parum* quid ſit, non poteſt commodius declarari, quam comparatione temporis. *J. M. G.*

P. 748. b. ad fin. notae meae adde *Diod. Sic.* l. c. 71. f. ἡ μεγίσης πλούτης ἴχοι, & noſtrum *Tox.* c. 45.

P. 763. 52. Tolle comma poſt ποιεῖς.

P. 782. b. In not. *Bourd.* εἶδον, l. εἶδον.

P. 787. b. In altera mea nota male expreſſum caput XIV. *Act.* lege XXIV.

P. 790.

P. 790. 14. punctum excidit post οἶδ.

P. 793. 93. post ἰσιν potius comma ponatur.

Ibid. a. 10. literas e. f. g. variantium indices alieno loco positas facile in ordinem rediget Lector.

P. 798. 22. Exciderunt verba quaedam interpretationis, *Si vero moleſtus eſſe pergas, forte etiam aqua iri perfuſum.* *J.M.G.*

P. 799. a. & b. verſus fin. notae meae male expreſſum καυκηλικὸς & καυκηλικὴ, l. καπηλικὸς & καπηλική.

P. 800. 53. post *manſiſſe* omiſſum, *Ulyſſis illius inſtar.* *J.M.G.*

P. 803. 13. in verſione comma ponatur post *quantumvis.*

P. 804. 33. Οἶσθ' ὅν ὁ δράσεις;] Doct. *Abreſch.* legit δράσον, in animadv. ad Aeſchyl. T. I. p. 510. ut ſit per hyperbaton, pro δράσον ὅν, ὃ οἶσθα, ut in *Tox.* c. 62. ἀλλ' οἶσθα ἃ δράσομεν. Et ex *Eurip.* Iph. Taur. 1203. Οἶσθα νῦν ἃ μοι γενέσθω, aliisque id probat, nec diſplicet, quia interrogatio hic in Luciano minus apta.

P. 805. 42. Spero qui interpretationem noſtram hic cum Graecis contulerit, illum nihil abſurdi amplius in iis deprehenſurum. Sed clariora erunt Graeca, ſi primo obſerves, αὐτὸν jungendum cum ἀγόμενον, deinde, ſi poſt αἰτιᾶσθ incidas; Latina autem illuſtriora erunt, ſi in verbis, *a vi ME liberet*, ME illud vel omittas ſimpliciter, vel in *illum* mutes. Nam de ſe quidem loquitur, quo reſpectu *me* mihi in mentem venit, ſed loquitur in tertia perſona. *J.M.G.*

Ibid. 60. punctum minus excidit poſt ἐπισκοποῦντα.

P. 810. a. n°. 76. inter verba *quia jam*, inſere ἢ.

P. 814. 78. comma illud ante φατέον delendum.

P. 816. 44. εὐθὺ σκοπεῖν. Clar. *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* 2. c. 12. n°. 31. legit εὐθύς, me non contra nitente, quia ab ſequente σ facile abſorptum ſit alterum. Multa tamen adnotavi, ubi differentia illa inter εὐθὺ & εὐθύς de qua *Ammon.* non obſervatur. Sed quia longe frequentiſſime tamen obſervatur, praeſtat eam tenere; & quae collegi jam non addere licet.

P. 824. a. 2. not. *Graev.* τί σιγᾷ, l. σιγᾷς.

Ibid. 94. Vulgatae lectioni, quam tuendam & interpretandam ſuſcepi, illud etiam favet, quod ea, quam reſtitutam cupiunt *Graevius* & *Solanus*, ſi inventa eſſet in antiquis exemplaribus, nemini in mentem venire potuiſſet vel perſonam adſcribere, vel τί σιγᾷς; lectionem planiſſimam, in τισί γε mutare. Si quid in hac arte firmum eſt, illud profecto eſt, non mutatam eſſe lectionem planam; facilem, quae nihil dubitationis haberet, in diverſam. Neque ſic errant deſcriptores, neque ſic emendant. *J.M.G.*

P. 826. 36. αὐτὸν, malim αὐτόν. adſpirate.

P. 828. b. ad fin. not. *Graev.* ἐπιωχεῖ, l. ἐπιωχεῖ.

P. 830. a. fruſtra miratus ſum cur *Graev.* dubitet quid ſit ἤρισε; nam ille non de ἤρισε, ſed de ἤρηκε dubitabat merito.

P. 832. 23. punctum excidit poſt γνῶσιν. Pag. ſeq. a. numerus notae 11. mutetur in 16.

P. 833. 27. ὃ ex Par. male remanſit; ſed omnino leg. ὅ, ut recte aliae.

P. 835. 82. νυμφαγωγὸς l. νυμφ.

P. 836. c. 6. pr. παιδία l. παιδιά.

P. 842. 5. Nondum damnare poſſum τὸ μέτρον ἰσότητα πρὸς τὸ ὅλον, i. e. verbo uno συμμετρίαν, quae ſine dubio in partibus eſt, licet expreſſa partium mentio non fiat. Etiam qui μέρων habent libri, ipſo accentu produnt, fuiſſe in Archetypo μέτρων. *J.M.G.*

P. 843. b. med. *Atticiſmus participii.* Immo terminatio imperativi. Adde *Hom.* Il. Θ. 517. & 521. aliaque quae deinde dedi.

P. 844. b. n°. 46. Περίβαλε — ᾗ ἀράμενος] Adde omnino *Euang. Luc.* V. 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, ᾗ χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν. Et *Aelian.* V. Hiſt. I. 4.

P. ſeq. a. verſ. a fin. 8. *Prothogeni*, l. *Protogeni.*

P. 847. 87. In verſione *aliis*, l. *alis.*

P. 849. b. vſ. 3. notae meae dixi: *ſine accentu ſcriberem.* Adde: ſed quia uſus obtinuit, ut declinabilia accentum retrahant ante apoſtrophum, bene κεἰν' ſcribitur.

P. 851. b. In nota Cl. *Geſner. Pandionidem fabulam intelligo.* Sed Cl. *Weſſeling.* me admonet: vid. an potius Attica tribus ſit, & conf. *Demoſth.* in Midiana. Sed quia hic agitur de cantu theatrali, & illico additur Ajax furens, cum *Geſnero* facerem.

P. 853. 66. Dele punctum poſt πάντως.

Ibid. b. ad not. Cl. *Jenſii* adde: *Wopkens* in Lect. Tull. p. 306. refutat *Jenſium*; at non ſatis ſimilibus exemplis, ſaltem non ubi ᾗ adſit. Quare adhuc *Jenſio* adſentior, quia ᾗ hic non conjungit, ſed disjungit.

P. 854. a. med. pro *inepta* l. *inepte*, & viciſſim ib. verſ. ſeq.

P. 857. 29. Ἐπαίνων σκιαὶ ſunt etiam apud Michaëlem Apoſtolium Prov. Cent. 19, 99. ubi hic ipſe Luciani locus videtur reſpici. Sed recte, ut puto equidem, ἐπῶν ex Luciano reſtitui jubet *D. W. Trillerus* obſervatt. Critt. p. 52. operis elegantiſſimi, & auctorem ſuum ex aſſe referentis. *J.M.G.*

P. 859. 13. in loco Thucydidis ſcholion bis poſitum, priore loco delendum. *J.M.G.*

P. 860. b. 2. ἀθανατίζειν ἐς πίμπλειν. Abit a *Geſneri* ſententia *Weſſel.* ad *Diod. Sic.* I. p. 105. n°. 32. & ἀπαθανατίζειν probat.

P. 861. a. n°. 29. negat *Solan.* παύω infinitivo jungi, ſed participio utendum. Immo & Infin. uſitatus. *Long. Paſt.* 2. p. 43. Ed. *Wech.* πέμπειν ἐπαυσάμην. *Menand.* fragm. 184. p. 254. παύεται — δυσφορεῖν. *Diod. Sic.* III. c. 33. med. παύονται τῇ τοξείᾳ. *Phalar.* Ep. 35. ἐπαύσομαι τὰ γράφειν.

P. 862. 61. ὁμόγλωσσον. l. ὁμόγλωσσον.

P. 865. 21. *ſit.* l. *ſis.*

P. 868. in var. lect. legend. ἐπαγάγω pro ἐπάγω.

P. 869. a. fin. & b. ſub init. νησιότης l. νησιώτης.

P. 870. 33. pro puncto pone comma poſt ξένε.

P. 871. a. in fin. ἀναδυσάμενος, l. ἀναδῆς.

TOM. II.

P. 4. Schol. 37. L. 42.

P. 5. Schol. 15. l. 64.

P. 9. vſ. 55. ὁπόσοῦν ex P. relictum. l. ὁπωσοῦν ex aliis, ut ſenſus requirit, idem igitur ib. in not. ſic emenda.

Ibid. b. in notae vſ. 6. γλῶσσα, l. σόμα.

P. 15. 51. ἐσκευασμένων, l. ἐσκευασμένον.

P. 21. Schol. n°. 13. l. 61.

P. 28. 71. ἠδὲ μὴ disjunctum, quod conjunge.

P. 37. 74. in verſione: *invaſiones*, & *inducias neceſſarias*. l. *invaſionibus* & *induciis neceſſariis*.

P. 39. b. fin. Emendationem factam in ἐξεστιμμένων probat etiam *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 48. n°. 79. ubi ἐξεστιμμένον τὸ ὕδωρ. Et ex *Paſſ.* X. 33.

P. 40. 32. Etiam ſine illo ἰδρῶτι (quod forte correctori *Funtinae* debetur) ſenſus abſolvitur, & quidem aliquantum argutius, quod brevius. *Obliquum agunt*, & tamen idem in *cornu ducere* dixit ineptus ſcriptor, quae repugnant, cum *in frontem* dicendum eſſet. *J. M. G.*

P. 42. 63. οὐκ L. ἐχ.

Ibid. b. not. 70. *Solanus* Muzuris urbem ignotam ait. At *Baudrand* ex Ptolem. urbem & emporium Indiae intra Gangem eſſe docet.

P. 43. b. 3. Ἀτυίδος, l. Ἀτθίδος.

P. 56. 75. Vir doctus, qui ad verba τὴν δὲ φωνὴν iſta annotavit (neque enim nomen appoſitum eſt) forte lecta noſtra interpretatione aliter ſentiret, in primis conſiderata vi verbi σθεναρῶς, quod a ferri ac dentium acumine ad incitationem animi, ac dicendi vehementiam, pulchre refertur. Abeſſe vult ab hiſtorico forenſem illam aſperitatem, & contentioſum genus dicendi. *J. M. G.* Eſt illa nota *Solani*, ſed nomen ab operis omiſſum.

Ibid. b. not. 75. σθεναρῶν, l. σθεν.

P. 60. 62. Nihil opus eſt, ut poſt καταπαύῃ hic aliunde intelligamus σφαγήν. Simpliciter enim ad ἐκεῖνα refertur, quod etiam interpretatione expreſſum eſt. *J. M. G.*

P. 64. 15. γίνεσθαι. Frater *C. C. Reiſk.* monuit legend. γίνηται.

P. 72. 41. Τῷ Ὁμήρῳ, l. τῷ &c. Ibid. 52. συγχρόφοῦς pro συγχρ.

P. 75. 15. ὁμοιοτάτῳ, l. ὁμοιοτάτου.

P. 85. initio. μὴ τὸ, l. μὴ τῷ, ut frater bene monuit.

Ibid. 82. τῷ χεῖρε, l. τὰ χ.

P. 87. ipſo initio, ἐστράζοντα, l. ἐστιάζοντα, ut Edd. pleraeque recte; nam etſi augmentum ſaepe omiſſ. notavi, hic nolim.

P. 88. 57. ταῖς γαμεταῖς. Frater Lucianum ταῖς dedidiſſe monet. Non male ad ſenſum. Sed vulgatum non moveo ſine auctoritate, quia ludit in genere, dum iidem ſponſarum loco ſunt.

P. 92. 73. ἐπὶ ξενίᾳ ἱκάλει] *Sic Iearum.* c. 29. & *D. Sic.* XIII. c. 83. p. 608. intellecto τραπέζῃ ut *L. Bos* docet. Alios probare ἐπὶ ξένου, ſcil. δεῖπνα, vid. *Weſſ.* ad *Diod.* l. d.

P. 95. 30. Ut probo lectionem κῆτος, quam ſecuturus eram ſcilicet, ſi videre mihi contigiſſet; ita vulgatam κῆτος abſurdam non puto. Quem enim piſcem antea, qualis extare eſſet, viderant, eundem, non alium in illo cetum, qualis ſit intus vident. Caeterum juvat, dum iſta retracto, obſervare, nomen κῆτος praeclare illuſtratum a *D. W. Trillero* Obſ. Crit. p. 245. ubi idem nomen recte abjudicat Heliodoro Aethiop. 9. p. 445. pr. & ibi non κῆτος ὄνομα τὸ ποταμίου, ſed Nilum κῆτος ἁπάντων ποταμῶν, legendum eſſe, divine conjecit, κῆτος ipſe μόνων gentis noſtrae, & Apollinearum artium omnium ſingulare ornamentum. *J. M. G.*

Ibid. b. notae ad κῆτος adde *Alciphr.* 3. Ep. 7. p. 292. qui κῆτος ἐ γαστὴρ, *capacitas alvi*. Et *Diod. Sic.* III. c. 40. m. qui pro *alveo navis*.

Ibid. in Schol. πύρια, l. πυρῶν.

P. 97. 15. ἀστασθοι, l. αὐτασθοι.

P. 100. 88. τοὺς φωλεοὺς, frater monet leg. τὰς φ. contra Edd.

P. 101. 4. ἀντήχει τὸ κῆτος. Cl. *Weſſel.* ad *Diod.* III. c. 16. n°. 12. conjicit ἀντήχει τὸ κῆτος, quod κῆτος teſtitudinis cruſtam ſignificet, ac ſic frequenter *Diod.* Sed ignoſcat, ſi nihil adhuc mutem, propter continuo praemiſſum in Luciano πολλῆ βοῇ χράσθαι. clamori enim hic bene reſpondet Echo, & uſitatam hiſtoricis clamoris iſtius ante pugnas repercuſſionem commemorare.

P. 103. 77. ἐμπλακέντα, l. ἐλλα—.

P. 112. init. ἐνεῖλε, l. ἐκεῖλε.

P. 119. 90. poſt *Achilles*, adde *quinetum*.

P. 124. 87. ἐμαλον, l. ἔμαλλον.

P. 141. 5. ἐφ' ἁμφ. l. ἐπ'.

P. 142. 30. μειλόνων, l. μειλίττων.

P. 151. 42. plane dubium non eſt, σφαγὴν eſſe jugulum, idque e Polluce jam *Camerarius* de partibus corp. hum. & Lexica vulgaria obſervarunt. Sed poſſueram in interpretatione *gladium in caede reliqui*, non modo uti proprietatem vocis exprimerem; nam ideo lacuna illa inter κλεῖδα, ſ. jugulos interjecta σφαγὴ vocatur, quod locus ille ad *mactanda* parva vi animalia opportunus eſt: ſed etiam quod obverſabantur memoriae poëtae verba, quae jam quaerere non vacat, *gladiumque in caede reliquit*. Conf. quae mox dicentur ad p. 192, 7. *J. M. G.*

Ibid. 54. προσαιτιατῆς, l. προσαν.

P. 156. 90. Ego putabam, *ſupplerent* relinquendum, cum ipſam contineat petitionem poſſeſſoris gladii, & protalin argumentationis finiat. Si hoc ſolum peterem, Gladium honorate: nonne ipſum quoque dominum ultro honore afficeretis? *J. M. G.*

P. 165. Schol. vſ. 1. ἐκεῖ μὴ, l. μὰ.

P. 166. verſ. ult. τὸ l. τῷ.

P. 172. 64. συγκάμψω l. συγκρ.

P. 173. 71. ἀμολύνων l. ἀμωλ.

P. 174. in fine adnot. ad vſ. 13. aut meae manus aut operarum vitium eſt *nugantem* poſitum pro *vagantem*. *J. M. G.*

P. 189. verſu ult. verſionis, *videres*, l. *videns*.

P. 192. init. γενομένης. excidit ν.

Ibid. 7. γυρὸν. Laudo non mutatam conſtantem lectionem, nec immutatam verſionem meam reprehendo. Sed quid viderim, indicare licet. Nempe ſumtum e libro putabam γυρὸν illud *Gronovianum*, quod etiam in *Regenaenſi* exemplaris margine, quo in interpretando uſus ſum, adnotatum obſervabam. Itaque σφαγὴν ἐπέχειν accepi, ut Ἅπτω, τιτρώσκω, πλήσσω, εὐθύνας ὑπέχειν. Valde mihi familiare eſſe peccare, novi. Hic non valde peccatum a me eſſe, aequi homines ſpero, judicabunt. *J. M. G.*

P. 197. a. n°. 13. τοῦ, l. τοῦ.

P. 208. 6. dele comma poſt ἐγγραφῆναι.

P. 213. 27. Ut nunc eſt conſtitutus fermo Luciani, verti debet, *ex familiaribus Tyanenſis Apollonii, ſuorum quidem*. *J. M. G.*

Ibid. Nondum poenitet τοῦ τόνου in verſione ſervati.

vati. Sermo est de homine μάχλῳ & γυναικομανεῖ, oratio satirica. *J.M.G.*

P. 217. 98. ὑποδεξομένων, l. ὑποδεξ.

P. 218. a. notae meae 34. verbo ἀλλῳ adde. Sic iterum subst. pro adj. infra *de Salt.* c. 5. ὀλίθῳ τινι ἀνθρώπῳ. Et *Jov. Trag.* c. 43. *Pseudol.* c. 17. & 18. ac T. I. *D. Mort.* IX. 4. Ita ut vulgatum non sit movendum.

P. 223. notae 32. adde ad probandum ἡμέρας esse genitiv. pro *interdiu*: sic noster solet ponere, ut 1. *Ver. Hist.* c. 10. Et *Tox.* c. 52. vs. 83. &c.

P. 224. b. 1. notar. adlegatur οὐκ. c. 25. L. c. 26.

P. 229. vers. ult. text. Gr. Ἔχρα. Volui ἔχρα Edd. ἔχρη, non ἴσχυ ut in variant. aberratum.

P. 234. 79. adde comma post ἀφετήριος.

P. 241. b. notar. 11. *Jov. Conf.* l. *Jov. Trag.*

P. 244. 69. Dele punctum post εὐθύς.

P. 246. 93. in versione, *pastratum est*, l. *p— esset.*

Ibid. 5. ἐπὶ χρύσῳ, l. ἐπιχρύσῳ.

P. 249. 71. Μὴ, l. Μὴν.

P. 256. 19. adde comma post φορῇ.

P. 258. ad 56. incipit novum cap. 54. cujus numerus omissus.

P. 262. 59. μετενομασθῆναι cum Edd. editum. Sed legendum μετονομασθῆναι.

P. 265. verbum ultimum Alexandri male expressum βεβαιοῦσι, pro βεβαιοῦσα.

P. 274. col. 1. ad vs. 14. pro IA. 16. leg. Isthm. A. 16. *J.M.G.*

P. 275. col. 1. nota ad γυμνοπαιδίαι vs. 5. leg. γυμνοπαιδίᾳ γυμνοπαιδίαν substituit. *J.M.G.*

P. 277. b. not. 8. ϑερτίσμασι, l. τερτίσμασι.

P. 278. 91. διξελήλυθα μέ, l. junctim διξεληλύθαμεν.

P. 280. a. In fin. not. *Gronov.* adlegar pag. suam 396. Sed c. 9. ejusd. Dial. *de Salt.* eadem phrasis occurrit, de qua agit.

P. 282. 71. εὐθὺς, l. εὐθὺς.

P. 283. 4. Recte curatus locus, cui facile fuerit versionem accommodare, *tertia assumta Sicinnide. J.M.G.*

P. 288. a. vers. penult. leg. *Pontanus* pro *Juntanus.* *J.M.G.*

P. 291. 80. Ἀτλικῆς, l. Ἀτλικῆς.

P. 293. 6. Dubium non est, & alias a nobis quoque offensum, Latinis etiam *Sparsos* dici fratres Cadmeos. Sed *Satos* tamen non magis damnaverim, quam *Cubitos* πήχεις, & *Digitos* Δακτύλους. Vid. ad To. 3. p. 6, 16. *J.M.G.*

P. 294. τῶν, l. τὸν.

P. 298. a. vs. 6. a fin. pro *Apolled.* leg. *Apollon.* & mox ἰσχεν. *J.M.G.*

P. 299. 25. In versione: *ignorabat*, l. *ignorabit.*

P. 300. b. 1. & 5. κοφοῦ, l. κωφοῦ utroque loco.

P. 309. b. Scholii numerus 18. mutetur in 76.

P. 319. ipso init. punctum excidit post ἐστάσεως.

P. 322. b. In nota ad Schol. n°. 3. λιθοβόλις, l. λιθόβωλις.

P. 325. a. notae ad ψύλλαν adde: sed ψύλλας edidit *Bergl.* ex Vatic. Cod. in *Alciphr.* III. 24. f. p. 330. μὴ πρωτοβόλῳ ψύλλας πρὸ τοῦ φύγῃ.

P. 331. 34. ἰχθῦς, l. ἰχθῦς.

P. 332. a. in fin. *populorum*, l. *poculorum.*

NB. Ubi numerus pag. 337. debebat incipere, rursum posuere operae 333. & hic male perrexere, ad 345. ubi ad verum numerum rediere. Sed in Indice curatum est, ut uterque numerus, & verus & falsus exprimeretur, ne quid turbaretur.

P. 333. b. in fin. ad not. ad vs. 6. leg. Philothris, & ἀνακάταξις, itemque ἀτακάταξις. *J.M.G.*

P. 336. 56. Firmant, ut video, conjecturam nostram de λάλης ϑηγάνη libri, quo minus illius poeniter. *J.M.G.*

P. 346. ipso init. post ἐμεῦ punctum requiritur.

P. 355. 89. Ad vocem σπειραντήρια festinatione quadam Cl. *Hemsterh.* nomen politum pro meo. *J.M.G.*

P. 359. 2. excidit punctum post αὐτῷ.

P. 362. 46. malim & ibi ἀνόματα, ut paullo ante. Ibid. vs. 52. adde comma post ἄγειραν.

P. 369. 22. Ὁμόμαν τῷ ποιητῷ] *Barth.* ad Stat. Theb. IV. 464. Ὄμηρον putide abundare dicit, sed optime reprehenditur a Cl. *Wessel.* ad *Diod. Sic.* IV. c. 66. 33. ubi etiam Ὄμηρον τὸ ποιητόν. Iterum c. 75.

P. 376. 50. ἦξεν, l. ἧξεν cum puncto subscr. quia ab ἀίσσω. Et ita quoque in variant. & nota corrige; quia haec erat mens *Solani.* Alias vulgatum ἦξεν posset stare.

P. 378. 75. προσωμιλάσιλας, l. προσωμ.

P. 383. b. fin. notae meae: non Ἀμισ. l. an Ἀμισ.

P. 390. In nota Schol. ad αὐτὸν. vs. 1. ϑρασυνθῆναι l. ϑρασ. Jam vero verba Scholii αὐτὸν ἀποσκώπτειν sana credo, & αὐτὸν masculinum ad Lacedaemonium in textu Luciani nominatum respicere; licet enim minus obvium ἀποσκώπτειν τινὰ pro εἰς τινα, tamen Scholiastae stilo hoc dandum, & propemodum sic *Herodian.* VIII. 8. 13. παίοντες τι καὶ ἀποσκάπτοντες τοὺς βασιλέας. Sed propter additum παίοντες id non satis esset, ad usum probandum.

P. 399. 44. ἀφρυόμενον, l. ἀφρυόμενον, vel ἀφρυομένου.

P. 401. b. n°. 77. vs. 3. *Oriopas*, l. *Dryopas.*

P. 402. 98. num ἄλλα pro ἀλλ' ἃ legendo sanari possit hic locus, me visurum promisi p. 416. a. Sed nil hoc juvat. Nam aliquid excidisse credo; & despero de sanatione.

P. 404. Scholium 42. Ἀκαμᾶ] Referendum fuit ad c. 10. 17. p. 407.

P. 407. 10. ὑπογραφίτου. Frater *Carolus Conradus* conjicit Lucianum scripsisse ὑπογραφίτου. Laudo conjecturam.

P. 409. b. nota 58. Jam vero *Gujetum* recte construxisse credo.

P. 414. 47. καταρχὰς, l. κατ' ἀρχὰς.

Ibid. a. n°. 40. vs. 4. ὑπερίπτομαι, l. ὑπερίπτομαι.

P. 424. 87. Amplector illud ἐξαρχοῦντα, quod pro ἐξαρχοῦντας jam interpretando substituendum indicavi, puto, quodque alteri imperfecto ἠμυνόμην respondet. *J.M.G.*

P. 428. fin. & 429. pr. versio: *a nobis invicem, quasi interjecto pariete, abstineamus.* Sed non hoc velle Lucianum; sed sibi sumere Chariclem τὴν κατὰ φύσιν χρῆσιν τῆς γυναικὸς, Callicratidae autem relinquere τὴν παρὰ φύσιν.

Cl. *J. J. Wetstenius* suspicatur, in Graecis p. 429. vs. 85. sive tertio, a primordio paginae, pro Χρόνι legend. Κρόνι — *redeunt Saturnia regna.* Virgil. Ecl. IV. 6. Ut νἱὸν Διόνυσον.

P. 434. 15. Παλαιὰς ῥίζας, *antiquas, inveteratas,* ro-

robuſtas radices neſcio an aliquis aſſervandas ad victum putaverit. Nondum igitur poenitet me conjecturae. ΠΑΛΙΝ & ΠΑΛΑΙ tenui diſcrimine diſtant. *J.M.G.*

P. 436. 47. νομίζομεν. Frater junior *Carolus* malit νομίζωμεν. cui adſentior.

P. 441. 74. Si ex bono alioquin libro eſt illud μὰ, recipiendum omnino cenſeo. *J.M.G.*

P. 443. 97. Non dubito, quin ad Menandri locum reſpexerit auctor, rectèque adeo *Solanus* conjecerit. Forte utrumque ſervandum, θιάτης & θιὸς, cui omittendo θιάτης occaſionem dediſſe poteſt. *J.M.G.*

P. 444. 2. δυσίρωτα κᾶμον omnium minime de Paride cum Scholiaſte vet. accipiam. Endymion, & Lunae ad illum κᾶμος ſ. comiſſatio magis placebit, ut in rebus incertis, ſi quis conferre volet ſcenam enarratam a Luciano ψευδομ. c. 39. *J.M.G.*

Ibid. 14. Si ex Mſ. eſt διηγώμεθα, illud adoptaverim prae conjectura mea διηγοῦμαι, quae eandem ſententiam efficit. *J.M.G.*

Ibid. a. not. 6. Nimis generaliter differentiam inter οὐδὲς & οὐθὲν negavi; ſed aliquanto melius de eodem ſcripſi ad ejusd. T. II. Gall. 1. p. 702. b. Licet multa habeam, ubi confundantur, quae, ſi licebit, praemittam Indici Graeco ſeorſum edendo.

P. 449. b. f. adde: pro κούφην facit, quod ſit epitheton ſolitum. pro κωφὴν vero, quod mortui dicuntur turba ſilentum, quodque adeo mortuum non poſſumus rogare quis ſit? Et quia de mandatis ultimis praemittit, videtur iis opponi taciturnitas mortui; eoque vulgatum defendi poteſt. Prius tamen fere magis adridet.

P. 452. b. n°. 79. Εὖκα] Adde noſtrum *de Dom.* c. 8.

P. 453. 2. deleatur punctum ſubſcript. ſub ἐναφῆ.

P. 459. 23. Εἰρηνικώτερον puto, quod pacem & tranquillitatem mentis non plane tollit. Adſpicere illam licet, non ut non commovearis, ut non obſtupeſcas, ut non vulnereris: ſed tamen, uti pacem animi ſerves, ut certe vulnus non ſit letale. Sed *Hebr.* 12, 11. puto εἰρηνικὸν accipiendum ex notione Ebraicae vocis שלם, ut perfectionem quandam, beatamque copiam denotet. *J.M.G.*

P. 461. 51. Cum videam tantum conſenſum in ὅτις, illudque pro ἥτις poni non obſervaverim: incipio putare, illud non referri ad mulierem, ſed ad Σμυρναῖον, hoc ſenſu, *Neque interrogaveris Smyrnaeum illum, quisquis fuerit.* Quid enim interrogandum fuerit, e ſuperioribus ſatis apparet. Smyrnenſem illum etiam ignorabilem hominem ponit narratio. Caeterum, quae fuerit haec *PANTHEA* Luciani noſtri, erudite diſputabat *M.V. de la Croze* in Miſcell. Berolin. T. I. p. 30. Breviter, Avidii Caſſii uxorem legitimam conjicit vel eo nomine, quod alias obſcura eſſe non poſſet. *J.M.G.*

P. 472. in Schol. παιδίων, l. παιδίον.

P. 476. 92. μιμηλότατοι, etſi ſic etiam in aliis. l. tamen μιμητότατοι.

P. 514. in *Schol.* ad φιλίτιος, pro quo φιλίταιος malebam, notat frater. Quidni a φίλος & ἕτερος derivemus, quod idem erit ac φιλίταιος.

P. 526. a. notae *Geſneri* adde idem pluribus confirmantem *Weſſeling.* ad *Diod. Sic.* XIII. c. 66. n°. 4. ὃν αἱ Δίκαιαι ἁρμοσαν ἐκάλεσαν, ubi licet magiſtratus Graecus intelligatur, tamen hac occaſione ad refutandum *Palmerium* utitur.

P. 549. b. notae meae priori adde *Diod. Sic.* XIV. c. 7. f. τοὺς δὲ πολίτας βοᾶντες ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν.

P. 550. a. in not. vſ. 1. ἀνωμότους, l. ἀνωμότους.

P. 555. 84. Τράχων, dederam τράχαν, ut patet ex notis; ſed non obſecundarunt operae.

P. 556. 18. ὁρκομοτοῦμεν, l. ὁρκωμοτ.

P. 560. a. n°. 55. adde: ſed diſtinguendum fuerat; nam διχηρεύω eſt a ἀφαιρέω *divido.* διχρεύω a ἀφαίρω *tollo.* vid. ad *Bis Acc.* c. 2.

P. 568. b. mediae notae 11. legitur *Achill. Tat.* adde I. 1. Et *Soph.* Aj. flag. 80. εἰς δόμους μένειν.

P. 578. 41. *videns*, l. *ridens.*

P. 580. 77. Ἐπὶ τούτοις *in his* cum verti, reſpici putabam ad leges & conditiones pacti aut foederis, quaſi dicat, tanto ſuavius acquievi, cum illud mihi promiſſum eſſet. *J.M.G.*

P. 586. 52. in verſione quatuor verba neglecta, neſcio cujus culpa. Inſere igitur: *Tumque inde ſic proficiſcimur.*

Ibid. a. not. 43. *Satius eſt*, l. inverſe *Eſt ſatius.*

P. 588. 81. πῦρ, l. πῦρ.

P. 591. 74. οἰσωμεν, l. οἴσομεν.

Ibid. b. nota 88. dixi minus commode dici λαμβάνειν λύκῳ τὸ ὦτον, jam vero video ſic loqui *Euſtath.* de Iſmen. am. I. p. 26. τὴν λαβομένην μου τοῦ ποδὸς.

P. 596. 21. Καυδαύλη. Forſan & hic Ταντάλῳ legend. ut *Bis Acc.* c. 21. p. 820. monet Cl. *J.J. Weiſt.*

P. 599. b. vſ. a fin. 9. *memor.* l. *memorem.*

P. 600. 3. Quamvis & al. Edd. ſic habeant, praeſtat tamen comma poſt ἴδιι addere, & poſt ἰσίας delere.

P. 601. b. in nota *Geſn. hoc*, l. *huc.*

P. 611. 9. haec verba neglecta in verſione, ſupple ergo: *aquámque plantis inducebat*, vel, *plantas irrigabat.*

P. 615. 35. ἠχθόμην ἐπὶ τῷ διεκπότῳ. Doct. *J. Gavel* in fin. Obſ. ad Ocyp. in Miſcell. Obſ. T. X. haud inepte emendat ὑπὸ τῷ δ.

P. 622. 40. γιγανὼς. Frater monet emendandum γηγενὼς. etſi prius Edd.

P. 625. a. fini notae meae adde: ſed rectè jam credo *Horreum* Obſ. Crit. p. 42. exponere: πᾶς ἄνθρωπος ἐσι συμφορή. omnis, i. e. totus homo (ipſa) calamitas eſt, idque exemplis propemodum probat.

P. 634. b. fin. *per* τοιαῦτα, l. *pro* τοιαῦτα.

P. 638. 92. ἀπεκτενὼς, l. ἀπεκτονὼς.

P. 641. 56. ἐκίτονον. Cl. *Weſſel.* conjicit ἐκίτονον probe.

P. 655. b. not. 39. vſ. 2. καθιζίσθωσαν, l. καθιζέσθωσαν.

P. 659. 18. ἄσυ, l. ἄσυ.

Ibid. 24. ὑφωτιῶντας. *Geſn.* in ſua correxerat ὑφωτιῶντ, & *mucidi* verterat; bene; ut ſeq. ὦθαχότος reſpondeat. Quare & hoc malim, aut potius παραχόντας cum *Pell.* recipere, quia & *Alciphr.* l. d. ὑφωτιῶντας habet. Vulgatum tamen non movi, quia παραχόντ ad λιβανωτῷ relatum videbatur ſtare poſſe.

P. 660. a. in not. vſ. 4. *quondam*, l. *quoniam.*

P. 665. 32. Ὦ θεία Σαλαμίς, l. θεὴ, quia eſt Ionicum, ut *Herodot.* L. VII. p. 488. Ed. *Steph.*

P. 666. 62. Εὐρισθεὺς, l. Εὐρυσθεὺς.

P. 675.

P. 675. 32. Mihi ſatis facit, ut nihil certe aliud requiram, vulgatum *ἀναδέξασθε recipiatis*, *aequi bonique conſuletis*. Ἀνάξασθε tamen nec ipſum damnare auſim. *J.M.G.*

P. 676. a. in not. *ἀνάξασθε*] vſ. 8. *ἄρσα*, l. *ἄρνι*.

P. 683. 52. *λάπαρα* ex *P.* male expreſſum, l. *λάπαρνα*.

P. 687. 45. 46. *ψυδῆ*. Dele punctum ſubſcript.

P. 688. 82. *ἰαμβάδας*. Sic *P.* ſed *ἰαμβάνας J.Bl.H.S.* Ergo ſic jam lego, notamque ad Scholion ejusdem verbi plane deleo, ubi & *αἱ ἰαμβάνας* male operae pro *σ'*. Sed rectius haec diſtincta & expreſſa *Adv. Indoct.* c. 6. & *Saturn.* c. 19.

P. 690. b. principio notae *Geſn.* adſcripſit *Weſſel.* V. *Heſych. Φαλαρίς*, & *Dion. Chryſoſt.* p. 412. D.

P. 694. vſ. 95. & 96. in verſione omiſſa: *gubernabat autem quidam gubernaculo admotas, navemque ſervavit.*

P. 695. b. a fin. vſ. 5. *ὑμεγενικῶς*, lege *ἐυγεν—*

P. 697. 39. Bonum factum puto, quod receptum in contextum & interpretationem illud *ἀφ' αὐτοῦ*. *J.M.G.*

P. 703. a vſ. penult. Schol. *ἰφῶτα*, conjiciebam *ἰφάτα*, Cl. *Weſſel.* melius *ἀφ' ἑ τα.*

P. 705. a. in not. mea altera Ἐμοὶ *κυρδῶς*, l. Ἐμοῦ *κυρδῶν*.

P. 711. b. ad notam Scholii monuit Cl. *Weſſeling.* videndum *Zenob.* VI. 23. & ibi *Schott.*

P. 715. 45. Verbum *προσκυνεῖν* hic me non offendit. Actum jam erat tempore hujus ſcenae de illa libertate Graeca. V. Lucian. *Nigrin.* c. 21. *J.M.G.*

Ibid. a. notae meae priori ſubjice. Sed & *Liban.* Ep. 78. *ἐκείνους δὲ παντάχοῦ προσκυνεῖν.* Conf. not. *Wolfii.* no. XI. Ita ut Lucianus etiam pro ſtilo ſui temporis hoc verbo uſus videri poſſit, non reſpiciens, ad morem antiquum.

P. 727. a. princ. not. Ὄωνυν] l. Ὤκνυν.

P. 733. not. 69. & ſeq. Ter *Διοσκόρῳ* cum puncto ſubſcr. id punctum aufer.

P. 734. a. not. 5. Adde *Thucyd.* VI. 7. *ἑ τι γῆς ἔτεμον ἐ πολλὴν, ἢ σῖτον ἀπεκάλυψαν.*

P. 740. 34. verba *ἢ ἐννοίας πολυπλόκους*, neglecta in verſione: inſere ergo, *& cogitationis multiplicis.*

P. 741. b. in Schol. Ἀμφιδάμῳ, emenda Ἀριδάμῳ.

P. 743. 84. *ἰαμβάδων*. Anne & hic *ἰαμβάνων* leg. quia de tragicis ſermo. Vid. *Adv. Indoct.* c. 6.

P. 747. 66. Recte adminiſtratam curationem loci a corruptione laborantis arbitror. *J.M.G.*

P. 748. 71. vel 2. ab initio, in verſione: *infelices*, l. omnino, *infelicis.*

P. 755. a. not. 70. *μυσίοις εἶμι — & ὁκ ἑ ἄτων ἀπρ-τημένων.* Adde *Conſt. Porphyr.* de Leone Armenio l. 15. *ὡς σκιὰ τῷ ἀνδριάντι αὖτις ἀληθὴς ἐ ἄλως ἥπτετο, ἢ ἐμέμαστο ἐξ ἄτων, ὥσπερ τι κεκμηκὸς ἀγγεῖον τοῖς λόγοις τῷ μοναχοῦ.* Ita ſcripſiſſe exiſtimo *Libanium* Epiſt. 599. ubi de Rufino: *ἀτῷ νῦν ἐκκρέμασαι ἑ ἀγγείων* (l. *ἄτων*) *ἢ ἑ αὐτὸν ἰδεῖς ἐν νῦν μὲ γιλῶντα, νῦν δὲ κλαίοντα, πρὸς ἑ ἀεὶ φοιτῶντα λόγον τὸν γεγραμμένον τριπόθμον.* *J.J.Weſt.*

P. 761. a. Schol. 16. vſ. 3. *κάκιστον ἄθλιον σῶμα.* *J.J. Weſtſtein* recte conjicit emendandum *κακίστου* &c.

Ibid. a. in nota ad Schol. Dixi me neſcire, cur *Sel. τὸν κάμηλον* improbet; jam video eam id recte quidem improbaſſe propter ſequens *ἀπολογήσωμαι*; ſed tum temporis credebam Cod. qui *τὸν* exhibet, etiam *ἀπολογούμενον* certe habere.

P. 768. 58. Video mihi excidiſſe ridiculum prope errorem Grammaticum: de *aquila* enim *ſolus* dico, & *verus, germanusque.* Nempe *Rex avium aquila* mihi fraudi fuit, cum in eodem libello *aquilam bene magnam* poſuiſſem. *J.M.G.*

P. 770. a. ad fin. notae prioris *Solani* adde: fuit Alexander Pheraeus Theſſalorum tyrannus, ab uxore Thebe interfectus, Jaſonis ex fratre nepos & gener. *Plut.* Pelopida extr. p. 297. —8. *πρῶτον τύραννον ὑπὸ γυναικὸς ἰδίας ἀπολλύζ.* Alexander vero Polyſperch. non in Theſſalia, ſed Peloponneſo regnavit. *J.J.Weſt.*

Ibid. b. notae *Palmerii* adde: *Plut.* Demetrio p. 895 A. de Phila: *τελευτᾷ κομιδῇ νέον ὄντα ἑ Δημήτριον ἔτεκεν. ὁ πατὴρ, ὡς ἦσαν αὐτῷ καθ' ὥραν, ἀλλὰ σπουδαίοις λαμπρῶς ἀκροβύμως ἠ' ἴχνεσι* &c. quod Luciano ſuſpicionem praebere potuit. Non obſtat aetas; potuit enim Antiocho jam cognita fuiſſe, cum eſſet junior: & quae Demetrio provectae aetatis erat, poterat Antiocho juvencula videri. *Idem.*

P. 782. 62. *Coronari Olympia* dixit ad hanc formam *Horat.* Epiſt. I. 1, 50. *Quis magna coronari contemnat Olympia.* *J.M.G.*

P. 783. 88. *omnibus*, l. *omnimbus.*

P. 793. b. no. 35. *Gajetus* ait *ἑ Αυδὸν Midam* eſſe; ſed *Croeſus* eſt.

P. 797. 27. *λαπαλαρῶν*, l. *λαπιλαρῶν*.

P. 806. b. In notula mea, *quum Geſn.* l. *quam Geſn.*

P. 813. 88. Non Ebrietatem advocari jubet Academia, ſed Polemonem. Cauſam interſerit, judices allocuta, *ἅτις καλλιφώνους, ὡ τρόπου λέγουσιν πρὸς ἰμᾶ*, quae verba, *re* denuo perpenſa, jam ſic de *Eraſmi* ſententia, interpretanda arbitror, *uti diſcentis, quomodo a me* (i. e. mea opera jam) *affectus ſit*, qualis jam homo ſit, poſtquam mihi obtemperavit. *J.M.G.*

Ibid. a. in medio notae *quum Academia Ebrietatem advocari jubeat*, l. *quum Acad. Polemonem adv. j.*

P. 815. 23. *ἐξεπάζεται*, l. *ἐξεπάζετο*.

P. 817. b. vſ. 6. a fine poſitum video *i.e.* pro *item*. *J.M.G.*

P. 822. a. no. 52. Bis editum *τριβολον*, ſcribe *τριβολον*, quod melius; etſi utrovis more ſcriptum invenitur.

P. 826. b. notae 48. *Κομμοδιλλὰ ἰματίμματα*] Adde, quod me humaniſſime monuit Cl. *J.J. Wetſtenius.* Hieronymus prol. in prophetas: HOSEAS COMMATICUS *eſt, & quaſi per ſententias loquens.* Et in Matthaeum: *prudentem ſemper admoneo Lectorem, ut non ſuperſtitioſis adquieſcat interpretationibus, & quae commatice pro ſingulorum dicuntur arbitrio; Sed conſideret priora, media & ſequentia, & nectat ſibi univerſa quae ſcripta ſunt.*

P. 828. 67. Sine dubio ad illud jus Patronorum apud Athenienſes reſpicitur; poteratque, quin debebat verti, *patronosque ſuam profitentur.* *J.M.G.*

P. 852. 29. Quid ſi *πολλὰ* refertur ad *τέχνην*, & *ἀλλὰ* ad totam phraſin *τοὺς καιροὺς ἀπολαμβάνουσι.* *J.M.G.*

Ibid. poſt *γὰρ* ponendum fuiſſe comma, ex nota ſubjecta adparet.

P. 855. 23. *βασιλέας*, l. *βασιλέως*.

P. 880. 82. διημάλληται, l. διημίλληται.

P. 885. 39. adſcripſit frater κατακχόντω recte; ſed tunc verſu priore αὐτοῦ pro αὐτῷ legendum; ſi vero αὐτῷ retinemus, etiam ſtructura κάλαχχόντι mihi poſtulare videtur. Jam & mihi.

P. 911. 22. λεινὸν; miror ni Lucianus λευκὸς ſcripſerit, addit *Idem*, opportune; quamvis vulgatum tolerabile.

P. 920. 73. ὡς πρότερον, Frater optimus *C. C.* conjicit ὃς pro ὡς reponendum.

TOM. III.

P. 6. 16. Sic *ſatos* non male dici *Spartos* illos, σπαρτοὺς, Cadmeos fratres, diximus ad T. 2. p. 263, 6. *J.M.G.*

P. 9. Schol. no. 12. muta in 78.

P. 13. 54. ἐπισπασάμενον bonis adeo auctoribus aſſumtum minime diſplicet: ſed nec poenitet indicaſſe illam verbi ἀσπάζεσθαι notionem, quam bonam & facundam eſſe arbitror. *J.M.G.*

P. 28. 63. Ἀσύμβολον tuendum arbitror: quia conſilia continet hic libellus, ironica illa quidem, de gloria artis oratoriae conſequenda. His conſiliis ſe uſurum negat Lucianus. Poteſt ficta ab eo vox eſſe: poteſt etiam uſurpata aliis, ſed nondum nobis obſervata: nam quod apud Pollucem legitur, illud videtur potius eſſe ἀσύμβολον. *J.M.G.*

P. 30. a. fini notae meae haec adde. Immo jam credo περὶ hic notare excellentiam, praeferentiam, ut περὶ δ' ἦν μάχεσθαι, *ſuperatis pugnando*, *Homero* frequens, vid. *Euſtath.* ad Il. A. p. 95. 47. Et Il. Δ. p. 369. 9. ac Θ. 27. Et περὶ πάντων *ſupra omnes*, Il. I. 38. iterum 53. ne jam nota illa περὶ πολλοῦ & πλείστου ποιεῖσθαι huc traham, quorum exempla *Taylor* in Lyſia dedit, vel ut *Diod. Sic.* XI. c. 29. ἐ πειήσομαι περὶ πλείονος τὸ ζῆν ἢ ἐλευθερίας quia aliquantum diſcrepant, aliquid tamen juvant.

P. 32. 69. in Scholio de Coroebo pro ἠμαμένης legendum & ratione & *Euſtathio* jubente, σκηπαμένης. *J.M.G.*

Ibid. 71. in verſione *Panem*, malim *Panа*.

P. 33. 98. Διξιόντες ad Ἐμπύης referri ſalva Grammatica non poteſt. *J.M.G.*

P. 44. 93. Locus Pſelli habetur p. 102. ſeq. edit. Kilo. 1688. 12. *J.M.G.*

P. 45. 29. τὸν διαφόρου ὄλεθρον abſurdam eſſe nec dum puto. Sed etiam χεῖρα facile probo, quae ſi in mentem mihi veniſſet, aut aliunde eſſet oblata, reddidiſſem, *Reflexo ad manum diſco ornatam vultu.* *J.M.G.*

P. 61. no. 67. ὑπερέτου, l. ὑπηρέτου.

P. 64. b. vſ. 2. *malin*, l. *malit*.

P. 68. 34. Annotatio mea incipit a verbis, *Caute narrat Herodotus.* *J.M.G.*

P. 73. 49. & 50. Omiſſa in verſione verba illa ἢ πρατεῖ τῇ ἄλλῃ εὐδοκίμει κεκοσμημένον. *& praeterea copiose adparatu ornatum.*

P. 92. 32. Sic diſtingue: ἔχοιμι· ἐφορᾷ σύνεγγυς, ἢ &c.

P. 102. 76. *noſcis nihil*, l. *ſcis nihil*.

P. 112. b. vſ. 6. a fine leg. Tragoediarum Dionyſii nomina. *J.M.G.*

P. 127. 38. Apellem cum Theodota conjuraſſe narrat noſter; ſed anachroniſmum commiſſum redarguit *Bayle* in Lex. T. I. tit. Apellis, ex *Polyb.* quod Apelles ſub iſto Ptolemaeo ſuperſtes eſſe non potuerit, qui C. annis ante vixit.

P. 154. 28. Etiam ut nunc conſtituta eſt lectio, verbum agere in verſione relinquendum puto, ut proprium in hac re & τῷ ὑποκρίνεσθαι plane reſpondens. Contra ea addi debebat, quod reſpondeat inſertae voci πένθους, *plenam* luctus *tragoediam.* *J.M.G.*

P. 164. Schol. 67. vſ. 2. omnino mutato diſtinctionem, poſt ἦν punctum collocando, & conf. *Ariſtoph.* Equit. v. 1278. unde haec ſumpta, & reliqua jam omnia emendanda a verſu *Ariſtoph.* l. d. 1281. ad 1287.

Ibid. 2. no. 69. Βάρας ignotum ait *Sol.* Sed vid. *Heſych.* Βάρας ὁ Χίος, quod monuit Cl. *Weſſeling.*

P. 180. b. vſ. 8. a fine leg. *atque adeo* proverbio Ἰαλέμου. *J.M.G.*

P. 182. 55. Quemadmodum non dubito, μανόμαι eſſe praeferendum recepto per omnes fere libros μαίνομαι: ita puto, eo minus ſubolviſſe errorem hominibus, quod etiam μαίνομαι non abſurdam habet ſententiam. Sermo eſt de ea turpitudine, quae furor merus & ſumma inſania eſt. Solent inſanire homines a magna injuria. Quidni lingua ſe dicat inſanire, quae infando ejusmodi negotio adhibeatur? *J.M.G.*

Ibid. 56. κῆ ἀντὶ γλώσσης ὅσα κῆ χειρί. Nihil mutandum in Graecis: nec poenitet converſionis: ſed pudet rem amplius declarare. Teneamus modo, illud ὅσα adverbii vicem poni pro καθόσα vel καθότι. *J.M.G.*

P. 184. 4. Pro lectione ἐξελίθη facit gloſſa *Heſychii*, qui exponit ἐπαύσατο τοῦ ὁρμᾶν. *J.M.G.*

P. 193. 95. σύμβιον, l. σύμβιον.

P. 196. 13. ὁ, l. ὃ.

P. 205. 53. ὁ θεὸς, l. ὁ θεὸς, ut vett. Edd. recte.

Ibid. a. in Scholii nota ἀντίθυρα, l. ἀντίθυρ.

Ibid. a. notae prioris vſ. 4. pro Ἀλεξ. c. 6. l. Ἀλεξ. c. 16.

P. 208. 1. Recte conjicis, *Reitzi doctiſſime*, illud τί ad ὅπως adjectum eſſe, quod me ſolicitet, ut malim legere ὁπόθεν τί. Τί τοῦτο hic non intelligo: intelligerem τί τοιοῦτο. *J.M.G.*

P. 210. 46. Χωραγρίους. Sed *Steph.* de urb. Χαράδριοι prima breui.

P. 211. no. 55. Ἀθῆνας. Vid. *Steph.* Ἀχάρνα, & not. *Berkel.*

P. 219. initio. Συμφοιλῆς, anne Συναθρόους; vid. *Vaillant* hiſt. Arſacid. p. 78. adſcripſit Cl. *Weſſeling.*

P. 236. 55. Nondum damnare poſſum piſces illos meos: certe non ea ratione, quaſi *piſces* non poſſint comprehendi *avium* numero *Libyam infeſtantium.* Neque enim hoc dicit Lucianus, niſi de ſcorpionum genere volucri. *J.M.G.*

P. 237. b. vſ. 1. & 2. in not. *Graev.* l. ἐξυπίπτον, & ἀλεκτόμων.

P. 241. 29. Forte ſanari poteſt hic locus, ſi legas ὡς οὐκ ἐπεκρόμων. Idque jam tum cogitaſſe debeo, eum interpretatus ſum, *cum non promiſerint tibi muſae.* Ἢ ὡς aſſeverat, non aſſimilat. *J.M.G.*

P. 252.

P. 252. 98. Nondum poenitet ſententiae de παρασιω ſ. παρασιῷ noſtrae, poſtquam tuo indicio, Vir praeſtantiſſime, de Cl. *Haſaei* ſententia edoctus ſum. Ἰσίον non *malus* eſt, ſed *velum*. Scholiaſtae auctoritas pene nulla. Παράσιον neque auctorem habet alium, neque analogiam certam : & ſi lubet omnino a verbo παρασιῶ derivare; quidni huc etiam referamus, quod e Seneca protulimus, de *ſupparo*, *Nulla res aeque adjuvat curſum, quam ſumma pars veli ; illinc maxime navis urgetur. Urgetur*, promovetur, ὠθεῖται. Sed hoc de etymologia non praeſtiterim : multo minus illud, quod in mentem veniebat, an forte παράσιον, unica vocali mutata, & transpoſitis literis, fuerit σιπάριον, aut συπάριον. Res ipſa de *ſupparo* adhuc vehementer mihi blanditur. *J.M.G.*

Ibid. In Schol. 98. Τῷ ἱσοῦ legitur pro ἱσίῳ, neſcio errore ne typogr. an ſic in Scholiaſta ipſo, ex alio Luciani codice.

P. 265. 36. Illud ὁ πᾶς ὑποὶ πλοῦτος adeo indubium putabam, ut pro ſphalmate tantum Hagenoënſis libri haberem illud ι intruſum, quod olim, neſcio meo an ſuperioris alicujus poſſeſſoris, obelo confixum videbam. *J.M.G.*

Ibid. b. fin. ἐγέγγυον, l. ἐχεγγ.

P. 270. 96. Ἐπὶ Βαβυλῶνι ἰλθόντες quod O. habet, pro Βαβυλῶνα, defendi poteſt ex *Hom.* Il. Θ. 110. Τρωσὶν ἰφ' ἱπποδάμοισιν ἰθύνοντες, & ex *Aeſchyl.* Agam. 61. ἐπ' Ἀλεξάνδρῳ πίμπει, atque *Euang. Matth.* VIII. 7. aliisque multis quae profert doctiſſ. *Abreſch.* animadv. ad Aeſch. p. 68. 69.

P. 271. 40. ἢ σὺ ὦθεῖ τὸ φανῆναι τὴν γνώμην. Nihil mihi corruptum videbatur. Ad verbum, *Tu es apud ferendam ſententiam*, i. e. tuum eſt jam ferre ſententiam. Si quid mutandum ſit, poſſis ἢ σοὶ πάρα τὸ φανῆναι τὴν γνώμην, *tibi adeſt*, ad te venit ordo &c. nec τὸ περὶ damnaverim. *J.M.G.*

P. 272. 67. in verſione: *Vinces*, l. *Vincis*.

P. 273. 82. Ut nunc praeclare conſtituta ſunt Graeca, ita poterant converti, *Ac barbari quidem nos adorent. Vobis autem Graeco more* &c. *J.M.G.*

Ibid. 94. Pulchre etiam reſtitutum ἰκτάδι. Vertam, *ultra ſtadia anim* tua decem, *puto, tibi jam proceſſit imperium*. *J.M.G.*

Ibid. 97. inſeratur Latinis perſona LYC.

P. 279. 76. *Delebitis*, l. *Dolebitis*.

P. 299. 62. πῦρ', l. πῦς.

P. 306. 54. Supple in verſione : *Deinde una in urbem ivi*.

P. 317. 87. ἴσον, l. ὅσον.

P. 321. 27. ἡμῶν, ex mente *Geſn.* dedi ; quod in varr. Lectt. jam ſic notandum erat: ἡμῶν] Edd. vulgo ὑμῶν.

P. 343. 83. in verſione: *ſibi*, l. *ſiti*.

Ibid. in Schol. Μυσυνίᾳ, l. Μυσυνίᾳ.

P. 361. 40. καλαγιλῶν τὸ τ' ἀνάγκον. Igitur καλαγιλῶν etiam accuſativo jungitur? *J.M.G.* Jungitur accuſativo ap. LXX. Syr. VII. 12. μὴ καταγίλα ἄνθρωπον ὄντα ὁ πικρός. Sic multa ſimilia a κατὰ compoſita & genitivo & accuſativo junguntur ; ut obſervat etiam Doct. *Abreſch.* in anim. ad Aeſchyl. Sed quia Lucian. alias perpetuo utitur gignendi caſu, ut patebit ex Indice majore, jam nihil muto; ſed veniam oro, quod *Solani* mentem feſtinans non viderim, & recte ſentientem caſtigarim.

P. 362. initio. poſt ἴλεγον comma repone pro puncto.

P. 379. in ipſo fine annotationis meae ad vſ. 11. nomen Mercurii duabus tantum literis ſignari volebam, EPM. ut conſtaret ratio corruptionis ex prima ſyllaba vocis ἱέρωδε. *J.M.G.*

P. 380. ad vſ. 20. ita exprimi volebam cogitata mea: cum ſcriptum eſſet Δεσ. ὁ νεῶ, legit librarius, Δεσπ. νεῶ. Quanta ſimilitudo eſſet in Mſſ. quibusdam inter π literam, & inter υ, norunt, qui vel libros antiquos, vel certe *Montefalconii* Palaeographiam trivere. *J.M.G.*

P. 396. a. no. 11. l. 93.

P. 399. a. in Schol. ϛοιχοῖον, l. ϛοιχεῖον.

P. 401. 18. ἅπασιν, l. ἅπασι, ut al. recte.

P. 402. 38. tolle punctum ſub γῇ.

P. 405. 2. ἢ πυ, l. ἢ πού.

P. 430. no. 57. pr. ἱπποκόμι, l. ἱπποκόμει.

P. 433. b. vſ. ult. *Donico*, l. *Dionico*.

P. 465. 9. τοῦδε ſublato puncto ſubſcr. malim τοῖσδε, accuſandi caſu, ut referatur ad ἐψεύδετο, ait frater. Nondum video quare neceſſe ſit.

P. 477. init. tòlle punct. ſubſcr. ſub χρυσίῳ.

P. 485. 38. pro ἀπαιτίσεται, ἀπαιρίσεται ſcribendum arbitror. *J.M.G.*

P. 496. initio', tolle punct. ſub πάθη.

P. 497. a. Schol. 29. vſ. 2. *certarunt*, l. *certant*.

P. 498. in fine annotationis ad λιπαρὰς Ἀθήνας video pro *apuae* dediſſe operas *aquae*, quod ſenſum turbat. Sed bene eſt, quod qui haec legere tanti putant, poſſunt etiam Graeca inſpicere. *J.M.G.*

P. 534. 75. ἀμώητον ex *P.* remanſit, l. ἀμώητον, bene monuit frater, licet & in *H.* & ſua *B4.* idem error. Sed jam video in *J.* recte ἀμώητον.

P. 544. a. extr. pro *ſed e tyrannide* leg. *ſeu de tyrannide*. *J.M.G.*

P. 545. 3. Aſſentior *Solano* ipſe quoque. Sed illud *recte ſane*; quod in verſione poſui, ita intelligebam, *Recte ſane utuntur* : quod ſi rem ipſam ſpectes, eandem vim habet, ac ſi poſuiſſem, *non per Jovem*. *J.M.G.*

P. 549. 29. ἡμῶν, l. ὑμῶν, ut *P. J.* recte, idque me voluiſſe, ex variantt. patet.

P. 552. Titulus PSEUDOSOPHISTAE recte inſcriptus initio, deinde in reliquis pag. frontibus male PSEUDOLOGISTA, expreſſus ex *Pariſ.* Ed. Leg. igitur ubique PSEUDOSOPHISTA.

P. 558. 57. πρόσω ex *B.* deſcriptum. Volui πρόσωσω, & ſic *J. H.* &c.

P. 589. 80. Adde verſioni: *aut aliud quid rerum inanimarum*.

P. 593. 51. Γοργόν. Adſcripſit frater : uſitatius Γοργοῦς. Sed & hoc indicium puto, non ſcriptum a Luciano hunc Dial.

P. 608. b. vſ. 4. ἰκιδίζατο, l. ἰκιδ—.

P. 637. 15. βυλομένους, *Geſn.* videtur legiſſe βυλόμενον, qui dedit *lubens.* pro *vobis ſic volentibus*; ſed vulgatum aeque bonum.

P. 652.

P. 652. κέρατα. Pollux vero aliique κεραὸς, adſcripſit frater.

P. 654. vſ. 159. Exciderunt verba quaedam verſionis. Leg.

Cupreſſi pilam, pollinem berdeaceum,
Crambes folia &c.

J.M.G.

P. 655. 173. B.F. quod in viam me reduxiſti, *Reitzi* humaniſſime. Non debebam ſomnium impingere ei, qui hic *Alceranum* memorari vult; etſi tum neſcierim eſſe virum, quem merito ſuo magni facio. *J.M.G.*

P. 667. 48. ἐσὶ, l. ἐσὶν, ut deſtinaveram.

P. 669. 81. ἀπλοῦ, l. ἁπλοῦν.

P. 672. 146. πρόχυλον Cl. *Geſn.* refert ad πῶμα. Sed quid ſi ad *me* referatur? addit frater *C. C. R.*

P. 673. 168. Αἰ, αἰ. &c. Veriſſime emendat frater idem, ſcribendum αἰ, αἰ, αἰ, αἰ, per diaereſin, & ſic erit ſenarius ut ceteri.

P. 688. verſ. penult. γρυπὸς recte; at unde in notis p. ſeq. bis γρυπὸς, neſcio; ſed emenda, Lector, & conatibus noſtris fave.

FINIS.